श्री गुरु ग्रंथ साहिब

अध्यात्माकडे प्रवास

(मराठी अनुवाद)

खंड-1

SikhBookClub.com

SGGSONLINE.COM

निर्देशांक
खंड-1
{ अंग 1 - 715}

1. जपजी साहेब --- 1 - 42
2. सोडर रेहरास साहिब --- 42 - 59
3. सोहिला साहेब -- 59 - 64
4. सुखमणी साहिब --- 1229 - 1425
5. आसा दी वार -- 2117 - 2178

🙏🙏🙏 We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at https://sggsonline.com/donation

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher

© Sikhbookclub.com

Chino, Ca 91710

Page 1

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ईश्वर हा एकच आहे आणि चराचरात त्याचे अस्तित्त्व शाश्वत आहे. जो सृष्टीचा निर्माता आहे, सर्वव्यापक आहे, भयरहित आहे (निर्भय), ज्याच्यात वैर नाही (निर्वैर), ज्याचे स्वरूप काळाच्या पलीकडचे आहे, (अर्थ- ज्याचे शरीर विनाशापासून मुक्त आहे), जो अयोनी आहे, जो स्वयंभू आहे आणि जो गुरूकृपेमुळे प्राप्त होतो.

॥ ਜਪੁ ॥
जप करा. (याला गुरूच्या वाणीत महत्त्वाचे देखील मानली जाते.)

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥
निरंकार (ईश्वर) तोच सत्य आहे, एकमेव आहे. जो सृष्टीच्या प्रारंभाच्या आधीपासून सत्य आहे आणि युगाच्या प्रारंभापासून सत्य आहे.

ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥
वर्तमानकाळात आणि येणाऱ्या अनेक युग येऊन निघून गेल्यानंतर सुद्धा ईश्वराचे अस्तित्व राहील. श्री गुरु नानक देव जी यांचे कथन आहे की भविष्यकाळात देखील परमेश्वराचे अस्तित्त्व राहणार आहे. ||१||

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥
कोणी लाखो वेळा आंघोळ करून शरीर शुद्ध केले तरी त्यामुळे त्याचे मन शुद्ध होत नाही. मनाच्या शुद्धीविना परमेश्वराचा (वाहिगुरु) विचारही करता येत नाही.

ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
फक्त एकाग्र होऊन शांत समाधी अवस्थेत बसल्याने मन शांत होत नाही, जोपर्यंत तुमच्या मनातून वाईट विचार निघून जात नाही.

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
शरीराने उपाशी राहून मनाची भूक कधीच शांत होत नाही. मनाची शांती प्राप्त करण्यासाठी वैकुंठ आणि इंद्रपुरी यातील वैभव सुद्धा कमी आहे.

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
एखाद्याच्या मनात लाखो-हजारो चतुर विचार असले तरी ते अहंकाराने युक्त असल्याने ते त्याला परमेश्वराशी एकरूप होण्यास त्याला मदत करत नाही.

ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥
मग प्रश्न हा निर्माण होतो की परमेश्वरासमोर सत्याचा प्रकाश कसा निर्माण होणार? त्याच्या

आणि परमेश्वराच्या मध्ये जी असत्याची भिंत आहे ती कशी नष्ट होणार?

ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥
सत्याचे स्वरूप स्पष्ट करतांना गुरू नानक सांगतात की हे सृष्टीची रचना होण्याआधीपासूनच लिहिले आहे की प्रापंचिक व्यक्ती परमेश्वराच्या आदेशानुसार वागला तर हे सर्व सहजतेने प्राप्त करू शकतो.

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥
(सृष्टीतील) प्रत्येक वस्तू परमेश्वराच्या आज्ञेनेच निर्माण झाली आहे, परंतु त्यांच्या वचनांना आपण शब्दाद्वारे व्यक्त करू शकत नाही.

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥
परमेश्वराच्या आज्ञेनेच (या पृथ्वीवर) वेगवेगळ्या योनीमध्ये जीव जन्म घेतात, त्याच्या आज्ञेनेच त्यांना मान-सम्मान (उच्च किंवा निच स्थान) प्राप्त होतो.

ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥
परमेश्वराच्या आज्ञेनेच जीव श्रेष्ठ किंवा निम्न जीवन प्राप्त करतो. त्याच्या लिखित आदेशानेच जीव सुख-दुःखाचा अनुभव घेतो.

ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥
परमेश्वराच्या आदेशानुसारच सृष्टीतील अनेक जीवांना आशीर्वाद मिळतात आणि काही जीव त्याच्या आदेशानेच सृष्टीतील ये-जा च्या चक्रात अडकतात.

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥
प्रत्येकजण त्याच्या आज्ञेच्या अधीन आहे; कोणीही त्याच्या आज्ञा त्याच्या आज्ञेबाहेर सृष्टीतील कोणतेही कार्य नाही.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥
हे नानक! जर लोकांना त्याची आज्ञा समजली तर कोणीही अहंकाराने वागणार नाही. हाच अहंकार ऐहिक वैभवात रमलेल्या जीवाला निरंकाराच्या जवळ येऊ देत नाही.

ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥
(परमेश्वराच्या कृपेनेच) ज्याच्याकडे आध्यात्मिक शक्ती आहे तोच त्याच्या (सर्वशक्तिमान) शक्तीचे गुणगान गाऊ शकतो.

ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥
काहीजण त्यांनी दिलेल्या भेटवस्तूंना त्यांचा आशीर्वाद मानून त्यांच्या कीर्तीचे गुणगान गातात.

ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥
काही लोक त्याचे अवर्णनीय गुण आणि महिमेचे गुणगान गातात.

ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
काहीजण त्याच्या विद्येच्या माध्यमातून विषम विचारांचे (ज्ञानाचे) गुणगान गातो.

ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥
काहीजण त्याला परमेश्वराचे रूप, निर्माता आणि संहारक मानून त्याची स्तुती करतात.

ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥
काहीजण परमेश्वराचे वर्णन असे करतात की परम शक्ती जीवन देते आणि नंतर ते परत घेते.

ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥
काही जीव त्या निरंकाराला, परमेश्वराला स्वतःपासून दूर समजून त्याचे गुणगान गातात.

Page 2

ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥
काही लोक त्याला आपल्या समोर अत्यंत जवळ, दहाही दिशांत अस्तित्त्व मान्य करून त्याची स्तुती गातात.

ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥
अनेक लोकांनी परमेश्वराच्या कीर्तीचे वर्णन केले आहे, परंतु त्याच्या कीर्तीचा अंत नाही.

ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥
लाखो लोकांनी त्यांच्या गुणांचे वर्णन केले आहेत, तरीही त्याचे खरे स्वरूप सापडले नाही.

ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥
अकाल पुरख दाता बनून तो सर्व लोकांना भौतिक पदार्थ (अथकपणे) देत राहतो, (पण) लोक घेताना थकतो.

ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥
सर्व प्राणी युगानुयुगे या पदार्थांचा उपभोग घेत आहेत.

ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥
आदेश देणाऱ्या निरंकाराच्या इच्छेनेच (संपूर्ण सृष्टी) विशिष्ट मार्गावर विश्व चालतआहे.

ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥
श्री गुरु नानक देवजी सृष्टीतील सजीवांना सचेत करतांना म्हणतात की निरंकार (वाहेगुरु) कोणतीही चिंता न करता (या जगातील सजीवांवर) नेहमी आनंदी असतात. ॥३॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥
तो अकाल पुरख (निरंकार) त्याच्या खऱ्या नावानेही सत्य आहे, त्याच्यावर प्रेम करणारेच (खऱ्या आणि खऱ्या नावाने) त्याला अनंत म्हणतात.

ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥
(सर्व देव, दानव, मानव आणि प्राणी इ.) जीव म्हणत राहतात, मागत राहतात, (भौतिक वस्तू) दे -दे करत राहतात, तो दाता (परमेश्वर) सर्वांना देत राहतो.

ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥
आता प्रश्न पडतो की (जसे इतर राजे आणि महाराजे त्यांच्याकडे काही भेटवस्तू घेऊन जातात

तसेच) त्या परिपूर्ण परमेश्वराकडे कोणती भेट न्यावी जेणेकरून त्याचे द्वार सहज दिसेल?

ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
आपण जीभेने त्याची स्तुती कशी करावी जेणेकरून ती स्तुती ऐकल्यावर ती अनंत शक्ती (ईश्वर) आपल्याला प्रेम-प्रसाद देईल?

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥
गुरु महाराज ह्यांचे उत्तर स्पष्ट करतात की सकाळी (अमृतवेळी) (ज्या वेळी माणसाचे मन सामान्यतः सांसारिक गुंतापासून मुक्त असते) अकालपुरुषाचे नामस्मरण करा आणि त्याच्या महिमेचे गुणगान करा. तरच आपण त्याचे प्रेम प्राप्त करू शकतो.

ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥
(त्याचा आशीर्वाद मिळाल्यास) गुरु महाराज स्पष्ट करतात की, केवळ कर्माने जीवाला हे शरीर रूपी वस्त्र म्हणजेच मनुष्यजन्म मिळते, त्यामुळे मोक्ष मिळत नाही, मोक्ष मिळवण्यासाठी माणसाला त्याची कृपादृष्टी लाभणे आवश्यकता असते.

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥
हे नानक! याप्रकारे बोधग्रहण करा की ते सत्य स्वरूप, निराकार हेच सर्वस्व आहे, यामुळे मनुष्याच्या सर्व शंका दूर होतील.॥ ४॥

ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥
त्या परमेश्वराला मूर्त स्वरुपात कोणीही स्थापित करू शकत नाही किंवा त्याला निर्माण करता येत नाही.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥
तो मायेच्या पलीकडे जाऊन स्वतः प्रकाशमान असतो.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥
ज्याने त्याला प्रेमळ भक्तीने स्मरण केले, त्याला सन्मान मिळाला.

ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥
श्री गुरु नानक देवजी म्हणतात की त्या गुणांचे भांडार असलेल्या निरंकाराची पूजा केली पाहिजे.

ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥
त्याचे गुणगान गाताना आणि स्तुती ऐकताना, आपल्या अंत:करणात त्याच्याविषयी श्रद्धा ठेवा.

ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥
असे केल्याने दु:खांचा नाश होतो आणि घरात सुख-शांती राहाते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
गुरूच्या मुखातून जे शब्द निघतात ते वेदांचे ज्ञान असते, तेच ज्ञान उपदेशाच्या स्वरूपात सर्वत्र असते.

ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥
आमच्यासाठी गुरू स्वतः भगवान शिव, विष्णू, ब्रह्मा आणि पार्वती आहेत कारण गुरु ही परम शक्ती आहे.

ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
श्री गुरु नानक यांनी सांगितले आहे की परमात्म्याचे परम स्वरूप शब्दांद्वारे व्यक्त केले जाऊ शकत नाही कारण त्यांचा महिमा अमर्याद आहे आणि आपल्या सूक्ष्म बुद्धीने त्याचे वर्णन केले जाऊ शकत नाही.

ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥
हे माझ्या गुरु! फक्त मला हे समजावून सांगा की

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥
जो सर्व प्राणिमात्रांचा एकमेव दाता आहे त्याला मी कधीही विसरू नये. ॥५॥

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥
तीर्थस्नान सुद्धा त्याला मान्य असेल तरच करता येते, त्या अकालपुरुषाच्या इच्छेशिवाय मी तीर्थस्नान करून काय करणार, कारण मग हे सर्व निरर्थक ठरेल.

ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥
जेव्हा मी त्याच्याद्वारे निर्माण केलेल्या संपूर्ण सृष्टीकडे पाहतो तेव्हा (मला हे जाणवते) त्याच्या आशीर्वादाशिवाय काहीही मिळू शकत नाही.

ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥
गुरूकडून मिळालेले ज्ञान जर आपण आपल्या जीवनात अंगीकारले तर आपली बुद्धी हिरे-जवाहरांनी भरून जाते आणि आपले जीवनही हिरे-माणिकांसारख्या सुंदर वस्तूंनी सुशोभित होते.

ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥
हे माझ्या गुरु! फक्त मला हे समजावून सांगा की

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥
जो सर्व प्राणिमात्रांचा एकमेव दाता आहे त्याला मी कधीही विसरू नये. ॥६॥

ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ ॥
जर एखादी व्यक्ती किंवा योगी, योगाभ्यास करून, चार युगांपेक्षा दहापट अधिक म्हणजे चाळीस युगांहून अधिक आयुर्मान प्राप्त करतो.

ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
तो नवखंडांमध्ये प्रसिद्ध होवो (इलाव्रत, किमपुरुष, भद्र, भरत, केतुमल, हरि, हिरण्य, राम्यक आणि कुरु पौराणिक शास्त्रात उल्लेखित), सर्वांनी त्याच्या सन्मानार्थ एकत्र चालले पाहिजे.

ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥
जगात एक प्रसिद्ध माणूस बनून ते आपल्या गौरवाचे गुणगान करून घेत राहील.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥
तरीही कोणीही देवाच्या कृपेशिवाय त्या व्यक्तीची काळजी घेणार नाही.

ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥
एवढी संपत्ती आणि मान-सन्मान असूनही, अशा माणसाला देवासमोर किड्यांमध्ये एक लहान कीटक समजले जाते, म्हणजे अत्यंत नीच, दोष असलेले लोकही त्याला अपराधी समजतात.

ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥
गुरू नानकजी म्हणतात की असीम शक्ती अयोग्य मानवांना सद्गुण प्रदान करते आणि सद्गुणी मानवांना आणखी सद्गुणी बनवते.

ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥੭॥
परंतु त्या गुणांनी परिपूर्ण असलेल्या परमेश्वराला कोणताही गुण देणारा दुसरा कोणीही दिसत नाही. ॥७॥

ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥
सिद्ध, पीर, योगी आणि नाथ इत्यादींनी परमेश्वराचे नाम श्रवण करून, म्हणजेच त्याच्या महिमाप्रती अंत:करण अर्पण करून परम दर्जा प्राप्त केला आहे.

ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥
नुसते नाव ऐकल्याने पृथ्वी, तिला धारण करणारा वृषभ (पौराणिक धर्मग्रंथानुसार, पृथ्वीला शिंगांवर धारण करणारा बैल) आणि आकाशाच्या स्थिरतेचे सामर्थ्य प्राप्त होते.

ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥
नाम ऐकल्याने शाल्मली, क्रौंच, जंबू, पलक इत्यादी सात द्वीपे, भू:, भव:, स्व: इत्यादी चौदा विश्वे आणि अतल, वितल, सुतल इत्यादी सात पाताळांची विशालता प्राप्त होते.

ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥
देवाची स्तुती ऐकून एखाद्याला मृत्यूची भीती वाटत नाही.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥
हे नानक! परमेश्वराच्या भक्तामध्ये नेहमी आनंदाचा प्रकाश असतो.

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥
परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने सर्व दु:ख व दुष्कर्म नष्ट होतात. ॥८॥

ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥
नाम ऐकून एखाद्याला शिव, ब्रह्मा आणि इंद्र सारखे दैवी गुण प्राप्त होतात.

ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥
दुष्ट व्यक्ती म्हणजे वाईट कृत्ये करणारे व्यक्ती देखील नाम ऐकून स्तुतीला पात्र होतात.

ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥
परमेश्वराच्या नामाशी जुळून योगदि तसेच शरीरातील विशुद्ध, मणिपुरक, मूलाधार इत्यादी सहा चक्रांची रहस्ये समजतात.

ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥
देवाचे नाव ऐकून एखाद्याला पवित्र शास्त्रात वर्णन केलेले आध्यात्मिक ज्ञान प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥
हे नानक! परमेश्वराच्या भक्तामध्ये नेहमी आनंदाचा प्रकाश असतो.

Page 3

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥
परमेश्वराची स्तुती ऐकून, सर्व दु:ख आणि पापे नाहीसे होतात. ॥९॥

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥
परमेश्वराचे नाम ऐकून मनुष्याला सत्यता, समाधान आणि आध्यात्मिक ज्ञान प्राप्त होते.

ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥
परमेश्वराची स्तुती ऐकून, मनुष्य धार्मिक वृत्तीचा होतो, जणू त्याने सर्व पवित्र ठिकाणी स्नान केले आहे.

ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥
निरंकाराचे नाव ऐकून वारंवार रसनावर आणणाऱ्याला मनुष्याला त्याच्या दरबारात सन्मान मिळतो.

ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥
नाम ऐकल्याने मनुष्य सहज परमेश्वरामध्ये लीन होतो, कारण यामुळे आध्यात्मिक शुद्धीद्वारे ज्ञान प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥
हे नानक! परमेश्वराच्या भक्तांना आध्यात्मिक आनंदाचा प्रकाश नेहमीच असतो.

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥
परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने सर्व दु:ख व दुष्कर्म नष्ट होतात. ॥१०॥

ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥
नाम श्रवण करून गुणांचा सागर श्री हरी यांच्यात लीन होता येते.

ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥
नाम-श्रवणाच्या प्रभावामुळेच शेख, पीर, राजा यांना त्यांच्या पदावर विराजमान आहेत.

ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥
अज्ञानी लोक परमेश्वराचे नाम श्रवण करूनच भक्तीचा मार्ग प्राप्त करू शकतात.

ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥
या भवसागराची अथांग खोली जाणून घेणे देखील नाम श्रवण करण्याच्या शक्तीने शक्य आहे.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥
हे नानक! सद्पुरुषांमध्ये नेहमी आनंदाचा प्रकाश असतो.

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੧॥
परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने सर्व दु:ख व दुष्कर्म नष्ट होतात. ॥११॥

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
त्या अकालपुरुषाचे नामस्मरण करून जो मनुष्य त्याच्यावर विश्वास ठेवतो, म्हणजेच त्याला हृदयात ठेवतो, त्याची अवस्था वर्णन करता येत नाही.

ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
जो कोणी त्याच्या स्थितीचे वर्णन करतो त्याला शेवटी पश्चात्ताप करावा लागतो कारण असे करणे सोपे नाही, अशी कोणतीही रचना नाही जी नामातून प्राप्त होणारा आनंद प्रकट करू शकेल.

ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥
अशी स्थिती जरी लिहायची असली तरी ते लिहायला ना कागद आहे, ना पेन आहे , ना कुणी जिज्ञासू.

ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
जो वाहेगुरुमध्ये लीन आहे त्याचा विचार करू शकतो.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥
परमेश्वराचे नाम सर्वश्रेष्ठ आणि मायेच्या पलीकडे आहे.

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥
जर एखाद्याने ते आपल्या हृदयावर कोरले आणि त्याचे चिंतन केले.

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥
परमेश्वराचे नाम श्रवण करून त्याचा विचार केल्याने मन आणि बुद्धीमध्ये अपार प्रेम निर्माण

होते.

ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥
चिंतन केल्याने संपूर्ण सृष्टीचे ज्ञान मिळवता येते.

ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥
जो मनुष्य या लोकात परमेश्वराचे नामस्मरण करतो त्याला परलोकात सांसारिक संकटे किंवा यमदूतांच्या यातना सहन कराव्या लागत नाहीत.

ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥
जो मनुष्य परमेश्वराचे नामस्मरण करतो तो शेवटी यमाच्या दूतांसोबत नरकात जात नाही, तर देवाचे दूतच त्याला स्वर्गात घेऊन जातात. जे परमेश्वराचे नामस्मरण करतात त्यांच्यावर भगवंताची कृपा अशी असते की त्यांना यमदूतांसारखे दुष्ट सुद्धा स्पर्श करू शकत नाहीत.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥
परमेश्वराचे नाम सर्वश्रेष्ठ आणि मायेच्या पलीकडे आहे.

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੩॥
जर एखाद्याने ते आपल्या हृदयावर कोरले आणि त्याचे चिंतन केले.

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥
देवावर खरा विश्वास ठेवणारा त्याच्या आध्यात्मिक प्रवासात कधीही अडथळ्यांना तोंड देत नाही.

ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥
चिंतनशील मनुष्य जगात गौरवास पात्र असतो.

ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥
अशी व्यक्ती दुविधा किंवा सांप्रदायिकतेचा मार्ग सोडून धर्माचा मार्ग अवलंबतो.

ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥
चिंतनाचा धार्मिक कार्यांशी घट्ट संबंध आहे.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥
परमेश्वराचे नाम सर्वश्रेष्ठ आणि मायेच्या पलीकडे आहे.

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੪॥
जर एखाद्याने ते आपल्या हृदयावर कोरले आणि त्याचे चिंतन केले.

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥
या संसाररुपी महासागरात मोक्षाचे एकमेव साधन म्हणजे परमेश्वराच्या नामाच्या पलीकडे नेणारी नौका, म्हणजेच मोक्ष मिळवून देणारे साधन होय.

ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥
जे चिंतन करतात ते आपल्या कुटुंबातील सर्व सदस्यांना त्या नावाने आश्रय देतात.

ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥
परमेश्वराचे चिंतन करणारा केवळ स्वत:च वाचवत नाही तर गुरूच्या इतर शिष्यांनाही वाचवतो.

ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥
हे नानक! चिंतन करणारा माणूस कधीच भिकारी बनत नाही.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥
परमेश्वराचे नाम सर्वश्रेष्ठ आणि मायेच्या पलीकडे आहे.

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੫॥
जर एखाद्याने ते आपल्या हृदयावर कोरले आणि त्याचे चिंतन केले.

ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥
जे लोक खरोखरच परमेश्वराच्या आज्ञेचे पालन करतात ते पंच बनतात (देवाने मान्यता दिली) आणि ते इतरांचे नेतृत्व करतात.

ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥
अशा गुरुमुखांना प्रिय अकालपुरुषाच्या सभेत सम्मान मिळतो.

ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥
ज्या परमेश्वराच्या भक्तांनी त्याच्या नामाचे अमृत प्यायले आहे, अशा सद्पुरुष्यांना त्याच्या

दरबारात परमेश्वराच्या घरी कृपा प्राप्त होते. भगवंताच्या दरबारात केवळ आपल्या नावाच्या रूपातील संपत्तीच आपल्यासोबत जाते.

ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥
सद्‌गुणी व्यक्तीचे लक्ष त्या एका सतगुरुमध्ये (निरंकार) स्थिर राहते.

ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥
जर कोणाला निर्मात्याबद्दल सांगायचे असेल किंवा त्याच्या निर्मितीचा हिशोब करायचा असेल तर

ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥
तो निर्माणकर्त्याची निर्मिती समजू शकत नाही.

ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥
निरंकाराने निर्माण केलेली सृष्टी वृषभ (धौला बैल) धर्माच्या रूपाने टिकवून आहे, जो दयेचा पुत्र आहे. (कारण मनात करुणेची भावना असेल तरच या मानवाला धार्मिक कार्य शक्य होईल)

ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥
ज्याला संतोष रुपी सूत्राने बांधले आहे.

ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥
परमेश्वराचे हे रहस्य ज्याला कळले तो खरा सत्यवादी होऊ शकतो.

ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥
त्याच्यावर किती ओझे आहे, किती ओझे वाहून नेण्यास सक्षम आहे.

ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥
कारण या पृथ्वीतलावर निर्मात्याने जी सृष्टी निर्माण केली आहे ती सर्व गोष्टींच्या पलीकडे आहे, अनंत आहे.

ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥
मग त्या बैलाचा भार कोणत्या शक्तीवर अवलंबून आहे?

ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥
निर्मात्याच्या या सृष्टीत विविध रंग आणि नावे असलेल्या प्राण्यांच्या असंख्य प्रजाती आहेत.

ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥
ज्याच्या मनावर परमेश्वराच्या आज्ञेने चालणाऱ्या लेखणीने कर्माचा हिशोब लिहिला आहे.

ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
पण कोणी सामान्य मनुष्याला हा कर्मलेख लिहायला सांगितला तर

ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥
त्याला हे सुद्धा कळणार नाही की हा लिहिला जाणारा हिशोब किती मोठा असेल.

ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥
लिहिणाऱ्या त्या परमेश्वरामध्ये किती शक्ती असावी, त्याचे रूप किती सुंदर आहे.

ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ ॥
त्याची किती कृपा आहे याचा पुरेपूर अंदाज लावणारा कोणी नाही.

ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥
अकालपुरुषाच्या केवळ एका शब्दाने संपूर्ण सृष्टीचा विस्तार झाला आहे.

ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥
त्या एका शब्दरूपी आदेशामुळेच सृष्टीतील लाखो जीवन आणि प्रणाली उदयास आली.

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
त्यामुळे त्या अवर्णनीय परमेश्वराच्या सामर्थ्याचा विचार करण्याइतकी बुद्धी माझ्यात नाही.

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
हे अनंत स्वरूप! मी इतका निर्बळ आहे की, मी तुमच्यासाठी एकदाही स्वत: ला समर्पित करण्यास सक्षम नाही.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥
तुम्हाला जे कार्य आवडते ते कार्य सर्वोश्रेष्ठ आहे.

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੬॥
हे निरंकार! हे परब्रह्म! तू सदैव शाश्वत रूप आहेस. ॥१६॥

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥
या सृष्टीतील असंख्य लोक निर्मात्याचा नामजप करतात, त्याच्यावर प्रेम करणारे असंख्य लोक आहेत.

ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥
असंख्य लोक त्यांची पूजा करतात, असंख्य तपस्वी तपश्चर्या करीत आहेत.

ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥
असंख्य लोक वेद आणि पवित्र पुस्तके वाचत आहेत.

ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥
असंख्य लोक योगसाधनेत तल्लीन राहून आपले मन आसक्तीपासून मुक्त ठेवतात.

Page 4

ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥
त्या सद्‌गुरु निरंकाराच्या गुणांचे चिंतन करून ज्ञान प्राप्त करणारे असे असंख्य भक्त आहेत.

ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥
सत्य जाणणारे किंवा परोपकाराचा मार्ग अवलंबणारे असंख्य सज्जन आहेत.

ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥
रणांगणात शत्रूला तोंड देताना अगणित योद्धे शस्त्रास्त्रांचा मारा सहन करतात.

ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥
असंख्य मानव जीव मौन धारण करून एकाग्र होऊन त्या अकाल-पुरखात तल्लीन राहतात.

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
त्यामुळे त्या अवर्णनीय परमेश्वराच्या सामर्थ्याचा विचार करण्याइतकी बुद्धी माझ्यात नाही.

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
हे अनंत स्वरूप! मी इतका निर्बळ आहे की, मी तुमच्यासाठी एकदाही स्वत: ला समर्पित करण्यास सक्षम नाही.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥
तुम्हाला जे कार्य आवडते ते कार्य सर्वोश्रेष्ठ आहे.

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥
हे निरंकार ! हे परब्रह्म! तू सदैव शाश्वत रूप आहेस. ॥१७॥

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥
या सृष्टीतील असंख्य माणसे मूर्ख आणि अज्ञानी आहेत.

ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥
चोर आणि अभक्ष्य खाणारे असंख्य आहेत, जे चोरून दुसऱ्यांचा माल खातात.

ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥

असे असंख्य लोक आहेत जे कठोर आचरणाने इतरांवर अत्याचारीपणे राज्य करून या संसाराचा त्याग करतात.

ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥

असंख्य अधर्मी लोक आहेत जे इतरांचा गळा कापून हत्येचे पाप कमावत आहेत.

ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥

असंख्य पापी लोक पाप करून या जगातून निघून जातात.

ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥

खोट्या स्वभाव असणारे असंख्य लोक खोटे बोलत फिरतात.

ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥

आपल्या घाणेरड्या मनामुळे अनैतिक वर्तन करणारे असंख्य लोक आहेत.

ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ ॥

इतरांवर टीका करून असंख्य लोक पापाचे ओझे डोक्यावर घेतात.

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

श्री गुरु नानक देवांनी पापी आणि दुष्ट, अज्ञानी लोक, अभक्ष्य पदार्थांचे सेवन करणारे, दुष्ट आणि अधर्मी लोकांच्या चारित्र्याचे वर्णन करताना त्यांनी स्वतःला त्यांच्यासमोर अत्यंत तुच्छ दाखवले आहे.

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

हे अनंत स्वरूप! मी इतका निर्बळ आहे की, मी तुमच्यासाठी एकदाही स्वत: ला समर्पित करण्यास सक्षम नाही.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

तुम्हाला जे कार्य आवडते ते कार्य सर्वोश्रेष्ठ आहे.

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥

हे निरंकार ! हे परब्रह्म! तू सदैव शाश्वत रूप आहेस. ॥१८॥

ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥

त्या निर्मात्याच्या सृष्टीमध्ये असंख्य नावांनी आणि असंख्य ठिकाणी असलेले जीव फिरत असतात; किंवा या सृष्टीमध्ये अकाल-पुरुखाची अनेक नावे आहेत आणि अनेक ठिकाणी आहेत, जिथे परमेश्वराचा वास आहे.

ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥

असंख्य हेच अकाल्पानिक लोक आहेत.

ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ ॥

पण जे लोक त्याच्या निर्मितीचे गणित मांडताना 'असंख्य' हा शब्द वापरतात त्यांच्याही डोक्यावर ओझे असते.

ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥

शब्दांद्वारेच त्या निरंकाराचे नाम जपता येते, शब्दांद्वारेच त्याची स्तुती करता येते.

ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥

परमेश्वराच्या गुणांचे ज्ञानही शब्दांतून मिळू शकते आणि आणि त्याची स्तुतीसुध्दा केवळ शब्दांतून व्यक्त करता येते.

ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥

त्याची वाणी शब्दांतूनच लिहिता व बोलता येते.

ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ ॥

केवळ शब्दांद्वारे एखाद्याचे नशीब स्पष्ट केले जाऊ शकते.

ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥

पण ज्या परमेश्वराने सर्वांचे नशीब लिहिले आहे, तो स्वतः नशिबाच्या पलीकडे आहे.

ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥

ज्याप्रमाणे अकालपुरुख मनुष्याच्या कर्मानुसार आदेश देतात, त्याचप्रमाणे तो त्याच्या कर्मांचे भोग भोगतो.

ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥

निर्मात्याने ही सृष्टीचा प्रसार जितका केला आहे, ती सर्व त्याची नावे आणि रूपे आहेत.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥

कोणालाही त्याच्या नावाशिवाय, मुळीच स्थान नाही.

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

त्यामुळे त्या अवर्णनीय परमेश्वराच्या सामर्थ्याचा विचार करण्याइतकी बुद्धी माझ्यात नाही.

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

हे अनंत स्वरूप! मी इतका निर्बळ आहे की, मी तुमच्यासाठी एकदाही स्वत: ला समर्पित करण्यास सक्षम नाही.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

तुम्हाला जे कार्य आवडते ते कार्य सर्वोश्रेष्ठ आहे.

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੯॥

हे निरंकार ! हे परब्रह्म! तू सदैव शाश्वत रूप आहेस. ॥१९॥

ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥

हे शरीर! हात, पाय किंवा इतर कोणताही अवयव घाण झाल्यास.

ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥

ती घाण पाण्याने धुतल्यास निघून जाते.

ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥

जर मलमूत्र इत्यादीने कोणतेही कपडे अशुद्ध झाल्यास.

ਦੇ ਸਾਬੂਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥

तर ते साबणाने धुतले जाते.

ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

जर माणसाची बुद्धी वाईट कर्मामुळे अपवित्र झाली,

ਓਹੁ ਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥
तर ती केवळ वाहेगुरुच्या नामस्मरणानेच पवित्र होऊ शकते.

ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥
पुण्य आणि पाप फक्त बोलण्यासाठी नाही.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥
तर, या जगात राहून मनुष्याने केलेल्या प्रत्येक चांगल्या-वाईट कर्मांचा तपशील धर्मराजाने पाठवलेल्या चित्र-गुप्ताद्वारे लिहिला जाईल, ज्याचा परिणाम म्हणून त्याला स्वर्ग किंवा नरक प्राप्त होईल.

ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥
शेवटी मनुष्य स्वतः कर्माचे बीज पेरतो आणि त्याचे फळ प्राप्त करतो.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੨੦॥
गुरु नानक म्हणतात की, या जगात, जीवाची कर्मे त्याला जन्म-मृत्यूच्या चक्रात ठेवतील, निरंकार जीवाला त्याच्या कर्मानुसार फळ देईल. ॥२०॥

ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥
तीर्थयात्रा, तपश्चर्या, प्राणिमात्रांबद्दल करुणा आणि निःस्वार्थ दान केल्याने

ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥
जर एखादा मनुष्य सम्मान मिळवतो तर तो फारच लहान असतो.

ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥
परंतु ज्यांनी परमेश्वराचे नाम अंतःकरणात प्रेमाने ऐकले आणि सतत त्याचा विचार केला.

ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ ॥
जणू त्याने आपल्या आतल्या तीर्थात स्नान करून आपली घाण दूर केली आहे.(म्हणजेच त्या जीवाने आपल्या अंतःकरणात वसलेल्या निरंकारात लीन होऊन आपल्या अंतरात्म्याची मलिनता शुद्ध केली आहे.)

ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
हे सर्गुण स्वरूप ! सर्व गुण तुझ्यात आहेत, माझ्यात चांगले गुण नाहीत.

ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
नैतिकतेचे गुण अंगीकारल्याशिवाय परमेश्वराची भक्ती होऊ शकत नाही.

ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥
हे निरंकार ! तू सदैव विजयी होवो, तूच कल्याणकारी, ब्रह्मदेवाचे रूप आहेस.

ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥
तुम्ही सत्य, चेतना आणि नेहमी आनंदाचे मूर्त स्वरूप आहात.

ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣ ਥਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥
जेव्हा परमेश्वराने या सृष्टीची निर्मिती केली तेव्हा तो कोणती वेळ, कोणता क्षण, कोणती तारीख आणि कोणता दिवस होता?

ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ॥
तेव्हा कोणता ऋतू , कोणता महिना होता ज्यावेळी या सृष्टीची निर्मिती झाली? हे सर्व कोणाला माहिती आहे?

ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥
मोठमोठे विद्वान, ऋषी-मुनी इत्यादींनाही सृष्टीची निर्मितीचा नेमका काळ कळू शकला नाही, जर त्यांना माहीत असते तर त्यांनी वेदांमध्ये किंवा धर्मग्रंथांमध्ये नक्कीच त्याचा उल्लेख केला असता.

ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥
काझींनाही या वेळेची कल्पना नव्हती, जर त्यांना माहिती असते तर त्यांनी कुराण वगैरेमध्ये नक्कीच नमूद केले असते.

ਥਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ ॥
या सृष्टीच्या निर्मितीचा दिवस, वेळ, ऋतू, महिना इत्यादी एका योगीलाही कळू शकलेले नाही.

ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥
याबद्दल, या जगाचा निर्माता स्वतः जाणून घेऊ शकतो की या सृष्टीचा प्रसार कधी झाला.

ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥
त्या अकालपुरुषाचा चमत्कार मी कसा सांगू, त्याची स्तुती कशी करू, त्याचे वर्णन कसे करू आणि त्याचे रहस्य कसे जाणू?

Page 5

ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ॥
सद्‌गुरू म्हणतात की प्रत्येकजण इतरांपेक्षा अधिक बुद्धिमान बनून परमेश्वराची स्तुती करतो.

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥
पण परमेश्वर महान आहे, त्याचे नाव त्याच्यापेक्षाही महान आहे, सृष्टीत जे काही घडत आहे ते त्याच्या इच्छेनुसार घडत आहे.

ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੌ ਜਾਣੈ ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੋਹੈ ॥੨੧॥
हे नानक! त्या अपरिवर्तनीय निरांकाराचे गुणात्मक रहस्य जाणण्यात जर कोणत्याही जीवाला अभिमान वाटत असेल, तर त्याला या जगातच नाही तर परलोकात सुद्धा सम्मान मिळत नाही. ॥२१॥

ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥
सात स्वर्ग आणि सात पाताळांच्या अस्तित्वाविषयी सर्वसामान्यांच्या मनातील शंका दूर करून सद्‌गुरू म्हणतात की, सृष्टीच्या निर्मितीमध्ये लाखो पाताळ आहेत आणि लाखो स्वर्गही आहेत.

ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥
वेदांमध्ये हीच गोष्ट सांगितली आहे की शोधणारे शेवटपर्यंत शोधून थकले आहेत पण त्याचा अंत कोणालाच सापडला नाही.

ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੂ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ॥
सर्व धर्मग्रंथांमध्ये अठरा हजार जग आहेत असे सांगितले गेले आहे, परंतु प्रत्यक्षात त्यांचे मूळ एकच ईश्वर आहे जो त्यांचा निर्माता आहे.

ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥
त्याच्या निर्मितीच्या आकाराचा अंदाज किंवा गणना करता येत नाही आणि तो कोणत्याही मानवी गणनेच्या पलीकडे आहे.

ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥੨੨॥
हे नानक! या संपूर्ण जगात ज्याला महान म्हटले जाते तो निर्माता स्वतःला स्वतः जाणतो किंवा ओळखू शकतो. ॥२२॥

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥

त्याची उपासना करणाऱ्या भक्तांनीही त्याची स्तुती करून त्याची परिसीमा गाठली नाही.

ਨਦੀਆ ਅਤੈ ਵਾਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ॥

ज्याप्रमाणे नद्या-नाले समुद्रात विलीन होतात तेव्हा त्याच्या अथांग अंतापर्यंत पोहोचू शकत नाहीत, उलट त्यांचे अस्तित्वही गमावून बसतात, त्याचप्रमाणे स्तुती करणारेही स्तुती करता-करता त्याच्यात लीन होतात.

ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ॥

समुद्राचे राजे आणि सम्राट, पर्वताएवढी अतुलनीय संपत्तीचे मालक असूनही,

ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥੨੩॥

ते त्या मुंगीसारखे झाले नसते, जर त्यांच्या मनात देवाचा विसर पडला नसता. ॥२३॥

ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

त्या निरंकाराच्या स्तुतीला मर्यादा नाही आणि त्याची स्तुती शब्दांनीही संपू शकत नाही.

ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

त्याच्या निर्मितीचा अंत नाही, त्याच्या भेटींचा अंत नाही.

ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

त्याच्या पाहण्याचा आणि श्रवणाचा अंत नाही, म्हणजेच तो निरंकार सर्व-द्रष्टा आणि सर्वश्रोता आहे.

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥

परमेश्वराच्या अंतःकरणात रहस्य काय आहे, ते देखील समजू शकत नाही.

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥

या सृष्टीच्या निर्मितीचा कालावधी किंवा व्याप्ती कळू शकत नाही.

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

त्याची निर्मिती कोठे सुरू होते आणि ती कुठे संपते हे जाणून घेणे अशक्य आहे.

ਅੰਤ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥
त्याचा अंत व्हावा म्हणून अनेक जीव रडत फिरत आहेत.

ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ॥
पण त्या अथांग, शाश्वत अकालपुरुषाचा अंत सापडत नाही.

ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
त्यांच्या गुणांचा अंत कुठे होते हे कोणीच सांगू शकत नाही.

ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥
त्या परब्रह्माची जितकी प्रशंसा, स्तुती, रूप किंवा गुण सांगितले जातात तितके ते अधिक होत जातात.

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥
निरंकार सर्वश्रेष्ठ, त्याचे स्थान सर्वोच्च आहे.

ਊਚੇ ਉਪਰਿ ਊਚਾ ਨਾਉ ॥
पण त्या सर्वश्रेष्ठ निरंकाराचे नाव सर्वश्रेष्ठ आहे.

ਏਵਡੁ ਊਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥
जर कोणतीही शक्ती त्यापेक्षा मोठी किंवा महान असेल तर

ਤਿਸੁ ਊਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥
केवळ तीच शक्ती त्या सर्वोच्च गुरुला जाणू शकते.

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥
निरंकार स्वतः सर्व काही जाणतो किंवा जाणू शकतो, इतर कोणी नाही.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥੨੪॥
सतगुरु नानक देव म्हणतात की ते जीवांवर दया करतात आणि त्यांना त्यांच्या कर्मानुसार सर्व गोष्टी प्रदान करतात. ॥२४॥

ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ॥
त्यांचे आशीर्वाद इतके असंख्य आहेत की ते लिहिण्याची क्षमता कोणामध्येही नाही.

ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥
तो महान आहे कारण तो पुष्कळ आशीर्वाद देतो पण त्याच्यात कोणत्याही गोष्टीचा लोभही नाही.

ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਅਪਾਰ ॥
असंख्य योद्धे त्याच्या कृपेसाठी तळमळत आहेत.

ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥
असे मागणारे असंख्य लोक आहेत. त्यांची गणना करणे अशक्य आहे

ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥
अनेक मानवांनी निरांकाराद्वारे प्रदान केलेले पदार्थांचा उपभोग घेऊन स्वतःला बेकार बनवतात.

ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ॥
अनेक लोक अकालपुरुषांनी दिलेल्या वस्तू घेऊनही नकार देतात.

ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥
पुष्कळ मूर्ख लोक परमेश्वराकडून वस्तू घेतात आणि खातात, परंतु त्याचे नामस्मरण कधीच करत नाहीत.

ਕੇਤਿਆ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥
बरेच लोक नेहमी दु: ख आणि भुकेने ग्रस्त असतात कारण ते त्यांच्या कर्मांमध्ये लिहिलेले असते.

ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥
पण सज्जन लोक अशा माराला परमेश्वराचा आशीर्वाद मानतात.

ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥
या दुःखांमुळेच मानवाला वाहेगुरुचे स्मरण होते.

ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥
परमेश्वराच्या आज्ञेत राहूनच मनुष्याला मायेच्या बंधनातून मुक्ती मिळू शकते.

ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥

परमेश्वराच्या आज्ञेत राहण्याखेरीज मायेच्या बंधनातून मुक्त होण्यासाठी दुसरी कोणतीही पद्धत कोणी सांगू शकत नाही.

ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥

अज्ञानापोटी एखाद्याने त्याबद्दल बोलण्याचा प्रयत्न केला तरच त्याला कळेल की यमाकडून त्याच्या तोंडावर किती आघात झाले आहेत.

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥

परमेश्वर सृष्टीतील सर्व सजीवांच्या गरजा जाणतो आणि त्यांना स्वतः पुरवतो.

ਆਖਹਿ ਸਿ ਭਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥

सृष्टीतील सर्व प्राणीच कृतघ्न आहेत असे नाही तर असे अनेक लोक जे परमेश्वराच्या आदेशाला मान्य करतात.

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ॥

परमेश्वर ज्याच्यावर प्रसन्न होतो, तो त्याला त्याचे गुणगान गाण्याची शक्ती देतो.

ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨੫॥

हे नानक! तो राजांचा राजाही होतो; म्हणजेच त्याला उच्च आणि चांगले पद प्राप्त होते. ॥ २५ ॥

ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰ ॥

निरंकाराचे जे गुण व्यक्त करता येत नाहीत ते अमूल्य आहेत आणि या निरंकाराचे स्मरण करणे हा अमूल्य व्यवसाय आहे.

ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ ॥

सिमरनच्या (गुरुमुखी) रूपाने या व्यवसायाचे मार्गदर्शन करणारे संत हेही अमूल्य व्यापारी आहेत आणि त्या संतांच्या अंगी असलेले सद्गुणांचे भांडारही अमूल्य आहे.

ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥

या संतांकडे जे लोक परमेश्वराला भेटायला येतात तेही अमूल्य असतात आणि ते त्यांच्याकडून गुण घेऊन जातात तेही अमूल्य असतात.

ਅਮੁਲ ਭਾਇ ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ॥
गुरू आणि शीख यांच्यातील परस्पर प्रेम अमूल्य आहे, गुरूच्या प्रेमातून आत्म्याला मिळणारा आनंदही अमूल्य आहे.

ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥
अकालपुरुषाचा न्यायही अमूल्य आहे, त्याचा न्यायालय म्हणजे दरबारही अमूल्य आहे.

ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥
अकालपुरुषाचा न्याय करणारा तराजू अमूल्य आहे, तसेच सजीवांच्या चांगल्या-वाईट कर्मांचे वजन करण्यासाठी वापरले जाणारे परिमाणही अमूल्य आहे.

ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥
अकालपुरुषाने दिलेल्या वस्तूही अमूल्य आहेत आणि त्या वस्तूंचे प्रतीकही अमूल्य आहे.

ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
निरंकाराची सजीवांप्रती असलेली दयाही अमूल्य आहे आणि त्यांचे आदेशही अमूल्य आहेत.

ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥
तो परमेश्वर अमूल्य आहे, त्याचे आत्मीयतेने वर्णन करणे अशक्य आहे.

ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
पण तरीही अनेक भक्त त्याच्या गुणांचे वर्णन करून भूतकाळात, भविष्यकाळात आणि वर्तमानकाळात त्याच्यात लीन होत आहेत.

ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥
चार वेद आणि अठरा पुराणातही त्यांचा महिमा सांगितला आहे.

ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥
विद्वान त्याच्याविषयी बोलतात आणि त्यांचे वर्णन करण्यासाठी प्रवचन देतात.

ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦ ॥
सृष्टी निर्माता ब्रह्मा आणि देवराज इंद्र देखील त्याच्या अमूल्य गुणांबद्दल बोलतात.

Page 6

ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥
गिरीधर गोपाळ कृष्ण आणि त्यांच्या गोपीही त्या निरंकाराची स्तुती करतात.

ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥
महादेव आणि गोरख सारखे सिद्ध देखील त्याच्या कीर्तीचे गुणगान करतात.

ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥
निर्मात्याने या जगात निर्माण केलेले सर्व बुद्धिमान प्राणी देखील त्याच्या कीर्तीचे गुणगान करतात.

ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥
सर्व दानव आणि देव देखील त्याची स्तुती करतात.

ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥
जगातील सर्व सद्पुरुष, मानव, नारद, ऋषी आणि इतर भक्त त्यांचे गुणगान गातात.

ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥
बरेच लोक त्याचे वर्णन करीत आहेत आणि बरेच लोक त्यांच्या क्षमतेनुसार देवाच्या गुणांचे वर्णन करणार आहेत.

ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥
पुष्कळ लोक देवाच्या गुणांबद्दल वारंवार बोलता-बोलता या जगातून निघून जातात.

ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ॥
ही जितक्या प्रकारची सृष्टी त्याने निर्माण केली आहे, इतकी जरी पुन्हा निर्माण केली,

ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥
तरीही, ते त्याच्या गुणांचे पूर्णपणे वर्णन करू शकणार नाहीत.

ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥
परमेश्वराची महानता त्याच्या इच्छेनुसार वाढते आणि कमी होते.

ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
श्री गुरु नानक म्हणतात की तो सत्य स्वरूप निरंकाराच आपल्या अमूल्य गुणांना जाणतो.

ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥
जर कोणी अहंकारी म्हणाला की तो किती मोठा आहे,

ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥੨੬॥
तर त्याला महामूर्ख समजले जाते. ॥२६॥

ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥
त्या रक्षक परमेश्वराचे दार आणि घर कसे आहे, जिथे तो बसून संपूर्ण सृष्टीचा सांभाळ करतो?

ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥
(येथे सद्‌गुरुजी त्यांच्या निवृत्तीच्या वेळी या प्रश्नाचे उत्तर देतात) हे मानव! त्याच्या दारात असंख्य प्रकारची वाद्ये आहेत आणि अनेक लोक ती वाद्ये वाजवत आहेत.

ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥
तेथे अनेक राग आहेत आणि राग गाणारे ही असंख्य लोक आहेत. सर्व आपापल्या पद्धतीने तुझे गुणगान गात आहेत.

ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥
वारा, पाणी आणि अग्नि देवता त्या निरंकाराचे गुणगान गात आहेत आणि सर्व प्राणिमात्रांच्या कृतींचे विश्लेषक धर्मराजही त्याच्या दारात उभे राहून त्याची महिमा गात आहेत.

ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥
सजीवांनी केलेल्या कर्माविषयी लिहिणारा चित्र-गुप्तही त्या अकाल-पुरुषाचे गुणगान गातो आणि धर्मराजा चित्र-गुप्ताने लिहिलेल्या शुभ-अशुभ कर्माचा विचार करतो.

ਗਾਵਹਿ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥
तुझ्याद्वारे निर्मित शिव, ब्रह्मा आणि त्यांच्या देवी (शक्ती) हे सर्व तुझेच गुणगान करत आहेत

ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥
हे निरंकार! सर्व देव आणि सिंहासनावर बसलेला स्वर्गाचा अधिपती इंद्र इतर देवतांसह तुझ्या

दारात उभे राहून तुझे गुणगान गात आहे.

ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥
कर्तृत्ववान लोक समाधीत असताना तुझी स्तुती करतात, विचारी ऋषी विवेकाने तुझी स्तुती करतात.

ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥
यती, सती आणि समाधानी लोकही तुझे गुणगान गातात तसेच पराक्रमी योद्धेही तुझे गुणगान करतात.

ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥
जगातील सर्व विद्वान आणि महान जितेंद्रिय ऋषी युगानुयुगे वेदांचा अभ्यास करून त्या अकालपुरुषाची स्तुती करत आहेत.

ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ॥
मन मोहून टाकणाऱ्या सर्व सुंदर स्त्रिया स्वर्ग, मृत्यू आणि नरकात तुझे गुणगान गात आहेत.

ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥
निरंकाराने निर्माण केलेली चौदा रत्ने, जगातील अडुसष्ठ तीर्थक्षेत्रे आणि त्यात उपस्थित संतही त्याचे गुणगान गातात.

ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥
सर्व योद्धे, पराक्रमी पुरुष आणि शूर पुरुष अकालपुरुषाची स्तुती करतात, उत्पत्तीचे चार स्त्रोत (अण्डज, जरायुज, स्वेदज व उदभिज्ज) देखील त्याची स्तुती करतात.

ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥
नवखंड, मंडल आणि संपूर्ण ब्रम्हांड, ज्या निर्मात्याने निर्माण केले आहे आणि धारण केले आहे, ते सर्व तुझे गुणगान गातात.

ਸੇਈ ਤੁਧੁਨੋ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥
साक्षात जे तुझ्या भक्तीत लीन आहेत, जे तुझ्या नामात रमलेले आहेत आणि जे तुझ्या नावाचे रसिक आहेत, तेच तुझे गुणगान गाऊ शकतात.

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥
असे असंख्य आणखी जीव मला आठवत नाही आहेत, जे तुझी स्तुती करतात. हे नानक ! मी त्या जीवांची गणना म्हणजे विचार कुठे पर्यंत करू.

ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥
त्या सत्यस्वरूप अकालपुरुषाचे अस्तित्त्व भूतकाळातही होते, या सद्‌गुणी निरांकाराचे अस्तित्त्व वर्तमानकाळातही राहील.

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥
तो सदैव भविष्यात असेल, तो निर्माता परमेश्वर ना जन्म घेत, तसेच त्याचा नाशही कधी होत नाही.

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥
सृष्टीचा निर्माता ईश्वराने आपल्या मायाजालातून रंगीबेरंगी, विविध आकाराचे आणि असंख्य सजीवांची निर्मिती केली आहे.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥
आपल्या या उत्पतीला करून-करून तो आपल्या आवडीनुसारच बघतो म्हणजेच त्याच्या इच्छेनुसार त्यांची काळजी घेतो.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥.
त्या अकालपुरुषाला जे काही काम चांगले वाटेल ते तो करतो आणि भविष्यातही करील, त्याला ते करण्याची आज्ञा देणारा त्याच्यासारखा कोणी नाही.

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੨੭॥
गुरु नानक म्हणतात की हे मानवा! तो देवाच्या राजांचा राजा म्हणजेच सम्राट आहे, त्याच्या आज्ञेत राहणेच योग्य आहे. ॥ २७ ॥

ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥
गुरुजी म्हणतात, हे मानव योगी! तू संतोष रुपी मुद्रा, दुष्कर्मातून लज्जेचे पात्र, पापमुक्त राहून इहलोक आणि परलोकात टिकवता येईल असा प्रतिष्ठेचा झगा अंगीकारून भगवंताच्या नामस्मरणाच्या तेजाने शरीर सुशोभित ठेवा.

ਖਿੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥
मृत्यूचे स्मरण करणे तुझ्या मांडीवर झोपल्यासारखे आहे, शरीर शुद्ध ठेवणे ही योगाची युक्ती

आहे, अकालपुरुषावरील तुमची दृढ श्रद्धा ही त्याची काठी आहे. हे सर्व सद्‌गुण अंगीकारणे हेच योग्याचे खरे रूप आहे.

ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥

तुम्ही जगातील सर्व प्राणिमात्रांवर प्रेम करावे, म्हणजेच त्यांचे सुख-दु:ख स्वतःचे समजून अनुभवावे, हा तुमचा सर्वोत्तम पंथ (योगींचा सर्वोत्तम पंथ) आहे. वासनेसारख्या दुर्गुणांपासून मनावर विजय मिळवणे म्हणजे जग जिंकण्यासारखे आहे.

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

नमस्कार आहे, त्या केवळ त्या सगुण स्वरूप निरंकारालाच नमस्कार आहे.

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥

जो सर्वांचे मूळ, रंगहीन, पवित्र स्वरूप, आदि रहित, अनश्वर व अपरिवर्तनीय स्वरूप आहे. ॥२८॥

ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ ॥

हे मानव! निरंकाराच्या सर्वव्यापी ज्ञानाचे भांडार हेच तुझे भोजन आहे, तुमचे हृदय दयाळूपणाने भरले जाईल, कारण दयाळूपणानेच सद्‌गुण प्राप्त होतात. सतत उदयास येणारे चैतन्य हे एखाद्या संगीताच्या आवाजासारखे आहे.

ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥

ज्याने संपूर्ण सृष्टी एकाच सूत्राने बांधली आहे, तो निर्माता परम ईश्वर नाथ आहेत, सर्व रिद्धी आणि सिद्धी वेगळ्या प्रकारच्या आहेत.

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗ ॥

संयोग आणि वियोग हे दोन्ही नियम एकत्रितपणे या विश्वाचे कार्य चालवत आहेत, सजीवांना त्यांच्या कर्मानुसार त्यांचे भाग्य प्राप्त होते.

Page 7

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥
नमस्कार आहे, त्या केवळ त्या सगुण स्वरूप निरंकारालाच नमस्कार आहे.

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੯॥
जो सर्वांचे मूळ, रंगहीन, पवित्र स्वरूप, आदि रहित, अनश्वर व अपरिवर्तनीय स्वरूप आहे. ॥२९॥

ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥
हिंदू विश्वासांनुसार, माया (सांसारिक भ्रम) गूढपणे गरोदर राहिली आणि तीन मुलांना (देवता) जन्म दिला.

ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ ॥
यापैकी एक ब्रह्मदेव सृष्टी निर्माता, एक विष्णू जगाचा पालनपोषण करणारा आणि एक शिव संहारकाच्या रूपात दरबारात बसला.

ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
ज्या प्रकारे अकालपुरुषाला योग्य वाटते त्याप्रकारे तो या तिघांवर नियंत्रण ठेवतो आणि हे देव त्याच्या आज्ञेनुसार कार्य करतात.

ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥
सर्वात मोठे आश्चर्य म्हणजे देव सर्वांवर नजर ठेवतो, परंतु कोणीही त्याला पाहू शकत नाही.

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥
नमस्कार आहे, त्या केवळ त्या सगुण स्वरूप निरंकारालाच नमस्कार आहे.

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥
जो सर्वांचे मूळ, रंगहीन, पवित्र स्वरूप, आदि रहित, अनश्वर व अपरिवर्तनीय स्वरूप आहे. ॥३०॥

ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ॥
त्याचे आसन संपूर्ण सृष्टीत आहे आणि सृष्टीतील प्रत्येक जागी त्याचे भांडार आहे.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥
त्या परमेश्वराने संपूर्ण सृष्टीतील भांडारे एकदाच भरली आहेत.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥
विश्व निर्माण केल्यानंतर, परमेश्वर त्याच्या निर्मितीची काळजी घेत आहे.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥
हे नानक! निरंकाराच्या त्या खऱ्या स्वरूपाची संपूर्ण सृष्टीही सत्य आहे.

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥
नमस्कार आहे, त्या केवळ त्या सगुण स्वरूप निरंकारालाच नमस्कार आहे.

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੧॥
जो सर्वांचे मूळ, रंगहीन, पवित्र स्वरूप, आदि रहित, अनश्वर व अपरिवर्तनीय स्वरूप आहे. ॥३१॥

ਇਕ ਦੂ ਜੀਭੌ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥
एका जीभेऐवजी जरी लाखो जीभा झाल्यात अन्यथा लाखो जिभेच्या वीस लाख,

ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥
मग त्या जगदीश्वराचे एक नाम प्रत्येक जिभेने लाखो वेळा उच्चारावे, म्हणजे त्या भगवंताचे नामस्मरण रोज करावे.

ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥
या मार्गाने पती-देवाला भेटण्यासाठी असलेल्या नामाच्या पायऱ्या चढूनच त्या अद्वितीय परमेश्वराला भेटता येते.

ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥
तसे, ब्रह्मज्ञानींचे महान वचन ऐकून अगदी निकृष्ट प्राण्यांनाही देहबुद्धीने त्यांचे अनुकरण करण्याची इच्छा होते.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ ॥੩੨॥
परंतु गुरू नानकजी म्हणतात की त्या परमेश्वराची प्राप्ती त्यांच्या कृपेनेच होते, अन्यथा हे फक्त खोट्या लोकांचे खोटे शब्द आहेत. ॥३२॥

ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥
अकालपुरुषाच्या कृपेशिवाय या जीवाला काहीही बोलण्याची किंवा गप्प राहण्याची शक्ती नाही, म्हणजेच रसना नियंत्रित करणे जीवाच्या हातात नाही.

ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥
त्याच्यात ना मागण्याची ताकद आहे ना काही देण्याची क्षमता.

ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥
सजीवाला जिवंत राहायचे असले तरी त्याच्यात ताकद नसते, कारण अनेक वेळा उपचार सुरू असताना माणूस मरण पावतो, मरणेही त्याच्या हातात नसते.

ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥
जे धन, संपत्ती, वैभव मिळाल्याने मनुष्याच्या मनात अभिमान निर्माण होतो, हे सर्व प्राप्त करण्याची क्षमता सुद्धा त्या व्यक्तीत नसते.

ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
श्रुतिवेदांच्या ज्ञानाचा विचार करण्याची ताकदही त्याच्यात (मनुष्यात) नाही.

ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
जगापासून मुक्त होण्यासाठी सहा शास्त्रात दिलेल्या युक्त्या अंगीकारण्याचे सामर्थ्यही त्याच्यात (मनुष्यात) नाही.

ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥
ज्या अकालपुरुखाच्या हाती सत्ता आहे तोच सृष्टीची रचना करतो आणि सृष्टीची काळजी घेतो.

ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੩॥
गुरू नानक म्हणतात की मग माणसाला हे समजले पाहिजे की या जगात कोणीही श्रेष्ठ किंवा कनिष्ठ नाही, ज्याला परमेश्वर त्याच्या कर्मानुसार ठेवतो तो तसाच राहतो. ॥३३॥

ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ॥
रात्री, ऋतू, तिथी, आठवड्याचे दिवस,

ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥
वारा, पाणी, अग्नी आणि पाताळ हे सर्व प्रपंच आहेत.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ॥
सृष्टिकर्ता परमेश्वराने त्यामध्ये पृथ्वीच्या रूपात धर्मशाळा स्थापन केली आहे, यालाच कर्मभूमी म्हणतात.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥
त्या धर्मशाळेत विविध प्रकारचे प्राणी आहेत, ज्यांचे विविध प्रकारचे धार्मिक विधी आणि उपासना पद्धती आहेत आणि त्यांचे श्वेत आणि अश्वेत असे विविध प्रकारचे वर्ण आहेत.

ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥
ज्यांची नावे असंख्य आणि अंतहीन आहेत.

ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥
जगात फिरणारे असंख्य जीवांना त्यांच्या चांगल्या आणि वाईट कर्मानुसार त्यांचा विचार केला जातो.

ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥
विचार करणारा तो निरंकार स्वत: सत्य आहे आणि त्याचा दरबार सुद्धा सत्य आहे.

ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥
जे प्रामाणिक संत आहेत तेच त्याच्या दरबारात अलंकृत होतात,

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ते दयाळू परमेश्वराडून कृपेचे चिन्ह प्राप्त करतात.

ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥
परमेश्वराच्या दरबारात यश की अपयश याची कसोटी होते.

ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥੩੪॥
हे नानक! तिथे जाऊनच ही वस्तुस्थिती ठरवता येईल. ॥३४॥

ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥
हा धर्मखंडाचा (कर्मकांडात) नियम आहे; जो मागील ओळींमध्ये सांगितला आहे.

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥
(गुरु नानक जी) आता ज्ञानखंडाच्या वर्तनाचे वर्णन करतात.

ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ॥
(या जगात) वारा, पाणी, अग्नी यांचे अनेक प्रकार आहेत आणि कृष्ण आणि रुद्र (शिव) यांची अनेक रूपे आहेत.

ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥
ब्रह्मासारखे अनेक देवता असंख्य रूप आणि रंगांमध्ये तयार केले जात आहेत.

ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥
अनेक कर्मभूमी, सुमेर-पर्वत, ध्रुव भक्त आणि त्यांचे उपदेशक आहेत.

ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥
इंद्र आणि चंद्र ही अनेक आहेत, सूर्य ही अनेक आहेत, प्रदेश आणि प्रदेशांमध्ये देश ही अनेक आहेत.

ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥
असे कितीतरी सिद्ध, विद्वान आणि नाथ आहेत, देवींचे कितीतरी अवतार आहेत.

ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥
अनेक देव, दानव, ऋषी आणि रत्नांनी भरलेले अनेक महासागर आहेत.

ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥
उत्पत्तीचे कितीतरी स्त्रोत आहेत (अंदाज-जरायुजादि), किती प्रकारचे वाणी (परा, पश्यंती इ.), कितीतरी राजे आणि सम्राट आहेत.

ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥੩੫॥
तेथे अनेक वेद आणि स्तोत्रे आहेत, त्यांचे अनेक सेवक आहेत, गुरु नानक जी म्हणतात की त्यांच्या निर्मितीला अंत नाही; या सर्वांचा शेवट ज्ञानखंडात गेल्याने होतो, जिथे जीव ज्ञानी होतो. ॥३५॥

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥
ज्ञानखंडात सांगितलेले ज्ञान शक्तिशाली आहे.

ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥

ज्ञानी झाल्यानंतर माणसाला अगदी छोटी गोष्ट पाहून किंवा ऐकूनही अवर्णनीय आनंद आणि कुतूहल अनुभवायला मिळते.

Page 8

ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥
(श्रम खंडात परमेश्वराची भक्ती महत्त्वाची मानली जाते) परमेश्वराची आराधना करण्यासाठी पुढाकार घेणाऱ्या संतांचे बोली मधुर असते.

ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥
या अवस्थेत (श्रम खंडात) प्रबुद्ध मनाने एक अनोखे सौंदर्य निर्माण केले आहे.

ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
अशा मनाच्या उन्नत विचार प्रक्रियेचे वर्णन करणे शक्य नाही आणि जर कोणी प्रयत्न केला तर तो शेवटी पश्चात्ताप करतो.

ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥
वेद, शास्त्र, ज्ञान, मन आणि बुद्धी तिथेच निर्माण होते.

ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥
तेथे दैवी बुद्धी असलेल्या देवांची कल्पना निर्माण होते आणि परिपूर्ण स्थिती प्राप्त होते. ॥ ३६॥

ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥
ज्यांना परमेश्वराचा आशीर्वाद लाभतो त्या उपासकांची वाणी शक्तिशाली होते.

ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥
जेथे हे उपासक आहेत तेथे दुसरे कोणी राहात नाही.

ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥
त्या उपासकांमध्ये शरीरावर विजय मिळवणारे योद्धे, पराक्रमी पुरुष आणि इंद्रियांवर विजय मिळवणारे योद्धे तेथे पोहोचतात.

ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥
भगवान राम त्यांच्यात परिपूर्ण राहतात.

ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥
(निराकार रूपातील रामाबरोबरच तेजस्वरूप असलेली सीता ही चंद्रासारखी तेजस्वी आणि

मनाला शांत करणारी आहे.)अशा स्थितीत उपासक परमेश्वराची स्तुती करण्यात पूर्णपणे तल्लीन राहतात.

ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥
असे स्वरूप प्राप्त करणाऱ्यांच्या गुणांचे वर्णन करता येत नाहीत.

ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ते उपासक मारले जाऊ शकत नाहीत आणि फसवले जात नाहीत, ज्याच्या हृदयात रामाचे रूप विद्यमान असते.

ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ॥
अनेक जगातील भक्त तेथेच राहतात.

ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥
त्यांना चिरंतन आनंदाचा अनुभव येतो कारण परमेश्वर नेहमी त्यांच्या मनात राहतो.

ਸਚ ਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
सत्य धारण करणाऱ्यांच्या निराकार (सचखंड) मध्ये तो वास करतो; म्हणजेच वैकुंठ लोकात, जिथे सद्गुणी लोक राहतात, तिथे परमेश्वराचे ते सगुण रूप वास करते.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥
हा सृष्टिकर्ता ईश्वर आपल्या सृष्टीकडे कृपेच्या दृष्टीने पाहतो, म्हणजेच त्याचे पालनपोषण करतो.

ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ
या सचखंडात अनंत खंड, मंडल आणि ब्रम्हांड आहे.

ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥
जर कोणी या गोष्टींचे वर्णन करण्याचा प्रयत्न करीत असेल तर त्याला कळेल की त्याचा अंत नाही.

ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥
तिथे अनेक विश्वे विद्यमान आहेत आणि त्यामध्ये राहणाऱ्या लोकांचे अस्तित्वही खूप आहे.

ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥
एखाद्याला हे समजते की प्रत्येक गोष्ट परमेश्वराच्या आज्ञेनुसार कार्य करते.

ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
परमेश्वर त्याने निर्माण केलेले जग पाहून आणि त्याच्या चांगल्या-वाईट कर्मांचा विचार करून आनंदी होतो.

ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥੩੭॥
गुरु नानकजी म्हणतात की मी सांगितलेल्या निरंकाराच्या मूळ साराचे वर्णन करणे फार कठीण आहे. ॥३७॥

ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥
इंद्रियांच्या नियंत्रणाच्या रूपात भट्टी असावी, संयमाच्या रूपात सुवर्णकार असावा.

ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ॥
अचल बुद्धी रुपी ऐरण असावी आणि गुरु ज्ञान रुपी हातोडा असावा.

ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥
निरंकाराच्या भीतीला धौंकनी बनवा आणि आपल्या तपस्वी जीवनाला अग्नीचा ताप बनवा.

ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥
हृदय-प्रेमाचे पात्र बनवून त्यात परमेश्वराच्या नामाचे अमृत वितळले पाहिजे.

ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥
या खऱ्या टांकसाळीत नैतिक जीवन निर्माण होते. म्हणजेच अशा टांकसाळीतूनच सद्‌गुणी जीवन निर्माण होऊ शकते.

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥
ज्यांच्यावर अकालपुरुषाचा आशीर्वाद असतो त्यांनाच ही कामे करता येतात.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥
हे नानक! अशा पुण्यवान जीवांना परमेश्वराच्या कृपेचा सागर लाभतो. ॥ ३८ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥
सलोकु ॥

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥
संपूर्ण सृष्टीचा गुरु वारा आहे, पाणी वडील आहे आणि पृथ्वी ही महान आई आहे.

ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥
दिवस आणि रात्र हे दोन्ही दास आणि दासी (मुलांना खेळ खेळवणारे) सारखे आहेत आणि संपूर्ण जग या दोघांच्या मांडीवर खेळत आहे.

ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥
त्या अकालपुरुषाच्या दरबारात शुभ-अशुभ कर्माची चर्चा होईल.

ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥
एखाद्याच्या शुभ आणि शुभ कर्माच्या परिणामी, जीव परमेश्वरापासून जवळ किंवा दूर होतो.

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥
ज्यांनी परमेश्वराचे नामस्मरण केले, त्यांचे नामस्मरण, तपश्चर्या इत्यादी कष्ट सफल झाले.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥
गुरु नानक देवजी म्हणतात की अशा चांगल्या आत्म्यांचे चेहरे उजळले आहेत आणि त्यांच्या सोबत अनेक आत्मे आहेत, म्हणजेच त्यांचे पालन केल्याने आपण जन्म -मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त झालो आहोत. ॥१॥

ਸੋ ਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
सो दरु रागु आसा महला १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ईश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥
हे निरंकार ! तुझे ते (अव्यक्त) द्वार कसे आहे, ते निवासस्थान कसे आहे, जिथे तू बसून संपूर्ण सृष्टीची काळजी करतोस? (याबद्दल कसं सांगू).

ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥

आपल्या या अद्‌भुत निर्मितीमध्ये, असंख्य संगीतकार असंख्य वाद्य वाजवत आहेत, असंख्य संगीत तयार करतात.

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

तुझ्या दारी, रागांसह किती राग गायले जातात आणि ते राग आणि रागिणी गाण्यासाठी असंख्य आहेत.

ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥

(पुढील गायकांचे वर्णन) हे अकालपुरुष! वारा, पाणी आणि अग्नि इत्यादि देवता तुझे गुणगान करतात आणि धर्मराजही तुझ्या दारात तुझी स्तुती करतात.

ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥

जीवांची शुभ-अशुभ कर्मे लिहून ठेवणारे चित्र-गुप्त, तुझे गुणगान गातात आणि ते लिहून शुभ-अशुभ कर्मांचा विचार करतात.

ਗਾਵਹਿ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥

शिव आणि ब्रह्मा त्यांच्या दैवी शक्तींनी तुझी स्तुती करीत आहेत, जे तुझ्या शोभाने सदैव सुंदर दिसत आहेत.

ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥

इतर देवांसह सिंहासनावर बसलेला इंद्रही तुझा महिमा गात आहे.

ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥

समाधीत असलेले सिद्धही तुझे गुणगान गात आहेत, विचारवंत संतही तुझी स्तुती करीत आहेत.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥
सदाचारी, सत्यवान आणि समाधानी लोकही तुझे गुणगान गात आहेत आणि शूर पुरुषही तुझ्या गुणांची स्तुती करीत आहेत.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥
युगानुयुगे वेदांच्या अभ्यासाने, विद्वानांनी, ऋषीमुनींनी तुमच्या कीर्तीची प्रशंसा करीत आहे.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥
मोहक-आकर्षक स्त्रिया स्वर्ग, पृथ्वीवर आणि पाताळात/नरकात तुझे गुणगान गात आहेत.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥
तू निर्माण केलेली चौदा रत्ने आणि जगातील अडुसष्ठ तीर्थक्षेत्रेही तुझी स्तुती करीत आहेत.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥
योद्धे, पराक्रमी पुरुष आणि शूर पुरुष देखील तुझे गुणगान गात आहेत, चारही उत्पत्ति स्त्रोत देखील तुझे गुणगान गात आहेत.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥
नवखंड, द्वीप आणि ब्रह्मांड इत्यादि जीवही तुझे गुणगान गात आहेत जे तू निर्माण केले आहेस आणि या सृष्टीत स्थित केले आहेस.

ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥
जे भक्त तुला आवडतात आणि तुझ्यावर प्रेम करतात तेच तुझी स्तुती करतात.

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥
आणखी बरेच लोक तुझ्या महानतेचे गुणगान करीत आहेत, जे माझ्या मनात येत नाहीत; जे तुमची स्तुती गातात.

ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥
श्री गुरु नानक देवजी म्हणतात की मी त्यांच्याबद्दल काय विचार केला पाहिजे.

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥
खरे रूप पूर्वी निरंकार होते आणि आजही तेच खऱ्या अर्थाने आदरणीय आहेत.

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥
पुन्हा भविष्यातही तेच खरे रूप असेल, ज्याने हे विश्व निर्माण केले आहे त्याचा नाश होत नाही आणि होणार नाही.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ज्याने प्राणी, पक्षी इत्यादी अनेक प्रकारच्या रंगांमध्ये आणि विविध प्रकारच्या मायेद्वारे निर्माण केले आहेत, तो सृष्टिकर्ता परमेश्वर आपल्या इच्छेनुसार निर्माण केलेले जग पाहतो.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥
त्याला जे काही प्रसन्न करते ते तो करतो आणि कोणीही त्याला आदेश देऊ शकत नाही.

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥
हे नानक! तोसम्राटांचा सम्राट आहे आणि त्याच्या इच्छेनुसार जगणे सर्वांसाठी सर्वोत्तम आहे.॥१॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महला १ ||

ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
हे निरंकार स्वरूप! इतरांकडून (शास्त्र आणि विद्वानांकडून) ऐकल्यावर प्रत्येकजण म्हणतो की आपण महान आहात.

ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥
पण तुम्ही किती मोठे आहात हे कोणी तुम्हाला पाहिले असेल किंवा तुमचे दर्शन घेतले असेल तरच त्याला हे सांगता येईल.

ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥
प्रत्यक्षात परमेश्वराच्या त्या सगुण स्वरूपाचे मूल्य कोणीही मोजू शकत नाही किंवा त्याचा अंत कोणीही सांगू शकत नाही, कारण तो अनंत आणि अमर्याद आहे.

ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥
ज्यांना तुझ्या महानतेचा अंत सापडला आहे, म्हणजे तुझे खरे आणि आनंदमय रूप जाणले आहे, ते तुझ्यातच विलीन होतात. ॥१॥

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥
हे माझ्या अकाल पुरुषा! तुम्ही सर्वोच्च आहात, निसर्गात स्थिर आहात आणि सद्गुणांचे मूर्त स्वरूप आहात.

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आपल्या विस्ताराची महानता कोणालाही ठाऊक नाही.॥१॥ रहाउ ॥

ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥
आपल्या महानता अंदाज करण्यासाठी, अनेक विद्वानांनी मिळून आपापल्या परीने आपण यावर विचार केला,

ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥
सर्व विद्वानांनी मिळून तुमचा अंत जाणून घेण्याचा प्रयत्न केला.

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰਹਾਈ ॥
शास्त्रवेत, प्राणायाम, गुरु आणि गुरुंचे गुरु ही.

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥
तुझ्या महानतेचे वर्णन करू शकत नाही. ॥ २॥

ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥
सर्व चांगले गुण, सर्व तपश्चर्या आणि सर्व सत्कर्म.

ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥
सिद्ध - पुरुषांच्या बरोबरीने महानता,

ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥
आपल्या कृपेशिवाय, यापैकी कोणतीही शक्ती कोणीही प्राप्त करू शकली नाही.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥
ते केवळ आपल्या कृपेने ही शक्ती प्राप्त करतात, कोणीही ते थांबवू शकत नाही. ॥ ३॥

ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥
जर कोणी म्हणाले, हे अकालपुरुष! जर मी तुझी स्तुती करू शकतो तर हा मग हा बिचारा काय बोलणार?

ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
कारण हे परमेश्वरा! वेद, धर्मग्रंथ आणि तुझ्या भक्तांचे हृदय तुझ्या स्तुतीच्या खजिन्याने भरलेले आहे.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥
ज्यांना तू तुझी स्तुती करण्याची बुद्धी देतोस त्यांच्याशी कोणी स्पर्धा कशी करू शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੨॥
गुरू नानक जी म्हणतात की सत्याचा अवतार देवच आहे जो प्रत्येकाला सुंदर बनवतो. ॥४॥२॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महला १ ॥

ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥
हे आई! जेव्हा मी परमेश्वराचे नामस्मरण करतो तेव्हा मला आध्यात्मिकरित्या जिवंत वाटते पण जेव्हा मला परमेश्वराच्या नावाचे विस्मरण होते तेव्हा मला आध्यात्मिकरित्या मृत झाल्यासारखे वाटते म्हणजेच परमेश्वराच्या नामस्मरणानेच मला आनंद वाटतो, नाहीतर मी दुःखी होतो.

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥
पण या सत्य नामाचे कथन करणे फार कठीण आहे.

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥
जर परमेश्वराच्या खऱ्या नामाची तळमळ (भूक) असेल,

ਉਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥
तर ती तळमळ पूर्ण करून, एखाद्याचे सर्व दु:ख नष्ट करते. ॥ १॥

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥
तर हे आई! मग मी असे नाव का विसरावे?

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो स्वामी सत्य आहे आणि त्याचे नावही सत्य आहे. ॥ १॥ रहाउ ॥

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥
चिरंतन परमेश्वराच्या सत्य नामाची महिमा,

ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
(व्यास मुनी) ते सांगून थकले आहेत, पण त्यांचे महत्त्व त्यांना समजले नाही.

ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥
जरी प्रत्येकजण एकत्र येऊन त्याच्या परमेश्वराच्या महानतेबद्दल स्तुती करू लागले तरी

ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥
त्यामुळे तो स्तुतीने मोठा होत नाही आणि टीका करून कमी होत नाही. ॥ २ ॥

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥
तो निरंकार मरत नाही आणि शोकही करत नाही.

ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥
तो जगातील सजीवांना अन्नपाणी देत राहतो कारण त्याचा भांडार कधीच रिकामा होत नाही.

ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
दानेश्वरांसारखे परमेश्वराचे गुण फक्त त्याच्यात आहेत, इतर दुसऱ्या कोणात हे गुण नाही.

ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥
असा परमेश्वर याआधी कधीच नव्हता आणि भविष्यातही कोणी असणार नाही. ॥ ३॥

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥
परमेश्वर स्वतः जितका महान आहे तितकाच त्याचा आशीर्वादही मोठा आहे.

ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥
ज्याने दिवस निर्माण केला आणि नंतर रात्र देखील निर्माण केली.

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥
जो कोणी अशा देवाला विसरतो तो तिरस्करणीय आहे.

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੩॥
गुरू नानकजी म्हणतात की परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याशिवाय माणूस संकुचित विचाराचा बनतो. ॥४॥ ३॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
रागु गूजरी महला ४ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਹਉ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥
हे परमात्मा स्वरूप! सद्‌गुरू, सद्‌पुरुषजी! माझी तुम्हाला एकच विनंती आहे की

ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥
मी अतिशय सूक्ष्म कृमीसारखा प्राणी आहे, म्हणून हे सतगुरुजी! मी तुझ्या आश्रयाला उपस्थित आहे, कृपया करून माझ्या अंत:करणात परमेश्वराच्या नामाचा प्रकाश करा. ॥ १॥

ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥
हे माझे मित्र गुरुदेव ! मला रामाच्या नावाने प्रकाश द्या.

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंच्या उपदेशानुसार जो परमेश्वराचे नामस्मरण करतो तोच माझ्या जीवनाचा सहाय्यक आहे, परमेश्वराची महिमा कथन करणे ही माझी प्रथा आहे. ॥ १॥ रहाउ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥
हे सतगुरुजी! तुझ्या कृपेने मी जाणतो की, ज्यांची परमेश्वराच्या नामावर श्रद्धा आहे आणि नामस्मरण करण्याची इच्छा आहे ते हरीचे भक्त भाग्यवान आहेत.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥
कारण त्या हरीचे हरीनाम ग्रहण करूनच त्याच्या भक्तांना समाधान मिळते आणि संतांचा सहवास मिळाल्याने हरीच्या गुणांच्या ज्ञानाचा प्रकाश त्यांच्या अंतःकरणात भरतो. ॥२॥

ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥
ज्यांनी हरीच्या हरी हरी नामाचे सार चाखले नाही, म्हणजेच जे जीव परमेश्वराच्या नामात लीन झाले नाहीत, ते अभागी जीव यमाच्या तावडीत अडकतात.

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥
जे धर्मत्यागी लोक सतगुरूंचा आश्रय घेत नाहीत आणि परमेश्वराचा सहवास प्राप्त करत नाहीत, आणि भविष्यातही त्यांच्या जीवन जगण्यावर धिक्कार आहे.॥ ३॥

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥
ज्या हरी भक्तांना सतगुरुंचा सहवास लाभला आहे, त्यांच्या जन्मापूर्वीच अकालपुरुषाने त्यांच्या मस्तिष्कावर एक शुभ शिलालेख लिहिला आहे.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੧॥
सतगुरुजींचे वचन आहे की हे निरंकार! धन्य ती सत्संगती, ज्यातून हरिरस प्राप्त होतो आणि भगवंताच्या भक्तांना त्याच्या नामाच्या ज्ञानाचा प्रकाश प्राप्त होतो. म्हणूनच हे सतगुरुजी! अकालपुरुषाच्या नावाने मला आशीर्वाद द्या. ॥ ४॥ ४॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
राग गूजरी महला ५ ॥

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥
हे मना! तू का इतका विचार करतो, जेव्हा की अकालपुरुष स्वतः संपूर्ण सृष्टीचे व्यवस्थापन करत आहेत.

ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥
उजाड खडक आणि दगडांमध्येही, त्याने जिवंत प्राणी निर्माण केले आणि त्यांचे जेवणही त्याने आधीच तयार ठेवले आहे.॥ १॥

ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ ॥
हे निरंकार ! जो कोणी पवित्र व्यक्तींच्या मंडळीत सामील होतो तो ऐहिक दुर्गुणांचा महासागर ओलांडू शकतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या कृपेने त्याला सर्वोच्च आध्यात्मिक राज्य प्राप्त होते आणि अशी नवीन आध्यात्मिक ऊर्जा पुन्हा प्राप्त होते, जसे की सुकलेले झाड पुन्हा हिरवे होते.॥ १॥ रहाउ॥

ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥
आयुष्यात आई, वडील, मुलगा, पत्नी किंवा इतर नातेवाईक यापैकी कोणीही कोणावर अवलंबून नाही.

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥
विश्वातील प्रत्येक जीवाला निरंकार स्वतः अन्न-पाणी पुरवतो, मग हे मना! तू का इतका घाबरतो? ॥ २॥

ਊਡੇ ਊਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥
राजहंस पक्ष्यांचे समूह शेकडो मैल दूर उडतात आणि त्यांच्या मुलांना मागे (त्यांच्या घरट्यात) सोडून जातात.

ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥
त्यांना कोण त्यांना खायला देतो, कोण खेळवतो, म्हणजेच आईशिवाय त्यांचे पालनपोषण कोण करतो, (उत्तरात म्हणाले) त्यांची आई आपल्या मुलांची आठवण मनात ठेवते, तेच त्यांच्या पोषणाचे साधन बनते. ॥ ३॥

ਸਭ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥
सर्व संपत्ती आणि सिद्धाची अठरा चमत्कारिक शक्ती देवाच्या नियंत्रणाखाली आहेत जणू ती त्याच्या हाताच्या तळहातावर आहेत.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੫॥
हे नानक! आपण नेहमीच अशा अद्भुत गुरुला स्वतः ला समर्पित केले पाहिजे आणि अनंत निरंकाराला मर्यादा किंवा अंत नाही. ॥४॥५॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸੋ ਪੁਰਖੁ
रागु आसा महला ४ सो पुरखु

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ईश्वर एकच आहे, जे सतगुरुंच्या कृपेने प्राप्त होऊ शकते.

ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

तो अकालपुरुष सृष्टीतील सर्व प्राणिमात्रांमध्ये सर्वव्यापी आहे, तरीही तो मायेच्या पलीकडे आहे. ते अगम्य आणि अनंत आहे.

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥

हे सत्यस्वरूप सृष्टी निर्माता परमेश्वरा ! तुझे नामस्मरण आधीही सर्व करत होते, आताही करतात आणि भविष्यातही सर्व तुझे नामस्मरण करत राहतील.

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥

सृष्टीतील सर्व जीव ही तुझीच निर्मिती आहे आणि तूच जीवांना भोग व मुक्ती देणारा आहेस.

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥

हे भक्तांनो! सर्व दुःखांचा नाश करणाऱ्या आणि सुख देणाऱ्या निरंकाराचे नामस्मरण करा.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥

निरंकार स्वतःच स्वामी आणि स्वतःच सेवक, म्हणून हे नानक ! माझ्यात, नम्र प्राण्याला, त्या त्या अव्यक्त परमेश्वराचे वर्णन करण्याची क्षमता माझ्यात नाही. ॥ १॥

Page 11

ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू सर्वव्यापी निरंकार सर्व प्राणिमात्रांच्या अंतःकरणात विराजमान आहे.

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥
जगात कोणी दाता बनले आहे, कोणी भिक्षूचे रूप घेतले आहे, हे परमेश्वरा! हे सर्व आपली आश्चर्यकारक लीला आहे.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥
तूच दाता आणि उपभोग घेणारा आहेस, तुझ्याशिवाय मी इतर कोणाला ओळखत नाही.

ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥
तू सर्वोच्च देव आहेस, अमर्याद आणि असीम; मी तुझ्या गुणांचे वर्णन कसे करू शकतो?

ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥
गुरु नानक म्हणतात की जे प्राणिमात्र तुमचे स्मरण मनापासून करतात आणि सेवेच्या भावनेने तुम्हाला समर्पित होतात मी स्वतःला त्यांच्या स्वाधीन करतो. ॥ २॥

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥
हे निरंकार ! जे मनुष्य मनाने व वाणीने तुझे ध्यान करतात ते युगानुयुगे शांतीने सुखात आपले जीवन जगतात.

ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥
ज्यांनी प्रेमाने परमेश्वराचे नामस्मरण केले ते भौतिकवादाच्या बंधनातून आणि मृत्यूच्या भीतीपासून मुक्त झाले.

ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥
ज्यांनी भयमुक्त होऊन त्या अकालपुरुषाच्या निर्भय स्वरूपाचे ध्यान केले, त्यांच्या जीवनातील सर्व भय (जन्म, मृत्यू आणि यमादी) नाहीसे होते.

ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥
जे लोक नेहमी प्रेमळ भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण करतात, ते शेवटी त्याच्यामध्ये विलीन होतात.

ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥
जे प्रेमळ भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण करतात ते खरोखरच धन्य आणि भाग्यवान आहेत; नानक त्यांना समर्पित आहे. ॥३॥

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥

हे अनंत स्वरूप! तुझ्या भक्तांचे हृदय तुझ्या भक्तीच्या अनंत खजिन्याने भरलेले आहे.

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥
तुझे भक्त तिन्ही काळात तुझी स्तुती गातात, हे परमेश्वरा ! तू असंख्य आणि अनंत स्वरूप आहेस.

ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥
या जगामध्ये नामस्मरण आणि ध्यानाद्वारे विविध प्रकारे तुझी पूजा केली जाते.

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥
अनेक ऋषी आणि विद्वान विविध शास्त्रे आणि स्मृतींचे अध्ययन करून आणि शतकर्म, यज्ञ इत्यादी धार्मिक कार्ये करून तुमची स्तुती करतात.

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥
हे नानक! निरंकाराला आवडणारे ते सर्व निष्ठावंत भक्त या जगात संतुष्ट जीवन जगत आहेत. ॥४॥

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
हे परमेश्वरा ! तुम्ही सर्वश्रेष्ठ आहात, विश्वातील सर्वव्यापी, अमर्याद निर्माता आहात; कोणीही तुमच्याइतके महान नाही.

ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥
तुम्ही युगानुयुगे एक आहात, तुम्ही सदासर्वकाळ अद्वितीय रूप आहात आणि तुम्ही शाश्वत निर्माता आहात.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥
तुम्हाला जे चांगले वाटते ते घडते, तुम्ही जे काही कार्य स्वेच्छेने करता ते कार्य पूर्ण होते.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥
तुम्हीच हे विश्व निर्माण केले आहे आणि निर्माण केल्यानंतर तुम्हीच त्याला नष्टही करता.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ॥੫॥੧॥
हे नानक! मी सृष्टिकर्ता परमेश्वराची स्तुती करतो, जो संपूर्ण सृष्टीचा निर्माता आहे किंवा जो सर्व प्राणिमात्रांच्या अंतःकरणाला जाणतो. ॥५॥१॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
आसा महला ४ ॥

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥
हे निरंकार ! तूच निर्माता आहेस, तूच सत्याचा अवतार आहेस आणि तूच माझा स्वामी आहेस.

ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जे तुला प्रसन्न करते तेच घडते, आणि तुम्ही जे काही देता तेच मला मिळते. ॥ १॥

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥
हे परमेश्वरा ! संपूर्ण विश्व ही तुमची निर्मिती आहे आणि प्रत्येकजण तुमच्यावर ध्यान करतो.

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥
परंतु ज्यांना तुझी कृपा झाली आहे त्यांनाच तुझ्या नामाचे मौल्यवान द्रव्य प्राप्त झाले आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥
हे नाम-रत्न उत्तम साधकांना मिळते आणि स्वार्थी लोक ते गमावतात.

ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥
तुम्ही स्वतः वेगळे करता आणि तुम्ही स्वतः सामील करता. ॥ १॥

ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥
हे परमेश्वरा ! तू जीवनाची नदी आहेस आणि सर्व प्राणी त्या नदीत फक्त लाटा आहेत.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥
हे परमेश्वरा ! तुझ्याशिवाय तुमच्यासारखं कोणी नाही.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥

सृष्टीतील सर्व लहान-मोठे प्राणी सर्व तुझेच गुणगान गातात.

ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥

वियोग कर्मामुळे जो तुझ्यात लीन झाला होता तो विभक्त झाला आणि योगायोगाने जो विभक्त झाला होता तो तुमच्याकडे आला आहे; म्हणजे ज्यांना तुझ्या कृपेने संतांची संगती लाभली नाही ते तुझ्यापासून विभक्त झाले आणि ज्यांना संतांची संगती लाभली त्यांना तुझी भक्ती प्राप्त झाली. ॥ २॥

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥

हे परमेश्वरा! ज्याला तुम्ही गुरूद्वारे ज्ञान देता त्यालाच ही पद्धत कळू शकते. मग तो नेहमी तुझ्या गुणांचे गुणगान करतो.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥

आणि तो सदैव तुझीच स्तुती करतो.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ज्याने प्रेमळ भक्तीने देवाची आठवण केली आहे त्याने आंतरिक शांती प्राप्त केली आहे

ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥

मग तो परमपुरुष परमेश्वराच्या नामात सहज लीन होतो. ॥ ३॥

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥
हे परमेश्वरा ! आपण स्वतः निर्माता आहात आणि सर्व काही तुमच्या आदेशानेच होते.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
तुझ्याशिवाय तुझ्यासारखे दुसरे कोणीही नाही.

ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥
सृष्टीद्वारे सजीवांचे कौतुक पाहणारे आणि त्यांच्याबद्दल सर्व काही जाणणारे तुम्हीच आहात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥
हे नानक! हा फरक गुरूकडे वळलेल्या व्यक्तीमध्ये प्रकाशमान होतो. ॥ ४॥ २ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महला १ ॥

ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥
हे मना! तू अशा विश्वसागरात वास केला आहेस जिथे शब्द-स्पर्श रुपी रस-गंध, पाणी आणि तृष्णा आहे.

ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥
तिथे आसक्तीच्या चिखलात अडकून तुमच्या बुद्धीरूपी पाय परमेश्वराच्या भक्तीकडे जाऊ शकणार नाहीत, त्या महासागरात अनियंत्रित जीवांना आपण बुडताना पाहिले आहेत.

ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥
हे मूर्ख मना! एकाग्रतेने परमेश्वराचे नामस्मरण केले नाही तर

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरि-प्रभूंच्या विस्मरणामुळे तुझे सर्व गुण नष्ट होतील म्हणजेच परमेश्वराचा विसर पडल्याने (यमचा) फास तुझ्या गळ्यात पडेल. ॥ १॥ रहाउ॥

ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥
म्हणून हे मना! तू अकालपुरुषाला प्रार्थना कर की मी यती, सती किंवा ज्ञानी नाही, माझे जीवन महामूर्खासारखे निष्फळ झाले आहे.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੩॥
हे नानक! ज्या संतांना तुझे विस्मरण होत नाही, त्यांचा मी आश्रय घेतो आणि मी त्यांना नमन करतो.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥
हे मानव! तुला हा मनुष्य जन्म मिळाला आहे

ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥
परमेश्वराला भेटण्याची ही तुझी सुवर्ण संधी आहे: म्हणजेच तुला हा मनुष्य जन्म केवळ परमेश्वराचे नामस्मरण करण्यासाठीच मिळाला आहे.

ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥
याशिवाय केले जाणारे सांसारिक कार्य तुझ्या कोणत्याही उपयोगाचे नाही.

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥
 म्हणून, संत मंडळीच्या संगतीत राहून परमेश्वराचे नामस्मरण करा. ॥ १॥

ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥
म्हणून हा संसारसागर पार करण्याचा प्रयत्न करत राहा.

ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अन्यथा तुझे हे जीवन संसारिक मायेत अडकून निरर्थक होईल. ॥ १॥ रहाउ॥

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥
हे मानव! तू जप, तपस्या, संयम केला नाही किंवा कोणतेही पुण्यकार्य करून धर्म कमावला नाही.

ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
संतांची सेवा केली नाही तसेच परमेश्वराचे नामस्मरण सुद्धा केले नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥
हे नानक! आम्ही संथ कर्म करणारे जीव आहोत.

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੪॥
पण मी तुमच्या आशरायात आलो आहे, कृपया माझी इच्छा पूर्ण करा. ॥ २॥ ४॥

ਸੋਹਿਲਾ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧
सोहिला रागु गउड़ी दीपकी महला १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर हा एकच आहे, ज्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥
ज्या चांगल्या संगतीत निरंकाराचा महिमा गायला जातो व निर्मात्याचे गुणगान केले जाते.

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥
तू देखील त्याच संत मंडळीची संगत मिळवण्यासाठी त्यांच्या घरी जा आणि निर्मात्याचे गुणगान गा आणि त्याचे नामस्मरण कर. ॥ १॥

ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥
हे मानव! तू त्या निर्भय माझ्या वाहेगुरुची स्तुती गा.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्या सतगुरूसाठी मी स्वतःचा त्याग करतो, असेही म्हण. ज्याचे नामस्मरण केल्याने नेहमी आनंद प्राप्त होतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
हे मानव! रोज असंख्य जीवांचे पालनपोषण करणारा परमात्मा तुझ्यावरही कृपा करील.

ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥
त्या परमेश्वराने दिलेल्या पदार्थांना काही किंमत नाही, कारण त्या अनंत आहेत. ॥ २॥

ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥
या जगातून जाण्यासाठी संवत-दिन वगैरे लिहून सहे-पत्र स्वरूपात संदेश निश्चित केला आहे,म्हणून वाहेगुरूंना भेटण्यासाठी, इतर सत्संगींसह तेल ओतून शगुन करा. अर्थात मृत्युरूपी विवाह होण्यापूर्वी शुभ कार्य करा.

ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥
माझ्या मित्रांनो! आता मला सद्‌गुरूसोबत माझी भेट होण्यासाठी शुभेच्छा द्या.॥ ३॥

ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥
हे साहे-पत्र प्रत्येक घरापर्यंत पोहोचत आहे, हा संदेश दररोज कोणत्या ना कोणत्या घरापर्यंत पोहोचत आहे. (रोज कोणी ना कोणी मरत आहे)

ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥
श्री गुरु नानक म्हणतात की हे जीव! आपण प्रेमाने परमेश्वराचे नामस्मरण करावे, जो आपल्या सर्वांना मृत्यूचे आमंत्रण पाठवतो, कारण आपले ते दिवसही जवळ येत आहे. ॥ ४ ॥ १ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
रागु आसा महला १ ॥

ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥
सृष्टीच्या निर्मितीमध्ये सहा शास्त्रे होती, त्यांचे सहा लेखक होते आणि शिकवणी देखील त्यांच्या विचारावर आधारित सहा आहेत.

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥
परंतु त्यांचे मूळ तत्व एकच ईश्वर आहे, ज्याचे वेष अनंत आहेत. ॥१॥

ਬਾਬਾ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥
हे मानवा! ज्या घरामध्ये शास्त्राच्या रूपाने निरंकाराची स्तुती केली जाते, जिथे त्याचे गुणगान होते,

ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्या शास्त्राचा अंगीकार केल्यास या लोकात आणि परलोकात तुमचा सन्मान होईल.॥१॥रहाउ॥

ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥
अनेक सेकंद, मिनिटे, तास, दिवस, आठवडे मिळून एक महिना तयार होतो.

ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥
त्याचप्रमाणे अनेक ऋतू असूनही सूर्य एकच आहे. (हे या सूर्याचे वेगवेगळे अंश आहेत.)

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੨॥
हे नानक ! त्याचप्रमाणे कर्ता पुरुषाची वरील सर्व रूपे दिसतात. ॥ २ ॥ २ ॥

Page 13

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

रागु धनासरी महला १ ॥

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥

संपूर्ण आकाशरूपी ताटात सूर्य आणि चंद्र हे दिव्यांसारखे आहेत, तार्‍यांचा समूह जणू ताटात जडलेल्या मोतीसारखा आहेत.

ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥

मलय पर्वतातून येणारा चंदनाचा सुगंध उदबत्तीसारखा आहे, वारा वाहतो आहे, फुलणारी सर्व झाडे आणि फुले प्रकाशाच्या रूपात अकालपुरुषाच्या आरतीसाठी समर्पित आहेत. ॥ १॥

ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥

जन्म आणि मृत्यूच्या भीतीचा विनाश करणाऱ्या हे परमेश्वरा, निसर्गात तुमची किती अद्‌भुत आरती (उपासना) केली जात आहे.

ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

जो एक रसवेद ध्वनीचा नाद होत आहे ते जणू ढोल वाजवला जात आहे असा त्याचा आवाज आहे. ॥१॥ रहाउ॥

ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੁੋਹੀ ॥

हे सर्वव्यापी निराकार देवा ! तुला हजारो डोळे आहेत, पण तुझ्या निराकार रूपात तुला डोळे नाहीत, त्याचप्रमाणे तुझ्या हजारो मूर्ती आहेत, पण तुझे एकही रूप नाही कारण तू निराकार आहेस.

ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥

तुझ्या सगुण रूपात तुझे हजारो निर्मळ चरणकमल आहेत, पण तुझ्या निर्गुण रूपामुळे तुला एक पायही नाही,तुम्ही ज्ञानेंद्रियांशिवाय (नासिका) देखील आहात आणि तुम्हाला हजारो नासिका आहेत; तुझे हे अद्‌भूत रूप मला मोहित करते. ॥ २॥

ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥

सृष्टीतील सर्व प्राण्यांमध्ये केवळ त्या प्रकाशाच्या रूपाचा प्रकाश पडतो.

ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥
परमेश्वराच्या प्रकाशरूपी कृपेने प्रत्येकाच्या जीवनात प्रकाश आहे.

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
परंतु हा प्रकाश गुरूच्या उपदेशामुळेच प्राप्त होऊ शकतो.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥
म्हणून देवाला जे आवडते ते स्वीकारणे म्हणजे त्याची खरी आरती (उपासना) करणे आहे.

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥
माझे मन हरीच्या चरणरूपी फुलांच्या रसासाठी आसुसले आहे, मला रोज या रसाची तहान लागली आहे.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਾਸਾ ॥੪॥੩॥
हे निरंकार ! मज नानक चातकाला तुझ्या कृपेचे पाणी दे, म्हणजे माझे मन तुझ्या नामाने शांत होईल. ॥ ४॥ ३॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
रागु गउड़ी पूरबी महला ४ ॥

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥
हे मानवी शरीर वासना आणि क्रोध यांसारख्या दुर्गुणांनी पूर्णपणे भरलेले आहे; पण संतांच्या सहवासाने तुम्ही वासना आणि क्रोध क्षीण केला आहे.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥
ज्यांना पूर्वलिखित कर्माने गुरूची प्राप्ती होते, त्याचे चंचल मन परमेश्वरात लीन होते. ॥ १॥

ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥
हात जोडून संतांची पूजा करणे हे अत्यंत पुण्य कर्म आहे.

ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यांना नमन करणे हेही मोठे पुण्य आहे. ॥ १॥ रहाउ॥

ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥
पतित मानवांनी (मायेत रमलेले किंवा परमेश्वराला विसरलेले) अकालपुरुषाचे सुख उपभोगले

नाही, कारण त्यांच्या अंत:करणामध्ये अहंकार रूपी काटा होता.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥
अहंभावाने जीवनाच्या वाटेवर चालताना अहंकाराचा काटा त्यांना टोचत राहतो आणि त्रास देत राहतो आणि शेवटच्या क्षणी ते यमाने दिलेला यातना सहन कराव्या लागतात. ॥ २ ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥
याशिवाय जे मानव प्रापंचिक वैभव किंवा भौतिक गोष्टींचा त्याग करून परमेश्वराचे भक्त बनून त्याच्या नामस्मरणात लीन राहतात, त्यांना पुनर्जन्माच्या चक्रातून मुक्ती मिळते आणि संसाराच्या दु:खापासून मुक्ती मिळते.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥
त्यांना शाश्वत, सर्वव्यापी परमेश्वर मिळतो आणि संपूर्ण सृष्टीत त्यांचा गौरव केला जातो. ॥ ३ ॥

ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥
हे परमेश्वरा ! आम्ही निर्धन आणि निराधार तुझ्या अधिपत्याखाली आहोत, तूच परम शक्ती आहेस, म्हणून आम्हाला या विकारांपासून वाचव.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੪॥
हे नानक! सृष्टीतील सर्व जीवाला फक्त तुझ्या नामाचाच आश्रय आहे, हरीच्या नामस्मरणानेच आत्मिक सुख प्राप्त होते. ॥ ४॥ ४॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रागु गउडी पूरबी महला ५ ॥

ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥
हे सत्संगी मित्रांनो ! ऐका, मी तुला प्रार्थना करतो की हे आपल्याला मिळालेले हे मानवी शरीर संतांच्या सेवेची एक शुभ संधी आहे.

ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥
आपण जर संतांची सेवा केली तर या जन्मात परमेश्वराच्या नामस्मरणाचा लाभ मिळेल, त्यामुळे परलोकात राहणे सोपे होईल. ॥ १॥

ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥
हे मना! काळाच्या ओघात हे वय दिवसेंदिवस कमी होत आहे.

ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून हे मना! गुरूच्या शिक्षणाचे अनुसरण करून या जीवनाचे उद्दिष्ट पूर्ण करा. ॥१॥ रहाउ॥

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥
या जगात सर्व जीव वासना, क्रोध इत्यादी दुर्गुण आणि भ्रमात ग्रासलेले आहेत, इथून केवळ तत्ववेत्ता म्हणजेच ब्रह्माचे ज्ञान असलेल्या व्यक्तीलाच मोक्ष प्राप्त होतो.

ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥
दुर्गुणांनी ग्रासलेला मनुष्य, ज्याला स्वतः परमेश्वराने भ्रमाच्या निद्रेतून उठवून नामाचा रस दिला, त्यालाच त्या अव्यक्त परमेश्वराची अलौकिक कथा समजू शकली. ॥२॥

ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥
म्हणूनच हे सत्संगींनो! ज्याच्या नावाने आणि रूपाने तू व्यापार करायला आला आहेस तीच अमूल्य वस्तू विकत घे, हरीचा वास या मनात गुरूद्वारेच होतो.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥
जर तुम्ही गुरूचा आश्रय घेतलात तरच तुम्ही या हृदयाच्या घरात हरीरूपाची स्थापना करू शकाल आणि आध्यात्मिक सुखांचा उपभोग घेऊ शकाल, त्यामुळे या जगात येण्याचे आणि जाण्याचे चक्र संपेल.॥ ३॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥
हे माझे अंत:करण जाणणाऱ्या सर्वव्यापी निर्मात्या! कृपया माझ्या मनाची इच्छा पूर्ण करा.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੫॥
गुरुसाहेब म्हणतात की या सेवकाची एवढीच इच्छा आहे की तुम्ही मला संतांच्या चरणाची धूळ बनवा म्हणजेच त्यांनी दाखवलेल्या मार्गाचा अनुयायी बनवा.॥ ५॥

Page 14

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ਪਹਿਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥
सिरीरागु महला पहला १ घरु १ ॥

ਮੋਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਊਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ ਜੜਾਉ ॥
जर माझ्यासाठी मोती आणि रत्नांनी जडलेली इमारत बांधली असेल,

ਕਸਤੂਰਿ ਕੁੰਗੂ ਅਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ਲੀਪਿ ਆਵੈ ਚਾਉ ॥
तर त्या इमारतीला कस्तुरी, केशर, सुगंधी लाकूड, चंदन इत्यादींचा लेप करून मनात उत्साह निर्माण झाला.

ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੧॥
तर असे होऊ नये की त्यांना पाहिल्यावर मी मनातून निरंकाराचे नाम विसरून जाईन. (म्हणूनच मी अशा गोंधळात टाकणाऱ्या गोष्टींकडे बघतही नाही) ॥ १॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
परमेश्वराचे किंवा त्याचे नामस्मरण केल्याशिवाय आत्मा तहानेच्या आगीत जळतो.

ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਦੇਖਿਆ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या आराध्याला विचारल्यावर मी पाहिले की निरंकार व्यतिरिक्त अन्य कोणताही पदार्थ किंवा स्थान जीवाच्या उद्धारास योग्य नाही. ॥ १॥ रहाउ ॥

ਧਰਤੀ ਤ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਤੀ ਪਲਘਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥
धरती हिऱ्यांनी जडलेली असावी, माझ्या घरातील पलंग लाल रत्नांनी सजलेला असावा.

ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਰੇ ਰੰਗਿ ਪਸਾਉ ॥
घरातील हृदयाला मोहिनी घालणाऱ्या सुंदर स्त्रियांचे चेहरे रत्नांसारखे चमकावेत आणि त्यांनी प्रेमानी आपला आनंद व्यक्त करावा.

ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੨॥
तर असे होऊ नये की त्यांना पाहिल्यावर मी मनातून निरंकाराचे नाम विसरून जाईन. (म्हणूनच

मी अशा गोंधळात टाकणाऱ्या गोष्टींकडे बघतही नाही) ॥ २ ॥

ਸਿਧੁ ਹੋਵਾ ਸਿਧਿ ਲਾਈ ਰਿਧਿ ਆਖਾ ਆਉ ॥
परिपूर्ण झाल्यानंतर मी सिद्धीस प्राप्त करू शकतो आणि रिद्धी देखील माझ्याकडे फक्त एकदा बोलावताच येतात.

ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਬੈਸਾ ਲੋਕੁ ਰਾਖੈ ਭਾਉ ॥
मी स्वेच्छेने प्रकाश आणि तेजस्वी बनतो, जेणेकरून लोकांचा माझ्यावर विश्वास असेल.

ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥
या शक्तींमुळे मी भ्रमित होऊन निरंकाराचे नाव मनापासून विसरेन. म्हणूनच अशा गोंधळात टाकणाऱ्या गोष्टींकडे मी बघतही नाही. ॥३॥

ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੋਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ਤਖਤਿ ਰਾਖਾ ਪਾਉ ॥
मी राजा व्हावे, सैन्य जमा करावे आणि सिंहासनावर बसावे,

ਹੁਕਮੁ ਹਾਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਨਾਨਕਾ ਸਭ ਵਾਉ ॥
आणि मी तिथे बसून मला जे पाहिजे ते आदेश करू शकतो आणि मिळवू शकतो, सतगुरुजी म्हणतात की हे सर्व व्यर्थ आहे.

ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੪॥੧॥
या शक्तींमुळे मी भ्रमित होऊन निरंकाराचे नाव मनापासून विसरेन. म्हणूनच अशा गोंधळात टाकणाऱ्या गोष्टींकडे मी बघतही नाही. ॥४॥ १॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सिरीरागु महला १ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਪਵਣੁ ਪੀਅਣੁ ਅਪਿਆਉ ॥
हे निरंकार ! निःसंशयपणे, माझे लाखो युगांचे आयुष्य व्हावे (सर्व गोष्टी बाजूला ठेवून), वारा हे माझे एकमेव अन्न आणि पेय असू दे.

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਗੁਫੈ ਨ ਦੇਖਾ ਸੁਪਨੈ ਸਉਣ ਨ ਥਾਉ ॥
जेथे चंद्र किंवा सूर्य प्रवेश करू शकत नाही अशा गुहेत बसून मी चिंतन करावे आणि स्वप्नातही झोपायला विचार येऊ नये.

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੧॥
(अशी कठीण तपश्चर्या करूनही) मी तुझ्या मूल्याचे वर्णन करण्यास सक्षम होणार नाही. तू किती महान आहेस हे सांगणे खूप कठीण आहे. ॥१॥

ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਜ ਥਾਇ ॥
सत्यस्वरूप निरंकार सदैव आपल्या महिमेत स्थित असतो.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਣਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ਕਰੇ ਤਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
शास्त्राचा अभ्यास केल्यावरच त्याचे गुण कथन करतात, पण निरंकाराचा आशीर्वाद ज्याला मिळतो त्यालाच अशी (त्याचे गुण ऐकण्याची व सांगण्याची) उत्सुकता निर्माण होते. ॥ १॥ रहाउ॥

ਕੁਸਾ ਕਟੀਆ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੀਸਣਿ ਪੀਸਾ ਪਾਇ ॥
जर माझ्यावर पुन्हा-पुन्हा अत्याचार करून मला कापले गेले तसेच गिरणीत टाकून माझे पीठ गेले गेले,

ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੀਆ ਭਸਮ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਜਾਉ ॥
माझे शरीर अग्नीत जाळून टाकून जाळले गेले किंवा शरीरावर राख टाकली गेली,

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੨॥
या सर्व नंतर, मी तुझ्या मूल्याचे वर्णन करण्यास सक्षम होणार नाही. तू किती महान आहेस हे सांगणे खूप कठीण आहे.॥२ ॥

ਪੰਖੀ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇ ਭਵਾ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ ॥
(सिद्धीच्या बळावर) मला पक्ष्याप्रमाणे आकाशात उडावे आणि मी शेकडो आकाशांना स्पर्श करेन इतके उंच जावे.

ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵਊ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨ ਖਾਉ ॥
मी इतके सूक्ष्म व्हावे की मी कोणाला दिसणार नाही आणि मी काही पिणार नाही आणि खाणार नाही.

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੩॥
तरीही मी तुझ्या मूल्याचे वर्णन करण्यास सक्षम होणार नाही. तू किती महान आहेस हे सांगणे खूप कठीण आहे. ॥३॥

Page 15

ਨਾਨਕ ਕਾਗਦ ਲਖ ਮਣਾ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕੀਚੈ ਭਾਉ ॥

सतगुरुजी म्हणतात की लाखो पेपर वाचून, म्हणजेच असंख्य शास्त्र आणि धार्मिक ग्रंथांचा अभ्यास करून ईश्वरावर प्रेम केले पाहिजे.

ਮਸੂ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੇਖਣਿ ਪਉਣੁ ਚਲਾਉ ॥

परमेश्वराचे गुणगान लिहिण्यासाठी शाईची कमतरता नसावी आणि लेखणी वाऱ्यासारखी वेगाने चालत राहावी.

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੪॥੨॥

तरीही मी तुझ्या मूल्याचे वर्णन करण्यास सक्षम होणार नाही. तू किती महान आहेस हे सांगणे खूप कठीण आहे. ॥४॥ २ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

सिरीरागु महला १ ॥

ਲੇਖੈ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲਣਾ ਲੇਖੈ ਖਾਣਾ ਖਾਉ ॥

हे मानव! आपण बोलता ते शब्द आणि आपण जे काही खातो ते पूर्व-नियोजित आहेत.

ਲੇਖੈ ਵਾਟ ਚਲਾਈਆ ਲੇਖੈ ਸੁਣਿ ਵੇਖਾਉ ॥

जीवनाच्या वाटेवर चालण्याच्या मर्यादा आहेत, पाहण्याच्या आणि ऐकण्याच्या मर्यादा ठरलेल्या आहेत.

ਲੇਖੈ ਸਾਹ ਲਵਾਈਅਹਿ ਪੜੇ ਕਿ ਪੁਛਣ ਜਾਉ ॥੧॥

आपण घेतलेले श्वास (आयुष्य), सर्व पूर्व-नियोजित आहेत आणि आपण त्यांच्यासाठी जबाबदार आहात. याबद्दल कोणत्याही विद्वानांना विचारण्याची गरज नाही.

ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਰਚਨਾ ਧੋਹੁ ॥

म्हणूनच हे जीव! हा ऐहिक मोह सर्व फसवा आहे.

ਅੰਧੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਨਾ ਤਿਸੁ ਏਹ ਨ ਓਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

जो अज्ञानी मनुष्याच्या हृदयात परमेश्वराचे नाव नाही किंवा परमेश्वराचे नाव तो विसरला आहे, हा त्याला ना सुख मिळाले ना त्याला परमेश्वराची प्राप्ती झाली. ॥ १॥ रहाउ॥

ਜੀਵਣ ਮਰਣਾ ਜਾਇ ਕੈ ਏਥੈ ਖਾਜੈ ਕਾਲਿ ॥
जन्मापासून ते मरेपर्यंत माणूस या जगात आपल्या नातेवाईकांसह ऐहिक वस्तूंचा उपभोग घेत असतो.

ਜਿਥੈ ਬਹਿ ਸਮਝਾਈਐ ਤਿਥੈ ਕੋਇ ਨ ਚਲਿਓ ਨਾਲਿ ॥
परंतु ज्या धर्मराजच्या सभेत त्याला बसवले जाते तेथे त्याच्या कर्माचा लेखाजोखा मानवाला दिला जातो तेव्हा तेथे जाण्यासाठी किंवा त्याला मदत करण्यासाठी कोणीही त्याच्यासोबत येत नाही.

ਰੋਵਣ ਵਾਲੇ ਜੇਤੜੇ ਸਭਿ ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਰਾਲਿ ॥੨॥
मृत्यूनंतर रडणारे सर्व लोक निरुपयोगी भार सहन करतात, म्हणजेच ते रडण्याचे व्यर्थ कृत्य करतात.॥ २ ॥

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਘਟਿ ਨ ਆਖੈ ਕੋਇ ॥
प्रत्येकजण परमेश्वराला महान, मोठेच समजतो, कोणी कमी लेखत नाही.

ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਕਹਣਿ ਨ ਵਡਾ ਹੋਇ ॥
परंतु कोणीही त्याचे मूल्य ठरवू करू शकत नाही, केवळ म्हटल्याने ते मोठे किंवा महान होत नाही.

ਸਾਚਾ ਸਾਹਬੁ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰਿ ਜੀਆ ਕੇਤੇ ਲੋਅ ॥੩॥
देवा, तू एकटाच चिरंतन आहेस. इतर सर्व प्राणी आणि इतर सर्व जगाला प्रकाश देणारा तूच आहेत.

ਨੀਚਾ ਅੰਦਰਿ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਨੀਚੀ ਹੂ ਅਤਿ ਨੀਚੁ ॥
जे आर्थिकदृष्ट्या कमकुवत लोक आहेत आणि त्यांच्यामध्ये ही तुझे भक्त आहेत.

ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਵਡਿਆ ਸਿਉ ਕਿਆ ਰੀਸ ॥
सतगुरुजी म्हणतात, हे निरंकार! त्यांच्याशी माझा मिलाप करा, माया आणि ज्ञानाच्या अभिमानामुळे जे मोठे आहेत त्यांच्याशी माझे काय साम्य आहे?

ਜਿਥੈ ਨੀਚ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਤਿਥੈ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਬਖਸੀਸ ॥੪॥੩॥
ज्या ठिकाणी त्या वरील लोकांचे पालनपोषण केले जाते तेच स्थान हे दयेच्या सागरा ! तुम्ही माझ्यावर दया कराल.॥ ४॥ ३॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सिरीरागु महला १ ॥

ਲਬੁ ਕੁਤਾ ਕੂੜੁ ਚੂਹੜਾ ਠਗਿ ਖਾਧਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥
लोभामध्ये गुंतणे म्हणजे कुत्रासारखे वागणे आहे, खोटे बोलणे म्हणजे कावळ्यासारखे वागणे आहे आणि इतरांची फसवणूक करणे म्हणजे प्रेत खाण्यासारखे आहे.

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਪਰ ਮਲੁ ਮੁਖ ਸੁਧੀ ਅਗਨਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ॥
इतरांची निंदा करणे म्हणजे आपल्या तोंडात घाण टाकणे, रागाने वागणे म्हणजे आपले स्वतःचे शरीर जाळण्यासारखे आहे.

ਰਸ ਕਸ ਆਪੁ ਸਲਾਹਣਾ ਏ ਕਰਮ ਮੇਰੇ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥
आत्मस्तुती म्हणजे गोड आणि आंबट चवीचे पदार्थ, हे सृष्टी निर्माता ! या अस्मादिक प्राण्यांचे कर्म आहेत जे तुमच्यापासून दूर जातात. ॥ १॥

ਬਾਬਾ ਬੋਲੀਐ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥
हे मानव! असे वचन बोला की तुला प्रतिष्ठा प्राप्त होईल.

ਊਤਮ ਸੇ ਦਰਿ ਊਤਮ ਕਹੀਅਹਿ ਨੀਚ ਕਰਮ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण जे जीव या जगात श्रेष्ठ आहेत ते भगवंताच्या दारातही श्रेष्ठ आहेत असे म्हणतात आणि मंद कर्म करणाऱ्या जीवांना नरकाचे कष्ट भोगून रडावे लागते. ॥१॥ रहाउ ॥

ਰਸੁ ਸੁਇਨਾ ਰਸੁ ਰੁਪਾ ਕਾਮਣਿ ਰਸੁ ਪਰਮਲ ਕੀ ਵਾਸੁ ॥
(मानवाच्या मनात) सोन्याच्या दागिन्यांबद्दल आणि चांदीबद्दल प्रेम आहे, सुंदर स्त्रियांचा भोग घेण्याची इच्छ आहे, सुगंधाबद्दल आकर्षण आहे.

ਰਸੁ ਘੋੜੇ ਰਸੁ ਸੇਜਾ ਮੰਦਰ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਸੁ ਮਾਸੁ ॥
घोडेस्वारीची आवड आहे, आकर्षक पलंगांवर झोपण्याची आणि भव्य महालामध्ये राहण्याची इच्छा आहे, गोड पदार्थ खाण्याची आणि मांस-मद्य सेवन करण्याची आवड आहे.

ਏਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਕੈ ਘਟਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥
जेव्हा बरेच व्यसन मानवी शरीरावर गुंततात तेव्हा परमेश्वराच्या प्रेमासाठी जागा कोठे ठेवली जाते?

ਜਿਤੁ ਬੋਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਸੋ ਬੋਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥
जे वचन बोलून प्रतिष्ठा मिळते तेच वचन परमेश्वराच्या दरबारात मान्य असतात.

ਫਿਕਾ ਬੋਲਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ਸੁਣਿ ਮੂਰਖ ਮਨ ਅਜਾਣ ॥
हे अज्ञानी मन! ऐक, जो नीरस वचन बोलतो तो दुःखी असतो.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਹੋਰਿ ਕਿ ਕਹਣ ਵਖਾਣ ॥੩॥
जे शब्द परमेश्वराला प्रसन्न करतात तेच श्रेष्ठ आहेत, यापेक्षा दुसरे काय बोलावे व स्तुती करावी. ॥३॥

ਤਿਨ ਮਤਿ ਤਿਨ ਪਤਿ ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
बुद्धिमत्ता, प्रतिष्ठा आणि दैवी संपत्ती या रूपातील संपत्ती त्या लोकांसाठी सर्वोत्तम आहे ज्यांच्या हृदयात देव आहे.

ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹਣਾ ਅਵਰ ਸੁਆਲਿਉ ਕਾਇ ॥
त्याची काय स्तुती करावी, आणखी कोण स्तुती योग्य असेल?

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਰਾਚਹਿ ਦਾਨਿ ਨ ਨਾਇ ॥੪॥੪॥
सतगुरुजी म्हणतात की जे निरंकाराच्या कृपेच्या पलीकडे आहेत ते परमेश्वराच्या नामस्मरणात नाही तर त्यांनी दिलेल्या व्यक्तिमत्त्वातच गुंतून राहतात. ॥ ४॥ ४॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सिरीरागु महला १ ॥

ਅਮਲੁ ਗਲੋਲਾ ਕੂੜ ਕਾ ਦਿਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰਿ ॥
प्रदाता निरंकार यांनी नशेची गोळी नश्वर शरीराच्या रूपात सजीवांना दिली आहे.

ਮਤੀ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥
त्याचे गर्विष्ठ मन मृत्यूला विसरले आहे आणि अल्पकालीन आनंदाच्या शोधात देवापासून दूर जात आहे.

ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਸੋਫੀਆ ਰਾਖਣ ਕਉ ਦਰਵਾਰੁ ॥੧॥
ज्या सुफींना ही नशा चढली नाही त्यांना अकालपुरुषाचे खरे रूप प्राप्त झाले आहे जेणेकरून त्यांना वैकुंठामध्ये स्थान मिळेल. ॥१॥

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕਉ ਸਚੁ ਜਾਣੁ ॥

म्हणून नानकजी म्हणतात, हे मानव! फक्त अकालपुरुषालाच निश्चित आणि सत्य समजा.

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਤੇਰੀ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਮਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ज्याचे नामस्मरण केल्याने आत्मिक सुख प्राप्त होते व निरंकाराच्या दरबारात सम्मान मिळतो. ॥ १॥ रहाउ ॥

ਸਚੁ ਸਰਾ ਗੁੜ ਬਾਹਰਾ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥

वास्तवात गुळाशिवाय मदिराबनत नाही, म्हणून निरंकार नामाच्या नशेसाठी सत्यता रूपी मदिरेमध्ये ज्ञान रूपी गूळ समाविष्ट करणे आवश्यक आहे, ज्यामध्ये ज्यामध्ये परमेश्वराचे नाव मिसळले जाते.

ਸੁਣਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਜੇਤੜੇ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥
जे लोक परमेश्वराचे नाव ऐकतात आणि त्यांचे म्हणणे ऐकतात त्यांना मी माझे जीवन समर्पित करतो.

ਤਾ ਮਨੁ ਖੀਵਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਮਹਲੀ ਪਾਏ ਥਾਉ ॥੨॥
परमेश्वराच्या नामस्मरणाने मन प्रसन्न आहे असे तेव्हाच म्हणता येईल जेव्हा निरंकार स्वरूप परमेश्वर आपल्याला प्राप्त होईल. ॥२॥

ਨਾਉ ਨੀਰੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਸਤੁ ਪਰਮਲੁ ਤਨਿ ਵਾਸੁ ॥
जे नाम-जप आणि सत्कर्माच्या पाण्याने स्नान करून सत्य वचनांचा सुगंध अंगावर लावतात,

ਤਾ ਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਲਖ ਦਾਤੀ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥
फक्त त्यांचा चेहरा उजळतो आणि शेवटी लाखो उपलब्धींमध्ये एकाच नावाची प्राप्ती ही श्रेष्ठ आहे.

ਦੂਖ ਤਿਸੈ ਪਹਿ ਆਖੀਅਹਿ ਸੂਖ ਜਿਸੈ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥
दु:ख सुद्धा फक्त त्याच्यासमोरच मांडले पाहिजे ज्याच्या जवळ आपल्याला द्यायला सुख आहे. ॥ ३॥

ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ॥
मग त्या वाहेगुरुला मनापासून का विसरावे, ज्याने जगातील सर्व प्राणिमात्रांना जीवन दिले.

ਤਿਸੁ ਵਿਣੁ ਸਭੁ ਅਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ॥
त्या निरंकाराशिवाय खाणे, पिणे, वस्त्र परिधान करणे हे सर्व अपवित्र आहे.

ਹੋਰਿ ਗਲਾਂ ਸਭਿ ਕੂੜੀਆ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੫॥
इतर सर्व गोष्टी निरुपयोगी किंवा खोट्या आहेत, जे तुम्हाला प्रसन्न करते तेच सत्य आणि योग्य आहे. ॥ ४॥ ५॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲੁ ੧ ॥
सिरीरागु महलु १ ॥

ਜਾਲਿ ਮੋਹੁ ਘਸਿ ਮਸੁ ਕਰਿ ਮਤਿ ਕਾਗਦੁ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥
संसारिक मोह जाळून टाका, नंतर शाईत घासून घ्या आणि श्रेष्ठ बुद्धीला कागद बनवा.

ਭਾਉ ਕਲਮ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲੇਖਾਰੀ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
प्रेम रूपी लेखणीने, एकाग्र चित्त रूपी लेखकाद्वारे तुमच्या बुद्धीच्या कागदावर गुरूकडून आलेला सत्य आणि सत्याचा विचार लिहा.

ਲਿਖੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ਲਿਖੁ ਲਿਖੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥
वाहेगुरुचे नाव लिहा, त्यांची स्तुती लिहा आणि मग त्याच्या अनंत स्वरूपाचे गुणगान करा. ॥१॥

ਬਾਬਾ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੁ ॥
हे बाबा जी! असा लेखा लिहिल्या गेल्या पाहिजे.

ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਹੋਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणजे जिथे (परलोकात) जीवांच्या कर्माचा हिशोब घेतला जातो, तिथे सत्य नावाची खूण असते. ॥ १॥ रहाउ॥

ਜਿਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦ ਚਾਉ ॥
परलोकात जिथे भक्तांना मान मिळतो तिथे सदैव आनंद आणि प्रसन्नता असते.

ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਟਿਕੇ ਨਿਕਲਹਿ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥
ज्यांच्या हृदयात सत्य हे असते, त्यांच्या कपाळावर टिळा शोभतो.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਗਲੀ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥੨॥
निरंकाराची कृपा असेल तेव्हाच असे नाम प्राप्त होते, अन्यथा पुढील चर्चा व्यर्थ आहे.

ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਰਖੀਅਹਿ ਨਾਵ ਸਲਾਰ ॥
काही इथेच जन्माला येतात आणि काही मृत्यूला प्राप्त होतात, काही इथेच प्रसिद्ध होतात.

ਇਕਿ ਉਪਾਏ ਮੰਗਤੇ ਇਕਨਾ ਵਡੇ ਦਰਵਾਰ ॥
काही जन्मतः भिकारी असतात, काही इथे मोठ्या महालात राहतात.

ਅਗੈ ਗਇਆ ਜਾਣੀਐ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰ ॥੩॥
पण परलोकात गेल्यावरच त्याच्या लक्षात येते की निरंकाराच्या नावाशिवाय हे सर्व व्यर्थ आहे. ॥ ३॥

ਭੈ ਤੇਰੈ ਡਰੁ ਅਗਲਾ ਖਪਿ ਖਪਿ ਛਿਜੈ ਦੇਹ ॥

हे पांधा (गुरुजी) जी! तुमच्या मनात परलोकाची भीती असो वा नसो, पण मला परलोकाची खूप भीती वाटते. म्हणूनच हे शरीर व्यावहारिक कार्यांमुळे तुटत आहे.

ਨਾਵ ਜਿਨਾ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਹੋਦੇ ਡਿਠੇ ਖੇਹ ॥

ज्यांची नावे बादशाह आणि सरदार आहेत तेही या मातीत माती होतात.

ਨਾਨਕ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਸਭਿ ਕੂੜੇ ਤੁਟੇ ਨੇਹ ॥੪॥੬॥

सतगुरुजी म्हणतात की, आत्मा जेव्हा या नश्वर जगातून निघून जातो, तेव्हा येथे स्थापित केलेले सर्व खोटे प्रेम संबंध तुटतात. ॥ ४॥ ६ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

सिरीरागु महला १ ॥

ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿਐ ਸਾਲੋਣੇ ॥

परमेश्वराच्या नावावर विश्वास ठेवणे म्हणजे गोड रसाचा आनंद घेणे, त्याचे नाव ऐकणे म्हणजे खारट पदार्थांचा स्वाद घेणे.

ਖਟ ਤੁਰਸੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਣਾ ਮਾਰਣ ਨਾਦ ਕੀਏ ॥

त्यांची स्तुती केल्याने आंबट-सुक्या पदार्थांची चव मिळते आणि कीर्तन केल्याने सर्व प्रकारच्या मसाल्यांची चव मिळते.

ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਉ ਏਕੁ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥

वस्तुतः छत्तीस प्रकारचे अमृतरूपी जेवण हे परमेश्वराचे प्रेम आहे, परंतु ज्यांच्यावर परमेश्वराची कृपा आहे त्यांनाच ते प्राप्त होते. ॥ १॥

ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥

हे बाबाजी! जिभेच्या चवीसाठी इतर पदार्थ खाल्ल्याने (शेवटी) मानवाचे मन खिन्न होते.

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

कारण या सांसारिक सुखांमध्ये पूर्णपणे सामील राहिल्याने तुम्हाला देवापासून दूर नेले जाते आणि शरीराला दुःख होते आणि वाईट विचार मनात चालतात.

ਰਤਾ ਪੈਨਣੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਸੁਪੇਦੀ ਸਤੁ ਦਾਨੁ ॥
मी वाहेगुरु नामात मन रमवण्यासाठी लाल रंगाचा पोशाख आणि सत्य वचन बोलण्यासाठी पांढरा पोशाख बनवला आहे.

ਨੀਲੀ ਸਿਆਹੀ ਕਦਾ ਕਰਣੀ ਪਹਿਰਣੁ ਪੈਰ ਧਿਆਨੁ ॥
पापमुक्त राहण्यासाठी आणि परमेश्वराच्या चरणांचे ध्यान करण्यासाठी मी निळ्या रंगाचे वस्त्र परिधान केले आहे.

ਕਮਰਬੰਦੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥੨॥
समाधान हे कमरबंद मानले जाते आणि देवाचे नाव धन आणि तारुण्य मानले जाते. ॥ २॥

ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਪੈਨਣੁ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥
हे बाबा! या ऐहिक सुखांच्या उपभोगात मग्न राहिल्याने आपले मन खऱ्या सुखापासून वंचित होते. (जे तुम्हाला परमेश्वराचे नामस्मरण करून मिळते.)

ਜਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
शरीराला वेदना देणारे आणि मनात विकार निर्माण करणारे कपडे घालणे निरुपयोगी आहे. तिथेच राहा. ॥१॥ रहाउ॥

ਘੋੜੇ ਪਾਖਰ ਸੁਇਨੇ ਸਾਖਤਿ ਬੂਝਣੁ ਤੇਰੀ ਵਾਟ ॥
धर्म रूपी घोड्याला सत्याच्या वचनाने खोगीर घालून करुणादि सोन्याच्या दुमची अलंकाराने सुशोभित करून, मी निरंकार प्राप्तीसाठी मी बुद्धीचा मार्ग अवलंबला आहे.

ਤਰਕਸ ਤੀਰ ਕਮਾਣ ਸਾਂਗ ਤੇਗਬੰਦ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ॥
शुद्धचित रूपी हृदयात प्रेमरूपी तीर आहे, देवाभिमुख बुद्धी ही माझी कमान आहे, शांतता माझ्यासाठी भाला आहे, मी ज्ञानाला म्यान मानले आहे, मी या शुभ गुणांकडेच धावू लागलो आहे.

ਵਾਜਾ ਨੇਜਾ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਕਰਮੁ ਤੇਰਾ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ॥੩॥
परमेश्वराच्या कृपेने तुझ्या घरी सन्मानाने प्रकट होणे हे माझ्यासाठी एक ढोल आणि भाला आहे, तुमची कृपा माझ्यासाठी खूप महत्त्वाची आहे.

ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਚੜਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥
हे बाबा! केवळ स्वतःच्या आनंदासाठी दुसऱ्यांना त्रास देणे मानवाला अस्वस्थ करणारे आहे.

ਜਿਤੁ ਚੜਿਐ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण या सांसारिक सुखांमध्ये पूर्णपणे सामील राहिल्याने तुम्हाला देवापासून दूर नेले जाते आणि शरीराला दुःख होते आणि वाईट विचार मनात येतात. ॥ १॥ रहाउ॥

ਘਰ ਮੰਦਰ ਖੁਸੀ ਨਾਮ ਕੀ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਪਰਵਾਰੁ ॥
हे निरंकार ! तुझ्या नावाचा आनंद हाच माझा प्रेरणास्रोत आहे आणि तुझी कृपादृष्टी हेच माझे कुटुंब आहे.

Page 17

ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ਹੋਰੁ ਆਖਣੁ ਬਹੁਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥
हे अनंत परमेश्वर ! तुमची परवानगी सांसारिक कामांसाठी आदेश देते, इतर निरर्थक गोष्टी करणे व्यर्थ आहे.

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪੂਛਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥
सतगुरुजी म्हणतात की अकालपुरुषाचे हे सत्य रूप इतर कोणाला विचारल्यानंतर विचार करत नाही, म्हणजेच ती स्वतंत्र शक्ती आहे. ॥४॥

ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਸਉਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥
हे बाबा! इतर सुख-विलासांच्या निद्रेमुळे मनुष्य आंतरिक सुखापासून म्हणजेच ईश्वरप्राप्तीच्या सुखापासून वंचित राहतो.

ਜਿਤੁ ਸੁਤੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੭॥
शरीरात वेदना होत असेल आणि मनात विकार निर्माण होत असतील, अशी झोप घेणे व्यर्थ आहे. ॥१॥ रहाउ ॥४॥७॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सिरीरागु महला १ ॥

ਕੁੰਗੂ ਕੀ ਕਾਂਇਆ ਰਤਨਾ ਕੀ ਲਲਿਤਾ ਅਗਰਿ ਵਾਸੁ ਤਨਿ ਸਾਸੁ ॥
शुभ कर्म केल्याने शरीर केशरसारखे पवित्र होते, त्यागाचे शब्द बोलल्याने जीभ रत्नासारखी होते आणि निरंकाराचे गुणगान केल्याने शरीरातील श्वास चंदनाच्या सुगंधासारखा होतो.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਕਾ ਮੁਖਿ ਟਿਕਾ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਮਤਿ ਵਿਗਾਸੁ ॥
परमेश्वराचे गुणगान केल्याने अडुसष्ठ तीर्थक्षेत्रांतील स्नानाच्या फळाचा टिळा आपल्या कपाळावर शोभतो व अशा संतांची बुद्धी प्रकाशमान होते.

ਓਤੁ ਮਤੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੧॥
तेव्हा त्या तेजस्वी बुद्धीने परमेश्वराच्या गुणांची स्तुती करावी. ॥१॥

ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਮਤਿ ਹੋਰ ਹੋਰ ॥
हे मानव! परमेश्वराच्या ज्ञानाशिवाय इतर ऐहिक दुर्गुणांमध्ये गुंतलेले मन व्यर्थ आहे.

ਜੇ ਸਉ ਵੇਰ ਕਮਾਈਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਜੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आकर्षक वस्तू शंभर वेळा मिळवल्या तर त्या गोष्टी खोट्या आणि त्यांची शक्ती खोटी असते. ॥१॥ रहाउ ॥

ਪੂਜ ਲਗੈ ਪੀਰੁ ਆਖੀਐ ਸਭੁ ਮਿਲੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
इतर लोक ज्ञानाच्या शक्तीने पूजा करू लागले, लोक 'पीर-पीर' म्हणू लागले आणि संपूर्ण सृष्टी त्याच्यासमोर एकत्र आली.

ਨਾਉ ਸਦਾਏ ਆਪਣਾ ਹੋਵੈ ਸਿਧੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥
जर त्याने उदात्त नाव स्वीकारले आणि अलौकिक आध्यात्मिक शक्तींना ओळखले,

ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਸਭਾ ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥
परंतु अकालपुरुषाच्या दरबारात त्याची प्रतिष्ठा मान्य झाली नाही तर त्याची ही सर्व उपासना त्याला दुःखी करते. ॥ २॥

ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਥਾਪਿਆ ਤਿਨ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥
सतगुरूंनी ज्यांना उच्च पदावर नियुक्त केले आहे त्यांचा कोणी नाश करू शकत नाही.

ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
कारण त्याच्या हृदयात वाहेगुरु नामाचा खजिना आहे आणि त्या नामामुळेच त्यांचे या जगात अस्तित्वात आहे.

ਨਾਉ ਪੂਜੀਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਅਖੰਡੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੩॥
जो सत्यस्वरूप आहे, शाश्वत, निरंकार आहे त्याच्या नावामुळेच तो पूजनीय व आदरास पात्र आहे. ॥ ३॥

ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ ਤਾ ਜੀਉ ਕੇਹਾ ਹੋਇ ॥
जेव्हा (मृत्यूनंतर) मानवी शरीराची माती होते, तेव्हा आत्म्याची स्थिती काय असेल?

ਜਲੀਆ ਸਭਿ ਸਿਆਣਪਾ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥
तेव्हा त्याची हुशारी काही कामाची नसते आणि आक्रोश करत तो उठतो आणि यमदूतांसह निघून जातो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਸਾਰਿਐ ਦਰਿ ਗਇਆ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੪॥੮॥
सतगुरुजी सांगतात की वाहेगुरुचे नाम विसरुन यमाच्या दारात गेलात तर काय होते. ॥४॥८॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सिरीरागु महला १ ॥

ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਵੀਥਰੈ ਅਉਗੁਣਵੰਤੀ ਝੂਰਿ ॥
हे मानव! शुभ गुणांसह संताचे (आत्मा) सद्गुण स्वरूप अकालपुरुषाच्या गुणांचा विस्तार करते आणि जो सद्गुणांनी रहित असतो तो दोषांनी भरलेल्या मनाच्या रूपाने पश्चात्ताप करतो.

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਕਾਮਣੀ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਪਿਰ ਕੂਰਿ ॥
म्हणून जर सजीवस्वरूपात असलेल्या स्त्रीला आपल्या पती-परमात्म्याला भेटायचे असेल, तर तिला तिच्या अंतःकरणात सत्य धारण करावे लागेल, कारण असत्याचा आश्रय घेऊन पती-पती-परमात्म्याची प्राप्ती होऊ शकत नाही.

ਨਾ ਬੇੜੀ ਨਾ ਤੁਲਹੜਾ ਨਾ ਪਾਈਐ ਪਿਰੁ ਦੂਰਿ ॥੧॥
त्या स्त्रीकडे तृष्णारूपी नदी ओलांडण्यासाठी भक्तीचे नावही नाही आणि प्रेम-भावनेचा तराजू (दोरीने बांधलेली लाकडाची फळी) ही नाही, या साधनांशिवाय परमेश्वर इतका दूर आहे की त्याची प्राप्ती शक्य नाही. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਅਡੋਲੁ ॥
माझा निरंकार सर्वशक्तिमान असून तो चिरंतन सिंहासनावर विराजमान आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ਪਾਈਐ ਸਾਚੁ ਅਤੋਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर आपल्या गुरूकडे उन्मुख असणारा सद्पुरूषाने त्याला आशीर्वाद दिल्यास कोणत्याही साधकाला भगवंताचे अथांग आणि सत्य स्वरूप प्राप्त होऊ शकते.॥ १॥ रहाउ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿਮੰਦਰੁ ਸੋਹਣਾ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲ ॥ ਮੋਤੀ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਕੰਚਨ ਕੋਟ ਰੀਸਾਲ॥
मानवी शरीराच्या रूपातील देवाचे मंदिर खूप सुंदर आहे, यात चिंतन रूपी माणके आणि प्रेमाच्या रूपात लाल रत्न जडलेले आहेत. त्यागाच्या रूपात मोती आहे, ज्ञानाच्या रूपात शुद्ध हिरा आहे तसेच सोन्याप्रमाणे असलेला हा मानवी देह देखील एक सुंदर किल्ला आहे.

ਬਿਨੁ ਪਉੜੀ ਗੜਿ ਕਿਉ ਚੜਉ ਗੁਰ ਹਰਿ ਧਿਆਨ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥
(इथे प्रश्न पडतो की) पायऱ्यांशिवाय हा किल्ला कसा चढायचा, (सतगुरुजी उत्तर देतात) या मानवी देहाच्या गडावर चढण्यासाठी म्हणजेच या मानवी देहातून मुक्ती मिळवण्यासाठी गुरूद्वारे निरंकाराचा विचार करून म्हणजेच गुरूच्या उपदेशाने परमेश्वराचे नामस्मरण करून मोक्ष प्राप्त कर .

ਗੁਰੁ ਪਉੜੀ ਬੇੜੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
गुरु हे पायऱ्या आहे, गुरु हे जहाज आहे आणि गुरु आपल्याला परमेश्वरापासून विभक्त करणाऱ्या दुर्गुणांच्या या जागतिक महासागरापर्यंत नेण्यासाठी एक तराफा आहे.

ਗੁਰੁ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥੋ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਦਰੀਆਉ ॥
अस्तित्वाचा सागर पार करण्यासाठी गुरुकडे ज्ञानाच्या रूपात जहाज आहे आणि गुरू हेच पापमुक्तीसाठी तीर्थक्षेत्र आणि शरीर शुद्धीसाठी पवित्र नदी आहे.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਊਜਲੀ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ॥੩॥
निरंकाराला त्या जीवाचे आचरण आवडले तर त्याची बुद्धी शुद्ध होते आणि तो सत्संगति रूपी तळ्यात स्नानाला जाते. ॥ ३॥

ਪੂਰੋ ਪੂਰੋ ਆਖੀਐ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸ ॥
तो जो परिपूर्ण निरंकार आहे त्याची पूर्ण भक्तिभावाने उपासना केली तर त्या अकालपुरुषाच्या स्थापित स्वरुपात स्थिर होऊ शकतो.

ਪੂਰੈ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਵਣੈ ਪੂਰੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ॥
परिपूर्ण ईश्वराची प्राप्ती झालेला मानवी जीव सुंदर बनतो आणि निराश लोकांच्या आशा पूर्ण करण्यास सक्षम होतो.

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਕਿਉ ਘਾਟੈ ਗੁਣ ਤਾਸ ॥੪॥੯॥
सतगुरुजी म्हणतात की जर एखाद्याला त्या परिपूर्ण अकालपुरुषाची प्राप्ती झाली तर त्याचे शुभ गुण कसे कमी होतील?

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सिरीरागु महला १ ॥

ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ਅੰਕਿ ਸਹੇਲੜੀਆਹ ॥
हे माझ्या सत्संगी बहिणी आणि आध्यात्मिक साथीदार; आपण एकमेकांना भेटू आणि मिठी मारूया कारण आपण एकाच पती-परमेश्वराच्या सखी आहोत.

ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀਆ ਸੰਮ੍ਰਥ ਕੰਤ ਕੀਆਹ ॥
आपण दोघे मिळून त्या सर्वशक्तिमान निरंकार पतिच्या महिमाविषयी बोलूया,

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਭਿ ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਅਸਾਹ ॥੧॥
हे सत्य स्वरूप वाहेगुरुत सर्वज्ञानाचे सर्व गुण आहेत आणि आपल्यात सर्व अवगुण आहेत. ॥१॥

ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਜੋਰਿ ॥
हे निर्माता! सृष्टी केवळ तुमच्या शक्तीमुळेच अस्तित्वात आहे.

ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा आपण एकमेव अद्वितीय ब्रह्माचा विचार करतो, तेव्हा तू सर्वव्यापी आहेस, मग इतर कोणाची काय गरज आहे. ॥ १॥ रहाउ ॥

ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤੁਸੀ ਰਾਵਿਆ ਕਿਨੀ ਗੁਣੀ ॥
हे सखी! ज्या सौभाग्यवती स्त्रियांना पती-परमेश्वराची प्राप्ती झाली आहे, त्यांना जा आणि विचारा की, कोणत्या गुणांमुळे तुम्हाला पती-परमेश्वराची प्राप्ती झाली आहे, म्हणजेच ब्रह्मानंद प्राप्त झाला आहे.

ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ਮਿਠਾ ਬੋਲਣੀ ॥
(उत्तरात असे म्हटले आहे की) ती तिच्या समाधानी आणि गोड बोलण्यामुळे स्वाभाविकपणे सुंदर बनली आहे.

ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣੀ ॥੨॥
जेव्हा एखादी जिज्ञासू स्त्री आपल्या गुरूची शिकवण ऐकते तेव्हा तिला सुंदर अकालपुरुषाच्या रूपात एक सुंदर नवरा मिळतो. ॥ २॥

ਕੇਤੀਆ ਤੇਰੀਆ ਕੁਦਰਤੀ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥
हे निरंकार ! तुमची शक्ती किती महान आहे आणि तुमचे दानही किती महान आहे.

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਿਫਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
असे कितीतरी सूक्ष्म आणि स्थूल प्राणी आहेत जे दिवसरात्र तुझे गुणगान गातात.

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇਤੇ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ॥੩॥
तुझी असंख्य सुंदर रूपे आणि रंग आहेत आणि त्यामुळे अनेक ब्राह्मण, क्षत्रिय इत्यादी उच्चवर्णीय आणि शूद्र इत्यादी निम्न जाती निर्माण झाल्या आहेत. ॥ ३॥

ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਊਪਜੈ ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥
तर मग हे सखी! चांगल्या माणसांचा सहवास लाभला की हृदयात चांगले गुण निर्माण होतात आणि परमेश्वराच्या नामस्मरणावर श्रद्धा ठेवल्याने मनुष्य सत्यस्वरूप अकालपुरुषाच्या रूपात विलीन होतो.

ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਪਤਿ ਊਗਵੈ ਗੁਰਬਚਨੀ ਭਉ ਖਾਇ ॥
(पुन्हा काय होईल याचे कथन सतगुरुजींनी केले आहे) जेव्हा मानवी मन परमेश्वराच्या चरणी लीन होते, तेव्हा पती-परमेश्वर देव प्रकट होतो, परंतु हे सर्व गुरूंच्या उपदेशाने हृदयात ईश्वराचे भय बिंबवले तरच शक्य होते.

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੧੦॥
सतगुरुजी म्हणतात की निरंकार (बादशाह) सत्यस्वरूप परमेश्वर स्वतः विवाहित स्त्रियांच्या अशा सद्गुणी, ज्ञानी रूपांना अभेद्य बनवतात.॥४॥१०॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सिरीरागु महला १ ॥

ਭਲੀ ਸਰੀ ਜਿ ਉਬਰੀ ਹਉਮੈ ਮੁਈ ਘਰਾਹੁ ॥
माझे मन दुर्गुणांनी रिकामे झाले आहे आणि माझ्या हृदयातून अहंकार व आसक्ती हे विकार नष्ट झाले आहेत हे माझ्यासाठी चांगले आहे.

ਦੂਤ ਲਗੇ ਫਿਰਿ ਚਾਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥
(जेव्हा या दुर्गुणांमुळे हृदय आणि मन रिकामे झाले तर) मला सतगुरूंचा विश्वास प्राप्त झाला आणि दुर्गुणांमध्ये लिप्त असलेले इंद्रिय दूत माझे गुलाम झाले.

ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ ਬਾਦਿ ਹੈ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥
त्या निश्चिंत परमेश्वरावर विश्वास ठेवून मी निरुपयोगी कल्पनांचा त्याग केला आहे.॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥
हे मानवी मन! सत्यस्वरूप परमेश्वराचे नाव हृदयात ठेवल्यानेच यमाचे भय कमी होते.

ਭੈ ਬਿਨੁ ਨਿਰਭਉ ਕਿਉ ਥੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जोपर्यंत मनुष्याला भगवंतांची भीति वाटत नाही तोपर्यंत तो ऐहिक भीतीपासून सुटू शकत नाही. ही मनाची स्थिती केवळ गुरूंच्या वचनाशी आत्मसात करूनच प्राप्त होते. ॥ १॥ रहाउ ॥

ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਆਖਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਇ ॥
मग हे भावा! त्या निरंकाराची कीर्ती किती सांगावी, कारण त्याच्या स्तुतीला मर्यादा नाही.

ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਕੇਤੜੇ ਦਾਤਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥
त्या दाता अकालपुरुषाकडून मागणारे अनेक जीव आहेत आणि देणारा फक्त तोच आहे.

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹੈ ਮਨਿ ਵਸਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥
ज्याच्यावर जीवन आणि आत्मा अवलंबून आहे अशा निरंकाराला मनात धारण केल्यानेच आध्यात्मिक सुख प्राप्त होऊ शकते. ॥ २॥

ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ਬਾਜੀ ਬਨੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖੇਲੁ ਖੇਲਾਇ ॥
त्याशिवाय या जगाची निर्मिती हे केवळ स्वप्न आणि नाटकच आहे, क्षणार्धात हे एखाद्या खेळासारखे संपेल; म्हणजेच परमेश्वराला वगळून हे जग आणि इतर सर्व गोष्टी नश्वर आहेत.

ਸੰਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਏਕਸੇ ਵਿਜੋਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥
संयोगी कर्मामुळे जीव या जगात एकत्र येतात आणि विभक्त कर्मामुळे येथून निघून जातात.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋ ਥੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੩॥
निरंकाराला जे चांगले वाटते, तेच घडते, इतर कोणीही परमेश्वराच्या सामर्थ्याशिवाय काहीही करू शकत नाही. ॥३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਵੇਸਾਹੀਐ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥
ज्यांच्याकडे श्रद्धा रूपी भांडवल आहे तेच गुरुभिमुख व्यापाऱ्यांनीच वाहेगुरु-नामाच्या रूपाने सौदा विकत घेतला आहे आणि तेच प्रसिद्ध पुरुष आत्म्याची वस्तू विकत घेतात.

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥
ज्यांनी गुरूंच्या मार्गदर्शनाने सत्य नामाचा सौदा केला आहे, ते परलोकातही दृढ राहतात.

ਨਾਨਕ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਸੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥
सतगुरुजी म्हणतात की ज्याच्या जवळ परमेश्वराच्या नामरूपी सौदा आहे तोच या जगात आणि परलोकात स्वतःचे खरे सार ओळखू शकेल. ॥ ४॥ ११॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲੁ ੧ ॥
सिरीरागु महलु १ ॥

ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਸਿਫਤੀ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥
(येथे सतगुरु मनमुख आणि गुरुमुखात फरक सांगतात) जो संसारिक मोहात रमणारा मनुष्य आहे तो पूर्णपणे संसारिक मोहात रमून जातो, म्हणजेच, जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकून जातात, परंतु जो गुरूंना भेटून अकालपुरुषाचे गुणगान गातो, तो त्या परमात्म्यात स्वतःला सामावून घेतो.

ਲਾਲੁ ਗੁਲਾਲੁ ਗਹਬਰਾ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਉ ॥
(जे स्तुती करतात) ते आनंददायक (लाल), अतिआनंददायक (गुलाल) आणि अत्यंत आनंददायक (गहबरा) सत्याच्या रंगाने रंगतात.

ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥
हा सत्याचा रंग समाधानी लोकांना आणि भक्ती आणि एकाग्रतेने वाहेगुरुचे नामस्मरण करणाऱ्यांना प्राप्त होतो.॥१॥

ਭਾਈ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ॥
हे मित्रा! गुरूंचे म्हणणे नम्रपणे ऐक आणि संतांच्या शिकवणींचे अनुसरण कर.

ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਧੇਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण या संतांच्या मेळाव्याच्या रूपाने चांगल्या संगतीमुळेच गुरूची प्राप्ती होते आणि तो गुरु म्हणजे मोक्ष सारखी दुर्लभ गोष्ट देणारी कामधेनू गाई सारखा आहे. ॥१॥रहाउ ॥

ਊਚਉ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਊਪਰਿ ਮਹਲੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥
सर्वोच्च आणि सुंदर स्थान म्हणजे मनुष्यजन्म, ते सर्वश्रेष्ठ मानून निरंकारांनी ते आपले निवासस्थान केले आहे.

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਦੇ ਪਾਈਐ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਪਿਆਰਿ ॥
नामस्मरण, तपश्चर्या यांसारखी सत्कर्म केल्यानेच मनुष्य देहात निरंकार स्वरूपासह प्रेमाची प्राप्ती होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥
गुरूंच्या शिकवणीमुळेच आपण आपल्या मनाला सर्वव्यापी देवप्रेम आणि भक्तीबद्दल चिंतन करण्यास शिकवितो.॥ २॥

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਹੋਇ ॥
(नित्य, नैमित्तिक आणि काम्य किंवा सत्व, रजस्व तम) त्रिविध कर्म केल्याने प्रथम स्वर्गप्राप्तीची आशा मनात निर्माण होते, नंतर ती गमावण्याची चिंता सतावू लागते.

ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੁਟਸੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ज्ञानप्राप्तीनंतर आत्मिक सुख मिळावे म्हणून या तीन गुणांचा गुंता गुरूशिवाय कसा सुटणार?

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥੩॥
जेव्हा निरंकाराची आपल्यावर कृपा होते आणि पापांची घाण धुतली जाते तेव्हाच या मानवी देहात असलेल्या अकालपुरुषाचे रूप ओळखता येते. ॥३॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥
गुरूंच्या शिकवणीशिवाय, दुर्गुणांची ही घाण धुतली जात नाही (ही घाण दूर होत नाही तोपर्यंत) आणि परमेश्वराची कृपा होऊ शकत नाही आणि आत्मस्वरूपात वास करणे अशक्य आहे.

ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਅਵਰ ਤਿਆਗੈ ਆਸ ॥
म्हणून सर्व आशांचा त्याग करून साधकाने केवळ एकाच गुरूच्या शिकवणीचे मनन केले पाहिजे.

ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈਐ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥੪॥੧੨॥
सतगुरु म्हणतात की सद्पुरुष (नश्वर गोष्टींचा त्याग करून) निरंकार स्वतः पाहतो आणि मग इतर जिज्ञासूंना दाखवतात, त्यांच्यासाठी मी सदैव समर्पित असतो. ॥४॥१२॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सिरीरागु महला १ ॥

ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਦੋਹਾਗਣੀ ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
द्वैतामुळे फसवणूक झालेल्या दुर्दैवी स्त्रीचे जीवन म्हणजे शापच आहे.

ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਕੰਧ ਜਿਉ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਿਰਿ ਢਹਿ ਪਾਇ ॥

एकापेक्षा इतर कोणाशी संलग्न झाल्यामुळे दुर्दैवी स्त्रीचे आयुष्य मातीच्या भिंतीसारखे आहे, जी दिवसेंदिवस कमकुवत होत आह आणि शेवटी ती भिंत कोसळते ; म्हणजेच निर्विकार आत्मा जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकून राहते.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਖੁ ਨਾ ਥੀਐ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥

गुरूच्या उपदेशाशिवाय स्त्रीला पती आणि परमेश्वराच्या मिलनाचा आध्यात्मिक आनंद मिळत नाही आणि आध्यात्मिक आनंदाशिवाय शारीरिक आणि आध्यात्मिक दुःखांपासून मुक्ती मिळत नाही.॥१॥

ਮੁੰਧੇ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥

म्हणजे निरंकारावर श्रद्धा न ठेवता नामजप करून केलेला दिखावा कोणते सुख देईल?

ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨ ਲਹੈ ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याप्रमाणे पतीपासून दुरावलेल्या स्त्रीला घरात आपलेपणा,सम्मान मिळत नाही, त्याचप्रमाणे निरंकाराच्या वियोगामुळे अभागी स्त्रीप्रमाणे खोटेपणात गुंतलेल्या जीवाला परलोकाही अपमानित व्हावे लागते.॥१॥ रहाउ ॥

ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਸਚਾ ਵਡ ਕਿਰਸਾਣੁ ॥
निरंकार हे स्वतः ज्ञानी, सत्यवादी आणि जीवांचे कर्तृत्व न विसरणारा महान शेतकरी आहे.

ਪਹਿਲਾ ਧਰਤੀ ਸਾਧਿ ਕੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਦਾਣੁ ॥
प्रथम तो अंत:करण रूपी बुद्धीचा शोध घेतो आणि नंतर त्यात सत्याचे बीज पेरतो.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਉਪਜੈ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥
त्या नाम रूपी एका बीजापासून नऊ खजिने उत्पन्न होतात, मग जीवाच्या मनावर परमेश्वराच्या कृपेची छाप उमटते. ॥२॥

ਗੁਰ ਕਉ ਜਾਣਿ ਨ ਜਾਣਈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥
पण वेद, शास्त्र इत्यादींबद्दल अज्ञानी असलेल्या, गुरूंचा महिमा जाणूनही, म्हणजेच गुरूंची शिकवण न मानणाऱ्या निर्बुद्ध जीवाची कर्म चांगले कसे असणार?

ਅੰਧੁਲੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੁ ॥
अज्ञानाच्या अंधारामुळे अज्ञानी माणसे वाहेगुरुचे नाम विसरली आहेत.

ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥
मग त्याचा या जगातून प्रवास संपत नाही आणि तो पुन्हा पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात अडकत राहतो (मोक्षप्राप्तीसाठी), म्हणजेच जो जीवपरमेश्वरापासून विमुख होऊन कर्म करतो तो या जगात अपमानित होतो. या पृथ्वीवर आणि परलोकात त्याला दुःख भोगावे लागते.॥ ३॥

ਚੰਦਨੁ ਮੋਲਿ ਅਣਾਇਆ ਕੁੰਗੂ ਮਾਂਗ ਸੰਧੂਰੁ ॥
जसे स्त्री आपल्या पती-परमेश्वराला प्रसन्न करण्यासाठी चंदन आणि केशर खरेदी करते आणि कुंकू लावून आपली मांग भरते.

ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਬਹੁ ਘਣਾ ਪਾਨਾ ਨਾਲਿ ਕਪੂਰੁ ॥
अत्तर, कापूर आणि चंदन इत्यादींनी कपडे अत्यंत सुगंधित करते.

ਜੇ ਧਨ ਕੰਤਿ ਨ ਭਾਵਈ ਤ ਸਭਿ ਅਡੰਬਰ ਕੂੜੁ ॥੪॥
एवढं करूनही जर स्त्री तिचा नवऱ्याला आवडली नाही तर तिने केलेला हा सर्व श्रृंगार व्यर्थ आणि निरुपयोगी आहेत म्हणजेच म्हणजेच आत्मा निःसंशयपणे नामस्मरण, तपश्चर्या, यज्ञ, उपासना आणि त्याग या सर्व गोष्टी धारण करू शकतो, परंतु जोपर्यंत तो निरंकारापासून मुक्त आहे तोपर्यंत हे सर्व निरर्थक आहे. ॥ ४॥

ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਬਾਦਿ ਹਹਿ ਸਭਿ ਸੀਗਾਰ ਵਿਕਾਰ ॥
चित्तबुद्धीच्या सर्व सुखांचा उपभोग घेणे व्यर्थ आहे आणि नामस्मरण आणि ध्यानाने स्वतःचा श्रृंगार करणे व्यर्थ आहे.

ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦੀਐ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ਗੁਰਦੁਆਰਿ ॥
कारण जोपर्यंत तो गुरूची शिकवण स्वीकारत नाही तोपर्यंत तो गुरूसमोर चांगल्या संगतीत राहण्याच्या लायकीचा होणार नाही.

ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੫॥੧੩॥
सतगुरुजी म्हणतात की गुरुमुखाच्या त्या भाग्यवान रूपाचे जीवन फलदायी असते जिचे पती-परमेश्वरावर प्रेम असते. ॥ ५॥ १३ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सिरीरागु महला १ ॥

ਮੁੰਧੀ ਦੇਹ ਡਰਾਵਣੀ ਜਾ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
जेव्हा आत्मा शरीरातून निघून जातो तेव्हा शरीर निर्जन आणि भयानक दिसते.

ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੀ ਵਿਝਵੀ ਧੂਉ ਨ ਨਿਕਸਿਓ ਕਾਇ ॥
पूर्वी प्रज्वलित असलेला चैतन्यस्वरूपाचा अग्नी जेव्हा विझला तेव्हा शरीरातून प्राणस्वरूपाचा धूर निघत नाही.

ਪੰਚੇ ਰੁੰਨੇ ਦੁਖਿ ਭਰੇ ਬਿਨਸੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੧॥
पाचही नातेवाईक पिता-पुत्र दुःखाने रडत आहेत, म्हणजेच पाचही ज्ञानेंद्रिये वियोगाने दुःखी आहेत, कारण द्वैताच्या भावनेने हा मनुष्यजन्म नष्ट झाला आहे. ॥ १॥

ਮੂੜੇ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥
हे मानव! आपले शुभ गुण जपताना वाहेगुरु नामाचे स्मरण करा.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਸਭ ਮੁਠੀ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जे देहाभिमान स्त्रियांचे, मुलांचे स्नेह आणि मायेची आसक्ती आहे, यामुळे संपूर्ण विश्वाची फसवणूक झाली आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ॥
जे लोक संसारिक मोहात गुंतले आहेत ते परमेश्वराला विसरले आहेत,

ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ॥
त्यांच्या अंतःकरणात तृष्णेची आग धगधगत आहे आणि ते द्वैताने भस्मसात झाले आहेत.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰਿ ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਠਗਿ ॥੨॥
ज्यांचे गुरूनी रक्षण केले, ते यातून वाचलेत आणि इतर सर्व लोकांना सांसारिक व्यवसायातील फसवणूक करणाऱ्यांनी फसवले आहेत.

ਮੁਈ ਪਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਗਇਆ ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਿਰੋਧੁ ॥
आता स्त्रियांबद्दल असलेले प्रेम नष्ट झाले आहे, नात्यांबद्दल वाटणारी आपुलकीही संपली आहे आणि शत्रुत्वाची भावनाही संपली आहे.

ਧੰਧਾ ਥਕਾ ਹਉ ਮੁਈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥
सांसारिक कामांचा कंटाळा, अहंकार, आसक्ती आणि क्रोध नष्ट झाला.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਰੋਧੁ ॥੩॥
अकालपुरुषाच्या कृपेने गुरूची शिकवण प्राप्त होते आणि (त्या शिकवणुकीतूनच) मनातील प्रवृत्तींचे शमन करून निरंकाराचे सत्य नाम प्राप्त होऊ शकते. ॥३॥

ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
हे मानव! गुरूच्या उपदेशाने नामाचे हृदयातून स्मरण करून सत्कर्म करून निरंकाराचे सत्य रूप प्राप्त करणे शक्य आहे.

ਸੋ ਨਰੁ ਜੰਮੈ ਨਾ ਮਰੈ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥
मग, अशा व्यक्तीला जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रांचा सामना करावा लागत नाही म्हणजेच तो सांसारिक बंधनातून आणि जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त होतो.

ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਰਧਾਨੁ ਸੋ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੪॥੧੪॥
सतगुरुजी म्हणतात की ते अकालपुरुषाच्या दारात प्रमुख पद प्राप्त करतो आणि त्यांला परलोकातही प्रतिष्ठा प्राप्त होते ॥४॥१४॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲ ੧ ॥
सिरीरागु महल १ ॥

ਤਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਾਟੀ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੂਰੁ ॥
हे मानव! प्राप्त झालेले हे शरीर चिंतेमुळे जळून राख झाले आहे आणि भ्रमात रमलेले मन लोखंडाच्या गंजाइतके निरुपयोगी झाले आहे.

ਅਉਗਣ ਫਿਰਿ ਲਾਗੂ ਭਏ ਕੂਰਿ ਵਜਾਵੈ ਤੂਰੁ ॥
केलेली पापे उलटवली जातात आणि त्यांच्यावर आरोप लावले जातात आणि त्यांच्यापुढे रणशिंग फुंकले जाते.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮਾਈਐ ਦੁਬਿਧਾ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥੧॥
गुरुच्या उपदेशाशिवाय जीव भटकत राहतो आणि द्वैत भावनेने संपूर्ण समूहाला नरकात ढकलले आहे.॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
हे मन! गुरूच्या शिकवणीवर मन केंद्रित करून तू हा अस्तित्त्वाचा महासागर पार कर.

ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਿਆ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्या जीवांना गुरूकडून नाम आणि ज्ञान प्राप्त झाले नाही, ते जीव पुन्हा पुन्हा जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात अडकतात. ॥१॥ रहाउ ॥

ਤਨੁ ਸੂਚਾ ਸੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥
ज्याच्या हृदयात सत्याचे नाव असते त्या हृदयाला पवित्र मानले जाते.

ਭੈ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ਦੇਹੁਰੀ ਜਿਹਵਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥
शरीराला निरंकाराच्या सत्य रूपाची भीती वाटते आणि जीभ सत्याच्या नामाचा आस्वाद घेत असतो.

ਸਚੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਵੈ ਤਾਉ ॥੨॥
परमेश्वर जेव्हा त्या जीवाला आशीर्वाद देतो तेव्हा त्याला नरकाच्या आगीचा त्रास सहन करावा लागत नाही.

ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਵਨਾ ਭਇਆ ਪਵਨੈ ਤੇ ਜਲੁ ਹੋਇ ॥
सत्य स्वरूप निरंकारापासून हवा आली आणि हवेतून पाणी आले.

ਜਲ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸਾਜਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਇ ॥
पाण्यापासून त्याने तीन जगांची म्हणजेच संपूर्ण सृष्टीची निर्मिती केली (पृथ्वी, आकाश आणि परलोक); आणि मग त्याने आपला प्रकाश या सृष्टीच्या प्रत्येक कणामध्ये जिवंत प्राण्यांच्या रूपात विद्यमान केला.

ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥
गुरूच्या शब्दाने भरलेल्या व्यक्तीला सन्मान मिळतो, तो नेहमीच पवित्र राहतो आणि दुर्गुणांनी कधीही ग्रासला होऊ शकत नाही.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸੰਤੋਖਿਆ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
जेव्हा प्रेमळ भक्तीने परमेश्वराच्या नावाचे मनन करून त्याचे मन समाधानी होते, तेव्हा परमेश्वराची कृपा त्याच्यावर होते.

ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਚਿ ਭੈ ਰਤੇ ਜੋਤਿ ਸਚੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ज्याच्या भयात पाचही भौतिक तत्वे (संपूर्ण मानवी शरीर) संलग्न आहेत त्या सत्यस्वरूपाच्या मनात परमेश्वराचा परम प्रकाश वास करतो.

ਨਾਨਕ ਅਉਗਣ ਵੀਸਰੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਪਤਿ ਤਾਹਿ ॥੪॥੧੫॥
सतगुरुजी म्हणतात की त्या मनुष्याचे सर्व अवगुण विसरले गेले आहेत आणि त्याची प्रतिष्ठा गुरूंनीच जपली आहे. ॥४॥१५॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सिरीरागु महला १ ॥

ਨਾਨਕ ਬੇੜੀ ਸਚ ਕੀ ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥
गुरु नानक म्हणतात की गुरूंच्या शिकवणीचे मनन करूनच जीव सत्यनामाच्या बोटीत बसून जीवनाचा महासागर पार करू शकतो.

ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹੀ ਪੂਰਿ ਭਰੇ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥
पण अनेक अहंकारी लोक जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात अडकलेले आहेत.

ਮਨਹਠਿ ਮਤੀ ਬੂਡੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੁ ਤਾਰਿ ॥੧॥
जो माणूस आपल्या मनाच्या आज्ञेचे पालन करतो तो ऐहिक दुर्गुणांच्या महासागरात बुडतो पण जो गुरूच्या शिकवणींचे पालन करतो त्याला परमेश्वर पोहण्यास मदत करतो. ॥ १॥

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
गुरुच्या आश्रयाशिवाय हा अस्तित्त्वाचा महासागर पार कसा होईल आणि आध्यात्मिक आनंद कसा मिळेल?

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून देवाकडे अशा श्रद्धेने प्रार्थना करा की, तू तुझ्या इच्छेप्रमाणे माझे रक्षण कर, तुझ्याशिवाय मला दुसरा आश्रय नाही.॥ १॥ रहाउ॥

ਆਗੈ ਦੇਖਉ ਡਉ ਜਲੈ ਪਾਛੈ ਹਰਿਓ ਅੰਗੂਰੁ ॥
सृष्टीच्या अद्भुत दृश्याचे वर्णन करताना गुरुजी म्हणतात, हे मानवा! जेव्हा मी जगाच्या पुढे पाहतो (स्मशानभूमीत) तेव्हा मला दिसते की जंगल जळत आहे आणि जेव्हा मी मागे (संसारात) पाहतो तेव्हा मला दिसते की अंकुर फुटत आहेत म्हणजेच नवीन जीव जन्माला येत आहेत.

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਚੁ ਭਰਪੂਰਿ ॥
ज्या निर्मात्याच्या आज्ञेने हे सांसारिक जीव जन्माला येत आहेत आणि ज्या संहारक शक्तीच्या आज्ञेने नष्ट होत आहे, तो परिपूर्ण सत्य स्वरूप परमेश्वर कणाकणात व्याप्त आहे.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੀ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥
तो स्वतःच एखाद्याला त्याच्या गुरूशी भेटवतो आणि गुरूला भेटल्यानंतर तो मनुष्य सत्य स्वरूप मनुष्यासमोर असतो. ॥२॥

ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਤੁਝੁ ਸੰਮਲਾ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਾਰੇਉ ॥
हे परमेश्वरा ! कृपा करा, मी तुम्हाला प्रत्येक श्वासाने प्रेम आणि भक्तीने आठवते आणि तुला कधीच विसरणार नाही.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਹਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੇਉ ॥
हे परमेश्वरा! जेव्हाजेव्हा तू माझ्या मनात वास करशील तेव्हा तेव्हा मी तुझ्या नामाचे अमृत पीत राहीन ज्याने आत्मिक आनंद मिळतो.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਧਣੀ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮੇਉ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! माझे हे शरीर आणि मन तूच दिलेले आहे, तूच माझा स्वामी आहेस, म्हणून माझ्या अंतःकरणातील अहंकार काढून टाका आणि मला स्वतःमध्ये विलीन करून घ्या. ॥३॥

ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਕਰਿ ਆਕਾਰੁ ॥
ज्याने ही सृष्टी निर्माण केली आहे त्याने याला तीन जगाचे स्वरूप दिले आहे. (पृथ्वी, आकाश आणि पाताळ)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਨਣੁ ਜਾਣੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥
हे गूढ ज्ञान केवळ गुरूच्या शब्दाच्या प्रकाशामुळेच जाणता येते, तर स्व-इच्छाशक्ती मूर्ख अज्ञानाच्या अंधारातच राहतात.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰੀ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥੪॥
ज्यांना श्रेष्ठ गुरूंचे शिक्षण मिळाले आहे तेच सर्वव्यापी परमेश्वराला प्राप्त करू शकतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਕੀਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥
ज्या गुरूच्या अनुयायांना परमेश्वराची जाणीव झाली आहे ते धन्य आहेत.

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਮਿਲੇ ਸਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥
जे परमेश्वराच्या सत्य नामात लीन होऊन त्याच सत्यात अविभाज्य झाले आहेत.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥੫॥੧੬॥
श्रीगुरु नानकजी म्हणतात की ते नामाने तृप्त झाले आहेत आणि त्यांनी आपले जीवन आणि शरीर त्या परम परमेश्वराला समर्पित केले आहे. ॥५॥ १६॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सिरीरागु महला १ ॥

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਲੁ ਵੇਲਾ ਹੈ ਏਹ ॥
हे प्रिय मित्र मना! ऐक, हीच परमेश्वराला भेटण्याची योग्य वेळ आहे (मनुष्य जन्माची).

ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਬ ਲਗੁ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥
जोपर्यंत तारुण्याचा श्वास चालू आहे तोपर्यंत हे शरीर नामस्मरण करण्यास समर्थ आहे. म्हणजेच म्हातारपणी अशक्तपणामुळे नामस्मरण करण्यात अडचणी येतात.

ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥੧॥
सद्‌गुणांशिवाय या शरीराचा काहीच उपयोग नाही, शेवटी त्याचा नाश होऊन राखेचा ढिगारा तयार होतो. ॥ १॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਲੈ ਲਾਹਾ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥
हे माझ्या प्रिय मना! तू नामस्मरणाचा लाभ घेऊन सत्य स्वरूप परमेश्वराच्या घरी जा.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੀ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूकडे उन्मुख होऊन त्यांचे नामस्मरण केल्याने अहंकाराची अग्नी नष्ट होते. ॥ १॥ रहाउ॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗੰਢਣੁ ਗੰਢੀਐ ਲਿਖਿ ਪੜਿ ਬੁਝਹਿ ਭਾਰੁ ॥
अनेक कथा ऐकून ते बौद्धिक कोड्यात गुंतून राहतात आणि आपण लिहून, वाचून आणि पुन्हा पुन्हा विचार करून जे श्लोक गोळा करतो ते स्वतःच ओझ्यासारखे असतात.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਗਲੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥
त्यांची तृष्णा रात्रंदिवस वाढत राहते आणि अहंकाराच्या रोगाने ग्रस्त होऊन अनेक प्रकारचे विकार उत्पन्न होतात.

ਓਹੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਤੋਲਵਾ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥੨॥
तो ईश्वर निश्चित आणि अपार आहे, त्याच्याविषयीचे ज्ञान गुरूंच्या शिकवणीतूनच मिळते. ॥ २॥

ਲਖ ਸਿਆਣਪ ਜੇ ਕਰੀ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਾਪੁ ॥
आपण लाखो चतुर गोष्टी करू शकतो आणि लाखो लोकांच्या प्रेमात पडू शकतो.

ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਨ ਧ੍ਰਾਪੀਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੁ ॥
(तरी) संतांच्या संगतीशिवाय आध्यात्मिक तहान तृप्त होत नाही आणि नामस्मरण केल्याशिवाय सांसारिक दु:ख व क्लेश कायम राहतात.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਅਰੇ ਛੁਟੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਆਪੁ ॥੩॥
हे मानवा! गुरूंच्या उपदेशाने आणि हरी नामजपाने स्वतःची ओळख करून या विकारांपासून मुक्ती मिळू शकते. ॥ ३॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਵੇਚਿਆ ਮਨੁ ਦੀਆ ਸਿਰੁ ਨਾਲਿ ॥
ज्याने आपले शरीर आणि मन गुरूला समर्पित आहे, त्याने आपले हृदय आणि मस्तक देखील अर्पण केले आहे.

ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥
आपल्या गुरूंच्या उपदेशाने त्याने तिन्ही लोकांमध्ये ज्या परमेश्वराचा शोध घेतला होता तो त्याला सापडून त्याने सुख प्राप्त केले आहे.

ਸਤਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਲਿ ॥੪॥੧੭॥
गुरू नानक देवजी म्हणतात की सतगुरुंनी माणसाला परमेश्वराशी भेट करून देऊन त्याच्याशी एकरूप केले आहे. ॥४॥ १७॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सिरीरागु महला १ ॥

ਮਰਣੈ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ ਜੀਵਣ ਕੀ ਨਹੀ ਆਸ ॥
गुरुभिमुख माणसांना ना मरणाची चिंता असते ना जगण्याची आशा असते.

ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੀ ਲੇਖੈ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ॥
तो निर्धाराने म्हणतो, हे परमेश्वरा! तू सर्व प्राणिमात्रांचा रक्षक आहेस, प्रत्येकाच्या श्वासाचा आणि अन्नाचा हिशोब तुमच्याकडे आहे.

ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੂ ਵਸਹਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥੧॥
तुम्ही स्वत: गुरूच्या अनुयायांच्या हृदयात वास करता, तुम्हाला जे प्रसन्न करते तेच निर्णय तुम्ही घेता. ॥ १॥

ਜੀਅਰੇ ਰਾਮ ਜਪਤ ਮਨੁ ਮਾਨੁ ॥
हे जीव! अकालपुरुषाचे चिंतन करताना मनात श्रद्धा ठेवा.

ਅੰਤਰਿ ਲਾਗੀ ਜਲਿ ਬੁਝੀ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा गुरुमुखाने गुरुकडून ज्ञान प्राप्त झाले त्याच्या अंतःकरणातील तृष्णा रूपी धगधगती आग संपली. ॥ १॥ रहाउ॥

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਸੰਕ ਉਤਾਰਿ ॥
अंतरात्म्याचे रहस्य तेव्हाच कळते जेव्हा सर्व शंका दूर होतात आणि गुरु भेटतात.

ਮੁਇਆ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਤਿਤੁ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰੁ ਮਾਰਿ ॥
मृत्यूनंतर ज्या यमाच्या घरी जावे लागते, जिवंत राहून परमेश्वराचे नामस्मरण करून त्या यमाचा वध का करू नये.

ਅਨਹਦ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣੇ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੨॥
गुरूंच्या शिकवणीतूनच परब्रह्माचा अवर्णनीय वाणी (आनंददायक, निर्मोही दिव्य संगीत) ऐकू येते. ॥ २॥

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਪਾਈਐ ਤਹ ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥
जेव्हा आपल्याला दैवी शब्दाचा आनंद घेण्याच्या या अवस्थेचा (गुरबानी) आशीर्वाद मिळतो, तेव्हा आंतरिक अहंकार पूर्णपणे नष्ट होतो.

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤਾਸੁ ॥
जे त्यांच्या गुरूंच्या शिकवणुकीचे खरोखर पालन करतात त्यांच्यासाठी मी माझे जीवन समर्पित करतो.

ਖੜਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈਐ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥
ज्यांच्या मुखात हरीचे नाम आहे, त्यांना देवाच्या सभेत नेले जाते आणि त्यांना प्रतिष्ठेच्या वस्त्रांनी सजवले जाते. ॥ ३॥

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे शिव (चेतन) आणि शक्ती (प्रवृत्ती) यांचा संयोग आहे.

ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਬੰਧੀ ਦੇਹੁਰੀ ਜੋ ਆਇਆ ਜਗਿ ਸੋ ਖੇਲੁ ॥
हे शरीर त्रिगुणांनी (तम, रज, सत्त्व) अध्यात्मिक भ्रमाने बांधलेले आहे, जो या जगात आला आहे त्याला या त्रिगुणांशीच खेळायचे आहे.

ਵਿਜੋਗੀ ਦੁਖਿ ਵਿਛੁੜੇ ਮਨਮੁਖਿ ਲਹਹਿ ਨ ਮੇਲੁ ॥੪॥
जे गुरूपासून दुरावलेले असतात ते परमेश्वरापासून विभक्त झाल्यानंतर दुःखी होतात आणि त्यांना स्वेच्छेने सलोख्याची स्थिती प्राप्त होत नाही. ॥ ४॥

ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਚ ਭੈ ਰਾਤਾ ਹੋਇ ॥
भ्रमात रमलेले मन जर परमात्म्याच्या भयात लीन झाले तर ते सत्यस्वरूपात वास करते.

ਗਿਆਨ ਮਹਾਰਸੁ ਭੋਗਵੈ ਬਾਹੁੜਿ ਭੂਖ ਨ ਹੋਇ ॥
त्याला ज्ञानाने ब्रह्मानंदाचा परम आनंद मिळतो आणि त्याला आता कसलीही तहान लागत नाही. मग तो जीव ज्ञानाद्वारे परम आध्यात्मिक ज्ञानाचे सार उपभोगतो; तो पुन्हा कधीही सांसारिक गोष्टींची लालसा करत नाही.

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲੁ ਭੀ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥੧੮॥
गुरू नानकजी म्हणतात की या चंचल मनाला भ्रमातून काढून टाका आणि परमेश्वराशी एकरूप व्हा, मग कोणतेही दु:ख तुम्हाला त्रास देणार नाही. ॥५॥ १८॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सिरीरागु महला १ ॥

ਏਹੁ ਮਨੋ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ਲੋਭੇ ਲਗਾ ਲੋੁਭਾਨੁ ॥
हे मन मुर्ख आणि लोभी आहे, जे भौतिक वस्तू मिळविण्यास उत्सुक असते.

ਸਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਕਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ॥
शाक्ताचे (शक्तीची उपासना करणारे, लोभी जीव) मन गुरूच्या (भगवानाचे नाव) शब्दात गढून जात नाही, म्हणून वाईट हेतू असलेले लोक जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात अडकतात.

ਸਾਧੁ ਸਤਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥
जर एखाद्याला सर्वोत्तम सत्गुरूची प्राप्ती झाली तर तो शुभ गुणांचा खजिना (ईश्वर) प्राप्त करतो. ॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਹਉਮੈ ਛੋਡਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥
हे माझ्या चंचल मना! तू गर्व आणि अहंकाराचा त्याग कर.

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਸੇਵਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंना हरीचे रूप मानून (जो सुखाचा समुद्र आहे) त्याची सेवा करा, तरच परमेश्वराच्या दरबारात मान मिळेल. ॥ १॥ रहाउ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਨੁ ॥
गुरूच्या उपदेशानुसार रात्रंदिवस राम नामाचा जप करा आणि या हरी नावाच्या संपत्तीलाओळखा.

ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਣੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਗਿਆਨੁ ॥
हरीच्या नामस्मरणाने सर्व सुखांचा उपभोग घेता येतो, परंतु असे ज्ञान संतांच्या भेटीनेच (सत्संग) प्राप्त होते.

ਨਿਤਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਸਤਗੁਰਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ॥੨॥
ज्यांना सतगुरुंनी हरी नामाचा सहवास प्राप्त करून दिला आहे, त्यांनी रात्रंदिवस या भगवान हरीची आराधना केली आहे. ॥ २॥

ਕੂਕਰ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ਗੁਰ ਨਿੰਦਾ ਪਚੈ ਪਚਾਨੁ ॥
जो खोटेपणाचा अभ्यास करतो तो कुत्र्यासारखा आहे. अशी व्यक्ती गुरूची निंदा करते आणि त्याला यामुळे अपमान सहन करावा लागतो.

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੈ ਖੁਲਹਾਨੁ ॥
परिणामी, तो भ्रमात हरवून जातो आणि त्याला खूप त्रास होतो आणि यमाच्या शिक्षेमुळे त्याचा नाश होतो.

ਮਨਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਸੁਭਾਨੁ ॥੩॥
आत्मसंकल्पित (मनमुख) लोक कधीच आध्यात्मिक सुखाची प्राप्ती करत नाहीत, गुरूंकडे लक्ष देणारेच सर्व सुख प्राप्त करतात.॥ ३॥

ਐਥੈ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈਐ ਸਚੁ ਲਿਖਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥
या जगात, लोक खोट्या प्रयत्नांमध्ये गुंतलेले आहेत, परंतु पुढील परलोकात परमेश्वराच्या दृष्टीने सत्य कर्मांचाच हिशोब स्वीकारला जातो.

ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਦਾ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਪਰਧਾਨੁ ॥
जो गुरूची सेवा करतो तो हरीचा मित्र असतो, त्याचे कार्य श्रेष्ठ असते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਕਰਮਿ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੧੯॥
गुरू नानकजी म्हणतात की ज्यांचे मन खऱ्या कर्मांच्या नोंदींनी भरलेले असते ते परमेश्वराचे नाव कधीच विसरत नाहीत.॥ ४॥ १९ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सिरीरागु महला १ ॥

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
प्रिय परमेश्वराला थोड्या काळासाठीही विसरल्यास मनाला प्रचंड वेदना होतात, म्हणजेच पश्चाताप होतो.

ਕਿਉ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਹਰਿ ਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
जर एखाद्या व्यक्तीच्या मनात हरी वास करत नसेल तर त्याला परमेश्वराच्या दरबारात प्रतिष्ठा कशी मिळेल?

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ॥੧॥
गुरूच्या भेटीने आत्मिक सुख प्राप्त होते,परमेश्वराचे गुणगान केल्याने सांसारिक तृष्णेची आग विझविली जाते.

ਮਨ ਰੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥
हे मना! रात्रंदिवस हरीचे नामस्मरण कर.

ਜਿਨ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या जगात असे फारच दुर्मिळ लोक आहेत जे एका क्षणासाठीही परमेश्वराचे नामस्मरण करणे विसरत नाहीत.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈਐ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥
जर आत्मा परमात्म्याच्या प्रकाशात विलीन झाला आणि स्वतःची चेतना परमात्म्यामध्ये विलीन झाली तर,

ਹਿੰਸਾ ਹਉਮੈ ਗਤੁ ਗਏ ਨਾਹੀ ਸਹਸਾ ਸੋਗੁ ॥
तेव्हा मनातून हिंसा, अभिमान, शोक, शंका आणि अस्वस्थता इत्यादी कृत्ये नष्ट होतील आणि त्याबरोबरच शंका आणि दुःखही नाहीसे होईल.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥
ज्या गुरुमुखाच्या मनात हरी वास करतो, सतगुरू त्याला परमेश्वराशी एकरूप होण्याची संधी देतात. ॥ २ ॥

ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਜੇ ਕਰੀ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰੁ ॥
जर बुद्धी रूपी स्त्रीला नि:स्वार्थी कर्माने शुद्ध करूनआणि गुरूंच्या शिकवणुकीतील उत्तम आनंद उपभोगण्यास तयार केले गेले पाहिजे.

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਜਈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥
सर्व नाशवंत वस्तूंच्या वासनेचा त्याग केला पाहिजे,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੩॥
जेणेकरून गुरुच्या उपदेशामुळे गुरुमुखाला नेहमी आनंदी जीवन जगता येईल आणि पती-परमेश्वर सोबत आनंद प्राप्त करू शकेल. ॥ ३॥

ਚਾਰੇ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਮਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇ ॥
गुरूंच्या शिकवणींचे पालन करून, परमेश्वराचे नामरूपी पाणी ओतून आपल्या मनात असलेल्या चारही अग्नी (हिंसा, आसक्ती, क्रोध, लोभ) बाहेर ठेवतात आणि मायापासून अलिप्त राहतात.

ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਿਆ ਅਘਾਇ ॥
मग मनुष्याला खूप आनंद होतो, जसे की त्याचे हृदय कमळाप्रमाणे उमलले आहे आणि त्यानंतर त्याला तृप्त आणि पूर्ण वाटेल.

ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰੁ ਮੀਤੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਜਾਇ ॥੪॥੨੦॥
म्हणूनच, नानक गुरूला तुमचा मित्र बनवतो, जेणेकरून परमेश्वराच्या दरबारात पोहोचल्यावर तुम्ही चिरंतन परमेश्वराबरोबर एकरूप व्हावे. ॥ ४ ॥ २०॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सिरीरागु महला १ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਪਿਆਰਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ॥
प्रिय मित्रांनो! गुरूंच्या उपदेशांचे पालन करा, प्रेमळ भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

ਮਨੁ ਸਚ ਕਸਵਟੀ ਲਾਈਐ ਤੁਲੀਐ ਪੂਰੈ ਤੋਲਿ ॥
जेणेकरून जेव्हा तुमचे मन सत्याच्या निकषांवर परीक्षण केले जाईल, तेव्हा ते त्याच्या सर्व अपेक्षा पूर्ण करेल. (प्रामाणिकपणे परमेश्वराचे नामस्मरण करा आणि गुरूच्या शब्दावर लक्ष केंद्रित करा.)

ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਐ ਰਿਦ ਮਾਣਕ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲਿ ॥੧॥
ते मन अमूल्य रत्नजडसारखे आहे, त्याच्या मूल्याचा अंदाज लावता येत नाही.

ਭਾਈ ਰੇ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਗੁਰ ਮਾਹਿ ॥
हे भावा! हरी मनाचा हिरा फक्त गुरूंच्या हृदयातच दिसतो.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो हिरा सद्‌गुरूंच्या संगतीने आणि रात्रंदिवस परमेश्वराचे गुणगान गाण्याने मिळतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਲੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸਿ ॥
अनंतकाळ टिकेल अशी सत्याची संपत्ती गोळा करा. ही संपत्ती गुरूंनी दिलेल्या आध्यात्मिक ज्ञानामुळे आपल्याला प्राप्त होते.

ਜਿਉ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲਿ ਪਾਇਐ ਤਿਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਿ ॥
ज्याप्रमाणे पाणी ओतून अग्नी विझवता येते, त्याचप्रमाणे परमेश्वराच्या सेवक (गुरूच्या शिकवणीनुसार) सेवा करून इच्छेची आग विझवत असतो.

ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਲਗਈ ਇਉ ਭਉਜਲੁ ਤਰੈ ਤਰਾਸਿ ॥੨॥
यमराजही अशा व्यक्तींचे काही वाईट करू शकत नाही; अशाप्रकारे, व्यक्ती दुर्गुणांच्या भयानक जागतिक महासागरावर ओलांडू शकतो आणि इतरांना आपल्याबरोबर घेऊन घेऊन जाऊ शकतो. ॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਨ ਭਾਵਈ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਚ ਭਾਇ ॥
गुरूच्या अनुयायांना खोटेपणा आवडत नाही. ते नेहमी सत्य बोलतात आणि परमेश्वराच्या भक्तीत मग्न राहतात.

ਸਾਕਤ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਂਇ ॥
सत्तेच्या उपासकांना सत्य आवडत नाही. ते नेहमी खोटेपणाच्या जाळ्यात अडकलेले राहतात.

ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿਐ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥
केवळ जे सत्य आहेत तेच खरे गुरूंना भेटण्यास सक्षम आहेत, जे त्यांना अनंतकाळच्या परमेश्वराबरोबर एकरूप करतो. ॥३॥

ਮਨ ਮਹਿ ਮਾਣਕੁ ਲਾਲੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੀਰੁ ॥
परमेश्वराचे नाम एक मौल्यवान रत्नजडित हिरा आहे, माणिक आहे. परमेश्वर सर्व मनुष्याच्या हृदयात वास करतो.

ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥
परमेश्वराचे नामच ही खरी संपत्ती आहे. प्रत्येक हृदयात खोलवर आहे. प्रत्येक मनुष्याच्या हृदयात परमेश्वराचे नाम वास करते.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਦਇਆ ਕਰੇ ਹਰਿ ਹੀਰੁ ॥੪॥੨੧॥
हे नानक! ज्या व्यक्तीवर परमेश्वराचा आशीर्वाद असते, त्याला गुरूच्या मार्गदर्शनाने परमेश्वराची ही नामरूपी संपत्ती प्राप्त होते. ॥४॥२१॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सिरीरागु महला १ ॥

ਭਰਮੇ ਭਾਹਿ ਨ ਵਿਝਵੈ ਜੇ ਭਵੈ ਦਿਸੰਤਰ ਦੇਸੁ ॥
जी व्यक्ती गुरूच्या सांगितलेल्या मार्गावर चालत नाही, ती व्यक्ती जगातील सर्व पवित्र स्थानांमधून भटकत असतानाही त्याच्या मनातील संशयाची आग नष्ट होत नाही.

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵੇਸੁ ॥
असे जीवन निंदनीय आहे आणि अहंकाराचा आतील घाण धुतला नाही अशा व्यक्तीची फक्त टीका केली जाते.

ਹੋਰੁ ਕਿਤੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ॥੧॥
सद्गुरूच्या शिकवणीशिवाय भक्तिपूजा करण्याचा दुसरा कोणताही मार्ग नाही.॥ १॥

ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ॥
हे माझ्या प्रिय मना! गुरूच्या शिकवणीचे पालन कर आणि आतून वासनांची आग विझवून घे.

ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर गुरूची शिकवणीचे मनापासून पालन केले तर अहंकार आणि ऐहिक इच्छेचा अग्नी विझवला जाईल.॥१॥ रहाउ ॥

ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਨਿਰਮੋਲੁ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥
परमेश्वराच्या नामात तल्लीन होऊन हे मन अमूल्य माणिक बनते आणि आदर प्राप्त करते.

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
पण गुरूच्या संगतीत राहूनच परमेश्वराचे नाम प्राप्त होते, गुरूचा आश्रय घेतल्यानेच परमेश्वराच्या चरणी लीन राहतो.

ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਾਇ ॥੨॥
जेव्हा एखाद्याच्या मनातील अहंकार नष्ट होतो, तेव्हाच त्याच्या मनाला शांती मिळते आणि ती व्यक्ती परमेश्वराशी एकरूप होते जणू एखादी लाट दुसऱ्या लाटेमध्ये विलीन होते. ॥२॥

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੁ ਅਉਗੁਣਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
जे लोक परमेश्वराच्या नामाचा विचार करीत नाहीत ते त्यांच्या दुर्गुणांमुळे जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात अडकून राहतात.

ਜਿਸੁ ਸਤਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਸੁ ਭਉਜਲਿ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥
जो मनुष्य गुरूशी भेटला नाही तो दुःखी राहतो आणि जगातील दुर्गुणांच्या भयानक महासागरात त्याचा नाश होतो.

ਇਹੁ ਮਾਣਕੁ ਜੀਉ ਨਿਰਮੋਲੁ ਹੈ ਇਉ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥
हा मानवी आत्मा एक अमूल्य रत्नजडित आहे, परंतु परमेश्वराला स्मरण केल्याशिवाय तो वाया जात आहे, जणू काही तो केवळ पैशासाठी आपले हे अमूल्य जीवन व्यर्थ घालवत आहे.॥ ३॥

ਜਿੰਨਾ ਸਤਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣ ॥
जे गुरूंच्या सहवासाच्या आहेत ते उत्तम प्रबुद्ध आणि दयाळू व्यक्ती असतात, गुरूंना भेटल्यावरच ते जगाचा महासागर पार करू शकतात.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਉਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥
गुरूंची भेट घेऊन ते भयानक जागतिक महासागरात दुर्गुण पार करतात. परमेश्वराच्या दरबारात, त्यांना सन्मानित आणि मंजूर केले जाते.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੨੨॥
हे नानक! केवळ त्याच व्यक्तींचे चेहरे नेहमी सन्मानाने चमकतात, ज्यांच्या मनात सदैव गुरू शब्दाचे वाद्य वाजते.॥४॥२२॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सिरीरागु महला १ ॥

ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਵਣਜਾਰਿਹੋ ਵਖਰੁ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ
हे व्यापाऱ्यांनो! (मानव) परमेश्वराच्या नामाचा व्यापार करा आणि त्याच्या नामाचा सौदा सांभाळून ठेवा.

ਤੈਸੀ ਵਸਤੁ ਵਿਸਾਹੀਐ ਜੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥
गुरूच्या उपदेशानुसार त्या वस्तू (चांगली कर्म) खरेदी करा जी परलोकात आपल्याबरोबर जाईल.

ਅਗੈ ਸਾਹੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਲੈਸੀ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥
परलोकात बसलेला परमेश्वर सुजन आहे, तो आपण विकत घेतलेल्या व्यवहाराची (कर्मांची) पूर्ण तपासणी करेल आणि नंतर त्याला तो स्वीकारेल.

ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮੁ ਕਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
हे बंधूंनो! पूर्ण एकाग्रतेने (प्रेमाने) परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ ਸਹੁ ਦੇਖੈ ਪਤੀਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या सृष्टीत जी श्वासरूपी संपत्ती आणली आहे, इथून परमेश्वराच्या नामाची संपत्ती सोबत घेऊन चला. जेणेकरून जेव्हा हे परमेश्वर पाहतो तेव्हा तो खरोखर आनंदित होतो. ॥१॥ रहाउ॥

Page 23

ਜਿਨਾ ਰਾਸਿ ਨ ਸਚੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤਿਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ज्यांच्याकडे सत्याची संपत्ती नाही, त्यांना मनाची शांती कशी मिळेल?

ਖੋਟੈ ਵਣਜਿ ਵਣੰਜਿਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਟਾ ਹੋਇ ॥
जर ते खोटेपणाने जगत राहिले तर त्यांची मने आणि शरीरे खोटी होतात.

ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਨਿਤ ਰੋਇ ॥੨॥
सापळ्यात अडकलेल्या हरिणांप्रमाणे, त्यांना भयंकर पीडा सहन करावा लागतो; ते सतत वेदनेने ओरडतात. ॥२॥

ਖੋਟੇ ਪੋਤੈ ਨਾ ਪਵਹਿ ਤਿਨ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥
बनावट नाण्यांप्रमाणेच, खोट्या लोकांना परमेश्वराच्या दरबारात सन्मानित केले जात नाही आणि त्यांना परमेश्वराची कृपादृष्टी मिळत नाही.

ਖੋਟੇ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ਖੋਟਿ ਨ ਸੀਝਸਿ ਕੋਇ ॥
खोट्या लोकांना सामाजिक स्थिती किंवा सन्मान नसतो. कोणीही खोटेपणाने यशस्वी होत नाही.

ਖੋਟੇ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥੩॥
जे खोटे लोक केवळ खोटेपणाचा अभ्यास करतात, ते त्यांचा सन्मान गमावतात आणि जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात अडकतात.

ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹ ॥
हे नानक! परमेश्वराची स्तुती करणाऱ्या गुरूंच्या शब्दांद्वारे एखाद्याचे मन प्रबुद्ध केले पाहिजे.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ਭਾਰੁ ਨ ਭਰਮੁ ਤਿਨਾਹ ॥
जे लोक परमेश्वरावर प्रेम करतात त्यांना कोणत्याही प्रकारच्या पापाबद्दल किंवा संशयाने त्रास होत नाही.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਅਗਲਾ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹ ॥੪॥੨੩॥
परमेश्वराचे नामस्मरण करून, त्यांना आध्यात्मिक आनंद प्राप्त होतो, निर्भय परमेश्वर त्यांच्या मनात सदैव राहतो. ॥४॥२३॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥
सिरीरागु महला १ घरु २ ॥

ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਅਰੁ ਫੁਲੜਾ ਨਾਠੀਅੜੇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥
संपत्ती, युवक आणि फुलांचे सौंदर्य केवळ काही दिवसांसाठी अतिथी आहेत.

ਪਬਣਿ ਕੇਰੇ ਪਤ ਜਿਉ ਢਲਿ ਢੁਲਿ ਜੁੰਮਣਹਾਰ ॥੧॥
पाणी मिळाल्यास कमळाच्या पाने प्रमाणे, उमलतात आणि पाणी संपताच कोमेजतात आणि शेवटी मरतात त्याप्रमाणे यांचेही असेच असते.

ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ਲੈ ਪਿਆਰਿਆ ਜਾ ਜੋਬਨੁ ਨਉ ਹੁਲਾ ॥
हे माझ्या मित्रा! जोपर्यंत तारुण्य अवस्थेत आहे तोपर्यंत आध्यात्मिक आनंद घे.

ਦਿਨ ਥੋੜੜੇ ਥਕੇ ਭਇਆ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या पृथ्वीवर आपले फक्त काही दिवस बाकी आहेत, आणि नंतर आपल्याला थकल्यासारखे वाटेल आणि हे आपले शरीररूपी वस्त्र जुने होईल. (मग तुम्ही परमेश्वराचे नामस्मरण करू शकणार नाही.) ॥ १॥ रहाउ॥

ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਰੰਗੁਲੇ ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣਿ ॥
माझे प्रिय मित्र स्मशानभूमीत झोपायला गेले आहेत म्हणजेच त्यांची मृत्यू झाली आहे.

ਹੰ ਭੀ ਵੰਞਾ ਡੁਮਣੀ ਰੋਵਾ ਝੀਣੀ ਬਾਣਿ ॥੨॥
(माझ्या स्वामीपासून विभक्त झाल्यामुळे), त्याच्या वियोगात मी हळू आवाजात रडत आहे आणि माझ्या हे लक्षात येत नाही आहे की मीही एक दिवस तिथेच जाईल. ॥ २॥

ਕੀ ਨ ਸੁਣੇਹੀ ਗੋਰੀਏ ਆਪਣ ਕੰਨੀ ਸੋਇ ॥
हे माझी सुंदर आत्मा-वधू! आपण काळजीपूर्वक आपल्या कानांनी हे का ऐकत नाही?

ਲਗੀ ਆਵਹਿ ਸਾਹੁਰੈ ਨਿਤ ਨ ਪੇਈਆ ਹੋਇ ॥੩॥
आपण आपल्या सासरी जाणे आवश्यक आहे (परलोकात), आणि आपण कायमचे आपल्या पालकांना राहू शकत नाही (या जगात). ॥ ३॥

ਨਾਨਕ ਸੁਤੀ ਪੇਈਐ ਜਾਣੁ ਵਿਰਤੀ ਸੰਨਿ ॥
नानकजी म्हणतात की या जगात अज्ञानाच्या निद्रेत मग्न असलेल्या आत्म्याचे गुण दिवसाच्या प्रकाशातच विस्कळीत होतात.

ਗੁਣਾ ਗਵਾਈ ਗੰਠੜੀ ਅਵਗਣ ਚਲੀ ਬੰਨਿ ॥੪॥੨੪॥
तिने आपले गुण गमावले आहेत आणि पापांच्या भारांसह या जगातून निघून जाईल. ॥ ४॥ २४॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ਦੂਜਾ ੨ ॥
सिरीरागु महला १ घरु दुसरा २ ॥

ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪਿ ਰਸੁ ਆਪੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥
 माझा परमेश्वर प्रेमाने ओतपोत भरलेला आहे, तो स्वत: सर्वव्यापी आहे, सर्वांना आनंद देणारा आहे,

ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਚੋਲੜਾ ਆਪੇ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥
तो स्वत: वधू आहे आणि तो स्वत: वर आहे. ॥१॥

ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझा परमेश्वर प्रेमाने ओतपोत भरलेला आहे, तो स्वत: सर्वव्यापी आहे. ॥ १॥ रहाउ॥

ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਪਾਣੀ ਜਾਲੁ ॥
तो स्वतः मच्छीमार आणि स्वतः मासे आहे; तो स्वत: पाणी आणि जाळे आहे.

ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਣਕੜਾ ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲੁ ॥੨॥
तो स्वत: निव्वळ लोखंडी धातू आहे (मासेमारीचे जाळे पाण्याखाली जावे यासाठी त्याला बांधलेले वजन), आणि तो स्वत: आमिष आहे. ॥ २॥

ਆਪੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗੁਲਾ ਸਖੀਏ ਮੇਰਾ ਲਾਲੁ ॥
हे मित्रा! माझा प्रिय परमेश्वर अनेक प्रकारे आनंदी आहे.

ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਦੇਖੁ ਹਮਾਰਾ ਹਾਲੁ ॥੩॥
परमेश्वर नेहमी भाग्यवान आत्मा नववधू आशीर्वाद देतात, नेहमी त्यांची काळजी घेतात. पण माझ्यासारख्या लोकांची अवस्था बघा. आम्हाला त्यांचे दर्शन प्राप्त होत नाही. ॥ ३॥

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਬੇਨਤੀ ਤੂ ਸਰਵਰੁ ਤੂ ਹੰਸੁ ॥
 हे परमेश्वरा! नानक तुझी प्रार्थना करतात, तू सर्वत्र उपस्थित आहेस, तू सरोवर आहेस, सरोवरावर राहणारा हंस आहेस. मलाही तुझे दर्शन दे.

ਕਉਲੁ ਤੂ ਹੈ ਕਵੀਆ ਤੂ ਹੈ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ॥੪॥੨੫॥
सूर्यप्रकाशात उमलणारे कमळाचे फूल तूच आहेस आणि चंद्रप्रकाशात उमलणारी कळीही तूच आहेस.तुझा तेज आणि तुझा महिमा पाहून तूच आनंदी होणार आहेस. ॥४॥ २५॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥
सिरीरागु महला १ घरु ३ ॥

ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਕਰਮਾ ਕਰੋ ਸਲਿਲ ਆਪਾਉ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥
हे माझ्या मित्रा! आपल्या या शरीराचा शेताप्रमाणे विचार करा, तुमची चांगली कामे बियाणे आणि नाम सिंचनासाठी पाणी म्हणून करतात.

ਮਨੁ ਕਿਰਸਾਣੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਇਉ ਪਾਵਸਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥
आपले मन एखाद्या शेतकऱ्यासारखे होऊ द्या आणि आपल्या हृदयात परमेश्वराचे नामरूपी पीक वाढवा. ह्या मार्गाने, तुम्ही सर्व सांसारिक इच्छांपासून सर्वोच्च स्वातंत्र्य प्राप्त कराल. ॥ १॥

ਕਾਹੇ ਗਰਬਸਿ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ॥
अरे मूर्ख मना! तू सांसारिक संपत्तीचा अभिमान का बाळगतो?

ਪਿਤ ਸੁਤੋ ਸਗਲ ਕਾਲਤ੍ਰ ਮਾਤਾ ਤੇਰੇ ਹੋਹਿ ਨ ਅੰਤਿ ਸਖਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
वडील, मुले, पती, पत्नी, आई आणि सर्व नातेवाईक-ते शेवटी आपल्याला मदत करू शकणार नाहीत.

ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ਦੁਸਟ ਕਿਰਖਾ ਕਰੇ ਇਨ ਤਜਿ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਧਿਆਈ ॥
सांसारिक पापांचे तण, आपल्या मनातून दुर्गुण आणि वाईट विचारांचे तण काढून टाका आणि एकाग्र चित्ताने परमेश्वराचे स्मरण करा.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਹਿ ਜਬ ਰਾਖੇ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਮਧੁ ਆਸ੍ਰਮਾਈ ॥੨॥
जेव्हा परमेश्वराची आठवण येते तेव्हा तपस्या आणि आत्म-नियंत्रण त्याचे संरक्षक बनतात, त्याचे हृदय कमळाच्या फुलांसारखे फुलते आणि त्याला असे वाटते की त्यातून ब्रह्मानंदाच्या रूपात अमृत पाझरत आहे. ॥ २ ॥

ਬੀਸ ਸਪਤਾਹਰੋ ਬਾਸਰੋ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤੀਨਿ ਖੋੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸਾਰੈ ॥
हे नानक! जो दररोज परमेश्वराची नामाची संपत्ती गोळा करतो आणि आपल्या जीवनाच्या तिन्ही टप्प्यांत (बालपण, तरुण आणि वृद्धापकाळ) मृत्यूची आठवण करतो,

ਦਸ ਅਠਾਰਮੈ ਅਪਰੰਪਰੋ ਚੀਨੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਵ ਏਕੁ ਤਾਰੈ ॥੩॥੨੬॥
दहा दिशांना आणि सर्व धार्मिक पुस्तकांच्या अभ्यासातूनअद्वितीय परमेश्वर शोधतो तर परमेश्वर त्या व्यक्तीला दुर्गुणांच्या भयंकर सांसारिक महासागरावर पार करण्यास मदत करतो. ॥ ३॥ २६॥

Page 24

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥
सिरीरागु महला १ घरु ३ ॥

ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਸਬਦੋ ਕਰਿ ਸਚ ਕੀ ਆਬ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਪਾਣੀ ॥
गुरुजी म्हणतात, हे जीव! सत्कर्माची माती करून गुरुच्या उपदेशाने बीज रोवून सत्यनामाच्या पाण्याने त्याचे सतत सिंचन करा.

ਹੋਇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਈਮਾਨੁ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਭਿਸਤੁ ਦੋਜਕੁ ਮੂੜੇ ਏਵ ਜਾਣੀ ॥੧॥
याप्रकारे खरा आध्यात्मिक शेतकरी बना, आपला विश्वास वाढवा (बळकट करा). अशाप्रकारे आपल्याला स्वर्गाबद्दलचे सत्य (आनंदी जीवन) आणि नरक (दुःखाने भरलेले जीवन) कळेल.॥१॥

ਮਤੁ ਜਾਣ ਸਹਿ ਗਲੀ ਪਾਇਆ ॥
आपण कधीही असे समजू नका की ज्ञान केवळ शब्दाने प्राप्त होते.

ਮਾਲ ਕੈ ਮਾਣੈ ਰੂਪ ਕੀ ਸੋਭਾ ਇਤੁ ਬਿਧੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संपत्ती आणि सौंदर्याच्या अभिमानात तू तुझे जीवन व्यर्थ वाया घालवले आहेस. ॥ १॥ रहाउ ॥

ਐਬ ਤਨਿ ਚਿਕੜੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੀਡਕੋ ਕਮਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨਹੀ ਮੂਲਿ ਪਾਈ ॥
हे शरीर पापांच्या डब्याने भरलेले आहे ज्यात आपले मन एका बेडूकासारखे राहते जे त्याच तलावातील कमळाच्या फुलांच्या उपस्थितीचे कौतुक करू शकत नाही. त्याचप्रमाणे आपले मन आपल्या शरीरात परमेश्वराचे कौतुक करू शकत नाही कारण ते दुर्गुणांमध्ये खूप गुंतलेले आहे.

ਭਉਰੁ ਉਸਤਾਦੁ ਨਿਤ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲੇ ਕਿਉ ਬੂਝੈ ਜਾ ਨਹ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥
गुरूच्या रूपातील भुंगा रोज येतो आणि स्वतःची भाषा बोलतो, म्हणजे उपदेश करतो, पण बेडकाच्या रूपात असलेल्या मानवी मनाला हे कसे समजेल, जोपर्यंत परमेश्वर स्वतः या मनाला समजावत नाही. ॥ २॥

ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਪਉਣ ਕੀ ਬਾਣੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਮਾਇਆ ॥
ज्यांचे मन सांसारिक मायेत गुंतलेले आहे त्यांना सल्ला देणे किंवा त्यांच्याद्वारे (वाऱ्याचा आवाज) सल्ला घेणे व्यर्थ आहे. आपले मन सांसारिक वासनेने विचलित झाल्यामुळे, सर्व संतांच्या शिकवणुकीचा आपल्या मनावर (वाऱ्याच्या आवाजासारखा) परिणाम होत नाही.

ਖਸਮ ਕੀ ਨਦਰਿ ਦਿਲਹਿ ਪਸਿੰਦੇ ਜਿਨੀ ਕਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥
परमेश्वराची कृपादृष्टी त्यांनाच लाभते आणि तेच त्या परमेश्वराच्या अंतःकरणात असतात जे सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण करतात. ॥३॥

ਤੀਹ ਕਰਿ ਰਖੇ ਪੰਜ ਕਰਿ ਸਾਥੀ ਨਾਉ ਸੈਤਾਨੁ ਮਤੁ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥
आपण तीस दिवस उपवास करू शकता आणि दररोज पाच प्रार्थना म्हणू शकता, परंतु आपल्या वाईट विचारांनी या पवित्र कर्मांवर काही परिणाम होणार नाही.

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰਾਹਿ ਪੈ ਚਲਣਾ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਕਿਤ ਕੂ ਸੰਜਿਆਹੀ ॥੪॥੨੭॥
नानक म्हणतात की आपण मृत्यूच्या मार्गावर जात आहात, तर मग आपण केवळ संपत्ती आणि मालमत्ता गोळा करण्यावर लक्ष केंद्रित का करता? ॥ ४॥ २७ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥
सिरीरागु महला १ घरु ४ ॥

ਸੋਈ ਮਉਲਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸੰਸਾਰੋ ॥
तो स्वत: देव खरा Moula आहे (मास्टर), निर्माण आणि विश्व संगोपन कोण.
ज्याने या सृष्टीची निर्मिती केली आहे आणि या सृष्टीतील सर्व जीवांची काळजी घेतली आहे तोच परमेश्वर आहे.

ਆਬ ਖਾਕੁ ਜਿਨਿ ਬੰਧਿ ਰਹਾਈ ਧੰਨੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥
धन्य तो सृष्टिकर्ता परमेश्वर आहे ,ज्याने संपूर्ण सृष्टीला पाणी आणि पृथ्वी इत्यादी पंचभूतांनी बांधले आहे. ॥ १॥

ਮਰਣਾ ਮੁਲਾ ਮਰਣਾ ॥
हे मुल्ला लक्षात ठेवा, एक दिवस मृत्यू येईल.

ਭੀ ਕਰਤਾਰਹੁ ਡਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून निर्माणकर्त्याच्या आदरणीय भीतीखाली आपले जीवन जगा. ॥ १॥ रहाउ॥

ਤਾ ਤੂ ਮੁਲਾ ਤਾ ਤੂ ਕਾਜੀ ਜਾਣਹਿ ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਈ ॥
जर तुम्हाला परमेश्वराच्या नामाचे महात्म माहीत असेल तरच तुम्ही सर्वोत्तम मुल्ला होऊ शकता, आणि सर्वोत्तम काझी होऊ शकता.

ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਪੜਿਆ ਹੋਵਹਿ ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈ ॥੨॥
आपण कदाचित खूप शिक्षित असाल, परंतु आपण आपल्या आयुष्याच्या शेवटी मृत्यूपासून सुटू शकत नाही.॥ २॥

ਸੋਈ ਕਾਜੀ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਆਧਾਰੋ ॥
खरा काजी तोच आहे, जो स्वार्थाचा त्याग करतो, गर्विष्ठपणाचा त्याग करतो आणि परमेश्वराच्या नामाचा आश्रय घेतो.

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੩॥
विश्वाचा खरा निर्माता आजही आहे आणि भविष्यातही असेल; त्याची निर्मिती नष्ट होईल, पण तो नष्ट होणार नाही.॥ ३ ॥

ਪੰਜ ਵਖਤ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹਿ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣਾ ॥
तुम्ही दिवसातून पाच वेळा नमाज अदा करत असाल किंवा कुराण शरीफ इत्यादी धार्मिक ग्रंथही वाचत असाल.

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੋਰ ਸਦੇਈ ਰਹਿਓ ਪੀਣਾ ਖਾਣਾ ॥੪॥੨੮॥
नानक म्हणतात, तुमची कबर (मृत्यू) तुम्हाला बोलवत आहे, आणि तुमचे सर्व ऐहिक सुख लवकरच संपतील.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥
सिरीरागु महला १ घरु ४ ॥

ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਦੁਇ ਸੁਆਨੀ ਨਾਲਿ
एक नर कुत्रा (लोभ) आणि दोन मादी कुत्रे (उपासमार आणि इच्छा) नेहमी माझ्याबरोबर असतात,

ਭਲਕੇ ਭਉਕਹਿ ਸਦਾ ਬਇਆਲਿ ॥
आणि हे तिन्ही दुर्गुण सकाळी मला प्रभावित करण्यास सुरूवात करतात.

ਕੂੜੁ ਛੁਰਾ ਮੁਠਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥
माझ्या हातात खोटेपणाचा चाकू आहे ज्याद्वारे मी लोकांना फसवून सांसारिक संपत्ती एकत्रित केली आहे.

ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥
हे निर्मात्या! आता मी कमी जातीच्या भटक्या शिकारीप्रमाणे जगत आहे. ॥ १ ॥

ਮੈ ਪਤਿ ਕੀ ਪੰਦਿ ਨ ਕਰਣੀ ਕੀ ਕਾਰ ॥
मी तुमच्या चांगल्या सल्ल्याकडे दुर्लक्ष केले आहे, किंवा मी चांगली कामे केली नाहीत.

ਹਉ ਬਿਗੜੈ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ॥
म्हणून, मी विकृत आणि अत्यंत कुरूप दिसत आहे.

ਤੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥
केवळ प्रेमळ भक्तीने आपल्या नामाचे मनन केल्याने मला आणि माझ्यासारख्या इतरांना या जगापासून मुक्त प्राप्त होऊ शकते.

ਮੈ ਏਹਾ ਆਸ ਏਹੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू माझी एकमात्र आशा आणि माझा एकमात्र पाठिंबा आहेस. ॥ १॥ रहाउ॥

ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਆਖਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
मी रात्रंदिवस मुखाने इतरांची निंदा करत असतो.

ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹੀ ਨੀਚ ਸਨਾਤਿ ॥
चोरी करण्यासाठी इतर लोकांच्या घराकडे माझे लक्ष असते. मी इतका लज्जास्पद व्यक्ती आहे.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਚੰਡਾਲ ॥
माझ्या शरीरात, वासना आणि क्रोध ही भुते राहतात.

ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੨॥
हे निर्मात्या! आता मी कमी जातीच्या भटक्या शिकारीप्रमाणे जगत आहे. ॥ २॥

ਫਾਹੀ ਸੁਰਤਿ ਮਲੂਕੀ ਵੇਸੁ ॥
मी इतरांची फसवणूक करण्याची योजना बनवतो, जरी मी निर्दोष दिसत असलो.

ਹਉ ਠਗਵਾੜਾ ਠਗੀ ਦੇਸੁ ॥
मी फसवणूक करणारा आहे आणि मी माझ्या स्वतःच्या देशाला फसवू शकतो.

ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ਬਹੁਤਾ ਭਾਰੁ ॥
मी स्वतःला खूप हुशार मानतो पण मी खूप मोठा पापी आहे.

ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੩॥
हे निर्मात्या! आता मी कमी जातीच्या भटक्या शिकारीप्रमाणे जगत आहे. ॥ ३॥

ਮੈ ਕੀਤਾ ਨ ਜਾਤਾ ਹਰਾਮਖੋਰੁ ॥
हे परमेश्वरा! मी एक कृतघ्न वाईट आहे, ज्याने आपण माझ्यासाठी जे केले त्याचे कौतुक केले नाही. मी इतरांचे हक्काचे खातो.

ਹਉ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਾ ਦੁਸਟੁ ਚੋਰੁ ॥
परमेश्वरा (जेव्हा मी हे जग सोडेल) मी तुला कसे सामोरे जाईन. मी दुष्ट चोर आहे.

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥
गुरुनानक स्वतःला एका जीवाच्या रूपात संबोधतात आणि म्हणतात की मी खूप निम्न झालो आहे,

ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੪॥੨੯॥
हे निर्मात्या! आता मी कमी जातीच्या भटक्या शिकारीप्रमाणे जगत आहे, म्हणजेच या स्वरुपात माझी मुक्ती कशी होणार? ॥४॥२९॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥
सिरीरागु महला १ घरु ४ ॥

ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਜੇਤੇ ਹੈ ਜੀਅ ॥
सर्व निर्मित प्राण्यांमध्ये चैतन्याचा एक स्रोत आहे.

ਸੁਰਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਕੋਇ ਨ ਕੀਅ ॥
या चेतनाशिवाय काहीही तयार केले गेले नाही.

ਜੇਹੀ ਸੁਰਤਿ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਰਾਹੁ ॥
म्हणजेच प्रत्येक जीवाने आपल्या आकलन क्षमतेनुसार या जगात आपल्या कृतीचा-कर्माचा मार्ग निवडला आहे.

ਲੇਖਾ ਇਕੋ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੧॥
सर्व जीवांच्या कर्म ठरवण्याचा नियम सारखाच आहे, त्यानुसार ते जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकून राहतात. ॥ १॥

ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥
हे जीव! तू इतका हुशार होण्याचा प्रयत्न का करतोस?

ਲੇਵੈ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वर (आपली चेतना) देण्यास किंवा काढून टाकण्यात अजिबात संकोच करत नाही. ॥ १॥ रहाउ॥

ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੀਆ ਕਾ ਤੋਹਿ ॥
हे परमेश्वरा! सर्व जीव तुझ्याद्वारे निर्माण झाले आहेत. तू सर्व प्राणिमात्रांचा स्वामी आहेस.

ਕਿਤ ਕਉ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥
हे परमेश्वरा ! मग तुम्हाला (या जीवांच्या चुकांवर) राग का येतो?

ਜੇ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥
(जरी) तुम्ही त्यांच्यावर रागावलात तरीही

ਤੂ ਓਨਾ ਕਾ ਤੇਰੇ ਓਹਿ ॥੨॥
तरीही तू या जीवांचा आहेस आणि हे जीव तुझे आहेत. ॥ २॥

ਅਸੀ ਬੋਲਵਿਗਾੜ ਵਿਗਾੜਹ ਬੋਲ ॥
आम्ही वाईट शब्द उच्चारतो आणि निरर्थक बोलतो.

ਤੂ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਹਿ ਤੋਲ ॥
तू आमच्या निरर्थक शब्दांना तुझ्या दयाळू नजरेत तोलतो.

ਜਹ ਕਰਣੀ ਤਹ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ॥
जेव्हा एखाद्याचे आचरण चांगले असते तेव्हा त्याची चेतनाही परिपक्व होते.

ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਘਟੇ ਘਟਿ ॥੩॥
चांगल्या कृत्यांशिवाय, (चेतनेचा स्तर) कमी होतो.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ ਕੈਸਾ ਹੋਇ ॥
नानकजी नम्रपणे सांगतात की समजूतदार जीव कसा असावा?

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥
प्रत्युत्तरात म्हणतात, जो व्यक्ती स्वतःला ओळखतो आणि परमेश्वराला समजतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥
गुरूरूपी परमात्माच्या कृपेने परमेश्वराच्या गुणांचे चिंतन करता येते.

ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੩੦॥
अशा ज्ञानी आणि उच्च ज्ञानी व्यक्तीलाच परमेश्वराच्या दरबारात किंवा परलोकामध्ये स्वीकारले जाते. ॥४॥ ३०॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪
सिरीरागु महला १ घरु ४ ॥

ਤੂ ਦਰੀਆਉ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਮੈ ਮਛੁਲੀ ਕੈਸੇ ਅੰਤੁ ਲਹਾ ॥
हे परमेश्वरा ! तू समुद्रासारखा विशाल, सर्वज्ञ, सर्वज्ञानी आहेस आणि मी लहान माशासारखा आहे, मग मला तुझ्या मर्यादा कशा कळणार?

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਤੂ ਹੈ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਕਸੀ ਫੂਟਿ ਮਰਾ ॥੧॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे तू आहेस (सर्वत्र पाणीच पाणी आहे). जर मी पाण्याच्या(नदी) बाहेर गेलो तर मी दुःखाने मरतो (माझे जीवन तुझ्यावर अवलंबून आहे).॥ १॥

ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਉ ਨ ਜਾਣਾ ਜਾਲੀ ॥
यमाच्या रूपातील कोळ्याला मी ओळखत नाही आणि त्याचे जाळेही मला माहीत नाही म्हणजेच मला मृत्यूची भीती वाटत नाही.

ਜਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण जेव्हा वेदना (मृत्यूची) होते, तेव्हा मी तुलाच हाक मारतो.॥१॥ रहाउ ॥

ਤੂ ਭਰਪੂਰਿ ਜਾਨਿਆ ਮੈ ਦੂਰਿ ॥
हे परमेश्वरा! तू नेहमीच सर्वव्यापी आहेस; परंतु माझ्या क्षुद्र बुद्धीमुळे मीच तुम्हांस दूर असल्याचे मानले आहे.

ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੀ ਸੁ ਤੇਰੈ ਹਦੂਰਿ ॥
मी जे काही करतो ते मी तुमच्या उपस्थितीत करतो.

ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਹਉ ਮੁਕਰਿ ਪਾਉ ॥
तुम्ही माझ्या सर्व कृती पाहता, आणि तरीही मी तुमच्या उपस्थितीकडे दुर्लक्ष करतो.

ਤੇਰੈ ਕੰਮਿ ਨ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥੨॥
मी तुम्हाला स्वीकृत असलेली कामे करत नाही, किंवा प्रेमाने तुमचे नामस्मरण ही करत नाही. ॥ २॥

ਜੇਤਾ ਦੇਹਿ ਤੇਤਾ ਹਉ ਖਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तू मला जेवढे देतोस तेवढेच मी खातो.

ਬਿਆ ਦਰੁ ਨਾਹੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਉ ॥
तुझ्याशिवाय दुसरा दरवाजा नाही, तर मग मी कोणत्या दारात जाऊ?

ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥
मी नानक, तुझ्यापुढे एक प्रार्थना करतो:

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੩॥
माझे प्राण, शरीर, मन इत्यादी सर्व काही तुझ्या नियंत्रणाखाली राहू दे. ॥३॥

ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪੇ ਮੰਝਿ ਮਿਆਨੋੁ ॥
परमेश्वर स्वतः प्रत्येक जीवाच्या जवळ आहे, तरीही तो दूरही आहे. स्वतः संपूर्ण विश्वात विराजमान आहे.

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪੇ ਹੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੋੁ ॥
परमेश्वर स्वतः (मनुष्याचे कर्म) पाहतो,स्वतः ऐकतो (चांगले आणि वाईट शब्द) आणि स्वतःच हे विश्व स्वतःच्या शक्तीने निर्माण करतो.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥੪॥੩੧॥
हे नानक! प्रत्येक जीवाला त्याला योग्य वाटेल तो आदेश स्वीकारावा लागतो. ॥४॥३१॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥
सिरीरागु महला १ घरु ४ ॥

ਕੀਤਾ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਮਾਨੁ ॥
परमेश्वराने निर्माण केलेल्या प्राण्याच्या मनात अभिमान कसा असू शकतो?

ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਨੁ ॥
कारण सर्व गोष्टी त्या दाताच्या हातात असतात.

ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਨ ਦੇਈ ਸੋਇ ॥
मनुष्याला काही द्यायचे किंवा न द्यायचे ही परमेश्वराची इच्छा आहे.

ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿਐ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥
मनुष्याच्या म्हटल्याने काय होते? ॥ १॥

ਆਪੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ॥
परमेश्वर स्वत: सत्याचे स्वरूप आहे; आणि सत्य त्याला संतुष्ट करते.

ਅੰਧਾ ਕਚਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अज्ञानी मनुष्य पूर्णपणे अपरिपक्व असतो. ॥ १॥ रहाउ॥

ਜਾ ਕੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਆਰਾਉ ॥
ज्या परमेश्वराने ही फुले-झाडे (सृष्टी) निर्माण केली, तोच त्यांना सुशोभित करतो.

ਜੇਹੀ ਧਾਤੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥
झाडांना त्यांच्या गुणांनुसार नावे दिली जातात म्हणजेच मनुष्याच्या कर्मानुसार त्याचे नाव जगात प्रसिद्ध होते.

ਫੁਲੁ ਭਾਉ ਫਲੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥
त्यानुसारच त्या झाडांवर फुले फुलतात आणि त्यांच्या लिखित कर्मानुसार फळ प्राप्त करतात.

ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥੨॥

प्रत्येक माणूस जे काही पेरतो ते स्वतःच खातो म्हणजेच त्याच्या कर्मानुसार त्याला फळ मिळते. ॥ २॥

ਕਚੀ ਕੰਧ ਕਚਾ ਵਿਚਿ ਰਾਜੁ ॥

आपले शरीर कमकुवत भिंती असलेल्या घरासारखे आहे आणि आपले मन (मासन) देखील अशिक्षित आहे.

ਮਤਿ ਅਲੂਣੀ ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ ॥

बुद्धीचा चव मिठाशिवाय सभ्य आणि निरुपयोगी आहे.त्याची बुद्धी देखील नामाच्या मिठापासून रहित आहे, त्यामुळे त्याला अध्यात्मिक गोष्टींची (पदार्थांची) चवही चविष्ठ वाटत नाही म्हणजेच त्याची बुद्धिमत्ताही कुंठित राहते आणि संपूर्ण आयुष्यही निस्तेज राहते.

ਨਾਨਕ ਆਣੇ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥

हे नानक! जेव्हा परमेश्वर स्वतः मानवी जीवन सुधारतो तेव्हाच त्याचे जीवन यशस्वी होते.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥੩॥੩੨॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याशिवाय त्याला दरबारात सम्मान प्राप्त होऊ शकत नाही.॥३॥३२॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ॥

सिरीरागु महला १ घरु ५ ॥

ਅਛਲ ਛਲਾਈ ਨਹ ਛਲੈ ਨਹ ਘਾਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ॥

खोटा भ्रम (माया) देखील मनुष्याला फसवण्यात यशस्वी होऊ शकत नाही किंवा खंजीरही त्याच्यावर घाव घालू शकत नाही.

ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੈ ਇਸੁ ਲੋਭੀ ਕਾ ਜੀਉ ਟਲ ਪਲੈ ॥੧॥

कारण परमेश्वर सदैव त्याचे रक्षण करतो, पण मनुष्य लोभी होऊन मायेच्या मागे भटकत राहतो. ॥१॥

ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरण रूपी तेलाशिवाय आत्म्याला उजळून टाकणारा हा ज्ञानाचा दिवा कसा जळणार? ॥ १॥ रहाउ॥

ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈਐ ॥ ਭਉ ਵਟੀ ਇਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਐ ॥

गुरुजी उत्तर देतांना म्हणतात की ज्ञानाचा दिवा लावण्यासाठी लागणारे तेल म्हणजे धार्मिक शास्त्रांच्या तत्त्वांचे पालन करून जीवन सुशोभित करणे होय तसेच या देहाच्या दिव्यात परमेश्वराच्या भीतीची वात घातली असली पाहिजे.

ਸਚੁ ਬੂਝਣੁ ਆਣਿ ਜਲਾਈਐ ॥੨॥

हा दिवा सत्य ज्ञानाच्या ज्योतीने पेटू दे.॥२॥

ਇਹੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵਾ ਇਉ ਜਲੈ ॥

हे नाव रूपी तेल असेल, तरच या जीवनाचा दिवा उजळतो.

ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਸਾਹਿਬ ਤਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

परमेश्वराच्या नामाचा प्रकाश आपल्या हृदयात केला तरच आपल्याला परमेश्वराचे दर्शन घडते.॥१॥ रहाउ ॥

ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥

मानवी शरीर धारण केल्यानंतर व्यक्तीने गुरूंची शिकवण स्वीकारली पाहिजे.

ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ਕਮਾਣੀਆ ॥

तर परमेश्वराचे नामस्मरण करून आनंद आणि शांती प्राप्त होते.

Page 26

ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀਆ ॥੩॥
(मग एखाद्याला हे समजले की) संपूर्ण जग येत आणि जाण्याच्या अधीन आहे म्हणजेच ही सृष्टी नश्वर आहे. ॥ ३॥

ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ ॥
म्हणूनच, (जगाच्या क्षणिक स्वरूपाची चिंता करण्याऐवजी) आपण त्याचे नामस्मरण प्रेम आणि भक्तीने करून परमेश्वराची सेवा केली पाहिजे.

ਤਾ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥
मग, आपण त्या परमेश्वरासोबत एकरूप होऊ शकतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਲੁਡਾਈਐ ॥੪॥੩੩॥
नानक देवजी म्हणतात की आपण चिंता मुक्त होऊ. (परमेश्वरासोबत एकरूप झाल्यानंतर मनुष्याच्या जीवनात कोणतीही चिंता किंवा दुःख राहणार नाही.)

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧
सिरीरागु महला ३ घरु १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर हा एक आहे, ज्याला सद्‌गुरूच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਆਪਣਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ
मी माझ्या सद्‌गुरूच्या शिकवणींचे पालन करतो आणि एकमताने भक्तिभावाने माझे चैतन्य त्याच्यावर केंद्रित करतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥
सद्‌गुरू म्हणजे मनातील इच्छा पूर्ण करणारे तीर्थ पण हे त्या व्यक्तीलाच समजू शकते ज्याला सद्‌गुरू स्वतः समजावतात.

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਵਰੁ ਪਾਵਣਾ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥
सद्‌गुरूंच्या आशीर्वादांमुळे हृदयाच्या सर्व इच्छा पूर्ण होतात.

ਨਾਉ ਧਿਆਈਐ ਨਾਉ ਮੰਗੀਐ ਨਾਮੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
तथापि, एखाद्याने केवळ नाम मिळविण्यासाठी प्रार्थना केली पाहिजे, परमेश्वराचे नामस्मरण करा आणि अशाप्रकारे या नामानेच आपण सहज स्थितीत लीन होऊ शकतो. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वराच्या नामाचे अमृत आस्वादनंतर ऐहिक संपत्ती तुमची तहान तृप्त होईल.

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्यांनी गुरूंचा आश्रय घेऊन परमेश्वराच्या नामाचा आस्वाद घेतला आहे, ते आध्यात्मिक स्थिरतेत स्थिर राहतात.॥१॥ रहाउ ॥

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ज्यांनी सद्गुरुंची सेवा केली त्यांना परमेश्वराच्या नामाचा खजिना प्राप्त झाला आहे.

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਚੁਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
यामुळे अंतःकरण परमेश्वरा नामाच्या अमृताने भरून जाते आणि मनातून अभिमान नष्ट होतो.

ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥
सहजावस्थेत लीन होऊन हृदयरूपी कमळ फुलते.

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪਾਇਆ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥
ज्या मनामध्ये परमेश्वर असतो ते मन शुद्ध होते, आणि परमेश्वराच्या दरबारात त्याला मान मिळतो. ॥ २॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
असे लोक या जगात अत्यंत दुर्मिळ आहेत जे सद्गुरूची सेवा करतात.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
अशा लोकांनी अभिमान, आसक्ती इत्यादी दुर्गुणांचे दमन करून परमेश्वराला आपल्या हृदयात धारण केले आहे.

ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਾ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥
ज्यांना परमेश्वराच्या नामाची ओढ लागली आहे त्यांच्यासाठी मी स्वतःला समर्पित करतो.

ਸੇਈ ਸੁਖੀਏ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥
ज्यांच्याकडे परमेश्वराच्या नामाचा कधीही न संपणारा खजिना आहे तेच लोक नेहमी आनंदी असतात. ॥३॥

ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਪਿਆਸ ॥
गुरूंच्या भेटीने नामाची प्राप्ती होते आणि या नामामुळेच मायेची आसक्ती आणि तृष्णा तृप्त होते.

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥
मग, जगात राहून आणि जगाची प्रत्येक क्रिया सामान्यपणे करत असतानाही मन परमेश्वराबरोबर विलीन होते आणि जगापासून अलिप्त राहते.

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥
जे परमेश्वराच्या नावाच्या आस्वाद घेतात त्यांना मी स्वत:ला समर्पित करतो.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੪॥੧॥੩੪॥
(परंतु) हे नानक! परमेश्वराच्या कृपेनेच परमेश्वराचे नित्य स्थिर नाम आणि सर्व गुणांचा खजिना प्राप्त होतो. ॥४॥१॥३४॥

ਸੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सिरीरागु महला ३ ॥

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈਐ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ॥
अनेक लोक विविध प्रकारचे पोशाख घालतात आणि सर्वत्र भटकतात, परंतु त्यांच्या अंतःकरणात आणि मनामध्ये ते इतरांना फसवणूकीचा विचार करतात.

ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਮਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
ते परमेश्वराला प्राप्त करण्यात यशस्वी होत नाहीत. त्याऐवजी ते आध्यात्मिकरित्या मरतात आणि त्यांची मने वाईट विचारांमध्ये विसर्जित होतात. ॥ १॥

ਮਨ ਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥
हे माझ्या मना ! संसारिक जीवन जगात राहा आणि आसक्ती आणि क्षणभंगुर जीवनाच्या बंधनांपासून अलिप्त राहा.

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याला आपल्या गुरूच्या शिकवणीतून ज्ञानाचा प्रकाश प्राप्त होतो तोच सत्य आणि संयमाचे कार्य करतो. ॥ १॥ रहाउ॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥
ज्याने गुरूच्या उपदेशाने मनाला दुर्गुणांवर विजय मिळवून दिला आहे, त्याला गृहस्थ जीवनातच मोक्ष प्राप्त होते.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥
परमेश्वराच्या नामाचा जप केल्यानेच चांगल्या संगतीने परमेश्वराशी एकरूप होतो. ॥२॥

ਜੇ ਲਖ ਇਸਤਰੀਆ ਭੋਗ ਕਰਹਿ ਨਵ ਖੰਡ ਰਾਜੁ ਕਮਾਹਿ ॥
जर पुरुष लाखो स्त्रियांचे सुख उपभोगत असेल किंवा तो संपूर्ण सृष्टीवर राज्य करत असेल,

ਬਿਨੁ ਸਤਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥
परंतु सद्गुरूशिवाय तुम्हाला शांती मिळणार नाही. तुम्हांचा पुन्हा पुन्हा या पृथ्वीवर जन्म होईल. ॥ ३॥

ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਜਿਨੀ ਪਹਿਰਿਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
जे लोक गुरूच्या शिकवणुकीचे नम्रपणे पालन करून आपल्या अंत:करणात सर्वशक्तिमान लोकांची आठवण ठेवतात.

ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਫਿਰੈ ਓਨਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੪॥
सांसारिक संपत्ती आणि अलौकिक आध्यात्मिक शक्ती त्यांचे अनुसरण करतात, परंतु त्यांना अशा गोष्टींचा अजिबात मोह नसतो. ॥ ४॥

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥
जे परमेश्वराला आवडेल ते घडते, दुसरे काहीही केले जाऊ शकत नाही.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਲੈ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥੨॥੩੫॥
नानकजी म्हणतात की हे परमेश्वरा! कृपया मला तुमचे नामस्मरण करण्याचा आशीर्वाद द्या. म्हणून मला शांत स्वभाव द्या. ॥५॥ २॥ ३५ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥
सिरीरागु महला ३ घरु १ ॥

ਜਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ज्या परमेश्वराचे हे सृष्टीरूपी शासन आहे प्रत्येकजण त्या परमेश्वराचाच सेवक आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
(तशाच प्रकारे) जर कोणी गुरूंच्या शिकवणीनुसार कर्म करीत राहिला तर तो अनंतकाळचा परमेश्वर त्यांच्या अंत:करणात प्रकट होतो.

ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥
ज्याच्या अंत:करणात चिरंतन सत्य विराजमान असते, त्याला सार्वकालिक आनंद मिळतो.

ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥੧॥
जेव्हा जीव सर्वशक्तिमान परमेश्वराच्या सत्य स्वरूपाशी एकरूप होतो, तेव्हा तो त्याच्यापासून कधीच विभक्त होत नाही कारण तो त्याच्या आत्मारूपात वास करतो. ॥ १॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
हे माझ्या सर्वव्यापी परमेश्वरा! माझ्याकडे तुझ्याशिवाय दुसरे कोणीही नाही.

ਸਤਗੁਰੁ ਸਚੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परंतु सत्यस्वरूप आणि पवित्र परमेश्वराशी एकरूप होणे हे सद्गुरूंच्या उपदेशामुळेच शक्य होते. ॥ १॥ रहाउ॥

ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥
गुरूंची शिकवण स्वीकारणारे जीव परमेश्वराला भेटू शकतात, परंतु ज्यांच्यावर परमेश्वराची कृपा असते त्यांनाच गुरूंची शिकवण प्राप्त होते.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕੋ ਨਾ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
सांसारिक गोष्टींशी संलग्न असलेल्या व्यक्तीला परमेश्वराचा आशीर्वाद प्राप्त होत नाही आणि तो या जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकून राहतो.

ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕੋ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
तो एकच परमेश्वर सर्व प्राणिमात्रांमध्ये विराजमान आहे आणि सर्वव्यापी आहे.

ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥
ज्याच्यावर तो स्वतः कृपा करतो, तोच व्यक्ती परमेश्वराच्या नामस्मरणात लीन असतो. ॥२॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਵਾਦ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥
धार्मिक ग्रंथांचे वाचन करून विद्वान आणि ज्योतिषी चर्चा आणि वादविवाद करतात.

ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਭਵੀ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰੁ ॥
त्यांच्या विकृत बुद्धीमुळे त्यांना सत्य जाणवत नाही. आत, ते लोभ आणि दुर्गुणांनी भरलेले आहेत.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
अशा लोकांची बुद्धी आणि सद्सद्विवेकबुद्धी भरकटते आणि त्यांच्या हृदयात लोभाचा विकार आहे हे त्यांना समजत नाही.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੩॥
ते त्यांच्या पूर्व-नियोजित नियतीनुसार कार्य करतात, (जे त्यांच्या मागील कर्मांवर आधारित असते) जे कोणीही मिटवू शकत नाही. ॥३॥

ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
सद्गुरूंची सेवा फार कठीण आहे, कारण त्यात आपला आत्मत्याग करणे आणि आपले जीवन पूर्णपणे आत्मसमर्पण करणे समाविष्ट आहे.

ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥
वचनाच्या साक्षात्काराद्वारे मनुष्य परमेश्वराला भेटतो आणि अशाप्रकारे सर्व भक्तीला पुरस्कृत केले जाते.

ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥
स्वत: गुरूच्या व्यक्तिमत्त्वाचा अनुभव घेऊन, स्वतःचे व्यक्तिमत्त्व गुरूच्या पातळीवर उन्नत होते आणि मनुष्याचा प्रकाश सर्वोच्च प्रकाशामध्ये विलीन होतो.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੪॥
ज्यांच्याकडे अशी पूर्व नियोजित नियती आहे (पूर्वीच्या कर्मांवर आधारित) केवळ तेच खरे गुरूंना भेटायला येतात.॥ ४॥

ਮਨ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਮਤ ਕਰਹਿ ਮਤ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪੂਕਾਰ ॥
हे जीव! मला भूक लागली आहे, मला भूक लागली आहे अशा गोष्टी बोलू नका; रडू नका आणि

तक्रार करणे थांबवा.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜਿਨਿ ਸਿਰੀ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥
ज्या परमेश्वराने ही सृष्टी आणि कोट्यावधी प्रजाती निर्माण केल्या, तोच परमेश्वर सर्व प्राणिमात्रांना आश्रय देतो.

ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਸਭਨਾ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥
निर्भय परमेश्वर सदैव दयाळू आहे; तो सर्वांची काळजी घेतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੫॥੩॥੩੬॥
हे नानक! आपल्याला ही वस्तुस्थिती समजली आहे, केवळ गुरूच्याउपदेशाचे पालन करून (म्हणजेच केवळ परमेश्वराचे नामस्मरण करून) आणि अशाप्रकारे मुक्तीचा दरवाजा प्राप्त होतो.॥ ५ ॥ ३॥ ३६ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सिरीरागु महला ३ ॥

ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥
ज्या जीवांनी गुरूंचा उपदेश ऐकला आणि त्यांचे चिंतन केले, त्यांचे मन कधीच भटकत नाही.

ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥
जे गुरूंच्या उपदेशाद्वारे परमेश्वराची स्तुती करतात त्यांना परमेश्वराच्या नामाचा खजिना प्राप्त होतो.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥
जे परमेश्वराच्या भक्तीमध्ये अडकले आहेत ते शुद्ध आहेत; मी त्यांना समर्पित आहे.

ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਹੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥
ज्यांच्या अंत:करणात आत परमेश्वर राहतो, ते तेजस्वी आणि ज्ञानी आहेत. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਧਿਆਇ ॥
हे माझ्या मना! प्रेम आणि भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण कर.

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परंतु केवळ ज्यांची अशी पूर्वनिर्धारित नियती आहे, गुरूंच्या कृपेने ते परमेश्वराच्या प्रेमामध्ये गढून गेले आहेत. ॥ १॥ रहाउ॥

ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਦੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥
हे संतजनहो ! आपल्या दिव्य दृष्टीने पाहा की परमेश्वर सर्वांच्या हृदयात पूर्णपणे विराजमान आहे.

ਗੁਰਮਤਿ ਜਿਨੀ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਦੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥
जे गुरूच्या उपदेशाचे पालन करतात ते त्याला जाणतात आणि त्याला सदैव पाहतात.

ਜਿਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਅਉਗੁਣਵੰਤਿਆ ਦੂਰਿ ॥
तो सद्‌गुणांच्या हृदयात परमेश्वर सदैव वास करतो, परंतु दुर्गुणांपासून दूर राहतो.

ਮਨਮੁਖ ਗੁਣ ਤੈ ਬਾਹਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਦੇ ਝੂਰਿ ॥੨॥
स्वार्थी प्राणी सद्‌गुणांनी रहित असतात आणि नामस्मरण न करता ते दुःखाने मरतात. ॥ २॥

ਜਿਨ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥
जे गुरूच्या वचनावर ऐकतात आणि विश्वास ठेवतात, ते परमेश्वराला उत्कटतेने स्मरण करतात.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥
ते नेहमी परमेश्वराच्या भक्तीमध्ये लीन राहिल्याने त्यांचे शरीर व मन शुद्ध होते.

ਕੂੜਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥
करड्याच्या क्षणिक रंगाप्रमाणे, खोटे म्हणजे सांसारिक सुखांचा आनंद हा क्षणिक आणि मनाला त्रास देणारा असतो.

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੈ ਓਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਹੋਇ ॥੩॥
परंतु, ज्यांच्या अंतःकरणात परमेश्वराच्या नामाचा तेजस्वी प्रकाश (दैवी ज्ञान) आहे ते नेहमीच स्थिर राहतात. ॥ ३॥

ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
या मानवी जीवनाला आशीर्वाद मिळाल्यानंतरही बरेच लोक नामचे भक्ती करीत नाहीत.

ਪਗਿ ਖਿਸਿਐ ਰਹਣਾ ਨਹੀ ਆਗੈ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਇ ॥
(त्यांना हे समजत नाही की) जेव्हा मृत्यू येतो तेव्हा ते येथे राहू शकणार नाहीत आणि परलोकात विश्रांतीची जागा मिळणार नाही.

ਓਵਢੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥
ही संधी पुन्हा येणार नाही. सरतेशेवटी, ते पश्चाताप करून तो या जगाचा निरोप घेतात.

ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਉਬਰੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥
ज्यांच्यावर परमेश्वराची कृपा असते, ते परमेश्वरात लीन होऊन जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त होतात. ॥४॥

ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸਭ ਕਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥
एकमेकांना पाहून सर्वजण नामस्मरण करू लागतात, पण स्वार्थी व्यक्ती हे समजू शकत नाही.

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਸੇਵ ਪਈ ਤਿਨ ਥਾਇ ॥
ज्यांचे अंतःकरण शुद्ध असते अशा गुरुमुख जीवांची उपासना सफल होते.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਮਾਇ ॥
ते परमेश्वराची वैभवशाली स्तुती गातात; ते दररोज परमेश्वराबद्दल वाचतात. परमेश्वराची स्तुती गातांना परमेश्वरात पूर्णपणे लीन होतात.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥੪॥੩੭॥
नानकजी म्हणतात की जे जीव परमेश्वराच्या नामात लीन राहतात त्यांचे शब्द नेहमीच सत्य असतात. ॥५॥ ४॥ ३७ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सिरीरागु महला ३ ॥

ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ज्याने गुरूच्या उपदेशानुसार एकाग्र चित्ताने परमेश्वराचे नामस्मरण केले आहे,

ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥
परमेश्वराच्या या सत्यस्वरूपाच्या दरबारात त्यांचे चेहरे सदैव तेजस्वी असतात, म्हणजेच परमेश्वराच्या दरबारात त्यांचा आदर होतो.

ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥
तेच गुरुमुख जीव परमेश्वराचे नामस्मरण करतात आणि सदैव ब्रह्मानंदाचे अमृत पान करतात. ॥१॥

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥
हे भावा! गुरूच्या उपदेशाचे पालन करून एखाद्याचा सदैव सन्मान केला जातो.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर आपण नेहमी परमेश्वराचे नामस्मरण केले तर ते हृदयातील अहंकाराची घाण धुवून टाकते. ॥ १॥ रहाउ॥

ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥
स्वतःच्या अहंकारात जीवन जगणारे लोक परमेश्वराचे नामस्मरण करत नाही आणि परमेश्वराचे नामस्मरण न केल्याने ते आपला सन्मान गमावतात.

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
अशा जीवांना द्वैत-भावामध्ये रमल्यामुळे गुरूच्या उपदेशाचा आनंद अनुभवता येत नाही.

ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਸੇ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥
ज्याप्रमाणे विष्ठेतील कृमी विष्ठेत राहतात आणि तेथेच मरतात (त्याचप्रमाणे स्वेच्छेचा आत्मा देखील इंद्रिय वासनांच्या मलिनतेत मग्न होऊन शेवटी नरकाच्या मलिनतेत लीन होतो.) ॥ २॥

ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੋ ਚਲਹਿ ਸਤਗੁਰ ਭਾਇ ॥
जे गुरूच्या इच्छेनुसार चालतात त्यांचे जीवन फलदायी आहे.

ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇ ॥
त्यांच्या कुटुंबियांना जतन केले जातात; धन्य त्यांना जन्म दिला ती माता आहेत.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਨਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੩॥
तर हे भावा! परमेश्वराचे, परमपिता यांचे नामस्मरण करा, परंतु ज्याच्यावर परमेश्वराचा आशीर्वाद आहे तोच आत्मा नामस्मरण करू शकतो. ॥३॥

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
ज्यांनी गुरूच्या माध्यमातून परमेश्वराचे नामस्मरण केले आहे, ते अहंकाराचा त्याग करतात.

ਓਇ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥
ते आतून आणि बाहेरून (अंत:करणाने आणि शारीरिकदृष्ट्या) शुद्ध आहेत आणि ते परमेश्वराच्या त्या सत्य स्वरूपात निश्चितपणे ते खऱ्या अर्थाने विलीन होतात.

ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੫॥੩੮॥
हे नानक! जे गुरूंच्या उपदेशाचे पालन करतात आणि प्रेम आणि भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण करतात त्यांचे आचरण धन्य आहे. ॥ ४॥ ५॥ ३८॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सिरीरागु महला ३ ॥

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥
परमेश्वराच्या भक्तांकडे परमेश्वराच्या नामाचे भांडवल असते आणि ते गुरूंना विचारून नामाचा व्यापार करतात.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
ते सदासर्वकाळ परमेश्वराच्या नामाची स्तुती करतात. परमेश्वराचे नाम त्यांचे भांडवल आणि समर्थन आहे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਅਤੁਟੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥
पूर्ण गुरूने त्यांना परमेश्वराच्या नामाने दृढ केले आहे, म्हणून त्यांचे नाव अक्षय भंडार आहे. ॥१॥

ਭਾਈ ਰੇ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਇ ॥
हे भावा! या चंचल मनाला समजावून सांग.

ਏ ਮਨ ਆਲਸੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या मना! तू आळशी का आहेस? गुरुचे मार्गदर्शन घे आणि परमेश्वराचे नामस्मरण कर. ॥ १॥ रहाउ॥

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ਹੈ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥
गुरूंच्या उपदेशाकडे पूर्ण लक्ष देताना भगवंताची सखोल चिंतन करणे ही खरी भक्ती आहे.

ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਦੁਬਿਧਾ ਬੋਲੁ ਖੁਆਰੁ ॥
ढोंगीपणाद्वारे परमेश्वराची उपासना केली जाऊ शकत नाही. द्वैत (परमेश्वराशिवाय इतर गोष्टींवर प्रेम) बोललेले कोणतेही शब्द हानी पोहोचवतात.

ਸੋ ਜਨੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥
परंतु, ज्या व्यक्तीला खरे ज्ञान आणि दैवी ज्ञान आहे, तो ढोंगींच्या गर्दीतही उभा आहे.

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਹਰਿ ਆਖੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
त्यांच्या अंत:करणात परमेश्वर असत, त्यांना पेमेश्वराचा करा सेवक मानले जाते.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਆਗੈ ਧਰੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥
परमेश्वरासमोर मन आणि शरीर अर्पण करून ते आतून अहंकाराचा त्याग करतात.

ਧਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥੩॥
परमेश्वराच्या आशीर्वादाने धन्य असलेले आणि त्यांनी स्वीकारलेले गुरूचे अनुयायी आहेत, ज्यांना जीवनाच्या युद्धात दुर्गुणांनी कधीही पराभूत केले नाही. ॥ ३॥

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥
जे त्याची कृपा प्राप्त करतात ते त्यांना तो भेटतो. अन्यथा त्याच्या कृपेशिवाय तो प्राप्त होऊ शकत नाही.

Page 29

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਆਇ ॥
सृष्टीतील लाखो प्रजाती परमेश्वराच्या भेटीसाठी आसुसलेले असतात, परंतु ज्याला तो स्वतः आपल्या कृपेने एकत्र आणतो तोच परमेश्वराला भेटू शकतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੬॥੩੯॥
नानकजी म्हणतात की गुरूंच्या उपदेशानुसार परमेश्वराच्या नामात लीन झालेल्यांनाच परमेश्वराची प्राप्ती होते ॥४॥६॥३९॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सिरीरागु महला ३ ॥

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
परमेश्वराचे नाव सुखाच्या महासागरासारखे आहे आणि ते गुरूच्या कृपेने प्राप्त होते.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥
त्याच्या नावामध्ये सहजपणे विलीन होण्यासाठी, गुरूच्या शिकवणींचे पालन करून आपण नेहमी परमेश्वराचे नामस्मरण केले पाहिजे.

ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਹਰਿ ਸਚ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥
अशाप्रकारे, आपला आत्मा चिरंतन परमेश्वराच्या खऱ्या रूपात विलीन झाला तर आपली जिव्हा (आपोआप) परमेश्वराची स्तुती गाते.

ਭਾਈ ਰੇ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
हे भावा! द्वैत-भावामुळे सारे जग दुःखी होत आहे.

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸੁਖੁ ਲਹਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंच्या आश्रयस्थानात नेहमी परमेश्वराचे नामस्मरण करून शांती मिळते. ॥ १॥ रहाउ ॥

ਸਾਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण करून मन शुद्ध राहते आणि शुद्ध मन दुर्गुणांच्या अशुद्धतेमुळे घाण होत नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥
गुरूच्या वचनाद्वारे, परमेश्वराची जाणीव होते आणि आपण त्याच्या अमृतरूपी नामात विलीन होतो.

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥੨॥
गुरूंनी आध्यात्मिक ज्ञानाचा तेजस्वी प्रकाश प्रकाशित केला आहे आणि अज्ञानाचा अंधार दूर झाला आहे. ॥२॥

ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥
स्वतःची इच्छाशक्ती असलेले मनमुख दुर्गुणांनी प्रदूषित होतात. ते अहंकार, दुष्टपणा आणि इच्छेने दूषित होतात.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
कारण, ते परमेश्वराचे नामस्मरण करीत नाहीत, हे वाईट गुण (अहंकार इत्यादी) धुतले जात नाही आणि यामुळे व्यक्ती मृत्यू आणि जन्माच्या चक्रात अडकून दुःखी जीवन जगतो.

ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਪਲਚਿ ਰਹੇ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥
जगातील भ्रामक नाटकात ते गुंतलेले असल्याने त्यांचे मन सांसारिक मायाजालात अडकून राहते आणि त्यामुळे त्यांना या जगाचे किंवा परलोकाचे सुख उपभोगता येत नाही. ॥३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥
गुरुमुखी जीव जप, तपश्चर्या आणि संयमाने राहून परमेश्वराचे नामस्मरण करतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
गुरूंच्या मार्गदर्शनाने व्यक्तीने सदैव निर्माणकर्त्याचे नामस्मरण केले पाहिजे.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੭॥੪੦॥
हे नानक! परमेश्वराचे नामस्मरण हाच सर्व प्राणिमात्रांचा आश्रय आहे. ॥४॥७॥४०॥

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
स्रीरागु महला ३ ॥

ਮਨਮੁਖੁ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਬੈਰਾਗੁ ਉਦਾਸੀ ਨ ਹੋਇ ॥
आत्मसंकल्पित मनुष्य भौतिक आसक्तीमध्ये इतका गुंतागुंतीचा आहे की, असा मनुष्य परमेश्वरावर प्रेम करू शकत नाही आणि सांसारिक संपत्तीपासून अलिप्त होऊ शकत नाही.

ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥
गुरूच्या शब्दावर विचार करत नाही आणि म्हणूनच तो दुःखात राहतो, म्हणून तो परमेश्वराबद्दलचा आदर गमावतो.

ਹਉਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਈਐ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥
गुरूच्या कृपेमुळे अहंकार नष्ट होतो आणि जर मनुष्य अहंकाराचा त्याग करून परमेश्वराच्या नामात लीन झाला तरच त्याला आध्यात्मिक आनंद प्राप्त होईल. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰਿ ਰਹੀ ਨਿਤ ਆਸਾ ॥
हे माझ्या मना! तू दिवस आणि रात्र ऐहिक इच्छेने भरलेला असतो.

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮੋਹੁ ਪਰਜਲੈ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या शिकवणींचे पालन करून सांसारिक संपत्तीचा आसक्ती जाळला जातो आणि संसारिक सुखाविषयी मनुष्य उदासीन राहतो. ॥ १॥ रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਗਸੈ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਅਨੰਦੁ ॥
गुरूचे अनुयायी गुरूंनी नियुक्त केलेले कर्म करतात आणि आतून आनंदित असतात, कारण त्या व्यक्तीमध्ये परमेश्वराबद्दल प्रेम आणि आनंद असते.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਚੰਦੁ ॥
तो आपल्या मनातून अहंकाराचा त्याग करतो आणि निश्चिंत होऊन तो रात्रंदिवस परमेश्वराची उपासना करतो.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ ॥੨॥
अशा व्यक्तीला सौभाग्यानेच चांगली संगत प्राप्त होते आणि नैसर्गिकरित्या परमेश्वराची प्राप्ती होते.॥२॥

ਸੋ ਸਾਧੁ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥
खरा संत आणि योगी तोच असतो जो परमेश्वराचे नाम हृदयात धारण करतो.

ਅੰਤਰਿ ਲਾਗਿ ਨ ਤਾਮਸੁ ਮੂਲੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥
त्याच्या मनात इतरांबद्दल थोडाही राग, द्वेष नसतो आणि तो आपल्या मनातून अहंकार काढून टाकतो.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਗੁਰੂ ਦਿਖਾਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ਅਘਾਏ ॥੩॥
स्वतः सद्गुरूंनी त्यांना परमेश्वराचा नामरूपी खजिना दाखवला आहे आणि परमेश्वराच्या नामाचा रस पिऊन ते तृप्त झाले आहे.॥ ३॥

ਜਿਨਿ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥
ज्यांना परमेश्वराची प्राप्ती झाली आहे, ती केवळ सौभाग्य, त्याग आणि सत्संग यामुळेच शक्य झाले आहे.

ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਤਗੁਰੁ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਲਾਗਿ ॥
भौतिक गोष्टींशी जोडलेला आत्मा (मनमुख) सद्‌गुरूंना ओळखत नाही, म्हणजेच तो गुरूंची शिकवण स्वीकारत नाही, कारण त्याच्यामध्ये अहंकार प्रबळ असतो आणि तो जीवनाच्या विविध प्रकारांमध्ये भटकत राहतो.

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰੰਗਾਏ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕੇਹੀ ਲਾਗਿ ॥੪॥੮॥੪੧॥
हे नानक! जी माणसे गुरूंच्या शब्दात रंगलेली असतात, ते परमेश्वराच्या नामात आणि रंगात रंगतात.परमेश्वराबद्दल असलेल्या आदरणीय भीतीशिवाय एखाद्याला परमेश्वराविषयी प्रेमाची जाणीव होऊ शकत नाही.॥ ४॥ ८ ॥ ४१ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सिरीरागु महला ३ ॥

ਘਰ ਹੀ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਵਥੁ ਹੋਇ ॥
परमेश्वराचा नामरूपी व्यवहार हा देह (घर) द्वारेच प्राप्त होतो, कारण सर्व गोष्टी अंतःकरणात असतात.

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥
गुरूंचे ऐकून आणि प्रत्येक क्षणी परमेश्वराचे नामस्मरण करून, गुरूच्या अनुयायांनी परमेश्वराच्या नामाची संपत्ती प्राप्त केली आहे.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥
परमेश्वराच्या नामाचे भांडार अखंड आहे आणि ते सौभाग्यानेच प्राप्त होते. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਜਿ ਨਿੰਦਾ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
हे माझ्या मना! स्वतःमधील निंदा, अहंकार आणि अभिमानाचा त्याग कर.

Page 30

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंचा आश्रय घेऊन तुम्ही सर्वव्यापी परमेश्वराचे स्मरण करत राहा.॥ १॥ रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥
गुरूच्या शब्दावर लक्ष केंद्रित करून गुरूच्या अनुयायांचे चेहरे सन्मानाने तेजस्वी राहतात कारण ते दुर्गुणांपासून मुक्त राहतात.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥
परमेश्वराचे नाम अंत:करणात स्मरण करून तो या संसारात सुख प्राप्त करतो.

ਘਰ ਹੀ ਵਿਚਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੨॥
गुरूच्या कृपेने परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने त्याला आपल्या अंतःकरणात परमेश्वराचा वास जाणवला आहे.॥२॥

ਸਤਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫੇਰਹਿ ਮਥੇ ਤਿਨ ਕਾਲੇ ॥
जे लोक आपल्या गुरूपासून दूर जातात, त्यांचे जीवन निरर्थक होते.

ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖ ਕਮਾਵਦੇ ਨਿਤ ਜੋਹੇ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥
ते नेहमीच अशाप्रकारे कार्य करतात जे दुःखाशिवाय त्यांना दुसरे काही प्राप्त होत नाही आणि ते नेहमी मृत्यूच्या भीतीमध्ये जगतात.

ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਦੇਖਨੀ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਪਰਜਾਲੇ ॥੩॥
त्यांना त्यांच्या स्वप्नातही आंतरिक शांती मिळत नाही आणि तीव्र चिंतेने जणू त्यांचे जीवन ग्रासले राहते. ॥२॥

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥
सर्व प्राणिमात्रांना देणारा एकच परमेश्वर आहे आणि तो स्वतः सर्वांवर कृपा करतो.

ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਵਈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ॥
परमेश्वर आपला आशीर्वाद त्यालाच देतो, ज्याच्यावर तो प्रसन्न आहे, आणि याबद्दल काहीही सांगितले जाऊ शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥੪॥੯॥੪੨॥
हे नानक! जो गुरूंचा आश्रय घेऊन परमेश्वराला प्राप्त करण्यासाठी प्रयत्न करतो तोच त्याचा आनंद जाणू शकतो. ॥ ४॥ ६॥ ४२॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सिरीरागु महला ३ ॥

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥
आपण नेहमी प्रेमळ भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण केले पाहिजे, परमेश्वर त्याला आपला आशीर्वाद नक्कीच देतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੂਰਿ ਕਰੇਇ ॥
गुरूंच्या कृपेने परमेश्वर मनुष्याच्या हृदयात वास करतो आणि त्याच्या मनातील अहंकार आतून नष्ट करतो.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਤੁ ਤਾ ਰਹੈ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥
हे मन माया, सांसारिक संपत्ती आणि सामर्थ्याच्या शोधात तेव्हाच भटकण्यापासून वाचू शकते, जेव्हा परमेश्वर स्वतः त्याच्यावर कृपा करतो. ॥ १॥

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
हे भावा! गुरूंच्या शिकवणींचे पालन करून परमेश्वराचे नामस्मरण कर.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर परमेश्वराच्या नामाचा साठा मनात कायमस्वरूपी स्थिर झाला तर जीवाला त्या परमेश्वराच्या रूपात स्थान प्राप्त होते. ॥१॥ रहाउ ॥

ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਤਿਸ ਨਉ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥
मन आणि शरीर (सर्व ज्ञानेंद्रियांचा अवयव) स्वतःच्या अज्ञानामुळे इच्छूक व्यक्ती माया-प्रेमात आंधळे होत आहेत, आणि त्याला जगात कुठेही आंतरिक शांती मिळत नाही.

ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਉਦਾ ਫਿਰੈ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈਂ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥
पडक्या घरात राहणाऱ्या कावळ्याप्रमाणे तो अनेक प्रजातींमध्ये फिरत असतो.

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥
गुरूंच्या शिकवणुकीचे पालन करून एखाद्याचे हृदय आध्यात्मिकरित्या प्रबुद्ध होते आणि गुरुच्या शब्दाद्वारे परमेश्वराचे नाम प्राप्त होते. ॥ २॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖਿਆ ਅੰਧੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰ ॥
त्रिगुणी मायेच्या प्रभावाखाली जग आध्यात्मिकरित्या आंधळे होत आहे, मायेच्या भ्रमाचा अंधार सर्वत्र पसरला आहे.

ਲੋਭੀ ਅਨ ਕਉ ਸੇਵਦੇ ਪੜਿ ਵੇਦਾ ਕਰੈ ਪੂਕਾਰ ॥
लोभी लोक वेद वाचतात आणि मोठ्याने प्रवचन देतात, परंतु प्रत्यक्षात ते मायाबद्दलच्या प्रेमाने ते करत आहेत आणि ते परमेश्वरावर प्रेम करीत नाहीत.

ਬਿਖਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥
मायाबद्दलच्या प्रेमामुळे ते आध्यात्मिकरित्या बिघडतात आणि या जीवनात किंवा परलोकात काहीही साध्य करत नाहीत. ॥ ३॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥
मायेच्या मोहात अडकलेले जीव जगाचा पिता आणि पालनकर्ता परमेश्वराला विसरले आहेत.

ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੂ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਸਭ ਬਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥
गुरूच्या शिकवणीशिवाय लोक आध्यात्मिकदृष्ट्या अज्ञानी आहेत आणि असे लोक यमाच्या जाळ्यात अडकतात.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥੧੦॥੪੩॥
हे नानक! गुरूच्या उपदेशानुसार केवळ सत्यनामाचा जप केल्याने जीव यमाच्या बंधनातून सुटू शकतो. ॥ ४॥ १० ॥ ४३ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सिरीरागु महला ३ ॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥
माया तीन गुणांबद्दलचे प्रेम जगात प्रचलित आहे, परंतु गुरूच्या अनुयायाला चौथे राज्य प्राप्त होते जे आध्यात्मिक उदात्तीकरण आहे. अर्थात त्रिगुणात्मक मायेचा मोह जगामध्ये पसरलेला असतो जो गुरुसमोर राहतो तो असा आध्यात्मिक दर्जा प्राप्त करतो की ज्यामुळे त्याच्यावर मायेच्या तिन्ही गुणांचा प्रभाव पडू शकत नाही.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ज्यांची कृपा देऊन त्याने आपल्या नावाशी एकरूप केले आहे त्यांच्या हृदयात परमेश्वर वास करतो.

ਪੋਤੈ ਜਿਨ ਕੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥੧॥
ज्यांच्या नशिबात सद्‌गुणांची गुणवत्ता आहे, परमेश्वर त्यांची पवित्र मंडळीशी भेट घडवून आणतो.॥ १॥

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਰਹਾਉ ॥
हे बंधू! गुरूच्या शिकवणींचे पालन करा आणि परमेश्वरामध्ये विलीन राहा.

ਸਾਚੋ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमच्या दैनंदिन जीवनात फक्त सत्याचा आचरण करा, म्हणजे त्या सत्य स्वरूपाला भेटणे शक्य होईल. ॥ १॥ रहाउ ॥

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
ज्यांना परमेश्वराच्या नामाचे मूल्य समजले आहे त्यांना मी स्वतः ला समर्पित करतो.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਚਰਣੀ ਲਗਾ ਚਲਾ ਤਿਨ ਕੈ ਭਾਇ ॥
स्वतःच्या अहंकाराचा त्याग करून मी त्यांच्या चरणी नतमस्तक होतो, त्यांच्या सूचनांचे पालन करतो.

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥
कारण त्यांच्या सहवासात राहिल्याने परमेश्वराच्या नामस्मरणाचा लाभ होतो आणि परमेश्वराचा नामरूपी आशीर्वाद सहजतेने प्राप्त होते.॥ २॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
गुरूच्या शिकवणीशिवाय कोणालाही स्वतःमध्ये परमेश्वराची उपस्थिती जाणत नाही.

ਐਸਾ ਸਤਗੁਰੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਦੂ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥
हे बंधू! तुम्ही अशा खऱ्या गुरूचा शोध घेतला पाहिजे, ज्याद्वारे तुम्हाला तो शाश्वत परमेश्वर प्राप्त होऊ शकेल.

ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥
ज्यांना गुरूच्या माध्यमातून परमेश्वराची जाणीव होते, तो मनातील वासनेच्या राक्षसांना मारतो, तो शांतीने जगतो आणि दृढपणे विश्वास ठेवतो की जे काही परमेश्वराला संतुष्ट करते तेच घडते. ॥३॥

ਜੇਹਾ ਸਤਗੁਰੁ ਕਰਿ ਜਾਣਿਆ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
गुरूवरील विश्वास जितका जास्त असेल तितका जास्त त्याला आंतरिक शांतता आणि प्रेम प्राप्त होईल.

ਏਹੁ ਸਹਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਲਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥
वरील विधानात थोडीही शंका नाही, कोणीही गुरूवर प्रेम करण्याचा आणि शोधण्याचा प्रयत्न करू शकता.

ਨਾਨਕ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੂਰਤੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧੧॥੪੪॥
हे नानक! अकालपुरुष (परमेश्वर) आणि गुरू दोन रूपात दिसू शकतात, पण त्या दोघांमध्ये प्रकाश एकच आहे, अकालपुरुषाची (परमेश्वराची) भेट गुरूच्या शिकवणीनेच शक्य आहे. ॥४॥ ११॥ ४४॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सिरीरागु महला ३ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਾਣੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥
नामरूपी अमृत सोडून इंद्रियसुखांच्या विषाने मोहित झालेले ते स्वार्थी प्राणी सत्य वाहेगुरुला सोडून इतर अनेक पार्थिव पूजा करतात.

ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਗਵਾਵਹਿ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥
अशाप्रकारे ते मानवी जीवनाचा उद्देश विसरतात. त्यांना (त्यांचे मूर्खपणा) कळत नाही आणि त्यांचे संपूर्ण जीवन दुःखात व्यतीत करतात.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਨ ਚੇਤਹੀ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥੧॥
अशाप्रकारे लोभाने आंधळे झालेले, आत्मसंकल्पित लोक परमेश्वराचे नामस्मरण करत नाहीत आणि ते संसारिक मोहाच्या सागरात पाण्याविना बुडून मरतात . ॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥
हे माझ्या मना! सदैव नामस्मरण करा आणि परमेश्वराचा आश्रय घ्या.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਤਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा गुरूचा उपदेश हृदयात वास करतो तेव्हा परमेश्वराला कधीही विसरता येत नाही. ॥ १॥ रहाउ॥

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਮਾਇਆ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਦੁਸਟੀ ਪਾਈ ॥
हे शरीर माया (सांसारिक संपत्ती आणि शक्ती) च्या कठपुतळी आहे. हे शरीर अहंकार रूपी विकारांनी भरलेले आहे.

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥
(अहंकाराच्या दुष्टामुळे) हे आत्मनिर्भर व्यक्ती जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात अडकून परमेश्वरासमोर सन्मान गमावतो.

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥
तथापि, गुरूंच्या शिकवणुकीचे पालन करून मनुष्याला चिरंतन शांती प्राप्त होते आणि त्यांचा प्रकाश (आत्मा) परमप्रकाशात विलीन होतो. ॥ २॥

ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅਤਿ ਸੁਖਾਲੀ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥
सद्गुरूंची सेवा करून अत्यंत शांतीची अनुभूती होते आणि त्यामुळे इच्छित फळ प्राप्त होते.

ਜਤੁ ਸਤੁ ਤਪੁ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
सद्गुरूंच्या सेवेमुळे मनुष्याला संयम, सत्य आणि तपस्या प्राप्त होते आणि शरीर शुद्ध होते; आणि आणि मनुष्य परमेश्वराचे नाव हृदयात धारण करतो.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੩॥
परमेश्वराला भेटल्यावर, जीव आध्यात्मिक आनंदाचा अनुभव घेतो आणि अनेकदा रात्रंदिवस आनंदात राहतो. ॥३॥

ਜੋ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
जे सद्गुरूंचा आश्रय घेतात, त्यांना मी स्वतःला समर्पित करतो.

ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥
त्या सत्यस्वरूप परमेश्वराच्या भेटीतच सत्यालाच मान मिळतो, असा जीव त्या सत्यात सहज विलीन होतो.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੪॥੧੨॥੪੫॥
पण हे नानक! केवळ परमेश्वराच्या कृपेनेच अशा गुरुंच्या अनुयायांना भेटण्याची संधी मिळाली आहे. ॥ ४॥ १२॥ ४५ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सिरीरागु महला ३ ॥

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਿਉ ਦੋਹਾਗਣਿ ਤਨਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥
ज्याप्रमाणे विधवा स्त्रीच्या शरीरावर लावलेला श्रृंगार व्यर्थ आहे, त्याचप्रमाणे आपल्या मनाचे अनुसरण करणाऱ्या व्यक्तीचे सत्कर्म व्यर्थ आहे.

ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
कारण तिचा स्वामी तिच्या पलंगावर येत नाही आणि असे केल्याने तिचा श्रृंगार नेहमीच व्यर्थ होतो.

ਪਿਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਨਾ ਦੀਸੈ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥੧॥
अशा रीतीने, निर्बुद्ध मनुष्य प्रत्यक्ष धार्मिक कार्यातून परमेश्वराचे सान्निध्य मिळवू शकत नाही.

ਭਾਈ ਰੇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
हे माझ्या भावा! एकाग्रचित्ताने परमेश्वराचे नामस्मरण कर.

ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांच्या सहवासात एकरूप राहा; आणि परमेश्वराचे नामस्मरण करून शांती मिळवा. ॥ १॥ रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
गुरूचे अनुयायी सदैव विवाहित वधूसारखे असतात जे नेहमी आपल्या जोडीदाराला (परमेश्वराला) त्यांच्या हृदयात नमूद करतात.

ਮਿਠਾ ਬੋਲਹਿ ਨਿਵਿ ਚਲਹਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥
ते प्रत्येकाशी गोड बोलतात आणि अतिशय नम्रपणे वागतात. त्यांचा मालक (परमेश्वर) त्यांच्या सहवासाचा आनंद घेतो.

ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਹੇਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥
ज्या लोकांनी गुरूंचे अतूट प्रेम आपल्या हृदयात ठेवले आहे, ते वैभव प्राप्त केलेल्या नववधूंसारखे आहेत.॥ २॥

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਾ ਭਾਗੈ ਕਾ ਉਦਉ ਹੋਇ ॥
सत्कर्मामुळे एखादा जीव भाग्यवान होतो तेव्हाच त्याला सौभाग्याने सद्गुरूची प्राप्ती होते.

ਅੰਤਰਹੁ ਦੁਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਸੁਖੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
गुरूंच्या भेटीने दु:ख देणारा अहंकार मनुष्याच्या आत्म्यापासून निघून जातो आणि त्याला आत्मिक सुख प्राप्त होते.

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਦੁਖੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥
जो गुरुची इच्छा स्वीकारतो त्याला कधीही वेदना होत नाही. ॥ ३॥

ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥
गुरूंच्या आज्ञेत नामरूपात अमृत असतो, हे नामरूपी अमृत ज्ञानानेच प्राप्त होते.

ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਪੀਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥
ज्यांनी हृदयातून अहंकाराचा त्याग केलेला आहे, त्यांनी स्वतः गुरूंकडून नामरूपी अमृत प्राप्त केले आहे आणि ते प्याले आहे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧੩॥੪੬॥
हे नानक! गुरूच्या शिकवणींचे पालन करून आपण प्रेम आणि भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण केले पाहिजे, जेणेकरून आपण त्याच्याशी एकरूप होऊ शकू.॥४॥१३॥४६॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सिरीरागु महला ३ ॥

ਜਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੈ ਧਰੇਇ ॥
जीवरूपी स्त्री जेव्हा परमेश्वराला आपला पती मानते तेव्हा त्याला ती आपले सर्वस्व त्याला अर्पण करते.

ਸੋਹਾਗਣੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੀਆ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥
मग विवाहित स्त्री जे काही कर्म करते, ते तुम्हीही केले पाहिजे.

ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੧॥
स्वाभाविकच, तुम्ही देवाच्या खऱ्या रूपाशी, जो तुमचा पती आहे, एकरूप व्हाल आणि तो देव-पती तुम्हाला खरा आदर देईल. ॥१॥

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
अरे जीवा! गुरुशिवाय देवाचे चिंतन करता येत नाही.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जरी प्रत्येक जीवाला परमात्मा प्राप्त करण्याची इच्छा असू शकते, परंतु गुरुशिवाय परमात्माची भक्ती प्राप्त होऊ शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਕਾਮਣਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
जीवाच्या रूपातील स्त्री द्वैतात अडकते आणि ८४ लाख जन्मांच्या चक्रात भटकते.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨੀਦ ਨ ਆਵਈ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥
गुरूच्या मार्गदर्शनाशिवाय तिला झोप येत नाही (विश्रांती नाही) आणि ती तिची रात्र (तिचे आयुष्य) दुःखात घालवते.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੨॥
गुरूच्या शब्दाशिवाय आत्मा (वधू) परमेश्वर (पती) जाणू शकत नाही आणि व्यर्थ जीवन वाया घालवते. ॥ २॥

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਨਾ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਨਾਲਿ ॥
संसारिक प्रेमाच्या जाळ्यात अडकून (प्रेमासाठी) तो इतरत्र भटकत राहतो. पण मृत्यूनंतर ही संपत्ती कोणासोबतच जात नाही.

ਅੰਧੀ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥
आध्यात्मिकदृष्ट्या आंधळे जग परमेश्वराचे नामस्मरण करीत नाही; आणि म्हणूनच ती यमाच्या जाळ्यात अडकली आहे.

ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥
सद्‌गुरूंना भेटून आणि हृदयात परमेश्वराचे नाव निश्चित करून, नामाची खरी संपत्ती प्राप्त होते. ॥३॥

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
जे नाममध्ये आत्मसात झाले आहेत ते पवित्र आणि शुद्ध आहेत; गुरूंच्या माध्यमातून त्यांना सहज आनंद आणि शांतता प्राप्त होते.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥
त्यांची मने आणि शरीरे परमेश्वराच्या प्रेमाने भरलेली असतात आणि त्यांची जिव्हा परमेश्वराच्या नामाच्या आस्वादात तल्लीन राहते.

ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਧੁਰਿ ਛੋਡਿਆ ਲਾਇ ॥੪॥੧੪॥੪੭॥
हे नानक! अकालपुरुषांनी सुरुवातीपासून जो रंग लावला आहे तो कधीच कमी होत नाही. ॥४॥ १४॥ ४७॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सिरीरागु महला ३ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
सद्‌गुरूंची कृपा असेल तरच भगवंताची भक्ती करता येते, अन्यथा गुरूशिवाय भक्ती शक्य नाही.

ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੂਝੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ॥
ज्या मनुष्याचा आत्मा गुरूंशी एकरूप होऊन नामाचे रहस्य जाणतो तो शुद्ध होतो.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥
परमेश्वर सत्य आहे, आणि सत्य त्याचे वचन आहे. केवळ गुरूच्या उपदेशाद्वारेच परमेश्वराशी एकरूप होता येते. ॥ १॥

ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿਹੀਣੁ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥
हे बंधूंनो! जर तुम्हाला परमेश्वराची उपासना करायची नसेल तर तुम्ही या जगात का आलात?

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर तुम्ही त्याच्या शिकवणुकीचे पालन करून परिपूर्ण गुरूची सेवा केली नसेल तर तुम्ही तुमचे जीवन व्यर्थ ठरवले आहे. ॥ १॥ रहाउ ॥

ਆਪੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥
परमेश्वर स्वतःच जीवनाचे उगमस्थान आणि ऐहिक जीवांना सुख देणारे आहेत आणि प्राणिमात्रांचे दोष क्षमा करून ते स्वतःमध्ये अविनाशी बनतात.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਏ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥
त्यामुळे या सर्व असहाय्य प्राणी आणि प्राणी काय? कोणी काय म्हणू शकतो?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥
गुरूच्या माध्यमातून परमेश्वर स्वत: काहींचा सन्मान करतो आणि त्यांना त्यांच्या सेवेचा आनंद देतो. (भक्तिपूजा)

ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾਣਾ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥
त्यांच्या कुटुंबियांकडे पाहत असताना, लोक भावनिक आसक्तीने आकर्षित होतात आणि अडकतात, परंतु शेवटी त्यांच्याबरोबर कोणीही जाणार नाही.

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥
खऱ्या गुरूच्या शिकवणींचे पालन करून, त्या व्यक्तीचे मूल्य अंदाज करणे अशक्य आहे, त्याने सद्गुणांचा खजिना परमेश्वराला साकार केला आहे.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥
परमेश्वर माझा मित्र आणि जोडीदार आहे. परमेश्वर शेवटी माझा आधार असेल. ॥ ३॥

ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥
तुमच्या जागरूक मनामध्ये तुम्हाला वाटेल की माझा अहंकार निघून गेला आहे, परंतु गुरूच्या मदतीशिवाय अहंकार निघून जात नाही.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥
दाता परमेश्वर आपल्या भक्तांवर प्रेम करतो आणि दया दाखवून तो आपल्या अंतःकरणातील त्याच्या प्रेमळ भक्तीला महत्त्व देतो.

ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੫॥੪੮॥
हे नानक! त्याच्या कृपेने, तो ज्ञानी जागरूकता प्रदान करतो; परमेश्वर स्वत: गुरूच्या अनुयायांना गौरवाने आशीर्वाद देतो. ॥ ४ ॥ १५॥ ४८ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सिरीरागु महला ३ ॥

ਧਨੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਜਾਇਆ ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥
गुरुला जन्म देणारी आई धन्य आहे (गुरु अंगद देवजी); आणि धन्य त्याचे थोर पिता आहे.

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਗਇਆ ਗੁਮਾਨੁ ॥
अशा खऱ्या गुरूंच्या शिकवणुकींचे पालन करून अनेकांनी शांती प्राप्त केली आहे आणि आपल्या मनातील अहंकाराचा त्याग केला आहे.

ਦਰਿ ਸੇਵਨਿ ਸੰਤ ਜਨ ਖੜੇ ਪਾਇਨਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥
अनेक जिज्ञासू अशा सत्कर्माच्या दारात उभे राहून सेवा करता करता भगवंताचे गुण प्राप्त करून घेत आहेत. ॥ १॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥
हे गुरूच्या शिकवणींचे पालन करून, प्रेमळ भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूची शिकवण हृदयात धारण केली की शरीर आणि मन दोन्ही शुद्ध होतात. ॥ १॥ रहाउ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥
गुरूंच्या उपदेशानुसार विचार केल्याने परमेश्वर जीवावर दयाळू होऊन त्याच्या हृदयात वास करतात आणि स्वतः येऊन त्याला भेटतात.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
गुरूच्या शब्दाद्वारे त्याचे गुणगान गायले तर साहजिकच त्याच्या प्रेमाची रंगत वाढते.

ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਨ ਵਿਛੁੜਿ ਜਾਇ ॥੨॥
अशा रीतीने जीव शुद्ध होऊन त्या खऱ्या स्वरूपात लीन होऊन त्याच्याशी एकरूप राहतो आणि पुन्हा कधीच त्यातून मुक्त होत नाही आणि जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकत नाही. ॥ २॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥
जे काही करायचे आहे ते तो करत आहे. दुसरे कोणीही काहीही करू शकत नाही.

ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਲਿਅਨੁ ਸਤਗੁਰ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥
त्याला सद्गुरुंच्या आश्रयाने परमेश्वराने दीर्घ-मुक्त आत्म्याचे स्वतःच्या रूपात रूपांतर केले.

ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੩॥
तो प्राणिमात्रांना त्याच्या इच्छेनुसार कार्य करायला लावेल, याशिवाय दुसरे काही करत नाही. ॥ ३॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥
अहंकार आणि वाईट विचार वाहून, एखाद्याचे शरीर आणि मन भगवंताच्या प्रेमाच्या रंगात लीन होते.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਰਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥
तो जीव निर्भय राहतो आणि अंत:करणात रात्रंदिवस परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहतो.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧੬॥੪੯॥
हे नानक! परमेश्वराने स्वतः अशा आत्म्याला स्वतःच्या रूपात विलीन करून घेतले आहे. ॥४॥ १६॥ ४९ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सिरीरागु महला ३ ॥

ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
गुरूच्या शब्दाने प्राप्त झालेले परब्रह्म हे गुणांचे भांडार आहे, त्याच्या मर्यादा ज्ञात होऊ शकत नाहीत.

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨ ਪਾਈਐ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
नुसत्या बोलल्याने ते साध्य करता येत नाही, तर हृदयातून अहंकाराचा त्याग करूनच ते साध्य होते.

Page 33

ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦ ਭੈ ਰਚੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥
सद्गुरूला भेटल्यानंतर जो स्वतः आपल्या अंतःकरणात वास करतो आणि त्याच्याविषयी आदरणीय भीतीने सदैव अंतःकरण व्यापलेले असते. ॥ १॥

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥
हे बंधू! गुरूच्या शिकवणींचे पालन करून केवळ दुर्मिळ लोकच परमेश्वराला ओळखतात.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हा फरक समजून न घेता कर्म केल्याने मनुष्य संपूर्ण आयुष्य व्यर्थ घालवेल. ॥ १॥ रहाउ ॥

ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨੀ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥
ज्यांनी परमेश्वराच्या नामरूपी अमृताचा आस्वाद घेतला आहे, म्हणजेच ज्या व्यक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण केले आहे त्याने त्याचा परमानंद अनुभवला आहे, परमेश्वराचे नामस्मरण न करणारे इतरत्र संभ्रमात भटकत राहतात.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥
परमेश्वराचे नाम अमृतासमान आहे; कोणीही त्याच्या आनंदाचे वर्णन करू शकत नाही.

ਪੀਵਤ ਹੂ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥
ज्यांनी हे परमेश्वराचे नामामृत प्यायले, त्याने ते प्यायल्याबरोबर त्याला परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारले आणि तो परिपूर्ण परब्रह्मदेवाशी एकरूप झाला.॥ २॥

ਆਪੇ ਦੇਇ ਤ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥
जर त्याने स्वतः आपल्यावर कृपा केळी तरच आपल्याला ही अमृताची देणगी मिळते. ते प्राप्त करण्यासाठी दुसरे काहीही केले जाऊ शकत नाही.

ਦੇਵਣ ਵਾਲੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਤਿ ਹੈ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਪਾਇ ॥
हा आशीर्वाद देणाऱ्या परमेश्वराच्या हातात आहे पण हा आशीर्वाद केवळ गुरूच्या माध्यमातूनच प्राप्त केला जाऊ शकतो.

ਜੇਹਾ ਕੀਤੋਨੁ ਤੇਹਾ ਹੋਆ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੩॥
व्यक्तीने मागील जन्मी जे कर्मे केले आहे, त्यानुसार त्याला फळ मिळाले आहे आणि सध्या जे कर्म करत आहे, त्याचे फळ त्याला भविष्यात मिळेल. ॥३॥

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਹੋਇ ॥
संयम, सत्य आणि इंद्रियांचे नियंत्रण हे सर्व नामाच्या अंतर्गत येतात, परमेश्वराचे नामस्मरण न करता मन शुद्ध होत नाही.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥
केवळ सौभाग्यानेच नामाचा वास व्यक्तीच्या मनात असतो, गुरूच्या शब्दाच्या माध्यमातून मनुष्य त्याच्यामध्ये विलीन होतो.

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹੀ ਰੰਗਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੭॥੫੦॥
हे नानक! जो अंतर्ज्ञानाने परमेश्वराच्या प्रेमाने प्रेरित झाला आहे, त्याने त्याचे गुण विकसित केले. ॥ ४॥ १७ ॥ ५०॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सिरीरागु महला ३ ॥

ਕਾਂਇਆ ਸਾਧੈ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰੈ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਨ ਜਾਇ ॥
एखादी व्यक्तीने जरी आपल्या शरीराद्वारे कठीण साधना केली आणि कठोर तपश्चर्या केली तरी हे सर्व केल्याने त्याचा अहंकार आतून नाहीसा होत नाही.

ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਜੇ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਨ ਕਬ ਹੀ ਪਾਇ ॥
त्याने एखादा धार्मिक विधी केला, तरीही त्या व्यक्तीला कधीही परमेश्वराचे नाम प्राप्त होणार नाही.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥
गुरूच्या शिकवणीनंतर जेव्हा एखादा अहंकार पूर्णपणे निर्मूलन करतो (जणू जिवंत असताना एखाद्याचा मृत्यू झाला आहे), तेव्हा परमेश्वराचे नाम त्याच्या हृदयातच वास करते. ॥ १॥

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਜੁ ਸਤਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥
हे माझ्या जिवंत मना! ऐक, तू सद्‌गुरूचा आश्रय घे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या कृपेनेच मायेच्या मोहापासून मुक्ती मिळते आणि दुर्गुणांनी भरलेल्या विषारी महासागर पार करता येतो. ॥ १॥ रहाउ॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਕਾਰੁ ॥
सर्व जीव त्रिभ्रमाकडे धावत असतात आणि त्यातील द्वैतभाव हा विकारांना जन्म देणारा असतो.

ਪੰਡਿਤੁ ਪੜੈ ਬੰਧਨ ਮੋਹ ਬਾਧਾ ਨਹ ਬੂਝੈ ਬਿਖਿਆ ਪਿਆਰਿ ॥
वेद-शास्त्रे वाचणारा पंडितही भ्रमात अडकलेला आहे, आणि मायेच्या प्रभावाखाली राहिल्यामुळे तो परमेश्वराला ओळखण्यास अपयशी ठरतो.

ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥
केवळ सद्गुरूंना भेटून एखाद्याला माया (पाप, पुण्य आणि शक्ती) या तीन गुणांमधून मुक्त होते आणि तारणाच्या चौथ्या अवस्थेपर्यंत पोहोचते त्यामुळे त्याला परमार्थाची प्राप्ती होते. ॥ २॥

ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥
गुरूंच्या माध्यमातून जीवनासाठी नीतिमान मार्ग सापडतो आणि भावनिक आसक्तीचा अंधार दूर होतो.

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਉਧਰੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
जर एखादा जीव गुरूंच्या उपदेशात तल्लीन झाला आणि मायेच्या आसक्तीमधून मुक्त झाला, तर तो अस्तित्वाच्या सागर सहजतेने पर करू शकतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੩॥
गुरूंच्या कृपेने, व्यक्ती त्या सत्य मन असलेल्या सृष्टीनिर्माताच्या शाश्वत नावाशी एकरूप होते. ॥ ३ ॥

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਅਤਿ ਸਬਲ ਹੈ ਛਡੇ ਨ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ॥
हे चंचल मन खूप शक्तिशाली आहे. तो कोणत्याही अर्थाने एखाद्या व्यक्तीला सोडत नाही.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਲਾਇਦਾ ਬਹੁਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥
हे मन मनुष्याला द्वैताच्या आजाराने प्रभावित असणाऱ्यांना त्रास देते आणि खूप यातना देते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਗਵਾਇ ॥੪॥੧੮॥੫੧॥
हे नानक! जे जीव गुरूंच्या उपदेशाने अहंकार गमावून परमेश्वराच्या नामस्मरणात तल्लीन राहतात, ते यमाच्या यातनापासून मुक्त होतात. ॥४॥१८॥५१॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सिरीरागु महला ३ ॥

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥
जेव्हा परमेश्वर आपल्याला आशीर्वाद देतो तेव्हा गुरूची प्राप्ती होते आणि गुरू परमेश्वराच्या नामाला बळ देतात.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥
गुरूंच्या शिकवणींचे पालन केल्याशिवाय कोणालाही परमेश्वराचे नाव कधीच कळले नाही, ज्याशिवाय व्यक्ती आपले जीवन व्यर्थ घालवतो.

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥
स्वतःच्या इच्छेनुसार वागणाऱ्यांना परमेश्वराच्या दरबारात शिक्षा भोगावी लागते.

ਮਨ ਰੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ॥
हे माझ्या मना! द्वैत-भाव सोडून दे.

ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वर सदैव तुमच्यामध्ये राहतो; त्याला प्राप्त करण्यासाठी गुरूंची सेवा करा, तरच तुमच्या मनाला शांती प्राप्त होईल. ॥ रहाउ॥

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
जेव्हा एखादी व्यक्ती चिरंतन परमेश्वरावर प्रेम करते तेव्हा त्या व्यक्तीला कळते की गुरुचा शब्द (गुरबानी) हा दैवी शब्द आहे.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥
परमेश्वराचे नाम मनात असले तर मनातून अहंकार, क्रोध हे सर्व दुर्गुण नाहीसे होतात.

ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥
शुद्ध मनाने परमेश्वराचे नामस्मरण करून मुक्ती (दुर्गुणांपासून) प्राप्त केली जाते. ॥२॥

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਬਿਨਸਦਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
सर्व जग अहंकारात नष्ट होऊन पुन्हा पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकून राहते.

ਮਨਮੁਖ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥
स्वैच्छिक आत्म्यांना गुरूची शिकवण माहीत नसते, म्हणून ते त्यांचा आदर गमावून इथून निघून जातील.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥
गुरूंची सेवा करून (त्याच्या शिकवणुकीचे पालन करून), परमेश्वराचे नाम प्राप्त होते आणि आणि परमेश्वराच्या त्या सत्य स्वरूपात व्यक्ती लीन होतो. ॥३॥

ਸਬਦਿ ਮੰਨਿਐ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
गुरूंच्या उपदेशाचे पालन केल्यास हृदयातून गर्व नाहीसा होऊन परमात्म्याची प्राप्ती होऊ शकते.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
दररोज परमेश्वराची भक्ती करून परमेश्वराच्या स्थिर आणि सत्यस्वरूपात लीन राहा.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧੯॥੫੨॥
हे नानक! ज्याच्या मनात परमेश्वराची नामरूपी संपत्ती राहते आणि तो परमेश्वरात विलीन होतो. ॥४॥ १६॥ ५२ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सिरीरागु महला ३ ॥

ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਸਤਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥
ज्यांनी सद्‌गुरूंच्या शिकवणुकीचे पालन केले नाही ते नेहमीच दयनीय अवस्थेत राहतात.

ਘਰਿ ਹੋਦਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ ਅਭਿਮਾਨਿ ਮੁਠੇ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥
सर्वप्रथम (परमेश्वर) त्यांच्या अंतःकरणात आहे, परंतु ते त्याला ओळखत नाहीत. त्यांच्या अहंकारी स्वभावाने ते सदैव दुःखी राहतात.

ਸਤਗੁਰੂ ਕਿਆ ਫਿਟਕਿਆ ਮੰਗਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
सद्‌गुरूंनी ज्यांना त्या व्यक्तीच्या त्यांच्या अहंकारामुळे नाकारले, भीक मागून-मागून थकून जातात.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧॥
जे परमेश्वराच्या सत्य स्वरूपाचे स्मरण करत नाही, जो सर्व कामे पूर्ण करणारा आहे. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰਿ ॥
हे माझ्या मना! तू सदैव परमेश्वराला आपल्यात अनुभव.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर तुम्ही परमेश्वराला परिपूर्ण मानले तर तो तुम्हाला जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त करेल. ॥ १॥ रहाउ॥

ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
जे सत्याच्या नावाचा आश्रय घेऊन सत्याची स्तुती करतात, तेच सत्यनिष्ठ असतात.

ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥
ते सत्यतेने वागतात (प्रेम आणि भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण करतात), ते परमेश्वरावरील प्रेमाने भरलेले असतात.

ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਵਰਤਦਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥
खरा राजा (परमेश्वर) यांनी आपला आदेश लिहिला आहे, जो कोणीही मिटवू शकत नाही.

ਮਨਮੁਖ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਕੂੜਿ ਮੁਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥੨॥
स्वतःची इच्छाशक्ती असलेले लोक कधीही परमेश्वराच्या दरबारात पोहोचत नाहीत. हे खोटे लोक खोटेपणाने लुटले आहेत. ॥ २॥

ਹਉਮੈ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ॥
अहंकाराने वेढलेले, संपूर्ण जग आध्यात्मिकरित्या नष्ट होत आहे. गुरूंच्या मार्गदर्शनाशिवाय अज्ञानाचा पूर्णपणे अंधार आहे.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥
माया (सांसारिक संपत्ती आणि शक्ती) प्रेमामध्ये व्यक्ती शांती देणाऱ्या परमेश्वराला विसरला आहे.

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਉਬਰਹਿ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
जे सद्‌गुरूची सेवा करतात आणि त्यांच्या शिकवणुकीचे पालन करतात त्यांचे तारण होते; ते त्यांच्या अंतःकरणात असलेल्या या अज्ञानाच्या अंधारातून बाहेर पडू शकतो.

ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੩॥
गुरूच्या चिरंतन वचनावर चिंतन करूनच परमेश्वराची प्राप्ती होऊ शकते. ॥३॥

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥
सद्‌गुरूंच्या शिकवणींचे पालन करून मन पवित्र होते, अहंकार आणि दुर्गुण दूर होतात.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰ ॥
गुरूंच्या उपदेशाने परमेश्वराच्या स्तुतीचे चिंतन केल्याने तो अहंकाराचा त्याग करतो आणि दुर्गुणांपासून मुक्त होतो.

ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਲਾਗਾ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥
जेव्हा एखादी व्यक्ती सत्याच्या प्रेमात पडते तेव्हा व्यक्तीला सांसारिक आसक्तीपासून मुक्ती मिळते.

ਸਚਿ ਰਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪॥
जे सत्याला समर्पित असतात, त्यांचे चेहरे त्या खऱ्या परमेश्वराच्या दरबारात सन्मानाने चमकतात. ॥४॥

ਸਤਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਮੰਨਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥
जे सर्वश्रेष्ठ, सद्‌गुरूंवर विश्वास ठेवत नाहीत, ते गुरूच्या शब्दावर प्रेम करत नाहीत.

ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਜੇਤਾ ਕਰਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ॥
अशा व्यक्तीने कितीही तीर्थयात्रा, स्नान किंवा दानधर्म केला तरी द्वैत-भावामुळे त्यांचा अपमान होतो.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਲਾਗੈ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥
जेव्हा परमेश्वर आशीर्वाद देतात, तेव्हाच त्याच्या नामस्मरणाविषयी मनात प्रेम निर्माण होते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੫॥੨੦॥੫੩॥
हे नानक!, गुरूसाठी असीम प्रेम आणि भक्तीद्वारे, परमेश्वराचे नामस्मरण करा आणि आपल्या अंतःकरणात त्याला जागृत करा. ॥५॥२०॥५३॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सिरीरागु महला ३ ॥

ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਰੀ ਸਤਗੁਰ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥
जेव्हा मी जातो आणि माझ्या गुरूला विचारतो. मी कोणाची सेवा करू? मी कोणता नामजप करू?

ਸਤਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
तर असा आदेश दिला आहे की, "स्वतःच्या अंतरंगातून अहंकार सोडा आणि सद्‌गुरूंची आज्ञा स्वीकारा."

ਏਹਾ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
सद्‌गुरूंच्या आज्ञेचे पालन करणे हीच खरी सेवा आहे, यातूनच परमेश्वराचे नाम मनात वास करते.

ਨਾਮੇ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇ ॥੧॥
परमेश्वराच्या नामाच्या माध्यमातून शांतता प्राप्त होते; गुरुंच्या सत्य वचनाने मनाला आध्यात्मिकरित्या सुशोभित मिळते. ॥ १॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੁ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥
हे माझ्या मना! नेहमीच दुर्गुणांच्या हल्ल्यांपासून जागृत राहा आणि प्रेम आणि भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण कर.

ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਰਖਿ ਲੈ ਕੂੰਜ ਪੜੈਗੀ ਖੇਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अशाप्रकारे, या विकारांपासून आपल्या आध्यात्मिक जीवनाच्या पिकाचे रक्षण कर. असे न व्हावे की (वृद्धत्व) अचानक शेतात आक्रमण करेल आणि मृत्यू तुमच्या समोर येऊन उभी राहील म्हणून वेळ राहताच परमेश्वराचे नामस्मरण कर. ॥ १॥ रहाउ ॥

ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
जेव्हा एखाद्याचे हृदय दैवी शब्दाने भरलेले असते तेव्हा त्याची मनाची इच्छा पूर्ण होते.

ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥
जो परमेश्वराचे प्रेम आणि भक्तीने दिवसरात्र नामस्मरण करतो तो नेहमी त्याच्यासमोर प्रकट होतो.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਸਰੀਰਹੁ ਦੂਰਿ ॥
शंका त्यांच्यापासून खूप दूर जाते, ज्यांचे मन कायमचे दैवी शब्दाशी जोडलेले असते.

ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਹਿਬੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੨॥
केवळ या व्यक्तीनाच शुभ गुणांच्या रूपाने परमेश्वराच्या नामाचा पवित्र खजिना प्राप्त होतो. ॥ २॥

ਜੋ ਜਾਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸੂਤੇ ਗਏ ਮੁਹਾਇ ॥
जे मायेच्या आक्रमणापासून सावध राहतात ते विकारांपासून वाचतात. जे लोक भ्रमाच्या झोपेत झोपी जातात ते आध्यात्मिक जीवनातील सर्व संपत्ती लुटतात.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਿਓ ਸੁਪਨਾ ਗਇਆ ਵਿਹਾਇ ॥
त्यांना गुरूचे खरे वचन कळत नाही, आणि स्वप्नाप्रमाणे त्यांचे जीवन व्यर्थ ठरत नाही.

ਸੁੰਞੇ ਘਰ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਇ ॥
निर्जन घरात पाहुण्यांप्रमाणे, ते जगाला रिकाम्या हाताने येतात आणि रिकाम्या हाताने या जगातून निघून जातात.

ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਜਾਇ ॥੩॥
स्वतःच्या मनाच्या मागे धावणाऱ्या माणसाचे आयुष्य व्यर्थ जाते. इथून गेल्यावर तो परलोकात आपला चेहरा कसा दाखवणार?

ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥
परमेश्वरच आपले सर्वस्व आहे, परंतु जे अहंकारी व्यक्ती आहेत ते हे सत्य स्वीकारू शकत नाहीत.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਗਵਾਇ ॥
गुरूचा उपदेश स्वीकारूनच वेदनादायक अहंकार हृदयातून काढून टाकता येतो.

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥
जे गुरूच्या उपदेशाचे पालन करतात त्यांची मी नम्रपणे सेवा करतो.

ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ਹਹਿ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੪॥੨੧॥੫੪॥
हे नानक! जे सदैव परमेश्वराच्या चरणी स्वीकारले जातात त्यांच्यासाठी मी स्वतःला अर्पण करतो. ॥४॥२१॥५४॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
श्रीरागु महला ३ ॥

ਜੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਤਾ ਕਿਤੁ ਵੇਲਾ ਭਗਤਿ ਹੋਇ ॥
जर आपण परमेश्वराची उपासना करण्यासाठी योग्य वेळेबद्दल विचार केला तर आपल्याला आढळेल की परमेश्वराच्या उपासनेसाठी निश्चित वेळ नाही (कोणताही क्षण स्वीकार्य आहे).

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥
रात्रंदिवस परमेश्वराचे नामस्मरण केले तरच व्यक्तीला शाश्वत सौंदर्य प्राप्त होते.

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵਿਸਰੈ ਭਗਤਿ ਕਿਨੇਹੀ ਹੋਇ ॥
आपण प्रिय परमेश्वराला क्षणभरही विसरले तर ती कसली भक्ती?

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਚ ਸਿਉ ਸਾਸੁ ਨ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ॥੧॥
जेव्हा एकही श्वास वाया जात नाही (परमेश्वराचे स्मरण न करता). त्याचा जप केल्याने मन आणि शरीर शांत राहते. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
हे माझ्या मना! प्रेम आणि भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहा.

ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा परमेश्वर अंतःकरणात राहतो तेव्हाच खरी उपासना केली जाते.॥ १॥ रहाउ॥

ਸਹਜੇ ਖੇਤੀ ਰਾਹੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਪਾਇ ॥
जर अध्यात्मिक अविचलपणे परमेश्वराचे निरंतर नाम बियाणे (आध्यात्मिक जीवनाचे) पेरतो; तर हे पीक वाढते.

ਖੇਤੀ ਜੰਮੀ ਅਗਲੀ ਮਨੂਆ ਰਜਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
हे पीक पेरणाऱ्याचे मन आध्यात्मिक स्थिरता आणि प्रेमात सामील होऊन तृप्त होते.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥
गुरूचे वचन हे अमृतासमान आहे; यावर अवलंबून राहून मायाची उत्कट इच्छा विझली आहे.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥
जे शुद्ध मनाने परमेश्वराशी जुळलेले आहे, ते सत्यस्वरूप परमेश्वरात विलीन झाले आहे.॥२॥

ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣਾ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
ज्यांच्या बोलण्यात, पाहण्यात, ऐकण्यात फक्त असतो, जे सदैव परमेश्वराच्या नामस्मरणातच मग्न असतात त्यांना सर्वत्र परमेश्वराचे दर्शन घडते.

ਬਾਣੀ ਵਜੀ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇ ॥
त्यांचे म्हणणे जे गुरूचे वचन आहे, ते चारही युगात प्रसिद्ध होतात कारण ते पूर्णपणे सत्यावर आधारित आहेत.

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ਸਚੈ ਲਇਆ ਮਿਲਾਇ ॥
मनुष्यातील अहंकार आणि स्वार्थ नाहीसा होतो आणि सत्यस्वरूप परमेश्वर त्यांना स्वतःमध्ये विलीन करतो.

ਤਿਨ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥
जे लोक सत्याच्या स्वरूपात लीन असतात, त्यांना प्रत्यक्ष परमेश्वराच्या स्वरूप जाणीव होते.॥३॥

ਨਦਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥
परमेश्वराच्या कृपेनेच परमेश्वराचे नामस्मरण होऊ शकते. परमेश्वराच्या कृपेशिवाय ते साध्य होऊ शकत नाही.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਹੈ ਸਤਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥
ज्याच्या नशिबाने संताचा सहवास असतो, त्याला गुरूची संगती लाभते.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
सदैव परमेश्वराच्या नामात तल्लीन राहिल्यामुळे त्या व्यक्तीपासून मायेचे दु:ख दूर होते.

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨੨॥੫੫॥
हे नानक! गुरूचे वचन ज्याला प्राप्त होतात ते परमेश्वराच्या नामात लीन राहतात.॥४॥२२॥५५॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
श्रीरागु महला ३ ॥

ਆਪਣਾ ਭਉ ਤਿਨ ਪਾਇਓਨੁ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥
जे गुरूच्या वचनावर जाणूनबुजून बोलतात ते आपल्या आदरणीय भीतीमुळे आशीर्वादित होतात.

ਸਤਸੰਗਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥
ते लोक सहसा चांगल्या संगतीत राहतात आणि सत्य परमात्माच्या गुणांना आत्मसात करतात.

ਦੁਬਿਧਾ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਈਅਨੁ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
परमेश्वराने त्यांच्या हृदयातील दुविधाची घाण दूर केली आहे आणि असे लोक त्यांच्या हृदयात परमेश्वराचे नाव ठेवतात.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥
गुरूचा सत्य उपदेश त्यांच्या मनात स्थिरावते आणि ते परमेश्वराच्या त्या सत्य स्वरूपाच्या प्रेमात पडतात. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥
हे माझ्या मना! या जगात अहंकाराची घाण भरलेली आहे.

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੋਹਣਾ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण परमेश्वर पवित्र आहे, आणि म्हणून नेहमी सुंदर आहे. गुरूच्या शब्दाद्वारे, तो मनुष्यांना सुशोभित करण्यास सक्षम आहे. ॥ १॥ रहाउ॥

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥
जे गुरूच्या सत्य वचनाने मोहित झाले आहेत, परमेश्वर स्वत:: त्यांना त्याच्याबरोबर एकरूप करून आशीर्वाद देतो.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥
सदैव परमेश्वराच्या नामात तल्लीन राहिल्यामुळे त्यांचा प्रकाश परमेश्वराच्या प्रकाशात लीन राहतो.

ਜੋਤੀ ਹੂ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਦਾ ਬਿਨੁ ਸਤਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥
त्या आंतरिक आध्यात्मिक प्रकाशाद्वारे परमेश्वर प्रकट होतो; गुरूंच्या मार्गदर्शनाशिवाय त्या आतील प्रकाशाची ओळख शक्य नाही.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸਤਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਆਇ ॥੨॥
ज्यांच्या नशिबात पूर्वनिर्धारित लिहिलेले असते, ते येऊन गुरूंना भेटतात. ॥२॥

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਡੁਮਣੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥
संपूर्ण जग परमेश्वराच्या नावाशिवाय दुःखाच्या अंधकारात अडकून राहते आणि मायेच्या प्रेमात पडून जीवनाच्या योग्य मार्गापासून वंचित राहते.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਦੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥
परमेश्वराशिवाय एक क्षणही आनंदाने घालवता येत नाही. त्याच्याशिवाय रात्र दुःखात घालवली जाते.

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਅੰਧੁਲਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
मायेच्या मोहाने आंधळा झालेला जीव इतरत्र भटकतो आणि जीवनमार्गापासून दूर जातो आणि जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात अडकतो.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥
जेव्हा परमेश्वर त्याची कृपा दाखवतो तेव्हा तो आपल्याला स्वतःशी जोडतो. ॥३॥

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਣਦਾ ਵੇਖਦਾ ਕਿਉ ਮੁਕਰਿ ਪਇਆ ਜਾਇ ॥
परमेश्वर सर्व काही पाहतो आणि ऐकतो (आम्ही करतो किंवा म्हणतो), मग त्याच्यासमोर आपण या गोष्टी कशा नकारू शकतो?

ਪਾਪੋ ਪਾਪੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਾਪੇ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥
म्हणूनच, गुरूचेन म्हणणे न ऐकणारे लोक असंख्य पापे करतात आणि त्यांच्या पापात सडत राहतात.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥
(त्यांच्या पापांमुळे) त्या आत्मकल्पित व्यक्तींना हे समजत नाही आणि म्हणून ते परमेश्वराच्या उपस्थितीची जाणीव करू शकत नाहीत.

ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋਈ ਵੇਖੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥੪॥੨੩॥੫੬॥
हे नानक! गुरुमुख ज्या व्यक्तीला शुभ मार्ग दाखवतो तोच त्या मार्गाने परमेश्वराचे दर्शन घेऊ शकतो.॥४॥२३॥५६॥

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
श्रीरागु महला ३ ॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰੋਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਹਉਮੈ ਪੀੜ ਨ ਜਾਇ ॥
गुरूशिवाय परमेश्वराच्या नामाची प्राप्ती शक्य नाही, परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याशिवाय अहंकाराचा रोग बरा होऊ शकत नाही आणि या रोगाच्या उपचाराशिवाय जीव जन्ममृत्यूच्या फेऱ्यातून मुक्त होऊ शकत नाही.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
गुरूंच्या कृपेने परमेश्वर मनुष्याच्या हृदयात राहतो आणि परमेश्वराचे नामस्मरण करण्यात मग्न राहतो.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੧॥
गुरूच्या वचनाद्वारे मनुष्याला परमेश्वराची जाणीव होते आणि गुरूंच्या शिकवणीशिवाय एखाद्या शंका आणि भ्रमात हरवतो. ॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥
हे माझ्या मना! नामस्मरण केल्यानेच परमेश्वराच्या स्वरूपात वास होतो.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਤੂ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
(हे माझ्या मना) परमेश्वराचे नामस्मरण करून त्याचीच स्तुती करत रहा, जेणेकरून आपल्याला पुन्हा (जन्म-मृत्यूच्या) येण्याच्या आणि जाण्याच्या प्रक्रियेतून जावे लागणार नाही.॥ १॥ रहाउ॥

ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਵਰਤਦਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
एकच परमेश्वर संपूर्ण सृष्टीत व्यापलेला आहे, याशिवाय दुसरा कोणी नाही.

ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
जेव्हा गुरूंच्या वचनाद्वारे त्याची स्तुती केली, तेव्हा तो आपल्या अंतःकरणाचे वास करतो आणि आपल्याला सहजतेने शांती प्राप्त होते.

ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖਦਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੨॥
परमेश्वर प्रत्येकाला त्याच्या नजरेने पाहतो आणि त्याची इच्छा असेल त्यांनाच तो आनंद देतो. ॥२॥

ਹਉਮੈ ਸਭਾ ਗਣਤ ਹੈ ਗਣਤੈ ਨਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥
सर्व प्राणी अहंकाराने ग्रस्त होऊन आपले पाप, पुण्य, धार्मिक कर्म किंवा शुभ कर्म इत्यादी मोजतात, परंतु जो हिशोब करतो तो सुख-शांती प्राप्त करू शकत नाही.

ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥
असे प्राणी इंद्रियसुखांतून पैसा कमावतात आणि शेवटी या विषातच विलीन होतात.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਜਮਪੁਰਿ ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ ॥੩॥
परमेश्वराचे नामस्मरण न करता, त्यांना आध्यात्मिक सांत्वन मिळत नाही, ते दुर्गुणांमध्ये अडकलेले राहतात आणि जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रांमुळे दुःख सहन करतात.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਤਿਸੈ ਦਾ ਆਧਾਰੁ ॥
शरीर आणि आत्मा हे सर्व त्याचे आहेत; तो सर्वांचा आधार आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
जर गुरूंच्या कृपेमुळे मनुष्याला हे सत्य समजले तर मनुष्याला दुर्गुणांपासून मुक्ती प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੪॥੨੪॥੫੭॥
नानक देवजी म्हणतात, हे जीव! त्या परमेश्वराचे गुणगान गा, ज्याचे गुण अंतहीन आहेत.॥४॥२४॥५७॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
श्रीरागु महला ३ ॥

ਤਿਨਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥
ज्यांच्याकडे परमेश्वराच्या नामाचे समर्थन आहे, त्यांना सुख-शांतीची प्राप्ती होते.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥
गुरूच्या वचनाद्वारे त्यांना खरा अनुभव आला आहे, त्यांना सर्व दु:ख दूर करणाऱ्या परमेश्वराचे सत्य स्वरूप प्राप्त होते.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥
सत्यस्वरूप असलेल्या परमेश्वराची स्तुती सदैव करा आणि त्याच्या सत्यस्वरूप नामावर प्रेम करा.

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਦਿਤੋਨੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥
स्वतः परमेश्वराने आपली कृपा दिली आहे आणि त्यांना भक्तिपूजेचा खजिना दिला आहे. ॥ १॥

ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
हे माझ्या मना ! त्या परमेश्वराचे गुणगान करीत राहा, सदैव आनंदी राहाल.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सद्गुरुंच्या उपदेशाने परमेश्वराच्या नामाची प्राप्ती झाली तर जीव परमेश्वराशी एकरूप राहतो. ॥ १॥ रहाउ॥

ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਮਨੁ ਲਾਲੁ ਥੀਆ ਰਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
खऱ्या भक्तीमध्ये, मनाला अंतर्ज्ञानी शांती आणि संतोषाने परमेश्वराच्या प्रेमाच्या खोल रंगाच्या रंगात रंगून जाते.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥
गुरूच्या वचनावरील प्रतिबिंबाने मन इतके मोहित होते की मिळालेल्या अनुभवाचे वर्णन करता येणार नाही.

ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
अशा जीवांची जिव्हा सत्याचा उपदेश करण्यात गुंतलेली असते, ते परमेश्वराचे नामरूपी अमृत पितात आणि स्तुती करतात आणि प्रेमासह परमेश्वराचे गुणगान गातात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥
गुरूच्या शिकवणींचे अनुयायी हे प्रेम प्राप्त करतात, जेव्हा परमेश्वर त्याच्या इच्छेनुसार आपली कृपा देतो. ॥२॥

ਸੰਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥
हे जग शंकेचे स्वरूप आहे, यात जीव आपल्या आयुष्याची रात्र (अज्ञानात) घालवतो.

ਇਕਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ਲਇਓਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥
आपल्या इच्छेनुसार तो त्यातील काहींना या संसारसागरातून बाहेर काढतो आणि त्यांना स्वतःशी जोडतो.

ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥
ज्यांनी मायेच्या आसक्तीचा त्याग केला आहे त्यांच्या मनात परमेश्वर स्वतः उपस्थित असतो.

ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦਿਤੀਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥੩॥
गुरूच्या माध्यमातून त्यांना खरी साक्षात्कार देऊन तो स्वत: त्यांना गौरव देतो. ॥३॥

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਭੁਲਿਆ ਲਏ ਸਮਝਾਇ ॥
सर्व जीवांना दान देणारा परमेश्वर आहे. जीवनाच्या मार्गापासून भरकटलेल्यांनाही मार्गदर्शन करते.

ਇਕਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਦੂਜੈ ਛਡਿਅਨੁ ਲਾਇ ॥
परमेश्वराने स्वतः अनेक जीवांना स्वतःपासून दूर ठेवले आहे आणि त्यांना भ्रमाच्या जाळ्यात अडकवले आहे.

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥
गुरूच्या उपदेशाने परमेश्वराची प्राप्ती होते आणि आत्म्याला परमेश्वराशी जोडले जाते.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨੫॥੫੮॥
हे नानक! सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण करून त्याच्या नामात भक्त स्वतःला विसरून जातो. ॥४॥२५॥५८॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
श्रीरागु महला ३ ॥

ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥
सद्गुणांनी सजलेले जीव तृष्णा वगैरे दुर्गुणांचा त्याग करून सत्यस्वरूप परमेश्वराला प्राप्त करतात.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਰਸਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥
त्याचे हृदय त्याच्या गुरूच्या शिकवणीने रंगले आहे आणि त्याची जिव्हा परमेश्वराच्या भक्तीप्रेमाने रंगली आहे.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਕਰਿ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
आपल्या मनात चिंतन केले तेव्हा तुमच्या लक्षात येईल की गुरूंच्या शिकवणीशिवाय कोणीही परमेश्वराला प्राप्त करू शकत नाही.

ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥
गुरूच्या शब्दाच्या प्रेमात पडल्याशिवाय स्वतःची इच्छाशक्ती असलेल्या व्यक्तीच्या मनातून दुर्गुणांची घाण धुतली जात नाही. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੁ
हे माझ्या मना! तुम्ही सद्गुरूंच्या इच्छेचे पालन करा.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तेव्हाच तुम्ही स्वतःच्या अस्तित्वात राहून परमेश्वराच्या नामरूपी अमृताचा आस्वाद घेऊ शकाल आणि तुमच्या मनाला सुख-शांती प्राप्त होईल. ॥ १॥ रहाउ॥

ਅਉਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਹਦੂਰਿ ॥
अकार्यक्षम व्यक्तीकडे कोणतेही गुण नसतात, त्या व्यक्तीत केवळ अवगुणच असतात आणि अशा व्यक्तीला परमेश्वरासमोर बसण्याची संधी मिळत नाही.

ਮਨਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਅਵਗਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ॥
स्वतःच्या इच्छाने वागणाऱ्या व्यक्तीला गुरुच्या शब्दाची किंमत माहीत नसते आणि सद्गुणांच्या अभावामुळे त्याला परमेश्वर खूप दूर वाटतो.

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਚਿ ਰਤੇ ਭਰਪੂਰਿ ॥
ज्यांनी परमेश्वराच्या सत्य स्वरूपाला ओळखले आहे, ते त्या सत्यस्वरूप परमेश्वराशी पूर्णपणे एकरूप होतात.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਪਿ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥
त्यांचे मन आपल्या गुरूंच्या शब्दात तल्लीन राहते आणि ते दृश्यस्वरूपात परमेश्वराला खरच भेटत असण्याची कल्पना करतात. ॥ २॥

ਆਪੇ ਰੰਗਣਿ ਰੰਗਿਓਨੁ ਸਬਦੇ ਲਇਓਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥
परमेश्वराने स्वतः मनुष्याला आपल्या रंगात रंगवले आहे आणि गुरूंच्या उपदेशाने त्यांना स्वतःशी एकरूप करून घेतले आहे.

ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
जे परमेश्वराच्या भक्तीमध्ये लीन होऊन सत्यस्वरूप परमेश्वराशी जोडलेले असतात, त्यांच्या मनावरील सत्यस्वरूप परमेश्वराचा रंग कधी फिकट होत नाही.

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਵਿ ਥਕੇ ਮਨਮੁਖ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥
जे लोक आपल्या मनाचे अनुसरण करतात ते इतरत्र भटकून थकतात, म्हणजेच त्यांचे आध्यात्मिक जीवन कमकुवत होते, त्यांना जीवनाचा योग्य मार्ग समजत नाही.

ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥
ज्याला गुरू भेटतो त्यालापरमेश्वर प्राप्त होतो. तो सदैव परमेश्वराच्या स्तुतीमध्ये तल्लीन असतो. ॥ ३॥

ਮਿਤ੍ਰ ਘਣੇਰੇ ਕਰਿ ਥਕੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਕੋਇ ॥
जीवरूपी स्त्री म्हणते की मी जगात इतक्या लोकांशी मैत्री करून थकले आहे, पण कोणीही माझे दुःख दूर करण्यास सक्षम नाही.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥
शेवटी, प्रिय परमेश्वराच्या भेटीने त्या स्त्रीचे दुःख दूर होते, ज्याची भेट केवळ गुरूंच्या शिकवणीनेच शक्य आहे.

ਸਚੁ ਖਟਣਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥
जो नीतिमान जगतो, त्याला परमेश्वराच्या नामाची संपत्ती लाभते, तो परमेश्वराचे नामस्मरण करून खरी संपत्ती मिळवतो.

ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥੪॥੨੬॥੫੯॥
हे नानक! जे गुरूचे अनुयायी बनून अनंतकाळच्या परमेश्वराबरोबर एकरूप झाले आहेत, ते कधीही त्याच्यापासून विभक्त होत नाहीत. ॥४॥२६॥५९॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
श्रीरागु महला ३ ॥

ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ॥
निर्माणकर्त्याने स्वतः सृष्टीची निर्मिती केली, ते स्वतः विश्व निर्माण करतात आणि ते स्वतः त्याची काळजी घेतात.

ਸਭ ਏਕੋ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਇ ॥
एक आणि एकमेव परमेश्वर सर्वत्र व्यापलेला आहे; तो अनाकलनीय आहे आणि त्याचे वर्णन केले जाऊ शकत नाही.

ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥
परमेश्वर स्वतः दयाळू आहे आणि त्याच्या कृपेने त्याचे स्वरूप स्पष्ट करतो.

ਗੁਰਮਤੀ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥
ज्यांच्या मनात चिरंतन परमेश्वर गुरूंच्या शिकवणीतून प्रकट होतो, ते नेहमीच त्याच्यावर लक्ष केंद्रित करतात. ॥ १॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥
हे माझ्या मना! गुरूच्या इच्छेनुसार परमेश्वराला शरण जा. (गुरूच्या शिकवणींचे अनुसरण करा)

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭੁ ਥੀਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो गुरूच्या शिकवणींचे पालन करतो, त्याचे मन आणि शरीर शांत होते आणि परमेश्वराचे नाव त्याच्या मनात प्रकट होते. ॥ १॥ रहाउ॥

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਧਾਰਿਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥
विश्वाच्या निर्मितीची सुरुवात करणारा निर्माणकर्ता, तो त्याची काळजी घेतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
जेव्हा परमेश्वर स्वतः त्याची दयाळू दृष्टी देतो, तेव्हाच आपण गुरूंच्या शिकवणींद्वारे आपल्याला परमेश्वराच्या अस्तित्वाची जाणीव होते.

ਸੇ ਜਨ ਸਬਦੇ ਸੋਹਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥
जे गुरूच्या शिकवणींचे पालन करतात त्यांना परमेश्वराच्या उपस्थितीत सन्मान मिळतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥
ज्यांनी स्वतः निर्माणकर्ता गुरूशी एकरूप केला आहे, ते गुरूंच्या शिकवणींचे पालन करतात आणि परमेश्वराच्या स्तुतींच्या दैवी शब्दाने ते जागृत राहतात.॥२॥

ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥
हे बंधू! गुरूच्या शिकवणींचे पालन करून आपण चिरंतन परमेश्वराची स्तुती केली पाहिजे ज्याच्या सद्‌गुणांचा अंत नाही आणि त्याच्या सृष्टीची मर्यादा ज्ञात होऊ शकत नाही.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਸੈ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥
त्याच्या स्वतःच्या इच्छेनुसार, परमेश्वर प्रत्येकाच्या हृदयात राहतो आणि त्याच्या आज्ञेद्वारे त्याच्या निर्मितीची काळजी घेतो.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥
गुरूच्या शब्दाचे पालन करून आपण परमेश्वराची स्तुती केली पाहिजे आणि आपल्या मनातील अहंकाराचा त्याग केला पाहिजे.

ਸਾ ਧਨ ਨਾਵੈ ਬਾਹਰੀ ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਰੋਇ ॥੩॥
ज्या व्यक्तीने देवाचे नाव धारण केले नाही, तो दोष आणि दुःखाने भरला आहे.॥३॥

ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚਿ ਲਗਾ ਸਚੈ ਨਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥
माझी इच्छा आहे की मी नेहमीच परमेश्वराची स्तुती करीत राहावीआणि त्याच्याशी संलग्न राहावे, कारण मन केवळ चिरंतन परमेश्वराचे नामस्मरण करून तृप्त होते.

ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਾ ਅਵਗੁਣ ਕਢਾ ਧੋਇ ॥
चांगल्या गुणांचा विचार करावा, केवळ चांगले गुण गोळा करावेत, वाईट गुणांची घाण परमेश्वराच्या नामरूपी पाण्याने धुतली जावी.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਫਿਰਿ ਵੇਛੋੜਾ ਨ ਹੋਇ ॥
ज्या व्यक्तीला परमेश्वर स्वतःशी एकरूप करतो, त्याला तो स्वतःपासून कधीच वेगळे करत नाही.

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਜਿਦੂ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥੨੭॥੬੦॥
हे नानक! मी माझ्या गुरूंची स्तुती केली पाहिजे, ज्यांच्याद्वारेच मला परमेश्वराची प्राप्ती होते. ॥४॥२७॥६०॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
श्रीरागु महला ३ ॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਕਾਮ ਗਹੇਲੀਏ ਕਿਆ ਚਲਹਿ ਬਾਹ ਲੁਡਾਇ ॥
हे स्वार्थात अडकलेली जीवरूपी स्त्री! लक्षपूर्वक ऐक! तू एवढ्या बेफिकीरपणे जीवनाच्या वाटेवर का चालत आहेस?

ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਨ ਪਛਾਣਹੀ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਹਿ ਜਾਇ ॥
(तुम्ही सांसारिक प्रयत्नांमध्ये इतके व्यस्त आहात की) तुम्हाला आता परम परमात्म्याची जाणीव

होत नाही, तर मग मृत्यूनंतर तुम्ही त्याला कसे सामोरे जाणार?

ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥
मी त्या गुरूच्या अनुयायांना श्रद्धा ठेवतो ज्यांना त्यांचा गुरु-देव जाणवला आहे.

ਤਿਨ ਹੀ ਜੈਸੀ ਥੀ ਰਹਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥
माझी इच्छा आहे की संताच्या संगतीत सामील होऊन मी त्यांच्यासारखे होऊ शकेन.॥ १॥

ਮੁੰਧੇ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥
हे दिशाभूल जीवरूपी-वधू! ऐहिक सुखाची लालसा दाखवून तुझी फसवणूक करण्यात आली आहे.

ਪਿਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਣਾ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सत्य आणि सुंदर पती-परमात्मा गुरूच्या शिकवणीनेच प्राप्त होऊ शकतो. ॥ १॥ रहाउ॥

ਮਨਮੁਖਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਤਿਨ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥
ज्या जीवरूपी स्त्रिया स्वतःच्या मनाप्रमाणे चालतात, त्या आपल्या जोडीदारास (परमेश्वर) ओळखत नाहीत; त्या कशा काय मुक्त केले जाऊ शकतात? (त्या सांसारिक संलग्नकांमध्ये गुंतलेल्या राहतात)

ਗਰਬਿ ਅਟੀਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
अहंकाराने भरलेले, गर्विष्ठ जीव इच्छेच्या अग्नीत जळतात आणि द्वैतामुळे त्रस्त होतात.

ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥
ज्या विवाहित स्त्रिया गुरूच्या उपदेशात मग्न असतात, त्यांच्या हृदयातून अहंकार नष्ट होतो.

ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥
ते कायमचे त्यांच्या पती परमेश्वराची प्रसन्नता अनुभवते, म्हणून तिचे आयुष्य पूर्ण आनंदात व्यतीत होते. ॥२॥

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਪਿਰ ਮੁਤੀਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
ज्या स्त्रिया (जीव) ज्ञानविहीन आहेत त्यांचा पती-परमेश्वराने त्याग केला आहे आणि आपल्या पती-परमेश्वराचे प्रेम स्वीकारण्यास असमर्थ आहेत.

ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥
अज्ञानाने नशा केल्यामुळे ते अंधारात राहतात; परमेश्वराच्या भेटल्याशिवाय त्यांची इच्छा पूर्ण होत नाही.

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥
हे सत्संगीं ! मला परमेश्वराला भेटण्यास मदत करा.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥
ज्या जीवरूपी स्त्रीला सुदैवाने सद्गुरूची प्राप्ती होते, तिलाच तिचा पती-परमेश्वर प्राप्त झाला आहे आणि ती परमेश्वराच्या सत्य स्वरूपात विलीन झाली आहे. ॥३॥

ਸੇ ਸਹੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
ज्यांच्यावर तो आपली कृपा देतो, त्या स्त्रियांना सुखाची प्राप्ती होते.

ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਇ ॥
ते परमेश्वराला सर्वोच्च गुरु म्हणून ओळखतात आणि त्यांचे मन, शरीर आणि आत्मा त्याला शरण जातात.

ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣਾ ਹਉਮੈ ਦੂਰਿ ਕਰੇਇ ॥
गुरूच्या कृपेने ती तिचा अहंकार दूर करते आणि तिच्या हृदयरूपी घरात तिच्या पती-परमेश्वराला स्थान देते.

ਨਾਨਕ ਸੋਭਾਵੰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇਇ ॥੪॥੨੮॥੬੧॥
हे नानक! यशस्वी विवाहित स्त्रिया त्या असतात ज्या दररोज आपल्या परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन करतात. ॥४॥२८॥६१॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
श्रीरागु महला ३ ॥

ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਕੈ ਦਰਿ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥
अनेक सौभाग्यवती स्त्रिया आपल्या पतीला प्रसन्न करताना पाहून माझ्या मनात एक इच्छा उत्पन्न होते की मी कोणाच्या दारात जावे आणि पतीला प्रसन्न करण्याचा मार्ग विचारावा.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥
गुरुजी म्हणतात, हे प्राणी! तुम्ही तुमच्या सद्गुरुंची भक्तिभावाने आणि खऱ्या मनाने सेवा करा आणि सद्गुरू तुम्हाला अपार आशीर्वाद देतील आणि तुम्हाला तुमच्या परमेश्वराची भेट घडवून आणतील.

ਸਭੁ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਦੂਰਿ ॥
परमेश्वराने सर्वकाही निर्माण केले आहे आणि तो स्वतःत्याच्या निर्मितीवर लक्ष ठेवतो; तो सर्वव्यापी आहे.

ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਸੰਗੇ ਜਾਣਿਆ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥
ज्यांनी त्याच्या पती-परमेश्वराला प्राप्त केले आहे, तो सदैव त्याच्या सहवासाचा आनंद घेतो. ॥१॥

ਮੁੰਧੇ ਤੂ ਚਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ॥
हे अज्ञानी जीवा! तू आपल्या गुरूच्या आज्ञेनुसार जीवन जग आणि त्यांच्या उपदेशाचे पालन कर.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुम्ही रात्रंदिवस परमेश्वर प्राप्तीच्या आनंदाचा अनुभव घ्याल आणि परमेश्वराच्या हृदयात वास कराल. ॥१॥रहाउ॥

ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥
जे जीव गुरूंच्या वचनात तल्लीन असते, ती सौभाग्यवती असते. ती स्वत:ला सत्यनामाने सजवते.

ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਨਿ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥
गुरूंच्या प्रेमामुळे ते त्यांच्या हृदयात आपला परमेश्वर (जोडीदार) शोधतात.

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥
तिचे आसन अतिशय सुंदर आहे, ज्यावर तिला परमेश्वराच्या रूपात तिचा पती भेटतो आणि तिच्याकडे भक्तीचा अनमोल खजिना आहे.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥੨॥
जगातील सर्व प्राणिमात्रांचा आश्रय असलेला तो प्रिय परमेश्वर त्यांच्या हृदयात वास करतो. ॥२॥

ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥
गुरुजी म्हणतात की जे जीव (परमेश्वराचे भक्त) त्यांच्या परमेश्वराची स्तुती करतात त्यांच्यासाठी मी स्वतःला अर्पण करतो.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਸਿਰੁ ਦੇਈ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥
मी त्यांना माझे शरीर, आत्मा आणि मन समर्पित करतो आणि श्रद्धेने त्यांचे चरणस्पर्श करतो.

ਜਿਨੀ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ॥
ज्यांनी आत्मीयता आणि द्वैत या भावनेचा त्याग केला आहे आणि एकच परमात्म्याला ओळखले आहे आणि अंगीकारले आहे, ते द्वैतवादाचे प्रेम नाकारतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥੨੯॥੬੨॥
हे नानक! गुरूंच्या उपदेशानेच परमात्म्याचे ज्ञान प्राप्त होते आणि गुरूंच्या कृपेने तो परमेश्वरात लीन होतो. ॥३॥२९॥६२॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
श्रीरागु महला ३ ॥

ਹਰਿ ਜੀ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਚੀਰੈ ॥
हे परमेश्वरा! तुम्ही सत्य आहात आणि सर्व काही तुमच्या नियंत्रणात आहे.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਫਿਰੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੀਰੈ ॥
लाखो लोक तुमच्याशी एकरूप होण्याची तीव्र इच्छा बाळगतात आणि इतरत्र भटकत राहतात कारण गुरूंकडून आध्यात्मिक मार्गदर्शन न घेता त्यांना परमेश्वराची प्राप्ती होऊ शकत नाहीत.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਖਸੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੂਖ ਸਦਾ ਸਰੀਰੈ ॥
परमेश्वराची कृपादृष्टी असेल तर क्षमा केल्याने मनुष्य देह दु:खापासून मुक्त होतो आणि सदैव सुखसागरात राहतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰੀ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥੧॥
गुरूंच्या कृपादृष्टीने सजीवाला खरे, खोल आणि गहन परम सत्याची प्राप्ती होते.॥ १॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
म्हणूनच हे माझ्या मना! परमेश्वराच्या नामात तल्लीन झाल्यामुळे आनंद प्राप्त होतो.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंच्या शिकवणींचे पालन करा आणि परमेश्वराच्या नामाचे गुणगान करा; त्याशिवाय दुसरा कोणताही मार्ग नाही. ॥ १॥ रहाउ॥

ਧਰਮ ਰਾਇ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਬਹਿ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥
त्याच परमेश्वराने धर्मराजांना खऱ्या न्यायाचा सल्ला दिला होता: सर्वांसोबत बसून खरा न्याय करा.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਸਟੁ ਆਤਮਾ ਓਹੁ ਤੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ॥
त्या महान परमात्म्याने धर्मराजांना अधिकार दिला होता की लोभ, आसक्ती, अहंकार इत्यादी दुर्गुणांनी ग्रासलेले दुष्ट आत्मे तुझ्या अधिपत्याखाली आहेत, म्हणजेच तू त्यांना त्यांच्या कर्मांची शिक्षा देऊ शकतोस.

ਅਧਿਆਤਮੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ਮਨਿ ਜਪਹਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥
परंतु आध्यात्मिकरित्या जीवन जगत असलेल्या लोकांच्या मनात सद्‌गुणांच्या खजिन्यात परमेश्वर स्वतः वास करतो आणि ते केवळ परमेश्वराचे स्मरण करत राहतात.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੈ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥
थोर हा सर्वशक्तिमान परमेश्वर आहे जो त्या आध्यात्मिक प्राण्यांना आशीर्वाद देतो आणि ते जीव धन्य आहेत तसेच त्यांना आशीर्वाद देणारा परमेश्वर ही धन्य आहे.॥२॥

ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਨਹਿ ਤਜੈ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
जो मनुष्य मनातून मानसिक दुष्टपणा दूर करतो तो भावनिक आसक्ती आणि अहंकारी अभिमान यातून मुक्त होऊन पवित्र होतो.

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੁ ॥
ते लोक आपल्या मनात वास करणाऱ्या परमेश्वराच्या अस्तित्वाला ओळखतात आणि सहजतेने परमेश्वराच्या नामस्मरणात गुंतून जातात.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਦਿਵਾਨੁ ॥
गुरूंच्या मार्गदर्शनाशिवाय कोणीही वाईट प्रवृत्तींपासून मुक्त होऊ शकत नाही; स्वतःची मुक्ती करून घेण्यासाठी तो व्यक्ती इच्छाशक्ती सततवेड्यासारखा इतरत्र भटकत असतो.

ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰੇ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੁ ॥੩॥
ते गुरूंच्या उपदेशाचा विचार करत नाही. त्याऐवजी इतरांशी निरर्थक वादविवाद करतो आणि तो वाईट कर्म करत असल्यामुळे त्याला यातून मोक्ष प्राप्त होत नाही. ॥३॥

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
परमेश्वर स्वतः सर्वस्व आहे आणि त्याच्या सारखा इतर कोणीही आहे.

ਜਿਉ ਬੋਲਾਏ ਤਿਉ ਬੋਲੀਐ ਜਾ ਆਪਿ ਬੁਲਾਏ ਸੋਇ ॥
परमेश्वर स्वतः बोलतात तेव्हा इतरही प्राणी बोलतात आणि जेव्हा परमेश्वराची इच्छा असते तेव्हाच ते प्राणी बोलतात म्हणजेच या सृष्टीत सर्व काही परमेश्वराच्या इच्छानुसार घडते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥
गुरूचे शब्द स्वतः परमेश्वर आहे. या शब्दाच्या माध्यमातूनच मनुष्य परमेश्वरापर्यंत पोहोचतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩੦॥੬੩॥
हे नानक! त्या परमेश्वराचे नाम उत्कटतेने स्मरण कर. त्याचे नामस्मरण करूनच तू आध्यात्मिक शांती प्राप्त करू शकतोस. ॥४॥३०॥६३॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
श्रीरागु महला ३ ॥

ਜਗਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
हे संपूर्ण जग अहंकारात लिप्त असल्यामुळे अतिशय दुःखी आहे.

ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਧੋਤੀ ਕਿਵੈ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥
ऐहिक आसक्तीमुळेच मनुष्याच्या मनात अहंकार निर्माण होतो आणि शेकडो पवित्र मंदिरात शुद्ध आंघोळ करून अहंकाराची ही घाण धुतली जाऊ शकत नाही.

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਦੂਣੀ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥
अहंकाराची ही घाण विविध कर्मकांड केल्याने जास्त वाढते आणि मनुष्याच्या कर्माच्या स्वरुपात त्याला नेहमी चिकटून राहते.

ਪੜਿਐ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥੧॥
जरी (पवित्र पुस्तके) वाचूनही घाण काढून टाकली जात नाही. याविषयी ब्रम्हदेवताकडे चौकशी करू शकता. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥
हे माझ्या मना! जर तुम्ही गुरूचा आश्रय घेतला तर या मलिनतेपासून मुक्त होऊ शकता.

ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਮੈਲੁ ਨ ਸਕੀ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
स्वतःच्या इच्छानुसार वागणाऱ्या जीवांनी परमेश्वराचे कितीही नामस्मरण केले तरी ते थकतात पण त्यांची अशुद्धता दूर होत नाही. ॥ १॥ रहाउ ॥

ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
अशुद्ध मनामुळे परमेश्वराची भक्ती होत नाही आणि परमेश्वराचे नाम प्राप्त होत नाही.

ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮੈਲੇ ਮੁਏ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥
स्वतःच्या इच्छानुसार वागणारे प्राणी घाणेरडे जीवन जगतात आणि आध्यात्मिकरित्या ते आपला मान गमावून जग सोडून जातात.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥
गुरूच्या कृपेमुळे परमेश्वर एखाद्याच्या अंतःकरणात राहतो आणि अहंकाराचा घाण दूर होतो.

ਜਿਉ ਅੰਧੇਰੈ ਦੀਪਕੁ ਬਾਲੀਐ ਤਿਉ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਅਗਿਆਨੁ ਤਜਾਇ ॥੨॥
अंधारात पेटलेल्या दिव्याप्रमाणे, गुरूचे आध्यात्मिक ज्ञान अज्ञान दूर करते. ॥२॥

ਹਮ ਕੀਆ ਹਮ ਕਰਹਗੇ ਹਮ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥
जे मनुष्यआम्ही केले किंवा आम्ही ते करू असे म्हणत फिरतात ते त्यांच्या अहंकारामुळे मूर्ख आणि असंस्कृत असतात.

ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਵਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥
जेव्हा मी सर्वांचा कर्ता विसरतो; मी द्वैताच्या प्रेमात अडकलो आहे. त्यामुळे मला त्रास सहन करावा लागतो.

ਮਾਇਆ ਜੇਵਡੁ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਸਭਿ ਭਵਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥
मायेसारखी दुसरी कोणतीही वेदना नाही; ते संपत नाही तोपर्यंत, जगभरातील सर्व भटकत लोक राहतात.

ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥
गुरूंच्या शिकवणींद्वारे आणि अंतःकरणात नमूद केलेल्या नामच्या माध्यमातून आंतरिक शांती प्राप्त होते. ॥३॥

ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥
परमेश्वराची प्राप्ती करणारा सद्गुरुच भगवंताशी एकरूप होतो, मी त्याचा कृतज्ञ आहे.

ਏ ਮਨ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਥਾਉ ॥
हे मन परमेश्वराच्या भक्तीमध्ये लीन झाल्यामुळे जीव सत्याच्या वचनाने मूळ स्वरूपात स्थिर राहतो.

ਮਨਿ ਰਤੇ ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਚੇ ਗਾਉ ॥
या अवस्थेत, मन आणि जिव्हा दोघेही परमेश्वराच्या प्रेमाने भरलेली आहेत आणि त्याची स्तुती करतात.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥੩੧॥੬੪॥
हे नानक! जे परमेश्वराचे नाम विसरत नाहीत ते सत्यात लीन होतात. ॥४॥ ३१॥ ६४॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥
श्रीरागु महला ४ घरु १॥

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ ਕਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਆਇ ॥
माझ्या मनामध्ये आणि शरीरात वेगळेपणाची तीव्र वेदना असते; मी काळजी करतो, माझा प्रिय व्यक्ती मला भेटायला कसा येऊ शकेल (माझ्या हृदयात)?

ਜਾ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਖਿਐ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
जेव्हा मला माझ्या प्रियकराचे (परमेश्वराचे) दर्शन प्राप्त होते तेव्हा सर्व दुःख दूर होतात.

ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥
आत्म्याला आपल्या सद्गुरूचे दर्शन घेण्याची इच्छा असते आणि तो म्हणतो की मी संतांकडे जाऊन विनंती करतो की मला माझ्या प्रिय परमेश्वराचे दर्शन कोणत्या पद्धतीने मिळेल. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
हे माझ्या सद्गुरू! तुझ्याशिवाय माझ्याकडे इतर कोणतेही (आधार) मुळीच नाही.

ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी मूर्ख आणि अज्ञानी आहे, म्हणूनच मी तुझ्याकडे शरण आलो आहे, मला आशीर्वाद द्या आणि मला प्रिय परमेश्वराची भेट घडवून द्या. ॥ १॥ रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥
गुरू हे नाम देणारा आहे. तुम्ही गुरूचे नाव प्राप्त केल्यानंतर परमेश्वर त्याच्याबरोबर तुम्हांस एकरूप करतो.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿਆ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
आध्यात्मिकरित्या, गुरु परमेश्वराच्या अगदी जवळ आहेत आणि त्याला अगदी चांगल्याप्रकारे समजतात. गुरूसारखे महान असे इतर कोणीही नाही.

ਹਉ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਢਹਿ ਪਵਾ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੨॥
आत्मा म्हणतो की मी गुरूंच्या अधीन आहे. त्यामुळे गुरुजींच्या कृपेने मला त्या परमेश्वराची नक्कीच भेट होईल. ॥२॥

ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਥਕੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
मनाच्या हट्टीपणामुळे गुरूशिवाय आत्मा कधीही अकालपुरुषाची प्राप्ती करू शकत नाही. प्रत्येकजण प्रत्येक उपाय करून अपयशी ठरला आहे.

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥
हजारो इतर हुशार तंत्रांचा प्रयत्न करून, अपरिपक्व आणि अप्रभावी मन कोणत्याही दैवी प्रेमाला आलिंगन देत नाही.

ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਜੋ ਬੀਜੈ ਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥
खोटेपणा आणि कपट यांच्याद्वारे कोणताही प्राणी परमेश्वराला प्राप्त करू शकत नाही. मनुष्य जे काही बी पेरतो त्याला तेच फळ मिळते. ॥३॥

ਸਭਨਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ॥
हे परमेश्वरा! या जगातील सर्व प्राणी तुझेच आहेत, त्या सर्व प्राणिमात्रांची संपत्ती तूच आहेस आणि त्यांच्या आशा-अपेक्षा फक्त तुझ्याकडूनच आहेत.

ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਹੁ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ॥
हे परमेश्वरा! तुमच्या दारातून रिकाम्या हाताने कोणीही परत येत नाही. गुरूच्या अनुयायांची प्रशंसा आणि स्तुती केली जाते.

ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਡੁਬਦੇ ਕਢਿ ਲੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥੬੫॥
नानक नम्रपणे प्रार्थना करतो; हे परमेश्वरा! कृपया दुर्गुणांच्या भयानक महासागरात बुडत असलेल्या सर्व लोकांना वाचवा. ॥ ४॥ १॥ ६५॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
श्रीरागु महला ४ ॥

ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸੁ ॥
परमेश्वराचे नाम प्राप्त झाल्यावर मनुष्याचे मन तृप्त होते, परमेश्वराच्या नामशिवाय मनुष्य जीवन निरर्थक असते. (कारण सांसारिक इच्छांची आसक्ती आणि अपूर्णता यामुळे दुःख होते.)

ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਮੈ ਦਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥
जर गुरूचा अनुयायी किंवा गुरूच्या सानिध्यात राहणारा एखादा व्यक्ती सापडला आणि मला त्याने परमेश्वराच्या गुणांच्या खजिन्याबद्दल सांगितले,

ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਮੈ ਨਾਮ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥
तर मी त्याच्यासाठी स्वतःचा त्याग करण्यास तयार आहे.॥१॥

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
हे माझ्या प्रिय परमेश्वरा! मी तुमचे नामस्मरण करून आध्यात्मिकरित्या (केवळ) जगू शकतो.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਣੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराच्या नामाशिवाय माझे आध्यात्मिक जीवन देखील अस्तित्वात नाही. हे माझ्या सद्‍गुरु! माझ्या अंतःकरणात परमेश्वराचे नाव निर्माण करा.॥ १॥ रहाउ॥

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥
परमेश्वराचे नाम हे एक अमूल्य रत्न आहे, जे सद्‍गुरूंजवळ विद्यमान असते.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਲਗਿਆ ਕਢਿ ਰਤਨੁ ਦੇਵੈ ਪਰਗਾਸਿ ॥
गुरूंची भक्तीभावाने सेवा करून, परमेश्वराच्या नामाचे अमूल्य रत्न प्रकट होते आणि त्यांचे जीवन प्रकाशमान होते.

ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡ ਭਾਗੀਆ ਜੋ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨॥
जे गुरूंच्या शिकवणींचे पालन करतात ते धन्य आणि भाग्यवान आहेत. ॥२॥

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਵਸਿ ਕਾਲ ॥
जे दुर्दैवी लोक सद्‍गुरू, परमात्मा यांची भेट घेत नाहीत, ते आध्यात्मिक मृत्यूच्या चक्रात सापडतात.

ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਕਰਿ ਵਿਕਰਾਲ ॥
असे लोक जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकतात ते निरनिराळ्या योनीत भटकत राहतात. असे प्राणी घाणीचे भयंकर कीड बनले आहेत.

ਓਨਾ ਪਾਸਿ ਦੁਆਸਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲ ॥੩॥
त्या अहंकारी, आत्म-केंद्रित लोकांशी भेटू नका, किंवा अगदी जवळ जाऊ नका, ज्यांचे अंतःकरण क्रोधाने भरले असते. ॥३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਵਹਿ ਆਇ ॥
महापुरुष सद्‍गुरू हे अमृताचे सरोवर आहेत, जेथे भाग्यवान लोक येऊन स्नान करतात. म्हणजेच त्यांचे आशीर्वाद मिळवून व्यक्ती त्यांच्या आशीर्वादास पात्र होतात.

ਉਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥
गुरूंच्या सल्ल्यानुसार, त्यांच्या असंख्य जन्मांची घाण (वाईटाची) शुद्ध केली जाते, कारण गुरु त्यांच्यामध्ये पवित्र दृढ करतात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥੨॥੬੬॥
गुरुजी म्हणतात, हे नानक! सद्गुरुंकडे लक्ष केंदित केल्याने (गुरू-भक्त) सर्वोच्च पद प्राप्त करतात. ॥४॥२॥ ६६॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
श्रीरागु महला ४ ॥

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਵਿਥਰਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥
हे माझी आई! मी फक्त त्या परमात्म्याची स्तुती गातो. मी त्याची स्तुती करतो आणि त्याचे गुण समजावून सांगतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਗੁਣਕਾਰੀਆ ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
केवळ गुरूचे अनुयायी, एक आध्यात्मिक मित्र असा गुण विकसित करण्यास मदत करू शकतो. अशा आध्यात्मिक मित्राबरोबर भेटून आपण परमेश्वराची स्तुती गाऊ शकतो.

ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਮਿਲਿ ਬੇਧਿਆ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਨਾਇ ॥੧॥
जो मनुष्य परमेश्वराचे गुणगान गातो, त्याच्या मनरूपी हिरा त्याच्या गुरूच्या हिऱ्यात विलीन होतो, परमेश्वराच्या नामात लीन होऊन तो परमेश्वराच्या प्रेमाच्या रंगात रंगून जातो. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥
हे माझ्या परमेश्वरा! कृपया मला तुझे गुणगान गात राहू दे. तुझी स्तुती करताच माझे मन मायेच्या वासनेपासून मुक्त होते.

ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्यामध्ये परमेश्वराच्या नामाची तहान आहे आणि मी प्रार्थना करतो की त्याच्या आशीर्वादाने गुरु मला (तुझ्याबरोबर) एकरूप करतील. ॥ १॥ रहाउ॥

ਮਨੁ ਰੰਗਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥
हे प्राणी! आपले हृदय परमेश्वराच्या प्रेमाने रंगवा. गुरू तुमच्या सेवा करण्याच्या भावनेवर प्रसन्न होऊन तुम्हाला आशीर्वाद देतील.

ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
मी स्वतःला त्या सद्गुरुंना समर्पित करतो, जो माझ्या आत परमेश्वराचे नाम प्रेमाने दृढ करतो.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲਭਈ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥
सद्गुरूशिवाय अकालपुरुषाचे नाम प्राप्त होत नाही. जीव लाखो कर्मकांडे करत राहिला तरी त्यालापरमेश्वराची प्राप्ती होत नाही. ॥२॥

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਨਿਕਟਿ ਨਿਤ ਪਾਸਿ ॥
(पूर्व नियोजित) नियतीशिवाय गुरू भेटत नाही आणि गुरूशिवाय परमेश्वर प्राप्त होऊ शकत नाही तरीही तो नेहमी आपल्या जवळ असतो, आपल्या हृदयात वास करतो.

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ ਦੂਰਿ ਪਈਆਸਿ ॥
मूर्खपणा आणि संशयाची वेदना माणसाच्या आत असतात. माणूस आणि परमेश्वर यांच्यात अज्ञानाचा पडदा असतो. जेव्हा अज्ञान नाहीसे होते तेव्हा ज्ञानाचा प्रकाश मनुष्य आणि परमेश्वर यांच्यातील पडदा दूर करतो.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੰਚਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਹੁ ਬੂਡਾ ਬੇੜੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥
जो मनुष्य गुरूंचा आश्रय न घेता, त्यांच्या उपदेशाचे पालन न करता आपल्या मनाचे अनुसरण करतो तो लोखंडासारखा आहे, जो गुरू पारसांना भेटल्याशिवाय सोन्यामध्ये बदलू शकत नाही. गुरूच्या बेड्या त्या मानवनिर्मित लोखंडाशी असतात, पण ते (दुर्गुणांच्या नदीत) बुडते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਹਰਿ ਨਾਵ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਚੜਿਆ ਜਾਇ ॥
सद्‌गुरू हे परमेश्वराचे नामरूपी जहाज आहे. आपण त्या जहाजावर कशाप्रकारे चढू शकतो?

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਵਿਚਿ ਬੋਹਿਥ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥
गुरूच्या मार्गदर्शनानुसार एखाद्याचे जीवन जगतो तो परमेश्वराला प्राप्त करतो आणि परमेश्वराबरोबर एकरूप होतो.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੩॥੬੭॥
हे नानक! ते लोक धन्य आणि भाग्यवान असतात जे गुरूच्या माध्यमातून परमेश्वराशी एकरूप होतात. ॥४॥ ३॥ ६७॥

Page 41

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
श्रीरागु महला ४ ॥

ਹਉ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ਨਿਤ ਖੜੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਉ ॥
मी रस्त्याच्या कडेला उभे राहून मार्ग विचारतो. जर कोणी माझ्याबरोबर परमेश्वराकडे जाण्याचा मार्ग सामायिक करीत असेल तर मी त्याच्याबरोबर जाईन.

ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵਿਆ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਫਿਰਾਉ ॥
मी त्या महापुरुषांच्या मागे लागण्यात, म्हणजे सेवेच्या भावनेने, ज्यांनी भगवंतावर श्रद्धा ठेवली आहे, त्याच्यात मग्न राहतो.

ਕਰਿ ਮਿੰਨਤਿ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥੧॥
मी त्यांचे अनुसरण करतो कारण मला परमेश्वराला भेटायचे आहे, कृपया माझी आणि माझ्या परमेश्वराची भेट करून द्या. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਕੋਈ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥
हे माझ्या भावा! कोणीतरी मला माझी माझ्या हरी-प्रभूंशी भेट घडवून आणा.

ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्या सतगुरूंनी मला हरी-प्रभूंचे दर्शन दिले त्यांना मी माझे शरीर आणि मन समर्पण केले आहे. सतगुरुंनी माझी इच्छा पूर्ण केली आहे. ॥ १॥ रहाउ॥

ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਵਾ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥
मी अत्यंत नम्र होऊन माझ्या सतगुरूंच्या चरणी नतमस्तक होते.

ਨਿਮਾਣਿਆ ਗੁਰੁ ਮਾਣੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥
असहाय्य प्राण्यांसाठी सतगुरुजी हे एकमेव आधार आहेत. माझ्या सतगुरुंनी माझी परमेश्वराशी भेट घडवून आणली आहे, त्यामुळे त्याची स्तुती करून माझे समाधान होत नाही.

ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਊ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ॥੨॥
माझा आत्मा मला म्हणतो की माझ्या आत सतगुरूची स्तुती करण्याची भूक आहे. ॥२॥

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭ ਕੋ ਲੋਚਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
सर्व जीव सतगुरूवर जितके प्रेम करतात तितकेच सर्व जग आणि सृष्टिकर्ता परमेश्वरावर प्रेम करतो.

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ਭਾਗਹੀਣ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥
दुर्दैवी लोक परमेश्वराचे दर्शन न मिळाल्यामुळे बसून फक्त रडतात.

ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਸੋ ਥੀਆ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥੩॥
कारण निर्मात्याला जे मान्य असेल तेच घडते. त्या परमात्म्याच्या आदेशाने जे काही लिहिले आहे, ते कोणीही पुसून टाकू शकत नाही. ॥३॥

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥
परमेश्वर हे स्वतः सतगुरू आहेत, ते स्वतःच जिज्ञासू स्वरूप आहेत आणि ते स्वतः सत्संगातून मिलन घडवून आणतात.

ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਸੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਪਾਇ ॥
परमेश्वर सृष्टीतील सर्व जीवावर दया करतात आणि त्याला सतगुरुंचा आश्रय देतात.

ਸਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਆਪਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੪॥੬੮॥
गुरुजी म्हणतात की ईश्वर संपूर्ण सृष्टीचा जीवन आधार आहे आणि तो व्यक्तींना स्वतःमध्ये विलीन करतो. हे नानक! ज्याप्रमाणे पाणी पाण्यात एकरूप होते, त्याचप्रमाणे परमेश्वराचा भक्त परमेश्वरामध्ये लीन होतो. ॥४॥ ४॥ ६८ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
श्रीरागु महला ४ ॥

ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਅਤਿ ਭਲਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥
परमेश्वराचे नामरूपी रस हे अमृताएवढे गोड आणि श्रेष्ठ आहे. परमेश्वराचे हे नामरूपी अमृत पिण्यासाठी कसे प्राप्त करावे?

ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤੁਸਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥
मी या जगातील विवाहित स्त्रियांकडे जाईन आणि परमेश्वराच्या सहवासात राहून त्यांनी काय साध्य केले आहे हे जाणून घेईन.

ਓਇ ਵੇਪਰਵਾਹ ਨ ਬੋਲਨੀ ਹਉ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥੧॥
असे व्हायला नको की ते माझ्याकडे निष्काळजीपणे दुर्लक्ष करतील म्हणून मी त्याचे पाय पुन्हा

पुन्हा धुवीन, कदाचित ते मला परमेश्वर भेटण्याचे रहस्य सांगेल. ॥ १॥

ਭਾਈ ਰੇ ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥
हे बंधूंनो! जा आणि आपल्या आध्यात्मिक मित्रा भेटा (गुरू), आणि परमेश्वराच्या गुणांची स्तुती करा.

ਸਜਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਕਢੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
दु:ख, दारिद्य, कलह आणि अभिमान दूर करणारे सतगुरुजी महापुरुष आहेत. ॥ १॥ रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਦਇਆ ਪਈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
गुरुमुख जीवांना वैवाहिक जीवनातील सुख आणि आनंद प्राप्त होतो, म्हणजेच परमेश्वर-पती प्राप्त झाल्यानंतर ते दयाळू होतात. दयाळूपणा त्याच्या हृदयात राहतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਚਨੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਜੋ ਮੰਨੇ ਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥
खर्‍या गुरूचे शब्द हे अमूल्य रत्न आहेत, जो कोणी त्यांचा स्वीकार करतो तो हरीरूपी अमृत पान करतो.

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਧਾ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨॥
ते व्यक्ती फार भाग्यवान आहेत, ज्यांनी गुरूंच्या आज्ञेनुसार हरीरूपी अमृत पान आहे. ॥२॥

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਭਾਗਹੀਣ ਨਹੀ ਖਾਇ ॥
हे हरी नामरूपी रस वन-गवत सर्वत्र विराजमान आहे, म्हणजेच ब्रह्मांडाच्या प्रत्येक कणात आहे. पण त्यापासून वंचित राहणारे जीव दुर्दैवी आहेत.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨਾ ਪਵੈ ਮਨਮੁਖ ਰਹੇ ਬਿਲਲਾਇ ॥
त्याची अचूक ओळख सतगुरूच्या कृपेशिवाय अशक्य आहे, म्हणून निर्बुद्ध व्यक्ती अश्रूंद्वारे आपले दु:ख व्यक्त करत राहतात.

ਓਇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਨਾ ਨਿਵਹਿ ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਲਾਇ ॥੩॥
ते व्यक्ती सतगुरूपुढे आपले शरीर आणि मन समर्पण करत नाहीत, परंतु वासना, क्रोध इत्यादी दुर्गुण त्यांच्यात राहतात. ॥३॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥
हरी-प्रभू हेच नामाचा आस्वाद आणि परमात्माच अमृत आहे.

ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੋਇ ॥
परमेश्वर स्वतः या नामामृताचे दूध पाजतो आणि गुरूंच्या द्वारे व्यक्तींना प्रदान करतो.

ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੪॥੫॥੬੯॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नामस्मरणाने व्यक्तीचे शरीर आणि आत्मा प्रसन्न होतो आणि परमेश्वर त्याच्या मनात लीन होतो. ॥ ४॥ ५॥ ६९॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
श्रीरागु महला ४ ॥

ਦਿਨਸੁ ਚੜੈ ਫਿਰਿ ਆਥਵੈ ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਾਇ ॥
दिवस उगवतो आणि मावळतो आणि संपूर्ण रात्र निघून जाते.

ਆਵ ਘਟੈ ਨਰੁ ਨਾ ਬੁਝੈ ਨਿਤਿ ਮੂਸਾ ਲਾਜੁ ਟੁਕਾਇ ॥
अशा रीतीने वय कमी होत चालले आहे पण माणसाला कळत नाही, काळरूपी उंदीर रोज आयुष्याची दोरी कुरतडत आहे.

ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ਮਨਮੁਖੁ ਲਗਿ ਮਾਖੀ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥੧॥
भ्रमाचा गोड गुळ त्याच्या आजूबाजूला विखुरलेला असतो आणि त्याला माशीसारखा चिकटून बुद्धीहीन माणूस आपले अमूल्य जीवन व्यर्थ घालवत असतो. ॥१॥

ਭਾਈ ਰੇ ਮੈ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
हे भावा! तो परमेश्वर माझा मित्र आणि सोबती आहे.

ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਬਿਖੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पुत्रांचे प्रेम आणि माया हे विषासारखे आहे. व्यक्तीला शेवटच्या क्षणी मदत करायला कोणीच येत नाही.॥ १॥ रहाउ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ ਸਰਣਾਇ ॥
जो व्यक्ती गुरूंच्या उपदेशानुसार परब्रह्मावर एकनिष्ठ राहतो, तो परब्रह्माच्या आश्रयाने राहून या जगातून मोक्ष प्राप्त करतो आणि या जगापासून अप्रभावित राहतो.

ਓਨੀ ਚਲਣੁ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥
तो सदैव मृत्यूला डोळ्यांसमोर ठेवतो आणि आपल्या स्थलांतराच्या खर्चासाठी परमेश्वराच्या नावाने पैसा गोळा करतो, त्यामुळे त्याला या लोकात आणि परलोकातही मान-सन्मान मिळतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਹਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੨॥
या गुरूच्या अनुयायांना देवाच्या दरबारात सन्मानित करण्यात आले आहे. परमेश्वर स्वत: त्यांना त्याच्या संरक्षणामध्ये घेतो.

ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਦਰਿ ਠਾਕ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥
दैवी मार्ग गुरूच्या अनुयायांना प्रकट झाला आहे आणि त्यांना परमेश्वराच्या दरबारात जाताना कोणत्याही अडथळ्याचा सामना करावा लागत नाही.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਰਹਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ते सदैव परमेश्वराच्या नामाचे गुणगान गातात, त्याच्या नामात चित्त ठेवतात आणि रोज परमेश्वराच्या स्तुतीमध्ये तल्लीन राहतात.

ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੩॥
परमेश्वराच्या दारात अनाहत नाद ऐकू येतो, सद्‌गुणी जीव परमेश्वराच्या आश्रयाला पोहोचतात आणि परमेश्वराच्या खऱ्या दरबारात मान मिळवतात.॥ ३॥

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਤਿਨਾ ਸਭ ਕੋ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥
जे व्यक्ती आपल्या गुरूद्वारे भगवंताची स्तुती करतात त्यांना सर्वांची स्तुती मिळते.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥
हे परमेश्वरा! मला त्या पवित्र आत्म्यांचा सहवास लाभू द्या, यासाठी मी तुझी प्रार्थना करतो.

ਨਾਨਕ ਭਾਗ ਵਡੇ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੩੩॥੩੧॥੬॥੭੦॥
हे नानक! ज्यांच्या अंतःकरणात परमेश्वराच्या नामाचा प्रकाश आहे, त्या गुरुमुखांचे भाग्य मोठे आहे ॥४॥३३॥३१॥६॥७०॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥
श्रीरागु महला ५ घरु १ ॥

ਕਿਆ ਤੂ ਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੀਗਾਰ ॥
अरे मुर्खा! तुला पुत्र, पत्नी व संसारोपयोगी वस्तू यांचा इतका मोह का लागला आहे?

ਰਸ ਭੋਗਹਿ ਖੁਸੀਆ ਕਰਹਿ ਮਾਣਹਿ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ॥
तू जगातील विविध गोष्टीचा आस्वाद घेतो; तू आनंद, मनोरंजन आणि अनंत संसारिक सुखामध्ये मग्न आहे.

ਬਹੁਤੁ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਇਸੀ ਵਰਤਹਿ ਹੋਇ ਅਫਾਰ ॥
तू इतरांना खूप आदेश देता आणि लोकांशी उद्धटपणे वागतो.

ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥੧॥
तू कर्ता-पुरुष परमेश्वराचे स्मरण करत नाहीस, म्हणूनच तू स्वार्थी, अज्ञानी आणि असंस्कृत आहेस. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥
हे माझ्या मना! खरा आनंद आणि समृद्धी देणारा फक्त तो परमेश्वर आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मनुष्याच्या सत्कर्मानेच त्याला गुरूची प्राप्ती होते आणि गुरूंच्या अपार कृपेनेच त्याला परमेश्वराची प्राप्ती होते. ॥१॥ रहाउ॥

ਕਪੜਿ ਭੋਗਿ ਲਪਟਾਇਆ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ ॥
अरे मुर्खा! तू सुंदर कपडे परिधान करण्यात, विविध प्रकारचे पदार्थ खाण्यात आणि सोन्या-चांदीचे दागिने आणि मालमत्ता इत्यादी गोळा करण्यात व्यस्त आहे.

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਰੰਗੇ ਕੀਏ ਰਥ ਅਥਾਕ ॥
आपण सुंदर घोडे आणि हत्ती प्राप्त केले आहे तसेच अनेक प्रकारचे रथ तुझ्याजवळ आहे.

ਕਿਸ ਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ਬਿਸਰਿਆ ਸਭ ਸਾਕ ॥
या वैभवात तू इतका रमून गेला आहेस की तुझ्या सर्व नातेवाईकांकडेही दुर्लक्ष करून त्यांना विसरला आहेस.

ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਪਾਕ ॥੨॥
तो या सृष्टीचा निर्माता परमेश्वराला विसरला आहे आणि परमेश्वराच्या नावाशिवाय तो अपवित्र आहे. ॥२॥

ਲੈਦਾ ਬਦ ਦੁਆਇ ਤੂੰ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਇਕਤ ॥
लोकांचा शाप घेऊन तुम्ही एवढा पैसा जमा केला आहे.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਪਤੀਆਇਦਾ ਸੋ ਸਣੁ ਤੁਝੈ ਅਨਿਤ ॥
ज्यांच्या सुखासाठी तू हे सर्व करतोस ते नातेवाईकही तुझ्या सोबत नाश पावतील.

ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਵਿਆਪਿਆ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ॥
हे अहंकारी माणसा! तू गर्विष्ठ आहे आणि अभिमानाने वावरतो तसेच स्वतःच्या इच्छांनुसारच तू वागतो.

ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ॥੩॥
वाईट मार्गाचा अवलंब करून परमेश्वराला विसरलेल्या व्यक्तीला ना जात ना कोणता आदर असतो. ॥३॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਇਕੋ ਸਜਣੁ ਸੋਇ ॥
सतगुरुंनी कृपापूर्वक मला त्या परमात्म्याशी जोडले आहे जो माझा एकमेव मित्र आणि एकमेव आधार आहे.

ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹੈ ਕਿਆ ਮਾਣਸ ਹਉਮੈ ਰੋਇ ॥
परमेश्वराच्या भक्तांचे रक्षण करणारा परमेश्वरच आहे. गर्विष्ठ लोक गर्विष्ठपणाने व्यर्थ शोक का करतात?

ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥
परमेश्वर आपल्या भक्तांना जे काही आवडते ते करतो. त्याच्या दरबारात त्याच्या भक्तांची कोणतीही विनंती नाकारली जात नाही.

ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੭੧॥
हे नानक! परमेश्वराच्या प्रेमात बुडालेला मनुष्य संपूर्ण जगामध्ये प्रकाशाचा किरण बनतो. ॥४॥१॥ ७१ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਮਨਿ ਬਿਲਾਸੁ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਘਣਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭੂਲਿ ਖੁਸੀਆ ॥
हे मानव! तुझे मन जीवनाचा उद्देश विसरले आहे कारण ते आनंदात, मनोरंजन करण्यात खोल आणि असंख्य विलासात आणि डोळ्यांच्या तृष्णांमध्ये मग्न आहे.

ਛਤ੍ਰਧਾਰ ਬਾਦਿਸਾਹੀਆ ਵਿਚਿ ਸਹਸੇ ਪਰੀਆ ॥੧॥
गादीचा वारसा लाभलेल्या छत्रपती बादशाहही संशयात आहे. ॥ १॥

ਭਾਈ ਰੇ ਸੁਖੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥
हे भावा! सत्संगात मोठा आनंद मिळतो.

ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨਿ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਦੁਖੁ ਸਹਸਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्या नाशिवात त्या सृष्टीनिर्मात्याने चांगले कर्म लिहून ठेवले असेल त्याच्या सर्व चिंता नष्ट होतात.॥१॥ रहाउ ॥

ਜੇਤੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਾ ਤੇਤੇ ਭਵਿ ਆਇਆ ॥
जरी एखाद्या व्यक्तीने जगातील सर्व सुंदर ठिकाणे आणि स्थळांना भेट दिली असेल तरी

ਧਨ ਪਾਤੀ ਵਡ ਭੂਮੀਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਪਰਿਆ ॥੨॥
'हे माझे, हे माझे' असे सांगणारे धनदांडगे आणि मोठे जमीनदार यांचा शेवटी अंत झाला आहे.. ॥२॥

ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਨਿਸੰਗ ਹੋਇ ਵਰਤੈ ਅਫਰਿਆ ॥
ते निर्भयपणे आदेश जारी करतात आणि सर्व काम उद्धटपणे करतात.

ਸਭੁ ਕੋ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿ ਲਇਓਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਾਕੁ ਰਲਿਆ ॥੩॥
जर त्याने सर्वांवर वश केले असते, परंतु परमेश्वराच्या नावाशिवाय ते धुळीत मिसळतात.

ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਸੇਵਕਾ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦਰਿ ਖਰਿਆ ॥
तेहतीस कोटी देवी-देवता, सिद्ध इत्यादी कर्मचारी आणि अभ्यासक परिचारका सारखे परमेश्वराच्या दरबारात उभे होते.

ਗਿਰੰਬਾਰੀ ਵਡ ਸਾਹਬੀ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨੁ ਥੀਆ ॥੪॥੨॥੭੨॥
पर्वत, महासागर आणि विशाल साम्राज्यावर सत्ता आहे (तरीही देवाच्या नावाशिवाय), सहे नानक! ही सर्व स्वप्ने बनली आहेत.॥ ४॥ २॥ ७२ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਪੋਲੀਐ ਵਿਣੁ ਬੁਝੇ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਿ ॥
मनुष्य रोज सकाळी उठून आपल्या शरीराची काळजी घेतो, परंतु जोपर्यंत त्याला परमेश्वराचे ज्ञान होत नाही तोपर्यंत तो मूर्ख आणि अज्ञानी राहतो.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਛੁਟੈਗੀ ਬੇਬਾਣਿ ॥
जर तुम्ही परमेश्वराचे नामस्मरण केले नाही तर शेवटी तुमचे शरीर स्मशानभूमीत सोडले जाईल.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥੧॥
या देहात म्हणजेच मनुष्यरूपात राहून जर आपण सतगुरूंना आपल्या हृदयात ठेवले तर आपल्याला सदैव सुखाची प्राप्ती होईल.

ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੂੰ ਆਇਆ ਲਾਹਾ ਲੈਣਿ ॥
हे नश्वर प्राणी! लाभ मिळविण्यासाठी तुम्ही मानवी रूपात आला आहात.

ਲਗਾ ਕਿਤੁ ਕੁਫਕੜੇ ਸਭ ਮੁਕਦੀ ਚਲੀ ਰੈਣਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्राणी! तुम्ही निरुपयोगी कामात का गुंतला आहात? त्यामुळे हळूहळू तुमचे संपूर्ण आयुष्यच संपुष्टात येत आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਕੁਦਮ ਕਰੇ ਪਸੁ ਪੰਖੀਆ ਦਿਸੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥
ज्याप्रमाणे पशू-पक्षी खेळात मग्न राहतात आणि मृत्यूबद्दल काहीही विचार करत नाहीत.

ਓਤੈ ਸਾਥਿ ਮਨੁਖੁ ਹੈ ਫਾਥਾ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥
प्राणी आणि पक्ष्यांप्रमाणे, माया (सांसारिक संपत्ती आणि शक्ती) मध्ये अडकल्यामुळे मनुष्य सुद्धा आपला मृत्यू विसरला आहे.

ਮੁਕਤੇ ਸੇਈ ਭਾਲੀਅਹਿ ਜਿ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥
केवळ त्या व्यक्तींनाच माया (सांसारिक संपत्ती आणि शक्ती) च्या प्रभावापासून मुक्त केले जाते जे परमेश्वराचे नामस्मरण करतात.

ਜੋ ਘਰੁ ਛਡਿ ਗਵਾਵਣਾ ਸੋ ਲਗਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ज्या घराचा त्याग करून खाली करावे लागते ते घर मनाशी जोडलेले असते. येथे घराचा अर्थ जीवाला प्रिय असलेले आपले शरीर असा आहे.

ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਤੁਧੁ ਵਰਤਣਾ ਤਿਸ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਹਿ ॥
तुम्हाला कुठे जाऊन राहावे लागेल याची पर्वा नाही.

ਫਾਥੇ ਸੇਈ ਨਿਕਲੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥
जे जीव गुरूच्या चरणी आश्रय घेतात, त्यांना फाशीपासून म्हणजेच जीवन-मृत्यूच्या चक्रातून मोक्ष प्राप्त होतो.॥३॥

ਕੋਈ ਰਖਿ ਨ ਸਕਈ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਇ ॥
गुरूशिवाय कोणत्याही व्यक्तीचा उद्धार होऊ शकत नाही. असे करणारा मला दुसरे कोणी दिसत नाही.

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲਿ ਕੈ ਆਇ ਪਇਆ ਸਰਣਾਇ ॥
सगळीकडे शोधल्यानंतर शेवटी मी गुरूच्या आश्रयस्थानात आलो आहे.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਡੁਬਦਾ ਲਇਆ ਕਢਾਇ ॥੪॥੩॥੭੩॥
हे नानक! मी सांसारिक सुखाच्या मोहात बुडत होतो, पण सत्य स्वरूप परमेश्वराने माझे रक्षण केले आणि मला वाचवले. ॥४ ॥ ३ ॥ ७३ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥
तुम्ही त्या जगात क्षणभर पाहुणे म्हणून आला आहात, म्हणून तुम्ही परमेश्वराचे नामस्मरण करण्यास सुरुवात करा.

ਮਾਇਆ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਸਮਝੈ ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰੁ ॥
परंतु मनुष्य हा आसक्ती आणि वासनेत मग्न आहे आणि या मूर्खाला जीवनाचा खरा उद्देश समजू शकत नाही.

ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ਪਰਿਆ ਵਸਿ ਜੰਦਾਰ ॥੧॥
जेव्हा तो या जगातून जाईल आणि यमाच्या ताब्यात येईल तेव्हा त्याला पश्चात्ताप होईल. ॥१॥

ਅੰਧੇ ਤੂੰ ਬੈਠਾ ਕੰਧੀ ਪਾਹਿ ॥

हे अज्ञानी माणसा! तू काळाच्या नदीच्या तीरावर बसला आहेस. म्हणजेच तू मृत्यूच्या सागराच्या किनारी बसला आहे.

ਜੇ ਹੋਵੀ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

जर तुमची पूर्वीची कर्मे चांगली असतील तर तुम्हाला गुरुचा उपदेश मिळू शकते. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰੀ ਨਾਹੀ ਨਹ ਡਡੁਰੀ ਪਕੀ ਵਢਣਹਾਰ ॥

ज्याप्रमाणे कच्चे पीक, अर्धवट पिकलेले किंवा पूर्ण पिकलेले पीक कोणत्याही टप्प्यावर काढता येते, त्याचप्रमाणे बालपण, तारुण्य किंवा वृद्धापकाळात कधीही मृत्यू येऊ शकतो.

ਲੈ ਲੈ ਦਾਤ ਪਹੁਤਿਆ ਲਾਵੇ ਕਰਿ ਤਈਆਰੁ ॥

ज्याप्रमाणे कापणी करणारे विळा घेऊन शेतकऱ्याच्या हाकेवर पीक काढण्यासाठी सज्ज होतात, त्याचप्रमाणे यमाच्या आज्ञेवरून यमदूत कधीही माणसांचे प्राण घेऊन जाण्यासाठी फास घेऊन येतात.

ਜਾ ਹੋਆ ਹੁਕਮੁ ਕਿਰਸਾਣ ਦਾ ਤਾ ਲੁਣਿ ਮਿਣਿਆ ਖੇਤਾਰੁ ॥੨॥

जेव्हा शेतकरी आदेश देतो तेव्हा कापणी करणारे संपूर्ण शेत कापतात आणि त्याचे मोजमाप करतात आणि त्यांचा मोबदला घेतात, त्याचप्रमाणे परमेश्वराने आदेश दिल्यावर यमदूत माणसाच्या शरीरातील शेताचे मोजमाप करतात, म्हणजेच ते श्वास मोजतात आणि ते पूर्ण होताच शरीर रूपी शेत श्वास रूपी पिकापासून रिकामे करतात. ॥२॥

ਪਹਿਲਾ ਪਹਰੁ ਧੰਧੈ ਗਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰਿ ਸੋਇਆ ॥

मानवी जीवनाचा पहिला भाग बाल्यावस्थेत खेळण्यात आणि दुसरा भाग किशोरावस्थेत गाढ झोप घेण्यास व्यतीत होतो.

ਤੀਜੈ ਝਾਖ ਝਖਾਇਆ ਚਉਥੈ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ॥

तारुण्याचा तिसरा भाग निरुपयोगी सांसारिक कामात घालवला गेला आणि चौथा भाग म्हातारपणाच्या आगमनाने कालरूपी दिवस उजाडतो.

ਕਦ ਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਆ ॥੩॥

इतके दिवस मला तो परमेश्वराने ज्याने मला हे मानवी शरीर दिले आहे ते आठवले नाही. ॥३॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ਕੀਆ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥
गुरुजी म्हणतात की संतांच्या संगतीसाठी मी माझे प्राण अर्पण केले आहेत.

ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਝੀ ਮਨਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥
मला सतगुरुंच्या रूपात असा मित्र मिळाला आहे, ज्यांच्याद्वारे माझ्या मनात परमेश्वराच्या ज्ञानाचा प्रकाश उदयास आला आहे.

ਨਾਨਕ ਡਿਠਾ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥੭੪॥
हे नानक! सर्वांसोबत राहणाऱ्या त्या परमेश्वराला मनापासून अनुभवा. ॥४॥ ४॥ ७४ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਸਭੇ ਗਲਾ ਵਿਸਰਨੁ ਇਕੋ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਉ ॥
मी सर्व काही विसरु शकतो, पण परमेश्वराला मी कधीही विसरणार नाही.

ਧੰਧਾ ਸਭੁ ਜਲਾਇ ਕੈ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥
मला सर्व सांसारिक अडचणींपासून मुक्त केल्यामुळे गुरूंनी मला जीवनाचा खरा उद्देश देऊन आशीर्वाद दिला आहे.

ਆਸਾ ਸਭੇ ਲਾਹਿ ਕੈ ਇਕਾ ਆਸ ਕਮਾਉ ॥
मनातील सर्व आशा सोडून माझ्या मनात एकच आशा आहे, ती म्हणजे परमेश्वराला भेटण्याची आशा आहे.

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਅਗੈ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥
सतगुरुंची पूर्ण सेवा करणाऱ्याला परलोकात परमेश्वराच्या दरबारात बसण्याचा मान मिळतो. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ ॥
हे माझ्या मना! निर्माणकर्त्याची स्तुती करा.

ਸਭੇ ਛਡਿ ਸਿਆਣਪਾ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आपल्या सर्व हुशार युक्त्या सोडून द्या आणि नम्रपणे गुरूंच्या चरणी आश्रय घ्या. ॥१॥ रहाउ॥

ਦੁਖ ਭੁਖ ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਜੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥

सर्व गुण आणि आनंद देणारा परमेश्वर जर हृदयात वास करत असेल तर दुःख आणि लालसा यापासून मुक्ती मिळते.

ਕਿਤ ਹੀ ਕੰਮਿ ਨ ਛਿਜੀਐ ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

जर तो सद्‌गुरू माणसाच्या हृदयात वास करत असेल तर त्याला कोणत्याही कामात अपयश येत नाही.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਖਹਿ ਹਥ ਦੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

परमेश्वरा ! तुम्ही ज्या व्यक्तीचे रक्षण करता त्या व्यक्तीला कोणीही इजा करु शकत नाही.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੨॥

आनंद देणाऱ्या गुरूच्या आज्ञेनुसार वागणे उत्तम, कारण ते व्यक्तीचे सर्व दोष धुवून पवित्र करतात. ॥२॥

ਸੇਵਾ ਮੰਗੈ ਸੇਵਕੋ ਲਾਈਆਂ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥

देवा, तुझा सेवक तुझ्या सेवेचा आनंद घेणा यांची सेवा करण्यास विनंति करतो.भक्तांनी परमेश्वराला प्रार्थना करावी की हे परमेश्वरा ! या सेवकाला तुम्ही ज्यांना तुमच्या सेवेत ठेवले आहे त्यांची सेवा करायची आहे.

Page 44

ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਮਸਕਤੇ ਤੂਠੈ ਪਾਵਾ ਦੇਵ ॥
हे परमेश्वरा ! जर तुम्ही तुमचा दयाळूपणा दाखवला तर संतांच्या सहवासाचा आणि सेवेचा मला आशीर्वाद लाभू शकतो.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਗਤਿ ਸਾਹਿਬੈ ਆਪੇ ਕਰਣ ਕਰੇਵ ॥
सृष्टीची सर्व कार्ये परमेश्वराच्या अधिपत्याखाली आहेत, तोच सर्व काही करतो आणि करवून घेतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਮਨਸਾ ਸਭ ਪੂਰੇਵ ॥੩॥
माझ्या सर्व आशा आणि इच्छा पूर्ण करणाऱ्या खऱ्या गुरूंना मी स्वत: ला समर्पित करतो.॥३॥

ਇਕੋ ਦਿਸੈ ਸਜਣੋ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮੀਤੁ ॥
मी त्या परमेश्वरालाच माझा जोडीदार मानतो; फक्त तोच माझा भाऊ आणि मित्र आहे.

ਇਕਸੈ ਦੀ ਸਾਮਗਰੀ ਇਕਸੈ ਦੀ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥
संपूर्ण विश्वाची संपूर्ण सामग्री एका परम परमेश्वराची आहे आणि फक्त त्या हरीने सर्व गोष्टींचे नियमन केले आहे.

ਇਕਸ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਾ ਹੋਆ ਨਿਹਚਲੁ ਚੀਤੁ ॥
जेव्हा माझे मन परमेश्वरात लीन झाले, तेव्हाच माझे मन शांत झाले.

ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕੀਤੁ ॥੪॥੫॥੭੫॥
हे नानक! सत्य नाम हेच त्याच्या हृदयाचे अन्न आहे, सत्य नाम हेच त्याचे वस्त्र आहे आणि त्याने सत्य नामालाच आपला आश्रय बनवले आहे.॥ ४ ॥ ५॥ ७५ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਸਭੇ ਥੋਕ ਪਰਾਪਤੇ ਜੇ ਆਵੈ ਇਕੁ ਹਥਿ ॥
एका परमेश्वराची प्राप्ती केल्याने जीवनातील सर्व गोष्टी (सुख आणि आनंद) प्राप्त होतात.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਕਥਿ ॥
जेव्हा एखाद्याने परमेश्वराचे नामस्मरण केले तेव्हा मौल्यवान मानवी जीवन फलदायी होते.

ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤੇ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਮਥਿ ॥੧॥
ज्याच्या कपाळावर श्रेष्ठ भाग्य लिहिलेले असते, तो आपल्या गुरूंच्या कृपेने परमेश्वराची प्राप्ती करतो. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਏਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वराच्या नामस्मरणावर लक्ष केंद्रित कर.

ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਸਭ ਧੰਧੁ ਹੈ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹੁ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराशिवाय इतर सर्व कृती-धर्म आपत्ती आहेत. संपत्तीची लालसा ठेवणे खोटे आहे. ॥ १॥ रहाउ॥

ਲਖ ਖੁਸੀਆ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
सतगुरुंचा आशीर्वाद मिळाला तर लाखो राज्ये (उच्च पदे) आणि ऐश्वर्य आणि वैभवाचे सुख त्यांच्या चरणी पसरेल.

ਨਿਮਖ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥
जर सतगुरु क्षणभरासाठीही परमेश्वराच्या नावावर कृपा केली तर माझा आत्मा आणि शरीर शांत होईल.

ਜਿਸ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥੨॥
ज्या मनुष्याच्या नशिबात त्याच्या पूर्वीच्या कर्माचे भाग्य लिहिले आहे, तोच सतगुरुच्या चरणी शरण घेतो. ॥२॥

ਸਫਲ ਮੂਰਤੁ ਸਫਲਾ ਘੜੀ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥
तो मुहूर्त आणि क्षणही फलदायी असतो जेव्हा सत्य स्वरूप परमेश्वरावर प्रेम केले जाते.

ਦੂਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
ज्या मनुष्याला परमेश्वराच्या नामाचा आधार आहे त्याला कोणतेही दु:ख किंवा वेदना होत नाहीत.

ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿਆ ਸੋਈ ਉਤਰਿਆ ਪਾਰਿ ॥੩॥
ज्या व्यक्तीला गुरूंनी आपल्या हाताने तारले आहे, तो अस्तित्त्वाचा सागर पार करतो.॥३॥

ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਸੰਤ ਸਭਾ ॥
ते ठिकाण अतिशय पवित्र आणि सुंदर आहे, जिथे परमेश्वराच्या नामाचा महिमा (सत्संग) होतो.

ਢੋਈ ਤਿਸ ਹੀ ਨੋ ਮਿਲੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਲਭਾ ॥
परमेश्वराच्या दरबारात केवळ त्या व्यक्तीलाच आश्रय मिळतो, ज्याला पूर्णपणे गुरुदेव प्राप्त झाले आहेत.

ਨਾਨਕ ਬਧਾ ਘਰੁ ਤਹਾਂ ਜਿਥੈ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੪॥੬॥੭੬॥
हे नानक! गुरुमुख प्राण्याने आपले घर तिथे बनवले आहे जिथे मृत्यू नाही, जन्म नाही आणि वृद्धत्व नाही.

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਸੋਈ ਧਿਆਈਐ ਜੀਅੜੇ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥
हे मानवा! त्या परमेश्वराचे ध्यान करा जो राजे-सम्राटांचा राजा आहे.

ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸ ਮਨ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥
ज्या परमेश्वरावर सर्वांचा विश्वास आहे त्या परमेश्वरावर आशा ठेवा.

ਸਭਿ ਸਿਆਣਪਾ ਛਡਿ ਕੈ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥
सर्व हुशार युक्त्या सोडून द्या आणि नम्रपणे गुरूंच्या चरणी आश्रय घ्या. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ॥
हे माझ्या मना ! सुख आणि शांतीने परमेश्वराचे नामस्मरण कर.

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਗੁਣ ਗੋਇੰਦ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
दिवसाचे आठही प्रहर परमेश्वराचे ध्यान करा आणि दररोज गोविंद-हरीचे गुणगान गा. ॥१॥ रहाउ॥

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਮਨਾ ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
हे माझ्या मना! ज्या परमेश्वराच्या रूपासारखा मोठा दुसरा कोणी नाही, तू त्या परमेश्वराच्या आश्रयाने राहा.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥
त्याची उपासना केल्याने परम आध्यात्मिक सुख प्राप्त होते आणि दुःख-वेदना यांचा समूळ नाश होतो.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥
म्हणून सदैव त्या परमात्म्याच्या सेवेत म्हणजेच त्यांचे गुणगान गाण्यात मग्न राहा. ॥२॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥
पवित्र व्यक्तीच्या सहवासात मन पवित्र होते आणि मृत्यूच्या भीतीपासून मुक्त होते.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥
तो परमेश्वर सुख देणारा आणि भयाचा नाश करणारा आहे, म्हणून त्याचे नामस्मरण करा.

ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਤਾਂ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੩॥
त्याचे सर्व व्यवहार सोडवले जातात ज्यावर दयाळू परमेश्वर आपली कृपा देतो.

ਬਹੁਤੋ ਬਹੁਤੁ ਵਖਾਣੀਐ ਊਚੋ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥
तो परमेश्वर सर्वांत मोठा आहे असे म्हणतात आणि त्याचे निवासस्थान सर्वोच्च आहे.

ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥
त्याला रंग किंवा रूप नाही; त्याच्या किमतीचा अंदाज लावला जाऊ शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਅਪੁਣਾ ਨਾਉ ॥੪॥੭॥੭੭॥
हे सत्य परमेश्वरा ! कृपया नानाकवर दया दाखवा आणि त्याला तुझ्या चिरंतन नावाने आशीर्वाद द्या.

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸੋ ਸੁਖੀ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਹੋਇ ॥
जो मनुष्य परमेश्वराचे नामस्मरण करतो तो या जगात सुखी राहतो आणि परमेश्वराच्या सभेत त्याचा चेहरा उजळतो-तेजस्वी होतो.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਗਟੁ ਸਭਨੀ ਲੋਇ ॥
परंतु परमेश्वराचे नाम गुरूद्वारेच प्राप्त होते आणि ते सर्व जगांत प्रसिद्ध होते.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥
तो सत्य स्वरूप परमेश्वर चांगल्या संगतीच्या घरी वास करतो. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
हे माझ्या मना! तू हरी-परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन कर.

ਨਾਮੁ ਸਹਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਆਗੈ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण केवळ परमेश्वराच्या नामाचे स्मरण नेहमीच आपल्यासोबत राहते आणि आपल्याला पुढे जाऊन यमाच्या दु:खापासून मुक्त होण्यास मदत करते. ॥ १॥ रहाउ॥

ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਵਨੈ ਆਵਹਿ ਕਾਮਿ ॥
हे मानवा ! जगाने दिलेला आदर कधीच उपयोगी पडत नाही.

ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੰਗੁ ਸਭੁ ਫਿਕਾ ਜਾਤੋ ਬਿਨਸਿ ਨਿਦਾਨਿ ॥
माया (सांसारिक संपत्ती आणि शक्ती) सर्व सुख तात्पुरते आहेत आणि शेवटी ते नष्ट होतात.

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥੨॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वर आहे तो सद्‌गुण बनतो आणि तो सर्वत्र ओळखला जातो. ॥२॥

ਸਾਧੂ ਕੀ ਹੋਹੁ ਰੇਣੁਕਾ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ॥
हे मानवा ! तुझ्या अहंकाराचा त्याग करा आणि गुरुंच्या शिकवणींचा नम्रपणे स्वीकार करा.

ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਛਡਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥
हे माझ्या मना! सर्व चतुराई आणि इतर प्रयत्न सोडून द्या, गुरूच्या आश्रयस्थानात राहा आणि त्याच्या शिकवणुकीचे पालन करा.

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਰਤਨੁ ਹੋਇ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥੩॥
केवळ त्या व्यक्तीला परमेश्वराच्या नावाचे रत्न प्राप्त होते, ज्यांच्या भाग्यरेषा उजळ असतात. ॥३ ॥

ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਈਹੋ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥
हे बंधूंनो! फक्त त्या व्यक्तीला परमेश्वराचे नाव प्राप्त होते, ज्याला तो स्वत: ते देतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਬਿਨਸੈ ਹਉਮੈ ਤਾਪੁ ॥
अहंकाराच्या रोगावर मात केलेली व्यक्तीच सतगुरुची सेवा करू शकते.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ॥੪॥੮॥੭੮॥
हे नानक! ज्याला गुरु सापडला, त्याची सर्व दु:खं नष्ट झाली. ॥४॥८॥७८॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਇਕੁ ਪਛਾਣੂ ਜੀਅ ਕਾ ਇਕੋ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥
फक्त परमेश्वरच माणसाला ओळखतो आणि तोच त्याचा रक्षक आहे.

ਇਕਸ ਕਾ ਮਨਿ ਆਸਰਾ ਇਕੋ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ॥
तो परमेश्वरच मनुष्याच्या मनाचा आणि जीवनाचा आधार आहे.

ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥
त्या परमात्म्याचा आश्रय घेतल्याने मनुष्य नेहमी सुखाची प्राप्ती करतो. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੁ ॥
हे माझ्या मना! ईश्वरप्राप्तीच्या इतर सर्व पद्धती सोडून द्या.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ਨਿਤ ਇਕਸੁ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रोज फक्त त्या एकाच गुरूंची उपासना करा आणि गुरूंच्या मार्गदर्शनाने त्या एकाच परमेश्वरात विलीन व्हा. ॥१॥ रहाउ ॥

ਇਕੋ ਭਾਈ ਮਿਤੁ ਇਕੁ ਇਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ॥
केवळ परमेश्वरच आपला खरा भाऊ, मित्र आणि पालक आहे.

ਇਕਸ ਕੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ॥
माझ्या मनात त्या परमेश्वराचा आश्रय आहे, ज्याने मला माझा आत्मा आणि हे शरीर दिले आहे.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੨॥
प्रपंचातील सर्वस्व आपल्या अधिपत्याखाली ठेवणारा प्रभू मी माझ्या मनातून कधीही विसरु नये. ॥२॥

ਘਰਿ ਇਕੋ ਬਾਹਰਿ ਇਕੋ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਆਪਿ ॥
तो सर्वव्यापी परमेश्वर हृदयाच्या घरातही विराजमान आहे आणि शरीराबाहेरही उपस्थित आहे तो स्वतः सर्व स्थानी वास करतो.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ ॥
ज्या निर्मात्याने मानव आणि इतर सजीवांची निर्मिती केली आहे त्याचे दिवसातील आठही प्रहर नामस्मरण केले पाहिजे.

ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਨ ਹੋਵੀ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ ॥੩॥
जर तुम्ही परमेश्वराच्या प्रेमात मग्न झालात तर तुमच्या सर्व वेदना, सर्व दुःख नष्ट होतील. ॥३॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
एकच सर्वोच्च ईश्वर आहे आणि दुसरे कोणीही त्याच्यासारखे नाही.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥
माणसाचे जीवन आणि शरीर हे सर्व त्याचे दान आहे, त्याला जे आवडते ते घडते.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਭਇਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੪॥੯॥੭੯॥
हे नानक! मनुष्यही गुरूंद्वारे पूर्ण झाला आहे, कारण तो गुरूकडे वळला आहे आणि परमेश्वराचे नामस्मरण केले आहे.॥ ४॥ ९॥ ७९॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारी राग, पाचवा गुरु:

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨ ॥
ज्यांनी सतगुरुंच्या उपदेशाचे चिंतन केले ते श्रेष्ठ आणि उन्नत होतात.

ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਤਿਨ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ॥
ज्यांच्यावर परमेश्वर स्वतः कृपा करतो त्यांच्या मनात ज्ञान उत्पन्न होते.

ਜਿਨ ਕਉ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥
ज्यांच्या भाग्यात शुभ चिन्हे आहेत, त्यांनाच परमेश्वराच्या नामस्मरणाची प्राप्ती होते. ॥ १॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
हे माझ्या मना! म्हणून तू त्या एका परमेश्वराचे नामस्मरण सदैव कर.

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਊਪਜਹਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण परमेश्वराच्या नामस्मरणानेच मनुष्याच्या जीवनात परम सुख प्राप्त होते आणि तो प्रतिष्ठित

वस्त्र परिधान करून परमेश्वराच्या दरबारात जातो. ॥ १॥ रहाउ॥

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ॥
परमेश्वराची प्रेमळ भक्ती केल्याने मनुष्य जन्म-मृत्यूच्या भयापासून मुक्त होतो.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
संतांच्या सहवासाने मनुष्य शुद्ध होतो, परिणामी स्वामी (भगवान) स्वतः त्याचे पालनपोषण करतात.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥
त्यांच्या येण्या-जाण्याची (जन्म-मृत्यूची) मलिनता दूर होते आणि सतगुरूंच्या दर्शनाने ते पूर्ण होतात. ॥ २॥

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
परम-परमेश्वर सृष्टीतील प्रत्येक कणात विराजमान आहे.

ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
सर्व प्राणिमात्रांचा स्वामी केवळ ईश्वर आहे, दुसरा कोणी नाही.

ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥
परमेश्वराचा आश्रय घेतल्याने जीव जन्म-मृत्यूच्या बंधनातून मुक्त होतो, परमेश्वराच्या इच्छेनुसार सर्व काही घडते. ॥३॥

ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨ ॥
ज्याच्या हृदयात सर्वज्ञ ईश्वर वास करतो, तो पूर्ण आणि सार्वभौम असतो.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲੀ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਹਾਨ ॥
ते मनुष्य त्यांच्या चांगल्या गुणांमुळे महापुरुष होतात. त्याची कीर्ती पवित्र होऊन जगभर पसरते.

ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੧੦॥੮੦॥
हे नानक! जे माझ्या परमेश्वराचे चिंतन करतात त्यांना मी समर्पित आहे.॥ ४॥ १०॥ ८०॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥
सतगुरुंच्या भेटीने सर्व दु:ख नाहीसे होतात आणि आनंदाच्या रुपात भगवंत हृदयात वास करतो.

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
एका परमात्म्याशी संगती केल्याने अंतःकरणात ज्ञानाचा पवित्र प्रकाश उजळून निघाला आहे.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥
ऋषी-मुनींच्या भेटीने माझा चेहरा उजळला आहे आणि माझ्या भूतकाळातील शुभ कर्मांमुळे मला परमेश्वराची प्राप्ती झाली आहे.

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਣੇ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥
सदैव भगवान गोविंद आणि ब्रह्मांडातील सत्य यांचे नामस्मरण करून मी पवित्र झालो आहे.॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
हे माझ्या मना! गुरूंच्या शब्दानेच मला सुख प्राप्त होते.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सतगुरुची सेवा कधीच व्यर्थ जात नाही म्हणजेच गुरूची सेवा नक्कीच फळ देते.॥१॥ रहाउ॥

ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾਂ ਪੂਰੀਆ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
परमेश्वराने माझी इच्छा पूर्ण केली आणि मला नामाचा खजिना मिळाला.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਨੁ ॥
परमेश्वर सदैव तुमच्या सोबत असते आणि तो निरपेक्ष कर्ता आहे, त्याला ओळखा.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥
गुरूंच्या कृपेने नामस्मरण, दानधर्म आणि पवित्र तीर्थयात्रा केल्याने माणसाचा चेहरा उजळतो म्हणजेच कीर्ती प्राप्त होते.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਬਿਨਸਿਆ ਤਜਿਆ ਸਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥
अशा व्यक्तीच्या अंतरात्म्यापासून वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती इत्यादी सर्व नष्ट होतात आणि तो आपल्या अहंकाराचा त्याग करतो. ॥ २ ॥

ਪਾਇਆ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਨਾਮੁ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮ ॥
ज्यांना आपल्या जीवनात परमेश्वराच्या नामस्मरणाचा लाभ झाला आहे, त्याची सर्व कामे पूर्ण होतात.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿਆ ਦੀਆ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥
परमेश्वर स्वतः आपल्या कृपेने अशा जीवांना स्वतःशी जोडून घेतो आणि त्यांना आपल्या नामाचे स्मरण बहाल करतो.

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ਆਪਿ ਹੋਆ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥
परमेश्वराची ज्यांच्यावर कृपा झाली तो मनुष्य जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रातून बाहेर निघतो.

ਸਚੁ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥੩॥
गुरूंची शिकवण समजून घेऊन आणि त्याचे पालन केल्याने एखाद्याला त्याच्या अंतःकरणात परमेश्वराची जाणीव होते.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਰਾਖਦਾ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥
परमेश्वर आपल्या दयाळू नजरेने भक्तांचे त्यांच्या इंद्रियांच्या दुर्गुणांपासून रक्षण करतात.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥
जे परब्रह्माचे गुण हृदयात स्मरण करतात त्यांचे चेहरे या पृथ्वीतलावर आणि परलोकात उजळतात.

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਸਾਰਦੇ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ॥
मनुष्य दिवसाचे आठ प्रहर परमेश्वराच्या गुणांचे गुणगान गातो आणि त्याच्या असीम प्रेमात मग्न असतो.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੋ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੧੧॥੮੧॥
हे नानक! मी सुखाच्या सागर परमब्रह्म यांना मी स्वतःला समर्पित करतो. ॥४॥११॥८१॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
जर मानवाला सतगुरू मिळाल्यास परमेश्वराच्या नामाचा खजिना प्राप्त होतो.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਜਪੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥
हे परमेश्वरा ! कृपा करून माझ्यावर आशीर्वादाचा वर्षाव करा म्हणजे मी तुमचे नामस्मरण करू शकेन.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥
माझे जन्म-मृत्यूचे दु:ख दूर झाले, तर मी माझ्या प्रकृतीवर लक्ष केंद्रित करू शकेन. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇ ॥
हे माझ्या मना! तू परमेश्वराचा आश्रय घे.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्या एका परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन करा, कारण त्या परमेश्वराच्या नामाशिवाय दुसरा कोणी नाही. ॥१॥ रहाउ ॥

ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ॥
त्या परमेश्वराच्या गुणांचे मूल्याचे वर्णन करता येत नाही; तो सद्‌गुणांचा अफाट महासागर आहे.

ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਹੁ ॥
सौभाग्यामुळे तुम्ही सत्संगात भेटा आणि तिथून श्रद्धारूपी किंमत देऊन गुरूंकडून खरी शिकवण विकत घ्या.

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੈ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨॥
त्या सुखसागराची सेवा करा, भक्तीभावाने त्या भगवंताची पूजा करा, तो राजांचाही श्रेष्ठ स्वामी आहे. ॥ २॥

ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥
आपल्याला परमेश्वराच्या चरणकमळाचा आधार आहे कारण त्याच्याशिवाय दुसरा आश्रय नाही.

ਮੈ ਧਰ ਤੇਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੈ ਤਾਣਿ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा ! तू माझा एकुलता एक आधार आहेस आणि मी फक्त तुझ्या सामर्थ्याने अस्तित्वात आहे.

ਨਿਮਾਣਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਣੁ ਤੂੰ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥੩॥

हे परमेश्वरा ! अनादर करणाऱ्यांचा आदर तूच आहेस.ज्यांना तुझा आशीर्वाद लाभला ते तुझ्यात विलीन झाले आहेत. ॥३॥

ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਆਰਾਧੀਐ ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥

आठ प्रहर परमेश्वराच्या नामाचा जप करून त्यांची पूजा करावी.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਧਨੁ ਰਖੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੀ ਜਿੰਦੁ ॥

परमेश्वर आपल्या कृपेने मनुष्याच्या शरीराचे आणि संपत्तीचे भौतिक विकारांपासून रक्षण करतात.

ਨਾਨਕ ਸਗਲੇ ਦੋਖ ਉਤਾਰਿਅਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥੪॥੧੨॥੮੨॥

हे नानक! परमेश्वराने माझ्या सर्व पापांसाठी मला क्षमा केले आहे, कारण तो क्षमाशील आहे. ॥ ४॥ १२॥ ६२॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

श्रीरागु महला ५ ॥

ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਸੁ ਸਚ ਸਿਉ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

भक्त त्या परम सत्याच्या प्रेमात असतात, जो जन्म घेत नाही आणि मरत नाही.

ਨਾ ਵੇਛੋੜਿਆ ਵਿਛੁੜੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

जरी मनुष्याने त्याच्यापासून वेगळे करण्याचा प्रयत्न केला तरी तो विलग होत नाही, कारण तो सर्वांमध्ये व्यापलेला आहे.

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਸੇਵਕ ਕੈ ਸਤ ਭਾਇ ॥

तो परमेश्वर अनाथांच्या दुःखाचा नाश करतो आणि आपल्या भक्तांना आदराने भेटतो.

ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ਗੁਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ਮਾਇ ॥੧॥

हे माझ्या आई ! तो भ्रममुक्त परमेश्वर अद्भुत स्वरूपाचा असून गुरूंनी येऊन मला त्याच्याशी जोडले आहे. ॥१॥

ਭਾਈ ਰੇ ਮੀਤੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

हे भावांनो! त्या परमेश्वराला आपला मित्र बनवा.

Page 47

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਰੀਤਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੁਖੀ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
प्रापंचिक सुख, प्रेम हे व्यक्तीला भ्रमित करणारे असते. यात कोणीही खूश दिसत नाही. ॥१॥ रहाउ॥

ਦਾਨਾ ਦਾਤਾ ਸੀਲਵੰਤੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥
तो परमेश्वर सर्वज्ञ, महान दाता, पुण्यवान, पवित्र, सुंदर आणि अनंत आहे.

ਸਖਾ ਸਹਾਈ ਅਤਿ ਵਡਾ ਊਚਾ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ॥
तो मनुष्याचा सहचर, सहाय्यक, महान, अनंत, विशाल आणि सर्वोच्च आहे.

ਬਾਲਕੁ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਣੀਐ ਨਿਹਚਲੁ ਤਿਸੁ ਦਰਵਾਰੁ ॥
परमेश्वराला ना बालक समजावे, ना वृद्ध समजावे, त्या परमेश्वराचा दरबार सदैव स्थिर असतो.

ਜੋ ਮੰਗੀਐ ਸੋਈ ਪਾਈਐ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥
आपण परमेश्वराला भक्तिभावाने जी काही प्रार्थना करतो, ते सर्वकाही आपल्याला त्याच्याकडूनच मिळते. सर्व गुणांनी युक्त असा परमेश्वर निराधारांचा आश्रय आहे.

ਜਿਸੁ ਪੇਖਤ ਕਿਲਵਿਖ ਹਿਰਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹੋਵੈ ਸਾਂਤਿ ॥
परमेश्वराला पाहून आपली सर्व पापे नष्ट होतात; मन आणि शरीर शांत होतात.

ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਕੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਂਤਿ ॥
मनातील सर्व गैरसमज नाहीसे होतात, एकाग्र होऊन त्या परमेश्वराचे स्मरण करावे.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਨਵਤਨੁ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥
तो परमेश्वर गुणांचे भांडार आहे, तो सदैव निरोगी व परोपकारी आहे. त्याची करुणा अमर्याद आहे.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧੀਐ ਦਿਨੁ ਵਿਸਰਹੁ ਨਹੀ ਰਾਤਿ ॥੩॥
रात्रंदिवस त्याला कधीही विसरू नका, त्या परमात्म्याची आराधना करत राहा. ॥३॥

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਖਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥
ज्याच्या नशिबात सत्कर्मे लिहिली आहेत त्याचा गोविंद जवळचा मित्र झाला आहे.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪੀ ਸਭੋ ਸਗਲ ਵਾਰੀਐ ਇਹ ਜਿੰਦੁ ॥
मी माझे शरीर, मन, संपत्ती आणि सर्व काही त्याला समर्पित करतो आणि मी हे जीवन देखील त्याला समर्पित करतो.

ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹਦੂਰਿ ਸਦ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਵਿੰਦੁ ॥
सर्वव्यापी परमेश्वर सदैव आपल्या समोर असलेल्या जीवांना पाहतो आणि त्यांचे ऐकतो. तो प्रत्येकाच्या हृदयात विराजमान असतो.

ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਨੋ ਪਾਲਦਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥੪॥੧੩॥੮੩॥
परमेश्वर इतका प्रेमळ आणि दयाळू आहे की तो कृतघ्नांचीही काळजी घेतो. हे नानक! तो परमेश्वर सदैव क्षमाशील आहे. ॥४ ॥१३ ॥८३ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਆ ਰਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸਵਾਰਿ ॥
ज्या परमेश्वराने आपल्याला आपले मन, शरीर, संपत्ती इत्यादी दिले आहेत आणि आपल्याला चांगले ठेवले आहे.

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਥਾਪਿਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥
त्याने आपल्या शरीराला सामर्थ्याने आशीर्वाद दिला आहे आणि त्यामध्ये त्याने अनंत प्रकाश टाकला आहे.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਅੰਤਰਿ ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥
त्या परमेश्वराची सदैव उपासना केली पाहिजे आणि त्याला आपल्या हृदयात ठेवले पाहिजे. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वराशिवाय इतर कोणतही असे समर्थ नाही.

ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਰਹੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सदैव त्या परमेश्वराचा आश्रय घेतल्याने तुझ्यावर कोणतेही संकट येणार नाही. ॥ १॥ रहाउ ॥

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕਾ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ ॥
दागिने, खजिना, मोती, सोने आणि चांदी (सर्व सांसारिक संपत्ती) शेवटी मृत्यूच्या वेळी आपल्यासाठी मातीसारखे असतील.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪਾ ਕੂੜੇ ਸਭੇ ਸਾਕ ॥
आई, वडील, मुले आणि नातेवाईक-सर्व संबंध खोटे आहेत (अल्पकालीन).

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਈ ਮਨਮੁਖ ਪਸੁ ਨਾਪਾਕ ॥੨॥
स्वत: ची इच्छाशक्ती असलेला व्यक्ती जो त्याच्या निर्माणकर्त्यास ओळखत नाही, तो एक अपवित्र पशू आहे.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ॥
परमेश्वर शरीराच्या आत आणि बाहेर आहे, तो प्रत्येक वस्तूत, प्रत्येक जागी असतो पण मनुष्य त्याला स्वतःपेक्षा वेगळा समजतो.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੀ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੂਰਿ ॥
मनुष्याच्या मनात सुखाची लालसा असते, तो इंद्रियसुखांमध्ये रमलेला असतो आणि त्याचे हृदय अहंकार आणि असत्यतेने भरलेले असते.

ਭਗਤੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਆਵਹਿ ਵੰਞਹਿ ਪੂਰ ॥੩॥
परमेश्वराच्या भक्ती आणि नामस्मरणापासून वंचित राहिल्यामुळे मनुष्याचे समुदाय विविध योनीत अडकून ते या संसारात येत-जात राहतात. ॥ ३॥

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣਹਾਰ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਰਿ ਦਇਆ ॥
हे करुणा संपन्न ब्रह्मा ! या प्राण्यांवर दया करा आणि त्यांचे संरक्षण करा.

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋਇ ਨ ਰਖਨਹਾਰੁ ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਜਮ ਭਇਆ ॥
यमराज खूप भयंकर आहेत. परमेश्वराशिवाय दुसरा कोणी रक्षण करणारा नाही.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰਉ ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਹਰਿ ਮਇਆ ॥੪॥੧੪॥੮੪॥
नानकजी म्हणतात की हे प्रभु! मी तुझे नाव विसरु नये म्हणून मला आशीर्वाद द्या.॥४॥१४॥८४॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਅਰੁ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ਰਾਜ ਰੂਪ ਮੈ ਦੇਸੁ ॥
मनुष्य अभिमानाने म्हणतो की, हे शरीर, मन आणि संपत्ती माझे आहे, या देशावरची सत्ता माझी आहे.

ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਬਨਿਤਾ ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੁ ਰੰਗ ਅਰੁ ਵੇਸ ॥
मी दिसायला सुंदर आहे आणि मला एक मुलगा, एक पत्नी, एक मुलगी आहे आणि मी एकटाच अनेक रंगांचा वेष धारण करू शकतो.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਈ ਕਾਰਜਿ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਿ ॥੧॥
ज्याच्या अंत:करणात परमेश्वराचे नाव नाही, त्याने केलेले कार्य कोणी मोजत नाही. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਨਿਤ ਸਾਧ ਕੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रोज ऋषी-मुनींच्या संगतीत राहण्याचा प्रयत्न करा आणि गुरूंच्या चरणी मन एकाग्र करा. ॥१॥ रहाउ॥

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਈਐ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण हेच मनुष्यासाठी सर्व प्रकारचा खजिना आहे आणि परमेश्वराचे नामस्मरण माणसाच्या कपाळावर सौभाग्य अंकित झाला तरच करता येईल.

ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥
गुरूंच्या उपदेशांचे नम्रपणे पालन करून आपली सर्व कार्ये पूर्ण होतात.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਗੁ ॥੨॥
अहंकार आणि संशयाचे रोग बाहेर टाकले जातात; आणि आपण जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात बाहेर निघून मोक्ष प्राप्त करतो. ॥२॥

ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਤੂ ਸਾਧ ਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਉ ॥
म्हणूनच हे जीव! अडुसष्ठ तिर्थींना स्नान केल्याप्रमाणे पवित्र असलेल्या ऋषीचा सहवास तू ठेव.

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੇ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥
परमेश्वराच्या नामस्मरणाने तुमचा आत्मा, प्राण, मन आणि शरीर सुखी होईल आणि हीच जीवनाची खरी इच्छा आहे.

ਐਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਾਈਆ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥੩॥
याचा अर्थ इथे तुम्हाला या जगात मान मिळेल आणि परमेश्वराच्या दरबारात उत्तम पदही मिळेल. ॥३॥

ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਹੀ ਹਾਥਿ ॥
अकालपुरुष स्वतःच कर्ता आणि कार्ये करून घेणारा आहे. ईश्वर सर्व कर्ता आहे, सर्व काही त्याच्या अधीन आहे.

ਮਾਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲਦਾ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਾਥਿ ॥
तो सर्वव्यापी परमेश्वर प्रत्येक कणात विराजमान आहे, जो स्वतःच मारणारा आणि जीवन देणारा आहे. तो आतल्या आणि बाहेरील जीवांचा सोबती आहे.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਨਾਥ ॥੪॥੧੫॥੮੫॥
हे नानक! परमेश्वर सर्व प्राणिमात्रांचा स्वामी आहे, म्हणून मी त्याच्या शरणात आलो आहे. ॥४॥१५॥८५॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਸਰਣਿ ਪਏ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੇ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥
जेव्हा माझे गुरू माझ्यावर कृपाळू झाले तेव्हा मी माझ्या परमेश्वराचा आश्रय घेतला.

ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿਐ ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥
सतगुरुंच्या उपदेशाने माझी सर्व बंधने दूर झाली आहेत.

ਅੰਦਰੁ ਲਗਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੧॥
जेव्हा अंतःकरण रामाच्या नामस्मरणात लीन होते त्यामुळे गुरूंच्या कृपेने मी समाधानी झालो. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਾਰੁ ॥
हे माझ्या मना! सतगुरुची सेवा सर्वश्रेष्ठ आहे.

ਕਰੇ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
त्या परमेश्वराला क्षणभरही विसरू नका, तरच तो तुमच्यावर कृपादृष्टी ठेवणार.॥ रहाउ॥

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵੀਅਹਿ ਅਵਗੁਣ ਕਟਣਹਾਰ ॥
मनुष्याचे सर्व दोष दूर करणाऱ्या परमेश्वराचे म्हणजेच गोविंदांचे गुणगान आपण रोज गायले पाहिजे.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਡਿਠੇ ਬਿਸਥਾਰ ॥
अनेकांनी मायेच्या युक्त्या करून पाहिल्या पण हरीच्या नामाशिवाय सुख मिळत नाही.

ਸਹਜੇ ਸਿਫਤੀ ਰਤਿਆ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੨॥
जे परमेश्वराची स्तुती करण्यात तल्लीन राहतात ते अस्तित्वाचा सागर सहज पार करतात.॥२॥

ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਲਖ ਸੰਜਮਾ ਪਾਈਐ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ॥
लाखो तीर्थक्षेत्रात स्नान करून, लाखो उपवास करून, इंद्रियांना विचलित करण्यापासून रोखण्याचे फळ संतांच्या शिकवणुकी मनाने व मनावर आत्मसात केल्याने किंवा स्वीकारल्यानेच प्राप्त होते.

ਲੂਕਿ ਕਮਾਵੈ ਕਿਸ ਤੇ ਜਾ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥
हे बंधू ! परमेश्वर सदैव समोर पाहत असताना मनुष्य लपवून पाप कसे करतो?

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥
माझा परमेश्वर सर्वव्यापी आहे.

ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਅਮਰੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ॥
सत्य परमेश्वराचे राज्य सत्य आहे, त्याची आज्ञाही सत्य आहे आणि त्या सत्य परमेश्वराचे कायमचे निवासस्थानही सत्य आहे.

ਸਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰੀਅਨੁ ਸਚਿ ਸਿਰਜਿਓਨੁ ਜਹਾਨੁ ॥
त्याच्याकडे सत्याची शक्ती आहे आणि त्याने सत्याचे जग निर्माण केले आहे.

ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੪॥੧੬॥੮੬॥
हे नानक! जो सत्यस्वरूप परमेश्वराचे नामस्मरण करतो त्याला मी स्वतःला समर्पित करतो. ॥४॥ १६ ॥ ८६ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ਵਡਭਾਗੀ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ॥
हे भाग्यवान! कठोर परिश्रम करा आणि हरीचे नामस्मरण करून आध्यात्मिक संपत्ती मिळवा.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣਾ ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਕਾਟਿ ॥੧॥
सत्संगाला जाऊन हरी नामाचा जप केल्याने अनेक जन्मांची पापांची घाण दूर होते. ॥ १॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वराच्या नावाचे जप करा आणि मनन करा.

ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਸਭੁ ਚੂਕੈ ਸੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
याने तुम्हाला अपेक्षित परिणाम प्राप्त होतील आणि तुमचे सर्व दु:ख नष्ट होतील. ॥रहाउ॥

ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਨਾਲਿ ॥
परमेश्वर सदैव तुमच्या सोबत आहे असे समजून तुम्ही ज्या उद्देशासाठी हा मनुष्य जन्म घेतला किंवा हा देह धारण केला तो उद्देश साध्य झाला आहे.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੨॥
तो परमेश्वर जलात, पृथ्वीवर, आकाशात सर्वत्र व्याप्त आहे, तो सर्व प्राणिमात्रांकडे दयेने पाहतो. ॥२॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ਲਾਗੀ ਸਾਚੁ ਪਰੀਤਿ ॥
जो नेहमी परमेश्वरावर प्रेम करतो, त्याचे शरीर आणि मन पवित्र होते.

ਚਰਣ ਭਜੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਤਿ ॥੩॥
जो मनुष्य परमेश्वराच्या चरणांचे चिंतन करतो, त्याने जणू सर्व नामस्मरण आणि तपश्चर्या केली आहे. ॥३॥

ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਿਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥
अमृतस्वरूपात असलेले हरीचे नाव हिरे, आणि रत्नांसारखे मौल्यवान आहे.

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਰਸ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੧੭॥੮੭॥
हे नानक! ज्याने परमेश्वराचा महिमा प्रेमाने गायला आहे, त्याला अगम्य सुखाचा परमानंद सहज

प्राप्त झाला आहे. त्या परमेश्वराचे गुणगान गाऊन त्या आत्म्याने सुख, शांती आणि शालीनतेचे सार सहज प्राप्त केले आहे. ॥४॥१७॥८७॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਸੋਈ ਸਾਸਤੁ ਸਉਣੁ ਸੋਇ ਜਿਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
ते धार्मिक शास्त्र योग्य आहे आणि ते शगुन शुभ आहे ज्याद्वारे हरीनामाचा जप केला जातो.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਧਨੁ ਦੀਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥
ज्या मानवाला गुरूंनी कमळाच्या चरण कमळरूपी संपत्ती दिली आहे, त्या निवारा नसलेल्या माणसाला निवारा मिळाला.

ਸਾਚੀ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ ਸੰਜਮੋ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
आठ प्रहर परमेश्वराचे गुणगान गाणे हेच खरे राशीचे चिन्ह आणि खरा आत्मसंयम होय.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿਆ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਉ ॥੧॥
ज्याला स्वतः देवाने आशीर्वाद दिला आहे, तो जन्ममरणाच्या चक्रातून मुक्त होतो. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥
हे माझ्या मना! तू नेहमी एकाग्र होऊन परमेश्वराची उपासना कर.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वर प्रत्येकाच्या हृदयात राहात असल्यामुळे तो नेहमी सर्वांना मदत करतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਸੁਖਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਾ ਸਿਮਰੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥
जेव्हा परमेश्वराचे नामस्मरण केले जाते मनुष्याला इतका आनंद होतो की त्या आनंदाचे वर्णन तो करू शकत नाही.

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਉਹ ਰਸੁ ਜਾਣੈ ਜਿੰਦੁ ॥
जे लोक परमेश्वर नामाच्या अमृतचा स्वाद घेतात ते तृप्त होतात (मायापासून), त्यांचाच आत्मा केवळ परमेश्वराच्या नामाच्या अमृतचा आनंद जाणतो.

ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥
संतांच्या संगतीने क्षमाशील व प्रिय ईश्वर हृदयात वास करतो.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸੋਈ ਰਾਜ ਨਰਿੰਦੁ ॥੨॥
ज्याने आपल्या परमेश्वराचे नामस्मरण केले आहे. तो राजांचाही राजा आहे. ॥२॥

ਅਉਸਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਣ ਰਮਣ ਜਿਤੁ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ज्या वेळी हरी नामाच्या कीर्तीचे आणि गुणांचे चिंतन केले जाते, तो काळ कोट्यवधी तीर्थांच्या स्नानाच्या पुण्यप्राप्तीसारखा असतो.

ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਗੁਣਵਤੀ ਕੋਇ ਨ ਪੁਜੈ ਦਾਨੁ ॥
हरीचे नामस्मरण केल्याने रसना गुणांनी परिपूर्ण होते, तसेच त्याच्या सारखा दुसरा कोणता दानधर्म नाही.

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥
अकालपुरुष प्रेमळ आणि दयाळू आहे, तो आपल्या दयाळू नजरेने जीवांच्या मन आणि शरीरात वास करतो.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ ਦਾ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੩॥
हा आत्मा, शरीर आणि संपत्ती ही परमेश्वराने दिलेली आहेत. सदासर्वकाळ, मी स्वतःला त्याला समर्पित करतो.

ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜੋ ਮੇਲਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥
कर्ता-पुरुष परमेश्वर ज्याला स्वतःशी जोडतो तो परमेश्वराशी एकरूप राहतो आणि कधीही विभक्त होत नाही.

ਦਾਸਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਟਿਆ ਸਾਚੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥
सृष्टिकर्ता परमेश्वराने आपल्या सेवकांपासून भ्रमाचे बंधन तोडून टाकले आहे.

ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਓਨੁ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥
आपल्या सेवकांच्या गुण-दोषांचा विचार न करता तो विस्मृतीत गेलेल्यांनाही भक्तीमार्गावर आणतो.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿ ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੧੮॥੮੮॥
नानक म्हणतात की सर्व प्राणिमात्रांचा आधार असलेल्या त्या परमेश्वराचा आश्रय घ्या. ॥४॥१८॥८८॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਰਸਨਾ ਸਚਾ ਸਿਮਰੀਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण प्रेमाने केल्याने आपले मन आणि शरीर पवित्र होते.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਕ ਅਗਲੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
एखाद्या सजीवाला आई-वडील आणि इतर नातेवाईक असतात पण परमेश्वराशिवाय या संसारात किंवा परलोकात कोणीही सहाय्यक नाही.

ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਚਸਾ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋਇ ॥੧॥
परमेश्वराने कृपा केली तर माणूस त्याला क्षणभरही विसरू शकत नाही. ॥ १॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚਾ ਸੇਵਿ ਜਿਚਰੁ ਸਾਸੁ ॥
हे माझ्या मना! आयुष्य आहे तोपर्यंत त्या परमेश्वराचे स्मरण करत राहा.

ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਸਭ ਕੂੜੁ ਹੈ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्या ईश्वराशिवाय संपूर्ण सृष्टी मिथ्या आहे आणि शेवटी नष्ट होणार आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
माझा परमेश्वर अत्यंत पवित्र आहे. मी त्याच्याशिवाय जगू शकत नाही.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਅਤਿ ਅਗਲੀ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥
माझ्या मनात आणि शरीरात परमेश्वराला भेटण्याविषयी तीव्र इच्छा आहे. कोणीही येऊन माझी त्याच्याशी ओळख करून देऊ शकेल.

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ ਸਹ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥
मी परमेश्वराला सर्व दिशांनी शोधले आहे, परमेश्वराशिवाय दुसरे विश्रांतीचे ठिकाण नाही. ॥२॥

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਜੋ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥
त्या गुरूपुढे प्रार्थना करा, जो तुम्हाला या विश्वाच्या निर्मात्याशी जोडेल.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਨਾਮ ਕਾ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥
सतगुरुजी नावाचे एक दाता आहेत, ज्यांच्याकडे भक्तीचे पूर्ण भांडार आहे.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੩॥
ज्याची मर्यादा शेवटपर्यंत कळू शकत नाही त्या परमेश्वराची नेहमी स्तुती करा. ॥३॥

ਪਰਵਦਗਾਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਦੇ ਚਲਤ ਅਨੇਕ ॥
अनेक चमत्कार असलेल्या परमेश्वराची स्तुती करा.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧੀਐ ਏਹਾ ਮਤਿ ਵਿਸੇਖ ॥
विशेष बुद्धीमत्ता अशी आहे की माणसाने नेहमी त्या परमेश्वराची स्तुती करावी.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮਿਠਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖ ॥੪॥੧੯॥੮੯॥
हे नानक! ज्याच्या कपाळावर सत्कर्माचे भाग्य लिहिलेले आहे, त्या जीवाच्या मनाला आणि शरीराला परमेश्वराचे नाम गोड वाटते. ॥४॥१९॥८९॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਮਿਲਿ ਭਾਈਹੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥
हे बंधूंनो! संतांच्या सहवासात सत्यनामाचे स्मरण करा.

ਤੋਸਾ ਬੰਧਹੁ ਜੀਅ ਕਾ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਲਿ ॥
आत्म्याच्या प्रवासासाठी, या संसारात आणि परलोकात आपल्याबरोबर असलेली संपत्ती गोळा करा.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥
जर परमेश्वराने तुम्हाला आशीर्वाद दिला तर तुम्हाला हे अन्न गुरूंच्या सहवासात मिळू शकेल.

ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥੧॥
ज्याच्यावर परमेश्वर कृपा करतो, त्याला सत्कर्मातून नामरूपाने अन्न मिळते. ॥ १॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
हे माझ्या मना! गुरूसारखा महान कोणी नाही.

ਦੂਜਾ ਥਾਉ ਨ ਕੋ ਸੁਝੈ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी इतर कोणत्याही ठिकाणाचा विचार करू शकत नाही. गुरूच मला माझ्या प्रिय परमेश्वराशी जोडू शकतात. ॥१॥ रहाउ॥

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਜਾਇ ॥
गुरुजींच्या भेटीला येणाऱ्या व्यक्तीला जगातील सर्व वस्तू (संपत्ती आणि ऐश्वर्य) प्राप्त होते.

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮਾਇ ॥
हे माझ्या आई! ज्यांचे मन गुरूंच्या चरणी लीन होते तेच प्राणी फार भाग्यवान असतात.

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
गुरू हे दानशूर आहेत, गुरू सर्वशक्तिमान आहेत, गुरू प्रत्येकामध्ये परमेश्वराच्या रूपाने विराजमान आहेत.

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਡੁਬਦਾ ਲਏ ਤਰਾਇ ॥੨॥
गुरू म्हणजे परमेश्वर आणि परब्रह्म आहेत. गुरूच बुडणाऱ्या लोकांना जीवन-मृत्यूचा महासागर पार करायला मदत करतो.

ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥
जे स्वतः सर्व काही करण्यास आणि करवून घेण्यास समर्थ आहेत त्या गुरूची स्तुती कोणत्या मुखाने करावी?

ਸੇ ਮਥੇ ਨਿਹਚਲ ਰਹੇ ਜਿਨ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿਆ ਹਥੁ ॥
गुरूंनी ज्यांच्यावर करुणेचा हात ठेवला आहे ते मस्तक (व्यक्ती) सदैव स्थिर राहते.

ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਆਲਿਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਪਥੁ ॥
जन्म-मृत्यूचे भय नष्ट करणारे परमेश्वराच्या नामाचे अमृत मला गुरुंनी पाजले आहे.

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੇਵਿਆ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਦੁਖ ਲਥੁ ॥੩॥
माझे सर्व भय व सर्व दुःखांचा नाश करणाऱ्या गुरु परमेश्वराच्या पूर्ण सेवेचे फळ मला मिळाले आहे. ॥३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰੁ ਹੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅਘਖੰਡੁ ॥
सतगुरु हे अथांग, अगाध आणि आनंदाचा सागर असून सर्व पापांचा नाश करणारे आहेत.

ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਆਪਣਾ ਜਮਦੂਤ ਨ ਲਾਗੈ ਡੰਡੁ ॥
ज्या प्राण्याला आपल्या गुरूच्या सेवेचे फळ मिळाले आहे त्याला यमदूतांकडून कधीच शिक्षा होत नाही, उलट तो मोक्ष प्राप्त करतो.

ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਤੁਲਿ ਨ ਲਗਈ ਖੋਜਿ ਡਿਠਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ॥
गुरूसारखा समर्थवान आणखी कोणी नाही, कारण मी हे संपूर्ण विश्वाचा शोध घेतला आहे.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮਹਿ ਮੰਡੁ ॥੪॥੨੦॥੯੦॥
सतगुरुंनी नामाचा खजिना उपलब्ध करून दिला आहे आणि त्याद्वारे नानकांना त्यांच्या मनातील आनंद प्राप्त झाला आहे. ॥४॥२०॥९०॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਕਉੜਾ ਉਪਜਿਆ ਸਾਦੁ ॥
व्यक्ती ऐहिक सुखाच्या चवीला खूप गोड समजतोआणि त्यांच्यात गुंततो पण नंतर त्याला कडू आणि वेदनादायक वाटतो.

ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਰਿਦ ਕੀਏ ਬਿਖਿਆ ਰਚਿਆ ਬਾਦੁ ॥
मित्राशी मैत्री करून तुम्ही विनाकारण वाद निर्माण केलात आणि तुम्ही विनाकारण पापात गुंतलात.

ਜਾਂਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥
या मैत्रीला, नात्याला अदृश्य होण्यास कधीही वेळ लागत नाही. परमेश्वराचे नाम सोडून सर्व काही मर्त्य आहे, माणूस दुःखात चिरडून जातो. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥
हे माझ्या मना! सतगुरुंच्या सेवेत तल्लीन राहा.

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਵਿਣਸਣਾ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जगात जे काही दिसते ते नाशवंत होईल. हे प्राणी! तू तुझ्या मनाची हुशारी सोडून दे.॥१॥रहाउ॥

ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ਹਰਕਾਇਆ ਧਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥
हे मन इतकं दुष्ट किंवा क्रूरआहे की ते वेड्या कुत्र्यासारखं दहा दिशांना धावतं आणि भटकतं.

ਲੋਭੀ ਜੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭਖੁ ਅਭਖੁ ਸਭ ਖਾਇ ॥
लोभी व्यक्ती, वाईट परिणामांविषयी नकळत, सर्वकाही घेतो. (सर्वकाही खातो, ते खाण्यायोग्य असेल किंवा नसेल)

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦਿ ਬਿਆਪਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥
वासना, क्रोध आणि अहंकार यांच्या नशेत गुंतलेले लोक पुन:पुन्हा जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात अडकतात.

ਮਾਇਆ ਜਾਲੁ ਪਸਾਰਿਆ ਭੀਤਰਿ ਚੋਗ ਬਣਾਇ ॥
(शिकारीप्रमाणे) परमेश्वराने मायाचे जाळे पसरवले आहे आणि त्यामध्ये त्याने आमिष (सांसारिक संपत्ती आणि सामर्थ्य) ठेवले आहे.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪੰਖੀ ਫਾਸਿਆ ਨਿਕਸੁ ਨ ਪਾਏ ਮਾਇ ॥
हे माझ्या आई! लोभी पक्षी (प्राणी) त्याच्या आत अडकतो आणि बाहेर पडू शकत नाही.

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥
ज्या निर्मात्याने त्याला निर्माण केले आहे त्याला माणूस ओळखत नाही आणि पुन्हा पुन्हा तो जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात भटकतो. ॥३॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਮੋਹਿਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
मायेने या जगाला विविध मार्गांनी आणि अनेक प्रकारे मोहित केले आहे.

ਜਿਸ ਨੋ ਰਖੈ ਸੋ ਰਹੈ ਸੰਮ੍ਰਿਥੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥
ज्याचे रक्षण अफाट आणि सामर्थ्यवान अकालपुरुषांनी केले आहे, तोच अस्तित्वाचा सागर पार करतो.

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥੪॥੨੧॥੯੧॥
हे नानक, मी परमेश्वराच्या भक्तीमुळे अस्तित्त्वाचा सागर ओलांडून गेलेल्या परमेश्वराच्या भक्तांचा मी सदैव भक्त आहे. ॥४॥२१॥९१॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥
श्रीरागु महला ५ घरु २ ॥

ਗੋਇਲਿ ਆਇਆ ਗੋਇਲੀ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਡੰਫੁ ਪਸਾਰੁ ॥
गुराखी (मानवी) खूप कमी कालावधीसाठी हिरव्या कुरणात (हे जग) येतो. एखाद्याने एखाद्याच्या खोट्या (अल्पायुषी) मालमत्तेचे प्रदर्शन का केले पाहिजे?

ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੀ ਚਲਣਾ ਤੂੰ ਸੰਮਲੁ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥੧॥
हे प्राणी! जेव्हा या जगात तुमचा काळ संपेल, तेव्हा तुम्हाला येथून निघून जावे लागेल. म्हणून आपल्या वास्तविक निवासस्थानाला म्हणजे परमेश्वराच्या चरणांचे स्मरण करा.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਿਆਰਿ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वराची स्तुती करा आणि सतगुरुंची प्रेमाने सेवा करण्याचे फळ मिळवा.

ਕਿਆ ਥੋੜੜੀ ਬਾਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
थोड्याच काळासाठी मिळालेल्या या जीवनाचा तुला अभिमान का आहे? ॥१॥ रहाउ॥

ਜੈਸੇ ਰੈਣਿ ਪਰਾਹੁਣੇ ਉਠਿ ਚਲਸਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ॥
रात्रीच्या पाहुण्याप्रमाणे तुम्ही सकाळी लवकर उठून निघून जाल.

ਕਿਆ ਤੂੰ ਰਤਾ ਗਿਰਸਤ ਸਿਉ ਸਭ ਫੁਲਾ ਕੀ ਬਾਗਾਤਿ ॥੨॥
हे प्राणी! तू तुझ्या घरच्यांच्या मोहात का फिरतोस? कारण सृष्टीच्या सर्व वस्तू बागेतील फुलांप्रमाणे क्षणभंगुर आहेत. ॥ २॥

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜਿ ॥
हे प्राणी! 'हे माझे, ते माझे' असे का म्हणत राहतो. ज्या परमेश्वराने तुम्हाला हे सर्व दिले आहे त्याचे स्मरण करा.

ਸਰਪਰ ਉਠੀ ਚਲਣਾ ਛਡਿ ਜਾਸੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥੩॥
हे प्राणी! तुम्ही या नश्वर जगातून नक्कीच निघून जाल. (जेव्हा मृत्यूचा काळ येईल आणि लाखो आणि करोडो अनमोल गोष्टी मागे सोडून जाल). ॥३॥

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਿਆ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪਾਇਓਇ ॥
हे प्राणी! चौऱ्याऐंशी लाख जन्मांत भटकून हा दुर्लभ मनुष्यजन्म तुला प्राप्त झाला आहे.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜਾ ਆਇਓਇ ॥੪॥੨੨॥੯੨॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नामाचे स्मरण करा कारण तुमचा हे जग सोडण्याचा दिवस जवळ आला आहे.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਤਿਚਰੁ ਵਸਹਿ ਸੁਹੇਲੜੀ ਜਿਚਰੁ ਸਾਥੀ ਨਾਲਿ ॥
हे शरीर रूपी स्त्री! जोपर्यंत तुमचा सोबती (आत्मा) तुमच्यासोबत आहे तोपर्यंत तुम्ही या जगात सुखी आहात.

ਜਾ ਸਾਥੀ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਤਾ ਧਨ ਖਾਕੂ ਰਾਲਿ ॥੧॥
जेव्हा आत्म्याच्या रूपातील सोबती निघून जाईल, तेव्हा शरीरा रूपी ही स्त्री पुन्हा धुळीत मिसळेल. ॥१॥

ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥
हे परमेश्वरा ! माझे मन सांसारिक वासनांपासून अलिप्त झाले आहे आणि मला तुला पाहण्याची तीव्र इच्छा आहे.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा ! तुझे निवासस्थान धन्य आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਜਿਚਰੁ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਘਰਿ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਭਿ ਕਹਾਤਿ ॥
हे शरीर रूपी स्त्री! जोपर्यंत तुमचा स्वामी (आत्मा) तुमच्या हृदयात राहतो तोपर्यंत सर्वजण तुम्हाला 'जी-जी' म्हणतील, म्हणजेच ते तुमचा आदर करतील.

ਜਾ ਉਠੀ ਚਲਸੀ ਕੰਤੜਾ ਤਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛੈ ਤੇਰੀ ਬਾਤ ॥੨॥
त्या देहातून प्राण निघून गेल्यावर त्या देहाच्या रूपातील स्त्रीची कोणालाच पर्वा नसते. त्यानंतर सर्वजण मृतदेह काढण्यास सांगतील. ॥२॥

ਪੇਈਅੜੈ ਸਹੁ ਸੇਵਿ ਤੂੰ ਸਾਹੁਰੜੈ ਸੁਖਿ ਵਸੁ ॥
आपल्या पालकांच्याघरी (या संसारात) आपल्या पती-देवाची सेवा करा आणि (स्वर्गात) सासरच्या घरी सुखात राहा.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ਸਿਖੁ ਤੁਧੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਦੁਖੁ ॥੩॥
गुरूंच्या आश्रयाने योग्य जीवनशैली आणि शिष्टाचार जाणून घ्या, जेणेकरून तुम्हाला कधीही त्रास होणार नाही. ॥३॥

ਸਭਨਾ ਸਾਹੁਰੈ ਵੰਞਣਾ ਸਭਿ ਮੁਕਲਾਵਣਹਾਰ ॥
सर्व जिवंत स्त्रियांना त्यांच्या पती-देवाच्या घरी (परलोकात) जावे लागते आणि सर्वांना लग्नानंतर गौणा (विदाई) होणार आहे. म्हणजेच या जगातील सर्व प्राणिमात्रांना मृत्यूनंतर परलोकात जायचे आहे, म्हणून या जगात आपण आपल्या प्रिय परमेश्वराची स्तुती केली पाहिजे जेणेकरून आपल्याला त्याच्या घरी (परलोक) स्थान मिळेल.

Page 51

ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥੨੩॥੯੩॥
हे नानक! ती स्त्री सौभाग्यवती आहे आणि ती परमेश्वराच्या प्रेमात पडली आहे. ॥४॥२३॥९३॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥
श्रीरागु महला ५ घरु ६ ॥

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕੁ ਓਹੀ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਆਕਾਰੁ ॥
ज्या परमेश्वराने हे विश्व निर्माण केले आहे, तोच सर्वकाही करतो आणि घडवून आणतो.

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਬ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥
हे माझ्या मना! जो सर्व प्राणिमात्रांचा आधार आहे त्याचे नामस्मरण करा. ॥१॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਇ ॥
हे माझ्या मना! गुरूच्या चरणांचे हृदयात ध्यान करा.

ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आपल्या सर्व हुशार मानसिक युक्त्या सोडून द्या आणि गुरूच्या सत्यवचनात प्रेमाने लक्ष केंद्रित करा. ॥१॥ रहाउ॥

ਦੁਖੁ ਕਲੇਸੁ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ॥
जर गुरूचे शब्द माणसाच्या हृदयात स्थिर झाले तर त्याचे सर्व दुःख, क्लेश आणि मृत्यूचे भय नष्ट होते.

ਕੋਟਿ ਜਤਨਾ ਕਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਰਿਓ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥
कोट्यावधी वेगवेगळ्या मार्गांनी प्रयत्न करून लोक कंटाळले आहेत परंतु गुरूच्या शिकवणीशिवाय कोणीही (या दुःख आणि वेदना) पासून वाचू शकत नाही. ॥२॥

ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ ਪਾਪ ਸਗਲੇ ਜਾਹਿ ॥
गुरूचे दर्शन पाहिल्यावर (गुरूच्या शब्दांनी जगून) मन योग्य आचरणाची जाणीव होते आणि आपल्या सर्व पापी प्रवृत्ती दूर होतात.

ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥
जे गुरूचे आश्रय घेतात आणि त्यांच्या शिकवणींचे पालन करतात त्यांना मी स्वतःला समर्पित करतो. ॥३॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥
गुरूच्या संगतीत राहूनच परमेश्वराचे चिरंतन नाव आपल्या मनात वास करते.

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਇਹੁ ਭਾਉ ॥੪॥੨੪॥੯੪॥
हे नानक! ते लोक खूप भाग्यवान आहेत ज्यांच्या हृदयात परमेश्वराविषयी प्रेम आहे.
॥४॥२४॥९४॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਸੰਚਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪੂਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰ ॥
परमेश्वराची नामरूपी संपत्ती गोळा करा, सद्गुरूची उपासना करा आणि सर्व दुर्गुण सोडून द्या.

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥੧॥
प्रेम आणि भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण करा, ज्याने आपल्याला निर्माण केले आणि सुशोभित केले आणि आपण दुर्गुणांपासून वाचविले जाईल. ॥१॥

ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਪਾਰੁ ॥
हे माझ्या मना! एकाच अनंत परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਿਨਹਿ ਦੀਆ ਰਿਦੇ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्या भगवंताने तुम्हाला जीवन, मन आणि शरीर दिले आहे, तोच सर्व प्राणिमात्रांच्या हृदयाचा आधार आहे.

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਾਤੇ ਵਿਆਪਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥
जे लोक ऐहिक भ्रमांमुळे पीडित झाले आहेत, ते नेहमी वासना, क्रोध आणि अहंकारामध्ये गुंतलेले असतात.

ਪਉ ਸੰਤ ਸਰਣੀ ਲਾਗੁ ਚਰਣੀ ਮਿਟੈ ਦੂਖੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥੨॥
हे प्राणी! तुम्ही संतांच्या चरणी आश्रय घ्या, मग तुमचे दुःख नाहीसे होईल आणि तुमच्या मनातून अज्ञानाचा अंधार दूर होईल.

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਕਮਾਵੈ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥
सत्य, समाधान आणि दयाळूपणाने वागा; हा जीवनाचा सर्वात उत्कृष्ट मार्ग आहे.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਭ ਹੋਇ ਰੇਣਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੩॥
ज्याला निराकार परमेश्वर स्वतः आशीर्वाद देतो, तो स्वार्थाचा त्याग करतो आणि खूप नम्र होतो. ॥३॥

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਤੂੰਹੈ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰੁ ॥
संपूर्ण दृश्य जग हे एकाच परमेश्वराचा विस्तार आहे, तो सर्वव्यापी आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਕਾਟਿਆ ਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੨੫॥੯੫॥
हे नानक! ज्याची शंका गुरूंनी दूर केली आहे, तो परमेश्वर सर्वव्यापी आहे. ॥४॥२५॥९५॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮੰਧੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲਾਣਾ ॥
संपूर्ण जग वाईट कर्म आणि चांगल्या कर्मांच्या विचारात गुंतलेले आहे.

ਦੁਹਹੂੰ ਤੇ ਰਹਤ ਭਗਤੁ ਹੈ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣਾ ॥੧॥
केवळ परमेश्वराचा दुर्लभ भक्तच असा आहे जो चांगल्या आणि वाईट कर्मांच्या विचारापासून मुक्त आहे. ॥१॥

ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू सर्वव्यापी आहेस.

ਕਿਆ ਕਹਉ ਸੁਣਉ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझ्याबद्दल काय बोलू आणि ऐकू? तू सर्वात महान आणि सर्वश्रेष्ठ आहेस. ॥१॥ रहाउ॥

ਮਾਨ ਅਭਿਮਾਨ ਮੰਧੇ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਨਾਹੀ ॥
ज्याच्यावर ऐहिक सन्मान किंवा अपमानाचा प्रभाव पाडतो तो परमेश्वराचा सेवक नाही.

ਤਤ ਸਮਦਰਸੀ ਸੰਤਹੁ ਕੋਈ ਕੋਟਿ ਮੰਧਾਹੀ ॥੨॥
हे संतजनांनो! हे संतजनहो ! लाखो लोकांमध्ये एक असा दुर्मिळ व्यक्ती आहे, ज्याला परमात्म्याचे ज्ञान आहे आणि जो सर्व प्राणिमात्रांना एकाच दृष्टीने पाहतो. ॥२॥

ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਇਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਰਲਾ ॥
उपदेश देणे किंवा ऐकणे हा देखील अनेक लोकांसाठी आत्म-प्रशंसा मिळविण्याचा एक मार्ग आहे. म्हणजे काही लोक निरुपयोगी संभाषणातून प्रचारक बनून स्वतःची प्रशंसा मिळवण्याचा मार्ग शोधतात.

ਕਥਨ ਕਹਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ॥੩॥
हा एक दुर्मिळ गुरूचा अनुयायी आहे जो स्वार्थी हेतूशिवाय अशा प्रवचनांचे वितरण करण्यापासून मुक्त आहे. ॥३॥

ਗਤਿ ਅਵਿਗਤਿ ਕਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥
वादविवाद करणाऱ्यांना मुक्ती आणि गुलामगिरी या स्थितीची काहीही जाणीव नसते.

ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨੬॥੯੬॥
हे नानक! त्याने नम्रपणे संतांची सेवा करून ही भेट प्राप्त केली आहे. ॥४॥२६॥९६॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥
श्रीरागु महला ५ घरु ७ ॥

ਤੇਰੈ ਭਰੋਸੈ ਪਿਆਰੇ ਮੈ ਲਾਡ ਲਡਾਇਆ ॥
हे प्रिय परमेश्वरा! तुझ्या प्रेमावर विसंबून मी माझे दिवस प्रेमात घालवले आहेत.

ਭੂਲਹਿ ਚੂਕਹਿ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ॥੧॥
मी चुका जरी केल्यात तरी मला हे माहीत आहे की तुम्ही एका आई आणि वडीलाप्रमाणे त्यांच्या मुलाच्या चुकाकडे दुर्लक्ष कराल. ॥१॥

ਸੁਹੇਲਾ ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ ॥
याबद्दल बोलणे सोपे आहे (आपण आमचा पिता आहात),

ਤੇਰਾ ਬਿਖਮੁ ਭਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण तो आपल्या इच्छानुसार वागणे फार कठीण आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਹਉ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਕਰਉ ਤੇਰਾ ਹਉ ਜਾਨਉ ਆਪਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू माझी शक्ती आहेस म्हणून मला अभिमान वाटतो,कारण मी तुमच्या सामर्थ्यावर अवलंबून आहे आणि मी तुम्हाला माझा संरक्षक मानतो.

ਸਭ ਹੀ ਮਧਿ ਸਭਹਿ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਬਾਪਾ ॥੨॥
हे परमपिता ! सर्व प्राणिमात्रांमध्ये तू उपस्थित आहेस, सर्वांच्या बाहेरही आहेस. ॥२॥

ਪਿਤਾ ਹਉ ਜਾਨਉ ਨਾਹੀ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਜੁਗਤਾ ॥
हे प्रिय परमेश्वरा! तुझ्या प्रेमावर विसंबून मी माझे दिवस प्रेमात घालवले आहेत.

Page 52

ਬੰਧਨ ਮੁਕਤੁ ਸੰਤਹੁ ਮੇਰੀ ਰਾਖੈ ਮਮਤਾ ॥੩॥
पण हे संतांनो, मला माहीत आहे की परमपिता परमेश्वर मला त्यांच्या स्नेहपूर्ण प्रेमाने सांसारिक बंधनातून मुक्त करतील, म्हणजेच या सांसारिक प्रेमाच्या पलीकडे असलेले शुद्ध प्रेम मला या जगाच्या खोट्या बंधनातून मुक्त करेल. ॥३॥

ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਠਾਕੁਰ ਰਹਿਓ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥
दयाळू बनून, परमेश्वराने माझा जन्म आणि मृत्यूचा चक्र संपविला आहे.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥੪॥੨੭॥੯੭॥
हे नानक! गुरूंची भेट घेऊन मला परब्रह्माची जाणीव झाली आहे. ॥४॥२७॥९७॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥
श्रीरागु महला ५ घरु १ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਾਈਆ ਕਟਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲੁ ॥
हे बंधूंनो! संत लोकांशी संगती करून, मरणाची भीती दूर झाली आहे.

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਹੋਆ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ॥
माझा प्रिय परमेश्वर माझ्यावर दयावान झाला आहे आणि माझ्या हृदयात राहायला आला आहे.

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਬਿਨਸਿਆ ਸਭੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥
सद्गुरूशी भेटून माझे सर्व सांसारिक अडथळे संपले आहेत. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥
माझ्या सद्गुरूला मी तुम्हाला स्वतःला समर्पित करतो.

ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू प्रसन्न होऊन मला अमृत रूपी नाम दिले आहेस. मी तुझ्या धन्य दृष्टीसाठी स्वतःला समर्पित करतो. ॥१॥ रहाउ॥ १ ॥

ਜਿਨ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥
हे परमेश्वरा! जे तुमचे प्रेमाने नामस्मरण करतात ते खूप बुद्धिमान असतात.

ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ज्यांना परमेश्वराच्या नामाचा खजिना आहे त्यांचे अनुसरण करून मनुष्याला सांसारिक अडचणींच्या गुलामगिरीतून मुक्त केले जाते.

ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਆਤਮ ਦਾਨੁ ॥੨॥
गुरूपेक्षा श्रेष्ठ दाता नाही, ज्याने आध्यात्मिक प्रबोधनाची देणगी दिली आहे. ॥२॥

ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥
जे प्रेमळ भावनेने गुरूंना भेटतात, त्यांचे मनुष्यजन्म घेऊन जगात झालेले आगमन परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारले जाते.

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਜਾਇ ॥
जे परमेश्वराच्या प्रेमात मग्न असतात, त्यांना परमेश्वराच्या दरबारात बसायला जागा मिळते.

ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩॥
सन्मान आणि आदर हे परमेश्वराच्या हातात आहेत. ज्या मनुष्याला तो त्याचे आशीर्वाद देतो त्याच्या पूर्वजन्मात केलेल्या चांगल्या कर्माचे फळ त्याला प्राप्त होते. ॥३॥

ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਟੇਕ ॥
परमेश्वर हा संपूर्ण विश्वाचे निर्माता आहे, परमेश्वर हा सर्व प्राणिमात्रांचे निर्माता आहे, परमेश्वर हा सर्वांचा स्वामी आहे, परमेश्वर हा सर्वांचा आधार आहे.

ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸਚੋ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥
प्रत्येकजण त्याला सत्य मानतो, मनुष्याला शहाणपण आणि विवेक त्या सत्य परमेश्वराकडूनच प्राप्त होतो.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਏਕ ॥੪॥੨੮॥੯੮॥
हे नानक! जो सर्वव्यापी असलेल्या परमेश्वराचे नामस्मरण करतो तो आध्यात्मिकरित्या जिवंत राहतो.॥४॥२८॥९८॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਪੂਜੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥
गुरूची उपासना करा, आपल्या शरीरात आणि मनामध्ये प्रेमाने परमेश्वराचे मूर्त स्वरूप निर्माण करा.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥
सद्‌गुरू आध्यात्मिक जीवन देणारा आहे, आणि सर्वांना आधार देतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਕਮਾਵਣੇ ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
सद्‌गुरूच्या शिकवणींचे पालन करणे हेच खरे तत्त्वज्ञान आहे.

ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਤਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥੧॥
संत मंडळीच्या संगतीत न राहता सांसारिक मोहापासून मुक्ती मिळू शकत नाही. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥
हे माझ्या मित्रा! सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण कर.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संत लोकांच्या संगतीत राहून परमेश्वराचे नाव मनामध्ये राहते आणि आध्यात्मिक प्रवास यशस्वी होतो. ॥१॥ रहाउ ॥

ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰੁ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਹੋਇ ॥
गुरू हा सामर्थ्यशाली आहे आणि गुरू अनंत आहे, त्याचे दर्शन मनुष्याला मोठ्या भाग्याने प्राप्त होते.

ਗੁਰੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
गुरू अतुलनीय आणि पवित्र आहेत आणि गुरूसारखे दुसरे कोणीही महान नाही.

ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥
गुरू हे निर्माणकर्त्याचे मूर्त स्वरूप आहे जे सर्व काही करण्यास सक्षम आहे. गुरूद्वारेच खरा गौरव प्राप्त होतो.

ਗੁਰ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰੁ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥
गुरूच्या सामर्थ्यापलीकडे काहीही नाही, जे काही त्यांना पाहिजे ते पूर्ण होईल. ॥२॥

ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੁਰੁ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥
गुरू तीर्थयात्रेच्या पवित्र मंदिरासारखे आहेत. तो इच्छा पूर्ण करणाऱ्या परिजत (पौराणिक) वृक्षासारखा आहे.

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
गुरू हे परमेश्वराचे नाव देणारा आहे, ज्याद्वारे संपूर्ण जग दुर्गुणांपासून वाचवले जाते.

ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਗੁਰੁ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥
गुरू (परमेश्वराचे मूर्त स्वरूप) सर्व-शक्तिशाली, निराकार आहेत. गुरू उदात्त, अफाट आणि अमर्याद आहेत.

ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਗਮ ਹੈ ਕਿਆ ਕਥੇ ਕਥਨਹਾਰੁ ॥੩॥
गुरूंचा महिमा अमर्याद आहे, त्यांचा महिमेचे कोणीही वर्णन करू शकत नाही. ॥३॥

ਜਿਤੜੇ ਫਲ ਮਨਿ ਬਾਛੀਅਹਿ ਤਿਤੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥
मनुष्याला सद्‌गुरूंकडूनच सर्व इच्छित फळे मिळते, मनुष्याच्या मनात ज्या काही इच्छा असतील त्या सर्व इच्छा असेल ती सद्‌गुरूंकडूनच पूर्ण केल्या जातात.

ਪੂਰਬ ਲਿਖੇ ਪਾਵਣੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥
गुरूकडे सत्यनामाच्या संपत्तीचा विपुल साठा आहे, ज्याच्या नशिबात ते लिहिलेले असेल त्याला ते नक्कीच मिळते.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆਂ ਬਾਹੁੜਿ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥
एकदा एखादी व्यक्ती सद्‌गुरूच्या आश्रयस्थानात आली की त्या व्यक्तीला जीवन-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्ती मिळते.

ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰਉ ਏਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰਾ ਸਾਸੁ ॥੪॥੨੯॥੯੯॥
हे परमेश्वरा! हे आत्मा, माझे हे सर्व शरीर आणि आत्मा तुमची भेटवस्तू आहेत, हे नानक! कृपया मला आशीर्वाद द्या की मी तुला कधीही विसरणार नाही. ॥४॥२९॥९९॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५॥

ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਸੁਣਿ ਭਾਈਹੋ ਛੂਟਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥
हे संतांनो! लक्षपूर्वक ऐका, सत्यनामाची प्राप्ती करूनच तुम्ही या नश्वर जगाच्या बंधनातून मुक्त होऊ शकता.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵਣੇ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥
गुरूंच्या चरणी आश्रय घेणे, अत्यंत नम्रतेने गुरुंच्या शिकवणीचे पालन करणे आणि परमेश्वराचे नामस्मरण करणे हे तीर्थयात्रेत जाऊन स्नान करण्यासारखे आहे.

ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਮੰਨੀਅਹਿ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥
जो परमेश्वराच्या उपदेशाचे पालन करतो अशा नशीबवान व्यक्तीलाच परलोकात सन्मान मिळतो. ज्याला कुठेही आश्रय मिळत नाही, त्याला परमेश्वराच्या दरबारात आश्रय मिळतो. ॥१॥

Page 53

ਭਾਈ ਰੇ ਸਾਚੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ॥
हे बंधू!, केवळ सद्‌गुरूंची शिकवण सत्य (आणि सर्वात फलदायी) आहे.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा सद्‌गुरू प्रसन्न होतात तेव्हा सर्वव्यापी, अतुलनीय आणि अथांग परमेश्वराची जाणीव होते. ॥१॥ रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥
मी स्वतःला खरे सद्‌गुरूंना समर्पित करतो, ज्याने मला परमेश्वराचे नाव दिले आहे.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
मी रात्रंदिवस चिरंतन परमेश्वराची स्तुती आणि त्यांच्या सत्याचे गुणगान गात राहतो.

ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੨॥
त्या परमेश्वराच्या सत्य स्वरूपाचे अन्नही सत्य आणि त्याचा पोशाखही सत्य आणि मी त्या सत्य स्वरूप परमेश्वराच्या सत्यनामाचे सदैव नामस्मरण करतो. ॥२॥

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸਫਲੁ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਆਪਿ
गुरू स्वतः आपल्याला सर्व प्रकारचे आशीर्वाद देण्यास पुरेसे सामर्थ्यवान आहेत. मी गुरूंना कधीही विसरणार नाही, अगदी एका श्वासासाठी सुद्धा नाही.

ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ ॥
मला गुरू इतके महान दुसरे कोणीही दिसत नाही. नेहमी त्याच्या शिकवणी लक्षात ठेवा.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੩॥
गुरु आपली कृपा देतो त्याप्रमाणे, अनंतकाळचे परमेश्वराचे नाव, गुणांचे खजिना प्राप्त होतो. ॥३॥

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
गुरू आणि परमेश्वर एकसारखेच आहेत आणि सर्वांमध्ये व्यापलेले आहेत.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
ज्यांच्याकडे अशी पूर्व नियोजित नियती आहे, सदैव त्यांचे नामस्मरण करा.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੪॥੩੦॥੧੦੦॥
हे नानक! जो गुरूच्या आश्रयस्थानाचा शोध घेतो तो आध्यात्मिकरित्या मरत नाही आणि जन्म आणि मृत्यूच्या कालचक्रातून मुक्त होतो. ॥४॥ ३०॥१००॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एक आहे, ज्याला आपण सद्गुरूच्या कृपेने प्राप्त करू शकतो.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
श्रीरागु महला १ घरु १ असटपदीआ ॥

ਆਖਿ ਆਖਿ ਮਨੁ ਵਾਵਣਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਾਪੈ ਵਾਇ ॥
आपल्या मनात निर्माण होणाऱ्या भावनांच्या वेगवेगळ्या लहरींसह आपण परमेश्वराची स्तुती करू आणि गाऊ शकतो.

ਜਿਸ ਨੋ ਵਾਇ ਸੁਣਾਈਐ ਸੋ ਕੇਵਡੁ ਕਿਤੁ ਥਾਇ ॥
परंतु तो किती महान आहे आणि तो कोठे राहतो हे त्याला ठाऊक नाही, ज्याच्याविषयी तो त्याची स्तुती करतो.

ਆਖਣ ਵਾਲੇ ਜੇਤੜੇ ਸਭਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥
जे त्याच्याविषयी बोलतात आणि त्यांची स्तुती करतात ते असंख्य आहेत- ते सर्व त्याच्याबरोबर आत्मसात केलेल्या मनाने त्याच्याविषयी बोलत आहेत. ॥१॥

ਬਾਬਾ ਅਲਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥
हे बाबा! अल्लाह अगाध आणि अनंत आहे.

ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕ ਥਾਇ ਸਚਾ ਪਰਵਦਿਗਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पवित्र त्याचे नाव आहे, आणि पवित्र त्याचे स्थान आहे. तो सदैव सत्य आहे आणि सर्व प्राणिमात्रांचे पालनपोषण करणारा आहे. ॥१॥ रहाउ॥

ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਲਿਖਿ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
हे परमेश्वरा! तुझी आज्ञा किती महान आहे हे कोणालाच माहीत नाही? तुमची आज्ञा काय आहे कोणाला माहीत नाही आणि तो लिहू शकत नाही.

ਜੇ ਸਉ ਸਾਇਰ ਮੇਲੀਅਹਿ ਤਿਲੁ ਨ ਪੁਜਾਵਹਿ ਰੋਇ ॥
जरी शेकडो कवी एकत्र भेटले तरी ते तुमच्या महानता आज्ञेचे कणभरही वर्णन करू शकत नाही.

ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਸਭਿ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਹਿ ਸੋਇ ॥੨॥
तुझे मूल्यांकन कोणीच करू शकले नाही, इतरांकडून ऐकून सर्वजण तुझ्याबद्दल बोलत राहतात. ॥२॥

ਪੀਰ ਪੈਕਾਮਰ ਸਾਲਕ ਸਾਦਕ ਸੁਹਦੇ ਅਉਰੁ ਸਹੀਦ ॥
अनेक संत, संदेष्टे, आध्यात्मिक मार्गदर्शक,

ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਰਸੀਦ ॥
शेख, काझी, मुल्ला आणि सिद्धीप्राप्त साधू

ਬਰਕਤਿ ਤਿਨ ਕਉ ਅਗਲੀ ਪੜਦੇ ਰਹਨਿ ਦਰੂਦ ॥੩॥
जे परमेश्वराचे गुणगान गात राहतात त्यांना परमेश्वराच्या कृपेने मोठी कीर्ती प्राप्त होते. ॥३॥

ਪੁਛਿ ਨ ਸਾਜੇ ਪੁਛਿ ਨ ਢਾਹੇ ਪੁਛਿ ਨ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥
परमेश्वर जेव्हा विश्व निर्माण करतो तेव्हा तो कोणाचा सल्ला घेत नाही आणि जेव्हा तो नष्ट करतो तेव्हाही तो कोणाचाही सल्ला घेत नाही. तो देत किंवा घेत असताना कोणताही सल्ला मागत नाही.

ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਕਰਣੁ ਕਰੇਇ ॥
तो एकटाच त्याच्या निर्मितीस जाणतो; तो स्वतः सर्व कर्म करतो.

ਸਭਨਾ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੪॥
तो त्याच्या प्रेमाच्या दृष्टीने सर्वांकडे पाहतो. ज्यांच्यावर तो प्रसन्न आहे त्यांना तो सर्वकाही देतो. ॥४॥

ਥਾਵਾ ਨਾਵ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਵਾ ਕੇਵਡੁ ਨਾਉ ॥
मनुष्याला त्याच्या निर्मितीमधील सर्व ठिकाणे आणि त्यांची नावे माहीत नसतात किंवा आपण त्याच्या महानतेचे वर्णन करू शकत नाही.

ਜਿਥੈ ਵਸੈ ਮੇਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸੋ ਕੇਵਡੁ ਹੈ ਥਾਉ ॥
जेथे माझा सार्वभौम परमेश्वर राहतो त्या स्थान किती महान आहे?

ਅੰਬੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਹਉ ਕਿਸ ਨੋ ਪੁਛਣਿ ਜਾਉ ॥੫॥
तिथे कोणताही प्राणी पोहोचू शकत नाही. तिथे पोहोचण्याचे रहस्य कोणाला विचारावे? ॥५॥

ਵਰਨਾ ਵਰਨ ਨ ਭਾਵਨੀ ਜੇ ਕਿਸੈ ਵਡਾ ਕਰੇਇ ॥
जेव्हा परमेश्वर (आध्यात्मिकरित्या) एखाद्या व्यक्तीला उन्नत करू इच्छितो, तेव्हा तो व्यक्ती उच्च किंवा निम्न सामाजिक स्थितीशी संबंधित आहे की नाही याबद्दल चिंता करत नाही.

ਵਡੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥
सर्व सन्मान महान परमेश्वराच्या हाती आहेत, आणि जो कोणी मनुष्य त्याला प्रसन्न करतो तो त्याला सर्वकाही देतो.

ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪਣੈ ਚਸਾ ਨ ਢਿਲ ਕਰੇਇ ॥੬॥
सर्व काही त्या परमेश्वराच्या नियंत्रणाखाली आहे. त्याच्या परवानगीने तो त्याच्या आयुष्याला आकार देतो. परमेश्वर एका क्षणाचाही विलंब होऊ देत नाही. ॥६॥

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਲੈਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥
परमेश्वराचा आशीर्वाद मिळावा या विचाराने प्रत्येक मनुष्य अनेक गोष्टी मागतो.

ਕੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ ਦੇ ਕੈ ਰਹਿਆ ਸੁਮਾਰਿ ॥
परमेश्वर किती महान दाता आहे हे सांगता येत नाही. तो भेटवस्तू देत आहे, परंतु त्याने दिलेल्या भेटवस्तू मोजण्यापलीकडे आहेत.

ਨਾਨਕ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਤੇਰੇ ਜੁਗਹ ਜੁਗਹ ਭੰਡਾਰ ॥੭॥੧॥
हे नानक! तुमचे भांडार इतके विशाल आहेत की युगानुयुगे गेल्यानंतरही तुमच्या भेटवस्तूंची कमतरता भासणार नाही. ॥७॥१॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥
महला १ ॥

ਸਭੇ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਆ ਸਗਲੀਆ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥
सर्व मानव त्याचे नववधू आहेत आणि ते सर्व त्याला प्रसन्न करण्यासाठी स्वतःला सुशोभित करतात.

Page 54

ਗਣਤ ਗਣਾਵਣਿ ਆਈਆ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥
परंतु जे लोक त्यांच्या शोभा (चांगल्या कर्म) दर्शवतात, ते दयनीय असतात आणि त्यांचे आकर्षक लाल पोशाख (पवित्र झगा) वाईट गोष्टींचे कारण बनते.

ਪਾਖੰਡਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਖੋਟਾ ਪਾਜੁ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥
कारण परमेश्वराचे प्रेम ढोंगीपणा आणि खोट्या दिखाव्यामुळे आपण प्राप्त करू शकत नाहीत. ॥१॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਇਉ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥
हे परमेश्वरा! प्रियकर आपल्या पत्नीला अशाप्रकारे आनंद देतो.

ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਲੈਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! ज्या स्त्रिया आपल्या भक्तीने तुला प्रसन्न करतात, तू स्वतः आपल्या कृपेने त्यांचे जीवन सुंदर बनवतोस. ॥१॥ रहाउ॥

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥
ती स्त्री गुरूंच्या शब्दांनी शोभून दिसते आणि तिचे शरीर आणि मन तिच्या प्रियकरासाठी समर्पित आहे.

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਖੜੀ ਤਕੈ ਸਚੁ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥
आपले दोन्ही हात जोडून ती परमेश्वराची वाट पाहत असते आणि खऱ्या मनाने त्याची उपासना करून ती सत्याची प्राप्ती करण्याची तिची इच्छा कायम ठेवते.

ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਸਚ ਭੈ ਵਸੀ ਭਾਇ ਰਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਸਿ ॥੨॥
ती आपल्या प्रियकराच्या प्रेमात पूर्णपणे मग्न होऊन सद्‌पुरुषाच्या भीतीत जगते. त्याच्या प्रेमात रंगून ती सत्याच्या रंगात मग्न होते. ॥२॥

ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਚੇਰੀ ਕਾਂਢੀਐ ਲਾਲੀ ਮਾਨੈ ਨਾਉ ॥
ती परमेश्वराच्या चरणी स्वतःला समर्पित करून त्यांची दासी बनते आणि परमेश्वराच्या नावालाच ती स्वतःच्या जीवनाचा आधार बनवते.

ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਸਾਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥
तिचे खरे प्रेम कधीच संपत नाही; तिच्या खऱ्या प्रेमामुळे, ती नेहमी चिरंतन (जोडीदार) सह एकत्रित राहते.

ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨੁ ਵੇਧਿਆ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੩॥
गुरूच्या शब्दात त्यांचे मन तल्लीन झाले आहे. त्याच्यासाठी मी सदैव समर्पित आहे. ॥३॥

ਸਾ ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਬੈਸਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥
जी स्त्री आपल्या सद्गुरूंच्या शिकवणीत लीन असते ती कधीही विधवा होत नाही म्हणजेच परमेश्वराचा आशीर्वाद सदैव तिच्यासोबत असतो.

ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਨਉਤਨੋ ਸਾਚਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥
सदैव तरूण, नेहमी प्रेमळ आणि सदासर्वकाळ अस्तित्वात असलेला परमेश्वर जीवन आणि मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त असतो.

ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਜਾਇ ॥੪॥
तो आपल्या पवित्र स्त्रीला नेहमी आनंदित करतो आणि तिच्यावर आपली खरी दृष्टी ठेवतो, कारण ती त्या परमेश्वराच्या आज्ञेनुसार चालते. ॥४॥

ਸਾਚੁ ਧੜੀ ਧਨ ਮਾਡੀਐ ਕਾਪੜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀਗਾਰੁ ॥
जी स्त्री सदैव परमेश्वराचे स्मरण आपल्या अंतःकरणात ठेवते, जणूकाही आपल्या पती-परमेश्वराला प्रसन्न करण्यासाठी, आपले केस व्यवस्थित करते, परमेश्वराच्या प्रेमाला ती आपले सुंदर वस्त्रे आणि दागदागिने बनवते.

ਚੰਦਨੁ ਚੀਤਿ ਵਸਾਇਆ ਮੰਦਰੁ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥
परमेश्वराला आपल्या हृदयात ठेवण्यासाठी ती चंदन लावते आणि दहाव्या दरवाजाला आपला महाल बनवते.

ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਹਾਰੁ ॥੫॥
तेथे ती गुरूच्या शब्दाचा दिवा लावते (गुरूचा सल्ला तिच्या मार्गदर्शकाप्रमाणे सल्ला देऊन) आणि परमेश्वराच्या नावाचा हार गळ्यात घालते. ॥ ५॥

ਨਾਰੀ ਅੰਦਰਿ ਸੋਹਣੀ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਪਿਆਰੁ ॥
स्त्रियांमध्ये ती एक अतिशय सुंदर स्त्री आहे आणि तिच्या कपाळावर तिच्या स्वामीच्या प्रेमाचे माणिक शोभून दिसते.

ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਅਪਾਰ ॥
त्याची महिमा आणि बुद्धी अतिशय सुंदर आहे आणि असीम परमेश्वर तिच्या मनात खरे प्रेम जपण्याचा आहे.

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਜਾਣਈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੬॥
ती तिच्या प्रियकर-परमेश्वराशिवाय इतर कोणालाही तिचा परम पुरुष मानत नाही. तिला फक्त सद्गुरूंबद्दल प्रेम आणि जिव्हाळा असतो. ॥६॥

ਨਿਸਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਸੁਤੀਏ ਕਿਉ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥
मायेच्या आसक्तीच्या अंधाऱ्या रात्री झोपलेली जीवरूपी स्त्रीची परमेश्वराच्या मिलनाशिवाय जीवनाची रात्र सहजासहजी जाऊ शकत नाही.

ਅੰਕੁ ਜਲਉ ਤਨੁ ਜਾਲੀਅਉ ਮਨੁ ਧਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥
तुमचे अवयव जळतील, तुमचे शरीर जळून जाईल आणि तुमचे हृदय आणि संपत्ती सर्व जळून जाईल.

ਜਾ ਧਨ ਕੰਤਿ ਨ ਰਾਵੀਆ ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜੋਬਨੁ ਜਾਇ ॥੭॥
जर एखाद्या जीवरूपी वधूला परमेश्वराने आशीर्वाद दिला नाही तर तिचे तारुण्य वाया जाते. ॥७॥

ਸੇਜੈ ਕੰਤ ਮਹੇਲੜੀ ਸੂਤੀ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥
जगाच्या आसक्तीत अडकलेल्या त्या जीवरूपी वधूला आपल्या प्रिय परमेश्वराचे ज्ञान नसते.

ਹਉ ਸੁਤੀ ਪਿਰੁ ਜਾਗਣਾ ਕਿਸ ਕਉ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥
वर (परमेश्वर) जागृत असताना मला वधू (झोप) सांसारिक सुखसोयींमध्ये हरवले आहे. मी कोणाकडे जाऊन मार्गदर्शन मागू शकतो?

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਭੈ ਵਸੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਇ ॥੮॥੨॥
हे नानक! जेव्हा सद्गुरू (परमेश्वर) सह आत्मा वधूला एकत्र करतात तेव्हाच ती त्याच्या भीतीने आणि प्रेमळ सहवासात राहणे शिकते. ॥८ ॥२॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
श्रीरागु महला १ ॥

ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਕਥੈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
हे परमेश्वरा !, तू स्वतः सर्व गुण आहेत आणि तू स्वतः त्याचे वर्णन आणि त्यांना आदर आणि सन्मान देणारा दानशूर परमेश्वरच आहेस. ॥१॥

ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਪਰਖਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੋਲੁ ਅਪਾਰੁ ॥
हे परमेश्वरा ! तू स्वतः (तुझे नाव आणि रूप) एक रत्न आहेत, त्या रत्नाला मोल देणारा तूच आहेस, तुलाच (तुझ्या नावाच्या रूपातील रत्नाचे) अनंत मूल्य आहे

ਸਾਚਉ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੧॥
आपण स्वतः सार्वकालिक गौरव आणि सन्मान आहेत, आणि आपण स्वतः दाता आहेत. ॥१॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾਰੁ ॥
हे परमेश्वरा! सर्वकाही निर्माण करणारा तूच आहेस.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुला आवडेल तसे माझे रक्षण कर. हे परमेश्वरा! तुझ्या नामाचे स्मरण आणि जीवनाचे आचरण मला प्रदान कर. ॥१॥ रहाउ ॥

ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ॥
हे परमेश्वरा! तू स्वतःच चमकणारा हिरा आहेस, तूच स्वतःच भक्तीचा मंजिष्ठ रंगही आहेस.

ਆਪੇ ਮੋਤੀ ਊਜਲੋ ਆਪੇ ਭਗਤ ਬਸੀਠੁ ॥
तूच चमकणारा मोती आहेस, तूच तुझ्या भक्तांचा मध्यस्थ आहेस.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਣਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠੁ ਅਡੀਠੁ ॥੨॥
गुरूच्या वचनाद्वारे आपण अशा परमेश्वराची स्तुती केली पाहिजे जी सर्व अंतःकरणात स्पष्टपणे आणि अदृश्यपणे व्यापून टाकते. ॥२॥

ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਪਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥
हे परमेश्वरा! तू स्वतःच सागर आहेस आणि हा सागर पार करून देणारे जहाज ही तूच आहेस. आणि दोन्ही बाजूचा समुद्रकिनाराही तूच आहेस. तू स्वतःच या जगाचा अंत आहेस आणि या जगरूपी-सागराचे दुसरे टोकही तूच आहेस.

ਸਾਚੀ ਵਾਟ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ ਸਬਦਿ ਲਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥
आपण स्वतः खरा मार्ग आहात आणि गुरूच्या शब्दाद्वारे आम्हाला जन्म-मृत्यूच्या फेरीतून मुक्त करणारे मार्गदर्शक आहात.

ਨਿਡਰਿਆ ਡਰੁ ਜਾਣੀਐ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰੁ ॥੩॥
जे परमेश्वरापासून जे घाबरून राहात नाहीत त्यांना गुरूशिवाय (गुरूचे मार्गदर्शन) अंधारात आपले जीवन जगावे लागते म्हणजेच जगातील इतर लोकांचा त्रास सहन करावा लागतो.॥३॥

ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ ਦੇਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕੇਤੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
एकटा निर्माणकर्ता शाश्वत आहे, इतर सर्व या जगात येतात आणि जातात.

ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰ ਬੰਧੀ ਧੰਧੈ ਪਾਇ ॥
हे परब्रह्म! मायेच्या आसक्तीपासून फक्त तूच मुक्तआहेस, बाकीचे जग मायेच्या आसक्तीच्या बंधनात अडकलेले आहे.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥
गुरू ज्यांचे रक्षण करतात, त्यांना परमेश्वराच्या भक्तीत राहून सांसारिक बंधनातून मुक्ती मिळते. ॥४॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ॥
गुरूच्या शब्दाचे पालन करून आणि सत्याने परमेश्वराची जाणीव करून दिली आहे.

ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਸਚ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਓਤਾਕੁ ॥
ज्या व्यक्तीचे मन नेहमी परमेश्वराच्या सेवेशी जोडलेले असते ते कधीही घाणेरडे (सांसारिक संलग्नकांच्या) सह गलिच्छ होत नाही.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸਾਕੁ ॥੫॥
जेव्हा परमेश्वर व्यक्तीला आशीर्वाद देतो तेव्हाच त्याचे शाश्वत नाव प्राप्त होते आणि नामवर ध्यान न करता त्याच्याबरोबरचे संबंध प्रस्थापित होऊ शकत नाहीत.॥ ५॥

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥
ज्यांना सत्य समजले आहे ते चार युगात शांत मनाने जीवन जगतात.

ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
त्यांचा अहंकार आणि तृष्णा वश करीत ते त्यांच्या अंतःकरणात सत्य-परमेश्वराचे नाम हृदयात ठेवतात .

ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੬॥
या जगात, खरा नफा हे परमेश्वराचे नाव आहे जे गुरूच्या शब्दाचा विचार करून कमावले जाते.

ਸਾਚਉ ਵਖਰੁ ਲਾਦੀਐ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥
जर मनुष्याने सत्यनामचा व्यवहार सत्याच्या भांडवलाद्वारे व्यावसायिकरित्या केला तर त्याला नेहमीच नफा मिळतो.

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਸਈ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥
जर मनुष्याने खऱ्या भक्तिभावाने परमेश्वराचे प्रेमळ नामस्मरण आणि प्रार्थना केली तर तो मनुष्य परमेश्वराच्या दरबारात बसतो.

ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੭॥
सर्वव्यापी परमेश्वराच्या नामाच्या प्रकाशात मानवाच्या कर्मांचा लेखाजोखा आदरपूर्वक स्पष्ट स्पष्ट होतो. ॥ ७॥

ਉਚਾ ਉਚਉ ਆਖੀਐ ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥
हे परमेश्वरा! तू सर्वोत्कृष्टांमध्ये सर्वोच्च स्वामीआहे असे म्हटले जाते,परंतु ते कोणालाही दिसू शकत नाहीत.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥
मी जिथे पाहतो तिथे मी फक्त तुला पाहतो. खऱ्या गुरूने मला तुला भेटायला मदत केली आहे.

ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੮॥੩॥
हे नानक! परमेश्वरावरील प्रेमाने अंतःकरणात सुखावह स्थिती प्राप्त झाल्यावर परमेश्वर सर्वत्र विराजमान असल्याचे ज्ञान प्राप्त होते. ॥८॥३॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
श्रीरागु महला १ ॥

ਮਛੁਲੀ ਜਾਲੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਸਰੁ ਖਾਰਾ ਅਸਗਾਹੁ ॥
अथांग खारट समुद्रात राहून माशाने या भ्रामक जगात जीवन जगतांना त्या परमात्म्याच्या मोहाने बनवलेल्या जाळ्याला ओळखले नाही.

ਅਤਿ ਸਿਆਣੀ ਸੋਹਣੀ ਕਿਉ ਕੀਤੋ ਵੇਸਾਹੁ ॥
मासा (मनुष्य) दिसायला खूप सुंदर आणि हुशार, पण परमेश्वराने दिलेल्या प्रलोभनांवर त्याने विश्वास का ठेवला?

ਕੀਤੇ ਕਾਰਣਿ ਪਾਕੜੀ ਕਾਲੁ ਨ ਟਲੈ ਸਿਰਾਹੁ ॥੧॥
विश्वास ठेवल्याने मासा (मनुष्य) जाळ्यात अडकला. त्याच्या डोक्याचा मृत्यू टाळता येत नाही, जो निश्चित आहे. ॥१॥

ਭਾਈ ਰੇ ਇਉ ਸਿਰਿ ਜਾਣਹੁ ਕਾਲੁ ॥
हे बंधू! अशाप्रकारे, आपल्या डोक्यावर मृत्यूची टांगती तलवार आहे याचा विचार करा, कारण वेळ खूप शक्तिशाली आहे.

ਜਿਉ ਮਛੀ ਤਿਉ ਮਾਣਸਾ ਪਵੈ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
लोक या माशासारखे आहेत; नकळत, मृत्यूचा जाळ्यात ते अडकतात. ॥ १॥ रहाउ ॥

ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧੋ ਕਾਲ ਕੋ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਾਲੁ ਅਫਾਰੁ ॥
संपूर्ण जग मृत्यूच्या अधीन आहे (एकेकाळी नव्हे तर असंख्य वेळा); गुरूंचा आश्रय न घेता मृत्यू अटळ आहे.

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ॥
जे चिरंतन परमेश्वराच्या प्रेमाने प्रेरित झाले आहेत, ते द्वैत आणि दुर्गुण सोडतात आणि मृत्यूच्या भीतीपासून वाचतात.

ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥੨॥
मी स्वतःला अशा भक्तांना समर्पित करतो, ज्यांना परमेश्वराच्या दरबारात खरे आणि प्रामाणिक म्हणून ओळखले जाते. ॥२॥

ਸੀਚਾਨੇ ਜਿਉ ਪੰਖੀਆ ਜਾਲੀ ਬਧਿਕ ਹਾਥਿ ॥
ज्याप्रमाणे गरुड पक्षी इतर पक्ष्यांना मारतो आणि शिकारीच्या हातात धरलेले जाळे त्यांना अडकवते, त्याचप्रमाणे सर्व मनुष्य मायेच्या आकर्षणामुळे यमाच्या जाळ्यात अडकतात.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰਿ ਫਾਥੇ ਚੋਗੈ ਸਾਥਿ ॥
गुरू ज्यांचे रक्षण करतात त्यांचे तारण होते; बाकीचे धान्याच्या सापळ्यात (मृत्यू) अडकतात.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੁਣਿ ਸੁਟੀਅਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੰਗੀ ਸਾਥਿ ॥੩॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय ते उचलले जातात आणि दूर फेकले जातात; मग त्यांना कोणी साथीदार किंवा सहाय्यक उरणार नाही. ॥३॥

ਸਚੋ ਸਚਾ ਆਖੀਐ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ॥
आपण सत्य परमेश्वर सत्यच मानले पाहिजे, सत्य परमेश्वराचे निवासस्थानही सत्य आहे.

ਜਿਨੀ ਸਚਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥
जे लोक त्याला सत्य म्हणून स्वीकारतात, त्यांच्या हृदयात सत्य परमेश्वर वास करतो.

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੂਚੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਗਿਆਨੁ ॥੪॥
जे गुरूंच्या माध्यमातून दैवी ज्ञान प्राप्त करतात त्यांचे विचार आणि शब्द शुद्ध मानले जातात. ॥४॥

ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਸਾਜਨੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥
सद्गुरूंना प्रामाणिकपणे प्रार्थना करा, म्हणजे तो तुम्हाला परमेश्वराशी तुमचा सर्वात चांगला मित्र म्हणून एकरूप करू शकेल.

ਸਾਜਨਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਮਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥
मित्र (परमेश्वर) भेटल्याने सुख-समृद्धी प्राप्त होते आणि यमदूत भेटल्याने कालरूपी विष प्राशन

केले जाते.

ਨਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਹਉ ਵਸਾਂ ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੫॥
परमेश्वराच्या नामात (भक्तीत) त्या हरीचा वास आहे आणि तेच नाम माझ्या आत्म्यात वसले आहे. ॥५॥

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥
गुरूशिवाय अज्ञानाचा अंधार आहे. या अंधारातून बाहेर पडण्याचा मार्ग गुरूच्या शब्दाशिवाय सापडत नाही.

ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਇ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
जेव्हा गुरूच्या उपदेशाने माणसाच्या आत प्रकाश पडतो, तेव्हा तो मनुष्य खऱ्या शाश्वत परमेश्वराच्या प्रेमात लीन राहतो.

ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਸੰਚਰੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੬॥
या अवस्थेत, मृत्यू तेथे प्रवेश करत नाही आणि मानवी प्रकाश (आत्मा) परम प्रकाश (परमेश्वर) पासून अभेद्य बनतो. ॥६॥

ਤੂੰਹੈ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥
हे परमेश्वरा! तू शहाणा आहेस, तू माझा मित्र आहेस आणि तूच आहेस जो तुझ्याबरोबर लोकांना एकत्र आणणार आहेस.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥
तुमच्या गुणांचा अंत किंवा मर्यादा नसला तरीही आम्ही गुरूच्या शब्दाद्वारे तुमची स्तुती करतो.

ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਅਪੜੈ ਜਿਥੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥੭॥
मृत्यू त्या ठिकाणी पोहोचत नाही, जिथे गुरूचे अमर्याद शब्द असतात. ॥७॥

ਹੁਕਮੀ ਸਭੇ ਊਪਜਹਿ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥
परमेश्वराच्या इच्छेनुसार सर्वांची निर्मिती झाली आहे आणि सर्व जण त्याच्या आज्ञेनुसार त्यांचे नियुक्त केलेली कामे करतात.

ਹੁਕਮੀ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਹੁਕਮੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥
त्याच्या आज्ञेनुसार, सर्व मृत्यूच्या अधीन आहेत; त्याच्या आज्ञेनुसार, ते अनंतकाळच्या परमेश्वराचे प्रेमाने नामस्मरण करतात.

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਇਨਾ ਜੰਤਾ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥੮॥੪॥
हे नानक! परमेश्वराला जे आवडते ते घडते. कोणतीही गोष्ट सांसारिक प्राण्यांच्या नियंत्रणात नाही. ॥८॥४॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
श्रीरागु महला १ ॥

ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਤਨਿ ਜੂਠਿ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਜੂਠੀ ਹੋਇ ॥
जर एखाद्याचे मन दुर्गुणांनी अशुद्ध झाले असेल तर शरीर देखील अशुद्ध होते (दुर्गुणांमध्ये गुंतलेले) आणि जीभ देखील अशुद्ध होते.

Page 56

ਮੁਖਿ ਝੂਠੈ ਝੂਠੁ ਬੋਲਣਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥
जर चेहरा खोटा असेल तर खोटा माणूस फक्त खोटे बोलच व्यक्त करतो, मग तो शुद्ध कसा असेल?

ਬਿਨੁ ਅਭ ਸਬਦ ਨ ਮਾਂਜੀਐ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥੧॥
गुरूच्या वचनाच्या पवित्र पाण्याशिवाय मन स्वच्छ किंवा शुद्ध होऊ शकत नाही. सत्य नामाद्वारेच सत्य परेश्वराची प्राप्ती होते. ॥ १॥

ਮੁੰਧੇ ਗੁਣਹੀਣੀ ਸੁਖੁ ਕੇਹਿ ॥
ती जीवरूपी स्त्री! सद्गुणाशिवाय सुख कुठे आहे?

ਪਿਰੁ ਰਲੀਆ ਰਸਿ ਮਾਣਸੀ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਨੇਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
केवळ त्या आत्मा-वधू परमेश्वराशी एकरूप होण्याच्या आध्यात्मिक आनंदाचा आनंद उपभोगेल जो गुरूच्या शब्दाच्या प्रेमामुळे शांती प्राप्त करेल. ॥ १॥ रहाउ॥

ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਧਨ ਵਾਂਢੀ ਝੂਰੇਇ ॥
जर परमेश्वर (वर) आत्मा-वधूच्या हृदयात राहत नाही, तर विभक्त जीवरूपी वधू दुःखी होते,

ਜਿਉ ਜਲਿ ਥੋੜੈ ਮਛੁਲੀ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇਇ ॥
ज्याप्रमाणे उथळ पाण्यात असलेल्या माशाला वेदना होतात.

ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥
पतीला बरे वाटले की तो स्वतः आशीर्वाद देतो आणि पत्नीला सुख-समृद्धी प्राप्त होते म्हणजेच जेव्हा ती परमेश्वराला संतुष्ट करते तेव्हा आध्यात्मिक समाधान प्राप्त होते आणि तो स्वतः तिच्यावर कृपा करतो. ॥२॥

ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਾਲਿ ॥
हे जीवरूपी वधू! आपल्या मित्र आणि कुटुंबासह बसून, आपल्या पती परमेश्वराचे गुणगान गा, स्तुती कर.

ਤਨਿ ਸੋਹੈ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਰਤੀ ਰੰਗਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥
मग तुमचे शरीर सुंदर होईल, तुमचे मन मोहित होईल, आणि त्याच्या प्रेमाने प्रेरित होऊन तुम्ही त्याला पाहाल.

ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸੋਹਣੀ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ॥੩॥
गुरूच्या शब्दाने आणि तिच्या गुणांनी सुशोभित स्त्री सद्‌गुणी असून पतीची पूर्ण सेवा करते. ॥३॥

ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਖੋਟੀ ਅਵਗਣਿਆਰਿ ॥
दुर्गुण आणि इंद्रियसुखांमध्ये गुंतलेली गुणहीन स्त्री तिच्या पतीसाठी काही उपयोगाची नसते.

ਨਾ ਸੁਖੁ ਪੇਈਐ ਸਾਹੁਰੈ ਝੂਠਿ ਜਲੀ ਵੇਕਾਰਿ ॥
तिला या जगात किंवा परमेश्वराच्या दरबारात कोणतीही शांती सापडत नाही; ती खोटेपणा आणि दुर्गुणांमध्ये जळते (तिचे आध्यात्मिक जीवन वाया घालवते).

ਆਵਣੁ ਵੰਞਣੁ ਡਾਖੜੋ ਛੋਡੀ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰਿ ॥੪॥
वर (परमेश्वर) विसरला आणि सोडून दिले आहे, ती जन्म आणि मृत्यूच्या दुष्ट चक्रात अडकलेली आहे. ॥४॥

ਪਿਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੁਤੀ ਸੋ ਕਿਤੁ ਸਾਦਿ ॥
ती आपल्या पतीची (परमेश्वर) सर्वात आवडती व्यक्ती होती. ती कोणत्या वाईट गोष्टीच्या मोहात अडकल्यामुळे पतीपासून दूर झाली आहे?

ਪਿਰ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਬੋਲੇ ਫਾਦਿਲੁ ਬਾਦਿ ॥
ती निरुपयोगी शब्द का बोलते जे तिच्या पतीला (परमेश्वर) एकरूप करण्यास मदत करू शकत नाही?

ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ਛੂਟੀ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ ॥੫॥
सांसारिक वासनांमुळेतिच्या त्याग करण्यात आला आहे आणि तिला तिच्या स्वामीच्या दारात किंवा मंदिरात आश्रय मिळत नाही. ॥५॥

ਪੰਡਿਤ ਵਾਚਹਿ ਪੋਥੀਆ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
पंडित धर्मग्रंथांचा अभ्यास करतात पण त्यांना वास्तविक सार समजत नाही.

ਅਨ ਕਉ ਮਤੀ ਦੇ ਚਲਹਿ ਮਾਇਆ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥
इतरांना उपदेश केल्यानंतर ते या जगातून निघून जातात, कारण त्यांच्यासाठी प्रचार करणे हा संपत्ती मिळवण्याचा व्यवसाय आहे.

ਕਥਨੀ ਝੂਠੀ ਜਗੁ ਭਵੈ ਰਹਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥੬॥
खोट्या चर्चेत गुंतलेले, संपूर्ण जग भटकत राहते. एकट्याने जगणे हे उदात्त आहे जे गुरूच्या शब्दानुसार आहे. सत्याचे नाव कमविणे हे जीवनातील सर्वोत्तम आचरण आहे. ॥६॥

ਕੇਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਬੇਦਾ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥
असे अनेक पंडितआणि ज्योतिषी आहेत जे वेदांवर विचार करतात.

ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਸਲਾਹਣੇ ਵਾਦੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥
ते त्यांच्या विवादांचे आणि युक्तिवादांची स्तुती करतात आणि या वादांमध्ये ते जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात अडकून राहतात.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਮ ਨ ਛੁਟਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੁ ॥੭॥
गुरूच्या शिकवणींचे पालन न करता, त्यांनी कितीही सांगितले, ऐकले, उपदेश केले किंवा अर्थ लावला तरी त्यांच्या कृतीतून गुरूच्या अपार कृपेशिवाय त्यांची मुक्तता होऊ शकत नाही.॥७॥

ਸਭਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਆਖੀਅਹਿ ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
सर्व जीवरूपी स्त्रिया सद्‌गुणी आहेत असे म्हणतात पण माझ्यात एकही गुण नाही.

ਹਰਿ ਵਰੁ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੈ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
जर मी परमेश्वराला आवडू लागली तर मी त्याची सुंदर सद्‌गुण वधू होऊ शकते.

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਨਾ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥੮॥੫॥
हे नानक! गुरूच्या वचनाद्वारे जीवरूपी स्त्री परमेश्वराशी एकरूप होते; आणि परमेश्वर भेटल्यानंतर ती त्याच्यापासून कधीच विभक्त होत नाही. ॥८॥५॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
श्रीरागु महला १ ॥

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧੀਐ ਤੀਰਥਿ ਕੀਚੈ ਵਾਸੁ ॥
परमेश्वराची उपासना न करता, मनुष्याने जप, तपश्चर्या आणि आत्मसंयम साधून, तीर्थस्थानी जाऊन आणि तेथे निवास करून,

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਆ ਤਾਸੁ ॥
दानधर्म इत्यादि आणि इतर शुभ कार्य करून काहीही फायदा होत नाही.

ਜੇਹਾ ਰਾਧੇ ਤੇਹਾ ਲੁਣੈ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਜਨਮੁ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥
व्यक्ती जसे बी पेरतो त्याला तसेच फळ प्राप्त होते. सद्‌गुणांची प्राप्ती केल्याशिवाय मनुष्याचे जीवन व्यर्थ आहे. ॥१॥

ਮੁੰਧੇ ਗੁਣ ਦਾਸੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
हे निष्पाप जीवरूपी स्त्री! शांती आध्यात्मिक गुण प्राप्त करून प्राप्त आहे.

ਅਵਗਣ ਤਿਆਗਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या शिकवणीनुसार दुर्गुणांचा त्याग करून मनुष्य परमात्म्यात विलीन होतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ ਵਾਪਾਰੀਆ ਤਕੇ ਕੁੰਡਾ ਚਾਰਿ ॥
ज्या व्यापाऱ्याकडे गुणांचे भांडवल नाही, तो सर्व दिशांना व्यर्थ भटकत राहतो. (आणि कोणताही नफा घेत नाही).

ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝੈ ਆਪਣਾ ਵਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥
त्याला मूळ परमेश्वराचे नाव कळत नाही. नावासारखी गोष्ट त्याच्या हृदयरूपी घरात असते.

ਵਿਣੁ ਵਖਰ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥੨॥
नामच्या वस्तूशिवाय, खूप वेदना होते आणि खोट्या वधूला खोटेपणाने फसविले जाते.॥२॥

ਲਾਹਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਉਤਨਾ ਪਰਖੇ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥
जो रात्रंदिवस परमेश्वराच्या नामाच्या या रत्नाचा विचार करतो आणि त्याचे मूल्यांकन करतो, तो आध्यात्मिक आनंदाचा लाभ घेतो.

ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਚਲੈ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥
नामरूपात असलेली गोष्ट तो आपल्या अंतःकरणातच शोधतो आणि आपले कार्य सुधारतो, म्हणजेच जीवनात सत्कर्म करून तो आपले जीवन यशस्वी करून परमेश्वरात विलीन होतो.

ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੩॥
हे माझ्या मित्रा! पवित्र व्यक्तींसह व्यापार करा (जे परमेश्वराच्या नावाने व्यापार करतात) आणि गुरूद्वारे सर्व व्यापलेल्या परमेश्वराचे चिंतन करा. ॥३॥

ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥
चांगल्या व्यक्तीच्या सहवासातूनच परमेश्वर सापडतो, जेव्हा परमेश्वराशी एकरूप घडवून आणणारे गुरू आपल्या कृपेने जीवाला परमेश्वराशी जोडतात.

ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥
ज्याच्या आत्म्यात परमेश्वराचा शाश्वत प्रकाश प्रज्वलित झालेला आहे, त्याला तो सापडतो आणि तो पुन्हा कधीही विभक्त होत नाही, म्हणजेच तो जीवन-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त होतो आणि मोक्ष प्राप्त करतो.

ਸਚੈ ਆਸਣਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ ॥੪॥
सत्य हे अशा व्यक्तीचे निवासस्थान आहे, जो सत्यात वास करतो आणि सदैव सत्याचे अवतार असलेल्या परमेश्वराच्या प्रेमात भटकतो. ॥४॥

ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਘਰ ਮਹਿ ਮਹਲੁ ਸੁਥਾਇ ॥
ज्यांनी आपला खरा आत्म ओळखला आहे त्यांना त्यांच्या अंतःकरणात परमेश्वराची उपस्थिती आढळते.

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
सत्यनामाच्या रंगात मग्न होऊन सत्यपरमेश्वराची प्राप्ती होते.

ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੋ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੫॥
परमेश्वराच्या खऱ्या नामाशी जोडले गेल्याने जीव पाताळ, धरती आणि आकाश या तिन्ही लोकांमध्ये वास करणाऱ्या परमेश्वराला ओळखतो. ॥५॥

ਸਾ ਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਜਾਤਾ ਸੰਗਿ ॥
त्या जीवरूपी स्त्रीचे जीवन खूप सुंदर बनते जिने आपल्या प्रिय परमेश्वराला समजून घेतले आहे, जो सदैव तिच्या सोबत असतो.

ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਸੋ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ॥
दहाव्या दरवाजाच्या रूपात महालात राहणारा प्रिय परमेश्वर जीवरूपी स्त्रीला आपल्या महालात आमंत्रित करतो. नवरा तिला खूप प्रेमाने ठेवतो.

ਸਚਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਾ ਭਲੀ ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਗੁਣ ਸੰਗਿ ॥੬॥
ती स्त्री खरोखर आनंदी आणि सद्गुणी आहे, जी आपल्या प्रिय पतीच्या गुणांनी मोहित होते. ॥६॥

ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਥਲਿ ਚੜਾ ਥਲਿ ਚੜਿ ਡੂਗਰਿ ਜਾਉ ॥
जर मी नीतिमान मार्गाचा त्याग केला आणि पृथ्वीवर आणि पर्वतांवर पुन्हा पुन्हा भटकत राहील.

ਬਨ ਮਹਿ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਉ ॥
गुरूशिवाय (खरा मार्गदर्शक) मी जंगलात हरवलो तर मी कधीही माझे गंतव्यस्थान शोधू शकणार नाही.

ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੭॥
त्याचप्रमाणे, जर मी परमेश्वराचे नाम विसरून भटकत राहिलो तर पुन्हा पुन्हा जन्म -मृत्यूच्या चक्रात अडकून राहीन.

ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਪਧਾਊਆ ਚਲੇ ਚਾਕਰ ਹੋਇ ॥
(हे माझ्या मित्रा, जर तुम्हाला नीतिमान मार्ग शोधायचा असेल तर) जा आणि त्या गुरूच्या अनुयायांना विचारा ज्यांनी प्रवास केला आहे आणि ज्यांनी परमेश्वराच्या सेवकांसारखे वास्तव्य केले आहे.

ਰਾਜਨੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਦਰਿ ਘਰਿ ਠਾਕ ਨ ਹੋਇ ॥
ते परमेश्वराला आपला सम्राट मानतात आणि त्यांना परमेश्वराच्या दरबारात आणि घरामध्ये जाताना कोणताही अडथळा येत नाही.

ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥੬॥
हे नानक! एकच परमेश्वर सर्वव्यापी आहे, त्याच्याशिवाय कोणीही अस्तित्वात नाही. ॥८॥६॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
श्रीराग महला १ ॥

ਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਣੀਐ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹ ਸਰੀਰੁ ॥
गुरूच्या माध्यमातून आपण पवित्र परमेश्वराला जाणतो आणि आपले शरीर आणि आत्मा शुद्ध होतात (दुर्गुणांपासून).

ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੋ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥
पवित्र परमेश्वर, ज्याला वेगळेपणाची वेदना माहीत आहे तो आपल्या हृदयात राहतो.

ਸਹਜੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਅਗਲੋ ਨਾ ਲਾਗੈ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥੧॥
जेव्हा एखाद्याला अंतर्ज्ञानी ज्ञान प्राप्त होते तेव्हा मन खूप शांत होते आणि मृत्यूचा बाण त्याला लागत नाही. ॥१॥

ਭਾਈ ਰੇ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥
हे बंधू! परमेश्वराच्या नामाच्या पवित्र पाण्यात आंघोळ करून दुर्गुणांचा घाण धुतला जातो.

ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰੁ ਮੈਲੁ ਭਰੀ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! फक्त तूच सत्य आणि पवित्र (शुद्ध) आहे, इतर सर्व स्थान दुर्गुणांनी भरलेले आहेत. ॥ १॥ रहाउ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸੋਹਣਾ ਕੀਆ ਕਰਣੈਹਾਰਿ ॥
मानवी शरीर हे स्वतः निर्मात्याने तयार केलेले परमेश्वराचे एक सुंदर मंदिर आहे.

ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪ ਅਨੂਪ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥
सूर्य आणि चंद्र अतुलनीय सुंदर प्रकाशाचे दिवे आहेत. तिन्ही जगात, अनंत प्रकाश व्यापक आहे.

ਹਾਟ ਪਟਣ ਗੜ ਕੋਠੜੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਵਾਪਾਰ ॥੨॥
खरा व्यवसाय करण्यासाठी (परमेश्वराच्या नावाने व्यापार करण्यासाठी) त्याने दुकाने, शहरे, किल्ले आणि घरे यासारख्या मानवी शरीरे तयार केली आहेत. ॥२॥

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਭੈ ਭੰਜਨਾ ਦੇਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਭਾਇ ॥
ज्ञानाचा दिवा (काजळ) भय नष्ट करतो आणि प्रेमातूनच पवित्र परमेश्वराचे दर्शन घडते.

ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਠਾਇ ॥
जर मन केंद्रित आणि संतुलित ठेवले असेल तर आपण परमेश्वराला त्याच्या सर्व दृश्यमान आणि अदृश्य रूपाने जाणू शकतो.

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਹਜੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥
जर कोणी अशा सद्‌गुरूला भेटत असेल तर तो मनुष्य सहजपणे परमेश्वराशी जुळतो. ॥३॥

ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਈਐ ਪਰਖੇ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ज्याप्रमाणे सोन्याची शुद्धता तपासण्यासाठी परीस वापरले जाते, त्याचप्रमाणे परब्रह्माने अत्यंत प्रेमाने निर्माण केलेल्या प्राण्यांच्या आध्यात्मिक जीवनाचे बारकाईने परीक्षण होते.

ਖੋਟੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇ ॥
गुण नसलेल्या हीन जीवांना स्थान मिळत नाही आणि सद्‌गुणांना खऱ्या कोषात टाकले जाते.

ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਇਉ ਮਲੁ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥੪॥
आपल्या आशा आणि चिंता सोडून द्या; अशाप्रकारे आपल्या मनाची घाण धुऊन जाईल आणि आपण परमेश्वरामध्ये विलीन व्हाल. ॥ ४॥

ਸੁਖ ਕਉ ਮਾਗੈ ਸਭੁ ਕੋ ਦੁਖੁ ਨ ਮਾਗੈ ਕੋਇ ॥
प्रत्येकजण आनंदासाठी विनवणी करतो; कोणीही दुःख मागत नाही.

ਸੁਖੈ ਕਉ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥
आता ऐहिक सुख नंतर मोठे दु:ख आणू शकते हे स्व-इच्छित व्यक्तीला माहीत नसते.

ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੀਅਹਿ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥
जे गुरूच्या शब्दांनुसार आपले मन मोकळे करतात त्यांना आंतरिक शांती मिळते, कारण त्यांच्यासाठी वेदना आणि आनंद एकसारखाच असतो. ॥ ५॥

ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਵਾਚੀਐ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਆਸੁ ॥
वेद घोषित करतात आणि व्यासाचे शब्द आपल्याला सांगतात की

ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥
मौनधारी ऋषी, भक्त आणि परमेश्वराचे साधक परमेश्वराच्या नामस्मरणाने सद्‌गुणांच्या संपत्तीने भरलेले असतात.

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥੬॥
जे परमेश्वराच्या सत्य नामात रंगले आहेत त्यांना नेहमी विजय प्राप्त होतो. त्यांच्यासाठी मी नेहमीच समर्पित करतो. ॥६॥

ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥
ज्यांच्या मुखात परमेश्वराचे नाम येत नाही, ते चारही युगात दुर्गुणांनी भरलेले राहतात आणि मलिन राहतात.

ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਵਿਹੂਣਿਆ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥
जे अधार्मिक लोक परमेश्वरावर प्रेम करत नाहीत त्यांची परमेश्वराच्या दरबारात बदनामी होते आणि त्यांचा सन्मान आणि आदर गमावला जातो.

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਅਵਗਣ ਮੁਠੀ ਰੋਇ ॥੭॥
जे परमेश्वराचे नाव विसरले आहेत ते त्यांच्या दुर्गुणांनी फसले आहेत म्हणून ते शोक करतात आणि सदैव दुःखी राहतात. ॥७॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਪਾਇਆ ਡਰੁ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥
इतरत्र भटकून आणि शोध करून, मला हे सत्य आढळले आहे की परमेश्वराबद्दल आदर बाळगून आपण त्याला गुरूद्वारे भेटतो.

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਇ ॥
ज्याला स्वतःची जाणीव होते, त्याचे मन भटकणे थांबवते आणि आतच राहते आणि विवेकात स्थिर होते आणि त्याचा सर्व अहंकार आणि इच्छा नाहीशा होतात.

ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਊਜਲੇ ਜੋ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੮॥੭॥
हे नानक! जे परमेश्वराच्या नामस्मरणात तल्लीन राहतात, ते पवित्र होतात आणि त्यांचे मुखही तेजस्वी होते. ॥८॥७॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सिरीरागु महला १ ॥

ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੂਲੇ ਬਾਵਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥
ऐका, हे मूर्ख आणि दिशाभूल करणाऱ्या मना! नम्रपणे गुरूला शरण जा.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਜਮੁ ਡਰਪੈ ਦੁਖ ਭਾਗੁ ॥
तू परमेश्वराचे नामस्मरण कर आणि त्याचे ध्यान कर, मृत्यूचे भूत तुला घाबरतील आणि तुझे दुःख नष्ट होईल.

ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਿਉ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਸੁਹਾਗੁ ॥੧॥
दुर्दैवी जीवरूपी वधूला प्रचंड वेदना होत आहे. तिचा जोडीदार तिच्याबरोबर कायमचा कसा राहू शकतो? ती परमेश्वराशी कशी एकरूप होऊ शकते? ॥१॥

ਭਾਈ ਰੇ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥
हे माझ्या बंधू ! गुरूला वगळता, मला जाण्यासाठी दुसरे कोणतेही स्थान नाही.

ਮੈ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंनी माझ्यावर कृपा करून मला परमेश्वराच्या नामाचा खजिना दिला आहे; मी त्यांना समर्पित आहे. ॥१॥ रहाउ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਸਾਬਾਸਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਉ ॥
गुरूच्या शिकवणींमुळे सन्मान मिळतो. परमेश्वराच्या कृपेने माझी आणि गुरूची भेट घडवून येवो.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥
त्याच्याशिवाय, मी क्षणभर जगू शकत नाही. त्याच्या नावाशिवाय मी आध्यात्मिकरित्या मृत आहे.

ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਟੇਕ ਟਿਕੀ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥੨॥
मी आध्यात्मिकरित्या आंधळा आहे, मी परमेश्वराच्या नामाला कधीच विसरणार नाही. गुरूंच्या आशीर्वादाने त्याचा आश्रय घेऊन मी माझ्या मूळ निवासस्थानी (परलोक) पोहचेल. ॥२॥

ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਚੇਲੇ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥
ज्यांचे गुरू आध्यात्मिकरित्या (अज्ञानी) आंधळे आहेत त्यांना खरे घर सापडत नाही (परमेश्वराशी एकरूप होणे).

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸੁਆਉ ॥
गुरूशिवाय, परमेश्वराचे नाम प्राप्त होत नाही आणि नामशिवाय मानवी जीवनाचे कोणतेही उद्देश नाही.

ਆਇ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਣਾ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੩॥
(परमेश्वराच्या नावाशिवाय), आमचे आगमन आणि (या जगातून) निघणे आपल्याला निर्जन घराला भेट देणाऱ्या कावळ्यासारखे पश्चात्ताप करते. ॥३॥

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦੇਹੁਰੀ ਜਿਉ ਕਲਰ ਕੀ ਭੀਤਿ ॥
परमेश्वराच्या नामस्मरणाशिवाय मानवी शरीराला अपार वेदना होतात आणि हे शरीर एखाद्या वाळूच्या भिंतीप्रमाणे कोसळते.

ਤਬ ਲਗੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਚੁ ਨ ਚੀਤਿ ॥
व्यक्तीच्या मनात परमेश्वराचे नाम आल्याशिवाय त्याला परमेश्वराचा सहवास प्राप्त होत नाही.

ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਘਰੁ ਪਾਈਐ ਨਿਰਬਾਣੀ ਪਦੁ ਨੀਤਿ ॥੪॥
केवळ गुरूच्या वचनाचे पालन केल्यामुळेच आपल्याला आत्मसाक्षात्कार प्राप्त होईल आणि इच्छा-मुक्त चिरंतन स्थितीपर्यंत पोहोचेल.॥४॥

ਹਉ ਗੁਰ ਪੂਛਉ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਕਾਰ ਕਮਾਉ ॥
(आणि असे राज्य मिळविण्यासाठी) मी माझ्या गुरूचा सल्ला घेईल आणि त्याला विचारल्यानंतर मी त्यानुसार कार्य करणार.

ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥
मी गुरूच्या वचनाद्वारे परमेश्वराची स्तुती करतो, जेणेकरून तो माझ्या हृदयात राहू शकेल आणि माझ्या अहंकारामुळे होणारे वेदना जाळले जाऊ शकते.

ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਮਿਲਾਵੜਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਉ ॥੫॥
अंतर्ज्ञानाने परमेश्वराबरोबर आनंदी मिलन होऊ शकते आणि त्याच्या अनंतकाळच्या नावाने मी स्वतः चिरंतन देवाबरोबर एकरूप होऊ शकतो. ॥५॥

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਜਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
जे गुरूच्या शब्दाशी संलग्न आहेत, ते वासना, क्रोध, स्वार्थ आणि गर्विष्ठ पणाचा त्याग करतात आणि नीतिमान जीवन जगतात.

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
ते नेहमी परमेश्वराच्या नामाचा जयजयकार करतात आणि परमेश्वराचे स्मरण आपल्या हृदयात ठेवतात.

ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਸਭ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੬॥
जो सर्व प्राणिमात्राच्या जीवनाचा आधार आहे, त्याला आपण आपल्या मनातून त्याला कसे विसरु शकतो? ॥६॥

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮਰਿ ਰਹੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥
जो गुरूच्या शब्दाचे पालन करून दुर्गुणांमुळे प्रभावित होत नाही, तो दुर्गुणांपासून दूर राहतो आणि पुन्हा कधीही आध्यात्मिक मृत्यूचा अनुभव घेत नाही.

ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥
आध्यात्मिक शिकवणीतूनच परमेश्वराच्या नामाबद्दल प्रेम निर्माण होते आणि परमेश्वराची प्राप्ती होते.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੭॥
गुरूच्या उपदेशाचे पालन न करता जग या नीतिमान जीवनापासून चुकीच्या मार्गाने जाते आणि जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात अडकते.॥७॥

ਸਭ ਸਾਲਾਹੈ ਆਪ ਕਉ ਵਡਹੁ ਵਡੇਰੀ ਹੋਇ ॥
सर्व स्वतःची स्तुती करतात आणि स्वतःला महान म्हणतात.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੀਐ ਕਹੇ ਸੁਣੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥
गुरूशिवाय स्वतःला ओळखले जाऊ शकत नाही. फक्त बोलून किंवा ऐकून काय साधले जाते?

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥੮॥
हे नानक! जो गुरूच्या वचनाद्वारे स्वतःची जाणीव करतो तो स्वतःवर अहंकार करत नाही. ॥८॥८॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सिरीरागु महला १ ॥

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਧਨ ਸੀਗਾਰੀਐ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਖੁਆਰੁ ॥
जर एखाद्या जीवरूपी वधूने आपल्या पतीच्या अनुपस्थितीत स्वतःला सजवले असेल तर ती फक्त आपल्या तारुण्याला वाया घालवत आहे आणि ती दुःखाच्या अधीन आहे.

ਨਾ ਮਾਣੇ ਸੁਖਿ ਸੇਜੜੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥
ती त्याच्या प्रेमाच्या सुखांचा आनंद घेऊ शकत नाही; तिच्या पतीशिवाय (परमेश्वर) तिचा संपूर्ण शृंगार व्यर्थ आहे.

ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਦੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਘਰਿ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥
दुर्दैवी वधूला खूप त्रास होतो, कारण तिच्या साथीदार तिच्यासोबत घरात (मन) राहत नाही.

ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
हे माझ्या मना! सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण कर आणि मनाला शांत ठेव.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूशिवाय परमेश्वराचे प्रेम प्राप्त होत नाही. हे केवळ गुरूच्या शब्दाद्वारेच होते. परमेश्वराच्या नामाची संपत्ती मिळाली तरच त्याच्याविषयी मनात उत्कट प्रेम निर्माण होते. ॥१॥ रहाउ॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥
गुरूची सेवा केल्याने मनाला आनंद मिळतो आणि ज्ञानाचा शृंगार केल्याने पत्नीला पती म्हणून परमेश्वराची प्राप्ती होते.

ਸਚਿ ਮਾਣੇ ਪਿਰ ਸੇਜੜੀ ਗੂੜਾ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੁ ॥
परमेश्वराच्या उत्कट प्रेमामुळे पत्नीला तिच्या प्रियकराच्या सहवासात नक्कीच आनंद मिळतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿ ਸਿਞਾਣੀਐ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਗੁਣ ਚਾਰੁ ॥੨॥
गुरूच्या कृपेने पत्नीची पती परमेश्वराशी ओळख होते. गुरूंना भेटून ती विनयशील व नम्र बनते, ॥२॥

ਸਚਿ ਮਿਲਹੁ ਵਰ ਕਾਮਣੀ ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥
हे प्रिय जीवरूपी वधू! सत्याद्वारे आपल्या पतीशी पुन्हा एकत्र हो आणि त्याच्याशी प्रेम करून तू तुझ्या प्रियकर पतीकडे (परमेश्वर) आकर्षित होणार. हे प्रिय जीवरूपी वधू! तुझ्या पतीने तुला त्याच्या प्रेमाने आकर्षित केले आहे म्हणून तू त्याच्या प्रेमात मग्न होऊन जा.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
परमेश्वराशी एकरूप झाल्यामुळे आत्मा आणि शरीर दोन्ही सुखी होतात आणि त्या जीवनाच्या मूल्याचे वर्णन शब्दात करतात येत नाही.

ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੩॥
ज्या जीवरूपी स्त्रीच्या हृदयात तिचा पती परमेश्वर विराजमान आहे, ती त्यांच्या सत्य नामाने पवित्र झाली आहे.॥३॥

ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਜੇ ਮਰੈ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥
जर तिने आपल्या मनातील अहंकाराचा नष्ट केला तर परात्पर परमेश्वर तिला अपार आनंद आणि आदर देतात.

ਇਕਤੁ ਤਾਗੈ ਰਲਿ ਮਿਲੈ ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕਾ ਹਾਰੁ ॥
त्या अवस्थेत, गळ्यातील माळेतील मोत्यांसारखे, पती-पत्नी एकमेकांशी जुळतात.

ਸੰਤ ਸਭਾ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥੪॥
परंतु हे आध्यात्मिक आनंद केवळ सद्‌गुरूंच्या सहवासात अनुभवले जाते. गुरूंच्या आश्रय घेतल्याने त्यांना शांती प्राप्त होते. ॥४॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ਖਿਨਿ ਖਪੈ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਇ ॥
एका क्षणात मनामध्ये एक विचार उद्भवतो आणि एका क्षणात तो निघून जातो.

ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਰਵਿ ਰਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਇ ॥
परंतु जर एखाद्याला गुरूच्या शब्दाचा खरा सार जाणवला आणि तो परमेश्वराशी एकरूप झाला तर मृत्यूची भीती देखील त्याला त्रास देत नाही.

Page 59

ਸਾਹਿਬੁ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੋਲੀਐ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥
परमेश्वर अतुलनीय आहे, त्याचे मूल्यांकन केले जाऊ शकत नाही आणि त्याची प्राप्ती केवळ बोलल्याने किंवा चर्चेद्वारे होऊ शकत नाही. ॥५॥

ਵਾਪਾਰੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥
पूर्व अधिकृत भांडवल असलेल्या शहरात एक व्यापारी येतो त्याप्रमाणे सर्व मानव या जगात पूर्व-निर्धारित श्वासांसह येतात.

ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚ ਕੀ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥
जे सत्याची कामे करतात आणि परमेश्वराच्या इच्छेचा स्विकार करतात (परमेश्वराचे नामस्मरण करतात), तेच परमेश्वराच्या इच्छेनुसार त्याच्या नामाची संपत्ती कमावतात.

ਪੂੰਜੀ ਸਾਚੀ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੬॥
तथापि, सत्याच्या संपत्तीद्वारे त्यांनाच गुरूची प्राप्ती होते ज्यांना वैयक्तिक इच्छा किंवा थोडाही लोभ नसतो. ॥६॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ਤੁੋਲਾਇਸੀ ਸਚੁ ਤਰਾਜੀ ਤੋਲੁ ॥
गुरूचे अनुयायी नेहमीच आपल्या सत्याच्या संपत्तीचे गुरूच्या शिकवणीनुसार मूल्यांकन करतात.

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਗੁਰਿ ਠਾਕੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥
आशा आणि इच्छा जी प्रत्येक मनुष्याच्या मनाला आकर्षित करते ती गुरूच्या सत्यवचनाने रोखली जाते.

ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਤੋਲਸੀ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ॥੭॥
परमेश्वर स्वतः व्यक्तीच्या कर्मानुसार त्याचे परीक्षण करतो, त्याचे तराजू परिपूर्ण आहे. ॥७॥

ਕਥਨੈ ਕਹਣਿ ਨ ਛੁਟੀਐ ਨਾ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਭਾਰ ॥
कोणीही केवळ चर्चा आणि भाषणाद्वारे किंवा भरपूर पुस्तके वाचून मुक्ती प्राप्त करू शकत नाही.

ਕਾਇਆ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਿਆਰ ॥
परमेश्वराच्या भक्ती आणि प्रेमाशिवाय शरीराची शुद्धता प्राप्त होत नाही.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰ ॥੮॥੯॥
हे नानक! मी परमेश्वराचे नाम कधीही विसरू नये आणि गुरूने मला परमेश्वराशी जोडू दे.
॥ ८ ॥९॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सिरीरागु महला १ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
जर आपण आपल्या गुरूला भेटलो तर आपण त्याच्या मौल्यवान शिकवणी प्राप्त करतो.

ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥
जेव्हा आपण आपले मन आपल्या गुरूकडे पूर्णपणे समर्पित करतो तेव्हा आपल्याला सार्वभौम प्रेम मिळते.

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਵਗਣ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥
मग मनुष्याला गुरूकडून परमेश्वराच्या नामाची मोक्षरूपी संपत्ती प्राप्त होते, ज्यामुळे त्याच्या सर्व दुर्गुणांचा नाश होतो.॥१॥

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥
हे बंधू! गुरूशिवाय दैवी ज्ञान प्राप्त होत नाही.

ਪੂਛਹੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਾਰਦੈ ਬੇਦ ਬਿਆਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जा आणि वेदांचे लेखक ब्रह्मा, नरद आणि व्यास यांना विचारा, ते सहमत होतील. ॥१॥रहाउ॥

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧੁਨਿ ਜਾਣੀਐ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥
केवळ गुरूच्या शब्दाद्वारेच आपल्याला नामावरील दैवी ज्ञान आणि ध्यान समजते. गुरू आपल्याला परमेश्वराचे अव्यक्त गुणांचे वर्णन करायला लावतात.

ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ਛਾਵ ਘਣੇਰੀ ਹੋਇ ॥
गुरू हे हिरवेगार, फळ देणारे आणि सावली देणाऱ्या झाडासारखे आहेत म्हणजेच गुरू आपल्याला शांती आणि सांत्वन प्रदान करतात.

ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕੀ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ਸੋਇ ॥੨॥
सर्व मौल्यवान दैवी ज्ञान गुरूकडून प्राप्त होते.॥ २॥

ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ਪਾਈਐ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥
केवळ गुरूकडून आपल्याला पवित्र नामासाठी प्रेम आणि भक्ती प्राप्ती होते.

ਸਾਚੋ ਵਖਰੁ ਸੰਚੀਐ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਅਪਾਰੁ ॥
अनंत परमेश्वराच्या कृपेने आपण सत्य नामाची संपत्ती प्राप्त करतो.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਮੇਟਣੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੁ ॥੩॥
सद्‌गुरू म्हणजे शांती देणारा, वेदना आणि दुःख दूर करणारा आणि वासना, क्रोध आणि लोभ यासारख्या दुष्ट कर्मांच्या राक्षसांचा नाश करणारा आहे. ॥३॥

ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵਣੋ ਨਾ ਕੰਧੀ ਨਾ ਪਾਰੁ ॥
हे जग दुर्गुणांच्या विशाल आणि भयानक महासागरासारखे आहे, ज्याचा दोन्ही बाजूंनी किनारा नाही.

ਨਾ ਬੇੜੀ ਨਾ ਤੁਲਹੜਾ ਨਾ ਤਿਸੁ ਵੰਝੁ ਮਲਾਰੁ ॥
आणि त्यासाठी ना कोणती नौका आहे, ना कोणती लाकडी पाटी आहे, ना वल्हे, ना नाविक आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੈ ਕਾ ਬੋਹਿਥਾ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੁ ॥੪॥
केवळ सद्‌गुरूच्या आशीर्वादाने आणि कृपेने आपण या भयानक महासागरावर ओलांडू शकतो म्हणजेच पृथ्वीलोक ते परलोक हा प्रवास करू शकतो.॥ ४॥

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵਿਸਰੈ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਸੁਖੁ ਜਾਇ ॥
मी माझ्या प्रिय परमेश्वराला क्षणभरही विसरलो, तर मला अनेक संकटांनी घेरले जाते आणि माझ्या जीवनातला आनंद निघून जातो.

ਜਿਹਵਾ ਜਲਉ ਜਲਾਵਣੀ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ਰਸਾਇ ॥
जी जिव्हा प्रेमाने परमेश्वराचे नाम उच्चारत नाही, ती जिव्हा जळून गेली पाहिजे कारण ती जिव्हा जळून जाण्यायोग्य आहे.

ਘਟੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਅਗਲੋ ਜਮੁ ਪਕੜੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥੫॥
जेव्हा एखाद्या व्यक्तीचे शरीर नष्ट होते, तेव्हा त्या व्यक्तीला खूप वेदना होते आणि मृत्यूच्या राक्षसाने पकडले जाते, तेव्हा त्याला खेद वाटतो आणि तो व्यर्थ पश्चात्ताप करतो.॥५॥

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾਥਿ ॥
बरेच लोक जगातून निघून गेले आहेत 'हे माझे आहे, ते माझे आहे, 'तरीही त्यांचे शरीर, संपत्ती,

किंवा त्यांची पत्नी त्यांच्याबरोबर (मृत्यूनंतर) नाही.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧਨੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਭੂਲੋ ਮਾਰਗਿ ਆਥਿ ॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय, सांसारिक संपत्ती निरुपयोगी आहे आणि जे त्याच्या मागे धावतात, नीतिमान मार्गापासून भटकतात आणि चुकीचा मार्ग पत्करतात.

ਸਾਚਉ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੋ ਕਾਥਿ ॥੬॥
आपण गुरूंच्या आश्रयाने येऊन सदैव परमेश्वराची आराधना करावी. परमेश्वराच्या अवर्णनीय गुणांचे वर्णन केवळ गुरूंच्या शिकवणीद्वारेच केले जाऊ शकते. ॥६॥

ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਇ ॥
व्यक्ती त्याच्या पूर्वजन्मीच्या कर्मानुसार जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात अडकून राहतो.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਿਉ ਮੇਟੀਐ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ॥
मनुष्य त्याच्या पूर्वजन्मीच्या कर्मानुसार वागतो. हे सर्व परमेश्वराच्या इच्छेनुसार लिहिलेले असताना निर्मात्याने लिहिलेले नशीब कसे मिटणार?

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੁਟੀਐ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੭॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रातून एखाद्याचे तारण होऊ शकत नाही. केवळ गुरूंच्या शिकवणीमुळेच मनुष्य परमेश्वराशी एकरूप होऊ शकतो. ॥७॥

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮੇਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਪਰਾਨੁ ॥
माझ्या जीवनाचा स्वामी परमेश्वराशिवाय, माझे स्वतःचे कोणीही नाही, माझ्या आत्म्यावर आणि जीवनावर त्याचा अधिकार आहे.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਲਿ ਬਲਉ ਲੋਭੁ ਜਲਉ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
हा माझा अहंकार आणि माझी सांसारिक आसक्ती जळून जावो, माझा लोभ, अभिमान जळून जावो, जे मला परमेश्वरापासून दूर करतात.

ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੮॥੧੦॥
हे नानक! केवळ गुरूंच्या शिकवणींचे पालन करून आपल्याला परमेश्वराची प्राप्ती होते. परमेश्वर सर्व गुणांचा खजिना आहे. ॥८ ॥१०॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सिरीरागु महला १ ॥

ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਜਲ ਕਮਲੇਹਿ ॥
हे माझ्या मना! ज्याप्रमाणे कमळ पाण्यावर प्रेम करते त्याप्रमाणे तू परमेश्वरावर मनापासून प्रेम कर.

ਲਹਰੀ ਨਾਲਿ ਪਛਾੜੀਐ ਭੀ ਵਿਗਸੈ ਅਸਨੇਹਿ ॥
ज्याप्रमाणे पाण्याच्या लाटांनी कमळाचे फूल हादरले तरी पाण्याच्या प्रेमाने फुलते, त्याचप्रमाणे जीवनात संघर्ष आल्यावरही परमेश्वराचे प्रेमाने नामस्मरण करून आपण प्रफुल्लित राहू.

ਜਲ ਮਹਿ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਣੁ ਤਿਨੇਹਿ ॥੧॥
कमळांच्या फुलांप्रमाणे, परमेश्वराने पाण्यात काही प्राणी तयार केले आहेत जे पाण्याशिवाय जगू शकत नाहीत. ॥१॥

Page 60

ਮਨ ਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वराच्या प्रेमाशिवाय तुझी (दुर्गुणांपासून) मुक्ती होऊ शकत नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वर गुरूच्या अनुयायांच्या हृदयात राहतो आणि भक्तीच्या खजिन्याने त्यांना आशीर्वाद देतो म्हणजेच गुरूंच्या कृपेनेच भक्ती प्राप्त होते. ॥१॥ रहाउ॥

ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वरावर असे प्रेम कर, जसे मासे पाण्यावर प्रेम करतात.

ਜਿਉ ਅਧਿਕਉ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਘਣੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥
नदीत किंवा समुद्रात जितके जास्त पाणी असते तितका जास्त माशाला आनंद होतो. तिचे मन, शरीर आणि आत्मा शांत होतो.

ਬਿਨੁ ਜਲ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥੨॥
पाण्याशिवाय मासा क्षणभरही जगू शकत नाही. परमेश्वराला त्याच्या मनातील वेदना माहीत आहेत. ॥२॥

ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੇਹ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वरावर असे प्रेम करा, ज्याप्रमाणे चातक पक्षी पावसाच्या पाण्यावर प्रेम करतो.

ਸਰ ਭਰਿ ਥਲ ਹਰੀਆਵਲੇ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨ ਪਵਈ ਕੇਹ ॥
पावसाचा एक थेंबही तोंडात पडत नसेल तर भरलेल्या तलावांचा आणि हिरव्यागार जमिनीचा चातक पक्ष्याला काहीच उपयोग नसतो.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਈਐ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਦੇਹ ॥੩॥
परमेश्वराची कृपा असेल तर तो खूप पाऊस पडेल, नाहीतर तुम्ही केलेल्या पूर्व जन्माच्या कर्मानुसार तुम्हाला फळ मिळते. ॥३॥

ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਜਲ ਦੁਧ ਹੋਇ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वरावर असे प्रेम कर, ज्याप्रमाणे पाणी दुधावर प्रेम करतो.

ਆਵਟਣੁ ਆਪੇ ਖਵੈ ਦੁਧ ਕਉ ਖਪਣਿ ਨ ਦੇਇ ॥
पाणी स्वतः उष्णता सहन करते आणि दुधाला जळू देत नाही.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਸਚਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੪॥
परमेश्वर विभक्त असलेल्यांना स्वतः बरोबर एकरूप करतो आणि त्यांना परलोकात आदर-सम्मान देतो. ॥४॥

ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਕਵੀ ਸੂਰ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वरावर असे प्रेम कर, जसे चकवी सूर्यावर प्रेम करते.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵਈ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ॥
ती (चाकवी- पक्षी) एका क्षणासाठी (रात्री) झोपत नाही, असा विचार करून सूर्य अगदी जवळ आहे पण सूर्य तिच्यापासून खूप दूर आहे.

ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੫॥
परंतु स्वतःच्या इच्छेनुसार चालणाऱ्या व्यक्तीला (या प्रकारचे प्रेम) कधीच समजत नाही,परमेश्वरापासून अलिप्त राहिल्याने अशा व्यक्तीला नेहमी दुःख सहन करावे लागते याउलट गुरूने सांगितलेल्या मार्गावर चालणाऱ्या व्यक्तीला नेहमी परमेश्वर त्याच्या जवळ वाटतो. ॥५॥

ਮਨਮੁਖਿ ਗਣਤ ਗਣਾਵਣੀ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥
स्वतःच्या इच्छेनुसार चालणाऱ्या व्यक्ती स्वतःची स्तुती करत राहतो, परंतु परमेश्वराची जी इच्छा असते तेच घडते.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
सर्व माणसांना त्याची इच्छा असली तरीही परमेश्वराच्या मूल्याचा अंदाज लावला जाऊ शकत नाही.

ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੬॥
केवळ गुरूंच्या शिकवणीमुळेच आपण त्याला जाणतो आणि केवळ परमेश्वरामध्ये विलीन होऊन आपल्याला शांती मिळते. ॥६॥

ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ ॥
जर आपण सद्‌गुरूला भेटलो तर तो आपल्याला परमेश्वराबद्दल असे खरे प्रेम विकसित करण्यास मदत करेल की ते प्रेम कधीही कमी होणार नाही.

ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥
गुरूंच्या मार्गदर्शनाद्वारे आपल्याला दैवी ज्ञान प्राप्त होते आणि तिन्ही जगांमध्ये अंतर्दृष्टी प्राप्त होते.

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਇ ॥੭॥
जर एखादी व्यक्ती परमेश्वराच्या गुणांचा ग्राहक बनला तर तो किंवा ती त्याचे शुद्ध, पवित्र नाव कधीही विसरणार नाही. ॥७॥

ਖੇਲਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਖਣੂੰ ਜੋ ਚੁਗਦੇ ਸਰ ਤਲਿ ॥
जे जीवरूपी पक्षी पाण्याच्या तलावाजवळ दाणे खात होते, ते या जगात मानव रूपात थोड्या काळासाठी पाहुणे बनून आले होते आणि आयुष्याचा खेळ खेळून ते निघून गेले आहेत.

ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਚਲਣਾ ਖੇਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ॥
प्रत्येकाने एक किंवा दोन दिवस त्यांची भूमिका बजावल्यानंतर थोड्याच वेळात या जगातून निघून जावे लागते.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਾਇ ਸਚਾ ਪਿੜੁ ਮਲਿ ॥੮॥
हा खेळ एक-दोन दिवसातच समाप्त होतो. हे परमेश्वरा! केवळ तुझ्याआशीर्वादांमुळे एखादी व्यक्ती तुमच्याशी एकरूप येऊ शकते आणि जीवनातील सत्याची खरी लढाई तो जिंकतो.॥८॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥
गुरूशिवाय (मार्गदर्शन) व्यक्तीच्या हृदयात परमेश्वराविषयी खरे उत्पन्न होत नाही आणि अहंकाराची घाण निघून जात नाही.

ਸੋਹੰ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀਆਇ ॥
जेव्हा मनुष्याला गुरूंच्या वचनातून पूर्णपणे समाधानी वाटते, तेव्हा मनुष्याला कळते की परमेश्वर अंतःकरणातच असतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਵਰ ਕਿ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ॥੯॥
केवळ गुरूंच्या मार्गदर्शनामुळेच आपल्याला आत्मसाक्षात्कार मिळतो, गुरूंच्या मार्गदर्शनाशिवाय मनुष्य कोणतेही प्रयत्न करू शकत नाही. ॥९॥

ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੀਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਪਤੀਆਇ ॥
जे गुरूच्या शब्दाने तृप्त झाल्यानंतर परमेश्वराशी एकरूप होतात, त्यांना पुन्हा एकरूप करण्याची गरज नाही कारण ते कधीही वेगळे होत नाहीत.

ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਵੀਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥
तथापि, स्वतःच्या इच्छानुसार वागणारा व्यक्ती हे समजत नाही; परमेश्वरापासून विभक्त झाल्यानंतर, अशी व्यक्ती दुःख सहन करत राहते.

ਨਾਨਕ ਦਰੁ ਘਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥੧੦॥੧੧॥
हे नानक! मनुष्यासाठी, परमेश्वराचे द्वार आणि घर हाच जीवाचा एकमेव आधार आहे. त्याच्यासाठी दुसरे कोणतेही स्थान नाही. ॥१०॥११॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
श्रीरागु महला १ ॥

ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾਈਐ ਭੂਲੀ ਠਉਰ ਨ ਕਾਇ ॥
स्वतःच्या इच्छाशक्तीने वागणारी आत्मारूपी वधू योग्य मार्गापासून विचलित होऊन चुकीच्या मार्गाने जाते. ज्या स्त्रिने गुरूशिवाय आपला मार्ग गमावला आहे, तिला विश्रांतीची जागा सापडत नाही.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਵਈ ਅੰਧੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
गुरूशिवाय कोणीही तिला परमेश्वराशी एकरूप होण्याचा योग्य मार्ग दाखवू शकत नाही, सांसारिक मोहात आंधळी होऊन ती इतरत्र भटकत राहते.

ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥੧॥
मायेच्या मोहाला बळी पडून आणि परमेश्वराशी सखोल संबंध निर्माण करणारे नाव आणि संपत्ती गमावलेल्या कोणत्याही जीवाची फसवणूक होते, त्याचे आध्यात्मिक जीवन लुटले जाते. ॥१॥

ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥
हे माझ्या मित्रा! हे माया (सांसारिक प्रलोभन) आहे जे व्यक्तीच्या मनात भ्रम निर्माण करते.

ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਪਿਰ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या भ्रमात हरवलेली दुर्दैवी वधू (आत्मा) आपल्या पती-परमेश्वराशी एकरूप येऊ शकत नाही.॥१॥ रहाउ॥

ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਦਿਸੰਤਰੀ ਭੂਲੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਜਾਇ ॥
ती विसरलेली स्त्री आपले घर (विवेक) सोडून निघून जाते आणि आपल्याच भूमीत हरवलेल्या परक्याप्रमाणे सर्व प्रकारच्या कर्मकांडात फिरतो.

ਭੂਲੀ ਡੂੰਗਰਿ ਥਲਿ ਚੜੈ ਭਰਮੈ ਮਨੁ ਡੋਲਾਇ ॥
योग्य मार्गावरून हरवल्यामुळे, आत्मा-वधू पर्वतावर चढते (तीर्थयात्रा आणि इतर विधी करते) परंतु तिचे मन नेहमीच संशयाने फिरत असते.

ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਗਰਬਿ ਮੁਠੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥੨॥
तिने केलेल्या कर्मामुळे ती परमेश्वरापासून विभक्त झाली आहे, ती परमेश्वराशी एकरूप कशी होऊ शकते? अहंकारामुळे तिची फसवणूक झाली आहे. ती दुःखी होऊन आक्रोश करते.॥२॥

ਵਿਛੁੜਿਆ ਗੁਰੁ ਮੇਲਸੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥

गुरू विलग झालेल्यांना व्यक्तींना परमेश्वराशी एकरूप होण्यास मदत करतात. असे व्यक्ती प्रेमाने-भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण करून परमेश्वराच्या नामाचा आनंद प्राप्त करतात.

ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਸੋਭਾ ਘਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥
परमेश्वराचे गुणगान गाण्याने माणसाला सहजता प्राप्त होते आणि मनुष्याला महान सौंदर्य प्राप्त होते. ते परमेश्वराच्या नामाच्या आधारे जगतात.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਭਤਾਰੁ ॥੩॥
हे परमेश्वरा !आम्हांस वाचवा (सांसारिक प्रलोभनांपासून) जे काही तुम्हाला प्रसन्न करते, तुमच्याशिवाय आमच्याकडे दुसरा कोणताही गुरू नाही. ॥३॥

ਅਖਰ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੁਲੀਐ ਭੇਖੀ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
धार्मिक पुस्तके सतत वाचून लोक खोट्या श्रद्धेने हरवले आहे आणि धार्मिक पोशाख धारण केल्याने ते खूप गर्व बाळगतात.

ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਮਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥
तरीही जेव्हा एखाद्याचे मन अहंकाराच्या घाणाने भरले जाते तेव्हा पवित्र ठिकाणी आंघोळ करण्याचा काय उपयोग होतो?

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥੪॥
मन हे शरीररूपी नगरीचा राजा आणि सुलतान आहे. हे गुरूशिवाय दुसरे कोण समजावू शकेल?॥४॥

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
गुरूंच्या शिकवणींचे सार प्रतिबिंबित करून परमेश्वराच्या प्रेमाची संपत्ती प्राप्त होते.

ਸਾ ਧਨ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥
अशा वधू-आत्म्याने गुरुच्या शब्दाने स्वतःला सजवून आपल्या अहंकाराचा त्याग केला आहे.

ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥੫॥
गुरूंनी दिलेल्या अमर्याद (दैवी) प्रेमामुळे तिला स्वतःच्या हृदयात निर्माणकर्ता सापडतो.

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
गुरूची सेवा करून आणि त्यांच्या सल्ल्यानुसार मन दुर्गुणांपासून शुद्ध होते आणि शांती प्राप्त होते.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥
जेव्हा गुरूंचा शब्द मनामध्ये निश्चित केला जातो तेव्हा मनातील अहंकार नष्ट होतो.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥੬॥
मग याद्वारे व्यक्तीला नामरूपी संपत्ती प्राप्त होते, आणि अशाप्रकारे मनाला नेहमी आध्यात्मिक आनंद मिळतो. ॥६॥

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਿ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥
जर आपल्यावर परमेश्वराचा आशीर्वाद असेल तरच आपल्याला परमेश्वराचे नाम प्राप्त होते. हे आपल्याला स्वतःच्या प्रयत्नांद्वारे प्राप्त होऊ शकत नाही.

ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਗਿ ਰਹੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
म्हणून, मनुष्याने आपल्या अहंकारापासून मुक्त व्हावे आणि गुरूंच्या सल्ल्याचे पालन करत राहावे.

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੭॥
शाश्वत परमेश्वराच्या प्रेमात पूर्णपणे रंगून गेल्यानंतर शेवटी परमेश्वराची प्राप्ती होते. ॥७॥

ਭੁਲਣ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਅਭੁਲੁ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰੁ ॥
हे परमेश्वरा ! सांसारिक मोहाच्या जाळ्यात अडकून प्रत्येक व्यक्ती चुका करतात , परंतु गुरू आणि परमेश्वर कोणतीही चूक करत नाही.

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇਆ ਲਾਗਾ ਤਿਸੈ ਪਿਆਰੁ ॥
जो कोणी गुरूंच्या शिकवणींवर आधारित आपले मन प्रशिक्षित केले आहे, त्याने परमेश्वरावरील प्रेम विकसित केले आहे.

ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥੮॥੧੨॥
हे नानक! ज्याला गुरूचा शब्द असीम परमेश्वराशी एकरूप करतो, तो माणूस कधीही चिरंतन परमेश्वराला विसरत नाही. ॥८॥ १२॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
श्रीरागु महला १ ॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਘਰ ਨਾਰਿ ॥
मायाची मोहक इच्छा यामुळे लोक स्वतःला मुलांशी, नातेवाईक, कुटुंबे आणि पती-पत्नीशी भावनिकरित्या जोडतात.

ਧਨਿ ਜੋਬਨਿ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥
सांसारिक संपत्ती, युवक (सौंदर्य), वासना, लोभ आणि अभिमानाची इच्छा यामुळे संपूर्ण जगाची फसवणूक झाली आहे.

ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਹਉ ਮੁਈ ਸਾ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥
आसक्तीच्या फसवणुकीने माझीही फसवणूक केली आहे, आसक्तीची ही फसवणूक संपूर्ण जगावर आपला प्रभाव पाडत आहे. म्हणजेच मायेने मला फसवून माझा आध्यात्मिक मार्ग नष्ट केला आहे आणि हीच या जगातील सर्व प्राणिमात्रांची स्थिती आहे. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
हे माझ्या प्रिय परमेश्वरा ! माझ्याकडे तुमच्याशिवाय कोणीही नाही (जो मला या मायापासून वाचवू शकेल).

ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्याशिवाय मला दुसरं काही सुखकारक वाटत नाही. जेव्हा मी तुझ्यावर प्रेम करतो तेव्हाच माझे मन शांत आणि समाधानी असते. ॥१॥ रहाउ॥

ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੀ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥
गुरूच्या सूचनेने समाधानी राहून मी प्रेमाने परमेश्वराच्या नामाची स्तुती करतो.

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਲਸੀ ਕੂੜਾ ਮੋਹੁ ਨ ਵੇਖੁ ॥
संपूर्ण दृश्य जग नाशवंत आहे, त्याच्या खोट्या आकर्षणाच्या प्रेमात पडू नका.

ਵਾਟ ਵਟਾਊ ਆਇਆ ਨਿਤ ਚਲਦਾ ਸਾਥੁ ਦੇਖੁ ॥੨॥
जे दृश्य आहे ते नष्ट होईल. मनुष्य या जगात प्रवासी म्हणून आला आहे, त्याला सतत सोबती समजा.॥२॥

ਆਖਣਿ ਆਖਹਿ ਕੇਤੜੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥
पुष्कळ लोक उपदेश करतात, परंतु गुरुशिवाय ज्ञान प्राप्त होत नाही.

ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਜੇ ਮਿਲੈ ਸਚਿ ਰਪੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥
परंतु जर एखाद्याला परमेश्वराच्या नामाचा आशीर्वाद मिळाला (गुरूद्वारे), तरतो व्यक्ती सत्यात रंगून जातो आणि त्याला खरा सन्मान प्राप्त होतो.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਨ ਕੋਇ ॥੩॥
हे परमेश्वरा ! जे तुम्हाला आवडतात ते सर्वोत्कृष्ट आहेत. कोणीही स्वतःहून योग्य किंवा अयोग्य नसतो. ॥३॥

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥
गुरूच्या आश्रयस्थानात आपण केवळ (दुर्गुणांपासून) वाचवू शकतो, स्वतःच्या इच्छानुसार स्वार्थीपणाने वागणारी व्यक्ती नेहमीच खोटी (ऐहिक) संपत्ती गोळा करते.

ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਘੜੀਐ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥
परमेश्वराने निर्माण केलेले आठ धातूंनी बनलेले हे मानवी शरीर गुरूंच्या शब्दात घडवले तरच फुलते(आध्यात्मिक आनंद मिळतो).

ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਾਰਖੂ ਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ਰਾਸਿ ॥੪॥
आणि परमेश्वर स्वतः मानवी आत्म्याची तपासणी करतो, तो सद्‌गुणांना स्वीकारतो, आणि स्वतःशी त्याला एकरूप करतो. ॥४॥

ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਸਭ ਡਿਠੀ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ॥
हे परमेश्वरा ! मी संपूर्ण सृष्टीचे बारकाईने परीक्षण केले आहे, परंतु आपले मूल्य निश्चित केले जाऊ शकत नाही.

ਕਹਣੈ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥
फक्त आपल्या सद्‌गुणांची खोली सांगून शोधता येत नाही. ज्यांचा तुमच्यावर विश्वास आहे त्यांना सन्मान मिळाला आहे.

ਗੁਰਮਤਿ ਤੂੰ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੋਰੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੫॥
गुरुची शिकवण अशी आहे की मनुष्यांनी तुमची स्तुती केली पाहिजे आणि हे कबूल केले पाहिजे की तुमचे मूल्य किंवा मर्यादा वर्णन करता येणार नाही. ॥५॥

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਹਉਮੈ ਵਾਦੁ ॥
ज्या शरीराला परमेश्वराचे नाम आवडत नाही, ते शरीर अहंकार आणि वादविवादाने ग्रस्त असते.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਖਿਆ ਦੂਜਾ ਸਾਦੁ ॥
गुरूशिवाय आध्यात्मिक बुद्धी प्राप्त होत नाही आणि मायेच्या प्रभावामुळे परमेश्वराच्या व्यतिरिक्त इतर गोष्टींची आवड मनात निर्माण होते.

ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਮਾਇਆ ਫੀਕਾ ਸਾਦੁ ॥੬॥
आध्यात्मिक गुणवत्तेपासून वंचित राहिल्याने हे मानवी शरीर निरुपयोगी होते आणि शेवटी मायेची चवही चविष्ट वाटत नाही.॥६॥

ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿਆ ਆਸਾ ਰਸ ਕਸ ਖਾਇ ॥
पूर्वजन्माच्या इच्छेमुळे मनुष्याचा जन्म होतो आणि या जन्मातही वासनांचे चांगले आणि वाईट परिणाम देखील अनुभवतात.

ਆਸਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਈਐ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥
इच्छेनुसार बद्ध, त्याला या जगापासून दूर नेले जाते जिथे त्याला कठोर शिक्षा भोगावी लागते.

ਅਵਗਣਿ ਬਧਾ ਮਾਰੀਐ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਇ ॥੭॥
दुर्गुणांमध्ये अडकलेला तो पापी जीवन जगतो आणि पीडित होतो, केवळ गुरूंच्या शिकवणींचे पालन करूनच तो दुर्गुणांमधून मुक्त होऊ शकतो. ॥७॥

Page 62

ਸਰਬੇ ਥਾਈ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ॥
हे परमेश्वरा! तू सर्वव्यापी आहेस, जगाच्या प्रत्येक कणात तू आहेस. तुला संतुष्ट करणाऱ्या मार्गाने माझे रक्षण कर.

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੁ ਭਲੋ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥
गुरूच्या शिकवणींद्वारे परमेश्वराचे नाव मनातच राहते. परमेश्वराचे नाव खरा सहचर आहे, परमेश्वराचे नावच मनुष्याचा खरा सन्मान आहे.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਈਐ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਭਾਖੁ ॥੮॥
गुरूचा खरा शब्द वाचून अहंकाराचा आजार नष्ट होतो. ॥८॥

ਆਕਾਸੀ ਪਾਤਾਲਿ ਤੂੰ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
हे परमेश्वरा ! पृथ्वी, आकाश आणि पाताळ या तिन्ही लोकांमध्ये तू विराजमान आहेस.

ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਭਾਉ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥
हे परमेश्वरा ! तू स्वतःच आपल्या प्रेमाने आणि भक्तीने लोकांना आशीर्वाद देतो, तू स्वतःच लोकांना स्वतःशी एकरूप करून घेतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ॥੯॥੧੩॥
हे नानक! मी परमेश्वराचे नाव कधीच विसरू शकत नाही.हे जगाच्या स्वामी ! जशी तुझी इच्छा असते तसेच या जगात घडते म्हणून जशी तुझी इच्छा असेल त्याप्रमाणे तू माझे पालनपोषण कर. ॥६॥१३॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
श्रीरागु महला १ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਅਵਰੁ ਕਿ ਕਰੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥
माझे मन परमेश्वराच्या नामात तल्लीन झाले आहे. त्यामुळे दुसऱ्या कशाचीच आता मला गरज नाही.

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥
जेव्हा दैवी शब्दाविषयी मनात जागरूकता निर्माण होते तेव्हा आनंदाची स्थिती अनुभवली जाते. आता मी परमेश्वराच्या प्रेमात रंगले आहे, हाच आनंदाचा आधार आहे.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! तुझी जशी इच्छा असेल तसे मला ठेव, तुझे नामच माझ्या जीवनाचा आधार आहे.॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਸਾਚੀ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥
हे माझ्या मना! पती-परमेश्वराची इच्छा पूर्णपणे सत्य आहे,

ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਜਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ਤਿਸੁ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याने आपले शरीर आणि मन तयार केले आणि सुशोभित केले त्यावर आपले प्रेम केंद्रित करा. ॥१॥ रहाउ॥

ਤਨੁ ਬੈਸੰਤਰਿ ਹੋਮੀਐ ਇਕ ਰਤੀ ਤੋਲਿ ਕਟਾਇ ॥
जर मी माझ्या शरीरचे लहान तुकडे केले आणि त्यांना यज्ञात अर्पण केले,

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਮਧਾ ਜੇ ਕਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥
जर मी माझे शरीर आणि मन यज्ञाची समिधा बनवून त्यांना रात्रंदिवस अग्नीत जाळले,

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਈ ਜੇ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੨॥
आणि जरी मी अशा लाखो धार्मिक विधी केल्या तरीही ही सर्व कर्मे परमेश्वराच्या नामाच्या बरोबरीने पोहोचत नाहीत.॥२॥

ਅਰਧ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਈਐ ਸਿਰਿ ਕਰਵਤੁ ਧਰਾਇ ॥
जर माझ्या डोक्यावर करवत ठेवली गेली आणि माझ्या शरीराचे दोन भाग केले गेले,

ਤਨੁ ਹੈਮੰਚਲਿ ਗਾਲੀਐ ਭੀ ਮਨ ਤੇ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥
किंवा हिमालयाच्या बर्फात जाऊन फेकले तरीही मन दुर्गुणांपासून मुक्त होणार नाही.

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਈ ਸਭ ਡਿਠੀ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ॥੩॥
मी हे सर्व तपासले आहे आणि पुष्टी केली आहे की यापैकी कोणतेही धार्मिक कृत्य भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण करण्यासारखे नाही.॥३॥

ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੋਟ ਦਤੁ ਕਰੀ ਬਹੁ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਦਾਨੁ ॥
जरी मी माझ्या सांसारिक संपत्ती दान केली, (सोने, घोडे आणि हत्ती सारखे),

ਭੂਮਿ ਦਾਨੁ ਗਊਆ ਘਣੀ ਭੀ ਅੰਤਰਿ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥
आणि इतर सर्व मालमत्ता (जमीन आणि गायी) दान केल्या, तरीही माझ्या मनातील अभिमान आणि अहंकार नष्ट होणार नाही.

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ॥੪॥
माझ्या गुरूंनी मला ही खरी भेट दिली आहे की माझे मन पूर्णपणे परमेश्वराच्या प्रेमाने भरले आहे. ॥४॥

ਮਨਹਠ ਬੁਧੀ ਕੇਤੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥
मनाच्या हट्टीपणामुळे माणूस आपल्या बुद्धीप्रमाणे अनेक कर्म करतो आणि वेदांमध्ये सांगितल्याप्रमाणे इतर अनेक कर्मकांड करतो.

ਕੇਤੇ ਬੰਧਨ ਜੀਅ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥
मनुष्याचा आत्मा अनेक बंधनात अडकलेला आहे. आहेत. परंतु दुर्गुणांपासून स्वातंत्र्य केवळ गुरूंच्या शिकवणींचे पालन करूनच प्राप्त होते.

ਸਚਹੁ ਓਰੈ ਸਭੁ ਕੋ ਉਪਰਿ ਸਚੁ ਆਚਾਰੁ ॥੫॥
सर्व धार्मिक कार्य परमेश्वराच्या नामापेक्षा निम्न आहेत. सत्य आचरण सर्वोत्तम आहे. ॥५॥

ਸਭੁ ਕੋ ਊਚਾ ਆਖੀਐ ਨੀਚੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥
सर्व प्राणिमात्रांना श्रेष्ठ समजावे आणि कोणत्याही जीवाला आपल्यापेक्षा कनिष्ठ समजू नये.

ਇਕਨੈ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਐ ਇਕੁ ਚਾਨਣੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥
कारण परमेश्वराने स्वतः सर्व प्राणिमात्रांची रचना केली आहे आणि तिन्ही लोकांतील प्राणिमात्रांमध्ये एकाच परमेश्वराचा प्रकाश प्रज्वलित होतो.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਧੁਰਿ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥੬॥
परमेश्वराचे सत्यनाम त्याच्या कृपेनेच मिळते. कोणीही हा पूर्वनिर्धारित आशीर्वाद काढून घेऊ शकत नाही. ॥६॥

ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਜਨੈ ਸੰਤੋਖੁ ਵਸੈ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥
जेव्हा एखादा संत दुसऱ्या संताला भेटतो तेव्हा गुरूंच्या इच्छेचे पालन केल्याने त्याच्या मनाला समाधान मिळते.

ਅਕਥ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥
जेव्हा मनुष्य सद्गुरूच्या शिकवणीत जर मनुष्य लीन राहिला तर तेव्हाच तो परमेश्वराच्या असीम गुणांविषयी चिंतन करू शकतो.

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤੋਖਿਆ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੭॥
कीर्तीचे अमृत प्यायल्याने मनुष्याचे मन तृप्त होते आणि तो या जगातून आदर मिळवून परमेश्वराच्या सान्निध्यात पोहोचतो.॥७॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜੈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥
गुरूच्या शब्दाद्वारे जेव्हा मनुष्याला सदैव परमेश्वराशी एकरूप होतो तेव्हा मनुष्याला कळते की प्रत्येक शरीरात वीणा (आध्यात्मिक लहरी) वाजत आहे.

ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਸੋਝੀ ਪਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇ ॥
परंतु ही समज केवळ काहींना येते, जे गुरूंच्या शिकवणींद्वारे आपले मन तयार करतात.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਛੂਟੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੮॥੧੪॥
हे नानक! जो मनुष्य गुरूचा आश्रय घेतो आणि आपले मन अशा प्रकारे समजून घेतो, तो परमेश्वराचे नाम कधीच विसरत नाही. मनुष्य गुरूंच्या शिकवणीनुसार जीवन जगून दुर्गुणांपासून मुक्त होऊ शकतो. ॥८॥१४॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
श्रीरागु महला १ ॥

ਚਿਤੇ ਦਿਸਹਿ ਧਉਲਹਰ ਬਗੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ॥
व्यक्ती त्याने अगदी प्रेमाने बनवलेले आणि रंगवलेले राजवाडे पांढरे आणि सुंदर दरवाजे असलेले त्याचे राजवाडे दिसतात.

ਕਰਿ ਮਨ ਖੁਸੀ ਉਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥
हे परमेश्वरावर प्रेम करण्याऐवजी मनाला संतुष्ट करण्यासाठी आणि सांसारिक संपत्तीच्या प्रेमासाठी तयार केले गेले आहेत.

ਅੰਦਰੁ ਖਾਲੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੁ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ॥੧॥
परंतु परमेश्वराच्या प्रेमाशिवाय त्याचे हृदय रिकामे आहे. त्याचे हे सुंदर राजवाडे नष्ट होतील आणि त्याचे शरीरही राखेचा ढीग बनून जाईल. म्हणजेच परमेश्वराच्या नामाशिवाय मनुष्याचे जीवन जगणे व्यर्थ आहे. ॥१॥

ਭਾਈ ਰੇ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥
हे बंधू ! हे जग सोडताना म्हणजे मृत्यूच्या वेळी तुमचे शरीर आणि संपत्ती तुमच्यासोबत जाणार नाही.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੋ ਗੁਰੁ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराचे नाव ही सर्वांत पवित्र संपत्ती आहे; (जी तुमच्या मृत्यूनंतर तुमच्याबरोबर असेल) आणि परमेश्वर केवळ गुरूच्या माध्यमाने ही देणगी देतो. ॥ १॥ रहाउ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੋ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
परमेश्वराच्या नामाची संपत्ती पवित्र आहे, परंतु गुरूने स्वतः प्रदान केले तरच त्याला परमेश्वराच्या नामाची संपत्ती प्राप्त होते.

ਆਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਸੁ ਬੇਲੀ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
ज्याला परमेश्वराच्या नामाचा आशीर्वाद प्राप्त झाला आहे, त्याला या जगातून निघून गेल्यानंतर प्रश्न विचारला जाणार नाही.

ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥
जर परमेश्वर स्वतः मनुष्याला मुक्त करतो, तरच त्याला मोक्ष प्राप्त होते, कारण तो स्वतः क्षमाशील आहे.॥२॥

ਮਨਮੁਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ਧੀਆ ਪੂਤ ਸੰਜੋਗੁ ॥
स्वतःच्या इच्छेनुसार वागणारा व्यक्ती आपल्या मुलांना स्वतःचे मानतो. त्याला हे समजत नाही की हे संबंध परमेश्वराच्या इच्छेनुसार बनले आहेत.

ਨਾਰੀ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀਅਹਿ ਨਾਲੇ ਹਰਖੁ ਸੁ ਸੋਗੁ ॥
त्याची पत्नी आणि इतर नातेवाईक पाहून तो आनंदित होतो. परंतु त्याच्या हे लक्षात येत नाही की हे संबंध त्याच्या जीवनात आनंद आणि दुःख निर्माण करतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਵਲੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੁ ॥੩॥
पण गुरूचे अनुयायी हे गुरूंच्या शब्दांतून परमेश्वराच्या नामात तल्लीन होऊन रात्रंदिवस परमेश्वराच्या अमृताचा आस्वाद घेतात. ॥ ३॥

ਚਿਤੁ ਚਲੈ ਵਿਤੁ ਜਾਵਣੋ ਸਾਕਤ ਡੋਲਿ ਡੋਲਾਇ ॥
जेव्हा अविश्वासू निंदा करणारा पैसा गमावतो तेव्हा त्याचे मन डगमगते आणि अस्थिर होते. म्हणजेच त्याचे मन क्षणभंगुर संपत्तीच्या शोधात भटकत राहते.

ਬਾਹਰਿ ਢੂੰਢਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਸੁਥਾਇ ॥
जेव्हा तो बाहेर आनंद शोधण्याचा प्रयत्न करतो तेव्हा त्याला त्रास होतो. त्याला हे कळत नाही की आनंदाचे मुख्य स्त्रोत, परमेश्वराचे नाव हे नेहमीच त्याच्या आत असते.

ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਮੁਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੪॥
गुरूच्या अनुयायांना ते सहजपणे प्राप्त होते, तर अधर्मी व्यक्ती ते अहंकाराने गमावतात. ॥४॥

ਸਾਕਤ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰਿਆ ਆਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥
हे निर्गुण शाक्त (शैव पंथाचा एक भाग) ! तू तुझे मूळ ओळख.

ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੋ ਅਗਨੀ ਪਾਸਿ ਪਿਰਾਣੁ ॥
हे शरीर आईच्या रक्ताने आणि वडिलांच्या वीर्य बनलेले आहे. नेहमी हे लक्षात ठेवा, शेवटी या शरीराला आगीत जळायचे आहे.

ਪਵਣੈ ਕੈ ਵਸਿ ਦੇਹੁਰੀ ਮਸਤਕਿ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੫॥
प्रत्येक व्यक्तीच्या नशिबात एक न बदलणारा क्रम आहे की हे शरीर श्वासांच्या अधीन आहे, प्रत्येक व्यक्तीचे श्वास मर्यादित आहेत. ॥५॥

ਬਹੁਤਾ ਜੀਵਣੁ ਮੰਗੀਐ ਮੁਆ ਨ ਲੋੜੈ ਕੋਇ ॥
प्रत्येकजण दीर्घ आयुष्यासाठी विनवणी करतो की कोणालाच लवकर मरायचे नसते.

ਸੁਖ ਜੀਵਣੁ ਤਿਸੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥
परंतु केवळ त्या व्यक्तीचे जीवन खरोखरच आनंदी मानले जाते ज्याच्या हृदयात गुरूंच्या कृपेमुळे परमेश्वर निवास करतो.

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥
आपण त्या व्यक्तीला आध्यात्मिकरित्या जिवंत कसे समजू शकता जो परमेश्वराच्या नामशिवाय जीवन जगात आहे आणि जो कधीही परमेश्वराची उपस्थिती जाणू शकत नाही. ॥६॥

ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਭੁਲੀਐ ਜਬ ਲਗਿ ਨਿਦ੍ਰਾ ਹੋਇ ॥
ज्याप्रमाणे एखाद्या व्यक्तीला स्वप्नातील गोष्टींच्या वास्तविकतेबद्दल गैरसमज निर्माण होतो आणि जोपर्यंत तो झोपलेला आहे तोपर्यंत हा गैरसमज कायम असतो,

ਇਉ ਸਰਪਨਿ ਕੈ ਵਸਿ ਜੀਅੜਾ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਦੋਇ ॥
त्याचप्रमाणे माया (सांसारिक संपत्तीसाठी प्रेम) च्या प्रभावाखाली, तोपर्यंत त्याच्यात अहंकार आणि स्वार्थ कायम राहतो.

ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੀਐ ਸੁਪਨਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਲੋਇ ॥੭॥
गुरूंच्या शिकवणीतून मनुष्याला हे जाणवते की हे जग फक्त एक स्वप्न आहे. ॥७॥

ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਦੂਧੈ ਮਾਇ ॥
ज्याप्रमाणे आईचे दूध प्यायल्याने मुलाच्या पोटाची आग (भूक) शमते, त्याचप्रमाणे ही तहानभूक परमेश्वराच्या नावाने पाणी टाकल्यावरच विझते.

ਬਿਨੁ ਜਲ ਕਮਲ ਸੁ ਨਾ ਥੀਐ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮੀਨੁ ਮਰਾਇ ॥
ज्याप्रमाणे कमळ पाण्याशिवाय जगू शकत नाही आणि मासा पाण्याशिवाय मरतो,

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੮॥੧੫॥
त्याचप्रमाणे हे नानक ! गुरूकडून परमेश्वराच्या नामाचे अमृत मिळाले तरच मी परमेश्वराचा महिमा गाऊन जगू शकेन. ॥८॥१५॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
श्रीरागु महला १ ॥

ਡੂੰਗਰੁ ਦੇਖਿ ਡਰਾਵਣੋ ਪੇਈਅੜੈ ਡਰੀਆਸੁ ॥
जीवनात उच्च आध्यात्मिक स्थितीत पोहोचणे हे कठीण डोंगरावर चढण्यासारखे आहे, मनुष्य या मार्गाकडे पाहून भयभीत होतो.

ਉਚਉ ਪਰਬਤੁ ਗਾਖੜੋ ਨਾ ਪਉੜੀ ਤਿਤੁ ਤਾਸੁ ॥
आध्यात्मिक मार्गाच्या या कठीण डोंगरावर चढण्याचे मनुष्याला कोणतेही साधन नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਰੀਆਸੁ ॥੧॥
पण नंतर गुरूंच्या आशीर्वादाने मला जाणवले की परमेश्वर माझ्या हृदयात राहतो. गुरूंच्या शिकवणींनुसार मी सांसारिक दुर्गुणांच्या महासागरावर ओलांडला आणि परमेश्वराध्ये विलीन झालो. ॥१॥

ਭਾਈ ਰੇ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਂਉ ॥
हे बंधू! दुर्गुणांचे भयानक असलेला जीवनाचा महासागर पार करणे कठीण आहे.

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर परमेश्वराच्या नामाचे अमृत प्राशन करणाऱ्याला गुरू मिळाले तर गुरू त्याला परमेश्वराचे नामस्मरण करून अस्तित्त्वाचा सागर पार करण्यास मदत करतात. ॥१॥ रहाउ ॥

ਚਲਾ ਚਲਾ ਜੇ ਕਰੀ ਜਾਣਾ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥
जर मला नेहमीच आठवत असेल की मला या जगातून निघून जावे लागेल आणि जर मला समजले की प्रत्येकाला या जगातून निघून जावे लागेल.

ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਅਮਰੁ ਸੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
जो कोणी या जगात आला आहे तो एक ना एक दिवस निघून जाणार आहे. केवळ गुरू आणि निर्माणकर्ता शाश्वत आहेत.

ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥
म्हणून खऱ्या ठिकाणी व चांगल्या संगतीत भेटून सत्य परमेश्वराची भक्तिभावाने स्तुती करावी. ॥२॥

ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੋਹਣੇ ਪਕੇ ਕੋਟ ਹਜਾਰ ॥
ज्यांच्याकडे सुंदर दरवाजे, घरे, मंदिरे आणि हजारो मजबूत किल्ले आहेत,

ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਪਾਖਰੇ ਲਸਕਰ ਲਖ ਅਪਾਰ ॥
हत्ती-घोडे, पालखी आणि लाखो सैन्य आहेत,

ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਿਆ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਅਸਾਰ ॥੩॥
यापैकी कोणीही कोणासोबत जात नाही. मूर्ख लोक त्यांच्यासाठी लढतात आणि मरतात. ॥३॥

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀਐ ਮਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥
एखादी व्यक्ती सोने आणि चांदी गोळा करू शकते, परंतु संपत्ती ही केवळ गुंतागुंतीचे जाळे आहे.

ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦੋਹੀ ਫੇਰੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ॥
तो एखाद्याला हरवून संपूर्ण जगावर अधिकार घोषित करू शकतो, परंतु परमेश्वराच्या नामशिवाय मृत्यूच्या भीतीची तलवार त्याच्या डोक्यावर टांगलेली असते.

ਪਿੰਡੁ ਪੜੈ ਜੀਉ ਖੇਲਸੀ ਬਦਫੈਲੀ ਕਿਆ ਹਾਲੁ ॥੪॥
जेव्हा एखादी व्यक्ती आपले जीवन सोडून देते, तेव्हा शरीर पार्थिव बनते आणि जीवनाचा अंत होतो. मग दुष्टांचे नशीब काय असेल? ॥४॥

ਪੁਤਾ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀਐ ਨਾਰੀ ਸੇਜ ਭਤਾਰ ॥
एक व्यक्ती आपल्या मुलगे आणि पत्नीच्या सहवासात आनंदित आहे.

ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਕਾਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥
तो सुंदर कपड्यांसह स्वतःला सजवतो आणि सर्व प्रकारचे अत्तर वापरतो,

ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥੫॥
परंतु शेवटी व्यक्ती (मृत शरीर) धुळीत मिसळते आणि आत्मा जगातून निघून जातो आणि सर्व सांसारिक वस्तू मागे सोडतो. ॥५॥

ਮਹਰ ਮਲੂਕ ਕਹਾਈਐ ਰਾਜਾ ਰਾਉ ਕਿ ਖਾਨੁ ॥
कोणी स्वतःला जमीनदार,सम्राट, महाराजा, राजा, उच्च अधिकारी म्हणवतो,

ਚਉਧਰੀ ਰਾਉ ਸਦਾਈਐ ਜਲਿ ਬਲੀਐ ਅਭਿਮਾਨ ॥
तो स्वतःला नेता किंवा प्रमुख म्हणून सादर करू शकतो, परंतु हे त्याला अहंकारी अभिमानाच्या आगीत जळते.

ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਿਉ ਡਵਿ ਦਧਾ ਕਾਨੁ ॥੬॥
बुद्धीहीन व्यक्तीला परमेश्वराच्या नामाचा विसर पडला आहे. तो अरण्यातील जळलेल्या वेळूसारखा झाला आहे. ॥६॥

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜੋ ਆਇਆ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥
जो कोणी जगात आला आहे, (परमेश्वराचे नामस्मरण न करता) जो अहंकाराने ग्रस्त असतो तो या जगातून निघून जातो.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੋਠੜੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਸੁਆਹਿ ॥
हे संपूर्ण जग काळ्या काजळीच्या झोपडीसारखे आहे (दुर्गुणांनी भरलेले). सांसारिक संलग्नकांमुळे, शरीर, मन आणि विवेकबुद्धीमुळे हे सर्व काजळीप्रमाणे काळे होतात.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਭਾਹਿ ॥੭॥
या झोपडीतून केवळ तेच लोक बाहेर पडतात, ज्यांचे गुरू स्वत: रक्षण करतात, तेच शुद्ध-पवित्र असतात आणि गुरूपदेशाद्वारे परमेश्वराच्या नामस्मरणाने आपल्या वासनांची आग विझवतात. ॥७॥

ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥
हे नानक! सम्राटांचा सम्राट असलेल्या परमेश्वराच्या सत्यनामाने मनुष्य अस्तित्त्वाचा महासागर पार करतो.

ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥
हे परमेश्वरा! माझी तुम्हाला विनंती आहे की, तुमचे नाव माझी अमूल्य संपत्ती आहे. हे मी कधीही विसरू नये.

ਮਨਮੁਖ ਭਉਜਲਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਅਥਾਹੁ ॥੮॥੧੬॥
स्वतःच्या इच्छेनुसार वागणारे लोक मायेत गुंतले असल्यामुळे अस्तित्त्वाच्या भयंकर महासागरात त्यांचा नाश होतो. परंतु गुरूंचे अनुयायी गुरूंच्या इच्छेनुसार वागतात त्यामुळे ते अस्तित्त्वाच्या भयंकर महासागरात सहजतेने पार करतात. ॥८॥१६॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥
श्रीरागु महला १ घर २ ॥

ਮੁਕਾਮੁ ਕਰਿ ਘਰਿ ਬੈਸਣਾ ਨਿਤ ਚਲਣੈ ਕੀ ਧੋਖ ॥
आपण या जगात राहतो असा विचार करीत आहोत की हे आपले कायम घर आहे, तरीही व्यक्तीच्या मनात या जगातून निघून जाण्याची भीती नेहमीच असते.

ਮੁਕਾਮੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਹੈ ਨਿਹਚਲੁ ਲੋਕ ॥੧॥
जर ते कायमचे टिकणार असेल तर हे जग केवळ एखाद्याचे कायम निवासस्थान मानले जाऊ शकते, परंतु हे जग क्षणभंगुर आहे.॥१॥

ਦੁਨੀਆ ਕੈਸਿ ਮੁਕਾਮੇ ॥
हे जग आपले कायमस्वरूपी घर नाही.

ਕਰਿ ਸਿਦਕੁ ਕਰਣੀ ਖਰਚੁ ਬਾਧਹੁ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਨਾਮੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून तुमच्या अंतःकरणात परमेश्वराविषयी खरी श्रद्धा ठेवून, उच्च आध्यात्मिक जीवनाच्या दिशेने तुमच्या जीवनाच्या प्रवासासाठी खर्चाची तयारी करा. सदैव परमेश्वराच्या नावाशी जुळलेले राहा. ॥१॥ रहाउ॥

ਜੋਗੀ ਤ ਆਸਣੁ ਕਰਿ ਬਹੈ ਮੁਲਾ ਬਹੈ ਮੁਕਾਮਿ ॥
योगी आपल्या योग आसनांवर बसतात आणि मुल्ला त्यांच्या विश्रांतीच्या स्थानकांवर बसतात.

ਪੰਡਿਤ ਵਖਾਣਹਿ ਪੋਥੀਆ ਸਿਧ ਬਹਹਿ ਦੇਵ ਸਥਾਨਿ ॥੨॥
ब्राह्मण धर्मशास्त्राचे पठण करतात आणि सिद्ध पुरुष मंदिरात राहतात. ॥२॥

ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ਪੀਰ ਸਲਾਰ ॥
देव, सिद्ध-पुरुष, शिवाचे उपासक, गंधर्व, ऋषी-मुनी, शेख, पीर, संत, सेनापती आणि सर्व उच्च अधिकारी,

ਦਰਿ ਕੂਚ ਕੂਚਾ ਕਰਿ ਗਏ ਅਵਰੇ ਭਿ ਚਲਣਹਾਰ ॥੩॥
एक-एक करून ते या जगातून निघून गेले आहेत आणि जे दिसत आहेत तेही या जगातून निघून जाण्याच्या तयारीत आहेत. ॥३॥

ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਉਮਰੇ ਗਏ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੂਚੁ ॥
सुलतान आणि राजे, श्रीमंत आणि पराक्रमी, सरदार यांनी एक-एक करून या संसाराचा त्याग केला आहे.

ਘੜੀ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਚਲਣਾ ਦਿਲ ਸਮਝੁ ਤੂੰ ਭਿ ਪਹੂਚੁ ॥੪॥
व्यक्तीला क्षणार्धात हे जग सोडावे लागेल. हे माझ्या मना! तूही तिथे पोहोचणार आहेस, तू हे जग सोडून परलोकात जाणार आहेस. ॥४॥

ਸਬਦਾਹ ਮਾਹਿ ਵਖਾਣੀਐ ਵਿਰਲਾ ਤ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥
प्रत्येकजण याविषयी शब्दांद्वारे सांगतो परंतु केवळ दुर्मिळ व्यक्तीलाच याबद्दल माहिती असते.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੫॥
नानक प्रार्थना करतात की परमेश्वर जल, जमीन, पाताळ आणि आकाशात उपस्थित आहे. ॥५॥

ਅਲਾਹੁ ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਕਾਦਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰੀਮੁ ॥
परमेश्वर ज्याला अल्लाह देखील म्हटले जाते, ते सर्व सृष्टीनिर्माता, सर्वशक्तिमान आणि दयाळू आहे.

ਸਭ ਦੁਨੀ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਮੁਕਾਮੁ ਏਕੁ ਰਹੀਮੁ ॥੬॥
परमेश्वराने निर्माण केलेल्या सृष्टीत अनेक लोक येतात आणि जातात; फक्त दयाळू परमेश्वर कायमस्वरूपी इथे राहतात. ॥६॥

ਮੁਕਾਮੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਸਿ ਨ ਹੋਵੀ ਲੇਖੁ ॥
ज्याच्या डोक्यावर मृत्यूचा लेख नाही तोच परमेश्वर चिरंतन आहे असे म्हणता येईल.

ਅਸਮਾਨੁ ਧਰਤੀ ਚਲਸੀ ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ॥੭॥
हे आकाश आणि पृथ्वी नष्ट होईल; परंतु परमेश्वर सदैव स्थिर आहे. ॥७॥

ਦਿਨ ਰਵਿ ਚਲੈ ਨਿਸਿ ਸਸਿ ਚਲੈ ਤਾਰਿਕਾ ਲਖ ਪਲੋਇ ॥
दिवसा प्रकाश देणारा सूर्य नष्ट होईल आणि रात्र आणि चंद्र नष्ट होईल आणि हजारो तारे अदृश्य होतील.

ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ਹੈ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਬੁਗੋਇ ॥੮॥੧੭॥
नानक सत्य बोलतात की केवळ परमेश्वर स्थिर आहे ॥८॥१७॥

ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਸਤਾਰਹ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
पहिले सद्‌गुरू नानक देवजींच्या सतरा अष्टपदी.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ
श्रीरागु महला ३ घरु १ अष्टपदी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्यांना सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
गुरूंच्या कृपेने मनुष्य भगवद्भक्तीचा अभ्यास करू शकतो. गुरूंच्या कृपेशिवाय भक्तिपूजा करणे शक्य नाही.

ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੂਝੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥
गुरूनी दयेने आपल्याला त्यांच्या सहवासात ठेवले तर परमेश्वराच्या साक्षात्काराचे रहस्य समजल्यानंतर जीव निर्मळ-पवित्र होतो.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥
परमेश्वर सत्य आहे आणि त्याचे शब्द देखील सत्य आहेत. शब्दांतूनच मनुष्य परमेश्वराशी एकरूप होतो. ॥१॥

ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿਹੀਣੁ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥
हे बंधू! तुम्ही परमेश्वराची उपासना करणार नसणार तर तुम्ही या जगात का आलात?

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर तुम्ही परिपूर्ण गुरूची सेवा केली नसेल (सर्वशक्तिमान मनन केले नाही) तर तुम्ही नक्कीच तुमचे जीवन वाया घालवले आहे. ॥१॥ रहाउ॥

ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥
परमेश्वर हा जगाच्या जीवांचा दाता आणि जगाचा पालनकर्ता आहे आणि क्षमा करून तो जीवांना स्वतःशी जोडतो.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਏ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥
अन्यथा, हे मानव काहीही करू शकत नाही किंवा बोलू शकत नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥
तो स्वतः परमेश्वर आहे जो गुरूच्या माध्यमातून एखाद्या व्यक्तीला (नाम) समाजात सन्मान देतो आणि त्याद्वारे अशा व्यक्तीमध्ये आपली भक्तिपूर्ण सेवा निर्माण करतो. ॥२॥

ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾਣਾ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥
एखाद्याचे कुटुंब पहाणे, त्यांच्या भावनिक आसक्तीमुळे त्यांना मोहित केले जाते.परंतु मृत्यूच्या वेळी, त्याच्याबरोबर कोणीही जात नाही, म्हणजेच परलोकात जाण्याच्या वेळी, कोणताही सदस्य त्याच्याबरोबर जात नाही.

Page 65

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥
गुरूची सेवा करून ज्या व्यक्तीला सर्वशक्तिमान परमेश्वराच्या सद्गुणांच्या खजिना जाणवला आहे अशा व्यक्तीची आपण प्रशंसा करू शकत नाही.

ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥
परमेश्वर माझा सर्वात चांगला मित्र आहे. तो शेवटच्या क्षणी माझा सहचर आणि समर्थन होईल.॥३॥

ਪੇਈਅੜੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥
जो मनुष्य आपल्या इच्छेनुसार वागतो तो पित्याच्या घरामध्ये (या जगात) आणि सर्व देणग्या देणारा आणि जगाच्या सर्व प्राणिमात्रांच्या जीवनाचा आधार असलेल्या परमेश्वराला सोडल्याने आपला आदर गमावतो.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ ॥
सद्गुरूंच्या उपदेशाशिवाय जीवनाचा योग्य मार्ग कोणालाच कळत नाही. मायेच्या प्रेमात आंधळा झाल्यामुळे व्यक्तीला आध्यात्मिक आधार मिळत नाही.

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨਹੀ ਵਸਿਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥੪॥
आनंद देणारा परमेश्वर जर माणसाच्या हृदयात वास करत नसेल तर तो मनुष्य त्याच्या शेवटच्या काळात पश्चाताप करून निघून जातो. ॥४॥

ਪੇਈਅੜੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ॥
पालकांच्या घरात (जग) राहत असताना, जे गुरूच्या शिकवणीनुसार आपल्या अंतःकरणात जगाला जीवन देणाऱ्या परमेश्वराला आपल्या मनात स्थान देतात,

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
ते दिवस-रात्र भक्तिपूजा करून ते आपला अहंकार आणि भावनिक आसक्ती नष्ट करतात.

ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਤੈਸੋ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥
जी व्यक्ती प्रेमात रमून जाते, तो स्वतः त्या व्यक्तीसारखा होऊन सत्यात विलीन होतो.॥५॥

ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਭਾਉ ਲਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥
परमेश्वर ज्याला आपला आशीर्वाद देतो, त्याचे अंतःकरण प्रेमाने भरून जाते. मग तो गुरूंच्या शब्दांतून परमेश्वराची महिमा गातो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥
गुरूच्या सेवेने व्यक्तीला परम आनंद मिळतो आणि माणसाचा अहंकार व सांसारिक इच्छा नष्ट होतात.

ਹਰਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੬॥
सद्गुण देणारा परमेश्वर क्षमाशील आहे, जो सत्य आपल्या अंतःकरणात ठेवतो त्याच्या मनात तो सदैव वास करतो. ॥६॥

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
माझा परमेश्वर अतिशय शुद्ध आणि पवित्र आहे; त्याला केवळ शुद्ध आणि पवित्र मनाने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥
सद्गुणांचे भांडार असलेल्या परमेश्वराचे नाम हृदयात वास केले तर व्यक्तीचे अहंकार व दुःख नाहीसे होतात.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੭॥
मी सदासर्वकाळ त्या गुरूला स्वतःला समर्पित करतो, ज्यांनी मला परमेश्वराच्या स्तुतीचे दैवी वचन शिकवले. ॥७॥

ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥
व्यक्तीच्या अंतःकरणात असलेला अहंकार बोलून किंवा शिकवून निघू शकत नाही, पण गुरूशिवाय व्यक्तीच्या अहंकाराला अंत होणे शक्यच नाही.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥
परमेश्वर आपल्या भक्तांचा प्रियकर आहे आणि तो त्यांना शांती देतो. त्याच्या कृपेनेच तो आपल्या भक्तांच्या मनात राहतो.

ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੧॥੧੮॥
हे नानक ! परमेश्वर गुरूच्या अनुयायांना चैतन्याच्या उदात्त प्रबोधनाबद्दल आशीर्वाद देतो आणि त्याला गौरव आणि सन्मान देतो. ॥८॥१॥१८॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
श्रीरागु महला ३॥

ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜਮਡੰਡੁ ਲਗੈ ਤਿਨ ਆਇ ॥
अहंकाराने वागणाऱ्या व्यक्तींना यमदूतांकडून खूप यातना सहन कराव्या लागतात.

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥
परंतु जे गुरूंच्या शिकवणींचा नम्रपणे स्वीकार करतात ते परमेश्वराचे प्रेमाने नामस्मरण करून मृत्यूच्या राक्षसाच्या भीतीपासून वाचतात. ॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
हे माझ्या मना! गुरूंच्या शिकवणुकीचे पालन करा आणि परमेश्वराचे प्रेमाने नामस्मरण करा.

ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जे निर्माणकर्त्याद्वारे पूर्वनिर्धारित केले आहेत ते गुरूंच्या शिकवणीद्वारे परमेश्वराच्या नामस्मरणात लीन राहतात. ॥१॥ रहाउ॥

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗੋ ਭਾਉ ॥
सद्गुरूंच्या शिकवणीशिवाय, परमेश्वराच्या नामाविषयी विश्वास आणि प्रेम एखाद्याच्या मनात निर्माण होऊ शकत नाही.

ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥
अशा व्यक्तींना स्वप्नांमध्येही शांती मिळत नाही आणि ते वेदनांमध्ये अडकलेले असतात. ॥२॥

ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਚੈ ਬਹੁਤੁ ਲੋਚੀਐ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥
व्यक्तीला परमेश्वराचे नामस्मरण करण्याची तीव्र इच्छा असली तरी पूर्वजन्मी केलेले कर्म त्याला पुसता येत नाही.

ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਭਗਤੀ ਮੰਨਿਆ ਸੇ ਭਗਤ ਪਏ ਦਰਿ ਥਾਇ ॥੩॥
परमेश्वराचे भक्त पूर्णपणे त्याच्या इच्छेकडे शरण जातात आणि तेच परमेश्वराच्या दरबारात पूर्णपणे स्वीकारले जातात. ॥३॥

ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਦਿੜਾਵੈ ਰੰਗ ਸਿਉ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਲਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥
जो कोणी त्याच्याकडे येतो त्याला गुरू प्रेमळपणे आशीर्वाद देतात आणि दृढपणे वचन स्थापित करतात परंतु योग्य गुरूला शोधण्यासाठी देखील परमेश्वराच्या आशीर्वादाची गरज असते.

ਜੇ ਸਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੀਐ ਭੀ ਬਿਖੁ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਧਾਇ ॥੪॥
एखाद्या विषारी रोपाला शेकडो वेळा अमृतारूपी पाणी घातले तरी विषारी झाडाला विषारी फळे येतात. ॥४॥

ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥
जे नम्र प्राणी सद्गुरूंच्या प्रेमात आहेत ते शुद्ध आणि सत्य आहेत.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਕਮਾਵਦੇ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥੫॥
असे व्यक्ती आपल्या मनातील अहंकार आणि दुर्गुणांच्या विषाचा त्याग करतात आणि गुरूच्या इच्छेनुसार कार्य करतात. ॥५॥

ਮਨਹਠਿ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ਨ ਛੂਟੀਐ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧਹੁ ਜਾਇ ॥
हट्टी-मनामुळे केलेले कोणतेही कर्म दुर्गुणांच्या प्रभावापासून वाचवू शकत नाहीत. तुम्हाला हवे असेल तर तुम्ही धार्मिक शास्त्रवचनांचा अभ्यास करू शकता.

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੬॥
केवळ जे चांगल्या संत मंडळीत सामील झाले आहेत आणि गुरूच्या शब्दानुसार जगले आहेत त्यांनाच दुर्गुणांपासून वाचवले गेले आहे. ॥६॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥
परमेश्वराचे नाव गुणांचे खजिना आहे, त्याला अंत किंवा मर्यादा नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਈ ਸੋਹਦੇ ਜਿਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੭॥
केवळ त्या गुरूच्या अनुयायांचे जीवन सुशोभित केले जाते ज्याला निर्माणकर्ता परमेश्वर आपला आशीर्वाद देतो. ॥७॥

ਨਾਨਕ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
हे नानक! सर्वशक्तिमान एकच परमेश्वर सर्व प्राणिमात्रांचा दाता आहे, त्याच्यासारखा दुसरा कोणीही नाही.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੨॥੧੯॥
गुरूच्या कृपेनेच परमेश्वराची प्राप्ती होते आणि गुरू हे नशिबानेच मिळतात. ॥८॥२॥१९॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
श्रीरागु महला ३ ॥

ਪੰਖੀ ਬਿਰਖਿ ਸੁਹਾਵੜਾ ਸਚੁ ਚੁਗੈ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥
जसे पक्षी झाडांवर बसून फळे खातांना सुंदर दिसतात, त्याचप्रमाणे गुरूंवरील प्रेमाने परमेश्वरावर एकाग्र होऊन भक्ताचे जीवन सुंदर बनते.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਉਡੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
तो परमेश्वराच्या नावाचा अमृत पितो, आणि आध्यात्मिक शांततेत राहतो आणि मायेच्या मोहात इतरत्र फिरत नाही आणि अशाप्रकारे जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रातून वाचला जातो.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
तो स्वतःमध्येच परमेश्वराला शोधतो आणि परमेश्वराच्या नामात लीन होतो. ॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
हे माझ्या मना! गुरूंच्या शिकवणींचे पालन करा.

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਚਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर तुम्ही गुरूंच्या इच्छेनुसार वागलात तर तुम्ही नेहमीच परमेश्वराचे नामस्मरण करण्यात मग्न राहाल.॥१॥ रहाउ॥

ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਸੁਹਾਵੜੇ ਊਡਹਿ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਾਹਿ ॥
आपल्या शरीर-वृक्षांमध्ये सुंदर दिसणारे आत्मा-पक्षी अन्नाच्या शोधात चारही दिशांनी भटकत असतात.

ਜੇਤਾ ਊਡਹਿ ਦੁਖ ਘਣੇ ਨਿਤ ਦਾਝਹਿ ਤੈ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥
जितके जास्त ते भटकत असतील तितके ते सांसारिक इच्छांमध्ये त्रास देतात आणि जळतात.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪਈ ਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੨॥
गुरूंच्या शिकवणीशिवाय त्यांना त्यांच्या हृदयात परमेश्वराची उपस्थिती जाणवत नाही आणि त्यांना परमेश्वराच्या नावाचे अमृत-फळ मिळत नाही. ॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
गुरूचा अनुयायी परमेश्वराच्या सदाहरित झाडासारखा आहे. ते नेहमीच आपल्या प्रेमामध्ये आणि भक्तीमध्ये अंतर्ज्ञानी शांती आणि संतोषाच्या स्थितीत गढून राहतात.

ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਨਿਵਾਰੀਆ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
गुरूच्या अनुयायांनी मायेच्या तिन्ही शाखा (सत्, रज आणि तम) तोडून परमेश्वराच्या स्तुतीच्या दैवी वचनात तल्लीन राहून विजय प्राप्त केला आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਖਵਾਇ ॥੩॥
तो मनुष्य परमेश्वराच्या नामाचे अमृत धारण करतो. अशा गुरूच्या अनुयायाला परमेश्वर स्वत: आपल्या कृपेने अमृताचा हा आनंद लुटण्याची मुभा देतो. ॥३॥

ਮਨਮੁਖ ਊਭੇ ਸੁਕਿ ਗਏ ਨਾ ਫਲੁ ਤਿੰਨਾ ਛਾਉ ॥
स्वतःच्या इच्छानुसार वागणारे वाळलेल्या झाडाप्रमाणे आहेत; जे कोणालाही फळ किंवा सावली देत नाही म्हणजेच असे व्यक्ती कोणालाही मदत करत नाही.

ਤਿੰਨਾ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਸੀਐ ਓਨਾ ਘਰੁ ਨ ਗਿਰਾਉ
अशा अज्ञानी व्यक्तीशी कोणीही मैत्री करू नका कारण त्यांना स्वतःचे घर आणि गाव नाही म्हणजेच त्यांना आध्यात्मिक आधार नाही.

ਕਟੀਅਹਿ ਤੈ ਨਿਤ ਜਾਲੀਅਹਿ ਓਨਾ ਸਬਦੁ ਨ ਨਾਉ ॥੪॥
ते नेहमीच दुःखी व दयनीय राहतात, त्यांच्याकडे गुरूचा शब्द किंवा परमेश्वराच्या नामाची संपत्ती नाही. ॥४॥

ਹੁਕਮੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਉ ॥
मनुष्य परमेश्वराच्या आज्ञेप्रमाणे कर्म करतात आणि मागील जन्माच्या कर्मानुसार जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकून इतरत्र भटकतात.

ਹੁਕਮੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਾ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਉ ॥
गुरूंचे अनुयायी त्याच्या गुरूच्या आज्ञेचे पालन करून परमेश्वराचे दिव्य दर्शन अनुभवतो आणि ते तेच कार्य करतात जे तुम्ही त्यांच्याकडून करून घेता.

ਹੁਕਮੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੁਕਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੫॥
तुझ्या आज्ञेनुसार परमेश्वर त्यांच्या मनात राहतो; तुझ्या आज्ञेने ते सत्यात विलीन होतात. ॥५॥

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥
दुःखी लोकांना परमेश्वराची इच्छा समजत नाही आणि असे अज्ञानी लोक भ्रमामुळे जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकून भटकत असतात.

ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥
ते आपल्या मनाच्या जिद्दीप्रमाणे वागतात आणि नेहमी दुःखी असतात.

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥
त्यांच्यामध्ये सुख आणि शांती येत नाही आणि ते सत्याचे मूर्त स्वरूप असलेल्या परमेश्वरावर प्रेम करू शकत नाहीत. ॥६॥

ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਮੁਹ ਸੋਹਣੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥
गुरूचे अनुयायी सुंदर आहेत, जे गुरूबद्दल प्रेम आणि आपुलकी बाळगतात.

ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥
खऱ्या भक्तिपूजेच्या माध्यमातून ते सत्याने प्रेरित होतात; आणि परमेश्वराच्या दरबारात ते खरे ठरतात.

ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਸਭ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥੭॥
केवळ अशा लोकांचे या जगात आगमन स्वीकारले जाते आणि ते आपल्या संपूर्ण कुटुंबाचा उद्धार करतात. ॥७॥

ਸਭ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰਿ ਨ ਕੋਇ ॥
प्रत्येक व्यक्ती परमेश्वराच्या आज्ञेनुसार, त्यांच्या देखरेखीखाली कार्य करतो. कोणताही प्राणी त्याच्या आज्ञेबाहेर नाही.

ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਚਾ ਤੈਸਾ ਹੀ ਕੋ ਹੋਇ ॥
परमेश्वर ज्या व्यक्तीला आपला आशीर्वाद देतो, त्याचप्रमाणे ती व्यक्ती बनते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੩॥੨੦॥
हे नानक ! परमेश्वराच्या नामानेच माणसाला कीर्ती मिळते आणि त्याच्या नामाची प्राप्ती परमेश्वराच्या कृपेनेच होते. ॥८॥३॥२०॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
श्रीरागु महला ३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥
स्वतःच्या इच्छानुसार वागणाऱ्या लोकांना परमेश्वराच्या नामस्मरणाचे महत्त्व समजत नाही याउलट जे व्यक्ती गुरूच्या आज्ञेनुसार वागतात ते सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण करतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥
गुरूच्या अनुयायांना नेहमीच (येथे आणि परमेश्वराच्या दरबारात) सन्मानित केले जाते कारण परमेश्वर त्यांच्या मनात राहतो.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥
त्यांना सहज सुखाची प्राप्ती होते. ते सहज परमेश्वराच्या नामस्मरणात तल्लीन राहतात. ॥१॥

ਭਾਈ ਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ॥
हे बंधू! तू परमेश्वराच्या अनुयायांचा अनुयायी बन आणि नम्रतेने परमेश्वराच्या भक्तांची सेवा कर.

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਹੈ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंची भक्ती ही गुरूंच्या सेवेतून होते, परंतु ती केवळ दुर्लभ व्यक्तीलाच प्राप्त होते. ॥१॥ रहाउ॥

ਸਦਾ ਸੁਹਾਗੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥
सद्गुरूंच्या इच्छेप्रमाणे वागणारी स्त्री भाग्यवान असून सदैव सौभाग्यवती राहते.

ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਈਐ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥
तिला अमर आणि अचल परमेश्वराची प्राप्ती होते. जो कधीही तो मरत नाही किंवा कधीही तिला सोडून जात नाही.

ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਨਾ ਵੀਛੁੜੈ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥
ती शब्दांद्वारे परमेश्वराशी एकरूप करते, म्हणून तिला वियोग अनुभवत नाही. पण ती परमेश्वराच्या नामस्मरणात सदैव लीन राहते. ॥२॥

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਊਜਲਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥
परमेश्वर अत्यंत पवित्र आहे; गुरूंच्या वचनाशिवाय त्याची जाणीव होऊ शकत नाही.

ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਨਾ ਬੂਝਈ ਭੇਖੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥
धर्मग्रंथांचा अभ्यास करून मनुष्याला परमेश्वराची जाणीव होत नाही. जे बढाई मारतात, ढोंग करतात ते भ्रमाच्या चक्रव्यूहात भरकटत राहतात.

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਸਦਾ ਪਾਇਆ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਮਾਇ ॥੩॥
केवळ गुरूंच्या शिकवणीद्वारेच परमेश्वराची जाणीव होते आणि व्यक्ती परमेश्वराच्या नामस्मरणात सदैव मग्न राहतो. ॥३॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
जो गुरूंच्या सूचनांचे पालन करतो तो सांसारिक संपत्तीवर प्रेम करतो आणि अंतर्ज्ञानाने परमेश्वराच्या प्रेमाने जागृत राहतो.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਗਈ ਖਾਇ ॥
गुरूच्या शब्दाशिवाय, मायाबद्दलच्या प्रेमामुळे जग दुःखात भटकत राहते, ज्याने स्वतःची इच्छाशक्ती असलेल्या लोकांचा नाश केला आहे.

ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥
नामावरील ध्यान केवळ गुरूच्या शब्दाद्वारेच केले जाऊ शकते, शब्दाच्या माध्यमातून मनुष्य अनंतकाळच्या परमेश्वरामध्ये विलीन होऊ शकतो. ॥४॥

ਮਾਇਆ ਭੂਲੇ ਸਿਧ ਫਿਰਹਿ ਸਮਾਧਿ ਨ ਲਗੈ ਸੁਭਾਇ ॥
सिद्धि (चमत्कार पुरुष) मायेत अडकून इतरत्र भटकत राहतात आणि ते भक्तिपूजेवर लक्ष केंद्रित करू शकत नाहीत.

ਤੀਨੇ ਲੋਅ ਵਿਆਪਤ ਹੈ ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥
आकाश, पाताळ आणि पृथ्वी या तिन्ही लोकांमध्ये माया जीवांना अडकवत आहे. तिने सर्व प्राणिमात्रांना स्वतःमध्ये अडकवून ठेवलेले आहे.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥
गुरूच्या शिकवणीशिवाय मायापासून मुक्ती प्राप्त होत नाही आणि तसेच मायेतून निर्माण होणाऱ्या द्वंद्वावरही तोडगा निघत नाही. ॥५॥

ਮਾਇਆ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
माया म्हणजे नेमके काय? माया काय कार्य करते?

ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਧੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
मायाच्या प्रभावाखाली मानव सुख आणि वेदनांनी बांधील आहेत; तो इतरांशी अहंकाराने वागतो.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮੁ ਨ ਚੂਕਈ ਨਾ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੬॥
गुरूच्या शब्दाशिवाय शंका दूर होत नाही आणि अंतःकरणातून अहंकार नष्ट होत नाही. ॥६॥

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥
प्रेमाशिवाय भक्तिपूजा होत नाही. गुरूच्या वचनाशिवाय कोणालाही परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकृती मिळत नाही.

ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਇ ॥
गुरूच्या शिकवणीद्वारे अहंकाराचा नाश होतो आणि मायाचा भ्रम दूर होतो.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੭॥
गुरूच्या शिकवणींद्वारे एखाद्यास परमेश्वराच्या नामाचा खजिना अंतर्ज्ञानी सहजतेने प्राप्त होतो.॥७॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
गुरूंच्या शिकवणीशिवाय उच्च आध्यात्मिक जीवनाचे गुण प्रकट होत नाहीत आणि गुणांशिवाय परमेश्वराची उपासना करता येत नाही.

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
भक्तिपूजेचा प्रेमी परमेश्वर मनुष्यांच्या मनात राहतो आणि ते सहजपणे त्या परमेश्वराला भेटतात.

ਨਾਨਕ ਸਬਦੇ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੪॥੨੧॥
हे नानक! केवळ गुरूच्या शब्दाद्वारेच परमेश्वराची स्तुती केली जाऊ शकते, परंतु ही भेट (संधी) केवळ त्याच्या कृपेनेच प्राप्त होते. ॥८॥४॥२१॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
श्रीरागु महला ३ ॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥
परमेश्वराने स्वतः मनुष्याच्या मनात मायाशी आसक्ती निर्माण केली आहे आणि तो स्वत: मनुष्यांना मायेच्या मोहात अडकवून त्यांचा विसर पाडला आहे.

ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥
गर्विष्ठ लोक स्वतःच्या इच्छेनुसार वागतात, परंतु त्यांना जीवनाचा नीतिमान मार्ग समजत नाही आणि व्यर्थ त्यांचे जीवन वाया घालवतात.

ਗੁਰਬਾਣੀ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਕਰਮਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੧॥
गुरूंचा शब्द हा जगातील दैवी ज्ञानाचा स्रोत आहे; त्याच्या कृपेने ते मनातच राहते. ॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
हे माझ्या मना! प्रेमळ भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण करा आणि शांती मिळवा.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंचा गौरव केल्याने मनुष्य सहज परमेश्वराची प्राप्ती करतो.॥१॥ रहाउ॥

ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
परमेश्वराच्या नावावर मनावर लक्ष केंद्रित करून, भ्रम आणि भीती दूर पळून जाते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
जिज्ञासू मनुष्य जेव्हा गुरूच्या कृपेने परमेश्वराचे नाम घेतो तेव्हा त्याच्या हृदयात परमेश्वर स्वतः वास करतो.

ਘਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸਕੈ ਖਾਇ ॥੨॥
अशाप्रकारे मनुष्य सत्यात विलीन होतो, तो आध्यात्मिकरित्या जिवंत राहतो, मृत्यूची भीती त्याला नष्ट करू शकत नाही. ॥२॥

ਨਾਮਾ ਛੀਬਾ ਕਬੀਰੁ ਜੋੁਲਾਹਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥
निम्न जातीतील नामदेव शिंपी, आणि विणकर कबीर यांना पूर्ण गुरूच्या कृपेने मोक्ष प्राप्त झाला होता.

ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ਹਉਮੈ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥
गुरु-शब्दाचे ज्ञान प्राप्त केल्यानंतर ते ब्रह्मज्ञानी झाले आणि त्यांनी आपल्या निम्न जातीच्या पदाचा अभिमान किंवा अहंकार पूर्णपणे सोडला.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ ॥੩॥
देवदूत आणि मानव त्यांचे गीते गातात आणि कोणीही त्यांचे नाव मिटवू शकत नाही (ते अमर झाले आहेत).॥३॥

ਦੈਤ ਪੁਤੁ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਿਛੁ ਸੰਜਮ ਨ ਪੜੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ॥
हिरण्यकश्यपचा मुलगा भक्त प्रल्हाद याने कोणतेही धार्मिक कार्य केले नाही. मनाला स्थिर करणाऱ्या संयम, ध्यान आणि समाधी या पद्धतींबद्दल त्यांना काहीच माहीत नव्हते. मायेचे मोह त्याला माहीत नव्हते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਐ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥
सद्‌गुरूशी भेटल्यानंतर तो पवित्र झाला आणि नेहमी प्रेम आणि भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण करू लागला.

ਏਕੋ ਪੜੈ ਏਕੋ ਨਾਉ ਬੂਝੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥੪॥
आणि त्याला फक्त एकच नाव माहीत होते आणि दुसरे कोणतेही नाव त्याला माहीत नव्हते.॥४॥

ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥
गुरूच्या मार्गदर्शनाशिवाय सहा शास्त्रांचे अनुयायी, योगी आणि पुनर्जन्म देखील भ्रमात हरवून जातात.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
केवळ गुरूंच्या शिकवणुकीचे पालन करून आणि त्यांच्या मनात परमेश्वराचे नाव निश्चित केल्याने ते उच्च आध्यात्मिक स्थिती आणि नीतिमान जीवनशैली प्राप्त करू शकतात.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥੫॥
त्यांचे मन सद्‌गुरूंच्या वचनात जोडले जाते आणि त्यांची भटकंती (जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यातून) नाहीशी होते. ॥५॥

ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥
गुरूशिवाय भ्रमित विद्वान वादविवाद करतात व शास्त्र इत्यादींचा अभ्यास करतात, परंतु गुरूंच्या शब्दांशिवाय त्यांना मोक्ष मिळत नाही.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥
ते लाखो पुनर्जन्माच्या चक्रात भटकतात; गुरूंच्या शब्दाशिवाय त्यांना मुक्ती मिळत नाही.

ਜਾ ਨਾਉ ਚੇਤੈ ਤਾ ਗਤਿ ਪਾਏ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੬॥
परंतु जेव्हा सद्‌गुरूंच्या उपदेशानुसार परमेश्वराचे नामस्मरण केले, तेव्हा मनुष्याला मोक्षप्राप्ती होते. ॥६॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਏ ॥
जर एखाद्या मनुष्याला गुरू भेटले तर सत्संगामुळे तो परमेश्वराच्या नामाचे स्मरण करू शकतो.

Page 68

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਚਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥
मला माझ्या अहंकाराचा त्याग करायचा आहे आणि स्वतःला पूर्णपणे परमेश्वराला समर्पित करायचे आहे आणि सद्‌गुरूच्या शिकवणुकीचे पालन करून मला त्यांना प्रसन्न करता येईल असे वागायचे आहे.

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੭॥
माझ्या आत्म्याला परमेश्वराशी जोडणाऱ्या माझ्या गुरूंना मी नेहमी शरण जातो. ॥७॥

ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ ਬਿੰਦੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥
ब्राह्मण म्हणजे ज्याला ब्रह्माचे ज्ञान आहे आणि तो परमेश्वराच्या प्रेमात रंगलेला आहे.

ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਸਭਨਾ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥
परब्रह्म-परमात्मा सर्व प्राणिमात्रांमध्ये त्यांच्या अगदी जवळ मानतो, परंतु या रहस्याला केवळ काही दुर्लभच व्यक्ती गुरूद्वारेच जाणतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੮॥੫॥੨੨॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नामाने जीवांना मोठी प्रतिष्ठा प्राप्त होते आणि गुरूंच्या शब्दाने ते परमेश्वराला ओळखतात. ॥८ ॥५॥२२॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
श्रीरागु महला ३ ॥

ਸਹਜੈ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥
संपूर्ण जग अंतर्ज्ञानी शांततेची इच्छा बाळगते, परंतु गुरूंच्या मार्गदर्शनाशिवाय ते प्राप्त होऊ शकत नाही.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਥਕੇ ਭੇਖੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥
पंडित आणि ज्योतिषी या विषयावर वेद आणि धर्मग्रंथांचा तपशीलवार अभ्यास करून थकले आहेत आणि धार्मिक पोशाख धारण केलेले साधू भ्रमात हरवले आहेत.

ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਹਜੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੧॥
ज्याच्यावर परमेश्वर स्वतः कृपा करतो, त्याला गुरू भेटून सुख-शांती प्राप्त होते. ॥१॥

ੳਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਹੋਇ ॥
हे बंधू! गुरूशिवाय सहज सुख मिळू शकत नाही.

ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने सहज स्थिती निर्माण होते आणि मग परमेश्वराची जाणीव होते.॥१॥ रहाउ ॥

ਸਹਜੇ ਗਾਵਿਆ ਥਾਇ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਕਥਨੀ ਬਾਦਿ ॥
केवळ शांततेच्या स्थितीत परमेश्वराच्या स्तुतींचे गाणे परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारले जाते आणि त्याशिवाय हे सर्व व्यर्थ आहे.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਭਗਤਿ ਊਪਜੈ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥
मनुष्याच्या हृदयात भक्ती सहज उत्पन्न होते. सहजतेनेच परमेश्वरावर प्रेम आणि त्याच्या भेटीसाठी वैराग्य निर्माण होते.

ਸਹਜੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖ ਸਾਤਿ ਹੋਇ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਜੀਵਣੁ ਬਾਦਿ ॥੨॥
केवळ समतोलतेच्या स्थितीत, आनंद आणि शांती निर्माण होते आणि या शांततेशिवाय संपूर्ण जीवन व्यर्थ आहे. ॥२॥

ਸਹਜਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥
मनुष्याने नेहमी परमेश्वराची स्तुती करा आणि शांततेच्या स्थितीत त्याचे स्मरण करा.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਗੁਣ ਊਚਰੈ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
मनुष्याने अंतर्ज्ञानाने परमेश्वराची स्तुती करवी आणि भक्तिपूजक सहजरीतीने करावे.

ਸਬਦੇ ਹੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥੩॥
गुरूच्या शब्दाचे अनुसरण करून परमेश्वर हृदयात राहतो आणि परमेश्वराचे सदैव नामस्मरण करतो. ॥३॥

ਸਹਜੇ ਕਾਲੁ ਵਿਡਾਰਿਆ ਸਚ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇ
चिरंतन परमेश्वराचा आश्रय घेऊन आणि मानसिक शांततेची स्थिती प्राप्त करून त्यांनी त्यांच्या मनातून मृत्यूची भीती नष्ट केली आहे.

ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
सत्यपूर्ण नीतिमान कृत्ये करून, परमेश्वराचे नाम अंतर्ज्ञानाने त्यांच्या मनात वास करते.

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੪॥
ज्यांना त्याची जाणीव झाली आहे ते फार भाग्यवान आहेत; ज्यांना परमेश्वराची जाणीव झाली आहे आणि ते सहज परमेश्वराच्या नामात लीन होतात. ॥४॥

ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਮਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
मायेत रमलेल्या व्यक्तीला कधीही अंतर्ज्ञान प्राप्त होत नाही, कारण मायेमुळे द्वैताची भावना वाढते.

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਹਉਮੈ ਜਲੈ ਜਲਾਇ ॥
आपल्या इच्छेनुसार चालणारे लोक धार्मिक कर्मकांड करतात पण अहंकार त्यांना जाळून टाकतो.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੂਕਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੫॥
त्यांचे जन्म-मृत्यूचे चक्र कधीच संपत नाही ते याउलट पुन्हा जन्म घेतात आणि मरतात.॥५॥

ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣਾ ਵਿਚਿ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥
जोपर्यंत माणसाचे मन रज, तम आणि सत् या मायेच्या तीन गुणांमध्ये गुंतलेले असते, तोपर्यंत त्याला सहजपणे शांती प्राप्त होत नाही; वरील तीन गुण गोंधळ निर्माण करतात.

ਪੜੀਐ ਗੁਣੀਐ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਜਾ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥
अशा प्राण्याला जगाच्या उत्पत्तीचा (परमेश्वराचा) विसर पडला असेल तर त्याच्याशी वाचन, लेखन आणि बोलण्याचा काय फायदा.

ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੬॥
आध्यात्मिक प्रगतीच्या चौथ्या टप्प्यात आध्यात्मिक आनंद आणि शांतता प्राप्त होते. हे गुरूंच्या कृपेने प्राप्त झाले आहे. ॥६॥

ਨਿਰਗੁਣ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥
निर्गुण परमेश्वराचे नाव हा अमूल्य ठेवा आहे. माणसाला हे सहज अवस्थेतच कळते.

ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥
केवळ सद्गुणी लोकच परमेश्वराची स्तुती करतात. जे लोक परमेश्वराची स्तुती करतात त्यांना समाजात सन्मान प्राप्त होतो.

ਭੁਲਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਸੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੭॥
परमेश्वराला विसरलेल्या गेलेल्या प्राण्यांनाही परमेश्वर सहजपणे स्वतःशी जोडून घेतात. हा

सलोखा शब्दांतून घडतो. ॥७॥

ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥
जो मनुष्य परमेश्वराच्या स्तुतीद्वारे आध्यात्मिक संतुलनाची स्थिती प्राप्त करतो त्याला अनंत परमेश्वराच्या गुणांची जाणीव होते आणि तो त्याच्यावर केंद्रित राहतो.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੋਝੀ ਪਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥
गुरूच्या शब्दाद्वारे काहींनी अंतर्ज्ञानाने अनंत परमेश्वराची प्राप्ती केली आहे.

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਿ ॥੮॥
क्षमा करून परिपूर्ण गुरू निर्माणकर्त्यासह स्वतःशी एकरूप करतात. ॥८॥

ਸਹਜੇ ਅਦਿਸਟੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਿਰਭਉ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
केवळ सहज स्थितीत आपण अदृश्य (निर्माणकर्ता) आणि निराकार आणि निर्भय परमेश्वराचा प्रकाश ओळखतो.

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥
तो एकटाच सर्व प्राणिमात्रांचा पालनकर्ता आहे. तो प्रत्येकाचा प्रकाश स्वतःच्या प्रकाशात विलीन करण्यास सक्षम आहे.

ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੯॥
गुरूच्या वचनाद्वारे आपण त्याची स्तुती केली पाहिजे, त्याच्या गुणांचा अंत नाही. ॥९॥

ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਹਜਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥
प्रबुद्ध लोकांसाठी, परमेश्वराचे नाम ही त्यांची खरी संपत्ती आहे आणि ते या नामाचा व्यापार करतात व सहज स्थिती प्राप्त करतात.

ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਅਖੁਟ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥
ते नेहमी परमेश्वराच्या नामाची संपत्ती कमावतात, जे एक अक्षय आणि ओसंडून वाहणारा खजिना आहे.

ਨਾਨਕ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਦੀਏ ਦੇਵਣਹਾਰਿ ॥੧੦॥੬॥੨੩॥
हे नानक! हा नामरूपी खजिना त्यांना स्वतः परमेश्वराने बहाल केला आहे आणि या खजिन्यात कधीही कमतरता भासत नाही. ॥१०॥६॥२३॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
श्रीरागु महला ३ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫੇਰੁ ਨ ਪਵੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
गुरूशी भेटून एखाद्याला जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्तता मिळते आणि त्याच्या जन्म आणि मृत्यूच्या वेदना संपतात.

ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥
गुरूंच्या परिपूर्ण शब्दाद्वारे मनुष्याला पूर्ण ज्ञान प्राप्त होते आणि मनुष्य परमात्माच्या नामात मग्न होतो. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
हे माझ्या मना! आपले लक्ष गुरूच्या शब्दावर केंद्रित करा.

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਨਵਤਨੋ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरीचे (परमेश्वर) नित्य नवे आणि पवित्र नाम संताच्या मनात आपोआप वास करते. ॥१॥ रहाउ॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੀ ਸਰਣਾਈ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਣਾ ॥
हे माझ्या परमेश्वरा! मला तुझ्या आश्रयाला ठेव; तू मला ज्या अवस्थेत ठेवणार, मी अवस्थेत मला राहायचे आहे.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥
गुरूच्या वचनाचे अनुसरण करून, एखादी व्यक्ती आपला अहंकार (अद्याप जिवंत असताना मृत) पूर्णपणे मिटवते आणि अस्तित्त्वाचा महासागर ओलांडू शकते.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥
परमेश्वराच्या नामाने परम सौभाग्य लाभते आणि गुरूंच्या ज्ञानाचे पालन केल्याने मनुष्याचे जीवन चांगले बनते.

ਆਪੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੩॥
सृष्टीनिर्माता परमेश्वर स्वतः येऊन मनुष्याच्या हृदयात वास करतो. मग मनुष्य सहज परमेश्वराच्या नामस्मरणात लीन राहतो. ॥३॥

ਇਕਨਾ ਮਨਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਵੈ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿ ਭਵਾਇਆ ॥
काही स्व-इच्छाशक्ती असलेल्या लोकांना परमेश्वराचे नामस्मरण करणे आवडत नाही, असे

व्यक्ती जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात भटकत राहतात.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥
ते चौऱ्याऐंशी लाख योनीमध्ये वारंवार भटकतात आणि आपले अमूल्य जीवन वाया घालवतात. ॥४॥

ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥
परमेश्वराच्या भक्तांच्या मनात सदैव आनंद राहतो; ते दैवी शब्दाच्या प्रेमाने प्रेरित असतात.

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦ ਨਿਰਮਲ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ ॥੫॥
ते नेहमी पवित्र परमेश्वराचे गुणगान गातात; आणि परमेश्वराच्या नामस्मरणात लीन राहतात. ॥५॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਬੋਲਹਿ ਸਭ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥
गुरूचे अनुयायी नेहमी अमृतासारखे गोड शब्द बोलतात, कारण तो सर्व प्राणिमात्रांमध्ये परमेश्वराचा आत्मा, अंश यांचे साम्य ओळखतात.

ਏਕੋ ਸੇਵਨਿ ਏਕੁ ਅਰਾਧਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੬॥
ते एकाची सेवा करतात; ते एकाची उपासना करतात आणि पूजा करतात. गुरूचे अनुयायी परमेश्वराच्या गुणांबद्दल मुद्दाम करतात जे वर्णनाच्या पलीकडे आहेत. ॥६॥

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
गुरूचे अनुयायी गुरूच्या शब्दाद्वारे परमेश्वराचे नामस्मरण करतात. परमेश्वर त्यांच्या अंतःकरणात राहतात.

ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚ ਸਿਉ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮਿਲਾਇ ॥੭॥
जे सदैव परमेश्वराच्या प्रेमात तल्लीन असतात, परमेश्वर त्यांच्यावर आपली कृपा करून त्यांना स्वतःशी जोडतो. ॥७॥

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਇ ॥
परमेश्वर स्वतः करतो आणि तो स्वतः इतरांना करण्यास प्रवृत्त करतो; तो मायेच्या निद्रेतून सजीवांनाही जागृत करतो.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੭॥੨੪॥
हे नानक! परमेश्वर स्वतः भक्तांना गुरूच्या शब्दात विलीन करून स्वतःशी जोडतात. ॥८ ॥७ ॥२४ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
श्रीरागु महला ३ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰ ॥
सद्‌गुरूंच्या शिकवणुकीची पालन करून आणि त्यांची सेवा करून मन पवित्र होते आणि शरीर शुद्ध होते.

ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭੇਟਿਆ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥
चिरंतन परमेश्वराशी भेटून मनाला आनंद आणि चिरंतन शांती प्राप्त होते.

ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਬੈਸਣਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਧੀਰ ॥੧॥
जिज्ञासू व्यक्ती जो सत्संगात बसतो तो सत्यनामाचे रहस्य जाणून मनाला धैर्य प्राप्त करतो.॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ॥
हे माझ्या मना!, कोणत्याही संकोच न करता तू सद्‌गुरूंच्या शिकवणीचे पालन कर आणि मनापासून त्यांची सेवा कर.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਲਗੈ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भक्तीभावाने सद्‌गुरूंची सेवा केल्याने परमेश्वर मनात वास करतात आणि आसक्ती व मायारूपी अशुद्धता तुम्हाला जाणवत नाही, उलट मन पूर्ण शुद्ध होते.॥१॥ रहाउ॥

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥
सत्य नामाने मनुष्याला या लोकात व परलोकात मोठे वैभव प्राप्त होते. सत्यस्वरूप स्वामींचे नाव सत्य आहे.

ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥
ज्यांनी आपल्या अहंकाराचा नाश करून सत्य ओळखले आहे अशा प्राणिमात्रांना मी स्वतःला समर्पित करतो.

ਮਨਮੁਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਠਉਰ ਨ ਕਤਹੂ ਥਾਉ ॥੨॥
स्वतःच्या इच्छाशक्ती वागणाऱ्या लोकांना सत्यनाम माहीत नाही; त्यांना कोठेही आश्रय किंवा आधार सापडत नाही. ॥२॥

ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥
गुरूंच्या अनुयायांचे अन्न, वस्त्र, राहणीमान हे सर्व सत्य आहे.

ਸਦਾ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥
जे सदैव सत्य परमेश्वराची आपल्या मनापासून स्तुती करतात, ते सत्यनामाच्या ह्रदयात राहतात.

ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥੩॥
त्यांनी सर्वव्यापी परमेश्वराला ओळखले आहे; गुरूंच्या शिकवणीचे पालन केल्याने त्यांचे मन स्वतःमध्येच केंद्रित राहते. ॥३॥

ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥
ते सत्य पाहतात आणि सत्य बोलतात आणि सत्य त्याच्या शरीरात आणि मनात वास करते.

ਸਚੀ ਸਾਖੀ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥
ते परमेश्वराच्या चिरंतन स्मरणाशी संबंधित शिकवणी आणि मार्गदर्शनाचे पालन करतात; जे शाश्वत परमात्म्यासारखा झाले आहेत, त्याचाच गौरव होतो.

ਜਿੰਨੀ ਸਚੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ ॥੪॥
जे सत्य विसरले आहेत ते नेहमी दुःखी राहतात आणि त्यांच्या अयशस्वी जीवनामुळे शोक करत निघून जातात. ॥४॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ज्यांनी सद्‌गुरूंची सेवा केली नाही, ते या जगात का आले?

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੂਕ ਨ ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰ ॥
मृत्यूची भीती त्यांना सतावते आणि त्यांची ओरड कोणीही ऐकत नाही, जणू त्यांना मृत्यूच्या दारात बांधून मारहाण केली जात आहे.

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੫॥
ते आपले जीवन व्यर्थ घालवतात आणि ते जन्म आणि मृत्यूच्या अनेक चक्रात अडकलेले राहतात.

Page 70

ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥
आसक्तीच्या आणि तृष्णेच्या आगीत हे जग जळताना पाहून जिज्ञासू जीव पळून जातात आणि सत्गुरूंचा आश्रय घेतात,

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦਿੜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਰਹਣਾ ॥
गुरू त्यांना सत्य समजण्यासाठी मार्गदर्शन करतात आणि त्यांना सत्यता आणि आत्म-संयम बाळगण्याचा मार्ग शिकवतात.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਾ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦੇ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੬॥
सद्‌गुरू हे जहाजाप्रमाणे आहेत, गुरूच्या शिकवणींनुसार आपण या ऐहिक दुर्गुणांचा महासागर ओलांडू शकतो. ॥६॥

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫਿਰਦੇ ਰਹੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
लोक जन्म आणि मृत्यूच्या असंख्य चक्रांमधून भटकत राहतात, परंतु त्यांना सद्‌गुरूशिवाय तारण कधीच सापडले नाही.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥
मोठमोठे विद्वान धर्मग्रंथांचा अभ्यास करून कंटाळले आहेत आणि मौनधारी ऋषी समाधीत राहून थकले आहेत, परंतु द्वैतामध्ये लीन झाल्यामुळे त्यांनी आपली प्रतिष्ठा गमावली आहे.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੭॥
गुरूंनी दैवी शब्द उच्चारले की चिरंतन परमेश्वराशिवाय मनुष्याला वाचवू शकणारे दुसरे कोणीही नाही. ॥७॥

ਜੋ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਸਚਿ ਲਗੇ ਨਿਤ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਰੰਨਿ ॥
ज्या परमेश्वराने त्याच्या स्मरणार्थ आशीर्वाद दिला, ते सदैव परमेश्वराच्या नामस्मरणात मग्न राहतात आणि ते नेहमीच सत्य कार्य करतात.

ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੰਨਿ ॥
ज्यांना परमेश्वराची त्याच्या हृदयात असण्याची जाणीव होते, ते सदैव परमेश्वराच्या सानिध्यात राहतात.

ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਚੰਨਿ ॥੮॥੧੭॥੮॥੨੫॥
हे नानक! भक्त सदैव आनंदी आणि शांत असतात. ते सत्य परमेश्वराच्या नामात लीन होतात. ॥८॥१७॥८॥२५॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਜਾ ਕਉ ਮੁਸਕਲੁ ਅਤਿ ਬਣੈ ਢੋਈ ਕੋਇ ਨ ਦੇਇ ॥
ज्याला भयंकर त्रास सहन करावा लागला आहे, आणि त्याला कोणीही समर्थन देत नाही,

ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਦੁਸਮਨਾ ਸਾਕ ਭਿ ਭਜਿ ਖਲੇ ॥
जर त्याचे शत्रू त्याला मारण्यासाठी त्याचा पाठलाग करतात, जर त्याचे नातेवाईकही त्याला सोडून गेले असतील,

ਸਭੋ ਭਜੈ ਆਸਰਾ ਚੁਕੈ ਸਭੁ ਅਸਰਾਉ ॥
आणि त्याने सर्व प्रकारचा आधार गमावला असेल आणि सर्व आशा गमावली असेल,

ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ॥੧॥
पण,अशा संकटकाळातही माणसाने परमेश्वराचे नामस्मरण केले तर त्याला कोणतेही दुःख स्पर्श करू शकत नाही. ॥१॥

ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਤਾਣਿਆ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥
परमेश्वर सर्व दुर्बल व्यक्तींची शक्ती आहे.

ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਥਿਰੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो येत नाही किंवा जात नाही; तो अनंतकाळचा आणि कायमस्वरुपी आहे. गुरूच्या शब्दांच्या माध्यमातून परमेश्वराच्या अस्तित्त्वाची जाणीव होते. ॥१॥ | रहाउ॥

ਜੇ ਕੋ ਹੋਵੈ ਦੁਬਲਾ ਨੰਗ ਭੁਖ ਕੀ ਪੀਰ ॥
जर एखादी व्यक्ती खूप अशक्त असेल आणि त्याची भूक भागवण्यासाठी त्या व्यक्तीकडे अन्नही नसेल आणि शरीर झाकण्यासाठी कपडे देखील नसतील,

ਦਮੜਾ ਪਲੈ ਨਾ ਪਵੈ ਨਾ ਕੋ ਦੇਵੈ ਧੀਰ ॥
जर त्याच्या खिशात पैसेही नसतील, आणि त्याला सांत्वना देणारे कोणीही नसेल,

ਸੁਆਰਥੁ ਸੁਆਉ ਨ ਕੋ ਕਰੇ ਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਕਾਜੁ ॥
त्याच्या आशा आणि इच्छा पूर्ण होत नाहीत, आणि त्याचे कोणतेही काम पूर्ण होत नाही,

ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਵੈ ਰਾਜੁ ॥੨॥
जर त्याने त्या परमात्म्याचे हृदयात स्मरण केले तर त्याला शाश्वत राज्याचे (अगणित संपत्ती) आशीर्वाद मिळू शकतात. ॥२॥

ਜਾ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਦੇਹੀ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥
जो जास्त चिंता आणि शरीराच्या आजारामुळे त्रस्त आहे;

ਗ੍ਰਿਸਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ਪਲੇਟਿਆ ਕਦੇ ਹਰਖੁ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ॥
जो घरातील कौटुंबिक सुख-दु:खाने वेढलेला असतो आणि कधी आनंद तर कधी दु:ख अनुभवतो,

ਗਉਨੁ ਕਰੇ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਕਾ ਘੜੀ ਨ ਬੈਸਨੁ ਸੋਇ ॥
जो चारही दिशांनी भटकतो, आणि एका क्षणासाठी देखील शांत बसू किंवा झोपू शकत नाही,

ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੩॥
तरीही जर त्याने परमात्म्याचे नामस्मरण केले तर त्याचे शरीर आणि मन परिपूर्ण शांती प्राप्त करेल. ॥३॥

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਵਸਿ ਕੀਆ ਕਿਰਪਨ ਲੋਭਿ ਪਿਆਰੁ ॥
जो मनुष्य वासना, क्रोध, आसक्ती इत्यादिंनी नियंत्रित झाला आहे आणि जो सतत धनाच्या लोभाने कंजूष बनून राहतो,

ਚਾਰੇ ਕਿਲਵਿਖ ਉਨਿ ਅਘ ਕੀਏ ਹੋਆ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੁ ॥
ज्याने सर्व पापे आणि इतर दुष्कृत्ये केली आहेत, ज्याने आसुरी प्रवृत्तीमुळे निर्दयीपणे जीव-हत्या केली आहे,

ਪੋਥੀ ਗੀਤ ਕਵਿਤ ਕਿਛੁ ਕਦੇ ਨ ਕਰਨਿ ਧਰਿਆ ॥
ज्याने कधीही कोणतेही धार्मिक पुस्तक, प्रवचन किंवा परमेश्वराविषयी असलेले धार्मिक गीते आणि कविता ऐकली नाही,

ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਤਰਿਆ ॥੪॥
तरीही, अशा पापीसुद्धा या दुर्गुणांपासून वाचवले जातात त्या मनाने क्षणभरही परमेश्वराचे नामस्मरण केले तर तो या संसाररूपी महासागराला पार करू शकतो. ॥४॥

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਚਾਰਿ ਮੁਖਾਗਰ ਬਿਚਰੇ ॥
जरी एखाद्या व्यक्तीने चार वेद, सहा शास्त्रे आणि सर्व स्मृतीं पाठांतर केले;

ਤਪੇ ਤਪੀਸਰ ਜੋਗੀਆ ਤੀਰਥਿ ਗਵਨੁ ਕਰੇ ॥
तो एक तपस्वी, महान, एक महान स्वयंशिस्त योगी असू शकतो; आणि तीर्थयात्रेच्या पवित्र मंदिरांना भेट देणारा असू शकतो,

ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਤੇ ਦੁਗੁਣੇ ਪੂਜਾ ਕਰਤਾ ਨਾਇ ॥
आणि सकाळ संध्याकाळ आंघोळ करून सहा विधी व पूजा करून त्याचे संस्कार केले तरी

ਰੰਗੁ ਨ ਲਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾ ਸਰਪਰ ਨਰਕੇ ਜਾਇ ॥੫॥
जर त्याने परमात्म्यावर प्रीति केली नाही तर त्याला नक्कीच त्रास होईल. ॥५॥

ਰਾਜ ਮਿਲਕ ਸਿਕਦਾਰੀਆ ਰਸ ਭੋਗਣ ਬਿਸਥਾਰ ॥
एखाद्याकडे साम्राज्य, विशाल वसाहती, इतरांवर अधिकार आणि असंख्य सुखसोई असतील,

ਬਾਗ ਸੁਹਾਵੇ ਸੋਹਣੇ ਚਲੈ ਹੁਕਮੁ ਅਫਾਰ ॥
त्याच्याकडे एक सुंदर आणि आकर्षक बाग असेल आणि त्याच्या आदेशाचे सर्वजण पालन करणारे असतील,

ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਚਾਇ ਲਗਿ ਰਹਿਆ ॥
सर्व प्रकारच्या आनंद आणि मनोरंजन देणारे व्यक्ती असतील,

ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਸਰਪ ਕੀ ਜੂਨਿ ਗਇਆ ॥੬॥
आणि तरीही, त्याने परमेश्वराचे नामस्मरण केले नाही, तो एक साप म्हणून पुनर्जन्म होईल.॥६॥

ਬਹੁਤੁ ਧਨਾਢਿ ਅਚਾਰਵੰਤੁ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥
जर मनुष्य श्रीमंत, सद्गुणी, योग्य आचरण करणारा आणि सर्वांना प्रिय असेल,

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈਆ ਸਾਜਨ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥
त्याचे आई-वडील, भावंड आणि इतर नातेवाईकांबद्दलही प्रेम असले,

ਲਸਕਰ ਤਰਕਸਬੰਦ ਬੰਦ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਗਲੀ ਕੀਤ ॥
त्याच्याकडे शस्त्रे, सुसज्ज सैन्य आणि असंख्य लोक त्याची खुशामत करत असतील,

ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਖੜਿ ਰਸਾਤਲਿ ਦੀਤ ॥੭॥
परंतु जर एखाद्याने परमेश्वराचे नामस्मरण केले नाही तर एखाद्याला नरकात जावे लागेल. ॥७॥

ਕਾਇਆ ਰੋਗੁ ਨ ਛਿਦ੍ਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ਸੋਗੁ ॥
जर शरीर पूर्णपणे निरोगी असेल आणि त्याला कोणताही रोग नसेल, जर त्याला दुःख आणि वेदना नसेल तर

ਮਿਰਤੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭੋਗੈ ਭੋਗੁ ॥
तो सदैव ऐहिक सुखांचा इतका उपभोग घेत असावा की मृत्यूचा विचारही त्याच्या मनात येत नाही.

ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤੋਨੁ ਆਪਣਾ ਜੀਇ ਨ ਸੰਕ ਧਰਿਆ ॥
जर त्याने आपल्या बाहूंच्या बळावर सर्वांना वश केले असेल आणि त्याच्या मनात भीती नसेल,

ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਮਕੰਕਰ ਵਸਿ ਪਰਿਆ ॥੮॥
परमेश्वराचे स्मरण न केल्यास तो यमदूताच्या अधिपत्याखाली येतो. ॥८॥

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਵੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥
परमेश्वर ज्याच्यावर कृपा करतो त्याला ऋषी-मुनींचा सहवास लाभतो.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਓਹੁ ਵਧਾਈਐ ਤਿਉ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥
परमेश्वराच्या सत्संगात माणूस जितका जास्त गुंततो तितकेच त्याच्यावरचे प्रेम अधिक दृढ होत जाते.

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਆਪਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਥਾਉ ॥
या जगाचा आणि परलोकाचा स्वामी एकटाच परमेश्वर आहे, त्याच्याशिवाय जीवांच्या सुखाचा दुसरा आधार नाही.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੯॥੧॥੨੬॥
परंतु त्या परमेश्वराच्या पवित्र नामाची प्राप्ती सत्गुरूंच्या आनंदानेच शक्य आहे. हे नानक! सद्गुरू प्रसन्न झाले तर मनुष्य सत्य नामाची प्राप्ती करतो. ॥९॥१॥२६॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ घरु ५ ॥

ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਕਵਨ ਬਾਤਾ ॥
मला माहीत नाही की निर्माणकर्त्याला काय आवडते?

ਮਨ ਖੋਜਿ ਮਾਰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वराला प्रसन्न करण्याचा मार्ग शोध. ॥१॥ रहाउ ॥

ਧਿਆਨੀ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵਹਿ ॥
ध्यानस्थ मनुष्य समाधी प्राप्त करून परमेश्वराचे चिंतन करतो.

ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥
ज्ञानी माणूस ज्ञानमार्गाने परमेश्वराला समजून घेण्याचा प्रयत्न करतो.

ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥੧॥
परंतु परमेश्वराला दुर्लभ माणूसच ओळखतो. ॥१॥

ਭਗਉਤੀ ਰਹਤ ਜੁਗਤਾ ॥
वैष्णव लोक त्यांच्या धार्मिक कार्यात मग्न राहतात.

ਜੋਗੀ ਕਹਤ ਮੁਕਤਾ ॥
योगी अष्टांगभावापासून मुक्तीची कल्पना करतात.

ਤਪਸੀ ਤਪਹਿ ਰਾਤਾ ॥੨॥
तपस्वी लोक तपश्चर्यामध्येच कल्याण मानतात. ॥२॥

ਮੋਨੀ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ॥
मौनी साधू मानतात की मौन धारण करूनच परमेश्वराची प्राप्ती शक्य आहे.

ਸਨਿਆਸੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥
संन्यासी ब्रह्मचारी झाला आहे.

ਉਦਾਸੀ ਉਦਾਸਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥
दुःख वैराग्यात तल्लीन आहे. ॥३॥

ਭਗਤਿ ਨਵੈ ਪਰਕਾਰਾ ॥
काही म्हणतात की तो नऊ प्रकारची भक्ती करतो.

ਪੰਡਿਤੁ ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰਾ ॥
पंडित मोठ्याने वेदांचे पठण करतात.

ਗਿਰਸਤੀ ਗਿਰਸਤਿ ਧਰਮਾਤਾ ॥੪॥
धर्मग्रंथानुसार यज्ञ, दान इत्यादी कर्मकांडांचे पालन करण्यातच गृहस्थ कल्याण मानतात.॥४॥

ਇਕ ਸਬਦੀ ਬਹੁ ਰੂਪਿ ਅਵਧੂਤਾ ॥
'अलख' (अवर्णनीय-परमेश्वर) हा एकच शब्द उच्चारणारे काही साधू आहेत, पुष्कळ पोशाख धारण करणारे अनेक आहेत आणि अनेक नग्न तपस्वी आहेत,

ਕਾਪੜੀ ਕਉਤੇ ਜਾਗੂਤਾ ॥
काही विशिष्ट पोशाख परिधान करतात, तर काही विशिष्ट हावभाव करतात आणि काही विशिष्ट पूजा करण्यासाठी रात्रभर जागरण करतात.

ਇਕਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਤਾ ॥੫॥
काही लोक तीर्थयात्रेत स्नान करून परमेश्वरप्राप्तीची शक्यताही स्वीकारतात.॥५॥

ਨਿਰਹਾਰ ਵਰਤੀ ਆਪਰਸਾ ॥
जे उपवास करतात ते उपवासाला परमेश्वर प्राप्तीचे साधन मानतात;

ਇਕਿ ਲੂਕਿ ਨ ਦੇਵਹਿ ਦਰਸਾ ॥
काही लोक गुहांमध्ये लपून जीवन जगतात आणि कोणालाही ते दर्शन देत नाहीत.

ਇਕਿ ਮਨ ਹੀ ਗਿਆਤਾ ॥੬॥
काही लोक मनाने स्वतःला बुद्धिमान समजतात. ॥६॥

ਘਾਟਿ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਾਇਆ ॥
कोणीही स्वतःला कमी लेखत नाही.

ਸਭ ਕਹਤੇ ਹੈ ਪਾਇਆ ॥
ते सर्व म्हणतात की त्यांनी परमेश्वराची प्राप्ती केली आहे.

ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਭਗਤਾ ॥੭॥
परंतु केवळ तोच परमेश्वराचा खरा भक्त असतो, ज्याला परमेश्वराने स्वतःशी एकरूप केले आहे. ॥७॥

ਸਗਲ ਉਕਤਿ ਉਪਾਵਾ ॥ ਤਿਆਗੀ ਸਰਨਿ ਪਾਵਾ ॥
पण, मी हे सर्व वाद व सर्व उपाय सोडून परमेश्वराचा आश्रय घेतला आहे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਣਿ ਪਰਾਤਾ ॥੮॥੨॥੨੭॥
नानक गुरूच्या चरणी पडले आहे.॥८॥२॥२७॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला केवळ सद्गुरूच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥
श्रीरागु महला १ घरु ३ ॥

ਜੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਗੀਆ ॥
हे परमेश्वरा ! ब्रह्मांडात तुम्ही अनेक रूपात विहार करत आहात. योगींमध्ये तू योगीराज आहेस.

ਤੂੰ ਭੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਭੋਗੀਆ ॥
आणि उपभोग घेणाऱ्यांमध्ये तू सर्वात मोठा उपभोगकर्ता आहेस.

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸੁਰਗਿ ਮਛਿ ਪਇਆਲਿ ਜੀਉ ॥੧॥
स्वर्गात, मृत्यूलोकात आणि पाताळात (कोणत्याही जीवाला) तुझ्या गुणांचा अंत सापडला नाही. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ਤੇਰੇ ਨਾਵ ਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी तुझ्यासाठी स्वतःला समर्पित करतो, मी तुझ्या पवित्र नावासाठी स्वतःला समर्पित करतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਤੁਧੁ ਸੰਸਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥
तूच सृष्टीनिर्माता आहेस, तूच हे जग निर्माण केले आहे

ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੇ ਲਾਇਆ ॥
आणि तू मनुष्याचे (सृष्टीतील जीवांचे) नशीब ठरवल्यानंतर ते सांसारिक कार्यात गुंतले आहेत.

ਵੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨॥
तूच तुझ्या सृष्टीची काळजी घेत आहेस आणि तुझ्या मायाशक्तीने या जगाच्या दरबारात सतत फासे फेकत आहेस. ॥२॥

ਪਰਗਟਿ ਪਾਹਾਰੈ ਜਾਪਦਾ ॥
या दृश्य जगात परमेश्वर वास करताना दिसतो.

ਸਭੁ ਨਾਵੈ ਨੋ ਪਰਤਾਪਦਾ ॥
प्रत्येक प्राणी तुझ्या नावाची आस धरतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਮੋਹੀ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ਜੀਉ ॥੩॥
परंतु गुरूशिवाय कोणीही तुम्हाला प्राप्त करू शकत नाही. सर्व जीव मोहित झाले आहेत आणि भ्रमाच्या जाळ्यात अडकले आहेत. ॥३॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥
मी स्वतःला सद्गुरुसाठी समर्पित करतो,

ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥
कारण त्यांना भेटून आपल्याला अध्यात्माची सर्वोच्च स्थिती प्राप्त होते.

Page 72

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੋਚਦੇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥
सर्वोच्च आध्यात्मिक स्थिती गुरूला भेटूनच प्राप्त होऊ शकते. संत, महात्मा, मनुष्य आणि ऋषी हे सर्व लोक कोणत्या नामरूपी संपत्तीला प्राप्त करण्यासाठी आसुसलेले आहेत हे सद्गुरुंनी स्पष्ट केले आहे. ॥४॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੈਸੀ ਜਾਣੀਐ ॥
कोणत्या प्रकारची सत्संगती खरी मानली पाहिजे?

ਜਿਥੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥
सत्संगती म्हणजे जिथे फक्त परमेश्वराचे नामस्मरण केले जाते.

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੫॥
हे नानक! परमेश्वराचे नामस्मरण करणे ही त्या परमेश्वराची आज्ञा आहे, हे गुरूनी मला समजावले आहे.॥५॥

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥
संशयामुळे हे जग संभ्रमात पडलेले आहे.

ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥
हे परमेश्वर ! तू स्वतः जीवांना त्यांच्या कर्मानुसार विसरला आहेस.

ਪਰਤਾਪੁ ਲਗਾ ਦੋਹਾਗਣੀ ਭਾਗ ਜਿਨਾ ਕੇ ਨਾਹਿ ਜੀਉ ॥੬॥
ज्यांच्या नशिबात परमेश्वर नाही, ते जीव शोकग्रस्त स्त्रीप्रमाणे रोज दुःख सहन करत राहतात. ॥६॥

ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀਆ ॥
दुर्दैवी महिलांची लक्षणे कोणती आहेत?

ਖਸਮਹੁ ਘੁਥੀਆ ਫਿਰਹਿ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥
त्या त्यांच्या पतींकडून दुर्लक्षित असून, त्या प्रतिष्ठेशिवाय भटकत राहतात.

ਮੈਲੇ ਵੇਸ ਤਿਨਾ ਕਾਮਣੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ਜੀਉ ॥੭॥
त्या दुर्दैवी स्त्रियांचे कपडे घाणेरडे झाले आहेत आणि त्या रोज रात्र दुःखात काढतात. ॥७॥

ਸੋਹਾਗਣੀ ਕਿਆ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥
सौभाग्यवती स्त्रीने कोणती चांगली कामे केली आहेत?

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥
त्यांच्या पूर्वजन्माच्या चांगल्या कर्मांमुळे त्यांना परमेश्वराची कृपा प्राप्त झाली आहे.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੮॥
परमेश्वर त्यांना आशीर्वाद देऊन त्यांना स्वतःशी जोडतो. ॥८॥

ਹੁਕਮੁ ਜਿਨਾ ਨੋ ਮਨਾਇਆ ॥
ज्या जिज्ञासू जीवांनी परमेश्वराच्या आज्ञेचे पालन केले आहे,

ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥
गुरूंची खरी शिकवण ते मनात ठेवतात.

ਸਹੀਆ ਸੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ਜੀਉ ॥੯॥
अशा मैत्रिणी म्हणजे सत्यवती पत्नी आहे, जी आपल्या प्रियकरावर म्हणजेच परमेश्वरावर प्रेम करते. ॥९॥

ਜਿਨਾ ਭਾਣੇ ਕਾ ਰਸੁ ਆਇਆ ॥
जे परमेश्वराच्या इच्छेनुसार आनंद अनुभवतात,

ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
त्यांच्या मनातील सर्व शंका नष्ट होतात.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ ਜੋ ਸਭਸੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੦॥
हे नानक! सद्‌गुरू इतके दयाळू आहेत की ते सर्वांनापरमेश्वराशी एकरूप करण्यास मदत करतात. ॥१०॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥
सद्‌गुरूशी भेटून मनुष्याला परमेश्वराची जाणीव होते.

ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਅਹਕਰਣੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
मनुष्याच्या मनातील अहंकाराचा नाश होतो,

ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਭਾਗੁ ਬੈਠਾ ਮਸਤਕਿ ਆਇ ਜੀਉ ॥੧੧॥
दुष्ट-मनाच्या वेदना दूर होतात आणि त्याचे भविष्य उज्वल होते. ॥१०॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ॥
हे परमेश्वरा ! तुझी वाणी अमृतसारखी आहे.

ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀਆ ॥
तुमची वाणी भक्तांच्या अंतःकरणाला व्यापून टाकते.

ਸੁਖ ਸੇਵਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿਐ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੨॥
तुझ्या सेवेतच खरा आनंद मिळू शकतो आणि तू तुझ्या भक्तांना अस्तित्त्वाचा सागर पार करण्यास मदत करतोस. ॥१२॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਾਣੀਐ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥
या मिलनातून परमेश्वराचे नामस्मरण केले तरच त्याला सद्‌गुरूशी एकरूप होणे समजले जाते.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਥਕੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥੧੩॥
सद्‌गुरूशिवाय मनुष्याला परमेश्वराची जाणीव होऊ शकत नाही. सर्व जग धार्मिक विधी करून कंटाळले आहेत. ॥१३॥

ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਇਆ ॥
मी स्वतःला सद्‌गुरूना समर्पित करतो;

ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥
ज्याने मला भ्रम आणि वासनेच्या विळख्यातून मुक्त केले आहे आणि मला योग्य मार्गावर आणले आहे,

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਰਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੪॥
सद्‌गुरूनी आशीर्वाद दिला तर तो त्या माणसाला आपल्या संगतीत घेतो. ॥१४॥

ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! तू सर्व प्राणिमात्रांमध्ये विराजमान आहेस.

ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥
परमेश्वराने आपला प्रकाश मनुष्याच्या हृदयात गुप्त स्वरूपात ठेवला आहे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ਜਾ ਕਉ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਕਰਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੫॥
हे नानक! ज्या व्यक्तीच्या हृदयात परमेश्वराने प्रकाश टाकला आहे, त्या व्यक्तीच्या हृदयात गुरूंच्या माध्यमातून परमेश्वर प्रकट होतो. ॥१५॥

ਆਪੇ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥
हे परमेश्वरा! तू स्वतःच शरीराचे शिल्प केले आहे,

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿਆ ॥
त्यात जीव ओतून माझी निर्मिती झाली आहे.

ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀਆ ਦੁਇ ਕਰ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੬॥
परमेश्वर स्वतः भक्ताच्या डोक्यावर दोन्ही हात ठेवतांना पूर्ण संरक्षण देऊन त्याच्या भक्ताच्या सन्मानाचे रक्षण करतात. ॥१६॥

ਸਭਿ ਸੰਜਮ ਰਹੇ ਸਿਆਣਪਾ ॥
त्याच्या भक्तांना कोणत्याही प्रकारच्या गटबाजी किंवा चतुर प्रयत्नांची आवश्यकता नाही.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥
(कारण) माझा स्वामी (परमेश्वर) आपल्या भक्ताच्या सर्व गरजा जाणतो.

ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਵਰਤਾਇਓ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧੭॥
परमेश्वर त्याच्या सेवकाचे वैभव प्रकट करतो. सर्व जग त्याची स्तुती करते. ॥१७॥

ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਅਵਗਨ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥
त्याने माझ्या गुणवत्तेचा आणि दोषांचा विचार केला नाही;

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥
त्यांनी स्वतःच्या परंपरेचा गौरव केला (आपल्या भक्तांचे रक्षण करण्यासाठी)

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਕੈ ਰਖਿਓਨੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥੧੮॥
त्याने मला त्याच्या आश्रयाखाली घेतले आणि मला खात्री पटवून दिली की मला कोणतीही हानी होणार नाही. ॥१८॥

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥
मी माझ्या शरीराने आणि मनाने परमेश्वराची स्तुती करतो.

ਜੀਇ ਇਛਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥
मला माझ्या इच्छेनुसार फळ प्राप्त झाले आहे.

ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਿਰਿ ਖਸਮੁ ਤੂੰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੧੯॥

हे परमेश्वरा ! तू सम्राटांचाही सम्राट आहेस, म्हणून हे नानक! तुझ्या नामस्मरणानेच मी माझे जीवन जगतो.॥१९॥

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! आपण या विश्वाच्या रूपात स्वतःला प्रकट केले,

ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥
आणि आपण स्वतः मायाचे हे नाटक आपले प्रकटीकरण म्हणून केले जे तुमच्यापासून वेगळे दिसते.

ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੨੦॥
हे परमेश्वरा, तू सर्वत्र उपस्थित आहेस, परंतु ज्याला तू समजावतोस त्यालाच हे मूळ रहस्य समजते. ॥२०॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥
ज्याला आपल्या गुरूंच्या कृपेने परमेश्वराची प्राप्ती झाली आहे,

ਤਿਥੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
परमेश्वराने त्याची मायेची आसक्ती नष्ट केली आहे.

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨੧॥
त्याच्या कृपेने तो स्वतः मनुष्याशी एकरूप होतो. ॥२१॥

ਗੋਪੀ ਨੈ ਗੋਆਲੀਆ ॥
हे परमेश्वरा! आपण स्वतः कृष्णाची गोपी आहात, आपण स्वतः (यमुना) नदी आहात,

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀਆ ॥
आपण स्वतः आहेत. ते तुम्हीच होतास ज्याने कृष्णाच्या रूपाने गोवर्धन पर्वत आपल्या बोटावर उचलला होता.

ਹੁਕਮੀ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਆ ਤੂੰ ਆਪੇ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੨॥
तुझ्या आज्ञेने मानव जन्माला आला आहे, तू त्यांचे पालनपोषण करतोस आणि नंतर त्यांचा नाश करतोस. ॥२२॥

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥
ज्यांनी आपले मन सद्गुरूवर स्थिर केले आहे.

ਤਿਨੀ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥
त्याने स्वतःच्या आतून मायेची आसक्ती काढून टाकली आहे.

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਓਇ ਚਲੇ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੩॥
पवित्र त्या मनुष्यांचे आत्मे आहेत, ते आपल्या जीवनाचे ध्येय पूर्ण केल्यानंतर (या जगातून) निघून जातात. ॥२३॥

ਤੇਰੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ ਮੈ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਵਡਿਆਈਆਂ ॥
हे परमेश्वरा! तू नेहमी माझ्यावर उपकार करतोस. मी रात्रंदिवस तुझ्या शाश्वत श्रेष्ठतेची स्तुती करतो.

ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨੪॥੧॥
तू इतका दयाळू आहेस की न मागताही जीवांना दान देत राहतोस. हे नानक! मी नेहमी परमेश्वराचे नामस्मरण केले पाहिजे. ॥२४॥१॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਪੈ ਪਾਇ ਮਨਾਈ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥
मी सद्गुरूंच्या पाया पडून प्रार्थना करतो,

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या सद्गुरूंनी मला त्या परमेश्वराशी जोडले आहे. त्याच्यासारखा श्रेष्ठ जगात दुसरा कोणी नाही. ॥१॥ रहाउ॥

ਗੋਸਾਈ ਮਿਹੰਡਾ ਇਠੜਾ ॥
माझा परमेश्वर, या विश्वाचा स्वामी माझ्यासाठी खूप प्रिय आहे.

ਅੰਮ ਅਬੇ ਥਾਵਹੁ ਮਿਠੜਾ ॥
तो माझ्या आई आणि वडिलांपेक्षा मला अधिक प्रिय आहे.

ਭੈਣ ਭਾਈ ਸਭਿ ਸਜਣਾ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥
सर्व बहिणी, भाऊ आणि मित्रांमध्ये तुमच्यासारखं कोणीच नाही. ॥१॥

ਤੇਰੈ ਹੁਕਮੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥
हे परमेश्वरा ! तुमच्या परवानगीने मी गुरूंना भेटलो, जणू माझ्यासाठी श्रावण महिना (पावसाळा)

आला आहे.

ਮੈ ਸਤ ਕਾ ਹਲੁ ਜੋਆਇਆ ॥
म्हणून माझे आचरण सुशोभित करण्यासाठी मी माझ्या शेतरूपी शरीर धर्माच्या नांगराने नांगरला आहे.

ਨਾਉ ਬੀਜਣ ਲਗਾ ਆਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸ ਜਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥
मी तुझ्या नावाची बी पेरणी करण्यास सुरूवात केली, या मोठ्या आशेने की तुझ्या कृपेने तू मला नामाचे भरपूर पीक आशीर्वाद म्हणून देशील. ॥२॥

ਹਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਦਾ ॥
गुरूंना भेटून आणि त्यांच्या शिकवणीचे पालन केल्यावर मी आता केवळ त्या एकाच परमेश्वराला ओळखतो.

ਦੁਯਾ ਕਾਗਲੁ ਚਿਤਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय दुसरी कथा कशी लिहावी हे मला कळत नाही.

ਹਰਿ ਇਕਤੈ ਕਾਰੈ ਲਾਇਓਨੁ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿੰਵੈ ਨਿਬਾਹਿ ਜੀਉ ॥੩॥
परमेश्वराने माझ्यावर भक्तीभावाने नामस्मरण करण्याचे कार्य सोपवले आहे, आता ते मला हे कार्य पूर्ण करण्यास मदत करतील कारण ते कार्य परमेश्वराला प्रसन्न करेल. ॥३॥

ਤੁਸੀ ਭੋਗਿਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈਹੋ ॥
हे माझ्या बंधूंनो! तुम्ही परमेश्वराच्या नामरूपी अमृताचा आनंद घ्या.

ਗੁਰਿ ਦੀਬਾਣਿ ਕਵਾਇ ਪੈਨਾਈਓ ॥
गुरूंनी मला परमेश्वराच्या दरबारात भक्तीचा पोशाख देऊन प्रतिष्ठा मिळवून दिली आहे.

ਹਉ ਹੋਆ ਮਾਹਰੁ ਪਿੰਡ ਦਾ ਬੰਨਿ ਆਦੇ ਪੰਜਿ ਸਰੀਕ ਜੀਉ ॥੪॥
आता मी माझ्या पाच प्रतिस्पर्ध्यांवर पूर्णपणे नियंत्रण ठेवले आहे (वासना, क्रोध, लोभ, संलग्नक, अभिमान) म्हणून मी शरीराचा स्वामी झालो आहे. ॥४॥

ਹਉ ਆਇਆ ਸਾਮ੍ਹੈ ਤਿਹੰਡੀਆ ॥
हे परमेश्वरा ! जेव्हापासून मी तुझा आश्रय घेतला आहे,

ਪੰਜਿ ਕਿਰਸਾਣ ਮੁਜੇਰੇ ਮਿਹਡਿਆ ॥
तेव्हापासून माझी पंचेंद्रिये माझ्या सेवकांप्रमाणे माझ्या आज्ञेत राहतात.

ਕੰਨੁ ਕੋਈ ਕਢਿ ਨ ਹੰਘਈ ਨਾਨਕ ਵੁਠਾ ਘੁਘਿ ਗਿਰਾਉ ਜੀਉ ॥੫॥
हे नानक, आता ही इंद्रिये माझ्या इच्छेविरुद्ध जाऊ शकत नाहीत, म्हणून मी अनेक गुण प्राप्त आहेत. ॥५॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਘੁੰਮਾ ਜਾਵਦਾ ॥
मी स्वतःला तुला समर्पित करतो.

ਇਕ ਸਾਹਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥
प्रत्येक श्वास घेतांना मी तुझे नामस्मरण करतो.

ਉਜੜੁ ਥੇਹੁ ਵਸਾਇਓ ਹਉ ਤੁਧ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੬॥
हे परमेश्वरा ! मी तुला अर्पण करतो, कारण तू माझे निर्जन हृदय दैवी गुणांनी समृद्ध केले आहेस. ॥६॥

ਹਰਿ ਇਠੈ ਨਿਤ ਧਿਆਇਦਾ ॥
(आता), हे प्रिय परमेश्वरा, मी सतत प्रेम आणि भक्तीने तुझी आठवण करतो;

ਮਨਿ ਚਿੰਦੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ॥
(असे केल्याने) माझ्या हृदयाच्या सर्व इच्छा पूर्ण होत आहेत.

ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਲਾਹੀਅਨੁ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖ ਜੀਉ ॥੭॥
माझी सर्व कामे पूर्ण झाली आहेत, आणि (आपल्या कृपेने) माझ्या जिवाची भूक तृप्त झाली आहे. ॥७॥

ਮੈ ਛਡਿਆ ਸਭੋ ਧੰਧੜਾ ॥
जगाची खोटी कामे मी सोडून दिली आहेत;

ਗੋਸਾਈ ਸੇਵੀ ਸਚੜਾ ॥
मी सदैव विश्वाच्या परमेश्वराची उपासना करतो.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮੈ ਪਲੈ ਬਧਾ ਛਿਕਿ ਜੀਉ ॥੮॥
(आता माझ्यासाठी), परमेश्वराचे नाम संपत्तीच्या सर्व नऊ खजिनांसारखे आहे, जे मी माझ्या हृदयात दृढपणे नमूद केले आहे. ॥८॥

ਮੈ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
मी खूप आनंदी आहे कारण मला आनंद मिळाला आहे.

ਗੁਰਿ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥
गुरूंनी माझ्या हृदयात परमेश्वराचे नाव वसवले आहे.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਵਿਖਾਲਿਆ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕੈ ਹਥੁ ਜੀਉ ॥੯॥
माझ्या डोक्यावर हात ठेवून, म्हणजे मला आशीर्वाद देऊन सद्गुरुंनी मला प्रत्यक्ष परमेश्वराचे दर्शन घडविले आहे. ॥९॥

ਮੈ ਬਧੀ ਸਚੁ ਧਰਮ ਸਾਲ ਹੈ ॥
मी सत्याचे मंदिर स्थापन केले आहे.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਲਹਦਾ ਭਾਲਿ ਕੈ ॥
मी गुरूंचे शिष्य शोधून त्यांना या मंदिरात आणले आहे.

ਪੈਰ ਧੋਵਾ ਪਖਾ ਫੇਰਦਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਗਾ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੧੦॥
मी नम्रपणे गुरूंच्या शिष्यांची सेवा करतो आणि सर्व सुखसोयी देतो. ॥१०॥

ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥
मी गुरूंची महिमा ऐकून त्यांच्याकडे आलेलो आहे.

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण करणे, इतरांना नामस्मरणाची प्रेरणा देणे आणि योग्य मार्गाने जीवन जगणे हाच जीवनाचा धार्मिक मार्ग आहे, हे गुरूंनी माझ्या मनात बिंबवले आहे.

ਸਭੁ ਮੁਕਤੁ ਹੋਆ ਸੈਸਾਰੜਾ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ਜੀਉ ॥੧੧॥
हे नानक! गुरूंनी परमेश्वराच्या नामाच्या खऱ्या बोटीत बसण्यास मदत करून संपूर्ण जगाचे रक्षण केले आहे. ॥११॥

ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੇਵੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਜੀਉ ॥
हे परमेश्वरा! संपूर्ण सृष्टी रात्रंदिवस तुझी उपासना करते.

ਦੇ ਕੰਨੁ ਸੁਣਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥
हे परमेश्वरा! तुम्ही सर्वांच्या प्रार्थना अतिशय लक्षपूर्वक ऐकता.

ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ਸਭ ਡਿਠੀਆ ਤੁਸਿ ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਛਡਾਇ ਜੀਉ ॥੧੨॥
मी सर्वांचा नीट निरीक्षण करून निष्कर्ष काढला आहे की तू एकट्याने सर्व प्राणिमात्रांचे सर्व दुष्टांपासून रक्षण केले आहेस. ॥१२॥

ਹੁਣਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਮਿਹਰਵਾਣ ਦਾ ॥
आता दयाळू परमेश्वराने आपली आज्ञा जारी केली आहे की

ਪੈ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸੈ ਰਞਾਣਦਾ ॥
कोणी कोणावर अत्याचार करू नये किंवा कोणाला दुःख देऊ नये.

ਸਭ ਸੁਖਾਲੀ ਵੁਠੀਆ ਇਹੁ ਹੋਆ ਹਲੇਮੀ ਰਾਜੁ ਜੀਉ ॥੧੩॥
सर्व शांततेत राहतील आणि अशाप्रकारे नम्रता आणि करुणा स्थापित होईल. ॥१३॥

ਝਿੰਮਿ ਝਿੰਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ॥
हळूवारपणे माझ्या हृदयात परमेश्वराच्या नामरूपी अमृताचा वर्षाव होत आहे.

ਬੋਲਾਇਆ ਬੋਲੀ ਖਸਮ ਦਾ ॥
स्वतः परमेश्वराच्या प्रेरणेने, मी त्यांच्या स्तुतीचे दैवी ग्रंथाचे गुणगान करत आहे.

ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਉਪਰੇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪਾਇਹਿ ਥਾਇ ਜੀਉ ॥੧੪॥
हे परमेश्वरा ! मला तुमचा अभिमान आहे. मला खात्री आहे की तुम्ही स्वतः माझा स्वीकार कराल आणि माझी कृती यशस्वी कराल. ॥१४॥

ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਦ ਤੇਰੀਆ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे भक्त सदैव तुला पाहण्यास उत्सुक आहेत.

ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਨ ਮੇਰੀਆ ॥
हे परमेश्वरा! तुला भेटायची जी माझ्या मनात इच्छा आहे ती पूर्ण करा.

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਸੁਖਦਾਤਿਆ ਮੈ ਗਲ ਵਿਚਿ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੫॥
हे परमेश्वरा! मला तुझे दर्शन देऊन मिठीत घ्या. ॥१५॥

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿਆ ॥
तुझ्याइतका महान मला दुसरा कोणी सापडला नाही.

ਤੂੰ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਇਆਲਿਆ ॥
तुम्ही पृथ्वी, आकाश आणि पाताळात व्यापून टाकले आहे.

ਤੂੰ ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਚੁ ਅਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧੬॥
सातही द्वीपे आणि पाताळात तुझा प्रकाश पसरलेला आहे. हे नानक! तूच तुझ्या भक्तांचा खरा आश्रय आहेस. ॥१६॥

ਹਉ ਗੋਸਾਈ ਦਾ ਪਹਿਲਵਾਨੜਾ ॥
या जगाच्या आखाड्यात मी माझ्या परमेश्वराचा, माझ्या स्वामीचा एक नगण्य पैलवान आहे.

ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਚ ਦੁਮਾਲੜਾ ॥
पण गुरूंना भेटल्यानंतर आणि त्यांचे आशीर्वाद मिळाल्यानंतर, मी एक विजेता म्हणून विजेता पगडी घातली आहे (मी पाच वासन, क्रोध इत्यादींचा पराभव करू शकलो).

ਸਭ ਹੋਈ ਛਿੰਝ ਇਕਠੀਆ ਦਯੁ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਜੀਉ ॥੧੭॥
कुस्ती सामना पाहण्यासाठी सर्वजण जमले आहेत आणि दयाळू परमेश्वर स्वतः ते पाहण्यासाठी बसले आहेत.॥१७॥

ਵਾਤ ਵਜਨਿ ਟੰਮਕ ਭੇਰੀਆ ॥
कुस्तीच्या मैदानात तुतारी, बिगुल, ढोल, बासरी वाजवली जात आहेत. (मायेचे नाटक)

ਮਲ ਲਥੇ ਲੈਦੇ ਫੇਰੀਆ ॥
कुस्तीपटू आपली ताकद दाखवत आखाड्यात उतरतात.

ਨਿਹਤੇ ਪੰਜਿ ਜੁਆਨ ਮੈ ਗੁਰ ਥਾਪੀ ਦਿਤੀ ਕੰਡਿ ਜੀਉ ॥੧੮॥
गुरूचा आशीर्वाद मिळाल्यावर मी एकट्याने पाच योद्ध्यांचा (वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती, अहंकार) पराभव केला आहे. ॥१८॥

ਸਭ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥
सर्व जीव जन्म घेऊन संसाररूपी युद्धभूमीत एकत्र आले आहेत.

ਘਰਿ ਜਾਸਨਿ ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ ॥
मात्र ते वेगवेगळ्या मार्गाने परततील. (या जगात त्यांच्या कर्मानुसार, ते वेगवेगळ्या योनीमध्ये वेगवेगळ्या प्रकारे पुनर्जन्म घेतील).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗਏ ਮਨਮੁਖ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥੧੯॥
नामरूपाने भांडवलाचा लाभ मिळाल्यावर गुरूंचे अनुयायी निघून जाईल, तर स्वार्थी व्यक्ती आपले मूळही गमावेल. ॥१९॥

ਤੂੰ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ॥
हे परमेश्वरा ! तुम्ही कोणत्याही रंगाच्या किंवा रूपाच्या पलीकडे आहात.

ਹਰਿ ਦਿਸਹਿ ਹਾਜਰੁ ਜਾਹਰਾ ॥
तरीही तुझी उपस्थिती सर्वत्र असल्याचे जाणवते.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਤੇ ਗੁਣਤਾਸੁ ਜੀਉ ॥੨੦॥
हे गुणांचे भांडार! हे परब्रह्म-परमेश्वर ! पुन्हा-पुन्हा तुझा महिमा ऐकून आणि तुझ्या प्रेमाने प्रभावित होऊन तुझे भक्त तुझे स्मरण करतात. ॥२०॥

ਮੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਯੈ ਸੇਵੜੀ ॥
मी युगानुयुगे परमेश्वराची उपासना करत आलो आहे.

ਗੁਰਿ ਕਟੀ ਮਿਹਡੀ ਜੇਵੜੀ ॥
गुरूने मायेच्या बेड्या तोडल्या आहेत.

ਹਉ ਬਾਹੁੜਿ ਛਿੰਝ ਨ ਨਚਊ ਨਾਨਕ ਅਉਸਰੁ ਲਧਾ ਭਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨੧॥੨॥੨੯॥
हे नानक! मला या जीवनाच्या रणांगणात पुन्हा भटकावे लागणार नाही, कारण परमेश्वराच्या

नामाचे चिंतन करण्याची ही अमूल्य सुवर्णसंधी मला मिळाली आहे.॥२१॥२॥२९॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला फक्त सद्‌गुरूच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਰੇ ਘਰੁ ੧ ॥
श्रीरागु महला १ पहरे घरु १ ॥

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹੁਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! परमेश्वराच्या आदेशानुसार जीवनरूपी रात्रीच्या पहिल्या टप्प्यात जीव मातेच्या गर्भात येतो.

ਉਰਧ ਤਪੁ ਅੰਤਰਿ ਕਰੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! तो गर्भात उलटा टांगून तपश्चर्या करतो आणि परमेश्वराची उपासना करत राहतो.

ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ਵਖਾਣੈ ਉਰਧ ਧਿਆਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥
आईच्या गर्भातील जीव उलटा लटकून परमेश्वराची प्रार्थना करतो आणि मनापासून प्रेमाने परमेश्वराचे नामस्मरण करतो.

ਨਾ ਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜਾਸੀ ਨਾਗਾ ॥
कर्मकांडाची प्रतिष्ठा न ठेवता तो नग्न अवस्थेतच जगात येतो आणि मृत्यूनंतर नग्न अवस्थेतच जातो.

ਜੈਸੀ ਕਲਮ ਵੁੜੀ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਤੈਸੀ ਜੀਅੜੇ ਪਾਸਿ ॥
सृष्टीच्या डोक्यावर रेखाटलेल्या भाग्यरेषांनुसार कर्त्याला त्याच्या कर्मानुसार सुख-दु:ख मिळते.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਹੁਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥੧॥
गुरू नानक म्हणतात की, जीव रात्रीच्या पहिल्या प्रहरात परमेश्वराच्या इच्छेनुसार गर्भात प्रवेश करतो.॥१॥

Page 75

ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! जीवन-रूपी रात्रीच्या दुसऱ्या टप्प्यात मनुष्य परमेश्वराचे नामस्मरण करणे विसरतो. म्हणजेच जेव्हा एखादा जीव गर्भातून बाहेर पडतो आणि जन्म घेतो तेव्हा तो गर्भात केलेल्या प्रार्थना विसरतो.

ਹਥੋ ਹਥਿ ਨਚਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਿਉ ਜਸੁਦਾ ਘਰਿ ਕਾਨੁ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! मग, नवजात अर्भकाच्या रूपात, बाळाला कुटुंबातील सदस्य प्रेमाने आपल्या आई यशोदेच्या घरात छोट्या श्रीकृष्ण असल्यासारखे प्रेम देतात.

ਹਥੋ ਹਥਿ ਨਚਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤ ਕਹੈ ਸੁਤੁ ਮੇਰਾ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! कुटुंबातील सर्व सदस्य त्या मुलाबरोबर खेळतात आणि प्रेमाने आई त्याला आपला मुलगा म्हणते आणि त्याच्यावर खूप प्रेम करते.

ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰਾ ॥
हे माझ्या अज्ञानी आणि मूर्ख मना! सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण कर. शेवटच्या काळात (मृत्यूच्या वेळी) तुम्हाला परमेश्वराशिवाय कोणी साथीदार नसेल.

ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਧਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥
ज्याने हे शरीर निर्माण केले आहे आणि जीवन दिले आहे त्या परमेश्वराकडे कोणीही आपले लक्ष गंभीरपणे केंद्रित करत नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥
गुरू नानक म्हणतात की, आत्मा रात्रीच्या दुसऱ्या प्रहरात गर्भातून बाहेर येते आणि जन्माला येताच व्यक्ती परमेश्वराला विसरतो.

ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! रात्रीच्या तिसऱ्या टप्प्यात (जीवनाचा टप्पा), व्यक्तीचे मन तरुण्यावर तसेच आणि संपत्ती-सुखांवर केंद्रित होते.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥
व्यक्ती परमेश्वराचे नामस्मरण करत नाही, ज्याद्वारे त्याला सांसारिक बंधनातून मुक्ती मिळते.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬਿਕਲੁ ਭਇਆ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ॥
मायेच्या प्रभावाखाली राहून मनुष्य इतका गोंधळून जातो की तो परमेश्वराचे नामस्मरणही करणे विसरतो.

ਧਨ ਸਿਉ ਰਤਾ ਜੋਬਨਿ ਮਤਾ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
ऐहिक आसक्तींमध्ये मग्न आणि तारुण्याच्या नशेत तो हे मौल्यवान जीवन व्यर्थ घालवतो.

ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਵਾਪਾਰੁ ਨ ਕੀਤੋ ਕਰਮੁ ਨ ਕੀਤੋ ਮਿਤੁ ॥
तो ना धर्माप्रमाणे वागतो ना सत्कर्मांशी मैत्री करतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥੩॥
गुरुजी म्हणतात, हे नानक! मानवी जीवनाचा तिसरा टप्पा देखील संपत्ती आणि तारुण्याच्या सुखांवर केंद्रित आहे.॥३॥

ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲਾਵੀ ਆਇਆ ਖੇਤੁ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! आयुष्याच्या चौथ्या टप्प्यात, ज्याप्रमाणे पीक परिपक्वता वाढते आणि कापणीसाठी योग्य होते, मानवी शरीर देखील वृद्धावस्थेत या जगातून निघून जाण्यास तयार होते.

ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਭੇਤੁ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! जेव्हा यमदूत त्याला घेऊन जातात तेव्हा आत्मा कोठे नेला जातो हे कोणालाच माहिती नाही.

ਭੇਤੁ ਚੇਤੁ ਹਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਓ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥
यमदूत त्या व्यक्तीच्या आत्म्याला पकडून जेव्हा घेऊन गेले तेव्हा परमेश्वराच्या आज्ञेचे रहस्य कोणालाच कळले नाही.

ਝੂਠਾ ਰੁਦਨੁ ਹੋਆ ਦੁੋਆਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥
मग त्या मृत शरीराच्या आजूबाजूला खोटे रडणे सुरू होते आणि क्षणार्धात तो जीव आपल्या कुटुंबियांसाठी अनोळखी होतो.

ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਹੇਤੁ ॥
परलोकात जीवाला तेच सिद्धी मिळते ज्यात त्याने मन एकाग्र केले आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਲਾਵੀ ਲੁਣਿਆ ਖੇਤੁ ॥੪॥੧॥
नानक म्हणतात, हे नश्वर, अशाप्रकारे मानवी जीवन जीवनाच्या चौथ्या टप्प्यात संपते, जसे एखाद्या शेतकऱ्याने पिकलेले पीक कापल्याप्रमाणे मृत्यूच्या राक्षसाने तुमच्यावर कब्जा केला आहे. ॥४॥१॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
श्रीरागु महला १ ॥

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਾਲਕ ਬੁਧਿ ਅਚੇਤੁ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! जीवनाच्या रात्रीच्या पहिल्या टप्प्यात, जीवाचे मन निष्पाप असते आणि त्याच्याकडे लहान मुलासारखी अपरिपक्व बुद्धी असते.

ਖੀਰੁ ਪੀਐ ਖੇਲਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਹੇਤੁ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਾਈ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! मूल आईचे दूध पिते आणि आई त्याचे खूप लाड करते. पालकांचे आपल्या मुलावर खूप प्रेम असते.

ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਇਆ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥
पूर्वजन्माच्या संयोगाने आणि कर्मामुळे जीव जगात येतो आणि आता त्याच्या पूर्वनियोजित नशिबानुसार वागतो.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਬੂਡੀ ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ ॥
परमेश्वराच्या नामाचा जप केल्याशिवाय मोक्ष मिळत नाही आणि द्वैतामध्ये मग्न राहिल्याने संपूर्ण सृष्टीचा नाश होतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਛੂਟਹਿਗਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥੧॥
हे नानक! जीवनरूपी रात्रीच्या पहिल्या टप्प्यामध्ये परमेश्वराचे नामस्मरण करूनच जीव जन्ममृत्यूच्या चक्रातून मुक्त होऊ शकतो.॥१॥

ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈ ਮਤਿ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! जीवनरूपी रात्रीच्या दुसऱ्या टप्प्यामध्ये जीव तारुण्याच्या पूर्ण आनंदात तल्लीन राहतो.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਨ ਚਿਤਿ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! रात्रंदिवस मनुष्य सुख-भोगात मग्न राहतो आणि तो अज्ञानी परमेश्वराचे नामस्मरणही करत नाही.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ਹੋਰਿ ਜਾਣੈ ਰਸ ਕਸ ਮੀਠੇ ॥
मनुष्य अंतःकरणातील परमेश्वराचे नाम राहत नाही, कारण त्याला इतर सर्व सुखाचा उपभोग घेण्यात जास्त रस वाटतो.

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਣ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁਗੇ ਝੂਠੇ ॥
हे खोटेपणाने वागणाऱ्या मानवा! कोणत्याही दिव्य ज्ञान, ध्यान किंवा आत्म-अनुशासनाच्या गुणांशिवाय तू जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकून राहशील.

ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਪੂਜਾ ॥
वासनेत बुडलेली व्यक्ती केवळ भक्तीपूजाच विसरत नाही, तर पवित्र स्थळांना भेटी देणे, व्रत पाळणे, शरीराची स्वच्छता आणि धार्मिक कार्य करणे यांसारखे विधीही करत नाही.

ਨਾਨਕ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਦੂਜਾ ॥੨॥
हे नानक! परमेश्वराच्या प्रेमाने आणि भक्तीपूर्वक उपासनेनेच मनुष्य दुर्गुणांपासून मुक्त होऊ शकतो; बाकी सर्व द्वैत (मायेचे प्रेम) घेऊन जाते. ॥२॥

ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਰਿ ਹੰਸ ਉਲਥੜੇ ਆਇ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! आयुष्याच्या रात्रीच्या तिसऱ्या टप्प्यात हंस येऊन शरीर-तळ्यावर बसतात, म्हणजेच जीवाच्या डोक्यावर पांढरे केस येऊ लागतात.

ਜੋਬਨੁ ਘਟੈ ਜਰੂਆ ਜਿਣੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਆਵ ਘਟੈ ਦਿਨੁ ਜਾਇ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! जसजसे आयुष्य निघून जाते तसतसे शरीराची शक्ती कमकुवत होते आणि हळूहळू प्रौढत्व शरीरावर वर्चस्व गाजवू लागते.

Page 76

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਸੀ ਅੰਧੁਲੇ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥
शेवटी, आंधळा (आध्यात्मिकदृष्ट्या अज्ञानी) व्यक्ती यमदूत त्याला घेऊन जाईल तेव्हा मनापासून पश्चात्ताप करतो.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਾਖਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥
ज्या काही सांसारिक गोष्टी तुम्ही रोज गोळा करता आणि स्वतःसाठी जपतो त्या सर्व गोष्टी व्यक्ती मृत्यूनंतर लगेचच एखाद्याची मालमत्ता बनते.

ਬੁਧਿ ਵਿਸਰਜੀ ਗਈ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੁਤਾਇ ॥
(मायेच्या आसक्तीमुळे) व्यक्तीचा विवेक नष्ट होतो. त्याची बुद्धी माया हरण करते. वाईट कृत्यांमध्ये गुंतलेल्या व्यक्तीला शेवटी त्याने केलेल्या दुष्कर्मांची आठवण होते आणि तो पश्चात्ताप करू लागतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥
गुरू नानक म्हणतात: हे जीव! निदान रात्रीच्या तिसऱ्या प्रहरी (आयुष्याचा तिसरा टप्पा) परमेश्वराचे नामस्मरणात एकाग्रचित्ताने करा.॥३॥

ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा!परमेश्वराच्या नावाचे व्यापारी (भक्त), जीवनाच्या रात्रीच्या चौथ्या प्रहरात (जीवनाचा चौथा टप्पा) शरीर शिथिल होते. वृद्धापकाळाने शरीर अशक्त होते.

ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਰਹੇ ਪਰਾਕਉ ਤਾਣਾ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! आयुष्याच्या या टप्प्यावर डोळ्यांची शक्ती कमकुवत होते, नीट बघता येत नाही आणि कानांनी ऐकू येत नाही.

ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥
त्या व्यक्तीमध्ये कोणतेही गुण नाहीत (जो गुरूंच्या सल्ल्याचे पालन करीत नाही आणि परमेश्वराचे नामस्मरण करीत नाही). अशा व्यक्तीला शांती कशी मिळेल? म्हणून, स्वतःच्या इच्छेनुसार स्वार्थीपणाने वागणारा व्यक्ती जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात अडकतो.

ਖੜੁ ਪਕੀ ਕੁੜਿ ਭਜੈ ਬਿਨਸੈ ਆਇ ਚਲੈ ਕਿਆ ਮਾਣੁ ॥
ज्याप्रमाणे तयार पीक वाकल्यावर विखुरले जाते, त्याचप्रमाणे शरीराच्या स्वरूपात असलेले पीक म्हातारपणी पिकल्यावर वाकते. काहीवेळा अवयव स्वतःच तुटायला लागतात आणि शरीराचा नाश होतो. हे प्राणी! मग या शरीराचा गर्व का आहे, जे शरीर या जगात येते आणि जाते?

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥੪॥
गुरू नानक म्हणतात, हे माझ्या प्रिय मित्रा! व्यक्तीने आपल्या जीवनाच्या रात्रीच्या चौथ्या टप्प्यात तरी गुरूंच्या उपदेशाने परमेश्वराचे नाम ओळखावे.॥४॥

ਓੜਕੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਸਾਹਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੰਨਿ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! तुमच्या आयुष्याचा शेवटचा श्वास जवळ आला आहे आणि क्रूर वृद्धत्व तुमच्या खांद्यावर आहे.

ਇਕ ਰਤੀ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਣਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅਵਗਣ ਖੜਸਨਿ ਬੰਨਿ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! तुमच्या हयातीत तुम्ही तुमच्या हृदयात कोणतेही दैवी गुण जमा केले नाहीत, म्हणून आता तुम्ही स्वतःला तुमच्या अवगुणांनी बांधून घ्याल.

ਗੁਣ ਸੰਜਮਿ ਜਾਵੈ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ॥
जो आत्मा आत्मसंयम, ध्यान आणि समाधीद्वारे स्वतःमध्ये सद्गुण विकसित करून जग सोडून जातो, त्याला यमाचे भय नसते आणि तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त होतो.

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ॥
मृत्यूचे भय आणि यमाचा पाश त्याला स्पर्शही करू शकत नाही. प्रेमाने परमेश्वराची आराधना करून तो अस्तित्त्वाचा सागर पार करतो.

ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਜਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਵੈ ॥
मग परमेश्वर त्याचे सर्व संकट दूर करतो. तो जीव सदैव आध्यात्मिक स्थितीत स्थिर राहतो आणि सन्मानाने या जगातून निघून जातो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥੫॥੨॥
गुरू नानक म्हणतात, जो आत्मा गुरूंच्या उपदेशाचे पालन करतो तो सांसारिक भयमुक्त होतो आणि शाश्वत परमेश्वराकडून आदर प्राप्त होतो.॥५॥२॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
श्रीरागु महला ४ ॥

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰਿ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! जीवनरूपी रात्रीच्या पहिल्या प्रहरात (पहिल्या टप्प्यात) परमेश्वर जीवाला आईच्या गर्भाशयात ठेवतो.

ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! आईच्या गर्भाशयात जीवपरमेश्वराची पूजा करतो, मुखातून परमेश्वराचे नाम जपतो. तो परमेश्वराचे नामस्मरण मनात सतत करत राहतो.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਆਰਾਧੇ ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਵਿਆ ॥
जीव केवळ परमेश्वराचे स्मरण व चिंतन करूनच मातेच्या उदरातील अग्नीत जिवंत राहतो.

ਬਾਹਰਿ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਮੁਖਿ ਲਾਗਾ ਸਰਸੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤ ਥੀਵਿਆ ॥
जेव्हा मूल जन्माला येते आणि आईच्या गर्भातून बाहेर येते तेव्हा त्याचा चेहरा पाहून आई-वडील आनंद होतो.

ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਤਿਸੁ ਚੇਤਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥
हे जीवांनो! हा जीव (मुल) ज्याची देणगी आहे त्या परमेश्वराचे प्रेम आणि आदराने स्मरण करा आणि गुरूच्या शिकवणीद्वारे त्याचे गुण तुमच्या हृदयात प्रतिबिंबित करा.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥
हे नानक! व्यक्तीला जीवनरूपी रात्रीच्या पहिल्या टप्प्यात परमेश्वराचे नामस्मरण करता येते. जर परमेश्वराने त्याला आशीर्वाद दिला तरच हे शक्य आहे. ॥१॥

ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! जीवनाच्या रात्रीच्या दुसऱ्या टप्प्यात, जीवाचे मन द्वैत भावनांनी भरलेले असते आणि मायेच्या आकर्षणात लीन होते.

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਪਾਲੀਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥
माझ्या व्यापारी मित्रा! आई-वडील मुलाला/मुलीला 'माझे/माझी' मानतात, त्याचे प्रेमाने पालनपोषण करतात आणि त्याला मिठीत घेतात.

ਲਾਵੈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਜਾਣੈ ਖਟਿ ਖਵਾਏ ॥
आई-वडील नेहमी मुलाला/मुलीला मिठी मारतात आणि विचार करतात की जेव्हा तो मोठा होईल तेव्हा तो किंवा ती त्यांना साथ देईल.

ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ਦਿਤੇ ਨੋ ਲਪਟਾਏ ॥
मनुष्य हा किती मूर्ख प्राणी आहे की तो देणाऱ्याला (परमेश्वराला) ओळखण्याचा प्रयत्नही करत नाही आणि त्याने दिलेल्या नाशवंत वस्तूंना चिकटून राहतो.

ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
केवळ एक दुर्लभ गुरुमुख आत्माच गुरूच्या शिकवणीचे पालन करतो आणि भक्ती करतो. तो आपले चित्त परमेश्वरावर एकाग्र करतो आणि भक्तिभावाने त्याचे स्मरण करतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਖਾਇ ॥੨॥
हे नानक! जी व्यक्ती जीवनाच्या रात्रीच्या दुसऱ्या टप्प्यात परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन करते

त्याला कधीही आध्यात्मिक मृत्यूला सामोरे जावे लागत नाही. ॥२॥

ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਲਗਾ ਆਲਿ ਜੰਜਾਲਿ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! रात्रीच्या तिसऱ्या प्रहरी, मनुष्याचे मन सांसारिक आसक्तीमध्ये अडकलेले असते.

ਧਨੁ ਚਿਤਵੈ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਨ ਸਮਾਲਿ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! मनुष्य केवळ संपत्तीचाच विचार करतो आणि संपत्ती जमा करतो. पण परमेश्वराच्या नामाचा आणि परमेश्वराचा विचार करत नाही.

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਸਮਾਲੈ ਜਿ ਹੋਵੈ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥
परमेश्वराचे नाम आणि परमेश्वर हे कोणालाच आठवत नाही, जो शेवटी आपल्या एकमेव सहाय्यक होईल.

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ਅੰਤਿ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥
ही संपत्ती, मालमत्ता आणि माया खोटे आहेत. सरतेशेवटी, आपल्याला पश्चाताप करून हे सर्व इथेच सोडून जावे लागते.

ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥
ज्याला परमेश्वराचा आशीर्वाद लाभतो तो गुरूशी एकरूप होऊन परमेश्वराचे नाम नेहमी आपल्या अंतःकरणात प्रेमाने स्मरण करतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ॥੩॥
गुरू नानकजी म्हणतात, जो प्राणी जीवनाच्या रात्रीच्या तिसऱ्या टप्प्यात परमेश्वराच्या नामाचा जप करतो तो परमेश्वरात विलीन होतो.

ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਚਲਣ ਵੇਲਾ ਆਦੀ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! जीवनाच्या रात्रीच्या चौथ्या टप्प्यात (वृद्धावस्था)) असते, यावेळी या जगातून निघून जाण्याची तुमची वेळ आली आहे.

ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਭ ਚਲੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਦੀ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! आपल्या शिकवणींचे पालन करून सद्गुरूची सेवा करा, कारण तुमच्या आयुष्यातील संपूर्ण रात्र आता निघून जात आहे.

ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਢਿਲ ਮੂਲਿ ਨ ਕਰਿਹੁ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹੋਵਹੁ ॥
प्रत्येक क्षणी परमेश्वराचे नामस्मरण करा आणि हे सर्व करतांना थोडाही विलंब करू नका, जेणेकरून तुम्हाला आध्यात्मिक स्थिरता प्राप्त होईल.

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਮਾਣਹੁ ਰਲੀਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਖੋਵਹੁ ॥
अशाप्रकारे,परमेश्वराशी एकरूप होण्याचा आध्यात्मिक आनंद घ्या आणि जन्म-मृत्यूचे दुःख कायमचे विसरून जा.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਖਾਂਦੀ ॥
सद्गुरू आणि परमेश्वर यातला फरक समजू नका. सद्गुरूच्या उपदेशाने परमेश्वराची भक्ती आनंदमय वाटते.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਸਫਲਿਓੁ ਰੈਣਿ ਭਗਤਾ ਦੀ ॥੪॥੧॥੩॥
हे नानक! जे भक्त जीवनाच्या रात्रीच्या चौथ्या चरणात परमेश्वराची आराधना करतात, त्यांचे जीवन-रात्र सफल होते. ॥४॥१॥३॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्रीरागु महला ५ ॥

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਰਿ ਪਾਇਤਾ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! आयुष्याच्या रात्रीच्या पहिल्या प्रहरी, निर्माणकर्त्याने आईच्या गर्भाशयात व्यक्तीचा आत्मा ठेवतो.

ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਮਾਨਸੁ ਕੀਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਰਿ ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥
आईच्या उदरातून दहा महिन्यांत परमेश्वर त्याचे रूपांतर मनुष्यात करतो. जीव ज्यामध्ये शुभ आणि अशुभ कर्म करतो त्यानुसार परमेश्वर त्याचे आयुष्य ठरवतो.

ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥
परमेश्वर व्यक्तीचे आयुष्य ठरवतो आणि मनुष्य त्याच्या पूर्वीच्या कर्मांनुसार परमेश्वराने पूर्वनिश्चित केलेल्या कर्मानुसार कार्य करतो.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਜੋਇਆ ॥
परमेश्वर मनुष्याला आई-वडील, भाऊ, मुलगा-पत्नी इत्यादींच्या नात्यात बांधतो.

ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਸੁ ਜੰਤੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥
तो स्वतः व्यक्तीला चांगली किंवा वाईट कृत्ये कर्म करायला लावतो, व्यक्तीच्या नियंत्रणात काहीही नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਧਰਿ ਪਾਇਤਾ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ॥੧॥
हे नानक! आयुष्याच्या रात्रीच्या पहिल्या प्रहरात आत्मा गर्भाशयात ठेवला जातो. ॥१॥

ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਭਰਿ ਜੁਆਨੀ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! जीवनाच्या रात्रीच्या दुसऱ्या प्रहरी व्यक्तीचे परिपूर्ण तारुण्य वासना, आसक्ती आणि तृष्णेच्या लाटांमध्ये नदीसारखे वाहते.

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨ ਪਛਾਣਈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਮਤਾ ਅਹੰਮੇਇ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! जीवनाच्या या टप्प्यावर मनुष्याचे मन अहंकाराच्या नशेत असल्याने चांगले आणि वाईट यात फरक करू शकत नाही.

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਗੈ ਪੰਥੁ ਕਰਾਰਾ ॥
मनुष्याला चांगल्या-वाईटातला फरक कळत नाही आणि या जगातून त्या जगात प्रगतीचा मार्ग त्याच्यासाठी अविश्वसनीय आहे.

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੇਵਿਆ ਸਿਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰਾ ॥
अहंकारामुळे व्यक्ती सद्‌गुरूंच्या शिकवणीचे पालन करत नाही आणि निर्दयी यमदूत शिक्षा देण्यासाठी (मृत्यूच्या रूपात) डोक्यावर घेऊन उभा असतो.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਪਕਰਸਿ ਬਵਰੇ ਤਬ ਕਿਆ ਜਬਾਬੁ ਕਰੇਇ ॥
अविचारी मनुष्य एकदाही हा विचार करत नाही की धर्मराज त्याला पकडून त्याच्या कुकर्माबद्दल विचारतील तेव्हा तो त्याला काय उत्तर देईल?

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਿ ਜੋਬਨੁ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥੨॥
हे नानक! जीवनाच्या रात्रीच्या दुसऱ्या प्रहरी तारुण्याच्या लहरी नश्वर आत्म्यात प्रवेश करतात. ॥२॥

ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! जीवनाच्या रात्रीच्या तिसऱ्या प्रहरी, आध्यात्मिकदृष्ट्या अज्ञानी व्यक्ती आध्यात्मिक जीवनासाठी केवळ भ्रम आणि कामुक इच्छांचे विष गोळा करते.

ਪੁਤ੍ਰਿ ਕਲਤ੍ਰਿ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅੰਤਰਿ ਲਹਰਿ ਲੋਭਾਨੁ ॥
तो आपल्या मुलाशी आणि पत्नीशी भावनिकरित्या संलग्न राहतो आणि त्याच्या मनात लोभाच्या लहरी उठत राहतात.

ਅੰਤਰਿ ਲਹਰਿ ਲੋਭਾਨੁ ਪਰਾਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥
आकर्षक वस्तूंच्या लोभाच्या लहरी मनुष्याच्या मनात तरंगत असतात आणि तो परमेश्वराकडे आपले लक्ष केंद्रित करत नाही आणि परमेश्वराची पूजा करत नाही.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਆ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
तो सत्संगात मिसळत नाही आणि निरनिराळ्या योनीमध्ये भटकत असताना आंतरिक दुःख भोगतो.

ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਲਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥
तो जगाच्या निर्मात्याला विसरला आहे आणि तो एका क्षणासाठी देखील त्याचे नामस्मरण करीत नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਬਿਖੁ ਸੰਚੇ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥੩॥
हे नानक! जीवनाच्या रात्रीच्या तिसऱ्या प्रहरी अज्ञानाने आंधळा झालेला प्राणी इंद्रिय वासनांचे विष जमा करत राहतो. ॥३॥

ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! आयुष्याच्या रात्रीच्या चौथ्या प्रहरी मृत्यूचा दिवस इतका जवळ येतो की

मनुष्याला येथून निघून जावे लागते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਤੇਰਾ ਦਰਗਹ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! तू सद्गुरूंचा आश्रय घे आणि परमेश्वराचे नामस्मरण कर, तोच परलोकात तुझा एकमेव आधार असेल.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਪਰਾਣੀ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥
हे नश्वर प्राणी! गुरूच्या शिकवणींद्वारे परमेश्वराचे नामस्मरण करा, तोच तुमच्या शेवटच्या क्षणी तुमची मदत करेल.

Page 78

ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਝੂਠੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥
आपण ज्याच्याशी भावनिकरित्या जुळलेले आहात ते मायेचे जाळे आहे, आपल्या मृत्युनंतर कोणीही आणल्यासोबत येणार नाही, तुम्ही स्वतःला खोट्या प्रेमात बांधले आहे.

ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਗੁਦਰੀ ਅੰਧਿਆਰੀ ਸੇਵਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥
तुमचे संपूर्ण आयुष्य अज्ञानाच्या अंधारात व्यतीत झाले आहे, आता सद्गुरूंच्या शिकवणीचे पालन करा जेणेकरून तुमच्या हृदयात ज्ञानाचा प्रकाश होईल.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੪॥
हे नानक! आयुष्याच्या रात्रीच्या चौथ्या चतुर्थांशात (वृद्धावस्था) मृत्यूची वेळ जवळ आली आहे जेव्हा तुम्हाला या जगातून निघून जावे लागेल. ॥४॥

ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਉਠਿ ਚਲੇ ਕਮਾਣਾ ਸਾਥਿ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! परमेश्वराचा संदेश आल्यावर, जीव आपल्या हयातीत केलेल्या कर्मांचा हिशेब घेऊन परमेश्वराच्या दरबारात या जगाचा निरोप घेतो.

ਇਕ ਰਤੀ ਬਿਲਮ ਨ ਦੇਵਨੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਓਨੀ ਤਕੜੇ ਪਾਏ ਹਾਥ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! यमदूत नश्वर प्राण्याला खंबीर हातांनी पकडून घेऊन जातात आणि त्याला क्षणभरही विलंब करू देत नाहीत.

ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਦੁਹੇਲੇ ॥
जीवाला परमेश्वराचा लेखी आदेश प्राप्त होताच यमदूत या जगातून त्याला घेऊन जातात. अशा परिस्थितीत, स्वार्थी प्राणी नेहमीच दुःख सहन करतात.

ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਦਰਗਹ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥
(दुसरीकडे) ज्यांनी सद्गुरूच्या शिकवणीचे पालन केले आहे ते परमेश्वराच्या दरबारात मोठ्या आरामात जातात.

ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਬੋਵੈ ਸੋ ਖਾਤਿ ॥
हे माझ्या व्यापारी मित्रा, मानवी जीवनात हे शरीर कर्मभूमीप्रमाणे आहे, या देहभूमीत मनुष्य कर्माचे जे काही बीज पेरतो, त्याला त्याच फळ मिळते. (त्याच्या कर्माचे फळ त्याला भोगावे लागते).

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰੇ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਭਵਾਤਿ ॥੫॥੧॥੪॥
हे नानक! परमेश्वराचे भक्त त्याच्या दरबारात आनंदित असतात आणि स्वार्थी सदैव जन्म-मृत्यूच्याचक्रात भटकत असतात. ॥५॥१॥४॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਛੰਤ
श्रीरागु महला ४ घरु २ छंत

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖੈ ॥
जर एखादा मनुष्य या जन्मात अध्यात्मिकदृष्ट्या अज्ञानी राहिला तर त्याला आपल्या प्रभूच्या आशीर्वादाचा अनुभव कसा मिळेल?

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ॥
जेव्हा परमेश्वर कृपा करतो तेव्हा अज्ञानी व्यक्ती गुरूच्या शिकवणीचे पालन करतो आणि त्याला परमेश्वराच्या नामाशी जोडणारी क्रिया शिकतो.

ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥
गुरूचे अनुसरण करणारा जीव ज्याच्या साहाय्याने परमेश्वराची प्राप्ती करू शकेल अशी कार्ये शिकतो, ते कार्ये म्हणजे सदैव परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन करणे.

ਸਹੀਆ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਸੁਹੇਲੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਬਾਹ ਲੁਡਾਏ ॥
ती व्यक्ती आपल्या गुरूचे अनुयायी असलेल्या मित्रांसोबत आनंदाने राहते आणि कोणतीही चिंता न करता आनंदाने परमेश्वरापर्यंत पोहोचते.

ਲੇਖਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਿਰਖੈ ॥
परमेश्वराच्या नामाचा सदैव भक्तिभावाने जप केल्याने तो आपल्या कर्माचा उरलेला हिशेब धर्म राजासमोर पूर्ण करतो.

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦਿਖੈ ॥੧॥
अशा रीतीने गुरूच्या उपदेशाचे पालन केल्याने ज्ञानहीन माणसाला परमात्म्याचे साक्षात दर्शन होते. ॥१॥

ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥
हे माझ्या प्रिय बाबा! माझा विवाह (परमेश्वराशी आध्यात्मिक मिलन) संपन्न झाला आहे; माझ्या गुरूच्या शिकवणीतून मला माझा पती-परमेश्वर मिळाला आहे.

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਾਇਆ ॥
अज्ञानाचा अंधार दूर झाला आहे. गुरूनी आध्यात्मिक ज्ञानाचा तेजस्वी प्रकाश प्रकट केला आहे.

ਬਲਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿਆ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਧਾ ॥
गुरूंनी दिलेल्या ज्ञानाच्या प्रकाशामुळे अंधकाराचा नाश झाला आणि त्या प्रकाशात परमेश्वराच्या नामाचे अमूल्य रत्नजडित-पदार्थ प्राप्त झाले.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਆਪੁ ਆਪੈ ਗੁਰਮਤਿ ਖਾਧਾ ॥
माझ्या गुरूंच्या शिकवणीने माझा अहंकार नष्ट झाला आणि माझे दुःख नाहीसे झाले. आत्मसाक्षात्कार होऊन मी माझा अहंकार गिळला आहे.

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥
मी अमर आणि अविनाशी (अकाल मूर्ती) या बाबींना अनुभवले आहे. तो अमर आहे आणि म्हणूनच तो सदैव जन्म आणि मृत्यूच्या वर असतो.

ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੋਲਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥
हे माझ्या प्रिय बाबा! आता मी विवाहित आहे आणि माझ्या गुरूंच्या सल्ल्यानुसार मला माझा पती-परमेश्वर हरी मिळाला आहे. ॥२॥

ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰਞ ਸੁਹੰਦੀ ॥
हे माझ्या प्रिय बाबा! माझा हरि-परमेश्वर हे सत्याचे शाश्वत रूप आहे; मला त्याच्याशी एकरूप होण्यास मदत करण्यासाठी, परमेश्वराचे भक्त जणू एक सुंदर विवाह सोहळा असल्यासारखे एकत्र येतात.

ਪੇਵਕੜੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੁਹੇਲੀ ਵਿਚਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਖਰੀ ਸੋਹੰਦੀ ॥
परमेश्वराच्या नामस्मरणाने मनुष्य या जगात सुखाने जगतो. आणि परलोकात वैभव प्राप्त होते.

ਸਾਹੁਰੜੈ ਵਿਚਿ ਖਰੀ ਸੋਹੰਦੀ ਜਿਨਿ ਪੇਵਕੜੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥
या जन्मात जे परमेश्वराचे नामस्मरण करतात ते परलोकात निश्चितच सम्मानित होतील.

ਸਭੁ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਿਆ ॥
फलदायी म्हणजे गुरूंच्या कृपेने, ज्यांनी आपल्या मनावर नियंत्रण ठेवले आहे आणि खेळ (जीवनाचे) काळजीपूर्वक खेळले आहे त्यांचे जीवन फलदायी आहे.

ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਿਆ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ॥
परमेश्वराच्या संतांच्या भेटीमुळे माझा विवाह (परमेश्वराशी मिलन) यशस्वी झाला आहे आणि मला आनंदाच्या रूपात परम आनंदाचा स्रोत असलेल्या परमेश्वराची प्राप्ती झाली आहे.

ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਮੇਰੇ ਬਾਬੋਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰਞ ਸੋੁਹੰਦੀ ॥੩॥
हे माझ्या प्रिय बाबा! परमेश्वर सत्य आणि शाश्वत आहे. माझी ओळख करून देण्यासाठी त्यांचे भक्त जमतात आणि ते सुंदर लग्न सोहळ्यासारखे दिसतात. ॥३॥

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ ਦਾਜੋ ॥
हे माझ्या प्रिय बाबा! मला माझी लग्न भेट परमेश्वराचे नाम दान द्या.

ਹਰਿ ਕਪੜੋ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਦੇਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਵਰੈ ਮੇਰਾ ਕਾਜੋ ॥
हे माझ्या प्रिय बाबा! मला लग्नातील कपडे आणि भेटवस्तू यांच्या स्वरूपात परमेश्वराचे नाव दान द्या, जेणेकरून माझा परमेश्वराशी विवाह (मिलन) यशस्वीपणे पूर्ण होईल.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਕਾਜੁ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥
परमेश्वराच्या भक्तिपूजेच्या माध्यमातून हा समारंभ सुखी आणि सुंदर झाला आहे; सद्‌गुरूंनी परमेश्वराच्या नामाची ही देणगी दिली आहे.

ਖੰਡਿ ਵਰਭੰਡਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਨ ਰਲੈ ਰਲਾਇਆ ॥
परमेश्वराच्या नावाच्या या देणगीमुळे, त्या व्यक्तीचा महिमा जगातील सर्व देशांत पसरलेला आहे, कारण परमेश्वराच्या नावाच्या त्या देणगीइतकी दुसरी कोणतीही भेटवस्तू इतकी अमूल्य असू शकत नाही.

ਹੋਰਿ ਮਨਮੁਖ ਦਾਜੁ ਜਿ ਰਖਿ ਦਿਖਾਲਹਿ ਸੁ ਕੂੜੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਚੁ ਪਾਜੋ ॥
परमेश्वराच्या नामाच्या भेटवस्तूखेरीज दानधर्म करतात ते लोक खोटेपणाचे व अहंकाराचे व्यर्थ प्रदर्शन करतात.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ ਦਾਜੋ ॥੪॥
हे माझ्या प्रिय बाबा! मला माझ्या लग्नातील भेटवस्तूच्या स्वरूपात केवळ परमेश्वराचे नाम दान म्हणून द्या. ॥४॥

ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੋਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥
हे माझ्या प्रिय बाबा! सर्वव्यापी परमेश्वराला भेटल्यानंतर त्यांच्या भक्तांचे कुटुंब वाढत्या वेलीप्रमाणे फुलते.

ਹਰਿ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਸਦ ਪੀੜੀ ਗੁਰੂ ਚਲੰਦੀ ॥
गुरूंच्या माध्यमातून सर्व युगात परमेश्वराची (भक्तांची) संतती वाढत आहे.

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪੀੜੀ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
गुरूंच्या कृपेने ज्यांनी परमेश्वराचे नामस्मरण केले आहे,ते गुरूंच्या घराण्यातील असतात आणि हे गुरूंचे कुटुंब युगानुयुगे समृद्ध राहते.

ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਕਬ ਹੀ ਬਿਨਸੈ ਜਾਵੈ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥
सर्वशक्तिमान परमेश्वर असा स्वामी आहे जो कधीही मरत नाही किंवा जन्माला येत नाही. तो नेहमी व्यक्तीला अधिकाधिक देत राहतो.

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਤ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹੰਦੀ ॥
हे नानक! सर्वशक्तिमान परमेश्वर आणि त्याचे भक्त आध्यात्मिकरित्या एक आहेत. परमेश्वराच्या नामस्मरण भक्तिभावाने केल्याने जीवन धार्मिक बनते.

ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥੫॥੧॥
हे माझ्या प्रिय बाबा! सर्वव्यापी परमेश्वराशी एकरूप होऊन परमेश्वराच्या भक्तांचे कुटुंब फुलणाऱ्या वेलीप्रमाणे फुलू लागते. ॥५॥१॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ
श्रीरागु महला ५ छंत

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एक आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥
हे प्रिय मना, माझ्या मित्रा! परमेश्वराचे नाम नेहमी हृदयात स्थिर ठेव.

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥
हे प्रिय मना, माझ्या मित्रा! परमेश्वराचे नाव सदैव तुमच्यासोबत राहील. म्हणून परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन करा !

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਏ ॥
परमेश्वराचे नाव तुमचा सहचर म्हणून तुमच्याबरोबर असेल. जो कोणी त्याच्यावर ध्यान करतो, तो या जगातून रिकाम्या हाताने परत येत नाही.

ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
हे बंधू ! परमेश्वराच्या कमलचरणी मन स्थिर करा, ते तुम्हाला अपेक्षित फळ देईल.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥
या जगाचा स्वामी जल आणि जमिनीत विराजमान आहे. तो सर्व प्राणिमात्रांच्या हृदयात विराजमान आहे. तो सर्व आपल्या कृपेच्या नजरेने पाहतो.

ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਲੇ ॥੧॥
नानक सांगतात की हे माझ्या प्रिय मन! संतांच्या संगतीने भ्रमाचे जाळे नष्ट करा. ॥१॥

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੇ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रांनो! परमेश्वराशिवाय इतर सर्व सांसारिक गोष्टी अल्पायुषी आहेत.

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥
हे जग दुर्गुणांच्या विषाने भरलेल्या महासागरासारखे आहे.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਰਿ ਬੋਹਿਥੁ ਕਰਤੇ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥
हे मन, सृष्टिकर्ता परमेश्वराच्या नावाने हा संसारसागर पार करण्यासाठी तुझी नौका बनव, या आधारावर तुझ्यावर कोणतेही दुःख आणि शंका येणार नाही.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟੈ ਵਡਭਾਗੀ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥
जेव्हा एखादा सद्गुरूला भेटतो तेव्हा तो परमेश्वराच्या नावाचे नेहमीच ध्यान करतो.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸੇਵਕ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥
अगदी सुरुवातीपासूनच आणि युगानुयुगे, तो आपल्या सेवकांचा स्वामी आहे. त्याचे नाव त्यांच्या भक्तांचे समर्थन आहे.

ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਝੂਠ ਪਸਾਰੇ ॥੨॥
नानक सांगतात की हे प्रिय मित्र मना! परमेश्वराचे नाम सोडले तर बाकीच्या जगात सर्व काही अल्पायुषी आहे. ॥२॥

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਲਦੇ ਖੇਪ ਸਵਲੀ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा मन! परमेश्वराच्या नामाने स्वतःला व्यापून टाका, हाच फायदा आहे.

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਦਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਮਲੀ ॥
हे प्रिय मैत्रीपूर्ण मना! सर्वशक्तिमान परमेश्वराच्या शाश्वत पवित्र स्थळी राहा.

ਹਰਿ ਦਰੁ ਸੇਵੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵੇ ਨਿਹਚਲੁ ਆਸਣੁ ਪਾਇਆ ॥
जो अतुलनीय आणि अफाट निर्माणकर्त्याच्या दाराजवळ सेवा करतो, त्याला चिरंतन स्थान प्राप्त होते.

ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥
त्या आध्यात्मिक अवस्थेत व्यक्तीचे दुःख आणि चिंता नाहीशी होते आणि जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून तो मुक्त होतो.

ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਾ ਕਾਗਦੁ ਫਾਰਿਆ ਜਮਦੂਤਾ ਕਛੂ ਨ ਚਲੀ ॥
त्यांच्या कर्माच्या नोंदीही चित्रगुप्ताने पुसून टाकल्या आणि यमदूत असहाय्य झाले.

ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਲਦੇ ਖੇਪ ਸਵਲੀ ॥੩॥
नानक शिकवतात की परमेश्वराचा नामरूपी व्यवसाय फायदेशीर आहे. ॥३॥

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਰਿ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੋ ॥
हे माझ्या प्रिय मना ! संतांच्या सहवासात राहा.

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਗਾਸੋ ॥
हे माझ्या प्रिय मना ! परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने मन दैवी ज्ञानाने प्रकाशित होते.

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਇਛ ਸਗਲੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥
आनंद देणारा परमेश्वर सर्वशक्तिमान प्रेम आणि भक्तीने स्मरण करून, सर्व इच्छा पूर्ण होतात.

ਪੁਰਬੇ ਕਮਾਏ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਪਾਏ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥
पूर्वजन्माच्या चांगल्या कर्मामुळे मनुष्य परमेश्वराची प्राप्ती करतो, ज्यापासून तो बऱ्याच काळापासून वेगळा झाला होता.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਰਬਤਿ ਰਵਿਆ ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਬਿਸੁਆਸੋ ॥
माझ्या मनात असा विश्वास दृढ झाला आहे की परमपिता परमेश्वर संपूर्ण विश्वात, प्रत्येक जीवाच्या आत आणि बाहेर विराजमान आहे.

ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੋ ॥੪॥
श्री नानक उपदेश करतात की हे माझ्या प्रिय मित्र मन! तू सदैव संतांच्या सहवासात राहा. ॥४॥

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥
हे माझ्या प्रिय मन, माझ्या मित्रा, ज्या व्यक्तीचे मन परमेश्वराच्या प्रेमात आणि भक्तीत लीन आहे,

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਜਲ ਮਿਲਿ ਜੀਵੇ ਮੀਨਾ ॥
हे माझ्या प्रिय मन, माझ्या मित्रा, परमेश्वराला भेटल्यावर आध्यात्मिक आनंद प्राप्त करतो, मासा जसा पाण्यात परत येतो त्याप्रमाणे मनुष्य आध्यात्मिकरित्या जिवंत राहतो.

ਹਰਿ ਪੀ ਆਘਾਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੇ ਸ੍ਰਬ ਸੁਖਾ ਮਨ ਵੁਠੇ ॥
जो मनुष्य मायेच्या वासनांचा त्याग करून परमेश्वराच्या अमृत स्तुतीने तृप्त होतो, त्याच्या मनाला सर्व सुख प्राप्त होते.

ਸ੍ਰੀਧਰ ਪਾਏ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੇ ॥
परमेश्वराची जाणीव झाल्यावर तो आनंदाची गाणी गातो आणि सद्गुरूंच्या कृपेने त्याच्या सर्व इच्छा पूर्ण होतात.

ਲੜਿ ਲੀਨੇ ਲਾਏ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਨਾਉ ਸਰਬਸੁ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥
जगाचे स्वामी प्रभू-परमेश्वर त्यांना स्वतःशी जोडून घेतात आणि त्यांना आपल्या नामाचा आशीर्वाद देतात, जे मिळाल्यावर जीवाला असे वाटते की जणू काही नवीन खजिन्याने भरलेला खजिना सापडला आहे.

ਨਾਨਕ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਮਝਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥੫॥੧॥੨॥
हे नानक! ज्याला गुरूंनी परमेश्वराच्या नामस्मरणाची शिकवण दिली आहे तो परमेश्वराच्या प्रेमळ भक्तीत तल्लीन राहतो. ॥५॥१॥२॥

ਸਿਰੀਰਾਗ ਕੇ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫
सिरीरागचे छंत महला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एक आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਡਖਣਾ ॥
डखणा : दक्षिण भाषा

ਹਠ ਮਝਾਹੂ ਮਾ ਪਿਰੀ ਪਸੇ ਕਿਉ ਦੀਦਾਰ ॥
माझा प्रिय गुरू (परमेश्वर) माझ्या हृदयात खोलवर आहे. मग मी त्यांचे दर्शन कसे करू शकतो?

ਸੰਤ ਸਰਣਾਈ ਲਭਣੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥੧॥
हे नानक! संतांचा आश्रय घेतल्याने मनुष्याला आपल्या जीवनाचा आधार असलेल्या परमेश्वराची प्राप्ती होते. ॥१॥

ਛੰਤੁ ॥
छंत :

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਸੰਤਨ ਮਨਿ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥
परमेश्वराच्या कमलचरणाविषयी प्रेम आणि भक्ती केवळ संतांच्याच मनात निर्माण होते.

ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਬਿਪਰੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ਦਾਸਾ ਨਹ ਭਾਵਏ ਜੀਉ ॥
परमेश्वराशिवाय इतर कोणावरही प्रेम करणे हे देवाच्या भक्तांच्या श्रद्धा आणि प्रतिष्ठेच्या विरुद्ध आहे, जे त्यांना आवडत नाही.

ਦਾਸਾ ਨਹ ਭਾਵਏ ਬਿਨੁ ਦਰਸਾਵਏ ਇਕ ਖਿਨੁ ਧੀਰਜੁ ਕਿਉ ਕਰੈ ॥
परमेश्वराच्या कृपादृष्टीपेक्षा त्याच्या भक्तांसाठी आनंददायी दुसरे काहीही नाही. त्याशिवाय त्यांचे भक्त क्षणभरही संयम कसे राखतील?

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੀਨਾ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਛੁਲੀ ਜਿਉ ਮਰੈ ॥
ज्याप्रमाणे मासा पाण्याविना मरतो, त्याचप्रमाणे नाम न घेतल्याने परमेश्वराच्या भक्तांचे शरीर व मन क्षीण होऊन त्यांच्या भावना मृत झाल्यासारख्या होतात.

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ਗੁਣ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਗਾਵਏ ॥
माझ्या जीवनाचा आधार, प्रिय परमेश्वरा! कृपया मला तुझ्याबरोबर सामील करा, जेणेकरून मी तुम्हाला संतांच्या सभेत सामील होऊ शकेन आणि तुझी स्तुती करू शकेन.

ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥੧॥
हे नानाकचा स्वामी! कृपया माझ्यावर दया दाखवा, जेणेकरून माझे शरीर आणि आत्मा तुझ्या तुझ्यात विलीन होईल. ॥१॥

ਡਖਣਾ ॥
डखणा :दक्षिण भाषा

ਸੋਹੰਦੜੋ ਹਭ ਠਾਇ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ਡੂਜੜੋ ॥
परमेश्वर सर्व ठिकाणी सौंदर्याने व्यापलेला दिसतो; त्या परमेश्वराशिवाय अन्य कोणीही कुठेच दिसत नाही.

ਖੁਲ੍ੜੇ ਕਪਾਟ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤੇ ॥੧॥
हे नानक! सद्‌गुरूंना भेटल्यानंतर मन सांसारिक इच्छांपासून स्वतःला वेगळे करते. मग त्या व्यक्तीला समजते की परमेश्वर सर्वत्र व्यापलेला आहे. ॥१॥

ਛੰਤੁ ॥
छंत:

ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਅਪਾਰ ਸੰਤਨ ਆਧਾਰ ਬਾਣੀ ਬੀਚਾਰੀਐ ਜੀਉ ॥
हे संतांचा आधार असलेल्या परमेश्वरा! हे अनंत देवा! तुमचे शब्द खूप सुंदर आणि अफाट आहेत. संतांनी तुझ्या स्तुतीच्या दैवी वचनांचे चिंतन केले आहे.

ਸਿਮਰਤ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਪੂਰਨ ਬਿਸੁਆਸ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੀਐ ਜੀਉ ॥
प्रत्येक श्वासाने तुम्हाला स्मरण करून संतांची श्रद्धा दृढ होते की परमेश्वराचे नामस्मरण मनातून कधीही विसरता कामा नये.

ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬੇਸਾਰੀਐ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਟਾਰੀਐ ਗੁਣਵੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥
हे अनंत गुणांच्या स्वामी ! या जीवनाच्या आधारा, क्षणभर ही तूला आम्ही का विसरावे? आम्ही तुला क्षणभरही विसरू शकत नाही.

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਦੇਤ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਰੇ ॥
परमेश्वर प्रत्येक मनाच्या इच्छा पूर्ण करतो आणि प्रत्येकाच्या वेदनांची काळजी घेतो.

ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੇ ਸ੍ਰਬ ਕੈ ਸਾਥੇ ਜਪਿ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ॥
हे अनाथांचे स्वामी! तू सदैव सर्व प्राणिमात्रांसह राहतोस. तुमच्या नावाचे प्रेमाने स्मरण केल्याने माणूस आयुष्याचा खेळ कधीच हरत नाही.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੀਐ ॥੨॥
श्री नानक परमेश्वराला प्रार्थना करतात की हे परमेश्वरा! तू माझ्यावर दया कर आणि मला या दुर्गुणांच्या सागरातून पार कर. ॥२॥

ਡਖਣਾ ॥
डखणा ॥

ਪੁੜੀ ਮਜਨੁ ਸਾਧ ਖੇ ਸਾਈ ਥੀਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
ज्याच्यावर परमेश्वर दया दाखवतो, त्यांना संतांशी जुळण्याची आणि नम्रपणे संतांची सेवा करण्याची संधी मिळते.

ਲਧੇ ਹਭੇ ਥੋਕੜੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲ ॥੧॥
हे नानक! ज्यांना परमेश्वराच्या नामाच्या रूपाने संपत्ती मिळते, त्यांना त्यांच्या हयातीत जे काही हवे होते ते सर्व मिळाले आहे असे समजतात. ॥१॥

ਛੰਤੁ ॥
छंत:

ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਧਾਮ ਭਗਤਹ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਆਸਾ ਲਗਿ ਜੀਵਤੇ ਜੀਉ ॥
परमेश्वराचे कमलचरण (त्याचे दैवी वचन) हे भक्तांच्या मनासाठी विश्रांतीचे ठिकाण आहे, ते प्राप्त करण्याच्या आशेने ते जगतात.

ਮਨਿ ਤਨੇ ਗਲਤਾਨ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਤੇ ਜੀਉ ॥
त्याच्यामध्ये शरीर आणि मनामध्ये पूर्णपणे आत्मसात केल्यामुळे ते परमेश्वराचे नामस्मरण करतात आणि परमेश्वराच्या नामरूपी अमृताचा आनंद घेतात.

Page 81

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਪੀਵਤੇ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਵਤੇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਜਾਨਿਆ ॥
भक्त नामरूपी अमृत चाखतो, दुर्गुणांच्या विरोधात आध्यात्मिकरित्या स्थिर होतो आणि मायेचे सुख हे मंद पाण्यासारखे आहे हे त्याला समजते.

ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮਾਨਿਆ ॥
जेव्हा माझ्या प्रभू-परमेश्वरांनी माझ्यावर कृपा केली तेव्हा माझ्या मनाने सत्पुरुषांच्या सहवासात जमा केलेली संपत्ती स्वीकारली.

ਸਰਬਸੋ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸੀਵਤੇ ॥
परमेश्वराचे प्रिय भक्त सदैव परमेश्वराच्या नामाचे रत्न त्यांच्या हृदयात जपतात आणि सर्व सुख-सुविधांचा उपभोग घेतात.

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਵਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤੇ ॥੩॥
हे नानक! ते आपल्या जीवनाचा आधार असलेल्या परमेश्वराचे नाम क्षणभरही विसरत नाहीत. सदैव त्याचे नामस्मरण करूनच ते जिवंत राहतात. ॥३॥

ਡਖਣਾ ॥
डखणा ॥ - ही दक्षिण पंजाबची भाषा आहे (मुलतान)

ਜੋ ਤਉ ਕੀਨੇ ਆਪਣੇ ਤਿਨਾ ਕੂੰ ਮਿਲਿਓਹਿ ॥
हे परमेश्वरा ! ज्यांना तुम्ही तुमचे बनवता त्यांनाच तुम्ही प्राप्त करता.

ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮੋਹਿਓਹੁ ਜਸੁ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸੁਣਿਓਹਿ ॥੧॥
हे नानक! भक्तांकडून त्याचा महिमा ऐकून परमेश्वर स्वतः मोहित होतात. ॥१॥

ਛੰਤੁ ॥
छंद: एक रचना.

ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਰੀਝਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥
भक्त त्यांच्या अमर्याद प्रेम आणि भक्तीने परमेश्वराला संतुष्ट करतात.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਕੰਠੇ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥
संतांच्या कृपेने दुर्लभ भाग्यवान व्यक्ती आपले जीवन सुशोभित करते आणि अथांग परमेश्वराच्या प्रेमळ मिठीत शोभून दिसते.

ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ ਦੋਖ ਸਭਿ ਜੋਹਿਆ ਭਗਤਿ ਲਖ੍ਯ੍ਣ ਕਰਿ ਵਸਿ ਭਏ ॥
जो परमेश्वराच्या आलिंगनात आपले जीवन सुशोभित करतो. त्याचे सर्व दुर्गुण दूर झाले आहेत आणि त्याच्या बिनशर्त भक्तीमुळे आणि प्रेमामुळे परमेश्वर नेहमीच त्याच्याबरोबर असतो.

ਮਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਵੁਠੇ ਗੋਵਿਦ ਤੁਠੇ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ॥
जेव्हा परमेश्वर प्रसन्न होतात तेव्हा भक्त नेहमीच आनंदात असतो आणि त्याचा जन्म आणि मृत्यूचे चक्र नष्ट होते.

ਸਖੀ ਮੰਗਲੋ ਗਾਇਆ ਇਛ ਪੁਜਾਇਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਾਇਆ ਹੋਹਿਆ ॥
भक्तांच्या सहवासात जेव्हा तो परमेश्वराची स्तुती करतो तेव्हा त्याच्या सर्व इच्छा पूर्ण होतात आणि माया (सांसारिक भ्रम) त्याला स्वतःकडे आकर्षित करत नाही.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨਹੀ ਪੋਹਿਆ ॥੪॥
हे नानक! प्रिय परमेश्वराचा हात ज्यांनी धरला आहे, त्यांना या जगाच्या दुर्गुणांचा, विकारांचा त्रास होत नाही. ॥४॥

ਡਖਣਾ ॥
डखणा ॥ (मुलतानची भाषा)

ਸਾਈ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਕੀਮ ਨ ਕੋਈ ਜਾਣਦੋ ॥
परमेश्वराचे नाव अमूल्य आहे आणि कोणालाही त्याचे मूल्य माहीत नाही.

ਜਿਨਾ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ਸੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਦੋ ॥੧॥
ज्यांच्या नशिबात हे पूर्वनिर्धारित आहे, हे नानक! ते परमेश्वराशी एकरूपतेचा आनंद घेतात.

ਛੰਤੁ ॥
छंदः एक रचना.

ਕਹਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਣਤੇ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਲਿਖਤੀ ਕੁਲੁ ਤਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥
परमेश्वराचे नाम हे इतके पवित्र आहे की, जे त्याचे उच्चारण करतात आणि जे ऐकतात त्यांचे जीवन निर्दोष आणि पवित्र होते, जे परमेश्वराचे नाम महिमा लिहितात, त्यांचा संपूर्ण वंश भौतिक विकारांचा सागर पार करतो.

ਜਿਨ ਕਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤਿਨੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥
ज्यांना गुरूंचा सहवास लाभतो त्यांना परमेश्वराचे नामस्मरण आणि त्याच्या गुणांचे चिंतन करण्यात आनंद मिळतो.

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ॥
ज्याला परमेश्वराचे वरदान लाभले आहे त्याने ब्रह्मदेवाचे (परमेश्वराचे) चिंतन करून आपले जीवन सफल केले आहे.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਹਰਿ ਜਸੋ ਦੀਨੇ ਜੋਨਿ ਨਾ ਧਾਵੈ ਨਹ ਮਰੀ ॥
ज्याला परमेश्वराने आपल्या आश्रयाने घेतले आहे आणि त्याच्या स्तुतीचे वरदान दिले आहे, त्याला ना आत्मिक अधोगतीला सामोरे जावे लागते, ना तो जन्म-जन्माच्या चक्रात भटकत असतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਭੇਟਤ ਹਰੇ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥
सद्‌गुरूंना भेटून त्यांनी आपली इच्छा, क्रोध आणि लोभ नष्ट केले आहे आणि त्यांचे आध्यात्मिक जीवन सफल झाले आहे.

ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ਅਕਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸਦਕੈ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ॥੫॥੧॥੩॥
जगाचा स्वामी अव्यक्त आहे आणि त्याचा महिमा वर्णन करता येत नाही. नानकांनी आपले शरीर आणि मन त्यासाठी समर्पित केले आहे. त्यासाठी ते स्वतःचा त्याग करतात. ॥५॥१॥३॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਵਣਜਾਰਾ
श्रीरागु महला ४ वणजारा (व्यापारी)

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ੴ सति नामु गुर प्रसादि ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥
ज्या परमेश्वराने हे विश्व निर्माण केले आहे, त्याचे नाव सर्वश्रेष्ठ आहे.

ਹਰਿ ਜੀਅ ਸਭੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਸੋਇ ॥
तो परमेश्वर सर्व प्राणिमात्रांचे पालनपोषण करतो आणि तो सर्वव्यापी आहे.

ਸੋ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
म्हणून हे मित्रा, आपण नेहमी त्या परमेश्वराचे चिंतन केले पाहिजे. कारण त्याशिवाय मनुष्याला दुसरा आधार नाही.

ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਸੇ ਛੋਡਿ ਚਲੇ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥
जे लोक माया (सांसारिक भ्रम) वर आपले मन स्थिर ठेवतात ते मृत्यूच्या वेळी त्यांच्या चुकांबद्दल पश्चात्ताप करतात आणि सर्वकाही मागे सोडून जातात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਹੋਇ ॥੧॥

हे नानक! जो मनुष्य परमेश्वराचे नामस्मरण करतो, परमेश्वर खात्रीने शेवटी त्याला मदत करतो. ॥१॥

ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

हे बंधूंनो! माझ्या परमेश्वराशिवाय मला या जगात दुसरा कोणताच आधार नाही.

ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਡਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

हे माझ्या प्रिय मित्रा! गुरूंच्या उपदेशानेच परमेश्वराची प्राप्ती होते. ॥१॥ रहाउ॥

Page 82

ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਿਣੁ ਭਾਈਆ ਹਰਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਨਾਉ ॥
हे बंधूंनो! भावाप्रमाणे असलेल्या संतांच्या कृपेशिवाय परमेश्वराचे नाम प्राप्त होत नाही.

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਉ ਵੇਸੁਆ ਪੁਤੁ ਨਿਨਾਉ ॥
जे (पवित्र मंडळीत सामील होत नाहीत) अहंकारातून कार्य करतात.तो एखाद्या वेश्येच्या मुलासारखा आहे ज्याला आपल्या वडिलांचे नाव माहीत नाही.

ਪਿਤਾ ਜਾਤਿ ਤਾ ਹੋਈਐ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥
एखाद्या व्यक्तीवर गुरू प्रसन्न होऊन त्यांना आशीर्वाद देतात तरच त्या व्यक्तीला परमपिता प्राप्त होतो.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ॥
सुदैवाने, जेव्हा लोक एखाद्या गुरूला भेटतात आणि त्यांच्या शिकवणींचे पालन करतात तेव्हा ते नेहमी परमेश्वराच्या प्रेमात मग्न राहतात.

ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥
भक्त नानकांनी सर्वव्यापक परमेश्वराची प्राप्ती केली आहे आणि परमेश्वराची स्तुती करून कर्म कमावले आहे. ॥२॥

ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਗਾ ਚਾਉ ॥
ज्यांच्या मनात परमेश्वराचे स्मरण करण्याची तळमळ निर्माण झाली आहे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परिपूर्ण गुरूचे नाव त्याच्या हृदयात स्थिरावले आहे. ज्याचे स्मरण करून भक्तीभावाने त्याला परमेश्वराचे नाम प्राप्त झाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਬ ਲਗੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
हे बंधूंनो! जोपर्यंत तुमचे शरीर निरोगी आहे आणि त्यात चैतन्य आहे तोपर्यंत तुम्ही परमेश्वराचे नामस्मरण करावे.

ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਚਲਸੀ ਹਰਿ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥
परमेश्वराचे नाव तुम्हाला तुमच्या जीवन प्रवासात मदत करेल आणि शेवटच्या काळातही तुम्हाला संकटांपासून वाचवेल.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ॥
ज्यांच्या हृदयात परमेश्वर येऊन वास करतो त्यांच्यासाठी मी माझे जीवन समर्पित करतो.

ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥
दुःखांचा नाश करणाऱ्या परमेश्वराच्या नामाचा जे विचार करत नाहीत ते शेवटच्या क्षणी पश्चाताप करून निघून जातात.

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥
हे भक्त नानक ! ज्यांच्या कृतीत परमेश्वराने नामस्मरण आधीच लिहिले आहे, त्यांनी परमेश्वराचे नामस्मरण करावे. ॥३॥

ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वरावर प्रेम कर.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भाग्यवान मनुष्यालाच गुरू मिळतो आणि गुरूंच्या उपदेशाने मनुष्य अस्तित्त्वाचा सागर पार करतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥
परमेश्वर स्वतःला त्याच्या निर्मितीमध्ये प्रकट करतो, तो स्वतः जीवन देतो आणि परत घेतो.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥
(त्यांच्या मागील जन्माच्या आधारे) परमेश्वर स्वतः लोकांना भ्रमापासून दूर नेतो आणि स्वतःच त्यांना नीतिमान जीवन जगण्यासाठी बुद्धी प्रदान करतो.

ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹੈ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥
गुरूंच्या अनुयायांची मने आध्यात्मिकदृष्ट्या प्रबुद्ध आहेत; परंतु असे व्यक्ती दुर्मिळ आहेत.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੇ ॥
गुरूंच्या शिकवणुकीद्वारे ज्यांना परमेश्वराची जाणीव झाली आहे त्यांना मी माझे जीवन समर्पित करतो.

ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੁਠੜਾ ਹੇ ॥੪॥
श्री नानकांच्या मनात परमेश्वर येऊन स्थायिक झाला आहे आणि माझे हृदय कमळाच्या फुलासारखे प्रसन्न झाले आहे. ॥४॥

ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕਰੇ ॥
हे माझ्या मना! तुम्ही नेहमी परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਜਿੰਦੂ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਪਰਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या मना! तू पळून जा आणि परमेश्वराच्या रूपाने गुरूंचा आश्रय घे आणि तुझ्या सर्व पाप-दु:खापासून मुक्त हो. ॥१॥ रहाउ॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਤੁ ਭਤਿ ॥
जेव्हा परमेश्वर प्रत्येक हृदयात राहतो (परंतु दृश्यमान नाही); तर मग मनुष्य त्याला कसा शोधू शकतो (त्याची जाणीव)?

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ॥
परिपूर्ण गुरूच्या शिकवणींचे पालन करून आणि त्यांचे पालन करून परमेश्वर जागरूक मनामध्ये राहतो.

ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ॥
परमेश्वराचे नाम हेच माझे एकमेव आश्रय आणि निर्वाह आहे आणि परमेश्वराचे नामस्मरण भक्तीभावाने केल्याने मला सर्वोच्च आध्यात्मिक स्थिती आणि विवेकबुद्धी प्राप्त होते.

ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਜਤਿ ਪਤਿ ॥
फक्त परमेश्वराच्या नावावर माझा विश्वास आहे. परमेश्वराचे नामच माझे सामाजिक स्थिती आणि सन्मान आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਿ ॥੫॥
हे भक्त नानक ! ज्याने प्रेमाने परमेश्वराच्या नामाची आराधना केली आहे, तो सदैव परमेश्वराच्या प्रेमाने परिपूर्ण राहतो आणि त्याच्या नामावर प्रेम करतो. ॥५॥

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿ ॥
हे बंधूंनो! त्या शाश्वत परमेश्वराचे नेहमी प्रेमाने ध्यान करा.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ਸਭ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संपूर्ण सृष्टीची उत्पत्ती परमेश्वरापासून झाली आहे आणि गुरूंच्या उपदेशानेच याची जाणीव होऊ शकते. ॥१॥ रहाउ॥

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥
ज्यांच्या नशिबात गुरू-प्राप्तीचे सुख लिहिले आहे, ते गुरूंना भेटतात.

ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! जे गुरूंकडे भक्तीभावाने येतात, गुरू त्यांच्या हृदयात परमेश्वराचे नाम प्रकाशित करतात.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਜਿਨ ਵਖਰੁ ਲਦਿਅੜਾ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥
परमेश्वराच्या नामाचा व्यापार करणारे लोक आणि परमेश्वराच्या नामाची संपत्ती गोळा करण्याचे लोक, हे दोघेही धन्य आहेत.

ਗੁਰਮੁਖਾ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ॥
गुरुमुख लोक म्हणजेच गुरूंचे अनुसरण करणारे लोक परमेश्वराच्या नामाशी संबंधित असतात आणि परमेश्वराच्या सान्निध्यात त्यांचा सन्मान होतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨਾ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੬॥
हे नानक! ज्यांच्यावर स्वतः गुणांच्या भांडार असलेला परमेश्वर प्रसन्न होतो त्यांनाच गुरू मिळतात. ॥६॥

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥
हे बंधूंनो! प्रत्येक श्वास आणि अन्न खातांना, प्रत्येक क्षणी परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥
ज्यांनी परमेश्वराच्या नामाला आपल्या जीवनप्रवासाची शिदोरी (संपत्ती) केली आहे, तेच गुरूंचे अनुयायी परमेश्वराच्या प्रेमाने भरलेले असतात. ॥१॥ रहाउ ॥१॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एक आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਿਰੀਰਾਗ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ॥
सिरिराग की वार महला ४ श्लोकांसह (महाकाव्य)

ਸਲੋਕ ਮः ੩ ॥
श्लोक महला ३ ॥

ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
रागांपैकी श्री राग हा सर्वोत्तम राग तेव्हाच असतो जेव्हा त्याद्वारे प्राण्यामध्ये सत्य आणि परमेश्वराविषयी प्रेम निर्माण होते.

ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥
खरा परमेश्वर सदैव मनात वास करतो आणि जीवाची बुद्धी अनंत परमेश्वरात स्थिर असते.

ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
गुरूच्या शब्दावर विचार करून मौल्यवान नाम प्राप्त होते.

ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚਾ ਸਰੀਰ ਅਕਾਰੁ ॥
परमेश्वराच्या नामस्मरणाने मन आणि शरीर शुद्ध केले होते आणि मानवी जीवन सार्थक होते.

ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੧॥
हे नानक ! जे गुरूच्या शिकवणींचे पालन करतात त्यांचे जीवन सदासर्वकाळ सत्य राहते. ॥१॥

ਮः ੩ ॥
महला ३ ॥

ਹੋਰੁ ਬਿਰਹਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
जोपर्यंत एखाद्याने परमेश्वरावर प्रेम केले नाही तोपर्यंत इतर सर्व प्रकारचे प्रेम क्षणिक असते.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥
मायाने मोहित केल्यामुळे या मनाला परमेश्वराची जाणीव होऊ शकत नाही.

ਸਹ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਅੰਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇਇ ॥
पती-परमेश्वराच्या अनुभवाशिवाय (दर्शन) प्रेम उत्पन्न होत नाही. म्हणून, ज्ञान नसलेला आध्यात्मिकदृष्ट्या अंध मनुष्य काय करू शकतो?

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਅਖੀ ਲੀਤੀਆ ਸੋਈ ਸਚਾ ਦੇਇ ॥੨॥
हे नानक! ज्या परमेश्वराने मनुष्याला आंधळा आध्यात्मिक आंधळे केले आहे तो एकटाच आध्यात्मिक डोळ्यांना परत करू शकतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਇਕੋ ਕਰਤਾ ਇਕੁ ਇਕੋ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ॥
फक्त एकच परमेश्वर सर्व सजीवांचा निर्माता आणि संस्थापक आहे.

ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦਾ ਹੈ ਅਮਰੁ ਇਕੋ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥
केवळ त्या निर्माणकर्त्याची आज्ञा विश्वावर नियंत्रण ठेवते. म्हणून त्या परमेश्वराला आपल्या हृदयात ठेवा.

ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਡਰੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ॥
परमेश्वराशिवाय इतर कोणीही (सर्वोच्च शक्ती) नाही. म्हणूनच आपल्या मनातून इतर कोणतेही भय, शंका आणि भ्रम काढून टाका.

ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਰਖੈ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ॥
फक्त त्या परमेश्वराची स्तुती करा, जो तुमच्या घराबाहेर आणि आत तुमचे रक्षण करतो.

ਹਰਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥੧॥
ज्याच्यावर परमेश्वर दया करतो, तो प्रेमळ भक्तीने त्याला स्मरण करून भीतीच्या कठीण जागतिक महासागर पार करतो. ॥१॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥
सर्व भेटवस्तू आपल्या स्वामीने (परमेश्वर) दिली आहेत, कोणीही त्याच्याशी वाद घालू शकत नाही.

ਇਕ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥
काही प्राणी जागृत असतानाही परमेश्वराने दिलेल्या भेटवस्तूपासून वंचित राहतात आणि अनेक जीवांना तो झोपेतून उठवून भेटवस्तू प्रदान करतो.॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸਾਦਿਕਾ ਸਬਰੁ ਤੋਸਾ ਮਲਾਇਕਾਂ ॥
विश्वास, समाधान आणि सहिष्णुता ही सद्पुरूषाच्या तरतुदी आहेत.

ਦੀਦਾਰੁ ਪੂਰੇ ਪਾਇਸਾ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਖਾਇਕਾ ॥੨॥
गुरूचे अनुयायी परमेश्वराला ओळखतात; परंतु दोषींना परमेश्वराच्या दरबारात स्थान मिळत नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਭ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈ ॥
हे परमेश्वरा ! तुम्ही हे जग निर्माण केले आहे आणि तुम्हीच जगाला वेगवेगळ्या कामात गुंतवून ठेवले आहे.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥
तुझे वैभव पाहून तुलाच आनंद होतो.

ਹਰਿ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਈ ॥
हे परमेश्वरा ! तूच खरा आणि शाश्वत स्वामी आहेस, तुझ्याशिवाय दुसरे काही नाही.देवा, तुझ्यापलीकडे काहीही नाही.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭਨੀ ਹੀ ਥਾਈ ॥
हे परमेश्वरा ! तू स्वतः सर्वव्यापी आहेस.

ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੨॥
हे संतजनहो ! वाईटापासून तुमचे रक्षण करणाऱ्या परमेश्वराची तुम्ही पूजा करा. ॥२॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਫਕੜ ਜਾਤੀ ਫਕੜੁ ਨਾਉ ॥
सामाजिक प्रतिष्ठा आणि वैयक्तिक नावाचा अभिमान व्यर्थ आहे,

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਇਕਾ ਛਾਉ ॥
कारण सर्व मानव एकाच परमेश्वराच्या संरक्षणाखाली आहेत.

ਆਪਹੁ ਜੇ ਕੋ ਭਲਾ ਕਹਾਏ ॥
हे नानक! मनुष्य स्वतःला महान म्हणतो तर तो महान होत नाही

ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਪੈ ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਏ ॥੧॥
त्यामुळे परमेश्वराच्या दरबारात त्याचा सन्मान स्वीकारला गेला तरच तो महान व्यक्ती म्हणून ओळखला जाईल. ॥१॥

ਮਃ ੨ ॥
महला २॥

ਜਿਸੁ ਪਿਆਰੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਰਿ ਚਲੀਐ ॥
मनुष्याने आपला सर्व अहंकार त्यागून ज्या प्रेयसीशी (परमेश्वर) तो प्रेमाने जोडला आहे त्याच्याबरोबर प्रेमाने राहावे.

ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜੀਵਣਾ ॥੨॥
त्या प्रेयसीशिवाय (परमेश्वर) या जगात जगणे हा शाप आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਐ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਦੀਵੇ ॥
हे परमेश्वरा ! तूच ही पृथ्वी निर्माण केली आहेस आणि चंद्र आणि सूर्य हे दोन विश्वाला प्रकाश देणारे दिवे बनवले आहेत.

ਦਸ ਚਾਰਿ ਹਟ ਤੁਧੁ ਸਾਜਿਆ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰੀਵੇ ॥
या ब्रह्मांडात तुम्ही चौदा विश्व निर्माण केले आहेत, जिथे व्यक्तीच्या कर्मांचा व्यापार होतो.

ਇਕਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਦੇਇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥੀਵੇ ॥
जे गुरूचे अनुयायी पुण्यवान होऊन सत्कर्म करतात, त्यांना परमेश्वर मोक्षरूपाने वरदान देतात.

ਤਿਨ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ॥
जे सत्यनामरूपी अमृत पितात त्यांना मृत्यूची भीती त्रास देत नाही.

ਓਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛੁਟੀਵੇ ॥੩॥
जे व्यक्ती परमेश्वरावर प्रेम करतात ते स्वतः मुक्त होतात आणि सोबतच त्यांच्या कुटुंबाचाही उद्धार होतो आणि जे त्यांनी सांगितलेल्या मार्गावर चालतात त्यांचाही उद्धार होतो. ॥३॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥
विश्व निर्माण केल्यानंतर, निर्माणकर्ता स्वतः त्यात निवास करतो.

ਵਖਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ਸੁ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ॥
जो मनुष्य मानवी जन्माच्या उद्देशाचा विचार करतो तो परमेश्वराचा खरा भक्त असतो.

ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥
सूर्य, चंद्र, ऋतू आणि वेगवेगळ्या प्रकारच्या प्रजातींच्या स्वरूपात परमेश्वर निसर्गात विराजमान आहे, परंतु त्याचे मूल्यांकन आपण करू शकत नाही.

ਜਾ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
जरी त्याचे मूल्य ज्ञात असले तरीही मनुष्य त्याचे वर्णन करू शकत नाही.

ਸਰੈ ਸਰੀਅਤਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕੈਸੇ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥
जे मनुष्य केवळ धार्मिक नियम आणि विधी मानतात,त्याला निर्माणकर्त्याची जाणीव होता दुर्गुणांपासून मुक्ती कशी मिळू शकते?

ਸਿਦਕੁ ਕਰਿ ਸਿਜਦਾ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਖਸੂਦੁ ॥
हे माझ्या बंधू! प्रार्थनेत परमेश्वरावर खरी श्रद्धा ठेवून नतमस्तक व्हा आणि त्याचे नामस्मरण करण्यासाठी मन एकाग्र करा.

ਜਿਹ ਧਿਰਿ ਦੇਖਾ ਤਿਹ ਧਿਰਿ ਮਉਜੂਦੁ ॥੧॥
तरच तुम्ही म्हणू शकता, 'जिथे मी पाहतो तिथे मला परमेश्वर दिसतो." ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३ ॥

ਗੁਰ ਸਭਾ ਏਵ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਨੇੜੈ ਨਾ ਦੂਰਿ ॥
गुरूच्या सहवासाचा खरा फायदा शारीरिकदृष्ट्या त्याच्या जवळ किंवा दूर राहून मिळवता येत नाही.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥
हे नानक! जर तुमचे मन गुरूच्या उपस्थितीत राहिले तर तुम्ही सद्गुरूला भेटू शकाल. (गुरूंना भेटण्याचा लाभ केवळ त्याच्या शब्दाचे पालन करूनच प्राप्त होतो.) ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਪਤ ਦੀਪ ਸਪਤ ਸਾਗਰਾ ਨਵ ਖੰਡ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਦਸ ਅਸਟ ਪੁਰਾਣਾ ॥
विश्वात सात बेटे, सात महासागर, नऊ खंड, चार वेद आणि अठरा पुराणे आहेत.

ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਭਾਣਾ ॥
हे परमेश्वरा! तुम्ही या सर्वांमध्ये उपस्थित आहात आणि सर्वांचे प्रिय आहात.

ਸਭਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਵਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹਰਿ ਸਾਰਗ ਪਾਣਾ ॥
हे विश्वाच्या स्वामी! सर्व लोक सदैव तुमचे नामस्मरण करतात.

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥
जे गुरूंचे अनुयायी परमेश्वराची उपासना करतात आणि गुरूंच्या शिकवणुकीचे पालन करतात त्यांच्यासाठी मी स्वतःला समर्पित करतो.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥੪॥
हे परमेश्वरा! जगाचे हे अद्भुत नाटक रचून तुम्ही स्वतःच सर्व गोष्टींमध्ये उपस्थित होत आहात. ॥४॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३ ॥

ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਕਿਆ ਸਦਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹੀ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ॥
पेन आणि शाई मागवायची काय गरज? त्या परमेश्वराचे नाव हृदयात लिहा.

ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤੂਟਸਿ ਨੇਹੁ ॥
परमेश्वराचे नाव आपल्या अंत:करणात लिहिल्याने, आपण नेहमी परमेश्वराच्या प्रेमात लीन राहाल आणि त्याच्यापासून कधीही विभक्त होणार नाही.

ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਜਾਇਸੀ ਲਿਖਿਆ ਭੀ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ॥
पेन आणि शाई वापरून कागदावर लिहिलेले नाव नष्ट होईल.

ਨਾਨਕ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇਸੀ ਜੋ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਸਚੈ ਪਾਇ ॥੧॥
हे नानक! जे प्रेम परमेश्वराने व्यक्तीच्या नशिबात पहिल्यापासून लिहिले आहे, ते प्रेम कधीच पुसता येत नाही.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महला ३ ॥

ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਵਿਉਪਾਇ ॥
जर आपण यावर काळजीपूर्वक विचार करू शकत असाल तर आपण असा निष्कर्ष काढू शकता की जे काही दृश्यमान आहे, (सांसारिक मालमत्ता आणि नातेवाईक) मृत्यूनंतर आपल्याबरोबर येणार नाहीत.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
सद्‌गुरूंनी आपल्याला हे सत्य दृढपणे शिकवले आहे. यासाठी की आपण सदैव चिरंतन परमेश्वराशी एकरूप होऊन राहावे.

ਨਾਨਕ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥
हे नानक! परमेश्वराने आशीर्वाद दिला तरच आपण परमेश्वराला गुरूंच्या उपदेशाने प्राप्त करू शकतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਭੇਤੁ ॥
हे परमेश्वरा ! तुम्ही आत आणि बाहेर म्हणजेच संपूर्ण सृष्टीत उपस्थित आहात. त्यामुळे हे रहस्य फक्त तुम्हालाच माहीत आहे.

ਜੋ ਕੀਚੈ ਸੋ ਹਰਿ ਜਾਣਦਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚੇਤੁ ॥
हे माझ्या मना! मनुष्य जे काही करतो ते परमेश्वराला ठाऊक आहे, म्हणूनच त्याला नेहमी प्रेम आणि भक्तीने स्मरण कर.

ਸੋ ਡਰੈ ਜਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਾ ਧਰਮੀ ਵਿਗਸੇਤੁ ॥
जो मनुष्य पाप करतो तो भीतीने जगतो, पण जो धर्म करतो तो सदैव सुखी राहतो.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਆਪਿ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਤਾ ਡਰੀਐ ਕੇਤੁ ॥
हे परमेश्वरा! तू सत्याचा अवतार आहेस, तुझा न्यायही सत्य आहे. म्हणून, (परमेश्वराच्या आश्रयाला) कशाची भीती बाळगायची?

ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਸਚਿ ਰਲੇਤੁ ॥੫॥
हे नानक! ज्यांनी सत्य (परमेश्वर) ओळखले आहे, ते परमेश्वराच्या त्या खऱ्या रूपात विलीन

होतात. ॥५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३ ॥

ਕਲਮ ਜਲਉ ਸਣੁ ਮਸਵਾਣੀਐ ਕਾਗਦੁ ਭੀ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥
शाईसह पेन जळू शकतो, ज्या कागदावर लिहिले आहे तो जळू शकतो,

ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਜਲਿ ਬਲਉ ਜਿਨਿ ਲਿਖਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥
स्वतः लेखक, ज्याने द्वैत (भ्रम) प्रेमाबद्दल लिहिले आहे, ते देखील मरणास बळी पडू शकतात.

ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੧॥
हे नानक! मनुष्य त्याच्या पूर्वजन्मातील कर्माच्या फळाप्रमाणेच त्या क्रिया करतो. दुसरे काहीही केले जाऊ शकत नाही. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महला ३ ॥

ਹੋਰੁ ਕੂੜੁ ਪੜਣਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਣਾ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥
परमेश्वराच्या नावावरील प्रेमाशिवाय इतर काहीही वाचणे आणि बोलणे हे खोटे आणि निरुपयोगी आहे. हे मायेच्या प्रेमाशिवाय दुसरे काही नाही.

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नामाशिवाय काहीही स्थिर राहू शकत नाही. या व्यतिरिक्त, लोक इतर अभ्यास करून-करून दुःखी होतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ॥
परमेश्वराचा महिमा मोठा आहे आणि परमेश्वराची उपासना करणे ही सजीवासाठी सर्वोत्तम कार्य आहे.

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਨਿਆਉ ਹੈ ਧਰਮ ਕਾ ॥
होय, महान परमेश्वराचा गौरव आहे, कारण त्याचा न्याय नीतिमत्त्वावर आधारित आहे.

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਫਲੁ ਹੈ ਜੀਅ ਕਾ ॥
परमेश्वराचा महिमा महान आहे, परमेश्वराच्या गौरवाची स्तुती करणे हे सर्वोत्तम कर्म आहे, कारण हेच मानवी जीवनाचे प्रतिफळ आणि उद्दिष्ट आहे.

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਨ ਸੁਣਈ ਕਹਿਆ ਚੁਗਲ ਕਾ ॥
परमेश्वराचा गौरव महान आहे, कारण तो निंदकांचे शब्द ऐकत नाही.

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਅਪੁਛਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਕਾ ॥੬॥
परमेश्वराचा गौरव महान आहे, कारण तो न मागताही सर्वांच्या इच्छा पूर्ण करतो. ॥६॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३ ॥

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਸਭ ਮੁਈ ਸੰਪਉ ਕਿਸੈ ਨ ਨਾਲਿ ॥
संपूर्ण जग त्यांच्या सांसारिक मालमत्तेच्या अहंकाराने गुंतवून घेतले आहे, परंतु ही सांसारिक संपत्ती मृत्यूनंतर कोणाबरोबर जाणार नाही.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਜੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥
मायाप्रेमामुळे, ते सर्व दुःख सहन करतात आणि मृत्यूच्या भीतीपोटी व्याकुळ राहतात.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥
हे नानक! गुरूच्या अनुयायांचे त्यांनी परमेश्वराचे नाम हृदयात धारण केल्यामुळे आध्यात्मिक अध:पतनापासून रक्षण होते. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १ ॥

ਗਲੀ ਅਸੀ ਚੰਗੀਆ ਆਚਾਰੀ ਬੁਰੀਆਹ ॥
आपण आपल्या बोलण्यातून चांगले विचार व्यक्त करतो पण त्यांना आपल्या आचरणात आणत नाही.

ਮਨਹੁ ਕੁਸੁਧਾ ਕਾਲੀਆ ਬਾਹਰਿ ਚਿਟਵੀਆਹ ॥
आमची मने अशुद्ध आणि वाईट आहेत, परंतु बाहेरून आपण शुद्ध दिसतो.

ਰੀਸਾ ਕਰਿਹ ਤਿਨਾੜੀਆ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਖੜੀਆਹ ॥
जे नेहमी परमेश्वराची आज्ञा स्वीकारण्यास तयार असतात त्यांचे आपण अनुकरण करतो.

ਨਾਲਿ ਖਸਮੈ ਰਤੀਆ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖਿ ਰਲੀਆਹ ॥
जे जीव आपल्या पती-परमेश्वराच्या प्रेमाने भरलेले असतात, त्यांना परमेश्वराच्या प्रेमाचा आध्यात्मिक आनंद प्राप्त होतो.

ਹੋਦੈ ਤਾਣਿ ਨਿਤਾਣੀਆ ਰਹਹਿ ਨਿਮਾਨਣੀਆਹ ॥
ते शक्तिशाली असले तरी ते नेहमी इतरांशी नम्रपणे आणि प्रेमाने वागतात.

ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਜੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਹ ॥੨॥
हे नानक! त्या मुक्त जिवांशी म्हणजेच गुरूच्या अनुयायांशी सहवास ठेवला तरच आपले जीवन सफल होऊ शकते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਲੁ ਮੀਨਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਜਾਲੁ ॥
हे जगाच्या स्वामी ! हे जग एका अथांग समुद्रासारखे आहे ज्यात तुम्ही स्वतःच पाणी आहात,

तुम्ही स्वतः पाण्यात राहणारे मासे (प्राणी) आहात आणि तुम्ही स्वतःच माशांना अडकवणारे जाळे आहात.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇਦਾ ਆਪੇ ਵਿਚਿ ਸੇਬਾਲੁ ॥
तुम्ही स्वतः कोळी बनून मासे पकडण्यासाठी ऐहिक आकर्षणाचे जाळे फेकता आणि तुम्हीच आमिष (सांसारिक संपत्ती) आहात ज्यामध्ये मासे (माणूस) अडकून राहतात.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਸੈ ਹਥਾ ਵਿਚਿ ਗੁਲਾਲੁ ॥
हे परमेश्वरा! तुम्ही स्वतः मायेच्या धुळीने अप्रभावित राहता, जसे सुंदर कमळ ज्या चिखलात उगवते त्यापासून अप्रभावित राहते.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਇਕ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਕਰਿ ਖਿਆਲੁ ॥
हे परमेश्वरा! जे जीव क्षणभरही तुझा विचार करतात, त्यांना तूच जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त करतोस.

ਹਰਿ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੭॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या आज्ञेपलीकडे काहीही नाही, म्हणून आपण सर्व जग व्यापले आहे याची जाणीव आम्हाला केवळ गुरूच्या शब्दांद्वारेच होते आणि तुमच्या दर्शनाचा आनंद प्राप्त होतो. ॥७॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਰੋਵੈ ॥
जी जीवरूपी-स्त्री परमेश्वराच्या आज्ञेचे पालन करत नाही, ती स्त्री नेहमी दुःखी असते.

ਅੰਦਰਿ ਧੋਖਾ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥
तिचे मन व्यथित आहे, म्हणून ती सुखाच्या गाढ झोपेत (मन:शांतीने) झोपत नाही.

ਜੇ ਧਨ ਖਸਮੈ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਭਾ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ॥
जर जीवरूपी-स्त्री आपल्या पती-परमेश्वराच्या इच्छेचे पालन करते, म्हणून ती तिच्या परमेश्वराच्या सान्निध्यात राहते आणि तिला या जगात आणि त्या जगात मान मिळतो.

ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥
हे नानक! परमेश्वराच्या कृपेनेच परमेश्वरप्राप्तीचे हे ज्ञान त्याला प्राप्त होते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥
गुरूच्या कृपेने तो सत्यात विलीन होतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महला ३॥

ਮਨਮੁਖ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭਾ ਦੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ॥
हे स्वार्थी मानव! मायेचा रंग (क्षणिक सांसारिक आकर्षणे) फुलासारखा सुंदर आहे. क्षणभंगुर ऐहिक आकर्षणांनी दिशाभूल करू नका.

ਇਸ ਕਾ ਰੰਗੁ ਦਿਨ ਥੋੜਿਆ ਛੋਛਾ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲੁ ॥
हे सांसारिक आकर्षणे अल्पायुषी आणि केशर रंगाप्रमाणे काही काळासाठी आहेत.

ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥
द्वैतात बुडलेले, मूर्ख, आध्यात्मिकदृष्ट्या आंधळे आणि अज्ञानी लोक त्यांचे जीवन वाया घालवतात.

ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇ ਪਇ ਪਚਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥
मृत्यूनंतर, ते विष्ठेमध्ये कीटक बनतात, जे पुन्हा पुन्हा जन्म घेतात आणि विष्ठेत जळत राहतात.

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਰੰਗੁਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
हे नानक! गुरूच्या उपदेशानुसार जे सुखी अवस्थेत राहतात, ते परमेश्वराच्या नामस्मरणात मग्न राहतात आणि सदैव आनंदात राहतात.

ਭਗਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥
त्यांची परमेश्वराप्रती असलेली भक्ती आणि प्रेम कधीच नष्ट होत नाही आणि ते सुखी अवस्थेत मग्न राहतात.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਸਭ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿਆ ॥
हे परमेश्वरा ! संपूर्ण सृष्टी तूच निर्माण केली आहेस आणि तूच अन्न पुरवून सर्वांची काळजी घेतोस.

ਇਕਿ ਵਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਵਦੇ ਮੁਹਹੁ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤਿਨੀ ਢਾਹਿਆ ॥
काहीजण खोटे बोलून आणि इतरांची फसवणूक करून स्वतःला टिकवून ठेवतात.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਓਤੈ ਕੰਮਿ ਓਇ ਲਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा ! ते तुमच्या इच्छेनुसार कार्य करतात, कारण (त्यांच्या पूर्वजन्मीच्या कर्मानुसार) तुम्ही त्यांना अशा कृती नियुक्त केल्या आहेत ज्यात खोटेपणा आणि फसवणूक समाविष्ट आहे.

ਇਕਨਾ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਓਨੁ ਤਿਨਾ ਅਤੁਟ ਭੰਡਾਰ ਦੇਵਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! तू अनेक जीवांना सत्याचे ज्ञान (धार्मिक जीवनाविषयी) दिले आहे आणि त्यांना समाधानाचा अक्षय खजिना दिला आहे.

ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਖਾਹਿ ਤਿਨਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਅਚੇਤਾ ਹਥ ਤਡਾਇਆ ॥੮॥
जे व्यक्ती परमेश्वराचे स्मरण करून प्राप्त वस्तूंचे सेवन करतात, त्यांचे जीवन सुखी होते; पण परमेश्वराचा त्याग करणारे नेहमी असंतुष्ट राहतात आणि याचना करत राहतात. ॥८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३ ॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥
भ्रम आणि आसक्तीमुळे पंडित वेदांचे विपुल वाचन करून पाठ करतात.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਮੂਰਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥
जो द्वंद्वाच्या प्रेमासाठी परमेश्वराला सोडून देतो. अशा स्वार्थी व्यक्तीला शिक्षा मिळते.

ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ਤਿਸੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਚੇਤੈ ਜੋ ਦੇਂਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥
ज्या परमेश्वराने माणसाला जीवन आणि शरीर दिले आहे, अशा माणसाला बहुधा त्या परमेश्वराचे स्मरण होत नाही, जो सर्वांना अन्न देऊन त्यांची काळजी घेतो.

ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਗਲਹੁ ਨ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
तो नेहमीच मृत्यूची भीती बाळगतो आणि जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात राहतो.

ਮਨਮੁਖਿ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਅੰਧੁਲੇ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥
अध्यात्मिकदृष्ट्या अज्ञानी स्वार्थी व्यक्ती (धार्मिक जीवनाबद्दल) काहीही समजत नाही आणि त्याच्या पूर्वजन्माच्या कर्मानुसार त्याच्यासाठी जे पूर्वनियोजित आहे तेच करतो.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

सुदैवाने जेव्हा एखाद्याला आनंद देणारे सद्‌गुरू भेटतात तेव्हा त्या व्यक्तीच्या हृदयात परमेश्वराचे नाम वास करू लागते.

ਸੁਖੁ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖੁ ਪੈਨਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥

अशी व्यक्ती खऱ्या आनंदाचा उपभोग घेते आणि त्या व्यक्तीचे संपूर्ण सुखात व्यतीत होते.

ਨਾਨਕ ਸੋ ਨਾਉ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੧॥

हे नानक! परमेश्वराचे नाम मनापासून विसरू नकोस, ज्यामुळे सत्याच्या (परमेश्वराच्या) दरबारात तुला प्रतिष्ठा मिळते. ॥१॥

Page 86

ਮਃ ੩ ॥
महला ३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥
ज्याने सद्गुरूंच्या शिकवणुकीचे पालन केले आहे त्याने शांती प्राप्त केली आहे आणि परमेश्वर गुणांचा खजिना आहे याची जाणीव झाली आहे.

ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥
गुरूंच्या शिकवणींद्वारे तो स्वतःला ओळखतो आणि त्याच्यामध्ये परमेश्वराच्या नामाचा दैवी प्रकाश चमकला.

ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਪਾਸਿ ॥
जे प्रेमाने परमेश्वराचे नामस्मरण करतात त्यांना परमेश्वराच्या दरबारात मोठे वैभव प्राप्त होते.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥
हा जीव आणि शरीर परमेश्वराने दिलेली देणगी आहे असे त्या जीवाचा विश्वास आहे, म्हणून तो नेहमी परमेश्वराची स्तुती करतो आणि त्याच्या कृपेसाठी प्रार्थना करतो.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥
तो गुरूंच्या शब्दांतून शाश्वत परमेश्वराची स्तुती करतो आणि नेहमी आध्यात्मिक आनंदात लीन असतो.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸੁ ॥
त्यासाठी परमेश्वराची खरी उपासना, जप, तप, संयम यातून परमेश्वराची स्थापना मनात करावी लागते. त्यांच्याशिवाय मानवी जीवन शापित आहे.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥
गुरूंच्या शिकवणींचे पालन करून नाम प्राप्त होते.स्वार्थी व्यक्ती भावनिक संलग्नकांमध्ये आपले मानवी जीवन वाया घालवतो.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ॥੨॥
हे जगाच्या स्वामी ! तुला आवडेल तसे माझे रक्षण कर, नानक तुझा सेवक आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਸੁ ਦਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਰਾਸਿ ॥
हे परमेश्वरा ! संपूर्ण सृष्टी ही तुझी निर्मिती आहे. तुम्ही त्याचे मालक आहात आणि तुम्ही त्याचे पालनकर्ते आहात.

ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗਦੇ ਨਿਤ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥
दिवसेंदिवस तुम्हाला प्रार्थना करून प्रत्येकजण तुमच्याकडे विनवणी करतो.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਇਕਨਾ ਦੂਰਿ ਹੈ ਪਾਸਿ ॥
हे परमेश्वरा ! ज्याला तुम्ही देता त्याला सर्व काही मिळते. बऱ्याच सजीवांसाठी, तुम्ही त्यांच्यापासून खूप दूर राहता असे वाटते तर बऱ्याच लोकांना तुम्हाला त्यांच्या जवळ राहतात असे वाटते.

ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥
तुमच्याशिवाय आमच्याकडे असे कोणीही नाही ज्याच्याकडे आम्ही काही मागू शकतो, हवे तर कोणीही आपल्या मनात विचार करून पाहू शकतो.

ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਦੇ ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਗਾਸਿ ॥੯॥
हे परमेश्वरा ! जरी सर्वजण तुझी स्तुती करत असले तरी, तू फक्त त्या सजीवांनाच ओळखतोस आणि त्यांचा आदर करतो जे गुरूंच्या शिकवणीचे पालन करतात. ॥९॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਪੰਡਿਤੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਉਚਾ ਕੂਕਦਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥
संपत्तीच्या प्रेमाने प्रेरित झालेले पंडित वारंवार मोठ्याने शास्त्राचे पठण करतात (परमेश्वराच्या प्रेमासाठी किंवा श्रोत्यांच्या आध्यात्मिक उन्नतीसाठी नाही).

ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਈ ਮਨਿ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥
जो आपल्या हृदयात असलेल्या परमेश्वराला ओळखत नाही, तो मूर्ख आणि अज्ञानी आहे.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜਗਤੁ ਪਰਬੋਧਦਾ ਨਾ ਬੂਝੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥
तो द्वैताच्या प्रेमाने जगाला उपदेश करतो, परंतु तो स्वतः: दैवी ज्ञान समजत नाही.

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥
तो निरूपयोगी आपले जीवन वाया घालवतो आणि जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रांत अडकतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महला ३॥

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਬੂਝਹੁ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥
हे बंधू! याचा विचार करा आणि समजून घ्या की ज्यांनी सद्‌गुरूंच्या शिकवणीचे पालन केले त्यांना परमेश्वराचे नाम प्राप्त झाले.

ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਚੂਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥
त्यांच्या मनात सुख आणि शांती सदैव वास करते आणि त्यांचे दु:ख, विलाप आणि तक्रारी नष्ट होतात.

ਆਪੈ ਨੋ ਆਪੁ ਖਾਇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥
त्यांच्या मनातील अहंकाराचा नाश होऊन त्यांचे मन पवित्र होते. ही समज गुरूच्या शब्दाचे पालन करून प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥
हे नानक! जे गुरूच्या शब्दाने प्रेरित झाले आहेत त्यांना दुर्गुणांपासून मुक्त केले जाते, (कारण) ते परमेश्वराच्या प्रेमात एकरूप होतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥
परमेश्वराच्या नामाचे ध्यान करणे सर्वांसाठी फलदायी आहे, परंतु गुरूंच्या शिकवणुकीचे पालन केल्यावरच परमेश्वराची मान्यता प्राप्त होते.

ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
ती व्यक्ती, ज्यांच्याशी परमेश्वर प्रसन्न आहे, ती व्यक्तीच गुरूशी भेटते आणि केवळती व्यक्तीच परमेश्वराचे नामस्मरण करते.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ ॥
गुरूच्या शब्दाद्वारे आपल्याला परमेश्वराची जाणीव होते आणि परमेश्वर आपल्याला दुर्गुणांच्या ऐहिक महासागर ओलांडण्यास मदत करतो.

ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪੁਛਹੁ ਵੇਦਾ ਜਾਇ ॥
हट्टी मनाच्या माध्यमातून कोणालाही परमेश्वराची जाणीव होत नाही; हवे असेल तर जा आणि यासंबंधी वेद आणि धर्मग्रंथांचे पठण करा.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਲਏ ਹਰਿ ਲਾਇ ॥੧੦॥
हे नानक! तोच व्यक्ती परमेश्वराची उपासना करतो, ज्याला परमेश्वर स्वतः आपल्या गुरूद्वारे

सेवेत घेतात. ॥१०॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਰਾ ਵਰੀਆਮੁ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਦੁਸਟੁ ਅਹੰਕਰਣੁ ਮਾਰਿਆ ॥
हे नानक! फक्त ती व्यक्ती एक शूर आणि महान योद्धा आहे, ज्याने आपल्या अंतरंगातून दुष्ट अहंकार नष्ट केला आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥
गुरूच्या अनुयायांनी परमेश्वराच्या नावाचे कौतुक करून आपल्या जीवनाचा उद्धार केला आहे.

ਆਪਿ ਹੋਆ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥
कायमचे ते दुर्गुणांपासून मुक्त झाले आहेत आणि त्याचे संपूर्ण कुटुंब देखील दुर्गुणांपासून मुक्त झाले आहे.

ਸੋਹਨਿ ਸਚਿ ਦੁਆਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿਆ ॥
परमेश्वराच्या नामाचे प्रेमी परमेश्वराच्या दरबारात सुंदर आणि सन्माननीय दिसतात.

ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਰਣੁ ਵਿਗਾੜਿਆ ॥
स्वार्थी माणसे आयुष्यभर अहंकारी राहतात आणि मरणाला वेदनादायक बनवतात आणि मरणाला क्षुद्र मानतात.

ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵਿਚਾਰਿਆ ॥
परमेश्वराच्या इच्छेनुसार सर्व काही घडते; असहाय्य व्यक्ती काय करू शकतात?

ਆਪਹੁ ਦੂਜੈ ਲਗਿ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥
स्वार्थी माणसे मायेच्या प्रेमात पडून स्वतः परमेश्वराला विसरतात.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥੧॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नामाचे स्मरण न करणाऱ्या व्यक्तींच्या जीवनात दुःख येतात आणि सुख त्यांना विसरते. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महला ३॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਤਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
ज्यांच्यामध्ये सद्‌गुरूंनी परमेश्वराच्या नामाची स्थापना केली आहे; त्याच्या मनातील संभ्रम दूर होतो.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
ते परमेश्वराच्या नामाचा जप करून परमेश्वराची स्तुती-गुणगान करतात;परमेश्वराने त्यांच्या हृदयात प्रकाश टाकून त्यांना भक्तीचा मार्ग दाखविला आहे.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥
ते आपल्या अहंकाराचा नाश करून परमेश्वरावर प्रेम निर्माण करतात आणि परमेश्वराचे नाम आपल्या हृदयात स्थापित करतात.

ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥
मृत्यूची भीतीही त्यांना स्पर्श करू शकत नाही; गुरूंच्या उपदेशाने ते सत्य-परमेश्वराच्या नामस्मरणात तल्लीन राहतात.

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਲਾਇਆ ॥
सृष्टीनिर्माता सर्वव्यापी आहे, ज्या कोणाबरोबर तो प्रसन्न होतो त्याला आपल्या नामस्मरणात मग्न ठेवतो.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥੨॥
नानक जेव्हा परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहतो तेव्हा त्यांना आध्यात्मिकरित्या जिवंत आणि आनंदी वाटते. परमेश्वराच्या नामाशिवाय त्यांना क्षणार्धात त्यांना त्यांचा मृत्यू झाला आहे असे भासते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜੋ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣ ਸਿਉ ਸੋ ਸਭਨੀ ਦੀਬਾਣੀ ਮਿਲਿਆ ॥
परमेश्वराच्या दरबारात ज्याचा सन्मान होतो तो जगातील सर्व संमेलनात सन्मानित होतो.

ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਸੁਰਖਰੂ ਉਸ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਸਭ ਪਾਪੀ ਤਰਿਆ ॥
तो जिथे जातो तिथे त्याला सन्माननीय म्हणून ओळखले जाते. त्याच्या संगतीत सर्व पापी स्वतःचा उद्धार करतात.

ਓਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਪਰਵਰਿਆ ॥
त्याच्यामध्ये नामाचा अमूल्य ठेवा आहे आणि तो परमेश्वराच्या नामानेच स्वीकारला जातो.

ਨਾਉ ਪੂਜੀਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਨਾਇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭ ਹਿਰਿਆ ॥
एखाद्याने परमेश्वरावर पूर्णपणे विश्वास ठेवला आणि त्याच्या नामाची उपासना केली, तर परमेश्वराच्या नामाच्या माध्यमातून त्याची सर्व पापे धुतली जातात.

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਰਹਿਆ ॥੧੧॥
जे जीव एकाग्र चित्ताने व दृढ चित्ताने परमेश्वराचे नामस्मरण करतात, तेच आध्यात्मिकदृष्ट्या स्थिर होऊन या जगात श्रेष्ठ लोक झाले आहेत. ॥११॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਆਤਮਾ ਦੇਉ ਪੂਜੀਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
गुरूच्या आशीर्वादाने आणि आध्यात्मिक संतुलनाच्या स्थितीत असताना आपण परमेश्वराची उपासना केली पाहिजे, जो आपल्या आत्म्याला ज्ञान देतो.

ਆਤਮੇ ਨੋ ਆਤਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇ ॥
जर व्यक्तीला परमात्मावर विश्वास असेल तर त्याला स्वतःच्या स्वभावामध्ये साक्षात्कार होईल.

ਆਤਮਾ ਅਡੋਲੁ ਨ ਡੋਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥
गुरूच्या मार्गदर्शनाखाली राहून प्रेम आणि शालीनता प्राप्त करणारी व्यक्ती आध्यात्मिकदृष्ट्या स्थिर होते आणि मायेच्या दबावाखाली (सांसारिक मोह) डगमगत नाही.

ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਸਹਜੁ ਨ ਆਵਈ ਲੋਭੁ ਮੈਲੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
गुरूच्या शिकवणीचे पालन केल्याशिवाय आध्यात्मिक संतुलनाची स्थिती निर्माण होत नाही आणि मनातून लोभाचा कलंक निघून जात नाही.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥
परमेश्वराचे नाम क्षणभर मनात वसले तर अडुसष्ठ ठिकाणी तीर्थस्नान केल्याचे फळ मिळते.

ਸਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
जो मनुष्य परमेश्वराच्या प्रेमाने भरलेला असतो तो दुर्गुणांनी कधीच कलंकित होत नाही.

ਧੋਤੀ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥
तीर्थयात्रेच्या अडुसष्ठ पवित्र मंदिरात आंघोळ करूनही दुर्गुणांचा हा घाण धुता येत नाही.

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਸਭੁ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥
स्वार्थी मनुष्य अहंकारातून धार्मिक कार्य करतो आणि तो नेहमी दुःखाचा भार वाहतो.

ਨਾਨਕ ਮੈਲਾ ਊਜਲੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
हे नानक! सद्‌गुरूंच्या उपदेशाचे प्रामाणिकपणे पालन केले तरच अशुद्ध चित्त शुद्ध होते.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਕੁ ਸਮਝਾਈਐ ਕਦਹੁ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥
स्वार्थी माणसाला समजावण्याचा कितीही प्रयत्न केला तरी समजावूनही त्याला काही समजत नाही.

ਮਨਮੁਖੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਇ ॥
जरी आपण प्रयत्न केला तरी ती स्वार्थी व्यक्ती गुरूच्या अनुयायांशी भेटू शकत नाही आणि त्याच्या पूर्वनिर्धारित नशिबामुळे तो ध्येयविरहित भटकत राहतो.

ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਦੁਇ ਰਾਹ ਹੈ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
परमेश्वरावरील प्रेम आणि मायेची आसक्ती हे दोन मार्ग आहेत, मनुष्य कोणते कार्य करतो, म्हणजे तो कोणत्या मार्गाचा अवलंब करतो, हे परमेश्वराच्या इच्छेवर अवलंबून असते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇ ॥
गुरूचे अनुयायी आपल्या सर्व विचारांची गुरूच्या शब्दांच्या निकषावर चाचणी करून आपल्या मनावर नियंत्रण ठेवते.

ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਝਗੜਾ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਥ ਮਨ ਹੀ ਮੰਝਿ ਸਮਾਇ ॥
तो आपल्या मनात वाईट विचारांविरुद्ध लढतो, तो आपल्या मनाचा सल्ला देतो आणि शेवटी या वाईट विचारांना चांगल्या विचारांमध्ये बदलतो.

ਮਨੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਲਹੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥
गुरूच्या शब्दाद्वारे सुशोभित केलेले मन, त्याला जे काही हवे ते प्राप्त करते.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਭੁੰਚੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
गुरूच्या शिकवणींचे पालन करणारा मनुष्य नेहमी परमेश्वराच्या नामाचे अमृत प्राशन करतो.

ਵਿਣੁ ਮਨੈ ਜਿ ਹੋਰੀ ਨਾਲਿ ਲੁਝਣਾ ਜਾਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥
जो स्वतःच्या मनाशिवाय इतर कोणाशी वाद घालतो तो आपले जीवन व्यर्थ घालवतो.

ਮਨਮੁਖੀ ਮਨਹਠਿ ਹਾਰਿਆ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਇ ॥
गर्विष्ठ व्यक्तीच्या हट्टीपणामुळे आणि खोट्या वागण्यामुळे स्वार्थी व्यक्ती आयुष्याची लढाई हरते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
जे गुरूच्या उपदेशाचे पालन करतात ते व्यक्ती गुरूच्या कृपेने स्वतःच्या मनावर विजय मिळवतात आणि आपले लक्ष परमेश्वराच्या नामावर (प्रेमावर) केंद्रित करतात.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥
हे नानक! गुरूचे अनुयायी म्हणजेच गुरुमुखाला सत्याची जाणीव होते (तो शाश्वत परमेश्वरात विलीन होतो) आणि स्वतःच्या इच्छेनुसार वागणारा स्वार्थी मनुष्य जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकून राहतो.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਇਕ ਸਾਖੀ ॥
हे परमेश्वराच्या संतांनो, बंधूंनो! परमेश्वराच्या रूपात सद्‌गुरूंचा एक सल्ला (उपदेश) ऐका.

ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖੀ ॥
ज्या भक्ताचे भाग्य पूर्वनिश्चित असते तोच ही शिकवण मनात ठेवतो.

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸਰੇਸਟ ਊਤਮ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ॥
(सल्ला असा आहे की) आध्यात्मिक संतुलनाची स्थिती प्राप्त करून गुरूंच्या दिव्य शब्दांद्वारे परमेश्वराची जीवनदायी स्तुतीचा आनंद घेता येतो.

ਤਹ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਜਿਉ ਸੂਰਜ ਰੈਣਿ ਕਿਰਾਖੀ ॥
(जे गुरूंच्या शिकवणीचे पालन करतात) त्यांच्या अंतःकरणात परमेश्वराचा प्रकाश उगवतो, ते आध्यात्मिकरित्या प्रकाशमान होतात आणि सूर्य रात्रीचा अंधार दूर करतो त्याप्रमाणे त्यांच्या अज्ञानाचा अंधार नाहीसा होतो.

ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ॥੧੨॥
अशाप्रकारे गुरूचे अनुयायी अदृश्य, अवर्णनीय आणि निराकार परमात्म्याला त्याच्या आध्यात्मिक ज्ञानी डोळ्यांनी व्यक्तिशः पाहतात. ॥१२॥

Page 88

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਸਿਰੁ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ॥
जे सद्गुरूंच्या शिकवणींचे पालन करतात ते मानवी जीवनाचे ध्येय साध्य करतात.

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਰਹਨਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
अशी व्यक्ती आपल्या अहंकाराचा नाश करून सत्याच्या रूपात परमेश्वराच्या प्रेमात लीन राहते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਤਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥
जे सद्गुरूंच्या शिकवणुकीचे पालन करत नाही, त्यांनी आपले जीवन व्यर्थ घालविले आहे.

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥
हे नानक! काहीही सांगता येत नाही कारण परमेश्वराला जे आवडते तेच तो करतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਮਨੁ ਵੇਕਾਰੀ ਵੇੜਿਆ ਵੇਕਾਰਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
वाईट गोष्टीत अडकलेले मन, वाईट कर्म करत राहतो.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੀ ਪੂਜਦੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥
सांसारिक संपत्ती आणि सामर्थ्याबद्दल प्रेमाने परमेश्वराची उपासना करणारे आध्यात्मिकदृष्ट्या अज्ञानी व्यक्तींना त्याच्या दरबारात शिक्षा (वारंवार जन्म-मृत्यू) भोगावी लागते.

ਆਤਮ ਦੇਉ ਪੂਜੀਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥
म्हणून आपण केवळ परमेश्वराचीच उपासना केली पाहिजे, परंतु सद्गुरूंच्या शिकवणीचे पालन केल्याशिवाय मनुष्य हे ज्ञान प्राप्त करू शकत नाही.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਭਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
सद्गुरूंच्या शिकवणीनुसार जीवन जगणे हीच खरी उपासना, तपश्चर्या आणि साधेपणा आहे, परंतु तसे करण्याची क्षमता तेव्हाच प्राप्त होते जेव्हा परमेश्वराची व्यक्तीवर कृपा असते.

ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਵਣੀ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥੨॥
हे नानक! गुरूंची सेवा म्हणजे त्यांच्या शिकवणींचे पूर्ण लक्ष देऊन पालन करणे, परंतु केवळ

तीच सेवा स्वीकार्य आहे जी परमेश्वराला प्रसन्न करते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥
हे माझ्या मना! ज्याच्याकडून रात्रंदिवस आनंद मिळतो त्या परमेश्वराच्या नामाची सदैव पूजा करा.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਾਤੀ ॥
हे माझ्या मना! तू परमेश्वरानामाचे गुणगान गायले पाहिजे, ज्याचे स्मरण केल्याने तुमचे सर्व पाप आणि मनातील वाईट विचार नष्ट होतात.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਤੀ ॥
हे माझ्या मना! तू नेहमी प्रेमळ भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण करा, जेणेकरून सर्व दारिद्य, वेदना आणि इच्छा दूर होतील.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਤੀ ॥
हे माझ्या मना! तू परमेश्वराचे सदैव भक्तीभावाने स्मरण कर, जेणेकरून गुरूंच्या उपदेशाने तुझ्यात परमेश्वराविषयी प्रेम निर्माण होईल.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸਾਚੈ ਹਰਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤੀ ॥੧੩॥
ज्यांचे नाशिवात हे पूर्वनिश्चित आहे, त्यांनाच परमेश्वर प्रेमाने आणि भक्तीने स्मरण करण्याची प्रेरणा देतात.॥१३॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥:
श्लोक महला ३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ज्यांनी सद्गुरूंची सेवा केली नाही (त्यांच्या शिकवणुकीचे पालन केले) आणि त्यांनी त्याच्या शब्दाद्वारे परमेश्वराचे नामस्मरण केले नाही,

ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ਮਿਰਤਕੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥
त्याच्या हृदयात दैवी ज्ञानाचा प्रकाश नसतो आणि तो या जगात आध्यात्मिकरित्या मृत व्यक्तीसारखा आहे.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
ते कोट्यावधी प्रजातींमधून जातात आणि जन्म आणि मृत्यूच्या अंतहीन चक्रात त्यांचा नाश होतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥
केवळ तेच व्यक्ती सद्गुरूंच्या शिकवणुकीचे पालन केले आहे, ज्यांना परमेश्वर स्वतः असे करण्यास प्रेरित करतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ
परमेश्वराच्या नामाचा खजिना फक्त सद्गुरूकडे आहे, जे परमेश्वराच्या कृपेने प्राप्त होते.

ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਿਉ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹੋਇ ॥
जे लोक गुरूंच्या वचनाने खऱ्या परमेश्वराच्या नामात तल्लीन राहतात, त्यांचे लक्ष सदैव परमेश्वरावर केंद्रित असते.

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥
हे नानक! जो माणूस स्वतःला परमेश्वराशी एकरूप करतो, तो कधीही परमेश्वरापासून विभक्त होत नाही आणि नेहमी आध्यात्मिकरित्या संतुलित राहतो. १॥

ਮਃ ੩ ॥
महला ३॥

ਸੋ ਭਗਉਤੀ ਜੁੋ ਭਗਵੰਤੈ ਜਾਣੈ ॥
केवळ तोच मनुष्य खरा भक्त आहे ज्याला परमेश्वराची जाणीव होते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥
गुरूंच्या कृपेने त्याला स्वतःचा साक्षात्कार होतो.

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥
तो त्याच्या भटक्या मनावर नियंत्रण ठेवतो आणि त्याला स्वतःमध्ये स्थिर करतो.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥
तो सांसारिक बाबींमध्ये रसहीन राहतो आणि जिवंत असतानाही स्वत:ला मेल्यासारखे समजून हरिनामाचा जप करतो.

ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਉਤਮੁ ਹੋਇ ॥
असा भक्त अत्यंत श्रेष्ठ आहे.

ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥
हे नानक! तो सत्यात (परमेश्वरात) विलीन होतो.॥२॥

ਮਃ ੩ ॥
महला ३॥

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਭਗਉਤੀ ਕਹਾਏ ॥
ज्याच्या अंत:करणात कपट आहे आणि तो स्वतःला खरा भक्त म्हणवतो.

ਪਾਖੰਡਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਏ ॥
या ढोंगीपणामुळे तो कधीही परमेश्वराची प्राप्ती करणार नाही.

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥
जो इतरांवर टीका करतो तो स्वतःचे हृदय दूषित करतो.

ਬਾਹਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਮਨ ਕੀ ਜੂਠਿ ਨ ਜਾਏ ॥
आंघोळ केल्याने तो आपल्या शरीराच्या बाहेरील घाण साफ करतो, परंतु त्याच्या मनाची अशुद्धता दूर होत नाही.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਬਾਦੁ ਰਚਾਏ ॥
जो साधु-संताशी वादविवाद करतो.

ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚਾਏ ॥
तो द्वैतामध्ये लीन होऊन रात्रंदिवस दुःखी राहतो.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥
तो परमेश्वराच्या नावाचा विचार करत नाही आणि इतर सर्व प्रकारचे विधी करत राहतो.

ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥
त्याच्या नशिबात त्याच्या मागच्या जन्माच्या कर्मांने जे काही लिहिले आहे ते पुसता येत नाही.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੋਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥੩॥
हे नानक! तो मनुष्य सद्गुरूंच्या उपदेशाचा विचार केल्याशिवाय मायेच्या प्रेमापासून मुक्त होऊ शकत नाही. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਕੜਿ ਨ ਸਵਾਹੀ ॥
सद्गुरूंचे स्मरण करणारा व्यक्ती जळून राख होत नाही.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥
जे सद्गुरूंचे प्रेमळपणे स्मरण करतात, ते तृप्त व समाधानी असतात.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਜਮ ਡਰੁ ਨਾਹੀ ॥
जे सद्गुरूंचे प्रेमळ भक्तीने स्मरण करतात त्यांना मृत्यूची भीती वाटत नाही.

ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈਰੀ ਪਾਹੀ ॥
केवळ तेच सद्गुरूचा आश्रय घेतात, ज्यांच्यावर परमेश्वराचा आशीर्वाद असतो.

ਤਿਨ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਹੀ ॥੧੪॥
त्यांचे चेहरे या लोकात आणि परलोकात तेजस्वी आहेत, प्रतिष्ठेचा पोशाख परिधान करून ते परमेश्वराच्या दरबारात जातात. ॥१४॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥
श्लोक महला २ ॥

ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਡਾਰਿ ॥
जे मस्तक परमेश्वरापुढे नतमस्तक होत नाही ते काढून टाकावे, म्हणजेच परमेश्वराचे स्मरण न करणाऱ्याचे जीवन निरर्थक आहे.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਬਿਰਹਾ ਨਹੀ ਸੋ ਪਿੰਜਰੁ ਲੈ ਜਾਰਿ ॥੧॥
हे नानक! मानवी शरीर ज्यामध्ये परमेश्वरापासून विभक्त होण्याचे वेदना होत नाही, ते निरुपयोगी आहे.

ਮਃ ੫ ॥
महला ५॥

ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੀ ਨਾਨਕਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਮੁਈਆਸੁ ॥
हे नानक! जगाच्या मूळ परमेश्वराला विसरलेली जीवरूपी स्त्री पुन्हा पुन्हा जन्म घेते आणि मरते.

ਕਸਤੂਰੀ ਕੈ ਭੋਲੜੈ ਗੰਦੇ ਡੁੰਮਿ ਪਈਆਸੁ ॥੨॥
आणि भौतिकवादाला कस्तुरी समजून, भ्रमाच्या सापळ्यात अडकतो, जो ऐहिक संपत्तीचा दुर्गंधीयुक्त खड्डा आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ॥
हे माझ्या मना! सर्व प्राणिमात्रांना आपल्या आज्ञेनुसार नियंत्रित करणाऱ्या परमेश्वराच्या नामाचे तू ध्यान कर.

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਏ ॥
हे माझ्या मना! तू परमेश्वराचे नामस्मरण कर, जे तुला शेवटच्या क्षणी मोक्ष देईल.

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੁ ਮਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥
हे माझ्या मना! तू परमेश्वराचे नामस्मरण केले पाहिजे, ज्यामुळे तुझ्या मनातील सर्व लालसा आणि भूक नाहीशी होईल.

ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥
सर्व निंदक आणि दुष्ट लोक गुरूंच्या भाग्यवान अनुयायांकडून क्षमा आणि दया मागतात जे नेहमी प्रेमाने परमेश्वराचे नामस्मरण करतात.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ ਸਭਿ ਨਾਵੈ ਅਗੈ ਆਣਿ ਨਿਵਾਏ ॥੧੫॥
हे नानक! जे नाम श्रेष्ठ आहे त्याची पूजा करा; परमेश्वराने सर्व प्राणिमात्रांना आपल्या नावापुढे नतमस्तक केले आहे. ॥१५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥
परमेश्वराला प्रसन्न करण्यासाठी धार्मिक विधी करणारी स्वेच्छेने वागणारी व्यक्ती आपल्या पतीला प्रसन्न करण्यासाठी स्वतःला सुंदर वस्त्रांनी सजवणाऱ्या कुरूप स्त्रीसारखी आहे;

ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾ ਚਲੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰਿ ॥
ती आपल्या पतीच्या इच्छेचे पालन करत नाही, ती आपल्या असंस्कृत पतीला आज्ञा देते आणि दुःखी राहते. स्वेच्छेने वागणारा व्यक्ती सुद्धा अशाच प्रकारे व्यथित राहतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਿ ॥
पण जी स्त्री गुरूंच्या आज्ञेचे पालन करते ती सर्व दुःखांपासून मुक्त होते.

ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥
ते नशीब जे निर्माणकर्त्याने पूर्व-नियुक्त केले होते ते मिटविले जाऊ शकत नाही.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਕੰਤ ਕਉ ਸਬਦੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
भाग्यवान जीवरूपी स्त्री आपले मन आणि शरीर तिच्या गुरूला समर्पित करते आणि गुरूच्या शब्दाचे प्रेमळपणे अनुसरण करते.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥
मनात विचार करून पहा की नामस्मरण केल्याशिवाय कोणालाच परमेश्वराची प्राप्ती होत नाही.

ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੁਆਲਿਓ ਸੁਲਖਣੀ ਜਿ ਰਾਵੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ ॥੧॥
हे नानक! केवळ ती जीवरूपी स्त्री सुंदर आणि सद्गुणी आहे, जिच्यावर सृष्टीनिर्माता-परमेश्वराने प्रेम केले आहे.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला 3 ॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਨ ਦਿਸੈ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥
मायेची आसक्ती हा अज्ञानाचा अंधार आहे, ज्याच्या पलीकडे कोणीही पाहू शकत नाही.

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦੇ ਡੁਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥
अज्ञानी, स्वतःच्या इच्छेनुसार स्वार्थीपणाने वागणारे लोक जे परमेश्वराला विसरून जातात आणि अध्यात्मिक अंधाराच्या समुद्रात बुडल्यासारखे भयंकर दुःख सहन करतात.

ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥
दररोज ते सकाळी उठतात आणि सर्व प्रकारचे विधी करतात, परंतु ते द्वैत (परमेश्वराऐवजी सांसारिक गोष्टींवर प्रेम करतात) प्रेमात अडकून राहतात.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥
जे सद्गुरूच्या शिकवणुकीची पालन करतात आणि त्यांची सेवा करतात, ते दुर्गुणांच्या भयानक जागतिक महासागरावर पार करतात.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੨॥
हे नानक! गुरूचे अनुयायी त्यांच्या अंतःकरणात सत्यनामाची स्थापना करतात आणि सत्य परमेश्वरात लीन राहतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥
समुद्र, वाळवंट, पृथ्वी आणि आकाशात परमेश्वर विराजमान आहे, त्याच्यासारखा दुसरा कोणीही नाही.

ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ਕੂੜਿਆਰ ਸਭ ਮਾਰਿ ਕਢੋਇ ॥
त्याच्या दरबारात बसून, परमेश्वर स्वतः सजीवांच्या कर्मांचा न्याय करतो आणि सर्व लबाडांना शिक्षा देतो आणि त्यांना स्वतःपासून दूर करतो.

ਸਚਿਆਰਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਧਰਮ ਨਿਆਉ ਕੀਓਇ ॥
जे सत्य आहेत त्यांना परमेश्वर गौरव देतो. तो नीतिमान न्याय देतो.

ਸਭ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਹੁ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥ ਰਾਖਿ ਲੀਓਇ ॥
म्हणून आपण सर्वांनी गरीब आणि अनाथांचे रक्षण करणाऱ्या परमेश्वराचा गौरव करावा.

ਜੈਕਾਰੁ ਕੀਓ ਧਰਮੀਆ ਕਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਡੰਡੁ ਦੀਓਇ ॥੧੬॥
तो थोर पुरुषांना सन्मान आणि प्रतिष्ठा देतो आणि दोषींना शिक्षा करतो. ॥१६॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੀ ਕਾਮਣੀ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ ॥
स्वार्थी मनाचा व्यक्ती वाईट चारित्र्य असलेल्या कुरूप स्त्रीसारखा असतो, ज्याने आपल्या पतीला घरी सोडले आहे आणि परक्याच्या प्रेमात आहे.

ਪਿਰੁ ਛੋਡਿਆ ਘਰਿ ਆਪਣਾ ਪਰ ਪੁਰਖੈ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥
ती तिचा पती आणि घर सोडते आणि एका अनोळखी व्यक्तीच्या प्रेमात पडते. स्वेच्छेने मनुष्य आपल्या हृदयात असलेल्या परमेश्वराचाही त्याग करतो आणि मायेच्या प्रेमात पडतो.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਈ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੂਕਾਰ ॥
तिच्या सांसारिक इच्छा कधीच तृप्त होत नाहीत आणि या इच्छांमध्ये ती जळत असते आणि नेहमी रडत राहते.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਸੋਹਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥੧॥
हे नानक! परमेश्वराशिवाय स्वार्थी मनाचा व्यक्ती एखाद्या कुरूप आणि आधारभूत स्त्रीसारखा आहे जिचा तिच्या पतीने त्याग केला आहे. ॥१॥

Page 90

ਮः ੩ ॥
महला ३॥

ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥
जो मनुष्य (गुरुमुख व्यक्ती) गुरूच्या शब्दावर प्रेम करतो तो सुखाने विवाहित पत्नीसारखा नशिबवान असतो.

ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥
ती प्रेम आणि स्नेहपूर्ण भावनेने सदैव आपल्या पती-परमेश्वराचे स्मरण करते.

ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸੁੰਦਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥
ती व्यक्ती (जीवरूपी स्त्री) अतिशय सुंदर आणि नशिबवान आहे आणि सर्वत्र तिची स्तुती होते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਲੀ ਮੇਲਣਹਾਰਿ ॥੨॥
हे नानक! परमेश्वराचे नामस्मरण करण्यात मग्न असलेली जीवरूपी स्त्रीला परमेश्वराने स्वतःशी एकरूप केले आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਕਰਹਿ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਫਾਥੇ ਕਾਢਿਆ ॥
हे परमेश्वरा! ज्यांना तू संसारिक मोहापासून मुक्त केले आहे, ते सर्व सदैव तुझे गुणगान करत असतात.

ਹਰਿ ਤੁਧਨੋ ਕਰਹਿ ਸਭ ਨਮਸਕਾਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਪੈ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ॥
हे परमेश्वरा! तुम्ही ज्या पापांपासून वाचविले आहेते सर्व तुम्हाला श्रद्धेने नमन करतात.

ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂੰ ਮਾਣੁ ਹਰਿ ਡਾਢੀ ਹੂੰ ਤੂੰ ਡਾਢਿਆ ॥
हे परमेश्वरा! तुम्ही सर्वांचे अभिमान आहात, तुम्ही बलवानांमध्ये सर्वात बलवान आहात.

ਹਰਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਏ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਸਾਧਿਆ ॥
हे परमेश्वरा! तुम्ही स्वतःवर अत्यंत गर्व करणाऱ्या गर्विष्ठांना शिक्षा करून नतमस्तक केलेस,

बुद्धीहीन मुर्ख जीवांना तू सुधारले आहे.

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥਿਆ ॥੧੭॥

हे परमेश्वरा! तुम्ही तुमच्या भक्तांना, गरीबांना आणि अनाथांना नेहमी सन्मान आणि आदर प्रदान करता. ॥१७॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

श्लोक महला ३॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਇ ॥

सद्‌गुरूच्या शिकवणीनुसार जगणारा माणूस महान वैभव प्राप्त करतो.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

परमेश्वराचे उदात्त नाव त्याच्या मनात राहते आणि काहीही ते मिटवू शकत नाही.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ज्याच्यावर परमेश्वर आपली कृपा करतो, ती व्यक्ती परमेश्वराच्या कृपेमुळे समाजात प्रतिष्ठा प्राप्त करते.

ਨਾਨਕ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥

हे नानक! परमेश्वराची कृपा आणि समाजात चांगले नाव मिळविण्याचे कारण केवळ निर्माता-परमेश्वराच्या नियंत्रणाखाली आहे हे रहस्य केवळ विद्वान व्यक्तीलाच समजते. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥

महला ३॥

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

हे नानक! जो मनुष्य प्रत्येक क्षणी आपले मन परमेश्वरावर स्थिर ठेवतो आणि त्याचे नामस्मरण करतो,

ਮਾਇਆ ਬੰਦੀ ਖਸਮ ਕੀ ਤਿਨ ਅਗੈ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ ॥

माया (सांसारिक संपत्ती आणि शक्ती) जी परमेश्वराची दासी आहे, ती त्यांच्या दासीप्रमाणे सेवा करते.

ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਛੋਡਿਆ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥
कारण परमेश्वराच्या आज्ञेने गुरूंनी त्यांना सर्व गुणांनी परिपूर्ण केले आहे (आणि ते मायेच्या मागे धावत नाहीत).

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
गुरूंच्या कृपेमुळे, ज्यांना हे रहस्य कळले आहे त्यांना दुर्गुण आणि सांसारिक संलग्नकांपासून मुक्त केले जाते.

ਮਨਮੁਖ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਮਾਰੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ॥
स्वतःची इच्छाशक्ती असलेल्या व्यक्तींना दैवी आज्ञा समजत नाही; ते नेहमीच मृत्यूची भीती वाटत असते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨੀ ਤਰਿਆ ਭਉਜਲੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
जे गुरूचे अनुयायी, ज्यांनी प्रेमळ भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण केले आहे, त्यांनी भयानक जागतिक महासागरात दुर्गुण ओलांडले आहेत.

ਸਭਿ ਅਉਗਣ ਗੁਣੀ ਮਿਟਾਇਆ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥
त्यांना गुणांनी आशीर्वाद देऊन गुरूंनी त्यांचे सर्व दुर्गुण नष्ट केले आहेत. स्वतः गुरू अतिशय क्षमाशील आहेत. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਾ ਪਰਤੀਤਿ ਹਰਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥
परमेश्वराच्या खऱ्या भक्तांना परमेश्वरावर पूर्ण विश्वास आहे. त्यांचा असा विश्वास आहे की त्याला सर्व काही माहीत आहे.

ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਜਾਣੁ ਹਰਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਦਾ ॥
ते इतर कोणालाही परमेश्वराच्या समान म्हणून ओळखत नाहीत; आणि त्याला ठाऊक आहे की परमेश्वरच सर्वांना योग्य न्याय देतो.

ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ਜਾ ਨਾਹੀ ਅਧਰਮਿ ਮਾਰਦਾ ॥
आपल्याला भीती किंवा शंका का असावी, कारण परमेश्वर कोणत्याही कारणाशिवाय कोणालाही शिक्षा देत नाही.

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਪਾਪੀ ਨਰੁ ਹਾਰਦਾ ॥
सद्गुरू सत्य आहेत आणि त्यांचा न्यायही सत्य आहे; त्यांच्यापुढे फक्त पापी पराभूत झाले आहेत.

ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਭਗਤਹੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨ ਤਾਰਦਾ ॥੧੮॥
हे भक्त! नम्रतेने त्याची स्तुती कर; परमेश्वर आपल्या भक्तांना दुर्गुणांपासून वाचवितो. ॥१८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਅੰਤਰਿ ਰਖਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
माझी इच्छा एकच आहे की माझ्या प्रिय परमेश्वराशी मी सदैव एकरूप राहून त्याला नेहमी आपल्या हृदयात स्थिर ठेवावे.

ਸਾਲਾਹੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥
आणि गुरूबद्दल प्रेम आणि आपुलकीने मी नेहमीच परमेश्वराची स्तुती करत राहावी.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੧॥
हे नानक! तो फक्त त्यालाच स्वतःशी एकरूप करतो ज्याच्यावर त्याने कृपेची दृष्टी केली आहे आणि ती व्यक्ती खरोखर आनंदी आत्मा आहे. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महला ३॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
ज्याच्यावर परमेश्वर आपली कृपा करतो, तो गुरूच्या शिकवणींचे पालन करून परमेश्वराला प्राप्त करतो.

ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ ਧਿਆਇਆ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥
प्रेमळ भक्तीने परमेश्वराच्या नामाचे मनन करून मानवांनी देवदूतांचे गुण प्राप्त केले.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ॥
आपल्या अहंकाराचा नाश करून, परमेश्वराने त्यांना त्याच्याबरोबर एकरूप केले आहे आणि गुरूच्या शिकवणींचे पालन करून ते दुर्गुणांपासून वाचवले जातात.

ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥
हे नानक! ज्याच्यावर परमेश्वर स्वतः त्याची कृपा दर्शवितो, ते सर्व स्वतःहून त्याच्यामध्ये विलीन होतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਾਲੀਅਨੁ ॥
परमेश्वराने स्वतः भक्तांना त्याची उपासना करायला लावून आपली महानता प्रकट केली आहे.

ਆਪਣੀ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪੇ ਸੇਵ ਘਾਲੀਅਨੁ ॥
परमेश्वर स्वतः त्यांच्यावरील विश्वासाला प्रेरित करतो आणि त्यांना प्रेम आणि भक्तीने आपले नामस्मरण करायला लावतो.

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਅਨੰਦੁ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ॥
परमेश्वर स्वतः भक्तांना आध्यात्मिक आनंद देतात आणि त्यांना स्वतःच्या अंतःकरणात, शाश्वत घरात स्थान मिळण्याचा आशीर्वाद देतात.

ਪਾਪੀਆ ਨੋ ਨ ਦੇਈ ਥਿਰੁ ਰਹਣਿ ਚੁਣਿ ਨਰਕ ਘੋਰਿ ਚਾਲਿਅਨੁ ॥
पण परमेश्वर पापी लोकांना शांती देत नाही आणि त्यांना अत्यंत तीव्र यातना देतो.

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਅਨੁ ॥੧੯॥
परमेश्वर आपल्या भक्तांना आपल्या प्रेमाने आशीर्वाद देऊन आणि त्यांना आपला पाठिंबा देऊन त्यांचे दुर्गुणांपासून रक्षण करतात.॥ १६ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥:

ਕੁਬੁਧਿ ਡੂਮਣੀ ਕੁਦਇਆ ਕਸਾਇਣਿ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਘਟ ਚੂਹੜੀ ਮੁਠੀ ਕ੍ਰੋਧਿ ਚੰਡਾਲਿ ॥
वाईट हेतू, क्रूरता, इतरांवर टीका करण्याची सवय आणि राग हे दुर्गुण माणसाच्या आत राहतात आणि त्याच्या मनात गोंधळ निर्माण करतात.

ਕਾਰੀ ਕਢੀ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾਂ ਚਾਰੇ ਬੈਠੀਆ ਨਾਲਿ ॥
हे मानवा ! जर या सर्व प्रवृत्तींनी तुमचे आचरण दूषित केले असेल, तर रेषा काढण्याचा आणि बाह्य शुद्धतेचा काय फायदा, जेव्हा हे चारही दुर्गुण तुमच्यात वास करत आहेत?

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਕਾਰਾਂ ਨਾਵਣੁ ਨਾਉ ਜਪੇਹੀ ॥
जे लोक सत्याला आपला संयम, चांगल्या आचरणाला आपली मर्यादा आणि परमेश्वराच्या नामस्मरणाला आपले पवित्र स्नान बनवतात त्यांची मने खरोखर निष्कलंक असतात.

ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਊਤਮ ਸੇਈ ਜਿ ਪਾਪਾਂ ਪੰਦਿ ਨ ਦੇਹੀ ॥੧॥
हे नानक! जे इतरांना पापाचा मार्ग शिकवत नाहीत त्यांनाच परलोकात श्रेष्ठ मानले जाते. ॥ १॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
हे नानक! परमेश्वर ज्याच्यावर आपली दयाळू नजर टाकतो, मग त्याच्या बगळ्यासारख्या

कपटाचे हंससारख्या धर्मात रूपांतर करण्यात अडचण कुठे आहे? परमेश्वरची इच्छा असेल तर तो विष्टा खाणाऱ्या कावळ्यालाही मोती तोडणाऱ्या हंसात बदलू शकतो.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇਇ ॥੨॥
ज्याच्यावर परमेश्वर आपली कृपा करतो, तो बगळ्यासारख्या दांभिक पापी माणसालाही हंसासारखे पवित्र करतो. ॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਕੀਤਾ ਲੋੜੀਐ ਕੰਮੁ ਸੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਖੀਐ ॥
कोणतेही कार्य पूर्ण व यशस्वी करायचे असेल तर त्यासाठी परमेश्वराची प्रार्थना केली पाहिजे.

ਕਾਰਜੁ ਦੇਇ ਸਵਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਾਖੀਐ ॥
असे केल्याने परमेश्वर आपल्या भक्ताचे सर्व प्रश्न सतगुरुंच्या उपदेशाने सोडवतात.

ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੀਐ ॥
संतांच्या संगतीत राहूनच नाम रूपी अमृत चाखले जाते आणि आपणही संतांच्या संगतीने नामाच्या अमृतात सहभागी होऊ शकतो.

ਭੈ ਭੰਜਨ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ ਕੀ ਰਾਖੀਐ ॥
(म्हणून आपण अशी प्रार्थना केली पाहिजे,) हे दयाळू परमेश्वरा, भयाचा नाश करणाऱ्या, तुझ्या भक्ताच्या सन्मानाचे रक्षण करा.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਖੀਐ ॥੨੦॥
हे नानक! परमेश्वराच्या गौरवाची स्तुती केल्याने, आपण अतुलनीय परमेश्वराची भेट घेऊ शकतो. ॥ २०॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥
हे शरीर आणि आत्मा, सर्व काही ईश्वराची देणगी आहे, तो सर्व जीवांना आधार देतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥
हे नानक! गुरूच्या माध्यमातून दाता परमेश्वराचे नेहमी नामस्मरण करावे.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
ज्यांनी प्रेम आणि भक्तीने परमेश्वराची आठवण केली आहे त्यांना मी स्वत: ला समर्पित करतो.

ਓਨਾ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਓਨਾ ਨੋ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕਰੇ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥
त्यांचा चेहरा सदैव तेजस्वी असतो आणि संपूर्ण जग त्यांना वंदन करते.॥ १॥

ਮਃ ੩ ॥
महला ३॥

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਖਰਚਿਉ ਖਾਉ ॥
खऱ्या गुरूंना भेटल्यावर एखाद्याची बुद्धी पूर्णपणे बदलली जाते आणि परमेश्वराचे प्रेम शोधत असते, असे वाटते की जणू एखाद्याने आपल्याला आवश्यक असलेली सर्व संपत्ती प्राप्त केली आहे.

ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਨਿਜ ਥਾਇ ॥
तो आध्यात्मिकदृष्ट्या इतका बलवान होतो, जणू काही सर्व अठरा सिद्धी आणि चमत्कारिक शक्ती त्याच्या मागे येत आहेत, परंतु तो स्वतःमध्ये आध्यात्मिकरित्या स्थिर राहतो.

ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਸਦ ਵਜਦੇ ਉਨਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
अनंत ध्वनी त्याच्या मनात नेहमी वाजत असतो, तो परमानंद अवस्थेत राहतो आणि परमेश्वराच्या गुणांवर लक्ष केंद्रित करून राहतो.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੨॥
हे नानक ! परमेश्वराबद्दलची अशी खरी भक्ती ज्यांची पूर्व-नियोजित नियती आहे त्यांच्या मनात राहते.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਉ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕਾ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥
मी माझ्या स्वामी हरी-प्रभूंचा नम्र सेवक आहे आणि परमेश्वराच्या दारात आलो आहे.

ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੂਕਾਰ ਢਾਢੀ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥
परमेश्वराने माझी प्रार्थना ऐकली आणि मला त्याच्या उपस्थितीत बोलावले.

ਹਰਿ ਪੁਛਿਆ ਢਾਢੀ ਸਦਿ ਕੈ ਕਿਤੁ ਅਰਥਿ ਤੂੰ ਆਇਆ ॥
मग परमेश्वराने मला विचारले, तू इथे कोणत्या उद्देशाने आला आहेस?

ਨਿਤ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
(मी त्याच्यापुढे प्रार्थना केली:) हे माझ्या दयाळू परमेश्वरा! मला नेहमी तुझे नामस्मरण करत राहण्याचे दान दे.

ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ਨਾਨਕੁ ਪੈਨਾਇਆ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ
(माझी प्रार्थना ऐकून) परोपकारी परमेश्वराने मला (नानक) त्यांचे नाव स्मरण करण्याची प्रेरणा दिली आणि माझा सन्मानही केला. ॥२१॥ १॥ सुधू ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर हा एकच आहे आणि त्यांना सतगुरुंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ॥ ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ
कबीरजींचा श्री राग. सु-अनच्या सुरात गायले जाणे.

ਜਨਨੀ ਜਾਨਤ ਸੁਤੁ ਬਡਾ ਹੋਤੁ ਹੈ ਇਤਨਾ ਕੁ ਨ ਜਾਨੈ ਜਿ ਦਿਨ ਦਿਨ ਅਵਧ ਘਟਤੁ ਹੈ ॥
आईचा असा विचार आहे की तिचा मुलगा मोठा होत आहे; तिला हे समजत नाही की, दिवसेंदिवस त्याचे जीवन कमी होत आहे.

ਮੋਰ ਮੋਰ ਕਰਿ ਅਧਿਕ ਲਾਡੁ ਧਰਿ ਪੇਖਤ ही ਜਮਰਾਉ ਹਸੈ ॥੧॥
आई त्याला प्रेमाने 'माझे बाळ-माझे बाळ' म्हणते, पण तिचा इतका मोह पाहून यमराज तिच्या मूर्खपणावर हसतो. ॥१॥

ਐਸਾ ਤੈਂ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਲਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा ! तुम्हीच या जगात अधिक गोंधळ निर्माण केला आहे.

ਕੈਸੇ ਬੂਝੈ ਜਬ ਮੋਹਿਆ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा ! मायेने जगाला आपल्या मायाजालात अडकवले आहे, मग मायेने ग्रस्त असलेल्या जगाला तुमचे रहस्य कसे समजेल? ॥१॥रहाउ॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਨਿਹਚਉ ਮਰਣਾ ॥
कबीर म्हणतात, विषारी (सांसारिक) सुखांची इच्छा सोडून द्या कारण त्यांच्या सहवासाने तुम्हाला आध्यात्मिक मृत्यू निश्चितच प्राप्त होईल.

ਰਮਈਆ ਜਪਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਨਤ ਜੀਵਣ ਬਾਣੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥
हे नश्वर प्राणी! तुमच्या गुरूंच्या शब्दातून राम नामाचा जप करावा, कारण हाच शाश्वत जीवन देणारा शब्द आहे. या पद्धतीने तुम्ही दुर्गुणांचा महासागर पार कराल.

ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥
जेव्हा परमेश्वराला ते योग्य वाटेल तेव्हाच त्याच्यावरील प्राण्याचे प्रेम विकसित होते.

ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
त्याच्या मनातून संभ्रम निर्माण करणाऱ्या ज्या शंका-कुशंका आहे त्या दूर होतात.

ਉਪਜੈ ਸਹਜੁ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਜਾਗੈ ॥
मग, मनात आरामदायी स्थिती निर्माण झाल्यामुळे, त्याच्या अंत:करणात आध्यात्मिक ज्ञान प्रकट होते.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥੩॥
गुरूंच्या कृपेने त्याचा अंतरात्मा परमेश्वराशी एकरूप होतो. ॥ ३॥

ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣਾ ॥
मन परमेश्वराच्या नामावर स्थिर राहिल्यास आध्यात्मिक मृत्यू होत नाही.

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਤਾ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥
मनुष्य परमेश्वराला समजून घेऊन आणि त्याच्या आज्ञेचे पालन करूनच परमेश्वराला जाणून घेऊ

शकतो. ॥ १॥ रहाउ दुसरा॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਕਾ ॥
श्रीरागु त्रिलोचनचा :

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮਨਿ ਆਗਲੜਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਰਾ ਮਰਣੁ ਭਉ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ॥
हे मानवा !, तुझे मन पूर्णपणे मायामध्ये गुंतलेले आहे; आणि तुम्ही म्हातारपण आणि मृत्यूची भीती विसरलात.

ਕੁਟੰਬੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸਹਿ ਕਮਲਾ ਜਿਉ ਪਰ ਘਰਿ ਜੋਹਹਿ ਕਪਟ ਨਰਾ ॥੧॥
हे कपटी मानवा ! तुझा संसार, तुझे कुटुंब पाहून तू कमळाच्या फुलासारखा फुलतोस. पण तू इतरांच्या घरांकडे वाईट नजरेने पाहतो.

ਦੂੜਾ ਆਇਓਹਿ ਜਮਹਿ ਤਣਾ ॥ ਤਿਨ ਆਗਲੜੈ ਮੈ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
शक्तिशाली यमदूत लवकर येत आहेत. मी त्याच्या अद्भुत सामर्थ्याविरुद्ध उभे राहू शकणार नाही.

ਕੋਈ ਕੋਈ ਸਾਜਣੁ ਆਇ ਕਹੈ ॥
संपूर्ण जगात केवळ एक दुर्मिळ पवित्र व्यक्ती प्रार्थना करतो आणि म्हणतो,

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਬੀਠੁਲਾ ਲੈ ਬਾਹੜੀ ਵਲਾਇ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਰਮਈਆ ਮੈ ਲੇਹਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या परमेश्वरा मला भेटा, मला तुझ्या संरक्षणाखाली घेऊन जा, मला स्वतःबरोबर एकरूप करा आणि मला मायाच्या प्रेमापासून मुक्ती द्या. ॥१॥ रहाउ ॥

ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਰਾਜ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਪੈ ਅਮਰੁ ਭਇਆ ॥
हे नश्वर प्राणी! नाना प्रकारचे सुख आणि राजवैभव यात रमून तू परमेश्वराला विसरला आणि भ्रमाच्या या ऐहिक सागरात तू अमर असल्यासारखे जगतो.

ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਚੇਤਸਿ ਨਾਹੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਆਲਸੀਆ ॥੨॥
हे आळशी प्राणी! मायेने मोहित होऊन तू परमेश्वराचे स्मरण करत नाही आणि तुझे अमूल्य जीवन वाया घालवले आहे. ॥ २॥

ਬਿਖਮ ਘੋਰ ਪੰਥਿ ਚਾਲਣਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਵਿ ਸਸਿ ਤਹ ਨ ਪ੍ਰਵੇਸੰ ॥
हे नश्वर, तुझ्या मायेवरील प्रेमापोटी तू अत्यंत अंधाऱ्या वाटेवरून चालला आहेस आणि त्या मार्गावर सूर्य किंवा चंद्रही दिसत नाही, त्या मार्गावर तुला कधीच चैतन्य येत नाही कारण त्या अंधाऱ्या मार्गावर तुमची बुद्धी प्रकाशित करण्यासाठी सूर्याचा प्रकाश किंवा चंद्राचा प्रकाश

नाही.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਤਬ ਬਿਸਰਿ ਗਇਆ ਜਾਂ ਤਜੀਅਲੇ ਸੰਸਾਰੰ ॥੩॥
या जगातून निघून आत्मा मायेची आसक्ती सोडतो. (मग आताच का सोडत नाही?) ॥३॥

ਆਜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਹੈ ਪੇਖੀਅਲੇ ਧਰਮਰਾਓ ॥
आता माझ्या मनात स्पष्ट झाले की (मायेच्या प्रेमात मग्न होऊन) मला न्यायी न्यायाधिश म्हणजेच यमराजाला सामोरे जावे लागेल;

ਤਹ ਕਰ ਦਲ ਕਰਨਿ ਮਹਾਬਲੀ ਤਿਨ ਆਗਲੜੈ ਮੈ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥
त्याचे दूत, त्यांच्या अद्भुत सामर्थ्याने, पराक्रमी लोकांना त्यांच्या हातात चिरडतात; मी त्यांच्या विरोधात उभे राहू शकत नाही. ॥४॥

ਜੇ ਕੋ ਮੂੰ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਤਾ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਰਤੜਾ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥
हे नारायण ! जेव्हा कोणी मला उपदेश करतो, तेव्हा मला असे वाटते की तुम्ही जंगलात, कोठारांमध्ये आणि गवताच्या कोपऱ्यातही आहात.

ਐ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਰਾਮਈਆ ॥੫॥੨॥
भक्त त्रिलोचन जी प्रार्थना करतात, हे माझ्या राम! तू सर्वज्ञ आहेस, याचा अर्थ तू स्वत:ला सर्व काही जाणतोस.॥ ५ ॥ २ ॥

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ॥
श्री रघु भगत कबीर जीऊचा

ਅਚਰਜ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀਆ ਅਬ ਕਿਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
हे पंडित! भगवंताच्या भ्रमाबद्दल एक आश्चर्यकारक गोष्ट ऐका (जी मी अनुभवली आहे), परंतु अद्याप त्याचे वर्णन (पूर्णपणे) करता येत नाही.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਜਿਨਿ ਮੋਹੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮੇਖੁਲੀ ਲਾਈ ॥੧॥
त्याने सर्व देवता, मानव, आकाशी प्राणी आणि देवतांना मोहित केले आहे आणि आकाश, पाताळ आणि पृथ्वी या तिन्ही लोकांना ऐहिक भ्रमाच्या धाग्याने बांधले आहे. ॥१॥

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਨਹਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਜੈ ॥
हे माझ्या राम! तुझी वीणा सतत दैवी धून वाजवत आहे, अनंत ध्वनी निर्माण करत आहे ज्यामुळे माझ्यात कंपने निर्माण होतात.

ਜਾ ਕੀ ਦਿਸਟਿ ਨਾਦ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या कृपेने भक्त या दिव्य नादात एकाग्र होतात.॥१॥ रहाउ॥

ਭਾਠੀ ਗਗਨੁ ਸਿੰਙਿਆ ਅਰੁ ਚੁੰਙਿਆ ਕਨਕ ਕਲਸ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ॥
माझे उन्नत मन हे नामाचे अमृत साठवण्यासाठी भट्टीसारखे आहे,तो दुर्गुणांचा त्याग करतो आणि सद्‌गुण सोन्याच्या कुंडाच्या रूपात माझ्या हृदयात ठेवतो (दहाव्या दारात दारू काढण्यासाठी भट्टी आहे, इडा-पिंगळा दोन्ही नळ्या आहेत. आणि शुद्ध विवेक हे दारू भरण्यासाठी सोन्याचे भांडे आहे.) आता मी देवाचा अनुभव घेतला आहे.

ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰਸ ਮਹਿ ਰਸਨ ਚੁਆਇਆ ॥੨॥
त्या पात्रात शुद्ध हरी रसाचा प्रवाह वाहतो. हा वाहणारा हरी रस इतर रसांपेक्षा श्रेष्ठ आहे.

ਏਕ ਜੁ ਬਾਤ ਅਨੂਪ ਬਨੀ ਹੈ ਪਵਨ ਪਿਆਲਾ ਸਾਜਿਆ ॥
एक अतिशय सुंदर आणि आश्चर्यकारक गोष्ट घडली आहे की, मी प्रत्येक श्वासात परमेश्वराचे स्मरण करत आहे, जणू काही मी माझ्या श्वासाला परमेश्वर नामाचे अमृत प्यायला पेला बनवले आहे.

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜੋਗੀ ਕਹਹੁ ਕਵਨੁ ਹੈ ਰਾਜਾ ॥੩॥
आता मी तिन्ही लोकांमध्ये उपस्थित असलेल्या योगी निर्माता परमेश्वराची कल्पना करत आहे. हे पंडित! मला सांग, त्या परमेश्वराशिवाय या जगाचा राजा कोण असू शकतो? ॥ ३ ॥

ਐਸੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪੁਰਖੋਤਮ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥
भगत कबीरजी म्हणतात की, माझ्या हृदयात परमेश्वराचे असे ज्ञान प्रकट झाले आहे की मी परमेश्वराच्या प्रेमात मग्न झालो आहे.

ਅਉਰ ਦੁਨੀ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ਮਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਮਾਤਾ ॥੪॥੩॥
उर्वरित जग शंकेने गोंधळलेले आहे, पण माझे मन सर्व सुखांचे उगमस्थान असलेल्या परमेश्वराच्या नामात तल्लीन आहे.

ਸ੍ਰੀਰਾਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੀ ॥
श्री राग बानी भगत बेनी जिउ यांचे:

ਪਹਰਿਆ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ ॥
(प्रस्तुत श्लोक पेहरे वाणीच्या आवाजात गाण्याची आज्ञा दिली आहे.)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे, ज्याला सतगुरूच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰੇ ਨਰ ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਜਬ ਆਛਤ ਉਰਧ ਧਿਆਨ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥
हे मानवा! तू आईच्या उदरात असताना परमेश्वराच्या स्मरणात लीन होतास.

ਮਿਰਤਕ ਪਿੰਡਿ ਪਦ ਮਦ ਨਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਏਕੁ ਅਗਿਆਨ ਸੁ ਨਾਗਾ ॥
त्या वेळी तुला पार्थिव शरीराच्या प्रतिष्ठेचा अभिमान नव्हता आणि अज्ञानी आणि पूर्णपणे असहाय्य होऊन तू रात्रंदिवस भगवान हरीची आराधना करीत होतास.

ਤੇ ਦਿਨ ਸੰਮਲੁ ਕਸਟ ਮਹਾ ਦੁਖ ਅਬ ਚਿਤੁ ਅਧਿਕ ਪਸਾਰਿਆ ॥
गर्भाशयात त्या दिवसांच्या भयंकर वेदना आणि दुःखाची आठवण करा, परंतु आता आपण सांसारिक संलग्नकांमध्ये आपले मन खूप पसरवले आहे.

ਗਰਭ ਛੋਡਿ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਆਇਆ ਤਉ ਨਰਹਰਿ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥੧॥
हे मानवा ! जेव्हापासून तू गर्भ सोडून या नश्वर जगात आला आहेस तेव्हापासून तू तुझ्या मनातून परमेश्वराला विसरला आहेस.

ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ਮੂੜਿਆ ਤੂੰ ਕਵਨ ਕੁਮਤਿ ਭ੍ਰਮਿ ਲਾਗਾ ॥
अरे मुर्खा! कुमतीमुळे तू का गोंधळून जातोस, तुला पुन्हा पश्चात्ताप करावा लागेल.

ਚੇਤਿ ਰਾਮੁ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿਗਾ ਜਨੁ ਬਿਚਰੈ ਅਨਰਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे मानवा ! मुर्खासारखा का फिरतोस? राम नामाचे चिंतन कर, नाहीतर तुला मृत्यूच्या भीतीला सामोरे जावे लागेल. ॥१॥रहाउ॥

ਬਾਲ ਬਿਨੋਦ ਚਿੰਦ ਰਸ ਲਾਗਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪੈ ॥
बालपणात तु तुझ्या आवडत्या खेळात आणि मौजमजेत मग्न राहिलास, ऐहिक सुखांबद्दल तुझी

ओढ प्रत्येक क्षणाला वाढत होती.

ਰਸੁ ਮਿਸੁ ਮੇਧੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਚਾਖੀ ਤਉ ਪੰਚ ਪ੍ਰਗਟ ਸੰਤਾਪੈ ॥
जेव्हा तुम्ही मायेचे विष पवित्र मानून प्राशन केले तेव्हा वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार हे पाच दुर्गुण तुला त्रास देऊ लागले.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਛੋਡਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਅਰਾਧਿਆ ॥
नामजप, तपश्चर्या, संयम आणि सत्कर्म यांची बुद्धी तू सोडून दिली आहेस; तुम्ही रामाचे नावही घेत नाही.

ਉਛਲਿਆ ਕਾਮੁ ਕਾਲ ਮਤਿ ਲਾਗੀ ਤਉ ਆਨਿ ਸਕਤਿ ਗਲਿ ਬਾਂਧਿਆ ॥੨॥
वासना तुझ्या मनात ओसंडून वाहत आहे आणि वाईट विचारांनी तुझे मन अंधकारमय झाले होते, मग तुझी वासना तृप्त करण्यासाठी तू एका स्त्रीला आणून तिच्याशी तू जुळलास. ॥ २॥

ਤਰੁਣ ਤੇਜੁ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਮੁਖੁ ਜੋਹਹਿ ਸਰੁ ਅਪਸਰੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ ॥
तारुण्याच्या उत्साहात तू इतर महिलांकडे बघतो आणि चांगल्या-वाईटात फरक करत नाही.

ਉਨਮਤ ਕਾਮਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਭੂਲੈ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਨ ਪਛਾਨਿਆ ॥
तुम्ही वासनेत मग्न राहता आणि भटकत राहता, विषाच्या रूपातील शक्तिशाली मोहाच्या मोहात अडकून राहता; मग तुम्हाला पाप आणि पुण्य ओळखता येत नाही.

ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਦੇਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਰਬਿਆ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤੇ ਖੋਇਆ ॥
तुझे कुटुंब व धन पाहून तुझे मन गर्विष्ठ झाले आहे आणि तू रामाला मनातून विसरला आहेस.

ਅਵਰ ਮਰਤ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਤੋਲੇ ਤਉ ਭਗ ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਵਿਗੋਇਆ ॥੩॥
हे मानवा ! आपल्या नातेवाईकांच्या मृत्यूवर, आपण आपल्या मनात विचार करतो की आपल्याला त्यांच्याकडून किती पैसे मिळतील, आपण आपले मौल्यवान आयुष्य वाया घालवले आहे जे आपल्याला नशिबाने मिळाले आहे. ॥ ३॥

ਪੁੰਡਰ ਕੇਸ ਕੁਸਮ ਤੇ ਧਉਲੇ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥
म्हातारपणी तुझे केस चमेलीच्या फुलांपेक्षा पांढरे झाले आहेत आणि तुझे बोलणे इतके मंद झाले आहे, जणू ते सातव्या जगातून आले आहे.

ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਮਹਿ ਬੁਧਿ ਬਲ ਨਾਠੀ ਤਾ ਕਾਮੁ ਪਵਸਿ ਮਾਧਾਣੀ ॥
तुझ्या डोळ्यातून पाणी वाहत आहे; तुमची बुद्धिमत्ता आणि शक्ती तुमच्या शरीरातून नाहीशी

झाली आहे; अशा अवस्थेत दुधाचे मंथन केल्याप्रमाणे तुमच्या मनात वासना मंथन होते.

ਤਾ ਤੇ ਬਿਖੈ ਭਈ ਮਤਿ ਪਾਵਸਿ ਕਾਇਆ ਕਮਲੁ ਕੁਮਲਾਣਾ ॥
या विकारांमुळे तुझी बुद्धी कलंकित झाली आहे आणि तुझ्या शरीराचे कमळ कोमेजून गेल्याप्रमाणे तुझी शक्ती आणि तेज नष्ट झाले आहे.

ਅਵਗਤਿ ਬਾਣਿ ਛੋਡਿ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲਿ ਤਉ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੪॥
तू अलक्ष्य प्रभूंचे दिव्य वाणी सोडून नश्वर जगाच्या कार्यात मग्न होत आहेस, शेवटी तुला पश्चाताप होईल. ॥४॥

ਨਿਕੁਟੀ ਦੇਹ ਦੇਖਿ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਮਾਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥
लहान-लहान मुलांना (नातवंडे) पाहून प्रेम आणि अभिमानाची भावना जागृत होते, परंतु तरीही एखाद्याला हे समजू शकत नाही की लवकरच एखाद्याला सर्वकाही मागे सोडावे लागेल.

ਲਾਲਚੁ ਕਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥
जरी एखादा जीव डोळ्यांनी काहीही पाहू शकत नसला तरी तो दीर्घायुष्याची आस बाळगतो.

ਥਾਕਾ ਤੇਜੁ ਉਡਿਆ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਘਰਿ ਆਂਗਨਿ ਨ ਸੁਖਾਈ ॥
शेवटी शरीराची ताकद कमकुवत होते आणि शरीराच्या पिंजऱ्यातून चैतन्यशक्ती उडून जाते. घराच्या अंगणात पडलेला मृतदेह कोणालाच आवडत नाही.

ਬੇਣੀ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਗਤਹੁ ਮਰਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨਿ ਪਾਈ ॥੫॥
भगत वेणीजी म्हणतात, हे भक्तांनो! ऐका, मृत्यूनंतर कोणाला मुक्ती मिळाली?

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ॥
सिरीरागु॥

ਤੋਹੀ ਮੋਹੀ ਮੋਹੀ ਤੋਹੀ ਅੰਤਰੁ ਕੈਸਾ ॥
हे परमेश्वरा ! तू मी आहे आणि मी तू आहे; तुझ्यात आणि माझ्यात काही फरक नाही.

ਕਨਕ ਕਟਿਕ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜੈਸਾ ॥੧॥
हा फरक असा आहे जसे सोने आणि सोन्याने बनवलेले दागिने; जसे पाणी आणि त्याच्या लाटा; त्याचप्रमाणे जीव आणि देव आहेत. ॥ १ ॥

ਜਉ ਪੈ ਹਮ ਨ ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ ਅਹੇ ਅਨੰਤਾ ॥
हे अनंत परमेश्वरा ! जर मी पाप केले नसते;

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਹੁੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तर तुझे पतितपावन नाव कसे असते? ॥१॥ रहाउ॥

ਤੁਮ੍ਹ ਜੁ ਨਾਇਕ ਆਛਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
हे अंतर्यामी परमेश्वर! तू जगाचा स्वामी आहेस.

ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਜਨੁ ਜਾਨੀਜੈ ਜਨ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ॥੨॥
(पण वस्तुस्थिती अशी आहे की) परमेश्वर आपल्या सेवकाला ओळखतो आणि दास त्याच्या मालकाला ओळखतो. ॥ २॥

ਸਰੀਰੁ ਆਰਾਧੈ ਮੋ ਕਉ ਬੀਚਾਰੁ ਦੇਹੂ ॥
हे परमेश्वरा ! मला असे ज्ञान दे की जोपर्यंत माझ्याकडे हे शरीर आहे तोपर्यंत मी तुझे नामस्मरण करत राहावे.

ਰਵਿਦਾਸ ਸਮ ਦਲ ਸਮਝਾਵੈ ਕੋਊ ॥੩॥
भक्त रविदासजी म्हणतात की हे परमेश्वरा ! माझी एकच इच्छा आहे की कोणीतरी महापुरुष यावे आणि तू सर्वव्यापी असल्याचे ज्ञान मला द्यावे.

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ਮਹਲਾ ੪
रागु माझ चौथा गुरु: चौ-पद (चार श्लोक), पहिला ताल

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
एकच परमेश्वर आहे ज्याचे नाव 'अनंत अस्तित्व' आहे, त्याचे नाव सत्य आहे, तो सृष्टीचा निर्माता आहे, सर्वशक्तिमान, निर्भय, शत्रुत्वरहित, जन्म-मृत्यूच्या पलीकडे, अयोनी आणि स्वयंभू आहे, जो गुरूचा कृपेने प्राप्त होतो.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
परमेश्वर आणि त्यांचे नाव मला फार प्रिय आहे.

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
परमेश्वराच्या नामाचा जप करत राहिणे हे माझे सौभाग्य आहे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੧॥
मला माझ्या गुरूंकडून परमेश्वराचे नामस्मरण करण्याची सिद्धी प्राप्त झाली आहे; असे फारच कमी व्यक्ती असतात जे आपल्या गुरूंच्या आज्ञेचे पालन करतात.

ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲਇਆ ਬੰਨਿ ਪਲੈ ॥
मी परमेश्वराच्या नावाला माझ्या आयुष्याचा एक महत्त्वाचा भाग बनवला आहे, जणू काही माझ्या आयुष्याच्या प्रवासाचा खर्च आहे, (म्हणून) मी परमेश्वराचे नाव माझ्या हृदयात ठेवले आहे.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥
हरीनाम माझ्या जीवनाचा सोबती बनला आहे आणि तो नेहमी माझ्यासोबत राहतो.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੨॥
गुरूंनी माझ्या मनात हरीचे नाम स्थापित केले आहे; आणि आता माझ्याकडे हरी नावाची शाश्वत संपत्ती आहे, हरी नावाची संपत्ती जी सदैव स्थिर आहे, ती मला माझ्या गुरूंकडून मिळाली आहे. ॥२॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਇਆ ॥
परमेश्वर माझा सर्वात चांगला मित्र आहे, आणि सार्वभौम, आध्यात्मिक जीवन देणारा आहे.

ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਵਾਇਆ ॥
(माझी नेहमी अशी इच्छा आहे की) कोणीतरी संत-महान माणसाने येऊन मला हरिशी जोडावे, जो माझे जीवन बदलू शकतो, कारण तो माझ्या शरीरातील प्राण आहे.

ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਨੀਰੁ ਵਹੇ ਵਹਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੩॥
हे माझ्या प्रिय परमेश्वरा ! तुला पाहिल्याशिवाय मी राहु शकत नाही, या वियोगाच्या दु:खाने माझ्या डोळ्यातून अश्रू वाहत आहेत. ॥ ३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥
माझा मित्र, खरा गुरु, माझा सर्वात चांगला मित्र आहे जणू तो लहानपणापासूनच माझा सहकारी आहे.

ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
हे माझी आई! मी त्यांच्या दर्शनापासून वंचित राहू आध्यात्मिकरित्या जिवंत राहू शकत नाही.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥
नानक म्हणतात, हे परमेश्वरा ! ज्याच्यावर तू कृपा करतोस, त्याला तू गुरूंची जोड देतोस, आणि तो व्यक्ती हरी नामाची संपत्ती गोळा करतो. ॥४॥१॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥
माझ महला ४ ॥

ਮਧੁਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥
हे मधुसूदन ! तू माझे मन, शरीर आणि आत्मा आहेस,

ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥
कारण हरीशिवाय मी इतर कोणालाही माझ्या जीवनाचा आधार मानत नाही.

ਕੋਈ ਸਜਣੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥੧॥
नशिबाने जर मला माझ्या प्रिय हरी-प्रभूंशी भेटण्यासाठी मार्गदर्शन करू शकेल असा कोणी दयाळू संत मला मिळावा.

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੀ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਈ ॥
मी माझे मन आणि शरीर यांच्या माध्यमातून मी परमेश्वराला शोधत आहे आणि इतरांनाही विचारले,

ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
हे माझ्या आई! मी माझ्या प्रिय परमेश्वराला कसे भेटू शकेन?

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਜੀਉ ॥੨॥
संतांच्या संगतीत राहून मी त्या परमेश्वराचा पत्ता विचारतो कारण संतांच्या संगतीत हरि-प्रभू वास करतात.

ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥
हे परमेश्वरा ! माझे प्रिय सतगुरु माझे सर्व दुर्गुणांपासून रक्षण करतात.

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
हे परमेश्वरा ! मी तुझा असहाय्य बालक आहे, माझे रक्षण कर.

ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥੩॥
केवळ सतगुरुच माझ्या आई-वडिलांसारखे आहेत, ज्यांच्या दर्शनाने माझे हृदय पाण्यात उगवणाऱ्या कमळासारखे उमलते. ॥ ३॥

ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥
मला माझ्या गुरूंना पाहिल्याशिवाय झोप येत नाही.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨਿ ਵੇਦਨ ਗੁਰ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਵੈ ॥
गुरूपासून विभक्त झाल्यामुळे माझे मन आणि शरीर वेदनांनी भरलेले आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹਸੈ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥
हे भगवान हरी! माझ्यावर दया करा आणि मला गुरू भेटायला लावा, दास नानक गुरूंना भेटल्यावर आनंदी होतात. ॥४॥२॥

Page 95

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥
माझ महला ४ ॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਣੀਐ ॥
हे माझ्या संत मित्रांनो, आपण सर्व मिळून हरी-परमेश्वराचा महिमा गाऊया आणि केवळ परमेश्वराच्या महिमाचाच विचार करूया.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਐ ॥
चला हरी नामच्या कथा नेहमी ऐकूया.

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥
तसेच संतांच्या सभेत मिळून हरीचे गुणगान गाऊन अशाप्रकारे अस्तित्वाचा महासागर पार करता येतो.

ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰੇਹਾ ॥
या माझ्या (संत) मित्रांनो! परमेश्वराशी एकरूपता अनुभवण्यासाठी आपण संतांची मंडळी तयार करूया.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ॥
जो माझ्या प्रियपरमेश्वराचा संदेश देतो,

ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਖਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਈ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥
आणि जो मला त्या हरीचा मार्ग दाखवतो, तोच माझा खरा मित्र आणि सोबती आहे.

ਮੇਰੀ ਬੇਦਨ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਾਣੈ ॥
परमेश्वराचा अवतार असलेले केवळ गुरू हेच माझे परमेश्वरापासून विभक्त होण्याचे दुःख पूर्णपणे समजू शकतात.

ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਵਖਾਣੇ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याशिवाय मी आध्यात्मिकरित्या जगू शकत नाही.

ਮੈ ਅਉਖਧੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਰੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥
हे माझ्या गुरुदेवा ! मला नाम मंत्र रूपी औषध द्या जे माझ्या वेदनांवर उपाय आहे आणि ज्याद्वारे मी या संसार रूपी अस्तित्वाचा सागर पार करून माझा उद्धार करू शकणार. ॥३॥

ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥
मी एक नम्र माणूस आहे आणि सतगुरुंच्या आश्रयाला आलो आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੂੰਦ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥
गुरूंनी आपल्याला परमेश्वर नावाचा आशीर्वाद दिला आहे जो आपल्यासाठी चातक सारख्या पावसाच्या पहिल्या थेंबाप्रमाणे आहे.

ਹਰਿ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਜਲ ਕੇ ਮੀਨੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥
हे भक्त नानक ! परमेश्वर हा पाण्याच्या महासागरासारखा आहे आणि आपण माणसे त्यात असलेल्या माशांसारखे आहोत आणि आपण परमेश्वरा च्या नावाच्या पाण्याशिवाय आध्यात्मिकरित्या मरतो. ॥४॥३॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥
माझ महला ४ ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या हरीच्या संतांनो! हे माझ्या बंधूंनो! मला भेटा.

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਹੁ ਮੈ ਭੁਖ ਲਗਾਈ ॥
मला माझ्या परमेश्वर हरीबद्दल सांगा, कारण मी हरीच्या दर्शनासाठी आतुर आहे.

ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੧॥
हे माझ्यावर कृपा करणाऱ्या, या जगाच्या जीवनाचा आधार! माझी ही इच्छा पूर्ण कर; जेणेकरून तुझ्या कृपा दर्शनाने माझे मन आध्यात्मिक तृप्त होईल. ॥१॥

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥
मला सत्संगात हरीचा दिव्य वाणी एकत्र गाण्याची इच्छा आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥
परमेश्वराच्या स्तुतीचा उपदेश माझ्या मनाला सुखकारक आणि आध्यात्मिकरित्या समाधानी करतात.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜੀਉ ॥੨॥
हरीचे हरी रूपी नामाचे अमृत माझ्या हृदयाला गोड वाटते; हे अमृत गुरूंना भेटून आणि त्यांच्या शिकवणीचे पालन करूनच मिळू शकते. ॥२॥

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥
भाग्यवान व्यक्तीला हरीचा सहवास लाभतो.

ਭਾਗਹੀਨ ਭ੍ਰਮਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਹਿ ॥
परंतु दुर्दैवी लोक आसक्तीने गोंधळलेले राहतात आणि त्रास सहन करतात.

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਲਭੈ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਜੀਉ ॥੩॥
नशिबाशिवाय चांगली संगत मिळत नाही; सत्संगाशिवाय माणसाचे मन दुर्गुणांच्या मलिनतेने भरून जाते. ॥३॥

ਮੈ ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਪਿਆਰੇ ॥
हे माझ्या प्रिय परमेश्वरा ! कृपया मला तुमचा आशीर्वाद द्या.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ॥
कृपया मला तुझ्या दयाळूपणाने आशीर्वाद द्या आणि मला हरीनाम भेट म्हणून प्रदान करा.

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥
भक्त नानक म्हणतात, ज्याच्या मनाला हरी-नाम मधुर व चांगले वाटू लागले आहे; गुरूंच्या उपदेशामुळे तो हरीच्या नामात लीन राहतो. ॥४॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥
माझ महला ४ ॥

ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥
गुरूंनी दिलेले अध्यात्मिक ज्ञान मला प्राप्त झाले आहे आणि मी परमेश्वराच्या नामाचा आनंद प्राप्त आहे.

ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥
जेव्हा गुरूंनी मला परमेश्वराच्या नामाचे अमृत प्यायला प्रेरित केले तेव्हा माझे मन परमेश्वराच्या नामाच्या प्रेमाने भरून गेले.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਟੁਲਿ ਟੁਲਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥
मी मुखातून हरीचे नाम बोलत राहतो; हरी रस पिण्यास माझे मन आतुर झाले आहे. ॥१॥

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮੈ ਗਲਿ ਮੇਲਾਈਐ ॥
हे संतांनो ! या आणि मला मिठी मारा.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀ ਮੈ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਐ ॥
माझ्या प्रियकराचा उपदेश मला सांगा.

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਜੋ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਚਉਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥
हे हरीच्या संतांनो! मला भेटा ; जो माझ्या मुखात गुरुवाणी ठेवतो त्याला मी माझे मन अर्पण करीन.

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥
सौभाग्याने परमेश्वराने मला त्याच्या संताशी जोडले आहे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥
गुरूंनी माझ्या मुखात हरीरस घातला आहे.

ਭਾਗਹੀਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖੁ ਗਰਭ ਜੂਨੀ ਨਿਤਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥
दुर्दैवी माणसाला सतगुरू भेटण्याचा आशीर्वाद मिळत नाही आणि गुरूंच्या उपदेशांना विसरणारे लोक जन्म आणि पुनर्जन्माच्या चक्रात अडकतात.

ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥
ज्यांच्यावर दयाळू परमेश्वराने दया केली आहे,

ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਸਭ ਨਿਵਾਰੀ ॥
त्याने अहंकाराची सर्व विषारी घाण दूर केली आहे.

ਨਾਨਕ ਹਟ ਪਟਣ ਵਿਚਿ ਕਾਂਇਆ ਹਰਿ ਲੈਂਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥
हे नानक! जे गुरूंच्या उपदेशाचे पालन करतात, ते त्यांच्या अंतःकरणात परमेश्वराच्या नामाची संपत्ती साठवतात.॥४॥५॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥
माझ महला ४ ॥

ਹਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥
माझे मन परमेश्वराचे गुणगान गाण्याची आणि भक्तीभावाने परमेश्वराचे नामस्मरण करण्यास उत्सुक असतो.

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥
सत्संगात जाऊन मी माझ्या मनात हरीनामाची स्थापना करू शकतो.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਚੈ ਜੀਉ ॥੧॥
हे परमेश्वरा, अगम्य आणि अदृश्य देवा ! तुझ्या कृपेने मी खऱ्या गुरूंना भेटू शकतो आणि हरीनामाचा आनंद प्राप्त करू शकतो. ॥१॥

Page 96

ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥
धन्य ते परमेश्वराचे नम्र भक्त, ज्यांनी परमेश्वराला अनुभवले आहे.

ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥
मला अशा सेवकांना जाऊन परमेश्वराबद्दल विचारायचे आहे.

ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਚੈ ਜੀਉ ॥੨॥
मी परमेश्वराच्या भक्तांचे पाय (नम्रतेने) धुवून टाकीन, जेणेकरून त्यांच्या सहवासात मलाही परमेश्वराच्या नामाचे अमृत प्राप्त होईल. ॥२॥

ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੇ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥
नाम देणाऱ्या सतगुरुंनी परमेश्वराचे नाम माझ्या हृदयात बसवले आहे.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥
माझ्या गुरूंचा आशीर्वाद मला लाभला हे फार मोठे भाग्य आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੀਚੈ ਜੀਉ ॥੩॥
आता मी नामाच्या अमृताचा आस्वाद घेतो आणि नेहमी परमेश्वराच्या नामाचा जप करतो; हे नामाचे अमृत पूर्ण गुरुकडूनच मिळू शकते. ॥३॥

ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਈਐ ॥
हे परमेश्वरा ! मला सद्पुरुषांच्या सहवासात सामील होण्यास आणि सतगुरूंना भेटण्यास मदत करा.

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥
संतांच्या सभेतच हरीनामाची भक्तिभावाने पूजा करता येते.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਰੀਚੈ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥
हे नानक! मी हरीकथा ऐकत राहावे आणि ऐकवत राहावे; कारण गुरुच्या उपदेशाने माझे मन हरिच्या नामाने तृप्त राहते. ॥४॥६॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥
माझ महला ४ ॥

ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਤੁਸੀ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥
हे माझ्या प्रिय सत्संगी भगिनींनो! आपण परमेश्वरासोबत एकत्र येऊया.

ਜੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦਸੇ ਤਿਸ ਕੈ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥
जो माझ्या प्रिय परमेश्वराबद्दल मला सांगेल त्याला मी स्वत: ला समर्पित करेन.

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਈਆ ਜੀਉ ॥੧॥
सत्संगात भेटून मला माझा प्रिय परमेश्वर हरी सापडला आहे, मी माझ्या सतगुरुसाठी समर्पित मी स्वत:ला करतो.॥१॥

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे मला माझा प्रभू परमेश्वर दिसतो.

ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
हे अंतर्यामी परमेश्वर! प्रत्येक हृदयात तू आहेस.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥
गुरूंनी माझ्या हृदयात माझ्याजवळ असलेला माझा परमेश्वर दाखवला आहे; मी सदैव माझ्या सतगुरुंची भक्ती करणार. ॥२॥

ਏਕੋ ਪਵਣੁ ਮਾਟੀ ਸਭ ਏਕਾ ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥
सर्व सजीव समान मूलभूत घटकांपासून निर्माण झाले आहेत, ते सर्व समान हवेत श्वास घेतात आणि सर्वांमध्ये समान दिव्य प्रकाश आहे.

ਸਭ ਇਕਾ ਜੋਤਿ ਵਰਤੈ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਨ ਰਲਈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਰਲਾਈਆ ॥
जरी समान दैवी प्रकाश वेगवेगळ्या शरीरात व्यापलेला असला, तरीही सर्व भिन्न आहेत, आणि एकाला दुसऱ्यासाठी गोंधळात टाकता येत नाही.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਤਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥
गुरूंच्या कृपेने मी सर्वांमध्ये एकच भगवंत पाहिला आहे आणि मी स्वतःला अशा खऱ्या गुरूला समर्पित करतो. ॥३॥

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥
सेवक नानक अमृत गुरूचे शब्द उच्चारतात.

ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੈ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ਭਾਣੀ ॥
या दिव्य वाणीने गुरू शिष्यांच्या अंतःकरण खूप प्रसन्न होते.

ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥
गुरु सांगतात की एक ही दिव्य प्रकाश सभी में विद्यमान है आणि गुरु सर्वांसाठी उपकारक आणि उदार आहेत. || ४ || ७ ||

ਸਤ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ॥
वरील चौथ्या गुरूचे सात चौ-पद आहेत:

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥
राग माझ, पाचवे गुरु, चौ-पद, प्रथम ताल १ ॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥
माझ्या मनात गुरूंचे दर्शन घेण्याची तीव्र इच्छा आहे.

ਬਿਲਪ ਕਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥
पावसाच्या पाण्याच्या एका विशेष थेंबाची आतुरतेने वाट पाहणाऱ्या चातकासारखा तो रडतो.

ਤ੍ਰਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥
प्रिय गुरूंच्या धन्य दृष्टीशिवाय माझी तहान तृप्त होत नाही आणि मला शांती मिळत नाही. ॥१॥

ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
प्रिय संत गुरूंच्या कृपादृष्टी साठी मी स्वत: ला समर्पित करतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥
हे माझ्या गुरू! तुमची कृपादृष्टी शुभ आहे आणि तुमचे स्तुतीचे दैवी शब्द माझ्यात आध्यात्मिक संतुलन निर्माण करतात.

ਚਿਰੁ ਹੋਆ ਦੇਖੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥
हे परमेश्वरा ! मला तुमची कृपादृष्टी प्राप्त करायला खूप दिवस झाले.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਦੇਸੁ ਜਹਾ ਤੂੰ ਵਸਿਆ ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥
हे माझे सज्जन आणि मित्र प्रभु! धन्य ते हृदय जेथे तू उपस्थित आहेस.

ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

हे माझ्या परमात्मा गुरु ! मी माझे शरीर आणि मन तुला समर्पित केले आहे. ॥ १॥ रहाउ ॥

ਇਕ ਘੜੀ ਨ ਮਿਲਤੇ ਤਾ ਕਲਿਜੁਗੁ ਹੋਤਾ ॥

तुझ्या स्मरणाविना एक क्षणही कलियुगाच्या दीर्घ काळाइतका वेदनादायी आहे.

ਹੁਣਿ ਕਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਧੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥

हे माझ्या प्रिय परमेश्वरा ! आता मी तुला कधी भेटू शकणार?

ਮੋਹਿ ਰੈਣਿ ਨ ਵਿਹਾਵੈ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥
(ज्याप्रमाणे गुरूंशिवाय परमेश्वराला भेटता येत नाही) त्याचप्रमाणे माझ्या आयुष्यातील रात्र जात नाही आणि गुरूंच्या पवित्र मंडळीचे दर्शन घेतल्याशिवाय मला शांती मिळत नाही.

ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी सदैव सतगुरूंच्या पवित्र मंडळीशी एकनिष्ठ आहे. ॥१॥ रहाउ॥

ਭਾਗੁ ਹੋਆ ਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥
सतगुरुंनी मला परमेश्वराची ओळख करून दिली हे माझे सौभाग्य आहे.

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥
(गुरुंच्या आशीर्वादाने) मला माझ्या अंत:करणात अमर परमेश्वर प्राप्त झाला आहे.

ਸੇਵ ਕਰੀ ਪਲੁ ਚਸਾ ਨ ਵਿਛੁੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥
भक्त नानक प्रभूंची प्रार्थना करतात आणि म्हणतात, "हे प्रभू! मला आशीर्वाद द्या की मी नेहमी तुझ्या भक्तांची विनम्रपणे सेवा करावी आणि त्यांच्यापासून क्षणभरही विभक्त होऊ नये." ॥४॥

ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥੮॥
भक्त नानक म्हणतात की, मी तन आणि मनाने परमेश्वराच्या सेवकांना समर्पित आहे. रहाउ॥१॥८॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
राग माझ महला, पाचवे गुरु ५ ॥

ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀ ॥
हे परमेश्वरा ! तो ऋतू खूप सुंदर असतो जेव्हा मी तुझे नामस्मरण करतो.

ਸੋ ਕੰਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਤੇਰੀ ਘਾਲੀ ॥
हे परमेश्वरा ! तुझे भक्तीभावाने स्मरण करणे हे माझ्यासाठी सर्वात श्रेष्ठ कार्य आहे.

ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਰਿਦੈ ਤੂੰ ਵੁਠਾ ਸਭਨਾ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥
हे सर्व प्राणिमात्रांचे दाता ! फक्त तेच हृदय आनंदी आणि शांत आहे, ज्या हृदयात तू आहेस. ॥१॥

ਤੂੰ ਸਾਝਾ ਸਾਹਿਬੁ ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ॥
हे परमेश्वरा ! तू आम्हा सर्वांचा विश्वपिता आहेस;

ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥
तुझे अक्षय भांडार संपत्तीच्या सर्व नवीन संसाधनांनी भरलेले आहे.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥
हे परमेश्वरा ! ज्याला तू तुझ्या नामाचे दान देतोस तो तृप्त होतो आणि सांसारिक इच्छांची पर्वा न करता तो तुझा खरा भक्त मानला जातो. ॥२॥

ਸਭੁ ਕੋ ਆਸੈ ਤੇਰੀ ਬੈਠਾ ॥
हे माझ्या स्वामी ! सर्व जीव तुझी वाट पाहत आहेत.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰਹੈ ਵੁਠਾ ॥
तुम्ही सृष्टीतील प्रत्येक गोष्टीत वास करता.

ਸਭੇ ਸਾਝੀਵਾਲ ਸਦਾਇਨਿ ਤੂੰ ਕਿਸੈ ਨ ਦਿਸਹਿ ਬਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥
सर्व जीव तुझ्या कृपेचे भागीदार आहेत आणि कोणत्याही जीवाला तू त्यांच्यापासून वेगळा आहेस असे वाटत नाही. ॥३॥

ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥
हे परमेश्वरा ! तुम्हीच तुमच्या गुरूंच्या शिकवणीने लोकांना मायेच्या बंधनातून मुक्त करता.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮਿ ਭਵਾਇਹਿ ॥
आणि तुम्ही स्वतः निर्बुद्ध जीवांना जीवन-मृत्यूच्या बंधनात ढकलता.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਦਸਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੯॥
भक्त नानक म्हणतात, हे परमेश्वरा! मी तुझा भक्त आहे; आणि ही संपूर्ण सृष्टी स्पष्टपणे तुमचाच सांसारिक खेळ आहे. ॥ ४॥ २॥ ९॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला, पाचवे गुरु ५:

ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥
परमेश्वराची स्तुती करण्याचा सततचा सूर माझ्या मनाला शांत करतो आणि माझे मन या आध्यात्मिक अवस्थेत शांततेचा आनंद घेत आहे.

ਸਬਦਿ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥
ते अनंत वचन ऐकून माझे मन सदैव प्रसन्न आणि आनंदी राहते.

ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਆਸਣੁ ਊਚ ਸਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥
अध्यात्मिक समतोल स्थितीत, मनाने सहजतेने गुहेत सर्वोच्च आणि श्रेष्ठ विचार एकाग्र करून समाधी प्राप्त केली आहे. ॥१॥

ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥
बाहेर भटकंती केल्यानंतर, माझ्या मनाची एकाग्रता आता स्वतःकडे वळली आहे,

ਜੋ ਲੋੜੀਦਾ ਸੋਈ ਪਾਇਆ ॥
आणि मला हवी असलेली आध्यात्मिक शांती मिळाली आहे.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਿ ਅਨਭਉ ਪੁਰਖੁ ਦਿਖਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥
हे संतजनहो!माझे मन मायापासून पूर्णपणे तृप्त झाले आहे, कारण सतगुरुंनी मला आध्यात्मिक ज्ञान दिले आहे आणि मला सर्वव्यापी परमेश्वराचे दर्शन घडविले आहे.॥२॥

ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਆਪੇ ਲੋਗਾ ॥
परमेश्वर स्वतः राजा आहे आणि स्वतः प्रजा आहे.

ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗਾ ॥
तो स्वत: संन्यास घेणारा आहे आणि तो स्वत: ऐहिक सुखांचा भोक्ता आहे.

ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥
सत्य प्रभू स्वतः सिंहासनावर बसून सत्याचा न्याय करतात, त्यामुळे माझ्या अंतःकरणातील सर्व वेदना आणि आक्रोश दूर झाला आहे.॥३॥

ਜੇਹਾ ਡਿਠਾ ਮੈ ਤੇਹੋ ਕਹਿਆ ॥
मी ज्याप्रकारे परमेश्वराला अनुभवले आहे आहे त्याचप्रमाणे मी त्याचे वर्णन केले आहे.

ਤਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਭੇਦੁ ਲਹਿਆ ॥
ज्या व्यक्तीला हे रहस्य सापडले आहे, तो त्याच्याशी एकरूप होतो.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਪਸਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੦॥
हे नानक, त्या व्यक्तीचा आत्मा परमेश्वरात विलीन होतो, त्याला मनःशांती मिळते आणि त्याला सर्वत्र परमेश्वर दिसतो.॥४॥ ३॥ १०॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला,पाचवे गुरु ५ ॥

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਿਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥
हे प्रिय सखी ! परमेश्वराने आपल्या दिव्य प्रकाशाने जे हृदय सुशोभित केले आहे, त्याच्या अंत:करणात परमेश्वराची स्तुती करणारे आनंदाचे गीत गायले जाते.

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਤਿਤੈ ਘਰਿ ਸੋਹਹਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤਿ ਸਿਗਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥
जी स्त्री पती-परमेश्वराने शुभ गुणांनी नटलेली आहे, तिच्या हृदयात आणि घरात सदैव आनंद आणि प्रसन्नता राहते. ॥१॥

ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ॥
ती स्त्री अत्यंत पुण्यवान आणि भाग्यवान आहे,

ਪੁਤ੍ਰਵੰਤੀ ਸੀਲਵੰਤਿ ਸੋਹਾਗਣਿ ॥
आणि तिला पुत्र (आध्यात्मिक ज्ञान), नम्र स्वभाव आणि सौभाग्य प्राप्त झाले आहे,

ਰੂਪਵੰਤਿ ਸਾ ਸੁਘੜਿ ਬਿਚਖਣਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥
आणि जो गुरु-देवाचा प्रिय होतो, तो सुंदर (आध्यात्मिकदृष्ट्या उन्नत), हुशार आणि बुद्धिमान असतो. ॥ २॥

ਅਚਾਰਵੰਤਿ ਸਾਈ ਪਰਧਾਨੇ ॥
ती व्यक्ती चांगल्या आचरणाने, उदात्त आणि आदरणीय बनते.

ਸਭ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣੇ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੇ ॥
त्या व्यक्तीचे जीवन आध्यात्मिक गुणांनी सुशोभित होते.

ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ਜੋ ਪਿਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥
आणि जो परमेश्वराच्या प्रेमाने मग्न असतो तो उच्च वंशाचा मानला जातो आणि त्याला अनेक बंधूचे (गुरुंचे अनुयायी) आशीर्वाद मिळतात. ॥३॥

ਮਹਿਮਾ ਤਿਸ ਕੀ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥
त्या स्त्री (व्यक्तीचा) महिमा व्यक्त करता येत नाही,

ਜੋ ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅੰਗਿ ਲਾਏ ॥
ज्या स्त्री(व्यक्तीला) पती-परमेश्वराने आलिंगन देऊन स्वतःमध्ये विलीन केले आहे.

ਥਿਰੁ ਸੁਹਾਗੁ ਵਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੧੧॥
हे भक्त नानक, तो मनुष्य शाश्वत आणि अज्ञात परमेश्वराशी एकरूप झालेला असतो आणि त्याला सदैव परमेश्वराच्या प्रेमाचा आधार असतो. ॥ ४॥ ४॥ ११ ॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦਰਸਨ ਚਾਹੇ ॥
परमेश्वराचा शोध घेत असताना, पुष्कळ लोकांमध्ये देवाची कृपा प्राप्त करण्याची तीव्र इच्छा निर्माण होते,

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਬਨ ਬਨ ਅਵਗਾਹੇ ॥
आणि ते सर्व प्रकारच्या जंगलात फिरत राहतात.

ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਹੈ ਜੀਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥
माझ्या परमात्म्याशी मला जोडणारा कोणी आहे का जो एकाच वेळी अमूर्त (मायेने प्रभावित नसलेला) तरीही मूर्त (प्रत्येक पदार्थात प्रकट झालेला) आहे? ॥१॥

ਖਟੁ ਸਾਸਤ ਬਿਚਰਤ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥
लोक त्यांच्या स्मृतीनुसार षड दर्शन शास्त्रांचे ज्ञान पुन्हा सांगतात.

ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨਾ ॥
पुष्कळ लोक तीर्थयात्रेच्या वेळी पवित्र स्नान करतात, अनेक देवतांची पूजा करतात आणि कपाळाला टिळा लावतात.

ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਆਸਨ ਚਉਰਾਸੀਹ ਇਨ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ॥੨॥
पुष्कळ लोक आपली सद्सद्विवेक बुद्धी शुद्ध करण्यासाठी अनेक विधी कुशलतेने करतात आणि बरेच लोक चौऱ्याऐंशी प्रकारची योगासने करतात, परंतु या पद्धतींनी मनाला शांती मिळत नाही. ॥२॥

ਅਨਿਕ ਬਰਖ ਕੀਏ ਜਪ ਤਾਪਾ ॥
अनेक वर्षांपासून ते (योगी) ध्यान करतात आणि कठोर आत्म-शिस्तीचा सराव करतात.

ਗਵਨੁ ਕੀਆ ਧਰਤੀ ਭਰਮਾਤਾ ॥
ते जगभर प्रवास करतात.

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥
आणि तरीही, त्यांच्या अंत: करणात शांतता मिळत नाही आणि ते हे विधी पुन्हा-पुन्हा करत राहतात.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥
परमेश्वराने कृपापूर्वक मला संतांशी जोडले आहे.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥
माझे मन आणि शरीर शांत आणि समाधानी झाले आहेत.

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਸਿਆ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥੧੨॥
ते शाश्वत ब्रह्मदेव माझ्या हृदयात वास करत आहेत आणि भक्त नानक प्रसन्न अंतःकरणाने परमेश्वराच्या शुभरूपाची स्तुती करतात. ॥४॥५॥१२॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾ ॥
परमेश्वर, जो सर्वोच्च, अनंत आणि दिव्य प्रकाश आहे,

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥
जे अनाकलनीय आहे (जे ज्ञात नाही), अदृश्य, अथांग आणि रहस्यमय आहे,

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਤੀ ਜੀਉ ॥੧॥
जो नम्रांवर कृपा करतो, आणि जगाचा रक्षक आहे; गुरूंच्या शिकवणीतून परमेश्वराचे प्रेमाने नामस्मरण करून मनुष्याला दुर्गुणांपासून मुक्ती मिळते. ॥१॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥
हे मधुसूदन ! सर्व प्रकारच्या विकारांपासून तुम्ही गुरूच्या अनुयायांचे रक्षण केले आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥
हे कृष्ण मुरारी ! तुम्ही गुरूच्या अनुयायांचे सोबती आहात.

ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਨ ਭਾਤੀ ਜੀਉ ॥੨॥
दयाळू दामोदर हा केवळ गुरूंच्या कृपेनेच प्राप्त होतो आणि तो इतर कोणत्याही पद्धतीने प्राप्त होत नाही.॥२॥

ਨਿਰਹਾਰੀ ਕੇਸਵ ਨਿਰਵੈਰਾ ॥
हे केशव! तुमच्या मनात कोणाचाही द्वेष नाही आणि तुम्ही स्वयंभू आहात.

ਕੋਟਿ ਜਨਾ ਜਾ ਕੇ ਪੂਜਹਿ ਪੈਰਾ ॥
करोडो मानव नम्रपणे तुझ्या चरणांची पूजा करतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਇਕਾਤੀ ਜੀਉ ॥੩॥
ज्याच्या मनात हरि-परमेश्वराचे नाव गुरूंच्या द्वारे वास करते तो त्याचा निःस्वार्थ भक्त होय. ॥३॥

ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਾ ॥
परमेश्वर अमर्याद आणि अफाट आहे आणि त्याचे दर्शन नक्कीच फलदायी आहे.

ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥
परमेश्वर सर्वशक्तिमान आहे आणि तो सदैव महान परोपकारी आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਤਿਤੁ ਤਰੀਐ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤੀ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੧੩॥
हे नानक, गुरूंच्या उपदेशाने परमेश्वराचे स्मरण करून मनुष्य या दुर्गुणांच्या विश्वसागरातून पार होतो, परंतु ही परम आध्यात्मिक स्थिती केवळ काहींनाच समजली आहे. ॥४॥६॥१३॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਲੈਣਾ ॥
हे परमेश्वरा ! तू जे काही सांगशील ते मी करतो आणि तू जे काही मला देतोस ते मी घेतो.

ਗਰੀਬਾ ਅਨਾਥਾ ਤੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥
हे परमेश्वरा ! तुम्ही गरीब आणि अनाथ लोकांचे रक्षक आहात आणि त्यांना तुमच्याबद्दल आदर आहे.

ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥
हे माझ्या प्रिय परमेश्वरा! तूच सर्वस्व आहेस मी तुझ्या सामर्थ्याला शरण जातो. ॥१॥

ਭਾਣੈ ਉਝੜ ਭਾਣੈ ਰਾਹਾ ॥
हे परमेश्वरा! तुमच्या इच्छेनुसार काही चुकीच्या मार्गाने जातात आणि तुमच्या इच्छेमुळे काही लोक योग्य मार्गावर येतात.

ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾਹਾ ॥
परमेश्वराच्या इच्छेनेच काही लोक गुरूंच्या शिकवणुकीचे पालन करतात आणि त्यांची स्तुती करतात.

ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬਹੁ ਜੂਨੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥
तुझ्या इच्छेवरच सजीव प्राणी वेगवेगळ्या योनीत जन्म घेतात; अशा प्रकारे सर्व काही परमेश्वराच्या आज्ञेनेच होत आहे. ॥२॥

ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਨਾ ਕੋ ਸਿਆਣਾ ॥
हे परमेश्वरा! या जगात कोणीही मूर्ख नाही किंवा कोणीही त्याच्या कामात हुशार नाही.

ਵਰਤੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥
या जगात जे काही घडत आहे ते सर्व तुमच्या इच्छेनुसार घडत आहे.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅਥਾਹਾ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥
हे परमेश्वरा ! तू अगम्य, अदृश्य, अनंत आणि अफाट आहेस. तुझे मूल्य सांगता येत नाही. ॥३॥

ਖਾਕੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥
हे प्रिय परमेश्वरा! संतांच्या चरणांची धूळ मला दे.

ਆਇ ਪਇਆ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੈ ॥
हे परमेश्वरा ! मी तुला शरण आलेलो आहे.

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥੧੪॥
श्री नानक म्हणतात, हे परमेश्वरा! तुझ्या दर्शनाने माझे मन तृप्त झाले आहे आणि परमेश्वराची भेट तुझ्या इच्छेनुसारच होते. ॥४॥७॥१४॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला, पाचवे गुरु ५ ॥

ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਜਾ ਵਿਸਰਿ ਜਾਵੈ ॥
जेव्हा माणूस परमेश्वराला विसरतो तेव्हा तो खूप दुःखी होतो.

ਭੁਖ ਵਿਆਪੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥
मायेच्या (सांसारिक संपत्ती) वासनेने त्रस्त झालेली व्यक्ती ही इच्छा पूर्ण करण्यासाठी विविध पद्धतींनी संपत्ती मिळवण्याचा सर्वतोपरी प्रयत्न करते.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥
ज्याला दयाळू परमेश्वर आपले नाम देतो तो त्याच्या नामाचे स्मरण करून सदैव प्रसन्न राहतो. ॥१॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ॥
माझे सतगुरु अतिशय शक्तिशाली आहेत.

ਜੀਇ ਸਮਾਲੀ ਤਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥
जेव्हा मी माझ्या मनात परमेश्वराचा विचार करतो तेव्हा माझे सर्व दुःख दूर होतात.

ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਗਈ ਹਉ ਪੀੜਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥
चिंतेचा त्रास आणि अहंकाराचा त्रास माझ्यातून निघून गेला आहे, कारण परमेश्वर स्वत: आता माझे रक्षण करतो. ॥२॥

ਬਾਰਿਕ ਵਾਂਗੀ ਹਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮੰਗਾ ॥
लहान मुलाप्रमाणे, मी त्याला सर्व काही मागतो.

ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਾ ॥
मला जे हवे आहे ते देऊन देवाचा अफाट खजिना कमी होत नाही.

ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਈ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥
परमेश्वर विनम्र लोकांसाठी दयाळू आहे आणि या जगाचा पालनपोषण करणारा आहे, त्याची कृपेची याचना करण्यासाठी मी नेहमी त्याच्यापुढे आदरपूर्वक नतमस्तक होतो.॥3॥

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥
मी परिपूर्ण सतगुरुंना स्वत: ला समर्पित करतो,

ਜਿਨਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ॥
ज्याने माझ्या मायेची सर्व बंधने तोडली आहेत.

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀਏ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੮॥੧੫॥
हे नानक, ज्यांचे हृदय गुरूंनी परमेश्वराचे नामस्मरण करून शुद्ध केले आहे; ते परमेश्वराच्या प्रेमाने परिपूर्ण होतात आणि आध्यात्मिक आनंदात न्हाऊन निघतात. ॥४॥८॥१५॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला, पाचवा गुरु:

ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰੰਗੀਲੇ ॥
हे माझ्या प्रिय प्रभू! हे जगाच्या पालनकर्त्या! हे दयाळू! हे आनंदाचे स्त्रोत!

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥
हे माझ्या गोविंद! हे अत्यंत गहन! हे पृथ्वीच्या अनंत स्वामी!

ਊਚ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੧॥
हे परम आणि अनंत परमेश्वर! तुझ्या नामाचे सदैव भक्तिभावाने स्मरण करूनच मी आध्यात्मिकरित्या जिवंत राहतो. ॥१॥

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲੇ ॥
हे दुःखहर्ता ! हे अमूल्य गुणांचे भांडार!

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਥਾਹ ਅਤੋਲੇ ॥
तू निर्भय, निर्वैर, अमर्याद आणि अतुलनीय आहेस.

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭੌ ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਠੰਢਾ ਥੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੨॥
हे अकाल मूर्ती ! तू निरंकार आणि आत्मस्वरूप आहेस आणि तुझे स्मरण मनात केल्याने खूप शांती मिळते. ॥२॥

ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਗੋਪਾਲਾ ॥
जगाचा पालनपोषण करणारा आणि सुखाचा स्रोत असलेला परमेश्वर सदैव आपल्या भक्तांमध्ये राहतो.

ਊਚ ਨੀਚ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
परमेश्वर सर्व उच्च आणि निम्न सजीवांचे पालनपोषण करतो.

ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੩॥
परमेश्वराच्या नामाच्या अमृताने मन भ्रमातून तृप्त होते, मी गुरूंच्या उपदेशाचे पालन करून नामाचे अमृत सेवन करत असतो. ॥३॥

ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥
हे प्रिय परमेश्वर! दुःखात आणि सुखात मला तुझी आठवण येते.

ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥
ही उत्तम बुद्धिमत्ता मला माझ्या गुरूंकडून मिळाली आहे.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ ਤੂੰਹੈ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥੧੬॥
हे ठाकूर जी! तू नानकांचा समर्थन आहेस. हरीच्या प्रेमात लीन होऊन मी अस्तित्त्वाचा सागर

पार करीन. ॥४॥९॥१६॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला, पाचवा गुरु:

ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥
तो काळ खूप शुभ आहे, जेव्हा मला माझे सतगुरु भेटले.

ਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਤਰਿਆ ॥
गुरूंची भेट इतकी फलदायी होती की त्यांना माझ्या डोळ्यांनी पाहताच मला संसार रूपी महासागर ओलांडल्याचा भास झाला.

ਧੰਨੁ ਮੂਰਤ ਚਸੇ ਪਲ ਘੜੀਆ ਧੰਨਿ ਸੁ ਓਇ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥
धन्य तो मुहूर्त, क्षण, काळ ज्या शुभ वेळी मला माझे सतगुरू भेटले. ॥ १॥

ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण करण्याचा प्रयत्न केल्याने माझे मन दुर्गुणांपासून मुक्त झाले आहे.

ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲਾ ਖੋਇਆ ॥
परमेश्वराच्या दाखविलेल्या मार्गाने धार्मिक जीवन जगल्याने, माझे सर्व संभ्रम दूर झाले आहेत.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ਮਿਟਿ ਗਏ ਸਗਲੇ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥
सतगुरुंनी मला परमेश्वराच्या नामाचा आणि गुणांचा खजिना सांगितला आहे आणि त्यांचे प्रेमपूर्वक नामस्मरण केल्याने माझे सर्व संकट दूर झाले आहेत. ॥२॥

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥
हे परमेश्वरा ! मी सर्वत्र तुझ्या स्तुतीचे दैवी शब्द ऐकत आहे.

ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਕਥੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥
आपण स्वत: आपल्या निर्मितीद्वारे दैवी शब्द उच्चारत आहात आणि त्याचा समजावून सांगत आहात.

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਇਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥
गुरूंनी सांगितले आहे की सर्व ठिकाणी एकच परमेश्वर आहे आणि एकच परमेश्वर असेल आणि परमेश्वरासारखा जगात दुसरा कोणी नसेल. ॥ ३॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪੀਆ ॥
मी गुरुकडून हरीरस रूपी अमृत प्याले आहे.

ਹਰਿ ਪੈਨਣੁ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਥੀਆ ॥
परमेश्वराच्या नामस्मरणात मी इतका लीन झालो आहे की जणू तेच माझे अन्न व वस्त्र झाले आहे.

ਨਾਮਿ ਰੰਗ ਨਾਮਿ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਕੀਨੇ ਭੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੦॥੧੭॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नामात तल्लीन राहणे हाच माझ्यासाठी आनंद, खेळ आणि मनोरंजन आहे आणि हो, परमेश्वराच्या नामात तल्लीन होणे हाच माझ्या जीवनातील एकमात्र आनंद बनला आहे. ॥४॥१०॥१७॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला, पाचवा गुरु:

ਸਗਲ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਵਸਤੁ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ॥
मी सर्व संतांना एकच आशीर्वाद मागतो, ते दुसरे काही नाही तर तुमचे नाव आहे.

ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥
आणि मी त्यांना प्रार्थना करतो की मी माझ्या अहंकारापासून मुक्त व्हावे.

ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਲਖ ਵਰੀਆ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥
हे परमेश्वरा ! मी तुझ्या संतांना सदासर्वकाळ स्वत: ला समर्पित करतो, कृपया मला संतांच्या चरणांची धूळ (संतांची अत्यंत नम्र सेवा) प्रदान करा. ॥१॥

ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥
हे परमेश्वरा ! तू सर्व प्राणिमात्रांचा निर्माता आहेस, तूच सर्वांमध्ये व्यापलेले आहेस आणि तूच सर्वांचे कल्याण करणारा आहेस.

ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥
तू सर्वशक्तिमान आहेस आणि नेहमी आनंद देणारा तूच आहेस.

ਸਭ ਕੋ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਵਰਸਾਵੈ ਅਉਸਰੁ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰਾ ਪੂਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥
हे परमेश्वरा ! सर्व प्राणिमात्रांच्या इच्छा तूच पूर्ण करतो. माझीही तुला विनंती आहे की, तुझ्या नामाने मला आशीर्वाद दे आणि माझे मानवी जीवन सार्थक कर. ॥२॥

ਦਰਸਨਿ ਤੇਰੈ ਭਵਨ ਪੁਨੀਤਾ ॥
हे परमेश्वरा ! ज्यांना तुझी कृपा प्राप्त झाली आहे त्यांनी तुझ्या कृपेने आपली इंद्रिये अशुद्ध रोगांपासून शुद्ध केली आहेत.

ਆਤਮ ਗੜੁ ਬਿਖਮੁ ਤਿਨਾ ਹੀ ਜੀਤਾ ॥
मन रूपी अजिंक्य किल्ला त्यांनी जिंकला आहे.

ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥
हे परमेश्वरा ! तूच सर्व प्राण्यांचा निर्माता आहेस, तूच सर्व व्यापून आहेस आणि सर्वांचे कल्याण करणारा आहेस, तुझ्यासारखा शूर योद्धा दुसरा कोणी नाही. ॥३॥

ਰੇਨੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥
संतांच्या विनम्र सेवेचे सौभाग्य मला लाभले आहे, जणू संतांच्या चरणांची धूळ माझ्या कपाळावर लावली गेली आहे.

ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਕੁਬੁਧਿ ਅਭਾਗੀ ॥
माझा मूर्खपणा नष्ट झाला आहे आणि माझे खोटे ज्ञान नष्ट झाले आहे.

ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸੇ ਕੂਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੧॥੧੮॥
हे नानक! जे परमेश्वरा च्या नामात लीन राहतात आणि त्याचे गुणगान करतात, त्यांची मायेवरील खोटे प्रेम नाहीशी होते. ॥४॥११॥१८॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला, पाचवे गुरु ॥

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਏਵਡ ਦਾਤੇ ॥
हे परमेश्वरा, परम परोपकारी, मी तुला कधीही विसरु नये.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥
हे भक्तांचे रक्षणकर्ते, माझ्यावर कृपा करा.

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਏਹੁ ਦਾਨੁ ਮੋਹਿ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! तुला वाटेल त्या मार्गाने मला हे दान दे म्हणजे मी रात्रंदिवस तुझे नामस्मरण करीत राहीन. ॥१॥

ਮਾਟੀ ਅੰਧੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ॥
हे परमेश्वरा! तूच आमच्या या मातीच्या शरीरात बुद्धिमत्ता दिली आहेस.

ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਭਲੀਆ ਜਾਈ ॥
हे परमेश्वरा! तू आम्हाला राहण्यासाठी आरामदायी ठिकाणांसह सर्वकाही दिले आहे.

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥
आणि या सजीवांना विविध प्रकारचे विलास, विनोद, आश्चर्यकारक कुतूहल आणि मनोरंजन

प्राप्त झाले आहे. तुला जे आवडेल तेच घडते. ॥२॥

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੈਣਾ ॥
ज्याच्या कृपेने आपण सर्व काही प्राप्त करतो त्या परमेश्वराला आपण कधीही विसरू नये.

ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਖਾਣਾ ॥
आणि आपण विविध प्रकारच्या पदार्थांचा आस्वाद,

ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੀਤਲੁ ਪਵਣਾ ਸਹਜ ਕੇਲ ਰੰਗ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥
आरामदायी अंथरुण, थंड वारा , नैसर्गिक आनंद आणि आनंदाचा अनुभव आपल्याला परमेश्वराच्या कृपेमुळेच अनुभवता येतो. ॥३॥

ਸਾ ਬੁਧਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥
हे प्रिय परमेश्वर! तुला कधीही विसरणार नाही अशी बुद्धी मला दे.

ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥
मला अशी बुद्धी दे की मी फक्त तुझेच नामस्मरण करत राहू शकेन.

ਸਾਸ ਸਾਸ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਓਟ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੨॥੧੯॥
हे नानक! जे परमेश्वराच्या नामात लीन राहतात आणि त्याचे गुणगान करतात, त्यांचे मायेवरील खोटे प्रेम नाहीशी होते. ॥४॥११॥१८॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला, पाचवे गुरु ५ ॥

ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹਣੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ॥
हे परमेश्वरा ! स्वतःच्या इच्छेचा स्वामी, तुझी आज्ञा आनंदाने स्वीकारणे हीच तुझी खरी स्तुती आहे.

ਸੋ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਈ ॥
हे परमेश्वरा ! तुला जे प्रसन्न करते ते समजून घेणे म्हणजे ज्ञान आणि ध्यान होय.

ਸੋਈ ਜਪੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਭਾਣੈ ਪੂਰ ਗਿਆਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥
जे पूजनीय परमेश्वराला प्रसन्न करते तेच त्याचे नामस्मरण करणे होय, त्याच्या इच्छेमध्ये राहणे

म्हणजे पूर्ण ज्ञान होय. ॥१॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਗਾਵੈ ॥ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥
हे परमेश्वरा ! तो एकटाच तुझे अमृत नाम गातो, ज्यामुळे तुला आनंद होतो.

ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਸੰਤ ਸਾਹਿਬ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ਜੀਉ ॥੨॥
हे परमेश्वरा ! तू संतांचा आधार आहेस, यावर संत आध्यात्मिकरित्या टिकून राहतात आणि त्यांचे मन तुझ्यावर प्रसन्न आहे.

ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
हे परमेश्वरा ! तुम्ही संतांचे पालनपोषण करता. ॥२॥

ਸੰਤ ਖੇਲਹਿ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥
तुझ्या स्मरणात संत नेहमी आध्यात्मिक आनंद घेतात.

ਅਪੁਨੇ ਸੰਤ ਤੁਧੁ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਜੀਉ ॥੩॥
तुझे संत तुला खूप प्रिय आहेत. तू संतांच्या जीवनाचा श्वास आहे.

ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕੁਰਬਾਨੇ ॥
माझे हृदय त्या संतांना समर्पित आहे,

ਜਿਨ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਜੋ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਭਾਨੇ ॥
ज्यांनी तुला ओळखले आहे आणि जे तुला चांगले वाटतात.

ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੩॥੨੦॥
हे नानक, त्या संतांच्या सहवासात सदैव मनःशांती लाभते आणि भगवंताच्या नामाचे अमृत प्राशन करून त्यांची तळमळ तृप्त होते. ॥४॥१३॥२०॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला, पाचवे गुरु ५ ॥

ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥
हे परमेश्वरा ! तुम्ही महासागरासारखे आहात आणि आम्ही त्या महासागरातील माशासारखे आहोत.

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਬੂੰਦ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤਿਖਹਾਰੇ ॥
तुझे नाव पावसातील अमृताच्या थेंबाप्रमाणे आहे आणि आम्ही तहानलेल्या चातक पक्ष्याप्रमाणे आहोत.

ਤੁਮਰੀ ਆਸ ਪਿਆਸਾ ਤੁਮਰੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥
हे परमेश्वरा ! मी तुझ्याशी एकरूप होण्याची आशा करतो, तुझ्या नामाच्या अमृताची मी आकांक्षा बाळगतो आणि माझे मन तुझ्या स्मरणात एकवटले आहे. ॥१॥

ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਪੀ ਖੀਰੁ ਅਘਾਵੈ ॥
ज्याप्रमाणे बाळं दूध पिऊन तृप्त होते,

ਜਿਉ ਨਿਰਧਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
ज्याप्रमाणे एक गरीब माणूस श्रीमंती मिळाल्यावर सुखी होतो,

ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਜਲੁ ਪੀਵਤ ਠੰਢਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜੀਉ ॥੨॥
ज्याप्रमाणे तहानलेला मनुष्य थंड पाणी पिऊन शांत होतो, त्याचप्रमाणे माझे मन परमेश्वराच्या प्रेमाने भिजले आहे.

ਜਿਉ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥
जसा दिवा अंधारात प्रकाश देतो,

ਭਰਤਾ ਚਿਤਵਤ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥
ज्याप्रमाणे पतीची काळजी घेणाऱ्या पत्नीच्या आशा पूर्ण होतात,

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਉ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਨੁ ਰੰਗੀਨਾ ਜੀਉ ॥੩॥
प्रिय व्यक्तीला भेटल्यावर जसा मनुष्य सुखी होतो, त्याचप्रमाणे परमेश्वराची कृपा लाभलेल्याचे हृदय त्याच्या प्रेमाने भरून जाते. ॥ ३॥

ਸੰਤਨ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥
संतांनी मला परमेश्वराच्या दाखविलेल्या मार्गावर चालण्यासाठी मार्गदर्शन केले आहे.

ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਗਿਝਾਇਆ ॥
ही दयाळू गुरूची शिकवण आहे ज्याने मला परमेश्वराच्या नामावर लक्ष केंद्रित करण्याची सवय झाली आहे.

ਹਰਿ ਹਮਰਾ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸੇ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸਚੁ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੪॥੨੧॥
हे नानक! परमेश्वर माझा स्वामी आहे आणि मी परमेश्वराचा सेवक आहे. गुरुदेवांनी मला सत्य नामाचे दान दिले आहे ॥४॥१४॥२१॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला, पाचवे गुरु ५ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੀਆ ॥
परमेश्वराचे अमृतमयी नाम नेहमीच निर्मळ राहते.

ਸੁਖਦਾਈ ਦੂਖ ਬਿਡਾਰਨ ਹਰੀਆ ॥
परमेश्वर सुख देणारा आणि दु:खाचा नाश करणारा आहे.

ਅਵਰਿ ਸਾਦ ਚਖਿ ਸਗਲੇ ਦੇਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਭ ਤੇ ਮੀਠਾ ਜੀਉ ॥੧॥
हे माझ्या मना! तू इतर चवी चाखल्या असतील पण हरी रस सर्वात गोड आहे.

ਜੋ ਜੋ ਪੀਵੈ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥
परमेश्वराचे नामरूपी अमृत जो कोणी पितो, त्याला आनंद प्राप्त होतो.

ਅਮਰੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥
परमेश्वराचे नामरूपी अमृत ज्याला प्राप्त होते, तो अमर होतो.

ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਜੀਉ ॥੨॥
ज्याच्या हृदयात गुरूचा वास असतो, त्यालाच परमेश्वराच्या नामाचा खजिना प्राप्त होतो. ॥२॥

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ॥
परमेश्वराचे नामरूपी अमृताची प्राप्ती केली तो तृप्त होतो.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਨਾਹਿ ਡੁਲਾਨਾ ॥
परमेश्वराचे नामरूपी अमृताचा आस्वाद घेणारा माणूस पुन्हा कधीच डगमगत नाही.

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੀਠਾ ਜੀਉ ॥੩॥
ज्याच्या नशिबात परमेश्वराच्या नामाची प्राप्ती लिहिली असते त्यालाच परमेश्वराचे नाम प्राप्त होते. ॥३॥

ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਹਥਿ ਆਇਆ ਵਰਸਾਣੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥
हे नानक! परमेश्वर हा केवळ गुरूंना प्राप्त झाला आहे,ज्याचा फायदा आपल्यासारख्या भक्तांनाही मिळतो.

ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਘਣੇਰੇ ॥
गुरूंच्या आश्रय घेतल्याने अनेक लोक मायेच्या बंधनातून मुक्त होतात.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ ਡੀਠਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੫॥੨੨॥
परमेश्वराच्या नामाची संपत्ती गुरूकडूनच मिळते. हे नानक! केवळ दुर्लभ लोकांनाच परमेश्वराच्या नामाची ही संपत्ती प्राप्त होते. ॥४॥१५॥२२॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰੈ ॥
परमेश्वराचे हे नाम माझ्यासाठी माझा खजिना, सिद्धी आणि रिद्धी आहे.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥
अथांग आणि चिरंतन परमेश्वराच्या कृपेने मला दुर्लभ मानव जन्म मिळाला आहे.

ਲਾਖ ਕੋਟ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ ਰਾਵੈ ਜੋ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥
गुरूच्या चरणी सेवेत मग्न असलेला व्यक्ती लाखो सुख आणि आनंद उपभोगतो. ॥१॥

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਭਏ ਪੁਨੀਤਾ ॥
गुरूच्या दर्शनाने व्यक्ती शुद्ध होतो.

ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥
माझ्या सर्व बंधू आणि मित्रांनो! गुरूंनी इंद्रियांना विकारांपासून वाचवले आहे.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੨॥
गुरूच्या कृपेने मी माझ्या अगम्य, अदृश्य आणि महान सत्य परमेश्वराचे चिंतन करतो. ॥२॥

ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਏ ॥
ज्या परमेश्वराने सर्व प्राणी निर्माण केले , मनुष्य त्या परमेश्वराला शोधत राहतात

ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ॥
पण त्याचे दर्शन दुर्लभ भाग्यवान व्यक्तीलाच मिळते.

ਊਚ ਅਪਾਰ ਅਗੋਚਰ ਥਾਨਾ ਓਹੁ ਮਹਲੁ ਗੁਰੂ ਦੇਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥
परमेश्वराचे निवासस्थान हे परम, अपार आणि अदृश्य आहे आणि गुरूंनी मला परमेश्वराच्या निवासाचे दर्शन दिले आहे. ॥३॥

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥
हे परमेश्वरा, तू दयाळू आणि गंभीर आहेस, तुझे नाव अमृतरूप आहे.

ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਰਾ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वर वास करतो, त्याला मोक्ष प्राप्त होतो.

ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਤਿਨ ਕੇ ਸਗਲੇ ਕਾਟੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੧੬॥੨੩॥
हे नानक! ज्याचे बंधन गुरूंनी तोडले आहे तो सहज परमेश्वरात विलीन होतो. ॥४॥ १६॥२३॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥
परमेश्वराच्या कृपेनेच मी भगवान हरीचे ध्यान करतो.

ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਉ ॥
परमेश्वराच्या कृपेनेच मी त्याचे गुणगान गातो.

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਗਲ ਅਵਰਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥
उठतांना-झोपतांना, प्रत्येक क्षणी, प्रत्येक अवस्थेत आपण परमेश्वराचे नामस्मरण केले पाहिजे.॥१॥

ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੋ ਕਉ ਸਾਧੂ ਦੀਆ ॥
संतांनी मला नामरूपात औषध दिले आहे

ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥
त्यामुळे माझी सर्व पापे दूर झाली आहेत आणि मी पवित्र झालो आहे.

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਨਿਕਸੀ ਸਭ ਪੀਰਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦਰਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥
माझे सर्व कष्ट नाहीसे होऊन माझे दुःख संपले आहे आणि मला परम सुख प्राप्त झाले आहे. ॥२॥

ਜਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥
माझ्या प्रिय स्वामी-परमेश्वर ज्याची मदत करतो

ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥
तो सांसारिक मोहापासून मुक्त होतो.

ਸਤਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਪਛਾਤਾ ਸੋ ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥
ज्याला गुरुचे खरे रूप समजले आहे त्याला मृत्यूची भीती का वाटावी? ॥३॥

ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਏ ॥
जेव्हापासून मला गुरूंचा सहवास लाभला आहे,

ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉ ਗਈ ਬਲਾਏ ॥
तेव्हापासून माझ्यातील अहंकाराचे भूत निघून गेले आहे.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ਮੇਰਾ ਪੜਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੭॥੨੪॥
हे परमेश्वरा! आता नानक प्रत्येक श्वासाने परमेश्वराचे गुणगान गातात. ॥४॥१७॥२४॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥
ज्याप्रमाणे कापडाचा धागा एकमेकांत विणला जातो, त्याचप्रमाणे परमेश्वर आपल्या सेवकाशी एकरूप राहतो.

ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਸੇਵਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
मनुष्याला सुख देणारा परमेश्वर आपल्या सेवकांचे रक्षण करतो.

ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੇਵਕ ਕੈ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਕਾ ਆਹਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥
हे परमेश्वरा ! तुझ्या नामस्मरणात तल्लीन झालेल्या भक्तांच्या घरी मी पाणी, पंखा आणि पीठ दळतो.॥१॥

ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा ! तू माझ्या वासनेचा फास तोडून मला तुझी सेवा करण्यास प्रवृत्त केले आहेस.

ਹੁਕਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵਕ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
त्यामुळे परमेश्वराची आज्ञा सेवकाला चांगली वाटते.

ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੨॥
सेवक फक्त तेच काम करतो जेपरमेश्वरा ला आवडते. त्यामुळे सेवक आतून व बाहेरून सेवा करण्यात परिपक्व होतो. ॥२॥

ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨਹਿ ॥

हे परमेश्वरा! तू सर्व बाबतीत ज्ञानी आणि सर्वज्ञ आहेस.

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਹਰਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ॥
परमेश्वराचे सेवक परमेश्वराच्या प्रेमाचा आनंद घेतात.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੋ ਸੇਵਕ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਸੰਗਿ ਜਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੩॥
जे काही परमेश्वराचे आहे ते त्याच्या सेवकाचे आहे. परमेश्वराच्या सहवासात सेवक जगात लोकप्रिय होतो. ॥३॥

ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ਜੋ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥
ज्याला त्याचा परमेश्वर प्रतिष्ठेचा पोशाख घालतो,

ਬਹੁਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥
त्याला पुन्हा बोलावून त्याच्या कर्माबद्दल विचारत नाही.

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ਸੋ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰਾ ਗਉਹਰੁ ਜੀਉ ॥੪॥੧੮॥੨੫॥
हे नानक! मी त्या सेवकाचा सदैव भक्त आहे जो परमेश्वराप्रमाणेच मोठ्या मनाचा, उच्च स्वभावाचा बनतो आणि उच्च मूल्यवान जीवन जगतो.॥४॥१८॥२५॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥
सर्व काही शरीररूपी घरात आहे आणि शरीराबाहेर काहीही नाही.

ਬਾਹਰਿ ਟੋਲੈ ਸੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹੀ ॥
जो मनुष्य हृदयाबाहेर परमेश्वराचा शोध घेतो तो भ्रमात हरवून राहतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥
गुरूंच्या कृपेने ज्याला आपल्या हृदयात परमेश्वर सापडतो तो आतून आनंदी असतो. ॥१॥

ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥
परमेश्वराच्या नामरूपी अमृताचा प्रवाह त्याच्या आत वाहतो.

ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥
मनुष्याचे मन त्या नामरूपी अमृताचे प्राशन करतो.

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥
माझे मन सदैव आध्यात्मिक आनंद लुटत राहते आणि परमेश्वराच्या भेटीचा आनंद नेहमी घेत असते.॥२॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮਿਲਿਆ ॥
गुरूंच्या कृपेने अनेक जन्मापासून विभक्त झालेला आत्मा परमेश्वराच्या चरणी स्थान प्राप्त करून त्याच्याशी एकरूप होतो.

ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਕਾ ਹਰਿਆ ॥
गुरूंच्या कृपेने माझे कोमेजलेले मन प्रफुल्लित झाले आहे.

ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥
गुरूंचा उपदेश ऐकून आणि परमेश्वराचे नामस्मरण करून मी परमेश्वराशी एकरूप झालो आहे.॥३॥

ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਜਿਉ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ज्याप्रकारे लाटा पाण्यात विलीन होतात,

ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
त्याचप्रमाणे माझा प्रकाश परमेश्वराच्या प्रकाशात विलीन झाला आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਕਟੇ ਕਿਵਾੜਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਈਐ ਜਉਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੯॥੨੬॥
हे नानक! परमेश्वराने भ्रमाचे दरवाजे तोडले आहेत आणि आता माझे मन भ्रमात भटकत नाही.॥४॥१६॥२६॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੁਣਿਆ ॥
हे परमेश्वरा! ज्याने तुझे नाव ऐकले आहे त्या महापुरुषासाठी मी स्वतःला समर्पित करतो.

ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਰਸਨਾ ਭਣਿਆ ॥
ज्याने तुझ्या नावाचा आपल्या जिव्हेने उच्चार केला त्या महापुरुषाला मी स्वतःला समर्पित करतो.

ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁਧੁ ਆਰਾਧੇ ਜੀਉ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! जो जीव तुझी अंतःकरणाने व मनाने पूजा करतो, मी स्वतःला समर्पित करतो. ॥१॥

ਤਿਸੁ ਚਰਣ ਪਖਾਲੀ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੈ ॥
मी त्या व्यक्तीचे चरण धुतो, जो तू सांगितलेल्या मार्गावर चालतो.

ਨੈਨ ਨਿਹਾਲੀ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲੈ ॥
मी त्या दयाळू महापुरुषाच्या डोळ्यांनी दर्शन करतो..

ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਅਪੁਨੇ ਸਾਜਨ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੇ ਜੀਉ ॥੨॥
गुरूला भेटून परमेश्वराशी एकरूप झालेल्या मित्राला मी माझे मन अर्पण करतो. ॥२॥

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਜਾਣੇ ॥
हे परमेश्वरा! ते लोक खूप भाग्यवान आहेत ज्यांनी तुला समजून घेतले आहे.

ਸਭ ਕੈ ਮਧੇ ਅਲਿਪਤ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥
परमेश्वर ज्यांच्या हृदयात वास करतो, ती माणसे सर्वांमध्ये अलिप्त आणि निश्चिंत असतात.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਨਿ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿਆ ਸਗਲ ਦੂਤ ਉਨਿ ਸਾਧੇ ਜੀਉ ॥੩॥
संतांच्या संगतीने ते अस्तित्त्वाचा सागर पार करतात आणि वासना इत्यादी दुष्ट आत्म्यांना नियंत्रित करतात. ॥३॥

ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥
माझ्या मनाने त्यांचा आश्रय घेतला आहे

ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਤਜਿ ਮੋਹੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥
आणि अहंकाराची शक्ती आणि अंधकार निर्माण करणारी आसक्ती यांचा त्याग केला आहे.

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗਾਧੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੦॥੨੭॥
नानक सांगतात की हे परमेश्वरा! मला त्या अगम्य, अदृश्य अथांग परमेश्वराचे नाम दान करा.

॥४॥२०॥२७॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਤੂੰ ਪੇਡੁ ਸਾਖ ਤੇਰੀ ਫੂਲੀ ॥
हे पूज्य परमेश्वरा! तू वृक्ष आहेस आणि ही सृष्टी तुझी फुललेली फांदी आहे.

ਤੂੰ ਸੂਖਮੁ ਹੋਆ ਅਸਥੂਲੀ ॥
तू सूक्ष्म रूपातून स्थूल रूपात बदलला आहेस.

ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਤੂੰ ਫੇਨੁ ਬੁਦਬੁਦਾ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥
तू पाण्याचा महासागर आहेस आणि त्याच्या फेसातून जन्मलेला बुडबुडा आहेस. तुझ्याशिवाय मला जगात कोणी दिसत नाही. ॥१॥

ਤੂੰ ਸੂਤੁ ਮਣੀਏ ਭੀ ਤੂੰਹੈ ॥
हे परमेश्वरा! हे संपूर्ण जग तुझेच स्वरूप आहे जशी एक माळ असते. त्या माळेतील मणीही तूच आहे आणि त्या मण्यांना एकत्र बांधून ठेवणारा धागाही तूच आहे.

ਤੂੰ ਗੰਠੀ ਮੇਰੁ ਸਿਰਿ ਤੂੰਹੈ ॥
मण्यांची गाठ तूच आहेस, सर्व मण्यांच्या मस्तकावरचा मोतीही तूच आहेस.

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਦਿਖਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥
जगाच्या आरंभी, मध्य आणि शेवटी एकच परमेश्वर आहे, तुझ्याशिवाय इतर कोणीही दिसत नाही. ॥१॥

ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
हे सुखाच्या परमेश्वरा! तूच निर्गुण आणि तूच सगुण.

ਤੂੰ ਨਿਰਬਾਣੁ ਰਸੀਆ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥
तुम्ही स्वतः पूर्ण आनंदी आहात आणि सर्व रंगांमध्ये मग्न आहात

ਅਪਣੇ ਕਰਤਬ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! तू स्वतः तुझ्या कलेत पारंगत आहेस आणि तूच सर्व गोष्टींची काळजी घेतो. ॥३॥

ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਫੁਨਿ ਆਪੇ ॥

तुम्ही ठाकूर आहात आणि मग तुम्हीच सेवक आहात.

ਤੂੰ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥

हे परब्रह्म! तू स्वतः अदृश्य आहेस आणि तू दृश्यही आहेस.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਇਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੨੧॥੨੮॥

सेवक नानक नेहमी परमेश्वराची स्तुती करतात. कृपा करून त्याच्याकडे क्षणभर पाहा आणि त्याला तुमच्या दयाळू नेत्रांनी आशीर्वाद द्या.॥४॥२१॥२८॥

Page 103

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਸਫਲ ਸੁ ਬਾਣੀ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥
ज्या वाणीने परमेश्वराचे नामस्मरण केले जाते ते वाणी शुभ असते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਣੀ ॥
आपल्या गुरूंच्या कृपेने असे शब्द समजणारा मनुष्य दुर्मिळ आहे.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗਾਵਤ ਸੁਨਣਾ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥
जेव्हा परमेश्वराची स्तुती केली जाते आणि ऐकली जाते तेव्हा तो काळ खूप शुभ असतो. जे लोक या जगात जन्माला येतात, ते परमेश्वराचे गुणगान करतात आणि ऐकतात, त्यांची गणना मानवाच्या श्रेणीत होते. ॥१॥

ਸੇ ਨੇਤ੍ਰ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਾ ॥
ज्या डोळ्यांनी परमेश्वर पाहिला आहे तेच डोळे परमेश्वराला स्वीकारतात.

ਸੇ ਕਰ ਭਲੇ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲੇਖਾ ॥
परमेश्वराची उपमा लिहिणारा हात प्रशंसनीय आहे.

ਸੇ ਚਰਣ ਸੁਹਾਵੇ ਜੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਪਛਾਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥
परमेश्वराच्या मार्गावर चालणाऱ्यांचे पाय सुंदर असतात. ज्याच्या सहवासात मी परमेश्वराला ओळखले आहे त्याच्यासाठी मी स्वतःला समर्पित करतो. ॥२॥

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥
हे माझे प्रिय मित्र आणि सज्जन, ऐका!

ਸਾਧਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੇ ॥
परमेश्वराने मला संतांच्या संगतीत सामील करून क्षणार्धात तारले आहे.

ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਿ ਹੋਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥
त्याने माझी पापे दूर केली आहेत आणि माझे मन शुद्ध झाले आहे. आता माझे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपले आहे. ॥३॥

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਇਕੁ ਬਿਨਉ ਕਰੀਜੈ ॥
हे परमेश्वरा! मी माझे दोन्ही हात जोडून प्रार्थना करतो.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਡੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀਜੈ ॥
माझ्यावर दया करा आणि बुडणाऱ्या दगडाला वाचवा.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੨॥੨੯॥
परमेश्वर नानकांवर दयाळू झाला आहे आणि नानकांच्या मनाला फक्त परमेश्वरच प्रिय वाटतो. ॥४॥ २२॥ २९॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे बोलणे अमृतसमान आहे.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਹੋਵੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥
ही अमृत वाणी ऐकून मला परम स्थिती प्राप्त झाली आहे.

ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਮਨੂਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੧॥
सद्गुरूंचे दर्शन घेतल्याने माझ्या मनातील धगधगती इच्छा शमली आहे आणि माझे मन शांत झाले आहे. ॥१॥

ਸੁਖੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥
त्यांना खूप आनंद मिळतो आणि त्यांचे दुःख दूर होतात,

ਸੰਤ ਰਸਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥
जे संत परमेश्वराचे नाम जिव्हेने उच्चारतात.

ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸਰ ਸੁਭਰ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਏ ਜੀਉ ॥੨॥
जसे पावसामुळे सर्व तलाव पाण्याने भरतात, त्याचप्रमाणे गुरूकडे आलेला कोणीही रिकाम्या हाताने जात नाही. ॥२॥

ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ ॥

निर्माता परमेश्वराने सर्वांवर दया केली आहे,

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥

आणि सर्व सजीवांचे पालनपोषण केले आहे.

ਮਿਹਰਵਾਨ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲਾ ਸਗਲੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਜੀਉ ॥੩॥

दयाळू, उदार आणि क्षमाशील परमेश्वराच्या कृपेने सर्व जीवांनी गुरूंचा आश्रय घेतला आणि मायेची तहान-भूक पूर्णपणे तृप्त झाली.॥३॥

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਕੀਤੋਨੁ ਹਰਿਆ ॥

ज्याप्रमाणे जग निर्माण करणाऱ्या परमेश्वराने पावसाचा वर्षाव केला आणि

ਕਰਣਹਾਰਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਕਰਿਆ ॥

क्षणार्धात जंगल, गवत आणि विश्वातील संपूर्ण जगात हिरवीगार केले.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਅਰਾਧੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ਜੀਉ ॥੪॥੨੩॥੩੦॥

हे नानक! जो मनुष्य गुरूंच्याद्वारे परमेश्वराची उपासना करतो, परमेश्वर त्याच्या मनातील सर्व इच्छा पूर्ण करतो. ॥४॥ २३॥ ३०॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

माझ महला ५ ॥

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥

हे परमेश्वरा!, तूच माझे वडील आणि तूच माझी आई आहे.

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥

तू माझा नातेवाईक आहेस आणि तू माझा भाऊ आहेस.

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ ਜੀਉ ॥੧॥

सर्व ठिकाणी तूच माझा रक्षक आहेस, तेव्हा मला कसली भीती आणि चिंता वाटावी? ॥१॥

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਧੁ ਪਛਾਣਾ ॥

तुझ्या दयाळूपणामुळे मी तुला समजतो

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥
तूच माझा आश्रय आहेस आणि तूच माझी प्रतिष्ठा आहेस.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਖਾੜਾ ਜੀਉ ॥੨॥
तुझ्याशिवाय मला कोणीही नाही. ही संपूर्ण सृष्टी तुझा खेळ आहे आणि ही पृथ्वी म्हणजे सजीवांच्या जीवनाचे मैदान आहे. ॥२॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ॥
हे परमेश्वरा! तू सर्व जीव निर्माण केले आहेस.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਭਾਣਾ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥
तुमच्या इच्छेनुसार तुम्ही त्यांना कामात लावले आहे.

ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ਜੀਉ ॥੩॥
जगात जे काही चालले आहे ते सर्व तुमचेच आहे. यात आमचे काहीही नाही.॥३॥

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
तुझ्या नामाची पूजा करून मला परम सुख प्राप्त झाले आहे.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥
परमेश्वराचे गुणगान गाऊन माझे मन शांत झाले आहे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ਬਿਖਾੜਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੪॥੩੧॥
हे नानक! परात्पर गुरुंच्या कृपेने, मी वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार यांच्या विषम मैदानावर युद्ध जिंकले आहे आणि मला विजयासाठी शुभेच्छा मिळत आहेत. ॥४॥ २४॥ ३१॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਭ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥
परमेश्वर हा त्याच्या भक्तांचा आत्मा, जीवन आणि मनाचा आधार आहे.

ਭਗਤ ਜੀਵਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਪਾਰਾ ॥
परमेश्वराच्या अपार महिमाचे गुणगान गाण्यातच भक्त जगतात.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥੧॥

परमेश्वराचे नाम हे अमृत आणि गुणांचे भांडार आहे आणि परमेश्वराचे भक्त नामस्मरणाने परम सुख प्राप्त करतात. ॥१॥

ਮਨਸਾ ਧਾਰਿ ਜੋ ਘਰ ਤੇ ਆਵੈ ॥

जो व्यक्ती परमेश्वराला भेटण्याच्या इच्छेने घर सोडतो,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥

संतांच्या सहवासाने तो त्याचे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपवतो.

ਆਸ ਮਨੋਰਥੁ ਪੂਰਨੁ ਹੋਵੈ ਭੇਟਤ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥੨॥
गुरूच्या दर्शनाने मनातील सर्व मनोकामना पूर्ण होतात. ॥२॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥
अगम्य आणि अदृश्य परमेश्वराचा अंत कळू शकत नाही.

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਧਿਆਵਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥
जाणकार आणि सिद्धिवान साधक त्या परमेश्वराचेच ध्यान करतात.

ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਚੂਕਾ ਭੋਲਾਵਾ ਗੁਰਿ ਮਨ ਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥
ज्याचा अहंकार नष्ट होऊन भ्रम नाहीसा होतो त्याच्या हृदयात गुरू परमेश्वराचे दर्शन घडवतात. ॥३॥

ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨਾ ॥
हे नानक! परमेश्वराचे नामस्मरण करणाऱ्या व्यक्तीच्या हृदयात आध्यात्मिक आनंदाचा खजिना दिसून येतो.

ਸੂਖ ਸਹਜ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण करणाऱ्याला सुख आणि आनंद प्राप्त होतो.

ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜੀਉ ॥੪॥੨੫॥੩੨॥
हे नानक! ज्याच्यावर माझा परमेश्वर कृपा करतो त्याच्या हृदयात परमेश्वराचे नाम वास करते. ॥४॥२५॥३२॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे ते गौरवमय वचन ऐकून माझ्यात आत्मिक जीवनाचा जन्म होतो.

ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਠਾਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥
हे माझ्या महान ठाकूर! तू मला प्रिय आहेस.

ਤੁਮਰੇ ਕਰਤਬ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਣਹੁ ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਗੁੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥
हे गोपाळ! तुझे कर्म फक्त तूच जाणतोस. मी फक्त तुझाच आश्रय घेतो. ॥१॥

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ॥
तुझ्या गौरवाचे गुणगान गाण्याने माझे हृदय आनंदाने भरते.

ਕਥਾ ਸੁਣਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥
तुमची कथा ऐकल्याने मानसिक विकारांची सर्व अशुद्धता दूर होते.

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸਦਾ ਜਪਉ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥
ऋषी-मुनींच्या संगतीत, मी नेहमी दयेच्या घरी परमेश्वराचा विचार करतो. ॥२॥

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰਉ ॥
प्रत्येक श्वासाने मी माझ्या परमेश्वराचे स्मरण करतो.

ਇਹ ਮਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨਿ ਧਾਰਉ ॥
गुरूंच्या कृपेने हा मंत्र मनात ठेवा.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਰਬ ਮਇਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या कृपेनेच माझ्या मनात तुझा प्रकाश पडला आहे. तू सर्व प्राणिमात्रांचा आणि सर्वांचा रक्षक आहेस. ॥३॥

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥
परमेश्वर सत्य आहे. युगानुयुगे सत्य आहे आणि वर्तमानातही सत्य आहे

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦ ਆਪੇ ਹੋਈ ॥
आणि तो परमेश्वर सदैव सत्य राहील.

ਚਲਿਤ ਤੁਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪਿਆਰੇ ਦੇਖਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੬॥੩੩॥
हे प्रिय परमेश्वरा! तुझी अद्‌भुत कृत्ये जगामध्ये दिसून येतात. हे नानक! परमेश्वराचे ते अद्‌भुत मनोरंजन पाहून मी तृप्त झालो आहे. ॥४॥२६॥३३॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਹੁਕਮੀ ਵਰਸਣ ਲਾਗੇ ਮੇਹਾ ॥
जसे पावसाळ्यात पाऊस पडतो आणि सर्वत्र थंडावा जाणवतो. पीक भरपूर उगवते, अन्नाने सर्वांना तृप्त होते,

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਹਾ ॥
त्याचप्रमाणे जेव्हा सत्संगी गुरूंचे अनुयायी संतांच्या सहवासात एकत्र येतात आणि परमेश्वराचे नामस्मरण करतात,

ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਜੀਉ ॥੧॥
संतांचे अंतःकरण थंड व शांत झाले असून त्यांना सहज सुख प्राप्त झाले आहे. परमेश्वरानेच संतांच्या अंतःकरणात शांती प्रदान केली आहे. ॥१॥

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬਹੁਤੋ ਬਹੁਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥
परमेश्वराने सर्व काही विपुल प्रमाणात निर्माण केले आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਰਜਾਇਆ ॥
परमेश्वराने आपल्या कृपेने सर्वांचे समाधान केले आहे.

ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ਜੀਉ ॥੨॥
हे माझ्या दाता! तुझे दान प्रदान कर जेणेकरून सर्व प्राणी तृप्त होतील. ॥२॥

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
माझा प्रभू परमेश्वर सदैव सत्य आहे आणि त्याचा महिमाही सत्य आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥
गुरूंच्या कृपेने मी सदैव त्यांचे ध्यान करत राहते.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮੋਹਾ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ਜੀਉ ॥੩॥
त्या परमेश्वराने माझे जन्म-मृत्यूचे भय आणि मायेची आसक्ती नष्ट केली आहे. ॥३॥

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਲਾਹੇ ॥
नानक प्रत्येक श्वासाने परमेश्वराच्या गौरवाची स्तुती करतात.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਫਾਹੇ ॥
परमेश्वराच्या स्मरणाने त्याच्या सर्व साखळ्या कापल्या गेल्या आहेत.

ਪੂਰਨ ਆਸ ਕਰੀ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਪੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੭॥੩੪॥
परमेश्वराने क्षणार्धात त्याची आशा पूर्ण केली आहे, आता तो परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहतो आणि त्याचा महिमा गातो. ॥४॥२७॥३४॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਆਉ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥
हे माझ्या संत आणि प्रिय मित्रांनो, या!

ਮਿਲਿ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥
आपण मिळून अगम्य आणि शाश्वत परमेश्वराची स्तुती करूया.

ਗਾਵਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਹੀ ਮੁਕਤੇ ਸੋ ਧਿਆਈਐ ਜਿਨਿ ਹਮ ਕੀਏ ਜੀਉ ॥੧॥
परमेश्वराचा महिमा गाणारे आणि ऐकणारे सर्व मायेच्या बंधनातून मुक्त होतात. ज्या परमेश्वराने आपल्याला निर्माण केले आहे त्याची आपण उपासना करूया. ॥१॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਵਹਿ ॥
परमेश्वराचे स्मरण केल्याने अनेक जन्मांची सर्व पापे नष्ट होतात.

ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥
आणि इच्छित परिणाम प्राप्त होतो.

ਸਿਮਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਚੁ ਸੁਆਮੀ ਰਿਜਕੁ ਸਭਸੁ ਕਉ ਦੀਏ ਜੀਉ ॥੨॥
सर्वांना अन्न देणाऱ्या परमेश्वराची उपासना करा. ॥२॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने सर्व सुख प्राप्त होते.

ਸਭੁ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥
परमेश्वराची उपासना केल्याने सर्व भय नष्ट होतात.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਥੀਏ ਜੀਉ ॥੩॥

जो परमेश्वराची सेवा करतो तो पूर्ण पुरुष असतो आणि त्याची सर्व कामे पूर्ण होतात. ॥३॥

ਆਇ ਪਇਆ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥

हे परमेश्वरा! मी तुझा आश्रय घेतला आहे.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥

तुला आवडेल तसे मला तुझ्याबरोबर घेऊन जा.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਏ ਜੀਉ ॥੪॥੨੮॥੩੫॥
हे परमेश्वरा! मला तुझ्या भक्तीमध्ये गुंतवून ठेव म्हणजे हे नानक! तो परमेश्वराच्या सत्यनामरूपी अमृत पीत आहे. ॥४॥२८॥३५॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਸਾਈ ॥
विश्वाचा स्वामी गोविंद गुसाई सर्व प्राणिमात्रांवर इतका दयाळू झाला आहे.

ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥
जसे सर्वत्र ढग पाऊस पडतात, त्याचप्रमाणे विश्वाचा पती-परमेश्वर सर्व प्राणिमात्रांवर दयाळू आहे.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥
निर्माता नेहमी नम्र आणि दयाळू आहे आणि त्याने आपल्या भक्तांचे हृदय परमेश्वराच्या नामाच्या कृपेने सेवकांच्या अंतःकरणात शांतीचे दान दिले आहे. ॥१॥

ਅਪੁਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥
अशाप्रकारे परमेश्वर आपल्या जीवांची काळजी घेतो.

ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਮਾਤਾ ਸੰਮਾਰੇ ॥
जशी आई आपल्या मुलाची काळजी घेते,

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ਦੇਤ ਸਗਲ ਆਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥
परमेश्वर दुःखाचा नाश करणारा आणि सुखाचा सागर आहे. तो सर्व सजीवांना खायला अन्न पुरवतो. ॥२॥

ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥
दयाळू परमेश्वर पाणी आणि पृथ्वीवर सर्वत्र विराजमान आहे,

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥
त्याच्यासाठी मी नेहमी स्वतःला समर्पित करतो.

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਜਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥
रात्रंदिवस आपण त्या परमेश्वराचे चिंतन केले पाहिजे जो क्षणात सर्वांचा उद्धार करतो. ॥३॥

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥
परमेश्वराने स्वतः आपल्या भक्तांचे रक्षण केले आहे,

ਉਤਰਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥
आणि त्यांचे सर्व दुःख दूर झाले.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੀਆਵਲੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੯॥੩੬॥
हे नानक! जेव्हा भगवान नानक आपल्या आशीर्वादाने आपल्याकडे पाहतात तेव्हा त्यांच्या नामाचा जप केल्याने मन आणि शरीर आनंदाने भरून जाते. ॥४॥२६॥३६॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! जिथे तुझ्या नामाचा जप केला जातो,

ਸੇ ਅਸਥਲ ਸੋਇਨ ਚਉਬਾਰੇ ॥
ती उच्च आणि नीच ठिकाणेसुद्धा सोन्याने बनवलेली आहेत.

ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਇਦਾ ਸੇਈ ਨਗਰ ਉਜਾੜੀ ਜੀਉ ॥੧॥
हे माझ्या गोविंदा! ज्या ठिकाणी तुझे नामस्मरण होत नाही, ते नगर उजाड भूमीसारखे आहे. ॥१॥

ਹਰਿ ਰੁਖੀ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ਸਮਾਲੇ ॥
जो माणूस कोरडी भाकरी खाऊन परमेश्वराचे स्मरण करत राहतो,

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥
घरात आणि बाहेर सर्वत्र परमेश्वर त्याच्याकडे आशीर्वादाने पाहत राहतो.

ਖਾਇ ਖਾਇ ਕਰੇ ਬਦਫੈਲੀ ਜਾਣੁ ਵਿਸੂ ਕੀ ਵਾੜੀ ਜੀਉ ॥੨॥
जो मनुष्य प्रापंचिक वस्तू खाऊन वाईट कृत्ये करत राहतो, त्याला विषाची बाग समजा. ॥२॥

ਸੰਤਾ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਏ ॥
जी व्यक्ती संतांवर प्रेम करत नाही,

ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਵਿਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥
आणि परमेश्वरापासून तुटलेल्या लोकांसोबत वाईट कृत्ये करत राहतो,

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਖੋਈ ਅਗਿਆਨੀ ਜੜ ਅਪੁਣੀ ਆਪਿ ਉਪਾੜੀ ਜੀਉ ॥੩॥
असा अज्ञानी माणूस आपला दुर्लभ जन्म वाया घालवून स्वतःचीच मुळं उखडून टाकत असतो. ॥३॥

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
हे दीनदयाळ परमेश्वरा! मी तुझा आश्रय घेण्यासाठी आलो आहे.

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥
हे माझ्या गुरु गोपाळ! तू आनंदाचा सागर आहेस.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮ ਅਸਾੜੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩੦॥੩੭॥
माझ्यावर दया करा. नानक तुझे गुणगान गातो. माझा सन्मान आणि आदर राखा. ॥४॥३०॥३७॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਚਰਣ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੇ ॥
जेव्हा परमेश्वराचे सुंदर पाय माझ्या हृदयात स्थिर झाले,

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਸਭ ਦੂਰਿ ਪਇਆਣੇ ॥
माझे सर्व दु:ख नष्ट झाले.

ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸਾ ਜੀਉ ॥੧॥
संतांच्या सहवासात राहिल्याने माझ्या अंतरंगात 'अनाहद' शब्दाचा मधुर नाद निर्माण झाला आणि माझ्या मनात शांती व नैसर्गिक आनंद उपलब्ध झाला. ॥१॥

ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੂਟੈ ਮੂਲੇ ॥
माझे परमेश्वरावर इतके प्रेम आहे की ते कधीही तुटत नाही.

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
माझ्या आत आणि बाहेर सर्वत्र परमेश्वर विराजमान आहे.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ਜੀਉ ॥੨॥
सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण करून आणि त्याची महिमा स्तुती केल्याने माझ्या मृत्यूचा फास तुटून जातो. ॥२॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਖੈ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ॥
'अनहद' हा शब्द माझ्या मनात रुजल्याने हिरव्या रसाच्या रूपात अमृताचा वर्षाव सुरू झाला आहे.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥
माझ्या मनात आणि शरीरात शांतता आली आहे.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ਜੀਉ ॥੩॥
हे भगवान सद्गुरूंनी तुझ्या भक्तांना आश्वासन दिले आहे आणि त्यांना परमेश्वराचे अमृत पाजून तृप्त केले आहे. ॥३॥

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਸ ਤੇ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥
ज्या परमेश्वराचा मी सेवक होतो त्याच्याकडून मला माझ्या सेवेचे फळ मिळाले आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
सद्गुरूंनी कृपा करून मला परमेश्वराशी जोडले आहे.

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੧॥੩੮॥
हे नानक! सुदैवाने माझे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपले आहे आणि माझी परमेश्वराला भेटण्याची इच्छा पूर्ण झाली आहे. ॥४॥३१॥३८॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਮੀਹੁ ਪਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ ॥
पाऊस पडला आहे, तो परमेश्वरामुळे पडला आहे.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥
याने परमेश्वराने सर्व प्राणिमात्रांना सुखी केले आहे.

ਗਇਆ ਕਲੇਸੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ ਜੀਉ ॥੧॥
परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने त्याचे दुःख नाहीसे झाले आणि त्याला खरे सुख प्राप्त झाले.॥१॥

ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥
ज्या परमेश्वराने हे जीव निर्माण केले त्यांनी त्यांचे रक्षण केले आहे.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਰੇ ॥
परब्रह्म परमेश्वर त्यांचा रक्षक झाला आहे.

ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲੀ ਜੀਉ ॥੨॥
माझ्या ठाकूरजींनी माझी प्रार्थना ऐकली आणि माझी भक्ती सफल झाली. ॥२॥

ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥
परमेश्वर सर्व जीवांचा दाता आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥
गुरूंच्या कृपेने त्यांचा सर्वांना आशीर्वाद प्राप्त झाला आहे.

ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਸਭਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਣੇ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀ ਜੀਉ ॥੩॥
समुद्र, पृथ्वी आणि आकाशात राहणारे सर्व प्राणी तृप्त आहेत. मी संत गुरुचे पाय धुतो. ॥३॥

ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰਾ ॥
मनुष्याच्या मनातील सर्व इच्छा पूर्ण करणारा परमेश्वर आहे.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥
त्यासाठी मी सदैव स्वतःला समर्पित करतो.

ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਦੁਖ ਭੰਜਨਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩੨॥੩੯॥
हे नानक! दुःखाचा नाश करणाऱ्या परमेश्वराने मला हे वरदान दिले आहे की, जे सुखाचे घर आहे त्याच्या प्रेमात मी तल्लीन झालो आहे. ॥४॥३२॥३९॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਧਨੁ ਭੀ ਤੇਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! माझे मन आणि शरीर तुझेच आहे आणि माझी संपत्तीही तुझीच आहे.

ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू माझा ठाकूर आणि माझा स्वामी आहेस.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਰਾਸਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! माझे प्राण आणि शरीर हे तुझे धन आहे. हे गोपाळ! माझे सार्वभौमत्व फक्त तुझ्यापासून आहे. ॥१॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰਹੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥
हे परमेश्वरा! तू सदैव सुखाचा दाता आहेस.

ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥
मी तुला नमस्कार करतो आणि तुझ्या चरणांना स्पर्श करतो.

ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਜਾ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥
हे दयाळू परमेश्वरा! मी फक्त तेच काम करीन जे तू मला करायला देतोस आणि जे तुला प्रसन्न करते. ॥२॥

ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਤੇ ਲਹਣਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझ्याकडून सर्व काही घेतो आणि तू माझा अलंकार आहेस.

ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਸਹਣਾ ॥
हे अकालपुरुष! तू मला जे काही दुःख आणि सुख देतोस ते मी सुख मानतो आणि सहन करतो.

ਜਿਥੈ ਰਖਹਿ ਬੈਕੁੰਠੁ ਤਿਥਾਈ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! तू मला जिथे ठेवशील तिथे माझा स्वर्ग आहे. सर्वांचे रक्षण करणारे तुम्हीच आहात.॥३॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
हे नानक! मला परमपिता परमेश्वराची उपासना करून सुख प्राप्त झाले आहे.

ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! मी दिवसाचे आठही प्रहर तुझी स्तुती करतो.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ਦੁਖਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੩॥੪੦॥
त्याच्या मनातील सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत आणि आता त्याला कधीही दुःख होत नाही. ॥४॥३३॥४०॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ॥
परब्रह्म प्रभूंनी मेघांना पावसासाठी पाठवले आहे.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਵਰਸਾਇਆ ॥
समुद्र, पृथ्वी आणि आकाश या दहाही दिशांना ढगांनी पाऊस पाडला आहे.

ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਬੁਝੀ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਭ ਠਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥
पावसामुळे प्राणिमात्रांच्या मनात शांती आणि आनंद आहे, त्यांची सर्व तहान शमली आहे आणि

सर्वत्र आनंद आहे.॥१॥

ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਹਾਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू सुख देणारा आणि दु:खाचा नाश करणारा आहेस.

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਕਰੇ ਜੀਅ ਸਾਰਾ ॥
तू स्वतः सर्व प्राणिमात्रांना क्षमा कर.

ਅਪਨੇ ਕੀਤੇ ਨੋ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਪਇ ਪੈਰੀ ਤਿਸਹਿ ਮਨਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥
तो स्वतः आपल्या सृष्टीचे पालनपोषण करतो. मी त्याच्या चरणी नतमस्तक होऊन त्याला प्रसन्न करतो. ॥२॥

ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥
परमेश्वराचा आश्रय घेतल्याने मोक्षप्राप्ती होते.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥
प्रत्येक श्वासाने त्या परमेश्वराच्या नामाचे ध्यान केले पाहिजे.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਤਿਸੈ ਕੀਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥
त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी मालक नाही. सर्व स्थळे त्याचीच आहेत. ॥३॥

ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! मला तुझ्याबद्दल आदर आहे आणि माझ्यात फक्त तुझीच शक्ती आहे.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥
तू माझा सद्‌गुरू आणि सद्‌गुणांचा सागर आहेस.

ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੪॥੩੪॥੪੧॥
दास नानक प्रार्थना करतात की हे परमेश्वरा! दिवसाचे आठही प्रहर मी तुझे ध्यान करीत राहावे.॥४॥३४॥ ४१॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਸਭੇ ਸੁਖ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਠੇ ॥
परमेश्वर प्रसन्न झाला की सर्व सुख मिळते.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਮਨਿ ਵੁਠੇ ॥
तेव्हा सद्‌गुरूंचे चरण मनात वास करतात.

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ ਲਿਵ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਰਸੁ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥੧॥
परमेश्वराच्या सान्निध्यात सहज समाधी मिळविणाऱ्यालाच हा आनंद कळतो. ॥१॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥
माझा परमेश्वर अगम्य आणि अदृश्य आहे.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਰਤੈ ਨੇਰਾ ॥
तो प्रत्येक हृदयात राहतो.

ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜੀਉ ॥੨॥
तो सदैव अशुद्धीपासून मुक्त असतो आणि जीवांचा दाता असतो. दुर्लभ माणूसच स्वतःचा स्वभाव समजतो. ॥२॥

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਣੀ ॥
हे परमेश्वराला भेटण्याचे लक्षण आहे.

ਮਨਿ ਇਕੋ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥
मनुष्य आपल्या मनात परमेश्वराच्या आदेशालाच सत्य रूप मानतो.

ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਅਨਦੁ ਖਸਮ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੀਉ ॥੩॥
परमेश्वराच्या इच्छेनुसार चालणाऱ्या व्यक्तीला नेहमी सुख, समाधान, शांती आणि आनंद मिळतो.॥३॥

ਹਥੀ ਦਿਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਵਣਹਾਰੈ ॥
परमेश्वराने मला त्याचा हात दिला आहे, म्हणजे मला आधार दिला आहे.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥
परमेश्वराने जीवन-मृत्यूचे सर्व दुःख दूर केले आहेत.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ॥੪॥੩੫॥੪੨॥
हे नानक! ज्यांना परमेश्वराने आपले सेवक बनवले आहे त्यांना परमेश्वराची स्तुती करण्याचा आनंद मिळतो. ॥४॥३५॥४२॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਕੀਨੀ ਦਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥
विश्वाचा पालनकर्ता गोपाळ माझ्याकडे दयाळूपणे पाहतो आणि

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
गुरूंचे चरण माझ्या मनात स्थिरावले आहेत.

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਦੁਖ ਕਾ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥
आता त्या निर्मात्या परमेश्वराने मला आपला सेवक म्हणून स्वीकारले आहे आणि संकटांच्या नाश केला आहे. ॥१॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
परमेश्वर माझ्या शरीरात आणि मनात सत्याच्या रूपात वास करतो.

ਬਿਖੜਾ ਥਾਨੁ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਈ ॥
आता मला कोणतेही स्थान वेदनादायक वाटत नाही.

ਦੂਤ ਦੁਸਮਣ ਸਭਿ ਸਜਣ ਹੋਏ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ਆਹਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥
वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार यांचे दूत जे माझे शत्रू होते ते आता माझे मित्र झाले आहेत कारण मी फक्त विश्वाचा स्वामी असलेल्या परमेश्वरावर प्रेम करतो. ॥२॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥
परमेश्वर जे काही करतो ते स्वतः करतो.

ਬੁਧਿ ਸਿਆਣਪ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਪੈ ॥
त्याच्या कामात इतर कोणाचीही बुद्धी आणि हुशारी चालत नाही.

ਆਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਨੋ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਭਰਮ ਭੁਲਾਵਾ ਲਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥
परमेश्वर स्वतः आपल्या संतांना मदत करतो. त्याने माझा संभ्रम आणि शंका दूर केली आहे. ॥३॥

ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਨ ਕਾ ਆਧਾਰੋ ॥
परमेश्वराचे चरणकमल हे त्यांच्या भक्तांचे आधार आहेत.

ਆਠ ਪਹਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੋ ॥
रात्रंदिवस आठही प्रहर तो रामाच्या नावाचा व्यापार करतो.

ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸਮਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥੩੬॥੪੩॥
तो निवांत अवस्थेत आनंदाने गोविंदांचे गुणगान गात राहतो. हे नानक! तो सर्व प्राणिमात्रांमध्ये विराजमान आहे. ॥४॥३६॥४३॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਸੋ ਸਚੁ ਮੰਦਰੁ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥
सत्याचे मंदिर म्हणजे सत्याचे स्मरण होते.

ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥
केवळ तेच हृदय आनंदी आहे जे परमेश्वराचा महिमा गाते.

ਸਾ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਵਸਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ ਜੀਉ ॥੧॥
परमेश्वराचे भक्त जिथे राहतात ती पृथ्वी अतिशय सुंदर आहे. ते तुझ्या सत्यनामात त्याग करतात. ॥१॥

ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥
परमेश्वराच्या महिमाचे, सत्यस्वरूपाचे मूल्यमापन करता येत नाही.

ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਮੁ ਨ ਕਹਣਾ ਜਾਈ ॥
परमेश्वराच्या स्वभावाचे आणि कृतींचे वर्णन करता येत नाही.

ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਮਾਣੋ ਜੀਉ ॥੨॥
हे परमेश्वरा! तुझे भक्त सदैव तुझे स्मरण करून जगतात. त्याचा आत्मा सत्याच्या वाणीचा आनंद घेतो. ॥२॥

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥
सद्पुरूष परमेश्वराचा गौरव करणे हे सौभाग्यानेच प्राप्त होते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥
गुरूच्या कृपेने परमेश्वराची स्तुती होते.

ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੋ ਜੀਉ ॥੩॥
तुझ्या प्रेमात मग्न असलेले तुला आवडतात. हे परमेश्वरा! तुझ्या दरबारात जाण्यासाठी सत्यनाम

हे त्यांचे ओळखीचे प्रतीक आहे. ॥३॥

ਸਚੇ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥
जो सत्य आहे त्याचा अंत कोणालाच माहीत नाही.

ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
सत्य परमेश्वर सर्वव्यापी आहे.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦ ਹੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੋ ਜੀਉ ॥੪॥੩੭॥੪੪॥
हे नानक! त्या सत्य परमेश्वराचे नेहमी स्मरण केले पाहिजे, तो सर्व प्राणिमात्रांच्या आंतरिक भावना जाणतो.॥४॥३७॥४४॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਦਿਨਸੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥
ती रात्र सुंदर असते आणि तो दिवसही खूप आनंददायी असतो,

ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥
जेव्हा संतांच्या मेळाव्यात अमृत नामाचा जप केला जातो.

ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪਲ ਵੰਞਹਿ ਜੀਵਣੁ ਸਫਲੁ ਤਿਥਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥
जिथे जीवनातील सर्व तास, शुभ मुहूर्त आणि क्षण नामस्मरणात घालवले जातात, तिथे जीवन सफल होते. ॥१॥

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਦੋਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ॥
नामाची स्तुती केल्याने माझे सर्व दोष मिटले आहेत आणि

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ॥
परमेश्वर माझ्याबरोबर माझ्या आत-बाहेर राहतात.

ਭੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਖੋਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥
सद्गुरूंनी माझ्यातील सर्व भय आणि संभ्रम दूर केला आहे आणि आता मला सर्वत्र परमेश्वर दिसतो. ॥२॥

ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ਵਡ ਊਚ ਅਪਾਰਾ ॥
परमेश्वर सर्वशक्तिमान, महान, सर्वोत्तम आणि अनंत आहे.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
त्याची दुकाने नवीन संपत्ती प्रदान करणाऱ्या नावांनी भरलेली आहेत.

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥
परमेश्वर जगाच्या आरंभ, अंत आणि मध्यापर्यंत उपस्थित आहे. मी इतर कोणालाही माझ्या जवळ येऊ देत नाही.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
हे दीनदयाळ, माझ्यावर दया कर

ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥
मी तुझ्या दराने भिकारी आहे आणि फक्त संतांच्या चरणी धूळ मागतो.

ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਮਾਗੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੪॥੩੮॥੪੫॥
हे परमेश्वरा! दास नानक तुला हे भेटवस्तू देण्यास सांगतात की मी तुझी नेहमी आठवण ठेवू. ॥४॥३८॥४५॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਐਥੈ ਤੂੰਹੈ ਆਗੈ ਆਪੇ ॥
हे परमेश्वरा! या मृत्युलोकातही तूच माझा आधार आहेस आणि परलोकही तूच माझा आधार आहेस.

ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਥਾਪੇ ॥
सर्व जीव तुझी निर्मिती आहेत.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਤੇ ਮੈ ਧਰ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥
हे निर्माता परमेश्वरा! तुझ्याशिवाय माझ्याकडे दुसरे कोणी नाही. तू माझा आधार आणि आधार आहेस. ॥१॥

ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਸੁਆਮੀ ॥
हे जगाच्या स्वामी! मी माझ्या सर्व उत्कटतेने तुझे नामस्मरण करून जगतो.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
परब्रह्म प्रभू अत्यंत अंतरंग आहेत.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਜਨਮੁ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥
परमेश्वराची उपासना करणारा जीव सुखाची प्राप्ती करतो. जुगाराच्या खेळात तो आपले मानवी जीवन गमावत नाही. ॥२॥

ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਜਿਨਿ ਜਨ ਤੇਰੈ ਪਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या भक्तांना ज्यांना नामाचे औषध सापडले आहे.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥
त्यांनी आपले विविध जन्मांचे जुने आजार बरे केले आहेत.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਫਲ ਏਹਾ ਹੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥
हे मानवा! रात्रंदिवस परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहा कारण हे कार्य फलदायी आहे. ॥३॥

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਅਪਨਾ ਦਾਸੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥
परमेश्वर आपल्या भक्ताला आपले आशीर्वाद देऊन पुण्यवान बनवतात.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥
तो भक्त प्रत्येक हृदयात विराजमान असलेल्या परमेश्वराला नमस्कार करत असतो.

ਇਕਸੁ ਵਿਣੁ ਹੋਰੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩੯॥੪੬॥
परमेश्वराशिवाय दुसरा कोणी नाही. हे नानक! हे सर्वोत्तम मत आहे. ॥४॥ ३९॥४६॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥
हे मन आणि शरीर प्रिय परमेश्वराच्या (रामाच्या) प्रेमात तल्लीन राहिले पाहिजे.

ਸਰਬਸੁ ਦੀਜੈ ਅਪਨਾ ਵਾਰੇ ॥
आपण आपले सर्वस्व परमेश्वराला अर्पण केले पाहिजे.

ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਾਸਾ ਜੀਉ ॥੧॥
आपण दिवसाचे आठ तास परमेश्वराची स्तुती केली पाहिजे आणि प्रत्येक श्वास घेतानाही त्याचे नामस्मरण केले पाहिजे.

ਸੋਈ ਸਾਜਨ ਮੀਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥
तोच माझा प्रिय मित्र आणि सज्जन आहे,

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥
जो सत्संगात परमेश्वराच्या (राम) नामाचा विचार करतो.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਰੀਜੈ ਸਾਗਰੁ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ਜੀਉ ॥੨॥
संतांच्या सहवासानेच अस्तित्त्वाचा महासागर पार करता येतो आणि मृत्यूचा फासही कापता

येतो.॥२॥

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
धर्म, अर्थ, काम, मोक्ष या चारही गोष्टी परमेश्वराच्या भक्तीने प्राप्त होतात.

ਪਾਰਜਾਤੁ ਜਪਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥
अदृश्य आणि निर्विकार परमेश्वराची उपासना करणे हेच कल्पवृक्ष होय.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਿਲਬਿਖ ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੩॥
ज्याचे आंतरिक मन वासना, क्रोध आणि पापांपासून मुक्त सद्गुरुने केले आहे, त्याच्या मनातील परमेश्वर भेटण्याची आशा पूर्ण होते.॥३॥

ਪੂਰਨ ਭਾਗ ਭਏ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥
हे बंधू! ज्या मनुष्याचा भाग्योदय होतो,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ ॥
संतांच्या संगतीने त्याला परमेश्वराची जाणीव होते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੪੦॥੪੭॥
हे नानक! ज्याच्या अंतःकरणात परमेश्वराचे नाम वास करते तो कौटुंबिक जीवन जगूनही मायेपासून उदासीन राहतो आणि परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारला जातो. ॥४॥४०॥४७॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
परमेश्वराच्या नामस्मरणाने मला माझ्या हृदयात आनंद मिळाला आहे

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥
परमेश्वराच्या भक्तांनी कृपा करून माझ्या मनाला हा आनंद निर्माण केला आहे.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਬਿਨਸੇ ਆਲਸ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥
संतांच्या मेळाव्यात मी परमेश्वराचे नामस्मरण केले आणि माझा आळस दूर झाला. ॥१॥

ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥
हे बंधू! ज्या परमेश्वराच्या घरात नवीन खजिना आहे,

ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਕਮਾਈ ॥
ज्याने पूर्वजन्मात नामस्मरण करून शुभ कर्म केले असतील त्यालाच परमेश्वराची प्राप्ती होते.

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥
परमेश्वरा ज्ञान आणि ध्यानाने परिपूर्ण आहे, परमेश्वर सर्व काही करण्यास समर्थ आहे. ॥२॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥
संपूर्ण जग निर्माण करण्याची आणि एका क्षणात नष्ट करण्याची शक्ती परमेश्वराकडे आहे.

ਆਪਿ ਇਕੰਤੀ ਆਪਿ ਪਸਾਰਾ ॥
परमेश्वर हे स्वतः निराकार आहे आणि ब्रह्मांडाचे रूप सगुण हे देखील स्वतःच आहे.

ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਦਰਸਨ ਡਿਠੇ ਲਹਨਿ ਵਿਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥
परमेश्वर हा जगाला जीवन देणारा आहे आणि त्याच्यावर मायेचा प्रभाव पडत नाही, तो अलिप्त आहे. त्या परमेश्वराच्या दर्शनाने वियोगाचे दुःख दूर होते. ॥३॥

ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਤਰਾਈ ॥
गुरूच्या साहाय्याने परमेश्वर स्वतः संपूर्ण सृष्टीला जगाच्या सागरातून पार करण्यास मदत करतो.

ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਆਪਿ ਜਪਾਈ ॥
परमेश्वर स्वतः मनुष्याला गुरूद्वारे आपले नामस्मरण करायला लावतात.

ਗੁਰ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਆ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਨਕ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੪੧॥੪੮॥
हे नानक! परमेश्वराच्या कृपेने ज्याच्या नशिबी पूर्वनिर्धारित हे सर्व लिहिले आहे, त्याला अस्तित्वाचा सागर पार करण्यासाठी गुरूच्या रूपात जहाज मिळते.॥४॥४१॥४८॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਸੋਈ ਕਰਣਾ ਜਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥
हे परमेश्वरा! तू मला जे करायला सांगशील तेच मी करतो

ਜਿਥੈ ਰਖੈ ਸਾ ਭਲੀ ਜਾਏ ॥
माझ्यासाठी तीच जागा सर्वोत्तम आहे जिथे तू मला ठेवतो.

ਸੋਈ ਸਿਆਣਾ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਹੁਕਮੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮੀਠਾ ਜੀਉ ॥੧॥
तो माणूस बुद्धिमान आणि आदरणीय आहे, ज्याला परमेश्वराची आज्ञा गोड वाटते.॥१॥

ਸਭ ਪਰੋਈ ਇਕਤੁ ਧਾਗੈ ॥
परमेश्वराने संपूर्ण सृष्टीला मायेच्या रूपाने एकाच धाग्यात विणले आहे.

ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ॥
ज्याला तो स्वतःच्या चरणी ठेवतो तोच माणूस स्वतःला परमेश्वराच्या चरणी ठेवतो.

ਊਂਧ ਕਵਲੁ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਤਿਨਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ਜੀਉ ॥੨॥
मनुष्याच्या हृदयाच्या कमळात परमेश्वर वास करतो. हृदयाचे हे कमळ सुरुवातीला उलटे पडते पण परमेश्वराच्या स्मरणाने सरळ होते. मग या सरळ केलेल्या कमळात परमेश्वराचा प्रकाश पडतो. जो तो प्रकाश पाहतो तो सर्वव्यापी निरंजन पाहतो.॥२॥

ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥
हे परमेश्वरा! तूच तुझा महिमा जाणतोस

ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂੰ ਆਪਿ ਪਛਾਣਹਿ ॥
आणि तुम्ही तुमचे स्वतःचे रूप ओळखू शकता.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸੰਤਨ ਤੇਰੇ ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਪੀਠਾ ਜੀਉ ॥੩॥
वासना, क्रोध, लोभ यांचा चुराडा करणाऱ्या तुझ्या संतांना मी स्वतःला समर्पित करतो. ॥३॥

ਤੂੰ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਨਿਰਮਲ ॥
हे परमेश्वरा! तू निर्भय आहेस आणि तुझे संत पवित्र आहेत.

ਜਿਨ ਦੇਖੇ ਸਭ ਉਤਰਹਿ ਕਲਮਲ ॥
ज्याच्या दर्शनाने सर्व पापे दूर होतात.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਜੀਵੈ ਬਿਨਸਿਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਧੀਠਾ ਜੀਉ ॥੪॥੪੨॥੪੯॥
हे नानक! मी परमेश्वराच्या नामाची पूजा आणि स्मरण केल्यानेच जिवंत आहे आणि माझा कठोर स्वभाव, संभ्रम आणि भीती नष्ट झाली आहे. ॥४॥४२॥४९॥

Page 109

ਮਾਂਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मांज महाला ५ ॥

ਝੂਠਾ ਮੰਗਣੁ ਜੇ ਕੋਈ ਮਾਗੈ ॥
जर एखाद्या व्यक्तीने खोट्या भ्रमासाठी प्रार्थना केली तर

ਤਿਸ ਕਉ ਮਰਤੇ ਘੜੀ ਨ ਲਾਗੈ ॥
त्याला मरण यायला एक क्षणही लागत नाही.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵੈ ਸੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕਹਣਾ ॥੧॥
जो मनुष्य परब्रह्म परमेश्वराची सदैव उपासना करतो, त्याला गुरू भेटल्यावर सदैव सुखकारक जीवनाची प्राप्ती होते. ॥१॥

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥
ज्याचे मन परमेश्वराच्या भक्तीत रमलेले असते,

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਤਿ ਜਾਗੀ ॥
तो रात्रंदिवस परमेश्वराचे गुणगान गातो आणि सदैव तल्लीन राहतो,

ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਤਿਸੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਲੈ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਹਣਾ ॥੨॥
ज्याला नामाचे दान मिळणे आहे, त्याला परमेश्वर बाहूला धरून स्वतःशी जोडतो. ॥२॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਭਗਤਾਂ ਮਨਿ ਵੁਠੇ ॥
परमेश्वराचे चरणकमल त्यांच्या भक्तांच्या हृदयात वास करतात.

ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਸਗਲੇ ਮੁਠੇ ॥
महान परमेश्वराच्या दयेशिवाय सर्व फसवले जातात.

ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਧੂੜਿ ਨਿਤ ਬਾਂਛਹਿ ਨਾਮੁ ਸਚੇ ਕਾ ਗਹਣਾ ॥੩॥
जे लोक रोज संतांच्या चरणांची धूळ मागत राहतात त्यांना संतांकडून सत्यप्रभूंच्या नावाचा अलंकार मिळतो. ॥३॥

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥
आपण प्रत्येक वेळी उठता-बसता परमेश्वराची स्तुती करत राहिले पाहिजे.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਵਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਈਐ ॥
परमेश्वराचे स्मरण केल्याने स्थिर परमेश्वराची प्राप्ती होते.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਸਹਣਾ ॥੪॥੪੩॥੫੦॥
हे नानक! परमेश्वराने त्याच्यावर दया केली आहे. हे परमेश्वरा! तू जे काही करतोस ते मी आनंदाने स्वीकारतो.॥४॥ ४३॥ ५०॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
रागु माझा अष्टपदी महाला १ घरु १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥
परमेश्वराच्या आज्ञेने सर्वजण गुरूंच्या वचनात तल्लीन होतात

ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥
आणि सत्याच्या दरबारात परमेश्वराच्या उपस्थितीत आमंत्रित केले जातात.

ਸਚੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! तू नम्र आणि सदैव सत्य आहेस आणि तुझ्या सत्याने माझे मन प्रसन्न आहे. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥
ज्यांनी आपले जीवन शब्दांतून सुंदर केले आहे त्यांना मी माझे संपूर्ण हृदय आणि शरीर अर्पण करतो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराच्या नामाचे अमृत नेहमी आनंद देते. गुरूंच्या उपदेशाने मी परमेश्वराचे नाम माझ्या मनात स्थिर केले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥
या जगात ना कोणी माझा आहे ना मी कोणाचा आहे

ਸਾਚਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਮੇਰਾ ॥
तिन्ही जगाचा स्वामी सत्य परमेश्वर माझा आहे.

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ਘਣੇਰੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥
अहंकारामुळे अनेक प्राणिमात्रांनी आपले जीवन त्याग केले आहे. एखादी चूक केल्यानंतर व्यक्तीला खूप पश्चाताप होतो. ॥२॥

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ॥
जो परमेश्वराचा आदेश ओळखतो तोच त्याची स्तुती करतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥
तो गुरूच्या शब्दाने नावाच्या स्वरूपात परवाना घेऊन परमेश्वराच्या दरबारात जातो.

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਸਚੈ ਛੂਟਸਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੩॥
सत्य परमेश्वराच्या दरबारात सर्व प्राणिमात्रांच्या कर्माची नोंद आहे. तिथे फक्त तेच लोक मुक्त असतात जे परमेश्वराचे नाम प्राप्त करून आपले जीवन सुंदर बनवतात. ॥३॥

ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਏ ॥
स्वार्थी माणसाला कुठेही आनंद मिळत नाही.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥
मृत्यूच्या दारात बांधून त्याला जखमा होतात.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਮੁਕਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੪॥
तिथे माणसाला परमेश्वराच्या नावाशिवाय कोणी मित्र किंवा सज्जन नसतो. परमेश्वराचे नामस्मरण करणाऱ्याला मोक्ष प्राप्त होतो. ॥४॥

ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥
खोटे बोलणाऱ्याला सत्य चांगले वाटत नाही.

ਦੁਬਿਧਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥
कोंडीत अडकल्यामुळे तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकून राहतो.

ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੫॥
व्यक्तीचे नशीब कोणी मिटवू शकत नाही. गुरूंच्या कृपेनेच मनुष्याला मोक्ष प्राप्त होतो. ॥५॥

ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ॥
ज्या जीवरूपी स्त्रीने आपल्या हयातीत या जगात परमेश्वराला आपला स्वामी म्हणून स्वीकारले नाही.

ਝੂਠਿ ਵਿਛੁੰਨੀ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥
ती प्रभूपासून विभक्त होऊन मोठ्याने रडते.

ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਅਵਗਣ ਗੁਣਿ ਬਖਸਾਵਣਿਆ ॥੬॥
त्या दुर्गुणांनी फसलेल्या जीवरूपी स्त्रीला परमेश्वराच्या दरबारात स्थान मिळत नाही. गुणांचा स्वामी परमेश्वर स्वतः जीवाचे अवगुण क्षमा करतो. ॥६॥

ਪੇਈਅੜੈ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਪਿਆਰਾ ॥
ज्या जीवरूपी स्त्रीने पती-परमेश्वराला ओळखले आहे,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥
गुरूद्वारे तिला परम तत्व म्हणजेच तिला परमेश्वराचे गुण समजतात.

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥
परमेश्वर तिचे जन्म-मृत्यूचे चक्र नाहीसे करतो. त्यानंतर ती सत्यप्रभूंच्या नावात लीन राहते.॥७॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ॥
गुरूंचे अनुयायी स्वतः परमेश्वराचे गुण समजून घेतात आणि इतरांना परमेश्वराचे अवर्णनीय कृत्य आणि गुण कथन करायला लावतात.

ਸਚੇ ਠਾਕੁਰ ਸਾਚੋ ਭਾਵੈ ॥
परमेश्वराला सत्यनामच आवडते.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥
हे नानक! तो खऱ्या परमेश्वरासमोर मनापासून प्रार्थना करतो की त्याला परमेश्वराचे नाम मिळावे जेणेकरुन तो त्याचे गुणगान करत राहील. ॥८॥ १॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥
माझ महाला ३ घरु १ ॥

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥
त्याच्या कृपेने आपल्याला खरे गुरू भेटतात.

Page 110

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
मग ती व्यक्ती परमेश्वराच्या सेवेकडे आपले लक्ष घालते आणि आपले मन त्याच्या शब्दाशी जोडते.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੧॥
अहंकाराचा त्याग करून तो सदैव सुखाची प्राप्ती करतो आणि मायेची आसक्ती दूर करतो. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣਿਆ ॥
मी माझे शरीर आणि मन माझ्या सद्गुरूंना समर्पित केले आहे.

ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਆ ਜੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण गुरूंच्या उपदेशाने त्याच्या हृदयात परमेश्वराचा प्रकाश निर्माण होतो. ती व्यक्ती रोज परमेश्वराची स्तुती करत असते. ॥१॥रहाउ॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ॥
जेव्हा मनुष्य त्याच्या शरीराने आणि मनाने त्याचा शोध घेतो तेव्हा त्याला परमेश्वराचे नाम प्राप्त होते.

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥
तो त्याच्या भटक्या मनाला स्थिर करतो आणि आपल्या नियंत्रणात आणतो.

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੨॥
तो रात्रंदिवस गुरूंचे शब्द गातो आणि सहज परमेश्वराच्या भक्तीत मग्न राहतो. ॥२॥

ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਸੰਖਾ ॥
जेव्हा या शरीरात असीम गुण असलेली नामरूपी वस्तू एखाद्याला मिळते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵੇਖਾ ॥
तेव्हा त्याला परमेश्वराचे दर्शन प्राप्त होते.

ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵੈ ਮੁਕਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੩॥
शरीराच्या रूपातील घराला डोळे, कान, नाक, तोंड इत्यादी नऊ दरवाजे असतात. मन या

दारातून बाहेर भटकत राहते. जेव्हा तो दुर्गुण आणि मोहांपासून मुक्त होऊन शुद्ध होतो तेव्हा तो दहाव्या दारात प्रवेश करतो. मग अनहद हा शब्द शुद्ध मनात खेळू लागतो. परमेश्वर नेहमी सत्य आहे आणि त्याचा महिमा देखील सत्य आहे. ॥३॥

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥

परमेश्वर सदैव सत्य आहे आणि त्याची महिमाही सत्य आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥

गुरूच्या कृपेनेच परमेश्वर मनात येतो आणि वास करतो.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

मग तो मनुष्य रात्रंदिवस परमेश्वराच्या प्रेमात मग्न राहतो आणि त्याला खऱ्या दरबाराची जाणीव होते. ॥४॥

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

मूर्ख प्राणी पाप आणि पुण्य ओळखत नाही.

ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥

त्याचे मन भ्रमात रमून जाते त्यामुळे तो भ्रमात अडकून भटकत राहतो.

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥

भ्रमात, अज्ञानी मनाला परमेश्वराच्या भेटीचा मार्ग कळत नाही ज्यामुळे तो पुन्हा पुन्हा जन्म घेतो आणि मरतो. ॥५॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

गुरूची सेवा केल्याने गुरूंचे अनुयायी सदैव सुख प्राप्त करतात.

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥

अहंकाराचा नाश करून तो आपल्या भटक्या मनाला दुर्गुणांकडे जाण्यापासून थांबवतो.

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥

गुरूच्या उपदेशाचे पालन केल्याने व्यक्तीच्या मनातील मायेच्या आसक्तीचा अंधार दूर होतो. त्याच्या मायेच्या आसक्तीमुळे, ज्यावर त्याचे लक्ष होते ते घट्ट बंद असलेले दरवाजे उघडतात.॥६॥

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥
तो आपला मनातील अहंकार दूर करून त्यात परमेश्वराला स्थान देतो.

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥
मग तो सदैव गुरूंच्या चरणी आपले मन स्थिर ठेवतो.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੭॥
गुरूंच्या कृपेने त्याचे मन आणि शरीर शुद्ध होते मग तो परमेश्वराचे शुद्ध मनाने नामस्मरण करत राहतो. ॥७॥

ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ਸਭੁ ਤੁਧੈ ਤਾਈ ॥
हे परमेश्वरा! सजीवांचा जन्म आणि मृत्यू सर्व काही तुझ्यावर अवलंबून आहे,

ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥
ज्याला तू क्षमा करतोस त्याला तू महानता प्रदान करतोस.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂੰ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੮॥੧॥੨॥
हे नानक! मनुष्याला जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त करणाऱ्या परमेश्वराचे तू सदैव नामस्मरण कर, त्याची स्तुती कर. ॥८॥१॥२॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महला ३ ॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥
माझा परमेश्वर अगम्य आणि अपार आहे.

ਨੁ ਤਕੜੀ ਤੋਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥
तो तराजूशिवाय जगाचे वजन करतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥
गुरूंच्या सहवासात राहणाऱ्यालाच हे सत्य समजते. परमेश्वराच्या गुणांचे स्मरण करून तो त्याच्यात विलीन होतो. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥
जो मनुष्य परमेश्वराचे नाम हृदयात ठेवतो. माझे शरीर आणि मन मी त्यांना समर्पित करतो.

ਜੋ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो मनुष्य सत्यप्रभूंच्या नामस्मरणात तल्लीन असतो तो रात्रंदिवस जागृत राहतो आणि सत्याच्या दरबारात त्याला मोठे वैभव प्राप्त होते .॥१॥ रहाउ॥

ਆਪਿ ਸੁਣੈ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥
हे परमेश्वरा! तू स्वतः सर्व प्राणिमात्रांच्या प्रार्थना ऐकतोस आणि त्यांना स्वतः त्यांची काळजी घेतो.

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥
परमेश्वराचा ज्याच्यावर आशीर्वाद असतो तोच त्याच्या दरबारात स्वीकारला जातो.

ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥
ज्याला परमेश्वर स्वतःच्या ध्यानात गुंतवून ठेवतात, तोच माणूस त्याच्या ध्यानात गुंततो. केवळ गुरूंचे अनुयायी सत्य नामाचे आचरण करतात. ॥२॥

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੁ ਕਿਥੈ ਹਥੁ ਪਾਏ ॥
ज्याला परमेश्वर स्वतःच भुलवतो तो कोणाचा आश्रय घेऊ शकतो?

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥
निर्मात्याचा हुकूम पुसता येत नाही, म्हणजेच मागील जन्माचे कर्माचे लिखाण पुसता येत नाही.

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥
ते लोक खूप भाग्यवान आहेत ज्यांना सद्गुरू मिळाला आहे. सद्गुरू जी केवळ भाग्यानेच मिळतात. ॥३॥

ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਤੀ ॥
जीवरूपी स्त्री या जगात रात्रंदिवस अज्ञानात मग्न राहते.

ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ॥
तिचा पती-परमेश्वर तिला विसरला आहे आणि तिच्या दुर्गुणांमुळे त्याने तिचा त्याग केला आहे.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥
ती रात्रंदिवस रडत राहते. पती-परमेश्वराशिवाय ती सुखाने झोपू शकत नाही. ॥४॥

ਪੇਈਅੜੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾਤਾ ॥

गुरूची अनुयायी असलेल्या ज्या जीवरूपी स्त्रीने या जगात सुख देणारा आपला पती-परमेश्वर ओळखला आहे.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥

तिने आपल्या अहंकाराचा त्याग केला आहे आणि आपल्या गुरूंच्या शब्दातून तिने पती-परमेश्वराला ओळखले आहे.

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ती नेहमी सुंदर पलंगावर झोपते आणि तिचा ती-परमेश्वर यांच्या सहवासाचा आनंद घेते. अशी जीवरूपी स्त्री परमेश्वराच्या सत्यनामाला आपली शोभा बनवते. ॥५॥

Page 111

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ॥
परब्रह्म परमेश्वरानी चौऱ्याऐंशी लाख प्रजातींमध्ये अनंत जीव निर्माण केले आहेत.

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥
ज्याच्यावर तो दया दाखवतो, त्याला तो आपल्या गुरूशी जोडतो.

ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਿ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਦਰਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੬॥
त्याची पापे धुऊन तो आत्मा सदैव शुद्ध होतो आणि सत्याच्या दरबारात नामस्मरणाने प्रसन्न वाटते. ॥६॥

ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਾ ਕਿਨਿ ਦੀਐ ॥
परमेश्वराने कर्माचा हिशेब मागितला तर तो कोणाला द्यायचा?

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਦੂਐ ਤੀਐ ॥
मग द्वैत किंवा त्रिगुणात्मक स्थितीत सुख मिळणार नाही.

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥
सत्याचे अवतार परमेश्वर स्वतः क्षमाशील आहे आणि क्षमा करून तो स्वतःशी एकरूप होतो. ॥७॥

ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥
परमेश्वर स्वतः सर्व काही करतो आणि जीवांना ते स्वतःच करायला लावतो.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥
गुरूच्या शिकवणीनेच परमेश्वर त्या जीवांना स्वतःशी एकरूप करून घेतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨॥੩॥
हे नानक! ज्या आत्म्याला परमेश्वराच्या नामाचा महिमा प्राप्त होतो, विश्वाचा स्वामी स्वत: त्याच्या संगतीत सामील होतो. ॥८॥२॥३॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਇਕੋ ਆਪਿ ਫਿਰੈ ਪਰਛੰਨਾ ॥
परमेश्वर अदृश्य राहतो आणि सर्वत्र फिरतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਾ ਤਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥
ज्याने त्याला गुरूद्वारे पाहिले त्याचे हृदय त्याच्या प्रेमात भिनलेले असते.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥
त्याने आपल्या तृष्णेचा त्याग करून नैसर्गिक सुख प्राप्त केले आहे. मग त्याने आपल्या मनात एकच परमेश्वर ठेवला आहे. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥
मी त्यांच्यासाठी त्याग करतो, माझा आत्मा त्याग आहे त्यांच्यासाठी जे आपला आत्मा एका परमेश्वरावर स्थिर करतात.

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या उपदेशाने त्याचे चित्त ज्या घरात स्थायिक होते, त्याच घरात स्थायिक होऊन सत्य परमेश्वराच्या प्रेमात लीन होते. ॥१॥ रहाउ॥

ਇਹੁ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਤੈਂ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! हे जग संभ्रमात आहे आणि तुम्हीच ते गोंधळात टाकले आहे.

ਇਕੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥
परमेश्वराला विसरुन तो लोभाने ग्रासलेला असतो.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥
रात्रंदिवस हा गोंधळलेला माणूस नेहमी नावाशिवाय भटकत राहतो. ॥३॥

ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤੇ ॥
जे नियती निर्मात्याच्या प्रेमात मग्न राहतात.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤੇ ॥
गुरूची सेवा केल्याने तो चारही युगात प्रसिद्ध होतो.

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥
ज्या जीवाला परमेश्वर स्वतः मोठेपणा देतो तो भगवंताच्या नामात लीन होतो. ॥3॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ॥
भ्रमाने त्रस्त झालेल्या माणसाला परमेश्वर आठवत नाही.

ਜਮਪੁਰਿ ਬਧਾ ਦੁਖ ਸਹਾਹੀ ॥
मग यमदूतांच्या नगरीत अडकून तो दुःख सहन करतो.

ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨਮੁਖ ਪਾਪਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥
मनमुखी माणूस आंधळा आणि बहिरा असतो, तो काहीही पाहू शकत नाही आणि त्याच्या पापात नाश पावतो. ॥४॥

ਇਕਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
हे परमेश्वरा! अनेक जीव तुझ्या प्रेमात मग्न राहतात, ज्यांना तू तुझ्या नामाने नाम दिले आहेस.

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥
प्रेम आणि भक्तीने तो तुमच्या हृदयाला आनंददायी बनतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭ ਇਛਾ ਆਪਿ ਪੁਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥
आनंद देणाऱ्या सद्गुरुंची तो सदैव सेवा करतो आणि परमेश्वर स्वतःच त्याच्या सर्व मनोकामना पूर्ण करतो. ॥५॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ॥
हे पूज्य परमेश्वरा! जो सदैव तुझा आश्रय घेतो,

ਆਪੇ ਬਖਸਿਹਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥
तुम्ही स्वतः त्याला क्षमा देऊन त्याच्यावर कृपा करता.

ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੬॥
जो परमेश्वराचे नामस्मरण करतो त्याच्या जवळ यम येत नाही. ॥६॥

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥
ज्याला परमेश्वर आवडतो तो रात्रंदिवस परमेश्वराच्या प्रेमात तल्लीन असतो.

ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥
माझ्या प्रभू-परमेश्वराने त्यांना सद्गुरूंशी जोडून स्वतःमध्ये विलीन केले आहे.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੭॥
हे सत्याचे अवतार असलेल्या परमेश्वरा! जो सदैव तुझा आश्रय घेतो. तुम्हीच त्यांना सत्याचे ज्ञान प्रदान करा. ॥७॥

ਜਿਨ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ॥
ज्यांना सत्य परमेश्वर समजतो ते सत्यातच लीन राहतात.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ॥
तो परमेश्वराची स्तुती करतो आणि फक्त सत्य बोलतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩॥੪॥
हे नानक! जे नामात तल्लीन राहतात ते कोणत्याही दूषिततेपासून मुक्त होतात आणि आपल्या आत्म्याच्या रूपाने त्याच्या घरी समाधी घेतो. ॥८॥३॥४॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੁ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ॥
जो माणूस शब्दांद्वारे आपला अहंकार नष्ट करतो तो मृत मानला जातो.

ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥
मृत्यूसुद्धा त्याला चिरडत नाहीत आणि कोणतेही दुःख त्याला दुःखी करत नाही.

ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮਨ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥
त्याचा प्रकाश सर्वोच्च प्रकाशात विलीन होतो आणि त्यातच लीन होतो. सत्याचे नाव ऐकून त्याचे मनही सत्यात लीन होते. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥
जे परमेश्वराच्या नावाने जगाला गौरव देतात त्याचसाठी मी स्वतःला समर्पित करतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

जो मनुष्य सद्गुरूंची सेवा करतो आणि आपले चित्त सत्यात एकाग्र करतो, तो गुरुंच्या उपदेशाने आध्यात्मिक अवस्थेत लीन राहतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਕਾਇਆ ਕਚੀ ਕਚਾ ਚੀਰੁ ਹੰਢਾਏ ॥

मानवी शरीर कच्चे आहे म्हणजेच क्षणभंगुर आहे. शरीर हे आत्म्याचे वस्त्र आहे आणि आत्मा हा क्षणभंगुर वस्त्र परिधान करतो.

ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ॥

मायेच्या मोहात मग्न राहिल्याने जीवाला त्याचे सत्यस्वरूप प्राप्त होत नाही.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਦੀ ਫਿਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥
ती रात्रंदिवस तहानेच्या अग्नीत जळत राहते आणि पती-परमेश्वरा विना अत्यंत दुःखी राहते. ॥२॥

ਦੇਹੀ ਜਾਤਿ ਨ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥
मनुष्याचा देह आणि जात परलोकात जात नाही.

ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਏ ॥
जिथे आपल्या कर्माचा हिशेब मागितला जातो तिथे सत्याची कमाई करूनच मोक्ष प्राप्त होतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥
भक्तीभावाने सद्गुरुंची सेवा करणारे धनी असतात. तो या लोकात आणि परलोकात परमेश्वराच्या नामस्मरणात विलीन राहतो. ॥३॥

ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥
परमेश्वराच्या भयाने आणि प्रेमाने आपल्या गळ्यात हार घालणारी जीवरूपी-स्त्री

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥
गुरूच्या कृपेने तिला स्वतःच्या घरी त्यांची उपस्थिती जाणवते.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੪॥
ती रात्रंदिवस आपल्या प्रियकराचा सहवास भोगते आणि परमेश्वराच्या नामाने आपल्या शरीरावर मजीठासारखा (मजीठ-ही फुले असलेली औषधी वनस्पती) रंग लावतो. ॥४॥

ਸਭਨਾ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥
सर्व प्राणिमात्रांचा आणि स्त्रियांचा प्रिय परमेश्वर सदैव सर्वांसोबत असतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥
गुरूच्या कृपेमुळे दुर्लभ व्यक्तीच त्यांना स्वतःच्या डोळ्यांनी पाहण्यास मिळते.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊਚੋ ਊਚਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥
माझा प्रभू-परमेश्वर सर्वश्रेष्ठ आहे. त्याच्या कृपेने तो स्वतः जीवरूपी स्त्रीला स्वतःशी एकरूप करून घेतो. ॥५॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸੁਤਾ ॥

हे जग भ्रमात अडकून अज्ञानाच्या निद्रेत झोपले आहे.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥

परमेश्वराच्या नामाचा विसर पडल्याने तो आतून नष्ट होतो.

ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਸੋ ਜਾਗਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ज्याच्यामुळे हे जग निद्रावस्थेत आहे, जो ज्ञान देऊन जागृत करतो तो परमेश्वर आहे. गुरुच्या उपदेशाने त्याला बुद्धी प्राप्त होते. ॥६॥

ਅਪਿਉ ਪੀਐ ਸੋ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥

नामाचे अमृत पान करणाऱ्याचा भ्रम दूर होतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥

गुरूंच्या कृपेने त्याला मोक्षाची स्थिती प्राप्त होते.

ਭਗਤੀ ਰਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥

जो परमेश्वराच्या भक्तीत तल्लीन राहतो तो सदैव अशुद्धीमुक्त असतो. अहंकाराचा वध करून तो आपल्या प्रभू-परमेश्वराला भेटतो. ॥७॥

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥

हे परमेश्वरा! तू स्वतःच विश्व निर्माण केले आहेस आणि प्राणी निर्माण केले आहेत आणि त्यांना आपापल्या कार्यात गुंतवून ठेवले आहेस.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਰਿਜਕੁ ਆਪਿ ਅਪੜਾਏ ॥

हे परमेश्वरा! तूच चौऱ्याऐंशी लाख जातींना उपजीविका करतोस.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੮॥੪॥੫॥

हे नानक! जो परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहतो तो सत्य परमेश्वराच्या प्रेमात मग्न राहतो. ते फक्त तेच काम करतो जे परमेश्वराला संतुष्ट करते. ॥८॥४॥५॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

माझ महाला ३ ॥

ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ॥
परमेश्वराने आपल्या आत्म्यात हिरा आणि लाल असे अनमोल नाव ठेवले आहे.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਖਿ ਪਰਖਾਇਆ ॥
ते गुरूच्या शब्दांतून तपासले जाते आणि दुरुस्त केले जाते.

ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਚੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥
ज्यांच्याकडे सत्यनाम आहे, ते फक्त सत्यनामाची घोषणा करतात आणि त्याची चाचणी घेण्यासाठी सत्यनामाचा निकष लावावा लागतो.॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥
मी माझे संपूर्ण हृदय आणि शरीर त्यांना समर्पित करतो ज्यांनी गुरूंचे शब्द अंतर्भूत केले आहेत.

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मायेच्या अंधारातच ते निरंजन प्रभू शोधतात. तो आपला प्रकाश परमेश्वराच्या परम प्रकाशात विलीन करतो. ॥१॥ रहाउ ॥

ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਸਾਰਾ ॥
ज्याप्रमाणे परमेश्वराने आपले अस्तित्व विश्वात पसरवले आहे, त्याचप्रमाणे त्याने आपले अस्तित्व मानवी शरीरात मोठ्या प्रमाणावर पसरवले आहे.

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥
परमेश्वराचे निरंजन हे नाम अत्यंत दुर्गम आणि अतुलनीय आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਪਾਏ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥
गुरूच्या सहवासात राहणाऱ्या व्यक्तीलाच या नामाचा लाभ मिळू शकतो.परमेश्वर गुरूंच्या अनुयायांना व्यक्तीला क्षमा करून स्वतःशी एकरूप करतात. ॥२॥

ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥
सर्वांचे पालन करणारा प्रिय प्रभू त्या व्यक्तीच्या हृदयात आपले शाश्वत नाम स्थापित करतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
आणि गुरूच्या कृपेने तो आपले मन फक्त सत्यावर केंद्रित करतो.

ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥
त्याला खात्री पटते की शाश्वत परमेश्वर सर्वत्र उपस्थित आहे, तो शाश्वत परमेश्वरामध्ये लीन राहतो. ॥३॥

ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਚੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥
माझा प्रिय प्रभू-परमेश्वर नेहमी सत्य आहे आणि त्याला कोणत्याही प्रकारची काळजी नाही.

ਕਿਲਵਿਖ ਅਵਗਣ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥
तोच प्राणिमात्रांच्या पापांचा आणि दोषांचा नाश करतो.

ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਣਿਆ ॥੪॥
म्हणून त्याचे नेहमी प्रेमाने स्मरण करावे. त्याचे भय धरून आपल्या हृदयात त्याची भक्ती प्रेमाने जोपासावी. ॥४॥

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥
हे परमेश्वरा! तुझी भक्ती सदैव खरी आहे आणि तुझ्या इच्छेनुसारच जीवाला त्याचे दान मिळते.

ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥
दान दिल्याचा परमेश्वराला पश्चातापही होत नाही. कारण तो स्वतः सर्व जीवांना दान देणारा आहे.

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਵਣਿਆ ॥੫॥
सर्व प्राणिमात्रांचा दाता एकच परमेश्वर आहे. नामाच्या माध्यमातून जीवांचा अहंकार नष्ट करून त्यांना खरे जीवन देणारा तोच आहे. ॥५॥

ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्याशिवाय माझ्याकडे दुसरे कोणी नाही.

ਹਰਿ ਤੁਧੈ ਸੇਵੀ ਤੈ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥
मी फक्त तुझीच उपासना करतो आणि फक्त तुझ्याच महिमाची स्तुती करतो.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥
हे परमेश्वरा! मला तुझ्याशी एकरूप कर. तुमच्या पूर्ण कृपेनेच ते साध्य होऊ शकते. ॥६॥

ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੁਧੈ ਜੇਹਾ ॥
हे परमेश्वरा! मला तुझ्यासारखा दुसरा कोणी दिसत नाही.

ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ ॥

तुझ्या कृपेने माझे शरीर सफल होऊ शकते.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥

परमेश्वर सजीवांची काळजी घेतो आणि दररोज त्यांचे रक्षण करतो. त्यामुळे गुरूचा अनुयायी सहज परमेश्वरात लीन होतो. ॥७॥

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

हे परमेश्वरा! मला तुझ्याइतका महान दुसरा कोणी दिसत नाही.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜੀ ਆਪੇ ਗੋਈ ॥

तुम्हीच विश्व निर्माण करता आणि तुम्हीच त्याचा नाश करता.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੮॥੫॥੬॥
हे परमेश्वरा! तूच विश्वाची निर्मिती आणि नाश करून त्याची शोभा वाढवतोस. हे नानक! परमेश्वर जीवांना नामस्मरण करून सुंदर करतो. ॥८॥५॥६॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਸਭ ਘਟ ਆਪੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ॥
सर्व प्राणिमात्रांमध्ये सर्वव्यापी असल्यामुळे परमेश्वर स्वतःच वस्तूंचा उपभोग घेतात.

ਅਲਖੁ ਵਰਤੈ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥
अदृश्य, अगम्य, अनंत परमेश्वर सर्वव्यापी आहे.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥
गुरूच्या वचनाने माझ्या परमेश्वराचे चिंतन केल्याने मनुष्य सहज सत्यात लीन होतो. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥
जे गुरूचे वचन हृदयात ठेवतात त्यांना मी माझे संपूर्ण हृदय आणि आत्मा समर्पित करतो.

ਸਬਦੁ ਸੂਝੈ ਤਾ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मनुष्याला गुरूच्या वचनाचे ज्ञान झाले तर तो मनाशी लढतो आणि तृष्णेपासून मुक्ती मिळाल्यावर तो परमेश्वरात विलीन होतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੁਹਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥
मायेचे पाच दूत - वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार - त्यांच्या सद्गुणांनी जगाच्या जीवांना लुटत आहेत.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਸਾਰਾ ॥
अज्ञानी आंधळ्या मनाला याचे ज्ञान नसते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਰਾਖੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਬਦਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੨॥
जो पुण्यवान आहे तो या दूतांपासून आपल्या हृदयातील घराचे रक्षण करतो. गुरुच्या उपदेशाने पाचही कट्टर शत्रूंचा नाश होतो. ॥२॥

ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥
अनेक गुरुमुख सदैव सत्याच्या रूपात परमेश्वराच्या प्रेमात तल्लीन राहतात.

ਸਹਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ॥
ते साहजिकच त्यांच्या परमेश्वराची पूजा करतात आणि रात्रंदिवस त्याच्या प्रेमात मग्न राहतात.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥
जे लोक आपल्या प्रिय गुरूंना भेटून परमेश्वराचे सत्य म्हणून गुणगान करतात, त्यांना परमेश्वराच्या दरबारात गौरव, सन्मान प्राप्त होतो.॥३॥

ਏਕਮ ਏਕੈ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥
पूर्वी परमेश्वर निराकार होता. तो स्वतः निर्मित आहे आणि त्याने स्वतःचे स्वरूप निर्माण केले आहे.

ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਜਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥
दुसरे म्हणजे, याने द्वैताची समज निर्माण केली आणि तिसरे म्हणजे रज, तम आणि सत् या त्रिगुण माया निर्माण झाल्या. तिहेरी मायेतून विश्वाची निर्मिती झाली. तिहेरी मायेचे प्राणी चौऱ्याऐंशी लाख जन्मांच्या चक्रात राहतात.

ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਊਚੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥
जो व्यक्ती गुरूंच्या समोर राहतो, त्याचे आध्यात्मिक स्थान मायेच्या तीन गुणांपेक्षा वरचे असते. नित्य स्थिर परमेश्वराचे नामस्मरण करून तो सदैव कमावत राहतो. ॥४॥

ਸਭੁ ਹੈ ਸਚਾ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥
सत्याचे मूर्त स्वरूप परमेश्वराला जे काही आवडते ते सर्व सत्य आहे.

ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥
जो सत्य ओळखतो तो परमेश्वरात विलीन होतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੇ ਜਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥
जे लोक गुरूंसमोर राहतात त्यांचे कर्तव्य हे आहे की त्यांनी सदैव स्थिर परमेश्वराचे स्मरण करावे आणि स्थिर परमेश्वरामध्ये लीन व्हावे. ॥५॥

ਸਚੇ ਬਾਝਹੁ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਆ ॥
सत्य परमेश्वराशिवाय कोणीही नाही.

ਦੂਜੈ ਲਾਗਿ ਜਗੁ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਆ ॥
मायेच्या मोहात अडकून जग मोठ्या संकटात पडते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕੋ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥
जो गुरूच्या समोर आहे तो एकच परमेश्वर जाणतो आणि एकाच परमेश्वराची उपासना करून सुख प्राप्त करतो. ॥६॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥
हे परमेश्वरा! सर्व जीव तुझा आश्रय घेतात.

ਆਪੇ ਧਰਿ ਦੇਖਹਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀ ॥
हे जग म्हणजे युक्तीचा खेळ आहे. या खेळाचे तुकडे तुकडे करून सजीवांचे तुकडे केले आहेत. तू स्वतः जीवांची काळजी घे.

ਅਨਦਿਨੁ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥
तुम्ही स्वतःच जीवांना त्यांचे कार्य करायला लावता आणि तुम्हीच त्यांना गुरूशी जोडून त्यांना तुमच्याशी जोडणार आहात. ॥७॥

ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ਵੇਖਹਿ ਹਦੂਰਿ ॥
हे परमेश्वरा! तू स्वतःच तुला प्रत्यक्ष पाहणाऱ्या जीवांना स्वतःशी जोडतोस.

ਸਭ ਮਹਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
तू स्वतः सर्व प्राणिमात्रांमध्ये विराजमान आहेस.

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੬॥੭॥
हे नानक! परमेश्वर स्वतः सर्वव्यापी आहे पण त्याचे ज्ञान फक्त ज्ञानी लोकांनाच आहे. ॥८॥६॥७॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮੀਠੀ ॥
अमृतरूपातील गुरूंचे शब्द अतिशय गोड आहेत.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਚਖਿ ਡੀਠੀ ॥
दुर्मिळ गुरुमुखालाच त्याचा आस्वाद घेता येतो.

ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੧॥
जो व्यक्ती गुरूंच्या उत्तम शब्दांचा आनंद घेतो त्याच्यामध्ये योग्य जीवनाची समज विकसित होते. तो सदैव परमेश्वराच्या चरणी राहतो. गुरुच्या शब्दाचा त्याच्या हृदयावर पूर्ण प्रभाव पडतो.॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥
जे आपले मन गुरूंच्या चरणी ठेवतात त्यांना मी माझे शरीर आणि मन अर्पण करतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सद्गुरू म्हणजे अध्यात्मिक जीवन देणारा पाण्याचा सरोवर आहेत. ज्याचे मन त्या सरोवरात स्नान करते, त्याच्या मनातील दुर्गुणांची घाण दूर होतात. ॥१॥ रहाउ॥

ਤੇਰਾ ਸਚੇ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
हे सत्याच्या प्रभू-परमेश्वरा! तुझा अंत कोणालाच माहीत नाही.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥
गुरूंच्या कृपेने दुर्लभ मनुष्यच आपले मन तुझ्या चरणी अर्पण करतो.

ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਾ ਕਬਹੂੰ ਸਚੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਭੁਖ ਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥
तुझी स्तुती करताना मी कधीच तृप्त होऊ नये. तुझ्या नित्य नामाचा मला सदैव भुकेला राहू दे.॥२॥

ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥
मला एकच परमेश्वर दिसतो दुसरा कोणीही दिसत नाही.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥
गुरूंच्या कृपेने मी नामाचे अमृत प्यायले आहे.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥
गुरूंच्या वचनाने माझी तहान शमली आहे आणि मी साहजिकच आनंदात लीन झालो आहे.॥३॥

ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਲਰਿ ਤਿਆਗੈ ॥
रत्नासारखे अनमोल नाव व्यर्थ टाकून

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ॥
ज्ञान नसलेला बुद्धीहीन मनुष्य मायेच्या प्रेमात मग्न राहतो.

ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥
तो जे बी पेरतो, तेच फळ त्याला मिळते. त्यामुळे त्याला स्वप्नातही सुख मिळत नाही. ॥४॥

ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥
परमेश्वर ज्याच्यावर कृपा करतो त्यालाच गुरू प्राप्त होतो.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
गुरूंचे वचन तो हृदयात ठेवतो.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭੈ ਅੰਦਰਿ ਭੈ ਮਾਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੫॥
तो व्यक्ती सदैव रात्रंदिवस परमेश्वराच्या भयात राहतो आणि यमाचे भय नाहीसे करून त्याच्या शंकांचे निरसन करतो. ॥५॥

ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
जो व्यक्ती आपल्या मनातील भ्रम दूर करतो तो नेहमी आनंदी राहतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥
गुरूच्या कृपेने त्याला परम मोक्ष प्राप्त होतो.

ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜੇ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥
शुद्ध वाणीने त्याचे अंतरंगही शुद्ध होते आणि तो सहज परमेश्वराची स्तुती करीत राहतो. ॥६॥

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣੈ ॥
पंडित स्मृती, शास्त्र आणि वेदांच्या कथा लोकांना सांगत असतात

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥
पण तो स्वतः भ्रमामुळे भटकत राहतो आणि परम तत्व ब्रह्माला जाणत नाही.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥
सद्गुरुंची सेवा केल्याशिवाय त्याला सुख मिळत नाही आणि तो केवळ दुःखच कमावतो. ॥७॥

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੈ ਕੋਈ ॥
परमेश्वर स्वतः सर्व काही करतो. मग कोणी कसे समजावणार?

ਆਖਣਿ ਜਾਈਐ ਜੇ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥
एखाद्याने चूक केली तरच त्याला समजावून सांगण्याची गरज आहे.

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੭॥੮॥
हे नानक! परमेश्वर स्वतः सर्व काही करतो आणि जीवांना ते करायला लावतो. नामस्मरणाने आत्मा नामातच लीन होतो.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥
परमेश्वर स्वतः आपल्या नैसर्गिक स्वभावाने आपल्या प्रेमाने जीव रंगवतो

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚੜਾਏ ॥
आणि गुरुच्या शब्दातून आपल्या प्रेमाचा रंग देतो.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਸਨਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੀ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਵਣਿਆ ॥੧॥
त्यांचे शरीर रंगवलेले आहे. त्याची जीभ नामरूपी रंगाने गडद लाल होते. गुरू त्यांना परमेश्वराचे भय ठेवून त्यांना परमेश्वराच्या प्रेमात जोडून नाम आणि रंग देतात.॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥
मी त्यांना समर्पित आहे, जे निर्भयपणे आपल्या हृदयात परमेश्वराला ठेवतात, त्यांच्यासाठी माझे जीवन अर्पण आहे.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराच्या कृपेने ते निर्भय परात्पर परमेश्वराचे नामस्मरण करतात आणि त्यांच्या वाणीने ते जगाच्या विषारी सागराला पार करतात.॥१॥ रहाउ ॥

ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥
आपल्या स्वार्थी प्रवृत्तीचे पालन करणारे मूर्ख लोक चतुर गोष्टी करतात

ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥
बाहेरून कितीही पुण्यकर्म केले (चांगलेपणाचा ढोंग) तरी परमेश्वराच्या च्या सान्निध्यात ते स्वीकारले जात नाही.

ਜੇਹਾ ਆਇਆ ਤੇਹਾ ਜਾਸੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥
तो जसा जगात आला तसा तो पापांचा पश्चाताप करून निघून जातो. ॥२॥

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥
अज्ञानी बुद्धिहीन लोकांना काहीच कळत नाही.

ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਆਏ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥

कारण अगदी सुरुवातीपासूनच आपल्या नशिबात मृत्यू लिहून तो या जगात येतो. त्यांना त्यांच्या जीवनाचा उद्देश समजत नाही.

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥

लोक चांगले काम करत राहतात पण नाव मिळत नाही. नाव नसल्यामुळे तो आपले जीवन व्यर्थ घालवतो. ॥३॥

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥

सत्यनामाची साधना ही सर्वोत्तम आहे.

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

मोक्षाचे द्वार पूर्ण गुरूद्वारे मिळते.

ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ज्यांना गुरू आपल्या वाणीतून परमेश्वराचा महिमा सतत सांगत असतात, ते सदैव परमेश्वराच्या स्थिर नामाच्या रंगांनी रंगलेले असतात. ते त्याच्या प्रेमाच्या रंगात रंगले आहेत.॥४॥

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥

ज्या व्यक्तीची जीभ पूर्ण भक्तीभावाने परमेश्वराच्या नामाने रंगलेली असते, त्याचे मन आध्यात्मिक स्थिरतेत तल्लीन असते,

ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

त्याचे शरीर प्रेमाच्या रंगात तल्लीन राहते.

ਸਹਜੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥

आध्यात्मिक स्थिरतेत स्थिर राहून तो प्रिय परमेश्वराची प्राप्ती करतो, तो नेहमी आध्यात्मिक स्थिरतेत लीन राहतो. ॥५॥

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਸੋਈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

ज्या व्यक्तीच्या अंतःकरणात समर्पण असते तो नेहमी परमेश्वराची स्तुती करतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥

आणि गुरूंच्या शब्दाने माणूस सहज आध्यात्मिक आनंदात लीन होतो.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥
जे आपले मन आपल्या गुरूंच्या सेवेत समर्पित करतात त्यांच्यासाठी मी नेहमी स्वतःला समर्पित करतो .॥६॥

ਸਚਾ ਸਚੋ ਸਚਿ ਪਤੀਜੈ ॥
तोच माणूस सत्यवान असतो ज्याची सत्यनामाने सत्य परमेश्वरावर श्रद्धा असते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਦਰੁ ਭੀਜੈ ॥
गुरूंच्या कृपेने त्यांचे हृदय नामाच्या रसाने भिजलेले असते.

ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਆਪੇ ਕਰਿ ਸਤਿ ਮਨਾਵਣਿਆ ॥੭॥
तो साधुसंगतीत एका सुंदर ठिकाणी बसून परमेश्वराच्या महिमाची स्तुती करतो. परमेश्वरानेच त्याला आशीर्वाद देऊन त्याच्या मनात विश्वास निर्माण केला की सत्याचा गुणाकार करणे हीच खरी कृती आहे. ॥७॥

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥
परमेश्वर ज्याच्यावर कृपा करतो त्याला त्याचे नाम प्राप्त होते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਜਾਏ ॥
गुरूंच्या कृपेने त्याचा अहंकार नष्ट होतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੮॥੯॥
हे नानक! ज्याच्या मनातपरमेश्वराचे नाम वास करते, त्याला सत्याच्या दरबारात मोठा गौरव प्राप्त होतो. ॥८॥८॥९॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥
सद्गुरुंची सेवा केल्याने मोठा गौरव होतो

ਹਰਿ ਜੀ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥
आणि पूज्य परमेश्वरअचानक येतो आणि हृदयात वास करतो.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨਿ ਪੀਤਾ ਤਿਸੁ ਤਿਖਾ ਲਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥

हरी परमेश्वर हे फलदायी वनस्पती आहे, जो त्याच्या नामाचे अमृत पितो त्याची तहान शमते. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥

माझे शरीर, मन आणि आत्मा सत्संगात सामील होऊन जीवांना स्वतःशी जोडणाऱ्या परमेश्वराला शरण गेले आहेत.

ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

परमेश्वरच जीवांना सत्संगात सामील करून घेतात आणि गुरूंच्या शब्दाने जीव परमेश्वराचा महिमा सांगत राहतात. ॥१॥ रहाउ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥
जो सद्‌गुरुंची सेवा करतो त्याला गुरूंच्या वचनाने धन्यता वाटते.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥
ज्याने परमेश्वराचे नाम मनात ठेवले आहे

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥
परमेश्वर त्याच्या मनातील अहंकाराची मलिनता काढून टाकतात आणि तो मनुष्य सत्याच्या दरबारात गौरव मिळवतो.॥२॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
गुरूशिवाय नाम प्राप्त होत नाही

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਰਹੇ ਬਿਲਲਾਇ ॥
यापासून वंचित राहून कर्तृत्ववान भक्त शोक करतात.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਵੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥
गुरूंची सेवा केल्याशिवाय सुख मिळत नाही, पण सत्कर्मातून गुरू सापडतो.॥३॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਰਸੀ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ॥
हे मन म्हणजे आरसा आहे. दुर्मिळ गुरूचा अनुयायी त्यात स्वतःला पाहतो.

ਮੋਰਚਾ ਨ ਲਾਗੈ ਜਾ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ॥
माणसाने अहंकार जाळला तर त्याचे अहंकाररूपी जंगल जळून जाते.

ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥
ज्या गुरूच्या अनुयायाच्या मनात अमर्याद नाद असलेले शुद्ध अनाहद वाजू लागते, तो गुरुच्या शब्दाने सत्य परमेश्वरात विलीन होतो. ॥४॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਹੁ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥
सद्‌गुरूशिवाय परमेश्वराचे दर्शन कोणत्याही प्रकारे होऊ शकत नाही.

ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਆਪੁ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਇ ॥
त्यांच्या कृपेने गुरूनीच मला परमेश्वराचे दर्शन दिले आहे.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥
परमेश्वर स्वतः सर्वव्यापी होत आहे. ब्रह्माच्या ज्ञानाने मनुष्य सहज त्यात लीन होतो. ॥५॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
जो गुरुमुख होतो तो परमेश्वराच्या प्रेमात असतो

ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥
गुरूंच्या शब्दांतून तो आसक्ती आणि माया यांचे भ्रम जाळून टाकतो.

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥
स्वतःच्या देहात तो नामाचा व्यापार करतो आणि सत्यनामाचा खजिना प्राप्त करतो. ॥६॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਰੁ ॥
परमेश्वराच्या गौरवाची स्तुती करणे हे गुरुमुखाचे श्रेष्ठ कार्य आहे,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
म्हणून गुरुमुखाला मोक्षाचे द्वार प्राप्त होते.

ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥
परमेश्वराच्या प्रेमाने ओतप्रोत होऊन तो रात्रंदिवस त्याचे गुणगान गात राहतो आणि परमेश्वर त्याला आपल्या रूपात बोलावतो. ॥७॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥
सद्‌गुरू हा नामाचा दाता आहे आणि सद्‌गुरू म्हणजे जीव परमेश्वराशी एकरूप होतो.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥
ज्याच्या मनात पूर्ण सौभाग्य असते त्याच्या मनात सद्‌गुरूचे नाम वास करते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੯॥੧੦॥
हे नानक! सत्याचे अवतार असलेल्या परमेश्वराच्या महिमाची स्तुती केली तरच त्याच्या नामाचा महिमा माणसाला प्राप्त होतो. ॥८॥९॥१०॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

माझ महला ३ ॥

ਆਪੁ ਵੰਞਾਏ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥

माणसाने अहंकार सोडला तर तो सर्व काही साध्य करतो.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

गुरूंच्या शब्दाने तो परमेश्वराशी एकरूप होतो.

ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਸਚੁ ਸੰਘਰਹਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥

तो सत्याच्या नामाने व्यापार करतो आणि सत्याच्या नावाने संपत्ती गोळा करतो आणि सत्याच्या नामाचा इतरांना व्यापार करायला लावतो.॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਣਿਆ ॥

जे नेहमी परमेश्वराची स्तुती करतात त्यांना मी माझे संपूर्ण हृदय आणि आत्मा समर्पित करतो.

ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਬਦਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

हे परमेश्वरा! मी तुझा सेवक आहे आणि तू माझा ठाकूर आहेस. तू मला नामाचा महिमा दे. ॥१॥ रहाउ॥

ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥

ते सर्व काळ आणि क्षण सुंदर आहेत.

ਜਿਤੁ ਸਚਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

जेव्हा सत्याच्या रूपातील परमेश्वर माझ्या मनाला चांगला वाटतो.

ਸਚੇ ਸੇਵਿਐ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥

खरी महानता खऱ्या परमेश्वराच्या भक्तीने प्राप्त होते, परंतु गुरूंच्या कृपेनेच परमेश्वराचे सत्यरूप प्राप्त होते.॥२॥

ਭਾਉ ਭੋਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਏ ॥

परमेश्वरावरील प्रेमाचे अन्न तेव्हाच मिळते जेव्हा सद्‌गुरूजी अत्यंत प्रसन्न असतात.

ਅਨ ਰਸੁ ਚੂਕੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
हरी रसाला मनात बसवल्यावर माणूस इतर रस विसरतो.

ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥
सद्‌गुरूंच्या शब्दानेच जीवाला खरे समाधान व नैसर्गिक सुख प्राप्त होते. ॥३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਾ ॥
मूर्ख, आंधळे आणि असंस्कृत लोक सद्‌गुरूंची सेवा करत नाहीत.

ਫਿਰਿ ਓਇ ਕਿਥਹੁ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥
मग तो मोक्षाच्या दारापर्यंत कसा पोहोचेल?

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਮ ਦਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਣਿਆ ॥੪॥
तो मरतो आणि पुन्हा जन्म घेतो आणि पुन्हा पुन्हा जीवन आणि मृत्यूच्या बंधनात अडकतो. मरणाच्या दारात तो दुखावतो. ॥४॥

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਹਿ ਤਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥
शब्दाची गोडी कळली तरच तो त्याचा स्वभाव ओळखू शकतो

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥
आणि शुद्ध वाणीने नामस्मरण करावे.

ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੫॥
गुरूंचे अनुयायी सदैव परमेश्वराच्या भक्तीने सुखाची प्राप्ती करतो आणि परमेश्वराच्या नामाचा खजिना आपल्या मनात ठेवतो. ॥५॥

ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
ते ठिकाण खूप सुंदर आहे जे परमेश्वराच्या हृदयाला मोहित करते.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥
हा एकमेव सत्संग आहे ज्यामध्ये माणूस बसून भगवान हरींची स्तुती करतो.

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਹਿ ਸਾਚਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੬॥
गुरूंचे अनुयायी रोज परमेश्वराच्या महिमाची स्तुती करत राहतो आणि शुद्ध ध्वनी म्हणजेच अनंत शब्द त्याच्या मनात खेळू लागतात.॥६॥

ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਖੋਟਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥
स्वार्थीपणे वागणारे लोक भ्रामक संपत्ती जमा करतात जी खोटी भांडवल असते आणि हे खोटे भांडवल ते पसरवतात.

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਭਾਰਾ ॥
ते खोटी संपत्ती कमावतात आणि अत्यंत त्रास सहन करतात.

ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰਨਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥
भ्रमात अडकून ते रात्रंदिवस भटकतात आणि जीवन-मरणाच्या बंधनात आपले जीवन व्यर्थ घालवतात. ॥७॥

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥
सत्याच्या रूपातील परमेश्वर मला खूप प्रिय आहे.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਧਾਰਾ ॥
गुरूंचे शब्द माझ्या जीवनाचा आधार आहेत.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨਣਿਆ ॥੮॥੧੦॥੧੧॥
हे नानक! ज्यांना परमेश्वराच्या नामाचा महिमा प्राप्त होतो ते सुख आणि दुःख सारखेच जाणतात ॥८॥१०॥११॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਤੇਰੀਆ ਖਾਣੀ ਤੇਰੀਆ ਬਾਣੀ ॥
हे ठाकूर जी! चारही उत्पत्तीचे स्रोत तुम्हीचआहात आणि चारही शब्द तुमचेच आहेत.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥
परमेश्वराच्या नामाशिवाय सर्व जग संभ्रमात गेले आहे.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥
गुरूंची सेवा केल्याने परमेश्वराची प्राप्ती होते. सद्गुरूशिवाय परमेश्वराचे नाम प्राप्त होत नाही. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥
जे आपले चित्त परमेश्वरावर केंद्रित करतात त्यांच्यासाठी मी स्वतःला समर्पित करतो.

ਹਰਿ ਸਚਾ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਸਹਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या भक्तीनेच परमेश्वराचे सत्य रूप प्राप्त होते आणि परमेश्वर माणसाच्या हृदयात सहज वास करतात. ॥१॥ रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥
मनुष्याने आपल्या सद्‌गुरूची भक्तिभावाने सेवा केली तर त्याला सर्व काही प्राप्त होते.

ਜੇਹੀ ਮਨਸਾ ਕਰਿ ਲਾਗੈ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥
ज्या इच्छेनुसार तो सेवेत सक्रिय असतो, त्याच इच्छेनुसार त्याला तेच फळ मिळते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਵਥੂ ਕਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥
सद्‌गुरू हा सर्वांचा दाता आहे. परमेश्वर भाग्यवान माणसालाच गुरूशी एकरूप करतो.॥२॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਇਕੁ ਨ ਧਿਆਏ ॥
हे अशुद्ध मन एका परमेश्वराची पूजा करत नाही.

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥
भ्रमात अडकल्यामुळे आत खूप घाण असते.

ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹੋਰੁ ਵਧੇਰੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥
अहंकारी मनुष्य नद्यांच्या काठी धार्मिक स्थळे व प्रदेशात भटकत राहतो, परंतु त्याचे मन अहंकाराने अधिक कलंकित करतो. ॥३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥
सद्‌गुरूची सेवा केली तर त्याच्या मनातील घाण दूर होते.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
तो आपला अहंकार मारून त्याचे लक्ष भगवान हरीवर केंद्रित करतो.

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੪॥
जो मनुष्य त्या नित्य स्थिर परमेश्वराचे स्मरण करतो तो स्वतःच्या आतील दुर्गुणांची घाण दूर करतो. ॥४॥

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥
गुरूशिवाय जगात अज्ञानाचा अंधार आहे.

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥
ज्ञान नसलेला माणूस अज्ञानाच्या अंधारात आंधळा राहतो.

ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਕਮਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੫॥
त्याची अवस्था शेणातल्या किड्यासारखी झाली आहे जो शेण खातो आणि शेणात जाळून मरतो. ॥५॥

ਮੁਕਤੇ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਾ ਹੋਵੈ ॥
जो मनुष्य मायेपासून मुक्त होऊन गुरूची सेवा करतो तो मायेपासून मुक्त होतो.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦੇ ਖੋਵੈ ॥
तो नामाने त्याचा अहंकार दूर करतो

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥
आणि तो रात्रंदिवस परमेश्वराची उपासना करत राहतो. निखळ भाग्याने त्याला गुरू मिळतो. ॥६॥

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥
परमेश्वर स्वतः माणसाला क्षमा करतो आणि त्याला स्वतःशी जोडतो.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥
त्याला गुरूंकडून नामसंपदा मिळते.

ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵੇ ਦੁਖੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥
त्याचे मन सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण करत असते. मग प्रभूचे स्मरण करून त्याचे दुःख दूर होते. ॥७॥

ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ॥
परमेश्वर स्वतः जीवाच्या जवळ राहतो, म्हणून त्याला दूर समजू नका.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥
गुरूच्या शब्दांतून तुमच्या मनात असलेल्या परमेश्वराला समजून घ्या.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੧॥੧੨॥
हे नानक! जीवाला नामाने मोठे वैभव प्राप्त होते, पण नाम मात्र पूर्ण गुरूमुळेच मिळते.
॥८॥११॥१२॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੁ ਆਗੈ ਸਾਚੇ ॥
जो माणूस या जगात सत्यवान आहे तो परलोक ही सत्य आहे.

ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਾਚੇ ॥
ते मन सत्य आहे जे सत्याच्या नावात लीन राहते.

ਸਚਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥
तो सत्याच्या रूपात परमेश्वराची पूजा करतो, तो सत्याचे नामस्मरण करतो आणि तो केवळ शुद्ध सत्यासाठीच कार्य करतो. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥
जे सत्याचे नाव हृदयात ठेवतात त्यांना मी माझे शरीर आणि मन समर्पित करतो.

ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ते सत्य परमेश्वराची सेवा करतात, सत्यनामात लीन राहतात आणि सत्य परमेश्वराची स्तुती करतात. ॥१॥ रहाउ॥

ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥
पंडित धार्मिक ग्रंथ वाचतात पण त्यांना आनंद मिळत नाही

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਭਰਮਾਵਹਿ ॥
कारण द्वैतामुळे त्यांचे अंतःकरण ऐहिक गोष्टीत भटकत राहते.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭ ਸੁਧਿ ਗਵਾਈ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥
भ्रमाच्या आसक्तीने त्यांची बुद्धी भ्रष्ट झाली आहे आणि ते त्यांच्या दुष्कर्माचा पश्चाताप करतात. ॥२॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਤਤੁ ਪਾਏ ॥
माणसाला सद्गुरू मिळाला तर त्याला ज्ञान प्राप्त होते.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
मग तो परमेश्वराचे नाम हृदयात ठेवतो.

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ਅਪੁਨਾ ਮੁਕਤੀ ਕਾ ਦਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥
परमेश्वराच्या नामाने तो आपल्या अहंकाराचा नाश करतो आणि नम्रता प्राप्त करतो. मनावर नियंत्रण ठेवून तो मोक्षाचे द्वार गाठतो. ॥३॥

ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥
तो माणसाच्या पापांचा नाश करतो आणि क्रोध दूर करतो.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥
गुरूंचे वचन तो हृदयात ठेवतो.

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੪॥
तो सत्य नामाच्या प्रेमात तल्लीन राहतो आणि भगवंताच्या भेटीचा त्याग त्याच्या मनात राहतो. अहंकाराचा नाश करून तो भगवंताला भेटण्यास समर्थ आहे. ॥४॥

ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥
मानवी हृदयात नावाच्या रूपात एक अमूल्य रत्न आहे. हे रत्न त्याला त्याच्या गुरूंच्या मिलनानेच मिळते.

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥
माया, रज, तम आणि सत् हे त्रिगुण आहेत, म्हणून मनाच्या इच्छा देखील तीन प्रकारच्या आहेत.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥
जी आध्यात्मिक स्थिती मायेच्या तीन गुणांच्या प्रभावापेक्षा वरचढ राहते ते त्यांना समजू शकत नाही. ॥५॥

ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਏ ॥
परमेश्वर स्वतःच आपल्या नावाला रंगाने रंगतो, तो स्वतःच आपल्या प्रेमाचे रंग जीवांच्या हृदयावर चढवतो.

ਸੇ ਜਨ ਰਾਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ॥
पण परमेश्वर ज्यांना गुरूंच्या शब्दात रंगवतात ते लोक त्याच्या प्रेमात मग्न राहतात.

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚੜਿਆ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥
ते परमेश्वराच्या अपार प्रेमाने इतके ओतलेले आहेत की ते त्याचा आस्वाद घेतात आणि परमेश्वराची स्तुती करत राहतात. ॥६॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸੋਈ ॥
जे लोक गुरूंसमोर राहतात त्यांच्यासाठी परमेश्वराचे नाम सदैव बुद्धी, कर्तृत्व आणि संयम असते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਈ ॥
जे लोक गुरूंसमोर राहतात त्यांना ज्ञान प्राप्त होते आणि त्यांना परमेश्वराच्या नामाने मायेपासून मुक्ती मिळते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥
जे लोक गुरूंसमोर राहतात ते पवित्र आत्मा, खरे कर्म करतात आणि सत्य परमेश्वराच्या सत्य नामात लीन होतात. ॥७॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥
परमेश्वर स्वतः मनुष्याला गुरूचा अनुयायी बनवतो आणि त्याला अनुभव येतो की परमेश्वर स्वतःच विश्व निर्माण करतो आणि त्याचा नाश करतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭੁ ਆਪੇ ॥
गुरूच्या अनुयायाला परमेश्वर स्वतः उच्च जातीचा आणि समूहाचा सन्मान आहे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੨॥੧੩॥
हे नानक! गुरूचा अनुयायी सत्यनामाची पूजा करतो आणि परमेश्वराच्या नामातच लीन होतो.॥८॥१२॥१३॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਸਬਦੇ ਹੋਵੈ ॥
विश्वाची निर्मिती आणि विनाश केवळ शब्दांतून होतो

ਸਬਦੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਓਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥
आणि विनाशानंतर पुन्हा सृष्टी निर्माण होते हे केवळ शब्दांद्वारेच आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥

तो सत्य परमेश्वर स्वतः गुरूच्या रूपाने सर्वव्यापी आहे. गुरू परमेश्वरांनी स्वतः विश्वाची निर्मिती करून त्यात सामावलेले आहे. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ज्यांनी गुरूंना हृदयात स्थान दिले आहे त्यांना मी माझे शरीर आणि मन समर्पण केले आहे.

ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

गुरूमुळेच मनुष्याला शांती मिळते आणि तो रात्रंदिवस परमेश्वराची उपासना करत राहतो. तो आपल्या मुखातून परमेश्वराचे गुण जपत राहतो आणि गुणांचा स्वामी परमेश्वरात विलीन होतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਣੀ ॥

गुरूंनी स्वतः पृथ्वी, पाणी

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਣੁ ਬੈਸੰਤਰੁ ਖੇਲੈ ਵਿਡਾਣੀ ॥

वारा आणि अग्नी निर्माण केले आहे आणि गुरू स्वतः एक अद्‌भुत खेळ खेळत आहेत.

ਸੋ ਨਿਗੁਰਾ ਜੋ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਨਿਗੁਰੇ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੨॥

जो मनुष्य आपल्या गुरूपासून अलिप्त असतो तो आध्यात्मिक मृत्यूला बळी पडून जन्म घेतो आणि मरतो. निगुरे जन्म-मृत्यूने त्रस्त आहेत (निगुर-गुरुहीन व्यक्ती).॥२॥

ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥

त्या निर्मात्या ईश्वराने हे जग स्वतःचा खेळ म्हणून निर्माण केले आहे.

ਕਾਇਆ ਸਰੀਰੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ॥

त्याने मानवी शरीरात प्रत्येक गुण भरला आहे.

ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਕੋਈ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਮਹਲੇ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ज्याला परमेश्वराच्या आध्यात्मिक रूपाचे रहस्य शब्दांतून समजते, परमेश्वर त्या व्यक्तीला आपल्या आध्यात्मिक रूपात आमंत्रित करतो.॥३॥

ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥

तो परमेश्वरच खरा सावकार आहे आणि जीव हेच खरे व्यापारी आहेत.

ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥
जीव अनंत परमेश्वराच्या रूपात गुरुवर प्रेम करून सत्याच्या नावाने व्यापार करतात.

ਸਚੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥
ते सत्यनाम विकत घेतात आणि सत्यनाम मिळवत राहतात. तो सत्यानेच नाम कमावतो. ॥४॥

ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੋ ਵਥੁ ਕਿਉ ਪਾਏ ॥
सत्यनामाच्या भांडवलाशिवाय सत्यनामाची गोष्ट कशी प्राप्त होईल?

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥
निर्बुद्ध लोक हरवले आहेत

ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਸਭ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਖਾਲੀ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥
आणि नावाच्या रूपात भांडवल नसताना ते रिकाम्या हाताने जग सोडतात आणि रिकाम्या हाताने खूप दुःखी होतात. ॥५॥

ਇਕਿ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰੇ ॥
जे गुरूच्या वचनाने सत्याच्या नावावर व्यापार करतात

ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥
तो अस्तित्वाचा महासागर पार करतो आणि त्याच्या वंशातील सर्व सदस्यांनाही तो पार करण्यास मदत करतो.

ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥
असे लोकच या जगात जन्म आणि आगमन यशस्वी होतात आणि आपल्या प्रिय परमेश्वराला भेटून आनंदी राहतात. ॥६॥

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਮੂੜਾ ਬਾਹਰੁ ਭਾਲੇ ॥
परमेश्वराचे नाम प्रत्येकाच्या हृदयात आहे. पण मूर्ख मनुष्य बाह्य गोष्टी शोधत राहतो.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲੇ ॥
अज्ञानी आणि बुद्धीहीन भटके भुतासारखे वेडे होतात.

ਜਿਥੈ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਤਿਥਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥
जे आपल्या स्वार्थी मनाचे अनुसरण करतात ते मायेने भरकटतात आणि चुकीच्या मार्गावर चालत राहतात. ॥७॥

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਬਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥
परमेश्वर स्वतः जीवाला आमंत्रण देतात आणि शब्दांद्वारे नामरूपात वस्तू देतात.

ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
जीव परमेश्वराच्या रूपापर्यंत पोहोचतो आणि परमानंद आणि आनंद प्राप्त करतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੮॥੧੩॥੧੪॥
हे नानक! परमेश्वराच्यानामात सामील झालेल्याला परमेश्वराच्या दरबारात मान मिळतो. परमेश्वर स्वतः जीवांच्या इच्छा ऐकतो आणि त्यांची काळजी घेतो, अशी त्याची खात्री होते. ॥८॥१३॥१४॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਈ ॥
सद्गुरूंनी ही सत्य शिकवण दिली आहे.

ਹਰਿ ਚੇਤਹੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥
परमेश्वराची उपासना करा जो तुम्हाला तुमच्या शेवटच्या क्षणी मदत करेल.

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥
परमेश्वर अगम्य, अदृश्य आणि शाश्वत आहे आणि त्याला कोणताही स्वामी नाही. असा परमात्मा सद्‌गुरूच्या प्रेमानेच मिळतो.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਣਿਆ ॥
जे स्वतःचा अहंकार दूर करतात त्यांना मी माझे शरीर आणि मन समर्पित करतो.

ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो मनुष्य आपल्या अहंकाराचा त्याग करतो तो परमेश्वराचा शोध घेतो आणि सहज परमेश्वरात विलीन होतो.॥१॥ रहाउ ॥

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥
व्यक्ती तेच कर्म करतो जे त्याच्या नशिबात त्याच्या पूर्वजन्मीच्या कर्मामुळे लिहिलेले असतात.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
सद्‌गुरूच्या सेवेतून त्याला नेहमी आनंद मिळतो.

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਸਬਦੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥
भाग्याशिवाय माणसाला गुरू मिळत नाही. नामानेच गुरू व्यक्तीला परमेश्वराशी जोडतात.॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥
गुरूचा अनुयायी या जगात कोणत्याही प्रकारचा सहभाग न घेता जगतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ਨਾਮਿ ਅਧਾਰੇ ॥
त्याला आपल्या गुरूच्या नामाचा आश्रय आणि आधार आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਰੁ ਕਰੇ ਕਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਖਪਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥
जो सद्‌गुणी आहे त्याच्यावर अन्याय कोण करू शकतो? दुष्ट स्वतःच मरतो आणि दुःख भोगतो ॥३॥

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥
अज्ञानी मनाला ज्ञान नसते.

ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਹੈ ਜਗਤ ਕਸਾਈ ॥
तो त्याचे आध्यात्मिक जीवन नष्ट करतो आणि जगाचा शत्रूही बनतो.

ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ਉਠਾਵੈ ਬਿਨੁ ਮਜੂਰੀ ਭਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥
इतरांची निंदा करून तो पापांचा भार वाहतो. तो मजुरासारखा आहे जो मजुरी न घेता इतरांचा भार एका ठिकाणाहून दुसरीकडे नेतो.॥४॥

ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਾੜੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਲੀ ॥
हे जग फुलांच्या सुंदर बागेसारखे आहे आणि परमेश्वर स्वतः या बागेचा माळी आहे.

ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ਕੋ ਨਾਹੀ ਖਾਲੀ ॥
तो नेहमी त्याचे रक्षण करतो. त्याचा कोणताही भाग त्यांच्या देखरेखीखाली अपूर्ण राहिला नाही.

ਜੇਹੀ ਵਾਸਨਾ ਪਾਏ ਤੇਹੀ ਵਰਤੈ ਵਾਸੁ ਵਾਸੁ ਜਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥
परमेश्वर फुलात ज्या प्रकारचा सुगंध ठेवतो तो तितकाच प्रबळ असतो. परमेश्वराने फुलाच्या आत टाकलेल्या सुगंधानेच फुलाचा सुगंध बाहेर व्यक्त होतो. ॥५॥

ਮਨਮੁਖੁ ਰੋਗੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥
बुद्धीहीन प्राणी हा या जगात एक आजारी रुग्ण आहे.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਸਰਿਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥
तो अगम्य आणि शाश्वत परमात्म्याचा, सुखाचा दाता विसरला आहे.

ਦੁਖੀਏ ਨਿਤਿ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲਲਾਦੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥
स्वार्थीपणे वागणारा व्यक्ती नेहमी दुःखात रडत राहतो. गुरूशिवाय त्याला शांती प्राप्त होत नाही. ॥६॥

ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥
ज्या परमेश्वराने त्यांना निर्माण केले ते त्यांची स्थिती समजून घेतात.

ਆਪਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ॥
स्वतः परमेश्वराची त्याचावर दया आली तर व्यक्ती परमेश्वराचा आदेश ओळखतो.

ਜੇਹਾ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ਤੇਹਾ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਬਾਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥
परमेश्वर ज्या प्रकारची बुद्धिमत्ता तिच्यात बसवतो त्यानुसार प्राणी कार्य करतो. परमात्मा स्वतः जीवसृष्टीला बाहेरच्या जगात जीवनाच्या मार्गावर आणतो. ॥७॥

ਤਿਸੁ ਬਾਝਹੁ ਸਚੇ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
परमेश्वराशिवाय कोणाचे खरे रूप आहे हे मला माहीत नाही.

ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥
परमेश्वर ज्याच्या भक्तीत रमतो तो पवित्र होतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੪॥੧੫॥
हे नानक! परमेश्वराचे नाव व्यक्तीच्या हृदयात वास करते. परंतु परमेश्वर ज्याला त्याचे नाव देतो त्यालाच ते मिळते. ॥८॥१४॥१५॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
जो व्यक्ती अमृत नाम हृदयात ठेवतो,

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਏ ॥
आत्मिक जीवन देणाऱ्या परमेश्वराचे नाम जो मनुष्य आपल्या मनात ठेवतो, तो स्वतःच्या आतून अहंकार व आसक्तीचे दुःख दूर करतो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥
तो सदैव अमृत वाणीने परमेश्वराच्या महिमाची स्तुती करतो आणि अमृत-वाणीने अमृत-नामाची प्राप्ती करतो. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥
जे आपल्या हृदयात अमृत-वाणी ठेवतात त्यांना मी माझे संपूर्ण हृदय आणि शरीर समर्पित करतो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो अमृत वाणी हृदयात ठेऊन अमृत नामाचे चिंतन करीत राहतो. ॥१॥ रहाउ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੈ ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਵੈਣੀ ॥
ते नेहमी मुखातून अमृत नामाचा उच्चार करत राहतात

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖੈ ਪਰਖੈ ਸਦਾ ਨੈਣੀ ॥
आणि ते आपल्या डोळ्यांनी सर्वव्यापी परमेश्वराला अमृताच्या रूपात पाहतो आणि सत्याचे परीक्षण करत राहतो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਕਹੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਸੁਨਾਵਣਿਆ ॥੨॥
तो नेहमी रात्रंदिवस हरीची अमृतकथा करतो आणि ही कथा इतरांनाही सांगतो. ॥२॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
अमृताच्या प्रेमात मग्न असलेला माणूस परमेश्वरावर एकाग्र होतो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਏ ॥
आणि हे नामाचे अमृत त्याला त्याच्या गुरूंच्या कृपेनेच मिळते.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਬੋਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੩॥
रात्रंदिवस तो आपल्या उत्कटतेने नाम अमृताचा जप करत राहतो आणि परमेश्वर त्याला त्याच्या मनाने आणि शरीराने नाम अमृत प्राप्त करून देतो.॥३॥

ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਜੁ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
परमेश्वर असे काही करतो ज्याची मनुष्य कल्पनाही करू शकत नाही.

ਤਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥
त्याचे आदेश कोणीही पुसून टाकू शकत नाही.

ਹੁਕਮੇ ਵਰਤੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹੁਕਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੪॥
परमेश्वराच्या आज्ञेनेच गुरूंच्या माध्यमातून वाणीचे अमृत जीवांना उपलब्ध होते. परमेश्वर त्याच्या आदेशानेच मनुष्याला नामाचे अमृत पाजतात.॥४॥

ਅਜਬ ਕੰਮ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ॥

हे निर्माणकर्ता परमेश्वरा! तुझे चमत्कार आश्चर्यकारक आहेत.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੂਲਾ ਜਾਂਦਾ ਫੇਰੇ ॥

जेव्हा हे मन भरकटते तेव्हा तुम्हीच त्याला योग्य मार्ग दाखवता.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦਿ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥

परमेश्वर त्या मनाला त्याच्या आध्यात्मिक जीवन देणाऱ्या वैभवाच्या वाणीशी जोडतो आणि गौरवाच्या शब्दाद्वारे त्याचे नाव त्यामध्ये प्रकट करतो.॥५॥

ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ॥
हे परमेश्वरा! तू चांगले आणि वाईट प्राणी निर्माण केले आहेस.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥
सर्व लोकांच्या चांगल्या आणि वाईट कृत्यांचा तुम्ही स्वतःच न्याय करता.

ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਹਿ ਖੋਟੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥
चांगल्या जीवांना तू तुझ्या भक्तीच्या भांडारात ठेवतोस, पण वाईट जीवांना भ्रमात अडकवून चुकीच्या मार्गावर पाठवतोस.॥६॥

ਕਿਉ ਕਰਿ ਵੇਖਾ ਕਿਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुला कसे पाहू शकतो आणि तुझ्या गौरवाची स्तुती कशी करू शकतो?

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥
गुरूंच्या कृपेने मी गुरूंचे वचन ऐकून तुमचा गौरव करू शकतो.

ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਸੈ ਤੂੰ ਭਾਣੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੭॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या इच्छेमुळेच नामाचा अमृताचा वर्षाव होतो आणि तुझ्या इच्छेनुसार तू जीवांना नामाचे अमृत पाजतोस. ॥७॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे नाव अमृत आहे आणि तुझी वाणी देखील अमृत आहे.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥
सद्गुरूंची सेवा केल्यानेच तुमचे शब्द माणसाच्या हृदयात प्रवेश करतात.

ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੫॥੧੬॥
हे नानक! नामाचे अमृत सदैव सुख देते आणि नामाचे अमृत प्यायल्याने माणसाची सर्व भूक शमते. ॥८॥१५॥१६॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥
जेव्हा एखादी व्यक्ती आध्यात्मिक स्थिरतेत राहते आणि परमेश्वराच्या प्रेमात एकरूप होते, तेव्हा आध्यात्मिक जीवन देणारे नाम त्याच्या आत पाण्याचा वर्षाव करते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥
गुरूच्या सहाय्याने दुर्लभ माणूसच हे साध्य करतो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥
जे नामरूपी अमृत पितात ते नेहमी तृप्त राहतात. परमेश्वर त्यांच्या दयेने त्यांची तहान भागवतो. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥
जे गुरूंचा आश्रय घेतात आणि आध्यात्मिक जीवन देणारे नामरूपी अमृत पितात त्यांच्यासाठी मी सदैव स्वतःला समर्पित करतो.

ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
नामाचे अमृत चाखल्यानंतर जीभ सदैव परमेश्वराच्या प्रेमात लीन राहते आणि परमेश्वराचे गुणगान गाते. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਕੋ ਪਾਏ ॥
गुरूंच्या कृपेने दुर्लभ जीव सहज स्थितीला प्राप्त होतो

ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੇ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
आणि त्याची दुविधा नष्ट करून तो फक्त परमेश्वराच्या चरणांवर केंद्रित राहतो.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥
जेव्हा परमेश्वर दया करतो तेव्हा जीव त्या परमेश्वराचे गुणगान गातो आणि त्याच्या दयेने सत्यात लीन होतो. ॥२॥

ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥
हे माझ्या हरी प्रभू, तुझी दयाळू नजर सर्व प्राणिमात्रांवर आहे.

ਕਿਸੈ ਥੋੜੀ ਕਿਸੈ ਹੈ ਘਣੇਰੀ ॥
पण हा आशीर्वाद काहींवर कमी तर काहींवर जास्त असतो

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥
तुझ्याशिवाय काहीही अस्तित्वात नाही. माणसाला हे ज्ञान गुरूद्वारेच मिळते. ॥३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਹੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! गुरुमुखाने त्या वस्तुस्थितीचे चिंतन केले की

ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
आध्यात्मिक जीवन देणाऱ्या तुझ्या नामाच्या स्तुतीने तुझे भांडार भरलेले आहेत.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੋਈ ਨ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥
सद्‌गुरूची सेवा केल्याशिवाय कोणीही अमृत मिळवू शकत नाही. गुरूंच्या कृपेनेच हे साध्य होते. ॥४॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥
सद्‌गुरूंची सेवा करणारा माणूस वाखाणण्याजोगा असतो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥
परमेश्वराच्या नामाचे अमृत माणसाचे मन आणि हृदय मोहित करते.

ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਾਣੀ ਰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥
ज्यांचे मन आणि शरीर अमरत्वाच्या अमृतात तल्लीन झाले आहे, त्यांना परमेश्वर सहजपणे आपले अमर नाम जपतात. ॥५॥

ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥
पण जो माणूस आपल्या मनाच्या मागे लागतो तो चुकीच्या मार्गावर येतो.

ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥
तो परमेश्वराचे नामस्मरण करत नाही व मायेचे विष प्राशन करतो व प्राणत्याग करतो.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਸਟਾ ਮਹਿ ਵਾਸਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੬॥
त्या माणसाचे वास्तव्य सदैव दुर्गुणांच्या मलिनतेतच असते. परमेश्वराच्या भक्ती सेवेशिवाय तो मनुष्य जन्म व्यर्थ घालवतो.॥६॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਪੀਆਏ ॥
तोच मनुष्य नामरूपी अमृत पितो ज्यामुळे आध्यात्मिक जीवन मिळते, ज्याला स्वतः परमेश्वर हे नामरूपी अमृत प्यायला देतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
गुरूंच्या कृपेने त्याला परमेश्वराची सहज जाणीव होते.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤਿ ਨਦਰੀ ਆਵਣਿਆ ॥੭॥
परमेश्वर स्वतः सर्वत्र स्वयंभू आहे. गुरूंच्या उपदेशातून ते स्पष्टपणे दिसून येते. ॥७॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥
निरंजन प्रभू-परमेश्वर हे स्वतःच सर्वस्व आहेत.

ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਆਪੇ ਗੋਈ ॥
ज्या परमेश्वराने हे विश्व निर्माण केले तो स्वतः त्याचा नाशही करतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੬॥੧੭॥
हे नानक! नेहमी परमेश्वराचे नामस्मरण करा. अशाप्रकारे तुम्ही परमेश्वरात विलीन व्हाल. ॥८॥१६॥१७॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਸੇ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ॥
हे परमेश्वरा! तुला जे आवडते ते फक्त सत्याच्या नावाने केले जाते.

ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ॥
अध्यात्मिक अटळपणाच्या भावनेने, ते नेहमी तुमचे चिरंतन स्थिर नाव लक्षात ठेवतात.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥
तो सत्यनामाने परमेश्वराची स्तुती करतो आणि सत्यनाम त्याला सत्याशी जोडते. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਿਆ ॥
जे परमेश्वराची कदर करतात त्यांच्यासाठी मी माझे हृदय आणि आत्मा समर्पित करतो.

ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

जे लोक नित्य स्थिर परमेश्वराकडे लक्ष देतात, ते त्या नित्य स्थिर अवस्थेत मग्न राहतात, ते सदैव त्या शाश्वत अवस्थेत लीन असतात. ॥१॥ रहाउ॥

ਜਹ ਦੇਖਾ ਸਚੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥

मी जिकडे पाहतो तिकडे मला परमेश्वर दिसतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥

गुरूंच्या कृपेने तो मनुष्याच्या मनात येऊन वास करतो.

ਤਨੁ ਸਚਾ ਰਸਨਾ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਨਣਿਆ ॥੨॥

मग त्या माणसाचे शरीर शाश्वत होते आणि त्याची उत्कटता सत्यातच लीन होते. तो मनुष्य सत्याचे नाव ऐकून स्वतः मुखाने सत्य सांगतो. ॥२॥

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥
जेव्हा बुद्धी मनातील इच्छा नष्ट ज्याची इच्छा नित्य स्थिर परमेश्वरामध्ये लीन होते,

ਇਨਿ ਮਨਿ ਡੀਠੀ ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥
तेव्हा या स्थिर मनाने त्यांने जन्म-मृत्यूचे संपूर्ण चक्र पाहिले आणि समजून घेतले.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥
जो सद्‌गुरूंची सदैव सेवा करतो, त्याचे मन स्थिर होते आणि तो त्याच्या खऱ्या घरी म्हणजेच परमेश्वराच्या चरणी निवास करतो.॥३॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਿਦੈ ਦਿਖਾਇਆ ॥
गुरूंच्या शब्दांनी माझ्या हृदयातील परमेश्वर मला दाखवला आहे.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥
आणि मायेची आसक्ती माझ्या हृदयातून नष्ट गेली आहे.

ਸਚੋ ਸਚਾ ਵੇਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥
सत्यप्रभूंचे दर्शन घेतल्यानंतर आता मी त्या सत्यप्रभूंच्या महिमाचे गुणगान करीत आहे. हे सत्य मला गुरूंच्या शब्दांतूनच सापडते. ॥४॥

ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਤਿਨ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
जे परमेश्वराच्या प्रेमात तल्लीन होतात ते परमेश्वराशी एकरूप होतात.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥
ते लोक फार भाग्यवान असतात जे हरीचे (परमेश्वराचे) नामस्मरण करतात.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥
जे सत्संगात एकत्र येतात आणि परमेश्वराची स्तुती करतात त्यांना परमेश्वर स्वतःशी एकरूप करतो.॥५॥

ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ਜੇ ਲੇਖੇ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ॥
परमेश्वराचे स्वरूप, त्याचे व्यक्तिमत्व आणि त्याचे गुण यांचे संपूर्ण ज्ञान मिळवण्याचा प्रयत्न करणे व्यर्थ आहे. त्याचे स्वरूप लेखांच्या पलीकडे आहे. तो आवाक्याबाहेर आहे आणि मानवी

इंद्रियांपर्यंत पोहोचू शकत नाही. पण परमेश्वराची ही अथांगता गुरूंच्या शब्दांतूनच समजू शकते.

ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਧਿ ਹੋਵੈ ॥
पण परमेश्वराची ही अथांगता गुरूंच्या शब्दांतूनच समजू शकते.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਹੋਰੁ ਕੋਇ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥
मी दररोज सत्याच्या शब्दांनी त्याची स्तुती करत असतो आणि त्याचे मूल्यमापन दुसरे कोणीही करू शकत नाही. ॥६॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥
अनेक विद्वान पुस्तके वाचून कंटाळले आहेत पण त्यांना शांती मिळत नाही.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਲੇ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥
ते मायाच्या तहानेच्या आगीत जळत राहिले आणि त्यांना परमेश्वर प्राप्तीचे ज्ञान मिळाले नाही.

ਬਿਖੁ ਬਿਹਾਝਹਿ ਬਿਖੁ ਮੋਹ ਪਿਆਸੇ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥
ते मायेच्या रूपात आत्मिक मृत्यू आणणारे विष गोळा करत राहतात. ते या भ्रमाच्या विषासाठी तहानलेलेच राहतात. त्यामुळे खोटे बोलून तो विषाच्या रूपात मायेचे सेवन करीत राहतात. ॥७॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣਾ ॥
ज्या व्यक्तीने गुरूंच्या कृपेने परमेश्वराला ओळखले आहे,

ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥
परमात्म्याशिवाय इतर सर्व प्रेमांचा मोहाचा त्याग केल्याने त्याचे मन नित्य अखंड असलेल्या परमेश्वरामध्ये लीन झाले.

ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੭॥੧੮॥
हे नानक! ज्याच्या मनात तो एकच परमेश्वर आहे, ती व्यक्ती आपल्या गुरूंच्या कृपेने परमेश्वराची प्राप्ती करते.॥८॥१७॥१८॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਵਰਨ ਰੂਪ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ॥

हे परमेश्वरा! जगातील विविध रंगांचे आणि रूपांचे सर्व जीव तुझेच रूप आहेत आणि तूच त्यांच्यामध्ये वावरत आहेस

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫੇਰ ਪਵਹਿ ਘਣੇਰੇ ॥

हे सर्व जीव पुन्हा पुन्हा जन्म घेतात आणि मरतात आणि ते सदैव जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकून राहतात.

ਤੂੰ ਏਕੋ ਨਿਹਚਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮਤੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥

पण हे परमेश्वरा! तूच अविनाशी, अगम्य आणि अपार आहेस आणि गुरुच्या उपदेशानेच जीवांना या वस्तुस्थितीचे ज्ञान देतोस. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

जे रामाचे (परमेश्वराचे) नाम हृदयात ठेवतात त्यांना मी माझे शरीर आणि मन अर्पण करतो.

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਵਰਨੁ ਨ ਕੋਈ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

परमेश्वराला कोणतेही रूप, रंग, आकार किंवा रंग नाही. तो स्वतः गुरूंच्या उपदेशाने जीवांना ज्ञान देतो. ॥१॥ रहाउ ॥

ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਜਾਣੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥

सर्व प्राणिमात्रांमध्ये एकच परमेश्वराचा प्रकाश असतो, पण हे रहस्य फार कमी लोकांना माहीत असते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥

सद्गुरूची सेवा केल्याने हा प्रकाश माणसाच्या हृदयात निर्माण होतो, म्हणजेच तो प्रकाश थेट स्वतःच्या हृदयात पाहतो.

ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥

परमेश्वर अप्रत्यक्ष आणि प्रत्यक्ष स्वरूपात सर्वत्र विराजमान आहे आणि मनुष्याचा प्रकाश परमेश्वराच्या परम प्रकाशात विलीन होतो. ॥२॥

ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

मायारूपी तहानेच्या आगीत संपूर्ण जग जळत आहे.

ਲੋਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥
मनुष्यामध्ये लोभ, अभिमान आणि अहंकार प्रामुख्याने वाढत आहेत.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਪਤਿ ਗਵਾਏ ਅਪਣੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥
जीव मरतो आणि पुन्हा पुन्हा जन्म घेतो आणि आपली प्रतिष्ठा गमावतो. अशाप्रकारे तो आपले बहुमोल जीवन वाया घालवतो. ॥३॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ॥
गुरूंचे वचन दुर्लभ माणसालाच कळते.

ਆਪੁ ਮਾਰੇ ਤਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੂਝੈ ॥
जेव्हा मनुष्य आपल्या अहंकाराचा नाश करतो तेव्हा त्याला तिन्ही जगाचे ज्ञान होते.

ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਮਰਣਾ ਹੋਵੈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥
खोट्या तत्त्वांचे परीक्षण करून माणूस मेला तरी नंतर मृत्यू नसतो आणि तो सहज परमेश्वरात विलीन होतो.॥४॥

ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਏ ॥
मग तो आपल्या मनाला भ्रमात गुंतवत नाही आणि

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥
सदैव गुरूंच्या शब्दात लीन राहतो.

ਸਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥
त्या सर्वव्यापी असलेल्या परमेश्वराचा गौरव करतो. त्याला सर्वांत एकच परमेश्वर दिसतो याची त्याला जाणीव होते. ॥५॥

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥
मी नेहमी परमेश्वराची स्तुती करतो आणि त्याचाच विचार माझ्या हृदयात असतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
गुरूंच्या शब्दांतून मला संपूर्ण जगामध्ये परमेश्वराचा अनुभव होतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥
गुरूंच्या कृपेनेच खरा परमात्मा दिसू शकतो आणि खऱ्या परमेश्वराकडूनच आनंद मिळू

शकतो.॥६॥

ਸਚੁ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
परमेश्वर प्रत्येक जीवाच्या मनात विराजमान असतो.

ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਹਚਲੁ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥
तो परमेश्वर अमर आहे आणि त्याला जन्म आणि मृत्यू कधीही येत नाही.

ਸਚੇ ਲਾਗੈ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥
सत्य परमेश्वराच्या प्रेमात असलेले मन गुरूंच्या उपदेशाने शुद्ध होऊन सत्यात लीन राहते. ॥७॥

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
मी फक्त एकाच परमेश्वराची स्तुती करतो आणि इतर कोणाची पूजा करत नाही.

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
त्याची सेवा केल्याने नेहमीच आनंद मिळतो.

Page 121

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੮॥੧੯॥

हे नानक! जे लोक परमेश्वराच्या नावाने रंगले आहेत ते चांगल्या आणि वाईट कर्मांमध्ये भेद करण्यास सक्षम होतात आणि ते अखंड परमेश्वराचे नामस्मरण करून पैसे कमवतात. ॥८॥१८॥१९॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

माझ महाला ३ ॥

ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥

त्याच्या स्तुती सर्वांचे मन पवित्र करते.

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

परमेश्वराचा पवित्र प्रकाश सर्व प्राणिमात्रांमध्ये आहे.

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੧॥

मी पवित्र वाणीने परमेश्वराची स्तुती करत राहते आणि परमेश्वराची उपासना करून मी माझ्या मनातील अहंकाराची मलिनता काढून टाकतो.॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

जे सुख देणाऱ्या परमेश्वराला हृदयात ठेवतात त्यांना मी माझे शरीर आणि मन समर्पित करतो.

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਬਦੋ ਸੁਣਿ ਤਿਸਾ ਮਿਟਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

गुरूंच्या शब्दांतून मी परमेश्वराच्या महिमाची स्तुती करतो आणि त्यांचे नाम ऐकून मी माझी तहान भागवतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥

आता परमेश्वराचे निर्मळ नाव माझ्या मनात स्थिरावले आहे.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗਵਾਏ ॥

त्यामुळे माझे मन आणि शरीर शुद्ध झाले आहे आणि माझ्या मनातून आसक्ती आणि माया नष्ट झाली आहे.

ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੨॥
जो मनुष्य दररोज परमेश्वराची स्तुती करतो त्याच्या मनात शुद्ध नाद म्हणजेच अनंत शब्दांचा प्रतिध्वनी सुरू होतो.॥२॥

ਨਿਰਮਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥
ज्याला गुरूकडून नामाचे अमृत मिळते

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਮੁਆ ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥
त्याच्या मनातून अहंकार नष्ट होतो आणि त्याच्या मनात मायेची आसक्ती राहत नाही.

ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੩॥
त्याच्या मनात शुद्ध ज्ञान उत्पन्न होते आणि तो पूर्णपणे परमेश्वरावर स्वतःचे मन एकाग्र करतो. तो पवित्र वाणी हृदयात ठेवतो. ॥३॥

ਜੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਵੇ ਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ॥
जो मनुष्य परमेश्वराची सेवा करतो तोही पवित्र होतो.

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਧੋਵੈ ॥
तो गुरूच्या शब्दांतून आपल्या अंतःकरणाला अहंकाराच्या मलिनतेपासून शुद्ध करतो.

ਨਿਰਮਲ ਵਾਜੈ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥
त्या व्यक्तीच्या मनात उत्कटता निर्माण करणारी पवित्र वाणी आपला प्रभाव निर्माण करते आणि आणि त्या व्यक्तीला स्थिर परमेश्वराच्या दरबारात कृपा प्राप्त होते. ॥४॥

ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਸਭ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ॥
परमेश्वराच्या नामस्मरणाने संपूर्ण जग पावन होते.

ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਪਰੋਵੈ ॥
परमेश्वराचे पवित्र नाम मानवी मन व्यापून टाकते.

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਬਡਭਾਗੀ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥
फार भाग्यवान लोकच परमेश्वराच्या नामात लीन होतात. जो मनुष्य नामात सामील होतो त्याचे जीवन पवित्र बनते, त्याचे जीवन सुंदर बनते. ॥५॥

ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਸਬਦੇ ਸੋਹੈ ॥
केवळ त्याच व्यक्तीचे जीवन पवित्र बनते, जो गुरूंच्या शब्दात सामील होऊन आपले जीवन सुंदर बनवतो.

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹੈ ॥
परमेश्वराचे नाम त्यांचे शरीर आणि मन मंत्रमुग्ध करते.

ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਸਚੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੬॥
परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन केल्याने मन अहंकाराने कधीच कलंकित होत नाही. सत्याच्या नामाने त्याचा चेहरा परमेश्वराच्या दरबारात उजळतो. ॥६॥

ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
पण, जो मनुष्य मायेच्या प्रेमात मग्न राहतो,

ਮੈਲਾ ਚਉਕਾ ਮੈਲੈ ਥਾਇ ॥
त्याचे मन दुर्गुणांच्या मलिनतेने मलिन राहते. तो रेषा काढू शकतो आणि स्वच्छ चौरस बनवू शकतो, परंतु त्याच्या हृदयाचा चौकोन मलिनच राहतो.

ਮੈਲਾ ਖਾਇ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਵਧਾਏ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥
त्या व्यक्तीचे संपूर्ण लक्ष नेहमी अस्वच्छ जागेवर असतं. तो मनुष्य दुर्गुणांची घाण आपले आध्यात्मिक पोषण म्हणून ठेवतो, त्यामुळे तो आपल्यात अधिकाधिक दुर्गुणांची घाण वाढवत राहतो. अशा रीतीने मनाचे पालन करणारा मनुष्य दुर्गुणांची मलिनता वाढवतो व दुःख भोगतो.॥७॥

ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲ ਸਭਿ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥
परमेश्वराच्या आज्ञेनेच सर्व जीव अपवित्र किंवा पवित्र होतात

ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ॥
पण तोच मनुष्य पवित्र असतो जो परमेश्वराला प्रिय असतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੯॥੨੦॥
हे नानक! जो गुरूंच्या शब्दाद्वारे आपल्या अहंकाराची मलिनता दूर करतो, त्याच्या मनात नामच राहतो.॥८॥२०॥२१॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਗੋਵਿੰਦੁ ਊਜਲੁ ਊਜਲ ਹੰਸਾ ॥
जे लोक परमेश्वराचे नामस्मरण करतात ते अत्यंत पवित्र आत्मा होतात.

ਮਨੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ॥
परमेश्वराच्या नामस्मरणाने माझे मन, वाणी व बुद्धी पवित्र झाली आहे.

ਮਨਿ ਊਜਲ ਸਦਾ ਮੁਖ ਸੋਹਹਿ ਅਤਿ ਊਜਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥
त्यांचे मन शुद्ध होते. तो पवित्र परमेश्वराचे रूप बनतो, ज्याप्रमाणे परमेश्वराच्या दिव्य तलावातील सुंदर हंस असतो. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥
जो परमेश्वराचे (गोविंदाचे) गुणगान गातो त्याच्यासाठी मी माझे शरीर आणि मन समर्पित करतो.

ਗੋਬਿਦੁ ਗੋਬਿਦੁ ਕਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो रात्रंदिवस गोविंद गोविंद म्हणत राहतो आणि गोविंदांचा महिमा इतरांना आपल्या वाणीने सांगत असतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥
जी व्यक्ती स्वाभाविकपणे गोविंदांची स्तुती करते

ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਊਜਲ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥
गुरूच्या भीतीने त्याच्या अहंकाराची घाण दूर होऊन तो तेजस्वी होतो.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਣਿ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥
जो मनुष्य रात्रंदिवस परमेश्वराची पूजा करतो तो सदैव आनंदाने जगतो. तो इतरांकडून परमेश्वराचा महिमा ऐकतो आणि स्वतःही त्याच्या गौरवाची स्तुती करतो. ॥२॥

ਮਨੂਆ ਨਾਚੈ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥
परमेश्वराची भक्ती केल्याने माणसाचे मन प्रसन्न होऊन नाचू लागते.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੈ ਮਨੁ ਮਿਲਾਏ ॥
तो आपल्या गुरूच्या शब्दाने आपले मन तिथे स्थिर ठेवतो.

ਸਚਾ ਤਾਲੁ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਏ ਸਬਦੇ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੩॥

जेव्हा मनुष्य आपल्या स्वतःच्या आतून मायाभ्रम दूर करतो तेव्हा तो मनापासून नाचतो. तो गुरूंच्या शब्दांशी जोडून आध्यात्मिक नृत्य करतो. ॥३॥

ਊਚਾ ਕੂਕੇ ਤਨਹਿ ਪਛਾੜੇ ॥

जो मनुष्य नृत्य करतांना मोठ्या आवाजात बोलतो आणि स्वतःच्या शरीराला कशाने तरी मारतो.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜੋਹਿਆ ਜਮਕਾਲੇ ॥

मायेने त्याला मंत्रमुग्ध केले आहे. यम त्याच्याकडे पाहत आहे.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਨਚਾਏ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥
जो आपले मन भ्रमात नाचवतो आणि ज्याच्या मनात कपट असते तो अत्यंत दुःखी होतो. ॥४॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥
जेव्हा परमेश्वर स्वतः मनुष्याला गुरूंच्या सहवासाने भक्ती करायला लावतात

ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥
तेव्हा साहजिकच त्याचे मन आणि शरीर परमेश्वराच्या प्रेमात रमून जाते.

ਬਾਣੀ ਵਜੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥
वाणीने वाजवलेले अव्यक्त शब्द जेव्हा गुरूच्या अनुयायांच्या हृदयात गुंजू लागतात, तेव्हाच त्याची परमेश्वराची भक्ती स्वीकारली जाते. ॥५॥

ਬਹੁ ਤਾਲ ਪੂਰੇ ਵਾਜੇ ਵਜਾਏ ॥
पण जो कोणी वाद्य वाजवतो आणि वाद्यांसह नाचतो,

ਨਾ ਕੋ ਸੁਣੇ ਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
तो परमेश्वराचे नाम ऐकत नाही आणि मनात ठेवत नाही.

ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਪਿੜ ਬੰਧਿ ਨਾਚੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥
ते मायेसाठी नाचतो. मायेच्या प्रभावाखाली राहून तो केवळ दुःखच भोगतो म्हणजेच या नृत्यातून तो आध्यात्मिक सुख मिळवू शकत नाही. ॥६॥

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ॥
ज्या व्यक्तीच्या अंतःकरणात परमेश्वराबद्दल प्रेम उत्पन्न होते तो आसक्ती आणि मोहापासून मुक्त असतो.

ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਜੁਗਤਾ ॥
इंद्रियांवर ताबा ठेवणे ही संयमाची खरी पद्धत आहे.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥੭॥
परमेश्वराला ही भक्ती आवडते की गुरूंच्या वाणीने तो सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहतो. ॥७॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥
चारही युगात गुरूंच्या माध्यमातून परमेश्वराची भक्ती झाली आहे.

ਹੋਰਤੁ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥
इतर कोणत्याही पद्धतीने परमेश्वराची उपासना होत नाही.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੦॥੨੧॥
हे नानक! गुरूंच्या चरणी मन एकाग्र केल्याने गुरूंच्या भक्तीने परमेश्वराचे नाम प्राप्त होते. ॥८॥ २०॥२१॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥
मी फक्त परमेश्वराच्या खऱ्या रूपाचीच सेवा करतो आणि परमेश्वराच्या त्या सत्यरूपाची स्तुती करतो.

ਸਚੈ ਨਾਇ ਦੁਖੁ ਕਬ ਹੀ ਨਾਹੀ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने दुःख कधीच जवळ येत नाही.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥
जे लोक आनंद देणाऱ्या परमेश्वराची सेवा करतात आणि गुरूंच्या उपदेशाने त्याला हृदयात ठेवतात, असे लोक सदैव आनंदी राहतात. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਣਿਆ ॥
ज्यांना सहज आणि सुखदायक समाधी मिळते त्यांना मी माझे शरीर आणि मन समर्पित करतो.

ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਦਾ ਸੋਹਹਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰ��ਾਉ ॥
परमेश्वराची सेवा करणारे लोक नेहमी सुंदर दिसतात. परमेश्वराची भक्ती करून ते वैभवास पात्र होऊन परमेश्वराच्या दरबारात मोठे वैभव प्राप्त करतात. ॥१॥ रहाउ ॥

ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਭਗਤੁ ਕਹਾਏ ॥
हे परमेश्वरा! प्रत्येक मनुष्य स्वतःला तुझा भक्त म्हणवतो,

ਸੇਈ ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥
परंतु तुमचे भक्त तेच आहेत जे तुमच्या हृदयाला प्रिय आहेत.

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੨॥
तो खऱ्या शब्दांत तुझी स्तुती करीत राहतो आणि तुझ्या प्रेमात मग्न होऊन तुझी उपासना करीत असतो. ॥२॥

ਸਭੁ ਕੋ ਸਚੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! प्रत्येक जीव तूच निर्माण केला आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥
मनुष्याला गुरू मिळाल्यास त्याचे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपते.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਾਉ ਜਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! जेव्हा ते तुला शोभेल तेव्हा तूच जीवाला तुझ्या नामाची आवड निर्माण करतोस आणि तूच त्याला तुझ्या नामाचा जप करायला लावतोस.॥३॥

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! गुरूंच्या उपदेशाने तू आपले नाम मानवाच्या मनात स्थापित करतोस,

ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਗਵਾਇਆ ॥
आणि त्याचा आनंद,दुःख आणि आसक्ती सर्व काही नष्ट करते.

ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਦ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੪॥
ज्याचे मन सदैव परमेश्वरामध्ये लीन असते, तो परमेश्वराचे नाम आपल्या मनात ठेवतो. ॥४॥

ਭਗਤ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਚਾਏ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे भक्त सदैव तुझ्या प्रेमात मोठ्या उत्कटतेने तल्लीन राहावेत,

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥
आणि नवीन निधी देणारे तुमचे नाव त्यांच्या मनात घर करून येते.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥
ज्याला सुदैवाने सद्‌गुरू मिळतो, गुरू त्याला शब्दांतून परमेश्वराशी एकरूप करतो. ॥५॥

ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू परम दयाळू आहेस आणि सजीवांना सदैव सुख देतोस.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਿਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥
तुम्ही स्वतःच जीवांना स्वतःशी जोडता आणि गुरूंद्वारेच तुम्हाला ओळखता येते.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥
तुम्ही स्वतः जीवांना नामरूपाने महानता प्रदान करता. जे तुझ्या नामात तल्लीन राहतात ते सदैव सुखी राहतात. ॥६॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥
हे सत्याचे अवतार असलेल्या परमेश्वरा! मी नेहमी तुझी स्तुती करतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥
फक्त गुरूंचे अनुयायीच तुम्हाला ओळखतात आणि इतर कोणीही तुम्हाला ओळखू शकत नाही.

ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ਮਨਿ ਮੰਨਿਐ ਮਨਹਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥
माणसाचे मन जर आत्मविश्वास निर्माण करून केवळ एका परमेश्वरात लीन राहिले तरसद्गुरू त्याला त्याच्या अंतःकरणातच परमेश्वरातशी जोडतात. ॥७॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਾਲਾਹੇ ॥
जो गुरूचा अनुयायी होतो तोच तुमच्या गौरवाची स्तुती करू शकतो.

ਸਾਚੇ ਠਾਕੁਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥
हे माझ्या परमेश्वरा! तू बेफिकीर आहेस,

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮੇਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੧॥੨੨॥
हे नानक! ज्यांच्या मनात नाम वास करतो, गुरू त्यांना आपल्या वाणीने परमेश्वराशी एकरूप होतात. ॥८॥२१॥२२॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥

हे सत्याच्या परमेश्वरा! तुझ्या सत्याच्या दरबारात बसून तुझे भक्त मोठे वैभव उपभोगत आहेत.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੇ ॥

गुरूच्या शब्दांतून नामस्मरण करून तुम्ही त्यांना शोभले आहे

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥

तो सदैव रात्रंदिवस आनंदात राहतो आणि सद्‌गुणांचे भांडार असलेल्या परमेश्वराच्या स्तुतीमध्ये लीन असतो. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥
जे परमेश्वराचे नाम श्रवण करतात आणि हृदयात ठेवतात त्यांना मी माझे शरीर आणि मन समर्पण करतो.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਊਚੋ ਊਚਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तू सदैव सत्य आणि सर्वोच्च आहेस. परमेश्वर जीवाचा अहंकार नष्ट करून त्याला स्वतःशी जोडतो. ॥१॥ रहाउ ॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥
परमात्मा हे सत्याचे अवतार आहेत आणि त्यांचा महिमाही सत्य आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਮਿਲਾਈ ॥
गुरूंच्या कृपेने परमेश्वर दुर्लभ माणसालाच स्वतःशी जोडतो.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਸੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਨਾਹੀ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥
जे जीव गुरूंच्या वचनाने परमेश्वराला भेटतात ते परमेश्वरापासून कधीच विभक्त होत नाहीत आणि सहज सत्यात मग्न राहतात. ॥२॥

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या आज्ञेबाहेर काहीही होत नाही.

ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥
जग निर्माण करणारे आणि त्याची काळजी घेणारे तुम्हीच आहात

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥
आणि तुम्हालाच सर्व काही माहीत आहे. सृष्टीकर्ता स्वतः सर्व काही करतो आणि जीवांना ते करायला लावतो. गुरूंच्या उपदेशाने तो स्वतः जीवांना स्वतःशी जोडतो. ॥३॥

ਕਾਮਣਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥
सद्गुणी स्त्रीला तिचा प्रिय परमेश्वराचे दर्शन घडते.

ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥
ती फक्त परमेश्वराच्या भीतीने आणि प्रेमाने स्वतःला सजवते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਚ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥

सद्‌गुरुंची सेवा करणारी जिवंत स्त्री ही नेहमीच विवाहित असते आणि सत्याच्या शिकवणुकीत तल्लीन राहते. ॥४॥

ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਨਿ ਤਿਨਾ ਠਉਰੁ ਨ ਠਾਉ ॥

जे परमेश्वराचे नाम विसरतात त्यांना आधार घेण्यासाठी कुठेही आश्रय मिळत नाही.

ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥

ते भ्रमात अडकून भटकत राहतात. कावळा रिकामे घर सोडतो तसे ते रिकाम्या हाताने जग सोडून जातात.

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਤਿਨੀ ਦੋਵੈ ਗਵਾਏ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥

असे लोक आपला संसार आणि परलोक दोन्ही गमावून आयुष्यभर दुःखी राहतात. ॥५॥

ਲਿਖਦਿਆ ਲਿਖਦਿਆ ਕਾਗਦ ਮਸੁ ਖੋਈ ॥

मायेचे लेखन करताना मनमिळावू माणसे खूप कागद आणि शाई वाया घालवतात.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨ ਕੋਈ ॥

भ्रमात अडकून कोणतीही व्यक्ती सुखाची प्राप्ती करू शकत नाही.

ਕੂੜੁ ਲਿਖਹਿ ਤੈ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਲਿ ਜਾਵਹਿ ਕੂੜਿ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥

मनमुख खोट्या भ्रमाचा हिशेब लिहित राहतात आणि खोट्या भ्रमातून कमाई करत राहतात. मिथ्या भ्रमात मन रमविणारे ते तृष्णेच्या अग्नीत जळत राहतात. ॥६॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਲਿਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

गुरूमुख सत्य प्रभूंचे नाव आणि गुण याबद्दल लिहित राहतात.

ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

तो सत्यवादी बनतो आणि मोक्षाचे द्वार गाठतो.

ਸਚੁ ਕਾਗਦੁ ਕਲਮ ਮਸਵਾਣੀ ਸਚੁ ਲਿਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥

त्याचे खरे नाव कागद, पेन आणि शाई आहे. परमेश्वराच्या महिमाविषयी लिहून ते सत्यात विलीन होतात. ॥७॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਿ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ॥
माझा परमेश्वर सर्व प्राणिमात्रांच्या हृदयात बसून त्यांची कृती पाहत आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥
जो मनुष्य आपल्या गुरूंच्या कृपेने परमेश्वराला भेटतो तोच या जगात येण्यात यशस्वी होतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੨॥੨੩॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नावाने त्याच्या दरबारात महानता प्राप्त होते आणि नामाची प्राप्ती पूर्ण गुरुद्वारेच होते. ॥८॥२२॥२३॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ॥
गुरूंच्या कृपेने मनुष्याच्या हृदयात आत्मारामाचा प्रकाश निर्माण होतो.

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਵੈ ॥
जेव्हा मनुष्य गुरूंच्या वचनाने आपल्या मनातील अहंकाराची घाण शुद्ध करतो.

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥
त्याचे शुद्ध मन रात्रंदिवस परमेश्वराच्या भक्तीत तल्लीन राहते आणि भक्ती केल्याने तो परमेश्वराची प्राप्ती करतो. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਆਪਿ ਭਗਤਿ ਕਰਨਿ ਅਵਰਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥
जे स्वतः परमेश्वराची पूजा करतात आणि इतरांनाही उपासना करायला लावतात त्यांना मी माझे शरीर आणि मन समर्पित करतो.

ਤਿਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀਜੈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रात्रंदिवस परमेश्वराची स्तुती करणाऱ्या भक्तांना नेहमी नमस्कार करा.॥१॥ रहाउ ॥

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣੁ ਕਰਾਏ ॥
सृष्टीनिर्माता परमेश्वर स्वतः कारण निर्माण करतो.

ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥
तो सजीवांना त्याच्या इच्छेप्रमाणे काम करण्यासाठी कामाला लावतो.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥

संपूर्ण सौभाग्यानेच गुरुदेवांची सेवा केली जाते आणि गुरूची सेवा केल्यानेच सुख प्राप्त होते.॥२॥

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥

जर मनुष्य आसक्तीपासून मुक्त झाला आणि परमेश्वराच्या भक्तीत जगला तर त्याला सर्व काही प्राप्त होते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

गुरूच्या कृपेने तो परमेश्वर आपल्या हृदयात वास करतो.

ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥

जो जीव परमेश्वराला आपल्या हृदयात वास करतो तो सदैव मुक्त होऊन परमेश्वरात सहज विलीन होतो. ॥३॥

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥

जो मनुष्य बहुतेक धार्मिक कार्य करतो त्याला मोक्ष मिळू शकत नाही.

ਦੇਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥

जो माणूस देशभर भटकत राहतो तोही भ्रमात अडकतो आणि नष्ट होतो.

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਕਪਟੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

एक कपटी प्राणी आपले जीवन व्यर्थ घालवतो. परमेश्वराच्या नामाशिवाय त्याला खूप त्रास होतो. ॥४॥

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥

इंद्रियविकारात भटकत असताना मनावर ताबा ठेवणारी व्यक्ती

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥

गुरूच्या कृपेने त्याला परम मोक्ष प्राप्त होतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥

सद्‌गुरूच आत्म्याला परमेश्वराशी जोडतात. मग तो जीव आपल्या प्रिय परमेश्वराला भेटल्यावर सुखाचा अनुभव घेतो. ॥५॥

ਇਕਿ ਕੂੜਿ ਲਾਗੇ ਕੂੜੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥
अनेक जण भ्रमाच्या मोहात अडकलेले असतात. त्यांना केवळ खोट्या भ्रमाचे फळ मिळते.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥
वाईट गोष्टीत अडकून ते आपले जीवन व्यर्थ घालवतात.

ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣਿਆ ॥੬॥
तो स्वतः अस्तित्वाच्या सागरात बुडतो आणि त्याच्या वंशजांनाही बुडवतो. खोटे बोलून ते भ्रमाचे विष प्राशन करतात. ॥६॥

ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ॥
एखादा दुर्लभ माणूसच आपल्या शरीरात गुरूच्या माध्यमातून मन पाहतो.

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਜਾ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ॥
जेव्हा तो आपल्या अहंकाराचा नाश करतो तेव्हाच त्याच्या अंतःकरणात परमेश्वराबद्दल प्रेम आणि भक्ती उत्पन्न होते. प्रेम आणि भक्तीने त्याचा अहंकार नष्ट होतो.

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਦਿਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥
सिद्ध, साधक आणि मौनधारी लोक आवाज करून थकले आहेत. त्यांनाही त्याच्या शरीरातही मन दिसत नाही.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥
तो सृष्टिकर्ता परमेश्वर स्वतः जीवांना काम करून देतो.

ਹੋਰੁ ਕਿ ਕਰੇ ਕੀਤੈ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥
दुसरा कोणी काय करू शकतो? परमेश्वराने निर्माण केलेल्या जीवांना काय करता येईल?

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਲੇਵੈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੩॥੨੪॥
हे नानक! ज्याला परमेश्वर आपल्या नामाची कृपा करतो त्याला तो सापडतो आणि तो नाम नेहमी आपल्या हृदयात ठेवतो. ॥८॥२३॥२४॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥
देहाच्या या गुहेत नामाचा अमूल्य ठेवा आहे.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥
या गुहेत अदृश्य आणि अथांग परमेश्वराचा वास आहे.

ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੁ ਵੰਞਾਵਣਿਆ ॥੧॥
ते स्वतःच अप्रत्यक्ष आणि प्रत्यक्ष आहे आणि गुरूंच्या शब्दाने स्वाभिमान नष्ट होतो.॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥
जे अमृतरूपी नाम हृदयात ठेवतात त्यांना मी माझे शरीर आणि मन समर्पित करतो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या अमृताचे नाव महारस असून त्याची चव खूप गोड आहे. नामरूपातील हे अमृत गुरूंच्या उपदेशाने भस्म होते. ॥१॥ रहाउ ॥

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਇਆ ॥
जो व्यक्ती आपल्या अहंकाराचा नाश करतो आणि अहंकाराचे दार उघडतो,

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥
गुरूंच्या कृपेने त्याला अमुल्य नावाची प्राप्ती होते.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੨॥
गुरूंच्या शब्दाशिवाय कोणालाच नाम मिळत नाही. गुरूंच्या कृपेनेच नाम हृदयात स्थापित होऊ शकते. ॥२॥

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਚੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪਾਇਆ ॥
जी व्यक्ती गुरूच्या ज्ञानाच्या रूपाने अंजन (सुरमा) आपल्या डोळ्यांत लावते,

ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥
त्याच्या हृदयात ज्ञानाचा प्रकाश होतो आणि अज्ञानाचा अंधार नाहीसा होतो.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥
त्याचा प्रकाश परात्पर प्रकाशात विलीन होतो आणि नामस्मरणाने त्याचे मन तृप्त होते आणि त्याला परमेश्वराच्या दरबारात मोठे वैभव प्राप्त होते. ॥३॥

ਸਰੀਰਹੁ ਭਾਲਣਿ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਜਾਏ ॥
पण जर व्यक्ती या आध्यात्मिक प्रकाशाचा शोध घेण्यासाठी त्याच्या शरीराबाहेर, म्हणजे जंगलात, पर्वतांच्या गुहांमध्ये गेला,

ਨਾਮੁ ਨ ਲਹੈ ਬਹੁਤੁ ਵੇਗਾਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥
त्यामुळे त्याला नाव मिळत नाही पण जबरदस्तीने मजुरीचा त्रास सहन करावा लागतो.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ਆਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਥੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥
ज्ञान नसलेला बुद्धीहीन माणूस इकडे तिकडे भटकून घरी परततो, पण त्याला नाव कळत नाही. पण शेवटी सद्‌गुरूचा आश्रय घेऊनच त्याला अमृत नाम प्राप्त होते. ॥४॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥
गुरूच्या कृपेने त्याला परमेश्वराचे सत्य रूप प्राप्त होते.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਵੇਖੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਜਾਏ ॥
त्याच्या अहंकाराची अपवित्रता निघून जाते आणि त्याला आपल्या मनात आणि शरीरात फक्त परमेश्वरच दिसतो.

ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥
सत्संगात उत्तम ठिकाणी बसून तो सदैव परमेश्वराचे गुणगान गातो आणि सत्य परमेश्वरात लीन होतो. ॥५॥

ਨਉ ਦਰ ਠਾਕੇ ਧਾਵਤੁ ਰਹਾਏ ॥
शरीराच्या घराला नऊ दरवाजे आहेत: दोन डोळे, दोन कान, दोन नाकपुड्या, तोंड, गुदद्वार आणि इंद्रिये. त्यातूनच मन बाहेर भटकत राहते.

ਦਸਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ॥
जो माणूस हे दरवाजे बंद करून आपल्या भटक्या मनावर नियंत्रण ठेवतो, त्याचे मन त्याच्या सत्य स्वरूपात वास करते.

ਓਥੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੬॥
तो रात्रंदिवस आपल्या गुरूंच्या सल्ल्याचे पालन करतो आणि केवळ महिमेचे शब्द आपल्या मनात ठेवतो. ॥६॥

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਅੰਤਰਿ ਆਨੇਰਾ ॥
शब्दांशिवाय मनात अज्ञानाचा अंधार राहतो.

ਨ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥
माणसाला नावासारखी गोष्ट मिळत नाही आणि त्याचे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपत नाही.

ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਕੁੰਜੀ ਹੋਰਤੁ ਦਰੁ ਖੁਲੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥
ब्रह्मविद्येची गुरुकिल्ली सद्‌गुरूकडे असते. हे दार इतर कोणत्याही पद्धतीने उघडत नाही आणि गुरू केवळ भाग्यानेच मिळतात. ॥७॥

ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥
हे परमेश्वरा! तू सर्वत्र गुप्त किंवा दृश्य स्वरुपात आहेस.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥
गुरूंच्या कृपेने परमेश्वराच्या भेटीनेच मनुष्याला हे रहस्य कळते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੪॥੨੫॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नामाचा सदैव गौरव करा, कारण नाम हे गुरूंच्या द्वारेच माणसाच्या मनात वास करते. ॥८॥२४॥२५॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ॥
गुरूचा आश्रय घेणाऱ्याला परमेश्वर सापडतो आणि परमेश्वर त्याला स्वतःशी जोडतो.

ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੇ ॥
अशा माणसाला आध्यात्मिक मृत्यू देखील त्रास देऊ शकत नाही आणि कोणतेही दुःख त्याच्या जवळ येऊ शकत नाही.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੰਧਨ ਸਭ ਤੋੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥
अशी व्यक्ती आपल्या अहंकाराचा नाश करून मायेची सर्व बंधने तोडून टाकते. गुरूचा आश्रय घेणारी व्यक्ती त्यांच्या नामाने शोभते. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥
जे परमेश्वराच्या नावाने सुंदर होतात त्यांना मी माझे शरीर आणि मन समर्पण करतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਚੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुमुख परमेश्वराच्या महिमाची स्तुती करत राहतो आणि मोठ्या आनंदाने नाचतो आणि आपले चित्त परमेश्वरावर स्थिर ठेवतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵੈ ਮਰੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥
गुरुमुखाचे जीवन मरण प्रामाणिक आहे.

ਆਰਜਾ ਨ ਛੀਜੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥
त्याचे जीवन व्यर्थ जात नाही कारण तो परमेश्वराला जाणतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥
जो मनुष्य गुरूंसमोर राहतो तो आध्यात्मिक मृत्यूपासून वाचतो. आध्यात्मिक मृत्यू त्याच्यावर कोणतीही प्रभाव आणू शकत नाही. तो सदैव परमेश्वराच्या स्मरणात लीन असतो. ॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥
अशा गुरुमुखांना परमेश्वराच्या दरबारात मोठे वैभव प्राप्त होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥
गुरुमुख मनातून अहंकार काढून टाकतो.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੩॥
गुरुमुख स्वतः अस्तित्त्वाचा सागर ओलांडून संपूर्ण कुळही पार करून आपले जीवन सुधारतो. ॥३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਸਰੀਰਿ ॥
गुरुमुखाच्या शरीराला कधीही वेदना जाणवत नाहीत.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਚੂਕੈ ਪੀਰ ॥
गुरुमुखाच्या अहंकाराचे दुःख व त्रास दूर होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥
गुरूंच्या सान्निध्यात राहणाऱ्या व्यक्तीचे मन अहंकाराच्या मलिनतेपासून स्वच्छ राहते, गुरूंचा आधार घेतल्याने अहंकाराची घाण त्याच्या मनाला चिकटत नाही, तो आध्यात्मिक स्थिरतेत लीन राहतो. ॥४॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥
गुरूंच्या सान्निध्यात राहणारा व्यक्तीने परमेश्वराच्या नामाचे माहात्म्य प्राप्त होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥
गुरूच्या सान्निध्यात राहणारा व्यक्ती परमेश्वराचे गुणगान गातो आणि जगात मोठी कीर्ती मिळवतो.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੫॥
तो रात्रंदिवस नेहमी आनंदी राहतो. गुरूच्या सान्निध्यात राहणारा व्यक्ती केवळ परमेश्वराच्या नामाची पूजा करतो. ॥५॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ॥
गुरूच्या सान्निध्यात राहणारा व्यक्ती रात्रंदिवस शब्दात तल्लीन राहतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੈ ਜਾਤਾ ॥
गुरूच्या सान्निध्यात राहणारा व्यक्ती चारही युगात ओळखला जातो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੬॥
गुरूच्या सान्निध्यात राहणारा व्यक्ती सदैव शुद्ध परमेश्वराचे गुणगान गातो आणि शब्दांतून परमेश्वराची उपासना करीत राहतो. ॥६॥

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥
गुरूशिवाय संपूर्ण अंधार आहे.

ਜਮਕਾਲਿ ਗਰਠੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥
यमदूताने पकडलेले लोक जोरात ओरडतात.

ਅਨਦਿਨੁ ਰੋਗੀ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥
तो रात्रंदिवस आजारी राहतो, जसे विष्ठेतील कृमी दयनीय राहतात. ॥७॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥
गुरुमुख स्वतः परमेश्वराची पूजा करतो आणि इतरांनाही तेच करायला लावतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਆਏ ॥
परमेश्वर स्वतः येऊन गुरुमुखाच्या हृदयात वास करतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੫॥੨੬॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नावाने महानता प्राप्त होते. पूर्ण गुरूद्वारेच नाम सापडते. ॥८॥२५॥२६॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸਰੀਰਾ ॥
सर्व शरीरांत जो प्रकाश आहे तो एकच आहे, तो म्हणजे परमेश्वराचा प्रकाश सर्वांमध्ये आहे.

ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥
सद्‌गुरू माणसाला हा प्रकाश शब्दांतून पाहतो.

ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕੀਤੋਨੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੧॥
परमेश्वराने स्वतःच विविध शरीरात विविधता निर्माण केली आहे आणि स्वतःच जीवांचे शरीर निर्माण केले आहे. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥
जे सत्याचे अवतार म्हणून परमेश्वराची स्तुती करतात त्यांच्यासाठी मी माझे शरीर आणि मन त्याग करतो.

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूशिवाय कोणाला ते सहजासहजी मिळत नाही. गुरुमुख सहज समाविष्ट राहतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਤੂੰ ਆਪੇ ਸੋਹਹਿ ਆਪੇ ਜਗੁ ਮੋਹਹਿ ॥
हे परमेश्वरा! तूच सर्वत्र तुझ्या सुंदर रूपाने प्रकट होत आहेस आणि तूच जगाला मोहित करतोस.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਦਰੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਵਹਿ ॥
तू स्वतः तुझ्या प्रेमळ नजरेने, संपूर्ण जगाला भ्रमात गुरफटले आहेस.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦੇਖਾਵਣਿਆ ॥੨॥
हे माझ्या परमेश्वरा! तूच दुःख आणि सुख प्रदान करतोस आणि गुरुमुखांना परमेश्वराचे दर्शन घडवतो. ॥२॥

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥
जगाचा निर्माता परमेश्वर स्वतः सर्व काही करतो आणि जीवांना ते करायला लावतो.

ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

तो स्वतः गुरूंचे शब्द माणसाच्या हृदयात बिंबवतो.

ਸਬਦੇ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੩॥
शब्दातून वाणीचे अमृत येते. गुरुमुख हे अमृत बोलतो आणि इतरांना सांगतो. ॥३॥

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥
प्रत्येक परमेश्वर स्वतः कर्ता आहे आणि जगाच्या गोष्टींचा उपभोग घेणारा आहे.

ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ ॥
परमेश्वर ज्याचे बंधन तोडतो तो कायमचा मुक्त असतो.

ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਆਪੇ ਹੈ ਸਚਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੪॥
स्वतः परमेश्वर, सत्यस्वरूप, मायेच्या बंधनातून कायमचे मुक्त आहे. तो अदृश्य परमेश्वर स्वतःच जीवांना आपले रूप दृश्य देणारा आहे. ॥४॥

ਆਪੇ ਮਾਇਆ ਆਪੇ ਛਾਇਆ ॥
परमेश्वर स्वतः माया आहे आणि स्वतः त्या मायेत प्रतिबिंबित आहे.

ਆਪੇ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥
त्या परमेश्वराने स्वतः मायेचा भ्रम निर्माण करून जग निर्माण केले आहे.

ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਆਪੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥
परमेश्वर स्वतः स्तुती देणारा आहे आणि तो स्वतःच त्याचे गुणगान गात आहे. तो स्वतः त्याचे गुण कथन करत असतो. ॥५॥

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥
परमेश्वर स्वतः सजीवांचा निर्माता आहे आणि त्यांना त्यांचे कार्य करायला लावतो.

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥
परमेश्वर स्वतः विश्व निर्माण करतो आणि त्याचा नाशही करतो.

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥

हे परमेश्वरा! तुझ्या आदेशाशिवाय काहीही होऊ शकत नाही. तू स्वतः जीवांना विविध कार्यात गुंतवून ठेवले आहेस. ॥६॥

ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪਿ ਜੀਵਾਏ ॥

परमेश्वर स्वतः सजीवांना मारतो आणि जिवंत ठेवतो.

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

तो स्वतः जीवांना गुरूंशी जोडतो आणि गुरूंच्या संपर्कात राहून त्यांना स्वतःशी जोडतो.

ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥

गुरूंची सेवा केल्याने माणसाला सदैव आनंद मिळतो आणि गुरूंच्या प्रेरणेने आत्मा सहज सत्यात लीन होतो. ॥७॥

ਆਪੇ ਊਚਾ ਊਚੋ ਹੋਈ ॥
हे परमेश्वरा! तू स्वतः सर्वश्रेष्ठ आहेस.

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਸੁ ਵੇਖੈ ਕੋਈ ॥
कोणत्याही भाग्यवान व्यक्तीला ज्याला परमेश्वर स्वतः त्याची शक्ती दाखवतो, तो स्वतः पाहतो की परमेश्वर खूप शक्तिशाली आहे.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਖਾਲਣਿਆ ॥੮॥੨੬॥੨੭॥
हे नानक! ज्याच्या हृदयात नाम वास करतो, त्याच्या हृदयात परमेश्वर स्वतः प्रकट होतो आणि त्याला त्याचे रूप दाखवतो. ॥८॥२६॥२७॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ॥
माझा परमेश्वर सर्वव्यापी आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਪਾਈ ॥
गुरूंच्या कृपेने मला ते माझ्या हृदयातच मिळाले आहे.

ਸਦਾ ਸਰੇਵੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥
मी नेहमी परमेश्वराची सेवा करतो आणि एकाग्रतेने त्याचे ध्यान करतो. गुरूंच्याद्वारे मी परमेश्वराच्या सत्यरूपात लीन झालो आहे. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥
जे लोक प्रापंचिक जीवन आपल्या मनात ठेवतात त्यांच्यासाठी मी माझे शरीर आणि मन समर्पित करतो.

ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वर निर्भय आणि जगाला जीवन देणारा आहे. गुरूंच्या उपदेशाने आत्मा सहज त्यात लीन होतो.॥१॥ रहाउ ॥

ਘਰ ਮਹਿ ਧਰਤੀ ਧਉਲੁ ਪਾਤਾਲਾ ॥
पृथ्वी, स्वर्ग आणि नरक या सर्व गोष्टी मानवी शरीराच्या घरात आहेत.

ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਬਾਲਾ ॥
माझा सदैव नवीन प्रिय परमेश्वर ही देहाच्या घरात राहतो.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥
आनंद देणारा परमेश्वर सदैव आनंदी राहतो आणि गुरूच्या उपदेशाने माणूस सहज त्यात लीन होतो. ॥२॥

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ॥
जोपर्यंत शरीरात अहंकार आणि आसक्ती आहे.

ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥
तोपर्यंत जन्म-मृत्यूचे चक्र संपत नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੩॥
जो प्राणी गुरुमुख होतो तो अहंकारापासून मुक्त होतो आणि परम सत्याचे ध्यान करतो. ॥३॥

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਭਾਈ ॥
पाप आणि पुण्य दोन्ही शरीरात वास करतात.

ਦੁਹੀ ਮਿਲਿ ਕੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥
या दोघांनी मिळून विश्वाची निर्मिती केली आहे.

ਦੋਵੈ ਮਾਰਿ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥
जो मनुष्य या दोघांचा वध करून आपल्या यथार्थ रूपात वास करतो तो गुरूच्या मनात सहज लीन राहतो. ॥४॥

ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਨੇਰਾ ॥
भ्रमात अडकल्यामुळे माणसाच्या हृदयात अज्ञानाचा अंधार राहतो.

ਚਾਨਣੁ ਹੋਵੈ ਛੋਡੈ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ॥
जर त्याने अहंकार आणि आसक्तीची भावना सोडली तर त्याच्या हृदयात परमेश्वराच्या ज्ञानाचा प्रकाश पडतो.

ਪਰਗਟੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੫॥

आत्मिक आनंद देणाऱ्या परमेश्वराचा महिमा त्याच्या आत प्रगट होतो आणि तो परमेश्वराच्या नामाचे सतत स्मरण करतो. ॥५॥

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥

ज्या परमेश्वराने जगाला प्रगट केले त्याचा प्रकाश सर्व प्राणिमात्रांमध्ये आहे.

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥

गुरूच्या उपदेशाने माणसाच्या अज्ञानाचा अंधार दूर होतो.

ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥

त्याचे हृदय कमळाच्या फुलासारखे उमलते. त्याला नेहमी आध्यात्मिक आनंद मिळतो. त्याचे लक्ष परमेश्वराच्या प्रकाशाकडे केंद्रित असते.॥६॥

ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

मानवी शरीरात परमात्म्याच्या गुणांच्या रूपाने रत्नांचा खजिना भरलेला आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥

परंतु मनुष्याला अनंत परमेश्वराचे नाम गुरूद्वारेच प्राप्त होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੇ ਸਦਾ ਵਾਪਾਰੀ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਦ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥

आत्म्याच्या रूपाने व्यवसाय करणारा सदैव गुरूद्वारे नामाचा व्यापार करतो आणि नामरूपाने सदैव लाभ मिळवतो. ॥७॥

ਆਪੇ ਵਥੁ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥

परमेश्वर स्वतः नाम व वस्तू स्वतःच्या महालात ठेवतात आणि हे नाम व वस्तु गुरूंच्या माध्यमातून जीवांना देतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥

एखादा दुर्लभ माणूस हा व्यवसाय गुरूद्वारेच करतो.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੭॥੨੮॥

हे नानक! परमेश्वर ज्याच्यावर आपली कृपादृष्टी ठेवतो त्याला नाम प्राप्त होते. त्याच्या कृपेने परमेश्वर नाम त्या मनुष्याच्या हृदयात स्थापित करतात. ॥८॥२७॥२८॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

माझ महाला ३ ॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥

परमेश्वर स्वतः जीवांना स्वतःशी जोडून त्यांची सेवा करायला लावतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਏ ॥

जो मनुष्य गुरूंच्या शब्दाने स्वतःला परमेश्वराशी जोडतो त्याच्यापासून मायेचे प्रेम निघून जाते.

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥

परमेश्वर शुद्ध स्वरूप आहे. ते सर्व प्राणिमात्रांना त्यांचे गुण देतात. परमेश्वर स्वतः जीवाला त्याच्या गुणांमध्ये सामावून घेतो. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

जो परमेश्वराला सदैव आपल्या हृदयात स्थिर ठेवतो, त्यांच्यासाठी मी स्वतःला समर्पित करतो.

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

सत्यनाम नेहमी शुद्ध असते. जीव गुरुच्या वचनाने हे शुद्ध नाम आपल्या मनांत धारण करतो. ॥१॥ रहाउ ॥

ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥

परमेश्वर हेच गुरू आहेत जे जीवांना नाम देतात आणि जीवांच्या कर्मांचे भाग्य ठरवतात.

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥

परमेश्वराचे सेवक त्याची सेवा करतात आणि गुरूंच्या द्वारे ते परमेश्वराला ओळखतात.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥

जी व्यक्ती नेहमी नामाचे अमृत पान करते ती सुंदर बनते. गुरुच्या उपदेशाने तो परमेश्वराच्या अमृतरूपी नामाची प्राप्ती करतो. ॥२॥

ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਇਕੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥

देहाच्या या गुहेत आत्म्याच्या रूपाने अतिशय सुंदर स्थान आहे. ज्याचा अहंकार गुरूने नष्ट केला आहे.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ते रात्रंदिवस प्रेमात मग्न राहतात आणि नामाची स्तुती करतात. अशा लोकांना गुरूच्या कृपेनेच नाम प्राप्त होते. ॥३॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਗੁਫਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥
गुरूंच्या शब्दांतून या गुहेचे चिंतन करणारी व्यक्ती

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥
मुरारी प्रभूंचे निरंजन हे नाव त्यांच्या हृदयात वास करते.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥
तो परमेश्वराचा महिमा गातो आणि शब्दांद्वारे परमेश्वराच्या दरबारात कृपा प्राप्त करतो. मग तो आपल्या प्रिय परमेश्वराला भेटल्यानंतर आनंदाचा अनुभव घेतो. ॥४॥

ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੁ ਲਾਏ ॥
मायेच्या प्रेमात अडकलेल्या व्यक्तीकडून कर वसूल करणारा यमराज महसूल वसूल करतो.

ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਦੇਇ ਸਜਾਏ ॥
जे परमेश्वराचे नाव विसरतात त्यांना तो शिक्षा करतो.

ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਰਤੀਅਹੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲ ਕਢਾਵਣਿਆ ॥੫॥
यम प्रत्येक जीवाने प्रत्येक क्षणाला केलेल्या कर्मांचा हिशेब घेतो आणि कर्मालाही त्यांच्या अंशाच्या वजनाने तोलतो. ॥५॥

ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਚੇਤੇ ਨਾਹੀ ॥
जी स्त्री आपल्या नश्वर जगात आपला पती-परमेश्वराचे नामस्मरण करत नाही,

ਦੂਜੈ ਮੁਠੀ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥
ती मायेच्या मोहात अडकून लुटली जात आहे.तिच्या कर्मांचा हिशेब देताना ती ओरडते, आक्रोश करते.

ਖਰੀ ਕੁਆਲਿਓ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਸੁਪਨੈ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥
ती जीवरूपी स्त्री वाईट घरातील, वाईट स्वरूपाची आणि वाईट गुणांची असल्याचे म्हटले जाते. घरी राहत असताना तिला स्वप्नातही तिचा पती-परमेश्वर भेटत नाही. ॥६॥

ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥
ज्या जीवरूपी स्त्रीने आपल्या पती-परमेश्वराला आपल्या मनात स्थिर केले आहे,

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਦੂਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥
गुरूने तिला पती-परमेश्वराचे प्रत्यक्ष दर्शन दिले आहे.

ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੭॥
अशी जीवरूपी स्त्री आपल्या प्रिय व्यक्तीला आपल्या हृदयाच्या जवळ ठेवते आणि आपल्या सुंदर शय्येवर आपल्या प्रियकराच्या नावाचा आनंद घेते. ॥७॥

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥
परमेश्वर स्वतः आपल्या सेवकाला बोलावतो आणि त्याला नामाचे दान देतो.

ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
मनात नाव ठेवतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੮॥੨੯॥
हे नानक! नामाने सेवकाला परमेश्वराच्या दरबारात मोठे वैभव प्राप्त होते. तेव्हा परमेश्वराचा सेवक रात्रंदिवस त्याची स्तुती करीत असतो. ॥८॥२८॥२९॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਊਤਮ ਜਨਮੁ ਸੁਥਾਨਿ ਹੈ ਵਾਸਾ ॥
जो व्यक्ती चांगल्या ठिकाणी चांगल्या संगतीने राहतो, त्याचा जन्म चांगला होतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥
अशा व्यक्ती आपल्या सद्‌गुरूची सेवा करत राहतात आणि घरात राहूनही अलिप्त राहतात.

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣਿਆ ॥੧॥
तो सदैव परमेश्वराच्या प्रेमात मग्न राहतो. परमेश्वराचा नामरूपी अमृत पिऊन त्यांचे मन तृप्त होते. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥
मी त्यांच्यासाठी स्वतःला समर्पित करतो, जे ब्रह्माचे ज्ञान वाचतात आणि समजून घेतात आणि ते त्यांच्या मनात बिंबवतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुमुखाने ब्रह्मज्ञान वाचून हरिच्या नामाचा महिमा स्तुती करून सत्याच्या दरबारात महिमा प्राप्त होतो. ॥१॥ रहाउ ॥

ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥
परमेश्वर सर्वव्यापी आणि अभेदरहित आहे

ਉਪਾਇ ਨ ਕਿਤੀ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥
ते कोणत्याही प्रकारे साध्य होऊ शकत नाही.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥
परमेश्वराने आशीर्वाद दिला तर माणसाला गुरू मिळतो. परमेश्वर आपल्या कृपेने माणसाला सद्गुरुशी जोडतो आणि त्याच्याद्वारे त्याला स्वतःशी जोडतो.॥२॥

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥
जो मनुष्य द्वैतामुळे शास्त्राचा अभ्यास करतो त्याला ज्ञान प्राप्त होत नाही.

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਲੂਝੈ ॥
तो तिहेरी भ्रमात अडकत राहतो.

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੩॥
परंतु त्रिगुणात्मक भ्रमाचे बंधन गुरूंच्या वचनाने तुटतात आणि गुरूंच्या वचनानेच भ्रमापासून मुक्ती मिळते. ॥३॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥
माणसाचे हे मन खूप चंचल आहे आणि ते माणसाच्या ताब्यात येत नाही.

ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥
गोंधळ निर्माण करणाऱ्या भ्रमाचा पाठलाग करत दहा दिशांना भटकत राहतो.

ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥
अशा रीतीने मनुष्य विषमय भ्रमाचा किडा बनून विषारी इंद्रियसुखांमध्ये आणि विषारी इंद्रियसुखांमध्ये मग्न राहतो आणि विषारी इंद्रियसुखांमध्ये सडतो. ॥४॥

ਹਉ ਹਉ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪੁ ਜਣਾਏ ॥
जो माणूस उद्धटपणे बोलतो आणि स्वतःला छान दाखवतो.

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥
तो बहुतेक धार्मिक कार्ये करतो परंतु परमेश्वराच्या दरबारात तो स्वीकारला जात नाही.

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या आज्ञेबाहेर काहीही होत नाही. ज्याला तू क्षमा करतो तो शब्दांतून सुंदर होतो ॥५॥

ਉਪਜੈ ਪਚੈ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ॥
मनमुख हा जन्म आणि मरत राहतो. त्याला परमेश्वराचे ज्ञान नाही.

ਅਨਦਿਨੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥
भ्रमात अडकून तो रात्रंदिवस भटकतो.

ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਣਿਆ ॥੬॥
अशा रीतीने स्वार्थी माणूस आपला बहुमोल जन्म वाया घालवतो आणि शेवटी पश्चाताप करून जग सोडून जातो. ॥५॥

ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥
एखाद्या स्त्रीप्रमाणे जिचा नवरा परदेशात गेला आहे पण तरीही ती आपल्या शरीराला शोभत असते.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁ ਐਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥
त्याचप्रमाणे मन भ्रमाने आंधळे होऊन अशी निरुपयोगी कृती करते.

ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਢੋਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥
त्याला या जगात वैभव मिळत नाही आणि परलोकातही आधार मिळत नाही. त्याचे आयुष्य व्यर्थ जाते. ॥७॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥
परमेश्वराचे नाव फार कमी लोकांना माहीत आहे.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥
गुरूच्या शब्दानेच नाव ओळखले जाते.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥
जो मनुष्य रात्रंदिवस परमेश्वराची उपासना करतो त्याला सहज सुखाची प्राप्ती होते. ॥८॥

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥
सर्व प्राणिमात्रांमध्ये एकच ईश्वर आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥
पण हे रहस्य गुरूंद्वारे दुर्लभ व्यक्तीलाच कळते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੯॥੨੯॥੩੦॥
हे नानक! जे लोक त्याच्या नामात तल्लीन राहतात त्यांना परमेश्वराच्या दरबारात गौरव प्राप्त होतो. परमेश्वर स्वतः आपल्या कृपेने जीवाला स्वतःशी जोडतो. ॥७॥२६॥३०॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महला ३ ॥

ਮਨਮੁਖ ਪੜਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਹਾਵਹਿ ॥
कामुक प्राणी द्वैताने पुस्तके वाचत राहतात आणि स्वतःला विद्वान म्हणवतात.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥
मायेच्या मोहात अडकून ते खूप दुःखी होतात.

ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਣਿਆ ॥੧॥
ते विषाच्या रूपात मायेच्या मोहात मग्न राहतात आणि त्यांना परमेश्वराचे ज्ञान होत नाही त्यामुळे ते पुन्हा पुन्हा जन्माच्या चक्रात अडकतात. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥
जे आपल्या अहंकाराचा नाश करून परमेश्वरात विलीन होतात त्यांच्यासाठी माझे जीवन समर्पित करतो.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਹਜਿ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंच्या सेवेने माणसाच्या हृदयात परमेश्वर वास करतो आणि तो परमेश्वराचा नामरूपी रस प्राशन करतो.॥१॥ रहाउ॥

ਵੇਦੁ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥
काही लोक वेद वाचतात पण त्यांना परमेश्वराच्या नामरूपी रसाचा आनंद मिळत नाही.

ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥
व्यक्ती आसक्ती आणि मोहामुळे मूर्ख बनून तो वाद घालत राहतो.

ਅਗਿਆਨਮਤੀ ਸਦਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਿ ਹਰਿ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥
अज्ञानी बुद्धी असलेले लोक नेहमी अज्ञानाच्या अंधारात असतात. गुरूंचे अनुयायी परमेश्वराला ओळखतात आणि परमेश्वराची स्तुती करीत असतात. ॥२॥

ਅਕਥੋ ਕਥੀਐ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥
जो अगम्य परमेश्वराचा महिमा जपत राहतो तो नामाने सुंदर होतो.

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਸਚੋ ਭਾਵੈ ॥
गुरूच्या उपदेशाने खरा परमेश्वर त्याच्या मनाला प्रिय वाटतो.

ਸਚੋ ਸਚੁ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਚਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥
तो रात्रंदिवस परमेश्वराचे स्मरण करत राहतो. त्याचे मन परमेश्वराच्या प्रेमात तल्लीन राहते. ॥३॥

ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੋ ਭਾਵੈ ॥
जे सत्यप्रभूंच्या प्रेमात तल्लीन राहतात, त्यांना फक्त सत्यप्रभूच प्रिय असतात.

ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥
परमेश्वर स्वतःच त्यांना त्याच्या प्रेमाची देणगी देतो आणि ही देणगी दिल्याचा त्याला पश्चाताप होत नाही.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥
गुरूच्या शब्दाने खरा परमेश्वर नेहमी ओळखला जातो. सत्याच्या रूपात परमेश्वर भेटण्यात मोठा आनंद आहे. ॥४॥

ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤਿਨਾ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
खोटेपणा आणि कपट त्यांना स्पर्श करत नाही कारण

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥
गुरूंच्या कृपेने ते रात्रंदिवस भजनात जागृत राहतात.

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥
परमेश्वराचे नाम त्यांच्या हृदयात वास करून त्यांचा प्रकाश परमेश्वराच्या प्रकाशात विलीन होतो. ॥५॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥
स्वार्थीपणाने वागणारे व्यक्ती अशी पुस्तके वाचतात, जे त्रिगुणात्मक मायेशी संबंधित आहे. ते परमात्म्याला समजू शकत नाही.

ਮੂਲਹੁ ਭੁਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥
अशा व्यक्ती जगाच्या मूळ परमेश्वराला विसरतात आणि गुरूंचे वचन त्यांना समजत नाही.

ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥
ते भ्रमात रमलेले आहेत आणि गुरूंच्या शब्दानेच परमेश्वर सापडतो हे त्यांना कळत नाही. ॥६॥

ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥
माया त्रिगुणात्मक आहे असे वेद सांगत आहेत.

ਮਨਮੁਖ ਨ ਬੂਝਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇਆ ॥
पण स्वार्थीपणाने वागणाऱ्या व्यक्तीला काही समज नाही, त्यांना केवळ मायेचा मोह असतो.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥
तो त्रिगुणात्मक मायेशी संबंधित ग्रंथ वाचत राहतो परंतु तो परमेश्वराला जाणू शकत नाही. एका परमेश्वराला न समजता ते फार दुःखी होतात. ॥७॥

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥
जेव्हा परमेश्वराला ते योग्य वाटेल तेव्हाच तो व्यक्तीला स्वतःशी जोडतो.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਚੁਕਾਏ ॥
परमेश्वर गुरूंच्या शब्दाच्या माध्यमातून व्यक्तीच्या मनातील भय व दुःख दूर करतात.

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩੦॥੩੧॥
हे नानक ! ज्याला नामाचे माहात्म्य प्राप्त होते, तो नाम मनात धारण करून सुख प्राप्त करतो.॥८॥३०॥३१॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥
परमेश्वर स्वतः निर्गुण आणि स्वतः सगुण आहे.

ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਈ ॥
ज्याला हे ज्ञान कळते तो पंडित होतो.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥
जो परमेश्वराचे नाम आपल्या हृदयात ठेवतो, तो स्वतः अस्तित्वाचा सागर पार करतो आणि

आपल्या संपूर्ण वंशजांनाही अस्तित्त्वाचा सागर पार करण्यास मदत करतो.॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥
जे परमेश्वराच्या नामाचा रस पिऊन त्याची चव घेतात त्यांच्यासाठी मी स्वतःला समर्पित करतो.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जे परमेश्वराचे नामाचा रस पितात ते पवित्र पुरुष आहेत ते शुद्ध नामस्मरण करतात. ॥१॥ रहाउ॥

ਸੋ ਨਿਹਕਰਮੀ ਜੋ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥
शब्दाचे चिंतन करणारी व्यक्ती कर्मयोगी आहे

ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ॥
परमेश्वराचे ज्ञान त्याच्या अंतःकरणात प्रगट होते आणि तो त्याच्या अहंकाराचा नाश करतो.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥
त्याला नामरूपी नवीन संपत्ती प्राप्त होते आणि मायेची तीन गुणे नष्ट करून तो परमेश्वरात विलीन होतो. ॥२॥

ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨਿਹਕਰਮੀ ਨ ਹੋਵੈ ॥
अहंकारी व्यक्ती कर्माच्या बंधनातून मुक्त होत नाही.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਖੋਵੈ ॥
पण गुरूच्या कृपेने मनुष्याचा अहंकार नष्ट होतो.

ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਸਦਾ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥
त्याच्या मनात विवेक निर्माण होतो, तो नेहमी स्वतःच्या रूपाचा विचार करतो आणि आपल्या गुरूच्या शब्दांनी परमेश्वराचे गुणगान गातो.

ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥
परमेश्वर स्वतःच तलाव आहे आणि स्वतःच सागर आहे

ਸੰਤ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥
संत नेहमी आपल्या गुरूचा आश्रय घेतात आणि त्यांच्याकडून परमेश्वराच्या नामाचा मोती घेतात.

ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੪॥

परमेश्वराच्या नामरूपी तळ्यात रात्रंदिवस आंघोळ करून अहंकाराची घाण साफ करत राहतो. ॥४॥

ਨਿਰਮਲ ਹੰਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥

हा मनुष्य शुद्ध हंससारखा आहे, जो परमेश्वराच्या प्रेमात राहतो.

ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥

तो स्वतःमधील अहंकार नष्ट करून आणि परमेश्वराच्या नामरूपी सरोवरात वास करतो.

Page 129

ਅਹਿਨਿਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥

तो रात्रंदिवस सत्य नामाच्या प्रेमात आसक्त राहून परमेश्वराच्या नामाच्या अथांग सागरात वास करतो. ॥५॥

ਮਨਮੁਖੁ ਸਦਾ ਬਗੁ ਮੈਲਾ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥

स्वार्थीपणे वागणाऱ्या व्यक्तीचे मन अहंकाराच्या मलिनतेने मलिन झालेले असते, तेच मन एखाद्या दांभिक बगळ्याप्रमाणे नेहमी मलिन राहते.

ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੈ ਪਰੁ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥

त्याने कितीही तीर्थस्थानी स्नान केले तरी त्याच्या मनातील अहंकाराची घाण धुतली जात नाही.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੬॥

गुरूच्या शब्दाचे चिंतन करून विनम्र जीवन जगले तरच त्याच्या अहंकाराची घाण दूर होऊ शकते. ॥६॥

ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਘਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥

मला माझ्या आत्म्यात परमेश्वराचे नामरूपी अमूल्य रत्न सापडले आहे,

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

जेव्हा सद्‌गुरूंनी त्याला आपल्या शब्दांच्या माध्यमातून आशीर्वाद दिला.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਆਪੁ ਪਛਾਨਣਿਆ ॥੭॥

गुरूच्या कृपेने त्यांच्या मनातील अज्ञानाचा अंधार नाहीसा झाला. त्याच्या अंतःकरणात प्रकाश पडला आहे आणि त्याने स्वतःचे रूप ओळखले आहे. ॥६॥

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥

परमेश्वराने स्वतः सजीवांची निर्मिती केली आहे आणि त्याच्या सृष्टीची काळजी स्वतःच घेतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥

सद्‌गुरूंची सेवा करणारा माणूस परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारला जातो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩੧॥੩੨॥
हे नानक! ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचे नाम वास करते, तो गुरूंच्या कृपेने परमेश्वराची प्राप्ती करतो. ॥८॥३१॥३२॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
माझ महाला ३ ॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥
सर्व जग भ्रमात गुरफटले आहे,

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਦੀਸਹਿ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥
सर्व जीव त्रिगुणांच्या प्रभावाखाली आहेत.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥
गुरूंच्या कृपेने दुर्लभ व्यक्तीला हे समजते. तो या त्रिगुणांच्या प्रभावापेक्षा आध्यात्मिक स्थितीत राहतो आणि परमेश्वराच्या चरणांवर मन केंद्रित करतो. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵਣਿਆ ॥
जे गुरूंच्या वचनाने आसक्ती आणि मोहाच्या वासना नष्ट करतात त्यांच्यासाठी मी माझे शरीर आणि मन समर्पित करतो.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਏ ਸੋ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਹਰਿ ਦਰਿ ਮਹਲੀ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
जो प्राणी आसक्तीच्या वासना जाळून टाकतो आणि मनापासून परमेश्वराची भक्ती करतो, त्याला परमेश्वराच्या दरबारात मोठे वैभव प्राप्त होते. ॥१॥ रहाउ॥

ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਮੂਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥
ही माया (भावना, सुखाची इच्छा आणि दुःखाची भीती) हे देव-देवतांच्या निर्मितीचे मूळ कारण आहे.

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜਿੰਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥
या मायेनेच स्मृती आणि शास्त्रे यांची निर्माण केली आहेत.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਸਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥
या जगात वासना आणि क्रोध प्रचलित आहेत, म्हणून जीव पुनर्जन्म, जन्म, मृत्यू आणि दुःख सहन करतात. ॥२॥

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ॥
परमेश्वराने मानवी शरीरात ज्ञानाचे रत्न ठेवले आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥
जे गुरूंच्या कृपेने हृदयात स्थिरावते.

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੩॥
ते ब्रह्मचर्य आणि आत्मसंयम धारण करून सत्याची पूजा करतात, परंतु परात्पर गुरुंच्या कृपेने त्यांना नामस्मरणाची प्राप्ती होते. ॥३॥

ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥
जी जीवरूपी स्त्री या जगात मायेच्या भटकंतीमुळे चुकीच्या मार्गावर चालते,

ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥
ती नेहमी भ्रमात मग्न राहते आणि शेवटी पश्चात्ताप करते.

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਵਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥
ती स्त्री आपले जग आणि परलोक दोन्ही गमावते आणि तिला स्वप्नातही आनंद मिळत नाही.॥ ४॥

ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਕੰਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥
या जगात पती-परमेश्वराचे स्मरण करणारी जीवरूपी स्त्री

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੈ ਨਾਲੇ ॥
गुरूंच्या कृपेने तिला पती-परमेश्वराचे दर्शन मिळते.

ਪਿਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਬਦਿ ਸਿੰਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥
ती आपल्या पती-परमेश्वराच्या प्रेमाला गुरूंच्या शब्दांतून तिच्या आध्यात्मिक जीवनाची शोभा बनवते.॥५॥

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥
ज्यांना सद्गुरू मिळाले आहे, त्याचा मनुष्यजन्म सफल होतो.

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥

गुरूच्या वचनाशी जोडून तो स्वतःच्या आतून मायेच्या प्रेमाला जाळून टाकतो.

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥

सत्संगात सहभागी होऊन सर्वांच्या हृदयात विराजमान असलेल्या एका परमेश्वराचे गुणगान गातात. ॥६॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵੇ ਸੋ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥

सद्‌गुरूची सेवा न करणारा माणूस या जगात का आला?

ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

त्याचे संपूर्ण आयुष्य तिरस्कारास पात्र होते. त्याने आपले अमूल्य मानवी जीवन वाया घालवले आहे.

ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥

स्वार्थीपणाने वागणाऱ्या व्यक्तीच्या मनात परमेश्वराचे नाम कधीच वास करत नाही. नामापासून वेगळे झाल्यानंतर त्याला खूप त्रास होतो. ॥७॥

ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ॥

ज्या परमेश्वराने हे विश्व निर्माण केले आहे, त्याला त्याबद्दल सर्व काही माहीत आहे.

ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥

जे नेहमी गुरू हा शब्द डोळ्यांसमोर ठेवतात त्यांना परमेश्वर स्वतःशी जोडतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥ ੩੨॥੩੩॥

हे नानक! हे नाव फक्त त्यांनाच दिले जाते ज्यांच्या नशिबात त्यांच्या सत्कर्मामुळे सुरूवातीपासून भाग्यरेषा असतात. ॥८॥१॥३२॥३३॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

माझ महला ४ ॥

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ॥

हे परमेश्वरा! तू मूळ, अतुलनीय आणि सर्वज्ञ आहेस.

ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥
तो स्वतःच विश्वाची निर्मिती करतो आणि विनाशाद्वारे त्या विश्वाला नष्टही करतो.

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥
प्रत्येकामध्ये एकच परमेश्वर सर्वव्यापी आहे. याचा अनुभव घेतल्याने गुरूच्या अनुयायांना परमेश्वराच्या दरबारात मोठे वैभव प्राप्त होते. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥
जे अमर परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन करतात त्यांच्यासाठी मी माझे शरीर आणि मन समर्पित करतो.

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्या परमेश्वराला ना कोणतेच रूप आहे ना कोणते विशेष चिन्ह आहे, तो प्रत्येक शरीरात वास करताना दिसतो. तो अदृश्य परमेश्वराची जाणीव गुरूचा आश्रय घेतल्यानेच होते. ॥१॥ रहाउ ॥

ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥
हे परमेश्वरा! तू खूप दयाळू आहे आणि कृपेचा स्रोत आहेस.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
तू सर्व प्राणिमात्रांचा स्वामी आहेस. तुझ्याशिवाय इतर दुसरा जीव तुझ्यासारखा नाही.

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੁ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥
गुरू ज्याला आपला आशीर्वाद देतात त्यालाच हे नाम प्राप्त होते. ती व्यक्ती केवळ परमेश्वराच्याच नामात लीन असते. ॥२॥

ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! तूच खरा सृष्टीनिर्माता आहेस.

ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
तुझाजवळ भक्तीचा खजिना भरलेला आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥
ज्याला गुरूद्वारे तुझे नाम मिळते, त्याचे मन प्रसन्न होते आणि तो मनुष्य आध्यात्मिक अटळपणात समाधीत राहतो. ॥३॥

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! मी रात्रंदिवस तुझे गुणगान गातो.

ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੇ ॥
हे माझ्या प्रिय परमेश्वरा! मी फक्त तुझीच स्तुती करतो.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥
हे परमेश्वरा! मी तुझ्याशिवाय इतर कोणाकडून काही मागत नाही. गुरूंच्या कृपेनेच तुम्हाला प्राप्त करता येते. ॥४॥

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
हे अगम्य, अदृश्य परमेश्वरा, तुझ्या मर्यादा ओलांडल्या जाऊ शकत नाहीत.

ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥
हे निर्मात्या! तू तुझ्या कृपेने जीवांना स्वतःशी एकरूप करतोस.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥
तुमचे ध्यान पूर्ण गुरूंच्या शब्दांतूनच केले पाहिजे. परमेश्वराची सेवा केल्याने मोठा आनंद मिळतो. ॥५॥

ਰਸਨਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
परमेश्वराची स्तुती करणारी जिव्हा भाग्यवान आहे.

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥
नामाचा आव आणल्याने जीवाला परमेश्वराचे सत्य स्वरूप आवडू लागते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥
शुद्ध आत्मा आपल्या प्रिय परमेश्वराच्या प्रेमात मग्न राहतो आणि सत्याला भेटून परम वैभव प्राप्त करतो. ॥६॥

ਮਨਮੁਖੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
स्वार्थी मनुष्य आपले धार्मिक कार्य केवळ अहंकारातूनच करतो.

ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸਭ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥
तो जुगारात आपले संपूर्ण आयुष्य गमावतो.

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੭॥
त्याच्या अंतःकरणात लोभ आणि अज्ञानाचा गडद अंधार आहे, म्हणून तो पुन्हा पुन्हा जन्म घेतो आणि मरतो, म्हणजेच तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकतो. ॥७॥

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥
हे निर्मात्या! तूच त्यांना मोठेपणा देतोस.

ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥
ज्यांच्या नशिबात त्यांनी स्वतः असे पहिल्यापासून लिहिला आहे.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੪॥
हे नानक! गुरूंच्या वचनाने भय नष्ट करणाऱ्या परमेश्वराचे नाम ज्याला प्राप्त होते, त्याला परम सुखाची प्राप्ती होते. ॥८॥१॥३४॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥
माझ महाला ५ घरु १ ॥

ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥
अदृश्य परमेश्वर जीवाच्या हृदयात असतो पण तो दिसत नाही.

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਲੈ ਗੁਝਾ ਰਖਿਆ ॥
त्यांनी नामरूपी रत्न त्यांच्या आत्म्याच्या रूपात गुप्त ठेवले आहे.

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥
अगम्य, अदृश्य परमेश्वर हा सर्वश्रेष्ठ आहे जो गुरूंच्या शब्दांतूनच ओळखता येतो. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥
या कलियुगात जे जीवांना परमेश्वराचे नाव सांगतात त्यांच्यासाठी मी माझे शरीर आणि मन त्याग करतो.

ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਸਚੈ ਧਾਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तू ज्या संतांना आधार दिला आहेस ते तुला खूप प्रिय आहेत. त्याचे दर्शन मोठ्या भाग्याने मिळते. ॥१॥ रहाउ॥

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਜਿਸੈ ਕਉ ਫਿਰਦੇ ॥
साधक ज्याचा शोध घेत राहतो तो परमेश्वर प्राप्त करण्यासाठी

ਬ੍ਰਹਮੇ ਇੰਦ੍ਰ ਧਿਆਇਨਿ ਹਿਰਦੇ ॥
ब्रह्मा आणि इंद्रही त्याच्या हृदयात त्याचेच ध्यान करतात.

ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਖੋਜਹਿ ਤਾ ਕਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥
आणि तेहतीस कोटी देवी-देवतांनी शोधलेल्या गुरूला भेटल्यावर त्या परमेश्वराचे संत अंतः:करणात त्यांची स्तुती करीत राहतात. ॥२॥

ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਜਾਪੇ ਪਵਨਾ ॥ है
हे परमेश्वरा, पवनदेवता दर आठ तासांनी तुझे स्मरण करत असते.

ਧਰਤੀ ਸੇਵਕ ਪਾਇਕ ਚਰਨਾ ॥
आणि पृथ्वी माता तुमच्या चरणांची सेवा करते.

ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਭਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! सर्व दिशांमध्ये आणि सर्व वाणींमध्ये तू वास करतोस. सर्वव्यापी परमेश्वर सर्वांना आवडतो. ॥३॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥
हे परमेश्वरा! गुरुचे अनुयायी फक्त तुझा नामजप करतो.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥
परंतु संपूर्ण समज गुरूंच्या शब्दानेच प्राप्त होते.

ਜਿਨ ਪੀਆ ਸੇਈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਅਘਾਵਣਿਆ ॥੪॥
ज्या लोकांनी त्याच्या नामाचे अमृत प्यायले आहे, ते मायेच्या मोहापासून दूर होऊन सत्यप्रभूंच्या सत्य नामाने धन्य होतात. ॥ ४॥

ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਾ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥
जो मनुष्य आपले मन गुरूंच्या चरणी जोडतो, त्याच्या हृदयात आध्यात्मिक स्थिरता निर्माण होते.

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥
तो मनुष्य सदैव आनंदी जीवन जगतो.

ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਸੋ ਵਡ ਸਾਹਾ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥
फक्त तोच श्रीमंत आहे आणि गुरूंच्या चरणी हृदय ठेवणारा तो परम सम्राट आहे. ॥५॥

ਪਹਿਲੋ ਦੇ ਤੈਂ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ॥
हे परमेश्वरा! सर्व प्रथम तू जीवांना अन्न पुरवले आहेस,

ਪਿਛੋ ਦੇ ਤੈਂ ਜੰਤੁ ਉਪਾਹਾ ॥
त्यानंतर तू सजीवांची निर्मिती केली आहे.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਆਮੀ ਲਵੈ ਨ ਕੋਈ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥
हे परमेश्वरा! तुझ्यासारखा महान दाता दुसरा कोणी नाही. तुझ्याशी कोणीही बरोबरी करू शकत नाही. ॥६॥

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਤੁਠਾ ਸੋ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ॥
हे परमेश्वरा! ज्याच्यावर तू अत्यंत प्रसन्न आहेस तोच तुझी पूजा करतो.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਏ ॥
असा माणूसच संतांच्या मंत्राचे पालन करतो.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਠਾਕ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥
तो स्वतः हा ऐहिक सागर पार करतो आणि आपल्या संपूर्ण वंशालाही पार करतो. परमेश्वराच्या दरबारात पोहोचण्यात त्याला कोणताही अडथळा येत नाही. ॥७॥

ਤੂੰ ਵਡਾ ਤੂੰ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू महान आहेस, तू सर्वोच्च आणि सर्वश्रेष्ठ आहेस.

ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਮੂਚੋ ਮੂਚਾ ॥
हे दाता! तू अनंत आणि सर्वोच्च आहेस.

ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰੈ ਵੰਞਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੫॥
हे परमेश्वरा! मी स्वतःला तुझ्या स्वाधीन करतो. हे नानक, मी परमेश्वराच्या सेवकांचा सेवक आहे. ॥८॥१॥३५॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਕਉਣੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਕਉਣੁ ਸੁ ਜੁਗਤਾ ॥
मायेच्या बंधनातून मुक्त झालेला आणि नामाने परमेश्वराशी जोडलेला तो कोण आहे?

ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਬਕਤਾ ॥
मायेच्या बंधनातून मुक्त राहून परमेश्वराच्या चरणांशी जोडलेली व्यक्ती कोण आहे?

ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਰਹੀ ਕਉਣੁ ਉਦਾਸੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੧॥
गृहस्थ कोण आणि त्यागी कोण आणि परमेश्वराचे मूल्य कोणाला प्राप्त होऊ शकते? ॥१॥

ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਾਧਾ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਛੂਟਾ ॥
मनुष्य मायेच्या बंधनात कसा जखडतो आणि तो मुक्त कसा होतो?

ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ ॥
जन्म, मृत्यू आणि संक्रमण यापासून जिवंत प्राणी कोणत्या पध्दतीने सुटू शकतात?

ਕਉਣ ਕਰਮ ਕਉਣ ਨਿਹਕਰਮਾ ਕਉਣੁ ਸੁ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਜੀਉ ॥੨॥
धार्मिक कार्य करणारा कोण आहे आणि वासनेशिवाय कार्य करणारा कोण आहे? परमेश्वराचे नामस्मरण करून इतरांना त्याचा गौरव करणारा कोण आहे? ॥२॥

ਕਉਣੁ ਸੁ ਸੁਖੀਆ ਕਉਣੁ ਸੁ ਦੁਖੀਆ ॥
जगात कोण सुखी आणि कोण दुःखी आहे?

ਕਉਣੁ ਸੁ ਸਨਮੁਖੁ ਕਉਣੁ ਵੇਮੁਖੀਆ ॥
कोण तोंड देत आहे आणि कोण दूर आहे?

ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਮਿਲੀਐ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਿਛੁਰੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਉਣੁ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ ॥੩॥
परमेश्वर कोणत्या पद्धतीने सापडतो आणि मनुष्य कोणत्या पद्धतीने त्याच्यापासून विभक्त होतो हे मला कोण सांगेल? ॥३॥

ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ ਰਹਤਾ ॥
ते कोणते दिव्य अक्षर आहे ज्याच्या अभ्यासाने मनाची भटकंती नाहीशी होते?

ਕਉਣੁ ਉਪਦੇਸੁ ਜਿਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ ॥
ती कोणती शिकवण आहे जिच्या आधारे जीव सुख-दुःख समान मानून सहन करतो?

ਕਉਣੁ ਸੁ ਚਾਲ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ ॥੪॥
जीव कोणत्या पद्धतीने परमात्म्याची उपासना करू शकतो आणि कोणत्या पद्धतीने परमेश्वराची उपासना करू शकतो? ॥४॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਤਾ ॥
गुरूजी उत्तर देतात की गुरुमुख मुक्त आहे आणि गुरुमुख परमेश्वराशी जोडलेला आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਕਤਾ ॥
गुरुमुख ज्ञानी आहे आणि गुरुमुख चांगला वक्ता आहे.

ਧੰਨੁ ਗਿਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੫॥
धन्य तो गुरुमुख, मग तो गृहस्थ असो वा संन्यासी. परमेश्वराचे कौतुक फक्त गुरुमुखालाच कळते. ॥५॥

ਹਉਮੈ ਬਾਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਾ ॥
अहंकारामुळे जीव मायेच्या बंधनात बांधला जातो पण गुरुमुख मायेच्या बंधनातून मुक्त होतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ ॥
गुरुमुखाच्या हालचालीने जीवन-मरणाचे चक्र संपते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਕਰਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਸੁ ਸੁਭਾਏ ਜੀਉ ॥੬॥
जो मनुष्य आपल्या गुरूंसमोर राहतो तो सांसारिक काम करतानाही वासनेपासून मुक्त राहतो. असा माणूस जे काही करतो ते परमेश्वराच्या प्रेमाने करतो.॥६॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੀਆ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੀਆ ॥
या जगात गुरुमुख नेहमी आनंदी असतो पण मनमुख नेहमी दुःखी असतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਨਮੁਖੁ ਮਨਮੁਖਿ ਵੇਮੁਖੀਆ ॥
गुरुमुख सदैव परमेश्वरासमोर राहतो पण मनमुख परमेश्वरापासून दूर जातो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਛੁੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ ॥੭॥
गुरुमुखालाच परमेश्वर भेटतो. पण मनमुख परमेश्वरापासून विभक्त होतो. परमेश्वराला भेटण्याची पद्धत फक्त गुरूच सांगतात. ॥७॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ ਰਹਤਾ ॥
गुरूचा सल्ला हे एक दैवी पत्र आहे जे भटक्या मनाला नियंत्रणात आणते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ ॥
गुरूंच्या शिकवणुकीतून माणूस दुःख आणि सुख सारखेच समजून घेतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਲ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ ॥੮॥
गुरूंचा सल्ला हाच योग्य मार्ग आहे ज्याद्वारे परात्पर परमेश्वराचे चिंतन करता येते. परमेश्वराचे कीर्तन फक्त गुरुमुखच गातो. ॥८॥

ਸਗਲੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਆਪੇ ॥
परमेश्वराने स्वतः जगाची संपूर्ण रचना केली आहे.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਥਾਪੇ ॥
परमेश्वर हा सजीवांचा निर्माता आहे, तो स्वतःच कामे करून घेतो आणि सजीवांची निर्मिती स्वतः करतो.

ਇਕਸੁ ਤੇ ਹੋਇਓ ਅਨੰਤਾ ਨਾਨਕ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਜੀਉ ॥੯॥੨॥੩੬॥
सृष्टीच्या वेळी तो शाश्वत होतो. हे नानक! जगाच्या नाशाच्या वेळी सर्व जीव एकाच परमेश्वरात विलीन होतात. ॥९॥२॥३६॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझ महला ५ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਾ ਕਿਆ ਕਾੜਾ ॥
हे परमेश्वरा! तूच माझा रक्षक आहेस तेव्हा मी काळजी का करू?

ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ਤਾ ਜਨੁ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥
हे हरी परमेश्वरा! तू माझा रक्षक असताना, मी तुझा उपासक खूप आनंदी होतो.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥
तू माझा आत्मा, जीवन आणि सन्मान आहेस आणि तू आनंद देणारा आहेस. तुम्ही जे काही करता त्यातून मला आनंद मिळतो. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥
मी माझे शरीर आणि मन त्या गुरुमुखांना समर्पित केले आहे ज्यांचे मन आणि शरीर तुम्हाला आवडते.

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਰਬਤੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਓਲਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू माझा पर्वत आहेस आणि तूच माझा आधार आहेस. हे परमेश्वरा! तुझ्या बरोबरीने कोणीही असू शकत नाही. ॥१॥ रहाउ॥

ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ ॥
हे परमेश्वरा! प्रत्येक हृदयात तू परब्रह्म वास करतोस. ज्याला तुमची इच्छा गोड वाटते,

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਡੀਠਾ ॥
त्या माणसाने तुला प्रत्येक हृदयात वास करताना पाहिले आहे.

ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰਹੈ ਇਕੋ ਇਕੁ ਵਰਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥
सर्व ठिकाणी तू एकटाच राहतोस. सर्वत्र तू एकटाच राज्य करतोस. ॥२॥

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤੂੰ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! सर्व इच्छा पूर्ण करणारा तूच आहेस.

ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

तुमची दुकाने प्रेम आणि भक्तीने भरलेली आहेत.

ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਾਖੇ ਤੁਧੁ ਸੇਈ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥

हे परमेश्वरा! ज्यांचे तू दया दाखवून रक्षण करतोस, ते तुझ्या पूर्ण कृपेने तुझ्यात विलीन होतात. ॥३॥

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕੰਢੈ ਚਾੜੇ ॥
हे परमेश्वरा! तू भक्तांना जगाच्या अंधारातून बाहेर काढलेस आणि पार केलेस

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਾਸ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥
आणि तू तुझ्या कृपेने तुझ्या भक्तांना आशीर्वाद दिला आहेस.

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਣਿਆ ॥੪॥
हे परमेश्वराच्या पूर्ण अविनाशी सेवक, आम्ही तुझ्या गुणांची स्तुती करतो. बोलून आणि ऐकूनही परमेश्वराचे गुण कधीच कमी होत नाहीत. ॥४॥

ਐਥੈ ਓਥੈ ਤੂੰਹੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥
हे परमेश्वरा! तूच या जगात आणि परलोकात रक्षक आहेस.

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਲਾ ॥
आईच्या उदरात बाळाचे पालनपोषण करणारे तुम्हीच आहात.

ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹੈ ਤਿਨ ਕਉ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥
जे परमेश्वराच्या प्रेमात मग्न होऊन त्याची स्तुती करतात त्यांना मायेची आग प्रभावित करू शकत नाही. ॥५॥

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਸਮਾਲੀ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझा कोणता गुण लक्षात ठेवू?

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥
मी तुला माझ्या मन आणि शरीरात उपस्थित पाहतो.

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਣਿਆ ॥੬॥
हे परमेश्वरा! तू माझा मित्र आणि माझा स्वामी आहेस. तुझ्याशिवाय मी इतर कोणाला ओळखत नाही. ॥६॥

ਜਿਸ ਕਉ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥
हे परमेश्वरा! ज्या माणसासाठी तू सहाय्यक ठरला आहेस

ਤਿਸੁ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗੈ ਕਾਈ ॥
त्याला उष्ण हवाही जाणवत नाही, म्हणजेच त्याला कोणत्याही प्रकारचा त्रास जाणवत नाही.

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵਣਿਆ ॥੭॥
हे परमेश्वरा! तूच सर्वांचा स्वामी आहेस, तूच आश्रय देणारा आणि सुख देणारा आहेस. सत्संगात तुझ्या नामाची पूजा केल्याने तू प्रगट होतो. ॥७॥

ਤੂੰ ਊਚ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू परम, अपार, अनंत आणि अमूल्य आहेस.

ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਗੋਲਾ ॥
तुम्ही माझे स्वामी आहात आणि मी तुमचा सेवक आणि गुलाम आहे.

ਤੂੰ ਮੀਰਾ ਸਾਚੀ ਠਕੁਰਾਈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩॥੩੭॥
तू सम्राट आहेस आणि तुझे राज्य सत्य आहे. हे नानक! मी माझे शरीर आणि मन परमेश्वराला समर्पित केले आहे.॥८॥ ३॥ ३७॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥
माझ महाला ५ घरु २ ॥

ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਯੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥
हे जीव! आपण नेहमी दयाळू परमेश्वराचे स्मरण केले पाहिजे आणि

ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥
त्या परमेश्वराला मनापासून विसरता कामा नये. ॥१॥ रहाउ॥

ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥
संतांचा सहवास ठेवला तर

ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥
त्यामुळे जीवाला यमाच्या मार्गावर जावे लागणार नाही.

ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇਰੇ ਕੁਲਹਿ ਨ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ਜੀਉ ॥੧॥
जीवन प्रवासासाठी देवाच्या नावाने आयुष्य घालवा, अशा प्रकारे तुमच्या कुटुंबाची अपमान होणार नाही. ॥१॥

ਜੋ ਸਿਮਰੰਦੇ ਸਾਂਈਐ ॥
जे परमेश्वराची पूजा करतात,

ਨਰਕਿ ਨ ਸੇਈ ਪਾਈਐ ॥
त्यांना नरकात टाकले जात नाही.

ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ਜੀਉ ॥੨॥
ज्यांच्या मनात परमेश्वर येऊन वास करत आहेत, त्यांना उष्ण हवाही जाणवत नाही, म्हणजेच त्यांना दुःखही वाटत नाही. ॥२॥

ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ ਸੋਹਣੇ ॥
ती माणसे सुंदर जीवन असलेली असतात,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨ ਬੈਹਣੇ ॥
ज्यांना चांगल्या माणसांच्या सहवास लाभतो.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਿਨੀ ਸੰਜਿਆ ਸੇਈ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੩॥
ज्यांनी परमेश्वराच्या नावाने संपत्ती मिळवली आहे ते फार दूरदृष्टीचे आणि अपारंपरिक आहेत.॥३॥

ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵੀਐ ॥
परमेश्वराचा भक्त जो सत्संगात भेटतो आणि हरीच्या नामाचे अमृत पान करतो,

ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ॥
त्या भक्ताला पाहूनच मी जगतो.

ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿ ਲੈ ਨਿਤ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਵ ਜੀਉ ॥੪॥
हे मनुष्यरूपी जीव! सदैव गुरूंच्या चरणांचे पूजन करून सर्व कार्य पूर्ण कर. ॥४॥

ਜੋ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ॥
ज्याला परमेश्वराने आपला सेवक बनवले आहे

ਤਿਨਹਿ ਗੁਸਾਈ ਜਾਪਣਾ ॥

त्याला परमेश्वराचे स्मरण होते.

ਸੋ ਸੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਸੋ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸ ਦੈ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ॥੫॥

ज्याच्या नाशिबात परमेश्वराची ही देणगी जागृत होते, तो दुर्गुणांशी लढण्यास सक्षम शूर योद्धा बनतो. तो मानवांमध्ये सर्वोत्तम मानव मानला जातो.॥५॥

ਮਨ ਮੰਧੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਗਾਹੀਆ ॥

ज्याने परमेश्वराचे स्मरण केले आहे, त्यानेच हा रस प्याला आहे.

ਏਹਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ॥

परमेश्वराचे दर्शन घ्या - हेच जगातील सर्व सुखांचा भोग घेण्यासारखे आहे.

ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਉਪਜਿਓ ਤਰੇ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਗਿ ਜੀਉ ॥੬॥

नामस्मरण करणाऱ्यांच्या मनात बहुधा दुष्टपणा येत नाही. नामस्मरणाच्या शुभ कर्मात गुंतून ते अस्तित्वाचा सागर पार करतात. ॥६॥

ਕਰਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

ज्याने सृष्टिकर्ता परमेश्वराला आपल्या हृदयात स्वीकारले आहे,

ਜਨਮੈ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥

त्याला मानवी जीवनाचे फळ मिळाले आहे.

ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ਕੰਤੁ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਥਿਰੁ ਹੋਆ ਸੋਹਾਗੁ ਜੀਉ ॥੭॥

हे जीवरूपी स्त्री! तुला प्रिय परमेश्वर सापडला आहे आणि आता तुझा विवाह स्थिर झाला आहे. ॥७॥

ਅਟਲ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥

परमेश्वराचे नाव शाश्वत संपत्ती आहे, ज्याला ही शाश्वत संपत्ती सापडली आहे,

ਭੈ ਭੰਜਨ ਕੀ ਸਰਣਾਇਆ ॥

जेव्हा मी भय नष्ट करणाऱ्या परमेश्वराचा आश्रय घेतला.

ਲਾਇ ਅੰਚਲਿ ਨਾਨਕ ਤਾਰਿਅਨੁ ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੮॥੪॥੩੮॥

हे नानक! परमेश्वराने तुला आपल्या कुशीत घेऊन अस्तित्त्वाचा महासागर पार केला आहे आणि तुझ्या जीवनाची लढाई जिंकून तुला अनंत ईश्वराची प्राप्ती झाली आहे. ॥८॥४॥३८॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एक आहे. ज्याला सद्‌गुरूच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥

माझ महाला ५ घरु ३

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने व्यक्तीचे मन धीरगंभीर होते. ॥१॥ रहाउ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰਦੇਉ ਮਿਟਿ ਗਏ ਭੈ ਦੂਰੇ ॥੧॥

गुरूच्या नामस्मरणाने माझे सर्व भय नाहीसे झाले. ॥१॥

ਸਰਨਿ ਆਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਕਾਹੇ ਝੂਰੇ ॥੨॥

जो व्यक्ती परब्रह्माचा आश्रय घेतो, त्या व्यक्ती कशाला काळजी करेल? ॥२॥

ਚਰਨ ਸੇਵ ਸੰਤ ਸਾਧ ਕੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥੩॥
साधू-संतांच्या चरणांची सेवा केल्याने माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत. ॥३॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰੇ ॥੪॥
प्रत्येक कणात एकच ईश्वर असतो. तो जल, जमीन आणि आकाशातही असतो. ॥४॥

ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਿਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੫॥
संतांच्या चरणांची धूळीने पवित्र होऊन मी पापांचा नाश करणाऱ्या परमेश्वराची सेवा केली आहे. ॥५॥

ਸਭ ਛਡਾਈ ਖਸਮਿ ਆਪਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਠਰੂਰੇ ॥੬॥
परमेश्वराने स्वतः संपूर्ण सृष्टीला मायेच्या पाशातून मुक्त केले आहे आणि संपूर्ण सृष्टी परमेश्वराच्या नामस्मरणाने शीतल झाली आहे. ॥६॥

ਕਰਤੈ ਕੀਆ ਤਪਾਵਸੋ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਹੋਇ ਮੂਰੇ ॥੭॥
परमेश्वराने योग्य न्याय केला आहे की भ्रष्ट लोक जिवंत दिसतात परंतु प्रत्यक्षात ते आध्यात्मिक मृत्यूमध्ये मेलेले असतात.॥७॥

ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥੮॥੫॥੩੯॥੧॥੩੨॥੧॥੫॥੩੯॥
हे नानक! जो सत्यनामात रमलेला असतो तो नेहमी परमेश्वराला प्रत्यक्ष डोळ्यासमोर पाहतो.॥८॥५॥३९॥१॥३२॥१॥५॥३९॥

ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ਮਾਂਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪
बारा महिने मांज महाला ५ घरू ४

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀਛੁੜੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या भगवान राम! आमच्या पूर्वजन्मात केलेल्या कर्मानुसार भाग्याने लिहिलेल्या कारणामुळे आम्ही तुमच्यापासून विभक्त झालो आहोत, म्हणून आम्हाला तुमच्याशी एकरूप करा.

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸ ਭ੍ਰਮੇ ਥਕਿ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਮ ॥
हे परमेश्वरा! उत्तर, दक्षिण, पूर्व, पश्चिम आणि दहा दिशा अशा चारही कोपऱ्यांमध्ये भटकून आम्ही थकलो आहोत आणि तुझ्या आश्रयाला आलो आहोत.

ਧੇਨੁ ਦੁਧੈ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਕਿਤੈ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥
जी गाय दूध देत नाही ती काही उपयोगाची नसते.

ਜਲ ਬਿਨੁ ਸਾਖ ਕੁਮਲਾਵਤੀ ਉਪਜਹਿ ਨਾਹੀ ਦਾਮ ॥
पाण्याशिवाय पीक सुकते आणि त्या शेतीतून पैसाही कमावता येत नाही.

ਹਰਿ ਨਾਹ ਨ ਮਿਲੀਐ ਸਾਜਨੈ ਕਤ ਪਾਈਐ ਬਿਸਰਾਮ ॥
तसेच परमेश्वराच्या नामाशिवाय आपले जीवन व्यर्थ आहे. मग आपल्याला विश्रांती कशी मिळेल?

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ਭਠਿ ਨਗਰ ਸੇ ਗ੍ਰਾਮ ॥
ते घर, गाव आणि शहर जिथे भगवान हरी दिसत नाहीत ते अग्निकुंड आहे.

ਸ੍ਰਬ ਸੀਗਾਰ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ਸਣੁ ਦੇਹੀ ਸਭ ਖਾਮ ॥
ज्याप्रमाणे स्त्रीला, तिच्या पतीशिवाय, तिच्या शरीरावरील सर्व शृंगार, दागिने आणि तिच्या शरीरासह इतर अवयव निरुपयोगी वाटतात.

ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤ ਵਿਹੂਣੀਆ ਮੀਤ ਸਜਣ ਸਭਿ ਜਾਮ ॥
त्याचप्रमाणे व्यक्तीला परमेश्वराशिवाय सर्व मित्र आणि सहकारी यमदूतांसारखे वाटतात.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ॥
नानकांची विनंती आहे की हे परमेश्वर! मला तुझे नाव द्या.

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਜਿਸ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਧਾਮ ॥੧॥
हे सद्गुरू! मला माझ्या परमेश्वराशी एकरूप करा, ज्याचे निवासस्थान वैकुंठ सदैव अटल आहे. ॥१॥

ਚੇਤਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਰਾਧੀਐ ਹੋਵੈ ਅਨੰਦੁ ਘਣਾ ॥
चैत्र महिन्यात गोविंदांचे स्मरण केले तर खूप आनंद मिळतो.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਭਣਾ ॥
संतांना भेटून जिव्हेने परमेश्वराचे नाम उच्चारल्याने भगवान हरी सापडतो.

ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਆਏ ਤਿਸਹਿ ਗਣਾ ॥
ज्यांना हरी-प्रभूची प्राप्ती झाली आहे तेच या जगात जन्म घेण्यास यशस्वी होतात.

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਜੀਵਣਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਜਣਾ ॥
क्षणभरही परमेश्वराचे स्मरण होत नसेल तर आपला संपूर्ण जन्म व्यर्थ समजा.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਰਵਿਆ ਵਿਚਿ ਵਣਾ ॥
परमेश्वर जल, जमीन आणि आकाशात सर्वत्र विराजमान आहे आणि जंगलातही आहे.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਤੜਾ ਦੁਖੁ ਗਣਾ ॥
अशा परमेश्वराचे मला स्मरण होत नाही, तर मला किती वाईट वाटते ते कसे सांगू?

ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿੰਨਾ ਭਾਗੁ ਮਣਾ ॥
ज्यांनी त्या परमात्म्याचे स्मरण केले आहे, ते फार भाग्यवान आहेत.

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੰਉ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਮਨਾ ॥
हे नानक! माझे मनाला हरीला पाहण्याची इच्छा आहे आणि माझ्या मनात त्याचा दर्शनाची तीव्र इच्छा आहे.

ਚੇਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਇ ਲਗਾ ॥੨॥
चैत्र महिन्यात जो मला त्या परमेश्वराशी जोडतो त्याच्या चरणांना मी स्पर्श करतो. ॥२॥

ਵੈਸਾਖਿ ਧੀਰਨਿ ਕਿਉ ਵਾਢੀਆ ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ॥
वैशाख महिन्यात आपल्या प्रेयसीपासून दुरावलेल्या त्या स्त्रिया कशा धीर धरणार?

ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੈ ਲਗੀ ਮਾਇਆ ਧੋਹੁ ॥
पती-परमेश्वर यांना विसरून ती खोट्या मायाच्या मोहात अडकली आहे.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਸੰਗਿ ਧਨਾ ਹਰਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ਓਹੁ ॥
मृत्यूनंतर पुत्र, पत्नी आणि संपत्ती जीवांसोबत जात नाही, तर अमर परमेश्वर त्याचा रक्षक बनतो.

ਪਲਚਿ ਪਲਚਿ ਸਗਲੀ ਮੁਈ ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਮੋਹੁ ॥

मिथ्या कर्मांच्या आसक्तीत अडकल्याने सर्व जगाचा नाश झाला आहे.

ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਗੈ ਲਈਅਹਿ ਖੋਹਿ ॥

परलोकात परमेश्वराच्या नामाशिवाय मनुष्याने केलेली सर्व कर्मे व धर्म हरण केले जातात. म्हणजे त्यांचा काही परिणाम होत नाही.

ਦਯੁ ਵਿਸਾਰਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

दयाळू परमेश्वराला विसरल्याने मनुष्याचा नाश होतो. भगवान हरीशिवाय, इतर कोणीही जीवांचे रक्षक होत नाही.

ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਣੀ ਜੋ ਲਗੇ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥

जे स्वतःला आपल्या प्रेयसीच्या चरणी अर्पण करतात ते अत्यंत धर्मनिष्ठ असतात आणि त्यांना परलोकात चांगलाच नावलौकिक प्राप्त होतो.

Page 134

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
नानकांची परमेश्वराकडे प्रार्थना आहे की हे परमेश्वरा! कृपया मला भेटा आणि मला तुमचे दर्शन सदैव मिळत राहो.

ਵੈਸਾਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤਾਂ ਲਗੈ ਜਾ ਸੰਤੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੩॥
मला वैशाख महिना मला तेव्हाच सुंदर वाटतो जेव्हा मला हरीचा संत सापडतो. ॥३॥

ਹਰਿ ਜੇਠਿ ਜੁੜੰਦਾ ਲੋੜੀਐ ਜਿਸੁ ਅਗੈ ਸਭਿ ਨਿਵੰਨਿ ॥
ज्येष्ठ महिन्यात ज्या परमेश्वरासमोर जगातील सर्व प्राणी नतमस्तक होतात, त्याच्याशी नामस्मरणाच्या माध्यमातून नाते जोडण्याची गरज आहे.

ਹਰਿ ਸਜਣ ਦਾਵਣਿ ਲਗਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਈ ਬੰਨਿ ॥
जो मनुष्य हरिमित्राशी जोडलेला असतो, म्हणजेच जो आश्रयस्थान असतो, त्याला यम वगैरे कोणीही पकडू शकत नाही.

ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਉਨ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਸੰਨਿ ॥
परमेश्वराचे नाव हे माणिक मोत्यासारखे आहे ज्याला कोणीही तोडून चोरू शकत नाही.

ਰੰਗ ਸਭੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ਜੇਤੇ ਮਨਿ ਭਾਵੰਨਿ ॥
मनाला प्रिय असलेले सर्व रंग व रूपे केवळ नारायणाचेच आहेत.

ਜੋ ਹਰਿ ਲੋੜੇ ਸੋ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜੀਅ ਕਰੰਨਿ ॥
परमेश्वराला जे पाहिजे तेच करतो आणि जगातील सर्व प्राणीही तेच करतात.

ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਸੇਈ ਕਹੀਅਹਿ ਧੰਨਿ ॥
ज्यांना परमेश्वराने आपले सेवक बनवले आहे त्यांचेच या जगात कौतुक होते.

ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੜਿ ਕਿਉ ਰੋਵੰਨਿ ॥
जर माणसाला स्वतःच्या प्रयत्नाने परमेश्वर सापडत असेल तर त्याच्यापासून विभक्त झाल्यावर त्याने शोक का करावा?

ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੇ ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਮਾਣੰਨਿ ॥
हे नानक! ज्यांना संतांचा सहवास लाभतो त्यांना परमेश्वराच्या भेटीचा आनंद मिळतो.

ਹਰਿ ਜੇਠੁ ਰੰਗੀਲਾ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ਜਿਸ ਕੈ ਭਾਗੁ ਮਥੰਨਿ ॥੪॥
ज्येष्ठ महिना केवळ त्याच्यासाठीच आनंदाने भरलेला असतो, ज्याला जगाचा स्वामी परमेश्वर सापडतो. पण ज्याच्या कपाळावर नशिबाचा शुभ शिलालेख असतो त्यालाच परमेश्वर सापडतो. ॥४॥

ਆਸਾੜੁ ਤਪੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਨ ਜਿੰਨਾ ਪਾਸਿ ॥
ज्यांच्याकडे हरिप्रभू नाही त्यांनाच आषाढ महिना उग्र वाटतो.

ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਮਾਣਸ ਸੰਦੀ ਆਸ ॥
सर्व जीवनाच्या परमेश्वराचा त्याग करून पुरुषावर आशा आणि विश्वास ठेवणारी जीवरूपी स्त्री

ਦੁਯੈ ਭਾਇ ਵਿਗੁਚੀਐ ਗਲਿ ਪਈਸੁ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥
भ्रमात अडकून नष्ट होते आणि तिच्या मृत्यूनंतर तिच्या गळ्यात यमाचा फास घातला जातो.

ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਮਥੈ ਜੋ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥
माणूस जे काही पेरतो, तेच त्याचे पीक होईल, म्हणजेच मनुष्य जे काही काम करेल, तेच फळ त्याच्या मनात किंवा नशिबात असेल.

ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਪਛੁਤਾਣੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਗਈ ਨਿਰਾਸ ॥
जीवरूपी स्त्रीचे संपूर्ण आयुष्य पश्चातापात व्यतीत होते, ती पश्चाताप करते आणि निराश होऊन जगाचा निरोप घेते.

ਜਿਨ ਕੌ ਸਾਧੂ ਭੇਟੀਐ ਸੋ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸੁ ॥
ज्यांना संत भेटतात ते बंधनातून मुक्त होऊन परमेश्वराच्या दरबारात कृपावंत होतात.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਪਿਆਸ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्यावर दया कर जेणेकरून तुला पाहण्याची इच्छा माझ्या मनात सदैव राहो,

ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥
नानकांची प्रार्थना आहे की हे परमेश्वरा! तुझ्याशिवाय मला दुसरे कोणी नाही.

ਆਸਾੜੁ ਸੁਹੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸ ॥੫॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचे चरण वास करतात त्यालाच आषाढ महिना आनंददायी वाटतो. ॥५॥

ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪਿਆਰੁ ॥

श्रावण महिन्यात तेच जीव, स्त्रिया, वनस्पती, जे परमेश्वराच्या चरणी प्रेम करतात, ते वनस्पतींप्रमाणे प्रसन्न होतात.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਸਚ ਰੰਗਿ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

त्याचे शरीर व मन सद्पुरूषाच्या प्रेमात रमून जाते आणि परमेश्वराचे नाम हाच त्याचा एकमेव आधार बनतो.

ਬਿਖਿਆ ਰੰਗ ਕੂੜਾਵਿਆ ਦਿਸਨਿ ਸਭੇ ਛਾਰੁ ॥

मायेच्या रूपातील विषाचे आकर्षण मिथ्या आहे. जे काही दिसते ते क्षणभंगुर आहे.

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥

ज्याप्रमाणे श्रावण महिन्यात पावसाचा थेंब सुंदर दिसतो, त्याचप्रमाणे परमेश्वराच्या चरणी प्रेमळ माणसाला आध्यात्मिक जीवन देणारा, मनोहर हरिनामाचा थेंब प्रिय वाटतो.

ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਉਲਿਆ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੁ ॥

परमेश्वराच्या मिलनाने सर्व वनस्पती, जंगले, गवत फुलले आहे. परमेश्वर अनंत आहे आणि सर्वकाही करण्यास सक्षम आहे.

ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਨੋ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥

परमेश्वराला भेटण्यासाठी माझे मन खूप उत्सुक आहे. परंतु परमेश्वर केवळ आपल्या कृपेनेच जीवांना स्वतःशी जोडतो.

ਜਿਨੀ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹੰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥

परमेश्वराने मला जे मित्र दिले आहेत त्यांचा मी सदैव भक्त आहे.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥

नानकजी म्हणतात, हे परमेश्वरा! माझ्यावर दया कर. परमेश्वर हाच आपल्या नामाने जीवांना शोभणारा आहे.

ਸਾਵਣੁ ਤਿਨਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥੬॥

श्रावण महिना सुंदर आहे फक्त त्या विवाहित महिलांसाठी ज्यांनी रामाचे नाव आपल्या हृदयाचा हार बनवले आहे. ॥६॥

ਭਾਦੁਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥
भाद्र महिन्यात पतीला सोडून परमेश्वरावर द्वैत प्रेम करणारा जीव भ्रमात हरवून जातो.

ਲਖ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਕਾਰਜਿ ਨਾਹੀ ਕੇਤੁ ॥
लाखो किमतीचा हार त्याने सजवला तरी उपयोग होणार नाही.

ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਦੇਹ ਬਿਨਸਸੀ ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਕਹਸਨਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥
ज्या दिवशी शरीराचा नाश होतो, त्याला लोक भूत म्हणतात.

ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਨਿ ਦੂਤ ਜਮ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਨੀ ਭੇਤੁ ॥
यमदूत आत्म्याला धरून निघून जातात आणि रहस्य कोणाला सांगत नाहीत.

ਛਡਿ ਖੜੋਤੇ ਖਿਨੈ ਮਾਹਿ ਜਿਨ ਸਿਉ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥
ज्यांच्याशी माणसाचा अपार स्नेह असतो ते लोक क्षणात त्याचा त्याग करून निघून जातात.

ਹਥ ਮਰੋੜੈ ਤਨੁ ਕਪੇ ਸਿਆਹਹੁ ਹੋਆ ਸੇਤੁ ॥
माणसाचा मृत्यू आला की तो हात मुरडतो. यमदूतांना पाहून त्याचे शरीर थरथर कापते आणि प्राण सोडल्यानंतर त्याचे शरीर काळ्यापासून पांढरे होते.

ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮਾ ਸੰਦੜਾ ਖੇਤੁ ॥
माणूस जसे पेरतो तसे कापणी करतो, म्हणजेच त्याच्या कर्मानुसार फळे घेतो.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਚਰਣ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੁ ॥
हे नानक! जो परमेश्वराचा आश्रय घेतो, त्याला अस्तित्वाचा सागर पार करण्यासाठी पायांच्या रूपात एक जहाज देतो, म्हणजेच त्याच्या चरणांची सेवा करतो.

ਸੇ ਭਾਦੁਇ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ਗੁਰੁ ਰਖਣ ਵਾਲਾ ਹੇਤੁ ॥੭॥
भाद्र महिन्यात रक्षक गुरूवर प्रेम करणारे नरकात जात नाहीत. ॥७॥

ਅਸੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਉਮਾਹੜਾ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਾਇ ॥
अश्विन महिन्यात माझ्या मनात परमेश्वरावर प्रेम करण्याचा उत्साह निर्माण झाला आहे. मी परमेश्वराला जाऊन कसे भेटू?

ਮਨਿ ਤਨਿ ਪਿਆਸ ਦਰਸਨ ਘਣੀ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥
माझ्या मनात आणि शरीरात परमेश्वराच्या दर्शनाची खूप इच्छा आहे. हे आई! कोणीतरी साधू येऊन मला त्याच्याकडे घेऊन या.

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥
मी संतांच्या चरणी आहे कारण संत जे परमेश्वरावर प्रेम करतात त्यांना मदत करतात.

ਵਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥
परमात्म्याशिवाय सुख मिळवण्यासाठी दुसरे स्थान नाही.

ਜਿੰਨ੍ਹੀ ਚਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥
ज्यांनी परमेश्वराच्या प्रेमाचे अमृत प्यायले ते तृप्त व समाधानी राहतात.

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰਹਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥
आपल्या अहंकाराचा त्याग करून ते प्रार्थना करतात, हे परमेश्वरा! आम्हाला तुझ्या कुशीत घे.

ਜੋ ਹਰਿ ਕੰਤਿ ਮਿਲਾਈਆ ਸਿ ਵਿਛੁੜਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ज्या जीवरूपी स्त्रिला परमेश्वराने त्याच्याशी एकरूप केले आहेत ती कधीही विभक्त होत नाहीत आणि कोठेही जात नाहीत.

ਪ੍ਰਭ ਵਿਣੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥
हे नानक! परमेश्वराचा आश्रय घ्या कारण परमेश्वराशिवाय दुसरा कोणीही आश्रय देण्यास सक्षम नाही

ਅਸੁ ਸੁਖੀ ਵਸੰਦੀਆ ਜਿਨਾ ਮਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੮॥
अश्विन महिन्यात ज्यांच्यावर परमेश्वराची कृपा असते ते खूप आनंदात राहतात. ॥८॥

ਕਤਿਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਜੋਗੁ ॥
कार्तिक महिन्यात हे प्राणिमात्रांना मागील जन्मी केलेल्या शुभ-अशुभ कर्माचे फळ भोगावे लागते. त्यामुळे दुसऱ्याला दोष देणे योग्य नाही.

ਪਰਮੇਸਰ ਤੇ ਭੁਲਿਆਂ ਵਿਆਪਨਿ ਸਭੇ ਰੋਗ ॥
परात्पर परमेश्वराचा विसर पडल्याने मनुष्य सर्व रोगांनी ग्रस्त होतो.

ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ਲਗਨਿ ਜਨਮ ਵਿਜੋਗ ॥
जे रामापासून दूर जातात ते अनेक जन्मांसाठी एकमेकांपासून विभक्त होतात.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਉੜੇ ਹੋਇ ਗਏ ਜਿਤੜੇ ਮਾਇਆ ਭੋਗ ॥
ज्या गोष्टींचा आनंद मिळतो त्या सर्व गोष्टी त्याच्यासाठी क्षणात कडू होतात.

ਵਿਚੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਿ ਸਕੈ ਕਿਸ ਥੈ ਰੋਵਹਿ ਰੋਜ ॥
मग आपली रोजची दुःखं कोणाकडे सांगायची? वियोग दूर करण्यासाठी कोणीही मध्यस्थ होऊ शकत नाही.

ਕੀਤਾ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵਈ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥
माणसाच्या नशिबात सुरुवातीपासूनच असा योगायोग लिहिला असेल तर माणसाच्या कृतीने काहीही घडू शकत नाही.

ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਉਤਰਹਿ ਸਭਿ ਬਿਓਗ ॥
सुदैवाने, जेव्हा मला माझा परमेश्वर सापडतो, तेव्हा वियोगाचे सामूहिक दुःख दूर होतात.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥
नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा! तू जीवांना मातेच्या बंधनातून मुक्त करणार आहेस, म्हणून नानकांनाही बंधनातून मुक्त कर.

ਕਤਿਕ ਹੋਵੈ ਸਾਧਸੰਗੁ ਬਿਨਸਹਿ ਸਭੇ ਸੋਚ ॥੯॥
कार्तिक महिन्यात साधुसंतांचा सहवास केला तर सर्व चिंता नाहीशा होतात.

ਮੰਘਿਰਿ ਮਾਹਿ ਸੋਹੰਦੀਆ ਹਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਬੈਠੜੀਆਹ ॥
मार्गशीर्ष महिन्यात जीवरूपी स्त्रिया परमेश्वरासोबत बसून भजने गाताना अतिशय सुंदर दिसतात.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿ ਸਾਹਿਬਿ ਮੇਲੜੀਆਹ ॥
ज्यांना परमेश्वराने स्वतःमध्ये विलीन केले आहे त्यांच्या सौंदर्याचे वर्णन करता येत नाही.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਰਾਮ ਸਿਉ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸਹੇਲੜੀਆਹ ॥
माझ्या सत्संगी मित्रांसोबत सत्संगात रामाचे स्मरण करून माझे मन आणि शरीर प्रफुल्लित झाले आहे.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸੇ ਰਹਨਿ ਇਕੇਲੜੀਆਹ ॥
ज्या जीवरूपी स्त्रिया संतांच्या संगतीपासून वंचित आहेत त्या पती-परमेश्वरापासून विभक्त झाल्यामुळे एकट्या राहतात.

ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਉਤਰੈ ਸੇ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪੜੀਆਹ ॥
पती-परमेश्वरापासून विभक्त होण्याचे दुःख कधीच दूर होत नाही आणि ती यमदूताच्या पंजात अडकते.

ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸੇ ਦਿਸਨਿ ਨਿਤ ਖੜੀਆਹ ॥
ज्यांना आपल्या परमेश्वराचा सहवास लाभला आहे ते सदैव त्याच्या सेवेत उभे दिसतात.

ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਤਿਨਾ ਜੜੀਆਹ ॥
त्याच्या कंठात प्रभू, माणिक आणि हिरे ही रत्ने जडलेली आहेत.

ਨਾਨਕ ਬਾਂਛੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਦਰਿ ਪੜੀਆਹ ॥
हे नानक! परमेश्वराच्या दरबारात आश्रय घेणाऱ्यांच्या पायाची धूळ त्यांना हवी आहे.

ਮੰਘਿਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੜੀਆਹ ॥੧੦॥
मार्गशीर्ष महिन्यात जे परमेश्वराची आराधना करतात ते मागे फिरत नाहीत आणि जीवन-मृत्यूच्या बंधनात न अडकता त्यातून मुक्त होतात. ॥१०॥

ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਕੰਠਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ॥
पौष महिन्यात हरिप्रभूंना आलिंगन देणाऱ्या जीवरूपी स्त्रीला थंडी जाणवत नाही.

ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਦਰਸਨਿ ਲਗੜਾ ਸਾਹੁ ॥
परमेश्वराच्या कमलचरणांबद्दलचे प्रेम त्याच्या मनाला बांधून ठेवते आणि त्याचे मन परमेश्वराच्या दर्शनासाठी एकाग्र राहते.

ਓਟ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਲਾਹੁ ॥
ती गोविंद गोपाळांची मदत घेते आणि आपल्या स्वामीची सेवा करून नामाचा लाभ मिळवते.

ਬਿਖਿਆ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਹੁ ॥
विषाच्या रूपातील माया तिच्यावर प्रभाव टाकू शकत नाही आणि ती संतांच्या भेटीने परमेश्वराचा महिमा गात राहते.

ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹ ਮਿਲੀ ਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਮਾਹੁ ॥
ज्या परमेश्वरापासून तिचा जन्म झाला त्याच्या प्रेमात ती लीन राहते.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਵਿਛੁੜੀਆਹੁ ॥
परब्रह्मदेवाने तिचा हात धरून तिच्या स्वतःच्या चरणाशी जोडले आहे, ती कधीही त्याच्या चरणांपासून दूर जात नाही.

ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰੀਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥
मी माझ्या अगम्य आणि अदृश्य साथीदार हरीसाठी लाखो वेळा स्वतःला समर्पित करतो.

ਸਰਮ ਪਈ ਨਾਰਾਇਣੈ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਈਆਹੁ ॥
हे नानक! नारायणाच्या दारात नतमस्तक झालेल्या जीवरूपी स्त्रियांच्या सन्मानाचा तो आदर करतो.

ਪੋਖੁ ਸੋੁਹੰਦਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧੧॥
पौष महिना सुंदर आहे आणि ज्याला परमेश्वर कोणतीही काळजी न घेता क्षमा करतो त्याला सर्व आनंद प्रदान करतो. ॥११॥

ਮਾਘਿ ਮਜਨੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂਆ ਧੂੜੀ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥
माघ महिन्यात संतांच्या चरणी स्नान करणे हे तीर्थक्षेत्री स्नान करण्यासारखेच समजावे.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਣਿ ਸਭਨਾ ਨੋ ਕਰਿ ਦਾਨੁ ॥
परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन करून ते श्रवण करा आणि इतरांनाही नामाचे दान करा.

ਜਨਮ ਕਰਮ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥
नामस्मरणाने मागील जन्मातील दुष्कर्मांची अशुद्धता दूर होऊन मनातील अहंकार दूर होतो.

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨ ਮੋਹੀਐ ਬਿਨਸੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥
नामस्मरणाच्या कृपेने मनुष्य वासना आणि क्रोधात अडकत नाही. लोभरूपी कुत्र्याचाही नाश होतो.

ਸਚੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਦਿਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੁ ॥
जग योग्य मार्गावर चालणाऱ्यांचे कौतुक करते.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸਗਲ ਪੁੰਨ ਜੀਅ ਦਇਆ ਪਰਵਾਨੁ ॥
अड्डुसष्ठ तीर्थस्थानांवर स्नान करून सर्व दानधर्म करून प्राणिमात्रांवर कृपा करणे बहुतेक मान्य आहे.

ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥
परमेश्वर ज्याला दयाळूपणे हा गुण देतो तो बुद्धिमान मनुष्य आहे.

ਜਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥
नानक त्यांच्या परमेश्वराशी एकरूप झालेल्यांसाठी यज्ञ करतात.

ਮਾਘਿ ਸੁਚੇ ਸੇ ਕਾਂਢੀਅਹਿ ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥੧੨॥
माघ महिन्यात सद्‌गुरूंचा आशीर्वाद असलेल्यांनाच पवित्र मानले जाते. ॥१२॥

ਫਲਗੁਣਿ ਅਨੰਦ ਉਪਾਰਜਨਾ ਹਰਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥
फाल्गुन महिन्यात ज्यांच्या हृदयात साजन हरी प्रभू प्रकटले त्यांनाच सुख प्राप्त होते.

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥
रामाला भेटण्यासाठी संत जीवांची मदत मागतात. परमेश्वराने कृपेने मला संतांशी जोडले आहे.

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੁਣਿ ਦੁਖਾ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥
त्याच्या हृदयाच्या रूपातील पलंग अतिशय सुंदर आहे, आता त्याला सर्व सुख प्राप्त झाले आहे आणि दुःखाला जागा नाही.

ਇਛ ਪੁਨੀ ਵਡਭਾਗਣੀ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
भाग्यवान जीवरूपी स्त्रीची इच्छा पूर्ण झाली आहे, तिला हरिप्रभू तिचा वर म्हणून मिळाला आहे.

ਮਿਲਿ ਸਹੀਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੀ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਅਲਾਇ ॥
ती तिच्या सत्संगी मैत्रिणींसोबत शुभ गीते गाते आणि गोविंदांचे भजन गात राहते.

ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਇ ॥
त्यांना भगवान हरिसारखा कोणी दिसत नाही. त्या परमेश्वरासारखा दुसरा कोणी नाही.

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ਨਿਹਚਲ ਦਿਤੀਅਨੁ ਜਾਇ ॥
परमेश्वराने त्याचे जग आणि नंतरचे जीवन सजवले आहे आणि त्याला कायमचे स्थान दिले आहे.

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਰਖਿਅਨੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੈ ਧਾਇ ॥
परमेश्वराने तिला अस्तित्वाच्या महासागरातून वाचवले आहे आणि ती पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या चक्रात पडणार नाही.

ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਪਾਇ ॥
हे नानक! माणसाची आवड एक आहे पण परमेश्वराचे गुण अमर्याद आहेत. परमेश्वराचे चरणस्पर्श करून माणूस अस्तित्वाचा सागर पार करतो.

ਫਲਗੁਣਿ ਨਿਤ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧੩॥
हे मानवा! फाल्गुन महिन्यात आपण त्या परमेश्वराच्या महिमाची स्तुती केली पाहिजे, ज्याला अगदी लहानातही आपला गौरव करण्याची इच्छा नाही. ॥१३॥

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण करणाऱ्या जीवांची सर्व कामे पूर्ण झाली आहेत.

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਦਰਗਹ ਸਚਿ ਖਰੇ ॥
जे परात्पर गुरु म्हणजे परात्पर परमेश्वराचा विचार करतात तेच हरिच्या दरबारात खरे आणि शुद्ध असल्याचे सिद्ध झाले आहे.

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਚਰਣ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥
परमेश्वराचे चरण हे सर्व सुखाचे भांडार आहेत. परमेश्वराच्या माध्यमातून माणूस जगातील धोकादायक आणि भयंकर महासागर पार करतो.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈਆ ਬਿਖਿਆ ਨਾਹਿ ਜਰੇ ॥
ते प्रेम आणि भक्ती प्राप्त करतात आणि कामुक इच्छांमध्ये जळत नाहीत.

ਕੂੜ ਗਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਸੀ ਪੂਰਨ ਸਚਿ ਭਰੇ ॥
त्याचे असत्य नाहीसे झाले आहे आणि द्वैत पळून गेले आहे आणि त्याला सत्याची पूर्ण खात्री आहे.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਧਰੇ ॥
तो परब्रह्म प्रभूंची पूर्ण सेवा करतो आणि अद्वितीय प्रभूंना हृदयात ठेवतो.

ਮਾਹ ਦਿਵਸ ਮੂਰਤ ਭਲੇ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥
ज्यांच्यावर परमेश्वर कृपादृष्टीने पाहतो त्यांच्यासाठी महिन्यातील सर्व दिवस आणि वेळ शुभ असतात.

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਰਸ ਦਾਨੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰੇ ॥੧੪॥੧॥
हे नानक! मी तुझ्या दर्शनाचे दान मागतो. हे परमेश्वरा! त्याच्यावर दया कर. ॥१४॥ १॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਦਿਨ ਰੈਣਿ
माझ महाला ५ दिन रैणि

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਭਿ ਰੈਣ ॥
हे परमेश्वरा! मला माझ्या सद्गुरूंची सेवा आणि रात्रंदिवस तुझी उपासना करू दे.

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਣੀ ਪਵਾਂ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਮਿਠੜੇ ਵੈਣ ॥
मी माझा अहंकार सोडून परमेश्वराचा आश्रय घेईन आणि माझ्या मुखातून गोड शब्द उच्चारू दे.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣ ॥
हे परमेश्वरा! माझे मित्र आणि नातेवाईक, मी अनेक जन्मापासून तुझ्यापासून विभक्त आहे, आम्हाला तुझ्याशी जोड.

ਜੋ ਜੀਅ ਹਰਿ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਸੇ ਸੁਖਿ ਨ ਵਸਨਿ ਭੈਣ ॥
हे माझ्या बहिणी! परमेश्वरापासून विभक्त झालेले प्राणी सुखात राहत नाहीत.

ਹਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਚੈਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਖੋਜਿ ਡਿਠੇ ਸਭਿ ਗੈਣ ॥
मी पृथ्वी आणि आकाश सर्वत्र शोध घेतला आहे पण परमेश्वराला भेटल्याशिवाय आत्मिक सुख मिळू शकत नाही.

ਆਪ ਕਮਾਣੈ ਵਿਛੁੜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੇਣ ॥
कारण माझ्या वाईट कर्मांनी मला परमेश्वरापासून वेगळे केले आहे. मग मी कोणाला दोष देऊ?

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇਣ ॥
हे परमेश्वरा! कृपया माझे रक्षण कर. तुमच्याशिवाय, इतर कोणीही काहीही करण्यास सक्षम नाही.

ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਖਾਕੂ ਰੂਲਣਾ ਕਹੀਐ ਕਿਥੈ ਵੈਣ ॥
हे हरी! तू मिळाला नाही तर हे शरीर शेवटी मातीत मिसळून जाणार आहे. माझे दुःख मी कोणाकडे व्यक्त करू?

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਹਰਿ ਸੁਰਜਨੁ ਦੇਖਾ ਨੈਣ ॥੧॥
नानक प्रार्थना करतात की मी माझ्या परमेश्वराला माझ्या डोळ्यांनी पाहावे. ॥१॥

ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸੋ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥
केवळ सर्वशक्तिमान आणि शाश्वत हरी जीवांच्या वेदना ऐकतो.

ਮਰਣਿ ਜੀਵਣਿ ਆਰਾਧਣਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥
मृत्यू आणि जीवनात माणसाने फक्त त्याचीच उपासना केली पाहिजे जो सर्व गोष्टींचा आधार आहे.

Page 137

ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਕੀ ਵਡਾ ਜਿਸੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥
या पृथ्वीवर आणि परलोकात जीवरूपी स्त्री ही परमेश्वराची आहे, जिचे मोठे कुटुंब आहे.

ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥
परमात्मा परम आणि अगम्य आहे. त्याचे ज्ञान अफाट आहे आणि त्याच्या पलीकडे अंत नाही.

ਸੇਵਾ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਸੰਤਾ ਕੀ ਹੋਇ ਛਾਰੁ ॥
संतांच्या चरणांची धूळफेक करून केलेली सेवाच त्याला आवडते.

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦੈਆਲ ਦੇਵ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥
तो परमेश्वर धन्य आणि दयाळू आहे आणि तो पापी लोकांचे कल्याण करतो.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਖਦਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
सृष्टीच्या आरंभापासून निर्मात्याचे सत्यनाम भक्तांचे रक्षण करत आले आहे.

ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ਕੋ ਨਾਹੀ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥
मालकाची किंमत कोणालाच कळत नाही आणि कोणी तोलणार नाही.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥
हे नानक! गणनेच्या पलीकडे असलेला परमेश्वर मन आणि शरीरात वास करतो.

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਪ੍ਰਭ ਕੰਉ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥
जे रात्रंदिवस परमेश्वराची सेवा करतात त्यांच्यासाठी मी नेहमी स्वतःला समर्पित करतो. ॥२॥

ਸੰਤ ਅਰਾਧਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥
संत नेहमी परमेश्वराची पूजा करतात.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਿਤੀਨੁ ਜਿੰਦੁ ॥
जो सर्व प्राणिमात्रांना क्षमा करणारा आहे आणि ज्याने आत्मा आणि शरीर निर्माण केले आहे आणि दयाळूपणे जीवन दिले आहे.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਰਾਧੀਐ ਜਪੀਐ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥
हे जीव! गुरूच्या शब्दाने त्या परमेश्वराची आराधना करावी आणि शुद्ध मंत्ररूपाने नामस्मरण करावे.

ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਬੇਅੰਤੁ ॥
त्या शाश्वत परमेश्वराचे मूल्यमापन करता येत नाही.

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਰਾਇਣੋ ਸੋ ਕਹੀਐ ਭਗਵੰਤੁ ॥
ज्याच्या हृदयात नारायण वास करतो तोच भाग्यवान म्हटला जातो.

ਜੀਅ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤੁ ॥
परमेश्वराच्या भेटीने मनातील सर्व इच्छा पूर्ण होतात.

ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਜਪਿ ਹਰੀ ਦੋਖ ਸਭੇ ਹੀ ਹੰਤੁ ॥
नानक परमेश्वराची स्तुती करून जगतात आणि त्यांची सर्व पापे नष्ट होतात.

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿਸੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ਜੰਤੁ ॥੩॥
जो रात्रंदिवस परमेश्वराला विसरत नाही तो यशस्वी होतो. ॥३॥

ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਣੋ ਮੰਞੁ ਨਿਮਾਣੀ ਥਾਉ ॥
परमेश्वर सर्व गोष्टींमध्ये परिपूर्ण आहे. निराधार माझ्यासाठी तूच एकमेव आश्रय आहेस.

ਹਰਿ ਓਟ ਗਹੀ ਮਨ ਅੰਦਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾਂ ਨਾਉ ॥
मी माझ्या हृदयात परमेश्वराचा आश्रय घेतला आहे आणि नामस्मरण आणि चिंतन करून मी जगतो.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਜਨ ਧੂੜੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! मला अशी कृपा कर की मी तुझ्या सेवकांच्या पायाच्या धूळात मिसळू शकेन.

ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨਾ ਖਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तू मला जसा ठेवतोस तसा मी जगतो. तू मला जे देतोस ते मी घालतो आणि खातो.

ਉਦਮੁ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! मला असे साधन प्रदान करा ज्याद्वारे मी संतांना भेटू शकेन आणि तुझे गुणगान करू शकेन.

ਦੂਜੀ ਜਾਇ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਥੈ ਕੂਕਣ ਜਾਉ ॥
तुझ्याशिवाय इतर कोणाचाही विचार करू शकत नाही. मग मी कुठे प्रार्थना करायला जाऊ?

ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸਨ ਤਮ ਹਰਣ ਊਚੇ ਅਗਮ ਅਮਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तू अज्ञानाचा नाश करणारा, अंधकार दूर करणारा, परम अगम्य आणि मापरहित आहेस.

ਮਨੁ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੀਐ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥
हे भगवान नानक! माझे विभक्त मन तुझ्याशी जोडण्यात एकच हित आहे.

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਹਰਿ ਪਰਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਉ ॥੪॥੧॥
हे परमेश्वरा! त्या दिवशी सर्व ठीक होईल, म्हणजेच गुरूंच्या चरणांना स्पर्श केल्यावर मला मोक्ष मिळेल. ॥४॥ १॥

ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਤਥਾ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ਮਲਕ ਮੁਰੀਦ ਤਥਾ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਸੋਹੀਆ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਵਣੀ ॥
वार माझा की आणि सलोक महाला १मलाक मुरीद आणि चंद्रदादा सोहियाची धुनी गवनी

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
सती नमु पुरखु गुरु प्रसादी ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਗੁਰੁ ਦੀਪਕੁ ਤਿਹ ਲੋਇ ॥
गुरू हा नामाचा दाता आहे आणि गुरू हे त्याचे घर म्हणजेच शांती आहे. गुरू हा तिन्ही लोकांमध्ये ज्ञानाचा प्रकाश देणारा दिवा आहे.

ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕਾ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥
हे नानक! नामरूपातील द्रव्य आत्म्याला अमर बनवते.गुरूंचा आश्रय घेतल्याने मनुष्याचे मन आत्मविश्वास निर्माण झाले तर त्याला सुख प्राप्त होते. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १॥

ਪਹਿਲੈ ਪਿਆਰਿ ਲਗਾ ਥਣ ਦੁਧਿ ॥
आयुष्याच्या पहिल्या टप्प्यात, बालपणात, जीवाला आईच्या दुधापासून प्रेम मिळते.

ਦੂਜੈ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥
दुसऱ्या टप्प्यात त्याला त्याच्या आई-वडिलांची ओळख होते.

ਤੀਜੈ ਭਯਾ ਭਾਭੀ ਬੇਬ ॥
तिसऱ्या टप्प्यात तो त्याचा भाऊ, वहिनी आणि बहीण ओळखतो.

ਚਉਥੈ ਪਿਆਰਿ ਉਪੰਨੀ ਖੇਡ ॥
चौथ्या टप्प्यात त्याला खेळण्याची आवड निर्माण होते.

ਪੰਜਵੈ ਖਾਣ ਪੀਅਣ ਕੀ ਧਾਤੁ ॥
पाचव्या टप्प्यात तो खाण्यापिण्याच्या दिशेने धावतो.

ਛਿਵੈ ਕਾਮੁ ਨ ਪੁਛੈ ਜਾਤਿ ॥
सहाव्या अवस्थेत त्याच्यात वासना उत्पन्न होते आणि वासनेने आंधळा झालेला तो जाती-कुजाती पाहत नाही.

ਸਤਵੈ ਸੰਜਿ ਕੀਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥
सातव्या अवस्थेत तो संपत्ती जमा करतो आणि स्वतःच्या घरात राहतो.

ਅਠਵੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹੋਆ ਤਨ ਨਾਸੁ ॥
आठव्या अवस्थेत त्याचे शरीर क्रोधाने नष्ट होते.

ਨਾਵੈ ਧਉਲੇ ਉਭੇ ਸਾਹ ॥
नवव्या टप्प्यात त्याचे केस पांढरे होतात आणि श्वास घेणे कठीण होते.

ਦਸਵੈ ਦਧਾ ਹੋਆ ਸੁਆਹ ॥
दहाव्या अवस्थेत त्याचे शरीर जळून राख होते.

ਗਏ ਸਿਗੀਤ ਪੁਕਾਰੀ ਧਾਹ ॥
त्याचे साथीदार त्याच्यासोबत अंत्यदर्शनासाठी जातात आणि अश्रू ढाळतात.

ਉਡਿਆ ਹੰਸੁ ਦਸਾਏ ਰਾਹ ॥

राजहंस (आत्मा) उडून जातो आणि जाण्याचा मार्ग विचारतो.

ਆਇਆ ਗਇਆ ਮੁਇਆ ਨਾਉ ॥
तो या जगात आला आणि गेला आणि त्याचे नावही संपले.

ਪਿਛੈ ਪਤਲਿ ਸਦਿਹੁ ਕਾਵ ॥
त्यानंतर पानांवर अन्नदान केले जाते आणि कावळ्यांना बोलावले जाते म्हणजेच श्राद्ध केले जाते.

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਪਿਆਰੁ ॥
हे नानक! स्वार्थीपणे आपल्या इच्छेनुसार वागणाऱ्या व्यक्तीच्या आत्म्याची जगाशी असलेली आसक्ती ही अज्ञानी माणसाची असते.

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਡੁਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥
गुरूशिवाय सारे जग अस्तित्वाच्या सागरात बुडून जाते. ॥२॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला ॥१॥

ਦਸ ਬਾਲਤਣਿ ਬੀਸ ਰਵਣਿ ਤੀਸਾ ਕਾ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਾਵੈ ॥
माणसाची दहा वर्षे बालपणातच जातात. तो वीस वर्षांचा तरुण आणि तीस वर्षांचा देखणा माणूस असल्याचं सांगितलं जातं.

ਚਾਲੀਸੀ ਪੁਰੁ ਹੋਇ ਪਚਾਸੀ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ਸਠੀ ਕੇ ਬੋਢੇਪਾ ਆਵੈ ॥
चाळीशीत तो पूर्ण झाला आहे. वयाच्या पन्नाशीत त्याची पावले मागे वळतात आणि वयाच्या साठव्या वर्षी म्हातारपण येते.

ਸਤਰਿ ਕਾ ਮਤਿਹੀਣੁ ਅਸੀਹਾਂ ਕਾ ਵਿਉਹਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥
वयाच्या सत्तरीत त्याची बुद्धी भ्रष्ट होते आणि वयाच्या ऐंशीव्या वर्षी तो आपले काम करू शकत नाही.

ਨਵੈ ਕਾ ਸਿਹਜਾਸਣੀ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅਪ ਬਲੁ ॥
वयाच्या नव्वदव्या वर्षी त्याची जागा त्याच्या पलंगावर आहे आणि त्याच्या अशक्तपणामुळे त्याला शक्ती म्हणजे काय हे अजिबात समजत नाही.

ਢੰਢੋਲਿਮੁ ਢੂਢਿਮੁ ਡਿਠੁ ਮੈ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਧੂਏ ਕਾ ਧਵਲਹਰੁ ॥੩॥
शोध घेतल्यावर, हे नानक! मला दिसले की हे जग धुराचा एक क्षणभंगुर महाल आहे. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਆਪਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਤੀ ॥
हे निर्माता परमेश्वरा! तू सर्वशक्तिमान आणि अगम्य आहेस. तुम्हीच विश्व निर्माण केले आहे.

ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਉਪਾਰਜਨਾ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ ॥
तुम्ही विविध प्रकारच्या पक्ष्यांचे अनेक रंग आणि रंगीबेरंगी पिसे निर्माण केली आहेत.

ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈਐ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਤੀ ॥
हे ब्रह्मांड ज्याने निर्माण केले आहे ते फक्त तूच का निर्माण केलेस याचे रहस्य जाणतो. हे जग तुझी रंगभूमी आहे.

ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਤੀ ॥
अनेक जीव जन्म घेतात आणि अनेक जण हे जग सोडून जातात. नामस्मरणाशिवाय सर्वांचा नाश होतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥
जे लोक गुरूच्या समोर असतात ते परमेश्वराच्या प्रेमाने भारलेले असतात, ते हरिच्या प्रेमाने रंगलेले असतात.

ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੀ ॥
सदैव त्या परमेश्वराची सेवा करा जो आपल्या सर्वांचा निर्माता आहे.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਵਡਾਤੀ ॥
हे परमेश्वरा! तू स्वतः हुशार आहेस आणि जगातील सर्वात महान पुरुष आहेस.

ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ ਮੇਰੇ ਸਚਿਆ ਬਲਿ ਬਲਿ ਹਉ ਤਿਨ ਜਾਤੀ ॥੧॥
हे माझ्या परमेश्वरा! मी माझे शरीर आणि मन त्यांना समर्पित करतो जे तुमचे एकाग्र आणि ध्यान करतात. ॥१॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਜੀਉ ਪਾਇ ਤਨੁ ਸਾਜਿਆ ਰਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥
पंचभूतक देहाची निर्मिती करून परमेश्वराने त्याला जीवन दिले आहे आणि त्याच्या संरक्षणाची व्यवस्था केली आहे.

ਅਖੀ ਦੇਖੈ ਜਿਹਵਾ ਬੋਲੈ ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥
माणूस डोळ्यांनी पाहतो आणि जिव्हेनी बोलतो. त्याच्या कानात ऐकण्याची शक्ती असते.

ਪੈਰੀ ਚਲੈ ਹਥੀ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥
तो पायाने चालतो, हाताने काम करतो आणि जे मिळेल ते घालतो आणि वापरतो.

ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥
पण ज्या परमेश्वराने माणसाला निर्माण केले तो देव त्याला ओळखत नाही ही अत्यंत खेदाची बाब आहे. आंधळा मनुष्य वाईट कृत्ये करतो कारण त्याला ज्ञान नसते.

ਜਾ ਭਜੈ ਤਾ ਠੀਕਰੁ ਹੋਵੈ ਘਾੜਤ ਘੜੀ ਨ ਜਾਇ ॥
जेव्हा मानवी शरीराच्या स्वरूपात भांडे फुटते तेव्हा त्याचे तुकडे होतात आणि त्याची रचना पुन्हा तयार करता येत नाही.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਇ ॥੧॥
हे नानक! गुरूशिवाय आदर आणि सन्मान नाही आणि या आदराशिवाय माणूस या जगाला ओलांडू शकत नाही. ॥१॥

ਮਃ ੨ ॥
महाला २ ॥

ਦੇਂਦੇ ਥਾਵਹੁ ਦਿਤਾ ਚੰਗਾ ਮਨਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ ॥
मनमुखाला वाटते की, दिलेली वस्तू ही देणाऱ्या परमेश्वरापेक्षा श्रेष्ठ आहे.

ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤਾ ਕੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥
त्याच्या बुद्धिमत्तेबद्दल आणि हुशारीबद्दल काय म्हणता येईल?

ਅੰਤਰਿ ਬਹਿ ਕੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਣੀਐ ॥
घरात बसून गुपचूप दुष्कर्म केले तरी चारही दिशांच्या लोकांना त्याची जाणीव होते.

ਜੋ ਧਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਧਰਮ ਨਾਉ ਹੋਵੈ ਪਾਪਿ ਕਮਾਣੈ ਪਾਪੀ ਜਾਣੀਐ ॥
नीतिमत्व करणाऱ्याला नीतिमान आणि पाप करणाऱ्याला पापी म्हणून ओळखले जाते.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਦੂਜਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥
हे सृष्टिकर्ता परमेश्वरा! तूच सर्व करमणूक निर्माण करतोस. इतर कोणाबद्दल का बोलायचे?

ਜਿਚਰੁ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਤਿਚਰੁ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਬੋਲਹਿ ਵਿਣੁ ਜੋਤੀ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਕਰਿਹੁ ਦਿਖਾ ਸਿਆਣੀਐ ॥
हे परमेश्वरा! जोपर्यंत तुझा प्रकाश मानवी शरीरात आहे तोपर्यंत तू तेजस्वी शरीरात बोलत आहेस. जर कोणत्याही प्राण्याने तुमच्या प्रकाशाव्यतिरिक्त काही केले आहे असे दाखवले तर मी त्याला बुद्धिमान म्हणेन.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀਐ ॥੨॥
हे नानक! गुरूच्या अनुयायाला सर्वत्र एकच चतुर आणि सर्वज्ञ परमेश्वर दिसतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! तुम्हीच जग निर्माण केले आहे आणि तुम्हीच ते कार्य केले आहे.

ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪਹੁ ਜਗਤੁ ਖੁਆਇਆ ॥
प्रापंचिक आसक्तीची मादक वनौषधी खावयास देऊन तू स्वतःच जगाला भरकटले आहेस.

ਤਿਸਨਾ ਅੰਦਰਿ ਅਗਨਿ ਹੈ ਨਹ ਤਿਪਤੈ ਭੁਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ॥
जीवात तृष्णेची आग असते. तो तृप्त होत नाही आणि भूक व तहानलेला राहतो.

ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਇਆ ਜਾਇਆ ॥
हे जग अनेकदा चक्रव्यूह आहे. तो मरतो, जन्म घेतो, येतो आणि जातो.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਸਭਿ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥
सद्‌गुरूशिवाय आसक्ती तुटू शकत नाही. सर्व जीव आपापले काम करून थकले आहेत.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸੁਖਿ ਰਜਾ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥

हे परमेश्वरा! तुला आवडेल तेव्हा जीव तुझ्या नामाची पूजा करतो आणि गुरूंच्या उपदेशाने सुखाने तृप्त होतो.

ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੇ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥

तो आपल्या वंशजांचे कल्याण करतो. अशा माणसाला जन्म देणारी आई धन्य आहे.

ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥
ज्यांनी आपले मन परमेश्वराचे नामस्मरण करण्याकडे लावले आहे, त्यांचे जग अतिशय सुंदर होते आणि त्यांचे रूपही सुंदर होते. ॥२॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥
श्लोक महाला २ ॥

ਅਖੀ ਬਾਝਹੁ ਵੇਖਣਾ ਵਿਣੁ ਕੰਨਾ ਸੁਨਣਾ ॥
डोळ्यांशिवाय पाहणे, कानाशिवाय ऐकणे,

ਪੈਰਾ ਬਾਝਹੁ ਚਲਣਾ ਵਿਣੁ ਹਥਾ ਕਰਣਾ ॥
पायांशिवाय चालणे, हातांशिवाय काम करणे आणि

ਜੀਭੈ ਬਾਝਹੁ ਬੋਲਣਾ ਇਉ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ॥
जिभेशिवाय बोलणे म्हणजे जिवंतपणी मेलेले राहणे होय.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਕੈ ਤਉ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥
हे नानक! परमेश्वराचा आदेश ओळखून, जीव आपल्या पतीला भेटू शकतो. म्हणजेच परमेश्वराला डोळ्यांनी नव्हे तर अंतर्मनाने पाहावे, शारीरिक कानांनी नव्हे, तर परमेश्वराची स्तुती श्रद्धेने ऐकावी, हात न लावता मानसिक उपासना करावी व त्याची स्तुती करावी. जिव्हेने इतरांवर टीका करणे टाळा आणि तिला योग्य कामासाठी वापरा.॥१॥

ਮਃ ੨ ॥
महला २ ॥

ਦਿਸੈ ਸੁਣੀਐ ਜਾਣੀਐ ਸਾਉ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
मनुष्य परमेश्वराला स्वतःच्या डोळ्यांनी पाहू शकतो, तो सर्वव्यापी आहे हे तो महापुरुषांकडूनही ऐकतो आणि तो सर्वत्र विराजमान असल्याचेही त्याला कळते, परंतु तरीही त्याला भेटून तो सुख प्राप्त करू शकत नाही. तो परमेश्वर कसा भेटेल?

ਰੁਹਲਾ ਟੁੰਡਾ ਅੰਧੁਲਾ ਕਿਉ ਗਲਿ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥
कारण त्याला भेटायला पाय नाहीत, हात नाहीत आणि डोळे नाहीत. लंगडा, अपंग आणि आंधळा माणूस धावत जाऊन परमेश्वराला कसे मिठीत घेईल?

ਭੈ ਕੇ ਚਰਣ ਕਰ ਭਾਵ ਕੇ ਲੋਇਣ ਸੁਰਤਿ ਕਰੇਇ ॥
परमेश्वराचे भय आपले पाय, त्याचे प्रेम आपले हात आणि त्याचे ज्ञान आपले डोळे बनवा.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਿਆਣੀਏ ਇਵ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥
नानक म्हणतात की हे चतुर स्त्री! अशाप्रकारेच परमेश्वराला भेटता येते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! तू सदैव एक आहेस, तू मायेद्वारे इतर खेळांचे जग निर्माण केले आहेस.

ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਜੰਤਾ ਪਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! अहंकार आणि स्वार्थ निर्माण करून तू जीवांमध्ये लोभ इत्यादी दुर्गुण उत्पन्न केले आहेत.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਸਭ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! प्राणिमात्रांना तुमच्या मनाप्रमाणे ठेवा. प्रत्येक जीव त्याच काम करतो जसे तुम्ही त्याला कराल.

ਇਕਨਾ ਬਖਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਇਆ ॥
तुम्ही काही जीवांना क्षमा करून स्वतःमध्ये विलीन करून काही जीवांना गुरूंच्या मार्गदर्शनाखाली आणले आहे.

ਇਕਿ ਖੜੇ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥
अनेकजण तुझ्या मंदिरात उभे राहून पूजा करतात. त्यांना नावाशिवाय काहीही आवडत नाही.

ਹੋਰੁ ਕਾਰ ਵੇਕਾਰ ਹੈ ਇਕਿ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥
तुम्ही अनेकांना खऱ्या कामात गुंतवून ठेवले आहे. इतर कोणतीही कृती त्यांच्यासाठी फायदेशीर नाही.

ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਇਕਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥
ज्यांच्या कृतीने तुम्हाला मोहात पाडले आहे ते स्त्रिया, पुत्र आणि कुटुंबाच्या बाबतीत तटस्थ राहा.

ਓਹਿ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! अशी माणसे आतून-बाहेरून शुद्ध असतात आणि सत्यनामात लीन असतात. ॥३॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਸੁਇਨੇ ਕੈ ਪਰਬਤਿ ਗੁਫਾ ਕਰੀ ਕੈ ਪਾਣੀ ਪਇਆਲਿ ॥
मी स्वर्गात जाऊन सुमेरच्या सुवर्ण पर्वतावर राहण्यासाठी गुहा बांधू किंवा नरकात जाऊन पाण्यात राहिलो,

ਕੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਕੈ ਆਕਾਸੀ ਉਰਧਿ ਰਹਾ ਸਿਰਿ ਭਾਰਿ ॥
जरी मी पृथ्वीवर किंवा आकाशात कोणत्याही जगात उलटा उभा राहून तपश्चर्या करतो,

ਪੁਰੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਪਹਿਰਾ ਧੋਵਾ ਸਦਾ ਕਾਰਿ ॥
जरी मी माझे शरीर पूर्णपणे स्वच्छ केले आणि कपडे परिधान केले तरी हे कर्म करून मी नेहमी माझे शरीर आणि कपडे स्वच्छ करत राहिलो,

ਬਗਾ ਰਤਾ ਪੀਅਲਾ ਕਾਲਾ ਬੇਦਾ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥
जरी मी पांढरे, लाल, पिवळे आणि काळे वस्त्र परिधान केले आणि ऋग्वेद, सामवेद, यजुर्वेद आणि अथर्ववेद या चार वेदांचे पठण केले,

ਹੋਇ ਕੁਚੀਲੁ ਰਹਾ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਵਿਕਾਰ ॥
जरी मी घाणेरडे राहिलो. परंतु मूर्खपणामुळे हे सर्व कार्य व्यर्थ आहेत.

ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਨਾ ਹਉ ਹੋਵਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥
हे नानक! मी फक्त त्या शब्दाचे चिंतन करतो, त्याशिवाय मी काही मूल्यवान नव्हतो, ना मी आहे आणि मी राहणार नाही. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला ॥१॥

ਵਸਤ੍ਰ ਪਖਾਲਿ ਪਖਾਲੇ ਕਾਇਆ ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਹੋਵੈ ॥
जो व्यक्ती आपले कपडे धुऊन आंघोळ करून आत्मसंयमी बनतो,

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਗੀ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ਬਾਹਰਹੁ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ॥
त्याच्या मनातील अहंकाराची घाण त्याला कळत नाही आणि तो बाहेरून अंग घासून स्वच्छ करत राहतो.

ਅੰਧਾ ਭੂਲਿ ਪਇਆ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥
तो ज्ञानहीन होऊन दुष्ट मार्गात पडून यमाच्या जाळ्यात अडकतो.

ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਘਾਲੇ ॥
तो दुसऱ्याची गोष्ट स्वतःची मानतो आणि अहंकारामुळे मोठे दुःख सहन करतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥
हे नानक! जेव्हा गुरूंच्या द्वारे मनुष्याचा अहंकार नष्ट होतो, तेव्हा तो भगवान हरिच्या नामाचे चिंतन करत राहतो.

ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥
तो नामाचा जाप करतो, नामस्मरण करतो आणि नामस्मरणाने आनंदात लीन होतो. ॥२॥

ਪਵੜੀ ॥
पउडी ॥

ਕਾਇਆ ਹੰਸਿ ਸੰਜੋਗੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
परमेश्वराने एक योगायोग निर्माण केला आहे आणि शरीर आणि आत्मा एकत्र केले आहे.

ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਵਿਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥
ज्या परमेश्वराने त्यांना निर्माण केले त्याच परमेश्वराने त्यांना वेगळे केले आहे.

ਮੂਰਖੁ ਭੋਗੇ ਭੋਗੁ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥
मूर्ख प्राणी सुखांचा उपभोग घेत राहतो आणि हेच सुख त्याच्या सर्व दुःखाचे कारण बनते.

ਸੁਖਹੁ ਉਠੇ ਰੋਗ ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ ॥
तो सुख मिळवण्यासाठी पाप करतो आणि या सुखांमुळे त्याच्या शरीरात रोग होतात.

ਹਰਖਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਆ ॥
आनंदातून दुःख येते, योगायोगातून वियोग येतो आणि जन्मापासून मृत्यू येतो.

ਮੂਰਖ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ਝਗੜਾ ਪਾਇਆ ॥
दुष्कर्मांची संख्या मोजून, मूर्ख प्राण्याने जीवन-मरणाचा प्रश्न निर्माण केला आहे, म्हणजेच मूर्ख कुकर्मात अडकतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
हा वाद संपवण्याचा निर्णय सद्गुरूंच्या हातात आहे.

ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥੪॥
सृष्टिकर्ता परमेश्वर जे काही करतो तेच घडते आणि प्राणिमात्रांनी दिलेले आदेश चालत नाहीत. ॥४॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮੁਰਦਾਰੁ ਖਾਇ ॥
जो माणूस खोटे बोलून इतरांचा हक्क खातो तो मृतदेह खातो, म्हणजे काहीतरी घाण खातो.

ਅਵਰੀ ਨੋ ਸਮਝਾਵਣਿ ਜਾਇ ॥
तरीही तो इतरांना खोटे न बोलण्याचा उपदेश करायला जातो.

ਮੁਠਾ ਆਪਿ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ॥
जो स्वतःही लुटत आहे आणि साथीदारांनाही लुटत आहे.

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ ॥੧॥
हे नानक! अशा नेत्याचे सत्य शेवटी बाहेर आल्यावर त्याची केवळ फसवणूक होत नाही, तर त्याच्या साथीदारांचीही फसवणूक होत असल्याचे स्पष्ट होते. ॥१॥

ਮਹਲਾ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਜਿਸ ਦੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਲਾਏ ॥
ज्याच्या अंतःकरणात नित्य परमेश्वर वास करतो, जो आपल्या मुखातून केवळ सत्यच बोलतो.

ਓਹੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਆਪਿ ਚਲਦਾ ਹੋਰਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥
तो स्वतः परमेश्वराच्या मार्गावर चालतो आणि इतर लोकांनाही परमेश्वराच्या मार्गावर चालण्यास प्रवृत्त करतो.

ਜੇ ਅਗੈ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ਤਾ ਮਲੁ ਲਹੈ ਛਪੜਿ ਨਾਤੈ ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥
जर समोर सत्संग सारखे पवित्र तीर्थ असेल तर घाण दूर होते. पण संथ लोकांच्या संगतीने घाण काढण्याऐवजी आणखी घाण लागते.

ਤੀਰਥੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥
रात्रंदिवस परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन करणारे सद्गुरू पूर्ण तीर्थ आहेत.

ਓਹੁ ਆਪਿ ਛੁਟਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਏ ॥
तो आपल्या परिवारासह संसारसागर पार करतो, म्हणजेच त्याला मोक्ष प्राप्त होतो आणि परमेश्वराचे नामस्मरण करून तो संपूर्ण जगाला पार करतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥੨॥
हे नानक! जे स्वतः हरीचे नामस्मरण करतात आणि इतरांनाही नामस्मरण करायला लावतात त्यांच्यासाठी मी स्वतःला समर्पित करतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਇਕਿ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਣਿ ਖਾਹਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਵਾਸਾ ॥
अनेक साधू जंगलात राहतात आणि मुळे गोळा करतात आणि त्यांचे सेवन करतात.

ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਫਿਰਹਿ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸਾ ॥
अनेक जण भगव्या रंगाचे कपडे परिधान करून योगी आणि तपस्वी सारखे फिरत असतात.

ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥
त्यांच्यामध्ये मुख्यतः तहान असते आणि ते कपडे आणि अन्नासाठी तळमळतात.

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਨ ਗਿਰਹੀ ਨ ਉਦਾਸਾ ॥
तो आपले अमूल्य जीवन व्यर्थ घालवतो. अशाप्रकारे तो गृहस्थही नाही आणि त्यागीही नाही.

ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ॥
तिहेरी वासनेला बळी पडल्यामुळे यमराज त्यांच्या डोक्यावर घिरट्या घालत राहतात.

ਗੁਰਮਤੀ ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥
गुरूंच्या उपदेशाने जीव जेव्हा परमेश्वराच्या सेवकांचा सेवक होतो, तेव्हा मृत्यू त्यांच्या जवळ येत नाही.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥
सत्याचे नाम त्याच्या सत्यनिष्ठ अंतःकरणात वास करते आणि घरी राहूनही तो अलिप्त राहतो.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਆਸਾ ਤੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੫॥
हे नानक! जे जीव आपल्या सद्गुरूंची भक्तिभावाने सेवा करतात ते सांसारिक वासनांपासून तटस्थ होतात. ॥५॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਜੇ ਰਤੁ ਲਗੈ ਕਪੜੈ ਜਾਮਾ ਹੋਇ ਪਲੀਤੁ ॥
कपड्यांवर रक्त आल्यास कपडे अपवित्र होतात.

ਜੋ ਰਤੁ ਪੀਵਹਿ ਮਾਣਸਾ ਤਿਨ ਕਿਉ ਨਿਰਮਲੁ ਚੀਤੁ ॥
दुसऱ्यांवर अत्याचार करणाऱ्या आणि त्यांचे रक्त शोषणाऱ्याचे मन शुद्ध कसे असेल?

ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦਿਲਿ ਹਛੈ ਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ॥
हे नानक! शुद्ध अंतःकरणाने अल्लाहचे नाव बोला.

ਅਵਰਿ ਦਿਵਾਜੇ ਦੁਨੀ ਕੇ ਝੂਠੇ ਅਮਲ ਕਰੇਹੁ ॥੧॥
नामाशिवाय तुझी सर्व कृती केवळ जगाचा दिखावा आहे आणि तू सर्व मिथ्या कर्म करतोस. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महला ॥१॥

ਜਾ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤਾ ਕਿਆ ਆਖਾ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ਕਿਆ ਹੋਵਾ ॥
जेव्हा मी काहीच नाही तेव्हा मी इतरांना कसा उपदेश करू किंवा माझ्यात सद्गुण नसताना मी माझे गुण कसे दाखवू?

ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਕਹਿਆ ਕਥਨਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵਾਂ ॥
परमेश्वराने मला जसे बनवले आहे तसे मी करतो. त्याने सांगितल्याप्रमाणे मी बोलतो. वाईट कर्मांमुळे मी पापांनी भरलेला आहे. आता मी त्यांना धुवायचा प्रयत्न करतो.

ਆਪਿ ਨ ਬੁਝਾ ਲੋਕ ਬੁਝਾਈ ਐਸਾ ਆਗੂ ਹੋਵਾਂ ॥
मी स्वतःला समजत नाही पण तरीही इतरांना समजावून सांगतो. मी असा अज्ञानी मार्गदर्शक बनू शकतो.

ਨਾਨਕ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ਦਸੇ ਰਾਹੈ ਸਭਸੁ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ॥
हे नानक! जो स्वतः आंधळा आणि ज्ञान नसताना मार्ग दाखवतो, तो आपल्या साथीदारांनाही लुटतो.

ਅਗੈ ਗਇਆ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਹਿ ਸੁ ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ ॥੨॥
पुढे परलोकात गेल्यावर त्याच्या चेहऱ्यावर जोडे पडतात आणि मग कळते की तो कोणत्या

प्रकारचा दांभिक मार्गदर्शक होता. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਸਭ ਤੂੰ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਵੀਚਾਰਾ ॥
हे अकालपुरुष! मी सर्व महिने, ऋतू आणि काळात तुझी उपासना करतो.

ਤੂੰ ਗਣਤੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥
हे सत्य आणि अनंत परमेश्वरा! कर्मे मोजून कोणीही तुला शोधले नाही.

ਪੜਿਆ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥
ज्याच्या हृदयात लोभ आणि अहंकार आहे त्या सुशिक्षित विद्वान व्यक्तीला मोठा मूर्ख समजा.

ਨਾਉ ਪੜੀਐ ਨਾਉ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥
गुरूच्या उपदेशाने नाम विचारपूर्वक वाचावे व समजून घ्यावे.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
ज्या व्यक्तीने गुरूंच्या उपदेशाने नामरूपाने संपत्ती कमावली आहे त्याचा खजिना भक्तीने भरलेला असतो.

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿਆ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥
ज्याने मनापासून निर्मल नामाचा जप केला आहे, तो सत्याच्या दरबारात सत्यवादी म्हणून स्वीकारला जातो.

ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਪਰਾਣੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥
ज्याने प्रत्येक जीवाला आत्मा आणि जीवन दिले आहे तो अनंत आहे आणि त्याचा प्रकाश प्रत्येक जीवाच्या हृदयात आहे.

ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਇਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥੬॥
हे परमेश्वरा! तूच खरा राजा आहेस आणि बाकीचे जग गुलाम आहेस. ॥६॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १ ॥

ਮਿਹਰ ਮਸੀਤਿ ਸਿਦਕੁ ਮੁਸਲਾ ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥

सजीवांवर दयाळूपणे वागणे म्हणजे मशिदीत जाऊन नमन करणे होय. अल्लाहवर पूर्ण विश्वास ठेवणे म्हणजे जमिनीवर बसून नमाज अदा करणे. हक हलाल म्हणजेच सत्कर्म करणे म्हणजे कुराण वाचणे.

ਸਰਮ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਰੋਜਾ ਹੋਹੁ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ॥

दुर्गुणांपासून लाज - ही सुन्नत असावी आणि चांगला स्वभाव रोजा बनला पाहिजे. तरच तुम्ही खरे मुस्लिम व्हाल.

ਕਰਣੀ ਕਾਬਾ ਸਚੁ ਪੀਰੁ ਕਲਮਾ ਕਰਮ ਨਿਵਾਜ ॥

योग्य गोष्ट म्हणजे मक्केला जाऊन काबा पाहणे. परमेश्वराला जाणणे म्हणजे पीराची पूजा करणे. चांगले कर्म करणे म्हणजे कलमा आणि नमाज अदा करणे.

ਤਸਬੀ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਰਖੈ ਲਾਜ ॥੧॥

अल्लाहच्या प्रसन्नतेत राहणे म्हणजे जपमाळ फिरवणे आणि नामस्मरण करणे. हे नानक! ज्याच्यामध्ये हे गुण असतील तोच अल्लाहला आवडेल आणि परमेश्वर अशा मुस्लिमाचा आदर करतो. ॥१॥

Page 141

ਮਃ ੧ ॥

महाला ॥१॥

ਹਕੁ ਪਰਾਇਆ ਨਾਨਕਾ ਉਸੁ ਸੂਅਰ ਉਸੁ ਗਾਇ ॥

हे नानक! दुसऱ्याचा हक्क खाणे म्हणजे मुस्लिमासाठी डुक्कर आणि हिंदूसाठी गाय खाण्यासारखे आहे.

ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਹਾਮਾ ਤਾ ਭਰੇ ਜਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ਨ ਖਾਇ ॥

हिंदूंचे गुरू आणि मुस्लिमांचे पीर हे परमेश्वराच्या दर्गाहमधील मानवाचे रक्षण करण्यास सहमत असतील तरच तो इतरांचे हक्क हिसकावून घेणार नाही.

ਗਲੀ ਭਿਸਤਿ ਨ ਜਾਈਐ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ॥

नुसत्या शब्दांनी माणूस स्वर्गात जात नाही. सत्याची कमाई करूनच मुक्ती शक्य आहे.

ਮਾਰਣ ਪਾਹਿ ਹਰਾਮ ਮਹਿ ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥

निषिद्ध अन्नात मसाले टाकल्याने ते हलाल होत नाही कारण लाचेचे पैसे दान केल्याने ते शुद्ध होत नाही.

ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਕੂੜੀਈ ਕੂੜੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥

हे नानक! खोटे बोलल्याने माणूस काही साध्य होत नाही. ॥२॥

ਮਃ ੧ ॥

महाला ॥१॥

ਪੰਜਿ ਨਿਵਾਜਾ ਵਖਤ ਪੰਜਿ ਪੰਜਾ ਪੰਜੇ ਨਾਉ ॥

मुस्लिमांसाठी पाच नमाज आहेत आणि नमाजासाठी फक्त पाच वेळा आहेत आणि पाच नमाजांपैकी प्रत्येकाला वेगवेगळी नावे आहेत.

ਪਹਿਲਾ ਸਚੁ ਹਲਾਲ ਦੁਇ ਤੀਜਾ ਖੈਰ ਖੁਦਾਇ ॥

पहिली प्रार्थना म्हणजे सत्य बोलणे आणि परमेश्वराची उपासना करणे. दुसरी प्रार्थना म्हणजे हक्काची कमाई म्हणजेच धार्मिकता मिळवणे. तिसरी प्रार्थना म्हणजे अल्लाहकडे सर्वांचे कल्याण मागणे आणि दानधर्म करणे.

ਚਉਥੀ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਮਨੁ ਪੰਜਵੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ॥

चौथी प्रार्थना म्हणजे आपले हेतू आणि मन स्वच्छ ठेवा. पाचवी प्रार्थना म्हणजे अल्लाहचे गौरव आणि स्तुती करणे.

ਕਰਣੀ ਕਲਮਾ ਆਖਿ ਕੈ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸਦਾਇ ॥

या पाच नमाजांसह, उच्च आचरणासाठी जर तुम्ही कलमा वाचलात तर तुम्ही स्वतःला मुस्लिम म्हणू शकता.

ਨਾਨਕ ਜੇਤੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ ॥੩॥

हे नानक! जेवढे पण लबाड लोक आहे, त्यांची प्रतिष्ठा पण खोटी आहे आणि त्यांना फक्त खोटेपणा मिळेल. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥

पउडी ॥

ਇਕਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜਦੇ ਇਕਿ ਕਚੈ ਦੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥

जगत व्यवसाय करायला या. अनेक प्राणी नावासारख्या रत्नांचा व्यापार करतात आणि अनेक जीव काचेचा म्हणजे क्षणभंगुर सुखांचा व्यापार करतात.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਅਨਿ ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਭੰਡਾਰਾ ॥

सद्गुरू प्रसन्न झाले तर नामरूपात रत्नांचा अतुट भांडार मिळतो.

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਲਧਿਆ ਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਕੂੜਿਆਰਾ ॥

जीवाच्या हृदयात नावाच्या रूपात रत्नांचा भांडार आहे, पण हे भांडार गुरूशिवाय कोणालाच मिळत नाही. म्हणजे परमेश्वराची प्राप्ती होत नाही. लबाड आणि अज्ञानी लोकांना टक्कर होऊन जीव गमवावा लागला आहे.

ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੈ ਪਚਿ ਮੁਏ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥

द्वैतामुळे मन गुदमरून मृत्यूला कवटाळते आणि ज्ञान समजत नाही.

ਇਕਸੁ ਬਾਝਹੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥

परमेश्वराशिवाय जगात दुसरे कोणी नाही. त्याने कोणाकडे तक्रार करावी?

ਇਕਿ ਨਿਰਧਨ ਸਦਾ ਭਉਕਦੇ ਇਕਨਾ ਭਰੇ ਤੁਜਾਰਾ ॥

पुष्कळ लोक निराधार व नेहमी भटकणारे असतात आणि अनेकांकडे संपत्तीने भरलेला खजिना

असतो.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਸਭੁ ਛਾਰਾ ॥
पण या जगात हरिच्या नावाशिवाय दुसरी कोणतीही संपत्ती जीवांसोबत जात नाही. बाकी सर्व काही भ्रम आणि संपत्तीच्या धुळीप्रमाणे विषाच्या रूपात आहे.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੭॥
हे नानक! परमेश्वर स्वतः सर्व काही करतो आणि जीवांना ते स्वतः करायला लावतो. तो परमेश्वरच आपल्या आज्ञेने जीवांचे पालनपोषण करतो. ॥७॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵਣੁ ਮੁਸਕਲੁ ਜਾ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥
स्वतःला खरे मुस्लिम म्हणवून घेणं खूप अवघड आहे. जर कोणात चांगले गुण असलेले तरच तो स्वतःला मुस्लिम म्हणवू शकतो.

ਅਵਲਿ ਅਉਲਿ ਦੀਨੁ ਕਰਿ ਮਿਠਾ ਮਸਕਲ ਮਾਨਾ ਮਾਲੁ ਮੁਸਾਵੈ ॥
खरा मुस्लीम होण्यासाठी पहिली गोष्ट म्हणजे त्याने आपल्या पैगंबरांनी शिकवलेल्या धर्माला गोड मानावे. दुसरी गोष्ट म्हणजे ज्याप्रमाणे रंग लोखंडाचा गंज काढून टाकतो त्याप्रमाणे त्याने आपल्या कष्टाने कमावलेले पैसे गरिबांमध्ये वाटले पाहिजेत.

ਹੋਇ ਮੁਸਲਿਮੁ ਦੀਨ ਮੁਹਾਣੈ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥
त्याने आपल्या पैगंबराच्या धर्माचे खरे अनुयायी बनून मृत्यू आणि जीवनाचा भ्रम नाहीसा केला पाहिजे.

ਰਬ ਕੀ ਰਜਾਇ ਮੰਨੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਕਰਤਾ ਮੰਨੇ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥
त्याने खऱ्या अंतःकरणाने परमेश्वराची इच्छा आनंदाने स्वीकारावी, निर्मात्या परमेश्वराची उपासना करावी आणि त्याचा अहंकार नष्ट करावा.

ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥੧॥
हे नानक! जर तो सर्व प्राणिमात्रांवर दयाळू असेल तरच त्याला मुस्लिम म्हणता येईल.॥१॥

ਮਹਲਾ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਪਰਹਰਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥
जर मनुष्याने वासना, क्रोध, असत्य आणि निंदा यांचा त्याग केला, तर त्याने मायेचा लोभ सोडला आणि आपल्या अहंकार देखील नष्ट केला.

ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕਾਮਿਨੀ ਮੋਹੁ ਤਜੈ ਤਾ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥
वासनेचा त्याग करून तो पत्नीची आसक्ती सोडून देतो आणि मायेत राहूनही त्याला निरंजन प्रभूची प्राप्ती होते.

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਤਜਿ ਪਿਆਸ ਆਸ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥
हे नानक! ज्या व्यक्तीचा अभिमान, पुत्र-पत्नीवरील प्रेम, मायेची तृष्णा, लालसा सोडून रामावर लक्ष केंद्रित करतो, अशा माणसाच्या मनात परमेश्वर सत्याच्या रूपात येऊन वास करतो.

ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥
असा माणूस सत्य शब्दांतून हरिनामात लीन होतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਰਾਜੇ ਰਯਤਿ ਸਿਕਦਾਰ ਕੋਇ ਨ ਰਹਸੀਓ ॥
या जगात राजे, प्रजा किंवा सरदार कोणीही कायमचे या जगात राहणार नाही.

ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰ ਹੁਕਮੀ ਢਹਸੀਓ ॥
परमेश्वराच्या इच्छेने दुकाने, शहरे आणि बाजारपेठा नष्ट होतील.

ਪਕੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਮੂਰਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ॥
मूर्ख लोक सुंदर दरवाजे असलेल्या पक्क्या मंदिरांना स्वतःचे समजतात.

ਦਰਬਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਰੀਤੇ ਇਕਿ ਖਣੇ ॥
संपत्तीने भरलेली भांडारं क्षणार्धात रिकामी होतात.

ਤਾਜੀ ਰਥ ਤੁਖਾਰ ਹਾਥੀ ਪਾਖਰੇ ॥
घोडे, सुंदर रथ, उंट, दात असलेले हत्ती,

ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਘਰ ਬਾਰ ਕਿਥੈ ਸਿ ਆਪਣੇ ॥
ज्या बागा, मालमत्ता, घरे, इमारती इत्यादी माणसाला स्वतःचे म्हणून माहीत आहे ते कुठे आहेत?

ਤੰਬੂ ਪਲੰਘ ਨਿਵਾਰ ਸਰਾਇਚੇ ਲਾਲਤੀ ॥
तंबू, पलंग,इतर सांसारिक सुख हे सर्व क्षणभंगुर आहे.

ਨਾਨਕ ਸਚ ਦਾਤਾਰੁ ਸਿਨਾਖਤੁ ਕੁਦਰਤੀ ॥੮॥
हे नानक! हा एकच खरा परमेश्वर आहे जो सदैव स्थिर असतो आणि जो या सर्व गोष्टी लोकांना देतो. त्याची ओळख त्याच्या स्वभावावरूनच होते. ॥८॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਨਦੀਆ ਹੋਵਹਿ ਧੇਣਵਾ ਸੁੰਮ ਹੋਵਹਿ ਦੁਧੁ ਘੀਉ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्यासाठी नद्या कामधेनू गाय झाल्या तर महासागरांचे पाणी दूध आणि तूप झाले.

ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਸਕਰ ਹੋਵੈ ਖੁਸੀ ਕਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥
या पदार्थांच्या सेवनाने संपूर्ण पृथ्वी संशयाने भरून जावो आणि माझे मन प्रसन्न होवो.

ਪਰਬਤੁ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਹੋਵੈ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥
जरी मला हिरे आणि दागिन्यांनी जडलेला सोन्या-चांदीचा डोंगर सापडला तरी

ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੧॥
मी अजूनही तुझी स्तुती करीन आणि तुझी स्तुती करण्याचा माझा उत्साह कधीही संपणार नाही. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महला ॥१॥

ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੇਵਾ ਹੋਵੈ ਗਰੁੜਾ ਹੋਇ ਸੁਆਉ ॥
हे परमेश्वरा! जर माझ्या अठरा पौंड वजनाची सर्व झाडे सुक्या मेव्यात बदलली तर त्याची चव गुळासारखी गोड असेल.

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਫਿਰਦੇ ਰਖੀਅਹਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥
जर माझे निवासस्थान स्थिर झाले तर ज्याभोवती सूर्य आणि चंद्र दोन्ही फिरत राहतील,

ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੨॥
तरीही, मी तुझी स्तुती करीन आणि तुझी स्तुती करण्याची माझी इच्छा माझ्या हृदयातून जाणार नाही. ॥२॥

ਮਃ ੧ ॥
महला ॥१॥

ਜੇ ਦੇਹੈ ਦੁਖੁ ਲਾਈਐ ਪਾਪ ਗਰਹ ਦੁਇ ਰਾਹੁ ॥
हे परमेश्वरा! जर माझ्या शरीराला दुखापत झाली आणि राहू आणि केतू हे दोन्ही अशुभ ग्रह मला त्रास दिला,

ਰਤੁ ਪੀਣੇ ਰਾਜੇ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਰਖੀਅਹਿ ਏਵੈ ਜਾਪੈ ਭਾਉ ॥
रक्तपिपासू राजा जरी माझ्या डोक्यावर राज्य करत असला, तरी तुझे माझ्यावर प्रेम आहे असे मला वाटेल.

ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! मी अजूनही तुझी स्तुती करीन आणि तुझी स्तुती करण्याची माझी इच्छा कधीच संपणार नाही. ॥३॥

ਮਃ ੧ ॥
महला ॥१॥

ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਪੜੁ ਹੋਵੈ ਖਾਣਾ ਹੋਵੈ ਵਾਉ ॥
जर माझ्यासाठी आग आणि थंडी हे माझे कपडे आणि हवा माझे अन्न आहे

ਸੁਰਗੈ ਦੀਆ ਮੋਹਣੀਆ ਇਸਤਰੀਆ ਹੋਵਨਿ ਨਾਨਕ ਸਭੋ ਜਾਉ ॥
आणि जर स्वर्गातील सुंदर अप्सरा माझ्या पत्नी असतील तर हे नानक! या सर्व गोष्टी क्षणभंगुर आहेत.

ਭੀ ਤੂਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੪॥
हे परमेश्वरा! मी अजूनही तुझी स्तुती करीन. तुझी स्तुती करण्याची तीव्र इच्छा कधीच दूर होत नाही. ॥४॥

ਪਵੜੀ ॥
पउडी ॥

ਬਦਫੈਲੀ ਗੈਬਾਨਾ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਣਈ ॥
दुष्कर्म करणारा जो भूत आहे तो परमेश्वराला ओळखत नाही.

ਸੋ ਕਹੀਐ ਦੇਵਾਨਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ॥
ज्याला स्वतःचा स्वभाव कळत नाही त्याला वेडा म्हणतात.

ਕਲਹਿ ਬੁਰੀ ਸੰਸਾਰਿ ਵਾਦੇ ਖਪੀਐ ॥
या जगात कलह हानीकारक आहे कारण वादात मनुष्याला विनाकारण त्रास होतो.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰਿ ਭਰਮੇ ਪਚੀਐ ॥
हरिनामाशिवाय जीव निरुपयोगी असून भ्रम व विकारात नष्ट होतो.

ਰਾਹ ਦੋਵੈ ਇਕੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਸਿਝਸੀ ॥
जो दोन्ही मार्ग एका परमेश्वराकडे नेणारा समजतो तो मुक्त होईल.

ਕੁਫਰ ਗੋਅ ਕੁਫਰਾਣੈ ਪਇਆ ਦਝਸੀ ॥
खोटे बोलणारा नरकात जळून राख होतो.

ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਸੁਬਹਾਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥
जर माणूस सत्यात लीन राहिला तर त्याच्यासाठी संपूर्ण जग सुंदर आहे.

ਸਿਝੈ ਦਰਿ ਦੀਵਾਨਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੯॥
आपला अहंकार मिटवून तो परमेश्वराच्या दरबारात मान-प्रतिष्ठा मिळवण्यात यशस्वी होतो.

ਮਃ ੧ ਸਲੋਕੁ ॥
महला १ श्लोक॥

ਸੋ ਜੀਵਿਆ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥
ज्याच्या मनात परमेश्वर वास करतो तोच जिवंत मानला जातो.

ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥
हे नानक! [परपरमेश्वराच्या नावाशिवाय कोणीही जगू शकत नाही.

ਜੇ ਜੀਵੈ ਪਤਿ ਲਥੀ ਜਾਇ ॥
तो मेलेल्या माणसासारखा आहे. जरी तो जिवंत राहिला तरी तो मान आणि प्रतिष्ठा गमावून जग सोडून जातो.

ਸਭੁ ਹਰਾਮੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ ॥
तो जे काही खातो ते हराम (निषिद्ध) बनते.

ਰਾਜਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲਿ ਰੰਗੁ ॥
काहींना राज्यकारभाराची तर काहींना संपत्तीची आवड असते.

ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਨਚੈ ਨੰਗੁ ॥
असा निर्लज्ज माणूस नग्न नाचत असतो, भ्रमाच्या भानगडीत मग्न असतो.

ਨਾਨਕ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥
हे नानक! तो इतरांची फसवणूक करतो आणि त्यांना लुटतो.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥੧॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय तो आपली प्रतिष्ठा गमावतो. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १

ਕਿਆ ਖਾਧੈ ਕਿਆ ਪੈਧੈ ਹੋਇ ॥
हे जीव! स्वादिष्ट भोजन खाणे, सुंदर वस्त्रे परिधान करणे याचा अर्थ काय?

ਜਾ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥
जर तो परमेश्वर तुमच्या मनात वास करत नसेल तर

ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਕਿਆ ਮੈਦਾ ਕਿਆ ਮਾਸੁ ॥
सुका मेवा, गोड गूळ, मैदा, मांस खाण्यात काय अर्थ आहे?

ਕਿਆ ਕਪੜੁ ਕਿਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕੀਜਹਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥
सुंदर कपडे घालणे, आरामदायी पलंगावर आराम करणे आणि ऐषोआरामाचा आनंद घेणे याचा अर्थ काय?

ਕਿਆ ਲਸਕਰ ਕਿਆ ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ਆਵੈ ਮਹਲੀ ਵਾਸੁ ॥
सैन्य, द्वारपाल, कर्मचारी ठेवणे आणि वाड्यांमध्ये राहणे याचा अर्थ काय?

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੇ ਟੋਲ ਵਿਣਾਸੁ ॥੨॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नामाशिवाय सर्व गोष्टी क्षणभंगुर आहेत. ॥२॥

ਪਵੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜਾਤੀ ਦੈ ਕਿਆ ਹਥਿ ਸਚੁ ਪਰਖੀਐ ॥
उच्चवर्णीय लोकांच्या ताब्यात काहीही नाही कारण परमेश्वर फक्त जीवांचे चांगले आणि वाईट कर्म तपासतो. सवर्णांचा अभिमान विषासारखा आहे.

ਮਹੁਰਾ ਹੋਵੈ ਹਥਿ ਮਰੀਐ ਚਖੀਐ ॥
एखाद्या व्यक्तीच्या हातात विष असेल तर तो ते विष प्राशन करतो आणि आपला जीव देतो.

ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜਾਣੀਐ ॥
सत्य-परमेश्वराचे सरकार युगानुयुगे ओळखले जाते.

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਿਰਦਾਰੁ ਦਰਿ ਦੀਬਾਣੀਐ ॥
त्याच्या आदेशाचे पालन करणारा त्याच्या दरबारात आदरणीय बनतो.

ਫੁਰਮਾਨੀ ਹੈ ਕਾਰ ਖਸਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥
नामस्मरणाचे कार्य करावे हा सत्यप्रभूंचा आदेश आहे. म्हणूनच परमेश्वराने माणसाला जगात पाठवले आहे.

ਤਬਲਬਾਜ ਬੀਚਾਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥
या परमेश्वराची उपासना गुरू नानक यांनी भाषणातून लोकांना सांगितली आहे.

ਇਕਿ ਹੋਏ ਅਸਵਾਰ ਇਕਨਾ ਸਾਖਤੀ ॥
हे ऐकून गुरुमुखाने आपले घोडे चढवले आणि इतर अनेकजण त्यांना तयार करत आहेत.

ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ਇਕਨਾ ਤਾਖਤੀ ॥੧੦॥
अनेकांनी आपले सामान बांधले आणि अनेक जण चढून निघून गेले. ॥१०॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १ ॥

ਜਾ ਪਕਾ ਤਾ ਕਟਿਆ ਰਹੀ ਸੁ ਪਲਰਿ ਵਾੜਿ ॥
धान्य पिकल्यावर शेतकरी त्याची कापणी करतो. फक्त गवत आणि पेंढा शिल्लक राहतात.

ਸਣੁ ਕੀਸਾਰਾ ਚਿਥਿਆ ਕਣੁ ਲਇਆ ਤਨੁ ਝਾੜਿ ॥
पिकातील दाणे काढले जातात आणि हवेत उडवून धान्य पिकापासून वेगळे केले जाते.

ਦੁਇ ਪੁੜ ਚਕੀ ਜੋੜਿ ਕੈ ਪੀਸਣ ਆਇ ਬਹਿਠੁ ॥
गिरणीचे दोन्ही दगड गोळा केल्यावर लोक येऊन धान्य दळायला बसतात.

ਜੋ ਦਰਿ ਰਹੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਨਾਨਕ ਅਜਬੁ ਡਿਠੁ ॥੧॥

जे मध्य अक्षाशी जोडलेले राहतात ते जतन केले जातात. हे नानक! मी पाहिलेली ही एक अद्‌भुत गोष्ट आहे. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥

महला ॥१॥

ਵੇਖੁ ਜਿ ਮਿਠਾ ਕਟਿਆ ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥

ऊस कापला जातो. तो स्वच्छ करून,त्याला एकत्र बांधले जाते.

ਖੁੰਢਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਦੇਨਿ ਸੁ ਮਲ ਸਜਾਇ ॥
ते लाटणामध्ये ठेवून कुस्तीपटूंसारखे पुरुष ते दाबून शिक्षा करतात.

ਰਸੁ ਕਸੁ ਟਟਰਿ ਪਾਈਐ ਤਪੈ ਤੈ ਵਿਲਲਾਇ ॥
त्याचा रस काढून कढईत टाकला की तो जळतो आणि ओरडतो.

ਭੀ ਸੋ ਫੋਗੁ ਸਮਾਲੀਐ ਦਿਚੈ ਅਗਿ ਜਾਲਾਇ ॥
ज्या ऊसातून रस काढण्यात आला आहे, तोही गोळा करून आगीत जाळला जातो.

ਨਾਨਕ ਮਿਠੈ ਪਤਰੀਐ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥੨॥
हे नानक! या जीवांनो, बघा, गोड पानांनी ऊसाला कसली वागणूक दिली आहे. ॥२॥

ਪਵੜੀ ॥
पउडी ॥

ਇਕਨਾ ਮਰਣੁ ਨ ਚਿਤਿ ਆਸ ਘਣੇਰਿਆ ॥
काही लोकांना मृत्यूची आठवण होत नाही आणि त्यांच्या मनात या जगाचे सुख उपभोगण्याची अधिक आशा असते.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਨਿਤ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰਿਆ ॥
तो नेहमी जन्म घेतो आणि मरतो आणि कधीही कोणाचा खरा मित्र बनत नाही.

ਆਪਨੜੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹਨਿ ਚੰਗੇਰਿਆ ॥
स्वतःच्या मनात तो स्वतःला चांगला म्हणवतो.

ਜਮਰਾਜੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਨਮੁਖ ਹੇਰਿਆ ॥
या दुष्ट प्रवृत्तीच्या लोकांचा नायनाट करण्यासाठी यमराज सदैव तत्पर असतात.

ਮਨਮੁਖ ਲੂਣ ਹਾਰਾਮ ਕਿਆ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥
जे स्वार्थी, बुद्धीहीन व्यक्ती असतात, ते परमेश्वराने त्याच्यावर केलेल्या उपकाराबद्दल आभार मानत नाही.

ਬਧੇ ਕਰਨਿ ਸਲਾਮ ਖਸਮ ਨ ਭਾਣਿਆ ॥
जे दडपणाखाली परमेश्वराला प्रणाम करतात परंतु असे लोक परमेश्वराला आवडत नाहीत.

ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵਸੀ ॥
जे तोंडाने सत्यनाम बोलतात ते परमेश्वराला प्रसन्न करतात.

ਕਰਸਨਿ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸੀ ॥੧੧॥
ते परमेश्वराची पूजा करतात आणि त्याच्या सिंहासनासमोर नतमस्तक होतात. ते पूर्वनिर्धारित प्रारब्ध पूर्ण करतात. ॥११॥

ਮਃ ੧ ਸਲੋਕੁ ॥
महला १ श्लोक ॥

ਮਛੀ ਤਾਰੂ ਕਿਆ ਕਰੇ ਪੰਖੀ ਕਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥
खोल पाण्याचा मासा मच्छिमारापासून वाचवू शकत नसेल तर त्याला काय उपयोग, पक्ष्याला शिकारीपासून वाचवता येत नसेल तर मोकळ्या आकाशाचा उपयोग काय?

ਪਥਰ ਪਾਲਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਖੁਸਰੇ ਕਿਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥
दगडाला थंडीचा काय लाभ, जेव्हा त्याचावर थंडीचा काहीही परिणाम होत नाही, तर नपुंसक पुरुषाने वधूचे सुख उपभोगता येत नसेल तर त्याच्याशी लग्न करून काय फायदा?

ਕੁਤੇ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਭੀ ਸੋ ਕੁਤੀ ਧਾਤੁ ॥
कुत्र्याला चंदन लावले तरी त्याचा स्वभाव कुत्र्यासारखाच राहील आणि कुत्र्याच्या दिशेने धावेल.

ਬੋਲਾ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਪੜੀਅਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠ ॥
स्मृतींचे वाचन कर्णबधिरांसमोर केले तरी तो ऐकू किंवा समजू शकत नाही.

ਅੰਧਾ ਚਾਨਣਿ ਰਖੀਐ ਦੀਵੇ ਬਲਹਿ ਪਚਾਸ ॥
आंधळ्याच्या समोर पन्नास दिवे लावले तरी त्याला काहीच दिसणार नाही.

ਚਉਣੇ ਸੁਇਨਾ ਪਾਈਐ ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਖਾਵੈ ਘਾਸੁ ॥
गाई-म्हशींच्या गटाजवळ माणसाने सोने ठेवले तरी ते गवत निवडकपणे खातात.

ਲੋਹਾ ਮਾਰਣਿ ਪਾਈਐ ਢਹੈ ਨ ਹੋਇ ਕਪਾਸ ॥
लोखंडाला कापसासारखे लाकूड घासले तरी ते मऊ होत नाही.

ਨਾਨਕ ਮੂਰਖ ਏਹਿ ਗੁਣ ਬੋਲੇ ਸਦਾ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥
हे नानक! मूर्ख माणसाचा हा गुण आहे की तो जे काही बोलतो तो त्याचाच नाश होतो. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਕੈਹਾ ਕੰਚਨੁ ਤੁਟੈ ਸਾਰੁ ॥
जेव्हा कांस्य, सोने आणि लोखंड तुटतात

ਅਗਨੀ ਗੰਢੁ ਪਾਏ ਲੋਹਾਰੁ ॥
तेव्हा सोनार आगीने गाठ बांधतो.

ਗੋਰੀ ਸੇਤੀ ਤੁਟੈ ਭਤਾਰੁ ॥
नवरा बायकोवर रागावला तर

ਪੁਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥
पुत्राच्या माध्यमातून संसारात पुन्हा संबंध प्रस्थापित होतात.

ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਦਿਤੈ ਗੰਢੁ ਪਾਇ ॥
राजा आपल्या प्रजेकडून कर मागतो आणि कर देऊन प्रजा राजाशी आपले नाते टिकवून ठेवते.

ਭੁਖਿਆ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਜਾ ਖਾਇ ॥
भुकेले लोक दानशूर सज्जनांशी नाते निर्माण करतात कारण ते त्यांच्याकडून अन्न मागत राहतात.

ਕਾਲਾ ਗੰਢੁ ਨਦੀਆ ਮੀਹ ਝੋਲ ॥
दुष्काळामुळे, पाऊस पडला की लोक नद्यांशी जोडले जातात आणि त्यांना भरपूर पाणी मिळू लागते.

ਗੰਢੁ ਪਰੀਤੀ ਮਿਠੇ ਬੋਲ ॥
हे प्रेम आणि गोड शब्दांचे संयोजन आहे.

ਬੇਦਾ ਗੰਢੁ ਬੋਲੇ ਸਚੁ ਕੋਇ ॥
कोणी सत्य बोलत असेल तर त्याचा संबंध वेदांशी आहे.

ਮੁਇਆ ਗੰਢੁ ਨੇਕੀ ਸਤੁ ਹੋਇ ॥
जे लोक आपल्या जीवनात चांगले कार्य करतात आणि दान करतात ते मृत्यूनंतर जगाशी जोडलेले राहतात.

ਏਤੁ ਗੰਢਿ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
अशा प्रकारचा सलोखा या जगात प्रचलित आहे.

ਮੂਰਖ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਮੁਹਿ ਮਾਰ ॥
मूर्खाला सुधारण्याचा एकमेव मार्ग म्हणजे त्याला शिक्षा देणे.

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
नानक एक सुज्ञ गोष्ट सांगतात की

ਸਿਫਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥
परमेश्वराच्या गौरवाची स्तुती केल्याने माणसाचे त्याच्या दरबाराशी नाते प्रस्थापित होते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜਿ ਕੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥
विश्व निर्माण केल्यावर परमेश्वर स्वतः विचार करतो.

ਇਕਿ ਖੋਟੇ ਇਕਿ ਖਰੇ ਆਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥
अनेक प्राणी दुष्ट आहेत आणि अनेक प्राणी सदाचारी आहेत. परमेश्वर स्वतः या दुष्ट आणि नीतिमान प्राण्यांचे परीक्षण करतो.

ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈਅਹਿ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਬਾਹਰ ਵਾਰਿ ॥
जसा खजिनदार शुद्ध नाणी तिजोरीत ठेवतो आणि खोटी नाणी तिजोरीतून फेकतो.

ਖੋਟੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਅਹਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥
त्याचप्रमाणे पापी लोकांना परमेश्वराच्या दरबारातून बाहेर फेकले जाते. ते पापी प्राणी कोणाकडे आवाहन करू शकतात?

ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਭਜਿ ਪਵਹਿ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥
त्याने धावत जाऊन सद्गुरूचा आश्रय घ्यावा, ही उत्तम कृती आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੋਟਿਅਹੁ ਖਰੇ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥
सद्गुरू पापींना निर्मळ करतात. तो पापी माणसाला परमेश्वराच्या नावाने शोभा देणार आहे.

ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥
गुरूशी प्रेम आणि स्नेह केल्याने जीव सत्याच्या दरबारात स्तुतीला पात्र बनतात.

ਗਣਤ ਤਿਨਾ ਦੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧੨॥
ज्यांना निर्माता परमेश्वराने स्वतः क्षमा केली आहे त्यांच्या कृत्यांचे मूल्यमापन कोण करू शकेल? ॥१२॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक १ ॥

ਹਮ ਜੇਰ ਜਿਮੀ ਦੁਨੀਆ ਪੀਰਾ ਮਸਾਇਕਾ ਰਾਇਆ ॥
पीर शेख, राजे इत्यादी जगातील सर्व लोक जमिनीत गाडले जातात.

ਮੇ ਰਵਦਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ਅਫਜੂ ਖੁਦਾਇ ॥
सम्राटही शेवटी या जगातून निघून जातो. फक्त तो परमेश्वर शाश्वत आहे.

ਏਕ ਤੂਹੀ ਏਕ ਤੁਹੀ ॥੧॥
हे अल्लाह! तू एकटाच आहेस आणि तूच या जगात कायमचा राहणार आहेस. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १॥

ਨ ਦੇਵ ਦਾਨਵਾ ਨਰਾ ॥
पृथ्वीवर सदासर्वकाळ राहणारे परमेश्वर किंवा दानव किंवा मानव नाहीत.

ਨ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕਾ ਧਰਾ ॥
ते परिपूर्ण किंवा साधकही नाहीत.

ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥
हे सर्व क्षणभंगुर आहेत.

Page 144

ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੨॥

हे परमेश्वरा! तुझ्याशिवाय कोणीही कधीही स्थिर नाही. तिन्ही काळांत तू एकटाच सदैव सत्य आहेस. ॥२॥

ਮਃ ੧ ॥

महला १ ॥

ਨ ਦਾਦੇ ਦਿਹੰਦ ਆਦਮੀ ॥

पृथ्वीच्या वरच्या आकाशातील सात जग जगात स्थिर आहेत, जिथे मानवाच्या कर्मांचा न्याय करणारे परमेश्वर राहतात.

ਨ ਸਪਤ ਜੇਰ ਜਿਮੀ ॥

तसेच ज्या ठिकाणी भुते राहतात त्या जमिनीखाली सात पाताळातील लोक स्थिर नसतात.

ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥

सर्व क्षणभंगुर आहेत. हे परमेश्वरा! तुझ्याशिवाय कोणीही अमर नाही.

ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੩॥

तू एकच आहेस, सुरुवातीलाही तूच आहेस आणि शेवटीही तूच आहेस. ॥३॥

ਮਃ ੧ ॥

महला १॥

ਨ ਸੂਰ ਸਸਿ ਮੰਡਲੋ ॥

सूर्यमाला किंवा चंद्र नाही,

ਨ ਸਪਤ ਦੀਪ ਨਹ ਜਲੋ ॥

सात बेटे किंवा समुद्र नाही,

ਅੰਨ ਪਉਣ ਥਿਰੁ ਨ ਕੁਈ ॥

धान्य किंवा हवा हे काहीही स्थिर नाही.

ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੪॥
हे परमेश्वरा! तू एकच आहेस, तिन्ही काळांत तूच आहेस. ॥४॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਨ ਰਿਜਕੁ ਦਸਤ ਆ ਕਸੇ ॥
जगातील सर्व प्राणिमात्रांचे अन्न त्या परमेश्वराशिवाय इतर कोणाच्याही ताब्यात नाही.

ਹਮਾ ਰਾ ਏਕੁ ਆਸ ਵਸੇ ॥
आपल्या सर्वांना फक्त एका परमेश्वराची आशा आहे.

ਅਸਤਿ ਏਕੁ ਦਿਗਰ ਕੁਈ ॥
बाकी सर्व काही क्षणभंगुर आहे. हे परमेश्वरा! तुझ्याशिवाय कोणीही कधीही स्थिर नाही.

ਏਕ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੫॥
तिन्ही काळांत तू एकटाच आहेस. ॥५॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਪਰੰਦਏ ਨ ਗਿਰਾਹ ਜਰ ॥
पक्ष्यांना ना स्वतःचे घर आहे ना त्यांच्याकडे पैसा आहे.

ਦਰਖਤ ਆਬ ਆਸ ਕਰ ॥
तो जगण्यासाठी पाणी आणि झाडांवर आपली आशा ठेवतो.

ਦਿਹੰਦ ਸੁਈ ॥
परमेश्वरच त्यांना अन्न पुरवतो.

ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੬॥
हे परमेश्वरा! तिन्ही काळात तूच एक आहेस. तू एकटाच स्थिर आहेस. ॥६॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਨਾਨਕ ਲਿਲਾਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ ॥
हे नानक! परमेश्वराने माणसाच्या नशिबात नियतीचे शिलालेख लिहिलेले आहेत,

ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥
त्यांना कोणीही पुसून टाकू शकत नाही.

ਕਲਾ ਧਰੈ ਹਿਰੈ ਸੁਈ ॥
हे परमेश्वरा! प्राणिमात्रांमध्ये प्राणशक्ती धारण करणारा आणि ती परत घेणारा तूच आहेस.

ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੭॥
हे ठाकूर! तिन्ही काळात तू एकच आहेस. तू एकटाच अमर आहेस. ॥७॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥
हे परमेश्वरा! तुझी आज्ञा सदैव खरी आहे आणि ती फक्त गुरूच ओळखू शकते.

ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥
जो मनुष्य गुरूंच्या उपदेशाने अहंकाराचा त्याग करतो त्याला परमेश्वराचा साक्षात्कार होतो.

ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥
हे परमेश्वरा! तुझा दरबार सत्य आहे आणि तुझे वचन तुझ्या दरबारात जाण्याचे संकेत आहे.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥
जो व्यक्ती सत्याच्या नावाचा विचार करतो तो सत्यात लीन होतो.

ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਕੂੜਿਆਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਿਆ ॥
मनमुख हे नेहमी खोटे बोलतात आणि भ्रमात हरवलेले असतात.

ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥
मृत्यूनंतर त्यांचा निवास धुळीतच राहतो कारण त्यांना नामाची चव त्यांच्या आयुष्यात कधीच कळली नाही, म्हणजेच त्यांनी नामस्मरण केले नाही.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥
ते नाव न घेता खूप दुःखी आहेत. ते जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकून राहतात.

ਨਾਨਕ ਪਾਰਖੁ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ॥੧੩॥
हे नानक! परमेश्वर स्वतः तज्ञ आहे; तो पापी आणि नीतिमान ओळखतो. ॥१३॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १ ॥

ਸੀਹਾ ਬਾਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ ਏਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹ ॥
परमेश्वराची इच्छा असेल तर तो मांसाहारी प्राणी आणि सिंह, गरुड, कुत्रा इत्यादी पक्ष्यांना गवत देतो.

ਘਾਹੁ ਖਾਨਿ ਤਿਨਾ ਮਾਸੁ ਖਵਾਲੇ ਏਹਿ ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥
गवत खाणाऱ्या प्राण्यांना तो मांस खायला घालतो. अशा मार्गावर तो जीवांना निर्देशित करतो.

ਨਦੀਆ ਵਿਚਿ ਟਿਬੇ ਦੇਖਾਲੇ ਥਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹ ॥
तो नद्यांमध्ये ढिगारे निर्माण करतो आणि वाळवंटात खोल महासागर निर्माण करतो.

ਕੀੜਾ ਥਾਪਿ ਦੇਇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹ ॥
त्याला हवे असेल तर तो साम्राज्य अगदी क्षुल्लक प्राण्याला सुपूर्द करतो आणि राजांच्या शक्तिशाली सैन्याला मारतो आणि त्यांची राख करतो.

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਸਾਹਾ ਜੀਵਾਲੇ ਤਾ ਕਿ ਅਸਾਹ ॥
जगातील सर्व प्राणी श्वासोच्छवासाने जगतात, म्हणजेच श्वास घेतल्याशिवाय जगू शकत नाहीत, परंतु परमेश्वराची इच्छा असेल तर तो त्यांना श्वास न घेताही जिवंत ठेवू शकतो.

ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹ ॥੧॥
हे नानक! परमेश्वराला जसे सत्य आवडते, तसेच तो जीवांना अन्न पुरवतो. १॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਇਕਿ ਮਾਸਹਾਰੀ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਣੁ ਖਾਹਿ ॥
अनेक प्राणी मांसाहारी आहेत.अनेक प्राणी गवत खातात.

ਇਕਨਾ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਹਿ ॥
अनेक जीव मानवाप्रमाणे छत्तीस प्रकारचे स्वादिष्ट अन्न खातात.

ਇਕਿ ਮਿਟੀਆ ਮਹਿ ਮਿਟੀਆ ਖਾਹਿ ॥
अनेक जीव मातीत राहतात आणि मातीच खातात.

ਇਕਿ ਪਉਣ ਸੁਮਾਰੀ ਪਉਣ ਸੁਮਾਰਿ ॥
अनेक प्राणी वारा खाणारे (हवेत जगणारे) मानले जातात.

ਇਕਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮ ਆਧਾਰਿ ॥
अनेक जीव निरंकाराचे उपासक असून त्यांना केवळ नामाचा आधार आहे.

ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਮਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥
जीवन देणारा परमेश्वर सदैव जिवंत असतो. कोणताही जीव उपाशी मरत नाही कारण परमेश्वर प्रत्येकाला अन्न पुरवतो.

ਨਾਨਕ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੨॥
हे नानक! जे परमेश्वराला आपल्या अंतःकरणात ठेवत नाहीत ते भ्रमाने फसतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰਮਿ ਕਮਾਈਐ ॥
नशिबानेच गुरूंची सेवा करता येते.

ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥
गुरूंच्या उपदेशाने आपण आपला अहंकार नाहीसा करून परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन करत राहावे.

ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥
संपत्ती मिळवण्याच्या कामात गुंतून आपण आपले अमूल्य जीवन वाया घालवतो.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਸੁ ਪੈਝੈ ਖਾਈਐ ॥
आपले नाव, आपले कपडे घालणे, अन्न खाणे याशिवाय सर्व काही विष खाण्यासारखे आहे.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥
त्यामुळे सत्यनामाच्या महिमाची स्तुती करूनच सत्यात तल्लीन होऊ शकते.

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਨਾਹੀ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਈਐ ॥
सद्गुरूंची सेवा केल्याशिवाय मनुष्य सुखात राहू शकत नाही आणि तो पुन्हा पुन्हा जन्म घेतो आणि मरतो.

ਦੁਨੀਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥
खोट्या जगात, जीव खोट्या कर्मे करत राहतो.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਈਐ ॥੧੪॥
हे नानक! सत्याच्या शुद्ध नामाचे गुणगान गाऊन, माणूस जगातून सत्याच्या दरबारात आदराने जातो. ॥१४॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १ ॥

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਵਾਵਹਿ ਗਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਲਿ ਨਾਵਹਿ ॥
हे परमेश्वरा! जेव्हा तुम्हाला चांगले वाटते, तेव्हा माणूस वाद्य वाजवतो आणि गातो. तुमची इच्छा असेल तेव्हा तो पाण्याने स्नान करतो.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਾ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਹਿ ॥
हे परमेश्वरा! जेव्हा तु तुझी इच्छा असते तेव्हा जीव आपल्या शरीरावर विभूती लावतो आणि वाद्य वाजवतो.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਮੁਲਾ ਸੇਖ ਕਹਾਵਹਿ ॥
तुला आवडेल तेव्हा एखादी व्यक्ती कुराण वाचते आणि त्याला मुल्लां आणि शेख म्हणतात.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਕਸ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥
हे परमेश्वरा! जेव्हा तुझी इच्छा असते तेव्हा अनेकजण राजे होतात आणि अनेक पदार्थांच्या चवींचा आनंद घेतात.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਗ ਵਗਾਵਹਿ ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਕਟਿ ਜਾਵਹਿ ॥
हे परमेश्वरा! जेव्हा तुझी इच्छा असते तेव्हा पुरुष तलवारी चालवतात आणि शरीरापासून डोके वेगळे करतात.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਾਹਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥
हे परमेश्वरा! जेव्हा तुझी इच्छा असते तेव्हा लोक वेगवेगळ्या देशांत आणि प्रदेशात जातात आणि बरीच माहिती ऐकून घरी परततात.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ॥
हे जीवनाच्या स्वामी! जेव्हा ते तुला अनुकूल करते, तेव्हा एखादी व्यक्ती तुझ्या नावात लीन होते आणि जेव्हा ती तुझी इच्छा असते तेव्हा तो तुला आवडू लागतो.

ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥੧॥
नानक प्रार्थना करतात की हे परमेश्वरा! तुझ्या इच्छेचे पालन करणाऱ्यांशिवाय, सर्व जीव केवळ खोटेच कमावतात. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਜਾ ਤੂੰ ਵਡਾ ਸਭਿ ਵਡਿਆਂਈਆ ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਹੋਈ ॥
हे परमेश्वरा! तू महान आहे, जगाचा निर्माता आहेस, म्हणून जगात जे काही चालले आहे ते सर्व तुझ्या महानतेमुळे आहे. कारण चांगल्यातूनच चांगुलपणा निर्माण होतो.

ਜਾ ਤੂੰ ਸਚਾ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਾ ਕੂੜਾ ਕੋਇ ਨ ਕੋਈ ॥
हे परमेश्वरा! तूच सत्यप्रभू, सृष्टीनिर्माता आहेस म्हणून या सृष्टीतील प्रत्येक जीव खरा दिसतो कारण प्रत्येक जीवात तूच आहेस, मग या जगात कोणीही खोटा असू शकत नाही.

ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਚਲਣੁ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ਧਾਤੁ ॥
जीव (लोक) काय बोलतात, बघतात, चालतात, जगतात आणि मरतात वगैरे सर्व तुझ्या मायेचा खेळ आहे.

ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ॥੨॥
हे नानक! सत्याचे मूर्तिमंत परमेश्वर, स्वतः आपल्या आदेशाने विश्व निर्माण करतो आणि सर्व प्राणिमात्रांना त्याच्या आदेशाखाली ठेवतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥
जर आपण आपल्या सद्गुरूंची निःस्वार्थपणे सेवा केली तर आपला भ्रम दूर होतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਕਾਰ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥
सद्गुरू जे करायला सांगतात तेच आपण केले पाहिजे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥
सद्गुरू दयाळू झाले तरच आपण परमेश्वराचे नामस्मरण करू शकतो.

ਲਾਹਾ ਭਗਤਿ ਸੁ ਸਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥
भक्तिपूजेचे फायदे उत्कृष्ट आहेत. हे गुरूमुखाने साध्य होते.

ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਗੁਬਾਰੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥
स्वार्थी माणसासाठी अज्ञानाचा अंधार राहतो आणि ते खोटी संपत्ती मिळवत राहतात.

ਸਚੇ ਦੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ਸਚੁ ਚਵਾਂਈਐ ॥
जर आपण सत्यप्रभू-परमेश्वराच्या चरणी जाऊन सत्यनामाचा जप केला,

ਸਚੇ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥
तर अशा सत्यवान व्यक्तीला सत्य परमेश्वराच्या सानिध्यात स्थान प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧੫॥
हे नानक! जो सदैव सत्याचे नामस्मरण करतो तो सत्यवान असतो आणि तो सत्यात विलीन होतो. ॥१५॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १ ॥

ਕਲਿ ਕਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਾਸਾਈ ਧਰਮੁ ਪੰਖ ਕਰਿ ਉਡਰਿਆ ॥
हा उग्र वादग्रस्त स्वभाव चाकूसारखा आहे, ज्याच्यामुळे राजे क्रूर होत आहेत. या कारणामुळे धर्माला पंख फुटले आहेत आणि धर्म उडत आहेत, म्हणजेच कलियुगात धर्माचा नाश झाला.

ਕੂੜੁ ਅਮਾਵਸ ਸਚੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀਸੈ ਨਾਹੀ ਕਹ ਚੜਿਆ ॥
असत्याच्या या अमावस्येच्या रात्री सत्याचा चंद्र कुठेही उगवताना दिसत नाही, म्हणजेच सर्वत्र असत्य आहे आणि सत्याचा नाश झाला आहे.

ਹਉ ਭਾਲਿ ਵਿਕੁੰਨੀ ਹੋਈ ॥
सत्याच्या शोधात मी वेडा झालो आहे.

ਆਧੇਰੈ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥
या अंधारात मला माझा मार्ग सापडत नाही.

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਰੋਈ ॥
खोट्याच्या अंधारात सर्व जग दुःखात आणि अहंकारात शोक करत आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥
हे नानक! या असत्यतेपासून सजीवांची मुक्तता कोणत्या पद्धतीने होईल? ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महला ३ ॥

ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਪਰਗਟੁ ਚਾਨਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥
कलियुगात परमेश्वराचा महिमा जगात ज्ञानाचा प्रकाश प्रकट करतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥
एखादा दुर्लभ गुरूचा अनुयायीच (गुरुमुख) अस्तित्वाचा सागर पार करतो.

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਦੇਵੈ ॥
हे नानक! परमेश्वर ज्याला त्याच्या आशीर्वाद देतो तोच त्याच्या गौरवाची देणगी देतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਸੋ ਲੇਵੈ ॥੨॥
पण नामाचे रत्न फक्त गुरुमुखालाच मिळते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਭਗਤਾ ਤੈ ਸੈਸਾਰੀਆ ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ ਆਇਆ ॥
परमेश्वराचे भक्त आणि जगातील जीव यांच्यात सलोखा कधीच शक्य नव्हता.

ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਨ ਭੁਲੈ ਕਿਸੈ ਦਾ ਭੁਲਾਇਆ ॥
परमेश्वर स्वतः अचूक आहे. दुसऱ्याने चूक केली तरी तो करत नाही.

ਭਗਤ ਆਪੇ ਮੇਲਿਅਨੁ ਜਿਨੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥
जे भक्त सत्यवादी बनून सत्याचे आचरण करतात त्यांना परमेश्वराने स्वतःशीच जोडले आहे.

ਸੈਸਾਰੀ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਜਿਨੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥
ज्या लोकांनी खोटे बोलून मायेचे विष प्राशन केले आहे, अशा लोकांना परमेश्वरानेच मार्गभ्रष्ट केले आहे.

ਚਲਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਮੁ ਕਰੋਧੁ ਵਿਸੁ ਵਧਾਇਆ ॥
आपण सर्व एक दिवस हे जग सोडून जाऊ हे अंतिम वास्तव ते ओळखत नाहीत. ते वासना आणि क्रोधाचे विष निर्माण करत राहतात.

ਭਗਤ ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਚਾਕਰੀ ਜਿਨੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
जे भक्त रात्रंदिवस परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन करतात तेच परमेश्वराची उपासना व सेवा करीत असतात.

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਹੋਇ ਕੈ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥
ज्यांनी परमेश्वराच्या सेवकांचे सेवक बनून आपल्या विवेकातून अहंकार नाहीसा केला आहे.

ਓਨਾ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧੬॥
परमेश्वराच्या दरबारात त्यांचे स्वतःचे चेहरे उजळतात आणि सत्याच्या नामाने ते सत्याच्या दरबारात मोठे वैभव प्राप्त करतात. ॥१६॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक १ ॥

ਸਬਾਹੀ ਸਾਲਾਹ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਇਕ ਮਨਿ ॥
जो व्यक्ती सकाळी एकाग्र होऊन परमेश्वराची स्तुती करतो आणि त्याचे स्मरण करतो.

ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਵਖਤੈ ਉਪਰਿ ਲੜਿ ਮੁਏ ॥
तो खरा सम्राट आहे आणि योग्य वेळी लढताना मरण पावतो.

ਦੂਜੈ ਬਹੁਤੇ ਰਾਹ ਮਨ ਕੀਆ ਮਤੀ ਖਿੰਡੀਆ ॥
दुसऱ्या टप्प्यात मनाची वृत्ती विखुरली जाते आणि मन अनेक मार्गांवर धावते.

ਬਹੁਤੁ ਪਏ ਅਸਗਾਹ ਗੋਤੇ ਖਾਹਿ ਨ ਨਿਕਲਹਿ ॥
मनुष्य अनेक व्यवसायांच्या अडथळ्यांच्या अथांग समुद्रात पडतो आणि त्यातून बाहेर पडू शकत नाही.

ਤੀਜੈ ਮੁਹੀ ਗਿਰਾਹ ਭੁਖ ਤਿਖਾ ਦੁਇ ਭਉਕੀਆ ॥
तिसऱ्या टप्प्यात जेव्हा भूक आणि तहानरूपी कुत्रे भुंकायला लागतात तेव्हा माणसाला तोंडात अन्न आणि पाणी घालावे लागते.

ਖਾਧਾ ਹੋਇ ਸੁਆਹ ਭੀ ਖਾਣੇ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ॥
जे काही खाल्ले जाते ते खाल्ल्यावर जास्त खाण्याची इच्छा निर्माण होते.

ਚਉਥੈ ਆਈ ਊਂਘ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਪਵਾਰਿ ਗਇਆ ॥
चौथ्या टप्प्यात, माणूस झोपतो, डोळे बंद करतो आणि स्वप्नांच्या जगात जातो.

ਭੀ ਉਠਿ ਰਚਿਓਨੁ ਵਾਦੁ ਸੈ ਵਰ੍ਹਿਆ ਕੀ ਪਿੜ ਬਧੀ ॥
मग झोपेतून उठल्यावर तो पुन्हा वाद निर्माण करतो आणि शेकडो वर्षे जगतो तसाच आखाडा बनतो.

ਸਭੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ਜੇ ਅਠੀ ਭਉ ਹੋਇ ॥
माणसाच्या मनात परमेश्वराचे भय जरी कायम असले तरी नामस्मरणासाठी सर्व काळ शुभ असतात.

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਹੋਇ ॥੧॥
हे नानक! जर परमेश्वर माणसाच्या हृदयात वास करत असेल तर हेच त्याचे खरे स्नान आहे.॥१॥

ਮਃ ੨ ॥
महला २ ॥

ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥
केवळ तीच व्यक्ती परिपूर्ण राजा आहे ज्याने परिपूर्ण परमेश्वराची प्राप्ती केली आहे.

ਅਠੀ ਵੇਪਰਵਾਹ ਰਹਨਿ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ॥
जगाची पर्वा न करता तो दिवसाचे आठही प्रहर परमेश्वराच्या प्रेमात मग्न राहतो.

ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਥਾਹ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ॥
अनंत परमात्म्याचे दर्शन घेणारे पुरूष दुर्लभ आहेत.

ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ॥
परम नशिबानेच एक परिपूर्ण गुरू मिळतो, ज्याच्याद्वारे गुरूंनी दिलेली सर्व वचने पूर्ण होतात.

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋਲੁ ॥੨॥
हे नानक! गुरूजींनी सेवकाला परिपूर्ण केले तर त्याची बुद्धी कमी होत नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜਾ ਤੂੰ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ਮੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਈਐ ॥
हे परमेश्वरा! मी खरे सांगतो तू माझाआहेस तेव्हा मला आणखी काय पाहिजे.

ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਚੋਰਿ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥
ज्या जीवरूपी स्त्रीला ऐहिक कामांच्या चोरांनी लुटलेले आहे, ती स्त्री परमेश्वराचे रूप प्राप्त करू शकत नाही.

ਏਨੈ ਚਿਤਿ ਕਠੋਰਿ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥
त्याच्या क्रूर अंतःकरणामुळे त्याने सेवा आणि भक्तीची संधी गमावली आहे.

ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਸਚੁ ਨ ਪਾਇ ਸੁ ਭੰਨਿ ਘੜਾਈਐ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचे सत्य रूप वास करत नाही. तो नष्ट करून नवीन पद्धतीने पुन्हा तयार केला जातो. म्हणजेच तो जन्म आणि मरत राहतो.

ਕਿਉ ਕਰਿ ਪੂਰੈ ਵਟਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਈਐ ॥
अशा माणसाला त्याच्या कर्माचा हिशेब देताना पूर्ण तोलता कसा येईल?

ਕੋਇ ਨ ਆਖੈ ਘਟਿ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥
जीवाचा अहंकार निघून गेला तर त्याच्या कर्माचे वजन कोणीही कमी लेखणार नाही.

ਲਈਅਨਿ ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਦਰਿ ਬੀਨਾਈਐ ॥
सर्व प्राणिमात्रांची परीक्षा बुद्धिमान परमेश्वराच्या दरबारात होते की ते धार्मिक आहेत की पापी आहेत.

ਸਉਦਾ ਇਕਤੁ ਹਟਿ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈਐ ॥੧੭॥

नावाचा सौदा सत्संग सारख्या दुकानातूनच मिळतो. हे गुरूमुळेच साध्य होते. ॥१७॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥

श्लोक महला २ ॥

ਅਠੀ ਪਹਰੀ ਅਠ ਖੰਡ ਨਾਵਾ ਖੰਡੁ ਸਰੀਰੁ ॥

दिवस आणि रात्रीची वेळ आठ भागात विभागली जाते ज्याला आठ प्रहार म्हणतात. एक प्रहार तीन तासांचा असतो. या आठ प्रहारांपैकी एक प्रहार शरीराशी संबंधित आहे. या प्रहाराला पुढील श्लोकांमध्ये सकाळचा चौथा प्रहार म्हटले आहे.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਭਾਲਹਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥

त्या देहात परमेश्वराच्या नामाचा अनोखा खजिना आहे. चांगले आणि गंभीर पुरुष त्या खजिन्याचा शोध घेतात.

ਕਰਮਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ॥

हे नानक! भाग्यवान गुरू किंवा पीराचे नाव धारण करून परमेश्वराचा महिमा गातात.

ਚਉਥੈ ਪਹਰਿ ਸਬਾਹ ਕੈ ਸੁਰਤਿਆ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥

जे लोक सकाळी, दिवसाच्या चौथ्या प्रहर नामाचा अभ्यास करतात त्यांच्या मनात उत्साह निर्माण होतो.

ਤਿਨਾ ਦਰੀਆਵਾ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥

त्यांची मैत्री नद्यांशी असते, म्हणजेच ते सत्संगाच्या रूपात नद्यांवर जाऊन स्नान करतात आणि सत्य हे नाव त्यांच्या मनात आणि मुखात असते.

ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਪਸਾਉ ॥

त्या सत्संगात परमेश्वराचे अमृतरूपी नाम वाटप केले जाते आणि भाग्यवानांना नामाचे दान मिळते.

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕਸੀਐ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਉ ॥

जेव्हा त्यांच्या सोन्यासारख्या शुद्ध शरीरावर नामाची परीक्षा लागते तेव्हा त्यांचे शरीर भक्तीच्या सुंदर रंगाने रंगून जाते.

ਜੇ ਹੋਵੈ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਕੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਈ ਤਾਉ ॥
सद्‌गुरूच्या रूपातील जौहरी जेव्हा त्यांच्यावर दयाळूपणे पाहतो तेव्हा त्यांना जन्म-मृत्यूच्या त्रासाला सामोरे जावे लागत नाही.

ਸਤੀ ਪਹਰੀ ਸਤੁ ਭਲਾ ਬਹੀਐ ਪੜਿਆ ਪਾਸਿ ॥
उरलेल्या सात कालखंडात सत्य बोलणे आणि विद्वानांसोबत बसणे चांगले.

ਓਥੈ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਕੂੜੈ ਘਟੈ ਰਾਸਿ ॥
तिथे पाप आणि पुण्य ओळखले जाते आणि खोट्याचे भांडवल कमी होते.

ਓਥੈ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਖਰੇ ਕੀਚਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥
तिथे खोट्या माणसांना फेकून दिले जाते आणि चांगल्या माणसांची स्तुती केली जाते

ਬੋਲਣੁ ਫਾਦਲੁ ਨਾਨਕਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥
हे नानक! परमेश्वर स्वतःच जीवांना दुःख आणि सुख देतो आणि मनुष्याने कोणत्याही प्रकारे तक्रार करणे व्यर्थ आहे. ॥१॥

ਮਃ ੨ ॥
महला २ ॥

ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥
वारा सर्व जगाचा स्वामी आहे, पाणी पिता आहे आणि पृथ्वी महान माता आहे.

ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥
दिवस आणि रात्र हे दोन्ही उपपिता आणि उपमाता आहेत ज्यांच्या कुशीत सारे जग खेळत आहे.

ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੇ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥
परलोकात यमराज परमेश्वरासमोर जीवांच्या शुभ-अशुभ कर्माची चर्चा करतात.

ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥
आपापल्या कर्मानुसार काही जीव ईश्वराच्या जवळ असतात तर काही जीव दूर असतात.

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥
ज्यांनी परमेश्वराचे नामस्मरण केले त्यांना उपासना, तपश्चर्या इत्यादी कष्टाची जाणीव झाली आहे.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥
हे नानक! अशा प्राण्यांचे चेहरे उजळले आहेत आणि त्यांच्या सोबत असलेल्या अनेकांना मुक्ती मिळाली आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਸਿਆ ॥
ज्याला सद्गुरूंनी ज्ञान दिले आहे की परमेश्वराचे प्रेम हेच खरे अन्न आहे.

ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ॥
तीच व्यक्ती सत्य परमेश्वराशी एकनिष्ठ झाली आहे आणि सत्यात विलीन होऊन फुलासारखी फुलली आहे.

ਸਚੈ ਕੋਟਿ ਗਿਰਾਂਇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ॥
त्याच्या गावासारख्या देहात परमेश्वराच्या आत्म्याच्या रूपात गडाची स्थापना झाली आहे.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਉ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸਿਆ ॥
सद्गुरूंनी प्रसन्न होऊन त्याला हे नाव दिले आणि ते परमेश्वराच्या प्रेमाने तृप्त झाले.

ਸਚੈ ਦੈ ਦੀਬਾਣਿ ਕੂੜਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥
खोट्याने पैसे कमवून कोणीही सत्याच्या दरबारात जाऊ शकत नाही.

ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਵਖਾਣਿ ਸੁ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥
जो माणूस इतरांना खोटे बोलत राहतो तो त्याच्या खऱ्या रूपात जाऊ शकत नाही.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ॥
जो व्यक्ती सत्यनामाचा परवाना घेऊन येतो, त्याला त्याच्या सत्यरूपात जाण्यापासून कोणीही रोखू शकत नाही.

ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਬੁਝਿ ਵਖਾਣਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥੧੮॥
जो मनुष्य परमेश्वराचे सत्यनाम ऐकतो, समजतो आणि जप करतो त्याला आत्मस्वरूपात आमंत्रित केले जाते. ॥१८॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १ ॥

ਪਹਿਰਾ ਅਗਨਿ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਬਾਧਾ ਭੋਜਨੁ ਸਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥
जर मी अग्नीचा पोशाख घातला तर माझे घर बर्फात बनवा आणि लोखंडाला माझे अन्न बनवा,

ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਾਣੀ ਕਰਿ ਪੀਵਾ ਧਰਤੀ ਹਾਕ ਚਲਾਈ ॥
जर मी सर्व दुःख सहजतेने सहन करू शकेन, जर मी माझ्या नियंत्रणाखाली संपूर्ण पृथ्वीवर राज्य करू शकेन.

ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੀ ਅੰਬਰੁ ਤੋਲੀ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਈ ॥
जर मी आकाशाला एका तराजूने तोलले आणि तोलून तोलले तर मी चार चकत्याने तोलले,

ਏਵਡੁ ਵਧਾ ਮਾਵਾ ਨਾਹੀ ਸਭਸੈ ਨਥਿ ਚਲਾਈ ॥
जर मी माझे शरीर इतके मोठे केले की ते कुठेही बसू शकत नाही आणि जर मी सर्व प्राणिमात्रांना माझ्या नियंत्रणाखाली ठेवले तर

ਏਤਾ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਕਰੀ ਭਿ ਆਖਿ ਕਰਾਈ ॥
माझ्या मनात इतकं सामर्थ्य असेल की मी अशा गोष्टी बोलू शकेन आणि इतरांनाही माझ्या बोलण्यातून ते करायला लावू शकेन, पण हे सर्व व्यर्थ आहे.

ਜੇਵਡੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇਵਡ ਦਾਤੀ ਦੇ ਦੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥
परमेश्वर जितका महान आहे तितक्याच महान त्याच्या देणग्या आहेत. तो आपल्या इच्छेनुसार सजीवांना दान देतो.

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥
हे नानक! ज्याच्यावर परमेश्वर आशीर्वाद देतात त्याला सत्य नावाची महती प्राप्त होते. ॥१॥

ਮਃ ੨ ॥
महला २ ॥

ਆਖਣੁ ਆਖਿ ਨ ਰਜਿਆ ਸੁਨਣਿ ਨ ਰਜੇ ਕੰਨ ॥
माणसाचे तोंड बोलून तृप्त होत नाही, शब्द किंवा संगीत ऐकून कान तृप्त होत नाहीत

ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਨ ਰਜੀਆ ਗੁਣ ਗਾਹਕ ਇਕ ਵੰਨ ॥
आणि सुंदर सौंदर्य पाहून त्याचे डोळे कधीच तृप्त होत नाहीत. प्रत्येक अवयव हा एका विशिष्ट प्रकारचा ग्राहक असतो.

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਗਲੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥
भुकेल्यांची भूक भागत नाही. तोंडी बोलून भूक भागविता येत नाही.

ਨਾਨਕ ਭੁਖਾ ਤਾ ਰਜੈ ਜਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇ ॥੨॥
हे नानक! सद्‌गुणांचे भांडार असलेल्या परमेश्वराचा गौरव करून त्याच्यात विलीन झाल्यासच भुकेलेला मनुष्य तृप्त होतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥
सत्यनामाशिवाय सर्व कृती खोट्या आहेत आणि ते फक्त खोट्याच्या कृती करतात.

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਕੂੜਿਆਰੁ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ ॥
सत्यनामाशिवाय इतर खोटी कृत्ये करणाऱ्या लोकांना यमदूत बांधून यमपुरीला नेले जाते.

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਛਾਰੁ ਰਲਾਈਐ ॥
सत्यनामाशिवाय हे शरीर मातीसारखे असून मातीतच विलीन होते.

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭ ਭੁਖ ਜਿ ਪੈਝੈ ਖਾਈਐ ॥
सत्यनामाशिवाय एखादी व्यक्ती जितकी चांगली परिधान करते आणि खाते तितकीच त्याची भूक वाढते.

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰੁ ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥

सत्यनामाशिवाय असत्य कर्म करून मनुष्य परमेश्वराच्या दरबारात पोहोचू शकत नाही.

ਕੂੜੇ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥

खऱ्या परमेश्वराशिवाय खोटे लोक परमेश्वराच्या मंदिरापर्यंत पोहोचत नाहीत. खोट्या लोभात अडकून मनुष्य परमेश्वराचे मंदिर गमावून बसतो.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਠਗਿਓ ਠਗਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥

सर्व जग फसव्या मायेने फसले आहे आणि जीव विविध प्रकारच्या जीवनचक्रात अडकून जन्म घेत आहेत आणि मरत आहेत.

ਤਨ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥੧੯॥

प्रत्येक जीवाच्या शरीरात तृष्णेची आग असते. परमेश्वराच्या नावानेच ते विझवता येते. ॥१९॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

श्लोक महला १ ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਰੁਖੁ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲ ਗਿਆਨੁ ॥

हे नानक! गुरू एक समाधानाचे झाड आहे, या झाडाला धर्माच्या रूपाने फुले येतात आणि ज्ञानाच्या रूपात फळे येतात.

ਰਸਿ ਰਸਿਆ ਹਰਿਆ ਸਦਾ ਪਕੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਨਿ ॥

हिरव्या रसाच्या रूपाने पाण्याने नटलेले हे झाड सदैव हिरवेगार राहते. परमेश्वराच्या कृपेने या ज्ञानाचे फळ ध्यानाने पिकते.

ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਖਾਦਾ ਲਹੈ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥੧॥

जो मनुष्य या ज्ञानाचे फळ खातो त्याला परमेश्वराच्या भेटीचा आनंद प्राप्त होतो. सर्व दानांमध्ये ज्ञानदान हे श्रेष्ठ दान आहे. १॥

ਮਃ ੧ ॥

महला १॥

ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਬਿਰਖੁ ਪਤ ਪਰਵਾਲਾ ਫੁਲ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ॥

गुरू हे सोन्याचे झाड आहे ज्याची पाने मूंगा (रत्न) आहेत आणि त्याची फुले रत्ने आणि माणिक

आहेत.

ਤਿਤੁ ਫਲ ਰਤਨ ਲਗਹਿ ਮੁਖਿ ਭਾਖਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥
ती रोप गुरूंनी सांगितलेल्या रत्नाचे फळ देत आहे. जो मनुष्य गुरूंचे वचन हृदयात ठेवतो तो यशस्वी होतो.

ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ॥
हे नानक! गुरूंच्या शब्दाचे फळ फक्त त्या व्यक्तीच्या मुखात पडते ज्याला परमेश्वराचा आशीर्वाद आहे आणि ज्याच्या कपाळावर नशिबाचा शुभ शिलालेख आहे.

ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪੂਜੈ ਸਦਾ ਵਿਸੇਖੁ ॥
अडुसष्ठ तीर्थात स्नान करण्यापेक्षा गुरूंच्या चरणी येणे अधिक फल देते. म्हणून सदैव गुरूंच्या चरणांची पूजा करावी.

ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਲੋਭੁ ਕੋਪੁ ਚਾਰੇ ਨਦੀਆ ਅਗਿ ॥
हे नानक! हिंसा, आसक्ती, लोभ आणि क्रोध या चारही अग्नीच्या नद्या आहेत.

ਪਵਹਿ ਦਝਹਿ ਨਾਨਕਾ ਤਰੀਐ ਕਰਮੀ ਲਗਿ ॥੨॥
यात जीव पडला तर जळून जातो. या नद्या केवळ तेच लोक पार करतात जे परमेश्वराच्या कृपेने नामस्मरणात मग्न असतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜੀਵਦਿਆ ਮਰੁ ਮਾਰਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥
जिवंतपणी मरा म्हणजे तुमचा अहंकार नष्ट करा. अहंकाराचा नाश केल्यावर पश्चाताप होणार नाही.

ਝੂਠਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ॥
हे जग मिथ्या आहे पण गुरूंकडून हे फार कमी लोकांना कळले आहे.

ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ਧੰਧੈ ਧਾਈਐ ॥
मनुष्याला सत्यनाम आवडत नाही आणि तो ऐहिक व्यवहारात भटकत राहतो.

ਕਾਲੁ ਬੁਰਾ ਖੈ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਦੁਨੀਆਈਐ ॥
यम हा अत्यंत क्रूर आणि प्राणिमात्रांचा नाश करणारा आहे. जगाच्या लोकांवर स्वार आहे.

ਹੁਕਮੀ ਸਿਰਿ ਜੰਦਾਰੁ ਮਾਰੇ ਦਾਈਐ ॥
परमेश्वराच्या आज्ञेने यमदूत संधी शोधून त्या माणसाच्या डोक्यावर काठीने मारतो.

ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥
परमेश्वर स्वतःच आपले प्रेम बहाल करून जीवाच्या हृदयात वास करतो.

ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਵਿਲੰਮੁ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥
मानवी शरीर सोडण्यास शुभ मुहूर्त किंवा क्षणाचाही विलंब होत नाही.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੦॥
हा भेद समजून गुरूच्या कृपेने जीव सत्यात विलीन होतो. ॥२०॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १ ॥

ਤੁਮੀ ਤੁਮਾ ਵਿਸੁ ਅਕੁ ਧਤੂਰਾ ਨਿਮੁ ਫਲੁ ॥
दातुरा आणि कडुलिंबाच्या फळासारख्या विषाप्रमाणे त्या व्यक्तीच्या मनात आणि तोंडात कटुता राहते.

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਵਸਹਿ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥
हे परमेश्वरा! ज्याच्या मनात तुझे स्मरण होत नाही.

ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਹੰਢਨਿ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ॥੧॥
हे नानक! असे दुर्दैवी लोक भटकत राहतात आणि त्यांची वाईट अवस्था कोणाला सांगावी? ॥ १॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १ ॥

ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੂ ਕਿਰਤੁ ਸਾਥਿ ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀਚ ॥
माणसाचे मन पक्ष्यासारखे आहे. माणसाचे नशीब म्हणजे त्याच्यासोबत राहणाऱ्या पक्ष्याच्या पंखासारखे आहेत, जे नेहमी त्याच्यासोबत राहतात. हा पक्षी आपल्या पंखांनी उडतो आणि कधी उंच (चांगल्या) तर कधी खालच्या (वाईट) ठिकाणी बसतो.

Page 148

ਕਬ ਚੰਦਨਿ ਕਬ ਅਕਿ ਡਾਲਿ ਕਬ ਉਚੀ ਪਰੀਤਿ ॥
कधी स्वर्गासारख्या चंदनाच्या झाडाच्या फांदीवर तर कधी नरकासारख्या धतुऱ्याच्या फांदीवर बसतो. कधी कधी तो परमेश्वराच्या प्रेमातही पडतो.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈਐ ਸਾਹਿਬ ਲਗੀ ਰੀਤਿ ॥੨॥
हे नानक! परमेश्वर आपल्या इच्छेनुसार जीवांचे नियंत्रण करतो. ही प्रथा प्राचीन काळापासून प्रचलित आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਵਖਾਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥
किती लोक परमेश्वराच्या गुणांची स्तुती करत आहेत आणि असे करून किती लोकपरमेश्वराच्या गुणांची स्तुती करून जग सोडून गेले आहेत.

ਵੇਦ ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਣਾ ॥
वेद परमेश्वराच्या गुणांचे वर्णन करतात परंतु त्याच्या गुणांचा अंत कोणीही शोधू शकत नाही.

ਪੜਿਐ ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ ਬੁਝਿਐ ਪਾਵਣਾ ॥
त्याचा अर्थ पुस्तके, वेद, ग्रंथ वाचूनही कळू शकत नाही. त्याचा अर्थ ज्ञानातूनच शोधता येतो.

ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕੈ ਭੇਖਿ ਕਿਸੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਾ ॥
शतदर्शनाच्या सहा पाठशाळा आहेत पण त्याद्वारे दुर्लभ माणूसच परमेश्वरात लीन होतो.

ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥
ज्या व्यक्तीला आपल्या गुरूंच्या उपदेशाने खरा ज्ञान प्राप्त झाला आहे, तो गौरवशाली आहे.

ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਬਿਸੰਖ ਦਰਗਹ ਪਾਵਣਾ ॥
ज्याने अखंड परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन केले आहे तो त्याच्या दरबारात जातो.

ਖਾਲਕ ਕਉ ਆਦੇਸੁ ਢਾਢੀ ਗਾਵਣਾ ॥
मी एक गायक आहे आणि मी सृष्टीच्या निर्मात्याची स्तुती करत असतो आणि त्याचे गुणगान गात असतो.

ਨਾਨਕ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਾ ॥੨੧॥
हे नानक! तो एकच परमेश्वर प्रत्येक युगात असतो आणि फक्त तोच आपल्या मनात वास करतो. ॥२१॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥
श्लोक महला २ ॥

ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੋਇ ਅਠੂਹਿਆ ਨਾਗੀ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥
जर एखाद्या व्यक्तीला विंचूचा मंत्र माहीत असेल परंतु तो जाऊन स्वप्ने पकडतो.

ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣੈ ਦੇ ਕੂਚਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ॥
म्हणून तो स्वतःच्या हातांनी स्वतःला आगीत झाकतो.

ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ਧੁਰਿ ਖਸਮ ਕਾ ਅਤੀ ਹੁ ਧਕਾ ਖਾਇ ॥
प्राचीन काळापासून परमेश्वराचा आदेश आहे की जो कोणी वाईट करतो त्याला ठेच लागते.

ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਉ ਮਨਮੁਖੁ ਅੜੈ ਡੁਬੈ ਹਕਿ ਨਿਆਇ ॥
दुष्टाचा विरोध करणाऱ्या स्वार्थी माणसाचा नाश होतो. हा खरा न्याय आहे.

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਆਪੇ ਖਸਮੁ ਵੇਖੈ ਕਰਿ ਵਿਉਪਾਇ ॥
परमेश्वर, स्वामी जो जग आणि परलोक दोन्हीचा न्याय करतो, स्वतःच न्याय करतो आणि पाहतो.

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸਹਿ ਰਜਾਇ ॥੧॥
हे नानक! अशाप्रकारे समजून घ्या की सर्व काही परमेश्वराच्या इच्छेनुसार घडत आहे. ॥१॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महला २ ॥

ਨਾਨਕ ਪਰਖੇ ਆਪ ਕਉ ਤਾ ਪਾਰਖੁ ਜਾਣੁ ॥
हे नानक! जर मनुष्याने स्वतःचे परीक्षण केले तरच त्याला तज्ञ समजा.

ਰੋਗੁ ਦਾਰੂ ਦੋਵੈ ਬੁਝੈ ਤਾ ਵੈਦੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥
माणसाला रोग आणि औषध दोन्ही समजले तरच तो हुशार डॉक्टर असतो.

ਵਾਟ ਨ ਕਰਈ ਮਾਮਲਾ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥
मनुष्याने या जगात स्वतःला पाहुणे समजावे आणि धर्माच्या मार्गावर चालताना इतरांशी वाद घालू नये.

ਮੁਲੁ ਜਾਣਿ ਗਲਾ ਕਰੇ ਹਾਣਿ ਲਾਏ ਹਾਣੁ ॥
त्याने जगाच्या मूळ परमेश्वराला समजून घ्यावे आणि त्याच्याबद्दल इतरांशी चर्चा करावी. नामस्मरण करण्यासाठी आणि वासनेच्या घातक पापांचा नाश करण्यासाठी तो जगात आला आहे.

ਲਬਿ ਨ ਚਲਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸੋ ਵਿਸਟੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥
लोभाचा मार्ग न स्वीकारणारा आणि सत्यात जगणारा मध्यस्थच परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारला जातो.

ਸਰੁ ਸੰਧੇ ਆਗਾਸ ਕਉ ਕਿਉ ਪਹੁਚੈ ਬਾਣੁ ॥
आकाशात बाण सोडला तर तो तिथे कसा पोहोचेल?

ਅਗੈ ਓਹੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਵਾਹੇਦੜੁ ਜਾਣੁ ॥੨॥
वरचे ते आकाश अगम्य आहे, म्हणून समजून घ्या की बाण परत उडेल आणि बाण मारणाऱ्यावरच धडकेल. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ॥
जीवरूपी स्त्रिया आपल्या पती-परमेश्वरावर प्रेम करतात आणि त्यांनी स्वतःला प्रेमाने सजवले आहे.

ਕਰਨਿ ਭਗਤਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨ ਰਹਨੀ ਵਾਰੀਆ ॥
ती रात्रंदिवस परमेश्वराची उपासना करते आणि पूजा करण्यापासून स्वतःला थांबवत नाही.

ਮਹਲਾ ਮੰਝਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥
ती परमेश्वराच्या मंदिरात राहते आणि परमेश्वराच्या नावाने शोभते.

ਸਚੁ ਕਹਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥
ती नम्रपणे आणि सत्य मनाने प्रार्थना करते.

ਸੋਹਨਿ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਰੀਆ ॥
ती तिच्या मालकाच्या जवळ सुंदर दिसते आणि तिचा पती-प्रभूच्या आदेशानुसार त्याच्याकडे आली आहे.

ਸਖੀ ਕਹਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਮਨਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥
ती परमेश्वरावर भक्तीभावाने प्रेम करते.त्या सर्व मैत्रिणी परमेश्वरापुढे प्रार्थना करतात.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਿਆ ॥
परमेश्वराच्या नामाशिवाय मनुष्याचे जीवन निंदास पात्र आहे आणि त्याचे निवासस्थानही निषेधास पात्र आहे.

ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀਆਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਿਆ ॥੨੨॥
नामाने शोभून राहिलेल्या जीवरूपी स्त्रीने स्वतः परमेश्वराच्या नामाचे अमृत प्याले आहे. ॥२२॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक १ ॥

ਮਾਰੂ ਮੀਹਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਗੀ ਲਹੈ ਨ ਭੁਖ ॥
ज्याप्रमाणे वाळवंट पावसाने तृप्त होत नाही, त्याचप्रमाणे अग्नीची भूक लाकडाने भागत नाही.

ਰਾਜਾ ਰਾਜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਸਾਇਰ ਭਰੇ ਕਿਸੁਕ ॥
कोणताही सम्राट आपल्या साम्राज्यावर समाधानी नाही आणि कोणीही महासागर भरू शकला नाही.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਪੁਛਾ ਪੁਛ ॥੧॥
हे नानक! भक्तांना परमेश्वराच्या नामाची भूक किती आहे हे सांगता येत नाही, म्हणजेच नामस्मरणाने भक्तांची तृप्ती होत नाही. ॥१ ॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महला २ ॥

ਨਿਹਫਲੰ ਤਸਿ ਜਨਮਸਿ ਜਾਵਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਬਿੰਦਤੇ ॥

जोपर्यंत मनुष्याला परमेश्वराचे ज्ञान होत नाही तोपर्यंत त्याचे जीवन निरर्थक आहे.

ਸਾਗਰੰ ਸੰਸਾਰਸਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੇ ॥

गुरूंच्या कृपेने फार थोडे पुरुषच ऐहिक जीवनाचा सागर पार करतात.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰਿ ॥

नानक विचार करतात आणि म्हणतात की परमेश्वर सर्वकाही करण्यास सक्षम आहे.

ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥੨॥

जगाचे कारण निर्मात्या परमेश्वराच्या ताब्यात आहे आणि परमेश्वराच्या कलेने हे जग टिकवले आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥

पउडी ॥

ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ਢਾਢੀ ਵਸਿਆ ॥

जो परमेश्वराची स्तुती करतो तो परमेश्वराच्या दरबारात राहतो.

ਸਚਾ ਖਸਮੁ ਕਲਾਣਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ॥

सत्याचे अवतार असलेल्या परमेश्वराचे गुणगान गाऊन त्यांचे कमळ हृदय आनंदाने भरून गेले आहे.

ਖਸਮਹੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ਮਨਹੁ ਰਹਸਿਆ ॥

परमात्म्याकडून पूर्ण ज्ञान मिळाल्याने तो अंतःकरणात अत्यंत आनंदी झाला आहे.

ਦੁਸਮਨ ਕਢੇ ਮਾਰਿ ਸਜਣ ਸਰਸਿਆ ॥

त्याने वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती, अहंकार इत्यादी शत्रूंना आपल्या अंतःकरणातून मारून टाकून दिले आहे आणि त्याचे कुलीन, सत्य, समाधान, दया आणि धर्म इत्यादी सुखी झाले आहेत.

ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚਾ ਮਾਰਗੁ ਦਸਿਆ ॥

सद्गुरुंनी त्यांना परमेश्वर भेटण्याचा खरा मार्ग दाखविला.

Page 149

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਾਲੁ ਵਿਧਉਸਿਆ ॥
सत्यस्वरूप ब्रह्मदेवाचे चिंतन करून त्यांनी मृत्यूचा नाश केला आहे.

ਢਾਢੀ ਕਥੇ ਅਕਥੁ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥
गुरू शब्दाच्या कृपेने सुधारलेली व्यक्ती, अव्यक्त परमेश्वराची स्तुती गातो.

ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਹਿ ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੨੩॥
हे नानक! शुभ गुणांची संपत्ती धारण करून त्यांना पूज्य परमेश्वर भेटले आहेत. ॥२३॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १ ॥

ਖਤਿਅਹੁ ਜੰਮੇ ਖਤੇ ਕਰਨਿ ਤ ਖਤਿਆ ਵਿਚਿ ਪਾਹਿ ॥
आपल्या भूतकाळातील पापांमुळे आपण जीव जन्म घेतो. जन्म घेऊन आपण पुन्हा पाप करतो आणि पुढच्या जन्मीही आपण पापकर्मे करू.

ਧੋਤੇ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰਹਿ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਹਿ ॥
हजारो वेळा पवित्र स्थानी स्नान करून आपली पापे धुण्याचा प्रयत्न केला तरी धार्मिक कार्य करून आपली ही पापे अजिबात धुतली जात नाहीत.

ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਬਖਸੀਅਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਪਾਹੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥
हे नानक! जर परमेश्वराने क्षमा केली तर ही पापे माफ होतात नाहीतर माणसाला अत्यंत यातना सहन कराव्या लागतात. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਨਾਨਕ ਬੋਲਣੁ ਝਖਣਾ ਦੁਖ ਛਡਿ ਮੰਗੀਅਹਿ ਸੁਖ ॥
हे नानक! जर आपण परमेश्वराकडे दुःखाऐवजी सुख मागितले तर हे सांगणे व्यर्थ आहे.

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੁਇ ਦਰਿ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਹਿ ਜਾਇ ਮਨੁਖ ॥
सुख आणि दुःख हे दोन्ही परमेश्वराच्या दरबारातून दिलेले कपडे आहेत जे मानव या जगात

(सृष्टीत) आल्यावर परिधान करतो.

ਜਿਥੈ ਬੋਲਣਿ ਹਾਰੀਐ ਤਿਥੈ ਚੰਗੀ ਚੁਪ ॥੨॥
जिथे बोलल्याने पराभव होईल तिथे गप्प राहणेच बरे असते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਦੇਖਿ ਅੰਦਰੁ ਭਾਲਿਆ ॥
चारही दिशांमध्ये शोध घेतल्यावर मला माझ्या हृदयातच परमेश्वराची जाणीव झाली आहे.

ਸਚੈ ਪੁਰਖਿ ਅਲਖਿ ਸਿਰਜਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥
त्या ध्येयहीन सद्पुरुषाला आणि निर्मात्याला पाहून मी समाधानी आहे.

ਉਝੜਿ ਭੁਲੇ ਰਾਹ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥
मी उजाड जगात हरवले होते पण गुरूदेवांनी मला योग्य मार्ग दाखवला आहे.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਵਾਹੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥
धन्य सद्गुरू, सत्याचे किरण, ज्यांच्या कृपेने मी सत्याचे अवतार असलेल्या परमेश्वराची पूजा केली आहे.

ਪਾਇਆ ਰਤਨੁ ਘਰਾਹੁ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ॥
सद्गुरूंनी माझ्या हृदयात ज्ञानाचा दिवा लावला आहे त्यामुळे मला माझ्या हृदयात नामाचे रत्न मिळाले आहे.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸਚ ਵਾਲਿਆ ॥
सत्याचे अवतार असलेल्या परमेश्वराच्या महिमाची स्तुती करून, गुरूंच्या शब्दांतून मी आनंदी आणि सत्यवादी झालो आहे.

ਨਿਡਰਿਆ ਡਰੁ ਲਗਿ ਗਰਬਿ ਸਿ ਗਾਲਿਆ ॥
ज्यांना परमेश्वराचे भय नसते, त्यांना यमाचे भय असते आणि त्यांचा मनातील अहंकार नष्ट होतो.

ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥੨੪॥
परमेश्वराचे नाम विसरून अनेक व्यक्ती संसारात भुतासारखे भटकत राहतात. ॥२४॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਭੈ ਮਰੈ ਭੀ ਭਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥
माणूस भीतीने जन्मतो आणि भीतीने मरतो. जन्म-मृत्यूनंतरही त्याच्या मनात भीती कायम असते.

ਨਾਨਕ ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੇ ਮਰੈ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥
हे नानक! जर मनुष्य परमेश्वराच्या भीतीने मरण पावला, म्हणजे जर त्याचा विश्वास असेल तर त्याचे जगात येणे यशस्वी आणि आनंददायी होते. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महला ३ ॥

ਭੈ ਵਿਣੁ ਜੀਵੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀਆ ਖੁਸੀ ਕਮਾਇ ॥
परमेश्वराचे भय न बाळगता जीव फार काळ जगतो आणि केवळ सुख प्राप्त करतो.

ਨਾਨਕ ਭੈ ਵਿਣੁ ਜੇ ਮਰੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥
पण हे नानक! जर त्याने परमेश्वराची भीती न बाळगता आपला जीव सोडला तर तो आपल्यासोबत वाईट कर्मच घेऊन या जगातून निघून जाईल. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀਐ ॥
ज्याच्यावर सद्गुरू कृपा करतात त्याची श्रद्धा पूर्ण होते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਝੂਰੀਐ ॥
जेव्हा सद्गुरू व्यक्तीवर दया करतो तेव्हा माणसाला कधीच पश्चात्ताप होत नाही.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥
सद्गुरू दयाळू झाला की माणसाला दुःख सहन करावे लागत नाही.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥
सद्गुरू दयाळू झाल्यावर मनुष्याला हरिच्या प्रेमाचा आनंद मिळतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ॥
जेव्हा सद्‌गुरू दयाळू होतात तेव्हा माणसाला यमाचे भय नसते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਦੇਹਾ ॥
सद्‌गुरू दयाळू झाले की शरीराला सदैव आनंद मिळतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥
सद्‌गुरू दयाळू होतात तेव्हा नवीन संपत्ती प्राप्त होते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੫॥
सद्‌गुरू दयाळू झाला की माणूस सत्यात विलीन होतो. ॥२५॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇ ਪੀਅਹਿ ਮਲਵਾਣੀ ਜੂਠਾ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਹੀ ॥
ते डोक्याचे केस उपटतात, घाणेरडे पाणी पितात आणि वारंवार इतरांचे उष्टे अन्न मागतात आणि खातात.

ਫੋਲਿ ਫਦੀਹਤਿ ਮੁਹਿ ਲੈਨਿ ਭੜਾਸਾ ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ ਸਗਾਹੀ ॥
ते घाण पसरवतात, तोंडातून गलिच्छ हवा श्वास घेतात आणि पाण्याकडे पाहण्यास संकोच करतात.

ਭੇਡਾ ਵਾਗੀ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇਨਿ ਭਰੀਅਨਿ ਹਥ ਸੁਆਹੀ ॥
राखेत भिजलेल्या हातांनी ते मेंढरासारखे केस उपटतात.

ਮਾਊ ਪੀਊ ਕਿਰਤੁ ਗਵਾਇਨਿ ਟਬਰ ਰੋਵਨਿ ਧਾਹੀ ॥
ते आपल्या आई-वडिलांप्रती असलेले कर्तव्य, म्हणजेच त्यांची सेवा करण्याचा मान सोडून देतात आणि त्याचे नातेवाईक अश्रू ढाळतात.

ਓਨਾ ਪਿੰਡੁ ਨ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਨ ਦੀਵਾ ਮੁਏ ਕਿਥਾਊ ਪਾਹੀ ॥
त्यांच्यासाठी कोणी पिंडदान पाताळ सोहळा करत नाही, अंत्यविधी करत नाही किंवा कोणी मातीचा दिवा लावत नाही. मृत्यूनंतर त्यांना कुठे फेकले जाईल?

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਨਿ ਨ ਢੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹੀ ॥
अडुसष्ठ तीर्थक्षेत्रेही त्यांना आश्रय देत नाहीत आणि ब्राह्मण त्यांना भोजन देत नाहीत.

ਸਦਾ ਕੁਚੀਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਥੈ ਟਿਕੇ ਨਾਹੀ ॥
तो रात्रंदिवस नेहमी घाणेरडा असतो आणि त्याच्या कपाळावर टिळाही नसतो.

ਝੁੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹਨਿ ਨਿਤਿ ਮਰਣੈ ਦੜਿ ਦੀਬਾਣਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥
शोक करणाऱ्यांप्रमाणे ते एका गटात बसतात. किंवा मृताच्या घरातील स्त्रिया तोंड झाकून शोक करतात आणि भगवान भक्तांच्या सत्संगाला जात नाहीत.

ਲਕੀ ਕਾਸੇ ਹਥੀ ਫੁੰਮਣ ਅਗੋ ਪਿਛੀ ਜਾਹੀ ॥
कमरेला भिक्षेचे पात्र आणि हातात धाग्यांचे गुच्छ घेऊन ते मागे-पुढे चालतात.

ਨਾ ਓਇ ਜੋਗੀ ਨਾ ਓਇ ਜੰਗਮ ਨਾ ਓਇ ਕਾਜੀ ਮੁੰਲਾ ॥
ना तो योगी आहे, ना तो शिवाचा उपासक आहे, ना तो काझी आहे ना मुल्लान आहे.

ਦਜਿ ਵਿਗੋਏ ਫਿਰਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ਫਿਟਾ ਵਤੈ ਗਲਾ ॥
परमेश्वराने मार्गभ्रष्ट केल्यामुळे ते अपमानित होऊन फिरतात आणि त्यांचा समाज भ्रष्ट होतो.

ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਖੈ ॥
त्यांना हे देखील समजत नाही की केवळ परमेश्वरच जीवांना मारतो आणि जिवंत करतो. त्यांना कोणीही वाचवू शकत नाही.

ਦਾਨਹੁ ਤੈ ਇਸਨਾਨਹੁ ਵੰਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁਥੈ ॥
सत्कर्म करण्यापासून व पवित्र स्थानी स्नान करण्यापासून तो वंचित राहतो. त्यांच्या उपटलेल्या डोक्यावर राख पडते.

ਪਾਣੀ ਵਿਚਹੁ ਰਤਨ ਉਪੰਨੇ ਮੇਰੁ ਕੀਆ ਮਾਧਾਣੀ ॥
सुमेर पर्वताचे मंथन म्हणून परमेश्वर आणि दानवांनी मिळून क्षीरसागराचे मंथन केले तेव्हा पाण्यातून १४ रत्ने बाहेर आली हेही त्यांना समजत नाही.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ਪੁਰਬੀ ਲਗੈ ਬਾਣੀ ॥
परमेश्वराने अडुसष्ट तीर्थक्षेत्रे नेमली आहेत. जिथे सण साजरे केले जातात आणि भजन गायले जातात. म्हणजेच तेथे हरीची कथा वाणीतून सांगितली जाते.

ਨਾਇ ਨਿਵਾਜਾ ਨਾਤੈ ਪੂਜਾ ਨਾਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਜਾਣੀ ॥
आंघोळीनंतर मुस्लिम नमाज करतात आणि आंघोळीनंतर हिंदू प्रार्थना करतात आणि सर्व बुद्धिमान लोक नेहमी आंघोळ करतात.

ਮੁਇਆ ਜੀਵਦਿਆ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਣੀ ॥
जेव्हा लोक मरतात तेव्हा त्यांच्या डोक्यावर पाणी ओतले जाते जेणेकरून ते हलू शकतील.

ਨਾਨਕ ਸਿਰਖੁਥੇ ਸੈਤਾਨੀ ਏਨਾ ਗਲ ਨ ਭਾਣੀ ॥
हे नानक! ते डोके फाडणारे भुते आहेत आणि त्यांना आंघोळीची कल्पना आवडत नाही.

ਵੁਠੈ ਹੋਇਐ ਹੋਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥
पाऊस पडला की सर्वत्र आनंदाचे वातावरण असते. सजीवांच्या जीवनाचे रहस्य पाण्यात आहे.

ਵੁਠੈ ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾ ਸਭਸੈ ਪੜਦਾ ਹੋਵੈ ॥
पाऊस पडला की सर्वांसाठी पोषक अशी धान्ये, ऊस, कापूस इत्यादींची निर्मिती होते. कापूस जो सर्वांना झाकणारा चादर बनतो.

ਵੁਠੈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ਨਿਤਿ ਸੁਰਹੀ ਸਾ ਧਨ ਦਹੀ ਵਿਲੋਵੈ ॥
जेव्हा पाऊस पडतो तेव्हा गायी नेहमी गवत खातात आणि त्यांच्या दुधात दही तयार होते.

ਤਿਤੁ ਘਿਇ ਹੋਮ ਜਗ ਸਦ ਪੂਜਾ ਪਇਐ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹੈ ॥
जेव्हा महिला विचारमंथन करतात तेव्हा त्यातून निघणारे तूप नेहमी पवित्र अग्नी यज्ञ करण्यासाठी वापरले जाते आणि दैनंदिन पूजा आणि इतर विधी या तुपाने सुशोभित केले जातात.

ਗੁਰੂ ਸਮੁੰਦੁ ਨਦੀ ਸਭਿ ਸਿਖੀ ਨਾਤੈ ਜਿਤੁ ਵਡਿਆਈ ॥
गुरू हा सागर आहे, गुरु वाणी आहे, सर्व नद्या त्याच्या सेवक आहेत, ज्यात स्नान केल्याने महात्म्य प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਜੇ ਸਿਰਖੁਥੇ ਨਾਵਨਿ ਨਾਹੀ ਤਾ ਸਤ ਚਟੇ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ॥੧॥
हे नानक! मुंडण करणाऱ्या ऋषींनी स्नान केले नाही तर त्यांच्या डोक्यावर केवळ शंभर इंच राख पडते. ॥१॥

ਮਃ ੨ ॥
महला २ ॥

ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਿ ਕਰੇ ਸੂਰਜ ਕੇਹੀ ਰਾਤਿ ॥
हिवाळ्यामुळे आगीचे काय नुकसान होऊ शकते? रात्री सूर्याचे काय नुकसान करू शकते?

ਚੰਦ ਅਨੇਰਾ ਕਿ ਕਰੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕਿਆ ਜਾਤਿ ॥
अंधार चंद्राला काय हानी पोहोचवू शकतो? कोणतीही जात वारा आणि पाण्याचे काय नुकसान करू शकते?

ਧਰਤੀ ਚੀਜੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥
ज्या पृथ्वीमध्ये सर्व गोष्टींचा उगम होतो त्या पृथ्वीचे काय नुकसान होऊ शकते?

ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਤਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸੋਇ ॥੨॥
हे नानक! एखादा जीव तेव्हाच प्रतिष्ठित मानला जातो जेव्हा परमेश्वर त्याचा सन्मान आणि आदर

राखतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਸੁਬਹਾਨੁ ਸਦਾ ਕਲਾਣਿਆ ॥
हे माझ्या अद्‌भुत परमेश्वरा! मी नेहमी तुझ्या गौरवाची स्तुती करतो.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ਹੋਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥
तू सदैव स्थिर आहेस आणि तुझा दरबार खरा आहे आणि इतर सर्व जीव जन्म घेतात आणि मरतात.

ਸਚੁ ਜਿ ਮੰਗਹਿ ਦਾਨੁ ਸਿ ਤੁਧੈ ਜੇਹਿਆ ॥
हे परमेश्वरा! जो तुझ्याकडून सत्यनामाचे दान मागतो तो तुझ्या नामस्मरणाने तुझ्यासारखा होतो.

ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ਸਬਦੇ ਸੋਹਿਆ ॥
तुझी आज्ञा खरी आहे आणि लोक तुझ्या नावाचा गौरव करतात.

ਮੰਨਿਐ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੁਧੈ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या आज्ञेचे पालन केल्यानेच मनुष्याला तुझ्याकडून ज्ञान आणि ध्यानाची बुद्धी प्राप्त होते.

ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਨੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥
तुमच्या दरबारात जाण्यासाठी नावाच्या स्वरूपात परवाना तुमच्या कृपेनेच मिळतो आणि इतर कोणताही परवाना तेथे वैध नाही.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਦਾਤਾਰੁ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥
हे परमेश्वर!, तूच खरा दाता आहेस आणि सदैव प्राणिमात्रांना देत राहतो, तुझा साठा कधीच संपत नाही तर वाढतच जातो.

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥੨੬॥
हे भगवान नानक! तो फक्त तुझ्याकडूनच तेच दान मागतो जे तुला आवडते. ॥२६॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥
श्लोक महला २ ॥

ਦੀਖਿਆ ਆਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮੇਉ ॥
ज्यांना गुरूंनी शिकवून किंवा उपदेश करून समजावले आहे, ते सत्यनामाचा गौरव करून सत्यात लीन झाले आहेत.

ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਉਪਦੇਸੀਐ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ॥੧॥
आता त्यांना उपदेश करण्याचे प्रयोजन काय? ज्याचे गुरु नानक देव आहेत. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥
ज्याला परमेश्वर स्वतः समजावतो तोच समजतो.

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਸੁਝਾਏ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥
ज्याला परमेश्वर स्वतः ज्ञान देतो तो सर्वज्ञ होतो.

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨਾ ਮਾਇਆ ਲੂਝੈ ॥
जे व्यक्ती वारंवार इतरांना सांगून परमेश्वराचे स्मरण करतात, ते मायेच्या संकटात अडकून राहतात.

ਹੁਕਮੀ ਸਗਲ ਕਰੇ ਆਕਾਰ ॥
परमेश्वराने आपल्या आदेशाने सूर्य, चंद्र आणि पृथ्वी इत्यादींची निर्मिती केली आहे.

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰ ॥
तो स्वतः सर्वांचे विचार समजून घेतो.

ਅਖਰ ਨਾਨਕ ਅਖਿਓ ਆਪਿ ॥
हे नानक! परमेश्वराने स्वतः शब्द उच्चारले आहेत की

ਲਹੈ ਭਰਾਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥੨॥
ज्याला हे वरदान मिळते, त्याचा अज्ञानाचा अंधार नाहीसा होतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਉ ਢਾਢੀ ਵੇਕਾਰੁ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥
परमेश्वराने माझी निरुपयोगी शक्ती त्याच्या भक्ती कार्यात लावली आहे.

ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਕੈ ਵਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥
प्राचीन काळापासून, परमेश्वराने मला रात्रंदिवस त्याचे गुणगान गाण्याची आज्ञा दिली आहे.

ਢਾਢੀ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਖਸਮਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥
स्वामींनी शूर बनवून त्यांच्या सत्याच्या दरबारात आमंत्रित केले आहे.

ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਕਪੜਾ ਪਾਇਆ ॥
परमेश्वराने मला त्याचे खरे वैभव आणि स्तुती पोषाख म्हणून दिली आहे.

ਸਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਆਇਆ ॥
तेव्हापासून सत्यनाम हे माझ्या अन्नाचे अमृत रूप बनले आहे.

ਗੁਰਮਤੀ ਖਾਧਾ ਰਜਿ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
जे या अन्नाचे सेवन आपल्या गुरूंच्या उपदेशानुसार मनापासून करतात, त्यांना नेहमी सुखाची प्राप्ती होते.

ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥
गुरुवाणी गाऊन मी चरणपरमेश्वराचे माहात्म्य पसरवले आहे.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੨੭॥
हे नानक! सत्यनामाची स्तुती करून मी परमेश्वराची प्राप्ती केली आहे.॥२७॥ सुधु

Page 151

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ
रागु गउडी गुआरेरी महला १ चउपदे दुपदे

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे, त्याचे नाव सत्य आहे. तो विश्वाचा निर्माता, सर्वशक्तिमान आहे. तो निर्भय आहे, त्याचे कोणाशीही वैर नाही, तो कालातीत, युगहीन आणि आत्मस्वरूप आहे. त्याचे यश हे गुरूंच्या कृपेनेच आहे.

ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਾਰਾ ਵਡਾ ਤੋਲੁ ॥
परमेश्वराचे भय खूप जड आणि वजनदार आहे.

ਮਨ ਮਤਿ ਹਉਲੀ ਬੋਲੇ ਬੋਲੁ ॥
जो मनुष्य आपल्या मनाच्या आज्ञेचे पालन करतो तो त्याच्या मूळ इच्छेनुसार फक्त वाईट शब्द बोलतो.

ਸਿਰਿ ਧਰਿ ਚਲੀਐ ਸਹੀਐ ਭਾਰੁ ॥
परमेश्वराचे भय डोक्यावर घेऊन चालले पाहिजे आणि त्याचा भार उचलला पाहिजे.

ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥
परमेश्वराच्या कृपेने आणि नशिबानेच माणसाला त्याच्या गुरूंची शिकवण मिळते. ॥१॥

ਭੈ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਲੰਘਸਿ ਪਾਰਿ ॥
परमेश्वराच्या भीतीशिवाय कोणताही प्राणी संसारसागर पार करू शकत नाही.

ਭੈ ਭਉ ਰਾਖਿਆ ਭਾਇ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
केवळ परमेश्वराचे भय परमेश्वराशी असलेल्या जीवाचे प्रेम जपते. ॥१॥रहाउ॥

ਭੈ ਤਨਿ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੈ ਨਾਲਿ ॥
परमेश्वराच्या भीतीने माणसाच्या शरीरातील क्रोधाची आग जळून जाते.

ਭੈ ਭਉ ਘੜੀਐ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿ ॥
परमेश्वराच्या भीतीने शब्दांची निर्मिती सुंदर होते.

ਭੈ ਬਿਨੁ ਘਾੜਤ ਕਚੁ ਨਿਕਚ ॥
परमेश्वराच्या भीतीशिवाय शब्दांची निर्मिती फारच अपरिपक्व राहते.

ਅੰਧਾ ਸਚਾ ਅੰਧੀ ਸਟ ॥੨॥
शब्दांची निर्मिती करणारा साचा निरुपयोगी आहे, म्हणजेच मानवी बुद्धी ज्ञानरहित आहे आणि ज्ञानाच्या हातोड्याचा फटका अज्ञानी बुद्धीवर काही परिणाम करत नाही. ॥२॥

ਬੁਧੀ ਬਾਜੀ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥
जीवनाचा खेळ खेळण्याची इच्छा माणसाच्या बुद्धीतूनच निर्माण होते.

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਪਵੈ ਨ ਤਾਉ ॥
हजारो चतुर युक्त्या करूनही परमेश्वराच्या भयाची तपश्चर्या कमी होत नाही.

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਬੋਲਣੁ ਵਾਉ ॥
हे नानक! मनमुखाची चर्चा निरर्थक आहे.

ਅੰਧਾ ਅਖਰੁ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥੩॥੧॥
त्याचा उपदेश निरर्थक आणि निरुपयोगी आहे. ॥३॥ १॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी महला १ ॥

ਡਰਿ ਘਰੁ ਘਰਿ ਡਰੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਜਾਇ ॥
तुमच्या मनात परमेश्वराचे भय असले पाहिजे. जेव्हा परमेश्वराचे भय हृदयात वास करते तेव्हा मृत्यूचे भय घाबरते आणि पळून जाते.

ਸੋ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਪਾਇ ॥
हे कोणते परमेश्वराचे भय आहे ज्याने मृत्यूचे भय भयभीत होते?

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥
हे परमेश्वरा!, तुझ्याशिवाय दुसरे सुखाचे स्थान नाही.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥
जे काही घडते ते सर्व तुझ्या इच्छेनुसार घडते. ॥१॥

ਡਰੀਐ ਜੇ ਡਰੁ ਹੋਵੈ ਹੋਰੁ ॥
हे परमेश्वरा! जेव्हा दुसरी भीती कायम असते तेव्हाच त्याला आपण घाबरतो.

ਡਰਿ ਡਰਿ ਡਰਣਾ ਮਨ ਕਾ ਸੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराची भीती न बाळगता इतरांच्या भीतीने घाबरून जाणे म्हणजे मनाचा गोंगाट होय. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਡੂਬੈ ਤਰੈ ॥
आत्मा मरत नाही, पाण्यात बुडत नाही किंवा पाण्यात तरंगत नाही.

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥
विश्वाची निर्मिती करणारा परमेश्वर सर्व काही करतो.

ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥
मनुष्य परमेश्वराच्या आदेशाने जगात येतो आणि त्याच्या आदेशानुसार जगातून प्रवास करतो.

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥
वर्तमान आणि भविष्यकाळातही जीव त्याच्या आदेशात लीन असतो. ॥२॥

ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਆਸਾ ਅਸਮਾਨੁ ॥
ज्या व्यक्तीच्या हृदयात हिंसा, आसक्ती, आशा आणि अहंकार आहे.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਭੂਖ ਬਹੁਤੁ ਨੈ ਸਾਨੁ ॥
नदीच्या पाण्यासारखी त्यात मायेची अपार भूक आहे.

ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਆਧਾਰੁ ॥
यापासून मुक्ती मिळवण्यासाठी अशा व्यक्तीने आपल्या अन्न, पाणी आणि जीवनाचा आधार परमेश्वराचे भय बनवावे.

ਵਿਣੁ ਖਾਧੇ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਗਵਾਰ ॥੩॥
जे निर्बुद्ध लोक परमेश्वराचे भय बाळगत नाहीत ते सतत मरतात आणि नाश पावतात. ॥३॥

ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਕੋਇ ॥
प्राण्यामध्ये जर कोणी असेल तर तो अत्यंत दुर्मिळ व्यक्ती आहे.

ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥
हे परमेश्वरा! सर्व जीव तुझे आहेत आणि तू सर्वांचा आहेस.

ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥
हे नानक! ज्या परमेश्वराने हे जीव आणि संपत्ती निर्माण केली आहे

ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੨॥
त्याबद्दल सांगणे आणि विचार करणे खूप कठीण आहे. ॥४॥२॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी महला १ ॥

ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥
मी बुद्धीला माझी आई आणि समाधानाला माझे वडील मानले आहे.

ਸਤੁ ਭਾਈ ਕਰਿ ਏਹੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥
आणि त्याने सत्याला आपला भाऊ बनवले आहे. बुद्धी, समाधान आणि सत्य हे माझे चांगले नातेवाईक आहेत. ॥१॥

ਕਹਣਾ ਹੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
मला परमेश्वराबद्दल काही बोलायचे आहे पण मला काही सांगता येत नाही.

ਤਉ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या स्वभावाचे मूल्यमापन करता येत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਸਰਮ ਸੁਰਤਿ ਦੁਇ ਸਸੁਰ ਭਏ ॥
लज्जा आणि सौंदर्य दोघेही माझे सासरे आणि सासरे झाले आहेत.

ਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ਕਰਿ ਮਨ ਲਏ ॥੨॥
मी माझ्या पत्नीला चांगली वागणूक दिली आहे. ॥२॥

ਸਾਹਾ ਸੰਜੋਗੁ ਵੀਆਹੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥
सत्संग हा माझ्या लग्नाचा काळ आहे आणि जगापासून दूर जाणे हा माझा विवाह आहे.

ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਗੁ ॥੩॥੩॥
हे नानक! परमेश्वराशी असलेल्या अशा मिलनातून माझ्यामध्ये सत्याचा मुलगा जन्माला आला आहे. ॥३॥३॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी महला १ ॥

ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥
वारा, पाणी आणि अग्नी यांच्या संयोगाने मानवी शरीराची निर्मिती झाली.

ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਬੁਧਿ ਕਾ ਖੇਲੁ ॥
हे शरीर म्हणजे चंचल मन आणि चतुर बुद्धीने बनवलेले खेळणे आहे.

ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥
या शरीराला दोन डोळे, दोन कान, दोन नाकपुड्या, तोंड, गुदद्वार आणि इंद्रिये असे नऊ दरवाजे आहेत आणि दहावा दरवाजा गुप्त आहे.

ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥
हे ज्ञानी मनुष्या! हा विचार समजून घे. ॥१॥

ਕਥਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਨਤਾ ਸੋਈ ॥
परमेश्वर स्वतः निवेदक, वक्ता आणि श्रोता आहे.

ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
केवळ तोच माणूस ज्ञानी असतो जो आपल्या आध्यात्मिक जीवनाचा विचार करतो आणि समजून घेतो. ॥१॥ रहाउ ॥

ਦੇਹੀ ਮਾਟੀ ਬੋਲੈ ਪਉਣੁ ॥
मातीने बनलेल्या या शरीरात श्वासोच्छ्वास चालू राहतो.

ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਮੂਆ ਹੈ ਕਉਣੁ ॥
हे ज्ञानी मनुष्या! ज्याने आपला जीव सोडला तो कोण आहे हे सत्य समजून घे.

ਮੂਈ ਸੁਰਤਿ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
हे शरीर आणि संघर्ष निर्माण करणारा अहंकार मृत झाला आहे.

ਓਹੁ ਨ ਮੂਆ ਜੋ ਦੇਖਣਹਾਰੁ ॥੨॥
जो आत्मा परमेश्वराचा अंश आहे तो कधीच मरत नाही आणि जगाचा खेळ पाहतो. ॥२॥

ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਤਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹੀ ॥
परमेश्वराच्या नामरूपी रत्नासाठी तू तीर्थांच्या तीरावर जा.

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਘਟ ਹੀ ਮਾਹੀ ॥
परमेश्वराचे नामरूपी अमूल्य रत्न फक्त तुझ्या हृदयात विद्यमान आहे.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥
धर्मग्रंथ वाचून पंडित आपापसात वाद घालतात.

ਭੀਤਰਿ ਹੋਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥੩॥
परंतु त्यांच्या अंतःकरणात असलेल्या नामासारखी अमूल्य गोष्ट त्यांना कळत नाही. ॥३॥

ਹਉ ਨ ਮੂਆ ਮੇਰੀ ਮੁਈ ਬਲਾਇ ॥
हे नानक! ज्याला गुरूंनी परमेश्वराचे दर्शन दिले त्याला परमेश्वर जन्माला येतो, तो कधीही मरत नाही असे दिसू लागते.

ਓਹੁ ਨ ਮੂਆ ਜੋ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
प्रत्येक गोष्टीत जो आत्मा आहे तो मरत नाही हे त्याला जाणवू लागते.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
हे नानक! गुरूनी मला ब्रह्मदेवाचे दर्शन दिले आहे

ਮਰਤਾ ਜਾਤਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥੪॥੪॥
आणि आता मला कोणी मरताना किंवा जन्मताना दिसत नाही. ॥४॥ ४॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥
गउडी महला १ दखणी ॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਬੂਝੈ ਮਾਨੈ ਨਾਉ ॥
जो परमेश्वराचे नाम सतत ऐकतो आणि ते समजून घेण्याचा प्रयत्न करतो आणि त्यावर श्रद्धा ठेवतो

ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥
त्यासाठी मी नेहमीच स्वतःला समर्पित करतो.

ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! ज्याला तू स्वतःला विसरतोस त्याला कुठेही स्थान मिळत नाही.

ਤੂੰ ਸਮਝਾਵਹਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੧॥
तूच जीवाला ज्ञान देतोस आणि नंतर त्याला गुरूंची भेट घडवून आणतोस आणि आपल्याशी एकरूप करतो. ॥१॥

ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਲੈ ਮੈ ਨਾਲਿ ॥
माझी एकच इच्छा आहे की मला असे नाव मिळावे जे माझ्यासोबत या जगात जाईल.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਾਧੀ ਸਭ ਕਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराच्या नामाशिवाय सर्व जग काळाच्या बंधनात अडकले आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਨਾਵੈ ਕੀ ਓਟ ॥
माझी शेती आणि व्यवसाय परमेश्वराच्या नावाच्या आश्रयाने आहे.

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜ ਕੀ ਪੋਟ ॥
मनुष्याने आपल्या डोक्यावर पाप आणि पुण्य कर्मांच्या बीजांचा गठ्ठा वाहून नेला आहे.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੀਅ ਮਹਿ ਚੋਟ ॥
वासना आणि क्रोध हे सजीवाच्या आत्म्याला झालेल्या जखमा आहेत.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੇ ਮਨਿ ਖੋਟ ॥੨॥
खोटे मन असलेले परमेश्वराचे नाम विसरतात आणि जग सोडून जातात. ॥२॥

ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸੀਖ ॥
खऱ्या गुरूची शिकवण खरी असते.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖ ॥
सत्यनामाचा योग्य भाव जाणून घेतल्याने शरीर आणि मन शांत होते. हीच सद्गुरूची परीक्षा असते.

ਜਲ ਪੁਰਾਇਨਿ ਰਸ ਕਮਲ ਪਰੀਖ ॥
कमळाचे फूल जसे चिखलापासून वेगळे राहते त्याप्रमाणे तो दुर्गुणांच्या अभिरुचीपासून मुक्त राहतो.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਮੀਠੇ ਰਸ ਈਖ ॥੩॥
जो परमेश्वराच्या नामात तल्लीन असतो तो ऊसाच्या रसासारखा गोड असतो. ॥३॥

ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਗੜਿ ਦਸ ਦੁਆਰ ॥
दहा दरवाजे असलेला हा किल्ला परमेश्वराच्या आज्ञेने बांधला गेला आहे.

ਪੰਚ ਵਸਹਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥
यामध्ये अनंत परमात्म्याच्या प्रकाशासोबत ज्ञानाच्या पंचेंद्रियांचा वास असतो.

ਆਪਿ ਤੁਲੈ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰ ॥
परमेश्वर स्वतः एक व्यापारी आहे आणि सौदा स्वतःच तुलना करण्यासारखा आहे.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੫॥
हे नानक! परमेश्वराचे नामच जीवन सुंदर बनवते. ॥४॥५॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी महला १ ॥

ਜਾਤੋ ਜਾਇ ਕਹਾ ਤੇ ਆਵੈ ॥
आत्मा कुठून आला हे कळू शकते का?

ਕਹ ਉਪਜੈ ਕਹ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ ॥
त्याचा उगम कुठून होतो आणि कुठे जातो आणि कुठे संपतो?

ਕਿਉ ਬਾਧਿਓ ਕਿਉ ਮੁਕਤੀ ਪਾਵੈ ॥
आत्मा आसक्ती आणि माया यांच्या बंधनात कशी अडकते आणि बंधनातून मुक्ती कशी मिळते?

ਕਿਉ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥
आत्मा अमर परमेश्वरात कसे सहज विलीन होते. ॥१॥

ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचे नाम वास करते आणि मुखातून अमृत हे नावही उच्चारले जाते.

ਨਰਹਰ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰ ਨਿਹਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो निःस्वार्थपणे परमेश्वराच्या अमृत नामाचा जप करत राहतो आणि वासनामुक्त होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਹਜੇ ਆਵੈ ਸਹਜੇ ਜਾਇ ॥
माणूस या जगात सहज येतो आणि या जगातून सहज निघून जातो, म्हणजेच तो सहज जन्म घेतो आणि मरतो.

ਮਨ ਤੇ ਉਪਜੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥
तो मनाच्या वासनेतून उत्पन्न झाला आहे आणि मनाच्या वासनांमध्ये लीन झाला आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤੋ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥
गुरुमुखाने भ्रमाच्या बंधनातून मुक्ती मिळते आणि तो संसाराच्या बंधनात पडत नाही.

ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੨॥

तो शब्दाचे चिंतन करतो आणि परमेश्वराच्या नामाने मुक्त होतो. ॥२॥

ਤਰਵਰ ਪੰਖੀ ਬਹੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁ ॥

रात्रीच्या वेळी अनेक पक्षी झाडांवर येऊन राहतात.

ਸੁਖ ਦੁਖੀਆ ਮਨਿ ਮੋਹ ਵਿਣਾਸੁ ॥

अनेकजण सुखी आहेत तर अनेक दुःखी आहेत. मनाच्या आसक्तीमुळे ते सर्व नष्ट होतात.

ਸਾਝ ਬਿਹਾਗ ਤਕਹਿ ਆਗਾਸੁ ॥

जेव्हा रात्र निघून जाते आणि सूर्य उगवतो तेव्हा ते आकाशाकडे पाहतात.

ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਹਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥੩॥

निर्मात्याच्या नियमानुसार त्यांच्या कृतींमुळे ते दहा दिशांना उडतात. ॥३॥

ਨਾਮ ਸੰਜੋਗੀ ਗੋਇਲਿ ਥਾਟੁ ॥
जे नामाचे पालन करतात ते जगाला कुरणातील चंचल स्थान मानतात.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਫੂਟੈ ਬਿਖੁ ਮਾਟੁ ॥
सुख, विलास आणि अहंकाराचे विषारी भांडे शेवटी फुटतात.

ਬਿਨੁ ਵਖਰ ਸੂਨੋ ਘਰੁ ਹਾਟੁ ॥
नाव आणि व्यापाराच्या धाग्याशिवाय शरीराचे घर आणि मनाचे दुकान शून्य आहे.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਖੋਲੇ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ॥੪॥
गुरूच्या भेटीने व्रजाचे दरवाजे उघडतात. ॥४॥

ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਪੂਰਬ ਸੰਜੋਗ ॥
संत नशिबानेच मिळतात.

ਸਚਿ ਰਹਸੇ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਲੋਗ ॥
परमेश्वराचे भक्त सत्यात आनंदित होतात.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇ ਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
हे नानक! जो आपले मन आणि शरीर समर्पण करून आपल्या परमेश्वराला सहज प्राप्त करतो,

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੫॥੬॥
मी त्याच्या चरणी नतमस्तक होतो. ॥५॥ ६॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गौडी महल्ला १

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ॥
तुमचे मन वासना, क्रोध आणि मोहात गुंतलेले आहे.

ਝੂਠ ਵਿਕਾਰਿ ਜਾਗੈ ਹਿਤ ਚੀਤੁ ॥
त्यांच्या आसक्तीमुळे तुमच्या मनात असत्य आणि पापे उत्पन्न झाली आहेत.

ਪੂੰਜੀ ਪਾਪ ਲੋਭ ਕੀ ਕੀਤੁ ॥
तुम्ही पाप आणि लोभाचे भांडवल जमा केले आहे.

ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਸੁਚੀਤੁ ॥੧॥
म्हणून शुद्ध अंतःकरणाने पवित्र नामाचा जप करून अस्तित्वाचा सागर पार करा. ॥१॥

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਚੇ ਮੈ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥
हे माझ्या परमेश्वरा! तू धन्य आहेस. मला फक्त तुझा आधार आहे.

ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! मी पापी आहे, तूच केवळ पवित्र आहेस. ॥१॥ रहाउ॥

ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਬੋਲੈ ਭੜਵਾਉ ॥
अग्नि आणि पाणी या पाच तत्वांनी बनलेल्या शरीरात श्वास जोरात घुमतो

ਜਿਹਵਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ਏਕੁ ਸੁਆਉ ॥
जीभ आणि इंद्रिये स्वतःची चव घेतात.

ਦਿਸਟਿ ਵਿਕਾਰੀ ਨਾਹੀ ਭਉ ਭਾਉ ॥
तुमची दृष्टी दुर्गुणांमध्ये लीन झाली आहे आणि तुम्हाला परमेश्वराचे भय आणि प्रेम नाही.

ਆਪੁ ਮਾਰੇ ਤਾ ਪਾਏ ਨਾਉ ॥੨॥
जर एखाद्या जीवाने त्याचा अहंकार नष्ट केला तर त्याला नामाची प्राप्ती होते. ॥२॥

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥
शब्दांच्या माध्यमातून अहंकाराचा नाश करणाऱ्याला पुन्हा मरावे लागत नाही.

ਬਿਨੁ ਮੂਏ ਕਿਉ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ॥
अहंकाराचा नाश केल्याशिवाय ते कसे साध्य होईल?

ਪਰਪੰਚਿ ਵਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਮਨੁ ਦੋਇ ॥
सांसारिक बाबी आणि द्वैत यात मन लीन होत आहे.

ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥
एकच नारायण स्थिर आहे आणि या जगात तेच घडते जे परमेश्वराला वाटते. ॥३॥

ਬੋਹਿਥਿ ਚੜਉ ਜਾ ਆਵੈ ਵਾਰੁ ॥
जेव्हा माझी पाळी येईल तेव्हा मी अस्तित्वाचा सागर पार करण्यासाठी नावाच्या जहाजावर चढेन

ਠਾਕੇ ਬੋਹਿਥ ਦਰਗਹ ਮਾਰ ॥
ज्यांना जहाजात चढण्यास मज्जाव केला जातो त्यांना परमेश्वराच्या दरबारात जोरदार मारहाण केली जाते.

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੁਆਰੁ ॥
धन्य तो गुरूंचा दरबार जिथे सत्याचे मूर्तिमंत देवाचे गुणगान केले जाते.

ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਘਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੪॥੭॥
हे नानक! अद्वितीय परमेश्वर प्रत्येक हृदयात आणि घरात वास करतो.॥ ४॥ ७ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी महला १ ॥

ਉਲਟਿਓ ਕਮਲੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥
ब्रह्मदेवाचा विचार केल्याने भ्रमात उलथापालथ झालेले हृदय कमळात बदलून सरळ होते.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਗਗਨਿ ਦਸ ਦੁਆਰਿ ॥
दहाव्या दरवाजाच्या रूपाने आकाशातून अमृताचा प्रवाह वाहू लागतो.

ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਬੇਧਿਆ ਆਪਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥
मुरारी प्रभू स्वतः तिन्ही लोकांमध्ये व्यापक होत आहेत. ॥१॥

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥
हे माझ्या मना! कोणत्याही कोंडीत पडू नकोस.

ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मनाला आत्मविश्वास आला तर ते नामाचे अमृत प्यायला लागते. ॥१॥ रहाउ ॥

ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਮਰਣਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
जेव्हा मन आपल्या अहंकाराचा नाश करण्यास स्वीकारते तेव्हा ते जीवनाची लढाई जिंकते.

ਆਪਿ ਮੂਆ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥
जेव्हा मनाचा अहंकार नष्ट होतो की त्याला त्याच्या अंतःकरणातच परमेश्वराचे ज्ञान प्राप्त होते.

ਨਜਰਿ ਭਈ ਘਰੁ ਘਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥੨॥
जेव्हा परमेश्वर त्याला आशीर्वाद देतो तेव्हा त्याला त्याच्या हृदयातील त्याचे खरे स्वरूप कळते. ॥२॥

ਜਤੁ ਸਤੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨੁ ਨਾਮਿ ॥
परमेश्वराचे नाम हेच खरे ब्रह्मचर्य, खरे तीर्थ आणि स्नान आहे.

ਅਧਿਕ ਬਿਥਾਰੁ ਕਰਉ ਕਿਸੁ ਕਾਮਿ ॥
मी नावाशिवाय दुसरी बढाई मारली तर ते सर्व व्यर्थ आहे.

ਨਰ ਨਾਰਾਇਣ ਅੰਤਰਜਾਮਿ ॥੩॥
नारायण अत्यंत अंतर्यामी आहे. ॥३॥

ਆਨ ਮਨਉ ਤਉ ਪਰ ਘਰ ਜਾਉ ॥
परमेश्वराशिवाय इतर कोणावर माझी श्रद्धा असेल तरच मी दुसऱ्याच्या घरी जावे.

ਕਿਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥
नामाचे दान कोणाकडे मागू, परमेश्वराशिवाय मला स्थान नाही.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥੮॥
हे नानक! मी गुरू नानकांच्या शिकवणीतून सहज सत्यात विलीन होईन. ॥४॥८॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी महला १ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮਰਣੁ ਦਿਖਾਏ ॥
सद्गुरू सापडला तर तो जिवंतपणीच मृत्यूचा मार्ग दाखवतो.

ਮਰਣ ਰਹਣ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਭਾਏ ॥
अशा मृत्यूनंतर जगण्याचा आनंद मनाला भुरळ घालतो.

ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਗਗਨ ਪੁਰੁ ਪਾਏ ॥੧॥
अहंकाराचा नाश करूनच दहावा दरवाजा सापडतो. ॥१॥

ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਆਏ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥
मृत्यूची वेळ निश्चित झाल्यावरच मनुष्य या जगात येतो आणि ते या जगात जास्त काळ जगू शकत नाहीत.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪਿ ਰਹਣੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून माणसाने या जगात येऊन हरीचा नामजप करत हरीच्या आश्रयाला राहावे. ॥१॥ रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਦੁਬਿਧਾ ਭਾਗੈ ॥
सद्गुरू मिळाल्यास सर्व संकटे दूर होतात.

ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਗੈ ॥
हृदयाचे कमळ फुलते आणि मन हरिप्रभूंशी एकरूप होते.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਆਗੈ ॥੨॥
जो मनुष्य आपल्या अहंकाराचा नाश करून जगतो, तो परलोकात नामाचे अमृत पितो. ॥२॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਸੂਚਾ ॥
सद्गुरू भेटल्याने माणूस सत्यवादी, त्यागी आणि शुद्ध होतो.

ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥
गुरूचा मार्ग ही धर्माची शिडी आहे आणि त्या शिडीद्वारे मनुष्य सर्वोच्च आध्यात्मिक स्थिती प्राप्त करतो.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਮੂਚਾ ॥੩॥
परमेश्वराच्या कृपेनेच सद्गुरू मिळतात आणि मृत्यूचे भय नष्ट होते. ॥३॥

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਿਲਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥
गुरू भेटल्याने माणूस परमेश्वराला भेटतो आणि त्याच्या कुशीत येतो.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
गुरूजी आपली कृपा दाखवून प्राण्याला स्वतःच्या हृदयात परमेश्वराचे खरे रूप दर्शन घडवतात.

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੯॥
हे नानक! गुरू जीवाचा अहंकार नष्ट करून त्याला परमेश्वराशी एकरूप करतो.॥४॥९॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी महला १ ॥

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਹ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥
माझ्या नशिबात जे लिहिले आहे ते माझ्या पूर्वजन्माच्या कर्मामुळे आहे. ते कोणीही पुसून टाकू शकत नाही.

ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥
माझे पुढे काय होईल हे मला माहीत नाही.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋਈ ਹੂਆ ॥
जे काही परमेश्वराची इच्छा आहे, तेच या जगात घडते.

ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਦੂਆ ॥੧॥
परमेश्वराशिवाय दुसरे कोणीही हे घडवून आणू शकत नाही. ॥१॥

ਨਾ ਜਾਣਾ ਕਰਮ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या कृपेची देणगी किती मोठी आहे हे मला माहीत नाही.

ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्व सत्कर्मे, धर्म आणि श्रेष्ठ जाती तुझ्या नावाखाली आहेत. ॥१॥ रहाउ ॥

ਤੂ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
हे परमेश्वरा! तू खूप मोठा दाता आहेस.

ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥
तुमच्या भक्तीचे भांडार कधीही कमी होत नाही.

ਕੀਆ ਗਰਬੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥
अहंकारी राहून कोणतेही काम पूर्ण होत नाही.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੨॥
हे परमेश्वरा! माझा आत्मा आणि शरीर सर्व तुला शरण गेले आहेत. ॥२॥

ਤੂ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਹਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥
हे परमेश्वरा! प्राणिमात्राला मारून तू पुन्हा जिवंत करतोस आणि तुला क्षमा करून जीवाला स्वतःशी एकरूप करतोस.

ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥
तुम्ही सजीवांना योग्य वाटेल तसे तुमचे नामस्मरण करायला लावतो.

ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਮੇਰੈ ॥
हे परमेश्वरा! ! तू खूप ज्ञानी आहेस आणि माझ्या मनाची स्थिती जाणतोस, तू माझा रक्षक आणि सत्याचे मूर्त स्वरूप आहेस.

ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਭਰੋਸੈ ਤੇਰੈ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! मला गुरुचे मार्गदर्शन दे कारण मी तुझ्यावर अवलंबून आहे. ॥३॥

ਤਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥
ज्याचे अंतःकरण परमेश्वराच्या प्रेमात मग्न असते, त्याच्या शरीरात पापांची अशुद्धता नसते.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥
गुरूंच्या वाणीतून मी तुझे खरे नाव ओळखले आहे.

ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
माझ्या शरीरात तू दिलेली शक्ती आहे आणि तू मला तुझ्या नावाची कीर्ती दिली आहेस.

ਨਾਨਕ ਰਹਣਾ ਭਗਤਿ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੦॥
हे नानक! मला फक्त तुझ्या भक्तीच्या आश्रयाला राहायचे आहे. ॥४॥ १०॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी महला १ ॥

ਜਿਨਿ ਅਕਥੁ ਕਹਾਇਆ ਅਪਿਓ ਪੀਆਇਆ ॥
ज्या जीवाने अव्यक्त परमेश्वराचे स्मरण केले आणि इतरांना त्याची उपासना करण्यास प्रवृत्त केले त्याने स्वतः अमृत प्याले आहे.

ਅਨ ਭੈ ਵਿਸਰੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥
तो जीव इतर सर्व भीती विसरतो कारण तो परमेश्वराच्या नामात विलीन होतो. ॥१॥

ਕਿਆ ਡਰੀਐ ਡਰੁ ਡਰਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥
परमेश्वराच्या भयाने सर्व भय नष्ट होत असताना आपण का घाबरावे.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी परमात्म्याला पूर्ण गुरूंच्या शब्दांतून ओळखले आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਜਿਸੁ ਨਰ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥
ज्याच्या हृदयात राम वास करतो.

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥
त्याला परमेश्वराच्या नावाची संपत्ती मिळते आणि त्याला परमेश्वराच्या दरबारात सहज स्तुतीही मिळते. ॥२॥

ਜਾਹਿ ਸਵਾਰੈ ਸਾਝ ਬਿਆਲ ॥
परमेश्वर त्या स्वेच्छिक जीवांना संध्याकाळ व पहाटे भ्रमाच्या रूपात निद्रेत तल्लीन ठेवतात.

ਇਤ ਉਤ ਮਨਮੁਖ ਬਾਧੇ ਕਾਲ ॥੩॥
अशी मनाची माणसे या जगात आणि परलोकात काळाच्या बंधनात अडकून राहतात. ॥३॥

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ॥
ज्यांच्या हृदयात रात्रंदिवस राम वास करतो ते पूर्ण संत आहेत.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਮਿਲੇ ਭ੍ਰਮ ਦੂਰੇ ॥੪॥੧੧॥
हे नानक! ज्याला राम सापडतो, त्याचे भ्रम दूर होतात. ॥४॥ ११॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी महला १ ॥

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਹਿਤਕਾਰੁ ॥
ज्या व्यक्तीला तिहेरी जगावर प्रेम असते तो जन्म आणि मरत राहतो.

ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਕਥਹਿ ਆਕਾਰੁ ॥
चारही वेद सृष्टीविषयी सांगतात.

ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਨੁ ॥
त्याने मनाच्या तीन अवस्थांचे वर्णन केले आहे.

ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥੧॥
मनाची शुद्ध अवस्था भगवंताच्या रूपातील सद्‌गुरूकडूनच कळू शकते. ॥१॥

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਰਣਾ ॥
रामाची भक्ती करून आणि गुरूची सेवा केल्याने जीव अस्तित्त्वाचा सागर पार करतो.

ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਇ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो अस्तित्त्वाचा सागर ओलांडतो त्याला या जगात पुन्हा जन्म घ्यावा किंवा मरावा लागत नाही. ॥१॥ रहाउ॥

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
प्रत्येक जीव धर्म, अर्थ, काम आणि मोक्ष या चार उत्तम पदार्थांचे वर्णन करतो.

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਪੰਡਿਤ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ॥
सत्तावीस स्मृती, सहा धर्मग्रंथ आणि विद्वानांच्या तोंडून हेच ऐकायला मिळते.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਰਥੁ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
गुरूशिवाय अर्थाचे ज्ञान कोणालाही प्राप्त झालेले नाही.

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥
मुक्ती म्हणजेच मोक्ष ही परमेश्वराच्या भक्तीनेच प्राप्त होते. ॥२॥

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वर वास करतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥
त्याला गुरूच्या माध्यमातून परमेश्वराची भक्ती प्राप्त होते.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਆਨੰਦੁ ॥
परमेश्वराची उपासना केल्याने मोक्ष आणि सुख प्राप्त होते.

ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥
गुरुच्या उपदेशाने तो परमानंद प्राप्त करतो. ॥३॥

ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥
ज्याला गुरू सापडला, त्याला गुरूच परमेश्वराचे दर्शन घडवतात.

ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥
गुरूंनी मला आशावादी राहायला आणि अलिप्त राहायला शिकवलं.

ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
जीवांना सर्व सुख प्रदान करणारे दीनानाथ प्रभू आहेत.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥੧੨॥
हे नानक! माझे मन परमेश्वराच्या सुंदर चरणांमध्ये लीन झाले आहे. ॥४॥ १२॥

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी चेती महला १ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਇਆ ਰਹੈ ਸੁਖਾਲੀ ਬਾਜੀ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥
हा सुंदर देह स्वतःला अमर समजतो आणि जीवनाचे सुख उपभोगण्यात मग्न असतो, पण हे जग परमेश्वराचा खेळ आहे हे कळत नाही.

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਮੁਚੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਬਹੁਤੁ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੋ ॥
हे माझ्या देहा! तू खूप लोभ आणि खोटेपणा कमावत आहेस आणि तुझ्या डोक्यावर पापांचे भारी ओझे घेऊन चालला आहेस.

ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਮੈ ਰੁਲਦੀ ਦੇਖੀ ਜਿਉ ਧਰ ਉਪਰਿ ਛਾਰੋ ॥੧॥
हे माझ्या देहा! मी तुला पृथ्वीवर राखेप्रमाणे नष्ट होताना पाहिले आहे. ॥१॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥
हे माझ्या देहा! माझी शिकवण लक्षपूर्वक ऐक की

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਤਾ ਰਹਸੀ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुम्ही केलेली चांगली कामेच शेवटपर्यंत तुमच्यासोबत राहतील. माझ्या हृदया, तुला अशी सुवर्ण संधी पुन्हा मिळणार नाही. ॥१॥ रहाउ॥

Page 155

ਹਉ ਤੁਧੁ ਆਖਾ ਮੇਰੀ ਕਾਇਆ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥
हे माझ्या देहा! मी तुला पुन्हा सांगतो, माझी शिकवण लक्षपूर्वक ऐक

ਨਿੰਦਾ ਚਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਪਰਾਈ ਝੂਠੀ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ॥
तू इतरांवर टीका आणि त्यांची स्तुती करतो आणि खोट्या गप्पा मारत राहतो.

ਵੇਲਿ ਪਰਾਈ ਜੋਹਹਿ ਜੀਅੜੇ ਕਰਹਿ ਚੋਰੀ ਬੁਰਿਆਰੀ ॥
हे माझ्या मना! तू इतर स्त्रियांकडे वाईट नजरेने पाहतोस, चोरी करतोस आणि दुष्कृत्य करतोस.

ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਤੂੰ ਪਿਛੈ ਰਹੀਏਹਿ ਛੁਟੜਿ ਹੋਈਅਹਿ ਨਾਰੀ ॥੨॥
हे माझ्या देहा! जेव्हा आत्म्याच्या रूपात राजहंस बाहेर पडून दुसऱ्या जगात जाईल, तेव्हा तू इथेच मागे राहशील आणि तू एका परित्यक्त्या (पतीने त्यागलेली स्त्री) स्त्रीसारखी होशील. ॥२॥

ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਰਹੀਅਹਿ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥
हे माझ्या देहा! तू स्वप्नाप्रमाणे राहतोस. तू कोणते चांगले काम केले आहे?

ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਮੈ ਜਾ ਕਿਛੁ ਲੀਆ ਤਾ ਮਨਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥
जेव्हा काहीतरी चोरून आणले तेव्हा या मनाला बरे वाटले.

ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਢੋਈ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥
या मृत्युलोकात मला वैभव मिळाले नाही आणि परलोकातही मला आधार मिळणार नाही. माझे अमूल्य मानवी जीवन मी वाया घालवले आहे. ॥३॥

ਹਉ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਹੋਈ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे नानक! मी खूप दुःखी झालो आहे आणि कोणीही माझी काळजी घेत नाही. ॥ १॥ रहाउ॥

ਤਾਜੀ ਤੁਰਕੀ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਕਪੜ ਕੇਰੇ ਭਾਰਾ ॥
हे नानक! जर कोणाकडे तुर्की घोडे, सोने, चांदी आणि कपड्यांचे ढीग असतील.

ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੇ ਨਾਨਕ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਏ ਗਵਾਰਾ ॥
पण शेवटच्या क्षणी ते त्याच्याबरोबर जात नाहीत, हे मूर्ख प्राणी! ते सर्व इथेच राहते.

ਕੂਜਾ ਮੇਵਾ ਮੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਚਾਖਿਆ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੪॥

हे परमेश्वरा! मी साखरेचे पदार्थ, सुखा मेवा इत्यादी सर्व फळे वापरून पाहिले आहेत परंतु फक्त तुझ्या नामातच अमृत आहे याची मला जाणीव झाली आहे. ॥४॥

ਦੇ ਦੇ ਨੀਵ ਦਿਵਾਲ ਉਸਾਰੀ ਭਸਮੰਦਰ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥

एक माणूस खोल पाया घालून घराची भिंत बांधतो. पण वेळ आली की हे मंदिरही कोसळून मातीचा ढीग बनतो.

ਸੰਚੇ ਸੰਚਿ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸ ਹੀ ਅੰਧੁ ਜਾਣੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ॥

मूर्ख प्राणी ऐहिक संपत्ती जमा करतो आणि ती कोणालाही देत नाही. मूर्ख प्राणी सर्वकाही स्वतःचे आहे असे समजतो.

ਸੋਇਨ ਲੰਕਾ ਸੋਇਨ ਮਾੜੀ ਸੰਪੈ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰੀ ॥੫॥

पण त्याला माहीत नाही की रावणाची सोन्याची लंका आणि सोन्याचे महाल आता राहिले नाहीत, मग तू कोण आहेस? ही संपत्ती कोणाची नाही. ॥५॥

ਸੁਣਿ ਮੂਰਖ ਮੰਨ ਅਜਾਣਾ ॥

हे मूर्ख आणि अज्ञानी मना! माझे ऐक,

ਹੋਗੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

त्या परमेश्वराची इच्छाच पूर्ण होईल. ॥१॥ रहाउ॥

ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਭਾਰਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥

माझे ठाकूर प्रभू मोठे सावकार आहेत आणि मी त्यांचा व्यापारी आहे.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਰਾਸਿ ਤਿਸੈ ਕੀ ਮਾਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲੇ ॥੬॥੧॥੧੩॥

माझा आत्मा आणि शरीर हे सर्व त्यांनी दिलेले भांडवल आहे. तो स्वतः जिवंत प्राण्यांना मारतो आणि त्यांना पुन्हा जिवंत करतो. ॥६॥१॥१३॥

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

गउडी चेती महला १ ॥

ਅਵਰਿ ਪੰਚ ਹਮ ਏਕ ਜਨਾ ਕਿਉ ਰਾਖਉ ਘਰ ਬਾਰੁ ਮਨਾ ॥

हे माझ्या मना! माझी वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार हे पाच शत्रू आहेत, मी एकटा आहे, त्यांच्यापासून मी माझे घर कसे वाचवू?

ਮਾਰਹਿ ਲੂਟਹਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ਜਨਾ ॥੧॥
हे पाच जण मला रोज मारहाण करत आहेत आणि लुटत आहेत. मग मी कोणाकडे प्रार्थना करावी?॥१॥

ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਉਚਰੁ ਮਨਾ ॥
हे माझ्या मना! श्रीरामाचे नामस्मरण कर.

ਆਗੈ ਜਮ ਦਲੁ ਬਿਖਮੁ ਘਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
यमराजाची अगणित सेना तुझ्या समोर उभी आहे. ॥१॥ रहाउ॥

ਉਸਾਰਿ ਮੜੋਲੀ ਰਾਖੈ ਦੁਆਰਾ ਭੀਤਰਿ ਬੈਠੀ ਸਾ ਧਨਾ ॥
परमेश्वराने देहाची निर्मिती केली आहे, त्याला दहा दरवाजे दिले आहेत आणि परमेश्वराच्या आदेशाने त्यामध्ये आत्म्यारूपी स्त्री बसलेली आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇਲ ਕਰੇ ਨਿਤ ਕਾਮਣਿ ਅਵਰਿ ਲੁਟੇਨਿ ਸੁ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੨॥
परंतु देह अमर आहे हे जाणून वासनायुक्त स्त्री नेहमी खेळते आणि चष्मा लावते आणि वासनेचे पाच शत्रू आणि इतर तिचे आंतरिक शुभ गुण लुटत राहतात. ॥२॥

ਢਾਹਿ ਮੜੋਲੀ ਲੂਟਿਆ ਦੇਹੁਰਾ ਸਾ ਧਨ ਪਕੜੀ ਏਕ ਜਨਾ ॥
शेवटी, मृत्यू शरीराची इमारत नष्ट करतो, मंदिर लुटतो आणि एकटी कामिनी पकडली जाते.

ਜਮ ਡੰਡਾ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਪੜਿਆ ਭਾਗਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੩॥
पाचही दुर्गुण पळतात. जीवरूपी स्त्रीच्या गळ्यात बेड्या आहेत आणि यम तिला शिक्षा देऊन दंडित करतो. ॥३॥

ਕਾਮਣਿ ਲੋੜੈ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਮਿਤ੍ਰ ਲੁੜੇਨਿ ਸੁ ਖਾਧਾਤਾ ॥
वासनांध स्त्री सोन्या-चांदीचे दागिने मागते, तिचे नातेवाईक स्वादिष्ट खाद्यपदार्थ मागत असतात.

ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਕਰੇ ਤਿਨ ਕਾਰਣਿ ਜਾਸੀ ਜਮਪੁਰਿ ਬਾਧਾਤਾ ॥੪॥੨॥੧੪॥
हे नानक! त्यांच्यासाठी जीव पाप करतो. शेवटी यम, पापांनी जखडून, मरणाच्या नगरी जातो. ॥४॥२॥१४॥

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी चेती महला १ ॥

ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਤੇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਾਂਇਆ ਕੀਜੈ ਖਿੰਥਾਤਾ ॥

हे योगी! तुझ्या अंतःकरणात समाधान निर्माण कर आणि तू तुझ्या कानात घातलेली ही खरी झुमके आहेत. तुझ्या नश्वर शरीराला मूर्तीत रूपांतरित कर.

ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਵਸਿ ਕੀਜਹਿ ਰਾਵਲ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੀਜੈ ਡੰਡਾਤਾ ॥੧॥

हे योगी! तुझ्या पाच इंद्रियांवर ताबा ठेव आणि या मनाला तुझी काठी बनव. ॥१॥

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਵਸਿਤਾ ॥

अशाप्रकारे तुला योग करण्याची पद्धत मिळेल.

ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਦੂਜਾ ਹੋਰੁ ਨਾਸਤਿ ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

फक्त परमेश्वराचे नाम नेहमी स्थिर असते, बाकी सर्व काही क्षणभंगुर असते. परमेश्वराच्या नामस्मरणात आपल्या मनाला एकाग्र कर, हे परमेश्वराचे नामच तुझ्यासाठी कंदांच्या रूपात अन्न आहे. ॥१॥ रहाउ॥

ਮੂੰਡਿ ਮੁੰਡਾਇਐ ਜੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਹਮ ਗੁਰੁ ਕੀਨੀ ਗੰਗਾਤਾ ॥

गंगेवर जाऊन डोकं मुंडण करून जर एखाद्याला गुरू सापडला तर मी आधीच गुरूला आपली गंगा केले आहे, म्हणजेच गुरू हे तीर्थक्षेत्र आहे.

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਅੰਧਾਤਾ ॥੨॥

एकच ईश्वर तिन्ही जगातील प्राणिमात्रांच्या पलीकडे जाण्यास समर्थ आहे. ज्ञान नसलेल्या माणसाला परमेश्वराचे स्मरण होत नाही. ॥२॥

ਕਰਿ ਪਟੰਬੁ ਗਲੀ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿ ਸੰਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਵਸਿਤਾ ॥

हे योगी! तू दिखाऊपणा निर्माण करतोस आणि मौखिक बोलण्याने मन व्यापून टाकतोस. पण तुझी शंका कधीच दूर होणार नाही.

ਏਕਸੁ ਚਰਣੀ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਕੀ ਧਾਵਸਿਤਾ ॥੩॥
भगवंताच्या चरणी मन स्थिर केले तर खोट्या लोभामुळे होणारी कोंडी दूर होईल. ॥३॥

ਜਪਸਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਚਸਿ ਮਨਾ ॥
हे योगी निरंजन! परमेश्वराची उपासना केल्याने तुमचे मन त्याच्यामध्ये लीन होईल.

ਕਾਹੇ ਬੋਲਹਿ ਜੋਗੀ ਕਪਟੁ ਘਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे योगी! तू असे फसवे शब्द का बोलतोस? ॥ १॥ रहाउ ॥

ਕਾਇਆ ਕਮਲੀ ਹੰਸੁ ਇਆਣਾ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਣੀਤਾ ॥
तुमचे शरीर आणि तुमचे मन मूर्ख आहे. तुझे संपूर्ण राज्य मायेच्या प्रभावाखाली व्यतीत होत आहे.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਗੀ ਦਾਝੈ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਣੀਤਾ ॥੪॥੩॥੧੫॥
नानक विनंती करतात की जेव्हा नग्न शरीर जळते तेव्हा वेळ संपली आहे हे जाणून आत्मा पश्चात्ताप करतो. ॥४॥ ३॥ १५॥

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी चेती महला १ ॥

ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲੁ ਮਨ ਏਕੈ ਜੇ ਕਰਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਚਿਤੁ ਕੀਜੈ ਰੇ ॥
हे माझ्या मना! सर्व रोगांच्या औषधाचा मूळ मंत्र, परमेश्वराचे नाम तू हृदयात ठेव

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕੇ ਕਾਟਨਹਾਰਾ ਲੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥
मग तुम्हाला पूर्वीच्या जन्मातील पापांचा नाश करणाऱ्या परमेश्वराची प्राप्ती होईल. ॥१॥

ਮਨ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਈ ਰੇ ॥
हे माझ्या भावा! माझ्या मनाला फक्त परमेश्वरच चांगला वाटतो.

ਤੇਰੇ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ਸਮਾਵਹਿ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! हे जग तुझ्या तिन्ही गुणांमध्ये लीन झाले आहे, म्हणजेच त्रिगुणात्मक इंद्रिये ऐहिक आकर्षणात मग्न आहेत आणि त्या ध्येयरहित परमेश्वराला समजू शकत नाही.॥१॥ रहाउ॥

ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਮਾਇਆ ਤਨਿ ਮੀਠੀ ਹਮ ਤਉ ਪੰਡ ਉਚਾਈ ਰੇ ॥
हा भ्रम शरीराला साखरेसारखा गोड लागतो. आपण जीवमात्रांनी मायेचा भार वाहिला आहे.

ਰਾਤਿ ਅਨੇਰੀ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਲਜੁ ਟੂਕਸਿ ਮੂਸਾ ਭਾਈ ਰੇ ॥੨॥
ज्ञानाच्या अभावी अंधाऱ्या रात्री काहीही दिसत नाही आणि मृत्यूचा उंदीर यमराज जीवनाची दोरी कापत आहे. ॥२॥

ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਰੇ ॥
स्वतःच्या इच्छेने वागणारा स्वार्थी व्यक्ती जितका जास्त धार्मिक कार्य करतो, तितका तो अधिक दुःखी होतो. पण गुरुमुखाला प्रसिद्धी मिळते.

ਜੋ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੋਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਰੇ ॥੩॥
परमेश्वर जे काही करतो, तेच घडते. व्यक्ती आपले नशिब स्वतः बदलू शकत नाही.॥३॥

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਨ ਹੋਵਹਿ ਊਣੇ ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ਰੇ ॥
जे जीव प्रेम करतात आणि परमेश्वराच्या चरणी तल्लीन राहतात ते प्रेमाने परिपूर्ण राहतात आणि कधीही प्रेम शून्य होत नाहीत.

ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਹੋਵੈ ਜੇ ਨਾਨਕੁ ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਰੇ ॥੪॥੪॥੧੬॥
नानकांच्या पायाची धूळ झाले तर त्या मूर्ख मनालाही काहीतरी मिळेल. ॥४॥ ४॥ १६॥

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी चेती महला १ ॥

ਕਤ ਕੀ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ਕਤ ਕੇਰਾ ਕਿਦੂ ਥਾਵਹੁ ਹਮ ਆਏ ॥
आपल्या पापांमुळे आपण प्राणिमात्रांना अनेक रूपात भटकावे लागते, मग आपली आई कोण, पिता कोण, आपण कुठून आलो हे कसे व्यक्त करायचे?

ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਜਲ ਭੀਤਰਿ ਨਿਪਜੇ ਕਾਹੇ ਕੰਮਿ ਉਪਾਏ ॥੧॥
आपल्या वडिलांच्या पाण्यासारख्या वीर्याच्या बुडबुड्यातून आपण जन्मलो आहोत, आपल्या आईच्या उदरातील अग्नीत पडलो आहोत, परंतु आपल्याला परमेश्वराने कोणत्या उद्देशाने निर्माण केले आहे हे माहीत नाही. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या गुणांना कोण जाणू शकतो?

ਕਹੇ ਨ ਜਾਨੀ ਅਉਗਣ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे इतके अवगुण आहेत की त्यांचे वर्णन करता येणार नाही.॥ १॥ रहाउ॥

ਕੇਤੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਹਮ ਚੀਨੇ ਕੇਤੇ ਪਸੂ ਉਪਾਏ ॥
आपण अनेक झाडांच्या योनीत जन्म घेतला. बऱ्याच वेळा प्राणी प्रजातींमध्ये जन्माला आलोत .

ਕੇਤੇ ਨਾਗ ਕੁਲੀ ਮਹਿ ਆਏ ਕੇਤੇ ਪੰਖ ਉਡਾਏ ॥੨॥
अनेक वेळा आपण सापांच्या वंशात जन्मलो आणि अनेक वेळा पक्षी म्हणून उडत गेलो. ॥२॥

ਹਟ ਪਟਣ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਭੰਨੈ ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥
माणूस शहरे, घरे, दुकाने आणि भक्कम राजवाडे फोडतो आणि तिथून चोरी करून घरी परततो.

ਅਗਹੁ ਦੇਖੈ ਪਿਛਹੁ ਦੇਖੈ ਤੁਝ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਵੈ ॥੩॥
तो मुर्ख त्याच्या पुढेही दिसतो आणि त्याच्या मागेही, पण मूर्ख माणूस परमेश्वरापासून कसा लपवू शकतो? ॥ ३॥

ਤਟ ਤੀਰਥ ਹਮ ਨਵ ਖੰਡ ਦੇਖੇ ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ ॥
नवखंड शहरातील दुकाने व व्यापारी केंद्रे मी पवित्र तीर्थक्षेत्रांच्या काठावर पाहिली आहेत.

ਲੈ ਕੈ ਤਕੜੀ ਤੋਲਣਿ ਲਾਗਾ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਵਣਜਾਰਾ ॥੪॥
जीवरूपी व्यापारी आपल्या हृदयात तराजू घेऊन स्वतः कमावलेल्या नामरूपी संपत्तीचे मोजमाप करतो.॥४॥

ਜੇਤਾ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਨੀਰਿ ਭਰਿਆ ਤੇਤੇ ਅਉਗਣ ਹਮਾਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! जितका समुद्र पाण्याने भरलेला आहे, व्यक्तीमध्ये तितके अवगुण आहेत.

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਛੁ ਮਿਹਰ ਉਪਾਵਹੁ ਡੁਬਦੇ ਪਥਰ ਤਾਰੇ ॥੫॥
हे परमेश्वरा! माझ्यावर तुझी दया आणि कृपा दाखव आणि मला जीवनाच्या सागरातून हा बुडणारा दगड पार करण्यास मदत कर. ॥५॥

ਜੀਅੜਾ ਅਗਨਿ ਬਰਾਬਰਿ ਤਪੈ ਭੀਤਰਿ ਵਗੈ ਕਾਤੀ ॥
माझे हृदय आगीसारखे चमकत आहे आणि त्याच्या आत इच्छेची कात्री फिरत आहे.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੬॥੫॥੧੭॥
नानक प्रार्थना करतात की हे परमेश्वरा! जर मी तुझी आज्ञा ओळखली तर मी रात्रंदिवस आनंदी राहीन. ॥६॥ ५॥ १७॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी बैरागणी महला १ ॥

ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ਕੈ ਦਿਵਸੁ ਗਵਾਇਆ ਖਾਇ ॥
माणूस आपली रात्र झोपण्यात आणि दिवस खाण्यापिण्यात वाया घालवतो.

ਹੀਰੇ ਜੈਸਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਜਾਇ ॥੧॥
त्याचे हिऱ्यासारखे अमूल्य जीवन भक्तीशिवाय व्यर्थ ठरते. ॥१॥

ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਰਾਮ ਕਾ ॥
हे मूर्खा! तुला रामाच्या नावाची जाणीव होत नाही का?

ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मृत्यूनंतर तुम्हाला पुन्हा पश्चात्ताप होईल.॥१॥ रहाउ॥

ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰਣੀ ਧਰੇ ਅਨਤ ਨ ਚਾਹਿਆ ਜਾਇ ॥
तू ऐहिक संपत्ती जमा केलीस आणि ती जमिनीत गाडून ठेवलीस. या संपत्तीमुळेच अखंड परमेश्वराचे स्मरण करण्याची इच्छा तुमच्या मनात निर्माण होत नाही.

ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹਨ ਜੋ ਗਏ ਸੇ ਆਏ ਅਨਤ ਗਵਾਇ ॥੨॥
ऐहिक संपत्तीच्या मागे धावणाऱ्यांनी शाश्वत परमेश्वराच्या नामाची संपत्ती गमावली आहे. ॥२॥

ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਭਾਗਠੁ ਹੋਇ ॥
नुसत्या इच्छेने पैसा मिळू शकला असता तर सर्व मानव श्रीमंत होतील.

ਕਰਮਾ ਉਪਰਿ ਨਿਬੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੩॥
जरी सर्व मानव संपत्तीच्या तळमळीने जगत असले तरी त्यांचे भाग्य त्यांच्या कर्मानुसार ठरते.॥३॥

ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥
हे नानक! ज्याने विश्व निर्माण केले तो सर्वांचे पालनपोषण करतो.

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਖਸਮ ਕਾ ਕਿਸੈ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥੧॥੧੮॥
परमेश्वर कोणाला महानता प्रदान करेल हा परमेश्वराचा आदेश कोणीही समजू शकत नाही. ॥४॥१॥ १८॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी बैरागणी महला १ ॥

ਹਰਣੀ ਹੋਵਾ ਬਨਿ ਬਸਾ ਕੰਦ ਮੂਲ ਚੁਣਿ ਖਾਉ ॥
जर मला जंगलात हरण म्हणून राहायचे असेल तर मी निवडकपणे तिथली मुळे खाईन.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਹਉ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥੧॥
जर गुरूच्या कृपेने मला माझा पती-प्रभू सापडला तर मी पुन्हा पुन्हा त्यांच्यासाठी स्वतःचा त्याग करीन. ॥१॥

ਮੈ ਬਨਜਾਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ॥
मी रामाच्या नामाचा व्यापारी आहे.

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾਰੁ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे नाम हाच माझा व्यापार आहे. ॥ १॥ रहाउ॥

ਕੋਕਿਲ ਹੋਵਾ ਅੰਬਿ ਬਸਾ ਸਹਜਿ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥
मला कोकिळा बनून आंब्याच्या झाडावर राहावे लागले तरी सहज नामाची पूजा करेन.

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥
सहज स्वभावाचा माझा पती-प्रभू मला सापडला तर मला त्यांचे विशाल रूप दिसेल. ॥२॥

ਮਛੁਲੀ ਹੋਵਾ ਜਲਿ ਬਸਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਰਿ ॥

मला पाण्यात माशासारखे राहावे लागले तरी सर्व प्राणिमात्रांची काळजी घेणाऱ्याची मी उपासना करीन.

ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸੈ ਹਉ ਮਿਲਉਗੀ ਬਾਹ ਪਸਾਰਿ ॥੩॥

या संसारसागराच्या अथांग जलाच्या दोन्ही बाजूंना प्रिय परमेश्वर वास करतो. मी त्याला माझे हात पसरून भेटेन. ॥३॥

ਨਾਗਨਿ ਹੋਵਾ ਧਰ ਵਸਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥

जरी मला पृथ्वीवर नाग म्हणून जगावे लागले तरी मी फक्त माझ्या परमेश्वराच्या नावानेच जगेन आणि माझी भीती दूर होईल.

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨॥੧੯॥

हे नानक! ती जीवरूपी स्त्री नेहमी विवाहित असते जिचा प्रकाश परमेश्वराच्या प्रकाशात मग्न असतो. ॥४॥ २॥ १९॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧

गउडी पूरबी दीपकी महला १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥

एक चांगली संगती ज्यामध्ये परमेश्वराचे गौरव गायले जाते आणि निर्मात्याच्या गौरवाचा विचार केला जातो

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥

त्या चांगल्या संगतीच्या घरी जाऊन स्तुतीगीते गा आणि त्या माणसाचीच पूजा करा. ॥१॥

ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥

हे मना! तुझ्या सत्संगतीमध्ये सामील हो आणि निर्भयपणे परमेश्वराची स्तुती गा.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਉ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

नेहमी आनंद देणाऱ्या स्तुती गीतासाठी मी स्वतःला समर्पित करतो.॥ १॥ रहाउ ॥

ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
हे मानवा! रोज असंख्य जीवांचे पालनपोषण करणारा परमात्मा तुझ्याकडेही कृपादृष्टीने पाहील.

ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥
परमेश्वराने दिलेल्या गोष्टींचे मूल्यमापन होत नाही कारण त्या अनंत आहेत. ॥२॥

ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥
या मृत्यूच्या जगातून जाण्याची वेळ निश्चित करण्यात आली आहे, म्हणजे या जगातून जाण्यासाठी साह्य पत्राच्या रूपात संदेश लिहिला आहे, संवत दिवस इ. म्हणून सत्संगींसह परमेश्वराला भेटण्यासाठी घ्या. तेल ओतण्याचे शगुन, म्हणजे मृत्यूच्या रूपात लग्नापूर्वी शुभ शगुन करा.

ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਆਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥
हे सज्जनांनो! मला तुमचे आशीर्वाद द्या जेणेकरून मी माझ्या पती-परमेश्वराशी एकरूप होऊ शकेन. ॥३॥

ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥
प्रत्येक घरात हे पत्र पाठवले जात आहे, दररोज हा संदेश कोणत्या ना कोणत्या घरापर्यंत पोहोचत आहे, म्हणजेच दररोज कोणीतरी मरत आहे.

ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥੨੦॥
नानक म्हणतात, हे प्राणी! ज्याने तुला मृत्यूचे आमंत्रण पाठवले त्याचे स्मरण कर, कारण तो दिवस जवळ येत आहे. ॥४॥ १॥ २०॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥
रागु गउडी गवारीरी ॥

ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥
महला ३ चौपदे ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥
व्यक्तीला गुरू मिळाल्यास तो परमेश्वराशी एकरूप होतो.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਈ ॥
तो परमेश्वर स्वतः गुरूंशी एकरूप होतो.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥
जीवांना स्वतःशी जोडण्याचे सर्व मार्ग माझा प्रभू जाणतो.

ਹੁਕਮੇ ਮੇਲੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥
त्याच्या आज्ञेने जे त्याचे नाव ओळखतात त्यांना तो स्वतःशी एकरूप करतो. ॥१॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥
सद्गुरूंचे भय व आदराने राहिल्याने शंका व इतर भीती नाहीशी होतात.

ਭੈ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो गुरूंच्या भयात आनंदी राहतो तो सत्याच्या प्रेमात लीन राहतो. ॥ १॥ रहाउ॥

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੁਭਾਇ ॥
गुरू मिळाल्यास परमेश्वर माणसाच्या हृदयात सहज वास करतो.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥
माझा प्रभु महान आहे आणि त्याच्या गुणांचे मूल्यमापन करता येत नाही.

ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥
माझ्या गुरूंच्या शिकवणुकीतून मी त्या परमेश्वराचे कौतुक करतो ज्याला अंत नाही आणि त्याच्या अस्तित्वाला अंतही सापडत नाही.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥
माझा परमेश्वर क्षमाशील आहे. तो अपराधी प्राण्यांनाही क्षमा करतो. ॥२॥

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥
गुरूंच्या भेटीने सर्व चतुराई आणि सद्बुद्धी प्राप्त होते.

ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥
अशा रीतीने मन शुद्ध होते आणि सत्यस्वरूपात परमेश्वर त्यात वास करतो.

ਸਾਚਿ ਵਸਿਐ ਸਾਚੀ ਸਭ ਕਾਰ ॥
जर माणूस सत्यात राहिला तर त्याचे कर्म खरोखरच उदात्त बनतात.

ਊਤਮ ਕਰਣੀ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥
परमेश्वराचे नामस्मरण करणे हे शुभ कर्म आहे. ॥३॥

ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥
सत्यस्वरूपातील परमेश्वराची सेवा आणि भक्ती ही गुरूंनीच केली आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥
गुरूंच्या कृपेने हरिनामाला दुर्मिळ व्यक्तीच ओळखते.

ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
सर्व प्राणिमात्रांना देणारा दाता परमेश्वर सदैव अमर राहतो.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥੧॥੨੧॥
हे नानक! माणूस फक्त हरीच्या नावाच्या प्रेमात पडतो. ॥४॥ १॥ २१ ॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी गुआरेरी महला ३ ॥

ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥
गुरूकडून ज्ञान दुर्मिळ व्यक्तीलाच मिळते.

ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਸੀਝੈ ਸੋਇ ॥
जो मनुष्य गुरूंकडून परमेश्वराचे ज्ञान घेतो, त्याची जीवन इच्छा सफल होते.

ਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
गुरूपासूनच सत्यरूपी परमेश्वराच्या नामाचे स्मरण करता येते.

ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥
मोक्षाचे द्वार गुरूद्वारेच मिळते. ॥१॥

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਆਇ ॥
ज्याच्या नशिबात हे पूर्वलिखित आहे त्यालाच गुरू प्राप्त होतो.

ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराचे स्मरण करून तो सहज सत्यात विलीन होतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥
गुरूंच्या भेटीने तृष्णेची आग विझते.

ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥
गुरूंद्वारे व्यक्तीच्या जीवनात सुख-शांती येते आणि त्याच्या मनात वास करते.

ਗੁਰ ਤੇ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥
गुरूंच्या माध्यमातून मनुष्य शुद्ध व निर्मळ होतो.

ਗੁਰ ਤੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥
गुरूद्वारेच परमेश्वराला भेटता येते. ॥२॥

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥
गुरूशिवाय सारे जग संभ्रमात भरकटत राहते.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥
नावाशिवाय जीवाला खूप त्रास होतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥
जो गुरुमुख होतो तो परमेश्वराच्या नामाचे ध्यान करतो.

ਦਰਸਨਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥
सद्पुरुष पाहून माणसाला खरे सौंदर्य प्राप्त होते. ॥३॥

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥
देणारा दाता परमेश्वर एकच आहे, इतर कोणाचा उल्लेख का करावा? ज्या व्यक्तीवर परमेश्वर आशीर्वाद देतो तो शब्दांद्वारे त्याच्याशी एकरूप होतो.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥
माझ्या प्रिय गुरूंना भेटल्यानंतर मी सत्याच्या रूपात परमेश्वराची स्तुती करत राहतो.

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਾ ॥੪॥੨॥੨੨॥
हे नानक! सद्गुरूंच्या कृपेने मी परमेश्वराच्या सत्यस्वरुपात विलीन झालो आहे. ॥४॥२॥२२॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गौडी गवारीरी महल्ला ३

ਸੁ ਥਾਉ ਸਚੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥
ते सत्संगाचे ठिकाण म्हणजे सत्याचे पवित्र स्थान जिथे मन शुद्ध होते.

ਸਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ਕਰੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥
ते निवासस्थान सुद्धा सत्य आहे जिथे परमेश्वर सत्याच्या रूपात वास करतो.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਪੈ ॥
सत्यवाणी चारही युगात प्रसिद्ध आहे.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥੧॥
परमेश्वर स्वतः सत्यस्वरूप, सर्व काही आहे.॥१॥

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥
परमेश्वराने माणसावर कृपा केली तर त्याला संतांचा सहवास लाभतो,

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੈਸਿ ਸੁ ਥਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मग तो त्या उच्च स्थानावर बसून परमेश्वराची स्तुती करत राहतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਜਲਉ ਇਹ ਜਿਹਵਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
ही जिव्हा जळू दे, जी इतर पदार्थांचा आस्वाद घेण्यात गुंतलेली आहे.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਾਖੈ ਫੀਕਾ ਆਲਾਇ ॥

ती परमेश्वराच्या नामाचा रस चाखत नाही आणि हळूवारपणे बोलत राहते.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥

परमेश्वराला समजून घेतल्याशिवाय शरीर आणि मन निस्तेज होते.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੀਆ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥੨॥

परमेश्वराच्या नामाशिवाय माणूस दुःखी होतो आणि शोक करत हे जग सोडून जातो. ॥२॥

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ज्याची जिव्हा सहज परमेश्वराच्या मनाचा अमृत रस पिते,

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥

गुरूंच्या कृपेने ती सत्यात विलीन होते.

ਸਾਚੇ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ ॥

ती गुरूंच्या वचनाचा विचार करत राहते आणि सत्यात तल्लीन राहते.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਨਿਰਮਲ ਧਾਰ ॥੩॥

मग ती परमेश्वराच्या नामाची अमृताची शुद्ध धारा पीत राहते. ॥३॥

ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਜੋ ਭਾਡਾ ਹੋਇ ॥

माणसाच्या अंतःकरणाच्या पात्रात परमेश्वराचे नाव असते तरच ते शुद्ध असते,

ਊਂਧੈ ਭਾਂਡੈ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥

अशुद्ध हृदयाच्या पात्रात काहीही उरले नाही.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

गुरूंच्या शब्दातून परमेश्वराचे नाम व्यक्तीच्या मनात वास करते.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਭਾਂਡਾ ਜਿਸੁ ਸਬਦ ਪਿਆਸ ॥੪॥੩॥੨੩॥

हे नानक! ज्याच्या अंतःकरणात परमेश्वराचे नाम प्यायची तीव्र इच्छा असते त्याच्या हृदयाचे पात्र शुद्ध होते. ॥४॥ ३॥ २३॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी गुआरेरी महला ३ ॥

ਇਕਿ ਗਾਵਤ ਰਹੇ ਮਨਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇ ॥
पुष्कळ लोक परमेश्वराचे गुणगान गात राहतात पण त्यांच्या मनाला आनंद मिळत नाही.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਗਾਵਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥
जे अहंकारातून गातात त्यांचे सर्व काही व्यर्थ जाते. म्हणजेच त्यातून त्यांना काही निष्पन्न होत नाही,

ਗਾਵਣਿ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥
ज्यांना परमेश्वराचेनाम आवडते तेच परमेश्वराचे गुणगान गातात.

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥
तो सत्यवाणीचा आणि शब्दांचा विचार करतो. ॥१॥

ਗਾਵਤ ਰਹੈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥
सद्गुरूंना ते आवडले तर माणूस परमेश्वराचे गुणगान गात राहतो.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचे मन आणि शरीर परमेश्वराच्या नामात रमून जाते आणि परमेश्वराच्या नामाने त्याचे जीवन सुंदर बनते. ॥ १॥ रहाउ॥

ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ਇਕਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹਿ ॥
अनेक प्राणी परमेश्वराची स्तुती गातात आणि अनेक भक्ती करतात,

ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਅਸਨੇਹ ॥
पण हृदयात प्रेम नसल्यामुळे त्यांना परमेश्वराचे नाम मिळत नाही.

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਪਿਆਰਿ ॥
गुरूंच्या वचनावर प्रेम करणाऱ्या व्यक्तीची भक्ती खरी असते.

ਅਪਨਾ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਸਦਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੨॥
अशी व्यक्ती आपल्या प्रिय परमेश्वराला नेहमी आपल्या हृदयात ठेवते. ॥२॥

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਜਣਾਵਹਿ ॥
पुष्कळ मूर्ख लोक रास करून परमेश्वराची भक्ती करतात आणि परमेश्वराचे खरे भक्त असल्याचे ढोंग करतात.

ਨਚਿ ਨਚਿ ਟਪਹਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥
ते नाचतात आणि सतत उड्या मारतात आणि खूप त्रास सहन करतात.

ਨਚਿਐ ਟਪਿਐ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
नाचणे, उड्या मारणे यामुळे परमेश्वराची भक्ती होत नाही,

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਭਗਤਿ ਪਾਏ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੩॥
जो गुरूच्या वचनाने आपल्या अहंकाराचा नाश करतो तोच परमेश्वराची भक्ती प्राप्त करतो. ॥३॥

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥
भक्तवत्सल प्रभू स्वतः भक्तांना त्यांची भक्ती करायला लावतात.

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਖੋਇ ॥
व्यक्तीच्या मनातील अहंकार नष्ट करणे हीच खरी भक्ती आहे,

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥
माझे सत्यस्वरूप परमेश्वर, जीवांना भक्ती घडवण्याच्या सर्व पद्धती जाणतात.

ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੪॥੨੪॥
हे नानक! परमेश्वर फक्त त्यांनाच क्षमा करतो जे नामाची शक्ती जाणतात.॥४॥४॥२४॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी गुआरेरी महला ३ ॥

ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥
जेव्हा माणूस आपल्या मनावर नियंत्रण ठेवतो तेव्हा त्याच्या सर्व दुविधा संपतात.

ਬਿਨੁ ਮੂਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥
मनावर नियंत्रण न ठेवता परमेश्वराची प्राप्ती कशी होईल?

ਮਨੁ ਮਰੈ ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
मनावर नियंत्रण ठेवण्याचे औषध दुर्मिळ माणसालाच माहीत असते.

ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥
परमेश्वराच्या नामानेच मन नियंत्रणात येते, पण हे रहस्य नामस्मरण करणाऱ्यालाच कळते. ॥१॥

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥
परमेश्वर ज्यांना क्षमा करतो त्यांनाच सम्मान देतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या कृपेने परमेश्वर येऊन त्यांच्या हृदयात वास करतात. ॥१॥ रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥
जो मनुष्य गुरुमुख होऊन शुभ कर्मे करून धन कमावतो,

ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥
मनाचा स्वभाव त्यालाच कळतो.

ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥
माणसाचे मन दारूच्या नशेत असलेल्या हत्तीसारखे आहे.

ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥
केवळ गुरूच या आध्यात्मिकरित्या मृत मनावर नियंत्रण ठेवण्यास आणि आपल्या शब्दांद्वारे आध्यात्मिक जीवन देण्यास सक्षम आहेत. ॥२॥

ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥
हे मन सहजासहजी नियंत्रणात येणार नाही. केवळ एक दुर्मिळ माणूस त्यावर नियंत्रण ठेवतो.

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥
मनुष्याने मनाच्या मनमानी कृतींचा नाश केला तरच मन शुद्ध होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥
गुरुमुखाने हे मन सुंदर केले आहे.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥੩॥
तो स्वतःमधील अहंकाराचा विकार काढून टाकतो. ॥३॥

ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਖਿਅਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥
ज्यांना परमेश्वराने सुरुवातीपासून संतांच्या संगतीत ठेवले आहे,

ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥
तो कदाचित कधीच परमेश्वरापासून विभक्त होत नाही आणि परमेश्वरामध्ये लीन राहतो.

ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਣੈ ॥
परमात्म्याला स्वतः त्याच्या कलेचे सामर्थ्य माहीत आहे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੫॥੨੫॥
हे नानक! फक्त गुरुमुख नाम ओळखतो. ॥४॥५॥२५॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी गुआरेरी महला ३ ॥

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥
अहंकारामुळे सारे जग वेडे होत चालले आहे

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥
आणि द्वैतामुळे ते भ्रमित होऊन भरकटत चालले आहे.

ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤਵੈ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥
जेव्हा लोक काळजीत असतात तेव्हा खूप विचार करतात परंतु त्यांचे खरे स्वरूप ओळखत नाहीत.

ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਵਿਹਾਨਾ ॥੧॥
आपले कर्म करता-करता त्यांचे रात्रंदिवस निघून जातात. ॥१॥

ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या भावा! मनात रामाचे स्मरण करत राहा.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुमुखीची जिव्हा हरिरसाचा आस्वाद घेत राहते. ॥१॥ रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥
ते गुरुमुख जे रामाला हृदयात ओळखतात.

ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੇਵਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥
जगजीवन प्रभूंची सेवा केल्याने ते चारही युगात प्रसिद्ध होतात.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥
ते आपल्या अहंकाराचा नाश करतात आणि गुरूच्या शब्दातून परमेश्वराला समजून घेतात.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥
भगवान कर्मा, निर्माता, त्यांच्यावर आपला आशीर्वाद देतो.
कर्मविधाता परमेश्वर त्यांना आपले आशीर्वाद देतो. ॥२॥

ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥
गुरूच्या वचनाने ज्यांना परमेश्वर स्वतःशी एकरूप करतो, ते लोक सत्यवादी असतात.

ਧਾਵਤ ਵਰਜੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥
तो त्याच्या मनाला दुर्गुणांकडे धावण्यापासून रोखतो आणि त्याला थांबवतो.

ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥
त्याला गुरूकडून नवीन संपत्ती प्रदान करण्याचे नाव प्राप्त होते.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੩॥
त्यांच्या कृपेने परमेश्वर येऊन त्यांच्या मनात वास करतो.॥३॥

ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਤਿਆ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥
राम राम नामाचा जप केल्याने शरीराला परम सुख आणि शांती मिळते.

ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨ ਲਾਗੈ ਜਮ ਪੀਰ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचे नाम वास करते त्या आत्म्याला मृत्यूचे दुःख स्पर्श करत नाही.

ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਵਜੀਰ ॥
परमेश्वर स्वतः जगाचा स्वामी आहे आणि स्वतःचा मंत्री आहे.

ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੪॥੬॥੨੬॥
हे नानक! सद्गुणांचे भांडार असलेल्या परमेश्वराची नेहमी सेवा करा. ॥४॥ ६॥ २६॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी गुआरेरी महला ३ ॥

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨਾ ॥
ज्या परमेश्वराने आपल्याला हा आत्मा आणि जीवन दिले आहे त्याला आपण का विसरावे?

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥
जो सर्व प्राणिमात्रांमध्ये विराजमान आहे त्याला आपण का विसरावे?

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥੧॥
एखाद्याची भक्तीभावाने सेवा केल्याने जीव त्याच्या दरबारात स्वीकारला जातो आणि तेथे त्याला मोठा मान-सन्मान मिळतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥.
मी हरीच्या नामासाठी स्वतःला समर्पित करतो.

ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਦਿ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! जेव्हा मी तुला विसरतो, त्याच क्षणी मी माझा प्राण सोडतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥
हे परमेश्वरा! ज्यांना तू स्वतः कुमार्गावर नेले आहेस त्यांनाच तू विसरतोस.

ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥
जे भ्रमात लीन राहतात त्यांनाच तू विसरतो.

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥੨॥
तू अज्ञानी, इच्छूक प्राण्यांना त्यांच्या गर्भात ठेवतोस. ॥२॥

ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥
ज्या जीवांवर परमेश्वर प्रसन्न होतो, त्यांना तो सद्‌गुरूंच्या सेवेत लावतो.

ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
ज्या जीवांवर परमेश्वर प्रसन्न होतात, त्यांच्या मनात परमेश्वर वास करतो.

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥
गुरूंच्या उपदेशामुळे तो हरिनामात लीन होतो. ॥३॥

ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਸੇ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥
ज्यांनी पुण्यकर्मे केली आहेत ते ज्ञानाचे चिंतन करत राहतात.

ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥
आणि आपल्या मनातील अहंकार नष्ट करतात.

ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੪॥੭॥੨੭॥
हे नानक! जे परमेश्वराच्या नामात तल्लीन राहतात त्यांना मी आत्मसमर्पण करतो. ॥४॥७॥२७॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी गुआरेरी महला ३ ॥

ਤੂੰ ਅਕਥੁ ਕਿਉ ਕਥਿਆ ਜਾਹਿ ॥
हे परमेश्वरा! तू अवर्णनीय आहेस. मग तुझे वर्णन कसे होईल

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮਾਰਣੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥
जो मनुष्य आपल्या गुरूच्या शब्दाने आपल्या मनावर ताबा ठेवतो त्याच्या मनात परमेश्वर वास

करतो.

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨਹ ਪਾਹਿ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! तुझे गुण अनेक आहेत आणि त्याचे मूल्यमापन करता येत नाही. ॥१॥

ਜਿਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥
ही गुरुवाणी ज्या परमेश्वराची आहे त्यात लीन राहते.

ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तुझी अवर्णनीय कथा केवळ गुरूंच्या शब्दानेच वर्णन केली आहे. ॥ १॥ रहाउ ॥

ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹ ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਣਾਈ ॥
जिथे सद्गुरू असतो तिथे चांगली संगत असते.

ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥
चांगल्या संगतीत असताना सद्गुरू सहज परमेश्वराची स्तुती करतात.

ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹਾ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੨॥
जिथे सद्गुरू असतात तिथे नामाने जीवांचा अहंकार जळून जातो. ॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮਹਲੀ ਥਾਉ ਪਾਏ ॥
परमेश्वराची भक्ती केल्याने गुरुमुखाला त्याच्या आत्म्यात स्थान प्राप्त होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥
केवळ गुरुमुखच परमेश्वराचे नाम हृदयात ठेवतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥
गुरुमुख भक्तीने परमेश्वराच्या नामात लीन होतो. ॥३॥

ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥
दाता स्वामी व्यक्तीला नामाचे दान देतात.

ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥
ती व्यक्ती पूर्ण सद्गुरूच्या प्रेमात पडते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੪॥੮॥੨੮॥
हे नानक! जो नामात तल्लीन राहतो त्याला परलोकात विजय प्राप्त होतो. ॥४॥८॥२८॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी गुआरेरी महला ३ ॥

ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭਿ ਰੂਪ ਹਹਿ ਰੰਗਾ ॥
सर्व रूपे आणि रंग एकाच परमेश्वरापासून उत्पन्न झाले आहेत.

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਭਿ ਸਹਲੰਗਾ ॥
वारा, पाणी आणि आग या सर्व गोष्टींमध्ये मिसळले आहे.

ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥
हे विविध रंगाचे प्राणी आणि वस्तू पाहून भगवान हरी प्रसन्न होतात.॥१॥

ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਏਕੋ ਹੈ ਸੋਈ ॥
हे संपूर्ण विश्व एका परमात्म्याच्या मालकीचे आहे आणि तो स्वतः त्यात विराजमान आहे हे आश्चर्यकारक आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या माध्यमातून या चमत्काराचे चिंतन दुर्मिळ मनुष्यच करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਹਜਿ ਭਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥
परमेश्वर सहज सर्वव्यापी होत आहे.

ਕਹਾ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥
परमेश्वराने हे विश्व अशाप्रकारे निर्माण केले आहे की काही ठिकाणी ते अदृश्य आहे तर काही ठिकाणी ते दृश्यमान आहे.

ਆਪੇ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਈ ॥੨॥
अज्ञानात झोपलेल्या जीवांना परमेश्वर स्वतः ज्ञान देऊन जागे करतो. ॥२॥

ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥
कोणीही त्याचे मूल्यमापन करू शकले नाही,

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
जरी प्रत्येकजण त्याच्या गुणांची प्रशंसा करत आहे.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੩॥
गुरूच्या शब्दात लीन झालेला जीव परमेश्वराला समजतो. ॥३॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵੇਖੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥
परमेश्वर जीवांच्या प्रार्थना ऐकतो, त्यांच्या गरजा पाहतो आणि नामाने त्यांना स्वतःशी एकरूप करतो.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਏ ॥
गुरूची सेवा केल्याने माणसाला मोठे वैभव प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੯॥੨੯॥
हे नानक! जो नामात तल्लीन राहतो तो परमेश्वराच्या नामात लीन होतो. ॥४॥६॥२९॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी गुआरेरी महला ३ ॥

ਮਨਮੁਖਿ ਸੂਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰਿ ॥
स्वेच्छेने युक्त आत्मा मायेच्या प्रेमात गुरफटून अज्ञानाच्या अवस्थेत झोपलेला असतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥
पण गुरुमुख परमेश्वराच्या गुणांचे चिंतन करून ज्ञानाने जागृत राहतो.

ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥
परमेश्वराच्या नामावर प्रेम करणारे जागृत राहतात. ॥१॥

ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥
जो माणूस नैसर्गिकरित्या जागृत राहतो तो अज्ञानाच्या निद्रेत झोपत नाही.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ही वस्तुस्थिती माणसाला सद्‌गुरूद्वारेच समजते. ॥१॥रहाउ॥

ਅਸੰਤੁ ਅਨਾੜੀ ਕਦੇ ਨ ਬੂਝੈ ॥
दुष्ट आणि अज्ञानी माणसाला कधीच समजावुन समजत नाही.

ਕਥਨੀ ਕਰੇ ਤੈ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਲੂਝੈ ॥
तो खूप बोलतो पण मायेत गुरफटून राहतो.

ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਦੇ ਨ ਸੀਝੈ ॥੨॥
भ्रमाने आंधळा झालेला अज्ञानी व्यक्ती आपल्या जीवनातील इच्छांमध्ये कधीच यशस्वी होत नाही. ॥२॥

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
या युगात राम नामानेच मोक्ष संभव आहे.

ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥
गुरूच्या शब्दांतून ही वस्तुस्थिती दुर्मिळ माणसालाच कळते.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰਾ ॥੩॥
तो स्वतः अस्तित्वाचा महासागर पार करतो आणि आपल्या संपूर्ण वंशाचा रक्षण करतो. ॥३॥

ਇਸੁ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਕਰਮ ਧਰਮੁ ਨ ਕੋਈ ॥
या कलियुगात कोणतीही व्यक्ती धार्मिक कार्यात यशस्वी होत नाही.

ਕਲੀ ਕਾ ਜਨਮੁ ਚੰਡਾਲ ਕੈ ਘਰਿ ਹੋਈ ॥
चांडाळाच्या घरी कलियुगाचा जन्म झाला.

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੧੦॥੩੦॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नामाशिवाय कोणीही मोक्ष प्राप्त करू शकत नाही. ॥४॥१०॥३०॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥
गउडी महला ३ गुआरेरी ॥

ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥
परमेश्वर हा जगाचा खरा राजा आहे आणि त्याचे आदेश सुद्धा खरे आहेत म्हणजेच दृढ आहेत.

ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥
जो मनुष्य आपल्या अंतःकरणापासून सत्य व निष्काळजी असलेल्या परमेश्वराच्या प्रेमात तल्लीन राहतो,

ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੁ ॥੧॥
ते त्याच्या खऱ्या महालात राहतात आणि त्यांच्या सत्यनामात विलीन होतात. ॥१॥

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥
हे माझ्या मना! ऐक आणि परमेश्वराचा विचार कर.

ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रामाची आराधना कर आणि अस्तित्वाचा सागर पार कर. ॥१॥ रहाउ ॥

ਭਰਮੇ ਆਵੈ ਭਰਮੇ ਜਾਇ ॥
आसक्तीच्या मोहात अडकून जीव जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकून राहतो.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਨਮਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
मायेच्या प्रेमापोटी या जगतातील जीव जन्माला आले आहेत.

ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਚੇਤੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥
स्वार्थी मनुष्य परमेश्वराचे स्मरण करत नाही, म्हणूनच तो वारंवार या पृथ्वीवर जन्म घेतो आणि मरतो. ॥२॥

ਆਪਿ ਭੁਲਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥
प्राणी स्वतःच भरकटतो की परमेश्वर स्वतःच त्याला चुकीच्या मार्गावर नेतो?

ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਲਾਇਆ ॥
हा आत्मा मायेच्या सेवेत मग्न आहे.

ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥
परमेश्वराने या जीवाला मायेच्या सेवेत ठेवले आहे, त्यामुळे त्याला मोठे दुःख होते आणि आपले अमूल्य जीवन वाया जाते. ॥३॥

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥
परमेश्वर त्याच्या कृपेने माणसाला त्याच्या सद्‌गुरूंना भेटण्यास मदत करतो.

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤੇ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥
तो नंतर फक्त नाव लक्षात ठेवतो आणि त्याच्या विवेकबुद्धीतील गोंधळ दूर करतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਉ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥੪॥੧੧॥੩੧॥
हे नानक! तो नामाचा जप करतो आणि परमेश्वराच्या नावाने संपत्ती प्राप्त करतो. ॥४॥११॥३१॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी गुआरेरी महला ३ ॥

ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥
ज्यांनी गुरूंच्या प्रेरणेने परमेश्वराचे नाम ध्यान केले आहे, त्यांना मी जाऊन विचारतो.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥
गुरूंची सेवा केल्याने मन तृप्त होते.

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ ॥
हरीच्या नावाने पैसा कमावणारेच श्रीमंत आहेत.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥
हे ज्ञान पूर्ण गुरूकडूनच मिळते. ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या भावा! भगवान हरीचे नामस्मरण करत राहा.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंच्या प्रेरणेने केलेली सेवा आणि भक्तीचे कष्ट परमेश्वर स्वीकारतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥
स्वतःचा स्वभाव ओळखून मन शुद्ध होते.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥
तो आपल्या जीवनातील मायेच्या बंधनातून मुक्त होतो आणि परमेश्वराची प्राप्ती करतो.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥
परमेश्वराची स्तुती करणाऱ्या व्यक्तीची बुद्धी श्रेष्ठ होते.

ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥
तो सहज परमेश्वरात लीन होतो. ॥२॥

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਸੇਵਿਆ ਜਾਇ ॥
भ्रमात अडकून परमेश्वराची सेवा करता येत नाही.

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥
अहंकारामुळे मनुष्य मायेचे विष पितो.

ਪੁਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇ ॥
मुलगा, कुटुंब आणि घर इत्यादींच्या आसक्तीमुळे माया त्याला फसवत राहते

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥
आणि तो अज्ञानी, स्वेच्छेने जन्म घेत असतो आणि मरतो. ॥३॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥
ज्या व्यक्तीला हरि प्रभू आपले नाव देतात,

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹੋਇ ॥
तो त्याचा भक्त होतो. परमेश्वराची भक्ती सदैव रात्रंदिवस गुरूंच्या वचनाने केली जाते.

ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥
परंतु गुरूंच्या उपदेशाने हा फरक दुर्मिळ व्यक्तीलाच कळतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੨॥੩੨॥
हे नानक! असा मनुष्य नेहमी परमेश्वराच्या नामात लीन असतो. ॥४॥१२॥३२॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी गुआरेरी महला ३ ॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥
सत्ययुग, त्रेता, द्वापर आणि कलियुग या चारही युगात गुरूची सेवा यशस्वी झाली आहे.

ਪੂਰਾ ਜਨੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਕੋਈ ॥
एक परिपूर्ण मनुष्यच आपल्या गुरूप्रमाणे कार्य करतो.

ਅਖੁਟੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥
सेवा करणाऱ्या व्यक्तीने अक्षय हरी नामाची संपत्ती जमा केली आणि त्या संपत्तीत कधीही घट होत नाही.

ਐਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੧॥
त्या माणसाला या संसारात सदैव आनंद मिळतो आणि परमेश्वराच्या दरबारातही त्याला वैभव प्राप्त होते.॥१॥

ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥
हे माझ्या मना! यात शंका नको की

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूची सेवा केल्यावरच अमृत रसाचे सेवन केले जाते. ॥१॥ रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਸੰਸਾਰੇ ॥
सद्‌गुरूंची मनापासून सेवा करणारा मनुष्य या जगात श्रेष्ठ आहे.

ਆਪਿ ਉਧਰੇ ਕੁਲ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥
तो स्वतः अस्तित्वाचा सागर पार करतो आणि त्याच्या संपूर्ण वंशजांनाही पार करतो.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥
तो हरीचे नाम हृदयात ठेवतो.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਭਉਜਲ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰੇ ॥੨॥
हरीच्या नामात लीन होऊन तो अस्तित्वाचा सागर पार करतो. ॥२॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਦਾਸਾ ॥
जो व्यक्ती आपल्या मनातील नम्र भावनेने सद्‌गुरूची सेवा करतो,

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥
ते आपल्या मनातील अहंकाराचा नाश करतात आणि त्यांच्या हृदय आनंदाने परिपूर्ण होते.

ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥
अनहद हा शब्द त्याच्या मनात घुमू लागतो आणि तो आपल्या आत्म्याच्या रूपात वास करतो,

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੩॥
ज्यांना नामाची जोड असते ते त्यांच्या घरी अनाठायी राहतात. ॥३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਕੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥
सद्‌गुरूंची सेवा करणाऱ्यांचे म्हणणे खरे असते.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥
प्रत्येक युगात परमेश्वराच्या भक्तांनी वाणीची रचना केली आहे आणि त्याची स्तुती केली आहे.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਹਰਿ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ ॥

ते रात्रंदिवस सारंगपाणी प्रभूंचे स्मरण करत राहतात.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੧੩॥੩੩॥
हे नानक! जे परमेश्वराच्या नामात तल्लीन राहतात ते वासनामुक्त आणि पवित्र होतात. ॥४॥ १३॥३३॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी गुआरेरी महला ३ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਸੰਜੋਗ ॥
मनुष्य सद्‌गुरू दैवयोगाने आणि योगायोगाने भेटतो,

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥੧॥
मग त्या व्यक्तीच्या हृदयात नाम वास करते आणि तो रोज हरिरसाचा आस्वाद घेत राहतो. ॥१॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥
जो जीव गुरूंच्या सहवासात परमेश्वराच्या नामाचे ध्यान करतो,

ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो आपले जीवन जिंकतो आणि परमेश्वराच्या नामरूपी संपत्तीचा लाभ मिळवतो. ॥१॥रहाउ॥

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥
ज्याला गुरूंचे वचन गोड वाटते त्याला ज्ञान आणि ध्यान प्राप्त होते.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥੨॥
गुरूंच्या कृपेने त्याचा रस दुर्मिळ माणसाने चाखला आहे. ॥२॥

ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਬਹੁ ਕਰਹਿ ਅਚਾਰ ॥
बहुतेक विधी करणारी व्यक्ती

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥੩॥
परमेश्वराच्या नामाशिवाय या क्रिया म्हणजे अहंकाराचे रूप आहे. अशी निनावी व्यक्ती निषेधास पात्र आहे.॥३॥

ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥

हे दास नानक! अशी व्यक्ती बंधनांनी जखडलेली असते आणि भ्रमात अडकलेली असते

ਜਨ ਨਾਨਕ ਛੂਟੈ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸ ॥੪॥੧੪॥੩੪॥

आणि गुरूच्या ज्ञानाच्या प्रकाशानेच तो बंधनातून मुक्त होतो. ॥४॥१४॥३४॥

ਮਹਲਾ ੩ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥

महला ३ गउडी बैरागणी ॥

ਜੈਸੀ ਧਰਤੀ ਊਪਰਿ ਮੇਘੁਲਾ ਬਰਸਤੁ ਹੈ ਕਿਆ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਨਾਹੀ ॥

जसे ढग पृथ्वीवर पाण्याचा वर्षाव करतात, त्याचप्रमाणे गुरुवाणी नामाच्या पाण्याचा वर्षाव करतात. पण पृथ्वीवर पाणी नाही का?

ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ਬਿਨੁ ਪਗਾ ਵਰਸਤ ਫਿਰਾਹੀ ॥੧॥

ज्याप्रमाणे पृथ्वीवर जल व्याप्त आहे, त्याचप्रमाणे प्राचीन धर्मग्रंथांमध्ये नामरूपी जल व्याप्त आहे, परंतु पाय नसलेले ढग मोठ्या प्रमाणात पाऊस पाडत आहेत. ॥१॥

ਬਾਬਾ ਤੂੰ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਹੀ ॥

हे बाबा! अशाप्रकारे तुम्ही तुमचा गोंधळ दूर करू शकता.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਸੋਈ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੇ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

परमेश्वर माणसाला जे काही बनवतो, तो तेच बनतो. अशाप्रकारे तो जातो आणि त्यात विलीन होतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਹੋਇ ਕੈ ਕਿਆ ਓਇ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥

तुमच्या महानतेशिवाय पुरुष किंवा स्त्री कोणते कार्य करू शकेल?

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਸਦਾ ਹਹਿ ਤੇਰੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥

हे नानक! विविध रूपे सदैव तुझीच आहेत आणि तुझ्यातच लीन होतात. ॥२॥

ਇਤਨੇ ਜਨਮ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਸੇ ਜਾ ਪਾਇਆ ਤਾ ਭੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥

मी अनेक जन्म विसरलो होतो, आता मला परमात्म्याचे ज्ञान झाले आहे, मी त्याला पुन्हा विसरणार नाही.

ਜਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਸੋਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥੩॥

गुरूच्या वचनात जर माणूस लीन राहिला तर त्याला असे वाटेल की हे ज्याचे कर्तव्य आहे तोच तो चांगल्याप्रकारे जाणतो. ॥३॥

ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਤੂੰਹੈ ਹਹਿ ਆਪੇ ਭਰਮੁ ਕਹਾਹੀ ॥

हे नानक! तुझे नाव देखील तूच आहेस. तुम्हीच सर्वस्व आहात मग भ्रम कुठे आहे.

ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਹੀ ॥੪॥੧॥੧੫॥੩੫॥

हे नानक! जेव्हा आत्म-तत्व, म्हणजेच जीवाचा आत्मा, परम तत्व, परमेश्वरामध्ये विलीन होतो, तेव्हा तो पुन:पुन्हा जन्म घेत नाही. ॥४॥१॥१५॥३५॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

गउडी बैरागणी महला ३ ॥

ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਬਾਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

हे सर्व जग मृत्यूच्या अधीन आहे आणि आसक्ती आणि माया यांच्या बंधनात अडकले आहे.

ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥

स्वेच्छेने कृत्ये अहंकाराने करतात आणि परिणामी त्यांना सत्याच्या न्यायालयात शिक्षा होते. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

हे मना! माझे लक्ष गुरूंच्या चरणी एकाग्र कर.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

गुरूच्या सहवासात नामनिधी मिळवा. यामुळे परमेश्वराच्या दरबारात तुमची मुक्तता होईल आणि तुम्हाला मोठे वैभव प्राप्त होईल. ॥१॥ रहाउ॥

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

मनाच्या हट्टीपणामुळे मनुष्य चौऱ्याऐंशी लाख जन्मात भटकत राहतो आणि या जगात जन्ममरण घेत राहतो.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥

त्यांना गुरूचे वचन जाणवत नाही आणि पुन्हा पुन्हा गर्भात टाकले जाते. ॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

जेव्हा मनुष्याला त्याचे आध्यात्मिक जीवन गुरूद्वारे समजते तेव्हा त्याच्या मनात हरीचे नाव वास

करते.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥
तो रात्रंदिवस परमेश्वराच्या भक्तीत तल्लीन राहतो आणि भगवंताच्या नामस्मरणात आनंदात लीन होतो. ॥३॥

ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥
गुरूच्या वचनाने जेव्हा माणसाचे मन अहंकारापासून मुक्त होते, तेव्हा त्या व्यक्तीमध्ये श्रद्धा निर्माण होते आणि तो अहंकार आणि दुर्गुणांचा त्याग करतो

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਪਾਈਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੨॥੧੬॥੩੬॥
हे नानक! परमेश्वराच्या कृपेनेच मनुष्याला नाम आणि भक्तीचा खजिना प्राप्त होतो. ॥४॥२॥१६॥३६॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी बैरागणी महला ३ ॥

ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥
हरी प्रभूंनी प्रत्येक जीवाच्या नशिबात हे लिहून ठेवले आहे की स्त्री प्राण्याला तिच्या मातृ जगात काही-चार दिवस राहावे लागते.

ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥
ती जीवरूपी स्त्री सुंदर आहे जी गुरूच्या माध्यमातून परमेश्वराचा महिमा गाते.

ਪੇਵਕੜੈ ਗੁਣ ਸੰਮਲੈ ਸਾਹੁਰੈ ਵਾਸੁ ਪਾਇਆ ॥
या जगात जी व्यक्ती आपल्या माहेरच्या (पृथ्वीलोक) घरी चांगला आचरण ठेवतो तिला आपल्या सासरी (परलोक) स्थान मिळते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧॥
गुरुमुखाच्या हृदयाला फक्त हरि प्रभू आवडतात आणि तो त्यात सहज लीन होतो. ॥१॥

ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥
प्रिय परमेश्वर या लोकात आणि परलोकात वास करतो. ते कोणत्या पद्धतीनं साध्य करता येईल ते सांगा

ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਆਪੇ ਮੇਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
निरंजन प्रभू हे स्वतः ध्येयरहित आहेत आणि ते स्वतःच जीवांना स्वतःशी जोडतात. ॥१॥ रहाउ॥

ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਹਿ ਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥
परमेश्वर स्वतः बुद्धी देतो आणि मनुष्य हरिच्या नामाचे ध्यान करतो

ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ॥
खूप सुदैवाने त्याला सद्‌गुरू भेटतात जे त्याच्या तोंडात हरिनामाचे अमृत ओततात.

ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਈਐ ॥
जेव्हा अहंकार आणि द्विधा नष्ट होतात तेव्हा तो सहज आनंदात लीन होतो.

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈਐ ॥੨॥
परमेश्वर स्वतः सर्वव्यापी होत आहेत आणि स्वतःच मनुष्याला नामस्मरणात गुंतवून ठेवतात. ॥२॥

ਮਨਮੁਖਿ ਗਰਬਿ ਨ ਪਾਇਓ ਅਗਿਆਨ ਇਆਣੇ ॥
स्वार्थी लोक त्यांच्या अहंकारामुळे परमेश्वराची प्राप्ती करू शकत नाहीत, ते मूर्ख आणि अज्ञानी असतात.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥
ते सद्‌गुरूची भक्ती करत नाहीत आणि पुन्हा पुन्हा पश्चात्ताप करतात.

ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਵਾਸੁ ਪਾਇਦੇ ਗਰਭੇ ਗਲਿ ਜਾਣੇ ॥
त्यांना गर्भाशयात वास्तव्य आढळते आणि पित्त गर्भाशयातच कुजतात.

ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਣੇ ॥੩॥
माझ्या निर्मात्या प्रभूला हे चांगले वाटते की स्वार्थी लोक इथेच भटकत राहतात. ॥३॥

ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ॥
माझ्या हरी प्रभूंनी पहिल्यापासूनच प्राण्याचे भाग्य लिहून ठेवले होते.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥
जेव्हा मनुष्याला शूर गुरू भेटतात तेव्हा तो भगवान हरिचे नामस्मरण करतो.

ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬੰਧਪੁ ਬੀਰਾ ॥
हरीचे नाव माझे वडील आणि आई आहे. परमेश्वरच माझा नातेवाईक आणि भाऊ आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕੀਰਾ ॥੪॥੩॥੧੭॥੩੭॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या नानकला क्षमा कर आणि त्याला स्वतःशी एकरूप कर. ॥४॥३॥१७॥३७॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी बैरागणी महला ३ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥
सद्‌गुरूकडून ज्ञान मिळाल्यावर मी परमात्म्याच्या उत्पत्तीचे चिंतन केले आहे.

ਮਤਿ ਮਲੀਣ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥
भगवान मुरारीच्या नामस्मरणाने माझे अशुद्ध मन शुद्ध झाले आहे.

ਸਿਵਿ ਸਕਤਿ ਮਿਟਾਈਆ ਚੂਕਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥
परमेश्वराने माझ्या मनातील मायेचा नाश केला आणि माझा अज्ञानाचा अंधार दूर झाला.

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥
ज्यांच्या नशिबात सुरुवातीपासून भाग्यरेषा असतात त्यांना हरीचे नाव प्रिय असते. ॥१॥

ਹਰਿ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥
हे संतांनो! ज्याच्या दर्शनाने मी जिवंत राहतो त्या परमेश्वराला कशाप्रकारे प्राप्त करता येईल?

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਤੀ ਗੁਰ ਮੇਲਿਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराशिवाय मी डोळे मिचकावूनही जगू शकत नाही. मला गुरूंशी एकरूप कर कारण मी मला हरिनामाचे अमृत प्राशन करायचे आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਹਰਿ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥
मी दररोज परमेश्वराचे नामस्मरण करतो आणि दररोज त्याचा गौरव ऐकतो. भगवान हरीने मला जगातून मुक्त केले आहे.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੀ ॥
मला गुरुकडून हरिरस मिळाला आहे. माझे मन आणि शरीर त्यात लीन झाले आहे.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਨੀ ॥
धन्य तो सत्यपुरुष गुरु ज्यांनी मला परमेश्वराची भक्ती प्रदान केली.

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗੁਰੁ ਹਮ ਕੀਨੀ ॥੨॥
मी त्यांना माझा गुरु म्हणून स्वीकारले आहे, ज्यांच्याद्वारे मला परमेश्वराची प्राप्ती झाली आहे. ॥२॥

ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇ ਹੈ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥
जगाचा स्वामी हा सद्गुणांचा दाता आहे, परंतु आपल्यामध्ये अनेक अवगुण आहेत.

ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਡੂਬਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ॥
पाण्यात बुडणाऱ्या दगडाप्रमाणेच अस्तित्वाच्या महासागरात बुडणाऱ्या पापी आत्म्यांना परमेश्वराने गुरूचा उपदेश देऊन पार केले आहे.

ਤੂੰ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲਾ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥
हे सद्गुण परमेश्वरा! तू अत्यंत पवित्र आहेस पण आम्ही जीव अनेक दोषांनी भरलेले आहोत.

ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! तू अत्यंत मूर्ख लोकांनाही अस्तित्त्वाचा सागर पार करतोस, म्हणून मी तुझ्या शरणात आलो आहे आणि मलाही अस्तित्त्वाच्या महासागराच्या पलीकडे नेले आहे. ॥३॥

ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥
गुरूच्या उपदेशाने जे मनाने भगवान हरीचे चिंतन करतात त्यांना नेहमी सहज सुख आणि आनंद प्राप्त होतो.

ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਗਾਇਆ ॥
आपल्या उदात्त परमेश्वराचा शोध घेतल्यानंतर, ते आपल्या अंतःकरणात त्याच्या गौरवाची स्तुती करणारे गीत गात राहतात.

ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्यावर दया कर. माझी एकच विनंती आहे की मी सदैव भगवान हरीचे नामस्मरण केले पाहिजे.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥੧੮॥੩੮॥
जन नानकांना फक्त त्या महापुरुषांच्या चरणी धूळ हवी आहे, ज्यांना सद्‌गुरू मिळाले आहेत. ॥४॥४॥१८॥३८॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਥਾ ਚਉਪਦੇ
गउडी गुआरेरी महला ४ चउथा चउपदे

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਪੰਡਿਤੁ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੜਿਆ ॥
पंडित शास्त्र आणि स्मृतींचा अभ्यास करतात.

ਜੋਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰਿਆ ॥
योगी आपल्या गुरूना गोरख नावाने ओळखतात.

ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਪੜਿਆ ॥੧॥
पण मी मूर्ख, फक्त भगवान हरीचे नामस्मरण करतो. ॥१॥

ਨਾ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਗਤਿ ਰਾਮ ਹਮਾਰੀ ॥
हे माझ्या रामा! माझी काय अवस्था होईल माहीत नाही.

ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वराची पूजा करून अस्तित्त्वाचा सागर पार कर. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ॥
साधू विभूती लावून आपल्या शरीराला सुशोभित करतो.

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਤਿਆਗੁ ਕਰੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥
तो स्त्रीचा त्याग करून ब्रह्मचारी बनतो.

ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥
हे हरी! मी मूर्ख, फक्त तुझ्यावरच विश्वास ठेवतो. ॥२॥

ਖਤ੍ਰੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੂਰਤਣੁ ਪਾਵੈ ॥
क्षत्रिय वीर कर्म करतो आणि शौर्य प्राप्त करतो.

ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵੈ ॥
इतरांची सेवा करण्याचे काम शूद्र आणि वैश्य करतात.

ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੩॥
माझ्यासारख्या मूर्ख, अज्ञानी व्यक्तीला परमेश्वराच्या नामानेच मुक्ती मिळते. ॥३॥

ਸਭ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤੂੰ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
हे परमेश्वरा! ही संपूर्ण सृष्टी तुझीच सृष्टी आहे आणि तूच सर्व प्राणिमात्रांमध्ये विराजमान आहेस

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥
हे नानक! परमेश्वर गुरुमुखाला महानता देतो

ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੪॥੧॥੩੯॥
मी अज्ञानी आहे. मला केवळ परमेश्वराचा आधार आहे. ॥४॥४॥१८॥३८॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी गुआरेरी महला ४ ॥

ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ॥
हरीची कथा मायेच्या तीन गुणांच्या पलीकडे आहे.

ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀ ॥
संतांच्या सहवासात एकत्र परमेश्वराची उपासना करा आणि

ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ॥੧॥
हरीची अवर्णनीय कथा ऐकून अस्तित्त्वाचा सागर पार करा. ॥१॥

ਗੋਬਿੰਦ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥
हे गोविंद! मला संतांच्या संगतीत सामील कर.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझी रसना रामाचे गुणगान गाऊन हरिरस प्राशन करत राहिली. ॥१॥ रहाउ॥

ਜੋ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥
जे हरी नामाचे चिंतन करीत राहतात,

ਤਿਨ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਹੁ ਹਮ ਰਾਮਾ ॥
हे परमेश्वरा! मला त्या माणसांच्या गुलामांचा गुलाम बनव.

ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਊਤਮ ਕਾਮਾ ॥੨॥
तुमच्या सेवकाची सेवा हे महान कार्य आहे. ॥२॥

ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥
जो मला हरीची हरि कथा सांगतो

ਸੋ ਜਨੁ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਭਾਵੈ ॥
माझ्या मनाला आणि मनाला खूप छान वाटतं

ਜਨ ਪਗ ਰੇਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥
परमेश्वराच्या सेवकांच्या पायाची धूळ भाग्यवानांनाच मिळते.॥३॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥
ते संतांचे प्रिय आहेत

ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥
ज्याच्या नशिबात निर्मात्याने असे भाग्य लिहिले आहे.

ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੨॥੪੦॥
हे नानक! असा मनुष्य परमेश्वराच्या नामात लीन होतो. ॥४॥२॥४०॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी गुआरेरी महला ४॥

ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਪੁਤੁ ਖਾਇ ॥
जेव्हा मुलगा काही स्वादिष्ट खातो तेव्हा आई खूप आनंदी होते आणि त्याच्यावर प्रेम करते.

ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਈ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥
जेव्हा मासा पाण्यात आंघोळ करतो तेव्हा तो पाण्याच्या प्रेमात पडतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥੧॥
गुरुशिखांच्या मुखात नामरूप अन्न घालणे हे सद्‌गुरूचे प्रेम आहे. ॥१॥

ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਪਿਆਰੇ ॥
हे प्रिय परमेश्वरा! माझी अशा हरिभक्तांशी भेट घडवून आण,

ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्या भेटीने माझे दुःख दूर होईल. ॥१॥ रहाउ॥

ਜਿਉ ਮਿਲਿ ਬਛਰੇ ਗਊ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ
ज्याप्रकारे गाय तिच्या हरवलेल्या वासराच्या प्रेमात पडते,

ਕਾਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥
ज्याप्रमाणे कामिनी (पत्नी) आपल्या पतीला तो घरी परतल्यावर भेटते आणि प्रेम करते,

ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥੨॥
तसेच परमेश्वराचा भक्त जेव्हा परमेश्वराचे गुणगान करतो तेव्हा त्याचे मन परमेश्वराच्या प्रेमात लीन होते. ॥२॥

ਸਾਰਿੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਸੈ ਜਲ ਧਾਰਾ ॥
ज्याप्रमाणे चातक पक्ष्याला मुसळधार पावसाचे पाणी आवडते,

ਨਰਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ॥
सम्राट आपल्या संपत्तीचा भव्य विस्तार पाहण्यास आवडतो,

ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੩॥
त्याप्रमाणे हरीच्या सेवकाला निरंकाराची पूजा करायला आवडते. ॥३॥

ਨਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਖਾਟੇ ॥
मनुष्याला पैसा आणि मालमत्ता कमाविण्याची खूप आवड आहे.

ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗਲਾਟੇ ॥
गुरूचे शीख गुरूवर प्रेम करतात जेव्हा गुरू त्याला मिठी मारतात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਪਗ ਚਾਟੇ ॥੪॥੩॥੪੧॥
नानकांना फक्त संतांच्या चरणांचे चुंबन घेणे आवडते. ॥४॥३॥४१॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी गुआरेरी महला ४ ॥

ਭੀਖਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੀਖ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ॥
भिकाऱ्याला दात्याकडून मिळणारी भिक्षा आवडते,

ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ਅੰਨੁ ਖਾਇ ॥
भुकेल्यांना अन्न खायला आवडते,

ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਘਾਇ ॥੧॥
शिखांचे गुरूवरील प्रेम हे गुरूना भेटल्यानंतर समाधान मिळवण्यात आहे. ॥१॥

ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥
हे परमेश्वरा! मला तुझे दर्शन दे. तुझी भेट व्हावी हीच माझी इच्छा आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्यावर कृपा कर आणि माझी इच्छा पूर्ण कर. ॥१॥ रहाउ॥

ਚਕਵੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੂਰਜੁ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥
सूर्य पाहिल्यावर चकवीला आनंद होतो.

ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸਭ ਦੁਖ ਤਿਆਗੈ ॥
आपल्या प्रिय व्यक्तीला भेटून त्याचे सर्व दुःख दूर होतात.

ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥੨॥
गुरूचा शीख गुरूला पाहून आनंदित होतो. ॥२॥

ਬਛਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਖੀਰੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇ ॥
वासरू आपल्या आईचे दूध तोंडाने चोखून आनंदी होते.

ਹਿਰਦੈ ਬਿਗਸੈ ਦੇਖੈ ਮਾਇ ॥
आईला पाहून त्याचे मन प्रसन्न होते.

ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥੩॥
त्याचप्रमाणे गुरूंना पाहून शीखला खूप आनंद होतो. ॥३॥

ਹੋਰੁ ਸਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕਾਚਾ ॥
गुरू, परमेश्वर याशिवाय इतर कोणतीही आसक्ती खोटी आहे कारण मायेचे प्रेम क्षणभंगुर आहे.

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਕੂਰਾ ਕਚੁ ਪਾਚਾ ॥
हे खोटे प्रेम काचेसारखे तुटते आणि नष्ट होते.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ॥੪॥੪॥੪੨॥
जन नानक हे फक्त खऱ्या गुरूवरच प्रेम करतात आणि त्यांना पाहून समाधानी होतात. ॥४॥
४॥४२॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी गुआरेरी महला ४ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਬਣੀ ॥
त्या सद्गुरूची सेवा फलदायी असते

ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਧਣੀ ॥
ज्या सद्गुरूच्या सान्निध्यात जगाचा स्वामी परमेश्वराचे नाम ध्यान केले जाते.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਛੂਟੀ ਘਣੀ ॥੧॥
ज्यांनी परमेश्वराचे नामस्मरण केले आहे त्यांचे अनुकरण करून अनेक लोक अस्तित्वाच्या सागरातून मुक्त झाले आहेत. ॥१॥

ਗੁਰਸਿਖ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या बंधूंनो! गुरूच्या शिष्यांनो, हरी हरी म्हणा.

ਹਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरीचे नामस्मरण केल्याने माणसाची सर्व पापे नष्ट होतात. ॥१॥ रहाउ॥

ਜਬ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥
गुरूना भेटल्यावर आपले मन नियंत्रणात येते.

ਧਾਵਤ ਪੰਚ ਰਹੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥
परमेश्वराचे चिंतन केल्याने पंचेंद्रिये दुर्गुणांकडे धावण्यापासून थांबतात

ਅਨਦਿਨੁ ਨਗਰੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥
आणि रात्रंदिवस मनुष्य आपल्या देहाच्या नगरीत परमेश्वराची स्तुती करीत असतो. ॥२॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਧੂਰਿ ਜਿਨਾ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥
सद्गुरूंच्या चरणांची धूळ तोंडावर लावणारा

ਤਿਨ ਕੂੜ ਤਿਆਗੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
तो खोटे बोलणे सोडून देतो आणि परमेश्वरासोबत राहण्याचे व्रत घेतो,

ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਾਈ ॥੩॥
हे माझ्या बंधूंनो! परमेश्वराच्या दरबारात फक्त त्यांचे चेहरे चमकतात. ॥३॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥
स्वतः परमेश्वरालाही गुरूची सेवा आवडते.

ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਲਭਦ੍ਰੁ ਗੁਰ ਪਗ ਲਗਿ ਧਿਆਵੈ ॥
श्रीकृष्ण आणि बलभद्र यांनी आपले गुरू संदीपान यांच्या चरणी नतमस्तक होऊन केवळ परमेश्वराचे ध्यान केले होते.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤਰਾਵੈ ॥੪॥੫॥੪੩॥
हे नानक! परमेश्वर स्वतः गुरुमुखांना अस्तित्त्वाचा सागर पार करतो. ॥४॥५॥४३॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी गुआरेरी महला ४ ॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਡੰਡਾਧਾਰੀ ॥
परमेश्वर स्वतः हातात काठी धरलेला योगी आहे.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥
जगाचा निर्माता परमेश्वर सर्वव्यापी आहे.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ਲਾਇ ਤਾਰੀ ॥੧॥
परमेश्वर स्वतः समाधी करून तपश्चर्या करतो. ॥१॥

ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੁਰਿ ॥
माझा राम असा आहे की तो सर्वव्यापी आहे.

ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वर जीवांच्या जवळ राहतो, तो दूर नाही. ॥१॥ रहाउ॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਆਪੇ ॥
परमेश्वर हा स्वतःच अनंत शब्द आहे आणि स्वतःच अनंत शब्दाचा आवाज ऐकणारी सुर्ती आहे.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ॥
परमेश्वर स्वतः त्याची निर्मिती पाहून प्रसन्न होतो.

ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਾਪੇ ॥੨॥
परमेश्वर स्वतः त्याचे नामस्मरण करतात आणि प्राणिमात्रांनाही नामस्मरण करायला लावतात. ॥२॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਰਿੰਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ ॥
परमेश्वर स्वतःच पपई आहे आणि नामच अमृताची धारा आहे

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਪੀਆਵਣਹਾਰਾ ॥
जीवांना नामाचे अमृत पाजणारे परमेश्वरच आहेत.

ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥
परमेश्वर स्वतः सजीवांची निर्मिती करतो आणि स्वतःच सजीवांना अस्तित्त्वाचा सागर पार करून देतो. ॥३॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੇੜੀ ਤੁਲਹਾ ਤਾਰਾ ॥
परमेश्वर स्वतः नौका, वल्हे आणि नौकाचालक आहे.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
गुरूंच्या उपदेशाने परमेश्वरच जीवांचे रक्षण करतात.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥੪॥੬॥੪੪॥
हे नानक! परमेश्वर स्वतः जीवांना संसारसागर पार करून देतो. ॥४॥६॥ ४४॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी बैरागणी महला ४ ॥

ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਜੈਸੀ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ਦੇਹਿ ਤੈਸੀ ਹਮ ਲੇਹਿ ॥
हे परमेश्वरा! तू माझा राजा आणि स्वामी आहेस. जे भांडवल तुम्ही मला द्याल तेच भांडवल मी घेतो.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੰਜਹ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਦੇਹਿ ॥੧॥
जर तुम्ही कृपा करून मला हरी हे नाव द्याल तरच मी हरीच्या नावाने व्यवसाय करीन. ॥१॥

ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਮ ਕੇ ॥
हे बंधू! मी रामाच्या नामाचा व्यापारी आहे.

ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰਾਵੈ ਦੇ ਰਾਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आणि परमेश्वर मला त्याचे भांडवल देऊन त्याच्या नावाने व्यवसाय करायला लावतो.॥१॥ रहाउ॥

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
मी हरिभक्तीच्या नावाने संपत्तीचा लाभ मिळवला आहे आणि खऱ्या सावकाराच्या परमेश्वराच्या अंतःकरणात प्रेम केले आहे.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥
हरिच्या नामाचा जप करून, सत्याच्या दरबारात नेण्यासाठी मी हरीच्या नावाच्या रूपात सौदा भारला आहे आणि कर वसूल करणारा यमदूत माझ्या जवळ येत नाही. ॥२॥

ਹੋਰੁ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗੀ ਦੁਖੁ ਮਾਇਆ ॥
जे व्यापारी नावाव्यतिरिक्त इतर गोष्टींचा व्यापार करतात ते अनंत लहरींच्या मायाजालात अडकतात आणि खूप दुःखी होतात.

ਓਇ ਜੇਹੈ ਵਣਜਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ਫਲੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥
परमेश्वराने त्यांच्यासाठी ज्या प्रकारचा व्यवसाय नियुक्त केला आहे, त्याच प्रकारचे परिणाम त्यांना मिळतात. ॥३॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਸੋ ਜਨੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਈ ॥
केवळ तेच लोक परमेश्वराच्या नावाने व्यवसाय करतात, ज्यांना परमेश्वर कृपेने नावाने व्यवसाय करण्यास देतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲੇਈ ॥੪॥੧॥੭॥੪੫॥
हे नानक! जो सावकार म्हणून परमेश्वराची सेवा करतो, त्याला परमेश्वर त्याच्या कर्मांचा हिशेब मागत नाही. ॥४॥१॥७॥४५॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

गउडी बैरागणी महला ४ ॥

ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਗਰਭੁ ਪਾਲਤੀ ਸੁਤ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥

जशी आई तिच्या पोटी मुलाचा जन्म होईल या आशेने नऊ महिने तिच्या पोटातील बाळाचे रक्षण करते

ਵਡਾ ਹੋਇ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਦੇਇ ਕਰਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥

आणि जेव्हा तो मोठा होईल तेव्हा तो पैसे कमवेल आणि तिला सुख आणि समाधान देईल.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖਦਾ ਦੇ ਆਪਿ ਹਥਾਸਾ ॥੧॥

त्याचप्रमाणे परमेश्वर आपल्या भक्तांवर प्रेम करतो आणि त्यांना मदतीचा हात देतो. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਗੁਸਈਆ ॥
हे माझ्या राम! हे माझ्या परमेश्वरा ! मी मूर्ख आहे, माझे रक्षण कर.

ਜਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤੁਝਹਿ ਵਡਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या सेवकाची उपमा ही तुझीच महिमा आहे. १॥ राहा

ਮੰਦਰਿ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥
ज्याचे हृदय भगवान हरींच्या कीर्तीने आकर्षित होते, त्याच्या हृदयरूपी मंदिर आणि निवासस्थानाचा आनंद घेतो.

ਸਭ ਰਸ ਮੀਠੇ ਮੁਖਿ ਲਗਹਿ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
जेव्हा तो परमेश्वराचे गुणगान गातो तेव्हा त्याचे मुख सर्व गोड रस (इच्छा) चाखतो.

ਹਰਿ ਜਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਸਧਾਰੁ ਹੈ ਇਕੀਹ ਕੁਲੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥
परमेश्वराचा सेवक आपल्या कुटुंबाचे कल्याण करणार आहे. तो आपल्या एकवीस वंशज म्हणजेच सात पिता, सात माता, सात सासरे या सर्व प्राणिमात्रांचे रक्षण करतो. ॥२॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਹਰਿ ਕੀਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
जे काही केले आहे ते परमेश्वराने केले आहे आणि हे परमेश्वराचे यश आहे.

ਹਰਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥
हे परमेश्वरा! सर्व जीव तुझेच आहेत. तुम्ही त्यांच्यामध्ये पसरत आहात आणि त्यांना तुमची पूजा करायला लावत आहात.

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਦਾ ਆਪੇ ਵਰਤਾਈ ॥੩॥
परमेश्वर स्वतः आपल्या सेवेचा आणि भक्तीचा खजिना प्राणिमात्रांना देतात आणि स्वतः त्याचे वाटप करतात. ॥३॥

ਲਾਲਾ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾਝਿਆ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥
दुकानातून विकत घेतलेला मी तुझा गुलाम आहे, मी काय हुशारी करू?

ਜੇ ਰਾਜਿ ਬਹਾਲੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਲਾਮੁ ਘਾਸੀ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਢਾਈ ॥
हे परमेश्वरा! तू मला सिंहासनावर बसवले तरी मी तुझा दास असेन आणि अजगराच्या

अवस्थेतही तू मला फक्त तुझेच नामस्मरण करायला लावतोस.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨॥੮॥੪੬॥
नानक हे परमेश्वराचे सेवक आहेत आणि परमेश्वराची स्तुती करीत आहेत. ॥४॥२॥ ८॥ ४६॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी गुआरेरी महला ४ ॥

ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣੁ ਕਰੇ ਲੋਚੈ ਜੀਉ ਲਾਇ ॥
शेतकरी मोठ्या जिद्दीने आणि मनाने शेती करतो.

ਹਲੁ ਜੋਤੈ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਧੀ ਖਾਇ ॥
तो नांगरतो आणि कष्ट करतो आणि त्याची एकच इच्छा असते की आपल्या मुला-मुलींना समाधानाने जेवायला हवे.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥
तसेच परमेश्वराचा सेवक परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहतो, परिणामी परमेश्वर त्याला शेवटच्या क्षणी भ्रमाच्या तावडीतून मुक्त करतात. ॥१॥

ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या परमेश्वरा! या मूर्ख, मला मुक्त करा.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਲਾਇ ਹਮ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराने मला सद्‌गुरूच्या सेवेच्या कार्यात गुंतवून ठेवले आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਲੈ ਤੁਰੇ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਉਦਾਗਰੁ ਧਾਵੈ ॥
व्यापारी त्यांच्या व्यवसायासाठी कुशल घोडे घेऊन प्रवास करतात.

ਧਨੁ ਖਟੈ ਆਸਾ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਵੈ ॥
तो पैसे कमावतो आणि अधिक पैशाची अपेक्षा करतो. मग त्याने आसक्ती आणि भ्रमाने आपली इच्छा वाढवली आहे.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਤਾ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥
तसेच हरीचा सेवक भगवंत हरीचे नामस्मरण करतो आणि हरी बोलून आनंद प्राप्त होतो. ॥२॥

ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਹਟਵਾਣੀਆ ਬਹਿ ਹਾਟਿ ਕਮਾਇ ॥

दुकानदार दुकानात बसून दुकानदारी करतो आणि भ्रमनिरास करून पैसे गोळा करतो. जे त्याच्या आध्यात्मिक जीवनात विषाचे काम करते.

ਮੋਹ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ਝੂਠ ਕਾ ਝੂਠੇ ਲਪਟਾਇ ॥

मायेने जीवांना अडकवण्यासाठी खोटे भ्रम पसरवले आहेत आणि ते मायेच्या खोट्या भ्रमात अडकले आहेत.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥

तसेच हरीचा सेवक हरिच्या नावाने संपत्ती जमा करतो आणि हरिनामाच्या रूपात असलेली संपत्ती तो जीवन प्रवासासाठी खर्च म्हणून घेतो. ॥३॥

ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਫਾਸ ॥

संपत्ती आणि संसाराच्या मायेच्या आसक्तीमुळे मनुष्य मायेच्या आसक्तीच्या जाळ्यात अडकतो

ਗੁਰਮਤੀ ਸੋ ਜਨੁ ਤਰੈ ਜੋ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥

गुरूच्या शिकवणीतूनच माणूस अस्तित्त्वाचा सागर पार करून परमेश्वराच्या सेवकांचा सेवक बनतो

ਜਨਿ ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸ ॥੪॥੩॥੯॥੪੭॥

जन नानकांनी गुरूच्या माध्यमातून केवळ परमेश्वराच्या नामाचे ध्यान केले आणि त्यांच्या हृदयात परमेश्वराचा प्रकाश प्रगट झाला. ॥४॥३॥९॥४७॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

गउडी बैरागणी महला ४ ॥

ਨਿਤ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਲਾਲਚੁ ਕਰੇ ਭਰਮੈ ਭਰਮਾਇਆ ॥

जो रात्रंदिवस लोभी असतो. आसक्ती आणि माया यांच्या प्रेरणेमुळे तो व्यक्ती भ्रमात भटकत राहतो.

ਵੇਗਾਰਿ ਫਿਰੈ ਵੇਗਾਰੀਆ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ॥

तो आपल्या पापांचे ओझे डोक्यावर घेऊन जबरदस्तीने काम करणाऱ्या मजुरांसारखा आहे.

ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੋ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ॥੧॥

जी व्यक्ती गुरूची सेवा करते तीच व्यक्ती ज्यालापरमेश्वराने आपल्या घराच्या सेवेत म्हणजेच

नामस्मरणात गुंतवून ठेवले आहे. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥

हे परमेश्वरा! आम्हांला आसक्ती आणि आसक्तीच्या बंधनातून मुक्त कर आणि नामस्मरण करून तुझ्या घराच्या सेवेत रमून जाऊ

ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

मी दररोज परमेश्वराची स्तुती करतो आणि परमेश्वराच्या नावात लीन राहतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਨਰੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰੇ ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਅਰਥਿ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥

नश्वर मनुष्य संपत्तीसाठी राजा किंवा सम्राटासाठी काम करतो.

ਕੈ ਬੰਧੈ ਕੈ ਡਾਨਿ ਲੇਇ ਕੈ ਨਰਪਤਿ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥

पुष्कळ वेळा राजा काही आरोपामुळे त्याला तुरुंगात टाकतो किंवा दंड वगैरे ठोठावतो किंवा राजा स्वतःच्या प्राणाची आहुती देतो तेव्हा त्याची नोकरी संपते.

ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

परंतु सद्‌गुरूंची सेवा धन्य व फलदायी असते ज्यामुळे मनुष्य भगवंताचे नामस्मरण करून सुख प्राप्त करतो. ॥२॥

ਨਿਤ ਸਉਦਾ ਸੂਦੁ ਕੀਚੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਤਾਈ ॥

संपत्तीसाठी माणूस विविध प्रकारचे व्यवसाय करतो.

ਜਾ ਲਾਹਾ ਦੇਇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਮਨੇ ਤੋਟੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥

व्यवसायात नफा झाला तर आनंद होतो. पण तोटा सहन करावा लागल्याने तो दुःखी होतो

ਜੋ ਗੁਣ ਸਾਝੀ ਗੁਰ ਸਿਉ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥

परंतु जो गुरूंसोबत चांगले गुण सामायिक करतो त्याला शाश्वत सुख प्राप्त होते. ३॥

ਜਿਤਨੀ ਭੂਖ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਹੈ ਤਿਤਨੀ ਭੂਖ ਫਿਰਿ ਲਾਗੈ ॥
एखाद्या व्यक्तीला इतर गोष्टीची भूक (आवड) असते, तितकीच जास्त भूक (लालसा) त्याला पुन्हा पुन्हा जाणवते.

ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਵੇਚੇ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਆਗੈ ॥
परमेश्वर ज्याच्यावर आशीर्वाद देतो तो आपले मस्तक गुरूला विकतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥੪॥੪॥੧੦॥੪੮॥
हे नानक! हरिरसाने तृप्त झालेल्याला पुन्हा भूक लागत नाही. ॥४॥४॥१०॥४८॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी बैरागणी महला ४ ॥

ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਆਸ ਨਿਤ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्या मनात नेहमी ही आशा असते की मी तुला भेटू शकेन.

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੋ ਜਾਣਤਾ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥
परमेश्वरावर प्रेम करणाऱ्यालाच हे समजते. परमेश्वर माझ्या मनाला आणि हृदयाला खूप प्रिय वाटतो.

ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥੧॥
मी माझ्या गुरूला स्वतःला समर्पित करतो कारण त्यांनी मला माझ्या निर्मात्या परमेश्वराशी जोडले आहे ज्यापासून मी इतका काळ विभक्त होतो. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥
हे परमेश्वरा! मी पापी आहे. मी तुझा आश्रय घेऊन तुझ्या दारी आलो आहे.

ਮਤੁ ਨਿਰਗੁਣ ਹਮ ਮੇਲੈ ਕਬਹੂੰ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण तुम्ही माझ्यावर कृपा करून माझ्यासारख्या एका दुबळ्या, प्रतिभाहीन आणि घाणेरडा व्यक्तीला स्वतःशी एकरूप करून घेतले आहे. ॥१॥ रहाउ॥

ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਣ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ॥
माझ्यामध्ये खूप दुर्गुण आहेत आणि माझे दुर्गुण मोजता येत नाहीत आणि मी वारंवार वाईट

गोष्टी करत राहतो.

ਤੂੰ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥
हे परमेश्वरा! तू सद्गुणी आणि दयाळू आहेस. हे परमेश्वरा! जेव्हा तुला योग्य वाटते तेव्हा तू स्वतः आम्हाला क्षमा करतो.

ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥
मी, एक गुन्हेगार, गुरूच्या सहवासाने वाचलो आहे. गुरूंनी मला सल्ला दिला आहे की परमेश्वराचे नाम जीवनातून मुक्ती देते. ॥२॥

ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਕਿਆ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਜਬ ਗੁਰੁ ਬੋਲਹ ਤਬ ਬਿਸਮੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥
हे माझ्या सद्गुरू! मी तुम्हाला तुमच्या गुणांबद्दल कसे सांगू, जेव्हा गुरू गोड शब्द बोलतात तेव्हा मी आश्चर्याने खूप आनंदी होतो.

ਹਮ ਜੈਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ਰਾਖੈ ਜੈਸੇ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥
माझ्यासारख्या गुन्हेगाराला सद्गुरूंनी वाचवले आणि मला अस्तित्त्वाच्या महासागरातून मुक्त केले तसे दुसरे कोणी वाचवू शकेल काय?

ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਤੂੰਹੈ ਗੁਰੁ ਮਾਤਾ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਬੰਧਪੁ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਸਖਾਇ ॥੩॥
हे सद्गुरू! तुम्ही माझे पिता आहात. तू माझी आई आहेस आणि तू माझा भाऊ, मित्र आणि मदतनीस आहेस. ॥३॥

ਜੋ ਹਮਰੀ ਬਿਧਿ ਹੋਤੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਸਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਣਹੁ ਆਪੇ ॥
हे माझ्या सद्गुरू! मी ज्या स्थितीत होतो, हे हरिरूप गुरू! ती स्थिती तुम्ही स्वतः जाणता.

ਹਮ ਰੁਲਤੇ ਫਿਰਤੇ ਕੋਈ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛਤਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਕੀਰੇ ਹਮ ਥਾਪੇ ॥
हे परमेश्वरा! मी चिखलात अडखळत होतो आणि कोणीही माझ्याबद्दल विचारले नाही, म्हणजे कोणालाही माझी काळजी नव्हती. सद्गुरूंनी माझ्यासारख्या एका क्षुल्लक कीटकासारख्या व्यक्तीला सहवास देऊन सन्मान केला आहे.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਚੂਕੇ ਸਭਿ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥੪॥੫॥੧੧॥੪੯॥
नानकांचे गुरू धन्य आहेत. ज्याच्या भेटीने माझे सर्व दुःख नाहीसे झाले आहे. ॥४॥५॥११॥४९॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी बैरागणी महला ४ ॥

ਕੰਚਨ ਨਾਰੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਲੁਭਤੁ ਹੈ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ॥
माझे मन एका सुंदर स्त्रीच्या प्रेमात अडकले आहे आणि मला मायेचे प्रेम खूप गोड वाटते.

ਘਰ ਮੰਦਰ ਘੋੜੇ ਖੁਸੀ ਮਨੁ ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਇਆ ॥
माझे घर, मंदिर आणि घोडे पाहून मला खूप आनंद होतो आणि माझे मन इतर सुखांचा आनंद घेण्यात गुंतलेले असते.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਉ ਛੂਟਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥
मला परमेश्वर आठवत नाही. हे परमेश्वरा! मग मला मोक्ष कसा मिळणार? ॥१॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਇਹ ਨੀਚ ਕਰਮ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! अशी माझी वाईट कृत्ये आहेत.

ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸਿ ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्या धन्य आणि दयाळू परमेश्वरा! माझ्यावर दयाळूपणे पहा आणि माझ्या सर्व त्रुटी क्षमा कर.॥१॥ रहाउ॥

ਕਿਛੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਢੰਗੁ ਨ ਮੇਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! ना मी दिसायला सुंदर आहे, ना मी उच्च जातीचा आहे आणि ना माझ्या आयुष्यात चांगले आचरण आहे.

ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹ ਗੁਣ ਬਿਹੂਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਨ ਤੇਰਾ ॥
मी तुझे नामस्मरणही केले नाही, मग मी कोणत्या तोंडाने बोलू?

ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਉਬਰੇ ਪੁੰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥੨॥
सद्गुरूंनी माझ्यावर फार मोठे उपकार केले आहे. वाईट व्यक्तीच्या सहवासात राहण्याच्या मोहातून मी गुरूमुळे वाचलो आहे. ॥२॥

ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਮੁਖੁ ਨਕੁ ਦੀਆ ਵਰਤਣ ਕਉ ਪਾਣੀ ॥
परमेश्वराने सर्व सजीवांना आत्मा, शरीर, तोंड, नाक आणि पाणी वापरण्यासाठी दिले आहे.

ਅੰਨੁ ਖਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪੈਨਣੁ ਦੀਆ ਰਸ ਅਨਿ ਭੋਗਾਣੀ ॥
परमेश्वराने त्यांना खायला अन्न, परिधान करण्यासाठी वस्त्रे आणि अनेक सुखसोयी दिल्या आहेत.

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਸੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਪਸੂ ਹਉ ਕਰਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥

ज्या परमेश्वराने या वस्तू निर्माण करून सजीवांना दिल्या आहेत त्या परमेश्वराचे स्मरण मनुष्याला होत नाही. हा माणूस एखाद्या प्राण्यासारखा आहे ज्याला असे वाटते की हे सर्व आपण स्वतः मिळवले आहे. ॥३॥

ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

हे परमेश्वरा! जगात सर्व काही तुझ्यामुळेच घडत आहे, तूच मध्यस्थ आहेस.

ਹਮ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ॥

हे परमेश्वरा! हे सर्व जग तुझे खेळ आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾਝਿਆ ਹਰਿ ਗੁਲਮ ਗੁਲਾਮੀ ॥੪॥੬॥੧੨॥੫੦॥

ज्याप्रमाणे बाजारातून गुलाम विकत घेतला जातो, त्याचप्रमाणे बाजारातून विकत घेतलेला सेवक हा भगवान नानकांच्या सेवकांचा सेवक असतो. ॥४॥ ६॥१२॥५०॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी बैरागणी महला ४ ॥

ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਸੁਤੁ ਜਣਿ ਪਾਲਤੀ ਰਾਖੈ ਨਦਰਿ ਮਝਾਰਿ ॥
ज्याप्रमाणे आई मुलाला जन्म देते, त्याचे पालनपोषण करते आणि त्याला आपल्या नजरेत ठेवते,

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮੁਖਿ ਦੇ ਗਿਰਾਸੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪੋਚਾਰਿ ॥
घराच्या आत आणि बाहेर, ती त्याच्या तोंडात अन्न ठेवते आणि प्रत्येक क्षणी त्याची काळजी घेते,

ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਖਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥
त्याचप्रमाणे सद्गुरू शिखांना परमेश्वराचे प्रेम देऊन ठेवतात. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹੈ ਇਆਣੇ ॥
हे राम! आम्ही हरी प्रभूंची निष्पाप मुले आहोत

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਧਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਕੀਏ ਸਿਆਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
धन्य ते गुरु सद्गुरू, उपदेशक, ज्यांनी आम्हांला हरिनामाचा उपदेश करून ज्ञानी केले. ॥१॥ रहाउ॥

ਜੈਸੀ ਗਗਨਿ ਫਿਰੰਤੀ ਊਡਤੀ ਕਪਰੇ ਬਾਗੇ ਵਾਲੀ ॥
आकाशात उडणाऱ्या पांढऱ्या पंखांच्या पक्ष्याप्रमाणे

ਓਹ ਰਾਖੈ ਚੀਤੁ ਪੀਛੈ ਬਿਚਿ ਬਚਰੇ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ॥
पण तिचं मन तिने मागे सोडलेल्या मुलांवरच अडकून राहिलं आणि ती तिच्या मनात नेहमी आठवते.

ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਰਖੈ ਜੀਅ ਨਾਲੀ ॥੨॥
तसेच सद्गुरू गुरू शिखांना हरी प्रभूंचे प्रेम देऊन गुरू शिखांना हृदयाच्या जवळ ठेवतात. ॥२॥

ਜੈਸੇ ਕਾਤੀ ਤੀਸ ਬਤੀਸ ਹੈ ਵਿਚਿ ਰਾਖੈ ਰਸਨਾ ਮਾਸ ਰਤੁ ਕੇਰੀ ॥
ज्याप्रमाणे परमेश्वर मांस आणि रक्ताने बनलेल्या जिभेचे तीस किंवा बत्तीस दातांनी कात्रीपासून रक्षण करतो.

ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਮਾਸ ਕਾਤੀ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥
असे काही करणे जिभेच्या किंवा कात्रीच्या नियंत्रणापलीकडचे आहे असे कोणीही समजू नये. सर्व काही परमेश्वराच्या नियंत्रणाखाली आहे.

ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥
त्याचप्रमाणे, जेव्हा माणूस संतांवर टीका करतो आणि टीका करतो तेव्हा परमेश्वर त्याच्या सेवकाच्या प्रतिष्ठेचे रक्षण करतो. ॥३॥

ਭਾਈ ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਕਿਸੀ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ਸਭ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥
माझ्या बंधूंनो! कोणतीही गोष्ट कोणाच्याही ताब्यात आहे, असे कोणीही समजू नये. परमेश्वर त्यांना जे काम करायला सांगतो ते सर्व लोक करतात.

ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਿਰਤਿ ਸਾਪੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕੋਈ ਲਾਗਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਲਾਇਆ॥
म्हातारपण, मृत्यू, ताप, डोकेदुखी असे सर्व रोग परमेश्वराच्या नियंत्रणात आहेत. परमेश्वराच्या आदेशाशिवाय कोणताही रोग कोणत्याही सजीवाला स्पर्श करू शकत नाही.

ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨਿਤਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੭॥੧੩॥੫੧॥
हे सेवक नानक! यम आणि इतरांपासून मुक्ती मिळवून देणाऱ्या परमात्म्याचे नामस्मरण दररोज मनाने आणि हृदयात कर. ॥४॥ ७॥१३॥५१॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी बैरागणी महला ४ ॥

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥
ज्याच्या भेटीने मनाला आनंद मिळतो त्याला सद्गुरू म्हणतात.

ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਲਹੀਐ ॥੧॥
मनाची संदिग्धता दूर होऊन हरिची परम स्थिती प्राप्त होते.॥ १॥

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ॥
मी माझ्या प्रिय सद्गुरूंना कोणत्या पद्धतीनं शोधू शकतो?

ਹਉ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी प्रत्येक क्षणी त्या गुरूला वंदन करत असतो. मी माझा परिपूर्ण गुरू कसा शोधू शकतो? ॥१॥

रहाउ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਮੇਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥
त्याच्या कृपेने परमेश्वराने मला माझ्या पूर्ण सद्‌गुरूंशी पुन्हा जोडले आहे.

ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਜਨ ਕੇਰੀਆ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਧੂਰਾ ॥੨॥
सद्‌गुरूंच्या चरणांची धूळ मिळाल्याने सेवकाची मनोकामना पूर्ण झाली. ॥२॥

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਣੈ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ॥
माणसाला असा सद्‌गुरू भेटला पाहिजे ज्यांच्याकडून तो परमेश्वराच्या भक्तीबद्दल ऐकू शकतो आणि जो त्याच्या हृदयात परमेश्वराची भक्ती दृढ करू शकतो.

ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਨਿਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ॥੩॥
त्याच्या भेटीमुळे मनुष्याला नेहमी परमेश्वराच्या नावाने लाभ मिळतो आणि त्याला कोणत्याही प्रकारची कमतरता भासत नाही.॥ ३॥

ਜਿਸ ਕਉ ਰਿਦੈ ਵਿਗਾਸੁ ਹੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥
ज्याच्या अंतःकरणात आनंद आहे आणि परमेश्वराशिवाय कशाचीच आसक्ती नाही.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਧਰੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਹੀ ॥੪॥੮॥੧੪॥੫੨॥
हे नानक! परमेश्वराचे गुणगान गाणाऱ्या गुरुला भेटून माणूस अस्तित्त्वाचा सागर पार करतो.॥४॥८॥१४॥५२॥

ਮਹਲਾ ੪ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥
महला ४ गउडी पूर्व ॥

ਹਰਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ॥
दयाळू भगवान हरींनी माझ्यावर दया दाखवली आहे आणि हरीचे वचन माझ्या मन, शरीर आणि मुखात ठेवले आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਭਇਆ ਅਤਿ ਗੂੜਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨੀ ਮੇਰੀ ਚੋਲੀ ॥੧॥
माझ्या हृदयाच्या आकाराची चोळी हिरव्या रंगाने भिजलेली आहे. गुरूचा आश्रय घेतल्याने तो रंग अगदी गडद झाला आहे. ॥१॥

ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਉ ਗੋਲੀ ॥
मी माझ्या परमेश्वराचा दास आहे.

ਜਬ ਹਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗੋਲ ਅਮੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा माझे मन परमेश्वराशी प्रसन्न झाले तेव्हा त्याने सर्व जगाला माझा अमूल्य दास बनवले.॥१॥ रहाउ॥

ਕਰਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ਖੋਜਿ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖਿ ਢੰਢੋਲੀ ॥
हे संत बंधूंनो! विचार करा आणि आपल्या अंतःकरणात शोधा आणि परमेश्वराचे दर्शन घ्या

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਕੋਲੀ ॥੨॥
हे सर्व जग परमेश्वराचे रूप आहे आणि त्याचा प्रकाश सर्व प्राणिमात्रांमध्ये आहे. परमेश्वर प्रत्येक जीवाच्या जवळ आणि जवळ राहतो. ॥२॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਸਭ ਜਗ ਕੈ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲੀ ॥
अनंत, सर्वशक्तिमान आणि अतुलनीय परमेश्वर संपूर्ण जगाच्या जवळ राहतात.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਕੀਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਓ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੋਲੀ ॥੩॥
परात्पर गुरुंनी माझ्या हृदयातील परमेश्वर प्रकट केला आहे, म्हणूनच मी माझे मस्तक गुरूंना विकले आहे. ॥३॥

ਹਰਿ ਜੀ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡੋਲੀ ॥
हे पूज्य परमेश्वरा! तू जीवांच्या आत आणि बाहेर सर्वत्र विराजमान आहेस आणि मी तुझाच आश्रय घेतो, माझ्यासाठी तू जगातील सर्वात महान पुरुष आहेस.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਵੇਚੋਲੀ ॥੪॥੧॥੧੫॥੫੩॥
जन नानक मध्यस्थ सतीगुरुंना भेटतात आणि रात्रंदिवस परमेश्वराची स्तुती करत राहतात. ॥४॥ १॥ १५॥ ५३॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी पूरबी महला ४ ॥

ਜਗਜੀਵਨ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥
हे परमेश्वरा! तू जगाचा अनंत जीवन आणि आम्हा सर्वांचा स्वामी आहेस. हे जगदीश्वर, तू सर्वशक्तिमान आणि दैव दाता आहेस

ਜਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰੇਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਹਮ ਜਾਤੇ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! तू आम्हांला ज्या मार्गाने चालण्याची प्रेरणा देतोस, आम्ही त्याच मार्गाचे अनुसरण करतो.॥१॥

ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥
हे परमेश्वरा! माझे मन परमेश्वराच्या प्रेमात मग्न झाले आहे.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सत्संगात जाऊन मला रामरसाची प्राप्ती झाली आहे आणि आता माझे मन हरिराम नामात लीन झाले आहे. ॥१॥ रहाउ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ ਅਵਖਧੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਾਤੇ ॥
परमेश्वराचे नाम हे जगातील सर्व रोगांचे औषध आहे. भगवंत हरिचे नाम नेहमी सत्य असते.

ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਖਾਤੇ ॥੨॥
गुरूच्या उपदेशाने रामाचा आस्वाद घेणाऱ्यांचे सर्व पाप-दोष नष्ट होतात. ॥२॥

ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਤੇ ਗੁਰ ਸੰਤੋਖ ਸਰਿ ਨਾਤੇ ॥
ज्यांच्या मस्तिष्कावर निर्मात्याने सुरुवातीपासूनच असे भाग्य लिहिले आहे, ते संतोष सरोवरात गुरूच्या रूपाने स्नान करतात.

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਤਿਨ ਕੀ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੩॥
जे राम नामाच्या प्रेमात तल्लीन राहतात त्यांच्या मंद मनातून सर्व पापांची मलिनता दूर होते. ॥३॥

ਰਾਮ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਜੇਵਡ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤੇ ॥
हे परमेश्वरा! तूच सर्वस्व आहेस. तूच सर्व प्राणिमात्रांचा स्वामी आहेस आणि तुझ्यासारखा महान दाता दुसरा कोणी नाही.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ॥੪॥੨॥੧੬॥੫੪॥
नानक भगवंताचे नाम घेऊनच जगतात. परमेश्वराच्या कृपेनेच परमेश्वराचा नामजप होतो. ॥४॥२॥ १६॥ ५४॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी पूरबी महला ४ ॥

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਚੇ ॥
हे जगाच्या जीवनाचे दाता, परमेश्वरा! माझ्यावर असा कृपा कर की माझे मन परमेश्वराच्या स्मरणात लीन राहील

ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਚਨੁ ਦੀਓ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਚੇ ॥੧॥
सद्गुरुंनी मला अत्यंत शुद्ध वचन दिले आहे आणि भगवान हरी नामाचा जप केल्याने माझे मन प्रसन्न झाले आहे. ॥१॥

ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੇਧਿ ਲੀਓ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ॥
हे परमेश्वरा! माझे मन आणि शरीर खऱ्या परमेश्वराने बांधले आहे.

ਜਿਹ ਕਾਲ ਕੈ ਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗ੍ਰਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਹਮ ਬਾਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे हरी परमेश्वरा! सद्‌गुरूंच्या उपदेशाने, ज्याच्या पंजात सारे जग अडकले आहे त्या अखंड मृत्यूपासून मी वाचलो आहे. ॥१॥ रहाउ॥

ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਨਰ ਕਾਚੇ ॥
जे परमेश्वरावर प्रेम करत नाहीत ते अनीतिमान, मूर्ख आणि लबाड असतात.

ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਪਾਚੇ ॥੨॥
तो जन्म-मृत्यूचा अपार दु:ख सहन करतो आणि पुन्हा पुन्हा जन्म घेत असतो, मरत असतो आणि शेणामध्ये सडतो. ॥२॥

ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਚੇ ॥
हे परमेश्वरा! तू दयाळू आणि निर्वासितांचे रक्षणकर्ता आहेस. हे ठाकूर! मी तुम्हाला विनंती करतो की मला तुमच्या प्रेमाची भेट द्या.

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹਮ ਕੀਜੈ ਮਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਨਾਚੇ ॥੩॥
मला परमेश्वराच्या सेवकांचा सेवक बनवा जेणेकरून माझे हृदय प्रेमाने नाचेल. ॥३॥

ਆਪੇ ਸਾਹ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਹਹਿ ਤਾ ਚੇ ॥
हे स्वामी! तू स्वत: मोठा सावकार आहेस आणि मी तुझा व्यापारी आहे

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਰਾਸਿ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਾਹ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ॥੪॥੩॥੧੭॥੫੫॥
माझे मन, शरीर आणि जीवन हे सर्व तुझे भांडवल आहे. हे खरे प्रभु, तू नानकांचा सावकार आहेस. ॥४॥३॥१७॥५५॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी पूरबी महला ४ ॥

ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਇਕ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਦੇ ਕਾਨੇ ॥
हे परमेश्वरा! तू परम दयाळू आणि सर्व दुःखांचा नाश करणारा आहेस. म्हणून माझी एक प्रार्थना लक्षपूर्वक ऐक

ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨੇ ॥੧॥
हे माझ्या प्रभू हरी! ज्याच्या कृपेने तू ओळखला आहेस आणि जो माझा जीव आहे त्या सद्‌गुरूंशी मला एकरूप कर. ॥१॥

ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿ ਮਾਨੇ
हे माझ्या राम! मी सद्‌गुरूंना परब्रह्म मानतो.

ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਅਸੁਧ ਮਤਿ ਹੋਤੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी मूर्ख, कपटी आणि मूर्ख माणूस आहे. हे परमेश्वरा! सद्‌गुरूंच्या शब्दाने मी तुझी ओळख करून घेतली. ॥ १॥ रहाउ ॥

ਜਿਤਨੇ ਰਸ ਅਨ ਰਸ ਹਮ ਦੇਖੇ ਸਭ ਤਿਤਨੇ ਫੀਕ ਫੀਕਾਨੇ ॥
मी जगातील सर्व भिन्न अभिरुची पाहिली आहेत परंतु त्या सर्व पूर्णपणे अस्पष्ट आहेत.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਠ ਰਸ ਗਾਨੇ ॥੨॥
सद्‌गुरूंना भेटल्यानंतर मी उसाच्या रसाइतके मधुर हरिनामाचे अमृत चाखले आहे. 2॥

ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਦਿਵਾਨੇ ॥
ज्याला सद्‌गुरू भेटले नाहीत तो मूर्ख, वेडा आणि दुर्बल आहे.

ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮਹੀਨ ਧੁਰਿ ਪਾਏ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕੁ ਮੋਹਿ ਪਚਾਨੇ ॥੩॥
पण त्या दुर्दैवी लोकांच्या नशिबात सुरुवातीपासूनच असे कर्म लिहिलेले असते. ते मायेच्या मोहात अडकतात आणि दिव्याकडे पाहून पतंग जळतात त्याप्रमाणे जळून जातात.॥३ ॥

ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹੁ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਲਗਾਨੇ ॥
हे हरी परमेश्वरा! ज्यांना तू कृपा करून गुरूंशी जोडतोस, ते तुझ्या सेवेत आणि भक्तीत मग्न होतात

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥੪॥੪॥੧੮॥੫੬॥
हे नानक! असे लोक भगवान हरिचे नामस्मरण करून जगात प्रसिद्ध होतात आणि गुरूंच्या उपदेशाने नामात लीन राहतात

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी पूरबी महला ४॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਕਹੁ ਕਿਥੈ ਹਰਿ ਪਹੁ ਨਸੀਐ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वर देव नेहमी आपल्या पाठीशी असतो. देवापासून पळून जायला कुठे जायचे ते सांगा

ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ॥੧॥
सत्याचा अवतार असलेला परमेश्वर स्वतः जीवांना क्षमा करतात. परमेश्वरानेच माणसाला मुक्त केले तरच तो मुक्त होतो. १॥॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਜਪੀਐ ॥
हे माझ्या हृदया! मी मनापासून भगवान हरीच्या हरी नामाचा जप करत राहावे.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਛੁਟੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या मना! पळून जा आणि सद्‌गुरूंचा आश्रय घे. सद्‌गुरूंचा आश्रय घेतल्याने तुमची आसक्ती आणि आसक्तीच्या बंधनातून मुक्तता होईल.॥१॥रहाउ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੀਐ ॥
हे माझ्या मना! सर्व सुख देणाऱ्या परमेश्वराची सेवा कर, ज्याची सेवा करून आत्मस्वरूपात वास आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਘਸਿ ਚੰਦਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਘਸੀਐ ॥੨॥
जा आणि गुरूंद्वारे आपल्या आत्म्याच्या घरी निवास करा आणि चंदनाला खडकावर घासल्याप्रमाणे हरीचा महिमा आपल्या मनावर घास. ॥२॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਤਮੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਹਸੀਐ ॥
हे माझ्या मना! भगवान हरीचे नामस्मरण कर. भगवान हरीची कीर्ति श्रेष्ठ आहे. भगवान हरिच्या नामाने लाभ मिळाल्यावर अंतःकरणात प्रसन्न वाटते.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖੀਐ ॥੩॥
भगवान हरी स्वतः दया दाखवतात तर मनुष्य हरिनाम रसाचा अमृत चाखतो. ॥३॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਨਰ ਜਮਿ ਘੁਟੀਐ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वराच्या नामापासून वंचित राहून भ्रांती आणि भ्रमात रमलेल्या त्या दुर्बल पुरुषांना यमदूत पकडून मारतो.

ਤੇ ਸਾਕਤ ਚੋਰ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ॥੪॥
हे माझ्या मना! जे परमेश्वराचे नाम विसरले आहेत त्यांच्या जवळ येऊ नये कारण ते दुर्बल आणि परमेश्वराचे चोर आहेत. ॥४॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਲੇਖਾ ਛੁਟੀਐ ॥
हे माझ्या मना! त्या अलख निरंजन नरसिंह भगवंताची सेवा कर, ज्याच्या उपासनेने कर्मांचा लेखाजोखा संपतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲੁ ਨ ਘਟੀਐ ॥੫॥੫॥੧੯॥੫੭॥
हे नानक! हरी प्रभूंनी ज्यांचे वजन पूर्ण केले आहे, त्यांचे वजन एका माशानेही कमी होत नाही.॥५॥५॥१९॥५७॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी पूरबी महला ४ ॥

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ॥
हे परमेश्वरा! माझे जीवन तुझ्या ताब्यात आहे. माझा आत्मा आणि शरीर सर्व तुझेच आहेत

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਘਣੇਰੀ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! माझ्यावर दया कर आणि मला तुझे दर्शन दे कारण माझ्या मनाने आणि शरीरात तुला पाहण्याची तीव्र इच्छा आहे. ॥१॥

ਰਾਮ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਮਿਲਣ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्या मनात आणि शरीरात परमेश्वराला भेटण्याची तीव्र इच्छा आहे.

ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿੰਚਤ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्राणी! जेव्हा कृपेच्या घरात गुरुंनी माझ्यावर थोडी दया दाखवली, तेव्हा माझा भगवान देव आला आणि मला भेटला. ॥१॥ रहाउ॥

ਜੋ ਹਮਰੈ ਮਨ ਚਿਤਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਮੇਰੀ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्या हृदयात आणि मनात जे काही आहे, ती माझी अवस्था तू जाणतोस.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਨਿਤ ਜੀਵਾ ਆਸ ਰਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥
हे परमेश्वरा! मी रात्रंदिवस तुझे नामस्मरण करतो आणि सुख प्राप्त करतो. मी नेहमी तुझ्या आशेवर जगतो. ॥२॥

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਤੈ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥
जेव्हा दाता सद्गुरूंनी मला योग्य मार्ग दाखवला तेव्हा हरी प्रभू आले आणि मला प्रत्यक्ष भेटले.

ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਸਭ ਆਸ ਪੁਜੀ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥
नशिबामुळे माझ्या हृदयात रात्रंदिवस आनंद राहतो. परमेश्वराने माझ्या सेवकाची इच्छा पूर्ण केली आहे. ॥३॥

ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਕਰਤੇ ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥
हे जगन्नाथ! हे जगदीश्वर! हे सृष्टिकर्त्याचे स्वामी! हे सर्व जग तुझ्या अधिपत्याखाली आहे

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੪॥੬॥੨੦॥੫੮॥

हे भगवान नानक! मी तुझ्याकडे आश्रयासाठी आलो आहे, तुझ्या सेवकाच्या सन्मानाचे आणि प्रतिष्ठेचे रक्षण कर. ॥४॥६॥२०॥५८॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

गउडी पूरबी महला ४ ॥

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਦਹ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਹਾਢੇ ॥

तो दहा दिशांना धावत फिरत राहतो.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਆ ਮਨੁ ਠਾਢੇ ॥੧॥
पण खूप सुदैवाने मला एक सद्गुरू मिळाला आहे ज्याने मला हरिनामाचा मंत्र दिला आहे ज्याने हे अस्थिर मन शांत केले आहे.॥१॥

ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਲੇ ਕਾਂਢੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे राम! मला सद्गुरूंचा दास म्हणतात. ॥१॥रहाउ॥

ਹਮਰੈ ਮਸਤਕਿ ਦਾਗੁ ਦਗਾਨਾ ਹਮ ਕਰਜ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਸਾਢੇ ॥
माझ्या मस्तिष्कावर सद्गुरूंचा दास असल्याची खूण आहे. गुरूंच्या कृपेचे मला खूप ऋण फेडावे लागले आहे, म्हणजेच गुरूचे ऋण मी फेडू शकत नाही, म्हणून मी गुरूचा दास झालो आहे.

ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਪੁੰਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਭਉ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰਿ ਪਰਾਢੇ ॥੨॥
गुरूंनी माझ्यावर खूप दयाळूपणा आणि औदार्य दाखवले आणि मला हे कठीण आणि भयानक जग पार करण्यास मदत केली. ॥२॥

ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕੂਰੇ ਗਾਢਨ ਗਾਢੇ ॥
ज्या लोकांच्या अंतःकरणात परमेश्वराचे प्रेम नाही ते खोट्या योजना करत राहतात.

ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਕਾਗਦੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਹੈ ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਗਰਭਿ ਗਲਾਢੇ ॥੩॥
ज्याप्रमाणे पाण्यात कागदाचा नाश होतो, त्याचप्रमाणे अहंकारामुळे जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकून स्वार्थी जीवाचा नाश होतो. ॥३॥

ਹਮ ਜਾਨਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਹ ਆਗੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਠਾਢੇ ॥
मला भूतकाळाबद्दल काहीही माहिती नाही आणि मला भविष्याबद्दल काहीही माहीत नाही. परमेश्वर ज्या अवस्थेत आम्हाला ठेवतो त्या अवस्थेत आम्ही जगतो.

ਹਮ ਭੂਲ ਚੂਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੁਤਰੇ ਕਾਢੇ ॥੪॥੭॥੨੧॥੫੯॥
हे गुरुजी, आपण अनेक चुका करत असतो, त्यामुळे आपल्यावर दया करा. हे नानक! मला गुरूंच्या घरी कुत्रा म्हणतात. ॥४॥७॥२१॥५९॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी पूरबी महला ४ ॥

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥
मानवी शरीराच्या रूपातील ही नगरी वासना आणि क्रोध या विकारांनी पूर्णपणे भरलेली आहे. पण संतांच्या सहवासाने तुम्ही त्यांना क्षीण केले आहे.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥
पूर्वी लिहिलेल्या कर्माने गुरू प्राप्त झालेल्या व्यक्तीचे चंचल मन परमेश्वरात लीन होते. ॥१॥

ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁੰਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥
संतांना हात जोडून वंदन करणे हे अत्यंत पुण्यपूर्ण कार्य आहे.

ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यांना कर्मचाऱ्याप्रमाणे वंदन करणे हेही मोठे पुण्य आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥
भ्रमात वावरलेले किंवा परमेश्वराला विसरलेले पतित मानव हरिरसाचा आनंद उपभोगत नाहीत कारण त्यांच्या अंतःकरणात अहंकाराच्या रूपात काटा असतो.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥
अहंभावाने जीवनाच्या वाटेवर चालताना अहंकाराचा काटा त्यांना टोचत राहतो आणि शेवटच्या क्षणी ते यमाने दिलेल्या यातना सहन करतात. ॥२॥

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥
परमेश्वराचे भक्त परमेश्वराच्या नामस्मरणात तल्लीन राहतात आणि जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्ती मिळवून संसाराच्या दुःखापासून मुक्त होतात.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥
मग ते अविनाशी सर्वव्यापी परमेश्वर शोधतात आणि विभाजित विश्वांमध्ये दृश्यमान होतात. ॥३॥

ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥
हे परमेश्वरा! आम्ही गरीब आणि निराधार आहोत, आम्ही तुझ्या अधिपत्याखाली आहोत, तूच परम शक्ती आहेस, म्हणून आम्हाला या विकारांपासून वाचव.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੮॥੨੨॥੬੦॥
हे नानक! जीवाला तुझ्या नामाचाच आधार आहे, हरिच्या नामात रमल्यानेच आत्मिक सुख प्राप्त

होते.॥४॥८॥२२॥६०॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी पूरबी महला ४ ॥

ਇਸੁ ਗੜ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵੈ ਧੀਠਾ ॥
सृष्टीचा स्वामी, परात्पर परमेश्वर मानवी शरीराच्या किल्ल्यात वास करतो, पण निर्लज्ज प्राणी त्याची चव चाखत नाही.

ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥੧॥
दयाळू परमेश्वराने माझ्याकडे करुणेने पाहिले तेव्हा गुरूंच्या शब्दांतून मी हरिनामाची चव चाखली आहे. ॥१॥

ਰਾਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰ ਲਿਵ ਮੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या प्रभू राम, भगवंताचे गुणगान गाणे मला गोड वाटू लागले कारण मी गुरु रामात तल्लीन झालो. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਿ ਬਸੀਠਾ ॥
भगवान हरी अगम्य, अदृश्य आणि अतींद्रिय आहे. ते सद्‌गुरू मध्यस्थाला भेटल्याने साध्य होते

ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਤਿਨ ਆਗੈ ਆਣਿ ਪਰੀਠਾ ॥੨॥
ज्यांच्या अंतःकरणाला गुरूंचे वचन सुखदायक वाटते, त्यांना गुरू नामाचे अमृत अर्पण करतात. ॥२॥

ਮਨਮੁਖ ਹੀਅਰਾ ਅਤਿ ਕਠੋਰੁ ਹੈ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕਾਰ ਕਰੀਠਾ ॥
स्वार्थी माणसाचे हृदय अत्यंत क्रूर असते; त्याच्यात केवळ मायेची काजळी असते.

ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਈਐ ਬਿਖੁ ਨਿਕਸੈ ਫੋਲਿ ਫੁਲੀਠਾ ॥੩॥
आपण सापाला कितीही दूध पाजले तरी तपास केल्यावर त्याच्या आतून विष बाहेर येईल. ॥३॥

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਘਸਿ ਗਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਲੀਠਾ ॥
हे माझ्या हरी प्रभू! कृपया मला गुरूंशी एकरूप करा, कारण सापाचे विष नष्ट करण्यासाठी मी नीलकंठाच्या मंत्राच्या रूपात माझ्या मुखातून गुरुवाणी प्यावी आणि गायली पाहिजे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰੂਆ ਮੀਠਾ ॥੪॥੯॥੨੩॥੬੧॥
हे नानक! मी गुरूंचा दास आणि सेवक आहे. त्याचा सत्संग भेटल्याने कडू विषही मधुर अमृत बनते.॥४॥९॥२३॥६१॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी पूरबी महला ४ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਬੇਚਿਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੇ ॥
भगवान हरींचे नाम घेण्यासाठी मी माझे शरीर परात्पर गुरूंना विकले आहे.

ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥੧॥
दाता सद्‌गुरूंनी माझ्या हृदयात परमेश्वराचे नाम दृढ केले आहे. माझ्या चेहऱ्यावर आणि मस्तिष्कावर माझे भाग्य जागृत झाले आहे, मी खूप भाग्यवान आहे. ॥१॥

ਰਾਮ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या राम! माझ्या गुरूंच्या उपदेशाने माझे मन भगवंतावर केंद्रित झाले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥

राम प्रत्येक हृदयात आहे. गुरूंच्या शब्दातून आणि गुरूंच्या माध्यमातून परमेश्वराची भक्ती करता येते.

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਉ ਕਾਟਿ ਗੁਰੂ ਕਉ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਭਾਗੇ ॥੨॥

मी माझे मन आणि शरीराचे तुकडे करतो आणि ते गुरूंना अर्पण करतो. गुरूंच्या बोलण्याने माझा संभ्रम आणि भीती दूर झाली. ॥२॥

ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੀਪਕ ਆਨਿ ਜਲਾਏ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥

अज्ञानाच्या अंधारात जेव्हा गुरूंनी आपल्या ज्ञानाचा दिवा लावला तेव्हा माझी वृत्ती परमेश्वरावर केंद्रित झाली आहे.

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਿਓ ਘਰਿ ਵਸਤੁ ਲਹੀ ਮਨ ਜਾਗੇ ॥੩॥

माझ्या हृदयातून अज्ञानाचा अंधार नष्ट झाला आणि भ्रमाच्या प्रभावाखाली झोपलेले माझे मन जागे झाले. माझ्या मनाला हृदयातच नामाची वस्तू सापडली आहे. ॥३॥

ਸਾਕਤ ਬਧਿਕ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਤਿਨ ਜਮ ਜੋਹਨਿ ਲਾਗੇ ॥

यमदूत केवळ परमेश्वरापासून दुरावलेल्या हिंसक, पतित आणि भ्रमित प्राण्यांना मृत्यूच्या बंधनात बांधतो.

ਉਨ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਨ ਬੇਚਿਆ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੪॥

ज्यांनी सद्गुरूपुढे आपले डोके विकले नाही ते अभागी व्यक्ती जीवन-मरणाच्या चक्रात अडकून राहतात. ॥४॥

ਹਮਰਾ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਮਾਗੇ ॥

हे भगवान ठाकूर! माझी एक विनंती ऐक. मी परमेश्वराला शरण जाऊन हरिच्या नावाने प्रार्थना करतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਲਜ ਪਾਤਿ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਿਰੁ ਬੇਚਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੇ ॥੫॥੧੦॥੨੪॥੬੨॥

नानकांचा मान आणि प्रतिष्ठा राखणारा गुरू. त्याने आपले मस्तक सद्गुरूला विकले ॥५॥१०॥२४॥६२॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी पूरबी महला ४ ॥

ਹਮ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਹੰਕਾਰ ਅਗਿਆਨ ਮਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥
आपण प्राणी खूप अहंकारी आहोत, आपली बुद्धी अहंकारी आणि अज्ञानी राहते. पण गुरू भेटल्यावर आपल्या मनातील अहंकार नष्ट होतो.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥
आपल्या अंतःकरणातून अहंकाराचा रोग बरा होऊन आपल्याला सुख प्राप्त झाले आहे. हरीचे रूप असलेले गुरू धन्य आहेत. ॥१॥

ਰਾਮ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या राम! मला माझ्या गुरूंच्या शब्दातून परमेश्वर सापडला आहे. ॥१॥ रहाउ॥

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੀ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥
माझ्या हृदयात रामाबद्दल प्रेम आहे. गुरूंनी मला परमेश्वराला भेटण्याचा मार्ग दाखवला आहे.

ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਇਆ ॥੨॥
माझा आत्मा आणि शरीर सर्व सद्गुरूंना शरण गेले आहेत ज्यांनी मला, विभक्त झालेल्या, परमेश्वराच्या मिठीत घेतले आहे. ॥२॥

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥
माझ्या हृदयात परमेश्वराच्या दर्शनाची ओढ निर्माण झाली आहे. गुरूंनी मला माझ्या हृदयातच माझ्याजवळ असलेला परमेश्वर दाखवला आहे.

ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਮੋਰੈ ਗੁਰ ਆਗੈ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥੩॥
माझ्या मनात उत्स्फूर्त आनंद निर्माण झाला. मी स्वतःला गुरूला विकले आहे. ॥३॥

ਹਮ ਅਪਰਾਧ ਪਾਪ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਕਰਿ ਦੁਸਟੀ ਚੋਰ ਚੁਰਾਇਆ ॥
मी अनेक गुन्हे आणि पापे केली आहेत. ज्याप्रमाणे चोर आपली चोरी लपवतो, त्याचप्रमाणे मी दुष्कर्म करून ते लपवले आहे.

ਅਬ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੪॥੧੧॥੨੫॥੬੩॥
हे नानक! मी आता हरिकडे शरण आलो आहे. हे हरी, तुला योग्य वाटेल तसा माझा मान राख. ॥४॥ ११॥ २५॥ ६३॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी पूरबी महला ४ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੂਆ ਗਾਵੈ ॥
गुरूच्या शिकवणीमुळे माझ्या आत 'अनहद' हा शब्द गुंजू लागला आहे आणि गुरूंच्या शिकवणीमुळे माझे मन परमेश्वराचे गुणगान गाऊ लागले आहे.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥
खूप सुदैवाने मला गुरूंचे दर्शन मिळाले. धन्य तो गुरू ज्याने माझी भक्ती परमेश्वराशी जोडली आहे. ॥१॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूद्वारेच परमेश्वराप्रती वृत्ती निर्माण होते. ॥१॥ रहाउ॥

ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥
केवळ सद्गुरूच माझा ठाकूर आहे आणि माझे मन केवळ गुरूंचीच सेवा करते.

ਹਮ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹ ਪਾਵ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥੨॥
मला हरीची हरी कथा सांगणाऱ्या गुरूंचे पाय मी धुतो. ॥२॥

ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
गुरूंच्या उपदेशामुळे आनंदाचे घर असलेला परमेश्वर माझ्या हृदयात वसला आहे. माझी जिव्हा परमेश्वराचे गुणगान गात राहते.

ਮਨ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਨੇ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭੂਖ ਲਗਾਵੈ ॥੩॥
प्रेमाने भिजलेले माझे मन परमेश्वराच्या नामरूपी अमृताने तृप्त होते आणि त्यानंतर पुन्हा भूक लागत नाही. ॥३॥

ਕੋਈ ਕਰੈ ਉਪਾਵ ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥
कितीही उपाय केले तरी परमेश्वराच्या कृपेशिवाय व्यक्तीला कीर्ती प्राप्त होत नाही.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥੪॥੧੨॥੨੬॥੬੪॥
भगवान हरींनी नानकांवर आपला आशीर्वाद दिला आहे आणि त्यांच्या गुरूंच्या शिकवणुकीमुळे हरीचे नाव त्यांच्या मनात स्थिर झाले आहे. ॥४॥१२॥२६॥६४॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

रागु गउरी माझ महाला ४ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿੰਦੂ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਕਰੰਮਾ ॥

हे माझ्या मना! गुरूंच्या सहवासात राहून परमेश्वराचे नामस्मरण कर.

ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮਾ ॥

हे माझ्या मना! त्या बुद्धीला तुझी माता कर, बुद्धीला तुझ्या जीवनाचा आधार बनवा आणि मुखाने रामाचे नामस्मरण कर.

ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਜਨਮਾ ॥

संतोषांला तुझे वडील आणि गुरूला तुझा आजन्म सोबती बनव.

ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਰਾਮਾ ॥੧॥
हे भाग्यवान! रामाला भेटा. ॥१॥

ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥
मी योगी, गुरू, परमेश्वर यांना भेटलो आहे आणि त्यांच्या रंगांमध्ये मला आनंद मिळाला आहे.

ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣੀ ਜੀਉ ॥
गुरू परमेश्वराच्या प्रेमात लीन राहतो आणि नेहमी शुद्ध आणि पवित्र असतो.

ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ਜੀਉ ॥
सुदैवाने, मला बुद्धिमान आणि सर्वज्ञ परमेश्वर भेटला आहे.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨਾ ॥੨॥
माझे मन आणि शरीर परमेश्वराच्या रंगात मग्न झाले आहे. ॥२॥

ਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥
हे संतांनो! आपण एकत्र येऊन परमेश्वराचे नामस्मरण करूया.

ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ਜੀਉ ॥
चांगल्या संगतीत राहून नामरूपाने लाभ प्राप्त करूया..

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਹਾ ਜੀਉ ॥
संतांची सेवा करून नामाचे अमृत मुखात घालूया.

ਮਿਲੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਅੜੇ ਧੁਰਿ ਕਰਮਾ ॥੩॥
सुरुवातीपासून तुमच्या नशिबात लिहिलेल्या भूतकाळातील कर्माच्या लेखानुसार परमेश्वराला भेटा. ॥३॥

ਸਾਵਣਿ ਵਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ਜੀਉ ॥
श्रावण महिन्यात अमृत नावाचा ढग जगभर असतो.

ਮਨੁ ਮੋਰੁ ਕੁਹੁਕਿਅੜਾ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥
नामाचे अमृत चाखल्यावर माझ्या मनातील मोर प्रसन्न झाला आणि किलबिलाट करू लागला.

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠੜਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਜੀਉ ॥
हरी नामाचे अमृत जेव्हा माझ्या हृदयात स्थिरावले तेव्हा मला परमेश्वर मिळाला.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ॥੪॥੧॥੨੭॥੬੫॥
हे नानक! मी परमेश्वराच्या प्रेमात मग्न आहे. ॥४॥१॥२७॥६५॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी माझ महला ४ ॥

ਆਉ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰੀਹਾ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या सत्संगी मित्रांनो! परमेश्वराला वश करण्यासाठी आपण शुभ गुणांची जादूटोणा तयार करू या.

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਹ ਰਲੀਆ ਜੀਉ ॥
संतांच्या भेटीने, परमेश्वराच्या प्रेमाचा लाभ आणि आनंद घेऊया.

ਗੁਰ ਦੀਪਕੁ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਬਲੀਆ ਜੀਉ ॥
गुरूंच्या ज्ञानाचा दिवा माझ्या हृदयात सदैव तेवत असतो.

ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਢੁਲਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀਆ ਜੀਉ ॥੧॥
परमेश्वराने मला खूप आनंदी आणि दयाळू वाटले आहे. ॥१॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਢੋਲੇ ਜੀਉ ॥
माझे मन आणि शरीर माझ्या प्रिय परमेश्वराच्या प्रेमाने भरलेले आहे.

ਮੈ ਮੇਲੇ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਚੋਲੇ ਜੀਉ ॥
माझी एकच इच्छा आहे की मध्यस्थ सद्गुरूंनी मला माझा प्रिय मित्र प्रभू यांच्याशी पुनर्मिलन करावे.

ਮਨੁ ਦੇਵਾਂ ਸੰਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ॥
मी माझे मन त्या संतांना अर्पण करीन जे मला माझ्या परमेश्वराशी जोडतील.

ਹਰਿ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਸਦਾ ਘੋਲੇ ਜੀਉ ॥੨॥
मी नेहमी परमेश्वरासाठी स्वतःला समर्पित करतो. ॥२॥

ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਨਿ ਵਸੁ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या प्रिय गोविंदा! ये आणि माझ्या मनात वास कर.

ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या प्रिय गोविंदा! मला अपेक्षित फळ मिळाले आहे. सद्‌गुरूंचे दर्शन झाल्यावर मला खूप आनंद होतो.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਰਹਸੁ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या प्रिय गोविंदा! मला माझ्या गुरूंकडून हरी हे नाव मिळाले आहे आणि मी विवाहित स्त्री झाली आहे. आता रात्रंदिवस माझे मन आनंदित आणि प्रसन्न राहते.

ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਵਡਭਾਗੀਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਨਿਤ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨਿ ਹਸੁ ਜੀਉ ॥੩॥
हे माझ्या प्रिय गोविंदा! मला मोठ्या भाग्याने परमेश्वर सापडला आहे आणि नामाचा लाभ मिळाल्यावर मी नेहमी मनात हसत असतो. ॥३॥

ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ਜੀਉ ॥
परमेश्वराने स्वतः सजीवांची निर्मिती केली आहे आणि तो स्वतःच त्यांची काळजी घेतो. परमेश्वराने स्वतः जीवांना कामाला लावले आहे.

ਇਕਿ ਖਾਵਹਿ ਬਖਸ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਇਕਨਾ ਫਕਾ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥
अनेकांना परमेश्वराचा आशीर्वाद मिळतो जो कधीही कमी होत नाही आणि अनेकांना मोजक्याच देणग्या मिळतात.

ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਤਖਤਿ ਬਹਹਿ ਨਿਤ ਸੁਖੀਏ ਇਕਨਾ ਭਿਖ ਮੰਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥
परमेश्वराने अनेक जीवांना राजे बनवले आहेत, ते राजसिंहासनावर बसून सदैव आनंदी राहतात आणि परमेश्वरच अनेक जीवांना भिकारी बनवून घरोघरी भीक मागायला लावतो.

ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੨੮॥੬੬॥
हे माझ्या गोविंदा! तुझे नाम सर्वत्र उपस्थित आहे. हे नानक! परमेश्वराचा सेवक केवळ परमेश्वराच्या नामाचेच ध्यान करतो. ॥४॥२॥२८॥६६॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी माझ महला ४ ॥

ਮਨ ਮਾਹੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या गोविंदा! मी माझ्याच मनातील हरी-रंगात मग्न राहतो.

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨਾਲਿ ਨ ਲਖੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹੀ ਜੀਉ ॥
हरी-रंग प्रत्येक सजीवाच्या आत राहतो पण तो दिसत नाही. हे माझ्या गोविंदा! गुरूंनी मला अदृश्य परमेश्वराचे दर्शन घडवून दिले आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਭ ਦਾਲਦ ਦੁਖ ਲਹਿ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या प्रिय गोविंदा! गुरूंनी माझ्या अंतःकरणात भगवान हरीनामाचा प्रकाश विद्यमान केला तेव्हा माझ्या दारिद्र्याचे सर्व दुःख नाहीसे झाले.

ਹਰਿ ਪਦੁ ਊਤਮੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥੧॥
हे माझ्या प्रिय गोविंदा! मला हरी भेटण्याचा उच्च दर्जा प्राप्त झाला आहे आणि मोठ्या भाग्याने मी हरिच्या नामात लीन झालो आहे. ॥१॥

ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਕਿਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠੜਾ ਨੈਣੀ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या प्रिय गोविंदा! दुर्लभ पुरुषानेच हरि प्रभूंना स्वतःच्या डोळ्यांनी पाहिले आहे.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਬਾਝਹੁ ਧਨ ਕੁਮਲੈਣੀ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या प्रिय गोविंदा! तुझ्यापासून वियोगाने माझे मन आणि शरीर वैराग्य झाले आहे. परमेश्वराशिवाय मी खूप दुःखी झालो आहे.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣੀ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या गोविंदा! संतांच्या भेटीमुळे मला माझा मित्र आणि सज्जन हरी प्रभू मिळाला आहे.

ਹਰਿ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੈ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ਰੈਣੀ ਜੀਉ ॥੨॥
हे माझ्या गोविंदा! जगजीवन हरी येऊन मला भेटला आणि आता माझ्या आयुष्याची रात्र आनंदात जात आहे. ॥२॥

ਮੈ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਲਗਾਈਆ ਜੀਉ ॥
हे संतांनो! मला माझ्या प्रिय हरी प्रभूंची ओळख करून द्या. माझे मन आणि शरीर त्यांना भेटण्यासाठी व्याकूळ आहे.

ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਰਹੁ ਹਰਿ ਲਾਈਆ ਜੀਉ ॥
मी माझ्या प्रियकराच्या दर्शनाशिवाय राहू शकत नाही. परमेश्वरापासून विभक्त होण्याची वेदना माझ्या मनात आहे.

ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਵਾਈਆ ਜੀਉ ॥
सम्राट प्रभू हे माझे सर्वात प्रिय मित्र आहेत.गुरूंनी मला पुन्हा त्यांच्याशी जोडले आहे आणि माझे मन पुन्हा जिवंत झाले आहे आणि परमेश्वराला समर्पित झाले आहे.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜੀਉ ॥੩॥
माझ्या मनाच्या आणि शरीराच्या आशा पूर्ण झाल्या आहेत. हे गोविंदा! परमेश्वर भेटल्यावर माझ्या मनाला शुभेच्छा मिळत आहेत. ॥३॥

ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਸਦ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या प्रिय गोविंदा! मी माझे शरीर आणि मन तुला समर्पित करतो.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਰਾਖੁ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या गोविंदा! माझ्या मन आणि शरीरात माझ्या प्रिय पतीबद्दल प्रेम आहे. हे परमेश्वरा! माझ्या प्रेमाच्या संपत्तीचे रक्षण कर.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਸਟੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਕਰਿ ਰੈਬਾਰੀ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या गोविंदा! मला माझ्या मध्यस्थ सद्गुरूंशी एकरूप कर जे मला त्यांच्या मार्गदर्शनाने परमेश्वराशी जोडतील.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੨੯॥੬੭॥
हे माझ्या गोविंदा! तुझ्या कृपेने मला हरिनाम प्राप्त झाले आहे. नानक तुझाच आश्रय घेतला ॥४॥३॥२९॥६७॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी माझ महाला ४ ॥

ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚੋਜੀ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या प्रिय गोविंद! तू खूप विनोदी आहेस.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਨ੍ਹੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਖੋਜੀ ਜੀਉ ॥
परमेश्वराने स्वतः कृष्णाची निर्मिती केली आहे. कृष्णाचा शोध घेणारा हरी स्वतः गोपी आहे.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਭੋਗੀ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या गोविंदा! परमेश्वर स्वतः सर्व देहांतील पदार्थांचा उपभोग घेतात, तोच सुखांचा उपभोग घेणारा आहे.

ਹਰਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਜੀਉ ॥੧॥
हे माझ्या गोविंदा! हरी स्वतः हुशार आणि अचूक आहे. सद्‌गुरू स्वतः सांसारिक मोहापासून मुक्त आहेत. ॥१॥

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਖੇਲੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या गोविंदा! परमेश्वर स्वतःच विश्व निर्माण करतो आणि त्याच्याशी अनेक प्रकारे खेळतो.

ਇਕਨਾ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਨੰਗ ਨੰਗੀ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या गोविंदा! अनेक प्राणिमात्रांना तो वरदान देतो ज्याद्वारे ते सुख प्राप्त करतात आणि अनेक जीव अंगावर वस्त्र नसल्याने नग्न अवस्थेत फिरतात.

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਸਭ ਮੰਗੀ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या गोविंदा! परमेश्वर स्वतःच विश्व निर्माण करतो आणि जे जे मागतात त्या सर्व जीवांना दान प्रदान करतो.

ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੰਗਹਿ ਹਰਿ ਚੰਗੀ ਜੀਉ ॥੨॥
हे माझ्या गोविंदांच्या भक्तांनो! परमेश्वराचे नाम हाच त्यांचा आधार आहे आणि ते उत्तम

हरिकथेची मागणी करीत आहेत. ॥२॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਲੋਚ ਮਨਿ ਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या गोविंदा! परमेश्वर स्वतः आपल्या भक्तांना आपली पूजा करायला लावतो आणि आपल्या भक्तांच्या मनोकामना पूर्ण करतो.

ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹੀ ਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या गोविंदा! हरी सर्वत्र जमिनीवर आणि पाण्यावर विराजमान आहे. तो सर्वव्यापी आहे आणि दूर राहत नाही.

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या गोविंदा! परमेश्वर स्वतः आत आणि बाहेर आहे. परमेश्वर स्वतः सर्व ठिकाणी परिपूर्ण आहे.

ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਹਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥
हे माझ्या गोविंदा! राम स्वतः या जगाचा प्रसार करीत आहे. परमेश्वर स्वतः सर्वांवर बारकाईने नजर ठेवतो. ॥३॥

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਵਾਜਾ ਪਉਣੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਤਿਉ ਵਾਜੈ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या गोविंदा! प्राणिमात्रांच्या आत वाऱ्याचा आवाज येत आहे. तो जसा परमेश्वर स्वतः वाजवतो तसा तो गुंजतो.

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या गोविंदा! आम्हा प्राणिमात्रांच्या हृदयात नामरूपाचा खजिना आहे. गुरूंच्या शिकवणीतून हरी प्रभू प्रकट होतात.

ਆਪੇ ਸਰਣਿ ਪਵਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਰਾਖੁ ਲਾਜੈ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या गोविंदा! परमेश्वर स्वतःच माणसाला स्वतःचा आश्रय करायला लावतो आणि आपल्या भक्तांच्या सन्मानाचे रक्षण करतो.

ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਕਾਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੩੦॥੬੮॥
हे माझ्या गोविंदा, सत्संगात भाग्यवानच सामील होतो. हे नानक! परमेश्वराच्या नामाने त्याच्या जीवनाच्या मनोकामना पूर्ण होतात. ॥४॥ ४॥३०॥६८॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी माझ महला ४ ॥

ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥
हे सज्जनांनो! हरिनामाच्या प्रेमाने मला हरीने तहानलेले केले आहे.

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਤੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥
मला माझा मित्र हरी प्रभू सापडला तर मला खूप आनंद मिळेल.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜੀਉ ॥
हे माते! मी हरिच्या दर्शनानेच जिवंत राहतो.

ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥
हरीचे नाव माझ्यासाठी माझे मित्र आणि भाऊ आहे. ॥१॥

ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਜੀਉ ॥
हे पूज्य संतांनो! माझ्या भगवान हरीचे गुणगान गा.

ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜੀਉ ॥
गुरूद्वारे परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने सौभाग्य प्राप्त होते.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥
हरी हे भगवंताचे नाव आहे आणि हरी हे माझे जीवन आणि आत्मा आहे.

ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਵਜਲ ਫੇਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥
नामस्मरणाने मला पुन्हा अस्तित्वाचा सागर पार करावा लागणार नाही. ॥२॥

ਕਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਵੇਖਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥
मला भगवान हरींचे दर्शन कसे घेता येईल याची माझ्या मनात आणि शरीरात खूप इच्छा आहे.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ਜੀਉ ॥
हे संतांनो! मला परमेश्वराशी एकरूप करा. माझ्या मनात हरिविषयी प्रेम उत्पन्न झाले आहे.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ਜੀਉ ॥
गुरूंच्या शब्दाने प्रिय परमेश्वराची प्राप्ती होते.

ਵਡਭਾਗੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੩॥
हे भाग्यवान प्राणी! परमेश्वराचे नामस्मरण कर. ॥३॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡੜੀ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥
भगवान गोविंदांना भेटण्याची माझ्या मनात आणि शरीरात खूप इच्छा आहे.

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਗੋਵਿਦ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਾ ਜੀਉ ॥
हे संतांनो! मला माझ्यासोबत राहणाऱ्या गोविंद प्रभूंशी एकरूप करा.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਪਰਗਾਸਾ ਜੀਉ ॥
सद्गुरूंच्या उपदेशाने जीवाच्या हृदयात सदैव नामाचा प्रकाश राहतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿਅੜੀ ਮਨਿ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥੩੧॥੬੯॥
हे नानक! माझ्या मनाची इच्छा पूर्ण झाली आहे. ॥४॥ ५॥ ३१॥ ६९॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी माझ महला ४ ॥

ਮੇਰਾ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥
मला प्रिय असलेले नाव मिळाले तरच मी जगू शकेन.

ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲੀਵਾ ਜੀਉ ॥
माझ्या मनात नामरूपात अमृत आहे. माझ्या गुरूंच्या उपदेशानुसार मी हे नाम हरिकडून घेत आहे

ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਦਾ ਪੀਵਾ ਜੀਉ ॥
माझे मन हरीच्या प्रेमात रमले आहे. मी नेहमी हरिरस पितो.

ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਮਨਿ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥੧॥
मला माझ्या हृदयात परमेश्वर सापडला आहे, म्हणूनच मी जिवंत आहे. ॥१॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥
हरीचा प्रेमाचा बाण माझ्या मनावर आणि शरीराला लागला आहे.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥
माझा प्रिय मित्र हरिपुरुष अतिशय हुशार आहे.

ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੰਤ ਹਰਿ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥
चतुर आणि कार्यक्षम हरीशी केवळ एक संत गुरुच जीव जोडू शकतो.

ਹਉ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੨॥
मी हरीच्या नामासाठी स्वतःला समर्पित करतो. ॥२॥

ਹਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਦਸਾਈ ਜੀਉ ॥
मी माझे गृहस्थ आणि मित्र हरी परमेश्वर यांचा पत्ता विचारतो.

ਹਰਿ ਦਸਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਹਰਿ ਖੋਜੁ ਪਵਾਈ ਜੀਉ ॥
हे संतांनो! मला हरिविषयी सांगा, मी हरिचा शोध घेत असतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠੜਾ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥
सद्‌गुरू प्रसन्न होऊन मला सांगतात तर मी हरीला शोधू शकतो

ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥
आणि हरिच्या नामानेच मी हरिच्या नामात विलीन होऊ शकतो. ॥३॥

ਮੈ ਵੇਦਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥
हरीने माझ्या हृदयात प्रेमाची वेदना ठेवली आहे.

ਗੁਰ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥
गुरूंनी माझी भक्ती पूर्ण करून माझ्या मुखात नामरूपी अमृत घातले आहे.

ਹਰਿ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥
हे हरी! माझ्यावर दया कर. कारण मी हरीच्या नामाचे चिंतन करत राहते.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੨੦॥੧੮॥੩੨॥੭੦॥
नानकांनी हरिनाम रसाची प्राप्ती केली ॥४॥६॥२०॥१८॥३२॥७०॥

ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਚਉਪਦੇ
महाला ५ रगु गउडी गुरेरी चौपडे

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या बंधूंनो! कोणत्या पद्धतीने आत्मिक सुख मिळू शकते?

ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो उपयुक्त हरी कसा सापडेल?॥१॥ रहाउ॥

ਕੁਸਲੁ ਨ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥
माणसाच्या घरात जगातील सर्व संपत्ती असली आणि ती सर्व संपत्ती आपलीच आहे असे तो मानत असला तरी त्याला सुखाची प्राप्ती होत नाही

ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਛਾਇਆ ॥
जर माणसाकडे उंच वाडे आणि सावलीच्या सुंदर बागा असतील तर

ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥
तो त्यांच्या खोट्या लोभात अडकतो आणि आपले जीवन व्यर्थ घालवतो. ॥१॥

ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸਾ ॥
आपले हत्ती आणि घोडे (ऐहिक संपत्ती) पाहून माणसाला खूप आनंद होतो.

ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ਨੇਬ ਖਵਾਸਾ ॥
तो एक मोठा सैन्य गोळा करतो आणि मंत्री आणि शाही नोकरांना काम देतो.

ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ਹਉਮੈ ਕੇ ਫਾਸਾ ॥੨॥
पण हा सगळा अहंकाराचा फासा आहे जो त्याच्या गळ्यात पडला आहे.॥२॥

ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਸਾਰੀ ॥
तो दहा दिशांवर राज्य करतो.

ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਭੋਗ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ॥
अनेक सुखांचा उपभोग घेणे मुख्यतः स्त्रियांकडून मिळणारे सुख

ਜਿਉ ਨਰਪਤਿ ਸੁਪਨੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥੩॥
राजा होण्याचे स्वप्न पाहणाऱ्या भिकाऱ्यासारखे आहे. ॥३॥

ਏਕੁ ਕੁਸਲੁ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਤਾਇਆ ॥
सद्गुरूंनी मला आनंदी होण्याची पद्धत सांगितली आहे.

ਹਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹਰਿ ਕਿਆ ਭਗਤਾ ਭਾਇਆ ॥
ती पद्धत अशी आहे की परमेश्वर जे काही करतो ते परमेश्वराच्या भक्तांना आवडते.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥
हे नानक! गुरुमुख त्याचा अहंकार नष्ट करून परमेश्वरात विलीन होतो. ॥४॥

ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या बंधूंनो! या पद्धतीने मनुष्य सुखी होतो.

ਇਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥
आणि अशाप्रकारे सहाय्यक परमेश्वर सापडतो. ॥१॥ रहाउ दूजा ॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुरेरी महला ५ ॥

ਕਿਉ ਭ੍ਰਮੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਈ ॥
आपण कशाला गोंधळून जावे?

ਜਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥
जेव्हा तो परमेश्वर जल, जमीन, पृथ्वी आणि आकाशात उपस्थित असतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖ ਪਤਿ ਈ ॥੧॥
गुरुमुख मृत्यूच्या महासागरातून सुटतात पण स्वयंसेवक त्यांची प्रतिष्ठा गमावतात. ॥१॥

ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਰਾਮੁ ਦਇਆਰਾ ॥
ज्याच्या दयेच्या घराचे रक्षण राम स्वतः करतो

ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याची बरोबरी इतर कोणी करू शकत नाही.॥१॥ रहाउ ॥

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਅਨੰਤਾ ॥
एक शाश्वत परमेश्वर सर्व प्राणिमात्रांमध्ये व्याप्त आहे

ਤਾ ਤੂੰ ਸੁਖਿ ਸੋਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥
त्यामुळे निश्चिंत राहा आणि आनंदाने झोपा.

ਓਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜੋ ਵਰਤੰਤਾ ॥੨॥
जगात जे काही चालले आहे ते परमेश्वराला माहीत आहे. ॥२॥

ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਜਿਨ ਦੂਜੀ ਪਿਆਸਾ ॥
जे स्वेच्छेने मायेची आस धरतात, ते मायेत अडकून मरतात.

ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਵਹਿ ਧੁਰਿ ਕਿਰਤਿ ਲਿਖਿਆਸਾ ॥
तो अनेक अवतारांत भटकत राहतो. अशी कृती त्यांच्या नशिबात पहिल्यापासूनच लिहिलेली असते.

ਜੈਸਾ ਬੀਜਹਿ ਤੈਸਾ ਖਾਸਾ ॥੩॥
तो पेरतो म्हणून खातो आणि काम करतो. ॥३॥

ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਭਇਆ ਵਿਗਾਸਾ ॥
परमेश्वराचे दर्शन मिळाल्याने माझे मन प्रसन्न झाले आहे.

ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥
आता मला सर्वत्र परमेश्वराचा प्रकाश दिसतो

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੪॥੨॥੭੧॥
परमेश्वराने नानकांची इच्छा पूर्ण केली आहे. ॥४॥२॥७१॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुरेरी महला ५ ॥

ਕਈ ਜਨਮ ਭਏ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥
हे प्राणी! तू अनेक जन्मांत एक कीटक आणि पतंग होतास.

ਕਈ ਜਨਮ ਗਜ ਮੀਨ ਕੁਰੰਗਾ ॥
अनेक जन्मात तुम्ही हत्ती, मासे, हरीण होता.

ਕਈ ਜਨਮ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਹੋਇਓ ॥
तू अनेक रूपात पक्षी आणि साप झाला होतास.

ਕਈ ਜਨਮ ਹੈਵਰ ਬ੍ਰਿਖ ਜੋਇਓ ॥੧॥
घोडा आणि बैल म्हणून तुम्ही अनेक जीवनात नांगराला होता. ॥१॥

ਮਿਲੁ ਜਗਦੀਸ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ॥
आता तुम्हाला मानव जन्मात जगाच्या परमेश्वराला भेटण्याची वेळ आली आहे.

ਚਿਰੰਕਾਲ ਇਹ ਦੇਹ ਸੰਜਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यामुळे खूप दिवसांनी त्यांची भेट झाल्याने तुम्हाला हा मनुष्य जन्म मिळाला आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਕਈ ਜਨਮ ਸੈਲ ਗਿਰਿ ਕਰਿਆ ॥
तुझी निर्मिती खडक आणि पर्वतांमध्ये अनेक रूपात झाली आहे.

ਕਈ ਜਨਮ ਗਰਭ ਹਿਰਿ ਖਰਿਆ ॥
अनेक जन्मांत तुझ्या आईची गर्भ पडला होता.

ਕਈ ਜਨਮ ਸਾਖ ਕਰਿ ਉਪਾਇਆ ॥
तू अनेक जन्मात वनस्पती म्हणून जन्म घेतला होता.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ॥੨॥
अशा रीतीने तुम्ही चौऱ्यासी लाख जातींमध्ये भरकटलात. ॥२॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਇਓ ਜਨਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ॥
आता तुम्हाला अनमोल मानवी जीवन मिळाले आहे. म्हणून संतांचा सहवास जीवन जगायला पाहिजे.

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ॥
तुम्ही संतांची निःस्वार्थ सेवा करा आणि गुरूंच्या उपदेशाने भगवान हरींची पूजा करा.

ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
तुम्ही तुमचा अहंकार, खोटेपणा आणि गर्व सोडला पाहिजे.

ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੩॥
जर तुम्ही तुमचा अहंकार नष्ट केला तरच तुम्ही परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारले जाल. ॥३॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਗੁ ॥
हे परमेश्वरा! जे काही घडले किंवा घडेल ते तुझ्यावर अवलंबून आहे.

ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥
इतर कोणीही ते करण्यास सक्षम नाही.

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥
हे परमेश्वरा! तू मिसळलास तरच तुला माणूस मिळतो

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੪॥੩॥੭੨॥
हे नानक! हे प्राणी, भगवान हरीचे गुणगान गा. ॥४॥ ३॥ ७२॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुरेरी महला ५ ॥

ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਮਹਿ ਬੋਅਹੁ ਨਾਮੁ ॥
हे जीव! तुझ्या नामाचे बीज कर्मभूमीत देहस्वरूपात पेरा.

ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰਾ ਕਾਮੁ ॥
तुमचे काम यशस्वी होईल.

ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥
तुम्हाला मोक्ष मिळेल आणि तुमची मृत्यूची भीती दूर होईल.

ਨਿਤ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਸ ॥੧॥
म्हणून नेहमी परमेश्वराची स्तुती आणि स्तुती गा. ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
हरिचे नाम आपल्या हृदयाच्या जवळ ठेवा आणि

ਸੀਘਰ ਕਾਰਜੁ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमचे काम लवकर पूर्ण करा. ॥१॥ रहाउ ॥

ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਹੋਹੁ ਸਾਵਧਾਨੁ ॥
आपल्या परमेश्वराची सेवा करण्यासाठी सदैव दक्ष राहा.

ਤਾ ਤੂੰ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥
मग तुम्हाला परमेश्वराच्या दरबारात प्रतिष्ठा मिळेल.

Page 177

ਉਕਤਿ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲੀ ਤਿਆਗੁ ॥
आपल्या युक्त्या आणि सर्व हुशारी सोडून द्या

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੨॥
आणि संतांना शरण जा.॥२॥

ਸਰਬ ਜੀਅ ਹਹਿ ਜਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥
ज्याच्या ताब्यात सर्व जीव आहेत असा परमेश्वर

ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥
जो सदैव प्राणिमात्रांसोबत राहतो तो त्यांच्यापासून कधीही विभक्त होत नाही.

ਉਪਾਵ ਛੋਡਿ ਗਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ॥
हे प्राणी! तुझ्या योजनांचा त्याग करून त्याचा आश्रय घे.

ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਹੋਵੈ ਤੇਰੀ ਛੋਟਿ ॥੩॥
क्षणार्धात तुमची मुक्तता होईल. ॥३॥

ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਣੁ ॥
परमेश्वराला नेहमी जवळचे समजा.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥
परमेश्वराची आज्ञा खरी मानावी.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਾਵਹੁ ਆਪੁ ॥
तुमच्या गुरूंच्या शिकवणीने तुमचा अहंकार नष्ट करा.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ॥੪॥੪॥੭੩॥
हे नानक! सदैव हरिपरमेश्वराचे नामस्मरण करत राहा आणि परमेश्वराच्या गुणांचा जप करा.
॥४॥ ४॥ ७३॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुरेरी महला ५ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
गुरूचे वचन सदैव अविनाशी असते.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥
गुरूंच्या शब्दाने मृत्यूची फाशी संपते.

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
गुरूचा शब्द सदैव आत्म्यासोबत राहतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਚੈ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥
गुरूंच्या शब्दाने मनुष्य रामाच्या प्रेमात लीन राहतो. ॥१॥

ਜੋ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸੁ ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ॥
गुरू जे काही देतात ते आत्म्याच्या हितासाठी असते

ਸੰਤ ਕਾ ਕੀਆ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संत जे काही करतात ते सत्य म्हणून स्वीकारा. ॥१॥ रहाउ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਅਟਲ ਅਛੇਦ ॥
गुरूचा शब्द दृढ आणि शाश्वत असतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕਟੇ ਭ੍ਰਮ ਭੇਦ ॥
गुरूंच्या वचनाने सर्व संभ्रम आणि भेदभाव नाहीसे होतात.

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥
गुरूचा शब्द माणसाशिवाय कुठेही जात नाही.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥
गुरूंच्या शब्दातूनच जीव हरिचे गुणगान गातात. ॥२॥

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥ ॥
गुरूचा शब्द आत्म्याशी राहतो.

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥
गुरूचा शब्द अनाथांचा नाथ आहे.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਵੈ ॥
गुरूच्या वचनाने प्राणी नरकात जात नाही.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਵੈ ॥੩॥
गुरूंच्या शब्दाने जीवाचे सार नामाचे अमृत लाभते. ॥३॥

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਪਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥
गुरूचा शब्द जगात दिसतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥
गुरूंच्या शब्दाने जीव कधीही पराभूत होत नाही.

ਜਿਸੁ ਜਨ ਹੋਏ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
हे नानक! ज्याच्यावर परमेश्वर स्वतः कृपा करतो,

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥੪॥੫॥੭੪॥
सद्‌गुरू सदैव त्याच्यावर कृपा करतात. ॥४॥५॥ ७४॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुरेरी महला ५ ॥

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮਾਟੀ ਤੇ ਰਤਨੁ ॥
ज्या परमेश्वराने माझे शरीर मातीपासून निर्माण केले आणि रत्नासारखे अमूल्य केले,

ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿਆ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ॥
ज्याने माझ्या आईच्या उदरात माझे रक्षण करण्याचा प्रयत्न केला.

ਜਿਨਿ ਦੀਨੀ ਸੋਭਾ ਵਡਿਆਈ ॥
ज्याने मला गौरव आणि वैभव दिले आहे,

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈ ॥੧॥
मी दिवसातून आठ प्रहर त्या परमेश्वराच्या नामाचा जप करतो. ॥१॥

ਰਮਈਆ ਰੇਨੁ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਵਉ ॥
हे परमेश्वरा! मला संतांच्या चरणांची धूळ प्राप्त होवो.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਅਪੁਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या गुरूंना भेटल्यानंतर मी माझ्या परमेश्वराचे चिंतन करत राहावे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮੂੜ ਤੇ ਬਕਤਾ ॥
ज्याने माझे रूपांतर मूर्खातून उपदेशकात केले,

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਬੇਸੁਰਤ ਤੇ ਸੁਰਤਾ ॥
मला हुशार बनवणाऱ्या बेभान माणसाकडून

ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥
ज्याच्या कृपेने मला नवीन संपत्ती मिळाली आहे,

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥੨॥
माझे हृदय त्या परमेश्वराला विसरत नाही. ॥२॥

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਥਾਨੁ ॥
ज्या परमेश्वराने माझ्यासारख्या निराधार व्यक्तीला आश्रय दिला

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥
आणि ज्या परमेश्वराने माझ्यासारख्या एका नगण्य व्यक्तीला आदर-सम्मान दिला,

ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥
ज्याने माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण केल्या आहेत,

ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੩॥
हे जीव! रात्रंदिवस प्रत्येक श्वासाने व मुखाने त्याचे चिंतन कर. ॥३॥

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ॥
ज्याच्या आशीर्वादाने आणि दयेने आसक्ती आणि माया यांचे बंधन तुटले आहे

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥
गुरूंच्या कृपेने आसक्तीचे आंबट विष अमृत झाले आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥
हे नानक! या प्राण्याला काहीही होऊ शकत नाही.

ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਕਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥੪॥੬॥੭੫॥
मी रक्षक-परमेश्वराची सदैव स्तुती करतो. ॥४॥६॥७५॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुरेरी महल्ला ५ ॥

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨਾਹੀ ਭਉ ਸੋਗੁ ॥
त्या परमेश्वराचा आश्रय घेतल्याने भीती व चिंता नसते.

ਉਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਗੁ ॥
त्याच्या आज्ञेशिवाय काहीही करता येत नाही.

ਤਜੀ ਸਿਆਣਪ ਬਲ ਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥
मी हुशारी आणि मूर्खपणा सोडला आहे.

ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀ ਰਾਖਨਹਾਰ ॥੧॥
तो आपल्या सेवकाची प्रतिष्ठा वाचवणार आहे.॥ १॥

ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ॥
हे माझ्या हृदया! रामाचे नामस्मरण प्रेमाने कर.

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੈ ਸਦ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ते हृदय घरात आणि बाहेर नेहमी तुझ्यासोबत असते. ॥१॥ रहाउ ॥

ਤਿਸ ਕੀ ਟੇਕ ਮਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥

त्याच्या आधाराची आशा मनात ठेवा.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥
हे जीव! गुरूचे वचन अमृत असून हे अमृत प्या.

ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਹਹੁ ਕਉਨ ਕਾਜ ॥
हे बंधू! मला सांग, तुझ्या इतर प्रयत्नांची किंमत काय आहेत?

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਲਾਜ ॥੨॥
परमेश्वर स्वतः आपल्या कृपेने माणसाची लाज वाचवतो. ॥२॥

ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਜੋਰੁ ॥
बिचारा काय करू शकतो सांगा, त्याच्यात काय ताकद आहे?

ਝੂਠਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਭੁ ਸੋਰੁ ॥
संपत्तीबद्दलचा सर्व गोंगाट खोटा आहे.

ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥
जगाचा स्वामी स्वतः सर्व काही करतो आणि घडवून आणतो.

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥
परमेश्वर सर्वज्ञ आहे. ॥.३॥

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ॥
सर्व सुखांमध्ये खरा आनंद तोच असतो

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਲੇਹੁ ॥
जो गुरूंची शिकवण हृदयात स्मरण ठेवा.

ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
ज्याचे मन राम नामावर केंद्रित आहे,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥੪॥੭॥੭੬॥
हे नानक! तो खूप धन्य आणि भाग्यवान आहे. ॥४॥७॥७६॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुआरेरी महला ५ ॥

ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਉਤਾਰੀ ਮੈਲੁ ॥
ज्यांनी हरीची कथा ऐकून आपल्या मनातील अहंकाराची घाण दूर केली आहे,

ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਸੁਖ ਸੈਲੁ ॥
ते अतिशय शुद्ध आणि आनंदी झाले आहेत.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥
मोठ्या भाग्याने त्याला संतांचा सहवास लाभला आहे

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥੧॥
आणि तो परब्रह्माच्या प्रेमात पडला आहे. ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਨੁ ਤਾਰਿਓ ॥
भगवान हरिच्या नामाची पूजा करणारे सेवक अस्तित्त्वाचा सागर पार करतात.

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंनी त्याला तृष्णा रूपी अग्नी-सागर पार करून दिला आहे. ॥१॥ रहाउ॥

ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮਨ ਸੀਤਲ ਭਏ ॥
परमेश्वराच्या नामस्मरणाने त्याचे हृदय शांत झाले आहे.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ॥
त्यांची अनेक जन्मांची पापे धुतली गेली आहेत.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੇਖੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
त्याच्या हृदयातील सर्व खजिना त्याने पाहिला आहे.

ਅਬ ਢੂਢਨ ਕਾਹੇ ਕਉ ਜਾਹਿ ॥੨॥
आता त्याने सुख शोधायला का बाहेर जावे? ॥२॥

ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥
जेव्हा माझा परमेश्वर दयाळू झाला,

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਘਾਲ ॥
त्याच्या सेवकाची सेवा पूर्ण झाली आहे.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ॥
त्याने आसक्तीचे बंधन तोडून मला आपला सेवक बनवले आहे.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥੩॥
आता ते सद्गुणांचे भांडार असलेल्या परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहतात. ॥३॥

ਏਕੋ ਮਨਿ ਏਕੋ ਸਭ ਠਾਇ ॥
फक्त तोच शेवटी आहे आणि फक्त तोच सर्वत्र उपस्थित आहे.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਜਾਇ ॥
परात्पर परमेश्वराने सर्व सृष्टी व्यापून टाकली आहे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
गुरूंनी सर्व भ्रम दूर केले आहेत.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੭੭॥
हे नानक! हरिचे स्मरण करून सुख प्राप्त झाले आहे.॥४॥८॥७७॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुआरेरी महला ५ ॥

ਅਗਲੇ ਮੁਏ ਸਿ ਪਾਛੈ ਪਰੇ ॥
आपले जे पूर्वज या जगातून आपल्याला सोडून (मृत्यू) गेले आहेत, ते आपल्याला विसरले आहेत.

ਉਬਰੇ ਸੇ ਬੰਧਿ ਲਕੁ ਖਰੇ ॥
जे उरले आहेत ते पैसे गोळा करण्याच्या तयारीत आहेत.

ਜਿਹ ਧੰਧੇ ਮਹਿ ਓਇ ਲਪਟਾਣੇ ॥
त्यांचे पूर्वज ज्या कार्यात मग्न होते त्यात ते व्यस्त आहेत.

ਉਨ ਤੇ ਦੁਗੁਣ ਦਿੜੀ ਉਨ ਮਾਏ ॥੧॥
त्यांच्या तुलनेत तो पैशाला दुप्पट शक्तीशी जोडतो. ॥१॥

ਓਹ ਬੇਲਾ ਕਛੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥
मृत्यूची ती वेळ माणसाला आठवत नाही.

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਤਾਹੂ ਲਪਟਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याचा नाश होणार आहे त्याला तो चिकटून बसतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਆਸਾ ਬੰਧੀ ਮੂਰਖ ਦੇਹ ॥
मूर्ख माणसाचे शरीर वासनांनी बांधलेले असते.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲਪਟਿਓ ਅਸਨੇਹ ॥
तो वासना, क्रोध आणि सांसारिक आसक्तीत अडकून राहतो.

ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢੋ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥
त्याच्या डोक्यावर धर्मराज उभा आहे.

ਮੀਠੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਖਿਆ ਖਾਇ ॥੨॥
मूर्ख माणूस भ्रमाचे विष गोड मानून खातो. ॥२॥

ਹਉ ਬੰਧਉ ਹਉ ਸਾਧਉ ਬੈਰੁ ॥
एक मूर्ख गर्विष्ठपणे बोलतो की तो त्याच्या शत्रूला बांधील आणि त्याचा पराभव करेल.

ਹਮਰੀ ਭੂਮਿ ਕਉਣੁ ਘਾਲੈ ਪੈਰੁ ॥
माझ्या भूमीवर कोण पाय ठेवू शकेल?

ਹਉ ਪੰਡਿਤੁ ਹਉ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥
मी विद्वान आहे, मी हुशार आणि चतुर आहे.

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥੩॥
पण मूर्ख माणूस त्याच्या कर्ताला ओळखत नाही. ॥३॥

ਅਪੁਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ॥
पण आपली गती आणि किंमत परमेश्वरालाच माहीत आहे.

ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਕਿਆ ਆਖਿ ਵਖਾਨੈ ॥
माणूस काय सांगू शकतो, त्याचे वर्णन कसे करू शकतो?

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥
हरी ज्याच्याशी माणसाला जोडतो, तो त्या व्यक्तीशी एकरूप होतो.

ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਸਭ ਕਾਹੂ ਮੰਗਨਾ ॥੪॥
प्रत्येक व्यक्ती स्वतःचे कल्याण शोधत असते. ॥४॥

ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥
हे परमेश्वरा! तू सर्व गोष्टींचा स्वामी आहेस, सर्व काही तुझ्या नियंत्रणात आहे.

ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥
तुझ्या गुणांना अंत नाही आणि तुझ्या रूपाला अंतही सापडत नाही

ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या सेवकाला तुझे नाम दे.

ਕਬਹੂ ਨ ਵਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ॥੫॥੯॥੭੮॥
हे नानक! मी परमेश्वराचे नाव कधीही विसरु नये. ॥५॥९॥७८॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुआरेरी महला ५ ॥

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥
अनेक प्रयत्न करूनही मायेच्या बंधनातून मुक्त होऊ शकत नाही.

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਗਲ ਭਾਰਾ ॥
खूप हुशार असल्याने पापांचे ओझे आणखी वाढते.

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲ ਹੇਤ ॥
जो व्यक्ती शुद्ध मनाने आणि प्रेमाने परमेश्वराची सेवा करतो,

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਸੇਤ ॥੧॥
परमेश्वराच्या दरबारात तो सन्मानास पात्र ठरतो. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਓਲਾ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वराच्या नामाचा आश्रय घे.

ਤੁਝੈ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾਤਾ ਝੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
वाऱ्याची एक उष्ण झुळूकही तुम्हाला स्पर्श करणार नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਉ ਬੋਹਿਥੁ ਭੈ ਸਾਗਰ ਮਾਹਿ ॥
जसे जहाज भयानक समुद्रात मदत करते,

ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਦੀਪਾਹਿ ॥
जसा दिवा अंधारात प्रकाश देतो,

ਅਗਨਿ ਸੀਤ ਕਾ ਲਾਹਸਿ ਦੂਖ ॥
जशी आग हिवाळ्याच्या वेदना कमी करते,

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥੨॥
तसेच परमेश्वराच्या नामस्मरणाने मनाला शांती मिळते. ॥२॥

ਉਤਰਿ ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥
परमेश्वराच्या नामस्मरणाने तुमच्या मनाची तहान शमली जाईल.

ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਸਗਲੀ ਆਸ ॥
सर्व इच्छा पूर्ण होतील.

ਡੋਲੈ ਨਾਹੀ ਤੁਮਰਾ ਚੀਤੁ ॥
तुमचे मन डगमगणार नाही.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਤ ॥੩॥
हे मित्रा! गुरूंच्या कृपेने तुम्ही अमृत नामाचे स्मरण करा. ॥३॥

ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥
नामाचे औषध फक्त त्या माणसालाच मिळते,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ॥
ज्याची परमेश्वर स्वतः दया करतो आणि ज्याची गुरूशी भेट करून देतो.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥
हे नानक! ज्याच्या हृदयात भगवान हरिचे नाव वास करते,

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਤਿਹ ਨਾਨਕ ਨਸੈ ॥੪॥੧੦॥੭੯॥
त्याचे दुःख, वेदना दूर होतात. ॥४॥१०॥७९॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुआरेरी महला ५ ॥

ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨ ਅਘਾਨਾ ॥
जास्तीत जास्त पैसा जमा करूनही माणसाचे मन तृप्त होत नाही.

ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਦੇਖਿ ਨਹ ਪਤੀਆਨਾ ॥
अनेक रूपांचे सौंदर्य पाहूनही मनुष्य तृप्त होत नाही.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਉਰਝਿਓ ਜਾਨਿ ਮੇਰੀ ॥
माझा मुलगा आणि पत्नीच्या आसक्तीत माझे जीवन गुरफटले आहे.

ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਓਇ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥੧॥
माझी सर्व संपत्ती नष्ट होईल आणि त्या वस्तूंचे राखेचे ढीग होईल. ॥१॥

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਦੇਖਉ ਬਿਲਲਾਤੇ ॥
परमेश्वराच्या भजनाशिवाय मी व्यक्तींना शोक करताना पाहतो.

ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मायेच्या मोहात मग्न राहणाऱ्यांचे शरीर व मन निंदनीय आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਉ ਬਿਗਾਰੀ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦੀਜਹਿ ਦਾਮ ॥
ज्याप्रमाणे बळजबरीच्या एखाद्याच्या डोक्यावर संपत्तीचा गठ्ठा ठेवला जातो,

ਓਇ ਖਸਮੈ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਉਨ ਦੂਖ ਸਹਾਮ ॥
संपत्तीचा तो गठ्ठा मालकाच्या घरापर्यंत पोचतो पण मजूर तो भार उचलण्याचे कष्ट सहन करतो.

ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਬੈਸਤ ਰਾਜਾ ॥
जसे स्वप्नात एक सामान्य माणूस राजा बनतो आणि त्याच्या सिंहासनावर बसतो,

ਨੇਤ੍ਰ ਪਸਾਰੈ ਤਾ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਜਾ ॥੨॥
पण जेव्हा तो डोळे उघडतो तेव्हा त्याचे सर्व काम व्यर्थ जाते.

ਜਿਉ ਰਾਖਾ ਖੇਤ ਊਪਰਿ ਪਰਾਏ ॥
जसे एखादा मजूर पिकांचे रक्षण करतो,

ਖੇਤੁ ਖਸਮ ਕਾ ਰਾਖਾ ਉਠਿ ਜਾਏ ॥
पीक मालकाचे होते आणि रक्षण करणारा व्यक्ती उठतो आणि त्याच्या घरी जातो.

ਉਸੁ ਖੇਤ ਕਾਰਣਿ ਰਾਖਾ ਕੜੈ ॥
त्या पिकाचे संरक्षण करणारा व्यक्तीला जास्त त्रास होतो.

ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਲੈ ਕਛੂ ਨ ਪੜੈ ॥੩॥
पण शेवटी त्याला त्यात काहीच मिळत नाही. ॥३॥

ਜਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ॥
परमेश्वराने दिलेला नियम माणसाला मिळतो. त्याने दिलेले एक स्वप्नही आहे.

ਜਿਨਿ ਮਾਇਆ ਦੀਨੀ ਤਿਨਿ ਲਾਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥
ज्याने संपत्ती दिली आहे त्याने भूक निर्माण केली आहे.

ਆਪਿ ਬਿਨਾਹੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥
परमेश्वर स्वतः सृष्टीचा नाश करतात आणि स्वतःच त्याच्या सर्व इच्छा पूर्ण करतात.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥੮੦॥
हे नानक! परमेश्वरापुढे प्रार्थना करा.॥४॥११॥८०॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुआरेरी महला ५ ॥

ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖੀ ॥
बहुरंगी मोहिनीला अनेक प्रकारे भुरळ घालताना मी पाहिले आहे.

ਕਲਮ ਕਾਗਦ ਸਿਆਨਪ ਲੇਖੀ ॥
पेन आणि कागद वापरून अनेकांनी अनेक महान लेख लिहिले आहेत.

ਮਹਰ ਮਲੂਕ ਹੋਇ ਦੇਖਿਆ ਖਾਨ ॥
मी काही लोकांना चौधरी राजे, जहागिरदार बनताना पाहिले आहे.

ਤਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨ ॥੧॥
पण हे करूनही त्यांचे मन समाधानी नव्हते. ॥१॥

ਸੋ ਸੁਖੁ ਮੋ ਕਉ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ॥
हे संतांनो! मला असे सुख सांगा,

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याने तहान शमते आणि मन तृप्त होते. ॥१॥रहाउ॥

ਅਸੁ ਪਵਨ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥
माझ्याकडे स्वार होण्यासाठी वाऱ्याच्या गतीने धावणारे घोडे आणि हत्ती असले,

ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥
चंदनाचा सुगंध, सुंदर स्त्रिया असले,

ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਆਖਾਰੇ ਗਾਇਆ ॥
रंगभूमीवर माझ्यासाठी गाणारे कलाकार असेल.

ਤਾ ਮਹਿ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥
पण या सर्वांमुळे मनाला समाधान मिळत नाही. ॥२॥

ਤਖਤੁ ਸਭਾ ਮੰਡਨ ਦੋਲੀਚੇ ॥
शाही सिंहासन, शाही दरबार, दागिने, गालीचे,

ਸਗਲ ਮੇਵੇ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗੀਚੇ ॥
रसाळ फळ, सुंदर बाग

ਆਖੇੜ ਬਿਰਤਿ ਰਾਜਨ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥
शिकारीचा छंद आणि राजांचे खेळ आणि मनोरंजन

ਮਨੁ ਨ ਸੁਹੇਲਾ ਪਰਪੰਚੁ ਹੀਲਾ ॥੩॥
अशा खोट्या प्रयत्नांनी मन प्रसन्न होत नाही. ॥३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਨ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ॥
संतांनी दयाळूपणे सांगितले आहे की हे सत्य आहे

ਸਰਬ ਸੁਖ ਇਹੁ ਆਨੰਦੁ ਲਹਿਆ ॥
की हा आनंद आणि सर्व सुख फक्त माणसालाच मिळते,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥
जो संतांच्या संगतीत परमेश्वराचे कीर्तन गातो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੪॥
हे नानक! आपल्याला संतांचा सहवास केवळ सौभाग्यानेच मिळतो. ॥४॥

ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥
ज्याच्याकडे हरीच्या नामाची संपत्ती आहे.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੨॥੮੧॥
तोच आनंदी आहे. परमेश्वराच्या कृपेने संतांचा सहवास प्राप्त होतो. ॥१॥ रहाउ दूजा ॥१२ ॥ ८१॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुआरेरी महला ५ ॥

ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਾਣੈ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ॥
व्यक्ती हे शरीर आपलेच आहे असे समजतो.

ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਉਆਹੂ ਲਪਟੇਰਾ ॥
तो पुन्हा-पुन्हा त्या शरीराला चिकटून राहतो.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗਿਰਸਤ ਕਾ ਫਾਸਾ ॥
जोपर्यंत त्याच्या गळ्यात मुलगा, पत्नी आणि कुटुंब यांच्या आसक्तीचा फास आहे.

ਹੋਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੧॥
तोपर्यंत तो रामाचा सेवक होत नाही. ॥१॥

ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
रामाचे गुणगान गाता येईल अशी कोणती पद्धत आहे?

ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਤਰੈ ਇਹ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माते! अशी कोणती बुद्धी आहे ज्याच्या साहाय्याने हा प्राणी मायेच्या पलीकडे जाऊ शकतो? ॥१॥ रहाउ॥

ਜੋ ਭਲਾਈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਜਾਨੈ ॥
जे काम माणसाच्या भल्यासाठी आहे तेच तो वाईट मानतो.

ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸੋ ਬਿਖੈ ਸਮਾਨੈ ॥
त्याला कोणी सत्य सांगितले तर ते त्याला विषासारखे कडू वाटते.

ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਜੀਤ ਅਰੁ ਹਾਰ ॥
त्याला विजय काय आणि पराजय काय हेच कळत नाही.

ਇਹੁ ਵਲੇਵਾ ਸਾਕਤ ਸੰਸਾਰ ॥੨॥
हे या जगात अपंग व्यक्तीचे जीवन आचरण आहे. ॥२॥

ਜੋ ਹਲਾਹਲ ਸੋ ਪੀਵੈ ਬਉਰਾ ॥
वेडा माणूस विष पितो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਕਉਰਾ ॥
तो परमेश्वराच्या नामाचे अमृत कडू मानतो,

ਸਾਧਸੰਗ ਕੈ ਨਾਹੀ ਨੇਰਿ ॥
तो ऋषी-मुनींच्या सहवासात येत नाही.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਾ ਫੇਰਿ ॥੩॥
त्यामुळे तो चौऱ्यांशी लाख योनीमध्ये भटकतो. ॥३॥

ਏਕੈ ਜਾਲਿ ਫਹਾਏ ਪੰਖੀ ॥
सर्व प्राणी व पक्षी मायेने तिच्या मायाजालात अडकले आहेत.

ਰਸਿ ਰਸਿ ਭੋਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥
माणसाला अनेक प्रकारची सुखे चवीने मिळतात.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
हे नानक! ज्याच्यावर परमेश्वर कृपा करतो त्याला सांग,

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾ ਕੇ ਕਾਟੇ ਜਾਲ ॥੪॥੧੩॥੮੨॥
सद्‌गुरूंनी त्यांची आसक्ती आणि माया यांचे बंधन तोडून टाकले आहे. ॥४॥१३॥८२॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुआरेरी महला ५ ॥

ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या कृपेने जीवनाचा मार्ग सापडतो.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥
परमेश्वराच्या कृपेने नामाचे ध्यान केले जाते.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਛੁਟੈ ॥
परमेश्वराच्या कृपेने जीवाला बंधनातून मुक्ती मिळते.

ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या कृपेने अहंकार नाहीसा होतो. ॥१॥

ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ ਤਉ ਲਾਗਹ ਸੇਵ ॥
हे परमेश्वरा! जर तू मला तुझ्या सेवेत गुंतवशील तरच मी तुझ्या भक्ती सेवेत गुंतले आहे.

ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! मी स्वतः काहीही करू शकत नाही. ॥१॥ रहाउ॥

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗਾਵਾ ਬਾਣੀ ॥
हे परमेश्वरा! तुझी इच्छा असेल तर मी तुझा आवाज गाऊ शकतो.

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥
हे परमेश्वरा! जर तुला आवडत असेल तर मी सत्य बोलतो.

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਇਆ ॥
आवडले तरच सद्‌गुरू जीवावर दया करतात.

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ॥੨॥
हे माझ्या ठाकुर! तुझ्या कृपेनेच जीवांना सर्व सुख प्राप्त होते. ॥२॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮਾ ॥
हे परमेश्वरा! तुला जे योग्य वाटेल ते पवित्र कार्य आहे.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥
हे परमेश्वरा! जे तुला मोहात पाडते तोच खरा धर्म आहे.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥
तुझ्याकडे सर्व गुणांचा खजिना आहे.

ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! तू माझा स्वामी आहेस आणि तुझा सेवक तुझ्यापुढे हीच प्रार्थना करतो,

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥
परमेश्वराच्या प्रेमात मन आणि शरीर शुद्ध होते.

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪਾਵਉ ਸਤਸੰਗਿ ॥
सत्संगात गेल्याने सर्व सुख प्राप्त होते.

ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਰਹੈ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥
हे परमेश्वरा! माझे मन फक्त तुझ्या नामातच लीन राहू दे.

ਇਹੁ ਕਲਿਆਣੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥੪॥੧੪॥੮੩॥
हे नानक! मी ते चांगले मानतो. ॥४॥१४॥८३॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुआरेरी महला ५ ॥

ਆਨ ਰਸਾ ਜੇਤੇ ਤੈ ਚਾਖੇ ॥
हे माझ्या जिव्हे! तू हरी-रस सोडून इतर सर्व रस चाखतोस.

ਨਿਮਖ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇਰੀ ਲਾਥੇ ॥
तुमची त्यांच्याबद्दलची तळमळ क्षणभरही सुटत नाही.

ਹਰਿ ਰਸ ਕਾ ਤੂੰ ਚਾਖਹਿ ਸਾਦੁ ॥
हरी-रसाचा गोडवा चाखला तर

ਚਾਖਤ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥
हे चाखल्यानंतर तुम्हाला आश्चर्य वाटेल. ॥१॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ਪਿਆਰੀ ॥
हे माझ्या प्रिय जिव्हा! हरी-रसाचे अमृत प्या.

ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या हरी-रसाच्या चवीने तुम्ही तृप्त व्हाल. ॥१॥ रहाउ ॥

ਹੇ ਜਿਹਵੇ ਤੂੰ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
हे जिव्हा! रामाचे गुणगान गा.

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਉ ॥
प्रत्येक क्षणी तुम्ही भगवान हरीच्या नामाचे ध्यान करा.

ਆਨ ਨ ਸੁਨੀਐ ਕਤਹੂੰ ਜਾਈਐ ॥
भगवान हरिच्या नामाशिवाय दुसरे काहीही ऐकू नये आणि चांगल्या संगतीशिवाय कोठेही जाऊ नये.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥
सत्संग हा मोठा वरदान आहे. ॥२॥

ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਹਵੇ ਆਰਾਧਿ ॥
हे जिव्हा! तू फक्त आठ क्षण खोल आहेस आणि

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਠਾਕੁਰ ਆਗਾਧਿ ॥
जगाच्या ठाकूर परब्रह्माची उपासना कर.

ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥
तुम्ही या जगात आणि परलोकात सदैव आनंदी राहाल.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਰਸਨ ਅਮੋਲੀ ॥੩॥
हे जिव्हा! परमेश्वराचे गुणगान गाऊन, तू अमूल्य गुणांनी धन्य होशील. ॥३॥

ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਫਲ ਫੁਲ ਪੇਡੇ ॥
जरी वनस्पती बहरली आहे आणि झाडांना फळे आणि फुले येत आहेत.

ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੇ ॥
पण हिरव्या रसात बुडवलेली जीभ हा हिरवा रस सोडत नाही.

ਆਨ ਨ ਰਸ ਕਸ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ॥
कारण त्याच्या बरोबरीची दुसरी गोड किंवा खारट चव नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਹੈ ਸਹਾਈ ॥੪॥੧੫॥੮੪॥
हे नानक! गुरु माझे सहाय्यक झाले आहेत. ॥४॥१५॥८४॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुआरेरी महला ५ ॥

ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਸਾਜੀ ਬਾਰਿ ॥
मन हे मंदिर आहे आणि त्याभोवती शरीर बांधले गेले आहे.

ਇਸ ਹੀ ਮਧੇ ਬਸਤੁ ਅਪਾਰ ॥
या मंदिरात शाश्वत परमेश्वराच्या नावाच्या रूपात एक वस्तू आहे

ਇਸ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੁਨੀਅਤ ਸਾਹੁ ॥
नाम देणारा परमेश्वर या मंदिरातच वास करतो असे आपण संतांकडून ऐकतो.

ਕਵਨੁ ਬਾਪਾਰੀ ਜਾ ਕਾ ਊਹਾ ਵਿਸਾਹੁ ॥੧॥
तो कोणता व्यापारी आहे ज्याच्यावर विश्वास ठेवावा लागेल? ॥१ ॥

ਨਾਮ ਰਤਨ ਕੋ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥
नावाच्या रत्नांचा व्यवहार करणारा एक दुर्मिळ व्यापारी आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇ ਆਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो व्यापारी परमेश्वराच्या नामरूपी अमृताला आपले अन्न बनवतो.॥१॥ रहाउ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥
मी माझे मन आणि शरीर त्याला अर्पण करून त्याची सेवा करीन.

ਕਵਨ ਸੁ ਜੁਗਤਿ ਜਿਤੁ ਕਰਿ ਭੀਜੈ ॥
कोण सांगू शकेल अशी कोणती युक्ती ज्याने परमेश्वर प्रसन्न होतो?

ਪਾਇ ਲਗਉ ਤਜਿ ਮੇਰਾ ਤੇਰੈ ॥
माझ्या अहंकाराचे माझे आणि तुझ्यात रूपांतर करून मी त्याच्या चरणांना स्पर्श करतो.

ਕਵਨੁ ਸੁ ਜਨੁ ਜੋ ਸਉਦਾ ਜੋਰੈ ॥੨॥
ती व्यक्ती कोण आहे जी मला नावाच्या व्यवसायात गुंतवेल? ॥२॥

ਮਹਲੁ ਸਾਹ ਕਾ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥
त्या व्यावसायिकाच्या मंदिरापर्यंत मी कोणत्या पद्धतीने पोहोचू शकतो?

ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਭੀਤਰਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥
तो मला आमंत्रित करू शकेल अशी कोणती पद्धत आहे?

ਤੂੰ ਵਡ ਸਾਹੁ ਜਾ ਕੇ ਕੋਟਿ ਵਣਜਾਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! करोडोचे दुकानदार असलेले तुम्ही मोठे व्यापारी आहात.

ਕਵਨੁ ਸੁ ਦਾਤਾ ਲੇ ਸੰਚਾਰੇ ॥੩॥
तो दाता कोण आहे जो माझा हात धरून मला त्याच्या मंदिरात नेऊ शकतो? ॥३॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥
शोध घेत असताना मला माझे निवासस्थान सापडले आहे.

ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥
सत्याचे अवतार असलेल्या परमेश्वराने मला अमूल्य रत्न दाखवले आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਬ ਮੇਲੇ ਸਾਹਿ ॥
जेव्हा परमेश्वर व्यापारीला आशीर्वाद देतो तेव्हा तो त्या प्राण्याला बरोबर घेऊन जातो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਵੇਸਾਹਿ ॥੪॥੧੬॥੮੫॥
हे नानक! हे घडते जेव्हा एखाद्या प्राण्याची गुरूंवर श्रद्धा असते.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥
गउडी महला ५ गुरेरी ॥

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਰਹੈ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥
जो रात्रंदिवस परमेश्वराच्या प्रेमात मग्न राहतो

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗਾ ॥
आणि सदैव आपल्या आजूबाजूला परमेश्वराचा विचार करतो.

ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ਕੀਓ ਉਨਿ ਵਰਤਨਿ ॥
ठाकूर या नामाला त्यांनी आपली जीवनपद्धती बनवली आहे.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ॥੧॥
परमेश्वराचे दर्शन करून तो तृप्त व तृप्त होतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਨ ਤਨ ਹਰੇ ॥
परमेश्वराशी आसक्त होऊन त्यांचे मन व शरीर प्रसन्न होते.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ते सद्‌गुरूंचा आश्रय घेतात.॥१॥ रहाउ ॥

ਚਰਣ ਕਮਲ ਆਤਮ ਆਧਾਰ ॥
परमेश्वराचे चरणकमळ हा त्याच्या आत्म्याचा आधार बनतो.

ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਹਿ ਆਗਿਆਕਾਰ ॥
ते एकच परमेश्वर पाहतात आणि त्याच्या आज्ञाधारक होतात.

ਏਕੋ ਬਨਜੁ ਏਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥
ते फक्त एका नावाने व्यवसाय करतात आणि परमेश्वराचे नामस्मरण करणे हा त्यांचा व्यवसाय बनतो.

ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਹਿ ਬਿਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੨॥
निराकार परमात्म्याशिवाय तो कोणालाही जाणत नाही. ॥२॥

ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹਹੂੰ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ॥
तो सुख आणिदुःख या दोन्हींपासून मुक्त असतो.

ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੋਗ ਅਰੁ ਜੁਗਤੇ ॥
जगापासून अलिप्त कसे राहायचे आणि परमेश्वराशी कसे जोडले जावे हे त्यांना नेहमीच माहीत असते.

ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥
तो सर्वांवर प्रेम करतो आणि सर्वांपेक्षा वेगळा असल्याचेही दिसते.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਓਇ ਧਿਆਨੁ ਧਰਤੇ ॥੩॥
ते परमेश्वराच्या नामस्मरणात मग्न आहेत. ॥३॥

ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਵਨ ਵਖਾਨਉ ॥
संतांच्या महिमेचे मी कसा वर्णन करू?

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਉ ॥
त्यांचे ज्ञान असीम आहे पण मला त्यांची किंमत कळत नाही.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्यावर दया कर.

ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ॥੪॥੧੭॥੮੬॥
नानकांना संतांच्या चरणांची धूळ प्रदान करा. ॥४॥१७॥८६॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुरेरी महला ५ ॥

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਤੂੰਹੀ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ॥
हे परमेश्वरा! तू माझा सोबती आहेस आणि तूच माझा मित्र आहेस.

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੀਤੁ ॥
तू माझा प्रिय आहेस आणि माझे प्रेम फक्त तुझ्यावर आहे.

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥
तूच माझी प्रतिष्ठा आणि तूच माझा अलंकार आहे.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖੁ ਨ ਜਾਈ ਰਹਣਾ ॥੧॥
तुझ्याशिवाय मी क्षणभरही जगू शकत नाही. ॥१॥

ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥
हे परमेश्वरा! तू माझा सुंदर मुलगा आहेस आणि तूच माझे जीवन आहेस.

ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਖਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तूच माझा स्वामी आणि तूच माझे सर्वकाही आहे.॥ १॥ रहाउ॥

ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਨਾ ॥
हे ठाकूर! तू मला ठेवतोस म्हणून मी जगतो.

ਜੋ ਤੁਮ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥
तू म्हणशील ते मी करतो.

ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹਾ ਤੁਮ ਬਸਨਾ ॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे मला तुझा निवास दिसतो.

ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਤੇਰਾ ਰਸਨਾ ॥੨॥
हे निर्भय परमेश्वरा! मी माझ्या जिव्हेने तुझे नाम जपत राहतो. ॥२॥

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤੂੰ ਭੰਡਾਰੁ ॥
हे परमेश्वरा! तू माझा नवीन खजिना आहेस आणि तू माझा भांडार आहेस.

ਰੰਗ ਰਸਾ ਤੂੰ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੁ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझ्या प्रेमाने तयार झालो आहे आणि तू माझ्या मनाचा पाया आहेस.

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਚੀਆ ॥
तू माझे सौंदर्य आहेस आणि मी फक्त तुझ्याकडेच माझे रक्षण करतो.

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਤਕੀਆ ॥੩॥
तू माझा आधार आहेस आणि तूच माझा आश्रय आहेस. ॥३॥

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! मी माझ्या मनाने आणि शरीराने तुझाच विचार करत राहतो.

ਮਰਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥
मला तुमचे रहस्य गुरूंकडून कळले आहे.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜਿਆ ਇਕੁ ਏਕੈ ॥
सद्‌गुरूंच्या माध्यमातून मी केवळ परमेश्वराच्या नामाचे स्मरण केले आहे.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕੈ ॥੪॥੧੮॥੮੭॥
हे नानक! हरी- परमेश्वराचे नाम हाच माझा आधार आहे. ॥४॥१८॥८७॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुरेरी महल्ला ५ ॥

ਬਿਆਪਤ ਹਰਖ ਸੋਗ ਬਿਸਥਾਰ ॥
सांसारिक मोहाचे अस्तित्त्व कुठे सुखाच्या स्वरूपात तर कुठे दुःखाच्या स्वरूपात आहे.

ਬਿਆਪਤ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰ ॥
स्वर्गात जन्मलेल्या जीवांना सुखाच्या स्वरुपात याउलट नरकात गेलेल्या जीवांना दुःखाच्या स्वरूपात याचा परिणाम प्राप्त होतो.

ਬਿਆਪਤ ਧਨ ਨਿਰਧਨ ਪੇਖਿ ਸੋਭਾ ॥
त्याचा परिणाम श्रीमंत, गरीब आणि देखणा सर्वांवर होताना दिसतो.

ਮੂਲੁ ਬਿਆਧੀ ਬਿਆਪਸਿ ਲੋਭਾ ॥੧॥
हा लोभाच्या रूपाने सजीवांमध्ये पसरलेला आहे आणि सर्व रोगांचे मूळ आहे. ॥१॥

ਮਾਇਆ ਬਿਆਪਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ॥
माया आपल्यावर अनेक प्रकारे प्रभाव टाकते.

ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या आश्रयाने संत त्याच्या प्रभावाशिवाय जीवन जगतात. ॥१॥ रहाउ॥

ਬਿਆਪਤ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥
अहंकाराच्या नशा झालेल्याला माया चिकटते.

ਬਿਆਪਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥
ज्याला पुत्र-पत्नीच्या प्रेमाची आसक्ती आहे, त्यालाही माया चिकटलेली असते.

ਬਿਆਪਤ ਹਸਤਿ ਘੋੜੇ ਅਰੁ ਬਸਤਾ ॥
हत्ती, घोडे आणि सुंदर वस्त्रात मग्न असलेल्या व्यक्तीलाही माया(सांसारिक आसक्ती) चिकटून बसली आहे.

ਬਿਆਪਤ ਰੂਪ ਜੋਬਨ ਮਦ ਮਸਤਾ ॥੨॥
ही माया सौंदर्य आणि तारुण्याच्या नशा झालेल्या माणसाला चिकटून आहे. ॥२॥

ਬਿਆਪਤ ਭੂਮਿ ਰੰਕ ਅਰੁ ਰੰਗਾ ॥
जमिनीची मालकी असणाऱ्या स्वामींना, गरिबांना आणि सुख भोगणाऱ्यांना माया चिकटलेली आहे.

ਬਿਆਪਤ ਗੀਤ ਨਾਦ ਸੁਣਿ ਸੰਗਾ ॥
सभांमध्ये गाणी आणि राग ऐकणाऱ्या लोकांनाही माया चिकटलेली आहे.

ਬਿਆਪਤ ਸੇਜ ਮਹਲ ਸੀਗਾਰ ॥
कुठेतरी सुंदर सेज, हारांची, महालांची तळमळ असते. अशा अनेक प्रकारे माया आपला प्रभाव पाडत असते.

ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਿਆਪਤ ਅੰਧਿਆਰ ॥੩॥
हे पाच वासना दूत आसक्तीच्या अंधारावर प्रभाव टाकत आहेत. ॥३॥

ਬਿਆਪਤ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਫਾਸਾ ॥
अहंकारात अडकून आपली कृती करणाऱ्या त्याच्या आत ही मोहिनी पसरली आहे

ਬਿਆਪਤਿ ਗਿਰਸਤ ਬਿਆਪਤ ਉਦਾਸਾ ॥
याचा परिणाम गृहस्थ जीवनात आणि त्यागावरही होतो.

ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਆਪਤ ਇਹ ਜਾਤਿ ॥
मोहिनी आपल्या चारित्र्य, कार्यपद्धती आणि जातीवरून आपल्यावर हल्ला करते.

ਸਭ ਕਿਛੁ ਬਿਆਪਤ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤ ॥੪॥
हे परमेश्वराच्या प्रेमाशी संलग्न असलेल्यांशिवाय इतर सर्व गोष्टींना चिकटून राहते. ॥४॥

ਸੰਤਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
परमेश्वर स्वतःच संतांच्या भ्रमाचे (मोहाचे) बंधन तोडून टाकतात.

ਤਾ ਕਉ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇ ॥
माया त्यांच्यावर प्रभाव टाकू शकत नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਧੂਰਿ ਸੰਤ ਪਾਈ ॥
हे नानक! ज्याला संतांच्या चरणांची धूळ मिळाली आहे,

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਈ ॥੫॥੧੯॥੮੮॥
माया त्या माणसाच्या जवळ येऊ शकत नाही. ॥५॥१९॥८८॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुआरेरी महला ५ ॥

ਨੈਨਹੁ ਨੀਦ ਪਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਵਿਕਾਰ ॥
वासनेची विकृत दृष्टीने दुसऱ्या स्त्रीच्या सौंदर्याकडे पाहिल्यामुळे डोळे झोपलेले असतात.

ਸ੍ਰਵਣ ਸੋਏ ਸੁਣਿ ਨਿੰਦ ਵੀਚਾਰ ॥
दुसऱ्यांची निंदा विचार ऐकून कान झोपतात.

ਰਸਨਾ ਸੋਈ ਲੋਭਿ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ॥
गोड पदार्थांचा आस्वाद घेण्याच्या लालसेने आत्मा झोपलेला असतो.

ਮਨੁ ਸੋਇਆ ਮਾਇਆ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥੧॥
मायेचा अप्रतिम खेळ पाहून मन झोपले आहे. ॥१॥

ਇਸੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਕੋਈ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ॥
देहाच्या घरात दुर्लभ पुरुषच जागृत राहतो

ਸਾਬਤੁ ਵਸਤੁ ਓਹੁ ਅਪਨੀ ਲਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आणि त्याला त्याचे भांडवल सुरक्षित मिळते.॥१॥ रहाउ॥

ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਅਪਨੈ ਰਸ ਮਾਤੀ ॥
पंचेंद्रिये, मनाचे मित्र, त्यांच्या अभिरुचीत मग्न आहेत.

ਗ੍ਰਿਹ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਤੀ ॥
तिला तिच्या घराचे संरक्षण कसे करावे हे माहीत नाही.

ਮੁਸਨਹਾਰ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ॥
पाच वाईट दुर्गुण अपहरणकर्ते आणि लुटारू आहेत.

ਸੁਨੇ ਨਗਰਿ ਪਰੇ ਠਗਹਾਰੇ ॥੨॥
दरोडेखोर निर्जन गावात येतात. ॥२॥

ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੈ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥
त्या पाच दरोडेखोरापासून वडील किंवा आई दोघेही आपल्याला वाचवू शकत नाहीत.

ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੈ ਮੀਤੁ ਨ ਭਾਈ ॥
मित्र आणि भाऊ देखील त्यांचे रक्षण करू शकत नाहीत.

ਦਰਬਿ ਸਿਆਣਪ ਨਾ ਓਇ ਰਹਤੇ ॥
ते संपत्ती आणि हुशारीने थांबत नाहीत.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਓਇ ਦੁਸਟ ਵਸਿ ਹੋਤੇ ॥੩॥
पण सत्संगात ते पाच दृष्ट व्यक्ती(वाईट गुण) नियंत्रणात येतात. ॥३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣਿ ॥
हे धनुर्धारी परमेश्वरा! माझ्यावर कृपा करा.

ਸੰਤਨ ਧੂਰਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥
मला साधुसंतांच्या चरणांची धूळ प्रदान कर, कारण माझ्यासाठी ही चरणांची धूळ सर्व संपत्तीचे मूळ आहे.

ਸਾਬਤੁ ਪੂੰਜੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥
सद्गुरूंच्या सहवासात नामरूपातील भांडवल सुरक्षित राहते.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਗੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੪॥
परब्रह्म प्रभूंच्या प्रेमात नानक जागृत होतो. ॥४॥

ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥
केवळ तोच जागृत होतो ज्याच्यावर परमेश्वर दयाळू असतो.

ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨੦॥੮੯॥
त्याच्या जीवनातील हा सर्व पैसा आणि भांडवल इथेच या पृथ्वीवर राहते, त्याच्या सोबत केवळ परमेश्वराच्या नामाची संपत्ती असते. ॥१॥ रहाउ दूजा ॥२०॥८९॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुआरेरी महला ५ ॥

ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਖਾਨ ਸੁਲਤਾਨ ॥
हे प्राणी! ज्याच्या अधिपत्याखाली सरदार आणि सुलतान आहेत,

ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨ ॥
ज्याच्या अंतर्गत संपूर्ण जग आहे.

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥
जे केल्याने सर्व काही घडत आहे.

ਤਿਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥
त्यापलीकडे काही नाही. ॥१॥

ਕਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ ॥
हे जीव! तुझ्या सद्गुरूंना विनंती कर.

ਕਾਜ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਇ ਨਿਬਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो तुमची सर्व कामे पूर्ण करेल.॥१॥ रहाउ ॥

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥
त्या परमेश्वराचा दरबार सर्वोच्च आहे.

ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
त्यांचे नाम हेच त्यांच्या सर्व भक्तांचा आधार आहे.

ਸਰਬ ਬਿਆਪਿਤ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ॥
विश्वाचा स्वामी सर्व गोष्टींमध्ये विराजमान आहे.

ਜਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਨੀ ॥੨॥
त्याचे सौंदर्य सर्व प्राणिमात्रांच्या हृदयात दिसते. ॥२॥

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹੈ ॥
परमेश्वराच्या नामस्मरणाने दुःखाचा डोंगर नष्ट होतो

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਿਛੂ ਨ ਕਹੈ ॥
त्याचे नामस्मरण केल्याने यमदूत तुम्हाला दुःख देत नाहीत.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹੋਤ ਸੂਕੇ ਹਰੇ ॥
ज्याच्या पूजनाने दुःखी मन प्रफुल्लित होते.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਡੂਬਤ ਪਾਹਨ ਤਰੇ ॥੩॥
ज्याची पूजा केल्याने बुडणारे दगड म्हणजेच पापी प्राणीही अस्तित्वाचा सागर पार करतात. ॥३॥

ਸੰਤ ਸਭਾ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥
संतांच्या सभेला मी नेहमीच आदरांजली अर्पण करतो.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥
भगवंत हरीचे नाम हाच संतांच्या जीवनाचा आधार आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥
हे नानक! परमेश्वराने माझी प्रार्थना ऐकली आहे

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋ ਕਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸਿ ॥੪॥੨੧॥੯੦॥
संतांच्या कृपेने मला परमेश्वराच्या नामाचा वास लाभला आहे. ॥४॥२१॥९०॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुआरेरी महला ५ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥
सद्गुरूंच्या दर्शनाने तहानेची आग विझली आहे.

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥
सद्गुरू भेटल्यावर अहंकार नाहीसा झाला.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਡੋਲੈ ॥
सद्गुरूंच्या सहवासात मन डगमगत नाही.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥੧॥
गुरुद्वारे जीव अमरत्वाचे अमृत उच्चारतो. ॥१॥

ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਾਚਾ ਜਾ ਸਚ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ॥
जेव्हापासून माझे मन सत्याच्या प्रेमात रमले आहे, तेव्हापासून मी सत्याचा स्वामी सर्व जगामध्ये वास करताना पाहिला आहे.

ਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूद्वारे परमेश्वराला जाणल्याने माझे मन शांत आणि स्थिर झाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
संतांच्या कृपेने मनुष्य हरिचे नामस्मरण करतो.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥
संतांच्या प्रसादाने मनुष्य हरिचे गुणगान गातो.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ॥
संतांच्या कृपेने माणसाचे सर्व दुःख नाहीसे होते.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟੇ ॥੨॥
संतांच्या कृपेने जीवाला आसक्ती आणि माया यांच्या बंधनातून मुक्ती मिळते. ॥२॥

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਿਟੇ ਮੋਹ ਭਰਮ ॥
संतांच्या कृपेने आसक्ती आणि माया नाहीशी झाली आहे.

ਸਾਧ ਰੇਣ ਮਜਨ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥
संतांच्या चरणांच्या धुळीने स्नान केल्याने सर्व धार्मिक कार्यांचे फळ मिळते.

ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥
जेव्हा संत दयाळू असतो तेव्हा गोविंद दयाळू होतो.

ਸਾਧਾ ਮਹਿ ਇਹ ਹਮਰੀ ਜਿੰਦੁ ॥੩॥
माझा हा आत्मा संतांच्या ठायी वास करतो. ॥३॥

ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਿਰਪਾਲ ਧਿਆਵਉ ॥
जर मी कृपेचे भांडार असलेल्या दयाळू परमेश्वराचा विचार केला,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਬੈਠਣੁ ਪਾਵਉ ॥

तरच मी संतांच्या संगतीत बसू शकेन.

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥

हे नानक! जेव्हा परमेश्वराने माझ्यावर दया केली, जो निरुपयोगी होता.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੪॥੨੨॥੯੧॥

म्हणून मी संतांच्या सभेत परमेश्वराचे नामस्मरण केले आहे. ॥४॥२२॥९१॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

गउडी गुआरेरी महला ५ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਭਗਵੰਤੁ ॥

मी साधूसंतांच्या सभेत सामील होऊन परमेश्वराचे नामस्मरण करतो.

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ॥

गुरूंनी मला फक्त परमेश्वराच्या नामाचा मंत्र दिला आहे.

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥

मी माझा अहंकार सोडून निर्भय झालो आहे.

ਆਠ ਪਹਰ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਪੈਰ ॥੧॥

दिवसातील आठही प्रहर गुरूंच्या चरणांची आराधना करावी. ॥१॥

ਅਬ ਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਦੁਸਟ ਬਿਗਾਨੀ ॥

तेव्हा माझे परके दुष्ट मन नष्ट झाले,

ਜਬ ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

जेव्हापासून मी स्वतःच्या कानांनी हरीची कीर्ती ऐकली आहे. ॥१॥ रहाउ॥

ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਿਧਾਨ ॥

रक्षक परमेश्वर जो नैसर्गिक सुख आणि आनंदाचे भांडार आहे,

ਰਾਖਨਹਾਰ ਰਖਿ ਲੇਇ ਨਿਦਾਨ ॥
शेवटी माझे रक्षण करेल.

ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥
माझे दुःख, वेदना आणि भीती आणि भ्रम नाहीसे झाले आहेत.

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਖੇ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੨॥
परमेश्वराने कृपेने माझे जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून रक्षण केले आहे. ॥२॥

ਪੇਖੈ ਬੋਲੈ ਸੁਣੈ ਸਭੁ ਆਪਿ ॥
परमेश्वर स्वतः सर्व काही पाहतो, बोलतो आणि ऐकतो.

ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥
हे माझ्या हृदया! सदैव तुझ्या पाठीशी असलेल्या परमेश्वराचे स्मरण कर.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥
संतांच्या कृपेने परमेश्वराच्या प्रकाशाने माझे मन उजळून निघाले आहे.

ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਏਕੈ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੩॥
परमेश्वर गुणांचे भांडार सर्वत्र पसरत आहे. ॥३॥

ਕਹਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਣਤ ਪੁਨੀਤ ॥
जे लोक त्याच्या मुखाने त्याचा गौरव करतात आणि त्याचे ऐकतात ते सर्व पवित्र होतात.

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥
आणि नेहमी गोविंदांच्या महिमाची स्तुती करत राहा.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
हे नानक! ज्याच्यावर परमेश्वर कृपा करतो.

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ॥੪॥੨੩॥੯੨॥
त्या जीवाचे नामस्मरण पूर्ण होते. ॥४॥२३॥९२॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुआरेरी महला ५ ॥

ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਬੋਲਾਵੈ ਰਾਮੁ ॥
सद्‌गुरू आसक्तीचे बंधन तोडून माणसाला रामाचे स्मरण करून देतात.

ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ਸਾਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥
त्या व्यक्तीचे मन खऱ्या परमेश्वरावर केंद्रित होते.

ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥
त्याचे संकट नाहीसे होते आणि माणूस आनंदाने जगतो.

ਐਸਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥੧॥
अशा देणाऱ्यालाच सद्‌गुरू म्हणतात. ॥१॥

ਸੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
जो जीवाला परमेश्वराचे नामस्मरण करायला लावतो तोच सुख देतो.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आणि दयाळूपणे त्याला त्याच्याबरोबर सामील करतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥
ज्या व्यक्तीवर परमेश्वर कृपा करतो, त्याला गुरूशी जोडतो.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥
तो गुरूकडून सर्व खजिना आणि संपत्ती मिळवतो.

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਮਿਟੈ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥
जो मनुष्य आपल्या अहंकाराचा त्याग करतो त्याचे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपते.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥੨॥
संतांच्या सहवासाने त्याला परब्रह्माचा साक्षात्कार होतो. ॥२॥

ਜਨ ਊਪਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥

परमेश्वर आपल्या सेवकावर दयावान झाला आहे.

Page 184

ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਏਕ ਗੋਪਾਲ ॥
त्या सेवकाचा एकमेव आधार म्हणजे गोपाळ आहे.

ਏਕਾ ਲਿਵ ਏਕੋ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥
तो सेवक आपले लक्ष फक्त एका परमेश्वरावर केंद्रित करतो आणि त्याच्या हृदयात फक्त त्याच एकमेव परमेश्वराविषयी प्रेम असते.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੩॥
हरिचे नाम हेच सेवकासाठी सर्वस्व संपत्ती आहे. ॥३॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
जो परमात्म्यावर प्रेम करतो

ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥
त्याची कृती शुद्ध आहे आणि त्याचे जीवन आचरण सत्य आहे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥
सद्गुरूंनी अज्ञानाचा अंधार दूर केला आहे.

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥੪॥੨੪॥੯੩॥
नानकांचा परमेश्वर अमर्याद आणि अनंत आहे. ॥४॥२४॥६३॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुआरेरी महला ५॥

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वर वास करतो तो संसारसागर पार करतो.

ਜਾ ਕੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
ज्याच्या नशिबात हे लिहिलेले असते त्याला परमेश्वराची प्राप्ती होते.

ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥
दुःख, रोग आणि भीती यांचा त्याच्यावर फारसा परिणाम होत नाही.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ॥੧॥
जे हृदयात परमेश्वराचे अमृत नाम जपत राहतात. ॥१॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਧਿਆਈਐ ॥
आपण परब्रह्म परमेश्वराचेच ध्यान केले पाहिजे,

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ही समज सद्‌गुरूकडून मिळते. ॥१॥ रहाउ॥

ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥
दयाळू परमेश्वर स्वतःच सर्व काही करतो आणि जीवांच्या माध्यमातून घडवून आणतो.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
तो विश्वातील सर्व प्राणिमात्रांना सांभाळतो.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ ॥
परमेश्वर नेहमी अगम्य, अदृश्य आणि अनंत आहे.

ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥੨॥
हे माझ्या मना! सिद्ध गुरुच्या उपदेशाने परमेश्वराचे स्मरण कर. ॥२॥

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ॥
परमेश्वराची सेवा केल्याने अनेक संपत्ती प्राप्त होतात.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪੂਜਾ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥
परमेश्वराची पूजा केल्याने मान मिळतो.

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥
परमेश्वराची सेवा व्यर्थ जात नाही.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥
त्यामुळे रोज त्याची स्तुती करत राहा. ॥३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
परमेश्वरा, माझ्यावर दया कर.

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਅਲਖ ਸੁਆਮੀ ॥
हे जगाचा स्वामी! हे अदृश्य स्वामी! आनंदाचा खजिना असलेले परमेश्वर!

ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥
सर्व जीव तुझ्या संरक्षणाखाली आहेत.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨੫॥੯੪॥
हे नानक! मला परमेश्वराचे नाव सापडेल कारण त्याचे नावच माझ्यासाठी महान आहे. ॥४॥२५॥९४॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुआरेरी महला ५ ॥

ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਹਾਥ ॥
ज्याच्या नियंत्रणात जीवांचे जीवन आहे त्या परमेश्वराचे सदैव नामस्मरण करा,

ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥
फक्त परमेश्वरच त्या अनाथांचा स्वामी आहे.

ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
मनुष्याने परमेश्वराचे स्मरण केले तर त्याची सर्व दुःख नष्ट होतात.

ਭੈ ਸਭ ਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੧॥
हरीचे नामस्मरण केल्याने सर्व भय नष्ट होतात. ॥१॥

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਉ ਕਾਹੇ ਕਾ ਮਾਨਹਿ ॥
हे प्राणी! परमेश्वराशिवाय इतर कोणाला का घाबरता?

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਕਾਹੇ ਸੁਖੁ ਜਾਨਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराला विसरलात तर स्वतःला सुखी का समजता. ॥१॥ रहाउ ॥

ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬਹੁ ਧਰਣਿ ਅਗਾਸ ॥
ज्याने अनेक पृथ्वी आणि आकाश स्थापित केले आहेत,

ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ਜੀਅ ਪਰਗਾਸ ॥
ज्याच्या प्रकाशाने सर्व जीव उजळतात,

ਜਾ ਕੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥
ज्याची दयाळूपणा कोणीही पुसून टाकू शकत नाही.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ॥੨॥
त्या परमेश्वराच्या स्मरणाने माणूस निर्भय होतो. ॥२॥

ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥
दिवसाचे आठही प्रहर परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहा

ਅਨਿਕ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण हे अनेक यात्रेकरूंचे स्नान असल्याने

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਹਿ ॥
परब्रह्माचा आश्रय घेऊन,

ਕੋਟਿ ਕਲੰਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥
मनुष्याचे लाखो कलंक एका क्षणात पुसले जातात. ॥३॥

ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ਪੂਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥
तो कोणत्याही पर्वाशिवाय पूर्ण राजा आहे.

ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਕ ਸਾਚਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥
परमेश्वराच्या सेवकाचा त्याच्यावर खरा विश्वास असतो.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਰਾਖੇ ਦੇ ਹਾਥ ॥
सद्‌गुरू हात देऊन त्यांचे रक्षण करतात.

ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਮਰਾਥ ॥੪॥੨੬॥੯੫॥
हे भगवान नानक! परब्रह्म सर्व काही करण्यास समर्थ आहे. ॥४॥२६॥९५॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुआरेरी महला ५ ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥
गुरूच्या कृपेने माझे मन परमेश्वराच्या नामात तल्लीन झाले आहे.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗਾ ॥
हे मन अनेक जन्मापासून अज्ञानाच्या निद्रेत झोपले होते पण आता ते जागे झाले आहे म्हणजेच ज्ञान प्राप्त झाले आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ ॥
हाच प्राणी आपल्या वाणीतून परमेश्वराच्या अमृतमय गुणांचा उच्चार करतो.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਮਤਿ ਪਰਾਣੀ ॥੧॥
ज्याला सद्‌गुरूंची अनुमोदन मिळते. ॥१॥

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਪਾਏ ॥
परमेश्वराच्या स्मरणाने मला सर्व सुख प्राप्त झाले आहे.

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਬਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
घराच्या आत आणि बाहेर सर्व सुख मला सहज प्राप्त झाले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਸੋਈ ਪਛਾਤਾ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ॥
मला निर्माण करणाऱ्या परमेश्वराला मी ओळखले आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
परमेश्वराने कृपेने मला स्वतःशी जोडले आहे.

ਪਕਰਿ ਲੀਨੋ ਕਰਿ ਅਪਨਾ ॥
परमेश्वराने मला हाताने धरून स्वतःचे बनवले आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥੨॥
मी नेहमी हरीची सुंदर कथा आणि नाम जपतो. ॥२॥

ਮੰਤ੍ਰੁ ਤੰਤ੍ਰੁ ਅਉਖਧੁ ਪੁਨਹਚਾਰੁ ॥
मंत्र-तंत्र, औषध, प्रायश्चित्त कर्म समूह

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥
ज्या व्यक्तीच्या मनात परमेश्वराचे नाम सदैव असते, ती व्यक्ती हरिच्या प्रेमात मग्न होऊन, कीर्ती आणि संपत्ती मिळवते.

ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥
मला परमेश्वराच्या प्रेमाची खरी संपत्ती मिळाली आहे.

ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥
संतांच्या संगतीनेच अवघड जग पार करता येते. ॥३॥

ਸੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸੰਤ ਸਜਨ ਪਰਵਾਰੁ ॥
हे संतांनो! सज्जनांच्या परिवारासह आनंदात बसा.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਓ ਜਾ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥
मी हरिनामाची संपत्ती कमावली आहे जी मोजण्यापलीकडची आहे.

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥
हे नाम आणि संपत्ती ज्याला गुरू देतात त्यालाच प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥੨੭॥੯੬॥
हे नानक! कोणीही गुरूच्या दारातून रिकाम्या हाताने जात नाही. ॥४॥२७॥९६॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुआरेरी महला ५ ॥

ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਹਿ ਤਤਕਾਲ ॥
हात लगेच शुद्ध होतात

ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥
आणि भ्रमाचे जाळे नष्ट होते,

ਰਸਨਾ ਰਮਹੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥
जर रामाचे गुणगान सदैव जिव्हेवर असेल तर म्हणजेच सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण केले तर.

ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੧॥
हे माझ्या बंधू आणि मित्रा! अशाप्रकारे तुला सुख आणि शांती प्राप्त होईल. ॥१॥

ਲਿਖੁ ਲੇਖਣਿ ਕਾਗਦਿ ਮਸਵਾਣੀ ॥
कागदावर आपल्या पेन आणि शाईने

ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रामाचे नाव आणि हरीचे अमृताने भरलेले शब्द लिहा. ॥१॥ रहाउ॥

ਇਹ ਕਾਰਜਿ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥
या कृतीने तुमची पापे धुतली जातील.

ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਨਾਹੀ ਜਮ ਮਾਰ ॥
रामाची पूजा केल्याने यमदूत तुम्हाला शिक्षा करणार नाही.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਦੂਤ ਨ ਜੋਹੈ ॥
धर्मराजांचे दूत तुमच्याकडे बघू शकणार नाहीत.

ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਨ ਕਛੂਐ ਮੋਹੈ ॥੨॥
मोहिनीचा उन्माद तुम्हाला जराही भुरळ घालणार नाही. ॥२॥

ਉਧਰਹਿ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
तुमचाही उद्धार होईल आणि तुमच्याद्वारे जगाचाही फायदा होईल,

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥
जेव्हा तुम्ही रामाचे नामस्मरण करत राहाल आणि एक ओंकार लक्षात ठेवाल.

ਆਪਿ ਕਮਾਉ ਅਵਰਾ ਉਪਦੇਸ ॥
नामस्मरणाचा सराव स्वतः कर आणि इतरांना उपदेश कर.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੈ ਪਰਵੇਸ ॥੩॥
रामाचे नाव हृदयात ठेव. ॥३॥

ਜਾ ਕੈ ਮਾਥੈ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ज्याच्या नशिबात परमेश्वराच्या कृपेने हा खजिना मिळाला आहे असे लिहिलेले असते, तोच माणूस परमेश्वराचे स्मरण करतो.

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਜਪੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥
तो मनुष्य परमेश्वराची पूजा करतो

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
जो आठही प्रहर भगवान हरींच्या महिमाची स्तुती करत असतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੪॥੨੮॥੯੭॥
हे नानक! मी त्या व्यक्तीला अर्पण करतो. ॥४॥२८॥९७॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ
रागु गुआरेरी महला ५ चौपदे दुपदे

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜੋ ਪਰਾਇਓ ਸੋਈ ਅਪਨਾ ॥
दुसऱ्याची होणारी संपत्ती माणूस स्वतःची मानतो.

ਜੋ ਤਜਿ ਛੋਡਨ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਚਨਾ ॥੧॥
जे काही सोडावे लागेल त्यात त्याचे मन गढून गेलेले असते. ॥१॥

ਕਹਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮਿਲੀਐ ਕੇਹ ॥
गुसाई प्रभू कसे मिळवायचे ते सांगा.

ਜੋ ਬਿਬਰਜਤ ਤਿਸ ਸਿਉ ਨੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
निषिद्ध असलेल्या गोष्टींबद्दल त्याला आपुलकी आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਝੂਠੁ ਬਾਤ ਸਾ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤੀ ॥
खोटे काय ते खरे करून त्याला कळते

ਸਤਿ ਹੋਵਨੁ ਮਨਿ ਲਗੈ ਨ ਰਾਤੀ ॥੨॥
जे सदैव सत्य असते त्याच्याशी क्षणभरही हृदय जोडलेले नसते. ॥२॥

ਬਾਵੈ ਮਾਰਗੁ ਟੇਢਾ ਚਲਨਾ ॥
जीवनाच्या वाटेवर मनुष्य वाईट रीतीने अडकला आहे, तो जीवनातील वाकड्या वाटेने चालत आहे.

ਸੀਧਾ ਛੋਡਿ ਅਪੁਠਾ ਬੁਨਨਾ ॥੩॥
तो जीवनाचा योग्य मार्ग सोडून जीवनाची वस्त्रे उलटे विणत आहे. ॥३॥

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥
परमेश्वर स्वतःच जग आणि परलोक या दोन्हींचा स्वामी आहे.

ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਹੋਈ ॥੪॥੨੯॥੯੮॥
हे नानक! परमेश्वरज्याला स्वतःशी जोडतो त्याला मुक्ती मिळते. ॥४॥२९॥९८॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुरेरी महला ५ ॥

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਮਿਲਿ ਆਏ ਸੰਜੋਗ ॥
कलियुगात पती-पत्नी या जगात योगायोगाने भेटतात ते त्यांच्या पूर्वीच्या नात्यामुळे भेटतात.

ਜਿਚਰੁ ਆਗਿਆ ਤਿਚਰੁ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ॥੧॥
जोपर्यंत परमेश्वराची आज्ञा आहे तोपर्यंत तो सुखांचा उपभोग घेत राहतो. ॥१॥

ਜਲੈ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥
जी स्त्री आपल्या मृत पतीसह स्वतःला जाळून मारते तिला तिचा प्रिय राम मिळत नाही

ਕਿਰਤਿ ਸੰਜੋਗਿ ਸਤੀ ਉਠਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तिच्या कृतीच्या परिणामामुळे ती उठते आणि पतीसह स्वतःला जाळून सती होते. ॥१॥ रहाउ॥

ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਮਨਹਠਿ ਜਲਿ ਜਾਈਐ ॥
वाईट नजर आणि मनाच्या हट्टीपणामुळे ते जळून जाते

ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ॥੨॥
मेल्यानंतरही ती आपल्या मृत नवऱ्याला भेटत नाही आणि अनेक आयुष्यात ती भटकत राहते. ॥२॥

ਸੀਲ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਿਅ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ॥
ज्याच्यामध्ये नम्रता आणि संयम आहे आणि जी परमेश्वराची आज्ञा पाळते,

ਤਿਸੁ ਨਾਰੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਜਮਾਨੈ ॥੩॥
त्या जीवरूपी-स्त्रीला यमाच्या दूतांचा त्रास होत नाही. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥
हे नानक! जी जीवरूपी-स्त्री परमेश्वराला आपला पती-परमेश्वर मानते.

ਧੰਨੁ ਸਤੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨਿਆ ॥੪॥੩੦॥੯੯॥
ती जीवरूपी-स्त्री धन्य आहे आणि ती परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारली जाते. ॥४॥३०॥९९॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी गुआरेरी महला ५॥

ਹਮ ਧਨਵੰਤ ਭਾਗਠ ਸਚ ਨਾਇ ॥
परमेश्वराच्या खऱ्या नावाने मी श्रीमंत आणि भाग्यवान झालो आहे.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी साहजिकच भगवान हरीची स्तुती करत असतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਪੀਊ ਦਾਦੇ का ਖੋਲਿ ਡਿਠਾ ਖਜਾਨਾ ॥
जेव्हा मी माझे वडील आणि आजोबांचे भांडार, म्हणजेच गुरूंच्या शब्दांचे भांडार उघडले,

ਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਇਆ ਨਿਧਾਨਾ ॥੧॥
तेव्हा माझे मन आनंदाने भरून आले. ॥१॥

ਰਤਨ ਲਾਲ ਜਾ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਮੋਲੁ ॥
अनमोल रत्न आणि स्तुतीच्या दागिन्यांमधून

ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਅਖੂਟ ਅਤੋਲ ॥੨॥
जे कधीही संपू शकत नाही, ज्याचे वजनही करता येत नाही.॥२॥

ਖਾਵਹਿ ਖਰਚਹਿ ਰਲਿ ਮਿਲਿ ਭਾਈ ॥
हे बंधू ! आपण सगळे मिळून या साठ्याचा वापर करतो.

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਵਧਦੋ ਜਾਈ ॥੩॥
या भांडारात कोणतीही कमतरता नाही आणि ती दिवसेंदिवस वाढतच आहे. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥
हे नानक! ज्याच्या नशिबात परमेश्वराचा आशीर्वाद असतो,

ਸੁ ਏਤੁ ਖਜਾਨੈ ਲਇਆ ਰਲਾਇ ॥੪॥੩੧॥੧੦੦॥
तो या सद्गुणांच्या खजिन्यात सहभागी होतो. ॥४॥३१॥१००॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਡਰਿ ਡਰਿ ਮਰਤੇ ਜਬ ਜਾਨੀਐ ਦੂਰਿ ॥
जेव्हा मला वाटायचे की परमेश्वर दूर आहे, तेव्हा मी भीतीने मरायचो.

ਡਰੁ ਚੂਕਾ ਦੇਖਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥
तो सर्वव्यापी परमेश्वर पाहून माझी भीती दूर झाली. ॥१॥

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥
मी माझ्या सद्गुरुंना भेटायला स्वतःला समर्पित करतो.

ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਰਪਰ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो मला सोडून कुठेही जात नाही आणि मला अस्तित्त्वाच्या महासागरात नक्कीच घेऊन जाईल. ॥१॥ रहाउ॥

ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਬਿਸਰੈ ਜਬ ਨਾਮੁ ॥
जीव जेव्हा परमेश्वराचे नाम विसरतो तेव्हा त्याला दुःख, रोग आणि क्लेश होतात.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮੁ ॥੨॥
परंतु जेव्हा तो परमेश्वराचे गुणगान गातो तेव्हा त्याला नेहमी आनंदाची प्राप्ती होते. ॥२॥

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕੋਈ ਨ ਕਹੀਜੈ ॥
आपण कोणाबद्दल वाईट बोलू नये

ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹੀਜੈ ॥੩॥
आणि अहंकाराचा त्याग करून परमेश्वराचे चरण धरावे. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥
नानक म्हणतात, हे जीव! गुरूच्या मंत्र उपदेशाचे स्मरण कर

ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪॥੩੨॥੧੦੧॥
सत्याच्या दरबारात तुम्हाला खूप आनंद मिळेल. ॥४॥३२॥ १०१॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਜਾ ਕਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਹੈ ਸਮੀਆ ॥
हे बंधू ! ज्याचा मित्र आणि सज्जन सर्वव्यापी परमेश्वर आहे

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਕਮੀਆ ॥੧॥
त्या मनुष्याला कोणत्या पदार्थाची कमतरता भासू शकते ते मला सांगा. ॥१॥

ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥
जो गोविंदाच्या प्रेमात पडतो.

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचे दुःख, वेदना आणि गोंधळ दूर होतात. ॥१॥ रहाउ॥

ਜਾ ਕਉ ਰਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਆਇਓ ॥
जो हरिरसाचा आनंद घेतो

ਸੋ ਅਨ ਰਸ ਨਾਹੀ ਲਪਟਾਇਓ ॥੨॥
तो हरिरस सोडून इतर रसाला चिकटत नाही. ॥२॥

ਜਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ॥
ज्याचे बोललेले शब्द परमेश्वराच्या दरबारात मानले जातात.

ਸੋ ਕਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਲੈ ਆਵੈ ਤਲੈ ॥੩॥
त्याला कोणाची काळजी असणार? (म्हणजेच त्याला काही गरज नाही) ॥३॥

ਜਾ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ॥
ज्या परमेश्वराने विश्व निर्माण केले, जीव-जंतू किंवा संपूर्ण जग त्याच्या मालकीचे आहे,

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩੩॥੧੦੨॥
हे नानक! जो मनुष्य परमेश्वराचा भक्त बनतो तो सदैव सुखाची प्राप्ती करतो. ॥४॥ ३३॥१०२॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਜਾ ਕੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ॥
ज्या व्यक्तीला सुख आणि दुःख समान वाटतात

ਤਾ ਕਉ ਕਾੜਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ॥੧॥
त्याला कसली काळजी असेल?

ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਾਹਿ ॥
ज्या परमेश्वरामध्ये उत्स्फूर्त आनंद संताच्या मनात निर्माण होतो.

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो नेहमी प्रभू-परमेश्वराच्या आज्ञाधारक राहतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਜਾ ਕੈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ज्याच्या हृदयात अकल्पनीय परमेश्वर येऊन वास करतो,

ਤਾ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹਿ ॥੨॥
त्याला कधीही काळजी वाटत नाही. ॥२॥

ਜਾ ਕੈ ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਭਰਮਾ ॥
ज्यांच्या हृदयातून भ्रम नाहीसा झाला आहे,

ਤਾ ਕੈ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਡਰੁ ਜਮਾ ॥੩॥
त्याला मृत्यूची किंचितही भीती वाटत नाही. ॥३॥

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਨਾਮਾ ॥
ज्याच्या हृदयात गुरूंनी परमेश्वराचे नाव प्रदान केले आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੩੪॥੧੦੩॥
हे नानक! तो सर्व संपत्तीचा स्वामी होतो. ॥४॥३४॥ १०३॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਅਗਮ ਰੂਪ ਕਾ ਮਨ ਮਹਿ ਥਾਨਾ ॥
परमेश्वराचे अगम्य रूप माणसाच्या मनात वास करते.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਨਾ ॥੧॥
गुरूंच्या कृपेने ही वस्तुस्थिती दुर्लभ माणसालाच कळते. ॥१॥

ਸਹਜ ਕਥਾ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟਾ ॥
हे परमेश्वराच्या साध्या कथेचे अमृत-कुंड आहेत

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਲੈ ਭੁੰਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याला हे प्राप्त होते तो अमृत पीत राहतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਥਾਨੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥
वैकुंठामध्ये एक अद्‌भुत स्थान आहे जिथे अनहद वाणीचा मधुर आवाज प्रत्येक क्षणी गुंजत राहतो.

ਤਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਮੋਹੇ ਗੋਪਾਲਾ ॥੨॥
हा गोड आवाज ऐकून गोपाळही मंत्रमुग्ध होतो. ॥२॥

ਤਹ ਸਹਜ ਅਖਾਰੇ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥
निरनिराळ्या प्रकारच्या परमानंदांचे आणि शाश्वत सुखाचे निवासस्थान आहे.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸੰਤਾ ॥੩॥
भगवान परब्रह्माचे ऋषी आणि साथीदार तिथे राहतात. ॥३॥

ਹਰਖ ਅਨੰਤ ਸੋਗ ਨਹੀ ਬੀਆ ॥
अनंत आनंद आणि दुःख किंवा द्वैत नाही

ਸੋ ਘਰੁ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆ ॥੪॥੩੫॥੧੦੪॥
गुरूंनी ते घर नानकांना दिले आहे. ॥४॥३५॥१०४॥

ਗਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥
गउरी माह ५ ॥

ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਆਰਾਧਉ ॥
हे परमेश्वरा! तुझी अनंत रूपे आहेत. म्हणून तुझे कोणते रूप आहे ज्याची मी पूजा करावी?

ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਾਇਆ ਲੇ ਸਾਧਉ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! योगाचे कोणते साधन आहे ज्याद्वारे मी माझ्या शरीरावर नियंत्रण ठेवू शकतो? ॥१॥

ਕਵਨ ਗੁਨੁ ਜੋ ਤੁਝੁ ਲੈ ਗਾਵਉ ॥
हे परमेश्वरा! ते कोणते गुण आहेत ज्यांची मी स्तुती करावी?

ਕਵਨ ਬੋਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੀਝਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परब्रह्मा! मी तुला प्रसन्न करण्यासाठी काय बोलू? ॥१॥ रहाउ॥

ਕਵਨ ਸੁ ਪੂਜਾ ਤੇਰੀ ਕਰਉ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझी कशाप्रकारे पूजा करू?

ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਤਰਉ ॥੨॥
हे दयाळू-परमेश्वरा! अशी कोणती पद्धत आहे ज्याद्वारे मी महासागर पार करू शकतो? ॥२॥

ਕਵਨ ਤਪੁ ਜਿਤੁ ਤਪੀਆ ਹੋਇ ॥
हे परमेश्वरा! अशी कोणती तपश्चर्या आहे ज्याने मी तपस्वी होऊ शकतो?

ਕਵਨੁ ਸੁ ਨਾਮੁ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! असे कोणते नाम आहे ज्याने अहंकाराची घाण दूर होते? ॥३॥

ਗੁਣ ਪੂਜਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਘਾਲ ॥
हे नानक! त्यांच्या सर्व साधना, गुणानुवाद, उपासना, ज्ञान आणि ध्यान यशस्वी होतात,

ਜਿਸੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਦਇਆਲ ॥੪॥
ज्यांना दयाळू सद्गुरू परमेश्वराच्या आशीर्वादाने भेटतात. ॥४॥

ਤਿਸ ਹੀ ਗੁਨੁ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥
केवळ त्यालाच सद्गुणाचे फळ मिळते आणि तोच परमेश्वराला समजतो.

ਜਿਸ ਕੀ ਮਾਨਿ ਲੇਇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੩੬॥੧੦੫॥
ज्याची भक्ती आनंद देणारा स्वीकारतो. ॥१॥ राहू दुजा ॥ ३६॥ १०५॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਆਪਨ ਤਨੁ ਨਹੀ ਜਾ ਕੋ ਗਰਬਾ ॥
हे प्राणी! ज्या शरीराचा तुला अभिमान आहे ते शरीर तुझे नाही.

ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਨਹੀ ਆਪਨ ਦਰਬਾ ॥੧॥
शासन, संपत्ती आणि संपत्ती ही कायमची तुमची नसते. ॥१॥

ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾ ਕਉ ਲਪਟਾਇਓ ॥
हे जीवांनो! जर ते तुमचे नाहीत तर मग तुम्ही त्यांच्याकडे का आकर्षित होतात?

ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
फक्त नाम तुझे आहे आणि ते तुला सद्गुरूंकडून मिळेल. ॥१॥ रहाउ॥

ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਆਪਨ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥
हे जीव! पुत्र, पत्नी आणि भाऊ तुझे नाहीत

ਇਸਟ ਮੀਤ ਆਪ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥੨॥
तुमचे जिवलग मित्र, वडील आणि आई हे तुमचे स्वतःचे नाहीत. ॥२॥

ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਫੁਨਿ ਨਹੀ ਦਾਮ ॥
सोने-चांदी आणि संपत्तीसुद्धा तुमची नाही.

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾਮ ॥੩॥
निपुण घोडे आणि सुंदर हत्ती तुम्हाला काही उपयोगाचे नाहीत. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
हे नानक! ज्याला गुरू क्षमा करतात, तो त्याला परमेश्वराशी एकरूप करतो.

ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੪॥੩੭॥੧੦੬॥
ज्याचा परमेश्वर आहे त्याच्याकडे सर्व काही आहे. ॥४॥३७॥१०६॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਊਪਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ॥
गुरूचे चरण माझ्या मस्तकावर विद्यमान आहेत.

ਤਾ ਤੇ ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਸਗਲੇ ਲਾਥੇ ॥੧॥
यामुळे माझे सर्व दुःख दूर झाले.॥१॥

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥
मी माझ्या सद्गुरूसाठी स्वतःचा त्याग करतो.

ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਰੰਗ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्यांच्याद्वारे मी माझे आध्यात्मिक जीवन समजून घेतले आहे आणि परम आनंद उपभोगत आहे. ॥१॥ रहाउ॥

ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥
गुरूंच्या चरणांची धूळ माझ्या चेहऱ्यावर चिकटली आहे

ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਨਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥
आणि त्याने माझा सर्व अहंकार नष्ट केला आहे. ॥२॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ॥
गुरूचे शब्द माझ्या मनाला गोड वाटतात,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਡੀਠਾ ॥੩॥
यामुळे मला परब्रह्म परमेश्वराचे दर्शन होत आहे. ॥३॥

ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
गुरू हा सुखाचा दाता आहे आणि गुरू हा कर्ता आहे.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੩੮॥੧੦੭॥
हे नानक! हे माझ्या आत्म्याचा आणि जीवनाचा आधार आहेत. ॥४॥३८॥१०७॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਆਹਿ ॥
हे माझ्या हृदया! त्या परमेश्वराच्या भेटीची आस धर,

ਜਾ ਕੈ ਊਣਾ ਕਛਹੂ ਨਾਹਿ ॥੧॥
त्याच्या घरात कोणत्याही पदार्थाची कमतरता नाही. ॥१॥

ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੀਤ ॥
हे माझ्या मना! त्या प्रिय हरीला तुझा मित्र कर.

ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਰਾਖਹੁ ਸਦ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमच्या जीवनाचा आधार असलेल्या परमेश्वराला तुम्ही नेहमी तुमच्या हृदयात ठेवा. ॥१॥रहाउ॥

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵਿ ॥
हे माझ्या हृदया! त्याची सेवा कर,

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ॥੨॥
जो आदिम आणि अनंत परमेश्वर आहे. ॥२॥

ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਮਨ ਕਰਿ ਤੂੰ ਆਸਾ ॥
हे माझ्या हृदया! तुझी आशा त्याच्यावर ठेव,

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੩॥
जो युगायुगाच्या आरंभापासून जीवांचा आधार आहे. ॥३॥

ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ज्याचे प्रेम जीवनात नेहमी आनंद आणि शांती आणते.

ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋਇ ॥੪॥੩੯॥੧੦੮॥
हे नानक! गुरूंना भेटल्यानंतर त्यांचीच स्तुती करतात. ॥४॥३९॥१०८॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਮੀਤੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਹਮ ਮਾਨਾ ॥
माझा मित्र परमेश्वर जे काही करतो ते मी आनंदाने स्वीकारतो.

ਮੀਤ ਕੇ ਕਰਤਬ ਕੁਸਲ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥
माझा मित्र परमेश्वर यांची कामे मला आनंद देणारी वाटतात. ॥१॥

ਏਕਾ ਟੇਕ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤ ॥
माझ्या मनाला आणि हृदयाला आधार देणारा एकच परमेश्वर आहे.

ਜਿਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਹਮਰਾ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्याकडे ही सर्व सृष्टी आहे तो माझा मित्र प्रभू-परमेश्वर आहे. ॥१॥ रहाउ॥

ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥
माझा मित्र-प्रभू बेफिकीर आहे.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਅਸਨਾਹਾ ॥੨॥
गुरूंच्या कृपेने मी त्याच्या प्रेमात पडलो आहे. ॥२॥

ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
माझा मित्र-प्रभू मध्यस्थी करणारा आहे.

ਸਮਰਥ ਪੁਰਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥੩॥
परब्रह्म हे पुरुष स्वरूप आणि संपूर्ण विश्वाचा स्वामी आहे आणि सर्व काही करण्यास सक्षम आहे. ॥३॥

ਹਮ ਦਾਸੇ ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझा सेवक आहे आणि तू माझा स्वामी आहेस.

ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ॥੪॥੪੦॥੧੦੯॥
नानक म्हणतात की हे दयाळू देवा, तूच मला प्रतिष्ठा आणि आदर दिला आहेस. ॥४॥४०॥१०९॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गौडी महल्ला ५ ॥

ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ॥
हे सर्वशक्तिमान परमेश्वरा, तू ज्याला मदत करतोस

ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੰਗਾ ॥੧॥
त्याच्यावर कोणताही कलंक येऊ शकत नाही. ॥१॥

ਮਾਧਉ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥
अरे माधो ज्याची आशा तुझ्यात आहे

ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याला जगाची थोडीशीही तहान नसते. ॥१॥राहणे

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਠਾਕੁਰੁ ਹੋਇ ॥
ज्याच्या हृदयात जगाचा स्वामी वास करतो

ਤਾ ਕਉ ਸਹਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੨॥
कोणतेही दु:ख किंवा वेदना त्याला स्पर्श करू शकत नाहीत. ॥ 2॥

ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਦੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਧੀਰ ॥
हे सर्वशक्तिमान परमेश्वरा, ज्याला तू धीर देतोस

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥੩॥
कोणतीही वेदना त्याच्या जवळ येत नाही. ॥3॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥
हे नानक, मला तो गुरु सापडला आहे.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਦੇਖਾਇਆ ॥੪॥੪੧॥੧੧੦॥
ज्याने मला परब्रह्माचे दर्शन दिले आहे. ॥४॥४१॥११०॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गौडी महल्ला ५ ॥

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ॥
हे दुर्मिळ मानवी शरीर सौभाग्याने प्राप्त झाले आहे

ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਤੇ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥੧॥
ज्यांना देवाचे नाव आठवत नाही ते आत्महत्या करतात. ॥ १॥

ਮਰਿ ਨ ਜਾਹੀ ਜਿਨਾ ਬਿਸਰਤ ਰਾਮ ॥
रामाला विसरणारे लोक का मरत नाहीत?

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਜੀਵਨ ਕਉਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
नावाशिवाय या जीवनाचा काय उपयोग? ॥१॥ राहा

ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥
खाणे, पिणे, खेळणे, हसणे इत्यादी साधन म्हणजे दिखाऊपणा

ਕਵਨ ਅਰਥ ਮਿਰਤਕ ਸੀਗਾਰ ॥੨॥
कारण हे मृताला दागिन्यांनी सजवण्यासारखे आहे. ॥ 2॥

ਜੋ ਨ ਸੁਨਹਿ ਜਸੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥
जो मनुष्य परम परमेश्वराचा महिमा ऐकत नाही

ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਤੇ ਮੰਦਾ ॥੩॥
हे प्राणी, पक्षी आणि सरपटणाऱ्या प्राण्यांच्या योनीपेक्षा वाईट आहे. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
हे नानक गुरूंनी माझ्या आत नाम मंत्र मजबूत केला आहे

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੪੨॥੧੧੧॥
माझ्या हृदयात फक्त नामच लीन राहते. ॥४॥४२॥१११॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गौडी महल्ला ५ ॥

ਕਾ ਕੀ ਮਾਈ ਕਾ ਕੋ ਬਾਪ ॥
कोणी कोणाची आई नाही आणि कोणी कोणाचा बाप नाही

ਨਾਮ ਧਾਰੀਕ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਸਾਕ ॥੧॥
ही सर्व नाती नाममात्र आणि खोटी आहेत. ॥ १॥

ਕਾਹੇ ਕਉ ਮੂਰਖ ਭਖਲਾਇਆ ॥
अरे मूर्खा, तू कशासाठी रडतोस?

ਮਿਲਿ ਸੰਜੋਗਿ ਹੁਕਮਿ ਤੂੰ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाच्या आदेशाने आणि योगायोगाने तुम्ही या जगात आला आहात. ॥ १॥ राहा

ਏਕਾ ਮਾਟੀ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ॥
सर्व प्राणिमात्रांमध्ये एकच माती आणि एकच ब्रह्मज्योती आहे

ਏਕੋ ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਕਉਨੁ ਰੋਤਿ ॥੨॥
प्रत्येक गोष्टीत एकच जीवनशक्ती असते ज्याद्वारे सजीव श्वास घेतात आणि जिवंत राहतात.
म्हणून कोणी हे जग सोडून गेल्यावर शोक का करावा? ॥ 2॥

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਿਲਲਾਹੀ ॥
लोक मला माझी माझी म्हणत शोक करतात

ਮਰਣਹਾਰੁ ਇਹੁ ਜੀਅਰਾ ਨਾਹੀ ॥੩॥
पण हा आत्मा नाशवंत नाही. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਕਪਾਟ ॥
हे गुरु नानक ज्यांचे दरवाजे उघडले आहेत

ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਥਾਟ ॥੪॥੪੩॥੧੧੨॥
ते मुक्त झाले आहेत आणि त्यांचा पसरलेला भ्रम नष्ट झाला आहे ॥४॥४३॥११२॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गौडी महल्ला ५ ॥

ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਲੋਗ ॥
कितीही श्रीमंत दिसत असले तरी

ਤਿਨ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗ ॥੧॥
त्याला चिंतेने ग्रासले आहे. ॥१॥

ਕਉਨ ਵਡਾ ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ ॥
मायेच्या स्तुतीने कोणीही माणूस महान होत नाही

ਸੋ ਵਡਾ ਜਿਨਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याने रामाचे व्रत घेतले तोच महान आहे. ॥१॥ तिथेच राहा

ਭੂਮੀਆ ਭੂਮਿ ਊਪਰਿ ਨਿਤ ਲੁਝੈ ॥
जमिनीचा मालक असलेला माणूस जमिनीसाठी इतरांशी भांडतो

ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥੨॥
पण ज्याच्यासाठी तो लढतो, तो सारी जमीन इथून निघून जातो पण त्याची तहान भागत नाही. ॥2॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥
अरे नानक खरी गोष्ट मी विचार केली आहे

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥੩॥੪੪॥੧੧੩॥
म्हणजेच भगवंताची उपासना केल्याशिवाय कोणाला मोक्ष मिळत नाही. ॥३॥४४॥११३॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गौडी महल्ला ५ ॥

ਪੂਰਾ ਮਾਰਗੁ ਪੂਰਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥
भगवान लब्धीसाठी नाम मार्ग पूर्णपणे योग्य आहे आणि नाम जप करणे हे पूर्ण तीर्थस्नान आहे

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ॥੧॥
ज्याचे नाम हृदयात वास करते, त्याचे सर्व काही पूर्ण होते. ॥१॥

ਪੂਰੀ ਰਹੀ ਜਾ ਪੂਰੈ ਰਾਖੀ ॥
त्या पूर्ण ब्रह्मदेवाने आपली संपूर्ण प्रतिष्ठा ठेवली

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨ ਤਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा सेवकाने आपल्या स्वामी परब्रह्माचा आश्रय घेतला. ॥१॥ तिथेच राहा

ਪੂਰਾ ਸੁਖੁ ਪੂਰਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥
सेवकाला पूर्ण सुख आणि पूर्ण समाधान प्राप्त झाले आहे

ਪੂਰਾ ਤਪੁ ਪੂਰਨ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥੨॥
नामाचे स्मरण करणे म्हणजे संपूर्ण तपश्चर्या आणि पूर्ण राजयोग ॥२॥

ਹਰਿ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥
भगवंताच्या मार्गावर चालणारा पापीही पवित्र होतो

ਪੂਰੀ ਸੋਭਾ ਪੂਰਾ ਲੋਕੀਕ ॥੩॥
आणि त्या व्यक्तीला परलोकात पूर्ण वैभव प्राप्त होते आणि त्याचे लोकांशी वर्तनही चांगले होते ॥३॥

ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਦ ਵਸੈ ਹਦੂਰਾ ॥
सृष्टिकर्ता देव नेहमी त्याच्या जवळ राहतो

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੪੫॥੧੧੪॥
हे नानक! माझा सतगुरु पूर्ण आहे. ॥४॥४५॥११४॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गौडी महल्ला ५ ॥

ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਿਟੇ ਅਘ ਕੋਟ ॥
संतांच्या चरणांच्या धूळाने लाखो पापे मिटतात

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਛੋਟ ॥੧॥
संतांच्या कृपेने मनुष्य जन्म-मृत्यूपासून मुक्त होतो. १॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪੂਰਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥
संतांचे दर्शन घेणे म्हणजे पूर्ण तीर्थस्नान होय

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांच्या कृपेने हरिनामाचा जप केला जातो. १॥ तिथेच राहा

ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
संतांच्या संगतीने माणसाचा अहंकार नष्ट होतो

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ਸਭੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੨॥
आणि मग सर्वत्र एकच देव दिसतो. ॥ २॥

ਸੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਆਏ ਵਸਿ ਪੰਚਾ ॥
संतांच्या आनंदाने वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार हे पाच दुर्गुण नियंत्रणात येतात

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਸੰਚਾ ॥੩॥
माणूस आपल्या हृदयात अमृताच्या नावाने साठवतो. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਪੂਰਾ ਕਰਮ ॥
हे नानक ज्याचे भाग्य पूर्ण

ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥੪੬॥੧੧੫॥
संतांच्या चरणांना स्पर्श करणारा तो आहे. ॥४॥४६॥११५॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गौडी महल्ला ५ ॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੈ ॥
भगवंताच्या तेजाची स्तुती केल्याने कमळाचे हृदय प्रसन्न होते

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ॥੧॥
भगवंताच्या स्मरणाने सर्व भय नष्ट होतात. ॥१॥

ਸਾ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
केवळ तेच मन पूर्ण आहे ज्याद्वारे देवाची स्तुती केली जाते

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांचा सहवास भाग्यानेच मिळतो. ॥१॥ राहा

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਨਿਧਿ ਨਾਮਾ ॥
संतांच्या सहवासाने नाम आणि संपत्ती प्राप्त होते

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮਾ ॥੨॥
संतांच्या संगतीने सर्व कार्य सफल होतात. ॥ २॥

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥
भगवंताची आराधना केल्याने माणसाचा जन्म सफल होतो

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੁ ॥੩॥
गुरूंच्या कृपेने भगवंताचे नामस्मरण होते. ॥ ३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥
हे नानक सत्याच्या दरबारात स्वीकारले जाते

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥੪੭॥੧੧੬॥
ज्याच्या हृदयात देव वास करतो. ॥४॥४७॥११६॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गौडी महल्ला ५ ॥

ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥
ज्याचे मन भगवंताच्या प्रेमात रमलेले असते

ਵਿਸਰੀ ਤਿਸੈ ਪਰਾਈ ਤਾਤਾ ॥੧॥
तो इतरांबद्दल मत्सर करणे विसरतो. ॥ १॥

ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥
त्याला गोविंदाशिवाय दुसरे कोणी दिसत नाही

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याला कळते की जगाचा निर्माता स्वतःच सर्व काही करतो आणि जीवांच्या माध्यमातून घडवून आणतो. ॥१॥ तिथेच राहा

ਮਨਹਿ ਕਮਾਵੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥
जो एकाग्र होऊन नामस्मरणाचा अभ्यास करतो आणि मुखातून भगवंत हरिचे नाम बोलत राहतो

ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੨॥
ते जग पुढच्या जगात कुठेही डगमगत नाही. ॥ २॥

ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋ ਸਚ ਸਾਹੁ ॥
ज्याच्या नावावर हरिच्या नावावर संपत्ती आहे तो खरा श्रीमंत आहे

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਵਿਸਾਹੁ ॥੩॥
पूर्ण गुरूंनी आपली प्रतिष्ठा प्रस्थापित केली आहे. ॥ ३॥

ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
त्याला जीवनपुरुष हरि परमेश्वर सापडतो

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪੮॥੧੧੭॥
हे नानक, अशा प्रकारे तो सर्वोच्च पद प्राप्त करतो. ॥ ४॥ ४८॥ ११७ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गौडी महल्ला ५ ॥

ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥
भगवंताचे नाम हाच त्याच्या भक्ताच्या जीवनाचा आधार आहे

ਨਾਮੋ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥੧॥
नावच त्याची संपत्ती, नावच त्याचा व्यवसाय. ॥ १॥

ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਜਨੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥
नामाने भक्ताला स्तुती व महिमा प्राप्त होते

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परंतु हे नाम त्यालाच प्राप्त होते ज्याला परमेश्वर स्वतःच्या कृपेने हे नाम देतो. ॥ १॥ तिथेच राहा

ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੁ ॥
नाम हे भक्ताचे सुख आणि शांतीचे निवासस्थान आहे

ਨਾਮ ਰਤੁ ਸੋ ਭਗਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥
जो भक्त नामात तल्लीन राहतो तो स्वीकारला जातो. ॥ २॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਧਾਰੈ ॥
हरिच्या नामाने सेवकाला आधार मिळतो

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥
भगवंताचा सेवक प्रत्येक श्वासाने नामस्मरण करत राहतो. ॥ ३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ॥
हे नानक, ज्याचे भाग्य आहे

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੁ ॥੪॥੪੯॥੧੧੮॥
त्याचे चित्त नामावर केंद्रित असते. ॥ ४॥ ४९॥ ११८ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गौडी महल्ला ५ ॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
साधूच्या कृपेने जेव्हापासून मी भगवंताच्या नामाचे ध्यान केले आहे

ਤਬ ਤੇ ਧਾਵਤੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥੧॥
तेव्हापासून दुर्गुणांकडे भटकणारे माझे मन तृप्त झाले आहे. ॥ १॥

ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
परमेश्वराची स्तुती केल्याने मला आनंदी विश्रांती मिळाली आहे.

ਸ੍ਰਮੁ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰੀ ਹਤੀ ਬਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे दु:ख दूर झाले आहे आणि माझ्या दुष्कृत्यांचा राक्षस नष्ट झाला आहे. ॥ १॥ राहा

ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥
हे भावा, भगवंताच्या चरणकमळांचे चिंतन कर

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਮਿਟੀ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾ ॥੨॥
हरी नामस्मरणाने माझी चिंता दूर झाली आहे. ॥ २॥

ਸਭ ਤਜਿ ਅਨਾਥੁ ਏਕ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ॥
मी, एक अनाथ, सर्व आधार त्याग केला आहे आणि स्वतःला एका भगवंताला समर्पित केले आहे

ਊਚ ਅਸਥਾਨੁ ਤਬ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ॥੩॥
तेव्हापासून मी सहज सर्वोच्च पद प्राप्त केले. ॥ ३॥

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਸਿਆ ॥
माझे दु:ख, वेदना, गोंधळ आणि भीती नष्ट झाली आहे

ਕਰਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ॥੪॥੫੦॥੧੧੯॥
हे नानक, सृष्टिकर्ता देव हृदयात वसला आहे. ॥४॥५०॥ ११९॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गौडी महल्ला ५ ॥

ਕਰ ਕਰਿ ਟਹਲ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥
मी माझ्या हातांनी परमेश्वराची सेवा करतो आणि माझ्या तोंडाने त्याची स्तुती करतो

ਚਰਨ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਧਾਵਉ ॥੧॥
मी ठाकूरांच्या पायांनी चालतो. १॥

ਭਲੋ ਸਮੋ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ॥
जीवनातील तो काळ खूप शुभ असतो जेव्हा एखाद्याला भगवंताचे स्मरण करण्याची संधी मिळते

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਭੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताच्या नामस्मरणाने महासागर पार करता येतो

ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖੁ ॥
हे भावा, संतांना डोळ्यांनी पहा

ਪ੍ਰਭ ਅਵਿਨਾਸੀ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥੨॥
अविनाशी परमेश्वराला हृदयात ठेवा. 2॥

ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥
संतांकडे जा आणि भगवंताचे भजन ऐका

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ॥੩॥
आणि अशा रीतीने तुमची जन्ममरणाची भीती नाहीशी होईल. ३॥

ਚਰਣ ਕਮਲ ਠਾਕੁਰ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
हे भावा, ठाकूरजींचे सुंदर चरण हृदयात ठेवा

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੪॥੫੧॥੧੨੦॥
हे नानक, अशा प्रकारे आपल्या मौल्यवान मानवी शरीराचे कल्याण करा. ॥४॥५१॥१२०॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गौडी महल्ला ५ ॥

ਜਾ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥
ज्या व्यक्तीवर देव त्याचा आशीर्वाद देतो

ਸੋ ਜਨੁ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੈ ॥੧॥
तो भगवंताचे नामस्मरण उत्कटतेने करतो. १॥

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ॥
हरिचा विसर पडल्याने जीवाला संशय व दु:ख वाटू लागते

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण नामस्मरणाने संभ्रम आणि भीती नाहीशी होते. १॥ राहा

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥
जो व्यक्ती देवाचे स्तोत्र ऐकतो आणि देवाचे भजन गातो

ਤਿਸੁ ਜਨ ਦੂਖੁ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੨॥
त्या व्यक्तीजवळ कोणताही त्रास होत नाही. 2॥

ਹਰਿ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰਤ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥
देवाचा सेवक त्याची सेवा करताना सुंदर दिसतो

ਤਾ ਕਉ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹੈ ॥੩॥
मायेची आग त्याला शिवत नाही. ३॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲ ॥ ਨਾਨਕ ਤਜੀਅਲੇ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ॥੪॥੫੨॥੧੨੧॥
हे नानक, दयेचे घर, ज्याच्या हृदयात आणि मुखात भगवंताचे नाम वास करते. नानक तळियाले आवारी जंजाळ त्या व्यक्तीने इतर सर्व अडथळे सोडले आहेत. ४॥ ५२॥ 121॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
उरी महल्ला ५

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥
हे भावा, तुझी बुद्धी आणि अति हुशारी सोडून दे

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੧॥
पूर्ण गुरुचा आश्रय घ्या. १॥

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
असा मनुष्य भगवंताची स्तुती केल्याने आनंदी होतो आणि त्याचे सर्व दुःख नष्ट होतात

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या कृपेने ज्याला पूर्ण गुरू भेटतो तो भगवंतावरच एकाग्र होतो. , १॥ तिथेच राहा

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥
गुरूंनी मला देवाच्या नामाचा मंत्र दिला आहे

ਮਿਟੇ ਵਿਸੂਰੇ ਉਤਰੀ ਚਿੰਤ ॥੨॥
त्यामुळे माझी चिंता नाहीशी झाली आहे आणि माझी चिंता दूर झाली आहे. 2॥

ਅਨਦ ਭਏ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
कृपेच्या घरी गुरु भेटल्याचा आनंद आहे

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਾਟੇ ਜਮ ਜਾਲ ॥੩॥
आपल्या कृपेने गुरूंनी यमदूतांचे फास कापले आहे. ३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥
हे नानक, मला पूर्ण गुरू सापडला आहे.

ਤਾ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੪॥੫੩॥੧੨੨॥
त्यामुळे माया मला पुन्हा त्रास देणार नाही. ॥४॥५३॥१२२॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गौडी महल्ला ५ ॥

ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਆਪਿ ॥
परात्पर गुरुंनी स्वतः माझे रक्षण केले आहे

ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਲਾਗੋ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥
पण स्वार्थींवर संकटांचा डोंगर कोसळला आहे. १॥

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪਿ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥
हे मित्रा, तुझ्या गुरूंचे नेहमी स्मरण कर

ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਵਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराच्या दरबारात तुझा चेहरा उजळून निघेल. १॥ तिथेच राहा

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ॥
हे मित्रा, गुरूंचे चरण हृदयात ठेव

ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਤੇਰੀ ਹਤੈ ਬਲਾਇ ॥੨॥
तुमचे दु:ख, शत्रू आणि संकटे नष्ट होतील. 2॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥
गुरूचा शब्द हा तुमचा सोबती आणि सहाय्यक आहे

ਦਇਆਲ ਭਏ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਭਾਈ ॥੩॥
हे भाऊ, सर्वजण तुझ्यावर दया करतील. ३॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥
हे नानक, जेव्हा परात्पर गुरुंनी कृपा केली

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ॥੪॥੫੪॥੧੨੩॥
त्यामुळे माझे आयुष्य पूर्ण झाले. ४॥ ५४॥ १२३॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गौडी महल्ला ५

ਅਨਿਕ ਰਸਾ ਖਾਏ ਜੈਸੇ ਢੋਰ ॥
मनुष्य प्राण्याप्रमाणे चविष्ट अन्न बहुतेक खातो

ਮੋਹ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਬਾਧਿਓ ਚੋਰ ॥੧॥
आणि ऐहिक आसक्तीच्या दोरीने तो चोरासारखा अडकून राहतो. १॥

ਮਿਰਤਕ ਦੇਹ ਸਾਧਸੰਗ ਬਿਹੂਨਾ ॥
हे बंधू, संतांच्या संगतीशिवाय राहणाऱ्या माणसाचे शरीर मृत आहे

ਆਵਤ ਜਾਤ ਜੋਨੀ ਦੁਖ ਖੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अशी व्यक्ती जीवनाच्या विविध प्रकारात अडकून फिरत राहते आणि दु:खामुळे नष्ट होते. १॥ राहा

ਅਨਿਕ ਬਸਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥
मनुष्य मोहातून विविध प्रकारचे सुंदर कपडे घालतो

ਜਿਉ ਡਰਨਾ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਡਰਾਇਆ ॥੨॥
पण गरिबांसाठी पिकात कृत्रिम संरक्षक बसवणे म्हणजे जनावरांना घाबरवण्यासारखे आहे. 2॥

ਸਗਲ ਸਰੀਰ ਆਵਤ ਸਭ ਕਾਮ ॥
इतर प्राण्यांचे शरीर इत्यादी उपयुक्त आहेत.

ਨਿਹਫਲ ਮਾਨੁਖੁ ਜਪੈ ਨਹੀ ਨਾਮ ॥੩॥
परंतु जो भगवंताचे नामस्मरण करत नाही, त्याचे या जगात येणे निष्फळ होते. ३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥
हे नानक, देव व्यक्तीवर दयाळू होतो

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭਜਹਿ ਗੁੋਪਾਲਾ ॥੪॥੫੫॥੧੨੪॥
तो संतांच्या संगतीत सामील होऊन गोपाळांचे भजन म्हणत राहतो. ४॥ ५५॥ १२४ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गौडी महल्ला ५

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥
गुरूच्या वचनाने मानसिक त्रास आणि दुःख दूर होतात

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥੧॥
गुरूच्या वचनामुळे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपून सर्व सुखाची प्राप्ती होते. १॥

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥
निर्भय परमेश्वराचे ध्यान केल्याने माझे भय नाहीसे झाले आहे

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांच्या संगतीत मी परमेश्वराची स्तुती करत राहते.॥१॥रहाउ॥

ਚਰਨ ਕਵਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥
परमेश्वराचे चरणकमळ मी माझ्या हृदयात ठेवले आहे

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੨॥
गुरुंनी मला तहानेच्या अग्नीच्या सागरातून पार केले आहे. ॥२॥

ਬੂਡਤ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ॥
मी अस्तित्वाच्या सागरात बुडत होतो पण पूर्ण गुरुने माझे रक्षण केले आहे

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਢੇ ॥੩॥
ज्या परमेश्वरापासून मी अनेक जन्मापासून विभक्त होतो त्याच्याशी गुरूंनी मला पुन्हा जोडले आहे. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
हे नानक! मी स्वतःला त्या गुरूंना शरण जातो

ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੫੬॥੧੨੫॥
ज्याला भेटून मी मुक्त झालो ॥४॥५६॥१२५॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰਹੁ ॥
हे बंधू! संतांच्या सभेत स्वतःला शरण जा

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਆਗੈ ਧਰਹੁ ॥੧॥
आपले मन आणि शरीर परमेश्वराला अर्पण करा. १॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या भावा! नामाचे अमृत प्या

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਭ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराची स्तुती व उपासना केल्याने आसक्ती व माया यांची आग पूर्णपणे विझून जाते. ॥१॥रहाउ॥

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥
तुमचा अभिमान सोडा आणि तुमचा जन्म आणि मृत्यू संपवा

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੇ ਚਰਣ ਨਮਸਕਾਰਹੁ ॥੨॥
देवाच्या सेवकाच्या चरणी वंदन. 2॥

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਲੇ ॥
प्रत्येक श्वासात परमेश्वराचे स्मरण करा

ਸੋ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜੋ ਚਾਲੈ ਨਾਲੇ ॥੩॥
हे बंधू! ते नाव आणि संपत्ती वाचव जे तुझ्याबरोबर पुढील लोकांमध्ये जाईल. ॥३॥

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥
ज्याच्या कपाळावर निर्मात्याने नशिबाच्या रेषा लावल्या आहेत, त्या व्यक्तीलाच नाम आणि संपत्तीची प्राप्ती होते

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੪॥੫੭॥੧੨੬॥
हे नानक! त्याच्या चरणी नतमस्तक हो. ॥४॥५७॥१२६॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਸੂਕੇ ਹਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨ ਮਾਹੇ ॥
गुरुदेव एका क्षणात कोरडवाहू जमीन हिरवीगार करतात

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਚਿ ਜੀਵਾਏ ॥੧॥
त्यांची अमृताची दृष्टी त्यांना सिंचन करते आणि त्यांचे पुनरुज्जीवन करते. ॥१॥

ਕਾਟੇ ਕਸਟ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥
पूर्ण गुरुदेवांनी माझे संकट दूर केले आहे

ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੀਨੀ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो आपल्या सेवकाला आपली सेवा देतो. ॥१॥रहाउ॥

ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤ ਪੁਨੀ ਮਨ ਆਸਾ ॥
माझी चिंता नाहीशी झाली आणि माझ्या इच्छा पूर्ण झाल्या

ਕਰੀ ਦਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੨॥
तेव्हापासून सद्‌गुणांचे भांडार सद्‌गुरूंनी दया दाखवली. ॥२॥

ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਆਇ ਸਮਾਏ ॥
दुःख दूर होतात आणि सुख येऊन त्याची जागा घेते

ਢੀਲ ਨ ਪਰੀ ਜਾ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਏ ॥੩॥
जेव्हा गुरुजी आदेश देतात तेव्हा त्यात विलंब होत नाही. ॥३॥

ਇਛ ਪੁਨੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥
ज्या पुरुषांना पूर्ण गुरुजी सापडतात

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੁਫਲ ਫਲੇ ॥੪॥੫੮॥੧੨੭॥
हे नानक! त्यांच्या सर्व इच्छा पूर्ण होतात आणि ते उत्तम फळांनी सुखी होतात. ॥४॥५८॥१२७॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

गउडी महला ५ ॥

ਤਾਪ ਗਏ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਂਤਿ ॥

परमेश्वराने सुख-शांती प्रदान केली आहे त्यामुळे उष्णता नाहीशी झाली आहे

ਸੀਤਲ ਭਏ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥੧॥

ज्यांना परमेश्वराने नामाचे वरदान दिले आहे त्यामुळे ते सर्वजण मस्त झाले आहेत. ॥१॥

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥

परमेश्वराच्या कृपेने आम्ही सुखी झालो

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਛੁਰੇ ਮੇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

अनेक जन्मानंतर विभक्त झालेल्यांना परमेश्वराने एकत्र केले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥

परमेश्वराच्या नामाची स्तुती व पूजा करून

ਸਗਲ ਰੋਗ ਕਾ ਬਿਨਸਿਆ ਥਾਉ ॥੨॥

सर्व रोगांचे स्थान नष्ट झाले आहे. ॥२॥

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥

तो निसर्गस्वभाव हरीचा आवाज बोलत राहतो

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੩॥

हे जीव! दिवसाचे आठ प्रहर परमेश्वराचे स्मरण कर. ॥३॥

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥

दुःख, वेदना आणि दूत त्याच्या जवळ येत नाहीत,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੪॥੫੯॥੧੨੮॥

हे नानक! जो परमेश्वराचे गुणगान गातो. ॥४॥५९॥१२८॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਭਲੇ ਦਿਨਸ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥
तो दिवस अतिशय शुभ आहे आणि तो योगायोगही चांगला आहे,

ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਜੋਗ ॥੧॥
जेव्हा मला अनासक्त परब्रह्म सापडले. ॥१॥

ਓਹ ਬੇਲਾ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
त्यावेळी मी बलिहारीकडे जातो

ਜਿਤੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा माझे मन परमेश्वराच्या नामाची पूजा करते. ॥१॥रहाउ॥

ਸਫਲ ਮੂਰਤੁ ਸਫਲ ਓਹ ਘਰੀ ॥
तो क्षणही यशस्वी आणि तो क्षणही यशस्वी

ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੨॥
जेव्हा माझी उत्कट इच्छा भगवान हरीचे नामस्मरण करते. ॥२॥

ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਨਮਸਕਾਰਸਿ ॥
भाग्यवान ते मस्तक जे संतांपुढे झुकते

ਚਰਣ ਪੁਨੀਤ ਚਲਹਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ॥੩॥
परमेश्वराच्या मार्गावर चालणारे ते पाय पवित्र आहेत. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਲਾ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ॥
हे नानक, माझे भाग्य चांगले आहे

ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥੬੦॥੧੨੯॥
त्यामुळे मी संतांच्या चरणी आश्रय घेतला. ॥४॥६०॥१२९॥

Page 192

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਾਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
गुरूंचे वचन मनात ठेवा.

ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਜਾਹਿ ॥੧॥
परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने सर्व चिंता नाहीशा होतात. ॥१॥

ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਨਾਹੀ ਅਨ ਕੋਇ ॥
परमेश्वराशिवाय व्यक्तीचे आपले असे दुसरे कोणीही नाही.

ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
एकच परमेश्वर सजीवांचे रक्षण करतो आणि त्यांचा नाश करतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
गुरूचे चरण हृदयात ठेवा.

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਜਪਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥
परमेश्वराचे स्मरण करून तुम्ही अग्नीसागर पार कराल. ॥२॥

ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਸਿਉ ਲਾਇ ਧਿਆਨੁ ॥
गुरूच्या रूपाचे ध्यान करून

ਈਹਾ ਊਹਾ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥
या लोकात आणि परलोकात तुम्हाला खूप मान मिळेल. ॥३॥

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥
हे नानक! त्यांनी सर्वस्वाचा त्याग करून गुरूंचा आश्रय घेतला आहे

ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੬੧॥੧੩੦॥
आणि त्याची चिंता नाहीशी झाली तसेच त्याला आध्यात्मिक सुख प्राप्त झाले आहे.

॥४॥६१॥१३०॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੂਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥
ज्याच्या नामस्मरणाने सर्व दुःख नाहीसे होतात

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥
आणि नाम रत्न मनात वास करते. ॥१॥

ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥
हे माझ्या मना! त्या गोविंदाच्या वाणीचा जप कर.

ਸਾਧੂ ਜਨ ਰਾਮੁ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संत आपल्या उत्कटतेने रामाची स्तुती करत राहतात. ॥१॥ रहाउ॥

ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥
एका परमेश्वराशिवाय जगात दुसरा कोणी नाही.

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥
त्याच्या कृपेने माणसाला नेहमी सुख मिळते. ॥२॥

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਕਰਿ ਏਕੁ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वराला तुझा मित्र आणि सोबती कर

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥੩॥
हरिची स्तुती करणारे शब्द तुझ्या हृदयात कोरून ठेव. ॥३॥

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ ਸੁਆਮੀ ॥
या जगाचा स्वामी सर्वत्र विराजमान आहे.

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੬੨॥੧੩੧॥
हे नानक! तो केवळ अंतर्यामी परमेश्वराची स्तुती करीत असतो. ॥४॥६२॥१३१॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਭੈ ਮਹਿ ਰਚਿਓ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥
संपूर्ण जग कुठल्या ना कुठल्या भीतीत दडलेलं असतं.

ਤਿਸੁ ਭਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥
ज्याला परमेश्वराच्या नामाचा आधार मिळतो त्याची भीती नष्ट होते. ॥१॥

ਭਉ ਨ ਵਿਆਪੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥
हे परमेश्वरा! जो तुझा आश्रय घेतो त्याला कसलेच भय नसते.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तू फक्त तेच करतोस जे तुला मोहात पाडते. ॥१॥ रहाउ॥

ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥
माणूस सुख-दुःखात जन्म घेतो आणि मरतो

ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ॥੨॥
परंतु ज्यांना परमेश्वर आवडतो त्यांना आत्मिक सुख प्राप्त होते. ॥२॥

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਵਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥
हे जग इच्छेच्या अग्नीचा महासागर आहे जिथे माया लोकांवर प्रभाव टाकत असते

ਸੇ ਸੀਤਲ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥
ज्याला सत्गुरू प्राप्त होतो तो मायेत राहूनही शांत राहतो. ॥३॥

ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥
हे रक्षक प्रभू! आमचे रक्षण कर.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੬੩॥੧੩੨॥
हे नानक! भयापासून वाचण्यासाठी गरीब प्राणी काय करू शकतो? ॥४॥६३॥१३२॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या कृपेनेच नामस्मरण होऊ शकते.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਦਰਗਹ ਥਾਉ ॥੧॥
तुझ्या कृपेनेच तुझ्या दरबारात जीवांना मान मिळतो. ॥१॥

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥
हे परब्रह्म प्रभू! तुझ्याशिवाय जगात कोणी नाही

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या कृपेने मला नेहमी आनंद मिळतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਤੁਮ ਮਨਿ ਵਸੇ ਤਉ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
हे ठाकूर! तू हृदयात वास करतोस तर जीवाला दुःख होत नाही.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੨॥
तुमच्या कृपेने संभ्रम आणि भीती दूर होतात. ॥२॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ॥
हे अनंत परब्रह्म परमेश्वर!

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥
हे जगाच्या स्वामी! तू सर्वांच्या हृदयाचा जाणणारा आहेस.॥३॥

ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥
मी नानकांना माझ्या गुरूंना विनंती करतो की

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੬੪॥੧੩੩॥
मला सत्य नावाच्या भांडवलाची भेट मिळो. ॥४॥६४॥१३३॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਕਣ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ ਥੋਥਰ ਤੁਖਾ ॥
जसे धान्याशिवाय भुसा शून्य असतो.

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਸੂਨੇ ਸੇ ਮੁਖਾ ॥੧॥
त्याचप्रमाणे, ते मुख शून्य आहे जे निनावी आहे. ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥
हे नश्वर प्राणी! रोज हरिचे नामस्मरण करत राहा.

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਦੇਹ ਬਿਗਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराच्या नामाशिवाय हा देह निषेधास पात्र आहे जो परका होतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ॥
सिमरन नावाशिवाय चेहरा नशिबाने उठत नाही

ਭਰਤ ਬਿਹੂਨ ਕਹਾ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥
नवऱ्याशिवाय स्त्री सौभाग्यवती कशी असेल? ॥२॥

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਲਗੈ ਅਨ ਸੁਆਇ ॥
जी व्यक्ती नाव विसरली आहे आणि इतर हितसंबंधांमध्ये गुंतलेली आहे

ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਨ ਪੂਜੈ ਕਾਇ ॥੩॥
त्याची एकही इच्छा पूर्ण होत नाही. ॥३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਦਾਤਿ ॥
नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा! ज्याला तू कृपापूर्वक नामाचे दान देतोस,

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੪॥੬੫॥੧੩੪॥
तो रात्रंदिवस तुझ्या नामाचा जप करीत असतो. ॥४॥६५॥१३४॥

Page 193

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥
हे परमेश्वरा! तू सर्वशक्तिमान आहेस आणि तू माझा स्वामी आहेस.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥
हे ठाकूर! तूच अंतरात्मा आहेस आणि या जगात सर्व काही तुझ्या प्रेरणेनेच घडत आहे. ॥१॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਜਨ ਓਟ ॥
हे परमेश्वरा! तू सेवकाचा आधार आहेस.

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਉਧਰਹਿ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझा आश्रय घेऊन करोडो जीव अस्तित्त्वाचा सागर पार करतात. ॥१॥ रहाउ॥

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥
हे गोविंदा! जगातील सर्व जीव तुझ्यामुळे निर्माण झाले आहेत.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥੨॥
तुझ्या कृपेने आम्हा जीवांना अनंत सुख मिळत आहे. ॥२॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥
हे परमेश्वरा! जगात जे काही घडते ते तुझ्या इच्छेनुसार होते.

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥
ज्याला परमेश्वराचा आदेश समजतो तो सत्यात बुडून जातो. ॥३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥
नानक म्हणतात, हे परमेश्वरा! मला नामाचे दान द्या,

ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੬੬॥੧੩੫॥
कारण तो फक्त तुझ्या नावाच्या भांडाराचे स्मरण करत राहतो. ॥४॥६६॥१३५॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਤਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥
हे बंधू! ज्या व्यक्तीची भक्ती परमेश्वराच्या नामात असते,

ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥
त्या परमेश्वराचे दर्शन भाग्यवानालाच मिळते. ॥१॥

ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वर वास करतो,

ਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
स्वप्नातही त्याला कोणतेही दुःख स्पर्श करत नाही. ॥१॥ रहाउ॥

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਰਾਖੇ ਜਨ ਮਾਹਿ ॥
परमेश्वराने आपल्या सेवकाच्या हृदयात सद्‌गुणांचे संपूर्ण भांडार ठेवले आहे.

ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥
त्याच्या सहवासात पाप आणि दुःख नाहीसे होतात. ॥२॥

ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥
परमेश्वराच्या सेवकाचा महिमा वर्णन करता येत नाही,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥
असा सेवक परमेश्वर-परब्रह्मामध्येच लीन राहतो. ॥३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ ॥
हे परमेश्वरा! माझी एक विनंती ऐक,

ਦਾਸ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੪॥੬੭॥੧੩੬॥
तुझ्या सेवकाच्या पायाची धूळ नानकांना दे. ॥४॥६७॥१३६॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५.॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥
हे जीव! परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने तुमचे संकट दूर होतील

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥
आणि सर्व चांगले येईल आणि तुमच्या मनात राहतील. ॥१॥

ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮ ॥
हे माझ्या हृदया! परमेश्वराच्या नामाचे गुणगान गा,

ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण हेच नाव परलोकात तुमच्या आत्म्यासाठी उपयुक्त ठरेल. ॥१॥ रहाउ॥

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਨੰਤਾ ॥
रात्रंदिवस शाश्वत परमेश्वराची स्तुती करत राहा,

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ ॥੨॥
हा सद्गुरूचा शुद्ध मंत्र आहे. ॥२॥

ਛੋਡਿ ਉਪਾਵ ਏਕ ਟੇਕ ਰਾਖੁ ॥
इतर उपाय सोडून द्या आणि परमेश्वरावर विश्वास ठेवा.

ਮਹਾ ਪਦਾਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੩॥
अशा रीतीने तुम्ही महान पदार्थाच्या अमृताचा आस्वाद घ्याल. ॥३॥

ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ਤੇਈ ਜਨ ਤਰੇ ॥
हे नानक! केवळ तेच लोक त्यांच्या आध्यात्मिक भांडवलाने जीवनाचा सागर पार करतात,

ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥੬੮॥੧੩੭॥
ज्यावर परमेश्वर कृपादृष्टी ठेवतो. ॥४॥६८॥१३७॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੇ ॥
ज्याने परमेश्वराचे सुंदर चरणकमल आपल्या हृदयात ठेवले आहेत.

ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥
अशा व्यक्तीला सद्‌गुरू भेटून अस्तित्वाच्या सागरातून मुक्ती मिळते. ॥१॥

ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या भावा! गोविंदांचे गुणगान गात राहा.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांना भेटून परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन करावे. ॥१॥ रहाउ॥

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਹੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥
मग त्या प्राण्याचे दुर्लभ शरीर सत्याच्या दरबारात स्वीकारले जाते,

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਨੀਸਾਨੁ ॥੨॥
जेव्हा त्या व्यक्तीला सद्‌गुरूंकडून नामाचा आशीर्वाद मिळतो. ॥२॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਪੂਰਨ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने पूर्ण स्थिती प्राप्त होते.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭੈ ਭਰਮ ਮਿਟਾਇਆ ॥੩॥
संतांच्या सभेत भीती आणि भ्रम नाहीसे होतात. ॥३॥

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे परमेश्वर पसरलेला आहे

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੬੯॥੧੩੮॥
म्हणूनच दास नानकांनी परमेश्वराचाच आश्रय घेतला. ॥४॥६९॥१३८॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
माझ्या गुरूंच्या दर्शनासाठी मी माझ्या शरीराचा आणि मनाचा त्याग करतो.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ॥੧॥
माझ्या सद्गुरूंच्या नामस्मरणानेच मी जिवंत राहतो. ॥१॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥
हे माझे परिपूर्ण परब्रह्म गुरूदेव!

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਾਗਉ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी तुमच्या भक्ती सेवेत गुंतलो आहे म्हणून कृपया कृपा करा. ॥१॥ रहाउ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥
मी गुरूंचे चरणकमल माझ्या हृदयात ठेवतो.

ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥
गुरूंचे सुंदर चरण हेच माझे मन, शरीर, संपत्ती आणि जीवनाचा एकमेव आधार आहे. ॥२॥

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥
तुमचे जीवन यशस्वी होईल आणि सत्याच्या दरबारात स्वीकारले जाईल

ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੩॥
जेव्हा तुम्ही परब्रह्म गुरूंना जवळ कराल. ॥३॥

ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥
संतांच्या चरणी धूळ सौभाग्यानेच मिळते.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੭੦॥੧੩੯॥
हे नानक! गुरूजींना भेटल्यानंतर, मनुष्य परमेश्वरावरील प्रेमाबद्दल उत्कट होतो.
॥४॥७०॥१३९॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਕਰੈ ਦੁਹਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ ਹੋਰੁ ॥
माणूस दुष्कर्म करतो पण बाहेरच्या लोकांना वेगळेच रूप दाखवतो,

ਰਾਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਬਾਧਾ ਚੋਰੁ ॥੧॥
असा माणूस रामाच्या दरबारात चोरासारखा पकडला जाईल. ॥१॥

ਰਾਮੁ ਰਮੈ ਸੋਈ ਰਾਮਾਣਾ ॥
ज्याला राम आठवतो तो रामाचा उपासक असतो.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੁ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जल, जमीन आणि आकाशात सर्वत्र एकच देव विराजमान आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥
स्वेच्छेने माणूस तोंडातून अमृत थुंकतो पण त्याच्या आत विष असते,

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥੨॥
अशी व्यक्ती यमलोकात बांधलेली असताना जखमी होते. ॥२॥

ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ਕਮਾਵੈ ਵਿਕਾਰ ॥
अनेक बाबतीत जीव पापी कृत्ये करतो,

ਖਿਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਹਿ ਸੰਸਾਰ ॥੩॥
पण क्षणार्धात तो जगासमोर येतो. ॥३॥

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ॥
हे नानक! जो खऱ्या सत्यात मग्न आहे आणि ज्याचे नाव अमृताने रंगले आहे

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥੭੧॥੧੪੦॥
निर्माता त्याच्यावर दयाळू होतो. ॥४॥७१॥१४०॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਰਾਮ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਉਤਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥
रामाच्या प्रेमाचा रंग कधीच जात नाही,

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥
ज्याला गुरू हे प्रेम प्रदान करतात त्यालाच परमेश्वराचे प्रेम प्राप्त होते. ॥१॥

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੋ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ॥
ज्याचे मन परमेश्वराच्या रंगात रमलेले असते तेच खरे मन असते.

ਲਾਲ ਰੰਗ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मायेचा दुसरा कोणताही रंग त्याच्यावर प्रभाव टाकू शकत नाही, जणू तो गडद लाल रंगाचा होतो, अशी व्यक्ती पूर्ण पुरुष सृष्टीचे रूप बनते. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥
जी व्यक्ती संतांच्या बरोबर बसून परमेश्वराचे गुणगान गाते,

ਤਾ ਕਾ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਇ ॥੨॥
त्याचे प्रेम कधीच कमी होत नाही. ॥२॥

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥
परमेश्वराचे स्मरण केल्याशिवाय सुख प्राप्त होत नाही

ਆਨ ਰੰਗ ਫੀਕੇ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥੩॥
आणि मायेचे इतर सर्व रंग फिके आहेत. ॥३॥

ਗੁਰਿ ਰੰਗੇ ਸੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥
गुरू ज्याला परमेश्वराच्या प्रेमाने रंगवतात तो फलदायी होतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਹੈ ਦਇਆਲ ॥੪॥੭੨॥੧੪੧॥
हे नानक! गुरू त्याच्यावर दयाळू झाले आहेत. ॥४॥७२॥१४१॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥
जगाचा स्वामी परमेश्वराच्या नामस्मरणाने पापांचा नाश होतो

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਿਵਾਸੇ ॥੧॥
आणि माणूस नैसर्गिक आनंद आणि आनंदात राहतो. ॥१॥

ਰਾਮ ਜਨਾ ਕਉ ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ॥
रामभक्तांची रामावरच श्रद्धा आहे.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭੁ ਮਿਟਿਓ ਅੰਦੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराच्या नामस्मरणाने सर्व चिंता नाहीशा होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥
सत्संगात असल्याने कोणत्याही भीतीचा किंवा द्विधाचा स्पर्श होत नाही

ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਈਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੨॥
आणि रात्रंदिवस गोपाळांची स्तुती चालूच असते. ॥२॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਬੰਧਨ ਛੋਟ ॥
परमेश्वराने आपल्या कृपेने आपल्या भक्तांची आसक्ती आणि माया यांच्या बंधनातून मुक्ती केली आहे

ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀ ਦੀਨੀ ਓਟ ॥੩॥
आणि त्याच्या कमळाच्या पायाला आधार दिला आहे. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਈ ਪਰਤੀਤਿ ॥
हे भगवान नानक! भक्ताच्या हृदयात श्रद्धा असते

ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜਨ ਨੀਤਿ ॥੪॥੭੩॥੧੪੨॥
आणि तो सदैव परमेश्वराचा शुद्ध महिमा गात असतो. ॥४॥ ७३॥१४२॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५.॥

ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥
ज्याचे मन हरिच्या चरणी असते,

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗਾ ॥੧॥
त्याचे दुःख, वेदना आणि गोंधळ दूर होतात. ॥१॥

ਹਰਿ ਧਨ ਕੋ ਵਾਪਾਰੀ ਪੂਰਾ ॥
हरिच्या नावाने संपत्तीचा व्यापार करणारा तो व्यापारी परिपूर्ण आहे.

ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वर ज्याला नामाचे दान देतो तो योद्धा असतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥
ज्या व्यक्तीवर परमेश्वराची कृपा असते,

ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥੨॥
असा व्यक्ती गुरूंच्या चरणी येतो. ॥२॥

ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਾਂਤਿ ਆਨੰਦਾ ॥
त्या व्यक्तीला सहज सुख, शांती आणि आनंद मिळतो

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥
आणि तो आनंद केवळ परमेश्वराची स्तुती आणि उपासना करूनच जगतो. ३॥

ਨਾਮ ਰਾਸਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਾਟੀ ॥
हे नानक! ज्याने सत्संगात राहून परमेश्वराच्या नावाने धन कमावले आहे,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਦਾ ਕਾਟੀ ॥੪॥੭੪॥੧੪੩॥
परमेश्वराने त्याचे सर्व संकट दूर केले. ॥४॥७४॥१४३॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ॥
परमेश्वराच्या स्मरणाने सर्व दुःख नाहीसे होतात

ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸ ॥੧॥
आणि परमेश्वराचे सुंदर चरणकमल मनात वास करतात. ॥१॥

ਉਚਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲਖ ਬਾਰੀ ॥
हे प्रिय जिव्हा! लाखो वेळा राम नामाचा उच्चार कर

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या प्रिय जिव्हा! नामाचे अमृत प्या. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁਖ ਸਹਜ ਰਸ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ॥
तुम्हाला सहज आनंद आणि शांती मिळेल.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥
जर तुम्ही भगवान आनंदाची वारंवार पूजा करून जीवन व्यतीत केले. ॥२॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਖੋਏ ॥
वासना, क्रोध, लोभ, अहंकार हे दुर्गुण नष्ट होतात.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭ ਧੋਏ ॥੩॥
संतांच्या सभेत राहिल्याने माणसाची सर्व पापे दूर होतात. ॥३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
हे दयाळू परमेश्वरा! कृपा करून माझ्याकडे पाहा

ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੭੫॥੧੪੪॥
नानकांना संतांच्या चरणांची धूळ प्रदान करा. ॥४॥७५॥१४४॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥
हे आई! व्यक्ती परमेश्वराने दिलेले कपडे घालतो आणि दिलेले अन्न खातो,

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਆਲਸੁ ਕਿਉ ਬਨੈ ਮਾਇ ॥੧॥
त्या परमेश्वराचे नामस्मरण करण्यात आळशी होऊ नये. १॥

ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਆਨ ਕੰਮਿ ਲਾਗਹਿ ॥
जी जिवंत स्त्री आपल्या पतीला विसरून इतर गोष्टींमध्ये व्यस्त असते

ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
एका पैशाच्या मोबदल्यात ती हिऱ्यासारखे आपले मौल्यवान आयुष्य वाया घालवते.॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਲਾਗਤ ਅਨ ਲੋਭਾ ॥
तिने परमेश्वराचा त्याग केला आहे आणि ती इतर गोष्टींच्या लालसेमध्ये व्यस्त आहे

ਦਾਸਿ ਸਲਾਮੁ ਕਰਤ ਕਤ ਸੋਭਾ ॥੨॥
पण परमेश्वराऐवजी आपल्या दासी मायेची पूजा करून गौरव कोणाला मिळाला? ॥२॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਵਹਿ ਖਾਨ ਪਾਨ ॥
माणसाला अमृतासारखे स्वादिष्ट अन्न चाखते

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਸੁਆਨ ॥੩॥
पण हा पदार्थ देणारा कुत्रा ओळखत नाही. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥
नानक म्हणतात की, हे परमेश्वरा! आम्ही प्राणी कृतघ्न मीठ खाणारे आहोत

ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੭੬॥੧੪੫॥
हे परमेश्वरा! आम्हाला क्षमा करा. ॥४॥७६॥१४५॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥
हे माझ्या भावा! मनातल्या मनात परमेश्वराच्या चरणांचे ध्यान कर,

ਸਗਲ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥੧॥
सर्व तीर्थक्षेत्रांतील स्नानाचा आधार परमेश्वराच्या चरणी ध्यान हाच असल्याने. ॥१॥

ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
रोज हरिचे स्मरण कर,

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण हरी नामस्मरणाने करोडो जन्मांची मलिनता दूर होते. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਬਸਾਈ ॥
जो हरीची कथा हृदयात ठेवतो,

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥੨॥
त्याला अपेक्षित परिणाम मिळतात. ॥२॥

ਜੀਵਨ ਮਰਣੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥
त्याचे जीवन, मृत्यू आणि जन्म स्वीकारले जातात,

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੩॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वर वास करतो. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥
हे नानक! ती व्यक्ती पूर्ण आहे,

ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧੂ ਧੂਰੇ ॥੪॥੭੭॥੧੪੬॥
ज्यांना संतांच्या चरणांची धूळ मिळते. ॥४॥७७॥१४६॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५॥

ਖਾਦਾ ਪੈਨਦਾ ਮੂਕਰਿ ਪਾਇ ॥
जो प्राणी परमेश्वराचे आशीर्वाद चविष्ट व्यंजन खातो आणि सुंदर वस्त्र परिधान करतो परंतु या सत्याचा तो स्विकार करत नाही

ਤਿਸ ਨੋ ਜੋਹਹਿ ਦੂਤ ਧਰਮਰਾਇ ॥੧॥
यमराजाचे दूत त्या प्राण्याला आपल्या नजरेत ठेवतात. ॥१॥

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਬੇਮੁਖੁ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਨਾ ॥
ज्या परमेश्वराने मनुष्याला आत्मा आणि शरीर दिले आहे तो त्याच्यापासून अलिप्त राहतो,

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੂਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो मनुष्य परमेश्वरापासून अलिप्त राहतो तो बहुतेक जन्मांत लाखो जन्मांत भटकत राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਕਤ ਕੀ ਐਸੀ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥
परमेश्वरापासून विभक्त झालेल्या दुर्बल व्यक्तीचे हे जीवन आचरण आहे,

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸਗਲ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥
तो जे काही करतो, त्याच्या उलट करतो. ॥२॥

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥
ज्याने आपला आत्मा, जीव, मन आणि शरीर निर्माण केले आहे

ਸੋਈ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥੩॥
जीव त्या परमेश्वराला मनातून विसरतो. ॥३॥

ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ਲਿਖੇ ਬਹੁ ਕਾਗਰ ॥
नास्तिक माणसाची पापे इतकी वाढतात की ती अनेक कागदांवर लिहिली जातात.

ਨਾਨਕ ਉਧਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥੪॥
नानकांची प्रार्थना आहे की हे सुखाच्या सागरा, कृपा करून आम्हा सजीवांचे रक्षण कर. ॥४॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥
हे परब्रह्म परमेश्वरा! जो तुझा आश्रय घेतो,

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਤਰੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੭੮॥੧੪੭॥
हरिच्या नामस्मरणाने तो बंधने तोडून मृत्यूसागर पार करतो.॥१॥ रहाउ दूजा॥७८॥१४७॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਅਪਨੇ ਲੋਭ ਕਉ ਕੀਨੋ ਮੀਤੁ ॥
मनुष्य आपल्या लोभासाठी परमेश्वराला आपला मित्र बनवतो,

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਮੁਕਤਿ ਪਦੁ ਦੀਤੁ ॥੧॥
परमेश्वर त्याच्या सर्व इच्छा पूर्ण करतो आणि त्याला मोक्षाचा दर्जा देतो. ॥१॥

ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
अशा परमेश्वराला प्रत्येक माणसाने आपला मित्र बनवावा

ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्यांच्या दारातून कोणीही रिकाम्या हाताने परतत नाही.॥१॥रहाउ॥

ਅਪੁਨੈ ਸੁਆਇ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਾਰਿਆ ॥
ज्या माणसाने स्वतःच्या स्वार्थासाठीही परमेश्वराला आपल्या मनात ठेवले आहे,

ਦੂਖ ਦਰਦ ਰੋਗ ਸਗਲ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥੨॥
परमेश्वर त्याला त्याच्या सर्व दुःख, वेदना आणि रोगांपासून मुक्त करतो. ॥२॥

ਰਸਨਾ ਗੀਧੀ ਬੋਲਤ ਰਾਮ ॥
ज्याच्या जिभेने राम नामाचा उच्चार करायचा आहे

ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਕਾਮ ॥੩॥
त्याच्या सर्व मनोकामना पूर्ण होतात. ॥३॥

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥
हे नानक! आम्ही आमच्या गोविंदावर अनेक वेळा आहुती देतो.

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ ॥੪॥੭੯॥੧੪੮॥
आपला गोविंद असा आहे की त्याच्या दर्शनाने अनेक फळ येतात. ॥४॥७९॥१४८॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਹਿਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥
त्याचे लाखो अडथळे क्षणात नाहीसे होतात,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਨਾਹਿ ॥੧॥
जो मनुष्य संतांच्या शुद्ध सभेत हरीची हरि कथा ऐकतो. ॥१॥

ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਜਾਸੁ ॥
तो रामाचा रस पितो आणि अमृताच्या गुणांची स्तुती करतो.

ਜਪਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਿਟੀ ਖੁਧਿ ਤਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवान हरींच्या चरणांचे ध्यान केल्याने भूक भागते.॥१॥रहाउ॥

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਧਾਨ ॥
त्याला सर्व कल्याण आणि सहज सुखाचे भांडार प्राप्त होते,

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਹਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वर वास करतो. ॥२॥

ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥
परमेश्वराशिवाय सर्व औषधे आणि मंत्रपद्धती निरूपयोगी आहेत

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਧਾਰੁ ॥੩॥
म्हणून सृष्टिकर्ता परमेश्वराला हृदयात ठेवा.

ਤਜਿ ਸਭਿ ਭਰਮ ਭਜਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥
हे नानक! सर्व भ्रम सोडून फक्त परब्रह्म परमेश्वराची उपासना कर

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਟਲ ਇਹੁ ਧਰਮੁ ॥੪॥੮੦॥੧੪੯॥
कारण हा अखंड धर्म आहे. ॥४॥८०॥१४९॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸੋਈ ॥
परमेश्वर ज्याच्यावर कृपा करतो त्याला गुरू मिळतो

ਤਿਤੁ ਬਲਿ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥੧॥
अशा व्यक्तीला गुरु शक्तीमुळे कोणताही रोग होत नाही. ॥१॥

ਰਾਮ ਰਮਣ ਤਰਣ ਭੈ ਸਾਗਰ ॥
सर्वव्यापी भगवान रामाची आराधना करून संसाराच्या भयंकर महासागराला पार करता येते.

ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਫਾਰੇ ਜਮ ਕਾਗਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
शूर गुरूचा आश्रय घेतल्याने यमाचा हिशेब नाहीसा होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥
सद्गुरूंनी मला हरी नामाचा मंत्र दिला आहे.

ਇਹ ਆਸਰ ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮ ॥੨॥
या आश्रयाने माझे सर्व कार्य यशस्वी झाले आहे. ॥२॥

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥
मला ध्यान, तप, संयम आणि पूर्ण स्तुती प्राप्त झाली.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਹਰਿ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੩॥
ज्या व्यक्तीवर सद्‌गुरू कृपा करतात, त्या व्यक्तीचा सहाय्यक परमेश्वर बनतात. ॥३॥

ਮਾਨ ਮੋਹ ਖੋਏ ਗੁਰਿ ਭਰਮ ॥
हे नानक! ज्याचा अभिमान, आसक्ती आणि भ्रम गुरूंनी नष्ट केले आहे त्याला पाहा.

ਪੇਖੁ ਨਾਨਕ ਪਸਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੪॥੮੧॥੧੫੦॥
त्या व्यक्तीने सर्वत्र परब्रह्म प्रभूंचे दर्शन घेतले आहे. ॥४॥८१॥१५०॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਬਿਖੈ ਰਾਜ ਤੇ ਅੰਧੁਲਾ ਭਾਰੀ ॥
अत्याचारी सम्राटापेक्षा आंधळा माणूस चांगला असतो

ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥
कारण जेव्हा आंधळ्याला दुःख होते तेव्हा तो राम नामाचा जप करतो. ॥१॥

ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕਉ ਤੁਹੀ ਵਡਿਆਈ ॥
हे परमेश्वरा! तू तुझ्या सेवकाचा मान आणि प्रतिष्ठा आहेस.

ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਨਰਕਿ ਲੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मायेची नशा प्राणीमात्राला नरकात घेऊन जाते. ॥१॥रहाउ॥

ਰੋਗ ਗਿਰਸਤ ਚਿਤਾਰੇ ਨਾਉ ॥
आजाराने त्रस्त असलेला आंधळा नामाचा जप करतो

ਬਿਖੁ ਮਾਤੇ ਕਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥੨॥
परंतु दुर्गुणांमध्ये मग्न असलेल्या दुष्टाला सुखाचे स्थान मिळत नाही. ॥२॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ज्याला परमेश्वराचे चरणकमळ आवडतात,

ਆਨ ਸੁਖਾ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਚੀਤਿ ॥੩॥
त्याला इतर ऐहिक सुखांचीही पर्वा नसते. ॥३॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥
सदैव विश्वाचा स्वामी परमेश्वराची उपासना करा.

ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੮੨॥੧੫੧॥
नानकांची प्रार्थना आहे की हे अंतर्यामी परमेश्वरा, ये आणि मला भेट. ॥४॥८२॥ १५१॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਸੰਗੀ ਬਟਵਾਰੇ ॥
आठ वासनामय काळ आणि पाच दुर्गुण आणि लुटारू हे माझे सोबती राहिले.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਏ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥
परमेश्वराने आपल्या कृपेने त्यांना विखुरले आणि नष्ट केले. ॥१॥

ਐਸਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਮਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
अशा शक्तिशाली परमेश्वराच्या नामाचा आनंद प्रत्येक जीवाला लाभो.

ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्व गोष्टींमध्ये परमेश्वर परिपूर्ण आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮਹਾ ਤਪਤਿ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥
वासनायुक्त दुर्गुणांच्या ऐहिक सागरात तीव्र उष्णता आहे

ਪ੍ਰਭ ਖਿਨ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰ॥੨॥
पण परमेश्वर जीवाला क्षणात या मत्सरावर मात करायला लावणार आहेत. ॥२॥

ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ਨਹੀ ਜਾਹਿ ॥
असे अनेक बंध आहेत जे कापता येत नाहीत

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਮੁਕਤਿ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੩॥
पण परमेश्वराच्या नामस्मरणाने मनुष्य मोक्ष प्राप्त करतो. ॥३॥

ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਇਸ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥
हे नानक! मनुष्य कोणत्याही युक्तीने किंवा हुशारीने काहीही करू शकत नाही

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥੮੩॥੧੫੨॥
हे परमेश्वरा! कृपा करा कारण तो तुझी स्तुती करीत आहे. ॥४॥८३॥१५२॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਥਾਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥
ज्याला हरीच्या नावाने पैसा मिळतो,

ਬਿਚਰੁ ਸੰਸਾਰ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥
तो संकोच न करता जगात वावरतो आणि त्याचे सर्व कार्य यशस्वी होतात. ॥१॥

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥
केवळ सौभाग्यानेच परमेश्वराचे गुणगान गाता येते,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या परब्रह्म परमेश्वरा! तू आम्हा प्राणिमात्रांना स्तुतीचे दान दिलेस तरच हे साध्य होऊ शकते. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
परमेश्वराचे सुंदर चरण हृदयात ठेवा.

ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਚੜਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥
परमेश्वराच्या पायावर स्वार होऊनच अस्तित्वाचा सागर पार करता येतो. ॥२॥

ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
प्रत्येक जीवाने संतांचा सहवास करावा,

ਸਦਾ ਕਲਿਆਣ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩॥
ज्यामुळे माणसाचे सदैव कल्याण होते आणि पुन्हा दुःख होत नाही. ॥३॥

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਭਜੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥
हे नानक! सद्‌गुणांचे भांडार असलेल्या परमेश्वराची प्रेमभक्तीने पूजा करा.

ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੪॥੮੪॥੧੫੩॥
अशाप्रकारे परमेश्वराच्या दरबारात मान मिळतो.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਮੀਤ ॥
भगवान मित्र हे जल, पृथ्वी आणि आकाशात सर्वव्यापी आहेत

ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਗਾਏ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥੧॥
रोज त्या परमेश्वराचे गुणगान गाण्याने भ्रम दूर होतात. ॥१॥

ਊਠਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਪਹਰੂਆ ॥
जागे असो वा झोपेत असो, परमेश्वर सदैव संरक्षक म्हणून माणसासोबत असतो.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਨਹੀ ਡਰੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्या परमेश्वराचे स्मरण केल्याने मनुष्य मृत्यूच्या दूताच्या भीतीपासून मुक्त होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਚਰਣ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥
परमेश्वराचे सुंदर चरण हृदयात वसले तर

ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋਇਆ ਨਾਸੁ ॥੨॥
सर्व दु:खांचा नाश होतो. ॥२॥

ਆਸਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਧਨੁ ਏਕ ॥
एकच देव माझी आशा, प्रतिष्ठा, शक्ती आणि संपत्ती आहे

ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕ ॥੩॥
माझ्या हृदयात फक्त खऱ्या सावकारालाच आधार आहे. ॥३॥

ਮਹਾ ਗਰੀਬ ਜਨ ਸਾਧ ਅਨਾਥ ॥
हे नानक! मी परमेश्वराच्या संतांचा अत्यंत गरीब आणि अनाथ सेवक आहे

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਦੇ ਹਾਥ ॥੪॥੮੫॥੧੫੪॥
पण देवाने हात देऊन माझे रक्षण केले आहे. ॥४॥८५॥१५४॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਸੂਚੇ ॥
भगवान हरी नामाने पवित्र स्थानात स्नान करून मी पावन झालो आहे.

ਕੋਟਿ ਗ੍ਰਹਣ ਪੁੰਨ ਫਲ ਮੂਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
नाम तीर्थात स्नान केल्याने करोडो ग्रहणांच्या काळात केलेल्या दानापेक्षा जास्त फळ मिळते. ॥१॥ रहाउ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਬਸੇ ॥
परमेश्वराची सुंदर किरणे जर हृदयात वास करत असतील तर

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਸੇ ॥੧॥
अनेक जन्मांची पापे नष्ट होतात. ॥१॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥
सत्संगात परमेश्वराचे भजन गाण्याचे फळ मला मिळाले आहे

ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥
आणि त्यामुळेच मृत्यूचा मार्ग दिसत नाही. ॥२॥

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਗੋਵਿੰਦ ਅਧਾਰੁ ॥
जो व्यक्ती गोविंदांच्या नावाला आपल्या विचार, शब्द आणि कृतीचा आधार बनवतो

ਤਾ ਤੇ ਛੁਟਿਓ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥
तो अस्तित्वाचा विषारी सागर पार करतो. ॥३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ ॥
हे नानक! ज्याला परमेश्वराने आपल्या कृपेने स्वतःचे बनवले आहे.

ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥੪॥੮੬॥੧੫੫॥
तो सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण करतो आणि भगवंताचे गुणगान गात असतो. ॥४॥८६॥१५५॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਜਾਤੇ ॥
हे जीव ज्यांनी परमेश्वराला समजून घेतले आहे, त्यांच्या शरणात राहा.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਚਰਣ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥
परमेश्वराच्या चरणी लीन झाल्यामुळे मन आणि शरीर थंड होते. ॥१॥

ਭੈ ਭੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਹੀ ॥
भीतीचा नाश करणाऱ्या परमेश्वराला जो मनुष्य मनात ठेवत नाही,

ਡਰਪਤ ਡਰਪਤ ਜਨਮ ਬਹੁਤੁ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यांचे अनेक जन्म या दहशतीत थरथर कापत गेले. ॥१॥ रहाउ॥

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचे नाम वास करते,

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥
त्याच्या सर्व मनोकामना पूर्ण होतात. ॥२॥

ਜਨਮੁ ਜਰਾ ਮਿਰਤੁ ਜਿਸੁ ਵਾਸਿ ॥
ज्यांच्या ताब्यात जन्म, म्हातारपण आणि मृत्यू आहेत,

ਸੋ ਸਮਰਥੁ ਸਿਮਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥੩॥
तुमच्या प्रत्येक श्वासाने आणि मुखाने त्या सर्वशक्तिमान परमेश्वराचे स्मरण करत राहा. ॥३॥

ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ॥
हे नानक! तो परमेश्वरच आपला मित्र आणि सोबती आहे.

ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ॥੪॥੮੭॥੧੫੬॥
जगाचा स्वामी परमेश्वराचे नाम हाच त्याचा आधार आहे. ॥४॥८७॥१५६॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਬਾਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥
जगाशी संवाद साधताना संत गोविंदांना आपल्या मनात साठवतात

ਘਰਿ ਆਏ ਗੋਵਿੰਦੁ ਲੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥
घरी परतताना ते त्याला सोबत घेऊन येतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
भगवंत हरिचे नाम संतांचे सोबती आहेत.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचे मन आणि शरीर रामाच्या प्रेमात रमलेले असते. ॥१॥ रहाउ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥
गुरूंच्या कृपेने संसारसागर पार करता येतो

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਹਿਰਿਆ ॥੨॥
आणि अनेक जन्मांची सर्व पापे नष्ट होतात. ॥२॥

ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥
परमेश्वराच्या नामानेच मनुष्याला शोभा व सौंदर्य प्राप्त होते.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥੩॥
सद्गुरूचा नाम मंत्र नेहमी शुद्ध असतो. ॥३॥

ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪੁ ॥
परमेश्वराच्या चरणकमळांची हृदयात पूजा करा.

ਨਾਨਕੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪਰਤਾਪੁ ॥੪॥੮੮॥੧੫੭॥
त्या परमेश्वराचा महिमा पाहून नानकांना जीवन प्राप्त होते. ॥४॥८८॥१५७॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਧੰਨੁ ਇਹੁ ਥਾਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
ज्या ठिकाणी गोविंदांची स्तुती केली जाते ते स्थान अत्यंत धन्य आहे.

ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वरच त्यांना सुखात आणि आनंदात जगायला लावतो. ॥१॥ रहाउ ॥

ਬਿਪਤਿ ਤਹਾ ਜਹਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨਾਹੀ ॥
जिथे परमेश्वराची पूजा केली जात नाही तिथे आपत्ती येते.

ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਜਹ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹੀ ॥੧॥
इथे लाखो आनंद आहेत जिथे परमेश्वराचा गौरव गायला जातो. ॥१॥

ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਦੁਖ ਰੋਗ ਘਨੇਰੇ ॥
परमेश्वराचा विसर पडल्याने मनुष्याला सर्वात जास्त दुःख व रोग भोगावे लागतात.

ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਜਮੁ ਲਗੈ ਨ ਨੇਰੇ ॥੨॥
परमेश्वराच्या भक्तीचा परिणाम म्हणून यमदूत जीवाच्या जवळ येत नाही. ॥२॥

ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ॥
ते स्थान भाग्यवान आणि स्थिर आहे,

ਜਹ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੩॥
जिथे फक्त परमेश्वराचे नामस्मरण केले जाते. ॥३॥

ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥
मी जिथे जातो तिथे माझा स्वामी माझ्या सोबत असतो.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੮੯॥੧੫੮॥
नानकांना अंतर्मनात परमेश्वर सापडला आहे. ॥४॥८९॥१५८॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਵੈ ॥
गोविंदाचे ध्यान करणारा जीव

ਪੜਿਆ ਅਣਪੜਿਆ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥
तो विद्वान असो वा अशिक्षित, त्याला परम स्थिती प्राप्त होते. ॥१॥

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥
हे बंधू! संतांच्या सभेत असताना गोपाळाचे नामस्मरण कर.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂਠਾ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण परमेश्वराच्या नामाशिवाय सर्व संपत्ती खोटी आहे. ॥१॥रहाउ॥

Page 198

ਰੂਪਵੰਤੁ ਸੋ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥
फक्त तोच व्यक्ती सुंदर, चतुर आणि हुशार आहे,

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਮਾਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੨॥
जी व्यक्ती परमेश्वराची इच्छा स्वीकारते. ॥२॥

ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥
या जगात त्याच व्यक्तीचा मानवी जन्म सफल होतो,

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਪਣਾ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣੁ ॥੩॥
जो सर्वव्यापी परमेश्वराला जाणतो. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥
हे नानक! ज्याचे भाग्य चांगले आहे,

ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥੯੦॥੧੫੯॥
तोच माणूस परमेश्वराच्या चरणी मन ठेवतो. ॥४॥९०॥१५९॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਿਉ ਸਾਕਤ ਨਹੀ ਸੰਗੁ ॥
परमेश्वराचा भक्त दुर्बल व्यक्तीसोबत असू शकत नाही जो परमेश्वरापासून विभक्त आहे

ਓਹੁ ਬਿਖਈ ਓਸੁ ਰਾਮ ਕੋ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण तो नास्तिक गोष्टींचा प्रियकर असतो आणि त्या भक्ताला परमेश्वराचा रंग असतो.॥१॥ रहाउ ॥

ਮਨ ਅਸਵਾਰ ਜੈਸੇ ਤੁਰੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥
त्यांचे संघटन प्रशिक्षण नसलेल्या स्वारासाठी सुसज्ज घोडीसारखे आहे,

ਜਿਉ ਕਾਪੁਰਖੁ ਪੁਚਾਰੈ ਨਾਰੀ ॥੧॥
ज्याप्रमाणे नपुंसक पुरुष स्त्रीवर प्रेम करतो. ॥१॥

ਬੈਲ ਕਉ ਨੇਤ੍ਰਾ ਪਾਇ ਦੁਹਾਵੈ ॥
नास्तिक आणि आस्तिक यांच्यातील मिलन एक माणूस बैलाला वासरासह दूध घालण्यासारखे आहे,

ਗਊ ਚਰਿ ਸਿੰਘ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥੨॥
जसा गायीवर स्वार झालेला माणूस सिंहाचा पाठलाग करतो. ॥२॥

ਗਾਡਰ ਲੇ ਕਾਮਧੇਨੁ ਕਰਿ ਪੂਜੀ ॥
जसे एखादी व्यक्ती मेंढी घेऊन तिला कामधेनू मानून त्याची पूजा करू लागते

ਸਉਦੇ ਕਉ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਪੂੰਜੀ ॥੩॥
जसा पैसा नसलेला माणूस सौदा करायला जातो. ॥३॥

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤ ॥
हे नानक! मनातल्या मनात रामाचे नामस्मरण कर,

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤ ॥੪॥੯੧॥੧੬੦॥
मित्राप्रमाणे तू परमेश्वराची पूजा करतोस. ॥४॥९१॥१६०॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਸਾ ਮਤਿ ਨਿਰਮਲ ਕਹੀਅਤ ਧੀਰ ॥
हे बंधू! ती बुद्धी शुद्ध आणि धैर्यवान आहे असे म्हणतात,

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵਤ ਬੀਰ ॥੧॥
जो राम नामाचे अमृत प्राशन करतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਕਰਿ ਓਟ ॥
हृदयात परमेश्वराच्या चरणांचा आधार घ्या,

ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਹੋਵਤ ਛੋਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अशा रीतीने तुला जन्ममरणातून मुक्ती मिळेल. ॥१॥ रहाउ ॥

ਸੋ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਤੁ ਉਪਜੈ ਨ ਪਾਪੁ ॥
फक्त ते शरीर शुद्ध आहे ज्यामध्ये पाप उत्पन्न होत नाही.

ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥
रामाच्या प्रेमाच्या रंगाने माणसाचे शुद्ध वैभव वाढते. ॥२॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਤ ਬਿਕਾਰ ॥
संतांच्या संगतीने माणसाची पापे नष्ट होतात.

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਏਹੋ ਉਪਕਾਰ ॥੩॥
संतांच्या संगतीचा हा सर्वोच्च लाभ आहे. ॥३॥

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਤੇ ਗੋਪਾਲ ॥
जे गोपाळ प्रेमाच्या भक्तीच्या रंगात तल्लीन राहतात.

ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੪॥੯੨॥੧੬੧॥
नानक अशा संतांच्या चरणांची धूळ मागतात. ॥४॥९२॥१६१॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥
मी गोविंदाच्या प्रेमात पडलो आहे की

ਮੇਲਿ ਲਏ ਪੂਰਨ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याने मला स्वतःशी जोडले आहे आणि मी पूर्णपणे भाग्यवान झालो आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਭਰਤਾ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਨਾਰੀ ॥
पतीला पाहून पत्नी जशी आनंदी असते,

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥
तसेच परमेश्वराचा सेवक त्याच्या नामस्मरणाने आत्मिक आनंदाने जगतो. ॥१॥

ਪੂਤ ਪੇਖਿ ਜਿਉ ਜੀਵਤ ਮਾਤਾ ॥
जशी आई आपल्या मुलाला बघून आयुष्याला मिठी मारते,

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ॥੨॥
त्याचप्रमाणे परमेश्वराचा भक्त तानेच्या धाग्यासारखा परमेश्वरामध्ये लीन असतो. ॥२॥

ਲੋਭੀ ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਪੇਖਿ ਧਨਾ ॥
लोभी माणूस धन पाहून आनंद व्यक्त करतो,

ਜਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਮਨਾ ॥੩॥
त्याचप्रमाणे परमेश्वराच्या भक्ताचे मन परमेश्वराच्या चरणकमळांशी जोडलेले असते.॥३॥

ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਦਾਤਾਰ ॥
हे माझ्या परोपकारी परमेश्वरा! मला क्षणभरही विसरू नकोस.

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥੪॥੯੩॥੧੬੨॥
नानकांचा परमेश्वर त्यांच्या जीवनाचा आधार आहे. ॥४॥९३॥१६२॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੋ ਜਨ ਗੀਧੇ ॥
रामाच्या नामाच्या अमृतात लीन झालेले भक्त

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਬੀਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो तिच्या कमलचरणांवर प्रेमळ भक्तीमध्ये बांधला गेला आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਆਨ ਰਸਾ ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥
अशा भक्तांना इतर सुख-सुविधा राखेप्रमाणे दिसतात.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਿਹਫਲ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥
परमेश्वराच्या नामाशिवाय या जगात जन्म घेणे निष्फळ आहे. ॥१॥

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢੇ ਆਪਿ ॥
परमेश्वरच माणसाला अज्ञानाच्या आंधळ्या विहिरीतून बाहेर काढतो.

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅਚਰਜ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥
गोविंदांच्या तेजाचे तेज आणि वैभव अप्रतिम आहे. ॥२॥

ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥
गोपाळ वन, वनस्पति आणि तिन्ही लोकांमध्ये सर्वव्यापी आहे.

ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਦਇਆਲ ॥੩॥
सृष्टीमध्ये फक्त ब्रह्मच आहे आणि परमेश्वर जीवांवर दयाळू दिसतो. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਥਨੀ ਸਾਰੁ ॥
हे नानक! फक्त तेच भाषण श्रेष्ठ आहे,

ਮਾਨਿ ਲੇਤੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੪॥੯੪॥੧੬੩॥
जे कर्ता मान्य करतो. ॥४॥९४॥१६३॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਨਾਵਣੁ ਰਾਮ ਸਰਿ ਕੀਜੈ ॥
रामाच्या तलावात रोज स्नान करावे.

ਝੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरिच्या नामाने अमृताचे अमृत प्रेमाने प्या. ॥१॥ रहाउ ॥

ਨਿਰਮਲ ਉਦਕੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਨਾਮ ॥
गोविंदांच्या नावाचे पाणी अत्यंत शुद्ध आहे,

ਮਜਨੁ ਕਰਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥
त्यात स्नान केल्याने सर्व मनोकामना पूर्ण होतात. ॥१॥

ਸੰਤਸੰਗਿ ਤਹ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ॥
तेथे सत्संगात परमेश्वराची कथा सांगितली जाते

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਖੋਇ ॥੨॥
आणि करोडो जन्मांची पापे नष्ट होतात.॥२॥

ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧ ਕਰਹਿ ਆਨੰਦੁ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण करून संतांना मोठा आनंद मिळतो,

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥
त्याचे मन आणि शरीर परमानंदात लीन असते.॥३॥

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥
ज्याला परमेश्वराच्या चरणांचा खजिना प्राप्त झाला आहे

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸਹਿ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੯੫॥੧੬੪॥
दास नानक त्यासाठी स्वतःचा त्याग करतात. ॥४॥९५॥१६४॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
हे मानवा! केवळ तेच कर्म कर जे तुझे मन आसक्ती आणि आसक्तीने कलंकित होऊ देत नाहीत

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आणि परमेश्वराच्या स्तुतीमध्ये आपले मन जागृत राहू द्या. ॥१॥ रहाउ॥

ਏਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥
हे मानवा! परमेश्वराचे नामस्मरण कर आणि अहंकाराकडे लक्ष देऊ नकोस.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਜਪਿ ਕੇਵਲ ਨਾਉ ॥੧॥
महापुरुषांच्या सहवासात परमेश्वराचे नामस्मरण करावे. ॥१॥

ਕਰਮ ਧਰਮ ਨੇਮ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥
हे मानवी कार्य, धर्म, व्रत आणि उपासना इ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੨॥
प्रत्येकजण परमेश्वराशिवाय इतर कोणालाही ओळखू शकत नाही.॥२॥

ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲ ॥
त्या व्यक्तीची साधना सफल होते

ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥੩॥
ज्याचे प्रेम त्याच्या परमेश्वराशी आहे. ॥३॥

ਸੋ ਬੈਸਨੋ ਹੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੁ ॥
हे नानक! जो कर्म, धर्म, व्रत आणि उपासना करतो तो वैष्णव नसून तो वैष्णव श्रेष्ठ आहे,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਤਜੇ ਬਿਕਾਰ ॥੪॥੯੬॥੧੬੫॥
ज्याने सर्व पापे आणि दुर्गुणांचा त्याग केला आहे. ॥४॥९६॥१६५॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਜੀਵਤ ਛਾਡਿ ਜਾਹਿ ਦੇਵਾਨੇ ॥
हे वेडे प्राणी, भौतिक वस्तू आणि नातेवाईक तुला तुझ्या जीवनात सोडून देतात,

ਮੁਇਆ ਉਨ ਤੇ ਕੋ ਵਰਸਾਂਨੇ ॥੧॥
त्यांचा मृत्यूनंतर कोणाला फायदा होईल का? ॥१॥

ਸਿਮਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ॥
ज्याच्यासाठी निर्मात्याने असे कृत्य लिहिले आहे, तो गोविंदांचे स्मरण मनाने आणि शरीराने करतो.

ਕਾਹੂ ਕਾਜ ਨ ਆਵਤ ਬਿਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्या भ्रमासाठी माणूस धावतो त्याचा उपयोग नाही. ॥१॥ रहाउ॥

ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਖਾਈ ॥
फसवणुकीचे विष ज्याने प्राशन केले आहे,

ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਬਹੂੰ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥
त्याची तहान कधीच भागत नाही. ॥२॥

ਦਾਰਨ ਦੁਖ ਦੁਤਰ ਸੰਸਾਰੁ ॥
हे प्राणी! हे कठीण जग भयंकर दुःखांनी भरलेले आहे.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੩॥
रामाच्या नावाशिवाय कोणताही प्राणी याला कसा पार करेल? ॥३॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਦੁਇ ਕੁਲ ਸਾਧਿ ॥
सत्संगात एकत्र राहून तुम्ही तुमचे जग आणि परलोक दोन्ही सुधारू शकता.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿ ॥੪॥੯੭॥੧੬੬॥
हे नानक! राम नामाचे गुणगान गा. ॥४॥९७॥१६६॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਗਰੀਬਾ ਉਪਰਿ ਜਿ ਖਿੰਜੈ ਦਾੜੀ ॥
हे प्राणी ज्याची दाढी गरीबांना त्रास देत राहते

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਸਾੜੀ ॥੧॥
ती दाढी परब्रह्म प्रभूंनी अग्नीत जाळून टाकली आहे, म्हणजेच जो मनुष्य क्रोधित होऊन अहंकाराने इतरांना त्रास देतो, तो स्वतःही क्रोधाच्या आगीत जळत राहतो. ॥१॥

ਪੂਰਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥
विश्वाचा निर्माता परमेश्वर, पूर्ण न्याय करतो

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो त्याच्या सेवकांचा रक्षक आहे. ॥१॥ रहाउ॥

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਰਤਾਪੁ ॥
हे प्राणी! विश्वाच्या आरंभापासून परमेश्वराचा महिमा दिसत आहे.

ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ਉਪਜਿ ਵਡ ਤਾਪੁ ॥੨॥
निंदा करणारा माणूस अति उष्णतेमुळे आपला जीव देतो. ॥२॥

ਤਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਜਿ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥
त्याला त्या परमेश्वराने मारले आहे, ज्याला कोणीही वाचवू शकत नाही.

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥੩॥
अशा व्यक्तीला इहलोक आणि परलोकात बदनामी सहन करावी लागते. ॥३॥

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥
हे नानक! परमेश्वर त्याच्या सेवकांना आलिंगन देतो.

ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੪॥੯੮॥੧੬੭॥
परमेश्वराचा आश्रय घेऊन परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन केले पाहिजे. ॥४॥९८॥१६७॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਮਹਜਰੁ ਝੂਠਾ ਕੀਤੋਨੁ ਆਪਿ ॥
परमेश्वराने स्वतः हा दावा खोटा असल्याचे सिद्ध केले आहे की

ਪਾਪੀ ਕਉ ਲਾਗਾ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥
गुन्हेगार अडचणीत आहे. ॥१

ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ਗੋਬਿਦੁ ਮੇਰਾ ॥
ज्याचा सहाय्यक माझा गोविंद ।

ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मृत्यू त्याच्या जवळही येत नाही. ॥१॥ रहाउ॥

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥
ज्ञान नसलेला मूर्ख मनुष्य परमेश्वराच्या खऱ्या दरबारात असतो

ਸਿਰੁ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਅੰਧਾ ਮੂੜੁ ॥੨॥
आणि त्याच्या डोक्याला हाताने मारतो. ॥२॥

ਰੋਗ ਬਿਆਪੇ ਕਰਦੇ ਪਾਪ ॥
जे लोक सतत पाप करत असतात त्यांना अनेक रोग होतात.

ਅਦਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥੩॥
परमेश्वर स्वतः न्यायाधीश म्हणून बसला आहे. ॥३॥

ਅਪਨ ਕਮਾਇਐ ਆਪੇ ਬਾਧੇ ॥
मनुष्य स्वतः त्याच्या कर्माने बांधलेला असतो.

ਦਰਬੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥੈ ॥੪॥
जीवनाबरोबरच सर्व संपत्ती आणि प्राणही निघून जातात. ॥४॥

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥
हे नानक! ज्याने परमेश्वराच्या दरबारात आश्रय घेतला आहे

ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਮੇਰੈ ਕਰਤਾਰਿ ॥੫॥੯੯॥੧੬੮॥
माझ्या कर्तारिने (परमेश्वराने) त्यांची प्रतिष्ठा ठेवली आहे.॥५॥९९॥१६८॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੀਠ ਖਟਾਨੀ ॥
परमेश्वराच्या सेवकाच्या पायाची धूळच त्या प्राण्याच्या हृदयाला गोड वाटते.

ਪੂਰਬਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्या कपाळावर पूर्वजन्मात केलेल्या कर्मानुसार अग्रलेख लिहिलेला असतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨ ਪੂਰਿ ਥਿਧਾਈ ॥
ज्याचे मन अहंकारी बुद्धीच्या वंगणाने भरलेले असते,

ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਕਰਿ ਸੁਧ ਮੰਜਾਈ ॥੧॥
संतांच्या चरणांची धूळ साफ केल्याने ते शुद्ध होते. ॥१॥

ਅਨਿਕ ਜਲਾ ਜੇ ਧੋਵੈ ਦੇਹੀ ॥
शरीर अनेक ठिकाणच्या पाण्याने धुतले तर

ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੁਧੁ ਨ ਤੇਹੀ ॥੨॥
त्यामुळे त्याची घाण दूर होत नाही आणि ते शुद्ध होत नाही. ॥२॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
मला सद्‌गुरूची नेहमी कृपा प्राप्त झाली आहे

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟਿਆ ਭਉ ਕਾਲ ॥੩॥
आणि परमेश्वराच्या नामस्मरणाने मला मृत्यूच्या भीतीपासून मुक्ती मिळाली आहे. ॥३॥

ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
परमेश्वराचे नाम हेच मुक्तीचे व मोक्षाचे साधन आहे.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੧੦੦॥੧੬੯॥
हे नानक! प्रेमळ भक्तीने परमेश्वराची स्तुती करत राहा. ॥४॥१००॥१६६॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ॥
परमेश्वराचे सेवक नामस्मरणाने जीवनाचा दर्जा प्राप्त करतात.

ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥
त्यांच्या भेटीने आत्म्याला ज्ञानाचा प्रकाश प्राप्त होतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਨਿ ਮਨ ਕਾਨੀ ॥
हे नश्वर प्राणी! मनाने परमेश्वराचे म्हणणे ऐक.

ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराच्या दारात तुम्हाला आनंद मिळेल. ॥१॥रहाउ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈਐ ਗੋਪਾਲੁ ॥
हे नानक! आपण आठ प्रहर परमेश्वराचे ध्यान करावे,

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੨॥੧੦੧॥੧੭੦॥
त्यामुळे भगवंताच्या दर्शनाने माणसाचे मन तृप्त होते.॥२॥१०१॥१७०॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਗੁਰ ਗੋਬਿਦਿ ਪਾਈ ॥
ज्या व्यक्तीला गोविंद गुरूंनी नामाचे दान दिले आहे त्याला शांती प्राप्त झाली आहे.

ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या भावा! त्या व्यक्तीची मत्सर आणि पापे नष्ट झाली आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥
रोज आपल्या जिव्हेने राम नामाचा जप करत राहा.

ਬਿਨਸੇ ਰੋਗ ਭਏ ਕਲਿਆਨ ॥੧॥
तुमचे सर्व रोग बरे होतील आणि तुम्हाला मुक्ती मिळेल. ॥१॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰ ॥
अगम्य परब्रह्माच्या गुणांचे चिंतन करत राहा.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਮਿ ਹੈ ਨਿਸਤਾਰ ॥੨॥
संतांच्या संगतीत राहून कल्याण होते. ॥२॥

ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥
हे माझ्या मित्रा! जो सदैव भगवान हरींचा पवित्र महिमा गातो.

ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਬਰੇ ਜਨ ਮੀਤ ॥੩॥
त्याचे रोग बरे होतात आणि तो जीवनसागरातून वाचतो. ॥३॥

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈ ॥
मी माझ्या मनाने, शब्दाने आणि कर्मांनी माझ्या परमेश्वराची उपासना करत राहतो.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੦੨॥੧੭੧॥
हे परमेश्वरा, दास नानकांनी फक्त तुझाच आश्रय घेतला आहे. ४॥ १०२॥ १७१॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥
गुरूंनी मला ज्ञानाचे डोळे दिले आहेत.

ਭਰਮ ਗਏ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यामुळे माझे भ्रम दूर झाले आहेत आणि माझे ध्यान सफल झाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੀਤਲਾ ਤੇ ਰਖਿਆ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥
हे दयाळू परमेश्वरा! तू दयाळूपणे मला सीतलापासून वाचवले आहेस. परब्रह्म प्रभूंनी कृपा केली आहे. ॥१॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥
हे नानक! जो परमेश्वराचे नामस्मरण करतो त्यालाच जीवन प्राप्त होते.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥੨॥੧੦੩॥੧੭੨॥
संतांच्या संगतीत राहून ते पवित्र अमृत पितात. ॥२॥१०३॥१७२॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਧਨੁ ਓਹੁ ਮਸਤਕੁ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨੇਤ ॥
हे परमेश्वरा! धन्य ते डोके जे तुझ्यापुढे झुकते, धन्य ते डोळे जे तुला पाहतात.

ਧਨੁ ਓਇ ਭਗਤ ਜਿਨ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥੧॥
धन्य ते भक्त ज्यांचे स्नेह तुझ्यापाशी राहतात. ॥१॥

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਲਹੀਐ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याशिवाय कधीही सुख प्राप्त होत नाही.

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आपण आपल्या उत्कटतेने राम नामाचा गौरव केला पाहिजे. ॥१॥रहाउ॥

ਤਿਨ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥
त्यांच्यासाठी आपण नेहमी त्याग केला पाहिजे.

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੨॥੧੦੪॥੧੭੩॥
हे नानक! ज्याने निस्पृह परमेश्वराचे नाम जपले आहे. ॥२॥१०४॥१७३॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਤੂੰਹੈ ਮਸਲਤਿ ਤੂੰਹੈ ਨਾਲਿ ॥
हे परमेश्वरा! तूच माझा सल्लागार आहेस आणि माझ्याबरोबर राहणारा तूच आहेस.

ਤੂਹੈ ਰਾਖਹਿ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥
माझे रक्षण करणारे तूच आहेस. ॥१॥

ਐਸਾ ਰਾਮੁ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਸਹਾਈ ॥
हे माझ्या भावा! असा माझा राम आहे जो या लोकात आणि परलोकात माझा सहाय्यक आहे.

ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो आपल्या सेवकाच्या सन्मानाचा आदर करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਆਗੈ ਆਪਿ ਇਹੁ ਥਾਨੁ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥
ज्या परमेश्वराच्या ताब्यात हे जग आहे तोच परलोकाचा रक्षणकर्ता आहे.

ਆਠ ਪਹਰ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਉ ਜਾਪੈ ॥੨॥
हे मन रात्रंदिवस परमेश्वराचे नामस्मरण करीत असते. ॥२॥

ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥
त्याची प्रतिष्ठा स्वीकारली जाते आणि त्याला सत्यनामने चिन्हांकित केले जाते.

ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥੩॥
ज्यासाठी परमेश्वर स्वतः आदेशाची अंमलबजावणी करतो. ॥३॥

ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥
परमेश्वर स्वतःच दाता आणि पालनपोषण करणारा आहे.

ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥੧੦੫॥੧੭੪॥
हे नानक! सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण करीत राहा. ॥४॥१०५॥१७४॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥
जेव्हा सद्‌गुरू मनुष्यावर कृपा करतात

ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਦਾ ਗੁਪਾਲੁ ॥੧॥
तेव्हा जगाचा स्वामी गोपाळ माणसाच्या हृदयात सदैव वास करतो. ॥१॥

ਰਾਮੁ ਰਵਤ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
रामाच्या चिंतनाने मला सदैव आनंद मिळाला आहे.

ਮਇਆ ਕਰੀ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पूर्ण हरी परमेश्वराने माझ्यावर मोठी कृपा केली आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥
हे नानक! ज्याचे भाग्य उजळते,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਸਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥੧੦੬॥
तो सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण करतो आणि नित्य स्थिर परमेश्वरावर हात ठेवतो. ॥२॥१०६॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਧੋਤੀ ਖੋਲਿ ਵਿਛਾਏ ਹੇਠਿ ॥
हे आदरणीय! ब्राह्मण आपले वस्त्र उघडून स्वतःखाली पसरतो.

ਗਰਧਪ ਵਾਂਗੂ ਲਾਹੇ ਪੇਟਿ ॥੧॥
खीरपुरी वगैरे जे काही हाताला येईल ते गाढवाप्रमाणे झोळीत टाकत राहतो. ॥१॥

ਬਿਨੁ ਕਰਤੂਤੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥
सत्कर्माशिवाय मोक्ष मिळत नाही.

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराच्या नामस्मरणानेच मोक्ष प्राप्त होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਪੂਜਾ ਤਿਲਕ ਕਰਤ ਇਸਨਾਨਾਂ ॥
ब्राह्मण पूजा करतो, आंघोळ करतो आणि कपाळाला टिळक लावतो.

ਛੁਰੀ ਕਾਢਿ ਲੇਵੈ ਹਥਿ ਦਾਨਾ ॥੨॥
दान प्राप्त करण्यासाठी, तो स्वर्गाची फसवणूक करतो आणि चाकू काढतो, म्हणजेच तो निर्दयपणे दान स्वीकारतो. ॥२॥

ਬੇਦੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਬਾਣੀ ॥
तो आपल्या मुखातून मधुर आवाजात वेदांचे पठण करतो.

ਜੀਆਂ ਕੁਹਤ ਨ ਸੰਗੈ ਪਰਾਣੀ ॥੩॥
मर्त्य मनुष्य जिवंत प्राण्यांना मारण्यास मागेपुढे पाहत नाही. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥
हे नानक! परमेश्वर ज्याच्यावर आशीर्वाद देतो,

ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੪॥੧੦੭॥
त्याचे अंतःकरण शुद्ध होते आणि तो परमेश्वराचा विचार करत राहतो. ॥४॥१०७॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥
हे परमेश्वराच्या प्रिय भक्तांनो! तुमच्या हृदयाच्या घरी एकाग्र होऊन बसा

ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਮਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सद्गुरूंनी तुझे काम सजवले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਪਰਮੇਸਰਿ ਮਾਰੇ ॥
परमेश्वराने दुष्ट आणि नीच लोकांचा नाश केला आहे.

ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀ ਕਰਤਾਰੇ ॥੧॥
सृष्टीनिर्माता परमेश्वराने आपल्या सेवकाची प्रतिष्ठा राखली आहे. ॥१॥

ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਸਭ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥
जगाचा राजा महाराज प्रभू यांनी प्रत्येकाला आपल्या सेवकाच्या अधीन केले आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਪੀਨੇ ॥੨॥
परमेश्वराच्या नामाच्या अमृताचा परम रस त्यांनी प्याला आहे. ॥२॥

ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭਜਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥
निर्भयपणे परमेश्वराची उपासना करा.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੩॥
चांगल्या सहवासात, परमेश्वराचे नामस्मरण करण्याची ही देणगी इतरांनाही द्या. ॥३॥

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
नानक म्हणतात की हे अंतर्यामी परमेश्वरा! मी तुझा आश्रय घेतो

ਨਾਨਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੧੦੮॥
आणि त्याने जगाचा स्वामी परमेश्वराचा आधार घेतला आहे. ॥४॥१०८॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਾਹਿ ਨ ਜਲੈ ॥
जो मनुष्य परमेश्वराच्या भक्तीत तल्लीन राहतो तो तृष्णेच्या अग्नीत जळत नाही.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਾਇਆ ਨਹੀ ਛਲੈ ॥
परमेश्वराच्या प्रेमात रमलेल्या माणसाला माया फसवत नाही.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਜਲਾ ॥
जो मनुष्य परमेश्वराच्या स्मरणात मग्न राहतो तो अस्तित्वाच्या सागराच्या पाण्यात बुडत नाही.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥੧॥
जो मनुष्य परमेश्वराच्या प्रेमात मग्न राहतो त्याला जीवनाचे उत्तम फळ मिळते. ॥१॥

ਸਭ ਭੈ ਮਿਟਹਿ ਤੁਮਾਰੈ ਨਾਇ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या नामाने सर्व भय नष्ट होतात.

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे नश्वर प्राणी! सत्संगात भेटून हरिप्रभूंचे गुणगान गा. ॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਿਟੈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ॥
जो मनुष्य परमेश्वराच्या स्मरणात तल्लीन राहतो, त्याच्या सर्व चिंता नाहीशा होतात.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੋ ਰਚੈ ਜਿਸੁ ਸਾਧ ਕਾ ਮੰਤਾ ॥
पण परमेश्वराच्या स्मरणात तोच जोडला जातो ज्याला संत नामाचा मंत्र मिळतो.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਮ ਕੀ ਨਹੀ ਤ੍ਰਾਸ ॥
परमेश्वराच्या स्मरणात एकनिष्ठ राहिल्याने मृत्यूचे भय राहत नाही.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥੨॥
परमेश्वराच्या स्मरणात एकनिष्ठ राहिल्याने सर्व मनोकामना पूर्ण होतात. ॥२॥

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
परमेश्वराच्या चरणांशी जोडले गेल्याने कोणतेही दुःख आपल्याला स्पर्श करत नाही.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥
परमेश्वराच्या चिंतनात मग्न असणारा माणूस रात्रंदिवस जागृत राहतो.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ॥
परमेश्वराच्या चिंतनात मग्न राहून, मनुष्य सुखी घरात राहतो.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਨਸੈ ॥੩॥
परमेश्वराचे स्मरण केल्याने माणसाचा संभ्रम आणि भीती दूर होते. ॥३॥

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥
परमेश्वराच्या चिंतनात मग्न राहिल्याने बुद्धी श्रेष्ठ होते.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥
परमेश्वराच्या स्मरणात मग्न राहिल्याने जीवनाचे आचरण शुद्ध होते.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
हे नानक! मी स्वतःला त्यांच्या स्वाधीन करतो,

ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥੪॥੧੦੯॥
जो माझ्या प्रभूला विसरत नाही. ॥४॥१०९॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ ॥
संतांच्या पवित्र संमेलनात प्रवेश केल्याने मन शांत होते.

ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਸਗਲ ਦੁਖ ਗਏ ॥
परमेश्वराच्या मार्गाने चालल्याने सर्व दुःख दूर होतात.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने मन प्रसन्न होते.

ਰਸਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੧॥
प्रेमाने परमेश्वराचे गुणगान गाण्याने परमानंद प्राप्त होतो. ॥१॥

ਖੇਮ ਭਇਆ ਕੁਸਲ ਘਰਿ ਆਏ ॥
आजूबाजूला आनंद आहे आणि घरात आनंद आला आहे.

ਭੇਟਤ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਈ ਬਲਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांच्या मेळाव्यात राहून सर्व संकटे दूर होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਪੇਖਤ ਹੀ ਦਰਸ ॥
गुरूंच्या दर्शनाने डोळे शुद्ध होतात.

ਧਨਿ ਮਸਤਕ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹੀ ਪਰਸ ॥
गुरूंच्या चरणांचा स्पर्श होताच डोकं कौतुकास्पद होतं.

ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਟਹਲ ਸਫਲ ਇਹ ਕਾਂਇਆ ॥
गोविंदांची सेवा केल्याने हे शरीर फलदायी होते.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥
संतांच्या कृपेने मला मोक्षाची परम स्थिती प्राप्त झाली आहे. ॥२॥

ਜਨ ਕੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ਸਹਾਇ ॥
परमेश्वर स्वतः आपल्या सेवकांना मदत करतो.

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਲਗਿ ਦਾਸਹ ਪਾਇ ॥
परमेश्वराच्या सेवकांच्या चरणस्पर्शाने मला सुख प्राप्त झाले आहे.

ਆਪੁ ਗਇਆ ਤਾ ਆਪਹਿ ਭਏ ॥
अहंकार निघून गेल्यावर माणूस स्वतःचा स्वामी होतो

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਏ ॥੩॥
आणि दयेचे भांडार असलेल्या परमेश्वराचा आश्रय घेतो. ॥३॥

ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਜਬ ਪਾਇਆ ॥
माणसाला परमेश्वराची प्राप्ती तेव्हाच होते जेव्हा त्याची इच्छा असते.

ਤਬ ਢੂੰਢਨ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇਆ ॥
मग तो त्या परमेश्वराला शोधायला कुठल्याच ठिकाणी जात नाही.

ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਆਸਨ ॥
तो अमर होऊन सुखाच्या आसनात वास करतो.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਬਾਸਨ ॥੪॥੧੧੦॥
हे नानक! गुरूंच्या कृपेने त्यांनी सुखाच्या घरात प्रवेश केला आहे. ॥४॥११०॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਕੀਨੋ ਇਸਨਾਨ ॥
कोट्यवधी तीर्थक्षेत्रात स्नान करण्याचे ठिकाण समजा.

ਲਾਖ ਅਰਬ ਖਰਬ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥
कोट्यवधी, अब्जावधी सत्कर्मे दान केल्याचे फळ मिळते,

ਜਾ ਮਨਿ ਵਸਿਓ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥੧॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचे नाम वास करते. ॥१॥

ਸਗਲ ਪਵਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਪਾਲ ॥
गोपाळांची स्तुती करणारे सर्व धर्मनिष्ठ आहेत.

ਪਾਪ ਮਿਟਹਿ ਸਾਧੂ ਸਰਨਿ ਦਇਆਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥
दयाळू संतांचा आश्रय घेतल्याने पापांचा नाश होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਬਹੁਤੁ ਉਰਧ ਤਪ ਸਾਧਨ ਸਾਧੇ ॥
जणू काही तो उलटा टांगून विविध तपश्चर्या करतो.

ਅਨਿਕ ਲਾਭ ਮਨੋਰਥ ਲਾਧੇ ॥
त्यांना अनेक लाभ मिळाले असून त्यांची इच्छा पूर्ण झाली आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਨ ਆਰਾਧੇ ॥੨॥
जो व्यक्ती आपल्या मनोभावे हरिचे नामस्मरण करत राहते. ॥२॥

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬਖਾਨੇ ॥
जणू त्याने स्मृती, धर्मग्रंथ आणि वेदांचे पठण केले आहे

ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਸਿਧ ਸੁਖ ਜਾਨੇ ॥
आणि त्याला योग ज्ञान आणि सिद्धी यांचा आनंद समजला आहे.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਨੇ ॥੩॥
जेव्हा मनुष्य परमेश्वरामध्ये संतुष्ट होतो आणि त्याचे नामस्मरण करतो. ॥३॥

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥
त्या अगम्य आणि अगाध परमेश्वराचे ज्ञान अपार आहे.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਬੀਚਾਰੇ ॥
आता तो नानक नामाचा जप करतो आणि अंतःकरणात फक्त हरिनामाचेच ध्यान करतो.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੪॥੧੧੧॥
परमेश्वराने नानकांना आशीर्वाद दिला आहे. ॥४॥१११॥

ਗਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥
गउडी मः ५ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
परमेश्वराच्या स्मरणाने मला आनंद मिळतो

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇਆ ॥੧॥
आणि मी गुरूंचे सुंदर कमळ माझ्या हृदयात वसवले आहे. ॥१॥

ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਾ ॥
परब्रह्म, गुरू-गोविंद सर्वव्यापी आहे.

ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याची पूजा करून माझे मन धीरगंभीर झाले आहे. ॥रहाउ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਮ ॥
मी रात्रंदिवस गुरूंचे नामस्मरण करत असतो,

ਤਾ ਤੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ਸਗਲ ਕਾਂਮ ॥੨॥
ज्यांच्या कृपेने माझे सर्व कार्य पूर्ण झाले आहे. ॥२॥

ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ ॥
गुरूंना पाहून मन शांत झाले आहे

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥੩॥
आणि माझी मागील जन्मांची पापे नष्ट झाली आहेत. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਭੈ ਭਾਈ ॥
नानक म्हणतात, हे बंधू! आता मला भीती कुठे आहे?

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥੧੧੨॥
गुरूंनी स्वतः आपल्या सेवकाचा मान-सन्मान जपला आहे. ॥४॥११२॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥
परमेश्वर स्वतः आपल्या सेवकाला मदत करतो.

ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ਬਾਪ ਜੈਸੇ ਮਾਈ ॥੧॥
तो नेहमी पालकांप्रमाणे काळजी घेतो. ॥१॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਉਬਰੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥
परमेश्वराचा आश्रय घेतल्याने प्रत्येक व्यक्तीला मोक्ष प्राप्त होतो.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਪੂਰਨ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
सदैव सत्य आणि सर्वव्यापी असणारा परमेश्वरच सर्व काही करतो आणि जीवांना ते करायला लावतो. ॥रहाउ॥

ਅਬ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਕਰਨੈਹਾਰਾ ॥
आता माझे मन त्या जगाच्या निर्मात्या परमेश्वरामध्ये वसले आहे.

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਆਤਮ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥੨॥
त्यामुळे सर्व भय नष्ट होतात आणि आत्मा सुखाची प्राप्ती करतो. ॥२॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ ॥
परमेश्वराने आपल्या कृपेने आपल्या सेवकांचे रक्षण केले आहे

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਲਾਥੇ ॥੩॥
त्याची अनेक जन्मांची पापे दूर झाली आहेत. ॥३॥

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
परमेश्वराचा महिमा वर्णन करता येत नाही.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਨਾਈ ॥੪॥੧੧੩॥
हे नानक! परमेश्वराचे सेवक सदैव परमेश्वराच्या शरणात राहतात. ॥४॥ ११३॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥
रागु गउडी चेती महाला ५ दुपडा ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਪੂਰਨ ਭਾਈ ॥
हे बंधू! रामाची शक्ती सर्वव्यापी आहे.

ਤਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रामाच्या त्या शक्तीच्या प्रभावामुळे त्याच्यावर कोणतेही दुःख किंवा संकट येत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਜੋ ਚਿਤਵੈ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਮਾਈ ॥
हे माते! परमेश्वराचा सेवक त्याच्या मनात जी काही कल्पना करतो,

ਸੋ ਸੋ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ॥੧॥
परमेश्वर स्वतः ते सर्व करून घेतो. ॥१॥

ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥
जे लोक त्याच्यावर टीका करतात त्यांचा तो आदर कमी करतो.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਰਭਉ ਗਾਈ ॥੨॥੧੧੪॥
नानक निर्भय परमेश्वराची स्तुती करीत आहेत. ॥२॥११४॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਭੁਜ ਬਲ ਬੀਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗਰਤ ਪਰਤ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे पराक्रमी परमेश्वरा! हे सुखाच्या सागरा! मी दुर्गुणांच्या गर्तेत पडत आहे, मला तुझ्या बोटाने धर. ॥१॥रहाउ॥

ਸ੍ਰਵਨਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਨੈਨ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀ ਆਰਤ ਦੁਆਰਿ ਰਟਤ ਪਿੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! तुझा महिमा ऐकण्याची माझ्या कानांची क्षमता नाही, माझे डोळे सुंदर नाहीत आणि मी, दुःखी आणि लंगडा, मला दुर्गुणांच्या गंगेपासून वाचवण्यासाठी तुझ्या दारी हाक मारतो. ॥१॥

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਪਿਤਾ ਮਹਤਰੀਆ ॥
हे दीनानाथ! अनाथांवर दया करणारा तूच माझा मित्र, सोबती, पिता आणि माता आहेस.

ਚਰਨ ਕਵਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹਿ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰ ਸੰਤ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥੨॥੨॥੧੧੫॥
हे नानक! आपल्या संतांना भयंकर महासागर पार करणाऱ्या परमेश्वराचे चरणकमल आपल्या हृदयात ठेवा. ॥२॥२॥ ११५॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫
रागु गउडी बैरागणी महला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਦਯ ਗੁਸਾਈ ਮੀਤੁਲਾ ਤੂੰ ਸੰਗਿ ਹਮਾਰੈ ਬਾਸੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे दयेचे बंडल! हे गुसाई! तू माझा प्रिय मित्र आहेस आणि नेहमी माझ्याबरोबर राहा.॥१॥रहाउ॥

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਰਹਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्याशिवाय मी क्षणभरही जगू शकत नाही आणि तुझ्याशिवाय या जगात जगणे निंदनीय आहे.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਤਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜੀ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! जीवन आणि आनंद देणाऱ्या परमेश्वरा! मी प्रत्येक क्षणाला तुझ्यासाठी स्वतःला समर्पित करतो. ॥१॥

ਹਸਤ ਅਲੰਬਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗਰਤਹੁ ਉਧਰੁ ਗੋਪਾਲ ॥
हे गोपाळ! मला तुझ्या हाताचा आश्रय दे आणि मला खड्ड्यातून बाहेर काढ

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਮਤਿ ਥੋਰੀਆ ਤੂੰ ਸਦ ਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥੨॥
कारण माझ्यात चांगले गुण नसलेले आणि कमी बुद्धी आहे पण तुम्ही नेहमी दीनांशी दयाळू आहात. ॥२॥

ਕਿਆ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਸੰਮਲਾ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਬੀਚਾਰ ॥
तू दिलेले कोणते सुख मी स्मरणात ठेवू शकतो आणि कोणत्या मार्गाने तुझी पूजा करू शकतो?

ਸਰਣਿ ਸਮਾਈ ਦਾਸ ਹਿਤ ਊਚੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੩॥
हे परम, अगम्य आणि अपार परमेश्वरा! तू तुझ्या सेवकांवर प्रेम करतोस आणि तुझ्यात आश्रय घेणाऱ्यांना लीन करतोस. ॥३॥

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥
हे बंधू! जगातील सर्व वस्तू आणि आठ सिद्धी महारस नावाच्या परम अमृतात आहेत.

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਕੇਸਵਾ ਸੇ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥
हे बंधू! ज्यांच्यावर केशव प्रसन्न होतात ते लोक भगवंताची स्तुती करीत असतात.॥४॥

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्या जीवनाचा आधार तूच माझे आई-वडील, मुलगा, नातेवाईक आणि सर्व काही आहेस.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਭਜੈ ਬਿਖੁ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥੫॥੧॥੧੧੬॥
संतांच्या संगतीत नानक तुझे गुणगान गातो जो तुझी स्तुती करतो तो विषाने भरलेला संसारसागर पार करतो. ॥५॥१॥ ११६॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਰਹੋਏ ਕੇ ਛੰਤ ਕੇ ਘਰਿ ਮਃ ੫
गउडी बैरागनी राहो के छंत च्या घरी मः ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਹੈ ਕੋਈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੋ ਗਾਵੈ ॥
दुर्लभ व्यक्तीच प्रिय रामाचे गुणगान गातो.

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
त्या सत्याने सर्व कल्याण आणि सुख प्राप्त होते. ॥रहाउ॥

ਬਨੁ ਬਨੁ ਖੋਜਤ ਫਿਰਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥
एक एकांतवास परमेश्वराच्या शोधात अनेक जंगलात जातो,

ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
पण असा एक दुर्मिळ माणूस आहे ज्याचा आवाज एका नोटासारखा वाटतो.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥
ज्यांना परमेश्वर सापडला ते खूप भाग्यवान आहेत. ॥१॥

ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਚਾਹੈ ॥
ब्रह्मदेव आणि इतर देव आणि सनक, सनंदन आणि सनत कुमार हे देखील परमेश्वराला भेटण्यास उत्सुक आहेत.

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਹਰਿ ਆਹੈ ॥
योगी, ब्रह्मचारी आणि कर्तृत्ववान पुरुष परमेश्वराच्या भेटीची आस धरतात,

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹੈ ॥੨॥
ज्याला हे दान मिळाले आहे तो परमेश्वराची स्तुती करत राहतो.॥२॥

ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਿਨ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥
ज्यांना परमेश्वर विसरत नाही त्यांचा मी आश्रय घेतला आहे.

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹੀ ॥
हरीचे संत परम नशिबानेच मिळतात.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਤਿਹ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥੩॥
कारण ते जीवन खरोखरच मृत्यूपासून मुक्त आहे. ॥३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥
हे माझ्या प्रिय प्रिये! कृपया माझ्यासमोर हजर हो

ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਪਾਰੇ ॥
हे माझ्या सर्वोच्च आणि अनंत परमेश्वरा! माझी प्रार्थना ऐक

ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗਤੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੧੭॥
नानक फक्त तुझ्या नामाचा आधार मागतो. ॥४॥ १॥ ११७॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫
रगु गउडी पूरबी महला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਕਵਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माते! कोणत्या गुणाने मी परमेश्वराची प्राप्ती करू शकतो? ॥१॥रहाउ॥

ਰੂਪ ਹੀਨ ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨੀ ਮੋਹਿ ਪਰਦੇਸਨਿ ਦੂਰ ਤੇ ਆਈ ॥੧॥
मी रूपहीन, मी मेंदूहीन आणि शक्तीहीन आहे आणि मी विविध परदेशात प्रवास करून दूरच्या ठिकाणाहून आलो आहे. ॥१॥

ਨਾਹਿਨ ਦਰਬੁ ਨ ਜੋਬਨ ਮਾਤੀ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਮਾਈ ॥੨॥
माझ्याकडे ना नाव आहे, ना संपत्ती आहे ना तारुण्याचा अभिमान आहे. हे परमेश्वरा! कृपा करून मला तुझ्याशी अनाथ कर. ॥२॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਉ ਫਿਰਤ ਤਿਸਾਈ ॥੩॥
शोधताना मी तोट्यात आहे. मी परमेश्वराच्या दर्शनासाठी तहानेने हिंडत आहे. ॥३॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧॥੧੧੮॥
नानक म्हणतात, हे दीनदयाळ! हे कृपेच्या घरातील प्रभू! संतांच्या संगतीने माझा वियोगाचा मत्सर शमला आहे. ॥४॥१॥११८॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥
परमेश्वराला भेटण्यासाठी माझ्या मनात प्रेम उत्पन्न झाले आहे.

ਪਾਇ ਲਗਉ ਮੋਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਕੋਊ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर मला सुदैवाने गुरू भेटले तर मी त्यांच्या चरणांना स्पर्श करतो आणि त्यांना प्रार्थना करतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਧਨੁ ਰਾਖਉ ਆਗੈ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥

मी माझे हृदय त्याला अर्पण केले आहे, मी माझे धन त्याला अर्पण केले आहे आणि मी माझ्या मनातील सर्व इच्छा सोडून दिल्या आहेत

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਫਿਰਉ ਤਿਸੁ ਪਿਛੈ ਵਿਰਾਗੀ ॥੧॥

जो मला परमेश्वराची हरीकथा सांगतो, मी वैराग्य राहतो आणि त्याच्यासमोर रात्रंदिवस भटकत असतो. ॥१॥

ਪੂਰਬ ਕਰਮ ਅੰਕੁਰ ਜਬ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭੇਟਿਓ ਪੁਰਖੁ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ॥

पूर्वजन्मात केलेल्या सत्कर्माचे बीज जेव्हा प्रकट होते, तेव्हा सर्व प्राणिमात्रांमध्ये विराजमान असलेला आणि सुखांचा उपभोग घेणारा आणि सुखांपासून मुक्त असलेला सर्वव्यापी परमेश्वर त्याला प्राप्त झाला.

ਮਿਟਿਓ ਅੰਧੇਰੁ ਮਿਲਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਸੋਈ ਜਾਗੀ ॥੨॥੨॥੧੧੯॥

हे नानक! परमेश्वराच्या भेटीने माझ्या अज्ञानाचा अंधकार नाहीसा झाला आणि अनेक जन्मांचा अंधार नाहीसा झाला. ॥२॥२॥११९॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

गउडी महला ५ ॥

ਨਿਕਸੁ ਰੇ ਪੰਖੀ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਪਾਂਖ ॥

हे माझ्या मनाच्या पक्ष्या! परमेश्वराच्या स्मरणाला पंख म्हणून घे आणि जगाच्या घरट्यापासून स्वतःला वाचव.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੁ ਪੂਰਨ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਹੀਅਰੇ ਸੰਗਿ ਰਾਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

संतांना भेटून त्यांचा आश्रय घ्या आणि परमेश्वराच्या पूर्ण नामाचे रत्न हृदयाजवळ ठेवा. ॥१॥रहाउ॥

ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕੂਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਸ ਪੰਕਜ ਅਤਿ ਤੀਖ੍ਣ ਮੋਹ ਕੀ ਫਾਸ ॥

अंधश्रद्धेची छोटीशी विहीर आहे, साजरे करण्याची हौस त्याचा चिखल आहे आणि आसक्तीची फाशी अत्यंत धारदार आहे

ਕਾਟਨਹਾਰ ਜਗਤ ਗੁਰ ਗੋਬਿਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥

जगतगुरू गोविंद त्या बंधनांना तोडणार आहेत. त्याच्या कमळाच्या चरणी राहा. ॥१॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸੁਨਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥
हे गोविंद! हे दीनानाथ! माझ्या प्रिय प्रभू! माझी प्रार्थना ऐक,

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥੩॥੧੨੦॥
हे नानकांच्या स्वामी! माझा हात धरा, माझा आत्मा आणि शरीर हे सर्व तुझे धन आहे. ॥२॥३॥ १२०॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਹਰਿ ਪੇਖਨ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥
माझे मन परमेश्वराला पाहण्यासाठी त्याचे स्मरण करत राहते.

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਚਿਤਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਹੈ ਕੋਈ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या सद्‌गुरूच्या दर्शनाच्या आशेने आणि तहानेने मी रात्रंदिवस त्यांचाच विचार करतो. मला जवळ आणणारा कोणी संत आहे का? ॥१॥रहाउ॥

ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਿਸੁ ਕਰਉ ਨਿਹੋਰਾ ॥
मी माझ्या मालकाच्या सेवकांच्या सेवकांची सेवा करतो आणि त्याला अनेक प्रकारे आवाहन करतो.

ਤੁਲਾ ਧਾਰਿ ਤੋਲੇ ਸੁਖ ਸਗਲੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦਰਸ ਸਭੋ ਹੀ ਥੋਰਾ ॥੧॥
सर्व सुख मी तराजूत तोलले आहे, पण परमेश्वराचे दर्शन न करता सर्वच थोडे आहेत. ॥१॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੋ ਜਾਤ ਬਹੋਰਾ ॥
संतांच्या कृपेने मी सद्‌गुणांच्या सागराचे गुणगान गायले आहे आणि तो मला अनेक जन्मांत भटकत जीवन-मृत्यूच्या चक्रातून परत आणतो.

ਆਨਦ ਸੂਖ ਭੇਟਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥੪॥੧੨੧॥
हे नानक! परमेश्वराच्या भेटीने त्याला सुख आणि आनंद प्राप्त झाला आहे आणि त्याचा जन्म फलदायी झाला आहे आणि त्याची सकाळही सफल झाली आहे. ॥२॥४॥१२१॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫
रगु गउडी पूरबी महाल ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥
हे परमेश्वरा! मी माझ्या गोसाई प्रभूंना कोणत्या पद्धतीने भेटू शकतो?

ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗੁ ਦੇਇ ਬਤਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सहज सुख देणारा आणि मला परमेश्वराचा मार्ग दाखवणारा असा कोणी संत आहे का? ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ ਹਉਮੈ ਪਾਈ ॥
परम ध्येय हे जीवाच्या आत्म्यात असते पण आतल्या अहंकाराच्या पडद्याआड ते दिसू शकत नाही.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੋ ਜਗੁ ਸੋਇਆ ਇਹੁ ਭਰਮੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਜਾਈ ॥੧॥
संपूर्ण जग भ्रमात झोपले आहे. हा संभ्रम कसा दूर करता येईल ते सांगा. ॥१॥

ਏਕਾ ਸੰਗਤਿ ਇਕਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸਤੇ ਮਿਲਿ ਬਾਤ ਨ ਕਰਤੇ ਭਾਈ ॥
हे बंधू! आत्मा आणि परमेश्वर यांचा एकच सहवास आहे आणि एकाच घरात राहतात पण ते एकमेकांशी बोलत नाहीत.

ਏਕ ਬਸਤੁ ਬਿਨੁ ਪੰਚ ਦੁਹੇਲੇ ਓਹ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਠਾਈ ॥੨॥
परमेश्वर नामाच्या संपत्तीशिवाय पाचही इंद्रिये दुःखी आहेत. ती संपत्ती अदृश्य ठिकाणी असते.॥२॥

ਜਿਸ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਿਨਿ ਦੀਆ ਤਾਲਾ ਕੁੰਜੀ ਗੁਰ ਸਉਪਾਈ ॥
ज्या परमेश्वराच्या रूपात हे घर आहे, त्या परमेश्वराने आसक्तीचे कुलूप लावून गुरूच्या हाती चावी दिली आहे.

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥
सद्गुरूचा आश्रय घेतल्याशिवाय, इतर अनेक उपाय करूनही मनुष्य ती गुरुकिल्ली मिळवू शकत नाही. ॥३॥

ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
ज्याची आसक्ती आणि माया यांचे बंधन सद्गुरूंनी तोडले आहे. त्यानेच कंपनीत आपले अस्तित्व प्रस्थापित केले आहे.

ਪੰਚ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥
हे नानक! त्यांच्या पंचेंद्रियांनी मिळून शुभ गीते गायली आहेत. हे बंधू! त्यांच्यात आणि परमेश्वरामध्ये काही फरक नाही. ॥४॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥
हे भगवान राम गोसाई! ते या पद्धतीतून मिळते.

ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਾਠਾ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੧੨੨॥
ज्याला उत्स्फूर्त आनंद प्राप्त झाला आहे, त्याची द्विधा क्षणात दूर झाली आहे आणि त्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला आहे. ॥१॥ रहाउ दुजा ॥१॥१२२॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਐਸੋ ਪਰਚਉ ਪਾਇਓ ॥
माझी परमेश्वराशी इतकी मैत्री झाली आहे.

ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਇਆਲ ਬੀਠੁਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਝਹਿ ਬਤਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आपल्या कृपेने दयाळू विठ्ठल प्रभूंनी मला सद्गुरूंचा पत्ता सांगितला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਮੋਹਿ ਇਹੁ ਬਿਸੁਆਸੁ ਹੋਇ ਆਇਓ ॥
जिकडे पाहतो तिकडे मी तुला शोधतो. आता हा माझा ठाम विश्वास आहे.

ਕੈ ਪਹਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਬੇਨਤੀ ਜਉ ਸੁਨਤੋ ਹੈ ਰਘੁਰਾਇਓ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! तू स्वतः सर्व ऐकत असताना मी कोणाकडे विनवणी करावी आणि प्रार्थना करावी? ॥१॥

ਲਹਿਓ ਸਹਸਾ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਤੋਰੇ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥
ज्याच्या गुरूने आसक्ती आणि माया यांचे बंधन तोडून टाकले आहे अशा व्यक्तीची कोंडी संपली आहे आणि त्याला शाश्वत सुखाची प्राप्ती झाली आहे.

ਹੋਣਾ ਸਾ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਸੀ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਹਾ ਦਿਖਾਇਓ ॥੨॥
जगात जे काही घडायचे आहे ते परमेश्वराच्या इच्छेने नक्कीच घडेल. परमेश्वराच्या आदेशाशिवाय दुःख आणि सुख कोठे पाहता येईल? ॥२॥

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਾ ਏਕੋ ਠਾਣਾ ਗੁਰਿ ਪਰਦਾ ਖੋਲਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥
तुकड्यांचा आणि विश्वांचा आधार फक्त एकच परमेश्वर आहे. अज्ञानाचा पडदा दूर करून गुरूंनी मला हे दाखवून दिले आहे.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਇਕ ਠਾਈ ਤਉ ਬਾਹਰਿ ਕੈਠੈ ਜਾਇਓ ॥੩॥
नवीन फंडे आणि नावाचे भांडार मनात एकाच ठिकाणी आहे. मग माणसाने कोणत्या बाहेरच्या ठिकाणी जावे? ॥३॥

ਏਕੈ ਕਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਰਚਾਇਓ ॥
ज्याप्रमाणे सोनार एका सोन्याच्या तुकड्यातून विविध प्रकारचे दागिने बनवतो, त्याचप्रमाणे परमेश्वराने अनेक प्रकारांचे हे विश्व निर्माण केले आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ਇਵ ਤਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲਾਇਓ ॥੪॥੨॥੧੨੩॥
हे गुरूनानक! ज्यांची कोंडी दूर झाली आहे. ज्याप्रमाणे सोन्याचे दागिने कालांतराने सोन्यात बदलतात. त्याचप्रमाणे, प्रत्येक घटक मूळ तत्व भगवंतामध्ये विलीन होतो.॥ ४॥२॥१२३॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥
तुमचे आयुर्मान दिवसेंदिवस कमी होत आहे, म्हणजेच तुमचे वय निघत आहे.

ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या मना! तू या जगात आला आहेस तुझ्या गुरूंना भेटून आपले कार्य पूर्ण करण्याच्या हेतूने. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥
हे मित्रा! मी प्रार्थना करतो, लक्षपूर्वक ऐक. संतांची सेवा करण्याची ही सुवर्णसंधी आहे.

ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥
इहलोकात परमेश्वराच्या नामाचा लाभ झाल्यावर तुम्ही निघून जाल आणि पुढील लोकात सुंदर निवासस्थान प्राप्त कराल. ॥१॥

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸਹਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥
हे जग दुर्गुण, भ्रम आणि शंकांनी भरलेले आहे आणि केवळ ब्रह्मज्ञानीच अस्तित्वाचा सागर पार करू शकतो.

ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਏ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥
परमेश्वर ज्याला भ्रमाच्या निद्रेतून जागे करतात, त्याला हरिचा रस पाजतात आणि मग त्याला अव्यक्त परमेश्वराची कथा समजते. ॥२॥

ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥
हे जीव! तू या जगात आला आहेस नाव आणि पदार्थाचा सौदा, ते नाव आणि पदार्थ विकत घे. गुरूच्या कृपेने तुमच्या मनात परमेश्वर वास करेल.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥
आपल्या हृदयाच्या घरी परमेश्वराचा शोध घेतल्यास तुम्हाला सहज सुखाची प्राप्ती होईल आणि तुम्हाला पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या चक्रात जावे लागणार नाही. ॥३॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥
हे सर्वशक्तिमान निर्मात्या! माझ्या मनातील भक्ती पूर्ण कर.

ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਇਹੀ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੩॥੧੨੪॥
दास नानकांनी मला त्यांच्या संतांच्या चरणी धूळ मिळावी एवढीच इच्छा आहे.॥४॥३॥१२४॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਰਾਖੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥
हे माझ्या पित्या परमेश्वरा! कृपया माझे रक्षण कर जो निरुपयोगी आहे.

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੁ ਸਭ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्व गुण फक्त तुझ्यातच आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀ ਏਕੁ ਗਰੀਬਾ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥
हे रक्षक परमेश्वरा! मी एकटा, गरीब आणि वासनारहित आहे आणि मला पाच शत्रू आहेत. म्हणून माझे रक्षण कर.

ਖੇਦੁ ਕਰਹਿ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਹਿ ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੇ ॥੧॥
त्यांनी मला खूप त्रास दिला आणि मला खूप त्रास दिला, म्हणूनच मी तुझ्याकडे आश्रयाला आलो आहे. ॥१॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਛੋਡਹਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥
मी माझे सर्वतोपरी प्रयत्न केले आणि हरले पण त्यांनी मला कोणत्याही प्रकारे सोडले नाही.

ਏਕ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਤਾਕੀ ਓਟਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀ ॥੨॥
मी एक गोष्ट ऐकली आहे की संतांच्या सहवासात त्यांची मुळे उपटतात. म्हणूनच मी त्याचा आश्रय घेतला आहे. ॥२॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਮੋਹਿ ਤਿਨ ਤੇ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥
तुझ्या कृपेने मला सद्‌गुरू मिळाले आहे. त्यांच्याकडून मला संयम मिळाला आहे.

ਸੰਤੀ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥
संतांनी मला निर्भय प्रभू नावाचा मंत्र दिला आहे आणि मी गुरूंचे शब्द कमावले आहेत. ॥३॥

ਜੀਤਿ ਲਏ ਓਇ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਬਾਣੀ ॥
सद्‌गुरूंच्या आध्यात्मिक स्थिरतेच्या आणि गोड वाणीच्या प्रभावाने मी पाचही वासनांध आणि भांडखोर शत्रूंवर विजय मिळवला आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ਪਾਇਆ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੪॥੧੨੫॥
हे नानक! परमेश्वराच्या प्रकाशाने माझे मन प्रकाशित केले आहे आणि मला निर्वाण प्राप्त झाले आहे. ॥४॥४॥१२५॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! तू एकच राजा आहेस जो सदैव अमर आहे.

ਨਿਰਭਉ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਬਸਤੇ ਇਹੁ ਡਰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आम्ही जीव तुझ्याबरोबर निर्भयपणे राहतो. मग ही भीती कुठून येते? ॥१॥रहाउ॥

ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਹੋਹਿ ਅਫਾਰੋ ਏਕ ਮਹਲਿ ਨਿਮਾਨੋ ॥
एका देहात तूच अहंकारी आहेस आणि दुसऱ्या शरीरात तुम्ही नम्र आहात.

ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪੇ ਏਕ ਮਹਲਿ ਗਰੀਬਾਨੋ ॥੧॥

एका शरीरात तुम्ही सर्वोच्च आहात आणि दुसऱ्या शरीरात तुम्ही अत्यंत गरीब आहात. ॥१॥

ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਪੰਡਿਤੁ ਬਕਤਾ ਏਕ ਮਹਲਿ ਖਲੁ ਹੋਤਾ ॥

तुम्ही विद्वान आहात आणि एकाच शरीरात वक्ता आहात. एका शरीरात तू मूर्ख आहेस.

ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਗ੍ਰਾਹਜੁ ਏਕ ਮਹਲਿ ਕਛੂ ਨ ਲੇਤਾ ॥੨॥

एका शरीरात तुम्ही सर्व काही साठवून ठेवता आणि दुसऱ्या शरीरात तुम्ही अलिप्त होऊन काहीही स्वीकारत नाही. ॥२॥

ਕਾਠ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰੀ ਖਿਲਾਵਨਹਾਰੋ ਜਾਨੈ ॥

हा गरीब प्राणी लाकडी बाहुली आहे, जो त्याला खायला देतो त्याला सर्व काही माहीत आहे.

ਜੈਸਾ ਭੇਖੁ ਕਰਾਵੈ ਬਾਜੀਗਰੁ ਓਹੁ ਤੈਸੋ ਹੀ ਸਾਜੁ ਆਨੈ ॥੩॥

जसा बाजीगर स्वतःला परमेश्वराचा वेष धारण करतो, त्याच प्रकारे प्राणी स्वतःचा वेश धारण करतो, म्हणजेच परमेश्वराने जी भूमिका त्या प्राण्याला बजावायला दिली आहे तीच भूमिका प्राणी जगतात. ॥३॥

ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀ ਬਹੁਤੁ ਭਾਤਿ ਕਰੀਆ ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥

परमेश्वराने विविध प्रजातींच्या प्राण्यांसाठी जगात अनेक भौतिक कक्ष निर्माण केले आहेत आणि परमेश्वर स्वतः सर्वांचा रक्षक आहे.

ਜੈਸੇ ਮਹਲਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸੈ ਰਹਨਾ ਕਿਆ ਇਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੪॥

परमेश्वर ज्याप्रमाणे प्राणिमात्रांना देहाच्या मंदिरात ठेवतात, त्याचप्रमाणे तो तेथे वास करतो. हा गरीब प्राणी काय करू शकतो? ॥४॥

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹ ਸਭ ਬਿਧਿ ਸਾਜੀ ॥

हे नानक! ज्या परमेश्वराने हे विश्व निर्माण केले आहे, ज्याने हे सर्व खेळ निर्माण केले आहे, त्यालाच त्याचे रहस्य माहीत आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਕੀਮਤਿ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੀ ॥੫॥੫॥੧੨੬॥

तो परमेश्वर अनंत आहे. त्याला स्वतःच्या कृतीची किंमत माहीत आहे. ॥५॥ ५॥ १२६॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਰਸੂਆ ॥
हे जीव! आसक्ती आणि मोहाची चव सोडून दे.

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਰੇ ਬਾਵਰ ਗਾਵਰ ਜਿਉ ਕਿਰਖੈ ਹਰਿਆਇਓ ਪਸੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे मूर्ख प्राणी! जसा प्राणी हिरव्या पिकात मग्न असतो, त्याचप्रमाणे तू या दुर्गुणांमध्ये आणि या अभिरुचींमध्ये गुंतलेला आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਤੂੰ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਤੇਰੈ ਤਸੂਆ ॥
हे मुर्ख प्राणी! जी गोष्ट तुला उपयुक्त वाटते ती गोष्ट तुम्हांला थोड्याफार प्रमाणातही जात नाही.

ਨਾਗੋ ਆਇਓ ਨਾਗ ਸਿਧਾਸੀ ਫੇਰਿ ਫਿਰਿਓ ਅਰੁ ਕਾਲਿ ਗਰਸੂਆ ॥੧॥
हे प्राणी! तू नग्न अवस्थेत या जगात आलास आणि जग सोडून जाशील. तुम्ही जन्ममरणाच्या चक्रात अडकून मराल. ॥१॥

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਰੇ ਕਸੁੰਭ ਕੀ ਲੀਲਾ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤਿਨਹੂੰ ਲਉ ਹਸੂਆ ॥
हे प्राणी! कुसुमासारखे क्षणभंगुर असणारे सांसारिक खेळ पाहून तू त्यांत कसा रमून जातोस आणि जोपर्यंत ते टिकतात तोपर्यंत तू हसतोस, खेळतोस.

ਛੀਜਤ ਡੋਰਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਨੋ ਕਛੂਆ ॥੨॥
तुझ्या अवस्थेचा धागा दिवसेंदिवस कमजोर होत चालला आहे. तुमच्या आत्म्याला उपयुक्त असे कोणतेही काम तुम्ही केलेले नाही. ॥२॥

ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਬਿਰਧਾਨੋ ਹਾਰਿਓ ਉਕਤੇ ਤਨੁ ਖੀਨਸੂਆ ॥
संसाराचे काम करताना माणूस म्हातारा झाला आहे. बुद्धी निस्तेज झाली असून शरीरही अशक्त झाले आहे.

ਜਿਉ ਮੋਹਿਓ ਉਨਿ ਮੋਹਨੀ ਬਾਲਾ ਉਸ ਤੇ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਰੁਚ ਚਸੂਆ ॥੩॥
लहानपणी जसा तू त्या भ्रमाने ग्रासलेला होतास तसा तो लोभ आजपर्यंत थोडाही कमी झालेला नाही. ॥३॥

ਜਗੁ ਐਸਾ ਮੋਹਿ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਤਉ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਤਜਿ ਗਰਬਸੁਆ ॥
हे नानक! गुरूंनी मला दाखवून दिले आहे की अशी ऐहिक आसक्ती आहे, म्हणून मी माझा अहंकार सोडून संत गुरूंचा आश्रय घेतला.

ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਓ ਦ੍ਰਿੜੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਸੁਆ ॥੪॥੬॥੧੨੭॥
त्या संताने मला परमेश्वराला भेटण्याचा मार्ग दाखवला आणि आता माझ्या मनात परमेश्वराची भक्ती आणि परमेश्वराचा महिमा दृढ झाला आहे. ॥४॥६॥१२७॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥
तुझ्याशिवाय आमच्याकडे कोण आहे?

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रिये! तू माझ्या जीवनाचा आधार आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥
माझी आंतरिक अवस्था फक्त तुलाच माहीत आहे. तू माझा सोबती आणि सुखाचा दाता आहेस.

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਤੁਝ ਤੇ ਪਾਏ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲੇ ॥੧॥
हे माझ्या ठाकूर! हे माझ्या अथांग आणि अतुलनीय परमेश्वरा! मला सर्व सुखे तुझ्याकडूनच मिळाली आहेत. ॥१॥

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮਰੇ ਰੰਗਾ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥
हे गुणांचे भांडार! हे सुखकर्ता! मी तुझ्या चमत्कारांचे वर्णन करू शकत नाही.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੇ ॥੨॥
अगम्य, अगोचर आणि अविनाशी परमेश्वराचा साक्षात्कार सद्‌गुरूद्वारे होतो. ॥२॥

ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਹਕੇਵਲ ਜਬ ਤੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥
जेव्हा मी माझा अहंकार सोडला आहे, तेव्हा परमेश्वराने माझ्या शंका आणि भीती नष्ट करून मला पवित्र केले आहे.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੋ ਚੂਕੋ ਸਹਸਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! तुला सत्संगात पाहिल्यावर माझी जन्ममरणाची चिंता नाहीशी झाली. ॥३॥

ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥
मी गुरूंचे पाय धुवून त्यांची सेवा करतो आणि त्यांच्यासाठी स्वतःचा लाखो वेळा त्याग करतो.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਹੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮਿਰੀਆ ॥੪॥੭॥੧੨੮॥
हे नानक! ज्याच्या कृपेने तो हे भयंकर जग ओलांडून आपल्या प्रिय परमेश्वरात विलीन झाला आहे. ॥४॥७॥१२८॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५॥

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਰੀਝਾਵੈ ਤੋਹੀ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्याशिवाय तुला कोण संतुष्ट करू शकेल?

ਤੇਰੋ ਰੂਪੁ ਸਗਲ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझे सुंदर रूप पाहून प्रत्येक माणूस मंत्रमुग्ध होतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਸੁਰਗ ਪਇਆਲ ਮਿਰਤ ਭੂਅ ਮੰਡਲ ਸਰਬ ਸਮਾਨੋ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥
स्वर्ग, नरक, मृत्यू जग आणि पृथ्वी येथे सर्वत्र एकच परमेश्वर आहे.

ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤ ਸਗਲ ਕਰ ਜੋਰਹਿ ਸਰਬ ਮਇਆ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਦੋਹੀ ॥੧॥

हे दयाळू परमेश्वरा! सर्व प्राणिमात्रांनो, हात जोडून 'शिव-शिव' म्हणत तुझे नाम उच्चारण आणि तुझ्या दारी मदतीसाठी हाक मारा. ॥१॥

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ਤੁਮਰਾ ਸੁਖਦਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸੀਤਲੋਹੀ ॥

हे ठाकूरजी! तुमचे नाव पवित्र आहे, तुम्ही प्राणिमात्रांना सुख देणारे आहात, तुम्ही परम शुद्ध आणि शांतीचे पोतडे आहात.

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਸਿਉ ਗਾਲ ਗਲੋਹੀ ॥੨॥੮॥੧੨੯॥

नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा! ज्ञान, ध्यान आणि सन्मान तुझ्या संतांच्या धार्मिक वार्तालापांत राहतो. ॥२॥८॥१२९॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

गउडी महला ५ ॥

ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਜੀਆ ॥

हे माझ्या प्रिय प्रभू! ये आणि मला भेट.

ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਤੁਮਾਰਾ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

हे परमेश्वरा! या जगात सर्व काही तुझ्याद्वारेच केले जाते. ॥१॥ रहाउ ॥

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਿਆ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

अनेक जन्मात, अनेक योनीत भटकताना मी अनेक वेळा दुःख भोगले आहे.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਪਾਈ ਹੈ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥

हे भगवान हरी! तुझ्या कृपेने मला आता मानवदेह प्राप्त झाला आहे. तर आता मला दर्शन द्या. ॥१॥

ਸੋਈ ਹੋਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ॥

जगात जे काही घडले आहे तेच परमेश्वराला प्रसन्न झाले आहे. परमेश्वराच्या इच्छेशिवाय कोणीही काहीही करू शकत नाही.

ਤੁਮਰੈ ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ਜਾਗਤੁ ਨਾਹੀ ਸੂਤਾ ॥੨॥

हे ठाकूर! तुझ्या इच्छेच्या आसक्ती आणि मोहाच्या कोंडीत अडकलेला प्राणी झोपलेला आहे आणि तो जागे होत नाही. ॥२॥

ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਿਆਰੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥

हे जीवनाच्या स्वामी! हे प्रिय! हे कृपेचे भांडार! हे दयेचे घर! कृपया माझी एक विनंती ऐक,

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੩॥

हे माझ्या पित्या प्रभू! माझे रक्षण कर आणि मला अनाथ म्हणून वाढव. ॥३॥

ਜਿਸ ਨੋ ਤੁਮਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥

हे परमेश्वरा! ज्याला तू दर्शन दिले आहेस ते केवळ संतांच्या संगतीनेच दिले आहेस.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਬਾਛੈ ॥੪॥੯॥੧੩੦॥

हे भगवान नानक! मला तुमच्याकडून एकच आनंद वाटतो की मला संतांच्या चरणी धूळ द्या. ॥४॥९॥१३०॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

गउडी महला ५॥

ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

मी त्यांच्यासाठी माझे हृदय आणि आत्मा त्याग करतो,

ਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ज्याच्या जीवनाचा आधार फक्त परमेश्वराचे नाम आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਗਨੀਐ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥

परब्रह्माच्या प्रेमाच्या रंगात सदैव तल्लीन राहणाऱ्या त्या संतांचा महिमा मी किती मोजू,

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਤਿਨਾ ਸੰਗਿ ਉਨ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰ ਨ ਦਾਤੇ ॥੧॥

त्याच्या सहवासात राहूनच नैसर्गिक सुख आणि आनंद मिळतो आणि त्याच्यासारखा दाता दुसरा कोणीही नाही. ॥१॥

ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਸੇਈ ਆਏ ਜੋ ਜਨ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥
परमेश्वराच्या दर्शनाची तीव्र इच्छा असणारे संत जगाचा उद्धार करण्यासाठी आले आहेत.

ਉਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਤਰਿਆ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੨॥
जो कोणी जीव त्याचा आश्रय घेतो त्याला या जगातून मोक्ष प्राप्त होतो. संतांच्या संगतीने सर्व मनोकामना पूर्ण होतात. ॥२॥

ਤਾ ਕੈ ਚਰਣਿ ਪਰਉ ਤਾ ਜੀਵਾ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥
त्याच्या पायाला स्पर्श केला तरच मी जिवंत राहतो. परमेश्वराच्या भक्तांच्या सहवासात मी सदैव आनंदी असतो.

ਭਗਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! माझ्यावर कृपा कर कारण माझे मन तुझ्या भक्तांच्या चरणांची धूळ बनव. ॥३॥

ਰਾਜੁ ਜੋਬਨੁ ਅਵਧ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਘਾਟਿਆ ॥
शासन, तारुण्य आणि वय नश्वर जगात जे काही दिसत आहे ते कमी होत आहे.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿਆ ॥੪॥੧੦॥੧੩੧॥
परमेश्वराच्या नामाचे भांडार नेहमीच नवीन आणि शुद्ध असते. नानकांनी ही संपत्ती केवळ हरीच्या नावाने मिळवली आहे. ॥४॥ १०॥ १३१॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਿ ਆਇਓ ਗੁਰ ਤੇ ॥
मी योगाची पद्धत गुरूंकडून ऐकली आहे.

ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सद्गुरूंनी त्यांच्या शब्दांतून ही युक्ती मला समजावून सांगितली आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥
प्रत्येक क्षणी मी त्या परमेश्वराला नमस्कार करतो जो पृथ्वीच्या नवीन भागात आणि या शरीरात विराजमान आहे.

ਦੀਖਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਾਨੀ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੧॥
मी माझ्या गुरूंची दीक्षा माझ्या कानांवर बधिर केली आहे आणि निराकार परमेश्वराला मी माझ्या हृदयात वसवले आहे. ॥१॥

ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਮਿਲਿ ਭਏ ਇਕਤ੍ਰਾ ਏਕਸੁ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥
पाच शिष्य आणि पाचही इंद्रियांना एकत्र आणून मी त्यांना एका परम अवस्थेच्या अधीन केले आहे.

ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਜੋਗੀ ਥੀਏ ॥੨॥
जेव्हा दहा ज्ञानेंद्रिये, पाच ज्ञानेंद्रिये आणि पाच कर्मेंद्रिये माझ्या आज्ञाधारक झाल्या, तेव्हा मी शुद्ध योगी झालो. ॥२॥

ਭਰਮੁ ਜਰਾਇ ਚਰਾਈ ਬਿਭੂਤਾ ਪੰਥੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਪੇਖਿਆ ॥
मी माझी संदिग्धता जाळून टाकली आहे आणि त्याची महिमा मी माझ्या शरीरात जोडली आहे. माझा योगधर्म हा आहे की मला संपूर्ण विश्वात परमेश्वराचे दर्शन घडते.

ਸਹਜ ਸੂਖ ਸੋ ਕੀਨੀ ਭੁਗਤਾ ਜੋ ਠਾਕੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥੩॥
माझ्या भाग्यात परमेश्वराने माझ्यासाठी लिहिलेले ते साधे सुख मी माझे अन्न बनवले आहे. ॥३॥

ਜਹ ਭਉ ਨਾਹੀ ਤਹਾ ਆਸਨੁ ਬਾਧਿਓ ਸਿੰਗੀ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥
मी माझे आसन स्थापित केले आहे जेथे कोणतेही भय नाही आणि परमेश्वराच्या गौरवाच्या शिंगातून अमर्याद आवाज वाजवत आहे.

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਡੰਡਾ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥੪॥
जगाची उत्पत्ती असलेल्या परमेश्वराच्या महिमाचे चिंतन करून योगींनी आपली काठी बनवली आहे. परमेश्वराचे नामस्मरण ही माझ्यासाठी योग्य पद्धत आहे असे वाटते. ॥४॥

ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥
असा योगी केवळ नशिबानेच मिळतो जो आसक्ती आणि मोहाची बंधने दूर करतो.

ਸੇਵਾ ਪੂਜ ਕਰਉ ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗ ਚਾਟੈ ॥੫॥੧੧॥੧੩੨॥
नानक अशा महान योगींची सेवा आणि पूजा करतात आणि त्यांचे पाय चाटतात. ॥५॥११॥१३२॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਅਨੂਪ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ਸਗਲ ਧਿਆਇਲੇ ਮੀਤਾ ॥
हे मित्रांनो! परमेश्वराचे नाम ही एक अनोखी संपत्ती आहे. सर्वांनी हे ऐक आणि विचार कर.

ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याला गुरूनी हरिनामाचे औषध दिले आहे, त्याचे चित्त शुद्ध झाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਧਕਾਰੁ ਮਿਟਿਓ ਤਿਹ ਤਨ ਤੇ ਗੁਰਿ ਸਬਦਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥
ज्याच्या शरीरात गुरूनी आपल्या वाणीतून ज्ञानाचा दिवा लावला त्याच्या शरीरातून अज्ञानाचा अंधार नाहीसा झाला आहे.

ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਕਾਟੀ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸਾ ॥੧॥
ज्याची संतांच्या संगतीवर श्रद्धा असते, त्याचे भ्रमाचे जाळे तुटते.॥१॥

ਤਾਰੀਲੇ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੂ ਬਿਖੜਾ ਬੋਹਿਥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਾ ॥
पोहणे कठीण आणि धोकादायक असून हा सांसारिक महासागर संतांच्या संगतीच्या जहाजाने पार केले आहे.

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਕੀ ਆਸਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੨॥
परमेश्वराच्या रंगात तल्लीन झालेल्या गुरूंच्या भेटीने माझ्या मनाची आशा पूर्ण झाली आहे. ॥२॥

ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤੀ ਪਾਇਆ ਮਨ ਤਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥
नामाचा खजिना प्राप्त झालेल्या भक्तांचे मन व शरीर तृप्त व तृप्त झाले आहे.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਦੇਵੈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੩॥੧੨॥੧੩੩॥
हे नानक! पूज्य परमेश्वर नामाचा खजिना फक्त त्यांनाच देतो ज्यांना परमेश्वर त्याच्या आदेशाचे पालन करायला लावतो. ॥३॥१२॥१३३॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮੋਰੇ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥
हे माझ्या प्रिय! माझ्यावर दया आणि दया कर. हे परमेश्वरा! मी अनाथ आहे आणि फक्त तुझाच आश्रय घेतो.

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਹੁ ਕਛੂ ਸਿਆਨਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला तुझा हात देऊन या आंधळ्या भ्रमाच्या विहिरीतून बाहेर काढ. कारण माझे कोणतेही शहाणपण आणि डावपेच यशस्वी होऊ शकत नाहीत. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਨਾਹੀ ਅਨ ਹੋਰੀ ॥
हे परमेश्वरा! तूच सर्व काही करतोस आणि जीवांना ते करायला लावतोस. तू सर्वस्व आहेस, तू शक्तिशाली आहेस. तुझ्याशिवाय कोणी नाही.

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਸੇ ਸੇਵਕ ਜਿਨ ਭਾਗ ਮਥੋਰੀ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या गतीचे आणि विस्ताराचे रहस्य फक्त तुलाच माहीत आहे. केवळ तेच तुमचे सेवक होतात ज्यांच्या कपाळावर त्यांच्या शुभ कर्मामुळे भाग्यरेषा असतात. ॥१॥

ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਜੋਰੀ ॥
हे परमेश्वरा! तू नेहमी तुझ्या सेवकांवर प्रेम करतोस. ज्याप्रमाणे धागे कापडात जोडलेले असतात, त्याचप्रमाणे तुम्ही तुमच्या भक्तांना प्रेमाने जोडले आहे.

ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੈ ਜੈਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਓਹ ਚੰਦ ਚਕੋਰੀ ॥੨॥
तुझे भक्त तुला प्रिय म्हणत तुझे नामस्मरण करतात आणि चकोरचे डोळे जसे चंद्राकडे

असतात तसे तुला पाहण्याची इच्छा करतात. ॥२॥

ਰਾਮ ਸੰਤ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਜਨੁ ਕਈ ਮਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ॥
राम आणि संत यांच्यात काही फरक नाही, करोडो प्राणिमात्रांमध्ये एकच दुर्लभ आहे.

ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਨ ਰਮੋਰੀ ॥੩॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचे दर्शन झाले आहे, तो रात्रंदिवस आपल्या जिभेने त्याची उपासना करीत असतो. ॥३॥

ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰ ਅਤਿ ਊਚੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧੋਰੀ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्या जीवनाचा आधार, तू सर्वशक्तिमान, सर्वोच्च आणि आनंद देणारा आहेस.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗੋਰੀ ॥੪॥੧੩॥੧੩੪॥
हे परमेश्वरा! नानकांना आशीर्वाद द्या कारण ते त्या संतांशी संबंधित आहेत. ॥४॥ १३॥१३४॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਤੁਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ਸੰਤਹੁ ॥
हे संतांनो! तुम्ही परमेश्वरात तल्लीन आहात.

ਨਿਬਾਹਿ ਲੇਹੁ ਮੋ ਕਉ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਓੜਿ ਪਹੁਚਾਵਹੁ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे अकालपुरुष! निर्माणकर्ता! माझ्या दाता! कृपया मला तुझ्या प्रेमात ठेव आणि मला माझ्या अंतिम स्थानापर्यंत घेऊन जा. ॥१॥रहाउ॥

ਤੁਮਰਾ ਮਰਮੁ ਤੁਮਾ ਹੀ ਜਾਨਿਆ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥
तुमचे रहस्य फक्त तुम्हालाच माहीत आहे. तू सर्वव्यापी अकालपुरुष निर्माता आहेस.

ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤੇ ॥੧॥
मला, या गरीब अनाथाला, तुझ्या आश्रयाने ठेवा आणि मला मोक्ष द्या. ॥१॥

ਤਰਣ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਅਪੁਨੀ ਭਾਤੇ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे पाय म्हणजे संसारसागर पार करण्यासाठी जहाज आहे. तुम्हाला तुमची परंपरा माहीत आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਸੰਗੇ ਤੇ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਤੇ ॥੨॥
ज्यांना तू तुझ्या कृपेने आपल्याजवळ ठेवतोस ते सर्व प्रापंचिक जीवनाचा सागर पार करतात. ॥२॥

ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥੇ ॥
हे परमेश्वरा! तू या जगात आणि परलोकात सर्वशक्तिमान आहेस. सर्व काही आपल्या नियंत्रणात आहे.

ਐਸਾ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਚਲੈ ਹਮਾਰੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥
हे परमेश्वराच्या भक्तांनो! मला असा नामाचा खजिना द्या जो परलोकात माझ्याबरोबर जाईल. ॥३॥

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕਉ ਗੁਨੁ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਾਪੇ ॥
असे पुण्य मला निर्गुण माणसाला दे कारण माझे मन परमेश्वराचे नामस्मरण करीत असते.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਮਨ ਤਨ ਸੀਤਲ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੪॥੧੪॥੧੩੫॥
हे नानक! ज्यांना संतांच्या कृपेने परमेश्वर प्राप्त होतो, त्यांचे मन आणि शरीर शांत व समाधानी होते. ॥४॥ १४॥१३५ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਦੇਵ ॥
मी सहज परमेश्वरात विलीन झालो आहे.

ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! सद्‌गुरू माझ्यावर कृपाळू झाले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਟਿ ਜੇਵਰੀ ਕੀਓ ਦਾਸਰੋ ਸੰਤਨ ਟਹਲਾਇਓ ॥
गुरूंनी माझ्या मृत्यूची दोरी कापून मला आपला सेवक बनवून संतांच्या सेवेत गुंतवून ठेवले आहे.

ਏਕ ਨਾਮ ਕੋ ਥੀਓ ਪੂਜਾਰੀ ਮੋ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥੧॥
मी केवळ नावाचा पुजारी झालो आहे आणि गुरूंनी मला परमेश्वराचे अद्‌भुत रूप दाखवले आहे. ॥१॥

ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਰਬ ਉਜੀਆਰਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ॥
गुरूंनी माझ्या मनातील ज्ञान प्रकट केले आहे आणि आता सर्वत्र ज्ञानाचा प्रकाश आणि तेज आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਓ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਨਭੈ ਠਹਰਾਇਓ ॥੨॥
नामाचे अमृत प्यायल्याने माझे मन तृप्त झाले आहे आणि इतर भय नाहीसे झाले आहेत. ॥२॥

ਮਾਨਿ ਆਗਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੂਖਹ ਠਾਉ ਗਵਾਇਓ ॥
गुरूंच्या आज्ञेचे पालन करून मी सर्व सुख प्राप्त केले आहे आणि दुःखांचे निवासस्थान नष्ट केले आहे.

ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਓ ॥੩॥
जेव्हा भगवान परमेश्वर प्रसन्न झाले, तेव्हा त्यांनी मला प्रत्येक गोष्ट आनंदाच्या रूपात दाखवली. ॥३॥

ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਵਤ ਨਾ ਕਿਛੁ ਜਾਵਤ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥
काही येत नाही आणि काही जात नाही. हा सगळा खेळ विश्वाचा स्वामी परमेश्वराने सोडला आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੪॥੧੫॥੧੩੬॥
हे नानक! ते ठाकूर! प्रभू अगम्य आणि अपार आहेत. त्याच्या भक्तांना परमेश्वराच्या नामाचाच आधार असतो. ॥४॥ १५॥१३६॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਨ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀਜੈ ਰੇ ॥
हे माझ्या मना! आपण फक्त त्या परम परमात्म्याचा आश्रय घेतला पाहिजे.

ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਹਰਿ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याने ब्रह्मांड आणि पृथ्वीचे गोल धारण केले आहेत. म्हणून त्या परमेश्वराचेच नामस्मरण केले पाहिजे. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰੇ ॥
परमेश्वराच्या सेवकांनो! मनाची चतुराई सोडून द्या. परमेश्वराची आज्ञा समजून घेऊनच सुख मिळू शकते.

ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਓਹੀ ਧਿਆਈਐ ਰੇ ॥੧॥
हे भक्तांनो! परमेश्वर जे काही करतो ते आनंदाने स्वीकारा. सुख-दुःखात त्या परमेश्वराचे चिंतन करत राहावे. ॥१॥

ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਰੇ ॥
हे भक्तांनो! कर्तार प्रभू एका क्षणात करोडो पापी लोकांचे रक्षण करतात आणि त्यात विलंब होत नाही.

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੈ ਰੇ ॥੨॥

हे दुःखांचा नाश करणाऱ्या परमेश्वरा! गरिबांच्या दुःखाचा नाश करणारा तूच आहेस. ज्याच्यावर तू प्रसन्न आहेस त्याला तू मान देतोस. ॥२॥

ਸਭ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਰੇ ॥

हे भक्तांनो! परमेश्वर सर्व प्राणिमात्रांचा पालक आणि पालनपोषण करणारा आहे. तो सर्व प्राणिमात्रांना जीवन देणारा आणि सुखाचा सागर आहे.

ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਰਤਨਾਗਰੁ ਰੇ ॥੩॥

सजीवांना भेटवस्तू देताना परमेश्वराच्या खजिन्यात कोणतीही घट होत नाही. रत्नांची खाण प्रभू सर्वव्यापी आहे. ॥३॥

ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ਰੇ ॥

हे परमेश्वरा! भिकारी तुझ्या नावाने भिक्षा मागतो. तो परमेश्वर प्रत्येकाच्या हृदयात आहे.

ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ਰੇ ॥੪॥੧੬॥੧੩੭॥

दास नानकांनी त्या परमेश्वराचा आश्रय घेतला आहे ज्याच्या दारातून कोणीही रिकाम्या हाताने परत येत नाही. ॥४॥१६॥१३७॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫
रागु गउडी पूरबी महला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥
आपण आपल्या मनातून परमेश्वराला कधीही विसरता कामा नये.

ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਗਲ ਘਟਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण परमेश्वरच जीवांना इहलोक आणि परलोकात सुख देणारा आहे आणि सर्व शरीरांचे पालनपोषण करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਮਹਾ ਕਸਟ ਕਾਟੈ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥
मनुष्याच्या उत्कटतेने परमेश्वराचे नामस्मरण केले तर त्याला क्षणार्धात मोठ्या दुःखातून मुक्ती मिळते.

ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਜਲਤੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥
परमेश्वराच्या आश्रयामध्ये शीतलता, शांती आणि आनंद आहे आणि तो धगधगता अग्नी विझवतो. ॥१॥

ਗਰਭ ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਤੇ ਰਾਖੈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥
परमेश्वर मनुष्याला गर्भाच्या नरकापासून वाचवतो आणि त्याला जीवनसागर पार करतो.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਰਾਧਤ ਮਨ ਮਹਿ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥
मनातील परमेश्वराच्या सुंदर चरणांची पूजा केल्याने मृत्यूचे भय नाहीसे होते. ॥२॥

ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥
परब्रह्म परमेश्वर सर्वव्यापी, परम अगम्य आणि अनंत आहे.

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜੂਏ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥੩॥
आनंदाचा सागर असलेल्या परमेश्वराच्या महिमाची स्तुती आणि चिंतन केल्याने जीव आपला

जन्म वाया घालवत नाही. ॥३॥

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨੋ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥
हे निर्गुणाचे उदार दाता-परमेश्वरा! माझे मन सुख, भोग, क्रोध, लोभ आणि ऐहिक आसक्ती यात मग्न आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੩੮॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या नावाने दान करा. नानक नेहमी तुमच्यासाठी स्वतःचा त्याग करतात. ॥४॥१॥ १३८॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫
रागु गउडी चेती महला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ॥
परमेश्वराच्या भक्तीशिवाय सुख मिळत नाही.

ਜੀਤਿ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਇਕ ਖਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांच्या सहवासात राहून आणि क्षणभरही परमेश्वराचा विचार केल्यास मनुष्य जीवनातील हे अनमोल रत्न जिंकू शकतो.॥१॥रहाउ॥

ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ॥
हे प्राणी! पुत्र, संपत्ती, पत्नी आणि प्रेम

ਛੋਡਿ ਗਏ ਬਹੁ ਲੋਗ ਭੋਗ ॥੧॥
आनंदी करमणूक आणि उपभोग सोडून गेलेले अनेक लोक आहेत. ॥१॥

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਰਾਜ ਰੰਗ ॥
आपले कुशल घोडे, हत्ती आणि राजवटीचा आनंद सोडून देऊन.

ਤਿਆਗਿ ਚਲਿਓ ਹੈ ਮੂੜ ਨੰਗ ॥੨॥
मूर्ख माणूस शेवटी जग सोडून जातो. ॥२॥

ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਦੇਹ ਫੂਲਿਆ ॥
ज्या शरीरावर अत्तर आणि चंदन लावून माणूस अभिमान बाळगायचा,

ਸੋ ਤਨੁ ਧਰ ਸੰਗਿ ਰੂਲਿਆ ॥੩॥
ते शरीर शेवटी पार्थिव धुळीत बदलते. ॥३॥

ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ ਹੈ ॥
हे नानक! ऐहिक जगताने मोहित झालेला मनुष्य परमेश्वराला दूर समजतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ॥੪॥੧॥੧੩੯॥
पण परमेश्वर सदैव सृष्टीभोवती असतो. ॥४॥१॥१३९॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਮਨ ਧਰ ਤਰਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨੋ ॥
हे जीव! परमेश्वराच्या नामाच्या आधारे तू संसारसागर पार करशील.

ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਸੰਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਰ ਗਰਾਮਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंनी हे संशयाच्या लाटांनी भरलेले विश्वसागर पार करणारे जहाज आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਅੰਧਿਆਰੀਆ ॥
कलियुगात गडद अंधार आहे.

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਰੀਆ ॥੧॥
गुरूंनी दिलेला ज्ञानाचा दिवा उजळतो. ॥१॥

ਬਿਖੁ ਬਿਖਿਆ ਪਸਰੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ॥
भ्रमाचे विष मोठ्या प्रमाणात पसरले आहे.

ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ॥੨॥
परमेश्वराची अखंड उपासना केल्याने महापुरुषांचा उद्धार होतो. ॥२॥

ਮਤਵਾਰੋ ਮਾਇਆ ਸੋਇਆ ॥
मायेने मंत्रमुग्ध झालेला मनुष्य या विषाच्या प्रभावाने झोपलेला असतो.

ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥੩॥
पण गुरू भेटल्यावर संदिग्धता आणि भय दूर होतात. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥
हे नानक! ज्याने एका परमेश्वराचे ध्यान केले.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੪੦॥
फक्त त्या व्यक्तीने प्रत्येक कणात परमेश्वर पाहिला आहे. ॥४॥२॥१४०॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਦੀਬਾਨੁ ਹਮਾਰੋ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥
हे परमेश्वरा! तूच आमचा आधार आहेस.

ਸੇਵਾ ਥਾਰੀ ਗੁਰਹਿ ਟੇਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या आश्रयाने मी तुझी सेवा करत आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! मी अनेक युक्तीने तुला प्राप्त करू शकलो नाही.

ਗੁਰਿ ਚਾਕਰ ਲੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥
गुरूनी मला तुमच्या सेवेत आणि भक्तीत गुंतवून ठेवले आहे. ॥१॥

ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀਆ ॥
मी पाच वाईट वासनायुक्त दुर्गुणांचा नाश केला आहे.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਦਲੁ ਸਾਧਿਆ ॥੨॥
गुरूच्या कृपेने मी दुष्ट सैन्याचा पराभव केला आहे.

ਬਖਸੀਸ ਵਜਹੁ ਮਿਲਿ ਏਕੁ ਨਾਮ ॥
परमेश्वराकडून मला एक नाव मिळाले आहे.

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੩॥
आता माझे वास्तव्य सहज सुख आणि आनंदात आहे. ॥३॥

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸੇ ਭਲੇ ॥
हे नानक! जे देवाचे सेवक आहेत ते चांगले आहेत.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ॥੪॥੩॥੧੪੧॥
परमेश्वराच्या दरबारात त्यांचे मुख उजळले ॥४॥३॥१४१॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गौडी महल्ला ५ ॥

ਜੀਅਰੇ ਓਲ੍ਹਾ ਨਾਮ ਕਾ ॥
हे माझ्या आत्म्या, भगवंताचे नाम हाच तुझा आधार आहे

ਅਵਰੁ ਜਿ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ਤਿਨ ਮਹਿ ਭਉ ਹੈ ਜਾਮ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
दुसरे म्हणजे, जे काही केले जाते किंवा केले जाते त्यात मृत्यूची भीती असते. १॥ राहा

ਅਵਰ ਜਤਨਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥
इतर कोणत्याही मार्गाने भगवंताची प्राप्ती होऊ शकत नाही

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥
परमात्म्याचे चिंतन केवळ भाग्यानेच करता येते. ॥१॥

ਲਾਖ ਹਿਕਮਤੀ ਜਾਨੀਐ ॥
माणसाला लाखो युक्त्या माहित असतील

ਆਗੈ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀਐ ॥੨॥
पण हे पुढच्या जगात थोडंसं चालत नाही. ॥२॥

ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਨੇ ॥
अहंकाराने केलेली धार्मिक कृत्येही अशीच वाहून जातात

ਗ੍ਰਿਹ ਬਾਲੂ ਨੀਰਿ ਬਹਾਵਨੇ ॥੩॥
जसे वाळूचे घर पाण्यात वाहून जाते. ॥३॥

ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥
हे नानक! सर्वांवर कृपा करणारे प्रभू ज्या व्यक्तीला त्याचा आशीर्वाद देतात,

ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ॥੪॥੪॥੧੪੨॥
संतांच्या संगतीत त्याला परमेश्वराचे नाम मिळते. ॥४॥४॥१२॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਬਾਰਨੈ ਬਲਿਹਾਰਨੈ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥
हे सज्जन! मी परमेश्वराच्या नामासाठी लाखो वेळा स्वतःचे समर्पण करतो.

ਨਾਮੋ ਹੋ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जगाचा अधिपती असलेल्या परमेश्वराचे नाम हेच प्राणिमात्रांच्या जीवनाचे मूळ आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥
हे परमेश्वरा! तूच जगात सर्व काही करतोस आणि जीवांना ते करायला लावतोस.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਤੁਹੀ ਟੇਕ ॥੧॥
सजीवांसाठी तूच एकमेव आधार आहेस. ॥१॥

ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਧਨੀ ॥
हे परमेश्वरा! केवळ तूच जगाच्या कारभाराचा स्वामी आहेस आणि तरुणांचाही स्वामी आहेस.

ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਨ ਤੂੰ ਸਰਗੁਨੀ ॥੨॥
तूच निर्गुण आणि तूच सगुण आहे. ॥२॥

ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਮ ਰਖੇ ॥
हे ठाकूर! या जगात आही परलोकात तूच माझा रक्षक आहेस.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕੋ ਲਖੇ ॥੩॥
गुरूंच्या कृपेने दुर्मिळ व्यक्तीच तुम्हाला समजू शकतो. ॥३॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਜਾਨੁ ॥
हे सर्वज्ञ आणि सर्वज्ञ परमेश्वरा!

ਨਾਨਕ ਤਕੀਆ ਤੁਹੀ ਤਾਣੁ ॥੪॥੫॥੧੪੩॥
तू नानकांचा आधार आणि शक्ती आहेस. ॥४॥५॥१४३॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ॥
माणसाने नेहमी भगवान हरीची आराधना केली पाहिजे

ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਭਉ ਸਾਧੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांच्या मेळाव्यातच हरी येतो आणि मनात वास करतो त्यामुळे भ्रम, आसक्ती आणि भय नाहीसे होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਭਨੇ ॥
पंडित वेद, पुराण, स्मृती इत्यादी धार्मिक ग्रंथ वाचतात पण.

ਸਭ ਊਚ ਬਿਰਾਜਿਤ ਜਨ ਸੁਨੇ ॥੧॥
परमेश्वराचे सेवक परम आध्यात्मिक निवासस्थानात वास करताना हे ऐकण्यात येते. ॥१॥

ਸਗਲ ਅਸਥਾਨ ਭੈ ਭੀਤ ਚੀਨ ॥
इतर सर्व ठिकाणी भीतीचे वातावरण आहे

ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਭੈ ਰਹਤ ਕੀਨ ॥੨॥
पण रामभक्त निर्भय आहेत. ॥२॥

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਫਿਰਹਿ ॥
प्राणी चौऱ्याऐंशी लक्ष योनीमध्ये भटकतात

ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ॥੩॥
परंतु गोविंदांचे भक्त जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त राहतात.

ਬਲ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ਹਉਮੈ ਰਹੀ ॥
सामर्थ्य, बुद्धिमत्ता, हुशारी आणि अहंकार नाहीसा झाला आहे,

ਹਰਿ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਗਹੀ ॥੪॥੬॥੧੪੪॥
जेव्हा नानकांनी हरीच्या संतांचा आश्रय घेतला. ॥४॥६॥१४४॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥
हे माझ्या मना! राम नामाचा जयजयकार करत राहा.

ਨੀਤ ਨੀਤ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
नेहमी परमेश्वराची सेवा करा आणि प्रत्येक श्वासाने परमेश्वराचे ध्यान करत राहा. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥
संतांच्या संगतीनेच परमेश्वर मनात वास करतो.

ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਅਨੇਰਾ ਭ੍ਰਮੁ ਨਸੈ ॥੧॥
आणि दु:खाचा, वेदनांचा, अज्ञानाचा आणि गोंधळाचा अंधार नष्ट होतो. ॥१॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ॥
जे पुरुष संतांच्या कृपेने परमेश्वराचा नामजप करत राहतात

ਸੋ ਜਨੁ ਦੂਖਿ ਨ ਵਿਆਪੀਐ ॥੨॥
अशा लोकांना कधीच दुःख होत नाही. ॥२॥

ਜਾ ਕਉ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇ ॥
ज्या व्यक्तीला गुरु हरिनामाच्या रूपात मंत्र देतात.

ਸੋ ਉਬਰਿਆ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਤੇ ॥੩॥
असा मनुष्य मायेच्या अग्नीपासून वाचतो. ॥३॥

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ॥
हे परमेश्वरा! नानक माझ्यावर दया कर,

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਾਸੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥੪॥੭॥੧੪੫॥
परमेश्वराचे नाम माझ्या मनात आणि शरीरात वास करो. ॥४॥७॥१४५॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਰਸਨਾ ਜਪੀਐ ਏਕੁ ਨਾਮ ॥
मनोभावे परमेश्वराचे नामस्मरण करावे.

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਨੰਦੁ ਘਨਾ ਆਗੈ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने या जगात खूप आनंद आणि आनंद मिळतो आणि तो परलोकातही आत्म्याला मदत करतो आणि त्याच्याबरोबर राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕਟੀਐ ਤੇਰਾ ਅਹੰ ਰੋਗੁ ॥
हे जीवा! परमेश्वराच्या नामस्मरणाने तुझा अहंकाराचा रोग दूर होईल.

ਤੂੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ॥੧॥
गुरूच्या कृपेने तुम्ही ऐहिक आणि आध्यात्मिक राज्य कराल. ॥१॥

ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਚਾਖਿਆ ॥
जो कोणी हरी रस चाखला आहे

ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਥੀਆ ॥੨॥
त्याची तहान शमली आहे. ॥२॥

ਹਰਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ॥
ज्याला सुखाचे कोठार परमेश्वर सापडला आहे,

ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤ ਹੀ ਧਾਇਆ ॥੩॥
तो पुन्हा कुठेही जात नाही. ॥३॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥
हे नानक! ज्याला गुरूंनी हरी परमेश्वर हे नाव दिले आहे,

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ॥੪॥੮॥੧੪੬॥
त्याची भीती दूर झाली आहे. ॥४॥८॥१४६॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਜਾ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਾਹੂ ਕਉ ਪੀਰ ॥
रामनामाचा विसर पडलेल्या व्यक्तीला दुःख आणि क्लेशांचा सामना करावा लागतो.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਸੇ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांच्या सहवासात परमेश्वराचा विचार करणारी व्यक्ती सदाचारी आणि उदार असते. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਬੁਧਿ ॥
गुरूंच्या प्रेरणेने, ज्याच्या हृदयात ब्रह्माचे ज्ञान आहे.

ਤਾ ਕੈ ਕਰ ਤਲ ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥੧॥
नवनिधी आणि सर्व सिद्धी त्याच्या तळहातावर आहेत. ॥१॥

ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥
गुणांचा स्वामी हरी प्रभू जाणणारा

ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤਾ ਕੈ ਕਮੀ ॥੨॥
त्याच्या घरात कोणत्याही पदार्थांची कमतरता नाही.

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥
जो परमेश्वराला, त्या सृष्टीनिर्माता ओळखतो,

ਸਰਬ ਸੁਖ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ॥੩॥
त्याला सर्व सुख आणि आनंद प्राप्त होतो. ॥३॥

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ॥ ॥
हे नानक! ज्याच्या हृदयात हरिनामाचे धन वास करते,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਨਸੈ ॥੪॥੯॥੧੪੭॥
त्याच्या सहवासात राहिल्याने दुःखांचा नाश होतो. ॥४॥९॥१४७॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਗਰਬੁ ਬਡੋ ਮੂਲੁ ਇਤਨੋ ॥
हे प्राणी! तुझा अहंकार खूप मोठा आहे पण त्याची उत्पत्ती क्षुल्लक आहे.

ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਗਹੁ ਕਿਤਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या जगात तुमचे वास्तव्य तात्पुरते आहे, तुम्हाला हवे तितके मायेकडे आकर्षित होत राहा. ॥१॥रहाउ॥

ਬੇਬਰਜਤ ਬੇਦ ਸੰਤਨਾ ਉਆਹੂ ਸਿਉ ਰੇ ਹਿਤਨੋ ॥
वेदांनी आणि संतांनी ज्या भ्रमापासून तुला निषिद्ध केले आहे त्या भ्रमाकडे तू अधिक आकर्षित झाला आहेस.

ਹਾਰ ਜੁਆਰ ਜੂਆ ਬਿਧੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਲੈ ਜਿਤਨੋ ॥੧॥
ज्याप्रमाणे जुगाराचा सट्टा पराभूत जुगाराला स्वतःजवळ ठेवतो, त्याचप्रमाणे आनंदाची भावना तुम्हाला जिंकून घेते आणि आपल्या ताब्यात ठेवते. ॥१॥

ਹਰਨ ਭਰਨ ਸੰਪੂਰਨਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰੰਗਿ ਰਿਤਨੋ ॥
हे प्राणी! संहारक आणि संरक्षक परमेश्वराच्या सुंदर चरणांप्रती तू प्रेमाने रिकामा आहेस.

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਮੈ ਦਿਤਨੋ ॥੨॥੧੦॥੧੪੮॥
हे नानक! कृपेचे भांडार, परमेश्वराने मला संतांचा सहवास दिला आहे त्यामुळे मी अस्तित्त्वाचा सागर पार केला आहे. ॥२॥१०॥१४८॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਮੋਹਿ ਦਾਸਰੋ ਠਾਕੁਰ ਕੋ ॥
मी फक्त माझ्या ठाकूरजींचा नीच दास आहे

ਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਖਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वर जे अन्न देतो ते मी खातो. ॥१॥रहाउ॥

ਐਸੋ ਹੈ ਰੇ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥
हे सज्जन! आमचे गुरू असे आहेत,

ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥
जो क्षणार्धात विश्व निर्माण करतो आणि त्याची शोभा वाढवतो. ॥१॥

ਕਾਮੁ ਕਰੀ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵਾ ॥
मी फक्त तेच काम करतो जे माझ्या ठाकूरजींना आवडेल.

ਗੀਤ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਾ ॥੨॥
मी परमेश्वराची आणि त्याच्या अद्‌भुत चमत्कारांची स्तुती करणारी गाणी गातो. ॥२॥

ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਠਾਕੁਰ ਵਜੀਰਾ ॥
मी ठाकूरजींचे मंत्री गुरुजी यांचा आश्रय घेतला आहे.

ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥
त्यांना पाहून माझे मन धीरगंभीर झाले आहे. ॥३॥

ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੋ ਆਧਾਰਾ ॥
हे नानक! परमेश्वराच्या सेवकाचा आश्रय घेऊन मी केवळ परमेश्वराच माझा आधार व साहाय्यक बनवले आहे

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਲਾਗਾ ਕਾਰਾ ॥੪॥੧੧॥੧੪੯॥
आणि मी परमेश्वराची स्तुती आणि सेवा करण्यात मग्न आहे. ॥४॥११॥१४९॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਹੈ ਕੋਈ ਐਸਾ ਹਉਮੈ ਤੋਰੈ ॥
हे सज्जन! असा कोणी आहे का जो आपल्या अहंकाराचा चक्काचूर करू शकेल.

ਇਸੁ ਮੀਠੀ ਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या गोड भ्रमातून मनाला बंदी घाला. ॥१॥रहाउ॥

ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਨੁਖੁ ਭਇਆ ਜੋ ਨਾਹੀ ਸੋ ਲੋਰੈ ॥
जे नाही ते शोधत राहिल्याने अज्ञानी माणसाची बुद्धी नष्ट झाली आहे.

ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰੀ ਕਾਰੀਆ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਜਿਤੁ ਭੋਰੈ ॥੧॥
मानवी हृदयात आसक्तीची आणि भ्रमाची काळी रात्र असते. त्यात कोणती पद्धत असू शकते ज्याद्वारे ज्ञानाचा दिवस उद्भवू शकतो? ॥१॥

ਭ੍ਰਮਤੋ ਭ੍ਰਮਤੋ ਹਾਰਿਆ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਕਰਿ ਟੋਰੈ ॥
मी अनेक मार्गांचा शोध घेऊन आणि भटकून थकलो आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮੋਰੈ ॥੨॥੧੨॥੧੫੦॥
हे नानक! परमेश्वराने मला वरदान दिले आहे आणि मला संतांच्या संगतीचा खजिना मिळाला आहे. ॥२॥१२॥१५०॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਚਿੰਤਾਮਣਿ ਕਰੁਣਾ ਮਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे दयाळू परमेश्वरा! तू सर्व प्राणिमात्रांच्या इच्छा पूर्ण करणारा चिंतेचा रत्न आहेस. ॥१॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥
हे परब्रह्म! तू सर्वात दयाळू आहेस,

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸੁਖ ਭਏ ॥੧॥
ज्याचे स्मरण केल्याने सुख प्राप्त होते.॥१॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ॥
हे अकालपुरुष! तुझ्या रूपाची जाण अपार आहे.

ਸੁਨਤ ਜਸੋ ਕੋਟਿ ਅਘ ਖਏ ॥੨॥
तुझा महिमा ऐकून लाखो पापे मिटतात. ॥२॥

ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥
नानक म्हणतात, हे दयाळू परमेश्वरा! मला अशा प्रकारे आशीर्वाद द्या,

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੩॥੧੩॥੧੫੧॥
मी तुझे हरी परमेश्वर नाम जपत राहू दे. ॥३॥१३॥१५१॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥
हे माझ्या हृदया! परमेश्वराचा आश्रय घेणाऱ्यालाच सुख प्राप्त होते.

ਜਾ ਦਿਨਿ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਜਾਤ ਅਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्या दिवशी सुख देणाऱ्या परमेश्वराचा विसर पडतो तो दिवस व्यर्थ जातो. ॥१॥रहाउ॥

ਏਕ ਰੈਣ ਕੇ ਪਾਹੁਨ ਤੁਮ ਆਏ ਬਹੁ ਜੁਗ ਆਸ ਬਧਾਏ ॥
हे प्राणी! तू रात्रीचा पाहुणा म्हणून जगात आला आहेस, पण तुला अनेक युगे जगण्याची अपेक्षा आहे.

ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਸੰਪੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਜਿਉ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਏ ॥੧॥
घर, मंदिर आणि संपत्ती, जे काही दिसते ते झाडाच्या सावलीसारखे आहे. ॥१॥

ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਸੰਪੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਸਭ ਜਾਏ ॥
मनुष्य म्हणतो की हे शरीर माझे आहे, हे धन, बाग आणि संपत्ती, सर्व काही माझे आहे पण शेवटी सर्व काही संपणार आहे.

ਦੇਵਨਹਾਰਾ ਬਿਸਰਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਤ ਪਰਾਏ ॥੨॥
हे मानवा! जगाचा दाता असलेल्या परमेश्वराला विसरला आहेस. सर्व काही क्षणात परके होते. ॥२॥

ਪਹਿਰੈ ਬਾਗਾ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਲਾਏ ॥
हे मानवा! तू अंघोळ कर, शुभ्र वस्त्रे परिधान कर आणि चंदनाच्या सुगंधाने सुगंधित हो.

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਹੀ ਚੀਨਿਆ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਨਾਵਾਏ ॥੩॥
तुम्ही निर्भय परमेश्वराचा विचार करू नका, तुमचे स्नान हत्तीच्या स्नानासारखे आहे. ॥३॥

ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਏ ॥
परमेश्वर कृपेच्या घरी आल्यावर त्याला सद्गुरूंशी जोडतो. जगातील सर्व सुख परमेश्वराच्या नावातच आहे.

ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੪॥੧੪॥੧੫੨॥
हे गुरूनानक! त्यांनी त्यांना जगाच्या बंधनातून मुक्त केले आहे आणि आता ते केवळ परमेश्वराचे गुणगान गात आहेत. ॥४॥१४॥१५२॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी पूरबी महला ५ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਦ ਕਰੀਐ ॥
हे माझ्या मना! सदैव गुरूंचे स्मरण करावे.

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्या गुरूने अमर किंवा मनुष्यजन्म सफल केला आहे त्यांच्या भेटीसाठी शरीर आणि मनाचा त्याग केला पाहिजे. ॥१॥रहाउ॥

ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਮਨੁ ਲੇਤਾ ਤੇਤੇ ਹੀ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥
हे माझ्या मना! प्रत्येक वेळी जेव्हा माणूस श्वास घेतो आणि तोंड उघडतो तेव्हा त्याने परमेश्वराचा गौरव केला पाहिजे.

ਜਉ ਹੋਇ ਦੈਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਤਾ ਇਹ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ॥੧॥
जेव्हा सद्गुरू दयाळू होतात तेव्हाच माणसाला हे ज्ञान आणि समज प्राप्त होते.॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮਿ ਲਏ ਜਮ ਬੰਧ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहिल्यास यमाच्या बंधनातून मुक्ती मिळेल कारण

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने सर्व जीवांना आत्मिक सुख प्राप्त होते.

ਸੇਵਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਨ ਬੰਛਤ ਫਲ ਆਈਐ ॥੨॥
जगाच्या स्वामीच्या नावाने दान देणाऱ्या सद्गुरूंची भक्तिभावाने सेवा केल्याने इच्छित परिणाम प्राप्त होतात. ॥२॥

ਨਾਮੁ ਇਸਟੁ ਮੀਤ ਸੁਤ ਕਰਤਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਚਾਲੈ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वराचे नाम हेच तुझा खरा प्रिय मित्र आणि पुत्र आहे आणि तो परलोकात तुझ्याबरोबर जाईल.

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਾਲੈ ॥੩॥
सद्गुरूंची भक्तिभावाने सेवा केल्याने गुरूंद्वारे परमेश्वराची प्राप्ती होते. ॥३॥

ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਅੰਦੇਸਾ ॥
दयाळू गुरु प्रभूंनी मला आशीर्वाद दिल्यावर माझे सर्व दुःख नाहीसे झाले.

ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥੪॥੧੫॥੧੫੩॥
हे नानक! परमेश्वराचा गौरव करून त्याला सुख प्राप्त झाले आणि त्याचे सर्व संकट नाहीसे झाले.॥४॥१५॥१५३॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
रागु गउडी महला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਰਲੇ ਹੀ ਕੀ ਬੁਝੀ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जगातील केवळ दुर्मिळ माणसानेच आपली तहान शमवली आहे.॥१॥रहाउ॥

ਕੋਟਿ ਜੋਰੇ ਲਾਖ ਕ੍ਰੋਰੇ ਮਨੁ ਨ ਹੋਰੇ ॥
जीवनात माणूस करोडो कमावतो आणि लाखो-करोडो रुपये जमा करतो पण तरीही मनावर ताबा ठेवत नाही.

ਪਰੈ ਪਰੈ ਹੀ ਕਉ ਲੁਝੀ ਹੇ ॥੧॥
अधिकाधिक संपत्ती जमा करण्यासाठी तो तहानेच्या आगीत जळत राहतो. ॥१॥

ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰੀ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਬਿਕਾਰੀ ॥
तो आपल्या सुंदर पत्नीवर खूप प्रेम करतो पण तरीही तो दुसऱ्या स्त्रीशी व्यभिचार करतो.

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨਹੀ ਸੁਝੀ ਹੇ ॥੨॥
त्याला चांगले-वाईट कळत नाही. ॥२॥

ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮਤੁ ਭਰਮਾਇਆ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਹੀ ਗਾਇਆ ॥
असा मनुष्य आसक्तीच्या बंधनात भरकटत राहतो आणि सद्गुणांचे भांडार असलेल्या परमेश्वराची स्तुती करत नाही

ਮਨ ਬਿਖੈ ਹੀ ਮਹਿ ਲੁਝੀ ਹੇ ॥੩॥
कारण त्याचे मन दुष्ट कर्मांमध्ये मग्न राहते. ॥३॥

ਜਾ ਕਉ ਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਜੀਵਤ ਸੋਈ ਮਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤਰੈ ॥
ज्या व्यक्तीवर परमेश्वराची कृपा असते तो संसाराचे काम करतानाही मायेच्या मोहापासून दूर राहतो. सत्संगात राहून तो भ्रमाचा सागर पार करतो.

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਦਰਿ ਹਰਿ ਸਿਝੀ ਹੇ ॥੪॥੧॥੧੫੪॥
हे नानक! असा माणूस परमेश्वराच्या दरबारात यशस्वी होतो. ॥४॥१॥१५४॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਸਭਹੂ ਕੋ ਰਸੁ ਹਰਿ ਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराचे नाम हे सर्व प्राणिमात्रांचे सार आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਹੂ ਜੋਗ ਕਾਹੂ ਭੋਗ ਕਾਹੂ ਗਿਆਨ ਕਾਹੂ ਧਿਆਨ ॥
हे सज्जन! परमेश्वराच्या नामविरहित असल्यामुळे काही लोकांना योगाचे ज्ञान उपभोगण्याचा उत्साह असतो आणि काहींना ऐहिक गोष्टींचा उपभोग घेण्याचा उत्साह असतो. काहींना ज्ञानाची आस असते तर काहींना ध्यानाची गरज असते.

ਕਾਹੂ ਹੋ ਡੰਡ ਧਰਿ ਹੋ ॥੧॥
काहींना काठी घेऊन संन्यासी व्हायला आवडते. ॥१॥

ਕਾਹੂ ਜਾਪ ਕਾਹੂ ਤਾਪ ਕਾਹੂ ਪੂਜਾ ਹੋਮ ਨੇਮ ॥
काहींना नामजप आवडतो तर काहींना तपश्चर्या आवडते. काहींना पूजा आणि उपासना आवडतात तर काहींना हवन धार्मिक विधी आवडतात.

ਕਾਹੂ ਹੋ ਗਉਨੁ ਕਰਿ ਹੋ ॥੨॥
एखाद्या व्यक्तीला महान संत बनण्याचा आणि पृथ्वीवर प्रवास करण्याचा मोह होतो. ॥२॥

ਕਾਹੂ ਤੀਰ ਕਾਹੂ ਨੀਰ ਕਾਹੂ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥
एखाद्या व्यक्तीला नदीचा किनारा आवडतो. काहींना पाणी आवडते तर काहींना वेदांचा अभ्यास करणे आवडते.

ਨਾਨਕਾ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਹੋ ॥੩॥੨॥੧੫੫॥
पण नानकांना फक्त परमेश्वराची भक्ती आवडते. ॥३॥२॥१५५॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਗੁਨ ਕੀਰਤਿ ਨਿਧਿ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या गौरवाचा गौरव करण्यासाठी माझा खजिना आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤੂੰਹੀ ਰਸ ਤੂੰਹੀ ਜਸ ਤੂੰਹੀ ਰੂਪ ਤੂਹੀ ਰੰਗ ॥
हे परमेश्वरा! तूच माझी चव, तूच माझी कीर्ती, तूच माझे सौंदर्य आणि तूच माझा रंग

ਆਸ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! तूच माझी आशा आणि आश्रय आहेस. ॥१॥

ਤੂਹੀ ਮਾਨ ਤੂੰਹੀ ਧਾਨ ਤੂਹੀ ਪਤਿ ਤੂਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ॥
हे परमेश्वरा! तूच माझा आदर आहेस, तूच माझी संपत्ती आहेस. तू माझी प्रतिष्ठा आहेस आणि तूच माझे जीवन आहेस.

ਗੁਰਿ ਤੂਟੀ ਲੈ ਜੋਰੀ ॥੨॥
हे ठाकूर! गुरुजींनी माझी तुटलेली वृत्ती तुमच्याशी जोडली आहे ज्यांच्यापासून मी विभक्त झालो होतो. ॥२॥

ਤੂਹੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੂਹੀ ਬਨਿ ਤੂਹੀ ਗਾਉ ਤੂਹੀ ਸੁਨਿ ॥

हे परमेश्वरा! तू माझ्या हृदयात आहेस. जंगलात तूच आहेस, गावात तूच आहेस आणि निर्जन ठिकाणी तूच आहेस.

ਹੈ ਨਾਨਕ ਨੇਰ ਨੇਰੀ ॥੩॥੩॥੧੫੬॥
हे नानक! परमेश्वर प्रत्येक जीवाच्या अगदी जवळ राहतो. ॥३॥३॥१५६॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਮਾਤੋ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਾਤੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे योगी! मी सुद्धा नशा करत आहे, पण मी परमेश्वराच्या प्रेमाच्या आणि भक्तीच्या मद्याने धुंद होत आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਓੁਹੀ ਪੀਓ ਓੁਹੀ ਖੀਓ ਗੁਰਹਿ ਦੀਓ ਦਾਨੁ ਕੀਓ ॥
मी त्या प्रेमाची मदिरा पितो आणि त्यात मी आनंदी आहे. गुरूंनी ते मला दान म्हणून दिले आहे.

ਓੁਆਹੂ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤੋ ॥੧॥
आता माझे मन त्या नामातच रमले आहे. ॥१॥

ਓੁਹੀ ਭਾਠੀ ਓੁਹੀ ਪੋਚਾ ਓੁਹੀ ਪਿਆਰੋ ਓੁਹੀ ਰੂਚਾ ॥
हे योगी! परमेश्वराचे नाम अग्नी आहे, परमेश्वराचे नाम हेच शीतल वस्त्र आहे, परमेश्वराचे नाम हेच प्याला आहे आणि नाम हेच माझे हित आहे.

ਮਨਿ ਓਹੋ ਸੁਖੁ ਜਾਤੋ ॥੨॥
हे योगी! माझे मन त्यालाच आनंद मानते.

ਸਹਜ ਕੇਲ ਅਨਦ ਖੇਲ ਰਹੇ ਫੇਰ ਭਏ ਮੇਲ ॥
हे नानक! मी परमेश्वराकडून आनंद प्राप्त करतो आणि आनंदाने खेळतो. माझे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपले आहे आणि मी त्या परमेश्वरात लीन झालो आहे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਰਾਤੋ ॥੩॥੪॥੧੫੭॥
तो गुरूंच्या शब्दात लीन असतो. ॥३॥४॥१५७॥

ਰਾਗੁ ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ ਮਹਲਾ ੫
रागु गौडी मालवा महला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਮੀਤਾ ਲੇਹੁ ਆਗੈ ਬਿਖਮ ਪੰਥੁ ਭੈਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे मित्रा! परमेश्वराच्या नावाचे गुणगान गा. जीवनाचा मार्ग ज्यावर तुम्ही चालत आहात तो खूप विचित्र आणि धोकादायक आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੇਵਤ ਸੇਵਤ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਕਾਲੁ ॥
नेहमी परमेश्वराची पूजा, ध्यान आणि भक्तिभावाने सेवा करा कारण मृत्यू तुमच्या डोक्यावर उभा आहे.

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤੂੰ ਸਾਧ ਕੀ ਹੋ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥੧॥
संतांची पूर्ण सेवा केल्याने मृत्यूचे फास कापले जाते. ॥१॥

ਹੋਮ ਜਗ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ਬਿਚਿ ਹਉਮੈ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ॥
हवन यज्ञ आणि तीर्थयात्रा करण्याचा अहंकार पापांना अधिक वाढवतो.

ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਦੁਇ ਭੁੰਚਨਾ ਹੋਇ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੨॥
एक जीव स्वर्ग आणि नरक दोन्ही अनुभवतो आणि नश्वर जगात पुन्हा पुन्हा जन्म घेतो. ॥२॥

ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥
शिवलोक, ब्रह्मलोक आणि इंद्रलोक, यापैकी कोणतेही जग स्थिर नाही.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਹੋ ਸਾਕਤ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥
परमेश्वराची भक्ती आणि सेवेशिवाय सुख नाही. परमेश्वरापासून दुरावलेला दुर्बल माणूस येण्या-जाण्याच्या चक्रात अडकून राहतो. ॥३॥

ਜੈਸੋ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੈ ਤੈਸੋ ਕਹਿਆ ਪੁਕਾਰਿ ॥
गुरूंनी मला जसा सल्ला दिला आहे तसाच मी मोठ्या आवाजात बोललो.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥੪॥੧॥੧੫੮॥
नानक म्हणतात, हे माझ्या मना! लक्षपूर्वक ऐकून आणि परमेश्वराचे स्तोत्र जप केल्याने तू अस्तित्वाच्या सागरातून मुक्त होशील.॥४॥१॥१५८॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫
रागु गउडी माला महला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਪਾਇਓ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਖੁ ਰੇ ॥
हे बंधू! ज्याने सुख प्राप्त केले आहे ते केवळ बालमनानेच प्राप्त केले आहे.

ਹਰਖ ਸੋਗ ਹਾਨਿ ਮਿਰਤੁ ਦੂਖ ਸੁਖ ਚਿਤਿ ਸਮਸਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरू भेटल्यावर आनंद, दुःख, हानी, मृत्यू, दुःख आणि आनंद माझ्या हृदयाला समान वाटतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਉ ਲਉ ਹਉ ਕਿਛੁ ਸੋਚਉ ਚਿਤਵਉ ਤਉ ਲਉ ਦੁਖਨੁ ਭਰੇ ॥
जोपर्यंत मी काही कल्पना आणि सूचना बोलत राहिलो, तोपर्यंत मी दुःखाने भरून राहिले

ਜਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਤਉ ਆਨਦ ਸਹਜੇ ॥੧॥
पण जेव्हा मला गुरूंची कृपा प्राप्त झाली तेव्हा मी सहज आनंदी झालो. ॥१॥

ਜੇਤੀ ਸਿਆਨਪ ਕਰਮ ਹਉ ਕੀਏ ਤੇਤੇ ਬੰਧ ਪਰੇ ॥
मी चतुराईने जितकी अधिक कृत्ये केली, तितकेच मी बंधनात पडलो.

ਜਉ ਸਾਧੂ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿਓ ਤਬ ਹਮ ਮੁਕਤ ਭਏ ॥੨॥
जेव्हा संत गुरूंनी माझ्या टोक्यावर हात ठेवला तेव्हा मी मुक्त झालो. ॥२॥

ਜਉ ਲਉ ਮੇਰੋ ਮੇਰੋ ਕਰਤੌ ਤਉ ਲਉ ਬਿਖੁ ਘੇਰੇ ॥
हे घर माझे आहे, हा पैसा माझा आहे असे म्हणत राहिलो तोवर आसक्ती आणि माया या विषाने मला घेरले होते.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰਪੀ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਤਬ ਹਮ ਸਹਜਿ ਸੋਏ ॥੩॥
जेव्हा मी माझे शरीर, मन आणि बुद्धी परमेश्वराला समर्पण केले तेव्हा मी आनंदी झोपी गेलो. ॥३॥

ਜਉ ਲਉ ਪੋਟ ਉਠਾਈ ਚਲਿਅਉ ਤਉ ਲਉ ਡਾਨ ਭਰੇ ॥
हे नानक! जोपर्यंत मी संसाराच्या आसक्तीचे ओझे डोक्यावर घेऊन भटकत राहिलो, तोपर्यंत मी सांसारिक भीतीची शिक्षा भोगत राहिलो.

ਪੋਟ ਡਾਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਏ ॥੪॥੧॥੧੫੬॥
जेव्हा मी हे बंडल फेकून दिले तेव्हा मला सद्गुरू मिळाले आणि मी निर्भय झालो. ॥४॥ १॥ १५६॥

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी माला महला ५ ॥

ਭਾਵਨੁ ਤਿਆਗਿਓ ਰੀ ਤਿਆਗਿਓ ॥
हे माझ्या मित्रा, मी माझ्या इच्छा सोडल्या आहेत, मी ते कायमचे सोडले आहे.

ਤਿਆਗਿਓ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਓ ॥
गुरूंना भेटल्यानंतर मी माझे सर्व संकल्प पर्याय सोडून दिले आहेत.

ਸਰਬ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਮਾਨਿ ਗੋਬਿੰਦੈ ਆਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गोविंदांच्या आज्ञेचे पालन करून मला सर्व सुख, आनंद, सौभाग्य आणि सुख प्राप्त झाले आहे.
॥१॥रहाउ॥

ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦੋਊ ਸਮਾਨੇ ਮਸਤਕੁ ਡਾਰਿ ਗੁਰ ਪਾਗਿਓ ॥
माझ्यासाठी अभिमान आणि सन्मान दोन्ही समान आहेत. मी माझे मस्तक गुरूंच्या चरणी अर्पण केले आहे.

ਸੰਪਤ ਹਰਖੁ ਨ ਆਪਤ ਦੂਖਾ ਰੰਗੁ ਠਾਕੁਰੈ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥
संपत्ती, आनंद आणि संकटे मला दुःख देत नाहीत कारण मी ठाकूरजींच्या प्रेमात पडलो आहे. ॥१॥

ਬਾਸ ਬਾਸਰੀ ਏਕੈ ਸੁਆਮੀ ਉਦਿਆਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਗਿਓ ॥
हृदयाच्या घरात एकच परमेश्वर राहतो आणि बागेतही तो दिसतो.

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੰਤ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ ਪੂਰਨ ਸਰਬਾਗਿਓ ॥੨॥
संतांनी माझी द्विधा मनस्थिती संपवली आणि मी निर्भय झालो. सर्वज्ञ परमेश्वर सर्वत्र विराजमान आहे. ॥२॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨੋ ਮਨਿ ਬੁਰੋ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥
योगायोगाने परमेश्वराने काहीही केले तरी माझ्या मनाला वाईट वाटत नाही.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੋਇਓ ਮਨੁ ਜਾਗਿਓ ॥੩॥
संतांच्या संगतीने आणि संतांच्या कृपेने, भ्रमात झोपलेले माझे मन जागे झाले आहे.॥३॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਓੜਿ ਤੁਹਾਰੀ ਪਰਿਓ ਆਇਓ ਸਰਣਾਗਿਓ ॥
नानक म्हणतात, हे परमेश्वरा! मी तुझ्या खाली आश्रय घेतला आहे आणि तुझा आश्रय घेतला आहे.

ਨਾਮ ਰੰਗ ਸਹਜ ਰਸ ਮਾਣੇ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥੪॥੨॥੧੬੦॥
आता त्याला नाव आणि रंग सहज मिळतो आणि आता त्याच्यावर दुःखाचा परिणाम होत नाही. ॥४॥२॥१६०॥

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी माला महला ५ ॥

ਪਾਇਆ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥
मला माझ्या स्वतःच्या मनातील रत्न, माणिक सारखी प्रेयसी मिळाली आहे.

ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥੀਆ ਸਤਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे शरीर शांत झाले आहे, माझे मनही शांत झाले आहे आणि मी सद्‌गुरूंच्या शब्दात लीन झालो आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਲਾਥੀ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਸਾਰੀ ॥
माझी आसक्तीची भूक शमली आहे, माझ्या सर्व इच्छा संपल्या आहेत आणि माझ्या सर्व चिंता नाहीशा झाल्या आहेत.

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਧਰਿਓ ਮਨੁ ਜੀਤੋ ਜਗੁ ਸਾਰੀ ॥੧॥
परात्पर गुरुंनी माझ्या कपाळावर हात ठेवला आहे आणि माझे मन जिंकून मी सर्व जग जिंकले आहे. ॥१॥

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਡੋਲਨ ਤੇ ਅਬ ਚੂਕੇ ॥
माझ्या अंतःकरणात मी समाधानी आणि संतृष्ट राहतो आणि आता डगमगणार नाही.

ਅਖੁਟੁ ਖਜਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤੋਟਿ ਨਹੀ ਰੇ ਮੂਕੇ ॥੨॥
सद्‌गुरूंनी मला नामाच्या रूपात एक अतुलनीय खजिना प्रदान केला आहे, जो कमी होत नाही आणि संपत नाही.॥२॥

ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਐਸੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥
हे बंधू! एक अद्‌भुत गोष्ट ऐका, गुरूने मला असे ज्ञान दिले आहे.

ਲਾਹਿ ਪਰਦਾ ਠਾਕੁਰੁ ਜਉ ਭੇਟਿਓ ਤਉ ਬਿਸਰੀ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥੩॥
मी पडदा काढून माझ्या परमेश्वराला भेटलो तेव्हा इतरांचा हेवा करायचा विसर पडला. ॥३॥

ਕਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ਏਹੁ ਅਚੰਭਉ ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ॥
हे एक आश्चर्य आहे ज्याचे वर्णन करता येणार नाही. ज्याने त्याचा आस्वाद घेतला असेल त्यालाच ते माहीत असते.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ਗੁਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਰਾਖਿਆ ॥੪॥੩॥੧੬੧॥
हे नानक! माझ्या मनात सत्याचा प्रकाश आला आहे. गुरूकडून परमेश्वराच्या नामाची संपत्ती मिळाल्याने मी ती माझ्या हृदयात स्थिरावली आहे. ॥४॥३॥ १६१॥

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी माला महला ५ ॥

ਉਬਰਤ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥
जगाचा राजा भगवान राम यांचा आश्रय घेतल्याने जीव भ्रमापासून मुक्त होतो.

ਸਰਬ ਲੋਕ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮੰਡਲ ਗਿਰਿ ਗਿਰਿ ਪਰਤੇ ਧਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या जगाचे, आकाश आणि पाताळातील प्राणी मायेच्या आकर्षणात अडकले आहेत. मायेच्या आकर्षणामुळे ते उच्च स्तरावरून खालच्या स्तरावर पडतात. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖਨ ਇਉ ਕਹਿਆ ॥
धर्मग्रंथ, स्मृती आणि वेदांनी हाच विचार केला आहे आणि महापुरुषांनीही तेच सांगितले आहे.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸੂਖੁ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਲਹਿਆ ॥੧॥
परमेश्वराची उपासना केल्याशिवाय अस्तित्वाच्या महासागरापासून मुक्ती मिळू शकत नाही आणि सुखाचीही प्राप्ती होऊ शकत नाही. ॥१॥

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਕੀ ਲਖਮੀ ਜੋਰੀ ਬੂਝਤ ਨਾਹੀ ਲਹਰੇ ॥
मनुष्याने तिन्ही लोकांची सर्व संपत्ती गोळा केली तरी त्याच्या लोभाच्या लहरी सुटत नाहीत.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਥਿਤਿ ਪਾਵੈ ਫਿਰਤੋ ਪਹਰੇ ਪਹਰੇ ॥੨॥
परमेश्वराच्या भक्तीशिवाय मनाला स्थिरता प्राप्त होत नाही आणि जीव सदैव मायेच्या आकर्षणात भटकत राहतो. ॥२॥

ਅਨਿਕ ਬਿਲਾਸ ਕਰਤ ਮਨ ਮੋਹਨ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮਾ ॥
मनुष्य मनाला आकर्षित करणाऱ्या ऐषोआरामात गुंततो पण त्याच्या इच्छा पूर्ण होत नाहीत.

ਜਲਤੋ ਜਲਤੋ ਕਬਹੂ ਨ ਬੂਝਤ ਸਗਲ ਬ੍ਰਿਥੇ ਬਿਨੁ ਨਾਮਾ ॥੩॥
तो नेहमी तहानेच्या आगीत जळत राहतो आणि कधीही शांत होत नाही. परमेश्वराच्या नामाशिवाय सर्व काही व्यर्थ आहे. ॥३॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਇਹੈ ਸਾਰ ਸੁਖੁ ਪੂਰਾ ॥
हे मित्रा! परमेश्वराचे नामस्मरण कर, हेच पूर्ण सुखाचे सार आहे.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ॥੪॥੪॥੧੬੨॥
हे नानक! संतांच्या संगतीने जन्म-मृत्यूचे चक्र संपते आणि परमेश्वराच्या सेवकांची धूळ धूळ होते. ॥४॥४॥१६२॥

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी माला महला ५ ॥

ਮੋ ਕਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਸਮਝਾਵੈ ॥
हे महाराज! ही पद्धत मला कोण समजावून सांगेल?

ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਜਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
व्यक्तीची इच्छा असेल तरच तो ते करू शकतो. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਜਾਨਤ ਕਿਛੁ ਇਨਹਿ ਕਮਾਨੋ ਜਪ ਤਪ ਕਛੂ ਨ ਸਾਧਾ ॥
हा माणूस अज्ञानाने सर्व काही करतो पण उपासना किंवा तपश्चर्यामध्ये काहीही करत नाही.

ਦਹ ਦਿਸਿ ਲੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦਉਰਾਇਓ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ॥੧॥
तृष्णेत तो दहा दिशांनी आपल्या मनाचा पाठलाग करतो. तो कोणत्या कर्माने अडकतो? ॥१॥

ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਉ ਇਸ ਕਾ ਇਹੁ ਮੇਰਾ ॥
जीव म्हणतो की मी माझे मन, शरीर, धन आणि भूमी यांचा स्वामी आहे. मी त्यांचा आहे आणि ते माझे आहेत.

ਭਰਮ ਮੋਹ ਕਛੁ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਇਹ ਪੈਖਰ ਪਏ ਪੈਰਾ ॥੨॥
संशय आणि भ्रम यामुळे त्याला काहीही दिसू शकत नाही. आसक्तीची साखळी त्याच्या पायाशी आहे. ॥२॥

ਤਬ ਇਹੁ ਕਹਾ ਕਮਾਵਨ ਪਰਿਆ ਜਬ ਇਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਤਾ ॥
मग हा माणूस अस्तित्वात नसताना काय काम करत होता?

ਜਬ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਹਿ ਕਰਤਾ ॥੩॥
निरंजन आणि निरंकार प्रभू स्वतः तिथे असताना ते स्वतःच सर्व काही करायचे. ॥३॥

ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥
ज्या परमेश्वराने हे विश्व निर्माण केले आहे त्याला स्वतःचे कार्य माहीत आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਣਹਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੪॥੫॥੧੬੩॥
हे नानक! परमेश्वर स्वतः सर्व काही करणारा आहे. सतगुरुंनी माझा संभ्रम दूर केला आहे. ॥४॥ ५॥ १६३॥

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी माला महला ५ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਕ੍ਰਿਆ ਬਿਰਥੇ ॥
परमेश्वराचे स्मरण सोडले तर इतर सर्व कामे निरुपयोगी आहेत.

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ਇਹਿ ਓਰੈ ਮੂਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
दिखाऊ नामजप, तपश्चर्या, संयम आणि इतर कर्मकांड हे सर्व लवकरच दूर होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਮਹਿ ਰਹਤਾ ਤਿਨ ਕਾ ਆਢੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
जीव उपवास व संयम या नियमांत क्रियाशील राहतो, परंतु त्या प्रयत्नांतून त्याला एक पैसाही मिळत नाही.

ਆਗੈ ਚਲਣੁ ਅਉਰੁ ਹੈ ਭਾਈ ਊਂਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥
हे सज्जन! जी गोष्ट जी जीवाला मरणोत्तर जीवनात मदत करते ती दुसरी आहे, उपवास आणि त्याग यापैकी कोणत्याही नियमाचा मृत्यूनंतरच्या जीवनात उपयोग नाही. ॥१॥

ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਅਰੁ ਧਰਨੀ ਭ੍ਰਮਤਾ ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ॥
जो मनुष्य तीर्थांवर स्नान करून पृथ्वीवर भटकत राहतो त्याला परलोकात सुखाचे निवासस्थान मिळत नाही.

ਊਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਓਹੁ ਲੋਗਨ ਹੀ ਪਤੀਆਵੈ ॥੨॥
ही पद्धत तिथे काम करत नाही. यातून तो लोकांना केवळ धार्मिक असल्याचा भ्रम देतो. ॥२॥

ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਮੁਖ ਬਚਨੀ ਉਚਰੈ ਆਗੈ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥
तोंडी चार वेदांचे पठण केल्याने माणूस परमेश्वराच्या दरबारात पोहोचू शकत नाही.

ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ ਓਹੁ ਸਗਲੀ ਝਾਖ ਝਖਾਈਐ ॥੩॥
ज्याला परमेश्वराचे पवित्र नाव समजत नाही तो सर्व निरर्थक मूर्खपणा बोलतो. ॥३॥

ਨਾਨਕੁ ਕਹਤੋ ਇਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ਜਿ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਪਾਰ ਗਰਾਮੀ ॥
नानक हे एका विचाराचा बिंदू व्यक्त करते, जो या बिंदूचे अनुसरण करतो तो अस्तित्वाच्या महासागराच्या पलीकडे जातो.

ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਅਰੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਤਿਆਗਹੁ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੀ ॥੪॥੬॥੧੬੪॥
ती गोष्ट म्हणजे गुरूंची सेवा करणे आणि परमेश्वराचे चिंतन करणे आणि आपल्या मनातील अहंकाराचा त्याग करणे. ॥४॥६॥१६४॥

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ੫ ॥
गउडी माला महल ५ ॥

ਮਾਧਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ॥
हे माधव ! हे हरी परमेश्वरा! आम्हांला आशीर्वाद द्या जेणेकरून आम्ही आमच्या मुखातून तुझे नाम जपत राहू.

ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਸੁਆਮੀ ਜਿਉ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे जगाच्या स्वामी! आपल्याकडून काहीही होऊ शकत नाही. जसे तुम्ही आम्हाला जिवंत प्राणी

ठेवता, तसे आम्ही जगतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਕਿਆ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਕਿ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਕਿਆ ਇਸੁ ਹਾਥਿ ਬਿਚਾਰੇ ॥

हा गरीब प्राणी काय करू शकतो, ते काय करण्यास सक्षम आहे आणि या नम्र प्राण्याच्या नियंत्रणात काय आहे?

ਜਿਤੁ ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਪੂਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥

हे आमच्या सर्वव्यापी स्वामी! तुम्ही ज्या बाजूने निर्देशित करता त्या बाजूने प्राणी जोडलेला असतो. ॥१॥

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰਬ ਕੇ ਦਾਤੇ ਏਕ ਰੂਪ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ॥

हे सर्व प्राणिमात्रांचे दाता! माझ्यावर दया कर आणि मला फक्त तुझ्या रूपात गुंतवून ठेव.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥੨॥੭॥੧੬੫॥

माझी नानक परमेश्वरापुढे ही विनंती आहे की हे परमेश्वरा! मला तुझे नामस्मरण करायला लावा. ॥२॥७॥१६५॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

रागु गउडी माझ महला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰ ਰਾਇਆ ਜੀਉ ॥

हे दीनदयाळ! हे आदरणीय दामोदर!

ਕੋਟਿ ਜਨਾ ਕਰਿ ਸੇਵ ਲਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥

तुम्ही करोडो लोकांना तुमच्या भक्ती सेवेत जोडले आहे.

ਭਗਤ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਇਆ ਜੀਉ ॥

तुझा विराड भक्तवत्सल आहे, म्हणजे तू तुझ्या भक्तांना प्रिय आहेस आणि इथेच तू विराद धारण केला आहेस.

ਪੂਰਨ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! तू सर्वव्यापी आहेस. ॥१॥

ਕਿਉ ਪੇਖਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਵਣ ਸੁਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥
माझ्या प्रेयसीचे दर्शन कोणते शुभ कर्म आहे?

ਸੰਤਾ ਦਾਸੀ ਸੇਵਾ ਚਰਣੀ ਜੀਉ ॥
संतांचे सेवक होऊन त्यांच्या चरणांची सेवा कर.

ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਤਾਈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥
मी माझा आत्मा त्यांच्यासाठी अर्पण करतो आणि माझे शरीर आणि मन त्यांच्यासाठी अर्पण करतो.

ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥
मी नतमस्तक होऊन त्याच्या पायाला स्पर्श करतो. ॥२॥

ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ਖੋਜੰਤਾ ਜੀਉ ॥
पंडित धर्मग्रंथ आणि वेदांचा अभ्यास करतात.

ਹੋਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥
मनुष्य संन्यासी होऊन तीर्थस्थानी स्नान करतो.

ਗੀਤ ਨਾਦ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥
कोणी गाणी आणि मधुर भजन गातो.

ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੩॥
पण मी निर्भय हरीच्या नामाचेच ध्यान करतो. ॥३॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥
माझा प्रभू माझ्यावर दयावान झाला आहे.

ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਲਗਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰੇ ਜੀਉ ॥
गुरूंच्या चरणस्पर्शाने मी अपवित्र पावन झालो आहे.

ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਰਵੈਰੇ ਜੀਉ ॥
गुरूनी माझी द्विधा आणि भीती दूर करून मला निर्भय बनवले आहे.

ਗੁਰ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੂਰਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥
गुरूने माझ्या मनाची आशा पूर्ण केली आहे. ॥४॥

ਜਿਨਿ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥
ज्याने नाव आणि संपत्ती मिळवली तो श्रीमंत झाला.

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥
ज्याने आपल्या परमेश्वराचे चिंतन केले आहे तो सुंदर झाला आहे.

ਜਿਸੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਿਸੁ ਸਭ ਸੁਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥
हे नानक! जो संतांच्या संगतीत राहतो, त्याची सर्व कर्मे उत्तम असतात

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥੧੬੬॥
आणि असा माणूस सहज सत्यात विलीन झाला आहे. ॥५॥१॥१६६॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਝ ॥
गउडी महला ५ माझ ॥

ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या प्रिय रामजी! या आणि आमच्या हृदयात वास करा.

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥
प्रत्येक श्वासाने मी रात्रंदिवस तुझा विचार करत असतो.

ਸੰਤ ਦੇਉ ਸੰਦੇਸਾ ਪੈ ਚਰਣਾਰੇ ਜੀਉ ॥
हे संत! मी तुझ्या चरणांना स्पर्श करतो. माझा हा संदेश परमेश्वरापर्यंत पोहोचवा.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤਰੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥
तुझ्याशिवाय, जीवनसागरातून माझे कल्याण कसे होणार? ॥१॥

ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਮੈ ਕਰੇ ਅਨੰਦਾ ਜੀਉ ॥
तुझ्या सहवासात मला आनंद मिळतो.

ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੁਖ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਜੀਉ ॥
हे परमेश्वरा! तू वन वनस्पती आणि तिन्ही लोकांमध्ये विराजमान आहेस. तुम्ही आनंद आणि परम आनंद प्रदान करता.

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਿਗਸੰਦਾ ਜੀਉ ॥
तुझ्याबरोबर मला हा पलंग सुंदर वाटतो आणि माझे मन कृतज्ञ होते.

ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਲਹੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या दर्शनाने मला हा आनंद मिळतो. ॥२॥

ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰੀ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਜੀਉ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझे सुंदर पाय धुतो आणि रोज भक्तीने तुझी सेवा करतो.

ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਦੇਵਾ ਜੀਉ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझी उपासना करतो.

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲੇਵਾ ਜੀਉ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझ्या सेवकांचा दास आहे आणि मी तुझ्या नावाची पूजा करतो.

ਬਿਨਉ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਕਹੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥
हे संतांनो! माझी ही प्रार्थना माझ्या ठाकूरजींना सांगा. ॥३॥

ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਜੀਉ ॥
माझी इच्छा पूर्ण झाली आणि माझे मन आणि शरीर आनंदी झाले.

ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ ਸਭ ਦੁਖ ਪਰਹਰਿਆ ਜੀਉ ॥
परमेश्वराच्या दर्शनाने माझे सर्व दुःख दूर झाले आहेत.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਪਿ ਤਰਿਆ ਜੀਉ ॥
भगवान हरीचे नामस्मरण करून मी अस्तित्त्वाचा सागर पार केला आहे.

ਇਹੁ ਅਜਰੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਸਹੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੧੬੭॥
हे नानक! परमेश्वराच्या दर्शनाचा हा अखंड आनंद त्यांनी सहन केला आहे. ॥४॥२॥१६७॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी माझ महला ५ ॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮਨ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! माझ्या प्रिय परमेश्वरा! माझी विनंती लक्षपूर्वक ऐका.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਇਹੁ ਜੀਉ ਭਿ ਵਾਰੇ ਜੀਉ ॥
हे परमेश्वरा! माझे मन आणि शरीर हे सर्व तुझेच आहे आणि हे जीवनही तुलाच शरण गेले आहे.

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਜੀਉ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुला कधीही विसरणार नाही, तू माझ्या जीवनाचा आधार आहेस.

ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥
हे ठाकूर! मी सदैव तुझ्या आश्रयाने राहतो. ॥१॥

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥
हे बंधू! जेव्हा मी त्याला भेटतो तेव्हा माझे हृदय जिवंत होते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥
गुरूच्या कृपेने मला तो परमेश्वर प्राप्त झाला आहे.

ਸਭ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥
सर्व गोष्टी परमेश्वराच्या आहेत आणि परमेश्वर सर्वत्र आहे.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥
मी नेहमी माझ्या परमेश्वरासाठी स्वतःचा त्याग करतो. ॥२॥

ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ਜੀਉ ॥
या नामाच्या खजिन्याची पूजा भाग्यवानच करतो.

ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਜੀਉ ॥
तो पवित्र परमेश्वराच्या नावाने नवस करतो.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥
ज्याला सद्गुरू भेटतात, त्याचे सर्व दुःख नाहीसे होतात.

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥
मी आठही प्रहर माझ्या परमेश्वराचे गुणगान गातो.॥३॥

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे नाव रत्नांचा खजिना आहे.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਭਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਜੀਉ ॥
तू खरा सावकार आहेस आणि तुझा भक्त तुझ्या नावाचा व्यापारी आहे.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ਜੀਉ ॥
ज्याच्या नावावर हरिच्या नावावर संपत्ती आहे त्याचा व्यवसाय खरा आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੬੮॥
जन नानक नेहमी परमेश्वराला अर्पण करतात. ॥४॥३॥१६८॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
रागु गउडी माझ महाल ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥
हे निर्मात्या! मला तुझा खूप अभिमान आहे कारण तू माझा स्वाभिमान आहेस.

ਜੋਰਿ ਤੁਮਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

तुझ्या सामर्थ्याने मी आनंदाने जगतो. तुझे खरे नाव माझे मार्गदर्शक आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਭੇ ਗਲਾ ਜਾਤੀਆ ਸੁਣਿ ਕੈ ਚੁਪ ਕੀਆ ॥

माणसाला सगळं कळतं पण तो ऐकून गप्प बसतो.

ਕਦ ਹੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਲਧੀਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੜਿਆ ॥੧॥

ज्याला भ्रम आहे तो कधीही लक्ष देत नाही. ॥१॥

ਦੇਇ ਬੁਝਾਰਤ ਸਾਰਤਾ ਸੇ ਅਖੀ ਡਿਠੜਿਆ ॥

कोडे आणि संकेत दिले आहेत. जीव त्यांना स्वतःच्या डोळ्यांनी पाहतो.

ਕੋਈ ਜਿ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ਮੂਲਿ ਨ ਸੁਣੀ ਕਹਿਆ ॥੨॥
पण मूर्ख आणि लोभी माणूस हे विधान अजिबात ऐकत नाही. ॥२॥

ਇਕਸੁ ਦੁਹੁ ਚਹੁ ਕਿਆ ਗਣੀ ਸਭ ਇਕਤੁ ਸਾਦਿ ਮੁਠੀ ॥
हे बंधू! एक, दोन चार जीव काय सांगू, सारा जगच ऐहिक अभिरुचीने फसला आहे.

ਇਕੁ ਅਧੁ ਨਾਇ ਰਸੀਅੜਾ ਕਾ ਵਿਰਲੀ ਜਾਇ ਵੁਠੀ ॥੩॥
परमेश्वराच्या नामस्मरणाने दुर्लभ माणूसच सुखी होतो आणि दुर्मिळ जागाच सुखी राहतो. ॥३॥

ਭਗਤ ਸਚੇ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥
सत्याच्या दरबारात परमेश्वराचे भक्त सुंदर दिसतात. ते रात्रंदिवस आनंद घेतात.

ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਤ ॥੪॥੧॥੧੬੯॥
हे नानक! परमेश्वराच्या प्रेमात बुडलेल्या लोकांसाठी मी स्वतःचा त्याग करतो. ॥४॥ १॥ १६९॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਂਝ ॥
गउडी महला ५ मांझ ॥

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे नाम दुःखाचा नाश करणारे आहे

ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧੀਐ ਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आठ प्रहार नामांची उपासना केली पाहिजे, हे सद्गुरूचे ज्ञान आहे जे परमेश्वराशी एकरूप होऊ शकते. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਉ ॥
ज्याच्या अंतःकरणात परब्रह्म वास करतो तो सुंदर स्थान आहे.

ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥
जिभेने परमेश्वराची स्तुती करणाऱ्याच्या जवळ यमदूत येत नाही. ॥१॥

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀਆ ਨਾ ਜਾਪੈ ਆਰਾਧਿ ॥
परमेश्वराच्या सेवेत सावध राहण्याचे मूल्य मला समजले नाही किंवा मी त्याची उपासना अनुभवली नाही.

ਓਟ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ॥੨॥
हे जगाच्या जीवना! माझ्या अगम्य आणि प्रगल्भ ठाकूर! आता तूच माझा आधार आहेस. ॥२॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈਆ ਨਠੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥
ज्याच्यावर गुसाई कृपेच्या घरात येते, त्याचे दुःख दूर होते.

ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ॥੩॥
ज्याचे रक्षण सद्‌गुरू स्वतः करतात त्याला कोणत्याही प्रकारचे दुःख स्पर्श करत नाही. ॥३॥

ਗੁਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਦਯੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥
गुरू हे नारायण, गुरू हेच दयेचे घर, परमेश्वर आणि गुरू हे सत्याचे अवतार आहेत.

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੨॥੧੭੦॥
गुरू प्रसन्न झाले की सर्व काही विलीन होते. हे नानक! मी माझे शरीर आणि मन सदैव गुरूंना समर्पित केले आहे. ॥४॥२॥१७०॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी माझ महला ५ ॥

ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥
हे जिज्ञासू! हरि-राम नामाच्या

ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अखंड नामस्मरणाने सर्व कार्य पूर्ण होतात ॥१॥रहाउ ॥

ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪੇਦਿਆ ਹੋਆ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ॥
राम गोविंदाचा जप केल्याने चेहरा शुद्ध होतो.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣੀਐ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਈ ਭਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥੧॥
जो मला परमेश्वराचा महिमा सांगतो तो माझा मित्र आणि भाऊ आहे. ॥१॥

ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਭਿ ਫਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਜਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
गोविंद ज्याच्या ताब्यात सर्व वस्तू, सर्व फळे आणि सर्व गुण आहेत.

ਕਿਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥
गोविंदांना आपण मनातून का विसरावे, ज्याच्या स्मरणाने सर्व दुःख दूर होतात. ॥२॥

ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਗਿਐ ਜੀਵੀਐ ਭਵਜਲੁ ਪਈਐ ਪਾਰਿ ॥
हे जिज्ञासू माणसाने फक्त त्या परमेश्वराचे स्मरण केले पाहिजे, ज्याच्या कुशीत सामील होऊन मनुष्याला जीवन मिळते आणि जीव अस्तित्वाचा सागर पार करतो.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥੩॥
संतांच्या संगतीने माणसाला मोक्ष मिळतो आणि परमेश्वराच्या दरबारात त्याचा चेहरा उजळतो. ॥३॥

ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥
विश्वाचे पालनपोषण करणाऱ्या गोपाळांची कीर्ती, जीवनाचा सारांश आणि संतांची संपत्ती आहे.

ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੩॥੧੭੧॥
हे नानक! परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने संतांचा उद्धार होतो आणि त्यांना सत्याच्या दरबारात मोठे वैभव प्राप्त होते. ॥४॥३॥१७१॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी माझ महला ५ ॥

ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਜਿੰਦੂ ਤੂੰ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
हे माझ्या आत्म्या! परमेश्वराचे गोड गुणगान गा आणि फक्त त्याचीच स्तुती कर.

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सत्याचे अवतार असलेल्या परमेश्वरामध्ये लीन राहिल्याने निराधारांनाही आश्रय मिळतो. ॥१॥रहाउ॥

ਹੋਰਿ ਸਾਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥
इतर सर्व अभिरुची निस्तेज असतात आणि त्यांच्यामुळे शरीर आणि मन निस्तेज होते.

ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੋ ਕਰੇ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥
परमेश्वराचे नामस्मरण न करता मनुष्य जे काही करतो, त्याचे जीवन निषेधास पात्र आहे. ॥१॥

ਅੰਚਲੁ ਗਹਿ ਕੈ ਸਾਧ ਕਾ ਤਰਣਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
हे माझ्या आत्म्या! संतांच्या खांद्याला धरून हा संसारसागर पार करता येतो.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧੀਐ ਉਧਰੈ ਸਭ ਪਰਵਾਰੁ ॥੨॥
आपण परब्रह्माची उपासना केली पाहिजे कारण जो पूजा करतो त्याचे संपूर्ण कुटुंब देखील अस्तित्त्वाचा सागर पार करते. ॥२॥

ਸਾਜਨੁ ਬੰਧੁ ਸੁਮਿਤ੍ਰੁ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ॥
तो माझा खरा भाऊ आणि प्रिय मित्र आहे जो माझ्या हृदयात परमेश्वराचे नाव स्थापित करतो.

ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥੩॥
तो माझे सर्व दोष दूर करतो आणि माझ्यावर मोठा आशीर्वाद देतो. ॥३॥

ਮਾਲੁ ਖਜਾਨਾ ਥੇਹੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥
परमेश्वराचे चरण हे सर्व वस्तूंचे भांडार आहेत आणि ते संपत्तीचे भांडार आणि जीवांचे खरे निवासस्थान आहेत.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਨੋ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ॥੪॥੪॥੧੭੨॥
हे परमेश्वरा! भिकारी नानक तुझ्या दारात उभा आहे आणि दान म्हणून तुझ्याकडे मागत आहे. ॥४॥ ४॥ १७२॥

Page 219

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
रागु गउडी महला ९॥

ਸਾਧੋ ਮਨ ਕਾ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥
हे संतांनो! मनाचा अभिमान सोडा

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸੰਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੀ ਤਾ ਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਗਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
वासना, क्रोध आणि दुष्ट लोकांच्या संगतीपासून रात्रंदिवस दूर राहा. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੋਨੋ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰੁ ਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ ॥
जो व्यक्ती सुख, दुःख आणि सन्मान समान मानतो

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ਤਿਨਿ ਜਗਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥
आणि जो आनंद आणि दुःखापासून अलिप्त राहतो तो जगातील जीवनातील तथ्य ओळखतो. ॥१॥

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਤਿਆਗੈ ਖੋਜੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥
माणसाने कोणाची तरी स्तुती करणे आणि टीका करणे या दोन्ही गोष्टी सोडल्या पाहिजेत आणि मुक्तीचे पद शोधणेच योग्य आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਕਠਨੁ ਹੈ ਕਿਨਹੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥੧॥
हे दास नानक! हा खेळ कठीण आहे. गुरूंच्या प्रेरणेने फार कमी लोकांना याची माहिती मिळते. ॥२॥ १॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
गउडी महला ९ ॥

ਸਾਧੋ ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ॥
हे संतांनो! रामाने अद्भुत सृष्टी निर्माण केली आहे.

ਇਕਿ ਬਿਨਸੈ ਇਕ ਅਸਥਿਰੁ ਮਾਨੈ ਅਚਰਜੁ ਲਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

एक व्यक्ती आपला जीव देतो आणि दुसरा स्वतःला अमर समजतो. ही एक अद्भुत लीला आहे जी समजू शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ਬਸਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਬਿਸਰਾਈ ॥

नश्वर जीव वासना, क्रोध आणि सांसारिक आसक्तीच्या प्रभावाखाली आहे आणि परमेश्वराच्या व्यक्तिमत्त्वाचा विसर पडला आहे.

ਝੂਠਾ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ ॥੧॥

रात्रीच्या स्वप्नाप्रमाणे मिथ्या असलेल्या मानवी देहाला मनुष्य सत्य मानतो. ॥१॥

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਈ ॥

जे दिसते ते ढगाच्या सावलीसारखे नाहीसे होईल.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਿਓ ਮਿਥਿਆ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੨॥

हे नानक! जो जगाला मिथ्या मानतो तो रामाच्या आश्रयाला राहतो. ॥२॥२॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

गउडी महला ९ ॥

ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥

नश्वर प्राणी आपल्या अंतःकरणात परमेश्वराचा महिमा ठेवत नाही.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗਨੁ ਰਹੈ ਮਾਇਆ ਮੈ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

तो रात्रंदिवस मायेच्या मोहात मग्न राहतो. मग तो परमेश्वराचा महिमा कसा गाऊ शकतो ते मला सांगा. ॥१॥रहाउ॥

ਪੂਤ ਮੀਤ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਸਿਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥

या पद्धतीने तो स्वतःला मुले, मित्र, माया आणि अहंकार यांच्याशी जखडून घेतो.

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਝੂਠੋ ਇਹੁ ਜਗ ਦੇਖਿ ਤਾਸਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥

हे नश्वर जग मृगजळासारखे मिथ्या आहे. तरीही ते पाहून जीव त्याच्या मागे धावतो. ॥१॥

ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਾਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਮੂੜ ਤਾਹਿ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥
या जगाच्या सुखांचा आणि मुक्तीचा स्वामी परमेश्वर आहे. पण मूर्ख माणूस त्या देवाला विसरतो

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕੋਊ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥੨॥੩॥
हे नानक! लाखो लोकांमध्ये रामाची स्तुती करणारा दुर्लभ माणूस आहे. ॥२॥३॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
गउडी महला ९ ॥

ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥
हे संतांनो! हे मन नियंत्रित करता येत नाही.

ਚੰਚਲ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे चंचल मन तृष्णेने वास करत असल्याने स्थिर राहत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਕਠਨ ਕਰੋਧ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਜਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥
अंतःकरणात भयंकर क्रोध आहे ज्यामुळे सर्व जाणीव विसरते.

ਰਤਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਭ ਕੋ ਹਿਰਿ ਲੀਨਾ ਤਾ ਸਿਉ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਈ ॥੧॥
या रागाने प्रत्येक व्यक्तीकडून ज्ञानाचे दागिने हिरावून घेतले आहेत. या आधी कोणीही स्वतःवर नियंत्रण ठेवू शकत नाही. ॥१॥

ਜੋਗੀ ਜਤਨ ਕਰਤ ਸਭਿ ਹਾਰੇ ਗੁਨੀ ਰਹੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥
प्रयत्न करताना अनेक योगींचा पराभव झाला आहे. विद्वान माणसे परमेश्वराची स्तुती करून थकतात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਉ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੨॥੪॥
हे दास नानक! जेव्हा परमेश्वर दयाळू होतो तेव्हा प्रत्येक प्रयत्न यशस्वी होतो. ॥२॥ ४॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
गउडी महला ९ ॥

ਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥
हे संतांनो! विश्वाच्या स्वामी गोविंदाची स्तुती करत राहा.

ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਕਾਹਿ ਗਵਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

तुम्हाला अनमोल मानवी जीवन मिळाले आहे. का वाया घालवताय? ॥१॥रहाउ॥

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਦੀਨ ਬੰਧ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਆਵਉ ॥

परमेश्वर पाप्यांना शुद्ध करतो आणि गरिबांशी संबंधित आहे. तुम्ही लोक त्या परमेश्वराच्या शरणात या.

ਗਜ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟਿਓ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਵਉ ॥੧॥

ज्याच्या स्मरणाने हत्तींचे भय नाहीसे झाले होते, तो परमेश्वर तुम्ही का विसरता? ॥१॥

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਫੁਨਿ ਭਜਨ ਰਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਵਉ ॥

अभिमान, आसक्ती आणि भ्रम सोडून द्या आणि मनातील भगवान रामाच्या स्तोत्रांवर लक्ष केंद्रित करा.

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥ ਇਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤੁਮ ਪਾਵਉ ॥੨॥੫॥

नानक म्हणतात की हा भ्रममुक्त होण्याचा मार्ग आहे. परंतु गुरूंचा आश्रय घेऊनच हा मार्ग साधता येतो. ॥२॥५॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

गउडी महला ९ ॥

ਕੋਊ ਮਾਈ ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥

हे माझ्या आई! माझ्या भटक्या मनाला मार्गदर्शन करणारा असा महापुरुष मला मिळो.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਧ ਮਗ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मनुष्य वेद, पुराणे, संत-महापुरुषांचे उपदेश ऐकत राहतो, पण तरीही तो क्षणभरही परमेश्वराची स्तुती करत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਪਾਇ ਮਾਨਸ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥
दुर्लभ मानवी देहाची प्राप्ती करून तो आपले जीवन व्यर्थ घालवत आहे.

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮਹਾ ਸੰਕਟ ਬਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਵੈ ॥੧॥
हे जग भ्रम आणि धोक्यांचे जंगल आहे, तरीही माणसाला त्यातच रस निर्माण होतो. ॥१॥

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥
परमेश्वर हा सदैव हृदयाच्या आत आणि बाहेर असलेल्या प्राण्यांच्या सोबत असतो. पण जीव परमेश्वराला वाहून घेत नाही.

ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਹੁ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੬॥
हे नानक! ज्याच्या हृदयात राम वास करतो त्यालाच मोक्ष मिळाला आहे असे समजा. ॥२॥६॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
गउडी महला ९ ॥

ਸਾਧੋ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥
हे संतांनो! रामाचा आश्रय घेतल्यानेच सुख प्राप्त होते.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕੋ ਇਹ ਗੁਨ ਸਿਮਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
वेद आणि पुराणांच्या अभ्यासाचा फायदा असा होतो की जीव परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਅਉ ਬਿਖਿਅਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
लोभ, आसक्ती, ममता या विषयांची सेवा करणे.

ਹਰਖ ਸੋਗ ਪਰਸੈ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਦੇਵਾ ॥੧॥
मग ज्याला सुख-दुःखाचा स्पर्श होत नाही तो परमेश्वराचे रूप होय. ॥१॥

ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ ਏ ਸਭ ਤਿਉ ਕੰਚਨ ਅਰੁ ਪੈਸਾ ॥
ज्याला स्वर्ग, नरक, अमृत आणि विष सारखेच दिसतात आणि ज्याला सोने आणि तांबे हे सर्व सारखेच दिसतात.

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਏ ਸਮ ਜਾ ਕੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਫੁਨਿ ਤੈਸਾ ॥੨॥
ज्याच्या हृदयात स्तुती आणि टीका समान आहेत, ज्याच्या हृदयात लोभ आणि आसक्ती कोणालाच भावत नाही. ॥२॥

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਏ ਬਾਧੇ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ਤਿਹ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ਗਿਆਨੀ ॥
ज्याला कोणत्याही सुख-दुःखाने बांधता येत नाही, तुम्ही त्याला ज्ञानी मानता.

ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੩॥੭॥
हे नानक! हे जीवन जगणाऱ्या प्राण्याला मोक्ष प्राप्त झाला आहे असे समजा. ॥३॥७॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
गउडी महला ९ ॥

ਮਨ ਰੇ ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੈ ਬਉਰਾ ॥
हे माझ्या हृदया! तू का वेडा होतोस?

ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਭਇਓ ਲੋਭ ਸੰਗਿ ਹਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमचे आयुष्य दिवसेंदिवस कमी होत चालले आहे हे तुम्हाला का समजत नाही? लोभाने तू तुच्छ झाला आहेस.॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਤਨੁ ਤੈ ਅਪਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਗ੍ਰਿਹ ਨਾਰੀ ॥
हे मना! देह आणि घराची ती सुंदर स्त्री जिला तू स्वतःची मानतोस,

ਇਨ ਮੈਂ ਕਛੁ ਤੇਰ ਰੇ ਨਾਹਨਿ ਦੇਖੋ ਸੋਚ ਬਿਚਾਰੀ ॥੧॥
यामध्ये स्वतःसाठी काहीही पाहू नका आणि काळजीपूर्वक विचार करा. ॥१॥

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਪਨੋ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥
तुम्ही तुमचे अमूल्य मानवी जीवन गमावले आहे आणि विश्वाचा स्वामी गोविंद यांची हालचाल तुम्हाला कळली नाही.

ਨਿਮਖ ਨ ਲੀਨ ਭਇਓ ਚਰਨਨ ਸਿੰਉ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥੨॥
तू क्षणभरही परमेश्वराच्या चरणी राहिला नाहीस. तुमचे आयुष्य व्यर्थ गेले. ॥२॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਸੁਖੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
हे नानक! केवळ तोच सुखी आहे जो रामाचे गुणगान गातो.

ਅਉਰ ਸਗਲ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥੮॥
इतर सर्व लोक मायेने मोहित होऊन निर्भय स्थितीला प्राप्त होत नाहीत.॥३॥८॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
गउडी महला ९ ॥

ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ ਡਰੁ ਰੇ ॥
हे अचेतन प्राणी! पापांची भीती बाळगा,

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਗਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਪਰੁ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्व भय नष्ट करणाऱ्या त्या दयाळू परमेश्वराचा आश्रय घ्या. ॥१॥रहाउ॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾਸ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਹੀਐ ਮੋ ਧਰੁ ਰੇ ॥
वेद-पुराणातही ज्याची महिमा गायली आहे त्या परमेश्वराचे नाम हृदयात ठेवा.

ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਸਮਲ ਸਭ ਹਰੁ ਰੇ ॥੧॥
या जगात परमेश्वराचे नाव सर्वात पवित्र आहे. या स्तोत्राचा जप केल्याने तुम्ही तुमच्या सर्व पापांपासून मुक्त होऊ शकता. ॥१॥

ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਬਹੁਰਿ ਨਹ ਪਾਵੈ ਕਛੂ ਉਪਾਉ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਰੁ ਰੇ ॥
हे प्राणी! तुला पुन्हा मनुष्यदेह मिळणार नाही. म्हणून, स्वतःला मुक्त करण्यासाठी काही उपाय करा

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਗਾਇ ਕਰੁਨਾ ਮੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੁ ਰੇ ॥੨॥੯॥੨੫੧॥
नानक म्हणतात, हे जीव! भगवान करुणानिधींचे गुणगान गाऊन अस्तित्त्वाचा सागर पार कर. ॥२॥९॥२५१॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ
रागु गउडी अष्टपदिया महाला १ गउडी गुआरेरी

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
सतीनामु करतो पुरखु गुरु प्रसादी ।

ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
नवनिधी आणि अठरा सिद्धी पवित्र नामाच्या चिंतनात आहेत.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿ ॥
मायेच्या विषाचा नाश करून मनुष्य परमेश्वराला सर्वव्यापी म्हणून पाहतो.

ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੀ ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ॥
पवित्र परमेश्वरात वास केल्याने मला तिन्ही गुणांपासून मुक्ती मिळाली आहे.

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਜੀਇ ਆਈ ਕਾਰਿ ॥੧॥
गुरूची शिकवण माझ्या मनाला लाभदायक वाटते. ॥१॥

ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
या पद्धतीने राम नामाचा जप केल्याने माझे मन तृप्त झाले आहे.

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंच्या शब्दांतून मी ज्ञानाचा सूर ओळखला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਇਕੁ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
मी आता एक साधा आनंद उपभोगतो आणि परमेश्वरात लीन झालो.

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
पवित्र वचनांनी माझी शंका दूर झाली आहे.

ਲਾਲ ਭਏ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਮਾਇਆ ॥
मोहिनीच्या लाल रंगाऐवजी मी परमेश्वराच्या नामाचा गडद लाल रंग स्वीकारला आहे.

ਨਦਰਿ ਭਈ ਬਿਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੨॥
जेव्हा परमेश्वरआपली दयाळू नजर टाकतात तेव्हा वाईटाचे विष नष्ट होते. ॥२॥

ਉਲਟ ਭਈ ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਗਿਆ ॥
माझे मन आसक्ती आणि माया यापासून विभक्त झाले आहे, सांसारिक काम करताना माझे मन मृत झाले आहे आणि मी आध्यात्मिकरित्या जागृत झालो आहे.

ਸਬਦਿ ਰਵੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਿਆ ॥
नामस्मरणाने माझे मन परमेश्वराशी जोडले गेले आहे.

ਰਸੁ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਬਿਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥
मी मायेचे विष सोडून परमेश्वराच्या नामाचे अमृत गोळा केले आहे.

ਭਾਇ ਬਸੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ॥੩॥
परमेश्वराच्या प्रेमात राहून माझे मृत्यूचे भय नाहीसे झाले आहे. ॥३॥

ਸਾਦ ਰਹੇ ਬਾਦੰ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥
माझे सांसारिक हित, वाद आणि अहंकार नाहीसे झाले आहेत.

ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਾ ॥
अनंत परमेश्वराच्या आदेशाने माझे मन परमेश्वरात लीन झाले आहे.

ਜਾਤਿ ਰਹੇ ਪਤਿ ਕੇ ਆਚਾਰਾ ॥
माझे सार्वजनिक व्यवहार दूर होत आहेत.

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭਈ ਸੁਖੁ ਆਤਮ ਧਾਰਾ ॥੪॥
जेव्हा परमेश्वराने माझ्याकडे दयाळूपणे पाहिले तेव्हा मी अलौकिक आनंदाने माझ्या हृदयात स्थिर झालो. ॥४॥

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਦੇਖਉ ਮੀਤੁ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्याशिवाय मी कोणालाही माझा मित्र मानत नाही.

ਕਿਸੁ ਸੇਵਉ ਕਿਸੁ ਦੇਵਉ ਚੀਤੁ ॥
मी इतर कोणाची सेवा का करावी आणि मी माझा आत्मा कोणाला समर्पित करू?

ਕਿਸੁ ਪੂਛਉ ਕਿਸੁ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥
मी कोणाला विचारू आणि कोणाच्या पायांना स्पर्श करू?

ਕਿਸੁ ਉਪਦੇਸਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥
कोणाच्या उपदेशाने मी भगवंताच्या प्रेमात लीन राहू शकतो? ॥५॥

ਗੁਰ ਸੇਵੀ ਗੁਰ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥
मी गुरूंची भक्तिभावाने सेवा करतो आणि गुरूंच्या चरणांनाच स्पर्श करतो.

ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਰਾਚਉ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥
मी परमेश्वराच्या नामस्मरणात तल्लीन होतो.

ਸਿਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥
माझ्यासाठी परमेश्वराचे प्रेम म्हणजे परमेश्वराचा सल्ला, दीक्षा आणि अन्न आहे.

ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥੬॥
परमेश्वराच्या आज्ञेशी संबंध जोडून मी माझ्या खऱ्या रूपात प्रवेश केला आहे. ॥६॥

ਗਰਬ ਗਤੰ ਸੁਖ ਆਤਮ ਧਿਆਨਾ ॥
अहंकाराचा त्याग करून आत्मा सुख आणि ध्यान प्राप्त करतो.

ਜੋਤਿ ਭਈ ਜੋਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥
दिव्य प्रकाश उत्पन्न झाला आहे आणि माझा आत्मा परम प्रकाशात लीन झाला आहे.

ਲਿਖਤੁ ਮਿਟੈ ਨਹੀ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥
शाश्वत लेखन पुसले जाऊ शकत नाही आणि मला परमेश्वराच्या नावाचा शिक्का मिळाला आहे.

ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਕਰਤਾ ਜਾਨਾ ॥੭॥
मी फक्त निर्माता परमेश्वरालाच कर्ता आणि निर्माता म्हणून ओळखतो. ॥७॥

ਨਹ ਪੰਡਿਤੁ ਨਹ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਨਾ ॥
माणूस स्वतः शिकलेला, हुशार किंवा हुशार नसतो

ਨਹ ਭੂਲੋ ਨਹ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥
ना तो मार्गापासून भरकटला आहे ना तो भ्रमाने भरकटला आहे

ਕਥਉ ਨ ਕਥਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥
मी व्यर्थ बोलत नाही पण हरीची आज्ञा ओळखतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੮॥੧॥
हे नानक! गुरूंच्या उपदेशाने तो परमेश्वरात लीन झाला आहे. ॥८॥१॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी गवारीरी महला १ ॥

ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਕਾਇਆ ਉਦਿਆਨੈ ॥
शरीराच्या बागेत मनाच्या रूपात हत्ती आहे.

ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੈ ॥
सत्यनामाचे चिन्ह हत्तीवर पडल्यावर गुरुजी अंकुश असतात

ਰਾਜ ਦੁਆਰੈ ਸੋਭ ਸੁ ਮਾਨੈ ॥੧॥
परमेश्वराच्या दरबारात त्याला मान मिळतो. ॥१॥

ਚਤੁਰਾਈ ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਜਾਇ ॥
कोणत्याही चतुराईने परमेश्वर समजू शकत नाही.

ਬਿਨੁ ਮਾਰੇ ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मन जिंकल्याशिवाय भगवंताचे मूल्य कसे सापडेल? ॥१॥रहाउ॥

ਘਰ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਸਕਰੁ ਲੇਈ ॥
नाम अमृत माणसाच्या हृदयात आहे आणि ते चोर पळवून नेत आहे

ਨੰਨਾਕਾਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਈ ॥
त्यांना कोणीही नकार देत नाही.

ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਈ ॥੨॥
माणसाने अमृताचे रक्षण केले तर देव स्वतः त्याला आदर देतो. ॥२॥

ਨੀਲ ਅਨੀਲ ਅਗਨਿ ਇਕ ਠਾਈ ॥
हृदयात हजारो, अब्जावधी आणि असंख्य इच्छांच्या आगी आहेत.

ਜਲਿ ਨਿਵਰੀ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥
गुरूंनी प्रकट केलेल्या ज्ञानाच्या पाण्याने ते विझले आहेत.

ਮਨੁ ਦੇ ਲੀਆ ਰਹਸਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੩॥
माझा आत्मा अर्पण करून मला ज्ञान प्राप्त झाले आहे आणि आता मी आनंदाने परमेश्वराचे गुणगान गात आहे. ॥३॥

ਜੈਸਾ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਤੈਸਾ ॥
परमेश्वराचे हृदय जसे घरात असते तसेच ते बाहेरही असते

ਬੈਸਿ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਖਉ ਕੈਸਾ ॥
गुहेत बसून मी त्याचे वर्णन कसे करू?

ਸਾਗਰਿ ਡੂਗਰਿ ਨਿਰਭਉ ਐਸਾ ॥੪॥
समुद्र आणि पर्वतांमध्ये निर्भय परमेश्वर सारखाच आहे. ॥४॥

ਮੂਏ ਕਉ ਕਹੁ ਮਾਰੇ ਕਉਨੁ ॥
मला सांगा जो मेला आहे त्याला कोण मारू शकेल का?

ਨਿਡਰੇ ਕਉ ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਕਵਨੁ ॥
कोणता भय आणि कोणता माणूस निर्भय लोकांना घाबरवू शकतो?

ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ਤੀਨੇ ਭਉਨ ॥੫॥
तो परमेश्वराला तिन्ही लोकांमध्ये ओळखतो. ॥५॥

ਜਿਨਿ ਕਹਿਆ ਤਿਨਿ ਕਹਨੁ ਵਖਾਨਿਆ ॥
जो फक्त म्हणतो तो एकच प्रसंग वर्णन करतो.

ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਿ ਸਹਜਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥
ज्याला प्रत्यक्ष परमेश्वराचा अनुभव येतो.

ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੬॥
वास्तव पाहून व विचार करून माझे मन परमेश्वरात विलीन झाले आहे. ॥६॥

ਕੀਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਇਕ ਨਾਈ ॥
कृपा, सौंदर्य आणि स्वातंत्र्य एकाच नावात आहे.

ਤਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
निरंजन परमेश्वर त्या नामातच लीन राहतो.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਨਿਜ ਠਾਈ ॥੭॥
परमेश्वर स्वतःच्या रूपात आणि स्वतःच्या नावात वास करतो. ॥७॥

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
अनेक ऋषींनी त्यांची प्रेमाने स्तुती केली.

ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੂਚੈ ਸਾਚੁ ਸੁ ਚੀਤਿ ॥
ते सत्यनाम हृदयात ठेवल्याने त्यांचे शरीर आणि मन शुद्ध होते.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥੮॥੨॥
हे नानक! रोज परमेश्वराची पूजा करत राहा. ॥८॥२॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी गुआरेरी महला १ ॥

ਨਾ ਮਨੁ ਮਰੈ ਨ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ ॥
मानवी मन हे इंद्रिय दुर्गुणांच्या नियंत्रणाखाली असल्यामुळे मरत नाही. त्यामुळे जीवनाची इच्छा पूर्ण होत नाही.

ਮਨੁ ਵਸਿ ਦੂਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਇ ॥
मन हे वाईट कर्म, मूर्खपणा आणि द्वैत यांच्या नियंत्रणाखाली आहे.

ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਗੁਰ ਤੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ॥੧॥
गुरुकडून ज्ञान प्राप्त करून मन तृप्त होऊन परमेश्वराशी एकरूप होते. ॥१॥

ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਗੁਣਹ ਵਸਿ ਹੋਇ ॥
निर्गुण राम गुणांच्या अधिपत्याखाली आहे

ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो मनुष्य आपल्या अहंकाराचा नाश करतो तो परमेश्वराचा विचार करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਵਿਕਾਰੁ ॥
भटकणारे मन मुख्यतः दुर्गुणांवर केंद्रित असते.

ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਰੁ ॥
जोपर्यंत मन चुकीच्या मार्गावर चालत राहते तोपर्यंत पापांचे ओझे डोक्यावर पडत असते.

ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਹਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੨॥
जेव्हा मन तृप्त होते तेव्हा त्याला एकच परमेश्वराचा अनुभव येतो. ॥२॥

ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਮਾਇਆ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥
भरकटलेले मन पापांच्या घरात प्रवेश करते.

ਕਾਮਿ ਬਿਰੁਧਉ ਰਹੈ ਨ ਠਾਇ ॥
वासनेने भरलेले मन योग्य ठिकाणी राहत नाही.

ਹਰਿ ਭਜੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥੩॥
हे नश्वर प्राणी! आपल्या जिभेने परमेश्वराचे नाम प्रेमाने गा. ॥३॥

ਗੈਵਰ ਹੈਵਰ ਕੰਚਨ ਸੁਤ ਨਾਰੀ ॥
हत्ती घोडा सोन्याचा मुलगा आणि बायको,

ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਪਿੜ ਚਾਲੈ ਹਾਰੀ ॥
बहुतेक गोष्टी साध्य करण्याच्या चिंतेत असल्याने, जीव जीवनाचा खेळ गमावतो आणि दूर जातो.

ਜੂਐ ਖੇਲਣੁ ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥੪॥
बुद्धिबळाच्या खेळात त्याचा मोहरा हलत नाही. ॥४॥

ਸੰਪਉ ਸੰਚੀ ਭਏ ਵਿਕਾਰ ॥
जसा माणूस संपत्ती जमा करतो. त्यामुळे विकार होतो

ਹਰਖ ਸੋਕ ਉਭੇ ਦਰਵਾਰਿ ॥
आणि आनंद आणि दुःख त्याच्या दारात उभे आहेत.

ਸੁਖੁ ਸਹਜੇ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥੫॥
परमेश्वराचा अंतःकरणात नामस्मरण केल्याने सहज सुखाची प्राप्ती होते. ॥५॥

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥
जेव्हा परमेश्वर दयेच्या घरी येतो तेव्हा तो मनुष्याला गुरूशी जोडतो आणि त्याला स्वतःशी जोडतो.

ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਉਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥
असा मनुष्य गुरूचा आश्रय घेऊन पुण्य संचित करतो आणि गुरूंच्या उपदेशाने आपले अवगुण जाळून टाकतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥੬॥
आणि गुरूंसमोर राहून तो नाम आणि संपत्ती मिळवतो. ॥६॥

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੂਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥
सर्व दुःख परमेश्वराच्या नामाशिवाय राहतात.

ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥
मूर्ख, स्वार्थी माणसाचे मन केवळ मायेतच असते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥੭॥
पूर्वजन्मातील शुभ कर्मामुळे, नशिबामुळे माणसाला गुरुकडून ज्ञान प्राप्त होते. ॥७॥

ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਧਾਵਤੁ ਫੁਨਿ ਧਾਵੈ ॥
चंचल मन अस्थिर गोष्टींमागे पुन्हा पुन्हा धावते.

ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥
खऱ्या आणि पवित्र परमेश्वराला अशुद्धता आवडत नाही.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੮॥੩॥
हे नानक, गुरुमुख परमेश्वराचा महिमा गात राहतो. ॥८॥३॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी गुआरेरी महला १ ॥

ਹਉਮੈ ਕਰਤਿਆ ਨਹ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
अहंकारी राहून आनंद मिळत नाही.

ਮਨਮਤਿ ਝੂਠੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥
मनाची बुद्धी खोटी आहे. पण तो परमेश्वर सत्य आहे.

ਸਗਲ ਬਿਗੂਤੇ ਭਾਵੈ ਦੋਇ ॥
जे द्वैताने प्रेम करतात ते सर्व नाश पावतात.

ਸੋ ਕਮਾਵੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥
निर्मात्याने त्याच्या नशिबात जे लिहिले आहे त्यानुसार प्राणी कार्य करतो.॥१॥

ਐਸਾ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਜੁਆਰੀ ॥
मी जगाला जुगार खेळताना पाहिले आहे.

ਸਭਿ ਸੁਖ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो परमेश्वराचे नाम विसरून सर्व सुखासाठी प्रार्थना करत राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਅਦਿਸਟੁ ਦਿਸੈ ਤਾ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥
अदृश्य परमेश्वराचे दर्शन झाले तरच त्याचे वर्णन करता येईल.

ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਕਹਣਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥
त्याचे वर्णन पाहिल्याशिवाय निरर्थक आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
जो गुरुसमोर राहतो त्याला परमेश्वर सहज दिसतो.

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥
हे जीव, परमेश्वराच्या सेवेत आणि प्रेमात वाहून जा. ॥२॥

ਸੁਖੁ ਮਾਂਗਤ ਦੁਖੁ ਆਗਲ ਹੋਇ ॥
सुखाच्या शोधात माणसाचे दुःख वाढते,

ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ॥
कारण माणूस गळ्यात दुर्गुणांची माळ घालतो.

ਏਕ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
खोट्या आसक्तीने त्रस्त झालेल्या माणसाला परमेश्वराच्या नामाशिवाय मोक्ष मिळत नाही.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਦੇਖੈ ਸੋਇ ॥੩॥
सृष्टीची निर्मिती केल्यावर परमेश्वर स्वतः हा खेळ पाहत राहतो. ॥३॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥
परमेश्वराच्या नामाने तृष्णेची आग शांत होते.

ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥
मग द्वैत आणि शंका या भावना सहज नाहीशा होतात.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥
गुरूंच्या उपदेशामुळे नाम हृदयात वास करते.

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੪॥
माणूस सत्यवाणीतून परमेश्वराची स्तुती करतो. ॥४॥

ਤਨ ਮਹਿ ਸਾਚੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉ ॥
जो गुरूंसमोर राहतो आणि त्याच्यावर प्रेम करतो त्याच्या मनात परमेश्वर त्याच्या खऱ्या रूपात वास करतो.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਠਾਉ ॥
नामाशिवाय मनुष्याला त्याची खरी प्राप्ती होत नाही.

ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਾਇਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ॥
लाडका राजा प्रेमाचा भक्त झाला आहे.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਬੂਝੈ ਨਾਉ ॥੫॥
परमेश्वराची दया आली तर माणसाला त्याचे नाव कळते. ॥५॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥
मायेची आसक्ती हे सर्व बंधन आहे.

ਮਨਮੁਖ ਕੁਚੀਲ ਕੁਛਿਤ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥
स्व-इच्छेचा प्राणी घाणेरडा, कुरूप आणि भयंकर असतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਚੂਕੈ ਜੰਜਾਲਾ ॥
सद्गुरूंच्या सेवेने संकट दूर होते.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਲਾ ॥੬॥
परमेश्वराच्या नामस्मरणात मनुष्य सदैव प्रसन्न राहतो. ॥६॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
गुरुमुख व्यक्ती परमेश्वराला समजून घेतो आणि त्याचे लक्ष फक्त एकाच परमेश्वरावर केंद्रित करतो.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥
तो सदैव त्याच्या सत्य स्वरूपात राहतो आणि सत्यात मग्न राहतो.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥
त्याचे येणे-जाणे, जन्म-मृत्यूचे चक्र संपते.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਏ ॥੭॥
पण हे ज्ञान त्याला पूर्ण गुरुकडूनच मिळते. ॥७॥

ਕਥਨੀ ਕਥਉ ਨ ਆਵੈ ਓਰੁ ॥
ज्या परमेश्वराची महिमा व्यक्त करता येत नाही त्याचा मी गौरव करतो.

ਗੁਰੁ ਪੁਛਿ ਦੇਖਿਆ ਨਾਹੀ ਦਰੁ ਹੋਰੁ ॥
गुरूंना विचारल्यावर मी पाहिलं की परमेश्वराशिवाय सुखाचा दुसरा मार्ग नाही.

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥
दुःख आणि सुख हे त्याच्या आज्ञेनुसार आणि इच्छेनुसार असतात

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੮॥੪॥
विनीत नानक म्हणतात, हे प्राणी, परमेश्वराच्या भक्तीमध्ये गुंतून राहा. ॥८॥ ४॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी महला १ ॥

ਦੂਜੀ ਮਾਇਆ ਜਗਤ ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥
द्वैतवाद निर्माण करणारा भ्रम जगातील लोकांच्या मनात वास करतो.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥
वासना, क्रोध आणि अहंकार यांनी जगातील लोकांचे जीवन उद्ध्वस्त केले आहे. ॥१॥

ਦੂਜਾ ਕਉਣੁ ਕਹਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥
परमेश्वराशिवाय दुसरा कोणी नसताना मी दुसरा कोणाला बोलावू?

ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्व प्राणिमात्रांमध्ये फक्त एकच पवित्र परमेश्वर विराजमान आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਆਖੈ ਦੋਇ ॥
ही मायाच द्वैतवाद निर्माण करते जी माणसाच्या खोट्या बुद्धीला सांगत राहते की त्याचे अस्तित्व परमेश्वरापासून वेगळे आहे.

ਆਵੈ ਜਾਇ ਮਰਿ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥੨॥
त्यामुळे द्वैतवादाची आवड असलेला मनुष्य या जगात जन्म-मृत्यू घेत राहतो. ॥२॥

ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਨਹ ਦੇਖਉ ਦੋਇ ॥
मला पृथ्वी आणि आकाशात दुसरे कोणी दिसत नाही.

ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਬਾਈ ਲੋਇ ॥੩॥
परमेश्वराचा प्रकाश सर्व स्त्री-पुरुषांमध्ये आहे. ॥३॥

ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੇਖਉ ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਲਾ ॥
मला सूर्य, चंद्र आणि दिव्यात परमेश्वराचा प्रकाश दिसतो.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਾਲਾ ॥੪॥
तारुण्याने भरलेला माझा प्रिय परमेश्वरच प्रत्येक माणसाच्या आत दिसतो. ॥४॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥
त्यांच्या कृपेने गुरूंनी माझे मन परमेश्वराशी जोडले आहे.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੫॥
सद्‌गुरूंनी मला परमेश्वर दाखवला आहे. ॥५॥

ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥
गुरुमुख एकच निरंजन जाणतो.

ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੬॥
ऐहिक आसक्ती नाहीशी करून तो परमेश्वराला ओळखतो.

ਏਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਈ ॥
परमेश्वराचा आदेश सर्व जगामध्ये कार्यरत आहे.

ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥੭॥
सर्वांची उत्पत्ती एका परमेश्वरापासून झाली आहे. ॥७॥

ਰਾਹ ਦੋਵੈ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥
मनमुख आणि गुरुमुख असे दोन मार्ग आहेत, पण सर्वांचा स्वामी एक आहे हे समजून घ्या.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੮॥
गुरूंचे आदेश त्यांच्या शब्दांतून ओळखा. ॥८॥

ਸਗਲ ਰੂਪ ਵਰਨ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
जो सर्व रूपे, रंग आणि हृदयात व्यापक आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹੀ ॥੯॥੫॥
हे नानक! मी एका परमेश्वराची स्तुती करतो. ॥९॥५॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी महला १ ॥

ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਚਾ ॥
मनुष्य आध्यात्मिक कार्य करतो तरच तो सत्यवादी असतो.

ਮੁਕਤਿ ਭੇਦੁ ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਕਾਚਾ ॥੧॥
खोट्या माणसाला मोक्षाचे रहस्य कसे समजेल? ॥१॥

ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥
अशी व्यक्तीच योगी आहे जी परमेश्वराच्या भेटीच्या मार्गाचा विचार करते

ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸਾਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आणि इंद्रिय वासनांच्या पाच कट्टर शत्रूंचा वध केल्यावर तो परमेश्वराला आपल्या हृदयाच्या जवळ ठेवतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਵਸਾਵੈ ॥
ज्याच्या हृदयात सत्य वास करतो तो परमेश्वर,

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥
त्याला त्याच्या सहवासाच्या मार्गाची किंमत कळते. ॥२॥

ਰਵਿ ਸਸਿ ਏਕੋ ਗ੍ਰਿਹ ਉਦਿਆਨੈ ॥
तो सूर्य, चंद्र, ग्रह आणि वनात एकच परमेश्वर पाहतो

ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਸਮਾਨੈ ॥੩॥

परमेश्वराचे कीर्तीचे कार्य हे त्याचे सामान्य कार्य आहे. ॥३॥

ਏਕ ਸਬਦ ਇਕ ਭਿਖਿਆ ਮਾਗੈ ॥

तो फक्त नामाची पूजा करतो आणि फक्त एकाच परमेश्वराच्या नावाने दान मागतो.

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਗੈ ॥੪॥

ते ज्ञान केवळ ध्यान, बुद्धी आणि जीवनातील सत्यात जागृत राहते. ॥४॥

ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥

तो परमेश्वराच्या भयात लीन राहतो आणि त्या भीतीतून कधीच बाहेर पडत नाही.

ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥

तो परमेश्वराच्या भक्तीत लीन राहतो. अशा योगींचे मोल कोणाला कळेल? ॥५॥

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥

परमेश्वर त्याची कोंडी दूर करून त्याला स्वतःशी जोडतो

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥੬॥

गुरूच्या कृपेने तो सर्वोच्च पद प्राप्त करतो. ॥६॥

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥

तो गुरूची सेवा आणि शब्दाचे चिंतन करत राहतो.

ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੭॥

तो आपला अहंकार दूर करतो आणि सत्कर्म करतो. ॥७॥

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣੁ ॥

जप, तपश्चर्या, संयम आणि पुराणांचे पठण,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਮਾਨੁ ॥੮॥੬॥

हे नानक! अनंत परमेश्वरावर विश्वास ठेवला पाहिजे. ॥८॥६॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी महला १ ॥

ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਬ੍ਰਤੁ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖੰ ॥
क्षमाशील स्वभाव असणे, माझ्यासाठी उपवास करणे हे सर्वोत्तम आचरण आणि समाधान आहे,

ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਨਾ ਜਮ ਦੋਖੰ ॥
म्हणून मला रोग किंवा मृत्यूचे दुःख त्रास देत नाही.

ਮੁਕਤ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੰ ॥੧॥
निराकार परमेश्वरात लीन होऊन मी मुक्त झालो आहे. ॥१॥

ਜੋਗੀ ਕਉ ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਹੋਇ ॥
त्या योगीला कसली भीती वाटू शकते?

ਰੂਖਿ ਬਿਰਖਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा तो परमेश्वर सर्वत्र वृक्ष, वनस्पती आणि घराच्या आत आणि बाहेर असतो. ॥१॥रहाउ॥

ਨਿਰਭਉ ਜੋਗੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵੈ ॥
निर्भय योगी निरंजन परमेश्वराचे चिंतन करीत राहतात.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥
तो रात्रंदिवस भ्रमातून जागृत राहतो आणि सत्याचे नामस्मरण करत राहतो,

ਸੋ ਜੋਗੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥
असा योगी मला आवडतो. ॥२॥

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨੀ ਜਾਰੇ ॥
तो ब्रह्मदेवाच्या तेजाच्या अग्नीने मृत्यूचा सापळा जाळून टाकतो.

ਜਰਾ ਮਰਣ ਗਤੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥
तो वृद्धत्व आणि मृत्यूच्या भीतीपासून मुक्त होतो आणि त्याच्या अहंकाराचा नाश करतो.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਪਿਤਰੀ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥
असा योगी स्वतः अस्तित्वाचा सागर पार करतो आणि आपल्या पूर्वजांनाही वाचवतो. ॥३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਜੋਗੀ ਹੋਇ ॥
सद्‌गुरूंची सेवा करणारा योगी म्हणजे फक्त तीच व्यक्ती आहे,

ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ਸੁ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ॥
जी परमेश्वराच्या भयात लीन राहून निर्भय असते.

ਜੈਸਾ ਸੇਵੈ ਤੈਸੋ ਹੋਇ ॥੪॥
जीव जसा परमेश्वराची सेवा करतो, तसाच तो स्वतःही बनतो. ॥४॥

ਨਰ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਭਉ ਨਾਉ ॥
निर्भय परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने प्राणी पवित्र आणि निर्भय होतो.

ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਕਰੇ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
परमेश्वर निराधारांना आश्रय देतो. त्यासाठी मी त्याग करतो.

ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੫॥
त्याची स्तुती केल्याने मनुष्य या जगात पुन्हा जन्म घेत नाही. ॥५॥

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥
जो एक परमेश्वराला आत आणि बाहेर ओळखतो,

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥
आणि जो गुरूच्या शब्दातून स्वतःला समजतो.

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥੬॥
परमेश्वराच्या दरबारात, त्यावर सत्यनामाचे प्रतीक आहे. ॥६॥

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥
जो शब्दांवर मरतो तो नेहमी आपल्या आत्म्यात राहतो.

ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਚੂਕੈ ਆਸਾ ॥
त्याची तहान भागते आणि तो जीवन-मरणाच्या चक्रात पडत नाही.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥੭॥
त्याच्या गुरूच्या शब्दाने त्याच्या हृदयाचे कमळ फुलते. ॥७॥

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥
जे दिसते ते आशा आणि निराशा आहे.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ॥
वासनायुक्त क्रोध म्हणजे मायेच्या भुकेची तहान आहे.

ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਮਿਲਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੮॥੭॥
हे नानक! जगाचा त्याग केलेल्या दुर्लभ व्यक्तीलाच परमेश्वराची प्राप्ती होते. ॥८॥ ७॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी महला १ ॥

ਐਸੋ ਦਾਸੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
असा सेवक भेटून सुख मिळते,

ਦੁਖੁ ਵਿਸਰੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ज्याला परमेश्वराचे खरे रूप प्राप्त झाले त्याचे दुःख नाहीसे होते. ॥१॥

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥
त्याला पाहून माझी बुद्धी पूर्ण झाली आहे.

ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਚਰਨਹ ਧੂਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याच्या चरणांची धूळ म्हणजे अठ्ठावन्न तीर्थांचे स्नान होय. ॥१॥रहाउ॥

ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤੋਖੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰਾ ॥
एका परमेश्वरावर लक्ष केंद्रित करून माझे डोळे तृप्त झाले आहेत.

ਜਿਹਵਾ ਸੂਚੀ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਰਾ ॥੨॥
हिरव्या रसाने माझी जीभ शुद्ध झाली आहे. ॥२॥

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਸੇਵਾ ॥
माझी कृती सत्य आहे आणि परमेश्वराची सेवा माझ्या हृदयात आहे.

ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੩॥
माझे मन ध्येयहीन आणि अकल्पनीय परमेश्वराने तृप्त झाले आहे. ॥३॥

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे मला परमेश्वराचे खरे रूप दिसते.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਝਗਰਤ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੪॥
परमेश्वराच्या समजून घेतल्याशिवाय खोट्या जगाच्या विवादात. ॥४॥

ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਵੈ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥
जेव्हा गुरू शिकवतात तेव्हा माणसाला बुद्धी प्राप्त होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੫॥
दुर्लभ गुरुमुखच परमेश्वराला ओळखतो. ॥५॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ॥
हे रक्षक प्रभू! कृपया आमचे रक्षण कर.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੂ ਭਏ ਬੇਤਾਲੇ ॥੬॥
परमेश्वराच्या बुद्धीशिवाय प्राणी प्राणी आणि भूत बनत आहेत. ॥६॥

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ॥
गुरुजींनी सांगितले आहे की परमेश्वराशिवाय दुसरे कोणी नाही

ਕਿਸੁ ਕਹੁ ਦੇਖਿ ਕਰਉ ਅਨ ਪੂਜਾ ॥੭॥
मला सांगा मी कोणाला पाहावे आणि कोणाची पूजा करावी. ॥७॥

ਸੰਤ ਹੇਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ ॥
परमेश्वराने संतांसाठी तीन जगांची स्थापना केली आहे

ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ਸੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੮॥
जो स्वतःला समजतो त्यालाच वास्तव समजते. ॥८॥

ਸਾਚੁ ਰਿਦੈ ਸਚੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਵਾਸ ॥
ज्याच्या हृदयात सत्य वास करते, त्याच्या हृदयातच परमेश्वराचे प्रेम असते.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸ ॥੯॥੮॥
नानक प्रार्थना करतात, मीही त्याचा दास आहे. ॥९॥८॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी महला १ ॥

ਬ੍ਰਹਮੈ ਗਰਬੁ ਕੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥
ब्रह्मदेवाला गर्व होता की तो महान आहे, मग नाभीतून कमळ कसे जन्माला येईल?

ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਪਤਿ ਪੜੀ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥
त्याचा अभिमान मोडण्यासाठी, जेव्हा त्याला वेद चोरल्याचा त्रास झाला तेव्हा त्याने पश्चात्ताप केला.

ਜਹ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰੇ ਤਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥
जेव्हा त्याने परमेश्वराचे स्मरण केले तेव्हा त्याचा विश्वास होता की परमेश्वर महान आहे.॥१॥

ਐਸਾ ਗਰਬੁ ਬੁਰਾ ਸੰਸਾਰੈ ॥
जगात अहंकाराचा विकार फार वाईट आहे.

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याला गुरुजी सापडतात तो त्याचा अहंकार दूर करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਬਲਿ ਰਾਜਾ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
राजा बळीला आपल्या संपत्तीचा खूप अभिमान होता.

ਜਗਨ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰ ਅਫਾਰੀ ॥
त्याने पुष्कळ यज्ञ केले आणि अहंकारामुळे तो खूप अहंकारी झाला.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਛੇ ਜਾਇ ਪਇਆਰੀ ॥੨॥
आपल्या गुरु शुक्राचार्यांना न विचारताही त्यांनी विष्णूचा अवतार भगवान वामन यांना दान देण्याचे मान्य केले होते. त्यामुळे त्याला नरकात जावे लागले. ॥२॥

ਹਰੀਚੰਦੁ ਦਾਨੁ ਕਰੈ ਜਸੁ ਲੇਵੈ ॥
राजा हरिश्चंद्राने पुष्कळ दान दिले आणि मोठी कीर्ती मिळवली.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅਭੇਵੈ ॥
पण गुरूशिवाय त्याला परमेश्वराचा अंत कळत नव्हता.

ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਆਪੇ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ॥੩॥
परमेश्वर स्वतःच दिशाभूल करतो आणि स्वतःच ज्ञान देतो. ॥३॥

ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ॥
मूर्ख हिरण्यकशिपू हा अतिशय जुलमी शासक होता.

ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਗਰਬ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ॥
अहंकारी लोकांच्या अहंकाराचा नाश करणारा नारायण स्वतः आहे.

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੪॥
कृपेच्या घरी नारायणाने नरसिंहाचा अवतार घेऊन भक्त प्रल्हादला वाचवले होते. ॥४॥

ਭੂਲੋ ਰਾਵਣੁ ਮੁਗਧੁ ਅਚੇਤਿ ॥
मूर्ख आणि बेभान रावणाने परमेश्वराला भुलवले

ਲੂਟੀ ਲੰਕਾ ਸੀਸ ਸਮੇਤਿ ॥
त्यांची सोन्याची लंका लुटण्यात आली आणि त्यांचे शीरही कापण्यात आले.

ਗਰਬਿ ਗਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ ॥੫॥
अहंकारामुळे रावण आपल्या गुरूचा आश्रय न घेता नष्ट झाला. ॥५॥

ਸਹਸਬਾਹੁ ਮਧੁ ਕੀਟ ਮਹਿਖਾਸਾ ॥
परशुरामाने सहस्त्रबाहूचा वध केला, मधु आणि कैतभ यांचा वध विष्णूने केला होता.

ਹਰਣਾਖਸੁ ਲੇ ਨਖਹੁ ਬਿਧਾਸਾ ॥
भगवान नरसिंहाने हिरण्यकशिपूला आपल्या नखांनी मारले.

ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਅਭਿਆਸਾ ॥੬॥
या सर्व राक्षसांचा वध करण्यात आला कारण ते परमेश्वराची भक्तीहीन होते. ॥६॥

ਜਰਾਸੰਧਿ ਕਾਲਜਮੁਨ ਸੰਘਾਰੇ ॥
जरासंध आणि कालयवन यांचा परमेश्वराने नाश केला.

ਰਕਤਬੀਜੁ ਕਾਲੁਨੇਮੁ ਬਿਦਾਰੇ ॥

रक्तबीज माता दुर्गेच्या हाताने व कालनेमीचा वध भगवान विष्णूच्या सुदर्शन चक्राने झाला.

ਦੈਤ ਸੰਘਾਰਿ ਸੰਤ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੭॥

परमेश्वराने राक्षसांचा वध करून ऋषींचे रक्षण केले. ॥७॥

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥

परमेश्वर स्वतः गुरूच्या रूपाने आपल्या नामाची पूजा करतात.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ॥
द्वैतामुळे भ्रमात अडकलेल्या राक्षसांचा परमेश्वराने नाश केला.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥
सेवेतील त्यांच्या खऱ्या भक्तीमुळे, गुरूंसमोर आलेल्या पवित्र आत्म्यांना परमेश्वराने आशीर्वाद दिला. ॥८॥

ਬੂਡਾ ਦੁਰਜੋਧਨੁ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥
अहंकारात बुडून दुर्योधनाने आपली प्रतिष्ठा गमावली.

ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥
अहंकारामुळे त्यांना सर्वव्यापी भगवान कर्तारचे स्मरण झाले नाही.

ਜਨ ਕਉ ਦੂਖਿ ਪਚੈ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥੯॥
जो परमेश्वराच्या सेवकाला दुखावतो तो स्वतः दुःखाने दुःखी असतो. ॥९॥

ਜਨਮੇਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥
राजा जन्मेजयला आपल्या गुरूंचे म्हणणे समजले नाही.

ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਿਆ ॥
भ्रमाच्या दुष्ट मार्गाचा अवलंब करून तो आनंद कसा मिळवू शकेल?

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੂਲੇ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥੧੦॥
मनुष्य परमेश्वराला काही काळ विसरतो आणि नंतर पश्चात्ताप करतो. ॥१०॥

ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ ਚਾਂਡੂਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
मथुरेचा राजा कंस केशी आणि चांदूर यांच्या बरोबरीचा नव्हता

ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥
पण अहंकारामुळे,परमेश्वराला न समजता, त्याने आपली प्रतिष्ठा गमावली.

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਈ ॥੧੧॥
निर्माता जगदीश शिवाय कोणीही जीव वाचवू शकत नाही. ॥११॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥
गुरूशिवाय अहंकार नाहीसा होऊ शकत नाही.

ਗੁਰਮਤਿ ਧਰਮੁ ਧੀਰਜੁ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥
धर्म, संयम आणि परमेश्वराचे नाम हे गुरूंच्या उपदेशाने प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧੨॥੯॥
हे नानक! परमेश्वराचा महिमा गाण्यानेच नामाची प्राप्ती होते. ॥१२॥९॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी महला १ ॥

ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਅੰਕਿ ਚੜਾਵਉ ॥
अंगावर चंदनाचा अत्तर लावला तरी

ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਪਹਿਰਿ ਹਢਾਵਉ ॥
अंगावर रेशम आणि रेशमी कपडे घातले तरी

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥
परमेश्वराच्या नामाशिवाय मला सुख कोठे मिळेल? ॥१॥

ਕਿਆ ਪਹਿਰਉ ਕਿਆ ਓਢਿ ਦਿਖਾਵਉ ॥
मी काय परिधान करावे आणि कोणत्या पोशाखात दिसावे?

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
विश्वाचा स्वामी जगदीश यांच्याशिवाय मला सुख कसे मिळेल? ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਨੀ ਕੁੰਡਲ ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕੀ ਮਾਲਾ ॥
जर मी माझ्या कानात झुमके आणि गळ्यात मोत्यांची तार घातली तरी

ਲਾਲ ਨਿਹਾਲੀ ਫੂਲ ਗੁਲਾਲਾ ॥
माझ्याकडे लाल पलंगाचे आवरण असेल आणि त्यावर फुले आणि गुलाल उधळलेले असतील

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਭਾਲਾ ॥੨॥
तरीही या सृष्टीची निर्मिती करणाऱ्या जगदीशशिवाय आनंद कुठे मिळेल? ॥२॥

ਨੈਨ ਸਲੋਨੀ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥
माझी इच्छा आहे की माझ्याकडे सुंदर डोळे असलेली एक सुंदर स्त्री असावी.

ਖੋੜ ਸੀਗਾਰ ਕਰੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥
तिने सोळा प्रकारचे हार आणि शोभा धारण करून स्वतःला परम मोहक बनवावे.

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਭਜੇ ਨਿਤ ਖੁਆਰੀ ॥੩॥
तरीही, परमेश्वराची पूजा न करता, मनुष्याला दररोज दुःखाचा अनुभव येतो. ॥३॥

ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ॥
माणसाच्या घरी मंदिरात आरामदायी पलंग असेल,

ਅਹਿਨਿਸਿ ਫੂਲ ਬਿਛਾਵੈ ਮਾਲੀ ॥
माळी रात्रंदिवस त्यावर फुले उधळत राहिली, पण

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁ ਦੇਹ ਦੁਖਾਲੀ ॥੪॥
तरीही परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याशिवाय त्याचे शरीर दुःखी राहील. ॥४॥

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ॥
जर माझ्याकडे कुशल घोडे, सुंदर हत्ती आणि वाद्ये असतील,

ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ਪਾਜੇ ॥
लष्कराचे द्वारपाल सरकारी कर्मचारी असावेत, हा सगळा दिखाऊपणा आहे,

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਝੂਠੇ ਦਿਵਾਜੇ ॥੫॥
तरीही या सृष्टीची निर्मिती करणाऱ्या जगदीशांच्या भजनाशिवाय हे सर्व दिखाऊपणा व्यर्थ आहे. ॥५॥

ਸਿਧੁ ਕਹਾਵਉ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਲਾਵਉ ॥
जर मी स्वतःला मोहक सिद्ध म्हणतो आणि रिद्धी सिद्धींना माझ्याकडे बोलावतो.

ਤਾਜ ਕੁਲਹ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਬਨਾਵਉ ॥
माझ्या डोक्यावर मुकुट असू दे, माझ्या डोक्यावर शाही छत्र असू दे,

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵਉ ॥੬॥
तरीही, जगाचा स्वामी परमेश्वराचे स्मरण केल्याशिवाय, मनुष्य कोठूनही शाश्वत आध्यात्मिक बळ प्राप्त करू शकत नाही. ॥६॥

ਖਾਨੁ ਮਲੂਕੁ ਕਹਾਵਉ ਰਾਜਾ ॥
जर मी स्वतःला सरदार, शहेनशाह आणि राजा म्हणवून घेतो.

ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੂੜੇ ਹੈ ਪਾਜਾ ॥
मी कर्मचाऱ्यांना गर्विष्ठपणाने फटकारतो पण हे सर्व खोटे दिखाऊपणा आहे.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਸਵਰਸਿ ਕਾਜਾ ॥੭॥
गुरूच्या वचनाशिवाय कोणतेही कार्य यशस्वी होत नाही. ॥७॥

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਸਾਰੀ ॥
गुरूंच्या शब्दाने मी माझा गर्व आणि अहंकार विसरलो आहे.

ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿਆ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥
गुरूंच्या उपदेशाने मी मुरारी प्रभूंना माझ्या हृदयात ओळखले आहे.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੮॥੧੦॥
नानक भक्ती करतात हे परमेश्वरा! मी फक्त तुझाच आश्रय घेतो. ॥८॥१०॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी महला १ ॥

ਸੇਵਾ ਏਕ ਨ ਜਾਨਸਿ ਅਵਰੇ ॥
हे बंधू! जो एका परमेश्वराची भक्ती करतो तो परमेश्वराशिवाय इतर कोणालाच ओळखत नाही.

ਪਰਪੰਚ ਬਿਆਧਿ ਤਿਆਗੈ ਕਵਰੇ ॥
तो कडू सांसारिक कामुक दुर्गुणांचा त्याग करतो.

ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਰੇ ॥੧॥
परमेश्वराच्या प्रेमाने आणि सत्याने तो परमेश्वराच्या खऱ्या रूपात विलीन होतो. ॥१॥

ਐਸਾ ਰਾਮ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਹੋਈ ॥
असा माणूसच रामभक्त असतो,

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਮਲੁ ਧੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो परमेश्वराची स्तुती करून आपली घाण धुवून टाकतो, तो परमेश्वरात विलीन होतो.
॥१॥रहाउ॥

ਊਂਧੋ ਕਵਲੁ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥
संपूर्ण जगाचे हृदय उलटे आहे.

ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਜਗਤ ਪਰਜਾਰੈ ॥
मूर्खपणाची आग जगाला जाळत आहे.

ਸੋ ਉਬਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੨॥
जो गुरूंच्या वचनांचे चिंतन करतो तोच जीव वाचतो. ॥२॥

ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗੁ ਕੁੰਚਰੁ ਅਰੁ ਮੀਨਾ ॥
भुंगा, फुलपाखरू, हत्ती, मासे आणि हरीण

ਮਿਰਗੁ ਮਰੈ ਸਹਿ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥
त्यांना त्यांच्या कृतीचे फळ मिळते आणि नंतर ते मरतात.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਚਿ ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨਾ ॥੩॥
इच्छेत लीन झाल्यामुळे त्यांना वास्तव दिसत नाही. ॥३॥

ਕਾਮੁ ਚਿਤੈ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥
वासनांध स्त्रीचा प्रियकर सुख-विलासावर लक्ष केंद्रित करतो.

ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਨਾਸੈ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ॥

क्रोधाने सर्व दुर्गुणांचा नाश होतो.

ਪਤਿ ਮਤਿ ਖੋਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥੪॥

परमेश्वराच्या नामाचा विसर पडल्याने मनुष्य आपली प्रतिष्ठा आणि बुद्धी गमावतो. ॥४॥

ਪਰ ਘਰਿ ਚੀਤੁ ਮਨਮੁਖਿ ਡੋਲਾਇ ॥
स्वैच्छिक व्यक्तीचे मन दुसऱ्या स्त्रीसाठी आसुसलेले असते.

ਗਲਿ ਜੇਵਰੀ ਧੰਧੈ ਲਪਟਾਇ ॥
त्याच्या गळ्यात मृत्यूची फास आहे आणि तो सांसारिक वादात अडकून राहतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੫॥
गुरुमुखाला परमेश्वराची स्तुती केल्याने मुक्ती मिळते. ॥५॥

ਜਿਉ ਤਨੁ ਬਿਧਵਾ ਪਰ ਕਉ ਦੇਈ ॥
जसे आचारविरहित स्त्री जी आपले शरीर दुसऱ्या पुरुषाला अर्पण करते

ਕਾਮਿ ਦਾਮਿ ਚਿਤੁ ਪਰ ਵਸਿ ਸੇਈ ॥
आणि सुख किंवा संपत्तीसाठी ज्याचे मन दुसऱ्याच्या ताब्यात जाते.

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਹੋਈ ॥੬॥
पतीशिवाय तिचे समाधान होत नाही. दुहेरी भावना असलेला माणूस असा असतो. ॥६॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੋਥੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠਾ ॥
प्राणी शास्त्राचा अभ्यास करतो आणि स्मृतिचे पठण करतो

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜੈ ਸੁਣਿ ਥਾਟਾ ॥
आणि तो वेद, पुराण आणि इतर सृष्टीचा अभ्यास करतो आणि ऐकतो.

ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ਮਨੁ ਬਹੁ ਨਾਟਾ ॥੭॥
पण नामाशी जोडल्याशिवाय मन खूप डगमगते. ॥७॥

ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਸਾ ॥
पावसाच्या थेंबांसह चाताकचे प्रेम आणि आनंद,

ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਜਲ ਮਾਹਿ ਉਲਾਸਾ ॥
जसा पाण्यात मासा आनंदी असतो.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਾ ॥੮॥੧੧॥
तसेच नानक हरिरस पिऊन तृप्त होतात. ॥८॥ ११॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी महला १ ॥

ਹਠੁ ਕਰਿ ਮਰੈ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ॥
जिद्दीने मरणारा माणूस स्वीकारला जात नाही.

ਵੇਸ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਸਮ ਲਗਾਵੈ ॥
मग तो धार्मिक पोशाख घालतो किंवा बहुतेक विभूती अंगावर लावतो.

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥੧॥
परमेश्वराचे नाव विसरल्याने शेवटी पश्चाताप होतो. ॥१॥

ਤੂੰ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਮਨਿ ਸੂਖ ॥
हे बंधू! तू परब्रह्म प्रभूंची उपासना करून मनातून आत्मिक सुख मिळव.

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਸਹਹਿ ਜਮ ਦੂਖ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराच्या नामाचा विसर पडल्याने मरणाचे दुःख भोगावे लागेल. ॥१॥रहाउ॥

ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰਿ ॥
चंदन, अगरबत्ती, कापूर अत्तर इ. सुगंध आणि

ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੂਰਿ ॥
ऐहिक गोष्टींचा उपभोग माणसाला सर्वोच्च स्थानापासून दूर नेतो.

ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿਐ ਸਭੁ ਕੂੜੋ ਕੂਰਿ ॥੨॥
परमेश्वराच्या नामाचा विसर पडल्याने तो सर्व खोट्यांचा म्हणजे निरुपयोगी ठरतो. ॥२॥

ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ॥
ढोल, नगाडे, संगीतकार, सिंहासन आणि इतरांना नमस्कार केला

ਅਧਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥
तरी मायेची तहानच वाढते आणि प्राणी वासनेत मग्न होतो

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਮੁ ॥੩॥
परमेश्वराची भक्ती आणि नाम मागितल्याशिवाय प्राप्त होऊ शकत नाही. ॥३॥

ਵਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥
वाद आणि अहंकारामुळे परमेश्वराशी एकरूप होत नाही.

ਮਨੁ ਦੇ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥
मन परमेश्वराला अर्पण केल्याने मनुष्य प्रसन्न नामाची प्राप्ती करतो.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥੪॥
अज्ञानामुळे एखादा जीव इतरांच्या वासनेत अडकतो, ज्यामुळे तो खूप दुःखी होतो. ॥४॥

ਬਿਨੁ ਦਮ ਕੇ ਸਉਦਾ ਨਹੀ ਹਾਟ ॥
किंमतीशिवाय, दुकानातून सौदा मिळू शकत नाही.

ਬਿਨੁ ਬੋਹਿਥ ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਵਾਟ ॥
ज्याप्रमाणे जहाजाशिवाय समुद्रापार जाता येत नाही

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘਾਟੇ ਘਾਟਿ ॥੫॥
त्याचप्रमाणे गुरूच्या सेवेशिवाय आध्यात्मिक भांडवलाच्या दृष्टिकोनातून नुकसानच होते. ॥५॥

ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਵਾਟ ਦਿਖਾਵੈ ॥
हे बंधू! धन्य तो गुरु जो जीवनाचा योग्य मार्ग दाखवतो.

ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥
धन्य तो गुरु जो मला शब्द ऐकवतो.

ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੬॥
हे धन्य, धन्य तो जो मला परमेश्वराच्या मिलनात आणतो. ॥६॥

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਕਉ ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਜੀਉ ॥
ज्याला हे अनमोल जीवन लाभले तो धन्य

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥
गुरूच्या शब्दाने नामस्मरण करून अमृत प्यावे.

ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ ਭਾਣੈ ਦੀਉ ॥੭॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या नावाचे सौंदर्य तुझ्या इच्छेने प्रदान केले आहे. ॥७॥

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇ ॥
हे माझ्या आई! परमेश्वराच्या नावाशिवाय मी कसे जगू?

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤੁ ਰਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥
हे परमेश्वरा! मी रात्रंदिवस तुझे नामस्मरण करतो आणि तुला शरण जातो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥੮॥੧੨॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नामात लीन होऊन मनुष्याला आदर प्राप्त होतो. ॥८॥१२॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी महला १ ॥

ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਭੇਖੀ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥
अहंकारामुळे मनुष्य धार्मिक पोशाख घातला तरी परमेश्वराला ओळखत नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥
गुरूच्या आश्रयाने परमेश्वराची आराधना केल्याने ज्याचे मन तृप्त होते, असा माणूस दुर्मिळ असतो. ॥१॥

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨਹੀ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥
अहंभावाच्या कृतीने खरा परमेश्वर प्राप्त होत नाही.

ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा माणसाचा अहंकार नष्ट होतो तेव्हा तो सर्वोच्च पद प्राप्त करतो.॥१॥रहाउ॥

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਰਾਜੇ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥
राजांना त्यांच्या सामर्थ्याचा खूप अभिमान आहे आणि म्हणून ते इतर राज्यांवर आक्रमण करतात.

ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਵਹਿ ॥੨॥
अहंकारामुळे त्यांचा नाश होतो आणि परिणामी जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकून पुन्हा या जगात जन्म घेतो. ॥२॥

ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥
गुरूंच्या वचनाचे चिंतन केल्याने मनुष्याचा अहंकार नष्ट होतो.

ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੈ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥੩॥
अशी व्यक्ती आपल्या चंचल मनावर नियंत्रण ठेवते आणि पाच इंद्रिय दुर्गुणांचा नाश करते. ॥३॥

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥
ज्या व्यक्तीच्या हृदयात सत्यनाम असते तो सहज घरी पोहोचतो.

ਰਾਜਨੁ ਜਾਣਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥੪॥
परमेश्वराला पातशाह समजल्याने तो परम स्थिती प्राप्त करतो. ॥४॥

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥
ज्याचे कृत्य शुभ आणि सत्य आहे त्याची संदिग्धता गुरुजी दूर करतात.

ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੫॥
तो स्वतःला निर्भयपणे परमेश्वराच्या चरणी झोकून देतो. ॥५॥

ਹਉ ਹਉ ਕਰਿ ਮਰਣਾ ਕਿਆ ਪਾਵੈ ॥
अभिमानाने व फुशारक्या मारून आपला जीव सोडणारा तो कोणता कृती करतो?

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥੬॥
परंतु ज्याला सद्गुरू भेटतो त्याचे सर्व वाद दूर होतात. ॥६॥

ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ॥
जे काही आहे ते प्रत्यक्षात काहीच नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ਭੇਟਿ ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥੭॥
ज्ञान मिळाल्यावर गुरुमुख परमेश्वराची स्तुती करत राहतो. ॥७॥

ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਵੈ ॥
अहंकार माणसाला बांधून ठेवतो आणि त्याला जन्म-मृत्यूच्या चक्रात भटकायला लावतो.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੩॥
हे नानक! रामाची पूजा केल्यानेच सुख प्राप्त होते. ॥८॥१३॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी महला १ ॥

ਪ੍ਰਥਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾਲੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥
मृत्यूच्या नियंत्रणाखाली ब्रह्मदेव या जगात प्रथम आले.

ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲੁ ਪਇਆਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ॥
ब्रह्मदेवाने द्विधा मनस्थितीत कमळाच्या नाभीतून ज्या कमळाचा जन्म झाला त्याचे रहस्य जाणून घेण्यासाठी कमळात प्रवेश केला आणि पाताळात शोधूनही त्याला कमळ परमेश्वराचा अंत सापडला नाही.

ਆਗਿਆ ਨਹੀ ਲੀਨੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥
त्याने परमेश्वराची आज्ञा मानली नाही आणि चुकीच्या मार्गावर भटकत राहिला. ॥१॥

ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਕਾਲਿ ਸੰਘਾਰਿਆ ॥
या जगात जन्म घेतलेला प्रत्येक माणूस मृत्यूने नष्ट झाला आहे.

ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी गुरूंच्या वचनांचे मनन केल्यामुळे परमेश्वराने माझे रक्षण केले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਦੇਵੀ ਸਭਿ ਦੇਵਾ ॥
मायेने सर्व देवी-देवतांना मंत्रमुग्ध केले आहे.

ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
गुरूंच्या सेवेची भक्ती केल्याशिवाय मृत्यू कोणालाही सोडत नाही.

ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੨॥
केवळ परमेश्वरच अमर, अदृश्य आणि अभेद्य आहे. ॥२॥

ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਬਾਦਿਸਾਹ ਨਹੀ ਰਹਨਾ ॥
या जगात कोणीही महाराज, सरदार किंवा राजा कधीच होणार नाही कारण काळ शाश्वत आहे.

ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੈ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਨਾ ॥
परमेश्वराच्या नामाचा विसर पडल्याने तो मरणाचे दुःख भोगेल.

ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ਜਿਉ ਰਾਖਹੁ ਰਹਨਾ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! माझा एकमेव आधार तुझे नाम आहे, तू मला सुख-दुःखात जसा ठेवतोस, तसाच मी राहतो. ॥३॥

ਚਉਧਰੀ ਰਾਜੇ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਮੁਕਾਮੁ ॥
चौधरी असो वा राजा, या जगात कोणाचाच स्थायीभाव नाही.

ਸਾਹ ਮਰਹਿ ਸੰਚਹਿ ਮਾਇਆ ਦਾਮ ॥
श्रीमंत लोक संपत्ती जमा केल्यानंतर आपल्या प्राणांची आहुती देतात.

ਮੈ ਧਨੁ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੪॥
हे परमेश्वरा! मला तुझ्या गोड नावाची संपत्ती दे. ॥४॥

ਰਯਤਿ ਮਹਰ ਮੁਕਦਮ ਸਿਕਦਾਰੈ ॥
प्रजा सामंत प्रधान आणि चौधरी कोणीही

ਨਿਹਚਲੁ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ਸੰਸਾਰੈ ॥
नश्वर जगात काहीही स्थिर दिसत नाही.

ਅਫਰਿਉ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੈ ॥੫॥
अटळ मृत्यू भ्रमात रमलेल्या खोट्या माणसांच्या डोक्यावर आदळतो. ॥५॥

ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥
केवळ परम सत्य परमेश्वरच सदैव स्थिर राहील.

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਹਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥
ज्याने हे विश्व निर्माण केले आहे तो सर्व प्राणिमात्रांसह त्याचा नाश करतो.

ਓਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਾਂ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੬॥
गुरूंचा आश्रय घेऊन जेव्हा मनुष्य परमेश्वराला ओळखतो तेव्हाच त्याला कीर्ति प्राप्त होते. ॥६॥

ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਭੇਖ ਫਕੀਰਾ ॥
काझी, शेख आणि फकीर धार्मिक पोशाखात

ਵਡੇ ਕਹਾਵਹਿ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਪੀਰਾ ॥
सर्वच स्वतःला महान म्हणवतात पण अहंकारामुळे त्यांच्या शरीरात वेदना होतात.

ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਧੀਰਾ ॥੭॥
सद्गुरूंच्या आश्रयाशिवाय मृत्यू त्यांना सोडत नाही. ॥७॥

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਿਹਵਾ ਅਰੁ ਨੈਣੀ ॥
मृत्यूचे फास माणसाच्या जिभेवर आणि डोळ्यांवर असते.

ਕਾਨੀ ਕਾਲੁ ਸੁਣੈ ਬਿਖੁ ਬੈਣੀ ॥
विषारी संभाषणे ऐकून त्याच्या कानावर मृत्यू येतो.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੂਠੇ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥੮॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय माणूस दिवसरात्र आध्यात्मिक गुण लुटत असतो. ॥८॥

ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचे नाम वास करते आणि जो परमेश्वराचे गुणगान गातो.

ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਿ ਸਕੈ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
जो भगवान हरिचे गुणगान गातो त्याला मृत्यू कधीच दिसत नाही.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੯॥੧੪॥
हे नानक! गुरुमुख हा शब्दातच सामावलेला आहे. ॥६॥१४॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी महला १ ॥

ਬੋਲਹਿ ਸਾਚੁ ਮਿਥਿਆ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥
ती व्यक्ती नेहमी सत्य बोलत असते आणि त्यात खोटेपणाचा अजिबात वाव नसतो

ਚਾਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥
जो गुरूच्या सहवासात राहून परमेश्वराच्या आज्ञेचे पालन करतो.

ਰਹਹਿ ਅਤੀਤ ਸਚੇ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥
अशी व्यक्ती केवळ खऱ्या परमेश्वराच्या शरणातच अभंग राहते. ॥१॥

ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥
तो सत्याच्या घरात राहतो आणि मृत्यू त्याला स्पर्श करत नाही.

ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਦੁਖੁ ਮੋਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परंतु स्वेच्छेने प्रपंचात जन्ममरण घेत राहतो आणि ऐहिक आसक्तीचे दुःख भोगत राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਅਪਿਉ ਪੀਅਉ ਅਕਥੁ ਕਥਿ ਰਹੀਐ ॥
नामाचे अमृत पिऊन आणि शाश्वत परमेश्वराची स्तुती केल्यानेच माणूस स्वतःमध्ये स्थिर राहू शकतो.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥
त्या आत्मस्वरूपात बसून सुखाचे निवासस्थान मिळू शकते.

ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਕਹੀਐ ॥੨॥
हे सुख परमेश्वराच्या अमृताशी संलग्न असलेल्याला प्राप्त होते असे म्हणतात. ॥२॥

ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਨਿਹਚਲ ਨਹੀ ਡੋਲੈ ॥
गुरूच्या शिकवणीनुसार जीवन जगल्यास माणूस स्थिर होऊ शकतो आणि कधीही डगमगता येत नाही.

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥
गुरूच्या शिकवणीने तो सहज परमेश्वराचे खरे नाम उच्चारतो.

ਪੀਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥੩॥
तो अमृत पितो आणि वास्तवाचा शोध घेतल्यानंतर ते वेगळे घेतो. ॥३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ਲੀਨੀ ॥
दर्शन घेऊन मला सतगुरूंकडून दीक्षा मिळाली आहे

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਓ ਅੰਤਰ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥
माझे मन आणि शरीर गुरूंना अर्पण करून मी माझ्या अंतरंगाचा शोध घेतला आहे.

ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ਆਤਮੁ ਚੀਨੀ ॥੪॥
स्वतःला समजून घेऊन मी मुक्तीचे मूल्य अनुभवले आहे. ॥४॥

ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਰੁ ॥
निरंजन प्रभूंचे नाव जे आपले अन्न म्हणून घेते.

ਪਰਮ ਹੰਸੁ ਸਚੁ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥
तो परमहंस होतो आणि परमेश्वराच्या सत्यस्वरुपाचा प्रकाश त्याच्या आत प्रज्वलित होतो.

ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੫॥
तो जिकडे पाहतो तिकडे त्याला परमेश्वर सापडतो. ॥५॥

ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੁ ਏਕਾ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ॥
असा मनुष्य भ्रममुक्त राहून केवळ सत्कर्म करतो.

ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ॥
तो सर्वोच्च पद प्राप्त करून गुरूंच्या चरणांची सेवा करतो.

ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਚੂਕੀ ਅਹੰ ਭ੍ਰਮਣੀ ॥੬॥
त्याच्या चित्तानेच त्याचे मन तृप्त होते आणि त्याची अहंकारातील भटकंती नाहीशी होते. ॥६॥

ਇਨ ਬਿਧਿ ਕਉਣੁ ਕਉਣੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਆ ॥
या मार्गाने कोण या जगाचा संसारसागर पार करू शकला नाही?

ਹਰਿ ਜਸਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥

परमेश्वराच्या तेजाने त्यांच्या संतांचे आणि भक्तांचे कल्याण झाले आहे.

ਪ੍ਰਭ ਪਾਏ ਹਮ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਰਿਆ ॥੭॥
मला एकच परमेश्वर सापडला आहे आणि आता मी दुसरा कोणाचा शोध घेत नाही. ॥७॥

ਸਾਚ ਮਹਲਿ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥
गुरूंनी मला अदृश्य परमेश्वराच्या खऱ्या मंदिरात दर्शन दिले आहे.

ਨਿਹਚਲ ਮਹਲੁ ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥
परमेश्वराचे हे मंदिर अटल आहे. हे मोहिनीचे प्रतिबिंब नाही.

ਸਾਚਿ ਸੰਤੋਖੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੮॥
सत्यातून समाधान मिळते आणि कोंडी दूर होते. ॥८॥

ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचे सत्यरूप वास करते,

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥
त्यांच्या सहवासात एक सद्गुणी आत्मा बनतो.

ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥੯॥੧੫॥
हे नानक! सत्याचे नाव दुर्गुणांची घाण साफ करते. ॥९॥१५॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी महला १ ॥

ਰਾਮਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਰਾਪੈ ਜਾ ਕਾ ॥
ज्याचे हृदय राम नामात लीन राहते,

ਉਪਜੰਪਿ ਦਰਸਨੁ ਕੀਜੈ ਤਾ ਕਾ ॥੧॥
सकाळी उठल्याबरोबर त्याला भेटायला हवं. ॥१॥

ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥
हे बंधू! जर तुम्ही रामाचे स्तोत्र पाठ केले नाही तर ते तुमचे दुर्दैव आहे.

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आपले प्रभू राम आपल्याला युगानुयुगे आशीर्वाद देत आले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ॥
गुरूच्या उपदेशाने जो राम नामाचा जप करतो तो पूर्ण होतो.

ਤਿਤੁ ਘਟ ਅਨਹਤ ਬਾਜੇ ਤੂਰਾ ॥੨॥
अशा पूर्ण माणसाच्या हृदयात अनंत गोड वाद्ये वाजत राहतात. ॥२॥

ਜੋ ਜਨ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥
रामावर प्रेम आणि रामभक्ती करणारे लोक

ਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੩॥
परमेश्वराच्या कृपेने तो त्यांना जीवनसागरातून वाचवतो. ॥३॥

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥
ज्यांच्या हृदयात हरी परमेश्वर वास करतो,

ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਰਸਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥
त्याच्या दर्शनाने आत्मिक आनंद मिळतो. ॥४॥

ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵੈ ॥
सर्व प्राणिमात्रांमध्ये एक परमेश्वर आहे.

ਮਨਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਭਵੈ ॥੫॥
अहंकारी माणूस शेवटी विविध योनीमध्ये भटकत राहतो. ॥५॥

ਸੋ ਬੂਝੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥
ज्याला सद्गुरू मिळतो, त्याला आत्मज्ञान प्राप्त होते.

ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥੬॥
असा जीव आपल्या अहंकाराचा त्याग करून गुरूंच्या वचनात मग्न होऊन परमेश्वराची प्राप्ती करतो. ॥६॥

ਅਰਧ ਉਰਧ ਕੀ ਸੰਧਿ ਕਿਉ ਜਾਨੈ ॥
परमात्म्याचे मिलन मानवाला कसे कळेल?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥੭॥
गुरूच्या संगतीने आणि मनाच्या समाधानाने आत्मा परमेश्वरात विलीन होतो. ॥७॥

ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਗੁਣੁ ਕਰੀਐ ॥
हे परमेश्वरा! आम्ही निर्दोष आणि पापी प्राणी आहोत आणि आम्हाला पुण्यवान बनव

ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤਰੀਐ ॥੮॥੧੬॥
हे नानक! जेव्हा परमेश्वर दयेच्या घरी येतो तेव्हा जीव अस्तित्त्वाचा सागर पार करतो. ॥८॥१६॥

ਸੋਲਹ ਅਸਟਪਦੀਆ ਗੁਆਰੇਰੀ ਗਉੜੀ ਕੀਆ ॥
सोळा अष्टपदी गुरेरी गउडी किया ॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧
गउडी बैरागणी महला १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਜਿਉ ਗਾਈ ਕਉ ਗੋਇਲੀ ਰਾਖਹਿ ਕਰਿ ਸਾਰਾ ॥
जसा गुराखी आपल्या गायींची काळजी घेतो,

ਅਹਿਨਿਸਿ ਪਾਲਹਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰਾ ॥੧॥
तसेच परमेश्वर रात्रंदिवस जीवांचे पालनपोषण व रक्षण करतात व त्यांच्या अंतःकरणात आध्यात्मिक सुखाची स्थापना करतात. ॥१॥

ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
हे नम्र आणि दयाळू परमेश्वरा! माझे या जगात आणि परलोकात रक्षण कर.

ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझ्याकडे शरण आलो आहे. म्हणून माझ्याकडे दयाळूपणे पाहा. ॥१॥रहाउ॥

ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਰਖੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥
हे रक्षक भगवान! मी जिकडे पाहतो तिकडे तू सर्वव्यापी आहेस. कृपया माझे रक्षण कर.

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥
हे परमेश्वरा! दान देणारा तूच आहेस, भोग घेणारा तूच आहेस आणि माझ्या जीवनाचा आधार आहेस. ॥२॥

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਅਧ ਊਰਧੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ॥
ज्ञानाचा विचार न करता, जीव त्याच्या कृतीनुसार पडतो किंवा उठतो.

ਬਿਨੁ ਉਪਮਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਬਿਨਸੈ ਨ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੩॥
विश्वाचे भगवान जगदीश यांच्या उदाहरणाशिवाय आसक्ती आणि माया यांचा अंधार दूर होऊ शकत नाही. ॥३॥

ਜਗੁ ਬਿਨਸਤ ਹਮ ਦੇਖਿਆ ਲੋਭੇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥
लोभ आणि अभिमानामुळे जगाचा नाश होताना मी पाहिला आहे.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥
गुरूंची सेवा केल्याने परमेश्वराचे खरे द्वार आणि मोक्ष प्राप्त होतो. ॥४॥

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰ ਕੋ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋਈ ॥
अनंत परमात्म्याचे आत्मास्वरूप जीवाच्या स्वतःच्या हृदयात असते आणि तो परमेश्वर अनंत आहे.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਿਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੫॥
परमेश्वराच्या नामाशिवाय काहीही स्थिर नाही. परमात्म्याच्या साक्षात्काराने आध्यात्मिक सुख प्राप्त होते. ॥५॥

ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਲੇ ਜਾਇ ਕਿਆ ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥
हे बंधू! तू या जगात काय आणलेस आणि मृत्यूच्या कड्याला सामोरे जाताना काय घेऊन जाणार?

ਡੋਲੁ ਬਧਾ ਕਸਿ ਜੇਵਰੀ ਆਕਾਸਿ ਪਤਾਲਾ ॥੬॥
दोरीने बांधलेल्या विहिरीतील बादलीप्रमाणे कधी तू आकाशात तर कधी पाताळात असतो. ॥६॥

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਹਜੇ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥
गुरूंच्या शिकवणुकीमुळे एखादा जीव परमेश्वराचे नाम विसरला नाही तर त्याला सहज वैभव प्राप्त होते.

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੭॥
माणसाच्या हृदयात परमेश्वराच्या नावाचा खजिना आहे, पण हा खजिना स्वतःचा अहंकार दूर करूनच मिळू शकतो. ॥७॥

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥
परमेश्वराने आपला आशीर्वाद दाखवला तर जीव सद्‌गुणी होऊन परमेश्वराच्या कुशीत लीन होतो.

ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧॥੧੭॥
हे नानक! हे मिलन तुटत नाही आणि त्याचा खरा लाभ होतो. ॥८॥१॥१७॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी महला १ ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਿ ਲੇ ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥
हे शिष्य! गुरूच्या कृपेने जर एखाद्या जीवाला परमेश्वराचा महिमा समजला तर तो जीवन-मृत्यूच्या बंधनातून मुक्त होतो.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥
हे जीव! ज्याचे नाम निरंजन पवित्र आहे आणि ज्याचे नाम प्रत्येक हृदयात भेदत आहे, तो माझा ठाकूर आहे. ॥१॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟੀਐ ਦੇਖਹੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥
गुरूच्या शब्दाशिवाय मनुष्याचा उद्धार नाही. याचा विचार करून पाहा.

ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माणूस लाखो धार्मिक कार्य करतो पण गुरुच्या ज्ञानाशिवाय अंधार असतो. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਕਿਆ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ॥
जे ज्ञानाने आंधळे आहेत आणि बुद्धीहीन आहेत त्यांना काय म्हणावे?

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੰਥੁ ਨ ਸੂਝਈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਨਿਰਬਹੀਐ ॥੨॥
जर गुरूशिवाय खरा मार्ग दिसत नसेल, तर माणूस कसा जगेल? ॥२॥

ਖੋਟੇ ਕਉ ਖਰਾ ਕਹੈ ਖਰੇ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥
माणूस खोट्याला खरा म्हणतो आणि खऱ्याची किंमत ओळखत नाही.

ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾਉ ਪਾਰਖੂ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਡਾਣੈ ॥੩॥
या कलियुगात ज्ञान नसलेल्या माणसाला हुशार म्हटले जात आहे, हे आश्चर्यकारक आहे.॥३॥

ਸੂਤੇ ਕਉ ਜਾਗਤੁ ਕਹੈ ਜਾਗਤ ਕਉ ਸੂਤਾ ॥
अज्ञानाच्या निद्रेत असलेल्या माणसाला जग जागृत म्हणत आहे आणि परमेश्वराच्या भक्तीत जागृत राहणाऱ्याला निद्रिस्त म्हणत आहे, ही अद्भुत गोष्ट आहे.

ਜੀਵਤ ਕਉ ਮੂਆ ਕਹੈ ਮੂਏ ਨਹੀ ਰੋਤਾ ॥੪॥
परमेश्वराच्या भक्तीत तल्लीन झालेल्या माणसाला जग मेलेले म्हणतात पण प्रत्यक्षात मेलेल्यासाठी शोक करत नाही. ॥४॥

ਆਵਤ ਕਉ ਜਾਤਾ ਕਹੈ ਜਾਤੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥
जो येणार आहे, तो जात आहे आणि जो गेला आहे तो आला आहे असे म्हणतात.

ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਹੈ ਅਪੁਨੋ ਨਹੀ ਭਾਇਆ ॥੫॥
माणूस अनोळखी लोकांना स्वतःचा म्हणतो आणि स्वतःला आवडत नाही. ॥५॥

ਮੀਠੇ ਕਉ ਕਉੜਾ ਕਹੈ ਕੜੂਏ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥
जे गोड आहे त्याला तो कडू म्हणतो आणि जे कडू आहे त्याला गोड म्हणतो.

ਰਾਤੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਐਸਾ ਕਲਿ ਮਹਿ ਡੀਠਾ ॥੬॥
परमेश्वराच्या भक्तीत तल्लीन झालेल्या भक्ताची जग निंदा करते. असा तमाशा मी कलियुगात जगात पाहिला आहे. ॥६॥

ਚੇਰੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਹੀ ਦੀਸੈ ॥
मनुष्य दासी मायेची सेवा करतो पण त्याला ठाकूर अजिबात दिसत नाही

ਪੋਖਰੁ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੀਐ ਮਾਖਨੁ ਨਹੀ ਰੀਸੈ ॥੭॥
तलावाचे पाणी मंथन करून लोणी बाहेर पडत नाही. ॥७॥

ਇਸੁ ਪਦ ਜੋ ਅਰਥਾਇ ਲੇਇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥
या परम अवस्थेचा अर्थ ज्याला समजतो तोच माझा गुरू आहे.

ਨਾਨਕ ਚੀਨੈ ਆਪ ਕਉ ਸੋ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥੮॥
हे नानक! जो स्वतःला समजतो तो अनंत आणि अफाट आहे. ॥८॥

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਭਰਮਾਇਆ ॥
परमेश्वर स्वतः सर्वव्यापी होत आहे आणि स्वतःच जीवांना दिशाभूल करत आहे.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੂਝੀਐ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥੨॥੧੮॥
गुरूंच्या कृपेने मनुष्याला समजते की परमेश्वर सर्वव्यापी आहे. ॥९॥२॥१८॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ
रागु गउडी गुआरेरी महला ३ अष्टपदिया

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥
परमेश्वराला विसरून मायेची आसक्त होणे ही मनाची मुख्य अशुद्धता आहे.

ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧॥
द्विधातेमुळे भ्रमाने ग्रस्त व्यक्ती या जगात जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात अडकून राहते. ॥१॥

ਮਨਮੁਖਿ ਸੂਤਕੁ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥
स्वार्थी जीवाच्या मनातील अशुद्धतेचा धागा तोपर्यंत सुटत नाही.

ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जोपर्यंत तो आपल्या गुरूंच्या सल्ल्यानुसार परमेश्वराच्या नामात तल्लीन होत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਆਕਾਰੁ ॥
या जगाची आसक्ती, जे काही दिसते ते सर्व सुतकांचे मूळ आहे.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੨॥
परिणामी, जीव मरतो आणि पुन्हा पुन्हा जन्म घेतो. ॥२॥

ਸੂਤਕੁ ਅਗਨਿ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਮਾਹਿ ॥
अग्नी, वारा आणि पाण्यात सुतक असते.

ਸੂਤਕੁ ਭੋਜਨੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਹਿ ॥੩॥
आपण खात असलेल्या सर्व अन्नामध्ये सुतक देखील असते. ॥३॥

ਸੂਤਕਿ ਕਰਮ ਨ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥
मनुष्याच्या कृतींमध्ये सुतक देखील उपस्थित आहे कारण तो परमेश्वराची पूजा करत नाही.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੪॥
परमेश्वराच्या नामात लीन होऊन मन शुद्ध होते. ॥४॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸੂਤਕੁ ਜਾਇ ॥
सद्गुरूंची सेवा करून सुतक निघून जातो.

ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੫॥
गुरूंचा आश्रय घेतल्याने मनुष्य या जगात मरत नाही आणि जन्मही घेत नाही. तसेच मृत्यू त्याला गिळत नाही. ॥५॥

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੋਧਿ ਦੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥
अर्थात कोणीतरी धर्मग्रंथ आणि स्मृतींचा अभ्यास करून पाहावे.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय कोणीही मुक्त नाही. ॥६॥

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥
सत्ययुग, त्रैता, द्वापर आणि कलियुग या चार युगांमध्ये नाम आणि शब्दाचे चिंतन ही श्रेष्ठ गोष्ट आहे

ਕਲਿ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੭॥
पण कलियुगात गुरुमुखालाच मोक्ष मिळतो. ॥७॥

ਸਾਚਾ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
परमेश्वर, खरे रूप, अमर आहे आणि येण्या-जाण्याच्या चक्रातून जात नाही.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥
हे नानक! गुरुमुख फक्त सत्यातच मग्न राहतो. ॥८॥१॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी महला ३ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥
परमेश्वराची भक्ती हा गुरुमुखाच्या जीवनाचा आधार आहे,

ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰਾ ॥
म्हणून पूज्य परमेश्वराला हृदयात आणि आत्म्यात ठेवा.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਸਾਚ ਦੁਆਰਾ ॥੧॥
सत्याच्या दरबारात गुरुमुखाला मोठा गौरव प्राप्त होतो. ॥१॥

ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਪੜੁ ਤਜਹੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥
हे विद्वान! परमेश्वराच्या महिमाचे चिंतन कर आणि दुर्गुणांचा त्याग कर.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुमुख भयंकर संसारसागर पार करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥
गुरुमुखाच्या मनातून अहंकार निघून जातो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥
गुरुमुखाचे मन दुर्गुणांनी कलंकित होत नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥
गुरुमुखाच्या मनात परमेश्वराचे नाम येते आणि वास करते. ॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚਿ ਹੋਈ ॥
गुरुमुखाची प्रत्येक कृती धार्मिक सत्य आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਜਲਾਏ ਦੋਈ ॥
गुरुमुख अहंकार आणि द्वेष जाळून टाकतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥
परमेश्वराच्या नामात तल्लीन राहूनच गुरुमुख सुखी होतो. ॥३॥

ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਬੂਝਹੁ ਸੋਈ ॥
आपले मन जागृत करा आणि परमेश्वराचा साक्षात्कार करा.

ਲੋਕ ਸਮਝਾਵਹੁ ਸੁਣੇ ਨ ਕੋਈ ॥
अन्यथा, तुम्ही लोकांना कितीही उपदेश करत राहिलात तरी तुमचे कोणी ऐकणार नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝਹੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥
गुरुद्वारे जीवनाचा मार्ग समजून घ्या ज्याद्वारे तुम्हाला नेहमी आनंद मिळेल. ॥४॥

ਮਨਮੁਖਿ ਡੰਫੁ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥
स्वेच्छेने वागणारा प्राणी खूप दांभिक आणि हुशार असतो.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥
तो जी काही कृती करतो ती परमेश्वराच्या दरबारात मान्य होत नाही.

ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ ॥੫॥
जीवन-मृत्यूच्या बंधनात अडकून तो या जगात जन्म-मृत्यू घेत राहतो आणि त्याला सुखाचे स्थान मिळत नाही. ॥५॥

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥
स्वेच्छेने माणूस प्रत्येक कृती मोठ्या अहंकाराने करतो.

ਬਗ ਜਿਉ ਲਾਇ ਬਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਨਾ ॥
बगळ्याप्रमाणे तो नेहमी लक्षपूर्वक बसतो.

ਜਮਿ ਪਕੜਿਆ ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੬॥
जेव्हा यमदूत त्याला पकडतो तेव्हा त्याला खूप पश्चाताप होतो. ॥६॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
म्हणून सद्गुरूंच्या सेवेशिवाय या जगात मोक्ष नाही.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥
गुरूंच्या कृपेने तो परमेश्वराची प्राप्ती करतो.

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥੭॥
सतयुग, त्रेतायुग, द्वापरयुग आणि कलयुग या चारही युगात गुरूचे नाव देणारे दाता आहेत. ॥७॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥
परमेश्वराचे नाम हे गुरुमुखाच्या जातीचा मान आणि सौंदर्य आहे.

ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬਿਦਾਰਿ ਗਵਾਈ ॥
त्यांनी सागरची कन्या माया हिला बेदम मारहाण केली.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂਠੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥੮॥੨॥
हे नानक! नामाशिवाय सर्व चतुराई खोटी आहे. ॥८॥२॥

ਗਉੜੀ ਮਃ ੩ ॥
गउरी म: ३ ॥

ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥
हे बंधू! तुम्ही लोक या युगातील परमेश्वराच्या नावाचा विचार करा

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥
कारण सद्‌गुरूंनी मला सर्व माहिती सांगितली आहे.

ਐਥੈ ਅਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੧॥
परमात्म्याचे नाम हा या लोकात आणि परलोकातील जीवांचा आधार आहे. ॥१॥

ਰਾਮ ਪੜਹੁ ਮਨਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
हे बंधू! रामाचे नामस्मरण कर आणि त्याच्या गुणांचा अंतःकरणात विचार कर.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या कृपेने तुमच्या दुर्गुणांची घाण साफ करा. ॥रहाउ॥

ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
वादविवाद आणि विरोधाने परमेश्वराची प्राप्ती होत नाही.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਫੀਕਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
मोहाच्या आसक्तीमुळे मन आणि शरीर निस्तेज होते.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥
त्यामुळे गुरूंच्या शब्दांतून मी खऱ्या परमेश्वराकडे वृत्ती निर्माण केली. ॥२॥

ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥
अहंकारामुळे सारे जग मलिन झाले आहे.

ਨਿਤ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ਨ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥
दररोज पवित्र ठिकाणी स्नान केल्याने अहंकार दूर होत नाही.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥੩॥
गुरूला भेटल्याशिवाय मृत्यू माणसाला खूप त्रास देतो. ॥३॥

ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੈ ॥

तोच माणूस सत्यवादी असतो जो आपल्या अहंकाराचा नाश करतो

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥

आणि गुरुच्या वचनाने पाच दुर्गुणांचा नाश होतो.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥੪॥

असा मनुष्य स्वतःही तारतो आणि आपल्या संपूर्ण कुळाचाही उद्धार करतो.॥४॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਨਟਿ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥

कलावंत प्रभू यांनी भ्रमाच्या जीवांसाठी एक खेळ तयार केला आहे.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਰਹੇ ਲਪਟਾਈ ॥

अज्ञानी, स्वार्थी जीव भ्रमाला चिकटून राहतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥

पण गुरुमुख यापासून अलिप्त राहतो आणि स्वतःला परमेश्वराला समर्पित करतो. ॥५॥

ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥

एक फसवा माणूस अनेक वेष धारण करतो.

ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

इच्छा त्याच्या आत असते आणि तो उद्धटपणे फिरतो.

ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੈ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੬॥

फसवा माणूस स्वतःला समजत नाही आणि जीवनाची लढाई हरतो. ॥६॥

ਕਾਪੜ ਪਹਿਰਿ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥

धार्मिक वस्त्र परिधान करून अनेक लोक हुशारीचे काम करतात.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਅਤਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥

मायेची आसक्ती आणि दुविधा त्यांना भरकटत गेली.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥
गुरूची सेवा करण्याची भक्ती न करता त्याला खूप त्रास होतो. ॥७॥

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥
जे परमेश्वराच्या नामात तल्लीन राहतात ते आसक्ती आणि मोहापासून मुक्त राहतात.

ਗ੍ਰਿਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
जे परमेश्वराच्या नामात तल्लीन राहतात ते आसक्ती आणि मोहापासून मुक्त राहतात.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੮॥੩॥
हे नानक! ते लोक फार भाग्यवान आहेत जे सद्‌गुरूंची सेवा करतात. ॥८॥ ३॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी महला ३ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੂਲੁ ਵੇਦ ਅਭਿਆਸਾ ॥
ब्रह्मा हे वेदांच्या अभ्यासाचे लेखक आहेत.

ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਦੇਵ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥
ऐहिक आसक्ती आणि तृष्णा यात अडकलेले परमेश्वर त्यातूनच जन्माला येतात.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮੇ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥੧॥
तो तिन्ही गुणांमध्ये भटकत राहिला आणि त्याला परमेश्वराच्या चरणी जागा मिळाली नाही.॥१॥

ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥
परमेश्वराने आपल्याला आसक्तीपासून वाचवले आहे आणि आपल्याला सद्‌गुरूंशी जोडले आहे.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंनी रात्रंदिवस परमेश्वराची भक्ती आणि नामस्मरण दृढ केले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਜੰਜਾਲਾ ॥
ब्रह्मदेवाने लिहिलेले शब्द लोकांना मायेच्या तीन गुणांच्या जाळ्यात अडकवतात

ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਾ ॥
त्याचा अभ्यास केल्यावर विद्वान वादविवाद करतात आणि यमदूत त्यांच्या डोक्यावर मारतात.

ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਰਾਲਾ ॥੨॥
त्याला वास्तव समजत नाही आणि डोक्यावर गवत आणि पेंढ्याचा गठ्ठा बांधतो. ॥२॥

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨਿ ਕੁਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥
एक अज्ञानी, स्वेच्छेचा आत्मा चुकीच्या मार्गावर राहतो

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥
तो परमेश्वराचे नाम विसरतो आणि आसक्ती आणि मोहाची अनेक कृत्ये करतो.

ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥੩॥
अशा मनमानी द्वैतवादामुळे लोक धोकादायक ऐहिक सागरात बुडतात. ॥३॥

ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਪੰਡਿਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥
संपत्तीची इच्छा करणारा स्वतःला पंडित म्हणवतो.

ਬਿਖਿਆ ਰਾਤਾ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
जे पाप करतात त्यांना मोठे दुःख सहन करावे लागते.

ਜਮ ਕਾ ਗਲਿ ਜੇਵੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥੪॥
यमदूताची दोरी त्याच्या मानेजवळ असते आणि मृत्यू त्याला सदैव सतावत असतो. ॥४॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥
पण यमदूत गुरुमुखाजवळ येत नाही.

ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵੈ ॥
परमेश्वराच्या नामाने त्यांचा अहंकार आणि द्वैतवाद जाळून टाकतात.

ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੫॥
गुरुमुख नामात तल्लीन राहून परमेश्वराची स्तुती करत राहतो. ॥५॥

ਮਾਇਆ ਦਾਸੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥
माया ही परमेश्वराच्या भक्तांची सेवक आहे आणि त्यांची पूर्ण सेवा करते.

ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਤਾ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥
एखाद्या व्यक्तीने भक्तांच्या चरणांना स्पर्श केला तर त्याला परमेश्वराचे स्वरूप प्राप्त होते.

ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬॥
अशी व्यक्ती नेहमी शुद्ध असते आणि सत्यात सहज विलीन होते.॥६॥

ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਜੁਗ ਮਾਹੀ ॥
हरिकथा ऐकणारा मनुष्य या जगात श्रीमंत दिसतो.

ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਿਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜ ਕਰਾਹੀ ॥
सर्वजण त्याला नमस्कार करतात आणि लोक रात्रंदिवस त्याची पूजा करतात.

ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੭॥
तो साहजिकच आपल्या अंतःकरणात खऱ्या देवाचे गुणगान गातो. ॥७॥

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥
पूर्णा सतीगुरुजींनी आपले प्रवचन दिले आहे

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥
त्यामुळे मायेच्या तीन गुणांचा प्रभाव नाहीसा होऊन मानवी मन आध्यात्मिक अवस्थेशी जोडले गेले आहे.

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਾਇਆ ॥੮॥੪॥
हे नानक! आपला अहंकार सोडून तो ब्रह्मामध्ये विलीन झाला आहे. ॥८॥४॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी महला ३ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥
पंडित ब्रह्मदेवाने लिहिलेल्या वेदांचा अभ्यास करतात आणि वादविवाद कथन करतात.

ਅੰਤਰਿ ਤਾਮਸੁ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥

त्याच्या सद्सद्विवेकबुद्धीमध्ये राग असतो ज्यामुळे तो स्वतःला समजत नाही.

ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥

गुरूच्या वचनांचे पठण केले तरच तो भगवंताची प्राप्ती करू शकतो. ॥१॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥

हे बंधू! तुझ्या गुरूची सेवा कर, मग मृत्यू तुला शिवणार नाही.

ਮਨਮੁਖ ਖਾਧੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

कारण भ्रमाच्या उत्कटतेने स्वार्थी लोकांना गिळंकृत केले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀਧੇ ॥

गुरूच्या आश्रयाने पापी पुरुषही पवित्र झाले आहेत.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਰੀਧੇ ॥

गुरूच्या शब्दाने आत्मा परमेश्वराशी जोडला जातो.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਧੇ ॥੨॥

गुरूच्या शब्दाने मनुष्य सुधारून माझ्या परमेश्वराची प्राप्ती करतो. ॥२॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥

सद्गुरूनी ज्यांना एकत्र करू इच्छितात त्यांना परमेश्वर स्वतःशी जोडतो.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥

ते माझे खरे रूप परमेश्वराच्या हृदयाला प्रसन्न वाटतात.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੩॥

तो सहज परमेश्वराची स्तुती करतो. ॥३॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥

गुरूशिवाय जीव संकटात सापडतात.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਦਾ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥
अज्ञानी, स्वार्थी लोक नेहमी भ्रमाचे विष सेवन करतात.

ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥
ते यमदूताची शिक्षा सहन करतात आणि नेहमी दुःखी असतात. ॥४॥

ਜਮੂਆ ਨ ਜੋਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥
परंतु मनुष्याने परमेश्वराचा आश्रय घेतला तर यमदूत त्याला दुःख देत नाही.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
अहंकाराचा त्याग केल्याने माणसाची प्रवृत्ती परमेश्वराशी जुळते.

ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥
तो नेहमी आपले काम परमेश्वराच्या नामावर केंद्रित करतो. ॥५॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਵਿਤਾ ॥
जे पुरुष सद्‌गुरूंची सेवा करतात ते शुद्ध आणि पवित्र असतात.

ਮਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਿਲਾਇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ॥
आपले मन गुरूच्या मनाशी जोडून ते संपूर्ण जग जिंकतात.

ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਤੇਰੈ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥੬॥
हे माझ्या मित्रा! तुलाही या पद्धतीने सुख मिळेल. ॥६॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥
सद्‌गुरूंनी मनापासून सेवा करणाऱ्याला फळ मिळते.

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥
नाम त्याच्या हृदयात असते आणि अहंकार त्याच्यापासून दूर जातो.

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ॥੭॥
त्याच्यासाठी अनंत आवाजातील शब्द गुंजत राहतात. ॥७॥

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨ ਸੀਧੋ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या बंधू! सद्‌गुरूच्या आश्रयाने कोणता माणूस सुधारला नाही?

ਭਗਤੀ ਸੀਧੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥
परमेश्वराच्या भक्तीने तो त्याच्या दरबारात गौरवास पात्र बनतो.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੫॥
हे नानक! रामाच्या नावाने मोठी स्तुती हो.ते ॥८॥५॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी महला ३॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥
तिहेरी मायेची चर्चा करणाऱ्या व्यक्तीचा भ्रम दूर होत नाही.

ਬੰਧਨ ਨ ਤੂਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥
त्याची आसक्ती आणि माया यांचे बंधन संपत नाही आणि त्याला स्वातंत्र्यही मिळत नाही.

ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥੧॥
या युगात सतीगुरुच मोक्ष देतात. ॥१॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥
गुरुमुख जीवाचा भ्रम दूर होतो.

ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाला वृत्ती लावल्याने आवाज सहज निर्माण होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਾਲੈ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥
जे तिहेरी भ्रमात राहतात ते मृत्यूचे विषय आहेत.

ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ॥
त्यांना निर्माण करणाऱ्या परमेश्वराचे नाव आठवत नाही,

ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫਿਰਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥੨॥
त्यामुळेच ते जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात अडकून पुन्हा पुन्हा जन्म घेतात आणि मरतात.॥२॥

ਅੰਧੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥
अज्ञानाने ही कोंडी सुटत नाही.

ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਈ ॥
जगाच्या मूळ निर्मात्याचा त्याग करून जीव द्वैतवादाशी जोडलेले आहेत.

ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਬਿਖੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੩॥
मायेच्या विषात मग्न असलेला आत्मा मायेच्या विषातच लीन होतो. ॥३॥

ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੂਲੁ ਜੰਤ੍ਰ ਭਰਮਾਏ ॥
जीव मायेला आपला आधारभूत आधार मानून भटकत असतात.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥
मायेच्या प्रभावाखाली ते पूज्य परमेश्वराला विसरले आहेत.

ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੪॥
ज्या जीवावर परमेश्वर दयेने पाहतो तो परम स्थिती प्राप्त करतो. ॥४॥

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਬਾਹਰਿ ਸਾਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥
ज्याच्या हृदयात सत्य आहे तो बाहेरही सत्य वाटून घेतो.

ਸਾਚੁ ਨ ਛਪੈ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਛਪਾਏ ॥
माणसाने लपवून ठेवले तरी सत्य लपून राहत नाही.

ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੫॥
ज्ञानी व्यक्तीला सत्याचे ज्ञान सहज प्राप्त होते. ॥५॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
गुरुमुख सत्याशी बांधील राहतो.

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥
असा मनुष्य परमेश्वराच्या नामाने अहंकार आणि माया यांची आसक्ती जाळून टाकतो.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੬॥
परमेश्वर, जो माझे खरे रूप आहे, त्याला त्याच्या संगतीत विलीन करतो. ॥६॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥
जो सद्गुरू परमेश्वराचे नाम देतो तोच आपले शब्द कथन करतो.

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥
मायेच्या मागे धावणाऱ्या मनाला तो थांबवतो आणि त्यावर नियंत्रण ठेवतो.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੭॥
सजीवाला पूर्ण गुरुकडून ज्ञान प्राप्त होते. ॥७॥

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿਰਜਿ ਜਿਨਿ ਗੋਈ ॥
सृष्टिकर्ता ईश्वर स्वतः विश्व निर्माण करतो आणि स्वतःच त्याचा नाश देखील करतो.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
त्या परमेश्वराशिवाय कोणी नाही.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੮॥੬॥
हे नानक! हे सत्य फक्त गुरुमुखालाच कळते. ॥८॥६॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी महला ३ ॥

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥
गुरुमुखालाच परमेश्वराचे अनमोल नाम प्राप्त होते.

ਨਾਮੋ ਸੇਵੇ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥
तो नामाची सेवा करत राहतो आणि सहज नामात विलीन होतो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਗਾਵੈ ॥
तो नेहमी आपल्या जिभेने अमृतमयी नामाचा जप करतो.

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥
परमेश्वर ज्याच्यावर कृपा करतो त्यालाच हरिरस प्राप्त होतो.॥१॥

ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸਾ ॥
हे जिज्ञासू! रात्रंदिवस आपल्या मनात विश्वाच्या स्वामी जगदीशचा नामजप कर.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਉ ਪਰਮ ਪਦੁ ਸੁਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या माध्यमातून तुम्ही सर्वोच्च पद प्राप्त कराल. ॥१॥रहाउ॥

ਹਿਰਦੈ ਸੁਖੁ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥
त्या गुरुमुखाच्या मनात आनंद दिसतो,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥
जे लोक परमेश्वराला सद्गुणांचे भांडार मानतात.

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਨਿਤ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸੁ ॥
तो नेहमी त्याच्या परमेश्वराच्या सेवकांच्या सेवकांचा सेवक राहतो.

ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੁ ॥੨॥
तो नेहमी आपल्या घर आणि कुटुंबात रस घेत नाही. ॥२॥

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਹੋਈ ॥
केवळ दुर्लभ गुरुमुख जीवनातील आसक्ती आणि भ्रम यांच्या बंधनातून मुक्त होतो.

ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥
केवळ हे नामच पदार्थ प्राप्त करू शकतो.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥
मायेच्या तीन गुणांचा नाश करून तो शुद्ध होतो.

ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੩॥
तो परमेश्वराच्या त्या खऱ्या रूपात सहज लीन होतो. ॥३॥

ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
त्याला आपल्या कुटुंबाबद्दल आस्था आणि प्रेम नाही,

ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥
ज्याच्या हृदयात सत्य वास करते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ॥
गुरुमुखाचे मन परमेश्वराची भक्ती होते आणि तो स्थिर राहतो.

ਹਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥
जो परमेश्वराचा आदेश ओळखतो त्याला सत्य समजते. ॥४॥

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
हे परमेश्वरा! तूच सृष्टीकर्ता आहेस, मी इतर कोणालाही ओळखत नाही.

ਤੁਝੁ ਸੇਵੀ ਤੁਝ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥
हे परमेश्वरा! मी फक्त तुझीच सेवा करतो आणि तुझ्याद्वारेच मला गौरव प्राप्त होतो.

ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
त्या परमेश्वराची दया असेल तर मी त्याचे गुणगान गाईन.

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਲੋਇ ॥੫॥
परमेश्वराचे नाम हे संपूर्ण जगामध्ये रत्नाचा प्रकाश आहे. ॥५॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥
गुरुमुखाला वाणी फार गोड वाटते.

ਅੰਤਰੁ ਬਿਗਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
त्याचे मन प्रसन्न होते आणि रात्रंदिवस त्याचे विचार त्यावर केंद्रित राहतात.

ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਪਰਸਾਦੀ ॥
गुरूच्या कृपेने खरे नाम सहज मिळते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੬॥
नशिबाने सद्‌गुरू मिळतो.॥६॥

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਨਾਸੁ ॥
अहंकार, आसक्ती, मूर्खपणा आणि दुःख यांचा नाश होतो

ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥
सद्‌गुणांचा सागर असलेल्या परमेश्वराचे नाम जेव्हा हृदयात वास करते,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਸੁ ॥
जेव्हा परमेश्वराचे चरण हृदयात स्थिर होतात

ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿਆ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੭॥
परमेश्वराची स्तुती आणि स्तुती गाऊन गुरुमुखाची बुद्धी जागृत होते. ॥७॥

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥
परमेश्वर ज्याला नाम देतो त्यालाच ते प्राप्त होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥
जे गुरूच्या माध्यमातून आपल्या अहंकाराचा त्याग करतात, त्यांना परमेश्वर स्वतःशी जोडतो.

ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥
तो सत्याचे नाव हृदयात ठेवतो.

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੮॥੭॥
हे नानक! ते सहज सत्यात विलीन होतात. ॥८॥७॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी महला ३ ॥

ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਸਵਾਰਿਆ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
ज्या व्यक्तीने स्वतःच्या मनाला परमेश्वराच्या भीतीने नैसर्गिकरित्या जोपासले आहे

ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
त्याचे मन नामात तल्लीन राहते आणि तो परमेश्वरावर एकाग्र राहतो.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥
परमेश्वराच्या इच्छेने तो स्वतःच्या रूपात राहतो. ॥१॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
सद्गुरूंची सेवा केल्याने अभिमान नाहीसा होतो.

ਗੋਵਿਦੁ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुणांचे भांडार असलेला गोविंद प्राप्त होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਜਾ ਸਬਦਿ ਭਉ ਖਾਇ ॥
जेव्हा मनुष्याच्या मनाला परमेश्वराचे भय प्राप्त होते तेव्हा तो वासनांपासून मुक्त होतो.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਭ ਤੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
माझा शुद्ध परमेश्वर सर्वत्र पसरलेला आहे.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥
गुरूंच्या कृपेने जीव परमेश्वरात विलीन होतो. ॥२॥

ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਦਾਸੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
परमेश्वराच्या सेवकांच्या सेवकाला आत्मिक सुख प्राप्त होते.

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥
माझा प्रिय परमेश्वर या पद्धतीने प्राप्त होतो.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥
परमेश्वराच्या कृपेने मनुष्य रामाची स्तुती करतो. ॥३॥

ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥
एवढ्या दीर्घायुष्याचा धिक्कार असो ज्यामध्ये परमेश्वराच्या नावावर प्रेम नाही.

ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰੁ ॥
सुंदर स्त्रीचे सुखदायक पलंग देखील निषेधास पात्र आहे ज्यामुळे आसक्तीचा अंधार कायम राहतो.

ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੪॥
ज्यांना नामाचा आधार असतो त्यांचे जीवन फलदायी असते. ॥४॥

ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
असे घरगुती जीवन आणि कुटुंब देखील निषेधास पात्र आहे कारण परमेश्वराविषयी प्रेम नाही.

ਸੋਈ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ ॥
त्या परमेश्वराचे गुणगान गाणारा तोच माझा मित्र आहे.

ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੫॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय माझ्याकडे दुसरे कोणी नाही. ॥५॥

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਮ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥
सद्गुरूंकडून मला मुक्ती आणि वैभव प्राप्त झाले आहे.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਦੂਖੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥
परमेश्वराच्या नामस्मरणाने सर्व दुःख नाहीसे होतात.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥
परमेश्वराच्या नावाने भक्ती केल्याने माणसाला सदैव सुखाची प्राप्ती होते. ॥६॥

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਰੀਰ ਸੁਧਿ ਭਈ ॥
गुरूंच्या भेटीने आपले शरीर शुद्ध झाले आहे.

ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਅਗਨਿ ਬੁਝਈ ॥
त्यामुळे अहंकार आणि तृष्णेची सर्व आग विझली आहे.

ਬਿਨਸੇ ਕ੍ਰੋਧ ਖਿਮਾ ਗਹਿ ਲਈ ॥੭॥
माझा राग नाहीसा झाला आहे आणि मला सहनशीलता प्राप्त झाली आहे. ॥७॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ॥
परमेश्वर स्वतः कृपेने त्याचे नाव देतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥
दुर्लभ गुरुमुखालाच नामरत्न प्राप्त होते.

ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵੈ ॥੮॥੮॥
हे नानक! तो केवळ ध्येयहीन आणि अभेदरहित परमेश्वराची स्तुती करतो. ॥८॥८॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥
रागु गउडी बैरागणी महला ३ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫੇਰੇ ਤੇ ਵੇਮੁਖ ਬੁਰੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥
जे लोक गुरूंकडे पाठ फिरवतात, असे परके लोक फार वाईट दिसतात.

ਅਨਦਿਨੁ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ॥੧॥
असे लोक गुलामगिरीत अडकतात आणि रात्रंदिवस त्रास सहन करतात आणि नंतर त्यांना त्यांच्यापासून सुटण्याची संधी मिळत नाही. ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ॥
हे परमेश्वरा! आम्हाला आशीर्वाद दे आणि आमचे रक्षण कर.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! मला सत्संगात सामील करा कारण मी माझ्या मनात भगवान परमेश्वराचे गुण स्मरण करत राहतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ ਚਲੰਨਿ ॥
गुरूंच्या इच्छेनुसार चालणारे भक्तच परमेश्वराला आवडतात.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰਨਿ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਰਹੰਨਿ ॥੨॥
ते आपला अहंकार सोडून परमेश्वराची भक्ती करतात आणि ऐहिक कार्य करत असतानाही मायेच्या आसक्तीमुळे ते मृतच राहतात. ॥२॥

ਜਿਸ ਦਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਣ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥
ज्या परमेश्वराने हे शरीर आणि हे जीवन दिले आहे ते त्याचे सरकार आहे, म्हणजेच प्रत्येक गोष्टीवर त्याची आज्ञा कार्यरत आहे.

ਓਹੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਹਰਿ ਰਖੀਐ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥੩॥
कोणत्याही परिस्थितीत आपण त्याला आपल्या हृदयातून का विसरावे? ॥३॥

ਨਾਮਿ ਮਿਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
नामाची प्राप्ती झाली तरच माणसाला मान मिळतो आणि नामावर श्रद्धा ठेवली तरच आत्मिक सुख मिळते.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥
सद्‌गुरूंकडूनच नाम प्राप्त होते. त्याच्याच कृपेनेच त्याला परमेश्वर सापडतो. ॥४॥

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਓਇ ਭ੍ਰਮਦੇ ਨਾ ਟਿਕੰਨਿ ॥
जो माणूस सत्गुरूंकडे पाठ फिरवतो तो संसारात भटकत राहतो आणि त्याला शांती मिळत नाही

ਧਰਤਿ ਅਸਮਾਨੁ ਨ ਝਲਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਏ ਪਚੰਨਿ ॥੫॥
गुरूपासून दूर जाणाऱ्यांना पृथ्वी आणि आकाशही साथ देत नाही. प्रेमात पडल्यानंतर ते तिथेच सडतात. ॥५॥

ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ॥
मायेने या जगाला कोंडीत टाकून, आसक्तीची जडीबुटी पाजून दिशाभूल केली आहे

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਭਿਟੈ ਮਾਇ ॥੬॥
पण ज्यांना सद्‌गुरू सापडतात, माया त्यांच्या जवळ येत नाही. ॥६॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੋ ਸੋਹਣੇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥
जी व्यक्ती आपल्या सद्‌गुरूंची भक्तीभावाने सेवा करते ती अतिशय सुंदर असते. तो आपल्या अहंकाराची घाण फेकून देतो.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੭॥
तेच लोक शुद्ध असतात जे गुरूंच्या शब्दात तल्लीन राहतात. तो सद्गुरूंची आज्ञा पाळतो. ॥७॥

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥
हे माझ्या प्रिय परमेश्वरा! तूच एकमेव दाता आहेस, तूच जीवांना क्षमा करून त्यांना स्वतःशी एकरूप करतोस.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੮॥੧॥੯॥
हे परमेश्वरा! नानकांनी तुझा आश्रय घेतला आहे. तुम्ही त्याला तुमच्या आवडीप्रमाणे मोक्ष द्या.

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ਕਰਹਲੇ
रागु गउडी पूरबी महाला ४ करहल

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਕਰਹਲੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮਾਇ ॥
हे माझ्या उंटासारखे परक्या मना! तुझ्या आईसमान असलेल्या परमेश्वराला तू कसा भेटणार?

ਗੁਰੁ ਭਾਗਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਪਿਆਰਾ ਆਇ ॥੧॥
निखळ सौभाग्याने गुरू मिळाल्यावरच त्याला आलिंगन देऊन प्रिय परमेश्वराला भेटता येते. ॥१॥

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या मना! सद्गुरूंचे चिंतन करत राहा. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥
हे माझ्या विचारी भटक्या मना! हरि, राम नामाचे चिंतन कर.

ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੨॥
ज्या ठिकाणी तुम्हाला तुमच्या कर्माचा हिशेब मागितला जाईल, तिथेच परमेश्वर तुम्हाला मुक्त करील. ॥२॥

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਹਉਮੈ ਆਇ ॥

हे माझ्या स्वार्थी मना! तू एकेकाळी अत्यंत पवित्र होतास, पण आता अहंकाराच्या मलिनतेने कलंकित झाला आहेस.

ਪਰਤਖਿ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥੩॥

तुमच्या हृदयाच्या घरात प्रिय प्रभू तुमच्यासमोर दिसत आहेत. त्याच्यापासून विभक्त होऊन तुम्हाला दुखापत होत आहे. ॥३॥

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਇ ॥

हे माझ्या प्रिय हृदया! तुझ्या अंतःकरणात परमेश्वराचा शोध घेण्याचा प्रयत्न कर.

ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਈ ਗੁਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਦੇਖਾਇ ॥੪॥

तो कोणत्याही प्रकारे सापडत नाही, गुरुजी तुम्हाला तुमच्या हृदयातच परमेश्वराचे दर्शन घडवतील. ॥४॥

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

हे मना! रात्रंदिवस परमेश्वराची उपासना कर.

ਘਰੁ ਜਾਇ ਪਾਵਹਿ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੫॥

अशाप्रकारे तू तुझ्या प्रियकराच्या महालात जाऊन तुझी जागा मिळवशील. परंतु केवळ गुरूच तुम्हाला प्रिय परमेश्वराशी जोडू शकतात. ॥५॥

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਪਾਖੰਡੁ ਲੋਭੁ ਤਜਾਇ ॥

हे माझ्या मना! तू माझा मित्र आहेस, म्हणून पाखंड आणि लोभ सोड.

ਪਾਖੰਡਿ ਲੋਭੀ ਮਾਰੀਐ ਜਮ ਡੰਡੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੬॥

कारण ढोंगी आणि लोभी लोकांना बेदम मारहाण केली जाते आणि मृत्यू त्यांच्या काठीने त्यांना शिक्षा करतो. ॥६॥

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤੂੰ ਮੈਲੁ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥

हे माझ्या स्वैच्छिक मना! तूच माझा जीव आहेस, दांभिकता आणि दुविधा यांचा त्याग कर.

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੭॥

परात्पर गुरुंनी हरिनामाच्या रूपातील अमृताचे तळे भरले आहे. त्यामुळे सत्संगात भेटल्याने

दुर्गुणांची घाण दूर होते. ॥७॥

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥
हे माझ्या परक्या मना! गुरूची शिकवण ऐक.

ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ਅੰਤਿ ਸਾਥਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥੮॥
मायेचे हे आकर्षण खूप व्यापक आहे. शेवटी प्राण्यासोबत काहीही जात नाही. ॥८॥

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥
हे स्वैच्छिक मना! माझ्या प्रिय परमेश्वराच्या नामाचा ग्रहण करून तुझ्या प्रवासाचा खर्च शोभून घे.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇਆ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਇਆ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੯॥
परमेश्वराच्या दरबारात तुम्ही आदराने प्रवेश कराल आणि परमेश्वर स्वतः तुम्हाला आलिंगन देईल.॥९॥

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਗੁਰਿ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
हे माझ्या स्वैच्छिक मना! जो गुरूंच्या आज्ञेचे पालन करतो तो गुरूंच्या उपदेशाने परमेश्वराची सेवा करतो

ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੧੦॥੧॥
हे नानक! गुरूंना प्रार्थना करा आणि ते तुम्हाला परमेश्वराशी जोडतील. ॥१०॥१॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी महला ४ ॥

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲਿ ॥
हे माझ्या विवेकी मना! विचार करा आणि काळजीपूर्वक निरीक्षण करा

ਬਨ ਫਿਰਿ ਥਕੇ ਬਨ ਵਾਸੀਆ ਪਿਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥
वनवासी जंगलात भटकून कंटाळले आहेत. गुरूंच्या शिकवणुकीतून परमेश्वराला तुमच्या अंतःकरणात पाहा. ॥१॥

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या मनस्वी मना! गुरु गोविंदांचे स्मरण कर. ॥१॥ रहाउ॥

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਮਨਮੁਖ ਫਾਥਿਆ ਮਹਾ ਜਾਲਿ ॥

हे माझ्या विचारी मना! ते इच्छापूर्ती आणि आसक्तीच्या जड जाळ्यात अडकले आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥

गुरुमुख जीव भ्रमाच्या बंधनातून मुक्त होतो कारण तो भगवान हरिचे नामस्मरण करत राहतो. ॥२॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੩॥

संतांच्या संगतीत राहून परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन करत राहा कारण केवळ परमेश्वराचे नामच तुमच्या बरोबर परलोकात जाईल. ॥३॥

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਏਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥

हे भटक्या मना! ज्याच्यावर परमेश्वर कृपा करतो तो भाग्यवान होतो.

ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥
जर परमेश्वराने तुम्हाला मुक्त केले तर तुम्ही मुक्त व्हाल. तुम्ही सतगुरुंच्या चरणांची पूजा करा. ॥४॥

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਲਿ ॥
हे माझ्या प्रिय मना! शरीरात असलेल्या प्रकाशाची काळजी घे.

ਗੁਰਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਦਇਆਲਿ ॥੫॥
गुरूंनी नामाचे नऊ भांडार दाखवले आहेत. दयाळू परमेश्वराने ही देणगी दिली आहे.॥५॥

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਛਡਿ ਵਿਕਰਾਲਿ ॥
हे माझ्या चंचल मना! तुझी राक्षसी चतुराई सोडून दे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ॥੬॥
परमेश्वराच्या नामाची पूजा करावी. शेवटच्या क्षणी परमेश्वराचे नाम तुम्हाला आशीर्वाद देईल. ॥६॥

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਤੂੰ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਸਮਾਲਿ ॥
हे माझ्या विवेकी मना! जर तू ज्ञानरत्नाची काळजी घेशील तर तू खूप भाग्यवान होशील.

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਖੜਗੁ ਹਥਿ ਧਾਰਿਆ ਜਮੁ ਮਾਰਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲਿ ॥੭॥
मृत्यूला मारणारी गुरुविद्येची तलवार हातात धरून यमदूताचा वध कर. ॥७॥

ਅੰਤਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭਵਹਿ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥
हे स्वैच्छिक मना! तुझ्या आत नावाचे भांडार आहे, तू ते शोधत बाहेर द्विधा मनस्थितीत फिरतोस.

ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧੜਾ ਨਾਲਿ ॥੮॥
जेव्हा तुम्ही महापुरुष गुरुजींना भेटता तेव्हा तुम्हाला तुमचा मित्र परमेश्वर तुमच्यासोबत मिळेल. ॥८॥

ਰੰਗਿ ਰਤੜੇ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥
हे माझ्या भटक्या मना! तू ऐहिक ऐश्वर्यामध्ये मग्न आहेस. सदैव परमेश्वराच्या प्रेमाला धरून राहा.

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੯॥
गुरूंची सेवा करून त्यांचे नामस्मरण केल्याने परमेश्वराचा रंग फिका पडत नाही.

ਹਮ ਪੰਖੀ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਹਰਿ ਤਰਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਕਾਲਿ ॥
हे माझ्या भटक्या मना! आम्ही पक्षी आहोत, परमेश्वर एक अमर वृक्ष आहे.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧੦॥੨॥
हे नानक! भाग्यवानांनाच गुरूंच्या माध्यमातून नामवृक्षाची प्राप्ती होते आणि नामाचा विचार करत राहतात. ॥१०॥२॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ
रागु गउडी गुआरेरी महला ५ अष्टपदिया

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
सतीनामु करतो पुरखु गुरु प्रसादी ।

ਜਬ ਇਹੁ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨਾ ॥
जेव्हा माणसाला मनात अभिमान असतो,

ਤਬ ਇਹੁ ਬਾਵਰੁ ਫਿਰਤ ਬਿਗਾਨਾ ॥
तेव्हा तो वेडा आणि अनोळखी बनतो आणि भटकत राहतो.

ਜਬ ਇਹੁ ਹੂਆ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥
पण जेव्हा ते सर्व धुळीत नष्ट होते,

ਤਾ ਤੇ ਰਮਈਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥੧॥
तेव्हा तो रामाच्या प्रत्येक हृदयात दिसतो. ॥१॥

ਸਹਜ ਸੁਹੇਲਾ ਫਲੁ ਮਸਕੀਨੀ ॥
नम्रतेचे फळ नैसर्गिकरित्या आनंददायी असते.

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੈ ਮੋਹਿ ਦਾਨੁ ਦੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ही भेट मला माझ्या सद्‌गुरूंनी दिली आहे.॥१॥रहाउ॥

ਜਬ ਕਿਸ ਕਉ ਇਹੁ ਜਾਨਸਿ ਮੰਦਾ
जोपर्यंत माणूस इतरांना वाईट समजतो,

ਤਬ ਸਗਲੇ ਇਸੁ ਮੇਲਹਿ ਫੰਦਾ ॥
प्रत्येकजण त्याला बेईमानीच्या जाळ्यात अडकवतो.

ਮੇਰ ਤੇਰ ਜਬ ਇਨਹਿ ਚੁਕਾਈ ॥
जेव्हा तो भेदभावाच्या अर्थाने काळजी घेणे थांबवतो,

ਤਾ ਤੇ ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥੨॥
तेव्हा त्याच्याशी कोणाचेही वैर नाही. ॥२॥

ਜਬ ਇਨਿ ਅਪੁਨੀ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥
जेव्हा त्याला माझ्याच हितसंबंधात रस असतो

ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਹੈ ਮੁਸਕਲੁ ਭਾਰੀ ॥
तेव्हा त्याच्यावर मोठे संकट कोसळते.

ਜਬ ਇਨਿ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ ॥
पण जेव्हा तो आपल्या परमेश्वराला ओळखतो

ਤਬ ਇਸ ਨੋ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਤਾਤਾ ॥੩॥
त्यामुळे चिडचिड होत नाही. ॥३॥

ਜਬ ਇਨਿ ਅਪੁਨੋ ਬਾਧਿਓ ਮੋਹਾ ॥
जेव्हा मनुष्य स्वतःला सांसारिक आसक्तींमध्ये अडकवतो,

ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਦਾ ਜਮਿ ਜੋਹਾ ॥
त्यामुळे तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकून राहून सदैव मृत्यूच्या दृष्टीस पडतो.

ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਸਭ ਬਿਨਸੇ ਭਰਮਾ ॥
जेव्हा त्याच्यापासून सर्व संकटे दूर होतात,

ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥੪॥
तेव्हा त्याला परब्रह्म प्रभूंमध्ये फरक जाणवत नाही. ॥४॥

ਜਬ ਇਨਿ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਭੇਦਾ ॥
जेव्हापासून माणसाने काही भेदभाव ठरवले आहेत,

ਤਬ ਤੇ ਦੂਖ ਡੰਡ ਅਰੁ ਖੇਦਾ ॥
तेव्हापासून तो वेदना, शिक्षा आणि संकटे सहन करतो.

ਜਬ ਇਨਿ ਏਕੋ ਏਕੀ ਬੂਝਿਆ ॥
तो एकच देव जाणू लागतो म्हणून

ਤਬ ਤੇ ਇਸ ਨੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝਿਆ ॥੫॥
तेव्हापासून त्याला सर्व गोष्टींचे ज्ञान होते. ॥५॥

ਜਬ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ਮਾਇਆ ਅਰਥੀ ॥
जेव्हा तो संपत्तीसाठी धावतो,

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਨਹ ਤਿਸ ਲਾਥੀ ॥
तो तृप्त होत नाही आणि त्याची तहानही शमली नाही.

ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਇਹੁ ਹੋਇਓ ਜਉਲਾ ॥
जेव्हा तो त्यापासून पळून जातो,

ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ਉਠਿ ਕਉਲਾ ॥੬॥
लक्ष्मी उठून त्याच्यामागे येते. ॥६॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਓ ॥
जेव्हा एखाद्या व्यक्तीला त्यांच्या कृपेने सद्गुरू मिळतात,

ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਦੀਪਕੁ ਜਲਿਓ ॥

त्यामुळे माणसाच्या मनाच्या मंदिरात ज्ञानाचा दिवा प्रज्वलित होतो.

ਜੀਤ ਹਾਰ ਕੀ ਸੋਝੀ ਕਰੀ ॥

जेव्हा माणसाला विजय आणि पराभवाचा अनुभव येतो,

ਤਉ ਇਸੁ ਘਰ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਰੀ ॥੭॥

त्याला या घराची किंमत माहीत आहे. ॥७॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਏਕੈ ॥
एकच परमेश्वर सर्व करतो आणि जीवांना ते करायला लावतो.

ਆਪੇ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥
तो स्वतः बुद्धिमत्ता, विचार आणि शहाणपण आहे.

ਦੂਰਿ ਨ ਨੇਰੈ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥
तो दूर नसून सर्वांच्या जवळ आहे.

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੮॥੧॥
हे नानक! प्रेमाने सत्याच्या रूपात परमेश्वराची स्तुती करा. ॥८॥ १॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ॥
गुरूंची भक्तिभावाने सेवा केल्यानेच नामाची ओढ लागते.

ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥
ज्याच्या कपाळावर भाग्यरेषा असतात त्यालाच नामाची प्राप्ती होते.

ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥
तो परमेश्वर त्याच्या हृदयात वास करतो.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥
परमेश्वराच्या निवासाने मनुष्याचे मन व शरीर शांत व स्थिर होते. ॥१॥

ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
हे माझ्या हृदया! परमेश्वराचे असे भजन गा.

ਈਹਾ ਊਹਾ ਜੋ ਕਾਮਿ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जे तुम्हाला या जगात आणि पुढील जगात उपयोगी पडेल. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਭਉ ਅਪਦਾ ਜਾਇ ॥
ज्याच्या महिमाची स्तुती केल्याने भय व संकटे दूर होतात

ਧਾਵਤ ਮਨੂਆ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥
आणि भटकणारे मन स्थिर होते

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
ज्याच्या महिमाची स्तुती करून दुःख पुन्हा येत नाही.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਹਉਮੈ ਭਾਗੈ ॥੨॥
कोणाच्या गौरवाने हा अहंकार पळून जातो. ॥२॥

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਵਸਿ ਆਵਹਿ ਪੰਚਾ ॥
ज्याच्या महिमाची स्तुती केल्याने वासना, क्रोध, आसक्ती, लोभ आणि अहंकार हे पाच दुर्गुण नियंत्रणात येतात.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਚਾ ॥
ज्याच्या महिमाची स्तुती केल्याने हरिरस हृदयात जमा होतो.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥
कोणाच्या महिमा स्तुतीने ही तहान शमते.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੩॥
ज्याच्या महिमाची स्तुती केल्याने मनुष्य परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारला जातो. ॥३॥

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਮਿਟਹਿ ਅਪਰਾਧ ॥
ज्याच्या गौरवाने लाखो पापांचा नाश होतो.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਹੋਵਹਿ ਸਾਧ ॥
ज्याच्या महिमाची स्तुती केल्याने माणूस हरीचा संत होतो.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਵੈ ॥

ज्याच्या महिमाची स्तुती केल्याने मन शांत होते.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥੪॥

ज्याच्या महिमाची स्तुती केल्याने सर्व आसक्ती आणि मोहाची मलिनता दूर होते. ॥४॥

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ॥

ज्याच्या महिमाची स्तुती केल्याने हरिरत्नाची प्राप्ती होते.

ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲੈ ॥

माणूस पुन्हा परमेश्वराला सोडून त्याच्यात मिसळत नाही.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕਈ ਬੈਕੁੰਠ ਵਾਸੁ ॥

ज्याच्या महिमाची स्तुती केल्याने बहुतेक लोक स्वर्ग प्राप्त करतात.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥

ज्याच्या उपासनेने मनुष्य सहज आध्यात्मिक आनंदात राहतो. ॥५॥

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹਤ ॥

ज्याच्या महिमाची स्तुती केल्याने या अग्नीचा परिणाम होत नाही.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹੁ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਤ ॥

ज्याची उपासना केल्याने मनुष्य मृत्यू पाहू शकत नाही.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਤੇਰਾ ਨਿਰਮਲ ਮਾਥਾ ॥

ज्याच्या महिमा स्तुतीने तुमचे मस्तक पवित्र होईल.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ॥੬॥

ज्याच्या महिमाची स्तुती केल्याने सर्व दुःख, संकटे दूर होतात. ॥६॥

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮੁਸਕਲੁ ਕਛੂ ਨ ਬਨੈ ॥

ज्याच्या महिमाची स्तुती केल्याने मनुष्यावर कोणतेही संकट येत नाही.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁਣਿ ਅਨਹਤ ਧੁਨੈ ॥
ज्याच्या महिमाची स्तुती करून मनुष्य अनंत नाद ऐकतो.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥
ज्याच्या महिमा स्तुतीने प्राणिमात्राचे जीवन पवित्र होते.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਸੀਧਾ ਹੋਇ ॥੭॥
ज्याच्या महिमाची स्तुती केल्याने कमळाचे हृदय सरळ आणि सरळ होते. ॥७॥

ਗੁਰਿ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਕਰੀ ॥
गुरुजींनी त्या सर्वांवर आपली शुभ दृष्टी टाकली आहे

ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇ ਹਰੀ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वराने आपल्या नामाचा मंत्र दिला आहे.

ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨੁ ਤਿਨਿ ਭੋਜਨੁ ਚੂਰਾ ॥
परमेश्वराच्या अखंड कीर्तनाला ते आपले अन्न आणि सुंदर अन्न मानतात

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੮॥੨॥
हे नानक! ज्यांचे पूर्ण सद्गुरूंनी त्यांचे मार्गदर्शक आहेत. ॥८॥२॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੈ ॥
जी व्यक्ती गुरूंचे वचन हृदयात ठेवते,

ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥
वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार या पाच दुर्गुणांशी तो आपला संबंध तोडतो

ਦਸ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਵਾਸਿ ॥
आणि तो दहा इंद्रिये, पाच ज्ञान आणि पाच क्रिया नियंत्रित करतो

ਤਾ ਕੈ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥
त्याच्या हृदयात ज्ञानाचा प्रकाश आहे. ॥१॥

ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਤਾ ਕੈ ਹੋਇ ॥
असा आत्मविश्वास फक्त त्यालाच मिळतो.

ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्या व्यक्तीवर परमेश्वराची दया आणि आशीर्वाद आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਜਨੁ ਦੁਸਟੁ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ ॥
अशा व्यक्तीसाठी मित्र आणि शत्रू समान असतात.

ਜੇਤਾ ਬੋਲਣੁ ਤੇਤਾ ਗਿਆਨੈ ॥
तो जे काही बोलतो, तो केवळ ज्ञानच म्हणतो.

ਜੇਤਾ ਸੁਨਣਾ ਤੇਤਾ ਨਾਮੁ ॥
तो जे काही ऐकतो, तो फक्त परमेश्वराचे नाम ऐकत राहतो.

ਜੇਤਾ ਪੇਖਨੁ ਤੇਤਾ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥
त्याच्या प्रत्येक गोष्टीत परमेश्वराची भावना असते. ॥२॥

ਸਹਜੇ ਜਾਗਣੁ ਸਹਜੇ ਸੋਇ ॥
तो आनंदात उठतो आणि आनंदातच झोपतो.

ਸਹਜੇ ਹੋਤਾ ਜਾਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥
जे नैसर्गिकरित्या घडायचे असते ते घडल्यावर तो आनंदी असतो.

ਸਹਜਿ ਬੈਰਾਗੁ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਸਨਾ ॥
तो नैसर्गिकरित्या वैराग्य आहे आणि सहज हसतो.

ਸਹਜੇ ਚੂਪ ਸਹਜੇ ਹੀ ਜਪਨਾ ॥੩॥
तो फक्त आनंदातच शांत राहतो आणि आनंदातच परमेश्वराचे नामस्मरण करतो. ॥३॥

ਸਹਜੇ ਭੋਜਨੁ ਸਹਜੇ ਭਾਉ ॥
तो अन्न सहजतेने खातो आणि तो सहज परमेश्वरावर प्रेम करतो.

ਸਹਜੇ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਦੁਰਾਉ ॥
त्याच्या अज्ञानाचा पडदा सहज नाहीसा होतो.

ਸਹਜੇ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥
तो साधुसंतांमध्ये सहज मिसळतो.

ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਸੰਗੁ ॥੪॥
तो सहज परब्रह्म प्रभूंना प्रत्यक्ष भेटतो. ॥४॥

ਸਹਜੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਹਜਿ ਉਦਾਸੀ ॥
अध्यात्मिक स्थिरतेमध्ये तो घरीच राहतो आणि केवळ आध्यात्मिक स्थिरतेमध्ये तो रसहीन राहतो.

ਸਹਜੇ ਦੁਬਿਧਾ ਤਨ ਕੀ ਨਾਸੀ ॥
त्याच्या शरीरातील कोंडी सहज नष्ट होते.

ਜਾ ਕੈ ਸਹਜਿ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥
ज्याच्याकडे ते सहज असते त्याच्या हृदयात आनंद निर्माण होतो.

ਤਾ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੫॥
तो आनंदमय परमेश्वर पाहतो. ॥५॥

ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓ ਨਾਮੁ ॥
नामाचे अमृत तो सहज पितो.

ਸਹਜੇ ਕੀਨੋ ਜੀਅ ਕੋ ਦਾਨੁ ॥
गरजू प्राण्यांना तो सहज दान देतो.

ਸਹਜ ਕਥਾ ਮਹਿ ਆਤਮੁ ਰਸਿਆ ॥
त्याच्या आत्म्याला परमेश्वराच्या कथेची चव मिळते.

ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਸਿਆ ॥੬॥
अमर परमेश्वर त्याच्याबरोबर राहतो. ॥६॥

ਸਹਜੇ ਆਸਣੁ ਅਸਥਿਰੁ ਭਾਇਆ ॥
साहजिकच त्याला पवित्रा आवडू लागतो.

ਸਹਜੇ ਅਨਹਤ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥
साहजिकच 'अनाहद' हे शब्द त्याच्या हृदयात घुमू लागतात.

ਸਹਜੇ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥
आंतरिक आध्यात्मिक आनंदाचा गोड आवाज सहज सुंदर बनवतो.

ਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੭॥
परब्रह्म प्रभू त्यांच्या हृदयात वास करतात. ॥७॥

ਸਹਜੇ ਜਾ ਕਉ ਪਰਿਓ ਕਰਮਾ ॥
ज्याच्या नशिबात परमेश्वराला भेटणे लिहिले आहे.

ਸਹਜੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥
त्याला खऱ्या धर्माचे गुरू सहज भेटतात.

ਜਾ ਕੈ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥
ज्याला सहज दान मिळाले आहे त्यालाच भगवंताचा साक्षात्कार होतो.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥੮॥੩॥
दास नानक त्यासाठी स्वतःचा त्याग करतात. ॥८॥३॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਵਾਸ ਤੇ ਟਰਿਆ ॥
सर्व प्रथम, गर्भाच्या वेदनातून मुक्ती मिळाल्यावर माणूस बाहेर पडतो.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਜੁਰਿਆ ॥
त्यानंतर तो मुलगा, पत्नी आणि कुटुंबाच्या प्रेमात अडकतो.

ਭੋਜਨੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ ਕਪਰੇ ॥
अनेक प्रकारचे अन्न आणि अनेक प्रकारचे कपडे यांच्या मोहात अडकतो.

ਸਰਪਰ ਗਵਨੁ ਕਰਹਿਗੇ ਬਪੁਰੇ ॥੧॥
हे नम्र मनुष्या! नक्कीच निघून जाईल. ॥१॥

ਕਵਨੁ ਅਸਥਾਨੁ ਜੋ ਕਬਹੁ ਨ ਟਰੈ ॥
असे कोणते निवासस्थान आहे जे कदाचित कधीही नष्ट होत नाही?

ਕਵਨੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मतिमंदांना दूर करणारे ते भाषण कोणते? ॥१॥रहाउ॥

ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥
इंद्रलोकात मृत्यू निश्चित आणि अटळ आहे.

ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥
ब्रह्मदेवाचा संसारही स्थिर राहू नये.

ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਕਾ ਹੋਇਗਾ ਕਾਲਾ ॥
शिवलोकही नष्ट होतील.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬਿਨਸਿ ਬਿਤਾਲਾ ॥੨॥
माया आणि असुर या तिन्ही गुणांचा नाश होईल. ॥२॥

ਗਿਰਿ ਤਰ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਅਰੁ ਤਾਰੇ ॥
पर्वत, वृक्ष, पृथ्वी, आकाश आणि तारे

ਰਵਿ ਸਸਿ ਪਵਣੁ ਪਾਵਕੁ ਨੀਰਾਰੇ ॥
सूर्य, चंद्र, वारा, अग्नी

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਬਰਤ ਅਰੁ ਭੇਦਾ ॥
दिवस आणि रात्र उपवास आणि त्यांच्यातील फरक

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਨਸਹਿਗੇ ਬੇਦਾ ॥੩॥
सर्व शास्त्र, स्मृती आणि वेद नष्ट होतील. ॥३॥

ਤੀਰਥ ਦੇਵ ਦੇਹੁਰਾ ਪੋਥੀ ॥
तीर्थक्षेत्रे, देव, मंदिरे आणि ग्रंथ

ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਸੋਚ ਪਾਕ ਹੋਤੀ ॥
माळा, टिळक, चिंतनशील, पवित्र आणि हवन करणारी

ਧੋਤੀ ਡੰਡਉਤਿ ਪਰਸਾਦਨ ਭੋਗਾ ॥
धोतर, साष्टांग नमस्कार, अन्नदान आणि ऐषाराम

ਗਵਨੁ ਕਰੈਗੋ ਸਗਲੋ ਲੋਗਾ ॥੪॥
हे सर्व पदार्थ आणि संपूर्ण जग नाहीसे होईल. ॥४॥

ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੁਰਕ ਅਰੁ ਹਿੰਦੂ ॥
जात, जात, मुस्लिम आणि हिंदू. अनेक प्रजातींचे प्राणी पक्षी प्राणी

ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੁ ਦੀਸੈ ਪਾਸਾਰਾ ॥
संपूर्ण विश्व आणि सृष्टी जी दृश्यमान आहे.

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇਗੋ ਸਗਲ ਆਕਾਰਾ ॥੫॥
त्या सर्वांचा नाश होईल. ॥५॥

ਸਹਜ ਸਿਫਤਿ ਭਗਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ ॥
त्याच्या भक्ती आणि सत्य ज्ञानाद्वारे परमेश्वराची स्तुती

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਥਾਨਾ ॥
माणसाला नेहमी आनंद आणि स्थिर खरे निवासस्थान मिळते.

ਤਹਾ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਗੁਣ ਰਸੈ ॥
तेथे सत्संगात तो प्रेमाने परमेश्वराची स्तुती करतो

ਅਨਭਉ ਨਗਰੁ ਤਹਾ ਸਦ ਵਸੈ ॥੬॥
तेथे तो नेहमी भयमुक्त शहरात राहतो. ॥६॥

ਤਹ ਭਉ ਭਰਮਾ ਸੋਗੁ ਨ ਚਿੰਤਾ ॥
तेथे कोणतीही भीती, संदिग्धता, दुःख किंवा चिंता नाही.

ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਮਿਰਤੁ ਨ ਹੋਤਾ ॥
आयुष्यात येणे आणि जाणे आणि पुन्हा मरणे नाही.

ਤਹ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨਹਤ ਆਖਾਰੇ ॥
नेहमी आनंदाचे आणि उत्स्फूर्त कीर्तनाचे व्यासपीठ असते.

ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਰੇ ॥੭॥
परमेश्वराचे भक्त तेथे राहतात आणि परमेश्वराचे गुणगान गाणे हाच त्यांचा आधार आहे. ॥७॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥
परमात्म्याला अंत आणि मर्यादा नाही.

ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਤਾ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥
सृष्टीमध्ये असा कोणताही प्राणी नाही जो आपल्या गुणांचा अंत होण्याचा विचार करू शकेल

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥
हे नानक! ज्याच्यावर परमेश्वर कृपा करतो.

ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥੮॥੪॥
संतांच्या सहवासाने तो अस्तित्त्वाचा महासागर पार करतो आणि शाश्वत निवास मिळवतो. ॥८॥४॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਸੂਰਾ ॥
या अहंकाराचा नाश करणारी व्यक्तीच एक योद्धा आहे.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਪੂਰਾ ॥
जो माणूस हा अहंकार मारतो तो पूर्ण होतो.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥
हा अहंकार दूर करणाऱ्यालाच कीर्ती प्राप्त होते.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਈ ॥੧॥
जो हा अहंकार मारतो तो दुःखमुक्त होतो. ॥१॥

ਐਸਾ ਕੋਇ ਜਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਗਵਾਵੈ ॥
आपल्या द्वैतवादाचा वध करून फेकून देणारा पुरूष विरळाच असतो.

ਇਸਹਿ ਮਾਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हा अहंकार नाहीसा करून तो राजयोगाची प्राप्ती करतो. ॥१॥रहाउ॥

Page 238

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥
ही कोंडी जो नष्ट करतो त्याला भीती नसते.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥
जो या द्विधाचा नाश करतो तो नामात लीन होतो.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥
जो व्यक्ती हा अहंकार नाहीसा करतो, त्याच्या वासना नष्ट होतात.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੨॥
या अहंकाराचा नाश करणारी व्यक्ती परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारली जाते. ॥२॥

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ॥
कोंडी मारणारा माणूस श्रीमंत होतो.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ॥
ही कोंडी जो दूर करतो तो आदरणीय होतो.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਜਤੀ ॥
जो या अहंकाराचा नाश करतो तो ब्रह्मचारी होतो.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਗਤੀ ॥੩॥
जो या संकटाचा नाश करतो त्याला मोक्ष प्राप्त होतो. ॥३॥

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਆਇਆ ਗਨੀ ॥
जो या अहंकाराचा नाश करतो, त्याचा संसारात प्रवेश सफल होतो.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥
जो या द्विधाचा नाश करतो तो स्थिर आणि श्रीमंत असतो.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਵਡਭਾਗਾ ॥
जो या अहंकाराचा नाश करतो तो फार भाग्यवान असतो,

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੪॥
जो ही कोंडी नष्ट करतो तो रात्रंदिवस जागृत राहतो. ॥४॥

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥
या 'तुझे आणि माझे' जो नष्ट करतो तो जिवंत असतानाच मुक्त होतो.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥
या अहंकाराचा नाश करणाऱ्या जीवाचे जीवन शुद्ध होते.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨੀ ॥
ही द्विधा नष्ट करणारा ब्रह्मज्ञानी आहे

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਸਹਜ ਧਿਆਨੀ ॥੫॥
जो या अहंकाराचा नाश करतो तो परमेश्वराचा विचार करणारा असतो. ॥५॥

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਥਾਇ ਨ ਪਰੈ ॥
अहंकाराची ही आसक्ती नष्ट केल्याशिवाय मनुष्य यशस्वी होऊ शकत नाही

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਜਾਪ ਤਪ ਕਰੈ ॥
तो करोडो कर्मे, धर्म, उपासना, तपश्चर्या करत राहिला तरी

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ॥
ही कोंडी नष्ट केल्याशिवाय सजीवाचे जीवन-मरणाचे चक्र संपत नाही.

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥੬॥
हा अहंकार नष्ट केल्याशिवाय मनुष्य मृत्यूपासून वाचू शकत नाही. ॥६॥

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥
हा अहंकार नष्ट केल्याशिवाय मनुष्याला परमेश्वराचे ज्ञान प्राप्त होऊ शकत नाही.

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜੂਠਿ ਨ ਧੋਈ ॥
ही संदिग्धता दूर केल्याशिवाय मानवी अशुद्धता दूर होऊ शकत नाही.

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ॥
या कोंडीचा नाश झाल्याशिवाय सर्व काही अस्वच्छ राहते.

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਉਲਾ ॥੭॥
या अहंकाराचा नाश न करता, जगातील सर्व काही एक प्रकारचे बंधन आहे. ॥७॥

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥
ज्या व्यक्तीवर परमेश्वराची कृपा असते तो दयाळू होतो.

ਤਿਸੁ ਭਈ ਖਲਾਸੀ ਹੋਈ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥
तो मुक्त होतो आणि पूर्णपणे यशस्वी होतो.

ਗੁਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾ ਕੀ ਹੈ ਮਾਰੀ ॥
ज्याची कोंडी गुरूने नष्ट केली आहे,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥੮॥੫॥
हे नानक! परमेश्वराचा विचार करणारा तो आहे.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ ॥
माणसाने आपले मन परमेश्वराशी जोडले तर प्रत्येकजण त्याचा मित्र बनतो.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਨਿਹਚਲੁ ਚੀਤੁ ॥
माणसाने आपले मन परमेश्वराशी जोडले तर त्याचे मन स्थिर होते.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕਾੜ੍ਹਾ ॥
मग तो शंका आणि चिंतांपासून मुक्त होतो.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਹੋਇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥
जर मनुष्य परमेश्वराशी संलग्न झाला तर तो अस्तित्वाच्या सागरातून मुक्त होतो. ॥१॥

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋਰੁ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वराशी एकरूप हो,

ਕਾਜਿ ਤੁਹਾਰੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण या व्यतिरिक्त इतर कोणतेही प्रयत्न तुमच्यासाठी फायदेशीर ठरणार नाहीत.॥१॥ रहाउ॥

ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੁਨੀਆਦਾਰ ॥
जगातील महान आणि श्रेष्ठ लोक

ਕਾਹੂ ਕਾਜਿ ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰ ॥
हे अज्ञानी माणसा! तुझा काही उपयोग नाही,

ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਸੁਣਹਿ ॥
जरी खालच्या कुळातून परमेश्वराचा सेवक असला तरी

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਧਰਹਿ ॥੨॥
पण त्याच्या सहवासात तुम्हाला क्षणार्धात बरे वाटेल.

ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁਣਿ ਨਾਮ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने लाखो स्नानाचे फळ मिळते.

ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਧਿਆਨ ॥
परमेश्वराची उपासना ही लाखो लोकांच्या पूजेच्या बरोबरीची आहे.

ਕੋਟਿ ਪੁੰਨ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥
केवळ परमेश्वराचा आवाज ऐकणे हे लाखो दानधर्माच्या बरोबरीचे आहे.

ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਗੁਰ ਤੇ ਬਿਧਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥
गुरुंकडून परमेश्वराचा मार्ग समजणे हे लाखो फळांसारखे आहे. ॥३॥

ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੇਤ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण पुन्हा पुन्हा हृदयात कर,

ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥
त्यामुळे तुझी मायेची आसक्ती नष्ट होईल.

ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੁਮਰੈ ਸੰਗਿ ॥
चिरंतन परमेश्वर तुमच्या पाठीशी आहे.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਚੁ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੪॥
हे माझ्या मना! रामाच्या प्रेमात लीन हो. ॥४॥

ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਉਤਰੈ ਸਭ ਭੂਖ ॥
ज्याच्या सेवेने सर्व भूक नाहीशी होते,

ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਜੋਹਹਿ ਦੂਤ ॥
ज्याची सेवा आणि भक्ती यमदूतांना दिसत नाही.

ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਤੇਰਾ ਵਡ ਗਮਰੁ ॥
ज्याची सेवा केल्याने तुम्ही मोठे पद प्राप्त कराल,

ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਹੋਵਹਿ ਤੂੰ ਅਮਰੁ ॥੫॥
त्या परमेश्वराच्या सेवेने तू अमर होशील.॥५॥

ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਡਾਨ ॥
ज्याच्या नोकराला शिक्षा होत नाही,

ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਬਾਨ ॥
ज्याचा सेवक कोणत्याही बंधनात पडत नाही,

ਜਾ ਕੈ ਦਫਤਰਿ ਪੁਛੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥
ज्याचा दरबारात हिशेब त्याच्याकडून विचारला जात नाही,

ਤਾ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰਹੁ ਬਿਸੇਖਾ ॥੬॥
हे मानवा! त्याची सेवा आणि भक्ती चांगली कर. ॥६॥

ਜਾ ਕੈ ਊਨ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤ ॥
त्याच्या घरात कशाचीही कमतरता नाही,

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਨੇਕਹਿ ਭਾਤਿ ॥
अनेक रूपांत प्रकट होऊनही परमेश्वर स्वतः एकच आहे.

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਇ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥
ज्याच्या कृपेने तू सदैव सुखी राहशील,

ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਤਾ ਕੀ ਘਾਲ ॥੭॥
हे माझ्या हृदया! भक्तीभावाने त्याची सेवा करत राहा. ॥७॥

ਨਾ ਕੋ ਚਤੁਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੂੜਾ ॥
कोणीही स्वतःहून शहाणा नाही आणि कोणीही मूर्ख नाही.

ਨਾ ਕੋ ਹੀਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੂਰਾ ॥
कोणीही घाबरट किंवा स्वबळावर योद्धा नाही.

ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ॥
परमेश्वर ज्याच्याशी जीव जोडतो, तो त्या जीवाशी जोडला जातो.

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਗਾ ॥੮॥੬॥
हे नानक! जो भाग्यवान आहे तोच परमेश्वराचा सेवक होतो. ॥८॥६॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸਰਪ ਆਰਜਾਰੀ ॥
परमेश्वराचे स्मरण केल्याशिवाय माणसाचे जीवन सापासारखे होते,

ਤਿਉ ਜੀਵਹਿ ਸਾਕਤ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥
त्याचप्रमाणे परमेश्वरापासून विभक्त झालेला दुर्बल माणूस त्याचे नाव विसरण्यात आपले जीवन व्यतीत करतो. ॥१॥

ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੋ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਜੀਆ ॥
जो मनुष्य क्षणभरही परमेश्वराच्या स्मरणात वेळ घालवतो,

ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਲਾਖ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अशी व्यक्ती लाखो-करोटी दिवसांसाठी कायमची स्थिर होते, असे समजा. ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਰਮ ਕਰਾਸ ॥
परमेश्वराचे स्मरण न करता इतर कोणतेही प्रापंचिक कार्य करणे हे निषेधास पात्र आहे.

ਕਾਗ ਬਤਨ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਵਾਸ ॥੨॥
कावळ्याची चोच जशी शेणात असते, त्याचप्रमाणे स्वार्थी माणसाचे वास्तव्य शेणात असते. ॥२॥

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਭਏ ਕੂਕਰ ਕਾਮ ॥
परमेश्वराचे स्मरण केल्याशिवाय माणसाची कृती कुत्र्यासारखी होते.

ਸਾਕਤ ਬੇਸੁਆ ਪੂਤ ਨਿਨਾਮ ॥੩॥
कमकुवत माणूस वेश्येच्या मुलासारखा बदनाम होतो. ॥३॥

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸੀਙ ਛਤਾਰਾ ॥
परमेश्वराचे स्मरण, जीव हा शिंगे नसलेल्या मेंढ्यासारखा असतो.

ਬੋਲਹਿ ਕੂਰੁ ਸਾਕਤ ਮੁਖੁ ਕਾਰਾ ॥੪॥
कमकुवत माणूस खोटे बोलतो आणि त्यामुळे जगात त्याचा चेहरा काळवंडला जातो. ॥४॥

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਗਰਧਭ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥
परमेश्वराचे स्मरण न करता दुर्बल माणूस गाढवासारखा असतो

ਸਾਕਤ ਥਾਨ ਭਰਿਸਟ ਫਿਰਾਹੀ ॥੫॥
आठ ठिकाणी भटकत राहतो. ॥५॥

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਕੂਕਰ ਹਰਕਾਇਆ ॥
परमेश्वराचे स्मरण न करता माणूस वेड्या कुत्र्यासारखा भुंकत राहतो.

ਸਾਕਤ ਲੋਭੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੬॥
दुर्बल व्यक्ती लोभ आणि बंधनात अडकून राहतो. ॥६॥

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਹੈ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥
परमेश्वराचे स्मरण न राहिल्याने माणूस आत्मघातकी ठरतो.

ਸਾਕਤ ਨੀਚ ਤਿਸੁ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥੭॥
परमेश्वरापासून विभक्त झालेली व्यक्ती नीच असते आणि त्याला कुळ किंवा जात नसते. ॥७॥

ਜਿਸੁ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ज्याच्यावर परमेश्वर कृपा करतो, त्याला संतांच्या संगतीत सामील करून घेतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥੭॥
हे नानक! गुरूंनी सर्व जगाचे कल्याण केले आहे. ॥८॥७॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੋਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥
माझ्या गुरूंच्या शब्दाने मला परम स्थिती प्राप्त झाली आहे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧॥
सद्गुरूंनी माझा सन्मान आणि आदर राखला आहे. ॥१॥

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਓ ਮੋਹਿ ਨਾਉ ॥
गुरूंच्या शब्दांतून मी परमेश्वराच्या नामाचे ध्यान केले आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंच्या कृपेने मला आध्यात्मिक सुखाचे निवासस्थान प्राप्त झाले आहे. ॥१॥ रहाउ॥

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਸੁਣਿ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥
मी गुरूंचे वचन ऐकत राहते आणि माझ्या जिव्हेने ते पाठ करत राहते.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੨॥
गुरूंच्या कृपेने माझी वाणी अमृतसारखी गोड झाली आहे. ॥२॥

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ॥
गुरूंच्या बोलण्याने माझा अहंकार नाहीसा झाला आहे.

ਗੁਰ ਕੀ ਦਇਆ ਤੇ ਮੇਰਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੩॥
गुरूंच्या कृपेने मी जगात खूप प्रसिद्ध झालो आहे. ॥३॥

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਭਰਮੁ ॥
गुरूंच्या बोलण्याने माझा संभ्रम मिटला आहे

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪੇਖਿਓ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥੪॥
गुरूंच्या शब्दांतून मी सर्वव्यापी परमेश्वराचे दर्शन घेतले. ॥४॥

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕੀਨੋ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥
गुरूच्या शब्दाने मला राजयोग प्राप्त झाला आहे.

ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੫॥
गुरूच्या संगतीने अनेकांनी अस्तित्त्वाचा सागर पार केला. ॥५॥

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ॥
गुरूच्या शब्दामुळे माझे सर्व कार्य यशस्वी झाले आहे.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਉ ਨਿਧਿ ॥੬॥
माझ्या गुरूच्या शब्दाने मला नामाचा खजिना मिळाला आहे. ॥६॥

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਆਸਾ ॥
ज्याची माझ्या गुरूवर श्रद्धा आहे,

ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥੭॥
त्याच्या मृत्यूचे बंधन तुटले आहे. ॥७॥

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਾਗਿਆ ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ॥
गुरूच्या बोलण्याने माझे नशीब जागृत झाले आहे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥੮॥੮॥
हे नानक! गुरूच्या भेटीनेच परमेश्वराची प्राप्ती होते. ॥८॥८॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਿਮਰਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ॥
मी प्रत्येक श्वासाने त्या गुरूचे स्मरण करत राहतो.

ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरू हाच माझ्या जीवनाचा आधार आहे, सद्‌गुरू ही माझी जीवनाची पुंजी आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥
गुरूंचे दर्शन झाल्यावरच मी जिवंत राहतो.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥੧॥
मी गुरूंचे पाय धुतो आणि त्यांच्या चरणांचे अमृत पितो. ॥१॥

ਗੁਰ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਰਉ ॥
मी रोज गुरूंच्या चरणांची धुळीने स्नान करतो.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਹਰਉ ॥੨॥
अशाप्रकारे मी अनेक जन्मांची अहंकाराची घाण धुवून टाकली आहे. ॥२॥

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਝੂਲਾਵਉ ਪਾਖਾ ॥
मी त्या गुरूचा चाहता आहे.

ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਹਾਥੁ ਦੇ ਰਾਖਾ ॥੩॥
हात देऊन गुरूंनी मला भ्रमाच्या अग्नीपासून वाचवले आहे.॥३॥

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਢੋਵਉ ਪਾਣੀ ॥
मी त्या गुरूच्या घरी पाणी घेऊन जातो.

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਅਕਲ ਗਤਿ ਜਾਣੀ ॥੪॥
ज्यांच्याकडून मला ज्ञानमार्ग समजला. ॥४॥

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੀਸਉ ਨੀਤ ॥
त्या गुरूच्या घरासाठी मी नेहमी दळण दळतो.

ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਵੈਰੀ ਸਭ ਮੀਤ ॥੫॥
ज्याच्या कृपेने माझे सर्व शत्रू मित्र झाले आहेत. ॥५॥

ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥
ज्या गुरूंनी मला जीवन दिले,

ਆਪੁਨਾ ਦਾਸਰਾ ਆਪੇ ਮੁਲਿ ਲੀਉ ॥੬॥
त्यानेच मला विकत घेऊन आपला सेवक बनवले आहे. ॥६॥

ਆਪੇ ਲਾਇਓ ਅਪਨਾ ਪਿਆਰੁ ॥
गुरूंनीच मला प्रेमाची देणगी दिली आहे.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥
त्या गुरूंना मी सदैव वंदन करत असतो. ॥७॥

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ॥
माझी भांडणे, त्रास, भीती, गोंधळ आणि माझे सर्व दुःख दूर झाले आहेत.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਸਮਰਾਥਾ ॥੮॥੯॥
हे नानक! माझे गुरु असे शूर पुरुष आहेत. ॥८॥९॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥
हे माझ्या गोविंद! तू माझ्यासमोर हजर हो आणि मला तुझे नाम प्रदान कर.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਸਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
नामरहित सांसारिक प्रेमाचा धिक्कारआहे. ॥१॥ रहाउ॥

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਪਹਿਰੈ ਖਾਇ ॥
परमेश्वराच्या नामाशिवाय व्यक्ती जे काही घालतो आणि खातो,

ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ਜੂਠਨ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥੧॥
तो त्या कुत्र्यासारखा आहे जो उष्ट्या ताटांमध्ये अन्न शोधत राहतो. ॥१॥

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण न करता सर्व कार्य

ਜਿਉ ਮਿਰਤਕ ਮਿਥਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥੨॥
मृताच्या हारासारखा निरुपयोगी असतो. ॥२॥

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥
जो मनुष्य आपले नाम विसरून सुखात मग्न असतो,

ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਤਨ ਮਹਿ ਰੋਗ ॥੩॥
त्याला स्वप्नातही आनंद मिळत नाही आणि त्याचे शरीर आजारी होते. ॥३॥

ਨਾਮੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਅਨ ਕਾਜ ॥
जर मनुष्य परमेश्वराच्या नामाचा त्याग करून दुसरे काम करतो,

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਪਾਜ ॥੪॥
मग त्याचे सर्व खोटे ढोंग नष्ट होतात. ॥४॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਵੈ ॥
ज्या व्यक्तीच्या मनात परमेश्वरावर प्रेम नाही,

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਤੋ ਨਰਕਿ ਜਾਵੈ ॥੫॥
असा मनुष्य करोडो कर्मे करीत राहिला तरी नरकात जातो. ॥५॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਨ ਆਰਾਧਾ ॥
जो मनुष्य परमेश्वराचे नाम अंतःकरणात घेत नाही.

ਚੋਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ॥੬॥
तो यमलोकात चोरासारखा पकडला जातो. ॥६॥

ਲਾਖ ਅਡੰਬਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥
लाखो दिखाऊपणा आणि अनेक प्रसार

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥੭॥
परमेश्वराच्या नामाशिवाय हे सर्व खोटे स्वरूप आहे. ॥७॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਇ ॥
हे नानक! फक्त तोच परमेश्वराचे नामस्मरण करतो,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥੮॥੧੦॥
ज्याला परमेश्वर आशीर्वाद देतो.॥८॥१०॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਆਦਿ ਮਧਿ ਜੋ ਅੰਤਿ ਨਿਬਾਹੈ ॥
जो सृष्टीच्या आरंभी, मध्य आणि अंती जीवांना आधार देतो.

ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਚਾਹੈ ॥੧॥
माझे मन फक्त त्या सजन परमात्म्याला भेटण्याची इच्छा आहे. ॥१॥

ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥
परमेश्वराचे प्रेम सदैव प्राण्यासोबत असते.

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वर, जो सर्वव्यापी आहे आणि दयाळू आहे, तो सर्व प्राण्यांचे पालनपोषण करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥
परमेश्वर कधीही मरत नाही किंवा तो आपल्या प्राण्यांना सोडून कुठेही जात नाही.

ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥
जिकडे पाहतो तिकडे परमेश्वर आहे. ॥२॥

ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰੁ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ॥
परमेश्वर अतिशय सुंदर, बुद्धिमान, हुशार आणि जीवन देणारा आहे.

ਭਾਈ ਪੁਤੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤਾ ॥੩॥
तो माझा भाऊ, मुलगा, वडील आणि आई आहे. ॥३॥

ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥
तो माझ्या जीवनाचा आणि आत्म्याचा आधार आहे आणि तोच माझी जीवनाची पुंजी आहे.

ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਕਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸਿ ॥੪॥
परमेश्वराने माझ्या हृदयात वास करून माझ्यावर प्रेम निर्माण केले आहे. ॥४॥

ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ਗੋਪਾਲਿ ॥
विश्वाच्या पालनकर्त्या गोपाळाने माझ्यापासून मायेचे बंधन तोडून टाकले आहे.

ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੫॥
माझ्याकडे दयाळूपणे बघून, परमेश्वराने मला स्वतःचे केले आहे. ॥५॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥
त्याचे स्मरण केल्याने सर्व रोग व दुःख दूर होतात.

ਚਰਣ ਧਿਆਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੬॥
त्याच्या चरणी भक्ती केल्याने सर्व सुख प्राप्त होते.॥६॥

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਨਵਤਨੁ ਨਿਤ ਬਾਲਾ ॥
सर्वव्यापी परमेश्वर हा सदैव नवसाला पावणारा आणि तरुणाईने परिपूर्ण आहे

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੭॥
परमेश्वरच माझे अंतःकरण आणि शरीराचा रक्षक आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨ ॥
हे नानक! ज्यांना परमेश्वराच्या महान स्थानाची जाणीव आहे,

ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕਉ ਦੀਨ ॥੮॥੧੧॥
तो त्या भक्ताला जगातील सर्व काही त्याच्या नावाच्या रूपाने देतो. ॥८॥११॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
रगु गउडी माझ महला ५ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ਅਸੰਖ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੀਆ ॥
अगणित प्राणी परमेश्वराचा शोध घेत आहेत परंतु एकाही प्राण्याला परमेश्वराच्या वैभवाचा शेवट झालेला नाही.

ਸੇਈ ਹੋਏ ਭਗਤ ਜਿਨਾ ਕਿਰਪਾਰੀਆ ॥੧॥
ज्यांच्यावर परमेश्वराचा आशीर्वाद असतो तेच लोक परमेश्वराचे भक्त बनतात. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀਆ ਹਰਿ ਵਾਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! मी माझे शरीर आणि मन तुला समर्पण करतो. ॥१॥ रहाउ॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਪੰਥੁ ਡਰਾਉ ਬਹੁਤੁ ਭੈਹਾਰੀਆ ॥
जीवनाच्या महासागराच्या भयानक मार्गाबद्दल ऐकून मी अत्यंत भयभीत झालो आहे.

ਮੈ ਤਕੀ ਓਟ ਸੰਤਾਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀਆ ॥੨॥
शेवटी मी संतांची मदत घेतली आहे. हे परमेश्वराच्या प्रिय भक्तांनो! कृपया माझे रक्षण करा. ॥२॥

ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਨੂਪ ਸਰਬ ਸਾਧਾਰੀਆ ॥
हे मनाला मोहित करणारे अनुप प्रभू! हे मोहन! तू सर्व प्राणिमात्रांचा आधार आहेस.

ਗੁਰ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਰੀਆ ॥੩॥
मी नतमस्तक होऊन गुरूंच्या चरणांना स्पर्श करतो. हे माझ्या सद्‌गुरू! मला परमेश्वराचे दर्शन द्या. ॥३॥

ਮੈ ਕੀਏ ਮਿਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਇਕਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥
मी अनेक मित्र बनवले आहेत पण मी फक्त एकासाठी त्याग करतो.

ਸਭ ਗੁਣ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰੀਆ ॥੪॥
सर्व गुण कोणातच नसतात. पण परमेश्वर हे गुणांचे परिपूर्ण भांडार आहे. ॥४॥

ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਸੂਖਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नामाचा सर्व दिशांनी गौरव होतो. त्याची स्तुती करणारे सुखाने शोभतात.

ਮੈ ਆਹੀ ਓੜਿ ਤੁਹਾਰਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੫॥
हे परमेश्वरा! मी फक्त तुझा आधार पाहिला आहे आणि मी (नानक) तुझ्यासाठी स्वतःला अर्पण करतो. ॥५॥

ਗੁਰਿ ਕਾਢਿਓ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰਿ ਮੋਹ ਕੂਪਾਰੀਆ ॥
गुरूंनी हात पुढे करून मला ऐहिक आसक्तीच्या विहिरीतून बाहेर काढले आहे.

ਮੈ ਜੀਤਿਓ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹਾਰੀਆ ॥੬॥
मी अमूल्य मानवी जीवन जिंकले आहे जे मी पुन्हा गमावणार नाही. ॥६॥

ਮੈ ਪਾਇਓ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ਅਕਥੁ ਕਥਾਰੀਆ ॥
मला सर्वांच्या सुखाचे भांडार असलेला परमेश्वर सापडला आहे, ज्याची कथा वर्णनाच्या पलीकडे आहे.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤ ਬਾਹ ਲੁਡਾਰੀਆ ॥੭॥
परमेश्वराच्या दरबारात मी आनंदाने माझे हात गौरवाने ओवाळीन. ॥७॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰੀਆ ॥
नानकांना अनंत आणि अमूल्य रत्न सापडले आहे.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ਕਹਉ ਪੁਕਾਰੀਆ ॥੮॥੧੨॥
गुरूंच्या सेवेने ऐहिक जीवनाचा महासागर पार होतो. हे मी सर्वांना मोठ्याने सांगतो. ॥८॥१२॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਨਾਰਾਇਣ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗੋ ॥
हे जीव! तुझे मन भगवान नारायणाच्या प्रेमाने रंगव.

ਜਪਿ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਏਕ ਮੰਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जिव्हेने परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहा आणि फक्त त्याच्याकडेच मागा. ॥१॥ रहाउ॥

ਤਜਿ ਹਉਮੈ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਭਜੋ ॥
अहंकार सोडा आणि गुरूंच्या ज्ञानाचा विचार करत राहा.

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਧੁਰਿ ਕਰਮ ਲਿਖਿਓ ॥੧॥
ज्याच्या नशिबात सुरुवातीपासून लिहिलेले असते त्यालाच संतांची संगती लाभते. ॥१॥

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਗਇਓ ॥
जे दिसतं ते माणसासोबत जात नाही.

ਸਾਕਤੁ ਮੂੜੁ ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਇਓ ॥੨॥
परमेश्वरापासून विभक्त झालेला मूर्ख माणूस सडतो आणि मरतो. ॥२॥

ਮੋਹਨ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ॥
मंत्रमुग्ध मोहनचे नाव कायमस्वरूपी आहे.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹਿਓ ॥੩॥
करोडोंमध्ये दुर्मिळ माणसालाच गुरूद्वारे नामाची प्राप्ती होते. ॥३॥

ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕਰਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ॥
हे जीव! संतांना नमस्कार करत राहा,

ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੋ ॥੪॥
अशाप्रकारे तुम्हाला नऊ खजिना आणि शाश्वत सुख मिळेल.

ਨੈਨ ਅਲੋਵਉ ਸਾਧ ਜਨੋ ॥
डोळ्यांनी संत पाहा.

ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਹੁ ਨਾਮ ਨਿਧੋ ॥੫॥
नाम भांडाराचे गुणगान हृदयात गा. ॥५॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਜੋ ॥
हे जीव! वासना, क्रोध, लोभ आणि ऐहिक आसक्ती सोडून दे,

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਹੁ ਤੇ ਰਹਿਓ ॥੬॥
अशाप्रकारे जन्ममृत्यूच्या चक्रातून मुक्तता होईल. ॥६॥

ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਘਰ ਤੇ ਮਿਟਿਓ ॥
तुमच्या हृदयातून दुःखाचा अंधार नाहीसा होईल.

ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਦੀਪ ਬਲਿਓ ॥੭॥
जेव्हा गुरूने तुमच्या हृदयात ज्ञान बळकट केले आणि परमेश्वराची ज्योत प्रज्वलित केली. ॥७॥

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਿਓ ॥
हे नानक! ज्यांनी स्वतःला परमेश्वराच्या सेवेत झोकून दिले आहे त्यांनी अस्तित्त्वाचा सागर पार केला आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਤਰਿਓ ॥੮॥੧॥੧੩॥
गुरूच्या द्वारेच जग पार आहे. ॥८॥१॥१३॥

ਮਹਲਾ ੫ ਗਉੜੀ ॥
महला ५ गउडी ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਭਰਮ ਗਏ ॥
हरिपरमेश्वराचे स्मरण करून माझ्या गुरूंचे स्मरण केल्याने माझे भ्रम दूर झाले आहेत.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या मनाला सर्व सुख प्राप्त झाले आहे. ॥१॥ रहाउ॥

ਬਲਤੌ ਜਲਤੌ ਤਉਕਿਆ ਗੁਰ ਚੰਦਨੁ ਸੀਤਲਾਇਓ ॥੧॥
वासनेच्या विकारांमुळे माझ्या जळलेल्या आणि दुधाळ मनावर गुरूंनी शब्दांचे पाणी शिंपडले आहे. गुरू चंदनासारखा शीतल आहे. ॥१॥

ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਦੀਪਾਇਓ ॥੨॥
गुरूंच्या ज्ञानाच्या प्रकाशाने माझ्या अज्ञानाचा अंधार दूर झाला आहे. ॥२॥

ਪਾਵਕੁ ਸਾਗਰੁ ਗਹਰੋ ਚਰਿ ਸੰਤਨ ਨਾਵ ਤਰਾਇਓ ॥੩॥
हा दुर्गुणांचा अग्नीसागर खूप खोल आहे आणि संतांनी नामाच्या नावावर स्वार होऊन माझे कल्याण केले आहे. ॥३॥

ਨਾ ਹਮ ਕਰਮ ਨ ਧਰਮ ਸੁਚ ਪ੍ਰਭਿ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਆਪਾਇਓ ॥੪॥
आपल्यात सत्कर्म, धर्म आणि पवित्रता नाही. पण तरीही परमेश्वराने मला हाताशी धरून स्वतःचे बनवले आहे. ॥४॥

ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੫॥
परमेश्वराचे नाम भयाचा नाश करणारे, दुःखाचा नाश करणारे आणि भक्तांचे भक्त आहे. ॥५॥

ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਸੰਤ ਓਟਾਇਓ ॥੬॥
परमेश्वर हा अनाथांचा, नम्र, सर्वशक्तिमान आणि संतांचा आधार आहे.

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥੭॥
हे पातशाह! मी गुणरहित आहे. माझी हीच प्रार्थना आहे, मला तुझे दर्शन दे. ॥७॥

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥੮॥੨॥੧੪॥
हे ठाकूरजी! नानक तुमच्या आश्रयाला आहेत आणि तुमचे सेवक नानक तुमच्या दारी आले आहेत.॥८॥२॥१४॥

Page 242

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਭੋਗਾ ਇਨ ਸੰਗਿ ਅੰਧ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥
मनुष्य प्रापंचिक सुख आणि दुर्गुणांचा उपभोग घेण्यात मग्न झाला आहे आणि या सुखांच्या संगतीत अडकलेला अज्ञानी व्यक्ती परमेश्वराला ओळखत नाही. ॥१॥

ਹਉ ਸੰਚਉ ਹਉ ਖਾਟਤਾ ਸਗਲੀ ਅਵਧ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
तो म्हणतो की मी माया गोळा करतो, मला माया मिळते. त्याचं संपूर्ण आयुष्य असंच जातं. ॥रहाउ॥

ਹਉ ਸੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਹਉ ਕੋ ਨਾਹੀ ਮੁਝਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੨॥
तो म्हणतो, मी योद्धा आहे, मीच प्रमुख आहे, माझ्यासारखा दुसरा कोणी नाही. ॥२॥

ਜੋਬਨਵੰਤ ਅਚਾਰ ਕੁਲੀਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗੁਮਾਨੀ ॥੩॥
तो म्हणतो की मी तरुण आहे, चांगल्या आचरणाचा आणि उच्च जातीचा आहे. तो मनातून इतका अहंकारी झाला आहे. ॥३॥

ਜਿਉ ਉਲਝਾਇਓ ਬਾਧ ਬੁਧਿ ਕਾ ਮਰਤਿਆ ਨਹੀ ਬਿਸਰਾਨੀ ॥੪॥
खोटी बुद्धी असलेला माणूस भ्रमात अडकून राहतो आणि मृत्यूच्या वेळीही आपला अहंकार विसरत नाही. ॥४॥

ਭਾਈ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਸਖੇ ਪਾਛੇ ਤਿਨਹੂ ਕਉ ਸੰਪਾਨੀ ॥੫॥
मृत्यूनंतर तो आपली संपत्ती आपल्या भाऊ, मित्र, नातेवाईक आणि मित्रांनाच देतो.॥५॥

ਜਿਤੁ ਲਾਗੋ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਅੰਤਿ ਸਾਈ ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ ॥੬॥
ज्या वासनेने मन जडलेले असते ती वासना मृत्यूच्या वेळी दिसून येते. ॥६॥

ਅਹੰਬੁਧਿ ਸੁਚਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਇਹ ਬੰਧਨ ਬੰਧਾਨੀ ॥੭॥
माणूस अहंकारातून चांगले कर्म करतो. मग तो या बंधनात अडकून राहतो. ॥७॥

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨੀ ॥੮॥੩॥੧੫॥੪੪॥ ਜੁਮਲਾ
नानक म्हणतात, हे दयाळू अकालपुरुष! माझ्यावर कृपा कर आणि मला तुझ्या दासांचा दास कर.॥८॥३॥१५॥४४॥ जुमला॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
१ੴ सतिनामु करता पुरखु गुरप्रसादि ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥
रागु गउडी पूरबी छंत महला १ ॥

ਮੁੰਧ ਰੈਣਿ ਦੁਹੇਲੜੀਆ ਜੀਉ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥
पतीपासून विभक्त झाल्यावर स्त्रीसाठी ती खूप वेदनादायक रात्र असते. प्रेयसीपासून विभक्त झाल्यामुळे तो झोपू शकत नाही.

ਸਾ ਧਨ ਦੁਬਲੀਆ ਜੀਉ ਪਿਰ ਕੈ ਹਾਵੈ ॥
पती प्रभूपासून विभक्त होण्याच्या वेदनेने जीवरूपी स्त्री अशक्त झाली आहे.

ਧਨ ਥੀਈ ਦੁਬਲਿ ਕੰਤ ਹਾਵੈ ਕੇਵ ਨੈਣੀ ਦੇਖਏ ॥
पती प्रभूपासून विभक्त झाल्यामुळे ती अशक्त झाली आहे, मी माझ्या प्रेयसीला माझ्या डोळ्यांनी कसे पाहणार आहे.

ਸੀਗਾਰ ਮਿਠ ਰਸ ਭੋਗ ਭੋਜਨ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਏ ॥
त्याच्यासाठी हार, अलंकार, मिठाई, सुख-भोग, भोजन हे सर्व खोटे असून ते कोणत्याही प्रकारे मोजत नाही.

ਮੈ ਮਤ ਜੋਬਨਿ ਗਰਬਿ ਗਾਲੀ ਦੁਧਾ ਥਣੀ ਨ ਆਵਏ ॥
तरुणपणाच्या अभिमानाच्या दारूच्या नशेत ती उद्ध्वस्त झाली आहे. दूध पाजलेलं दूध पुन्हा स्तनांत येत नाही, तशी दुसरी संधीही मिळत नाही.

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਆਵਏ ॥੧॥
हे नानक! जीवरूपी स्त्री तिच्या पतीला भेटू शकते तरच तो तिला स्वतःशी जोडतो. तिला पतीशिवाय झोप येत नाही. ॥१॥

ਮੁੰਧ ਨਿਮਾਨੜੀਆ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਧਨੀ ਪਿਆਰੇ ॥
तिच्या प्रिय परमेश्वराशिवाय, प्रत्येक जीवरूपी स्त्री आदररहित आहे.

ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੀ ਬਿਨੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥
त्याला हृदयात सामावून घेतल्याशिवाय तिला सुख-शांती कशी मिळेल?

ਨਾਹ ਬਿਨੁ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨਾਹੀ ਪੁਛਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ॥
आपल्या मित्रांना विचारले तरी पती परमेश्वराशिवाय घरी राहण्यास सक्षम नाही.

ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਨਾਹੀ ਵਸਹਿ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀਆ ॥
नावाशिवाय प्रेम आणि आपुलकी नसते. ती तिच्या सद्गुरूसोबत आनंदात राहते.

ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਜਨ ਸੰਤੋਖਿ ਮੇਲਾ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹੁ ਜਾਣਿਆ ॥
सत्य आणि तृप्तीने मनुष्याला स्नेही परमेश्वराचे मिलन होते आणि गुरुच्या उपदेशाने पतीला देव समजते

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਸਾ ਧਨ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ॥੨॥
हे नानक! जी वधू जिवंत स्त्री नामाचा त्याग करत नाही, ती नामाने परमेश्वरात लीन होते. ॥२॥

ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਹਮ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇਹਾ ॥
माझ्या मित्रांनो! या, आपल्या प्रिय परमेश्वराची स्तुती करूया.

ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖਉਗੀ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਸਨੇਹਾ ॥
मी माझ्या गुरुदेवांना विचारेन आणि त्यांचा उपदेश माझा संदेश म्हणून लिहीन.

ਸਬਦੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮਨਮੁਖੀ ਪਛੁਤਾਣੀਆ ॥
गुरूंनी मला खरे वचन दाखवले आहे पण स्वार्थी पश्चात्ताप करतील.

ਨਿਕਸਿ ਜਾਤਉ ਰਹੈ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਮਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥
जेव्हा मी सत्य ओळखले तेव्हा माझे धावणारे चंचल मन स्थिर झाले.

ਸਾਚ ਕੀ ਮਤਿ ਸਦਾ ਨਉਤਨ ਸਬਦਿ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਓ ॥
सत्याचे आकलन नेहमीच नवीन असते आणि सत्याचे प्रेम नेहमीच नवीन असते.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਹਜਿ ਸਾਚਾ ਮਿਲਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਹੋ ॥੩॥
हे नानक! सत्याचे अवतार असलेल्या परमेश्वराच्या कृपेने मनुष्याला सुख आणि शांती मिळते.

माझे मित्र मैत्रिणी, त्याला भेटा. ॥३॥

ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੁਨੀ ਜੀਉ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇਆ ॥
माझी इच्छा पूर्ण झाली आहे आणि माझ्या मनाच्या घरात माझा प्रिय परमेश्वर आला आहे.

ਮਿਲਿ ਵਰੁ ਨਾਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥
पती-पत्नीच्या मिलनावर मंगल गीते गायली गेली.

ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥
पतीच्या महिमा आणि प्रेमात शुभ आनंदाची गाणी गाऊन जिवंत स्त्रीचा आत्मा प्रसन्न झाला आहे.

ਸਾਜਨ ਰਹੰਸੇ ਦੁਸਟ ਵਿਆਪੇ ਸਾਚੁ ਜਪਿ ਸਚੁ ਲਾਹਓ ॥
मित्र आनंदी आणि शत्रू दुःखी आहे. सद्पुरुषाची उपासना केल्याने खरा लाभ होतो.

ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨਤੀ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਰਸਿ ਭਿੰਨੀਆ ॥
जीवरूपी स्त्री हात जोडून प्रार्थना करते की तिने रात्रंदिवस आपल्या परमेश्वराच्या प्रेमात लीन राहावे.

ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਧਨ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਇਛ ਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥੪॥੧॥
हे नानक! आता प्रिय भगवान आणि त्यांची पत्नी आत्मा एकत्र आध्यात्मिक आनंद घेतात आणि माझी इच्छा पूर्ण झाली आहे.॥४ ॥१॥

ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गउडी छंत महाल १ ॥

ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਉ ਏਕਲੜੀ ਬਨ ਮਾਹੇ ॥
हे माझ्या पूज्य परमेश्वरा! ऐका, मी, जीवात्मा, या निर्जन जगात एकटा आहे.

ਕਿਉ ਧੀਰੈਗੀ ਨਾਹ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥
हे माझ्या प्रिय परमेश्वरा! तुझ्याशिवाय मी कसे सहन करू?

ਧਨ ਨਾਹ ਬਾਝਹੁ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਬਿਖਮ ਰੈਣਿ ਘਣੇਰੀਆ ॥
जीवरूपी स्त्री तिच्या पतीशिवाय, परमेश्वराशिवाय जगू शकत नाही. रात्र त्याच्यासाठी खूप विचित्र आहे.

ਨਹ ਨੀਦ ਆਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀਆ ॥
हे माझ्या प्रिय पती-परमेश्वरा! कृपया माझी प्रार्थना ऐक, मी तुझ्याशिवाय झोपू शकत नाही.

ਬਾਝਹੁ ਪਿਆਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਾਰੇ ਏਕਲੜੀ ਕੁਰਲਾਏ ॥
फक्त माझा प्रियकर मला मोहात पाडतो. हे माझ्या प्रिय! तुझ्याशिवाय मला कोणी विचारत नाही. उजाड जगात मी एकटाच रडतो.

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੧॥
हे नानक! जीवरूपी स्त्रीला तिच्या प्रियकराशिवाय खूप त्रास सहन करावा लागतो. जेव्हा तो स्वतःमध्ये मिसळतो तेव्हाच तिला ते मिळते.॥१॥

ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਜੀਉ ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥
पतीने सोडलेल्या स्त्रीला तिच्या मालकाशी कोण पुन्हा जोडू शकेल?

ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਮਿਲੀ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥
परमेश्वराच्या प्रेमाचा आणि सुंदर नामाचा आस्वाद घेऊन ती आपल्या पूज्य पतीशी एकरूप होते.

ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਦੀਪਕ ਦੇਹ ਉਜਾਰੈ ॥
जेव्हा एखादा जीवरूपी स्त्रिचा परमेश्वराच्या नामाने शृंगार केला जातो, तेव्हा तिला आपला पती-

परमेश्वर सापडतो आणि तिचे शरीर ज्ञानाच्या दिव्याने उजळून निघते.

ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੈ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! ऐक, माझ्या सत्य आणि सद्‌गुरूंचे पराक्रम स्मरण करून जीवरूपी स्त्री सुखी होते.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਬਿਗਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥
सद्‌गुरूंनी आपल्या भाषणात ते मिसळले तेव्हा प्रभू पतींनी ते आपल्या चरणात मिसळले. त्याच्या अमृतमय भाषणाने ती हर्षित झाली आहे.

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਜਾ ਤਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥੨॥
हे नानक! प्रिये, तो आपल्या पत्नीवर तेव्हाच प्रेम करतो जेव्हा ती त्याचे हृदय मोहित करते. ॥२॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਨੀਘਰੀਆ ਜੀਉ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥
मोहित करणाऱ्या मोहिनीने त्याला बेघर केले आहे. खोटे बोलून फसवणूक केली आहे.

ਕਿਉ ਖੂਲੈ ਗਲ ਜੇਵੜੀਆ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥
परमप्रिय गुरूंशिवाय त्याच्या गळ्यातील फासा कसा उघडणार?

ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥
जो प्रिय परमेश्वरावर प्रेम करतो आणि त्याच्या नामाची पूजा करतो तो त्याचा होतो.

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਨਾਵਣ ਕਿਉ ਅੰਤਰ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥
बहुसंख्य तीर्थक्षेत्रांवर दान आणि स्नान करून आत्म्याची अशुद्धता कशी धुवता येईल?

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਬੇਬਾਣੈ ॥
नामाशिवाय कोणाला मोक्ष मिळत नाही. इंद्रियांवर नियंत्रण ठेवण्याचा प्रयत्न करून रानात राहून काही फायदा नाही

ਨਾਨਕ ਸਚ ਘਰੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ॥੩॥
हे नानक! परमात्म्याचा दरबार गुरूंच्या शब्दांतून ओळखला जातो. कोंडीतून हे न्यायालय कसे कळणार? ॥३॥

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੋ ॥
हे पूज्य परमेश्वरा! तुझे नाम सत्य आहे आणि तुझ्या नामाची स्तुतीही सत्य आहे.

ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੋ ॥
हे परमेश्वरा! तुझा दरबार सत्य आहे आणि तुझ्या नावाचा व्यवसायही सत्य आहे.

ਨਾਮ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ਮੀਠਾ ਭਗਤਿ ਲਾਹਾ ਅਨਦਿਨੋ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या नावाचा व्यापार फार गोड आहे. रात्रंदिवस तुमच्या भक्तांना त्याचा लाभ होतो.

ਤਿਸੁ ਬਾਝੁ ਵਖਰੁ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝੈ ਨਾਮੁ ਲੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੋ ॥
याशिवाय मी इतर कोणत्याही कराराचा विचार करू शकत नाही. प्रत्येक क्षणी परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

ਪਰਖਿ ਲੇਖਾ ਨਦਰਿ ਸਾਚੀ ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ॥
परम परमेश्वराच्या कृपेने आणि पूर्ण सौभाग्याने, असे हिशेब तपासल्यानंतर, एक जीव परमेश्वराची प्राप्ती करतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥
नानक नावाचे अमृत अतिशय गोड आहे आणि सत्याची प्राप्ती पूर्ण गुरुद्वारेच होते. ॥४॥२॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩
रागु गउडी पूरबी छंत महाल ३

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ੴ सतिनामु करता पुरखु गुरप्रसादि ॥

ਸਾ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥
जीवरूपी आत्मा आपल्या ईश्वराची प्रार्थना करतो आणि त्याचे गुण स्मरण करतो.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥
आत्मा आपल्या प्रिय परमेश्वराशिवाय क्षणभरही राहू शकत नाही.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥
आत्मा आपल्या प्रिय परमेश्वराच्या दर्शनाशिवाय राहू शकत नाही. गुरूशिवाय त्यांना परमेश्वराचे मंदिर गाठता आले नसते.

ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥
गुरू जे काही वर्णन करतात ते अवश्य करावे. कारण तरच तृष्णेची आग विझवता येईल.

ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥
एकच परमेश्वर सत्य आहे आणि त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही. परमेश्वराच्या सेवेत भक्ती केल्याशिवाय सुख प्राप्त होत नाही.

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥
हे नानक! फक्त तोच आत्मा त्या परमात्म्याला भेटू शकतो जो गुरूंशी एकरूप होतो, ज्याला स्वतः परमात्मा आपल्या कृपेने स्वतःशी एकरूप करतो. ॥१॥

ਧਨ ਰੈਣਿ ਸੁਹੇਲੜੀਏ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
जो आत्म्याचे मन परमेश्वराशी जोडतो त्याच्यासाठी रात्र सुंदर होते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥
ती सद्गुरूंची प्रेमाने सेवा करते. ती तिच्या विवेकातून तिचा अहंकार काढून टाकते.

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗਾ ਭਾਓ ॥
तिच्या विवेकातून अहंकार काढून परमेश्वराची स्तुती करून ती रात्रंदिवस परमेश्वरावर प्रेम करते.

ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਓ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! हे माझ्या हृदयाच्या सोबती, गुरूंच्या वचनात लीन हो.

Page 244

ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਤਾ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਨਾਮੇ ਧਰੀ ਪਿਆਰੋ ॥
परमेश्वराच्या गुणांचे स्मरण केले तर तुम्ही तुमच्या पतीची लाडकी व्हाल आणि तुमचे प्रेम नामाशी एकरूप होईल.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੋ ॥੨॥
हे नानक! जिच्या गळ्यात राम नामाची माला आहे ती जीव तिच्या पती परमेश्वराची प्रिय आहे. ॥२॥

ਧਨ ਏਕਲੜੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥
तिचा आत्मा तिच्या प्रिय पतीशिवाय पूर्णपणे एकटा आहे.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮੁਠੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰਾਰੇ ॥
प्रभावी आणि फलदायी गुरूच्या शब्दाशिवाय ती द्वैतवादाच्या प्रेमाने फसली आहे.

ਬਿਨੁ ਸਬਦ ਪਿਆਰੇ ਕਉਣੁ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥
शब्दांशिवाय कठीण सागर कोण पार करू शकेल?

ਕੂੜਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਮੁਤੀ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈ ॥
जेव्हा खोट्याने तिचा नाश केला तेव्हा तिचा पती प्रभूने तिला सोडून दिले. मग आत्म्याला परमेश्वराच्या प्रासादाची प्राप्ती होत नाही.

ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥
परंतु जो आत्मा गुरूंच्या वचनाशी जोडलेला असतो तो परमेश्वराच्या प्रेमाने मदमस्त होऊन रात्रंदिवस त्याच्यात लीन असतो.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩॥
हे नानक! पूज्य परमेश्वर त्या वासनायुक्त आत्म्याला स्वतःशी जोडतो जो नेहमी त्याच्या प्रेमात संलग्न असतो. ॥३॥

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਏ ॥
आपण स्वतःशी एकरूप झालो तरच आपण परमेश्वराला भेटू शकतो. परमेश्वराशिवाय आपल्याला कोण एकत्र करू शकेल?

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਕਉਣੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥
आपल्या प्रिय गुरूशिवाय आपली कोंडी कोण सोडवू शकेल?

ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਇਉ ਮਿਲੀਐ ਮਾਏ ਤਾ ਸਾ ਧਨ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
हे माते! परमेश्वराला भेटण्याची ही पद्धत आहे आणि या मार्गाने वधूच्या आत्म्याला सुख प्राप्त होते.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥
गुरूंची सेवा करण्याशिवाय पूर्ण अंधार आहे. गुरूच्या मार्गदर्शनाशिवाय मार्ग नाही.

ਕਾਮਣਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥
परमेश्वराच्या रंगात लीन झालेला आत्मा गुरूंच्या शब्दांचा विचार करतो.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੧॥
हे नानक! प्रिय गुरूंकडून प्रेम मिळवून जीवाला पतीस्वरूप ईश्वर प्राप्त झाला आहे. ॥४॥१॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी महला ३ ॥

ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
मी कसे जगू शकतो?

ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥
माझ्या पतीशिवाय मी झोपू शकत नाही आणि कोणतेही कपडे माझ्या शरीराला शोभत नाहीत.

ਕਾਪਰੁ ਤਨਿ ਸੁਹਾਵੈ ਜਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥
मला माझे पती प्रभू आवडतात, तेव्हा गुरूंच्या सल्ल्याने माझे मन त्यांच्याशी एकरूप झाले आहे.

ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈਐ ॥
जर तिने सद्‌गुरूंची भक्तीभावाने सेवा केली तर ती नेहमी विवाहित होते आणि गुरूंच्या सेवेत लीन होते.

ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਮੇਲਾ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੀ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥
गुरूच्या शब्दांतून तो प्रियकर भेटला तर तो त्याच्यावर प्रेम करतो. या जगात फक्त नाव हे फायदेशीर काम आहे.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਜਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥੧॥
हे नानक! जेव्हा जिवंत जीव परमेश्वराची स्तुती करतो तेव्हा तिला तिचा नवरा आवडू लागतो. ॥१॥

ਸਾ ਧਨ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ਆਪਣੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥अ
तिच्या प्रेयसीची पत्नी आणि आत्मा त्याच्या प्रेमाचा आनंद घेतात.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜੀਉ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥
गुरूच्या प्रेमाने मोहित होऊन ती रात्रंदिवस गुरूच्या शब्दांचे चिंतन करते.

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥
ती गुरूच्या वचनांचे मनन करून तिचा अहंकार नष्ट करते आणि अशाप्रकारे आपल्या प्रिय परमेश्वराशी एकरूप होते.

ਸਾ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥
जी आत्मा सदैव मधुर सत्यनामाच्या प्रेमात रमलेली असते, ती आपल्या पती परमेश्वराची प्रिय बनते.

ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਹੀਐ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥
आपल्या गुरूच्या सहवासात राहून आपण नामाचे अमृत ग्रहण करतो आणि आपली द्विधा मनस्थिती नष्ट करतो.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰੇ ॥੨॥
हे नानक! परमेश्वराला तुझा पती म्हणून प्राप्त झाल्यामुळे वधू सर्व दुःख विसरली आहे. ॥२॥

ਕਾਮਣਿ ਪਿਰਹੁ ਭੁਲੀ ਜੀਉ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥
मायेच्या आसक्ती आणि आसक्तीमुळे पत्नीचा आत्मा आपल्या प्रिय पतीला विसरला आहे.

ਝੂਠੀ ਝੂਠਿ ਲਗੀ ਜੀਉ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥
खोट्या पत्नीचा आत्मा असत्यतेशी संलग्न आहे. कपटी स्त्रीला कपटाने फसवले आहे.

ਕੂੜੁ ਨਿਵਾਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੇ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥
असत्याचा त्याग करून गुरूंच्या उपदेशाचे पालन करणारा आत्मा जुगारात आपला जीव गमावत नाही.

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੇਵੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ॥
गुरूंच्या वचनांचे चिंतन करणारा आत्मा आपल्या अंतरात्म्यापासून अहंकार काढून टाकतो आणि सत्यात लीन होतो.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ਐਸਾ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੋ ॥
हे जीवात्मा! परमेश्वराचे नाम हृदयात ठेऊन स्वतःला अशाप्रकारे सजव

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਜਿਸੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥੩॥
हे नानक! ज्या वधूचा आधार सत्यनाम आहे ती सहज परमेश्वरात लीन होते. ॥३॥

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ॥
हे प्रिये! तू माझ्यासमोर हजर हो. तुझ्याशिवाय माझा खूप अपमान झाला आहे.

ਮੈ ਨੈਣੀ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਅੰਨੁ ਨ ਪਾਣੀ ॥
माझ्या डोळ्यात झोप नाही आणि मला अन्न आणि पाणी आवडत नाही.

ਪਾਣੀ ਅੰਨੁ ਨ ਭਾਵੈ ਮਰੀਐ ਹਾਵੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥
मला अन्न आणि पाणी आवडत नाही आणि मी त्याच्या वियोगाच्या दुःखाने मरत आहे. आपल्या प्रिय पतीशिवाय आनंद कसा मिळेल?

ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਜੇ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਤਿਵੈ ਮਿਲਾਈਐ ॥
गुरूना आवडल्यास मी विनंती करतो. त्याला जमेल त्या मार्गाने मला त्याच्याबरोबर सामील करा.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਘਰਿ ਆਏ ॥
आनंद देणाऱ्या परमेश्वराने मला स्वतःशी जोडले आहे आणि तो स्वतः माझ्या हृदयात येऊन मला भेटला आहे.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੨॥
हे नानक! अशा जीवरूपी स्त्रीला तिचा पती परमेश्वर सदैव आशीर्वादित करतो. प्रिय परमेश्वर कधीच मरत नाही आणि वियोगही होत नाही. ॥४॥२॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी महला ३ ॥

ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੇਧੀ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥
जीवरूपी स्त्री नैसर्गिकरित्या हरीरसात बुडलेली असते.

ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥
मनमोहन प्रभूंनी त्यांना मंत्रमुग्ध करून त्यांची कोंडी सहज नष्ट केली आहे.

ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਕਾਮਣਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥
जीवरूपी स्त्रीला तिच्या दुविधातून सहज आराम मिळतो आणि आपल्या पती परमेश्वराची प्राप्ती होते आणि आपल्या गुरूंच्या शिकवणीने सुख प्राप्त होते.

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕੂੜਿ ਕੁਸਤਿ ਭਰਿਆ ਗਲ ਤਾਈ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ॥
हे शरीर असत्य आणि असत्याने भरलेले आहे आणि पाप करत राहते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਿਤੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਏ ॥
गुरूची भक्ती केल्यानेच उत्स्फूर्त आवाज निर्माण होतो. परमेश्वराची भक्ती केल्याशिवाय दुर्गुणांची घाण दूर होऊ शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰਹਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥

हे नानक! जी जीवरूपी स्त्री आपल्या अंतरात्म्याचा अहंकार काढून टाकते ती आपल्या प्रियकराची प्रिय बनते. ॥१॥

ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥

गुरूच्या प्रेमाने आणि आपुलकीने पत्नीने आपल्या प्रिय परमेश्वराची प्राप्ती केली आहे

ਰੈਣਿ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥

गुरूला तिच्या सदसद्विवेकबुद्धी आणि हृदयाच्या जवळ ठेवून ती रात्री आरामात झोपते.

ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਮਿਲੀਐ ਪਿਆਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥

रात्रंदिवस गुरूला तिच्या आत्म्यात आणि हृदयात ठेवल्याने ती आपल्या प्रियकराला भेटते आणि तिचे दुःख दूर होते.

ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਕਾਮਣਿ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੇ ॥

गुरूच्या शिकवणीचे चिंतन केल्याने, वधूला तिच्या हृदयाच्या मंदिरात तिच्या वराचे, परमेश्वराचे प्रेम मिळते.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥

रात्रंदिवस ती नामाचे अमृत पिऊन तिची द्विधा मनस्थिती नष्ट करते.

ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਮਿਲੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥

हे नानक! गुरू नानकांच्या शाश्वत प्रेमामुळे, भाग्यवान पत्नीला तिचा सद्गुरू प्राप्त होतो. ॥२॥

ਆਵਹੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਜੀਉ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥

हे प्रिये! माझ्यावर दया कर आणि मला आपले दर्शन दे.

ਕਾਮਣਿ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੇ ॥

पत्नीचा आत्मा तुला सत्याच्या नावाने सजवण्याची प्रार्थना करतो.

ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥

सत्य नावाने सजलेली जीवरूपी स्त्री तिचा अहंकार नष्ट करते आणि गुरूद्वारे तिचे कार्य सिद्धीस जाते.

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੇ ॥
सर्व युगात तो एकच परमेश्वर सत्य आहे आणि तो गुरूंनी दिलेल्या विचारांनी ओळखला जातो.

ਮਨਮੁਖਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੀ ਮੋਹਿ ਸੰਤਾਪੀ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥
एक स्त्री, एक इच्छापूरक प्राणी, वासनेच्या विलासात मग्न आहे आणि सांसारिक आसक्तीची बळी आहे. त्याने कोणाकडे जाऊन हाक द्यावी?

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਉ ਨ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥
हे नानक! परम प्रिय गुरूंशिवाय, स्वेच्छेने स्त्रीला सुखाचे स्थान मिळत नाही. ॥३॥

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਭੋਲੀ ਨਿਗੁਣੀਆ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥
जीवरूपी स्त्री मूर्ख, निष्पाप आणि सद्गुणांनी रहित असते. पती परमेश्वर अगम्य आणि शाश्वत आहे.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਐ ਜੀਉ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ॥
परमेश्वर स्वतः त्याच्या एकात्मतेत एकरूप होतो आणि क्षमाशील आहे.

ਅਵਗਣ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੁ ਪਿਆਰਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
जीवरूपी स्त्रीचा प्रिय पती सर्व दोष क्षमा करणारा आणि प्रत्येक कणात उपस्थित असतो.

ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥
गुरूंनी मला समजावले आहे की परमेश्वराचे प्रेम प्रेम आणि भक्तीने प्राप्त होते.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
जी स्त्री आपल्या पतीच्या प्रेमात रात्रंदिवस लीन राहते ती रात्रंदिवस आनंदी राहते.

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੩॥
हे नानक! स्त्रीत्वाचे नऊ खजिना, नवनिधी प्राप्त करणारी जी जीव तिला पती म्हणून सहज प्राप्त करते. ॥४॥ ३॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी महला ३ ॥

ਮਾਇਆ ਸਰੁ ਸਬਲੁ ਵਰਤੈ ਜੀਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਜਾਇ ॥
मायेचा महासागर खूप खळबळ माजवत आहे, हा भयंकर जगाचा सागर पार कसा होणार?

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਬੋਹਿਥਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਖੇਵਟੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ॥
हे जीव! परमेश्वराच्या नावाने जहाज बनून खलाशी-नाविकाप्रमाणे गुरूचे वचन त्यात ठेवा.

ਸਬਦੁ ਖੇਵਟੁ ਵਿਚਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਘਾਏ ਇਨ ਬਿਧਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥
गुरूच्या शब्दाचा खलाशी-नाविक जेव्हा त्यात ठेवला जातो, तेव्हा परमेश्वर स्वतःच अस्तित्वाचा सागर पार करतो. या पद्धतीने दुर्गम महासागर पार केला जातो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮਰੀਐ ॥
परमेश्वराची भक्ती ही गुरूच्या द्वारेच प्राप्त होते आणि अशा रीतीने मनुष्य जिवंत असतानाही आसक्तीपासून मृत राहतो.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥
एका क्षणात राम नामाने त्याची पापे नष्ट होतात आणि त्याचे शरीर शुद्ध होते.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ ॥੧॥
हे नानक! राम नामाने मोक्ष प्राप्त होतो आणि मन शुद्ध होते. ॥१॥

ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥
स्त्री-पुरुष सुखात अडकले आहेत आणि त्यांना राम नामाचा जप करण्याची पद्धत माहीत नाही.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥
आई-वडील, पुत्र, भाऊ हे सर्वांचे प्रिय असून आसक्तीमुळे ते पाण्याविना मरतात.

ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥
ज्यांना मोक्षाचा मार्ग कळत नाही आणि अहंकाराने संसारात भटकत राहतात, ते पाण्याविना बुडून मरतात.

ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੇ ॥
जो कोणी या जगात आला आहे ते सर्व निघून जातील. पण गुरूंचा विचार करणाऱ्यांना मोक्ष मिळतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥
जो मनुष्य गुरुमुखाच्या रूपाने रामाचे नामस्मरण करतो, अशी व्यक्ती स्वतः या सांसारिक महासागराला पार करून आपल्या संपूर्ण कुळाचेही रक्षण करते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥
नानकांचे नाव त्यांच्या आत्म्यात वास करते आणि त्यांच्या गुरूंच्या शिकवणीने ते आपल्या प्रिय व्यक्तीला भेटतात. ॥२॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ਜੀਉ ਬਾਜੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥
राम नामाशिवाय काहीही स्थिर नाही, हे जग फक्त लीळा आहे.

ਦ੍ਰਿੜੁ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥
हृदयात परमेश्वराची भक्ती दृढ करा आणि रामाच्या नावानेच व्यवसाय करा.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮਤੀ ਧਨੁ ਪਾਈਐ ॥
रामाच्या नावाचा व्यापार अथांग आणि अनंत आहे. गुरूंच्या उपदेशाने परमेश्वराच्या नामाने संपत्ती प्राप्त होते.

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਭਗਤਿ ਇਹ ਸਾਚੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥
परमेश्वराची सेवा करणे, परमेश्वरावर लक्ष केंद्रित करणे आणि परमेश्वराची भक्ती करणे हे एकमेव सत्य आहे ज्याद्वारे आपण आपल्या मनातील अहंकार दूर करू शकतो.

ਹਮ ਮਤਿ ਹੀਣ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅੰਧੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥
आपण निर्बुद्ध, मूर्ख आणि स्वार्थी प्राणी आहोत, भ्रमाने आंधळे झालेले आहोत. सद्गुरूंनी आपल्याला योग्य मार्ग दाखवला आहे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥
हे नानक! गुरूंचे अनुयायी शब्दाने सुंदर झाले आहेत आणि ते सदैव परमेश्वराच्या महिमाची स्तुती करीत राहतात. ॥३॥

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥
सर्वकाही परमेश्वर स्वतः करतो आणि स्वतः जीवांना ते करायला लावतो. तो स्वतः माणसाला त्याच्या नामाच्या आशीर्वादाने त्यांचे जीवन यशस्वी करतो.

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਸਬਦੁ ਜੀਉ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥
परमेश्वर स्वतः सद्गुरू आहे आणि ते दोन्ही एकच शब्दच आहे. प्रत्येक युगात परमेश्वराचे भक्त हे त्यांचे आवडते आहेत.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥
तो स्वतः आपल्या प्रिय भक्तांवर युगानुयुगे कृपा करतो. तो स्वतः त्यांना आपल्या भक्तीत गुंतवून ठेवतो.

ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥
तो स्वतः सर्वात बुद्धिमान आणि सर्व काही पाहणारा आहे. तो स्वतः माणसाला त्याची भक्ती करायला लावतो.

ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਅਵਗੁਣ ਕਾਟੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥
परमेश्वर स्वतः सद्गुणांचा दाता आणि दुष्टांचा नाश करणारा आहे. तो स्वतःच आपले नाव माणसाच्या हृदयात वसवतो.

ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਚੇ ਵਿਟਹੁ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥੪॥੪॥
हे नानक! मी नेहमीच सत्याचा उगम असलेल्या परमेश्वरासाठी स्वतःला समर्पित करतो, जो स्वतः सर्व काही करतो आणि जीवांना ते करायला लावतो. ॥४॥ ४॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गउडी महला ३ ॥

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥
हे माझ्या प्रिय मना! गुरूंची सेवा करत राहा आणि परमेश्वराच्या नामाचे ध्यान करत राहा.

ਮੰਞਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਹਿ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥
हे माझ्या प्रिय मना! माझ्यापासून दूर जाऊ नकोस आणि हृदयाच्या घरात बसूनच देवाची प्राप्ती कर

ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਸਹਜੇ ਸਤਿ ਸੁਭਾਏ ॥
परमेश्वराला नेहमी सत्याचा अवलंब केल्याने, तुमच्या हृदयाच्या घरात राहून तुम्ही त्याला सहज प्राप्त कराल.

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਖਰੀ ਸੁਖਾਲੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥
गुरूंची सेवा अत्यंत आनंददायी असते. फक्त तीच व्यक्ती गुरूंची सेवा करते ज्याची सेवा स्वतः परमेश्वर त्याला करायला लावतो.

ਨਾਮੋ ਬੀਜੇ ਨਾਮੋ ਜੰਮੈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
तो नाम पेरतो, नाम त्याच्यातच अंकुरते आणि तो नाम हृदयात ठेवतो.

ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਏ ॥੧॥
हे नानक! सत्याच्या नावानेच सौंदर्य प्राप्त होते. निर्मात्याच्या नियमाने त्याच्यासाठी जे लिहिले आहे तेच मनुष्य साध्य करतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਜਾ ਚਾਖਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
हे माझ्या प्रिय हृदया! परमेश्वराचे नाव गोड आहे. परंतु जेव्हा तुम्ही त्यावर लक्ष केंद्रित कराल आणि त्याचे नाव आणि सार चाखाल तेव्हाच तुम्हाला हे जाणवेल.

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ਮੁਯੇ ਜੀਉ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਗਵਾਏ ॥
हे प्राणघातक! हरिरस जिभेने चाख आणि इतर रसांची चव सोडून दे.

ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ਜਾ ਹਰਿ ਭਾਏ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥
जेव्हा परमेश्वर तुम्हाला प्रसन्न करेल तेव्हा तुम्हाला हरिरसाची प्राप्ती होईल आणि तुमची जिव्हा

त्याच्या नामाने प्रसन्न होईल.

ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
जो मनुष्य नामाचे चिंतन करतो आणि आपले कार्य नामावर केंद्रित ठेवतो त्याला नेहमी सुखाची प्राप्ती होते.

ਨਾਮੇ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥
परमेश्वराच्या इच्छेनेच मनुष्य जगात जन्म घेतो, त्याच्या इच्छेनेच तो आपल्या जीवनाचा त्याग करतो आणि त्याच्या इच्छेनेच तो सत्यात विलीन होतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਲਵਾਏ ॥੨॥
हे नानक! गुरूंच्या उपदेशाने नाम प्राप्त होते. तो स्वतः त्याच्या नावासोबत जोडतो. ॥२॥

ਏਹ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਧਨ ਛੋਡਿ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ॥
हे प्रिय मना! दुसऱ्याची सेवा करणे वाईट आहे. तू तुझ्या पत्नीला सोडून परदेशात गेला आहेस

ਦੂਜੈ ਕਿਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਓ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ ॥
हे प्रिय मना! द्वैतवादात कोणालाच सुख मिळाले नाही. तुम्ही पाप आणि लोभाची लालसा बाळगता

ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਓਹੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
ज्याला विष आणि लोभ यांनी भुलवले आहे आणि भ्रमात भरकटलेला आहे त्याला सुख कसे मिळेल?

ਚਾਕਰੀ ਵਿਡਾਣੀ ਖਰੀ ਦੁਖਾਲੀ ਆਪੁ ਵੇਚਿ ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥
दुसऱ्याची सेवा करणे खूप क्लेशदायक आहे. त्यात जीव स्वतःला विकतो आणि धर्म गमावतो.

ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਟਿਕੈ ਨਾਹੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਏ ॥
मायेच्या बंधनात अडकलेले मन स्थिर राहत नाही. वेदना त्याला प्रत्येक क्षणी त्रास देतात.

ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਚੂਕੈ ਜਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੩॥
हे नानक! गुरूंच्या वचनात मन विलीन केल्यावरच सांसारिक भ्रमाचे दुःख दूर होते. ॥३॥

ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗਾਵਾਰੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਏ ॥
हे माझ्या प्रिय मना! स्वार्थी प्राणी मूर्ख आणि निर्बुद्ध असतात. तू परमेश्वराचे नाम हृदयात ठेवत नाही.

ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਅੰਧੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਕਿਉ ਪਾਏ ॥
मायेच्या मोहामुळे तू ज्ञानापासून आंधळा झाला आहेस. हे माझ्या प्रिय हृदया! तुला परमेश्वराचा मार्ग कसा प्राप्त होईल?

ਕਿਉ ਮਾਰਗੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥
जोपर्यंत सद्गुरूंना आवडत नाही तोपर्यंत मार्ग कसा शोधणार?

ਹਰਿ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
जे भक्त परमेश्वराचे सेवक असतात ते सदैव आनंदी असतात. तो आपले मन गुरूंच्या चरणी ठेवतो

ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
ज्याच्यावर परमेश्वराचा आशीर्वाद असतो तो सदैव परमेश्वराची स्तुती करत राहतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥੫॥੭॥
हे नानक! या जगात नामाचे रत्नच हितकारक आहे. भगवान स्वतः गुरुमुखांना ही समज प्रदान करतात.॥४॥५॥७॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫
रागु गउडी छंत महला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥
माझ्या मनात वैराग्य उत्पन्न झाले आहे. मी माझ्या परमेश्वराला कसा पाहू शकतो?

ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥
आदरणीय परमेश्वर, सर्वशक्तिमान निर्माता माझा मित्र आणि सहकारी आहे.

ਪੁਰਖੋ ਬਿਧਾਤਾ ਏਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰੁ ਕਿਉ ਮਿਲਹ ਤੁਝੈ ਉਡੀਣੀਆ ॥
हे भाग्याचे स्वामी! हे श्रीधर! व्याकुळ होऊन मी तुला कसे भेटू?

ਕਰ ਕਰਹਿ ਸੇਵਾ ਸੀਸੁ ਚਰਣੀ ਮਨਿ ਆਸ ਦਰਸ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥
हे परमेश्वरा! माझे हात भक्तीने तुझी सेवा करतात. माझे मस्तक तुझ्या चरणी नतमस्तक झाले आहे आणि माझे नम्र अंतःकरण तुला पाहण्याची इच्छा आहे.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਘੜੀ ਵਿਸਰੈ ਪਲੁ ਮੂਰਤੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ॥
हे परमेश्वरा! प्रत्येक श्वासात मी तुला क्षणभरही विसरत नाही. मला प्रत्येक क्षणी, शुभ मुहूर्त आणि रात्रंदिवस तुझी आठवण येते

ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਜਿਉ ਪਿਆਸੇ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥੧॥
हे नानक! हे दाता परमेश्वरा! आम्ही प्राणी पिल्लांप्रमाणे तहानलेले आहोत. मी तुला कसे भेटू? ॥१॥

ਇਕ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਜੀਉ ਸੁਣਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥
हे प्रिय प्राणनाथ! माझी एक विनंती आहे, कृपया माझी ही विनंती ऐका.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥
तुमचे अद्भूत कार्य पाहून माझे मन आणि शरीर मंत्रमुग्ध झाले आहे. तुमच्या अद्भुत उपक्रमांनी मी मंत्रमुग्ध झालो आहे.

ਚਲਤਾ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਉਦਾਸ ਧਨ ਕਿਉ ਧੀਰਏ ॥
पण आता तुझ्या करमणुकीमुळे मी उदास झालो आहे, तुला भेटल्याशिवाय मला धीर मिळत नाही.

ਗੁਣਵੰਤ ਨਾਹ ਦਇਆਲੁ ਬਾਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਭਰਪੂਰਏ ॥
हे गुणांच्या स्वामी! तू अत्यंत दयाळू, तरुण आणि सर्व गुणांनी परिपूर्ण आहेस.

ਪਿਰ ਦੋਸੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖਹ ਦਾਤੇ ਹਉ ਵਿਛੁੜੀ ਬੁਰਿਆਰੇ ॥
हे सुख देणाऱ्या दाता-परमेश्वरा! तू दोषमुक्त आहेस. माझ्या पापांमुळे मी तुझ्यापासून विभक्त झालो आहे.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥
नानक विनंती करतात, हे माझ्या प्रिय पती-परमेश्वरा! दया कर आणि माझ्या हृदयाच्या घरी येऊन वास कर. ॥२॥

ਹਉ ਮਨੁ ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਅਰਪੀ ਸਭਿ ਦੇਸਾ ॥
मी माझा आत्मा समर्पण करतो, मी माझे संपूर्ण शरीर समर्पण करतो आणि मी माझी संपूर्ण भूमी आत्मसमर्पण करतो.

ਹਉ ਸਿਰੁ ਅਰਪੀ ਤਿਸੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਦੇਇ ਸਦੇਸਾ ॥
मी त्या प्रिय मित्राला माझे मस्तक अर्पण करतो जो मला माझ्या प्रभुचा संदेश देऊ शकतो.

ਅਰਪਿਆ ਤ ਸੀਸੁ ਸੁਥਾਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥
मी माझे मस्तक अत्यंत प्रतिष्ठित निवासस्थानातील गुरूंना समर्पित केले आहे आणि त्यांनी माझ्यासोबत परमेश्वर दाखवले आहे.

ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਸਗਲਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਿਆ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਇਆ ॥
एका क्षणात माझे सर्व दुःख दूर झाले आणि माझ्या मनाला जे काही हवे आहे ते मला प्राप्त झाले.

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਰਲੀਆ ਕਰੈ ਕਾਮਣਿ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥
आता आत्मा रात्रंदिवस आनंद घेतो आणि त्याच्या सर्व चिंता नाहीशा झाल्या आहेत.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਲੋੜਤੇ ਹਮ ਜੈਸਾ ॥੩॥
नानक पूजा करतात की त्यांना त्यांच्या आवडीचा पती परमेश्वर मिळाला आहे. ॥३॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥
माझ्या मनात आनंद आहे आणि अभिनंदनाचा वर्षाव होत आहे.

ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਆਇਆ ਪਿਆਰਾ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥

माझा प्रियकर माझ्या हृदयाच्या घरी आला आहे आणि माझी तहान शमली आहे.

ਮਿਲਿਆ ਤ ਲਾਲੁ ਗੁਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥

मी गोपाल ठाकूरजींना भेटलो आहे आणि माझ्या मित्रांनी शुभ गाणी गायली आहेत.

ਸਭ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਹਰਖੁ ਉਪਜਿਆ ਦੂਤ ਥਾਉ ਗਵਾਇਆ ॥

माझे सर्व मित्र आणि नातेवाईक आनंदी आहेत आणि माझे कट्टर वासनांध शत्रू नाहीसे झाले आहेत.

ਅਨਹਤ ਵਾਜੇ ਵਜਹਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥

आता माझ्या हृदयात अनंत स्तोत्रे गुंजत आहेत आणि माझ्यासाठी आणि माझ्या प्रियकरासाठी एक पलंग घातला गेला आहे.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੰਤੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥੪॥੧॥

नानक पूजा करतात की आता मी शांतीने राहतो. मला आनंद देणारा माझा पती परमेश्वर सापडला आहे. ॥४॥ १॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅਪਾਰਾ ॥
हे माझ्या मोहन! तुझी मंदिरे खूप उंच आहेत आणि तुझा महाल अनंत आहे.

ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਸੋਹਨਿ ਦੁਆਰ ਜੀਉ ਸੰਤ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥
हे मोहन! तुझे दरवाजे खूप सुंदर आहेत. ती ऋषी-मुनींची श्रद्धास्थानं आहेत.

ਧਰਮ ਸਾਲ ਅਪਾਰ ਦੈਆਰ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੇ ॥
तुझ्या मंदिरात संत नेहमी अखंड आणि दयाळू परमेश्वराचे भजन करीत असतात.

ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਵਹਿ ਤਹਾ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥
जिथे जिथे ऋषी-मुनींचा मेळावा असतो तिथे ते तुझीच पूजा करतात.

ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਹੋਹੁ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਰਾ ॥
हे दयाळू प्रभू! दया आणि दयाळूपणा आणि गरिबांवर दयाळू व्हा.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸੇ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਸਾਰਾ ॥੧॥
नानक विनंती करतात, मला तुला पाहण्याची तहान लागली आहे. तुला पाहिल्यावर मला सर्व सुख मिळते. ॥१॥

ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥
हे मोहन! तुझे बोलणे अत्यंत अनोखे आहे आणि तुझे आचरण अतिशय अद्वितीय आहे

ਮੋਹਨ ਤੂੰ ਮਾਨਹਿ ਏਕੁ ਜੀ ਅਵਰ ਸਭ ਰਾਲੀ ॥
हे मोहन! तू फक्त एकाच देवावर विश्वास ठेवतोस, बाकी सर्व तुझ्यासाठी मातीसारखे आहे

ਮਾਨਹਿ ਤ ਏਕੁ ਅਲੇਖੁ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਹਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥
हे मोहन! तू अशा देवाची पूजा करतोस जो सृष्टीला आपल्या अफाट शक्तीने आधार देत आहे

ਤੁਧੁ ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥
हे मोहन! गुरूच्या शिकवणीने तू मूळ निर्मात्याचे मन जिंकले आहेस

ਤੂੰ ਆਪਿ ਚਲਿਆ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਆਪਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥
हे मोहन! तू स्वतः जीवनात वावरतोस, तू स्वतःच स्थिर आणि व्यापक आहेस आणि तू स्वतःच आपली शक्ती विश्वात पसरवली आहेस

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਸਭ ਸੇਵਕ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀਆ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात, हे परमेश्वरा! माझ्या सन्मानाचे आणि प्रतिष्ठेचे रक्षण कर, तुझे सर्व सेवक तुझा आश्रय घेतात. ॥२॥

ਮੋਹਨ ਤੁਧੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਧਿਆਵੈ ਦਰਸ ਧਿਆਨਾ ॥
हे मोहन! संतांची संगत तुझी उपासना करते आणि तुझ्या दर्शनाचे ध्यान करते

ਮੋਹਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਨਿਦਾਨਾ ॥
हे मोहन! यमदूत त्या जीवांच्या जवळ येत नाही जे शेवटच्या क्षणी तुझे स्मरण करतात.

ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਜੋ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥
यमकाल मृत्यूची वेळ त्या व्यक्तीला स्पर्श करू शकत नाही जो एक मनाने परमेश्वराची पूजा करतो.

ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧਹਿ ਸੇ ਸਭੇ ਫਲ ਪਾਵਹੇ ॥
हे मोहन! जो मनुष्य आपल्या मनाने, वाणीने आणि कर्माने तुझी उपासना करतो त्याला सर्व फळ प्राप्त होते.

ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ ਜਿ ਮੁਗਧ ਹੋਤੇ ਸਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥
जे प्राणी विष्ठा आणि मूत्रासारखे घाणेरडे आहेत, ते मूर्ख, तुला पाहून उच्च ज्ञानी होतात,

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात, हे माझ्या सर्वव्यापी परमेश्वरा! तुझी शक्ती सदैव स्थिर आहे. ॥३॥

ਮੋਹਨ ਤੂੰ ਸੁਫਲੁ ਫਲਿਆ ਸਣੁ ਪਰਵਾਰੇ ॥
हे मोहन! जगातील मोठ्या कुटुंबामुळे तू आनंदी झाला आहेस.

ਮੋਹਨ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਭਾਈ ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥
हे मोहन! तू तुझा मुलगा, मित्र आणि कुटुंबीयांसह सर्वांचे कल्याण केले आहेस

ਤਾਰਿਆ ਜਹਾਨੁ ਲਹਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥
हे मोहन! तू सर्व जगाचे कल्याण केले आहेस. ज्यांनी तुला भेट दिली त्यांचा अभिमान तू सोडून दिला आहेस

ਜਿਨੀ ਤੁਧਨੋ ਧੰਨੁ ਕਹਿਆ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥
हे मोहन! जे तुला धन्य म्हणतात, तुझी स्तुती करतात त्यांच्या जवळ यमदूत कधीच येत नाहीत.

ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਥੇ ਨ ਜਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥
हे मुरारी, सत्यनाम, तुझे गुण अनंत आहेत ज्यांचे वर्णन करता येत नाही.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਰਾਖੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥੪॥੨॥
नानक पूजतात, हे प्रभू! मी तो आधार धरला आहे ज्याच्या साहाय्याने सर्व जगाचा उद्धार होऊ शकतो. ॥४॥२॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਪਤਿਤ ਅਸੰਖ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰ ॥
हे परमेश्वरा! तू असंख्य पापी लोकांना शुद्ध करतोस आणि मी तुला पुन्हा पुन्हा बलिदान देतो.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਾਵਕੋ ਤਿਨ ਕਿਲਬਿਖ ਦਾਹਨਹਾਰ ॥੧॥
हे नानक! राम नामाच्या जपाची अग्नी पापांना जाळून टाकते. ॥१॥

ਛੰਤ ॥
छंद॥

ਜਪਿ ਮਨਾ ਤੂੰ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ॥

हे माझ्या मना! विश्वाचा रक्षक आणि मायेचा पती असलेल्या राम नारायण गोविंद हरीची पूजा कर

ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਮੁਰਾਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ਕਟੀਐ ਕਾਲ ਦੁਖ ਫਾਧੋ ॥

हे माझ्या हृदया! वेदनादायक मृत्यूची फाशी कापणाऱ्या मुकुंद मुरारीचा विचार कर

ਦੁਖਹਰਣ ਦੀਨ ਸਰਣ ਸ੍ਰੀਧਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧੀਐ ॥

हे प्राणी! दुःखांचा नाश करणाऱ्या, गरिबांचा आधार आणि देवी लक्ष्मीची स्वामी असलेल्या परमेश्वराच्या सुंदर चरणांची पूजा कर.

ਜਮ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੀਐ ॥

क्षणभर परमेश्वराचे स्मरण केल्याने मृत्यूच्या कठीण मार्गातून आणि अग्निसागरातून मुक्ती मिळते.

ਕਲਿਮਲਹ ਦਹਤਾ ਸੁਧੁ ਕਰਤਾ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਅਰਾਧੋ ॥

हे जीव! रात्रंदिवस कल्पनेचा नाश करणाऱ्या आणि दुर्गुणांची मलिनता करणाऱ्या परमेश्वराचा विचार कर.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਧੋ ॥੧॥

नानक प्रार्थना करतात, हे विश्वाचे पालनकर्ते, गोपाळ, गोविंद, माधव, माझ्यावर दया कर. १॥

ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੁਖਹਰੁ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

हे माझ्या मना! दुःख दूर करणारा आणि भयाचा नाश करणारा परमदेव दामोदर यांचे स्मरण कर

ਸ੍ਰੀਰੰਗੋ ਦਇਆਲ ਮਨੋਹਰੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਆ ॥

हे बंधू! लक्ष्मीपती, स्वभावानुसार दयाळू, मोहक आणि हृदय चोरणारा भक्त आहे

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥
हे अंतःकरणाने भरलेल्या परमेश्वरा! तो भक्तांचा भक्त असतो आणि त्याच्याद्वारे मनोकामना प्राप्त होतात

ਤਮ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਾਰੈ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥
परमेश्वर माणसाला अंधारातून बाहेर काढतो. त्याचे नाव हृदयात ठेव.

ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਭਗਤੀ ਗਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! सिद्ध पुरुष, देव, गंधर्व ऋषी आणि भक्तगण तुझ्या भक्तीची स्तुती करतात.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात, हे माझ्या परमदेव! हे राजा हरी! माझ्यावर दया कर. ॥२॥

ਚੇਤਿ ਮਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥
हे माझ्या मना! सर्व गोष्टींमध्ये पूर्ण असलेल्या त्या परमदेवाची पूजा कर

ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥
परमेश्वर सामर्थ्यवान आणि दयाळू आहे. तो प्रत्येक हृदयाच्या जीवनाचा आधार आहे.

ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥
अनंत अगम्य आणि अपार ईश्वर हा जीवन, मन आणि शरीर देणारा आहे.

ਸਰਣਿ ਜੋਗੁ ਸਮਰਥੁ ਮੋਹਨੁ ਸਰਬ ਦੋਖ ਬਿਦਾਰੋ ॥
हे मोहन! शक्तिशाली आणि हृदय चोरणारा मोहन, जो त्याचा आश्रय घेतो त्याचे रक्षण करतो, सर्व दुःख दूर करतो.

ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਸਹਿ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥
हे मना! भगवान मुरारीचे नामस्मरण केल्याने सर्व रोग, दुःख आणि दोष नष्ट होतात.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸਮਰਥ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात, हे शक्तिशाली परमेश्वरा! तू सर्व गोष्टींमध्ये परिपूर्ण आहेस, माझ्यावरही दया कर. ॥३॥

ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਦਇਆਲਾ ॥
हे माझ्या मना! दयाळू परमेश्वराची स्तुती करत राहा जो अखंड स्थिर आणि अमर आहे आणि जो सर्वोच्च आहे.

ਬਿਸੰਭਰੁ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਸਰਬ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
केवळ विश्वंभर हा जगाला वरदान देणारा आहे आणि तोच सर्व प्राणिमात्रांचे पालनपोषण करतो.

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਮਹਾ ਦਇਆਲ ਦਾਨਾ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਸਭ ਕਿਸੈ ॥
विश्वाचा सर्वात दयाळू आणि बुद्धिमान प्रभु प्रत्येकावर दया करतो

ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਾਸੈ ਜੀਅ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचा वास असतो, त्याच्यापासून दुःखद काळ आणि लोभ व आसक्ती पळून जातात.

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਵਾ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਭਈ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥
हे मना! ज्यावर परमेश्वर प्रसन्न होतात, त्याची सेवा फलदायी होते आणि त्याची मेहनत पूर्ण होते.

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਇਛ ਪੁਨੀ ਜਪਤ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥੪॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात की दीनदयाळ परमेश्वराची पूजा केल्याने प्रत्येक इच्छा पूर्ण होते. ॥४॥३॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी महला ५॥

ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮਿਲਿ ਉਦਮੁ ਕਰੇਹਾ ਮਨਾਇ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਕੰਤੈ ॥
हे माझ्या सत्संगी मित्रा! ऐका, आपण एकत्र भजन करून आपल्या पती देवाला प्रसन्न करू या

ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਠਗਉਰੀ ਮੋਹਹ ਸਾਧੂ ਮੰਤੈ ॥
आपल्या अहंकाराचा त्याग करून आणि भक्तीला जाळ्यात रूपांतरित करून आणि संत आणि गुरूंचे मंत्र आणि शब्द वापरून, आपण सर्व मिळून तिच्या पतीला मोहित करूया.

ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਇਆ ਫਿਰਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਇਹ ਰੀਤਿ ਭਲੀ ਭਗਵੰਤੈ ॥
हे माझ्या सत्संगी मित्रा! एकदा का तो आपल्या ताब्यात आला की तो आपल्याला परत कधीही सोडणार नाही. हे त्या देवाचे सुंदर मोठेपण आहे.

ਨਾਨਕ ਜਰਾ ਮਰਣ ਭੈ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਪੁਨੀਤ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਜੰਤੈ ॥੧॥

हे नानक! जो मनुष्य त्याचा आश्रय घेतो त्याच्यापासून परमेश्वर म्हातारपण, मृत्यू आणि नरक यांचे भय दूर करतो आणि तो प्रसन्न होऊन त्याला पवित्र करतो. ॥१॥

ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਇਹ ਭਲੀ ਬਿਨੰਤੀ ਏਹੁ ਮਤਾਂਤੁ ਪਕਾਈਐ ॥

मित्रांनो! या शुभ प्रार्थनेकडे लक्ष द्या. चला एकत्र येऊन ठोस निर्णय घेऊया.

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦਹਿ ਗਾਈਐ ॥

रोगांपासून मुक्त होऊन, आपण सहजपणे गोविंदाचे गुणगान करूया.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਭ੍ਰਮ ਨਾਸਹਿ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥

यामुळे आमचा त्रास आणि भांडणे संपुष्टात येतील. संदिग्धता नाहीशी होईल आणि आम्ही इच्छित परिणाम साध्य करू

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੨॥

हे नानक! आपण परम परमेश्वराच्या नामाचे ध्यान करू या. 2॥

ਸਖੀ ਇਛ ਕਰੀ ਨਿਤ ਸੁਖ ਮਨਾਈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ॥

हे माझ्या सत्संगी मित्रा! मी सदैव त्याचीच इच्छा करतो आणि त्याच्याकडून आनंद मिळवतो. परमेश्वर माझी आशा पूर्ण करतो.

ਚਰਨ ਪਿਆਸੀ ਦਰਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪੇਖਉ ਥਾਨ ਸਬਾਏ ॥

मला परमेश्वराच्या चरणांची तहान लागली आहे आणि मला त्याच्या दर्शनाची इच्छा आहे. मी त्याला सर्वव्यापी म्हणून पाहतो.

ਖੋਜਿ ਲਹਉ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੰਗੁ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਏ ॥

हे मित्रा! परमेश्वराचा शोध घेऊन मला संतांचा सहवास प्राप्त होतो. कारण केवळ ऋषी-मुनीच जीवांना सामर्थ्यशाली परमेश्वराशी जोडतात.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਰਿਜਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮਾਏ ॥੩॥

हे नानक, हे माते, केवळ तेच लोक भाग्यवान आहेत ज्यांना स्वर्गीय जगाचा स्वामी आणि आनंद देणारा देव सापडतो

ਸਖੀ ਨਾਲਿ ਵਸਾ ਅਪੁਨੇ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲਿਆ ॥

हे माझ्या सत्संगी मित्रा, आता मी माझ्या प्रिय पतीसोबत राहते. माझे मन आणि शरीर

परमेश्वराशी एकरूप झाले आहे.

ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮੇਰੀ ਨੀਦ ਭਲੀ ਮੈ ਆਪਨੜਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥

हे माझ्या सत्संगी मित्रा! ऐका, माझी झोप चांगली झाली आहे कारण मला माझा प्रिय पती मिळाला आहे

ਭ੍ਰਮੁ ਖੋਇਓ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਆਮੀ ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਕਉਲੁ ਖਿਲਿਆ ॥

माझी कोंडी दूर झाली आहे. मला शांती आणि आनंद प्राप्त झाला आहे. माझ्या आत भगवंताचा प्रकाश आला आहे आणि माझे कमळ हृदय प्रसन्न झाले आहे.

ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗੁ ਨ ਟਲਿਆ ॥੪॥੪॥੨॥੫॥੧੧॥

हे नानक! मला अवतारी परमेश्वर माझा वर म्हणून मिळाला आहे, माझे लग्न कधीच संपणार नाही.॥४॥४॥२॥५॥११॥

Page 250

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गउडी बावन आखरी महला ५ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥
गुरू ही आई आहे, गुरूच पिता आहे आणि गुरूच हा जगाचा परमात्मा आहे.

ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥
अज्ञानाच्या अंधकाराचा नाश करणारा सोबती म्हणजे गुरू आणि गुरूच हा नातेवाईक आणि भाऊ आहे.

ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥
गुरू हा परमेश्वराच्या नामाचा दाता आणि उपदेशक आहे आणि गुरु हा अगम्य मंत्र आहे

ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥
गुरू हे सुख, शांती, सत्य आणि बुद्धीचे अवतार आहेत. गुरू हा एक असा दैवी प्राणी आहे ज्याच्या स्पर्शाने जीवाचा उद्धार होतो

ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥
गुरू हेच तीर्थ आणि अमृताचे सरोवर आहेत. गुरूंच्या ज्ञानाने स्नान केल्याने मनुष्याला अखंड परमात्म्याची प्राप्ती होते.

ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥
गुरू हा सर्व पापांचा कर्ता व नाश करणारा आहे. गुरू हा अशुद्धांना शुद्ध करणारा आहे.

ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ॥
सर्व युगांच्या सुरुवातीपासून आणि सर्व युगात गुरु उपस्थित आहेत. गुरु हरी नावाचा एक मंत्र आहे, ज्याचा जप केल्याने जीवसृष्टीचा रक्षण होतो.

ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ ॥
हे माझ्या प्रभू! कृपया मला, मूर्ख आणि पापी, सद्‌गुरूंच्या सहवासात सामील करा जेणेकरून मला भेटून मी जीवनाचा कठीण सागर पार करू शकेन.

ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਮਸਕਰਾ ॥੧॥
हे नानक! ते सद्‌गुरू आणि परब्रह्म परमेश्वर आहेत आणि त्या हरींना नमस्कार असो. ॥१॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਆਪਹਿ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਪਹਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥
परमेश्वराने स्वतः विश्व निर्माण केले आहे आणि ते स्वतःच ते करण्यास सक्षम आहे.

ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥੧॥
हे नानक! संपूर्ण सृष्टीमध्ये एकच ईश्वर आहे आणि त्याच्याशिवाय कोणीही नाही आणि कोणीही नसेल.॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਓਅੰ ਸਾਧ ਸਤਿਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥
त्या एका परमेश्वराला,सद्‌गुरूंच्या पुण्यस्वरूपाला मी नमन करतो.

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੰ ॥
निरंकार प्रभू जगाच्या प्रारंभी उपस्थित होते, वर्तमानातही आहेत आणि भविष्यातही असतील.

ਆਪਹਿ ਸੁੰਨ ਆਪਹਿ ਸੁਖ ਆਸਨ ॥
भगवान स्वतः शून्य अवस्थेत आहेत आणि स्वतः आनंदी, शांत समाधीत आहेत.

ਆਪਹਿ ਸੁਨਤ ਆਪ ਹੀ ਜਾਸਨ ॥
त्याची कीर्ती तो स्वतः ऐकतो.

ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਹਿ ਉਪਾਇਓ ॥
त्याने स्वतःच त्याचे दृश्य स्वरूप निर्माण केले आहे.

ਆਪਹਿ ਬਾਪ ਆਪ ਹੀ ਮਾਇਓ ॥
तो स्वतःचा बाप आहे आणि तो स्वतःची आई आहे.

ਆਪਹਿ ਸੂਖਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲਾ ॥
तो स्वतः प्रत्यक्ष आणि स्वतः अप्रत्यक्ष आहे.

ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਲੀਲਾ ॥੧॥
हे नानक! त्या परमेश्वराच्या कृतींचे वर्णन करता येत नाही. ॥१॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
हे दयाळू परमेश्वरा! माझ्यावर दया कर,

ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨੁ ਹੋਇ ਰਵਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण माझे मन तुझ्या संतांच्या चरणांची धूळ बनते. ॥रहाउ॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक

ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰ ਆਪਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਏਕ ॥
निराकार ईश्वर स्वतः विश्वाचा आकार निर्माण करतो. तो स्वतः निर्गुण आणि सगुण आहे.

ਏਕਹਿ ਏਕ ਬਖਾਨਨੋ ਨਾਨਕ ਏਕ ਅਨੇਕ ॥੧॥
हे नानक! केवळ एवढेच म्हणता येईल की निराकार परमेश्वर स्वतः आहे कारण एक परमेश्वर अनेक रूपे धारण करतो. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਓਅੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਓ ਅਕਾਰਾ ॥
गुरुमुख होण्यासाठी परमेश्वराने जग निर्माण केले आहे.

ਏਕਹਿ ਸੂਤਿ ਪਰੋਵਨਹਾਰਾ ॥

या सृष्टीमध्ये सर्व जीव एकाच धाग्याने बांधलेले आहेत.

ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰੰ ॥

त्यांनी मायेची तीन लक्षणे वेगवेगळ्या प्रकारे पसरवली आहेत.

ਨਿਰਗੁਨ ਤੇ ਸਰਗੁਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੰ ॥

ते सगुण निर्गुणातून प्रकट होते.

ਸਗਲ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਉਪਾਇਓ ॥

कर्तारने अनेक प्रकारचे जग निर्माण केले आहे.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਨ ਮੋਹੁ ਬਢਾਇਓ ॥

जन्म-मृत्यूची मूळ सांसारिक आसक्ती परमेश्वरानेच जीवांच्या मनात निर्माण केली आहे.

ਦੁਹੂ ਭਾਤਿ ਤੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥

पण तो स्वतः जन्म आणि मृत्यू या दोन्ही प्रकारांपासून वेगळा आहे.

ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੨॥

हे नानक! परमेश्वराच्या पलीकडे अंत सापडत नाही.॥२॥

ਸਲੋਕੁ ॥

श्लोक ॥

ਸੇਈ ਸਾਹ ਭਗਵੰਤ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਪੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥

ती व्यक्ती राजा आणि भाग्यवान आहे ज्याच्याकडे परमेश्वराच्या नावाने सत्य आणि भांडवल आहे.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੁਚਿ ਪਾਈਐ ਤਿਹ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥

हे नानक! खरे नाम आणि पवित्रता त्या संतांपासूनच मिळते. ॥१॥

ਪਵੜੀ ॥

पउडी ॥

ਸਸਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੋਊ ॥
तो परमेश्वर सदैव सत्याचा अवतार आणि सत्याचा गठ्ठा असतो.

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਊ ॥
परमेश्वराच्या सत्य स्वरूपापासून कोणीही वेगळे नाही.

ਸੋਊ ਸਰਨਿ ਪਰੈ ਜਿਹ ਪਾਯੰ ॥
परमेश्वर ज्याला आपल्या आश्रयाने घेतो तोच जीव त्याच्या आश्रयाला येतो.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਾਯੰ ॥
असा प्राणी परमेश्वराची स्तुती करत राहतो आणि त्याचा महिमा इतरांनाही सांगत असतो.

ਸੰਸੈ ਭਰਮੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਬਿਆਪਤ ॥
असा प्राणी क्वचितच कोंडी आणि गोंधळाने प्रभावित होतो.

ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਾਹੂ ਕੋ ਜਾਪਤ ॥
परमेश्वराचा महिमा त्या प्राण्याला प्रत्यक्ष दिसतो.

ਸੋ ਸਾਧੂ ਇਹ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥
ही आध्यात्मिक स्थिती प्राप्त करणारे ते एकमेव संत आहेत.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੩॥
हे नानक! त्यासाठी मी नेहमीच स्वतःला समर्पित करतो. ॥३॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹਾ ਪੁਕਾਰਤੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਕੂਰ ॥
हे जीव! संपत्तीच्या हव्यासापोटी तू सतत का ओरडत बसतोस? कारण मायेचे आकर्षण पूर्णपणे मिथ्या आहे

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੇ ਨਾਨਕਾ ਹੋਤ ਜਾਤ ਸਭੁ ਧੂਰ ॥੧॥
हे नानक! सर्व नामहीन लोक धुळीत बदलत आहेत. ॥१॥

ਪਵੜੀ ॥
पउडी ॥

ਧਧਾ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਤੇਰੇ ਜਨੂਆ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या संतांच्या आणि भक्तांच्या चरणांची धूळ पवित्र आहे.

ਧਨਿ ਤੇਊ ਜਿਹ ਰੁਚ ਇਆ ਮਨੂਆ ॥
ज्यांच्या हृदयात या धुळीची इच्छा असते ते भाग्यवान असतात.

ਧਨੁ ਨਹੀ ਬਾਛਹਿ ਸੁਰਗ ਨ ਆਛਹਿ ॥
अशा लोकांना पैसा नको असतो आणि स्वर्गही नको असतो,

ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਰਜ ਰਾਚਹਿ ॥
कारण तो प्रिय परमेश्वराच्या प्रेमात आणि संतांच्या चरणी धूळ मग्न राहतो.

ਧੰਧੇ ਕਹਾ ਬਿਆਪਹਿ ਤਾਹੂ ॥
ऐहिक मोहाचे बंधन त्यांच्यावर परिणाम करू शकत नाही.

ਜੋ ਏਕ ਛਾਡਿ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹੂ ॥
जे परमेश्वराचा आधार सोडून इतरत्र जात नाहीत.

ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ ਦੀਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥
हे नानक! ज्याच्या हृदयात परमेश्वराने आपले नाव ठेवले आहे

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥
ती व्यक्ती परमेश्वराची पूर्णपणे संत असते. ॥४॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਅਰੁ ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਨਹਠਿ ਮਿਲਿਅਉ ਨ ਕੋਇ ॥
अनेक धार्मिक वेष धारण करून आणि ज्ञान, ध्यान आणि मनाच्या जिद्दीने परमेश्वरावर एकाग्रतेचा प्रयत्न करून कोणताही मनुष्य परमेश्वराला भेटू शकत नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਭਗਤੁ ਙਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥੧॥
हे नानक! परमेश्वर ज्याच्यावर कृपा करतो तो भक्त आणि ज्ञानी असतो. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਙੰਙਾ ਙਿਆਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖ ਬਾਤਉ ॥
ज्ञान केवळ शाब्दिक शब्दांतून मिळत नाही,

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਿ ਭਾਤਉ ॥
शास्त्रात सांगितलेल्या विविध पद्धतींनीही ते साध्य होत नाही,

ਙਿਆਨੀ ਸੋਇ ਜਾ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੋਊ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वर वास करतो तोच ज्ञानी असतो.

ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਛੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਊ ॥
माणूस मुळातच बोलण्यास व ऐकण्यास असमर्थ आहे.

ਙਿਆਨੀ ਰਹਤ ਆਗਿਆ ਦ੍ਰਿੜੁ ਜਾ ਕੈ ॥
जो मनुष्य परमेश्वराच्या आदेशाचे पालन करण्यास तयार असतो तोच परमेश्वराचा खरा जाणकार असतो.

ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮਸਰਿ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ॥
त्याच्यासाठी उन्हाळा, हिवाळा, दुःख, सुख सर्व सारखेच आहे.

ਙਿਆਨੀ ਤਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥
हे नानक! ज्ञानी तोच आहे जो गुरूंच्या आश्रयाने परमेश्वराची उपासना करतो

ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੫॥
आणि ज्याच्यावर तो आपले आशीर्वाद देतो. ॥५॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਆਵਨ ਆਏ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੁ ਢੋਰ ॥
जे सृष्टीत येतात पण जीवनाचा योग्य मार्ग न समजता ते प्राणी आणि पशूसारखे राहतात.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਾ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥੋਰ ॥੧॥
हे नानक! गुरूच्या आश्रयाने, ज्याच्या नशिबात भाग्याच्या रेषा आहेत, तोच परमेश्वर समजतो. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਯਾ ਜੁਗ ਮਹਿ ਏਕਹਿ ਕਉ ਆਇਆ ॥
परमेश्वराची उपासना करण्यासाठी माणसाने या जगात जन्म घेतला आहे.

ਜਨਮਤ ਮੋਹਿਓ ਮੋਹਨੀ ਮਾਇਆ ॥
पण मोहक भ्रमाने त्याला त्याच्या जन्मापासूनच मंत्रमुग्ध केले आहे.

ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪ ਕਰਤੇ ॥
मातेच्या गर्भासमोर टांगलेला प्राणी तपश्चर्या करत असते.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਤੇ ॥
तेथे त्याने घेतलेल्या प्रत्येक श्वासाने परमेश्वराची पूजा केली.

ਉਰਝਿ ਪਰੇ ਜੋ ਛੋਡਿ ਛਡਾਨਾ ॥
तो त्या भ्रमात अडकला आहे जो त्याने सोडला पाहिजे.

ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਮਨਹਿ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥
देणाऱ्या परमेश्वराला तो मनातून विसरतो.

ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸਹਿ ਗੁਸਾਈ ॥
हे नानक! गोसाई, ज्याला आशीर्वाद मिळतो

ਇਤ ਉਤ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਸਰਹੁ ਨਾਹੀ ॥੬॥
ते लोक त्याला परलोकात विसरत नाहीत. ॥६॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਆਵਤ ਹੁਕਮਿ ਬਿਨਾਸ ਹੁਕਮਿ ਆਗਿਆ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਇ ॥
मनुष्य या जगात ईश्वराच्या आदेशाने जन्म घेतो आणि त्याच्या आदेशाने मरतो. कोणताही मनुष्य परमेश्वराच्या आदेशाला विरोध करू शकत नाही.

ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਤਿਹ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੧॥
हे नानक! ज्याच्या हृदयात परमेश्वर वास करतो त्याच्यापासून जन्म-मृत्यूचे चक्र नाहीसे होते. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਏਊ ਜੀਅ ਬਹੁਤੁ ਗ੍ਰਭ ਵਾਸੇ ॥
हे प्राणी अनेक प्रजातींमध्ये राहतात.

ਮੋਹ ਮਗਨ ਮੀਠ ਜੋਨਿ ਫਾਸੇ ॥
गोड मोहात मग्न होऊन जीव जन्ममृत्यूच्या चक्रात अडकतात.

ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥
या मोहिनीने प्राणिमात्रांना आपल्या तीन गुणांच्या नियंत्रणाखाली आणले आहे.

ਆਪਨ ਮੋਹ ਘਟੇ ਘਟਿ ਦੀਨੇ ॥
या मोहिनीने प्रत्येक जीवाच्या हृदयात तिची मोहिनी बसवली आहे.

ਏ ਸਾਜਨ ਕਛੁ ਕਹਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥
हे मित्रा! मला काही उपाय सांग,

ਜਾ ਤੇ ਤਰਉ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਇਆ ॥
जेणेकरून मी मोहिनीचा विचित्र सागर पार करू शकेन.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥
हे नानक! ज्या व्यक्तीवर परमेश्वर आशीर्वाद देतो आणि त्याला सत्संगात सामील करतो.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਮਾਏ ॥੭॥
माया त्याच्या जवळ येत नाही. ॥७॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਕੀਨੇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥
परमेश्वर स्वतः जीवात विराजमान असतो आणि त्याला चांगले-वाईट कर्म करायला लावतो.

ਪਸੁ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਕਮਾਤਿ ॥੧॥
पण मूर्ख व्यक्तीला या गोष्टीचा गर्व असतो. पण हे नानक! परमेश्वराच्या व्यतिरिक्त जिवंत प्राणी काहीही करण्यास सक्षम नाहीत. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨਹਾਰਾ ॥
एकच परमेश्वर जीवांना त्यांचे कार्य करायला लावतो

ਆਪਹਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥
तो स्वतः पाप आणि पुण्य यांचा प्रचार करतो.

ਇਆ ਜੁਗ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਆਪਹਿ ਲਾਇਓ ॥
या मनुष्यजन्मात जिथे जिथे परमेश्वर स्वतः निर्देशित करतात तिथे तिथे जीव असतात.

ਸੋ ਸੋ ਪਾਇਓ ਜੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਓ ॥
परमेश्वर स्वतः जे काही प्रदान करतो ते आपल्याला मिळते.

ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਉ ॥
त्या परमेश्वराचा अंत कोणालाच माहीत नाही.

ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਊ ਫੁਨਿ ਹੋਊ ॥
परमेश्वर जगात जे काही करतो त्याचा शेवटी काहीतरी अर्थ असतो.

ਏਕਹਿ ਤੇ ਸਗਲਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥
हे जग फक्त परमेश्वरानेच निर्माण केले आहे.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰਾ ॥੮॥
हे नानक! सजीवांच्या जीवनाला आकार देणारा परमेश्वरच आहे. ॥८॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਕੁਸਮ ਰੰਗ ਬਿਖ ਸੋਰ ॥
पुरुष स्त्री आणि विलासात मग्न राहतो. इंद्रियविकारांचा आवाज कुसुमाच्या फुलासारखा क्षणभंगुर असतो.

ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸਰਨੀ ਪਰਉ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਮੈ ਮੋਰ ॥੧॥
हे नानक! ज्याच्या कृपेने अहंकार आणि आसक्ती नाहीशी होते त्या परमेश्वराचा मी आश्रय घेतो.॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਰੇ ਮਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਹ ਰਚਹੁ ਤਹ ਤਹ ਬੰਧਨ ਪਾਹਿ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वराखेरीज तू जी काही आसक्ती करतोस, तीच तुला बांधते.

ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਕਤਹੂ ਨ ਛੂਟੀਐ ਸਾਕਤ ਤੇਊ ਕਮਾਹਿ ॥
दुर्बल माणूस फक्त तेच काम करतो ज्यातून त्याला कधीच स्वातंत्र्य मिळत नाही.

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਕਰਮ ਰਤ ਤਾ ਕੋ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰ ॥
कर्मप्रेमींना त्यांच्या चांगल्या-अशुभ कर्माचा अभिमान राहतो आणि या अभिमानाचा असह्य भार त्यांनाच सहन करावा लागतो.

ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਜਉ ਨਾਮ ਸਿਉ ਤਉ ਏਊ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰ ॥
जेव्हा परमेश्वराच्या नामावर प्रेम नसते तेव्हा या कृती दुर्गुणांनी भरलेल्या असतात

ਬਾਧੇ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਮੀਠੀ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ॥
मधुमायेवर प्रेम करणारे मृत्यूच्या जाळ्यात अडकतात.

ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੋਹੇ ਨਹ ਬੁਝਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਹੂ ਸੰਗ ॥
कोंडीत अडकलेल्या लोकांना हे समजत नाही की परमेश्वर नेहमी आपल्या पाठीशी असतो.

ਲੇਖੈ ਗਣਤ ਨ ਛੂਟੀਐ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ਨ ਸੁਧਿ ॥
त्यांच्या गैरकृत्यांचा हिशेब घेतल्यावर त्यांची सुटका होत नाही. चिखलाने बनलेली मातीची भिंत कधीही स्वच्छ असू शकत नाही.

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਿ ॥੯॥
हे नानक! ज्याला परमेश्वर स्वतः बुद्धी देतात, त्या गुरुमुखाची बुद्धी शुद्ध होते ॥९॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਾਸੁ ਕੇ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥
ज्या जीवाची मायेची बंधने तुटतात त्याला संतांचा सहवास लाभतो.

ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਏਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥੧॥
हे नानक! जे जीव परमेश्वराच्या प्रेमात रमलेले असतात त्यांचा रंग खूप खोल असतो जो कधीही मावळत नाही. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਰਾਰਾ ਰੰਗਹੁ ਇਆ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥
आणि तुमच्या या मनाला परमेश्वराच्या प्रेमाने रंग द्या.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण पूर्ण उत्कटतेने करा

ਰੇ ਰੇ ਦਰਗਹ ਕਹੈ ਨ ਕੋਊ ॥
परमेश्वराच्या दरबारात कोणीही तुमच्याशी अनादर करणारे शब्द बोलणार नाही.

ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸੁਭ ਦੇਊ ॥
प्रत्येकजण या पत्त्याने तुमचे स्वागत करेल: या, या

ਉਆ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਤੂ ਬਾਸਾ ॥
परमेश्वराच्या त्या दरबारात तुम्हाला निवास मिळेल.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਹ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥
परमेश्वराच्या दरबारात जन्म, मृत्यू आणि नाश नाही.

ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਜਾ ਕੈ ॥
हे नानक! ज्यांच्या कपाळावर अनेक कर्मांच्या कृपेचा शिलालेख आहे

ਹਰਿ ਸੰਪੈ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥੧੦॥
त्याच व्यक्तीच्या हृदयात हरि नावाच्या रूपाने संपत्ती असते. ॥१०॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਬਿਆਪਤ ਮੂੜੇ ਅੰਧ ॥
हे नानक! हे दुर्गुण त्या अज्ञानी मूर्खांवर दबाव आणत आहेत जे लोभ, असत्य, पाप आणि सांसारिक आसक्तीच्या बंधनात अडकतात.

ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਦੁਰਗੰਧ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ॥੧॥
भ्रमात अडकून ते दुष्कर्मात मग्न राहतात. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਲਲਾ ਲਪਟਿ ਬਿਖੈ ਰਸ ਰਾਤੇ ॥
मनुष्य पापमय दुर्गुणांमध्ये मग्न राहतो.

ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥
ते अहंकार आणि माया यांच्या नशेत मग्न राहतात.

ਇਆ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜਨਮਹਿ ਮਰਨਾ ॥
या मोहिनीच्या जाळ्यात अडकलेले जीव जगतात येत-जात असतात, जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकलेले असतात.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਕਰਨਾ ॥
परंतु जीवांच्या नियंत्रणाखाली काहीही नाही.

ਕੋਊ ਊਨ ਨ ਕੋਊ ਪੂਰਾ ॥
कोणताही प्राणी अपूर्ण नाही आणि कोणीही पूर्ण नाही.

ਕੋਊ ਸੁਘਰੁ ਨ ਕੋਊ ਮੂਰਾ ॥
कोणीही स्वतःहून हुशार किंवा मूर्ख नसतो.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥
परमेश्वर जिथे जिथे जीव गुंततो तिथे तो गुंततो.

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਅਲਿਪਨਾ ॥੧੧॥
हे नानक! परमेश्वर सदैव मायेच्या प्रभावापासून मुक्त राहतो. ॥११॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਲਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹ ॥
तो गोविंद गोपाळ आपल्या सर्वांना प्रिय आहे. माझा प्रिय परमेश्वर सर्वज्ञ, धैर्यवान, मोठ्या मनाचा आणि अथांग आहे.

ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਵਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬੇਪਰਵਾਹ ॥੧॥
हे नानक! त्याच्यासारखा दुसरा कोणी नाही. तो पूर्णपणे बेफिकीर आहे. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਲਲਾ ਤਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ॥
त्याच्यासारखा दुसरा कोणी नाही.

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਵਰ ਨਹ ਹੋਊ ॥
परमेश्वर फक्त एकच आहे, त्याच्यासारखा दुसरा कोणी नसेल.

ਹੋਵਨਹਾਰੁ ਹੋਤ ਸਦ ਆਇਆ ॥
ते अजूनही अस्तित्वात आहे, ते अस्तित्वात होते आणि ते नेहमीच राहणार.

ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਾਹੂ ਪਾਇਆ ॥
त्याचा शेवट कोणालाच झाला नाही.

ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰ ਸਮਾਨੇ ॥
मुंगीपासून हत्तीपर्यंत प्रत्येक गोष्टीत परमेश्वर असतो.

ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖ ਸਭ ਠਾਊ ਜਾਨੇ ॥
सर्वव्यापी परमेश्वर सर्वत्र दिसतो.

ਜਾ ਕਉ ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਪਨਾ ॥
हे नानक! ज्याला परमेश्वर त्याचा हरिरस देतो

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਹ ਜਪਨਾ ॥੧੨॥
गुरूच्या साहाय्याने तो भगवान हरीची उपासना करत राहतो. ॥१२॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਹ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਹਜੇ ਮਾਣੁ ॥
जो मनुष्य परमेश्वराच्या अमृताची चव जाणतो तो सहज हरिच्या प्रेमाचा आनंद घेतो

ਨਾਨਕ ਧਨਿ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਜਨ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥
हे नानक! ते लोक भाग्यवान आहेत आणि त्यांचा या जगात जन्म सफल आहे. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਆਇਆ ਸਫਲ ਤਾਹੂ ਕੋ ਗਨੀਐ ॥
त्यांचे या जगात आगमन यशस्वी मानले जाते,

ਜਾਸੁ ਰਸਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਨੀਐ ॥
ज्याच्या जिभेने परमेश्वराची स्तुती होत राहते.

ਆਇ ਬਸਹਿ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥
तो जगात येतो आणि संतांचा सहवास करतो

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗੇ ॥
आणि रात्रंदिवस प्रेमाने नामाचे चिंतन करतो.

ਆਵਤ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥
त्या जीवाचा जन्म सफल होतो जो परमेश्वराच्या नामात लीन होतो

ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਬਿਧਾਤਾ ॥
आणि ज्याच्यावर निर्मात्याने दया आणि कृपा केली आहे.

ਏਕਹਿ ਆਵਨ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਇਆ ॥
असा जीव या जगात एकदाच जन्माला येतो आणि पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकत नाही.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੩॥
हे नानक! असा मनुष्य परमेश्वराच्या दर्शनातच लीन होतो. ॥१३॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक

ਯਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥
हे नानक! मनाला आनंद देणाऱ्या परमेश्वराची आराधना केल्याने द्वैतभावाचा भ्रम नाहीसा होतो

ਦੂਖ ਦਰਦ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥
आणि दुःख, वेदना आणि सांसारिक लालसा नष्ट होऊन त्याच्या नामात विलीन व्हा. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਯਯਾ ਜਾਰਉ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਊ ॥
तुझा मूर्खपणा आणि द्वैतवाद जाळून टाक.

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸੋਊ ॥
त्यांना बाजूला ठेव आणि आरामात झोप.

ਯਯਾ ਜਾਇ ਪਰਹੁ ਸੰਤ ਸਰਨਾ ॥
जा आणि त्या संतांचा आश्रय घे.

ਜਿਹ ਆਸਰ ਇਆ ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥
ज्याच्या मदतीने माणूस अस्तित्त्वाचा सागर पार करू शकतो,

ਯਯਾ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋਊ ॥
ती व्यक्ती या जगात पुन:पुन्हा जन्म घेत नाही.

ਏਕ ਨਾਮ ਲੇ ਮਨਹਿ ਪਰੋਊ ॥
ज्याने एका परमेश्वराचे नाम मनात घेतले आहे.

ਯਯਾ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥
सद्‌गुरूच्या आश्रयाशिवाय, अमूल्य मानवी जीवन व्यर्थ जात नाही.

ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਏਕ ॥੧੪॥
हे नानक! ज्याच्या अंतःकरणात केवळ परमेश्वरच असतो तो आत्मिक सुख प्राप्त करतो.

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਅੰਤਰਿ ਮਨ ਤਨ ਬਸਿ ਰਹੇ ਈਤ ਊਤ ਕੇ ਮੀਤ ॥
जो या जगाचा व परलोकाचा मित्र आहे तो त्याच्या मनाने व शरीरात राहतो.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਨੀਤ ॥੧॥
हे नानक! सद्गुरूंनी मला नेहमी परमेश्वराची उपासना करण्याचा सल्ला दिला आहे. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹੁ ਤਾਸੁ ਕਉ ਜੋ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥
रात्रंदिवस, शेवटच्या क्षणी आत्म्याला मदत करणारा त्याचे स्मरण करा.

ਇਹ ਬਿਖਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਛਿਅ ਛਾਡਿ ਚਲਿਓ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
भ्रमाचे हे विष फक्त चार-सहा दिवस टिकते. प्रत्येकाला ते इथेच सोडून या जगातून निघून जावे लागते.

ਕਾ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ॥
कोणीही, आई-वडील, मुलगा-मुलगी हे कोणाचे सोबती नाहीत.

ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿਤਾ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਲੀਆ ॥
कोणतीही व्यक्ती आपल्या पत्नीला किंवा इतर कोणत्याही वस्तू घरी घेऊन जात नाही,

ਐਸੀ ਸੰਚਿ ਜੁ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥
म्हणून कधीही नाश न होणारे परमेश्वराचे नाम आणि त्याच्या नामाची संपत्ती गोळा करा

ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥
आणि जो परलोकात त्याच्या घरी सन्मानाने जाऊ शकतो.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਲਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ॥
हे नानक! जे आपल्या जीवनात सत्संगात भगवंताची स्तुती करतात

ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧੫॥
जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकून तो पुन्हा या जगात येत नाही. ॥१५॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਲੀਨ ਚਤੁਰ ਮੁਖਿ ਙਿਆਨੀ ਧਨਵੰਤ ॥
जरी एखादी व्यक्ती अतिशय देखणी, उदात्त, हुशार, उच्च ज्ञानी आणि श्रीमंत असली तरीही

ਮਿਰਤਕ ਕਹੀਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥
हे नानक! ज्यांच्या अंतःकरणात परमेश्वराबद्दल प्रेम नाही, त्यांना मृत म्हटले जाईल. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਙੰਙਾ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੋਇ ਙਿਆਤਾ ॥
शास्त्राचे ज्ञान असणारी व्यक्ती

ਪੂਰਕੁ ਕੁੰਭਕ ਰੇਚਕ ਕਰਮਾਤਾ ॥
योगीप्रमाणे तो श्वास घेणे, श्वास सोडणे आणि श्वास रोखून धरण्याचे काम करतो.

ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥
तो ज्ञान, धार्मिक चर्चा, तीर्थयात्रा आणि स्नान यावर ध्यान करतो.

ਸੋਮਪਾਕ ਅਪਰਸ ਉਦਿਆਨੀ ॥
तो स्वतःचे अन्न स्वतः शिजवतो, कोणाशीही संगत करत नाही आणि जंगलात राहतो.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਨਹੀ ਹੇਤਾ ॥
जर त्याच्या हृदयात परमेश्वराच्या नामाबद्दल प्रेम नसेल

ਜੋ ਕਛੁ ਕੀਨੋ ਸੋਊ ਅਨੇਤਾ ॥
तर तो जे काही करतो ते नाशवंत आहे.

ਉਆ ਤੇ ਊਤਮੁ ਗਨਉ ਚੰਡਾਲਾ ॥
हे नानक! त्या चांडालला त्याच्यापेक्षा श्रेष्ठ समज,

ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸਹਿ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧੬॥
ज्याच्या मनात गोपाळ वसतो. ॥१६॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਕੁੰਟ ਚਾਰਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮੇ ਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ਕੀ ਰੇਖ ॥
मनुष्य आपल्या कर्माच्या संस्कारानुसार जगाच्या चार कोपऱ्यांत व दहा दिशांना भटकत राहतो.

ਸੂਖ ਦੂਖ ਮੁਕਤਿ ਜੋਨਿ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖ ॥੧॥
हे नानक! सुख, दुःख, मोक्ष आणि जीवनातील चढ-उतार हे लिखित कर्मानुसारच येतात.॥१॥

ਪਵੜੀ ॥
पउडी ॥

ਕਕਾ ਕਾਰਨ ਕਰਤਾ ਸੋਊ ॥
परमेश्वर स्वतःच जगाच्या कार्याला कारणीभूत आहे.

ਲਿਖਿਓ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟਤ ਕੋਊ ॥
कोणताही प्राणी निर्मात्याचा नियम नष्ट करू शकत नाही.

ਨਹੀ ਹੋਤ ਕਛੁ ਦੋਊ ਬਾਰਾ ॥
त्याला दुसऱ्यांदा कोणतेही काम बरोबर करावे लागत नाही.

ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਭੂਲਨਹਾਰਾ ॥
परमेश्वर कधीच चुका करत नाही

ਕਾਹੂ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਰੈ ਆਪੈ ॥
तो स्वतः काही जीवांना योग्य मार्ग दाखवतो.

ਕਾਹੂ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਤ ਪਛੁਤਾਪੈ ॥
तो काही जीवांना भयंकर जंगलात भटकत ठेवतो.

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪ ਹੀ ਕੀਨੋ ॥
हे संपूर्ण विश्व परमेश्वरानेच निर्माण केले आहे.

ਜੋ ਜੋ ਦੀਨੋ ਸੁ ਨਾਨਕ ਲੀਨੋ ॥੧੭॥
हे नानक! परमेश्वर जीवांना जे काही देतो ते त्यांना मिळते. ॥१७॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਰਹੇ ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥
लोक खात राहतात, खर्च करत राहतात आणि परमेश्वराच्या खजिन्याचा आनंद घेतात, पण परमेश्वराचा खजिना कधीच संपत नाही.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਅਨੇਕ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰ ॥੧॥
हे नानक! अनेक लोक हरी परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहतात, जे गणनेच्या पलीकडे आहे. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਖਖਾ ਖੂਨਾ ਕਛੁ ਨਹੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮ੍ਰਥ ਕੈ ਪਾਹਿ ॥
सर्व शक्तींचा स्वामी असलेल्या परमेश्वराच्या घरात कशाचीही कमतरता नाही.

ਜੋ ਦੇਨਾ ਸੋ ਦੇ ਰਹਿਓ ਭਾਵੈ ਤਹ ਤਹ ਜਾਹਿ ॥
परमेश्वराला जे काही द्यायचे आहे ते तो देत आहे. माणूस त्याला वाटेल तिथे जाऊ शकतो.

ਖਰਚੁ ਖਜਾਨਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਇਆ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥
नाम धन भक्तांकडे खर्च करण्यासाठी राखीव आहे. ही त्यांची राशीची राजधानी आहे.

ਖਿਮਾ ਗਰੀਬੀ ਅਨਦ ਸਹਜ ਜਪਤ ਰਹਹਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥
सहिष्णुता, नम्रता, आनंद आणि सहजतेने ते सद्गुणांचे भांडार असलेल्या परमेश्वराचा नामजप करत राहतात.

ਖੇਲਹਿ ਬਿਗਸਹਿ ਅਨਦ ਸਿਉ ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
ज्यांना परमेश्वर आशीर्वाद देतो ते जीवनाचा खेळ आनंदाने खेळतात आणि नेहमी आनंदी असतात.

ਸਦੀਵ ਗਨੀਵ ਸੁਹਾਵਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਾਲ ॥

ज्यांच्या हृदयात रामाचे नाव असते ते नेहमी धनवान आणि सुंदर असतात.

ਖੇਦੁ ਨ ਦੂਖੁ ਨ ਡਾਨੁ ਤਿਹ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੀ ॥

ज्यांच्यावर परमेश्वर कृपादृष्टीने पाहतात त्यांना ना दुःख होत नाही किंवा शिक्षाही होत नाही.

ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ਪੂਰੀ ਤਿਨਾ ਪਰੀ ॥੧੮॥

हे नानक! ज्यांना परमेश्वर आवडतो ते पूर्णतः यशस्वी होतात. ॥१८॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਗਨਿ ਮਿਨਿ ਦੇਖਹੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਰਪਰ ਚਲਨੋ ਲੋਗ ॥
हे जिज्ञासू! नीट विचार करा आणि बघा की लोक हे जग सोडून गेले आहेत

ਆਸ ਅਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਰੋਗ ॥੧॥
हे नानक! क्षणिक गोष्टींची तहान गुरूंचा आश्रय घेतल्यानेच शमते. परमेश्वराच्या नावानेच उपचार आहे. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਗਗਾ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਰਵਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਪਿ ਨੀਤ ॥
हे जिज्ञासू! प्रत्येक श्वासाने गोविंदाची स्तुती करत राहा आणि त्याची रोज पूजा करा

ਕਹਾ ਬਿਸਾਸਾ ਦੇਹ ਕਾ ਬਿਲਮ ਨ ਕਰਿਹੋ ਮੀਤ ॥
देहावर काय भरवसा ठेवता येईल मित्रा, उशीर करू नकोस

ਨਹ ਬਾਰਿਕ ਨਹ ਜੋਬਨੈ ਨਹ ਬਿਰਧੀ ਕਛੁ ਬੰਧੁ ॥
बालपण असो, तारुण्य असो वा म्हातारपण, मृत्यूला कधीही अडथळा येत नाही.

ਓਹ ਬੇਰਾ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ਜਉ ਆਇ ਪਰੈ ਜਮ ਫੰਧੁ ॥
यमराजाची दोरी गळ्यात कधी पडते हे कळणे अशक्य आहे.

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਚਤੁਰ ਪੇਖਿ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਇਹ ਠਾਇ ॥
हे समजून घ्या, कोणी जाणकार असो, कोणी ध्यानी असो किंवा कोणी हुशार असो, कोणीही या जगात कायमस्वरूपी राहू शकत नाही.

ਛਾਡਿ ਛਾਡਿ ਸਗਲੀ ਗਈ ਮੂੜ ਤਹਾ ਲਪਟਾਹਿ ॥
सर्व जगाने ज्या गोष्टींचा त्याग केला आहे ते फक्त मूर्ख लोक शोधतात.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਜਾਹੂ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥
ज्याच्या नशिबात हे लिहिलेले असते तो आपल्या गुरूंच्या कृपेने परमेश्वराची पूजा करत असतो.

ਨਾਨਕ ਆਏ ਸਫਲ ਤੇ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਿਅਹਿ ਸੁਹਾਗ ॥੧੯॥
हे नानक! ज्यांना प्रिय परमेश्वराचे सौभाग्य लाभते, त्यांचेच या जगात आगमन यशस्वी होते. ॥१९॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਘੋਖੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭ ਆਨ ਨ ਕਥਤਉ ਕੋਇ ॥
मी सर्व धर्मग्रंथ आणि वेदांचा अभ्यास केला आहे. परमेश्वराशिवाय दुसरे कोणीही कायमचे अस्तित्वात आहे असे कोणी सुचवत नाही.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੁਣਿ ਹੋਵਤ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥੧॥
हे नानक! सृष्टीच्या प्रारंभी, युगाच्या प्रारंभी एकच ईश्वर होता, आता आहे आणि सदैव राहील. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਘਘਾ ਘਾਲਹੁ ਮਨਹਿ ਏਹ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ॥
परमेश्वराशिवाय कोणी नाही हे मनात दृढ करा.

ਨਹ ਹੋਆ ਨਹ ਹੋਵਨਾ ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਹਿ ॥
कोणी नव्हते आणि भविष्यातही कोणी नसेल. तो परमेश्वर सर्वव्यापी होत आहे.

ਘੁਲਹਿ ਤਉ ਮਨ ਜਉ ਆਵਹਿ ਸਰਨਾ ॥
हे मना! जर तू परमेश्वराचा आश्रय घेशील तर तू परमेश्वरातच लीन होशील.

ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪੁਨਹਚਰਨਾ ॥
या कलियुगात परमेश्वराचे नाम घेणे हीच खरी प्रायश्चित्त क्रिया आहे.

ਘਾਲਿ ਘਾਲਿ ਅਨਿਕ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ॥
कोंडीत कष्ट करून अनेकांना पश्चाताप होतो.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਥਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥
परमेश्वराच्या भक्तीशिवाय शांती कशी मिळेल?

ਘੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਹ ਪੀਆ ॥
हे नानक! तो विरघळतो आणि पितो.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਜਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥੨੦॥
ज्याला हरिरूप गुरु जी महारस अमृत प्रदान करतात. ॥२०॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਛਨਿ ਘਾਲੇ ਸਭ ਦਿਵਸ ਸਾਸ ਨਹ ਬਢਨ ਘਟਨ ਤਿਲੁ ਸਾਰ ॥
परमेश्वराने सर्व दिवस आणि श्वास मोजले आहेत आणि ते माणसात ठेवले आहेत. तो एका कणापेक्षाही जास्त किंवा कमीही नाही.

ਜੀਵਨ ਲੋਰਹਿ ਭਰਮ ਮੋਹ ਨਾਨਕ ਤੇਊ ਗਵਾਰ ॥੧॥
हे नानक! ज्यांना आपले जीवन भ्रमात आणि भ्रमात जगायचे आहे ते मूर्ख आहेत. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਙੰਙਾ ਙ੍ਰਾਸੈ ਕਾਲੁ ਤਿਹ ਜੋ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨ ॥
ज्याला परमेश्वराने नास्तिक बनवले आहे त्या व्यक्तीला मृत्यू ग्रासतो.

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮਹਿ ਮਰਹਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨ ॥
ज्यांना रामाचा अनुभव येत नाही, ते अनेक जन्मात जन्ममरण घेत राहतात.

ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤਾਹੂ ਕਉ ਆਏ ॥
केवळ त्या व्यक्तीला ज्ञान आणि ध्यान प्राप्त होते,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥
ज्यावर परमेश्वर स्वतः आशीर्वाद देतो.

ਫ਼ਨਤੀ ਫ਼ਣੀ ਨਹੀ ਕੋਊ ਛੂਟੈ ॥
कर्मांचा हिशेब शोधण्यापासून कोणीही मुक्त होऊ शकत नाही.

ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਸਰਪਰ ਫੂਟੈ ॥
हे शरीर मातीचा एक ढेकूळ आहे जो तुटणे बंधनकारक आहे.

ਸੋ ਜੀਵਤ ਜਿਹ ਜੀਵਤ ਜਪਿਆ ॥
जिवंतपणी परमेश्वराची उपासना करणाराच जिवंत असतो.

ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਨਾਨਕ ਨਹ ਛਪਿਆ ॥੨੧॥
हे नानक! भगवान नानकांचे स्मरण करणारा माणूस लपून राहत नाही तर जगात प्रसिद्ध होतो. ॥२१॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਊਧ ਕਵਲ ਬਿਗਸਾਂਤ ॥
परमेश्वराच्या सुंदर चरणांचा माझ्या मनात विचार करून माझे नकारात्मक मन कमळासारखे प्रसन्न झाले आहे.

ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਆਪਹਿ ਗੋੁਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਮਤਾਂਤ ॥੧॥
हे नानक! संतांच्या शिकवणीतून गोविंद स्वतः प्रकट होतात. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਚਚਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ॥
जेव्हा मला गुरूच्या सुंदर चरणी वाटले

ਧਨਿ ਧਨਿ ਉਆ ਦਿਨ ਸੰਜੋਗ ਸਭਾਗਾ ॥
तो दिवस खूप शुभ आहे आणि तो योगायोगही भाग्यवान आहे.

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥
मी सर्व दिशांनी आणि दहा दिशांनी भटकलो आहे.

ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਬ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਓ ॥
परमेश्वराने मला आशीर्वाद दिला तेव्हाच मला माझ्या गुरूंचे दर्शन मिळाले.

ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨਸਿਓ ਸਭ ਦੂਆ ॥
परमेश्वराच्या तेजाचे चिंतन केल्याने समूह द्वैतवाद नष्ट झाला आहे.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੂਆ ॥
संतांच्या सहवासात माझे मन शुद्ध झाले आहे.

ਚਿੰਤ ਬਿਸਾਰੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥
हे नानक! तो चिंता विसरून फक्त परमेश्वरालाच पाहतो.

ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਨੇਤ੍ਰਾ ॥੨੨॥
ज्याच्या डोळ्यांत ज्ञानाचा सुर पडतो. ॥२२॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਛੰਤ ਗੋਬਿਦ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥
गोविंदांची स्तुती करताना श्लोक म्हटल्याने हृदय शांत होते आणि मन प्रसन्न होते.

ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇ ॥੧॥
नानकांची प्रार्थना आहे की हे परमेश्वरा! माझ्याकडे अशा कृपेने पहा की मी तुझ्या दासांचा दास होईन. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਛਛਾ ਛੋਹਰੇ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥
मी तुमचा गुलाम मुलगा आहे.

ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰੇ ॥
मी तुझ्या सेवक सेवकांचे पाणी भरणार आहे.

ਛਛਾ ਛਾਰੁ ਹੋਤ ਤੇਰੇ ਸੰਤਾ ॥
मला तुझ्या संतांच्या चरणी धूळ होऊ दे.

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्यावर सदैव अशीच कृपा कर.

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥
मी माझी बहुतेक बुद्धिमत्ता आणि हुशारी सोडून दिली आहे

ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥
आणि मी आपले मन संतांवर विसावले आहे.

ਛਾਰੁ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥
हे नानक! जरी हे शरीर केवळ मातीची मूर्ती असले तरी ते परम स्थिती प्राप्त करते,

ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥੨੩॥
संत ज्याला साहाय्य करतात. ॥२३॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਜੋਰ ਜੁਲਮ ਫੂਲਹਿ ਘਨੋ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਬਿਕਾਰ ॥
निरपराध लोकांचा छळ करून, त्रास देऊन, मनुष्य खूप गर्विष्ठ होतो आणि आपल्या नश्वर शरीरासह पाप करतो.

ਅਹੰਬੁਧਿ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਛੁਟਾਰ ॥੧॥
हे नानक! असा माणूस अहंकारामुळे बंधनात अडकतो, परंतु त्या व्यक्तीला परमेश्वराच्या नावानेच मुक्ती मिळते. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜਜਾ ਜਾਨੈ ਹਉ ਕਛੁ ਹੂਆ ॥
जर माणसाला वाटत असेल की तो काहीतरी बनला आहे,

ਬਾਧਿਓ ਜਿਉ ਨਲਿਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਆ ॥
पोपट जसा कमलिनीसोबत त्याच्या मायाजालात अडकतो तसा तो या अभिमानात अडकतो.

ਜਉ ਜਾਨੈ ਹਉ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ॥
जर एखादी व्यक्ती स्वतःला भक्त आणि ज्ञानी समजत असेल. त्यामुळे परलोकात परमेश्वर त्याला किंचितही मान देत नाही.

ਜਉ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਥਨੀ ਕਰਤਾ ॥
जर एखादी व्यक्ती स्वतःला धर्मोपदेशक मानत असेल,

ਬਿਆਪਾਰੀ ਬਸੁਧਾ ਜਿਉ ਫਿਰਤਾ ॥
त्यामुळे तो फेरीवाल्यासारखा पृथ्वीवर भटकत राहतो.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਹ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥
हे नानक! जो संतांच्या सहवासात आपल्या अहंकाराचा नाश करतो,

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨੪॥
त्याला मुरारी प्रभू भेटतो.॥२४॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਝਾਲਾਘੇ ਉਠਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਆਰਾਧਿ ॥
नानक म्हणतात, हे जीव! पहाटे उठून परमेश्वराचे नामस्मरण कर आणि रात्रंदिवस त्याची पूजा कर,

ਕਾਰ੍ਹਾ ਤੁਝੈ ਨ ਬਿਆਪਈ ਨਾਨਕ ਮਿਟੈ ਉਪਾਧਿ ॥੧॥
मग कोणतीही काळजी तुमच्यावर परिणाम करणार नाही आणि त्रास नाहीसे होतील.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी

ਝਝਾ ਝੂਰਨੁ ਮਿਟੈ ਤੁਮਾਰੋ ॥
हे बंधू! तुझा पश्चात्ताप पुसला जाईल जर

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰੋ ॥
परमेश्वराच्या नावाने तू व्यवसाय केला.

ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਸਾਕਤ ਮੂਆ ॥
अपंग व्यक्तीचा मृत्यू मोठ्या चिंतेने आणि दुःखाने होतो,

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹੋਤ ਭਾਉ ਬੀਆ ॥
ज्याच्या अंतःकरणात भ्रमासाठी प्रेम आहे.

ਝਰਹਿ ਕਸੰਮਲ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਮਨੂਆ ॥
हे माझ्या मना! तुझे सर्व पाप, विकार आणि दोष नष्ट होतील,

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸੁਨੂਆ ॥
जर संतांच्या संगतीत तुम्ही अमृतकथा ऐकता.

ਝਰਹਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦ੍ਰੁਸਟਾਈ ॥
हे नानक! वासना, क्रोध इत्यादी सर्व दुष्कृत्यांचा नाश होतो

ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਸਾਈ ॥੨੫॥
परमेश्वर ज्याच्यावर कृपा करतो. ॥२५॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਞਤਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਅਨਿਕ ਬਿਧਿ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਮੀਤ ॥
हे माझ्या मित्रा! कितीही उपाय केले तरी तू या जगात कायमचा राहू शकणार नाहीस

ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥
हे नानक! जर तुम्ही भगवान हरीची उपासना केली आणि त्यांच्या नावावर प्रेम केले तर तुम्हाला कायमचे आध्यात्मिक जीवन मिळेल. ॥१॥

ਪਵੜੀ ॥
पउडी ॥

ਞੰਞਾ ਞਾਣਹੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਹੀ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਏਹ ਹੇਤ ॥
ही प्रापंचिक आसक्ती नष्ट होईल हे निश्चितपणे समजून घ्या

ਗਣਤੀ ਗਣਉ ਨ ਗਣਿ ਸਕਉ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਕੇਤ ॥
जरी मी मोजत राहिलो तरी किती जीव हे जग सोडून गेले आहेत ते मी मोजू शकत नाही

ਞੋ ਪੇਖਉ ਸੋ ਬਿਨਸਤਉ ਕਾ ਸਿਉ ਕਰੀਐ ਸੰਗੁ ॥
मी पाहतो तो प्रत्येकजण नष्ट होणार आहे. तर मी कोणाशी जोडले पाहिजे

ਞਾਣਹੁ ਇਆ ਬਿਧਿ ਸਹੀ ਚਿਤ ਝੂਠਉ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥
अशाप्रकारे आपल्या मनातून समजून घ्या की सांसारिक गोष्टींवरील प्रेम खोटे आहे.

ਞਾਣਤ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਸੁਇ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਕੀਚਿਤ ਭਿੰਨ ॥
ही वस्तुस्थिती फक्त त्यालाच माहीत आहे आणि तोच संत आहे ज्यांना परमेश्वराने संकटातून मुक्त केले आहे

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਤਿਹ ਕਢਹੁ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥
हे परमेश्वरा! ज्याच्यावर तू प्रसन्न आहेस, त्याला तू आंधळ्या विहिरीतून बाहेर काढतोस,

ਞਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ਸਮਰਥ ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗ ॥
ज्याचे हात मजबूत आहेत तो जगाचा संगम तयार करण्यास सक्षम आहे

ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਞਾਹੂ ਕੀਓ ਸੰਜੋਗ ॥੨੬॥
हे नानक! योगायोग निर्माण करणाऱ्या परमेश्वराची स्तुती करत राहा. ॥२६॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਾਧ ਸੇਵ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥
संतांची निःस्वार्थ सेवा केल्याने जन्म-मृत्यूचे चक्र नाहीसे होऊन सुख प्राप्त होते

ਨਾਨਕ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ॥੧॥
हे नानक! सद्गुणांचे भांडार असलेल्या भगवान गोविंदांना त्यांच्या मनातून कधीही विसरता

कामा नये. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਟਹਲ ਕਰਹੁ ਤਉ ਏਕ ਕੀ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਇ ॥
त्या परमेश्वराची सेवा करत राहा ज्याच्या दरबारातून कोणीही रिकाम्या हाताने परतत नाही

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹੀਐ ਬਸੈ ਜੋ ਚਾਹਹੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥
जर परमेश्वर तुमच्या मन, शरीर, मुख आणि हृदयात वास करत असेल तर तुम्हाला जे पाहिजे ते तुम्हाला मिळेल

ਟਹਲ ਮਹਲ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
संत कृपेच्या घरी असणाऱ्यांना भगवंताची सेवा करण्याची संधी मिळते

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਉ ਬਸੈ ਜਉ ਆਪਨ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲ ॥
जेव्हा भगवंत स्वतः कृपाळू असतो तेव्हाच मनुष्य संतांच्या सहवासात राहतो

ਟੋਹੇ ਟਾਹੇ ਬਹੁ ਭਵਨ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥
मी अनेक जग शोधले पण भगवंताच्या नामाशिवाय सुख-शांती नाही

ਟਲਹਿ ਜਾਮ ਕੇ ਦੂਤ ਤਿਹ ਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਹਿ ॥
संतांच्या सहवासात राहणाऱ्या व्यक्तीपासून यमदूत दूर जातात

ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਸੰਤ ਸਦਕੇ ॥
हे नानक! मी संतांसाठी पुन्हा पुन्हा बलिदान देतो

ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਕਦਿ ਕੇ ॥੨੭॥
ज्याने माझ्या अनेक जन्मांच्या अशुभ कर्माची पापे नष्ट झाली आहेत. ॥२७॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਠਾਕ ਨ ਹੋਤੀ ਤਿਨਹੁ ਦਰਿ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥
हे परमेश्वरा! ज्यांच्यावर तू प्रसन्न आहेस ते तुझ्या दारी पोहोचल्यावर त्यांच्या मार्गात कोणताही अडथळा नाही

ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੧॥
हे नानक! ते पुरुष भाग्यवान आहेत ज्यांना परमेश्वराने स्वतःचे बनवले आहे. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਠਠਾ ਮਨੂਆ ਠਾਹਹਿ ਨਾਹੀ ॥
तो व्यक्ती कोणाचेही मन दुखवत नाही,

ਜੋ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਏਕਹਿ ਲਪਟਾਹੀ ॥
ज्यांनी सर्वस्वाचा त्याग करून स्वतःला परमेश्वराशी जोडले आहे.

ਠਹਕਿ ਠਹਕਿ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਮੂਏ ॥
जे लोक संसाराच्या मोहात अडकलेले आहेत ते मृत आहेत

ਉਆ ਕੈ ਕੁਸਲ ਨ ਕਤਹੂ ਹੂਏ ॥
आणि त्यांना कोणत्याही प्रकारचा आनंद मिळत नाही.

ਠਾਂਢਿ ਪਰੀ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਬਸਿਆ ॥
संतांच्या सहवासात राहणाऱ्या माणसाचे मन शांत होते

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਹਾ ਜੀਅ ਰਸਿਆ ॥
आणि अमृत हे नाव त्याच्या मनाला खूप गोड वाटतं.

ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥
हे नानक! ज्याला त्याचा परमेश्वर आवडतो,

ਨਾਨਕ ਉਆ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥੨੮॥
त्याचे मन शांत होते. ॥२८॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ॥
हे नानक! (अशाप्रकारे पूजा कर) हे सर्व सृष्टीच्या स्वामी! मी तुला मनापासून प्रणाम करतो.

ਡੋਲਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਰਿ ਹਥ ॥੧॥
मला तुझा हात दे आणि मला भ्रमाने विचलित होण्यापासून वाचव. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਡਡਾ ਡੇਰਾ ਇਹੁ ਨਹੀ ਜਹ ਡੇਰਾ ਤਹ ਜਾਨੁ ॥
हे जीव! हे जग तुझे निवासस्थान नाही, तुझे खरे घर कुठे आहे ते ओळख.

ਉਆ ਡੇਰਾ ਕਾ ਸੰਜਮੋ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੁ ॥
गुरूच्या शब्दातून त्या निवासस्थानापर्यंत पोहोचण्याची पद्धत जाणून घे.

ਇਆ ਡੇਰਾ ਕਉ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਿ ਘਾਲੈ ॥
या जगात राहण्यासाठी माणूस कष्ट करतो आणि ध्यान करतो,

ਜਾ ਕਾ ਤਸੂ ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥
पण जेव्हा मृत्यू येतो तेव्हा त्याचा थोडासाही भाग त्याच्यासोबत जात नाही.

ਉਆ ਡੇਰਾ ਕੀ ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਨੈ ॥
त्या निवासस्थानाचे मोठेपण फक्त त्यालाच माहीत असते,

ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ॥
ज्याच्यावर परमप्रभू आपला आशीर्वाद देतात.

ਡੇਰਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਾਧਸੰਗ ਪਾਇਆ ॥
हे निवास निश्चित आणि सत्य आहे आणि ते सत्संगानेच प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਹ ਡੋਲਾਇਆ ॥੨੯॥
हे नानक! संतांच्या संगतीने या शाश्वत निवासाची प्राप्ती करणाऱ्या सेवकाचे हृदय कधीही विचलित होत नाही. ॥२९॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਢਾਹਨ ਲਾਗੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਿਨਹਿ ਨ ਘਾਲਿਓ ਬੰਧ ॥
जेव्हा यमराज नाश करू लागतात तेव्हा कोणीही त्याच्या मार्गात अडथळा आणू शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਨਬੰਧ ॥੧॥
हे नानक! जे सत्संगाच्या संगतीने परमेश्वराची आराधना करतात ते अस्तित्त्वाच्या सागरातून मुक्त होतात. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਢਢਾ ਢੂਢਤ ਕਹ ਫਿਰਹੁ ਢੂਢਨੁ ਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
हे मूर्ख व्यक्ती! तू परमेश्वराच्या शोधात कुठे भटकतोय? परमेश्वराचा शोध तुझ्या हृदयातच घे.

ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ਬਨੁ ਬਨੁ ਕਹਾ ਫਿਰਾਹਿ ॥
परमेश्वर तुझ्या पाठीशी आहे, तू का जंगलात भटकतोस?

ਢੇਰੀ ਢਾਹਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਰਾਲ ॥
सत्संगात तुमच्या अहंकाराचा प्रचंड ढीग पाडून टाक.

ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜੇ ਬਸਹੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥
अशाप्रकारे तुम्ही सुखाची प्राप्ती करून सुख-शांतीमध्ये राहाल आणि परमेश्वराचे दर्शन घेऊन आनंदी व्हाल.

ਢੇਰੀ ਜਾਮੈ ਜਮਿ ਮਰੈ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥
ज्याच्या आत अहंकाराचा हा ढीग असतो, तो जन्म घेतो, मरतो आणि गर्भधारणेच्या वेदना सहन करतो.

ਮੋਹ ਮਗਨ ਲਪਟਤ ਰਹੈ ਹਉ ਹਉ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
जो मनुष्य ऐहिक आकर्षणात मग्न होऊन अहंकार व अहंभावात अडकलेला असतो, तो संसारात जन्म-मृत्यू घेत राहतो.

ਢਹਤ ਢਹਤ ਅਬ ਢਹਿ ਪਰੇ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸਰਨਾਇ ॥
मी आता हळूहळू संतांचा आश्रय घेतला आहे.

ਦੁਖ ਕੇ ਫਾਹੇ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ॥੩੦॥
हे नानक! परमेश्वराने माझ्या दुःखाचे फास तोडून मला स्वतःमध्ये लीन केले आहे. ॥३०॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਜਹ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ॥
हे नानक! जिथे महान संत दररोज गोविंदाच्या नावाने स्तोत्र जपत असतात.

ਣਾ ਹਉ ਣਾ ਤੂੰ ਣਹ ਛੁਟਹਿ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂਤ ॥੧॥
यमराज संबोधतात, हे दूतांनो! त्या निवासस्थानाजवळ जाऊ नका, अन्यथा मी किंवा तुमचा उद्धार होणार नाही. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਣਾਣਾ ਰਣ ਤੇ ਸੀਝੀਐ ਆਤਮ ਜੀਤੈ ਕੋਇ ॥
माणसाने आपल्या मनावर ताबा ठेवला तर तो जीवनाची लढाई जिंकतो.

ਹਉਮੈ ਅਨ ਸਿਉ ਲਰਿ ਮਰੈ ਸੋ ਸੋਭਾ ਦੂ ਹੋਇ ॥
जो माणूस आपल्या अहंकार आणि द्वैतवादाशी लढत मरतो तो योद्धा असतो

ਮਣੀ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਉਪਦੇਸ ॥
जो मनुष्य आपल्या अहंकाराचा त्याग करतो तो गुरूंच्या उपदेशाने जिवंत असतानाही आसक्तीमुळे मृत राहतो.

ਮਨੂਆ ਜੀਤੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਸੂਰਤਣ ਵੇਸ ॥
तो आपले मन जिंकून परमेश्वराशी एकरूप होतो आणि त्याच्या शौर्याबद्दल त्याला आदराचे वस्त्र मिळते.

ਣਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਆਪਣੋ ਏਕਹਿ ਟੇਕ ਅਧਾਰ ॥
तो कोणत्याही पदार्थाला स्वतःचा मानत नाही. फक्त परमेश्वर त्याचा आधार आणि आश्रय आहे.

ਰੈਣਿ ਦਿਣਸੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰ ॥
तो रात्रंदिवस अनादि परमेश्वराची आराधना करत असतो.

ਰੇਣ ਸਗਲ ਇਆ ਮਨੁ ਕਰੈ ਏਉ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
तो आपले हे मन सर्वांच्या पायाची धूळ करून असे कृत्य करतो.

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩੧॥
हे नानक! परमेश्वराची आज्ञा समजून घेऊन तो सदैव सुखाची प्राप्ती करतो आणि जे काही त्याच्या प्रारब्धात लिहिले आहे ते साध्य करतो. ॥३१॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਮੋਹਿ ॥
जो मला माझ्या परमेश्वराशी जोडेल त्याला मी माझे शरीर, मन आणि धन अर्पण करतो.

ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਕਾਟੀਐ ਚੂਕੈ ਜਮ ਕੀ ਜੋਹ ॥੧॥
हे नानक! कारण केवळ परमेश्वराच्या भेटीने संभ्रम आणि भय नष्ट होते आणि मृत्यूची भीतीही नाहीशी होते. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤਤਾ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ॥
म्हणून सद्‌गुणांचे भांडार आणि विश्वाचा स्वामी असलेल्या परमेश्वरावर प्रेम करा.

ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਬਾਛਤੇ ਤਪਤਿ ਤੁਹਾਰੀ ਜਾਇ ॥
तुम्हाला तुमचे अपेक्षित परिणाम मिळतील आणि तुमची लालसा शमली जाईल.

ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਮ ਪੰਥ ਕੀ ਜਾਸੁ ਬਸੈ ਮਨਿ ਨਾਉ ॥
ज्याचे नाम हृदयात वास करते त्याला मार्ग आणि मृत्यूचे भय त्रास होत नाही.

ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ ॥
त्याला मोक्ष प्राप्त होतो आणि त्याचे मन तेजस्वी होते आणि त्याला परमेश्वराच्या आध्यात्मिक रूपात निवास मिळतो.

ਤਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਧਨੁ ਚਲੈ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਬਨ ਨਹ ਰਾਜ ॥
संपत्ती किंवा घर, तारुण्य आणि राज्य हे दोन्हीही शेवटी आत्म्यासोबत जात नाहीत.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹੁ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੈ ਕਾਜ ॥
हे जीव! संतांच्या संगतीत परमेश्वराची आराधना करत राहा, तरच तुम्हाला हे सर्व परलोकात उपयोगी पडेल.

ਤਾਤਾ ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਜਉ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰੈ ਆਪ ॥
जेव्हा परमेश्वर स्वतः तुमच्या उष्णतेची काळजी घेतो तेव्हा तुम्हाला नक्कीच कोणत्याही प्रकारची उष्णता जाणवणार नाही.

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਾਨਕ ਹਮਹਿ ਆਪਹਿ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੩੨॥
हे नानक, देव स्वतःच आपले पालनपोषण करतो, तोच आपले आई आणि वडील आहे. ॥३२॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਥਾਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਘਾਲਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਥ ॥
इच्छाशक्ती असलेले प्राणी अनेक प्रकारे कष्ट करून थकलेले असतात. ते तृप्त होत नाही किंवा त्याची तहानही शमत नाही.

ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਸਾਕਤ ਮੂਏ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਨ ਸਾਥ ॥੧॥
हे नानक! सामर्थ्यवान जीव संपत्ती जमा करताना मरतात, पण त्याने जमा केलेली संपत्ती त्यांच्याबरोबर जात नाही. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਥਥਾ ਥਿਰੁ ਕੋਊ ਨਹੀ ਕਾਇ ਪਸਾਰਹੁ ਪਾਵ ॥
कोणताही जीव स्थिर नसतो, मग तू का तुझे पाय पसरतो?

ਅਨਿਕ ਬੰਚ ਬਲ ਛਲ ਕਰਹੁ ਮਾਇਆ ਏਕ ਉਪਾਵ ॥
फक्त संपत्ती मिळवण्यासाठी तुम्ही खूप फसवणूक आणि फसवणूक करता

ਥੈਲੀ ਸੰਚਹੁ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਹੁ ਥਾਕਿ ਪਰਹੁ ਗਾਵਾਰ ॥
हे मूर्खा! तू पिशवी भरण्यासाठी कष्ट करतोस आणि मग अपयश मान्य करून खाली पडतोस.

ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰਤੇ ਅਉਸਰ ਬਾਰ ॥
ही शेवटची संधी तुमच्या आत्म्याला उपयोगी पडणार नाही,

ਥਿਤਿ ਪਾਵਹੁ ਗੋਬਿਦ ਭਜਹੁ ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਿਖ ਲੇਹੁ ॥
म्हणून गोविंदांची उपासना करून आणि संतांच्या उपदेशाचे पालन केल्यास स्थिरता प्राप्त होईल.

ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦ ਏਕ ਸਿਉ ਇਆ ਸਾਚਾ ਅਸਨੇਹੁ ॥
नेहमी एका परमेश्वरावर प्रेम कर. हे तुझे खरे प्रेम आहे.

ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ਸਭ ਬਿਧਿ ਏਕੈ ਹਾਥ ॥
परमेश्वरच सर्व काही करतो आणि जीवांद्वारे घडवून आणतो. सर्व रणनीती फक्त त्याच्याच नियंत्रणात आहेत.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਅਨਾਥ ॥੩੩॥
नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा! जीव असाहाय्य आणि निराधार आहेत, कारण जिकडे तू जीवांना निर्देशित करतोस, ते त्या बाजूलाच केंद्रित राहतात.॥३३॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਦਾਸਹ ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ਸਭੁ ਕਛੁ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥
त्याच्या सेवकांनी सर्व काही देणारा परमेश्वर पाहिला आहे.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਅਧਾਰ ॥੧॥

हे नानक! ते प्रत्येक श्वासाने परमेश्वराचा विचार करत राहतात आणि त्यांचे दर्शन हा त्यांच्या जीवनाचा पाया आहे.॥१॥

ਪਉੜੀ ॥

पउडी ॥

ਦਦਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਕਉ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥

सर्व प्राणिमात्रांना अन्न पुरवणारा एकच ईश्वर आहे.

ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥

सजीवांना देताना त्याच्या भेटवस्तूंमध्ये कोणतीही घट होत नाही कारण त्याच्याकडे अक्षय्य साठा विपुल आहे.

ਦੈਨਹਾਰੁ ਸਦ ਜੀਵਨਹਾਰਾ ॥

तो दाता सदैव जिवंत असतो.

ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਿਉ ਤਾਹਿ ਬਿਸਾਰਾ ॥

हे मूर्ख मना! देणाऱ्याला (परमेश्वराला) का विसरतोस?

ਦੋਸੁ ਨਹੀ ਕਾਹੂ ਕਉ ਮੀਤਾ ॥

हे मित्रा! दोष कोणाचा नाही,

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬੰਧੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥

कारण परमेश्वराने माया आणि आसक्तीचे बंधन निर्माण केले आहे.

ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਹਿ ਜਾ ਕੇ ਆਪੇ ॥

हे नानक! ज्याचा गुरुमुख स्वतः त्याचे दुःख दूर करतो,

ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੩੪॥

तो कृतज्ञ होतो. ॥३४॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक

ਧਰ ਜੀਅਰੇ ਇਕ ਟੇਕ ਤੂ ਲਾਹਿ ਬਿਡਾਨੀ ਆਸ ॥
हे माझ्या मना! फक्त परमेश्वराचा आधार घ्या आणि दुसऱ्याची आशा सोडून द्या.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥
हे नानक! भगवान नानकांच्या नामाचे ध्यान केल्याने सर्व कामे पूर्ण होतात. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਧਧਾ ਧਾਵਤ ਤਉ ਮਿਟੈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਬਾਸੁ ॥
संत-महापुरुषांच्या सहवासात राहिल्यास मनाची भटकंती नाहीशी होते,

ਧੁਰ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਆਪਿ ਤਉ ਹੋਇ ਮਨਹਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥
सुरुवातीपासूनच परमेश्वराने आशीर्वाद दिल्यास मन ज्ञानाने प्रगल्भ होते.

ਧਨੁ ਸਾਚਾ ਤੇਊ ਸਚ ਸਾਹਾ ॥
ज्यांच्याकडे सत्यनाम आणि सत्नामाची संपत्ती आहे तेच खरे सावकार आहेत.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮ ਬਿਸਾਹਾ ॥
भगवान हरींचे नाम हेच त्यांचे जीवन भांडवल आहे आणि त्यांच्या नावाने ते व्यवसाय करत राहतात.

ਧੀਰਜੁ ਜਸੁ ਸੋਭਾ ਤਿਹ ਬਨਿਆ ॥
फक्त तीच व्यक्ती धीर धरते आणि महान कीर्ती आणि वैभव प्राप्त करते,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸ੍ਰਵਨ ਜਿਹ ਸੁਨਿਆ ॥
जो मनुष्य आपल्या कानांनी हरिचे नाम ऐकतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥
हे नानक! ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचे नाम वसते ते गुरुमुख

ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਨ ਮਿਲੀ ਵਡਾਈ ॥੩੫॥
त्यालाच जगात प्रसिद्धी मिळते. ॥३५॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥
हे नानक! जो मनुष्य आत आणि बाहेर एकाग्रतेने परमेश्वराचे नामस्मरण करतो,

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਰਕੁ ਨਾਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੧॥
जो मनुष्य पूर्ण गुरूंकडून शिकवण घेतो आणि संतांच्या मेळाव्यात सामील होतो तो कधीही नरकात जात नाही. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਨੰਨਾ ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਨਾਹੀ ॥
तो नरकात जात नाही,

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਬਸਾਹੀ ॥
ज्याच्या मनात परमेश्वराचे नाम वास करते.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਜਪਤੇ ॥
जे गुरुमुख नाम भांडार जपत राहतात,

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਨਾ ਓਇ ਖਪਤੇ ॥
मायेच्या विषाने त्यांचा नाश होत नाही.

ਨੰਨਾਕਾਰੁ ਨ ਹੋਤਾ ਤਾ ਕਹੁ ॥
त्यांच्या जीवन मार्गात कोणताही अडथळा नाही,

ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਜਾ ਕਹੁ ॥
ज्या साधकांना गुरूंनी नाम मंत्र दिला आहे.

ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੂਰੇ ॥
हे नानक! ज्यांचे अंतःकरण सर्व गुणांचे भांडार असलेल्या हरी नामाच्या अमृताने भरलेले आहे,

ਤਹ ਬਾਜੇ ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੩੬॥
असा आनंद त्यांच्यात राहतो जणू काही अमर्यादित आवाजाचे सर्व प्रकारचे संगीत मिश्र स्वरांमध्ये सतत गुंजत असते. ॥३६॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਗੁਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਜਿ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥
ज्या माणसाचा मान आणि आदर गुरू ब्रह्मदेवाने वाचवला, अशा माणसाने सर्व कपट, आसक्ती आणि पाप सोडले.

ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਆਰਾਧੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥
हे नानक! आपण त्या परमदेवाची उपासना केली पाहिजे ज्याची महिमा सापडत नाही आणि ज्याचे अस्तित्व पोहोचू शकत नाही. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਪਪਾ ਪਰਮਿਤਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
परमेश्वर अनंत आहे आणि त्याचा अंत सापडत नाही.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
परमेश्वर अगम्य आणि पवित्र आहे.

ਹੋਤ ਪੁਨੀਤ ਕੋਟ ਅਪਰਾਧੂ ॥
असे कोट्यावधी गुन्हेगारच शुद्ध होतात,

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ॥
जे संतांच्या संगतीत परमेश्वराच्या अमृत नामाचा जप करीत असतात.

ਪਰਪਚ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਮਿਟਨਾਈ ॥
त्याची लबाडी, कपट आणि ऐहिक आसक्ती नाहीशी होते,

ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਹੁ ਆਪਿ ਗੁਸਾਈ ॥
हे गुसाई! ज्याचे तू स्वतः रक्षण करतोस.

ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿਰ ਸੋਊ ॥
हे नानक! परमेश्वर हा सर्वोच्च राजा आहे आणि तोच खरा रक्षक आहे

ਨਾਨਕ ਦੂਸਰ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ॥੩੭॥
त्याच्याशी तुलना करायला इतर कोणीही पात्र नाही. ॥३७॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਫਾਹੇ ਕਾਟੇ ਮਿਟੇ ਗਵਨ ਫਤਿਹ ਭਈ ਮਨਿ ਜੀਤ ॥
हे नानक! मन जिंकले तर वासना जिंकल्या जातात आणि आसक्ती आणि मोहाची बंधने नाहीशी होतात आणि मोहिनीमागील शंका नष्ट होतात.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਥਿਤ ਪਾਈ ਫਿਰਨ ਮਿਟੇ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥੧॥
जो मनुष्य आपल्या गुरूंकडून मनाची स्थिरता प्राप्त करतो त्याचे जन्म-मृत्यूचे चक्र कायमचे नाहीसे होते. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਫਫਾ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਤੂ ਆਇਆ ॥
हे जीव! तू कितीतरी योनींमध्ये भटकत आहेस

ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥
आणि या कलियुगात तुम्हाला दुर्लभ मानवी शरीर प्राप्त झाले आहे.

ਫਿਰਿ ਇਆ ਅਉਸਰੁ ਚਰੈ ਨ ਹਾਥਾ ॥
भ्रमाच्या बंधनात अडकून राहिल्यास अशी सुवर्णसंधी पुन्हा मिळणार नाही.

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਉ ਕਟੀਅਹਿ ਫਾਸਾ ॥
परमेश्वराच्या नामाचा जयजयकार करत राहा आणि मृत्यूचे बंधन तुटून जाईल.

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥
तुमचे वारंवार जन्म आणि मृत्यूचे चक्र संपेल,

ਏਕਹਿ ਏਕ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਸੋਈ ॥
फक्त एका परमेश्वराच्या नामाचा विचार करा.

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੈਹਾਰੇ ॥
हे सृष्टीनिर्माता परमेश्वरा! तुझा आशीर्वाद द्या.

ਮੇਲਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਚਾਰੇ ॥੩੮॥
नानक म्हणतात की गरीब प्राणी सोबत घेऊन जा. ॥३८॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲ ॥
हे दीनदयाळ! हे गोपाळ! हे परब्रह्मा! माझी एक विनंती ऐका.

ਸੁਖ ਸੰਪੈ ਬਹੁ ਭੋਗ ਰਸ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੧॥
हे नानक! संतांच्या चरणांची धूळ ही विविध सुखे, संपत्ती आणि अनेक अभिरुचींच्या उपभोगाएवढी आहे. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਬਬਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਨਤ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥
जो ब्रह्म समजतो तोच खरा ब्राह्मण होय.

ਬੈਸਨੋ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਚ ਧਰਮਾ ॥
गुरूंचा सहवास घेऊन आध्यात्मिक शुद्धतेचा धर्म पाळणारा म्हणजे वैष्णव होय.

ਬੀਰਾ ਆਪਨ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਵੈ ॥
जो मनुष्य त्याच्या वाईटाचा नाश करतो तो शूर असतो

ਤਾਹੂ ਬੁਰਾ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥
आणि मग वाईट त्याच्या जवळ येत नाही.

ਬਾਧਿਓ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਬੰਧਾ ॥
माणूस स्वतः अहंकाराच्या बंधनात अडकतो

ਦੋਸੁ ਦੇਤ ਆਗਹ ਕਉ ਅੰਧਾ ॥
पण अज्ञानी माणूस इतरांना दोष देतो.

ਬਾਤ ਚੀਤ ਸਭ ਰਹੀ ਸਿਆਨਪ ॥
संभाषण आणि हुशारीला किंमत नाही

ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਸੋ ਜਾਨੈ ਨਾਨਕ ॥੩੯॥
हे नानक! परमेश्वर ज्याला समज देतो तोच त्याला समजतो. ॥३९॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਭੈ ਭੰਜਨ ਅਘ ਦੂਖ ਨਾਸ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰੇ ॥
हे जीव! भयाचा नाश करणारा आणि सर्व प्रकारच्या पाप-दुःखांचा नाश करणारा परमेश्वराची मनातल्या मनात पूजा कर.

ਸੰਤਸੰਗ ਜਿਹ ਰਿਦ ਬਸਿਓ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨ ਭ੍ਰਮੇ ॥੧॥
हे नानक! संतांच्या संगतीत राहून ज्यांच्या हृदयात परमेश्वर वास करतो, त्यांचे सर्व प्रकारचे भ्रम नाहीसे होतात. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਭਭਾ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਵਹੁ ਅਪਨਾ ॥
तुमचा गोंधळ दूर करा

ਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨਾ ॥
कारण संपूर्ण जगाची ही संगत स्वप्नासारखी आहे.

ਭਰਮੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ॥
स्वर्गात राहणारे पुरुष आणि परमेश्वर देखील संभ्रमात पडले आहेत.

ਭਰਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇਵਾ ॥
सिद्ध साधक आणि ब्रह्म हे देखील दिशाभूल आहेत.

ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਏ ॥
भटकंती करून मानवाचा नाश झाला आहे.

ਦੁਤਰ ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਏ ॥
हा मायेचा महासागर अतिशय विषम आणि पोहण्यास कठीण आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹ ਮਿਟਾਇਆ ॥
हे नानक! ज्याने गुरूंच्या आश्रयाने आपले भ्रम, भय आणि ऐहिक आसक्ती नष्ट केली आहेत

ਨਾਨਕ ਤੇਹ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੪੦॥
तो परम सुखाची प्राप्ती करतो. ॥४०॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਮਾਇਆ ਡੋਲੈ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਮਨੁ ਲਪਟਿਓ ਤਿਹ ਸੰਗ ॥
माणसाचे चंचल मन भ्रमामुळे अनेक प्रकारे डगमगते आणि भ्रमाला चिकटून राहते.

ਮਾਗਨ ਤੇ ਜਿਹ ਤੁਮ ਰਖਹੁ ਸੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗ ॥੧॥
नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा! तू ज्याला माया मागून थांबवतोस, त्याच्या नावाच्या प्रेमात पडतो. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਮਮਾ ਮਾਗਨਹਾਰ ਇਆਨਾ ॥
मग मागणारा प्राणी मूर्ख आहे कारण

ਦੇਨਹਾਰ ਦੇ ਰਹਿਓ ਸੁਜਾਨਾ ॥
देणारा देत राहतो.

ਜੋ ਦੀਨੋ ਸੋ ਏਕਹਿ ਬਾਰ ॥
परमेश्वराला जे काही द्यायचे आहे ते तो एकदाच देतो.

ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਹ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥
हे मूर्ख मना! मोठ्याने का ओरडतोस?

ਜਉ ਮਾਗਹਿ ਤਉ ਮਾਗਹਿ ਬੀਆ ॥
जेव्हा तुम्ही विचारता तेव्हा तुम्ही फक्त ऐहिक गोष्टीच मागता. ज्याने कोणालाच आनंद दिला नाही.

ਮਾਗਨਿ ਮਾਗ ਤ ਏਕਹਿ ਮਾਗ ॥
नानक म्हणतात, हे मूर्ख मना! दान मागायचेच असेल तर परमेश्वराच्या नावाने माग,

ਨਾਨਕ ਜਾ ਤੇ ਪਰਹਿ ਪਰਾਗ ॥੪੧॥
ज्यामुळे तुमचा संसार सागरापेक्षा चांगला होईल. ॥४१॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨ ਤੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਨ ਮੰਤ ॥
ज्यांच्या मनात पूर्ण गुरुचा मंत्र असतो, त्यांची बुद्धी पूर्ण होते आणि ते प्रसिद्ध होतात

ਜਿਹ ਜਾਨਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੁਨਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥
हे नानक! ते प्राणी फार भाग्यवान आहेत जे आपल्या परमेश्वराला ओळखतात. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਮਮਾ ਜਾਹੂ ਮਰਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥
मी ज्याला परमेश्वराचे रहस्य प्राप्त झाले आहे.

ਭੇਟਤ ਸਾਧਸੰਗ ਪਤੀਆਨਾ ॥
संतांच्या सहवासात तो तृप्त होतो,

ਦੁਖ ਸੁਖ ਉਆ ਕੈ ਸਮਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥
अशी व्यक्ती दुःख आणि सुखाला समान मानते.

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਰਹਤ ਅਉਤਾਰਾ ॥
तो नरक आणि स्वर्गात अडकण्यापासून वाचतो.

ਤਾਹੂ ਸੰਗ ਤਾਹੂ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥
तो जगासोबत राहतो पण तरीही त्याच्यापासून अलिप्त असतो.

ਪੂਰਨ ਘਟ ਘਟ ਪੁਰਖ ਬਿਸੇਖਾ ॥
तो श्रेष्ठ परमेश्वर प्रत्येक हृदयात परिपूर्ण दिसतो.

ਉਆ ਰਸ ਮਹਿ ਉਆਹੂ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
हे नानक! त्याला परमेश्वराच्या प्रेमातच आनंद मिळतो.

ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨਹੀ ਤਿਹ ਮਾਇਆ ॥੪੨॥
आणि माया त्याच्यावर प्रभाव टाकू शकत नाही. ॥४२॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਯਾਰ ਮੀਤ ਸੁਨਿ ਸਾਜਨਹੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਛੂਟਨੁ ਨਾਹਿ ॥
हे मित्रांनो! हे सज्जनांनो! लक्षपूर्वक ऐका की परमेश्वराचे स्मरण केल्याशिवाय कोणाला मोक्ष मिळत नाही.

ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਬੰਧਨ ਕਟੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥
हे नानक! जे गुरूंच्या चरणांना स्पर्श करतात, त्यांची आसक्ती आणि माया नाहीशी होते. ॥१॥

ਪਵੜੀ ॥
पउडी ॥

ਯਯਾ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਬਿਧੀਆ ॥
ही व्यक्ती मोक्षप्राप्तीसाठी अनेक प्रयत्न करत असते,

ਏਕ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਹ ਲਉ ਸਿਧੀਆ ॥
पण परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याशिवाय यश मिळत नाही.

ਯਾਹੂ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥
ज्या प्रयत्नांद्वारे मनुष्य मोक्ष मिळवू शकतो,

ਉਆਹੂ ਜਤਨ ਸਾਧ ਸੰਗਾਰਾ ॥
तो प्रयत्न संतांचा संग ठेवण्याचा आहे.

ਯਾ ਉਬਰਨ ਧਾਰੈ ਸਭੁ ਕੋਊ ॥
जरी प्रत्येक व्यक्ती मोक्षाचा विचार करत असेल

ਉਆਹਿ ਜਪੇ ਬਿਨੁ ਉਬਰ ਨ ਹੋਊ ॥
पण त्या परमेश्वराचे स्मरण केल्याशिवाय मोक्ष मिळू शकत नाही.

ਜਾਹੂ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਮਰਾਥਾ ॥
हा ऐहिक सागर पार करण्यासाठी परमेश्वर एका जहाजासारखा आहे.

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਿਰਗੁਨ ਨਰਨਾਥਾ ॥
हे परमेश्वरा! निर्दोष प्राण्यांचे रक्षण कर.

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਜਿਹ ਆਪਿ ਜਨਾਈ ॥
हे नानक! ज्यांच्या मनात परमेश्वर स्वतः शब्द आणि कृतीतून समज निर्माण करतो,

ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਈ ॥੪੩॥
त्यांचे मन उजळले. ॥४३॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਰੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗ ਕਰਹੁ ਆਪਨ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥
हे मानवा! दुसऱ्यावर रागावू नकोस आणि स्वतःचा विचार कर.

ਹੋਇ ਨਿਮਾਨਾ ਜਗਿ ਰਹਹੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ॥੧॥
हे नानक! जर तुम्ही या जगात नम्रतेने राहाल तर परमेश्वराच्या कृपेने तुमचा अस्तित्वाच्या महासागरातून उद्धार होईल. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਰਾਰਾ ਰੇਨ ਹੋਤ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ॥ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਛੁਟੈ ਤੇਰੀ ਬਾਕੀ ॥
ज्या गुरूच्या चरणी सर्व जगाची धूळ उडते आणि तुझ्यावर सोपवलेले दुर्गुण नष्ट होतील त्या गुरूसमोर तूही गर्वाचा त्याग कर.

ਰਣਿ ਦਰਗਹਿ ਤਉ ਸੀਝਹਿ ਭਾਈ ॥
हे बंधू! तरच तुला या जगाच्या रणांगणात आणि परमेश्वराच्या दरबारात यश मिळेल.

ਜਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
गुरूंच्या सहवासात राहून परमेश्वराच्या नामात वाहून घेतल्यास,

ਰਹਤ ਰਹਤ ਰਹਿ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥
तुमची पापे हळूहळू नष्ट होतील.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥
सद्‌गुरूंच्या अनंत शब्दांचे चिंतन केल्यानेच हे शक्य होईल.

ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥
हे नानक! ते नामाच्या प्रेमात तल्लीन राहतात आणि नामाच्या रसात तल्लीन होतात.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕੀਨੀ ਦਾਤੇ ॥੪੪॥
ज्यांना गुरूंनी परमेश्वराच्या नामाचे दान दिले आहे. ॥४४॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਇਆ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਬਾਸ ॥
लोभ, असत्य, पाप, विकार हे रोग या शरीरात वास करतात.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਆ ਨਾਨਕ ਸੂਖਿ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥
हे नानक! ज्या गुरुमुखाने हरी परमेश्वर नामाचे अमृत प्यायले आहे तो सुखाने जगतो. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਲਲਾ ਲਾਵਉ ਅਉਖਧ ਜਾਹੂ ॥
हे परमेश्वरा! ज्याला तू तुझ्या नामाचे औषध लावतोस,

ਦੂਖ ਦਰਦ ਤਿਹ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨਾਹੂ ॥
क्षणार्धात त्याचे दुःख, वेदना संपतात.

ਨਾਮ ਅਉਖਧੁ ਜਿਹ ਰਿਦੈ ਹਿਤਾਵੈ ॥
ज्या व्यक्तीच्या हृदयात परमेश्वराच्या नामाचे औषध आवडते,

ਤਾਹਿ ਰੋਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥
त्याला स्वप्नातही रोग त्रास देत नाहीत.

ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਭ ਘਟ ਹੈ ਭਾਈ ॥
हे बंधू! परमेश्वराच्या नामाचे औषध प्रत्येक हृदयात आहे.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਿਨੁ ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਈ ॥
त्याची तयारी करण्याची पद्धत सद्‌गुरूशिवाय कुणालाही माहीत नाही.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਜਮੁ ਕਰਿ ਦੀਆ ॥
हे नानक! जेव्हा सद्‌गुरू संयमाचे औषध देतात.

ਨਾਨਕ ਤਉ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥੪੫॥
माणूस पुन्हा दुःखी होत नाही. ॥४५॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਵਾਸੁਦੇਵ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂ ਠਾਇ ॥
हे नानक! वासुदेव तर सर्वत्र विराजमान आहेत, असे कोणतेही स्थान नाही जेथे ते उपस्थित नाहीत.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਦੁਰਾਇ ॥੧॥
सर्व जीवांच्या आत आणि बाहेर परमेश्वर आहे, त्याच्यापासून काय लपवता येईल? ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਵਵਾ ਵੈਰੁ ਨ ਕਰੀਐ ਕਾਹੂ ॥
कोणाशीही वैर ठेवू नका

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਹੂ ॥
कारण परमेश्वर प्रत्येक हृदयात प्रत्येक कणात विराजमान आहे.

ਵਾਸੁਦੇਵ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥
वासुदेव हा सागर आणि पृथ्वीवर व्यापक आहे.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੈ ਹੀ ਗਵਿਆ ॥
गुरूंच्या कृपेने दुर्लभ पुरुषच त्यांचे गुणगान गातो.

ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਹ ਮਨ ਤੇ ॥
त्यांच्या मनातून वैर आणि संघर्ष नाहीसे होतात.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਸੁਨਤੇ ॥
जी व्यक्ती गुरूंच्या सान्निध्यात राहून परमेश्वराचे भजन आणि कीर्तन ऐकते.

ਵਰਨ ਚਿਹਨ ਸਗਲਹ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥
हे नानक! ते जात आणि पार्श्वभूमीपासून मुक्त होतात.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਕਹਤਾ ॥੪੬॥
जो मनुष्य गुरूंच्या माध्यमातून परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन करतो. ॥४६॥

Page 260

ਸਲੋਕੁ ॥

श्लोक ॥

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀਆ ਸਾਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ ॥

दुर्बल, मूर्ख आणि अज्ञानी माणूस आपले आयुष्य गर्विष्ठ होऊन व्यतीत करतो.

ੜੜਕਿ ਮੁਏ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਨ ॥੧॥

हे नानक! दुःखात तो तहानलेल्या माणसासारखा मरतो आणि त्याच्या कृत्याचे परिणाम भोगतो. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥

पउडी ॥

ੜਾੜਾ ੜਾੜਿ ਮਿਟੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ॥

संतांच्या सहवासाने माणसाचे सर्व प्रकारचे संघर्ष संपतात.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਨਾਮ ਅਰਾਧੂ ॥

परमेश्वराच्या नामाची उपासना हे कर्म आणि धर्माचे मूळ आहे.

ਰੂੜੋ ਜਿਹ ਬਸਿਓ ਰਿਦ ਮਾਹੀ ॥

ज्याच्या हृदयात सुंदर परमेश्वर वास करतो,

ਉਆ ਕੀ ੜਾੜਿ ਮਿਟਤ ਬਿਨਸਾਹੀ ॥

त्याचा सांसारिक मोह नष्ट होतो.

ੜਾੜਿ ਕਰਤ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰਾ ॥

परमेश्वरापासून तुटलेल्या मूर्ख माणसाच्या हृदयात अहंकाराचे पाप वसते

ਜੇਹ ਹੀਐ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥

आणि त्यातून त्याच्या जीवनात वाद निर्माण होतो.

ਝਾੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਝਾੜਿ ਮਿਟਾਈ ॥
हे नानक! गुरुमुखाचे भांडण क्षणात मिटते

ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਈ ॥੪੭॥
आणि तो सुख पावतो. ॥४७॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨ ਓਟ ਗਹੁ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਤਿਆਗੁ ॥
हे माझ्या मना! तुझी युक्ती आणि चतुराई सोडून दे आणि संतांचा आश्रय घे.

ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥੧॥
हे नानक! ज्याच्या हृदयात गुरूची शिकवण वास करते, त्याचे भाग्य उजळते.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਸਾ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਅਬ ਹਾਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! आता पराभूत होऊन मी तुझ्या आश्रयाला आलो आहे.

ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੂਕਾਰੇ ॥
शिकलेले लोक मोठ्याने शास्त्राचा अभ्यास करतात.

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥
तपास आणि निर्णयाद्वारे आम्हाला ते लक्षात आले आहे.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥
परमेश्वराची उपासना केल्याशिवाय मनुष्य मोक्ष प्राप्त करू शकत नाही.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਮ ਭੂਲਨਹਾਰੇ ॥
प्रत्येक श्वासाने आपण चुका करत राहतो.

ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! तू सर्वशक्तिमान, अगणित आणि अनंत आहेस.

ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ ॥
ज्यांनी दयेच्या घरात आश्रय घेतला आहे त्यांचे रक्षण कर.

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੪੮॥
नानक म्हणतात की हे गोपाळ! आम्ही तुझीच मुले आहोत. ॥४८॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक

ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਤਬ ਸੁਖ ਭਏ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗ ॥
अहंकार नाहीसा झाला की सुख-शांती निर्माण होते आणि मन व शरीर निरोगी होते.

ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥੧॥
हे नानक! अहंकाराच्या नाशामुळेच सजीवाला परमेश्वराचे दर्शन घडते, जो एकमात्र सत्य आहे जो स्तुती व गौरवास पात्र आहे. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਖਖਾ ਖਰਾ ਸਰਾਹਉ ਤਾਹੂ ॥
एकाग्रतेने त्या परमेश्वराची स्तुती करत राहा.

ਜੋ ਖਿਨ ਮਹਿ ਊਨੇ ਸੁਭਰ ਭਰਾਹੂ ॥
जे एका क्षणात त्या हृदयांना चांगल्या गुणांनी भरून टाकते जे पूर्वी गुणांनी शून्य होते.

ਖਰਾ ਨਿਮਾਨਾ ਹੋਤ ਪਰਾਨੀ ॥
जेव्हा प्राणी चांगल्या प्रकारे नियंत्रित केला जातो,

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਪੈ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥
तेव्हा तो रात्रंदिवस निर्मल प्रभूंचे गुणगान गात राहतो.

ਭਾਵੈ ਖਸਮ ਤ ਉਆ ਸੁਖੁ ਦੇਤਾ ॥
परमेश्वराला आवडले तर तो आनंद देतो.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਐਸੋ ਆਗਨਤਾ ॥
परब्रह्म प्रभू चिरंतर, अनंत आहेत.

ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਖਿਨ ਬਖਸਨਹਾਰਾ ॥
तो एका क्षणात असंख्य पापांची क्षमा करतो.

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਦਇਆਰਾ ॥੪੯॥
हे नानक! तू सदैव दयाळू आहेस.

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਸਤਿ ਕਹਉ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
हे माझ्या हृदया! मी तुला खरे सांगतो आहे, लक्षपूर्वक ऐक. भगवान हरीच्या शरणात या.

ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੧॥
हे नानक! तुझी सर्व युक्ती आणि हुशारी सोडून दे आणि मग परमेश्वर तुला स्वतःमध्ये सामावून घेईल.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਸਾ ਸਿਆਨਪ ਛਾਡੁ ਇਆਨਾ ॥
हे मूर्ख प्राणी! तुझी चतुराई सोडून दे.

ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤੀਆਨਾ ॥
हुशारी आणि उपदेशाच्या आदेशांवर परमेश्वर प्रसन्न होत नाही.

ਸਹਸ ਭਾਤਿ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥
हजारो चतुर गोष्टी केल्या तरी

ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਏਕ ਨ ਜਾਈ ॥
थोडीशी हुशारीही तुम्हाला मदत करणार नाही.

ਸੋਊ ਸੋਊ ਜਪਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥
हे मना! रात्रंदिवस त्या परमेश्वराचे स्मरण कर.

ਰੇ ਜੀਅ ਚਲੈ ਤੁਹਾਰੈ ਸਾਥੀ ॥
फक्त परमेश्वराचे स्मरण तुझ्याबरोबर जाणार आहे.

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਲਾਵੈ ਜਿਹ ਆਪੈ ॥
हे नानक! ज्याला परमेश्वर स्वतः संतांच्या सेवेत ठेवतो,

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੫੦॥
त्याला कोणताही त्रास होत नाही. ॥५०॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਨਾ ਮਨਿ ਵੂਠੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
भगवान हरीचे नाम उच्चारून ते हृदयात ठेवल्याने मनुष्य सुखाची प्राप्ती करतो.

ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥
हे भगवान नानक! तो सर्वत्र सर्वव्यापी आणि सर्वत्र विराजमान आहे. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹੇਰਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਗਲ ਕੈ ਪੁਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨ ॥
पाहा! परमेश्वर सर्वांच्या हृदयात विराजमान होत आहे.

ਹੋਵਤ ਆਏ ਸਦ ਸਦੀਵ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ॥
परमेश्वर हा सदैव उपस्थित आणि फिरत असतो, तोच जीवांच्या दुःखाचा नाश करतो आणि ही समज गुरूंचे ज्ञान प्रदान करते.

ਹਉ ਛੁਟਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਤਿਹ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤਹ ਆਪਿ ॥
अहंकाराचा नाश करून मनुष्य सुखाची प्राप्ती करतो जेथे अहंकार नसतो तेथे परमेश्वर असतो.

ਹਤੇ ਦੂਖ ਜਨਮਹ ਮਰਨ ਸੰਤਸੰਗ ਪਰਤਾਪ ॥
संतांच्या संगतीने जन्ममृत्यूचे दुःख दूर होते.

ਹਿਤ ਕਰਿ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜੈ ਦਇਆਲਾ ॥
दयेचे घर परमेश्वर ज्यांना दयाळू बनतो,

ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥
संतांच्या संगतीत राहून आपण परमेश्वराचे नाम प्रेमाने हृदयात ठेवतो.

ਓਰੈ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਕੀਆ ॥
इथे या जगात कोणीही स्वतःहून काहीही साध्य केलेले नाही.

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਛੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੂਆ ॥੫੧॥
हे नानक प्रभू! त्यांनीच हे विश्व निर्माण केले आहे. ॥५१॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਲੇਖੈ ਕਤਹਿ ਨ ਛੂਟੀਐ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਨਹਾਰ ॥
हे नानक! जर आपल्या प्राणिमात्रांच्या कर्मांची गणना केली तर आपल्याला मोक्ष मिळू शकत नाही कारण आपण सतत चुका करत असतो.

ਬਖਸਨਹਾਰ ਬਖਸਿ ਲੈ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥੧॥
हे क्षमाशील परमेश्वरा! कृपया आमच्या चुका माफ करा आणि आम्हाला अस्तित्वाच्या महासागरातून पार करा. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਗੁਨਹਗਾਰ ਬੇਗਾਨਾ ਅਲਪ ਮਤਿ ॥
मूर्ख आणि कमी बुद्धीचा प्राणी अपवित्र आणि दोषी असतो.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸੁਖ ਦੀਏ ਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨਤ ਤਤ ॥
ज्या परमेश्वराने त्याला हा आत्मा, शरीर आणि सुख दिले आहे, त्याच्याशी तो अपरिचित राहतो आणि त्याला ओळखतही नाही.

ਲਾਹਾ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਦਹ ਦਿਸਿ ਢੂਢਨ ਜਾਇ ॥
मायेसाठी तो दहा दिशांना शोधत फिरतो.

ਦੇਵਨਹਾਰ ਦਾਤਾਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹਿ ਬਸਾਇ ॥
पण सर्व काही देणाऱ्या परमेश्वराला तो क्षणभरही आपल्या हृदयात ठेवत नाही.

ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਇਆ ਸੰਪੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
तो आपल्या हृदयात लोभ, खोटेपणा, दुर्गुण आणि सांसारिक आसक्ती गोळा करतो.

ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਨਿੰਦਕ ਮਹਾ ਤਿਨਹੂ ਸੰਗਿ ਬਿਹਾਇ ॥
जे मोठ्या विषयाचे तस्कर आणि निंदक आहेत त्यांच्याबरोबर तो आपले जीवन व्यतीत करतो.

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! तुला पटले तर तूच वाईट माणसांना चांगल्या लोकांच्या संगतीत ठेवून क्षमा कर

ਨਾਨਕ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਾਹਨ ਨੀਰਿ ਤਰੇ ॥੫੨॥
हे नानक! परब्रह्म प्रभूंना योग्य वाटले तर दगडही पाण्यात तरंगू लागतो. ॥५२॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ॥
नानक म्हणतात की, हे परमेश्वरा! आपण जीव अनेक रूपात भटकत असतो, मायेशी निगडीत खात पितो आणि मायेच्या विलासात हसत असतो.

ਭਵਜਲ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! आम्हा सजीवांना अस्तित्वाच्या महासागरातून बाहेर काढा कारण आम्हाला फक्त तुझाच आधार आहे. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਆਇਓ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ
जीव मायेच्या विलासात रमून अगणित जन्म भोगून दुःख सहन करतो.

ਖੇਦ ਮਿਟੇ ਸਾਧੂ ਮਿਲਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਇ ॥
संतांच्या भेटीने आणि सद्गुरूंच्या उपदेशात लीन झाल्यामुळे सर्व दुःख, संकटे नष्ट होतात.

ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਓ ਖਾਇਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮ ॥
सहिष्णुता अंगीकारून आणि सत्याचा संचय करून मनुष्य नामाचे अमृत सेवन करतो.

ਖਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਭਈ ਅਨਦ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥
जेव्हा परमेश्वर आपला आशीर्वाद देतो तेव्हा आपल्याला आनंदात सुखाचे निवासस्थान मिळते.

ਖੇਪ ਨਿਬਾਹੀ ਬਹੁਤੁ ਲਾਭ ਘਰਿ ਆਏ ਪਤਿਵੰਤ ॥
ज्या माणसाने गुरूंकडून पद्धत शिकून त्यांच्या गुणांची स्तुती करण्याचा व्यवसाय आयुष्यभर आचरणात आणला, त्याला लाभ झाला आणि तो कोंडीतून वाचला व मानसन्मान प्राप्त झाला.

ਖਰਾ ਦਿਲਾਸਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਆਇ ਮਿਲੇ ਭਗਵੰਤ ॥
गुरूंनी त्याला अपार धीर दिला आहे आणि तो परमेश्वराला त्याच्या चरणी भेटला आहे.

ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਆਪਿ ॥
हे परमेश्वरा! ही सर्व लीला तूच निर्माण केली आहेस, आताही तूच सर्व काही करत आहेस. तू स्वतःच या जगातील आणि परलोकातील जीवांचे रक्षणकर्ता आहेस.

ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਸਰਾਹੀਐ ਜਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪਿ ॥੫੩॥
हे नानक! प्रत्येक हृदयात विराजमान असलेल्या परमेश्वराची स्तुती करत राहा. ॥५३॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਗਤੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲ ॥
हे कृपेचे भांडार! हे दयेचे घर! हे परमेश्वरा! आम्ही सर्व प्राणी तुझ्या आश्रयाला आलो आहोत.

ਏਕ ਅਖਰੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸਤ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥
हे नानक! ज्याच्या हृदयात अमर परमेश्वर असतो तोच यशस्वी होतो. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਅਖਰ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥
हे तिन्ही जग परमेश्वराने आपल्या आदेशानुसार निर्माण केले आहे,

ਅਖਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥
परमेश्वराच्या आज्ञेनुसार वेदांची रचना आणि अभ्यास केला गेला.

ਅਖਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾ ॥
सर्व धर्मग्रंथ, स्मृती आणि पुराणे हे परमेश्वराच्या आदेशाचे प्रकट रूप आहेत.

ਅਖਰ ਨਾਦ ਕਥਨ ਵਖ੍ਯ੍ਯਾਨਾ ॥
या पुराण, शास्त्रे आणि स्मृती यांची स्तोत्रे, कथन आणि विवेचन हे देखील परमेश्वराच्या आदेशाचा प्रकाश आहे.

ਅਖਰ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥
जगाच्या भीतीपासून आणि कोंडीपासून मुक्ती मिळणे हा देखील परमेश्वराच्या आदेशाचा प्रकाश आहे.

ਅਖਰ ਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ਸੁਚ ਧਰਮਾ ॥
धार्मिक विधी, सांसारिक कर्म, पवित्रता आणि धर्म यांचे वर्णन देखील परमेश्वराचे आदेश आहेत.

ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਅਖਰ ਹੈ ਜੇਤਾ ॥
हे नानक! हे दृश्य जग जितके आहे

ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥੫੪॥
यामध्ये अविनाशी परमेश्वराचा क्रम क्रियाशील असला तरी परब्रह्म परमात्मा निराळा आहे. ॥५४॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਹਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਾਵਤੀ ॥
त्या अगम्य परमेश्वराच्या हातात आदेशाच्या रूपात कलम आहे. तो सर्व प्राणिमात्रांचे भाग्य त्यांच्या कर्मानुसार लिहित आहे.

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਸੰਗਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥
अद्वितीय सौंदर्याचा स्वामी सर्व प्राणिमात्रांशी एकरूप आहे.

ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ਤੁਹਾਰੀਆ ॥
नानक म्हणतात की, हे परमेश्वरा! मी माझ्या मुखाने तुझा महिमा व्यक्त करू शकत नाही.

ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥
तुला पाहिल्यानंतर मी मंत्रमुग्ध झालो आहे आणि तुला शरण जात आहे. ॥१॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹੇ ਅਚੁਤ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਘਨਾਸ ॥
नानक म्हणतात की, तो अविचारी आहे, तो सर्वोच्च आहे, तो अमर आहे, तो पापांचा नाश करणारा आहे.

ਹੇ ਪੂਰਨ ਹੇ ਸਰਬ ਮੈ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਣਤਾਸ ॥
हे सर्वव्यापी! हे दुःखांचा नाश करणारे हे गुणांचे भांडार!

ਹੇ ਸੰਗੀ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੇ ਨਿਰਗੁਣ ਸਭ ਟੇਕ ॥
हे निरंकार प्रभू ! हे निर्गुण! सर्व प्राणिमात्रांच्या आधार!

ਹੇ ਗੋਬਿਦ ਹੇ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੈ ਸਦਾ ਬਿਬੇਕ ॥
हे गोविंद! तू गुणांचा खजिना आहेस, तुझ्याकडे सदैव बुद्धी आहे

ਹੇ ਅਪਰੰਪਰ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਹਿ ਭੀ ਹੋਵਨਹਾਰ ॥
हे अनंत परमेश्वरा! तू अजूनही उपस्थित आहेस, तू सदैव सत्याचे अवतार आहेस

ਹੇ ਸੰਤਹ ਕੈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰ ॥
हे संतांचे नित्य सहाय्यक! तू निराधारांचा आश्रय आहेस.

ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥
हे ठाकूर! मी तुझा छोटा विनम्र सेवक आहे. मी कोणत्याही गुणांशिवाय आहे, माझ्यामध्ये कोणतेही गुण नाहीत.

ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਰਾਖਉ ਹੀਐ ਪਰੋਇ ॥੫੫॥
तुझ्या नामाचे दान मी माझ्या हृदयात ठेवू दे ॥५५॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥
गुरू ही आई आहे, गुरूच पिता आहे आणि गुरू हा जगाचा परमेश्वर आहे

ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥
अज्ञानाच्या अंधाराचा नाश करणारा मित्र म्हणजे गुरु. गुरु हे त्यांचे नातेवाईक आणि भाऊ

ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥
गुरू हा हरी नामाचा दाता आणि उपदेशक आहे आणि गुरु हा माझा अविचारी मंत्र आहे

ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥
गुरू हे सुख, शांती, सत्य आणि बुद्धीचे अवतार आहेत. गुरू म्हणजे दैवी स्पर्शस्तंभ ज्याच्या स्पर्शाने सजीव अस्तित्वाच्या सागरातून मुक्त होतो

ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥
गुरु हे तीर्थ आणि अमृताचे उगमस्थान आहे. गुरूंच्या ज्ञानात स्नान केल्याने मनुष्य अनंत परमात्म्याची प्राप्ती करतो

ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥
गुरू हा सर्व पापांचा कर्ता आणि नाश करणारा आहे आणि गुरु हा पतितांना शुद्ध करणारा आहे

ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ॥
जगाची निर्मिती झाल्यापासून, प्राचीन काळापासून प्रत्येक युगात गुरू उपस्थित आहेत. गुरू हा भगवंताच्या नावाचा मंत्र आहे, ज्याचा जप जीवाला मोक्ष देतो

ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ ॥
हे परमेश्वरा, आम्हाला गुरूंचा सहवास द्या, जेणेकरून आम्ही मूर्ख आणि पापी, त्यांच्या सहवासात राहून अस्तित्त्वाचा सागर पार करू शकू

ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਮਸਕਰਾ ॥੧॥
गुरु स्वतः परब्रह्म आणि देव आहेत. हे नानक! भगवंताच्या रूपाने गुरूंची पूजा करावी. १॥

ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪੜਣਾ ॥
हा श्लोक सुरुवातीपासून शेवटपर्यंत वाचावा लागतो

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ॥
गौरी सुखमणी माह ५ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥
सालोकु ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
सतगुरुंच्या कृपेने एकच देव सापडतो

ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥
मी आदि गुरूंना नमन करतो

ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥
मी पहिल्या युगातील गुरूंना नमन करतो

ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥
मी सतगुरुंना नमस्कार करतो

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥੧॥
मी श्री गुरुदेवजींना नमस्कार करतो. १॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
अष्टपदी॥

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥
भगवंताचे नामस्मरण करा आणि नामस्मरण करून सुख प्राप्त करा

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥
या देहातील सर्व दु:खांपासून मुक्त हो

ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥
फक्त जगाचा निर्माता परमेश्वराचा महिमा लक्षात ठेवा

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥
असंख्य लोक परमेश्वराच्या अनेक नामांचा जप करतात

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖ੍ਯਰ ॥
पवित्र अक्षरांसह वेद, पुराण आणि स्मृती

ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖ੍ਯਰ ॥
देवाचे नाव एका अक्षराने बनलेले आहे

ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥
रामाच्या हृदयात ज्याचे नाव थोडेसेही वास करते त्याचा महिमा व्यक्त करता येत नाही

ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾਰੋ ॥ਨਾਨਕ ਉਨ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰੋ ॥੧॥
हे परमेश्वरा, नानकांनाही तुझ्या दर्शनाची इच्छा असणाऱ्यांच्या संगतीत ठेऊन माझे रक्षण कर

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥
सुखमणी हे भगवंताचे अमृतस्वरूपाचे नाम आहे

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥
जो भक्तांच्या मनात वास करतो. तिथेच राहा

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥
भगवंताच्या स्मरणाने जीव गर्भात येत नाही

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥
भगवंताच्या स्मरणाने दु:ख आणि मृत्यूचे भय नाहीसे होते

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥
भगवंताच्या स्मरणाने मृत्यूही दूर होतो

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥
भगवंताच्या स्मरणाने शत्रू निघून जातो

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
भगवंताचे स्मरण केल्याने कोणताही अडथळा येत नाही

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥
भगवंताच्या स्मरणाने माणूस रात्रंदिवस जागृत राहतो

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥
देवाचे स्मरण केल्याने भीतीवर परिणाम होत नाही

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥
भगवंताचे स्मरण केल्याने दु:ख-दु:खांवर परिणाम होत नाही

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
भगवंताच्या स्मरणाने संतांचा सहवास प्राप्त होतो

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥
हे नानक! सर्व खजिना देवाच्या प्रेमात आहेत. 2॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥
परमेश्वराचे स्मरण करण्यात रिद्धी सिद्धी आणि नऊ खजिना आहेत

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥
परमेश्वराचे स्मरण केल्यानेच मनुष्याला ज्ञान, ध्यान, दिव्य दृष्टी आणि बुद्धी यांचे सार प्राप्त होते

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥
नामस्मरण म्हणजे तपश्चर्या आणि भगवंताचे स्मरण

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥
भगवंताच्या स्मरणाने द्वैतभाव नाहीसा होतो

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥
परमेश्वराचे स्मरण केल्याने तीर्थयात्रा केल्याचे फळ मिळते

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥
भगवंताचे स्मरण केल्याने मनुष्याला त्याच्या दरबारात आदर प्राप्त होतो

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥
भगवंताचे स्मरण केल्याने जीव त्याची इच्छा गोड व शुभ मानतो

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥
भगवंताच्या स्मरणाने मनुष्यजन्माची इच्छा सफल होते

ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥
ज्यांची तो स्वतः आठवण करून देतो तेच जीव त्याला आठवतात

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੩॥
हे नानक! मी त्या महापुरुषांच्या चरणांना स्पर्श करतो जे ध्यान करतात. ३॥

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥
भगवंताचे स्मरण हे सर्वोच्च आहे

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ ॥
परमेश्वराच्या स्मरणाने अनेक जीवांचा उद्धार होतो

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥
भगवंताच्या स्मरणाने तहान शमते

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥
भगवंताच्या स्मरणाने सर्व काही स्पष्ट होते

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥
परमेश्वराचे स्मरण केल्याने मृत्यूचे भय नाहीसे होते

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥
भगवंताच्या स्मरणाने इच्छा पूर्ण होतात

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥
भगवंताचे स्मरण केल्याने मनातील घाण दूर होते

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥
आणि भगवंताच्या नामाचे अमृत हृदयात लीन होते

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥
पूज्य परमेश्वर आपल्या संतांच्या अमृतात वास करतो

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥
हे नानक! मी गुरुमुखांच्या दासांचा दास आहे. ४॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥
परमेश्वराचे स्मरण करणारे असेच धनवान असतात

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥
जे देवाचे स्मरण करतात तेच आदरणीय असतात

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥
जे परमेश्वराचे स्मरण करतात ते परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारले जातात

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥
जे परमेश्वराचे स्मरण करतात ते जगात प्रसिद्ध होतात

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥
देवाचे स्मरण करणारे पुरुष कोणावरही अवलंबून नसतात

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥
भगवंताचे स्मरण करणारे जीव सर्वांचे सम्राट आहेत

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥
परमेश्वराचे स्मरण करणारे जीव सुखात राहतात

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
जे परमेश्वराचे स्मरण करतात ते अमर होतात

ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥
ज्यांच्यावर देव कृपा करतो तेच लोक देवाचे स्मरण करतात

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥
हे नानक! मी फक्त परमेश्वराच्या सेवकांच्या चरणी धूळ मागतो. ५॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥
जे देवाचे स्मरण करतात, असे लोक परोपकारी होतात

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
जे प्रभूचे स्मरण करतात त्यांच्यासाठी मी नेहमी स्वतःचा त्याग करतो

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥
परमेश्वराचे स्मरण करणाऱ्यांचे चेहरे अतिशय सुंदर असतात

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥
परमेश्वराचे स्मरण करणारे जीव आनंदाने जगतात. , जे भगवंताचे स्मरण करतात ते त्यांचे मन जिंकतात

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥
भगवंताचे स्मरण करणाऱ्या जीवांचे जीवन व आचरण शुद्ध होते

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥
जे परमेश्वराचे स्मरण करतात त्यांना अनेक सुख आणि आनंद प्राप्त होतात

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥
भगवंताचे स्मरण करणारे जीव भगवंताच्या जवळ राहतात

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥
संतांच्या कृपेने तो रात्रंदिवस जागृत राहतो

ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੬॥
हे नानक! भगवान सिमरनची देणगी नशिबानेच मिळते. 6॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥
परमेश्वराच्या स्मरणाने सर्व कार्य पूर्ण होतात

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੁ ਨ ਝੂਰੇ ॥
परमेश्वराचे स्मरण केल्याने माणूस कधीही चिंता आणि संकटांना बळी पडत नाही

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥
भगवंताचे नामस्मरण करून मनुष्य भगवंताची स्तुती करतो

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥
परमेश्वराचे स्मरण केल्याने मनुष्य सहज भगवंतात लीन होतो

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥
भगवंताचे नामस्मरण केल्याने त्याला अचल मुद्रा प्राप्त होते

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥
परमेश्वराचे स्मरण केल्याने माणसाचे कमळ प्रसन्न होते

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥
परमेश्वराच्या स्मरणातून दैवी स्तोत्रे गुंजतात. , भगवंताचे स्मरण करून आनंदाला अंत किंवा अंत नाही

ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥
भगवंताचे वरदान लाभलेले जीव त्याचे स्मरण करत राहतात

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥੭॥
हे नानक! भगवंताचे स्मरण करणाऱ्यांचा आश्रय भाग्यवानच घेतो. ७ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥
भगवंताचे स्मरण केल्याने भक्त जगात लोकप्रिय होतात

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥
भगवंताच्या स्मरणात सहभागी होऊन वेद इत्यादी धार्मिक ग्रंथ लिहिले गेले

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥
भगवंताच्या स्मरणानेच मानव परिपूर्ण ब्रह्मचारी आणि दाता बनतो

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥
भगवंताच्या नामस्मरणाने नीच लोक सर्व दिशांनी प्रसिद्ध झाले

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥
भगवंताच्या स्मरणाने संपूर्ण पृथ्वी टिकून आहे

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥

हे जिज्ञासू, जगाचा निर्माता देवाचे नेहमी स्मरण कर

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥

भगवंताने आपल्या स्मरणासाठी विश्व निर्माण केले आहे

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ज्या ठिकाणी भगवंताचे स्मरण केले जाते त्या ठिकाणी निरंकार स्वतः उपस्थित असतो

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥

हे नानक! ज्याला देव त्याच्या कृपेने सिमरनची समज देतो

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੮॥੧॥

गुरूच्या माध्यमातून अशा व्यक्तीला भगवंताचे स्मरण करण्याचे वरदान मिळते. ॥8॥१॥

ਸਲੋਕੁ ॥

श्लोक ॥

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥

हे गोरगरिबांच्या दु:खाचा नाश करणाऱ्या, सर्व शरीरात सर्वव्यापी असणाऱ्या परमेश्वरा. हे अनाथांचे स्वामी

ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ॥੧॥

मी तुझ्या आश्रयाला आलो आहे, तू माइया प्रभू नानकजवळ असशील. १॥

Page 264

ਅਸਟਪਦੀ ॥
अष्टपदी ॥

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥
जिथे आई-वडील, मुलगे, मित्र आणि भाऊ कोणीही मदतनीस नसतात

ਮਨ ਊਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥
तेथे हे मन, परमेश्वराचे नाम तुला साहाय्य करेल

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥
जिथे भयंकर यमदूत तुला चिरडून टाकतील

ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥
तेथे फक्त परमेश्वराचे नाव तुमच्याबरोबर जाईल

ਜਹ ਮੁਸਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥
जेथे मोठी अडचण होईल

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥
तेथे परमेश्वराचे नाम क्षणात तुमचे रक्षण करेल

ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥
अनेक धार्मिक विधी करूनही माणूस त्याच्या पापांपासून मुक्त होत नाही

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥
पण परमेश्वराच्या नामाने लाखो पापांचा नाश होतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
हे मन, गुरूंच्या सहवासात राहून परमेश्वराचे नामस्मरण कर

ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥
हे नानक! अशाप्रकारे तुला परम सुख प्राप्त होईल

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥
संपूर्ण जगाचा राजा होऊनही माणूस दुःखी होतो

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥
पण परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने आनंदी होतो

ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਰੈ ॥
लाखोंच्या बंधनात माणूस अडकला तरी

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥
परमेश्वराच्या नामस्मरणाने तो मुक्त होतो

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥
संपत्तीचे अपार सुख माणसाची तहान भागवू शकत नाही. परंतु

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਘਾਵੈ ॥
परमेश्वराच्या नामस्मरणाने तो तृप्त होतो

ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥
यमाचा मार्ग ज्यावर जीव एकटा प्रवास करतो

ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥
तेथें परमेश्वराचें नामस्मरण ।

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥
हे माझ्या मन, हे नाम नेहमी लक्षात ठेव

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥
हे नानक! गुरूच्या आश्रयाने गुरूचे नामस्मरण केल्याने परम परमानंदाची प्राप्ती होते. 2॥

ਛੂਟਤ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥
जिथे लाखो शस्त्रे असूनही माणूस मुक्त होऊ शकत नाही

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥
तेथे नामस्मरणाने माणसाला मोक्ष प्राप्त होतो

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥
जिथे अनेक अडथळे आणि संकटे येतात आणि माणसाचा नाश करतात

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥
तेथे परमेश्वराचे नाम त्वरित त्याचे रक्षण करते

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮ ॥
जो अनेक जन्मात जन्ममरण घेत राहतो

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥
परमेश्वराच्या नामस्मरणाने त्याला सुख प्राप्त होते

ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥
अहंकाराने मलिन झालेला प्राणी ही घाण कधीच धुवू शकत नाही

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ ॥
पण परमेश्वराच्या नामाने लाखो पापांचा नाश होतो

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰਗਿ ॥
हे परमेश्वरा! हे परमेश्वराचे नाम प्रेमाने स्मरण कर

ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥
हे नानक! परमेश्वराचे नाम संतांच्या संगतीनेच प्राप्त होते. ३॥

ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥
जीवनाचा मार्ग ज्याचे मैल इत्यादि मोजता येत नाहीत

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਤੋਸਾ ॥
परमेश्वराचे नाव तुमच्यासोबत असेल

ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥
मार्ग अंधाराने भरलेला आहे

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥
येथे परमेश्वराचे नाव तुमच्याबरोबर चमकेल

ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨ ਸਿਞਾਨੂ ॥
ज्या मार्गावर तुम्हाला कोणी ओळखत नाही

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੂ ॥
तुमच्या बरोबर परमेश्वराचे नाव जाणणारा जाणकार व्यक्ती असेल

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥
जिथे प्रचंड उष्णता आणि प्रचंड सूर्यप्रकाश असतो

ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ ਊਪਰਿ ਛਾਮ ॥
तेथे परमेश्वराच्या नामाची छाया पडेल

ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੈ ॥
हे प्राणी, जेथे भ्रमाची तहान तुला खेचते. , भगवान नानक हरीच्या नावाने अमृताचा वर्षाव होतो. ४॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥
परमेश्वराचे नाम हे भक्तांसाठी व्यावहारिक साहित्य आहे

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥
परमेश्वराच्या नामाने संतांच्या मनाला आनंद व विश्रांती मिळते

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥
परमेश्वराचे नाम हे त्याच्या सेवकाचा आधार आहे

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥
परमेश्वराच्या नामस्मरणाने करोडो जीवांना लाभ झाला आहे

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
संत रात्रंदिवस हरीची स्तुती करीत असतात

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥
संत हरी परमेश्वराचे नाव औषध म्हणून वापरतात

ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
परमेश्वराचे नाम हा परमेश्वराच्या सेवकाचा खजिना आहे

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨ ॥
परब्रह्माने त्याला हे दान दिले आहे

ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ॥
जे मन आणि शरीराने एका परमेश्वराच्या प्रेमात मग्न आहेत

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥
हे नानक! त्या सेवकांची वृत्ती ही एक ज्ञान आहे. ५॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥
परमेश्वराचे नाम हेच भक्ताचे मोक्षाचे साधन आहे

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥
परमेश्वराचा भक्त त्याच्या नामस्मरणाने भोजन करून तृप्त होतो

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥
परमेश्वराचे नाम हे त्याच्या भक्ताचे सौंदर्य आणि आनंद आहे.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने मनुष्याला कधीही अडथळे येत नाहीत

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
परमेश्वरा चे नाम हेच त्याच्या भक्ताचा मान आणि प्रतिष्ठा आहे

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥
परमेश्वराच्या नामाने त्याच्या भक्ताला जगात वैभव प्राप्त होते

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥
परमेश्वराचे नाम हेच भक्तासाठी योगाचे साधन आणि गृहस्थ जीवनाचा आनंद आहे

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने त्याला कसलेही दुःख व त्रास होत नाही

ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
परमेश्वराचा भक्त त्याच्या नामाचीच सेवा करण्यात तल्लीन राहतो

ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥
हे नानक भक्त! तो नेहमी फक्त भगवान परमेश्वराचीच पूजा करतो. ॥६॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥
भगवान हरीचे नाम हे भक्तासाठी संपत्तीचे भांडार आहे

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥
हरीनामाच्या रूपात परमेश्वरानेच संपत्ती आपल्या भक्ताला दिली आहे

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥
भगवंत हरिचे नाम हे त्याच्या भक्तासाठी एक शक्तिशाली आधार आहे

ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥
हरिच्या महिमामुळे भक्त इतर कोणाला ओळखत नाही

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥
कपड्याप्रमाणे परमेश्वराचा भक्त हरीच्या सारात तल्लीन राहतो

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥
शून्य समाधीत लीन होऊन तो नामाच्या आनंदात तल्लीन राहतो

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥
भक्त दिवसाचे आठ तास हरिनामाचा जप करत असतो

ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥
हरीचा भक्त जगात लोकप्रिय होतो आणि लपून राहत नाही

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥
परमेश्वराची भक्ती अनेकांना मोक्ष प्रदान करते

ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੭॥
हे नानक! किती माणसे भक्तांच्या सहवासात अस्तित्त्वाचा सागर पार करतात. ॥७॥

ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥
हरीचे नावच कल्पवृक्ष आहे

ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥
कामधेनू म्हणजे भगवान हरींच्या नावाचे गुणगान गाणे

ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥
हरीची कथा सर्वोत्तम आहे

ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने दुःख दूर होतात

ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥
नामाचा महिमा संतांच्या हृदयात वास करतो

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥
संतांच्या तेजाने सर्व पापे नष्ट होतात

ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥
संतांचा सहवास सौभाग्यानेच मिळतो

ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥
संतांच्या सेवेतून नामस्मरण केले जाते

ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥
परमेश्वराच्या नामासारखा दुसरा कोणी नाही

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥
हे नानक! दुर्लभ व्यक्तीच गुरुमुख नावाची प्राप्ती करतो. ॥८॥२॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੋਲਿ ॥
अनेक शास्त्रे आणि अनेक स्मृती पाहिल्या आहेत आणि त्या सर्वांचा बारकाईने शोध घेतला आहे

ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥
पण ते परमेश्वराच्या नावाची बरोबरी करू शकत नाही. हे नानक! हरी- परमेश्वराचे नाम अमूल्य आहे. ॥१॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
अष्टपदी ॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥
जप तपश्चर्या, सर्व ज्ञान आणि ध्यान

ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥
शास्त्राचे पारायण आणि सहा शास्त्रांच्या आठवणी

ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧ੍ਰਮ ਕਿਰਿਆ ॥
योगाभ्यास आणि धार्मिक विधी पार पाडणे

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥
सर्वस्वाचा त्याग करून जंगलात भटकायचे

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥
अनेक प्रकारे प्रयत्न करा

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥
धर्मार्थ होम यज्ञ आणि प्रचंड दान करणे

ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥
शरीराचे लहान तुकडे करणे आणि आगीत टाकणे

ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥
विविध प्रकारचे उपवास आणि नियमांचे पालन करणे

ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥
पण हे सर्व रामनामाची पूजा करण्यासारखे नाही

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥
हे नानक! हे नाम जरी एकदाच गुरूंच्या शरणात जपले तरी. ॥१॥

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥
एखाद्या व्यक्तीने पृथ्वीच्या नऊ भागात प्रवास केला तरी तो दीर्घायुष्य जगू शकतो

ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥
तो महान निर्वाण आणि तपस्वी आणि

ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥
तुझे शरीर आगीत जाळून टाक

ਕਨਿਕ ਅਸ੍ਵ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥
ते सोने, घोडे आणि जमीन दान करा

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥
निउली कर्म योगासन आणि अनेक योगासनांचा तो प्रकार करा

ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥
त्याने जैनांच्या मार्गाचा अवलंब करून अत्यंत कठीण पद्धती व तपश्चर्या करावी

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥
त्याला त्याच्या शरीराचे तुकडे करू द्या

ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥
तरीही त्याचा अहंकार दूर होत नाही

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥
परमेश्वराच्या नावासारखे काहीही नाही

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥
हे नानक! गुरु नानक यांच्याद्वारे परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने मनुष्य मोक्ष प्राप्त करतो. ॥२॥

ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥
काहींना काही तीर्थक्षेत्री देह सोडण्याची इच्छा असते

ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥
पण तरीही माणसाचा अहंकार आणि अभिमान त्याच्या मनातून जात नाही

ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥
जरी एखादी व्यक्ती रात्रंदिवस पवित्रतेचे पालन करते

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥
पण मनाची घाण त्याच्या शरीरातून जात नाही

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥
जरी एखाद्या व्यक्तीने त्याच्या शरीरावर खूप नियंत्रण ठेवले तरीही

ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥
तरीही मायेचे वाईट दुर्गुण त्याच्या मनातून सुटत नाहीत

ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥
माणसाने हे नश्वर शरीर पाण्याने पुष्कळ वेळा स्वच्छ केले तरी

ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥
तरीही शरीराची ही कच्ची भिंत कुठेतरी पवित्र असू शकते

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਊਚ ॥
हे माझ्या मन, हरिच्या नामाचा महिमा खूप आहे

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੂਚ ॥੩॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नावाने अनेक पापी मुक्त झाले आहेत.॥ ३॥

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥
अति हुशारीमुळे माणूस मृत्यूला घाबरतो

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥
खूप प्रयत्न करूनही तहान भागत नाही

ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥
विविध धार्मिक वेष बदलून इच्छेची आग विझत नाही

ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥
अशा लाखो उपायांनी मनुष्य परमेश्वराच्या दरबारात मुक्त होत नाही

ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਊਭ ਪਇਆਲਿ ॥
ते आकाशात गेले किंवा पाताळात गेले तरी ते मुक्त होत नाहीत

ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥
आसक्तीमुळे भ्रमाच्या जाळ्यात अडकलेले लोक

ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥
यमराज मानवांना त्यांच्या इतर सर्व दुष्कृत्यांसाठी शिक्षा देतात

ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥
पण गोविंदाच्या भजनाशिवाय मरणाचीही पर्वा नाही

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने सर्व प्रकारची दुःख दूर होतात

ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥
नानकांचा स्वाभाविक स्वभाव हेच सांगतो. ॥४॥

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥
धर्म, संपत्ती, वासना आणि मोक्ष या चार गोष्टींची जर एखाद्या व्यक्तीला आकांक्षा असेल

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ॥
म्हणून त्याने संतांच्या सेवेत रमले पाहिजे

ਜੇ ਕੋ ਆਪੁਨਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥
माणसाला आपले दु:ख संपवायचे असेल तर

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥
त्याने आपल्या अंतःकरणात भगवान हरींचे नाम नेहमी स्मरण करावे

ਜੇ ਕੋ ਅਪੁਨੀ ਸੋਭਾ ਲੋਰੈ ॥
जर एखाद्या व्यक्तीला त्याचे सौंदर्य हवे असेल

ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੋਰੈ ॥
संतांच्या संगतीत राहून त्याने हा अहंकार सोडावा

ਜੇ ਕੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥
जर माणसाला जन्म-मृत्यूच्या दु:खाची भीती वाटते

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥
म्हणून त्याने संतांचा आश्रय घ्यावा

ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥
ज्या व्यक्तीला परमेश्वर पाहण्याची तीव्र इच्छा असते

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥
हे नानक! त्यासाठी मी नेहमीच स्वतःचा त्याग करतो. ॥५॥

ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥
सर्व पुरुषांमध्ये, तो सर्वोच्च पुरुष आहे

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
सत्संगात राहून ज्याचा अभिमान नाहीसा होतो

ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥
जो माणूस स्वतःला नीच आणि नम्र समजतो

ਸੋਊ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥
तो सर्वोच्च चांगला मानला जातो

ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥
ज्या माणसाचे मन सर्वांच्या पायाची धूळ होते

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥
त्याला प्रत्येक हृदयात भगवान हरीचे नाव दिसते

ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥
जो मनातून वाईट मिटवतो

ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥
तो संपूर्ण सृष्टीला आपला मित्र मानतो

ਸੂਖ ਦੂਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥
हे नानक! जो मनुष्य सुख आणि दुःख समानतेने पाहतो

ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਪਾ ॥੬॥
तो पाप आणि पुण्य यापासून मुक्त राहतो. ॥६॥

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥
हे परमेश्वरा, तुझे नाव गरीबांसाठी संपत्ती आहे

ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥
तुझे नाम निराधारांसाठी एकमेव आश्रय आहे

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਮਾਨੁ ॥
हे परमेश्वरा, तू अनादर करणाऱ्यांचा आदर आहेस

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥
सर्व प्राणिमात्रांना दान देणारा तूच आहेस

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥
हे जगाच्या स्वामी, तूच सर्व काही करतोस आणि जीवांना ते स्वतःच करायला लावतोस

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
तुम्ही खूप अंतर्ज्ञानी व्यक्ती आहात

ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥
हे ठाकूर, तुला स्वतःची गती आणि मर्यादा माहित आहे

ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥
हे परमेश्वरा, तू स्वतःच रंगीत आहेस

ਤੁਮ੍ਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥
हे परमेश्वरा! फक्त तूच स्वतःचा गौरव करू शकतोस

ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੭॥
हे नानक! तुझा महिमा इतर कोणीही जाणत नाही. ॥७॥

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥
सर्व धर्मांमध्ये सर्वोच्च धर्म तो आहे

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण करणे आणि पवित्र कर्म करणे

ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥
सर्व धार्मिक कार्यांमध्ये सर्वोत्तम विधी तो आहे

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥
सत्संगात भेटून मूर्खपणाची घाण धुवावी

ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥
सर्व प्रयत्नांमध्ये सर्वोत्तम प्रयत्न हा आहे

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥
हरिचे नाम नेहमी मनात जपत राहा

ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥
सर्व भाषणांमध्ये, वाणीचे अमृत आहे ते

ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥
परमेश्वराचा महिमा ऐका आणि आपल्या जिभेने त्याचा उच्चार करा

ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਊਤਮ ਥਾਨੁ ॥
हे नानक! ते स्थान सर्व ठिकाणी श्रेष्ठ आहे

ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥
ज्यामध्ये परमेश्वराचे नाव वास करते. ॥८॥ ३॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਇਆਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥
हे गुणहीन आणि मूर्ख प्राणी, त्या परमेश्वराचे नेहमी स्मरण कर

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥
हे नानक! ज्याने तुला निर्माण केले, त्याच्या हृदयात वास करणारा परमेश्वराच तुला साथ देईल. ॥१॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
अष्टपदी॥

ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥
हे नश्वर प्राणी! सर्वव्यापी रामाच्या गुणांचे स्मरण कर

ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ॥
तुमचे मूळ काय आहे आणि तुम्ही कसे दिसता?

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ॥

ज्याने तुला निर्माण केले आणि तुला सुशोभित केले

ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥

ज्याने तुझ्या गर्भाच्या आगीत तुझे रक्षण केले

ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ ॥

ज्याने तुम्हाला लहानपणी दूध प्यायला दिले

ਭਰਿ ਜੋਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੂਧ ॥

ज्याने तुला तारुण्यात अन्न, आनंद आणि बुद्धी दिली

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਊਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ ॥

आणि कोण, तुम्ही म्हातारे झाल्यावर तुमचे नातेवाईक आणि मित्र

Page 267

ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ ॥
बसताना तोंडात अन्न घालण्यासाठी ते तुम्हाला सेवा देण्यासाठी दिले आहेत

ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੂ ਨ ਬੂਝੈ ॥
हा पुण्यहीन माणूस आपल्यावर केलेल्या उपकारांची किंमत करत नाही

ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥੧॥
नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा! तू त्याला क्षमा केलीस तरच त्याला मोक्ष मिळू शकेल. ॥१॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਊਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ॥
हे प्राणी ज्याच्या कृपेने तू पृथ्वीवर सुखाने राहतोस

ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ ॥
आणि त्याचा मुलगा, भाऊ, मित्र आणि पत्नी यांच्यासोबत हसतो आणि खेळतो

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥
ज्याच्या कृपेने तुम्ही थंड पाणी पिता

ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥
आणि तुम्हाला आनंददायी हवा आणि अमूल्य अग्नी मिळाला आहे ज्यामुळे तुम्हाला आनंद होतो

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥
ज्याच्या कृपेने तू सर्व सुखांचा उपभोग घेतोस

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥
आणि आपण सर्व गोष्टींसह जगता

ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਰਸਨਾ ॥
ज्याने तुला हात, पाय, कान, डोळे आणि जीभ दिली आहे

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥
हे प्राणी, तू परमेश्वराला विसरतोस आणि इतरांवर प्रेम करतोस

ਐਸੇ ਦੋਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ ॥
अज्ञानी मुर्ख अशा दोषांमध्ये अडकलेला असतो.

ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥੨॥
नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा, कृपा करून त्यांचे रक्षण कर. ॥२॥

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥
जन्मापासून मृत्यूपर्यंत, आदिपासून शेवटपर्यंत सर्वांचे रक्षण करणारा परमेश्वरच आहे.

ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥
मूर्ख माणूस तिच्यावर प्रेम करत नाही

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥
ज्याच्या सेवेमुळे त्याला नऊ खजिना मिळतात

ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥
मूर्ख प्राणी ते मनावर घेत नाही

ਜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥
ठाकूर जो सदैव थेट असतो

ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ ॥
ज्ञान नसलेल्या माणसाला ते फार दूर कळते

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥
ज्याच्या सेवेने व भक्तीने तो परमेश्वराच्या दरबारात गौरव पावतो

ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ ॥
मूर्ख आणि अज्ञानी मनुष्य परमेश्वराला विसरतो

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੂਲਨਹਾਰੁ ॥
नश्वर प्राणी नेहमी चुका करतात

ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥

हे नानक! केवळ शाश्वत परमेश्वरच रक्षक आहे. ॥३॥

ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥

नामाच्या रत्नाचा त्याग करून मनुष्य मायारूपाने एक पैसा घेऊन सुखी राहतो

ਸਾਚੁ ਛੋਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ ॥

तो सत्याचा त्याग करतो आणि लबाडीत आनंद मानतो. , जगाच्या ज्या गोष्टींचा त्याग केला आहे, तो नेहमी स्थिर असल्याचे जाणतो

ਜੋ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥

ਜੋ ਹੋਵਨੁ ਸੋ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ॥

जे काही घडायचे आहे ते तो दूरच मानतो

ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰੈ ॥

ज्याला सोडून जावे लागते त्याच्यासाठी तो त्रास सहन करतो

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ॥

सदैव सोबत असणाऱ्या परमेश्वराचा तो त्याग करतो

ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ॥ਗਰਧਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ॥

तो चंदनाची पेस्ट धुतो गाढवाला फक्त राख आवडते

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲ ॥

माणूस भयंकर काळोख्या विहिरीत पडला आहे

ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥੪॥

नानकांची प्रार्थना आहे की हे परमेश्वरा! दयेचे घर, त्यांना अंधारलेल्या विहिरीतून बाहेर काढ. ॥४॥

ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ ॥

जात ही माणसांची पण कर्म प्राण्यांची

ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

माणूस रात्रंदिवस माणसांसमोर बढाई मारत असतो

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ ॥
बाहेरून तो धार्मिक पोशाख धारण करतो पण त्याच्या मनात मायेची घाण असते

ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ ॥
मनाने कितीही लपविण्याचा प्रयत्न केला तरी ते आपले वास्तव लपवू शकत नाही

ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨ ॥
तो ध्यान करण्याचे आणि स्नान करण्याचे नाटक करतो

ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥
पण लोभाचा कुत्रा त्याच्या मनावर दडपण आणत आहे.

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹ ॥
त्याच्या शरीरात इच्छेची आग असते आणि त्यागाची राख त्याच्या शरीराच्या बाहेर असते

ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹ ॥
वासनेचा दगड गळ्यात घालून तो अथांग सागर कसा पार करेल?

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥
हे नानक! ज्याच्या हृदयात स्वतः परमेश्वर वास करतो

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥੫॥
असा माणूस सहज परमेश्वरात विलीन होतो. ॥५॥

ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥
नुसते ऐकून आंधळा कसा शोधू शकतो?

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓੜਿ ਨਿਬਹਾਵੈ ॥
तिचा हात धरा जेणेकरून शेवटपर्यंत प्रेम टिकेल

ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ ਬੂਝੈ ਡੋਰਾ ॥
बधिर माणसाला कसे समजेल?

ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਭੋਰਾ ॥
जेव्हा आपण रात्र म्हणतो तेव्हा त्याला दिवस वाटतो

ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ਗੁੰਗ ॥
मुका माणूस बिसनपद कसे गाऊ शकतो?

ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ ॥
प्रयत्न केला तरी आवाज फुटतो

ਕਹ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰ ਭਵਨ ॥
लंगडा माणूस डोंगराभोवती कसा फिरू शकतो?

ਨਹੀ ਹੋਤ ਊਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨ ॥
त्याला तिथे जाणे शक्य नाही

ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਦੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ॥
हे नानक! हे दयाळू, हे नम्र सेवक अशी प्रार्थना करतात

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥੬॥
तुझ्या कृपेनेच सजीव अस्तित्वाचा सागर पार करू शकतो. ॥६॥

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ ॥
जीवाचा सोबती आणि सहाय्यक असलेल्या परमेश्वराचे त्याला मनात स्मरण नसते

ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
उलट जो त्याचा शत्रू आहे त्याच्यावर तो प्रेम करतो

ਬਲੂਆ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥
तो फक्त वाळूच्या घरात राहतो

ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥
तो मौजमजेचे खेळ आणि संपत्तीच्या रंगांचा आनंद घेतो

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥
या नर्तकांवरचा विश्वास तो आपल्या मनातील दृढ मानतो

ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥
पण मूर्ख प्राण्याला आपल्या मनातील शाश्वत मृत्यूचे स्मरण नसते

ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥
शत्रुत्व शत्रुत्व वासना राग आसक्ति

ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਧ੍ਰੋਹ ॥
खोटे, पाप, लोभ आणि कपट यांचे

ਇਆਹੂ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥

माणसाने अनेक जन्म युक्तीने घालवले आहेत

ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੭॥

नानकांची विनंती आहे की हे परमेश्वरा, तुझ्या कृपेने जीवसृष्टीला जीवनसागरापासून वाचव. ॥७॥

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

हे परमेश्वरा! तूच आमचा ठाकूर आहेस आणि आमची प्रार्थना फक्त तुलाच आहे

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

हा आत्मा आणि शरीर हे सर्व तुझे भांडवल आहे

ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥

तुम्ही आमचे पालक आहात आणि आम्ही तुमची मुले आहोत

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥

तुझ्या कृपेने खूप सुख आहे

ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥

हे परमेश्वरा, तुझा अंत कोणालाच माहीत नाही

ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥

हे परमेश्वरा! तू सर्वोच्च, अत्यंत उदार आहे.

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥

संपूर्ण जग तुझ्या धाग्याने जोडलेले आहे

ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

तुझ्यापासून जी काही सृष्टी निर्माण झाली आहे ती तुझ्या आज्ञाधारक आहे

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥

तुमचा वेग आणि मर्यादा फक्त तुम्हालाच माहीत आहे

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥

हे नानक! तुझा सेवक नेहमी तुझ्यासाठी स्वतःचा त्याग करतो. ॥८॥ ४॥

ਸਲੋਕੁ ॥

श्लोक ॥

ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥

देणाऱ्या परमेश्वराचा त्याग करून जीव इतर अभिरुचीत रमतो पण

ਨਾਨਕ ਕਹੂ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥

हे नानक! असे अस्तित्व कधीच यशस्वी होत नाही कारण परमेश्वराच्या नामाशिवाय आदर नाही. ॥१॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

अष्टपदी॥

ਦਸ ਬਸਤੂ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

मनुष्य परमेश्वराकडून दहा गोष्टी घेतो आणि त्यांची काळजी घेतो

ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥

पण एका गोष्टीसाठी तो आपला विश्वास गमावतो

ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥

जर परमेश्वराने एक गोष्ट दिली नाही आणि दहा सुद्धा घेतली तर

ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥
मग मला सांग हा मूर्ख काय करू शकतो?

ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥
ठाकूर ज्यांच्यापुढे कोणतीही शक्ती जिंकू शकत नाही

ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥
त्याच्यापुढे नेहमी नतमस्तक झाले पाहिजे

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥
ज्याच्या हृदयाला परमेश्वर प्रिय वाटतो,

ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥
सर्व आनंद त्याच्या मनात राहतो.

ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥
हे नानक! ज्याला परमेश्वर त्याच्या आदेशाचे पालन करतो.

ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥
त्याने जगातील सर्व वस्तू भस्म केल्या आहेत. ॥१॥

ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥
सावकार भगवान सजीवांना असंख्य भौतिक वस्तू प्रदान करतात

ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥
प्राणी खातात, पितात आणि आनंदाने आणि आनंदाने वापरतात

ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥
जर सावकाराने त्याच्या वारसापैकी काही रक्कम परत घेतली

ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ ॥
त्यामुळे मूर्ख माणसाच्या मनात राग येतो

ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥
अशा प्रकारे तो स्वतःचा विश्वास गमावून बसतो

ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥
परमेश्वर पुन्हा त्याच्यावर विश्वास ठेवत नाही

ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥
ती गोष्ट ज्याच्या मालकीची आहे त्याच्यासमोर ती गोष्ट आनंदाने ठेवली पाहिजे

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥
आणि परमेश्वराची आज्ञा त्याच्यासाठी आनंदाने पाळणे योग्य आहे

ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥
परमेश्वर त्याला पूर्वीपेक्षा चारपट अधिक कृतज्ञ बनवतो

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥
हे नानक! परमेश्वर सदैव दयाळू आहे. ॥२॥

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥
मायेचे अनेक प्रकार आहेत, पण शेवटी त्या सर्वांचा नाश होणार आहे हे समजून घ्या.

ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥
माणसाला झाडाची सावली आवडते. (परंतु)

ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥
जेव्हा तो नाश पावतो तेव्हा त्याला मनातून पश्चात्ताप होतो

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥

दृश्य जग क्षणभंगुर आहे

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥

ज्ञान नसलेला माणूस या जगापासून अलिप्त झाला आहे

ਬਟਾਊ ਸਿਉ ਜੋ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥

प्रवाशाला प्रेम करणारा प्रत्येक माणूस

ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥

शेवटी त्याला काहीच मिळत नाही

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥

हे माझ्या मना! परमेश्वराच्या नामाचे प्रेम सुखदायक आहे

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥

हे नानक! परमेश्वर ज्यांच्यावर आशीर्वाद देतो त्यांना स्वतःशी जोडतो. ॥३॥

ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥

हे शरीर, संपत्ती आणि कुटुंब हे सर्व खोटे आहे

ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥

अहंकार, ममता आणि भ्रम हेही मिथ्या आहेत

ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥

राज्य, तारुण्य, संपत्ती, संपत्ती हे सर्व खोटे आहे

ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

वासना आणि अत्यंत क्रोध हे सर्व नश्वर आहेत

ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸ੍ਵ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥

सुंदर रथ, हत्ती, घोडे आणि सुंदर वस्त्र हे सर्व नश्वर खोटे आहे. ,

ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥

लोकांना हसवणारी संपत्ती जमवण्याचे प्रेमही खोटे आहे

ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

कपट, ऐहिक आसक्ती आणि अभिमान हेही क्षणभंगुर असतात

ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਊਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥

स्वतःचा अभिमान बाळगणे खोटे आहे

ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥

परमेश्वराची भक्ती आणि संतांचा आश्रय घेणे हे अटल आहे

ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥

हे नानक! भगवान नानकांच्या चरणांचे नामस्मरण करूनच जीव वास्तविक जीवन जगतो. ॥४॥

ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਰਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਹਿ ॥

माणसाचे कान खोटे असतात जे दुसऱ्याची टीका ऐकतात

ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

जे हात दुसऱ्यांचे पैसे चोरतात तेही खोटे असतात

ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥
जे दुसऱ्या स्त्रीचे सौंदर्य पाहतात, ते डोळे खोटे आहेत.

ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥
जी जीभ अन्न व इतर चवींचा आस्वाद घेते तेही मिथ्या आहे.

ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥
ते पाय लबाड आहेत जे इतरांचे वाईट करण्यासाठी धावतात.

ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥
जे मन दुसऱ्याच्या संपत्तीचा लोभ करते तेही खोटे आहे.

ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥
तो देह खोटा आहे जो परोपकार करत नाही.

ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥
ज्या नाकाला इंद्रियविकारांचा वास येतो ते नाक व्यर्थ आहे.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥
अशा समजून घेतल्याशिवाय प्रत्येक भाग नश्वर आहे.

ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥
हे नानक! जो शरीर हरिचे नामस्मरण करत राहते तेच शरीर सफल होते. ॥५॥

ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥
कमकुवत माणसाचे जीवन निरर्थक असते

ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥
सत्याशिवाय तो शुद्ध कसा असेल

ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥
नामाशिवाय अज्ञानी माणसाचे शरीर निरुपयोगी असते. कारण

ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥
त्याच्या तोंडातून दुर्गंधी येत आहे

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥
परमेश्वराचे स्मरण केल्याशिवाय रात्रंदिवस व्यर्थ जातात

ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥
ज्याप्रमाणे पावसाशिवाय पिके नष्ट होतात

ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥
गोविंदांच्या स्तोत्रांशिवाय सर्व कार्य व्यर्थ आहे

ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥
ज्याप्रमाणे कंजूष माणसाची संपत्ती निरुपयोगी असते

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचे नाम वास करते ती व्यक्ती फार भाग्यवान आहे

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥
हे नानक! मी त्यांच्यासाठी स्वतःचा त्याग करतो. ॥६॥

ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥
माणूस एक गोष्ट सांगतो आणि काहीतरी पूर्णपणे वेगळं करतो

ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥
त्याच्या हृदयात परमेश्वराबद्दल प्रेम नाही पण तो व्यर्थ बोलतो

ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨ ॥
सर्व काही जाणणारा परमेश्वर खूप हुशार आहे

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ ॥
कोणाच्याही बाह्य रूपावर तो कधीच खूश नसतो

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥
जो इतरांना उपदेश करतो आणि स्वतः त्याचे पालन करत नाही

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥
तो जगात येतो आणि जातो आणि जन्म आणि मरत राहतो

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
ज्याच्या हृदयात निरंकार वसतो तो पुरुष. त्यांच्या उपदेशाने सर्व जग विकारांपासून मुक्त होते

ਜੋ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥
हे परमेश्वरा, तुला आवडणारेच तुला ओळखू शकतात

ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੭॥
हे नानक! मी अशा भक्तांच्या चरणांना स्पर्श करतो. ॥७॥

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥
सर्व काही जाणणाऱ्या परमात्म्याला मी प्रार्थना करतो

ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥
तो स्वतः त्याने निर्माण केलेल्या जीवांना आदर देतो

ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥
जीवांच्या कर्मानुसार परमेश्वर स्वतः न्याय करतो

ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥
काहींना तो परमेश्वर आपल्या जवळ असल्याची भावना देतो तर काहींना परमेश्वर दूर असल्याची जाणीव होते

ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥
परमेश्वर सर्व प्रयत्नांच्या आणि चतुराईच्या पलीकडे आहे

ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥
कारण त्याला मानवी मनाची अवस्था चांगलीच कळते

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥
त्याला जे चांगले वाटते ते तो स्वत:शी एकरूप करतो

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
परमेश्वर सर्व ठिकाणी आणि स्थळांच्या अंतरात सर्वव्यापी होत आहे

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥
परमेश्वर ज्याच्यावर कृपा करतो तो त्याचा सेवक असतो

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥
हे नानक! प्रत्येक क्षणी हरीचा जप करत राहा. ॥८॥ ५॥

ਸਲੋਕੁ ॥
सालोकु ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥
हे परमेश्वरा! माझी वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार दूर होवो

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥
हे गुरुदेव, मी तुझ्या शरणात आलो आहे, माझ्यावर कृपा करा. ॥१॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
अष्टपदी॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥
हे जीव, ज्याच्या कृपेने तू छत्तीस प्रकारचे स्वादिष्ट पदार्थ खातोस

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
त्या परमेश्वराचे स्मरण मनात ठेवा

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥
ज्याच्या कृपेने तुम्ही अंगावर सुगंध लावता

ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥
त्याची उपासना केल्याने तुम्हाला परम आनंदाची प्राप्ती होईल

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥
ज्याच्या कृपेने तुम्ही राजवाड्यांत सुखाने राहता

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥
नेहमी आपल्या मनात त्याचे चिंतन करा

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥
ज्याच्या कृपेने तू तुझ्या घरी सुखाने राहतोस

ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥
आठ तास जिभेने जप करा.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥
हे नानक! ज्याच्या कृपेने रंगीबेरंगी, चवदार पदार्थ आणि वस्तू मिळतात

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥
स्मरणास पात्र असलेल्या परमेश्वराचे नेहमी चिंतन केले पाहिजे. ॥१॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ ॥
ज्याच्या कृपेने तुम्ही रेशमी वस्त्रे परिधान करता

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥
त्याला विसरुन इतरांमध्ये का रमून जातोस?

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈਜੈ ॥
ज्याच्या कृपेने तुम्ही शय्येवर सुखाने झोपता

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ॥
हे माझ्या मन, मी आठ वेळा त्या परमेश्वराची स्तुती केली पाहिजे

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੋਊ ਮਾਨੈ ॥
ज्याच्या कृपेने प्रत्येक माणूस तुमचा आदर करतो

ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥
नेहमी आपल्या तोंडाने आणि जिव्हेने त्याची स्तुती करा.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੋ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥
ज्याच्या कृपेने तुमचा धर्म अखंड राहतो.

ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥
हे माझ्या मना! त्या परमात्म्याचे नेहमी स्मरण कर.

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥
पूज्य परमेश्वराची उपासना केल्याने तुम्हाला त्यांच्या दरबारात वैभव प्राप्त होईल.

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥
हे नानक! अशा रीतीने तुम्ही परलोकात सन्मानाने तुमच्या निवासस्थानी जाणार आहात.॥२॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥
हे मना! ज्याच्या कृपेने तुला सोन्यासारखे सुंदर शरीर मिळाले आहे,

ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥
मी त्या प्रिय रामाशी आसक्त झालो.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥
ज्याच्या कृपेने तुझा पडदा राहतो

ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥
त्या परमेश्वराची स्तुती केल्याने तुम्हाला सुख मिळेल.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੇ ॥
ज्याच्या कृपेने तुझी सर्व पापे लपलेली आहेत

ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੈ ॥
हे मना! त्या परमेश्वर परमेश्वराचा आश्रय घे,

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥
ज्याच्या कृपेने तुझी कोणी बरोबरी करू शकत नाही.

ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਊਚੇ ॥
हे माझ्या मना! प्रत्येक श्वासोच्छवासाने परम परमेश्वराचे स्मरण कर

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ॥
ज्याच्या कृपेने तुम्हाला दुर्लभ मानवी शरीर मिळाले आहे

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥
हे नानक! त्या परमेश्वराची पूजा कर. ॥३॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥
ज्याच्या कृपेने दागिने घातले जातात

ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥
हे मना! त्याची उपासना करताना आळशी का व्हावे?

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸ੍ਵ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥
ज्याच्या कृपेने तुम्ही घोडे आणि हत्तीवर स्वार आहात

ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥
हे मना! त्या परमेश्वरा ला कधीही विसरू नकोस

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥
ज्यांच्या कृपेने बाग जमीन आणि संपत्ती प्राप्त झाली आहे

ਰਾਖੁ ਪਰੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥
त्या परमेश्वरा ला मनात ठेवा

ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥
हे मना! ज्या परमेश्वराने तुला निर्माण केले

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥
उठताना किंवा बसताना प्रत्येक वेळी त्याचे ध्यान करत राहावे

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੋ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥
हे नानक, त्या अदृश्य परमेश्वराचा विचार करा

ਈਹਾ ਊਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥
तो तुझे या जगात आणि परलोकात क्षण करील. ॥४॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥
ज्याच्या कृपेने तू परमार्थ करतोस.

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥
हे मना! दिवसातील आठही तास फक्त त्याचेच ध्यान केले पाहिजे.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥
ज्याच्या कृपेने तुम्ही धार्मिक विधी आणि सांसारिक कामे करता,

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥
प्रत्येक श्वासाने त्या परमेश्वराचा विचार करावा.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥
ज्याच्या कृपेने तुझे रूप सुंदर आहे.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੂਪੁ ॥
त्या अद्वितीय परमेश्वराचे सदैव स्मरण केले पाहिजे

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥
ज्याच्या कृपेने तुम्हाला उच्च मानवजाती मिळाली आहे

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥
रात्रंदिवस नेहमी त्या परमेश्वराचा विचार करा

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥
ज्याच्या कृपेने तुझी प्रतिष्ठा अबाधित राहिली आहे

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੈ ॥੫॥
हे नानक, त्यांच्या कृपेने गुरूंचा गौरव कर

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥
ज्याच्या कृपेने तुम्ही कानांनी शब्द ऐकता

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥
ज्याच्या कृपेने तुम्हाला आश्चर्यकारक चमत्कार दिसतात

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥
ज्याच्या कृपेने तुम्ही जिभेने गोड बोलता.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥
ज्याच्या कृपेने तुम्ही सहज आनंदी जीवन जगता

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥
ज्याच्या कृपेने तुमचे हात चालतात आणि काम करतात,

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥
ज्याच्या कृपेने तुझी सर्व कामे सफल होतात,

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥
ज्याच्या कृपेने तुम्हाला परम मार्गाची प्राप्ती होते,

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥
ज्याच्या कृपेने तुम्ही सुखात सहज लीन व्हाल,

ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥
अशा परमेश्वराशिवाय दुसऱ्याला का शोधताय?

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥੬॥
हे नानक, गुरूंच्या कृपेने तुमचे मन परमेश्वराकडे जागृत करा

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ज्याच्या कृपेने तू जगात लोकप्रिय झाला आहेस

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥
त्या परमेश्वराला आपल्या हृदयातून कधीही दूर करू नका

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥
ज्याच्या कृपेने तुझा महिमा झाला आहे

ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥
हे माझ्या मूर्ख मन, त्याची उपासना करत राहा

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥
ज्याच्या कृपेने तुझी सर्व कामे पूर्ण झाली आहेत

ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥
त्याला नेहमी आपल्या हृदयाच्या जवळ ठेवा.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥
ज्याच्या कृपेने तुम्हाला सत्याची प्राप्ती होते

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥
हे माझ्या हृदया! तिच्यावर प्रेम कर,

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥
ज्याच्या कृपेने सर्व काही शक्य होते.

ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੭॥
हे नानक! त्या परमेश्वराचे नामस्मरण केले पाहिजे. ॥७॥

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ ਨਾਉ ॥
ज्या परमेश्वराचे नामस्मरण तो स्वतः करतो तोच मनुष्य नामस्मरण करतो

ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥
केवळ तोच परमेश्वराचे गुणगान गातो ज्याच्याद्वारे तो स्वत: स्तुति पावतो

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
देवाच्या कृपेने प्रकाश आहे

ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥
भगवंताच्या कृपेने हृदयाचे कमळ फुलले

ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥
जेव्हा देव प्रसन्न होतो तेव्हा तो मनुष्याच्या हृदयात वास करतो

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥
देवाच्या कृपेने माणसाची बुद्धी चांगली होते

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥
हे परमेश्वरा, सर्व खजिना तुझ्या कृपेत आहेत

ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਲਇਆ ॥
कोणीही स्वतःहून काहीही साध्य करत नाही

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥
हे हरी परमेश्वरा, जिकडे तू जीव पाठवतोस ते तिथेच राहतात

ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥
हे नानक, या प्राण्यांच्या ताब्यात काहीही नाही

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥
तो परब्रह्म प्रभू अगम्य आणि अनंत आहे

ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥
जो कोणी त्याच्या नामाचा जप करतो त्याला मोक्ष प्राप्त होतो

ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥
नानक प्रार्थना करतात, हे माझ्या मित्रा, लक्षपूर्वक ऐक

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥
ऋषीमुनींची कथा फारच विस्मयकारक आहे. १॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
अष्टपदी॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने चेहरा उजळतो

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने सर्व दुर्गुण दूर होतात

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ऋषींच्या सहवासाने गर्व नाहीसा होतो

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने आत्मज्ञान प्रकट होते

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने देव जवळच राहतो असे वाटते

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने सर्व वाद मिटतात

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥
ऋषींच्या सहवासाने रत्न हे नाव प्राप्त होते

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासात माणूस फक्त एका भगवंतासाठी झटतो

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥
ऋषींचा महिमा कोणता जीव वर्णू शकेल

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥
हे नानक, संतांचे सौंदर्य परमेश्वराच्या तेजात लीन झाले आहे. १॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने तो अदृश्य ईश्वराचा शोध घेतो. , ऋषीमुनींच्या सहवासात राहिल्याने नेहमी आनंद होतो

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार हे पाच शत्रू नियंत्रणात येतात

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने मनुष्य अमृताचा आस्वाद घेतो

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने माणूस सर्वांची धूळ होतो

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने वाणी सुंदर बनते

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने मन कुठेही जात नाही

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥
ऋषींच्या सहवासाने मन स्थिर होते

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥
ऋषींच्या सहवासात त्याला मायेपासून मुक्ती मिळते

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥
हे नानक, ऋषींच्या सहवासात राहून देव प्रसन्न होतात. 2॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥
ऋषींच्या सहवासाने सर्व शत्रूही मित्र होतात

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥
ऋषींच्या सहवासाने माणूस अत्यंत पवित्र होतो

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥
ऋषीमुनींच्या संगतीने त्याचे कोणाशीही वैर होत नाही

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥
ऋषींच्या सहवासात राहून मनुष्य वाईट मार्गाकडे पाऊल टाकत नाही

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥
ऋषींच्या सहवासात काही नुकसान नाही

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने मनुष्य परम सुखाचा स्वामी भगवंतालाच ओळखतो

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥
ऋषीमुनींच्या मार्गाचा अवलंब केल्याने माणसाची अहंकाराची उष्णता कमी होते

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने मनुष्य सर्व अहंकाराचा त्याग करतो

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥
संतांचा महिमा देव स्वतः जाणतो

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥
हे नानक, ऋषी आणि ईश्वरावरील प्रेम परिपक्व होते. ३॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥
ऋषींच्या सहवासाने प्राणिमात्राचे मन कधीच भरकटत नाही

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
ऋषींच्या सहवासाने नेहमी सुख प्राप्त होते

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने नामासारख्या अदृश्य वस्तूची प्राप्ती होते

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने मनुष्य दुर्बल होत नाही अशी शक्ती प्राप्त करतो

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਊਚੈ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने जीव सर्वोच्च स्थानी राहतो

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੂਚੈ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासात राहून माणूस त्याच्या खऱ्या आत्म्यापर्यंत पोहोचतो

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने माणसाचा धर्म पूर्णपणे दृढ होतो

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥
ऋषींच्या सहवासात राहून मनुष्य परब्रह्माचीच पूजा करतो

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥
ऋषींच्या संगतीत राहून नामाचा खजिना प्राप्त होतो

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥
हे नानक, मी माझे शरीर आणि मन त्या ऋषींना समर्पित केले आहे. ४॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥
ऋषींच्या सहवासाने संपूर्ण मानवजातीचा उद्धार होतो

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥
ऋषींच्या सहवासात राहून, मित्र आणि कुटुंब अस्तित्वाच्या महासागरापासून वाचतात

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥
ऋषींच्या सहवासात राहून ती संपत्ती मिळते

ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਵਰਸਾਵੈ ॥
ज्या संपत्तीपासून प्रत्येक मनुष्य लाभ घेतो आणि समाधानी होतो

ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥
यमराजही ऋषींच्या संगतीत राहून सेवा करतात

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ॥
जो ऋषींच्या सहवासात राहतो, देवदूत आणि देवही त्याची स्तुती करतात

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥
ऋषींच्या सहवासाने सर्व पापे नष्ट होतात

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासातून माणूस अमृतमयी नामाचे गुणगान गातो

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸ੍ਰਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ ॥
ऋषींच्या सहवासाने माणसाला सर्व ठिकाणी प्रवेश मिळतो

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮ ॥੫॥
हे नानक, ऋषींच्या संगतीत राहून मनुष्यजन्म सफल होतो. ५॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥
ऋषींच्या सहवासाने कष्ट करावे लागत नाहीत

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥
साधुसंतांचे दर्शन आणि भेट घेतल्याने माणूस पूर्ण होतो

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੂਖਤ ਹਰੈ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने माणसाची सर्व पापे नष्ट होतात

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने मनुष्य नरकापासून वाचतो

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥
ऋषींच्या सहवासाने जीव पुढील लोकात सुखी होतो

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने भगवंतापासून विभक्त झालेले लोक त्याच्याशी एकरूप होतात

ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने माणसाला अपेक्षित फळ मिळते

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥
ऋषींच्या सहवासाने तो रिकाम्या हाताने जात नाही

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥
परब्रह्म प्रभू संतांच्या हृदयात वास करतात

ਨਾਨਕ ਉਧਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥
हे नानक, ऋषीमुनींच्या जिभेतून भगवंताचे नाव ऐकले की आत्मा ओलांडतो. 6॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
ऋषींच्या सहवासात राहून भगवंताचे नाम श्रवण करा

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥
संतांच्या सहवासात देवाची स्तुती करा

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥
संतांच्या सहवासात मनुष्य भगवंताला मनापासून विसरत नाही

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ ॥
ऋषींच्या सहवासात तो अस्तित्त्वाच्या सागरातून नक्कीच मुक्त होतो

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥
ऋषींच्या सहवासात राहून भगवंत माणसाला गोड वाटू लागतो

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥
संतांच्या सहवासात प्रत्येक हृदयात भगवंताचे दर्शन होते

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥
ऋषींच्या सहवासात मनुष्य भगवंताच्या आज्ञाधारक बनतो

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥
आमची गती ऋषींच्या संगतीत झाली आहे

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥
ऋषींच्या संगतीने सर्व रोग दूर होतात

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥
हे नानक, ऋषी केवळ योगायोगाने सापडतात. ७॥

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥
वेदांनाही संताचा महिमा कळत नाही

ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥
ते त्यांच्याबद्दल जितके ऐकतात तितकेच ते त्यांच्याबद्दल बोलतात

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥
ऋषींचे उपमा हे मायेच्या तिन्ही गुणांपासून दूर आहे

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ॥
साधूची उपमा सर्वव्यापी आहे.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ॥
संताच्या सौंदर्याला अंत नाही

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥
संताचा महिमा सदैव शाश्वत असतो

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਊਚ ਤੇ ਊਚੀ ॥
संताचे सौंदर्य श्रेष्ठ असते

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ ॥
ऋषींचे सौंदर्य श्रेष्ठांमध्ये श्रेष्ठ असते

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥
ऋषींचे सौंदर्य फक्त ऋषींनाच शोभते

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੮॥੭॥
नानक म्हणतात, हे माझ्या भावा, संत आणि देव यांच्यात फरक नाही. ८॥ ७॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
ज्याच्या अंतःकरणात सत्य आहे आणि तोंडातही तेच सत्य आहे

ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥
आणि ज्याला देवाशिवाय दुसरे कोणी दिसत नाही

ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥
हे नानक, हे ब्रह्मज्ञानीचे गुण आहेत. १॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
अष्टपदी ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥
ब्रह्मज्ञानी सदैव अलिप्त राहतो

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥
जसे कमळाचे फूल पाण्यात स्वच्छ असते.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖ ॥
ब्रह्मज्ञानी सदा निष्पाप

ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਸੋਖ ॥
जसे सूर्य सर्व रस सुकवून टाकतो

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥
ब्रह्मज्ञानी सर्वांना एका डोळ्याने पाहते

ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੰਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਾਨ ॥
जसा वारा राजाला आणि गरीबाला सारखाच वाटतो

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਏਕ ॥
ब्रह्मज्ञानीची सहनशीलता सारखीच असते

ਜਿਉ ਬਸੁਧਾ ਕੋਊ ਖੋਦੈ ਕੋਊ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ॥
जसे कोणी पृथ्वी खोदते आणि कोणी चंदनाची पेस्ट लावते

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ ॥
हा ब्रह्मज्ञानीचा गुण आहे

ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ॥੧॥
हे नानक, अग्नीचा स्वभाव नैसर्गिक आहे. १॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥
ब्रह्मज्ञानी शुद्धापेक्षा शुद्ध आहे

ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ ॥
जसे पाणी घाण वाटत नाही

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
अशा ब्रह्मज्ञानीच्या मनात प्रकाश असतो

ਜੈਸੇ ਧਰ ਊਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ॥
पृथ्वीच्या वर आकाश

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਿ ॥
ब्रह्मज्ञानी साठी मित्र आणि शत्रू समान आहेत.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥
ब्रह्मज्ञानीला किंचितही अभिमान नसतो

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥
ब्रह्मज्ञानी सर्वोच्च आहे

ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥
पण स्वतःच्या मनात तो सर्वात खालचा आहे

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥
हे नानक, तोच माणूस ब्रह्मज्ञानी होतो

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥
ज्याला देव स्वतः निर्माण करतो

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥
ब्रह्मज्ञानी असलेल्या प्रत्येकाच्या पायाची धूळ आहे

ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥
ब्रह्मज्ञानी आध्यात्मिक आनंद अनुभवतो

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਇਆ ॥
ब्रह्मज्ञानी सर्वांवर दयाळू आहे

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ ॥
ब्रह्मज्ञानी कोणतेच वाईट नसते आणि त्याचे काही वाईटही नसते

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥
ब्रह्मज्ञानी ही नेहमी समान असते

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥
ब्रह्मज्ञानीच्या दर्शनातून अमृताचा वर्षाव होतो

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥
ब्रह्मज्ञानी बंधनांपासून मुक्त राहतो

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥
ब्रह्मज्ञानी जीवन आचरण अत्यंत पवित्र आहे

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨ ॥
ब्रह्मज्ञानी अन्न हे ज्ञान आहे

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥
हे नानक, ब्रह्मज्ञानी भगवंताच्या ध्यानात तल्लीन राहतो. ३॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਊਪਰਿ ਆਸ ॥
ब्रह्मज्ञानी फक्त एका भगवंतावर आशा ठेवतो

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥
ब्रह्मज्ञानी नष्ट होत नाही

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥
ब्रह्मज्ञानी नम्रतेने स्थिर राहतो

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥
ब्रह्मज्ञानी दानधर्म करण्यात उत्साही राहतो

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥
ब्रह्मज्ञानी हा सांसारिक वादांच्या पलीकडे असतो

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ ॥
ब्रह्मज्ञानी त्याच्या धावत्या मनावर नियंत्रण ठेवते

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥
ब्रह्मज्ञानी कर्म श्रेष्ठ आहे, तो जे काही करतो ते चांगलेच करतो

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥
ब्रह्मज्ञानी अत्यंत यशस्वी आहे

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥
ब्रह्मज्ञानी सहवासात राहून सर्वांना मोक्ष प्राप्त होतो

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥
हे नानक, सर्व जग ब्रह्मज्ञानीची स्तुती करते. ४॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ ॥
ब्रह्मज्ञानी एकच भगवंतावर प्रेम करतो

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ॥
ब्रह्मज्ञानी देव राहतात

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥
भगवंताचे नाम ब्रह्मज्ञानाचा आधार आहे

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥
स्वतः भगवंताचे नाव ब्रह्मज्ञानी कुटुंब आहे

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥
ब्रह्मज्ञानी सदैव सावध असतो

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ ॥
ब्रह्मज्ञानी आपला अहंकार सोडतो

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥
ब्रह्मज्ञानीच्या हृदयात आनंद वास करतो

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥
ब्रह्मज्ञानी हृदयाच्या घरी सदैव सुख असते

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ॥
ब्रह्मज्ञानी नेहमी साध्या आनंदात राहतो

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥੫॥
हे नानक, ज्ञानी माणसाचा नाश नाही ॥5॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥
ब्रह्मज्ञानी म्हणजे ब्रह्माला जाणणारा

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ॥
ब्रह्मज्ञानी एकच भगवंतावर प्रेम करतो

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ॥
ब्रह्मज्ञानीच्या हृदयात नेहमीच निष्काळजीपणा असतो

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥
ब्रह्मज्ञानीचा मंत्र शुद्ध करणारा आहे

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥
ब्रह्मज्ञानी म्हणजे ज्याला देव स्वतः लोकप्रिय करतो

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥
ब्रह्मज्ञानी महान महिमा आहे

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥
ब्रह्मज्ञानीचे दर्शन भाग्यवान व्यक्तीलाच मिळते

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥
बलिहारी नेहमी ब्रह्मज्ञानी जावे

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ ॥
शिवशंकरही ब्रह्मज्ञानी शोधत राहतात

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੬॥
हे नानक, ईश्वर स्वतः ब्रह्माचा जाणता आहे. 6॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥
ब्रह्मज्ञानीच्या गुणांचे मूल्यमापन करता येत नाही

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ब्रह्मज्ञानीच्या हृदयात सर्व गुण असतात

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥
ब्रह्मज्ञानी रहस्य कोण जाणू शकेल?

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥
ब्रह्मज्ञानीला नेहमी नमस्कार करावा

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਖ੍ਯ੍ਯਰੁ ॥
ब्रह्मज्ञानीचा महिमा अर्ध्या अक्षरानेही सांगता येत नाही

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥
ब्रह्मज्ञानी हा सर्व प्राणिमात्रांचा पूज्य स्वामी आहे

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥
ब्रह्मज्ञानीचा अंदाज कोण लावू शकेल?

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥
ब्रह्मज्ञानीची गती फक्त ब्रह्मज्ञानी जाणते

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥
ब्रह्मज्ञानीच्या गुणांना मर्यादा नाही

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥
हे नानक, ब्रह्मज्ञानीला नेहमी नमस्कार करत राहा. ७ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥
ब्रह्मज्ञानी संपूर्ण जगाचा निर्माता आहे

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥
ब्रह्मज्ञानी नेहमी जिवंत राहतो आणि कधीही मरत नाही

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥
ब्रह्मज्ञानी जीवांना मोक्ष आणि जीवन देणारी आहे

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥
ब्रह्मज्ञानी हा परिपूर्ण निर्माता आहे

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥
ब्रह्मज्ञानी अनाथांचा स्वामी आहे.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹਾਥੁ ॥
ब्रह्मज्ञानीचा संरक्षक हात संपूर्ण मानवजातीवर आहे

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ ॥
हा संपूर्ण विश्वविस्तार ब्रह्मज्ञानीच आहे

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
ब्रह्मज्ञानी स्वतः निरंकार आहे

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥
ब्रह्मज्ञानीच वैभव प्राप्त होते

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥੮॥੮॥
हे नानक, ब्रह्मज्ञानी सर्व गोष्टींचा स्वामी आहे. ८॥ ८॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥
जो मनुष्य भगवंताचे नाम हृदयात ठेवतो

ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥
जो प्रत्येक गोष्टीत देव पाहतो आणि

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥
प्रत्येक क्षणी परमेश्वराची उपासना करा

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥
हे नानक, असा सत्यनिष्ठ आणि अलिप्त महापुरुष सर्व प्राणिमात्रांना अस्तित्वाच्या महासागरापासून वाचवतो. १॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
अष्टपदी ॥

ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥
जी व्यक्ती जिभेने खोटे बोलत नाही

ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥
ज्याच्या हृदयात पवित्र परमेश्वराच्या दर्शनाची इच्छा राहते

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰ ॥
ज्याच्या डोळ्यांना दुसऱ्या स्त्रीचे सौंदर्य दिसत नाही.

ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥
जो संतांची भक्तिभावाने सेवा करतो आणि संतांच्या संगतीवर प्रेम करतो

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥
जो कोणाची टीका कानाने ऐकत नाही

ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥
जो स्वतःला वाईट आणि कनिष्ठ समजतो

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥
जो गुरूंच्या कृपेने वाईटाचा त्याग करतो

ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ
जो मनातील वासना दूर करतो

ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਤ ॥
आणि जो आपल्या ज्ञानेंद्रियांवर विजय मिळवतो आणि वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार या पाचही दुर्गुणांपासून मुक्त राहतो

ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥
हे नानक, लाखो लोकांमध्ये असा एक दुर्लभ पुरुष आहे जो परम शुद्ध आहे. १॥

ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥
ज्या व्यक्तीवर देव प्रसन्न होतो तो वैष्णय असतो

ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥
तो विष्णूच्या मायेशी संलग्न राहतो

ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥
आणि सत्कर्म करत असताना तो निस्वार्थी राहतो

ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੋ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥
त्या वैष्णवांचा धर्मही पवित्र आहे

ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥
त्याला कोणत्याही फळाची इच्छा नसते

ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥
तो फक्त भगवंताची भक्ती आणि त्याच्या कीर्तनात तल्लीन राहतो

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥
त्याच्या आत्म्यामध्ये आणि शरीरात विश्वाचा पालनपोषण करणाऱ्या गोपाळाचेच स्मरण असते

ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥
तो सर्व प्राणिमात्रांवर दयाळू आहे

ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
तो स्वतः भगवंताचे नाम मनात ठेऊन इतरांना नामस्मरण करायला लावतो

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥
हे नानक, असा वैष्णव परम स्थिती प्राप्त करतो. 2॥

ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥
ज्याच्या अंतःकरणात भगवंताच्या भक्तीबद्दल प्रेम आहे तोच खरा भगवंताचा भक्त आहे

ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥
तो सर्व दुष्टांचा सहवास टाळतो

ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥
आणि त्याच्या मनातून सर्व प्रकारची कोंडी पुसली जाते

ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥
तो परब्रह्माला सर्वत्र उपस्थित मानतो आणि त्याचीच पूजा करतो

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥
जो ऋषी-मुनींच्या संगतीत राहून मनातील पापांची मलिनता दूर करतो

ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ॥
अशा भक्ताची बुद्धी उत्कृष्ट होते

ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥
तो रोज आपल्या देवाची सेवा करत असतो

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥
तो आपले मन आणि शरीर आपल्या परमेश्वराच्या प्रेमाला समर्पित करतो.

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥
तो भगवंताचे चरण हृदयात ठेवतो

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥
हे नानक, अशा भक्तालाच भगवंताची प्राप्ती होते. ३॥

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ॥
पंडित म्हणजे जो आपल्या मनाला शिकवण देतो

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥
तो त्याच्या हृदयात रामाचे नाव शोधतो

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥
जो राम नामाचा गोड रस सेवन करतो

ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥
त्या पंडिताच्या शिकवणीने सारे जग जगते

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥
जो पंडित हरीची गोष्ट आपल्या हृदयात ठेवतो

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥
असा विद्वान पुन्हा योनीत प्रवेश करत नाही

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ ਮੂਲ ॥
ते वेद, पुराण आणि स्मृतींचे मूळ सार मानतात

ਸੂਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲੁ ॥
तो अदृश्य परमेश्वरामध्ये दृश्य जगाचा अनुभव घेतो

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥
आणि चारही जातींना उपदेश करतो

ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥
हे नानक, त्या पंडिताला मी नेहमी नमस्कार करतो. ४॥

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ॥
सर्व मंत्रांचे बीज मंत्र ज्ञान आहे.

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੋਊ ਨਾਮੁ ॥
चारही वर्णांमध्ये कोणतेही पुरुष नाम जपावे

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥
जो नामाचा जप करतो त्याची गती प्राप्त होते

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥
चांगल्या संगतीत राहूनच हे साध्य होते

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥
भगवंताने आपल्या कृपेने नाम हृदयात स्थिर केले तर

ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਘਦ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥
तर प्राणी, भूत, मूर्ख आणि दगडाची हृदयेही ओलांडली जातात

ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥
भगवंताचे नाम हे सर्व रोगांवर औषध आहे

ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥
भगवंताची स्तुती करणे हे कल्याण आणि मुक्तीचे स्वरूप आहे

ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥
भगवंताचे नाम कोणत्याही युक्तीने किंवा कोणत्याही धार्मिक आचरणाने प्राप्त होऊ शकत नाही

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥
हे नानक, देवाचे नाम फक्त त्या व्यक्तीलाच मिळते ज्याच्या नशिबात सुरुवातीपासूनच लिहिले आहे. ५॥

ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥
ज्याच्या मनात देव वास करतो

Page 275

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥
त्याचे नाव सत्य हि रामदास

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥
त्याने स्वतःमध्ये राम पाहिला आहे

ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥
सेवकांचा सेवक होण्याच्या स्वभावाने त्याला देव सापडला आहे

ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥
जो देवाला नेहमी जवळ मानतो

ਸੋ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥
तो सेवक परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारला जातो

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥
देव स्वतः आपल्या सेवकावर दयाळूपणे पाहतो

ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥
आणि त्या सेवकाला पूर्ण ज्ञान प्राप्त होते

ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥
संपूर्ण कुटुंबासोबत राहूनही तो मनापासून अलिप्त राहतो

ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥
हे नानक, अशी जीवनशैली असलेला रामदास आहे. 6॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥
जो परमेश्वराच्या आज्ञेचे खरे मनाने पालन करतो

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥
त्याला मुक्त जीवन म्हणतात

ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥
त्याच्यासाठी सुख आणि दु:ख समान आहे

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥
त्याला नेहमी आनंद मिळतो आणि वियोग होत नाही

ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥
त्या माणसाला सोने आणि धूळ सारखीच असते

ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥
त्याच्यासाठी अमृत आणि आंबट विष सारखेच आहेत

ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
त्याच्यासाठी आदर आणि अभिमान समान आहेत

ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥
त्याच्या नजरेत गरीब आणि राजा सुद्धा समान आहेत

ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥
देव जे काही करतो ते त्याच्या जीवनाचे धोरण असते

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੭॥
हे नानक, जीवनात तोच माणूस मुक्त म्हणतात. ७ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥
सर्व स्थाने देवाची आहेत

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥
देव जिथे जिथे जीव ठेवतो तिथे तेच नाव धारण करतात

ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥
ईश्वर स्वतः सर्व काही करण्यास समर्थ आहे आणि जीवांना ते करायला लावतो

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥
देवाला जे आवडते ते घडते

ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ॥
देवाने स्वतःला अनंत लहरींमध्ये पसरवले आहे

ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥
देवाचे चमत्कार ओळखता येत नाहीत.

ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸ ॥
देवाने दिलेल्या बुद्धिमत्तेनुसार प्रकाश असतो

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ ॥
निर्माता देव अमर आहे

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥
देव नेहमी दयाळू असतो

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥
हे नानक, त्या भगवंताचे स्मरण करून अनेक जीव धन्य झाले आहेत. 8॥ 6॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥
अनेक लोक भगवंताच्या गुणांची स्तुती करत राहतात पण भगवंताच्या गुणांना अंत नाही

ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥
हे नानक, भगवंताने निर्माण केलेले हे विश्व अनेक प्रकारांचे असून अनेक प्रकारे निर्माण झाले आहे. १॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
अष्टपदी ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ ॥
त्याची पूजा करणारे अनेक कोटी जीव आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥
अनेक कोटी लोक धार्मिक व सांसारिक आचरण करीत आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥
अनेक कोटी जीव तीर्थक्षेत्रांचे निवासी आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥
अनेक कोटी जीव जंगलात एकांतात भटकत असतात

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥
वेदांचे अनेक कोटी श्रोते आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥
अनेक कोटी तपस्वी राहतात

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥
अनेक कोटी लोकांच्या आत्म्यात भगवंताचे ध्यान होणार आहे

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥
अनेक कोटी कवी काव्य रचनांमधून विचार करतात

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥
अनेक कोटी पुरुष रोज नवनव्या नामाचे ध्यान करत राहतात

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥
तरीही, हे नानक, आम्हाला त्या देवाचे कोणतेही रहस्य सापडत नाही. १॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥
या जगात असे लाखो पुरुष आहेत जे अहंकारी आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥

अनेक कोटी पुरुष आंधळे आणि अज्ञानी आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ ॥

अनेक कोटी माणसे पाषाण हृदयाची आणि कंजूष आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥

अनेक कोटी माणसं कोरडी आणि असंवेदनशील आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

अनेकांचे करोडोंचे पैसे चोरतात

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦੂਖਨਾ ਕਰਹਿ ॥

अनेक कोटी लोक इतरांवर टीका करतात

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸ੍ਰਮ ਮਾਹਿ ॥

अनेक कोटी पुरुष संपत्ती जमा करण्यासाठी श्रमात गुंतलेले आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥

अनेक कोटी इतर देशांत भटकत आहेत

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥

हे भगवंता, जिथे जिथे तुम्ही सजीवांना कामाला लावता तिथे त्यांना काम मिळते

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ॥੨॥

हे नानक, निर्मात्याच्या निर्मितीचे रहस्य फक्त निर्मात्यालाच माहीत आहे. 2॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ॥

जगात लाखो सिद्ध ब्रह्मचारी आणि योगी आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥

सुख भोगणारे अनेक कोटी राजे आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ ॥
देवाने लाखो पक्षी आणि साप निर्माण केले आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾਏ ॥
अनेक कोटी दगड, झाडे उगवली आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ॥
लाखो वारे, पाणी आणि आग आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂ ਮੰਡਲ ॥
लाखो देश आणि प्रदेश आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖ੍ਯਤ੍ਰ ॥
लाखो चंद्र, सूर्य आणि तारे आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰ ॥
डोक्यावर छत्र घेतलेले लाखो देव, दानव आणि इंद्र आहेत

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪਨੈ ਸੂਤਿ ਧਾਰੈ ॥
भगवंताने संपूर्ण सृष्टीला आपल्या आज्ञेच्या धाग्यात विणले आहे

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੩॥
हे नानक, भगवंताला जे काही चांगले वाटेल, त्याला तो अस्तित्त्वाचा सागर पार करतो. ३॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ॥
रजोगुणी, तमोगुणी, सतोगुणी असे कोटी कोटी जीव आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ ॥
लाखो वेद, पुराणे, स्मृती आणि धर्मग्रंथ आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁਦ ॥
महासागरांमध्ये अब्जावधी रत्ने निर्माण झाली आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ॥
लाखो विविध प्रकारचे प्राणी आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ ॥
कोट्यवधी जीवांना अधिक काळ जगण्यासाठी केले आहे

ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ॥
देवाच्या आज्ञेने अनेक कोटी रुपयांचे सोन्याचे सुमेर पर्वत झाले आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ ॥
अनेक कोटी यक्ष, नपुंसक आणि पिशाच आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੂਕਰ ਮ੍ਰਿਗਾਚ ॥
डुक्कर, सिंह अशी लाखो भुते आहेत

ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥
देव सर्वांच्या जवळ आहे आणि सर्वांपासून दूर आहे

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥
हे नानक, देव स्वतः अलिप्त असताना सर्वांमध्ये पूर्ण होत आहे. ४॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥
अनेक कोटी जीव अधोलोकाचे रहिवासी आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥
अनेक कोटी जीव नरक आणि स्वर्गात राहतात

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ ॥
अनेक कोटी जीव जन्माला येतात, जगतात आणि मरतात

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥
अनेक कोटी जीव अनेक जातींमध्ये फिरत आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥
अनेक कोटी व्यर्थ बसून खातात

ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥
कष्टाने करोडो जीव थकतात आणि तुटतात

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ॥
अनेक कोटी लोकांना श्रीमंत केले आहे

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ॥
करोडो जीव धनाच्या चिंतेत मग्न आहेत

ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥
भगवंत जिथे पाहिजे तिथे जीव ठेवतो

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥

हे नानक, सर्व काही देवाच्या हातात आहे. ५॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥

या जगात अनेक कोटी जीव तपस्वी राहिले आहेत

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

आणि त्याची वृत्ति राम नामात गुंतलेली असते. , लाखो जीव देवाचा शोध घेत असतात

ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥

आणि आपण आपल्या आत्म्यातच देव शोधतो

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ॥

करोडो जीव भगवंताच्या दर्शनासाठी तहानलेले आहेत

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ ॥

त्यांना अमर परमेश्वर सापडतो

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥

अनेक कोटी जीव चांगल्या संगतीची मागणी करतात

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥

ते भगवंताच्या प्रेमात तल्लीन राहतात

ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

हे नानक, ज्यावर देव स्वतः प्रसन्न होतो

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੬॥

असे लोक सदैव भाग्यवान असतात ॥ 6॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥

पृथ्वीच्या नऊ भागात आणि चार दिशांना करोडो जीव जन्माला आले आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥
लाखो आकाश आणि ब्रह्मांड आहेत

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥
करोडो अवतार झाले आहेत

ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰ ॥
देवाने अनेक रणनीतींनी विश्व निर्माण केले आहे

ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ॥
ही सृष्टी अनेक वेळा विस्तारली आहे. पण देव नेहमी सारखाच असतो

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥
देवाने लाखो जीव अनेक प्रकारे निर्माण केले आहेत

ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ ॥
ते जीव भगवंतापासून उत्पन्न होऊन भगवंतात विलीन झाले आहेत

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
त्याचा अंत कोणालाच माहीत नाही

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੭॥
हे नानक, तो देव सर्वस्व आहे. ७॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥
या जगात अनेक कोटी जीव भगवंताचे दास आहेत

ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥
आणि त्यांच्या आत्म्यात प्रकाश आहे

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥
कोट्यवधी जिवंत प्राणी तत्त्वज्ञ आहेत

ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ਏਕੋ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥
आणि ते नेहमी डोळ्यांनी एका भगवंताचे दर्शन घेतात

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥
अनेक कोटी जीव नामाचा रस पीत राहतात

ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥
जे अमर राहतात आणि सदैव जगतात

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥
करोडो जीव नामाचा जयजयकार करत राहतात

ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥
ते आत्मा रसाच्या आनंदात सहज लीन होतात.

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥
परमेश्वर प्रत्येक श्वासाने आपल्या भक्तांची काळजी घेतो

ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੧੦॥
हे नानक, असे भक्तच भगवंताला प्रिय असतात

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
केवळ एकच ईश्वर सृष्टीचा प्रवर्तक आहे आणि त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੧॥
हे नानक, मी त्या देवाला अर्पण करतो जो जल, पृथ्वी, पाताळ आणि आकाशात अस्तित्वात आहे. ॥१॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
अष्टपदी ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

एक भगवंत जो प्रत्येक कार्य करतो आणि जीवांच्या मार्फत करून देतो तो सर्व काही करण्यास समर्थ आहे

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

त्याला जे चांगले वाटते ते घडते

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥

क्षणात या विश्वाची निर्मिती आणि नाश करणारा तो परमेश्वर आहे

ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥
त्याच्या सामर्थ्याला अंत नाही

ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥
त्याच्या आज्ञेने त्याने पृथ्वीची स्थापना केली आहे आणि ती कोणत्याही आधाराशिवाय राखली आहे

ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥
जे काही त्याच्या आज्ञेने उत्पन्न झाले आहे ते शेवटी त्याच्या आज्ञेत लीन होते

ਹੁਕਮੇ ਊਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥
चांगले आणि वाईट कर्म त्याच्या इच्छेनुसार आणि इच्छेनुसार होतात

ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ॥
त्यांच्या आज्ञेने अनेक प्रकारचे खेळ व चष्मे घडत आहेत

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ब्रह्मांडाची निर्मिती केल्यावर तो त्याचा महिमा पाहत राहतो

ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥
हे नानक, देव सर्व प्राणिमात्रांमध्ये विराजमान आहे. १॥

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥
भगवंताला आवडले तर मनुष्य मोक्ष पावतो

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ॥
देवाला बरे वाटले तर तो दगडही पार करू शकतो

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥
जर देवाला ते आवडत असेल तर तो श्वास न घेताही जीवाला मृत्यूपासून वाचवतो

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ ॥
देवाला बरे वाटले तर माणूस देवाची स्तुती करत राहतो

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥
जर देवाला ते आवडत असेल तर तो पापी लोकांनाही वाचवतो. , देव सर्व काही स्वतः करतो आणि सर्व काही स्वतः विचार करतो

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥
देव स्वतः या जगाचा आणि इतर जगाचा स्वामी आहे

ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
अंतर्यामी परमेश्वर जगाचा खेळ खेळत राहतो आणि ते पाहून आनंद होतो

ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥
देवाला जे आवडते तेच तो माणसाला करायला लावतो

ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥
हे नानक, त्याच्यासारखा दुसरा कोणी नाही. 2॥

ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥
मला सांगा माणसे कोणते काम करू शकतात

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਾਵੈ ॥
भगवंताला जे चांगले वाटेल ते तो जीवाला करून देतो

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੇਇ ॥
जर ते माणसाच्या नियंत्रणात असेल तर तो प्रत्येक गोष्ट हाताळू शकतो

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰੇਇ ॥
देवाला जे योग्य वाटेल तेच तो करतो

ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ ॥
ज्ञानाच्या अभावामुळे मनुष्य इंद्रियसुखांमध्ये मग्न राहतो

ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥
जर त्याला माहित असेल तर त्याने स्वतःला दुर्गुणांपासून वाचवले पाहिजे

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥
संभ्रमात विसरलेले त्याचे मन दहा दिशांना भटकत राहते

ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥
चारही कोपऱ्यांवर फिरून तो क्षणार्धात परत येतो. , भगवंत त्याच्या कृपेने भक्ती करतो

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥
हे नानक, तो मनुष्य नामात लीन होतो. ३॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥
एका क्षणात देव एका नीच कीटक सारख्या माणसाला राज्य देतो आणि त्याला राजा बनवतो

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥
देव गरीबांवर दयाळू आहे

ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥
एक प्राणी ज्यामध्ये कोणतेही दृश्यमान गुण नाहीत

ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥
दहा दिशांना झटपट लोकप्रिय करते

ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥
जगदीश, जगाचा स्वामी, ज्याच्यावर तो कृपा करतो

ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥
तो त्याच्या कृत्यांचा मागोवा घेत नाही

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥
हा आत्मा आणि शरीर हे सर्व त्याने दिलेले भांडवल आहे

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥
प्रत्येक हृदयात परम ब्रह्माचा प्रकाश आहे

ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥
त्यानेच हे विश्व निर्माण केले आहे

ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥
हे नानक, मी त्याचा महिमा पाहून जगत आहे

ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥
या प्राण्याचे सामर्थ्य स्वतःच्या हातात नाही कारण.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾਥ ॥
एकच देव सर्वांचा स्वामी आहे आणि तोच सर्व काही करतो आणि जीवांच्या माध्यमातून घडवून आणतो

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥
गरीब प्राणी देवाच्या आज्ञाधारक आहे

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ॥
देवाला जे आवडते तेच शेवटी घडते

ਕਬਹੂ ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥
माणसं कधी उच्च जातीत राहतात तर कधी खालच्या जातीत

ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ॥
कधी तो दु:खात दु:खी असतो तर कधी सुखात आनंदाने हसतो

ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥
कधी कधी टीका करणे हा त्याचा धंदा असतो

ਕਬਹੂ ਊਭ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥
कधी तो आकाशात तर कधी पाताळात

ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥
कधी कधी तो ब्रह्मविचाराचा जाणकार असतो

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੫॥
हे नानक, देव स्वतःच मनुष्याला स्वतःशी जोडतो. ५॥

ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ॥
हा प्राणी कधीकधी अनेक प्रकारची नृत्ये करत असतो

ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
कधी कधी तो दिवस-रात्र झोपतो

ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥
कधी कधी तो प्रचंड रागाने भयंकर होतो

ਕਬਹੂੰ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ॥
कधी कधी तो सर्वांच्या पायाची धूळच राहतो.

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥
कधी कधी तो मोठा राजा होतो

ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥
कधी कधी तो नीच भिकाऱ्याचा वेष धारण करतो

ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥
कधी कधी तो बदनाम आणि बदनामीमध्ये येतो

ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥
कधीकधी तो खूप चांगल्या गोष्टी सांगतो

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥
परमेश्वर जसा ठेवतो तसा जीव जगतो

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥੬॥
गुरूंच्या कृपेने नानक फक्त सत्य बोलतात. 6॥

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖ੍ਯਾਨੁ ॥
कधी कधी माणूस विद्वान म्हणून उभा राहतो आणि प्रवचन देतो

ਕਬਹੂ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥
कधी तो मूक भिक्षूसारखा ध्यान करत बसलेला असतो

ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ ॥
कधी तीर्थक्षेत्रांच्या काठी जाऊन स्नान करतात

ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥
कधीकधी तो एक परिपूर्ण साधक बनतो आणि तोंडातून ज्ञान प्राप्त करतो

ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥
कधी कधी माणूस हा किडा, हत्ती किंवा पतंग बनून राहतो

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥
आणि अनेक प्रजातींमध्ये सतत भटकत राहतो

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਵਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥
तोतयागिरी करणाऱ्यांप्रमाणे तोही अनेक रूपे घेताना दिसतो

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥
परमेश्वराला योग्य वाटेल त्या पद्धतीने नाचतो

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥
त्याला आवडेल तसे घडते

ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੭॥
हे नानक, त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही. ७॥

ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥
या प्राण्याला कधी चांगली संगत मिळाली तर

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥
तो पुन्हा त्या पवित्र स्थानातून परत येत नाही

ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥
त्याच्या हृदयात ज्ञानाचा प्रकाश आहे

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥
ते निवासस्थान कधीच नष्ट होत नाही

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥
ज्याचे मन आणि शरीर भगवंताच्या नामात आणि प्रेमात रमलेले असते

ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
तो सदैव देवाजवळ राहतो

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥
जसे पाणी येते आणि पाण्यात मिसळते

ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥
त्याचप्रमाणे त्याचा प्रकाश सर्वोच्च प्रकाशात विलीन होतो

ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥
त्याचे येणे-जाणे, जन्म-मृत्यू संपून तो सुखाची प्राप्ती करतो

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥
हे नानक, मी नेहमी अशा परमेश्वराला अर्पण करतो. ११॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥
नम्र स्वभाव असलेला माणूस आनंदात जगतो. तो आपल्या अहंकाराचा त्याग करतो आणि नम्र होतो

ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥੧॥
पण हे नानक, अत्यंत अहंकारी लोकही स्वतःच्या अहंकाराने नष्ट होतात. १॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
अष्टपदी ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ज्या व्यक्तीला राज्य करण्याचा अभिमान आहे

ਸੋ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥
अशी व्यक्ती नरकात जाणारा कुत्रा आहे

ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤੁ ॥
जो माणूस उद्धटपणे स्वतःला खूप सुंदर आणि तारुण्य पूर्ण समजतो

ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥
हा विष्ठेचा किडा आहे

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥
एक व्यक्ती जी स्वत: ला चांगल्या कृत्यांचा माणूस म्हणते

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥
तो जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात अडकतो आणि बहुतेक जातींमध्ये भटकत राहतो

ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥
ज्याला आपल्या संपत्तीचा आणि जमिनीचा अभिमान आहे

ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥
तो मूर्ख, आंधळा आणि अज्ञानी आहे

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥
ज्या व्यक्तीच्या हृदयात देव त्याच्या कृपेने नम्रता वसवतो

ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥
हे नानक, अशा व्यक्तीला या जगात मोक्ष आणि परलोकात सुख प्राप्त होते. १॥

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥
जो माणूस श्रीमंत आहे आणि त्याच्या संपत्तीचा गर्व आहे

ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥
त्याच्यासोबत एक पेंढाही जात नाही

ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥
जो माणूस मोठ्या सैन्यावर आणि लोकांवर आपली आशा ठेवतो

ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥
तो क्षणात नष्ट होतो

ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥
जो माणूस स्वतःला सर्वात शक्तिशाली समजतो

ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥
तो क्षणार्धात नष्ट होतो

ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
जो माणूस आपल्या अहंकारात कोणाचीही पर्वा करत नाही

ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥
शेवटी यमराज त्याला मोठे दु:ख देतात

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
हे नानक, ज्याचा अभिमान गुरूच्या कृपेने नष्ट होतो

ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥
अशी व्यक्तीच देवाच्या दरबारात स्वीकारली जाते. 2॥

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੇ ॥
जर माणसाला लाखो सत्कर्म केल्याचा अभिमान वाटतो

ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥
त्यामुळे त्याला फक्त त्रास होतो आणि त्याचे सर्व प्रयत्न व्यर्थ जातात

ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥
अनेक तपश्चर्या केल्यावर अहंकारी व्यक्ती

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥
तो नरक आणि स्वर्गात पुन्हा पुन्हा जन्म घेत असतो

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ ॥
ज्याचे मन खूप प्रयत्न करूनही नम्र होत नाही

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥
मग मला सांगा तो माणूस देवाच्या दरबारात कसा जाऊ शकतो?

ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥
जो माणूस स्वतःला चांगला म्हणवतो

ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥
चांगुलपणा त्याच्या जवळ येत नाही

ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥
हे नानक, ज्याचे मन सर्वांच्या पायाची धूळ होते

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥
तिला शुद्ध सौंदर्य आहे. ३॥

ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥
जोपर्यंत माणसाला हे समजू लागते की माझ्याद्वारे काहीतरी घडू शकते

ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
तोपर्यंत त्याला सुख मिळत नाही

ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥
जोपर्यंत माणूस समजू लागतो की मी काहीतरी करतो

ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥
तोपर्यंत तो गर्भातच भटकत राहतो

ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋਊ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥
जोपर्यंत माणूस कुणाला शत्रू आणि कुणाला मित्र मानतो

ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥
तोपर्यंत त्याचे मन स्थिर होत नाही

ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥
जोपर्यंत माणूस भ्रमात रमलेला असतो

ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥
तोपर्यंत यमराज त्याला शिक्षा देत राहतात

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥
देवाच्या कृपेने माणसाचे बंध तुटतात

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥
हे नानक, गुरूंच्या कृपेने अहंकार नाहीसा होतो. ४॥

ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥
हजार कमावल्यानंतरही माणूस लाखात धावतो

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥
संपत्तीच्या शोधात तो समाधानी नाही

ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥
मनुष्य बहुतेक इंद्रियसुखांच्या उपभोगात गुंतलेला असतो

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥
पण तो समाधानी होत नाही आणि त्याच्या आकांताने मरतो

ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੋਊ ਰਾਜੈ ॥
समाधानाशिवाय कोणीही समाधानी नाही

ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥
त्याच्या सर्व कृती स्वप्नातील इच्छेप्रमाणे व्यर्थ आहेत

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
भगवंताच्या नामस्मरणाने सर्व सुख प्राप्त होते

ਬਡਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
भाग्यवान व्यक्तीलाच नाव मिळते

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥
देव स्वतः सर्व काही करण्यास आणि जीवांच्या द्वारे करून घेण्यास समर्थ आहे

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੫॥
हे नानक, नेहमी हरीचे नामस्मरण कर

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥
फक्त देवच करू शकतो आणि इतरांना करायला लावू शकतो

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥
याचा विचार करा आणि पहा की कोणतीही गोष्ट सजीवाच्या ताब्यात नाही

ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥
देवाच्या दर्शनाप्रमाणे मनुष्य बनतो

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
तो परमेश्वरच सर्वस्व आहे

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥
त्याने जे काही केले आहे ते त्याच्या इच्छेनुसार आहे

ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
तो सर्वांपासून दूर असूनही सर्वांसोबत आहे

ਬੂਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥
तो समजतो, पाहतो आणि ठरवतो

ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥
ईश्वर स्वतः एक आहे आणि त्याची अनेक रूपे आहेत

ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥
देव मरत नाही आणि नष्ट होत नाही, तो येत नाही आणि जातोही नाही

ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥
हे नानक, देव प्रत्येक गोष्टीत नेहमी उपस्थित असतो

ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥
तो स्वतःच उपदेश करतो आणि स्वतःच समजून घेतो

ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥
देव स्वतः सर्वांशी एकरूप आहे

ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥
त्याने स्वतःचा विस्तार केला आहे

ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥
सर्व काही त्याचे आहे, तो निर्माता आहे

ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥
मला सांगा ते काहीतरी वेगळे असू शकते

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥
एकच देव सर्वत्र आणि सर्व ठिकाणी आणि त्यांच्या सीमांवर विराजमान आहे.

ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥
तो त्याचे मनोरंजन स्वतः करणार आहे

ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ ॥
तो चमत्कार निर्माण करतो आणि त्याचे रंग अनंत आहेत

ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ ॥
तो स्वतः प्राणिमात्रांच्या मनात वास करून जीवांना आपल्या मनात स्थापित केले आहे

ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥
हे नानक, त्या देवाचे मूल्यमापन करता येत नाही. ७॥

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥
जगाचा स्वामी देव सदैव सत्य आहे

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥
हे गुरूंच्या कृपेने दुर्मिळ व्यक्तीने सांगितले आहे

ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥
ज्या देवाने सर्व काही निर्माण केले आहे तो देखील सत्य आहे

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥
कोट्यवधी लोकांमध्ये फक्त एक दुर्मिळ व्यक्ती त्याला ओळखते

ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥
हे परमेश्वरा, तुझे रूप खूप सुंदर आहे

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥
हे देवा, तू अत्यंत सुंदर, अफाट आणि अद्वितीय आहेस

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥
हे देवा, तुझे बोलणे अत्यंत शुद्ध, स्पष्ट आणि गोड आहे

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਰਵਨ ਬਖ੍ਯ਼ਾਣੀ ॥
प्रत्येक व्यक्ती आपल्या कानांनी ऐकतो आणि त्याचा अर्थ लावतो

ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ॥
तो शुद्ध आणि शुद्ध होतो.

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੨॥
हे नानक, जो मनापासून भगवंताचे नामस्मरण करतो. ॥ 8॥ १२ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥
संतांचा आश्रय घेणाऱ्याला मोक्ष प्राप्त होतो

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥
हे नानक, संतांची टीका करून जीव पुन:पुन्हा जन्म घेतो. १॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
अष्टपदी ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥
संताला नाराज केल्याने माणसाचे आयुष्य कमी होते

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥
संताला दुखवून मनुष्य यमाच्या दूतांपासून सुटू शकत नाही

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥
संताला त्रास दिल्याने माणसाचे सर्व सुख नष्ट होते

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥
संताला दुखावल्याने माणूस नरकात जातो

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ॥
संताला त्रास दिल्याने बुद्धी भ्रष्ट होते

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨ ॥
संताला अस्वस्थ केल्याने माणसाची प्रतिष्ठा नष्ट होते

ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥
संताने तुच्छ मानलेल्या माणसाचे कोणीही रक्षण करू शकत नाही

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ ॥
संताला नाराज केल्याने स्थान भ्रष्ट होते.

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥
संत स्वतः कृपेच्या घरी आशीर्वाद देतात तर

ਨਾਨਕ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥
हे नानक, सत्पुरुषांच्या सहवासात निंदा करणाराही अस्तित्त्वाचा सागर पार करतो. १॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੂਖਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥
संताला अस्वस्थ केल्याने चेहरा मलिन होतो

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥
संताला दुखावणारी व्यक्ती कावळ्यासारखी टीका करत राहते

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਇ ॥
संताला अस्वस्थ करून माणूस नागाच्या जगात येतो

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥
संताला दुखावणारी व्यक्ती कीटक इत्यादींच्या दुनियेत फिरते

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥
जो संताला दुखावतो तो तृष्णेच्या आगीत जळत राहतो

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਭੁ ਕੋ ਛਲੈ ॥
जो संताला दुःखी करतो तो सर्वांना फसवत राहतो

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥
संताला अस्वस्थ केल्याने माणसाचे सर्व वैभव नष्ट होते

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥
संताला नाराज केल्याने माणूस सर्वात नीच होतो

ਸੰਤ ਦੋਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥
संताच्या अपराध्याला सुखाचा आसरा नसतो

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥
हे नानक, संताला चांगले वाटले तर टीकाकारालाही मोक्ष प्राप्त होतो. 2॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥
जो संताचा अपमान करतो तो सर्वात दुष्ट असतो

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥
संताचा अपमान करणाऱ्याला क्षणभरही सुख मिळत नाही

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥
जो संताचा अपमान करतो तो मोठा खुनी आहे

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ॥
जो संताचा अपमान करतो तो देव तुच्छ मानतो

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥
जो संताची टीका करतो तो शासनापासून मुक्त राहतो

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥
जो संताचा अपमान करतो तो दुःखी आणि गरीब होतो

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ॥
जो संताचा अपमान करतो त्याला सर्व रोग होतात

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ ॥
जो संतावर टीका करतो तो नेहमी विभक्त राहतो

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੋਖ ਮਹਿ ਦੋਖੁ ॥
संताची निंदा करणे हेही मोठे पाप आहे

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩॥
हे नानक, संताला बरे वाटले तर त्यालाही मुक्ती मिळते. ३॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥
संताचा अपराधी नेहमी अपवित्र असतो

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥
संताचा अपराधी हा कोणत्याही माणसाचा मित्र नसतो

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਗੈ ॥
संताच्या अपराध्याला धर्मराजाकडून शिक्षा मिळते

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ॥
प्रत्येकजण संताच्या अपराधापासून दूर राहतो

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
संताचा अपराधी अत्यंत अहंकारी असतो

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥
संताचा अपराधी नेहमी पापी असतो

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥
संताचा अपराधी हा जन्म आणि मरत राहतो

ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥
संताची टीका करणारा सुखाचा रिकामा होतो

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥
संताच्या अपराध्याला राहायला जागा मिळत नाही

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥
नानकांनी एखाद्या संताला मोहात पाडले तर तो त्याला बरोबर घेऊन जातो

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥
संताचा अपराधी मध्यभागी तुटतो

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥
संताचा अपराधी कोणत्याही कामात यशस्वी होत नाही

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥
संताचा अपराधी भयंकर जंगलात भटकत राहतो

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ॥
संताचा अपराधी वाईट मार्गात फेकला जातो

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ ॥
संताचा अपराधी विवेक आतून रिकामा असतो

ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥
जसे मृत व्यक्तीचे शरीर श्वासाशिवाय असते

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥
संताच्या अपराधाचे मूळ मुळीच नाही

ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥
त्याने जे पेरले ते तो स्वतः खातो

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥
दोषी असलेल्या संताचा कोणीही रक्षक होऊ शकत नाही

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥
हे नानक, संताला बरे वाटले तर तो त्याला वाचवतो

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥
संताचा अपराधी असा शोक करतो

ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥
पाण्याविना मासा जसा वेदना सहन करतो

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥
संताचा अपराधी सदैव भुकेलेला असतो आणि कधीच तृप्त होत नाही

ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥
जसा अग्नी इंधनाने तृप्त होत नाही

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥
संताचा अपराधी एकटाच पडून राहतो

ਜਿਉ ਬੂਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥
जसे आतून जळालेले तीळाचे रोप शेतात निरुपयोगी पडून राहते

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤ ॥
संताचा अपराधी धर्म भ्रष्ट होतो

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥
संताचा अपराधी नेहमी खोटे बोलत राहतो

ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥
समीक्षकाच्या नशिबी सुरुवातीपासून असेच लिहिले आहे

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ ॥੬॥
हे नानक, परमेश्वराला जे आवडते ते घडते. 6॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥
संताचा अपराधी कुरूप होतो

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥
साधूवर आरोप करणाऱ्याला देवाच्या दरबारात शिक्षा होते

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥
संताचा अपराधी सदैव मृत्यूच्या जवळ असतो

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥
संताचा अपराधी जीवन आणि मृत्यू यांच्यात लटकतो

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥
संताची अपराधी आशा पूर्ण होत नाही

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥
संत अपराधी निराश होऊन निघून जातो

ਸੰਤ ਕੈ ਦੋਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥
संत किंवा दोषी व्यक्तीला स्थिरता मिळत नाही

ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥
देवाच्या इच्छेप्रमाणे माणूस बनतो

ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥
कोणतीही व्यक्ती आपल्या मागील जन्माची कर्म पुसून टाकू शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੭॥
हे नानक, खरा परमेश्वर सर्व काही जाणतो. ॥७॥

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥
सर्व जीव त्या भगवंताचे आहेत

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥
त्याला नेहमी नमस्कार करत राहा

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
रात्रंदिवस देवाची स्तुती करत राहा

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥
तुमच्या प्रत्येक श्वासाने आणि तोंडाने त्यावर ध्यान करत राहा

ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥
सर्व काही त्या भगवंताने केले आहे

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ ॥
जसा देव माणसाला बनवतो तसा तो बनतो

ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥
तो स्वतःच्या खेळाचा निर्माता आहे

ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥
दुसरा कोण त्याचा विचार करू शकेल?

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥
देव ज्याच्यावर आशीर्वाद देतो त्याला त्याचे नाव देतो

ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ ॥੮॥੧੩॥
हे नानक, असा माणूस खूप भाग्यवान आहे. ॥८॥१३॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
हे सज्जनांनो, तुमची चतुराई सोडा आणि भगवान हरिचे स्मरण करा

ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥
मनात देवाची आशा ठेवा. हे नानक, अशा प्रकारे दुःख, संभ्रम आणि भय नाहीसे होतील. ॥१॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
अष्टपदी ॥

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥
हे प्राणी, कोणत्याही मनुष्यावर विश्वास ठेवणे व्यर्थ आहे

ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥
सर्व काही देणारा एकच देव आहे

ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥
देणे जे समाधान देते

ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥
आणि मग तृष्णा येत नाही

ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਆਪਿ ॥
एक देव स्वतः मारतो आणि रक्षण करतो

ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥
माणसाच्या ताब्यात काहीच नाही.

ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
त्याची आज्ञा समजून घेऊन सुख प्राप्त होते

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥
नाम घ्या आणि ते आपल्या घशात ठेवा

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
हे नानक, त्या परमेश्वराचे नेहमी स्मरण कर

ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥
कोणतेही अडथळे येणार नाहीत. १॥

ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥
आपल्या मनात देवाच्या गौरवाची स्तुती करा

ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥
अरे मन, योग्य पद्धतीने वाग

ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥
नामाचे अमृत प्यायल्याने जीभ शुद्ध होईल

ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥
आणि तुम्ही तुमच्या आत्म्याला सदैव आनंदी कराल

ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥
देवाचे आश्चर्य स्वतःच्या डोळ्यांनी पहा

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥
चांगल्या सहवासात भेटल्याने, इतर सर्व संवाद नाहीसे होतात

ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥
गोविंदाचा मार्ग पायी धरून चाल

ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥
क्षणभरही हरिचा जप केल्याने पाप नष्ट होतात

ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥
परमेश्वराची सेवा करा आणि कानांनी हरी कथा ऐका.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਊਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥
हे नानक, अशा प्रकारे परमेश्वराच्या दरबारात तुझे मस्तक उजळेल. 2॥

ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥
ते लोक जगात भाग्यवान आहेत

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥
जो सदैव भगवंताचा महिमा गात असतो

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥
जे लोक राम नामाचा विचार करत राहतात

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥
जगात फक्त तेच लोक श्रीमंत मानले जातात

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥
जे लोक भगवंताचे नाम मनाने, शरीराने व मुखाने उच्चारतात

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥
ते नेहमी आनंदी असतात हे समजून घ्या

ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥
जो मनुष्य एकच देव जाणतो

ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ ॥
त्याला या जगाचे व परलोकाचे ज्ञान होते

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
हे नानक, ज्याचे मन भगवंताच्या नावाने एकरूप झाले आहे

ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥
तो परमेश्वराला ओळखतो. ३॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥
गुरूच्या कृपेने जो माणूस स्वतःला समजतो

ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥
त्याची तहान शमली आहे हे जाणून घ्या.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥
जो मनुष्य संतांच्या संगतीत हरिची स्तुती करत राहतो

ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥
त्या भगवंताच्या भक्ताला सर्व रोगांपासून मुक्ती मिळते

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ॥
जो माणूस रात्रंदिवस केवळ भगवंताचे गुणगान गातो

ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥
तो आपल्या घरच्यांमध्ये रसहीन राहतो

ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥
ज्याने आपली आशा देवावर ठेवली आहे

ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥
त्याच्यासाठी मृत्यूचे फास कापले जाते

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥
ज्याच्या मनात परब्रह्माची भूक आहे

ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ॥੪॥
हे नानक, त्याला कोणतेही दुःख वाटत नाही. ४॥

ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥
जो हरि प्रभूंचे स्मरण करतो

ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਡੁਲਾਵੈ ॥
तो संत आनंदी असतो आणि त्याचे मन कधीही डगमगत नाही

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥
ज्यावर देव आशीर्वाद देतो

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥
मला सांगा त्या सेवकाला कशाची भीती वाटेल?

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥
तो जसा आहे तसा देव त्याला दिसतो

ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥
देव स्वतः त्याच्या सृष्टीत उपस्थित असतो

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥
याचा अनेकवेळा विचार केला आहे

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੂਝਿਆ ॥
गुरूंच्या कृपेने मला संपूर्ण वास्तव समजले आहे

ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ॥
जेव्हा मी पाहतो, तेव्हा सर्व काही देव आहे

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਖਮੁ ਸੋਈ ਅਸਥੂਲੁ ॥੫॥
हे नानक, तो स्वतः सूक्ष्म आणि स्थूल आहे. ५॥

ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥
काहीही जन्म घेत नाही आणि मरत नाही

ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥
देव स्वतःचा खेळ करतो

ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥
जन्म मृत्यू संक्रमण दृश्यमान आणि अदृश्य अदृश्य

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥
त्याने हे सर्व जग आपल्या आज्ञाधारक बनवले आहे

Page 282

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥
तो स्वत: सर्वकाही करतो. तो स्वतः सर्व जीवांमध्ये विराजमान आहे

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥
विविध माध्यमातून तो विश्व निर्माण करतो आणि त्याचा नाशही करतो

ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ ॥
परंतु अमर देवाने काहीही नष्ट केले नाही

ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥
तो विश्वाला आधार देत आहे

ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥
परमेश्वराचा महिमा आणि महिमा हे ध्येयरहित आणि कोणताही भेदभाव नसलेले आहे

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥
हे नानक, तो नामजप करतो तेव्हाच तो जप करतो

ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥
जे परमेश्वराला ओळखतात ते सुंदर आहेत

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥
त्यांच्या मंत्रोच्चाराने संपूर्ण जगाचा उद्धार होतो

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥
देवाचे सेवक सर्वांचे कल्याण करतात

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥
परमेश्वराच्या सेवकांच्या संगतीने दुःख विसरले जाते

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥
दयाळू परमेश्वर त्यांना स्वतःशी जोडतो

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥
गुरूंच्या वचनाचा जप केल्याने ते धन्य होतात

ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥
जो भाग्यवान असतो तोच त्यांच्या सेवेत गुंतलेला असतो

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਗੈ ॥
ज्याच्यावर परमेश्वर आपला आशीर्वाद देतो

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥
जे भगवंताचे नामस्मरण करतात त्यांना सुख प्राप्त होते

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਊਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੭॥
हे नानक, त्या पुरुषांना महान समजा. ७॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥
तो जे काही करतो ते देवाच्या इच्छेनुसार करतो

ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥
तो परमेश्वराबरोबर सदैव वास करतो

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥
जे काही घडते ते नैसर्गिक आहे

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥
तो फक्त त्या निर्मात्या ईश्वराला ओळखतो

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥
देवाने जे केले आहे ते त्याच्या सेवकांना गोड आहे

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥
तो जसा आहे तसाच देव त्याला दिसतो

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥
ज्यातून तो उत्पन्न झाला त्यात तो लीन होतो

ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੂ ਬਨਿ ਆਏ ॥
तो आनंदाचे भांडार आहे. ही प्रतिष्ठा त्यालाच शोभते

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥
स्वतः परमेश्वराने आपल्या सेवकावर आशीर्वाद दिला आहे

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥
हे नानक, हे समजून घ्या की परमेश्वर आणि त्याचा सेवक एकच आहेत

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक

ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥
देव सर्वशक्तिमान आहे आणि आपले दुःख जाणतो

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥
हे नानक, जो मनुष्याला मोक्ष मिळवून देतो त्याचे स्मरण करून, मी त्याच्यासाठी स्वतःचा त्याग करतो

ਅਸਟਪਦੀ ॥
अष्टपदी॥

ਟੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੋੁਪਾਲ ॥
जगत्पालक गोपाळ हा तुटलेला जोडणारा

ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
तो स्वतः सर्व जीवांचे पालनपोषण करतो

ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ज्याला सर्वांची काळजी आहे

ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥
त्यातून कोणीही रिकाम्या हाताने परतत नाही

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥
हे माझ्या मन, नेहमी देवाचा जप कर

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥
अमर परमेश्वर सर्वस्व आहे

ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥
जीवाच्या स्वतःच्या कृतीने काहीही होऊ शकत नाही

ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥
त्याची शेकडो वेळा इच्छा झाली तरी

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥
त्याशिवाय तुमच्यासाठी काहीही उपयोगाचे नाही

ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥
हे नानक, भगवंताच्या नामस्मरणाने मोक्ष प्राप्त होतो

ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੋਹੈ ॥
जर एखादा प्राणी खूप सुंदर असेल तर तो आपोआप इतरांना मोहित करत नाही

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਹੈ ॥
केवळ भगवंताचा प्रकाश सर्व शरीरांत सुंदर दिसतो

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੋ ਗਰਬੈ ॥
माणसाने श्रीमंत असल्याचा अभिमान का बाळगावा?

ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥
जेव्हा सर्व पैसे त्याला दिले गेले आहेत

ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥
जर माणूस स्वत:ला महान योद्धा म्हणतो

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥
देवाच्या कलात्मक शक्तीशिवाय तो काय प्रयत्न करू शकतो

ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥
जर माणूस दाता झाला

ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥
म्हणून दाता परमेश्वर त्याला मूर्ख समजतो

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥
ज्याचा अहंकाराचा रोग गुरूंच्या कृपेने बरा होतो.

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥
हे नानक, तो माणूस नेहमी निरोगी असतो. 2॥

ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥
जसे मंदिराला आधारस्तंभ असतो

ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥
तसेच गुरूचे शब्द मनाला आधार देतात

ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥
बोटीत ठेवलेला दगड ओलांडल्यासारखा

ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥
त्याचप्रमाणे गुरूंच्या चरणस्पर्शाने जीव महासागर पार करतो

ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥
जसा दिवा अंधारात प्रकाश टाकतो

ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥
तसेच गुरूंचे दर्शन झाल्यावर मन प्रसन्न होते

ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥
ज्याप्रमाणे माणसाला मोठ्या जंगलात रस्ता सापडतो

ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥
तसेच चांगल्या संगतीत राहिल्याने माणसाच्या आत भगवंताचा प्रकाश दिसून येतो

ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥
मी त्या संतांच्या चरणांची धूळ मागतो

ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੩॥
हे परमेश्वरा, नानकांची इच्छा पूर्ण कर. ॥३॥

ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ॥
हे मूर्ख मन, तू का शोक करतोस?

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥
तुमच्या मागच्या जन्माच्या कर्मांने जे लिहिले आहे ते तुम्हाला मिळेल

ਦੂਖ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥
सुख आणि दु:ख देणारा देव आहे

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥
बाकी सर्व सोडून फक्त त्याचीच पूजा करा

ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥
देव जे काही करतो त्याला सुख समजा

ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨ ॥
अरे मूर्खा, तू का भटकत राहतोस?

ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗ ॥
तुमच्यासोबत कोणती वस्तू आली आहे?

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੋਭੀ ਪਤੰਗ ॥
हे लोभी पतंगा, तू ऐहिक सुखसोयींमध्ये मग्न आहेस

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥
मनातल्या मनात रामाचे नामस्मरण करा

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥
हे नानक, अशा प्रकारे तुम्ही आदरपूर्वक पुढील लोकात तुमच्या निवासस्थानी जाल. ४॥

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥
हे प्राणी, ज्या व्यवहारासाठी तू या जगात आला आहेस

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥
रामनामाचा तो व्यवहार संतांच्या घरातून मिळतो

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੋਲਿ ॥
तुमचा अभिमान सोडून द्या

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੋਲਿ ॥
रामाचे नाव हृदयात तोलून मनाने विकत घ्या

ਲਾਦਿ ਖੇਪ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥
तुझी झोळी चढवा आणि संतांबरोबर जा

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥
मायेच्या इतर गुंता सोडून द्या

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
सर्वजण तुला धन्य म्हणतील

ਮੁਖ ਊਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥
त्या परमेश्वराच्या दरबारात तुझा चेहरा उजळून निघेल

ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥
एखादा दुर्मिळ व्यापारीच हा व्यवसाय करतो

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥
हे नानक, मी नेहमी अशा व्यापाऱ्याला शरण जातो. ५॥

ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥
हे जीव, ऋषींचे पाय धुवून प्या

ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥
आपला आत्मा संतांना अर्पण करा

ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ऋषींच्या चरणांच्या धुळीने स्नान करावे

ਸਾਧ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

संताचा त्याग करावा

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

संताची सेवा सौभाग्यानेच मिळते

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

ऋषींच्या सहवासात हरीचे स्तोत्र गायले पाहिजे.

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ॥

ऋषी माणसाचे अनेक अडथळ्यांपासून रक्षण करतात

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥

जो परमेश्वराची स्तुती करतो तो अमृताचा आस्वाद घेतो

ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥

जो संतांचा आधार घेऊन त्यांच्या दारात पडला आहे

ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥

हे नानक, त्याला सर्व सुख प्राप्त होते. ॥ ६॥

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥

देव मेलेल्या प्राण्यालाही जिवंत करणार आहे

ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥

भुकेल्यांना अन्नही पुरवतो

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥

सर्व खजिना त्याच्या नजरेत आहे

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥

परंतु सजीवांना मागील जन्मी केलेल्या कर्मांचे फळ भोगावे लागते

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥
सर्व काही देवाचे आहे आणि तो सर्वकाही करण्यास सक्षम आहे

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥
त्याच्याशिवाय कोणीही नव्हते आणि कोणीही असणार नाही

ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥
हे जीव, रात्रंदिवस त्याची पूजा कर

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥
जीवनाचे हे आचरण सर्वोच्च आणि शुद्ध आहे

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥
ज्या माणसावर देवाने आशीर्वाद दिला आहे आणि त्याचे नाव दिले आहे.

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੭॥
हे नानक, तो शुद्ध होतो. ७ ॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥
ज्याची गुरुजींवर श्रद्धा आहे

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥
ती व्यक्ती भगवान हरीचे स्मरण करू लागते

ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥
तो तिन्ही लोकांमध्ये प्रसिद्ध भक्त बनतो

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਹੋਇ ॥
ज्याच्या हृदयात देव आहे

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥
त्याची कृती खरी आहे आणि त्याचे जीवनमानही खरे आहे

ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥
त्याच्या हृदयात सत्य आहे आणि तो तोंडाने फक्त सत्य बोलतो

ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥
त्याची दृष्टीही सत्य आहे आणि त्याचे स्वरूपही सत्य आहे

ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥
तो सत्य शेअर करतो आणि सत्याचा प्रसार करतो

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥
हे नानक, जो मनुष्य परमात्म्याला सत्य समजतो

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫॥
तो माणूस सत्यातच विलीन होतो.॥८॥१५॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿੰਨ ॥
देवाचे कोणतेही रूप, चिन्ह किंवा रंग नाही. तो मायेच्या तीन गुणांच्या पलीकडे आहे

ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੧॥
हे नानक, ज्याच्यावर तो प्रसन्न होतो, त्याला देव स्वतः समजावतो. ॥१॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
अष्टपदी ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥
हे प्राणिमात्र, चित्तात त्या अविनाशी परमेश्वराचे स्मरण कर

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥
आणि माणसाच्या प्रेमाची आसक्ती सोडून द्या

ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥

त्यापलीकडे काही नाही

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥

आणि सर्व प्राणिमात्रांमध्ये एकच ईश्वर आहे

ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥

तो एक आहे जो सर्व काही पाहतो आणि सर्व काही स्वतः जाणतो

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥

देव अफाट खोल आणि अत्यंत बुद्धिमान आहे

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ते परब्रह्म परमेश्वर आणि गोविंद

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦ ॥

कृपेचे भांडार अतिशय दयाळू आणि क्षमाशील आहे

ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥

हे परमेश्वरा, तुझ्या संतांच्या चरणी नतमस्तक होऊ या

Page 284

ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥
हीच इच्छा नानकांच्या मनात आहे. १॥

ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥
देव इच्छा पूर्ण करणारा आणि आश्रय देणारा आहे

ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥
जे काही भगवंताने स्वतःच्या हाताने लिहिले आहे, तेच घडते

ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰੁ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥
तो डोळ्याच्या झटक्यात विश्वाची निर्मिती करतो आणि नष्ट करतो. त्याचे रहस्य इतर कोणालाही माहीत नाही

ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥
तो आनंदाचा अवतार आहे आणि त्याच्या मंदिरात नेहमीच शुभ आनंद असतो

ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥
मी ऐकले आहे की त्याच्या घरी सर्व साहित्य आहे

ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥
तो राजांमध्ये श्रेष्ठ राजा आणि योगींमध्ये श्रेष्ठ योगी आहे

ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥
तो तपस्वींमध्ये मोठा तपस्वी आहे आणि गृहस्थांमध्येही गृहस्थ आहे

ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
त्या एका भगवंताचे ध्यान करून भक्तांना सुख प्राप्त झाले आहे

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥
हे नानक, त्या भगवंताचा अंत कोणालाही सापडला नाही. 2॥

ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥
देव ज्याच्या सृष्टीला अंत नाही

ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥
त्याला शोधता शोधता देवही थकले आहेत.

ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੂਤੁ ॥
कारण वडिलांच्या जन्माबद्दल पुत्राला काय माहीत?

ਸਗਲ ਪਰੋਈ ਅਪੁਨੈ ਸੂਤਿ ॥
संपूर्ण सृष्टी ईश्वराने त्याच्या आदेशाच्या धाग्यात विणलेली आहे

ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥
ज्यांना भगवान सुमती ज्ञान आणि ध्यान देतात, त्यांचे सेवक आणि दास त्यांचेच ध्यान करत राहतात

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ ॥
ज्याला भगवंत मायेच्या तीन गुणांनी भुलवतात

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥
तो जन्म-मृत्यू घेत राहतो आणि येण्या-जाण्याच्या चक्रात राहतो

ਊਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥
उच्च आणि नीच सर्व त्याची स्थाने आहेत

ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥
हे नानक, ज्याप्रमाणे तो बुद्धी देतो, तसाच मनुष्य ज्ञानी होतो.3॥

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥
देवाची अनेक रूपे आहेत आणि त्याचे रंगही अनेक आहेत

ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥
त्याने अनेक वेष धारण केले असले तरी तो अजूनही तसाच आहे

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥
त्यांनी आपल्या सृष्टीचा प्रसार विविध पद्धतींनी केला आहे

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥
अमर स्वामी जो एकच आहे

ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥
तो एका क्षणात वेगवेगळे खेळ तयार करतो

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥
परात्पर भगवान सर्व ठिकाणी विराजमान आहेत

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥
त्याने अनेक प्रकारे विश्व निर्माण केले आहे

ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥
त्याला स्वतःचे मूल्यमापन सापडले आहे

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥
सर्व हृदये त्याची आहेत आणि सर्व स्थाने त्याची आहेत

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥
हे नानक, मी फक्त हरिच्या नामस्मरणाने जगतो

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥
भगवंताच्या नामाने सर्व प्राणिमात्रांना आधार दिला आहे

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥
भगवंताच्या नामानेच पृथ्वी आणि विश्वाचे अंश टिकून आहेत

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥
ईश्वराच्या नावानेच स्मृती, वेद आणि पुराणांचे समर्थन केले आहे

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥
नामाच्या साहाय्याने जीव ज्ञान आणि ध्यान याविषयी ऐकतात

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥
भगवंताचे नाम हे स्वर्ग आणि पाताळाचे आधार आहे

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥
भगवंताचे नाम हे सर्व शरीरांचे आधार आहे

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭਵਨ ॥
तिन्ही वास्तू आणि चौदा संसार भगवंताच्या नामाने टिकून आहेत

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥
नामाशी संगती केल्याने आणि कानांनी ऐकल्याने मानव पारंपारिक झाला आहे.

ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥
ज्याच्यावर परमेश्वर कृपा करून त्याच्या नामात विलीन होतो

ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥
हे नानक, तो मनुष्य चौथ्या स्थानी पोहोचतो आणि मोक्ष प्राप्त करतो. ५॥

ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥
ज्या भगवंताचे स्वरूप सत्य आहे त्याचे निवासस्थानही सत्य आहे

ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥
फक्त तोच सत्पुरुष प्रमुख असतो

ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥
त्याचे कृत्य खरे आणि त्याचे शब्द खरे आहेत. देव, सत्याचे रूप, प्रत्येक गोष्टीत विराजमान आहे

ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥
त्याची कृती सत्य आहे आणि त्याची निर्मितीही सत्य आहे

ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ ॥
त्याची उत्पत्ती सत्य आहे आणि जे काही त्यातून निर्माण होते ते देखील सत्य आहे

ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ॥
त्याची कृती सर्वात पवित्रापेक्षा सत्य आणि पवित्र आहे

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ ॥
देव ज्याला समजावतो, त्याला सर्व काही चांगले वाटते

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥
भगवंताचे खरे नाम आनंद देते

ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥
हे नानक, सजीवाला ही खरी श्रद्धा गुरूंकडून मिळते. 6॥

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥
ऋषींची शिकवण सत्य वचने आहेत

ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥
ज्यांच्या हृदयात सत्याचा प्रवेश होतो तीच माणसे सत्य असतात.

ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥
जर एखाद्या व्यक्तीला सत्य समजते आणि आवडते

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥
म्हणून नामस्मरणाने त्याची गती प्राप्त होते

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥
देव स्वतः सत्याचा अवतार आहे आणि तो जे काही करतो ते सत्य आहे

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥
त्याला स्वतःचे अंदाज आणि स्थिती माहित आहे

ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥
ही सृष्टी ज्याच्या मालकीची आहे तो तिचा निर्माता आहे

ਅਵਰ ਨ ਬੂਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥
तो कसाही विचार करत असला तरी त्याला इतर कोणीही समजत नाही

ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥
त्याने निर्माण केलेल्या प्राण्याला कर्तारची व्याप्ती कळू शकत नाही

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀਆ ॥੭॥
हे नानक, जे त्याला मोहित करते तेच तिथे आहे. ७॥

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥
देवाचे अद्भुत चमत्कार पाहून मी थक्क झालो

ਜਿਨਿ ਬੂਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸ੍ਵਾਦ ॥
भगवंताचा महिमा ज्याला समजतो त्यालाच सुख प्राप्त होते

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥
परमेश्वराचे सेवक त्याच्या प्रेमात लीन राहतात

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥
गुरूच्या उपदेशाने त्यांना नाम आणि पदार्थाची प्राप्ती होते

ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ॥
तो दाता आणि दु:ख दूर करणारा आहे

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥
त्यांच्या सहवासात जग चांगले बनते

ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ॥
अशा सेवकांचा सेवक भाग्यवान असतो

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
सेवकाच्या सहवासात माणसाची वृत्ती भगवंताशी जवळीक निर्माण होते

ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥
परमेश्वराचा सेवक त्याची स्तुती आणि भजन गातो

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੬॥
हे नानक, गुरूंच्या कृपेने त्याला फळ मिळते. ८॥ १६॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥
सृष्टीच्या आधी देव सत्य होता;

ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥
आता फक्त वर्तमानात अस्तित्वात आहे. हे नानक, भगवंताचे ते खरे रूप भविष्यातही अस्तित्वात असेल

ਅਸਟਪਦੀ ॥
अष्टपदी॥

ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥
परमेश्वराचे चरण खरे आणि जो त्याच्या चरणांना स्पर्श करतो तोच खरा

ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ॥
त्याची उपासना खरी आहे आणि त्याची पूजा करणाराही खरा आहे

ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥
त्याचे दृष्टान्त सत्य आहेत आणि जो पाहतो तोही सत्य आहे

ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ ॥
त्याचे नाव सत्य आहे आणि जो त्याचे ध्यान करतो तो देखील सत्य आहे

ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥
तो स्वत: सत्याचा अवतार आहे, त्याच्याद्वारे समर्थित सर्वकाही सत्य आहे

ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥
तो स्वतः एक सद्गुण आहे आणि स्वतःच सद्गुण आहे

ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ ॥
देवाचे वचन सत्य आहे आणि तो सत्य बोलणारा आहे

ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥
तेच कान खरे असतात जे चांगल्या माणसाची स्तुती ऐकतात

ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ॥
जो देवाला समजतो त्याच्यासाठी सर्व काही खरे आहे

ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥
हे नानक, तो परमेश्वर सदैव सत्य आहे. १॥

ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ ॥
ज्या व्यक्तीच्या अंतःकरणात देवावर सत्य म्हणून श्रद्धा आहे

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥
त्याला विश्वाची उत्पत्ती समजते, जो सर्व काही करतो आणि घडवून आणतो

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥
ज्यांच्या हृदयात देवाची श्रद्धा घुसली आहे

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥
तत्वांचे ज्ञान त्याच्या मनात उमटते

ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥
भीतीचा त्याग करून तो निर्भयपणे जगतो

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥
आणि तो ज्यातून जन्माला आला त्यात विलीन होतो

ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ॥
जेव्हा एखादी गोष्ट दुसऱ्या प्रकारची भेटते तेव्हा ती तिच्यापेक्षा वेगळी असते असे म्हणता येणार नाही

ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥
ही कल्पना केवळ ज्ञानी माणसालाच कळते

ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥
हे नानक, नारायणाला भेटलेले प्राणी त्याच्याशी एकरूप झाले आहेत. 2॥

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥
देवाचा सेवक त्याच्या आज्ञाधारक असतो

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥
भगवंताचा सेवक नेहमी त्याची उपासना करत असतो

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥
देवाच्या सेवकाच्या हृदयात श्रद्धा असते

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥
देवाच्या सेवकाचे जीवन आचरण पवित्र असते

ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥
परमेश्वराचा सेवक जाणतो की त्याचा परमेश्वर सदैव त्याच्या पाठीशी असतो

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥
भगवंताचा सेवक त्याच्या नामाच्या प्रेमात वास करतो

ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥
परमेश्वर त्याच्या सेवकाचे पालनपोषण करणारा आहे

ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥
निरंकार प्रभू आपल्या सेवकाचा आदर करतात

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥
तो सेवक आहे ज्याच्यावर परमेश्वर दया करतो

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥
हे नानक, तो सेवक प्रत्येक श्वासाने भगवंताचे स्मरण करतो. ३॥

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥
देव त्याच्या सेवकाचे स्थान धारण करतो

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥
तो आपल्या सेवकांचा नक्कीच आदर करतो

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥
देव त्याच्या सेवकाला सन्मान आणि आदर देतो

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥
तो आपल्या सेवकाला त्याचे नामस्मरण करायला लावतो

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥
त्याला स्वतःच्या सेवकाचा अभिमान आहे

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥
त्याचा वेग आणि अंदाज कोणालाच माहीत नाही

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥
परमेश्वराच्या सेवकाच्या बरोबरीने कोणीही असू शकत नाही

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਊਚ ਤੇ ਊਚੇ ॥
भगवंताचे सेवक हे सर्वोच्च आहेत

ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥
ज्याला परमेश्वर त्याच्या सेवेत ठेवतो

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥
हे नानक, तो सेवक दहा दिशांना लोकप्रिय होतो

ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥
जर देवाने एक लहान मुंगी ताकदीने भरली

ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥
ती लाखो-करोडो सेना राखेत बदलू शकते

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥
ज्या जीवाचा श्वास देव स्वतः बाहेर काढत नाही

ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥
तो तिला हात देऊन वाचवतो

ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥
माणूस अनेक प्रकारे प्रयत्न करतो

ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥
पण त्याची कामे फोल ठरतात

ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥
देवाशिवाय दुसरा कोणीही मारू किंवा वाचवू शकत नाही. देव सर्व प्राणिमात्रांचा रक्षक आहे

ਕਾਹੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥
हे नश्वर प्राणी, तू का काळजी करतोस?

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ॥੫॥
हे नानक, अदृश्य आणि अद्भुत देवाचे स्मरण करा. ५॥

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ ॥
भगवंताचे नाम पुन्हा पुन्हा जपावे

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਪੀਐ ॥
नामाचे अमृत प्यायल्याने मन व शरीर तृप्त होते

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥
गुरुमुख ज्याला नाम रत्न प्राप्त झाले आहे

ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥
त्याला देवाशिवाय दुसरे कोणी दिसत नाही

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ॥
नावच त्याची संपत्ती आणि नाव हेच त्याचे सौंदर्य

ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥
नाम हेच त्याचे सुख आणि हरि नाम हेच त्याचे सोबती.

ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥
जे मनुष्य नामाच्या अमृताने तृप्त होतात

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥
त्यांचा आत्मा आणि शरीर नामातच लीन होतात

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥
हे नानक, उठताना, बसताना, झोपताना नेहमी भगवंताचे नामस्मरण करणे हे सेवकांचे कर्तव्य आहे

ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਬਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
रात्रंदिवस आपल्या जिभेने देवाची स्तुती करा

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥
देवाने आपल्या सेवकाला ही देणगी दिली आहे

ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥
तो मनोभावे पूजा करतो

ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥
आणि आपल्या प्रभूमध्ये लीन राहतो

ਜੋ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੋ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥
भगवंताच्या इच्छेने जे काही घडत आहे ते त्याला आनंदाने कळते आणि आपल्या परमेश्वराची आज्ञा तो ओळखतो

ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ ॥
त्याचा महिमा कोण वर्णन करू शकेल

ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ॥
त्याच्या एका स्तुतीचंही वर्णन कसं करावं ते कळत नाही

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਬਸਹਿ ਹਜੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੭॥
हे नानक, जो दिवसभर परमेश्वराच्या सान्निध्यात राहतो तो पूर्ण पुरुष असतो. ७ ॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥
हे माझ्या मन, त्यांचा आश्रय घे

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥
त्या पुरुषांना आपले मन आणि शरीर अर्पण करा

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥
ज्या माणसाने आपल्या परमेश्वराला ओळखले आहे तो सर्व काही देणारा आहे

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥
त्याच्या आश्रयाने तुला सर्व सुख मिळेल

ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥
त्याच्या दर्शनाने सर्व पापे नष्ट होतील

ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥
दुसरी युक्ती सोडून देणे

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥
परमेश्वराच्या त्या सेवकाच्या सेवेत स्वतःला झोकून द्या

ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥
तुमची रहदारी अदृश्य होईल. हे नानक, त्या सेवकाच्या चरणांची सदैव पूजा कर. ८॥ १७ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥
ज्याला भगवंताचे खरे रूप कळले त्याला सतीगुरु म्हणतात

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥
हे नानक, त्यांच्या सहवासात भगवंताची स्तुती केल्याने, त्यांचा शिष्यही पलीकडे जातो. १॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
अष्टपदी॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
सतगुरु आपल्या शिष्याचे पालनपोषण करतात

ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥
गुरुजी नेहमी आपल्या सेवकावर दयाळू असतात

ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥
गुरू आपल्या शिष्याच्या मंदतेची घाण दूर करतात

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥
तो आपल्या गुरूंच्या उपदेशाने हरिचे नामस्मरण करतो

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥
सतगुरु आपल्या शिष्याचे बंधन तोडतात

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥
गुरूचा शिष्य दुर्गुणांपासून दूर जातो

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥
सतगुरु आपल्या शिष्याला भगवंताच्या नावाने संपत्ती देतात

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥
गुरूचा शिष्य खूप भाग्यवान असतो

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥
सतगुरु आपल्या शिष्याला या जगात आणि परलोकात वाढवतात

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥
हे नानक, सतगुरु आपल्या शिष्याला हृदयाच्या जवळ ठेवतात. १॥

ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਰਹੈ ॥
मालकाच्या घरात राहणारा नोकर

ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ॥
गुरूंची आज्ञा तो आनंदाने स्वीकारतो

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥
तो स्वतःचा अभिमान बाळगत नाही

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥
तो सदैव आपल्या अंतःकरणात भगवान हरींच्या नामाचे चिंतन करत राहतो

ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥
जो आपले मन सतगुरुला विकतो

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥
त्या सेवकाचे सर्व काम पूर्ण होते

ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥
जो सेवक निःस्वार्थपणे आपल्या धन्याची सेवा करतो

ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥
त्याला देव सापडतो

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥
हे नानक, ज्यांच्यावर गुरुजी स्वतः आशीर्वाद देतात

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥
त्या सेवकाला गुरुची शिकवण मिळते. 2॥

ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥
सेवक आपल्या मालकाचे मन पूर्णपणे जिंकतो

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥
त्याला भगवंताची हालचाल माहीत आहे

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
ज्याच्या हृदयात हरीचे नाव आहे तो सतगुरु

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
मी बलिहारीला माझ्या गुरूंकडे अनेकदा जातो

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥
प्रत्येक पदार्थाचा खजिना आणि जीवन देणारे गुरुजी आहेत

ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥
ते आठ क्षण परब्रह्माच्या रंगात तल्लीन राहतात

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥
भक्त ब्रह्मामध्ये राहतो आणि परब्रह्म भक्तामध्ये राहतो

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥
देव एकच आहे, यात शंका नाही

ਸਹਸ ਸਿਆਨਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥
हे नानक, हजारो युक्तीने गुरू मिळू शकत नाही

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥
असा गुरु मोठ्या नशिबानेच मिळतो. ३॥

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥
गुरूचे दर्शन फलदायी होते आणि दर्शनाने मनुष्य शुद्ध होतो

ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥
त्याच्या चरणस्पर्शाने माणसाची अवस्था आणि जीवन आचरण शुद्ध होते

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥
गुरूंच्या सहवासाने जीव रामाची स्तुती करतो

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥
आणि परब्रह्माच्या दरबारात पोहोचतो

ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਘਾਨੇ ॥
गुरूंचे वचन ऐकून कान तृप्त होतात आणि

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥
मनाला समाधान मिळते आणि आत्मा तृप्त होतो

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖੵਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥
गुरु हा परिपूर्ण पुरुष आहे आणि त्यांचा मंत्र सदैव दृढ असतो

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥
ज्याला तो आपल्या अमृत दृष्टीने पाहतो तोच संत होतो

ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥
गुरूचे गुण अनंत असतात आणि त्यांचे मूल्यमापन करता येत नाही

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥
हे नानक, भगवंताला जो प्राणी आवडतो, तो त्याला गुरूंशी जोडतो. ४॥

ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥
एकच अस्तित्व आहे पण भगवंताचे गुण अनंत आहेत

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥
तो पूर्ण विवेकाने चांगला माणूस आहे

ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥
जीव कोणत्याही शब्दाद्वारे भगवंताच्या गुणांपर्यंत पोहोचू शकत नाही

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥
देव अगम्य, अदृश्य आणि पवित्र आहे

ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥
देवाला अन्नाची गरज नाही, तो वैरमुक्त आहे आणि सुख प्रदान करतो

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥
कोणतेही प्राणी त्याचे मूल्यमापन करू शकत नव्हते

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥
अनेक भक्त रोज त्यांची पूजा करतात

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ॥
त्याला हृदयात तिचे कमळाचे चरण आठवतात

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥
हे नानक, मी सदैव माझ्या सतगुरुंना शरण जातो

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੫॥
ज्याच्या कृपेने तो अशा परमेश्वराचे नामस्मरण करतो. ५॥

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥
हा हरिरस दुर्लभ माणसालाच मिळतो

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥
जो हे अमृत पितो तो अमर होतो

ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥
तो माणूस कधीही नाश पावत नाही

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥
ज्याच्या हृदयात गुणांचे भांडार दिसते

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥
आठ वाजता तो हरीचे नाव घेतो आणि आपल्या सेवकाला खरा सल्ला देतो

ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥
आसक्ती आणि माया यांची साथ कधीच मिळत नाही

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥
तो एकच हरि परमेश्वर आपल्या हृदयात ठेवतो

ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥
अज्ञानाच्या अंधारात त्याच्यासाठी नामाचा दिवा उजळतो

ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥
हे नानक, संभ्रम, आसक्ती आणि दुःख त्याच्यापासून दूर पळतात. 6॥

ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥
गुरूच्या पूर्ण शिकवणीने भ्रमाच्या आगीत शीतलता आली आहे

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥
आनंद निर्माण झाला आणि दुःख नाहीसे झाले

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥
जन्म-मृत्यूचे भय नाहीसे झाले आहे

ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥
गुरूच्या पूर्ण उपदेशावरून

ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥
भय नष्ट होऊन माणूस निर्भय राहतो

ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥
मनातून सर्व रोग नष्ट होऊन नाहीसे झाले आहेत

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
तो ज्या गुरूचा होता त्याने त्याला आशीर्वाद दिला आहे

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥
सत्संगतीत तो मुरारीचे नामस्मरण करतो.

ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥
भीती आणि गोंधळ नाहीसा झाला आहे

ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥੭॥
हे नानक, हरी परमेश्वराचा महिमा कानांनी ऐकून मला शांती मिळाली आहे ॥७॥

ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥
ते स्वतः निर्गुण स्वामी आहेत आणि तेच सगुण आहेत

ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥
ज्याने आपल्या कलात्मक सामर्थ्याने संपूर्ण जगाला मंत्रमुग्ध केले आहे

ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥
परमेश्वराने स्वतःचे चमत्कार निर्माण केले आहेत

ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥
त्याला स्वतःचे आकलन माहित आहे

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
देवाशिवाय दुसरे कोणी नाही

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥
तो अकालपुरुष स्वतः सर्वांच्या आत असतो

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥
फॅब्रिकप्रमाणे, ते सर्व रूपे आणि रंग शोषून घेते

ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥
संतांच्या सहवासाने तो प्रगट होतो

ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥
देवाने विश्व निर्माण करून आपली शक्ती स्थापित केली आहे

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥
हे नानक, मी अनेक वेळा त्या परमेश्वराला अर्पण करतो

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥
हे प्राणी, भगवंताच्या स्तुतीशिवाय आपल्याबरोबर काहीही जात नाही, सर्व विषय आणि दुर्गुण धुळीसारखे आहेत

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥
हे नानक हरी, भगवंताचे नामस्मरण करून धन मिळवणे हीच श्रेष्ठ संपत्ती आहे

ਅਸਟਪਦੀ ॥
असटपदी ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
संतांच्या संगतीत याचा विचार करा

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥
एका भगवंताचे स्मरण करून नामाचा आधार घ्या

ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥
हे माझ्या मित्रा, इतर सर्व प्रयत्न विसरून जा

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥
भगवंताचे चरणकमळ तुमच्या मनात आणि हृदयात वास करू दे

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥
त्या भगवंतामध्ये सर्व कार्य करण्याची आणि ते प्राणिमात्रांकडून करून घेण्याची शक्ती आहे

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਥੁ ॥
भगवंताच्या नामाची वस्तु घट्ट धरा. , या परमेश्वराच्या नावाने संपत्ती गोळा करा आणि भाग्यवान व्हा

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥
संतांचा मंत्र पवित्र आणि पवित्र आहे

ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
मनात देवाची आशा ठेवा

ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥
हे नानक, अशा प्रकारे तुमचे सर्व रोग बरे होतील. १॥

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥
मित्रा, ज्या पैशासाठी तू सर्वत्र धावतोस

ਸੋ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥
देवाची सेवा केल्याने तुम्हाला ती संपत्ती मिळेल

ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥
अरे मित्रा, तुला नेहमी हवा असलेला आनंद

ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥
संतांच्या संगतीत राहून तुम्हाला ते सुख मिळेल

ਜਿਸੁ ਸੋਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥
ज्या सौंदर्यासाठी तुम्ही सत्कर्म करता

ਸਾ ਸੋਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥
ते सौंदर्य भगवंताचा आश्रय घेतल्याने येते

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥
अनेक प्रयत्न करूनही बरा होऊ शकत नाही असा आजार

ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ ਲਾਇ ॥
हरिनामाच्या औषधाने तो रोग बरा होतो

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
सर्व खजिन्यांमध्ये, देवाचे नाव सर्वोत्तम खजिना आहे

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥
हे नानक, त्यांच्या नामाचा जप केल्याने देवाच्या दरबारात तुमचा स्वीकार होईल

ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥
भगवंताच्या नामाने आपले मन जागृत करा

ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥
अशा प्रकारे दहा दिशांना भटकणारे हे मन आपल्या घरी परत येईल

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥
त्याला कोणत्याही अडचणीचा सामना करावा लागत नाही

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥
ज्याच्या हृदयात देव वास करतो

ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
हे कलियुग तप्त अग्नी असून हरीचे नाव शीतल आहे

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥
त्याचे नेहमी स्मरण करा आणि आनंद मिळवा

ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥
नामस्मरणाने भय नष्ट होऊन आशा पूर्ण होते

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥
भगवंतावर भक्तीने प्रेम केल्याने आत्मा तेजस्वी होतो

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
नामस्मरण करणाऱ्याच्या हृदयात अमर परमेश्वर वास करतो

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥
हे नानक नामाचा जप केल्याने यमाचा फास कापला जातो. ३॥

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥
सत्वाच्या स्मरणाचा उपदेश करणारा तोच खरा पुरुष होय

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਚੋ ਕਾਚਾ ॥
जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात पडणारा तो पूर्ण लबाड आहे

ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥
परमेश्वराची सेवा केल्याने वाहतूक नाहीशी होते

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥
अहंकाराचा त्याग करून गुरुदेवांचा आश्रय घ्या

ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥
त्यामुळे अनमोल जीव वाचतो

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ ॥
तुमच्या जीवनाचा आधार असलेल्या भगवान हरीची उपासना करा

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ ॥
अनेक उपाय करूनही आराम मिळत नाही

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥
स्मृती, शास्त्र आणि वेद यांचा विचार करून पहा

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥
मनापासून फक्त देवाची उपासना करा

ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ ॥੪॥
हे नानक, जो भक्ती करतो त्याला अपेक्षित फळ मिळते ॥4॥

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥
संपत्ती तुमच्याबरोबर जाणार नाही

ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ ॥
मग अरे मूर्ख मन, कशाला चिकटून बसतोस?

ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥
मुलगा मित्र कुटुंब आणि पत्नी

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥
मला सांग यापैकी तुमचा मदतनीस कोण आहे? राज्य स्पर्धा आणि संपत्तीचा विस्तार

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥
सांग यापैकी कोण उरले आणि कधी?

ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥
घोडे, हत्ती आणि रथ चालवा

ਝੂਠਾ ਡੰਫੁ ਝੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥
हा सगळा खोटा दिखावा आहे

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥
ज्या देवाने या सर्व गोष्टी दिल्या आहेत त्याला मूर्ख माणूस ओळखत नाही

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥
हे नानक नाम विसरणाऱ्या जीवाला शेवटी पश्चाताप होतो. ५॥

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥
अरे मूर्खा, तुझ्या गुरूंची शिकवण घे

ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥
देवाची भक्ती न करता, अत्यंत बुद्धिमान लोकही बुडाले आहेत

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥
हे माझ्या मित्रा, तुझ्या हृदयात देवाची पूजा कर

ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੋ ਚੀਤ ॥
त्यामुळे तुमचे मन शुद्ध होईल

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
परमेश्वराचे चरण कमळ तुमच्या हृदयात वास करतात

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥
तुमच्या मागील जन्मांची पापे दूर होतील

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥
स्वतः भगवंताचे नामस्मरण करा आणि इतरांनाही नामस्मरण करायला लावा

ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥
ऐकून, बोलून आणि वागण्यातून राहून स्वातंत्र्य मिळेल

ਸਾਰ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥
सार हे हरीचे खरे नाव आहे

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥
नानक, स्वाभाविकपणे परमेश्वराची स्तुती करा. 6॥

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥
हे जीव, भगवंताचे गुणगान गाऊन तुझ्या पापांची घाण धुऊन जाईल

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥
आणि अहंकारासारख्या विषाचा प्रसारही नाहीसा होईल

ਹੋਹਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥
तो निश्चिंत असेल आणि आनंदाने जगेल

ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥
जो प्रत्येक श्वासाने आणि मुखाने हरिच्या नामाची पूजा करेल

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥
हे मन, तुझी सर्व हुशारी सोडून दे

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥
चांगली संगत केल्याने खरी संपत्ती मिळेल

ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥
देवाच्या नावाने संपत्ती जमा करा आणि त्यातच व्यापार करा

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥
अशा प्रकारे तुम्हाला या जीवनात आनंद मिळेल आणि देवाच्या दरबारात तुमचा सन्मान होईल

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਦੇਖੁ ॥
त्याला सर्वत्र देव दिसतो

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥
हे नानक, ज्याच्या कपाळावर भाग्य आहे. ७ ॥

ਏਕੋ ਜਪਿ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹਿ ॥
एकाच भगवंताचे नामस्मरण करा आणि त्याचीच स्तुती करा

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ ॥
एका भगवंताचा विचार करा आणि फक्त त्यालाच तुमच्या हृदयात वास करू द्या

ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥
त्या अनंत देवाचे गुणगान गा

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥
मनाने आणि शरीराने एका भगवंताचा जप करा

ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥
तो देव स्वतः आहे

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥
परमेश्वर सर्व प्राणिमात्रांमध्ये सर्वव्यापी असून सर्वत्र वास करत आहे

ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥
अनेक एका देवाकडून आले आहेत

ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ॥
देवपूजा केल्याने पाप नष्ट होतात

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥
माझे मन आणि शरीर एका परमेश्वरात लीन झाले आहे

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥
हे नानक, गुरूंच्या कृपेने त्यांना एकच देव ओळखला आहे

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥
हे पूज्य परमेश्वरा, भटकंती करून मी तुझ्या आश्रयाला आलो आहे

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥
हे भगवान नानक, माझी एकच विनंती आहे - कृपया मला तुमच्या भक्तीमध्ये गुंतवून घ्या

ਅਸਟਪਦੀ ॥
अष्टपदी ॥

ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥
हे परमेश्वरा, मी, एक भिकारी, तुझ्या नावाने भिक्षा मागतो

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
हे हरि, मला तुझे नाव द्या

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ॥
मी फक्त ऋषींच्या चरणांची धूळ मागतो

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥
हे परब्रह्म, माझी भक्ती पूर्ण कर

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥
मी नेहमी परमेश्वराची स्तुती करतो

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥
हे परमेश्वरा, मी प्रत्येक श्वासाने तुझी उपासना करतो

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
मी परमेश्वराच्या चरणी प्रेम करतो

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥
मी नेहमी परमेश्वराची उपासना करावी

ਏਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥
हे देवा, तू माझा आश्रय आणि माझा आधार आहेस

ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥
हे प्रभु नानक तुझ्या उत्तम नावासाठी प्रार्थना करतो. १॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
भगवंताच्या करुणेने परम सुख प्राप्त होते

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥
दुर्लभ पुरुषालाच हरिरसाची प्राप्ती होते

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥
त्याचा आस्वाद घेणारे तृप्त होतात

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥
ते पूर्ण पुरुष बनतात आणि कधीही भ्रमात डगमगत नाहीत

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥
तो देवाच्या प्रेमाच्या गोडव्याने आणि आनंदाने पूर्णपणे भरलेला असतो

ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासात त्यांच्या मनात आध्यात्मिक इच्छा निर्माण होते

ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥
इतर सर्व गोष्टींचा त्याग करून तो परमेश्वराचा आश्रय घेतो

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥
त्याचे हृदय तेजस्वी होते आणि तो रात्रंदिवस देवाला समर्पित करतो

ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
केवळ भाग्यवान पुरुषांनीच परमेश्वराचा नामजप केला आहे

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥
हे नानक, जे भगवंताच्या नामात तल्लीन राहतात त्यांना सुख प्राप्त होते. 2॥

ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥
सेवकाची इच्छा पूर्ण झाली

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥
जेव्हापासून मी सतगुरुंची शुद्ध शिकवण घेतली आहे

ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ ॥
परमेश्वर त्याच्या सेवकावर दयाळू झाला आहे

ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥
त्याने आपल्या सेवकावर सदैव कृपा केली आहे

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ॥
सेवकाचे भ्रमाचे बंधन तुटून त्याला मोक्ष प्राप्त झाला आहे

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੂਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥
त्याचा जन्म, मृत्यू, दु:ख, द्विधा मनस्ताप दूर झाला आहे

ਇਛ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥
त्यांची इच्छा पूर्ण झाली असून त्यांची श्रद्धाही पूर्ण झाली आहे

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜੂਰੀ ॥
देव सदैव तुमच्यासोबत असतो

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥
त्याचे जे होते ते त्याने सोबत घेतले आहे

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥
हे नानक, भगवंताच्या भक्तीने सेवक नामात लीन झाला आहे. ३॥

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥
माणसाच्या सेवेकडे आणि भक्तीकडे दुर्लक्ष न करणाऱ्या देवाला का विसरायचे

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥
का विसरले देव जाणता ।

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥
ज्या देवाने आपल्याला सर्वस्व दिले त्याला आपण का विसरावे?

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥
प्राणिमात्रांच्या जीवनाचा आधार कोण या देवाला का विसरावे?

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥
गर्भाच्या अग्नीत आपले रक्षण करणाऱ्या अकालपुरुषाला आपण का विसरावे?

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥
गुरूंच्या कृपेने दुर्लभ माणूसच हे पाहतो

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥
माणसाला पापापासून वाचवणाऱ्या देवाला का विसरायचे?

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥
आणि अनेक जन्मांतून स्वतःपासून विभक्त झालेल्याला स्वतःशी जोडते

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਤੁ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ ॥
पूर्ण गुरूंनी मला हे वास्तव समजावून सांगितले आहे

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥
हे नानक, त्यांनी फक्त आपल्या परमेश्वराचेच ध्यान केले आहे

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥
हे महापुरुषांनो, हे कार्य करा

ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
बाकी सर्व सोडून देवाचे नामस्मरण करा

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥
भगवंताचे नामस्मरण करून आनंद मिळवा

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥
तुम्हीही नामस्मरण करा आणि इतरांनाही नामस्मरण करायला लावा

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥
भगवंताच्या भक्तीने हा संसारसागर पार करता येतो

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ॥
भक्तीशिवाय हे शरीर नष्ट होईल

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥
भगवंताचे नाम हे सर्व कल्याण आणि सुखाचे भांडार आहे

ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥
बुडणाऱ्या प्राण्यालाही त्यात आनंद मिळतो

ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥
सर्व दुःखांचा नाश होतो

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ ॥੫॥
हे नानक, सद्‌गुणांच्या भांडाराचे नामस्मरण करत राहा. ५॥

ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥
देवाच्या प्रेमाची, आपुलकीची उत्कटता निर्माण झाली आहे

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥
या चवीने माझे मन आणि शरीर भरले आहे

ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
माझ्या डोळ्यांनी देवाचे दर्शन करून मला आनंद मिळतो

ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥
संतांचे पाय धुऊन माझे मन प्रसन्न झाले आहे

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥
भगवंताचे प्रेम भक्तांच्या आत्म्यात आणि शरीरात असते

ਬਿਰਲਾ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥
त्याचा सहवास दुर्लभ माणसालाच मिळतो

ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥
हे देवा, आम्हांला एक नाव द्या. गुरूंच्या कृपेने आम्ही तुमचे नामस्मरण करू शकतो

ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
त्याची उपमा वर्णन करता येत नाही

ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥
हे नानक, देव सर्वव्यापी आहे. 6॥

ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥
देव क्षमाशील आणि दयाळू आहे

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥
तो एकनिष्ठ आणि नेहमी दयाळू आहे

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥
तो गोविंद गोपाळ अनाथांचा बाप आहे

ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
तो सर्व जीवांचे पोषण करतो

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥
॥ तो पहिला मनुष्य आणि सृष्टीचा निर्माता आहे

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥
तो भक्तांच्या जीवनाचा आधार आहे

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੁ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ॥
जो जप करतो तो शुद्ध होतो

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਲਾਵੈ ਮਨ ਹੀਤ ॥
तो त्याच्या मनातील प्रेम भगवंताच्या भक्तीवर केंद्रित करतो

ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਨੀਚ ਅਜਾਨ ॥
आम्ही नालायक, तुच्छ आणि मूर्ख आहोत

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ॥੭॥
नानक म्हणतात की हे सर्वशक्तिमान देवा, मी तुझा आश्रय घेण्यासाठी आलो आहे. ७॥

ਸਰਬ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ ॥
त्याला सर्व स्वर्ग आणि मोक्ष प्राप्त झाला आहे

ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥
ज्या जीवाने क्षणभरही भगवंताच्या महिमाची स्तुती केली आहे

ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥
त्याला अनेक राज्य सुख आणि सिद्धी प्राप्त होतात

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥
ज्याच्या मनाला आवडे हरीच्या नामाची कथा

ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥
तो विविध प्रकारचे अन्न, कपडे आणि संगीताचा आनंद घेतो

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥
ज्याचे सार सदैव हरिचे नामस्मरण करत राहते

ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਧਨਵੰਤ ॥
त्याची कर्मे शुभ असतात, त्याला सौंदर्य प्राप्त होते आणि तो श्रीमंत असतो

ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥
ज्याच्या हृदयात पूर्ण गुरूचा मंत्र वास करतो

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥
हे देवा, मला तुझ्या संतांच्या सहवासात स्थान दे

ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੮॥੨੦॥
हे नानक, चांगल्या संगतीत राहून सर्व सुखाने ज्ञानी होतो.8॥20॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥
निरंकार प्रभू हे स्वतः सरगुण आणि निर्गुण आहेत. तो स्वतः शून्य समाधीत राहतो

ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥੧॥
हे नानक, निरंकार प्रभूंनी स्वतः विश्वाची निर्मिती केली आहे आणि मग ते स्वतःच प्राणिमात्रांद्वारे नामस्मरण करतात. १॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
अष्टपदी॥

ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥
या सृष्टीचा प्रसार झाला तेव्हा काहीच दिसत नव्हते

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥
मग कोणत्या प्राण्याने पाप किंवा पुण्य केले असेल?

ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥
जेव्हा देव स्वतः शुन्य समाधीत होता

ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥
त्यावेळी कोणाचे कोणाशी वैर नव्हते

ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥
जेव्हा जगाचे कोणतेही अक्षर किंवा चिन्ह दिसत नव्हते

ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥
मला सांगा, तेव्हा आनंद आणि दुःख कोणाला स्पर्श करू शकेल?

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥
जेव्हा परब्रह्मच सर्वस्व होते

ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥
मग कुठे आसक्ती असू शकते आणि कोणाची कोंडी होऊ शकते

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥
हे नानक, अकालपुरुषाने स्वत:चे नाटक सृष्टीच्या रूपाने निर्माण केले आहे

ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥
याशिवाय दुसरा निर्माता नाही. १॥

ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥
जेव्हा देव स्वतः जगाचा स्वामी होता

ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥
मग सांगा कोणाला बांधील समजले गेले आणि कोणाला मुक्त मानले गेले

ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥
तेव्हा फक्त अगम्य आणि अपार हरी होता

ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ ॥
मग मला सांगा की नरकात आणि स्वर्गात आलेले प्राणी कोण होते

ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥
जेंव्हा निर्गुण परमात्मा त्याच्या नैसर्गिक स्वभावासह होता

ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥
मग शिवशक्ती कोणत्या ठिकाणी होती ते सांगा

ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥
जेंव्हा देव स्वतः प्रकाश टाकत होता

ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ ॥
मग निर्भय कोण होते आणि कोण कोणाला घाबरत होते?

ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥
हे नानक, देव अगम्य आणि अफाट आहे

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥
तो स्वतःच चमत्कार करणार ॥2॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥
जेव्हा अमर देव त्याच्या सुखदायक आसनावर बसला होता

ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥
मला सांगा त्यावेळेस जन्म, मृत्यू आणि विनाशाचा काळ कुठे होता?

ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
जेव्हा पूर्ण दुर्भिक्ष नर कर्ता होता

ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ ॥
मला सांगा, मग मृत्यूला कोण घाबरेल?

ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਏਕਾ ॥
जेव्हा फक्त देव अदृश्य आणि अदृश्य होता

ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੂਛਤ ਲੇਖਾ ॥
मग चित्रगुप्ताने कोणाकडून हिशोब मागितला?

ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧੇ ॥
जेव्हा केवळ निरंजन हा अदृश्य आणि अथांग परमेश्वर होता

ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ ॥
मग मायेच्या बंधनातून कोण मुक्त होते आणि कोण त्याच्या बंधनात अडकले होते?

ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਅਚਰਜਾ ॥
देव स्वतःच सर्व काही आहे, तो स्वतःमध्ये अद्भुत आहे

ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ ॥੩॥
हे नानक, त्यांनी स्वतःचे स्वरूप निर्माण केले आहे

ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ॥
जिथे फक्त एक शुद्ध पुरुष पुरुषांचा पती होता

ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ ॥
आणि तिथे घाण नव्हती, तेव्हा काय साफ करायचे ते सांगा

ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ॥
जिथे फक्त निरंजन हा निराकार आणि अलिप्त ईश्वर होता

ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥
तिथे कोणाला मान आणि अभिमान होता?

ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥
जिथे फक्त विश्वाचा स्वामी जगदीशचे रूप होते

ਤਹ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ ॥
मला सांगा, फसवणूक आणि पापाने तेथे कोणाला दुःख दिले?

ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥
जिथे प्रकाशाचे रूप स्वतःच्याच प्रकाशाने वेढले होते

ਤਹ ਕਿਸਹਿ ਭੂਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥
मग तिथे कोणाला भूक लागली आणि कोणाला समाधान वाटले?

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥
कर्तार स्वतः विश्वाचा निर्माता आहे, जो सर्व काही करतो आणि जीवांच्या माध्यमातून घडवून आणतो

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥੪॥
हे नानक, ज्या देवाने जग निर्माण केले त्याला अंत नाही

ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ ॥
जेव्हा देवाने स्वतःचे वैभव निर्माण केले

ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥
तेव्हा आई-वडील, मित्र, मुलगे आणि भाऊ कोण होते?

ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ ॥
जेव्हा ते स्वतः सर्व कलांमध्ये पूर्णतः पारंगत होते

ਤਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੋਊ ਚੀਨ ॥
त्यावेळी वेद आणि कताईब कोणी ओळखले नाही

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥
जेव्हा अकाल पुरुषाने स्वतःला हृदयात ठेवले

ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥
मग शुभ अशुभ आणि अशुभ आरोहण यांचा विचार कोण करणार?

ਜਹ ਆਪਨ ਊਚ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥
जेथे देव स्वतः उच्च आणि जवळ होता

ਤਹ ਕਉਨ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥
तिथे कोणाला गुरु आणि कोणाला नोकर म्हणता येईल?

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥
देवाचे अद्भुत चमत्कार पाहून मी थक्क झालो

ਨਾਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥
नानक म्हणतात की हे देवा, तूच स्वतःची गती जाणतोस ॥5॥

ਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥
जेथे कपटी, सर्वशक्तिमान आणि अभेद्य ईश्वर स्वतःमध्ये लीन झाला होता

ਊਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥
तिथं मायेचा कोणावर परिणाम झाला?

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥
जेंव्हा स्वतः देवाला नमन केले

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥
तेव्हा मायेच्या तिन्ही रूपांनी जगात प्रवेश केला नव्हता

ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥
जिथे तू एकमेव देव होतास

ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ॥
तेथे कोण निश्चिंत होते आणि कोण काळजीत होते?

ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥
जिथे देव स्वतःवर समाधानी होता

ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥
कोण म्हणायचं आणि कोण ऐकायचं?

ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥
हे नानक, देव अनंत आणि सर्वोच्च आहे

ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੂਚਾ ॥੬॥
फक्त तो स्वतःपर्यंत पोहोचतो. 6॥

ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥
जेव्हा देवाने स्वतः विश्वाची निर्मिती केली

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥
आणि मायेच्या तीन गुणांचा जगात प्रसार करा

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥
त्यामुळे हे पाप आहे की हे पुण्य आहे, असे प्रचलित झाले

ਕੋਊ ਨਰਕ ਕੋਊ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥
कोणी नरकात जाऊ लागले तर कोणी स्वर्गाची आस धरू लागले

ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥
देवाने ऐहिक वाद आणि संपत्ती नष्ट केली आहे

ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥
अहंकार, आसक्ती, संदिग्धता आणि भीती यांनी ओझे निर्माण केले आहे

ਦੂਖ ਸੂਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥
दुःख, आनंद, सन्मान आणि अपमान

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖ੍ਯ੍ਯਾਨ ॥
वर्णने अनेक प्रकारे होऊ लागली

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥
देव स्वतः त्याची नाटके निर्माण करतो आणि पाहतो

ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੭॥
हे नानक, जेव्हा देव त्याचे मनोरंजन पूर्ण करतो, तेव्हा फक्त तोच राहतो

ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥
जिथे जिथे अनंत देव आहे तिथे त्याचा भक्त आहे आणि जिथे भक्त आहे तिथे स्वतः देव आहे

ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥
तो सृष्टी जिथे जिथे पसरवतो ते त्याच्या संताच्या गौरवासाठी आहे

ਦੁਹੂ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥
ते स्वतः दोन्ही पक्षांचे धनी आहेत

ਉਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨਹੂ ਬਨੀ ॥
त्याचे सौंदर्य फक्त त्यालाच शोभते

ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੋਜ ॥
देव स्वतः खेळतो आणि खेळतो

ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥
तो स्वतः आनंद घेतो आणि तरीही अलिप्त राहतो

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥
तो त्याच्या नावासोबत ज्याला पाहिजे त्याचे नाव देतो

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥
तो ज्याला पाहिजे त्याला जगाचा खेळ खेळायला लावतो

ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੋਲੈ ॥
नानक म्हणतात की हे अनंत, अथांग, अतुलनीय देव

ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ ॥੮॥੨੧॥
हा गुलाम तुम्ही त्याला हाक मारता तसे बोलतो

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥
हे देवा, जीवांचे पालनकर्ते, तू स्वतः सर्वव्यापी आहेस

ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥੧॥
हे नानक, एकच देव सर्वव्यापी आहे. याशिवाय अजून कोणी कुठे दिसत नाही? १॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
अष्टपदी ॥

ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰੁ ॥
तो स्वतः वक्ता आणि स्वतः श्रोता

ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥
तो स्वतः एक आहे आणि स्वतःच त्याचा विस्तार आहे

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥
जेव्हा त्याला चांगले वाटते तेव्हा तो विश्व निर्माण करतो

ਆਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥
तो आपल्या इच्छेनुसार ते स्वतःमध्ये सामावून घेतो

ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥
हे देवा, तुझ्याशिवाय काहीही होऊ शकत नाही

ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥
तुम्ही संपूर्ण जगाला एका धाग्यात बांधले आहे

ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥
ज्याला पूज्य भगवान स्वतः ज्ञान देतात

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥
तो माणूस सत्यनामाची प्राप्ती करतो

ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥
ते द्रष्टे आणि तत्त्वज्ञ आहेत

ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥
हे नानक, तोच सर्व जग जिंकेल

ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥
सर्व जीव त्या भगवंताच्या अधिपत्याखाली आहेत

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥
तो दीन आणि अनाथांचा प्रभु आहे

ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥
देव ज्याचे रक्षण करतो त्याला कोणीही मारू शकत नाही

ਸੋ ਮੂਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥
ज्याला तो मनापासून विसरतो तो आधीच मेला आहे

ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥
कोणीही त्याला सोडून दुसऱ्याकडे का जावे?

ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥
प्रत्येकाच्या डोक्यावर निरंजन प्रभू आहेत.

ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥
ज्याच्या हाताखाली जीवांच्या सर्व युक्त्या आहेत

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥
तो तुमच्या सोबत आत आणि बाहेर आहे हे समजून घ्या

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥
त्या गुणांचे भांडार अनंत आणि अमर्याद भगवंतावर आहे

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥
दास नानक नेहमी बलिहारीकडे जातात. 2॥

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ ॥
दयाळू देव सर्वत्र उपस्थित आहे आणि

ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥
तो सर्व प्राणिमात्रांवर दयाळू आहे

ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥
त्याला स्वतःच्या युक्त्या माहित आहेत

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥
अंतरात्म्याचा देव प्रत्येक गोष्टीत असतो

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥
तो सजीवांचे अनेक प्रकारे पोषण करतो

ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥
त्याने जे काही निर्माण केले आहे त्याचे चिंतन करत राहतो

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥
जो देवाला संतुष्ट करतो, तो त्याला स्वतःसोबत घेतो

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
असा भक्त भगवान हरिची उपासना आणि स्तुती करतो

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥
हे नानक, ज्याने मनापासून देवावर विश्वास ठेवला आहे

ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥
तो एकच निर्माता, परमेश्वर ओळखतो. ३॥

ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥
भगवंताच्या एका नामात गुंतलेला भक्त

ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥
त्याची आशा व्यर्थ जात नाही

ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ॥
सेवकाने सेवा करणे योग्य आहे

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥
परमेश्वराच्या आज्ञेचे पालन करून तो मोक्षाची सर्वोच्च स्थिती प्राप्त करतो

ਇਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥
तो यापलीकडे कशाचाही विचार करू शकत नाही

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
ज्याच्या हृदयात अमर ईश्वर वास करतो

ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥
तो त्याचे बंधन तोडतो आणि निर्भय होतो

ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥
आणि रात्रंदिवस गुरूंच्या चरणांची पूजा करतो

ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥
तो या जगात सुखी आणि पुढच्या जगात सुखी आहे

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥
हे नानक, हरी प्रभू त्याला स्वतःशी जोडतात. ४॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥
एकत्रतेचा आनंद घ्या

ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥
आणि धन्य परमेश्वराची स्तुती करत राहा

ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
राम नावाचा घटक विचारात घ्या

ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥
अशा प्रकारे दुर्लभ मानवी शरीराचे कल्याण करा

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥
देवाच्या गौरवाचे अमृत गा

ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥
तुमच्या आत्म्याला लाभ देणारी ही पद्धत आहे

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥
आठ तास परमेश्वराला जवळून पहा

ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥
यामुळे अज्ञान नाहीसे होईल आणि अंधकाराचा नाश होईल

ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥
गुरूंचे उपदेश ऐकल्यानंतर ते तुमच्या हृदयात स्थिर करा

ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥
हे नानक, अशा प्रकारे तुम्हाला अपेक्षित फळ मिळेल

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥
या जगाची आणि पुढील जगाची कदर करा

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
रामाचे नाव हृदयात ठेवा

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥
हा पूर्ण गुरूचा संपूर्ण सल्ला आहे

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥
ज्याच्या हृदयात ते वास्तव्य करते तो सत्याचे निरीक्षण करू शकतो

ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
मनाने आणि शरीराने भक्तिभावाने भगवंताचे नामस्मरण करा

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥
अशाप्रकारे मनातून दु:ख, वेदना आणि भीती दूर होईल

ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥
हे व्यापारी, खरा व्यवसाय कर

ਦਰਗਹ ਨਿਬਹੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ ॥
तुमचा सौदा सुरक्षितपणे देवाच्या दरबारात पोहोचेल

ਏਕਾ ਟੇਕ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
भगवंताचा आधार हृदयात ठेवा

ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥
हे नानक, जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून तुमचा प्रवास पुन्हा होणार नाही. 6॥

ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥
त्यापासून माणूस कसा दूर जाऊ शकतो?

ਉਬਰੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਧਿਆਇ ॥
रक्षक देवाचा विचार केल्याने मनुष्याचा उद्धार होतो

ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥
त्या निर्भय परमेश्वराच्या नामजपाने सर्व भय नाहीसे होतात

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ ॥
भगवंताच्या कृपेने जीव मुक्त होतो

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥
देव ज्याचे रक्षण करतो त्याला दु:ख होत नाही

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥
नामाची पूजा केल्याने मन प्रसन्न होते

ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
त्यामुळे चिंता दूर होऊन अहंकार नाहीसा होतो

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥
त्या परमेश्वराच्या भक्ताची तुलना कोणीच करू शकत नाही

ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥
हे नानक, ज्यांच्या मस्तकावर एक शूर गुरू उभा आहे

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ॥੭॥
त्याची सर्व कामे पूर्ण झाली ॥7॥

ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥
ज्या गुरुची बुद्धी परिपूर्ण आहे आणि ज्यांच्या दृष्टीतून अमृताचा वर्षाव होत असतो

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥
त्याच्या दर्शनाने जगाचे कल्याण होते

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪ ॥
त्याचे कमळ पाय अद्वितीय आहेत

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ॥
त्याचे दर्शन सफल होते आणि त्याचे स्वरूप देवासारखे अतिशय सुंदर आहे

ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥
त्याची सेवा धन्य आणि त्याचा सेवक स्वीकारला जातो

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥
तो गुरु आहे, अंतरात्म्य आणि मुख्य पुरुष आहे.

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥
ज्याच्या हृदयात गुरु वास करतो तो फलदायी होतो

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥
मृत्यू त्याच्या जवळ येत नाही

ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥
ते अमर झाले आहेत आणि त्यांना अमर दर्जा प्राप्त झाला आहे

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥
हे नानक, ज्यांनी ऋषींच्या संगतीत भगवंताचे ध्यान केले आहे. ८॥ २२ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥
गुरूंनी ज्ञानाच्या रूपात अज्ञानाचा अंधार नष्ट करणारा सुरमा प्रदान केला आहे

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥
हे नानक, भगवंताच्या कृपेने मला असे संत गुरु मिळाले आहेत ज्यांनी माझे मन ज्ञानाने प्रकाशित केले आहे. १॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
अष्टपदी॥

ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ॥
संतांच्या सहवासात आपण भगवंताचे दर्शन घेतले

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥
मला परमेश्वराचे नाम गोड गोड वाटते

ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥
संपूर्ण सृष्टी एका भगवंताच्या रूपात आहे

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥
ज्यामध्ये अनेक प्रकारचे रंग पाहायला मिळतात

ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥
भगवंताचे अमृत नाव नवनिधी आहे

ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥
तो मानवी शरीरातच राहतो

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ ॥
तेथे शून्य समाधीमध्ये अनहद शब्द आहे

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥
या आश्चर्याचे आणि आश्चर्याचे वर्णन करता येणार नाही

ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥
ज्याला देव स्वतः दाखवतो तोच पाहतो

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੧॥
हे नानक, अशा मनुष्याला ज्ञान प्राप्त होते. १॥

ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥
तो अनंत परमात्मा मनाच्या आत आणि बाहेरही असतो

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥
देव प्रत्येक कणात असतो

ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥
तो पृथ्वी, आकाश आणि पाताळात विराजमान आहे

ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
तो सर्व जगाचा पूर्ण पालनकर्ता आहे

ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥
परब्रह्म प्रभू जंगलात, गवतात आणि पर्वतांमध्ये पसरलेले आहेत

ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥
त्याच्या आज्ञेप्रमाणेच जीवाच्या क्रियाही होतात

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥
पवन देव जल आणि अग्नीमध्ये अस्तित्वात आहे

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥
तो सर्वत्र आणि दहा दिशांना उपस्थित आहे

ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੋ ਠਾਉ ॥
त्याशिवाय दुसरे स्थान नाही

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥
गुरूंच्या कृपेने नानकांना सुख प्राप्त झाले आहे. 2॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥
वेद, पुराण आणि स्मृती मध्ये तो देव पहा

ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥
चंद्र, सूर्य आणि ताऱ्यांमध्ये तो एकमेव देव आहे

ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ॥
प्रत्येक जीव देवाचा आवाज बोलतो

ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥
तो स्थिर आहे आणि कधीही डगमगणार नाही

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥
प्रत्येकजण कला निर्माण करून सृजनाचा खेळ खेळतो

ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲ ॥
त्याचे मूल्यमापन करता येत नाही कारण त्याचे गुण अमूल्य आहेत

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥
सर्व दिव्यांमध्ये देवाचा प्रकाश जळत आहे

ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥
देवाच्या नियंत्रणाखाली जगाची रचना आहे

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥
हे नानक, गुरूंच्या कृपेने ज्यांचे भ्रम नष्ट होतात

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥
हा त्याच्यात दृढ विश्वास निर्माण होतो

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥
संतांना सर्वत्र देव दिसतो

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥
संतांच्या मनात फक्त धर्म असतो

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥
संत चांगले वचन ऐकतात

ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥
ते सर्वव्यापी रामामध्ये लीन राहतात

ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥
हे प्रत्येक साधू आणि धार्मिक आत्म्याचे जीवन आचरण बनते ज्याने ईश्वराला समजले आहे

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤ ॥
ऋषी नेहमी सत्य बोलतात

ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥
जे काही घडते त्याला तो आनंद मानतो

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥
सर्व काम करणारा आणि करवून घेणारा देव आहे हे त्याला माहीत आहे

ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥
संतांसाठी देव आत आणि बाहेर सर्वत्र वास करतो

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥੪॥
हे नानक, त्यांना पाहून प्रत्येक माणूस मोहित होतो

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥
देव सत्य आहे आणि त्याची निर्मिती देखील सत्य आहे

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ ॥
त्या भगवंतापासून सर्व जग निर्माण झाले आहे

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥
जेव्हा त्याला चांगले वाटते तेव्हा तो सृष्टीचा विस्तार करतो

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥
एखादा देव योग्य वाटला तर तो स्वतःच रूप बनतो

ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥
त्याच्या अनेक कला अशा शक्ती आहेत ज्यांचे वर्णन करता येत नाही

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥
त्याला पाहिजे त्याला तो सोबत घेऊन जातो

ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥
ते परब्रह्म एकापासून दूर आणि काहींच्या जवळ आहे असे म्हणता येईल

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ॥
पण देव स्वतः सर्वव्यापी आहे

ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥
हे नानक, तो त्या माणसाला त्याच्या सर्वव्यापीतेची जाणीव करून देतो

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥
ज्याला देव स्वतः उच्च आंतरिक अवस्था म्हणून सुचवतो

ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥
देव स्वतः सर्व जगाच्या लोकांमध्ये विराजमान आहे. , तो स्वतः सर्व डोळ्यांनी पाहत असतो

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥
ही संपूर्ण सृष्टी त्याचे शरीर आहे

ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥
तो स्वतःचा महिमा ऐकतो

ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥
माणसांची हालचाल, जन्म आणि मृत्यू हा देवाने निर्माण केलेला खेळ आहे

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥
त्याने मायेला आज्ञाधारक बनवले आहे

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹੈ ॥
प्रत्येकामध्ये असूनही देव अलिप्त राहतो

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥
जे काही बोलायचे आहे ते तो स्वतः सांगतो

ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥
जीव त्याच्या आज्ञेनुसार या जगात जन्म घेतो आणि त्याच्या आज्ञेनुसार मरतो

ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥
हे नानक, जेव्हा तो प्राण्याला मोहात पाडतो तेव्हा तो त्या प्राण्याला स्वतःसोबत घेऊन जातो. 6॥

ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥
देवाने जे काही घडते ते जगासाठी वाईट नसते

ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥
मला सांगा, त्या देवाशिवाय कोणी काही केले आहे का?

ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥
देव स्वतः चांगला आहे आणि त्याची कृती सर्वोत्तम आहे

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥
त्याच्या अंतःकरणात काय आहे हे त्यालाच माहीत असते. , तो स्वतः सत्य आहे आणि त्याची निर्मितीही सत्य आहे

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥
टोमणे मारल्याप्रमाणे त्यांनी सृष्टी स्वतःमध्ये मिसळून घेतली आहे

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
त्याची गती आणि व्याप्ती सांगता येत नाही

ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥
त्याच्यासारखा दुसरा कोणी असता तर त्याला समजून घेता आले असते

ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥
देवाने जे केले ते लोकांना स्वीकारावे लागते

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੭॥
हे नानक, गुरूच्या कृपेने ही वस्तुस्थिती समजून घ्या. ७ ॥

ਜੋ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ज्याला भगवंत समजतो त्याला नेहमी आनंद मिळतो

ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
की देव त्याला स्वतःशी जोडतो

ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥
तो श्रीमंत आणि आदरणीय बनतो

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥
ज्याच्या हृदयात देव वास करतो तो जीव जिवंत असतानाच मोक्ष प्राप्त करतो

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥
धन्य तो महापुरुष या जगात जन्माला आला

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥
ज्याच्या कृपेने सर्व जगाचा उद्धार होतो

ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥
महापुरुषाच्या आगमनाची इच्छा आहे

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥
त्याच्या सहवासात राहून इतर जीव भगवंताचे नामस्मरण करतात

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
असा महापुरुष स्वतःलाही मुक्त करतो आणि जगालाही मुक्त करतो

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥
हे नानक, अशा महापुरुषाला आम्ही सदैव वंदन करतो

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥
त्या पूर्ण नामाने पूर्ण परमेश्वराची पूजा केली आहे

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥
हे नानक, मला परात्पर भगवंत सापडला आहे, तुम्हीही परमप्रभूचे गुणगान गा. १॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
अष्टपदी ॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥
पूर्ण गुरूंची शिकवण ऐका आणि

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥
परब्रह्म तुमच्या जवळचे पहा

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥
प्रत्येक श्वासाने गोविंदाची आठवण ठेवा

ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥
यामुळे तुमच्या मनातील चिंता दूर होतील

ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥
इच्छांच्या लहरींचा त्याग करणे

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗ ॥
संतांच्या चरणी धूळ जावी यासाठी मनापासून प्रार्थना करा

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥
अहंकार सोडून प्रार्थना करा

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥
चांगल्या संगतीत राहून दुर्गुणांच्या अग्नीचा सागर पार करा

ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ॥
देवाच्या नावाने तुमची तिजोरी संपत्तीने भरा

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥
हे नानक, पूर्ण गुरूंना वंदन कर

ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ॥
तुम्हाला स्वातंत्र्य, आनंद आणि सहज आनंद मिळेल

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥
संतांच्या सहवासात देवाची उपासना करा

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ॥
हे तुम्हाला नरकात जाण्यापासून वाचवेल आणि आत्मा पार करेल

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥
गोविंदांच्या गुणांची स्तुती करा आणि त्यांच्या नामाचे अमृत प्या

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ॥
मनातील एका नारायणाचे ध्यान करा

ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥
ज्याचे रूप एक आणि रंग अनेक.

ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥
तो गोपाळ दामोदर दीनदयाळू

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ ॥
तो दुःखांचा नाश करणारा आणि पूर्ण दयाळू आहे

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥
हे नानक, त्यांचे नाम पुन्हा पुन्हा जपत राहा कारण

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ ॥੨॥
जीवाचा हा एकमेव आधार आहे. ॥2॥

ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ॥
ऋषींचे शब्द उत्कृष्ट श्लोक आहेत

ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ ॥
हे एक अमूल्य रत्न आणि रत्न आहे

ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥
जो माणूस हे शब्द ऐकतो आणि त्याचे पालन करतो त्याला अस्तित्वाच्या सागरातून मुक्ती मिळते

ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ ॥
तो स्वतः अस्तित्त्वाचा सागर पार करतो आणि इतरांचेही कल्याण करतो

ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥
त्याचे जीवन यशस्वी होते आणि त्याचा सहवास इतरांच्या इच्छा पूर्ण करतो

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥
ज्याच्या हृदयात भगवंताचे प्रेम निर्माण होते

ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ॥
ज्याच्यासाठी अनंत नाद आहे त्याला जय जय

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ॥
हे ऐकून तो आनंदी होतो आणि परमेश्वराचा महिमा सांगतो

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ॥
अशा महापुरुषांच्या कपाळावर परमात्मा दिसतो

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥
हे नानक, अशा महापुरुषाच्या सहवासाने अनेकांचा उद्धार होतो. ॥३॥

ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥
हे परमेश्वरा, तू सजीवांना आश्रय देण्यास समर्थ आहेस हे ऐकून आम्ही तुझ्याकडे आश्रयासाठी आलो आहोत

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਮਿਲਾਏ ॥
परमेश्वराने दयाळूपणे आपल्याला स्वतःशी जोडले आहे

ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥
आता आमचे वैर नाहीसे झाले आहे आणि आमच्या पायाची धूळ धुतली गेली आहे

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈਨ ॥
ज्यांनी साध संगतीतून अमृत नाम घेतले आहे

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥
गुरुदेव आमच्यावर प्रसन्न झाले आहेत आणि

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥
सेवकाची सेवा यशस्वी झाली आहे

ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥
सांसारिक व्यवहार आणि दुर्गुणांपासून आपण वाचतो

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ॥
रामाचे नाव ऐकून आणि जिभेने उच्चार करा

ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥
देवाने कृपापूर्वक आपल्यावर ही दया दाखवली आहे आणि

ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥
हे नानक, भगवंताच्या दरबारात आमची मेहनत यशस्वी झाली आहे

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥
हे संत मित्रांनो, परमेश्वराची स्तुती करा!

ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥
ते काळजीपूर्वक आणि एकाग्रतेने करा

ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ॥
सुखमणीला सहज आनंद आणि गोविंदाचा महिमा आणि नाम आहे

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਧਾਨ ॥
ज्याच्या मनात तो वास करतो तो श्रीमंत होतो

ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥
त्याच्या सर्व मनोकामना पूर्ण होतात

ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ॥
तो आघाडीचा माणूस बनतो आणि जगभर लोकप्रिय होतो

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥
त्याला परम निवासाची प्राप्ती होते

ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥
त्याला पुन्हा जीवन-मरणाच्या फेऱ्यात जावे लागत नाही

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥
तो मनुष्य हरिच्या नावाने संपत्ती मिळवून जग सोडून जातो

ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥
हे नानक, ज्याला देवाकडून ही आनंदाची भेट मिळते

ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥
सहज सुख शांती रिद्धिया नवनिधिया

ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥
त्या प्राण्याला बुद्धी, ज्ञान आणि सर्व सिद्धी प्राप्त होतात

ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ॥
विद्या तपस्या योग भगवंताचे ध्यान

Page 296

ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸਟ ਊਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥
सर्वोत्तम ज्ञान सर्वोत्तम स्नान

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥
चार गोष्टी, धर्म, अर्थ, काम, मोक्ष, हृदय, कमळ

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥
सर्वांमध्ये तटस्थ रहा

ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥
सौंदर्य बुद्धिमत्ता आणि मेटाफिजिशियन

ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥
एका डोळ्याने आणि एका दृष्टीने देव पाहणे

ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥
हे नानक, त्याला ही सर्व फळे मिळतात

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥੬॥
जो मुखाने आनंदाच्या रत्नाचा जप करतो आणि गुरूंचे वचन आणि भगवंताच्या नामाचा महिमा पूर्ण लक्ष देऊन ऐकतो. ॥ 6॥

ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥
कोणताही जीव जो या गुणांच्या भांडाराचा मनापासून जप करतो

ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥
हे सर्व वयोगटातून फिरते

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥
हा आवाज गोविंदांच्या कीर्तीचा आणि नावाचा आवाज आहे

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥
ज्याबद्दल स्मृती, शास्त्र आणि वेद वर्णन करतात

ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥
सर्व श्रद्धा आणि धर्मांचा सारांश म्हणजे देवाचे नाव.

ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥
हे नाम गोविंद भक्ताच्या हृदयात वास करते

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ॥
संतांच्या संगतीने करोडो गुन्हे नष्ट होतात

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥
संतांच्या कृपेने आत्मा यमापासून मुक्त होतो

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ ॥
हे नानक, ज्याच्या कपाळावर भगवंताने भाग्य लिहिले आहे

ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥੭॥
ती व्यक्तीच ऋषींचा आश्रय घेते

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ज्याच्या हृदयात आनंद वास करतो आणि जो तो प्रेमाने ऐकतो

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥
तोच भगवान हरिचे स्मरण करतो

ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥
त्याची जन्ममरणाची दु:खं नष्ट होतात

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥
तो या दुर्मिळ शरीराचे तात्कालिक विकारांपासून रक्षण करतो

ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥
तिचे सौंदर्य शुद्ध आणि तिची वाणी अमृतसारखी आहे

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥
त्याच्या मनात फक्त एका भगवंताचे नाम राहते

ਦੂਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥
त्याच्यापासून दुःख, रोग, भीती आणि दुविधा दूर जातात

ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥
त्याचे नाव साधू होते आणि त्याचे कर्म पवित्र होते

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਨੀ ॥
त्याचे सौंदर्य सर्वोच्च बनते

ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥
हे नानक, या गुणांमुळे भगवंताच्या या वाणीचे नाव आहे सुखमणी ॥८॥२४॥

ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
थिती गौडी महाल ५ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥
या जगाचा निर्माता, ईश्वर, जल, पृथ्वी आणि आकाशात सर्वव्यापी आहे

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਹੋਇ ਪਸਰਿਆ ਨਾਨਕ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੧॥
हे नानक, सर्वांचा स्वामी, एकच प्रभू, सर्व जगामध्ये अनेक प्रकारे पसरलेला आहे

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਉ ਬੰਦਨਾ ਧਿਆਇ ॥
फक्त एकच देव आहे आणि फक्त त्याच परमेश्वराची पूजा आणि स्मरण करा

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
त्या गोविंद गोपाळाची स्तुती करा आणि अकालपुरुषाचा आश्रय घ्या

ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਜਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥
मोक्ष आणि आनंद मिळविण्यासाठी, ज्याच्या आदेशाने सर्वकाही घडते त्याच्यावर आशा ठेवा

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
मी चारही कोपऱ्यांत आणि दहा दिशांनी भटकलो आहे आणि पाहिले आहे की परमेश्वर देवाशिवाय दुसरा कोणीही रक्षणकर्ता नाही

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ॥
हे जीव, वेद, पुराण आणि स्मृती ऐकून मी त्यांचे अनेक प्रकारे चिंतन केले आहे

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥
केवळ अमर ईश्वरच भयाचा नाश करणारा आणि पापींचा उद्धार करणारा आनंदाचा सागर आहे

ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਦੇਨਹਾਰੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥
देव देणारा, भोगणारा आणि देणारा आहे. त्या परमेश्वराशिवाय दुसरा कोणी नाही

ਜੋ ਚਾਹਹਿ ਸੋਈ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥
हे नानक, भगवंताची स्तुती केल्याने मनुष्याला जे पाहिजे ते सर्व मिळते. ॥१॥

ਗੋਬਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥
हे मित्रा, रोज गोविंदांची स्तुती करावी

ਮਿਲਿ ਭਜੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
चांगल्या संगतीने त्या देवाची पूजा करावी. तिथेच राहा

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਕਰਉ ਬੰਦਨਾ ਅਨਿਕ ਵਾਰ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
देवाला अनेक वेळा नमस्कार करून त्याचा आश्रय घ्या

ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਮਿਟਾਇ ॥੨॥
हे नानक, ऋषीमुनींच्या सहवासाने संसाराची आसक्ती आणि द्वैतवाद नाहीसा होऊन सर्व भ्रम नष्ट होतात ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਦੁਤੀਆ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀਤ ॥
दुसरे म्हणजे, निस्तेज मनाचा त्याग करून सदैव गुरूंची सेवा करावी

ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੀਤ ॥
हे मित्रा, वासना, क्रोध आणि लोभ यांचा त्याग करून राम नामाचे रत्न तुझ्या आत्मा आणि शरीरात वास करेल

ਮਰਣੁ ਮਿਟੈ ਜੀਵਨੁ ਮਿਲੈ ਬਿਨਸਹਿ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ॥
तुमचा मृत्यू नाहीसा होईल आणि तुम्हाला जीवन मिळेल आणि तुमची सर्व दुःखे आणि संकटे नष्ट होतील

ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਪਰਵੇਸ ॥
अहंकार सोडून गोविंदाची पूजा करा, भगवंताची भक्ती तुमच्या मनात येईल

ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿਵੰਤ ॥
तुम्हाला फायदा होईल आणि तोटा होणार नाही आणि परमेश्वराच्या दरबारात मान मिळेल.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ਸਾਚ ਸਾਹ ਭਗਵੰਤ ॥
रामाच्या नावाने संपत्ती गोळा करणारी व्यक्ती खरोखरच श्रीमंत आणि भाग्यवान आहे.

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥
उठताना, भगवान हरीचे गुणगान गा आणि चांगल्या सहवासात प्रेम वाढवा.

ਨਾਨਕ ਦੁਰਮਤਿ ਛੁਟਿ ਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਸੇ ਚੀਤਿ ॥੨॥
हे नानक! जेव्हा मनुष्याच्या हृदयात परमभगवान वास करतात तेव्हा त्याचा मूर्खपणा नष्ट होतो. ॥२॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਤੀਨਿ ਬਿਆਪਹਿ ਜਗਤ ਕਉ ਤੁਰੀਆ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥
मायेचे तीन गुण जगाला अतिशय दुःखी करत आहेत पण तुरियाची अवस्था दुर्लभ पुरुषालाच प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੩॥
हे नानक! ज्यांच्या हृदयात परमेश्वर वास करतात ते संत पवित्र आणि पवित्र होतात. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖੈ ਫਲ ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀਚੁ ॥
तिसरे, मायेचे तीन गुण असलेले लोक इंद्रियविकारांचे विष फळ म्हणून गोळा करतात. कधी ते चांगले असतात तर कधी वाईट असते.

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਭ੍ਰਮਤਉ ਘਣੋ ਸਦਾ ਸੰਘਾਰੈ ਮੀਚੁ ॥
ते मुख्यतः नरक आणि स्वर्गात भटकतात आणि मृत्यू नेहमीच त्यांचा नाश करतो.

ਹਰਖ ਸੋਗ ਸਹਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਇ ॥
जगाच्या सुख-दुःखाच्या चक्रात अडकून तो आपले अनमोल आयुष्य गर्विष्ठ होऊन व्यतीत करतो.

ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਚਿਤਵਹਿ ਅਨਿਕ ਉਪਾਇ ॥
ज्या परमेश्वराने त्यांना निर्माण केले त्याला ते ओळखत नाहीत आणि इतर अनेक उपायांचा विचार करत राहतात.

ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਸ ਕਬਹੁ ਨ ਤੂਟੈ ਤਾਪ ॥
सांसारिक सुखांमुळे, जीवाला मनाचे, शरीराचे रोग आणि इतर त्रास होतात आणि त्याच्या मनातील वेदना आणि दुःख कधीच दूर होत नाही.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ਨਹ ਬੂਝੈ ਪਰਤਾਪ ॥
त्याला सर्वव्यापी परम परमेश्वराचे तेज अनुभवता येत नाही.

ਮੋਹ ਭਰਮ ਬੂਡਤ ਘਣੋ ਮਹਾ ਨਰਕ ਮਹਿ ਵਾਸ ॥
बहुतेक सांसारिक लोक आसक्ती आणि द्विधातेत बुडलेले असतात आणि त्यांना कुंभ नरकात त्यांचे निवासस्थान सापडते.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੩॥
नानक म्हणतात, हे परमेश्वरा! कृपया माझे रक्षण करा कारण मला फक्त तुझ्यावरच आशा आहे.॥३॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਚਤੁਰ ਸਿਆਣਾ ਸੁਘੜੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਤਜਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
जो माणूस आपला अभिमान सोडतो तो हुशार, बुद्धिमान आणि सद्गुणी असतो.

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੪॥
हे नानक! भगवान नानकांचे नामस्मरण केल्याने जगातील चार सर्वोत्तम गोष्टी आणि आठ सिद्धी प्राप्त होतात.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਚਤੁਰਥਿ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਸੁਣਿ ਸੋਧਿਓ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
चतुर्थीला चार वेद ऐकून आणि त्यांच्या वास्तवाचा विचार करून मी ते ठरवले आहे.

ਸਰਬ ਖੇਮ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਾਰੁ ॥
रामाचे नाम गाणे हे सर्व आनंदाचे व सुखाचे भांडार आहे

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਦੁਖ ਹਰੈ ਤੂਟਹਿ ਅਨਿਕ ਕਲੇਸ ॥
परमेश्वराच्या स्तुतीमध्ये लीन होऊन नरक नाहीसा होतो. दुःखांचा नाश होऊन अनेक संकटे नष्ट होतात

ਮੀਚੁ ਹੁਟੈ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਪਰਵੇਸ ॥
अध्यात्मिक मृत्यू नाहीसा होतो आणि जीव यमराजापासून मुक्त होतो

ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥
निराकार परमेश्वराच्या प्रेमात लीन होऊन मनुष्याचे भय नष्ट होते आणि तो अमृताचे रस पितो.

ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨਾਸਹਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥
परमेश्वराच्या नामाच्या साहाय्याने दुःख, क्लेश आणि अशुद्धता नष्ट होते.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਖੋਜਤੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੋਪਾਲ ॥
देव, मानव आणि ऋषीसुध्दा आनंदाचा सागर गोपाळ शोधतात.

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੪॥
हे नानक! संतांच्या चरणांची धूळ ग्रहण केल्याने चित्त शुद्ध होते आणि चेहरा परलोकात उजळतो. ॥४॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਪੰਚ ਬਿਕਾਰ ਮਨ ਮਹਿ ਬਸੇ ਰਾਚੇ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ॥
वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार हे पाच दुर्गुण त्याच्या अंतःकरणात वास करत असल्याने जीव मायेच्या मोहात रमलेला असतो.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੫॥
हे नानक! पण सत्पुरुषांच्या सहवासाने आत्मा शुद्ध होतो आणि भगवंताच्या रंगात मग्न राहतो. ॥५॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਪੰਚਮਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਜਿਹ ਜਾਨਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ॥
पंचमी जगात तेच महापुरुष श्रेष्ठ मानले जातात ज्यांना या जगाचे अंतिम सत्य समजले आहे.

ਕੁਸਮ ਬਾਸ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਘਣੋ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਬਲਬੰਚੁ ॥
उत्कृष्ट सुगंध आणि फुलांच्या अनेक रंगांप्रमाणे, सर्व फसवे खोटे आहेत.

ਨਹ ਜਾਪੈ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ਨਹ ਕਛੁ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥
माणूस दिसत नाही, त्याला वास्तव समजत नाही, किंवा तो थोडासा विचारही करत नाही.

ਸੁਆਦ ਮੋਹ ਰਸ ਬੇਧਿਓ ਅਗਿਆਨਿ ਰਚਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ॥
प्रपंच सुख भोगात मग्न राहतो आणि अज्ञानात मग्न राहतो.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਣ ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ॥
अनेक कर्मे करणारे लोक जन्म-मृत्यूच्या चक्रात पडतात आणि अनेक जन्मात भटकत राहतात.

ਰਚਨਹਾਰੁ ਨਹ ਸਿਮਰਿਓ ਮਨਿ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ਬਿਬੇਕ ॥
पण जे कर्तारिची पूजा करत नाहीत आणि त्यांच्या अंतःकरणात चांगल्या आणि वाईट कर्मांमधील फरक ओळखण्याची क्षमता नाही

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਲਿਪਤ ਨ ਰੰਚ ॥
ज्यांची परमेश्वरावर भक्ती आणि श्रद्धा असते, त्यांच्यात माया अजिबात नसते.

ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ਜੋ ਨ ਰਚਹਿ ਪਰਪੰਚ ॥੫॥
हे नानक! जगात एकच दुर्मिळ माणूस सापडतो जो संसाराच्या भानगडीत अडकत नाही

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਊਚੌ ਕਹਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥
परमेश्वराच्या महिमाला अंत नाही आणि त्याच्या अस्तित्वाचा अंत सापडू शकत नाही, असे षट्शास्त्रे मोठ्या आवाजात ओरडतात.

ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥੬॥
हे नानक! भगवान नानकांचे भक्त परमेश्वराच्या दारात त्यांची स्तुती करताना खूप सुंदर दिसतात. ॥६॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਖਸਟਮਿ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਹਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥਹਿ ਅਨੇਕ ॥
षष्ठी षष्ठशास्त्र सांगतात, अनेक स्मृतीही सांगतात.

ਊਤਮੁ ਊਚੌ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇਖ ॥
परमेश्वर खूप महान आणि सर्वोच्च आहे ज्याची महिमा अनेक सापांनाही कळू शकत नाही.

ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਕ ਬਿਆਸ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਗੋਬਿੰਦ ॥
नारद मुनी आणि ऋषी शुकदेव आणि व्यास हे देखील गोविंदांचा महिमा गातात.

ਰਸ ਗੀਧੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੀਧੇ ਭਗਤ ਰਚੇ ਭਗਵੰਤ ॥
परमेश्वराचे भक्त त्याच्या नामात मग्न राहतात, त्याच्या स्मरणात तल्लीन राहतात आणि परमेश्वराच्या स्तोत्रात तल्लीन राहतात.

ਮੋਹ ਮਾਨ ਭ੍ਰਮੁ ਬਿਨਸਿਓ ਪਾਈ ਸਰਨਿ ਦਇਆਲ ॥
दयेच्या घरी परमेश्वराचा आश्रय घेतल्याने आसक्ती, अभिमान आणि द्विधा नष्ट होतात

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥
ज्यांच्या मनांत आणि शरीरात परमेश्वराचे सुंदर चरण वसले आहेत, ते परमेश्वराच्या दर्शनाने पूर्ण होतात.

ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
परमेश्वराच्या चरणकमलांची साधना केल्याने लाभ मिळतो

ਖਾਟਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੬॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन करून परमेश्वराच्या नामरूपाने सद्गुणांचे भांडार प्राप्त करा.

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਥਹਿ ਬੋਲਹਿ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥
संतांचा समूह नेहमी परमेश्वराची स्तुती करत राहतो आणि स्वाभाविकपणे सत्य बोलत राहतो

ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੭॥
हे नानक! एका परमेश्वरावर एकाग्रतेने मन तृप्त होते. ॥७॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਪਤਮਿ ਸੰਚਹੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥
भगवान सप्तमीच्या नावाने संपत्ती जमा करा कारण नावातील संपत्ती कधी संपत नाही.

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥
ज्यांच्या गुणांना अंत नाही आणि ज्याच्या रूपाला अंत नाही अशा संतांच्या संगतीनेच हे नाम आणि संपत्ती प्राप्त होते.

ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
हे जिज्ञासूंनो! अहंकार सोडून परमेश्वराची आराधना करत राहा आणि फक्त त्याच्याच आश्रयाला या

ਦੂਖ ਹਰੈ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥
परमेश्वराचा आश्रय घेतल्याने दुःख दूर होतात आणि अस्तित्त्वाचा सागरही पार होतो.

ਆਠ ਪਹਰ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥
जो रात्रंदिवस मनाने परमेश्वराचे नामस्मरण करतो, त्याचा जन्म सफल होतो.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੁ ॥
प्रत्येक जीवाच्या आत आणि बाहेर सदैव उपस्थित असणारा परमेश्वर त्या व्यक्तीचा मित्र बनतो.

ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਸੋ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥
हे जीव! जो आपल्याला परमेश्वराचे नामस्मरण करायला शिकवतो तोच आपला खरा मित्र आणि सोबती आहे.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਇ ॥੭॥
हे नानक! भगवान हरिचे नामस्मरण करणाऱ्या माणसासाठी मी स्वतःचा त्याग करतो.

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਈਅਹਿ ਤਜੀਅਹਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ॥
जर आपण आठही प्रहर परमेश्वराच्या महिमाची स्तुती करत राहिलो आणि इतर सर्व बंधनांचा त्याग केला तर ,

ਜਮਕੰਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਲ ॥੮॥
हे नानक! भगवान नानक प्रसन्न होऊन दयेच्या घरी येतात आणि यमदूतही पाहू शकत नाहीत

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥
अष्टमी आठ सिद्धीस नऊ निधी ॥

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਪੂਰਨ ਬੁਧਿ ॥
सर्व मौल्यवान गोष्टी परिपूर्ण शहाणपणा आहेत.

ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਦਾ ਆਨੰਦ ॥
हृदयाच्या कमळाचा प्रकाश नेहमी आनंदी असतो.

ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ਨਿਰੋਧਰ ਮੰਤ ॥
पवित्र जीवन आचरण अचूक सल्ला,

ਸਗਲ ਧਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਸਨਾਨੁ ॥
सर्व धार्मिक पुण्य, पवित्र स्नान आणि

ਸਭ ਮਹਿ ਊਚ ਬਿਸੇਖ ਗਿਆਨੁ ॥
सर्वोच्च आणि सर्वोत्तम ज्ञान,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥
सद्गुरूंच्या सहवासाने स्तुती स्तोत्राने परमेश्वराची प्राप्ती होते.

ਜਪਿ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੮॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नामाचे प्रेमाने स्मरण करूनच माणूस अस्तित्त्वाचा सागर पार करतो.॥८॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਹ ਸਿਮਰਿਓ ਮੋਹਿਓ ਸੁਆਦ ਬਿਕਾਰ ॥
जो मनुष्य नारायणाचे नामस्मरण करत नाही, असा मनुष्य सदैव दुर्गुणांच्या साराने मोहित असतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿਐ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰ ॥੯॥
हे नानक! जर एखादा जीव परमेश्वराचे नाम विसरला तर त्याला पुन्हा पुन्हा नरकात आणि स्वर्गात जन्म घ्यावा लागतो. ॥९॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਨਉਮੀ ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਅਪਵੀਤ ॥
शरीरातील नाक, कान इत्यादी नऊ इंद्रिये अशुद्ध राहतात.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਕਰਤ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥
जीव परमेश्वराचे नामस्मरण करत नाहीत आणि चुकीची कामे करत राहतात.

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਮਹਿ ਬਕਹਿ ਸਾਧ ਨਿੰਦ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण न करणारे लोक इतर स्त्रियांच्या व्यवहारात आनंद घेतात आणि संतांवर टीका करत राहतात.

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਬਿੰਦ ॥
ते परमेश्वराची स्तुती कानांनीही ऐकत नाहीत.

ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬੁ ਉਦਰ ਕੈ ਤਾਈ ॥
पोटाची खळगी भरण्यासाठी ते इतरांचे पैसे चोरत राहतात,

ਅਗਨਿ ਨ ਨਿਵਰੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝਾਈ ॥
तरीही त्यांच्या लोभाची आग शमली नाही आणि त्यांची तहानही शमली नाही.

ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਏਹ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥
परमेश्वराच्या भक्तीशिवाय त्यांचे सर्व प्रयत्न असे परिणाम देतात.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੯॥
हे नानक! परमेश्वराला विसरलेले दुर्दैवी लोक ये-जा करण्याच्या चक्रात अडकून राहतात. ॥९॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਦਸ ਦਿਸ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਿਓ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੋਇ ॥
मी सर्व दहा दिशांना शोधत आहे. पण मी जिकडे पाहतो तिकडे मला परमेश्वर सापडतो.

ਮਨੁ ਬਸਿ ਆਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥੧੦॥
हे नानक! परमेश्वराने त्याच्यावर पूर्ण कृपा केली तरच त्याचे मन नियंत्रणात येते. ॥१०॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਦਸਮੀ ਦਸ ਦੁਆਰ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥
दशमी: जो मनुष्य आपल्या दहा इंद्रियांवर, पाच ज्ञानेंद्रियांवर आणि पाच इंद्रियांच्या कृतीवर नियंत्रण ठेवतो.

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮ ਜਪਿ ਲੀਨੇ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने मनात समाधान निर्माण होते.

ਕਰਨੀ ਸੁਨੀਐ ਜਸੁ ਗੋਪਾਲ ॥
गोपाळांची कीर्ती कानांनी ऐका.

ਨੈਨੀ ਪੇਖਤ ਸਾਧ ਦਇਆਲ ॥
दयाळू संतांना आपल्या डोळ्यांनी पहा

ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਬੇਅੰਤ ॥
आपल्या जिभेने शाश्वत परमेश्वराची स्तुती करा.

ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵੈ ਪੂਰਨ ਭਗਵੰਤ ॥
आपल्या अंतःकरणात परमदेवाचा विचार करा.

ਹਸਤ ਚਰਨ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਮਾਈਐ ॥
हात पायांनी संतांची सेवा करा.

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਸੰਜਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈਐ ॥੧੦॥
हे नानक! हे जीवनाचे आचरण परमेश्वराच्या कृपेनेच प्राप्त होते. ॥१०॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਏਕੋ ਏਕੁ ਬਖਾਨੀਐ ਬਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸ੍ਵਾਦੁ ॥
केवळ एका परमेश्वराची स्तुती केली पाहिजे.

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧੧॥
गोविंदाचा महिमा जाणता येत नाही. हे नानक! ते अतिशय अद्भुत रूप आहे. ॥११॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਏਕਾਦਸੀ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖਹੁ ਹਰਿ ਰਾਮੁ ॥
एकादशी-प्रभू-परमेश्वर सदैव तुमच्या निकट आहेत.

ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਸੁਣਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
इंद्रियांवर नियंत्रण ठेवून परमेश्वराचे नाम ऐका.

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਬ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥
जी व्यक्ती मनाने समाधानी असते आणि सर्व प्राणिमात्रांवर दयाळू असते.

ਇਨ ਬਿਧਿ ਬਰਤੁ ਸੰਪੂਰਨ ਭਇਆ ॥
या पद्धतीमुळे त्याचे व्रत यशस्वी होते.

ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਇਕ ਠਾਇ ॥
असे केल्याने तो आपले धावणारे मन स्थिर ठेवतो.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਧੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने मन आणि शरीर शुद्ध होते.

ਸਭ ਮਹਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥
परमेश्वर जगात सर्वत्र विराजमान आहे,

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਅਟਲ ਏਹੁ ਧਰਮ ॥੧੧॥
म्हणून हे नानक! सदैव भगवान नानकांचे कीर्तन करीत राहा कारण हाच एक अखंड धर्म आहे. ॥११॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
कृपेच्या घरी साधुसंतांना भेटून त्यांची सेवा केल्याने अधर्म नाहीसा होतो.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥੧੨॥
हे नानक! जे परमेश्वराशी एकरूप राहतात त्यांची सर्व प्रकारची बंधने नष्ट होतात. ॥१२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਦੁਆਦਸੀ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥
द्वादशी-दान-पुण्य करा, परमेश्वराचे नामस्मरण करा आणि जीवन शुद्ध ठेवा.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ॥
गर्व सोडून परमेश्वराची उपासना करत राहा.

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥
संतांच्या संगतीत सामील व्हा आणि हरिनामाचे अमृत प्या.

ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ॥
प्रेमाने परमेश्वराची स्तुती केल्याने मन तृप्त होते.

ਕੋਮਲ ਬਾਣੀ ਸਭ ਕਉ ਸੰਤੋਖੈ ॥
गोड बोलण्याने सर्वांना समाधान मिळते.

ਪੰਚ ਭੂ ਆਤਮਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਪੋਖੈ ॥
पंचभूतक आत्मा हरिनामाच्या साराने आनंदी होतो.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਏਹ ਨਿਹਚਉ ਪਾਈਐ ॥
सद्‌गुरूमुळे हे निश्चितच साध्य होते.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਮਤ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਈਐ ॥੧੨॥
हे नानक! रामाचे नामस्मरण केल्याने मनुष्य जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकत नाही. ॥१२॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਮਹਿ ਬਿਆਪਿਆ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮ ॥
मायेच्या तीन गुणांच्या दबावाखाली जग अडकून राहते, त्यामुळे त्याची कार्ये पूर्ण होत नाहीत.

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਛੂਟੈ ਨਾਮ ॥੧੩॥
हे नानक! ज्याच्या हृदयात पतितांचा रक्षणकर्ता परमेश्वराचे नाम वास करतो तोच मोक्ष पावतो. ॥१३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤ੍ਰਉਦਸੀ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਸੰਸਾਰ ॥
त्रयोदशी : हे जग तीन गुणांच्या उष्णतेने त्रस्त आहे

ਆਵਤ ਜਾਤ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰ ॥
त्यामुळे तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकून नरकात जातो

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਨ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇਓ ॥
परमेश्वराची स्तुती त्याच्या मनात येत नाही.

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਮਖ ਨ ਗਾਇਓ ॥
आनंदाचा सागर असलेल्या परमेश्वराची मानव क्षणभरही स्तुती करत नाही

ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਦੇਹ ਕਰਿ ਬਾਧਿਓ ॥
हे शरीर म्हणजे आनंद आणि दुःखाचा पुतळा आहे.

ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਮਾਇਆ ਆਸਾਧਿਓ ॥
तो मायेच्या दीर्घ आणि असाध्य रोगाने ग्रस्त आहे.

ਦਿਨਹਿ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ॥
तो रात्रंदिवस दुष्कृत्यांमध्ये गुंततो आणि पराभवाने खचून जातो.

ਨੈਨੀ ਨੀਦ ਸੁਪਨ ਬਰੜਾਇਓ ॥
डोळ्यात झोप घेऊन तो स्वप्नातही बोलतो.

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਹੋਵਤ ਏਹ ਹਾਲ ॥
परमेश्वराला विसरून माणूस या स्थितीत येतो.

ਸਰਨਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲ ॥੧੩॥
नानकांनी दयेच्या घरी परमेश्वराचा आश्रय घेतला आहे.॥१३॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਦਹ ਭਵਨ ਸਗਲ ਬਿਆਪਤ ਰਾਮ ॥
परमेश्वर चारही दिशांनी आणि चौदा जगांत सर्वत्र विराजमान आहे.

ਨਾਨਕ ਊਨ ਨ ਦੇਖੀਐ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧੪॥
हे नानक! परमेश्वराच्या खजिन्यात कोणतीही कमतरता दिसत नाही, परमेश्वराने केलेली सर्व कामे सफल होतात.॥१४॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਚਉਦਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ॥
परमेश्वर स्वतः चारही दिशांना वास करत आहे.

ਸਗਲ ਭਵਨ ਪੂਰਨ ਪਰਤਾਪ ॥
त्याचा तेजस्वी तेज सर्व जगांत चमकत आहे.

ਦਸੇ ਦਿਸਾ ਰਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥
एकच परमेश्वर सर्व दहा दिशांमध्ये सर्वव्यापी आहे.

ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖੁ ॥
पृथ्वी आणि आकाशात सर्वत्र परमेश्वराचा शोध घ्या.

ਜਲ ਥਲ ਬਨ ਪਰਬਤ ਪਾਤਾਲ ॥
पाणी, पृथ्वी, जंगल, पर्वत आणि पाताळ,

ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਤਹ ਬਸਹਿ ਦਇਆਲ ॥
दयाळू परमेश्वर या सर्वांमध्ये राहतो.

ਸੂਖਮ ਅਸਥੂਲ ਸਗਲ ਭਗਵਾਨ ॥
परमेश्वर संपूर्ण दृश्य आणि अदृश्य जगात विराजमान आहे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨ ॥੧੪॥
हे नानक! गुरुमुख परमेश्वराला ओळखतो. ॥१४॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੋਬਿੰਦ ॥
गुरूंच्या उपदेशाने गोविंदांची स्तुती करून आत्मा जिंकता येतो.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭੈ ਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦ ॥੧੫॥
हे नानक! संतांच्या कृपेने भीती नाहीशी होते आणि शंका नाहीशी होते. ॥१५॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਅਮਾਵਸ ਆਤਮ ਸੁਖੀ ਭਏ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥
ज्या व्यक्तीला गुरूंनी अमावस्येला तृप्ती दिली आहे त्याचा आत्मा प्रसन्न होतो.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵ ॥
गुरूच्या कृपेने ते परमेश्वराच्या भक्तीमध्ये रमले त्यामुळे त्यांचे मन व शरीर शांत झाले आणि त्यांच्यात शांती व नैसर्गिक सुख उत्पन्न झाले.

ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ਸਫਲ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ॥
जे लोक परमेश्वराचे नामस्मरण करतात, त्यांचे दुर्गुण आणि अनेक पापे नष्ट होतात.

ਦੁਰਮਤਿ ਮਿਟੀ ਹਉਮੈ ਛੁਟੀ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥
त्याचे सर्व कार्य सफल आणि पूर्ण होतात, त्याचा मूर्खपणा नष्ट होतो आणि त्याचा अहंकार निवृत्त होतो.

ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਮਿਟਿਆ ਆਵਾ ਗਵਨ ॥
परब्रह्माचा आश्रय घेतल्याने मनुष्याचे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपते.

ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਗੁਣ ਗੁਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਰਵਨ ॥
भगवान गोविंदांच्या स्तुतीमुळे ते कुटुंबासह जीवनसागर पार करतात.

ਹਰਿ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਣੀ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥
हे जीव! केवळ परमेश्वराची उपासना करावी आणि परमेश्वराचे नामस्मरण करावे.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੧੫॥
हे नानक! सर्व सुखाचे मूळ परात्पर गुरुंच्या माध्यमातून सापडते. ॥१५॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਪੂਰਨੁ ਕਬਹੁ ਨ ਡੋਲਤਾ ਪੂਰਾ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ॥
परिपूर्ण पुरुष, ज्याला परमेश्वराने स्वतः परिपूर्ण केले आहे, तो कधीही विचलित होत नाही.

ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨ ਘਾਟਿ ॥੧੬॥
हे नानक! तो रात्रंदिवस प्रगती करत राहतो आणि जीवनात कधीही अपयशी होत नाही. ॥१६॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਪੂਰਨਮਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥
एकच परमेश्वर पूर्ण आहे. तो सर्वकाही करण्यास आणि पूर्ण करण्यास सक्षम आहे.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਜਾ ਕਾ ਹਥੁ ॥
सर्वव्यापी परमेश्वर सर्व प्राणिमात्रांवर दयाळू आहे आणि सर्व सजीवांवर त्याचा संरक्षणात्मक हात आहे.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਕੀਆ ਜਾ ਕਾ ਹੋਇ ॥
हे गोविंद! ज्याच्या इच्छेनुसार सर्व काही घडते, ते सद्‌गुणांचे भांडार आहे.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਜਾਨੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਇ ॥
तो बुद्धिमान, अदृश्य आणि निर्मळ अंतरात्मा आहे.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨਣਹਾਰ ॥
परब्रह्म परमेश्वर हा सर्व पद्धती जाणणारा आहे.

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਸਰਣਿ ਜੋਗੁ ਆਠ ਪਹਰ ਨਮਸਕਾਰ ॥
तो संतांना मदत करण्यास आणि आश्रय देण्यास सक्षम आहे. मी त्याला नेहमी नमस्कार करतो.

ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥
ज्याची अव्यक्त कथा कळू शकत नाही अशा हरीच्या सुंदर चरणांची मी पूजा करतो.

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨ ॥੧੬॥
हे नानक! मी त्या परमेश्वराचा आश्रय घेतला आहे जो पतितांचा रक्षणकर्ता आणि अनाथांचा रक्षणकर्ता आहे. ॥१६॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸਹਸਾ ਗਇਓ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
जेव्हापासून मी परमेश्वराचा आश्रय घेतला आहे तेव्हापासून माझे दुःख नाहीसे झाले आहे आणि

माझी द्विधा मनस्थिती दूर झाली आहे.

ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੭॥
हे नानक! भगवान नानकांचे गुणगान गाऊन मी इच्छित फल प्राप्त केले आहे.॥१७॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਕੋਈ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥
एखादी व्यक्ती परमेश्वराचे नाव गाते की नाही, एखादी व्यक्ती परमेश्वराचे नाव ऐकते की नाही किंवा एखादी व्यक्ती त्याबद्दल विचार करते की नाही,

ਕੋ ਉਪਦੇਸੈ ਕੋ ਦ੍ਰਿੜੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥
केवळ एखाद्याने त्याचा उपदेश केला किंवा माणसाने आपल्या मनात ते दृढ केले तरी त्याला मोक्ष प्राप्त होतो.

ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥
त्याची पापे नष्ट होतात, तो पवित्र होतो आणि त्याच्या मागील जन्मांची घाण दूर होते.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਨਹ ਪੋਹੈ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ॥
त्याचा चेहरा या लोकात आणि परलोकात उजळलेला असतो आणि त्याच्यावर मायेचा प्रभाव पडत नाही.

ਸੋ ਸੁਰਤਾ ਸੋ ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਧਨਵੰਤੁ ॥
तो बुद्धिमान मनुष्य आहे, तो वैष्णो आहे, तो ज्ञानी व श्रीमंत आहे.

ਸੋ ਸੂਰਾ ਕੁਲਵੰਤੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਭਜਿਆ ਭਗਵੰਤੁ ॥
तो शूर आहे आणि तो उच्च जातीचा आहे ज्याने देवाची पूजा केली आहे.

ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਬੈਸੁ ਉਧਰੈ ਸਿਮਰਿ ਚੰਡਾਲ ॥
क्षत्रिय, ब्राह्मण, शूद्र, वैश्य, चांडाळ जातीचे लोकही परमेश्वराचे स्मरण करून पारंगत झाले आहेत.

ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਰਵਾਲ ॥੧੮॥
नानक म्हणजे त्याच्या पायाची धूळ जो आपल्या परमेश्वराला ओळखतो. ॥१८॥

ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गउडी की वार महल ४ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਸਮਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
महापुरुष सतीगुरु सर्व प्राणिमात्रांवर दयाळू आहेत, त्यांच्यासाठी सर्व जीव समान आहेत.

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਦਾ ਮਨ ਭਾਵਨੀ ਤੇ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥
तो सर्वांना एकाच दृष्टीने पाहतो पण ते मनाच्या श्रद्धेनेच साध्य होते

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਦੁ ਸੋਇ ॥
नामाचे अमृत सद्‌गुरूंमध्ये वास करते. तो परमेश्वरासारखा उत्तम असून हरीचा दर्जा धारण करतो.

ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥
हे नानक! गुरूंच्या कृपेनेच परमेश्वराचे ध्यान होते आणि दुर्लभ गुरुमुखालाच परमेश्वराची प्राप्ती होते. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਭ ਬਿਖੁ ਹੈ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੋਟਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥
अहंकार आणि भ्रम हे सर्व विष आहेत. त्यांच्या सहवासाने मनुष्याला या जगात नेहमीच नुकसान होते.

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥
शब्दाचा विचार करून गुरुमुख हरिनामाच्या रूपाने संपत्तीचा लाभ मिळवतो.

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਬਿਖੁ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
परमेश्वराचे नाम आणि परमेश्वराच्या नामाचे अमृत अंतःकरणात ग्रहण केल्याने अहंकाराच्या मलिनतेचे विष निघून जाते.

ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਧਿ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥
ज्या गुरुमुखांवर तो आशीर्वाद देतो त्यांचे सर्व कार्य सफल होते.

ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥੨॥
हे नानक! केवळ तेच जे परमेश्वराला सुरुवातीपासून दिलेले आहेत आणि जे जगाच्या निर्मात्याने, स्वतः परमेश्वराने मिसळले आहेत, तेच परमेश्वराचे आहेत. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਗੋਸਾਈ ॥
हे माझे सद्गुरू! हे गुसाई! तू सदैव सत्य आहेस.

ਤੁਧੁਨੋ ਸਭ ਧਿਆਇਦੀ ਸਭ ਲਗੈ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥
संपूर्ण जग तुझे ध्यान करत राहते आणि तुझ्यापुढे नतमस्तक होते.

ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸਰੂਪ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ ॥
तुझी कीर्ती हे सौंदर्य आणि सौंदर्याचे घर आहे. तुमची स्तुती करणाऱ्याला तुम्ही मागे टाकत नाही.

ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥
तुम्ही गुरुमुखांना फळ देता आणि ते सत्यनामात लीन होतात.

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਡੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥
हे माझ्या महान परमेश्वरा! तुझा महिमा मोठा आहे. ॥१॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਭੁ ਬੋਲਣੁ ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ ॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय इतर कोणत्याही गोष्टीची स्तुती करणे आणि सर्व संभाषण वाईट आहे.

ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਲਾਹਦੇ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਵਾਦੁ ॥
इच्छाशक्ती असलेले प्राणी आपल्या अहंकाराची स्तुती करतात, परंतु अहंकाराची आसक्ती व्यर्थ आहे.

ਜਿਨ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਮਰਹਿ ਖਪਿ ਜਾਵੈ ਸਭੁ ਅਪਵਾਦੁ ॥
ज्यांची तो प्रशंसा करतो ते मरतात. सर्व वादात त्याचा नाश होतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਰਮਾਨਾਦੁ ॥੧॥
हे नानक! आनंदमय भगवान हरींची पूजा करून गुरुमुखाचा उद्धार झाला आहे. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮਨਿ ਹਰੀ ॥
हे सद्गुरू! मी माझ्या मनात त्यांच्या नामाचे चिंतन करत असताना हरी प्रभूंचे शब्द मला सांगा.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ ॥੨॥
हे नानक! भगवान नानकांचे नाम अत्यंत पवित्र आहे, म्हणून मी माझ्या मुखातून हरीचे नाम उच्चारून माझ्या सर्व दुःखांचा अंत करू इच्छितो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
हे निरंजन प्रभू! हे सत्यस्वरूप परमेश्वरा! तुम्हीच निरंकार आहात.

ਜਿਨੀ ਤੂ ਇਕ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ॥
ज्यांनी तुझ्यावर लक्ष केंद्रित केले त्यांचे सर्व दुःख तू नष्ट केलेस.

ਤੇਰਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਨੋ ਲਵੈ ਲਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ॥
तुझ्या बरोबरीचे कोणी नाही ज्याच्या शेजारी बसून मी तुझ्याबद्दल बोलू शकेन.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਤੂਹੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ਤੂਹੈ ਸਚੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
हे निरंजन प्रभू! तू तुझ्यासारखा महान दाता आहेस आणि माझ्या हृदयाला प्रिय आहेस.

ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਇਆ ॥੨॥

हे माझ्या सत्यस्वरूप परमेश्वरा! तुझा महिमा सत्य आहे. ॥२॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

श्लोक महला ४ ॥

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥

ज्यांच्या अंतःकरणात अहंकाराचा रोग असतो, अशा इच्छेने दुष्ट जीव कोंडीत हरवून बसतात.

ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ ॥੧॥

हे नानक! हा अहंकाराचा रोग सद्‌गुरूंच्या भेटीने आणि ऋषीमुनींच्या सहवासाने बरा होऊ शकतो. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥

महला ४ ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

गुरुमुखांचे मन आणि शरीर हे सद्‌गुणांचे भांडार असून ते परमेश्वराच्या प्रेमात तल्लीन राहतात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥

हे नानक! त्याने परमेश्वराचा आश्रय घेतला आहे. धन्य तो गुरु ज्याने त्याला परमेश्वराशी जोडले. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥

पउडी ॥

ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਤੂ ਵੜੀਐ ॥

हे सर्वशक्तिमान परमेश्वरा! तू अगम्य आहेस मग मी तुझी तुलना कोणाशी करू?

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਇ ਸੁ ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਤੂਹੈ ਪੜੀਐ ॥

जर कोणी तुमच्यासारखा महान असेल तर मी त्याचे नाव घेईन. पण फक्त तुम्हाला तुमच्यासारखेच म्हणतात.

ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗੜੀਐ ॥
हे परमेश्वरा! तू प्रत्येक देहात विराजमान आहेस पण हे सद्गुरूंच्या समोर असलेल्यांनाच प्रगट होते.

ਤੂ ਸਚਾ ਸਭਸ ਦਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਸਭ ਦੂ ਤੂ ਚੜੀਐ ॥
हे परमेश्वरा! तूच सत्य आणि आम्हा सर्वांचा स्वामी आहेस आणि तूच सर्वश्रेष्ठ आहेस.

ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਹੋਇਸੀ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਕੜੀਐ ॥੩॥
हे सत्यरायाच्या प्रभू! तू जे काही करतोस तेच आहे असे जर आम्हांला खात्री आहे, तर मग आम्हाला पश्चाताप का व्हावा? ॥३॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक ४ ॥

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲਗੰਨਿ ॥
माझे मन आणि शरीर आठही प्रहर माझ्या प्रियकराच्या प्रेमात मग्न राहिले.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖਿ ਵਸੰਨਿ ॥੧॥
हे नानक! परमेश्वर ज्यांच्यावर कृपा करतो ते सतगुरुच्या आनंदात राहतात. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਜਿਉ ਬੋਲਨਿ ਤਿਵੈ ਸੋਹੰਨਿ ॥
ज्यांच्या अंतःकरणात परमेश्वराबद्दल प्रेम आहे, ते परमेश्वराचे गुणगान गाताना फार सुंदर दिसतात.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਨਿ ॥੨॥
हे नानक! ज्या परमेश्वराने हे प्रेम दिले आहे तो स्वतःला जाणतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤੂ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ॥
हे जगाच्या निर्मात्या परमेश्वरा! तू स्वतः अविस्मरणीय आहेस, म्हणून कोणतीही चूक करू नकोस.

ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਭਲਾ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਹੀ ॥
हे सत्यस्वरूप परमेश्वरा! तू जे काही करतोस ते चांगले आहे. हे ज्ञान गुरूंच्या शब्दातून प्राप्त होते.

ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥
हे परमेश्वरा! तू सर्व कार्य करण्यास आणि प्राणिमात्रांकडून करवून घेण्यास समर्थ आहेस. तुझ्याशिवाय कोणी नाही.

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਹੀ ॥
हे परमेश्वरा! तू अगम्य आणि दयेचा निवासस्थान आहेस आणि संपूर्ण जग तुझा विचार करत आहे.

Page 302

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਤੂ ਸਭ ਛਡਾਹੀ ॥੪॥
सर्व जीव तुझे आहेत आणि तूच सर्वांचा स्वामी आहेस. तू सर्व प्राणिमात्रांना मोक्ष प्रदान करतोस. ॥४॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਦੇਸਰਾ ਅਖੀ ਤਾਰ ਲਗੰਨਿ ॥
साजन प्रभूंच्या दर्शनाच्या आशेने त्यांचा प्रेमळ संदेश ऐकून ज्यांचे डोळे स्थिर होतात.

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਨਿ ॥੧॥
हे गुरूनानक! प्रसन्न होऊन, त्यांना साजन प्रभूंशी जोडले आहे आणि ते आनंदाने राहतात. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦਇਆ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥
दाता सद्गुरू परमदयाळू! तो नेहमी दयेच्या घरात राहतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਦਰਹੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥
सद्गुरूंच्या अंतःकरणात कोणाचेही वैर नसते, त्याला सर्वत्र एकच परमेश्वर दिसतो.

ਨਿਰਵੈਰਾ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਚਲਾਇਦੇ ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਤਿਸਟਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥
निर्वेराशी वैर असलेला कोणताही प्राणी सुखी नाही.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਦਾ ਭਲਾ ਮਨਾਇਦਾ ਤਿਸ ਦਾ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥
सद्गुरूजींना सर्वांचे कल्याण हवे आहे. त्यांच्यासाठी ते वाईट कसे असू शकते?

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਜੇਹਾ ਕੋ ਇਛਦਾ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥
ज्या भक्तिभावाने माणूस सद्गुरूंजवळ जातो, त्याच फळ त्याला मिळते.

ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਦੂ ਕਿਛੁ ਗੁਝਾ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥
हे नानक! ज्याने जग निर्माण केले त्या परमेश्वरापासून काहीही लपून राहू शकत नाही कारण तो सर्व काही जाणतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਵਡ ਜਾਣੀ ॥
गुरु ज्याला महान करतो तोच महान समजावा.

ਜਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥
ज्याला सद्गुरू आवडतात, तो क्षमा करतो आणि तो सद्गुरूला प्रिय वाटतो.

ਜੇ ਕੋ ਓਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਸੋ ਮੂੜ ਅਜਾਣੀ ॥
ती जीवरूपी स्त्री मूर्ख आहे जी त्याच्याशी तुलना करते.

ਜਿਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥
ज्याला सद्गुरु परमेश्वराशी जोडतात, त्याला ते प्राप्त होते आणि परमेश्वराची स्तुती करून इतरांना सांगतात.

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੫॥
हे नानक! हे सत्य ज्याला समजते तोच सत्यात विलीन होतो. ॥५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
परमेश्वर सत्य, भ्रममुक्त, अमर, निर्भय आणि निराकार आहे.

ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਲਥਾ ਹਉਮੈ ਭਾਰੁ ॥
जे लोक एकाग्र होऊन त्याचे स्मरण करतात त्यांना अहंकाराच्या ओझ्यातून मुक्ती मिळते.

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥
ज्या गुरुमुखांनी परमेश्वराची आराधना केली आहे, अशा संतांना जगात मोठी प्रसिद्धी मिळते.

ਕੋਈ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸ ਨੋ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
एखाद्या व्यक्तीने सद्गुरूवर टीका केली तर त्याला सर्व जग त्रास देतात.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥
परमेश्वर स्वतः सद्गुरूंमध्ये वास करतो आणि त्यांचा रक्षक असतो.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥
धन्य तो गुरू जो सतत परमेश्वराची स्तुती करतो. मी त्याला नेहमी नमस्कार करतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧॥
हे नानक! मी माझे शरीर आणि मन त्यांना समर्पित करतो ज्यांनी निर्मात्या परमेश्वराची उपासना केली आहे. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਆਕਾਸੁ ॥
परमेश्वराने स्वतः पृथ्वी निर्माण केली आणि स्वतः आकाश निर्माण केले.

ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਗਿਰਾਸੁ ॥
या पृथ्वीवर परमेश्वराने सजीव सृष्टी निर्माण केली आहे आणि स्वतः सजीवांना अन्न दिले आहे.

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥
तो स्वतः सर्वव्यापी होत आहे आणि स्वतःच गुणांचे भांडार आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਤਾਸੁ ॥੨॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नावाची पूजा करा आणि तो तुमच्या सर्व पापांचा नाश करेल. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥
हे परमेश्वरा! सत्याच्या भांडार! तू नेहमीच सत्य आहेस. सत्याच्या त्या भांडारात फक्त सत्य

असते.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਦੇ ਤਿਨ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥
हे सत्याच्या स्वामी! जे प्राणी तुझी स्तुती करतात त्यांच्या जवळ यमदूत येत नाही.

ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਦਰਿ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਭਾਵੈ ॥
ज्यांचे अंतःकरण खरे परमेश्वराला आवडते, त्यांचे चेहरे त्याच्या दरबारात उजळतात.

ਕੂੜਿਆਰ ਪਿਛਾਹਾ ਸਟੀਅਨਿ ਕੂੜੁ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
खोटे बोलणारे मागे ढकलले जातात आणि त्यांच्या मनातील खोटेपणा आणि कपट यामुळे त्यांना खूप वेदना होतात.

ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕੂੜਿਆਰੀਆ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥੬॥
सत्याच्या दरबारात लबाडांचे तोंड काळे होते. खोटे बोलणारे फक्त खोटेच राहतात. ॥६॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਰਤੀ ਧਰਮ ਹੈ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥
सद्गुरू ही धर्माची भूमी आहे. त्यात जसे पेरले जाते तसे फळ मिळते.

ਗੁਰਸਿਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ ਤਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥
शीख गुरूच्या नावाने अमृत पेरतात आणि त्यांचे अमृत फळ म्हणून परमेश्वराला प्राप्त करतात.

ਓਨਾ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਓਇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੀ ਪੈਨਾਏ ॥
त्यांचे चेहरे या जगात आणि परलोकात उजळले आहेत. परमेश्वराच्या सत्यदरबारात त्यांना मान मिळतो.

ਇਕਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਖੋਟੁ ਨਿਤ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਓਹੁ ਜੇਹਾ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਖਾਏ ॥
काही लोकांच्या मनात कपट असते आणि ते नेहमी कपटाने कमावतात आणि जे पेरतात त्याचे फळ घेतात.

ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁਆਵਗੀਰ ਸਭਿ ਉਘੜਿ ਆਏ ॥
कारण जेव्हा सर्राफ-सद्‌गुरू दूरदृष्टीने पाहतात तेव्हा सर्व स्वार्थ प्रकट होतो.

ਓਇ ਜੇਹਾ ਚਿਤਵਹਿ ਨਿਤ ਤੇਹਾ ਪਾਇਨਿ ਓਇ ਤੇਹੋ ਜੇਹੇ ਦਯਿ ਵਜਾਏ ॥
त्यांना त्यांच्या मनाच्या इच्छेनुसार परिणाम मिळतात. त्यांना त्याचप्रकारे प्रभू देवाकडून पुरस्कृत किंवा तुच्छ लेखले जाते.

ਨਾਨਕ ਦੁਹੀ ਸਿਰੀ ਖਸਮੁ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਨਿਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ ॥੧॥
पण हे नानक! जीवाचे सामर्थ्य काय आहे, हे सर्व चमत्कार सदैव परमेश्वर पाहत आहेत आणि दोन्ही बाजूंच्या मूर्ख आणि स्वार्थी लोकांमध्ये परमेश्वर स्वतः उपस्थित आहे. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਇਕੁ ਮਨੁ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਤੁ ਲਗੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥
प्रत्येक माणसात एकच ईश्वर व्याप्त होत आहे. तो ज्याच्याशी संगत करतो त्यात तो यशस्वी होतो.

ਕੋਈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਨੇਰੀਆ ਜਿ ਘਰਿ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਸਾਈ ਖਾਇ ॥
प्राणी बहुतेक वेळा बोलू शकतो परंतु तो त्याच्या घरात असलेल्या वस्तूच खातो.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
सद्‌गुरूंशिवाय ज्ञान प्राप्त होत नाही. तसेच अहंकार आतून येत नाही.

ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨੋ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹੈ ਹਥੁ ਤਡਹਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਾਇ ॥
अहंकारी जीव दुःख आणि भूक भोगतात. तो घरोघरी जाऊन हात पसरून भीक मागतो.

ਕੂੜੁ ਠਗੀ ਗੁਝੀ ਨਾ ਰਹੈ ਮੁਲੰਮਾ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥
लबाडी आणि फसवणूक करण्याची वृत्ती लपून राहत नाही. त्यांच्या पंजावरील लेप उतरतो.

ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥
ज्यांचे भूतकाळातील कर्माप्रमाणे चांगले संस्कार होतात त्यांना सद्‌गुरू मिळतो.

ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸੁਵਰਨੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥
ज्याप्रमाणे पारसाच्या स्पर्शाने लोखंड सोन्यामध्ये बदलते, त्याचप्रमाणे गुरूच्या सहवासाने मनुष्य अमूल्य होतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਧਣੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੨॥
हे नानकांच्या स्वामी! जीवांच्या ताब्यात काहीही नाही, तू सर्वांचा स्वामी आहेस. तुम्ही तुमच्या इच्छेनुसार जीवांचे नियंत्रण करता. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥
ज्यांनी आपल्या हृदयात परमेश्वराचे स्मरण केले आहे, त्यांना परमेश्वर स्वतःशी जोडतो.

ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥
मी त्यांच्याबरोबर सद्गुण सामायिक करतो आणि शब्दांद्वारे दुर्गुण जाळून टाकतो.

ਅਉਗਣ ਵਿਕਣਿ ਪਲਰੀ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਪਾਏ ॥
गवताप्रमाणे, पापे स्वस्तात विकत घेतली जातात. परमेश्वराने सत्याच्या रूपात जे गुण दिले आहेत तेच त्याला प्राप्त होतात.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਅਉਗਣ ਮੇਟਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀਆਏ ॥
मी माझ्या सद्गुरूंना शरण जातो, ज्यांनी माझी पापे नष्ट केली आणि मला पुण्य प्रदान केले.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਲਾਏ ॥੭॥
सद्गुरूसमोर असणारा प्राणी महान परमेश्वराच्या महिमाची स्तुती करू लागतो. ॥७॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥
सद्गुरूंचा मोठा गुण हा आहे की तो सतत परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन करत राहतो.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण करणे ही सद्‌गुरूची पवित्रता आणि संयम आहे. परमेश्वराच्या नामानेच तो तृप्त राहतो.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਾਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਰਖ ਕਰਾਵੈ ॥
परमेश्वराचे नाव त्यांचे सामर्थ्य आहे आणि परमेश्वराचे नाव त्यांचे संमेलन आहे. परमेश्वराचे नाव त्यांचा रक्षक आहे.

ਜੋ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਪੂਜੇ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਸੋ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥
जो व्यक्ती गुरू मूर्तीची भक्तिभावाने पूजा करतो त्याला अपेक्षित फळ मिळते.

ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤਾ ਮਾਰ ਦਿਵਾਵੈ ॥
जो सद्‌गुरूवर टीका करतो तो कर्तार नष्ट करतो.

ਫੇਰਿ ਓਹ ਵੇਲਾ ਓਸੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਓਹੁ ਆਪਣਾ ਬੀਜਿਆ ਆਪੇ ਖਾਵੈ ॥
त्याला पुन्हा ती संधी मिळत नाही. त्याने जे पेरले ते तो स्वतः खातो.

ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਖੜਿਆ ਜਿਉ ਤਸਕਰੁ ਪਾਇ ਗਲਾਵੈ ॥
ज्याप्रमाणे गळ्यात दोरी बांधून चोर पळवून नेला जातो, त्याचप्रमाणे त्याला काळवंडून एका भयानक नरकात टाकले जाते.

ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਵੈ ਤਾ ਉਬਰੈ ਜਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥
जेव्हा तो पुन्हा सद्‌गुरूंचा आश्रय घेतो आणि परमेश्वराचे नामस्मरण करतो तेव्हा तो भयंकर नरकातून पार होतो.

ਹਰਿ ਬਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥੧॥
नानक देवाचा महिमा सांगतात. कारण जगाचा कर्ता परमेश्वराला असेच चांगले वाटते. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨੈ ਓਹੁ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ਮੁਠਾ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥
गुरूंच्या आज्ञेचे उल्लंघन करणारी व्यक्ती मायेच्या विषाने फसलेली जाणीवपूर्वक अज्ञानी असते.

ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਕੂੜੋ ਕਰਿ ਬੁਝੈ ਅਣਹੋਦੇ ਝਗੜੇ ਦਯਿ ਓਸ ਦੈ ਗਲਿ ਪਾਇਆ ॥

त्याच्या हृदयात खोटे आहे आणि तो प्रत्येकाला लबाड मानतो. त्यामुळे परमेश्वराने अनावश्यक वाद त्याच्या घशात घातले आहेत.

ਓਹੁ ਗਲ ਫਰੋਸੀ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੀ ਓਸ ਦਾ ਬੋਲਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਇਆ ॥

तो निरर्थक मूर्खपणाने बोलतो पण तो जे करतो ते कोणालाही आवडत नाही.

ਓਹੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਜਿਉ ਰੰਨ ਦੋੁਹਾਗਣਿ ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਮੁਹੁ ਜੋੜੇ ਓਸੁ ਭੀ ਲਛਣੁ ਲਾਇਆ ॥

तो विवाहित स्त्रीसारखा घरोघरी फिरतो. जो संग करतो त्यालाही दुष्टाचा टिळकच मिळतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਓਸ ਦਾ ਪਾਸੁ ਛਡਿ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬਹਿ ਜਾਇਆ ॥

जो गुरुमुख असतो तो मनमुखापासून अलिप्त राहतो, तो स्वार्थी लोकांचा सहवास सोडून गुरूंसमोर बसतो.

ਜੋ ਗੁਰੁ ਗੋਪੇ ਆਪਣਾ ਸੁ ਭਲਾ ਨਾਹੀ ਪੰਚਹੁ ਓਨਿ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ॥
हे संतांनो! जो आपल्या गुरूवर टीका करतो तो चांगला माणूस नाही. तो त्याचा सर्व मूळ नफा गमावतो.

ਪਹਿਲਾ ਆਗਮੁ ਨਿਗਮੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਉਪਰਿ ਆਇਆ ॥
नानक सांगतात की पूर्वी लोक धर्मग्रंथ आणि वेद वाचायचे आणि प्रचार करायचे पण गुरूंचे शब्द हे सर्वांत प्रामाणिक आहेत.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਵਡਿਆਈ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਮਨਮੁਖਾ ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥
गुरूच्या शिखांना गुरूची स्तुती करायला आवडते. पण स्वार्थी माणसाला ही संधी मिळत नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ ਸੋ ਲਏ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਟਿਕੇ ॥
सत्याच्या रूपात परमेश्वर सर्वोच्च आहे. सद्‌गुरूचा आशीर्वाद असलेल्या व्यक्तीला हा परमेश्वर प्राप्त होतो.

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕੇ ॥
सत्याचे चिंतन करणाराही सद्‌गुरू आहे होय. परमेश्वर आणि सद्‌गुरू एकच आहेत हे सत्य आहे.

ਸੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਪੰਜੇ ਦੂਤ ਕੀਤੇ ਵਸਿ ਛਿਕੇ ॥
वासनायुक्त दुर्गुणांवर नियंत्रण ठेवणारे ते महापुरुष सद्‌गुरू आहेत.

ਜਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਮੁਹ ਫਿਕੇ ॥
जे लोक सद्‌गुरूंच्या सेवेशिवाय राहतात आणि स्वतःला महान म्हणवतात, त्यांच्यात असत्य असते.

ਓਇ ਬੋਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਨੀ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਚੁਕੇ ॥੮॥
त्याच्या निंदनीय चेहऱ्यावर निराशा असते. तो आपल्या सद्‌गुरूपासून विभक्त झाला आहे, त्याचा चेहरा तुच्छ आहे आणि त्याचे संभाषण कोणालाही आवडत नाही. ॥८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਭੁ ਖੇਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਸਾਣੀ ਲਾਇਆ ॥
संपूर्ण जग हे परमेश्वराचे क्षेत्र आहे. परमेश्वर स्वतः सजीवांना शेती करायला लावतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਜਮਾਈਅਨੁ ਮਨਮੁਖੀ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ॥
गुरुमुख परमेश्वराच्या कृपेची कापणी करतो. पण स्वेच्छेचा माणूसही आपले मूळ गमावून बसतो.

ਸਭੁ ਕੋ ਬੀਜੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਨੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥
प्रत्येक माणूस स्वतःच्या फायद्यासाठी पेरणी करतो. पण परमेश्वर त्याला आवडेल ते पीक घेतो.

ਗੁਰਸਿਖੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥
गुरूचे शिख परमेश्वराच्या नावाचे अमृत पेरतात आणि परमेश्वराच्या नामाचे अमृत ग्रहण करतात.

ਜਮੁ ਚੂਹਾ ਕਿਰਸ ਨਿਤ ਕੁਰਕਦਾ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਮਾਰਿ ਕਢਾਇਆ ॥
मृत्यूच्या रूपात उंदीर दररोज पिकांवर कुरतडतो, परंतु जगाच्या निर्मात्या परमेश्वराने त्याला फेकून दिले आहे.

ਕਿਰਸਾਣੀ ਜੰਮੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸ ਜਮਾਇਆ ॥
त्यामुळे गुरुमुखांचे पीक प्रेमाने उगवते आणि परमेश्वराच्या कृपेने धान्याचा ढीग उभा राहतो.

ਤਿਨ ਕਾ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਸਭੁ ਲਾਹਿਓਨੁ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ज्यांनी महापुरुष सद्गुरूंचे चिंतन केले त्यांच्या सर्व चिंता आणि दुःखांचा परमेश्वराने नाश केला आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੧॥
हे नानक! जो हरिनामाची उपासना करतो, तो स्वत:लाही पार करतो आणि सर्व जगाचे कल्याण करतो. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਸਾਰਾ ਦਿਨੁ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਹੋਰੇ ਗਲਾ ॥
स्वेच्छेने इतर गोष्टी बोलल्या तरी तो दिवसभर लोभाच्या आहारी जातो.

ਰਾਤੀ ਊਘੈ ਦਬਿਆ ਨਵੇ ਸੋਤ ਸਭਿ ਢਿਲਾ ॥
रात्री झोपेत त्याचा गुदमरतो आणि त्याच्या सर्व संवेदना कमकुवत होतात.

ਮਨਮੁਖਾ ਦੈ ਸਿਰਿ ਜੋਰਾ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਭਲਾ ॥
अशा स्वेच्छेने पुरुष स्त्रियांवर राज्य करतात आणि ते त्यांना नेहमी चांगल्या गोष्टी आणतात.

ਜੋਰਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਪੁਰਖ ਕਮਾਵਦੇ ਸੇ ਅਪਵਿਤ ਅਮੇਧ ਖਲਾ ॥
स्त्रियांची आज्ञा पाळणारे पुरुष म्हणजेच परमेश्वरावर विश्वास न ठेवता म्हणत स्त्रियांचेच म्हणणे ऐकतात आणि त्याच मार्गावर चालतात असे पुरुष अपवित्र, बुद्धिहीन आणि मूर्ख असतात.

ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ ਕੁਸੁਧ ਨਰ ਸੇ ਜੋਰਾ ਪੁਛਿ ਚਲਾ ॥
अपवित्र पुरुष कामवासनेला बळी पडतात, ते स्त्रियांचा सल्ला घेतात आणि त्यांच्या आदेशाचे पालन करतात.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਆਖਿਐ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਭਲ ਭਲਾ ॥
सद्गुरूंच्या आज्ञेचे पालन करणारा माणूस खरा आणि श्रेष्ठ असतो.

ਜੋਰਾ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਖੇਲ ਸਭਿ ਖਿਲਾ ॥
सर्व स्त्री-पुरुष परमेश्वरानेच निर्माण केले आहेत. परमेश्वर सर्व खेळ खेळतो.

ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ਨਾਨਕ ਭਲ ਭਲਾ ॥੨॥
नानक म्हणतात की, हे परमेश्वरा! ही सर्व सृष्टी तूच निर्माण केली आहेस, तू जे काही केलेस ते सर्व चांगले आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤੂ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੁਲੀਐ ॥
हे परमेश्वरा! तू चिरंतन, अथांग आणि अतुलनीय आहेस, मग तुझे मुल्यमापन कसे होणार?

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੀਐ ॥
हे गोविंदा! जे तुझे स्मरण करतात आणि सतगुरू शोधतात ते भाग्यवान आहेत.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਬਣੀਐ ॥
सद्‌गुरूंचे वचन हे सत्याचे रूप आहे. गुरुवाणीतून माणूस पूर्णपणे ओळखला जातो.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਰੀਸੈ ਹੋਰਿ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਝੜਿ ਪੜੀਐ ॥
खोटेपणाचे इतर अनेक व्यापारी सद्‌गुरूंचे अनुकरण करून अर्धवट शब्द उच्चारतात, परंतु त्यांच्या अंतःकरणातील असत्यतेमुळे ते लवकरच नष्ट होतात.

ਓਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਨੋ ਝਖਿ ਮਰਦੇ ਕੜੀਐ ॥੯॥
त्यांच्या अंतःकरणात दुसरे काही असते आणि मुखात दुसरे काही असते. ॥९॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲੀ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸੇਵਾ ਘਾਲੇ ॥
सद्‌गुरूंची सेवा ही अत्यंत शुद्ध आहे, जो शुद्ध आहे तोच हे आव्हानात्मक कार्य करू शकतो.

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਝੂਠੁ ਓਇ ਆਪੇ ਸਚੈ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲੇ ॥
ज्यांच्या अंतःकरणात कपट, विकार आणि खोटेपणा आहे अशा कुष्ठरोग्यांना परमेश्वरानेच वेगळे केले आहे.

ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਘਾਲਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਨ ਲਭਨੀ ਕਿਤੈ ਥਾਇ ਭਾਲੇ ॥
खरे शीख सद्गुरूजवळ बसून त्यांची सेवा करतात. खोटे बोलणाऱ्यांना शोध घेताना कुठेही जागा मिळत नाही.

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਆਖਿਆ ਸੁਖਾਵੈ ਨਾਹੀ ਤਿਨਾ ਮੁਹ ਭਲੇਰੇ ਫਿਰਹਿ ਦਯਿ ਗਾਲੇ ॥
ज्यांना सद्गुरूंचे शब्द आवडत नाहीत, त्यांचे चेहरे तिरस्काराने भरलेले असतात आणि ते परमेश्वराचा अपमान करून फिरत असतात.

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਸੇ ਕਿਚਰਕੁ ਵੇਰਾਈਅਨਿ ਮਨਮੁਖ ਬੇਤਾਲੇ ॥
ज्यांच्या अंतःकरणात परमेश्वराविषयी प्रेम नाही अशा स्वार्थी लोकांना आपण किती काळ सांत्वन देऊ शकतो?

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਥਾਇ ਰਖੈ ਓਹੁ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਣੀ ਵਥੁ ਨਾਲੇ ॥
ज्या व्यक्तीला सद्गुरू भेटतो तो आपले मन दुर्गुणांपासून नियंत्रणात ठेवतो. याशिवाय, तो स्वतः परमेश्वराच्या नावाने आपले भांडवल वापरतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕਨਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਇਕਿ ਆਪੇ ਵਖਿ ਕਢੈ ਠਗਵਾਲੇ ॥੧॥
हे नानक! जीवाच्या ताब्यात काहीही नाही, परमेश्वर काही लोकांना गुरू भेटून सुख देतो आणि काही कपटी लोकांना वेगळे करतो. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਦਯਿ ਆਦੇ ਰਾਸਿ ॥
ज्यांच्या अंतःकरणात परमेश्वराच्या नामाचे भांडार आहे, त्यांच्या कृतींचे पालनपोषण परमेश्वरच करतात.

ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਗੁ ਕਰਿ ਬੈਠਾ ਪਾਸਿ ॥
त्यांना इतर लोकांच्या समर्थनाची गरज नाही कारण परमेश्वर त्यांना दत्तक घेतो आणि नेहमी त्यांच्याबरोबर राहतो.

ਜਾਂ ਕਰਤਾ ਵਲਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵਲਿ ਸਭਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਕਰਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥
प्रत्येकजण त्याला पाहतो आणि त्याची स्तुती करतो कारण जेव्हा निर्माणकर्ता परमेश्वर स्वतः

त्याला अनुकूल करतो, तेव्हा प्रत्येकजण त्याला अनुकूल करेल..

ਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭਿ ਜਨ ਕਉ ਆਇ ਕਰਹਿ ਰਹਰਾਸਿ ॥
परमेश्वराने निर्माण केलेले राजे आणि सम्राटसुद्धा परमेश्वराच्या सेवकांपुढे पूजा करतात.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਵਡਾ ਸੇਵਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
सद्गुरूचा महिमा मोठा आहे. महान परमेश्वराची सेवा केल्याने अतुलनीय आनंद मिळतो.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦਾਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਤ ਬਖਸੇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥
परमात्म्याने पूर्ण गुरूद्वारे दिलेले दान कधीच संपत नाही कारण परमेश्वर सदैव दयाळू असतो आणि तो दान दिवसेंदिवस वाढतच जातो.

ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਿ ਨ ਸਕੈ ਸੋ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਪਚਾਇਆ ॥
परमेश्वराच्या अशा सेवकाचे मोठेपण पाहून सहन न होणाऱ्या कोणत्याही टीकाकाराला स्वतः निर्मात्याने ईर्षेच्या आगीत होरपळले आहे.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਭਗਤਾ ਨੋ ਸਦਾ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥੨॥
दास नानक परमेश्वराची स्तुती करतात, जगाचा निर्माता, ज्याने नेहमी आपल्या भक्तांचे रक्षण केले. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਵਡ ਦਾਤਾ ਦਾਣਾ ॥
हे माझ्या प्रभू! तू अगम्य आणि दयाळू आहेस, तू महान दाता आणि चतुर आहेस.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਕੋ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਤੁਹੈਂ ਸੁਘੜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥
मला तुझ्याइतका महान कोणीही दिसत नाही, तूच माझ्या मनाला प्रिय आहेस.

ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਦਿਸਿ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਚਲਣਹਾਰਾ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥
आसक्तीच्या रूपात दिसणारे कुटुंब क्षणभंगुर आणि जन्म-मृत्यूच्या अधीन आहे.

ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਹੋਰਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜਾ ਤਿਨ ਮਾਣਾ ॥
जे लोक सत्याचे अवतार असलेल्या ईश्वराशिवाय इतर कशावरही लक्ष केंद्रित करतात, ते खोट्याचे व्यापारी आहेत आणि त्याबद्दलचा त्यांचा अभिमानही खोटाच आहे.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣਾ ॥੧੦॥
हे नानक! सत्याचे अवतार असलेल्या परमेश्वराचे चिंतन कर, कारण सत्य परमेश्वरापासून वंचित असलेले मूर्ख प्राणी दुःखात मरत असतात ॥१०॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਅਗੋ ਦੇ ਸਤ ਭਾਉ ਨ ਦਿਚੈ ਪਿਛੋ ਦੇ ਆਖਿਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥
स्वाभिमानी व्यक्ती प्रथम सद्गुरूंचा आदर करत नाही आणि नंतर त्यांच्या शिकवणीचा उपयोग होत नाही.

ਅਧ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖੁ ਵੇਚਾਰਾ ਗਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
गुरूवर श्रद्धा नसेल तर नुसते बोलून आनंद कसा मिळेल

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੁ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਕੂੜੀ ਜਾਵੈ ॥
ज्याच्या हृदयात सत्गुरूचे प्रेम नसते तो केवळ दिखावा करण्यासाठी गुरूंच्या दारी येत राहतो

ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ॥
जगाचा निर्माता परमेश्वराने दया दाखवली तर सद्गुरू हेच परमेश्वराचे रूप असल्याचे दिसून येते

ਤਾ ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ਸਭੁ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥
त्यानंतर तो गुरूंच्या शब्दांचे अमृत पितो आणि त्याचे सर्व मत्सर, चिंता आणि दुविधा नाहीशा होतात

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥
हे नानक! तो रात्रंदिवस सदैव आनंदी असतो आणि परमेश्वराची स्तुती करत असतो. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਅਖਾਏ ਸੁ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ज्याला सद्गुरूंचा खरा शीख म्हणतात तो सकाळी लवकर उठून परमेश्वराचे नामस्मरण करतो

ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਭਲਕੇ ਪਰਭਾਤੀ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵੈ ॥

रोज सकाळी तो बाहेर पडतो, आंघोळ करतो आणि नंतर नामाच्या अमृतात डुंबतो

ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਦੋਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥

गुरूंच्या उपदेशाने तो परमेश्वराचे नामस्मरण करतो आणि अशा प्रकारे त्याचे सर्व पाप आणि दोष दूर होतात

ਫਿਰਿ ਚੜੈ ਦਿਵਸੁ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥

मग जेव्हा दिवस उजाडतो तेव्हा तो गुरूंचा नामजप करतो आणि उठताना परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहतो

ਜੋ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਏ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥

जो गुरूचा शिख माझ्या हरी परमेश्वराची प्रत्येक श्वासाने व मुखाने पूजा करतो त्याला गुरु आवडू लागतात

ਜਿਸ ਨੋ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥
ज्या गुरुशिखावर माझे गुरू कृपा करतात, त्याला गुरू सल्ला देतात.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੂੜਿ ਮੰਗੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕੀ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥੨॥
नानक त्या गुरुशिखाच्या पायाची धूळही मागतात जो स्वतः नाम जपतो आणि इतरांनाही जपतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਥੋੜੇ ॥
हे सत्याच्या स्वामी! तुझे ध्यान करणारे फार कमी लोक आहेत.

ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤਿ ਖਾਹਿ ਅਸੰਖ ਕਰੋੜੇ ॥
जे लोक एकाग्रतेने एका परमेश्वराची उपासना करतात, त्यांचे आशीर्वाद अनंत जीवांना लाभतात

ਤੁਧੁਨੋ ਸਭ ਧਿਆਇਦੀ ਸੇ ਥਾਇ ਪਏ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਲੋੜੇ ॥
हे परमेश्वरा! जरी संपूर्ण सृष्टी तुझा विचार करत असली तरी ज्यांना तुला आवडते तेच स्वीकारले जातात.

ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਖਾਦੇ ਪੈਨਦੇ ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਕੋੜ੍ਹੇ ॥
जे लोक सद्गुरूंच्या सेवेपासून वंचित राहतात आणि खाण्यापिण्याच्या आणि वस्त्र परिधानाच्या सुखात मग्न राहतात, ते पुन्हा पुन्हा कुष्ठरोगी म्हणून जन्म घेतात.

ਓਇ ਹਾਜਰੁ ਮਿਠਾ ਬੋਲਦੇ ਬਾਹਰਿ ਵਿਸੁ ਕਢਹਿ ਮੁਖਿ ਘੋਲੇ ॥
असे लोक समोर गोड बोलतात पण नंतर विष थुंकतात.

ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਦਯਿ ਵਿਛੋੜੇ ॥੧੧॥
अशा माणसांना परमेश्वराने खोट्या मनाने वेगळे केले आहे. ॥११॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਮਲੁ ਜੁਈ ਭਰਿਆ ਨੀਲਾ ਕਾਲਾ ਖਿਧੋਲੜਾ ਤਿਨਿ ਵੇਮੁਖਿ ਵੇਮੁਖੈ ਨੋ ਪਾਇਆ ॥
त्या विमुखाने दुसऱ्या विमुखाला उवांनी भरलेला निळा-काळा पोशाख दिला आहे.

ਪਾਸਿ ਨ ਦੇਈ ਕੋਈ ਬਹਣਿ ਜਗਤ ਮਹਿ ਗੂਹ ਪੜਿ ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਇ ਮਨਮੁਖੁ ਆਇਆ ॥
या जगात त्याला कोणीही जवळ बसू देत नाही, पण घाणेरडेपणात पडून मनमुख त्याच्या अंगावर खूप घाण टाकून घेतात.

ਪਰਾਈ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਚੁਗਲੀ ਨੋ ਵੇਮੁਖੁ ਕਰਿ ਕੈ ਭੇਜਿਆ ਓਥੈ ਭੀ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਦੁਹਾ ਵੇਮੁਖਾ ਦਾ ਕਰਾਇਆ ॥
सल्लामसलत करून दुसऱ्याबद्दल अपशब्द आणि गप्पा मारण्यासाठी पाठवलेल्या व्यक्तीलाही तिथे काळे फासण्यात आले.

ਤੜ ਸੁਣਿਆ ਸਭਤੁ ਜਗਤ ਵਿਚਿ ਭਾਈ ਵੇਮੁਖੁ ਸਣੈ ਨਫਰੈ ਪਉਲੀ ਪਉਦੀ ਫਾਵਾ ਹੋਇ ਕੈ ਉਠਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥
हे बंधू! अचानक जगात सगळीकडे ऐकू आले की विमुखला त्याच्या नोकरासह जोडे खावे लागले, त्यानंतर त्याला खूप बरे वाटले उठला आणि तो आरामात घरी परतला.

ਅਗੈ ਸੰਗਤੀ ਕੁੜਮੀ ਵੇਮੁਖੁ ਰਲਣਾ ਨ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵਹੁਟੀ ਭਤੀਜੀਂ ਫਿਰਿ ਆਣਿ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥
विमुखला नातेवाइकांमध्ये जागा मिळाली तरी त्याची पत्नी आणि पुतण्यांनी त्याला आणून घरात जागा दिली.

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਏ ਨਿਤ ਭੁਖਾ ਕੂਕੇ ਤਿਹਾਇਆ ॥
त्याचे जग आणि नंतरचे जीवन दोन्ही वाया गेले आणि आता तो भुकेने आणि तहानलेल्या रडत आहे.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਬਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਇਆ ॥
धन्य तो जगाचा स्वामी, न्याय करणारा, ज्याने स्वतः न्यायाच्या आसनावर बसून खरा न्याय केला.

ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੋ ਸਾਚੈ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥
जो सद्गुरूवर टीका करतो त्याला खरा सद्गुरू शिक्षा करतो आणि त्याला मारतो.

ਏਹੁ ਅਖਰੁ ਤਿਨਿ ਆਖਿਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਉਪਾਇਆ ॥੧॥
न्यायाचा हा शब्द ज्याने हे विश्व निर्माण केले आहे त्या परमेश्वरानेच सांगितले आहे. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४॥

ਸਾਹਿਬੁ ਜਿਸ ਕਾ ਨੰਗਾ ਭੁਖਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਨਫਰੁ ਕਿਥਹੁ ਰਜਿ ਖਾਏ ॥
जर मालक गरीब असेल तर सेवक त्याच्या मनापासून कसे खाईल?

ਜਿ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਘਰਿ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਫਰੈ ਹਥਿ ਆਵੈ ਅਣਹੋਦੀ ਕਿਥਹੁ ਪਾਏ ॥
मालकाच्या घरात काही वस्तू असेल तर त्याच्या नोकराला मिळू शकते, पण ती नसेल तर कुठून मिळेल.

ਜਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਸਾ ਸੇਵਾ ਅਉਖੀ ਹੋਈ ॥
सेवा दिल्यानंतरही खाते आवश्यक असलेली सेवा अवघड आणि निरुपयोगी आहे.

ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥
हे नानक! ज्या परमेश्वराची आणि गुरूंची सेवा करा, ज्यांच्या तत्त्वज्ञानाने मनुष्यजन्म सफल होतो, जेणेकरून तुम्ही पुन्हा कोणताच हिशोब मागणार नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਕਹੰਦੇ ॥
हे नानक! संत विचार करतात आणि चार वेद सांगतात

ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਵਚਨ ਹੋਵੰਦੇ ॥
भक्तांनी सांगितलेले शब्द खरे ठरतात.

ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰਾ ਜਾਪਦਾ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣੰਦੇ ॥
भक्त जगभर लोकप्रिय होतात आणि प्रत्येकाने त्यांचा महिमा ऐकला.

ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੁਗਧ ਨਰ ਸੰਤ ਨਾਲਿ ਖਹੰਦੇ ॥
जे मूर्ख लोक संतांचा विरोध करतात त्यांना सुख प्राप्त होत नाही.

ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਾ ਗੁਣੈ ਨੋ ਓਇ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸੜੰਦੇ ॥

त्या अपराधी लोकांना त्यांच्या अहंकाराचा हेवा वाटतो पण ते संतांच्या सद्‌गुणांची तळमळ करतात.

ਓਇ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾ ਭਾਗ ਧੁਰਿ ਮੰਦੇ ॥

अनादी काळापासून वाईट सवयी त्यांच्या नशिबी आल्याने या दोषी मानवांच्या नियंत्रणात काय आहे?

ਜੋ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ ॥

त्या परब्रह्माने ज्यांचा नाश झाला आहे ते कोणाचे मित्र नाहीत.

ਵੈਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਧਰਮ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ ॥

जे वैर ना करणाऱ्या लोकांशी वैर करतात त्यांचा नाश होतो. हाच हा धर्माचा न्याय आहे.

ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਰਾਪਿਆ ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ ॥

ज्यांना संतांनी नाकारले आहे ते भटकत राहतात.

ਪੇਡੁ ਮੁੰਢਾਹੂੰ ਕਟਿਆ ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ॥੧੨॥

झाड मुळांसह उपटले की त्याच्या फांद्याही सुकतात. ॥१२॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

श्लोक महला ४ ॥

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇਦਾ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥
गुरूंचा महिमा मोठा आहे कारण तो स्वतःमध्येच परमेश्वराचे चिंतन करत राहतो.

ਤੁਸਿ ਦਿਤੀ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਕਿਸੈ ਦੀ ਘਟਾਈ ॥
परमेश्वर आनंदी आहे आणि त्याने हे वैभव दिले आहे, म्हणून कोणी हे हिसकून घेण्याचा प्रयत्न केला तरी एक तीळही कमी होत नाही.

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਾਂ ਝਖਿ ਝਖਿ ਮਰੈ ਸਭ ਲੋੁਕਾਈ ॥
जेव्हा खरा सद्‌गुरू सद्‌गुरूंच्या बाजूने असतो, तेव्हा गुरूच्या विरोधात असणारे सर्व लोक खचून मरतात.

ਨਿੰਦਕਾ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ॥
कर्तार यांनीच सद्‌गुरूंचा महिमा वाढवून दोषींचे तोंड काळे केले आहे.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦ ਕਰਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥
विरोधक सद्‌गुरूंवर टीका करत राहिल्याने सद्‌गुरूंचा महिमा वाढतच जातो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭ ਪਾਈ ॥੧॥
हे नानक! ज्या परमेश्वराने सद्‌गुरूंचे स्मरण केले त्याने सर्व जग आणून गुरूंच्या चरणी ठेवले. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਗਣਤ ਜਿ ਰਖੈ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਗਇਆ ॥
ज्याचे सद्‌गुरूंशी वैर आहे, त्याचे सर्व जीवन या पृथ्वीवर व परलोकात व्यर्थ जाते.

ਨਿਤ ਝਹੀਆ ਪਾਏ ਝਗੂ ਸੁਟੇ ਝਖਦਾ ਝਖਦਾ ਝੜਿ ਪਇਆ ॥
त्याचा स्वतःवर ताबा नाही म्हणून तो नेहमी रागावतो आणि दात घासतो.

ਨਿਤ ਉਪਾਵ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਅਗਲਾ ਧਨੁ ਭੀ ਉਡਿ ਗਇਆ ॥
तो सतत संपत्ती आणि भौतिक गोष्टींसाठी झटतो पण त्याचे पहिले साहित्यही संपते.

ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਟੇ ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਾਵੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਪਇਆ ॥
ज्याचे हृदय दुःखाने आणि वेदनाने भरलेले आहे तो काय कमावणार आणि काय खाणार?

ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ ਸਭੁ ਪਾਪੁ ਜਗਤੈ ਕਾ ਤਿਨਿ ਸਿਰਿ ਲਇਆ ॥
जो वैर न करणाऱ्या व्यक्तीशी वैर करतो तो जगातील सर्व पापे स्वतःवर घेतो.

ਓਸੁ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਮੁਹਿ ਅੰਬੁ ਪਇਆ ॥
ज्याच्या तोंडून मनापासून टीका होते पण तोंडात गोडवा असतो, त्याला या लोकात किंवा परलोकात कोणीही आधार देत नाही.

ਜੇ ਸੁਇਨੇ ਨੋ ਓਹੁ ਹਥੁ ਪਾਏ ਤਾ ਖੇਹੂ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਗਇਆ ॥
अशा फसव्या माणसाने सोन्याला हात लावला तर त्याचीही राख होते.

ਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਆਵੈ ਤਾ ਪਿਛਲੇ ਅਉਗਣ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥
तरीही त्याने गुरूचा आश्रय घेतला तर त्याची पूर्वीची पापे माफ होतात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਇਆ ॥੨॥
हे नानक! जो मनुष्य गुरूचा आश्रय घेतो आणि दररोज त्यांचे नामस्मरण करतो, त्याची पापे परमेश्वराच्या स्मरणाने नष्ट होतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤੂਹੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭ ਦੂ ਉਪਰਿ ਤੂ ਦੀਬਾਣੁ ॥
हे सत्याचे अवतार असलेल्या परमेश्वरा! तू सदैव सत्य आहेस. तुमचे न्यायालय सर्वोच्च आहे

ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ॥
हे सत्याचे किरण! जे तुझे ध्यान करतात आणि भक्तिभावाने तुझी सेवा करतात, त्यांनाच तुझ्याबद्दल आदर आहे.

ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੁ ਬੋਲਨਿ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥
त्यांच्या अंतःकरणात सत्य आहे, म्हणूनच त्यांचे चेहरे तेजस्वी राहतात, ते सत्य बोलतात आणि हे सत्याच्या स्वामी, तूच त्यांचा आश्रय आहेस.

ਸੇ ਭਗਤ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥
जे गुरूद्वारे परमेश्वराचे कौतुक करतात ते खरे भक्त आहेत आणि त्यांच्याकडे खऱ्या शब्दाचे लक्षण आहे.

ਸਚੁ ਜਿ ਸਚੇ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੧੩॥
जे आत्मत्यागी आहेत जे सत्याच्या रूपात परमेश्वराची सेवा आणि उपासना करत राहतात त्यांना मी शरण जातो. ॥१३॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਧੁਰਿ ਮਾਰੇ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਈ ਹੁਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰੇ ॥
ज्यांना सुरूवातीपासून सद्गुरूंनी शाप दिलेला आहे ते आता पुन्हा सद्गुरूंनी तुच्छ मानले आहेत.

ਜੇ ਮੇਲਣ ਨੋ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਨ ਦੇਈ ਮਿਲਣ ਕਰਤਾਰੇ ॥
गुरूंना भेटण्याची तीव्र इच्छा असली तरी परमेश्वर अशा शापित लोकांना भेटू देत नाही.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਨਿ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥
चांगल्या संगतीतही त्यांना आसरा मिळत नाही. गुरूंनी सहवासातही हाच विचार दिला आहे.

ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹੁਣਿ ਓਨਾ ਨੋ ਤਿਸੁ ਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੇ ॥
आता जर कोणी जाऊन त्यांना भेटले तर मृत्यूच्या निर्दयी दूताने त्याचा छळ केला.

ਗੁਰਿ ਬਾਬੈ ਫਿਟਕੇ ਸੇ ਫਿਟੇ ਗੁਰਿ ਅੰਗਦਿ ਕੀਤੇ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥
गुरूनानक देवजींनी ज्यांची निंदा केली त्या तुच्छ व्यक्तींना गुरू अंगददेव यांनी खोटे ठरवले होते.

ਗੁਰਿ ਤੀਜੀ ਪੀੜੀ ਵੀਚਾਰਿਆ ਕਿਆ ਹਥਿ ਏਨਾ ਵੇਚਾਰੇ ॥
तेव्हा तिसऱ्या पिढीतील श्रीगुरु अमरदासजींनी विचार केला की या गरीब लोकांच्या ताब्यात काय आहे?

ਗੁਰੁ ਚਉਥੀ ਪੀੜੀ ਟਿਕਿਆ ਤਿਨਿ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥
ज्या सद्गुरूंनी चतुर्थ स्थानी गुरूची नियुक्ती केली होती, त्यांनी सर्व निंदक आणि दुष्ट लोकांचे कल्याण केले.

ਕੋਈ ਪੁਤੁ ਸਿਖੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥
जो कोणी पुत्र असो वा शीख, सद्‌गुरूंची सेवा करतो, त्याची सर्व कामे गुरूच करतात.

ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਪੁਤੁ ਧਨੁ ਲਖਮੀ ਖੜਿ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥
पुत्र, धन, लक्ष्मी जे काही हवे असेल तेच फळ त्यांना मिळते आणि सद्‌गुरू त्यांना परमेश्वराशी जोडतात आणि परमेश्वर त्यांना हा सांसारिक महासागर पार करण्यास मदत करतो.

ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਿਚਿ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वर वास करतो त्या सद्‌गुरूमध्ये सर्व खजिना असतात.

ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਰੇ ॥
ज्याच्या नाशिबात भूतकाळात केलेल्या सत्कर्मांचे शिलालेख लिहिलेले असतात, अशा सद्‌गुरूलाच तो सापडतो.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥
नानक गुरूशिख मित्रांच्या चरणी धूळ मागतात. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਜਗਤੁ ਭੀ ਆਪੇ ਆਣਿ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥
ज्यांच्यावर परमेश्वर स्वतः कृपा करतो त्यांच्या चरणी सर्व जग बसवतो.

ਡਰੀਐ ਤਾਂ ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਪ ਦੂ ਕੀਚੈ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਵਧਾਏ ॥
आपण स्वतः काही केले तरच घाबरायला हवे. परमेश्वर स्वतः त्याची कला वाढवत असतो.

ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ਏਹੁ ਅਖਾੜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੇ ਕਾ ਜਿਨਿ ਆਪਣੈ ਜੋਰਿ ਸਭਿ ਆਣਿ ਨਿਵਾਏ ॥
हे बंधू! लक्षात ठेवा की हे जग भगवंताच्या खऱ्या प्रियकरांसाठी रिंगण आहे ज्याने आपल्या सामर्थ्याने जीवांना आणले आहे आणि त्यांना गुरूंसमोर नतमस्तक केले आहे.

ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਨਿੰਦਕਾ ਦੁਸਟਾ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕਰਾਏ ॥
ज्यामध्ये जगाचा स्वामी परमेश्वर आपल्या भक्तांचे रक्षण करतो आणि दुष्ट निंदकांचे तोंड काळे करतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਨਿਤ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥
सद्‌गुरूंचा महिमा दिवसेंदिवस वाढत जातो. परमेश्वर स्वतः नेहमी आपल्या भक्तांना त्याची कीर्ती आणि भक्ती करायला लावतो.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਘਰੀ ਵਸਾਏ ॥
हे सज्जनांनो! रात्रंदिवस परमेश्वराच्या नामाचा जप करा आणि सद्‌गुरूद्वारे हरि कर्तार तुमच्या हृदयात वास करा.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਮੁਹਹੁ ਕਢਾਏ ॥
हे सज्जनांनो! सद्‌गुरूंचे शब्द पुर्णपणे खरे माना कारण जगाचा निर्माता परमेश्वर स्वतः सद्‌गुरूंच्या मुखाने हे शब्द उच्चारतो.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਹ ਉਜਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਭਤੁ ਕਰਾਏ ॥
प्रिय परमेश्वरा! गुरुशिखांचे चेहरे उजळवतात आणि त्यांना जगभर गुरूंचे गुणगान गायला लावतात.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥੨॥
नानक हा हरीचा सेवक आहे. हरि स्वतः हरीच्या सेवकांचा मान राखतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਹਮਾਰੇ ॥
हे माझ्या सत्यस्वरूप राजा! तुम्हीच सत्याचे स्वामी आहात.

ਸਚੁ ਪੂਜੀ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਪ੍ਰਭ ਵਣਜਾਰੇ ਥਾਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! आम्हाला सत्याच्या नावाने बळ दे कारण आम्ही तुमचे सेवक आहोत.

ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿ ਲੈਹਿ ਗੁਣ ਕਥਹ ਨਿਰਾਰੇ ॥
जे लोक सत्यनामाचा जप करतात, सत्यनामाचा व्यापार करतात आणि त्याचे पुण्य सांगतात ते जगातून अद्वितीय आहेत.

ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥
ज्यांनी गुरूंच्या वचनाने आपले चित्त संस्कारित केले, तेच लोक सेवक मनाचे होऊन परमेश्वरात विलीन झाले आहेत.

ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਲਖਾਰੇ ॥੧੪॥
हे परमेश्वरा! तूच खरा साहिब आहेस, तू अदृश्य आहेस पण तुला गुरूंच्या शब्दानेच कळते. ॥१४॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४॥

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੀ ਭਲਾ ॥
ज्या व्यक्तीला दुसऱ्यांना दुःखी करण्याची भावना असते, त्याचे कधीही भले होत नाही.

ਓਸ ਦੈ ਆਖਿਐ ਕੋਈ ਨ ਲਗੈ ਨਿਤ ਓਜਾੜੀ ਪੂਕਾਰੇ ਖਲਾ ॥
त्या माणसाच्या बोलण्यावर कोणी विश्वास ठेवत नाही; तो नेहमी रानात उभा राहतो.

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਚੁਗਲੀ ਚੁਗਲੋ ਵਜੈ ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆ ਓਸ ਦਾ ਸਭੁ ਗਇਆ ॥
ज्याच्या मनात गप्पागोष्टी असतात तो इतरांची निंदा करणाऱ्याच्या नावाने प्रसिद्ध होतो आणि त्याचे सर्व कष्टाचे पैसे व्यर्थ ठरतात.

ਨਿਤ ਚੁਗਲੀ ਕਰੇ ਅਣਹੋਦੀ ਪਰਾਈ ਮੁਹੁ ਕਢਿ ਨ ਸਕੈ ਓਸ ਦਾ ਕਾਲਾ ਭਇਆ ॥
अशी व्यक्ती नियमितपणे अनोळखी लोकांबद्दल गप्पा मारत असते आणि या कलंकामुळे तो कोणाकडेही जाऊ शकत नाही आणि परिणामी त्याचा चेहरा काळा (कुप्रसिद्धी) होतो.

ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਕੋ ਖਾਏ ॥
या कलियुगात शरीर ही कर्माची भूमी आहे आणि माणसाने जसे बीज पेरले, तेच फळ त्याला मिळते.

ਗਲਾ ਉਪਰਿ ਤਪਾਵਸੁ ਨ ਹੋਈ ਵਿਸੁ ਖਾਧੀ ਤਤਕਾਲ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥
नुसत्या बोलण्याने कधीच न्याय मिळत नाही, तर तो लगेच मरतो.

ਭਾਈ ਵੇਖਹੁ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਜੇਹਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੋਈ ਪਾਏ ॥
हे बंधू! सत्यस्वरूप परमेश्वराचा न्याय पहा, जसे कोणी कार्य करतो, त्याचप्रमाणे त्याचे फळ मिळते.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਦਰ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥
नानकांना परमेश्वराने हे ज्ञान दिले आहे आणि ते या गोष्टी परमेश्वराच्या दारातून सांगत आहेत. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਹੋਦੈ ਪਰਤਖਿ ਗੁਰੂ ਜੋ ਵਿਛੁੜੇ ਤਿਨ ਕਉ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ॥
जी व्यक्ती गुरूसमोर असूनही विभक्त झाली आहे. सत्याच्या दरबारात त्यांना कोणताही आधार मिळत नाही.

ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ ਮੁਹ ਫਿਕੇ ਥੁਕ ਥੁਕ ਮੁਹਿ ਪਾਹੀ ॥
त्या निंदकांना कोणी जाऊन भेटले तरी त्याचा चेहराही फिका आणि काळा पडतो, म्हणजेच लोक त्याचा तिरस्कार करतात

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਫਿਟਕੇ ਸੇ ਸਭ ਜਗਤਿ ਫਿਟਕੇ ਨਿਤ ਭੰਭਲ ਭੂਸੇ ਖਾਹੀ ॥
कारण ज्यांना सद्‌गुरूंनी नाकारले आहे ते जगातही नाकारले गेले आहेत आणि ते नेहमी भटकत राहतात.

ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਸੇ ਲੈਦੇ ਢਹਾ ਫਿਰਾਹੀ ॥
गुरूवर टीका करणारे नेहमी रडतात.

ਤਿਨ ਕੀ ਭੁਖ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਨਿਤ ਭੁਖਾ ਭੁਖ ਕੂਕਾਹੀ ॥
त्यांची तहान कधीच शमली नाही आणि ते नेहमी भुकेने ओरडत असतात.

ਓਨਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਕੋ ਨਾ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਹਉਲੇ ਹਉਲਿ ਮਰਾਹੀ ॥
ते जे बोलतात त्यावर कोणीही विश्वास ठेवत नाही, म्हणून ते नेहमी काळजीत असतात. ,

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨੀ ਓਨਾ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ॥
ज्या लोकांना आपल्या गुरूचा महिमा सहन होत नाही त्यांना परलोकात स्थान मिळत नाही.

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਜਾਇ ਮਿਲਹਿ ਰਹਦੀ ਖੁਹਦੀ ਸਭ ਪਤਿ ਗਵਾਹੀ ॥
आपल्या गुरूंनी शाप दिलेल्या लोकांना जाऊन भेटणारे लोक त्यांची प्रतिष्ठा पण गमावून बसतात.

ਓਇ ਅਗੈ ਕੁਸਟੀ ਗੁਰ ਕੇ ਫਿਟਕੇ ਜਿ ਓਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਕੁਸਟੁ ਉਠਾਹੀ ॥
कारण ते आधीच कुष्ठरोगी आहेत, त्यांच्या गुरूचा शाप आहे. जो कोणी अशा व्यक्तीचा सहवास ठेवतो त्यालाही कुष्ठरोग होतो.

ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਕਰਹੁ ਜੋ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਹੀ ॥
हे जिज्ञासूंनो! परमेश्वराच्या निमित्तानं सद्गुरूंचा त्याग करून मायेचा प्रभाव पाडणाऱ्यांचे दर्शनही घेऊ नका.

ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾ ਨਾਹੀ ॥
त्यांच्यासोबत कोणताही उपाय यशस्वी होत नाही. कारण काळाच्या आरंभापासून त्यांनी केलेल्या कर्मानुसार असे द्वैतांचे संस्कार परमेश्वराने लिहिले आहेत.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਤੂ ਤਿਸੁ ਅਪੜਿ ਕੋ ਨ ਸਕਾਹੀ ॥
हे नानक! नामाची उपासना करा कारण नामाची पूजा करणाऱ्याची बरोबरी कोणी करू शकत नाही.

ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਨਿਤ ਸਵਾਈ ਚੜੈ ਚੜਾਹੀ ॥੨॥
नामाचा महिमा मोठा आहे जो दिवसेंदिवस वाढत जातो. ॥२॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਜਿ ਹੋੰਦੈ ਗੁਰੂ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਈ ॥
ज्याला स्वतः गुरूंनी टिळक लावले आहे ते फार सुंदर आहे.

ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਗਤੁ ਨਿਵਿਆ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਜਸੁ ਵਰਤਿਆ ਲੋਈ ॥
सर्व जग त्याच्यापुढे नतमस्तक होते आणि त्याच्या चरणांना स्पर्श करते. त्याचे सौंदर्य जगभर पसरले आहे.

ਤਿਸ ਕਉ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਹੋਈ ॥
ज्या मस्तकावर सद्गुरूंनी हात ठेवला तो सर्व गुणांनी परिपूर्ण होतो आणि विश्वाच्या सर्व भागांतील जीव त्याला वंदन करतात.

ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਅਪੜਿ ਕੋ ਨ ਸਕੋਈ ॥
गुरूचा महिमा दिवसेंदिवस वाढत जातो, त्यांची बरोबरी कोणीही करू शकत नाही.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੩॥
कारण सृष्टीनिर्माता परमेश्वराने स्वतः त्याचा सेवक नानक यांचा सन्मान केला आहे, म्हणून परमेश्वर स्वतः त्यांचा आदर करतो. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਹਟਨਾਲੇ ॥
देहाच्या रूपाने किल्ला अफाट आहे ज्याच्या आत इंद्रियांच्या रूपात बाजार आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥
जे बाजारातून इंद्रियांच्या रूपाने नावाच्या रूपाने सौदा घेतात, ते परमेश्वराच्या नावाच्या रूपाने वस्तू पकडतात.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਵਣਜੀਐ ਹੀਰੇ ਪਰਵਾਲੇ ॥
परमेश्वराच्या नामाचा खजिना फक्त देहाच्या किल्ल्यातच होतो

ਵਿਣੁ ਕਾਇਆ ਜਿ ਹੋਰ ਥੈ ਧਨੁ ਖੋਜਦੇ ਸੇ ਮੂੜ ਬੇਤਾਲੇ ॥
जे लोक काहीही न करता इतरत्र कुठेही हा व्यवहार शोधतात ते मूर्ख आणि मानवी रूपात भुते आहेत.

ਸੇ ਉਝੜਿ ਭਰਮਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜਿਉ ਝਾੜ ਮਿਰਗੁ ਭਾਲੇ ॥੧੫॥
ज्याप्रमाणे माणूस कस्तुरीचा सुगंध घेण्यासाठी झाडाझुडपांचा शोध घेत फिरतो, त्याचप्रमाणे असे लोक भ्रमात अडकून जंगलात भटकत राहतात. ॥१५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक ४ ॥

ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੁ ਅਉਖਾ ਜਗ ਮਹਿ ਹੋਇਆ ॥
जो सद्गुरूंवर टीका करतो तो जगात नेहमी दुःखी राहतो.

ਨਰਕ ਘੋਰੁ ਦੁਖ ਖੂਹੁ ਹੈ ਓਥੈ ਪਕੜਿ ਓਹੁ ਢੋਇਆ ॥
निंदा करणाऱ्याला पकडून दुःखाच्या विहिरीच्या रूपात खोल नरकात टाकले जाते.

ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਕੋ ਨ ਸੁਣੇ ਓਹੁ ਅਉਖਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਰੋਇਆ ॥
जिथे कोणीही त्याच्या विनंत्या ऐकत नाही आणि तो दुःखाने रडतो.

ਓਨਿ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਸਭੁ ਖੋਇਆ ॥
असा मनुष्य प्रापंचिक जगतातील नफा आणि मनुष्यजन्माचे नाव व उत्पत्ती असे सर्व काही गमावून बसतो.

ਓਹੁ ਤੇਲੀ ਸੰਦਾ ਬਲਦੁ ਕਰਿ ਨਿਤ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜੋਇਆ ॥
शेवटी, अशी व्यक्ती एक वंगण असलेला बैल बनतो आणि दररोज नवीन सूर्याप्रमाणे परमेश्वराच्या आज्ञेत असतो.

ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਦੂ ਕਿਛੁ ਗੁਝਾ ਨ ਹੋਇਆ ॥
परमेश्वर नेहमी सर्व काही पाहतो आणि ऐकतो आणि त्याच्यापासून काहीही लपून राहू शकत नाही.

ਜੈਸਾ ਬੀਜੇ ਸੋ ਲੁਣੈ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਿਨੈ ਬੋਇਆ ॥
माणसाने सुरुवातीपासून जे काही पेरले आहे आणि सध्या जे काही पेरले आहे, तेच फळ त्याला येते.

ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇਆ ॥
ज्या जीवावर परमेश्वर कृपा करतो तो सद्गुरूंचे पाय धुतो.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਤਰਿ ਗਇਆ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਕਾਠ ਸੰਗੋਇਆ ॥
ज्याप्रमाणे लाकूड पाण्यावर तरंगते, त्याचप्रमाणे सद्गुरूंच्या मार्गदर्शनाने माणूस अस्तित्त्वाचा सागर पार करतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ ॥੧॥
हे नानक! नामाची उपासना करा कारण भगवान हरिच्या नामस्मरणानेच सुख प्राप्त होते. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

त्या जीवरूपी स्त्रिया खूप भाग्यवान आणि विवाहित आहेत ज्यांना त्यांच्या गुरूंद्वारे हरी प्रभू मिळाले आहेत.

ਅੰਤਰ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

हे नानक! परमेश्वराच्या प्रकाशाने त्यांचे हृदय प्रकाशित केले आहे आणि ते त्याच्या नामात लीन झाले आहेत. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥

पउडी ॥

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ॥

हे संपूर्ण शरीर धर्म आहे आणि त्यामध्ये सत्य परमेश्वराचा प्रकाश आहे.

ਗੁਹਜ ਰਤਨ ਵਿਚਿ ਲੁਕਿ ਰਹੇ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਕਢੈ ਖੋਤਿ ॥

या शरीरात दैवी रत्ने दडलेली आहेत. एखादा दुर्मिळ गुरुमुख सेवकच त्यांना शोधून बाहेर काढतो.

ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਾਂ ਇਕੁ ਰਵਿਆ ਇਕੋ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥

जेव्हा एखादा जीव रामाचा अनुभव घेतो तेव्हा त्याला सर्वत्र एकच परमेश्वर दिसतो, जसा कापडातल्या धाग्यासारखा दिसतो.

ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਇਕੁ ਮੰਨਿਆ ਇਕੋ ਸੁਣਿਆ ਸ੍ਰਵਣ ਸਰੋਤਿ ॥

तो एकच परमेश्वर पाहतो, फक्त त्याच्यावरच विश्वास ठेवतो आणि त्याचे शब्द कानांनी ऐकतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਹੋਂਦਿ ॥੧੬॥

हे नानक! परमेश्वराच्या नावाची स्तुती करा, खरोखरच तुमची सेवा परमेश्वराच्या दारात स्वीकारली जाईल. ॥१६॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

श्लोक महला ४ ॥

ਸਭਿ ਰਸ ਤਿਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ज्यांच्या मनात परमेश्वर वास करतो, त्यांच्या मनात सर्व सुख-सुख विराजमान असते.

ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਦੇਖਣ ਜਾਹਿ ॥

परमेश्वराच्या दरबारात त्यांचे चेहरे उजळतात आणि प्रत्येकजण त्यांना भेटायला जातो

ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

ज्यांनी निर्भय परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन केले आहे, त्यांना भय नाही.

ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਤਿਨੀ ਸਰੇਵਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਆਹਿ ॥

ज्यांच्या नशिबात ते पहिल्यापासून लिहिलेले असते त्यांनी परमात्म्याचे स्मरण केले असते.

ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ज्यांच्या मनात परमेश्वर वास करतो त्यांना त्याच्या दरबारात प्रसिद्धी मिळते.

ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਹਿ ॥

तो आपल्या संपूर्ण कुटुंबासह अस्तित्त्वाचा महासागर पार करतो आणि त्याच्या पावलावर पाऊल ठेवून सर्व जग मुक्त होते.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਤਿਨ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਹਮ ਜੀਵਾਹਿ ॥੧॥

नानक म्हणतात, हे परमेश्वरा! मला अशा महापुरुषांची भेट घडवून द्या, ज्यांच्या दर्शनाने आपण जगू शकू. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥

महला ४॥

ਸਾ ਧਰਤੀ ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥
ज्या भूमीवर माझे सद्‌गुरू येऊन बसले आहेत ती भूमी समृद्ध झाली आहे.

ਸੇ ਜੰਤ ਭਏ ਹਰੀਆਵਲੇ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥
ते लोकही धन्य झाले आहेत ज्यांनी माझ्या सद्‌गुरूंचे दर्शन घेतले.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਕੁਲੁ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਜਣਿਆ ਮਾਇ ॥
हे आई! तो बाप खूप भाग्यवान आहे, कुटुंबही भाग्यवान आहे, ती आई खूप भाग्यवान आहे जिने गुरूला जन्म दिला आहे.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਜਿਨੀ ਡਿਠਾ ਤਿਨਾ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥
धन्य तो गुरु ज्याने परमेश्वराचे नामस्मरण केले आहे. त्यांनी स्वत: अस्तित्वाचा सागर पार केला आहे आणि ज्यांनी गुरूंचे दर्शन घेतले आहे त्यांनाही गुरूंनी अस्तित्वाच्या सागरातून मुक्त केले आहे.

ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥੨॥
हे हरी! माझ्यावर कृपा करा आणि नानकांनी पाण्याने पाय स्नान केल्यासारखे गुरु मला भेटा. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥
हे सद्‌गुरू! सत्याचा गठ्ठा, अमर आहे ज्याने परमेश्वराला आपल्या हृदयात वसवले आहे.

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿਆ ॥
सद्‌गुरू, सत्याचा पोत, असा महापुरुष ज्याने आपल्या अंत:करणातून वासना आणि क्रोधाचे विष नष्ट केले.

ਜਾ ਡਿਠਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਂ ਅੰਦਰਹੁ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥
सद्‌गुरू पाहिल्यावर मी धीर झालो,

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਿ ਵਾਰਿਆ ॥
म्हणूनच मी माझ्या गुरूसाठी स्वत:चा त्याग करतो आणि त्यांना नेहमीच शरण जातो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੮॥
गुरुमुखाने आपला मनुष्यजन्म सफल केला आहे आणि स्वेच्छेने आपला मनुष्य जन्म वाया घालवला आहे. ॥१८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿਓਨੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਸੀ ॥
ज्याला परमेश्वराने सद्‌गुरूशी एकरूप केले आहे, असा गुरुमुख मुखाने परमेश्वराचे नामस्मरण करीत राहतो.

ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵਸੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਘਰੀ ਵਸਾਇਸੀ ॥
तो गुरुमुख फक्त तेच काम करतो जे सद्‌गुरूंना आवडते. म्हणून पूर्ण गुरू त्याला त्याच्या आत्मारूपात वसवतात.

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਇਸੀ ॥
ज्यांच्या हृदयात नामाचा खजिना आहे, त्यांच्या सर्व भीती गुरू दूर करतात.

ਜਿਨ ਰਖਣ ਕਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੋਇ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਜਾਇਸੀ ॥
परमेश्वर स्वतः ज्यांचे रक्षण करतो त्यापैकी बरेच लोक त्याला हानी पोहोचवण्याच्या प्रयत्नात मरतात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਛਡਾਇਸੀ ॥੧॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन कर.परमेश्वर तुम्हाला या जगात आणि परलोकांमध्ये मुक्त करेल. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
सद्‌गुरूंचा महिमा गुरूंच्या शीखांना अत्यंत प्रिय आहे.

ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥
सद्‌गुरूंचा मान व प्रतिष्ठा परमेश्वर स्वतः ठेवतो, त्यामुळे सद्‌गुरूंचा महिमा दिवसेंदिवस

वाढतच जातो.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਛਡਾਈ ॥
सद्गुरूंच्या हृदयात परमेश्वर वास करतो, म्हणून परमेश्वरच गुरूंचे दुष्टांपासून रक्षण करतात.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ਤਿਨਿ ਸਭ ਆਣਿ ਨਿਵਾਈ ॥
परमेश्वर हे गुरूंचे बळ आणि आधार आहे. त्या परमेश्वराने सर्व जग आणून गुरुपुढे नतमस्तक केले आहे.

ਜਿਨੀ ਡਿਠਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਉ ਕਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਵਾਈ ॥
ज्यांनी माझ्या सद्गुरूंचे भक्तिभावाने दर्शन घेतले, त्यांची सर्व पापे नष्ट झाली आहेत.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥
परमेश्वराच्या दरबारात अशा लोकांचे चेहरे उजळले आहेत आणि त्यांना मोठे वैभव प्राप्त झाले आहे.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜੋ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥
नानक म्हणतात की, जे माझे बंधू, गुरूंचे शीख आहेत त्यांच्या चरणांची धूळ मी मागतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਉ ਆਖਿ ਸਲਾਹੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
मी माझ्याच मुखाने खऱ्या परमेश्वराची स्तुती करतो, ज्याच्या सत्याचा आणि खऱ्या परमेश्वराचा गठ्ठा जगभर प्रसिद्ध होत आहे.

ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥
तो खरा परमेश्वर जो सदैव प्रशंसनीय असतो त्याचे मूल्यमापन करता येत नाही.

ਸਚੁ ਸਚਾ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਖਿਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥
ज्यांनी सत्यनामाचे सार चाखले आहे ते तृप्त आणि शांत झाले आहेत.

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੇਈ ਜਾਣਦੇ ਜਿਉ ਗੂੰਗੈ ਮਿਠਿਆਈ ਖਾਈ ॥
ज्या गुरुमुखांनी हा रस चाखला आहे तेच या हरिरसाचा आनंद जाणतात. मुक्या माणसाने खाल्लेल्या गोडाची चव जशी फक्त मुक्या माणसालाच कळते, तशी ती इतर कुणालाही कळू शकत नाही.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਮਨਿ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥੧੮॥
ज्यांनी परात्पर गुरुंच्या द्वारे हरिप्रभूंची आराधना केली, त्यांच्या मनात सुखाची इच्छा प्रकट झाली. ॥१८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४॥

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਉਮਰਥਲ ਸੇਈ ਜਾਣਨਿ ਸੂਲੀਆ ॥
ज्याच्या अंगात फोड आलेले असतात त्यांनाच त्याची वेदना कळते.

ਹਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸੇਈ ਬਿਰਹੁ ਹਉ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਘੁਮਿ ਘੋਲੀਆ ॥
त्याचप्रमाणे ज्या साधकांमध्ये परमेश्वरापासून वियोग आहे, त्यांना वियोगाचे दुःख तेथेच कळते. ज्यांना परमेश्वरापासून विभक्त होण्याचे दुःख कळते त्यांच्यासाठी मी नेहमीच स्वतःला शरण देतो.

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਪੁਰਖੁ ਮੇਰਾ ਸਿਰੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਤਲ ਰੋਲੀਆ ॥
हे परमेश्वरा! मला अशा महान गुरु आणि महापुरुषाची भेट द्या. ज्यांच्यासाठी माझे मस्तक त्यांच्या पायाखाली झुकते.

ਜੋ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਹਉ ਗੁਲਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਗੋਲੀਆ ॥
मी त्या शिखांच्या गुलामांचा गुलाम आहे जे त्यांच्या गुरूंच्या सूचनांचे पालन करतात.

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਜੋ ਰਤੇ ਤਿਨ ਭਿਨੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੀਆ ॥
ज्यांचे अंतःकरण परमेश्वराच्या नामाच्या गहिरे रंगात रंगले आहे, त्यांची वस्त्रे म्हणजेच त्यांचे शरीर परमेश्वराच्या प्रेमात रंगले आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਆ ਮੋਲੀਆ ॥੧॥
हे नानक! भगवान नानकांनी दयाळूपणे त्याला गुरूंशी जोडले आहे आणि त्याने आपले मस्तक गुरूंना विकले आहे. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਅਉਗਣੀ ਭਰਿਆ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਕਿਉ ਸੰਤਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥
हे संतांनो! हे शरीर दुर्गुणांनी भरलेले आहे, ते शुद्ध कसे होणार?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਵੇਹਾਝੀਅਹਿ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥
गुरुमुख होऊन चांगले गुण आत्मसात केले तर अहंकारासारखी मलीनता दूर करून शरीर शुद्ध होऊ शकते.

ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥
जे प्रेमाने सत्य विकत घेतात त्यांच्यासाठी हा करार नेहमीच खरा ठरतो.

ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋਇ ॥
या व्यवहारात कधीही तोटा होत नाही आणि परमेश्वराच्या इच्छेनुसार नफा मिळतो.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥
हे नानक! सत्याचे नाव तेच लोक विकत घेतात ज्यांच्या नशिबात सुरुवातीपासूनच लिहिलेले असते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲੇ ॥
मी त्या स्तुत्य सत्य परमेश्वराच्या महिमाची स्तुती करतो. परमेश्वर हे सत्याचे मूर्त स्वरूप आहे आणि सत्य अद्वितीय आहे.

ਸਚੁ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥
सत्पुरुषाची सेवा केल्याने सत्य हृदयात वास करते. हरी, सत्याचा किरण, सर्वांचा रक्षक आहे.

ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਸੇ ਜਾਇ ਰਲੇ ਸਚ ਨਾਲੇ ॥
ज्यांनी खऱ्या हरींची खरी उपासना केली ते खऱ्या परमेश्वरात विलीन झाले.

ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਬੇਤਾਲੇ ॥
जे हरिची सेवा करत नाहीत, ते सत्यस्वरूप बुद्धीहीन मूर्ख आणि अनियंत्रित भूत असतात.

ਓਹ ਆਲੁ ਪਤਾਲੁ ਮੁਹਹੁ ਬੋਲਦੇ ਜਿਉ ਪੀਤੈ ਮਦਿ ਮਤਵਾਲੇ ॥੧੯॥
ते दारुड्यासारखे तोंडाने फालतू बोलतात. ॥१९॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਗਉੜੀ ਰਾਗਿ ਸੁਲਖਣੀ ਜੇ ਖਸਮੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥
गउडी रागिणीने प्रभूंचे स्मरण केले तरच उत्तम

ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥
सतगुरूंच्या इच्छेनुसार हार अशा प्रकारे सजवणे योग्य आहे

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਭਤਾਰੁ ਹੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰਾਵੇਇ ॥
खरा शब्द हा सृष्टीचा खरा पती आहे आणि त्याचा सदैव आनंद घ्यावा.

ਜਿਉ ਉਬਲੀ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਗਹਗਹਾ ਤਿਉ ਸਚੇ ਨੋ ਜੀਉ ਦੇਇ ॥
ज्याप्रमाणे मद उकळणे सहन करते आणि त्याचा रंग गडद लाल होतो, त्याचप्रमाणे जिवंत स्त्रीने आपल्या पतीला आपला आत्मा अर्पण केला पाहिजे

ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਅਤਿ ਰਤੀ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਗਾ ਨੇਹੁ ॥
मग ती परमेश्वराच्या सत्यस्वरुपाच्या प्रेमात पडते आणि नामाच्या खोल रंगात ती रंगून जाते.

ਕੂੜੁ ਠਗੀ ਗੁਝੀ ਨਾ ਰਹੈ ਕੂੜੁ ਮੁਲੰਮਾ ਪਲੇਟਿ ਧਰੇਹੁ ॥
असत्यरूपी कपड्यात तुम्ही सत्याला गुंडाळून लपून ठेवण्याचा प्रयत्न केला

ਕੂੜੀ ਕਰਨਿ ਵਡਾਈਆ ਕੂੜੇ ਸਿਉ ਲਗਾ ਨੇਹੁ ॥
तरीही, ज्यांना खोटे आवडते त्यांच्यापासून खोटे आणि फसवणूक लपून राहू शकत नाही. तो जगाची खोटी स्तुती करतो.

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥
हे नानक! परमेश्वर सत्य आहे आणि तो स्वतः त्याची कृपा पाहतो. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥
सत्संगात परमेश्वराची स्तुती केली जाते कारण संतांच्या संगतीनेच प्रियकर मिळतो.

ਓਇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧੰਨਿ ਜਨ ਹਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰਿਆ ॥
ते नर जीव भाग्यवान आहेत कारण ते दानधर्मासाठी उपदेश करतात.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥
परमेश्वराच्या नामावर श्रद्धा ठेवा, परमेश्वराचेच नामस्मरण करा आणि परमेश्वराच्या नामानेच जगाचे कल्याण करा.

ਗੁਰ ਵੇਖਣ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੋਚੈ ਨਵ ਖੰਡ ਜਗਤਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥
प्रत्येक जीवाला गुरूंच्या दर्शनाची इच्छा असते आणि जगातील नवखंडातील जीव सद्‌गुरूंसमोर नतमस्तक होतात.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥
हे परमेश्वरा! तू सद्‌गुरूंमध्ये लपला आहेस आणि तूच गुरूंना सुंदर बनवले आहेस.

ਤੂ ਆਪੇ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥
हे सद्‌गुरूंना निर्माण करणाऱ्या परमेश्वरा! तुम्ही स्वतःसद्‌गुरूंची पूजा करा आणि इतरांना त्यांची पूजा करा.

ਕੋਈ ਵਿਛੁੜਿ ਜਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਹੁ ਤਿਸੁ ਕਾਲਾ ਮੁਹੁ ਜਮਿ ਮਾਰਿਆ ॥
सद्‌गुरूंपासून विभक्त झाल्यास त्याचा चेहरा काळवंडतो आणि त्याला यमराजाकडून जबर मार बसतो.

ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਗੁਰਸਿਖੀ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥
गुरूच्या शिखांनी मनात विचार केला की त्याला या जगात आधार मिळत नाही.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸੇਈ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥
जे लोक जाऊन सतगुरुंना भेटतात आणि नामाचे हृदयात चिंतन करतात, ते अस्तित्त्वाचा सागर पार करतात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਗੁਰਸਿਖ ਪੁਤਹਹੁ ਹਰਿ ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੨॥
नानकच्या गुरसिख पुत्रांनो! परमेश्वराचे नामस्मरण करा कारण परमेश्वर तुम्हाला जीवनाचा सागर पार करण्यास मदत करतो.॥२॥

ਮਹਲਾ ੩ ॥
महला ३ ॥

ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥
अहंकाराने सर्व जग भरकटले आहे, त्यामुळे जग भ्रष्टाचारामुळे इंद्रियविकारांमध्ये अडकले आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਨਦਰਿ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅੰਧਿਆਰ ॥
ज्याला गुरू सापडतो त्याच्यावर परमेश्वराचा आशीर्वाद असतो, अन्यथा स्वार्थी व्यक्तीसाठी अज्ञानाच्या रूपात फक्त अंधारच राहतो.

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਜਿਸ ਨੋ ਸਬਦਿ ਲਾਏ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥
हे भगवान नानक! ज्या व्यक्तीचे प्रेम शब्दात मांडले जाते, तो स्वत: त्याला स्वतःशी जोडतो. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰੁ ਭਿਜੈ ॥
सत्याचे अवतार असलेल्या भगवंताची स्तुती सदैव अखंड राहील ज्याचे हृदय स्तुतीने भरलेले आहे तोच स्तुती करू शकतो.

ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਕੰਧੁ ਨ ਕਬਹੂ ਛਿਜੈ ॥
जो एकाग्र होऊन एका परमेश्वराचे स्मरण करतो त्याचे शरीर कधीही कमजोर होत नाही.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਪੁਰਖ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਜੈ ॥
तो माणूस धन्य आहे आणि तुलना करण्यास योग्य आहे ज्याचे सार सत्यनामाचे अमृत चाखते.

ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਾਵਦਾ ਸੇ ਮਨਿ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਲਿਜੈ ॥
ज्यांच्या हृदयात सत्याचे मूर्तिमंत स्वरूप असलेला परमेश्वर खरोखर प्रिय आहे, त्यांना सत्याच्या दरबारात सन्मानित केले जाते.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨਮੁ ਸਚਿਆਰੀਆ ਮੁਖ ਉਜਲ ਸਚੁ ਕਰਿਜੈ ॥੨੦॥
धन्य ते सत्यवादी लोक ज्यांचे चेहरे सत्याने उजळतात. ॥२०॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਸਾਕਤ ਜਾਇ ਨਿਵਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਕੂੜਿ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥
अशक्त माणूस जरी गुरूंपुढे जाऊन नतमस्तक झाला तरी त्याच्या मनातील दोषामुळे तो खोटारडेपणाचा व्यापारीच राहतो.

ਜਾ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਉਠਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਬਹਿ ਜਾਹਿ ਘੁਸਰਿ ਬਗੁਲਾਰੇ ॥
जेव्हा गुरुजी म्हणतात, हे माझ्या बंधू! सावध राहा. मग हे शाक्तसुद्धा बगळ्यांसारखे एकत्र बसतात.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਰਤੈ ਚੁਣਿ ਕਢੇ ਲਧੋਵਾਰੇ ॥
गुरुशिखांच्या मनात सतगुरु वास करतात, म्हणून शिखांमध्ये एकत्र बसलेल्या शाक्तांनाही तपासाच्या वेळी निवडून हाकलून दिले जाते.

ਓਇ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਬਹਿ ਮੁਹੁ ਛਪਾਇਨਿ ਨ ਰਲਨੀ ਖੋਟੇਆਰੇ ॥
मागे-पुढे जाताना ते आपले तोंड खूप लपवतात पण खोट्याचे व्यापारी चांगल्या संगतीत सापडत नाहीत.

ਓਨਾ ਦਾ ਭਖੁ ਸੁ ਓਥੈ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਕੂੜੁ ਲਹਨਿ ਭੇਡਾਰੇ ॥
गुरुमुखांच्या सहवासात शाक्त लोकांना अन्न मिळत नाही, म्हणून मेंढरांप्रमाणे ते इतर ठिकाणी जाऊन अन्न मिळवतात.

ਜੇ ਸਾਕਤੁ ਨਰੁ ਖਾਵਾਈਐ ਲੋਚੀਐ ਬਿਖੁ ਕਢੈ ਮੁਖਿ ਉਗਲਾਰੇ ॥

एखाद्या शाक्ताला नामरूपाने चांगले अन्न खाऊ घालण्याची इच्छा असली तरी तो त्याच्या तोंडातून निंदा म्हणून विष बाहेर टाकतो.

ਹਰਿ ਸਾਕਤ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਓਇ ਮਾਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥

हे संतांनो! शाक्ताची संगत करू नका कारण जगाच्या निर्मात्यानेच त्यांचा वध केला आहे.

ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਸੋਈ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥

ज्याचा हा खेळ आहे तो परमेश्वर स्वतः हा खेळ निर्माण करतो आणि पाहत असतो. हे नानक! परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहा. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥

महला ४ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥

ज्याच्या अंतःकरणात परमेश्वर असतो तो महापुरुष सद्‌गुरू अगम्य असतो.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥

सद्‌गुरूची बरोबरी कोणी करू शकत नाही कारण परमेश्वर त्याच्या पाठीशी असतो.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਖੜਗੁ ਸੰਜੋਉ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਜਿਤੁ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰਿਆ ॥

परमेश्वराची भक्ती म्हणजे सद्‌गुरूची तलवार आणि चिलखत ज्याच्या सहाय्याने त्यांनी मृत्यूच्या रूपात काटा मारून फेकून दिला.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਰਖਣਹਾਰਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਪਿਛੈ ਹਰਿ ਸਭਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥

सद्‌गुरूचा पालक स्वतः परमेश्वर आहे. सद्‌गुरूच्या पावलावर पाऊल ठेवणाऱ्या सर्वांचे रक्षण ईश्वर स्वतः करतो.

ਜੋ ਮੰਦਾ ਚਿਤਵੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਸੋ ਆਪਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰੈ ਮਾਰਿਆ ॥

जो मनुष्य सद्‌गुरूचा वाईट विचार करतो तो परमेश्वरच त्याचा नाश करतो.

ਏਹ ਗਲ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੇ ਕੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਗਮੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥੨॥

हा न्याय परमेश्वराच्या दरबारात होतो. हे नानक! अगम्य हरिचे स्मरण केल्याने ही जाणीव निर्माण होते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਚੁ ਸੁਤਿਆ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਜਾ ਉਠੇ ਤਾ ਸਚੁ ਚਵੇ ॥
जो झोपेतही सत्याची पूजा करतो आणि उठल्यावर सत्याचे नामस्मरण करतो.

ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਰਵੇ ॥
गुरुमुख सत्याच्या नावात तल्लीन राहणारे असे लोक कलियुगात क्वचितच आढळतात.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਲਵੇ ॥
जे रात्रंदिवस सत्यनामाचा जप करतात त्यांना मी माझे शरीर आणि मन अर्पण करतो.

ਜਿਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚਾ ਭਾਵਦਾ ਸੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥
ज्यांना मनाने आणि शरीराने सत्याबद्दल चांगले वाटते ते लोक सत्याच्या दरबारात पोहोचतात.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਦਾ ਨਵੇ ॥੨੧॥
दास नानकही सत्याचे नाव बोलत राहतात. तो खरा परमेश्वर नेहमी नवीन असतो. ॥२१॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਕਿਆ ਸਵਣਾ ਕਿਆ ਜਾਗਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥
झोपणे असो वा जागे राहणे, गुरुमुखांना सर्व काही मान्य असते.

ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ ਪਰਧਾਨ ॥
जे श्वास घेताना किंवा काही खाताना क्षणभरही परमेश्वराचे नाम विसरत नाहीत, तेच सर्व सद्गुणांनी धन्य व परम आहेत.

ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥
परमेश्वराच्या कृपेने त्यांना सद्गुरू मिळतो आणि त्यांचे लक्ष रात्रंदिवस परमेश्वरावर केंद्रित असते.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਦਰਗਹ ਪਾਈ ਮਾਨੁ ॥
मीही त्या गुरुमुखांचा सहवास करावा म्हणजे मला परमेश्वराच्या दरबारात मान मिळेल.

ਸਉਦੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਉਚਰਹਿ ਉਠਦੇ ਭੀ ਵਾਹੁ ਕਰੇਨਿ ॥
झोपताना आणि उठताना ते परमेश्वराची स्तुती करतात.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮਾਲੇਨਿ ॥੧॥
हे नानक! रोज सकाळी उठून परमेश्वराचे स्मरण करणाऱ्यांचे चेहरे उजळतात. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਆਪਣਾ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥
आपल्या सद्गुरूंची सेवा केल्याने मनुष्य अपार कीर्ती प्राप्त करतो.

ਭਉਜਲਿ ਡੁਬਦਿਆ ਕਢਿ ਲਏ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥
दाता गुरुदेव परमेश्वराच्या नावाने दान देतात आणि बुडणाऱ्या माणसाला ऐहिक जीवनाच्या महासागरातून बाहेर काढतात,

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਸਾਹ ਹੈ ਜਿ ਨਾਮਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥
धन्य ते राजे जे परमेश्वराच्या नावाने व्यापार करतात.

ਵਣਜਾਰੇ ਸਿਖ ਆਵਦੇ ਸਬਦਿ ਲਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥
शीख व्यापारी येतात आणि सद्गुरू त्यांना शब्दांद्वारे अस्तित्वाचा सागर पार करण्यास मदत करतात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਤਿਨ ਸੇਵਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੨॥
हे नानक! केवळ तेच लोक निर्मात्याची भक्ती करतात ज्यांच्यावर तो स्वतः आशीर्वाद देतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੇ ਜਨ ਭਗਤ ਹਹਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ॥
जे सत्याचे उगमस्थान असलेल्या परमेश्वराच्या सत्याची उपासना करतात ते परमेश्वराचे भक्त आहेत.

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਹੀ ਸਚੁ ਲਾਧਿਆ ॥
जे लोक गुरूसमोर शोधून त्यांचा शोध घेतात, त्यांच्या हृदयातच परमेश्वराची प्राप्ती होते.

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਤਿਨੀ ਸਾਧਿਆ ॥
ज्यांनी खऱ्या सद्‌गुरुची खरोखर सेवा केली आहे त्यांनी त्यांना मारून दुःखदायक काळ नियंत्रित केला आहे.

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਲਾਧਿਆ ॥
परमेश्वर हा सत्याचा महान स्त्रोत आहे आणि जे लोक त्याची पूजा करतात आणि त्याची पूजा करतात ते सत्यात लीन होतात.

ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਫਲਾਧਿਆ ॥੨੨॥
सत्याच्या त्या गठ्ठ्याला परमेश्वराचा आशीर्वाद लाभतो. ॥२२॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਮਨਮੁਖੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਨਾਮਹੀਣ ਭਰਮਾਇ ॥
इच्छाशक्ती असलेला प्राणी हा मूर्ख असतो कारण असा निनावी माणूस भटकत राहतो.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਨਾ ਟਿਕੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇ ॥
गुरूशिवाय त्याचे मन स्थिर होत नाही आणि तो पुन्हा पुन्हा गर्भात पडतो.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ਹੋਹਿ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥
जेव्हा हरी प्रभू स्वतः दया यांच्या घरी येतात तेव्हा सद्गुरू त्यांना भेटतात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥
म्हणून हे नानक! तुम्हीही नामाच्या महिमाची स्तुती करा, म्हणजे तुमचे जन्म-मृत्यूचे दुःख नाहीसे होईल. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗਿ ਸੁਭਾਇ ॥
मी माझ्या गुरूंची अनेक प्रकारे स्तुती करतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਤਾ ਰਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥
माझे मन गुरूंशी लीन झाले आहे. गुरूंनी माझे मन तयार केले आहे.

ਜਿਹਵਾ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
माझी उत्कटता स्तुतीने तृप्त होत नाही आणि प्रिय परमेश्वरावर प्रेम करून माझे मन तृप्त होत नाही.

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ ਮਨਿ ਭੁਖ ਹੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥੨॥
हे नानक! मन नामाचे भुकेले आहे आणि हरीचा रस पिऊन मन तृप्त झाले आहे ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੀਐ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਬਣਾਈਆ ॥
जो परमेश्वर सत्याचा अवतार आहे आणि ज्याने रात्रंदिवस निर्माण केला आहे, तो सत्याचा गुच्छ या स्वभावानेच महान आहे.

ਸੋ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥
मी नेहमी त्या खऱ्या परमेश्वराची स्तुती करतो आणि खऱ्या परमेश्वराचा महिमा सत्य आहे.

ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥
स्तुतिपात्र परमेश्वर सत्य आहे आणि त्याची स्तुतीही सत्य आहे. परमेश्वराचे सत्य स्वरूप

कोणालाच कळू शकले नाही.

ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾ ਹਾਜਰੁ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥
जेव्हा एखाद्याला सद्‌गुरू मिळतो तेव्हा परमेश्वर प्रत्यक्ष दिसतो.

ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਸਲਾਹਿਆ ਤਿਨਾ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥੨੩॥
जे गुरुमुख सत्याचे गुणगान गातात, त्यांची भूक भागते. ॥२३॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜੇਦਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਧਾ ਲੋੜਿ ॥
माझ्या मन आणि शरीरात कसून शोध घेतल्यानंतर, मला हवा असलेला परमेश्वर मिळाला आहे,

ਵਿਸਟੁ ਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਤਾ ਜੋੜਿ ॥੧॥
मला एक गुरु अधिवक्ता सापडला आहे ज्याने मला परमेश्वराशी जोडले आहे. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महला ३ ॥

ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਅਤਿ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ॥
भ्रमनिरास करणारा अत्यंत आंधळा आणि बहिरा असतो,

ਸਬਦੁ ਨ ਸੁਣਈ ਬਹੁ ਰੋਲ ਘਚੋਲਾ ॥
असा व्यक्ती गुरूचे शब्द लक्षपूर्वक ऐकत नाही आणि खूप दिखाऊपणा करतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
शब्दाला सुरती जोडल्यानेच गुरुमुख ओळखला जातो.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥
ते परमेश्वराचे नाम ऐकतात व त्यावर श्रद्धा ठेवतात व ते परमेश्वराच्या नामात लीन होतात.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥
पण मायाधारी किंवा गुरुमुखाची शक्ती काय आहे, ती जीवांना त्या परमेश्वराला जे चांगले वाटेल ते करून दाखवते.

ਨਾਨਕ ਵਜਦਾ ਜੰਤੁ ਵਜਾਇਆ ॥੨॥
हे नानक! जीवाच्या रूपातील वाद्य जसे परमेश्वर वाजवतात तसे वाजते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ॥
हे प्रभू! हे विश्वाच्या निर्मात्या! काही सजीवांच्या अंतःकरणात जे घडते ते सर्व तुला माहीत आहे.

ਤੂ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਗਣਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਿਚਿ ਗਣਤੈ ॥
सर्व जग या विचारात आहे, हे परमेश्वरा! तू त्याच्या पलीकडे आहेस.

ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤੈ ॥
कारण जे काही घडत आहे, सर्व काही तुम्हीच करत आहात, संपूर्ण विश्वाची निर्मिती ही तुमची निर्मिती आहे.

ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਚਲਤੈ ॥
हे सत्यस्वरूप स्वामी! तू प्रत्येक कणात सर्वव्यापी आहेस, तुझा खेळ अप्रतिम आहे.

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਪਰਤੈ ॥੨੪॥
ज्याला सद्‌गुरू भेटला त्यालाच परमेश्वराची प्राप्ती होते आणि त्याला कोणीही परमेश्वरापासून दूर केले नाही. ॥२४॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ ॥
या चंचल मनावर नियंत्रण ठेवून गुरूद्वारे परमेश्वरावर लक्ष केंद्रित केले पाहिजे.

ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਵਿਸਾਰੀਐ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨਿਤ ॥
आपल्या प्रत्येक श्वासोच्छवासाने आणि तोंडाच्या हालचालीने आपण त्या परमेश्वराला का विसरावे?

ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਇਹੁ ਜੀਅੜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਵਸਿ ॥
आता हा आत्मा भगवान परमेश्वराच्या ताब्यात आल्याने माझी जन्म-मृत्यूची चिंता नाहीशी झाली

आहे.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬਖਸਿ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! मला तुमच्या इच्छेप्रमाणे नानक नाव द्या, कारण केवळ नामच मनातील चिंता दूर करू शकते. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महला ३ ॥

ਮਨਮੁਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣੈ ਖਿਨੁ ਆਗੈ ਖਿਨੁ ਪੀਛੈ ॥
अहंकारात मग्न असलेला स्वार्थी माणूस सद्गुरूंचा महाल म्हणजेच सत्संग ओळखत नाही आणि सदैव द्विधा मनस्थितीत राहतो.

ਸਦਾ ਬੁਲਾਈਐ ਮਹਲਿ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥
नेहमी निमंत्रित असूनही ते सद्गुरूंच्या वाड्यातील सत्संगाला जात नाहीत. परमेश्वराच्या दरबारात तो कसा स्वीकारला जाईल.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋੜਿ ॥
सद्गुरूंच्या वाड्यातील सत्संग फार दुर्मिळ माणसालाच माहीत असतो आणि जाणणारा सदैव हात जोडून उभा असतो.

ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਲਏ ਬਹੋੜਿ ॥੨॥
हे नानक! जर माझ्या प्रभुने मला आशीर्वाद दिला तर तो मनुष्याला त्याच्या इच्छेनुसार बदलतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸਫਲ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ॥
सद्गुरूंना प्रसन्न करणारी सेवा फलदायी असते

ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨਿਆ ਤਾ ਪਾਪ ਕਸੰਮਲ ਭੰਨੇ ॥
कारण सद्गुरूंचे मन प्रसन्न झाले की पाप, विकारही दूर होतात

ਉਪਦੇਸੁ ਜਿ ਦਿਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਸੁਣਿਆ ਸਿਖੀ ਕੰਨੇ ॥
सद्‌गुरूंनी शिखांना दिलेली शिकवण ते लक्षपूर्वक ऐकतात.

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਚੜੀ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੇ ॥
जे शीख सद्‌गुरूंच्या इच्छेचे पालन करतात त्यांना चौपट आशीर्वाद मिळतात.

ਇਹ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨੇ ॥੨੫॥
गुरुमुखांचे हे अद्‌भुत जीवन आचरण आहे की त्यांच्या गुरूंची शिकवण ऐकून त्यांचे मन प्रसन्न होते. ॥२५॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਤਿਸੁ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥
ज्या व्यक्तीने आपल्या गुरूंचा निषेध केला आहे त्याला कुठेही स्थान मिळत नाही.

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਏ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥
त्याचे जग आणि परलोक दोन्ही व्यर्थ ठरतात आणि त्याला परमेश्वराच्या दरबारातही स्थान मिळत नाही.

ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਗਹਿ ਪਾਇ ॥
सद्‌गुरूंच्या चरणस्पर्शाची ही सुवर्णसंधी पुन्हा कधीच प्राप्त होणार नाही कारण

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਣਤੈ ਘੁਸੀਐ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥
सद्‌गुरूंवर टीका करण्यात जर कोणी भरकटला तर त्याचे जीवन पूर्ण दुःखात व्यतीत होते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ॥
महापुरुष सद्‌गुरूंचे कोणाशीही वैर नाही. तो ज्याला पाहिजे त्याला सोबत घेतो.

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨਾ ਵੇਖਾਲਿਓਨੁ ਤਿਨਾ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥
हे नानक! सत्याच्या दरबारात, गुरू ज्यांना परमेश्वराचे दर्शन घेतात त्यांना मोक्ष देतात. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महला ३ ॥

ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
स्वार्थी माणूस अज्ञानी, मूर्ख आणि गर्विष्ठ असतो.

ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੂਐ ਮਤਿ ਹਾਰੀ ॥
त्याच्या मनात फक्त राग असतो आणि तो जुगारात हरतो.

ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਓਹੁ ਪਾਪ ਕਮਾਵੈ ॥
म्हणूनच तो कपट आणि पापाची कृत्ये करतो.

ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੁਣੈ ਕਿਆ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥
तो काय ऐकू शकतो आणि तो इतरांना काय सांगू शकतो.

ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਖੁਇ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥
आंधळा बहिरा माणूस भरकटला आहे

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
आणि जन्म आणि मरत राहतो.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥
सद्गुरू भेटल्याशिवाय तो परलोकात स्वीकारला जात नाही.

ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥੨॥
हे नानक! त्याच्या नशिबात जे काही लिहिले आहे ते त्याच्या मागील जन्माच्या कर्मानुसार मिळते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਹਹਿ ਸੇ ਬਹਹਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥
ज्यांचे मन कठोर असते ते सद्गुरूंजवळ बसत नाहीत.

ਓਥੈ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜਿਆਰਾ ਚਿਤ ਉਦਾਸਿ ॥

तिथे सत्य प्रचलित होते आणि खोटे बोलणारे मानसिकदृष्ट्या खचलेले राहतात,

ਓਇ ਵਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ ਝਤਿ ਕਢਦੇ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ਬਹਹਿ ਕੂੜਿਆਰਾ ਪਾਸਿ ॥

ते फसवणूक आणि लबाडी करून वेळ घालवतात आणि नंतर परत जातात आणि फसवणूक करणाऱ्या सोबत बसतात.

ਵਿਚਿ ਸਚੇ ਕੂੜੁ ਨ ਗਡਈ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥

सत्यात असत्य नाही, हे माझ्या मना! तू ठरवून बघ.

ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜਿਆਰੀ ਜਾਇ ਰਲੇ ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬੈਠੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨੬॥

खोटे बोलणारे जाऊन लबाडांना भेटतात आणि सत्य बोलणारे शीख सद्गुरूंजवळ बसतात. ॥२६॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक ५ ॥

ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿਅਨੁ ਕਰਿ ਆਪੇ ਆਹਰੁ ॥
उरलेल्या विरोधकांना दूर करण्यासाठी परमेश्वराने स्वतः प्रयत्न केले आहेत.

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਨਾਨਕਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਜਾਹਰੁ ॥੧॥
हे नानक! संतांना मदत करणारा परमेश्वर सर्वत्र प्रगट होत आहे. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महला ५ ॥

ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੇ ਮੁੰਢ ਤੇ ਕਿਥੈ ਪਾਇਨਿ ਹਥੁ ॥
जे पुरुष परमेश्वराला विसरले आहेत, त्यांनी इतर कोणाकडे वळावे.

ਤਿੰਨੈ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥੨॥
हे नानक! जगाच्या उत्पत्ती आणि प्रत्येक कार्य करण्यास समर्थ असलेल्या परमेश्वराने त्याचा वध केला आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ੫ ॥
पउडी ५ ॥

ਲੈ ਫਾਹੇ ਰਾਤੀ ਤੁਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥
पुरुष रात्री धनुष्य घेऊन चालतात पण परमेश्वर त्यांना ओळखतो.

ਤਕਹਿ ਨਾਰਿ ਪਰਾਈਆ ਲੁਕਿ ਅੰਦਰਿ ਠਾਣੀ ॥
लपून इतर स्त्रियांकडे पाहतात

ਸੰਨ੍ਹੀ ਦੇਨ੍ਹਿ ਵਿਖੰਮ ਥਾਇ ਮਿਠਾ ਮਦੁ ਮਾਣੀ ॥
ते विषम ठिकाणी वस्तू फोडतात आणि दारू गोड मानतात.

ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥
शेवटी तुम्हीच तुमच्या कर्मानुसार पश्चात्ताप करा.

ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀ ॥੨੭॥
कारण, मृत्यूचा देवदूत, अझ्राएल, वाईट कृत्ये करणाऱ्यांना तीळाच्या दाण्यांप्रमाणे बारीक करतो. ॥२७॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक ५ ॥

ਸੇਵਕ ਸਚੇ ਸਾਹ ਕੇ ਸੇਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥
जे सत्य राजाचे सेवक आहेत तेच सत्याच्या दरबारात स्वीकारले जातात.

ਦੂਜਾ ਸੇਵਨਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣ ॥੧॥
हे नानक! जे मूर्ख लोक परमेश्वराशिवाय इतर कोणाची सेवा करतात ते अत्यंत दुःखी मरतात. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महला ५ ॥

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥
परमेश्वरा ने सुरुवातीपासून लिहिलेला शिलालेख पुसला जाऊ शकत नाही

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਵਖਰੋ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੨॥
हे नानक! राम नामरूपातील संपत्ती ही सर्वोत्तम पुंजी आहे, म्हणून नामाचे चिंतन केले पाहिजे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ੫ ॥
पउडी ५ ॥

ਨਾਰਾਇਣਿ ਲਇਆ ਨਾਠੂੰਗੜਾ ਪੈਰ ਕਿਥੈ ਰਖੈ ॥
नारायणापासून अडखळणारी व्यक्ती जीवनाच्या योग्य मार्गावर स्थिर राहू शकत नाही.

ਕਰਦਾ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ ਨਿਤ ਵਿਸੋ ਚਖੈ ॥
असा मनुष्य असंख्य पापे करतो आणि नेहमी दुर्गुणांचे विष चाखतो.

ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਪਚਿ ਮੁਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਭਖੈ ॥
इतरांवर टीका करताना तो गुदमरतो आणि मरतो. तो स्वतःच्या शरीरातही सडत राहतो.

ਸਚੈ ਸਾਹਿਬ ਮਾਰਿਆ ਕਉਣੁ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੈ ॥
ज्याला परमेश्वराने मारले आहे त्याला कोण वाचवू शकेल?

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੈ ॥੨੮॥
हे नानक! त्या चिरंतन परमेश्वराचा आश्रय घ्या. ॥२८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक ५ ॥

ਨਰਕ ਘੋਰ ਬਹੁ ਦੁਖ ਘਣੇ ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥
कृतघ्न लोकांचे निवासस्थान कठोर नरकात आहे जेथे त्यांना खूप वेदनादायक गोष्टी सहन कराव्या लागतात.

ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਮੁਏ ਹਰਾਮੁ ॥੧॥
हे नानक! भगवान नानकांनी मारलेले असे लोक अतिशय दुःखाने मरतात. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महला ५ ॥

ਅਵਖਧ ਸਭੇ ਕੀਤਿਅਨੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਦਾਰੂ ਨਾਹਿ ॥
देवाने सर्व रोगांवर औषधे बनवली आहेत पण टीका करणाऱ्यांना इलाज नाही.

ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਨਾਨਕਾ ਪਚਿ ਪਚਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥੨॥
हे नानक! ज्यांना परमेश्वर स्वतःच भरकटवतात, असे निंदक माणसांच्या उदरात सडत राहतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ੫ ॥
पउडी ५ ॥

ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਅਖੁਟੁ ॥
ज्या व्यक्तीवर सद्‌गुरू प्रसन्न होऊन त्यांनी हरिनामाच्या रूपाने खरी आणि अक्षय संपत्ती दिली आहे.

ਸਭਿ ਅੰਦੇਸੇ ਮਿਟਿ ਗਏ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਛੁਟੁ ॥
त्याच्या सर्व शंका नाहीशा होतात आणि मृत्यूचे भयही नाहीसे होते.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਤੁਟੁ ॥
संतांच्या सहवासाने वासना, क्रोध व दुष्कृत्ये नष्ट होतात.

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦੂਜਾ ਸੇਵਦੇ ਹੁਇ ਮਰਸਨਿ ਬੁਟੁ ॥
जे परमेश्वर सोडून इतरांची सेवा करतात ते निराधार मरतात.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਾਮੈ ਸੰਗਿ ਜੁਟੁ ॥੨੯॥
नानकांना गुरूंनी क्षमा केली आहे आणि त्यांनी स्वतःला परमेश्वराच्या नावात वाहून घेतले आहे. ॥२९॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੈ ਅੰਦ੍ਰਹੁ ਲੋਭੀ ਨਿਤ ਮਾਇਆ ਨੋ ਫਿਰੈ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥
ज्याचे मन लोभी असते आणि कुष्ठरोग्याप्रमाणे पैशासाठी भटकत राहतो तो तपस्वी होऊ शकत नाही.

ਅਗੋ ਦੇ ਸਦਿਆ ਸਤੈ ਦੀ ਭਿਖਿਆ ਲਏ ਨਾਹੀ ਪਿਛੋ ਦੇ ਪਛੁਤਾਇ ਕੈ ਆਣਿ ਤਪੈ ਪੁਤੁ ਵਿਚਿ ਬਹਾਲਿਆ ॥
जेव्हा त्याला प्रथम आमंत्रित केले गेले तेव्हा त्याने सत्याची भिक्षा घेण्यास नकार दिला, परंतु नंतर त्याने पश्चात्ताप करून आपल्या मुलाला आणले आणि त्याला संगतीत बसवले.

ਪੰਚ ਲੋਗ ਸਭਿ ਹਸਣ ਲਗੇ ਤਪਾ ਲੋਭਿ ਲਹਰਿ ਹੈ ਗਾਲਿਆ ॥
लोभाच्या लाटेने संन्याशाचा नाश झाला असे म्हणत गावातील वडीलधारी मंडळी हसू लागली.

ਜਿਥੈ ਥੋੜਾ ਧਨੁ ਵੇਖੈ ਤਿਥੈ ਤਪਾ ਭਿਟੈ ਨਾਹੀ ਧਨਿ ਬਹੁਤੈ ਡਿਠੈ ਤਪੈ ਧਰਮੁ ਹਾਰਿਆ ॥
तपस्वी अशा ठिकाणाजवळ जात नाही जिथे त्याला संपत्ती कमी दिसते. अधिक संपत्ती पाहून तपस्वी आपला धर्महीही गमावून बसतो.

ਭਾਈ ਏਹੁ ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੀ ਬਗੁਲਾ ਹੈ ਬਹਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥
संतांनी बसून विचार केला की हे बंधू! हा तपस्वी नसून बगुला आहे.

ਸਤ ਪੁਰਖ ਕੀ ਤਪਾ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੈ ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਏਤੁ ਦੋਖੈ ਤਪਾ ਦਯਿ ਮਾਰਿਆ ॥
तपस्वी महापुरुषांवर टीका करतात आणि जगाचे गुणगान गातात. या दोषामुळे परमेश्वराने त्याला शाप दिला आहे.

ਮਹਾ ਪੁਰਖਾਂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਾ ਵੇਖੁ ਜਿ ਤਪੇ ਨੋ ਫਲੁ ਲਗਾ ਸਭੁ ਗਇਆ ਤਪੇ ਕਾ ਘਾਲਿਆ ॥
बघा, महापुरुषांवर टीका केल्याचे फळ त्याला मिळाले की त्याची सगळी मेहनत व्यर्थ गेली.

ਬਾਹਰਿ ਬਹੈ ਪੰਚਾ ਵਿਚਿ ਤਪਾ ਸਦਾਏ ॥
तो बाहेर प्रमुखांच्या जवळ बसतो आणि त्याला तपस्वी म्हणतात.

ਅੰਦਰਿ ਬਹੈ ਤਪਾ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ॥
जेव्हा तो आत बसतो तेव्हा तो नीच कृत्ये करतो.

ਹਰਿ ਅੰਦਰਲਾ ਪਾਪੁ ਪੰਚਾ ਨੋ ਉਘਾ ਕਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥
परमेश्वराने तपस्वींचे आंतरिक पाप पंचांना प्रकट केले आहे.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮਕੰਕਰਾ ਨੋ ਆਖਿ ਛਡਿਆ ਏਸੁ ਤਪੇ ਨੋ ਤਿਥੈ ਖੜਿ ਪਾਇਹੁ ਜਿਥੈ ਮਹਾ ਮਹਾਂ
धर्मराजांनी आपल्या दूतांना सांगितले आहे की, या तपस्वीला घेऊन जा आणि ज्या ठिकाणी सर्वात मोठे हत्यारे ठेवले आहेत तेथे त्याला ठेवा.

ਫਿਰਿ ਏਸੁ ਤਪੇ ਦੈ ਮੁਹਿ ਕੋਈ ਲਗਹੁ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹੈ ਫਿਟਕਾਰਿਆ ॥
इथेही त्याचे कोणी ऐकू नये कारण या तपस्वीला सद्‌गुरूंनी तुच्छ मानला आहे.

ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਵਰਤਿਆ ਸੁ ਨਾਨਕਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥
हे नानक! परमेश्वराच्या दरबारात जे काही घडले ते मी कथन केले आहे.

ਸੋ ਬੂਝੈ ਜੁ ਦਯਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥
ही वस्तुस्थिती केवळ परमेश्वराने तयार केलेली व्यक्तीच समजते. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
परमेश्वरा भक्त परमेश्वराची पूजा करतात आणि परमेश्वराची स्तुती करतात.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਭਗਤ ਨਿਤ ਗਾਂਵਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥
भक्त रोज परमेश्वराची स्तुती करतात. परमेश्वराचे नाम खूप सुखदायक आहे.

ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਨਿਤ ਨਾਵੈ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਬਖਸੀਅਨੁ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥
परमेश्वराने आपल्या भक्तांना नित्य नामाचे पुण्य दिले आहे जे दिवसेंदिवस वाढत जाते.

ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ਅਪਣੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥
परमेश्वराने आपल्या भक्तांचा मान राखला आहे आणि आपल्या भक्तांना आपल्या आत्म्याच्या रूपाने स्थिर गृहात बसवले आहे.

ਨਿੰਦਕਾਂ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਬਹੁ ਦੇਇ ਸਜਾਈ ॥
परमेश्वर निंदकांकडून हिशेब मागतो आणि खूप कठोर शिक्षा देतो.

ਜੇਹਾ ਨਿੰਦਕ ਅਪਣੈ ਜੀਇ ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਹੋ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥
विरोध करणाऱ्यांना त्यांच्या मनाप्रमाणेच फळ मिळते. कारण

ਅੰਦਰਿ ਕਮਾਣਾ ਸਰਪਰ ਉਘੜੈ ਭਾਵੈ ਕੋਈ ਬਹਿ ਧਰਤੀ ਵਿਚਿ ਕਮਾਈ ॥
आत बसून केलेले काम कोणी भूमिगत केले तरी निश्चितपणे दिसून येते.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥
भगवान नानकांचा महिमा पाहून मला समाधान वाटते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥
पउडी महला ५॥

ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਕਿਆ ਪਾਪੀ ਕਰੀਐ ॥
परमेश्वर स्वतः आपल्या भक्तांचा रक्षक आहे. पापी काय करू शकतो?

ਗੁਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਮੂੜ ਗੁਮਾਨੀਆ ਵਿਸੁ ਖਾਧੀ ਮਰੀਐ ॥
मूर्ख आणि गर्विष्ठ माणूस अहंकाराचे विष प्राशन करून खूप गर्विष्ठ होतो आणि मरतो.

ਆਇ ਲਗੇ ਨੀ ਦਿਹ ਥੋੜੜੇ ਜਿਉ ਪਕਾ ਖੇਤੁ ਲੁਣੀਐ ॥
आयुष्याचे जे काही दिवस त्याला घालवायचे होते ते संपले आणि पिकलेल्या पिकासारखे कापले जातील.

ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਵੇਹੋ ਭਣੀਐ ॥
माणूस जे काही करतो त्याला परमेश्वराच्या दरबारात तेच म्हणतात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਹੈ ਸਭਨਾ ਦਾ ਧਣੀਐ ॥੩੦॥
नानकांचा स्वामी महान परमेश्वर आहे, जो संपूर्ण जगाचा स्वामी आहे. ॥३०॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਮਨਮੁਖ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਿਆ ਵਿਚਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
असत्य, लोभ आणि अहंकारामुळे स्वार्थी लोक आपल्या मूळ ईश्वराला विसरतात.

ਝਗੜਾ ਕਰਦਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਦਰੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
त्यांचे दिवस आणि रात्र भांडण्यातच जातात आणि ते शब्दांचा विचार करत नाहीत.

ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਕਰਤੈ ਸਭ ਹਿਰਿ ਲਈ ਬੋਲਨਿ ਸਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥
परमेश्वराने त्यांची सर्व तर्कशक्ती आणि बुद्धी हिरावून घेतली आहे आणि ते जे काही बोलतात ते दुर्गुण आहेत.

ਦਿਤੈ ਕਿਤੈ ਨ ਸੰਤੋਖੀਅਹਿ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਬਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥
कोणाच्याही दानाने ते समाधानी नसतात कारण त्यांच्या हृदयात इच्छा आणि अज्ञानाचा अंधार असतो.

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਾ ਨਾਲੋ ਤੁਟੀ ਭਲੀ ਜਿਨ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥
हे नानक! अशा स्वार्थी लोकांशी संबंध तोडणे चांगले आहे ज्यांना केवळ भ्रम आवडतो. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਤਿਨ੍ਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
ज्या लोकांच्या अंतःकरणात द्वैत आवडते ते गुरुमुखांवर प्रेम करत नाहीत.

ਓਹੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਕੋਇ ॥
असे लोक जन्म घेतात, मरतात आणि प्रवासात भटकतात आणि त्यांना स्वप्नातही आनंद मिळत नाही.

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਉਚਰੈ ਕੂੜਿ ਲਗਿਆ ਕੂੜੁ ਹੋਇ ॥
ते फक्त खोटे वागतात, असत्य बोलतात आणि खोट्याशी संबंध जोडून ते खोटे ठरतात.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥
मायेची आसक्ती हे फक्त दुःख आहे. दुःखानेच माणूस मरतो आणि दुःखानेच तो शोक करतो.

ਨਾਨਕ ਧਾਤੁ ਲਿਵੈ ਜੋੜੁ ਨ ਆਵਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
हे नानक! प्रत्येक माणसाची इच्छा असली तरीही माया आणि परमेश्वराचे प्रेम सुंदर असू शकत नाही.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਪਇਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥
ज्यांच्या खजिन्यात सद्‌गुण असतात त्यांना गुरूच्या वचनाने सुख प्राप्त होते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥
पउडी महला ५ ॥

ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰਹਿ ਸੰਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾਂ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਕਹੰਦੇ ॥
हे नानक! संत आणि ऋषी विचार करतात आणि चार वेदही तेच सांगतात की

ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਵਚਨ ਹੋਵੰਦੇ ॥
भक्तांनी सांगितलेले शब्द खरे ठरतात.

ਪਰਗਟ ਪਾਹਾਰੈ ਜਾਪਦੇ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣੰਦੇ ॥
भक्त जगभर लोकप्रिय आहेत आणि त्यांचा महिमा प्रत्येकाने ऐकला आहे.

ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੁਗਧ ਨਰ ਸੰਤ ਨਾਲਿ ਖਹੰਦੇ ॥
जे मूर्ख लोक संतांचा द्वेष करतात त्यांना सुख मिळत नाही.

ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਾ ਗੁਣਾ ਨੋ ਓਇ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸੜੰਦੇ ॥
त्या अपराधी लोकांना अहंकाराचा मत्सर असतो पण भक्तांच्या सद्‌गुणांची तळमळ असते.

ਓਇ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾਂ ਭਾਗ ਧੁਰਿ ਮੰਦੇ ॥
या दोषी लोकांच्या ताब्यात काय आहे कारण सुरुवातीपासून त्यांच्या नीच कृत्यांमुळे, नीच संस्कार हेच त्यांचे भाग्य आहे.

ਜੋ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ ॥
जे लोक परब्रह्माद्वारे मृत समजले जातात, ते कोणाशी संबंधित नाहीत.

ਵੈਰੁ ਕਰਨਿ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਧਰਮਿ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ ॥
ज्यांचे निर्वैरांशी वैर आहे ते अत्यंत दुःखी असतात हा धर्माचा न्याय आहे.

ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਰਾਪਿਆ ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ ॥
संतांचा श्राप असलेले लोक विविध जन्मांत भटकत राहतात.

ਪੇਡੁ ਮੁੰਢਾਹੂ ਕਟਿਆ ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ॥੩੧॥
झाडाला त्याच्या मुळापासून तोडले की त्याच्या फांद्या सुकतात. ॥३१॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५॥

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ॥
हे नानक! गुरूंनी माझ्या मनात त्या परमेश्वराचे नाव स्थापित केले आहे जो विश्वाची निर्मिती आणि संहार करण्यास सक्षम आहे.

ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਹਿ ਮਿਤ੍ਰ ਤੂ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ਲਥੁ ॥੧॥
हे मित्रा! जर तू नेहमी परमेश्वराचे स्मरण केलेस तर तुझे सर्व दुःख दूर होतील. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महला ५ ॥

ਖੁਧਿਆਵੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਲਾਜ ਕੁਲਾਜ ਕੁਬੋਲੁ ॥
भुकेलेला माणूस अपमान आणि शिव्या यांची पर्वा करत नाही.

ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥
हे हरी नानक! ते फक्त तुझे नाव विचारतात, म्हणून असा योगायोग करा. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜੇਵੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦਾ ਤੇਵੇਹੇ ਫਲਤੇ ॥
माणूस जे काही काम करतो, त्याला त्याच फळ मिळते.

ਚਬੇ ਤਤਾ ਲੋਹ ਸਾਰੁ ਵਿਚਿ ਸੰਘੈ ਪਲਤੇ ॥
जर एखाद्या व्यक्तीने गरम आणि कडक लोखंड चघळले तर त्याचा घसा चिरतो.

ਘਤਿ ਗਲਾਵਾਂ ਚਾਲਿਆ ਤਿਨਿ ਦੂਤਿ ਅਮਲ ਤੇ ॥
त्याच्या चुकीच्या कृत्यामुळे यमदूत त्याच्या गळ्यात दोरी बांधून त्याला पुढे ढकलतो.

ਕਾਈ ਆਸ ਨ ਪੁੰਨੀਆ ਨਿਤ ਪਰ ਮਲੁ ਹਿਰਤੇ ॥
त्याची कोणतीही आशा पूर्ण होत नाही, तो नेहमी इतर लोकांची घाण चोरतो.

ਕੀਆ ਨ ਜਾਣੈ ਅਕਿਰਤਘਣ ਵਿਚਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਤੇ ॥
कृतघ्न मनुष्य परमेश्वराने केलेल्या उपकाराबद्दल कृतज्ञता व्यक्त करत नाही, म्हणून तो जीवनाच्या विविध प्रकारात भटकत राहतो.

ਸਭੇ ਧਿਰਾਂ ਨਿਖੁਟੀਅਸੁ ਹਿਰਿ ਲਈਅਸੁ ਧਰ ਤੇ ॥
जेव्हा त्याचे सर्व आधार संपतात तेव्हा परमेश्वर त्याला फळे भोगण्यासाठी जगापासून दूर नेतो.

ਵਿਝਣ ਕਲਹ ਨ ਦੇਵਦਾ ਤਾਂ ਲਇਆ ਕਰਤੇ ॥
त्याने युद्धाची आग विझू दिली नाही, म्हणून परमेश्वराने त्याला सामावून घेतले आहे.

ਜੋ ਜੋ ਕਰਤੇ ਅਹੰਮੇਉ ਝੜਿ ਧਰਤੀ ਪੜਤੇ ॥੩੨॥
ज्यांना गर्व आहे ते कोसळतात आणि जमिनीवर पडतात. ॥३२॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥
फक्त गुरुमुखाकडेच ज्ञान आणि बुद्धी असते.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਿਰਦੈ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ॥
तो परमेश्वराच्या गौरवाची स्तुती करतो आणि त्याला हृदयात हार घालतो.

ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨੁ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥
तो शुद्ध आणि उच्च बुद्धिमत्तेचा आहे.

ਜਿ ਓਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥
जो माणूस त्याचा सहवास करतो तो त्याला जीवनसागर पार करण्यास मदत करतो.

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥
त्याच्या हृदयात परमेश्वराच्या नामाचा सुगंध दरवळतो.

ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਮਹਾ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ॥
परमेश्वराच्या दरबारात त्याला मोठे वैभव प्राप्त होते आणि त्याचे बोलणे श्रेष्ठ असते.

ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਣੈ ਸੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥
ती वाणी ऐकणारा मनुष्य धन्य होतो.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥
हे नानक! सद्‌गुरूंना भेटून त्यांनी ही नामसंपदा प्राप्त केली आहे. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महला ४ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥
सद्‌गुरूंच्या अंतःकरणातील रहस्य आणि सद्‌गुरूंना काय चांगले वाटते हे मनुष्याला समजू शकत नाही.

ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਰਤੈ ਜੋ ਸਿਖਾਂ ਨੋ ਲੋਚੈ ਸੋ ਗੁਰ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ॥
पण सद्‌गुरू गुरुशिखांच्या हृदयात असतात. ज्याला त्याची सेवा करण्याची इच्छा असते तो गुरूच्या आनंदात येतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਨਿ ਸੁ ਜਪੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੀ ਘਾਲ ਸਚਾ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ॥
कारण गुरुशिख सद्‌गुरू जे आदेश देतात तेच करतात. गुरूच्या शीखांची सेवा सत्याच्या घरात स्वीकारली जाते.

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਹੁਕਮੈ ਜਿ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਪਾਸਹੁ ਕੰਮੁ ਕਰਾਇਆ ਲੋੜੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਫਿਰਿ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥
सद्गुरूंच्या आज्ञेविरुद्ध गुरुशिखांकडून काम करून घ्यायचे असेल तर गुरूचा शिख त्याच्या जवळ जात नाही.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਕੋ ਜੀਉ ਲਾਇ ਘਾਲੈ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥
परंतु सद्गुरूंच्या दरबारात जो एकाग्रतेने सेवा करतो, गुरुशिख त्याची सेवा करतो.

ਜਿ ਠਗੀ ਆਵੈ ਠਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ਤਿਸੁ ਨੇੜੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੈ ॥
जो माणूस फसवायला येतो आणि फसवणुकीच्या विचाराने वाहून जातो तो कधीही आपल्या गुरूंच्या शिकवणीच्या जवळ येत नाही.

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥
असे सांगून नानक हा ब्रह्मविचार कथन करतात की

ਜਿ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ਕੰਮੁ ਕਰਾਏ ਸੋ ਜੰਤੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥
सद्गुरूंचे चे मन प्रसन्न न करता जो काम करून घेतो त्याला खूप त्रास होतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਤੁਹਿ ਜੇਵਡੁ ਤੂੰ ਵਡ ਵਡੇ ॥
हे परमेश्वरा! तूच खरा सद्गुरू आहेस जो श्रेष्ठ आहे आणि तूच आहेस तुझ्याइतका महान दुसरा कोणी नाही

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਲੇਖਾ ਛਡੇ ॥
ज्याला तुम्ही स्वतःशी जोडता, तोच तुम्हाला मिळतो. तुम्हीच त्याचा हिशेब बाजूला ठेवून त्याला माफ करा.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਗਡ ਗਡੇ ॥
ज्याची तुम्ही तुमची ओळख करून देता, तो सद्गुरूंची मनापासून सेवा करतो.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਚੰਮੁ ਤੇਰਾ ਹਡੇ ॥
हे परमेश्वरा! तूच सत्य आहेस, तूच खरा स्वामी आहेस, जीव, देह, त्वचा, हाडे, सर्व काही तुलाच दिलेले आहे.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਸਚਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਆਸ ਤੇਰੀ ਵਡ ਵਡੇ ॥੩੩॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥
हे सत्याच्या परमेश्वरा! तुला योग्य वाटेल तसे आम्हाला ठेवा, नानक तुझ्या मनात फक्त आशा आहे. ॥३३॥१॥ शुद्ध॥

ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਇ ਕਮਾਲਦੀ ਮੋਜਦੀ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨਿ ਉਪਰਿ ਗਾਵਣੀ
गउडी की वार महाला ५ राय कमलदी मोजडी की वार की धुनी उपरी गवनी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक ५ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ਸੋ ਆਇਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥
जो मनुष्य परमेश्वराचे नामस्मरण करतो, त्याचा या जगात जन्म सफल होतो.

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਭਜਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥
ज्याने निर्लेप प्रभूंची उपासना केली आहे त्याच्यासाठी स्वतःला समर्पित करतो.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥
त्याला सर्वज्ञ हरि सापडला आहे, त्याचे जन्म-मृत्यूचे दुःख आणि क्लेश नाहीसे झाले आहेत.

ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਤਾਣੁ ॥੧॥
हे नानक! त्यांना फक्त परमेश्वराच्या एका सत्यस्वरूपाचा आधार आहे, त्यांनी सत्संगात राहून अस्तित्त्वाचा सागर पार केला आहे. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महला ५ ॥

ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਰਾਹੁਣਾ ਮੇਰੈ ਘਰਿ ਆਵਉ ॥
सकाळी उठल्यावर माझ्या घरी एखादा मोठा पाहुणा आला तर

ਪਾਉ ਪਖਾਲਾ ਤਿਸ ਕੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਿਤ ਭਾਵਉ ॥
मी त्या महापुरुषाचे पाय धुवावे आणि ते माझ्या मनाला आणि शरीराला सदैव प्रिय राहोत.

ਨਾਮੁ ਸੁਣੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਵਉ ॥
त्या महापुरुषाने रोज नाम श्रवण करावे, नामात धनसंचय करावे आणि नामावरच लक्ष केंद्रित करावे.

ਗ੍ਰਿਹੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥
त्याच्या आगमनाने माझे संपूर्ण घर पवित्र होवो आणि मीही परमेश्वराची स्तुती करत राहो.

ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਉ ॥੨॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नावाचा असा उद्योगपती नशिबानेच मिळतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥
हे परमेश्वरा! तुला जे आवडते ते चांगले आहे, तुझा आदेश सर्वांना प्रिय आहे.

ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣਾ ॥
तू सर्व प्राणिमात्रांमध्ये उपस्थित आहेस आणि सर्वांमध्ये उपस्थित आहेस.

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੀਅ ਅੰਦਰਿ ਜਾਣਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू सर्वव्यापी आहेस आणि तू सर्व प्राणिमात्रांमध्ये ओळखला जातोस.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣਾ ॥
परमेश्वराची इच्छा स्वीकारून, परमेश्वराच्या सत्संगात राहूनच ते सत्य प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੧॥
नानक त्या परमेश्वराच्या शरणात आहेत आणि नेहमी त्याला शरण जातात. ॥१॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५ ॥

ਚੇਤਾ ਈ ਤਾਂ ਚੇਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋ ਧਣੀ ॥
आठवत असेल तर त्या खऱ्या साहेबांचे स्मरण करा जे सर्वांचे स्वामी आहेत.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਚੜਿ ਬੋਹਿਥਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਉ ॥੧॥
हे नानक! सद्गुरूंच्या सेवेच्या जहाजात बसून भयानक जग पार करा. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महला ५ ॥

ਵਾਉ ਸੰਦੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਹਿ ਗਰਬਿ ਗਵਾਰ ॥
मूर्ख लोक अतिशय अभिमानाने सुंदर वस्त्रे परिधान करतात.

ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਨੀ ਜਲਿ ਬਲਿ ਹੋਏ ਛਾਰੁ ॥੨॥
पण हे नानक! ही वस्त्रे मेल्यानंतर सजीवांसोबत जात नाहीत, ती इथे जळून राख होतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਗੈ ਵਿਚਿ ਜੋ ਸਚੈ ਰਖੇ ॥
या जगात फक्त तेच मानव उरले आहेत ज्यांचे खऱ्या परमेश्वराने संरक्षण केले आहे.

ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਤਿਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖੇ ॥
अशा लोकांचे दर्शन घेतल्याने हरीनामाचा अमृताचा आस्वाद घेता येतो.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧਾ ਭਖੇ ॥
संतांच्या सहवासाने वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती या दुर्गुणांचा नाश होतो.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪਰਖੇ ॥
ज्यांच्यावर तो त्याचे आशीर्वाद देतो त्यांची तो स्वतः परीक्षा घेतो.

ਨਾਨਕ ਚਲਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਲਖੇ ॥੭॥
हे नानक! परमेश्वराचे चमत्कार समजू शकत नाहीत, कोणताही जीव त्यांना समजू शकत नाही. ॥२॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਦਿਨਸੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ॥
हे नानक! तो दिवस शुभ आणि सुंदर असतो जेव्हा मनात परमेश्वराचे स्मरण होते.

ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਫਿਟੁ ਭਲੇਰੀ ਰੁਤਿ ॥੧॥
ज्या दिवशी परमेश्वर विसरतो, तो ऋतू अशुभ आणि निषेधास पात्र असतो. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महला ५ ॥

ਨਾਨਕ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥
ज्याच्या ताब्यात सर्वकाही आहे त्याच्याशी मैत्री करा.

ਕੁਮਿਤ੍ਰਾ ਸੇਈ ਕਾਂਢੀਅਹਿ ਇਕ ਵਿਖ ਨ ਚਲਹਿ ਸਾਥਿ ॥੨॥
जे मनुष्यासोबत एक पाऊलही चालत नाहीत त्यांना कुमित्र म्हणतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਪੀਵਹੁ ਭਾਈ ॥
हे बंधू! परमेश्वराचे नाम हे अमृतस्वरूपाचा खजिना आहे, ते अमृत एकत्र सत्संगात प्या.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥
ज्याचे स्मरण केल्याने सुख प्राप्त होते आणि सर्व तहान शमते.

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਭੁਖ ਰਹੈ ਨ ਕਾਈ ॥
गुरु परब्रह्माची सेवा केल्याने भूक लागणार नाही.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੁੰਨਿਆ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥
नामस्मरणाने सर्व मनोकामना पूर्ण होतात आणि अमरत्व प्राप्त होते.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੂਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥
हे परब्रह्म! तू तुझ्यासारखा आहेस आणि नानक तुझ्या आश्रयाला आहेत. ॥३॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

महला ५ ॥

ਡਿਠੜੋ ਹਭ ਠਾਇ ਊਣ ਨ ਕਾਈ ਜਾਇ ॥

मी सर्वत्र परमेश्वर पाहिला आहे, त्याच्यापासून कोणतीही जागा रिक्त नाही.

ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਤਿਨ ਸੁਆਉ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੧॥

हे नानक! ज्यांना सद्‌गुरू मिळाले त्यांना जीवनाचा आनंद मिळाला. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महला ५ ॥

ਦਾਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਤਿਉ ਵਰਤਾਰਾ ਜਗ ਖੇ ॥
प्रपंचाचे वर्तन दामिनीच्या तेजासारखे आहे.

ਵਥੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਇ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਜਪੰਦੋ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ॥੨॥
हे नानक! एकच गोष्ट सुंदर आहे ती म्हणजे परमेश्वराचे नामस्मरण करणे.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧਿ ਸਭਿ ਕਿਨੈ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀ ॥
मानवाने स्मृती आणि धर्मग्रंथ खूप चांगले पाहिले आहेत परंतु परमेश्वराचे मूल्य कसे ठरवायचे हे कोणालाही समजले नाही.

ਜੋ ਜਨੁ ਭੇਟੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥
संतांचा सहवास करणारा मनुष्य परमेश्वराच्या प्रेमाचा आनंद घेतो.

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਏਹ ਰਤਨਾ ਖਾਣੀ ॥
ब्रह्मांडाचा निर्माता परमेश्वराचे खरे नाव ही रत्नांची खाण आहे.

ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਣੀ ॥
ज्याच्या डोक्यावर सत्कर्मामुळे सौभाग्य असते तोच परमेश्वराचा विचार करतो.

ਤੋਸਾ ਦਿਚੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮਿਹਮਾਣੀ ॥੪॥
हे प्रभू! नानकांचा आदरातिथ्य म्हणजे त्यांचे खरे नाव पुढील जगासाठी खर्च करणे होय. ॥४॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक ५ ॥

ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਾ ਨੈਣੀ ਸੁਖੀ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਭੁਖ ॥
ज्या माणसाच्या मनात चिंता असते पण तो डोळ्यांनी आनंदी दिसतो, त्याची भ्रमाची भूक अजिबात शमली नाही.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੋ ਦੁਖੁ ॥੧॥
हे नानक! सत्याच्या नावाशिवाय कोणाचेही दुःख दूर होत नाही. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महला ५ ॥

ਮੁਠੜੇ ਸੇਈ ਸਾਥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਨ ਲਦਿਆ ॥
परमेश्वराच्या नावाने व्यवहार न करणाऱ्या व्यापाऱ्यांच्या गटाने जणू लुटलेच होते

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥੨॥
पण हे नानक! ज्यांनी आपल्या गुरूंना भेटून परमेश्वराला ओळखले आहे, त्यांना शुभेच्छा मिळो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜਿਥੈ ਬੈਸਨਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹੰਦਾ ॥
ऋषीमुनी ज्या ठिकाणी बसतात ती जागा अतिशय सुंदर आहे.

ਓਇ ਸੇਵਨਿ ਸੰਮ੍ਰਿਥੁ ਆਪਣਾ ਬਿਨਸੈ ਸਭੁ ਮੰਦਾ ॥
असे लोक आपल्या शक्तिशाली परमेश्वराचे स्मरण करत असल्याने त्यांच्या मनातील सर्व पापे व विकार नष्ट होतात.

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਤ ਬੇਦੁ ਕਹੰਦਾ ॥
हे परब्रह्मा! तू पतित प्राण्यांचा रक्षणकर्ता आहेस, हे संतांनी आणि वेदांनीही सांगितले आहे.

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਰਤੰਦਾ ॥
तुझा भक्त असा भक्त आहे जो युगायुगात वापरला जातो.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ॥੫॥
नानक फक्त तुझे नाव विचारतात जे त्यांच्या मनाला आणि शरीराला चांगले वाटते. ॥५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक ५॥

ਚਿੜੀ ਚੁਹਕੀ ਪਹੁ ਫੁਟੀ ਵਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤਰੰਗ ॥
पहाट झाली म्हणजे थोडासा प्रकाश पडला की पक्षी किलबिलाट करू लागतात आणि त्या वेळी भक्तांच्या हृदयात स्मरणाच्या लहरी उठतात.

ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਸੰਤਨ ਰਚੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗ ॥੧॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नामावर प्रेम करणाऱ्या संतांनी पहाटेच्या वेळी अद्भुत रूपे निर्माण केली आहेत. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महला ५ ॥

ਘਰ ਮੰਦਰ ਖੁਸੀਆ ਤਹੀ ਜਹ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ॥
हे परमेश्वरा! ज्या घरात आणि मंदिरात तुझी आठवण येते तिथेच आनंद असतो

ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਕੁਮਿਤ ॥੨॥
हे नानक! जर परमेश्वराला विसरले तर जगातील सर्व संपत्ती आणि वैभव खोट्या मित्रांसारखे आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ਹੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥
हे बंधूंनो! परमेश्वराच्या नावाची संपत्ती हीच खरी संपत्ती आहे. पण हे केवळ दुर्मिळ माणसालाच समजले आहे

ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਇਰਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬਿਧਾਤਾ ॥
हे भांडवल फक्त त्यालाच मिळते ज्याला निर्मात्याने स्वतः प्रदान केले आहे.

ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ॥
परमेश्वराचा सेवक ज्याला नाम राशी मिळते तो परमेश्वराच्या रंगात मग्न होऊन आपल्या शरीराने व मनाने सिद्ध होतो.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਸਭਿ ਦੋਖਹ ਖਾਤਾ ॥
सत्संगात तो परमेश्वराची स्तुती करतो आणि त्यामुळे सर्व दुःखांपासून मुक्ती मिळते.

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਿ ਇਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥੬॥
हे नानक! फक्त तोच माणूस जगतो ज्याने एका परमेश्वराला ओळखले आहे. ॥६॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक ५ ॥

ਖਖੜੀਆ ਸੁਹਾਵੀਆ ਲਗੜੀਆ ਅਕ ਕੰਠਿ ॥
आकाची फुले जोपर्यंत आकशी जोडलेली असतात तोपर्यंत ती सुंदर असतात

ਬਿਰਹ ਵਿਛੋੜਾ ਧਣੀ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਸਹਸੈ ਗੰਠਿ ॥੧॥
पण हे नानक! जेव्हा एखाद्याच्या मालकावरील प्रेम कमी होते, तेव्हा त्याचे हजारो तुकडे होतात. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महला ५ ॥

ਵਿਸਾਰੇਦੇ ਮਰਿ ਗਏ ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਸਕਹਿ ਮੂਲਿ ॥
जे जीव परमेश्वराला विसरतात त्यांनी आपले प्राण सोडले पण त्यांना नीट मरणही आले नाही.

ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ਜਿਉ ਤਸਕਰ ਉਪਰਿ ਸੂਲਿ ॥੨॥
जे रामापासून दूर गेले आहेत ते वधस्तंभावर खिळलेल्या चोरांसारखे आहेत. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਣਿਆ ॥
एकच परमेश्वर सर्व सुखांचे भांडार आहे आणि तो अविनाशी आहे असे म्हणतात

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਣਿਆ ॥
समुद्र, पृथ्वी आणि आकाशात परमेश्वर सर्वव्यापी आहे, तो प्रत्येक कणात विराजमान आहे असे

म्हणतात,

ਊਚ ਨੀਚ ਸਭ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ਕੀਟ ਹਸਤੀ ਬਣਿਆ ॥
तो उच्च आणि नीच सर्व जीवांमध्ये सारखाच असतो. कीटकांपासून ते हत्तींपर्यंत सर्वजण त्या परमेश्वरापासून निर्माण झाले आहेत.

ਮੀਤ ਸਖਾ ਸੁਤ ਬੰਧਿਪੋ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਣਿਆ ॥
मित्र, सोबती, पुत्र, नातेवाईक आणि सर्व त्या परमेश्वरापासूनच जन्माला येतात.

ਤੁਸਿ ਨਾਨਕੁ ਦੇਵੈ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਣਿਆ ॥੭॥
हे नानक! ज्याला परमेश्वर आपल्या प्रसन्नतेने नाम देतो तो त्याच्या प्रेमाचा आनंद घेतो. ॥७॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५ ॥

ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥
जे लोक श्वास घेताना आणि खाताना कधीच परमेश्वराला विसरत नाहीत आणि ज्यांच्या हृदयात हरिनामाचा मंत्र आहे.

ਧੰਨੁ ਸਿ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰਨੁ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ॥੧॥
हे नानक! अशा व्यक्तीच भाग्यवान असतात आणि तेच सद्गुरूअसतात. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महला ५ ॥

ਅਠੇ ਪਹਰ ਭਉਦਾ ਫਿਰੈ ਖਾਵਣ ਸੰਦੜੈ ਸੂਲਿ ॥
जो व्यक्ती अन्नाच्या शोधात रात्रंदिवस भटकतो,

ਦੋਜਕਿ ਪਉਦਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ਜਾ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਇ ਰਸੂਲਿ ॥੨॥
तो गुरू पैगंबरांद्वारे हृदयात ईश्वराचे स्मरण नसेल तर अशा व्यक्तीला नरकात जाण्यापासून कसे वाचवता येईल? ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਉ ਪਲੈ ॥
हे जीवांनो! परमेश्वराचे नाव असलेल्या गुरुची सेवा करा.

ਐਥੈ ਰਹਹੁ ਸੁਹੇਲਿਆ ਅਗੈ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥
अशा रीतीने तुम्ही या जगात सुखाने जगाल आणि परलोकाही तुमचे नाव तुमच्यासोबत जाईल.

ਘਰੁ ਬੰਧਹੁ ਸਚ ਧਰਮ ਕਾ ਗਡਿ ਥੰਮੁ ਅਹਲੈ ॥
खऱ्या धर्माचा खंबीर आधारस्तंभ उभा करा आणि भक्तीचे घर बांधा.

ਓਟ ਲੈਹੁ ਨਾਰਾਇਣੈ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਝਲੈ ॥
गरीब आणि जगाला आधार देणाऱ्या त्या नारायणाचा आश्रय घ्या.

ਨਾਨਕ ਪਕੜੇ ਚਰਣ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਮਲੈ ॥੮॥
हे नानक! ज्या जीवाने परमेश्वराचे पाय धरले आहेत तो सदैव त्याच्या दरबारात येतो. ॥८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५॥

ਜਾਚਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥
हे माझ्या प्रिय! मी भिक्षा मागणारा भिकारी आहे, मला भिक्षा द्या.

ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਨਿਤ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥
भेटवस्तू देणाऱ्या परमेश्वरा! मला नेहमी तुझी आठवण येते.

ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਮੂਲਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰਿਆ ॥
हे परमेश्वरा! तुझा खजिना अनंत आणि अतुलनीय आहे जो कधीही संपत नाही.

ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ਤਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਿਆ ॥੧॥
हे नानक! शब्द अफाट आहे, या शब्दाने माझे प्रत्येक कार्य शोभले आहे.॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महला ५ ॥

ਸਿਖਹੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿਹੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕ ॥
हे प्रिय सज्जनांनो! शब्दाचे आचरण करा कारण ते जीवन आणि मृत्यू या दोन्हींचा आधार आहे.

ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕ ॥੨॥
हे नानक! एका परमेश्वराचे स्मरण केल्याने चेहरा उजळतो आणि आनंदाची प्राप्ती होते.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਸੁਖੀਆ ਹਰਿ ਕਰਣੇ ॥
तेथे सत्संगात सर्व जीवांना आनंद देणारे अमृत वाटले जाते.

ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣੇ ॥
त्यांना यममार्गाला लावले जात नाही आणि मृत्यूचे भय त्यांना पुन्हा शिवत नाही.

ਜਿਸ ਨੋ ਆਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਰਣੇ ॥
हरी नावाच्या प्रेमाचा आस्वाद घेणारा माणूस ही चव स्वतःमध्ये ठेवतो.

ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਅਮਿਉ ਚਲਹਿ ਝਰਣੇ ॥
ऋषी जेव्हा शब्द उच्चारतात तेव्हा तिथे अमृताचे झरे वाहतात असे वाटते.

ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਿਆ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਧਰਣੇ ॥੯॥
ज्या महापुरुषांनी नाम हृदयात जपले आहे त्यांना पाहून नानकही जगत आहेत.॥९॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक ५ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੇਵਿਐ ਦੂਖਾ ਕਾ ਹੋਇ ਨਾਸੁ ॥
सद्गुरूंची सेवा केल्याने दुःखाचा नाश होतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नामस्मरणाने सर्व कार्य सफल होतात.॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महला 5 ॥

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਛੁਟਹਿ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥
परमेश्वराच्या स्मरणाने संकटे दूर होतात आणि मनुष्य परमानंदात राहतो.

ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਨਾਮੁ ॥੨॥
हे नानक! त्या परमेश्वरा चे नेहमी नामस्मरण करावे आणि त्याचे नाम क्षणभरही विसरता कामा नये. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਧਾ ॥
ज्या महापुरुषांना परमेश्वर सापडला त्यांचा महिमा वर्णन करता येत नाही.

ਸਾਧਾ ਸਰਣੀ ਜੋ ਪਵੈ ਸੋ ਛੁਟੈ ਬਧਾ ॥
जो मनुष्य संतांचा आश्रय घेतो त्याला मायेच्या बंधनातून मुक्ती मिळते.

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀਐ ਜੋਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਦਧਾ ॥
जो मनुष्य अमर परमेश्वराचे गुणगान गातो त्याचा गर्भात प्रवेश होत नाही.

ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰਿ ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਸਮਧਾ ॥
ज्याला गुरू भेटतात तो परमेश्वराचे गुण वाचून, समजून घेऊन समाधीत स्थिर होतो.

ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸੋ ਧਣੀ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਧਾ ॥੧੦॥
हे नानक! त्यांना अगम्य आणि अथांग भगवान हरिची प्राप्ती झाली आहे.॥१०॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਹੀ ਆਪਣਾ ਫਿਰਹਿ ਅਵਤਾ ਲੋਇ ॥
मनुष्य परमेश्वराची आराधना करून आपल्या जीवनाचे खरे कार्य करत नाही आणि स्वेच्छेने संसारात भटकत राहतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿਐ ਸੁਖੁ ਕਿਨੇਹਾ ਹੋਇ ॥੧॥
हे नानक! परमेश्वराचे नाम विसरून सुख कसे प्राप्त होईल?॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महला ५ ॥

ਬਿਖੈ ਕਉੜਤਣਿ ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥
विषाचा कटुता सर्व सजीवांमध्ये आहे ज्याने जगातील प्रत्येकाला ग्रासले आहे.

ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥੨॥
हे नानकांचे सेवक! मला वाटले की फक्त परमेश्वराचे नाम गोड आहे.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਇਹ ਨੀਸਾਣੀ ਸਾਧ ਕੀ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਤਰੀਐ ॥
संताचे लक्षण म्हणजे त्याला भेटून माणूस अस्तित्त्वाचा सागर पार करतो.

ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ ॥
यमदूत त्याच्या जवळ येत नाही आणि त्याला पुन्हा पुन्हा मरावे लागत नाही.

ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਸੋ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ॥
तो अस्तित्वाचा तो विषारी आणि भयंकर महासागर पार करतो.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁੰਫਹੁ ਮਨਿ ਮਾਲ ਹਰਿ ਸਭ ਮਲੁ ਪਰਹਰੀਐ ॥
हे मानवा! परमेश्वराच्या गुणांचा आभास हृदयात विणून टाक, याने हृदयातील सर्व अशुद्धी दूर होतात.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਰਹਰੀਐ ॥੧੧॥
हे नानक! ज्यांनी ही माला विणली आहेत तेच परमप्रभूमध्ये विलीन होतात. ॥११॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५ ॥

ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ॥
हे नानक! तेच लोक या जगात जन्माला येण्यात यशस्वी होतात ज्यांच्या मनात परमेश्वर वसला आहे.

ਗਾਲ੍ਹੀ ਅਲ ਪਲਾਲੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਮਿਤ ॥੧॥
हे मित्रा! फालतू बोलून काही उपयोग नाही. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महला ५॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ਪੂਰਨ ਅਗਮ ਬਿਸਮਾਦ ॥
मी सर्वव्यापी, अगम्य आणि अद्‌भुत परब्रह्म प्रभूंचे दर्शन घेतले आहे.

ਕਉਨੁ ਕੋ ਪੂਤੁ ਪਿਤਾ ਕੋ ਕਾ ਕੋ ॥
कोण कोणाचा पुत्र आणि कोण कोणाचा पिता, म्हणजेच कोणी कोणाचा रक्षक नाही.

ਕਉਨੁ ਮਰੈ ਕੋ ਦੇਇ ਸੰਤਾਪੋ ॥੧॥
कोणी मरतो तर कोणी दुखावतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਠਗ ਜਗ ਕਉ ਠਗਉਰੀ ਲਾਈ ॥
त्या फसव्या परमेश्वराने फसवणुकीचे नाटक करून सर्व जगाला मंत्रमुग्ध केले आहे.

ਹਰਿ ਕੇ ਬਿਓਗ ਕੈਸੇ ਜੀਅਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या आई! मी परमेश्वपासून विभक्त कसा होणार? ॥१॥रहाउ॥

ਕਉਨ ਕੋ ਪੁਰਖੁ ਕਉਨ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥
कोण कोणाचा नवरा आणि कोण कोणाची बायको?

ਇਆ ਤਤ ਲੇਹੁ ਸਰੀਰ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨॥
हे बंधू! या वास्तवाचा आपल्या शरीरात विचार कर.॥२॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਠਗ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
कबीरजी म्हणतात की माझे मन आता छलिया परमेश्वराशी एकरूप झाले आहे.

ਗਈ ਠਗਉਰੀ ਠਗੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥੩॥੩੯॥
माझी संदिग्धता दूर झाली आहे आणि मी त्या कपटी परमेश्वराला ओळखले आहे. ॥३॥३९॥

ਅਬ ਮੋ ਕਉ ਭਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥
या जगाचा राजा राम आता माझा सहाय्यक झाला आहे.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਟਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जन्म-मृत्यूची साखळी तोडून मला परम परमानंद प्राप्त झाला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਦੀਓ ਰਲਾਇ ॥
परमेश्वराने मला संतांच्या संगतीत जोडले आहे

ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੇ ਲੀਓ ਛਡਾਇ ॥
आणि त्याने मला पाच वासनायुक्त दुर्गुणांपासून वाचवले आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥
माझ्या जिभेने मी अमृत नामाचा जप करतो.

ਅਮੋਲ ਦਾਸੁ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪਨਾ ॥੧॥
देवाने मला कोणत्याही किंमतीशिवाय आपला सेवक बनवले आहे. ॥१॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨੋ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ॥
सद्‌गुरूंनी माझ्यावर खूप उपकार केले आहेत.

ਕਾਢਿ ਲੀਨ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥
त्याने मला जीवनाच्या सागरातून वाचवले आहे.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
आता मी परमेश्वराच्या सुंदर चरणांच्या प्रेमात पडलो आहे.

ਗੋਬਿੰਦੁ ਬਸੈ ਨਿਤਾ ਨਿਤ ਚੀਤ ॥੨॥
गोविंद माझ्या हृदयात सदैव राहतो. ॥२॥

ਮਾਇਆ ਤਪਤਿ ਬੁਝਿਆ ਅੰਗਿਆਰੁ ॥
मोहिनीची धगधगती आग विझली आहे

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥
आता परमेश्वराच्या नामस्मरणाने माझ्या मनात समाधान आहे.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥
जगाचा स्वामी! समुद्र, पृथ्वी सर्वत्र विराजमान आहे.

ਜਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे परमेश्वर माझ्या आत असतो. ॥३॥

ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਆਪ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥
परमेश्वरानेच माझ्या मनात त्यांची भक्ती दृढ केली आहे.

ਪੂਰਬ ਲਿਖਤੁ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या बंधू! मला माझ्या मागील जन्मी कर्मांचे फळ मिळाले आहे.

ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਸਾਜ ॥
तो ज्याला आशीर्वाद देतो त्याची परिस्थिती तो सुंदर बनवतो.

ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥੪॥੪੦॥
कबीराचा गुरु गरीब निवाज आहे. ॥४॥ ४०॥

ਜਲਿ ਹੈ ਸੂਤਕੁ ਥਲਿ ਹੈ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥
पाण्यात अशुद्धता आहे, पृथ्वीत अशुद्धता आहे आणि जे काही निर्माण झाले आहे त्यात सुतक आहे.

ਜਨਮੇ ਸੂਤਕੁ ਮੂਏ ਫੁਨਿ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕ ਪਰਜ ਬਿਗੋਈ ॥੧॥
सजीवाच्या जन्माच्या वेळी सुतक असते आणि मृत्यूच्या वेळीही सुतक असते. सुतकाने परमेश्वराच्या सृष्टीचा नाश केला आहे. ॥१॥

ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀਆ ਕਉਨ ਪਵੀਤਾ ॥
हे पंडित! सांग मग शुद्ध कोण?

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे मित्रा! या ज्ञानाचा नीट विचार कर. ॥१॥रहाउ॥

ਨੈਨਹੁ ਸੂਤਕੁ ਬੈਨਹੁ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕੁ ਸ੍ਰਵਨੀ ਹੋਈ ॥
डोळ्यात धागा असतो, बोलण्यातही धागा असतो, कानातही धागा असतो.

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੂਤਕੁ ਲਾਗੈ ਸੂਤਕੁ ਪਰੈ ਰਸੋਈ ॥੨॥
प्रत्येक वेळी उठल्यावर आणि बसल्यावर या प्राण्याला चक्कर येते. सुतकही स्वयंपाकघरात शिरतो. ॥२॥

ਫਾਸਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਭੁ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ਛੂਟਨ ਕੀ ਇਕੁ ਕੋਈ ॥
सुतकच्या भ्रमात कसे अडकायचे हे प्रत्येक जीवाला माहीत आहे, पण त्यातून मुक्त होण्याचे ज्ञान फार कमी लोकांना आहे.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰੈ ਸੂਤਕੁ ਤਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥੪੧॥
कबीरजी म्हणतात की जो व्यक्ती रामाचे स्मरण हृदयात करतो त्याला दुःख होत नाही. ॥३॥४१॥

ਗਉੜੀ ॥
गउडी ॥

ਝਗਰਾ ਏਕੁ ਨਿਬੇਰਹੁ ਰਾਮ ॥
अरे राम लढा ठरव

ਜਉ ਤੁਮ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੌ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमच्या सेवकाकडून कोणतीही सेवा घ्यायची असेल तर. ॥१॥रहाउ॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਡਾ ਕਿ ਜਾ ਸਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
हा आत्मा महान आहे की हा आत्मा ज्याच्याशी एकरूप झाला आहे तो परमेश्वर?

ਰਾਮੁ ਬਡਾ ਕੈ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥
राम महान आहे की राम जाणणारा तो महान आहे? ॥१॥

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਡਾ ਕਿ ਜਾਸੁ ਉਪਾਇਆ ॥
ब्रह्मा महान आहे की ज्याने त्याला निर्माण केले आहे

ਬੇਦੁ ਬਡਾ ਕਿ ਜਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ॥੨॥
वेद महान आहे किंवा ज्यातून हे ज्ञान आले आहे. ॥२॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਭਇਆ ਉਦਾਸੁ ॥
कबीरजी म्हणतात की मी यामुळे दुःखी आहे.

ਤੀਰਥੁ ਬਡਾ ਕਿ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੩॥੪੨॥
तीर्थक्षेत्र महान असो वा देवाचे भक्त असो. ॥३॥४२॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ॥
रागु गउडी चेती ॥

ਦੇਖੌ ਭਾਈ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨ ਕੀ ਆਈ ਆਂਧੀ ॥
हे बंधूंनो! बघा ज्ञानाचे वादळ आले आहे.

ਸਭੈ ਉਡਾਨੀ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਟਾਟੀ ਰਹੈ ਨ ਮਾਇਆ ਬਾਂਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या कोंडीचे छप्पर पूर्णपणे उडाले असून मायेचे बंधनही सुटलेले नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਦੁਚਿਤੇ ਕੀ ਦੁਇ ਥੂਨਿ ਗਿਰਾਨੀ ਮੋਹ ਬਲੇਡਾ ਟੂਟਾ ॥
द्वैतवादाचे दोन्ही स्तंभ गळून पडले आहेत आणि ऐहिक आसक्तीची लाकडी काठीही पडून तुटली आहे.

ਤਿਸਨਾ ਛਾਨਿ ਪਰੀ ਧਰ ਊਪਰਿ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਂਡਾ ਫੂਟਾ ॥੧॥
लाकूड तुटल्याने तहानचे छत पृथ्वीवर पडले असून दुष्टाचे भांडे फुटले आहे. ॥१॥

ਆਂਧੀ ਪਾਛੇ ਜੋ ਜਲੁ ਬਰਖੈ ਤਿਹਿ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਭੀਨਾਂ ॥
ज्ञानाच्या अंधारानंतर येणाऱ्या नामाच्या पावसात तुझा भक्त भिजतो.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਉਦੈ ਭਾਨੁ ਜਬ ਚੀਨਾ ॥੨॥੪੩॥
कबीरजी म्हणतात की जेव्हा मी सूर्य उगवताना पाहतो तेव्हा माझ्या हृदयात प्रकाश असतो. ॥२॥४३ ॥

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ
गउडी चेती ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਹਿ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥
काही लोक कधीच परमेश्वराचे गुणगान ऐकत नाहीत किंवा परमेश्वराचे गुणगान गात नाहीत.

ਬਾਤਨ ਹੀ ਅਸਮਾਨੁ ਗਿਰਾਵਹਿ ॥੧॥
पण आपल्या फालतू शब्दांनी त्यांनी आभाळ खाली आणल्यासारखे वाटते. ॥१॥

ਐਸੇ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥
अशा लोकांना उपदेश करण्यात अर्थ नाही.

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਭਗਤਿ ਤੇ ਬਾਹਜ ਤਿਨ ਤੇ ਸਦਾ ਡਰਾਨੇ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्यांना परमेश्वराने आपल्या भक्तीपासून वंचित ठेवले आहे त्यांची भीती नेहमी बाळगली पाहिजे. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪਿ ਨ ਦੇਹਿ ਚੁਰੂ ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥
ते लोक स्वतः बोटालाही पाणी देत नाहीत, पण

ਤਿਹ ਨਿੰਦਹਿ ਜਿਹ ਗੰਗਾ ਆਨੀ ॥੨॥
ज्यांनी गंगा वाहून नेली त्यांचा निषेध करा. ॥२॥

ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਕੁਟਿਲਤਾ ਚਾਲਹਿ ॥
उठल्याबरोबर ते कुटिल हालचाली करतात

ਆਪੁ ਗਏ ਅਉਰਨ ਹੂ ਘਾਲਹਿ ॥੩॥
त्यांनी स्वतःचा नाश केला आहे आणि इतरांनाही नष्ट केले आहे. ॥३॥

ਛਾਡਿ ਕੁਚਰਚਾ ਆਨ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥
निरुपयोगी वादविवाद सोडून त्याला दुसरे काही कळत नाही.

ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੂ ਕੋ ਕਹਿਓ ਨ ਮਾਨਹਿ ॥੪॥
तो ब्रह्माजींचेही ऐकत नाही. ॥४॥

ਆਪੁ ਗਏ ਅਉਰਨ ਹੂ ਖੋਵਹਿ ॥
असे लोक भरकटले आहेत आणि इतरांचीही दिशाभूल करतात

ਆਗਿ ਲਗਾਇ ਮੰਦਰ ਮੈ ਸੋਵਹਿ ॥੫॥
जणू मंदिराला आग लावून ते झोपले आहेत. ॥५॥

ਅਵਰਨ ਹਸਤ ਆਪ ਹਹਿ ਕਾਂਨੇ ॥
तो स्वतः एक डोळा आहे पण इतरांची चेष्टा करतो.

ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਕਬੀਰ ਲਜਾਨੇ ॥੬॥੧॥੪੪॥
हे कबीर! अशा लोकांना पाहून मला लाज वाटते. ॥६॥१॥४४॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਕਬੀਰ ਜੀ
रागु गउडी बैरागणी कबीर जी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਜੀਵਤ ਪਿਤਰ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਊ ਮੂਏਂ ਸਿਰਾਧ ਕਰਾਹੀ ॥
लोक आपल्या पितरांची आणि आई-वडिलांची हयात असताना सेवा करत नाहीत, तर त्यांच्या मृत्यूनंतर ते पितरांचे श्राद्ध करतात.

ਪਿਤਰ ਭੀ ਬਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਉ ਪਾਵਹਿ ਕਊਆ ਕੂਕਰ ਖਾਹੀ ॥੧॥
मला सांगा, गरीब पितरांना श्राद्धाचे अन्न कसे मिळेल, कावळे कुत्रे खातात. ॥१॥

ਮੋ ਕਉ ਕੁਸਲੁ ਬਤਾਵਹੁ ਕੋਈ ॥
कोणी सांगा सुख म्हणजे काय

ਕੁਸਲੁ ਕੁਸਲੁ ਕਰਤੇ ਜਗੁ ਬਿਨਸੈ ਕੁਸਲੁ ਭੀ ਕੈਸੇ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
श्राद्ध केल्याने घरात सुख मिळते आणि आत्मिक सुख कसे प्राप्त होते, या द्विधा मनस्थितीत सारे जग मरत आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮਾਟੀ ਕੇ ਕਰਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਦੇਹੀ ॥
लोक मातीचे देव आणि देवी बनवतात आणि त्या देवतेला किंवा देवीला जिवंत प्राण्यांचा बळी देतात

ਐਸੇ ਪਿਤਰ ਤੁਮਾਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਆਪਨ ਕਹਿਆ ਨ ਲੇਹੀ ॥੨॥
हे बंधू! तुमचे मेलेले पूर्वज असेच म्हणतात की जे काही घ्यायचे आहे ते ते काहीही बोलून घेऊ शकत नाहीत. ॥२॥

ਸਰਜੀਉ ਕਾਟਹਿ ਨਿਰਜੀਉ ਪੂਜਹਿ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕਉ ਭਾਰੀ ॥
लोक जिवंत प्राण्यांना मारतात आणि निर्जीव मातीच्या देवतांची पूजा करतात. अंतिम मृत्यूच्या वेळी तुमच्यासाठी हे खूप कठीण असेल.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਭੈ ਡੂਬੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥੩॥
जर तुम्हाला राम नामाची गती माहित नसेल तर तुम्ही जगाच्या महासागरात बुडून जाल. ॥३॥

ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜਹਿ ਡੋਲਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥
हे नश्वर प्राणी, तुम्ही लोक देव-देवतांची पूजा करता. तुम्ही तुमच्या श्रद्धेत डगमगता राहता आणि परब्रह्म समजत नाही.

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਕੁਲੁ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥੪॥੧॥੪੫॥
कबीरजी म्हणतात की तुम्ही लोक संसारविरहित परमेश्वराचे स्मरण करत नाही आणि मायेच्या दुर्गुणांमध्ये अडकून राहता. ॥४॥१॥४५॥

ਗਉੜੀ ॥
गउडी ॥

ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਐਸੇ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥
माणसाने जिवंत राहून दुर्गुणांपासून मरावे आणि दुर्गुणांनी मेल्यानंतर पुन्हा परमेश्वराच्या नावाने जगावे. अशाप्रकारे तो निराकार परमेश्वरात लीन होतो.

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥
मायेत राहूनही तो मायेपासून मुक्त परमेश्वरात राहून पुन्हा ऐहिक जलाच्या महासागरात पडत नाही. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਐਸਾ ਖੀਰੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥
हे परमेश्वरा! दूध असे मंथन करता येते.

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਰਾਖਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंचा सल्ला घेऊन मन स्थिर ठेवा. या पद्धतीने परमेश्वराच्या नामाचे अमृत सेवन करता येते. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਕੈ ਬਾਣਿ ਬਜਰ ਕਲ ਛੇਦੀ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪਦੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥
गुरूच्या बाणाने वज कलियुगाला छेद दिला आहे आणि प्रकाशाच्या अवस्थेने मला प्रकाशित केले आहे.

ਸਕਤਿ ਅਧੇਰ ਜੇਵੜੀ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਿਵ ਘਰਿ ਬਾਸਾ ॥੨॥
सत्तेच्या अंधारामुळे दोरीला साबण समजण्याची माझी द्विधा मन:स्थिती दूर झाली आणि मी आता परमेश्वराच्या विनम्र मंदिरात वास्तव्य करत आहे. ॥२॥

ਤਿਨਿ ਬਿਨੁ ਬਾਣੈ ਧਨਖੁ ਚਢਾਈਐ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬੇਧਿਆ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या बंधू! त्या मायेने बाणाशिवाय धनुष्य काढले आहे आणि या जगाला छेद दिला आहे.

ਦਹ ਦਿਸ ਬੂਡੀ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਵੈ ਡੋਰਿ ਰਹੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥
मायेच्या दुर्गुणांमध्ये डुंबलेला प्राणी हवेत दहा दिशांना डोलतो, पण मी परमेश्वराच्या प्रेमाच्या धाग्याने जोडलेला आहे. ॥३॥

ਉਨਮਨਿ ਮਨੂਆ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਾ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗੀ ॥
दुःखी आत्मा परमेश्वरात लीन झाला आहे आणि गोंधळ आणि मूर्खपणा दूर झाला आहे.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਨਭਉ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੨॥੪੬॥
हे कबीर! रामाचे नामस्मरण करून मी निर्भय परमेश्वराचे दर्शन घेतले आहे. ॥४॥२॥४६॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਤਿਪਦੇ ॥
गउडी बैरागणी तिपदे ॥

ਉਲਟਤ ਪਵਨ ਚਕ੍ਰ ਖਟੁ ਭੇਦੇ ਸੁਰਤਿ ਸੁੰਨ ਅਨਰਾਗੀ ॥
माझे विचार परमेश्वराकडे वळवून मी शरीराच्या सहा चक्रांना छेद दिला आहे आणि माझे मन परमेश्वरात रमले आहे.

ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵੈ ਤਾਸੁ ਖੋਜੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥
हे एकाकी माणसा! त्या परमेश्वराचा शोध घ्या जो येत नाही, जातो, मरत नाही आणि जन्मही घेत नाही. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਉਲਟਿ ਸਮਾਨਾ ॥
मी माझे मन दुर्गुणांकडून वळवले आहे आणि परमेश्वरात लीन झाले आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਕਲਿ ਭਈ ਅਵਰੈ ਨਾਤਰੁ ਥਾ ਬੇਗਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या कृपेने माझी बुद्धी वैविध्यपूर्ण झाली आहे, अन्यथा मी पूर्ण अज्ञानी होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਨਿਵਰੈ ਦੂਰਿ ਦੂਰਿ ਫੁਨਿ ਨਿਵਰੈ ਜਿਨਿ ਜੈਸਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥
जे जवळ होते ते दूर झाले आणि जे दूर होते ते पुन्हा जवळ झाले. जो परमेश्वर आहे तसा अनुभवतो.

ਅਲਉਤੀ ਕਾ ਜੈਸੇ ਭਇਆ ਬਰੇਡਾ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ॥੨॥
साखरेप्रमाणे, त्याचा आनंद ज्याने प्याला आहे त्यालाच माहीत आहे. ॥२॥

ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਨ ਕਥਾ ਕਾਇ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ਐਸਾ ਕੋਇ ਬਿਬੇਕੀ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझी निर्गुण कथा कोणाला सांगू?

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਪਲੀਤਾ ਤਿਨਿ ਤੈਸੀ ਝਲ ਦੇਖੀ ॥੩॥੩॥੪੭॥
हे कबीर! जसा मनुष्य अध्यात्मिक ज्ञानाची ठिणगी पेटवतो, त्याचप्रमाणे त्याला परमेश्वराचे दर्शन होते. ॥३॥३॥४७॥

ਗਉੜੀ ॥
गउडी ॥

ਤਹ ਪਾਵਸ ਸਿੰਧੁ ਧੂਪ ਨਹੀ ਛਹੀਆ ਤਹ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਨਾਹੀ ॥
परमेश्वराबरोबर पावसाळा, समुद्र, सूर्य किंवा सावली नाही. तेथे उत्पत्ती किंवा विनाश नाही.

ਜੀਵਨ ਮਿਰਤੁ ਨ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਦੋਊ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥੧॥
तेथे जीवन किंवा मृत्यू नाही किंवा सुख-दुःखाचा अनुभव नाही. फक्त शून्य समाधी आहे आणि कोंडी नाही. ॥१॥

ਸਹਜ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹੈ ਨਿਰਾਰੀ ॥
उत्स्फूर्त अवस्थेची कथा अद्वितीय आणि अवर्णनीय आहे.

ਤੁਲਿ ਨਹੀ ਚਢੈ ਜਾਇ ਨ ਮੁਕਾਤੀ ਹਲੁਕੀ ਲਗੈ ਨ ਭਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचे वजनही नाही आणि पूर्णही नाही. ते हलके किंवा जड वाटत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਅਰਧ ਉਰਧ ਦੋਊ ਤਹ ਨਾਹੀ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥
हे जग किंवा मरणोत्तर जीवन नाही. तिथे ना रात्र ना दिवस आहे.

ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਫੁਨਿ ਨਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਹਾ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥
मग तिथे पाणी, वारा आणि आग नाही. सद्गुरू तेथे विलीन होत आहेत. ॥२॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਹੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀਐ ॥
अगम्य आणि अदृश्य परमेश्वर तिथे स्वतःमध्ये वास करतो. गुरूंच्या कृपेनेच परमेश्वर मिळतो.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਲਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ॥੩॥੪॥੪੮॥
हे कबीर! मी माझ्या गुरूंना शरण जाऊन सत्पुरुषांच्या संगतीत राहिलो आहे. ॥३॥४॥४८॥

ਗਉੜੀ ॥
गउडी ॥

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਬੈਲ ਬਿਸਾਹੇ ਪਵਨੁ ਪੂਜੀ ਪਰਗਾਸਿਓ ॥
शरीराचे मूल्य पाप आणि पुण्य या दोन्हीतून घेतले आहे आणि जीवन हे भांडवल म्हणून प्रकट झाले आहे.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗੂਣਿ ਭਰੀ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਇਨ ਬਿਧਿ ਟਾਂਡ ਬਿਸਾਹਿਓ ॥੧॥
या पद्धतीने बैल खरेदी करण्यात आला आहे. बैलाच्या पाठीवर हृदयाची पोती इच्छांनी भरलेली असते. ॥१॥

ਐਸਾ ਨਾਇਕੁ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥
आमचा राम असा श्रीमंत सावकार आहे.

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਕੀਓ ਬਨਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याने संपूर्ण जगाला आपले उद्योगपती बनवले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਭਏ ਜਗਾਤੀ ਮਨ ਤਰੰਗ ਬਟਵਾਰਾ ॥
वासना आणि क्रोध दोन्ही जीवांच्या मार्गावर कर वसूल करणारे आहेत, म्हणजेच वासना आणि क्रोधात अडकल्यामुळे श्वासांच्या भांडवलाचा काही भाग नष्ट होत आहे आणि जीवांच्या मनातील लहरी लुटारू आहेत.

ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਦਾਨੁ ਨਿਬੇਰਹਿ ਟਾਂਡਾ ਉਤਰਿਓ ਪਾਰਾ ॥੨॥
वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार हे पाच दुर्गुण एकत्र येतात आणि लूट आपापसात वाटून घेतात. अशा प्रकारे बैल पार करतो. ॥२॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਅਬ ਐਸੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥
कबीरजी म्हणतात, हे संतांनो! ऐका, आता अशी परिस्थिती आली आहे

ਘਾਟੀ ਚਢਤ ਬੈਲੁ ਇਕੁ ਥਾਕਾ ਚਲੋ ਗੋਨਿ ਛਿਟਕਾਈ ॥੩॥੫॥੪੯॥
परमेश्वराच्या स्मरणार्थ उंच टेकडीवर चढताना एक बैल थकलेला असतो आणि तहानेचा सौदा सोडून तो आपला प्रवास चालू ठेवतो. ॥३॥५॥४६॥

ਗਉੜੀ ਪੰਚਪਦਾ ॥
गउडी पंचपदी ॥

ਪੇਵਕੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ਸਾਹੁਰੜੈ ਜਾਣਾ ॥
जीवरूपी स्त्रिला या जगात फक्त चार दिवस राहावे लागते, त्यानंतर तिला सासरी (परलोक) जावे लागते.

ਅੰਧਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਈ ਮੂਰਖੁ ਏਆਣਾ ॥੧॥
मूर्ख आणि अज्ञानी जगाला हे कळत नाही. ॥१॥

ਕਹੁ ਡਡੀਆ ਬਾਧੈ ਧਨ ਖੜੀ ॥
मला सांगा ही काय विचित्र गोष्ट आहे, बायको फक्त अर्धे पातळ घालून उभी आहे.

ਪਾਹੂ ਘਰਿ ਆਏ ਮੁਕਲਾਊ ਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गौना घेऊन आलेले पाहुणे घरी पोहोचले असून तिचा नवरा तिला घ्यायला आला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਓਹ ਜਿ ਦਿਸੈ ਖੂਹੜੀ ਕਉਨ ਲਾਜੁ ਵਹਾਰੀ ॥
या सुंदर विहिरीत कोणती स्त्री दोरी टाकत आहे?

ਲਾਜੁ ਘੜੀ ਸਿਉ ਤੂਟਿ ਪੜੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੨॥
ज्याची दोरी घागरीसह तुटते, जो पाणी भरतो, तो हे जग सोडून परलोकात जातो. ॥२॥

ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ॥
जर गुरूच्या मनात दया निर्माण झाली आणि त्याची दयाळू नजर टाकली तर जीवरूपी स्त्री तिचे काम योग्यप्रकारे सांभाळेल.

ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੩॥
तेव्हाच ती जीवरूपी स्त्री गुरूंच्या वचनांचे चिंतन केल्यास भाग्यवान समजली जाते. ॥३॥

ਕਿਰਤ ਕੀ ਬਾਂਧੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ਦੇਖਹੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥
पण हे बंधू! याला काय म्हणायचे, ही गरीब मुलगी तिच्या केलेल्या कर्मामुळे भरकटत चालली आहे.

ਏਸ ਨੋ ਕਿਆ ਆਖੀਐ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰੀ ॥੪॥
डोळे उघडा आणि याकडे लक्ष द्या. ॥४॥

ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਚਿਤ ਬੰਧਿ ਨ ਧੀਰਾ ॥
ती निराश होऊन जग सोडून जाते. त्याच्या मनात आधार आणि संयम नाही.

ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਕਬੀਰਾ ॥੫॥੬॥੫੦॥
हे कबीर! परमेश्वराच्या चरणांजवळ राहा आणि त्याच्या आश्रयाची प्रार्थना करा. ॥५॥६॥५०॥

ਗਉੜੀ ॥
गउडी

ਜੋਗੀ ਕਹਹਿ ਜੋਗੁ ਭਲ ਮੀਠਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ॥
योगी म्हणतात, हे बंधू! योगमार्ग हाच चांगला आणि गोड आहे, दुसरा योग्य नाही.

ਰੁੰਡਿਤ ਮੁੰਡਿਤ ਏਕੈ ਸਬਦੀ ਏਇ ਕਹਹਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥
कानफाटे संन्यासी आणि अवधूत म्हणतात की त्यांनीच सिद्धी प्राप्त केली आहे.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਅੰਧਾ ॥
परमेश्वराचा विसर पडून अज्ञानी लोक कोंडीत अडकतात.

ਜਾ ਪਹਿ ਜਾਉ ਆਪੁ ਛੁਟਕਾਵਨਿ ਤੇ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून ज्यांच्याकडे मी अहंकारापासून मुक्ती मिळवण्यासाठी जातो, ते सर्वजण स्वतः अहंकाराच्या अनेक बंधनात अडकलेले असतात. ॥१॥रहाउ॥

ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹੀ ਸਮਾਨੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਿਸਰੀ ਤਬ ਹੀ ॥
जेव्हा मनुष्य या प्रकारचा अहंकार विसरतो तेव्हा आत्मा जिथे उत्पत्ती झाला तिथे लीन होतो.

ਪੰਡਿਤ ਗੁਣੀ ਸੂਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ਏਹਿ ਕਹਹਿ ਬਡ ਹਮ ਹੀ ॥੨॥
विद्वान, सद्‌गुणी योद्धे आणि उदार लोक म्हणतात की फक्त आम्हीच महान आहोत. ॥२॥

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ॥
ज्याला परमेश्वर स्वतः समज देतो तोच समजतो आणि समजून घेतल्याशिवाय जीवन निरर्थक आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਚੂਕੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਾਣਕੁ ਲਹੀਐ ॥੩॥
सद्‌गुरू भेटल्याने अज्ञानाचा अंधार नाहीसा होतो. या पद्धतीने परमेश्वराच्या नामरूपातील हिरा प्राप्त होतो. ॥३॥

ਤਜਿ ਬਾਵੇ ਦਾਹਨੇ ਬਿਕਾਰਾ ਹਰਿ ਪਦੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹੀਐ ॥
डाव्या हाताची व उजव्या हाताची पापे सोडून परमेश्वराचे चरण धरावेत.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੂੰਗੈ ਗੁੜੁ ਖਾਇਆ ਪੂਛੇ ਤੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥੪॥੭॥੫੧॥
हे कबीर! एखाद्या मुक्या माणसाने गूळ खाल्ला असेल तर त्याला विचारल्यावर काय सांगता येईल? ॥४॥७॥५१॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥
रागु गउडी पूरबी कबीर जी ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਜਹ ਕਛੁ ਅਹਾ ਤਹਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਪੰਚ ਤਤੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥
जिथे काही होतं तिथे आता काहीच नाही. पंचतत्त्वेही नाहीत.

ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਸੁਖਮਨ ਬੰਦੇ ਏ ਅਵਗਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥੧॥
अरे यार, आता इडा पिंगळा आणि सुषुम्ना नाडी कशी मोजता येईल? ॥१॥

ਤਾਗਾ ਤੂਟਾ ਗਗਨੁ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤੇਰਾ ਬੋਲਤੁ ਕਹਾ ਸਮਾਈ ॥
आसक्तीचा धागा तुटला आणि बुद्धीचा नाश झाला. तुझा शब्द कुठेतरी गायब झाला आहे.

ਏਹ ਸੰਸਾ ਮੋ ਕਉ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਆਪੈ ਮੋ ਕਉ ਕੋ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ही कोंडी मला रात्रंदिवस त्रास देते. त्याचे वर्णन करून कोणताही मनुष्य मला समजावून सांगू शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਜਹ ਬਰਭੰਡੁ ਪਿੰਡੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ਰਚਨਹਾਰੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥
जिथे हे जग आहे तिथे शरीर नाही. त्याचा निर्माताही नाही.

ਜੋੜਨਹਾਰੋ ਸਦਾ ਅਤੀਤਾ ਇਹ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਮਾਹੀ ॥੨॥
जो जोडतो तो नेहमी अलिप्त असतो. आता हा आत्मा कोणाच्या आत आहे असे म्हणता येईल? ॥२॥

ਜੋੜੀ ਜੁੜੈ ਨ ਤੋੜੀ ਤੂਟੈ ਜਬ ਲਗੁ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੀ ॥
माणूस तत्त्वांना मिसळू शकत नाही. शरीराचा नाश झाल्याशिवाय तो त्यांना वेगळे करून वेगळे करू शकत नाही.

ਕਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾ ਕੋ ਸੇਵਕੁ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੈ ਜਾਸੀ ॥੩॥
आत्मा कोणाचा व कोणाचा सेवक, तो कोठे व कोणाकडे जाऊ शकतो? ॥३॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਹੈ ਜਹਾ ਬਸੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥
हे कबीर! जिथे रात्रंदिवस परमेश्वर वास करतो तिथे माझी वृत्ती कायम आहे.

ਉਆ ਕਾ ਮਰਮੁ ਓਹੀ ਪਰੁ ਜਾਨੈ ਓਹੁ ਤਉ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੪॥੧॥੫੨॥
त्याचे रहस्य त्यालाच माहीत आहे आणि तो अमर, शाश्वत आणि अविनाशी आहे. ॥४॥१॥५२॥

ਗਉੜੀ ॥
गउडी

ਸੁਰਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਦੁਇ ਕੰਨੀ ਮੁੰਦਾ ਪਰਮਿਤਿ ਬਾਹਰਿ ਖਿੰਥਾ ॥
जणू परमेश्वराच्या चरणी भक्तीमध्ये सामील होणे आणि नामस्मरण करणे ही माझ्या कानाची दोन मुद्रा आहेत आणि मी माझ्या शरीरावर परमेश्वराचे खरे ज्ञान कोरले आहे.

ਸੁੰਨ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬੈਸਣੁ ਕਲਪ ਬਿਬਰਜਿਤ ਪੰਥਾ ॥੧॥
मी ध्यानाच्या रूपात गुहेत बसलो आहे आणि माझा योगमार्ग कल्पनेने निषिद्ध आहे. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਰਾਜਨ ਮੈ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ॥
हे माझ्या राजा! मी परमेश्वराच्या प्रेमाने रंगलेला योगी आहे.

ਮਰਤ ਨ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणूनच मृत्यू, दुःख आणि वियोग मला स्पर्श करू शकत नाहीत. ॥१॥रहाउ॥

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਮਹਿ ਸਿੰਙੀ ਮੇਰਾ ਬਟੂਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਸਮਾਧਾਰੀ ॥
संपूर्ण विश्वातील प्रत्येकाला ईश्वराच्या अस्तित्वाचा संदेश देणे म्हणजे जणू मी वाद्य वाजवत आहे. सर्व जगाला क्षणभंगुर मानणे ही माझी राखेची पिशवी आहे.

ਤਾੜੀ ਲਾਗੀ ਤ੍ਰਿਪਲੁ ਪਲਟੀਐ ਛੂਟੈ ਹੋਇ ਪਸਾਰੀ ॥੨॥
मायेच्या तीन गुणांपासून मुक्ती आणि जगापासून मुक्ती मिळवण्यासाठी समाधी प्राप्त करणे हे माझे ध्येय आहे. ॥२॥

ਮਨੁ ਪਵਨੁ ਦੁਇ ਤੂੰਬਾ ਕਰੀ ਹੈ ਜੁਗ ਜੁਗ ਸਾਰਦ ਸਾਜੀ ॥
मी माझे हृदय आणि श्वास वीणाच्या दोन कातड्या केल्या आहेत आणि मी सर्व युगात परमेश्वराला उपस्थित केले आहे.

ਥਿਰੁ ਭਈ ਤੰਤੀ ਤੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਅਨਹਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਜੀ ॥੩॥
जीवनाची तार स्थिर झाली आहे आणि तुटत नाही आणि माझ्या आत एक अवर्णनीय राग घुमत आहे. ॥३॥

ਸੁਨਿ ਮਨ ਮਗਨ ਭਏ ਹੈ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆ ਡੋਲ ਨ ਲਾਗੀ ॥
हे ऐकताना माझे मन तल्लीन होऊन जाते आणि मोहिनीचा धक्का जाणवत नाही.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਾ ਕਉ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਖੇਲਿ ਗਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ॥੪॥੨॥੫੩॥
हे कबीर! असा खेळ करून परमेश्वरावर प्रेम करणारा योगी पुन्हा जन्म घेत नाही. ॥४॥२॥५३॥

ਗਉੜੀ ॥
गउडी ॥

ਗਜ ਨਵ ਗਜ ਦਸ ਗਜ ਇਕੀਸ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਤਨਾਈ ॥
नऊ गजांच्या गोलकात दहा गजांच्या नाड्या आणि एकवीस गजांचा संपूर्ण तान विणला पाहिजे.

ਸਾਠ ਸੂਤ ਨਵ ਖੰਡ ਬਹਤਰਿ ਪਾਟੁ ਲਗੋ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥
साठ धागे (नाड्यांचे टोकं) आणि लहान नाड्यासोबत नऊ भागात विभागल्या जातात आणि एकत्र जोडल्या जातात. ॥१॥

ਗਈ ਬੁਨਾਵਨ ਮਾਹੋ ॥ ਘਰ ਛੋਡਿਐ ਜਾਇ ਜੁਲਾਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सूत विणायला गेलेला आत्मा म्हणाला. आत्मा आपले जुने घर, शरीर सोडून विणकराच्या निवडलेल्याकडे जातो. ॥१॥रहाउ ॥

ਗਜੀ ਨ ਮਿਨੀਐ ਤੋਲਿ ਨ ਤੁਲੀਐ ਪਾਚਨੁ ਸੇਰ ਅਢਾਈ ॥
शरीर गजांनी मोजले जात नाही किंवा वजनाने तोलले जात नाही. त्याची मात्रा अडीच सेर आहे.

ਜੌ ਕਰਿ ਪਾਚਨੁ ਬੇਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ਝਗਰੁ ਕਰੈ ਘਰਹਾਈ ॥੨॥
शरीराला लवकर पोषण मिळाले नाही तर आत्मा भांडतो आणि शरीराचे घर उद्ध्वस्त होते. ॥२॥

ਦਿਨ ਕੀ ਬੈਠ ਖਸਮ ਕੀ ਬਰਕਸ ਇਹ ਬੇਲਾ ਕਤ ਆਈ ॥
हे परमेश्वराशी वैर असलेल्या आत्म्या, तुला इतके दिवस इथे बसावे लागले, ही संधी पुन्हा कधी मिळणार?

ਛੂਟੇ ਕੂੰਡੇ ਭੀਗੈ ਪੁਰੀਆ ਚਲਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ਰੀਸਾਈ ॥੩॥
भांडी आणि ओल्या नळ्या सोडून विणकराचा आत्मा रागात जातो. ॥३॥

ਛੋਛੀ ਨਲੀ ਤੰਤੁ ਨਹੀ ਨਿਕਸੈ ਨਤਰ ਰਹੀ ਉਰਝਾਈ ॥
रिकाम्या वायुवाहिनीतून श्वासोच्छवासाचा धागा निघत नाही. श्वासाचा धागा अडकून तुटला आहे.

ਛੋਡਿ ਪਸਾਰੁ ਈਹਾ ਰਹੁ ਬਪੁਰੀ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਮਝਾਈ ॥੪॥੩॥੫੪॥
हे दुर्दैवी आत्म्या! या जगात राहताना तू या जगाचा त्याग कर. हे ज्ञान देण्यासाठी कबीर म्हणतो. ॥४॥३॥ ५४॥

ਗਉੜੀ ॥
गउडी ॥

ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ਕਿੰਬਾ ਹੋਇ ਮਹੋਇ ॥
एक प्रकाश अंतिम प्रकाशात विलीन होतो. ते पुन्हा वेगळे होऊ शकते की नाही.

ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਫੂਟਿ ਮਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥
ज्याच्या अंतःकरणात परमेश्वराचे नाव उमटत नाही तो दुःखाने मरतो. ॥१॥

ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰਾਮਈਆ ॥
हे माझ्या सावळ्या आणि सुंदर राम!

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਤੋਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे मन तुझ्या चरणी जडले आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਕਿ ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਕਿ ਭੋਗੁ ॥
साधुसंतांच्या भेटीने सिद्धी प्राप्त होते. या योगमार्गाचा फायदा काय?

ਦੁਹੁ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਊਪਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥
गुरूचे शब्द आणि शिखांची वृत्ती एकत्र आल्यावर कार्य सफल होते आणि योगायोगाने रामाच्या नावाची स्थापना होते. ॥२॥

ਲੋਗੁ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਗੀਤੁ ਹੈ ਇਹੁ ਤਉ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥
लोकांना वाटते की हे गुरूचे शब्द गाणे आहेत पण हा ब्रह्मदेवाचा विचार आहे.

ਜਿਉ ਕਾਸੀ ਉਪਦੇਸੁ ਹੋਇ ਮਾਨਸ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ॥੩॥
बनारसमध्ये एखाद्या व्यक्तीच्या मृत्यूच्या वेळी त्याला दिलेल्या सल्ल्यासारखे हे आहे. ॥३॥

ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
जो कोणी पूर्ण एकाग्रतेने परमेश्वराचे नाम गातो किंवा ऐकतो,

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਨਹੀ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥੪॥੧॥੪॥੫੫॥
हे कबीर! त्याला निश्चितपणे परम स्थिती प्राप्त होते यात शंका नाही. ॥४॥१॥४॥५५॥

ਗਉੜੀ ॥
गउडी ॥

ਜੇਤੇ ਜਤਨ ਕਰਤ ਤੇ ਡੂਬੇ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਓ ਰੇ ॥
परमेश्वराचे स्मरण केल्याशिवाय, लोक कितीही प्रयत्न करतात, ते अस्तित्वाच्या सागरात बुडतात आणि ते पार करू शकत नाहीत.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਤੇ ਬਹੁ ਸੰਜਮ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨੁ ਜਾਰਿਓ ਰੇ ॥੧॥
जे धार्मिक कार्य करतात आणि भरपूर आत्मसंयम पाळतात त्यांच्या मनाला अहंकार जळतो. ॥१॥

ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਕੋ ਦਾਤੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ॥
हे नश्वर प्राणी! ज्या ठाकूरने तुला जीवन आणि अन्न दिले आहे, ते तू हृदयातून का विसरला आहेस?

ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲੁ ਜਨਮੁ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਹਾਰਿਓ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हा मनुष्य जन्म हिरा आणि अनमोल लाल आहे पण तुम्ही तो एका पैशासाठी गमावला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਭੂਖ ਭ੍ਰਮਿ ਲਾਗੀ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰੇ ॥
हे बंधू! तू हृदयात परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन करत नाहीस म्हणून तुला इच्छेची तहान आणि द्विधा भुकेने त्रास होत आहे.

ਉਨਮਤ ਮਾਨ ਹਿਰਿਓ ਮਨ ਮਾਹੀ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਧਾਰਿਓ ਰੇ ॥੨॥
धार्मिक कार्याची नशा गुरूचे वचन हृदयात न ठेवणाऱ्यांना फसवते. ॥२॥

ਸੁਆਦ ਲੁਭਤ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਮਦ ਰਸ ਲੈਤ ਬਿਕਾਰਿਓ ਰੇ ॥
असे लोक पापी आहेत जे जगाच्या अभिरुचीने आकर्षित होतात, जे इंद्रियसुखांच्या आनंदात मग्न असतात आणि मदिरा चाखतात.

ਕਰਮ ਭਾਗ ਸੰਤਨ ਸੰਗਾਨੇ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਉਧਾਰਿਓ ਰੇ ॥੩॥
जे नशीब आणि दैवयोगाने संतांच्या संगतीत सामील होतात, ते लोखंडाला लाकडाला अडकवल्याप्रमाणे अस्तित्वाचा सागर पार करतात. ॥३॥

ਧਾਵਤ ਜੋਨਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਅਬ ਦੁਖ ਕਰਿ ਹਮ ਹਾਰਿਓ ਰੇ ॥
भ्रमात अडकून मी अनेक जन्मात पळत पळत हरवले आहे. आता या दुःखाने मी थकलो आहे.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ਰੇ ॥੪॥੧॥੫॥੫੬॥
हे कबीर! गुरूला भेटून मला परम सुख प्राप्त झाले आहे आणि प्रेमळ भक्तीने मला दुर्गुणांपासून वाचवले आहे. ॥४॥१॥५॥५६॥

ਗਉੜੀ ॥
गउडी ॥

ਕਾਲਬੂਤ ਕੀ ਹਸਤਨੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਚਲਤੁ ਰਚਿਓ ਜਗਦੀਸ ॥
हे मूर्ख मना! ज्याप्रमाणे लोक हत्तीला पकडण्यासाठी काळ्या लाकडापासून हत्ती बनवतात त्याप्रमाणे परमेश्वराने हे जग एक नाटक म्हणून निर्माण केले आहे.

ਕਾਮ ਸੁਆਇ ਗਜ ਬਸਿ ਪਰੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਅੰਕਸੁ ਸਹਿਓ ਸੀਸ ॥੧॥
हे मूर्ख मना! वासनेच्या प्रभावाखाली असलेला हत्ती पकडला जातो आणि त्याच्या डोक्यावर माहुताचा लगाम धारण करतो. ॥१॥

ਬਿਖੈ ਬਾਚੁ ਹਰਿ ਰਾਚੁ ਸਮਝੁ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ॥
हे मूर्ख मना! मनातील दुर्गुणांपासून दूर राहा, परमेश्वरात लीन होऊन या उपदेशाचे पालन कर.

ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਨ ਹਰਿ ਭਜੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਗਹਿਓ ਨ ਰਾਮ ਜਹਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे मूर्ख मना! तू निर्भयपणे परमेश्वराची पूजा केली नाहीस आणि राम नावाच्या जहाजात चढला नाहीस. ॥१॥रहाउ॥

ਮਰਕਟ ਮੁਸਟੀ ਅਨਾਜ ਕੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਲੀਨੀ ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ॥
हे मूर्ख मना! माकड हात पुढे करून मूठभर धान्य घेतो.

ਛੂਟਨ ਕੋ ਸਹਸਾ ਪਰਿਆ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਨਾਚਿਓ ਘਰ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥੨॥
हे माझ्या मूर्ख मना! मुक्तीच्या चिंतेने प्रत्येक घराच्या दारात नाचावे लागते. ॥२॥

ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਸੂਅਟਾ ਗਹਿਓ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਮਾਯਾ ਇਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥
हे माझ्या मूर्ख मना! जसा पाईपवर बसून पोपट फसतो, त्याचप्रमाणे जगाचा भ्रम पसरून माणूस त्यात अडकतो.

ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਤਿਉ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰੁ ॥੩॥
हे माझ्या मूर्ख मना! ज्याप्रमाणे कशुभाचा रंग काही दिवस टिकतो, त्याचप्रमाणे जगाचा प्रसार चार दिवसांचा असतो. ॥३॥

ਨਾਵਨ ਕਉ ਤੀਰਥ ਘਨੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਪੂਜਨ ਕਉ ਬਹੁ ਦੇਵ ॥
हे माझ्या मूर्ख मना! स्नान करण्यासाठी अनेक धार्मिक तीर्थक्षेत्रे आहेत आणि अनेक देवदेवतांची पूजा आहे.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਛੂਟਨੁ ਨਹੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਛੂਟਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ॥੪॥੧॥੬॥੫੭॥
कबीरजी म्हणतात, हे मूर्ख मना! तुझी अशी मुक्तता होणार नाही. परमेश्वराचे स्मरण व पूजा केल्यानेच मोक्ष प्राप्त होतो. ॥४॥ १॥ ६॥५७॥

ਗਉੜੀ ॥
गउडी ॥

ਅਗਨਿ ਨ ਦਹੈ ਪਵਨੁ ਨਹੀ ਮਗਨੈ ਤਸਕਰੁ ਨੇਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥
या पैशाला आग जाळू शकत नाही वा वारा हिरावून घेऊ शकत नाही आणि चोरही या पैशाजवळ येऊ शकत नाही.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਕਰਿ ਸੰਚਉਨੀ ਸੋ ਧਨੁ ਕਤ ਹੀ ਨ ਜਾਵੈ ॥੧॥
हे जीव! रामाच्या नावाने संपत्ती जमा कर कारण ही संपत्ती कुठेच जात नाही. ॥१॥

ਹਮਰਾ ਧਨੁ ਮਾਧਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ਇਹੈ ਸਾਰ ਧਨੁ ਕਹੀਐ ॥
आमची संपत्ती म्हणजे माधव गोविंद जो संपूर्ण पृथ्वीचा आधार आहे. ही संपत्ती सर्व संपत्तीत श्रेष्ठ असे म्हटले जाते.

ਜੋ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਸੁਖੁ ਰਾਜਿ ਨ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवान गोविंदांच्या पूजेत जे सुख मिळते ते राज्यकारभारात मिळत नाही. ॥१॥ रहाउ॥

ਇਸੁ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿਕ ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥
शिवाजी आणि ब्रह्मदेवाचे पुत्र अधूनमधून या संपत्तीचा शोध घेत जगापासून अलिप्त झाले

ਮਨਿ ਮੁਕੰਦੁ ਜਿਹਬਾ ਨਾਰਾਇਨੁ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥
ज्याच्या हृदयात रक्षणकर्ता परमेश्वर वास करतो आणि ज्याच्या शरीरात नारायण असतो, त्याला यम फाशी देऊ शकत नाही. ॥२॥

ਨਿਜ ਧਨੁ ਗਿਆਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਤਾਸੁ ਸੁਮਤਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥
परमेश्वराची भक्ती आणि ज्ञान हीच आत्म्याची खरी संपत्ती आहे. ज्याला गुरूंकडून हे वरदान मिळाले आहे, त्याचे मन त्या परमेश्वरात वास करते.

ਜਲਤ ਅੰਭ ਥੰਭਿ ਮਨੁ ਧਾਵਤ ਭਰਮ ਬੰਧਨ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੩॥
परमेश्वराचे नाव म्हणजे तहानलेल्या आत्म्यासाठी पाणी आणि धावणाऱ्या मनासाठी स्तम्मा. त्यामुळे कोंडीच्या बंधनाची भीती नाहीशी होते. ॥३॥

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਮਦਨ ਕੇ ਮਾਤੇ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥
कबीरजी म्हणतात, हे वासनेने गुरफटलेल्या माणसा, मनापासून विचार कर.

ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਅਸ੍ਵ ਹਸਤੀ ਹਮ ਘਰਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧॥੭॥੫੮॥
तुझ्या घरात लाखो-करोडो हत्ती आणि घोडे असतील तर माझ्या हृदयाच्या घरात एकच मुरारी आहे. ॥४॥१॥७॥५८॥

ਗਉੜੀ ॥

गउडी ॥

ਜਿਉ ਕਪਿ ਕੇ ਕਰ ਮੁਸਟਿ ਚਨਨ ਕੀ ਲੁਬਧਿ ਨ ਤਿਆਗੁ ਦਇਓ ॥

उदाहरणार्थ, लोभामुळे माकड हातातील मूठभर भाजलेले हरभरे सोडत नाही आणि त्यामुळे तो फसतो.

ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ ਲਾਲਚ ਸਿਉ ਤੇ ਫਿਰਿ ਗਰਹਿ ਪਰਿਓ ॥੧॥

त्याचप्रमाणे जीव लोभाच्या प्रभावाखाली जी काही कर्मे करतो, ती सर्व पुन्हा त्याच्या पाशात पडतात. ॥१॥

ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥

परमेश्वराच्या भक्तीशिवाय मनुष्यजन्म व्यर्थ जातो.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਕਹੀ ਨ ਸਚੁ ਰਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

चांगल्या संगतीत परमेश्वराची उपासना केल्याशिवाय सत्य कोठेही राहत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਉ ਉਦਿਆਨ ਕੁਸਮ ਪਰਫੁਲਿਤ ਕਿਨਹਿ ਨ ਘ੍ਰਾਉ ਲਇਓ ॥

ज्याप्रमाणे भयंकर जंगलात फुललेल्या फुलांचा सुगंध कोणीही घेऊ शकत नाही.

ਤੈਸੇ ਭ੍ਰਮਤ ਅਨੇਕ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕਾਲ ਹਇਓ ॥੨॥

त्याचप्रमाणे परमेश्वराची उपासना व भक्ती न केल्यास मनुष्य अनेक जीवनात भटकतो आणि मृत्यू त्याला पुन्हा पुन्हा नष्ट करतो. ॥२॥

ਇਆ ਧਨ ਜੋਬਨ ਅਰੁ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪੇਖਨ ਕਉ ਜੁ ਦਇਓ ॥

परमेश्वराने दिलेली ही संपत्ती, तारुण्य, पुत्र आणि पत्नी ही केवळ विरून जाणारी घटना आहे.

ਤਿਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਅਟਕਿ ਜੋ ਉਰਝੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਰਿ ਲਇਓ ॥੩॥

जे यात अडकतात आणि अडकतात, त्यांच्या इंद्रिये त्यांना आकर्षित करतात आणि त्यांना भरकटतात. ॥३॥

ਅਉਧ ਅਨਲ ਤਨੁ ਤਿਨ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ਚਹੁ ਦਿਸ ਠਾਟੁ ਠਇਓ ॥

वय म्हणजे अग्नी आणि शरीर हे पेंढ्याचे घर आहे. ही रचना आजूबाजूला सर्वत्र आहे.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭੈ ਸਾਗਰ ਤਰਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਲਹਿਓ ॥੪॥੧॥੮॥੫੯॥

हे कबीर! हा भयंकर संसारसागर पार करण्यासाठी मी सद्‌गुरूंचा आश्रय घेतला आहे.॥४॥१॥८॥५९॥

ਗਉੜੀ ॥

गउडी ॥

ਪਾਨੀ ਮੈਲਾ ਮਾਟੀ ਗੋਰੀ ॥ ਇਸ ਮਾਟੀ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ॥੧॥

वडिलांच्या वीर्य आणि आईच्या रक्ताच्या थेंबापासून जीवांचे हे मातीचे शरीर परमेश्वराने निर्माण केले आहे. ॥१॥

ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥

हे माझ्या गोविंदा! मी अस्तित्वात नाही आणि माझ्याकडे काहीच नाही.

ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਰਸੁ ਗੋਬਿੰਦ ਤੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

हे शरीर, संपत्ती आणि हा आत्मा हे सर्व तुला दिलेले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਇਸ ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਪਵਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥

मातीच्या या देहात जीव टाकला आहे.

ਝੂਠਾ ਪਰਪੰਚੁ ਜੋਰਿ ਚਲਾਇਆ ॥੨॥
पण जीव सर्व काही नाकारतो आणि चुकीच्या समजुतीत बसतो. ॥२॥

ਕਿਨਹੂ ਲਾਖ ਪਾਂਚ ਕੀ ਜੋਰੀ ॥
अनेकांनी पाच लाखांची संपत्ती जमा केली आहे.

ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਗਗਰੀਆ ਫੋਰੀ ॥੩॥
मृत्यू आला की त्यांचे शरीरही तुटते. ॥३॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਕ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੪॥੧॥੯॥੬੦॥
कबीरजी म्हणतात, हे अहंकारी प्राणी, तुझ्या जीवनाचा जो पाया रचला गेला आहे तो डोळ्याच्या झटक्यात नष्ट होणार आहे. ॥४॥१॥ ९॥६०॥

ਗਉੜੀ ॥
गउडी ॥

ਰਾਮ ਜਪਉ ਜੀਅ ਐਸੇ ਐਸੇ ॥
हे माझ्या आत्म्या! असे रामाचे नामस्मरण कर.

ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਜੈਸੇ ॥੧॥
ज्याप्रमाणे ध्रुव आणि भक्त प्रल्हाद यांनी श्री हरीची पूजा केली होती. ॥१॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਰੋਸੇ ਤੇਰੇ ॥
हे दयाळू परमेश्वरा! माझा तुझ्यावर विश्वास आहे.

ਸਭੁ ਪਰਵਾਰੁ ਚੜਾਇਆ ਬੇੜੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी माझे संपूर्ण कुटुंब तुझ्या नावावर जहाजावर ठेवले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ ॥
जेव्हा परमेश्वराला चांगले वाटते तेव्हा तो संपूर्ण कुटुंबाला त्याच्या आदेशाचे पालन करण्यास भाग पाडतो.

ਇਸ ਬੇੜੇ ਕਉ ਪਾਰਿ ਲਘਾਵੈ ॥੨॥
आणि अशाप्रकारे हे जहाज कुटुंबासह दुर्गुणांच्या लाटा पार करते. ॥२॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਨੀ ॥
गुरूच्या कृपेने माझ्यात अशी बुद्धी प्रकट झाली आहे.

ਚੂਕਿ ਗਈ ਫਿਰਿ ਆਵਨ ਜਾਨੀ ॥੩॥
माझे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपले आहे. ॥३॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥
हे कबीर! भगवान सारंगपाणीची पूजा कर.

ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਸਭ ਏਕੋ ਦਾਨੀ ॥੪॥੨॥੧੦॥੬੧॥
या जगात आणि परलोकात सर्वत्र तो एकमेव दाता आहे. ॥४॥२॥१॥ ६१॥

ਗਉੜੀ ੯ ॥
गउडी ९ ॥

ਜੋਨਿ ਛਾਡਿ ਜਉ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਓ ॥
जेव्हा एखादा प्राणी आपल्या आईचा गर्भ सोडून जगात येतो,

ਲਾਗਤ ਪਵਨ ਖਸਮੁ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥੧॥
मायेचा वारा येताच परमेश्वराचा विसर पडतो. ॥१॥

ਜੀਅਰਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨਾ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या मना! परमेश्वराच्या गौरवाची स्तुती कर. ॥१॥ रहाउ॥

ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰਤਾ ॥
हे माझ्या मना! जेव्हा तू गर्भात उलटी टांगून तपश्चर्या करत असे

ਤਉ ਜਠਰ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਹਤਾ ॥੨॥
तर तू तुझ्या पोटाच्या आगीत जगलास. ॥२॥

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥
जीव हा चौऱ्याऐंशी लक्ष योनीमध्ये भटकत या जगात आला आहे.

ਅਬ ਕੇ ਛੁਟਕੇ ਠਉਰ ਨ ਠਾਇਓ ॥੩॥
पण या जगात रिकाम्या हाताने हिंडतानाही जागा मिळत नाही. ॥३॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥
हे कबीर! भगवान सारंगपाणीचे गुणगान गा.

ਆਵਤ ਦੀਸੈ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥੪॥੧॥੧੧॥੬੨॥
ज्याला जन्म घेताना दिसत नाही आणि मरतानाही ऐकू येत नाही. ॥४॥ १॥ ११॥ ६२॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥
गउडी पूरबी ॥

ਸੁਰਗ ਬਾਸੁ ਨ ਬਾਛੀਐ ਡਰੀਐ ਨ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥
हे जीव! स्वर्गात राहण्याची इच्छा बाळगू नये आणि नरकात राहण्याची भीती बाळगू नये.

ਹੋਨਾ ਹੈ ਸੋ ਹੋਈ ਹੈ ਮਨਹਿ ਨ ਕੀਜੈ ਆਸ ॥੧॥
जे काही होणार आहे ते नक्कीच होणार आहे. त्यामुळे मनात कोणतीही आशा ठेवू नका. ॥१॥

ਰਮਈਆ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥
हे जीव! परमेश्वराच्या महिमाची स्तुती करीत राहावे.

ਜਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अशाप्रकारे नामाचा उत्तम खजिना प्राप्त होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤਪੁ ਸੰਜਮੋ ਕਿਆ ਬਰਤੁ ਕਿਆ ਇਸਨਾਨੁ ॥
जपाचा फायदा काय, तपश्चर्याचा फायदा काय, संयमाचा फायदा काय, उपवासाचा फायदा काय आणि स्नानाचा फायदा काय

ਜਬ ਲਗੁ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨੀਐ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥
जोपर्यंत परमेश्वराप्रती प्रेम आणि भक्तीची कल्पना येत नाही. ॥२॥

ਸੰਪੈ ਦੇਖਿ ਨ ਹਰਖੀਐ ਬਿਪਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਰੋਇ ॥
संपत्ती पाहून आनंदी होऊ नये आणि संकट पाहून रडू नये.

ਜਿਉ ਸੰਪੈ ਤਿਉ ਬਿਪਤਿ ਹੈ ਬਿਧ ਨੇ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹੋਇ ॥੩॥
परमेश्वर जे काही घडते, जशी संपत्ती आहे, तशीच संकटेही आहेत. ॥३॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਸੰਤਨ ਰਿਦੈ ਮਝਾਰਿ ॥
कबीरजी म्हणतात की संतांच्या हृदयात परमेश्वर वास करतो हे आता कळले आहे.

ਸੇਵਕ ਸੋ ਸੇਵਾ ਭਲੇ ਜਿਹ ਘਟ ਬਸੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੧॥੧੨॥੬੩॥
सेवा करताना तेच सेवक चांगले दिसतात, ज्यांच्या हृदयात परमेश्वर वास करतो. ॥४॥
१॥१२॥६३॥

ਗਉੜੀ ॥
गउडी ॥

ਰੇ ਮਨ ਤੇਰੋ ਕੋਇ ਨਹੀ ਖਿੰਚਿ ਲੇਇ ਜਿਨਿ ਭਾਰੁ ॥
हे मना! तू इतर नातेवाईकांचा भार स्वतःवर उचलला तरी शेवटी तुला कोणीही मदत करू शकणार नाही.

ਬਿਰਖ ਬਸੇਰੋ ਪੰਖਿ ਕੋ ਤੈਸੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥
जशी पक्ष्यांची घरटी झाडांवर असतात, तसाच या जगाचा अधिवास आहे. ॥१॥

ਰਾਮ ਰਸੁ ਪੀਆ ਰੇ ॥
हे बंधू! मी रामाच्या नामाचा रस प्राशन केला आहे.

ਜਿਹ ਰਸ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਰਸ ਅਉਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो रस मला इतर रसांची चव विसरायला लावतो. ॥१॥रहाउ॥

ਅਉਰ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਈਐ ਜਉ ਆਪਾ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥
दुसऱ्याच्या मृत्यूवर शोक करण्यात काय अर्थ आहे जेव्हा आपण स्वतःच कायमचे जगणार नाही.

ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ਦੁਖੁ ਕਰਿ ਰੋਵੈ ਬਲਾਇ ॥੨॥
जन्माला आलेला प्रत्येक मनुष्य मरतो, मग या दुःखाने फक्त माझ्या भूतांनी रडावे. ॥२॥

ਜਹ ਕੀ ਉਪਜੀ ਤਹ ਰਚੀ ਪੀਵਤ ਮਰਦਨ ਲਾਗ ॥

जेव्हा माणूस महापुरुषांचा सहवास घेतो आणि नामाचे अमृत पान करतो तेव्हा त्याचा आत्मा ज्यापासून जन्माला आला त्यात लीन होतो.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚਿਤਿ ਚੇਤਿਆ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਬੈਰਾਗ ॥੩॥੨॥੧੩॥੬੪॥

कबीरजी म्हणतात की मी माझ्या हृदयात रामाचे स्मरण केले आहे आणि त्यांचे प्रेमाने स्मरण करतो. ॥३॥२॥ १३॥ ६४॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ॥

रागु गउडी ॥

ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰੈ ਕਾਮਨੀ ਲੋਚਨ ਭਰੀ ਲੇ ਉਸਾਸਾ ॥

उसासा टाकत आणि अश्रूंनी भरलेल्या डोळ्यांनी, जिवंत स्त्री आपल्या पती, परमेश्वराचा मार्ग पाहते

ਉਰ ਨ ਭੀਜੈ ਪਗੁ ਨਾ ਖਿਸੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥੧॥
तिचे मन आनंदित नाही आणि देवाच्या दर्शनाच्या आशेने ती मागे हटत नाही. ॥१॥

ਉਡਹੁ ਨ ਕਾਗਾ ਕਾਰੇ ॥
हे कावळा! उडून जा.

ਬੇਗਿ ਮਿਲੀਜੈ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण मी माझ्या प्रिय परमेश्वराला लवकरच भेटू शकतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥
कबीरजी म्हणतात की जीवनाचा दर्जा प्राप्त करण्यासाठी ईश्वराची उपासना केली पाहिजे.

ਏਕੁ ਆਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਨ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥੨॥੧॥੧੪॥੬੫॥
नारायण नामाचाच आधार असावा आणि फक्त रामाचे स्मरण मनापासून करावे. ॥२॥१॥ १४॥६५॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ੧੧ ॥
रागु गउडी ११ ॥

ਆਸ ਪਾਸ ਘਨ ਤੁਰਸੀ ਕਾ ਬਿਰਵਾ ਮਾਝ ਬਨਾ ਰਸਿ ਗਾਊਂ ਰੇ ॥
मुरली मनोहर ज्यांच्या भोवती दाट तुळशीची झाडे होती आणि जो तुळशीच्या जंगलात प्रेमाने गाई चरत होता.

ਉਆ ਕਾ ਸਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਗੁਆਰਨਿ ਮੋ ਕਉ ਛੋਡਿ ਨ ਆਉ ਨ ਜਾਹੂ ਰੇ ॥੧॥
त्याला पाहून गोकुळाचा गोपाळ मंत्रमुग्ध झाला आणि म्हणाला, हे प्रिये, मला सोडून इतरत्र जाऊ नकोस. ॥१॥

ਤੋਹਿ ਚਰਨ ਮਨੁ ਲਾਗੋ ਸਾਰਿੰਗਧਰ ॥
हे मुरलीधर! माझे हृदय तुझ्या चरणांशी जोडलेले आहे.

ਸੋ ਮਿਲੈ ਜੋ ਬਡਭਾਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण ते फक्त तुम्हालाच मिळतं जो भाग्यवान आहे. ॥१॥ रहाउ॥

ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਨ ਹਰਨ ਮਨੋਹਰ ਕ੍ਰਿਸਨ ਚਰਾਵਤ ਗਾਊ ਰੇ ॥
वृंदावन हे एक आकर्षक ठिकाण आहे जिथे मोहक कृष्ण गायी चरत असे.

ਜਾ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਸਾਰਿੰਗਧਰ ਮੋਹਿ ਕਬੀਰਾ ਨਾਊ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੫॥੬੬॥
हे मुरारी! माझे नाव कबीर आहे ज्याचे ठाकूर तुम्ही आहात. ॥२॥२॥१५॥६६॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ੧੨ ॥
गउडी पूरबी १२ ॥

ਬਿਪਲ ਬਸਤ੍ਰ ਕੇਤੇ ਹੈ ਪਹਿਰੇ ਕਿਆ ਬਨ ਮਧੇ ਬਾਸਾ ॥
काही लोक अनेक प्रकारचे कपडे घालतात. जंगलात राहून काय फायदा?

ਕਹਾ ਭਇਆ ਨਰ ਦੇਵਾ ਧੋਖੇ ਕਿਆ ਜਲਿ ਬੋਰਿਓ ਗਿਆਤਾ ॥੧॥
धूप वगैरे लावून देवांची पूजा केली तर काय फायदा आणि पवित्र स्थानांच्या पाण्यात शरीर बुडवून काय फायदा? ॥१॥

ਜੀਅਰੇ ਜਾਹਿਗਾ ਮੈ ਜਾਨਾਂ ॥
हे मना! मला माहीत आहे की तू हे जग सोडून जाणार आहेस.

ਅਬਿਗਤ ਸਮਝੁ ਇਆਨਾ ॥
हे मूर्ख प्राणी! फक्त परमेश्वरावर विश्वास ठेव.

ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਪੇਖਉ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जीव आता जे काही पाहतो तो पुन्हा दिसणार नाही पण तरीही तो मायेला चिकटून असतो. ॥१॥ रहाउ ॥

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਬਹੁ ਉਪਦੇਸੀ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਗਲੋ ਧੰਧਾ ॥
कोणी ज्ञानाची चर्चा करीत आहेत, कोणी ध्यान करीत आहेत, कोणी इतरांना उपदेश करीत आहेत, परंतु हे सर्व जग भ्रमाचे जाळे आहे.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਇਆ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਅੰਧਾ ॥੨॥੧॥੧੬॥੬੭॥
कबीरजी म्हणतात की रामाचे नामस्मरण न करता हे जग मायेने ज्ञानरहित केले आहे.॥२॥१॥१६॥६७॥

ਗਉੜੀ ੧੨ ॥
गउडी १२ ॥

ਮਨ ਰੇ ਛਾਡਹੁ ਭਰਮੁ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਨਾਚਹੁ ਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਡਾਂਡੇ ॥
हे माझ्या मना! भ्रम सोडून थेट नाच. कारण हे सर्व मायेचे भांडण आहेत.

ਸੂਰੁ ਕਿ ਸਨਮੁਖ ਰਨ ਤੇ ਡਰਪੈ ਸਤੀ ਕਿ ਸਾਂਚੈ ਭਾਂਡੇ ॥੧॥
समोरासमोर लढायला घाबरणारा हा कसला योद्धा आणि जी स्त्री घरातील भांडी गोळा करायला लागते ती सती होऊ शकत नाही. ॥१॥

ਡਗਮਗ ਛਾਡਿ ਰੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ॥
हे मूर्ख मना! डगमगता सोडून दे.

ਅਬ ਤਉ ਜਰੇ ਮਰੇ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਲੀਨੋ ਹਾਥਿ ਸੰਧਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्या स्त्रीने हातात सिंदूर लावलेला नारळ धरला आहे तिला आता ते जाळूनच यश मिळेल. ॥१॥ रहाउ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲੀਨੇ ਇਆ ਬਿਧਿ ਜਗਤੁ ਬਿਗੂਤਾ ॥
सर्व जग वासना, क्रोध आणि मोहात लीन झाले आहे. हे जग नष्ट होत आहे.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨ ਛੋਡਉ ਸਗਲ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥੨॥੨॥੧੭॥੬੮॥
कबीरजी म्हणतात की तुम्ही परम राजा रामाचा त्याग करू नका. ॥२॥ २॥१७॥६८॥

ਗਉੜੀ ੧੩ ॥
गउडी १३ ॥

ਫੁਰਮਾਨੁ ਤੇਰਾ ਸਿਰੈ ਊਪਰਿ ਫਿਰਿ ਨ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझा आदेश स्वीकारतो आणि त्याबद्दल पुन्हा विचार करत नाही

ਤੁਹੀ ਦਰੀਆ ਤੁਹੀ ਕਰੀਆ ਤੁਝੈ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! तू नदी आहेस आणि तू खलाशी आहेस. माझे कल्याण तुझ्यापासूनच होते. ॥१॥

ਬੰਦੇ ਬੰਦਗੀ ਇਕਤੀਆਰ ॥
हे मनुष्य! परमेश्वराची भक्ती स्वीकार

ਸਾਹਿਬੁ ਰੋਸੁ ਧਰਉ ਕਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जरी तुमचा स्वामी तुमच्यावर रागावला असेल किंवा तुमच्यावर प्रेम करत असेल. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਉ ਫੂਲੁ ਜਈ ਹੈ ਨਾਰਿ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे नाव पाण्यामध्ये फुललेल्या फुलाप्रमाणे माझा आधार आहे.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਲਾਮੁ ਘਰ ਕਾ ਜੀਆਇ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥੨॥੧੮॥੬੯॥
कबीरजी म्हणतात, तुम्ही मला जिवंत ठेवा किंवा माझे जीवन संपवा, मी तुमच्या घरचा गुलाम आहे. ॥२॥१८॥६९॥

ਗਉੜੀ ॥
गउडी ॥

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਭ੍ਰਮਤ ਨੰਦੁ ਬਹੁ ਥਾਕੋ ਰੇ ॥
हे जिज्ञासू! श्रीकृष्णाचे पालक पिता नंद चौऱ्यासी लाख जीवांच्या गर्भात भटकून खूप थकले होते

ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਅਵਤਾਰੁ ਲੀਓ ਹੈ ਭਾਗੁ ਬਡੋ ਬਪੁਰਾ ਕੋ ਰੇ ॥੧॥
त्यांच्या भक्तीने प्रसन्न होऊन त्यांच्या घरी श्रीकृष्ण अवतरला. मग त्या गरीब नंदाचे नशीब सुधारले. ॥१॥

ਤੁਮ੍ ਜੁ ਕਹਤ ਹਉ ਨੰਦ ਕੋ ਨੰਦਨੁ ਨੰਦ ਸੁ ਨੰਦਨੁ ਕਾ ਕੋ ਰੇ ॥
हे जिज्ञासू, तू म्हणतोस की श्रीकृष्ण नंदाचा पुत्र होता आणि नंद कोणाचा पुत्र होता?

ਧਰਨਿ ਅਕਾਸੁ ਦਸੋ ਦਿਸ ਨਾਹੀ ਤਬ ਇਹੁ ਨੰਦੁ ਕਹਾ ਥੋ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा पृथ्वी, आकाश आणि दहा दिशा नव्हती तेव्हा हा नंदा कुठे होता. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਕਟਿ ਨਹੀ ਪਰੈ ਜੋਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾ ਕੋ ਰੇ ॥

हे जिज्ञासू! सत्य हेच आहे की ज्या परमेश्वराचे नाव निरंजन आहे तो संकटातही पडत नाही आणि कोणतेही रूप धारण करत नाही.

ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਐਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਾ ਕੈ ਮਾਈ ਨ ਬਾਪੋ ਰੇ ॥੨॥੧੯॥੭੦॥

कबीराचा गुरूठाकूर आहे ज्याला ना आई आहे ना वडील आहे. ॥२॥१९॥७०॥

ਗਉੜੀ ॥

गउडी ॥

ਨਿੰਦਉ ਨਿੰਦਉ ਮੋ ਕਉ ਲੋਗੁ ਨਿੰਦਉ ॥

हे टीका करणाऱ्यांनो! तुम्ही टीकाकार व्हा आणि माझ्यावर हवी तशी टीका करा.

ਨਿੰਦਾ ਜਨ ਕਉ ਖਰੀ ਪਿਆਰੀ ॥

मला परमेश्वराच्या सेवकांची टीका खूप छान आणि हवीहवीशी वाटते.

ਨਿੰਦਾ ਬਾਪੁ ਨਿੰਦਾ ਮਹਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

टीका हे माझे वडील आणि टीका ही माझी आई आहे. ॥ १॥रहाउ॥

ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ ਤ ਬੈਕੁੰਠਿ ਜਾਈਐ ॥

लोकांनी माझ्यावर टीका केली तरच मी स्वर्गात जाऊ शकतो आणि

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਹਿ ਬਸਾਈਐ ॥

परमेश्वराच्या नावाची संपत्ती माझ्या मनात वास करो.

ਰਿਦੈ ਸੁਧ ਜਉ ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ ॥

आमचे अंतःकरण शुद्ध असताना आमची निंदा झाली तर

ਹਮਰੇ ਕਪਰੇ ਨਿੰਦਕੁ ਧੋਇ ॥੧॥

टीकाकार आपले कपडे धुतो, म्हणजेच तो आपल्याला शुद्ध करण्यात मदत करतो. ॥१॥

ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥
जो माणूस आपल्यावर टीका करतो तो आपला मित्र असतो.

ਨਿੰਦਕ ਮਾਹਿ ਹਮਾਰਾ ਚੀਤੁ ॥
कारण आपला स्वभाव आपल्या कुरबुरीवरच राहतो.

ਨਿੰਦਕੁ ਸੋ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਹੋਰੈ ॥
आपला टीकाकार हाच असतो जो आपल्या वाईट गोष्टींचा नाश होण्यापासून रोखतो.

ਹਮਰਾ ਜੀਵਨੁ ਨਿੰਦਕੁ ਲੋਰੈ ॥੨॥
पण निंदकपणामुळे आपले जीवन चांगले होते. ॥२॥

ਨਿੰਦਾ ਹਮਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥
जो माझ्यावर टीका करतो त्याच्यावर मी प्रेम करतो आणि कदर करतो.

ਨਿੰਦਾ ਹਮਰਾ ਕਰੈ ਉਧਾਰੁ ॥
टीका आपल्याला वाचवते.

ਜਨ ਕਬੀਰ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਸਾਰੁ ॥
दास कबीरांसाठी सर्वोत्तम गोष्ट म्हणजे त्यांच्या दुर्गुणांचा नाश करणारा आहे.

ਨਿੰਦਕੁ ਡੂਬਾ ਹਮ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੩॥੨੦॥੭੧॥
पण टीकाकार जेव्हा इतरांवर टीका करतो, तेव्हा तो स्वतः त्याच्या दुर्गुणांमध्ये बुडतो आणि त्याच्या दुर्गुणांची जाणीव होऊन आपला उद्धार होतो. ॥३॥ २०॥ ७१॥

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਤੂੰ ਐਸਾ ਨਿਰਭਉ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਰਾਮ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या राजा राम! तू अत्यंत निर्भय आहेस. हे प्रभू राम! तू जीवसृष्टीला अस्तित्त्वाच्या महासागराच्या पलीकडे नेणारी नौका आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ ਤਬ ਤੁਮ ਨਾਹੀ ਅਬ ਤੁਮ ਹਹੁ ਹਮ ਨਾਹੀ ॥
हे परमेश्वरा! तुझा स्वभाव अद्‌भुत आहे, जेव्हा मी गर्विष्ठ होतो तेव्हा तू माझ्यात नव्हतास. आता तू माझ्यात आहेस म्हणून मी गर्विष्ठ नाही

ਅਬ ਹਮ ਤੁਮ ਏਕ ਭਏ ਹਹਿ ਏਕੈ ਦੇਖਤ ਮਨੁ ਪਤੀਆਹੀ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! आता तू आणि मी एकच झालो आहोत, आता तुला पाहून आमचे मन कृतज्ञ झाले आहे. ॥१॥

ਜਬ ਬੁਧਿ ਹੋਤੀ ਤਬ ਬਲੁ ਕੈਸਾ ਅਬ ਬੁਧਿ ਬਲੁ ਨ ਖਟਾਈ ॥
हे परमेश्वरा! जोपर्यंत आम्हा सजीवांना आमच्या बुद्धिमत्तेचा अभिमान आहे, तोपर्यंत आमच्यात आध्यात्मिक शक्ती नाही, पण आता तूच आमच्यात प्रकट झाला आहेस, आम्हाला आमच्या बुद्धिमत्तेचा आणि सामर्थ्याचा अभिमान वाटत नाही.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੁਧਿ ਹਰਿ ਲਈ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਬਦਲੀ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥੨੧॥੭੨॥
कबीरजी म्हणतात, हे राम! तू माझे अहंकारी मन दूर केले आहेस, आता ते बदलले आहे आणि मला यश मिळाले आहे. ॥२॥२१॥७२॥

ਗਉੜੀ ॥
गउडी ॥

ਖਟ ਨੇਮ ਕਰਿ ਕੋਠੜੀ ਬਾਂਧੀ ਬਸਤੁ ਅਨੂਪੁ ਬੀਚ ਪਾਈ ॥
परमेश्वराने सहा चक्रे बनवून मानवी शरीराच्या रूपात एक छोटेसे घर बनवले आहे आणि त्यात त्याने आपल्या प्रकाशाच्या रूपात एक अनोखी गोष्ट ठेवली आहे.

ਕੁੰਜੀ ਕੁਲਫੁ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਈ ॥੧॥
कुलूप आणि चावीप्रमाणेच जीवनाला त्याचा रक्षक बनवले आहे. हा खेळ खेळण्यात देवाने उशीर केला नाही. ॥१॥

ਅਬ ਮਨ ਜਾਗਤ ਰਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥
हे बंधू! आता तरी आत्मा जागृत ठेवा.

ਗਾਫਲੁ ਹੋਇ ਕੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਚੋਰੁ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण निष्काळजीपणाने तुम्ही तुमचे अमूल्य मानवी जीवन गमावले आहे. दुर्गुणांच्या रूपात चोर तुमचे घर लुटत आहेत.॥१॥ रहाउ॥

ਪੰਚ ਪਹਰੂਆ ਦਰ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਤਿਨ ਕਾ ਨਹੀ ਪਤੀਆਰਾ ॥
या घराच्या दारात पाच सेन्टीनल्स पहारा देतात पण त्यांच्यावर विश्वास ठेवता येत नाही.

ਚੇਤਿ ਸੁਚੇਤ ਚਿਤ ਹੋਇ ਰਹੁ ਤਉ ਲੈ ਪਰਗਾਸੁ ਉਜਾਰਾ ॥੨॥
जोपर्यंत तुम्ही तुमच्या चेतन मनाने जागृत राहाल, तोपर्यंत तुम्हाला परमेश्वराचा प्रकाश आणि प्रकाश प्राप्त होईल. ॥२॥

ਨਉ ਘਰ ਦੇਖਿ ਜੁ ਕਾਮਨਿ ਭੂਲੀ ਬਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨ ਪਾਈ ॥
देहाची नऊ घरे पाहून हरखून गेलेल्या स्त्रीला परमेश्वराच्या नावाने अद्वितीय गोष्ट मिळत नाही

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਨਵੈ ਘਰ ਮੂਸੇ ਦਸਵੈਂ ਤਤੁ ਸਮਾਈ ॥੩॥੨੨॥੭੩॥
कबीरजी म्हणतात की जेव्हा हे नऊ प्रसिद्ध होतात तेव्हा देवाचा प्रकाश दहाव्या घरात प्रवेश करतो. ॥३॥२२॥७३॥

ਗਉੜੀ ॥
गउडी ॥

ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਓ ਆਨਾਨਾਂ ॥
हे आई! मी परमेश्वराशिवाय कोणालाच ओळखत नाही.

ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਜਾਸੁ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਤਾਸੁ ਬਸਹਿ ਮੋਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾਨਾਂ ॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण माझा आत्मा त्या परमेश्वरात वास करतो ज्याची कीर्ती आणि महिमा शिव आणि सनकादिकही गायतात. ॥रहाउ॥

ਹਿਰਦੇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਗੰਮਿਤ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਧਿਆਨਾਨਾਂ ॥
गुरूंच्या भेटीनंतर माझ्या हृदयात ज्ञानाचा प्रकाश पडला आणि माझे लक्ष आकाशाच्या दहाव्या दारात स्थिर झाले.

ਬਿਖੈ ਰੋਗ ਭੈ ਬੰਧਨ ਭਾਗੇ ਮਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸੁਖੁ ਜਾਨਾਨਾ ॥੧॥
पाप, भय आणि जगाची बंधने हे रोग दूर झाले आहेत आणि माझ्या आत्म्याने स्वतःच्या रूपात आनंदाचा अनुभव घेतला आहे. ॥१॥

ਏਕ ਸੁਮਤਿ ਰਤਿ ਜਾਨਿ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦੂਸਰ ਮਨਹਿ ਨ ਆਨਾਨਾ ॥
माझ्या सुमतीची प्रीती एकच देव झाली आहे. एका परमेश्वराला आपला आधार मानून आणि त्याच्यावर श्रद्धा ठेवून आपण यापुढे दुसऱ्या कोणाला आपल्या मनात आणत नाही

ਚੰਦਨ ਬਾਸੁ ਭਏ ਮਨ ਬਾਸਨ ਤਿਆਗਿ ਘਟਿਓ ਅਭਿਮਾਨਾਨਾ ॥੨॥
मनातील वासनांचा त्याग केल्याने चंदनाचा सुगंध उत्पन्न झाला आणि अहंकार नाहीसा झाला.॥२॥

ਜੋ ਜਨ ਗਾਇ ਧਿਆਇ ਜਸੁ ਠਾਕੁਰ ਤਾਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ ਥਾਨਾਨਾਂ ॥
जो माणूस ठाकूरजींचे गुणगान गातो आणि त्यांचे ध्यान करतो, त्याच्या हृदयात परमेश्वर वास करतो.

ਤਿਹ ਬਡ ਭਾਗ ਬਸਿਓ ਮਨਿ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਥਾਨਾਨਾ ॥੩॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वर वास करतो त्याचे भाग्य समजून घ्या, त्याचे भाग्य उजळले आहे. ॥३॥

ਕਾਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਸਹਜੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਓ ਏਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨਾਨਾ ॥
शक्तीचा प्रभाव दूर होऊन परमेश्वराचा प्रकाश दिसू लागला तर मन सदैव पवित्र परमेश्वरात लीन राहते.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭ੍ਰਮਤ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਨਾਨਾਂ ॥੪॥੨੩॥੭੪॥
कबीरजी म्हणतात की गुरूंच्या भेटीने मला परम सुख प्राप्त झाले आहे. माझे मन कोंडीत भरकटण्यापासून आनंदात बदलले आहे. ॥४॥२३॥७४॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ
रागु गउडी पूरबी बावन अखरी कबीर जीउ की

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ੴ सतिनामु करता पुरखु गुरप्रसादि ॥

ਬਾਵਨ ਅਛਰ ਲੋਕ ਤ੍ਰੈ ਸਭੁ ਕਛੁ ਇਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥
आकाश, पाताळ आणि पृथ्वी या तिन्ही लोकांपासून ते सर्व पदार्थ या बावन्न अक्षरांमध्येच सामावलेले आहेत.

ਏ ਅਖਰ ਖਿਰਿ ਜਾਹਿਗੇ ਓਇ ਅਖਰ ਇਨ ਮਹਿ ਨਾਹਿ ॥੧॥
ही अक्षरे नष्ट होतील पण त्या अमर परमेश्वराचे वर्णन या अक्षरांनी करता येणार नाही.॥१॥

ਜਹਾ ਬੋਲ ਤਹ ਅਛਰ ਆਵਾ ॥
जिथे वचन (शब्द) आहेत तिथे अक्षरे आहेत.

ਜਹ ਅਬੋਲ ਤਹ ਮਨੁ ਨ ਰਹਾਵਾ ॥
जिथे वचन (शब्द) नाहीत तिथे मन स्थिर राहत नाही.

ਬੋਲ ਅਬੋਲ ਮਧਿ ਹੈ ਸੋਈ ॥
तो परमेश्वर शब्द आणि मौन दोन्हीमध्ये वास करतो.

ਜਸ ਓਹੁ ਹੈ ਤਸ ਲਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥
परमेश्वर जसा आहे तसा कोणीही समजू शकत नाही. ॥२॥

ਅਲਹ ਲਹਉ ਤਉ ਕਿਆ ਕਹਉ ਕਹਉ ਤ ਕੋ ਉਪਕਾਰ ॥
जरी मी अल्लाहला प्राप्त केले तरी मी त्याचे अचूक वर्णन करू शकत नाही. त्याचे गुणगान गाऊन मी इतरांचे काय भले करू शकतो?

ਬਟਕ ਬੀਜ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ਜਾ ਕੋ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਬਿਸਥਾਰ ॥੩॥

तिन्ही लोकांमध्ये जो देव आहे तो वटवृक्षाच्या बीजाप्रमाणे पसरलेला आहे. ॥३॥

ਅਲਹ ਲਹੰਤਾ ਭੇਦ ਛੈ ਕਛੁ ਕਛੁ ਪਾਇਓ ਭੇਦ ॥

जो अल्लाहला समजतो आणि त्याचे रहस्य थोडेसेही समजतो, त्याच्यासाठी वियोग नाहीसा होतो.

ਉਲਟਿ ਭੇਦ ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ਪਾਇਓ ਅਭੰਗ ਅਛੇਦ ॥੪॥

जेव्हा एखादा प्राणी जगापासून दूर जातो तेव्हा त्याचे हृदय परमेश्वराच्या रहस्याशी बांधले जाते आणि त्याला अमर आणि निष्पाप परमेश्वर सापडतो. ॥४॥

ਤੁਰਕ ਤਰੀਕਤਿ ਜਾਨੀਐ ਹਿੰਦੂ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥

मुस्लीम कुराणाच्या माध्यमातून अल्लाह समजतो आणि हिंदू वेद आणि पुराणांतून परमेश्वराला जाणून घेतो.

ਮਨ ਸਮਝਾਵਨ ਕਾਰਨੇ ਕਛੂਅਕ ਪੜੀਐ ਗਿਆਨ ॥੫॥

मनाला योग्य मार्गावर आणण्यासाठी माणसाने काही ज्ञान आणि बुद्धीचा अभ्यास केला पाहिजे. ॥५॥

ਓਅੰਕਾਰ ਆਦਿ ਮੈ ਜਾਨਾ ॥

मी फक्त त्या परमेश्वरालाच ओळखतो जो सर्व गोष्टींचा निर्माता आहे.

ਲਿਖਿ ਅਰੁ ਮੇਟੈ ਤਾਹਿ ਨ ਮਾਨਾ ॥

परमेश्वर जे लिहितो, निर्माण करतो आणि नष्ट करतो त्यावर माझा विश्वास नाही.

ਓਅੰਕਾਰ ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥

जर कोणी परमेश्वराचे दर्शन घेतले तर

ਸੋਈ ਲਖਿ ਮੇਟਣਾ ਨ ਹੋਈ ॥੬॥

दर्शन घेतल्याने त्याचा नाश होत नाही. ॥६॥

ਕਕਾ ਕਿਰਣਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਪਾਵਾ ॥

ज्ञानाचे किरण जेव्हा कमळाच्या हृदयात प्रवेश करतात

ਸਸਿ ਬਿਗਾਸ ਸੰਪਟ ਨਹੀ ਆਵਾ ॥
त्यामुळे मायेच्या रूपातील चंद्रप्रकाश कमळारूपी हृदयात प्रवेश करत नाही

ਅਰੁ ਜੇ ਤਹਾ ਕੁਸਮ ਰਸੁ ਪਾਵਾ ॥
आणि जर मनुष्याने तेथे आध्यात्मिक फुलाचे सार प्राप्त केले तर तो त्या अवर्णनीय चवचे वर्णन करू शकणार नाही.

ਅਕਹ ਕਹਾ ਕਹਿ ਕਾ ਸਮਝਾਵਾ ॥੭॥
त्याचे वर्णन करून त्याची जाणीव कोणाला करता येईल? ॥७॥

ਖਖਾ ਇਹੈ ਖੋੜਿ ਮਨ ਆਵਾ ॥
हा आत्मा परमेश्वराच्या गुहेत दाखल झाला आहे.

ਖੋੜੇ ਛਾਡਿ ਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਾ ॥
गुहेतून बाहेर पडल्यानंतर हा आत्मा आता दहा दिशांना भटकत नाही.

ਖਸਮਹਿ ਜਾਣਿ ਖਿਮਾ ਕਰਿ ਰਹੈ ॥
जेव्हा मनुष्य परमेश्वराला आपला स्वामी म्हणून अनुभवून दयेने भरकटतो,

ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਖਿਅਉ ਅਖੈ ਪਦੁ ਲਹੈ ॥੮॥
तो अमर होतो आणि अमर ही पदवी प्राप्त करतो. ॥८॥

ਗਗਾ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਪਛਾਨਾ ॥
जो मनुष्य गुरूचे वचन ओळखतो,

ਦੂਜੀ ਬਾਤ ਨ ਧਰਈ ਕਾਨਾ ॥
तो इतर गोष्टींकडे कान वळवत नाही.

ਰਹੈ ਬਿਹੰਗਮ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥
पक्ष्याप्रमाणे तो नेहमी अलिप्त राहतो आणि कधीही भटकत नाही.

ਅਗਹ ਗਹੈ ਗਹਿ ਗਗਨ ਰਹਾਈ ॥੯॥
ज्या परमेश्वराला सांसारिक आकर्षणे प्रभाव पाडू शकत नाहीत त्याला तो आपल्या अंतःकरणात ठेवतो आणि त्याला हृदयात ठेवून त्याची वृत्ती भगवंताच्या चरणी ठेवतो. ॥९॥

ਘਘਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਿਮਸੈ ਸੋਈ ॥
तो परमेश्वर प्रत्येक हृदयात वास करतो.

ਘਟ ਫੂਟੇ ਘਟਿ ਕਬਹਿ ਨ ਹੋਈ ॥
शरीराचे भांडे तुटले की ते कधीच कमी होत नाही.

ਤਾ ਘਟ ਮਾਹਿ ਘਾਟ ਜਉ ਪਾਵਾ ॥
जेव्हा मनुष्य त्या अंतःकरणात परमेश्वराचा मार्ग प्राप्त करतो, तेव्हा

ਸੋ ਘਟੁ ਛਾਡਿ ਅਵਘਟ ਕਤ ਧਾਵਾ ॥੧੦॥
तो मार्ग सोडून दुसऱ्या विषम मार्गाकडे का जावे? ॥१०॥

ਙੰਙਾ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਸਨੇਹੁ ਕਰਿ ਨਿਰਵਾਰੋ ਸੰਦੇਹ ॥
हे बंधू! तुमच्या इंद्रियांवर ताबा ठेवा, तुमच्या प्रभूवर प्रेम करा आणि तुमची कोंडी दूर करा.

ਨਾਹੀ ਦੇਖਿ ਨ ਭਾਜੀਐ ਪਰਮ ਸਿਆਨਪ ਏਹ ॥੧੧॥
तुम्हाला तुमच्या परमेश्वराचा मार्ग दिसत नसला तरी तुम्ही या कामापासून दूर जाऊ नका. हे मोठे शहाणपण आहे. ॥११॥

ਚਚਾ ਰਚਿਤ ਚਿਤ੍ਰ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥
परमेश्वराने निर्माण केलेले हे जग खूप मोठे चित्र आहे.

ਤਜਿ ਚਿਤ੍ਰੈ ਚੇਤਹੁ ਚਿਤਕਾਰੀ ॥
हे जीव! चित्रकलेचा संसार सोडून चित्रकार परमेश्वराचे स्मरण कर.

ਚਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਇਹੈ ਅਵਝੇਰਾ ॥
हे विचित्र चित्र जग वादांचे मूळ आहे.

ਤਜਿ ਚਿਤ੍ਰੈ ਚਿਤੁ ਰਾਖਿ ਚਿਤੇਰਾ ॥੧੨॥
चित्रकला सोडा आणि चित्रकार परमेश्वरामध्ये हृदय ठेवा. ॥१२॥

ਛਛਾ ਇਹੈ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਪਾਸਾ ॥
परम परमेश्वर तुमच्या सोबत आहेत.

ਛਕਿ ਕਿ ਨ ਰਹਹੁ ਛਾਡਿ ਕਿ ਨ ਆਸਾ ॥

हे मना! इच्छांचा त्याग करून तू का आणि कोणासाठी सुखी राहत नाहीस?

ਰੇ ਮਨ ਮੈ ਤਉ ਛਿਨ ਛਿਨ ਸਮਝਾਵਾ ॥

हे मना! मी प्रत्येक क्षणी तुला उपदेश करतो.

ਤਾਹਿ ਛਾਡਿ ਕਤ ਆਪੁ ਬਧਾਵਾ ॥੧੩॥

परमेश्वरावर सोडून मायेच्या दुर्गुणात का अडकतोस? ॥१३॥

ਜਜਾ ਜਉ ਤਨ ਜੀਵਤ ਜਰਾਵੈ ॥

जेव्हा एखादा जीव भ्रमात राहून देहाच्या वासना जाळून टाकतो

ਜੋਬਨ ਜਾਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥

तो माणूस तारुण्य जाळून योग्य मार्गाची प्राप्ती करतो.

ਅਸ ਜਰਿ ਪਰ ਜਰਿ ਜਰਿ ਜਬ ਰਹੈ ॥

जेव्हा माणूस आपल्या संपत्तीचा आणि इतरांच्या संपत्तीचा अहंकार जाळून नियंत्रणात राहतो.

ਤਬ ਜਾਇ ਜੋਤਿ ਉਜਾਰਉ ਲਹੈ ॥੧੪॥

मग सर्वोच्च अवस्थेवर पोहोचल्यानंतर परमेश्वराच्या प्रकाशाचा प्रकाश प्राप्त होतो. ॥१४॥

ਝਝਾ ਉਰਝਿ ਸੁਰਝਿ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥
हे जीव! तू सांसारिक आसक्तीत अडकला आहेस आणि त्यापासून मुक्त कसे व्हावे हे तुला कळत नाही.

ਰਹਿਓ ਝਝਕਿ ਨਾਹੀ ਪਰਵਾਨਾ ॥
तुम्ही संकोच करत आहात आणि परमेश्वराने तुम्हाला स्वीकारले नाही.

ਕਤ ਝਖਿ ਝਖਿ ਅਉਰਨ ਸਮਝਾਵਾ ॥
इतरांना संतुष्ट करण्यासाठी तुम्ही वाद का करता?

ਝਗਰੁ ਕੀਏ ਝਗਰਉ ਹੀ ਪਾਵਾ ॥੧੫॥
कारण लढण्यानेच तुम्हाला लढायला मिळेल.॥१५॥

ਞੰਞਾ ਨਿਕਟਿ ਜੁ ਘਟ ਰਹਿਓ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਤਜਿ ਜਾਇ ॥
तो परमेश्वर तुमच्या हृदयात तुमच्या जवळच वास करतो, त्याला सोडून तुम्ही दूर कुठे जाता?

ਜਾ ਕਾਰਣਿ ਜਗੁ ਢੂਢਿਅਉ ਨੇਰਉ ਪਾਇਅਉ ਤਾਹਿ ॥੧੬॥
ज्याच्यासाठी मी संपूर्ण जग शोधले तो परमेश्वर मला जवळजवळ सापडला आहे. ॥१६॥

ਟਟਾ ਬਿਕਟ ਘਾਟ ਘਟ ਮਾਹੀ ॥
परमेश्वराचा अवघड मार्ग माणसाच्या हृदयात आहे.

ਖੋਲਿ ਕਪਾਟ ਮਹਲਿ ਕਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥
तू दार उघडून त्याच्या महालात का पोहोचत नाहीस?

ਦੇਖਿ ਅਟਲ ਟਲਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਵਾ ॥
नित्य स्थिर परमेश्वराचे दर्शन घेऊन तुम्ही कुठेही डगमगून जाणार नाही.

ਰਹੈ ਲਪਟਿ ਘਟ ਪਰਚਉ ਪਾਵਾ ॥੧੭॥
तुम्ही परमेश्वराच्या जवळ राहाल आणि तुमचे मन प्रसन्न राहील. ॥१७॥

ਠਠਾ ਇਹੈ ਦੂਰਿ ਠਗ ਨੀਰਾ ॥
हे जीव! मायेच्या मृगजळापासून दूर राहा.

ਨੀਠਿ ਨੀਠਿ ਮਨੁ ਕੀਆ ਧੀਰਾ ॥
मोठ्या कष्टाने मी माझ्या मनाला धीर दिला आहे.

ਜਿਨਿ ਠਗਿ ਠਗਿਆ ਸਗਲ ਜਗੁ ਖਾਵਾ ॥
ज्याने कपटाने सारे जग गिळले आहे.

ਸੋ ਠਗੁ ਠਗਿਆ ਠਉਰ ਮਨੁ ਆਵਾ ॥੧੮॥
त्या कपटी परमेश्वराला मी फसवले आहे, माझे मन आता प्रसन्न झाले आहे. ॥१८॥

ਡਡਾ ਡਰ ਉਪਜੇ ਡਰੁ ਜਾਈ ॥
परमेश्वराचे भय उत्पन्न झाले की इतर भीती नाहीशी होतात.

ਤਾ ਡਰ ਮਹਿ ਡਰੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
इतर भीती त्या भीतीत लीन राहतात.

ਜਉ ਡਰ ਡਰੈ ਤ ਫਿਰਿ ਡਰੁ ਲਾਗੈ ॥
जेव्हा मनुष्य परमेश्वराचे भय सोडून देतो, तेव्हा इतर भय येऊन त्याला चिकटून राहतात.

ਨਿਡਰ ਹੂਆ ਡਰੁ ਉਰ ਹੋਇ ਭਾਗੈ ॥੧੯॥
तो निर्भय झाला तर त्याच्या मनातील भीती नाहीशी होते. ॥१९॥

ਢਢਾ ਢਿਗ ਢੂਢਹਿ ਕਤ ਆਨਾ ॥
परमेश्वर तुमच्या जवळ आहे, तुम्ही त्याला कुठे शोधता?

ਢੂਢਤ ਹੀ ਢਹਿ ਗਏ ਪਰਾਨਾ ॥
तुमचा आत्मासुद्धा बाहेर शोधून थकला आहे.

ਚੜਿ ਸੁਮੇਰਿ ਢੂਢਿ ਜਬ ਆਵਾ ॥
सुमेर पर्वतावर चढून परमेश्वराचा शोध घेतल्यानंतरही माणूस जेव्हा स्वतःच्या शरीरात येतो, म्हणजेच तो स्वतःमध्येच दिसतो.

ਜਿਹ ਗੜੁ ਗੜਿਓ ਸੁ ਗੜ ਮਹਿ ਪਾਵਾ ॥੨੦॥
म्हणजे ज्या परमेश्वराने हा देहाचा दुर्ग निर्माण केला आहे तो या देहाच्या दुर्गातच आढळतो. ॥२०॥

ਣਾਣਾ ਰਣਿ ਰੂਤਉ ਨਰ ਨੇਹੀ ਕਰੈ ॥
अशी व्यक्ती जी रणांगणात लढताना दुर्गुणांवर नियंत्रण ठेवण्याची क्षमता आत्मसात करते.

ਨਾ ਨਿਵੈ ਨਾ ਫੁਨਿ ਸੰਚਰੈ ॥
जो न झुकत नाही आणि दुर्गुणांना सामोरे जात नाही.

ਧੰਨਿ ਜਨਮੁ ਤਾਹੀ ਕੋ ਗਣੈ ॥
जग फक्त त्या व्यक्तीला भाग्यवान मानते

ਮਾਰੈ ਏਕਹਿ ਤਜਿ ਜਾਇ ਘਣੈ ॥੨੧॥
कारण तो मनुष्य एक मन मारून यातील बहुतेक दुर्गुणांचा त्याग करतो. ॥२१॥

ਤਤਾ ਅਤਰ ਤਰਿਓ ਨਹ ਜਾਈ ॥
हे नश्वर जग एक महासागर आहे जो पार करणे कठीण आहे.

ਤਨ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ ॥
ज्याला ओलांडता येत नाही कारण डोळे, कान, नाक इत्यादी ज्ञानेंद्रिये जगाच्या सारात मग्न आहेत,

ਜਉ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਾ ॥
पण जेव्हा शरीरातच संसाराची चव नष्ट होते.

ਤਉ ਤਤਹਿ ਤਤ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਪਾਵਾ ॥੨੨॥
मग जीवाचा आत्मा परम प्रकाशात लीन होतो आणि मग परमेश्वराचे खरे रूप प्राप्त होते. ॥२२॥

ਥਥਾ ਅਥਾਹ ਥਾਹ ਨਹੀ ਪਾਵਾ ॥
परमेश्वर अथांग आहे. त्याची खोली कळू शकत नाही.

ਓਹੁ ਅਥਾਹ ਇਹੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਵਾ ॥
परमेश्वर शाश्वत आहे पण हे शरीर स्थिर राहत नाही म्हणजेच त्याचे धूळ होते.

ਥੋੜੈ ਥਲਿ ਥਾਨਕ ਆਰੰਭੈ ॥
मनुष्य थोड्या जमिनीवर शहर वसवू लागतो.

ਬਿਨੁ ਹੀ ਥਾਭਹ ਮੰਦਿਰੁ ਥੰਭੈ ॥੨੩॥
त्याला खांब नसलेला राजवाडा नष्ट करायचा आहे. ॥२३॥

ਦਦਾ ਦੇਖਿ ਜੁ ਬਿਨਸਨਹਾਰਾ ॥
संपूर्ण दृश्य जग नाशवंत आहे

ਜਸ ਅਦੇਖਿ ਤਸ ਰਾਖਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥
हे बंधू! या डोळ्यांना न दिसणाऱ्या परमेश्वरावर सदैव लक्ष केंद्रित कर.

ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਕੁੰਚੀ ਜਬ ਦੀਜੈ ॥
पण जेव्हा ज्ञानाची चावी दहाव्या दारात ठेवली जाते

ਤਉ ਦਇਆਲ ਕੋ ਦਰਸਨੁ ਕੀਜੈ ॥੨੪॥
तेव्हा दयाळू परमेश्वराचे दर्शन होते. ॥२४॥

ਧਧਾ ਅਰਧਹਿ ਉਰਧ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਅਰਧਹਿ ਉਰਧਹ ਮੰਝਿ ਬਸੇਰਾ ॥
जर मनुष्य खालच्या गोलाकारातून वरच्या गोलाकारात गेला तर पृथ्वी आणि आकाशात परमेश्वराचा वास होतो.

ਅਰਧਹ ਛਾਡਿ ਉਰਧ ਜਉ ਆਵਾ ॥
जेव्हा आत्मा पृथ्वी सोडून आकाशात जातो,

ਤਉ ਅਰਧਹਿ ਉਰਧ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥੨੫॥
तेव्हा आत्मा आणि परमेश्वरयांची भेट होते आणि आनंद प्राप्त होतो. ॥२५॥

ਨੰਨਾ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਨਿਰਖਤ ਜਾਈ ॥
परमेश्वराच्या दर्शनाशिवाय मी माझ्या रात्री आणि दिवसही घालवतो.

ਨਿਰਖਤ ਨੈਨ ਰਹੇ ਰਤਵਾਈ ॥
हे पाहून वाट पाहत माझे डोळे रक्तासारखे लाल झाले आहेत.

ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਜਬ ਜਾਇ ਪਾਵਾ ॥
दर्शनासाठी आसुसलेले असताना, शेवटी जेव्हा आपल्याला दर्शन मिळते.

ਤਬ ਲੇ ਨਿਰਖਹਿ ਨਿਰਖ ਮਿਲਾਵਾ ॥੨੬॥
प्रिय परमेश्वराला पाहण्याची इच्छा असलेल्या आपल्या भक्ताला तो स्वतःशी जोडतो. ॥२६॥

ਪਪਾ ਅਪਰ ਪਾਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਾ ॥
परमेश्वर अफाट आहे आणि त्याच्या पलीकडे जाऊ शकत नाही.

ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਸਿਉ ਪਰਚਉ ਲਾਵਾ ॥
मी परम प्रकाश परमेश्वराच्या प्रेमात पडलो आहे.

ਪਾਂਚਉ ਇੰਦ੍ਰੀ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕਰਈ ॥
जो आपल्या पंचेंद्रियांवर नियंत्रण ठेवतो.

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੋਊ ਨਿਰਵਰਈ ॥੨੭॥
त्याला पाप आणि पुण्य या दोन्हीपासून मुक्ती मिळते. ॥२७॥

ਫਫਾ ਬਿਨੁ ਫੂਲਹ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥
फ-फुलाशिवाय फळ उत्पन्न झाले आहे.

ਤਾ ਫਲ ਫੰਕ ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥
जर एखाद्या व्यक्तीने त्या फळाचा तुकडा पाहिला आणि त्या तुकड्याबद्दल विचार केला,

ਦੂਣਿ ਨ ਪਰਈ ਫੰਕ ਬਿਚਾਰੈ ॥
तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकत नाही.

ਤਾ ਫਲ ਫੰਕ ਸਭੈ ਤਨ ਫਾਰੈ ॥੨੮॥
फळाचा तो तुकडा सर्व शरीरांना फाडून टाकतो. ॥२८ ॥

ਬਬਾ ਬਿੰਦਹਿ ਬਿੰਦ ਮਿਲਾਵਾ ॥
ब-जेव्हा एक थेंब दुसऱ्या थेंबाशी एकरूप होतो,

ਬਿੰਦਹਿ ਬਿੰਦਿ ਨ ਬਿਛੁਰਨ ਪਾਵਾ ॥
तेव्हा हे थेंब पुन्हा वेगळे होत नाहीत.

ਬੰਦਉ ਹੋਇ ਬੰਦਗੀ ਗਹੈ ॥
जो व्यक्ती परमेश्वराचा सेवक बनून परमेश्वराची प्रेमाने पूजा करतो.

ਬੰਦਕ ਹੋਇ ਬੰਧ ਸੁਧਿ ਲਹੈ ॥੨੯॥
जो परमेश्वराच्या दाराची स्तुती करतो तो भ्रमाच्या बंधनांचे रहस्य प्राप्त करतो. ॥२९॥

ਭਭਾ ਭੇਦਹਿ ਭੇਦ ਮਿਲਾਵਾ ॥
भेदून व दुविधा दूर केल्याने मनुष्य परमेश्वराशी एकरूप होतो.

ਅਬ ਭਉ ਭਾਨਿ ਭਰੋਸਉ ਆਵਾ ॥
भीती नाहीशी करून आता माझा परमेश्वरावर विश्वास निर्माण झाला आहे.

ਜੋ ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਭੀਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥
मला जे बाहेरचे वाटत होते, ते आता मी स्वतःमध्येच विचार करतो.

ਭਇਆ ਭੇਦੁ ਭੂਪਤਿ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥੩੦॥
जेव्हा मला हे रहस्य कळले तेव्हा मी जगाच्या परमेश्वराला ओळखले. ॥३०॥

ਮਮਾ ਮੂਲ ਗਹਿਆ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥
ब्रह्मांडाचा उगम असलेल्या परमेश्वराला आपण आपल्या मनात ठेवलं तर

ਮਰਮੀ ਹੋਇ ਸੁ ਮਨ ਕਉ ਜਾਨੈ ॥
मन भरकटण्यापासून वाचते.

ਮਤ ਕੋਈ ਮਨ ਮਿਲਤਾ ਬਿਲਮਾਵੈ ॥
ज्या जीवाला हे रहस्य सापडते त्याला मन समजते. म्हणून कोणीही आपला आत्मा परमेश्वराशी जोडण्यास उशीर करू नये.

ਮਗਨ ਭਇਆ ਤੇ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੩੧॥
ज्यांना खऱ्या रुपात परमेश्वर सापडतो ते लोक आनंदात आपले जीवन जगतात. ॥३१॥

ਮਮਾ ਮਨ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਹੈ ਮਨ ਸਾਧੇ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥
आत्म्याचे कार्य त्याच्या मनाशी असते. जो मनावर ताबा ठेवतो तो आपल्या इच्छा पूर्ण करतो.

ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਸਿਉ ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਮਨ ਸਾ ਮਿਲਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥੩੨॥
कबीरजी म्हणतात, माझी देवाणघेवाण फक्त माझ्या मनापासून आहे. मला माझ्यासारखा दुसरा कोणी सापडला नाही. ॥३२॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਕਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੀਉ ॥
ही मनाची शक्ती आहे. हे मन शिव आहे.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚ ਤਤ ਕੋ ਜੀਉ ॥
हे मन म्हणजे शरीरातील पाच तत्वांची प्राणशक्ती आहे.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੇ ਜਉ ਉਨਮਨਿ ਰਹੈ ॥
जेव्हा एखादी व्यक्ती आपल्या मनावर नियंत्रण ठेवते आणि परम आनंदाच्या स्थितीत जगते

ਤਉ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਕੀ ਬਾਤੈ ਕਹੈ ॥੩੩॥
त्यामुळे तो तिन्ही जगाची रहस्ये सांगू शकतो. ॥३३॥

ਯਯਾ ਜਉ ਜਾਨਹਿ ਤਉ ਦੁਰਮਤਿ ਹਨਿ ਕਰਿ ਬਸਿ ਕਾਇਆ ਗਾਉ ॥
हे बंधू! तुला काही माहीत असेल तर तुझ्या मूर्खपणाचा नाश कर आणि तुझ्या देहाच्या गावावर नियंत्रण कर.

ਰਣਿ ਰੂਤਉ ਭਾਜੈ ਨਹੀ ਸੂਰਉ ਥਾਰਉ ਨਾਉ ॥੩੪॥
जर तुम्ही या युद्धात सहभागी झालात आणि पराभूत झाला नाही तरच तुमचे नाव शूर म्हणता येईल. ॥३४॥

ਰਾਰਾ ਰਸੁ ਨਿਰਸ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥
ज्या जीवाने मायेची चव नीच मानली आहे

ਹੋਇ ਨਿਰਸ ਸੁ ਰਸੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥
भौतिक सुखांपासून दूर राहून त्याने आध्यात्मिक आनंद प्राप्त केला आहे.

ਇਹ ਰਸ ਛਾਡੇ ਉਹ ਰਸੁ ਆਵਾ ॥
ज्याने या ऐहिक सुखांचा त्याग केला त्याला परमेश्वराच्या नामाचा आनंद प्राप्त झाला.

ਉਹ ਰਸੁ ਪੀਆ ਇਹ ਰਸੁ ਨਹੀ ਭਾਵਾ ॥੩੫॥
ज्याने ते नाम चाखले आहे त्याला ही भ्रमाची चव आवडत नाही. ॥३५॥

ਲਲਾ ਐਸੇ ਲਿਵ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ॥
माणसाच्या अंतःकरणात परमेश्वराविषयी प्रेम असले पाहिजे.

ਅਨਤ ਨ ਜਾਇ ਪਰਮ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥
त्याने इतर कोणाकडे जाऊन सत्याची प्राप्ती करू नये आणि

ਅਰੁ ਜਉ ਤਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥
जर त्याने तिथे त्याबद्दल प्रेम आणि आपुलकी निर्माण केली

ਤਉ ਅਲਹ ਲਹੈ ਲਹਿ ਚਰਨ ਸਮਾਵੈ ॥੩੬॥
त्याला परमेश्वराची प्राप्ती होते आणि ती प्राप्त झाल्यावर तो त्याच्या चरणी लीन होतो. ॥३६॥

ਵਵਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਿਸਨ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥
सदैव आपल्या प्रभूचे नामस्मरण करा.

ਬਿਸਨ ਸੰਮ੍ਹਾਰਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण करून जीवनाच्या खेळात पराभूत व्हावे लागणार नाही.

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜੇ ਬਿਸਨਤਨਾ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥
मी माझे संपूर्ण हृदय आणि शरीर त्या भक्तांना समर्पित करतो जे परमेश्वराचे गुणगान करतात.

ਵਿਸਨ ਮਿਲੇ ਸਭ ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੩੭॥
परमेश्वराच्या भेटीने सत्याची प्राप्ती होते. ॥३७॥

ਵਾਵਾ ਵਾਹੀ ਜਾਨੀਐ ਵਾ ਜਾਨੇ ਇਹੁ ਹੋਇ ॥
हे बंधू! आपण त्या परमेश्वराची ओळख करून घेतली पाहिजे. ते अनुभवून हा जीव तसा बनतो

ਇਹੁ ਅਰੁ ਓਹੁ ਜਬ ਮਿਲੈ ਤਬ ਮਿਲਤ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥੩੮॥
जेव्हा हा जीव आणि तो परमेश्वर एक होतो तेव्हा हे मिलन कोणीही समजू शकत नाही. ॥३८॥

ਸਸਾ ਸੋ ਨੀਕਾ ਕਰਿ ਸੋਧਹੁ ॥
स्वतःचे मन पूर्णपणे जोपासावे

ਘਟ ਪਰਚਾ ਕੀ ਬਾਤ ਨਿਰੋਧਹੁ ॥

मनाला फसवणाऱ्या प्रत्येक गोष्टीपासून स्वतःला आवर घाला.

ਘਟ ਪਰਚੈ ਜਉ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ॥

परमेश्वराचे प्रेम उत्पन्न झाले की मन प्रसन्न होते.

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਤਹ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਰਾਉ ॥੩੯॥

तिन्ही लोकांचा तो राजा सर्वत्र विराजमान आहे. ॥३९॥

ਖਖਾ ਖੋਜਿ ਪਰੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥

जर एखादी व्यक्ती परमेश्वराचा शोध घेऊ लागली

ਜੋ ਖੋਜੈ ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਈ ॥

आणि जर त्याला परमेश्वराची प्राप्ती झाली तर तो कधीही जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकत नाही.

ਖੋਜ ਬੂਝਿ ਜਉ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥

जेव्हा माणूस परमेश्वराचा शोध घेतो आणि विचार करतो,

ਤਉ ਭਵਜਲ ਤਰਤ ਨ ਲਾਵੈ ਬਾਰਾ ॥੪੦॥

त्याला भयंकर संसारसागर पार व्हायला वेळ लागत नाही. ॥४०॥

ਸਸਾ ਸੋ ਸਹ ਸੇਜ ਸਵਾਰੈ ॥

भगवान कांत ज्याच्या शय्येला शोभतात तो जीव

ਸੋਈ ਸਹੀ ਸੰਦੇਹ ਨਿਵਾਰੈ ॥

ती तिच्या शंका दूर करते.

ਅਲਪ ਸੁਖ ਛਾਡਿ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥

क्षुल्लक सुखांचा त्याग करून ती परम सुखाची प्राप्ती करते.

ਤਬ ਇਹ ਤ੍ਰੀਅ ਓੁਹੁ ਕੰਤੁ ਕਹਾਵਾ ॥੪੧॥

मग तिला त्याची पत्नी आणि त्याला तिचा नवरा म्हणतात. ॥४१॥

ਗਾਹਾ ਹੋਤ ਹੋਇ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥
परमेश्वर प्रत्येक कणात असतो पण माणसाला त्याचे अस्तित्व माहीत नसते.

ਜਬ ਹੀ ਹੋਇ ਤਬਹਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥
जेव्हा त्याला त्याच्या अस्तित्वाचा अनुभव येतो तेव्हा त्याचा आत्मा आत्मविश्वासू बनतो.

ਹੈ ਤਉ ਸਹੀ ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥
परमेश्वर निश्चितपणे अस्तित्वात आहे, परंतु या श्रद्धेचा फायदा तेव्हाच होतो जेव्हा एखाद्या जीवाला हे समजते.

ਤਬ ਓਹੀ ਉਹੁ ਏਹੁ ਨ ਹੋਈ ॥੪੨॥
मग हा प्राणी त्या परमेश्वराचे रूप बनतो आणि त्याचे वेगळे अस्तित्व उरत नाही. ॥४२॥

ਲਿੰਉ ਲਿੰਉ ਕਰਤ ਫਿਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥
सर्व जग म्हणत राहतं की मी मायेवर नियंत्रण ठेवावं, मी माया गोळा करावी,

ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਬਿਆਪੈ ਬਹੁ ਸੋਗੁ ॥
या भ्रमामुळे जीव अतिशय चिंताग्रस्त होतो.

ਲਖਿਮੀ ਬਰ ਸਿਉ ਜਉ ਲਿਉ ਲਾਵੈ ॥
पण जेव्हा एखादा प्राणी भगवान लक्ष्मीपतीच्या प्रेमात पडतो.

ਸੋਗੁ ਮਿਟੈ ਸਭ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥੪੩॥
त्याची चिंता नाहीशी होते आणि त्याला सर्व सुख प्राप्त होते. ॥४३॥

ਖਖਾ ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਗਏ ਕੇਤੇ ॥
अनेक माणसं मरण पावली आहेत

ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਅਜਹੂੰ ਨਹ ਚੇਤੇ ॥
अशा रीतीने गर्दीत पडून मरण पावलेल्या माणसाला आजही परमेश्वराचे स्मरण होत नाही.

ਅਬ ਜਗੁ ਜਾਨਿ ਜਉ ਮਨਾ ਰਹੈ ॥
आता जर जगाचे वास्तव समजून घेऊन मन परमेश्वरात विसावले तर

ਜਹ ਕਾ ਬਿਛੁਰਾ ਤਹ ਥਿਰੁ ਲਹੈ ॥੪੪॥
ज्याच्यापासून ते विभक्त झाले आहे त्या परमेश्वरामध्ये ते घर शोधू शकते. ॥४४॥

ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਜੋਰੇ ਆਨਿ ॥
माणसाने बावन्न अक्षरे जोडली आहेत

ਸਕਿਆ ਨ ਅਖਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨਿ ॥
पण तो परमेश्वराचा एकही शब्द ओळखू शकत नाही.

ਸਤ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਬੀਰਾ ਕਹੈ ॥
कबीर म्हणतात ते सत्य आहे की

ਪੰਡਿਤ ਹੋਇ ਸੁ ਅਨਭੈ ਰਹੈ ॥
पंडित तोच आहे, जो निर्भयपणे प्रवास करतो.

ਪੰਡਿਤ ਲੋਗਹ ਕਉ ਬਿਉਹਾਰ ॥
अक्षरांना जोडणे हा विद्वानांचा व्यवसाय आहे.

ਗਿਆਨਵੰਤ ਕਉ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰ ॥
शहाणा माणूस विचार करतो आणि वास्तव समजून घेतो.

ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਜੈਸੀ ਬੁਧਿ ਹੋਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਾਨੈਗਾ ਸੋਈ ॥੪੫॥
कबीरजी म्हणतात की प्राणी त्याच्या मनात असलेल्या बुद्धिमत्तेनुसार समजतो. ॥४५॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
सतगुरुंच्या कृपेने एकच देव सापडतो
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀਂ ॥
रागु गउडी थित्तिं कबीर जी चे ॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਪੰਦ੍ਰਹ ਥਿਤੀਂ ਸਾਤ ਵਾਰ ॥
पंधरा तिथी आणि आठवड्याचे सात दिवस आहेत.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਉਰਵਾਰ ਨ ਪਾਰ ॥
कबीर म्हणतात, मी त्या परमेश्वराची स्तुती करतो जो अनंत आहे.

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਲਖੈ ਜਉ ਭੇਉ ॥
जेव्हा साधक आणि सिद्धांना परमेश्वराचे रहस्य समजते,

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਉ ॥੧॥
तो स्वतःच निर्मात्याचे रूप बनतो आणि स्वतः परमेश्वराचे रूप बनतो. ॥१॥

ਥਿਤੀਂ ॥
तिथी ॥

ਅੰਮਾਵਸ ਮਹਿ ਆਸ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥
अमावस्येच्या दिवशी आपल्या इच्छांचा त्याग करून

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਸਮਾਰਹੁ ॥
अंतर्यामी रामाचे नामस्मरण हृदयात करा.

ਜੀਵਤ ਪਾਵਹੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥
अशाप्रकारे तुम्हाला याच जन्मात मोक्षाचे द्वार मिळेल.

ਅਨਭਉ ਸਬਦੁ ਤਤੁ ਨਿਜੁ ਸਾਰ ॥੧॥
या स्मरणाच्या प्रभावाने तुमचे खरे सत्व जागृत होईल आणि गुरूचे वचन अनुभव रूपात प्रसारित होईल. ॥१॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੋਬਿੰਦ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥
ज्याचे प्रेम गोविंदाच्या सुंदर चरणांशी एकरूप झाले आहे आणि

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांच्या कृपेने ज्याचे मन शुद्ध होते, तो रात्रंदिवस जागृत राहतो भगवान हरिची प्रार्थना. ॥१॥रहाउ॥

ਪਰਿਵਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰ ॥
एकमतिथीच्या दिवशी हे बंधू! तुझ्या प्रिय परमेश्वराचा विचार कर.

ਘਟ ਮਹਿ ਖੇਲੈ ਅਘਟ ਅਪਾਰ ॥
अनादी परमेश्वर प्रत्येक हृदयात खेळत (विराजमान) आहे.

ਕਾਲ ਕਲਪਨਾ ਕਦੇ ਨ ਖਾਇ ॥
मृत्यूची भीती त्याला कधीही स्पर्श करू शकत नाही

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥
जो मनुष्य आदिपुरुष परमात्म्यात लीन राहतो. ॥२॥

ਦੁਤੀਆ ਦੁਹ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅੰਗ ॥
दुसरे म्हणजे, हे बंधू! माया आणि ब्रह्मा दोन्ही शरीराच्या अवयवांमध्ये खेळत आहेत हे समजून घ्या.

ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਰਮੈ ਸਭ ਸੰਗ ॥
माया आणि ब्रह्म हे प्रत्येक कणापासून अविभाज्य आहेत.

ਨਾ ਓਹੁ ਬਢੈ ਨ ਘਟਤਾ ਜਾਇ ॥
परमेश्वर कधीच मोठा नाही आणि लहानही होत नाही.

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੩॥
तो सदैव तसाच राहतो, त्याला विशेष कुळ नाही, तो निरंजन आहे म्हणजेच मोह-माया त्याचावर कधीच आपला प्रभाव टाकू शकत नाही. ॥३॥

ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤੀਨੇ ਸਮ ਕਰਿ ਲਿਆਵੈ ॥
तिसरे, परमेश्वराची स्तुती करणाऱ्या माणसाने मायेचे तिन्ही गुण आपल्या नैसर्गिक अवस्थेत समान ठेवले,

ਆਨਦ ਮੂਲ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥
तो मनुष्य परम स्थान प्राप्त करतो, जो आनंदाचा स्रोत आहे.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਉਪਜੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ॥
चांगल्या संगतीत राहिल्याने माणसाचा असा विश्वास निर्माण होतो की

ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੪॥
आत आणि बाहेर सर्वत्र त्या परमेश्वराचा प्रकाश आहे. ॥४॥

ਚਉਥਹਿ ਚੰਚਲ ਮਨ ਕਉ ਗਹਹੁ ॥
चौथे, हे प्राणी! तुझे चंचल मन नियंत्रणात ठेव आणि

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸੰਗਿ ਕਬਹੁ ਨ ਬਹਹੁ ॥
वासना आणि क्रोध यांच्या संगतीत बसू नका.

ਜਲ ਥਲ ਮਾਹੇ ਆਪਹਿ ਆਪ ॥
समुद्र आणि पृथ्वीवर सर्वत्र विराजमान असलेला परमेश्वर

ਆਪੈ ਜਪਹੁ ਆਪਨਾ ਜਾਪ ॥੫॥
तो स्वतः नामजप करतो. ॥५॥

ਪਾਂਚੈ ਪੰਚ ਤਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥
पंचमी: हे जग पाच तत्त्वांनी बनलेले आहे.

ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ਜੁਗ ਬਿਉਹਾਰ ॥
त्याचे दोन व्यवसाय सोने, संपत्ती आणि महिला शोधणे हे आहेत.

ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਕੋਇ ॥
परमेश्वराच्या प्रेमाचे अमृत फक्त दुर्लभ पुरुषच पितात.

ਜਰਾ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਫੇਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥
म्हातारपण आणि मृत्यूचे दुःख त्याला पुन्हा कधीच सहन होत नाही. ॥६॥

ਛਠਿ ਖਟੁ ਚਕ੍ਰ ਛਹੂੰ ਦਿਸ ਧਾਇ ॥
सहावे: व्यक्तीची पाच ज्ञानेंद्रिये आणि सहावे मन या सर्वांसह जगाच्या इच्छेमध्ये भटकत असतात,

ਬਿਨੁ ਪਰਚੈ ਨਹੀ ਥਿਰਾ ਰਹਾਇ ॥
जोपर्यंत जीव परमेश्वराचे स्मरण करत नाही तोपर्यंत तो या विक्षेपांपासून दूर जात नाही.

ਦੁਬਿਧਾ ਮੇਟਿ ਖਿਮਾ ਗਹਿ ਰਹਹੁ ॥
हे बंधू! संदिग्धता दूर करा आणि सहिष्णुता अंगीकार आणि

ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀ ਸੂਲ ਨ ਸਹਹੁ ॥੭॥
धर्म आणि कर्माचा हा प्रदीर्घ वाद सोडून द्या. ॥७॥

ਸਾਤੈਂ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬਾਚਾ ਜਾਣਿ ॥
सप्तमी: हे बंधू! गुरूंच्या वचनावर विश्वास ठेवा आणि

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਲੇਹੁ ਪਰਵਾਣਿ ॥
याद्वारे परमेश्वराचे नाम हृदयात ठेवा.

ਛੂਟੈ ਸੰਸਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਦੁਖ ॥
अशाप्रकारे संदिग्धता दूर होईल आणि दुःख आणि त्रास नाहीसे होतील आणि

ਸੁੰਨ ਸਰੋਵਰਿ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ॥੮॥
वैकुंठी सरोवराचा आनंद तुम्हाला लाभेल. ॥८॥

ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਕੀ ਕਾਇਆ ॥
अष्टमी : हे शरीर आठ धातूंनी बनलेले आहे.

ਤਾ ਮਹਿ ਅਕੁਲ ਮਹਾ ਨਿਧਿ ਰਾਇਆ ॥
महान परमात्मा, अनंत परमात्मा त्यात वास करतो.

ਗੁਰ ਗਮ ਗਿਆਨ ਬਤਾਵੈ ਭੇਦ ॥
ज्ञान जाणणारा गुरू हे रहस्य सांगतो.

ਉਲਟਾ ਰਹੈ ਅਭੰਗ ਅਛੇਦ ॥੯॥
सांसारिक आसक्तींपासून दूर जाऊन मनुष्य अमर परमेश्वरात वास करतो. ॥९॥

ਨਉਮੀ ਨਵੇ ਦੁਆਰ ਕਉ ਸਾਧਿ ॥
नवमी: हे बंधू! आपल्या शारीरिक इंद्रियांवर नियंत्रण ठेवा,

ਬਹਤੀ ਮਨਸਾ ਰਾਖਹੁ ਬਾਂਧਿ ॥
यातून निर्माण होणाऱ्या इच्छांवर नियंत्रण ठेवा.

ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਭ ਬੀਸਰਿ ਜਾਹੁ ॥
लोभ, आसक्ती इत्यादी दुर्गुण विसरून जा.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵਹੁ ਅਮਰ ਫਲ ਖਾਹੁ ॥੧੦॥
तुम्हाला या कष्टाचे फळ मिळेल जे कधीही न संपणारे असे सुंदर जीवन जगेल जे सदैव स्थिर राहील. ॥१०॥

ਦਸਮੀ ਦਹ ਦਿਸ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥
सर्व दहा दिशांमध्ये फक्त आनंद आहे.

ਛੂਟੈ ਭਰਮੁ ਮਿਲੈ ਗੋਬਿੰਦ ॥
मनाची कोंडी सुटले आणि गोविंद (परमेश्वर) प्राप्त होतो.

ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਤਤ ਅਨੂਪ ॥
प्रकाशाचा घटक अद्वितीय आहे.

ਅਮਲ ਨ ਮਲ ਨ ਛਾਹ ਨਹੀ ਧੂਪ ॥੧੧॥
तो शुद्ध आणि अशुद्धतेपासून मुक्त आहे, तो जेथे राहतो तेथे छाया किंवा सूर्यप्रकाश राहत नाही. ॥११॥

ਏਕਾਦਸੀ ਏਕ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ॥
एकादशी- मनुष्य परमेश्वराच्या स्मरणात लीन राहिला तर

ਤਉ ਜੋਨੀ ਸੰਕਟ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥
तो पुन्हा कधीही अडचणीत येत नाही,

ਸੀਤਲ ਨਿਰਮਲ ਭਇਆ ਸਰੀਰਾ ॥
त्याचे शरीर शीतल आणि स्वच्छ होते.

ਦੂਰਿ ਬਤਾਵਤ ਪਾਇਆ ਨੀਰਾ ॥੧੨॥
परमेश्वर जे काही दूर असे म्हणतात, तो जवळ शोधतो. ॥१२॥

ਬਾਰਸਿ ਬਾਰਹ ਉਗਵੈ ਸੂਰ ॥
द्वादशी- जो मनुष्य एका परमेश्वराच्या नामस्मरणात लीन राहतो त्याच्या मनात, जसे बारा सूर्य आकाशात उगवतात

ਅਹਿਨਿਸਿ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰ ॥
आणि दिवसरात्र असंख्य घंटा वाजतात.

ਦੇਖਿਆ ਤਿਹੂੰ ਲੋਕ ਕਾ ਪੀਉ ॥
त्याला तिन्ही जगाचा पिता परमेश्वर दिसतो.

ਅਚਰਜੁ ਭਇਆ ਜੀਵ ਤੇ ਸੀਉ ॥੧੩॥
ती व्यक्ती सामान्य माणसातून परमेश्वर बनते हा आश्चर्याचा खेळ होतो. ॥१३॥

ਤੇਰਸਿ ਤੇਰਹ ਅਗਮ ਬਖਾਣਿ ॥
त्रयोदशी- धार्मिक ग्रंथ सांगतात की

ਅਰਧ ਉਰਧ ਬਿਚਿ ਸਮ ਪਹਿਚਾਣਿ ॥
स्वर्ग आणि नरक या दोन्ही ठिकाणी परमेश्वराला ओळखा.

ਨੀਚ ਊਚ ਨਹੀ ਮਾਨ ਅਮਾਨ ॥
त्याच्यासाठी उच्च किंवा नीच किंवा आदरणीय किंवा अनादर नाही.

ਬਿਆਪਿਕ ਰਾਮ ਸਗਲ ਸਾਮਾਨ ॥੧੪॥
सर्वव्यापी राम सर्वांमध्ये सारखाच विराजमान आहे. ॥१४॥

ਚਉਦਸਿ ਚਉਦਹ ਲੋਕ ਮਝਾਰਿ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਮਹਿ ਬਸਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥
भगवान मुरारी चौदा लोकांमध्ये आणि जगाच्या कानाकोपऱ्यात वास करतात.

ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਹੁ ਧਿਆਨ ॥
हे बंधू! सत्य आणि समाधानावर लक्ष केंद्रित करा.

ਕਥਨੀ ਕਥੀਐ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥੧੫॥
ब्रह्मज्ञानाची कथा सांगा. ॥१५॥

ਪੂਨਿਉ ਪੂਰਾ ਚੰਦ ਅਕਾਸ ॥
पौर्णिमेच्या दिवशी आकाशात पूर्ण चंद्र असतो.

ਪਸਰਹਿ ਕਲਾ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸ ॥
किरणांच्या कलेमुळे प्रकाश सहज पसरतो.

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਥੀਰ ॥
परमेश्वर आरंभी, अंत आणि मध्यभागी पूर्णपणे स्थिर होत आहेत.

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਮਹਿ ਕਬੀਰ ॥੧੬॥
कबीर आनंदाच्या सागरात लीन होतो. ॥१६॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਵਾਰ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ੭ ॥
रागु गउडी आठवड्याचा दिवस कबीर जी की वार

ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥
आठवड्यातील प्रत्येक दिवशी हरीची स्तुती करा.

ਗੁਰ ਗਮਿ ਭੇਦੁ ਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे बंधू! गुरूंच्या चरणी पोहोचून परमेश्वराचे रहस्य प्राप्त करा. ॥१॥ रहाउ॥

ਆਦਿਤ ਕਰੈ ਭਗਤਿ ਆਰੰਭ ॥
रविवारी परमेश्वराची उपासना सुरू करा आणि

ਕਾਇਆ ਮੰਦਰ ਮਨਸਾ ਥੰਭ ॥
शरीराच्या मंदिरातच आपल्या इच्छांवर नियंत्रण ठेवा.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਖੰਡ ਸੁਰਹੀ ਜਾਇ ॥
जेव्हा माणसाची प्रवृत्ती रात्रंदिवस एकाच ठिकाणी स्थिर असते, तेव्हा

ਤਉ ਅਨਹਦ ਬੇਣੁ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬਾਇ ॥੧॥
बासरी अनहद सहज वाजवतो. ॥१॥

ਸੋਮਵਾਰਿ ਸਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਝਰੈ ॥
सोमवारच्या चंद्रातून अमृत टपकते.

ਚਾਖਤ ਬੇਗਿ ਸਗਲ ਬਿਖ ਹਰੈ ॥
या अमृताचा आस्वाद घेतला की लगेच सर्व विष आणि विकार दूर होतात.

ਬਾਣੀ ਰੋਕਿਆ ਰਹੈ ਦੁਆਰ ॥
गुरूंच्या शब्दांच्या प्रभावामुळे नियंत्रित मन परमेश्वराच्या दारात राहते आणि

ਤਉ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ ਪੀਵਨਹਾਰ ॥੨॥
आनंदी असलेले मन ते अमृत पीत राहते. ॥२॥

ਮੰਗਲਵਾਰੇ ਲੇ ਮਾਹੀਤਿ ॥
मंगळवारी वास्तव पाहा आणि

ਪੰਚ ਚੋਰ ਕੀ ਜਾਣੈ ਰੀਤਿ ॥
कामदिक पाच चोरांच्या हल्ल्याची पद्धत समजून घ्या.

ਘਰ ਛੋਡੇਂ ਬਾਹਰਿ ਜਿਨਿ ਜਾਇ ॥
हे बंधू! तुझा गड सोडून कधीही बाहेर जाऊ नकोस, म्हणजे मनाला बाहेर भटकू देऊ नकोस

ਨਾਤਰੁ ਖਰਾ ਰਿਸੈ ਹੈ ਰਾਇ ॥੩॥
नाहीतर परमेश्वर खूप कोपला असता. ॥३॥

ਬੁਧਵਾਰਿ ਬੁਧਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥
बुधवारः मनुष्य आपल्या बुद्धीने परमेश्वराच्या नावाचा प्रकाश निर्माण करतो

ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਸ ॥
हृदयात कमळात परमेश्वराचा वास होतो

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਦੋਊ ਏਕ ਸਮ ਧਰੈ ॥ ਉਰਧ ਪੰਕ ਲੈ ਸੂਧਾ ਕਰੈ ॥੪॥
गुरूला भेटल्यावर सुख आणि दुःख या दोन्ही गोष्टींचा समान विचार करून त्याने आपल्या हृदयाचे उलटे कमळ घ्यावे. ॥४॥

ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ਬਿਖਿਆ ਦੇਇ ਬਹਾਇ ॥
गुरूवार - शासित व्यक्तीने आपली पापे धुवावीत, म्हणजेच त्याचे दुर्गुण दूर करावेत

ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਏਕ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ॥
तीन देवतांना बाजूला ठेवून त्याने एका परमेश्वरावर लक्ष केंद्रित केले पाहिजे.

ਤੀਨਿ ਨਦੀ ਤਹ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਮਾਹਿ ॥
तो केवळ मायेच्या त्रिविध नद्यांमध्ये बुडी मारतात,

ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਸਮਲ ਧੋਵਹਿ ਨਾਹਿ ॥੫॥
ते रात्रंदिवस नीच कृत्ये करतात आणि पुण्यविरहित राहतात आणि त्यांना धुत नाहीत. ॥५॥

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸਹਾਰੈ ਸੁ ਇਹ ਬ੍ਰਤਿ ਚੜੈ ॥
शुक्रवार- जो संयम ठेवतो त्याचाच व्रत यशस्वी होतो

ਅਨਦਿਨ ਆਪਿ ਆਪ ਸਿਉ ਲੜੈ ॥
आणि जो रात्रंदिवस स्वतःशीच लढतो.

ਸੁਰਖੀ ਪਾਂਚਉ ਰਾਖੈ ਸਬੈ ॥
जर एखादा प्राणी आपल्या पाचही इंद्रियांवर नियंत्रण ठेवू शकतो, तर

ਤਉ ਦੂਜੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੈਸੈ ਕਬੈ ॥੬॥
त्याची वाईट नजर कोणावरही पडत नाही. ॥६॥

ਥਾਵਰ ਥਿਰੁ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥
शनिवार-प्रभूच्या प्रकाशाची वात स्थिर ठेवणारा माणूस

ਜੋਤਿ ਦੀ ਵਟੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜੋਇ ॥
जे त्याच्या हृदयात आहेत

ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
ती आतून तेजस्वी होते आणि

ਤਬ ਹੂਆ ਸਗਲ ਕਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੭॥
मग त्याचे सर्व दुष्कृत्य मिटतात. ॥७॥

ਜਬ ਲਗੁ ਘਟ ਮਹਿ ਦੂਜੀ ਆਨ ॥
परंतु जोपर्यंत मनुष्याच्या अंतःकरणात सांसारिक आसक्तीची लालसा आहे,

ਤਉ ਲਉ ਮਹਲਿ ਨ ਲਾਭੈ ਜਾਨ ॥
तोपर्यंत तो परमेश्वराच्या चरणी आश्रय घेऊ शकत नाही.

ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥
कबीरजी म्हणतात की जेव्हा एखादी व्यक्ती रामाचा जप करताना रामाच्या प्रेमात पडते तेव्हा

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਅੰਗ ॥੮॥੧॥
त्याचे हृदय शुद्ध होते. ॥८॥१॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ
रागु गउडी चेती बानी नामदेउ जिउ की

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਦੇਵਾ ਪਾਹਨ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥
ज्या दगडावर रामाचे नाव लिहिले होते ते दगडही रामाने समुद्रात फेकले आहेत.

ਰਾਮ ਕਹਤ ਜਨ ਕਸ ਨ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी, तुझा सेवक, तुझे नामस्मरण करून संसारसागर पार कसा करू शकत नाही? ॥१॥रहाउ॥

ਤਾਰੀਲੇ ਗਨਿਕਾ ਬਿਨੁ ਰੂਪ ਕੁਬਿਜਾ ਬਿਆਧਿ ਅਜਾਮਲੁ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥
हे परमेश्वरा! तू वेश्येचे रक्षण केलेस, कुरूप कुष्ठरोगीचा कुष्ठरोग बरा केलास आणि पापांनी ग्रासलेल्या अजमलला पार केलेस.

ਚਰਨ ਬਧਿਕ ਜਨ ਤੇਊ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥
शिकारी आणि अनेक दुष्ट लोक ज्यांनी श्रीकृष्णाच्या चरणांवर लक्ष केंद्रित केले त्यांना मोक्ष प्राप्त झाला.

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਿਨ ਰਾਮ ਕਹੇ ॥੧॥
ज्यांनी राम नामाचे स्मरण केले त्यांच्यासाठी मी मनापासून आणि आत्म्याने बलिदान देतो. ॥१॥

ਦਾਸੀ ਸੁਤ ਜਨੁ ਬਿਦਰੁ ਸੁਦਾਮਾ ਉਗ੍ਰਸੈਨ ਕਉ ਰਾਜ ਦੀਏ ॥
हे परमदेव! दासी विदुरपुत्र, तुझा भक्त लोकप्रिय झाला, सुदामा, ज्याचे दारिद्य तू दूर करून उग्रसेनला राज्य दिलेस.

ਜਪ ਹੀਨ ਤਪ ਹੀਨ ਕੁਲ ਹੀਨ ਕ੍ਰਮ ਹੀਨ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਤੇਊ ਤਰੇ ॥੨॥੧॥
हे नामदेवांच्या स्वामी, तुझ्या कृपेने, ज्यांनी नामजप केला नाही, तपश्चर्या केली नाही, जे उच्च जातीचे नव्हते आणि ज्यांचे कर्मही शुभ नव्हते, ते लोक तुझ्या कृपेने संसारसागर पार करून गेले आहेत. ॥२॥१॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ
रागु गउडी रविदास जी च्या पडे गौडी गवारी

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
सतीनामु घेऊन गुरुप्रसादी करीत पुरखु ।

ਮੇਰੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ਸੋਚ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥
हे परमेश्वरा! मला रात्रंदिवस काळजी वाटते की माझा सहवास वाईट आहे, म्हणजेच मी नीच लोकांसोबत राहतो.

ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ਕੁਟਿਲਤਾ ਜਨਮੁ ਕੁਭਾਂਤੀ ॥੧॥
माझी कर्मेही कुटील आहेत आणि माझा जन्मही नीच जातीतला आहे. ॥१॥

ਰਾਮ ਗੁਸਈਆ ਜੀਅ ਕੇ ਜੀਵਨਾ ॥
हे माझ्या राम! हे गुसाई! मला माझ्या जीवाचा आधार दे.

ਮੋਹਿ ਨ ਬਿਸਾਰਹੁ ਮੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला विसरू नकोस, मी तुझा सेवक आहे. ॥१॥ रहाउ॥

ਮੇਰੀ ਹਰਹੁ ਬਿਪਤਿ ਜਨ ਕਰਹੁ ਸੁਭਾਈ ॥
हे परमेश्वरा! माझे संकट दूर करा आणि माझ्या सेवकाला तुझ्या महान प्रेमाने बहाल कर

ਚਰਣ ਨ ਛਾਡਉ ਸਰੀਰ ਕਲ ਜਾਈ ॥੨ ॥
माझ्या शरीरातील शक्ती गेली तरी मी तुझे पाय सोडणार नाही. ॥२॥

ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਉ ਤੇਰੀ ਸਾਭਾ ॥
हे रविदास! मी तुझा आश्रय घेतला आहे.

ਬੇਗਿ ਮਿਲਹੁ ਜਨ ਕਰਿ ਨ ਬਿਲਾਂਬਾ ॥੩॥੧॥
तुमच्या सेवकाला लवकर भेटा आणि उशीर करू नका. ॥३॥ १॥

ਬੇਗਮ ਪੁਰਾ ਸਹਰ ਕੋ ਨਾਉ ॥
बेगमपुरा हे त्या शहराचे नाव आहे.

ਦੂਖੁ ਅੰਦੋਹੁ ਨਹੀ ਤਿਹਿ ਠਾਉ ॥
त्या ठिकाणी दुःख व त्रास नाही.

ਨਾਂ ਤਸਵੀਸ ਖਿਰਾਜੁ ਨ ਮਾਲੁ ॥
तेथे कोणतीही सांसारिक संपत्ती नाही किंवा त्या संपत्तीवर कर लादला जाण्याची भीती नाही.

ਖਉਫੁ ਨ ਖਤਾ ਨ ਤਰਸੁ ਜਵਾਲੁ ॥੧॥
कोणतीही भीती नाही, चूक नाही, तहान नाही, पडणे नाही. ॥१॥

ਅਬ ਮੋਹਿ ਖੂਬ ਵਤਨ ਗਹ ਪਾਈ ॥
हे माझ्या बंधू! मला तिथे राहण्यासाठी एक सुंदर देश सापडला आहे

ਊਹਾਂ ਖੈਰਿ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तिथे नेहमी सुख-समृद्धी असते. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਇਮੁ ਦਾਇਮੁ ਸਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥
परमेश्वराची शक्ती स्थिर आणि कायम आहे.

ਦੋਮ ਨ ਸੇਮ ਏਕ ਸੋ ਆਹੀ ॥
कोणीही दुसरा किंवा तिसरा नाही, प्रत्येकजण समान आहे

ਆਬਾਦਾਨੁ ਸਦਾ ਮਸਹੂਰ ॥
हे शहर नेहमीच प्रसिद्ध आणि समृद्ध राहिले आहे.

ਊਹਾਂ ਗਨੀ ਬਸਹਿ ਮਾਮੂਰ ॥੨॥
तेथे श्रीमंत आणि समाधानी लोक राहतात. ॥२॥

ਤਿਉ ਤਿਉ ਸੈਲ ਕਰਹਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ॥
त्यांना त्या मालकाच्या मंदिराची माहिती असते, त्यामुळे त्यांना कोणी अडवत नाही.

ਮਹਰਮ ਮਹਲ ਨ ਕੋ ਅਟਕਾਵੈ ॥
त्यांना बरे वाटेल तसे ते तिथे फिरतात.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਖਲਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥
त्याच्या बंधनातून मुक्त झालेला मोची रविदास म्हणतो,

ਜੋ ਹਮ ਸਹਰੀ ਸੁ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩॥੨॥
जो माझ्या शहरात राहतो तो माझा मित्र आहे. ॥३॥२॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ॥
गउडी बैरागणी रविदास चिरंजीव ॥

ਘਟ ਅਵਘਟ ਡੂਗਰ ਘਣਾ ਇਕੁ ਨਿਰਗੁਣੁ ਬੈਲੁ ਹਮਾਰ ॥
परमेश्वराचा मार्ग अतिशय असमान आणि डोंगराळ आहे आणि माझा बैल लहान आहे आणि त्याच्यात कोणतेही गुण नाहीत.

ਰਮਈਏ ਸਿਉ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੂੰਜੀ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥
मी माझ्या प्रिय प्रभूला प्रार्थना करतो, हे मुरारी! तू माझ्या संपत्तीचे रक्षण कर. ॥१॥

ਕੋ ਬਨਜਾਰੋ ਰਾਮ ਕੋ ਮੇਰਾ ਟਾਂਡਾ ਲਾਦਿਆ ਜਾਇ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझा माल, नाव आणि संपत्तीही लादली जात आहे, असा कोणी रामाचा व्यापारी आहे का? ॥१॥ रहाउ॥

ਹਉ ਬਨਜਾਰੋ ਰਾਮ ਕੋ ਸਹਜ ਕਰਉ ਬ੍ਹਾਪਾਰੁ ॥
मी रामाचा नामाचा व्यापारी आहे आणि मी स्वाभाविकपणे ज्ञानाचा व्यापार करतो.

ਮੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਲਾਦਿਆ ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥੨॥
मी रामाच्या नामाने माल चढवला आहे पण जगाने मायेच्या रूपाने विषाचा व्यापार केला आहे. ॥२॥

ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਕੇ ਦਾਨੀਆ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ਆਲ ਪਤਾਲੁ ॥
हे चित्रगुप्ता! ज्याला जग आणि परलोकातील सर्व प्राणिमात्रांचे कर्मे माहीत आहेत, ते माझ्याबद्दल तुम्हाला जे काही वाटेल ते लिहा, म्हणजे यमराजाला सादर करण्यासाठी माझ्या कृतीत तुम्हाला काहीही सापडणार नाही.

ਮੋਹਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾਗਈ ਤਜੀਲੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥੩॥
कारण परमेश्वराच्या कृपेने मी सर्व संकटे सोडली आहेत, त्यामुळे मला यमाकडून शिक्षा होणार नाही. ॥३॥

ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
हे चांभार रविदास! म्हणा, जसा मी परमेश्वराच्या नावाने व्यापार करत आहे, तसा माझा विश्वास आहे की हे जग असेच (कच्चा) रंगासारखे आहे

ਮੇਰੇ ਰਮਈਏ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥੪॥੧॥
आणि माझ्या प्रिय प्रभूच्या नावाचा रंग मंजिष्ठाच्या रंगासारखा असतो, असा रंग जो कधीही फिका पडत नाही. ॥४॥१॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ
गउडी पूरबी रविदास जीउ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
सतगुरुंच्या कृपेने एकच देव सापडतो
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕੂਪੁ ਭਰਿਓ ਜੈਸੇ ਦਾਦਿਰਾ ਕਛੁ ਦੇਸੁ ਬਿਦੇਸੁ ਨ ਬੂਝ ॥
जसे पाण्याने भरलेल्या विहिरीतील बेडकाला स्वतःच्या देशाचे आणि परदेशाचे काहीच कळत नाही,

ਐਸੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਬਿਮੋਹਿਆ ਕਛੁ ਆਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਸੂਝ ॥੧॥
त्याचप्रमाणे माझे मन मायेच्या विहिरीत इतके गुरफटले आहे की मला या जगाचे व परलोकाचे काहीच कळत नाही. ॥१॥

ਸਗਲ ਭਵਨ ਕੇ ਨਾਇਕਾ ਇਕੁ ਛਿਨੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे सर्व जगाच्या स्वामी! मला क्षणभर दर्शन दे. ॥१॥रहाउ॥

ਮਲਿਨ ਭਈ ਮਤਿ ਮਾਧਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥
हे माधव! माझी बुद्धी दुर्गुणांनी मलिन झाली आहे आणि मला तुझी चाल समजू शकत नाही.

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਈ ਮੈ ਸੁਮਤਿ ਦੇਹੁ ਸਮਝਾਇ ॥੨॥
माझ्यावर दया करा जेणेकरून माझी दुविधा नष्ट होईल आणि मला बुद्धी द्या. ॥२॥

ਜੋਗੀਸਰ ਪਾਵਹਿ ਨਹੀ ਤੁਅ ਗੁਣ ਕਥਨੁ ਅਪਾਰ ॥
हे परमेश्वरा! महान योगीसुद्धा तुझ्या अनंत गुणांचे रहस्य शोधू शकत नाहीत

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੈ ਕਾਰਣੈ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥੩॥੧॥
हे रविदास! जर तुम्ही देवाच्या महिमाची स्तुती केलीत तर तुम्हाला प्रेम आणि भक्तीची भेट मिळो. ॥३॥१॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ
गउडी बैरागणी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਤਜੁਗਿ ਸਤੁ ਤੇਤਾ ਜਗੀ ਦੁਆਪਰਿ ਪੂਜਾਚਾਰ ॥
सत्ययुगात त्रेतायुगात दैवतांची उपासना हे प्रमुख कर्तव्य होते,

ਤੀਨੌ ਜੁਗ ਤੀਨੌ ਦਿੜੇ ਕਲਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥੧॥
तिन्ही युगे या तिन्ही कर्मे आणि धर्मांवर भर देतात आणि कलियुगात केवळ नावाचा आधार आहे. ॥१॥

ਪਾਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਇਬੋ ਰੇ ॥

मी संसारसागर कसा पार करणार

ਮੋ ਸਉ ਕੋਊ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥

असे कोणीही मला सांगत नाही आणि खात्री करून घेते.

ਜਾ ਤੇ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਬਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

जेणेकरून माझे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपेल. ॥१॥रहाउ॥

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਰਮ ਨਿਰੂਪੀਐ ਕਰਤਾ ਦੀਸੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥

धर्माच्या अनेक प्रकारांचे वर्णन केले आहे आणि संपूर्ण जग त्यांचे अनुसरण करीत आहे असे दिसते.

ਕਵਨ ਕਰਮ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ਜਿਹ ਸਾਧੇ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥੨॥

ते कोणते कर्म आहेत ज्यांच्या द्वारे मला मोक्ष मिळू शकतो आणि ज्याच्या आचरणाने मला यश मिळू शकते? ॥२॥

ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਬੀਚਾਰੀਐ ਸੰਕਾ ਸੁਨਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥

वेद-पुराण ऐकून पाप किंवा पुण्य याचा निर्णय झाला तर शंका उत्पन्न होतात.

ਸੰਸਾ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਕਉਨੁ ਹਿਰੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੩॥

मनात शंका कायम असते. माझा अभिमान कोण दूर करू शकेल? ॥३॥

ਬਾਹਰੁ ਉਦਕਿ ਪਖਾਰੀਐ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥

मनुष्य आपल्या शरीराचा बाह्य भाग तीर्थक्षेत्राच्या पाण्याने धुतो, परंतु त्याच्या मनात अनेक विकार असतात.

ਸੁਧ ਕਵਨ ਪਰ ਹੋਇਬੋ ਸੁਚ ਕੁੰਚਰ ਬਿਧਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥੪॥

तो पवित्र कसा होईल? ॥४॥

ਰਵਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਰਜਨੀ ਜਥਾ ਗਤਿ ਜਾਨਤ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ॥

रात्रीचा अंधार सूर्योदयाने संपतो हे सर्व जगाला माहीत आहे.

ਪਾਰਸ ਮਾਨੋ ਤਾਬੋ ਛੁਏ ਕਨਕ ਹੋਤ ਨਹੀ ਬਾਰ ॥੫॥
हे देखील लक्षात ठेवण्यासारखे आहे की परीसाचा (तत्त्वज्ञानाचा) दगडाचा स्पर्श झाला की त्याचे सोन्यामध्ये रूपांतर व्हायला वेळ लागत नाही. ॥५॥

ਪਰਮ ਪਰਸ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਪੂਰਬ ਲਿਖਤ ਲਿਲਾਟ ॥
तसेच भूतकाळातील नियती जागृत झाल्यास सर्व पारांमध्ये परम पारस असणारा गुरू सापडतो.

ਉਨਮਨ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਮਿਲੇ ਛੁਟਕਤ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ॥੬॥
गुरूंच्या कृपेने मनात परमेश्वराला भेटण्याची इच्छा निर्माण होते, तो परमेश्वराला अंतरात्म्यामध्ये भेटतो आणि मनाचे दरवाजे उघडतात. ॥६॥

ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰੀ ਭ੍ਰਮ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਕਾਰ ॥
जो मनुष्य परमेश्वराच्या भक्तीची पद्धत आपल्या अंतःकरणात बळकट करतो, त्याचे सर्व बंधन व विकार नाहीसे होतात.

ਸੋਈ ਬਸਿ ਰਸਿ ਮਨ ਮਿਲੇ ਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਏਕ ਬਿਚਾਰ ॥੭॥
तो आपले मन स्थिर ठेवतो, आनंद शोधतो आणि मायेच्या तीन गुणांच्या पलीकडे असलेल्या परमेश्वराचाच विचार करतो. ॥७॥

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕੀਏ ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ਭ੍ਰਮ ਫਾਸ ॥
मी अनेक गोष्टी करून पाहिल्या आहेत पण संशयाचा फास दूर हलवता येत नाही.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਊਪਜੈ ਤਾ ਤੇ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ॥੮॥੧॥
रविदास दुःखी आहे कारण कर्मकांडाच्या या प्रयत्नांमुळे माझ्यात देवाबद्दल प्रेम आणि भक्ती निर्माण झाली नाही. ॥८॥ १॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

१ अरे निरंकार, तो एकच आहे. सती नमू तिचे नाव सत्य आहे. विश्वाचा आणि त्यातील प्राण्यांचा निर्माता होऊन तो हे करतो. पुरखु, हे सर्व करण्यात तो पूर्णपणे सामर्थ्यवान आहे. निर्भाऊ, त्याच्यात कसलीच भीती नाही. म्हणजेच इतर देव, दानव आणि प्रापंचिक प्राण्यांप्रमाणे त्याला कोणताही द्वेष किंवा जन्म-मृत्यूचे भय नाही, तो या सर्वांच्या पलीकडे आहे. निर्वैरु तो वैररहित आहे. दुष्काळ हा मृत्यूच्या पलीकडचा काळ आहे, म्हणजेच तो अविनाशी आहे. मूर्ती अविनाशी असल्याने ती नेहमी अस्तित्वात असते. अजुनी तो कोणत्याही प्रकारचा अवलंब करत नाही कारण तो वाहतुकीच्या चक्रातून मुक्त आहे. असे दिसते की तो स्वतःहून प्रकाशमय झाला आहे. अंधार आणि अज्ञानात प्रकाश आणि ज्ञान आणणारे गुरु. प्रसाद कृपेची भेट । म्हणजेच गुरूच्या कृपेने हे सर्व साध्य होऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਸੋ ਦਰੁ ॥

रागु आसा महाला १ घर १ सो दारू ॥

ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥

हे जगाच्या स्वामी, तुझे ते घर कसे आहे जिथे तू बसतोस आणि संपूर्ण जगाचे पालनपोषण करतोस.

ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥

विविध प्रकारचे असंख्य आवाज तुमच्या दारात गुंजत आहेत आणि ते वाजवण्यासाठी खूप लोक उपस्थित आहेत.

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

तुझे अनेक राग आहेत जे रागिणींबरोबर गायले जात आहेत आणि ते राग गाणारे अनेक गंधपीडा राग आहेत जे तुझे गुणगान गात आहेत.

ਗਾਵਨ੍ਹਿ ਤੁਧਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੇ ॥

हे प्रभू! हे विश्वाच्या निर्मात्या! वारा, पाणी आणि अग्नि देवताही तुझे गुणगान गात आहेत आणि जीवांच्या कृतींचे विश्लेषक धर्मराजही तुझ्या दारी तुझे गुणगान गात आहेत.

ਗਾਵਨ੍ਹਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥

जीवांनी केलेली कर्मे लिहिणारी चित्रा गुप्ता सुद्धा तुमची स्तुती करत आहे आणि धर्मराज चित्रा गुप्ताने लिहिलेल्या शुभ आणि शुभ कर्माचा विचार करतो.

ਗਾਵਨਿ੍ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥

हे देवा, तुझे प्रतिपादन केलेले शिव, ब्रह्मा आणि अनेक सुंदर देवी तुझे गुणगान गात आहेत.

ਗਾਵਨਿ੍ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥

सर्व देवांचा आणि स्वर्गाचा अधिपती इंद्र, इतर देवतांसह आपल्या सिंहासनावर बसलेला, तुझ्या दारात उभा राहून तुझे गुणगान करीत आहे.

ਗਾਵਨਿ੍ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ੍ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥

अनेक कर्तृत्ववान लोक समाधीत असताना तुझे गुणगान गात आहेत आणि विचारी ऋषीही बुद्धीने तुझे गुणगान गात आहेत.

ਗਾਵਨਿ੍ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥

अनेक यती, सती आणि संतोषी सुद्धा तुझे गुणगान गात आहेत आणि पराक्रमी योद्धे देखील तुझे गुणगान गात आहेत.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜੇ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਬੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥

हे परमेश्वरा!जगातील सर्व विद्वान आणि महान जितेंद्रिय ऋषी वेदांचे अध्ययन करून युगानुयुगे तुझे गुणगान करीत आहेत.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥

मनाला मोहित करणाऱ्या सुंदर अप्सरा स्वर्ग, मृत्यू आणि नरकात तुझे गुणगान गात आहेत.

ਗਾਵਨਿ੍ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਜੇਤੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥

तू निर्माण केलेली चौदा रत्ने, जगातील अठ्ठावन्न तीर्थक्षेत्रे आणि त्यांत उपस्थित असलेले संत तुझे गुणगान करीत आहेत.

ਗਾਵਨਿ੍ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ੍ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

महान योद्धे, महाबली आणि शूर पुरुषही तुझे गुणगान गात आहेत आणि अंदाज, जरायु, स्वीडज आणि उद्भिज्ज या चार उत्पत्तीचे स्रोतही तुझे गुणगान गात आहेत.

ਗਾਵਨਿ੍ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥

हे निर्मात्या! नवखंड मंडळ आणि तू निर्माण केलेले आणि धारण केलेले हे संपूर्ण विश्वही तुझे गुणगान गात आहे.

ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

साक्षात जे तुझ्या भक्तीत तल्लीन आहेत, जे तुझ्या नामाचे प्रिय आहेत आणि तुला प्रसन्न करणारे आहेत, तेच तुझे गुणगान गाऊ शकतात.

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥

गुरू नानक देवजी म्हणतात की असे अजून बरेच प्राणी आहेत जे मला आठवत नाहीत, जे तुझे गुणगान गातात, त्यांचा मी किती विचार करावा, म्हणजे तुझे गुणगान गाणाऱ्या प्राण्यांची मी किती गणना करावी.

ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥

तो साहिब सत्य आहे, सदैव सत्य आहे, तो सत्य आहे आणि सत्य हे त्याचे नाव आहे.

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥

भगवंताचे ते खरे रूप पूर्वीही होते आणि तोच सद्‌गुरु भगवंत सध्याही आहे. जगाचा निर्माता भविष्यात नेहमीच असेल की देव जन्म घेत नाही आणि नष्टही होत नाही.

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥

विश्वाचा निर्माता भगवंताने आपल्या मायेने अनेक रंगीबेरंगी आणि विविध आकाराचे प्राणी निर्माण केले आहेत.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

त्याची ही सृष्टी निर्माण केल्यावर, तो त्याच्या आवडीनुसार त्याची काळजी घेतो म्हणजेच त्याच्या इच्छेनुसार त्यांची काळजी घेतो.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

हे विश्वाच्या निर्मात्या! जे काही काम चांगले वाटेल ते तो करतो आणि भविष्यातही करील.

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥੧॥

गुरू नानकजी म्हणतात की हे मानवा, देव हा राजांचा राजा म्हणजेच सर्व जगाचा सम्राट आहे, म्हणून त्याच्या अधिपत्याखाली राहणे चांगले आहे. ॥१॥१॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
आसा महाला ४ ॥

ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥
तो शाश्वत मनुष्य विश्वातील सर्व प्राणिमात्रांमध्ये सर्वव्यापी आहे, तरीही तो जगाच्या पलीकडे, अगम्य आणि शाश्वत आहे

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥
हे खऱ्या निर्मात्या देवा, पूर्वी सर्वजण तुझ्याकडे लक्ष देत होते, आताही करत आहेत आणि भविष्यातही करत राहतील.

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥
सृष्टीतील सर्व जीव ही तुझीच निर्मिती असून सर्व प्राणिमात्रांना भोग व मोक्ष देणारे तूच आहेस.

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥
हे भक्तांनो, सर्व दुःखांचा नाश करणारा आणि सुख देणारा निरंकार लक्षात ठेवा.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥
निरंकार हा स्वतःच स्वामी आहे आणि तो स्वतःच सेवक आहे, तर हे नानक, त्या अव्यक्त भगवंताचे वर्णन करू शकेन अशी माझी काय पात्रता आहे? ॥१॥

ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥
सर्वव्यापी निरंकार सर्व प्राणिमात्रांच्या हृदयात भेदत आहे.

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥
या जगात कोणी दाता झाला, कोणी भिक्षूचे रूप धारण केले, हे देवा, हे सर्व तुझे आश्चर्य आहे.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥
तूच दाता आणि भोग घेणारा आहेस, तुझ्याशिवाय मी कोणालाच ओळखत नाही.

ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥
तू परब्रह्म आहेस, तू तिन्ही लोकांमध्ये अनंत आहेस, मी माझ्या मुखातून तुझे गुण कसे व्यक्त करू.

ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ੍ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥
सतगुरुजी म्हणतात की जे प्राणिमात्र तुमचे स्मरण मनापासून करतात आणि सेवेच्या भावनेने तुमच्यासाठी समर्पित आहेत त्यांच्यासाठी मी स्वतःला समर्पित करतो. ॥२॥

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖ ਵਾਸੀ ॥
हे निरंकर, जे मन व वाणीने तुझे चिंतन करतात ते युगानुयुगे सुख भोगतात.

ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ਤਿਨ ਟੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥
जे तुझे स्मरण करतात त्यांना या जगातून मुक्ती मिळते आणि त्यांचा यमपाश तुटतो.

ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥
जे लोक भयमुक्त होऊन त्या अकालपुरुषाच्या निर्भय स्वरूपाचे ध्यान करतात, त्यांच्या जीवनातून तो जन्म, मृत्यू आणि यमदीचे सर्व भय नाहीसे करतो.

ਜਿਨ੍ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ੍ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥
ज्यांनी निरंकाराचा विचार केला आणि सेवेच्या भावनेने त्यात लीन झाले, ते सर्व दुःखांचे हरण करणारे तुझ्या रूपात विलीन झाले.

ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥
हे नानक! जे नारायण स्वरूप निरंकाराचे स्मरण करतात ते धन्य आहेत, त्यांच्यासाठी मी माझा त्याग करतो. ॥३॥

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥
हे अनंत रूप, भक्तांचे हृदय तुझ्या भक्तीच्या अनंत खजिन्याने भरलेले आहे.

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥
तुझे भक्त तिन्ही वेळा तुझी स्तुती गातात की हे देवा, तू अनेक आणि अनंत रूपांचा आहेस.

ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥
जगामध्ये नामस्मरण आणि ध्यानाद्वारे विविध प्रकारे तुमची पूजा केली जाते.

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥
अनेक ऋषी आणि विद्वान विविध धर्मग्रंथांचा आणि स्मृतींचा अभ्यास करून आणि शत कर्म यज्ञासारखी धर्मकार्ये करून तुमची स्तुती करतात.

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥
हे नानक! निरंकाराला प्रसन्न करणारे ते सर्व निष्ठावंत भक्त जगात चांगले आहेत. ॥४॥

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
हे अकालपुरुष, तू अगाध परब्रह्म, अनंत रूप आहेस, तुझ्यासारखा दुसरा कोणी नाही.

ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥
तुम्ही युगानुयुगे एक आहात, तुम्ही नेहमीच एक अद्वितीय रूप आहात आणि तुम्ही निरंतर निर्माता आहात.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥
तुम्हाला जे चांगले वाटते ते घडते, तुम्ही जे काही स्वेच्छेने करता ते घडते.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥
तुम्हीच हे विश्व निर्माण केले आहे आणि ते निर्माण करून तुम्हीच त्याचा नाशही करता.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ॥੫॥੨॥
हे नानक! मी निर्माणकर्ता देवाची स्तुती करतो जो संपूर्ण सृष्टीचा निर्माता आहे किंवा जो सर्व प्राणिमात्रांच्या अंतरंगाला जाणतो. ५॥ २॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥
रागु आसा महाला १ चौपदे घरु २ ॥

ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥
हे निरंकार स्वरूप, शास्त्र आणि विद्वान यांच्याकडून ऐकून सर्वजण तुला महान म्हणतात.

ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਈ ॥
पण तो किती मोठा आहे हे तेव्हाच सांगता येईल जेव्हा कोणी तुम्हाला पाहिले असेल किंवा तुमचे दर्शन घेतले असेल.

ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥
वास्तवात भगवंताच्या त्या सर्वशक्तिमान स्वरूपाचे मूल्य कोणीही मोजू शकत नाही किंवा त्याचा अंत कोणीही सांगू शकत नाही कारण तो अनंत आणि अमर्याद आहे.

ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥
ज्यांना तुझ्या वैभवाचा शेवट झाला आहे, म्हणजे तुझे खरे आणि आनंदमय रूप जाणले आहे, ते तुझ्यातच अविभाज्य होतात. ॥१॥

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥
हे माझ्या अकालपुरुष! तू परम, स्थिर स्वभाव आणि गुणांनी परिपूर्ण आहेस

ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू किती विशाल आहेस हे कोणालाच माहीत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥
ध्यानात तल्लीन झालेल्या सर्वांनी मिळून आपले कर्तव्य पार पाडले.

ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥
सर्व विद्वानांनी मिळून तुमचा अंत जाणून घेण्याचा प्रयत्न केला.

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥
शास्त्रवेत प्राणायामी गुरू आणि गुरूंचाही गुरू.

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥
तुझ्या गौरवाबद्दल थोडंसंही स्पष्ट करू शकत नाही. ॥२॥

ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥
सर्व शुभ गुण, सर्व तपश्चर्या आणि सर्व शुभ कर्मे.

ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆਂ ॥
महानता ही कर्तृत्ववान पुरुषांच्या कर्तृत्वासारखी असते.

ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥
तुझ्या कृपेशिवाय वर सांगितलेल्या गुणांची सिद्धी कोणालाच प्राप्त झालेली नाही.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥
भगवंताच्या कृपेने हे चांगले गुण प्राप्त झाले तर त्याला कोणीही रोखू शकत नाही. ॥३॥

ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਬੇਚਾਰਾ ॥
जर कोणी म्हणेल की हे अकालपुरुष, मी तुझी स्तुती करू शकतो, तर तो बिचारा काय म्हणू शकतो?

ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
कारण हे देवा, वेद आणि तुझ्या भक्तांचे हृदय तुझ्या स्तुतीच्या खजिन्याने भरलेले आहे.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥
ज्यांना तू तुझी स्तुती करण्याची बुद्धी देतोस त्यांच्याशी कोणी स्पर्धा कशी करू शकते?

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥
गुरू नानकजी म्हणतात की सत्याच्या रूपातील देव प्रत्येकाला सुंदर बनवतो. ॥४॥ १॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला ॥१॥

ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥
जेव्हा हे नाम माझ्यातून नाहीसे होते, तेव्हा मी स्वतःला मृत समजतो, म्हणजेच परमेश्वराच्या नामातच मला आनंद होतो, नाहीतर मला दुःख होते.

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥
पण हे खरे नाव सांगणे फार कठीण आहे.

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥
भगवंताच्या खऱ्या नामाची भूक असेल तर.

ਤਿਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥
ती इच्छाच सर्व दुःखांचा नाश करते. ॥ १॥

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥
तर हे माते, मी असे नाम का विसरावे?

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो स्वामी सत्य आहे आणि त्याचे नावही खरे आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥
भगवंताच्या खऱ्या नामाचा केवळ गौरव.

ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
व्यासादि मुनी हे सांगून थकले आहेत पण त्यांना त्याचे महत्त्व कळले नाही.

ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥
सृष्टीतील सर्व प्राणी मिळून देवाची स्तुती करू लागले तर.

ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥
तो स्तुतीने वाढत नाही आणि टीका करून कमी होत नाही. ॥२॥

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥
तो निरंकार कधी मरत नाही आणि शोकही करत नाही.

ਦੇਂਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥
तो जगातील प्राणिमात्रांना अन्नपाणी पुरवत असतो, जे त्याच्या भांडारात कधीही संपत नाही.

ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
देव, दानेश्वर असे गुण फक्त त्याच्यात आहेत बाकी कोणी नाही.

ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥
असा देव याआधी कधीच नव्हता आणि भविष्यातही असणार नाही. ॥३॥

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥
देव स्वतः जितका महान आहे तितकाच त्याचा आशीर्वादही मोठा आहे.

ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥
ज्याने दिवस निर्माण केला आणि नंतर रात्र निर्माण केली.

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥
अशा भगवंताला जो कोणी विसरतो तो तुच्छ आहे.

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੨॥
गुरू नानकजी म्हणतात की भगवंताचे नामस्मरण न करता माणूस संकुचित जातीचा असतो. ॥४॥ २॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਜੇ ਦਰਿ ਮਾਂਗਤੁ ਕੂਕ ਕਰੇ ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ ॥
भिकाऱ्याने परमेश्वराच्या दारात हाक मारली तर महालाचा मालक परमेश्वर त्याची हाक ऐकतो.

ਭਾਵੈ ਧੀਰਕ ਭਾਵੈ ਧਕੇ ਏਕ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या भिकाऱ्याला मान दे किंवा त्याला मान दे, धीर दे किंवा मारा.॥ १॥

ਜਾਣਹੁ ਜੋਤਿ ਨ ਪੂਛਹੁ ਜਾਤੀ ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराचा प्रकाश सर्व प्राणिमात्रांमध्ये आहे हे लक्षात ठेवा आणि पुढील लोकात जात नसल्यामुळे कोणाला जात विचारू नका. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥
देव स्वतः सर्व काही करतो आणि जीवांना ते स्वतःच करायला लावतो.

ਆਪਿ ਉਲਾਮ੍ਹੇ ਚਿਤਿ ਧਰੇਇ ॥
ते स्वतः भक्तांच्या तक्रारींकडे लक्ष देतात.

ਜਾ ਤੂੰ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
हे निर्मात्या! जेव्हा तू ते करतोस.

ਕਿਆ ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥
मी जगावर का अवलंबून राहावे आणि कोणासाठी राहावे? ॥२॥

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥
हे परमेश्वरा! तूच जीवांची निर्मिती केली आहेस आणि तूच सर्वस्व देतोस.

ਆਪੇ ਦੁਰਮਤਿ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥
हे ठाकूर! तू स्वतः वाईटाला थांबव.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
गुरूंच्या आशीर्वादाने जेव्हा देव येऊन मनुष्याच्या हृदयात वास करतो.

ਦੁਖੁ ਅਨ੍ਹੇਰਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੩॥
त्यामुळे त्याचे दु:ख आणि अंधार आतून पळून जातो. ॥३॥

ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥
तो स्वतः आत सत्याबद्दल प्रेम निर्माण करतो.

ਅਵਰੀ ਕਉ ਸਾਚੁ ਨ ਦੇਇ ॥
तो इतरांना सत्य प्रदान करत नाही जे स्वैच्छिक आहेत.

ਜੇ ਕਿਸੈ ਦੇਇ ਵਖਾਣੈ ਨਾਨਕੁ ਆਗੈ ਪੂਛ ਨ ਲੇਇ ॥੪॥੩॥
हे नानक! जर त्याने एखाद्याला सत्य सांगितले तर तो नंतर त्याच्या कर्माचा हिशेब मागत नाही. ॥४॥ ३॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਤਾਲ ਮਦੀਰੇ ਘਟ ਕੇ ਘਾਟ ॥
मनाचे विचार हे ताल आणि ढोल सारखे असतात आणि.

ਦੋਲਕ ਦੁਨੀਆ ਵਾਜਹਿ ਵਾਜ ॥
जगाच्या आसक्तीचा ढोल त्यांच्याकडून वाजवला जात आहे.

ਨਾਰਦੁ ਨਾਚੈ ਕਲਿ ਕਾ ਭਾਉ ॥

कलियुगाच्या प्रभावाने मनाच्या रूपात नारद नाचत आहेत.

ਜਤੀ ਸਤੀ ਕਹ ਰਾਖਹਿ ਪਾਉ ॥੧॥

मग ब्रह्मचारी आणि सत्यवादी माणसाने पाय कुठे ठेवायचे? ॥१॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥

हे नानक! मी परमेश्वराच्या नावाने स्वतःचा त्याग करतो.

ਅੰਧੀ ਦੁਨੀਆ ਸਾਹਿਬੁ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

भ्रमात अडकल्यामुळे हे जग आंधळे आणि अज्ञानी राहते, परंतु भगवंताला सर्व काही माहित आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰੂ ਪਾਸਹੁ ਫਿਰਿ ਚੇਲਾ ਖਾਇ ॥

बघा काय उलट ट्रेंड सुरु झालाय की फक्त शिष्यच गुरू खातो.

ਤਾਮਿ ਪਰੀਤਿ ਵਸੈ ਘਰਿ ਆਇ ॥

भाकरी खाण्याच्या लोभापोटी तो गुरूंच्या घरी येऊन राहतो, म्हणजेच त्याचा शिष्य बनतो.

ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਜੀਵਣ ਖਾਣੁ ॥
माणूस शेकडो वर्षे जगला तरी खात राहिला तर.

ਖਸਮ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥
जेव्हा तो परमेश्वराला ओळखेल तेव्हाच तो परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारला जाईल. ॥२॥

ਦਰਸਨਿ ਦੇਖਿਐ ਦਇਆ ਨ ਹੋਇ ॥
विनंती करणाऱ्याचा चेहरा पाहून लाचखोर अधिकाऱ्यांना त्याची कीव येत नाही.

ਲਏ ਦਿਤੇ ਵਿਣੁ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥
लाच घेत नाही किंवा देत नाही असा राज्यकर्ता नाही.

ਰਾਜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਹਥਿ ਹੋਇ ॥
जेव्हा त्याच्या तळहातावर काहीतरी ठेवले जाते तेव्हा राजा न्याय करतो.

ਕਹੈ ਖੁਦਾਇ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥੩॥
आणि देवाच्या नावासाठी तो विश्वास ठेवत नाही. ॥ ३॥

ਮਾਣਸ ਮੂਰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ॥
हे नानक! मनुष्य केवळ रूपाने आणि नावाने माणूस आहे.

ਕਰਣੀ ਕੁਤਾ ਦਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥
हा परमेश्वराच्या दरबाराचा आदेश आहे की माणूस त्याच्या वागण्याने कुत्रा आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਨੁ ॥
जर गुरूंच्या कृपेने मनुष्य या जगात स्वतःला पाहुणा समजतो.

ਤਾ ਕਿਛੁ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥੪॥੪॥
परमेश्वराच्या दरबारात त्याला काही प्रतिष्ठा प्राप्त होते. ॥ ४॥ ४॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਜੇਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਤੇਤੀ ਜੇਤਾ ਰੂਪੁ ਕਾਇਆ ਤੇਰੀ ॥
हे देवा, तुझे जे काही अवर्णनीय वचन आहे जे सुरतीद्वारे ऐकले जाते, ते सर्व नाद तूच निर्माण करतोस. हे जग जे काही दिसते ते सर्व तुझे शरीर आहे.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਸਨਾ ਆਪੇ ਬਸਨਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਹਉ ਮਾਈ ॥੧॥
तू स्वतः प्राण्यांमध्ये व्याप्त असताना सर्व गोष्टींचा आनंद घेत आहेस; हे माझ्या आई, मी असे म्हणू शकत नाही की देवासारखे दुसरे कोणी अस्तित्व आहे.॥१॥

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੋ ਹੈ ॥
देवच माझा स्वामी आहे,

ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਈ ਏਕੋ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे भावा! माझा एकच सद्‌गुरू आहे आणि तोच माझा सद्‌गुरू आहे. ॥१॥ रहाउ॥

ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਦੇਇ ॥
तो स्वतः प्राणिमात्रांचा नाश करून त्यांना मुक्त करतो. तो स्वतः जीव घेतो आणि स्वतःच जीवन देतो.

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥
तो स्वतःला पाहतो आणि आनंदी असतो. तो स्वतः प्राणिमात्रांवर करुणेने पाहतो. ॥२॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥
त्याला जे काही करायचे आहे ते करत आहे. बाकी कोणी काही करू शकत नाही.

ਜੈਸਾ ਵਰਤੈ ਤੈਸੋ ਕਹੀਐ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥
मी त्याचे वर्णन करतो जसे परमेश्वर करतो. हे परमेश्वरा, सर्व काही तुझे वैभव आहे. ॥३॥

ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਮੀਠਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਲਾ ਪੀਵਤੁ ਰਹੈ ॥
कलियुग हे मद्याचे भांडे आहे. माया ही गोड वाइन आहे आणि नशा केलेले मन ती पीत राहते.

ਆਪੇ ਰੂਪ ਕਰੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀਂ ਨਾਨਕੁ ਬਪੁੜਾ ਏਵ ਕਹੈ ॥੪॥੫॥
बिचारा नानक एवढंच सांगतात की परमेश्वर स्वतः अनेक रूपे धारण करतो. ॥४॥ ५॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਵਾਜਾ ਮਤਿ ਪਖਾਵਜੁ ਭਾਉ ॥
हे प्राणी, तुझ्या बुद्धीला तुझे वाद्य बनव आणि तुझ्या डफवर प्रेम कर.

ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥
त्यामुळे मनात आनंद आणि उत्साह निर्माण होतो.

ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਏਹੋ ਤਪ ਤਾਉ ॥
हीच भगवंताची भक्ती आहे आणि हीच तपश्चर्या आहे.

ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੧॥
या प्रेमात, आपल्या पायाने तालावर नृत्य करा. ॥१॥

ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਜਾਣੈ ਸਾਲਾਹ ॥
देवाच्या स्तुतीला तुमची लय समजा.

ਹੋਰੁ ਨਚਣਾ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਮਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
इतर नृत्ये अंतःकरणात आनंद आणि आनंद निर्माण करतात. ॥ १॥ रहाउ॥

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵਜਹਿ ਦੁਇ ਤਾਲ ॥
सत्या आणि संतोषला तुमचे दोन ताल छेना आणि तबला बनवा आणि त्यांच्याकडून पैसे कमवा.

ਪੈਰੀ ਵਾਜਾ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥
भगवंताचे दर्शन सदैव चरणी धुंगरू करावे.

ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥
द्वैताचा नाश तुझे राग आणि गाणे मान.

ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੨॥
अशा प्रेमात तुम्ही पायाने ताल धरून नाचता. ॥ २॥

ਭਉ ਫੇਰੀ ਹੋਵੈ ਮਨ ਚੀਤਿ ॥
आपल्या नृत्यात चक्र फिरवताना नेहमी आपल्या मनात आणि हृदयात देवाचे भय ठेवा.

ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥
हे प्रत्येक वेळी बसून किंवा उभे असताना करा.

ਲੇਟਣਿ ਲੇਟਿ ਜਾਣੈ ਤਨੁ ਸੁਆਹੁ ॥
शरीराला राख समजणे म्हणजे त्याचे धूळ करणे होय.

ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੩॥
अशा प्रेमात तुम्ही पायाने ताल धरून नाचता. ॥ ३॥

ਸਿਖ ਸਭਾ ਦੀਖਿਆ ਕਾ ਭਾਉ ॥
ज्या शिष्यांना दीक्षा प्रवचन आवडते ते तुमची मंडळी असू दे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਣਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥
गुरुमुख होऊन भगवंताचे खरे नाम ऐकत राहा.

ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਵੇਰਾ ਵੇਰ ॥
हे नानक, परमेश्वराचे नाम पुन्हा पुन्हा जप.

ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰ ॥੪॥੬॥
या प्रेमात तुम्ही पायाने ताल धरून नाचता. ॥ ४॥ ६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਪਉਣੁ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਤੀ ਜਲ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧੁ ਕੀਆ ॥
देवाने संपूर्ण पृथ्वीची स्थापना करून वारा आणि नियंत्रित पाणी आणि अग्नि निर्माण केला.

ਅੰਧੁਲੈ ਦਹਸਿਰਿ ਮੂੰਡੁ ਕਟਾਇਆ ਰਾਵਣੁ ਮਾਰਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥੧॥
लंकेचा मूर्ख राजा दहा डोकी असलेल्या आंधळ्या रावणाचे मस्तक कापून घेतले, पण त्याला मारून कोणती स्तुती केली? ॥१॥

ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਆਖੀ ਜਾਇ ॥
हे परमेश्वरा, तुझी कोणती उपमा म्हणता येईल?

ਤੂੰ ਸਰਬੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू सर्वव्यापी असून सर्व प्राणिमात्रांमध्ये विराजमान आहेस आणि सर्व जीव तुझीच पूजा करतात. ॥ १॥ रहाउ॥

ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਿ ਕੀਨੀ ਕਾਲੀ ਨਥਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! जीवांची निर्मिती करून, त्यांची जीवनपद्धती तू आपल्या हातात धरून आहेस. मग कालिया नागाच्या नाकात फेंग घालून तुम्ही कोणते मोठेपण साधले?

ਕਿਸੁ ਤੂੰ ਪੁਰਖੁ ਜੋਰੂ ਕਉਣ ਕਹੀਐ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥
हे भगवान! तू कोणाचा पती आहेस आणि तू सर्व प्राणिमात्रांमध्ये सतत विलीन होत असताना ज्याला तुझी पत्नी म्हणता येईल. ॥ २॥

ਨਾਲਿ ਕੁਟੰਬੁ ਸਾਥਿ ਵਰਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਾਲਣ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਗਇਆ ॥
असे म्हटले जाते की आशीर्वाद देणारे देव ब्रह्मा, विश्वाची व्याप्ती शोधण्यासाठी आपल्या सोबत्यासह कमळाच्या खोडात प्रवेश केला.

ਆਗੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਤਾ ਕਾ ਕੰਸੁ ਛੇਦਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥੩॥
आशीर्वाद देणारे ब्रह्मदेव आपल्या कुटुंबासह कमळाच्या कुंडीत गेले आणि सृष्टीची व्याप्ती जाणून घेतली. पण पुढे गेल्यावर त्याला त्याचा अंत सापडला नाही. हे परमेश्वरा, कंसाचा वध करून तू काय मोठेपण साधलेस. ॥ ३॥

ਰਤਨ ਉਪਾਇ ਧਰੇ ਖੀਰੁ ਮਥਿਆ ਹੋਰਿ ਭਖਲਾਏ ਜਿ ਅਸੀ ਕੀਆ ॥
दुग्धसागराचे देव आणि दानवांनी मंथन केले आणि मौल्यवान रत्ने तयार केली आणि बाहेर काढली. यामुळे देव-दानव रागाने ओरडू लागले, आम्ही काय केले?

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਛਪੈ ਕਿਉ ਛਪਿਆ ਏਕੀ ਏਕੀ ਵੰਡਿ ਦੀਆ ॥੪॥੭॥
हे नानक! लपून कसे लपतील? एक एक करून त्याने सर्व रत्ने वाटून दिली होती. ॥४॥ ७॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਬੇਲਿ ਬਿਸਥਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਹੂਆ ॥
सत्कर्म आणि सद्वर्तनाची लता पसरली आहे आणि त्या लताला राम नामाचे फळ मिळते.

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਜਨਿ ਕੀਆ ॥੧॥
त्या राम नावाचे कोणतेही रूप किंवा ओळ नाही. हा अवर्णनीय शब्द सहज गुंजतो. निरंजन यांनी हा शब्द निर्माण केला आहे. ॥१॥

ਕਰੇ ਵਖਿਆਣੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥
हा शब्द माणसाला समजला तरच तो समजावून सांगू शकतो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आणि फक्त तो अमृताचे अमृत पितो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਨ੍ਹ ਪੀਆ ਸੇ ਮਸਤ ਭਏ ਹੈ ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਫਾਹੇ ॥
अमृत चाखणारे लोक नशा करतात. त्यांचे बंधन आणि फाशीचे तुकडे कापले जातात.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਛੋਡੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲਾਹੇ ॥੨॥
जेव्हा तो प्रकाश ज्योतीमध्ये विलीन होतो, तेव्हा त्यांची भ्रमाची तहान नाहीशी होते. ॥२॥

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा, मला सर्व दिव्यांमध्ये फक्त तुझेच रूप दिसते. तुझा भ्रम सर्व जगांत आहे.

ਰਾਰੈ ਰੂਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬੈਠਾ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥੩॥
वादांनी भरलेले हे जग तुझे रूप आहे, पण तू या वादांमध्ये बिनधास्त बसला आहेस, हा भ्रम तुझी सावली आहे. भ्रमात रमलेल्या प्राणिमात्रांवर तू तुझ्या आशीर्वादाचा वर्षाव करतोस. ॥३॥

ਬੀਣਾ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰਾ ॥
शब्दांची वीणा वाजवणारा योगी नित्य सुंदर परमेश्वराला पाहतो.

ਸਬਦਿ ਅਨਾਹਦਿ ਸੋ ਸਹੁ ਰਾਤਾ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੮॥
नानकांना असे वाटते की योगी अनहद शब्दाद्वारे आपल्या स्वामी, परमेश्वराच्या प्रेमात मग्न राहतो. ॥४॥ ८॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਮੈ ਗੁਣ ਗਲਾ ਕੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰ ॥
माझ्यात हा गुण आहे की मी माझ्या डोक्यावर निरुपयोगी गोष्टींचे ओझे वाहून नेले आहे.

ਗਲੀ ਗਲਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥
हे जगाच्या निर्मात्या, तुझे शब्द सर्व गोष्टींमध्ये श्रेष्ठ आहेत.

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਬਾਦਿ ॥
तोपर्यंत खाणे, पिणे आणि हसणे निरर्थक आहे.

ਜਬ ਲਗੁ ਰਿਦੈ ਨ ਆਵਹਿ ਯਾਦਿ ॥੧॥
जोपर्यंत भगवंताचे स्मरण हृदयात होत नाही. ॥१॥

ਤਉ ਪਰਵਾਹ ਕੇਹੀ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥
मानवाने इतरांची काळजी का करावी?

ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ ਕਿਛੁ ਲੀਜੀ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर त्याने आपल्या संपूर्ण आयुष्यात साध्य करण्यायोग्य गोष्टीचे नाव गोळा केले. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮਤਾਗਲੁ ਮਤਾ ॥
मनाची बुद्धी मादक हत्तीसारखी असते.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਬੋਲੀਐ ਸਭੁ ਖਤੋ ਖਤਾ ॥
आपण जे बोलतो ते चुकीचे आहे.

ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥
आपण कोणत्या मुखाने परमेश्वरासमोर पूजा करावी?

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ਪਾਸਿ ॥੨॥
तर पाप आणि पुण्य दोन्ही साक्षीदार म्हणून जवळ आहेत.॥ २॥

ਜੈਸਾ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਤੈਸਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥
हे परमेश्वरा! तू कोणाला जे काही बनवतोस तेच तो बनतो.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
तुझ्याशिवाय दुसरे कोणी नाही.

ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਤੇਹੀ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥
तुम्ही कोणाला जे काही शहाणपण देता, त्याला तेच मिळते.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ॥੩॥
तूं मनाप्रमाणें मनुष्यास नियंत्रित ॥3॥

ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰੀਆ ਪਰਵਾਰ ॥
राग आणि रागिणींचे संपूर्ण कुटुंब एक सुंदर रत्न आहे.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰ ॥
आणि त्यात नामाचे अमृत उत्पन्न होते.

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਇਹੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੂਝੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੯॥
हे नानक! ही निर्मात्याची संपत्ती आहे, ही कल्पना समजून घेणारा कोणी आहे का? ॥४॥ 6॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਤਾ ਮਿਲਿ ਸਖੀਆ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥
कांत प्रभू त्यांच्या कृपेने माझ्या घरी आले, तेव्हा माझ्या मित्र इंद्रियांनी मिळून लग्न लावले.

ਖੇਲੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਹੁ ਵੀਆਹਣ ਆਇਆ ॥੧॥
हा खेळ पाहिल्यानंतर माझे मन आनंदित झाले आहे. माझा हरी प्रभू वर माझ्याशी लग्न करायला आला आहे॥ १॥

ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਕਾਮਣੀ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥
हे स्त्रिया, बुद्धी आणि विचारांची गाणी गा.

ਹਮਰੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जगजीवन मेरा कांत प्रभू माझ्या घरी आले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹਮਰਾ ਵੀਆਹੁ ਜਿ ਹੋਆ ਜਾਂ ਸਹੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਜਾਨਿਆ ॥
सतगुरुंच्या माध्यमातून माझा विवाह झाला. माझ्या कांत प्रभूंना भेटल्यावर मी त्यांना ओळखले.

ਤਿਹੁ ਲੋਕਾ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਹੈ ਆਪੁ ਗਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥
अनहद शब्दाच्या रूपात ते नाव तीन लोकांमध्ये आहे. माझा अहंकार गेला तेव्हा माझे मन प्रसन्न झाले. ॥ २॥

ਆਪਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਹੋਰਨਿ ਕਾਰਜੁ ਨ ਹੋਈ ॥
परमेश्वर स्वतः त्याचे कार्य पूर्ण करतो. हे कार्य इतर कोणाकडूनही पूर्ण होऊ शकत नाही, म्हणजेच ते यशस्वी होऊ शकत नाही.

ਜਿਤੁ ਕਾਰਜਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥
या विवाहामुळेच खरे समाधान आणि चांगला धर्म जन्माला येतो हे सत्य दुर्लभ गुरुमुखालाच समजते. ॥३॥

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥
हे नानक, एकच देव सर्व प्राणीमात्रांना आणि स्त्रियांना प्रिय आहे

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੪॥੧੦॥
ज्यांच्यावर त्याची दयाळू नजर असते ते भाग्यवान होतात.॥ ४॥ १०॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਨੁ ਸਮਸਰਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
आरामदायी स्थितीत राहणाऱ्या व्यक्तीसाठी घर आणि जंगल सारखेच असतात.

ਦੁਰਮਤਿ ਗਤੁ ਭਈ ਕੀਰਤਿ ਠਾਇ ॥
त्याचे पुण्य नष्ट होते आणि त्याची जागा भगवंताची महिमा घेते.

ਸਚ ਪਉੜੀ ਸਾਚਉ ਮੁਖਿ ਨਾਂਉ ॥
तोंडाने सत्यनामाचा जप करणे हीच ईश्वरापर्यंत पोहोचण्याची खरी शिडी आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਾਏ ਨਿਜ ਥਾਉ ॥੧॥
सतगुरुची सेवा केल्याने मनुष्याला त्याचे खरे रूप प्राप्त होते. ॥१॥

ਮਨ ਚੂਰੇ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਜਾਣੁ ॥
षडदर्शनाचे ज्ञान म्हणजे मन जिंकणे

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताचा प्रकाश सर्व प्राणिमात्रांमध्ये परिपूर्ण होत आहे ॥१॥रहाउ॥

ਅਧਿਕ ਤਿਆਸ ਭੇਖ ਬਹੁ ਕਰੈ ॥
मायेच्या लालसेमुळे मनुष्य बहुधा वेष धारण करतो.

ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਸੁਖੁ ਤਨਿ ਪਰਹਰੈ ॥
दु:खाचे दुःख देहाचे सुख नष्ट करते.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅੰਤਰਿ ਧਨੁ ਹਿਰੈ ॥
वासना आणि क्रोध आत्म्याची संपत्ती चोरतात.

ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੈ ॥੨॥
संदिग्धता बाजूला ठेवून परमेश्वराच्या नामस्मरणाने मनुष्य मोक्ष प्राप्त करतो. ॥२॥

ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ॥
देवाची स्तुती आणि स्तुती करण्यात नैसर्गिक आनंद आहे.

ਸਖਾ ਸੈਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥
गोविंदांचे प्रेम हे माणसाचे मित्र आणि नातेवाईक आहे.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਆਪੇ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥
देव स्वतः सर्व काही करणारा आणि स्वतः क्षमा करणारा आहे.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਗੈ ਜਿੰਦੁ ॥੩॥
माझे शरीर, मन आणि जीवन देवाला समर्पित आहे. ॥३॥

ਝੂਠ ਵਿਕਾਰ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹ ॥
असत्य आणि दुर्गुणांमुळे खूप दुःख होते.

ਭੇਖ ਵਰਨ ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਖੇਹ ॥
सर्व जाती-जाती मातीसारख्या दिसतात.

ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
जो जन्म घेतो तो जन्म-मृत्यू घेतच राहतो, म्हणजेच जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात अडकत राहतो.

ਨਾਨਕ ਅਸਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਰਜਾਇ ॥੪॥੧੧॥
हे नानक! केवळ ईश्वराची इच्छा अपरिवर्तनीय आहे.॥ ४॥ ११॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाल १ ॥

ਏਕੋ ਸਰਵਰੁ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥
तलावात अद्वितीय आणि सुंदर कमळ आहेत.

ਸਦਾ ਬਿਗਾਸੈ ਪਰਮਲ ਰੂਪ ॥
ते नेहमी फुललेले असतात आणि दिसायला सुंदर आणि सुगंधी असतात.

ਊਜਲ ਮੋਤੀ ਚੂਗਹਿ ਹੰਸ ॥
फ्लेमिंगो तेजस्वी मोत्याला टोचतो.

ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਗਦੀਸੈ ਅੰਸ ॥੧॥
की सर्व कला संपूर्ण जगदीश्वराचा अंश आहे ॥१॥

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ॥
जो दिसतो तो जन्म-मृत्यूच्या अधीन असतो.

ਬਿਨੁ ਜਲ ਸਰਵਰਿ ਕਮਲੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पाण्याशिवाय सरोवरात कमळ दिसू शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਭੇਦੁ ॥
हे रहस्य फक्त दुर्मिळ माणसालाच माहीत आणि समजते.

ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਕਹੈ ਨਿਤ ਬੇਦੁ ॥
वेद नेहमी तीन शाखांचे वर्णन करतात.

ਨਾਦ ਬਿੰਦ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥
जो निर्गुण आणि सगुण प्रभूंच्या स्वभावात लीन आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥੨॥
सतगुरुंची सेवा केल्याने तो सर्वोच्च पद प्राप्त करतो.॥ २॥

ਮੁਕਤੋ ਰਾਤਉ ਰੰਗਿ ਰਵਾਂਤਉ ॥
जो मनुष्य भगवंताच्या प्रेमात आसक्त होऊन त्याचे नामस्मरण करतो त्याला मोक्ष प्राप्त होतो.

ਰਾਜਨ ਰਾਜਿ ਸਦਾ ਬਿਗਸਾਂਤਉ ॥
तो राजांचा राजा असून सदैव बहरलेला असतो.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥
हे परमेश्वरा, तुझ्या कृपेने तू एकाला वाचवतोस.

ਬੂਡਤ ਪਾਹਨ ਤਾਰਹਿ ਤਾਰਿ ॥੩॥
जरी तो बुडणारा दगड असला तरी तुम्ही तो पार करा.॥ ३॥

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਜਾਣਿਆ ॥
हे परमेश्वरा! तुझा प्रकाश तिन्ही लोकांमध्ये आहे आणि मी तुझा अनुभव तिन्ही लोकांमध्ये व्यापलेला आहे.

ਉਲਟ ਭਈ ਘਰੁ ਘਰ ਮਹਿ ਆਣਿਆ ॥
जेव्हा माझे मन मायेपासून दूर गेले तेव्हा त्याने मला माझ्या आत्म्याच्या रूपात शरीराच्या घरात स्थापित केले.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
जो रात्रंदिवस देवाची आराधना करतो, प्रेमात भिनतो.

ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥੪॥੧੨॥
मी नानक त्याचे पाय धरतो. ॥४॥ १२॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਹੁਜਤਿ ਦੂਰਿ ॥
गुरूंच्या खऱ्या शिकवणीने माणसाचे वाद मिटतात.

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਲਾਗੈ ਧੂਰਿ ॥
अधिक चतुराईमुळे जीवावर पापांची धूळ साचते.

ਲਾਗੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟੈ ਸਚ ਨਾਇ ॥
पण भगवंताच्या नामाने घाण दूर होते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥
गुरूंच्या कृपेने आत्मा सत्यनामाच्या प्रेमात लीन राहतो. ॥१॥

ਹੈ ਹਜੂਰਿ ਹਾਜਰੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥
देव दृश्यमान आहे, त्याच्या उपस्थितीत प्रार्थना करा.

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਾਚੁ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
दु:ख आणि सुख हे खरे कर्ता परमेश्वराकडेच असतात. ॥१॥रहाउ॥

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥
खोट्याने पैसा कमावणारा माणूस जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात अडकतो.

ਕਹਣਿ ਕਥਨਿ ਵਾਰਾ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥
येणे-जाणे, जन्म-मृत्यू या चक्राचा अंत सांगून-बोलून कळू शकत नाही.

ਕਿਆ ਦੇਖਾ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨ ਪਾਵੈ ॥
त्याने जे पाहिले त्याचा विचार करून तो काहीच करत नाही.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥
भगवंताच्या नामाशिवाय माणसाच्या मनाला समाधान मिळत नाही. ॥२॥

ਜੋ ਜਨਮੇ ਸੇ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ॥
ज्यांचा जन्म नश्वर जगात होतो ते रोगांनी ग्रस्त असतात आणि.

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ॥
मायेच्या अहंकाराच्या दुःखाने आपण दुःखी झालो आहोत.

ਸੇ ਜਨ ਬਾਚੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ॥
ज्यांचे रक्षण भगवंतानेच केले आहे तेच पुरुष रोगांच्या वेदनांपासून वाचतात.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥੩॥
सत्गुरूंची सेवा करून तो अमृताचा आस्वाद घेतो. ॥३॥

ਚਲਤਉ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੈ ॥
जो मनुष्य आपल्या चंचल मनावर ताबा ठेवतो तो अमृत चाखतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਭਾਖੈ ॥
तो सतगुरुंची सेवा करतो आणि पवित्र शब्द बोलतो.

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੪॥੧੩॥
हे नानक! अशा माणसाच्या मनातील अभिमान नाहीसा होतो.॥ ४॥ १३॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਜੋ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਸਚੁ ਥੀਆ ॥
देवाने जे काही केले ते खरे ठरले.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥
सतगुरुंनी भगवंताचे अमृत नाम दिले आहे.

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਭੰਗੁ ॥
मनुष्याच्या हृदयात देवाचे नाव आहे आणि तो त्याच्यापासून मानसिकदृष्ट्या विभक्त नाही.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸੰਗੁ ॥੧॥
तो रात्रंदिवस आपल्या प्रिय परमेश्वराच्या सहवासात राहतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਾਈ ॥
हे श्रीहरी, मला तुझ्या आश्रयाने ठेव.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंच्या कृपेने मला हरिरसाची प्राप्ती झाली आहे आणि नवीन संपत्ती देणारे नाम-पदार्थ प्राप्त झाले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥
ज्या लोकांची कृती आणि धर्म हेच ईश्वराचे खरे नाव आहे.

ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥
त्यांच्यासाठी मी नेहमीच त्याग करतो.

ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥
जे लोक भगवंताशी एकनिष्ठ राहतात ते स्वीकारले जातात.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥੨॥
एखाद्याला त्याच्या सहवासात मोठी संपत्ती मिळते.॥ २॥

ਹਰਿ ਵਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਧਨ ਨਾਰੀ ॥
धन्य ती स्त्री जिला पती म्हणून देव प्राप्त झाला आहे.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥
ती शब्दाचे चिंतन करते आणि परमेश्वरात विलीन होते.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥
ती स्वतःच संसारसागर पार करत नाही तर समाजालाही पार करते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥੩॥
ती सतगुरूंची सेवा करते आणि परम तत्वाचा विचार करते आणि समजते. ॥३॥

ਹਮਰੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥
भगवंताचे खरे नाव हीच माझी जात आणि प्रतिष्ठा आहे.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੰਜਮੁ ਸਤ ਭਾਉ ॥
सत्य प्रेम हे माझे कर्तव्य, धर्म आणि संयम आहे.

ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਪੁਛ ਨ ਹੋਇ ॥
हे नानक! ज्याला देव क्षमा करतो त्याच्याकडून कर्मांचा हिशेब घेतला जात नाही

ਦੂਜਾ ਮੇਟੇ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੪॥੧੪॥
द्वैतवादाचा नाश करणारा देवच आहे. ॥४॥ १४॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਆਈ ॥
काही माणसे या जगात जन्म घेतात तर काही जन्म घेऊन मरतात.

ਇਕਿ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਰਹਹਿ ਸਮਾਈ ॥
भगवंतामध्ये मग्न असलेले काही लोक केवळ त्याच्यामध्येच लीन राहतात.

ਇਕਿ ਧਰਨਿ ਗਗਨ ਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥
काही लोकांना पृथ्वी आणि आकाशात सुखाचे स्थान मिळत नाही.

ਸੇ ਕਰਮਹੀਣ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਵਹਿ ॥੧॥
कारण ते दुर्दैवी, कामहीन लोक परमेश्वराच्या नामाचा विचार करत नाहीत. ॥१॥

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥
मुक्तीचा मार्ग पूर्ण गुरूंकडूनच मिळतो.

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਵਤ ਅਤਿ ਭਉਜਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे जग विषासारखे महासागर आहे. गुरूंच्या शब्दांतून भगवंत जीवाला अस्तित्त्वाच्या महासागरात घेऊन जातो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਨ੍ ਕਉ ਆਪਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ॥
ज्याला परमेश्वर स्वतःशी जोडतो.

ਤਿਨ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨ ਸਾਕੈ ਪੇਲਿ ॥
मृत्यूही त्यांना चिरडून टाकू शकत नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਰਹਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥
प्रिय गुरुमुख कमळाप्रमाणे शुद्ध राहतात.

ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਭ ਊਪਰਿ ਕਮਲ ਨਿਰਾਰੇ ॥੨॥
जे पाण्यात आणि वर मुक्तपणे फिरतात.॥ २॥

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ॥
मला सांगा आपण कोणाला वाईट किंवा चांगले म्हणावे.

ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਲਹੀਐ ॥
तर देव प्रत्येकाच्या आत दिसतो. गुरूद्वारे मला सत्य कळते.

ਅਕਥੁ ਕਥਉ ਗੁਰਮਤਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
मी अव्यक्त ईश्वराचे वर्णन करतो आणि त्यांचा विचार करून गुरूंची शिकवण समजतो.

ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਉ ਪਾਰੁ ॥੩॥
मी गुरूंच्या सहवासात भगवंताच्या पलीकडे शोधतो. ॥ ३॥

ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਹੁ ਭੇਦ ॥
धर्मग्रंथ, वेद आणि स्मृती यांच्या बहुतेक रहस्यांचे ज्ञान.

ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰੇਦ ॥
आणि अठ्ठावन्न तीर्थात स्नान केले म्हणजे हरिरस हृदयात वास करतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
गुरुमुख अत्यंत शुद्ध असतो कारण त्याला दुर्गुणांचा कलंक वाटत नाही.

ਨਾਨਕ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਡੇ ਧੁਰਿ ਭਾਗੈ ॥੪॥੧੫॥
हे नानक! ज्यांच्या नशिबात सुरुवातीपासूनच नाव लिहिले आहे त्यांच्या हृदयात देवाचे नाव वास करते. ॥४॥ १५॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

आसा महाला १ ॥

ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਪਾਇ ਲਗਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥

ज्यांच्या कृपेने मी सर्वव्यापी राम पाहिला आहे अशा माझ्या गुरूंच्या चरणी मी नतमस्तक होऊन नमस्कार करतो.

ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥

हरीच्या गुणांचा विचार करून मी त्याचे स्मरण करत आहे आणि हरीला माझ्या अंतःकरणात पाहिल्यानंतर मी त्याच्या गुणांचा विचार करत आहे. ॥१॥

ਬੋਲਹੁ ਰਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥

राम राम ओलो कारण राम नामामुळेच अस्तित्वाच्या सागरातून मुक्ती मिळते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਲਾਭੈ ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਹੋਇ ਉਜੀਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

गुरूंच्या कृपेने अज्ञान दूर करून भगवंताचा प्रकाश प्रकाशित करणारे रत्न प्राप्त होते. ॥१॥रहाउ॥

ਰਵਨੀ ਰਵੈ ਬੰਧਨ ਨਹੀ ਤੂਟਹਿ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥

नुसत्या जिभेने उच्चार केल्याने बंध तुटत नाहीत आणि आतून अहंकार व दुविधा दूर होत नाही.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਹਉਮੈ ਤੂਟੈ ਤਾ ਕੋ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥੨॥

माणसाला सतगुरू भेटला की त्याची कोंडी दूर होते. तरच त्याचा मनुष्यजन्म सफल होतो. ॥२॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

जो मनुष्य प्रिय भगवंताला, सुखाचा सागर आपल्या हृदयात ठेवतो, तो हरि हरी नामाचा जप करतो आणि त्याची उपासना करत राहतो.

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥

भगवंत अशा भक्ताला अस्तित्त्वाचा महासागर पार करून देतो कारण तो जगाच्या जीवनाचा भक्त आणि सर्वांचा दाता असतो, जो आपले विचार गुरुमाताप्रमाणे ठेवतो. ॥३॥

ਮਨ ਸਿਉ ਜੂਝਿ ਮਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ ॥

दुर्गुणांच्या विरुद्ध मनाशी लढत असताना जो मनुष्य मरण पावतो, त्याला भगवंताची प्राप्ती होते आणि त्याच्या मनातील इच्छा नष्ट होतात.

ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਹਜ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੪॥੧੯॥

हे नानक! जर जगाच्या जीवनाने भगवंताची कृपा स्वीकारली तर आत्मा स्वाभाविकपणे त्यात गुंतून राहतो. ॥४॥ १६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

आसा महाला १ ॥

ਕਿਸ ਕਉ ਕਹਹਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਕਿਸ ਕਉ ਕਿਸੁ ਸਮਝਾਵਹਿ ਸਮਝਿ ਰਹੇ ॥

कोणाला काहीतरी सांगायचे, कोणाला काही सांगायचे आणि कोणाला समजावून सांगायचे जेणेकरून तो शहाणा होईल.

ਕਿਸੈ ਪੜਾਵਹਿ ਪੜਿ ਗੁਣਿ ਬੁਝੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹੇ ॥੧॥

वाचून भगवंताचे गुण समजावेत आणि खऱ्या गुरूंच्या वचनात समाधानी राहावे म्हणून त्याने कोणाला शिकवावे? ॥१॥

ਐਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਰਮਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या मन! सतगुरुंच्या उपदेशाने, सर्व देहांत विराजमान असलेल्या आणि अत्यंत गहन व प्रगल्भ अशा हरिची उपासना कर. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਤ ਤਰੰਗ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥
ज्याच्या मनात भगवंताच्या भक्तीच्या अनंत लहरी उठत राहतात आणि हरिच्या प्रेमात तल्लीन राहतात.

ਅਨਦਿਨੁ ਸੂਚੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੰਗਾ ॥
ज्याला भगवंताच्या स्तुतीचा सहवास लाभतो तो रात्रंदिवस शुद्ध असतो.

ਮਿਥਿਆ ਜਨਮੁ ਸਾਕਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥
या जगात अपंग व्यक्तीचा जन्म निरर्थक आहे.

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰਾ ॥੨॥
रामाची पूजा करणारा व्यक्ती भ्रममुक्त राहतो. ॥ २॥

ਸੂਚੀ ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥
फक्त तेच शरीर शुद्ध आहे जे भगवान हरींची स्तुती करत राहते.

ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥
मनाने भगवंताचे स्मरण केल्याने हे शरीर त्याच्या प्रेमात लीन राहते.

ਆਦਿ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹੀਰਾ ॥
देव शाश्वत, अनंत आणि हिरा आहे.

ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥
माझे हृदय त्या प्रिय परमेश्वराशी संलग्न आणि संतुष्ट आहे. ॥३॥

ਕਥਨੀ ਕਹਹਿ ਕਹਹਿ ਸੇ ਮੂਏ ॥
जे केवळ तोंडी बोलतात ते खरे तर मेलेले असतात.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਹੈ ॥
तो परमेश्वर दूर नाही. हे परमेश्वरा! तू जवळ आहेस.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ॥
मी सर्व जग पाहिले आहे, हा भ्रम भगवंताची सावली आहे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੧੭॥
हे नानक! मी गुरू नानकांच्या शिकवणीतून देवाच्या नावाचे ध्यान केले.॥ ४॥ १७॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਤਿਤੁਕਾ ॥
आसा महाला १ तितुका ॥

ਕੋਈ ਭੀਖਕੁ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ ॥
भिक्षा घेऊन खाणारा भिकारी आहे.

ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
आणि कोणीतरी राजा असा आहे जो राजसत्तेच्या सुखात मग्न आहे.

ਕਿਸ ਹੀ ਮਾਨੁ ਕਿਸੈ ਅਪਮਾਨੁ ॥
काहींना मान मिळतो तर काहींना अपमान.

ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਧਰੇ ਧਿਆਨੁ ॥
जगाचा नाश करणारा, निर्माण करणारा आणि सर्वांना आपल्या काळजीत ठेवणारा देवच आहे.

ਤੁਝ ਤੇ ਵਡਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
हे परमेश्वरा, तुझ्यापेक्षा कोणीही श्रेष्ठ नाही.

ਕਿਸੁ ਵੇਖਾਲੀ ਚੰਗਾ ਹੋਇ ॥੧॥
तुझ्यापेक्षा श्रेष्ठ कोण आहे हे मी तुझ्यासमोर मांडू?॥ १॥

ਮੈ ਤਾਂ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥
हे परमेश्वरा! फक्त तुझे नामच माझ्या जीवनाचा आधार आहे.

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू दाता आहेस, सर्व काही करणारा आहेस, जगाचा कर्ता आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਵਾਟ ਨ ਪਾਵਉ ਵੀਗਾ ਜਾਉ ॥
हे परमेश्वरा, मी तुझ्या मार्गावर चालत नाही तर वाकडा मार्ग स्वीकारतो.

ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥
मला देवाच्या दरबारात बसायला जागा मिळत नाही.

ਮਨ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਬੰਧੁ ॥
मी मनाने आंधळा आणि भ्रमात अडकलो आहे.

ਖੀਨ ਖਰਾਬੁ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਕੰਧੁ ॥
आणि माझ्या शरीराच्या भिंती दिवसेंदिवस कमकुवत होत आहेत.

ਖਾਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਬਹੁਤੀ ਆਸ ॥
तुम्हाला अधिक अन्न आणि अधिक आयुष्याची खूप आशा आहे.

ਲੇਖੈ ਤੇਰੈ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ॥੨॥
पण तुमचा श्वास आणि तोंड पुढे मोजले जातात हे तुम्हाला माहीत नाही. ॥ २॥

ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਧੁਲੇ ਦੀਪਕੁ ਦੇਇ ॥
हे परमेश्वरा, ज्ञानाने अंध असलेल्या माणसाला सदैव ज्ञानाचा दिवा लाव.

ਭਉਜਲ ਡੂਬਤ ਚਿੰਤ ਕਰੇਇ ॥
आणि महासागरात बुडत असलेल्या भयानक जगाची चिंता करा.

ਕਹਹਿ ਸੁਣਹਿ ਜੋ ਮਾਨਹਿ ਨਾਉ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਉ ॥
जो नाम जपतो, ऐकतो आणि श्रद्धा ठेवतो त्याच्यासाठी मी स्वतःचा त्याग करतो.

ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥
हे भगवान! नानक अशी प्रार्थना करतात.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੩॥
त्याचा आत्मा आणि शरीर तुम्हाला समर्पित आहे. ॥३॥

ਜਾਂ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥
तू अनुमती दिलीस तर मी तुझे नामस्मरण करीन.

ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥
अशा प्रकारे मला सत्याच्या दरबारात बसायला जागा मिळेल.

ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ॥
जेव्हा तुम्हाला चांगले वाटते तेव्हा तुमचा मूर्खपणा निघून जातो आणि.

ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥
ज्ञानाचे रत्न येते आणि मनात स्थिरावते.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥
देवाने आशीर्वाद दिला तर सत्गुरू मिळतो.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥੪॥੧੮॥
नानक प्रार्थना करतात आणि अस्तित्वाचा सागर पार करतात. ॥४॥ १८॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ ॥
आसा महाला १ पंचपदे ॥

ਦੁਧ ਬਿਨੁ ਧੇਨੁ ਪੰਖ ਬਿਨੁ ਪੰਖੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਉਤਭੁਜ ਕਾਮਿ ਨਾਹੀ ॥
हे परमेश्वरा! दूध नसलेली गाय, पंख नसलेला पक्षी आणि पाण्याशिवाय वनस्पती काही उपयोगाची नाही.

ਕਿਆ ਸੁਲਤਾਨੁ ਸਲਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ਅੰਧੀ ਕੋਠੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥
तो कसला सुलतान आहे ज्याला कोणी सलामही करत नाही, त्याचप्रमाणे तुझ्या नावाशिवाय आत्म्याच्या खोलीत भयंकर अंधार आहे. ॥१॥

ਕੀ ਵਿਸਰਹਿ ਦੁਖੁ ਬਹੁਤਾ ਲਾਗੈ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुला विसरावे म्हणून मला खूप वाईट वाटते

ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤੂੰ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला खूप वाईट वाटत आहे, देव मला विसरु नये. ॥१॥रहाउ॥

ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਕੰਨੀ ਪਵਣੁ ਨ ਵਾਜੈ ॥
म्हातारपणी माणसाची दृष्टी कमी होते, जेवणातील चव नाहीशी होते आणि कानांना आवाज येत नाही.

ਚਰਣੀ ਚਲੈ ਪਜੂਤਾ ਆਗੈ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥੨॥
कोणाच्या तरी पायाचा आधार घेऊन तो चालतो. सेवेशिवाय जीवन असे फळ देते. ॥ २॥

ਅਖਰ ਬਿਰਖ ਬਾਗ ਭੁਇ ਚੋਖੀ ਸਿੰਚਿਤ ਭਾਉ ਕਰੇਹੀ ॥
आपल्या हृदयाच्या बागेच्या मोकळ्या मैदानात सतगुरुंच्या शिकवणीचे झाड वाढवा आणि त्याला भगवंताच्या प्रेमाने पाणी द्या.

ਸਭਨਾ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਏਕੋ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕੈਸੇ ਲੇਹੀ ॥੩॥
सर्व झाडे एकाच परमेश्वराच्या नावाने फळ देतात. त्याच्या दयेशिवाय मनुष्य हे कसे साध्य करू शकेल? ॥३॥

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਿਸੈ ਨਾਹੀ ॥
सर्व जीव तुझे आहेत. सेवेशिवाय कोणालाही परिणाम मिळत नाही.

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਰਹੈ ਨਾਹੀ ॥੪॥
दु:ख आणि सुख तुमच्या इच्छेत आहे. नावाशिवाय जीवन नाही.॥ ४॥

ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਹੋਰੁ ਕੈਸਾ ਜਾ ਜੀਵਾ ਤਾਂ ਜੁਗਤਿ ਨਾਹੀ ॥
गुरूच्या शिकवणीनुसार मरणे हेच खरे जीवन आहे. जर मी इतर मार्गाने जगले तर ते योग्य धोरण नाही.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਾਲੇ ਜੀਆ ਜਹ ਭਾਵੈ ਤਹ ਰਾਖੁ ਤੁਹੀ ॥੫॥੧੯॥
हे नानक! देव आपल्या इच्छेनुसार जीवांना जीवन प्रदान करतो. हे परमेश्वरा, तुला आवडेल तिथे मला ठेव. ॥५॥१९॥

Page 355

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਕਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਨੁ ਹੈ ਧੋਤੀ ॥
हे मानवी शरीर स्वतः पूज्य ब्राह्मण आहे आणि मन हे या ब्राह्मणाचे धोतर आहे.

ਗਿਆਨੁ ਜਨੇਊ ਧਿਆਨੁ ਕੁਸਪਾਤੀ ॥
ब्रह्मज्ञान हा त्याचा पवित्र धागा आहे आणि भगवंताचे चिंतन हा त्याचा कुशा आहे.

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਉ ॥
तीर्थांवर स्नान करण्याऐवजी मी फक्त हरीचे नाव आणि कीर्ती मागतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥
गुरूंच्या कृपेने मी भगवंतात विलीन होईन. ॥१॥

ਪਾਂਡੇ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥
हे पंडित, अशा प्रकारे ब्रह्मदेवाचा विचार करून.

ਨਾਮੇ ਸੁਚਿ ਨਾਮੋ ਪੜਉ ਨਾਮੇ ਚਜੁ ਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचे नाव तुमची पवित्रता, तुमची स्तुती, तुमची बुद्धी आणि तुमचे आचरण असू द्या. ॥१॥रहाउ॥

ਬਾਹਰਿ ਜਨੇਊ ਜਿਚਰੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥
जोपर्यंत तुमच्यात परमेश्वराचा प्रकाश असतो तोपर्यंत बाह्य पवित्र धागा टिकतो.

ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥
देवाचे नामस्मरण करा कारण नाम हेच तुमचे धोतर आणि तिलक आहे.

ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥
पुढील जगात हे जग उपयोगी पडेल.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰਿ ਕਰਮ ਨ ਭਾਲਿ ॥੨॥
नावाशिवाय इतर कर्मे शोधू नका. ॥ २॥

ਪੂਜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਇਆ ਪਰਜਾਲਿ ॥
प्रेमाने भगवंताची आराधना करा आणि मायेच्या वासना जाळून टाका.

ਏਕੋ ਵੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥
सर्वत्र एकच देव पहा आणि इतर कोणालाही शोधू नका.

ਚੀਨੈ ਤਤੁ ਗਗਨ ਦਸ ਦੁਆਰ ॥
दहाव्या दाराच्या आसमंतात तुम्हाला वास्तव दिसते.

ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਠ ਪੜੈ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥
आणि मुखाने हरीचा मजकूर वाचा आणि त्याचा विचार करा. ॥३॥

ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥
भगवंताच्या प्रेमाचे अन्न खाल्ल्याने संदिग्धता आणि भीती दूर होते.

ਪਾਹਰੂਅਰਾ ਛਬਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
भक्कम सेन्ट्री जर पहारा देत असेल तर चोर रात्री आत घुसणार नाहीत.

ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟਿ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥
एका भगवंताचे ज्ञान म्हणजे कपाळावरचा टिळक.

ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ॥੪॥
खरे ज्ञान म्हणजे आपल्या अंतःकरणात असलेल्या ईश्वराला ओळखणे. ॥४॥

ਆਚਾਰੀ ਨਹੀ ਜੀਤਿਆ ਜਾਇ ॥
देवाला कर्मकांडाने जिंकता येत नाही.

ਪਾਠ ਪੜੈ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥
तसेच धार्मिक ग्रंथांचा अभ्यास करून त्याचे मूल्यमापन करता येत नाही.

ਅਸਟ ਦਸੀ ਚਹੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
अठरा पुराणे आणि चार वेदांनाही त्याचे रहस्य माहीत नाही.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੫॥੨੦॥
हे नानक! सतीगुरुंनी मला परमेश्वर दाखविला ॥५॥१९॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਸੇਵਕੁ ਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥
प्रत्यक्षात ते ठाकूरजींचे सेवक, दास आणि भक्त आहेत.

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥
गुरुमुख हा ठाकूरजींचा दास आहे.

ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਿ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥
ज्या परमेश्वराने हे विश्व निर्माण केले आहे तोच शेवटी त्याचा नाश करतो.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥
त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी महान नाही. ॥१॥

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
गुरुमुखाने गुरूच्या शब्दांतून सत्यनामाची पूजा केली.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सत्याच्या दरबारात तो सत्यवादी मानला जातो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਚਾ ਅਰਜੁ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥
भक्ताची विनंती आणि खरी प्रार्थना.

ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥
खरा देव त्याच्या महालात बसून त्याचे ऐकतो आणि त्याचे अभिनंदन करतो.

ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੁਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥
तो त्याला त्याच्या सत्याच्या सिंहासनावर आमंत्रित करतो.

ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥
आणि त्यांना आदर देतो. तो जे काही करतो ते घडते. ॥ २॥

ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਤੂਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥
हे जगाच्या निर्मात्या, तू माझा दरबार आहेस आणि तूच माझी शक्ती आहेस

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥
तुझ्या दरबारात जाण्यामागे गुरुचे वचन हेच सत्याचे लक्षण आहे

ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥
जो मनुष्य परमेश्वराच्या आदेशाचे पालन करतो तो थेट त्याच्याकडे जातो

ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥੩॥
सत्याच्या लक्षणांमुळे त्याला आड येत नाही. ॥ ३॥

ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਵੇਦੁ ॥
पंडित वेदांचे वाचन आणि व्याख्या करतात.

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਭੇਦੁ ॥
पण त्याच्या आतल्या उपयुक्त गोष्टीचे रहस्य त्याला समजत नाही.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥
गुरूशिवाय ज्ञान नाही.

ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥
की खरा परमेश्वर सर्वत्र विराजमान आहे. ॥४॥

ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥
मी काय बोलू आणि काय व्यक्त करू?

ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥
हे परमदेव, तू स्वतःच सर्व काही जाणतोस.

ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਦਰੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥
हे नानक, न्याय प्रभूचा दरबार हा सर्वांचा आधार आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਹਾ ਗੁਦਰਾਣੁ ॥੫॥੨੧॥
तेथे सत्यद्वारातच गुरुमुख निवास करतात. ॥५॥ २१॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਦੇਹ ਦੁਹੇਲੀ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥
हे शरीर कच्च्या कोळशासारखे आहे आणि ते नेहमी दुःखी असते. तो जन्म घेतो, नाश पावतो आणि खूप दुःख सहन करतो.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥
हा भयंकर ऐहिक सागर कसा ओलांडला जाईल, तो गुरु परमेश्वराशिवाय पार होऊ शकत नाही. ॥१॥

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰੇ ॥
हे माझ्या प्रिय परमेश्वरा, मी हे वारंवार सांगतो की तुझ्याशिवाय माझे दुसरे कोणीही नाही.

ਸਰਬੀ ਰੰਗੀ ਰੂਪੀ ਤੂੰਹੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸੇ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आपण सर्व रंग आणि रूपांमध्ये उपस्थित आहात. परमेश्वर ज्याच्याकडे दयाळूपणे पाहतो त्याला क्षमा करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਸੁ ਬੁਰੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਪਿਰ ਸਿਉ ਮਿਲਣ ਨ ਦੇਇ ਬੁਰੀ ॥
मायेच्या रूपातील माझी सासू खूप वाईट आहे. ती मला माझ्या हृदयाच्या घरात राहू देत नाही. माझी दुष्ट सासू मला माझ्या प्रिय परमेश्वराला भेटू देत नाही.

ਸਖੀ ਸਾਜਨੀ ਕੇ ਹਉ ਚਰਨ ਸਰੇਵਉ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਦਰਿ ਧਰੀ ॥੨॥
मी माझ्या मित्रांच्या आणि सहकाऱ्यांच्या चरणांची सेवा करतो. कारण त्याच्या चांगल्या सहवासात, गुरुच्या कृपेने, हरीने माझ्याकडे दयाळूपणे पाहिले आहे. ॥२॥

ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਦੇਖਿਆ ਤੁਮ ਸਾ ਮੀਤੁ ਨ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ॥
स्वतःचा विचार करून मनावर ताबा ठेवल्यावर तुझ्यासारखा दुसरा मित्र नाही हे मी चांगलंच पाहिलं आहे.

ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ॥੩॥
हे परमेश्वरा, तू मला जसा ठेवतोस तसा मी जगतो. सुख आणि दुःख देणारा तूच आहेस. तुम्ही जे काही करता ते घडते. ॥३॥

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਦੋਊ ਬਿਨਾਸਤ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਭਈ ॥
मी आशा आणि इच्छा या दोन्हींचा नाश केला आहे आणि त्रिविध भ्रमाची आशाही सोडली आहे.

ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਓਟ ਲਹੀ ॥੪॥
चांगल्या संगतीचा आश्रय घेऊन गुरुमुख होऊनच तुरिया अवस्था प्राप्त होते. ॥४॥

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਗਲੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥
ज्याच्या अंतःकरणात उद्दिष्ट आणि अभेदरहित परमेश्वर वास करतो, त्याच्याकडे जप, तप, ज्ञान, ध्यान इत्यादी सर्व गोष्टी आहेत.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਸਹਜ ਸੇਵਾ ॥੫॥੨੨॥
हे नानक, ज्याचे मन राम नामात रमलेले असते, गुरुच्या बुद्धीने भगवंताची सेवा करून त्याला सहज मोक्ष प्राप्त होतो. ॥५॥ २२॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ ॥
आसा महाला १ पंचपदे ॥

ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥
आसक्तीमुळे माणसाच्या मनात कुटुंबाबद्दल आपुलकी निर्माण होते. आसक्तीनेच संसाराचा कारभार चालतो.

ਮੋਹੁ ਤੁਮ ਤਜਹੁ ਸਗਲ ਵੇਕਾਰ ॥੧॥
आसक्तीमुळे मनात विकार निर्माण होतात, म्हणून आसक्ती सोडून द्या. ॥१॥

ਮੋਹੁ ਅਰੁ ਭਰਮੁ ਤਜਹੁ ਤੁਮ੍ ਬੀਰ ॥
हे भावा! आसक्ती आणि गोंधळ संपवा.

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਰਵੈ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तरच भगवंताचे खरे नाम तुमच्या आत्म्यात आणि शरीरात वास करेल. ॥१॥रहाउ॥

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥
जेव्हा एखादी व्यक्ती सत्यनामाची नवीन संपत्ती प्राप्त करते.

ਰੋਵੈ ਪੂਤੁ ਨ ਕਲਪੈ ਮਾਈ ॥੨॥
त्यामुळे त्याची मुले रडत नाहीत आणि आईलाही वाईट वाटत नाही.॥ २॥

ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਡੂਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥
संपूर्ण जग या मोहात मग्न आहे आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥੩॥
गुरुमुख होऊनच यावर मात करता येते. ॥३॥

ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥
या आसक्तीमुळेच जीव पुन:पुन्हा विविध जीवनात येतो.

ਮੋਹੇ ਲਾਗਾ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥
आसक्तीत रमलेला आत्मा यमपुरीला जातो.॥ ४॥

ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਲੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਮਾਹਿ ॥
जी व्यक्ती गुरुकडून दीक्षा घेऊनही नामजप आणि तपश्चर्या करते.

ਨਾ ਮੋਹੁ ਤੂਟੈ ਨਾ ਥਾਇ ਪਾਹਿ ॥੫॥
त्याची प्रापंचिक आसक्तीही तुटलेली नाही आणि सत्याच्या दरबारातही त्याचा स्वीकार होत नाही. ॥५॥

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਏਹੁ ਮੋਹੁ ਜਾਇ ॥
जर देवाने तुम्हाला आशीर्वाद दिला तर ही आसक्ती निघून जाते.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੬॥੨੩॥
हे नानक! असा आत्मा भगवंतात लीन असतो.॥ ६ ॥ २३॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਆਪਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥
केवळ भगवंतच सर्व काही करतो.

ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥
हे परमेश्वरा, मी पापी आहे पण तू क्षमाशील आहेस.॥ १॥

ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ॥
हे परमेश्वरा, सर्व काही तुझ्या इच्छेनुसारच घडते.

ਮਨਹਠਿ ਕੀਚੈ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मनाच्या जिद्दीमुळे काम करणारी व्यक्ती शेवटी नष्ट होते. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨਮੁਖ ਕੀ ਮਤਿ ਕੂੜਿ ਵਿਆਪੀ ॥
स्वार्थी माणसाचे मन नेहमी खोट्याने भरलेले असते.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਪਾਪਿ ਸੰਤਾਪੀ ॥੨॥
हरिचे स्मरण न करता तो त्याच्या पापांमुळे खूप दुःखी होतो. ॥ २॥

ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਲਾਹਾ ਕਿਛੁ ਲੇਵਹੁ ॥
हे जीव! वाईटाचा त्याग कर आणि काही लाभ कर.

ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਅਲਖ ਅਭੇਵਹੁ ॥੩॥
जे काही जन्माला आले आहे ते केवळ अनंत आणि अविवेकी परमेश्वरानेच जन्माला घातले आहे. ॥३॥

ਐਸਾ ਹਮਰਾ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ॥
माझा मित्र देव असा सहाय्यक आहे.

ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੪॥
मला त्यांना गुरूच्या रूपाने भेटले आणि त्यांनी माझ्या हृदयात भक्तीची भावना दृढ केली आहे.॥ ४॥

ਸਗਲੀਂ ਸਉਦੀਂ ਤੋਟਾ ਆਵੈ ॥
इतर सांसारिक व्यवहारांमध्ये मनुष्याचे नुकसान होते.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੫॥੨੪॥
हे नानक, माझ्या मनाला फक्त रामाचे नाव चांगले वाटते. ॥५॥ २४ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥
आसा महाला १ चौपदे ॥

ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥
ज्ञानाच्या कल्पनेवर मनन केले तरच माणूस परोपकारी होऊ शकतो.

ਜਾਂ ਪੰਚ ਰਾਸੀ ਤਾਂ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥੧॥
वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार यांचे नियंत्रण केले तरच माणूस तीर्थ म्हणू शकतो. ॥१॥

ਘੁੰਘਰੂ ਵਾਜੈ ਜੇ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥
माझे मन भगवंताच्या नामस्मरणात गुंतले तर माझ्या हृदयात धुंगरूसारखा अवर्णनीय नाद घुमतो.

ਤਉ ਜਮੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮੋ ਸਿਉ ਆਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तेव्हा यमराज पुढील लोकात माझे नुकसान करू शकत नाहीत. ॥१॥रहाउ॥

ਆਸ ਨਿਰਾਸੀ ਤਉ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥
मी सर्व आशा सोडून दिल्यावर मी साधू झालो.

ਜਾਂ ਜਤੁ ਜੋਗੀ ਤਾਂ ਕਾਇਆ ਭੋਗੀ ॥੨॥
जेव्हा मी योगीचा दर्जा धारण केला तेव्हा मी माझ्या शरीराचा उपभोग घेणारा चांगला गृहस्थ झालो. ॥ २॥

ਦਇਆ ਦਿਗੰਬਰੁ ਦੇਹ ਬੀਚਾਰੀ ॥
जेव्हा मी माझ्या शरीराचे विकारांपासून रक्षण करण्याचा विचार करतो तेव्हा मी एक दिगंबरा आहे जिला प्राणिमात्रांबद्दल दया येते.

ਆਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੀ ॥੩॥
जेव्हा मी माझा अभिमान नाहीसा करतो, तेव्हा मी अहिंसक असतो, म्हणजेच मी इतर जीवांना मारत नाही. ॥३॥

ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰਿ ਵੇਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! तू एकच आहेस आणि तुझ्याकडे अनेक वेष आहेत.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਣੈ ਚੋਜ ਨ ਤੇਰੇ ॥੪॥੨੫॥
नानकांना तुझे आश्चर्यकारक चमत्कार माहित नाहीत.॥ ४॥ २५॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਏਕ ਨ ਭਰੀਆ ਗੁਣ ਕਰਿ ਧੋਵਾ ॥
मी फक्त एका अवगुणाने भरलेला नाही, मी स्वतःमध्ये सद्‌गुण निर्माण करून त्या एका अवगुणापासून शुद्ध होईन, म्हणजेच मी अनेक अवगुणांनी भरलेला आहे.

ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਜਾਗੈ ਹਉ ਨਿਸਿ ਭਰਿ ਸੋਵਾ ॥੧॥
माझा प्रिय प्रभू जागृत राहतो आणि मी रात्रभर मोहित अवस्थेत झोपी जातो. ॥१॥

ਇਉ ਕਿਉ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਹੋਵਾ ॥
असा मी माझ्या कांत प्रभूंचा लाडका कसा होऊ शकतो?

ਸਹੁ ਜਾਗੈ ਹਉ ਨਿਸ ਭਰਿ ਸੋਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझा प्रभू जागृत राहतो आणि मी रात्रभर झोपतो. ॥१॥रहाउ॥

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜੈ ਆਵਾ ॥
माझ्या पतीला भेटण्याची इच्छा आणि तहान घेऊन मी अंथरुणावर आले तरी.

ਆਗੈ ਸਹ ਭਾਵਾ ਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥੨॥
माझा प्रिय परमेश्वर मला आवडतो की नाही हे मला माहीत नाही.॥ २ ॥

ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਹੋਇਗਾ ਰੀ ਮਾਈ ॥
अरे आई मला माहित नाही काय होईल.

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण मी हरीला पाहिल्याशिवाय राहू शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੀ ਤਿਸ ਨ ਬੁਝਾਨੀ ॥
मी परमेश्वराच्या प्रेमाचा आस्वाद घेतला नाही, म्हणून माझी तहान शमली नाही आणि.

ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੩॥
माझे सुंदर तारुण्य गेले आणि मी, पत्नी, पश्चात्ताप करतो. ॥३॥

ਅਜੈ ਸੁ ਜਾਗਉ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ॥
आजही मी त्याच्या भेटीच्या आशेने जागा आहे.

ਭਈਲੇ ਉਦਾਸੀ ਰਹਉ ਨਿਰਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी दु:खी झालो आणि निराश झालो. ॥१॥रहाउ॥

ਹਉਮੈ ਖੋਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥
जिवंत स्त्रीने अहंकाराचा त्याग करून सद्‌गुणांचा हार घातला तरच.

ਤਉ ਕਾਮਣਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥੪॥
पती भगवान जीव स्त्रीच्या शय्येचा आनंद घेतात. ॥४॥

ਤਉ ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥
हे नानक! जिवंत स्त्री, तिचा नवरा तेव्हाच परमेश्वराला प्रसन्न करतो.

ਛੋਡਿ ਵਡਾਈ ਅਪਣੇ ਖਸਮ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੨੬॥
जेव्हा ती तिचा अहंकार सोडून पतीच्या इच्छेमध्ये लीन होते. ॥१॥रहाउ॥२६ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਖਰੀ ਇਆਣੀ ॥
ऐहिक प्रेमात अडकून जिवंत स्त्री मूर्खच राहते.

ਤਿਸੁ ਸਹ ਕੀ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥੧॥
त्या पती प्रभूचे महत्त्व समजू शकले नाही. ॥१॥

ਸਹੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥
एकच देव आहे, माझा पती. तो अद्वितीय आहे, त्याच्यासारखा कोणीही नाही.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर त्याने दयाळू वृत्ती स्वीकारली तर मी त्याला भेटू शकतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਹੁਰੜੈ ਧਨ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥
जी जिवंत स्त्री जगाच्या आसक्तीतून सुटून भगवंताच्या चरणी लीन राहते, ती भगवंताच्या त्या खऱ्या रूपाचे महत्त्व ओळखते आणि.

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਿਆ ॥੨॥
ती सहजपणे प्रेमात सामील होते आणि तिच्या प्रिय परमेश्वराशी एक खोल नाते निर्माण करते. ॥ २ ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥
जेव्हा गुरूच्या कृपेने जिवंत स्त्रीला अशी बुद्धी प्राप्त होते.

ਤਾਂ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੩॥
तिला आपला पती परमेश्वर प्रिय वाटू लागतो. ॥३॥

ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਭੈ ਭਾਵ ਕਾ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥
नानक म्हणतात की जी जिवंत स्त्री स्वतःला देवाचे भय आणि प्रेमाने सजवते.

ਸਦ ਹੀ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥੪॥੨੭॥
पती परमेश्वरासोबत ती नेहमी बेडवर एन्जॉय करते.॥ ४॥ २७ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਨ ਕਿਸ ਕਾ ਪੂਤੁ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਮਾਈ ॥
या जगात कोणी कोणाचा मुलगा नाही, कोणाची आई नाही.

ਝੂਠੈ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧॥
खोट्या आसक्तीमुळे जग भ्रमात भटकत राहते. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਹਉ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझी निर्मिती आहे.

ਜਾਂ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा तू मला तुझे नाम देतोस तेव्हा मी नामस्मरण करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਬਹੁਤੇ ਅਉਗਣ ਕੂਕੈ ਕੋਈ ॥
एखाद्या व्यक्तीने कितीही पाप केले असले तरीही, जर एखादी व्यक्ती प्रार्थना करते.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਬਖਸੇ ਸੋਈ ॥੨॥
पण जेव्हा त्याला बरे वाटेल तेव्हाच तो त्याला क्षमा करेल. ॥ २ ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥
गुरूच्या कृपेने दुष्ट मनाचे समूळ उच्चाटन झाले आहे.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੩॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे मला परमेश्वर सापडतो.॥ ३॥

ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥
नानक म्हणतात की जेव्हा एखाद्या जीवाला अशी बुद्धी प्राप्त होते.

ਤਾਂ ਕੋ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੨੮॥
मग तो अंतिम सत्यात विलीन होतो. ॥४॥ २८ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਪਦੇ ॥
आसा महाला १ दुपदे ॥

ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥
जीव अशा भयंकर सरोवरात राहतात ज्यात स्वतः भगवंताने पाण्याऐवजी अग्नी निर्माण केला आहे.

ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥
त्या तलावात जडणघडणीच्या स्वरुपात चिखल आहे त्यामुळे पाय पुढे जात नाहीत आणि काही वेळातच अनेक माणसे त्या तलावात बुडत आहेत. ॥१॥

ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥
हे मूर्ख मन, तुला देव आठवत नाही.

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जसजसे तुम्ही देवाला विसरत जाल तसतसे तुमचे गुण कमी होत आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! मी यती नाही, सतीही नाही, मी शिक्षितही नाही, माझे जीवन मूर्ख आणि अज्ञानी माणसासारखे आहे.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ੍ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੨੯॥
नानक पूजतात, हे भगवंता! मला त्या महापुरुषांच्या आश्रयाने ठेव, जे तुला कधीही विसरले नाहीत.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥
विश्वाच्या निर्मितीमध्ये सहा धर्मग्रंथ होते, त्यांचे सहा लेखक होते आणि त्यांची शिकवणही त्यांच्या स्वतःच्या स्वरूपात सहा होती.

ਗੁਰ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥
परंतु त्यांचा मूळ घटक केवळ एकच देव आहे ज्याचे वेष अनंत आहेत.॥ १॥

ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥
हे मनुष्य! शास्त्राच्या रूपाने घरामध्ये निरंकाराची स्तुती केली जाते.

ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याची स्तुती करा, त्या शास्त्राचा अंगीकार करा आणि यामुळे या लोकात आणि पुढील लोकांमध्ये तुमचा गौरव होईल. ॥१॥रहाउ॥

ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਭਇਆ ॥
काष्ठ चर घाडी, पहार तिथी आणि वार मिळून एक महिना तयार होतो.

ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥
त्याचप्रमाणे अनेक ऋतू असूनही सूर्य एकच आहे. हे या सूर्याचे वेगवेगळे भाग आहेत.

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੩੦॥
त्याचप्रमाणे हे नानक! कर्त्याची वरील सर्व रूपे दिसतात. ॥ २ ॥ ३० ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਆਸਾ ਘਰੁ ੩ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा घरु ३ महाला १ ॥

ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖ ਉਠਿ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥
हे भाऊ, लाखोंच्या संख्येत सैन्य असेल, लाखो वाद्ये आणि लाखो वाद्ये असतील तर लाखो लोक रोज उभे राहून नमस्कार करतील.

ਲਖਾ ਉਪਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਤੇਰੀ ਲਖ ਉਠਿ ਰਾਖਹਿ ਮਾਨੁ ॥
जर तुम्ही लाखो लोकांवर राज्य करत असाल आणि फक्त लाखो लोक तुमचा आदर करतात.

ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮ ॥੧॥
पण ही प्रतिष्ठा जर भगवंताच्या नजरेत मान्य झाली नाही तर हा प्रयत्न निरर्थक आहे, म्हणजेच सर्व काम व्यर्थ गेले आहे. ॥१॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗੁ ਧੰਧਾ ॥
हरिचे नामस्मरण न करता, हे सर्व जग खोटे धंदा आहे.

ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਸਮਝਾਈਐ ਭੋਲਾ ਭੀ ਸੋ ਅੰਧੋ ਅੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मूर्ख माणसाला कितीही समजावले तरी तो आंधळा आणि अडाणीच राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਲਖ ਖਟੀਅਹਿ ਲਖ ਸੰਜੀਅਹਿ ਖਾਜਹਿ ਲਖ ਆਵਹਿ ਲਖ ਜਾਹਿ ॥
लाखो रुपये कमावले तर लाख जमले, लाख खर्च झाले, लाख आले आणि लाख गेले, पण

ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਜੀਅ ਕਿਥੈ ਫਿਰਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥
हे जर भगवंताला मान्य नसेल तर तो प्राणी दुःखी राहतो, वाटेल तिथे भटकतो. ॥२॥

ਲਖ ਸਾਸਤ ਸਮਝਾਵਣੀ ਲਖ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣ ॥
लाखो धर्मग्रंथांतून अर्थ लावावा आणि लाखो विद्वान पुराणे वगैरे वाचत राहतील.

ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭੇ ਕੁਪਰਵਾਣ ॥੩॥
हा सगळा मान-प्रतिष्ठा देवाला मान्य नसेल तर हे सर्व कुठेही मान्य होत नाही.॥३॥

ਸਚ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਕਰਮਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
जो सत्य आहे त्या भगवंताच्या नावाने व्यापार केल्यानेच मान मिळतो आणि त्या कर्त्याच्या कर्माच्या कृपेनेच नाम प्राप्त होते.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਿਰਦੈ ਜੇ ਵਸੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰੁ ॥੪॥੧॥੩੧॥
हे नानक, भगवंताचे नाम रात्रंदिवस हृदयात राहिल्यास त्याच्या दयाळू नजरेने मनुष्य संसारसागर पार करतो. ॥४॥ १॥ ३१॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਤੇਲੁ ॥
भगवंताचे नाव माझा दिवा आहे आणि त्या दिव्यात मी दु:खाचे तेल ओतले आहे.

ਉਨਿ ਚਾਨਣਿ ਓਹੁ ਸੋਖਿਆ ਚੂਕਾ ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੧॥
नामरूपाचा दिवा जसा प्रज्वलित होतो तसतसे दु:खाचे तेल सुकते आणि यमराजाशी असलेले नाते तुटते. ॥१॥

ਲੋਕਾ ਮਤ ਕੋ ਫਕੜਿ ਪਾਇ ॥
लोकहो, माझ्या श्रद्धेचा गैरसमज करून घेऊ नका.

ਲਖ ਮੜਿਆ ਕਰਿ ਏਕਠੇ ਏਕ ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याप्रमाणे एक छोटीशी ठिणगी लाखो लाकडाचा नाश करून नष्ट करू शकते, त्याचप्रमाणे भगवंताचे नाम पापांचा नाश करू शकते. ॥१॥ तिथेच राहा॥

ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਮੇਰੀ ਕੇਸਉ ਕਿਰਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
बारीकांवर अन्न भरणे, दान करणे, माझ्यासाठी भगवंताचे नाम हेच कर्तारचे खरे नाव आहे, माझ्यासाठी तो किरिया संस्कार आहे.

ਐਥੈ ਓਥੈ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥
हे नाम माझ्या जगाचा सर्वत्र आणि नंतरच्या जीवनाचा आधार आहे. ॥२॥

ਗੰਗ ਬਨਾਰਸਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਵੈ ਆਤਮ ਰਾਉ ॥

हे देवा! तुझी स्तुती म्हणजे गंगा, हरिद्वार, काशी इत्यादी पवित्र ठिकाणी माझे स्नान आहे. तुझी स्तुती हे माझ्या आत्म्याचे स्नान आहे.

ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥੩॥

जेव्हा जीव रात्रंदिवस भगवंताच्या चरणी प्रेमात तल्लीन असतो तेव्हाच खरे स्नान होते. ॥३॥

ਇਕ ਲੋਕੀ ਹੋਰੁ ਛਮਿਛਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਵਟਿ ਪਿੰਡੁ ਖਾਇ ॥

ब्राह्मण एक तुकडा तयार करून देवांना अर्पण करतो आणि दुसरा तुकडा पितरांना दिल्यावर तो स्वतः खातो.

ਨਾਨਕ ਪਿੰਡੁ ਬਖਸੀਸ ਕਾ ਕਬਹੂੰ ਨਿਖੂਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥੪॥੨॥੩੨॥

हे नानक! ब्राह्मणाने दिलेले पिंडदान किती काळ टिकून राहते होय, देवाच्या कृपेचा बंध कधीच संपत नाही. ॥४॥२॥३२॥

ਆਸਾ ਘਰੁ ੪ ਮਹਲਾ ੧

आसा घर ४ मजले १॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ॥

हे जगाच्या निर्मात्या! देवांनीही दुःख, भूक आणि तहान सहन केली आणि तुला पाहण्यासाठी तीर्थयात्रा केल्या.

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ ॥੧॥

अनेक योगी आणि यत्यांनीही आपली प्रतिष्ठा जपत भगव्या रंगाची वस्त्रे परिधान केली. ॥१॥

ਤਉ ਕਾਰਣਿ ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ॥

हे प्रभु! तुला भेटण्यासाठी अनेक पुरुष तुझ्याशी संलग्न आहेत.

ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਹੀ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

तुझी अनेक नावे, अनंत रूपे आणि अनंत गुण आहेत. त्यांचे वर्णन कोणत्याही बाजूने करता येत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੋਡਿ ਵਿਲਾਇਤਿ ਦੇਸ ਗਏ ॥

तुझ्या शोधात अनेक लोक आपली घरे, राजवाडे, हत्ती, घोडे, आपला देश सोडून परदेशात गेले.

ਪੀਰ ਪੇਕਾਂਬਰ ਸਾਲਿਕ ਸਾਦਿਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥੨॥

किती महान पैगंबर, ज्ञानी आणि आस्तिक तुमच्या दारात स्वीकारले जाण्यासाठी जग सोडून गेले आणि तुमच्या दारात स्वीकारले गेले. ॥ २ ॥

ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀਅਲੇ ਕਾਪੜ ਛੋਡੇ ਚਮੜ ਲੀਏ ॥

पुष्कळ लोकांनीं सर्व सुख, वैभव, चव, सुख व वस्त्र वगैरे सोडून वस्त्रें सोडून केवळ चामडे धारण केलें.

ਦੁਖੀਏ ਦਰਦਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭਏ ॥੩॥

दु:खी व दु:खी झालेले पुष्कळ लोक तुझ्या दारात उभे राहून तुझ्या नामाचा आनंद लुटत होते. ॥३॥

ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋਤੀ ਕੀਨ੍ਹੀ ॥

चामडे घालणारे, चप्पल घालून भिक्षा घेणारे, काठ्या घेणारे, मृगशाळा घालणारे, वेणीचे पवित्र धागे आणि धोतर घालणारे, देवाच्या शोधात माझ्यासारखेच असल्याचा आव आणणारे अनेक लोक आहेत.

ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਜਾਤਿ ਕੈਸੀ ॥੪॥੧॥੩੩॥

पण नानक पूजतात, हे परमेश्वरा, तू माझा स्वामी आहेस, मी फक्त तुझाच आहे. कोणत्याही विशिष्ट जातीत जन्म घेतल्याचा मला अभिमान नाही. ॥४॥ १॥ ३३॥

Page 359

ਆਸਾ ਘਰੁ ੫ ਮਹਲਾ ੧
आसा घर ५ मजले १:

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਗੁਪਤ ਮਨਿ ਵਾਸੇ ॥
वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार हे पाच दुर्गुण माझ्या मनात लपलेले आहेत आणि.

ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ ਜੈਸੇ ਭਵਹਿ ਉਦਾਸੇ ॥੧॥
ते शांत राहत नाहीत आणि पळून गेलेल्यासारखे उदासीन राहतात. ॥१॥

ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹੈ ॥
दयाळू भगवंताच्या स्मरणात माझे मन वास करू शकत नाही.

ਲੋਭੀ ਕਪਟੀ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਮਾਇਆ ਅਧਿਕ ਲਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे मन लोभी, कपटी, पापी आणि दांभिक बनले आहे आणि भ्रमात रमले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਫੂਲ ਮਾਲਾ ਗਲਿ ਪਹਿਰਉਗੀ ਹਾਰੋ ॥
माझ्या कांत प्रभूंना मी फुलांचा हार घालीन.

ਮਿਲੈਗਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤਬ ਕਰਉਗੀ ਸੀਗਾਰੋ ॥੨॥
जेव्हा मला माझा प्रिय परमेश्वर सापडेल तेव्हा मी स्वतःला हार घालीन. ॥२॥

ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮ ਏਕੁ ਭਤਾਰੋ ॥
माझे पाच मित्र इंद्रिय आहेत आणि आत्मा त्यांचा पती आहे.

ਪੇਡਿ ਲਗੀ ਹੈ ਜੀਅੜਾ ਚਾਲਣਹਾਰੋ ॥੩॥
ही ज्ञानेंद्रिये शरीराच्या झाडावरील फांद्या आहेत. आत्मा नक्कीच निघून गेला आहे. ॥३॥

ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਰੁਦਨੁ ਕਰੇਹਾ ॥
वियोगाच्या वेळी पाच मित्रांच्या इंद्रियांचा शोक होतो.

ਸਾਹੁ ਪਜੂਤਾ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਦੇਹਾ ॥੪॥੧॥੩੪॥
नानक उपासना करतात की जेव्हा आत्मा पकडला जातो तेव्हा त्याला त्याच्या कर्माचा हिशोब द्यावा लागतो. ॥४॥१॥३४॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
सतगुरुंच्या कृपेने एकच देव सापडतो.

ਆਸਾ ਘਰੁ ੬ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा घर ६ महाला १ ॥

ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇ ਗਹਣਾ ਹੋਵੈ ਪਉਣੁ ਹੋਵੈ ਸੂਤ ਧਾਰੀ ॥
जर आत्म्याने आपले मन शुद्ध मोत्यासारखे अलंकार बनवले, प्रत्येक श्वास जर धागा झाला तर.

ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਾਮਣਿ ਤਨਿ ਪਹਿਰੈ ਰਾਵੈ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥
जर तिने क्षमेने म्हणजेच सहिष्णुतेने तिचे शरीर सजवले तर ती देवाला तिचा पती म्हणून प्रिय वाटू शकते. ॥१॥

ਲਾਲ ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹੀ ॥
हे प्रिये, मी, कामिनी, तुझ्या गुणांनी मोहित झालो आहे.

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਹਿ ਨ ਅਵਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रिये, तुझे गुण इतर कोणातही नाहीत. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਲੇ ਪਹਿਰੈ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੰਤੁ ਲੇਈ ॥
जर जीवाने गळ्यात भगवंताच्या नामाची जपमाळ घातली आणि भगवंताच्या स्मरणाला दातांसाठी दंतमंजन बनवले.

ਕਰ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਧਰੇਈ ॥੨॥
जर त्याने सृष्टिकर्ता परमेश्वराची भक्ती सेवा आपल्या हातात कर्णफुले म्हणून धारण केली तर अशा प्रकारे त्याचे मन परमेश्वराच्या चरणी राहील. ॥२॥

ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਕਰ ਮੁੰਦਰੀ ਪਹਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁ ਲੇਈ ॥
जर आत्म्याने मधुसूदनला अंगठी बनवून हाताच्या बोटावर धारण केले आणि रेशमी वस्त्राच्या रूपात परात्पर परमेश्वराची प्राप्ती केली.

ਧੀਰਜੁ ਧੜੀ ਬੰਧਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗੁ ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ ॥੩॥
कामिनीने सहिष्णुतेच्या पट्ट्या सजवण्यासाठी वापरल्या पाहिजेत आणि श्रीरंगच्या नावावर सुरमा घालाव्यात. ॥३॥

ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਜੇ ਦੀਪਕੁ ਜਾਲੇ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ ॥
जर त्याने मनाच्या मंदिरात ज्ञानाचा दिवा लावला आणि आपल्या शरीराचे रूपांतर ऋषीमध्ये केले तर.

ਗਿਆਨ ਰਾਉ ਜਬ ਸੇਜੈ ਆਵੈ ਤ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਈ ॥੪॥੧॥੩੫॥
हे नानक! या अवस्थेत जेव्हा ज्ञान देणारा भगवंत त्याच्या हृदयाच्या शय्येवर प्रकट होतो, तेव्हा ते प्रसन्न होतात.॥ ४॥ १॥ ३५ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ॥
हे भावा, भगवंताने निर्माण केलेला प्राणी तो जे काही करायला सांगेल तेच करतो. त्या देवाला आपण काय म्हणावे.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਕੀਤੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥੧॥
कोणत्याही जीवाची चतुराई उपयोगी नाही, देवाला जे काही करायचे आहे, ते तो करत आहे. ॥१॥

ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥
हे देवा! मला तुझा हा क्रम आवडतो जो तुला शोभतो.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे नानक, केवळ त्या प्राण्यालाच आदर आणि सन्मान मिळतो जो सत्यनामात लीन असतो.॥ १॥ तिथेच राहा॥

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਪਰਵਾਣਾ ਲਿਖਿਆ ਬਾਹੁੜਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥
परमेश्वराने प्रत्येक जीवाच्या नशिबानुसार आदेश लिहिले आहेत. देव कधीही दुसरा कोणताही आदेश देत नाही, म्हणजेच कोणीही त्याच्या आदेशाकडे दुर्लक्ष करू शकत नाही.

ਜੈਸਾ ਲਿਖਿਆ ਤੈਸਾ ਪੜਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥੨॥
मग जीवन लिहील्याप्रमाणे जीवन चालू राहते. ते कोणीही पुसून टाकू शकत नाही. ॥२॥

ਜੇ ਕੋ ਦਰਗਹ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲੈ ਨਾਉ ਪਵੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥
सभेत एखादी व्यक्ती जास्त बोलली तर त्याला वक्ता म्हणतात.

ਸਤਰੰਜ ਬਾਜੀ ਪਕੈ ਨਾਹੀ ਕਚੀ ਆਵੈ ਸਾਰੀ ॥੩॥

आयुष्याचा खेळ हा बुद्धिबळाच्या खेळासारखा आहे जो जिंकता येत नाही, सगळे कच्चेच राहतात. ती कायमस्वरूपी घरात राहते. ॥३॥

ਨਾ ਕੋ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਮੰਦਾ ॥

या मार्गात कुणालाही विद्वान किंवा ज्ञानी म्हणता येणार नाही आणि अशिक्षित मूर्ख किंवा दुष्टालाही मान्य करता येणार नाही.

ਬੰਦੀ ਅੰਦਰਿ ਸਿਫਤਿ ਕਰਾਏ ਤਾ ਕਉ ਕਹੀਐ ਬੰਦਾ ॥੪॥੨॥੩੬॥

जेव्हा तो सेवाभावी वृत्तीने परमेश्वराची स्तुती करतो तेव्हाच त्याला खरा माणूस म्हणता येईल. ॥ ४॥२॥३६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

आसा महाला १ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਖਿਮਾ ਹਢਾਵਉ ॥

गुरूंचे वचन मी मनात ठेवले आहे, ही मुद्रा आहेत. मी माफीची वृत्ती म्हणजे गुड्डी धारण करतो.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਸਹਜ ਜੋਗ ਨਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥੧॥

देव जे काही मी चांगले मानतो. अशा प्रकारे मला योगनिधी सहज प्राप्त होते. ॥ १॥

ਬਾਬਾ ਜੁਗਤਾ ਜੀਉ ਜੁਗਹ ਜੁਗ ਜੋਗੀ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਜੋਗੰ ॥

अहो बाबा! साक्षात तोच योगी आहे जो युगानुयुगे परमात्म्याच्या, परमात्म्याच्या योगात लीन असतो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆਨ ਕਾਇਆ ਰਸ ਭੋਗੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

निरंजन प्रभूंच्या नामाचे अमृत ज्याला प्राप्त झाले आहे, त्याचे शरीर ब्रह्मज्ञानाचे सार भोगते. ॥१॥रहाउ॥

ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸਉ ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ ਬਾਦੰ ॥

तो वासना आणि वादांचा त्याग करतो आणि शिवनगरीत ध्यानस्थ बसतो.

ਸਿੰਙੀ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਸੋਹੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰੈ ਨਾਦੰ ॥੨॥

सिंगीचा आवाज अनंत आणि सुंदर आवाज निर्माण करतो. जे रात्रंदिवस दिव्य नादांनी भरलेले ठेवते. ॥ २ ॥

ਪਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਡੰਡਾ ਵਰਤਮਾਨ ਬਿਭੂਤੰ ॥

भगवंताच्या गुणांचे चिंतन हा माझा तोफ आहे आणि ब्रह्मबोध ही सांप्रदायिक काठी आहे. भगवंताला सर्वव्यापी पाहणे हा अंगावर ओघळता येणारा पुण्य आहे.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਅਤੀਤੰ ॥੩॥

भगवंताच्या गुणांची स्तुती करणे हे माझे मोठेपण आहे आणि गुरूसमोर राहणे हाच मला मायेपासून मुक्त करणारा धर्ममार्ग आहे. ॥३॥

ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸੰਮਿਆ ਨਾਨਾ ਵਰਨ ਅਨੇਕੰ ॥

नानक म्हणतात, हे भर्तृहरी योगी, ऐका, सर्व प्राणिमात्रांमध्ये भगवंताचा प्रकाश वेगवेगळ्या रूपात पाहणे म्हणजे त्यागाची वृत्ती होय.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਏਕੰ ॥੪॥੩॥੩੭॥

जे आपल्याला भगवंताच्या चरणी लीन होण्याचे बळ देते. ४॥ ३॥ ३७॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

आसा महाला १ ॥

ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਧਾਵੈ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ਕਸੁ ਪਾਈਐ ॥
हे योगी! ज्ञानाला गुळामध्ये रुपांतरित करा आणि परमेश्वराचे स्मरण करून मेच्या फुलांमध्ये रुपांतर करा. नारळाची साल करून सत्कर्माची कमाई त्यात मिसळा.

ਭਾਠੀ ਭਵਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪੋਚਾ ਇਤੁ ਰਸਿ ਅਮਿਉ ਚੁਆਈਐ ॥੧॥
विश्वासाला तुमची भट्टी बनवा आणि तुमच्या पेस्टवर प्रेम करा. या पद्धतीने गोड अमृत काढले जाते. ॥१॥

ਬਾਬਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜ ਰੰਗ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥
हे योगी, नामाचे अमृत प्यायल्याने मन मादक होऊन भगवंताच्या रंगात सहज लीन होते.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦ ਗਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंतावर प्रेमाची वृत्ती ठेवून अनहद शब्द श्रवण केल्यास रात्रंदिवस यश प्राप्त होते. ॥१॥रहाउ॥

ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ ਪਿਆਲਾ ਸਹਜੇ ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਏ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥
ज्यांच्यावर तो त्याच्या आशीर्वादाने पाहतो त्यांना देव हा सत्याचा प्याला सहज प्यायला देतो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਮਦਿ ਛੂਛੈ ਭਾਉ ਧਰੇ ॥੨॥
जो अमृताचा व्यापारी आहे त्याला नीच दारू कशी आवडेल? ॥ २ ॥

ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਪੀਵਤ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ॥
गुरूंची शिकवण हे शब्दांचे अमृत आहे, ते प्यायल्यावर भगवंताच्या दरबारात स्वीकारले जाते.

ਦਰ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਕਰੈ ਕਿਆ ॥੩॥
ज्याला देवाचा दरबार व दर्शन हवे असते त्याला मोक्ष व स्वर्गाची इच्छा नसते. ॥३॥

ਸਿਫਤੀ ਰਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੈ ॥
जो भगवंताच्या स्तुतीला समर्पित असतो तो सदैव एकेरी असतो आणि जुगारात आपला जीव गमावत नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਖੀਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੈ ॥੪॥੪॥੩੮॥
गुरु नानक म्हणतात की हे भर्तृहरी योगी, ऐका, मी अमृताच्या नद्यांनी मादक झालो आहे ॥४॥४॥३८॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੁ ਡਰਾਇਆ ॥
खोरासान दुसऱ्याच्या ताब्यात देऊन मुघल सम्राट बाबरने भारतावर हल्ला करून घाबरवले.

ਆਪੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮੁ ਕਰਿ ਮੁਗਲੁ ਚੜਾਇਆ ॥
जगाच्या निर्मात्याने दोष स्वतःवर न घेता मुघल सम्राट बाबर यमराजला बनवून भारतात पाठवले.

ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕਰਲਾਣੇ ਤੈਂ ਕੀ ਦਰਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥
लोकांना इतका मार लागला की ते ओरडून जागे झाले, पण हे परमेश्वरा, तुला या लोकांची कीव आली नाही का? ॥१॥

ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥
हे विश्वाच्या निर्मात्या, तूच सर्व प्राणिमात्रांचा स्वामी आहेस.

ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ਤਾ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
एखाद्या सामर्थ्यवान व्यक्तीने दुसऱ्या शक्तिशाली व्यक्तीला मारले तर हृदयात राग येत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਪੈ ਵਗੈ ਖਸਮੈ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ ॥
जर एखाद्या बलवान सिंहाने प्राण्यांच्या कळपावर हल्ला केला तर त्या कळपाच्या मालकाला तो काय करत होता असा प्रश्न नक्कीच पडतो.

ਰਤਨ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੋਏ ਕੁਤੀਂ ਮੁਇਆ ਸਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥
या मुघल सदृश्य कुत्र्यांनी या रत्नजडित देशाचा आणि माणसांचा नाश करून टाकला आहे आणि मृतांची कोणालाच पर्वा नाही.

ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ਵੇਖੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥
हे देवा, तू स्वतःच एकत्र आणि वेगळे हो. पाहा, ही तुमची फुशारकी आहे. ॥२॥

ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਧਰਾਏ ਵਡਾ ਸਾਦ ਕਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥
जर एखादी व्यक्ती स्वतःला महान म्हणवून घेत असेल आणि त्याच्या मनाला आनंद देणारी चव घेत असेल तर.

ਖਸਮੈ ਨਦਰੀ ਕੀੜਾ ਆਵੈ ਜੇਤੇ ਚੁਗੈ ਦਾਣੇ ॥

भगवंताच्या दृष्टीने जो मनुष्य नुसता धान्य पिकवतो, म्हणजेच सुख-भोगांमध्ये मग्न असतो, तो किड्यासारखा दिसतो.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥੩॥੫॥੩੯॥

हे नानक, जो मनुष्य दुर्गुणांपासून अहंकाराचा वध करून जगतो आणि भगवंताच्या नामाचे स्मरण करतो त्याला सर्व काही प्राप्त होते ॥३॥५॥३९॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੩

रागु आसा घर २ महाला ३ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

सतगुरुंच्या कृपेने एकच देव सापडतो.

ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ਵਡਭਾਗਿ ॥

श्रीहरीचे दर्शन भाग्यवानालाच मिळते.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗਿ ॥

खरा संन्यास गुरूंच्या शब्दानेच प्राप्त होतो.

ਖਟੁ ਦਰਸਨੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ॥

जगात हिंदू तत्वज्ञान प्रचलित आहे

ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥੧॥
पण गुरूंचे तत्वज्ञान म्हणजेच शास्त्र हे अनाकलनीय आणि अफाट आहे. ॥१॥

ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥
गुरूचे तत्त्वज्ञान मुक्ती आणि प्रगतीकडे घेऊन जाते.

ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वर स्वतः सत्याच्या रूपात येऊन मनुष्याच्या मनात वास करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਉਧਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥
गुरूच्या तत्त्वज्ञानाने जगाचा उद्धार होतो.

ਜੇ ਕੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥
जर माणूस प्रेम करतो आणि जपतो.

ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ਲਾਏ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥
आपल्या गुरूंचे दर्शन दुर्लभ माणसालाच आवडते.

ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥
गुरूंच्या दर्शनाने सदैव आनंद मिळतो. ॥ २॥

ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
गुरूंच्या तत्त्वज्ञानातून मोक्षाचे द्वार सापडते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਪਰਵਾਰ ਸਾਧਾਰੁ ॥
सतगुरूची सेवा केल्याने कुटुंबाचे कल्याण होते.

ਨਿਗੁਰੇ ਕਉ ਗਤਿ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ॥
जो निगुरा आहे त्याला मोक्ष मिळत नाही.

ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੇ ਚੋਟਾ ਖਾਹੀ ॥੩॥
असे लोक लुटतात आणि त्यांच्या दुर्गुणांमुळे दुखावत राहतात. ॥३॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥
गुरूंच्या वचनाने शरीरात सुख-शांती मिळते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾ ਕਉ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰ ॥
जो गुरुमुख होतो त्याला कोणतेही दुःख होत नाही.

ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥
यमदूतही त्याच्या जवळ येत नाही.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧॥੪੦॥
हे नानक! गुरुमुख केवळ सत्यात लीन आहे.॥५॥१॥५०॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
आसा महाला ३ ॥

ਸਬਦਿ ਮੁਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
ज्याचे मन गुरूंच्या वचनाने दुर्गुणांनी मृत होते, त्याचा स्वाभिमान नष्ट होतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥
मिठाचा एक थेंबही सत्गुरूंची सेवा कोणत्याही लोभाशिवाय करतो.

ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥
निर्भय देव, दाता, सदैव त्याच्या हृदयात वास करतो.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਪਾਏ ਭਾਗਿ ਕੋਇ ॥੧॥
दुर्लभ आणि भाग्यवान व्यक्तीलाच खरी गुरुवाणी मिळते. ॥१॥

ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੁ ਵਿਚਹੁ ਅਉਗੁਣ ਜਾਹਿ ॥
हे भावा! तुझे पुण्य गोळा कर म्हणजे दुर्गुण तुझ्यापासून दूर जातील.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अशा प्रकारे तुम्ही गुरूंच्या शब्दात पूर्णपणे लीन व्हाल. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਣਾ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥
गुणांचा भोक्ता असलेल्या जीवालाच गुणांचे वैशिष्ट्य समजते.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥
तो अमृत या शब्दाने नाव उच्चारतो.

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥
खऱ्या वाणीने मनुष्य शुद्ध होतो.

ਗੁਣ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥
भगवंताचे नाम गुणांनी प्राप्त होते. ॥ २॥

ਗੁਣ ਅਮੋਲਕ ਪਾਏ ਨ ਜਾਹਿ ॥
देवाच्या गुणांचे मूल्यमापन करता येत नाही.

ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥
शुद्ध मन खऱ्या शब्दात लीन होते.

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ੍ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
जे लोक नामाची पूजा करतात ते खूप भाग्यवान असतात.

ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੩॥
चांगले गुण देणारा भगवंत नेहमी आपल्या मनात ठेवतो.॥ ३॥

ਜੋ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤਿਨ੍ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥
सद्गुण जमा करणाऱ्या लोकांसाठी मी स्वतःला अर्पण करतो.

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
मी सत्याच्या दरबारात खऱ्या देवाची स्तुती करतो.

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
तो देव स्वतः सहज भेट देतो.

ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥੨॥੪੧॥
हे नानक! देवाच्या गुणांचे मूल्यमापन करता येत नाही. ॥४॥ 2॥ ४१ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
आसा महाला ३ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥
हे सतीगुरुंचे! मोठे मोठेपण आहे.

ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥
बर्याच काळापासून विभक्त झालेल्या आत्म्यांना तो देवाशी जोडतो.

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥
भगवंत स्वतः जीवाला गुरूशी एकरूप करून स्वतःशी जोडतो.

ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥੧॥
त्याला स्वतःची किंमत कळते.॥ १॥

ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ॥
अरे भाऊ, मनुष्य हरीचे मूल्यमापन कोणत्या पद्धतीने करू शकतो?

ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देव अनंत, गहन आणि अगम्य आहे, गुरुंच्या शिकवणींद्वारे काही दुर्मिळ व्यक्ती त्याला साकार करू शकतात. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
भगवंताच्या नामाचे महत्त्व फक्त गुरुमुखालाच कळते.

ਵਿਰਲੇ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
भगवंताच्या कर्माने कीर्ती दुर्लभ व्यक्तीलाच मिळते.

ਊਚੀ ਬਾਣੀ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥
मोठ्या बोलण्याने माणसाचे जीवनातील आचरण उन्नत होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥੨॥
फक्त गुरुमुख नामाचे स्मरण होते. ॥ २॥

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰਿ ॥
नामाचे स्मरण केल्याशिवाय मनुष्याच्या शरीरात वेदना आणि क्लेश निर्माण होत राहतात.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਉਤਰੈ ਪੀਰ ॥
सत्गुरू भेटला तर दुःख दूर होते.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥
गुरूंच्या भेटीने कष्ट न होता साध्य होते.

ਮਨਮੁਖਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥
पण स्वार्थी माणसाला कठोर शिक्षा होते. ॥३॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਅਤਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥
हरी हे नाव अतिशय गोड आणि चवदार आहे.

ਪੀਵਤ ਰਹੈ ਪੀਆਏ ਸੋਇ ॥
ज्याला परमेश्वर प्यायला देतो तोच पितो.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥
गुरूंच्या कृपेने मनुष्याला हरिरसाची प्राप्ती होते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥੪੨॥
हे नानक! भगवंताच्या नामात लीन होऊन मनुष्य मोक्ष प्राप्त करतो. ॥४॥ ३॥ ४२॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
आसा महाला ३ ॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥
मित्रा, माझा खरा प्रभू खोल आणि गंभीर आहे.

ਸੇਵਤ ਹੀ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥
भगवंताची भक्ती केल्याने शरीराला त्वरित सुख-शांती प्राप्त होते.

ਸਬਦਿ ਤਰੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
शब्दांच्या माध्यमातून भक्त सहजसागर पार करतात.

ਤਿਨ ਕੈ ਹਮ ਸਦ ਲਾਗਹ ਪਾਇ ॥੧॥
म्हणूनच आपण नेहमी त्याच्या पायांना स्पर्श करतो. ॥१॥

ਜੋ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥
ज्याच्या मनाचा रंग हिरवा आहे.

ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਿਲੇ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यांचे जन्म-मृत्यूचे दुःख दूर होऊन ते सहज भगवंताच्या दरबारात सामील होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਸਬਦੁ ਚਾਖੈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਪਾਏ ॥
शब्दाचा आस्वाद घेणाऱ्या माणसाला खरी चव प्राप्त होते आणि.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
हरीचे नाम मनात ठेवतो.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਭਰਪੁਰਿ ॥
हरि प्रभू सदैव सर्वव्यापी आहेत.

ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥੨॥
तो स्वतः जवळ आहे आणि तो स्वतः दूर आहे. ॥ २॥

ਆਖਣਿ ਆਖੈ ਬਕੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
सर्व माणसे शब्दांतून गोष्टी सांगतात आणि शब्दांतून सांगतात.

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥
परंतु प्रभु स्वतः क्षमा करतो आणि स्वतःशी समेट करतो.

ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
नुसते उच्चार करून भगवंत मिळत नाही.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥
गुरूच्या कृपेने देव माणसाच्या मनात येतो आणि वास करतो. ॥३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
गुरुमुख स्वतःमधील अहंकार दूर करतो.

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥
त्याने सर्व आसक्ती सोडल्या आहेत आणि तो भगवंताच्या प्रेमात रंगला आहे.

ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰ ॥
तो गुरूंच्या वचनांचे चिंतन करतो जे अत्यंत शुद्ध असतात.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੪॥੪੩॥
हे नानक! परमेश्वराचे नाव हेच माणसाचे जीवन बदलते. ॥४॥ ४॥ ४३ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
आसा महाला ३ ॥

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
जे द्वैत आणि भ्रमात मग्न आहेत त्यांनीच दु:ख अनुभवले आहे.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
शब्दांशिवाय त्याने आपले आयुष्य व्यर्थ घालवले आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥
सतगुरुची सेवा केल्याने बुद्धी प्राप्त होते.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥
माणसाला भ्रम आणि द्वैतवाद मान्य नाही.॥ १॥

ਮੂਲਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥
जे मानवनिर्मितीच्या मूळ निर्मात्याशी जोडले जातात ते स्वीकारले जातात.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रामाचे नाम नेहमी हृदयात जपत राहा आणि गुरुच्या शब्दातून एकच भगवंत समजून घ्या. ॥१॥रहाउ॥

ਡਾਲੀ ਲਾਗੈ ਨਿਹਫਲੁ ਜਾਇ ॥
जो मनुष्य विश्वाच्या मूळ ईश्वराला सोडून त्याच्या भ्रमाच्या फांदीला चिकटून राहतो तो निष्फळ होतो.

ਅੰਧੀਂ ਕੰਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥

अंध व्यक्तीला त्याच्या अज्ञानी कृत्याची शिक्षा मिळते.

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ॥

आंधळ्या, स्वार्थी माणसाला सुखाची जागा मिळत नाही.

ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਇ ॥੨॥

हा मलमूत्राचा एक किडा आहे आणि मलमूत्रातच सडतो. ॥ २॥

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

गुरूची सेवा केल्याने माणसाला नेहमी आनंद मिळतो.

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

चांगल्या सहवासात भेटतो आणि हरीची स्तुती करतो.

ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

जो मनुष्य भगवंताचे नामस्मरण करतो.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੁ ॥੩॥

तो स्वतः संसारसागर पार करतो आणि आपल्या कुटुंबाचाही उद्धार करतो. ॥३॥

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਿ ਵਜਾਏ ॥

गुरूच्या वाणीतून भगवंताचे नाम मनात घुमते.

ਨਾਨਕ ਮਹਲੁ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥

हे नानक! गुरू या शब्दाने मनुष्य स्वतःच्या अंतःकरणात ईश्वराची प्राप्ती करतो.

ਗੁਰਮਤਿ ਸਤ ਸਰਿ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਇਆ ॥

हे भावा! गुरुच्या उपदेशाने सत्याच्या सरोवरात हरिनामाच्या पाण्याने स्नान करा.

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਸਭੁ ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥੫॥੪੪॥

अशा प्रकारे तुमच्या दुष्टपणाची आणि पापांची सर्व घाण साफ होईल. ॥४॥ ५॥ ४४॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
आसा महाला ३ ॥

ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਵਿਗਾੜਹਿ ॥
जेंव्हा स्वेच्छेने मरतात तेंव्हा ते असे मरून आपले मरण लुटतात.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਆਤਮ ਸੰਘਾਰਹਿ ॥
कारण ते आसक्ती आणि माया यांच्याद्वारे स्वतःचा नाश करतात.

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥
हे माझे कुटुंब आहे, ही माझी संपत्ती आहे असे म्हणत ते नष्ट होतात.

ਆਤਮੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹੈ ਭਰਮੈ ਵਿਚਿ ਸੂਤਾ ॥੧॥
तो आपल्या आत्म्याला ओळखत नाही आणि तो भ्रमात झोपलेला असतो. ॥१॥

ਮਰੁ ਮੁਇਆ ਸਬਦੇ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥
जो शब्दांनी मरतो तो खरा मरण मरतो.

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਗੁਰਿ ਸਮ ਜਾਣਾਈ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याला गुरूंनी स्तुती आणि टीका समान आहेत हे ज्ञान दिले आहे, तो या युगात हरिचा जप करून नामरूपाने लाभ घेतो. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣ ਗਰਭ ਗਲਿ ਜਾਇ ॥
ती माणसं जी निनावी आहेत ती गर्भातच कुजतात.

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇ ॥
जो भ्रमात अडकून राहतो त्याचा जन्म निरर्थक आहे.

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੀ ਦੁਖਿ ਜਲੈ ਸਬਾਈ ॥
संपूर्ण निनावी जग दुःखात जळत आहे.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥
पूर्ण सतगुरूंनी मला हे ज्ञान दिले आहे.॥ २॥

ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥
चंचल मन भ्रमात भरकटते आणि खूप दुखावते.

ਏਥਹੁ ਛੁੜਕਿਆ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ॥
मनुष्यजन्माची ही सुवर्णसंधी वाया घालवून त्याला सुखाचे स्थान मिळत नाही.

ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਵਿਸਟਾ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥
जन्म-मृत्यूचे चक्र म्हणजे गर्भ हे विष्ठेचे घर आहे.

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਮਨਮੁਖੁ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥
अशा घरात एक स्वेच्छेचा माणूस राहतो. ॥३॥

ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
मी नेहमी माझ्या सतगुरुवर बलिहारी जातो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥
गुरूंच्या समोर राहून आत्म्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो.

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥
विशुद्ध गुरुवाणीने मनुष्याला त्याच्या खऱ्या स्वरुपात निवास प्राप्त होतो.

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਦਾ ਉਦਾਸਾ ॥੪॥੬॥੪੫॥
हे नानक, जो मनुष्य आपल्या अहंकाराचा नाश करतो तो नेहमी आसक्तीमुक्त असतो.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
आसा महाला ३ ॥

ਲਾਲੈ ਆਪਣੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥
देवाचा सेवक आपली जात गमावतो.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥
तो आपले शरीर आणि मन सत्गुरूंना अर्पण करतो आणि त्यांच्या आश्रय घेतो.

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥
त्याच्या हृदयात हरिचे नाव आहे हे त्याचे मोठे मोठेपण आहे.

ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥
प्रिय परमेश्वर नेहमी त्याचा मित्र आणि सहाय्यक असतो. ॥१॥

ਸੋ ਲਾਲਾ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ॥
हे बंधू! केवळ तोच परमेश्वराचा सेवक आहे जो सांसारिक काम करताना इंद्रिय वासनांपासून मुक्त राहतो.

ਸੋਗੁ ਹਰਖੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਬਦਿ ਉਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो सुख आणि दु:ख दोन्ही समान मानतो आणि गुरूंच्या कृपेने त्याला शब्दांतून मोक्ष प्राप्त होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ ॥
सुरुवातीपासूनच भगवंताने सत्कर्म करण्याची आज्ञा जीवांना दिली आहे.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥
शब्दांच्या अभ्यासाशिवाय जीवन यशस्वी होत नाही.

ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥
भगवंताचे गुणगान गाण्याने त्याचे नाम जीवाच्या मनात स्थिर होते.

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥
देव स्वत: स्तुतीची भेट देतो आणि या भेटीला उशीर करत नाही. ॥ २॥

ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
स्वार्थी माणूस मायेच्या कोंडीत अडकतो आणि संसारात भरकटतो.

ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੂੜਾ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥
नावाच्या भांडवलाशिवाय तो खोटा व्यवसाय करतो.

ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ ਵਖਰੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥
नावाच्या भांडवलाशिवाय करार साध्य होऊ शकत नाही.

ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੩॥
मायेच्या कोंडीत अडकलेला स्वार्थी माणूस अशा प्रकारे आपले जीवन व्यर्थ घालवतो. ॥३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੁ ਲਾਲਾ ਹੋਇ ॥
जो सतगुरुची सेवा करतो तो परमेश्वराचा सेवक असतो.

ਊਤਮ ਜਾਤੀ ਊਤਮੁ ਸੋਇ ॥
त्याची जात चांगली आहे आणि त्याची प्रतिष्ठाही चांगली आहे.

ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥
गुरूच्या शिडीचा आश्रय घेतल्याने तो श्रेष्ठ बनतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥੪॥੭॥੪੬॥
हे नानक! भगवंताचे नामस्मरण केल्याने स्तुती मिळते.॥ ४॥ ७॥ ४६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
आसा महाला ३ ॥

ਮਨਮੁਖਿ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥
स्व-इच्छेचा आत्मा फक्त खोटे बोलतो.

ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ॥
त्यामुळे त्याला देवाचा महाल कधीच मिळत नाही.

ਦੂਜੈ ਲਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵੈ ॥
भ्रमात अडकून ती कोंडीत भरकटत राहते.

ਮਮਤਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧॥
आसक्ती आणि ममतेमध्ये अडकलेली, ती येत-जात राहते, जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात अडकते. ॥१॥

ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਾ ਮਨ ਦੇਖੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥
हे मन, वधूच्या हार आणि अलंकाराकडे, म्हणजे त्याग केलेल्या स्त्रीकडे बघ.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰਿ ਧਨਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਝੂਠੁ ਮੋਹੁ ਪਾਖੰਡ ਵਿਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
स्त्रिया आणि भ्रामक धनावर लक्ष केंद्रित करणारा पुत्र असत्य, आसक्ती, दांभिकता आणि दुर्गुणांमध्ये अडकून राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥
जो आत्मा परमेश्वराला संतुष्ट करतो तो सदैव भाग्यवान असतो.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵੈ ॥
ती गुरूंच्या शब्दांना तिचा हार आणि शोभा बनवते.

ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ॥
तिची पलंग शांत आहे आणि ती रात्रंदिवस तिच्या नवऱ्याचा आनंद घेते.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥
आपल्या प्रिय परमेश्वराला भेटल्यानंतर तिला नेहमी आनंद मिळतो. ॥ २॥

ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਚੀ ਜਿਸੁ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥
ती खरी विवाहित स्त्री आहे जी सत्याच्या रूपात देवावर प्रेम करते.

ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਰਾਖੈ ਸਦਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
ती आपल्या कांत प्रभूंना नेहमी आपल्या मनाच्या जवळ ठेवते.

ਨੇੜੈ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥
ती त्याला फक्त जवळच पाहत नाही तर नेहमी त्याला थेट पाहते.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥
माझा प्रभू सर्वत्र विराजमान आहे. ॥३॥

ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਇ ॥
जात आणि सौंदर्य पुढच्या जगात माणसाबरोबर जात नाही.

ਤੇਹਾ ਹੋਵੈ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
एखादी व्यक्ती जी काही कृती करते, त्याचप्रमाणे त्याचे जीवन बनते.

ਸਬਦੇ ਊਚੋ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥
माणूस शब्दांतून उन्नत होतो.

ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੮॥੪੭॥
हे नानक! तो सत्यातच विलीन होतो.॥ ४॥ ८॥ ४७ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
आसा महाला ३ ॥

ਭਗਤਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
भगवंताच्या भक्तीच्या रंगांनी सहज रंगून जाणारा भक्त.

ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥
गुरूच्या भीतीने तो निश्चितपणे सत्यात लीन होतो.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
पूर्ण गुरूशिवाय भगवंताची भक्ती नाही आणि.

ਮਨਮੁਖ ਰੁੰਨੇ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥੧॥
स्वार्थी माणसे आपल्या मान-सन्मान गमावल्याबद्दल शोक करत राहतात.॥ १॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥
हे माझ्या मन! हरिचा जप कर आणि त्याचे चिंतन कर.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मग तुम्ही रात्रंदिवस नेहमी आनंदी राहाल. तुम्हाला अपेक्षित परिणाम मिळेल. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਪਾਏ ॥
पूर्ण गुण देणारा भगवंत पूर्ण गुरूद्वारे प्राप्त होतो.

ਹਿਰਦੈ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥
गुरूचे वचन आणि सत्यनाम त्यांच्या हृदयात वास करतात.

ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਏ ॥
अमृत सरोवरात स्नान करणाऱ्याचे हृदय शुद्ध होते.

ਸਦਾ ਸੁਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥
सदैव शुद्ध राहून तो सत्यात लीन होतो. ॥ २॥

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥
भगवान हरी सदैव जीवांचे निरीक्षण करत असतात.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
गुरूच्या कृपेने जीवाला सर्वव्यापी ईश्वर प्राप्त होतो.

ਜਹਾ ਜਾਉ ਤਹ ਵੇਖਾ ਸੋਇ ॥
मी जिथे जातो तिथे मला तो परमेश्वर दिसतो.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩॥
गुरूशिवाय दुसरा कोणी दाता नाही.॥ ३॥

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਪੂਰਾ ਭੰਡਾਰ ॥
गुरु सागर हे त्याचे पूर्ण भांडार आहे.

ਊਤਮ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਅਪਾਰ ॥
हे अफाट आणि मौल्यवान रत्न आणि दागिन्यांनी भरलेले आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
गुरूच्या कृपेनेच देव जीवांना दान देतो.

ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੪॥੯॥੪੮॥
हे नानक! क्षमाशील देव सर्व प्राणिमात्रांना क्षमा करतो. ॥४॥ 6॥ ४८॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
आसा महाला ३ ॥

ਗੁਰੁ ਸਾਇਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥
गुरू हा सद्‌गुणांचा सागर आहे आणि तोच खरा परमेश्वर सत्गुरु आहे.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥
गुरूची सेवा पूर्ण भाग्यानेच होऊ शकते.

ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥
ज्या व्यक्तीला देव समज देतो त्यालाच हे रहस्य समजते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੧॥
गुरूंच्या कृपेनेच मनुष्य भगवंताची भक्ती करतो. ॥१॥

ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥
गुरूंनी दिलेल्या ज्ञानाच्या रत्नातूनच मनुष्याला संपूर्ण समज प्राप्त होते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਾਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंच्या प्रसादाने अज्ञानाचा नाश होतो. माणूस रात्रंदिवस जागृत राहून खऱ्या परमेश्वराला पाहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਮੋਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥
गुरुच्या शब्दाने आसक्ती आणि अभिमान जळून जातो आणि.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥
माणसाला पूर्ण गुरूकडून बुद्धी मिळते.

ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥
गुरूंच्या शब्दांतून माणूस स्वत:मधील खरा स्वत्व ओळखतो.

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹੈ ਥਿਰੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨॥
जन्म-मृत्यूचे चक्र नाहीसे होऊन तो आपल्या मनात स्थिर होऊन भगवंताच्या नामात विलीन होतो. ॥२॥

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
हे जग फक्त जन्म आणि मृत्यू आहे पण.

ਮਨਮੁਖੁ ਅਚੇਤੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥
विवेकी आणि मूर्ख माणूस भ्रमाच्या अंधारात अडकलेला असतो.

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਬਹੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥
असा स्वार्थी माणूस इतरांवर टीका करतो आणि प्रत्येक प्रकारे खोटारडे वागतो.

ਵਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩॥
तो मलमूत्रात एक किडा बनतो आणि मलमूत्रातच शोषून घेतो. ॥३॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥
चांगल्या संगतीत जाण्याने माणसाला पूर्ण समज प्राप्त होते.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥
गुरूच्या वचनाने मनातील हरीची भक्ती दृढ होते.

ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
जो ईश्वराच्या इच्छेचे पालन करतो तो नेहमी आनंदी राहतो.

ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੦॥੪੯॥
हे नानक! असा माणूस सत्यातच मग्न असतो. ॥४॥ १० ॥ ४६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਪੰਚਪਦੇ ॥
आसा महाला ३ पंचपदे ॥

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥
जो मनुष्य भगवंताच्या वचनाशी जोडून आपला स्वाभिमान मारतो तो सदैव सुखाची प्राप्ती करतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥
खऱ्या गुरूला भेटून तो भगवंताला भेटतो.

ਨਾ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
मग तो पुन्हा मरत नाही आणि जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यातून मुक्त होतो.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
पूर्ण गुरूद्वारे तो सत्यात विलीन होतो. ॥१॥

ਜਿਨ੍ ਕਉ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ॥
ज्याच्या कपाळावर निर्मात्याने 'सुमिरन' हे नाव लिहिले आहे.

ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ते लोक रात्रंदिवस नामस्मरण करतात आणि परात्पर गुरुंच्या द्वारे त्यांना भगवंताची भक्ती प्राप्त होते. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਨ੍ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥
ज्याला हरी प्रभू स्वतःशी जोडतात.

ਤਿਨ੍ ਕੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
त्याच्या खोल आध्यात्मिक स्थितीचे वर्णन करता येत नाही.

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਤੀ ਵਡਿਆਈ ॥
पूर्ण सतगुरुंनी त्यांना त्यांच्या नावाचे मोठेपण बहाल केले आहे.

ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥
तो हरिच्या नामात लीन राहतो आणि सर्वोच्च पदाला प्राप्त झाला आहे.॥ २॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥
परमेश्वर जे काही करतो ते स्वतःच करतो.

ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥
एका क्षणात ते उत्पन्न करते आणि नष्ट करते.

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥
फक्त बोलून आणि सांगून.

ਜੇ ਸਉ ਘਾਲੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥੩॥
शेकडो वेळा केलेली मेहनतही सत्याच्या दरबारात मान्य होत नाही. ॥३॥

ਜਿਨ੍ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨ੍ਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥
ज्यांच्या नशिबात सत्कर्म असते त्यांनाच गुरू मिळतो.

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥
त्यांना गुरूचा खरा आवाज आणि शब्द ऐकू येतात.

ਜਹਾਂ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਤਹਾਂ ਦੁਖੁ ਜਾਏ ॥
जेथे नाम राहतो तेथे दु:ख पळून जाते.

ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥
ज्ञानाच्या रत्नाद्वारे मनुष्य सहज सत्यात विलीन होतो. ॥४॥

ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
भगवंताच्या नावासारखी दुसरी संपत्ती नाही.

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
परंतु ही संपत्ती त्यालाच प्राप्त होते ज्याला परमेश्वर सत्य प्रदान करतो.

ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
संपूर्ण शब्दातून नाम मनात वास करते..

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੫॥੧੧॥੫੦॥
हे नानक! नामाशी आसक्त राहिल्याने मनुष्य सुखाची प्राप्ती करतो. ॥५॥११॥५०॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
आसा महाला ३ ॥

ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਵਾਜੇ ਵਜਾਏ ॥
एक व्यक्ती जी नृत्य करते आणि विविध वाद्य वाजवते.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਅੰਧਾ ਬੋਲਾ ਹੈ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥
त्याचे मन अज्ञानी आणि बहिरे आहे. मग तो सांगून सांगतोय.

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਭਰਮੁ ਅਨਲ ਵਾਉ ॥
त्याच्या हृदयात इच्छेचा आग आणि गोंधळाचा वारा आहे.

ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਨ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥
त्यामुळे ज्ञानाचा दिवा प्रज्वलित होत नाही आणि ज्ञान प्राप्त होत नाही. ॥१॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥
गुरुमुखाच्या मनात भक्तीचा प्रकाश असतो.

ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याला त्याचे खरे स्वरूप कळते आणि तो भगवंतात विलीन होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਤਿ ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥
गुरुमुखासाठी देवावर प्रेम करणे म्हणजे नृत्य आणि.

ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
अंतःकरणातील अहंकाराचा वध करणे म्हणजे संगीताचा समरसता पूर्णपणे राखण्यासारखे आहे.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥
माझा खरा प्रभू स्वतः सर्व काही जाणतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੨॥
हे बंधू! गुरूच्या शब्दांतून आपल्यातील ब्रह्माला ओळखा. ॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥
अंतःकरणात भगवंताबद्दल प्रेम आणि वात्सल्य ही गुरुमुखाची भक्ती आहे.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਹਜਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
तो साहजिकच गुरूच्या शब्दांचा विचार करतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥
गुरुमुखाची भक्ती आणि जीवननीती हेच खरे.

ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਤਿ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩॥
ढोंगी लोकांची भक्ती आणि नृत्य केवळ दु:खच घेऊन जाते. ॥३॥

ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥
भगवंताच्या सेवकाने जीवनातील अहंकाराला मरावे हीच खरी भक्ती आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥
गुरूच्या कृपेने असा दास संसारसागर पार करतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥
गुरूच्या शब्दाने केलेली भक्ती सफल होते.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥
पूज्य देव स्वतः येऊन हृदयात वास करतो. ॥४॥

ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥
जेव्हा देव कृपा करतो तेव्हा तो माणसाला सत्गुरूशी जोडतो.

ਨਿਹਚਲ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
मग त्याची भक्ती दृढ होते आणि तो आपले लक्ष देवावर केंद्रित करतो.

ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਤਿਨ੍ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥
जे लोक भगवंताच्या भक्तीत मग्न असतात त्यांचे सौंदर्यही खरे असते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥੧੨॥੫੧॥
हे नानक! नामाशी आसक्त राहिल्यानेच मनुष्य सुखाची प्राप्ती करतो. ॥५॥१२॥५१॥

ਆਸਾ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੩
आसा घर 8 कॉफी पॅलेस ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥
हरीच्या इच्छेनेच सत्गुरू सापडतो आणि सत्याचे आकलन होते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ॥੧॥
गुरूंच्या कृपेने ज्याच्या हृदयात नाम वास करतो त्यालाच परमेश्वर समजतो.॥ १॥

ਮੈ ਸਹੁ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ॥
फक्त माझा पती, प्रभु, माझा स्वामी आणि दाता आहे आणि त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंच्या कृपेने जेव्हा ते मनात वास करते तेव्हा माणसाला नेहमी आनंद मिळतो. ॥१॥रहाउ॥

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥
या युगात जो निर्भय होतो त्याचे नाव हरि आहे आणि हे केवळ गुरूंच्या विचारानेच प्राप्त होते.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥੨॥
निनावी व्यक्ती यमदूताच्या अधिपत्याखाली राहते आणि अशा स्वार्थी माणसाला आंधळा आणि मूर्ख म्हणतात. ॥२॥

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥
जो सेवक हरीची इच्छा पाळून सेवा करतो त्याला सत्य समजते.

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਣੈ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥
हरिच्या इच्छेचेच ध्यान केले पाहिजे कारण त्याच्या इच्छेचे पालन केल्याने आनंद मिळतो. ॥३॥

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਈ ॥
हरिच्या इच्छेनेच मनुष्यजन्माच्या रूपाने उत्तम साहित्य प्राप्त होते आणि बुद्धीही श्रेष्ठ होते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੩੯॥੧੩॥੫੨॥
हे नानक! भगवंताच्या नामाची स्तुती करा कारण गुरुमुख होऊनच तुम्हाला यश मिळेल. ॥४॥ ३६ ॥ १३॥ ५२ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨
आसा महाला ४ घर ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥
हे परमेश्वरा! तू जगाचा निर्माता आहेस, तू नेहमीच सत्य आहेस आणि.

ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुम्हाला जे आवडते तेच घडते. तू जे काही मला देतोस ते मला मिळते. ॥१॥रहाउ॥

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥
हे सर्व जग तूच निर्माण केले आहे आणि सर्व प्राणीमात्र तुझेच स्मरण करतात.

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥
ज्याच्यावर तू दया करतोस त्याला तुझ्या नावाचे रत्न प्राप्त होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥
गुरुमुखी माणसे नाव कमवतात आणि स्वार्थी लोक ते गमावतात.

ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥
सत्य हे आहे की तुम्ही स्वतः जीवांना स्वतःपासून वेगळे केले आहे आणि भक्तांना स्वतःशी जोडले आहे. ॥१॥

ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥
हे परमेश्वरा! तू नदी आहेस आणि प्रत्येकजण तुझ्यात सामील आहे.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥
तुझ्याशिवाय कोणी नाही.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥
विश्वातील सर्व जीव हे तुझे खेळ आहेत.

ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥
वियोगाच्या कर्मामुळे जीव विभक्त होतो आणि योगायोगाने परमेश्वराशी पुन्हा एकरूप होतो. ॥२॥

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥
हे परमेश्वरा! ज्या व्यक्तीला तू गुरूंच्या माध्यमातून उपदेश देतोस, तोच माणूस तुला समजून घेतो.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥
तुझ्या गुणांची नेहमी स्तुती करतो.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ज्याने भगवान हरीची सेवा केली आहे त्याला सुख प्राप्त झाले आहे.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥
हरिनामात तो सहज लीन होतो. ॥३॥

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥
हे परमेश्वरा! तू स्वतः निर्माता आहेस आणि जगातील सर्व काही तुझे कार्य आहे.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
तुझ्यापेक्षा मोठा कोणी नाही.

ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥
हे परमेश्वरा! तूच आहेस जो विश्व निर्माण करतो आणि ते पाहतो आणि समजतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੫੩॥
हे नानक! हे रहस्य गुरूंच्या मुखातच प्रकट होते. ॥४॥ १॥ ५३॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੪ ॥
रागु आसा घरु महाला ४ ॥

ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਨਾਲਿ ਭਾਈ ॥
कोणीतरी त्याच्या मित्राच्या मुलाशी किंवा भावासोबत संबंध तयार केले आहेत आणि.

ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਕੁੜਮ ਸਕੇ ਨਾਲਿ ਜਵਾਈ ॥
कुणी आपल्या नातेवाईकाशी आणि जावयाशी संबंध निर्माण केले आहेत.

ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ਨਾਲਿ ਆਪਣੈ ਸੁਆਈ ॥
काही व्यक्तींनी स्वार्थासाठी सरदार आणि चौधरी यांच्याशी संबंध प्रस्थापित केले आहेत.

ਹਮਾਰਾ ਧੜਾ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥
पण माझे नाते सर्वव्यापी परमेश्वराशी आहे.॥ १॥

ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥
माझे हरीशी नाते आहे आणि हरि हा माझा आधार आहे.

ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਖੁ ਧੜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਅਸੰਖ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरीशिवाय माझी दुसरी बाजू किंवा संबंध नाही. हरीच्या असंख्य गुणांचा मी गौरव करतो.
॥१॥रहाउ॥

ਜਿਨ੍ ਸਿਉ ਧੜੇ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਾਹਿ ॥
ज्यांच्याशी नातं जपलं जातं ते मरतात.

ਝੂਠੁ ਧੜੇ ਕਰਿ ਪਛੋਤਾਹਿ ॥
खोटे संबंध निर्माण केल्यानंतर लोक पश्चात्ताप करतात.

ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ ਮਨਿ ਖੋਟੁ ਕਮਾਹਿ ॥
खोटे बोलणारे लोक स्थिर राहत नाहीत.

ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਨਾਹਿ ॥੨॥
मी हरिशी नाते जोडले आहे, ज्याच्या सारखा शक्तिशाली कोणी नाही.॥ २॥

ਏਹ ਸਭਿ ਧੜੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥
ही सर्व नाती म्हणजे मायेच्या आसक्तीचा प्रसार.

ਮਾਇਆ ਕਉ ਲੂਝਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥
मुर्ख लोक भ्रमासाठी भांडतात.

ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥
तो जन्म-मृत्यूच्या नियंत्रणाखाली असतो आणि जुगारात आपला जीव गमावतो.

ਹਮਰੈ ਹਰਿ ਧੜਾ ਜਿ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਸਵਾਰੀ ॥੩॥
माझा संसार आणि परलोकातील सर्व काही सुंदर करणाऱ्या हरिशी माझा संबंध आहे. ॥३॥

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਧੜੇ ਪੰਚ ਚੋਰ ਝਗੜਾਏ ॥
वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अभिमान या कलियुगातील सर्व नातेसंबंध पाच दुर्गुणांमधून जन्माला येतात.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਧਾਏ ॥
परिणामी, वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अभिमान बहुतेक वाढले आहेत.

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥
देव ज्याच्यावर आशीर्वाद देतो तो त्याला चांगल्या संगतीत सामील करतो.

ਹਮਰਾ ਹਰਿ ਧੜਾ ਜਿਨਿ ਏਹ ਧੜੇ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ॥੪॥
मी हरिशी संबंधित आहे ज्याने हे सर्व संबंध नष्ट केले आहेत. ॥४॥

ਮਿਥਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਧੜੇ ਬਹਿ ਪਾਵੈ ॥
लोक बसतात आणि खोट्या सांसारिक आसक्तींद्वारे दुफळी निर्माण करतात.

ਪਰਾਇਆ ਛਿਦ੍ਰੁ ਅਟਕਲੈ ਆਪਣਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਵੈ ॥
तो इतरांच्या कमकुवतपणावर टीका करतो आणि आपला अहंकार वाढवतो.

ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਤੈਸਾ ਖਾਵੈ ॥
ते पेरलेल्या बियांनुसार फळे खातात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਹਰਿ ਧੜਾ ਧਰਮੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਣਿ ਆਵੈ ॥੫॥੨॥੫੪॥
नानकांचे युती धार्मिकतेशी आणि देवाशी आहे ज्याच्या सामर्थ्याने तो संपूर्ण जग जिंकतो. ॥५॥ २ ॥ ५४॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
आसा महाला ४ ॥

ਹਿਰਦੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਾਇਆ ॥
नामामृत मनातल्या मनात ऐकल्यानंतर मला ते आवडू लागले आहे.

ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧॥
गुरुवाणीने मला अदृश्य हरीचे दर्शन घडविले आहे ॥ १॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਭੈਨਾ ॥
हे माझ्या सत्संगी भगिनींनो! गुरुमुख होऊन हरिचे नाम ऐका.

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
शाश्वत देव प्रत्येक हृदयात विराजमान आहे. तुम्ही सर्वांनी मुखाने गुरुवाणीचा अमृत जप करावा. ॥१॥रहाउ॥

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੁ ॥
माझ्या मनात आणि शरीरात भगवंतावर प्रेम आणि महान त्याग आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੁ ॥੨॥
सुदैवाने मला एक महान पुरुष सतगुरू मिळाला आहे. ॥ २॥

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਵਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਭਾਗਹੀਨ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥
द्वैतामुळे माणसाचे मन विषारी भ्रमात भटकते. ॥३॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪੀਆਇਆ ॥
देव स्वतः माणसाला हिरव्या रसाचे अमृत प्यायला लावतो.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩॥੫੫॥
हे नानक! मला परात्पर गुरुंच्या द्वारे भगवंताची प्राप्ती झाली आहे. ॥४॥ ३ ॥ ५५॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
आसा महाला ४ ॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥
माझ्या मन आणि शरीरात हरिच्या नामाबद्दल प्रेम आहे जो माझ्या जीवनाचा आधार आहे.

ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਾਮੋ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥੧॥
मला नाम आठवले कारण हरीचे नाम हेच सुखाचे सार आहे. ॥१॥

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਸੈਨਾ ॥
हे माझ्या मित्रांनो! आणि सज्जनांनो, हरीचे नामस्मरण करा.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरि नावाशिवाय माझ्याकडे काहीच नाही. गुरूंच्या भेटीमुळे मला हरिचे नाव मिळाले हे मोठे भाग्य .आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜੀਵਿਆ ਜਾਇ ॥
नावाशिवाय जगणे अशक्य आहे.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥੨॥
परम नशिबानेच गुरूद्वारे भगवंताची प्राप्ती होते.॥ २॥

ਨਾਮਹੀਨ ਕਾਲਖ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ॥
निनावी माणसाच्या चेहऱ्यावर आभासाची काजळ असते.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥੩॥
हरिच्या नावाशिवाय हे जीवन निंदनीय आहे. ॥३॥

ਵਡਾ ਵਡਾ ਹਰਿ ਭਾਗ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥
वडीलधाऱ्यांपेक्षा श्रेष्ठ असलेला हरि केवळ नशिबानेच प्राप्त होतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੪॥੪॥੫੬॥
हे नानक! हरीने मला माझे नाव गुरुकडून दिले आहे. ॥४॥ ४॥ ५६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
आसा महाला ४ ॥

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਬਾਣੀ ॥
मी हरीची स्तुती करतो आणि गुरुवाणीद्वारे हरीचे गुण सांगतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥
गुरुमुख होऊनच मी हरीचे गुण उच्चारतो. ॥१॥

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ॥
हरिनामाचा जप केल्याने माझ्या हृदयात आनंद निर्माण झाला आहे.

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਰਸਿ ਗਾਏ ਗੁਣ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सत्याच्या रूपात सत्यगुरुंनी परमेश्वराचे खरे नाम माझ्या हृदयात रुजवले आहे. मी आनंदाने देवाची स्तुती करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਲੋਗਾ ॥
हरिचे भक्त हरिचे गुणगान गात राहतात.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਨਿਰਜੋਗਾ ॥੨॥
सौभाग्यानेच अखंड परमेश्वर मिळतो.॥ २॥

ਗੁਣ ਵਿਹੂਣ ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ॥
हे बंधू! सद्गुण नसलेले लोक आपल्या मनात माया आणि आसक्तीची घाण ठेवतात.

ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥
म्हणूनच गुण नसलेले अहंकारी लोक जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात अडकून राहतात. ॥३॥

ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟਿ ਕੀਏ ॥
देहाच्या सरोवरातून सद्‌गुणांचे मोती उमटत राहतात.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢੀਏ ॥੪॥੫॥੫੭॥
हे नानक! गुरूसमोर सरोवर मंथन करून ही तत्वे काढली जातात. ॥४॥ ५॥ ५७॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
आसा महाला ४ ॥

ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥
नाव ऐकलं आणि नावच छान वाटतं.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥
सौभाग्याने, गुरुमुख होऊन मनुष्य भगवंताची प्राप्ती करतो. ॥१॥

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥
हे मित्रा! नामाचा जप कर आणि गुरुमुख होऊन अंतःकरणात प्रकाश येईल.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਧਰ ਨਹੀ ਕਾਈ ਨਾਮੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या नावाशिवाय मला दुसरा आधार नाही. माझ्या श्वासात आणि मुखात हरीचे नाम आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥
नामाचे स्मरण करणे ही माझी वृत्ती आहे आणि हेच माझे मन आकर्षित करते.

ਜੋ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ॥੨॥
जो मला हरिचे नाव सांगतो तो माझा मित्र आणि सोबती आहे. ॥२॥

ਨਾਮਹੀਣ ਗਏ ਮੂੜ ਨੰਗਾ ॥
नाव नसलेले मूर्ख लोक नग्न लोकांसारखे फिरतात.

ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥੩॥
मायेचे विष पाहून ते पतंगासारखे कुजून मरतात. ॥३॥

ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥
देव स्वतः निर्माण करतो आणि निर्माण केल्यानंतर तो स्वतःच नष्ट करतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ॥੪॥੬॥੫੮॥
हे नानक हरी, तूच हरी नामाचे दान प्रदान करतोस. ॥४॥ 6॥ ५८॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
आसा महाला ४ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੇਲਿ ਵਧਾਈ ॥
गुरुमुखाने हरी प्रभूंची वेल इतरांना आनंद देण्यासाठी फुलवली आहे.

ਫਲ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਰਸਕ ਰਸਾਈ ॥੧॥
ही वेल भगवान हरीची फळे देते आणि इच्छुकांना त्याचा रस लाभतो ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥
भगवान हरीचे नामस्मरण करा ज्यामध्ये आनंदाच्या अनंत लहरी आहेत.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਾਰਿਆ ਕਾਲੁ ਜਮਕੰਕਰ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंचे नामस्मरण करून आणि परमेश्वराची स्तुती करून मी यमकालाच्या नागाचा वध केला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਰਖਾਈ ॥
हे माझ्या भावा, हरि प्रभूंनी गुरूंच्या हृदयात आपली भक्ती स्थापित केली आहे.

ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਿਖ ਦੇਵੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥
जर गुरू प्रसन्न झाले तर ते शिष्याला ही भक्ती देतात. ॥२॥

ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥
जो मनुष्य अहंकारातून धार्मिक कार्य करतो त्याला ज्ञान नसते.

ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਨਾਇ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਣੈ ॥੩॥
आंघोळ करून पुन्हा डोक्यावर चिखल टाकणारा हत्तीसारखाच तो माणूस आहे. ॥३॥

ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਊਚੇ ॥
हे नानक, जर आमच्याकडे उच्च आणि चांगले भाग्य असेल.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਸਚਿ ਸੁਚੇ ॥੪॥੭॥੫੯॥
खऱ्या परमेश्वराच्या नामस्मरणाने जीव सत्यनिष्ठ आणि पवित्र होतो. ॥४॥ ७ ॥ ५६ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
असा महाला ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਭੂਖ ਲਗਾਈ ॥
हे माझ्या बंधू हरी, माझे मन हरीच्या नामाचे भुकेले झाले आहे.

ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥
हरीचे नाव ऐकून माझे मन तृप्त होते. ॥१॥

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤਾ ॥
हे माझ्या गुरुशिख मित्रांनो! परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
नामाचा जप करा, भगवंताच्या नामस्मरणाने आनंद मिळवा आणि गुरूंच्या उपदेशाने नाम मनात आणि हृदयात स्थिर ठेवा. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਸਰਸਾ ॥
भगवंताचे नाम पुन्हा पुन्हा ऐकून माझे मन प्रसन्न झाले आहे.

ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਬਿਗਸਾ ॥੨॥
गुरूंच्या उपदेशाचे नामस्मरण करून माझे मन फुलले आहे. ॥२॥

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੁਸਟੀ ਮੋਹ ਅੰਧਾ ॥
नावाशिवाय माणूस कुस्ती आणि आसक्तीत आंधळा होतो.

ਸਭ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕੀਏ ਦੁਖੁ ਧੰਧਾ ॥੩॥
त्याच्या सर्व कृती निष्फळ आणि वेदनादायक व्यवसाय आहेत.॥ ३॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥
केवळ भाग्यवान लोकच हरिचा महिमा जपतात.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੮॥੬੦॥
हे नानक! गुरूंच्या उपदेशानेच भगवंताच्या नामात भक्ती जाणवते.॥ ४॥ 8॥ ६०॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੬ ਕੇ ੩ ॥
महाला ४ रागु आसा घरु ६ के ३ ॥

ਹਥਿ ਕਰਿ ਤੰਤੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਥੋਥਰ ਵਾਜੈ ਬੇਨ ॥
हे योगी! तू हातात वीणा घेऊन तार वाजवतोस, पण तुझी वीणा व्यर्थ वाजवली जात आहे.

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬੋਲਹੁ ਜੋਗੀ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ ॥੧॥
हे योगी! गुरूंच्या उपदेशाने हरीचे गुण सांगा म्हणजे तुझे मन हरीच्या रंगात रंगून जाईल. ॥१॥

ਜੋਗੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ॥
हे योगी! तुझ्या बुद्धीला हरीचा उपदेश ऐकू दे.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹਮ ਆਦੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सत्ययुग, त्रेता, द्वापर, कलियुग या सर्व युगात व्याप्त असलेल्या हरिपरमेश्वरासमोर मी नतमस्तक आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਬੋਲਹਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥
तुम्ही अनेक रागांमध्ये गाता आणि खूप बोलता, पण तुमचे मन फक्त खेळ खेळते.

ਜੋਵਹਿ ਕੂਪ ਸਿੰਚਨ ਕਉ ਬਸੁਧਾ ਉਠਿ ਬੈਲ ਗਏ ਚਰਿ ਬੇਲ ॥੨॥
जमिनीला पाणी देण्यासाठी, जे बैल पुढे चरण्यासाठी द्राक्षांचा वेल खातात त्यांना विहीर जोडायची आहे. ॥२॥

ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਰਮ ਹਰਿ ਬੋਵਹੁ ਹਰਿ ਜਾਮੈ ਹਰਿਆ ਖੇਤੁ ॥
हे योगी! हरीच्या दयेने, काया नगरीच्या भूमीत हरिनामाचे बीज पेरा. तेव्हाच हरिनाम अंकुरेल आणि तुमच्या शरीराच्या रूपातील पीक हिरवे होईल

ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਬੈਲੁ ਮਨੁ ਜੋਵਹੁ ਹਰਿ ਸਿੰਚਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਜੇਤੁ ॥੩॥
हे योगी! या चंचल मनाच्या कोंडीवर नियंत्रण ठेव, स्थिर चित्ताने बैलाला वश कर आणि गुरूंच्या उपदेशाने हरिनामाचे पाणी पाज. ॥३॥

ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤੁਮਰੀ ਜੋ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਤਿਤੁ ਚੇਲ ॥

हे भगवान योगी! जंगम आणि संपूर्ण सृष्टी ही तुमची निर्मिती आहे आणि ते तुम्ही त्यांना दिलेल्या दिशेनुसार चालतात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਲਾਵਹੁ ਮਨੂਆ ਪੇਲ ॥੪॥੯॥੬੧॥

भगवान नानक! माझ्या मनाला प्रेरणा दे आणि त्यात हरीच्या नावाने सामील हो. ॥४॥ 6॥ ६१॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

आसा महाला ४ ॥

ਕਬ ਕੋ ਭਾਲੈ ਘੁੰਘਰੂ ਤਾਲਾ ਕਬ ਕੋ ਬਜਾਵੈ ਰਬਾਬੁ ॥

कोणी किती दिवस ढुंगरू आणि ताल शोधत राहणार किती दिवस कोणी रबाब वगैरे वाद्ये वाजवत राहणार?

ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਲਾਗੈ ਹਉ ਤਬ ਲਗੁ ਸਮਾਰਉ ਨਾਮੁ ॥੧॥

येण्या-जाण्यात थोडा विलंब होईल, तोपर्यंत मला देवाचे नाव का आठवत नाही.॥ १॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥

अशी देवाप्रती भक्ती माझ्या मनात निर्माण झाली आहे.

ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

मी त्याच्याशिवाय क्षणभरही जगू शकत नाही, ज्याप्रमाणे पाण्याशिवाय माशाचे जीवन नाहीसे होते, त्याचप्रमाणे मी हरिशिवाय जगू शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਕਬ ਕੋਊ ਮੇਲੈ ਪੰਚ ਸਤ ਗਾਇਣ ਕਬ ਕੋ ਰਾਗ ਧੁਨਿ ਉਠਾਵੈ ॥

एखाद्या गाण्यासाठी किती वेळ पाच तार आणि सात नोट्स मिसळत राहू शकतात?

ਮੇਲਤ ਚੁਨਤ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੨॥

स्ट्रिंग्स ट्यून होण्यासाठी आणि खेळपट्टी वाढवण्यास नक्कीच थोडा विलंब होतो. तेवढा वेळ माझे मन रामाचे गुणगान करण्यात मग्न राहील. ॥२॥

ਕਬ ਕੋ ਨਾਚੈ ਪਾਵ ਪਸਾਰੈ ਕਬ ਕੋ ਹਾਥ ਪਸਾਰੈ ॥

कोणी किती वेळ नाचणार आणि किती वेळ हात हलवणार?

ਹਾਥ ਪਾਵ ਪਸਾਰਤ ਬਿਲਮੁ ਤਿਲੁ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਸਮ੍ਾਰੈ ॥੩॥
हात पाय हलवायला नक्कीच थोडा वेळ लागतो, तोपर्यंत माझ्या मनाला रामाचे नाव आठवते. ॥३॥

ਕਬ ਕੋਊ ਲੋਗਨ ਕਉ ਪਤੀਆਵੈ ਲੋਕਿ ਪਤੀਣੈ ਨਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥
कितीही काळ कोणी लोकांना सुखी ठेवणार, जरी लोक सुखी झाले तरी त्यांना देवाकडून फारसा आदर मिळणार नाही.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਤਾ ਜੈ ਜੈ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੪॥੧੦॥੬੨॥
हे नानक! परमेश्वराचे नेहमी हृदयात स्मरण करा, तरच सर्वजण विजयाचा जयघोष करतील. ॥४॥ १०॥ ६२॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
आसा महाला ४ ॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
भगवंताच्या ऋषींच्या पवित्र संगतीत सामील व्हावे आणि चांगल्या संगतीत सामील होऊन हरिची स्तुती करीत राहावे.

ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥੧॥
चांगल्या सहवासात ज्ञानरत्नाच्या प्रकाशाने मनातून अज्ञानाचा अंधकार नाहीसा होतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਚਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥
हे हरीच्या भक्तांनो! भगवान हरीचे ध्यान करत नृत्य करा

ਐਸੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਮ ਜਨ ਕੇ ਧੋਵਹ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या भावा! मला असे संत सापडले तर मी त्या भगवंताच्या भक्तांचे पाय धुतो. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
हे मन! रात्रंदिवस ध्यान कर आणि भगवान हरिचे नामस्मरण कर.

ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੨॥
तुम्हाला हवे ते फळ मिळेल आणि तुम्हाला पुन्हा भूक लागणार नाही. ॥२॥

ਆਪੇ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਇ ॥
अनंत हरी स्वतः जगाचा निर्माता आहे. हरी स्वतः बोलून बोलावतो.

ਸੇਈ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿਨ੍ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੩॥
फक्त तेच संत चांगले आहेत जे तुम्हाला आवडतात आणि ज्यांची प्रतिष्ठा तुम्ही स्वीकारता. ॥३॥

ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਨ ਰਾਜੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਿਉ ਆਖੈ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥
नानक हरीची स्तुती करून समाधानी होत नाही, जितका त्याचा गौरव करतो, तितका आनंद त्याला प्राप्त होतो.

ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਦੀਏ ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਵਣਜਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥੪॥੧੧॥੬੩॥
हरीने आपल्या भक्तीचा खजिना उपासकाला दिला आहे आणि सद्‌गुणांचे व्यापारी ते विकत घेतात आणि पुढील लोकात आपल्या घरी घेऊन जातात. ॥४॥ ११ ॥ ६३ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੮ ਕੇ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
रागु आसा घरु ८ के काफी महाला ४ ॥

ਆਇਆ ਮਰਣੁ ਧੁਰਾਹੁ ਹਉਮੈ ਰੋਈਐ ॥
अरे भाऊ, जन्मापासूनच मृत्यू लिहिला आहे. एखाद्याच्या मृत्यूवर लोक त्यांच्या अहंकारामुळे रडतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਈਐ ॥੧॥
गुरुमुखाच्या रुपात भगवंताचे ध्यान केल्याने जीव सदैव स्थिर होतो.॥ १॥

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ॥
प्रणाम त्या पूर्ण गुरूला ज्यांच्या द्वारे प्रत्येकाला हे स्थान सोडायचे आहे म्हणजेच मृत्यू अटळ आहे हे ज्ञान मिळते.

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्यांना उत्तम नामाचा लाभ मिळतो ते ब्रह्म शब्दात लीन होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਡੇਹ ਸਿ ਆਏ ਮਾਇਆ ॥
हे माते! ज्यांना पूर्वजन्मात लिहिलेल्या कर्मानुसार आयुष्याचे दिवस मिळतात ते या जगात या.

ਚਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲ੍ਹਿ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥੨॥
आज ना उद्या मनुष्य या जगाचा निरोप घेईल, जसे की देवाने सुरुवातीपासून आज्ञा केली आहे.॥ २॥

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਜਿਨ੍ਹੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥
जे भगवंताचे नाम विसरले, त्यांचा जन्म व्यर्थ आहे.

ਜੂਐ ਖੇਲਣੁ ਜਗਿ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਾਰਿਆ ॥੩॥
तो संसारात जुगार खेळला आणि या खेळात त्याचे मन हरले. ॥३॥

ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥
ज्यांना गुरू मिळालेले लोक जन्म-मृत्यूमध्येही सुख अनुभवतात.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧੨॥੬੪॥
हे नानक! सत्यवादी जीव सत्यामुळे परम सत्यात विलीन होतात.॥ ४॥ १२॥ ६४॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
आसा महाला ४ ॥

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ज्याने अनमोल मनुष्य जन्म प्राप्त करून भगवंताच्या नामाचे चिंतन केले आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥
गुरूच्या कृपेने मनुष्यजन्माची इच्छा समजून तो सत्यात विलीन झाला आहे. ॥१॥

ਜਿਨ੍ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥
ज्यांच्या कपाळावर सुरुवातीपासून नशिबात लिहिलं आहे, त्यांनी भगवंताचं नाव कमावलं आहे.

ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
खऱ्या देवाने त्या सत्यवादी लोकांना आपल्या महालात बोलावले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥
नामाचा खजिना आपल्या हृदयात असतो पण तो गुरूसमोरच सापडतो.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੨॥
रात्रंदिवस हरिनामाचे चिंतन करत राहावे आणि हरिचे गुणगान गात असावे. ॥२॥

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥
आपल्या अंतर्मनात अनेक गोष्टी असतात पण स्वार्थी माणसाला त्या मिळत नाहीत.

ਹਉਮੈ ਗਰਬੈ ਗਰਬੁ ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥੩॥
अहंकारामुळे स्वार्थी मनुष्य गर्विष्ठ होऊन स्वतःचा नाश करतो. ॥३॥

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥
हे नानक! मनुष्य आपल्या कृतीमुळे स्वतःचा नाश करतो.

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਸਚਾ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧੩॥੬੫॥
पण गुरूच्या मार्गदर्शनाने मन ज्ञानाने प्रगल्भ होते आणि खरा ईश्वर प्राप्त होतो. ॥४॥ १३॥ ६५ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾਵਰੀ ਘਰੁ ੧੬ ਕੇ ੨ ਮਹਲਾ ੪ ਸੁਧੰਗ
रागु आसावरी घरु १६ के २ महाला ४ सुधांग.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਉ ॥
मी रोज हरीचे नामस्मरण करत राहते.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਤਾਇਆ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
सतगुरुंनी मला हरि नावाचे रहस्य सांगितले आहे. त्यामुळे आता मी हरिशिवाय क्षणभरही राहू शकत नाही. ॥१॥ तिथेच राहा॥

ਹਮਰੈ ਸ੍ਰਵਣੁ ਸਿਮਰਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ॥
मला फक्त हरीचे स्तोत्र ऐकायचे आहे आणि त्यांचे स्मरण करायचे आहे. मी हरिशिवाय क्षणभरही जगू शकत नाही.

ਜੈਸੇ ਹੰਸੁ ਸਰਵਰ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਿਉ ਰਹੈ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ॥੧॥
जसा सरोवराशिवाय राजहंस जगू शकत नाही, त्याचप्रमाणे हरीचा भक्त हरिच्या भक्तीशिवाय कसा जगेल? ॥१॥

ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਿਦ ਧਾਰਿ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਮੋਹ ਅਪਮਾਨ ॥
बरेच लोक द्वैत प्रेम करतात आणि ते त्यांच्या हृदयात ठेवतात. अनेकांना आसक्ती आणि अभिमान आवडतो.

ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੧੪॥੬੬॥
हरिच्या भक्ताला हरीची निर्वाण अवस्था आवडते, पण नानक मात्र भगवान श्री हरींचेच स्मरण करत राहतात.॥ २ ॥ १४ ॥ ६६॥

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
आसावरी महाला ४ ॥

ਮਾਈ ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਮੁ ਬਤਾਵਹੁ ਰੀ ਮਾਈ ॥
हे माता! माझ्या प्रिय रामाबद्दल काही सांग.

ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਕਰਹਲੁ ਬੇਲਿ ਰੀਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी हरिशिवाय क्षणभरही जगू शकत नाही, ज्याप्रमाणे वेली पाहून उंट उत्तेजित होतो आणि नेहमी आनंदी होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਮੀਤ ਕੈ ਤਾਈ ॥
माझ्या मित्राला हरिच्या रूपात पाहून माझे मन अलिप्त आणि तृप्त झाले आहे.

ਜੈਸੇ ਅਲਿ ਕਮਲਾ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥
ज्याप्रमाणे भावराणा कमळाच्या फुलांशिवाय जगू शकत नाही, त्याचप्रमाणे मीही हरिशिवाय राहू शकत नाही. ॥१॥

ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪਿਆਰੇ ਮੋਹਿ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਗੁਸਾਈ ॥
हे प्रिय जगदीश्वर, मला तुझ्या आश्रयाने ठेवा. हे हरी गोसाई, माझी भक्ती पूर्ण कर.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਨਿਮਖ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੩੯॥੧੩॥੧੫॥੬੭॥
नानकांचे हृदय आनंदाने भरून येते जेव्हा हरी क्षणभरही प्रकटतो ॥२॥३९॥१३॥१५॥६७॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੫
रागु आसा घर २ महाला ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਖਾਇਆ ॥
जो कोणी मायेच्या प्रेमात पडला आहे, त्याला शेवटी मायेनेच खाऊन टाकले आहे.

ਜਿਨਿ ਸੁਖਿ ਬੈਠਾਲੀ ਤਿਸੁ ਭਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
ज्याने आरामात बसायला लावले तेच भयभीत झाले आहे.

ਭਾਈ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਦੇਖਿ ਬਿਬਾਦੇ ॥
भाऊ, मित्र आणि कुटुंबातील सदस्य हे पाहतात आणि आपापसात वाद व भांडण निर्माण करतात.

ਹਮ ਆਈ ਵਸਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ ॥੧॥
पण गुरूंच्या कृपेने ते माझ्या नियंत्रणात आले आहे. ॥१॥

ਐਸਾ ਦੇਖਿ ਬਿਮੋਹਿਤ ਹੋਏ ॥
इतके गोड पाहून सगळेच मंत्रमुग्ध होतात

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਰਦੇਵ ਮਨੁਖਾ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਧ੍ਰੋਹਨਿ ਧ੍ਰੋਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या फसव्या मायेने गुरू, भक्त, सिद्ध देव आणि मानव वगैरे सोडून सर्वांनाच फसवले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਉਦਾਸੀ ਤਿਨ੍ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੈ ॥
अनेकजण दुःखात फिरतात पण वासना त्यांना दुःखी करतात.

ਇਕਿ ਸੰਚਹਿ ਗਿਰਹੀ ਤਿਨ੍ ਹੋਇ ਨ ਆਪੈ ॥
अनेकजण गृहस्थ बनतात आणि भ्रामक संपत्ती जमा करतात पण ती त्यांची स्वतःची होत नाही.

ਇਕਿ ਸਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ਤਿਨ੍ ਬਹੁਤੁ ਕਲਪਾਵੈ ॥
स्वतःला परोपकारी म्हणवणाऱ्यांनाही याचा त्रास होतो.

ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਵੈ ॥੨॥
पण भगवंताने मला सतगुरुंच्या चरणी ठेवून यापासून वाचवले आहे. ॥ २॥

ਤਪੁ ਕਰਤੇ ਤਪਸੀ ਭੂਲਾਏ ॥
त्यामुळे तपश्चर्या करणारे तपस्वीही भरकटतात.

ਪੰਡਿਤ ਮੋਹੇ ਲੋਭਿ ਸਬਾਏ ॥
सर्व पंडितही लोभात फसले आणि मोहात पडले.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੋਹੇ ਮੋਹਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥
या भ्रमाने सर्व त्रिविध जीवांनाही आकर्षित केले आहे आणि आकाशातील रहिवाशांची फसवणूक झाली आहे.

ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥੁ ॥੩॥
पण सतगुरुंनी हात देऊन आमचे रक्षण केले आहे.॥ ३॥

ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਹੋਇ ਵਰਤੀ ਦਾਸਿ ॥
ही माया ब्रह्मज्ञानी समोर दासीसारखी वागते.

ਕਰ ਜੋੜੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ती हात जोडून त्यांची सेवा करते आणि प्रार्थना करते.

ਜੋ ਤੂੰ ਕਹਹਿ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ॥
तुम्ही जे आदेश द्याल ते मी करीन.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਾ ॥੪॥੧॥
हे नानक! माया म्हणते की मी गुरुमुखाजवळ येणार नाही. ॥४॥ १॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਸਸੁ ਤੇ ਪਿਰਿ ਕੀਨੀ ਵਾਖਿ ॥
माझ्या पती देवाने मला मायेच्या रूपाने माझ्या सासूपासून वेगळे केले आहे.

ਦੇਰ ਜਿਠਾਣੀ ਮੁਈ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪਿ ॥
माझी वहिनी आशा आणि वहिनी तृष्णा या दु:खाने मरण पावल्या आहेत.

ਘਰ ਕੇ ਜਿਠੇਰੇ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ॥
कुटुंबाचा मेहुणा धर्मराज यांचाही मी त्याग केला आहे.

ਪਿਰਿ ਰਖਿਆ ਕੀਨੀ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਿ ॥੧॥
माझे चतुर आणि सर्वज्ञ पती प्रभू यांनी मला वाचवले आहे. ॥१॥

ਸੁਨਹੁ ਲੋਕਾ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥
लोकहो, ऐका, मला प्रेम मिळाले आहे.

ਦੁਰਜਨ ਮਾਰੇ ਵੈਰੀ ਸੰਘਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यामुळे सतगुरुंनी मला हरी हे नाव दिले आहे. मी दुष्टांचा वध केला आहे आणि वासनांध शत्रूंचाही नाश केला आहे. ॥१॥ तिथेच राहा॥

ਪ੍ਰਥਮੇ ਤਿਆਗੀ ਹਉਮੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
सर्वप्रथम मी अहंकाराचा प्रेमाचा त्याग केला आहे.

ਦੁਤੀਆ ਤਿਆਗੀ ਲੋਗਾ ਰੀਤਿ ॥
दुसरे म्हणजे, मी सांसारिक व्यवहारांचा त्याग केला आहे.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਤਿਆਗਿ ਦੁਰਜਨ ਮੀਤ ਸਮਾਨੇ ॥
तीन गुणांचा त्याग करून आता दुष्ट आणि मित्र सारखेच दिसू लागले आहेत.

ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਪਛਾਨੇ ॥੨॥
संताच्या रूपात गुरू भेटल्यानंतर मी तुरिया अवस्थेतील गुण ओळखले आहेत.॥ २॥

ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬਾਧਿਆ ॥
मी आनंदाच्या गुहेत आसन धारण केले आहे.

ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜਿਆ ॥
प्रकाशाच्या रूपातील देवाने अनंत ध्वनी वाजवला आहे.

ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥
गुरु या शब्दाचे चिंतन करून मला मोठा आनंद मिळाला आहे.

ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੩॥
आपल्या प्रेयसीच्या प्रेमात लीन झालेली जिवंत स्त्री ही धन्य विवाहित स्त्री आहे. ॥३॥

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥
नानक ब्राह्मण विचाराबद्दल बोलत आहेत.

ਜੋ ਸੁਣੇ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥
जो त्याचे श्रवण करतो आणि त्याचे चिंतन करतो तो संसारसागर पार करतो.

ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥
तो या विश्वात जन्म घेत नाही आणि मरत नाही;

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਓਹੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨॥
तो सदैव हरीच्या स्मरणात लीन असतो. ॥४॥ २॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਨਿਜ ਭਗਤੀ ਸੀਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥
ती एक सद्गुणी स्त्री आहे जिची देवावर भक्ती आहे.

ਰੂਪਿ ਅਨੂਪ ਪੂਰੀ ਆਚਾਰਿ ॥
ज्याचे अद्वितीय सौंदर्य आणि परिपूर्ण आचरण आहे.

ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ਸੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ॥
ती ज्या घरात राहते ते घर सुंदर बनते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜੰਤਾ ॥੧॥
अशी स्त्री दुर्मिळ गुरुमुखाला लाभली आहे.॥ १॥

ਸੁਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਮ ਪਾਈ ॥
माझ्या गुरूंच्या भेटीनंतर मला सत्कर्म असलेली एक भक्त स्त्री मिळाली.

ਜਜਿ ਕਾਜਿ ਪਰਥਾਇ ਸੁਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पूजा, लग्न इत्यादी शुभ कार्यात ती सर्वत्र अतिशय सुंदर दिसते. ॥१॥ रहाउ ॥

ਜਿਚਰੁ ਵਸੀ ਪਿਤਾ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥
जोपर्यंत भक्ती स्त्री तिच्या वडिलांसोबत म्हणजेच गुरुसोबत राहते.

ਤਿਚਰੁ ਕੰਤੁ ਬਹੁ ਫਿਰੈ ਉਦਾਸਿ ॥
तोपर्यंत तिचा पती जीवाच्या रुपात अतिशय दु:खी होऊन फिरतो.

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ॥
सेवा करून सत्पुरुष भगवंताला जेव्हा जीव प्रसन्न करतो, तेव्हा.

ਗੁਰਿ ਆਣੀ ਘਰ ਮਹਿ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੨॥
गुरूंनी भक्तीच्या रूपात स्त्रीला आणून जीवाच्या हृदयात स्थान दिले आणि तिला सर्व सुख प्राप्त झाले. ॥२ ॥

ਬਤੀਹ ਸੁਲਖਣੀ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਪੂਤ ॥
भक्तीच्या रूपातील या स्त्रीमध्ये लाजाळूपणा, नम्रता, दयाळूपणा, समाधान, सौंदर्य आणि प्रेम इत्यादी बत्तीस शुभ गुण आहेत. सत्याच्या रूपातील पुत्र हे तिचे मूल आहे.

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥
ती आज्ञाधारक, हुशार आणि सुंदर आहे.

ਇਛ ਪੂਰੇ ਮਨ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ॥
ती तिच्या कांत स्वामींची प्रत्येक इच्छा पूर्ण करते.

ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੀ ਦੇਰ ਜੇਠਾਨੀ ॥੩॥
त्याने आपली वहिनी आशा आणि वहिनी तृष्णा यांना सर्व प्रकारे संतुष्ट केले आहे. ॥३॥

ਸਭ ਪਰਵਾਰੈ ਮਾਹਿ ਸਰੇਸਟ ॥
एकनिष्ठ स्त्री ही संपूर्ण कुटुंबातील सर्वश्रेष्ठ आहे.

ਮਤੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਰ ਜੇਸਟ ॥
ती आपल्या भावजय आणि मेव्हण्याला संमती देणार आहे.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਇ ॥
धन्य ती हृदयाचे घर जिथे ती प्रकट झाली आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪॥੩॥
हे नानक! ज्या आत्म्याचे हृदय घरात प्रकट झाले आहे त्याचा काळ आनंदाने आणि आनंदाने घालवला आहे. ॥४॥ ३॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਮਤਾ ਕਰਉ ਸੋ ਪਕਨਿ ਨ ਦੇਈ ॥
मी जो काही संकल्प करतो, तो माया सफल होऊ देत नाही.

ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਈ ॥
ती नेहमी नम्रता आणि संयम यांच्या जवळ उभी असते.

ਵੇਸ ਕਰੇ ਬਹੁ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵੈ ॥
हे अनेक वेष धारण करते आणि अनेक रूपे दाखवते.

ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸਨਿ ਨ ਦੇਈ ਵਖਿ ਵਖਿ ਭਰਮਾਵੈ ॥੧॥
ते मला माझ्या हृदयात स्थिर होऊ देत नाही आणि विविध मार्गांनी भटकत राहते. ॥१॥

ਘਰ ਕੀ ਨਾਇਕਿ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ॥
हे हृदय घराची मालकिन बनले आहे आणि मला घरात राहू देत नाही.

ਜਤਨ ਕਰਉ ਉਰਝਾਇ ਪਰੇਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर मी राहण्याचा प्रयत्न केला तर ते मुख्यतः गुंतागुंत निर्माण करते. ॥१॥ रहाउ ॥

ਧੁਰ ਕੀ ਭੇਜੀ ਆਈ ਆਮਰਿ ॥
ही माया परमेश्वराच्या दरबारातून दासी म्हणून पाठवण्यात आली आहे.

ਨਉ ਖੰਡ ਜੀਤੇ ਸਭਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰ ॥
पण त्याने नवखंडांचा समावेश असलेली संपूर्ण पृथ्वी जिंकली आहे.

ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨ ਛੋਡੈ ਜੋਗ ਸੰਨਿਆਸ ॥
ती नद्यांच्या काठावर आणि धार्मिक स्थळी असलेल्या योगी आणि संन्याशांनाही सोडत नाही.

ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸ ॥੨॥
स्मृती वाचून वेदांचे आचरण करणारे विद्वानही मायेपुढे नतमस्तक झाले आहेत. ॥२ ॥

ਜਹ ਬੈਸਉ ਤਹ ਨਾਲੇ ਬੈਸੈ ॥
मी जिथे बसतो तिथे ती माझ्यासोबत बसते.

ਸਗਲ ਭਵਨ ਮਹਿ ਸਬਲ ਪ੍ਰਵੇਸੈ ॥
पृथ्वी, आकाश आणि अंडरवर्ल्डच्या सर्व इमारतींमध्ये तो सामर्थ्याने प्रवेश केला आहे.

ਹੋਛੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਈ ॥
क्षुल्लक गोष्टीचा आश्रय घेऊन मी स्वतःला यापासून वाचवू शकत नाही.

ਕਹੁ ਮੀਤਾ ਹਉ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥੩॥
हे माझ्या मित्रा! मला सांग मी कोणाकडे शरण जाऊ? ॥३॥

ਸੁਣਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥
एका सत्संगी मित्राचे प्रवचन ऐकून मी सतगुरूंकडे आलो आहे.

ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
गुरूंनी माझ्या मनात हरी नामाचा मंत्र रुजवला आहे.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਨੰਤਾ ॥
आता मी माझ्या खऱ्या रूपात राहतो आणि अनंत परमेश्वराची स्तुती करतो.

ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਨਾਨਕ ਭਏ ਅਚਿੰਤਾ ॥੪॥
हे नानक! आता मला देव सापडला आहे आणि मला आराम मिळाला आहे. ॥४॥

ਘਰੁ ਮੇਰਾ ਇਹ ਨਾਇਕਿ ਹਮਾਰੀ ॥
आता माझे स्वतःचे घर बांधले आहे आणि ही शिक्षिका माया देखील आमची झाली आहे.

ਇਹ ਆਮਰਿ ਹਮ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਦਰਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੪॥
गुरूंनी तिला माझा सेवक बनवले आहे आणि मला परमेश्वराचा दरबारी बनवले आहे. ॥१॥ दुजा रहाउ ॥4॥4॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਤਾ ਜਿ ਪਤ੍ਰੀ ਚਲਾਵਉ ॥
सर्व प्रथम, मला एक पत्र लिहून सुल्ही खानला पाठवण्याचा सल्ला देण्यात आला जो हल्ला करण्यासाठी येत होता.

ਦੁਤੀਏ ਮਤਾ ਦੁਇ ਮਾਨੁਖ ਪਹੁਚਾਵਉ ॥
दुसरे म्हणजे, मला करारावर वाटाघाटी करण्यासाठी दोन व्यक्तींना पाठवण्याचा सल्ला देण्यात आला.

ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਤਾ ਕਿਛੁ ਕਰਉ ਉਪਾਇਆ ॥
तिसरा सल्ला मिळाला की काही उपाय करायला हवेत.

ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਛੋਡਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥
पण हे परमेश्वरा! मी सर्व काही सोडून फक्त तुझेच ध्यान केले आहे. ॥१॥

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਅਚਿੰਤ ਸਹਜਾਇਆ ॥
सिमरन केल्याने मला खूप आनंद मिळाला आहे आणि मी सहज चिंतामुक्त झालो आहे.

ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਮੁਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्व शत्रू आणि शत्रू नष्ट झाले आहेत आणि मला सुख प्राप्त झाले आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸੁ ॥
सतगुरूंनी मला हा सल्ला दिला आहे.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦੇਸੁ ॥
हे शरीर आणि आत्मा हे भगवंताचे निवासस्थान आहे.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੀ ਸੁ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥
म्हणूनच मी जे काही करतो ते तुझ्या बळावर करतो.

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥
हे परमेश्वरा, तूच माझे रक्षण आणि तूच माझा आधार आहेस. ॥२ ॥

ਤੁਧਨੋ ਛੋਡਿ ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈਂ ਧਰਿ ॥
हे परमेश्वरा, तुझ्याशिवाय मी कोणाकडे जाऊ?

ਆਨ ਨ ਬੀਆ ਤੇਰੀ ਸਮਸਰਿ ॥
कारण तुमच्या बरोबरीचे दुसरे कोणी नाही.

ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥
तुझा सेवक कोणाकडे दाद मागणार?

ਸਾਕਤੁ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਬੇਬਾਣਿ ॥੩॥
अशक्त माणूस भरकटतो आणि भयानक जंगलात भटकत राहतो. ॥३॥

ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या महानतेचे वर्णन करता येत नाही.

ਜਹ ਕਹ ਰਾਖਿ ਲੈਹਿ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥
तू मला सर्वत्र मिठी मारून माझे रक्षण कर.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥
भाऊ, दास नानक तुझ्या संरक्षणात आहेत.

ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥੪॥੫॥
देवाने माझी इज्जत आणि प्रतिष्ठा वाचवली असून मला शुभेच्छा मिळत आहेत. ॥४॥ ५॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਪਰਦੇਸੁ ਝਾਗਿ ਸਉਦੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥
परदेशात भटकंती करून नावाच्या रुपाने सौदा मिळवण्यासाठी मी मोठ्या कष्टाने तुमच्या दारी आलो आहे.

ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਸੁਣੀ ਲਾਭਾਇਆ ॥
मी ऐकले आहे की नाव तुमच्यासाठी एक अद्वितीय आणि फायदेशीर गोष्ट आहे.

ਗੁਣ ਰਾਸਿ ਬੰਨਿ੍ ਪਲੈ ਆਨੀ ॥
हे गुरुदेव! मी माझ्या गळ्यात सद्गुणांची संपत्ती बांधून माझ्याबरोबर आणली आहे.

ਦੇਖਿ ਰਤਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਪਟਾਨੀ ॥੧॥
नाम रत्न पाहून माझे मन मंत्रमुग्ध झाले आहे. ॥१॥

ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਦੁਆਰੈ ਆਏ ॥
हे राजा! जीवनाचे व्यापारी तुझ्या दारी आले आहेत.

ਵਖਰੁ ਕਾਢਹੁ ਸਉਦਾ ਕਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुम्ही तुमच्या भांडारातून त्या डीलचे नाव दाखवून सर्वांशी करार करा. ॥१॥ रहाउ ॥

ਸਾਹਿ ਪਠਾਇਆ ਸਾਹੈ ਪਾਸਿ ॥
शाह देवाने मला गुरू साहुकाराकडे पाठवले आहे.

ਅਮੋਲ ਰਤਨ ਅਮੋਲਾ ਰਾਸਿ ॥
नामाचे रत्न अनमोल आहे आणि गुणांची संपत्ती अमूल्य आहे.

ਵਿਸਟੁ ਸੁਭਾਈ ਪਾਇਆ ਮੀਤ ॥
मला एक मध्यस्थ गुरु सापडला आहे जो माझा सौम्य भाऊ आणि मित्र आहे.

ਸਉਦਾ ਮਿਲਿਆ ਨਿਹਚਲ ਚੀਤ ॥੨॥
त्याच्याकडून मला भगवंताच्या नावाने सौदा मिळाला आहे आणि माझे मन सांसारिक गोष्टींपासून मुक्त झाले आहे. ॥२ ॥

ਭਉ ਨਹੀ ਤਸਕਰ ਪਉਣ ਨ ਪਾਨੀ ॥
या नावाच्या दगडाला चोरांची भीती नाही, वाऱ्याची, पाण्याची भीती नाही.

ਸਹਜਿ ਵਿਹਾਝੀ ਸਹਜਿ ਲੈ ਜਾਨੀ ॥
साहजिकच मी हा करार नावाने विकत घेतला आहे आणि साहजिकच हा करार मी माझ्यासोबत घेणार आहे.

ਸਤ ਕੈ ਖਟਿਐ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥
मी सत्यनाम मिळवले आहे आणि त्यामुळे मला त्रास सहन करावा लागणार नाही.

ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ॥੩॥
हा नामाचा व्यवहार मी कुशलतेने हाताळून माझ्या हृदयात आणला आहे. ॥ ३॥

ਮਿਲਿਆ ਲਾਹਾ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥
हे गुरु शहा! तू धन्य आहेस, कृपेचे घर आहेस.

ਧੰਨੁ ਸਾਹ ਪੂਰੇ ਬਖਸਿੰਦ ॥
तुझ्या कृपेने मला नामाचा लाभ झाला आणि माझ्या आत्म्यात आनंद निर्माण झाला.

ਇਹੁ ਸਉਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਪਾਇਆ ॥
हे मित्रा! केवळ दुर्लभ भाग्यवान व्यक्तीनेच गुरुमुख होऊन हे नाव आणि कीर्ती प्राप्त केली आहे.

ਸਹਲੀ ਖੇਪ ਨਾਨਕੁ ਲੈ ਆਇਆ ॥੪॥੬॥
नानकांनी हा लाभदायक नावाचा सौदा घरी आणला आहे. ॥४॥ ६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਗੁਨੁ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰੋ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੋ ॥
माझ्या सद्गुरु प्रभूंनी माझ्या गुण-दोषांचा विचार केला नाही.

ਨਹ ਦੇਖਿਓ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੀਂਗਾਰੋ ॥
किंवा त्याने माझा लूक आणि मेकअप पाहिला नाही.

ਚਜ ਅਚਾਰ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥
मला चांगले गुण आणि चांगले आचरण याची कोणतीही युक्ती माहित नाही.

ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜੈ ਆਨੀ ॥੧॥
तरीही, प्रिय परमेश्वराने माझा हात धरला आणि मला त्याच्या पलंगावर आणले. ॥१॥

ਸੁਨਿਬੋ ਸਖੀ ਕੰਤਿ ਹਮਾਰੋ ਕੀਅਲੋ ਖਸਮਾਨਾ ॥
हे माझ्या मित्रांनो! ऐका, माझ्या पतीने मला दत्तक घेतले आहे आणि मला त्याची पत्नी बनवले आहे.

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਰਾਖਿਓ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਲੋਕੁ ਅਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या कपाळावर हात ठेवून आणि मला स्वतःचे समजून त्यांनी मला वाचवले. पण या मूर्ख जगाला हा फरक कसा समजावा? ॥१॥ रहाउ ॥

ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੋ ਅਬ ਹੁਣਿ ਸੋਹਿਓ ॥
आता माझी वधू सुंदर दिसत आहे.

ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਓ ਮੇਰੋ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜੋਹਿਓ ॥
माझ्या देवाने मला शोधून काढले आहे आणि त्याने माझे सर्व दुःख आणि रोग बारकाईने पाहिले आहेत.

ਆਂਗਨਿ ਮੇਰੈ ਸੋਭਾ ਚੰਦ ॥
माझ्या हृदयाच्या अंगणात चंद्रासारखे सौंदर्य आहे.

ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਅਨੰਦ ॥੨॥
रात्रंदिवस मी माझ्या प्रिय परमेश्वराच्या आनंदाचा आनंद घेत आहे. ॥२ ॥

ਬਸਤ੍ਰ ਹਮਾਰੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲ ॥
माझे कपडे देखील लाल रंगाचे प्रेम कपडे झाले आहेत.

ਸਗਲ ਆਭਰਣ ਸੋਭਾ ਕੰਠਿ ਫੂਲ ॥
माझ्या हृदयातील सर्व दागिने आणि फुलांचे हार मला शोभत आहेत.

ਪ੍ਰਿਅ ਪੇਖੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥
माझ्या प्रिय परमेश्वराने माझ्याकडे प्रेमाच्या नजरेने पाहिले तेव्हा मला सर्व आशीर्वाद मिळाले.

ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਨਿ ॥੩॥
आता वासनांध व दुष्ट यमदूतांची चिंताही नष्ट झाली आहे. ॥३॥

ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥
मी नेहमी आनंदी राहिलो आणि मी नेहमी आनंदात राहतो.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥
भगवंताचे नाम माझ्या हृदयात नऊ खजिन्यांप्रमाणे स्थिरावले म्हणून मी समाधानी आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਪਿਰਹਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥
हे नानक! जेव्हा माझ्या प्रियकराने मला शुभ गुणांनी सजवले तेव्हा मी विवाहित स्त्री झालो.

ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਸੰਗਿ ਭਤਾਰੀ ॥੪॥੭॥
आता मी माझे पती प्रभू यांच्यासोबत स्थिर मनाने राहते.॥ ४॥ ७॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ ॥
लोक नकली ब्राह्मणांना दान देऊन त्यांची पूजा करतात.

ਲੈਤ ਦੇਤ ਉਨ੍ਹ੍ਹ ਮੂਕਰਿ ਪਰਨਾ ॥
ब्राह्मण सर्व काही घेण्यासही नकार देतात, म्हणजेच दान घेणे हा त्यांचा हक्क मानतात आणि त्यांचे आभार मानत नाहीत.

ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾਣਾ ॥
हे ब्राह्मणा! ज्या देवाच्या दारात तुला प्रवेश करायचा आहे.

ਤਿਤੁ ਦਰਿ ਤੂੰਹੀ ਹੈ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੧॥
फक्त तिथेच तुम्हाला पश्चात्ताप होईल. ॥ १॥

ਐਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਡੂਬੇ ਭਾਈ ॥
हे भावा! अशा ब्राह्मणांना बुडलेले समजा.

ਨਿਰਾਪਰਾਧ ਚਿਤਵਹਿ ਬੁਰਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जे निष्पाप लोकांचे वाईट करण्याचा विचार करतात. ॥१॥ रहाउ ॥

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਫਿਰਹਿ ਹਲਕਾਏ ॥
त्यांच्या आत्म्यात लोभ असतो आणि ते भरकटतात.

ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾਏ ॥
तो इतरांवर टीका करतो आणि पापाचे ओझे स्वतःच्या डोक्यावर टाकतो.

ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ॥
संपत्तीत मग्न असलेल्या ब्राह्मणाला देव आठवत नाही.

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ॥੨॥
गोंधळामुळे, तो अनेक मार्गांवर भटकतो आणि वेदना सहन करतो. ॥२ ॥

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥
स्वतःला लोकांना दाखवण्यासाठी तो खूप धार्मिक पोशाख घालतो.

ਅੰਤਰਿ ਬਿਖਿਆ ਉਤਰੀ ਘੇਰੇ ॥
पण त्याचा विवेक लैंगिक विकारांनी घेरलेला असतो.

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ॥
तो इतरांना सल्ला देतो पण स्वतःला सल्ला देत नाही.

ਐਸਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀ ਨ ਸੀਝੈ ॥੩॥
असा ब्राह्मण कोणत्याही प्रकारे मुक्त नाही. ॥३॥

ਮੂਰਖ ਬਾਮਣ ਪ੍ਰਭੂ ਸਮਾਲਿ ॥
हे मूर्ख ब्राह्मणा! देवाचे ध्यान कर.

ਦੇਖਤ ਸੁਨਤ ਤੇਰੈ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥
तो तुमची सर्व कामे पाहतो आणि तुमचे बोलणे ऐकतो आणि तुमच्यासोबत राहतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਹੋਵੀ ਭਾਗੁ ॥
नानक म्हणती अशुभ असतां.

ਮਾਨੁ ਛੋਡਿ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੪॥੮॥
अहंकार सोडून गुरुच्या चरणी बसा ॥४॥८॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਦੂਖ ਰੋਗ ਭਏ ਗਤੁ ਤਨ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
भगवान हरींची स्तुती केल्याने माझे मन शुद्ध झाले आहे आणि माझ्या शरीरातील दुःख आणि रोग नाहीसे झाले आहेत.

ਭਏ ਅਨੰਦ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤ ਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥
ऋषींच्या संगतीने मी सुखी झालो आणि आता माझे मन कोठेही भटकत नाही.॥ १॥

ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਾਇ ॥
हे माते! गुरूंच्या वचनाने माझा मत्सर शांत झाला आहे.

ਬਿਨਸਿ ਗਇਓ ਤਾਪ ਸਭ ਸਹਸਾ ਗੁਰੁ ਸੀਤਲੁ ਮਿਲਿਓ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे सर्व दु:ख, क्लेश आणि क्लेश नष्ट झाले आहेत आणि आता मला सतगुरूचे शीतल आणि सहज स्वरूप प्राप्त झाले आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਧਾਵਤ ਰਹੇ ਏਕੁ ਇਕੁ ਬੂਝਿਆ ਆਇ ਬਸੇ ਅਬ ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਇ ॥
एक भगवंताचा साक्षात्कार झाल्याने माझी भटकंती संपली आहे आणि आता मी स्थिरस्थानी राहतो.

ਜਗਤੁ ਉਧਾਰਨ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥੨॥
हे परमेश्वरा! तुझे संत जगाचे रक्षण करणार आहेत. त्याला पाहिल्यानंतर मी समाधानी आहे.॥२॥

ਜਨਮ ਦੋਖ ਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਛੈ ਅਬ ਪਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਧੂ ਪਾਇ ॥
अनेक जन्मांच्या दोषांपासून मुक्त होऊन मी आता अटल साधूंचे पाय धरले आहेत.

ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਗਾਵੈ ਮੰਗਲ ਮਨੂਆ ਅਬ ਤਾ ਕਉ ਫੁਨਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੩॥
आता माझे मन साहजिकच भगवंताचे गुणगान गाते आणि आता मृत्यू पुन्हा खाणार नाही. ॥३॥

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਹਮਾਰੇ ਸੁਖਦਾਈ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
हे माझ्या हरी परमेश्वरा! तूच मला सुख देणारा आहेस आणि तूच आहेस जो सर्व काही करण्यास सक्षम आहे.

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਇ ॥੪॥੯॥

नानक, तुझ्या नामाचा जप केल्यानेच आध्यात्मिक जीवन प्राप्त होते, तू माझा सहाय्यक आहेस, ज्याप्रमाणे ताना आणि वूफमध्ये धागा मिसळला जातो, त्याच प्रकारे तू माझ्याबरोबर रहा.॥४॥6॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਅਰੜਾਵੈ ਬਿਲਲਾਵੈ ਨਿੰਦਕੁ ॥

ऋषी-मुनींवर टीका करणारी व्यक्ती खूप ओरडते आणि विलाप करते.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਿਸਰਿਆ ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ਨਿੰਦਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

टीकाकार परमात्म्याला विसरला आहे आणि परिणामी तो त्याच्या कृतीचे परिणाम भोगत आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਕਾ ਸੰਗੀ ਹੋਵੈ ਨਾਲੇ ਲਏ ਸਿਧਾਵੈ ॥

अरे भाऊ, जर एखादा माणूस त्या टीकाकाराचा साथीदार झाला तर तो टीकाकार त्यालाही त्याच्याबरोबर नरकात बुडवतो.

ਅਣਹੋਦਾ ਅਜਗਰੁ ਭਾਰੁ ਉਠਾਏ ਨਿੰਦਕੁ ਅਗਨੀ ਮਾਹਿ ਜਲਾਵੈ ॥੧॥

निंदा करणारा अजगराच्या वजनाप्रमाणे अनंत ओझे घेऊन फिरतो आणि निंदेच्या आगीत नेहमी स्वतःला जाळून घेतो.॥ १॥

ਪਰਮੇਸਰ ਕੈ ਦੁਆਰੈ ਜਿ ਹੋਇ ਬਿਤੀਤੈ ਸੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥

भगवंताच्या दारात जे काही घडते, तेच नानक सांगतात.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਬਿਗਸਾਵੈ ॥੨॥੧੦॥

भक्त नेहमी आनंदी राहतात. कारण ते हरिचे गुणगान गाऊन नेहमी प्रसन्न राहतात. ॥२ ॥ १०॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਜਉ ਮੈ ਕੀਓ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰਾ ॥

मी खूप हार घातले आहेत.

ਤਉ ਭੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਨ ਪਤੀਆਰਾ ॥
तरीही माझे मन तृप्त होत नव्हते.

ਅਨਿਕ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨ ਮਹਿ ਲਾਵਉ ॥
मी अंगावर अनेक सुगंध लावतो पण.

ਓਹੁ ਸੁਖੁ ਤਿਲੁ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਪਾਵਉ ॥
मला त्या आनंदाचा एक अंशही प्राप्त होत नाही.

ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਐਸੀ ਆਸਾਈ ॥
हे माझ्या आई! मी माझ्या हृदयात अशी आशा ठेवली आहे.

ਪ੍ਰਿਅ ਦੇਖਤ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥
माझ्या प्रिय परमेश्वराचे दर्शन घेऊन मी जिवंत राहू दे. ॥१॥

ਮਾਈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨ ਧੀਰੈ ॥
आई, काय करू, माझ्या या मनाला धीर नाही.

ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬੈਰਾਗੁ ਹਿਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या प्रिय परमेश्वराचा त्याग, म्हणजे एकात्मतेची तळमळ मला आकर्षित करत आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਬਸਤ੍ਰ ਬਿਭੂਖਨ ਸੁਖ ਬਹੁਤ ਬਿਸੇਖੈ ॥ਓਇ ਭੀ ਜਾਨਉ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖੈ ॥
सुंदर कपडे, दागिने आणि इतर अनेक चैनीच्या वस्तू, मला त्यांच्याबद्दल कोणत्याही प्रकारे माहित नाही.

ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਅਰੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ॥
आदर, सौंदर्य, महानता आणि प्रतिष्ठा.

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥
सर्व जगाने माझे पालन करावे.

ਗ੍ਰਿਹੁ ਐਸਾ ਹੈ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ॥
अगदी सुंदर आणि अनमोल घर मिळालं तरी.

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ਤਾ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥
मला माझ्या प्रिय देवाबद्दल चांगले वाटले तरच मी नेहमी आनंदी राहू शकतो. ॥२ ॥

ਬਿੰਜਨ ਭੋਜਨ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ ॥
जर तुम्हाला विविध प्रकारचे स्वादिष्ट पदार्थ मिळाले तर.

ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰ ॥
विविध रंगीबेरंगी चष्मे पहा.

ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ॥
जरी एखाद्याला राज्य मिळाले, पृथ्वीवर प्रभुत्व मिळाले आणि खूप सत्ता मिळाली.

ਮਨੁ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਜਾਇਸਿ ॥
हे मन तृप्त होत नाही आणि त्याची तहानही शमली नाही.

ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਇਹੁ ਦਿਨੁ ਨ ਬਿਹਾਵੈ ॥
हा दिवस पतीला देव भेटल्याशिवाय जात नाही.

ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਤਾ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥੩॥
जर एखाद्याला आपला पती, देव सापडला तर त्याला सर्व सुख प्राप्त होते. ॥३॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸੁਨੀ ਇਹ ਸੋਇ ॥
शोध घेत असताना मला ही बातमी मिळाली.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਤਰਿਓ ਨ ਕੋਇ ॥
चांगल्या संगतीशिवाय माणूस पार करू शकत नाही.

ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥
ज्याच्या डोक्यावर भाग्य उगवते त्याला सतगुरू सापडतो.

ਪੂਰੀ ਆਸਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥
मग त्याची आशा पूर्ण होते आणि त्याचे मनही समाधानी होते.

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਚੂਕੀ ਡੰਝਾ ॥
जेव्हा देव सापडतो तेव्हा सर्व मत्सर आणि तहान शमते.

ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਮਨ ਤਨ ਮੰਝਾ ॥੪॥੧੧॥
हे नानक! मला माझ्या मनाने आणि शरीराने त्या परम परमेश्वराची प्राप्ती झाली आहे. ॥४॥ ११॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦੇ ॥
आसा महाला ५ पंचपदे ॥

ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥
हे जीवस्वरूप! असलेल्या स्त्री, सर्व प्रथम तुझी जात श्रेष्ठ आहे.

ਦੁਤੀਆ ਤੇਰੀ ਮਨੀਐ ਪਾਂਤਿ ॥
दुसरे म्हणजे, तुमचा वंश देखील महान मानला जातो.

ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਥਾਨੁ ॥
तिसरे, तुमचे राहण्याचे ठिकाण खूप सुंदर आहे पण.

ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਮਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥
तुझे रूप कुरूप राहिले कारण तुझ्या मनात अभिमान आहे.॥ १॥

ਸੋਹਨੀ ਸਰੂਪਿ ਸੁਜਾਣਿ ਬਿਚਖਨਿ ॥
हे सुंदर रूप असलेल्या बुद्धिमान आणि चतुर स्त्री.

ਅਤਿ ਗਰਬੈ ਮੋਹਿ ਫਾਕੀ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुम्ही अत्यंत अहंकार आणि भ्रमात अडकला आहात. ॥१॥ रहाउ ॥

ਅਤਿ ਸੂਚੀ ਤੇਰੀ ਪਾਕਸਾਲ ॥
हे जीवस्वरूप असलेल्या स्त्री, तुझे स्वयंपाकघर अत्यंत पवित्र आहे.

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ਲਾਲ ॥
तुम्हीही स्नान करून पूजा करा आणि कपाळावर लाल तिलक लावा.

ਗਲੀ ਗਰਬਹਿ ਮੁਖਿ ਗੋਵਹਿ ਗਿਆਨ ॥
तुम्ही तोंडाने ज्ञानाचे शब्द बोलता पण गर्वाने तुमचा नाश केला आहे.

ਸਭ ਬਿਧਿ ਖੋਈ ਲੋਭਿ ਸੁਆਨ ॥੨॥
लोभाच्या कुत्र्याने तुमचा सर्व अभिमान उद्ध्वस्त केला हेही खरे आहे. ॥ २ ॥

ਕਾਪਰ ਪਹਿਰਹਿ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ॥
तुम्ही सुंदर वस्त्रे परिधान करून ऐषोआरामात गुंतता.

ਆਚਾਰ ਕਰਹਿ ਸੋਭਾ ਮਹਿ ਲੋਗ ॥
जगात प्रसिद्धी मिळवण्यासाठी तुम्ही धार्मिक कार्य करता.

ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਬਿਸਥਾਰ ॥
तुम्ही तुमच्या अंगावर अत्तर, चंदन आणि इतर सुगंध वापरता का?

ਸੰਗੀ ਖੋਟਾ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲ ॥੩॥
पण चांडाळ क्रोध हा नेहमीच तुमचा खोटा साथीदार राहिला आहे. ॥ ३॥

ਅਵਰ ਜੋਨਿ ਤੇਰੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥
इतर सर्व योनी तुझ्या दास आहेत.

ਇਸੁ ਧਰਤੀ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਸਿਕਦਾਰੀ ॥
या पृथ्वीवर फक्त तुम्हीच प्रभुत्व गाजवता.

ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਤੁਝ ਪਹਿ ਦਾਮ ॥
तुमच्याकडे सोने, चांदी इत्यादी संपत्ती आहे पण.

ਸੀਲੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ਤੇਰਾ ਕਾਮ ॥੪॥
वासनेने तुमची शालीनता भ्रष्ट केली आहे. ॥ ४॥

ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
ज्यांच्यावर देव कृपा करतो.

ਸਾ ਬੰਦੀ ਤੇ ਲਈ ਛਡਾਇ ॥
त्याला दुर्गुणांच्या तुरुंगातून मुक्तता मिळते.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥
जो चांगल्या संगतीत सामील होतो आणि हरिचे सार चाखतो.॥ ५॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਓਹ ਕਾਇਆ ॥੫॥
हे नानक! तेच शरीर सफल आहे.

ਸਭਿ ਰੂਪ ਸਭਿ ਸੁਖ ਬਨੇ ਸੁਹਾਗਨਿ ॥
हे सजीवाच्या रूपातील स्त्री, मग तू सर्व सौंदर्य आणि सर्व सुखांसह वधू होशील.

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰਿ ਬਿਚਖਨਿ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੨॥
मग तुम्ही खूप सुंदर आणि हुशार व्हाल. ॥ १॥ दुसरा रहाउ. ॥ १२ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕੇ ੨ ॥
आसा महाला ५ इकतुके २ ॥

ਜੀਵਤ ਦੀਸੈ ਤਿਸੁ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥
भ्रमात अडकलेली व्यक्ती जिवंत असल्याचे दिसून येते, तो निश्चितच मेला आहे.

ਮੁਆ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਰਹਣਾ ॥੧॥
परंतु जो भ्रममुक्त असतो तो सदैव स्थिर राहतो.॥१॥

ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਮੁਏ ਸੇ ਜੀਵੇ ॥
जे अभिमानाने जगतात ते खरे तर मेलेले असतात आणि जे अभिमान सोडतात ते प्रत्यक्षात जिवंत असतात.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो हरी नावाचे औषध तोंडात ठेवतो आणि गुरु शब्दाद्वारे तो अमर अमृत पित असतो. ॥१॥ रहाउ ॥

ਕਾਚੀ ਮਟੁਕੀ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥
शरीराच्या स्वरूपात हे कच्चे भांडे नक्कीच फुटेल.

ਜਿਸੁ ਛੂਟੈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥੨॥
पण रजो, तमो आणि सतो गुण या त्रिमूर्तीच्या कारागृहातून मुक्त झालेला माणूस स्वतःच्या आत्म्यात वास करतो. ॥ २ ॥

ਉਚਾ ਚੜੈ ਸੁ ਪਵੈ ਪਇਆਲਾ ॥
जो खूप उंच चढतो म्हणजेच गर्विष्ठ असतो, असा गर्विष्ठ माणूस शेवटी अंडरवर्ल्डमध्ये येतो.

ਧਰਨਿ ਪੜੈ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਨ ਕਾਲਾ ॥੩॥
पृथ्वीवर पडलेल्या लोकांना काळ स्पर्श करू शकत नाही, म्हणजेच ते नम्रपणे जगतात.॥ ३॥

ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰੇ ਤਿਨ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਇਆ ॥
जे लोक भटकत राहतात त्यांना काहीही साध्य होत नाही.

ਸੇ ਅਸਥਿਰ ਜਿਨ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥
पण ज्यांनी गुरूंच्या शब्दाचे पालन केले ते स्थिर राहतात. ॥ ४॥

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਲੁ ॥
हे नानक, हे जीव आणि शरीर ही सर्व देवाची संपत्ती आहे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੫॥੧੩॥
गुरू भेटल्यानंतर लोक आनंदी झाले आहेत. ॥ ५॥ १३॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਪੁਤਰੀ ਤੇਰੀ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਥਾਟੀ ॥
हे मानवा, तुझ्या या बाहुलीसारख्या देहाची निर्मिती मोठ्या बुद्धीने केली आहे, पण.

ਜਾਨੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਹੋਇਗੀ ਮਾਟੀ ॥੧॥
हे जाणून घ्या की एक दिवस ते धूळ होईल. ॥ १॥

ਮੂਲੁ ਸਮਾਲਹੁ ਅਚੇਤ ਗਵਾਰਾ ॥
हे मूर्ख, तुझ्या मूळ देवाचे स्मरण कर.

ਇਤਨੇ ਕਉ ਤੁਮ੍ਹ ਕਿਆ ਗਰਬੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या तुच्छ देहाचा अभिमान का? ॥१॥ रहाउ ॥

ਤੀਨਿ ਸੇਰ ਕਾ ਦਿਹਾੜੀ ਮਿਹਮਾਨੁ ॥
तुम्ही या जगात एक पाहुणे आहात ज्याला दररोज तीन द्रष्टे अन्न खायला मिळते.

ਅਵਰ ਵਸਤੁ ਤੁਝ ਪਾਹਿ ਅਮਾਨ ॥੨॥
इतर सर्व गोष्टी वारसा म्हणून आपल्याकडे ठेवल्या जातात. ॥ २ ॥

ਬਿਸਟਾ ਅਸਤ ਰਕਤੁ ਪਰੇਟੇ ਚਾਮ ॥
तुम्ही विष्ठा, हाडे, रक्त आणि त्वचेत गुंडाळलेले आहात.

ਇਸੁ ਊਪਰਿ ਲੇ ਰਾਖਿਓ ਗੁਮਾਨ ॥੩॥
पण तुम्हाला फक्त याचाच अभिमान आहे. ॥ ३॥

ਏਕ ਵਸਤੁ ਬੂਝਹਿ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਪਾਕ ॥
नावासारखी एक गोष्ट समजली तर तुम्ही शुद्ध माणूस व्हाल.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਤੂੰ ਸਦਾ ਨਾਪਾਕ ॥੪॥
भगवंताचे नाम समजून घेतल्याशिवाय तुम्ही सदैव अपवित्र आहात.॥ ४॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥
हे नानक, मी माझ्या गुरूंना शरण जातो.

ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥੫॥੧੪॥
ज्याद्वारे सर्वज्ञ भगवंताची प्राप्ती होते.॥ ५॥ १४॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕੇ ਚਉਪਦੇ ॥
आसा महाला ५ इकतुके चौपदे ॥

ਇਕ ਘੜੀ ਦਿਨਸੁ ਮੋ ਕਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਹਾਰੇ ॥
देवापासून विभक्त होण्याचा एक तास देखील माझ्यासाठी दिवसातील अनेक दिवसांसारखा आहे.

ਮਨੁ ਨ ਰਹੈ ਕੈਸੇ ਮਿਲਉ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥
माझे मन त्याच्याशिवाय जगू शकत नाही. मग मी माझ्या प्रियकराला कसे भेटणार? ॥ १॥

ਇਕੁ ਪਲੁ ਦਿਨਸੁ ਮੋ ਕਉ ਕਬਹੁ ਨ ਬਿਹਾਵੈ ॥
दिवसाचा एक क्षणही देवापासून विभक्त होत नाही.

ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨਿ ਆਸ ਘਨੇਰੀ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਮੋ ਕਉ ਪਿਰਹਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला त्याला पाहण्याची तीव्र इच्छा आहे. मला आशा आहे की मला असा संत आणि खरा गुरू सापडेल जो मला माझ्या प्रियकराला भेटू शकेल. ॥१॥ रहाउ ॥

ਚਾਰਿ ਪਹਰ ਚਹੁ ਜੁਗਹ ਸਮਾਨੇ ॥
दिवसाचे चार कालखंड चार युगांसारखे असतात.

ਰੈਣਿ ਭਈ ਤਬ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੇ ॥੨॥
रात्र झाली की संपत नाही. ॥ २ ॥

ਪੰਚ ਦੂਤ ਮਿਲਿ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥
वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार या पाच वैरांनी मिळून मला माझ्या प्रिय भगवंतापासून वेगळे केले आहे.

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਰੋਵੈ ਹਾਥ ਪਛੋੜੀ ॥੩॥
मी रडत आणि टाळ्या वाजवत फिरतो. ॥३॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
हरी नानकांना दर्शन दिले आहे आणि.

ਆਤਮੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥
त्यांचे आध्यात्मिक जीवन अनुभवून त्यांनी परम सुख प्राप्त केले आहे. ॥४॥ १५॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਹਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥
हे भावा! माझे परम गंतव्य भगवान हरींच्या सेवेत आहे.

ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੧॥
मुखाने नामामृत जपणे म्हणजे भगवान हरीची भक्ती. ॥१॥

ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਸੰਗਿ ਸਖਾਈ ॥
हरी माझा मित्र, सोबती आणि सहाय्यक आहे.

ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸਿਮਰੀ ਤਹ ਮਉਜੂਦੁ ਜਮੁ ਬਪੁਰਾ ਮੋ ਕਉ ਕਹਾ ਡਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा जेव्हा मी सुखात किंवा दुःखात त्याची आठवण करतो तेव्हा तो उपस्थित असतो. मग बिचारा यमदूत मला कसा घाबरवणार? ॥१॥ रहाउ ॥

ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਓਟ ਮੈ ਹਰਿ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥
हरी माझ्या मागे आहे आणि माझ्याकडे फक्त हरीची ताकद आहे.

ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥
हरी माझा मित्र आहे आणि माझ्या मनात वास करतो. ॥ २ ॥

ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਪੂੰਜੀ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਵੇਸਾਹੁ ॥
हरी हे माझे भांडवल आहे आणि हरी माझ्यासाठी प्रेरणास्रोत आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨੁ ਖਟੀ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਹੁ ॥੩॥
मी गुरुमुख होऊन नाव आणि संपत्ती कमावतो आणि हरि माझा राजा आहे. ॥३॥

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥
हे ज्ञान गुरूंच्या कृपेने प्राप्त होते.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧੬॥
नानक हरीच्या कुशीत पडला आहे.॥ ४॥ 16॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥
जेव्हा देव दयाळू झाला तेव्हा हे मन फक्त त्याच्यावर केंद्रित झाले.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਭੈ ਫਲ ਪਾਈ ॥੧॥
गुरुची सेवा केल्याने सर्व फळ मिळते ॥१॥

ਮਨ ਕਿਉ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਹਿਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ॥
हे मन! तू एकांती का झालास माझा सतगुरु पूर्ण .

ਮਨਸਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਭ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਸਦ ਹੀ ਭਰਪੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो मनाच्या इच्छेनुसार भेटवस्तू देतो, तो सर्व सुखांचा खजिना आहे आणि त्याचा अमृताचा तलाव सदैव भरलेला असतो. ॥१॥ रहाउ ॥

ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥
जेव्हा मी माझ्या हृदयात भगवंताचे चरण कमळ वसवले.

ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥
त्याचा दिव्य प्रकाश प्रकट झाला आणि मला तो प्रिय राम सापडला. ॥ २ ॥

ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥
पाच मित्र ज्ञानेंद्रियांनी आता मिळून शुभ गीते गायला सुरुवात केली आहे.

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩॥
अंत:करणात अनंत वाणीचा आवाज गुंजत असतो.॥ ३॥

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
गुरू नानक यांच्या आनंदामुळे जगाचा राजा भगवान सापडला आहे.

ਸੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥੧੭॥
त्यामुळे आता जीवनाची रात्र साहजिकच आनंदात व्यतीत होत आहे. ॥४॥ १७॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥
त्यांच्या कृपेने माझ्या मनात भगवंताचे दर्शन झाले आहे.

ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧਨੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੧॥
सतगुरुंच्या भेटीने मला संपत्तीचे पूर्ण नाव प्राप्त झाले आहे. ॥१॥

ਐਸਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਭਾਈ ॥
हे बंधू! हरिच्या नावाने अशी संपत्ती जमा करावी.

ਭਾਹਿ ਨ ਜਾਲੈ ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਸੰਗੁ ਛੋਡਿ ਕਰਿ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण ही संपत्ती ना अग्नी जळते, ना पाणी बुडवत नाही आणि माणसाचा सहवास सोडून कुठेही जात नाही. ॥१॥ रहाउ ॥

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥
हरिच्या नावाची संपत्ती अशी आहे की ती कधीही कमी होत नाही आणि ती कधीही संपत नाही.

ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਅਘਾਇ ॥੨॥
खर्च करून खाऊन माणसाचे मन तृप्त राहते. ॥ २ ॥

ਸੋ ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਾਣਾ ॥
हरिच्या नावाने अंत:करणात संपत्ती साठवणारा तोच खरा सावकार होय.

ਇਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਰਸਾਣਾ ॥੩॥
या नाम धनाचा लाभ संपूर्ण जगाला होतो.॥ ३॥

ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ का ਲਹਣਾ ॥
हरिनामाच्या रूपाने केवळ तीच व्यक्ती संपत्ती प्राप्त करते, ज्याची प्राप्ती त्याच्या नशिबात सुरुवातीपासूनच लिहिलेली असते.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਵਾਰ ਨਾਮੁ ਗਹਣਾ ॥੪॥੧੮॥
हे नानक हरीचे नाव, संपत्ती हा शेवटचा अलंकार आहे. ॥४॥ १८॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਜੈਸੇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਬੋਵੈ ਕਿਰਸਾਨੀ ॥
हे प्राणी! जसे शेतकरी आपले पीक पेरतो आणि.

ਕਾਚੀ ਪਾਕੀ ਬਾਢਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥
तो त्याला हवा तेव्हा कापतो, मग तो कच्चा असो वा पक्व. ॥१॥

ਜੋ ਜਨਮੈ ਸੋ ਜਾਨਹੁ ਮੂਆ ॥

तसेच समजून घ्या की जो जन्माला आला आहे त्याला एक ना एक दिवस मरावेच लागेल.

ਗੋਵਿੰਦ ਭਗਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹੈ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

या जगात केवळ गोविंदांचा भक्तच सदैव स्थिर राहतो. ॥१॥ रहाउ ॥

ਦਿਨ ਤੇ ਸਰਪਰ ਪਉਸੀ ਰਾਤਿ ॥

दिवसानंतर रात्र नक्कीच असेल.

ਰੈਣਿ ਗਈ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਪਰਭਾਤਿ ॥੨॥

रात्र झाली की सकाळ होते. ॥ २ ॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥

दुर्दैवी लोक मायेच्या झऱ्यात झोपलेले असतात.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਗੇ ॥੩॥

गुरूंच्या कृपेने भ्रामक झोपेतून क्वचितच जागृत होतो. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈਅਹਿ ਨੀਤ ॥
हे नानक! आपण दररोज देवाची स्तुती केली पाहिजे.

ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤ ॥੪॥੧੯॥
कारण गुणगान केल्याने चेहरा उजळतो आणि मन सत्याच्या दरबारात शुद्ध होते. ॥४॥१६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥
हे जगाच्या स्वामी! तुझ्या घरात नवीन खजिना आणि सर्व खजिना आहेत.

ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨ ॥੧॥
तुम्ही सजीवांच्या इच्छा पूर्ण करता आणि शेवटी सर्वांचे रक्षण करता.॥ १॥

ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਪਿਆਰੋ ਤਾ ਕੈਸੀ ਭੂਖਾ ॥
तू माझी लाडकी आहेस तेव्हा भूक कसली असणार?

ਤੂੰ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਗੈ ਨ ਦੂਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा तू माझ्या हृदयात राहतोस तेव्हा मला कोणतेही दुःख स्पर्श करू शकत नाही.॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥
तू जे काही करशील ते मला मान्य आहे.

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥੨॥
हे खरे साहेब, तुमचा आदेशही खरा आहे. ॥ २ ॥

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
हे हरी! जेव्हा मला तू आवडतो तेव्हा मी तुझी स्तुती करतो.

ਤੇਰੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਆਉ ॥੩॥
तुमच्या घरात नेहमी न्याय असतो.॥ ३॥

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥

हे खरे गुरु! तुम्ही ध्येयहीन आणि अमर्याद आहात.

ਨਾਨਕ ਲਾਇਆ ਲਾਗਾ ਸੇਵ ॥੪॥੨੦॥

हे नानक! तुझ्या प्रेरणेने, तुझ्या सेवेत आणि भक्तीत मग्न आहेत. ॥४॥ २०॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਨਿਕਟਿ ਜੀਅ ਕੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗਾ ॥

देव जीवाच्या अगदी जवळ आहे आणि सदैव त्याच्यासोबत असतो.

ਕੁਦਰਤਿ ਵਰਤੈ ਰੂਪ ਅਰੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥

त्याचा स्वभाव सर्व प्रकार आणि रंगांमध्ये सक्रिय आहे. ॥१॥

ਕਰ੍ਹੈ ਨ ਝੁਰੈ ਨਾ ਮਨੁ ਰੋਵਨਹਾਰਾ ॥

माझे हृदय शोक करत नाही, पश्चात्ताप करत नाही किंवा रडत नाही.

ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਵਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

त्याने त्याला आपला स्वामी म्हणून स्वीकारले आहे जो अमर, अव्यक्त, अदृश्य आणि शाश्वत आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਤੇਰੇ ਦਾਸਰੇ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥

हे स्वामी! तुझ्या तुच्छ दासाला कोणाच्याही आश्रयाची गरज नाही.

ਜਿਸ ਕੀ ਮੀਰਾ ਰਾਖੈ ਆਣਿ ॥੨॥

तू, प्रभु, त्याच्या सन्मानाचे आणि प्रतिष्ठेचे रक्षण कर.॥ २ ॥

ਜੋ ਲਉਡਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਆ ਅਜਾਤਿ ॥

ज्या सेवकाला मालकाने जातीच्या बंधनातून मुक्त केले आहे.

ਤਿਸੁ ਲਉਡੇ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਤਾਤਿ ॥੩॥

त्या सेवकाला कोणाच्याही मत्सराची भीती नाही.॥ ३॥

ਵੇਮੁਹਤਾਜਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥

जो असहाय्य आणि निष्काळजी आहे.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕਹਹੁ ਗੁਰ ਵਾਹੁ ॥੪॥੨੧॥

हे नानक! त्या गुरु देवाची स्तुती करत राहा. ॥४॥ २१॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਰਸੁ ਛੋਡਿ ਹੋਛੈ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥

मनुष्य हिरवाईचा त्याग करून मूळ अभिरुचीत मग्न राहतो.

ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਬਾਹਰਿ ਉਠਿ ਜਾਤਾ ॥੧॥

नावासारखी गोष्ट त्याच्या हृदयात घरात असते पण ती शोधण्यासाठी तो बाहेर धावत राहतो. ॥१॥

ਸੁਨੀ ਨ ਜਾਈ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਥਾ ॥

अशा व्यक्तीकडून सत्याचे अमृत ऐकू येत नाही.

ਰਾਰਿ ਕਰਤ ਝੂਠੀ ਲਗਿ ਗਾਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

खोट्या गोष्टी सांगून तो भांडत राहतो. ॥१॥ रहाउ ॥

ਵਜਹੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵ ਬਿਰਾਨੀ ॥

दुष्ट माणूस तो आहे जो देवाने दिलेले अन्न खातो पण दुसऱ्याची सेवा करतो.

ਐਸੇ ਗੁਨਹ ਅਛਾਦਿਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥

जीव अशा पापांनी झाकलेला राहतो.॥ २ ॥

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਲੂਕ ਜੋ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੀ ॥

जो नेहमी त्याच्यासोबत असतो त्याच्यापासून तो त्याच्या चुका लपवतो.

ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮੰਗੀ ॥੩॥

काही उपयोग नसलेल्या गोष्टी तो पुन्हा पुन्हा मागतो. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
नानक म्हणतात की हे दीनदयाळ प्रभू.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੪॥੨੨॥
तुला आवडेल तसे माझे पालनपोषण कर.॥ ४॥ २२॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥
हरिचे नाम हेच मन आणि आत्म्याचे खरे धन आहे.

ਈਹਾ ਊਹਾਂ ਉਨ ਸੰਗਿ ਕਾਮੁ ॥੧॥
ही संपत्ती प्रपंचात आणि परलोकातील जीवांना उपयोगी पडते. ॥१॥

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਵਰੁ ਸਭੁ ਥੋਰਾ ॥
हरिच्या नावाशिवाय बाकी सर्व काही कमीच आहे कारण.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवान हरींचे दर्शन घेऊन माझे मन तृप्त आणि तृप्त झाले आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਲ ॥
गुरुवाणी हे ईश्वरभक्तीच्या रत्नांचे भांडार आहे.

ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥
हे गाणे ऐकून आणि त्यानुसार आचरण करून माणूस आनंदी होतो. ॥ २ ॥

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਮਾਨੁ ॥
माझे मन हरिच्या चरणी कमळावर स्थिर आहे.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੂਠੈ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੩॥
सतगुरूंनी त्यांच्या आनंदातून मला ही भेट दिली आहे. ॥३॥

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਖਿਆ ਦੀਨ੍ ॥
गुरूंनी नानकांना ही दीक्षा दिली आहे.

ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨ੍ ॥੪॥੨੩॥
प्रत्येक हृदयात तो अमर देव पहा. ॥४॥२३॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਰੇਪੁਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥
जगातील सर्व अद्भुत चष्मे सर्वव्यापी परमेश्वराने निर्माण केले आहेत.

ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥
तो त्याचे काम स्वतः करतो.॥१॥

ਪੂਰ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੂਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ॥
पूर्णा ठाकूर यांच्या निर्मितीसारखी ही सामग्रीही पूर्ण आहे.

ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੀ ਸੋਭ ਜਾ ਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचे सौंदर्य जगात सर्वत्र विपुल आणि पसरलेले आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥
ज्या देवाचे सौंदर्य अत्यंत शुद्ध आहे त्याचे नाम हे सजीवांसाठी एक खजिना आहे.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥
देव स्वतः जगाचा निर्माता आहे, दुसरा कोणी नाही. ॥२॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥
विश्वातील सर्व जीव त्याच्या नियंत्रणाखाली आहेत.

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥੩॥
देव सर्वव्यापी आहे आणि प्रत्येक जीवात आहे.॥ ३॥

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥
भगवंताने जे काही निर्माण केले आहे, ते पूर्ण गुरु आहे.

ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨੪॥
हे भगवान नानक! केवळ भक्तांची स्तुती झाली आहे. ॥४॥ २४ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬਨਾਵਹੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ॥
हे भावा! गुरूंच्या शब्दात मन शुद्ध कर.

ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ॥੧॥
गुरूची भेट घेऊन हरिनामाच्या रूपाने संपत्ती जमा करा. ॥१॥

ਊਤਮ ਮਤਿ ਮੇਰੈ ਰਿਦੈ ਤੂੰ ਆਉ ॥
हे सर्वोत्तम बुद्धी! माझ्या मनात प्रवेश कर

ਧਿਆਵਉ ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੋਹਿ ਲਾਗੈ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेणेकरून मी गोविंदांची स्तुती आणि ध्यान करू शकेन आणि मला त्यांचे नाव खूप प्रिय वाटते. ॥१॥ रहाउ ॥

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥
सत्यनामामुळे मी समाधानी आणि पूर्ण झालो आहे

ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਸੰਤ ਧੂਰਾਇ ॥੨॥
संतांच्या चरणांची धूळ हे माझे अठ्ठावन्न तीर्थांचे स्नान.॥ २ ॥

ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਨਉ ਕਰਤਾ ਏਕ ॥
मी एक ईश्वर सर्वव्यापी म्हणून अनुभवतो

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੩॥
चांगल्या संगतीत राहून मला बुद्धी प्राप्त झाली आहे. ॥३॥

ਦਾਸੁ ਸਗਲ ਕਾ ਛੋਡਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
गर्व सोडून मी सर्वांचा सेवक झालो आहे.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੪॥੨੫॥
गुरूंनी नानकांना सुमती दान केली आहे.॥४॥ २५ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥
गुरूच्या उपदेशामुळे माझी बुद्धी ज्ञानाने प्रगल्भ झाली आहे.

ਤਾ ਤੇ ਬਿਨਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰੀ ॥੧॥
यामुळे माझा दुष्ट आत्मा नष्ट झाला आहे जो मला माझ्या स्वामीपासून दूर ठेवत होता.॥ १॥

ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਅਲੇ ॥
हे माझ्या बंधू! मला माझ्या गुरूंच्या उपदेशातून अशी अंतर्दृष्टी प्राप्त झाली आहे.

ਬੂਡਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਨਿਕਸਿਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अंधारात भरलेल्या जगात मी बुडून सुटलो आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਮਹਾ ਅਗਾਹ ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗਰੁ ॥
हे जग तृष्णेच्या रूपाने अग्नीचा अथांग आणि अथांग सागर आहे, पण.

ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਤਾਰੇ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥੨॥
रत्नागर गुरूच्या रूपातील जहाज माणसाला जीवनसागराच्या पलीकडे घेऊन जाते. ॥२ ॥

ਦੁਤਰ ਅੰਧ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਇਆ ॥
हा मायेचा सागर अतिशय आंधळा आणि विषम आहे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੩॥
हे पार करण्यासाठी पूर्ण गुरूंनी स्पष्ट मार्ग दाखवला आहे. ॥३॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਕਛੁ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥
माझ्याकडे कोणताही जप नाही, तपश्चर्या नाही आणि कोणतेही विधान नाही.

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਤੋਰੀ ॥੪॥੨੬॥
हे गुरु नानक! मी तुमच्याकडे फक्त आश्रयासाठी आलो आहे. ॥४॥ २६ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ੨ ॥
आसा महाला ५ टिपडे २ ॥

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ਸਦ ਹੀ ਰਾਤਾ ॥
हरि-रस पिल्याने माणूस नेहमीच रंगीत राहतो.

ਆਨ ਰਸਾ ਖਿਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਤਾ ॥
बाकीच्या सगळ्या चवी क्षणात नाहीशा होतात.

ਹਰਿ ਰਸ ਕੇ ਮਾਤੇ ਮਨਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥
हिरव्या रसाच्या नशेत असल्याने तो नेहमी आतून आनंदी राहतो.

ਆਨ ਰਸਾ ਮਹਿ ਵਿਆਪੈ ਚਿੰਦ ॥੧॥
पण ऐहिक गोष्टींचा आस्वाद घेतल्याने चिंता कायम राहते. ॥१॥

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਅਲਮਸਤੁ ਮਤਵਾਰਾ ॥
जो हिरवा रस पितो तो तंद्री आणि मादक होतो.

ਆਨ ਰਸਾ ਸਭਿ ਹੋਛੇ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे मानवा! जगातील इतर सर्व सुखे तुच्छ आहेत. ॥१॥ रहाउ ॥

ਹਰਿ ਰਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
हरी रसाचे मूल्यमापन करता येत नाही.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਧੂ ਹਾਟਿ ਸਮਾਇ ॥
ऋषी-मुनींच्या सत्संगात हरिरस तल्लीन राहतो.

ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਮਿਲੈ ਨ ਕੇਹ ॥
लाखो कोटी खर्च करूनही हे कोणी साध्य करू शकत नाही॥

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸ ਹੀ ਦੇਹਿ ॥੨॥
ज्याच्या नशिबात ते साध्य करायचे आहे त्यालाच देव देतो.॥ २ ॥

ਨਾਨਕ ਚਾਖਿ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥
हा हरिरस चाखल्यावर नानक चकित झाले.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਆਇਆ ਸਾਦੁ ॥
हे नानक! याचा आस्वाद गुरूद्वारे मिळाला आहे.

ਈਤ ਊਤ ਕਤ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥
हे इकडे-तिकडे या जगात आणि इतर जगात सोडून तो इतर कोठेही जात नाही.

ਨਾਨਕ ਗੀਧਾ ਹਰਿ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥੩॥੨੭॥
नानक हिरवा रस पिण्यात तल्लीन राहतो. ॥३॥ २७ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਮਿਟਾਵੈ ਛੁਟਕੈ ਦੁਰਮਤਿ ਅਪੁਨੀ ਧਾਰੀ ॥
जिवंत स्त्रीला वासना, क्रोध, लोभ यापासून मुक्ती मिळाली तर ती प्राप्त झालेल्या मंदपणापासून मुक्त होते

ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹੋਵਹਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥
जर तिने आपल्या प्रभूची नम्रपणे सेवा केली तर ती तिच्या प्रियकराच्या हृदयाची प्रिय बनते. ॥१॥

ਸੁਣਿ ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਧੂ ਬਚਨ ਉਧਾਰੀ ॥
हे सुंदर स्त्री, ऋषींचे वचन ऐका आणि तुझा उद्धार होईल.

ਦੂਖ ਭੂਖ ਮਿਟੈ ਤੇਰੋ ਸਹਸਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤੂੰ ਸੁਖਮਨਿ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझे दु:ख, भूक आणि भय सर्व नाहीसे होतील, हे स्त्री, तुला हवे ते सुख मिळेल. ॥१॥ रहाउ ॥

ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਤਮ ਸੁਧੁ ਬਿਖੁ ਤਿਆਸ ਨਿਵਾਰੀ ॥
हे सुंदरा, गुरूंचे पाय धुवून त्यांची सेवा केल्याने आत्मा शुद्ध होतो आणि इंद्रिय वासनांची तहान शमते

ਦਾਸਨ ਕੀ ਹੋਇ ਦਾਸਿ ਦਾਸਰੀ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਦੁਆਰੀ ॥੨॥
जर तुम्ही परमेश्वराच्या सेवकांचे सेवक झालात तर तुम्हाला परमेश्वराच्या दारात सन्मान मिळेल. ॥२ ॥

ਇਹੀ ਅਚਾਰ ਇਹੀ ਬਿਉਹਾਰਾ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਭਗਤਿ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥
हे तुझे पुण्य कर्म आहे! परमेश्वराच्या आज्ञेचे पालन करणे हे तुझे नित्य आचरण आहे. हीच तुझी पूजा आणि भक्ती.

ਜੋ ਇਹੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੩॥੨੮॥
हे नानक! जो या मंत्राचा जप करून पैसा कमावतो तो अस्तित्त्वाचा सागर पार करतो. ॥३॥२८॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥
आसा महाला ५ दुपदे ॥

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥
हे मानवा! तुला हा मनुष्य जन्म मिळाला आहे.

ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥
परमेश्वराला भेटण्याची ही तुमची शुभ संधी आहे, म्हणजेच तुम्हाला हा मनुष्य जन्म केवळ परमेश्वराचे नामस्मरण करण्यासाठीच मिळाला आहे.

ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥
याशिवाय केलेल्या सांसारिक कामाचा तुम्हाला काही उपयोग नाही.

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥
केवळ ऋषी-मुनींच्या संगतीत त्या अकालपुरुषाचा विचार करावा.॥ १॥

ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥
म्हणून हा संसारसागर पार करण्याच्या प्रयत्नात गुंतून राहा.

ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
नाहीतर तुझे हे जीवन मायेच्या प्रेमात वाया जाईल. ॥१॥ रहाउ ॥

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥
हे मानवा! तू जप, तपस्या, संयम असे काही केले नाहीस आणि कोणतेही पुण्यकार्य करून धर्म कमावला नाहीस.

ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
संतांची सेवा केली नाही, देवाचे स्मरण केले नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥
हे नानक! आम्ही मंद गतीने चालणारे प्राणी आहोत.

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੨੯॥
मला शरण येण्याचा मान राखा. ॥ २ ॥ २६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਦੂਜਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
हे जगाच्या स्वामी! तुझ्याशिवाय माझे दुसरे कोणी नाही आणि माझ्या मनात फक्त तूच आहेस.

ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਸੰਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਡਰਾਹੀ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! तूच माझा मित्र आणि सोबती आहेस, तर मग माझ्या जीवाची भीती का वाटावी? ॥१॥

ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥
हे परमेश्वरा! तूच माझे संरक्षण आहेस आणि तूच माझी आशा आहेस.

ਬੈਠਤ ਊਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
बसताना, उठताना, झोपताना, उठताना, श्वास घेताना किंवा खाताना, तू मला कधीही विसरू नकोस. ॥१॥ रहाउ ॥

ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਵਿਕਰਾਲਾ ॥
हे परमेश्वरा! मला तुझ्या आश्रयाने ठेवा कारण हे जग अग्नीचा महासागर आहे.

ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੨॥੩੦॥
हे सतीगुरु! नानकांचे सुख देणाऱ्या, आम्ही तुझीच मुले आहोत. ॥ २ ॥ ३०॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਲੀਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਛਡਾਇ ॥
भगवंताने आपल्या भक्तांना भ्रमाच्या पाशातून वाचवले आहे॥

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਾਪੁ ਮੁਆ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे मन प्रिय परमेश्वरात विलीन झाले आहे आणि माझ्या उष्णतेने विष प्राशन करून मरण

पावले आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਪਾਲਾ ਤਾਊ ਕਛੂ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥
रामनामाचा जप केल्याने माझ्यावर थंडी व उष्णता यांचा परिणाम होत नाही.

ਡਾਕੀ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਇ ॥੧॥
भगवंताच्या कमळ चरणांचा आश्रय घेतल्याने माझ्या मनावर जादूई मायेचा काहीही परिणाम होत नाही. ॥१॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸਹਾਇ ॥
संतांच्या कृपेने भगवंताची माझ्यावर कृपा झाली आहे आणि तोच माझा सहाय्यक झाला आहे.

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤਿ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇ ॥੨॥੩੧॥
नानक संदिग्धता आणि दु:ख दूर करतात आणि दररोज गुणनिधान परमेश्वराची स्तुती करीत असतात. ॥ २ ॥ ३१॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥
अहो भाऊ, मी हरिनामाचे औषध घेतले आहे.

ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੁਖ ਬਿਨਸਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥
त्यामुळे माझे दु:ख नष्ट होऊन मला आध्यात्मिक सुख प्राप्त झाले आहे. ॥१॥

ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥
पूर्ण गुरूच्या शब्दाने माझ्या मनातील वेदना नष्ट झाल्या आहेत.

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਵਿਸੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या सर्व चिंता नाहीशा झाल्या आहेत आणि मला सुख प्राप्त झाले आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥੩੨॥
हे नानक! ज्या सर्व प्राणिमात्रांनी भगवंताचे स्मरण केले त्यांना सुख प्राप्त झाले आहे. ॥२॥३२॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਬਾਂਛਤ ਨਾਹੀ ਸੁ ਬੇਲਾ ਆਈ ॥

मित्रा, मृत्यूची वेळ आली आहे जी कोणत्याही जीवाला आवडत नाही.

ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੈ ਕਿਉ ਬੁਝੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥

देवाच्या आज्ञेशिवाय मनुष्याला कितीही समजावले तरी कसे समजेल? ॥१॥

ਠੰਢੀ ਤਾਤੀ ਮਿਟੀ ਖਾਈ ॥

हे भावा! नश्वरांचे अवशेष पाण्यात विसर्जित केले जातात, अग्नीत जाळले जातात किंवा मातीत गाडले जातात.

ਓਹੁ ਨ ਬਾਲਾ ਬੂਢਾ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

पण हा आत्मा तरुण होत नाही आणि म्हाताराही होत नाही. ॥१॥ रहाउ ॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਾਧ ਸਰਣਾਈ ॥

दास नानकांनी संतांचा आश्रय घेतला

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਉ ਪਾਰਿ ਪਰਾਈ ॥੨॥੩੩॥

गुरूंच्या कृपेने त्यांनी मृत्यूच्या भीतीवर मात केली आहे. ॥२॥३३॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥

त्या व्यक्तीच्या मनात भगवंताचा प्रकाश चिरंतन होतो.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥

जो ऋषींच्या संगतीत राहून श्रीहरीच्या चरणी वास करतो. ॥१॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤਿ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

हे माझ्या हृदया! रोज राम नामाचा जप कर.

ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ਸਭੇ ਮਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अशा रीतीने तुम्हाला सदैव शांती आणि आनंद मिळेल आणि तुमची सर्व दुःखे आणि संकटे नष्ट होतील. ॥१॥ रहाउ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ॥
हे नानक! आत्मा ज्यामध्ये पूर्ण नशिबाचा उदय होतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੨॥੩੪॥
त्याला खरा गुरू सापडतो आणि गुरूद्वारे तो परम सत्याचीही प्राप्ती करतो. ॥ २ ॥ ३४॥

ਦੂਜੇ ਘਰ ਕੇ ਚਉਤੀਸ ॥
दुस-या घराचे चौतीस.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਜਾ ਕਾ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਲੀ ॥
ज्याच्या पोटी जगाचा स्वामी तो आत्मा हरि प्रभू.

ਪੀੜ ਗਈ ਫਿਰਿ ਨਹੀ ਦੁਹੇਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तिचं दुःख हळुहळू दूर होत जातं आणि ती पुन्हा कधीच दुःखी होत नाही. ॥१॥ रहाउ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ॥
त्याच्या कृपेने परमेश्वर त्याला त्याच्या चरणी घेऊन जातो.

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸੁਹੇਲੀ ॥੧॥
ती सहज आनंद आणि आनंद मिळवते आणि सदैव आनंदी असते. ॥१॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਤੋਲੀ ॥
संतांच्या संगतीत भगवंताचे गुणगान गाऊन ती अतुलनीय बनते.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਭਈ ਅਮੋਲੀ ॥੨॥੩੫॥
हे नानक! हरीचे ध्यान केल्याने ते मूल्यवान होते. ॥२॥ ३५॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਏ ਖੇਲਤ ਸਭਿ ਜੂਐ ਹਾਰੇ ॥
हे बंधू! मी वासना, क्रोध, आसक्ती, अभिमान, मत्सर इत्यादी दुर्गुणांना जुगाराच्या खेळात गमावले आहे.

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਇਹ ਅਪੁਨੈ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਵਾਰੇ ॥੧॥
मी माझ्या हृदयात सत्य, समाधान, दया, धर्म आणि सत्य समाविष्ट केले आहे॥१॥

ਜਨਮ ਮਰਨ ਚੂਕੇ ਸਭਿ ਭਾਰੇ ॥
त्यामुळे माझ्या जन्म-मृत्यूचे सर्व भार दूर झाले आहेत.

ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਭਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सत्संगतीत सामील होऊन माझे मन शुद्ध झाले आहे. पूर्ण गुरूंनी मला क्षणार्धात जगाच्या महासागरातून वाचवले आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਰਹੈ ਮਨੂਆ ਸਗਲੇ ਦੀਸਹਿ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥
माझे मन सर्वांच्या पायाची धूळ झाले आहे. आता प्रत्येकजण मला माझा प्रिय मित्र म्हणून दिसतो.

ਸਭ ਮਧੇ ਰਵਿਆ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਨੁ ਦੇਤ ਸਭਿ ਜੀਅ ਸਮ੍ਾਰੇ ॥੨॥
माझ्या ठाकूर प्रभूंचा सर्वस्वात वास आहे. तो सर्व सजीवांना दान देतो आणि त्यांची काळजी घेतो. ॥ २ ॥

ਏਕੋ ਏਕੁ ਆਪਿ ਇਕੁ ਏਕੈ ਏਕੈ ਹੈ ਸਗਲਾ ਪਾਸਾਰੇ ॥
ईश्वर एक आहे आणि तो सर्व प्राणिमात्रांमध्ये एकच राहतो. या संपूर्ण जगाचा विस्तार फक्त त्या एका भगवंताचा आहे.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਹੋਏ ਸਗਲ ਸਾਧ ਜਨ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਬਹੁਤੁ ਉਧਾਰੇ ॥੩॥
भगवंताचे नामस्मरण आणि ध्यान केल्याने सर्वजण संत झाले आहेत. त्या एका भगवंताच्या नामाची पूजा केल्याने अनेकांचा उद्धार झाला आहे. ॥३॥

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬਿਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੇ ॥
विश्वाचा मालक खोल, गंभीर आणि शाश्वत आहे. देवाच्या अंताची मर्यादा सापडत नाही.

ਤੁਮ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥੪॥੩੬॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या कृपेने नानक तुझे गुणगान गातात आणि तुझे वारंवार चिंतन करून तुला नमस्कार करतात. ॥४॥ ३६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਤੂ ਬਿਅੰਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਇਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਆਕਾਰੁ ॥
हे सर्वांच्या स्वामी! तू असीम, अव्यक्त आणि अदृश्य आहेस आणि हे संपूर्ण जग तुझाच आकार आहे.

ਕਿਆ ਹਮ ਜੰਤ ਕਰਹ ਚਤੁਰਾਈ ਜਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝੈ ਮਝਾਰਿ ॥੧॥
सर्व काही फक्त तुझ्यात असताना आम्ही प्राणी कोणती हुशारी करू शकतो?॥ १॥

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਬਾਲਿਕ ਰਾਖਹੁ ਲੀਲਾ ਧਾਰਿ ॥
हे माझ्या सतगुरु! तुमच्या सांसारिक लीलेनुसार तुमच्या मुलाचे रक्षण करा.

ਦੇਹੁ ਸੁਮਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

हे माझ्या अगम्य अगाध ठाकूर! मला बुद्धी दे जेणेकरून मी नेहमी तुझे गुणगान गाऊ शकेन. ॥१॥ रहाउ ॥

ਜੈਸੇ ਜਨਨਿ ਜਠਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਓਹੁ ਰਹਤਾ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥

जसे जीव मातेच्या उदरात राहतो पण भगवंताच्या नामाच्या सहाय्याने जिवंत राहतो.

ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮ੍ਾਰੈ ਨਾ ਪੋਹੈ ਅਗਨਾਰਿ ॥੨॥

तो गर्भात आनंद मानतो आणि प्रत्येक श्वासाने परमेश्वराचे स्मरण करतो आणि पोटाची आग त्याला शिवत नाही. ॥ २ ॥

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਵਾਰਿ ॥

हे प्राणी! दुसऱ्याच्या संपत्तीमध्ये गुंतवलेले प्रेम आणि दुसऱ्याची स्त्री आणि दुसऱ्याची टीका सोडून दे.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੇਵੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਆਧਾਰਿ ॥੩॥

पूर्ण गुरूंचा आधार घ्या आणि भगवंताच्या चरणकमळांची आराधना करा. ॥३॥

ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰ ਮਹਲਾ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਨਾ ਕੋਈ ਸੰਗਾਰਿ ॥

घर, मंदिर, राजवाडा, जे काही दिसत आहे, यापैकी काहीही आपल्यासोबत जाऊ नये.

ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਵਹਿ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਰਿ ॥੪॥੩੭॥

हे नानक! जोपर्यंत तू या अंधकारमय कलियुगात जिवंत आहेस, तोपर्यंत परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन करत राहा.॥ ४॥ ३७ ॥

ਆਸਾ ਘਰੁ ੩ ਮਹਲਾ ੫

आसा महाला ५ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਜ ਮਿਲਕ ਜੋਬਨ ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਭਾ ਰੂਪਵੰਤੁ ਜੋੁਆਨੀ ॥

राज्य संपत्ती युवक घर सौंदर्य सौंदर्य युवक.

ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਹਸਤੀ ਅਰੁ ਘੋੜੇ ਲਾਲ ਲਾਖ ਬੈ ਆਨੀ ॥

अमाप संपत्ती, लाखो रुपये किमतीचे हत्ती, घोडे व रत्ने इ.

ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੧॥

अहंकारी माणसाला देवाच्या दरबारात काही उपयोग नाही आणि तो हे जग सोडून जातो. ॥१॥

ਕਾਹੇ ਏਕ ਬਿਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥

देवाशिवाय इतर कोणावरही मन का लावता?

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

उठताना, झोपताना, उठताना नेहमी हरीचे ध्यान केले पाहिजे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਮਹਾ ਬਚਿਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਆਖਾੜੇ ਰਣ ਮਹਿ ਜਿਤੇ ਪਵਾੜੇ ॥

जर एखादा माणूस अतिशय विचित्र आणि सुंदर आखाड्यात जिंकला, जर तो रणांगणावर गेला आणि युद्ध जिंकला तर आणि.

ਹਉ ਮਾਰਉ ਹਉ ਬੰਧਉ ਛੋਡਉ ਮੁਖ ਤੇ ਏਵ ਬਬਾੜੇ ॥
तो तोंडाने असा निरर्थक मूर्खपणा बोलतो की मी सर्वांना मारून मुक्त करू शकतो.

ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਏਕ ਦਿਹਾੜੇ ॥੨॥
पण जेव्हा देवाचा आदेश येतो तेव्हा एके दिवशी तो सर्व काही सोडून या जगातून निघून जातो.॥२॥

ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗਤਿ ਬਹੁ ਕਰਤਾ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥
मनुष्य आपला कर्मधर्म अनेक पद्धतींनी करतो पण निर्माता देवाला ओळखत नाही.

ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ਤਤੁ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥
तो इतरांना उपदेश करतो पण स्वतःचे पालन करत नाही;

ਨਾਂਗਾ ਆਇਆ ਨਾਂਗੋ ਜਾਸੀ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਖਾਕੁ ਛਾਨੈ ॥੩॥
तो नग्न अवस्थेत या जगात आला आणि नग्न अवस्थेतच निघून जाईल, त्याचे धार्मिक कार्य हत्तीला आंघोळ घालण्यासारखे निरुपयोगी आहे, जसे हत्ती आंघोळीनंतर स्वतःवर माती शिंपडतो. ॥३॥

ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਨਹੁ ਸਭਿ ਮੀਤਾ ਝੂਠਾ ਏਹੁ ਪਸਾਰਾ ॥
अहो संत, सज्जनांनो, मित्रांनो, माझे ऐका, हे सर्व जग खोटे आहे.

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਡੂਬੇ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਗਵਾਰਾ ॥
माझे आणि माझे करत असताना अनेक मनुष्य प्रापंचिक सागरात बुडून गेले आणि मूर्खांनी स्वतःला भस्म करून मेले.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥੩੮॥
हे नानक! गुरु नानकांना भेटल्यानंतर मी भगवंताच्या नामाचे ध्यान केले आणि सत्यनामाद्वारे माझा उद्धार झाला.॥ ४॥१॥३८॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੫ ਮਹਲਾ ੫
रागु आसा घर ५ महाला॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਭ੍ਰਮ ਮਹਿ ਸੋਈ ਸਗਲ ਜਗਤ ਧੰਧ ਅੰਧ ॥
ऐहिक व्यवहारात आंधळे झालेले जग मायेच्या मोहात झोपले आहे.

ਕੋਊ ਜਾਗੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ॥੧॥
परंतु भगवंताचा दुर्लभ भक्तच जागृत राहतो.॥ १॥

ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮਗਨ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥
जग महान मोहिनी मायेच्या मोहात मग्न आहे आणि त्याला स्वतःच्या जीवापेक्षा मायेचे प्रेम जास्त आवडते.

ਕੋਊ ਤਿਆਗੈ ਵਿਰਲਾ ॥੨॥
दुर्लभ माणूसच मायेचे आकर्षण सोडून देतो. ॥ २ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਨੂਪ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮੰਤ ॥
भगवंताचे कमळ चरण अद्वितीय आहेत आणि हरिच्या संतांचा मंत्रही सुंदर आहे.

ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਸਾਧੂ ॥੩॥
दुर्मिळ संतच त्याचा सहवास करतात. ॥३॥

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਾਗੇ ਗਿਆਨ ਰੰਗਿ ॥
हे नानक! चांगल्या संगतीत येऊन आणि ज्ञानाने रंगून जाऊन तो जागृत राहतो.

ਵਡਭਾਗੇ ਕਿਰਪਾ ॥੪॥੧॥੩੯॥
जर देवाने काही भाग्यवान माणसाला आशीर्वाद दिला. ॥४॥ १॥ ३६ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੬ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रागु आसा घरु ६ महाला ५ ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥
हे परमेश्वरा! तुला जे योग्य वाटेल ते आम्हाला मान्य आहे आणि फक्त तुझी इच्छा आमच्या

अंतःकरणात नैसर्गिक आनंद प्रदान करते.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਕੋਈ ॥੧॥

हे परमेश्वरा! तूच सर्व काही करण्यास आणि करवून घेण्यास समर्थ आहेस, तुझ्याशिवाय दुसरा कोणीही सक्षम नाही. ॥१॥

ਤੇਰੇ ਜਨ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥

हे परमेश्वरा! तुझे सेवक प्रेमाने तुझी स्तुती करतात.

ਮਸਲਤਿ ਮਤਾ ਸਿਆਣਪ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

हे परमेश्वरा! तुम्ही जे काही करता किंवा करता ते तुमच्या भक्तांसाठी सर्वोत्तम सल्ला, हेतू आणि बुद्धिमत्ता आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਪਿਆਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥

हे माझ्या प्रिये! तुझे नाम अमृतसारखे आहे आणि संतांच्या सहवासात मला हे अमृत प्राप्त झाले आहे.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥੨॥

जे जीव सुखनिधान हरिचे गुणगान करतात ते तृप्त होऊन तृप्त राहतात. ॥ २ ॥

ਜਾ ਕਉ ਟੇਕ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਉ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤਾ ॥

हे परमेश्वरा! ज्याला तुझा आधार मिळाला त्याला चिंता नाही.

ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਤੁਮਾਰੀ ਹੋਈ ਸੇ ਸਾਹ ਭਲੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥੩॥

हे परमेश्वरा! ज्यांच्यावर तू कृपा करतोस ते त्यांच्या नावाच्या आणि संपत्तीच्या पलीकडे श्रीमंत आणि भाग्यवान आहेत. ॥३॥

ਭਰਮ ਮੋਹ ਧ੍ਰੋਹ ਸਭਿ ਨਿਕਸੇ ਜਬ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥

हे जगाच्या निर्मात्या! जेव्हापासून मी तुला पाहिले आहे, तेव्हापासून माझे सर्व भ्रम, आसक्ती आणि कपट नष्ट झाले आहेत.

ਵਰਤਣਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕੀਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥੪੦॥

हे नानक! मी सत्याच्या नामाला माझा नित्यक्रम केला आहे आणि मी हरिच्या नामाच्या रंगात मग्न आहे. ॥४॥ १॥ ४०॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਪਰਾਈ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ॥

टीका करणारा माणूस इतरांच्या जन्मातील दुर्गुणांची घाण धुवून टाकतो आणि स्वतःच्या कृतीचे परिणाम भोगतो.

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ਪਚਾਵੈ ॥੧॥

इथे या जगात त्याला ना सुख मिळत नाही आणि भगवंताच्या दरबारात निवासही मिळत नाही. यमपुरीत त्याचा छळ केला जातो. १॥

ਨਿੰਦਕਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

जो टीका करतो तो आपले मौल्यवान मानवी जीवन व्यर्थ घालवतो.

ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕਾਹੂ ਬਾਤੈ ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

तो कशातही यशस्वी होऊ शकत नाही आणि पुढे त्याला स्थानही मिळत नाही. ॥१॥ रहाउ ॥

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਿੰਦਕ ਬਪੁਰੇ ਕਾ ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥

गरीब समीक्षकाला त्याच्या पूर्वजन्मात केलेल्या कृतीचे फळ मिळते, पण ते गरीब टीकाकाराच्याही नियंत्रणाबाहेर असते.

ਤਹਾ ਬਿਗੂਤਾ ਜਹ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਓਹੁ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ ॥੨॥

जेथे कोणीही त्याचे रक्षण करू शकत नाही तेथे त्याचा नाश होतो. त्याने कोणाला हाक मारावी?

ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਣਾ ॥

टीका करणारा कुठेही हलणार नाही, ही ईश्वराची इच्छा आहे.

ਜੋ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਤਿਉ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ॥੩॥

संतांवर जितकी टीका केली जाते, तितका संतांच्या अंत:करणात आनंदाचा अनुभव येतो.॥३॥

ਸੰਤਾ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਹਾਈ ॥

हे परमेश्वरा! संतांना फक्त तुझाच आधार आहे आणि तूच संतांचा सहाय्यक आहेस.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਨਿੰਦਕ ਦੀਏ ਰੁੜਾਈ ॥੪॥੨॥੪੧॥

हे नानक! भगवान स्वतः संतांचे रक्षण करतात आणि निंदेच्या पुरात निंदकांना धुवून टाकतात.॥४॥२॥४१ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਬਾਹਰੁ ਧੋਇ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਦੁਇ ਠਉਰ ਅਪੁਨੇ ਖੋਏ ॥

जो मनुष्य आपले शरीर बाहेरून धुतो परंतु त्याचे मन आतून मलिन राहते, तो हे लोक आणि परलोक दोन्ही गमावतो.

ਈਹਾ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਆਗੈ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਏ ॥੧॥

मृत्यूलोकात ती वासना क्रोध आणि आसक्तीमध्ये लीन राहते आणि पुढच्या लोकात ती अश्रू ढाळते. ॥१॥

ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਹੋਰਾ ॥

गोविंदांच्या स्तोत्रांचा अर्थ वेगळ्या प्रकारचा आहे.

ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮਰਈ ਨਾਮੁ ਨ ਸੁਨਈ ਡੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

साप आपल्या विषाचा नाश करून मरत नाही. ॥१॥ रहाउ ॥

ਮਾਇਆ ਕੀ ਕਿਰਤਿ ਛੋਡਿ ਗਵਾਈ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥

तो जगण्यासाठी पैसा कमावण्याचा प्रयत्न सोडून देतो आणि त्याला भगवंताच्या भक्तीचे महत्त्वही कळत नाही.

ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਉ ਤਰਕਨਿ ਲਾਗਾ ਤਤੁ ਜੋਗੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥੨॥
त्याने वेद आणि शास्त्रांची शिकवण सोडण्यास सुरुवात केली आहे आणि परमभगवानाशी समेट करण्याची पद्धत त्याला मान्य नाही. ॥ २ ॥

ਉਘਰਿ ਗਇਆ ਜੈਸਾ ਖੋਟਾ ਢਬੂਆ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫਾ ਆਇਆ ॥
बनावट नाणे सोनारांच्या नजरेसमोर आले की त्याचा दोष स्पष्टपणे दिसून येतो.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਉਸ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਇਆ ॥੩॥
त्याचप्रमाणे कोणताही जीव आपले आंतरिक दोष लपवू शकत नाही, आतील देव सर्व काही जाणतो. ॥३॥

ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਬੰਚਿ ਨਿੰਮੁਨੀਆਦਾ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤਤਕਾਲੇ ॥
पाया नसलेला, लबाडी, कपट, कपट यात गुंतलेला मनुष्य त्वरित नष्ट होतो.

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਨਾਨਕਿ ਕਹਿਆ ਅਪਨੈ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲੇ ॥੪॥੩॥੪੨॥
हे बंधू! नानकांनी हे सर्व खरे म्हटले आहे. तुमच्या अंतःकरणातील खरे तथ्य पहा आणि लक्षात ठेवा.॥ ४॥ ३॥ ४२ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਚੈ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥
नाम सिमरन केल्याने मन शुद्ध होते आणि मग माणूस अहंकार सोडून भगवंताच्या आनंदात नाचत राहतो.

ਪੰਚ ਜਨਾ ਲੇ ਵਸਗਤਿ ਰਾਖੈ ਮਨ ਮਹਿ ਏਕੰਕਾਰੇ ॥੧॥
असा मनुष्य वासना, क्रोध, आसक्ती, लोभ आणि अभिमान या पाच दुर्गुणांवर नियंत्रण ठेवतो आणि मनात भगवंताचे स्मरण करत राहतो. ॥१॥

ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
हे परमेश्वरा! तुझा भक्त तुझ्या आनंदात नाचतो आणि तुझे गुणगान गातो.

ਰਬਾਬੁ ਪਖਾਵਜ ਤਾਲ ਘੁੰਘਰੂ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

तो रबाब, पखावाज, तबला, घुंगरू इत्यादी वाद्य वाजवून परमेश्वराचे शब्द ऐकतो आणि वाजवतो ॥१॥ रहाउ ॥

ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ਅਪਨਾ ਪਾਛੈ ਅਵਰ ਰੀਝਾਵੈ ॥

सर्वप्रथम भगवंताचा भक्त स्वतःच्या मनाला उपदेश करतो आणि नंतर इतरांना समजावून सांगतो.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪੁ ਹਿਰਦੈ ਜਾਪੈ ਮੁਖ ਤੇ ਸਗਲ ਸੁਨਾਵੈ ॥੨॥

तो हृदयात रामाचे नामस्मरण करतो आणि नंतर तो नामजप आपल्या मुखाने इतरांना सांगतो. ॥ २ ॥

ਕਰ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਰੈ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਤਨਿ ਲਾਵੈ ॥

तो संतांना भेटतो आणि त्यांचे पाय धुतो. संतांच्या चरणांची धूळ तो अंगावर लावतो.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥

तो आपले मन आणि शरीर गुरूंना समर्पण करतो आणि सत्य आणि संपत्तीचे नाम आणि पदार्थ प्राप्त करतो. ॥३॥

ਜੋ ਜੋ ਸੁਨੈ ਪੇਖੈ ਲਾਇ ਸਰਧਾ ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥

जो गुरूंना भक्तिभावाने पाहतो आणि त्यांच्याकडून हरिनाम ऐकतो, त्याचे जन्म-मृत्यूचे दुःख नाहीसे होते.

ਐਸੀ ਨਿਰਤਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ॥੪॥੪॥੪੩॥

हे नानक! अशा नृत्याने नरकाचा नाश होतो आणि गुरुमुख सदैव जागृत राहतो. ॥४॥ ४॥ ४३ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਅਧਮ ਚੰਡਾਲੀ ਭਈ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਸੂਦੀ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸਟਾਈ ਰੇ ॥

हे भावा! नामामृताच्या कृपेने एक नीच चांडाळ वृत्ती ब्राह्मण झाली आहे आणि शुद्र जातीतून ती कुलीन झाली आहे.

ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਸਖਨੀ ਲਹਬਰ ਬੂਝੀ ਖਾਈ ਰੇ ॥੧॥

पाताळातून आकाशात सर्व वस्तू घेऊनही भुकेने व्याकूळ होणारी माझी लोभी वृत्ती आता तहान

भागवली आहे.॥ १॥

ਘਰ ਕੀ ਬਿਲਾਈ ਅਵਰ ਸਿਖਾਈ ਮੂਸਾ ਦੇਖਿ ਡਰਾਈ ਰੇ ॥
समाधान न झालेल्या घरातील मांजरीला आता गुरूकडून वेगळाच सल्ला मिळाला आहे आणि उंदराला सांसारिक वस्तूंच्या रूपात पाहून ती घाबरते.

ਅਜ ਕੈ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਕੇਹਰਿ ਕੂਕਰ ਤਿਨਹਿ ਲਗਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूने आपल्या सिंहाला अहंकाराच्या रूपाने नम्रतेच्या रूपात शेळीच्या अधीन केले आहे. त्याच्या तमोगुणी इंद्रियांच्या रूपातील कुत्रे सतोगुणी दिशेला गेले आहेत. ॥१॥ रहाउ ॥

ਬਾਝੁ ਥੂਨੀਆ ਛਪਰਾ ਥਾਮ੍ਹਿਆ ਨੀਘਰਿਆ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਰੇ ॥
हे भावा! ऐहिक गोष्टींच्या वासनेच्या आधाराशिवाय भक्ताच्या मनाचे छप्पर थांबले आहे. त्याच्या भटक्या मनाला भगवंताच्या चरणी निवास मिळाला आहे.

ਬਿਨੁ ਜੜੀਏ ਲੈ ਜੜਿਓ ਜੜਾਵਾ ਥੇਵਾ ਅਚਰਜੁ ਲਾਇਆ ਰੇ ॥੨॥
सोनारांशिवाय चितने जडवलेले रत्न तयार होते आणि त्या चितेच्या दागिन्यात भगवंताचे नाव असलेले एक अद्‌भुत रत्न बसवले आहे. ॥ २ ॥

ਦਾਦੀ ਦਾਦਿ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਚੂਪੀ ਨਿਰਨਉ ਪਾਇਆ ਰੇ ॥
भाऊ, तक्रारदाराला कधीच न्याय मिळू शकत नाही, पण आता परमेश्वरात लीन होऊन शांतताप्रिय व्यक्तीला न्याय मिळू लागला आहे.

ਮਾਲਿ ਦੁਲੀਚੈ ਬੈਠੀ ਲੇ ਮਿਰਤਕੁ ਨੈਨ ਦਿਖਾਲਨੁ ਧਾਇਆ ਰੇ ॥੩॥
भगवंताच्या नामाच्या दयेमुळे आता ऐहिक गोष्टी माणसाला दिसू लागल्या आहेत जणू तो महागड्या गालिच्यांवर बसलेला मेलेला माणूस आहे जो आता कोणालाही डोळे दाखवू शकत नाही. ॥३॥

ਸੋਈ ਅਜਾਣੁ ਕਹੈ ਮੈ ਜਾਨਾ ਜਾਨਣਹਾਰੁ ਨ ਛਾਨਾ ਰੇ ॥
तो मूर्ख आहे जो म्हणतो की त्याला माहित आहे. जो जाणतो तो लपून राहत नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਆਇਆ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਬਿਗਸਾਨਾ ਰੇ ॥੪॥੫॥੪੪॥
हे गुरु नानक! त्यांनी मला अमृताचे अमृत पाजले आहे. आता भगवंताच्या प्रेमात भिनून मी आनंदी झालो आहे. ॥४॥ ५॥ ४४॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਸਾਰੇ ਅਉਗਨ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿਆ ॥
भगवंताने माझी मायेची बंधने तोडून टाकली आहेत, मला माझे अवगुण विसरले आहेत आणि अशा प्रकारे माझ्या शत्रूंचे पालनपोषण केले आहे.

ਹੋਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਾਤ ਪਿਤ ਨਿਆਈ ਬਾਰਿਕ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ॥੧॥
त्यांनी माझ्यावर आई-वडिलांप्रमाणे दयाळूपणे वागले आणि स्वतःच्या मुलाप्रमाणे माझे पालनपोषण केले. ॥१॥

ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਿ ॥
गुरु परमेश्वर यांनी त्यांच्या शीखांचे रक्षण केले आहे आणि.

ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਮਹਾ ਭਵਜਲ ਤੇ ਅਪਨੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यांना आपल्या दयाळू डोळ्यांनी पाहून त्याने त्यांना विचित्र जगाच्या महासागरातून बाहेर काढले आहे.॥१॥ रहाउ ॥

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥
भगवंताचे स्मरण केल्याने आपल्याला मृत्यूपासून मुक्ती मिळते आणि परलोकात सुख मिळते.

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੨॥
हे बंधू! प्रत्येक श्वासोच्छवासाने भगवंताचे नामस्मरण उत्कटतेने करत राहावे आणि दररोज त्याची स्तुती करावी. ॥२ ॥

ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥
भगवंताच्या प्रेमळ भक्तीने मला परमपद प्राप्त झाले आहे आणि संताच्या संगतीने माझे दुःख नाहीसे झाले आहे.

ਛਿਜੈ ਨ ਜਾਇ ਕਿਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਾਠੇ ॥੩॥
निर्मल हरी यांच्या नावाने संपत्ती मी माझ्या गाठीशी बांधली आहे. हरिनामाच्या रूपात असलेली ही संपत्ती कधीही नष्ट होत नाही, कोठेही हरवत नाही, चोरांना घाबरत नाही. ॥३॥

ਅੰਤਿ ਕਾਲ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥
या जगात आणि पुढच्या जगात आपले रक्षण करणारा परमेश्वर आपल्याला शेवटपर्यंत मदत करतो.

ਪ੍ਰਾਨ ਮੀਤ ਹੀਤ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੬॥੪੫॥
देव माझा जीवन मित्र, हितचिंतक आणि संपत्ती आहे. हे नानक, त्यासाठी मी नेहमी स्वतःचा त्याग करतो. ॥४॥ ६॥ ४५॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਜਾ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥
हे परमपिता! तू माझा स्वामी आहेस, तर तुझ्याशिवाय मी कोणाची स्तुती करू?

ਏਕੁ ਤੂੰ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਮੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥੧॥
जेव्हा तू फक्त माझा असतोस तेव्हा माझ्याकडे सर्व काही आहे, तुझ्याशिवाय माझ्याकडे दुसरे कोणी नाही. ॥१॥

ਬਾਬਾ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥
हे बाबा! हे जग विषाचे रूप आहे हे मी पाहिले आहे.

ਰਖਿਆ ਕਰਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ਮੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे गुसाई! माझे रक्षण कर, तुझे नाम माझ्या जीवनाचा आधार आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਜਾਣਹਿ ਬਿਰਥਾ ਸਭਾ ਮਨ ਕੀ ਹੋਰੁ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥
हे परमेश्वरा! तू माझ्या मनाची प्रत्येक अवस्था जाणतोस. त्यामुळे हे मी कोणाकडे जाऊन सांगू?

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਇਆ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥
नावाशिवाय सारे जग वेडे झाले आहे. भगवंताचे नाम मिळाले तर सुख प्राप्त होते. ॥२ ॥

ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ਜਿ ਕਹਣਾ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਪਾਸਿ ॥
काय सांगू मी माझी अवस्था कोणाला सांगू मला जे काही सांगायचे आहे ते मी माझ्या प्रभूला सांगतो.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! तू जगात जे काही केले आहेस ते सर्व तुझ्यामुळेच घडत आहे. मी नेहमी तुझ्यासाठी आशा करतो. ॥३॥

ਜੇ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ਤਾ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਇਤ ਉਤ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਉ ॥
जर तुम्ही सन्मान आणि प्रतिष्ठा दिली तर ती तुमची प्रतिष्ठा आणि प्रतिष्ठा आहे. मला या जगात फक्त तुझीच आठवण येते.

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ਮੈ ਤਾਣੁ ਤੇਰਾ ਇਕੁ ਨਾਉ ॥੪॥੭॥੪੬॥
नानकांचा परमेश्वर सदैव सुख देणारा आहे. माझे सामर्थ्य फक्त तुझे नाव आहे. ॥४॥ ७॥ ४६ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰਾ ਠਾਕੁਰ ਏਹੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਜਨਹਿ ਪੀਓ ॥
हे माझ्या ठाकुर! तुझे नाव अमृत आहे आणि हा महान रस तुझ्या सेवकाने सेवन केला आहे.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਚੂਕੇ ਭੈ ਭਾਰੇ ਦੁਰਤੁ ਬਿਨਾਸਿਓ ਭਰਮੁ ਬੀਓ ॥੧॥
माझ्या अनेक जन्मांच्या पापांचे भयंकर ओझे नष्ट झाले आहे आणि चैत्यवदाची संदिग्धताही दूर झाली आहे. ॥१॥

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮੈ ਜੀਓ ॥
हे परमेश्वरा! तुला पाहून मी जिवंत राहतो.

ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਠਾਰੁ ਥੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे खरे गुरु! तुमचे वचन ऐकून माझे मन आणि शरीर थंड झाले आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਤੁਮ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਭਇਓ ਸਾਧਸੰਗੁ ਏਹੁ ਕਾਜੁ ਤੁਮ੍ ਆਪਿ ਕੀਓ ॥
हे देवा! तुझ्या कृपेने मला चांगली संगत मिळाली आहे आणि तू स्वतः हे शुभ कार्य केले आहेस.

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਰੇ ਸਹਜੇ ਬਿਖਿਆ ਭਈ ਖੀਓ ॥੨॥
मी तुझे पाय घट्ट धरले आणि मायेचे विष सहज निघून गेले. ॥२ ॥

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰਾ ਏਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੀਓ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे नाव आनंदाचे भांडार आहे. मला गुरुदेवांकडून हा अमर मंत्र मिळाला आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਤਾਪੁ ਸੰਤਾਪੁ ਮੇਰਾ ਬੈਰੁ ਗੀਓ ॥੩॥
त्यांच्या कृपेने सतगुरुंनी मला हा मंत्र दिला आहे आणि माझी उष्णता, क्रोध आणि शत्रू नष्ट झाले आहेत.॥ ३॥

ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ॥
मला मिळालेले हे मानवी शरीर धन्य आहे कारण त्याच्यामुळेच माझ्या परमेश्वराने मला स्वतःशी जोडले आहे.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਲਿਜੁਗੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੀਓ ॥੪॥੮॥੪੭॥
हा कलियुगातील धन्य काळ आहे ज्यामध्ये भक्तांच्या सहवासात परमेश्वराची आराधना केली जाते. हे नानक, परमेश्वराचे नाव माझ्या हृदयाचा आधार आहे. ॥४॥ ८॥ ४७ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਆਗੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੂਆ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਗਿਆਨਾ ॥
सर्व काही आधीच ठरलेले आहे. विचार आणि ज्ञानाद्वारे आणखी काय जाणून घेता येईल?

ਭੂਲ ਚੂਕ ਅਪਨਾ ਬਾਰਿਕੁ ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥
परमदेवाने आपल्या मुलाच्या चुका आणि चुकांची क्षमा केली आहे. ॥१॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕਉ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ॥
माझे सतगुरु सदैव माझ्यावर कृपा करतात. त्याने मला, गरीबाला वाचवले आहे.

ਕਾਟਿਆ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याने माझा रोग बरा करून माझ्या मुखात हरीचे अमृत टाकले आहे त्यामुळे मला परम सुख प्राप्त झाले आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਮੇਰੇ ਪਰਹਰਿਆ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ॥
हे भावा! सतगुरुंनी माझी अनेक पापे कापून टाकली आहेत, माझ्या दुर्गुणांची बंधने तोडली आहेत आणि मला मोक्ष प्राप्त झाला आहे.

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਘੋਰ ਤੇ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ॥੨॥
गुरूंनी माझा हात धरून मला भयंकर काळोखातून बाहेर काढले आहे. ॥२ ॥

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥
मी निर्भय झालो आहे, माझे सर्व भय नाहीसे झाले आहेत. ज्याने सर्व जगाचे रक्षण केले त्याने माझे रक्षण केले आहे.

ਐਸੀ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! तू माझ्यावर अशी कृपा केली आहेस की माझे सर्व कार्य पूर्ण झाले आहे. ॥३॥

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਮੇਲਾ ॥
हे नानक गुणनिधान प्रभूंनी माझ्या हृदयात एकरूप केले आहे आणि.

ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਨਾਨਕ ਸੋੁਹੇਲਾ ॥੪॥੬॥੪੮॥
त्याचा आश्रय घेऊन मी सुखी झालो आहे.॥ ४॥ ६॥ ४८ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕੋ ਲਾਗੂ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ॥
हे जगाच्या निर्मात्या! जेव्हा मी तुला विसरतो तेव्हा सर्वजण माझे शत्रू होतात, परंतु जेव्हा मी तुझे नामस्मरण करतो तेव्हा सर्वजण माझी आदराने सेवा करतात.

ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਦੂਜਾ ਸੂਝੈ ਸਾਚੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥
हे सत्याच्या गठ्ठा! लक्ष्यहीन अगम्य देवा, तुझ्याशिवाय मी कोणालाच ओळखत नाही.॥ १॥

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਲੋਗਨ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ॥
हे साहेब! जेव्हा मी माझ्या मनात तुमची आठवण करतो तेव्हा मला तुमची नेहमी कृपा वाटते. हे गरीब लोक माझे काय करू शकतात?

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा सर्व जीव तुझ्यामुळे निर्माण होतात तेव्हा मला सांग मी कोणाला वाईट म्हणू आणि कोणाला चांगले म्हणू. ॥१॥ रहाउ ॥

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰਾ ਹਾਥ ਦੇਇ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ॥
हे परमेश्वरा! माझा आधार तुझा, तूच माझा आधार आहेस. हात देऊन माझे रक्षण कर.

ਜਿਸੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸ ਕਉ ਬਿਪੁ ਨ ਕੋਊ ਭਾਖੈ ॥੨॥
तुमचे आशीर्वाद असलेल्या भक्ताला कोणतेही दुःख किंवा संकट गिळू शकत नाही. ॥२ ॥

ਓਹੋ ਸੁਖੁ ਓਹਾ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या स्वतःच्या मनात जे चांगले वाटते ते माझ्यासाठी आनंद आहे, तेच माझ्यासाठी आदर आणि प्रतिष्ठा आहे.

ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਤੂੰ ਸਦ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! तू चतुर आहेस, तू सदैव दयाळू आहेस. तुझे नाम घेतल्यावर मला आनंद होतो. ॥३॥

ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥
हीच माझी तुझ्यापुढे प्रार्थना, माझे प्राण आणि शरीर हे सर्व तुझेच दान आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕੋਈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧੦॥੪੯॥
नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा! सर्व काही तुझीच स्तुती आहे आणि माझे नावही कोणी ओळखत नाही. ॥४॥ १०॥ ४६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥
हे अंतर्यामी परमेश्वरा! मला असे आशीर्वाद द्या की मी चांगल्या संगतीत राहून भगवंताची प्राप्ती करू शकेन.

ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰ ਦਿਖਾਲੇ ਦਰਸਨੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥੧॥
जर देवाने अज्ञानाचे दरवाजे उघडले आणि आपल्याला त्याला पाहण्याची परवानगी दिली, तर प्राणी पुनर्जन्माच्या चक्रात पडत नाही. ॥१॥

ਮਿਲਉ ਪਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਹਰਉ ਰੇ ॥
जर मला माझ्या प्रिय परमेश्वराची भेट झाली तर मी माझ्या सर्व दुःखांपासून मुक्त होऊ शकतो.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्यांनी अंतःकरणात भगवंताची भक्ती केली आहे त्यांच्या सहवासाने कदाचित मीही अस्तित्वाचा सागर पार करू शकेन.॥१॥ रहाउ ॥

ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਭਏ ਹਰਖ ਸੋਗ ਮਹਿ ਬਸਨਾ ॥
हे जग एक भयंकर जंगल आणि अग्नीचा महासागर आहे ज्यामध्ये जीव नेहमी आनंदात आणि दुःखात राहतात.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ॥੨॥
सतगुरु भेटल्याने मन शुद्ध झाले आहे आणि रसना हरिनामाचा जप करतात. ॥२ ॥

ਤਨੁ ਧਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਓ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਂਧਿਆ ॥
हे बंधू! या देह आणि धनाला आपले मानून, लोक आसक्तीच्या गोड बंधनात बांधलेले राहतात.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥੩॥

परंतु ज्यांनी भगवान हरिचे नामस्मरण केले त्यांना गुरूंच्या कृपेने बंधनातून मुक्तता प्राप्त झाली आहे. ॥३॥

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਾਣੇ ॥

संरक्षक देव त्यांचे संरक्षण करतो जे त्यांच्या प्रभूसाठी चांगले आहेत.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥੧੧॥੫੦॥

नानक म्हणतात की हे दाता परमेश्वरा, हा आत्मा आणि शरीर हे सर्व तुला दिलेले आहे, मी तुझ्यासाठी सदैव त्याग करतो. ४॥ ११॥ 50॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਮੋਹ ਮਲਨ ਨੀਦ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ਕਉਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਭਇਓ ਰੀ ॥

हे जीवस्वरूप असलेल्या स्त्री, अशी कोणती करुणामय नजर तुझ्यावर पडली आहे की मनाला कलुषित करणाऱ्या आसक्तीच्या निद्रेतून तू मुक्त झाली आहेस

ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਤੁਧੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਤੇਰਾ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਗਇਓ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

महान मोहिनी तुझ्यावर प्रभाव पाडत नाही, तुझा आळस कुठे गेला? ॥१॥ रहाउ ॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਗਾਖਰੋ ਸੰਜਮਿ ਕਉਨ ਛੁਟਿਓ ਰੀ ॥
वेदनादायक वासना, क्रोध आणि अहंकार यापासून तुम्ही कोणत्या संयमाने मुक्त झाला आहात?

ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਅਸੁਰ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ਸਗਲੋ ਭਵਨੁ ਲੁਟਿਓ ਰੀ ॥੧॥
हे भगिनी! सज्जन, देव आणि दानव, सर्व त्रिविध प्राणी, सर्व जग लुटले आहे. ॥१॥

ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤ੍ਰਿਣ ਜਾਲੇ ਕੋਈ ਹਰਿਆ ਬੂਟੁ ਰਹਿਓ ਰੀ ॥
अरे मित्रा, जंगलाला आग लागली की खूप गवत आणि पेंढा जळून जातो आणि फक्त एक दुर्मिळ हिरवीगार वनस्पती जगते.

ਐਸੋ ਸਮਰਥੁ ਵਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹਿਓ ਰੀ ॥੨॥
माझ्या प्रभूमध्ये अशी शक्ती आहे की मी त्याचे वर्णन करू शकत नाही. त्याच्याशी कोणीही तुलना करू शकत नाही. ॥२ ॥

ਕਾਜਰ ਕੋਠ ਮਹਿ ਭਈ ਨ ਕਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਬਰਨੁ ਬਨਿਓ ਰੀ ॥
मस्कराने भरलेल्या खोलीत तू काळा झाला नाहीस. तुझा रंग अगदी शुद्ध झाला आहे.

ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਅਚਰਜ ਨਾਮੁ ਸੁਨਿਓ ਰੀ ॥੩॥
गुरूंचा महामंत्र हरिमंत्र माझ्या हृदयात स्थिर झाला आहे आणि मी अद्भुत नाम ऐकले आहे.॥३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਅਵਲੋਕਨ ਅਪੁਨੈ ਚਰਣਿ ਲਗਾਈ ॥
आपल्या कृपेने परमेश्वराने माझ्यावर दया करून मला त्याच्या चरणी घेतले आहे.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੧੨॥੫੧॥
हे नानक! प्रेम आणि भक्तीमुळे, ऋषींच्या सहवासात राहून मला सुख प्राप्त झाले आहे. ॥४॥ १२॥ ५१॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੭ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रागु आसा घरु ७ महाला ५ ॥

ਲਾਲੁ ਚੋਲਨਾ ਤੈ ਤਨਿ ਸੋਹਿਆ ॥
लाल रंगाचे कपडे तुमच्या अंगावर खूप सुंदर दिसतात.

ਸੁਰਿਜਨ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ॥੧॥
तू साजन प्रभूला आवडायला लागल्यावर त्याच्या मनाला भुरळ पडली.॥ १॥

ਕਵਨ ਬਨੀ ਰੀ ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ ॥
तुमच्या चेहऱ्यावर हा लालसरपणा कसा दिसला?

ਕਵਨ ਰੰਗਿ ਤੂੰ ਭਈ ਗੁਲਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कोणत्या रंगाच्या प्रभावामुळे तुम्ही गुलालाच्या रंगासारखे लाल झाले आहात? ॥१॥ रहाउ ॥

ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗੁ ॥
तू खूप सुंदर आहेस आणि तू एक विवाहित स्त्री आहेस.

ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ ॥੨॥
प्रिय परमेश्वर तुझ्या हृदयात स्थायिक झाला आहे आणि तुझ्या हृदयाचे भाग्य उगवले आहे.॥२॥

ਤੂੰ ਸਤਵੰਤੀ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨਿ ॥
तू सत्यवती आहेस आणि तू सर्वश्रेष्ठ आहेस.

ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤੁਹੀ ਸੁਰ ਗਿਆਨਿ ॥੩॥
तू तुझ्या प्रिय प्रभूला आवडतोस आणि तू सर्वश्रेष्ठ ज्ञान असलेला आहेस. ॥३॥

ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥
जीवाच्या रूपात असलेली स्त्री म्हणते की मला माझा प्रिय परमेश्वर आवडतो, म्हणूनच मी अगाध प्रेमाच्या रंगाने रंगली आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥
हे नानक! देवाने माझ्याकडे दयेने पाहिले.

ਸੁਨਿ ਰੀ ਸਖੀ ਇਹ ਹਮਰੀ ਘਾਲ ॥
हे माझ्या मित्रा! ऐक, हेच माझे ध्यान आहे.

ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੫੨॥
देव स्वतःच सजवतो आणि सुशोभित करतो. ॥१॥ दुसरा रहाउ॥१॥५२॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਦੂਖੁ ਘਨੋ ਜਬ ਹੋਤੇ ਦੂਰਿ ॥
हे मित्रा! मी हरीच्या चरणांपासून दूर असताना मला खूप वाईट वाटायचे.

ਅਬ ਮਸਲਤਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲੀ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥
आता सद्‌गुरूंच्या सान्निध्यात मला नामाची उपदेश प्राप्त झाली आहे. ॥१॥

ਚੁਕਾ ਨਿਹੋਰਾ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या मित्रांच्या आणि सहकाऱ्यांच्या तक्रारी दूर झाल्या आहेत. माझी संदिग्धता दूर झाली आहे, गुरूंनी मला माझ्या प्रिय परमेश्वराशी पुन्हा जोडले आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਨਿਕਟਿ ਆਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜ ਧਰੀ ॥
माझा प्रिय प्रभू जवळ आला आहे आणि मला त्याच्या सिंहासनावर बसवले आहे.

ਕਾਣਿ ਕਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੀ ॥੨॥
मी लोकांच्या आश्रयापासून मुक्त झालो आहे. ॥२ ॥

ਮੰਦਰਿ ਮੇਰੈ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰਾ ॥
माझ्या मनाच्या मंदिरात ब्रह्म शब्दाचा प्रकाश आहे.

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩॥
माझे पती प्रभू आनंद विनोदी आहेत. ॥३॥

ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥
माझ्या कपाळावर दैव बलवत्तर असल्यामुळे माझे पती प्रभू माझ्या हृदयाच्या घरी आले आहेत.

ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੫੩॥
हे नानक,! मला माझे शाश्वत प्रेम सापडले आहे.॥ ४॥ २ ॥ ५३॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥
माझे मन सत्यनामात मग्न आहे.

ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਠਾਠਾ ਬਾਗਾ ॥੧॥
माझा जगातील लोकांशी आवश्यक तेवढाच संवाद आहे. ॥१॥

ਬਾਹਰਿ ਸੂਤੁ ਸਗਲ ਸਿਉ ਮਉਲਾ ॥
माझे नाते फक्त पाहण्यापुरते आहे आणि मी देवाशी आनंदी आहे.

ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਉ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਉਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याप्रमाणे कमळाचे फूल पाण्यापासून अलिप्त राहते, त्याचप्रमाणे मी जगापासून अलिप्त राहतो. ॥१॥ रहाउ ॥

ਮੁਖ ਕੀ ਬਾਤ ਸਗਲ ਸਿਉ ਕਰਤਾ ॥
मी माझ्या तोंडून सर्वांशी संवाद साधतो.

ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਧਰਤਾ ॥੨॥
पण मी माझ्या परमेश्वराला माझ्या हृदयाच्या जवळ ठेवतो. ॥२ ॥

ਦੀਸਿ ਆਵਤ ਹੈ ਬਹੁਤੁ ਭੀਹਾਲਾ ॥
माझे मन लोकांना कोरडे वाटत असले तरी.

ਸਗਲ ਚਰਨ ਕੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਲਾ ॥੩॥
माझे मन सर्वांच्या पायाची धूळ राहते. ॥३॥

ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥
हे नानक! या सेवकाला पूर्ण गुरूची प्राप्ती झाली आहे.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੪॥੩॥੫੪॥
आता त्याने मला आत आणि बाहेरचा देव दाखवला आहे.॥ ४॥ ३॥ ५४॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਪਾਵਤੁ ਰਲੀਆ ਜੋਬਨਿ ਬਲੀਆ ॥
तारुण्याच्या उत्साहात माणूस अनेक सुखांचा उपभोग घेतो.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਰਲੀਆ ॥੧॥
पण भगवंताचे नाव न घेता ते शेवटी धुळीत विलीन होते. ॥१॥

ਕਾਨ ਕੁੰਡਲੀਆ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਲੀਆ ॥
हे भाऊ, मनुष्य कानातले आणि सुंदर कपडे घालतो.

ਸੇਜ ਸੁਖਲੀਆ ਮਨਿ ਗਰਬਲੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो मऊ आणि आरामदायी पलंगावर झोपतो, पण त्याच्या मनात त्याला या आनंदाच्या साधनांचा अभिमान आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਤਲੈ ਕੁੰਚਰੀਆ ਸਿਰਿ ਕਨਿਕ ਛਤਰੀਆ ॥
माणसाकडे स्वार होण्यासाठी हत्ती आहे आणि त्याच्या डोक्यावर सोन्याची छत्री लटकलेली आहे, पण.

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਲੇ ਧਰਨਿ ਗਡਲੀਆ ॥੨॥
देवाची भक्ती न करता तो जमिनीखाली गाडला जातो. ॥२ ॥

ਰੂਪ ਸੁੰਦਰੀਆ ਅਨਿਕ ਇਸਤਰੀਆ ॥
एक पुरुष सुंदर सुंदर आणि अनेक स्त्रियांसह आनंद घेऊ शकतो.

ਹਰਿ ਰਸ ਬਿਨੁ ਸਭਿ ਸੁਆਦ ਫਿਕਰੀਆ ॥੩॥
पण हिरव्या रसाशिवाय हे सर्व स्वाद निस्तेज आहेत ॥३॥

ਮਾਇਆ ਛਲੀਆ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖਲੀਆ ॥
हा भ्रम कपटी आहे आणि वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार इत्यादी दुर्गुण विषासारखे आहेत.

ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਅਲੀਆ ॥੪॥੪॥੫੫॥
नानक म्हणतात की हे दयेच्या सागरा, हे सर्वशक्तिमान परमेश्वरा, मी फक्त तुझाच आश्रय घेतो. ॥४॥ ४॥ ५५ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਏਕੁ ਬਗੀਚਾ ਪੇਡ ਘਨ ਕਰਿਆ ॥
हे जग एक बाग आहे ज्यामध्ये अनेक झाडे आहेत.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਹਾ ਮਹਿ ਫਲਿਆ ॥੧॥
नामरिताची फळे झाडांना लागतात.॥ १॥

ਐਸਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨੀ ॥
हे शहाण्या! असा विचार कर.

ਜਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥
जेणेकरून तुम्ही निर्वाण प्राप्त करू शकता.

ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਬਿਖੂਆ ਕੇ ਕੁੰਟਾ ਬੀਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਭਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे भावा! बागेच्या आजूबाजूला विषाचे कुंड आहेत आणि त्यामध्ये अमृतही आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਸਿੰਚਨਹਾਰੇ ਏਕੈ ਮਾਲੀ ॥
त्याला पाणी घालणारा गुरू हा भगवंताच्या रूपाने माळी आहे.

ਖਬਰਿ ਕਰਤੁ ਹੈ ਪਾਤ ਪਤ ਡਾਲੀ ॥੨॥
प्रत्येक दार व फांदीचे रक्षण करतो ॥२ ॥

ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਆਣਿ ਜੜਾਈ ॥
हा माळी सर्व झाडे आणून इथे लावतो.

ਸਗਲੀ ਫੂਲੀ ਨਿਫਲ ਨ ਕਾਈ ॥੩॥
प्रत्येकाला परिणाम मिळतो आणि कोणीही निकालाशिवाय नाही.॥ ३॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥
हे सेवक नानक ज्याला गुरूंकडून नामामृताचे फळ मिळाले आहे.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥੫੬॥
त्याने भ्रमाचा सागर पार केला आहे. ॥४॥ ५॥ ५६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਬਨਾਈ ॥
हे सत्याच्या गठ्ठा, तुझ्या नावानेच मला राजेशाही आनंद दिला आहे.

ਜੋਗੁ ਬਨਿਆ ਤੇਰਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ ॥੧॥
तुझे गुणगान गाऊन मला योग साधला आहे. ॥१॥

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਬਨੇ ਤੇਰੈ ਓਲ੍ਹੈ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਪਰਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਖੋਲ੍ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या आश्रयाने मला सर्व सुख प्राप्त होते. सतीगुरुंनी भ्रमाचे पडदे उघडले आहेत.॥१॥ रहाउ ॥

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥
हे देवा! तुझा आनंद समजून मला आध्यात्मिक आनंद मिळतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਾ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥੨॥
सतगुरुंच्या सेवेने मी महानिर्वाण प्राप्त केले आहे.॥ २ ॥

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਸੋ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥
जो तुम्हाला समजतो, मग तो गृहस्थ असो वा संन्यासी, तो तुम्हाला स्वीकारतो.

ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੩॥
हरी नामाचा भक्ती करणारा संन्यासी होय.॥ ३॥

ਜਾ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥
नानक म्हणतात, हे प्रभू! ज्याला तुझ्या नामाचे भांडार सापडले आहे.

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਪੂਰ ਖਜਾਨਾ ॥੪॥੬॥੫੭॥
त्याची दुकाने नेहमीच भरलेली असतात.॥ ४॥ ६॥ ५७ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਤੀਰਥਿ ਜਾਉ ਤ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ॥
हे सज्जन! मी तीर्थयात्रेला गेलो तर मला तेथे अनेक लोक भेटतात ज्यांना स्वतःचा अभिमान वाटतो.

ਪੰਡਿਤ ਪੂਛਉ ਤ ਮਾਇਆ ਰਾਤੇ ॥੧॥
पंडितांबद्दल विचारले तर तेही मायेत लीन झालेले दिसतात. ॥१॥

ਸੋ ਅਸਥਾਨੁ ਬਤਾਵਹੁ ਮੀਤਾ ॥
मित्रा, मला ते पवित्र स्थान सांग.

ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जिथे दररोज देवाचे भजन आणि कीर्तने गायली जातात. ॥१॥ रहाउ ॥

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰ ॥
धर्मग्रंथ आणि वेद पाप आणि पुण्य या कल्पनेचे वर्णन करतात आणि म्हणतात.

ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰ ॥੨॥
मनुष्य पापपुण्य कर्म करूनच नरकात आणि स्वर्गात पुन्हा पुन्हा जन्म घेतो. ॥२ ॥

ਗਿਰਸਤ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ਉਦਾਸ ਅਹੰਕਾਰ ॥
घरगुती जीवनात चिंता आणि अलिप्त जीवनात अहंकार असतो.

ਕਰਮ ਕਰਤ ਜੀਅ ਕਉ ਜੰਜਾਰ ॥੩॥
कर्मकांड करणे म्हणजे जीवमात्राला गुंतवणे होय ॥३॥

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥
ज्याचे मन भगवंताच्या कृपेने नियंत्रणात येते.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ ॥੪॥
हे नानक! गुरुमुख होऊन मायेचा सागर पार करतो. ॥४॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥
हरिचा महिमा समरसून गायला पाहिजे आणि.

ਇਹੁ ਅਸਥਾਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੭॥੫੮॥
हे स्थान गुरूमुळेच प्राप्त होते. ॥१॥ दुसरा रहाउ. ॥७॥ ५८ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਘਰ ਮਹਿ ਸੂਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ ॥
माझ्या हृदयात घरात फक्त आनंद आहे आणि घराबाहेरच्या जगात राहताना फक्त आनंद आहे.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦੂਖਾ ॥੧॥
भगवान हरीचा जप केल्याने सर्व दु:ख आणि संकटे नष्ट होतात. ॥१॥

ਸਗਲ ਸੂਖ ਜਾਂ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਵੈਂ ॥
हे हरि! जेव्हा मी माझ्या मनात तुझे स्मरण करतो तेव्हा मला सर्व सुख प्राप्त होते.

ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜੋ ਜਨੁ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो उपासक तुला प्रसन्न करतो तोच हरिचे नामस्मरण करतो. ॥१॥ रहाउ ॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या नामस्मरणाने शरीर आणि मन शांत होते.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਢਹੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥੨॥
भगवंताचे चिंतन केल्याने दुःखांचा नाश होतो. ॥२ ॥

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥
ज्याला भगवंताची इच्छा समजते तोच सत्याच्या दरबारात स्वीकारला जातो.

ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਜਾ ਕਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੩॥
त्या स्वीकारलेल्या व्यक्तीवर सत्य या शब्दाची खूण असते. ॥३॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
पूर्ण गुरूंनी माझ्या मनात हरीचे नाव रोवले आहे.

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੫੯॥
नानक म्हणतात की भगवंताच्या नामस्मरणाने माझ्या मनाला आनंद प्राप्त झाला आहे. ॥४॥ 8॥ ५६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਤਹ ਤਹ ਜਾਈਂ ॥
हे परमेश्वरा! तू मला जिथे पाठवशील तिथे मी आनंदाने जातो.

ਜੋ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਂ ॥੧॥
तू मला जे काही देतोस त्यातच मी आनंद मानतो. ॥१॥

ਸਦਾ ਚੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਸਾਈ ॥
हे गोविंद गोसाई, मी सदैव तुझा शिष्य आहे.

ਤੁਮ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या कृपेने मी तृप्त आणि तृप्त आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

ਤੁਮਰਾ ਦੀਆ ਪੈਨ੍ਉ ਖਾਈਂ ॥
हे परमेश्वरा! तू मला जे काही देतोस ते मी घालतो आणि खातो.

ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖੀ ਵਲਾਈਂ ॥੨॥
तुझ्या कृपेने मी सुखी जीवन जगत आहे. ॥२ ॥

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ ॥
मी फक्त माझ्या मन आणि शरीरात तुझी आठवण ठेवतो.

ਤੁਮ੍ਰੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ਲਾਈਂ ॥੩॥
मला तुमच्या बरोबरीचे कोणी समजत नाही.॥ ३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਇਵੈ ਧਿਆਈਂ ॥
हे नानक! मी नेहमी तुझे असे स्मरण करतो.

ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਸੰਤਹ ਲਗਿ ਪਾਈਂ ॥੪॥੯॥੬੦॥
जर मी संतांच्या चरणांना स्पर्श केला तर कदाचित मलाही गती मिळेल. ॥४॥ ६॥ ६०॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਧਿਆਈਐ ॥
हे बंधू! उठताना आणि झोपताना सर्व वेळ देवाचे ध्यान करावे.

ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੧॥
रस्त्याने चालतानाही भगवान हरीचे गुणगान गायले पाहिजे. ॥१॥

ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ॥
हरीची अमृतकथा स्वतःच्या कानांनी ऐकावी.

ਜਾਸੁ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਦੂਖ ਰੋਗ ਮਨ ਸਗਲੇ ਲਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याचे श्रवण केल्याने मन प्रसन्न होते व सर्व दुःख व रोग दूर होतात. ॥१॥ रहाउ ॥

ਕਾਰਜਿ ਕਾਮਿ ਬਾਟ ਘਾਟ ਜਪੀਜੈ ॥
प्रत्येक काम करताना, रस्त्याने चालताना आणि घाट ओलांडताना परमेश्वराचा नामजप करावा.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥
गुरूंच्या कृपेने हरिनामृत प्यावे. ॥२ ॥

ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥
रात्रंदिवस हरि कीर्तन करीत राहावे.

ਸੋ ਜਨੁ ਜਮ ਕੀ ਵਾਟ ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥
कारण कीर्तन करणारा भक्त मृत्यूच्या मार्गात पडत नाही. ॥३॥

ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥
जो मनुष्य देवाला कधीही विसरत नाही.

ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੪॥੧੦॥੬੧॥
हे नानक! त्यांच्या चरणस्पर्शाने गती प्राप्त होते. ॥४॥१०॥६१॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸੁਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥
परमेश्वराच्या स्मरणाने मनुष्य सुखात राहतो.

ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਦੁਖ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥੧॥
त्याचे कल्याण होते आणि त्याचे दुःख नष्ट होते. ॥१॥

ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥
हे बंधू! परमेश्वराची स्तुती करा आणि आनंद घ्या.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਮਨਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आपल्या गुरूंना नेहमी प्रसन्न करत राहा.॥१॥ रहाउ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥
सतगुरुंचे खरे वचन हृदयात ठेवा.

ਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥
आपल्या हृदयात स्थिर बसून आपल्या परमेश्वराचा शोध घ्या.॥ २ ॥

ਪਰ ਕਾ ਬੁਰਾ ਨ ਰਾਖਹੁ ਚੀਤ ॥
मित्रा, मनात कोणाचाही वाईट विचार करू नकोस.

ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੩॥
यामुळे तुम्हाला कोणताही त्रास होणार नाही. ॥३॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨ੍ਹਾ ॥
गुरूंनी मला हरी नावाचा तंत्र मंत्र दिला आहे.

ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਚੀਨ੍ਹਾ ॥੪॥੧੧॥੬੨॥
नानक हे सुख अहोरात्र जाणतो. ॥४॥ ११॥ ६२ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਜਿਸੁ ਨੀਚ ਕਉ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ ॥
अरे दीनदयाळ, ज्याला कोणीही ओळखत नाही तो तुच्छ मनुष्य.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਹੁ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਮਾਨੈ ॥੧॥
तुझ्या नामाचा जप केल्याने ते चारही दिशांना लोकप्रिय होते.॥ १॥

ਦਰਸਨੁ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥
हे प्रिये! मी तुझे दर्शन घेतो. मला दर्शन द्या.

ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तुझी उपासना करण्याचा मार्ग कोणी ओलांडला नाही?॥१॥ रहाउ ॥

ਜਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ ॥
हे परमेश्वरा! कोणीही त्याच्या जवळ येऊ शकत नाही.

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਆ ਕੇ ਚਰਨ ਮਲਿ ਧੋਈ ॥੨॥
तुझा सेवक होऊन संपूर्ण सृष्टी त्या सेवकाचे पाय धुते.॥ २ ॥

ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੂ ਨ ਆਵਤ ਕਾਮ ॥
कोणताही उपयोग नसलेला प्राणी.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਕੋ ਜਪੀਐ ਨਾਮ ॥੩॥
जर एखाद्या साधूने त्याच्याकडे दयाळूपणे पाहिले तर प्रत्येकजण त्याचे नाव घेतो.॥ ३॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨ ਸੋਵਤ ਜਾਗੇ ॥
तेव्हाच ऋषींच्या सहवासात निद्रिस्त मन जागृत होते.

ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮੀਠੇ ਲਾਗੇ ॥੪॥੧੨॥੬੩॥
हे भगवान नानक! त्याची चव खूप गोड आहे.॥ ४॥ १२॥ ६३॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਏਕੋ ਏਕੀ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥
माझ्या डोळ्यांनी मला सर्वत्र एकच देव दिसतो.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰਉ ॥੧॥
मला हरिचे नाम नेहमी आठवते. ॥१॥

ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਰਾਮਾ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥
मी फक्त रामजींचे गुणगान गातो.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे भावा! संतांच्या प्रतापाने आणि गुरूंच्या सहवासात मी हरी नामाचे चिंतन करत राहते. ॥१॥रहाउ॥

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਈ ॥
तो देव ज्याच्या धाग्यात जगातील सर्व भौतिक गोष्टी गुंफलेल्या आहेत.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥੨॥
तो प्रत्येक शरीरात असतो. ॥२॥

ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤਾ ॥
देव एका क्षणात विश्व निर्माण करतो आणि नष्ट करतो.

ਆਪਿ ਅਲੇਪਾ ਨਿਰਗੁਨੁ ਰਹਤਾ ॥੩॥
पण निर्गुण भगवान स्वतः अलिप्त राहतात.॥ ३॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
आतला देव सर्व काही करण्यास आणि सजीवांच्या माध्यमातून घडवून आणण्यास सक्षम आहे.

ਅਨੰਦ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੧੩॥੬੪॥
नानकांचा गुरु सदैव आनंदात राहतो.॥ ४॥ १३॥ ६४॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਰਹੇ ਭਵਾਰੇ ॥
आता माझ्या लाखो जन्मांची चक्रे नष्ट झाली आहेत.

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜੀਤੀ ਨਹੀ ਹਾਰੇ ॥੧॥
दुर्मिळ मानवी देह मिळवून मी जीवनाचा खेळ जिंकला आहे. मायेच्या हातून हा खेळ मी हरलो नाही. ॥१॥

ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਾਸੇ ਦੁਖ ਦਰਦ ਦੂਰਿ ॥
चांगल्या आचरणाने सर्व पापांचा नाश होतो आणि दु:ख व क्लेश नाहीसे होतात.

ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांच्या चरणांची धूळ आपण पावन झालो आहोत. ॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੰਤ ਉਧਾਰਨ ਜੋਗ ॥
भगवंताचे संत जगाचे रक्षण करण्यास समर्थ आहेत.

ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥
असा संत फक्त अशा व्यक्तीलाच मिळतो ज्याच्यासाठी त्याचा योगायोग सुरुवातीपासूनच लिहिला जातो. ॥२॥

ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥
गुरूंनी दिलेल्या नाममंत्राने मन प्रसन्न झाले आहे.

ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ ॥੩॥
तहान शमली आहे आणि मन स्थिर झाले आहे. ॥३॥

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਬੁਧਿ ॥੪॥੧੪॥੬੫॥
हरिच्या नामाच्या रूपातील पदार्थ नवीन संपत्ती आणि सिद्धी यांच्या समतुल्य आहे. हे नानक, मला गुरूंकडून हा उपदेश मिळाला आहे. ॥४॥ १४॥ ६५॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਮਿਟੀ ਤਿਆਸ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ॥
अज्ञानाच्या अंधारामुळे माझ्या मनात निर्माण झालेली तृष्णा नाहीशी झाली आहे.

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਅਘ ਕਟੇ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥
संतांची सेवा केल्याने अनेक पापे नष्ट झाली आहेत. ॥१॥

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦੁ ਘਨਾ ॥
मला नैसर्गिक सुख आणि परम आनंद प्राप्त झाला आहे.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंच्या सेवेने माझे मन शुद्ध झाले आहे. मी गुरूंकडून फक्त श्री हरीचे हरि हरी हे नाव ऐकले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਕਾ ਮੂਰਖੁ ਢੀਠਾ ॥
माझ्या मनातील मूर्खपणा आणि हट्टीपणा नाहीसा झाला आहे.

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥੨॥
मला देवाचा आनंद खूप गोड वाटतो. ॥२॥

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਗਹੇ ॥
मी पूर्ण गुरूंचे चरण धरले आहेत आणि.

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਲਹੇ ॥੩॥
माझी लाखो जन्मांची पापे मिटली आहेत. ॥३॥

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਸਫਲ ਭਇਆ ॥
माझा हा अनमोल रत्नासारखा जन्म सफल झाला आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥੪॥੧੫॥੬੬॥
हे नानक! परमेश्वराने माझ्यावर दया केली आहे.॥ ४॥ १५॥ ६६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਸਮ੍ਾਰੇ ॥
आपण आपल्या सतगुरूंचे सदैव स्मरण केले पाहिजे.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਝਾਰੇ ॥੧॥
गुरूच्या चरणांची धूळ केसांनी करावी.॥ १॥

ਜਾਗੁ ਰੇ ਮਨ ਜਾਗਨਹਾਰੇ ॥
हे माझ्या जागृत मन1 भ्रमाच्या निद्रेतून जागे हो, म्हणजेच सावध हो.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵਸਿ ਕਾਮਾ ਝੂਠਾ ਮੋਹੁ ਮਿਥਿਆ ਪਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरिशिवाय तुला काही उपयोग नाही. कुटुंबाची आसक्ती खोटी आहे आणि भ्रमाचा प्रसार विनाशकारी आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥
गुरूच्या शब्दाच्या प्रेमात पडा.

ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਇ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੨॥
गुरु दयाळू झाले तर दु:ख नाहीसे होते. ॥२॥

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥
गुरूशिवाय दुसरे सुखाचे स्थान नाही.

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥
कारण गुरु हा दाता आहे आणि नाम देणारा गुरु आहे॥३॥

ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ ॥
गुरू हे स्वतः परमात्मा आहेत.

ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧੬॥੬੭॥
म्हणून हे नानक! आठ प्रहार गुरूंचा नामजप करत राहावे.॥ ४॥ १६॥ ६७ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਆਪੇ ਪੇਡੁ ਬਿਸਥਾਰੀ ਸਾਖ ॥
देव स्वतः वृक्ष आहे आणि जगाच्या फांद्या त्याचा विस्तार आहेत.

ਅਪਨੀ ਖੇਤੀ ਆਪੇ ਰਾਖ ॥੧॥
तो स्वत: त्याच्या संसाराच्या पिकाचे रक्षण करतो. ॥१॥

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे मला फक्त देवच दिसतो.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो स्वतः प्रत्येक शरीरात असतो. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪੇ ਸੂਰੁ ਕਿਰਣਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥
देव स्वतः सूर्य आहे आणि या जगाला त्याच्या किरणांचा विस्तार मानतो.

ਸੋਈ ਗੁਪਤੁ ਸੋਈ ਆਕਾਰੁ ॥੨॥
तो स्वत: अदृश्य आहे आणि स्वत: दृश्यमान आहे.॥ २॥

ਸਰਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਥਾਪੈ ਨਾਉ ॥
या दोन रूपांना निर्गुण आणि सगुण अशी नावे आहेत.

ਦੁਹ ਮਿਲਿ ਏਕੈ ਕੀਨੋ ਠਾਉ ॥੩॥
आपण सर्वांनी मिळून केवळ देवामध्ये स्थान निर्माण केले आहे. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥
हे नानक गुरूंनी माझा संभ्रम आणि भीती दूर केली आहे.

ਅਨਦ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਨੈਨ ਅਲੋਇਆ ॥੪॥੧੭॥੬੮॥
मी आता माझ्या डोळ्यांनी सर्वत्र आनंदाच्या रूपात देव पाहतो. ॥४॥ १७ ॥ ६८ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ॥
अरे देवा, मला काही शब्द किंवा हुशारी माहित नाही.

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥੧॥
मी रात्रंदिवस तुझ्या नामाचा जप करतो.॥१॥

ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
मी निर्दोष आहे, माझ्यात कोणतेही गुण नाहीत.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
फक्त देवच हे करतो आणि जीवांना ते करायला लावतो. ॥१॥रहाउ॥

ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਅਵੀਚਾਰੀ ॥
हे देवा! मी मूर्ख, अज्ञानी आणि विचारहीन आहे.

ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਆਸ ਮਨਿ ਧਾਰੀ ॥੨॥
मला फक्त तुझ्या नावाचीच आशा आहे. ॥२॥

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਨ ਸਾਧਾ ॥
मी कोणताही जप, तप, संयम किंवा धार्मिक कार्य केले नाही.

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥੩॥
पण मी माझ्या अंत:करणात फक्त परमेश्वराच्या नामाची पूजा केली आहे. ॥३॥

ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਥੋਰੀ ॥
मला काही कळत नाही कारण माझी बुद्धी कमी आहे.

ਬਿਨਵਤਿ ਨਾਨਕ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੪॥੧੮॥੬੯॥
नानक पूजा करतात, हे परमेश्वरा, मी फक्त तुझाच आश्रय घेतला आहे. ॥४॥ १८॥ ६६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਦੁਇ ਇਹ ਮਾਲਾ ॥
हरी हरी, ही माझी दोन अक्षरांची जपमाळ आहे.

ਜਪਤ ਜਪਤ ਭਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥
हरी हरी नामाची जपमाळ जप केल्याने देव माझ्यावर दयावान झाला आहे. ॥१॥

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੀ ॥
मी माझ्या सतीगुरुंना ही विनंती करतो की.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਹਰੇ ਹਰਿ ਜਪਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे सतीगुरु! मला तुमच्या आश्रयाने ठेवा आणि मला हरिनामाची माला द्या. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੈ ॥
जो हरिनामाची माला हृदयात धारण करतो.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥੨॥
त्याला जन्म-मृत्यूच्या दुःखापासून मुक्ती मिळते. ॥२॥

ਹਿਰਦੈ ਸਮਾਲੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥
जो मनुष्य मुखातून हरी हरी उच्चारतो आणि भगवंत हरीचे स्मरण मनात करतो.

ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੩॥
तो इथे किंवा तिकडे या किंवा त्या जगात डगमगत नाही. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਰਾਚੈ ਨਾਇ ॥
हे नानक! जो हरिच्या नामात लीन राहतो.

ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਾਇ ॥੪॥੧੯॥੭੦॥
हरिनामाची माला त्याच्याबरोबर पुढच्या जगात जाते. ॥४॥ १६॥ ७०॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ॥
जो देवाचा उपासक राहतो ज्याच्यावर हे सर्व निर्माण झाले आहे.

ਤਿਸੁ ਜਨ ਲੇਪੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥
आसक्ती आणि माया यांचा त्या व्यक्तीवर काहीही परिणाम होत नाही. ॥१॥

ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ॥
भगवंताचा सेवक नेहमी भ्रममुक्त असतो.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਜਨ ਕੈ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਦਾਸ ਕੀ ਜੁਗਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो जे काही करतो ते त्याच्या सेवकाला चांगले वाटते. देवाच्या सेवकाचे जीवन आचरण अत्यंत शुद्ध असते.॥१॥रहाउ॥

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥
ज्याने सर्वस्व सोडून श्रीहरीचा आश्रय घेतला आहे.

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੨॥
मोहिनी त्या माणसावर कसा प्रभाव टाकू शकते? ॥२॥

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ ਕੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ज्याच्या मनात नामाचा खजिना आहे.

ਤਿਸ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਸੁਪਨੈ ਨਾਹਿ ॥੩॥
तो स्वप्नातही काळजी करत नाही. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥
अरे नानक मला परिपूर्ण गुरू सापडला आहे आणि.

ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਸਗਲ ਬਿਨਸਾਇਆ ॥੪॥੨੦॥੭੧॥
माझे सर्व भ्रम आणि ऐहिक आसक्ती नष्ट झाल्या आहेत. ॥४॥ २० ॥ ७१ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥
तेव्हा माझा देव माझ्यावर प्रसन्न होतो.

ਤਾਂ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਨੇਰਾ ॥੧॥
मला सांगा की मला दु:ख आणि गोंधळ कसा येऊ शकतो?॥१॥

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥
हे देवा! तुझे सौंदर्य ऐकून मी जिवंत आहे.

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਲੇਹੁ ਉਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला निर्दोष लोकांच्या जगापासून वाचव. ॥१॥रहाउ॥

ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਦੂਖੁ ਬਿਸਾਰੀ ਚਿੰਤਾ ॥
माझे दु:ख नाहीसे झाले आहे आणि मी माझ्या चिंता विसरलो आहे.

ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਜਪਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥੨॥
सतगुरूंनी दिलेल्या मंत्राचा जप केल्याने मला फळ मिळाले आहे. ॥२॥

ਸੋਈ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥
देव सत्य आहे आणि त्याचे सौंदर्य देखील सत्य आहे.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥੩॥
त्याचे नामस्मरण करून हृदयात ठेवा.॥3॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਉਨ ਉਹ ਕਰਮਾ ॥
हे नानक! ते कृत्य काय आहे?

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨੧॥੭੨॥
जे केल्याने भगवंताचे नाम मनात वास करते.॥ ४॥ २१॥ ७२ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਗੂਤੇ ॥
वासना, क्रोध आणि अहंकार यांनी मायेने प्रभावित जीवांचा नाश केला आहे.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਛੂਟੇ ॥੧॥
भगवंताच्या स्मरणाने भक्त दुर्गुणांपासून मुक्त होतात. ॥१॥

ਸੋਇ ਰਹੇ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥
मायेच्या नशेत असलेले जीव अज्ञानाच्या निद्रेत आहेत.

ਜਾਗਤ ਭਗਤ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताच्या स्मरणात तल्लीन झालेले भक्त भ्रमापासून सावध राहतात.॥१॥रहाउ॥

ਮੋਹ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਇਆ ॥
आसक्तीच्या कोंडीत अडकलेले, लोक विविध रूपात भटकत असतात.

ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤ ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥
ज्या भक्तांनी श्रीहरीच्या सुंदर चरणांचे ध्यान केले ते अमर झाले ॥२॥

ਬੰਧਨ ਅੰਧ ਕੂਪ ਗ੍ਰਿਹ ਮੇਰਾ ॥
हे आपले घर आहे असे म्हणणाऱ्याला भ्रमाच्या बंधनांनी घेरले जाते आणि तो आसक्तीच्या आंधळ्या विहिरीत पडतो.

ਮੁਕਤੇ ਸੰਤ ਬੁਝਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ॥੩॥
परंतु ते संत मायेच्या बंधनातून मुक्त होतात जे भगवंताला आपल्या जवळ वास करतात. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥
हे नानक! जो भगवंताच्या आश्रयाने विसावतो.

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੨੨॥੭੩॥
त्याला या लोकातही सुख मिळते आणि परलोकातही शांती मिळते.॥ ४॥ २२ ॥ ७३ ॥

Page 389

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਤੂ ਮੇਰਾ ਤਰੰਗੁ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥

हे देवा! तू माझ्या पाण्याच्या लाटा आणि आम्ही तुझे मासे आहोत.

ਤੂ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਮ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥੧॥

तू माझा ठाकूर आहेस आणि आम्ही तुझ्या दारी आलो आहोत. ॥१॥

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਕਰਤਾ ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰਾ ॥

हे हरि, तू माझा निर्माता आहेस आणि मी तुझा सेवक आहे.

ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

हे सद्गुरु आणि गंभीर परमेश्वरा, मी फक्त तुझाच आश्रय घेतला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤੂ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਤੂ ਆਧਾਰੁ ॥

तूच माझे जीवन आहेस आणि तूच माझा आधार आहेस.

ਤੁਝਹਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਕਉਲਾਰੁ ॥੨॥

तुला पाहून माझे हृदय कमळासारखे फुलते.॥ २॥

ਤੂ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਪਤਿ ਤੂ ਪਰਵਾਨੁ ॥

तूच मला मुक्त करणारा, तूच माझा आदर करणारा आणि माझा स्वीकार करणारा तूच.

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੩॥

हे गोविंद, तू सर्व काही करण्यास सक्षम आहेस आणि माझ्याकडे फक्त तुझी शक्ती आहे. ॥३॥

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਨਾਮ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥

हे देवा! सद्गुणांच्या भांडार, मी रात्रंदिवस तुझे नामस्मरण करतो.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੨੩॥੭੪॥

ही नानकांची प्रार्थना ॥४॥२३॥७४॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਰੋਵਨਹਾਰੈ ਝੂਠੁ ਕਮਾਨਾ ॥
जो कोणाच्या मृत्यूवर रडतो तो खोटा शोकही करतो.

ਹਸਿ ਹਸਿ ਸੋਗੁ ਕਰਤ ਬੇਗਾਨਾ ॥੧॥
एक अनोळखी माणूस हसतो आणि मेलेल्यासाठी शोक करतो. ॥१॥

ਕੋ ਮੂਆ ਕਾ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਨੁ ॥
जगात दु:खाचे चक्र चालू आहे, कुठे कुणाचा मृत्यू झाला की शोककळा तर कुणाच्या घरी आनंदात गाणी वाजवली जातात.

ਕੋ ਰੋਵੈ ਕੋ ਹਸਿ ਹਸਿ ਪਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
काही शोक करतात तर काही जोरात हसतात. ॥१॥रहाउ॥

ਬਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ਬਿਰਧਾਨਾ ॥
बालपणापासून वृद्धापकाळापर्यंत.

ਪਹੁਚਿ ਨ ਮੂਕਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੨॥
माणूस आपल्या ध्येयापर्यंत पोहोचत नाही आणि शेवटी पश्चात्ताप करतो.॥ २॥

ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥
हे जग मायेचे तीन गुण म्हणजे रजो गुण, तमो गुण आणि सतो गुण यांच्या नियंत्रणाखाली आहे.

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰਾ ॥੩॥
त्यामुळे जीव पुन्हा पुन्हा नरक आणि स्वर्गात जन्म घेतो. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਾਇਆ ਨਾਮ ॥
हे नानक ज्याला परमेश्वराने आपले नाव सिमरनशी जोडले आहे.

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਾ ਕਾ ਪਰਵਾਨ ॥੪॥੨੪॥੭੫॥
त्या व्यक्तीचा जन्म सफल होतो आणि तो सत्याच्या दरबारात स्वीकारला जातो. ॥४॥ २४॥ 75

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਸੋਇ ਰਹੀ ਪ੍ਰਭ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥

हे मित्रा! जीवस्वरूप असलेली स्त्री रात्रभर अज्ञानाच्या निद्रेत झोपून राहिली आणि तिला आपल्या भगवान पतीचा संदेश समजला नाही.

ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥

जेव्हा सूर्य उगवतो, म्हणजेच तिचे संपूर्ण आयुष्य निघून जाते आणि जाण्याची वेळ आली तेव्हा तिला पश्चात्ताप होतो.॥ १॥

ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਧਰਉ ਰੀ ॥

हे जीवस्वरूप असलेल्या स्त्री! तुझ्या प्रिय परमेश्वराच्या प्रेमाने तुझ्या मनातील सुख सहज प्राप्त होईल.

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਲਾਲਸਾ ਤਾ ਤੇ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

जेव्हा तुमच्या आत्म्यात भगवंताला भेटण्याची तळमळ असते, तेव्हा तुम्ही आळशी का आहात? ॥१॥रहाउ॥

ਕਰ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਣਿ ਨਿਸਾਰਿਓ ॥

तिचा नवरा प्रभू आला आणि तिच्या हातात अमृत दिले.

ਖਿਸਰਿ ਗਇਓ ਭੂਮ ਪਰਿ ਡਾਰਿਓ ॥੨॥

पण तो घसरला आणि जमिनीवर पडला.॥ २॥

ਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਲਾਦੀ ਅਹੰਕਾਰੇ ॥

हे मित्रा! जिवंत स्त्री स्वतःच इंद्रियसुख, आसक्ती आणि अहंकार यांच्या सुखात दबून राहते.

ਦੋਸੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥੩॥

यात जगाच्या निर्मात्याचा दोष नाही.॥ ३॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਭਰਮ ਅੰਧਾਰੇ ॥

हे नानक! चांगल्या संगतीत आल्याने भ्रमाचा अंधार नाहीसा होतो.

ਨਾਨਕ ਮੇਲੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥੪॥੨੫॥੭੬॥
निर्माता देव त्याला स्वतःशी जोडतो. ॥४॥ २५॥ ७६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਆਸ ਪਿਆਰੇ ॥
हे प्रिय परमेश्वरा! मला तुझ्या चरणकमळाची आशा आहे.

ਜਮਕੰਕਰ ਨਸਿ ਗਏ ਵਿਚਾਰੇ ॥੧॥
बिचारा यमदूत माझ्यापासून पळून गेला ॥ १ ॥

ਤੂ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥
हे देवा! मी तुझे स्मरण करत राहतो, हा तुझा माझ्यावर मोठा उपकार आहे.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਸਗਲ ਰੋਗ ਖਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या नामाचा जप केल्याने सर्व दुःख, संकटे दूर होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਿਕ ਦੂਖ ਦੇਵਹਿ ਅਵਰਾ ਕਉ ॥
हे भगवान यमदूत इतरांना खूप दुःख देतात पण.

ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਕਉ ॥੨॥
तो तुझ्या भक्ताच्या जवळ येऊ शकत नाही. ॥२॥

ਦਰਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥
हे वाहिगुरु! माझ्या मनाला तुझ्या दर्शनाची तहान लागली आहे.

ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਬਸੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥੩॥
म्हणूनच मी तुझ्या प्रेमात भिनलो आणि सहज आनंदात आणि त्यागात जगतो.॥३॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥
हे देवा! नानकांची प्रार्थना ऐक.

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥੨੬॥੭੭॥
हृदयात फक्त तुझेच नाव ठेवा. ॥ ४॥ २६॥ ७७ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥
हे बंधू! माझे मन तृप्त झाले आहे आणि माझ्या भ्रमाची गुंफण नाहीशी झाली आहे.

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਹੋਇਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥
कारण माझा प्रभू माझ्यावर दयाळू झाला आहे.॥१॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਲੀ ਬਨੀ ॥
संतांच्या आशीर्वादाने मला लाभले आहे.

ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਪੂਰਨੁ ਸੋ ਭੇਟਿਆ ਨਿਰਭੈ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला तो निर्भय परमेश्वर भेटला आहे ज्याचे घर सर्व गोष्टींनी भरलेले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
दयाळू संताने परमेश्वराचे नाम माझ्या हृदयात बसवले आहे.

ਮਿਟਿ ਗਈ ਭੂਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ॥੨॥
आता माझी भयंकर भूक दूर झाली आहे. ॥ २॥

ਠਾਕੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥
माझ्या स्वामींनी मला भेट दिली आहे.

ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥
त्यामुळे माझी मत्सर शमली आहे आणि माझे मन शांत झाले आहे. ॥३॥

ਮਿਟਿ ਗਈ ਭਾਲ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥
माझा शोध नाहीसा झाला आहे आणि माझे मन साध्या आनंदात लीन झाले आहे.

ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ॥੪॥੨੭॥੭੮॥
नानकांना देवाच्या नावाचा खजिना मिळाला आहे. ॥४॥ २७ ॥ ७८॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਜਾ ਕੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥
जे लोक ठाकूरजींच्या प्रेमात पडले आहेत.

ਭੋਜਨ ਪੂਰਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥੧॥
नामाचे अक्षुब्ध अन्न खाऊन ते तृप्त राहतात. ॥१॥

ਕਛੂ ਨ ਥੋਰਾ ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕਉ ॥
हरिच्या भक्तांना कोणत्याही पदार्थाची कमतरता भासत नाही.

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਦੇਵਨ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यांच्याकडे खाण्यासाठी, खर्च करण्यासाठी आणि आनंद घेण्यासाठी आणि देण्यासाठी भरपूर आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਕਾ ਧਨੀ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ॥
ज्याचा स्वामी अगम्य गुसाई.

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤ ਚਲਾਈ ॥੨॥
मला सांगा, त्या माणसाचे कोणते नुकसान करू शकते?॥ २॥

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਈ ॥ ਪਲਕ ਦਿਸਟਿ ਤਾ ਕੀ ਲਾਗਹੁ ਪਾਈ ॥੩॥
अठरा सिद्धींनी ज्याची सेवा केली आहे त्याच्या पाया पडण्यास क्षणभरही विलंब करू नका.॥ ३॥

ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥
नानक म्हणतात, हे माझ्या प्रभु! ज्याच्यावर तू दया करतोस.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕਾਮੀ ॥੪॥੨੮॥੭੯॥
त्याला कोणत्याही पदार्थाची कमतरता नाही. ॥४॥ २८॥ ७६ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
असा महाला ॥

ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥
जेव्हापासून मी माझ्या सतगुरूंचे ध्यान केले.

ਤਬ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥
तेव्हापासून माझ्या मनाला परम आनंद प्राप्त झाला आहे. ॥१॥

ਮਿਟਿ ਗਈ ਗਣਤ ਬਿਨਾਸਿਉ ਸੰਸਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਭਏ ਭਗਵੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या कर्माचा हिशेब पुसला गेला आणि माझी कोंडीही दूर झाली. भगवंताच्या नामात लीन झालेले भक्त भाग्यवान झाले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਚੀਤਿ ॥
जेव्हा मला माझ्या गुरुची आठवण येते.

ਤਉ ਭਉ ਮਿਟਿਓ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥੨॥
मित्रा, माझी भीती नाहीशी झाली आहे. ॥२॥

ਜਉ ਮੈ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझा आश्रय घेतला आहे.

ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨਸਾ ਮੇਰੀ ॥੩॥
माझी इच्छा पूर्ण झाली आहे. ॥३॥

ਦੇਖਿ ਚਲਿਤ ਮਨਿ ਭਏ ਦਿਲਾਸਾ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे अद्‌भुत खेळ पाहून माझे मन धीर झाले आहे.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੪॥੨੯॥੮੦॥
दास नानकांचा तुमच्यावरच विश्वास आहे. ॥४॥ २६ ॥ ८० ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਮੂਸਾ ਲਾਜੁ ਟੁਕਾਈ ॥
यमाच्या रूपातील उंदीर रात्रंदिवस जीवनाची दोरी कुरतडत आहे.

ਗਿਰਤ ਕੂਪ ਮਹਿ ਖਾਹਿ ਮਿਠਾਈ ॥੧॥
भ्रमाच्या विहिरीत पडणारा प्राणी इंद्रियविकारांची मिठाई खात असतो.॥ १॥

ਸੋਚਤ ਸਾਚਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥
विचार करता करता आयुष्याची रात्र निघून जाते.

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਚਿਤਵਤ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰੈ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मनुष्य मायेच्या अनेक रंगीबेरंगी चष्म्यांचा विचार करत राहतो पण सारंगापाणी प्रभूंचे स्मरण करत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਦ੍ਰੁਮ ਕੀ ਛਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਾਂਧਿਆ ॥
झाडाची सावली कायमस्वरूपी मानून माणूस त्याखाली घर बांधतो.

ਕਾਲ ਕੈ ਫਾਂਸਿ ਸਕਤ ਸਰੁ ਸਾਂਧਿਆ ॥੨॥
त्याच्या गळ्याखाली मृत्यूची फाशी लटकली आहे आणि मायाने त्याच्यावर आसक्तीचा बाण सोडला आहे. ॥२॥

ਬਾਲੂ ਕਨਾਰਾ ਤਰੰਗ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥
वाळूचा किनारा लाटांच्या तोंडात आला आहे.

ਸੋ ਥਾਨੁ ਮੂੜਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥੩॥
पण मूर्ख माणूस त्या जागेला स्थिर समजतो.॥ ३॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
एका ऋषीच्या सहवासात मी जगाचा राजा परमेश्वराचे स्मरण केले आहे.

ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੪॥੩੦॥੮੧॥
हे नानक! भगवान हरींची स्तुती करून मी जिवंत आहे.॥ ४॥ ३० ॥ ८१ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਤੁਕੇ ੯ ॥
आसा महाला ५ दुतुके ९ ॥

ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਕਰਤੀ ਕੇਲ ॥
हे माझ्या शरीरा! तू त्या आत्म्याशी अद्‌भुत खेळ खेळतोस.

ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਮੇਲ ॥
त्यासोबतच तुम्ही सर्वांशी सौहार्दपूर्ण संबंध ठेवले आहेत.

ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਸਭੁ ਕੋਊ ਲੋਰੈ ॥
प्रत्येकजण त्याच्या सहवासात तुमच्यावर प्रेम करतो.

ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਕੋਊ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਜੋਰੈ ॥੧॥
त्याशिवाय तुम्हाला कोणीही पाहू इच्छित नाही. ॥१॥

ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਕਹਾ ਸਮਾਏ ॥
हे माझ्या देहा, तो एकटा आत्मा आता कुठे गेला आहे?

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਤੁਹੀ ਦੁਹੇਰੀ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याच्याशिवाय तुमची दयनीय अवस्था आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਮਾਹਰਿ ॥
त्याच्याबरोबर तू घरातली राणी होतीस.

ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਹਰਿ ॥
त्याच्याबरोबरच तू जगात प्रकट झालास.

ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਰਖੀ ਪਪੋਲਿ ॥
त्याच्याबरोबर तुमची काळजी घेतली गेली.

ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਤੂੰ ਛੁਟਕੀ ਰੋਲਿ ॥੨॥
जेव्हा आत्मा तुम्हाला सोडून जातो, तेव्हा तुम्ही मातीत परत जाता.॥ २॥

ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ॥
अहो काया, त्याच्या बरोबरच तुझा मान आणि आदर आहे.

ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਸਾਕੁ ਜਗਤੁ ॥
या जगात तुझे फक्त त्याच्याशीच नाते आहे.

ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਥਾਟੀ ॥
त्याच्या सहवासात तू सर्व विधींनी शोभून होतास.

ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਤੂੰ ਹੋਈ ਹੈ ਮਾਟੀ ॥੩॥
त्याच्याशिवाय तू धूळ झाला आहेस. ॥३॥

ਓਹੁ ਬੈਰਾਗੀ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥
तो अलिप्त आत्मा कधीही मरत नाही आणि जन्मही घेत नाही.

ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
ती परमेश्वराच्या आज्ञेनुसार काम करते.

ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਨਾਨਕ ਥਾਪਿ ॥
हे नानक! शरीर निर्माण केल्यावर देव आत्म्याला त्याच्याशी जोडतो आणि नंतर त्याला त्याच्यापासून वेगळे करतो.

ਅਪਨੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥੪॥੩੧॥੮੨॥
त्याचा स्वभाव देव स्वतः जाणतो. ॥४॥ ३१ ॥ ८२ ॥

Page 391

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰਤਾ ਨਾ ਹਮ ਡਰਿਆ ॥
आत्मा म्हणतो की देव मरत नाही आणि मृत्यूला घाबरत नाही.

ਨਾ ਓਹੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾ ਹਮ ਕੜਿਆ ॥
तो भगवंत कधीही नाश पावत नाही आणि मृत्यूच्या भीतीने आपल्याला दुःख होत नाही.

ਨਾ ਓਹੁ ਨਿਰਧਨੁ ਨਾ ਹਮ ਭੂਖੇ ॥
देव गरीब नाही आणि आपण भुकेलेही नाही.

ਨਾ ਓਸੁ ਦੂਖੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਦੂਖੇ ॥੧॥
ना त्याला दु:ख वाटतं ना आपल्याला दु:ख होतं. ॥१॥

ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਮਾਰਨਵਾਰਾ ॥
देवाशिवाय मारणारा कोणी नाही.

ਜੀਅਉ ਹਮਾਰਾ ਜੀਉ ਦੇਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझा जीवनदाता देव आहे, तो मला जीवन देतो. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾ ਉਸੁ ਬੰਧਨ ਨਾ ਹਮ ਬਾਧੇ ॥
त्याचे कोणतेही बंधन नाही आणि आपणही बंधनात अडकलेले नाही.

ਨਾ ਉਸੁ ਧੰਧਾ ਨਾ ਹਮ ਧਾਧੇ ॥
त्याचा कोणताही व्यवसाय नाही आणि आम्ही कोणत्याही व्यवसायात गुंतलेले नाही.

ਨਾ ਉਸੁ ਮੈਲੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਮੈਲਾ ॥
ना त्याला घाण आहे ना आम्ही गोरा.

ਓਸੁ ਅਨੰਦੁ ਤ ਹਮ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੨॥
तो नेहमी आनंदी असतो त्यामुळे आपणही नेहमी आनंदी असतो.॥ २॥

ਨਾ ਉਸੁ ਸੋਚੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਸੋਚਾ ॥
ना त्याला पर्वा आहे ना आमची पर्वा.

ਨਾ ਉਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਪੋਚਾ ॥
त्यात भ्रमाचा लेप नाही की आपल्यात काही दोषही नाहीत.

ਨਾ ਉਸੁ ਭੂਖ ਨ ਹਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥
त्याला ना भूक आहे ना आपल्याला तहान आहे.

ਜਾ ਉਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾਂ ਹਮ ਜਚਨਾ ॥੩॥
जेव्हा तो शुद्ध असतो तेव्हा आपणही त्याच्यासारखे शुद्ध दिसू लागतो. ॥३॥

ਹਮ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥
आपण काहीच नाही, तो सर्वस्व आहे.

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥
तो देव वर्तमानापूर्वी भूतकाळातही तसाच होता आणि भविष्यातही तसाच राहील.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭ੍ਰਮ ਭੰਗਾ ॥
हे नानक गुरूंनी माझे सर्व संभ्रम आणि भेदभाव दूर केले आहेत.

ਹਮ ਓਇ ਮਿਲਿ ਹੋਏ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥੪॥੩੨॥੮੩॥
तो आणि आपण मिळून एकाच रंगाचे झालो आहोत. ॥४॥ ३२॥ ८३॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀਐ ॥
अनेक प्रकारे देवाची सेवा आणि उपासना करावी.

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਆਗੈ ਧਰੀਐ ॥
माणसाने आपले प्राण, प्राण आणि संपत्ती त्याला अर्पण करावी.

ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਕਰਉ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
आपला अभिमान सोडून पाणी आणि पंख्याची सेवा करावी.

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੧॥
त्यासाठी अनेक वेळा त्याग करावा. ॥१॥

ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या आई, फक्त ती विवाहित स्त्री तिच्या प्रिय परमेश्वराला आवडते.

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी उठतो आणि त्याच्या सहवासात बसतो. ॥१॥रहाउ॥

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੀ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ ॥
मी त्याच्या दासीच्या दासीचे पाणी भरणार आहे.

ਉਨ੍ ਕੀ ਰੇਣੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥
त्याच्या चरणांची धूळ मी प्रेमाने माझ्या मनात ठेवतो.

ਮਾਥੈ ਭਾਗੁ ਤ ਪਾਵਉ ਸੰਗੁ ॥
माझ्या कपाळावर सौभाग्याचा किरण असेल तर मला त्यांचा सहवास लाभतो.

ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥
माझ्या आनंदातून मला माझा गुरु सापडला आहे. ॥२॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਦੇਵਉ ਸਭ ਨੇਮਾ ॥
मी माझे सर्व जप, तपश्चर्या आणि धार्मिक विधी त्याला अर्पण करतो.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਅਰਪਉ ਸਭ ਹੋਮਾ ॥
मी त्याला सर्व धार्मिक विधी, यज्ञ आणि होम अर्पण करतो.

ਗਰਬੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਹੋਵਉ ਰੇਨ ॥
अभिमान आणि आसक्ती सोडून मी त्याच्या चरणांची धूळ झालो आहे.

ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨ ॥੩॥
त्यांच्या सहवासात मी परमेश्वराला माझ्या डोळ्यांनी पाहतो ॥3॥

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਏਹੀ ਆਰਾਧਉ ॥
मी प्रत्येक क्षणी अशीच देवाची पूजा करतो.

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਏਹ ਸੇਵਾ ਸਾਧਉ ॥
मी अशीच रात्रंदिवस देवाची सेवा करतो.

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿੰਦ ॥੪॥੩੩॥੮੪॥
आता गोपाळ गोविंद माझ्यावर कृपाळू झाले आहेत, संतांच्या संगतीने ते जीवांना क्षमा करतात ॥4॥ ३३॥ ८४॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
भगवंताच्या प्रेमातून माणसाला नेहमी आनंद मिळतो.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਕੋਇ ॥
कोणतेही दु:ख त्याला स्पर्श करू शकत नाही.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥
भगवंताच्या प्रेमाने अहंकाराची घाण दूर होते आणि.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ॥੧॥
माणूस नेहमी शुद्ध होतो. ॥१॥

ਸੁਨਹੁ ਮੀਤ ਐਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥
हे मित्रा! ऐक, देवाचे प्रेम असे आहे.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਘਟ ਘਟ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हा प्रत्येक जीवाच्या शरीराचा, आत्माचा आणि जीवनाचा आधार आहे.॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥
सर्व खजिना भगवंताच्या प्रेमाने सापडतात.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥
त्यामुळे निर्मल हे नाव मनात स्थिरावते.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥
देवाच्या प्रेमाने मी सदैव सुंदर झालो आहे.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਮਿਟੀ ਹੈ ਚਿੰਤ ॥੨॥
भगवंताच्या प्रेमामुळे सर्व चिंता नाहीशा झाल्या आहेत. ॥२॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥
देवाच्या प्रेमाने माणूस अस्तित्वाचा सागर पार करतो.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਡਰੈ ॥
भगवंताच्या प्रेमामुळे जीव मृत्यूला घाबरत नाही.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੈ ॥
देवाचे प्रेम सर्वांना वाचवते आणि.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਲੈ ਸੰਗਾਰੈ ॥੩॥
त्यांच्याबरोबर पुढच्या जगात जातो. ॥३॥

ਆਪਹੁ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਨ ਭੂਲੈ ॥
कोणीही मनुष्य स्वतःहून भगवंताच्या चरणी एकरूप राहू शकत नाही आणि कोणी भरकटत नाही.

ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਘੁਲੈ ॥
भगवंत ज्याच्यावर कृपा करतो तो संतांच्या संगतीत सापडतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥
नानक म्हणतात, हे परमेश्वरा, मी तुझ्यासाठी स्वतःचा त्याग करतो.

ਸੰਤ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੪॥੩੪॥੮੫॥

तुम्ही संतांचा आधार आणि शक्ती आहात. ॥४॥ ३४॥ ८५ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਭੂਪਤਿ ਹੋਇ ਕੈ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇਆ ॥

काही माणसाने राजा बनून जनतेवर राज्य केले आहे.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਵਿਹਾਝੀ ਮਾਇਆ ॥

अनेक दुष्ट अत्याचार करून संपत्ती जमा केली आहे.

ਸੰਚਤ ਸੰਚਤ ਥੈਲੀ ਕੀਨ੍ਹੀ ॥
त्याने पैसे गोळा केले आणि आपला खजिना भरला, पण

ਪ੍ਰਭਿ ਉਸ ਤੇ ਡਾਰਿ ਅਵਰ ਕਉ ਦੀਨ੍ਹੀ ॥੧॥
शेवटी देवाने त्याची संपत्ती त्याच्याकडून काढून घेतली आणि दुसऱ्याला दिली. ॥१॥

ਕਾਚ ਗਗਰੀਆ ਅੰਭ ਮਝਰੀਆ ॥
हे मानवी शरीर कच्च्या मातीपासून बनवलेल्या भांड्यासारखे आहे जे पाण्यात विरघळते

ਗਰਬਿ ਗਰਬਿ ਉਆਹੂ ਮਹਿ ਪਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गर्विष्ठ आणि अहंकारी होऊन, ते त्या पाण्यात बुडते. ॥१॥रहाउ॥

ਨਿਰਭਉ ਹੋਇਓ ਭਇਆ ਨਿਹੰਗਾ ॥
मृत्यूच्या भीतीने माणूस निर्भय होतो, पण

ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਓ ਕਰਤਾ ਸੰਗਾ ॥
त्याला जगाचा निर्माता, देव आठवत नाही, जो नेहमीच त्याच्यासोबत असतो

ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ਕੀਆ ਸੰਬਾਹਾ ॥
तो सैन्यात भरती करतो आणि शस्त्रे गोळा करतो

ਨਿਕਸਿਆ ਫੂਕ ਤ ਹੋਇ ਗਇਓ ਸੁਆਹਾ ॥੨॥
जेव्हा त्याचा जीव शरीरातून निघून जातो तेव्हा तो राख होतो. ॥ २॥

ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅਰੁ ਰਾਨੀ ॥
त्याच्या जवळ उंच मंदिरे, राजवाडे आणि राण्या आहेत

ਹਸਤਿ ਘੋੜੇ ਜੋੜੇ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥
हत्ती आणि घोडे खूप आकर्षक आहेत, सुंदर कपडे आहेत आणि

ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ਪੂਤ ਅਰੁ ਧੀਆ ॥
त्याचे कुटुंब मोठे होते, पण

ਮੋਹਿ ਪਚੇ ਪਚਿ ਅੰਧਾ ਮੁਆ ॥੩॥
त्यांच्या भ्रमात बुडालेला, अज्ञानी माणूस दुःखात आपले जीवन सोडून देतो. ॥ ३ ॥

ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਹਾ ਤਿਨਹਿ ਬਿਨਾਹਾ ॥
ज्या निर्मात्याने त्याला निर्माण केले त्यानेच त्याला मारले आहे

ਰੰਗ ਰਸਾ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾਹਾ ॥
आनंद आणि चव स्वप्नांसारखे आहेत

ਸੋਈ ਮੁਕਤਾ ਤਿਸੁ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ॥੪॥੩੫॥੮੬॥
हे सेवक नानक! ज्याच्यावर परमेश्वर दयाळू आहे, फक्त त्यालाच मोक्ष मिळतो आणि फक्त त्याच्याकडेच राज्य आणि संपत्ती आहे. ॥ ४॥ ३५॥ ८६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਇਨ੍ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਘਨੇਰੀ ॥
मानवाला हा भ्रम आणि संपत्ती खूप आवडते

ਜਉ ਮਿਲੀਐ ਤਉ ਵਧੈ ਵਧੇਰੀ ॥
ही संपत्ती जितकी मिळते तितकी तिच्याबद्दलची ओढ वाढत जाते

ਗਲਿ ਚਮੜੀ ਜਉ ਛੋਡੈ ਨਾਹੀ ॥
मानेला चिकटलेला भ्रम माणसाला कोणत्याही प्रकारे सोडत नाही, पण

ਲਾਗਿ ਛੁਟੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥੧॥
खऱ्या गुरूंच्या चरणांना स्पर्श केल्याने यातून मुक्तता मिळते ॥ १ ॥

ਜਗ ਮੋਹਨੀ ਹਮ ਤਿਆਗਿ ਗਵਾਈ ॥
जगाला मोहित करणारा आणि स्वतःपासून दूर करणारा भ्रम आपण सोडून दिला आहे

ਨਿਰਗੁਨੁ ਮਿਲਿਓ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आता आपल्याला निर्गुण प्रभू सापडले आहेत आणि सर्व बाजूंनी शुभेच्छा मिळत आहेत.

॥१॥रहाउ॥

ਐਸੀ ਸੁੰਦਰਿ ਮਨ ਕਉ ਮੋਹੈ ॥
माया इतकी सुंदर आहे की ती मनाला आकर्षित करते

ਬਾਟਿ ਘਾਟਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਨਿ ਬਨਿ ਜੋਹੈ ॥
माणसाचा मार्ग, घाट, घर आणि जंगल पाहून त्याच्या मार्गावर परिणाम होतो

ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਹੋਇ ਕੈ ਮੀਠੀ ॥
ते मनाला आणि शरीराला खूप गोड आहे

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਖੋਟੀ ਡੀਠੀ ॥੨॥
गुरुंच्या कृपेने मला कळले आहे की ही माया खूप खोटी आहे. ॥२॥

ਅਗਰਕ ਉਸ ਕੇ ਵਡੇ ਠਗਾਊ ॥
त्या भ्रमाखाली काम करणारे वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार इत्यादी दुर्गुण मोठे फसवे आहेत

ਛੋਡਹਿ ਨਾਹੀ ਬਾਪ ਨ ਮਾਊ ॥
आणि शिवाय, तो त्याच्या पालकांनाही सोडत नाही

ਮੇਲੀ ਅਪਨੇ ਉਨਿ ਲੇ ਬਾਂਧੇ ॥
त्याला भेटायला येणाऱ्या लोकांनाही त्याने पूर्णपणे अडकवले आहे

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੈ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥੩॥
पण गुरुच्या कृपेने मी त्या सर्व फसवणुकीवर नियंत्रण मिळवले आहे. ॥ ३ ॥

ਅਬ ਮੋਰੈ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦ ॥
आता माझे मन आनंदी आहे. माझ्या हृदयात आता आनंद आहे

ਭਉ ਚੂਕਾ ਟੂਟੇ ਸਭਿ ਫੰਦ ॥
माझी भीती नाहीशी झाली आहे आणि माझे सर्व बंधने तोडली गेली आहेत

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

हे नानक! मला खरा गुरु मिळाला आहे तेव्हापासून

ਘਰੁ ਸਗਲਾ ਮੈ ਸੁਖੀ ਬਸਾਇਆ ॥੪॥੩੬॥੮੭॥

तेव्हापासून मी माझे संपूर्ण घर आनंदी केले आहे, म्हणजेच माझ्या शरीरासारख्या घरात राहणारी इंद्रिये आनंदी झाली आहेत. ॥४॥ ३६॥८७॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥

संत आठ तास परमेश्वराला त्यांच्या जवळ मानतात.

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਮਾਨੈ ॥

ते परमेश्वराने केलेले प्रत्येक कार्य गोड मानतात

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਆਧਾਰੁ ॥

परमेश्वराचे एक नाव संतांच्या जीवनाचा आधार आहे आणि

ਹੋਇ ਰਹੇ ਸਭ ਕੀ ਪਗ ਛਾਰੁ ॥੧॥

संत सर्वांच्या चरणांची धूळ राहतात.॥१॥

ਸੰਤ ਰਹਤ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

हे माझ्या भावा! संतांचे जीवन आचरण काळजीपूर्वक ऐका

ਉਆ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

त्याचे वैभव वर्णन करता येत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਵਰਤਣਿ ਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥

त्याचे कर्म आणि वर्तन हे केवळ परमेश्वराचे नाव आहे

ਅਨਦ ਰੂਪ ਕੀਰਤਨੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

आनंदमय प्रभूचे स्तोत्र गाणे हेच त्याचे खरे सुख आणि विश्रांती आहे

ਮਿਤ੍ਰੂ ਸਤ੍ਰੂ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ ॥
मित्र आणि शत्रू त्याच्यासाठी सारखेच आहेत

ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥੨॥
त्याच्या प्रभूशिवाय तो कोणालाही ओळखत नाही. ॥२॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਕਾਟਨਹਾਰਾ ॥
संत हे लाखो पापांचे नाश करणारे आहेत

ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਕਰਨ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ ॥
तो सजीवांचे दुःख दूर करतो आणि मानवांना आध्यात्मिक जीवन प्रदान करण्यास सक्षम आहे

ਸੂਰਬੀਰ ਬਚਨ ਕੇ ਬਲੀ ॥
तो एक धाडसी माणूस आहे जो वासना, क्रोध इत्यादी दुर्गुणांवर विजय मिळवतो आणि त्याच्या शब्दांचा माणूस आहे

ਕਉਲਾ ਬਪੁਰੀ ਸੰਤੀ ਛਲੀ ॥੩॥
संतांनी या क्षुल्लक भ्रमालाही फसवले आहे. ॥ ३॥

ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ਬਾਛਹਿ ਸੁਰਦੇਵ ॥
देवांनाही संतांचा सहवास हवा असतो

ਅਮੋਘ ਦਰਸੁ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥
त्यांचे दर्शन खूप यशस्वी आहे आणि त्यांची सेवा खूप फलदायी आहे. त्यांचे दर्शन खूप यशस्वी आहे आणि त्यांची सेवा खूप फलदायी आहे

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥
नानक हात जोडून फक्त एकच प्रार्थना करतात की

ਮੋਹਿ ਸੰਤਹ ਟਹਲ ਦੀਜੈ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੪॥੩੭॥੮੮॥
हे प्रभू! सद्गुणांचे भांडार, कृपया मला संतांची सेवा करण्याचे दान द्या.॥ ४ ॥ ३७ ॥ ८८ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਸਗਲ ਸੁਖ ਜਪਿ ਏਕੈ ਨਾਮ ॥

सर्व सुख फक्त एकाच नावाचा जप केल्याने मिळते

ਸਗਲ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

श्री हरीची स्तुती केल्याने तीर्थयात्रा, तप, दान, सत्कर्म आणि दया इत्यादी सर्व धर्मांचे फळ मिळते

ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਾਧ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

संताचा सहवास अतिशय पवित्र असतो

ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗੁ ॥੧॥
ज्याच्या भेटीने देवाच्या प्रेमात पडतो. ॥ १॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਓਇ ਆਨੰਦ ਪਾਵੈ ॥
गुरूंच्या कृपेने त्याला सुख प्राप्त होते.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्या गतीने आणि अंदाजाने लक्षात ठेवल्याने मनाला प्रकाश पडतो त्याचे वर्णन करता येणार नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਜਨ ਤਿਸੁ ਪੂਜਾ ॥
त्याची पूजा करून, व्रत, तीर्थयात्रा, स्नान.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਤਿਨਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੀਜਾ ॥
वेद, पुराण, स्मृती यांचे श्रवण केल्यानेही फळ मिळते.

ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਜਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਥਾਨੁ ॥
त्याच्या हृदयाचे स्थानही अत्यंत पवित्र आणि पवित्र होते.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੨॥
जो ऋषींचा सहवास करतो त्याच्या हृदयात भगवंताचे हरिनाम वास करते. ॥ २॥

ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਸੋ ਜਨੁ ਸਗਲੇ ਭਵਨ ॥
असा भक्त जगभर लोकप्रिय होतो.

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਤਾ ਕੀ ਪਗ ਰੇਨ ॥
पापीसुद्धा त्याच्या पायाच्या धूळाने पावन होतात.

ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
ज्याला हरि परमेश्वर राजा सापडला आहे.

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥
त्याची गती आणि महत्त्व वर्णन करता येत नाही. ॥ ३॥

ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਧਿਆਵਉ ॥
मी रोज हात जोडून देवाचे ध्यान करतो त्या संतांचे दर्शन मला मिळते.

ਉਨ ਸਾਧਾ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ॥
मला त्या संतांचे दर्शन मिळते.

ਮੋਹਿ ਗਰੀਬ ਕਉ ਲੇਹੁ ਰਲਾਇ ॥
हे परमेश्वरा! कृपा करून मला तुझ्याशी गरीब जोड.

ਨਾਨਕ ਆਇ ਪਏ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੩੮॥੮੯॥
नानक येऊन तुझा आश्रय घेतला ॥४॥३८॥८९॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਉਦਕ ਇਸਨਾਨੀ ॥
अहो पंडितजी, तुम्ही तुमच्या शाळग्रामला कधीतरी आंघोळ घालता, पण आमचा शाळग्राम आठ तास पाण्यातच अंघोळ करणार आहे.

ਸਦ ਹੀ ਭੋਗੁ ਲਗਾਇ ਸੁਗਿਆਨੀ ॥
मन मोहित करणारे ज्ञानी हरी शालाग्राम सदैव अन्नदान करत असतात.

ਬਿਰਥਾ ਕਾਹੂ ਛੋਡੈ ਨਾਹੀ ॥
तो कुणालाही वेदना होऊ देत नाही.

ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਤਿਸੁ ਲਾਗਹ ਪਾਈ ॥੧॥
त्या हरी शालाग्रामच्या चरणांना आपण पुन्हा पुन्हा स्पर्श करतो. ॥१॥

ਸਾਲਗਿਰਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸੇਵਾ ॥
आपल्या अंतःकरणातील देवाची सेवा म्हणजे शाळग्रामची पूजा.

ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताचे नामस्मरण, स्मरण व पूजा केली जाते. ॥१॥रहाउ॥

ਘੰਟਾ ਜਾ ਕਾ ਸੁਨੀਐ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ॥
माझ्या शालग्राम हरीच्या इच्छेची घंटा संपूर्ण जगाच्या चारही दिशांना ऐकू येते.

ਆਸਨੁ ਜਾ ਕਾ ਸਦਾ ਬੈਕੁੰਠ ॥
त्यांचे आसन नेहमी वैकुंठामध्ये असते.

ਜਾ ਕਾ ਚਵਰੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਝੂਲੈ ॥
त्याची वावटळी सर्व सजीवांवर फिरते आणि.

ਤਾ ਕਾ ਧੂਪੁ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥੨॥
ज्याच्या घरातील साहित्याला नेहमी उदबत्तीचा वास येतो. ॥ २॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੰਪਟੁ ਹੈ ਰੇ ਜਾ ਕਾ ॥
हे पंडित! तू तुझा शाळग्राम पेटीत ठेवतोस, पण आमच्या शाळग्रामची पेटी प्रत्येक जीवाचे हृदय आहे.

ਅਭਗ ਸਭਾ ਸੰਗਿ ਹੈ ਸਾਧਾ ॥
संतांचा सहवास हाच त्याचा अविचल सभा.

ਆਰਤੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥
सदैव आनंद देणारे त्यांचे कीर्तन म्हणजे त्यांची आरती.

ਮਹਿਮਾ ਸੁੰਦਰ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥੩॥
त्याची महिमा अतिशय सुंदर आणि सदैव शाश्वत आहे. ॥ ३॥

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸ ਹੀ ਲਹਨਾ ॥
ज्याच्या प्रारब्धात त्याची प्राप्ती होते त्यालाच शालाग्राम प्रभूची प्राप्ती होते.

ਸੰਤ ਚਰਨ ਓਹੁ ਆਇਓ ਸਰਨਾ ॥
तो मनुष्य संतांच्या चरणी आश्रय घेतो.

ਹਾਥਿ ਚੜਿਓ ਹਰਿ ਸਾਲਗਿਰਾਮੁ ॥
हरी शालाग्राम माझ्या हातात आला आहे, म्हणजे मला मिळाला आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੪॥੩੯॥੯੦॥
हे गुरु नानक! हे मला दान केले आहे. ॥ ४॥ ३६ ॥ ६० ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ॥
आसा महाला ५ पंचपद ॥

ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਲੂਟੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥
ज्या वाटेवर इंद्रिय दुर्गुणांच्या जाळ्यात अडकलेल्या पनिहारीने जीवनाची पुंजी वाया घालवली आहे.

ਸੋ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਨ ਦੂਰਾਰੀ ॥੧॥
तो मार्ग संतांपासून दूर असतो.॥ १॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਾਚੁ ਕਹਿਆ ॥
पूर्ण सतगुरु खरे बोलले.

ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮੁਕਤੇ ਬੀਥੀ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे नामच मोक्षमार्ग आहे आणि यमदूतांचा मार्ग त्यापासून दूर राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਹ ਲਾਲਚ ਜਾਗਾਤੀ ਘਾਟ ॥
जेथे लोभी जकातदारांचे डोके असते.

ਦੂਰਿ ਰਹੀ ਉਹ ਜਨ ਤੇ ਬਾਟ ॥੨॥
तो मार्ग भक्तांपासून दूर राहतो. ॥ २॥

ਜਹ ਆਵਟੇ ਬਹੁਤ ਘਨ ਸਾਥ ॥
आयुष्याच्या प्रवासात अनेक पिडीतांचे काफिले दु:ख सहन करत राहतात.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸਾਧ ॥੩॥
त्या प्रवासात भक्त परब्रह्माचे सत्संगी राहतात. ॥ ३॥

ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਸਭ ਲਿਖਤੇ ਲੇਖਾ ॥
चित्रगुप्त सर्व प्राणिमात्रांच्या कर्मांचा लेखाजोखा लिहीत राहतो.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੇਖਾ ॥੪॥
भक्तांकडे ढुंकूनही पाहू नका. ॥ ४॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥
हे नानक ज्याचा सतगुरु पूर्ण.

ਵਾਜੇ ਤਾ ਕੈ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੫॥੪੦॥੯੧॥
त्याच्यासाठी भगवंताची स्तुती सतत होत राहते. ॥ ५॥ ४० ॥ ६१ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦਾ ੧ ॥
आसा महाला ५ दुपद १ ॥

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾਇਓ ਨਾਮੁ ॥
ऋषींच्या संगतीने मला भगवंताचे नामस्मरण करायला शिकवले आहे.

ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥
परिणामी, सर्व इच्छा आणि कार्ये पूर्ण झाली आहेत.

ਬੁਝਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸਹਿ ਅਘਾਨੇ ॥
हरी यश गाऊन माझी तहान शमली आणि मी तृप्त झालो.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਾਰਿਗਪਾਨੇ ॥੧॥
मी भगवान सारिंगपाणी नामाचा जप करून आध्यात्मिक जीवन जगतो. ॥ १॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਨਿ ਪਰਿਆ ॥
मी सर्व काही करण्यास सक्षम असलेल्या देवाचा आश्रय घेतला आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧੇਰਾ ਚੰਦੁ ਚੜਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंच्या कृपेने मला आरामदायी घर मिळाले आहे, अंधार दूर झाला आहे आणि ज्ञानाचा चंद्र उगवला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥
माझा खजिना हिरे-रत्नांनी भरलेला आहे.

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥
निरंकार प्रभूंचा जप केल्याने त्यांना कमी होत नाही.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਪੀਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥
हे नानक! नामाचे अमृत फक्त भक्त पीतो.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥੪੧॥੯੨॥
तो सर्वोच्च बनतो.॥ २॥ ४१ ॥ ६२ ॥

ਆਸਾ ਘਰੁ ੭ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा घरु ७ महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥
माझ्या हृदयात हरीचे नाम नेहमी आठवते.

ਸੰਗੀ ਸਾਥੀ ਸਗਲ ਤਰਾਂਈ ॥੧॥
अशा प्रकारे मी माझ्या सर्व साथीदारांना वाचवतो. ॥१॥

ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥
गुरु नेहमी माझ्यासोबत आणि माझ्या जवळ असतात.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी नेहमी त्या देवाचे स्मरण करतो आणि माझ्या हृदयात ठेवतो. ॥१॥रहाउ॥

ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ॥
हे परमेश्वरा! तू केलेले प्रत्येक काम मला गोड वाटते.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ॥੨॥੪੨॥੯੩॥
नानक तुझ्याकडून हरिनामाच्या रूपाने फक्त वस्तू मागतात. ॥२॥ ४२॥ ६३॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥

ऋषींच्या संगतीने सर्व जग अस्तित्त्वाचा सागर ओलांडले हरी नामच मनाचा आधार. ॥१॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪੂਜਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

हे प्रिय गुरुदेव! तुमचे कमळाचे पाय अतिशय कोमल आहेत. हरीचे संत तुझ्या चरणांची मोठ्या प्रेमाने पूजा करतात.॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਭਾਗੁ ॥

हे नानक! ज्याच्यावर भाग्य लिहिले आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥੪੩॥੯੪॥

त्याचे लग्न कायम आहे.॥ २॥ ४३॥ ६४ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਮੀਠੀ ਆਗਿਆ ਪਿਰ ਕੀ ਲਾਗੀ ॥

प्राणनाथ प्रभूंचे आदेश मला खूप गोड वाटतात.

ਸਉਕਨਿ ਘਰ ਕੀ ਕੰਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥

माझ्या पती देवाने माझ्या सावत्र मायेला हृदयाच्या घरातून हाकलून दिले आहे.

ਪ੍ਰਿਅ ਸੋਹਾਗਨਿ ਸੀਗਾਰਿ ਕਰੀ ॥

माझ्या प्रियकराने मला वधू बनवून सुंदर केले आहे.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਕੀ ਤਪਤਿ ਹਰੀ ॥੧॥

त्याने माझ्या हृदयातील जळजळीत संवेदना थंड केल्या आहेत. ॥१॥

ਭਲੋ ਭਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹਿਆ ਮਾਨਿਆ ॥

मी माझ्या प्रिय प्रभूच्या सल्ल्याचे पालन केले हे चांगले आहे.

ਸੁਖੁ ਸਹਜੁ ਇਸੁ ਘਰ ਕਾ ਜਾਨਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
या घरात मी नैसर्गिक आनंद अनुभवला आहे॥१॥रहाउ॥

ਹਉ ਬੰਦੀ ਪ੍ਰਿਅ ਖਿਜਮਤਦਾਰ ॥
मी माझ्या प्रिय परमेश्वराचा दास आणि सेवक आहे.

ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥
तो अविनाशी, अगम्य आणि अफाट आहे.

ਲੇ ਪਖਾ ਪ੍ਰਿਅ ਝਲਉ ਪਾਏ ॥
मी हातात पंखा घेऊन त्याच्या पायाशी बसतो आणि माझ्या प्रियकराला पंखा लावतो.

ਭਾਗਿ ਗਏ ਪੰਚ ਦੂਤ ਲਾਵੇ ॥੨॥
मला दंश करणारे पाच शत्रू - वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अभिमान - पळून गेले आहेत. ॥२॥

ਨਾ ਮੈ ਕੁਲੁ ਨਾ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥
ना मी उच्च वंशाचा आहे ना मी देखणा आहे.

ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਉ ਭਾਨੀ ਕੰਤ ॥
मला कळत नाही की मला माझी प्रेयसी का आवडायला लागली आहे.

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਗਰੀਬ ਨਿਮਾਨੀ ॥ ਕੰਤ ਪਕਰਿ ਹਮ ਕੀਨੀ ਰਾਨੀ ॥੩॥
मी एक अनाथ, गरीब आणि अनादर आहे पण माझ्या स्वामीने मला पकडून आपली राणी बनवले आहे.॥ ३॥

ਜਬ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਾਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥
जेव्हापासून मला माझी प्रिय प्रेयसी सापडली.

ਸੁਖ ਸਹਜ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਾ ॥
मला सहज सुख मिळाले आहे आणि माझे वैवाहिक जीवन धन्य झाले आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰੀ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥
हे नानक! माझी इच्छा पूर्ण झाली आहे.

ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੪॥੧॥੯੫॥
सद्गुरुंनी मला सद्गुणांचे भांडार असलेल्या भगवंताशी जोडले आहे. ॥४॥ १॥ ९५ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਮਾਥੈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੂਰਿ ॥
त्याच्या कपाळावरची त्रिकुटी आणि त्याची दृष्टीही अतिशय क्रूर आहे.

ਬੋਲੈ ਕਉੜਾ ਜਿਹਬਾ ਕੀ ਫੂੜਿ ॥
त्याचं बोलणंही कडू आणि जीभही असभ्य.

ਸਦਾ ਭੂਖੀ ਪਿਰੁ ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ ॥੧॥
ती सदैव भुकेली असते आणि आपल्या प्रिय परमेश्वराला दूर मानते.॥१॥

ਐਸੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈ ॥
हे माझ्या भावा! रामाने विश्वात मायेच्या रूपात अशी स्त्री निर्माण केली आहे.

ਉਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਖਾਇਆ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याने सर्व जग गिळंकृत केले पण गुरूनी माझे रक्षण केले. ॥१॥रहाउ॥

ਪਾਇ ਠਗਉਲੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੋਹਿਆ ॥
त्या माया स्त्रीने आपली कपटी लूट खाऊन सर्व जग आपल्या ताब्यात घेतले आहे.

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਮੋਹਿਆ ॥
त्याने ब्रह्मा, विष्णू आणि महादेव यांनाही आपल्या प्रेमात अडकवून त्याचा फायदा करून घेतला आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਸੋਹਿਆ ॥੨॥
गुरुमुख प्रभू या नावाशी जे जोडले जातात ते सुंदर दिसतात.॥ २॥

ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਪੁਨਹਚਰਨਾ ॥
लोक उपवास करून, तपश्चर्या करून थकले आहेत.

ਤਟ ਤੀਰਥ ਭਵੇ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥
तो संपूर्ण जगाच्या पवित्र स्थानांवर आणि किनार्यांभोवती फिरतो.

ਸੇ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੩॥
ज्यांनी सतगुरुचा आश्रय घेतला आहे त्यांनी अस्तित्त्वाचा सागर पार केला आहे. ॥३॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੋ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ॥
सर्व जग मायेच्या मोहात अडकले आहे.

ਹਉਮੈ ਪਚੈ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਾਖਾ ॥
मूर्ख, स्वार्थी लोक त्यांच्या अहंकारामुळे दुःखी असतात.

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਹਮ ਰਾਖਾ ॥੪॥੨॥੯੬॥
हे नानक! गुरूंनी मला हाताने धरून वाचवले आहे. ॥४॥ २॥ ९६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਸਰਬ ਦੂਖ ਜਬ ਬਿਸਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ॥
जेव्हा माणूस भगवंताला विसरतो तेव्हा त्याला सर्व प्रकारच्या दुःखांनी घेरले आहे.

ਈਹਾ ਊਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥
अशा जीवाचा पुढच्या जगात काही उपयोग नाही.॥ १॥

ਸੰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧ੍ਯਾਇ ॥
भगवान हरिचे चिंतन करताना संत तृप्त होतात.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਨਾਇ ਲਾਏ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਰਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या कृपेने तू जीवांना तुझ्या नामाशी जोडतोस आणि तुझ्या कृपेनेच जीवांना सर्व सुख प्राप्त होते. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਗਿ ਹੋਵਤ ਕਉ ਜਾਨਤ ਦੂਰਿ ॥
देवाला समजणारा माणूस दूर आहे.

ਸੋ ਜਨੁ ਮਰਤਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਝੂਰਿ ॥੨॥
तो नेहमी दुःखाने मरतो.॥ २॥

ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਚਿਤਵਤ ਨਾਹਿ ॥
ज्या देवाने सर्व काही दिले आहे त्याची आठवण माणसाला नसते.

ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥
त्याचे दिवस आणि रात्र महाविषाच्या रूपात भ्रमात गढून जातात.॥ ३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕ ॥
हे नानक! फक्त परमेश्वराचे स्मरण करा.

ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਟੇਕ ॥੪॥੩॥੯੭॥
परात्पर गुरुंचा आश्रय घेतल्याने मनुष्याला गती प्राप्त होते.॥ ४॥ ३॥ ६७ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿਆ ॥
भगवंताचे नामस्मरण केल्याने मन व शरीर फुलले आहे.

ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਸਗਲ ਪਰਹਰਿਆ ॥੧॥
त्याची सर्व पापे आणि दोष दूर झाले आहेत.॥ १॥

ਸੋਈ ਦਿਵਸੁ ਭਲਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
अरे भाऊ तो दिवस खूप शुभ आहे.

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताची स्तुती केल्यावर परम आनंदाची प्राप्ती होते.॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੇ ਪੂਜੇ ਪੈਰ ॥
ऋषींच्या चरणांची पूजा करून.

ਮਿਟੇ ਉਪਦ੍ਰਹ ਮਨ ਤੇ ਬੈਰ ॥੨॥
मनातून सर्व प्रकारचे संकट आणि वैर नाहीसे झाले आहे. ॥२॥

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
पूर्ण गुरु भेटल्याने दुर्गुणांचा संघर्ष संपला आणि.

ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭਿ ਵਸਗਤਿ ਆਇਆ ॥੩॥
वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार हे पाचही इंद्रिय शत्रू नियंत्रणात आले आहेत.॥ ३॥

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥
ज्याच्या मनात हरिचे नाव वसते.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੪॥੯੮॥
नानक त्यासाठी स्वतःचा त्याग करतात. ॥४॥ ४॥ ६८ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਗਾਵਿ ਲੇਹਿ ਤੂ ਗਾਵਨਹਾਰੇ ॥
हे गायक! देवाचे गुणगान गा.

ਜੀਅ ਪਿੰਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥
जो प्रत्येकाचा आत्मा, शरीर आणि आत्मा यांचा आधार आहे.

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥
ज्याची सेवा केल्याने सर्व सुख प्राप्त होते.

ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਾਵਹਿ ॥੧॥
मग तुम्हाला इतर कोणाकडे जाण्याची गरज नाही.॥१॥

ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦੀ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ ॥
माझा स्वामी सदैव आनंदात रमतो. त्या गुणांचे भांडार असलेल्या परमेश्वराचा रोज नामजप करत राहावे.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਾਸੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्या कृपेने परमेश्वर माझ्या हृदयात वास करतो त्या प्रिय संताला मी स्वतःला शरण जातो.॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ॥
ज्यांचे दान कधीही कमी होत नाही.

ਭਲੀ ਭਾਤਿ ਸਭ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥
जे त्याचे स्मरण करतात ते सहज आनंदात लीन होऊ शकतात.

ਜਾ ਕੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ॥
ज्याचे दान कोणी मिटवू शकत नाही.

ਮਨਿ ਵਾਸਾਈਐ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥੨॥
भगवंताचे ते खरे रूप मनात ठेवा. ॥२॥

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ॥
ज्याचे घर सर्व गोष्टींनी भरलेले आहे.

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਨ ਝੂਰਨ ॥
त्या परमेश्वराचे सेवक दु:खात कधीच पश्चात्ताप करत नाहीत.

ਓਟਿ ਗਹੀ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥
त्याचा आश्रय घेतल्याने निर्भय स्थिती प्राप्त होते.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੋ ਗੁਨ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ ॥੩॥
हे जीव! प्रत्येक श्वासाने गुणांचे भांडार असलेल्या परमेश्वराची स्तुती करावी.॥३॥

ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਕਤਹੂ ਜਾਈਐ ॥
तो प्राण्यापासून दूर जात नाही आणि कुठेही जात नाही.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥
त्याचा आशीर्वाद मिळाला तरच हरिनामाची प्राप्ती होते.

ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥
मी पूर्ण गुरुला प्रार्थना करतो.

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੫॥੯੯॥
नानक हरीच्या नावाने संपत्ती मागतात.॥ ४॥ ५॥ ६६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਿਟਿਆ ਤਨ ਕਾ ਦੂਖ ॥
सगळ्यात आधी माझ्या शरीरातील वेदना निघून गेल्या आणि.

ਮਨ ਸਗਲ ਕਉ ਹੋਆ ਸੂਖੁ ॥
त्यानंतर मनाला सर्व सुख प्राप्त झाले आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦੀਨੋ ਨਾਉ ॥
गुरूंनी मला कृपा करून हरीचे नाव दिले आहे.

ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਜਾਉ ॥੧॥
मी त्या खऱ्या गुरूकडे आणि बलिहारीकडे जातो. ॥१॥

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या भावा! मला परिपूर्ण गुरु सापडला आहे.

ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
खऱ्या गुरूचा आश्रय घेतल्याने माझे सर्व व्याधी, दुःख, दुःख नष्ट झाले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥
मी गुरूंचे चरण माझ्या हृदयात ठेवले आहेत आणि.

ਮਨ ਚਿੰਤਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥
मला अपेक्षित परिणाम मिळाले आहेत.

ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸਭ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ ॥
माझी तहान शमली आहे आणि माझ्या हृदयात पूर्ण शांती आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥੨॥
गुरूंनी कृपापूर्वक मला प्रभू नावाची देणगी दिली आहे.॥ २॥

ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਥਾਨੁ ॥
निराधारांना गुरूंनी आश्रय दिला आहे.

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥
अनादर करणाऱ्यांना गुरूंनी आदर दिला आहे.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸੇਵਕ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥
गुरूंनी बंधने तोडून सेवकाचे सर्व प्रकारे रक्षण केले आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਰਸਨਾ ਚਾਖੇ ॥੩॥
आता मी माझ्या उत्कटतेने वाणीचे अमृत चाखत आहे. ॥३॥

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪੂਜ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥
दुर्दैवानेच मी गुरूंच्या चरणांची पूजा केली आहे.

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾ ॥
सर्वस्वाचा त्याग करून मी परमेश्वराचा आश्रय घेतला आहे.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਇਆ ਦਇਆਲਾ ॥
हे नानक! ज्यावर गुरू कृपा झाले आहेत.

ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੬॥੧੦੦॥
तो माणूस नेहमीच आनंदी झाला आहे. ॥४॥ 6॥ १०० ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੈ ਦੀਆ ਭੇਜਿ ॥
माझ्या खऱ्या सतगुरु नानकांनी हरिगोविंद या बालकाला माझ्या घरी पाठवले आहे.

ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਜੋਗਿ ॥
पूर्वीच्या काही योगायोगामुळे या मुलाचा जन्म झाला असून तो दीर्घायुष्य जगणार आहे.

ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ਆਇ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸੁ ॥
जेव्हा हे मूल आईच्या उदरात येऊन वसले.

ਮਾਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਗਾਸੁ ॥੧॥
आईच्या मनात खूप आनंद झाला. ॥१॥

ਜੰਮਿਆ ਪੂਤੁ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ॥
आमच्या घरी जन्मलेला मुलगा गोविंदांचा भक्त आहे.

ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸਭ ਮਹਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰ ਕਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
जणू देवाच्या दरबारातून लिहिलेल्या मुलाचा जन्म, जगातील सर्व लोकांना दृश्यमान झाला आहे.॥१॥रहाउ॥

ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਹੁਕਮਿ ਬਾਲਕ ਜਨਮੁ ਲੀਆ ॥
प्रभूच्या आज्ञेने दहाव्या महिन्यात बालक हरिगोविंदाचा जन्म झाला.

ਮਿਟਿਆ ਸੋਗੁ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਥੀਆ ॥
सर्व चिंता नाहीशा झाल्या आणि सर्वत्र आनंद आणि आनंद पसरला.

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਖੀ ਅਨੰਦੁ ਗਾਵੈ ॥
आनंदात मित्रांनी गुरुवाणीतून मंगल गीते गायली.

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥
हे भाषण खरे साहेबांच्या मनाला खूप सुखावणारे आहे. ॥२॥

ਵਧੀ ਵੇਲਿ ਬਹੁ ਪੀੜੀ ਚਾਲੀ ॥
मुलाच्या जन्माने आमची पिढी वाढू लागली आणि गुरुगृही पुढे गेले.

ਧਰਮ ਕਲਾ ਹਰਿ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥
परमेश्वराने मुलामध्ये धर्माची कला पक्की केली आहे.

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਵਾਇਆ ॥
सतगुरुंनी मला प्रभूंकडून इच्छित बालक दिले आहे.

ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੩॥
मी निश्चित झालो आहे आणि मी स्वतःला एका भगवंताला समर्पित केले आहे. ॥३॥

ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਪਿਤਾ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥
एखाद्या मुलाला आपल्या वडिलांचा जसा अभिमान असतो.

ਬੁਲਾਇਆ ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣਿ ॥
गुरूजींना मला जे म्हणायला आवडेल ते मी सांगतो.

ਗੁਝੀ ਛੰਨੀ ਨਾਹੀ ਬਾਤ ॥
ही काही लपलेली बाब नाही.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥੪॥੭॥੧੦੧॥
गुरु नानक प्रसन्न झाले आणि त्यांनी मला हे मूल भेट दिले. ४॥ ७ ॥ १०१॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਰਾਖਿਆ ਦੇ ਹਾਥ ॥
पूर्ण गुरुने हात उधार देऊन मला वाचवले आहे.

ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਜਨ ਕਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥
आता त्याच्या सेवकाचा प्रताप जगात प्रगट झाला आहे.॥ १॥

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਧਿਆਈ ॥
मी मुखाने गुरु गुरूंचा जप करत राहते आणि मनाने गुरू नामाचे स्मरण करत राहते.

ਜੀਅ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्या गोष्टीसाठी मी गुरूंची प्रार्थना करतो, त्या गोष्टीचे मला गुरूकडून अपेक्षित फळ मिळते.॥१॥रहाउ॥

ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਸਾਚੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥
मी खऱ्या गुरुदेवांचा आश्रय घेतला आहे.

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਸੇਵ ॥੨॥
त्याची सेवक सेवा पूर्ण । ॥२॥

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜੋਬਨੁ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਾਨ ॥
त्याने माझा आत्मा, शरीर, तारुण्य आणि जीवन यांचे रक्षण केले आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨ ॥੩॥੮॥੧੦੨॥
हे नानक! मी माझ्या गुरूसाठी स्वतःचा त्याग करतो. ॥३॥ 8॥ १०२॥

ਆਸਾ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੫
आसा घर 8 कॉफी पॅलेस॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੈ ਬੰਦਾ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझा सेवक आहे आणि तू माझा खरा स्वामी आहेस.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ॥੧॥
माझे मन आणि शरीर सर्व काही त्यालाच दिले आहे, माझे जीवन इत्यादी सर्व काही फक्त तुलाच दिले आहे. ॥१॥

ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ਤੂੰ ਧਣੀ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू अपमानितांचा सन्मान आहेस आणि माझा तुझ्यावरच विश्वास आहे.

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਅਨ ਟੇਕ ਹੈ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ਕਾਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याला खऱ्या देवाशिवाय इतरांचा आधार आहे, त्याला चंचल समजा.॥१॥रहाउ॥

ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰ ਹੈ ਕੋਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥
हे वाहिगुरु! तुझी आज्ञा अपार आहे. तुझ्या आज्ञेचा अंत कोणीही मानव घेऊ शकत नाही.

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਸੀ ਸੋ ਚਲੈ ਰਜਾਏ ॥੨॥
ज्याला पूर्ण गुरु सापडतो तो तुमच्या नियमाचे पालन करतो.॥ २॥

ਚਤੁਰਾਈ ਸਿਆਣਪਾ ਕਿਤੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥
हुशारी आणि बुद्धिमत्ता काही कामाची नाही.

ਤੁਠਾ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੩॥
परमेश्वर जे काही मला आनंदाने देतो तेच माझे सुख आहे.॥ ३॥

ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ਕਿਛੁ ਪਵੈ ਨ ਬੰਧਾ ॥
माणसाने लाखो धार्मिक कार्य केले तरी त्याच्या इच्छा अनियंत्रित राहतात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀਤਾ ਨਾਮੁ ਧਰ ਹੋਰੁ ਛੋਡਿਆ ਧੰਧਾ ॥੪॥੧॥੧੦੩॥
दास नानकांनी भगवंताच्या नामाचा आधार घेतला आहे आणि बाकीचे काम व आचरण सोडून दिले आहे ॥४॥१॥१०३॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਭਾਲਿਆ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਨ ਕੋਈ ॥
मी जगातील सर्व सुख शोधले पण हरिसारखे सुख नाही.

ਗੁਰ ਤੁਠੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋਈ ॥੧॥
गुरू प्रसन्न झाला तर खरा सद्‌गुरू सापडतो.॥१॥

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥
मी नेहमी माझ्या गुरूंसाठी त्याग करतो.

ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਚਸਾ ਇਹੁ ਕੀਜੈ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! मला असे वरदान दे की मी तुझे नाव क्षणभरही विसरणार नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਭਾਗਠੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ਹੈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ॥
ज्याच्या हृदयात हरीची संपत्ती आहे तोच खरा श्रीमंत आहे.

ਸੋ ਛੂਟੈ ਮਹਾ ਜਾਲ ਤੇ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥੨॥
ज्याच्या हृदयात गुरूचे वचन असते तोच जाळ्यातून सुटू शकतो. ॥२॥

ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਆ ਕਹਾ ਗੁਰੁ ਬਿਬੇਕ ਸਤ ਸਰੁ ॥
गुरूचा महिमा मी कसा वर्णन करू कारण गुरू हे ज्ञान आणि सत्याचे तलाव आहेत.

ਓਹੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਜੁਗਹ ਜੁਗੁ ਪੂਰਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥੩॥
युगांच्या प्रारंभाच्या प्रारंभी आणि युगांच्या शेवटी तो पूर्ण ईश्वर आहे.॥ ३॥

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਰੰਗੇ ॥
सदैव हरीच्या नामाचे चिंतन करत राहा आणि मनाला भगवंताच्या प्रेमाच्या रंगांनी रंगवून घ्या.

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥੪॥੨॥੧੦੪॥
गुरु हा माझा आत्मा, प्राण आणि संपत्ती आहे आणि ते सदैव नानकांच्या सोबत राहतात. ॥४॥ २॥ १०४ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਸਾਈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ਭੋਰੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥
हे माझ्या माते! माझ्या अनंत आणि अमर्याद भगवंताने क्षणभरही माझ्या मनात वास केला तर.

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਰੋਗੁ ਮਾਇ ਮੈਡਾ ਹਭੁ ਨਸੈ ॥੧॥
माझे सर्व दु:ख, वेदना आणि रोग दूर होतात.॥ १॥

ਹਉ ਵੰਞਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਸਾਈ ਆਪਣੇ ॥
मी माझ्या धन्यासाठी स्वतःचा त्याग करतो.

ਹੋਵੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचे स्मरण केल्याने माझ्या मनाला आणि शरीराला खूप आनंद मिळतो.॥१॥रहाउ॥

ਬਿੰਦਕ ਗਾਲਿ੍ ਸੁਣੀ ਸਚੇ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ॥
त्या खऱ्या परमेश्वराबद्दल मी थोडे ऐकले आहे.

ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਮਾਇ ਨ ਕੀਮ ਗਣੀ ॥੨॥
हे आई, मी खूप आनंदी आहे आणि आनंद मिळाल्यावरही मी त्याचे मूल्यमापन करू शकत नाही. ॥२॥

ਨੈਣ ਪਸੰਦੋ ਸੋਇ ਪੇਖਿ ਮੁਸਤਾਕ ਭਈ ॥
तो प्राणनाथ प्रभू माझ्या डोळ्यांना खूप छान दिसतो. त्याला पाहून मी मंत्रमुग्ध झालो

ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਆਪਿ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲਈ ॥੩॥
हे माते! मी कोणताही सद्‌गुण नसलेला आहे, तरीही त्याने स्वतः मला आलिंगन दिले आहे. ॥३॥

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸੰਸਾਰ ਹਭਾ ਹੂੰ ਬਾਹਰਾ ॥
हा परमेश्वर वेद आणि संपूर्ण जगापेक्षा वेगळा आहे.

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਦਿਸੈ ਜਾਹਰਾ ॥੪॥੩॥੧੦੫॥
नानकांचा पातशाह सर्वत्र दिसतो ॥४॥३॥१०५॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਲਾਖ ਭਗਤ ਆਰਾਧਹਿ ਜਪਤੇ ਪੀਉ ਪੀਉ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे लाखो भक्त तुझी उपासना करीत आहेत आणि ‘प्रिय, प्रिय’ असा जप करीत आहेत.

ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਮੇਲਾਵਉ ਨਿਰਗੁਣ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ॥੧॥
मग तू कोणत्या युक्तीने मला, सद्‌गुणी आणि दुष्ट मनुष्याला तुझ्याशी जोडशील?॥ १॥

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ॥
हे गोविंद गोपाळ, हे दयाळू परमेश्वरा, मी फक्त तुझ्यावर अवलंबून आहे.

ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਨਾਥ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू सर्व प्राणिमात्रांचा स्वामी आहेस, संपूर्ण सृष्टी तुझ्यामुळे निर्माण झाली आहे.॥१॥रहाउ॥

ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਤ ਪੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥
जे नेहमी तुला प्रत्यक्ष पाहतात त्या संतांचे तू सदैव सहाय्यक आहेस.

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੜਿਆ ਸੇ ਮਰਨ੍ਹਿ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰਿ ॥੨॥
जे निनावी आहेत ते दुःखात आणि पश्चातापात मरतात. ॥२॥

ਦਾਸ ਦਾਸਤਣ ਭਾਇ ਮਿਟਿਆ ਤਿਨਾ ਗਉਣੁ ॥
जे सेवक सेवाभावाने भगवंताची सेवा करतात त्यांचे जन्म-मृत्यूचे चक्र नाहीसे होते.

ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾੜਾ ਹਾਲੁ ਕਉਣੁ ॥੩॥
देवाचे नाव विसरलेल्यांची काय अवस्था असेल? ॥३॥

ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਹਰ੍ਹਿਆਉ ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭ ॥
ज्याप्रमाणे एखादा प्राणी दुसऱ्याच्या शेतात हिरवळ खाण्यासाठी जातो आणि मारतो, त्याचप्रमाणे हे सर्व जग तिथे आहे.

ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ॥੪॥੪॥੧੦੬॥
हे परमेश्वरा! नानकांचे बंधन तोडून त्याला स्वतःशी जोड. ॥४॥ १०६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਹਭੇ ਥੋਕ ਵਿਸਾਰਿ ਹਿਕੋ ਖਿਆਲੁ ਕਰਿ ॥
हे भावा! जगाच्या सर्व गोष्टी विसरून फक्त एका भगवंताचाच विचार कर.

ਝੂਠਾ ਲਾਹਿ ਗੁਮਾਨੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿ ॥੧॥
तुमचा खोटा अभिमान सोडा आणि तुमचे मन आणि शरीर भगवंताला अर्पण करा. ॥१॥

ਆਠ ਪਹਰ ਸਾਲਾਹਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਤੂੰ ॥
तुम्ही आठ तास जगाचा निर्माता देवाची स्तुती करता.

ਜੀਵਾਂ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਮੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या नामामुळे मी जिवंत आहे, माझ्यावर दया कर. ॥१॥रहाउ॥

ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਇ ਜਿਤੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥
हे भावा! फक्त तेच काम कर जे तुझा चेहरा या जगात सुंदर बनवते आणि परलोकात तुझ्या हृदयाचे घर बनवते.

ਸੋਈ ਲਗੈ ਸਚਿ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਅਲਾ ॥੨॥
जी कधीच कोसळत नाही

ਜੋ ਨ ਢਹੰਦੋ ਮੂਲਿ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਸਿ ਕਰਿ ॥
देवाला हृदयात ठेवा

ਹਿਕੋ ਚਿਤਿ ਵਸਾਇ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ॥੩॥
तो अमर आहे जो कधीही मरत नाही. ३॥

ਤਿਨ੍ਹਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ॥
ज्यांना देव आवडतो ते देवावर प्रेम करू लागतात.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਕਥੁ ਨਾਨਕਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥੪॥੫॥੧੦੭॥
गुरूच्या कृपेनेच नानकांनी अव्यक्त ईश्वराचे वर्णन केले आहे.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਜਿਨ੍ਹਾ ਨ ਵਿਸਰੈ ਨਾਮੁ ਸੇ ਕਿਨੇਹਿਆ ॥
असे कोणते लोक आहेत जे भगवंताचे नाव विसरत नाहीत?

ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮੂਲਿ ਸਾਂਈ ਜੇਹਿਆ ॥੧॥
ते सद्गुरू परमेश्वरासारखेच आहेत, म्हणून त्यांच्यात आणि परमेश्वरात फरक समजू नका.॥ १॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਤੁਮ੍ ਸੰਗਿ ਭੇਟਿਆ ॥
हे परमेश्वरा! तुला भेटल्यावर माझे मन आणि शरीर प्रसन्न होते

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਪਰਸਾਦਿ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਮੇਟਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताच्या भक्ताच्या कृपेने मला सुख मिळाले आणि त्याने माझे सर्व दुःख दूर केले. ॥१॥रहाउ॥

ਜੇਤੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰੇ ਤਿੰਨ੍ ਖੇ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे भक्त ज्या विश्वात राहतात त्या सर्व भागांचे तू रक्षण केले आहेस

ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਪੂਰੇ ਭਗਤ ਸੇ ॥੨॥
ज्यांच्या मनात तू राहतोस तेच पूर्ण भक्त आहेत ॥२॥

ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨੇ ਆਪਿ ਸੋਈ ਮਾਨੀਐ ॥
हे साहेब! तुम्ही ज्याचा स्वीकार करता त्यालाच आदर मिळतो.

ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸਭ ਠਾਈ ਜਾਨੀਐ ॥੩॥
हे मान्य केले जाते आणि प्रसिद्ध व्यक्ती सर्वत्र लोकप्रिय होते. ॥३॥

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਆਰਾਧਿ ਸਮ੍ਾਲੇ ਸਾਹ ਸਾਹ ॥
मी रात्रंदिवस तुझी उपासना करीन आणि माझ्या प्रत्येक श्वासात तुला ठेवीन

ਨਾਨਕ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥੬॥੧੦੮॥
हे खरे पातशाहा! नानकांची ही इच्छा पूर्ण कर. ॥४॥ 6॥ १०८॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਇ ਹਮਾਰਾ ਖਸਮੁ ਸੋਇ ॥
आपले सद्‌गुरू प्रभू सर्वत्र विराजमान आहेत.

ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥੧॥
प्रत्येक गोष्टीचा एकच मालक आहे ज्याच्या डोक्यावर मालकीचे छत्र आहे. त्याच्या बरोबरीचे दुसरे कोणी नाही. ॥१॥

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਾਖਣਹਾਰਿਆ ॥
हे सर्वांचे रक्षण करणाऱ्या, तुझ्या इच्छेप्रमाणे माझे रक्षण कर.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्याशिवाय मी माझ्या डोळ्यांनी कोणाला पाहिले नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਰੀਐ ॥
परमेश्वर स्वतः जीवांचे पालनपोषण करतो आणि प्रत्येकाच्या हृदयाची काळजी घेतो.

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨॥
ज्याच्या मनात तो राहतो त्याला तो कधीच विसरत नाही. ॥२॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਿ ਆਪਣ ਭਾਣਿਆ ॥
देव जे काही करत आहे, ते स्वतःच्या इच्छेने करत आहे.

ਭਗਤਾ ਕਾ ਸਹਾਈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣਿਆ ॥੩॥
युगानुयुगे ते आपल्या भक्तांना मदत करणारे म्हणून ओळखले जातात. ॥३॥

ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰੀਐ ॥
जो नेहमी हरीचे नामस्मरण करतो तो कधीही दुःखी होत नाही.

ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ॥੪॥੭॥੧੦੯॥
हे भगवान नानक! त्यांना तुला पाहण्याची तहान लागली आहे, म्हणून त्यांची इच्छा पूर्ण करा. ॥४॥ ७॥ १०६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਕਿਆ ਸੋਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਗਾਫਲ ਗਹਿਲਿਆ ॥
हे निष्काळजी आणि बेफिकीर प्राणी, देवाचे नाम विसरुन अज्ञानाच्या निद्रेत का झोपला आहेस?

ਕਿਤੀਂ ਇਤੁ ਦਰੀਆਇ ਵੰਞਨ੍ਹਿ ਵਹਦਿਆ ॥੧॥
या जीवनाच्या नद्यांमध्ये नामहीन जीव वाहत आहेत. ॥१॥

ਬੋਹਿਥੜਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਨ ਚੜਿ ਲੰਘੀਐ ॥
हे मन! सुंदर हिरव्या पायांच्या रूपात जहाजावर स्वार होऊन संसारसागर पार करता येतो.

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आठ दिवस ऋषींच्या संगतीत भगवंताचे गुणगान करीत राहा. ॥१॥रहाउ॥

ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ਅਨੇਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸੁੰਞਿਆ ॥
भगवंताचे नाम न घेता अनेक सुख भोगणारा मनुष्य रिकाम्या हाताने जग सोडून जातो.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਰੁੰਨਿਆ ॥੨॥
हरीची भक्ती न करता तो मायेत हरवून जातो आणि खूप रडतो आणि दुःखी होतो. ॥२॥

ਕਪੜ ਭੋਗ ਸੁਗੰਧ ਤਨਿ ਮਰਦਨ ਮਾਲਣਾ ॥
जो व्यक्ती सुंदर वस्त्रे परिधान करतो, स्वादिष्ट भोजन खातो आणि अंगावर सुगंधी अत्तर लावतो

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਸਰਪਰ ਚਾਲਣਾ ॥੩॥
भगवंताचे नामस्मरण केल्याशिवाय त्याचे शरीर राख होऊन जाते आणि शेवटी त्याला या जगाचा निरोप घ्यावा लागतो. ॥३॥

ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਸੰਸਾਰੁ ਵਿਰਲੈ ਪੇਖਿਆ ॥
हे जग महासागर ओलांडणे फार कठीण आहे आणि फार कमी लोकांना त्याचा अनुभव येतो.

ਛੂਟਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਲੇਖੁ ਨਾਨਕ ਲੇਖਿਆ ॥੪॥੮॥੧੧੦॥
हे नानक! भगवान हरीचा आश्रय घेतल्यानेच जीव मरणाच्या फेऱ्यातून मुक्त होतो आणि ज्याच्या नशिबात हे लिहिलेले आहे तोच मुक्त होतो. ॥४॥ ८॥ ११० ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਸੰਗਿ ਕਾਹੇ ਗਰਬੀਐ ॥
या जगात कोणीच कोणाचा मित्र नाही, मग कोणी आपल्या नात्याचा अभिमान का बाळगावा?

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਬੀਐ ॥੧॥
भगवंताचे नाम हे जीवनाचा! आधार आहे ज्याद्वारे मनुष्य जगाच्या महासागराला पार करू शकतो.॥ १॥

ਮੈ ਗਰੀਬ ਸਚੁ ਟੇਕ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥
हे माझ्या परिपूर्ण सतगुरु, तूच माझ्यासाठी, गरिबांचा खरा आधार आहेस.

ਦੇਖਿ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰਾ ਦਰਸਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुला पाहून माझे मन धीरगंभीर होते.॥१॥रहाउ॥

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ ਕਾਜਿ ਨ ਕਿਤੈ ਗਨੋੁ ॥
राज्याच्या संपत्तीचा आणि नेटवर्कचा काही उपयोग नाही.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਧਨੋੁ ॥੨॥
भगवान हरीची उपासना हा माझा आधार आहे आणि ही संपत्ती सदैव स्थिर आहे.॥ २॥

ਜੇਤੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤੇਤ ਪਛਾਵਿਆ ॥
मायेचे सर्व रंग सावल्यासारखे आहेत.

ਸੁਖ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਿਆ ॥੩॥
भगवंताचे नाम हे सुखाचे भांडार आहे, गुरुमुख त्याचे गुणगान गातो.॥ ३॥

ਸਚਾ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! तू प्रगल्भ आणि सत्य आहेस.

ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਖਸਮ ਕਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਜੀਅਰੇ ॥੪॥੯॥੧੧੧॥
नानकांच्या मनात देवाची आशा आणि विश्वास आहे. ४॥ 6॥ १११॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥
ज्याच्या स्मरणाने दुःख दूर होऊन सहज सुख मिळते.

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥
रात्रंदिवस हात जोडून त्या भगवान हरिचे ध्यान केले पाहिजे.॥ १॥

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
नानकांचा प्रभू तो आहे ज्याच्यासाठी संपूर्ण सृष्टी अस्तित्वात आहे.

ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
फक्त तोच खरा देव अस्तित्वात आहे आणि तो सर्व प्राणिमात्रांमध्ये आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਗਿਆਨ ਜੋਗੁ ॥

तो आतून आणि बाहेर माझा साथीदार आणि मदतनीस आहे. तो ज्ञान प्राप्त करण्यास योग्य आहे.

ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਮਨਾ ਬਿਨਾਸੈ ਸਗਲ ਰੋਗੁ ॥੨॥

हे माझ्या हृदया! त्याचीच पूजा केल्याने तुझे सर्व रोग दूर होतील.॥ २॥

ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ਰਾਖੈ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ॥

सर्वांचे रक्षण करणारा देव अपार आहे. मातेच्या उदरातील अग्नीतही तो जीवांचे रक्षण करतो.

ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਤਪਤਿ ਜਾਇ ॥੩॥
हरी प्रभूंचे नाम अतिशय मस्त आहे आणि त्याचे स्मरण केल्याने मत्सर शमतो.॥ ३॥

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਣਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧੂਰਾ ॥
हे नानक! ज्याला संतांच्या चरणी धूळ मिळते त्याला सुख आणि आनंद सहज प्राप्त होतो.

ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੧੦॥੧੧੨॥
पूर्ण गुरू भेटल्याने सर्व कामे पूर्ण होतात. ॥४॥ १०॥ ११२ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥
जगाचा स्वामी गोविंद हा सद्‌गुणांचे भांडार आहे आणि तो गुरूंच्या समोर राहूनच ओळखता येतो.

ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥੧॥
जेव्हा दयाळू परमेश्वर दयाळू होतो तेव्हा जीव त्याच्या प्रेमाचा आनंद घेतो. ॥१॥

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ॥
हे संतांनो! आपण एकत्र बसून हरीच्या कथांचे गुणगान करूया.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹ ਨਾਮੁ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾਣੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
लोकांची टीका बाजूला ठेवून रात्रंदिवस भगवंताचे नामस्मरण करूया. ॥१॥रहाउ॥

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥
भगवंताच्या नामस्मरणानेच मी जिवंत राहतो आणि अशा प्रकारे मला परम सुख प्राप्त होते.

ਮਿਥਿਆ ਮੋਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਝੂਠਾ ਵਿਣਸਣਾ ॥੨॥
या जगाची आसक्ती खोटी आहे आणि ती मिथ्या असल्यामुळे ती लवकरच नष्ट होते. ॥२॥

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਨੇਹੁ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਇਆ ॥
केवळ काही दुर्लभ माणसेच परमेश्वराच्या सुंदर कमळाच्या चरणांना धारण करतात.

ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਮੁਖੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥
धन्य आणि सुंदर तो चेहरा जो हरिचे ध्यान करतो.॥ ३॥

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਲ ਸਿਮਰਤ ਮਿਟਿ ਜਾਵਈ ॥
भगवंताच्या स्मरणाने जन्म-मृत्यूचे दुःख नाहीसे होते

ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ ਸੋਇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਈ ॥੪॥੧੧॥੧੧੩॥
परमेश्वराला जे आवडते ते नानकांसाठी आनंद आणि आनंद आहे. ॥४॥ ११॥ ११३॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਆਵਹੁ ਮੀਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਰਸ ਕਸ ਸਭਿ ਭੁੰਚਹ ॥
अहो मित्रांनो, आपण सर्वांनी एकत्र येऊन सर्व प्रकारचे स्वादिष्ट पदार्थ खाऊ या.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹ ਮਿਲਿ ਪਾਪਾ ਮੁੰਚਹ ॥੧॥
आपण सर्व मिळून भगवान हरीचे नामस्मरण करूया आणि आपली पापे मिटवूया. ॥१॥

ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਤਾ ਤੇ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
हे संतांनो! परमात्म्याचा विचार करा, ते कोणतेही अडथळे निर्माण करत नाहीत.

ਖੀਨ ਭਏ ਸਭਿ ਤਸਕਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨੁ ਜਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुमुख लोक सदैव सावध राहतात आणि पाच इंद्रिय दुर्गुणांचा नाश करतात.॥१॥रहाउ॥

ਬੁਧਿ ਗਰੀਬੀ ਖਰਚੁ ਲੈਹੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਰਹੁ ॥
आपल्या जीवनाच्या प्रवासाचा खर्च म्हणून शहाणपण आणि नम्रता प्राप्त करून अहंकाराचे विष जाळून टाका.

ਸਾਚਾ ਹਟੁ ਪੂਰਾ ਸਉਦਾ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਹੁ ॥੨॥
गुरूचे दुकान खरे आहे जिथे तुम्हाला नावाच्या रुपात संपूर्ण डील मिळते. तुम्ही फक्त नावावर व्यवसाय करता. ॥२॥

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਅਰਪਿਆ ਸੇਈ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥
गुरूंना प्राण, देह आणि संपत्ती अर्पण करणाऱ्यांचा आदर केला जातो.

ਆਪਨੜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ਨਿਤ ਕੇਲ ਕਰੰਤੇ ॥੩॥
अशा लोकांना त्यांचा परमेश्वर चांगला वाटतो आणि नेहमी आनंद मिळतो.॥ ३॥

ਦੁਰਮਤਿ ਮਦੁ ਜੋ ਪੀਵਤੇ ਬਿਖਲੀ ਪਤਿ ਕਮਲੀ ॥
जे लोक दारू पिऊ लागतात ते विस्कळीत होतात आणि वेडे होतात.

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੋ ਰਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚ ਅਮਲੀ ॥੪॥੧੨॥੧੧੪॥
हे नानक! जे लोक रामनामाच्या आनंदात तल्लीन राहतात तेच खरे नशा करणारे आहेत. ॥४॥ १२ ॥ 114॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਉਦਮੁ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਰੰਭੁ ਰਚਾਇਆ ॥
नामस्मरणाचे धाडस मी केले आहे पण हा उपक्रम गुरूंनी हाती घेतला आहे.

ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਪਿ ਜੀਵਣਾ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥
गुरुने माझे शुभ कार्य सुरू केले आहे. नामस्मरण करूनच जगायचे आहे हा मंत्र गुरूंनी मला बळ दिला आहे. ॥१॥

ਪਾਇ ਪਰਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਜਿਨਿ ਭਰਮੁ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥
मी माझ्या सतगुरूंच्या चरणांना स्पर्श करतो ज्यांनी माझी कोंडी दूर केली आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਸਚੁ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताने आपल्या कृपेने मला सत्याने सजवून माझे जीवन सुंदर केले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਆਪਣੇ ਸਚੁ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥
त्याच्या इच्छेने परमेश्वराने माझा हात धरला आहे आणि त्याच्या आज्ञेने मला त्याच्या चरणी लीन केले आहे.

ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਦਿਤੀ ਦਾਤਿ ਸਾ ਪੂਰਨ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥
परमेश्वराने मला दिलेली नामाची देणगी माझ्यासाठी पूर्ण स्तुती आहे. ॥२॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਈਅਹਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥
हे बंधू! मी सदैव भगवंताचे नामस्मरण करत त्याची स्तुती करत असतो.

ਨੇਮੁ ਨਿਬਾਹਿਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੩॥
भगवंताने माझ्यावर कृपा केली आहे आणि सतगुरुंच्या कृपेने माझा संकल्प पूर्ण झाला आहे.॥ ३॥

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ਲਾਭੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥
कीर्ती आणि संपत्ती मिळविण्यासाठी मी परमेश्वराचे गुणगान गातो. पूर्ण गुरुने मला नाम आणि संपत्तीचा लाभ दिला आहे.

ਵਣਜਾਰੇ ਸੰਤ ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹੁ ਅਮਿਤਾ ॥੪॥੧੩॥੧੧੫॥
हे नानक! संत व्यापारी आहेत आणि शाश्वत परमेश्वर त्यांचा सावकार आहे. ॥४॥ १३॥ ११५॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला 5 ॥

ਜਾ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥
हे परमेश्वरा! ज्या व्यक्तीसाठी तू एकमेव ठाकूर आहेस तो खूप भाग्यवान आहे.

ਓਹੁ ਸੁਹੇਲਾ ਸਦ ਸੁਖੀ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੧॥
तो जीवनात नेहमी आनंदी आणि आनंदी राहतो आणि त्याचे सर्व गोंधळ आणि भीती दूर होतात.॥ १॥

ਹਮ ਚਾਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਭਾਰਾ ॥
हे बंधू! आम्ही गोविंदाचे सेवक आहोत, माझा ठाकूर श्रेष्ठ आहे.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो स्वतः करतो आणि इतरांना सर्व पद्धतींनी करून देतो तोच आपला खरा गुरू. ॥१॥रहाउ॥

ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਉਰੁ ਕੋ ਤਾ ਕਾ ਭਉ ਕਰੀਐ ॥
या विश्वात भगवंताच्या बरोबरीने भय बाळगणारा दुसरा कोणी नाही.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਲੁ ਪਾਈਐ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥੨॥

गुरुची सेवा केल्याने, मनुष्याला प्रभूच्या चरणी स्थान मिळते आणि तो या कठीण जगाच्या महासागरातून पार होतो. ॥ २॥

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥

हे प्रभू! तुमच्या दयाळू दृष्टीक्षेपाने मला आध्यात्मिक आनंद मिळतो आणि तुमच्या नावाचा खजिना माझ्या हृदयात राहतो

ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਸੇਵਕ ਸੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥੩॥

ज्या सेवकावर तू दयाळू होशील तो स्वीकारला जातो. ॥ ३॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੋ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪੀਵੈ ॥

हरिनामाच्या जपाचे अमृत हे हरिरनामाच्या जपाच्या अमृतासारखे आहे, परंतु हे अमृत फार कमी लोक पितात

ਵਜਹੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ॥੪॥੧੪॥੧੧੬॥

हे नानक! जर मला, गोविंदाचा सेवक, त्याचे एक नाव पगार म्हणून मिळाले, तर मी माझे जीवन माझ्या हृदयात त्याचे नाव जपून जगेन. ॥ ४॥ १४॥ ११६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੁਲੀ ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥

मित्रांनो, ज्या देवाचा सेवक मी आहे तो सर्वांपेक्षा श्रेष्ठ आहे.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕਾ ਕਾਂਢੀਐ ਥੋਰਾ ਅਰੁ ਮੂਚਾ ॥੧॥

माझ्याकडे जे काही थोडे आहे ते त्याने दिलेले आहे असे मानले जाते. ॥१॥

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੇਰਾ ਧਨੋ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮਨੀਆ ॥

मित्रांनो, मी हे शरीर, जीवन, संपत्ती इत्यादींना परमेश्वराची देणगी मानतो

ਨਾਮਿ ਜਿਸੈ ਕੈ ਊਜਲੀ ਤਿਸੁ ਦਾਸੀ ਗਨੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ज्याच्या नावाने मी तेजस्वी झालो आहे त्याची मी स्वतःला दासी मानतो. ॥१॥रहाउ॥

ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਨੰਦ ਮੈ ਨਾਉ ਮਾਣਕ ਹੀਰਾ ॥
हे स्वामी! तुम्ही निश्चिंत आणि आनंदी आहात. तुमचे नाव माझ्यासाठी माणिक आणि हिरा आहे

ਰਜੀ ਧਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਾ ਤੂੰ ਮੀਰਾ ॥੨॥
ज्या स्त्रीचा स्वामी तुम्ही आहात, ती नेहमी समाधानी आणि नेहमी आनंदी राहते. ॥२॥

ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ਸੰਗ ਕੀ ਸੁਮਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਉ ॥
माझ्या सहकारी मित्रांनो, मी तुम्हाला एक सल्ला समजावून सांगतो

ਸੇਵਹੁ ਸਾਧੂ ਭਾਉ ਕਰਿ ਤਉ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਪਾਵਉ ॥੩॥
तुम्ही संतांची भक्तीने सेवा करता आणि नामरूपी हरीचा खजिना प्राप्त करता. ३॥

ਸਗਲੀ ਦਾਸੀ ਠਾਕੁਰੈ ਸਭ ਕਹਤੀ ਮੇਰਾ ॥
सर्व प्राणी भगवान ठाकूरांच्या दासी आहेत आणि ते सर्व त्यांना त्यांचे स्वामी म्हणतात

ਜਿਸਹਿ ਸੀਗਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਸੁਖਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥੧੫॥੧੧੭॥
हे नानक! ज्या आत्म्याचे जीवन देव सुंदर बनवतो, त्याचे निवासस्थान नेहमीच आनंदी असते.॥४॥१५॥११७॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਸੰਤਾ ਕੀ ਹੋਇ ਦਾਸਰੀ ਏਹੁ ਅਚਾਰਾ ਸਿਖੁ ਰੀ ॥
हे सुंदर आत्म्या, संतांचे सेवक राहण्यासाठी हे आचरण शिका

ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਗੁਣ ਊਤਮੋ ਭਰਤਾ ਦੂਰਿ ਨ ਪਿਖੁ ਰੀ ॥੧॥
सर्व गुणांपैकी सर्वोत्तम गुण म्हणजे तुम्ही तुमच्या प्रियकराकडे कुठेही दूर पाहू नये. ॥१॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੁੰਦਰਿ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗਿ ਰੀ ॥
हे सुंदर मुली! तुझ्या सुंदर मनाला हरीच्या नावाच्या रंगाने रंगव, जो वेडेपणाइतकाच मजबूत आहे

ਤਿਆਗਿ ਸਿਆਣਪ ਚਾਤੁਰੀ ਤੂੰ ਜਾਣੁ ਗੁਪਾਲਹਿ ਸੰਗਿ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमच्या हृदयातील बुद्धिमत्ता आणि हुशारी बाजूला ठेवून, जगाचा रक्षक परमेश्वर तुमच्यासोबत आहे असे समजा. ॥१॥रहाउ॥

ਭਰਤਾ ਕਹੈ ਸੁ ਮਾਨੀਐ ਏਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ਰੀ ॥
हे आत्म्या! परमेश्वर जे काही आज्ञा करतो ते तू पाळलेच पाहिजेस. याला तुझा अलंकार बनव

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਹੁ ਤੰਬੋਲਾ ਖਾਇ ਰੀ ॥੨॥
देवाशिवाय इतर सर्व प्रेम विसरून जा. हे पान खा. ॥२॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਰਿ ਦੀਪਕੋ ਇਹ ਸਤ ਕੀ ਸੇਜ ਬਿਛਾਇ ਰੀ ॥
हे आत्म्या! गुरुच्या शब्दांना तुझा दिवा बनव. या सत्याचा पलंग पसरव

ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਰਹੁ ਤਉ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ਰੀ ॥੩॥
जी स्त्री आठ तास हात जोडून त्याच्यासमोर उभी राहते तिला जगाचा राजा हरि मिळतो. ३॥

ਤਿਸ ਹੀ ਚਜੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਸਾਈ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰਿ ਰੀ ॥
त्याच्याकडेच चांगले आचरण आणि सर्व अलंकार आहेत आणि तोच अनंत सुंदर आहे

ਸਾਈ ਸੋੁਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਭਾਣੀ ਕਰਤਾਰਿ ਰੀ ॥੪॥੧੬॥੧੧੮॥
हे नानक! फक्त तोच आत्मा आहे जो निर्माणकर्त्याला प्रिय आहे. ॥४॥१६॥११८॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਡੀਗਨ ਡੋਲਾ ਤਊ ਲਉ ਜਉ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥
जोपर्यंत माझ्या मनात भ्रम होते तोपर्यंत मी दुर्गुणांमध्ये पडत राहिलो आणि आसक्तीमध्ये डुलत राहिलो

ਭ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ਪਾਏ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥੧॥
जेव्हा गुरुंनी माझे भ्रम दूर केले तेव्हा मला आनंद मिळाला. ॥१॥

ਓਇ ਬਿਖਾਦੀ ਦੋਖੀਆ ਤੇ ਗੁਰ ਤੇ ਹੂਟੇ ॥
ते वादग्रस्त, कामुक आणि इतर शत्रू गुरुंच्या कृपेने माझ्यापासून दूर गेले आहेत

ਹਮ ਛੂਟੇ ਅਬ ਉਨ੍ਹਾ ਤੇ ਓਇ ਹਮ ਤੇ ਛੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला आता त्यांच्यापासून मुक्तता मिळाली आहे, त्यांनी सर्वांनी आपला पाठलाग सोडला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਜਾਨਤਾ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਬੰਧਾ ॥
जोपर्यंत मी भेदभावाची वृत्ती स्वीकारत राहिलो, तोपर्यंत मी दुर्गुणांच्या बंधनात अडकत राहिलो.

ਗੁਰਿ ਕਾਟੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਤਬ ਛੁਟਕੇ ਫੰਧਾ ॥੨॥
पण जेव्हा गुरुंनी अज्ञान दूर केले, तेव्हा आत्मा मोहिनीच्या बंधनातून मुक्त झाला.॥२॥

ਜਬ ਲਗੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝਤਾ ਤਬ ਹੀ ਲਉ ਦੁਖੀਆ ॥
जोपर्यंत मला परमेश्वराचे आदेश समजले नाहीत तोपर्यंत मी खूप संकटात होतो.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੀਆ ॥੩॥
गुरुंना भेटल्यापासून आणि त्यांच्या आज्ञा ओळखल्यापासून मी आनंदी आहे. ॥ ३ ॥

ਨਾ ਕੋ ਦੁਸਮਨੁ ਦੋਖੀਆ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥
माझा कोणी शत्रू नाही, दुष्ट नाही, आणि माझा कोणी वाईटही नाही.

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੋ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਬੰਦਾ ॥੪॥੧੭॥੧੧੯॥
हे नानक! जो सेवक भक्तीने गुरुची सेवा करतो तो प्रभूचा सेवक आहे. ॥ ४॥ १७॥ ११९॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨਦੁ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥
मी हरीचे भजन आणि कीर्तन गात राहते, ज्यामुळे माझे मन प्रसन्न आणि आनंदी राहते.

ਗਰਹ ਨਿਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥੧॥
गुरुने आपले नाव देऊन नऊ ग्रहांचे त्रास दूर केले आहेत. ॥ १॥

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
मी माझ्या गुरुंना स्वतःला समर्पित करतो; मी त्यांच्यासाठी स्वतःला त्याग करण्यास नेहमीच तयार असतो.

ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला तो सापडला आहे, माझा खरा प्रभू. ॥१॥रहाउ॥

ਸਗੁਨ ਅਪਸਗੁਨ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਹਿ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥
शुभ आणि अशुभ शकुन फक्त त्यालाच होतात जो देवाचे स्मरण करत नाही

ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥
ज्या व्यक्तीला यमराजाचे दूत भगवान हरि आवडतात तो त्याच्या जवळ येत नाही.॥२॥

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਜਪ ਤਪ ਜੇਤੇ ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਮੁ ॥
दान, पुण्य, जप, तपस्या इत्यादी सर्व सत्कर्म आहेत, देवाचे नाव हे सर्वोत्तम कर्म आहे

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥੩॥
जो व्यक्ती आपल्या जिभेने देवाचे नाव जपतो, त्याची सर्व कामे पूर्ण होतात. ॥३॥

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਗਏ ਕੋ ਦਿਸੈ ਨ ਬੀਆ ॥
त्याचे भय नष्ट झाले आहे, त्याचा गोंधळ आणि आसक्ती देखील पळून गेली आहे आणि त्याला परमेश्वराशिवाय दुसरे कोणीही दिसत नाही

ਨਾਨਕ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੪॥੧੮॥੧੨੦॥
हे नानक! जर परम ब्रह्म आपले रक्षण करत असेल, तर कोणतेही दुःख त्या माणसाला त्रास देणार नाही. ॥४॥१८॥१२०॥

ਆਸਾ ਘਰੁ ੯ ਮਹਲਾ ੫
आसा घरु ९ महाला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਆਗੈ ਭਾਵਉ ਕਿ ਨ ਭਾਵਉ ॥
मी मनातल्या मनात परमेश्वराचे स्मरण करत राहतो आणि त्याचे स्मरण केल्याने मला सर्व आनंद मिळतो. भविष्यात तो मला आवडेल की नाही हे मला माहित नाही

ਏਕੁ ਦਾਤਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਜਾਚਿਕ ਦੂਸਰ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾਵਉ ॥੧॥
सर्व प्राण्यांचा दाता एकच परमेश्वर आहे आणि इतर सर्व त्याचे साधक आहेत. परमेश्वराशिवाय मी इतर कोणाकडे काही मागावे? ॥१॥

ਹਉ ਮਾਗਉ ਆਨ ਲਜਾਵਉ ॥
मला परमेश्वराशिवाय इतर कोणाकडूनही मागायला लाज वाटते

ਸਗਲ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਏਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਸਮਸਰਿ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्व छत्रपती एकच ठाकूर किंवा संसारी आणतात. एकच देव सृष्टीचा राजा आहे आणि त्याच्या बरोबरीचा दुसरा कोणीही विचार करू शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਊਠਉ ਬੈਸਉ ਰਹਿ ਭਿ ਨ ਸਾਕਉ ਦਰਸਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਵਉ ॥
उठताना आणि बसताना मी त्याच्याशिवाय राहू शकत नाही. मी त्याला पुन्हा पुन्हा पाहण्यासाठी शोधतो.

ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਸਨਾਤਨ ਸਨਤਕੁਮਾਰ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਮਹਲੁ ਦੁਲਭਾਵਉ ॥੨॥
ब्रह्मा, सनक सनंदन सनातन आणि सनत्कुमार सारखे ऋषी ज्यांना ब्रह्माचे पुत्र म्हटले जात असे, त्यांच्यासाठीही भगवानांचा महाल दुर्मिळ होता ॥२॥

ਅਗਮ ਅਗਮ ਆਗਾਧਿ ਬੋਧ ਕੀਮਤਿ ਪਰੈ ਨ ਪਾਵਉ ॥
परमेश्वर अगाध, अनंत आहे आणि त्याला अगाध ज्ञान आहे. त्याची तुलना होऊ शकत नाही

ਤਾਕੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਉ ॥੩॥
मी त्या सत्पुरुषाचा आश्रय घेतला आहे आणि मला फक्त त्या महान सत्गुरुची आठवण येते.॥३॥

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਟਿਓ ਬੰਧੁ ਗਰਾਵਉ ॥
माझे भगवान ठाकूर माझ्यावर दयाळू आणि दयाळू झाले आहेत; त्यांनी माझ्या गळ्यातील आसक्ती आणि मोहाचा फास कापला आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ਤਉ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਉ ॥੪॥੧॥੧੨੧॥
हे नानक! आता मला संतांचा सहवास मिळाला आहे, मी पुन्हा जन्म घेणार नाही. ॥४॥१॥१२१॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਅੰਤਰਿ ਗਾਵਉ ਬਾਹਰਿ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਜਾਗਿ ਸਵਾਰੀ ॥

मी माझ्या हृदयात परमेश्वराची स्तुती गातो आणि माझ्या हृदयाबाहेरही त्याची स्तुती गातो. मी जागे असताना आणि झोपेत असताना त्याची स्तुती गातो.

ਸੰਗਿ ਚਲਨ ਕਉ ਤੋਸਾ ਦੀਨ੍ਹਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥੧॥

मी गोविंद नावाचा एक व्यापारी आहे. माझ्यासोबत आल्याबद्दल, त्याने मला त्याच्या नावाने प्रवास खर्च दिला आहे. ॥ १॥

ਅਵਰ ਬਿਸਾਰੀ ਬਿਸਾਰੀ ॥

मी देवाशिवाय इतर सर्व काही विसरलो आहे

ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਮੈ ਏਹੋ ਆਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

परिपूर्ण गुरूंनी मला प्रभूच्या नावाची देणगी दिली आहे आणि हे नाव माझ्या जीवनाचा आधार आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਦੂਖਨਿ ਗਾਵਉ ਸੁਖਿ ਭੀ ਗਾਵਉ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਸਮ੍ਹਾਰੀ ॥

मी दुःखात परमेश्वराबद्दल गातो, आनंदात त्याचे गाणे गातो आणि मार्गावर चालताना मला त्याचे स्मरण होते

ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗੁਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਦੀਆ ਮੋਰੀ ਤਿਸਾ ਬੁਝਾਰੀ ॥੨॥

गुरुंनी माझ्या मनात नाम ठेवले आहे आणि माझी तहान भागवली आहे. ॥२॥

ਦਿਨੁ ਭੀ ਗਾਵਉ ਰੈਨੀ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਰਸਨਾਰੀ ॥

मी दिवसा परमेश्वराचे गुणगान करतो आणि रात्रीही त्याचे गुणगान करतो; मी प्रत्येक श्वासात माझ्या जिभेने त्याचे स्मरण करतो

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਿਸਾਸੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਸੰਗਾਰੀ ॥੩॥

सत्संगतीमध्ये राहिल्याने, जीवन आणि मृत्युमध्ये परमेश्वर आपल्यासोबत आहे असा विश्वास स्थापित होतो ॥३॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਉ ਸੰਤ ਰੇਨ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥

हे प्रभू! तुझ्या सेवक नानकला हे वरदान दे की संतांच्या चरणांची धूळ मिळाल्यानंतर तो तुझी आठवण आपल्या मनात ठेवेल

ਸ੍ਰਵਨੀ ਕਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਮਸਤਕੁ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੀ ॥੪॥੨॥੧੨੨॥
मी माझ्या कानांनी तुझी कहाणी ऐकेन, माझ्या डोळ्यांनी तुला पाहीन आणि माझे डोके गुरुच्या चरणी ठेवीन. ॥ ४॥ २॥ १२२॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਆਸਾ ਘਰੁ ੧੦ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा घरु १० महाला ५ ॥

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨਹਿ ਤੇ ਪਾਹੁਨ ਦੋ ਦਾਹਾ ॥
हे मानवा! हे शरीर ज्याला तू शाश्वत मानतोस ते फक्त दोन दिवसांचे पाहुणे आहे.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਅਸਨਾਹਾ ॥੧॥
मुलगा, पत्नी, घर आणि घरातील सर्व वस्तूंची आसक्ती खोटी आहे. ॥१॥

ਰੇ ਮਨ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਹੈ ਹਾ ਹਾ ॥
हे मन! का हसतेस आणि हसतेस आणि आह आह म्हणते.

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੁ ਜੈਸੇ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਇਕੁ ਰਾਮ ਭਜਨੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
स्वतःच्या डोळ्यांनी पहा की या गोष्टी राजा हरिचंदच्या नगरासारख्या आहेत, म्हणून भगवान रामाची पूजा करण्याचा लाभ मिळवा. ॥१॥रहाउ॥

ਜੈਸੇ ਬਸਤਰ ਦੇਹ ਓਢਾਨੇ ਦਿਨ ਦੋਇ ਚਾਰਿ ਭੋਰਾਹਾ ॥
हे मन! अंगावर घातलेले कपडे जसे दोन-चार दिवसांत जुने होतात, तसे हे शरीरही जुने होते.

ਭੀਤਿ ਊਪਰੇ ਕੇਤਕੁ ਧਾਈਐ ਅੰਤਿ ਓਰਕੋ ਆਹਾ ॥੨॥
एखाद्या भिंतीवर किती दूर धावू शकते, शेवटी एक व्यक्ती शेवटपर्यंत पोहोचते. ॥२॥

ਜੈਸੇ ਅੰਭ ਕੁੰਡ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਪਰਤ ਸਿੰਧੁ ਗਲਿ ਜਾਹਾ ॥
हे मन! तलावात ठेवलेल्या पाण्यात पडल्यावर जसे मीठ वितळते, तसेच हे शरीर आहे.

ਆਵਗਿ ਆਗਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਉਠਿ ਜਾਸੀ ਮੁਹਤ ਚਸਾਹਾ ॥੩॥
परब्रह्माची आज्ञा आल्यावर जीव क्षणाक्षणाला जग सोडून जातो.॥ ३॥

ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ ਚਾਲਹਿ ਲੇਖੈ ਬੈਸਹਿ ਲੇਖੈ ਲੈਦਾ ਸਾਹਾ ॥
हे मन! तू तुझ्या काही श्वासांत जगात फिरतोस आणि ईश्वराने लिहिलेल्या लिपीत श्वास घेतो.

ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਓਟਾਹਾ ॥੪॥੧॥੧੨੩॥
हे नानक! नेहमी देवाचे गौरव करा. ज्यांनी खऱ्या गुरूचा आश्रय घेतला आहे ते अस्तित्वाच्या सागरात बुडण्यापासून वाचले आहेत. ॥४॥ १॥ १२३॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਅਪ੍ਰਸਟ ਬਾਤ ਤੇ ਭਈ ਸੀਧਰੀ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਸਜਨਈ ॥
अप्रमाणित बाबी सरळ झाल्या आहेत आणि कट्टर वासनांध शत्रूही सज्जन झाले आहेत.

ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਰਤਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਓ ਮਲੀਨ ਬੁਧਿ ਹਛਨਈ ॥੧॥
ज्ञानाच्या रत्नाने माझ्या मनातील अज्ञानाचा अंधकार उजळून निघाला आहे आणि मलिन बुद्धीही शुद्ध झाली आहे. ॥१॥

ਜਉ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭਈ ॥
जेव्हा जगाचा गुरु गोविंद दयाळू झाला.

ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਫਲ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सतगुरुंच्या भेटीने मला सुख, संपत्ती आणि हरि नामाचे फळ मिळाले.॥१॥रहाउ॥

ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ॥
मी कंजूष होतो हे कोणालाच माहीत नव्हते पण आता मी सर्व जगात लोकप्रिय झालो आहे.

ਸੰਗਿ ਬੈਠਨੋ ਕਹੀ ਨ ਪਾਵਤ ਹੁਣਿ ਸਗਲ ਚਰਣ ਸੇਵਈ ॥੨॥
पूर्वी मला त्यांच्या जवळ कोणी बसू देत नव्हते पण आता सर्व जग माझ्या चरणांची सेवा करते. ॥२॥

ਆਢ ਆਢ ਕਉ ਫਿਰਤ ਢੂੰਢਤੇ ਮਨ ਸਗਲ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਿ ਗਈ ॥
आधी अर्ध्या पैशाच्या शोधात भटकत राहायचो पण आता मनाची तहान शमली आहे.

ਏਕੁ ਬੋਲੁ ਭੀ ਖਵਤੋ ਨਾਹੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੀਤਲਈ ॥੩॥
पूर्वी मला कोणाचा एक कठोर शब्दही सहन होत नव्हता, पण आता चांगल्या संगतीच्या प्रभावामुळे मी सहनशील झालो आहे. ॥३॥

ਏਕ ਜੀਹ ਗੁਣ ਕਵਨ ਵਖਾਨੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਮਈ ॥
भगवंताचे कोणते गुण मी एका जिभेने व्यक्त करावे कारण तो अगम्य आणि अनंत आहे.

ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਈ ॥੪॥੨॥੧੨੪॥
नानक एवढीच प्रार्थना करतात की हे हरि, मी तुझ्या आश्रयाला आलो आहे, म्हणून मला तुझ्या दासांचा दास कर. ॥४॥ २॥ १२४ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਰੇ ਮੂੜੇ ਲਾਹੇ ਕਉ ਤੂੰ ਢੀਲਾ ਢੀਲਾ ਤੋਟੇ ਕਉ ਬੇਗਿ ਧਾਇਆ ॥
अरे मूर्खा, तुझ्या फायद्यासाठी तू खूप आळशी आहेस पण तुझ्या हानीसाठी तू लवकर पळून जातोस.

ਸਸਤ ਵਖਰੁ ਤੂੰ ਘਿੰਨਹਿ ਨਾਹੀ ਪਾਪੀ ਬਾਧਾ ਰੇਨਾਇਆ ॥੧॥
हे पापी, देवाच्या नावाने तू स्वस्तात सौदा करत नाहीस आणि दुर्गुणांच्या ऋणात बांधला आहेस. ॥१॥

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਰੀ ਆਸਾਇਆ ॥
हे माझ्या सतगुरु! मला फक्त तुझ्यावरच आशा आहे

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੈ ਏਹਾ ਓਟਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परम ब्रह्मा! तुझे नाम पतितांना शुद्ध करते. हे माझे एकमेव आवरण आहे.॥१॥रहाउ॥

ਗੰਧਣ ਵੈਣ ਸੁਣਹਿ ਉਰਝਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਲਕਾਇਆ ॥
अरे मुर्खा, अश्लील गाणी ऐकून तू मंत्रमुग्ध होतोस पण देवाचे नामस्मरण करण्यात आळशी आहेस

ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਕਉ ਬਹੁਤੁ ਉਮਾਹਿਓ ਬੂਝੀ ਉਲਟਾਇਆ ॥੨॥
एखाद्यावर टीका करण्याच्या विचाराने तुम्हाला खूप आनंद होतो, पण तुमचा हा शहाणपणा याच्या उलट आहे. ॥२॥

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਤੀ ਨਿੰਦਾ ਅਖਾਧਿ ਖਾਹਿ ਹਰਕਾਇਆ ॥
हे मूर्खा! तू दुसऱ्याच्या संपत्तीचा, दुसऱ्याच्या शरीराचा आणि दुसऱ्याच्या पत्नीचा अपमान करण्यात फसला आहेस आणि वेडा झाला आहेस, म्हणूनच तू अखाद्य पदार्थ खातोस.

ਸਾਚ ਧਰਮ ਸਿਉ ਰੁਚਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਸਤਿ ਸੁਨਤ ਛੋਹਾਇਆ ॥੩॥
अरे मूर्खा, तुला खऱ्या धर्मात रस नाही आणि सत्य ऐकून तुला राग येतो. ॥३॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਇਆ ॥
हे नम्र! दयाळू हे दयाळू भगवान ठाकूर, तुझ्या भक्तांना तुझ्या हरिनामाचा आधार आहे.

ਨਾਨਕ ਆਹਿ ਸਰਣ ਪ੍ਰਭ ਆਇਓ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪਨਾਇਆ ॥੪॥੩॥੧੨੫॥

हे भगवान नानक! त्याने मोठ्या उत्साहाने तुझा आश्रय घेतला आहे, त्याला आपले बनवा आणि त्याच्या सन्मानाचे रक्षण कर.॥ ४॥ ३॥ १२५ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਮਿਥਿਆ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਏ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਬਾਧੇ ॥

माणूस नश्वर गोष्टी आणि वाईट संगतीत अडकतो. तो भ्रमात अडकून राहतो.

ਜਹ ਜਾਨੋ ਸੋ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ਅਹੰਬੁਧਿ ਭਏ ਆਂਧੇ ॥੧॥

तो कुठे गेला हे त्याला आठवतही नाही. तो त्याच्या अहंकारामुळे आंधळा राहतो.॥ १॥

ਮਨ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧੇ ॥

हे माझ्या वैराग्य मन! तू परमेश्वराचे स्मरण का करत नाहीस?

ਕਾਚ ਕੋਠਰੀ ਮਾਹਿ ਤੂੰ ਬਸਤਾ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਿਆਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

तुम्ही कच्च्या खोलीत शरीराच्या रूपाने राहतात. सर्व पापांचे रोग तुमच्याभोवती गुंफलेले आहेत.॥१॥रहाउ॥

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਵੈ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਛੀਜੈ ਅਰਜਾਧੇ ॥

रात्रंदिवस माझे आणि माझे करण्यातच जातात. प्रत्येक क्षणासोबत तुमचे वय सरत आहे.

ਜੈਸੇ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਏ ਝੂਠ ਧੰਧਿ ਦੁਰਗਾਧੇ ॥੨॥
मिठाईच्या चवीत जशी माशी अडकते, त्याचप्रमाणे अभागी माणूस खोट्या धंद्याच्या दुर्गंधीत अडकून राहतो.॥ २॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਇਹ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸਿ ਲਪਟਾਧੇ ॥
वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती या दुर्गुणांमुळे मनुष्य इंद्रियांच्या सुखात मग्न राहतो.

ਦੀਈ ਭਵਾਰੀ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਜਨਮਾਧੇ ॥੩॥
निर्मात्याने तुम्हाला वेगवेगळ्या प्रजातींमध्ये जन्म घेण्याची संदिग्धता पुन्हा पुन्हा दिली आहे, म्हणूनच तुम्ही पुन्हा पुन्हा जगात भटकता.॥ ३॥

ਜਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਭ ਸੁਖ ਲਾਧੇ ॥
गरिबांचे दु:ख दूर करणारा परमेश्वर दयाळू असतो, तेव्हा गुरूंच्या भेटीने सर्व सुख प्राप्त होते.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਧਿਆਵਉ ਮਾਰਿ ਕਾਢੀ ਸਗਲ ਉਪਾਧੇ ॥੪॥
हे नानक! मी रात्रंदिवस देवाचे ध्यान करतो आणि त्याने माझे सर्व रोग बरे केले आहेत. ॥४॥

ਇਉ ਜਪਿਓ ਭਾਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੇ ॥
हे माझ्या बंधू! अशा प्रकारे तुम्ही निर्मात्याचे स्मरण करावे.

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੪॥੧੨੬॥
गरिबांच्या दु:खाचा नाश करणारा तो दयाळू झाला आहे आणि माझे जन्ममरणाचे दु:ख नाहीसे झाले आहे. १॥ दुसरा रहाउ॥ ४॥ ४॥ १२६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਨਿਮਖ ਕਾਮ ਸੁਆਦ ਕਾਰਣਿ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥
क्षणिक लैंगिक सुखाचा आस्वाद घेतल्याने मनुष्य करोडो दिवस दुःख सहन करतो.

ਘਰੀ ਮੁਹਤ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ॥੧॥
तो क्षणभर आनंदित होतो आणि नंतर पुन्हा पुन्हा पश्चात्ताप करतो. ॥१॥

ਅੰਧੇ ਚੇਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
हे ज्ञानहीन प्राणी जगत के मालिक परमेश्वर को याद कर.

ਤੇਰਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण तुमचा मृत्यू दिवस जवळ आला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਪਲਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖਿ ਭੂਲੋ ਆਕ ਨੀਮ ਕੋ ਤੂੰਮਰੁ ॥
हे अज्ञानी जीव! कडुनिंब हा कडू द्रव्य डोळ्यांनी पाहून क्षणभर विसरलास.

ਜੈਸਾ ਸੰਗੁ ਬਿਸੀਅਰ ਸਿਉ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੋ ਹੀ ਇਹੁ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੁ ॥੨॥
जसा विषारी सापाचा सहवास, त्याचप्रमाणे अनोळखी स्त्रीचा उपभोग हा विलास आहे.॥ २॥

ਬੈਰੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪ ਕਰਤਾ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਅਮਾਨਾ ॥
शत्रुत्व वाढवणाऱ्या मोहिनीसाठी तुम्ही पापे करत राहता आणि नावासारखी गोष्ट तिच्या विश्वासात राहते.

ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਿਉ ਸੰਗੀ ਸਾਜਨ ਸਿਉ ਬੈਰਾਨਾ ॥੩॥
जे तुम्हाला सोडून जातात त्यांच्याशी तुम्ही मित्र आहात आणि तुम्ही तुमच्या मित्रांशी वैर करत आहात.॥ ३॥

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਇਹੈ ਬਿਧਿ ਬਿਆਪਿਓ ਸੋ ਉਬਰਿਓ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥
अशा प्रकारे संपूर्ण जग मायेच्या जाळ्यात अडकले आहे, ज्याचा पाळणारा पूर्ण गुरू होतो, तोच त्यातून सुटू शकतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸਰੀਰਾ ॥੪॥੫॥੧੨੭॥
हे नानक! अशा व्यक्तीने अस्तित्त्वाचा सागर पार केला आहे आणि त्याचे शरीरही पवित्र झाले आहे. ॥४॥ ५॥ १२७ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥
आसा महाला ५ दुपदे ॥

ਲੂਕਿ ਕਮਾਨੋ ਸੋਈ ਤੁਮ੍ ਪੇਖਿਓ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਮੁਕਰਾਨੀ ॥
हे देवा! माणूस जे काम गुप्तपणे करतो ते तू पाहतोस, पण मूर्ख आणि मूर्ख माणूस त्याकडे डोळेझाक करतो.

ਆਪ ਕਮਾਨੇ ਕਉ ਲੇ ਬਾਂਧੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥
त्याच्या कृत्यामुळे तो पकडला जातो आणि नंतर त्याला पश्चात्ताप होतो. ॥१॥

ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਗੈ ਜਾਨੀ ॥
माझ्या प्रभूला माणसाचे सर्व मार्ग आधीच माहित आहेत.

ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੂਸੇ ਤੂੰ ਰਾਖਤ ਪਰਦਾ ਪਾਛੈ ਜੀਅ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे भ्रमाने लुटलेल्या प्राणी, तू तुझ्या कृत्यांवर पांघरूण घालतोस पण मग तुला तुझ्या मनातील रहस्ये स्वीकारावी लागतात.॥१॥रहाउ॥

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ ॥
जिथे देव जीवांना मार्गदर्शन करतो तिथे गरीब लोकच जातात. कोणताही नश्वर प्राणी काय करू शकतो?

ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੨॥੬॥੧੨੮॥
हे परब्रह्म स्वामी! मला क्षमा करा, नानक नेहमी तुमच्यासाठी स्वतःचा त्याग करतात. ॥२॥ 6॥ 1२8॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
परमेश्वर स्वतःच आपल्या सेवकाचा आदर करतो आणि स्वतःच त्याला त्याचे नामस्मरण करून देतो.

ਜਹ ਜਹ ਕਾਜ ਕਿਰਤਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥
जिथे जिथे सेवक काम करत असतो, तिथे परमेश्वर पटकन पोहोचतो. ॥१॥

ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਿਕਟੀ ਹੋਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥
परमेश्वर आपल्या सेवकाला जवळ करून दाखवतो.

ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਸੇਵਕੁ ਤਤਕਾਲ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सेवक आपल्या मालकाला जे काही बोलतो ते लगेच पूर्ण होते. ॥१॥रहाउ॥

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥
जो सेवक आपल्या परमेश्वराला संतुष्ट करतो त्याच्यासाठी मी स्वतःला अर्पण करतो.

ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਪਰਸਣਿ ਆਵੈ ॥੨॥੭॥੧੨੯॥
त्याचे सौंदर्य ऐकून नानकांचे हृदय फुलले आणि तो त्याच्या पायांना स्पर्श करण्यासाठी त्या सेवकाच्या जवळ जातो. ॥२॥ ७ ॥ १२६ ॥

ਆਸਾ ਘਰੁ ੧੧ ਮਹਲਾ ੫
आसा घर ११ महला॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਨਟੂਆ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੈਸਾ ਹੈ ਓਹੁ ਤੈਸਾ ਰੇ ॥
नादुआ अनेक प्रकारे ढोंग करतो पण तो तसाच राहतो.

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਰਿ ਸੁਖਹਿ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸਾ ਰੇ ॥੧॥
तसेच जीव भ्रमात अडकून अनेक जन्मात भटकत राहतो पण सुखात प्रवेश करत नाही.॥ १॥

Page 404

ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਮੀਤਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨੀਤਾ ਰੇ ॥
हे माझ्या सज्जनांनो! मित्रांनो आणि संतांनो, भगवान हरीच्या नावाशिवाय सर्व काही नाशवंत आहे.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याने संतांच्या संगतीत देवाचे गुणगान गायले आहे, त्याने हा मौल्यवान मानवी जन्म जिंकला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਕੀਨ੍ਹੀ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਤਰੀਐ ਰੇ ॥
त्रिगुणात्मक अय (तीन गुण) ब्रह्मदेवाने निर्माण केले आहेत. भाऊ, हे कोणत्या पद्धतीने पार करता येईल ते मला सांगा.

ਘੂਮਨ ਘੇਰ ਅਗਾਹ ਗਾਖਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ਰੇ ॥੨॥
त्यात सांसारिक इच्छांचे अनेक चक्र पडले आहेत. हा भ्रम अगाध आणि गुंतागुंतीचा आहे. तो फक्त गुरुंच्या शब्दांनीच पार करता येतो.

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਤਤੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥
हे नानक! ज्याला सतत शोध आणि चिंतन करून हे सत्य कळले आहे.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਪਤੀਆਨਾ ਰੇ ॥੩॥੧॥੧੩੦॥
परमेश्वराचे नाव सर्व गुणांचे भांडार आहे आणि त्याच्याशी तुलना करता येणारी कोणतीही भौतिक वस्तू नाही. त्याचे स्मरण केल्याने मन मोत्यासारखे बनते आणि त्याचे नामस्मरण करण्यात मग्न होते. ॥३॥१॥१३०॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥
आसा महाला ५ दुपदे ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜੋ ਮਾਗਉ ਸੋ ਪਾਵਉ ਰੇ ॥
गुरुंच्या कृपेने, परमेश्वर माझ्या हृदयात वास करतो आणि मी जे काही मागतो ते मला मिळते

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵਉ ਰੇ ॥੧॥
हे मन नावाच्या रंगाने तृप्त आहे आणि पुन्हा कुठेही जात नाही. ॥१॥

ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਗਾਵਉ ਰੇ ॥
आमचा ठाकूर सर्वात महान आहे. म्हणूनच मी रात्रंदिवस त्यांचे गुणगान गात राहतो.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਤਿਸ ਤੇ ਤੁਝਹਿ ਡਰਾਵਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या प्रभूकडे क्षणात निर्माण करण्याची आणि नष्ट करण्याची शक्ती आहे. मी तुला त्याच्या भीतीत ठेवू इच्छितो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੁਆਮੀ ਤਉ ਅਵਰਹਿ ਚੀਤਿ ਨ ਪਾਵਉ ਰੇ ॥
जेव्हा मी माझ्या प्रभूला, माझ्या स्वामीला पाहतो, तेव्हा मी इतर कोणालाही माझ्या हृदयात राहू देत नाही

ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਟਿ ਲਿਖਾਵਉ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੩੧॥
प्रभूने स्वतः दास नानक यांना प्रतिष्ठेचा झगा घातला आहे. माझा गोंधळ आणि भीती दूर करून, मी प्रभूचा महिमा लिहित आहे. ॥२॥२॥१३१॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਉਹਾ ਕੇ ਮਰਦਨ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕਰ ਤਲੀ ਰੇ ॥
मित्रा, ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्य आणि शूद्र असे चार वर्ण आहेत, परंतु काम, क्रोध, आसक्ती, लोभ आणि अभिमान हे दुर्गुण या चारही वर्णांच्या लोकांना नष्ट करतात. सहा दृष्टि असलेल्या ऋषींनाही त्यांच्या तळहातावर नाचवायला लावले जाते

ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਸਰੂਪ ਸਿਆਨੇ ਪੰਚਹੁ ਹੀ ਮੋਹਿ ਛਲੀ ਰੇ ॥੧॥
सर्व सुंदर, देखणे आणि बुद्धिमान लोक वासना इत्यादी पाच दुर्गुणांनी फसवले आहेत ॥१॥

ਜਿਨਿ ਮਿਲਿ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਸੂਰਬੀਰ ਐਸੋ ਕਉਨੁ ਬਲੀ ਰੇ ॥
कामदीसारख्या पाचही शूर योद्ध्यांना मारणारा असा पराक्रमी योद्धा कोण आहे?

ਜਿਨਿ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਗੁਦਾਰੇ ਸੋ ਪੂਰਾ ਇਹ ਕਲੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याने पाच दुर्गुणांना मारून त्यांचे तुकडे तुकडे करून आपले आयुष्य व्यतीत केले आहे तोच या कलियुगात पूर्ण आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਵਡੀ ਕੋਮ ਵਸਿ ਭਾਗਹਿ ਨਾਹੀ ਮੁਹਕਮ ਫਉਜ ਹਠਲੀ ਰੇ ॥
हे पाच दुर्गुणांचे एक अतिशय शक्तिशाली वंश आहे, ते कोणाच्याही नियंत्रणाखाली येत नाहीत

आणि घाबरून पळून जात नाहीत. त्यांचे सैन्य खूप बलवान आणि दृढनिश्चयी आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਨਿਰਦਲਿਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਝਲੀ ਰੇ ॥੨॥੩॥੧੩੨॥

हे नानक! ज्या माणसाने संतांच्या सहवासात आश्रय घेतला आहे त्यानेच त्यांना छळले आहे आणि चिरडले आहे. ॥२॥३॥१३२॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਨੀਕੀ ਜੀਅ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਊਤਮ ਆਨ ਸਗਲ ਰਸ ਫੀਕੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

हरीची उत्कृष्ट कथा जीवांसाठी सर्वोत्तम आहे, इतर सर्व चवी कंटाळवाण्या आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਬਹੁ ਗੁਨਿ ਧੁਨਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਖਟੁ ਬੇਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਛੁ ਲਾਈਕੀ ਰੇ ॥੧॥

अनेक गुणांनी युक्त, ज्ञानी, रागाचे ज्ञान असलेले आणि सहा तत्वज्ञानाचे जाणकार असलेले ऋषी हरि कथेशिवाय इतर कोणत्याही गोष्टीला जीवांसाठी फायदेशीर मानत नाहीत. ॥ १॥

ਬਿਖਾਰੀ ਨਿਰਾਰੀ ਅਪਾਰੀ ਸਹਜਾਰੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪੀਕੀ ਰੇ ॥੨॥੪॥੧੩੩॥

हरीची ही कथा अद्वितीय, अतुलनीय आणि सुखदायक आहे, ती सर्व इंद्रिय इच्छांचा नाश करते. हे नानक! हरीच्या कथेचे अमृत केवळ चांगल्या लोकांच्या सहवासातच प्यायला मिळते. ॥ २॥४॥ १३३॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਹਮਾਰੀ ਪਿਆਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੀ ਗੁਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨ ਤੇ ਟਾਰੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

मला गुरुवाणी खूप गोड वाटते. ती अमृतधारा आहे. गुरुंनी माझ्या मनातून अमृतधारा एका क्षणासाठीही काढून टाकला नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਸਰਸਨ ਹਰਸਨ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਕਰਤਾਰੀ ਰੇ ॥੧॥

या शब्दांद्वारे देवाचे दर्शन होते, प्रभूच्या चरणांचा स्पर्श मिळतो, सुकलेले मन फुलते आणि मनात आनंद निर्माण होतो. हे शब्द निर्माणकर्त्या परमेश्वराच्या प्रेमाने रंगलेले असतात. ॥१॥

ਖਿਨੁ ਰਮ ਗੁਰ ਗਮ ਹਰਿ ਦਮ ਨਹ ਜਮ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਹਾਰੀ ਰੇ ॥੨॥੫॥੧੩੪॥

क्षणभरही हे मंत्र उच्चारल्याने माणूस गुरुंच्या चरणी पोहोचतो. सतत हे मंत्र उच्चारल्याने आत्मा यमदूतांच्या जाळ्यात अडकत नाही. हरीने नानकांच्या गळ्यात आणि हृदयात गुरुवाणीची माळ

सजवली आहे. ॥ २॥ ५॥ १३४॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਨੀਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

संतांचा सहवास मानवासाठी खूप शुभ असतो. ॥१॥रहाउ॥

ਪਹਰ ਮੂਰਤ ਪਲ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਵਖਾਨੀ ॥੧॥

प्रत्येक क्षणी, प्रत्येक तासाला आणि प्रत्येक क्षणी गोविंदाची स्तुती गायली जाते आणि गोविंदाच्या गुणांचे बोल चालू राहतात ॥१॥

ਚਾਲਤ ਬੈਸਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਰਨ ਖਟਾਨੀ ॥੨॥

हरि जसू मणी चालतो, बसतो, झोपतो, त्याचे पाय आंबट असतात. उठताना, बसताना आणि झोपताना हरीची स्तुती होते आणि देव त्यांच्या मनात आणि शरीरात येऊन वास करतो. ॥२॥

ਹਉ ਹਉਰੋ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਗਉਰੋ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਛਾਨੀ ॥੩॥੬॥੧੩੫॥

नानक म्हणतात की, हे ठाकूर! मी गुणविरहित आहे, पण तुम्ही माझे गुणांनी भरलेले स्वामी आहात आणि तुमच्यात आश्रय घेणे मला योग्य वाटले आहे. ॥३॥६॥१३५॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨
राग आसा महाला ५ घर॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਸਿਆਨਪਾ ਭਜੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
सर्व चतुराई सोडून निरंकार परब्रह्माची पूजा कर.

ਏਕ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਬਾਝਹੁ ਸਗਲ ਦੀਸੈ ਛਾਰੁ ॥੧॥
खऱ्या नावाशिवाय बाकी सर्व धूळ दिसते. ॥१॥

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ਸਦ ਸੰਗਿ ॥
हे मित्रा! तू सदैव देवाला तुझ्या बरोबर समज.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੂਝੀਐ ਏਕ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परंतु गुरूंच्या कृपेनेच हरिच्या प्रेमरंगातून ही वस्तुस्थिती समजू शकते.॥१॥रहाउ॥

ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਏਕ ਕੇਰੀ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥
केवळ भगवंताचा आश्रय शक्तिशाली आहे, त्याच्या आश्रयाशिवाय दुसरा आश्रय नाही.

ਮਹਾ ਭਉਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੨॥
सदैव भगवान हरिचे गुणगान गाऊन, भयंकर संसारसागर पार करता येतो.॥ २॥

ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਦੁਖੁ ਨ ਜਮ ਪੁਰਿ ਹੋਇ ॥
भगवंताची स्तुती केल्याने जन्म-मृत्यूचे चक्र संपते आणि मनुष्याला यमपुरीमध्ये दुःख भोगावे लागत नाही.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸੋਈ ਪਾਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੩॥
ज्याच्यावर भगवंत आशीर्वाद देतात त्यालाच निधान नाम प्राप्त होते. ॥३॥

ਏਕ ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਏਕੋ ਏਕ ਕਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥
एकच देव माझा आधार आहे आणि एकच माझ्या जीवनाचा आधार आहे. माझ्या मनात एकच देव शक्ती आहे.

ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਰੁ ॥੪॥੧॥੧੩੬॥
हे नानक! चांगल्या संगतीत राहून भगवंताचे नामस्मरण केले पाहिजे आणि त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही. ॥४॥१॥१३६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦੀਏ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥
हा आत्मा, मन, शरीर आणि आत्मा देवाने मानवाला दिलेला आहे. त्याने सर्व स्वादिष्ट पदार्थ दिले आहेत.

ਦੀਨ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਸਰਣਿ ਰਾਖਣ ਜੋਗੁ ॥੧॥
तो गरीबांचा नातेवाईक आणि जीवन देणारा आहे आणि त्याच्यामध्ये आश्रय घेणाऱ्या आपल्या भक्तांचे रक्षण करण्यास सक्षम आहे. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
हे माझ्या मन! हरिच्या नामाचे चिंतन कर.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਹਾਇ ਸੰਗੇ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण फक्त तोच लोकांना पुढील जगात मदत करतो. म्हणून तुझी भक्ती एकच परमेश्वरावर ॥१॥रहाउ॥

ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਤਰਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥
लोक संसारसागर पार करण्यासाठी वेद आणि शास्त्रांचे ध्यान करतात.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਾਰੁ ॥੨॥
धार्मिक विधी आणि अनेक पारंपारिक संस्कार आहेत, परंतु या सर्वांमध्ये नामस्मरणाचे आचरण सर्वोच्च आहे. ॥२॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਮਿਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ॥
गुरुदेवांच्या भेटीने माणसाची वासना, क्रोध आणि अहंकार नष्ट होतात.

ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਲੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵ ॥੩॥
भगवंताचे नाम आपल्यात स्थिर ठेवा, हरिची उपासना करा, परमेश्वराची सेवा करणे हे सत्कर्म आहे.॥ ३॥

ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਣੁ ॥
हे माझ्या दयाळू परमेश्वरा! मी तुझ्या चरणी आश्रय घेतला आहे. तुम्ही अनादराचा आदर आहात.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਣੁ ॥੪॥੨॥੧੩੭॥
हे परमेश्वरा! तू माझ्या आत्म्याचा आणि जीवनाचा आधार आहेस. तू नानकांची शक्ती आहेस.॥ ४॥ २॥१३७॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਡੋਲਿ ਡੋਲਿ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥
ऋषींचा सहवास न ठेवता डगमगल्याने, म्हणजे श्रद्धाविरहित राहून, त्याने मोठे दुःख भोगले आहे.

ਖਾਟਿ ਲਾਭੁ ਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਇਕ ਰੰਗ ॥੧॥
आता तुम्ही परब्रह्म प्रभूंच्या प्रेमाने हरिरस प्या आणि गोविंद नामाचा लाभ घ्या. ॥१॥

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਨੀਤਿ ॥
हे मित्रा! रोज हरिनामाचा जप करत राहावे.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
प्रत्येक श्वासाने देवाचे ध्यान करा आणि इतर सर्व प्रेमांचा त्याग करा. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ॥
भगवंत स्वतःच सजीवांना ते करण्यास आणि करवून घेण्यास समर्थ आहे आणि स्वतःच जीवन देणारा आहे.

ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੨॥
आपली सर्व चतुराई सोडा आणि दिवसातून आठ वेळा परमेश्वराचा जप करा.॥ २॥

ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਸਹਾਇ ਸੰਗੀ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥
तो परम अगम्य अथांग परमेश्वर तुमचा मित्र, सहाय्यक आणि साथीदार होईल.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਜੀਅ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥
भगवंताचे चरणकमल हृदयात असणे हाच जीवनाचा आधार आहे. ॥३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥
हे माझ्या परम परमेश्वरा! मी तुझी स्तुती आणि स्तुती गात असताना माझ्यावर दया कर.

ਸਰਬ ਸੂਖ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਨਾਉ ॥੪॥੩॥੧੩੮॥
नानकांनी भगवंताचे नामस्मरण करून जीवन जगणे हे खूप चांगले आणि श्रेष्ठ आहे. ॥४॥ ३॥ १३८ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਕਰਾਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਪੇਖਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥
हे ठाकूरजी! मला ऋषीमुनींच्या सहवासात तुमचे दर्शन घडू द्या. मी हा उपक्रम करत राहिल्याने तुम्ही मला हा उपक्रम करायला लावता.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਰਾਵਹੁ ਰੰਗਨਿ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ॥੧॥
हे प्रभो! हरि हरी नामाने माझे मन रंगव. तूच मला तुझ्या नामाच्या रंगाने रंगव.॥ १॥

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਜਾਪਿ ॥
मी मनातल्या मनात रामाचे नामस्मरण करत राहते

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਹੁ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या कृपेने माझ्या हृदयात वास कर आणि माझा सहाय्यक हो. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥
हे देवा! तुझे नाव ऐकून मला तुला भेटण्याची इच्छा निर्माण झाली.

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਰਮ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਸੁਆਉ ॥੨॥
तुझ्या क्षुल्लक किडीवर दया कर, ही माझी एकमेव इच्छा आणि उद्देश आहे. ॥२॥

ਤਨੁ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹਮਰੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥
हे प्रभू! तू माझा स्वामी आहेस आणि माझे शरीर आणि संपत्ती हे सर्व तूच दिले आहेस. माझ्या हाती काहीही नाही.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਹਣਾ ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਖਾਹਿ ॥੩॥
तू मला जपतोस तसे मी जगतो. तू मला जे देतोस ते मी खातो. ॥३॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਧੂਰਿ ॥
हरींच्या भक्तांच्या चरणांच्या धुळीत स्नान केल्याने अनेक जन्मांची पापे धुऊन जातात.

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭਰਮ ਭਉ ਨਾਸੈ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੪॥੧੩੯॥
परमेश्वरावरील प्रेमळ भक्तीने शंका आणि भीती नष्ट होतात. हे नानक! देव नेहमीच आत्म्यासोबत असतो. ॥ ४॥ ४॥ १३६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥
हे परमपिता! तुमचे दर्शन अगम्य आणि अदृश्य आहे. म्हणूनच ज्याच्या डोक्यावर सौभाग्य उदयास आले आहे तोच तुम्हाला पाहू शकतो.

ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥
दयाळू प्रभूने स्वतः माझ्यावर दया केली आहे, म्हणून सद्गुरुंनी मला हरि हे नाव दिले आहे.॥१॥

ਕਲਿਜੁਗੁ ਉਧਾਰਿਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥
गुरुदेवांनी कलियुगाचेही रक्षण केले आहे

ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ ਜਿ ਮੁਘਦ ਹੋਤੇ ਸਭਿ ਲਗੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रभू! मूत्र आणि विष्ठेसारखे दूषित झालेले सर्व मूर्ख आणि मूर्ख लोक तुमची सेवा करू लागले

आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਤੂ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਤਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
तू जगाचा निर्माता आहेस, सर्व सृष्टीची स्थापना करणारा आहेस आणि तू सर्वव्यापी आहेस.

ਧਰਮ ਰਾਜਾ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੋਆ ਸਭ ਪਈ ਪੈਰੀ ਆਇ ॥੨॥
संपूर्ण जग तुमच्या चरणांची सेवा करण्यात मग्न आहे आणि हे पाहून धर्मराज आश्चर्यचकित होतो. ॥२॥

ਸਤਜੁਗੁ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੁਆਪਰੁ ਭਣੀਐ ਕਲਿਜੁਗੁ ਊਤਮੋ ਜੁਗਾ ਮਾਹਿ ॥
सत्ययुग, त्रेता आणि द्वापर हे शुभयुग म्हणतात, परंतु कलियुग सर्व युगांमध्ये सर्वोत्तम आहे.

ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ਕੋਈ ਨ ਪਕੜੀਐ ਕਿਸੈ ਥਾਇ ॥੩॥
कारण या युगात, माणूस एका हाताने जे काही करतो, त्याला त्याच हाताने त्याचे फळ मिळते. कोणताही निष्पाप माणूस दुसऱ्या दोषी व्यक्तीच्या पापांमुळे पकडला जात नाही. ॥३॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਈ ਕਰਹਿ ਜਿ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਜਾਚਹਿ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ॥
हे पूज्य हरि! तुमचे भक्त जे मागतात ते तुम्ही करता. तेच तुमचे वीर आहे.

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਅਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ॥੪॥੫॥੧੪੦॥
हात जोडून नानक तुझ्याकडे हे एक दान मागतो आहे की मला तुझ्या संतांचे दर्शन दे .॥४॥५॥१४०॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩
रागु आसा महाला ५ घरु १३

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे सद्गुरु! तुमच्या शब्दांनी निर्जीव आत्म्यांनाही अस्तित्वाचा महासागर पार करण्यास मदत केली आहे.॥१॥रहाउ॥

ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਦੁਸਟ ਅਪਵਾਦੀ ਤੇ ਪੁਨੀਤ ਸੰਗਾਰੇ ॥੧॥
तुमच्या सहवासात सर्वात क्रूर, दुष्ट आणि अपवादात्मक लोक देखील शुद्ध आणि पवित्र झाले

आहेत. ॥१॥

ਜਨਮ ਭਵੰਤੇ ਨਰਕਿ ਪੜੰਤੇ ਤਿਨ੍ ਕੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥੨॥

जे मानवी रूपात भटकत होते आणि नरकात टाकले गेले होते त्यांच्या वंशजांनाही तू वाचवले आहेस. ॥२॥

ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ਸੇ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥੩॥

जे कोणी ओळखत नव्हते आणि ज्यांना कोणी मान देत नव्हते, ते हरीच्या दाराशी लोकप्रिय झाले आहेत. ॥ ३॥

ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਨਾਨਕ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਵਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੪੧॥

तुला काय उपमा देऊ, नानक! तुला काय स्तुती देऊ? मी प्रत्येक क्षणी तुला स्वतःचे अर्पण करतो. ॥ ४ ॥ १ ॥ १४१ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਬਾਵਰ ਸੋਇ ਰਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

मूर्ख लोक भ्रम आणि भ्रमाच्या झोपेत झोपले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੇ ਮਿਥਿਆ ਗਹਨ ਗਹੇ ॥੧॥

ते कौटुंबिक आसक्ती आणि कामुक इच्छांच्या सुखात बुडालेले आहेत आणि खोटे यश मिळवत आहेत. ॥१॥

ਮਿਥਨ ਮਨੋਰਥ ਸੁਪਨ ਆਨੰਦ ਉਲਾਸ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਤਿ ਕਹੇ ॥੨॥

मिथना मनोरथ आनंदाने झोपलेला उलस माझ्या तोंडाने सती म्हणाला खोट्या इच्छा आणि स्वप्नांचा आनंद आणि उत्साह याला पुरूषमुखी माणूस सत्य म्हणतो. ॥२॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੰਗੇ ਤਿਲੁ ਮਰਮੁ ਨ ਲਹੇ ॥੩॥

अमृतरूपातील हरि नाव ही अशी गोष्ट आहे जी आपल्यासोबत नेहमीच असते. परंतु त्यांच्या इच्छांनी प्रेरित लोकांना हरि नावाचे रहस्य थोडेसेही समजत नाही. ॥३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਸਤਸੰਗੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਆਹੇ ॥੪॥੨॥੧੪੨॥

हे नानक! देवाने त्याच्या कृपेने त्या लोकांना चांगल्या लोकांच्या सहवासात ठेवले आहे, फक्त तेच लोक त्याच्या आश्रयाला आले आहेत. ॥४॥२॥१४२॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ॥
आसा महाला ५ टिपडे ॥

ਓਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला फक्त त्या प्रिय प्रभूचे प्रेम हवे आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਨਿਕ ਮਾਣਿਕ ਗਜ ਮੋਤੀਅਨ ਲਾਲਨ ਨਹ ਨਾਹ ਨਹੀ ॥੧॥
मला सोने, माणिक, हत्तीचा मोती किंवा माणिक नको आहेत. ॥१॥

ਰਾਜ ਨ ਭਾਗ ਨ ਹੁਕਮ ਨ ਸਾਦ ਨ ॥
राज्य, ना संपत्ती, ना सार्वभौमत्व, ना चव.

ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਨ ਚਾਹੀ ॥੨॥
मला यापैकी काहीही नको आहे. ॥२॥

ਚਰਨਨ ਸਰਨਨ ਸੰਤਨ ਬੰਦਨ ॥ ਸੁਖੋ ਸੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥
भगवंताच्या चरणांचा आश्रय घेऊन आणि संतांची उपासना केल्याने मला परम सुखाचा अनुभव येतो.

ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਹਰੀ ॥ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥੩॥੩॥੧੪੩॥
हे नानक! मला प्रिय परमेश्वराची प्रीती मिळाल्यापासून माझा मत्सर शमला आहे ॥३॥३॥१४३॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਲੋਇਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंनी मला या डोळ्यांतून देवाचे दर्शन घडवले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਈਤਹਿ ਊਤਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਮੋਹਿਨਾ ॥੧॥
हे मोहन लोका! तू सर्वत्र शरीरात व मनाने दिसत आहेस. ॥१॥

ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਧਾਰਨ ਧਰਨਾ ਏਕੈ ਏਕੈ ਸੋਹਿਨਾ ॥੨॥
हे सुंदर परमेश्वरा! तूच विश्वाचा मूळ निर्माता आहेस आणि संपूर्ण जगाला आधार देणारा तूच आहेस. ॥२॥

ਸੰਤਨ ਪਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦਰਸਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੋਇਨਾ ॥੩॥੪॥੧੪੪॥
हे नानक! मी तुझ्या संतांच्या चरणांना स्पर्श करतो, त्यांच्या दर्शनासाठी स्वतःला अर्पण करतो आणि पूर्ण आनंदाने झोपतो. ॥३॥ ४॥ 144॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ॥
हरि प्रभूंचे नाव खूप अनमोल आहे.

ਓਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ज्याला हरीचे नामस्मरण होते तो सुखाने जगतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਓਹੁ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ॥੧॥

देवाचे नाव नेहमी त्याच्याबरोबर असते आणि त्याला कधीही सोडत नाही. तो अतुलनीय आणि अतुलनीय आहे. ॥१॥

ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਈ ਬਾਪੁ ਮੋਰੋ ਮਾਈ ਭਗਤਨ ਕਾ ਓਲ੍ਹਾ ॥੨॥

तो भगवान माझा प्रिय भाऊ, वडील आणि माझी आई आहे आणि भक्तांच्या जीवनाचा आधार आहे. ॥२॥

ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਚੋਲ੍ਹਾ ॥੩॥੫॥੧੪੫॥

हे नानक! मला हे नाव गुरूंकडून मिळाले आहे आणि त्यांनी मला अलख प्रभू दाखवले आहेत. हा देवाचा अद्भुत खेळ आहे.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਆਪੁਨੀ ਭਗਤਿ ਨਿਬਾਹਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਆਇਓ ਆਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

माझी भक्ती शेवटपर्यंत पूर्ण कर, हे ठाकूरजी, मी मोठ्या आशेने तुमचा आश्रय घ्यायला आलो आहे.॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੋਇ ਸਕਾਰਥੁ ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਬਸਾਹਿ ॥੧॥

नाम आणि द्रव्य प्राप्त करून माझे हृदय तुझ्या चरणकमळांनी भरून जावे. ॥१॥

ਏਹ ਮੁਕਤਾ ਏਹ ਜੁਗਤਾ ਰਾਖਹੁ ਸੰਤ ਸੰਗਾਹਿ ॥੨॥

हाच माझ्यासाठी मोक्ष आहे आणि मला संत आणि महापुरुषांच्या सहवासात ठेवण्याची ही जीवनाची रणनीती आहे. ॥२॥

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥੩॥੬॥੧੪੬॥

नानक पूजतात, हे हरी, मी तुझे नामस्मरण करीत राहो आणि तुझे गुणगान गाण्यात सहज लीन राहू शकतो. ॥३॥ 6॥ 146॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਠਾਕੁਰ ਚਰਣ ਸੁਹਾਵੇ ॥
ठाकूरजींचे पाय खूप सुंदर आहेत.

ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਪਾਵੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरीचे संत त्यांना प्राप्त झाले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਸੇਵ ਕਮਾਇਆ ਗੁਨ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗਾਵੇ ॥੧॥
ते आपला अहंकार बाजूला ठेवतात, परमेश्वराची सेवा करतात आणि त्याची स्तुती करतात, प्रेमात भिजतात. ॥१॥

ਏਕਹਿ ਆਸਾ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ਆਨ ਨ ਭਾਵੇ ॥੨॥
त्यांना फक्त एकाच देवाची आशा आहे, त्यांना त्याला पाहण्याची तहान आहे आणि त्यांना दुसरे काहीही आवडत नाही. ॥२॥

ਦਇਆ ਤੁਹਾਰੀ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵੇ ॥੩॥੭॥੧੪੭॥
हे परमेश्वरा! ही सर्व तुझी दया आहे. नानक तुझ्यासाठी बलिदान देतात या गरीब प्राण्यांच्या सामर्थ्यात काय आहे? ॥३॥ ७॥ 147॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मनात एकच भगवंताची आठवण ठेवा. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧॥
भगवंताच्या नामाचे ध्यान करा आणि त्याला आपल्या हृदयात ठेवा, त्याच्याशिवाय दुसरे कोणी नाही.॥१॥

ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਆਈਐ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਈਐ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਜਾਹੀ ॥੨॥
परमेश्वराचा आश्रय घेतल्याने सर्व फळांची प्राप्ती होते आणि सर्व दु:ख नाहीसे होतात.॥ २॥

ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ ॥੩॥੮॥੧੪੮॥
हे नानक! सृष्टिकर्ता सर्व प्राणिमात्रांचा दाता आहे आणि प्रत्येक हृदयात विराजमान आहे. ॥३॥8॥१४८॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸੋ ਮੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरीला विसरलेला माणूस मेला.॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੁਖੀਆ ਹੂਆ ॥੧॥
जो नामाचे चिंतन करतो त्याला सर्व फळे मिळतात आणि असा मनुष्य सुखी होतो.॥ १॥

ਰਾਜੁ ਕਹਾਵੈ ਹਉ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਾਧਿਓ ਨਲਿਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥੨॥
अहंकाराने स्वतःला राजा म्हणवून घेणारा आणि अहंकारी कृत्ये करणारा माणूस कोंडीमुळे जसा पोपट नळीला चिकटून राहतो तसाच कोंडीत सापडतो. ॥२॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ ॥੩॥੯॥੧੪੯॥
हे नानक! ज्याला सतगुरू मिळतो तो स्थिर होतो.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪
आसा महाला ५ घरु॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਓਹੁ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਾ ॥
ते प्रेम नेहमीच नवीन असते.

ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो प्रिय परमेश्वराजवळ राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥
देवाला आवडणारा माणूस पुन्हा जन्म घेत नाही.

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਚੈ ॥੧॥
तो हरिच्या भक्तीत आणि प्रेमात लीन राहतो. ॥१॥

ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲੀਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥
भगवंताला मन अर्पण करूनच त्याच्याशी एकरूप होऊ शकते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਅਪਨੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ॥੨॥੧॥੧੫੦॥
नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा, कृपा कर म्हणजे मला तुझे नाम प्राप्त होईल.॥२॥1॥150॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਮਿਲੁ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਧੀਰਜੁ ਕੋ ਨ ਕਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
हे माझ्या प्रिय राम! ये आणि मला भेट, तुझ्याशिवाय मला कोणीही धैर्य देऊ शकत नाही.॥१॥रहाउ॥

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਦਰਸ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥
हे भगवंता! ज्यांनी स्मृती आणि शास्त्रे वाचली आहेत आणि अनेक धार्मिक कार्ये केली आहेत त्यांनाही तुला पाहिल्याशिवाय सुख प्राप्त झाले नाही. ॥१॥

ਵਰਤ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਵਸੈ ॥੨॥੨॥੧੫੧॥
लोक उपवास आणि संकल्प करून थकले आहेत. हे नानक, संतांचा आश्रय घेतल्यानेच मनुष्य भगवंताशी राहतो.॥२॥२॥151॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫ ਪੜਤਾਲ
आसा महाला 5 घर 15 पडताल॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ਮਾਦਿ ਸੋਇਓ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨ ਆਵੈ ॥
मनुष्य दुर्गुण आणि भ्रमाच्या प्रभावाखाली झोपलेला असतो आणि त्याला काहीही समजत नाही.

ਪਕਰਿ ਕੇਸ ਜਮਿ ਉਠਾਰਿਓ ਤਦ ਹੀ ਘਰਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥
जेव्हा यमदूत तिला तिच्या केसांनी उचलतो तेव्हाच तिला तिचे खरे घर कळते.॥ १॥

ਲੋਭ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੈ ਲਾਗੇ ਹਿਰਿ ਵਿਤ ਚਿਤ ਦੁਖਾਹੀ ॥
लोभ आणि कामुक दुर्गुणांनी विष घेतलेली व्यक्ती दुसऱ्याचे पैसे चोरून इतरांचे मन दुखावते.

ਖਿਨ ਭੰਗੁਨਾ ਕੈ ਮਾਨਿ ਮਾਤੇ ਅਸੁਰ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
एका क्षणात नष्ट होणाऱ्या विनाशाच्या भ्रमाने दानवांना नशा चढलेली असते, पण ते परमेश्वराला ओळखत नाहीत. ॥१॥रहाउ॥

ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਨ ਪੁਕਾਰਹਿ ਸੁਨੈ ਨਾਹੀ ਡੋਰਾ ॥
वेद, धर्मग्रंथ, संत हाका मारून उपदेश करतात, पण मायेच्या नशेमुळे बधिर ऐकत नाही.

ਨਿਪਟਿ ਬਾਜੀ ਹਾਰਿ ਮੂਕਾ ਪਛੁਤਾਇਓ ਮਨਿ ਭੋਰਾ ॥੨॥
जेव्हा जीवनाचा खेळ संपतो आणि तो हरून मरतो, तेव्हा मूर्ख माणसाला मनात पश्चाताप होतो.॥ २॥

ਡਾਨੁ ਸਗਲ ਗੈਰ ਵਜਹਿ ਭਰਿਆ ਦੀਵਾਨ ਲੇਖੈ ਨ ਪਰਿਆ ॥
त्याने कोणतेही कारण नसताना सर्व शिक्षा भोगल्या आहेत. परमेश्वराच्या दरबारात हे मान्य झाले नाही.

ਜੇਂਹ ਕਾਰਜਿ ਰਹੈ ਓਲ੍ਹਾ ਸੋਇ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਿਆ ॥੩॥
ज्या कामामुळे त्याच्या पापांवर पांघरूण घालायचे होते ते त्याने केले नाही.॥ ३॥

ਐਸੋ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਓ ਤਉ ਏਕ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਆ ॥
गुरूंनी मला असे जग दाखविल्यावर मी एकच भगवंताचे गुणगान गाऊ लागलो.

ਮਾਨੁ ਤਾਨੁ ਤਜਿ ਸਿਆਨਪ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕੁ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥੧੫੨॥
आपला अभिमान आणि शक्तीचा अभिमान सोडून नानकांनी परमेश्वराचा आश्रय घेतला.॥ ४॥ १॥ १५२॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਬਾਪਾਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਨਾਏ ॥
मी गोविंदांच्या नावाने व्यवसाय करतो.

ਸਾਧ ਸੰਤ ਮਨਾਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਏ ਗੁਨ ਗਾਏ ਪੰਚ ਨਾਦ ਤੂਰ ਬਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

मी संतांना पटवून दिले आहे, म्हणजे मी त्यांना प्रसन्न केले आहे आणि माझा प्रिय परमेश्वर मला मिळाला आहे. मी भगवंताचे गुणगान गात राहतो आणि पाच प्रकारचे नाद माझ्या मनात गुंजत राहतात.॥१॥रहाउ॥

ਕਿਰਪਾ ਪਾਏ ਸਹਜਾਏ ਦਰਸਾਏ ਅਬ ਰਾਤਿਆ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ॥

जेव्हा परमेश्वराने मला आशीर्वाद दिला तेव्हा मला त्यांचे सहज दर्शन झाले आणि आता मी गोविंदांच्या प्रेमाने भारलेला आहे

ਸੰਤ ਸੇਵਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਥ ਰੰਗੁ ਲਾਲਨ ਲਾਏ ॥੧॥

संतांची सेवा करून मी माझ्या प्रभूचे प्रेम मिळवले. ॥१॥

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰਹਸਾਏ ਨਹੀ ਆਏ ਸਹਜਾਏ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਏ ॥

गुरूचे ज्ञान मी माझ्या मनात स्थिरावले आहे आणि मला रहदारीत यावे लागणार नाही याचा मला आनंद आहे, माझ्या मनात नामाचे भांडार सहज सापडले आहे.

ਸਭ ਤਜੀ ਮਨੈ ਕੀ ਕਾਮ ਕਰਾ ॥

मी माझ्या मनातील सर्व इच्छांचा त्याग केला आहे.

ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ਲਾਗੀ ॥

खूप दिवस झाले मला परमेश्वराच्या दर्शनाची खूप तहान लागली आहे.

ਹਰਿ ਦਰਸਨੋ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਬਤਾਵਹੁ ॥

हे हरि! मला तुझे दर्शन दे, तूच मला मार्गदर्शन कर.

ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਆਏ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥੨॥੨॥੧੫੩॥

नानक म्हणतात की आम्ही दरिद्री तुझा आश्रय घेण्यासाठी आलो आहोत, आम्हाला आलिंगन द्या. ॥२॥ २॥ १५३॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਕੋਊ ਬਿਖਮ ਗਾਰ ਤੋਰੈ ॥

दुर्लभ पुरूषच आसक्तीचा भयंकर दुर्ग नष्ट करतो.

ਆਸ ਪਿਆਸ ਧੋਹ ਮੋਹ ਭਰਮ ਹੀ ਤੇ ਹੋਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आणि तुमच्या मनाला आशा, तहान, कपट, आसक्ती आणि भ्रम यांपासून रोखते.॥१॥रहाउ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਾਨ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਛੋਰੈ ॥੧॥
वासना, क्रोध, लोभ आणि अभिमानाचा हा रोग दुर्मिळ व्यक्तीच बरा करू शकतो. ॥१॥

ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਉ ॥
संतांच्या संगतीत मी गोविंदांचे गुणगान गात राहतो, नामात लीन होतो.

ਅਨਦਿਨੋ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਉ ॥
मी दररोज परमेश्वराचे चिंतन करत राहते

ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਜੀਤਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥
भ्रमाच्या भिंतीवर विजय मिळवा आणि नष्ट करा.

ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰੈ ॥੨॥੩॥੧੫੪॥
हे नानक! ही भ्रमाची भिंत तोडून नामाची संपत्ती माझी होईल.॥ २॥ ३॥ १५४॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਿਆਗੁ ॥
हे भावा! वासना, क्रोध आणि लोभ सोडून दे.

ਮਨਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥
मनात गोविंदाचे नामस्मरण करत राहा.

ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਫਲ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवान हरीची उपासना केल्याने सर्व कार्य सफल होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਵਿਕਾਰ ਮਿਥਿਆ ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥
अभिमान, आसक्ती, पाप आणि असत्य सोडून रामाचे नामस्मरण करा.

ਮਨ ਸੰਤਨਾ ਕੈ ਚਰਨਿ ਲਾਗੁ ॥੧॥
हे मन! संतांच्या चरणांना चिकटून राहा. १॥

ਪ੍ਰਭ ਗੋਪਾਲ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਿਮਰਿ ਜਾਗੁ ॥
हे बंधू गोपाळ प्रभू हे पापी लोकांवर अत्यंत दयाळू आणि दयाळू आहेत आणि परम ब्रह्मदेव आहेत. म्हणून झोपेतून उठून हरिच्या चरणांची पूजा करावी.

ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਭਾਗੁ ॥੨॥੪॥੧੫੫॥
हे नानक! भगवान नानकांची आराधना कर आणि तुझे भाग्य पूर्ण उगवेल.॥ २॥४॥१५५॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਹਰਖ ਸੋਗ ਬੈਰਾਗ ਅਨੰਦੀ ਖੇਲੁ ਰੀ ਦਿਖਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आनंदाच्या रूपात भगवंताने हे जग निर्माण केले आहे आणि ते एक खेळ म्हणून दाखवले आहे ज्यामध्ये काही लोक आनंदोत्सव साजरा करत आहेत, काही दुःखात बुडलेले आहेत आणि काही वैराग्य आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਖਿਨਹੂੰ ਭੈ ਨਿਰਭੈ ਖਿਨਹੂੰ ਖਿਨਹੂੰ ਉਠਿ ਧਾਇਓ ॥
क्षणात माणूस घाबरतो, क्षणात निर्भय होतो आणि क्षणात उठतो आणि पळून जातो.

ਖਿਨਹੂੰ ਰਸ ਭੋਗਨ ਖਿਨਹੂੰ ਖਿਨਹੂ ਤਜਿ ਜਾਇਓ ॥੧॥
एका क्षणात तो सुखाचा उपभोग घेतो आणि दुसऱ्या क्षणी तो आनंद सोडून देतो. ॥ १॥

ਖਿਨਹੂੰ ਜੋਗ ਤਾਪ ਬਹੁ ਪੂਜਾ ਖਿਨਹੂੰ ਭਰਮਾਇਓ ॥
एका क्षणात योगाने तपश्चर्या आणि विविध प्रकारची उपासना करतो आणि त्याच क्षणात तो संभ्रमात भरकटतो.

ਖਿਨਹੂੰ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇਓ ॥੨॥੫॥੧੫੬॥
हे नानक! क्षणार्धात परमेश्वर आपल्या कृपेने माणसाला चांगल्या संगतीत ठेवतो आणि त्याला

आपल्या गोटात आणतो. ॥ २॥ ५॥ १५६॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭ ਆਸਾਵਰੀ
रागु आसा महाला ५ घर १७ आसावरी॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥
हे माझ्या मित्रा! मी फक्त गोविंद गोविंद गातो आणि.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰਿ ਹਾਂ ॥
हरि हे नाम माझ्या हृदयात प्रिय आहे.

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸੁ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ਹਾਂ ॥
गुरूंनी जे सांगितले ते मी माझ्या मनात ठेवतो.

ਅਨ ਸਿਉ ਤੋਰਿ ਫੇਰਿ ਹਾਂ ॥
इतरांवरील माझे प्रेम मोडून मी माझे मन त्यांच्यापासून दूर करत आहे.

ਐਸੇ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ਸਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अशा रीतीने मला सर्वात प्रिय परमेश्वर मिळाला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਪੰਕਜ ਮੋਹ ਸਰਿ ਹਾਂ ॥
जगाच्या सरोवरात आसक्तीचा चिखल आहे.

ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਲੈ ਹਰਿ ਹਾਂ ॥
त्यामुळे माणसाचे पाय हरिकडे सरकत नाहीत.

ਗਹਡਿਓ ਮੂੜ ਨਰਿ ਹਾਂ ॥
मूर्ख माणूस भ्रमाच्या दलदलीत अडकतो.

ਅਨਿਨ ਉਪਾਵ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥
दुसरा कोणताही उपाय काम करत नाही.

ਤਉ ਨਿਕਸੈ ਸਰਨਿ ਪੈ ਰੀ ਸਖੀ ॥੧॥

हे मित्रा! मी भगवंताचा आश्रय घेतला तरच जगाच्या सरोवरातील आसक्तीच्या चिखलातून बाहेर पडेन. ॥ १॥

ਥਿਰ ਥਿਰ ਚਿਤ ਥਿਰ ਹਾਂ ॥

अशा रीतीने माझे मन दृढ व दृढ आहे.

ਬਨੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਮਸਰਿ ਹਾਂ ॥

माझ्यासाठी जंगल आणि घर सारखेच आहेत.

ਅੰਤਰਿ ਏਕ ਪਿਰ ਹਾਂ ॥

माझ्या हृदयात एकच प्रिय देव वास करतो.

ਬਾਹਰਿ ਅਨੇਕ ਧਰਿ ਹਾਂ ॥

मी माझ्या मनातून अनेक सांसारिक साधने दूर ठेवतो.

ਰਾਜਨ ਜੋਗੁ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥

माझा राजयोगावर विश्वास आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲੋਗ ਅਲੋਗੀ ਰੀ ਸਖੀ ॥੨॥੧॥੧੫੭॥

नानक म्हणतात, हे मित्रा! ऐक, मी अशा लोकांसोबत राहूनही त्यांच्यापासून अलिप्त राहतो. ॥ २॥ १॥ १५७॥

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसावरी महाला ५ ॥

ਮਨਸਾ ਏਕ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥

हे मन! एकच ईश्वराची इच्छा कर.

ਗੁਰ ਸਿਉ ਨੇਤ ਧਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥

सदैव आपल्या गुरूंच्या चरणी ध्यान करा.

ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੰਤ ਮੰਤ ਗਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥
संतांच्या मंत्रांचे ज्ञान हृदयात ठेवा.

ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥
गुरूंच्या चरणांची भक्तिभावाने सेवा करा.

ਤਉ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या मन, तरच गुरूंच्या कृपेने तुला तुझ्या सद्गुरूंची भेट होईल.॥१॥रहाउ॥

ਟੂਟੇ ਅਨ ਭਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥
माझे सर्व भ्रम नाहीसे झाले आहेत.

ਰਵਿਓ ਸਰਬ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥
आता मला देव सर्वत्र उपस्थित दिसत आहे.

ਲਹਿਓ ਜਮ ਭਇਆਨਿ ਹਾਂ ॥
आता मृत्यूची भीती माझ्या मनातून निघून गेली आहे.

ਪਾਇਓ ਪੇਡ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥
जेव्हा मला या जगाच्या झाडाचे मूळ नाव सापडले.

ਤਉ ਚੁਕੀ ਸਗਲ ਕਾਨਿ ॥੧॥
त्यामुळे माझ्या सर्व गरजा संपल्या. ॥ १॥

ਲਹਨੋ ਜਿਸੁ ਮਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥
ज्याच्या मस्तकावर भाग्य उगवते आणि भगवंताचे नाम फक्त त्या व्यक्तीलाच मिळते.

ਭੈ ਪਾਵਕ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥
तो अग्नीचा महासागर पार करतो.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਿਸਹਿ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥
तो स्वत: मध्ये एक घर शोधतो आणि.

ਹਰਿ ਰਸ ਰਸਹਿ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥
हरी रसाचा आनंद घेतो.

ਲਾਥੀ ਤਿਸ ਭੁਖਾਨਿ ਹਾਂ ॥
त्याची भूक आणि तहान शमली आहे.

ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੨॥੧੫੮॥
नानक म्हणतात, हे मन, ते सहज भगवंतात विलीन होते. ॥ २॥ २॥ १५८ ॥

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसावरी महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ਹਾਂ ॥
हे माझे मन! गुणांचे भांडार, भगवंताचे नाम.

ਜਪੀਐ ਸਹਜ ਧੁਨੀ ਹਾਂ ॥
सहजतेने मधुर आवाजात नामजप करत राहावे.

ਸਾਧੂ ਰਸਨ ਭਨੀ ਹਾਂ ॥
संतच भगवंताचे नामस्मरण करत राहतात.

ਛੂਟਨ ਬਿਧਿ ਸੁਨੀ ਹਾਂ ॥
मी ऐकले आहे की मोक्ष मिळवण्याचा हा एकमेव मार्ग आहे.

ਪਾਈਐ ਵਡ ਪੁਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परंतु हा मार्ग महान पुण्य कर्म केल्यानेच प्राप्त होतो.॥१॥रहाउ॥

ਖੋਜਹਿ ਜਨ ਮੁਨੀ ਹਾਂ ॥
साधूसुद्धा त्याचा शोध घेतात.

ਸ੍ਰਬ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ਹਾਂ ॥
देव सर्वांचा मालक आहे.

ਦੁਲਭ ਕਲਿ ਦੁਨੀ ਹਾਂ ॥
कलियुगी जगात देव सापडणे फार दुर्मिळ आहे.

ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੀ ਹਾਂ ॥
तो दु:खांचा नाश करणारा आहे

ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥
हे माझ्या मनाच्या स्वामी, सर्व आशा पूर्ण करणारा तो आहे. ॥ १॥

ਮਨ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਹਾਂ ॥
हे मन! त्या परमेश्वराची सेवा कर.

ਅਲਖ ਅਭੇਵੀਐ ਹਾਂ ॥
तो शुद्ध आणि कोणताही भेदभाव नसलेला आहे.

ਤਾਂ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥
तू त्याच्या प्रेमात पडलास

ਬਿਨਸਿ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ਹਾਂ ॥
तो कधीही नष्ट होत नाही आणि जन्म-मृत्यूपासून मुक्त असतो.

ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਹਾਂ ॥
नानक म्हणतात की हे मन, भगवंताची ओळख गुरूद्वारेच होते.

ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੩॥੧੫੯॥
माझे मन प्रभूने तृप्त झाले ॥२॥3॥159॥

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसावरी महाला ५ ॥

ਏਕਾ ਓਟ ਗਹੁ ਹਾਂ ॥
हे माझ्या मन! एका भगवंताचा आश्रय घे.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਹੁ ਹਾਂ ॥
गुरूचे शब्द नेहमी उच्चारावे,

ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਹੁ ਹਾਂ ॥
देवाची आज्ञा सत्य मानून ती आनंदाने स्वीकारा,

ਮਨਹਿ ਨਿਧਾਨੁ ਲਹੁ ਹਾਂ ॥
तुमच्या मनात असलेल्या नावांच्या भांडारात प्रवेश करा,

ਸੁਖਹਿ ਸਮਾਈਐ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अशा प्रकारे तुम्ही सहज आनंदात बुडून जाल. ॥१॥रहाउ॥

ਜੀਵਤ ਜੋ ਮਰੈ ਹਾਂ ॥
हे माझ्या मन! जो मनुष्य संसाराचे काम करताना आसक्तीमुक्त राहतो,

ਦੁਤਰੁ ਸੋ ਤਰੈ ਹਾਂ ॥
ते भयंकर जग सागराने पार केले आहे.

ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥
जो प्रत्येकाच्या पायाची धूळ करतो.

ਨਿਰਭਉ ਕਹਉ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥
तुम्ही त्याला निर्भय म्हणा.

ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ਹਾਂ ॥
सर्व चिंता नाहीशा होतात.

ਸੰਤ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥
संतांच्या उपदेशाने हे माझे मन. ॥ १॥

ਜਿਸੁ ਜਨ ਨਾਮ ਸੁਖੁ ਹਾਂ ॥
हे माझ्या हृदया! ज्याला भगवंताच्या नामाचा आनंद आहे.

ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਹਾਂ ॥
त्याला कोणतेही दुःख येत नाही.

ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨੇ ਹਾਂ ॥
जे लोक देवाची स्तुती ऐकतात.

ਸਭੁ ਕੋ ਤਿਸੁ ਮੰਨੇ ਹਾਂ ॥
जगातील सर्व लोक त्यांचा आदर करतात.

ਸਫਲੁ ਸੁ ਆਇਆ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੪॥੧੬੦॥
नानक म्हणतात! हे माझ्या मन, या जगात त्या माणसाचे आगमन यशस्वी होते, जो परमेश्वराला प्रसन्न करतो.॥ २॥ ४॥ १६० ॥

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसावरी महाला ५ ॥

ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਾਂ ॥
चला आपण मिळून हरीचे गुणगान गाऊ या.

ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਹਾਂ ॥
आणि सर्वोच्च स्थान प्राप्त करा.

ਉਆ ਰਸ ਜੋ ਬਿਧੇ ਹਾਂ ॥
ज्यांना हा रस मिळतो.

ਤਾ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧੇ ਹਾਂ ॥
सर्व रिद्धी सिद्धी प्राप्त करतात.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ਹਾਂ ॥
जो रात्रंदिवस दुर्गुणांपासून सावध राहतो.

ਨਾਨਕ ਬਡਭਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
नानक म्हणतात, हे मन, तो फार भाग्यवान आहे.॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤ ਪਗ ਧੋਈਐ ਹਾਂ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈਐ ਹਾਂ ॥
आपण सर्व मिळून संतांचे पाय धुवून आपली अशुद्धता शुध्द करूया.

ਦਾਸਹ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ ਬਿਆਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥
देवाच्या सेवकांच्या पायाची धूळ लागल्याने मनुष्याला कोणतेही दुःख होत नाही.

ਭਗਤਾਂ ਸਰਨਿ ਪਰੁ ਹਾਂ ॥ ਜਨਮਿ ਨ ਕਦੇ ਮਰੁ ਹਾਂ ॥
भक्तांचा आश्रय घेतल्याने मनुष्य जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यातून मुक्त होतो.

ਅਸਥਿਰੁ ਸੇ ਭਏ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਿਨ੍ ਜਪਿ ਲਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥
हे माझ्या मन! जे हरीचे नामस्मरण करतात ते स्थिर होतात. ॥ १॥

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਤੂੰ ਹਾਂ ॥
हे पूज्य देवा! तू माझा सहकारी आणि मित्र आहेस.

ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਮੂੰ ਹਾਂ ॥
माझ्या मनात तुझे नाव ठेवा.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥
त्याच्याशिवाय दुसरे कोणी नाही. म्हणूनच मी मनापासून त्याची पूजा करतो.

ਨਿਮਖ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਾਂ ॥
मी त्याला क्षणभरही विसरत नाही.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ਹਾਂ ॥
त्याशिवाय मी कसे जगू शकतो?

ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਉ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਪੇ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੫॥੧੬੧॥
हे माझ्या हृदयात मी माझ्या गुरूसाठी स्वत:चा त्याग करतो. नानक फक्त भगवंताचे नामस्मरण करत राहतात. ॥२॥५॥१६१॥

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसावरी महाला ५ ॥

ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਤੂੰ ਹਾਂ ॥
हे परमेश्वरा! तू जगाचा निर्माता आहेस.

ਅਵਰੁ ਨਾ ਸੁਝੈ ਮੂੰ ਹਾਂ ॥
तुझ्याशिवाय मी कोणाचाही विचार करू शकत नाही.

ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈਐ ਹਾਂ ॥
जगात तुम्ही काहीही करा, तेच घडते.

ਸਹਜਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ ਹਾਂ ॥
त्यामुळे मी आरामात झोपतो.

ਧੀਰਜ ਮਨਿ ਭਏ ਹਾਂ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦਰਿ ਪਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या मन! जेव्हापासून मी परमेश्वराच्या दारात आश्रय घेतला आहे, तेव्हापासून माझे मन धीर झाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧੂ ਸੰਗਮੇ ਹਾਂ ॥
मी ऋषींच्या संगतीत सामील झालो आहे.

ਪੂਰਨ ਸੰਜਮੇ ਹਾਂ ॥
माझी इंद्रिये पूर्णपणे माझ्या नियंत्रणात आहेत.

ਜਬ ਤੇ ਛੁਟੇ ਆਪ ਹਾਂ ॥
मी अहंकारापासून मुक्त झाल्यापासून.

ਤਬ ਤੇ ਮਿਟੇ ਤਾਪ ਹਾਂ ॥
तेव्हापासून माझे दु:ख व त्रास दूर झाले.

ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਹਾਂ ॥ ਪਤਿ ਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥
हे माझ्या हृदया! परमेश्वराने मला आशीर्वाद दिला आहे. हे जगाच्या स्वामी, ये आणि माझा आश्रय घे, तुझी लाज राख. ॥१॥

ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਜਾਨੀਐ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਮਾਨੀਐ ਹਾਂ ॥
हे माझ्या मन! देव जे काही करतो ते आनंदाने स्वीकारले पाहिजे. तेच सुख मानले पाहिजे.

ਮੰਦਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਰੇਨ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥
हे मन! जो संतांच्या चरणी धूळ बनतो त्याला जगात वाईट काही दिसत नाही.

ਆਪੇ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋ ਚਖੈ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥
हे माझ्या मन! भगवंत ज्याचे रक्षण करतो तोच हरिनामाचा अमृत चाखतो.॥ २॥

ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥
ज्याला कोणीही नाही.

ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥
तो त्याचा प्रभू आहे.

ਅੰਤਰਗਤਿ ਬੁਝੈ ਹਾਂ ॥
देव प्रत्येकाची आंतरिक स्थिती समजतो.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੁ ਸੁਝੈ ਹਾਂ ॥
त्याला सर्व गोष्टी माहीत आहेत.

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿ ਲੇਹੁ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੩॥੬॥੧੬੨॥
हे मन, देवाच्या दरबारात अशी पूजा कर, हे प्रभू, पतितांचे रक्षण कर, हीच नानकांची पूजा आहे. ३॥ 6॥ १६२॥

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕਾ ॥
आसावरी महाला ५ इकतुका ॥

ਓਇ ਪਰਦੇਸੀਆ ਹਾਂ ॥
हे प्राणी, तू या जगात परका आहेस.

ਸੁਨਤ ਸੰਦੇਸਿਆ ਹਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हा संदेश काळजीपूर्वक ऐका. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਸਿਉ ਰਚਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ॥
ज्या भ्रमाने तुम्ही मोहित आहात.

ਸਭ ਕਉ ਤਜਿ ਗਏ ਹਾਂ ॥
सगळे त्याला इथे सोडून निघून गेले आहेत

ਸੁਪਨਾ ਜਿਉ ਭਏ ਹਾਂ ॥
या गोष्टी त्याला स्वप्नासारख्या वाटतात

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਲਏ ॥੧॥
ज्याला हरिचे नाव आठवते. ॥१॥

ਹਰਿ ਤਜਿ ਅਨ ਲਗੇ ਹਾਂ ॥
हरि सोडून जे विकारात अडकले आहेत

ਜਨਮਹਿ ਮਰਿ ਭਗੇ ਹਾਂ ॥
ते जन्म आणि मृत्यूकडे धावतात

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨਿ ਲਹੇ ਹਾਂ ॥
देवाची प्राप्ती करणारे भक्त

ਜੀਵਤ ਸੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ॥
ते आध्यात्मिकरित्या जिवंत राहतात

ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਸੋਇ ॥੨॥੭॥੧੬੩॥੨੩੨॥
हे नानक! ज्याच्यावर देव दया करतो तो त्याचा भक्त असतो. ॥२॥७॥१६३॥२३२॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥
रागु आसा महाला ९ ॥

ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਕਉਨ ਸਿਉ ਮਨ ਕੀ ॥
अरे भावा! मी माझ्या मनाची अवस्था कोणाला सांगू?

ਲੋਭਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ਦਸ ਹੂ ਦਿਸ ਧਾਵਤ ਆਸਾ ਲਾਗਿਓ ਧਨ ਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो लोभाने ग्रस्त आहे आणि संपत्ती मिळविण्याच्या आशेने सर्व दिशांना धावतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁਖ ਕੈ ਹੇਤਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਤ ਸੇਵ ਕਰਤ ਜਨ ਜਨ ਕੀ ॥
आनंदासाठी, तो खूप दुःख सहन करतो आणि लोकांची सेवा आणि स्तुती करत राहतो

ਦੁਆਰਹਿ ਦੁਆਰਿ ਸੁਆਨ ਜਿਉ ਡੋਲਤ ਨਹ ਸੁਧ ਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ ॥੧॥
तो कुत्र्यासारखा घरोघरी फिरतो आणि भगवान रामाची पूजा करण्याचा विचारही करत नाही. ॥१॥

ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਅਕਾਰਥ ਖੋਵਤ ਲਾਜ ਨ ਲੋਕ ਹਸਨ ਕੀ ॥
तो आपले मौल्यवान मानवी जीवन व्यर्थ वाया घालवतो आणि लोकांकडून त्याच्यावर केलेल्या विनोदांची त्याला लाज वाटत नाही

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਿਉ ਨਹੀ ਗਾਵਤ ਕੁਮਤਿ ਬਿਨਾਸੈ ਤਨ ਕੀ ॥੨॥੧॥੨੩੩॥
नानक म्हणतात की हे जीवा! तू हरीची स्तुती का करत नाहीस, यामुळे तुझ्या शरीरातील वाईट विचार दूर होतील॥२॥१॥२३३॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨
रागु आसा महाला १ अष्टपदिया घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
देव असा आहे जो सद्‌गुरुंच्या कृपेने सापडतो

ਉਤਰਿ ਅਵਘਟਿ ਸਰਵਰਿ ਨ੍ਹਾਵੈ ॥
माणसाने पापाच्या कठीण दरीतून उतरून चांगल्या संगतीच्या सद्‌गुणांच्या तळ्यात स्नान केले पाहिजे

ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
त्याने निरर्थक बोलू नये आणि परमेश्वराचे गुणगान गात राहावे

ਜਲੁ ਆਕਾਸੀ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਵੈ ॥
वातावरणातील पाण्याप्रमाणे त्याने परमेश्वरात लीन राहिले पाहिजे

ਰਸੁ ਸਤੁ ਝੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

सत्याच्या आनंदाचे मंथन केल्यानंतर, अमृताचा महापाप प्यावा. ॥ १॥

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਸੁਨਹੁ ਅਭ ਮੋਰੇ ॥

हे माझ्या मन! असे ज्ञान ऐक

ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਉਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

देव सर्वव्यापी आहे आणि सर्वांना आधार देत आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਚੁ ਬ੍ਰਤੁ ਨੇਮੁ ਨ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥

जो माणूस सत्याला आपले व्रत आणि नियम बनवतो, त्याला काळ दुःखी करत नाही आणि

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੋਧੁ ਜਲਾਵੈ ॥

तो खऱ्या गुरूंच्या शब्दांनी आपला राग जाळून टाकतो

ਗਗਨਿ ਨਿਵਾਸਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵੈ ॥

तो दहाव्या दाराच्या उंच मंडलात राहतो आणि समाधीची स्थिती प्राप्त करतो

ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥

गुरुच्या रूपातील तत्वज्ञानाच्या दगडाला स्पर्श करून तो सर्वोच्च स्थान प्राप्त करतो. ॥ २ ॥

ਸਚੁ ਮਨ ਕਾਰਣਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ ॥

एखाद्या जीवाला त्याच्या मनासाठी सत्याचे सार मंथन करावे लागते आणि

ਸੁਭਰ ਸਰਵਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥

एखाद्याने आपल्या शरीरातील अशुद्धता धुण्यासाठी नामामृताच्या सरोवरात स्नान करावे

ਜੈ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਤੈਸੋ ਹੋਵੈ ॥

माणूस ज्याच्याशी मिसळतो त्यासारखाच बनतो

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ॥੩॥

कर्ता परमेश्वर जे काही करतो ते घडते. ॥३ ॥

ਗੁਰ ਹਿਵ ਸੀਤਲੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥
माणसाने बर्फासारखे थंड हृदय असलेल्या गुरुला भेटून आपली तहान भागवली पाहिजे

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਵੈ ॥
जो कोणी आपल्या गुरूंनी सांगितलेल्या सेवेवर आपले लक्ष केंद्रित करतो, तो जणू काही ही पवित्र राख आपल्या शरीरावर घासतो

ਦਰਸਨੁ ਆਪਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥
आरामदायी घरात राहणे हा त्याचा धार्मिक पोशाख असावा, आणि

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥੪॥
शुद्ध वाणी, त्याचा आवाज वाजवा. ॥४ ॥

ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਸਾਰਾ ॥
अंतरात्माचे ज्ञान हाच सर्वोत्तम आनंद आहे

ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥
गुरूंच्या शब्दांमागील कल्पना तीर्थस्थळी स्नान करण्याची आहे

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਥਾਨੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥
आत देवाचे निवासस्थान म्हणजे पूजा

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥੫॥
हाच तो आहे जो मानवी प्रकाशाला दैवी प्रकाशाशी जोडतो. ॥५ ॥

ਰਸਿ ਰਸਿਆ ਮਤਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥
ज्याचे मन नामाच्या अमृतात भिजलेले राहते, ज्याचे मन एका परमेश्वराच्या प्रेमावर केंद्रित राहते

ਤਖਤ ਨਿਵਾਸੀ ਪੰਚ ਸਮਾਇ ॥
असा व्यक्ती सिंहासनावर बसलेल्या परमेश्वराशी विलीन होतो

ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥
देवाच्या इच्छेनुसार चालणे हे त्याचे दैनंदिन दिनचर्या आणि दैनंदिन कमाई बनते

ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਇ ॥੬॥

अज्ञात परमेश्वराला ओळखता येत नाही. ॥ ६॥

ਜਲ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ਜਲ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ज्याप्रमाणे कमळ पाण्यातून वाढते आणि पाण्यापासून दूर राहते

ਜਲ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੁਰਿ ॥

त्याचप्रमाणे, देवाचा प्रकाश सर्व प्राण्यांमध्ये सर्वव्यापी आहे

ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੂਰਿ ॥

मी कोणाला देवाच्या जवळ म्हणू आणि कोणाला दूर?

ਨਿਧਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੭॥

त्या सर्वव्यापी परमात्म्याला पाहून मी त्या सद्गुणांच्या खजिन्याची स्तुती करतो. ॥७॥

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

आत आणि बाहेर देवाशिवाय दुसरे कोणी नाही

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਫੁਨਿ ਹੋਇ ॥
त्याला जे आवडते ते या जगात घडते

ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥
हे भर्तृहरी योगी! ऐक नानक तुला विचार करण्यासारखी गोष्ट सांगत आहेत

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੮॥੧॥
त्या प्रभूचे पवित्र नाव माझ्या जीवनाचा आधार आहे. ॥८ ॥ १॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਸਭਿ ਜਪ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ ॥
बहुतेक जप, तप आणि सर्व हुशारी असूनही, माणूस

ਊਝੜਿ ਭਰਮੈ ਰਾਹਿ ਨ ਪਾਈ ॥
तो अरण्यात भटकतो आणि त्याला देवापर्यंत पोहोचण्याचा मार्ग सापडत नाही

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥
सत्याची जाणीव झाल्याशिवाय काहीही स्वीकारता येत नाही

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੈ ਮਾਥੇ ਛਾਈ ॥੧॥
निनावी माणसाच्या डोक्यावर फक्त धूळ पडते. ॥१॥

ਸਾਚ ਧਣੀ ਜਗੁ ਆਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥
जग जन्म घेत राहते आणि मरत राहते पण विश्वाचा स्वामी सत्याचे मूर्त स्वरूप आहे

ਛੂਟਸਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो व्यक्ती गुरूचा आश्रय घेतो आणि देवाचा सेवक बनतो, तो जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਬਾਧਾ ਬਹੁਤੀ ਆਸਾ ॥
हे जग सांसारिक आसक्ती आणि अनेक आशांमध्ये बांधलेले आहे

ਗੁਰਮਤੀ ਇਕਿ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥
परंतु गुरुमताद्वारे बरेच लोक आसक्तीपासून मुक्त होतात.

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥
त्याच्या अंतरात नाम असते आणि त्याचे हृदय कमळासारखे फुलते

ਤਿਨ੍ ਕਉ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥੨॥
त्यांना मृत्यूचे भय नाही. ॥२॥

ਜਗੁ ਤ੍ਰਿਅ ਜਿਤੁ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥
स्त्रीच्या आकर्षणाने संपूर्ण जग जिंकले आहे आणि हे जग स्त्रियांचे आकर्षण आहे

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਗਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥
आपल्या पुत्रांच्या आणि पत्नीच्या आसक्तीमध्ये अडकून, मनुष्य परमेश्वराचे नाव विसरला आहे

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥
अशाप्रकारे, माणूस आपले जीवन निरर्थकपणे वाया घालवतो आणि जीवनाचा खेळ हरतो

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੩॥
सद्गुरुंची सेवा शक्य तितक्या चांगल्या पद्धतीने केली पाहिजे. ॥३ ॥

ਬਾਹਰਹੁ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥
जो उघडपणे अहंकाराचे शब्द बोलतो

ਅੰਦਰਹੁ ਮੁਕਤੁ ਲੇਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਏ ॥
कदाचित त्याच्या हृदयाला तारणाचा लेप मिळाला नसेल

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥
जो माणूस गुरुंच्या वचनात मग्न होतो आणि मायेची आसक्ती जाळून टाकतो

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ॥੪॥
तो नेहमी त्याच्या हृदयातील शुद्ध नामाचे ध्यान करतो. ॥ ४॥

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥
तो त्याच्या भटकंती मनावर नियंत्रण ठेवतो आणि त्याला बांधून ठेवतो

ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਏ ॥
अशा शिष्याचा सहवास केवळ भगवंताच्या कृपेनेच मिळू शकतो

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭੂਲੋ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥
गुरुशिवाय माणूस चुकीच्या मार्गाने जातो आणि जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकतो.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥੫॥
जर देव दयाळूपणे पाहतो तर तो मानवाला स्वतःशी जोडतो. ॥५॥

ਰੂੜੋ ਕਹਉ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥
अरे देवा, तू खूप सुंदर आहेस पण मी प्रयत्न केला तरी ते वर्णन करू शकत नाही

ਅਕਥ ਕਥਉ ਨਹ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥
जर मी अव्यक्त परमेश्वराबद्दल बोललो तर मी त्याचे मूल्यांकन करू शकत नाही

ਸਭ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਸੂਖ ਰਜਾਈ ॥
हे प्रभू! सर्व दुःख आणि सुख तुमच्या इच्छेनुसार प्राप्त होतात

ਸਭਿ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਸਾਚੈ ਨਾਈ ॥੬॥
खऱ्या नामाने सर्व दुःख दूर होतात. ॥६॥

ਕਰ ਬਿਨੁ ਵਾਜਾ ਪਗ ਬਿਨੁ ਤਾਲਾ ॥
जेव्हा एखाद्याला आवाजाची जाणीव होते, तेव्हा तो हातांशिवाय वाद्य वाजवू शकतो आणि पायांशिवाय नाचून लय राखू शकतो

ਜੇ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਤਾ ਸਚੁ ਨਿਹਾਲਾ ॥
जर त्याला शब्दांमधील फरक समजला तर त्याला सत्य दिसेल

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਭੇ ਸੁਖ ਨਾਲਾ ॥

जेव्हा खरा देव आत असतो तेव्हा सर्व आनंद माणसासोबत असतो

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥੭॥

सर्वांचे रक्षणकर्ता परमेश्वर आपल्या कृपेने सर्व प्राण्यांचे रक्षण करतो. ॥७॥

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥

जो माणूस आपला अहंकार नष्ट करतो त्याला तिन्ही लोकांची अंतर्दृष्टी मिळते

ਬਾਣੀ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥

जो माणूस शब्द समजतो तो सत्यात विलीन होतो

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰਾ ॥

हे जीवा! सतत प्रेमाने एका शब्दाचे ध्यान कर

ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੮॥੨॥

हे नानक! धन्य आहे तो परमेश्वर जो त्याच्या भक्तांचे जीवन सुधारतो. ॥८ ॥ २॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

॥ आसा महाला १ ॥

ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਮਾਨੁ ॥

देवाच्या स्वरूपावर अनेकांनी असंख्य लेख लिहिले आहेत पण ते त्याच्या स्वरूपाचे वर्णन करू शकलेले नाहीत. लेख लिहून त्याने त्याच्या विद्वत्तेबद्दल खोटा आदर मिळवला आहे

ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸਚੁ ਸੁਰਤਿ ਵਖਾਨੁ ॥

जेव्हा एखाद्या व्यक्तीचे मन सत्याने समाधानी असते, तेव्हाच तो ते सुरतीद्वारे व्यक्त करतो

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਾਰੁ ॥

फक्त वारंवार बोलणे आणि वाचणे हे एक निरुपयोगी ओझे आहे

ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥

असंख्य धार्मिक ग्रंथ आहेत, परंतु अनंत देव अवर्णनीय आहे. ॥१॥

ਐਸਾ ਸਾਚਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥

हे जीवा! तू हे समजून घेतले पाहिजे की फक्त एकच खरा देव असा आहे

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

या जन्म आणि मृत्यूला त्या परमेश्वराची इच्छा समजा .॥१॥रहाउ॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ਜਮਕਾਲਿ ॥

हे जग मृत्यूने बांधलेले आहे, मायेच्या भ्रमात अडकलेले आहे

ਬਾਂਧਾ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥

नामजप केल्याने बंधनात अडकलेल्या व्यक्तीला भ्रम आणि मोहांपासून मुक्तता मिळू शकते

ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥

गुरुच आनंद देणारा आहे म्हणून दुसऱ्या कोणाचा शोध घेऊ नका

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਿਬਹੀ ਤੁਧੁ ਨਾਲਿ ॥੨॥

तो या जगात आणि पुढच्या जगात तुमच्यासोबत असेल. ॥२॥

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾਂ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

जर एखादी व्यक्ती गुरु या शब्दाद्वारे सांसारिक इच्छांपासून मुक्त झाली तर ती एका देवाला समर्पित होते

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾਂ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥

जर त्याने अखाद्य कामदिक नष्ट केले तर त्याची कोंडी सुटते

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥

हृदयात नाम ठेवल्याने मनुष्य सांसारिक संपत्तीपासून मुक्त होतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥

जर एखादी व्यक्ती गुरुमुख (गुरूंचा अनुयायी) बनली तर तो सत्याशी एकरूप होतो. ॥३॥

ਜਿਨਿ ਧਰ ਸਾਜੀ ਗਗਨੁ ਅਕਾਸੁ ॥

ज्या परमेश्वराने पृथ्वी, आकाश आणि

ਜਿਨਿ ਸਭ ਥਾਪੀ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥
ज्याने संपूर्ण जग निर्माण केले आणि नंतर ते स्वतः नष्ट केले

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥
तो निर्माणकर्ता परमेश्वर स्वतः प्रत्येकाच्या आत उपस्थित आहे

ਕਿਸੈ ਨ ਪੁਛੇ ਬਖਸੇ ਆਪਿ ॥੪॥
तो कोणाशीही सल्लामसलत करत नाही आणि स्वतःहून माफ करतो. ॥४ ॥

ਤੂ ਪੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਮਾਣਕ ਹੀਰੁ ॥
हे जगाच्या निर्मात्या! तू स्वतःच पूर्ण समुद्र आहेस, तूच माणिक आणि हिरा आहेस

ਤੂ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥
तू खूप पवित्र आहेस आणि नेहमीच सत्य आणि सद्गुणांचा साठा आहेस

ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰ ਪੀਰੁ ॥
ज्याला गुरुपिता भेटतो तो नेहमीच आनंदाचा आनंद घेतो

ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਵਜੀਰੁ ॥੫॥
फक्त देवच जगाचा राजा आहे आणि तो स्वतः त्याचा स्वतःचा सेवक आहे. ॥५॥

ਜਗੁ ਬੰਦੀ ਮੁਕਤੇ ਹਉ ਮਾਰੀ ॥
हे संपूर्ण जग प्रेमाच्या भ्रमात कैद झाले आहे. जो आपला अभिमान नष्ट करतो त्याला मुक्ती मिळते

ਜਗਿ ਗਿਆਨੀ ਵਿਰਲਾ ਆਚਾਰੀ ॥
या जगात खूप कमी ज्ञानी लोक आहेत ज्यांचे आचरण त्यांच्या ज्ञानानुसार असते

ਜਗਿ ਪੰਡਿਤੁ ਵਿਰਲਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥
या जगात खरे विचारवंत फार कमी विद्वान आहेत

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸਭ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੬॥
सद्गुरु न सापडता प्रत्येकजण अहंकारात भटकतो. ॥६॥

ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਸੁਖੀਆ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥
जग दुःखी आहे पण काही मोजकेच लोक आनंदी आहेत

ਜਗੁ ਰੋਗੀ ਭੋਗੀ ਗੁਣ ਰੋਇ ॥
जग सुखाचा शोध घेणारे असल्यामुळे आजारी आहे आणि त्याचे गुण गमावल्यानंतर रडते

ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥
जग जन्माला येते आणि त्याचे प्रतिष्ठा गमावल्यानंतर ते मरते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥੭॥
जो गुरुमुख बनतो त्याला ही वस्तुस्थिती समजते. ॥७॥

ਮਹਘੋ ਮੋਲਿ ਭਾਰਿ ਅਫਾਰੁ ॥
परमेश्वराची किंमत खूप जास्त आहे आणि तो वजनानेही अनंत आहे

ਅਟਲ ਅਛਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਧਾਰੁ ॥
हे प्राणीमात्र! गुरुच्या ज्ञानाने, स्थिर आणि अचल परमेश्वराला तुझ्या हृदयात ठेव.

ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭਾਵੈ ਭਇਕਾਰੁ ॥
प्रेमाद्वारे, माणूस अशा व्यक्तीला भेटतो जो परमेश्वराच्या भीतीने वागतो आणि त्याला तो आवडू लागतो

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥੩॥
नानक विचार करण्यासारखी गोष्ट सांगतात. ॥८ ॥ ३ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਏਕੁ ਮਰੈ ਪੰਚੇ ਮਿਲਿ ਰੋਵਹਿ ॥
जेव्हा एक व्यक्ती मरते तेव्हा पाचही नातेवाईक एकत्र रडतात

ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ ਮਲੁ ਧੋਵਹਿ ॥
जेव्हा एखादी व्यक्ती शब्दांद्वारे ही घाण शुद्ध करते तेव्हा अहंकाराची ही घाण दूर होते

ਸਮਝਿ ਸੂਝਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਹੋਵਹਿ ॥
ज्याला हे सत्य समजते तो घरात सहज प्रवेश करतो

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥੧॥
ज्ञानाशिवाय माणूस आपली सर्व प्रतिष्ठा गमावतो. ॥१॥

ਕਉਣੁ ਮਰੈ ਕਉਣੁ ਰੋਵੈ ਓਹੀ ॥
कोण मरते आणि कोण त्याच्यासाठी रडते

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭਸੈ ਸਿਰਿ ਤੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तूच जगाचा निर्माता आहेस. तुझी आज्ञा सर्वांवर आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮੂਏ ਕਉ ਰੋਵੈ ਦੁਖੁ ਕੋਇ ॥
जर कोणी मृतांसाठी रडत असेल तर तो प्रत्यक्षात दुःख व्यक्त करत असतो

ਸੋ ਰੋਵੈ ਜਿਸੁ ਬੇਦਨ ਹੋਇ ॥
फक्त तोच रडतो जो दुर्दैवाचा सामना करतो

ਜਿਸੁ ਬੀਤੀ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥
ज्या व्यक्तीसोबत हे घडत आहे त्याची अवस्था फक्त देवालाच माहीत आहे

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥
कर्ता परमेश्वर जे काही करतो, तेच घडते. ॥२॥

ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ਤਾਰੇ ਤਰਣਾ ॥
केवळ अहंकाराला मारून जगणे हे अस्तित्वाच्या या महासागरातून पार होण्यासाठी एक बोट म्हणून काम करते

ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪਰਮ ਗਤਿ ਸਰਣਾ ॥
ज्या जगदीशाच्या आश्रयाने परम मोक्ष मिळतो, त्याला जयजयकार असो

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥
मी सद्‌गुरुंच्या चरणी स्वतःला अर्पण करतो

ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਸਬਦਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ॥੩॥
गुरु हे जहाज आहे आणि त्यांच्या शब्दांनी आपण जगाचा हा भयानक महासागर पार करू शकतो. ॥३॥

ਨਿਰਭਉ ਆਪਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ॥
परमेश्वर स्वतः निर्भय आहे आणि त्याचा प्रकाश प्रत्येकामध्ये आहे

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੂਤਕੁ ਜਗਿ ਛੋਤਿ ॥
नावाशिवाय जगात कुठेतरी प्रदूषणाची भीती असते तर कुठेतरी अस्पृश्यतेची भीती असते

ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੋਤਿ ॥
माणसाचा नाश वाईट ज्ञानाने झाला आहे, म्हणूनच तो ओरडतो आणि ओरडतो

ਜਨਮਿ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ ॥੪॥
देवाची भक्तीगीते आणि स्तोत्रे ऐकल्याशिवाय माणूस जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात अडकतो. ॥४॥

ਮੂਏ ਕਉ ਸਚੁ ਰੋਵਹਿ ਮੀਤ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰੋਵਹਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥
खरं तर, फक्त खरे मित्रच मृतांसाठी रडतात. रजो, सत्व आणि तमो हे तीन गुण असलेले लोक नेहमीच रडत राहतात

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸੁਚੀਤ ॥
सुख आणि दुःख मागे सोडून देवाला तुमच्या हृदयात ठेवा

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਉ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥੫॥
तुमचे शरीर आणि मन देवाच्या प्रेमाला समर्पित करा. ॥५॥

ਭੀਤਰਿ ਏਕੁ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ ॥
अनेक प्रकारचे असंख्य जीव आहेत, परंतु त्या सर्वांमध्ये एकच देव वास करतो

ਕਰਮ ਧਰਮ ਬਹੁ ਸੰਖ ਅਸੰਖ ॥
असे अनेक कर्मधर्म आहेत ज्यांची संख्या असंख्य आहे

ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਜਨਮੁ ਬਿਰੰਥ ॥
भय आणि भक्तिशिवाय मानवी जन्म निरर्थक आहे

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਮਿਲਿ ਪਰਮਾਰੰਥ ॥੬॥
हरीची स्तुती केल्याने मोक्ष मिळतो. ॥६॥

ਆਪਿ ਮਰੈ ਮਾਰੇ ਭੀ ਆਪਿ ॥
कोणत्याही प्राण्याच्या मृत्यूमध्ये जणू काही तोच मरतो आणि त्या प्राण्याला मारणारा देवच असतो

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥
परमेश्वर स्वतः निर्माण करतो आणि निर्माण केल्यानंतर तो स्वतःच नष्ट करतो

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੋਤੀ ਤੂ ਜਾਤਿ ॥
हे प्रकाशरूपी परमेश्वरा, तू स्वतः विश्व निर्माण केले आहेस आणि स्वतःचा प्रकाश स्थापित केला आहेस

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤਿ ॥੭॥
जो शब्दावर चिंतन करतो तो परमेश्वराला भेटतो, यात काही शंका नाही. ॥७॥

ਸੂਤਕੁ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਜਗੁ ਖਾਇ ॥
आगीतही प्रदूषण असते, जेव्हा आग भडकते तेव्हा ती संपूर्ण जगाला भस्मसात करते

ਸੂਤਕੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਸਭ ਹੀ ਥਾਇ ॥
सुतक जमिनीवर, पाण्यात आणि सर्वत्र उपस्थित आहे

ਨਾਨਕ ਸੂਤਕਿ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥
हे नानक, सुतकाच्या काळात प्राणी जन्म घेतात आणि मरत राहतात

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੮॥੪॥
गुरुच्या कृपेने हरीचे अमृत पित राहिले पाहिजे. ॥८॥ ४ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
रागु आसा महाला १ ॥

ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੈ ਸੁ ਪਰਖੇ ਹੀਰਾ ॥
जो माणूस स्वतःबद्दल विचार करतो, तो नावाच्या हिऱ्याची परीक्षा घेतो

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ॥
परिपूर्ण गुरु आपल्या कृपेच्या एका नजरेने माणसाला जगाच्या महासागरातून वाचवतात

ਗੁਰੁ ਮਾਨੈ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੧॥
ज्या व्यक्तीची आपल्या गुरूंवर खरी श्रद्धा असते, त्याचे मन चंचल नसते. ॥१॥

ਐਸਾ ਸਾਹੁ ਸਰਾਫੀ ਕਰੈ ॥
गुरु हा असा व्यापारी आहे जो आपल्या शिष्यांची परीक्षा घेतो

ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਤਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याच्या अचुक दयेने, मनुष्याला देवाच्या प्रेमाची देणगी मिळते आणि त्याचे तारण होते. ॥१॥रहाउ॥

ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਰੁ ॥
निरंजन प्रभू नावाची राशी राजधानी सर्वोत्तम आहे

ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਿ ਰਤਾ ਪੈਕਾਰੁ ॥
सत्याने रंगलेला महापुरुष शुद्ध आणि पवित्र असतो

ਸਿਫਤਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥
त्याचे गुणगान करून तो गुरुला (भगवानांना) सहजपणे आपल्या हृदयात वास करून घेतो. ॥२॥

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥
जो शब्दांनी आपल्या आशा आणि इच्छा जाळतो

ਰਾਮ ਨਰਾਇਣੁ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥
तो स्वतः रामनारायणाच्या नावाचे गुणगान गातो आणि इतरांनाही गुणगान करायला लावतो

ਗੁਰ ਤੇ ਵਾਟ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥੩॥
गुरूद्वारे तो प्रभूच्या राजवाड्यात आणि घराकडे जाण्याचा मार्ग शोधतो. ॥३॥

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਜੋਤਿ ਅਨੂਪੁ ॥
परमेश्वराच्या अद्वितीय प्रकाशाने त्याचे शरीर सोन्यात बदलते आणि

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਦੇਵਾ ਸਗਲ ਸਰੂਪੁ ॥
तो तिन्ही लोकांमध्ये परमेश्वराचे स्वरूप पाहतो

ਮੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੁ ਅਖੂਟੁ ॥੪॥
माझ्या मांडीवर परमेश्वराच्या नावाची खरी आणि शाश्वत संपत्ती आहे. ॥४॥

ਪੰਚ ਤੀਨਿ ਨਵ ਚਾਰਿ ਸਮਾਵੈ ॥
देव पाच महाभूतांमध्ये, मायेच्या तीन गुणांमध्ये, नऊ विभागांमध्ये आणि चारही दिशांमध्ये पसरलेला आहे

ਧਰਣਿ ਗਗਨੁ ਕਲ ਧਾਰਿ ਰਹਾਵੈ ॥
आपली शक्ती स्थापित करून तो पृथ्वी आणि आकाशाला आधार देत आहे

ਬਾਹਰਿ ਜਾਤਉ ਉਲਟਿ ਪਰਾਵੈ ॥੫॥
देव बाहेर धावणाऱ्या सजीव प्राण्याचे मन वळवतो आणि त्याला योग्य मार्गावर परत आणतो. ॥५॥

ਮੂਰਖੁ ਹੋਇ ਨ ਆਖੀ ਸੂਝੈ ॥
जो मूर्ख आहे तो त्याच्या आध्यात्मिक डोळ्यांनी पाहत नाही

ਜਿਹਵਾ ਰਸੁ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਬੂਝੈ ॥
त्याची जीभ रस दाखवत नाही आणि त्याला काय सांगितले जाते ते समजत नाही

ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਜਗ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥੬॥
विषारी भ्रमात बुडालेला तो जगाशी लढत राहतो. ॥ ६॥

ਊਤਮ ਸੰਗਤਿ ਊਤਮੁ ਹੋਵੈ ॥
चांगली संगत ठेवल्याने माणूस चांगला बनतो

ਗੁਣ ਕਉ ਧਾਵੈ ਅਵਗਣ ਧੋਵੈ ॥
असा माणूस सद्‌गुणांच्या मागे धावतो आणि त्याचे दोष दूर करतो

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਹਜੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥੭॥
गुरुची सेवा केल्याशिवाय नैसर्गिक आनंद मिळू शकत नाही. ॥७ ॥

ਹੀਰਾ ਨਾਮੁ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲੁ ॥
परमेश्वराचे नाव हिरा, रत्न आणि माणिक आहे

ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਮਾਲੁ ॥
माणसाचे मौल्यवान हृदय, मोत्यासारखे, त्या सद्‌गुरूची संपत्ती आहे

ਨਾਨਕ ਪਰਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੮॥੫॥
हे नानक! परमेश्वर त्याच्या भक्तांची परीक्षा घेतो आणि त्यांना त्याच्या कृपेने आशीर्वादित करतो. ॥८ ॥ ५ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਮਨਿ ਮਾਨੁ ॥
केवळ गुरुद्वारेच ज्ञान, ध्यान आणि मनाचे समाधान मिळू शकते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਛਾਨੁ ॥
गुरूंच्या सान्निध्यात राहूनच प्रभूचा महाल ओळखता येतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥੧॥
केवळ गुरुमुख (गुरूंचा शिष्य) बनल्यानेच प्रभूचे नाव मानवी मनात प्रकट होते. ॥१॥

ਐਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥
अशाप्रकारे परमेश्वराच्या प्रेमळ भक्तीचे चिंतन केले जाते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुमुख बनूनच भगवान मुरारीचे खरे नाव प्राप्त होऊ शकते. ॥१॥रहाउ॥

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਥਾਨਿ ਸੁਥਾਨੁ ॥
जो गुरुमुख बनतो तो रात्रंदिवस पवित्र राहतो आणि एका सुंदर ठिकाणी राहतो

ਤੀਨ ਭਵਨ ਨਿਹਕੇਵਲ ਗਿਆਨੁ ॥
त्याला तिन्ही लोकांचे ज्ञान मिळते

ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੨॥
देवाचे आदेश खऱ्या गुरूद्वारे ओळखले जातात. ॥२॥

ਸਾਚਾ ਹਰਖੁ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ॥
त्याला खरे सुख मिळते आणि त्याला कोणतेही दुःख स्पर्श करत नाही

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਭੋਗੁ ॥
त्याला ज्ञानाचे अमृत आणि महारसाचा आनंद मिळतो

ਪੰਚ ਸਮਾਈ ਸੁਖੀ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੩॥
त्याचे वासना इत्यादी पाच विकार नष्ट होतात आणि तो संपूर्ण जगात आनंदी होतो. ॥३ ॥

ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
हे परमेश्वरा! तुझा प्रकाश सर्वांमध्ये आहे आणि सर्वजण तुझे आहेत

ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਸੋਈ ॥
तो स्वतः ते मिसळतो आणि स्वतः वेगळे करतो

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੪॥
निर्माणकर्ता परमेश्वर स्वतः जे काही करतो ते घडते. ॥४॥

ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥
देव स्वतः विश्वाचा नाश करतो आणि नंतर ते स्वतः निर्माण करतो; त्याच्या आज्ञेनुसार विश्व पुन्हा त्याच्यात लीन होते

ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥
त्याला जे आवडते ते त्याच्या आज्ञेनुसार घडते

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਪੂਰਾ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ॥੫॥
गुरुशिवाय कोणीही परमप्रभूला प्राप्त करू शकत नाही. ॥५ ॥

ਬਾਲਕ ਬਿਰਧਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਪਰਾਨਿ ॥
एखादा प्राणी बालपण आणि म्हातारपणीत बेशुद्ध असतो

ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਬੂਡੈ ਅਭਿਮਾਨਿ ॥
तारुण्याच्या पूर्णतेत तो अभिमानात बुडातो

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਲਹਸਿ ਨਿਦਾਨਿ ॥੬॥
नावाशिवाय तो मूर्ख काय साध्य करू शकेल? ॥ ६॥

ਜਿਸ ਕਾ ਅਨੁ ਧਨੁ ਸਹਜਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥
ज्या परमेश्वराचे दिलेले अन्न आणि पैसा तो वापरतो त्याला माणूस ओळखत नाही

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥
दुविधेत तो चुकीच्या मार्गावर जातो आणि नंतर पश्चात्ताप करतो

ਗਲਿ ਫਾਹੀ ਬਉਰਾ ਬਉਰਾਨਾ ॥੭॥
पण मूर्ख माणसाच्या गळ्यात आसक्तीचा फास असतो. ॥७॥

ਬੂਡਤ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਤਉ ਡਰਿ ਭਾਗੇ ॥
जगाला भ्रमात बुडलेले पाहून पुरुष घाबरतात आणि पळून जातात

ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ॥੮॥੬॥
ज्यांना खऱ्या गुरूंनी संरक्षण दिले आहे ते खूप भाग्यवान आहेत. हे नानक, ते गुरुच्या चरणांना चिकटून राहतात. ॥८॥ ६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਗਾਵਹਿ ਗੀਤੇ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤੇ ॥
काही लोक देवाचे स्तोत्र गातात पण त्यांच्या मनात वाईट विचार असतात

ਰਾਗ ਸੁਣਾਇ ਕਹਾਵਹਿ ਬੀਤੇ ॥
रागांचे पठण करून त्याला विद्वान म्हटले जाते

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨਿ ਝੂਠੁ ਅਨੀਤੇ ॥੧॥
पण नावाशिवाय त्यांचे मन खोटेपणा आणि वाईट विचारांनी भरलेले असते. ॥ १॥

ਕਹਾ ਚਲਹੁ ਮਨ ਰਹਹੁ ਘਰੇ ॥
हे मन, तू कुठे चालला आहेस? तुझ्या हृदयात राहा

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਖੋਜਤ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुमुख रामाच्या नावाने संतुष्ट होतो आणि शोध घेतल्यावर त्याला सहजपणे परमेश्वर मिळतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਨਿ ਮੋਹੁ ਸਰੀਰਾ ॥
ज्या व्यक्तीच्या मनात वासना आणि क्रोध वास करतात, तो शरीराशी आसक्त असतो

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸੁ ਪੀਰਾ ॥
लोभ, लोभ आणि अहंकार त्याच्या मनाला खूप दुःखी करतात

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੨॥
रामाच्या नावाशिवाय मनाला धीर कसा मिळेल? ॥२॥

ਅੰਤਰਿ ਨਾਵਣੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥
जो माणूस आपल्या अंतरात्माला नामाच्या सरोवरात स्नान करतो, तो सत्य ओळखतो

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ॥
गुरुमुख स्वतः त्याच्या अंतरात्माचे कार्य जाणतो

ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥੩॥
खऱ्या शब्दांशिवाय परमेश्वराचा महाल अनुभवता येत नाही. ॥३॥

ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਹਿ ਆਕਾਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥
जो आपले रूप निराकार परमेश्वरात विलीन करतो आणि

ਅਕਲ ਕਲਾ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਟਿਕਾਵੈ ॥
सर्व कला पूर्ण सत्यात वसलेली असते

ਸੋ ਨਰੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੪॥
तो माणूस पुन्हा गर्भाशयात प्रवेश करत नाही. ॥४॥

ਜਹਾਂ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਹ ਜਾਉ ॥
जिथे नाव मिळेल तिथे जा

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥
गुरुंच्या आशीर्वादाने चांगली कामे करा

ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੫॥
नामात मग्न व्हा आणि हरीची स्तुती करा. ॥५॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ॥
गुरुंच्या सेवेमुळे मला माझे खरे स्वरूप समजले आहे

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
आनंद देणाऱ्या नावाचे अमृत आता माझ्या हृदयात वास करते

ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ॥੬॥
मी रात्रंदिवस गुरुंच्या शब्दांमध्ये आणि नावात तल्लीन राहतो. ॥६॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਏ ਤਾ ਕੋ ਲਾਗੈ ॥
जर माझा प्रभू अर्ज करेल तरच त्याच्याशी संपर्क साधता येईल

ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਬਦੇ ਜਾਗੈ ॥
जर एखाद्या व्यक्तीने आपला अहंकार नष्ट केला तर तो शब्दाप्रती सतर्क राहतो

ਐਥੈ ਓਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ॥੭॥
तो या जगात आणि परलोकात नेहमीच आनंदी राहतो. ॥७॥

ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਿਧਿ ਨਾਹੀ ਜਾਣੈ ॥
चंचल मनाला युक्त्या कळत नाहीत

ਮਨਮੁਖਿ ਮੈਲਾ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥
स्वार्थी आणि घाणेरड्या माणसाला हा शब्द समजत नाही

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੮॥
परंतु गुरुच्या प्रभावाखाली असलेला माणूस शुद्ध नामाचा उच्चार करतो. ॥८॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਗੈ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥
मी सर्वशक्तिमान देवाला प्रार्थना करतो की

ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥
मला संतांच्या सहवासात राहण्यासाठी जागा मिळो

ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੯॥
हरीच्या नावाचा महिमा सर्व पापे आणि दुःखे नाहीशी करतो. ॥९॥

ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਆਚਾਰੁ ਪਰਾਤਾ ॥
ऋषीमुनींशी सल्लामसलत केल्यानंतर मी चांगले आचरण स्वीकारले आहे

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥
सद्गुरुंच्या शब्दांद्वारे मला एकच देव समजला आहे

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੧੦॥੭॥
हे नानक! माझे हृदय रामाच्या नावाने रंगले आहे. ॥१० ॥ ७ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਸਾਕਤੁ ਦੇਵਾਨਾ ॥
हे मन एक शक्तिशाली आणि वेडा हत्ती आहे

ਬਨ ਖੰਡਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹੈਰਾਨਾ ॥
ते भटकत राहते, भ्रमाच्या जंगलाकडे आकर्षित होते

ਇਤ ਉਤ ਜਾਹਿ ਕਾਲ ਕੇ ਚਾਪੇ ॥
काळाच्या दबावामुळे ते इकडे तिकडे फिरते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਘਰੁ ਆਪੇ ॥੧॥
पण गुरुमुखी मानव देवाचा शोध घेतो आणि त्याचे निवासस्थान स्वतःमध्ये शोधतो. ॥१॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮਨੁ ਨਹੀ ਠਉਰਾ ॥
गुरुंच्या शब्दांशिवाय मनाला आनंदाचे स्थान मिळत नाही

ਸਿਮਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਵਰ ਤਿਆਗਹੁ ਹਉਮੈ ਕਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्वात पवित्र असलेल्या रामाचे नाव आठवा आणि कटु अहंकार सोडून द्या. ॥१॥रहाउ॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਰਹਸੀ ॥
हे मूर्ख मन कसे वाचवता येईल ते मला सांगा. विचार न करता ते मृत्यूचे दुःख सहन करेल

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ॥
प्रभु स्वतः क्षमा करतो आणि आपल्याला सद्‌गुरुंशी जोडतो

ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰੇ ਸਚੁ ਪੇਲੈ ॥੨॥
परमेश्वर त्याच्या खऱ्या स्वरूपात मृत्यूच्या दुःखांना चिरडून टाकतो आणि त्यांना मारतो. ॥२॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਰਮਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਰਮਾ ॥
हे मन कर्म करते आणि हे मन स्वतः धर्म करते

ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚ ਤਤੁ ਤੇ ਜਨਮਾ ॥
हे मन पाच तत्वांपासून जन्माला आले आहे

ਸਾਕਤੁ ਲੋਭੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੂੜਾ ॥
हे लोभी मन क्रूर आणि मूर्ख आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਮਨੁ ਰੂੜਾ ॥੩॥
गुरुंच्या उपस्थितीत नामजप केल्याने मन सुंदर होते. ॥३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਅਸਥਾਨੇ ਸੋਈ ॥
गुरुद्वारेच मन सत्याच्या ठिकाणी पोहोचते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥
केवळ गुरुद्वारेच तिन्ही लोकांचे ज्ञान मिळते

ਇਹੁ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ॥
हे मन एक योगी आहे जे सुख भोगते आणि तप करते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨ੍ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥੪॥
गुरुच्या माध्यमातून तो स्वतः भगवान हरीला समजतो. ॥४ ॥

ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਨਸਾ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੀ ॥
हे मन कधीकधी आपला अभिमान सोडून देते आणि तपस्वी बनते तर कधीकधी संन्यासी बनते. प्रत्येक शरीर इच्छा आणि दुविधेने ग्रस्त आहे

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੈ ॥
जो व्यक्ती गुरुद्वारे रामनामाचे अमृत पितो

ਦਰਿ ਘਰਿ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥੫॥
भगवान हरि त्यांच्या दरबारात त्यांचा आदर करतात. ॥५ ॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮਿ ॥
हे मन कधी युद्धात राजा असते तर कधी योद्धा असते

ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ॥
गुरुमुख बनून नामाची पूजा केल्याने मन निर्भय होते

ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਅਪੁਨੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥
ते वासनेसारख्या पाच वासना मारून टाकते आणि त्यांना आपल्या नियंत्रणाखाली आणते आणि

ਹਉਮੈ ਗ੍ਰਾਸਿ ਇਕਤੁ ਥਾਇ ਕੀਏ ॥੬॥
अहंकाराला आपल्या कह्यात घेऊन मन त्यांना एकाच ठिकाणी कैद करते. ॥६॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਗ ਸੁਆਦ ਅਨ ਤਿਆਗੇ ॥
गुरुमुख बनल्याने, मन सर्व आसक्ती आणि सुखांचा त्याग करते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਗਤੀ ਜਾਗੇ ॥
गुरूच्या सान्निध्यात राहिल्यानेच मन देवाच्या भक्तीने जागृत होते

ਅਨਹਦ ਸੁਣਿ ਮਾਨਿਆ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥
गुरुंच्या शब्दांचे आणि विचारांचे पालन केल्याने, मनाला अखंड आवाज ऐकू येतो

ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ੍ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੭॥
स्वतःच्या आत्म्याला समजून घेतल्याने, तो आत्मा निराकार परमेश्वराचा बनतो. ॥ ७॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਈ ॥
त्या प्रभूच्या अंगणात आणि घरात मन शुद्ध होते आणि

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਧੁਨਿ ਹੋਈ ॥
गुरूद्वारे त्याला देवाप्रती असलेल्या भक्तीचे प्रेम प्राप्त होते

ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥
गुरुंच्या कृपेने मन रात्रंदिवस हरीची स्तुती करत राहते

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ॥੮॥
जो सृष्टीच्या सुरुवातीला उपस्थित होता आणि युगानुयुगे अस्तित्वात आहे आणि जो प्रत्येक शरीरात वास करत असल्याचे दिसून येते. ॥८ ॥

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਤਾ ॥
हे मन रामरसायनाने मातलेले राहते आणि

ਸਰਬ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥
गुरूद्वारे, व्यक्तीला सर्व भावनांचे घर असलेल्या परमेश्वराचा अनुभव येतो

ਭਗਤਿ ਹੇਤੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਾ ॥
जेव्हा मन गुरुच्या चरणी वास करते तेव्हा देवाप्रती भक्तीचे प्रेम जागृत होते

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੯॥੮॥
हे नानक! मग हे मन भक्तांचे सेवक बनते. ॥९॥८॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਧਨੁ ਕਾ ਕੋ ਕਹੀਐ ॥
जेव्हा एखाद्या व्यक्तीचे शरीर नष्ट होते, तेव्हा ते कोणाचे धन म्हणता येईल?

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਤ ਲਹੀਐ ॥
गुरुशिवाय रामाचे नाव कसे मिळवता येईल?

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਗਿ ਸਖਾਈ ॥
रामनामाची संपत्ती हीच खरी सोबती आणि मदतगार आहे

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥
जो माणूस आपले मन रात्रंदिवस हरिप्रती समर्पित करतो तो पवित्र असतो. ॥१॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥
रामाच्या नावाशिवाय आपण कोण?

ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सुख आणि दुःख हे एकच आहे असे समजून मी नाव सोडत नाही. प्रभु स्वतः क्षमा करतो आणि आपल्याला स्वतःशी जोडतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਹੇਤੁ ਗਵਾਰਾ ॥
मूर्ख पुरूषाला सोने आणि सुंदर स्त्रिया आवडतात

ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥
कोंडीत सापडल्यामुळे तो नाव विसरला आहे

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਬਖਸਹਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥
ज्याला तो क्षमा करतो त्याला तो त्याचे नाव जपायला लावतो

ਦੂਤੁ ਨ ਲਾਗਿ ਸਕੈ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨॥
जो परमेश्वराचे गुणगान गातो त्याला मृत्युदूत स्पर्श करू शकत नाहीत. ॥२॥

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਗੁਪਾਲਾ ॥
हे हरि हे गोपाळ! तू माझा गुरु, दाता आणि राम आहेस.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ ॥
हे दयाळू प्रभू! तुला योग्य वाटेल तसे माझे रक्षण कर

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
माझ्या गुरूंच्या शिकवणीने माझे मन धन्य झाले आहे

ਰੋਗ ਮਿਟੇ ਦੁਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੩॥
रामाने माझे आजार बरे केले आहेत आणि माझे दुःख दूर केले आहेत. ॥३ ॥

ਅਵਰੁ ਨ ਅਉਖਧੁ ਤੰਤ ਨ ਮੰਤਾ ॥
रोग टाळण्यासाठी नावाशिवाय दुसरे कोणतेही औषध, प्रणाली किंवा मंत्र नाही

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਕਿਲਵਿਖ ਹੰਤਾ ॥
भगवान हरीचे स्मरण केल्याने सर्व पापांचा नाश होतो

ਤੂੰ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥
हे परमेश्वरा! तू स्वतः लोकांना चुकीच्या मार्गाने नेतोस आणि ते तुझे नाव विसरतात

ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੪॥
तू स्वतः तुझ्या कृपेने अनेक प्राण्यांचे रक्षण करतोस. ॥४॥

ਰੋਗੁ ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ॥
मन दुविधा, भेदभाव आणि द्वैतवादाच्या आजाराने ग्रस्त आहे

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਜਪਹਿ ਜਪੁ ਦੂਜਾ ॥
गुरुशिवाय, माणूस गोंधळात भटकतो आणि इतरांचे मंत्र जपतो

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਗੁਰ ਦਰਸ ਨ ਦੇਖਹਿ ॥
त्यांच्याकडे मूळ गुरुची दृष्टी नाही

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਕਿ ਲੇਖਹਿ ॥੫॥
गुरु शब्दाशिवाय मानवी जीवनाचे काय मूल्य आहे? ॥५॥

ਦੇਖਿ ਅਚਰਜੁ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥
त्या अद्भुत प्रभूला पाहून मला खूप आश्चर्य वाटते

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਰ ਨਰ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ॥
सहज समाधीमध्ये तो सर्वांच्या हृदयात, देवांमध्ये आणि मानवांमध्ये उपस्थित असतो.

ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
मी माझ्या हृदयात सर्वव्यापी परमेश्वराला स्थान दिले आहे

ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੬॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या बरोबरीचा कोणी नाही. ॥६॥

ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਹੇਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੰਤ ਭਗਤ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ॥
ज्याला भक्ती आवडते त्याच्या ओठांवर परमेश्वराचे नाव असते. राम संत आणि भक्तांच्या संगतीत राहतो

ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥
माणसाने आपले बंधन तोडून सहजपणे देवावर लक्ष केंद्रित करावे

ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੭॥
परात्पर गुरुंच्या ज्ञानाने गुरुमुखी मुक्त होते. ॥७॥

ਨਾ ਜਮਦੂਤ ਦੂਖੁ ਤਿਸੁ ਲਾਗੈ ॥
त्याला मृत्युचे दूत किंवा कोणतेही दुःख स्पर्श करत नाही

ਜੋ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਜਾਗੈ ॥
रामनामाचे ध्यान केल्याने माणूस जागा होतो

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥
आपल्या भक्तांवर प्रेम करणारा परमेश्वर आपल्या भक्तांसोबत राहतो

ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੮॥੯॥
हे नानक! हरीच्या प्रेमामुळे भक्तांना जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्तता मिळाली आहे. ॥८॥९॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਇਕਤੁਕੀ ॥
आसा महाला १ इकतुकी ॥

ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਠਾਕੁਰ ਜਾਨੈ ॥
जो व्यक्ती भक्तीने गुरुची सेवा करतो तो भगवान ठाकूरांना ओळखतो

ਦੂਖੁ ਮਿਟੈ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ॥੧॥
तो शब्दाद्वारे सत्य ओळखतो आणि त्याचे सर्व दुःख नाहीसे होतात. ॥१॥

ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਖੈਨੀ ॥
हे माझ्या मित्रा! रामाचे नाव घे

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਦੇਖਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सद्गुरुंची सेवा केल्यामुळे तुम्हाला स्वतःच्या डोळ्यांनी प्रभूचे दर्शन मिळेल. ॥१॥रहाउ॥

ਬੰਧਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਬੰਧਨ ਸੁਤ ਕੰਨਿਆ ਅਰੁ ਨਾਰਿ ॥੨॥
नाव आठवल्याशिवाय, या जगात पालकांशी असलेले आपलेपणाचे बंधन आहे. मुलगा, मुलगी आणि स्त्री, हे सर्व आसक्तीचे बंधन आहेत. ॥२॥

ਬੰਧਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕੀਆ ॥
अहंकारातून केलेली कृती देखील बंधने आहेत

ਬੰਧਨ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮਨਿ ਬੀਆ ॥੩॥
मनात मुलगा, बायको आणि दुसऱ्या कोणाचे तरी प्रेम हे देखील एक बंधन आहे. ॥३ ॥

ਬੰਧਨ ਕਿਰਖੀ ਕਰਹਿ ਕਿਰਸਾਨ ॥
शेतकऱ्यांनी केलेली शेती देखील बंधन आहे

ਹਉਮੈ ਡੰਨੁ ਸਹੈ ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਦਾਨ ॥੪॥

त्याच्या अहंकारामुळे, माणूस शिक्षा भोगतो आणि राजा त्याच्याकडून कर मागतो. ॥४ ॥

ਬੰਧਨ ਸਉਦਾ ਅਣਵੀਚਾਰੀ ॥

चांगले किंवा वाईट याचा विचार न करता केलेला व्यवसाय म्हणजे बंधन आहे

ਤਿਪਤਿ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥੫॥

भ्रम आणि आसक्ती पसरल्याने सजीव प्राणी समाधानी नसतो. ॥ ५ ॥

ਬੰਧਨ ਸਾਹ ਸੰਚਹਿ ਧਨੁ ਜਾਇ ॥

सावकार संपत्ती जमा करतात, पण ही संपत्तीही शेवटी निघून जाते, जी बंधन आहे

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥੬॥

हरीच्या भक्तीशिवाय, जीव स्वीकारला जात नाही. ॥६॥

ਬੰਧਨ ਬੇਦੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥

वेद हे धार्मिक वादविवाद आणि अहंकाराचे बंधन आहेत

ਬੰਧਨਿ ਬਿਨਸੈ ਮੋਹ ਵਿਕਾਰ ॥੭॥

आसक्ती आणि दुर्गुणांच्या बंधनांमुळे माणूस नष्ट होत आहे. ॥७॥

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਣਾਈ ॥

नानकांनी रामाचा आश्रय घेतला आहे

ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਈ ॥੮॥੧੦॥

सद्गुरुंनी त्याचे रक्षण केले आहे आणि आता त्याला कोणतेही बंधन राहिलेले नाही. ॥८॥१०॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੩
रागु आसा महाला १ अष्टपदिया घर ३

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਿਨ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀਆ ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ ਸੰਧੂਰੁ ॥
ज्या सुंदर स्त्रिया त्यांच्या डोक्यावर केसांच्या विभाजित भागात सिंदूर लावत होत्या आणि काळ्या केसांच्या पट्ट्या लावत होत्या

ਸੇ ਸਿਰ ਕਾਤੀ ਮੁੰਨੀਅਨ੍ਹਿ ਗਲ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ਧੂੜਿ ॥
त्यांचे डोके कात्रीने कापले जात आहे आणि त्यांच्या तोंडात चिखल भरला जात आहे

ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਦੀਆ ਹੁਣਿ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨ੍ਹਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥
जे पूर्वी सुंदर राजवाड्यांमध्ये राहत होते त्यांना आता राजवाड्यांजवळ बसण्याचीही परवानगी नाही. ॥१॥

ਆਦੇਸੁ ਬਾਬਾ ਆਦੇਸੁ ॥
हे परमपिता! मी तुम्हाला शंभर वेळा नमस्कार करतो

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੇਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अरे पहिल्या माणसा, तुझा शेवट सापडत नाही. तू नेहमीच अनेक वेष तयार करतोस आणि तुझा खेळ पाहतोस. ॥१॥रहाउ॥

ਜਦਹੁ ਸੀਆ ਵੀਆਹੀਆ ਲਾੜੇ ਸੋਹਨਿ ਪਾਸਿ ॥
जेव्हा या सुंदरींचे लग्न झाले तेव्हा त्यांचे वर त्यांच्या शेजारी खूप देखणे दिसत होते

ਹੀਡੋਲੀ ਚੜਿ ਆਈਆ ਦੰਦ ਖੰਡ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ॥
ती पालखीत बसून आली आणि सुंदर हस्तिदंती बांगड्यांनी सजवलेली होती

ਉਪਰਹੁ ਪਾਣੀ ਵਾਰੀਐ ਝਲੇ ਝਿਮਕਨਿ ਪਾਸਿ ॥੨॥
तिच्या सासरच्या घरी आल्यावर, तिचे स्वागत मंगल जलाने करण्यात आले आणि तिच्यावर लखलखणारे पंखे फिरवण्यात आले. ॥२॥

ਇਕੁ ਲਖੁ ਲਹਨ੍ਹਿ ਬਹਿਠੀਆ ਲਖੁ ਲਹਨ੍ਹਿ ਖੜੀਆ ॥
जेव्हा ती तिच्या सासरच्या घरात बसली होती, तेव्हा तिला लाखो रुपये देण्यात आले आणि जेव्हा ती उभी राहिली, तेव्हा तिला लाखो रुपये देण्यात आले

ਗਰੀ ਛੁਹਾਰੇ ਖਾਂਦੀਆ ਮਾਣਨਿ੍ ਸੇਜੜੀਆ ॥
ती पडलेल्या खजूर खात असे आणि सुंदर पलंगावर झोपत असे

ਤਿਨ੍ ਗਲਿ ਸਿਲਕਾ ਪਾਈਆ ਤੁਟਨਿ੍ ਮੋਤਸਰੀਆ ॥੩॥
आता दुष्टांनी त्यांच्या गळ्यात दोरी बांधली आहे आणि त्यांचे मोत्याचे हार तुटले आहेत. ॥३॥

ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਦੁਇ ਵੈਰੀ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹੀ ਰਖੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥
त्याला त्याच्या संपत्तीचा आणि तारुण्याचा खूप अभिमान होता पण आज दोघेही त्याचे शत्रू बनले आहेत

ਦੂਤਾ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲੈ ਚਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥
बाबरने त्याच्या क्रूर सैनिकांना त्यांचा सन्मान लुटून त्यांना घेऊन जाण्याचा आदेश दिला आहे

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਜੇ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੪॥
जर देवाला चांगले वाटले तर तो आदर आणि सन्मान देतो; जर त्याला आवडले तर तो शिक्षा देतो. ॥४॥

ਅਗੋ ਦੇ ਜੇ ਚੇਤੀਐ ਤਾਂ ਕਾਇਤੁ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥
जर एखादा माणूस परमेश्वराचे नाव सतत आठवत राहिला तर त्याला शिक्षा का व्हावी?

ਸਾਹਾਂ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈਆ ਰੰਗਿ ਤਮਾਸੈ ਚਾਇ ॥
रंगीबेरंगी कार्यक्रम आणि जल्लोषात राज्यकर्ते बेशुद्ध पडले होते

ਬਾਬਰਵਾਣੀ ਫਿਰਿ ਗਈ ਕੁਇਰੁ ਨ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ॥੫॥
जेव्हा बाबरच्या राजवटीची घोषणा झाली तेव्हा एकाही पठाण राजपुत्राने अन्न खाल्ले नाही. ॥५॥

ਇਕਨਾ ਵਖਤ ਖੁਆਈਅਹਿ ਇਕਨ੍ਾ ਪੂਜਾ ਜਾਇ ॥
अनेक मुस्लिमांचे पाच वेळा नमाज वाचणे चुकले आहे आणि अनेक हिंदूंचे नमाज वाचणे चुकले आहे

ਚਉਕੇ ਵਿਣੁ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆ ਕਿਉ ਟਿਕੇ ਕਢਹਿ ਨਾਇ ॥
हिंदू महिला आंघोळ केल्यानंतर तिलक लावू शकत नाहीत आणि त्यांचे स्वयंपाकघरही स्वच्छ ठेवू शकत नाहीत

ਰਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਚੇਤਿਓ ਹੁਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ ॥੬॥
ज्या हिंदूंना कधीच राम आठवला नाही. आता तो 'खुदा' (देव), खुदा (देव) असेही म्हणू शकत नाही. ॥६॥

ਇਕਿ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ਆਪਣੈ ਇਕਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖ ॥
बाबरच्या तुरुंगातून पळून घरी परतणारे दुर्मिळ पुरुष एकमेकांना भेटतात आणि त्यांच्या तब्येतीची विचारपूस करतात

ਇਕਨ੍ਹਾ ਏਹੋ ਲਿਖਿਆ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਵਹਿ ਦੁਖ ॥
हे संकट त्यांच्या नशिबात आधीच लिहिलेले होते. ते एकमेकांच्या शेजारी बसून त्यांच्या दुःखांबद्दल रडतात

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ॥੭॥੧੧॥
हे नानक! गरीब माणसाच्या हातात काय आहे? फक्त तेच घडते जे देवाला योग्य वाटते. ॥७॥११॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
॥ आसा महाला १ ॥

ਕਹਾ ਸੁ ਖੇਲ ਤਬੇਲਾ ਘੋੜੇ ਕਹਾ ਭੇਰੀ ਸਹਨਾਈ ॥
आता सैदपूरमध्ये आनंद आणि आनंद होता, पण कुठे आहेत ते तबेले आणि घोडे, कुठे आहेत ढोल आणि शहनाई?

ਕਹਾ ਸੁ ਤੇਗਬੰਦ ਗਾਡੇਰੜਿ ਕਹਾ ਸੁ ਲਾਲ ਕਵਾਈ ॥
कुठे आहेत पश्मीना तलवारी आणि कुठे आहेत ते लाल गणवेश?

ਕਹਾ ਸੁ ਆਰਸੀਆ ਮੁਹ ਬੰਕੇ ਐਥੈ ਦਿਸਹਿ ਨਾਹੀ ॥੧॥
ते काचेच्या अंगठ्या आणि सुंदर चेहरे कुठे आहेत? ते आता इथे दिसत नाहीत. ॥१॥

ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਗੋਸਾਈ ॥
हे देवा! हे जग तूच निर्माण केले आहेस, तूच सर्वांचा स्वामी आहेस

ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਜਰੁ ਵੰਡਿ ਦੇਵੈ ਭਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो एका क्षणात हे विश्व निर्माण करतो आणि त्याचा नाशही करतो. तुम्ही राजांची संपत्ती तुम्हाला योग्य वाटेल तशी इतरांना वाटता. ॥१॥रहाउ॥

ਕਹਾਂ ਸੁ ਘਰ ਦਰ ਮੰਡਪ ਮਹਲਾ ਕਹਾ ਸੁ ਬੰਕ ਸਰਾਈ ॥
ते घर, मंडप आणि राजवाडा कुठे आहे? ती सुंदर धर्मशाळा कुठे आहे?

ਕਹਾਂ ਸੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਜਿਸੁ ਵੇਖਿ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥
त्या सुंदर महिलेचा तो आरामदायी पलंग कुठे आहे जो पाहून तिला रात्री झोप येत नव्हती?

ਕਹਾ ਸੁ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ ਹਰਮਾ ਹੋਈਆ ਛਾਈ ਮਾਈ ॥੨॥

कुठे आहेत सुपारीची पाने आणि ती विकणाऱ्या स्त्रिया आणि कुठे आहेत बुरखा घालून राहणाऱ्या स्त्रिया; त्या सर्वत्र गायब झाल्या आहेत. ॥२॥

ਇਸੁ ਜਰ ਕਾਰਣਿ ਘਣੀ ਵਿਗੁਤੀ ਇਨਿ ਜਰ ਘਣੀ ਖੁਆਈ ॥

या पैशामुळे अनेकांचे संसार उद्ध्वस्त झाले आहेत. या पैशाने बहुतेक लोकांचे आयुष्य उद्ध्वस्त केले आहे

ਪਾਪਾ ਬਾਝਹੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥

पापांशिवाय ही संपत्ती जमा होऊ शकत नाही आणि ती मृतांसोबत जात नाही

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ਕਰਤਾ ਖੁਸਿ ਲਏ ਚੰਗਿਆਈ ॥੩॥

ज्याचा निर्माता स्वतः नाश करतो, तो प्रथम त्याच्याकडून चांगुलपणा काढून घेतो. ॥३॥

ਕੋਟੀ ਹੂ ਪੀਰ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ਜਾ ਮੀਰੁ ਸੁਣਿਆ ਧਾਇਆ ॥

जेव्हा पठाण राज्यकर्त्यांना कळले की मीर बाबर हल्ला करायला येत आहे तेव्हा त्यांनी अनेक पीर पैगंबरांना जादूटोणा करण्यासाठी ताब्यात घेतले

ਥਾਨ ਮੁਕਾਮ ਜਲੇ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਮੁਛਿ ਮੁਛਿ ਕੁਇਰ ਰੁਲਾਇਆ ॥
मुघलांनी पठाणांची आरामदायी घरे आणि मजबूत राजवाडे जाळून टाकले आणि थडग्यांसारख्या राजपुत्रांना धूळ चारली

ਕੋਈ ਮੁਗਲੁ ਨ ਹੋਆ ਅੰਧਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਰਚਾ ਲਾਇਆ ॥੪॥
कोणताही मुघल आंधळा झाला नाही आणि कोणीही चमत्कार दाखवला नाही. ॥४॥

ਮੁਗਲ ਪਠਾਣਾ ਭਈ ਲੜਾਈ ਰਣ ਮਹਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ ॥
मुघल आणि पठाण यांच्यात भयंकर युद्ध झाले आणि युद्धभूमीवर बरीच तलवारबाजी झाली

ਓਨ੍ਹੀ ਤੁਪਕ ਤਾਣਿ ਚਲਾਈ ਓਨ੍ਹੀ ਹਸਤਿ ਚਿੜਾਈ ॥
मुघलांनी त्यांच्या बंदुकांनी लक्ष्य केले आणि गोळ्या झाडल्या आणि पठाणांनी हत्तींनी हल्ला केला

ਜਿਨ੍ ਕੀ ਚੀਰੀ ਦਰਗਹ ਪਾਟੀ ਤਿਨ੍ਾ ਮਰਣਾ ਭਾਈ ॥੫॥
अरे भावा, ज्यांचे वयाचे प्रमाणपत्र परमेश्वराच्या दरबारातून फाडले जाते, त्यांना निश्चितच मरावे लागेल. ॥५॥

ਇਕ ਹਿੰਦਵਾਣੀ ਅਵਰ ਤੁਰਕਾਣੀ ਭਟਿਆਣੀ ਠਕੁਰਾਣੀ ॥
मग त्या हिंदू महिला असोत, मुस्लिम महिला असोत किंवा भाट आणि ठाकूरांच्या पत्नी असोत

ਇਕਨ੍ਾ ਪੇਰਣ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਾਟੇ ਇਕਨ੍ਾ ਵਾਸੁ ਮਸਾਣੀ ॥
अनेक महिलांचे कपडे डोक्यापासून पायापर्यंत फाडले गेले होते आणि अनेक महिलांना स्मशानात राहावे लागले

ਜਿਨ੍ ਕੇ ਬੰਕੇ ਘਰੀ ਨ ਆਇਆ ਤਿਨ੍ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੬॥
ज्यांचे देखणे पती त्यांच्या घरी आले नाहीत, त्या लोकांनी त्यांची रात्र कशी काढली असती? ॥६॥

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥
ही वेदनादायक कहाणी मी कोणाला सांगू कारण सर्व काही करणारा परमेश्वर स्वतः ते करतो आणि प्राण्यांना ते करायला लावतो

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਥੈ ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ ॥
हे जगाच्या निर्मात्या! प्राण्यांचे सुख आणि दुःख हे फक्त तुझ्या इच्छेनेच घडते. तुझ्याशिवाय मी माझे दुःख कोणाकडे सांगावे आणि रडू नये?

ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਵਿਗਸੈ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥੭॥੧੨॥
हे नानक! देव त्याच्या आज्ञांचा स्वामी आहे आणि तो त्याच्या आदेशानुसार जगाचे व्यवहार चालवतो आणि त्याच्यावर प्रसन्न आहे. माणसाला त्याच्या नशिबात लिहिलेल्या गोष्टींनुसार सुख आणि दुःख अनुभवायला मिळते. ॥७॥१२॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਆਸਾ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੮ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
आसा काफी महला १ घरु ८ अस्तपद्या ॥

ਜੈਸੇ ਗੋਇਲਿ ਗੋਇਲੀ ਤੈਸੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ज्याप्रमाणे एक गुराखी आपल्या गुरांना थोड्या काळासाठी चरायला घेऊन जातो, त्याचप्रमाणे मानव देखील थोड्या काळासाठी या जगात येतो

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਆਦਮੀ ਬਾਂਧਹਿ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥੧॥
लोक खोट्या मार्गांनी पैसे कमवतात आणि घरे बांधतात. ॥१॥

ਜਾਗਹੁ ਜਾਗਹੁ ਸੂਤਿਹੋ ਚਲਿਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अज्ञानाच्या झोपेत झोपलेल्यांनो, जागे व्हा आणि पहा की भटकणारा आत्मा या जगातून निघून जात आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨੀਤ ਨੀਤ ਘਰ ਬਾਂਧੀਅਹਿ ਜੇ ਰਹਣਾ ਹੋਈ ॥
जर एखाद्याला या जगात कायमचे जगायचे असेल तरच कायमचे घरे बांधली पाहिजेत

ਪਿੰਡੁ ਪਵੈ ਜੀਉ ਚਲਸੀ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥੨॥
पण जर कोणी विचार केला तर त्याला कळेल की जेव्हा आत्मा निघून जातो तेव्हा शरीर देखील पार्थिव बनते. ॥२॥

ਓਹੀ ਓਹੀ ਕਿਆ ਕਰਹੁ ਹੈ ਹੋਸੀ ਸੋਈ ॥
तू वेदनेने का ओरडतोस? आत्मा अजूनही अस्तित्वात आहे आणि नेहमीच अस्तित्वात राहील

ਤੁਮ ਰੋਵਹੁਗੇ ਓਸ ਨੋ ਤੁਮ੍ ਕਉ ਕਉਣੁ ਰੋਈ ॥੩॥
जर तुम्ही एखाद्याच्या मृत्यूवर रडलात तर तुमच्यासाठी कोण रडेल? ॥३॥

ਧੰਧਾ ਪਿਟਿਹੁ ਭਾਈਹੋ ਤੁਮ੍ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥
माझ्या बंधूंनो, तुम्ही सांसारिक गोष्टींमध्ये गुंतलेले आहात आणि खोट्या मार्गांनी पैसे कमवत आहात

ਓਹੁ ਨ ਸੁਣਈ ਕਤ ਹੀ ਤੁਮ੍ ਲੋਕ ਸੁਣਾਵਹੁ ॥੪॥
मृत व्यक्ती अजिबात ऐकत नाही. तुम्ही फक्त इतरांना तुमचे रडणे ऐकू देता. ॥४॥

ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਨਾਨਕਾ ਜਾਗਾਏ ਸੋਈ ॥
हे नानक! ज्या स्वामीने त्याला आपल्या आज्ञेने झोपवले होते तोच स्वामी त्याला जागे करेल

ਜੇ ਘਰੁ ਬੂਝੈ ਆਪਣਾ ਤਾਂ ਨੀਦ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥
जर माणसाला त्याचे खरे घर समजले तर तो झोपू शकत नाही. ॥५॥

ਜੇ ਚਲਦਾ ਲੈ ਚਲਿਆ ਕਿਛੁ ਸੰਪੈ ਨਾਲੇ ॥
जर दुसऱ्या जगात जाणाऱ्या व्यक्तीने काही मालमत्ता सोबत घेतली असेल तर

ਤਾ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਦੇਖਿ ਕੈ ਬੂਝਹੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੬॥
म्हणून तुम्हीही संपत्ती जमा करण्याचा प्रयत्न केला पाहिजे, विचार केला पाहिजे, समजून घेतले पाहिजे आणि विचार केला पाहिजे. ॥६॥

ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਮਖਸੂਦੁ ਲੈਹੁ ਮਤ ਪਛੋਤਾਵਹੁ ॥
अशा नावाने व्यवसाय करा की तुम्हाला तुमच्या आयुष्यातील इच्छांचे फायदे मिळतील, अन्यथा तुम्हाला पश्चात्ताप करावा लागेल

ਅਉਗਣ ਛੋਡਹੁ ਗੁਣ ਕਰਹੁ ਐਸੇ ਤਤੁ ਪਰਾਵਹੁ ॥੭॥
वाईट गुण सोडून चांगले गुण आत्मसात करा, अशा प्रकारे तुम्हाला खरी कमाई मिळेल. ॥७॥

ਧਰਮੁ ਭੂਮਿ ਸਤੁ ਬੀਜੁ ਕਰਿ ਐਸੀ ਕਿਰਸ ਕਮਾਵਹੁ ॥
आपल्या शरीराच्या पवित्र भूमीत सत्याचे बीज पेरा. या प्रकारची शेती करा

ਤਾਂ ਵਾਪਾਰੀ ਜਾਣੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ॥੮॥
जर तुम्ही नफा घेतला तर तुम्हाला एक शहाणा व्यापारी मानले जाईल. ॥८॥

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਬੂਝੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥
जर देवाची कृपा असेल तर ती व्यक्ती खऱ्या गुरूंना भेटते आणि त्यांची शिकवण समजते

ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਸੁਣੇ ਨਾਮੁ ਨਾਮੇ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੯॥
तो नावाचा उच्चार करतो, नाव ऐकतो आणि फक्त नावावरच व्यवसाय करतो. ॥९॥

ਜਿਉ ਲਾਹਾ ਤੋਟਾ ਤਿਵੈ ਵਾਟ ਚਲਦੀ ਆਈ ॥
नाव ऐकण्यात जसा फायदा आहे तसाच नाव विसरण्यातही तोटा आहे. जगाची ही प्रतिष्ठा अनादी काळापासून चालत आली आहे

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥੧੦॥੧੩॥
हे नानक! देवाला जे चांगले वाटते ते घडते, हा त्याचा महिमा आहे. ॥१०॥१३॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਢੂਢੀਆ ਕੋ ਨੀਮ੍ਹ੍ਹੀ ਮੈਡਾ ॥
मी सर्व दिशांना शोधले पण मला कोणी शुभचिंतक मिळाला नाही

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਹਿਬਾ ਤੂ ਮੈ ਹਉ ਤੈਡਾ ॥੧॥
हे माझ्या प्रभू! जर तुला आवडत असेल तर तू माझा रक्षक आहेस आणि मी तुझा सेवक आहे. ॥१॥

ਦਰੁ ਬੀਭਾ ਮੈ ਨੀਮ੍ਹ੍ਹਿ ਕੋ ਕੈ ਕਰੀ ਸਲਾਮੁ ॥
तुझ्याशिवाय माझ्यासाठी दुसरा कोणताही आश्रय नाही, मी कोणाची प्रार्थना करावी?

ਹਿਕੋ ਮੈਡਾ ਤੂ ਧਣੀ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू माझा स्वामी आहेस; तुझे खरे नाव नेहमीच माझ्या मुखात असते. ॥१॥रहाउ॥

ਸਿਧਾ ਸੇਵਨਿ ਸਿਧ ਪੀਰ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥
काही लोक सिद्ध आणि समवयस्कांची सेवा करतात आणि त्यांच्याकडून रिद्धी आणि सिद्धी मागतात

ਮੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਬੁਧਿ ॥੨॥
मी एका देवाचे नाव विसरू नये, सद्गुरुंनी मला ही बुद्धी दिली आहे. ॥२॥

ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਕਾਪੜੀ ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਦਿਸੰਤਰ ॥
फाटलेले जुने कपडे घातलेले योगी, सुखसोयी आणि फकीर परदेशात विनाकारण भटकत राहतात

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹੀ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਨਿਰੰਤਰ ॥੩॥
तो गुरूंचे शब्द आणि सतत श्रेष्ठ सत्य शोधत नाही. ॥३॥

ਪੰਡਿਤ ਪਾਧੇ ਜੋਇਸੀ ਨਿਤ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥
पंडित उपदेशक आणि ज्योतिषी दररोज पुराणे इत्यादी ग्रंथ वाचतात

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਣਾ ॥੪॥
पण तो आत असलेले नाव आणि वस्तू ओळखत नाही; परम ब्रह्म हृदयात लपलेले आहे. ॥४॥

ਇਕਿ ਤਪਸੀ ਬਨ ਮਹਿ ਤਪੁ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਤੀਰਥ ਵਾਸਾ ॥
अनेक तपस्वी जंगलात तपस्या करतात आणि अनेक जण तीर्थस्थळांवर दररोज वास्तव्य करतात

ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਤਾਮਸੀ ਕਾਹੇ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥੫॥
त्या तामसी व्यक्तीला त्याचे खरे स्वरूप समजत नाही आणि तो कोणाबद्दल उदासीन झाला आहे? ॥५॥

ਇਕਿ ਬਿੰਦੁ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖਦੇ ਸੇ ਜਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ॥
ते अनेक प्रयत्न करून त्यांच्या वीर्यांवर नियंत्रण ठेवतात, म्हणून त्यांना ब्रह्मचारी म्हणतात

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੁਟਹੀ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥੬॥
पण तरीही, गुरूंच्या वाणीशिवाय त्यांना मोक्ष मिळू शकत नाही आणि गोंधळून ते जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकलेले राहतात. ॥ ६॥

ਇਕਿ ਗਿਰਹੀ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾ ਗੁਰਮਤੀ ਲਾਗੇ ॥
अनेक गृहस्थ देवाचे सेवक असतात आणि ते त्यांच्या गुरूंच्या सल्ल्याचे पालन करतात

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁ ਜਾਗੇ ॥੭॥
तो नामदानाच्या स्नानाला बळकटी देतो आणि प्रभूच्या भक्तीत जागरूक राहतो. ॥७ ॥

ਗੁਰ ਤੇ ਦਰੁ ਘਰੁ ਜਾਣੀਐ ਸੋ ਜਾਇ ਸਿਞਾਣੈ ॥
केवळ गुरुद्वारेच परमेश्वराचे घर ओळखले जाते आणि मनुष्य त्या जागेला ओळखतो

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥੮॥੧੪॥
हे नानक! तो कधीही प्रभूचे नाव विसरत नाही, त्याचे मन सत्याच्या स्मरणात मग्न असते. ॥८॥१४॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਲੇ ਭਉਜਲੁ ਸਚਿ ਤਰਣਾ ॥
आपल्या मनातील इच्छांवर नियंत्रण ठेवून, आपण सत्याद्वारे अस्तित्वाचा हा महासागर पार करू शकतो

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਲੁ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੧॥
हे ठाकूर! जगाच्या सुरुवातीपासूनच तू सर्वांवर दयाळू आहेस आणि मी तुझ्या शरण आलो आहे. ॥१॥

ਤੂ ਦਾਤੌ ਹਮ ਜਾਚਿਕਾ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥
तू देणारा आहेस आणि मी तुझ्या दाराशी भिकारी आहे. हे हरि, तुझे दर्शन देऊन मला आशीर्वाद दे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਮੰਦਰੁ ਭੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुद्वारे नामाचे ध्यान केल्याने मन मंदिर हरीच्या नामात भिजते. ॥१॥रहाउ॥

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛੋਡੀਐ ਤਉ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥
जेव्हा माणूस खोटा लोभ सोडतो तेव्हा तो सत्य ओळखतो

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈਐ ਪਰਮਾਰਥੁ ਜਾਣੈ ॥੨॥
गुरूंच्या शब्दांमध्ये मग्न होऊन, त्याला जीवनाचे अंतिम सत्य समजते. ॥२॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਲੋਭੀਆ ਲੁਭਤਉ ਲੋਭਾਈ ॥
हे लोभी मन हे शरीर-नगरीचा राजा आहे जे नेहमीच लोभाने आकर्षित होते आणि मोहिनीला लोभते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੋਭੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥੩॥
गुरूद्वारे लोभ दूर होतो आणि मनुष्य देवावर प्रेम निर्माण करतो. ॥३॥

ਕਲਰਿ ਖੇਤੀ ਬੀਜੀਐ ਕਿਉ ਲਾਹਾ ਪਾਵੈ ॥
नापीक जमिनीत पिके पेरून माणूस कसा नफा मिळवू शकतो?

ਮਨਮੁਖੁ ਸਚਿ ਨ ਭੀਜਈ ਕੂੜੁ ਕੂੜਿ ਗਡਾਵੈ ॥੪॥
मनमुख (जागरूक) सत्याने खूश नसतो. असा खोटारडा माणूस खोट्यात अडकून राहतो. ॥४॥

ਲਾਲਚੁ ਛੋਡਹੁ ਅੰਧਿਹੋ ਲਾਲਚਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥
हे आंधळ्या प्राण्यांनो! मोहिनीचा लोभ सोडून द्या, अन्यथा तुम्हाला लोभाचे मोठे दुःख सहन करावे लागेल

ਸਾਚੌ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੀ ॥੫॥
जर देवाचे खरे रूप मनात वास करत असेल तर अहंकाराचे विष निघून जाते. ॥५ ॥

ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਕੁਵਾਟੜੀ ਮੂਸਹੁਗੇ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या भावा! दुविधेचा वाईट मार्ग सोडून दे, नाहीतर तुला लुटले जाईल

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੬॥
दिवसरात्र, गुरूंचे आशीर्वाद घ्या आणि त्यांची स्तुती करा. ॥६॥

ਮਨਮੁਖ ਪਥਰੁ ਸੈਲੁ ਹੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਫੀਕਾ ॥
मनमुखाचे हृदय दगड आणि दगड आहे आणि त्याचे जीवन निंदनीय आणि कंटाळवाणे आहे

ਜਲ ਮਹਿ ਕੇਤਾ ਰਾਖੀਐ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਸੂਕਾ ॥੭॥
दगड कितीही वेळ पाण्यात ठेवला तरी तो आतून कोरडाच राहतो. ॥७॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥
परिपूर्ण गुरूंनी मला हरि हे नाव दिले आहे जे गुणांचे भांडार आहे

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥੮॥੧੫॥
हे नानक! ज्याने नामाचे अमृत मंथन केले आहे आणि प्यायले आहे तो कधीही नाम विसरत नाही. ॥८॥१५॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਚਲੇ ਚਲਣਹਾਰ ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ ॥
सजीव प्राण्यांच्या रूपातील प्रवासी योग्य मार्गापासून दूर गेले आहेत आणि चुकीच्या मार्गावर चालत आहेत

ਧੰਧੁ ਪਿਟੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੧॥
हे नश्वर जग सांसारिक गोष्टींमध्ये मग्न आहे आणि सत्यावर प्रेम करत नाही. ॥१॥

ਕਿਆ ਭਵੀਐ ਕਿਆ ਢੂਢੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥
ज्याला गुरु या शब्दाने खरा देव दाखवला आहे, त्याने इकडे तिकडे का भटकावे आणि त्याचा शोध का घ्यावा?

ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਵਿਸਰਜਿਆ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आता तो त्याचे सर्व प्रेम आणि आपुलकी सोडून प्रभूकडे परत घरी आला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥
फक्त सत्यवादी लोकांनाच खरा देव सापडतो. खोट्या गोष्टींद्वारे हे साध्य करता येत नाही

ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਈਐ ॥੨॥
सत्यावर लक्ष केंद्रित केल्याने माणूस पुन्हा या जगात येत नाही. ॥ २॥

ਮੋਇਆ ਕਉ ਕਿਆ ਰੋਵਹੁ ਰੋਇ ਨ ਜਾਣਹੂ ॥
अरे भावा, तू तुझ्या मृत नातेवाईकांसाठी का रडतोस? तुला खरंतर रडायचंच नाहीये

ਰੋਵਹੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਹੂ ॥੩॥
सत्याचे मूर्त स्वरूप असलेल्या परमेश्वराची स्तुती करताना प्रेमाने विलाप करा आणि त्याच्या आज्ञा ओळखा. ॥३॥

ਹੁਕਮੀ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ਆਇਆ ਜਾਣੀਐ ॥
ज्याच्या नशिबात देवाने नामप्राप्तीची प्राप्ती लिहिली आहे त्याचे आगमन यशस्वी होते

ਲਾਹਾ ਪਲੈ ਪਾਇ ਹੁਕਮੁ ਸਿਞਾਣੀਐ ॥੪॥
त्याच्या आज्ञा अनुभवून, सजीवाला लाभ होतो. ॥४॥

ਹੁਕਮੀ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ਦਰਗਹ ਭਾਣੀਐ ॥
जर निर्मात्याला ते चांगले वाटले, तर तो माणूस प्रतिष्ठेचा पोशाख घालून त्याच्या दरबारात जातो

ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀਐ ॥੫॥
त्याच्या आज्ञेने यम त्या प्राण्याच्या डोक्यावर प्रहार करतो आणि त्याला कैद केले जाते. ॥५॥

ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਮਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥
सत्य आणि न्याय मनात ठेवून माणसाला फायदा होतो

ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਗਰਬੁ ਵਞਾਈਐ ॥੬॥
माणसाला त्याच्या नशिबात जे लिहिले आहे ते मिळते, म्हणून माणसाने आपला अहंकार सोडला पाहिजे. ॥६॥

ਮਨਮੁਖੀਆ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਵਾਦਿ ਖਪਾਈਐ ॥
हुकूमशहा लोकांना वाईटरित्या मारहाण केली जाते आणि वादांमध्ये त्यांचा नाश होतो

ਠਗਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ਬੰਨ੍ਹਿ ਚਲਾਈਐ ॥੭॥
ढोंगी लोक खोट्या गोष्टींनी लुटले गेले आहेत. यमाचे दूत त्यांना बांधतात आणि पुढे यमलोकात घेऊन जातात. ॥७॥

ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵਹੀ ॥
जे लोक परमेश्वराला आपल्या हृदयात ठेवतात त्यांना पश्चात्ताप करावा लागणार नाही

ਗੁਨਹਾਂ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੀ ॥੮॥
जर एखाद्या व्यक्तीने आपल्या गुरूंच्या शिकवणीचे पालन केले तर देव त्याच्या पापांची क्षमा करतो. ॥८॥

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੀਐ ॥
नानक फक्त गुरूंद्वारे प्राप्त होणारे सत्य मागतात

ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥੯॥੧੬॥
हे प्रभू! तुझ्याशिवाय मला आधार नाही, माझ्यावर दया कर. ॥९॥१६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

आसा महाला १ ॥

ਕਿਆ ਜੰਗਲੁ ਢੂਢੀ ਜਾਇ ਮੈ ਘਰਿ ਬਨੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ॥

माझे स्वतःचे घर, माझे हृदय, एक हिरवेगार जंगल आहे, म्हणजेच या जंगलातच देव दिसतो तेव्हा मी देवाला शोधण्यासाठी जंगलात का जावे?

ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਘਰਿ ਆਇ ਸਬਦਿ ਉਤਾਵਲਾ ॥੧॥

शब्दाद्वारे, खरे हृदय घरात स्थिरावते आणि स्वतः भेटण्यास उत्सुक असते. ॥१॥

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥

मी जिथे पाहतो तिथे माझा देव उपस्थित असतो. या जगात त्याच्याशिवाय इतर कोणालाही मानले जाऊ नये, म्हणजेच तो संपूर्ण जगात उपस्थित आहे

ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

गुरूंची सेवा केल्याने प्रभूच्या राजवाड्याची ओळख होते. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਚੁ ਤਾ ਮਨਿ ਭਾਵਈ ॥

जेव्हा खरा देव जीवाला स्वतःशी एकरूप करतो, तेव्हा तो जीवाच्या मनाला चांगुलपणा आकर्षित करू लागतो

ਚਲੈ ਸਦਾ ਰਜਾਇ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਈ ॥੨॥

जो माणूस नेहमी परमेश्वराच्या इच्छेनुसार वागतो, तो त्याच्या कुशीत लीन होतो. ॥२॥

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥

ज्या व्यक्तीच्या हृदयात खरे साहेब राहतात, त्याला त्याच्या हृदयात तेच सत्य वास करत असल्याचे दिसते

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥

देव स्वतः महानता प्रदान करतो. त्याच्या देणग्यांमध्ये कोणत्याही साहित्याची कमतरता नाही. ॥३॥

ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਿਉ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ॥

टॉम, डिक आणि हॅरीची सेवा करून माणूस देवाच्या दरबारात कसा पोहोचू शकतो?

ਪਥਰ ਕੀ ਬੇੜੀ ਜੇ ਚੜੈ ਭਰ ਨਾਲਿ ਬੁਡਾਵੈ ॥੪॥
जर एखादा माणूस दगडापासून बनवलेल्या नावेतून प्रवास करत असेल तर तो केवळ त्याच्या वजनामुळे बुडेल. ॥४॥

ਆਪਨੜਾ ਮਨੁ ਵੇਚੀਐ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਲੇ ॥
माणसाने आपले मन गुरुंना विकले पाहिजे आणि त्यासोबत आपले डोकेही अर्पण केले पाहिजे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਭਾਲੇ ॥੫॥
मग, नामरूप पदार्थ केवळ गुरुच ओळखतो आणि मनुष्याला त्याचे घर हृदयात सापडते. ॥५॥

ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਆਖੀਐ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕੀਆ ॥
लोक जन्म आणि मृत्यूबद्दल बोलतात. हे सर्व निर्माणकर्त्याने केले आहे

ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਥੀਆ ॥੬॥
अहंकार गमावून मरणारे जन्म-मृत्यूच्या चक्रात पडत नाहीत. ॥६॥

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰ ਕੀ ਫੁਰਮਾਈ ॥
माणसाने फक्त तेच काम करावे जे निर्मात्याने त्याला करायला सांगितले आहे

ਜੇ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਮਿਲੈ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥
जर एखाद्या व्यक्तीने सद्गुरुंना भेटून आपले मन त्यांच्या स्वाधीन केले तर त्यांची तुलना कोण करू शकेल? ॥७॥

ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਸੋ ਧਣੀ ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥
परमेश्वर स्वतः रत्नांचे परीक्षण आणि मूल्यांकन करतो

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੧੭॥
हे नानक! जर परमेश्वर माझ्या मनात वास करत असेल तर तोच माझ्यासाठी खरा महिमा आहे. ॥८॥१७॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਜਿਨ੍ੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥
जे लोक परमेश्वराचे नाव विसरले आहेत ते द्वैतवादात अडकलेले राहतात आणि गोंधळात भटकत राहतात

ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਡਾਲੀ ਲਗੇ ਕਿਆ ਪਾਵਹਿ ਛਾਈ ॥੧॥
ज्यांनी मूळ देवाचा त्याग केला आहे आणि झाडांच्या फांद्यांमध्ये व्यस्त आहेत, त्यांना जीवनात काहीही साध्य होत नाही. ॥१॥

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥
नावाशिवाय माणूस कसा मुक्त होऊ शकतो? हे कोणी समजून घेतले तर बरे होईल

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਛੂਟੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर कोणी गुरुचे अनुसरण केले तर तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त होतो, परंतु एक हुकूमशहा आपला सन्मान गमावतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਨ੍ੀ ਏਕੋ ਸੇਵਿਆ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਭਾਈ ॥
हे भावा! जे लोक एका देवाची भक्तीने सेवा करतात, त्यांची बुद्धी पूर्ण असते

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਨ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥
जगाच्या सुरुवातीला आणि युगांच्या सुरुवातीलाही परम भगवान निरंजन उपस्थित होते. भक्त फक्त त्या हरीच्या आश्रयाला आहेत. ॥२॥

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥
अरे भावा, माझा स्वामी फक्त देव आहे, दुसरा कोणी नाही

ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਪਰਥਾਈ ॥੩॥
खऱ्या देवाच्या कृपेने मला आनंद मिळाला आहे. ॥३॥

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਕੇਤੀ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥
जगाने कितीही मार्ग सांगितले तरी गुरुशिवाय कोणालाही देव सापडला नाही

ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਵਾਟੜੀਂ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੪॥
देव स्वतः मार्ग दाखवतो आणि माणसाच्या हृदयात खरी भक्ती बळकट करतो. ॥४॥

ਮਨਮੁਖੁ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਭੀ ਉਝੜਿ ਜਾਏ ॥

एखाद्या हुकूमशहाला योग्य मार्गाने जाण्याचा सल्ला दिला तरी तो चुकीच्या मार्गावर जातो

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੂਟਸੀ ਮਰਿ ਨਰਕ ਸਮਾਏ ॥੫॥

हरीच्या नावाशिवाय तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त होऊ शकत नाही आणि मृत्यूनंतर तो नरकात राहतो. ॥५॥

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥

ज्याला हरिचे नाव आठवत नाही तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रात भटकत राहतो

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ॥੬॥

गुरुची सेवा केल्याशिवाय त्यांचे मूल्य प्राप्त होऊ शकत नाही. ॥६॥

ਜੇਹੀ ਸੇਵ ਕਰਾਈਐ ਕਰਣੀ ਭੀ ਸਾਈ ॥
देवाने त्याला जी सेवा करायला लावली आहे त्यानुसारच माणूस काम करतो. देव ते स्वतः करतो

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥
मी कोणाचे वर्णन करू, तो स्वतःचे मोठेपण पाहतो. ॥७॥

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥
केवळ तोच व्यक्ती त्याच्या गुरूची सेवा करतो ज्याची सेवा स्वतः देवाने केली आहे

ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੂਟੀਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥੮॥੧੮॥
हे नानक! गुरुंना आपले डोके अर्पण केल्याने मनुष्य मोक्ष प्राप्त करतो आणि प्रभूच्या दरबारात कृपा प्राप्त करतो. ॥ ८ ॥ १८ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਰੂੜੋ ਠਾਕੁਰ ਮਾਹਰੋ ਰੂੜੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥
माझा ठाकूर सुंदर आणि श्रेष्ठ आहे आणि गुरुंचे शब्दही खूप सुंदर आहेत

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥
पूर्ण सौभाग्यानेच खरा गुरु मिळू शकतो ज्यांच्याद्वारे निर्वाण प्राप्त करता येते. ॥१॥

ਮੈ ਓਲ੍ਗੀਆ ਓਲ੍ਗੀ ਹਮ ਛੋਰੂ ਥਾਰੇ ॥
हे माझ्या प्रभू! मी तुझ्या सेवकांचा सेवक आहे. मी तुमचा नम्र सेवक आहे

ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू मला जपतोस तसे मी जगतो; तुझे नाव माझ्या ओठांवर आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ਘਣੀ ਭਾਣੈ ਮਨਿ ਭਾਈਐ ॥
हे स्वामी! तुम्हाला भेटण्याची मला खूप इच्छा आहे. तुमच्या आनंदातच तुम्ही मनाला चांगले वाटू लागता

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਭਾਣੈ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥
सर्व यश माझ्या ठाकूरच्या हाती आहे, आदर फक्त त्याच्या इच्छेनेच मिळतो. ॥२॥

ਸਾਚਉ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣੀਐ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸੋਈ ॥
सत्याला दूरचा विचार करू नये, ते प्रत्येक सजीवाच्या विवेकात असते

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥
मी जिथे जिथे पाहतो तिथे मला माझा देव सर्वव्यापी आढळतो. हे परमेश्वरा! मी तुझे मूल्यांकन कसे करू? ॥३॥

ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਹਰੇ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥
देव स्वतः जग निर्माण करतो आणि स्वतःच त्याचा नाश करतो. तो स्वतःचे मोठेपण पाहतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੀਐ ਇਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥
केवळ गुरुमुख बनूनच प्रभूचे दर्शन होऊ शकते आणि अशा प्रकारे त्याचे मूल्यमापन होते. ॥४॥

ਜੀਵਦਿਆ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥
गुरूंची सेवा केल्यानेच माणसाला जीवनात देवाच्या नामाचा लाभ मिळू शकतो

ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥੫॥
परंतु एखाद्या माणसाला खरा गुरु तेव्हाच मिळू शकतो जेव्हा त्याच्या मागील जन्मातील सत्कर्मे त्याच्या नावावर लिहिली जातात. ॥५॥

ਮਨਮੁਖ ਤੋਟਾ ਨਿਤ ਹੈ ਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਏ ॥
एका हुकूमशहा माणसाचे आध्यात्मिक गुण कमी होत जातात आणि तो दुविधेत भटकत राहतो

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥੬॥
भ्रमाने आंधळा झालेला स्वार्थी माणूस देवाचे स्मरण करत नाही. मग त्याला त्याचे दर्शन कसे मिळेल? ॥६॥

ਤਾ ਜਗਿ ਆਇਆ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
या जगात, जर एखाद्या व्यक्तीने देवाच्या खऱ्या स्वरूपाचे ध्यान केले तरच त्याचा जन्म यशस्वी मानला जातो

ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪਾਰਸੁ ਭਏ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥੭॥
गुरुंना भेटल्यानंतर, माणूस तत्वज्ञानाच्या दगडासारखा बनतो आणि त्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो. ॥७॥

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੋ ਕਾਰ ਧੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ॥
तो रात्रंदिवस आसक्तीशिवाय भटकतो आणि देवाच्या इच्छेनुसार कार्य करतो

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥੮॥੧੯॥
हे नानक! जो नामात संतुष्ट होतो तो देवाच्या चरणी लीन राहतो. ॥८॥ १९॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਜਾਣਾ ॥
मी देवाच्या गुणांचे वर्णन कितीही करू शकेन, पण त्यांचा शेवट कधीच कळू शकत नाही

ਮੈ ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕ ਤੂੰ ਮੈ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣਾ ॥੧॥
हे देवा! तू असहाय्यांचे आश्रयस्थान आहेस, तू दुर्बलांचे बळ आहेस. ॥१॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹੈ ਸਚ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥
नानकांची एकच प्रार्थना आहे की ते खऱ्या नावात लीन होऊन आनंदी राहावेत

ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੋਝੀ ਪਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अहंकार नष्ट झाल्यावर मला ज्ञान प्राप्त झाले. गुरु या शब्दाद्वारे मी देवाशी एकरूप झालो. ॥१॥रहाउ॥

ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਈਐ ਪਾਈਐ ਵੀਚਾਰੁ ॥
अहंकार आणि अभिमानाचा त्याग केल्याने मनुष्याला ज्ञान प्राप्त होते

ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਦੇ ਸਾਚੁ ਅਧਾਰੁ ॥੨॥
जेव्हा माणसाचे मन देवाशी एकरूप होते, तेव्हा तो त्याला खऱ्या नावाचा आधार देतो. ॥२॥

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸੇਵਾ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥
रात्रंदिवस नामात समाधानी राहा, हीच खरी सेवा आहे

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗਈ ਚਾਲੈ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥੩॥

जो व्यक्ती इच्छाशक्तीच्या स्वामी परमेश्वराच्या आज्ञांचे पालन करतो त्याला कोणत्याही अडथळ्यांचा सामना करावा लागत नाही. ॥३॥

ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ॥

जो व्यक्ती परमेश्वराच्या आज्ञा स्वीकारतो तो परमेश्वराच्या तिजोरीत टाकला जातो

ਖੋਟੇ ਠਵਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਰਲੇ ਜੂਠਾਨੈ ॥੪॥

खोट्या लोकांना जागा मिळत नाही, ते खोट्या लोकांमध्ये मिसळले जातात. ॥४॥

ਨਿਤ ਨਿਤ ਖਰਾ ਸਮਾਲੀਐ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ॥

जर शुद्ध नावाचे दररोज स्मरण केले तरच सत्याचा सौदा खरेदी करता येईल

ਖੋਟੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਲੇ ਅਗਨਿ ਜਲਾਈਐ ॥੫॥

परमेश्वराच्या तिजोरीत बनावट नाणी दिसत नाहीत; ती पकडली जातात आणि आगीत जाळली जातात. ॥५॥

ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਤਮੁ ਸੋਈ ॥

जे त्यांच्या आध्यात्मिक जीवनाचे परीक्षण करतात त्यांना देवाची ओळख होते

ਏਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਈ ॥੬॥

एक देव आहे जो अमृत वृक्ष आहे जो अमृताचे फळ देतो. ॥६॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਸਚਿ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥

जे लोक अमृत फळाचा आस्वाद घेतात ते सत्याने समाधानी राहतात

ਤਿੰਨਾ ਭਰਮੁ ਨ ਭੇਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੭॥

ज्यांची जीभ हरि रसावर विश्वास ठेवते, त्यांच्यात कोणताही गोंधळ किंवा फरक नसतो. ॥७॥

ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਚਲੁ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥

जीव या जगात केवळ परमेश्वराच्या आदेशाने आणि योगायोगाने आला आहे आणि म्हणूनच, एखाद्याने नेहमी त्याच्या इच्छेचे पालन केले पाहिजे

ਅਉਗਣਿਆਰੇ ਕਉ ਗੁਣੁ ਨਾਨਕੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੮॥੨੦॥

हे प्रभू! ज्याच्याकडे गुण नाहीत, त्याला गुण दे. मला सत्य सापडो, हेच माझ्यासाठी सर्वात मोठे मोठेपण आहे. ॥८॥२०॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

आसा महाला १ ॥

ਮਨੁ ਰਾਤਉ ਹਰਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥

जेव्हापासून माझे मन हरीच्या नावाने रंगले आहे, तेव्हापासून मी फक्त सत्य बोललो आहे

ਲੋਕਾ ਦਾ ਕਿਆ ਜਾਇ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣਿਆ ॥੧॥

देवा! जर तू मला आवडायला लागलास तर लोकांचे काय नुकसान होईल? ॥१॥

ਜਉ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਰਾਣ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥
जोपर्यंत जीवन आणि आत्मा आहे तोपर्यंत सत्याचे चिंतन करत राहिले पाहिजे

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरीची स्तुती केल्याने मनुष्याला लाभ होतो आणि आनंद मिळतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲ ਤੂੰ ॥
हे दयाळू प्रभू, तुमची सेवा आणि भक्ती खरी आहे, कृपया ते मला द्या

ਹਉ ਜੀਵਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਮੈ ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਤੂੰ ॥੨॥
मी तुझी स्तुती करून माझे आयुष्य जगतो, तू माझ्या जीवनाचा आधार आणि पाया आहेस. ॥२॥

ਦਰਿ ਸੇਵਕੁ ਦਰਵਾਨੁ ਦਰਦੁ ਤੂੰ ਜਾਣਹੀ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझा सेवक आणि तुझ्या दाराचा द्वारपाल आहे. माझे दुःख फक्त तुलाच कळते

ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਹੈਰਾਨੁ ਦਰਦੁ ਗਵਾਵਹੀ ॥੩॥
हे ठाकूर! तुमची भक्ती अद्भुत आहे जी सर्व वेदना दूर करते. ॥३॥

ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਹਦੂਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਸੀ ॥
गुरुमुखाला माहित आहे की हरीच्या नावाचा जप केल्याने तो त्याच्या दरबारात स्वीकारला जाईल

ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਸੀ ॥੪॥
खरा देव केवळ तेव्हाच मानवाचे आयुष्य स्वीकारतो जेव्हा तो वचन ओळखतो. ॥४॥

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ ॥
जे लोक सत्य, समाधान आणि प्रेम मिळवतात, त्यांना हरि नावाचा प्रवास खर्च मिळतो

ਮਨਹੁ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਇ ॥੫॥
तुम्ही तुमच्या मनातील सर्व दुर्गुणांचा त्याग केला पाहिजे; एक सद्गुणी माणूस तुम्हाला सत्य देईल. ॥५॥

ਸਚੇ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ॥
सत्यवादी देव सत्यवादी लोकांवर त्याचे खरे प्रेम ओततो

ਆਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ॥੬॥
परमेश्वर स्वतः त्याला हवे तसे न्याय करतो. ॥६॥

ਸਚੇ ਸਚੀ ਦਾਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ॥
हे सत्याचे स्वरूप! तू खूप दयाळू आहेस, मला तुझ्या नावाची खरी देणगी दे

ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ॥੭॥
ज्याचे नाव अमूल्य आहे त्याची मी रात्रंदिवस सेवा करतो आणि त्याचे नाव आठवतो. ॥७॥

ਤੂੰ ਉਤਮੁ ਹਉ ਨੀਚੁ ਸੇਵਕੁ ਕਾਂਢੀਆ ॥
हे परमेश्वरा! तू महान आहेस आणि मी नम्र आहे, तरीही मला तुझा सेवक म्हटले जाते

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇਹੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਵਾਂਢੀਆ ॥੮॥੨੧॥
हे सत्याच्या स्वामी! माझ्यावर तुझी दयाळू नजर टाक, कारण मी तुझ्या नावापासून वेगळा झालो आहे, मला तुला भेटू दे. ॥८॥२१॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥
माणसाचे जन्म-मृत्यूचे चक्र कसे संपू शकते आणि तो देवाला कसा भेटू शकतो?

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਨਿਤ ਸਹਸਾ ਦੋਈ ॥੧॥
जन्म आणि मृत्यूचे दुःख खूप कठीण आहे आणि राक्षस नेहमीच लोकांना त्रास देतात. ॥१॥

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਜੀਵਨਾ ਫਿਟੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥
नावाशिवाय माणसाचे जीवन निरर्थक आहे आणि त्याची हुशारी निंदनीय आणि शापित आहे

ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्या व्यक्तीने खऱ्या गुरूची सेवा केली नाही त्याला हरिची भक्ती कधीही आवडणार नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤਉ ਰਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥
जेव्हा एखाद्या जीवाला परिपूर्ण गुरु मिळतो तेव्हा त्याचे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपते

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਦੇਇ ਬਿਨਸੈ ਭ੍ਰਮੁ ਕੂਰਾ ॥੨॥
गुरु रामनामाचे ऐश्वर्य प्रदान करतात, जे खोट्या भ्रमांचा नाश करते. ॥२॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥
जो संतांच्या संगतीत राहतो तो देवाची स्तुती करतो आणि त्याला धन्य म्हणतो

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੩॥
मूळ पुरुषाची प्राप्ती अनंत भगवान गुरूंद्वारे होते. ॥३॥

ਨਟੂਐ ਸਾਂਗੁ ਬਣਾਇਆ ਬਾਜੀ ਸੰਸਾਰਾ ॥
जगाचा हा खेळ एखाद्या विनोदी कलाकाराच्या नाटकासारखा सजवला गेला आहे

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਾਜੀ ਦੇਖੀਐ ਉਝਰਤ ਨਹੀ ਬਾਰਾ ॥੪॥
माणूस हा तमाशा क्षणभर आणि क्षणभर पाहतो. ते नष्ट होण्यास वेळ लागत नाही. ॥४॥

ਹਉਮੈ ਚਉਪੜਿ ਖੇਲਣਾ ਝੂਠੇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥
अहंकारी माणूस खोटेपणा आणि अहंकाराच्या तुकड्यांसह अभिमानाचा बुद्धिबळ खेळत आहे

ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਾਰੈ ਸੋ ਜਿਣੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੫॥
संपूर्ण जग पराभूत होते पण जो गुरु शब्दाचे चिंतन करतो तो जीवनाची लढाई जिंकतो. ॥५॥

ਜਿਉ ਅੰਧੁਲੈ ਹਥਿ ਟੋਹਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ॥
ज्याप्रमाणे आंधळ्याच्या हातातली काठी आधार असते, त्याचप्रमाणे हरि हे नाव माझ्यासाठी आधार आहे

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ ਨਿਸਿ ਦਉਤ ਸਵਾਰੈ ॥੬॥
दिवस, रात्र आणि सकाळ, रामाचे नाव माझे आश्रयस्थान आहे. ॥६॥

ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू मला जपतोस तसा मी जगतो; तुझे नाव माझा आधार आहे

ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇਆ ਜਨ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥੭॥
तुमच्या सेवकाला शेवटपर्यंत मदत करणारा आणि मोक्षाचा दरवाजा असलेल्याला प्राप्त झाले आहे. ॥७॥

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿਆ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥
मुरारी प्रभूच्या नावाचा जप केल्याने जन्म-मृत्यूचे दुःख दूर झाले आहे

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ॥੮॥੨੨॥
हे नानक! जो प्रभूचे नाव विसरत नाही त्याला परिपूर्ण गुरु वाचवतात. ॥८॥२२॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨
आसा महाला ३ अष्टपदिया घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਰੁ ਤੇਰਾ ਸੁਰਸਰੀ ਚਰਣ ਸਮਾਣੀ ॥
हे प्रभू! तुमच्या नावाच्या सरोवरात शास्त्रे, वेद आणि स्मृती आहेत आणि तुमच्या चरणांमध्ये गंगा आहे

ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਰਾਵੈ ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥੧॥
हे आदिपुरुषा! तू या जगत्रूपी वृक्षाचे मूळ आहेस आणि त्रिगुण माया या वृक्षाच्या तीन फांद्या आहेत. तुझी आठवण आल्याने माझे मन आनंदित होते. तू प्रत्येक गोष्टीत उपस्थित आहेस, हे एक मोठे आश्चर्य आहे. ॥१॥

ਤਾ ਕੇ ਚਰਣ ਜਪੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
नानक त्या परमात्म्याच्या चरणांचे स्मरण करत राहतात आणि त्यांचे अमृतसारखे शब्द बोलत राहतात. ॥१॥रहाउ॥

ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਦਾਸ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥
हे प्रभू! तेहतीस कोटी देवता तुमचे सेवक आहेत. तुम्ही सर्व अलौकिक शक्ती, सिद्धी आणि जीवनाचा आधार आहात

ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਜਾਹੀ ਲਖਣੇ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨॥

त्याचे रूप जाणता येत नाही; त्याचे वर्णन करून आणि विचार करून मानव काय करू शकतो? ॥ २ ॥

ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਤੇਰੇ ਜੁਗ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਚਾਰੇ ਤੇਰੀਆ ਖਾਣੀ ॥

हे प्रभू! या विश्वात रजो, तमो, सत्व हे तीन गुण तूच निर्माण करतोस. सृष्टीचे चार स्रोत तुम्हीच निर्माण केले आहेत

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਕਥੇ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੩॥

जर तुम्ही दयाळू झालात तरच माणूस सर्वोच्च स्थान प्राप्त करू शकेल आणि तुमची अवर्णनीय कहाणी सांगू शकेल. ॥३॥

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਪਰਾਣੀ ॥

हे देवा! तू जगाचा निर्माता आहेस. सर्व काही तुम्हीच करता, कोणताही प्राणी काय करू शकतो?

ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ਸਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥

हे देवा! ज्याच्यावर तू तुझे आशीर्वाद वर्षाव करतोस तोच सत्य प्राप्त करतो. ॥४॥

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੇਤੁ ਹੈ ਜੇਤੀ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥

येणारा आणि जाणारा प्रत्येक जीव, म्हणजेच जन्म-मृत्यूच्या चक्रात असलेला, तुझ्या नावाचा जप करतो

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਹੋਰ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥੫॥

जर तुम्हाला ते आवडले तरच गुरुमुख तुम्हाला समजेल. बाकीचे स्वार्थी, मूर्ख प्राणी इकडे तिकडे भटकत राहतात. ॥५॥

ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਉ ਦੀਏ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥

देवाने ब्रह्मदेवांना चारही वेद दिले पण ते वाचूनही ते विचार करत राहिले

ਤਾ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁੜਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥੬॥

बिचारा माणूस परमेश्वराचे आदेश समजत नाही आणि तो नरकात किंवा स्वर्गात जन्माला येतो. ॥ ६ ॥

ਜੁਗਹ ਜੁਗਹ ਕੇ ਰਾਜੇ ਕੀਏ ਗਾਵਹਿ ਕਰਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥
युगानुयुगे, देवाने राम, कृष्ण इत्यादी राजे निर्माण केले, ज्यांना लोक अवतार आणि स्तुती मानतात

ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੭॥
पण त्यांनाही त्याचा शेवट सापडला नाही; मग मी त्याच्या गुणांबद्दल काय सांगू? ॥ ७ ॥

ਤੂੰ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਦੇਹਿ ਤ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥
तू नेहमीच सत्य आहेस आणि तू निर्माण केलेली प्रत्येक गोष्ट देखील सत्य आहे. जर तुम्ही मला सत्य सांगितले तरच मी त्याचे वर्णन करेन

ਜਾ ਕਉ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਹਿ ਅਪਣਾ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੮॥੧॥੨੩॥
हे प्रभू.!ज्या व्यक्तीला तू तुझ्या सत्याची अंतर्दृष्टी देतोस तो तुझ्या नावात सहज लीन होतो. ॥ ८ ॥ १ ॥ २३ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
आसा महाला ३ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
खऱ्या गुरुंनी माझा गोंधळ दूर केला आहे

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥
त्याने निरंजन म्हणून हरि हे नाव माझ्या मनात घर केले आहे

ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥
शब्द ओळखून, मला नेहमीच आनंद मिळाला आहे. ॥ १ ॥

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥
हे माझ्या मन! खरे ज्ञान ऐक

ਦੇਵਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देणारा देव सर्व पद्धती जाणतो. गुरूंच्या आश्रयाला राहूनच नामाचा खजिना मिळू शकतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

हा सद्‌गुरूंच्या भेटीचा महिमा आहे

ਜਿਨਿ ਮਮਤਾ ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਾਈ ॥

त्याने आसक्ती आणि वासनेची आग विझवली आहे

ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੨॥

मी एका नैसर्गिक अवस्थेत मग्न राहतो आणि हरीची स्तुती करत राहतो. ॥ २ ॥

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥

परिपूर्ण गुरुशिवाय कोणताही प्राणी देवाला जाणू शकत नाही

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ ॥

कारण माणूस भ्रम, आसक्ती आणि अनावश्यक लोभात अडकलेला आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥੩॥

केवळ गुरुद्वारेच मनुष्याला प्रभूचे नाव आणि हरीचे शब्द प्राप्त होऊ शकतात. ॥ ३॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਪਾਂ ਸਿਰਿ ਤਪੁ ਸਾਰੁ ॥

गुरूंची सेवा करणे ही सर्वात मोठी तपश्चर्या आहे आणि सर्व तपश्चर्येचे सार आहे

ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ॥

मग पूजनीय देव माणसाच्या हृदयात वास करतो आणि त्याला त्याचे सर्व दुःख आणि वेदना विसरायला लावतो

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਦੀਸੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥

तो सत्याच्या न्यायालयात सत्यवादी दिसतो. ॥ ४ ॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥

गुरुची सेवा केल्याने माणसाला तिन्ही लोकांची समज मिळते आणि

ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥

त्याचे खरे स्वरूप ओळखून तो त्या प्रभूला प्राप्त करतो

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥
गुरूच्या खऱ्या शब्दांद्वारे, व्यक्ती परमेश्वराच्या महालात पोहोचते. ॥ ५॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥
गुरुची सेवा करून, माणूस आपल्या कुटुंबाचे आणि वंशाचे तारण करतो

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥
तो निर्मल हे नाव हृदयात ठेवतो

ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਸਾਚਿ ਦੁਆਰੇ ॥੬॥
सत्याच्या दरबारात तो सत्याच्या सौंदर्याने चमकतो. ॥६॥

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਗੁਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥
ते लोक खूप भाग्यवान असतात ज्यांना गुरु त्यांच्या सेवेत नियुक्त करतात

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥
ते रात्रंदिवस परमेश्वराच्या भक्तीत समर्पित राहतात आणि सत्याचे नाव जिवंत ठेवतात

ਨਾਮੇ ਉਧਰੇ ਕੁਲ ਸਬਾਏ ॥੭॥
संपूर्ण कुटुंबाचे तारण प्रभूच्या नावाने होते. ॥ ७॥

ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥
नानकांचा सत्याबद्दलचा दृष्टिकोन म्हणतो की

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
देवाचे नाव तुमच्या हृदयात ठेवा

ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੮॥੨॥੨੪॥
हरीच्या भक्तीत मग्न होऊन, मोक्षाचे द्वार प्राप्त होते. ॥ ८ ॥ २ ॥ २४ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
आसा महाला ३ ॥

ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
प्रत्येक माणूस आशा आणि इच्छा बाळगत राहतो, पण

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਈ ॥
जो परमेश्वराचे आदेश समजतो तो इच्छारहित होतो

ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਸੁਤੇ ਕਈ ਲੋਈ ॥
बरेच लोक आशेने झोपलेले आहेत

ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਾਗਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥
ज्याला स्वतः परमेश्वर जागे करतो तोच माणूस जागे होतो. ॥ १ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥
सद्गुरुंनी नावाचे रहस्य उलगडले आहे. नाव घेतल्याशिवाय भूक जात नाही

ਨਾਮੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੈ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
नामाद्वारे इच्छाशक्तीची आग विझते. नाम केवळ देवाच्या इच्छेनेच प्राप्त होते. ॥१॥रहाउ॥

ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥
कलियुगात, परमेश्वराची स्तुती करा आणि शब्द ओळखा

ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
खरी भक्ती म्हणजे अभिमान नष्ट होणे

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਨੁ ॥
खऱ्या गुरूची भक्तीने सेवा केल्याने, माणूस देवाच्या दरबारात स्वीकारला जातो

ਜਿਨਿ ਆਸਾ ਕੀਤੀ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਨੁ ॥੨॥
हे जीवा! ज्याने तुमच्यात आशा निर्माण केली आहे त्याला ओळखा. ॥२॥

ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥
जो तुम्हाला शब्द सांगतो त्याला तुम्ही काय द्याल आणि

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
त्याच्या दयाळूपणाने तो तुझे नाव माझ्या हृदयात स्थान देतो

ਇਹੁ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥
तुमचा अहंकार सोडून द्या आणि तुमचे डोके त्याला अर्पण करा

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੩॥
जो व्यक्ती देवाची इच्छा समजून घेतो तो नेहमीच आनंद प्राप्त करतो. ॥३ ॥

ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥
देव स्वतः सर्व काही करतो आणि प्राण्यांना ते स्वतः करायला लावतो

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥
तो स्वतः गुरुमुखाच्या हृदयात नाव स्थापतो

ਆਪਿ ਭੁਲਾਵੈ ਆਪਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥
तो स्वतःच माणसाला चुकीच्या मार्गावर घेऊन जातो आणि स्वतःच त्याला योग्य मार्ग दाखवतो.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥
खऱ्या शब्दांनी माणूस सत्याची प्राप्ती करतो. ॥ ४ ॥

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥
शब्द खरे आहेत आणि सत्यही तसेच आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥
गुरुमुखी युगानुयुगे हे सांगत आणि स्पष्ट करत आहेत

ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਭੋਲਾਣੀ ॥
परंतु जाणूनबुजून केलेले मानव सांसारिक आसक्ती आणि भ्रमामुळे भरकटले आहेत

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਫਿਰੈ ਬਉਰਾਣੀ ॥੫॥
नावाशिवाय सगळे वेड्यासारखे फिरत असतात. ॥५ ॥

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕਾ ਮਾਇਆ ॥
तिन्ही जगात फक्त एकच माया आहे जी वर्चस्व गाजवते

ਮੂਰਖਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
मूर्ख माणसाने अभ्यास करून द्वैताची भावना बळकट केली आहे

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥
तो अनेक धार्मिक कृत्ये करतो पण खूप दुःख सहन करतो

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੬॥
परंतु सद्गुरुंची सेवा करून तो शाश्वत आनंद मिळवू शकतो. ॥६॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥
शब्दाचे चिंतन अमृताइतके गोड आहे. आपला अहंकार मारून, जीव रात्रंदिवस त्याचा आनंद घेऊ शकतो

ਸਹਜਿ ਅਨੰਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥
ज्या व्यक्तीवर देव आपले आशीर्वाद देतो, त्याला नैसर्गिक आनंद मिळतो

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥੭॥
तो नावाशी संलग्न होतो आणि नेहमी सत्यावर प्रेम करतो. ॥७॥

ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥
गुरुंच्या वचनांवर चिंतन केल्यानंतर, हरीचे वाचन आणि जप करावे

ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥
हरीचे नाव जपल्याने आणि त्यांच्याबद्दल वाचल्याने माणसाचा अहंकार नष्ट होतो

ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਭਇ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥
देवाच्या भीतीने आणि आदराने जगत, सत्याच्या प्रेमात बुडून हरीच्या नावाचे ध्यान केले पाहिजे

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੮॥੩॥੨੫॥
हे नानक! गुरूंच्या ज्ञानाने, तुमच्या हृदयात नाव ठेवा. ॥८ ॥ ३ ॥ २५ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ॥
॥ रागु आसा महाला ३ अष्टपदिया घरु ८ काफी ॥

ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥
ज्या गुरूंनी इच्छाशक्तीची आग विझवली आहे, त्यांच्याकडूनच शांती मिळते

ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥
केवळ गुरूद्वारेच एखाद्याला नाव मिळते, जे जगात मोठी कीर्ती मिळविण्यास मदत करते. ॥१॥

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या भावा! परमेश्वराचे फक्त एकच नाव आठव

ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

हे जग कामवासनांनी जळत असलेले पाहून मी पळून जाऊन गुरुंचा आश्रय घेतला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਊਪਜੈ ਮਹਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ज्ञानाची उत्पत्ती गुरूपासून होते आणि जीव त्या महान तत्वाचे चिंतन करतो

ਗੁਰ ਤੇ ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਇਆ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥

गुरुमुळेच मी प्रभूच्या घराचे दार गाठले आहे आणि माझे कोठार भक्तीने भरले आहेत. ॥ २ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥

गुरूद्वारे, मनुष्य नामाचे ध्यान करतो आणि ही कल्पना समजतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥੩॥

गुरूंद्वारेच देवाची भक्ती आणि स्तुती होते आणि अनंत शब्द त्याच्या मनात स्थिरावतो. ॥ ३ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ॥

गुरुमुख बनूनच माणूस आनंद मिळवू शकतो आणि कदाचित त्याला कोणतेही दुःख राहणार नाही

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੪॥

गुरुमुख (गुरूंचे अनुयायी) बनल्यानेच अहंकार नष्ट होतो आणि मन शुद्ध होते. ॥ ४ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਇਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥

सद्गुरुंच्या भेटीमुळे माणसाचा अहंकार नष्ट होतो आणि त्याला तिन्ही लोकांची समज प्राप्त होते

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥

मग तो सर्वव्यापी परमेश्वराचा शुद्ध प्रकाश पाहतो आणि त्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो. ॥ ५ ॥

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਈ ॥

जेव्हा परिपूर्ण गुरु शिकवतात तेव्हा बुद्धी श्रेष्ठ होते

ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੬॥

आंतरिक विवेक थंड आणि शांत होतो आणि परमेश्वराच्या नामाने आनंद मिळतो. ॥ ६ ॥

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾਂ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥

जेव्हा देव करुणेने पाहतो तेव्हा परिपूर्ण सत्गुरू सापडतो

ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭ ਕਟੀਅਹਿ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥੭॥

मग त्या व्यक्तीचे सर्व गुन्हे आणि पापे नष्ट होतात आणि त्याला पुन्हा कोणतेही दुःख किंवा त्रास सहन करावा लागत नाही. ॥ ७ ॥

ਆਪਣੈ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥
सर्व यश देवाच्या हाती आहे; तो स्वतः आदर देतो आणि तो त्याच्या नावाशी जोडतो

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥੮॥੪॥੨੬॥
हे नानक! ज्याच्या मनात नामाचा खजिना राहतो, तो जगात कीर्ती प्राप्त करतो. ॥८॥ ४॥२६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
आसा महाला ३ ॥

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या मन! गुरूंकडून देवाचे नाव ऐक आणि ते तुझ्या हृदयात स्थापीत कर. अरे माझ्या भावा, देव स्वतः येऊन तुला भेटतो

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੧॥
तुमचे मन सत्यावर केंद्रित करा आणि दररोज खरी भक्ती करा. ॥१॥

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या भावा! एका नावाचे ध्यान कर आणि तुला आध्यात्मिक आनंद मिळेल

ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमचा अहंकार आणि द्वैतवाद दूर करा, यामुळे तुमचा सन्मान आणि प्रतिष्ठा खूप वाढेल. ॥१॥रहाउ॥

ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਨੋ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੋਚਦੇ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ਨ ਜਾਇ ॥
हे बंधू, देव, मानव आणि ऋषी देखील ही भक्ती मिळविण्यासाठी उत्सुक असतात, परंतु खऱ्या गुरूशिवाय ती प्राप्त होऊ शकत नाही

ਪੰਡਿਤ ਪੜਦੇ ਜੋਤਿਕੀ ਤਿਨ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥
पंडित आणि ज्योतिषी धार्मिक ग्रंथांचा अभ्यास करत राहिले पण त्यांनाही देवाप्रती असलेल्या भक्तीचे ज्ञान मिळाले नाही. ॥२॥

ਆਪੈ ਥੈ ਸਭੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
देवाच्या नियंत्रणात सर्वकाही आहे, दुसरे काहीही सांगता येत नाही

ਆਪੇ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥
गुरुदेवांनी मला ही समज दिली आहे की आपल्याला फक्त तेच मिळते जे देव आपल्याला देतो. ॥३॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥
सर्व सजीव प्राणी देवाने निर्माण केले आहेत आणि तो सर्वांचा स्वामी आहे

ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਈ ॥੪॥
जर देवाशिवाय कोणी सजीवांमध्ये वास करत असेल तर आपण कोणाला वाईट म्हणू शकतो? ॥४॥

ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕਾ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥
या विश्वात फक्त देवाच्या आज्ञांचे पालन केले जात आहे; प्रत्येक सजीवाला त्याच्या डोक्यावर लिहिलेले काम तेच करावे लागते

ਆਪਿ ਭਵਾਲੀ ਦਿਤੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥੫॥
त्याने स्वतःच प्राण्यांना चुकीच्या मार्गाने नेले आहे; म्हणून लोभ आणि वासना त्यांच्या अंतरंगात वास करतात. ॥५॥

ਇਕ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤਿਅਨੁ ਬੂਝਨਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥
देवाने काही लोकांना गुरुमुख बनवले आहे आणि ते ज्ञान समजून घेतात आणि चिंतन करतात

ਭਗਤਿ ਭੀ ਓਨਾ ਨੋ ਬਖਸੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੬॥
ज्यांचे अंतःकरण नामाच्या संपत्तीच्या खजिन्याने भरलेले आहे त्यांनाही तो आपली भक्ती अर्पण करतो. ॥६॥

ਗਿਆਨੀਆ ਨੋ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥
ज्ञानी लोकही सत्य समजतात आणि सत्याची जाणीव करून घेतात

ਓਇ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੈ ਦੇ ਨ ਭੁਲਨੀ ਸਚੁ ਜਾਣਨਿ ਸੋਈ ॥੭॥
त्यांना फक्त देवाचे खरे रूप माहित आहे आणि कोणी त्यांना चुकीच्या मार्गाने नेण्याचा प्रयत्न केला तरी ते चुकत नाहीत. ॥७॥

ਘਰ ਮਹਿ ਪੰਚ ਵਰਤਦੇ ਪੰਚੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥
पाच कामदिक (भावनिक) भावना त्या ज्ञानी पुरुषांच्या आतील विवेकात राहतात, परंतु पाचही जण हुशारीने वागतात

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਨ ਆਵਨੀ ਨਾਮਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੮॥੫॥੨੭॥
हे नानक! खऱ्या गुरूशिवाय पाचही वासना नियंत्रित करता येत नाहीत. नावाने अहंकार दूर होतो. ॥८॥५॥२७॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
आसा महाला ३ ॥

ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਵਥੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥
हे भावा! सर्व गोष्टी फक्त तुमच्या हृदयातच आहेत; बाहेर काहीही उपलब्ध नाही

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟ ਖੁਲਾਹੀ ॥੧॥
गुरुच्या कृपेने सर्व काही साध्य होते आणि मनाचे दरवाजे उघडतात. ॥१॥

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥
हे भाऊ! देवाची प्राप्ती फक्त सद्गुरुंद्वारेच होऊ शकते

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माणसाचा अंतरात्मा नामाच्या खजिन्याने भरलेला असतो. परिपूर्ण सद्गुरुंनी मला हे दाखवून दिले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਲਏ ਪਾਏ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥
हरि नावाचा ग्राहक असलेल्या व्यक्तीला ते मिळते. परंतु मनुष्याला सिमरनद्वारे नामाचे हे अमूल्य रत्न प्राप्त होते

ਅੰਦਰੁ ਖੋਲੈ ਦਿਬ ਦਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਮੁਕਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥
तो आपले अंतरात्म्य उघडतो आणि दिव्य दृष्टीने मोक्षाच्या खजिन्याचे दर्शन घेतो. ॥२॥

ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ਅਨੇਕ ਹਹਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਵਸੇਰਾ ॥
शरीरात अनेक महाल आहेत आणि आत्मा त्यांच्यात राहतो

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ॥੩॥
त्याला त्याचे इच्छित फळ मिळते आणि तो पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या चक्रात पडत नाही. ॥३॥

ਪਾਰਖੀਆ ਵਥੁ ਸਮਾਲਿ ਲਈ ਗੁਰ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥
जे लोक परीक्षा घेतात, त्यांना गुरूंकडून नावाच्या स्वरूपात वस्तू मिळते आणि त्यांना गुरूंकडून नावाच्या स्वरूपात वस्तूची समज मिळाली असते

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮੁਲੁ ਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੪॥
नाम ही एक अतिशय मौल्यवान गोष्ट आहे, ती फक्त दुर्मिळ व्यक्तीच गुरुद्वारे मिळवू शकते. ॥४॥

ਬਾਹਰੁ ਭਾਲੇ ਸੁ ਕਿਆ ਲਹੈ ਵਥੁ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਭਾਈ ॥
अरे माझ्या भावा, बाहेर शोधणाऱ्याला काय मिळणार कारण नामाचा खजिना माणसाच्या हृदयातच असतो

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੫॥
संपूर्ण जग गोंधळात भटकत आहे आणि भरकटत चालले आहे. स्वार्थी लोक त्यांचा सन्मान आणि आदर गमावतात. ॥५॥

ਘਰੁ ਦਰੁ ਛੋਡੇ ਆਪਣਾ ਪਰ ਘਰਿ ਝੂਠਾ ਜਾਈ ॥
खोटे बोलणारा आपले घर सोडून दुसऱ्याच्या घरी जातो

ਚੋਰੈ ਵਾਂਗੂ ਪਕੜੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੋਟਾ ਖਾਈ ॥੬॥
जिथे तो चोरासारखा पकडला जातो आणि परमेश्वराच्या नावाशिवाय त्याला दुखापत होते. ॥६॥

ਜਿਨ੍ੀ ਘਰੁ ਜਾਤਾ ਆਪਣਾ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਭਾਈ ॥
अरे माझ्या भावा, जो माणूस आपल्या हृदयाला आपले घर मानतो तो आनंदी जीवन जगतो

ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥
गुरूंच्या महानतेमुळे, तो त्याच्या अंतरंगातील ब्रह्माला ओळखतो. ॥७॥

ਆਪੇ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥
देव स्वतः नाव देतो आणि स्वतःच ज्ञान देतो. मग, परमेश्वर स्वतः मला त्याच्याशिवाय कोणाकडे याचना करावी हे ठरवण्याची बुद्धी देतो

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੮॥੬॥੨੮॥

हे नानक! नामाचे ध्यान करा; अशा प्रकारे तुम्हाला सत्याच्या दरबारात गौरव मिळेल. ॥८ ॥६॥२८॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
आसा महाला ३ ॥

ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਾਦੁ ਮੀਠਾ ਭਾਈ ॥
हे भावा! जो स्वतःला ओळखतो त्याला हरीचे गोड अमृत आवडते

ਹਰਿ ਰਸਿ ਚਾਖਿਐ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ੍ਹਾ ਸਾਚੋ ਭਾਈ ॥੧॥
जे लोक सत्यावर प्रेम करतात, ते हरीच्या अमृताचा आस्वाद घेतात आणि मोक्ष प्राप्त करतात. ॥१॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲ ਮਨਿ ਵਾਸਾ ॥
पूजनीय देव अत्यंत पवित्र आहे. तो शुद्ध देव शुद्ध मनात राहतो

ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंच्या शिकवणीचे पालन करून आणि देवाची स्तुती करून, मनुष्य मायेपासून अलिप्त राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਪੁ ਨ ਜਾਪਈ ਸਭ ਅੰਧੀ ਭਾਈ ॥
हे भावा! शब्दांशिवाय माणूस स्वतःला समजू शकत नाही, शब्दांशिवाय संपूर्ण जग ज्ञानापासून वंचित आहे

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥੨॥
गुरूंच्या शिकवणीनेच मन प्रबुद्ध होते आणि शेवटच्या क्षणी माणसाला मदत करणारे केवळ परमेश्वराचे नावच असते. ॥ २॥

ਨਾਮੇ ਹੀ ਨਾਮਿ ਵਰਤਦੇ ਨਾਮੇ ਵਰਤਾਰਾ ॥
गुरुमुख लोक नेहमी हरीचे नामस्मरण करत राहतात आणि फक्त नामाचाच व्यवसाय करतात

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੩॥
हे नाव त्यांच्या अंतरंगात वसलेले आहे; त्यांच्या ओठांवर परमेश्वराचे नाव आहे आणि 'उर्दू' या शब्दाद्वारे ते फक्त त्या नावाचेच चिंतन करतात. ॥३॥

ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥
ते नाव ऐकतात आणि नावावर विश्वास ठेवतात आणि नावाद्वारे प्रसिद्धी मिळवतात

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੇ ਮਹਲੁ ਪਾਈ ॥੪॥
तो नेहमी नामाची स्तुती करतो आणि नामाद्वारे तो कायमचा परमेश्वराच्या मंदिरात पोहोचतो. ॥४॥

ਨਾਮੇ ਹੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥
नामाद्वारे, परमेश्वराचा प्रकाश त्यांच्या मनाला प्रकाशित करतो आणि केवळ नामाद्वारेच त्यांना या जगात आणि परलोकात वैभव प्राप्त होते

ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਸਰਣਾਈ ॥੫॥
नामाद्वारेच त्यांना आनंद मिळतो; नामाद्वारेच त्यांनी परमेश्वराचा आश्रय घेतला आहे. ॥५॥

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੰਨੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥
नावाशिवाय कोणताही माणूस परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारला जात नाही. मनमानी करणारे लोक त्यांचा स्वाभिमान गमावतात

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੬॥
त्याला यमपुरीमध्ये पकडले जाते आणि मारले जाते आणि तो त्याचे आयुष्य वाया घालवतो. ॥६॥

ਨਾਮੈ ਕੀ ਸਭ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥
संपूर्ण जग परमेश्वराच्या नावाची सेवा करते आणि नावाचे स्मरण करण्याचे ज्ञान गुरूंकडून मिळते

ਨਾਮਹੁ ਹੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥
हे बंधू, फक्त परमेश्वराच्या नावाची पूजा कर, कारण केवळ नावानेच या जगात आणि परलोकात मान आणि सन्मान मिळू शकतो. ॥७॥

ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥
पण हे नाव फक्त त्यालाच मिळते ज्याला देव ते देतो. नामाचे ज्ञान केवळ गुरूंच्या शिकवणीतूनच मिळते

ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਿਛੁ ਨਾਵੈ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਈ ॥੮॥੭॥੨੯॥
हे नानक! सर्व काही परमेश्वराच्या नावाच्या नियंत्रणात आहे. पूर्ण भाग्यवान दुर्मिळ व्यक्तीच

परमेश्वराचे नाव प्राप्त करू शकते. ॥८॥७॥२९॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

आसा महाला ३ ॥

ਦੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਨੑੀ ਨ ਜਾਣਨਿ ਪਿਰ ਕਾ ਸੁਆਉ ॥

विवाहित स्त्री तिच्या पतीच्या, देवाच्या राजवाड्यापर्यंत पोहोचू शकत नाही आणि तिच्या मिलनाची चवही तिला कळत नाही

ਫਿਕਾ ਬੋਲਹਿ ਨਾ ਨਿਵਹਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸੁਆਉ ॥੧॥

ती कठोर शब्द बोलते, नम्रता जाणत नाही आणि द्वैताचा आस्वाद घेत राहते. ॥१॥

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਸਿ ਆਵੈ ॥

हे मन कसे नियंत्रित करता येईल?

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਠਾਕੀਐ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ते फक्त गुरुच्या कृपेनेच नियंत्रित केले जाऊ शकते आणि ते ज्ञानाच्या ज्ञानाने घरात प्रवेश करते. ॥१॥रहाउ॥

ਸੋਹਾਗਣੀ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀਓਨੁ ਲਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥

स्वतः पती, परमेश्वर, विवाहित स्त्रीवर आपले प्रेम ओतून तिला शोभून दाखवतो

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਦੀਆ ਨਾਮੇ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥੨॥

ती खऱ्या गुरूंच्या इच्छेनुसार कार्य करते आणि नैसर्गिकरित्या प्रभूचे नाव तिने सजवले आहे. ॥२॥

ਸਦਾ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੀ ਸੇਜ ਸੁਭਾਇ ॥

तिला नेहमीच तिच्या प्रिय प्रभूचा सहवास लाभतो आणि तिचा पलंग सत्याने सजवलेला असतो

ਪਿਰ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਮੋਹੀਆ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੩॥

तिच्या प्रियकराला भेटून तिला आध्यात्मिक आनंद मिळतो. ॥३॥

ਗਿਆਨ ਅਪਾਰੁ ਸੀਗਾਰੁ ਹੈ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥

अपार ज्ञान हे सुंदर स्त्रीचे अलंकार आहे

ਸਾ ਸਭਰਾਈ ਸੁੰਦਰੀ ਪਿਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੪॥
ती सुंदर आहे आणि तिच्या पती देवाच्या प्रेमामुळे आणि प्रेमामुळे ती राणी आहे. ॥४॥

ਸੋਹਾਗਣੀ ਵਿਚਿ ਰੰਗੁ ਰਖਿਓਨੁ ਸਚੈ ਅਲਖਿ ਅਪਾਰਿ ॥
खऱ्या, अदृश्य आणि अनंत परमेश्वराने विवाहित स्त्रीमध्ये त्याचे प्रेम भरले आहे

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥੫॥
ती तिच्या सद्गुरुंची खऱ्या प्रेमाने सेवा करते. ॥५॥

ਸੋਹਾਗਣੀ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ਗੁਣ ਕਾ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥
विवाहित स्त्रीने गळ्यात सद्गुणांचा हार घालून स्वतःला सजवले आहे

ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰਮਲੁ ਤਨਿ ਲਾਵਣਾ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੬॥
ती तिच्या प्रेयसीच्या प्रेमाचा सुगंध तिच्या शरीरावर चढवते आणि तिच्या अंतरात त्याच्या नावाच्या चिंतनाच्या रूपात एक रत्न असते. ॥६॥

ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਸੇ ਊਤਮਾ ਜਤਿ ਪਤਿ ਸਬਦੇ ਹੋਇ ॥
जे लोक देवाच्या भक्तीने रंगलेले असतात ते सर्वोत्तम असतात. जात आणि आदर फक्त शब्दांमधून निर्माण होतात

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੈ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥੭॥
नाव नसलेला प्रत्येक माणूस खालच्या जातीचा असतो आणि तो शेणातील किडा असतो. ॥७॥

ਹਉ ਹਉ ਕਰਦੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉ ਨ ਜਾਇ ॥
संपूर्ण जग स्वतःचा अभिमान बाळगत फिरत राहते पण गुरु शब्दाशिवाय हा अभिमान जात नाही

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੮॥੮॥੩੦॥
हे नानक! जे लोक परमेश्वराच्या नावाने रंगलेले असतात, त्यांचा अभिमान नाहीसा होतो आणि ते सत्यात लीन राहतात. ॥८॥८॥३०॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
आसा महाला ३ ॥

ਸਚੇ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਦਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥

जे लोक सत्यात लीन होतात ते शुद्ध आणि पवित्र असतात आणि त्यांना जगात नेहमीच खरी कीर्ती मिळते

ਐਥੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਜਾਪਦੇ ਆਗੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥

या जगात तो प्रत्येक घरात ओळखला जातो आणि येणाऱ्या सर्व युगात तो लोकप्रिय राहील. ॥१॥

ਏ ਮਨ ਰੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗੁਲੇ ਤੂੰ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥
हे माझ्या सुंदर रंगीबेरंगी हृदया, तुझे खरे रंग स्वतःवर लाव.

ਰੂੜੀ ਬਾਣੀ ਜੇ ਰਪੈ ਨਾ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਲਹੈ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर तुम्ही गुरुंच्या सुंदर शब्दांनी रंगले असाल तर हा रंग कधीही फिकट होणार नाही आणि कुठेही जाणार नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਹਮ ਨੀਚ ਮੈਲੇ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰ ॥
आपण प्राणी नीच, घाणेरडे आणि अत्यंत अहंकारी आहोत आणि द्वैतामुळे विकारांमध्ये अडकलो आहोत.

ਗੁਰਿ ਪਾਰਸਿ ਮਿਲਿਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਏ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥੨॥
गुरुच्या तत्वज्ञानाच्या दगडाला भेटून आपण सोन्यात बदलतो आणि आपल्या आत परमेश्वराचा अनंत, शुद्ध प्रकाश निर्माण होतो. ॥२॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਰੰਗੀਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਰੰਗੁ ਚੜਾਉ ॥
गुरुशिवाय कोणताही मानव देवाच्या प्रेमाने रंगू शकत नाही. गुरुंना भेटल्याने मनुष्य परमेश्वराचा प्रभाव पडतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੩॥
जे लोक गुरुंच्या भयात आणि प्रेमात बुडालेले असतात, ते प्रभूच्या कीर्तीद्वारे सत्याची प्राप्ती करतात. ॥ ३॥

ਭੈ ਬਿਨੁ ਲਾਗਿ ਨ ਲਗਈ ਨਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥
परमेश्वराच्या भीतीशिवाय प्रेम निर्माण होत नाही आणि मनही शुद्ध होत नाही.

ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਝੂਠੇ ਠਾਉ ਨ ਕੋਇ ॥੪॥
भीतीशिवाय धार्मिक विधी करणे खोटे आहे आणि एखाद्या व्यक्तीला आनंदाचे कोणतेही ठिकाण सापडत नाही. ॥४ ॥

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਸੁ ਰਪਸੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥
ज्याला परमेश्वर स्वतः रंगवतो, तोच प्रत्यक्षात रंगलेला असतो आणि तो चांगल्या संगतीत मिसळतो.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥
केवळ परिपूर्ण गुरूंद्वारेच चांगला संग मिळू शकतो आणि माणूस सहजपणे सत्याला भेटू शकतो. ॥५ ॥

ਬਿਨੁ ਸੰਗਤੀ ਸਭਿ ਐਸੇ ਰਹਹਿ ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਢੋਰ ॥
चांगल्या संगतीशिवाय, मानव प्राण्यांसारखे असतात.

ਜਿਨ੍ਹਿ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਚੋਰ ॥੬॥
त्यांना निर्माण करणाऱ्या देवाला ते ओळखत नाहीत, नावाशिवाय सर्वजण परमेश्वराचे चोर आहेत. ॥६॥

ਇਕਿ ਗੁਣ ਵਿਹਾਝਹਿ ਅਉਗਣ ਵਿਕਣਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
गुरूंनी दिलेल्या जन्मजात स्वभावामुळे बरेच लोक सद्गुण खरेदी करतात आणि दुर्गुण विकतात.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਵੁਠਾ ਅੰਦਰਿ ਆਇ ॥੭॥
केवळ गुरूंची भक्तीने सेवा केल्यानेच नाव प्राप्त होऊ शकते आणि परमेश्वर येऊन त्याच्या हृदयात वास करतो. ॥७॥

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ॥
संपूर्ण विश्वाचा निर्माता फक्त एकच देव आहे आणि तो प्रत्येक सजीवाला कामाला लावतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਸਬਦੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੮॥੯॥੩੧॥
हे नानक! परमेश्वर त्याच्या नावाशी जोडून माणसाचे आयुष्य वाढवतो आणि गुरुच्या शब्दांद्वारे त्याला स्वतःशी जोडतो. ॥८ ॥ ६॥ ३१॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
आसा महाला ३ ॥

ਸਭ ਨਾਵੈ ਨੋ ਲੋਚਦੀ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥
संपूर्ण जगाला नाव हवे असते पण ज्याच्यावर देवाचा आशीर्वाद असतो त्यालाच नाव मिळते.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੧॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय प्रत्येकजण दुःखी आहे. पण ज्याच्या हृदयात परमेश्वर त्याचे नाव ठेवतो तो धन्य. ॥१॥

ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥
हे देवा! तू असीम आणि दयाळू आहेस; मी तुझा आश्रय घेतो.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाच्या नावाचा महिमा केवळ परिपूर्ण गुरूद्वारेच मिळू शकतो. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥
सर्व सजीव प्राण्यांच्या आत आणि बाहेर एकच देव आहे ज्याने अनेक रूपांमध्ये विश्व निर्माण केले आहे.

ਹੁਕਮੇ ਕਾਰ ਕਰਾਇਦਾ ਦੂਜਾ ਕਿਸੁ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ॥੨॥
अरे भावा! तो माणसाला त्याच्या आज्ञेनुसार काम करायला लावतो. ज्याचे वर्णन करावे असे दुसरे कोण आहे? ॥२॥

ਬੁਝਣਾ ਅਬੁਝਣਾ ਤੁਧੁ ਕੀਆ ਇਹ ਤੇਰੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥
हे परमेश्वरा! ज्ञान आणि अज्ञान ही तुझी निर्मिती आहे, ती तुझी कृती आहे.

ਇਕਨ੍ਹਾ ਬਖਸਿਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਦਰਗਹ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥੩॥
हे देवा! तू अनेकांना क्षमा करतोस आणि त्यांना आपले बनवतोस आणि अनेक खोटे बोलणाऱ्यांना मारहाण करतोस आणि त्यांना तुझ्या दरबारातून हाकलून लावतोस. ॥३ ॥

ਇਕਿ ਧੁਰਿ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਹਹਿ ਤੁਧੁ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥
अनेक खांब सुरुवातीपासूनच पवित्र आणि पवित्र आहेत आणि तू त्यांना तुझ्या नावाच्या स्मरणात ठेवले आहेस.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥
गुरूंची सेवा केल्यानेच आनंद मिळतो आणि खऱ्या नामाद्वारेच मनुष्य देवाला समजतो. ॥४॥

ਇਕਿ ਕੁਚਲ ਕੁਚੀਲ ਵਿਖਲੀ ਪਤੇ ਨਾਵਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ॥
वाकडे मार्ग असलेले अनेक दुष्ट आणि चारित्र्यहीन प्राणी आहेत, देवाने स्वतः त्यांना त्याचे नाव हिरावून घेतले आहे.

ਨਾ ਓਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਹੈ ਨ ਸੰਜਮੀ ਫਿਰਹਿ ਉਤਵਤਾਏ ॥੫॥
त्याच्याकडे ना सिद्धी आहे, ना शहाणपण आहे आणि ना तो आत्मसंयमी आहे. तो गोंधळलेल्या अवस्थेत भटकत राहतो. ॥५॥

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸ ਨੋ ਭਾਵਨੀ ਲਾਏ ॥

ज्याच्यावर देव आपले आशीर्वाद देतो त्याच्या मनात नामावर भक्ती आणि श्रद्धा निर्माण होते.

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਇਹ ਸੰਜਮੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥੬॥

असा माणूस निर्मल हा शब्द ऐकल्यानंतर सत्यवादी, समाधानी आणि संयमी बनतो. ॥६॥

ਲੇਖਾ ਪੜਿ ਨ ਪਹੂਚੀਐ ਕਥਿ ਕਹਣੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ॥

परमेश्वराचे वृत्तांत वाचून मनुष्य त्याच्या निष्कर्षापर्यंत पोहोचू शकत नाही. त्याचा शेवट कथन आणि वर्णनातून शोधता येत नाही.

ਗੁਰ ਤੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੭॥

गुरूद्वारे आपल्याला परमेश्वराची ओळख होते आणि खऱ्या शब्दांद्वारे आपण त्याला ओळखतो. ॥७॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਹੀ ਸੋਧਿ ਤੂੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

हे भावा! गुरुंच्या शब्दांनी तुमचे मन आणि शरीर शुद्ध करा.

ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੮॥੧੦॥੩੨॥

हे नानक! या शरीरात नामाचा खजिना आहे, जो केवळ गुरूंच्या असीम कृपेनेच मिळू शकतो. ॥८॥१०॥ ३२॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

आसा महाला ३ ॥

ਸਚਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥

ज्या विवाहित स्त्रिया गुरुंच्या वचनांनी आपले जीवन सजवतात त्या सत्यात तल्लीन राहतात.

ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥
खऱ्या शब्दाचे चिंतन करून त्यांना त्यांच्या हृदयात परमेश्वर सापडला आहे. ॥१॥

ਅਵਗਣ ਗੁਣੀ ਬਖਸਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
त्याच्या चांगल्या गुणांमुळे त्याचे वाईट गुण क्षमा झाले आहेत आणि तो हरीचा भक्त झाला आहे.

ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अशाप्रकारे त्या जिवंत स्त्रीने भगवान हरीला तिचा पती म्हणून स्वीकारले आहे आणि हे मिलन गुरूनीच घडवले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਹਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥
काही स्त्रिया त्यांच्या आजूबाजूला असलेल्या पतींना ओळखत नाहीत आणि द्वैत आणि दुविधेमुळे चुकीच्या मार्गावर राहतात.

ਕਿਉ ਪਾਇਨਿ ਡੋਹਾਗਣੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥
वधू तिच्या पती प्रभूला कशी भेटू शकते? त्याच्या आयुष्यातील रात्री दुःखात जातात. ॥२॥

ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
ज्यांच्या हृदयात सत्य राहते, ते सत्य मिळवतात.

ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜ ਸਿਉ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥
ती रात्रंदिवस सहजतेने प्रभूची सेवा करत राहते आणि सत्यात लीन होते. ॥३ ॥

ਦੋਹਾਗਣੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈਆ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਹਿ ॥
विवाहित स्त्रिया दुविधेत भटकतात आणि खोटे बोलून त्या भ्रमाचे विष पितात.

ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਸੁੰਞੀ ਸੇਜ ਦੁਖੁ ਪਾਹਿ ॥੪॥
ती तिच्या प्रियकराला ओळखत नाही आणि रिकाम्या पलंगावर वेदना सहन करते. ॥४॥

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਮਤੁ ਮਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹਿ ॥
हे माझ्या हृदया! खरा स्वामी फक्त देव आहे, म्हणून दुविधेत पडून आणि चुकीच्या मार्गावर जाऊन भरकटू नकोस.

ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਹਿ ॥੫॥
तुमच्या गुरूंना विचारल्यानंतर, तुमच्या प्रभूची भक्तीने सेवा करा आणि शुद्ध खरे नाव तुमच्या मनात ठेवा. ॥५ ॥

ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
विवाहित स्त्री नेहमीच तिचा पती, परमेश्वर शोधते आणि तिचा अहंकार आणि द्वैतवाद दूर करते.

ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਹਿ ਰਹੀ ਸਚੀ ਸੇਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੬॥
ती रात्रंदिवस तिच्या प्रभु पतीशी एकरूप राहते आणि सत्याच्या शय्येवर आनंद मिळवते. ॥६॥

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ਪਲੈ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇ ॥
जे लोक या जगात म्हणत राहतात की ही संपत्ती माझी आहे, ही मालमत्ता माझी आहे, त्यांच्याकडे काहीही नाही आणि ते काहीही साध्य न करता हे जग सोडून जातात.

ਮਹਲੁ ਨਾਹੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਅੰਤਿ ਗਈ ਪਛੁਤਾਇ ॥੭॥
विधवा स्त्री तिच्या प्रभूच्या महालात पोहोचत नाही आणि शेवटी पश्चात्ताप करून निघून जाते. ॥७॥

ਸੋ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
माझ्या प्रिय प्रभू, फक्त एकच आहे आणि मला फक्त एकच आवडतो.

ਨਾਨਕ ਜੇ ਸੁਖੁ ਲੋੜਹਿ ਕਾਮਣੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥੮॥੧੧॥੩੩॥
हे नानक! जर एखाद्या स्त्रीला आनंद हवा असेल तर तिने हरिचे नाव मनात ठेवावे. ॥८॥११॥३३॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
॥ आसा महाला ३ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨ੍ਹਾ ਚਖਾਇਓਨੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
ज्यांना देवाने स्वतः नामामृताचे अमृत दिले आहे त्यांना त्याची चव नैसर्गिकरित्या मिळाली आहे.

ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧॥
तो खरा राजा निश्चिंत असतो आणि त्याच्यात किंचितही लोभ किंवा लोभ नसतो. ॥१॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਵਰਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥
देवाचे खरे अमृत सर्वत्र बरसत आहे, पण हे अमृत गुरुमुख लोकांच्या मुखात पडत आहे.

ਮਨੁ ਸਦਾ ਹਰੀਆਵਲਾ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुमुखांचे मन नेहमीच प्रसन्न असते आणि ते नैसर्गिकरित्या देवाची स्तुती करत राहतात. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦੋਹਾਗਣੀ ਦਰਿ ਖੜੀਆ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥
ज्या स्त्रिया स्वार्थी असतात त्या नेहमीच विधवा असतात आणि परमेश्वराच्या दारात उभ्या राहून शोक करत राहतात.

ਜਿਨ੍ਹਾ ਪਿਰ ਕਾ ਸੁਆਦੁ ਨ ਆਇਓ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁੋ ਕਮਾਹਿ ॥੨॥
ज्यांनी त्यांच्या पती देवाशी मिलनाचा अनुभव घेतलेला नाही, त्या सुरुवातीपासूनच त्यांच्यासाठी लिहिलेली कृत्ये करत राहतात. ॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਜੇ ਸਚੁ ਜਮੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥
गुरुमुख हृदयाच्या शेतात खऱ्या नामाचे बीज पेरतो आणि जेव्हा ते अंकुरते तेव्हा तो फक्त खऱ्या नामाचाच व्यवहार करतो.

ਜੋ ਇਤੁ ਲਾਹੈ ਲਾਇਅਨੁ ਭਗਤੀ ਦੇਇ ਭੰਡਾਰ ॥੩॥
ज्यांना परमेश्वराने या कल्याणकारी कार्यात सहभागी करून घेतले आहे, त्यांना तो त्याच्या भक्तीचा खजिना देतो. ॥३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈ ਭਗਤਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥
गुरूंचे अनुसरण करणारी स्त्री नेहमीच विवाहित असते आणि ती परमेश्वराच्या भयाने आणि भक्तीने सजलेली असते.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੪॥
ती रात्रंदिवस तिच्या प्रियकराचा सहवास अनुभवते आणि सत्य तिच्या हृदयाजवळ ठेवते. ॥४॥

ਜਿਨ੍ਹਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਆਪਣਾ ਤਿਨ੍ਹਾ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
ज्यांनी त्यांच्या प्रभूचा, त्यांच्या पतीचा सहवास अनुभवला आहे त्यांच्यासाठी मी स्वतःला अर्पण करते.

ਸਦਾ ਪਿਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੫॥
तिच्या मनातील अहंकार नष्ट करून, ती नेहमीच तिच्या पती, देवासोबत राहते. ॥ ५ ॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥
तिच्या पती देवावरील प्रेमामुळे तिचे शरीर आणि मन शांत राहते आणि तिचा चेहरा तेजस्वी राहतो.

ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥੬॥
तिचा अहंकार आणि इच्छा नष्ट करून, ती आरामदायी पलंगावर तिच्या भगवान पतीच्या सहवासाचा आनंद घेते. ॥६॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥
गुरूच्या अपार प्रेमामुळे, आत्मा भगवंताची कृपा प्राप्त करतो आणि स्त्रीच्या हृदयात प्रवेश करतो.

ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਕੇਵਲ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੭॥
विवाहित स्त्रीला भगवान मुरारी पती म्हणून मिळतात. ॥७॥

ਸਭੇ ਗੁਨਹ ਬਖਸਾਇ ਲਇਓਨੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰਿ ॥
गुरु त्याच्या सर्व पापांची क्षमा करतो आणि जो त्याला एकत्र करतो तो त्याला स्वतःशी जोडतो.

ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਜੇ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੮॥੧੨॥੩੪॥
हे नानक! तू असे स्तुतीगीत म्हणावे की ते ऐकल्यानंतर तुझा प्रभु तुझ्यावर प्रेम करू लागेल. ॥८॥१२॥३४॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
आसा महाला ३ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗੁਣ ਊਪਜੈ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥
जेव्हा देव आपल्याला खऱ्या गुरूची ओळख करून देतो तेव्हा आपण त्याच्याकडून गुण आत्मसात करतो.

ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥
परमेश्वराच्या नावाचे सहजतेने ध्यान केल्याने ज्ञान प्रकट होते. ॥१॥

ਏ ਮਨ ਮਤ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਸਦਾ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰਿ ॥
हे माझ्या मन! हरि खूप दूर आहे असे समजू नकोस तर त्याला नेहमी तुझ्या आजूबाजूला पाहत राहा.

ਸਦ ਸੁਣਦਾ ਸਦ ਵੇਖਦਾ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वर नेहमी ऐकतो, नेहमी पाहतो आणि तो नेहमीच गुरुंच्या शब्दांनी भरलेला असतो. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਿਨ੍ਹੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥
गुरुमुखाचे अनुसरण करणाऱ्या महिला स्वतःला ओळखतात. कारण ती एकाग्र मनाने परमेश्वराचे ध्यान करते.

ਸਦਾ ਰਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥
ती नेहमीच तिच्या प्रभूच्या सहवासाचा आनंद घेते आणि सत्यनाम या नावाने आध्यात्मिक आनंद प्राप्त करते. ॥२॥

ਏ ਮਨ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
हे माझ्या हृदया! परमेश्वराशिवाय तुझा कोणी मित्र नाही. तुम्ही गुरुंचे शब्द विचारात घेऊ शकता आणि नंतर पाहू शकता.

ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਪਾਇਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੩॥
जर तुम्ही पळून जाऊन हरीचा आश्रय घेतलात तर तुम्हाला मोक्षाचे दार सापडेल. ॥३॥

ਸਬਦਿ ਸੁਣੀਐ ਸਬਦਿ ਬੁਝੀਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
तुम्ही गुरुंचे शब्द ऐकले पाहिजेत आणि शब्दांमधील फरक समजून घेतला पाहिजे आणि तुमचा दृष्टिकोन सत्यावर केंद्रित ठेवला पाहिजे.

ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੪॥
गुरुंच्या वाणीने तुमचा अहंकार दूर करा आणि प्रभूच्या राजवाड्यात आनंद मिळवा. ॥४॥

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੋਭ ਨ ਹੋਇ ॥
या युगात फक्त देवाच्या नावालाच गौरव आहे. नावाशिवाय माणसाला सौंदर्य मिळत नाही.

ਇਹ ਮਾਇਆ ਕੀ ਸੋਭਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ਜਾਦੀ ਬਿਲਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥
या भ्रमाचे सौंदर्य फक्त चार दिवस टिकते आणि ते नाहीसे होण्यास वेळ लागत नाही. ॥५॥

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥
जे नाव विसरतात ते मरतात आणि मरतच राहतील.

ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੬॥
त्यांना हरि रसाची चव मिळत नाही आणि ते विष्ठेतच नष्ट होतात. ॥६॥

ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ॥
देव स्वतः काही प्राण्यांना रात्रंदिवस आपल्या जवळ ठेवतो आणि त्यांना क्षमा करून त्यांना स्वतःशी जोडतो.

ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚਿ ਰਹਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੭॥
ते सत्याने कमावतात, सत्यात जगतात आणि ते सत्यवादी असल्याने ते सत्यात विलीन होतात. ॥७॥

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਣੀਐ ਨ ਦੇਖੀਐ ਜਗੁ ਬੋਲਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਭਰਮਾਇ ॥
शब्दांशिवाय जग काहीही ऐकू किंवा पाहू शकत नाही. तो बहिरा आणि आंधळा असल्याने, भरकटतो आणि भटकत राहतो.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਸੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੮॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय, या जगाला फक्त दुःखच मिळते कारण परमेश्वराचे नाव केवळ त्याच्या परवानगीनेच मिळू शकते. ॥८॥

ਜਿਨ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਰਵਾਣੁ ॥
जे भक्त गुरुंच्या वचनांवर आपले मन एकाग्र करतात ते शुद्ध आणि स्वीकार्य असतात.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨ੍ਹਾ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੇ ਦਰਿ ਸਚੇ ਜਾਣੁ ॥੯॥੧੩॥੩੫॥
हे नानक! सत्याच्या दरबारात सत्यवादी म्हणून ओळखले जाणारे लोक कधीही विसरले जात नाहीत. ॥९॥१३॥३५॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
॥ आसा महाला ३ ॥

ਸਬਦੌ ਹੀ ਭਗਤ ਜਾਪਦੇ ਜਿਨ੍ਹ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਹੋਇ ॥
भक्त त्यांच्या शब्दांद्वारे जगात लोकप्रिय होतात आणि ज्यांचे शब्द देखील खरे असतात.

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਇਆ ਨਾਉ ਮੰਨਿਆ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥
त्यांच्या आतून अहंकार नाहीसा होतो, त्यांना फक्त नाव आठवते आणि ते सत्याशी एकरूप होतात ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥
हरि प्रभूच्या नावाने भक्तांना आदर मिळतो.

ਸਫਲੁ ਤਿਨ੍ਹਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਤਿਨ੍ਹ ਮਾਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या जगात त्याचा जन्म यशस्वी होतो आणि सर्वजण त्याचा आदर करतात. ॥१॥रहाउ॥

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
अहंकार द्वैतवाद, अत्यंत क्रोध आणि अभिमान ही मानवी प्रजाती आहे.

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਜਾਤਿ ਜਾਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥
जर माणूस गुरुंच्या वचनात मग्न झाला तर तो या जातीपासून मुक्त होतो आणि त्याचा प्रकाश देवाच्या प्रकाशात विलीन होतो. ॥२॥

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥
परिपूर्ण सद्‌गुरुंना भेटून आपला जन्म यशस्वी झाला आहे.

ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ਭਰੇ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥
मला हरि नावाचा नवीन खजिना मिळाला आहे. आमची भांडारं हरिनामाच्या अमूल्य संपत्तीने भरलेली राहतात. ॥३॥

ਆਵਹਿ ਇਸੁ ਰਾਸੀ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥
देवाच्या नावावर प्रेम करणारेच या नावाचे व्यापारी येथे येतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ਤਿਨ੍ਹਾ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥
जे गुरुमुख होतात त्यांना या नावाची संपत्ती प्राप्त होते कारण ते त्यांच्या अंतर्मनात शब्दाचे चिंतन करतात. ॥४॥

ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
अहंकारी आणि स्वार्थी लोकांना देवाच्या भक्तीचे महत्त्व माहित नाही.

ਧੁਰਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੫॥
परमेश्वरानेच त्यांना चुकीच्या मार्गाने नेले आहे; ते जुगारात आपले जीवन गमावतात. ॥५॥

ਬਿਨੁ ਪਿਆਰੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਰੀਰਿ ॥
जर मनात प्रेम नसेल तर भक्ती करता येत नाही आणि शरीरालाही आनंद मिळू शकत नाही.

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਮਨ ਧੀਰਿ ॥੬॥
प्रेमाची संपत्ती केवळ गुरूंकडूनच मिळते आणि देवाच्या भक्तीने मन धीरवान बनते. ॥६॥

ਜਿਸ ਨੋ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥
गुरूंच्या वचनांचे ध्यान करून, जो इतरांना त्याची पूजा करायला लावतो तोच देवाची पूजा करू शकतो.

ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ॥੭॥
मग त्याच्या हृदयात फक्त देवाचे नाव राहते आणि तो त्याच्या दुविधा आणि अहंकाराचा नाश करतो. ॥७ ॥

ਭਗਤਾ ਕੀ ਜਤਿ ਪਤਿ ਏਕੋੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਸਵਾਰਿ ॥
एका देवाचे नाव हे भक्तांचे जात आणि सन्मान आहे. तो स्वतः त्यांची काळजी घेतो.

ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥੮॥
तो नेहमीच त्याच्या संरक्षणाखाली राहतो आणि तो भक्तांना त्याच्या इच्छेनुसार त्याच्या कार्यात आशीर्वाद देतो. ॥८॥

ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਅਲਾਹ ਦੀ ਜਾਪੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥
अल्लाहची भक्ती ही खूप अद्वितीय आहे जी केवळ गुरूंच्या शिकवणीतूनच समजू शकते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਿ ॥੯॥੧੪॥੩੬॥
हे नानक! ज्याच्या हृदयात देवाचे नाव वास करते, तो त्याच्या नावातील भय आणि भक्तीने आपले जीवन सुधारतो. ॥९॥१४॥३६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
आसा महाला ३ ॥

ਅਨ ਰਸ ਮਹਿ ਭੋਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥
इतर गोष्टींच्या चवींमध्ये अडकलेला माणूस भटकत राहतो आणि नामाशिवाय त्याला मोठे दुःख होते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਜਿ ਸਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥
त्याला सत्याची अंतर्दृष्टी देणारा खरा गुरुसारखा महान माणूस सापडत नाही.॥१॥

ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਵਲੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇ ॥
हे माझ्या वेड्या मन! हरीच्या अमृताचा आस्वाद घे आणि त्याचा स्वाद घे.

ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ਤੂੰ ਫਿਰਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
इतर भावनांमध्ये गुंतून तुम्ही इकडे तिकडे भटकत आहात आणि तुमचे मौल्यवान आयुष्य वाया घालवत आहात. ॥१॥रहाउ॥

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
या युगात, गुरुमुख हा शुद्ध आणि पवित्र आहे जो खऱ्या नावाची भक्ती ठेवतो.

ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥੨॥
नियतीशिवाय काहीही साध्य होऊ शकत नाही आणि आपण त्याबद्दल काय म्हणू किंवा करू शकतो? ॥२॥

ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਮਨਹੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥
जो आपल्या मनातील सर्व अशुद्धता काढून टाकतो आणि गुरुच्या वचनाने मरतो, त्याला स्वतःची

जाणीव होते.

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਏ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੩॥
क्षमाशील देव गुरुचा आश्रय घेण्यासाठी पळून जाणाऱ्यांना क्षमा करतो. ॥३॥

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਖੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
नामाशिवाय आनंद मिळू शकत नाही, तसेच आतील दुःखही दूर होऊ शकत नाही.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੪॥
हे जग मायेच्या मोहात अडकले आहे आणि द्वैतवाद आणि गोंधळात भरकटले आहे. ॥४॥

ਦੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥
बायको झालेल्या महिलांना त्यांच्या पतीची किंमत कळत नाही.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਲਦੀਆ ਫਿਰਹਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਨ ਭਤਾਰੁ ॥੫॥
ती स्वतःला सजवून काय करेल, ती रात्रंदिवस सतत इच्छांमध्ये जळत असते आणि पलंगावर तिच्या पतीचा, प्रभूचा सहवास तिला आवडत नाही. ॥५॥

ਸੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
विवाहित स्त्रिया आतून आपले प्रेम काढून टाकतात आणि त्यांच्या प्रभूच्या महालाला प्राप्त करतात.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ ਅਪਣੇ ਸਹਿ ਲਈਆ ਮਿਲਾਇ ॥੬॥
त्याने स्वतःला गुरूंच्या शब्दांनी सजवले आहे आणि त्याचा प्रियकर त्याला स्वतःशी एकरूप करतो. ॥६॥

ਮਰਣਾ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥
भ्रम आणि आसक्ती यांच्या अंधारात, मनुष्य आपल्या मनातून मृत्यू विसरला आहे.

ਮਨਮੁਖ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਭੀ ਮਰਹਿ ਜਮ ਦਰਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥੭॥
स्वार्थी लोक यमराजाच्या दारात वारंवार मरतात आणि त्रास सहन करतात. ॥७॥

ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਸੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
देव ज्यांच्याशी एकरूप होतो, ते गुरु शब्दाचे ध्यान करून त्याला भेटतात.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੮॥੨੨॥੧੫॥੩੭॥
हे नानक! त्या खऱ्या दरबारात जे परमेश्वराच्या नावात लीन होतात त्यांचे चेहरे उजळतात. ॥८॥२२॥१५॥३७॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨
आसा महाला ५ अष्टपदिया घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਪੰਚ ਮਨਾਏ ਪੰਚ ਰੁਸਾਏ ॥
जेव्हा मी सत्य, दया, धर्म, समाधान आणि ज्ञान या पाच गुणांना माझे मित्र बनवले, तेव्हा वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती, अहंकार हे पाच दुर्गुण अस्वस्थ झाले आणि माझ्या आत्म्यापासून पळून गेले.

ਪੰਚ ਵਸਾਏ ਪੰਚ ਗਵਾਏ ॥੧॥
अशाप्रकारे, पाच गुण आत राहू लागले आणि पाच विकार निघून गेले. ॥१॥

ਇਨ੍ ਬਿਧਿ ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
अरे माझ्या भावा, या पद्धतीने माझे शरीर शहर स्थिरावले.

ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे पाप दूर झाले आणि गुरुंनी माझे ज्ञान बळकट केले. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਚ ਧਰਮ ਕੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਾਰਿ ॥
या देहासारख्या शहराच्या रक्षणासाठी, त्याभोवती खऱ्या धर्माचे कुंपण उभारण्यात आले.

ਫਰਹੇ ਮੁਹਕਮ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥
गुरूंनी प्रदान केलेले ज्ञान आणि चिंतनाचे मजबूत दरवाजे स्थापित केले गेले. ॥२॥

ਨਾਮੁ ਖੇਤੀ ਬੀਜਹੁ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥
हे माझ्या भावा! हे मित्रा! देवाच्या नावाच्या पिकाचे बीज.

ਸਉਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤ ॥੩॥
दररोज गुरुची सेवा करण्याची प्रतिज्ञा करा. ॥३॥

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਕੇ ਸਭਿ ਹਾਟ ॥
शांती आणि नैसर्गिक आनंदाची सर्व दुकाने भरलेली आहेत.

ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਏਕੈ ਥਾਟ ॥੪॥
गुरु शाह आणि शिष्य व्यापारी एकाच ठिकाणी राहतात. ॥४॥

ਜੇਜੀਆ ਡੰਨੁ ਕੋ ਲਏ ਨ ਜਗਾਤਿ ॥
जझिया दंड किंवा कर महसूल नाही.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਧੁਰ ਕੀ ਛਾਪ ॥੫॥
कारण सद्गुरुंनी त्यावर प्रभूची मोहोर लावली आहे. ॥५॥

ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਲਦਿ ਖੇਪ ਚਲਾਵਹੁ ॥
अरे भावा! तूही नामजपाचा सौदा करून व्यवसाय करायला हवा.

ਲੈ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ॥੬॥
अशाप्रकारे, गुरूंच्या शिकवणींचे पालन केल्याने तुम्हाला लाभ होईल आणि तुम्ही घरी परताल. ॥६॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਿਖ ਵਣਜਾਰੇ ॥
सतगुरु हे नाव संपत्तीचे राजा आहे आणि त्यांचे शिष्य व्यापारी आहेत.

ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਲੇਖਾ ਸਾਚੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੭॥
भांडवल हे देवाचे नाव आहे आणि देवाची पूजा हा हिशेब आहे. ॥७॥

ਸੋ ਵਸੈ ਇਤੁ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੇਵ ॥
हे नानक! जो माणूस परिपूर्ण गुरुंची सेवा करतो तो या घरात राहतो.

ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੀ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ॥੮॥੧॥
आणि परमेश्वराचे शहर स्थिर आणि अढळ आहे. ॥८॥१ ॥

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
आसावरी पॅलेस ५ घरे ३

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
माझे हृदय हरीच्या प्रेमात आहे.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
चांगल्या संगतीत भगवान हरीच्या नावाचा जप केल्याने माझे जीवन खरे आणि शुद्ध झाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਘਣੀ ਚਿਤਵਤ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥
हे प्रभू, मला तुला भेटण्याची तीव्र इच्छा आहे आणि मी तुला अनेक प्रकारे आठवत राहतो.

ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥
हे परम ब्रह्मा, हे मुरारी, माझ्यावर दया कर. हे हरि, माझ्यावर दया कर. ॥१॥

ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਆਇਆ ਮਿਲਿਓ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
हे परकीय मन विविध रूपात भटकल्यानंतर या जगात आले आहे आणि चांगल्या संगतीने एकत्र आले आहे.

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਚਾਹਤਾ ਸੋ ਪਾਇਓ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥
मला जी गोष्ट हवी होती ती परमेश्वराच्या नावाच्या रंगात रंगवून मिळवली आहे. ॥२॥

ਜੇਤੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਰਸ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥
मायेचे सर्व रंग आणि चव एका क्षणात नष्ट होतात.

ਭਗਤ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚਹਿ ਸਭ ਠਾਇ ॥੩॥
हे प्रभू, तुझे भक्त तुझ्या नावाने मोहित झाले आहेत आणि ते सर्वत्र आनंदाचा आनंद घेतात. ॥३॥

ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਤਉ ਪੇਖੀਐ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥
संपूर्ण जग नश्वर दिसते पण हरिचे नावच शाश्वत आहे.

ਕਰਿ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਸਾਧ ਸਿਉ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ ॥੪॥
हे भावा! तू ऋषीमुनींशी मैत्री केली पाहिजे जेणेकरून तुला स्थिर स्थान मिळेल. ॥४॥

ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸੁਤ ਬੰਧਪਾ ਕੋਊ ਹੋਤ ਨ ਸਾਥ ॥
मित्र, प्रियकर, मुलगा आणि नातेवाईक, कोणीही तुमचा सोबती राहणार नाही.

ਏਕੁ ਨਿਵਾਹੂ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੀਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਥ ॥੫॥
फक्त रामाचे नावच आपल्यासोबत नेहमीच राहते. तो परमेश्वर गरिबांचा स्वामी आहे. ॥५ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬੋਹਿਥ ਭਏ ਲਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਤੇਹ ॥
प्रभूचे कमळ चरण हे जहाज आहे. त्यांच्याशी जोडल्यानेच मी जगाचा महासागर पार केला आहे.

ਭੇਟਿਓ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਨੇਹ ॥੬॥
मला परिपूर्ण सतगुरू सापडला आहे आणि आता मी देवावर खऱ्या प्रेमात पडलो आहे. ॥ ६॥

ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਜਾਚਨਾ ਵਿਸਰੁ ਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥
हे प्रभू, तुझा भक्त प्रार्थना करतो की तुझे नाव एका श्वासात किंवा एका तोंडातही विसरता कामा नये.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥੭॥
तुम्हाला जे चांगले वाटते ते चांगलेच आहे. सर्व कामे तुमच्या इच्छेनेच पूर्ण होतात. ॥७ ॥

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲੇ ਉਪਜੇ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥
जेव्हा आपण आपल्या प्रिय प्रभूला भेटतो, जो आनंदाचा सागर आहे, तेव्हा अपार आनंद निर्माण होतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੮॥੧॥੨॥
हे नानक! आनंदी परमेश्वराला भेटल्याने सर्व दुःखे आणि वेदना दूर झाल्या आहेत. ॥८॥१॥२॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਰਹੜੇ ਘਰੁ ੪ ਛੰਤਾ ਕੀ ਜਤਿ
आसा महाला ५ बिऱ्हाडे घर ४ छंत की जात.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੧॥
हे प्रिये! आपण नेहमी परमप्रभूचे स्मरण केले पाहिजे. मी स्वतःला त्या देवाच्या दर्शनाला समर्पित करतो. ॥१॥

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਬੀਸਰਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਤਜਣਾ ਜਾਇ ॥੨॥
ज्या देवाचे स्मरण आपल्याला आपले सर्व दुःख आणि वेदना विसरायला लावते, त्याला आपण कसे सोडून देऊ शकतो? ॥ २॥

ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਸੰਤ ਪਹਿ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥
जर त्याने मला माझ्या प्रिय प्रभूशी जोडले तर मी माझे हे शरीर त्याला विकण्यास तयार आहे. ॥३॥

ਸੁਖ ਸੀਗਾਰ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਫੀਕੇ ਤਜਿ ਛੋਡੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੪॥
हे माझ्या आई, मी दुर्गुणांनी भरलेल्या सर्व सांसारिक सुखांना सौंदर्याने मंद समजून सोडून दिले आहे. ॥४ ॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਗਏ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਪਾਇ ॥੫॥
खऱ्या गुरूंच्या चरणी राहण्याने, काम, क्रोध आणि लोभ माझ्यापासून दूर गेले आहेत. ॥५॥

ਜੋ ਜਨ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਪਿਆਰੇ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ॥੬॥
जे रामाला समर्पित असतात ते इतर कुठेही जात नाहीत. ॥६॥

ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹੀ ਚਾਖਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥੭॥
ज्यांनी हरीचे सार चाखले आहे ते समाधानी आणि समाधानी राहतात. ॥७॥

ਅੰਚਲੁ ਗਹਿਆ ਸਾਧ ਕਾ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ ॥੮॥੧॥੩॥
हे नानक! जे संतांच्या घागराचे टोक धरतात ते जीवनाचा महासागर पार करतात. ॥८॥१॥३॥

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜਬ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥

हे प्रिये! जेव्हा आपल्याला जगाचा राजा हरि सापडतो, तेव्हा जन्म आणि मृत्यूचे दुःख नाहीसे होते. ॥ १॥

ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ॥੨॥

माझा प्रभु सुंदर! बुद्धिमान, ज्ञानी आणि माझ्या जीवनाचा आधार आहे. जेव्हा मी त्याला पाहतो तेव्हा जणू काही माझ्या शरीरात प्राण शिरला आहे असे वाटते. ॥२॥

ਜੋ ਜੀਅ ਤੁਝ ਤੇ ਬੀਛੁਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੩॥

हे प्रिय प्रभू, तुमच्यापासून वेगळे झालेले आत्मे मायेचे विष प्राशन करून जन्म घेत राहतात आणि मरत राहतात. ॥३॥

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੪॥

हे प्रिये! ज्यांना तू स्वतःशी एकरूप करतोस तेच तुला भेटतात. मी त्या भाग्यवान व्यक्तीचे चरणस्पर्श करतो. ॥ ४॥

ਜੋ ਸੁਖੁ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੫॥

अरे माझ्या प्रिये! तुला पाहून मला जो आनंद मिळतो तो शब्दांत व्यक्त करता येणार नाही. ॥५॥

ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਪਿਆਰੇ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਰਹੀ ਸਮਾਇ ॥੬॥

हे प्रिये! तुझ्यावरील माझे खरे प्रेम कधीही तुटत नाही आणि माझे हे प्रेम युगानुयुगे माझ्या हृदयात राहते. ॥६॥

Page 432

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਅਮਰੁ ਰਜਾਇ ॥੭॥
हे प्रिये! तुला जे चांगले वाटते ते चांगलेच आहे. तुमचा ऑर्डर अंतिम आहे. ॥७ ॥

ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ਪਿਆਰੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੮॥੨॥੪॥
हे नानक! जे नारायणाच्या प्रेमात मग्न आहेत, ते स्वाभाविकपणे त्याच्या प्रेमात मग्न राहतात. ॥८ ॥ २ ॥ ४ ॥

ਸਭ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਤੇ ਪਿਆਰੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਹਉ ਸੁਨਾਇ ॥੧॥
हे प्रिय प्रभू! सर्व पद्धती फक्त तुम्हालाच माहीत आहेत, मी त्या कोणाला सांगू. ॥१॥

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪਹਿਰਹਿ ਖਾਇ ॥੨॥
हे परमेश्वरा! तू सर्व प्राण्यांचा दाता आहेस. तू त्यांना जे देतोस ते ते खातात आणि घालतात. ॥२॥

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਪਿਆਰੇ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥੩॥
हे प्रिये! सुख आणि दुःख हे तुझे आज्ञाधारक आहेत, म्हणजेच प्राण्यांना सुख आणि दुःख फक्त देवाच्या आज्ञेनेच मिळते. तुझ्याशिवाय दुसरे कोणतेही स्थान नाही. ॥३ ॥

ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਾਵਹਿ ਸੋ ਕਰੀ ਪਿਆਰੇ ਅਵਰੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥
तुम्ही मला जे काही करायला लावता, तेच मी करतो. मी दुसरे काहीही करू शकत नाही. ॥४॥

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਭ ਸੁਹਾਵਣੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੫॥
जेव्हा हरिचे नाव घेतले जाते तेव्हा सर्व दिवस आणि रात्री आनंददायी असतात. ॥५॥

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥੬॥
जीव फक्त तीच कर्मे करतो जी त्याच्या कपाळावर प्रारब्ध म्हणून लिहिलेली असतात. ॥६॥

ਏਕੋ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੭॥
एकच देव स्वतः सर्वव्यापी होत आहे आणि तो प्रत्येक हृदयात उपस्थित आहे. ॥७॥

ਸੰਸਾਰ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਰਿ ਲੈ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥੮॥੩॥੨੨॥੧੫॥੨॥੪੨॥
हे हरि प्रभू नानक यांनी तुमचा आश्रय घेतला आहे, म्हणून कृपया त्यांना जगाच्या विहिरीतून बाहेर काढा आणि त्यांचे रक्षण करा. ॥८ ॥३॥ २२ ॥ १५ ॥ २ ॥ ४२ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪਟੀ ਲਿਖੀ
रागु आसा महाला १ पाटी लिहा. देव असा आहे जो सद्गुरुंच्या कृपेने सापडतो

ਸਸੈ ਸੋਇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਭਇਆ ॥
ज्याने हे विश्व निर्माण केले आहे तो सर्वांचा स्वामी आहे, फक्त देवच आहे

ਸੇਵਤ ਰਹੇ ਚਿਤੁ ਜਿਨ੍ ਕਾ ਲਾਗਾ ਆਇਆ ਤਿਨ੍ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥੧॥
ज्यांचे मन परमेश्वराच्या भक्ती आणि सेवेत मग्न असते, त्यांचा या जगात जन्म यशस्वी होतो. ॥ १॥

ਮਨ ਕਾਹੇ ਭੂਲੇ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥
अरे माझ्या मूर्ख मन, तू देवाला का विसरत आहेस?

ਜਬ ਲੇਖਾ ਦੇਵਹਿ ਬੀਰਾ ਤਉ ਪੜਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे भावा! जेव्हा तू तुझ्या कर्मांचा हिशोब देशील तेव्हाच तुला विद्वान मानले जाईल. ॥१॥रहाउ॥

ਈਵੜੀ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
हा मूळ पुरुष सर्व प्राण्यांचा दाता आहे आणि तोच सत्य आहे

ਏਨਾ ਅਖਰਾ ਮਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥
या अक्षरांद्वारे गुरुमुख होऊन जो देवाला समजतो, त्याच्या डोक्यावर कोणत्याही कर्माचा हिशेब नसतो. ॥२॥

ਊੜੈ ਉਪਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੈ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
ज्याचा शेवट सापडत नाही अशा देवाची ही उपमा दिली पाहिजे

ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥
जे लोक सत्याची सेवा करतात आणि त्याचा पाठलाग करतात त्यांना जीवनाचे फळ मिळते. ॥३॥

ਙੰਙੈ ਙਿਆਨੁ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਈ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਸੋਈ ॥
जर एखाद्या व्यक्तीला खरोखर ज्ञान समजले तर तो एक सुशिक्षित विद्वान बनतो

ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥
जर एखाद्या व्यक्तीला हे समजले असेल की देव सर्व प्राण्यांमध्ये राहतो, तर तो अहंकार व्यक्त करत नाही. ॥४ ॥

ਕਕੈ ਕੇਸ ਪੁੰਡਰ ਜਬ ਹੂਏ ਵਿਣੁ ਸਾਬੂਣੈ ਉਜਲਿਆ ॥
जेव्हा एखाद्या पुरुषाचे केस पांढरे होतात तेव्हा ते साबणाशिवायही चमकत राहतात

ਜਮ ਰਾਜੇ ਕੇ ਹੇਰੂ ਆਏ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਇਆ ॥੫॥
जेव्हा यमराजाने पाठवलेले दूत येतात तेव्हा ते त्याला भ्रमाच्या साखळ्यांनी बांधतात आणि अडकवतात. ॥५ ॥

ਖਖੈ ਖੁੰਦਕਾਰੁ ਸਾਹ ਆਲਮੁ ਕਰਿ ਖਰੀਦਿ ਜਿਨਿ ਖਰਚੁ ਦੀਆ ॥
देव हा संपूर्ण जगाचा राजा आहे जो संपूर्ण जगाला आपला सेवक मानतो आणि त्यांना उपजीविका पुरवतो

ਬੰਧਨਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਅਵਰੀ ਕਾ ਨਹੀ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ॥੬॥
परमेश्वराने संपूर्ण जगाला बंधनात बांधले आहे. त्या देवाशिवाय, इतर कोणाच्याही आदेशांचा सजीवांवर कोणताही परिणाम होत नाही. ॥ ६॥

ਗਗੈ ਗੋਇ ਗਾਇ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਗਲੀ ਗੋਬਿਦੁ ਗਰਬਿ ਭਇਆ ॥
जो व्यक्ती गोविंदाची स्तुती करणे थांबवतो तो गोविंदाबद्दल बोलल्याने अहंकारी बनतो

ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਜਿਨਿ ਆਵੀ ਸਾਜੀ ਚਾੜਣ ਵਾਹੈ ਤਈ ਕੀਆ ॥੭॥
गोविंदाने सजीवांच्या स्वरूपात भांडे बनवले आहेत आणि विश्वाच्या स्वरूपात भट्टी निर्माण केली आहे. त्यात ती ठेवण्याची वेळ निश्चित करण्यात आली आहे. ॥७ ॥

ਘਘੈ ਘਾਲ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਘਾਲੈ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ॥
जर एखादी व्यक्ती सेवक बनून गुरुंची अथक साधना करत राहिली आणि गुरुंच्या वचनाशी जोडलेली राहिली म्हणजेच त्यांच्यावर पूर्ण श्रद्धा ठेवली तर

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਮਤੁ ਰਹੈ ॥੮॥
जर तो सुख आणि दुःख यांना एकच मानत राहिला तर अशा प्रकारे तो देवात लीन होतो. ॥८ ॥

ਚਚੈ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ॥
ज्या परमेश्वराने चार वेद निर्माण केले आहेत, ज्याने अंदज, जेरज, स्वदेज आणि उद्भज या चार

स्रोतांची निर्मिती केली आहे आणि ज्याने चार युगे, सत्ययुग, त्रेता, द्वापर आणि कलियुग निर्माण केले आहेत

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੋਗੀ ਖਾਣੀ ਭੋਗੀ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਆਪਿ ਥੀਆ ॥੯॥

सर्व युगांमध्ये तो स्वतः सर्वव्यापी, योगी, भोक्ता, विद्वान आणि पंडित बनला आहे, जीवनाच्या स्रोतांचा आनंद घेत आहे. ॥९॥

ਛਛੈ ਛਾਇਆ ਵਰਤੀ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਭਰਮੁ ਹੋਆ ॥

हे प्रभू! मायेच्या रूपात तुझी सावली सर्व प्राण्यांमध्ये फिरत आहे. हा भ्रम तुम्हीच निर्माण केला आहे

ਭਰਮੁ ਉਪਾਇ ਭੁਲਾਈਅਨੁ ਆਪੇ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਤਿਨ੍ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ॥੧੦॥

गोंधळ निर्माण करून तुम्ही स्वतः लोकांना दिशाभूल करता. ज्यांना तुमचा आशीर्वाद मिळतो त्यांना गुरु मिळतो. ॥१०॥

ਜਜੈ ਜਾਨੁ ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭੀਖ ਭਵਿਆ ॥

हे प्रभू! ८४ लाख जन्मांपासून भिक्षा मागणारा हा तुझा साधक तुझ्याकडून तुझे ज्ञान मागत आहे

ਏਕੋ ਲੇਵੈ ਏਕੋ ਦੇਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਮੈ ਸੁਣਿਆ ॥੧੧॥

फक्त एकच परमेश्वर दान घेतो आणि फक्त एकच दान देतो. मी अजून कोणाबद्दलही ऐकले नाही. ॥११॥

ਝਝੈ ਝੂਰਿ ਮਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੇਣਾ ਸੁ ਦੇ ਰਹਿਆ ॥

अरे जीवा, तू भावनांनी का मरत आहेस? आपल्या अस्तित्वासाठी देवाकडे जे काही आहे ते तो आपल्याला देतच राहतो

ਦੇ ਦੇ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਜਿਉ ਜੀਆ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਪਇਆ ॥੧੨॥

ज्याप्रमाणे नियमानुसार सजीवांसाठी अन्न निश्चित केले आहे, तसेच देव ते सर्वांना पुरवत आहे, तो सर्वांना अन्न पुरवत आहे. ॥१२॥

ਞੰਞੈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਦੇਖਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥

जेव्हा मी माझ्या दृष्टीक्षेपाने सर्वत्र पाहतो तेव्हा मला देवाशिवाय कोणीही दिसत नाही

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਏਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧੩॥

एकच देव सर्व ठिकाणी अस्तित्वात आहे आणि तो मनात राहतो. ॥१३॥

ਟਟੈ ਟੰਚੁ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ॥

अरे जीवा, तू का फसवणूक करत आहेस? एका क्षणातच तुम्ही हे जग सोडून जाल, म्हणजेच तुमचे जीवन सोडून द्याल

ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰਹੁ ਅਪਣਾ ਭਾਜਿ ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥੧੪॥
जुगारात तुमच्या आयुष्याचा खेळ हरू नका आणि हरीच्या आश्रयाला पळून जाऊ नका. ॥१४॥

ਠਠੈ ਠਾਢਿ ਵਰਤੀ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਿਨ੍ ਕਾ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥
ज्यांचे मन हरीच्या चरणांशी जोडलेले असते, त्यांच्या अंतरात आनंद आणि शांती असते

ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਤਉ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥
हे प्रभू, ज्यांचे मन तुझ्याशी जोडलेले आहे, ते लोक तुझ्या कृपेने या जगाच्या महासागरातून पार होतात आणि आनंद मिळवतात. ॥१५॥

ਡਡੈ ਡੰਫੁ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਸਭੁ ਚਲਣਾ ॥
हे नश्वर प्राणी! तू अनावश्यक ढोंग का करतोस? या जगात जे काही जन्माला येते ते नाशवंत आहे

ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੧੬॥
जर तुम्ही देवाची उपासना केली तरच तुम्हाला आध्यात्मिक आनंद मिळेल. देव सर्व प्राण्यांमध्ये सतत उपस्थित असतो. ॥१६॥

ਢਢੈ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਆਪੇ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰੇ ॥
परमेश्वर स्वतः सृष्टीचा नाश करतो आणि स्वतःच ती निर्माण करतो. तो त्याला हवे तसे करतो

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧੭॥
विश्वाची निर्मिती केल्यानंतर, तो सजीव प्राण्यांवर त्याचे आदेश पाळतो आणि त्यांची अंमलबजावणी करतो. तो ज्या प्राण्यावर आपली करुणामय दृष्टी ठेवतो त्याला तो मोक्ष देतो. ॥१७॥

ਣਾਣੈ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਈ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वर आहे, तो हरीची स्तुती गात राहतो

ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧੮॥
ज्या व्यक्तीला परमेश्वर, निर्माणकर्ता, स्वतःशी एकरूप करतो तो पुन्हा पुन्हा जन्म घेत नाही. ॥१८॥

ਤਤੈ ਤਾਰੂ ਭਵਜਲੁ ਹੋਆ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
तर हा भयानक जागतिक महासागर खूप खोल आहे, त्याचा शेवट आणि किनारा सापडत नाही

ਨਾ ਤਰ ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਹਮ ਬੂਡਸਿ ਤਾਰਿ ਲੇਹਿ ਤਾਰਣ ਰਾਇਆ ॥੧੯॥
आमच्याकडे ना बोट आहे ना तराजू. हे परमेश्वरा, माझ्या तारणहारा, मी बुडत आहे; कृपया मला पार करण्यास मदत करा. ॥१९॥

ਥਥੈ ਥਾਨਿ ਥਾਨੰਤਰਿ ਸੋਈ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਆ ॥
देव सर्वत्र आणि सर्वत्र उपस्थित आहे. विश्वातील प्रत्येक गोष्ट त्याच्या कर्तृत्वामुळे आहे

ਕਿਆ ਭਰਮੁ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਹੀਐ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ॥੨੦॥
जे भ्रम आहे, ज्याला माया म्हणतात, जे त्याला मान्य आहे ते चांगले आहे. ॥२०॥

ਦਦੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਊ ਕਿਸੈ ਦੋਸੁ ਕਰੰਮਾ ਆਪਣਿਆ ॥
आपण कोणालाही दोष देऊ नये कारण दोष आपल्या स्वतःच्या कृतींमध्ये आहे

ਜੋ ਮੈ ਕੀਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਅਵਰ ਜਨਾ ॥੨੧॥
मी जे काही चांगले किंवा वाईट कर्म केले आहे त्याचे फळ मला मिळाले आहे. म्हणूनच मी इतर कोणालाही दोष देत नाही. ॥ २१ ॥

ਧਧੈ ਧਾਰਿ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਹਰਿ ਚੀਜੀ ਜਿਨਿ ਰੰਗ ਕੀਆ ॥
ज्या देवाच्या कलात्मक शक्तीने पृथ्वी टिकवली आहे आणि स्थापित केली आहे आणि ज्याने प्रत्येक गोष्टीला रंग आणि अस्तित्व दिले आहे

ਤਿਸ ਦਾ ਦੀਆ ਸਭਨੀ ਲੀਆ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ॥੨੨॥
ज्याचे आशीर्वाद सर्वांना मिळतात आणि ज्याचे आदेश जीवांच्या कर्मांनुसार कार्यरत असतात. ॥२२॥

ਨੰਨੈ ਨਾਹ ਭੋਗ ਨਿਤ ਭੋਗੈ ਨਾ ਡੀਠਾ ਨਾ ਸੰਮ੍ਹਲਿਆ ॥
माझ्या स्वामी, प्रभूने दिलेल्या गोष्टींचा मी नियमितपणे आनंद घेत नाही, पण आजपर्यंत मी त्यांना पाहिले नाही किंवा त्यांची आठवणही केलेली नाही

ਗਲੀ ਹਉ ਸੋਹਾਗਣਿ ਭੈਣੇ ਕੰਤੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ॥੨੩॥
हे बहिणी! जरी मला विवाहित स्त्री म्हटले जाते, तरी मी माझ्या प्रभूला, माझ्या पतीला कधीही भेटले नाही. ॥२३॥

ਪਪੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਵੇਖਣ ਕਉ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ॥
प्रभु देवाने स्वतःच्या दर्शनासाठी विश्वाची निर्मिती केली आहे

ਦੇਖੈ ਬੂਝੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੨੪॥
देव प्राण्यांना पाहतो, समजतो आणि सर्वकाही जाणतो. तो आत आणि बाहेर सर्वत्र उपस्थित आहे. ॥ २४ ॥

ਫਫੈ ਫਾਹੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਾਸਾ ਜਮ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਇਆ ॥
संपूर्ण जग यमाने फासात अडकवले आहे आणि साखळदंडांनी बांधले आहे

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇ ਨਰ ਉਬਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਭਜਿ ਪਇਆ ॥੨੫॥
गुरुंच्या कृपेने जे लोक धावतात आणि हरि (भगवान विष्णू) यांचा आश्रय घेतात, तेच लोक समुद्र पार करू शकतात. ॥ २५ ॥

ਬਬੈ ਬਾਜੀ ਖੇਲਣ ਲਾਗਾ ਚਉਪੜਿ ਕੀਤੇ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ॥
चारही युगांना आपले बुद्धिबळाचे पट बनवून प्रभूने खेळ खेळायला सुरुवात केली

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਾਸਾ ਢਾਲਣਿ ਆਪਿ ਲਗਾ ॥੨੬॥
त्याने सर्व सजीव प्राण्यांना आपले तुकडे बनवले आणि ते तुकडे स्वतः फेकून खेळू लागला.॥२६॥

ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਭਉ ਪਇਆ ॥
ज्यांच्या हृदयात गुरूंच्या कृपेने परमेश्वराचे भय स्थापित होते, ते त्याला शोधतात आणि त्याला फळ म्हणून शोधतात

ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ॥੨੭॥
स्वार्थी, मूर्ख माणसे ध्येयहीनपणे भटकतात आणि त्यांना परमेश्वराचे स्मरण नसते; परिणामी ते ८४ लाख जन्मांच्या चक्रात अडकलेले राहतात. ॥ २७ ॥

ਮੰਮੈ ਮੋਹੁ ਮਰਣੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਤਬ ਚੇਤਵਿਆ ॥
जगाच्या आसक्तीमुळे, जीवाला मृत्यू आणि मधुसूदन आठवत नाही, परंतु जेव्हा मृत्यूची वेळ येते तेव्हाच जीवात देवाचे स्मरण करण्याचा विचार येतो

ਕਾਇਆ ਭੀਤਰਿ ਅਵਰੋ ਪੜਿਆ ਮੰਮਾ ਅਖਰੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨੮॥
जोपर्यंत शरीरात प्राण आहे तोपर्यंत ते इतर गोष्टी वाचत राहते आणि 'म' अक्षर मृत्यू आणि मधुसूदन यांना विसरायला लावते. ॥ २८ ॥

ਯਯੈ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਵੀ ਕਦ ਹੀ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥
जर एखाद्या माणसाने सत्य ओळखले तर कदाचित तो पुन्हा जन्म घेणार नाही

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੨੯॥
केवळ गुरुमुख बनूनच देवाबद्दल सांगता येते, केवळ गुरुमुख बनूनच मनुष्य त्याचे रहस्य समजू शकतो आणि केवळ गुरुमुखच एकाच देवाला जाणतो. ॥२९॥

ਰਾਰੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਜੇਤੇ ਕੀਏ ਜੰਤਾ ॥
आणि देवाने जे काही सजीव प्राणी निर्माण केले आहेत, ते सर्व सजीवांच्या हृदयात राहतात

ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਸਭ ਲਾਏ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਤਿਨ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੩੦॥
देवाने सजीव प्राणी निर्माण केले आहेत आणि त्यांना जगात काम करायला लावले आहे. ज्यांच्यावर देवाची दया असते ते त्याचे नाव आठवतात. ॥३०॥

ਲਲੈ ਲਾਇ ਧੰਧੈ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ ॥
परमेश्वराने सजीव प्राणी निर्माण केले आहेत आणि त्यांना विविध कामांमध्ये गुंतवले आहे; त्याने त्यांच्यासाठी मायेची आसक्ती गोड केली आहे

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹਣਾ ਭਾਣੈ ਤਾ ਕੈ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ॥੩੧॥
तो प्राण्यांना अन्न आणि पेय देतो. त्याच्या इच्छेनुसार त्याचे आदेश अंमलात आणले जातात. म्हणून सुख आणि दुःख हे सारखेच मानले पाहिजे. ॥३१॥

ਵਵੈ ਵਾਸੁਦੇਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਵੇਖਣ ਕਉ ਜਿਨਿ ਵੇਸੁ ਕੀਆ ॥
आणि देव वासुदेवांनी जगाचे रूप धारण केले आहे ते पाहण्यासाठी

ਵੇਖੈ ਚਾਖੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੩੨॥
तो सर्व काही पाहतो, चाखतो आणि जाणतो. ते सजीवांच्या आत आणि बाहेर व्यापक होत आहे. ॥३२॥

ੜਾੜੈ ਰਾੜਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿ ਅਮਰੁ ਹੋਆ ॥
हे जीवा! तू का वाद घालतोस, त्याचा काही उपयोग नाही, म्हणून अमर असलेल्या देवाचे स्मरण कर

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਓਸੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਆ ॥੩੩॥
त्यावर ध्यान करा, सत्यात विलीन व्हा आणि त्यासाठी स्वतःचे बलिदान द्या. ॥३३॥

ਹਾਹੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜਿਨਿ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ॥
सजीव प्राणी निर्माण करणारा, त्यांना उपजीविका पुरवणारा आणि त्यांचे पोषण करणारा देवाशिवाय दुसरा कोणी दाता नाही

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹੁ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਆ ॥੩੪॥
हरीच्या नावाचे ध्यान करा, हरीच्या नावात मग्न व्हा आणि रात्रंदिवस हरीच्या नावाचे फायदे मिळवा. ॥३४॥

ਆਇੜੈ ਆਪਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥
ज्या देवाने स्वतः हे जग निर्माण केले आहे तो त्याला जे करायचे आहे ते करत आहे

ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਸਾਇਰ ਇਵ ਕਹਿਆ ॥੩੫॥੧॥
कवी नानक यांनी म्हटले आहे की देव स्वतः सर्व काही करतो आणि प्राण्यांना ते करायला

लावतो. त्याला सगळं माहीत आहे. ॥३५॥१॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਪਟੀ
रागु आसा महाला ३ पट्टी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਅਯੋ ਅੰਙੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਇਆ ਕਾਖੈ ਘੰਙੈ ਕਾਲੁ ਭਇਆ ॥
आयो अंदाई" चा अर्थ असा वर्णन केला आहे की हे संपूर्ण जग देवाच्या आज्ञेने अस्तित्वात आले आहे आणि "काखे घनाई" चा अर्थ असा वर्णन केला आहे की हे जग काळ आणि मृत्यूच्या नियंत्रणाखाली आले आहे

ਰੀਰੀ ਲਲੀ ਪਾਪ ਕਮਾਣੇ ਪੜਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣ ਵੀਸਰਿਆ ॥੧॥
री री लाली' चा अर्थ असा वर्णन केला आहे की नश्वर प्राणी पापी कृत्ये करत आहे आणि दुर्गुणांमध्ये अडकत आहे आणि सद्‌गुण विसरत आहे. ॥१॥

ਮਨ ਐਸਾ ਲੇਖਾ ਤੂੰ ਕੀ ਪੜਿਆ ॥
अरे माझ्या मन, तू असा वृत्तांत का वाचलास?

ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਤੇਰੈ ਸਿਰਿ ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण तुमच्या डोक्यावर अजूनही एक हिशोब द्यायचा आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਿਧੰਙਾਇਐ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਨੰਨੈ ਨਾ ਤੁਧੁ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥
सिघंडई, हे जीवा! तुला परमेश्वराची आठवण येत नाही. तुम्ही त्याचे नावही घेत नाही

ਛਛੈ ਛੀਜਹਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮੂੜੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਜਮਿ ਪਾਕੜਿਆ ॥੨॥
अरे मूर्ख प्राण्या, तू रात्रंदिवस नष्ट होत आहेस, म्हणजेच तू स्वतःला गमावत आहेस. जेव्हा यमदूत तुम्हाला पकडेल तेव्हा तुम्ही कसे मुक्त व्हाल? ॥२॥

ਬਬੈ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਮੂੜੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥
अरे मूर्खा, तुला योग्य मार्ग समजत नाही आणि दिशाभूल होऊन तू तुझे आयुष्य वाया घालवत आहेस

ਅਣਹੋਦਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇਓ ਪਾਧਾ ਅਵਰਾ ਕਾ ਭਾਰੁ ਤੁਧੁ ਲਇਆ ॥੩॥

तू स्वतःचे नाव पंडित पंधा असे व्यर्थ ठेवले आहेस आणि दुसऱ्यांचे ओझे डोक्यावर वाहून घेतले आहेस. ॥३॥

ਜਜੈ ਜੋਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ॥

अरे मूर्खा, प्रेमाच्या भ्रमाने तुझी बुद्धी हिरावून घेतली आहे. शेवटच्या क्षणी जेव्हा तू हे जग सोडून जाशील तेव्हा तू पश्चात्ताप करशील

ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਤੂੰ ਚੀਨਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਹਿਗਾ ॥੪॥

तुम्ही एकही शब्द ओळखत नाही, तो म्हणजे देवाचे नाव, ज्यामुळे तुम्ही पुन्हा पुन्हा वेगवेगळ्या जन्मांमध्ये जन्म घेत राहाल. ॥४॥

ਤੁਧੁ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਪੜੁ ਪੰਡਿਤ ਅਵਰਾ ਨੋ ਨ ਸਿਖਾਲਿ ਬਿਖਿਆ ॥

हे पंडित! तुझ्या डोक्यावर लिहिलेले भाग्य वाच आणि विषारी मायेचा हिशोब इतरांना वाचून दाखवू नकोस

ਪਹਿਲਾ ਫਾਹਾ ਪਇਆ ਪਾਧੇ ਪਿਛੋ ਦੇ ਗਲਿ ਚਾਟੜਿਆ ॥੫॥

कारण प्रथम मायेचा फास स्वतः पंडितांच्या गळ्यात येतो आणि नंतर तोच फास त्यांच्या शिष्यांच्या गळ्यातही येतो. ॥५ ॥

ਸਸੈ ਸੰਜਮੁ ਗਇਓ ਮੂੜੇ ਏਕੁ ਦਾਨੁ ਤੁਧੁ ਕੁਥਾਇ ਲਇਆ ॥

अरे मूर्खा, तू धीर गमावला आहेस. सर्वप्रथम, तुम्ही एक अपात्र देणगी स्वीकारली आहे

ਸਾਈ ਪੁਤ੍ਰੀ ਜਜਮਾਨ ਕੀ ਸਾ ਤੇਰੀ ਏਤੁ ਧਾਨਿ ਖਾਧੈ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥੬॥

यजमानाची मुलगी तुमचीच मुलगी आहे आणि तुम्ही तिच्याशी लग्न करून आणि देणग्या घेऊन पाप केले आहे. ही संपत्ती घेऊन तू तुझे आयुष्य उद्ध्वस्त केले आहेस. ॥६॥

ਮੰਮੈ ਮਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਪਇਆ ॥

अरे मूर्खा, तुझी बुद्धी भ्रष्ट झाली आहे; तुला अहंकाराचा मोठा आजार झाला आहे

ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹ੍ਹਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਭਇਆ ॥੭॥

तुम्ही तुमच्या आत्म्यात ब्रह्माला ओळखत नाही आणि मायेवर अवलंबून आहात. ॥७ ॥

ਕਕੈ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰਮਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ਮਮਤਾ ਲਾਗੇ ਤੁਧੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ॥

हे मूर्ख, तू वासना आणि क्रोधात भटकत आहेस आणि सांसारिक गोष्टींच्या आसक्तीमध्ये तू हरिला विसरला आहेस

ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਹਿ ਵਿਣੁ ਬੂਝੇ ਤੂੰ ਡੂਬਿ ਮੁਆ ॥੮॥

तुम्ही धार्मिक ग्रंथ वाचत राहा, त्यांच्या गुणांबद्दल विचार करत राहा आणि ते इतरांना मोठ्या आवाजात सांगत राहा. पण ज्ञान न समजता तुम्ही बुडून मेला आहात. ॥८॥

ਤਤੈ ਤਾਮਸਿ ਜਲਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ਥਥੈ ਥਾਨ ਭਰਿਸਟੁ ਹੋਆ ॥

अरे मूर्खा, क्रोधाच्या आगीने तुला जाळून राख केले आहे. तुम्ही जिथे राहता ते ठिकाणही भ्रष्ट झाले आहे

ਘਘੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਹਿ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਦਦੈ ਦਾਨੁ ਨ ਤੁਧੁ ਲਇਆ ॥੯॥

अरे मूर्ख पंडित, तू घरोघरी भीक मागतोस. तू अजून कोणत्याही गुरूकडून प्रभूच्या नावाची देणगी घेतलेली नाहीस. ॥९॥

ਪਪੈ ਪਾਰਿ ਨ ਪਵਹੀ ਮੂੜੇ ਪਰਪੰਚਿ ਤੂੰ ਪਲਚਿ ਰਹਿਆ ॥
अरे मूर्खा, तू सांसारिक गोष्टींमध्ये इतका गुंतला आहेस की तू या जीवनाच्या महासागरातून पार जाऊ शकत नाहीस

ਸਚੇ ਆਪਿ ਖੁਆਇਓਹੁ ਮੂੜੇ ਇਹੁ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਲੇਖੁ ਪਇਆ ॥੧੦॥
खऱ्या परमेश्वराने स्वतः तुम्हाला प्रेमाच्या भ्रमात घेऊन भरकटवले आहे. अरे मूर्खा, हे तुझ्या डोक्यावर लिहिलेले होते. ॥१०॥

ਭਭੈ ਭਵਜਲਿ ਡੁਬੋਹੁ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਗਲਤਾਨੁ ਭਇਆ ॥
अरे मूर्खा, तू मायेत इतका गुंतला आहेस की या जगाच्या सागरात बुडत आहेस

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧੧॥
जो गुरूंच्या कृपेने एका देवाला समजतो, तो क्षणात अस्तित्वाचा महासागर पार करतो. ११ ॥

ਵਵੈ ਵਾਰੀ ਆਈਆ ਮੂੜੇ ਵਾਸੁਦੇਉ ਤੁਧੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥
अरे मूर्खा, योगायोगाने मानव जन्मात गोविंदला भेटण्याची तुझी पाळी आली आहे. पण तू वासुदेवला विसरलास

ਏਹ ਵੇਲਾ ਨ ਲਹਸਹਿ ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਤੂੰ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪਇਆ ॥੧੨॥
अरे मूर्खा, तुला ही शुभ संधी पुन्हा मिळणार नाही. तू मृत्युदूतांच्या हाती पडशील. ॥१२॥

ਝਝੈ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰਹਿ ਮੂੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂੰ ਵਿਖਾ ॥
अरे मूर्खा, जर तू खऱ्या गुरूंची शिकवण ऐकलीस तर तुला कधीही दुःख किंवा वेदना होणार नाहीत

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਨਿਗੁਰੇ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ਬੁਰਾ ॥੧੩॥
खऱ्या गुरूशिवाय दुसरा कोणी गुरू नाही आणि गुरू नसलेल्या व्यक्तीचे नावच वाईट आहे. ॥१३॥

ਧਧੈ ਧਾਵਤ ਵਰਜਿ ਰਖੁ ਮੂੜੇ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਪਇਆ ॥
अरे मूर्खा, सांसारिक इच्छांमध्ये भटकणाऱ्या तुझ्या मनावर नियंत्रण ठेव, कारण देवाच्या नावाचा खजिना तुझ्या आत आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹਿ ਪਇਆ ॥੧੪॥
जर एखादी व्यक्ती गुरुमुख झाली तर तो हरि अमृत पितो आणि युगानुयुगे ते पित राहतो. ॥१४॥

ਗਗੈ ਗੋਬਿਦੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜੇ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥
अरे मूर्खा, केवळ आठवण ठेवून आणि व्यर्थ बोलून कोणीही देवाला प्राप्त केलेले नाही

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ਮੂੜੇ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਭ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥੧੫॥
अरे मूर्खा, गुरुचे चरण तुझ्या हृदयात ठेव, ते तुझे सर्व मागील पाप क्षमा करतील. ॥१५॥

ਹਾਹੈ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬੂਝੁ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
अरे मूर्खा, हरीची गोष्ट समजून घे, तरच तू नेहमी आनंदी राहशील

ਮਨਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧੬॥
स्वार्थी व्यक्ती जितके जास्त वाचते तितके जास्त दुःख त्याला मिळते; खऱ्या गुरूशिवाय जीवन आणि मृत्युच्या चक्रातून मुक्तता मिळत नाही. ॥१६॥

ਰਾਰੈ ਰਾਮੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜੇ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ੍ ਕੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥
अरे मूर्खा, ज्यांच्या हृदयात राम राहतो त्यांच्याशी संगत करून रामाचे स्मरण कर

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨ੍ਹੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਬੂਝਿ ਲਹਿਆ ॥੧੭॥
ज्यांनी गुरुंच्या कृपेने रामाला ओळखले आहे त्यांनी निर्गुण रामाला समजून घेतले आहे आणि तो प्राप्त केला आहे. ॥१७॥

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਅਕਥੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿਆ ॥
हे परमेश्वरा! तुझा शेवट सापडत नाही. अवर्णनीय हरीचे वर्णन करता येत नाही

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ੍ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜਿਆ ॥੧੮॥੧॥੨॥
हे नानक! ज्यांना खरा गुरु मिळाला आहे, त्यांच्या कर्मांचे हिशेब पुसून टाकण्यात आले आहेत. ॥१८॥ १॥२॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧
रागु आसा महाला १ छंत घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੜੀਏ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਰਾਮ ॥
हे मोहक तरुणी, माझा प्रिय राम खूप रंगीबेरंगी, आनंदी आणि विनोदी आहे

ਧਨ ਪਿਰ ਨੇਹੁ ਘਣਾ ਰਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਇਆਲਾ ਰਾਮ ॥
जर पती-पत्नीमध्ये खूप प्रेम असेल तर दयाळू राम आणखी प्रेम देतो

ਧਨ ਪਿਰਹਿ ਮੇਲਾ ਹੋਇ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥
जेव्हा परमेश्वर स्वतः दया दाखवतो तेव्हा आत्मा आणि स्त्री तिच्या प्रियकराशी एकरूप होतात

ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪਿਰ ਕੈ ਸਾਤ ਸਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ॥
तिच्या प्रियकरासह, तिचा पलंग आनंददायी होतो आणि तिचे सातही सरोवरे, म्हणजेच तिच्या इंद्रिये, अमृताने भरलेली असतात

ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਓ ॥
हे दयाळू आणि खऱ्या परमेश्वरा, माझ्यावर दया आणि कृपा कर जेणेकरून मी खऱ्या शब्दांनी तुझी स्तुती गाण्यात तुझ्यासोबत सहभागी होऊ शकेन

ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥੧॥
हे नानक! तिच्या प्रिय हरीला पाहून, प्रेमात पडलेल्या स्त्रीला फुलासारखे उमलले आहे आणि तिचे हृदय आनंदाने भरून गेले आहे. ॥१॥

ਮੁੰਧ ਸਹਜਿ ਸਲੋਨੜੀਏ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥
अरे साधी आणि सुंदर मुग्धा, तुझ्या रामाला एक प्रेमळ विनंती कर

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਮਿ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ॥
माझे शरीर आणि मन हरिवर प्रेम करतात आणि मी भगवान रामाच्या मिलनाने मोहित झालो आहे

ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ॥
मी परमेश्वराच्या प्रेमाने रंगले आहे. मी हरीची प्रार्थना करत राहतो आणि हरीच्या नावाने मी आनंदाने जगतो

ਤਉ ਗੁਣ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਹਿ ਗੁਣਹ ਵਸਿ ਅਵਗਣ ਨਸੈ ॥
जर तुम्ही त्याचे गुण ओळखले तर तुम्ही परमेश्वराला ओळखाल. अशा प्रकारे तुमच्यात सद्‌गुण प्रवेश करतील आणि दुर्गुणांचा नाश होईल

ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕਾ ਕਹਣਿ ਸੁਨਣਿ ਨ ਧੀਜਏ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझ्याशिवाय एक क्षणही जगू शकत नाही. फक्त ऐकून सांगण्याचा आणि सांगण्याचा धीर माझ्यात नाही

ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ਰਸਨ ਰਸਿ ਮਨੁ ਭੀਜਏ ॥੨॥

हे नानक! 'प्रिय, प्रिय' म्हणून परमेश्वराचे स्मरण करणारी स्त्रीरूपी जीवसृष्टी, तिचे मन आणि जीभ परमेश्वराच्या अमृतात भिजते. ॥२॥

ਸਖੀਹੋ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ॥

अरे माझ्या मित्रांनो आणि मैत्रिणींनो, माझा प्रियकर राम नावाचा एक व्यापारी आहे

ਹਰਿ ਨਾਮੋੁ ਵਣੰਜੜਿਆ ਰਸਿ ਮੋੁਲਿ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥

मी त्याच्याकडून हरी हे नाव विकत घेतले आहे, म्हणजेच मी त्याच्यासोबत हे नाव बदलले आहे. त्या रामाची गोडी अमूल्य आहे

ਮੋੁਲਿ ਅਮੋਲੋ ਸਚ ਘਰਿ ਢੋਲੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੁੰਧ ਭਲੀ ॥

त्याला प्रसिद्धी मिळाली आहे आणि ते अमूल्य बनले आहे. ती तिच्या पियाच्या सत्या हिच्या घरी राहते. जर प्रेयसीला परमेश्वर आवडू लागला तर ती त्याची आवडती बनते

ਇਕਿ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਹਉ ਪੁਕਾਰੀ ਦਰਿ ਖਲੀ ॥

मी त्याच्या दारात उभा राहून हाक मारत असताना अनेक जण आनंदाने प्रभूच्या सहवासाचा आनंद घेत आहेत

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਆਪਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਏ ॥

श्रीधर प्रभू सर्वकाही करण्यास आणि सर्वकाही पूर्ण करण्यास सक्षम आहेत. तो सर्व कामे स्वतः पूर्ण करतो

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਬਦੁ ਅਭ ਸਾਧਾਰਏ ॥੩॥

हे नानक! तिच्या पतीच्या कृपेने, स्त्री आत्मा विवाहित स्त्री बनली आहे. शब्दांनी त्याच्या हृदयाला आधार दिला आहे. ॥३॥

ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭ ਆਇਅੜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥

माझ्या हृदयात सत्याच्या स्तुतीचे गाणे आहे, कारण माझे मित्र भगवान राम माझ्या हृदयात येऊन स्थायिक झाले आहेत

ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੜਿਆ ਮਨੁ ਲੀਅੜਾ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥

प्रेमात रमलेले परमेश्वर माझ्यासोबत राहण्यास आनंद घेतात. मी त्या रामाचे हृदय मोहित केले आहे आणि माझे हृदय त्याला समर्पित केले आहे

ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਵਰੁ ਲੀਆ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਵਏ ॥

मी माझे हृदय अर्पण केले आहे आणि वरदानाच्या रूपात हरि प्राप्त केला आहे. तो मला त्याच्या

इच्छेनुसार उपभोगतो

ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਆਗੈ ਸਬਦਿ ਸਭਾਗੈ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵਏ ॥
मी माझे शरीर आणि मन त्या प्रिय परमेश्वराला समर्पित केले आहे आणि त्याच्या नावाने धन्य झालो आहे. माझ्या हृदयात मला फळाचे अमृत प्राप्त झाले आहे

ਬੁਧਿ ਪਾਠਿ ਨ ਪਾਈਐ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈਐ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥
देवाची प्राप्ती बुद्धिमत्ता, उपासना, प्रार्थना किंवा अति हुशारीने होत नाही. मन जे काही इच्छिते ते प्रेमानेच होते

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਹਮ ਨਾਹੀ ਲੋਕਾਣੇ ॥੪॥੧॥
हे नानक! ठाकूर माझा मित्र आहे. तो आपला नाही तर परमेश्वराचा आहे. ॥४ ॥ १ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਅਨਹਦੋ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੇ ਰਾਮ ॥
अनहद शब्दाचा (ढोल आणि वाद्यांचा आवाज) अखंड आवाज माझ्या मनात घुमत आहे

ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥
माझे हृदय माझ्या प्रिय रामाच्या प्रेमाने रंगले आहे

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲਿ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥
तपस्वी मन रात्रंदिवस देवात लीन राहते आणि शून्यात आश्रय शोधते

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥
सद्गुरुंनी मला अनंत, अदृश्य आणि प्रिय आदिपुरुष दाखवला आहे

ਆਸਣਿ ਬੈਸਣਿ ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਤਿਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥
आपल्या सिंहासनावर बसलेला नारायण नेहमीच स्थिर राहतो. माझे मन त्याच्या प्रेमात बुडालेले राहते आणि त्याचे स्मरण करत राहते

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੇ ॥੧॥
हे नानक! जे परमात्म्याच्या नावात मग्न असतात, त्यांच्या मनात अलिप्तता निर्माण होते आणि अनहद शब्दाचा मधुर आवाज त्यांच्या मनात सतत घुमत राहतो. ॥१॥

ਤਿਤੁ ਅਗਮ ਤਿਤੁ ਅਗਮ ਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮ ॥
त्या दुर्गम रामाच्या दुर्गम शहरात मी कसे पोहोचू ते मला सांगा

ਸਚੁ ਸੰਜਮੋ ਸਾਰਿ ਗੁਣਾ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਰਾਮ ॥
सत्य, संयम आणि परमेश्वराचे गुण अंगीकारून गुरूंचे वचन प्राप्त करावे

ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥
सत्याच्या वचनानुसार वागल्याने माणूस परमेश्वराच्या घरी पोहोचतो आणि सद्‌गुणांचा खजिना प्राप्त करतो

ਤਿਤੁ ਸਾਖਾ ਮੂਲੁ ਪਤੁ ਨਹੀ ਡਾਲੀ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਪਰਧਾਨਾ ॥
त्या देवाचा आश्रय घेतल्यावर फांद्या, डहाळे, मुळे आणि पानांची गरज राहत नाही कारण तो स्वतः सर्वांचा परम स्वामी आहे

ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸੰਜਮ ਥਾਕੀ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥
लोक जप, तप आणि संयम यांना कंटाळले आहेत. त्याच्या हट्टीपणावर नियंत्रण ठेवूनही तो देवाला प्राप्त करू शकत नाही

ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈਐ ॥੨॥
हे नानक! साधेपणाने जगल्यानेच जगाचा स्वामी मिळू शकतो, परंतु याची अंतर्दृष्टी केवळ सद्‌गुरुंकडूनच कळते. ॥२॥

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੋ ਰਤਨਾਗਰੁ ਤਿਤੁ ਰਤਨ ਘਣੇਰੇ ਰਾਮ ॥
गुरु हा एक महासागर आणि रत्नांचा भांडार आहे ज्यामध्ये अनेक रत्ने आहेत

ਕਰਿ ਮਜਨੋ ਸਪਤ ਸਰੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या मन! सात समुद्रांसारख्या गुरुंच्या सहवासात स्नान केल्याने मन शुद्ध होते

ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨ੍ਹਾਏ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥
जेव्हा परमेश्वर प्रसन्न होतो, तेव्हा तो मनुष्य पवित्र पाण्याने स्नान करतो आणि जिभेचा आणि शरीराचा समावेश असलेली पाचही इंद्रिये मनासह मिळून परमेश्वराच्या गुणांचे चिंतन करतात

ਕਾਮੁ ਕਰੋਧੁ ਕਪਟੁ ਬਿਖਿਆ ਤਜਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥
वासना, क्रोध, कपट आणि इतर दुर्गुणांना मागे टाकून, माणूस आपल्या हृदयात खरे नाव शोधतो

ਹਉਮੈ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਲਬ ਥਾਕੇ ਪਾਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
जेव्हा अहंकार, लोभ आणि खोटेपणा इत्यादींच्या लाटा नाहीशा होतात तेव्हा मनुष्य दयाळू परमेश्वराची प्राप्ती करतो

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥੩॥
हे नानक! गुरुसारखे दुसरे तीर्थस्थान नाही, ते स्वतः गुरु गोपाळ आहेत. ॥ ३ ॥

ਹਉ ਬਨੁ ਬਨੋ ਦੇਖਿ ਰਹੀ ਤ੍ਰਿਣੁ ਦੇਖਿ ਸਬਾਇਆ ਰਾਮ ॥
मी जंगलात डोकावत आहे आणि सर्व वनस्पती पाहिल्या आहेत

ਤ੍ਰਿਭਵਣੋ ਤੁਝਹਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ਰਾਮ ॥
हे परमेश्वरा! तिन्ही लोक आणि संपूर्ण विश्व तूच निर्माण केले आहेस

ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੀਆ ਤੂੰ ਥਿਰੁ ਥੀਆ ਤੁਧੁ ਸਮਾਨਿ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥
हे सर्व तुम्हीच निर्माण केले आहे, तुम्ही कायमचे स्थिर राहा. तुझ्यासारखा कोणीच नाही

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਸਭ ਜਾਚਿਕ ਤੇਰੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥
हे प्रभू! तूच दाता आहेस आणि बाकीचे सर्व तुझे साधक आहेत. तुझ्याशिवाय मी कोणाची स्तुती करू?

ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਦਾਤੇ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
हे दाता! तू मागितल्याशिवाय दान देत राहतोस; तुझ्या भक्तीचे भांडार भरलेले आहेत

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥੨॥
नानकांचा दृष्टिकोन असा आहे की रामाच्या नावाशिवाय कोणताही प्राणी मोक्ष मिळवू शकत नाही. ॥ ४ ॥ २ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महाला १ ॥

ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥
माझे हृदय माझ्या प्रिय रामाच्या प्रेमाने रंगले आहे

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੋ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੋ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥
तो खरा परमेश्वर सर्वांचा स्वामी आणि अनंत मूळ पुरुष आहे. त्याने संपूर्ण पृथ्वीला आधार दिला आहे

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਧਾਨੋ ॥
ते दुर्गम, अदृश्य, अनंत परम ब्रह्मदेव संपूर्ण विश्वाचे राजा आहेत

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਅਵਰੁ ਝੂਠਾ ਸਭੁ ਮਾਨੋ ॥
देव युगाच्या सुरुवातीला होता, सध्या आहे आणि भविष्यातही असेल. बाकीचे जग खोटे आहे असे समजा

ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥
माणसाला कर्मधर्माचे सार माहित नाही. मग तो सुरती आणि मुक्ती कशी प्राप्त करू शकेल?

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥
हे नानक! गुरुमुख फक्त शब्द जाणतो आणि दिवसरात्र देवाच्या नावाचे ध्यान करतो. ॥ १ ॥

ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਰਾਮ ॥
आता माझ्या मनाला विश्वास आहे की परमेश्वराचे नाव हे या जगात आणि परलोकात माणसाचे मित्र आहे

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥
अहंकार, आसक्ती आणि भ्रम माणसासोबत जात नाहीत

ਮਾਤਾ ਪਿਤ ਭਾਈ ਸੁਤ ਚਤੁਰਾਈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੰਪੈ ਨਾਰੇ ॥
त्याचे आईवडील, भाऊ, मुलगा, हुशारी, मालमत्ता आणि पत्नी त्याला पुढे साथ देत नाहीत

ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗੀ ਚਰਣ ਤਲੈ ਵੀਚਾਰੇ ॥
परमेश्वराचे स्मरण करून, मी समुद्रकन्या लक्ष्मीला, म्हणजेच मायाला, सोडून दिले आहे आणि तिला माझ्या पायाखाली चिरडले आहे

ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥
आदिपुरुषाने असा अलौकिक चमत्कार दाखवला आहे की मी जिथे जिथे पाहतो तिथे मला तो

सापडतो

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੨॥
हे नानक! मी हरीची भक्ती सोडणार नाही. जे घडायचे आहे ते नैसर्गिकरित्या घडू द्या. ॥ २ ॥

ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮ ॥
रामाच्या त्या खऱ्या रूपाचे स्मरण करून माझे मन शुद्ध झाले आहे

ਅਵਗਣ ਮੇਟਿ ਚਲੇ ਗੁਣ ਸੰਗਮ ਨਾਲੇ ਰਾਮ ॥
मी माझे वाईट गुण काढून टाकले आहेत, म्हणून चांगले गुण माझ्यासोबत जातात आणि या गुणांमुळे मी परमेश्वराशी एकरूप झालो आहे

ਅਵਗਣ ਪਰਹਰਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੋ ॥
माझ्या दुर्गुणांचा त्याग करून, मी सत्कर्मे करतो आणि सत्याच्या दरबारात एक सत्यवादी व्यक्ती बनतो

ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥
माझे जन्म आणि मृत्युचे चक्र संपले आहे कारण, गरुमुख झाल्यानंतर, मी परमात्माचे ध्यान केले आहे

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸਖਾ ਤੂੰ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥
हे परमेश्वरा! तू माझा प्रिय मित्र, ज्ञानी आणि सहकारी आहेस. तुझ्या खऱ्या नावाने मी गौरवित आहे

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥
हे नानक! मला इतके गुरुमती (ज्ञानी ज्ञान) मिळाले आहे की माझ्या आत नामाचे रत्न तेजस्वी झाले आहे. ॥ ३ ॥

ਸਚੁ ਅੰਜਨੋ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ॥
सत्य हे डोळ्यांसाठी एक मलम आहे आणि मी हे सत्याचे मलम काळजीपूर्वक माझ्या डोळ्यांना लावले आहे आणि मी निरंजन देवाने रंगले आहे

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੋ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥
जगाला जीवन देणारा राम माझ्या शरीर आणि मनात राहतो

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮੇਲਾਇਆ ॥
माझे मन जगाला जीवन देणाऱ्या हरिमध्ये लीन झाले आहे आणि त्यांच्याशी सहजपणे एकरूप झाल्यानेच हे मिलन साधले आहे

ਸਾਧ ਸਭਾ ਸੰਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
देवाच्या कृपेनेच मला ऋषी-मुनींच्या सहवासात आनंद मिळू शकला आहे

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਚੂਕੇ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥
तपस्वी पुरुष हरीच्या भक्तीत मग्न राहतात आणि त्यांची आसक्ती आणि इच्छा नाहीशी होते

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਤੀਣੇ ਵਿਰਲੇ ਦਾਸ ਉਦਾਸਾ ॥੪॥੩॥
हे नानक! क्वचितच असा कोणी तपस्वी सेवक असेल जो आपला अहंकार नष्ट केल्यानंतरही आनंदी राहतो. ॥ ४ ॥ ३ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੨
रागु आसा महाला १ छंत घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਥੈ ਹਉ ਜਾਈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥
हे खऱ्या देवा! हे जगाच्या निर्मात्या, मी जिथे जिथे जातो तिथे मला तूच दिसतोस

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥
तू सर्व प्राण्यांचे दाता, कर्मांचे निर्माता आणि दुःखांचे नाश करणारा आहेस

ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥
ज्याची कर्मे या जगात सर्वकाही आहेत, तो जगाचा स्वामी प्राण्यांचे सर्व दुःख दूर करणारा आहे

ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਪਾਪਾ ਕੇਰੇ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਖੋਵੈ ॥
तो एका क्षणात लाखो प्राण्यांच्या पापांचा नाश करतो

ਹੰਸ ਸਿ ਹੰਸਾ ਬਗ ਸਿ ਬਗਾ ਘਟ ਘਟ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥
हे परमेश्वरा! तू प्रत्येक हृदयाच्या कृतींचा न्याय करतोस. तुम्ही हंसाला हंस आणि बगळा बगळा असल्याचे दाखवता, म्हणजेच महान माणसाला हंस मानले पाहिजे आणि मूर्खाला बगळा मानले पाहिजे

ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਥੈ ਹਉ ਜਾਈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥
हे जग निर्माण करणाऱ्या खऱ्या देवा, मी जिथे जातो तिथे तुला सर्वत्र उपस्थित पाहतो. ॥१॥

ਜਿਨ੍ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ੍ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ਜੀਉ ॥
ज्यांनी एकाग्रतेने देवाचे ध्यान केले आहे त्यांना केवळ आनंदच मिळाला आहे. पण जगात असे फार कमी लोक आहेत

ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵੈ ਕਬਹੁ ਨ ਆਵਹਿ ਹਾਰਿ ਜੀਉ ॥
ते गुरूंच्या शब्दांचे आचरण करतात, त्यामुळे मृत्यूचा दूत त्यांच्या जवळ येत नाही आणि ते त्यांच्या जीवनाची लढाई कधीही हरत नाहीत.

ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਹਿ ਤਿਨ੍ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥
जे भगवान हरीच्या गुणांचे चिंतन करतात ते कधीही पराभूत होत नाहीत, म्हणून यमदूत त्यांच्या जवळ येत नाही

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਨ੍ਹ ਕਾ ਚੂਕਾ ਜੋ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਪਾਵੈ ॥
ज्यांनी हरीच्या चरणी जोडले आहे, त्यांचे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपले आहे

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥
गुरूंच्या मार्गदर्शनाने त्याने देवाचे नाव आपल्या हृदयात ठेवले आहे आणि भक्तीचे फळ म्हणजेच हरि रास प्राप्त केले आहे

ਜਿਨ੍ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ੍ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨॥
ज्यांनी पूर्ण एकाग्रतेने देवाचे ध्यान केले आहे त्यांना आनंद मिळाला आहे, परंतु असे लोक जगात दुर्मिळ आहेत. ॥ २ ॥

ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥
ज्या परमेश्वराने हे जग निर्माण केले आणि सर्व प्राण्यांना कामावर लावले त्या परमेश्वराला मी स्वतःला अर्पण करतो

ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ਲਾਹਾ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਣੁ ਜੀਉ ॥
हे जीवा! त्या प्रभूची सेवा कर, या जीवनाचे कल्याण कर आणि हरीच्या दरबारात मान आणि सन्मान मिळव

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥
पण हरीच्या दरबारात, फक्त त्याच माणसाला मान आणि आदर मिळतो जो एका देवाला ओळखतो

ਓਹੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥
जो व्यक्ती गुरुंच्या मार्गदर्शनाने हरीचे ध्यान करतो आणि दररोज प्रभूची स्तुती करत राहतो, त्याला नऊ खजिना मिळतात

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਪੁਰਖੁ ਪਰਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥
म्हणून, रात्रंदिवस, परम आदिम पुरुष आणि सर्वव्यापी स्वामी असलेल्या परमेश्वराच्या नावाचे ध्यान करा

ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਹਉ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜੀਉ ॥੩॥
ज्या परमेश्वराने हे जग निर्माण केले आणि प्राण्यांना कामावर लावले त्या परमेश्वराला मी स्वतःला अर्पण करतो. ॥ ३ ॥

ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਸਿ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖ ਫਲ ਹੋਵਹਿ ਮਾਨਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥
जे लोक तोंडाने परमेश्वराचे नाव घेतात ते सुंदर असतात, त्यांना आध्यात्मिक आनंदाचे फळ मिळते. जे देवाच्या नावावर विश्वास ठेवतात ते जीवनाचा खेळ जिंकतात

ਤਿਨ ਫਲ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਜੇ ਜੁਗ ਕੇਤੇ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥
जर त्याला ते आवडले तर अनेक युगे उलटली तरी प्रभूच्या फळांची कमतरता भासणार नाही

ਜੇ ਜੁਗ ਕੇਤੇ ਜਾਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਫਲ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥
हे विश्वाच्या स्वामी, जरी अनेक युगे उलटून गेली तरी, तुझी स्तुती करणाऱ्यांचे फळ कधीही कमी होत नाही

ਤਿਨ੍ ਜਰਾ ਨ ਮਰਣਾ ਨਰਕਿ ਨ ਪਰਣਾ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥
जे हरीच्या नावाचे ध्यान करतात ते म्हातारे होत नाहीत, मरत नाहीत आणि नरकातही जात नाहीत

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਿ ਸੂਕਹਿ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਪੀੜ ਨ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥
हे नानक! जे लोक परमेश्वराच्या नावाचे ध्यान करतात ते कधीही अपयशी ठरत नाहीत आणि त्यांना कधीही दुःख होत नाही

ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ੍ ਸਿ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ੍ ਸੁਖ ਫਲ ਹੋਵਹਿ ਮਾਨਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥੪॥
जे लोक देवाचे नाव स्मरण करतात ते गौरवित होतात आणि त्यांना आनंदाचे फळ मिळते. जे लोक नावावर विश्वास ठेवतात, ते जीवनाचा खेळ जिंकतात. ॥ ४ ॥ १ ॥ ४ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੩ ॥
आसा महाला १ छंत घरु ३ ॥

ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ ਕੀ ਵਾੜੀਐ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ॥
हे काळ्या हरणाच्या रूपातील मन, माझे ऐक, तू या सृष्टीच्या बागेत का मादक होत आहेस?

ਬਿਖੁ ਫਲੁ ਮੀਠਾ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਤਾਤਾ ਰਾਮ ॥
या बागेच्या विकारांचे फळ फक्त चार दिवस गोड असते आणि नंतर ते वेदनादायक बनते

ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਤਾਤਾ ਖਰਾ ਮਾਤਾ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਪਰਤਾਪਏ ॥
देवाच्या नावाशिवाय, ज्या फळाने तुम्हाला इतके आकर्षित केले आहे त्याची चव शेवटी वेदनादायक बनते

ਓਹੁ ਜੇਵ ਸਾਇਰ ਦੇਇ ਲਹਰੀ ਬਿਜੁਲ ਜਿਵੈ ਚਮਕਏ ॥
ते फळ समुद्राने निर्माण केलेल्या लाटांसारखे आहे आणि विजेच्या चमकासारखे अस्थिर आहे

ਹਰਿ ਬਾਝੁ ਰਾਖਾ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਸੋਇ ਤੁਝਹਿ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥
हरिशिवाय दुसरा कोणी रक्षक नाही आणि तू त्याला विसरला आहेस

ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਰਹਿ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ ॥੧॥
हे तुझ्या मनाच्या रूपातील काळे हरण, नानक तुला सत्य सांगत आहे, माझे शब्द लक्षात ठेव, देवाचे स्मरण कर, तुझा मृत्यू निश्चित आहे. ॥१॥

ਭਵਰਾ ਫੂਲਿ ਭਵੰਤਿਆ ਦੁਖੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਰਾਮ ॥
हे मधमाशीच्या रूपातील मन, ज्याप्रमाणे मधमाशीला सुगंध घेण्यासाठी फुलावर लोळत राहून खूप त्रास सहन करावा लागतो, त्याचप्रमाणे जगाच्या गोष्टींचा आनंद घेत असताना तुम्हाला खूप त्रास सहन करावा लागेल

ਮੈ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿਆ ਆਪਣਾ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੀ ਰਾਮ ॥
मी माझ्या गुरूंना सत्याच्या ज्ञानाबद्दल विचारले आहे

ਬੀਚਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਝੈ ਪੂਛਿਆ ਭਵਰੁ ਬੇਲੀ ਰਾਤਓ ॥
मी गुरुंना विचारले आहे की हे मन भुंगेरे वेली आणि फुलांकडे आकर्षित होत आहे

ਸੂਰਜੁ ਚੜਿਆ ਪਿੰਡੁ ਪੜਿਆ ਤੇਲੁ ਤਾਵਣਿ ਤਾਤਓ ॥
गुरुंनी मला सांगितले आहे की जेव्हा सूर्य उगवतो, म्हणजेच जीवनाची रात्र निघून जाते, तेव्हा हे शरीर पडते आणि धूळ बनते आणि ते कढईत गरम केलेल्या तेलासारखे गरम होते

ਜਮ ਮਗਿ ਬਾਧਾ ਖਾਹਿ ਚੋਟਾ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥
भगवंताच्या नावाशिवाय वेताळ बनलेला हा प्राणी यमाच्या मार्गावर बांधला जाईल आणि त्याला अनेक दुखापती होतील

ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਰਹਿ ਭਵਰਾ ਕਾਲਿਆ ॥੨॥
नानक सत्य म्हणतात, हे मनाच्या रूपातील काळ्या मधमाशी, परमेश्वराचे स्मरण कर, नाहीतर तू मरशील. ॥२॥

ਮੇਰੇ ਜੀਅੜਿਆ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਤੁ ਪਵਹਿ ਜੰਜਾਲੇ ਰਾਮ ॥

अरे माझ्या परदेशी आत्म्या, तू या जगाच्या जाळ्यात का अडकत आहेस? जेव्हा खरा स्वामी तुमच्या हृदयात राहतो तेव्हा तुम्ही यमाच्या जाळ्यात का अडकता?

ਮਛੁਲੀ ਵਿਛੁੰਨੀ ਨੈਣ ਰੁੰਨੀ ਜਾਲੁ ਬਧਿਕਿ ਪਾਇਆ ॥

जेव्हा शिकारी जाळे टाकतो आणि एक मासा जाळ्यात अडकतो आणि पाण्यापासून वेगळा होतो, तेव्हा तो डोळ्यात अश्रू आणून रडतो

ਸੰਸਾਰੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਅੰਤਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

जगाला मायेचे आकर्षण गोड वाटते, पण शेवटी हा भ्रम नाहीसा होतो

ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਛੋਡਿ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਿਆ ॥

हे माझ्या आत्म्या, पूर्ण एकाग्रतेने हरीची पूजा कर आणि मनातील चिंता सोडून दे

ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਜੀਅੜਿਆ ਪਰਦੇਸੀਆ ॥੩॥

नानक तुला सत्य सांगतात, हे माझ्या परदेशी आत्म्या, हे मन, माझे शब्द आठव आणि देवाचे ध्यान कर. ॥३ ॥

ਨਦੀਆ ਵਾਹ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਮੇਲਾ ਸੰਜੋਗੀ ਰਾਮ ॥

नद्यांचे वेगळे प्रवाह केवळ योगायोगानेच एकत्र येतात

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਮੀਠਾ ਵਿਸੁ ਭਰੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਰਾਮ ॥

युगानुयुगे, मायेची आसक्ती सजीवांना गोड वाटते, परंतु ही आसक्ती दुर्गुणांच्या विषाने भरलेली असते. हे सत्य फक्त दुर्मिळ योगींनाच समजते

ਕੋਈ ਸਹਜਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਪਛਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਚੇਤਿਆ ॥

सद्गुरुंचे स्मरण करणारा दुर्मिळ व्यक्तीच सहज अवस्था जाणतो आणि देवाला ओळखतो

ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਪਚਹਿ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤਿਆ ॥

हरीच्या नावाशिवाय, निष्काळजी आणि मूर्ख लोक मायेच्या जाळ्यात अडकतात आणि इकडे तिकडे भटकतात आणि त्यांचा नाश होतो

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਨ ਰਿਦੈ ਸਾਚਾ ਸੇ ਅੰਤਿ ਧਾਹੀ ਰੁੰਨਿਆ ॥

जे प्राणी हरिनामाचे स्मरण करत नाहीत, परमेश्वराची पूजा करत नाहीत आणि सत्याला त्यांच्या हृदयात राहू देत नाहीत, ते शेवटी अश्रू ढाळतात

ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੪॥੧॥੫॥

नानक सत्य सांगतात की, शब्दाद्वारे, जे लोक दीर्घकाळापासून वेगळे आहेत ते देवाशी एकरूप होतात. ॥ ४ ॥ १॥ ५ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ॥

॥ आसा महाला ३ छंत घरु १ ॥

ਹਮ ਘਰੇ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ਰਾਮ ॥

आपल्या हृदयात सत्याची स्तुती गायली जात आहे आणि खऱ्या शब्दांनी आपले हृदय सुंदर झाले आहे

ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥

जिवंत स्त्री तिच्या पतीशी, देवाशी एकरूप झाली आहे आणि हे मिलन स्वतः परमेश्वराने घडवून आणले आहे

ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ॥

जिवंत स्त्री स्वाभाविकपणे आनंदी झाली आहे कारण तिने सत्य तिच्या मनात ठेवले आहे आणि परमेश्वराने तिला स्वतःशी जोडले आहे

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀ ਸਚਿ ਸਵਾਰੀ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥

गुरुच्या शब्दांनी त्या जिवंत स्त्री आत्म्याला सजवले आहे आणि सत्याने तिला सुंदर आणि प्रेमाने रंगवले आहे, ती नेहमीच तिच्या प्रियकराच्या सहवासाचा आनंद घेते

ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

जेव्हा तिने तिचा अहंकार दूर करून हरिला तिचा पती म्हणून स्वीकारले, तेव्हा तिच्या हृदयात हरि रस (देवावरील प्रेम) स्थिरावला

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸਫਲਿਉ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧॥

हे नानक, ज्या आत्म्याला गुरुंच्या शब्दांनी मार्गदर्शन केले आहे, त्याचे संपूर्ण जीवन यशस्वी झाले आहे. ॥१॥

ਦੂਜੜੈ ਕਾਮਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਹਰਿ ਵਰੁ ਨ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥
द्वैत आणि अहंकारामुळे मार्गभ्रष्ट होणाऱ्या जिवंत स्त्रीला हरी पती म्हणून मिळत नाही

ਕਾਮਣਿ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ਰਾਮ ॥
ज्या स्त्रीमध्ये कोणतेही चांगले गुण नाहीत ती तिचे आयुष्य वाया घालवते

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਇਆਣੀ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਝੂਰੇ ॥
एक जाणूनबुजून, मूर्ख आणि दोषपूर्ण स्त्री तिचे आयुष्य वाया घालवते आणि तिच्या आतल्या दोषांनी भरलेल्या असल्यामुळे ती दुःखात राहते

ਆਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ਹਦੂਰੇ ॥
जेव्हा एखादी स्त्री आत्मा तिच्या खऱ्या गुरुची सेवा करते तेव्हा तिला नेहमीच आनंद होतो आणि मग तिला तिचा प्रियकर थेट सापडतो

ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਵਿਗਸੀ ਅੰਦਰਹੁ ਸਰਸੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ॥
तिच्या पतीला पाहून ती फुलासारखी फुलते आणि तिचे हृदय खऱ्या शब्दांनी आनंदाने भरून जाते

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥
हे नानक! नामाशिवाय, स्त्रीच्या रूपातील जीव गोंधळात भटकतो आणि त्यानंतर तिच्या प्रियकराला भेटतो आणि आनंद प्राप्त करतो. ॥२॥

ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ ਕਾਮਣਿ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥
ज्या स्त्रीला गुरुंनी त्यांच्या सहवासाद्वारे देवाशी जोडले आहे तिला हे जाणवले आहे की तिचा भगवान पती तिच्यासोबत राहतो

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਸਹਜੇ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥
ती वचनाद्वारे आतल्या परमेश्वराशी एकरूप राहते आणि तिच्या इच्छेची आग सहज विझते

ਸਬਦਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥
या शब्दाने त्याची मत्सर शांत झाली आहे, आता त्याच्या आत्म्याला शांती मिळाली आहे आणि त्याने हरिचे अमृत सहजतेने चाखले आहे

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪਣੇ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥
तिच्या प्रेयसीला भेटून, ती नेहमीच त्याच्या प्रेमाचा आनंद घेते आणि खऱ्या शब्दांतून सुंदर शब्द बोलते

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਾਕੇ ਭੇਖੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥
पंडितांना अभ्यासाचा कंटाळा आला आहे आणि मौन पाळणारे ऋषी-संत ध्यानाचा कंटाळा आला आहे. धार्मिक पोशाख परिधान करणाऱ्या ऋषींना मोक्ष मिळाला नाही

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ॥੩॥
हे नानक! देवाच्या भक्तीशिवाय जग वेडे झाले आहे. पण खऱ्या शब्दांनी आत्मा आणि स्त्री परमेश्वराशी एकरूप होतात. ॥३ ॥

ਸਾ ਧਨ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥
जेव्हा भगवान हरी त्या स्त्रीला आपल्या चरणी घेऊन जातात तेव्हा तिच्या हृदयात आनंद निर्माण होतो

ਸਾ ਧਨ ਹਰਿ ਕੈ ਰਸਿ ਰਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਰਾਮ ॥
गुरूच्या अनंत शब्दांद्वारे, जीव हरीच्या सारात लीन राहतो

ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥
गुरूच्या अफाट शब्दांद्वारे ती तिच्या प्रिय प्रभूला भेटते आणि ती नेहमी त्याचे गुण आठवते आणि मनात ठेवते

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਜਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਵਗਣ ਨਸੇ ॥
जेव्हा प्रिय परमेश्वर तिच्याशी संभोगाचा आनंद घेतो तेव्हा तिचा पलंग सुंदर होतो आणि तिच्या प्रियकराच्या भेटीमुळे त्या स्त्रीचे दोष नष्ट होतात

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਸੋਹਿਲੜਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥
ज्या हृदयात हरिचे नाव नेहमीच ध्यानात ठेवले जाते, तिथे चारही युगात मंगलगीते गायली जातात

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥੪॥੧॥੬॥
हे नानक! प्रभूच्या नावात मग्न राहिल्याने आत्मा नेहमीच आनंदात राहतो. भगवान हरीला भेटल्याने त्यांची सर्व कामे पूर्ण होतात. ॥४ ॥ १ ॥६॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ਘਰੁ ੩ ॥
आसा महाला ३ छंत घरु ३ ॥

ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਹੁ ਤੁਮ ਸਹ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹੋ ॥
अरे माझ्या प्रिय सज्जनांनो, तुम्ही देवाची पूजा करत राहा

ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਹੋ ॥
तुमच्या गुरूंची नेहमी भक्तीने सेवा करा आणि त्यांच्याकडून नामाचे ऐश्वर्य प्राप्त करा

ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਸਹੈ ਕੇਰੀ ਜੋ ਸਹ ਪਿਆਰੇ ਭਾਵਏ ॥
तुम्ही तुमच्या देवाची पूजा अशा पद्धतीने करावी की देवाला ते आवडेल

ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਤਾ ਫਿਰਿ ਸਹ ਖੁਸੀ ਨ ਆਵਏ ॥
जर तुम्ही तुमच्या मनाप्रमाणे वागलात तर देव तुमच्यावर प्रसन्न होणार नाही

ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਕੋ ਪਾਵਏ ॥
या भक्तीचा मार्ग खूप कठीण आहे पण गुरुच्या दाराशी येऊन तो साध्य करणे केवळ दुर्मिळ व्यक्तीच करू शकते

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸੋ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਏ ॥੧॥
हे नानक! ज्या व्यक्तीवर प्रभू कृपा करतात, तो आपले हृदय हरीच्या भक्तीसाठी समर्पित करतो. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀਆ ਤੂੰ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਿ ਕਿਸੁ ਦਿਖਾਵਹਿ ॥
अरे माझ्या तपस्वी मन, तू कोणाला तपस्वी असल्याचे भासवत आहेस?

ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਤਿਨ੍ ਸਦ ਸਦਾ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥
जे लोक हरीचे गुणगान गातात ते नेहमीच हरीच्या आनंदात राहतात

ਕਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਤੂੰ ਛੋਡਿ ਪਾਖੰਡੁ ਸੋ ਸਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਏ ॥
म्हणून, तुम्ही ढोंगीपणा सोडून द्यावा आणि अलिप्तता स्वीकारावी कारण देवाला सर्व काही माहित आहे

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਏ ॥
पाणी, जमीन, पृथ्वी आणि आकाश या सर्वत्र एकच देव वास करतो. गुरुमुख मानव देवाचे आदेश ओळखतात

ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਸੋਈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਏ ॥
जो व्यक्ती देवाच्या आज्ञा ओळखतो त्यालाच सर्व सुख प्राप्त होते

ਇਵ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥੨॥
नानक म्हणतात की खरा तपस्वी तोच आहे जो रात्रंदिवस हरीच्या भक्तीत मग्न राहतो. ॥२॥

ਜਹ ਜਹ ਮਨ ਤੂੰ ਧਾਵਦਾ ਤਹ ਤਹ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥
हे माझ्या मन! तू जिथे कुठे धावशील तिथे हरि तुझ्यासोबत आहे

ਮਨ ਸਿਆਣਪ ਛੋਡੀਐ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥
हे माझ्या मन! तुझी हुशारी बाजूला ठेव आणि गुरुंच्या शब्दांवर ध्यान कर

ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਸੋ ਸਹੁ ਸਦਾ ਹੈ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹੇ ॥
तो भगवान सदैव तुमच्यासोबत आहे म्हणूनच तुम्ही क्षणभरही हरीचे नाव लक्षात ठेवावे

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਕਟੇ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵਹੇ ॥
तुमच्या अनेक जन्मांची पापे नष्ट होतील आणि शेवटी तुम्हाला मोक्ष मिळेल

ਸਾਚੇ ਨਾਲਿ ਤੇਰਾ ਗੰਢੁ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥

गुरुमुख बनून आणि त्यांचे नेहमी स्मरण करून, तुम्ही खऱ्या परमेश्वरासोबत अतूट प्रेम निर्माण कराल

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਹ ਮਨ ਤੂੰ ਧਾਵਦਾ ਤਹ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥੩॥

नानक म्हणतात: हे माझ्या मन, तू जिथे कुठेही धावशील तिथे भगवान हरि तुझ्यासोबत आहेत. ॥३ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਧਾਵਤੁ ਥੰਮ੍ਹਿਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਆਏ ॥

जर एखाद्याला खरा गुरु मिळाला, तर सांसारिक इच्छांकडे धावणारे मन थांबते आणि त्याचे खरे घर, देवाच्या चरणी स्थिरावते

ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝੇ ਨਾਮੁ ਲਏ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਸਮਾਏ ॥

मग तो नाम विकत घेतो, नामाचा जप करतो आणि नामातच मग्न राहतो

ਧਾਵਤੁ ਥੰਮ੍ਹਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਪਾਇਆ ॥
खऱ्या गुरुंना भेटल्यानंतर, द्विधा मन स्थिर होते आणि दहाव्या दारात प्रवेश करते

ਤਿਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਜਿਤੁ ਸਬਦਿ ਜਗਤੁ ਥੰਮ੍ਹਿ ਰਹਾਇਆ ॥
तिथे अमृतसारख्या अन्नाचा आनंद मिळतो, एक उत्स्फूर्त आवाज निर्माण होतो आणि गुरुचे वचन जगाच्या आकर्षणाला आळा घालते

ਤਹ ਅਨੇਕ ਵਾਜੇ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਹੈ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥
तिथे नेहमीच आनंद असतो आणि अनेक प्रकारची वाद्ये वाजवली जातात आणि व्यक्तीचे मन देवात लीन राहते

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਧਾਵਤੁ ਥੰਮ੍ਹਿਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਆਏ ॥੪॥
नानक म्हणतात की खऱ्या गुरूंना भेटल्यावर, भ्रम आणि प्रेमाच्या दुविधेत भटकणारे मन शांत होते आणि प्रभूच्या चरणी वास करते. ॥४॥

ਮਨ ਤੂੰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥
हे माझ्या मन! तू प्रकाशाचे एक रूप आहेस, म्हणून तुझ्या मूळ प्रभूच्या प्रकाशाला ओळख

ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੁ ॥
हे माझ्या मन! देव तुझ्यासोबत आहे; गुरूंच्या ज्ञानाने त्याच्या प्रेमाचा आनंद घे

ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾਂ ਸਹੁ ਜਾਣਹਿ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥
जर तुम्ही तुमचे मूळ ओळखले तर तुम्ही तुमच्या प्रभूला ओळखाल आणि तुम्हाला जीवन आणि मृत्यू समजेल

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣਹਿ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਹੋਈ ॥
जर गुरूंच्या कृपेने तुम्हाला एकच देव समजला तर तुमची सांसारिक आसक्तींची इच्छा नाहीशी होईल

ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਤਾ ਹੋਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥
माझ्या मनात शांती आली आहे, शुभेच्छांची वाद्ये वाजू लागली आहेत आणि मला परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारण्यात आले आहे

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਤੂੰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਅਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥੫॥

नानक म्हणतात: हे माझ्या मन, तू प्रकाशाच्या रूपात देवाचा एक भाग आहेस, तुझे मूळ ओळख. ॥५॥

ਮਨ ਤੂੰ ਗਾਰਬਿ ਅਟਿਆ ਗਾਰਬਿ ਲਦਿਆ ਜਾਹਿ ॥

हे मना! तू अहंकाराने भरलेला आहेस आणि अहंकाराने भरलेलाच राहशील

ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮੋਹਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਭਵਾਹਿ ॥

मोहिनीच्या जादुई शक्तीने तू मोहित झाला आहेस आणि तू पुन्हा पुन्हा योनींमध्ये भटकत राहतोस

ਗਾਰਬਿ ਲਾਗਾ ਜਾਹਿ ਮੁਗਧ ਮਨ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹੇ ॥

हे मूर्ख मन! तू अहंकाराने भरलेला फिरतोस आणि शेवटी जेव्हा तू हे जग सोडून जाशील तेव्हा तुला पश्चात्ताप होईल

ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਿਸਨਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥

तुम्ही अहंकार आणि लोभाच्या आजाराने ग्रस्त आहात आणि तुमचे आयुष्य वाया घालवत आहात

ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅਗੈ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹੇ ॥

स्वार्थी मूर्ख परमेश्वराचे स्मरण करत नाही आणि परलोकात जाताना पश्चात्ताप करतो

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਤੂੰ ਗਾਰਬਿ ਅਟਿਆ ਗਾਰਬਿ ਲਦਿਆ ਜਾਵਹੇ ॥੬॥

नानक म्हणतात: हे मन! तू अहंकाराने भरलेला आहेस आणि अहंकाराने भारावूनच पुढे जात राहशील. ॥६॥

ਮਨ ਤੂੰ ਮਤ ਮਾਣੁ ਕਰਹਿ ਜਿ ਹਉ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਮਾਣਾ ਹੋਹੁ ॥

हे मना! तुला काही माहिती आहे याचा अभिमान बाळगू नकोस, तर गुरुमुख (गुरूसारखा माणूस) आणि नम्र बना

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਹਉ ਬੁਧਿ ਹੈ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਮਲੁ ਖੋਹੁ ॥

तुमच्या आत अज्ञान आणि बुद्धीचा अहंकार आहे, म्हणून गुरुंच्या खऱ्या शब्दांनी त्याची घाण साफ करा

ਹੋਹੁ ਨਿਮਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਗੈ ਮਤ ਕਿਛੁ ਆਪੁ ਲਖਾਵਹੇ ॥
खऱ्या गुरूंसमोर नम्र राहा आणि मी महान आहे याचा अभिमान बाळगू नका

ਆਪਣੈ ਅਹੰਕਾਰਿ ਜਗਤੁ ਜਲਿਆ ਮਤ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥
हे जग त्याच्या अहंकारामुळे जळत आहे म्हणून अशा प्रकारे स्वतःचा नाश करू नका.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕਰਹਿ ਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ॥
खऱ्या गुरूंच्या इच्छेनुसार तुमचे काम करा आणि खऱ्या गुरूंच्या इच्छेनुसार समर्पित रहा

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪੁ ਛਡਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਨਿਮਾਣਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ॥੭॥
नानक म्हणतात: हे मना, अहंकार सोडून दे आणि नम्र राहा, अशा प्रकारे तुला आनंद मिळेल. ॥७॥

ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥
तो काळ खूप आशीर्वादाचा होता जेव्हा मला एक खरा गुरु मिळाला आणि मी देवाचे स्मरण केले

ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
मला माझ्या आत प्रचंड आनंद झाला आणि माझे मन आणि शरीर आनंदी झाले

ਸੋ ਸਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰੇ ॥
मी माझ्या पतीची आठवण ठेवली आहे, त्याला माझ्या हृदयात ठेवले आहे आणि माझ्या सर्व कमतरता विसरल्या आहेत

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਗੁਣ ਪਰਗਟ ਹੋਏ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥
जेव्हा परमेश्वर प्रसन्न झाला, तेव्हा माझ्यात चांगले गुण प्रकट झाले आणि खऱ्या गुरुंनी स्वतः मला शोभून दाखवले

ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਿਆ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥
ज्यांनी मनात एकच नाव ठेवले आहे आणि इतरांबद्दल प्रेम आणि आसक्ती सोडली आहे त्यांना परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारण्यात आले आहे

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥੮॥
नानक म्हणतात की तो काळ धन्य आहे जेव्हा मला खरा गुरु मिळाला आणि मी त्या भगवान पतीची आठवण केली. ॥८ ॥

ਇਕਿ ਜੰਤ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤਿਨਿ ਸਹਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥

काही लोक सांसारिक इच्छांच्या दुविधेमुळे भरकटले आहेत आणि काहींना स्वतः परमेश्वरानेच भरकटवले आहे

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਹਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥

ते द्वैताच्या प्रेमात भटकतात आणि अहंकारात आपली कृत्ये करतात

ਤਿਨਿ ਸਹਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕੁਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥

त्यांच्या हातात काहीही नाही कारण परमेश्वरानेच त्यांना त्यांचे मार्ग विसरायला लावले आहे आणि चुकीच्या मार्गावर नेले आहे

ਤਿਨ ਕੀ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨਿ ਇਹ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥

हे परमपिता, त्या प्राण्यांचे चांगले आणि वाईट भाग्य फक्त तुम्हालाच माहित आहे कारण तुम्ही स्वतः हे जग निर्माण केले आहे

ਹੁਕਮੁ ਤੇਰਾ ਖਰਾ ਭਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥

तुमच्या आज्ञा पाळणे खूप कठीण आहे पण गुरुमुख बनून आज्ञा समजणारा दुर्मिळ माणूसच असतो

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥੯॥

नानक म्हणतात: हे प्रभू, हे बिचारे प्राणी काय करू शकतात, जेव्हा तू स्वतः त्यांना दिशाभूल केली आहेस आणि त्यांना मार्गभ्रष्ट केले आहेस? ॥९॥

ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥
हे माझ्या खऱ्या स्वामी, तुझा महिमा खरा आहे

ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
तू सर्वोच्च, अनंत आणि विश्वाचा स्वामी आहेस; तुझा स्वभाव व्यक्त करता येत नाही

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹੇ ॥
तुमचा महिमा खरा आहे; ज्याच्या हृदयात तुम्ही तो ठेवता, तो नेहमीच तुमचे गुणगान गात असतो

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹੇ ॥
जेव्हा तुम्हाला लोक आवडतात तेव्हा ते तुमचे गुणगान गातात आणि त्यांचे मन सत्यावर केंद्रित करतात

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥
हे प्रभू! ज्याला तू स्वतःशी जोडतोस, तो गुरुमुख होऊन तुझ्यात विलीन होतो

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧੦॥੨॥੭॥੫॥੨॥੭॥
नानक म्हणतात: हे माझ्या खऱ्या स्वामी, तुझा महिमा खरा आहे. ॥१०॥२॥७॥५॥२॥७॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
रागु आसा छंथ महला ४ घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜੀਵਨੋ ਮੈ ਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਏ ਰਾਮ ॥
हे भाऊ! गुरुंच्या कृपेने मला माझ्या जीवनात खरे आध्यात्मिक जीवन मिळाले आहे

ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ ਰਾਮ ॥
गुरुमुळे मी देवावर प्रेम करू लागलो आहे. गुरु मला नेहमीच हरि हे नाव देतात आणि माझ्या आत्म्यात हरिचे नाव स्थापतात

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ ਸਭੁ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਗਵਾਇਆ ॥

जेव्हापासून माझ्या गुरूनी माझ्या आत्म्यात हरिचे नाव बिंबवले आहे, तेव्हापासून माझे सर्व शंका आणि दुःख नष्ट झाले आहेत

ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

माझ्या गुरूंच्या शुभ वचनांनी, मी अदृश्य आणि अदृश्य देवाचे ध्यान करून परम पवित्र स्थान प्राप्त केले आहे

ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥

खऱ्या गुरूंचे शब्द गाऊन, शाश्वत ध्वनी सतत गुंजत राहतो

ਨਾਨਕ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਤੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥

हे नानक दाता! आता प्रभूने माझ्यावर अशी कृपा केली आहे की माझा प्रकाश परम प्रकाशात लीन राहतो. ॥१॥

ਮਨਮੁਖਾ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਏ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ॥

स्वार्थी लोक स्वतःच्या ध्येयांमध्ये "माझे पैसे, माझे पैसे" असे ओरडत मरतात

ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਵੈ ਦੁਰਗੰਧ ਮੜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ते त्यांचे मन त्या दुर्गंधीयुक्त शरीरावर केंद्रित ठेवतात, जे क्षणभर येते आणि क्षणात निघून जाते

ਲਾਇਆ ਦੁਰਗੰਧ ਮੜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਦਿਖਾਇਆ ॥

स्वार्थी पुरुष त्यांचे मन दुर्गंधीयुक्त शरीराशी जोडतात, ज्याप्रमाणे केशर फुलाचा रंग दिसून येतो, जो लवकरच नाहीसा होतो

ਖਿਨੁ ਪੂਰਬਿ ਖਿਨੁ ਪਛਮਿ ਛਾਏ ਜਿਉ ਚਕੁ ਕੁਮ੍ਹ੍ਹਿਆਰਿ ਭਵਾਇਆ ॥

ज्याप्रमाणे सावली कधी पूर्वेकडे तर कधी पश्चिमेकडे वळते, त्याचप्रमाणे ते कुंभाराच्या चाकासारखे फिरत राहतात

ਦੁਖੁ ਖਾਵਹਿ ਦੁਖੁ ਸੰਚਹਿ ਭੋਗਹਿ ਦੁਖ ਕੀ ਬਿਰਧਿ ਵਧਾਈ ॥

स्वार्थी लोक दुःख सहन करतात, दुःख साठवतात आणि दुःख सहन करत राहतात; ते त्यांच्या जीवनात फक्त दुःख वाढवतात

ਨਾਨਕ ਬਿਖਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਤਰੀਐ ਜਾ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥
हे नानक! जेव्हा माणूस गुरुंचा आश्रय घेतो तेव्हा तो या कठीण जगाच्या महासागरातून आरामात पार होतो. ॥२॥

ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਨੀਕਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਰਾਮ ॥
माझे भगवान ठाकूर सुंदर आहेत पण ते एका दुर्गम आणि अथांग समुद्रासारखे आहेत

ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਚਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या सावकार सद्गुरु, मी तुमच्याकडे हरीच्या नावाने राजधानी मागतो. मी हरीच्या नावाने भांडवल खरेदी करतो आणि हरीच्या नावाने व्यवसाय करतो

ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਚਾਹੀ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਭਾਵੈ ॥
मी हरीची स्तुती करत राहतो आणि हरीचे गुण मला प्रसन्न करतात

ਨੀਦ ਭੂਖ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗੀ ਸੁੰਨੇ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਵੈ ॥
मी झोप आणि भूक सोडली आहे, पण मी एकाग्रतेने निर्गुण देवात लीन राहतो

ਵਣਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ ਆਵਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਹੇ ॥
जेव्हा हरी नावाचे व्यापारी चांगल्या संगतीत बसतात तेव्हा त्यांना हरी नावामुळे नफा मिळतो

ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥੩॥
हे नानक! तुमचे मन आणि शरीर गुरुंना समर्पित करा. ज्याच्या नशिबात यश लिहिलेले असते त्यालाच प्रभूचे नाव प्राप्त होते. ॥३ ॥

ਰਤਨਾ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁ ਸਾਗਰੁ ਭਰਿਆ ਰਾਮ ॥
हे मानवी शरीर एक महासागर आहे जे अनेक रत्नांनी आणि गुणांनी भरलेले आहे

ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨ੍ ਹਥਿ ਚੜਿਆ ਰਾਮ ॥
जे लोक गुरुच्या वचनांशी संलग्न असतात त्यांना देवाचे नाव प्राप्त होते

ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨ੍ ਹਥਿ ਚੜਿਆ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਰਤਨੁ ਅਪਾਰਾ ॥
जे गुरूंच्या वचनात तल्लीन राहतात त्यांना सर्वशक्तिमान परमेश्वराचे अमूल्य नाव प्राप्त होते

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਤੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

हे हरि! तुझ्या भक्तीचे भांडार भरले आहेत आणि ते लोक हरिचे अमूल्य नाव प्राप्त करतात

ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਰੋਲਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਦੇਖਿਆ ਇਕ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਦਿਖਾਈ ॥

हे भावा! गुरुकृपेने, जेव्हा मी या शरीराच्या समुद्राचे मंथन केले, तेव्हा मला एक अनोखी गोष्ट दिसली

ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਨਾਨਕ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥੮॥

हे नानक! गुरु म्हणजे आणि गोविंद म्हणजे गुरु, हे भावा, दोघांमध्ये काहीच फरक नाही. ॥४॥१॥८॥गोविंद

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

आसा महाला ४॥

ਝਿਮਿ ਝਿਮੇ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ਰਾਮ ॥

अरे रा, तुझा अमृताचा धारा वाहत आहे, रिमझिम आवाज येत आहे

ਗੁਰਮੁਖੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥
गुरुमुखांच्या जिभेवर प्रत्येक क्षणी अमृताचा हा धारा पडत राहतो. गुरुंच्या कृपेमुळे गुरुमुखांना रामाचे नाव खूप आवडते

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਜਗਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥
त्याला जगाचे रक्षणकर्ता रामाचे नाव आवडते. या जगात फक्त रामाचे नावच सुंदर आहे

ਕਲਿਜੁਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ ॥
कलियुगात, रामाचे नाव जहाज आहे आणि गुरुच्या सान्निध्यात राहून, माणूस पार करतो

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥
रामाच्या नामाने हे लोक आणि परलोक सुखी होतात आणि गुरुमुखाचे जीवन उत्तम बनते

ਨਾਨਕ ਦਾਤਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥੧॥
हे नानक! ज्या व्यक्तीवर परमेश्वर आपल्या कृपेने त्याचे नाव देतो, तो त्याला रामाच्या नावाने जीवनाचा महासागर पार करण्यास मदत करतो. ॥१॥

ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਦੁਖ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥
मी रामाचे नामस्मरण केले आहे ज्यामुळे माझे दुःख आणि पापे नष्ट झाली आहेत

ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਧਿਆਇਆ ਮੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਰਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥
गुरुंना भेटून मी देवाचे ध्यान केले आहे आणि रामाला माझ्या हृदयात स्थान दिले आहे

ਰਵਿਆ ਰਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਜਾ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਆਏ ॥
जेव्हा मी गुरुंचा आश्रय घेतला तेव्हा रामाचे नाव माझ्या हृदयात स्थिर झाले आणि मला परम मोक्ष मिळाला

ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ਨਾਵ ਡੁਬਦੀ ਨਿਕਲੀ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਏ ॥
जेव्हा खऱ्या गुरूंनी माझ्या आत रामाचे नाव बळकट केले, तेव्हा लोभ आणि दुर्गुणांनी भरलेली माझी बुडणारी बोट समुद्रातून बाहेर आली

ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
परिपूर्ण गुरुदेवांनी मला जीवनाची देणगी दिली आणि मी माझे मन रामाच्या नावावर केंद्रित

ठेवले आहे

ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਏ ॥੨॥
हे नानक! जो गुरूचा आश्रय घेतो त्याला दयाळू प्रभु स्वतः नामाचे दान देतात. ॥२॥

ਬਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਣੀ ਸਿਧਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸੁਹਾਏ ਰਾਮ ॥
मी रामनामाचे शब्द ऐकले ज्यामुळे माझी सर्व कामे आनंदाने पूर्ण झाली आणि यश मिळाले

ਰੋਮੇ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਰੋਮੇ ਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥
गुरुमुख बनून, मी माझ्या शरीराच्या प्रत्येक रंध्रामध्ये रामाचे ध्यान करतो

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ਆਏ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥
रामाच्या नामाचे ध्यान केल्याने मी शुद्ध झालो आहे. रामाला कोणतेही रूप किंवा रेषा नाही

ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥
रामाचे नाव माझ्या अंतरात रुजले आहे आणि माझ्या सर्व इच्छा आणि भूक नाहीशी झाली आहे

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਹੋਆ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥
गुरुंच्या ज्ञानाने, राम माझ्या आत प्रकाशमान झाला आहे आणि माझे मन आणि शरीर थंड झाले आहे आणि माझे सर्व अलंकार तयार झाले आहेत

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਮ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੩॥
हे नानक! देवाने स्वतः माझ्यावर दया केली आहे आणि तेव्हापासून मी त्याच्या दासांचा दास झालो आहे. ॥३॥

ਜਿਨੀ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਅਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥
जे लोक राम आणि रामाचे नाव विसरले आहेत ते स्वार्थी, मूर्ख आणि दुर्दैवी आहेत

ਤਿਨ ਅੰਤਰੇ ਮੋਹੁ ਵਿਆਪੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਮਾਇਆ ਲਾਗੀ ਰਾਮ ॥
त्याच्या अंतरात्म्यात आसक्ती पसरली आहे आणि तो प्रत्येक क्षणी भ्रमाच्या जादूत अडकलेला राहतो

ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਮੂੜ ਭਏ ਅਭਾਗੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹ ਭਾਇਆ ॥
ज्यांना रामाचे नाव आवडत नाही ते नेहमीच मायेच्या घाणीने दूषित असतात, असे मूर्ख दुर्दैवी

असतात

ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਰਿ ਰਾਮੋ ਨਾਮੁ ਚੋਰਾਇਆ ॥
अहंकारी लोक अनेक विधी करतात पण रामनामाचा जप करण्यापासून ते त्यांचे मन चोरतात

ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਜਮ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ਕਾਲੂਖਤ ਮੋਹ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥
आसक्तीच्या अंधारामुळे, यमातून जाणारा मृत्यूचा मार्ग खूप कठीण आणि वेदनादायक आहे

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥
हे नानक! जर एखादा माणूस गुरुमुख बनला आणि परमेश्वराच्या नावाची पूजा केली तर तो मोक्षाचे दार गाठू शकतो. ॥४॥

ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖੇ ਜਾਣੈ ਰਾਮ ॥
रामाचे नावच गुरु आहे आणि गुरुमुख होऊनच रामाला ओळखता येते

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਊਭ ਪਇਆਲੀ ਭਰਮਦਾ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ਰਾਮ ॥
हे मन एका क्षणी आकाशात असते आणि दुसऱ्या क्षणी पाताळात भटकते. गुरु भटकणाऱ्या मनाला देवाजवळ आणतो

ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ਸਭ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਰਾਮੋ ਨਾਮੁ ਰਸਾਏ ॥
जेव्हा मन एका घरात, परमेश्वराजवळ येते, तेव्हा तो माणूस त्याची दिशा आणि जीवनाच्या मर्यादा समजून घेतो आणि हरिरामाच्या नावाचे अमृत पितो

ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰਿ ਤਰਾਏ ॥
रामाचे नाव त्याच्या भक्ताच्या सन्मानाचे रक्षण करते जसे त्याने भक्त प्रल्हादाचे रक्षण केले आणि त्याचे रक्षण केले

ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਮੋ ਰਮੁ ਊਚਾ ਗੁਣ ਕਹਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
जगात फक्त रामाचे नावच श्रेष्ठ आहे, म्हणूनच पुन्हा पुन्हा रामाचे स्मरण करत राहा. त्याच्या गुणांचे वर्णन करून त्यांना अंत नाही

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਭੀਨੇ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥
हे नानक! ज्या व्यक्तीचे मन रामाचे नाव ऐकून आनंदाने भरून जाते, तो रामाच्या नावात लीन होतो. ॥५॥

ਜਿਨ ਅੰਤਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥
ज्या लोकांच्या हृदयात रामाचे नाव आहे त्यांच्या सर्व चिंता दूर होतात

ਸਭਿ ਅਰਥਾ ਸਭਿ ਧਰਮ ਮਿਲੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥
त्यांना धर्म, अर्थ, काम आणि मोक्ष यासारख्या सर्व गोष्टी प्राप्त होतात आणि इच्छित फळ मिळते

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
जो व्यक्ती रामाच्या नावाचे ध्यान करतो आणि रामाच्या नावाचे गुणगान करतो त्याला इच्छित फळे मिळतात

ਦੁਰਮਤਿ ਕਬੁਧਿ ਗਈ ਸੁਧਿ ਹੋਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਏ ॥
मग त्याचे वाईट विचार आणि वाईट कल्पना निघून जातात, त्याला ज्ञान मिळते आणि तो आपल्या हृदयात रामाचे नाव घेऊ लागतो

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਹੋਆ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥
ज्याच्या आत्म्यात रामाचे नाव प्रकाशित होते, त्याचा जन्म आणि शरीर दोन्ही यशस्वी होतात

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਿਆ ॥੬॥
हे नानक! रात्रंदिवस हरीची पूजा करा आणि गुरुमुख होऊनच माणूस त्याच्या खऱ्या स्वभावात राहू शकतो. ॥६॥

ਜਿਨ ਸਰਧਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗੀ ਤਿਨ੍ਹ ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥
रामाच्या नावावर श्रद्धा असलेल्यांना इतर कोणत्याही गोष्टीत रस नाही

ਜੇ ਧਰਤੀ ਸਭ ਕੰਚਨੁ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥
जरी संपूर्ण पृथ्वी सोन्यात रूपांतरित करून त्यांना दिली तरी त्यांना रामाच्या नावाशिवाय दुसरे काहीही आवडणार नाही

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈ ॥
रामाचे नाव त्याच्या मनाला प्रसन्न करते आणि त्याद्वारे तो परम आनंद प्राप्त करतो. जेव्हा ते त्यांच्या शेवटच्या क्षणी या जगातून निघून जातात तेव्हा ते त्यांच्यासोबत मरणोत्तर जीवनातही असते

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਪੂੰਜੀ ਸੰਚੀ ਨਾ ਡੂਬੈ ਨਾ ਜਾਈ ॥
त्याने रामाच्या नावाच्या रूपात अशी संपत्ती जमा केली आहे जी पाण्यात बुडत नाही आणि त्याला सोडत नाही

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤੁਲਹਾ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥
या युगात फक्त रामाचे नावच बोटीचे काम करते आणि यमाचा मृत्यू त्याच्या जवळ येत नाही

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੭॥
हे नानक! गुरुमुख होऊनच राम ओळखता येतो. तो त्याच्या कृपेने मानवाला स्वतःशी एकरूप करतो. ७ ॥

ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਤੇ ਸਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ਰਾਮ ॥
रामाचे नाव सत्य आहे आणि ते गुरुमुख बनूनच कळू शकते

ਸੇਵਕੋ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਚੜਾਇਆ ਰਾਮ ॥
जो गुरूंच्या सेवेसाठी समर्पित असतो तोच परमेश्वराचा सेवक असतो. ज्याने आपले शरीर आणि मन गुरूंना समर्पित केले आहे, त्याच्या मनात भक्ती निर्माण होते.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਆ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਸਰਧਿਆ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਮਿਲਾਏ ॥
सेवेच्या भावनेमुळे आपले मन आणि शरीर अर्पण करणाऱ्या आणि परमेश्वराशी खूप भक्ती करणाऱ्या भक्ताला गुरु एकत्र करतात

ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥
गरिबांचा स्वामी आणि प्राणिमात्रांचे दाता हे परिपूर्ण गुरूंद्वारे प्राप्त होते

ਗੁਰੂ ਸਿਖੁ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਏਕੋ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਚਲਾਏ ॥
गुरु हा शिष्य असतो आणि शिष्य हा गुरु असतो, म्हणजेच दोघेही एकच रूप आहेत. दोघेही गुरूंच्या शिकवणीचा प्रसार करतात

ਰਾਮ ਨਾਮ ਮੰਤੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਏ ॥੮॥੨॥੯॥
हे नानक! गुरु रामनामाचा मंत्र शिष्याच्या हृदयात बसवतात आणि तो सहजपणे रामाशी एकरूप होतो. ॥८॥२॥६॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥
आसा छंत महला ४ घरु २ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥
विश्वाचा निर्माता हरि हा दुःखांचा नाश करणारा आहे. हरीचे नाव पतितांना शुद्ध करते

ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਮੁ ਜੀਉ ॥
ज्यांना हरीची सेवा आणि भक्ती आवडते, त्यांना परम मोक्ष प्राप्त होतो. हरीचे नाव स्मरण करणे हे सर्वोत्तम कर्म आहे, म्हणून हरींची पूजा केली पाहिजे

ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਕਾਮੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ॥
हरीचे नामस्मरण करणे हे प्रत्येक दृष्टीने एक पुण्यकर्म आहे. हरीचे नामस्मरण केल्याने व्यक्तीला आध्यात्मिक स्थिरता प्राप्त होते

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖਿ ਸੋਵੈ ॥
ते जन्म आणि मृत्यू दोन्हीचे दुःख नाहीसे करते आणि माणसाला शांततेत झोपू देते

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਜੀਉ ॥
हे हरि! माझ्यावर दया कर. हे हरि ठाकूर, मी माझ्या आत्म्यात तुझे ध्यान करत राहू दे

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥੧॥
जगाचा निर्माता, देव, सर्व दुःखांचा नाश करणारा आहे. हरिचे नाव पतितांना शुद्ध करण्यास सक्षम आहे. ॥१॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥
कलियुगात हरिनाम हे सर्वोत्तम आहे परंतु हरिनामाचा जप खऱ्या गुरूच्या प्रेमानेच करता येतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪੜੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਣਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥
गुरुमुख बनूनच हरीचे नाव अभ्यासावे आणि गुरुमुख बनूनच हरीचे नाव ऐकावे. हरीचे नाव जपल्याने आणि ऐकल्याने सर्व दुःख दूर होतात

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਦੁਖੁ ਬਿਨਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ज्या व्यक्तीने हरिनामाचा जप केला आहे, त्याचे दुःख दूर झाले आहे आणि त्याला परम आनंद देणाऱ्या हरिनामाची प्राप्ती झाली आहे

ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥
ज्या व्यक्तीच्या हृदयात सद्गुरूंच्या ज्ञानाचा दिवा प्रज्वलित झाला आहे, त्याच्या प्रकाशाने त्याचा अज्ञानाचा अंधार दूर झाला आहे

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥
ज्यांच्या कपाळावर सुरुवातीपासूनच भगवानांनी असे लिहिले आहे, फक्त तेच लोक भगवान हरीच्या नावाची पूजा करतात

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥
कलियुगात, हरीचे नाव सर्वोत्तम आहे, परंतु सद्गुरुंच्या प्रेमात मग्न होऊनच हरीचे नाव जपता येते. ॥२॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥
ज्या व्यक्तीचे मन हरी नामाने प्रेरित आहे त्याला परम आनंद मिळाला आहे, त्याला हरी नामाचा लाभ झाला आहे आणि त्याने निर्वाणाची अवस्था प्राप्त केली आहे

ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥
तो हरि नावाच्या प्रेमात पडला आहे आणि हरि हे नाव त्याचा मित्र बनले आहे, ज्यामुळे त्याचा गोंधळ आणि जन्म-मृत्यूचे चक्र दूर झाले आहे

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥
जेव्हापासून त्याने हरीची स्तुती केली, तेव्हापासून त्याचे जन्म-मृत्यू, दुविधा आणि भीतीचे चक्र नष्ट झाले आहे

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥
त्याच्या अनेक आयुष्यातील पापे आणि दुःखे नष्ट झाली आहेत आणि तो देवाच्या नावात लीन झाला आहे

ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ਜੀਉ ॥
ज्यांचे भाग्य सुरुवातीपासूनच लिहिलेले असते, ते हरीचे ध्यान करतात, मग त्यांचा मानव जन्म यशस्वी होतो आणि त्यांना देवाच्या दरबारात स्वीकारले जाते

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੩॥
ज्या व्यक्तीचे हृदय भगवान हरीवर प्रेम करते त्याला परम आनंद प्राप्त झाला आहे आणि त्याने निर्वाणाची स्थिती प्राप्त केली आहे. ३ ॥

ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥
ज्यांना हरी गोड वाटला आहे तेच अग्रगण्य पुरुष आहेत, भगवान हरीचे लोक सर्वोत्तम आहेत

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀਉ ॥
हरिचे नाव हे त्याचे मान आणि प्रतिष्ठा आहे आणि हरिचे नाव त्याचा मित्र आहे. गुरुंच्या शब्दांद्वारे ते हरीच्या साराचा आनंद घेतात

ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਮਹਾ ਨਿਰਜੋਗ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥
गुरुंच्या हरि रासाचा आनंद मिळाल्यानंतर ते अलिप्त राहतात आणि फक्त भाग्यवानांनाच हरि रास मिळतो

ਸੇ ਧੰਨੁ ਵਡੇ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਪੂਰੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
गुरुमताद्वारे नामाचे ध्यान करणारे परिपूर्ण सद्गुणी पुरुष महान आणि धन्य आहेत

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਰੇਣੁ ਮੰਗੈ ਪਗ ਸਾਧੂ ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਜੀਉ ॥
नानक संतांच्या चरणांची धूळ मागतात, कारण त्यांचे मन दुःख आणि वियोगाने भरलेले आहे

ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੦॥
जे हरिवर प्रेम करतात ते सर्वोत्तम पुरुष आहेत आणि भगवान हरीचे असे लोक सर्वोत्तम आहेत. ॥४॥३॥१०॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
आसा महाला ४ ॥

ਸਤਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥
सत्ययुगात, सर्व लोक समाधानी होते आणि देवाचे ध्यान करत होते आणि धर्म चार पायांवर उभा होता

ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹਿ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥
सत्ययुगात, लोक मनापासून आणि आत्म्याने देवाची स्तुती करायचे आणि परम आनंद मिळवायचे. ते त्यांच्या हृदयात देवाचे स्मरण करायचे आणि त्यांना हरीच्या गुणांचे ज्ञान होते

ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥
भगवंताच्या गुणांचे ज्ञान ही त्याची संपत्ती होती. हरि हरीच्या नामजपाने तो पूर्ण झाला आणि गुरुंना भेटणाऱ्या लोकांना खूप गौरव मिळाला

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
त्याचा असा विश्वास होता की त्याच्या हृदयात आणि बाहेर सर्वत्र एकच देव वास करतो आणि त्याच्याशिवाय दुसरा कोणीही नाही

ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ਜੀਉ ॥
तो हरीच्या नावावर समर्पित होता. हरीचे नाव त्याचे खरे मित्र होते आणि हरीच्या दरबारात त्याला खूप आदर होता

ਸਤਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥੧॥
सत्ययुगात सर्व लोक समाधानी आणि ध्यानस्थ होते आणि धर्म चार पायांवर उभा होता. ॥१॥

ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥
मग त्रेतायुग आले आणि शक्तीने माणसांच्या मनावर नियंत्रण मिळवले; लोक ब्रह्मचर्य, संयम आणि कर्मकांडांचे पालन करू लागले

ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਖਿਸਿਆ ਤ੍ਰੈ ਪਗ ਟਿਕਿਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਲਾਇ ਜੀਉ ॥
या काळात धर्माचा चौथा पाय घसरला आणि धर्म फक्त तीन पायांवर उभा राहिला आणि लोकांच्या मनात आणि हृदयात राग पेटू लागला

ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਬਿਸਲੋਧੁ ਨਿਰਪ ਧਾਵਹਿ ਲੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
मग लोकांच्या मनात आणि हृदयात राग एका अतिशय धोकादायक विषासारखा निर्माण होऊ लागला. राजे आणि महाराजांनी आक्रमणे आणि युद्धे करायला सुरुवात केली आणि त्रास सहन करायला सुरुवात केली

ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾਨਾ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਇਆ ॥
लोकांच्या विवेकाला आसक्ती या आजाराची लागण झाली आणि त्यांचा अहंकार आणि अहंकार वाढू लागला

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਬਿਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥
जेव्हा जेव्हा माझे ठाकूर हरि प्रभू दयाळूपणे पाहत असत तेव्हा तेव्हा गुरुमत आणि हरि नामाद्वारे क्रोधाचे विष निघून जात असे

ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥
त्रेता युग आले आणि क्रूर शक्तीने लोकांच्या विवेकाचा ताबा घेतला; लोक ब्रह्मचर्य, संयम आणि विधी पाळू लागले. ॥२॥

ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨ੍ਹੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥
त्यानंतर द्वापर युग आले, देवाने जगाला दुविधेत आणि गोंधळात टाकले, त्याने गोपी आणि कान्हा श्रीकृष्ण निर्माण केले

ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਤਾਪਹਿ ਜਗ ਪੁੰਨ ਆਰੰਭਹਿ ਅਤਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥
तपस्वींनी तपश्चर्या केली आणि अग्नी जाळण्याचे दुःख सहन करू लागले, लोक यज्ञ आणि दान करू लागले आणि त्यांनी विविध धार्मिक विधी आणि समारंभ करण्यास सुरुवात केली

ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਪਗ ਦੁਇ ਖਿਸਕਾਇਆ ਦੁਇ ਪਗ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥
धार्मिक विधी आणि समारंभांमुळे, धर्माचा दुसरा पाय घसरला आणि आता द्वापरमध्ये, धर्म फक्त दोन पायांवर उभा राहिला

ਮਹਾ ਜੁਧ ਜੋਧ ਬਹੁ ਕੀਨ੍ਹੇ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ਜੀਉ ॥
अनेक योद्ध्यांनी मोठी लढाई लढली आणि अहंकारामुळे ते नष्ट झाले आणि इतरांनाही नष्ट केले

ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥
दयाळू परमेश्वराने संत गुरुंशी सजीवांची ओळख करून दिली आणि खऱ्या गुरुंना भेटून त्यांच्यातील अशुद्धता दूर झाल्या

ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨ੍ਹੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥੩॥
जेव्हा द्वापर युग आले, तेव्हा भगवंतांनी जगाला दिशाभूल केले आणि गोपी आणि श्रीकृष्णांना जन्म दिला. ॥३॥

ਕਲਿਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥
त्यानंतर देवाने कलियुगाची निर्मिती केली ज्यामध्ये धर्माचे तीन पाय घसरले आणि धर्म फक्त एका पायावर उभा राहिला

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥
या युगातील प्राण्यांनी गुरु हा शब्द मिळवला आणि सर्व दुःखांवर औषध असलेले हरि हे नाव मिळवले. हरिंनी त्यांचे गुणगान करणाऱ्या भक्तांच्या हृदयाला शांती दिली

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰੁਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥
कलियुगात, हरीच्या स्तुतीचा आणि स्तोत्रांचा काळ आला आणि हरीचे नाव प्रसिद्ध होऊ लागले; लोकांनी शरीराच्या शेतात देवाचे नाव पेरण्यास सुरुवात केली

ਕਲਿਜੁਗਿ ਬੀਜੁ ਬੀਜੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ॥
जर एखाद्या व्यक्तीने नाव न घेता दुसऱ्याचे बी पेरले तर तो त्याचा सर्व नफा आणि मूळ भांडवल गमावतो

ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖਾਇ ਜੀਉ ॥
नानक यांना परिपूर्ण गुरु सापडला आहे ज्यांनी त्यांच्या मनात आणि हृदयात नाम प्रकट केले आहे

ਕਲਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੧੧॥
देवाने कलियुग निर्माण केले ज्यामध्ये धर्माचे तीन पाय घसरले आणि धर्माच्या बैलाचा फक्त चौथा पाय शाबूत राहिला. ॥४॥४॥११॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
आसा महाला ४ ॥

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥
ज्या व्यक्तीला हरिची कीर्ती हृदयात आवडली आहे त्याला परम मोक्ष प्राप्त झाला आहे; त्याच्या मनाला आणि शरीराला देव गोड वाटू लागला आहे

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਪੁਰਾਨ ਜੀਉ ॥
ज्याने गुरुच्या मार्गदर्शनाने देवाचे ध्यान केले आहे त्याला हरि रस प्राप्त झाला आहे;

सुरुवातीपासूनच त्याच्या कपाळावर पूर्वलिखित भाग्य जागृत झाले आहे

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥
प्रेमाने, त्याच्या कपाळावर लिहिले होते की त्याचे भाग्य उंचावले आहे आणि जेव्हा त्याने हरी नावाने परमेश्वराची स्तुती केली तेव्हा त्याला हरी नावाने वैवाहिक आनंद मिळाला

ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਸੋਹਾਇਆ ॥
आता त्याच्या कपाळावर देवाच्या प्रेमाचे रत्न चमकले आहे आणि देवाने त्याला त्याच्या हरि नावाने सुंदर बनवले आहे

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੂਆ ਮਾਨ ਜੀਉ ॥
त्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला आहे आणि त्याला त्याचा प्रभू मिळाला आहे. खऱ्या गुरुंना भेटल्यानंतर त्याचे मन समाधानी झाले आहे

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥੧॥
ज्याचे मन हरीच्या महिमा आणि कीर्तीने भरलेले आहे त्याला परम मोक्ष प्राप्त झाला आहे आणि त्याच्या मनाला आणि शरीराला परमेश्वर गोड वाटू लागला आहे. ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਊਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ ॥
ज्या लोकांनी देवाची स्तुती केली आहे त्यांनी सर्वोच्च स्थान प्राप्त केले आहे; ते सर्वोत्तम आणि श्रेष्ठ आहेत

ਤਿਨ੍ਹ ਹਮ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਗ ਧੋਵਹ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥
ज्यांनी हरि (देव) वर गोड प्रेम करायला सुरुवात केली आहे त्यांच्या चरणांची आम्ही सेवा करतो आणि प्रत्येक क्षणी त्यांचे चरण धुतो

ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਮੁਖਿ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰੇ ॥
ज्याने हरीचा गोड स्वाद घेतला आहे त्याला परम आनंद मिळाला आहे आणि त्याचा चेहरा भाग्यवान आणि सुंदर झाला आहे

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਉਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਕੰਠਿ ਧਾਰੇ ॥
गुरूच्या शिकवणीद्वारे त्यांनी परमेश्वराची स्तुती गायली आहे, परमेश्वराला आपल्या हृदयात हार म्हणून धारण केले आहे आणि हरिचे नाव आपल्या जिभेवर आणि घशात धारण केले आहे

ਸਭ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨ ਜੀਉ ॥
तो सर्वांना समान मानतो आणि त्याला माहित आहे की देव प्रत्येकाच्या आत्म्यात राहतो

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਊਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ ॥੨॥
ज्या व्यक्तीने देवाची स्तुती केली आहे त्याने सर्वोच्च स्थान प्राप्त केले आहे; ते सर्वोत्तम आणि अग्रगण्य आहेत.॥२॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥
ज्यांना चांगली संगत आवडते, ते हरीचे सार अनुभवतात, हरीचे सार चांगल्या संगतीत राहते

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਬੀਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥
तो भगवान हरीची पूजा करतो आणि गुरुंच्या वचनांनी प्रसन्न होतो. तो परमेश्वराशिवाय इतर कोणालाही ओळखत नाही

ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥
त्या हरि अमृताशिवाय दुसरे अमृत नाही. जे ते पितात त्यांनाच त्याची पद्धत माहित असते

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥
धन्य आहेत तो परिपूर्ण गुरु ज्यांच्याद्वारे देवाची प्राप्ती होऊ शकते, चांगल्या संगतीत सामील होऊन देवाचे नाव ओळखता येते

ਨਾਮੋ ਸੇਵਿ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੈ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥
मी नावाची पूजा करतो, मी फक्त नावाची पूजा करतो आणि नावाशिवाय दुसरे काहीही नाही

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੩॥
ज्याच्या मनाला चांगली संगत आवडते, त्याला हरीच्या अमृताचा आस्वाद मिळतो, देवाच्या नावाचे अमृत केवळ चांगल्या संगतीतच राहते. ॥३॥

ਹਰਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰਹੁ ਕਢਿ ਲੇਵਹੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ਜੀਉ ॥
हे हरि प्रभू! आमच्यावर दया करा आणि आम्हाला हे दगड ओलांडण्यास मदत करा. तुमच्या शब्दांनी आम्हाला या जगाच्या आसक्तीतून सहजपणे मुक्त करा

ਮੋਹ ਚੀਕੜਿ ਫਾਥੇ ਨਿਘਰਤ ਹਮ ਜਾਤੇ ਹਰਿ ਬਾਂਹ ਪ੍ਰਭੂ ਪਕਰਾਇ ਜੀਉ ॥
आपण नश्वर प्राणी आसक्ती च्या दलदलीत बुडत आहोत. हे भगवान हरि, कृपया आमचा हात धरा

ਪ੍ਰਭਿ ਬਾਂਹ ਪਕਰਾਈ ਊਤਮ ਮਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥
जेव्हा प्रभूने त्याचा हात धरला तेव्हा त्या सेवकाला खूप ज्ञान प्राप्त झाले आणि तो गुरूंच्या पाया पडला

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਆਰਾਧਿਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸਭਾਗਾ ॥
ज्या व्यक्तीच्या चेहऱ्यावर आणि कपाळावर सौभाग्य लिहिलेले असते, तो भगवान हरीच्या नावाचा जप आणि पूजा करतो

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥
देवाने नानकांना आशीर्वाद दिला आहे आणि भगवान हरीने त्यांच्या मनाला गोड बोलायला सुरुवात केली आहे

ਹਰਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰਹੁ ਕਢਿ ਲੇਵਹੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥੧੨॥
हे हरि प्रभू! आमच्यावर दया करा आणि आम्हाला हे दगड ओलांडण्यास मदत करा आणि तुमच्या शब्दांनी आम्हाला जगाच्या आसक्तीतून सहजपणे मुक्त करा. ॥४ ॥ ५ ॥ १२॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
॥ आसा महाला ४ ॥

ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥
भक्त मनातल्या मनात देवाचे नाव जपतात. त्यांना भगवान हरीचे नाव खूप आवडते. हरीच्या भक्तांना नेहमीच नामजप करण्याची आवड असते

ਜੋ ਜਨ ਮਰਿ ਜੀਵੇ ਤਿਨ੍ਹ੍ਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥
जे अहंकार दूर करून आपले जीवन जगतात, ते अमृत पितात, गुरुमतद्वारे त्यांच्या मनात देवाबद्दल प्रेम निर्माण होते

ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਉ ਗੁਰੁ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
जेव्हा गुरु कृपा करतात तेव्हा व्यक्तीच्या हृदयात नामाबद्दल प्रेम निर्माण होते, तो जीवनात मुक्त होतो आणि आनंद प्राप्त करतो

ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੋਈ ॥
हरीच्या नावाने त्यांचे जीवन आणि मृत्यु आनंदी होतात आणि त्यांच्या मनात आणि हृदयात देव वास करतो

ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਗਟਾਕ ਪੀਆਉ ਜੀਉ ॥
त्याच्या हृदयात भगवान हरिचे नाव वास करते. त्याच्या गुरूंच्या शिकवणीद्वारे तो हरीचे सार

प्राप्त करतो. तो मोठ्या घोटात हरीचे सार पितो

ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥੧॥
भक्त मनातल्या मनात परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहतात. त्यांना भगवान हरीचे नाव खूप आवडते. हरीच्या भक्तांना हरीचे नाव जपण्याची तीव्र इच्छा असते. ॥१॥

ਜਗਿ ਮਰਣੁ ਨ ਭਾਇਆ ਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ਮਤ ਜਮੁ ਪਕਰੈ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥
या जगातील कोणत्याही प्राण्याला मृत्यू आवडत नाही. यमराज त्यांना पकडून घेऊन जाऊ नये म्हणून ते स्वतःला लपवून ठेवतात

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਇਹੁ ਜੀਅੜਾ ਰਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥
जगातील प्रत्येक जीवाच्या आत आणि बाहेर एकच भगवान हरि वास करतो; हे जीवन त्या परमेश्वरापासून लपून राहू शकत नाही

ਕਿਉ ਜੀਉ ਰਖੀਜੈ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਲੋੜੀਜੈ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥
देवाला वस्तू घ्यायची असते, पण ज्या देवाचा मालकी हक्क आहे तोच ती वस्तू हिरावून घेतो तेव्हा माणूस आपले जीवन कसे लपवू शकतो?

ਮਨਮੁਖ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਸਭਿ ਅਉਖਧ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥
स्वार्थी वृत्तीचा माणूस वेदनेने ओरडत फिरत राहतो आणि सर्व प्रकारची औषधे घेत राहतो

ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਉਬਰੇ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥
हा आत्मा ज्याच्या मालकीचा आहे त्याला घेऊन जातो, पण भक्त शब्द कमवून या जगाच्या महासागरातून पार होतात

ਜਗਿ ਮਰਣੁ ਨ ਭਾਇਆ ਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ਮਤ ਜਮੁ ਪਕਰੈ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥
या जगात कोणत्याही माणसाला मृत्यू आवडत नाही. तो नेहमीच स्वतःला लपवून ठेवतो, अन्यथा मृत्यूचे दूत त्याला पकडून घेऊन जातील. ॥२॥

ਧੁਰਿ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਾਇਆ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਨਿ ਜੀਉ ॥
गुरुमुखांनाही सुरुवातीपासून लिहिलेले मृत्यु सुंदर वाटले आहे. देवाचे ध्यान करून भक्तांना जीवनाच्या सागरात बुडण्यापासून वाचवले गेले आहे

ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਜੀਉ ॥
त्याने हरी या नावाने हरीच्या दरबारात वैभव आणि महानता प्राप्त केली आहे. हरीच्या दरबारात

जाऊन त्याने आपले जीवन यशस्वी केले आहे

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਸੀਧੇ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
त्याला हरीच्या नावाने आनंद मिळाला आहे

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥
त्यांचे जन्म आणि मृत्यूचे दुःख दूर होते आणि ते देवाच्या नावात लीन होतात

ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਰਲਿ ਏਕੋ ਹੋਏ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ਜੀਉ ॥
भक्त आणि देव एकाच स्वरूपात विलीन झाले आहेत आणि म्हणूनच भक्त आणि देव एकच आहेत

ਧੁਰਿ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਾਇਆ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਨਿ ਜੀਉ ॥੩॥
सुरुवातीपासूनच असे लिहिले गेले आहे की गुरुमुखांना मृत्यू देखील सुंदर वाटला आहे. सर्वशक्तिमान देवाचे ध्यान करून भक्तांना अस्तित्वाच्या महासागरातून वाचवले गेले आहे.॥३॥

ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੈ ਲਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥
जग जन्माला येते आणि नष्ट होते आणि जगाचा नाश नेहमीच होत असतो परंतु मनुष्य गुरुद्वारे स्थिर होतो

ਗੁਰੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਾਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਚੋਇ ਜੀਉ ॥
गुरु व्यक्तीच्या मनात नाममंत्र बळकट करतात आणि त्याच्या तोंडात हरिनाम अमृत ओततात, म्हणून तो हरिनाम अमृत पितो

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮੁਆ ਜੀਵਾਇਆ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥
परमेश्वराचे अमर अमृत प्राप्त करून, मृत प्राणी जिवंत होतो आणि पुन्हा मरत नाही

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥
भगवान हरीच्या नावाने, मनुष्य अमरत्व प्राप्त करतो आणि हरीच्या नावात लीन होतो

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥
देवाचे नाव हे नानकांच्या जीवनाचा आधार आणि आधार आहे आणि नावाशिवाय त्यांना कोणताही आधार नाही

ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੈ ਲਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੧੩॥
जग जन्माला येते आणि नष्ट होते आणि त्याचा नाश नेहमीच होत असतो. गुरुच्या सान्निध्यात राहून माणूस कायम स्थिर राहतो.॥४॥६॥१३॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ॥
आसा महाला ४ छांत ॥

ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥
माझा गोविंद सर्वात श्रेष्ठ आहे, तो दुर्गम, अदृश्य जगाचा मूळ निरंजन निरंजन आहे

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਅਮਿਤਿ ਵਡਿਆਈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥
त्याची गती वर्णन करता येत नाही, त्याचा महिमा अगाध आहे, माझा गोविंद अदृश्य आणि अमर्याद आहे

ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੁ ਆਪਣਾ ਜਾਣੈ ॥
अदृश्य, अनंत, अनंत गोविंद स्वतःला ओळखतो

ਕਿਆ ਇਹ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥
हे देवा! हे बिचारे प्राणी असे कोणते विचार बोलू शकतात जे तुझे स्पष्टीकरण आणि वर्णन करू शकतात?

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥
ज्याच्यावर तुम्ही तुमची करुणामय नजर टाकता, तो गुरुद्वारे तुमच्याबद्दल काहीतरी विचार करतो

ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥
माझा गोविंद सर्वात श्रेष्ठ आहे, तो दुर्गम आणि अदृश्य जगाचा मूळ, निरंजन आणि निरंजन आहे.॥१॥

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥
हे परमेश्वरा! तू पहिला मानव आहेस, अनंत आहेस आणि जगाचा निर्माता आहेस आणि तुला मागे टाकता येणार नाही

ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥
हे प्रभू! तू प्रत्येक कणात आणि प्रत्येक शरीरात सतत उपस्थित आहेस, तू प्रत्येक गोष्टीत उपस्थित आहेस

ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
तो सर्वोच्च देव प्रत्येक हृदयात उपस्थित आहे, ज्याचा शेवट शोधता येत नाही

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥
त्याला कोणतेही रूप किंवा रेषा नाही; ते अदृश्य आणि अदृश्य आहे

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥
ज्या व्यक्तीला गुरुंनी अदृश्य देव दाखवला आहे तो दिवसरात्र आनंदी राहतो आणि त्याच्या नावात मग्न राहतो

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥
हे परमेश्वरा! तू आदिम पुरुष आहेस, अनंत आहेस आणि विश्वाचा निर्माता आहेस आणि तुला मागे टाकता येणार नाही. ॥२॥

ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥
हे श्री हरि! तू नेहमीच खरा देव आहेस आणि नेहमीच अविनाशी आहेस. तू सद्गुणांचे भांडार आहेस

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਜੀਉ ॥
हे हरि प्रभू! संपूर्ण विश्वात तुम्ही एकमेव आहात आणि तुमच्यासारखा दुसरा कोणी नाही. तुम्ही स्वतः बुद्धिमान पुरुष आहात

ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨੁ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
हे हुशार माणसा! तू जगात प्रमुख आहेस आणि तुझ्यासारखा महान दुसरा कोणी नाही

ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਵਰਤਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे वचन, तुझी आज्ञा सक्रिय आहे; तू सर्वव्यापी आहेस; तू जे काही करतोस ते घडते

ਹਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥
तो एकच देव प्रत्येकात आहे. गुरुमुख (गुरूचा मुख) बनूनच हरिचे नाव जाणता येते

ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥੩॥
हे प्रभू! तूच शाश्वत सत्य आहेस, शाश्वत अविनाशी देव आहेस. तूच केवळ सद्गुणांचे भांडार आहेस. ॥३॥

ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ ॥
हे जगाच्या निर्मात्या! तू सर्वत्र आहेस; तुझा महिमा जगभर आहे; तू जगाला तुझ्या इच्छेनुसार चालवतोस

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭ ਤੇਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥
तू विश्वाला तुला आवडेल तसे चालवतोस; सर्व प्राणी तुझ्या वचनात सामावलेले आहेत

ਸਭ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੈ ਸਬਦਿ ਵਡਿਆਈ ॥
जर तुम्हाला ते आवडत असेल तर सगळे तुमच्या शब्दात रमून जातात; तुमच्या शब्दांनीच माणसाला मोठेपणा मिळतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
गुरुमुख बनूनच माणूस ज्ञान मिळवू शकतो आणि अहंकार दूर करून तो परमेश्वरात लीन राहतो

ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥
हे प्रभू! गुरुमुख होऊनच तुमचे अदृश्य वचन प्राप्त होऊ शकते, हे नानक! माणूस नामातच मग्न राहतो

ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥੧੪॥
हे विश्वाच्या निर्मात्या! तुझा महिमा सृष्टीत सर्वत्र आहे; तू तुझ्या इच्छेनुसार विश्व चालवतोस.॥४॥७॥१४॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੪ ॥
आसा महाला ४ छंत घरु ४ ॥

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੇ ਲੋਇਣਾ ਮਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
माझे डोळे हरीच्या नामाच्या अमृताने भिजले आहेत आणि माझे मन त्याच्या प्रेमाच्या रंगाने रंगले आहे

ਮਨੁ ਰਾਮਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸੋਵਿੰਨਾ ॥
माझ्या रामाने माझ्या मनाची परीक्षा घेतली आहे आणि ते शुद्ध सोने झाले आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੋ ਭਿੰਨਾ ॥
गुरुमुख झाल्यानंतर, माझे मन आणि शरीर देवाच्या प्रेमात भिजून खूप लाल झाले आहे

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ॥੧॥
नानक प्रभूच्या सुगंधाने सुगंधित झाले आहेत आणि त्यांचा जन्म धन्य आणि पूर्ण झाला आहे. ॥१॥

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਣੀਆਲੇ ਅਣੀਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
हरीच्या प्रेमळ शब्दांचा तीक्ष्ण बाण माझ्या हृदयावर विंचरला आहे

ਜਿਸੁ ਲਾਗੀ ਪੀਰ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਰੀਆ ॥
प्रेमाच्या वेदना ज्याला सहन होतात त्यालाच ते कसे सहन करायचे हे माहित असते

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਆਖੀਐ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਮਰੀਆ ॥
जो आपला अहंकार मारतो आणि आसक्तीपासून दूर राहून आपले जीवन जगतो त्याला जीवन्मुक्त म्हणतात

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਆ ॥੨॥
हे हरि नानक! त्याला सत्गुरूंशी एकरूप करा जेणेकरून तो या कठीण जगाच्या महासागरातून पार करू शकेल. ॥२॥

ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਿਲੁ ਗੋਵਿੰਦ ਰੰਗਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
आम्ही मूर्ख आणि अज्ञानी लोक तुझ्या आश्रयाला आलो आहोत, हे रंगीबेरंगी गोविंद, आम्हाला भेटा

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਇਕ ਮੰਗਾ ॥
परिपूर्ण गुरूंद्वारे हरि प्राप्त करता येतो, म्हणून मी गुरूंकडून फक्त हरि भक्तीची मागणी करतो

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥
माझे मन आणि शरीर गुरुंच्या शब्दांनी फुलले आहे आणि मी अनंत लहरी असलेल्या परमेश्वराचे ध्यान करतो

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗਾ ॥੩॥
नानकांना संतांच्या सहवासात देव सापडला. ॥३॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
हे जगाच्या राजा! दयाळू देवा, माझी विनंती ऐक

ਹਉ ਮਾਗਉ ਸਰਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥
मी हरीच्या नावाचा आश्रय घेतो. मी माझ्या तोंडात हरी नाव ठेवले आहे, म्हणजेच मी माझ्या

तोंडाने हरीचे नाव जपत राहतो

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਇਆ ॥
भक्तांवर प्रेम करणे हा सुरुवातीपासूनच हरीचा आशीर्वाद आहे. हरीने माझा मान राखला आहे

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਆ ॥੪॥੮॥੧੫॥
नानकांनी हरिचा आश्रय घेतला आहे आणि हरिच्या नावाने त्यांना जीवनाच्या सागरातून वाचवले आहे. ॥४ ॥ ८ ॥ १५ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
आसा महाला ४ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਢੂੰਢਿ ਢੂਢੇਦਿਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
गुरुमुख म्हणून शोधत असताना मला हरि सज्जन सापडले आहे

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕੋਟ ਗੜ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਧਾ ॥
माझ्या सुवर्ण शरीराच्या कोटगढमध्ये भगवान हरि प्रकट झाले आहेत

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਵਿਧਾ ॥
हरि परमेश्वर हा एक हिरा आणि रत्न आहे ज्याने माझे मन आणि शरीर छेदलेले आहे

ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਗੁਧਾ ॥੧॥
हे नानक! सुरुवातीपासूनच्या माझ्या सौभाग्यामुळे मला हरि मिळाला आहे. मी तिच्या अमृतात भिजलो आहे.॥१॥

ਪੰਥੁ ਦਸਾਵਾ ਨਿਤ ਖੜੀ ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
मी, एक सुंदर तरुणी, नेहमी उभी राहून माझ्या प्रभूला दिशा विचारते

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਇ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ॥
हे गुरुजी! मला हरीच्या नावाची आठवण करून देत राहा जेणेकरून मी हरीच्या मार्गावर चालेन

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ॥
माझे मन आणि शरीर केवळ परमेश्वराच्या नावानेच समर्थित आहे आणि मी अहंकाराचे विष जाळून टाकले आहे

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਬਨਵਾਲੀ ॥੨॥
हे हरि नानक! त्याला खऱ्या गुरूशी जोड, कारण ज्याला देव सापडला आहे, त्याला तो गुरूद्वारेच सापडला आहे. ॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਆਇ ਮਿਲੁ ਮੈ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
हे प्रिय प्रभू! गुरुद्वारे मला भेटायला या, कारण मी खूप दिवसांपासून तुमच्यापासून वेगळा आहे.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਹਰਿ ਨੈਣ ਰਸਿ ਭਿੰਨੇ ॥
माझे शरीर आणि मन खूप अलिप्त झाले आहे आणि माझे डोळे हरीच्या अमृतात भिजले आहेत

ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ॥
गुरुदेव, कृपया मला माझ्या प्रिय भगवान हरिबद्दल सांगा जेणेकरून त्यांना भेटल्यानंतर माझे मन आनंदी होईल

ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਕਾਰੈ ਲਾਈਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਮੇ ॥੩॥
हे नानक! हरीने या मूर्ख माणसाला, मला, त्याचे नाव स्मरण करण्याच्या कामात गुंतवले आहे. ॥३ ॥

ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੀ ਦੇਹੁਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੁਰਕੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
गुरुंचे शरीर हरि नामामृताने भिजलेले आहे आणि त्यांनी ते नामामृत माझ्यावर शिंपडले आहे

ਜਿਨਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਛਕਿ ਛਕੇ ॥
ज्यांना गुरुंचे शब्द मनापासून आवडतात, ते सतत अमृत पितात

ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਚੂਕੇ ਧਕ ਧਕੇ ॥
गुरुंच्या कृपेने मला देव मिळाला आहे आणि आता मी जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकणार नाही

ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਇਕੇ ॥੪॥੯॥੧੬॥
प्रभूचा सेवक देवाची प्रतिमा बनला आहे. हे नानक, परमेश्वर आणि त्याचा सेवक एकच आहेत. ॥४ ॥६॥१६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
आसा महाला ४ ॥

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
गुरु सद्गुरुंकडे हरिप्रती अमृत भक्तीचा खजिना आहे

ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਹੈ ਸਿਖ ਦੇਇ ਹਰਿ ਰਾਸੇ ॥
गुरु सत्गुरु हे खरे सावकार आहेत, ते त्यांच्या शिखांना हरिनामाच्या रूपात भांडवल प्रदान करतात

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਾਬਾਸੇ ॥
शीख व्यापारी आणि त्याचा व्यवसाय धन्य आहे आणि गुरु आणि सावकार चांगले काम करतात

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਾਸੇ ॥੧॥
हे नानक! ज्यांच्या कपाळावर सुरुवातीपासूनच त्यांचे भाग्य लिहिलेले असते त्यांनाच त्यांचे गुरु सापडले आहेत. ॥१॥

ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
हे माझ्या प्रभू! तूच आमचा खरा सहाय्यक आहेस. संपूर्ण जग तुमचे व्यापारी आहे

ਸਭ ਭਾਂਡੇ ਤੁਧੈ ਸਾਜਿਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਹਰਿ ਥਾਰਾ ॥
हे प्रभू! सजीवांच्या रूपातील सर्व पात्रे केवळ तूच निर्माण केली आहेत. तुमचा आत्मा त्यांच्या आत व्यापक आहे

ਜੋ ਪਾਵਹਿ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਸਾ ਨਿਕਲੈ ਕਿਆ ਕੋਈ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥
तुम्ही जे भांड्यात टाकता तेच बाहेर येते म्हणजेच तुम्ही जे शरीरात टाकता तेच बाहेर येते. एक गरीब प्राणी काय करू शकतो?

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥
हे हरि नानक! तू तुझ्या भक्तीचा खजिनाही दिला आहेस. ॥२॥

ਹਮ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਹ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
हे प्रभू! तुमच्या कोणत्या गुणांचे वर्णन आम्ही करू शकतो? हे राजा, प्रभू, तुम्ही अनंत आहात

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਏਹਾ ਆਸ ਆਧਾਰੋ ॥
मी रात्रंदिवस हरीच्या नावाची स्तुती करतो; हीच माझी एकमेव आशा आणि आधार आहे

ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਿਛੂਅ ਨ ਜਾਣਹਾ ਕਿਵ ਪਾਵਹ ਪਾਰੋ ॥
हे परमेश्वरा! आम्ही मूर्ख आहोत आणि आम्हाला काहीही कळत नाही. तुमचा शेवट कसा शोधायचा?

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਪਨਿਹਾਰੋ ॥੩॥
नानक हा हरीचा सेवक आहे, खरं तर तो हरीच्या सेवकांचा जलवाहक आहे. ॥३ ॥

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੈ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
हे परमेश्वरा! तुला हवे तसे आम्हाला वाचव. आम्ही तुमच्या आश्रयाला आलो आहोत

ਹਮ ਭੂਲਿ ਵਿਗਾੜਹ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਏ ॥
आपण दिवसरात्र जीवनाच्या मार्गापासून भ्रष्ट होऊन आपले जीवन उद्ध्वस्त करत आहोत. हे हरि! आमच्या मान आणि प्रतिष्ठाचे रक्षण कर

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਹੈ ਦੇ ਮਤਿ ਸਮਝਾਏ ॥
आम्ही तुमची मुले आहोत, तुम्ही आमचे शिक्षक आणि वडील आहात, आम्हाला ज्ञान द्या आणि आम्हाला योग्य मार्गावर घेऊन जा

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾਂਢਿਆ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥੪॥੧੦॥੧੭॥
हे भगवान नानक! त्यांना हरीचा सेवक म्हणतात, म्हणून त्यांचा आदर करा.॥४॥१०॥१७॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
आसा महाला ४ ॥

ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
ज्या लोकांच्या कपाळावर सुरुवातीपासूनच हे भाग्य लिहिलेले असते त्यांना खरा गुरु सापडला असतो

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਘਟਿ ਬਲਿਆ ॥
गुरुंनी त्याच्या अज्ञानाचा अंधार दूर केला आहे आणि त्याच्या अंतरात गुरुंच्या ज्ञानाचा दिवा प्रज्वलित केला आहे

ਹਰਿ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੋ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਲਿਆ ॥
त्याला हरि नावाचे रत्न सापडले आहे आणि तो पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या चक्रात भटकत नाही

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ਆਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ॥੧॥
नानकांनी नामाची पूजा केली आहे आणि भक्तीद्वारे ते भगवान हरिशी एकरूप झाले आहेत. ॥१॥

ਜਿਨੀ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
ज्यांना अशा हरीचे नाव आठवले नाही ते या जगात का आले आहेत?

ਇਹੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥
हा मानवी जन्म अत्यंत दुर्मिळ आहे आणि परमेश्वराच्या नावाशिवाय तो व्यर्थ जातो

ਹੁਣਿ ਵਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੀਜਿਓ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿਆ ਖਾਏ ॥
आता जर मनुष्याने जीवनाच्या योग्य वेळी हरिचे नाव घेतले नाही, तर उपाशी असलेला मनुष्य पुढच्या जगात काय खाईल?

ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਫਿਰਿ ਜਨਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥੨॥
हे नानक! स्वतःचे असलेले लोक पुन्हा पुन्हा जन्म घेतील, देवाची इच्छा अशीच आहे. ॥२॥

ਤੂੰ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
हे हरि! तू सर्व प्राण्यांचा स्वामी आहेस आणि हे सर्व तुझे आहे. तूच सर्वांना निर्माण केलेस

ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਕਿਸੈ ਦੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭਿ ਚਲਹਿ ਚਲਾਏ ॥
सजीव प्राण्यांच्या नियंत्रणात काहीही नाही; ते तुमचे मार्गदर्शन स्वीकारतात तसे त्यांचे जीवन जगतात

ਜਿਨ੍ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਿਲਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥
हे माझ्या प्रिय प्रभू! फक्त तेच आत्मे तुम्हाला भेटतात ज्यांना तुम्ही स्वतः एकत्र आणता आणि जे तुमच्या हृदयाला आनंद देतात

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥੩॥
नानकांना त्यांचे खरे गुरु भेटले ज्यांनी त्यांना हरि नावाने अस्तित्वाचा महासागर पार करण्यास मदत केली. ॥३ ॥

ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੀਜੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
काही लोक विविध प्रकारचे राग गाऊन, शंख वाजवून आणि वेदांचा अभ्यास करून देवाची स्तुती करतात परंतु देव या पद्धतींनी प्रसन्न होत नाही

ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਤਿਨਾ ਰੋਇ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥
ज्यांच्या हृदयात कपट, कपट आणि दुर्गुण आहेत त्यांच्या विलापाचा अर्थ काय?

ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਿਰਿ ਰੋਗ ਹਥੁ ਦੀਜੈ ॥
मनुष्याने कितीही पापे लपवण्याचा प्रयत्न केला तरी विश्वाचा निर्माता देव सर्वकाही जाणतो

ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ॥੪॥੧੧॥੧੮॥
हे नानक! ज्या गुरुमुखांचे हृदय शुद्ध आहे, ते हरीची पूजा करून हरीची प्राप्ती करतात. ॥४॥१॥१८॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
॥ आसा महाला ४॥

ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤੇ ਜਨ ਸੁਘੜ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
ज्यांच्या हृदयात देवाबद्दल प्रेम असते ते हुशार आणि बुद्धिमान असतात

ਜੇ ਬਾਹਰਹੁ ਭੁਲਿ ਚੁਕਿ ਬੋਲਦੇ ਭੀ ਖਰੇ ਹਰਿ ਭਾਣੇ ॥
जरी ते बाहेरून बोलण्यात चुका करत असले तरी, ते देवाला खूप आवडतात

ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਨੋ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥
देवाच्या संतांसाठी त्याच्याशिवाय दुसरे कोणतेही स्थान नाही. परमेश्वरा, हा मानवेतरांचा सन्मान आहे

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣੇ ॥੧॥
हे नानक! हरिचे नाव संत आणि भक्तांचा आधार आहे आणि त्याची शक्ती त्यांना बलवान बनवते. ॥१॥

ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
माझे खरे गुरु जिथे जिथे राहतात, ते ठिकाण खूप सुंदर आहे

ਗੁਰਸਿਖੀਂ ਸੋ ਥਾਨੁ ਭਾਲਿਆ ਲੈ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਾ ॥
गुरु शिख ती जागा शोधतात आणि तिची धूळ घेतात आणि ती त्यांच्या कपाळावर लावतात.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥
हरि नावाचे ध्यान करणाऱ्या गुरूंच्या शिखांची सेवा यशस्वी होते

ਜਿਨ੍ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਾ ॥੨॥
हे नानक! ज्यांनी सद्‌गुरुंची पूजा केली आहे, त्यांना परमेश्वर जगाची पूजा करायला लावतो. ॥२॥

ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
गुरु शिखांच्या हृदयात फक्त देवाच्या नावासाठी प्रेम असते. तो तुझ्यावर प्रेम करतो प्रभु

ਕਰਿ ਸੇਵਹਿ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭੁਖ ਜਾਇ ਲਹਿ ਮੇਰੀ ॥

तो स्वतःच्या हातांनी परिपूर्ण सच्च्या गुरूंची सेवा करतो आणि त्याची अहंकारी भूक नाहीशी होते.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭ ਗਈ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਹੋਰ ਖਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥

गुरु शिखांची सर्व भूक भागते, त्यांच्या सहवासात अनेक लोक गुरुंचे नाव स्मरण करून आपल्या पोटाची पूजा करतात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਿਆ ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪੁੰਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥

नानकने हरीच्या नावाचे गुण पेरले आहेत आणि हरीच्या नावाच्या गुणांमध्ये पुन्हा कधीही घट होणार नाही. ॥ ३ ॥

ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਡਿਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

हे भगवान गुरु! ज्यांना माझ्या खऱ्या गुरूंचे दर्शन मिळाले आहे, त्यांच्या हृदयात माझ्या शिखांना शुभेच्छा आहेत

ਕੋਈ ਕਰਿ ਗਲ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੋ ਲਗੈ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਮਿਠਾ ॥

कोणी हरिच्या नावाची गोष्ट सांगतो, म्हणून गुरशिखा गोड वाटते. जर कोणी त्यांना हरिच्या नावाची गोष्ट सांगितली तर ती त्या गुरुच्या शिखांच्या हृदयाला गोड वाटते

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਗੁਰਸਿਖ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ॥

माझ्या खऱ्या गुरूंवर प्रसन्न झालेल्या गुरूंच्या शिखांना प्रभूच्या दरबारात सन्मानाची वस्त्रे दिली जातात

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥੪॥੧੨॥੧੯॥

हरी मनांत वास केल्याने नानक हे स्वतः हरीचे रूप झाले आहेत. ॥४॥१२॥१९॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

आसा महाला ४ ॥

ਜਿਨ੍ਹਾ ਭੇਟਿਆ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ज्यांना माझे परिपूर्ण सत्गुरू भेटले आहेत, त्यांच्या मनात गुरु हरीचे नाव दृढ करतात.

ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥
जो हरीच्या नावाचे ध्यान करतो, त्याची सर्व मायेची तहान आणि भूक दूर होते.

ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ੍ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥
जे हरिचे नाव आठवतात, त्यांच्या जवळ मृत्युदूतही येत नाहीत. जे हरिचे नाव आठवतात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਨਿਤ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਵੈ ॥੧॥
हे प्रभू! नानकवर दया कर जेणेकरून तो दररोज हरिचे नामस्मरण करू शकेल आणि हरिचे नाव त्याला वाचवेल. ॥१॥

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਾ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
जे गुरुमुख होतात आणि नामाचे ध्यान करतात, त्यांना त्यांच्या आयुष्यात पुन्हा कधीही कोणत्याही अडचणीचा सामना करावा लागत नाही.

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
संपूर्ण जग त्या महापुरुषांची पूजा करते ज्यांनी खऱ्या गुरुंना प्रसन्न केले आहे.

ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਸੁਖੁ ਸਦ ਹੋਈ ॥
ज्यांनी त्यांच्या प्रिय सद्गुरूंची सेवा केली आहे ते नेहमीच आनंदी असतात. ज्यांनी त्यांच्या प्रिय सद्गुरूंची सेवा केली आहे ते नेहमीच आनंदी असतात.

ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੨॥
हे नानक! ज्यांना खरा गुरु सापडला आहे, त्यांनाच देव सापडला आहे. ॥२॥

ਜਿਨ੍ਹਾ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤਿਨ੍ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
ज्यांच्या हृदयात गुरुमुखी प्रेम आहे ते हरि, राम आणि रामाचे रक्षक आहेत. ज्यांच्या हृदयात भगवंताचे प्रेम आहे त्यांचे रक्षक स्वतः देव आहे.

ਤਿਨ੍ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੋਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥
ज्यांना परमेश्वराचे नाव आवडते त्यांची कोणी टीका कशी करू शकते? ज्यांना परमेश्वराचे नाव आवडते त्यांची कोणी मानव कशी टीका करू शकतो?

ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਦੁਸਟ ਝਖ ਮਾਰਾ ॥
ज्यांचे मन परमेश्वराच्या भक्तीत मग्न असते, त्यांना दुष्ट लोक सर्वत्र बदनाम करण्याचा प्रयत्न करत राहतात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥੩॥
नानकांनी नामाचे ध्यान केले आहे, देव स्वतः त्यांचा रक्षक आहे. ॥३॥

ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
देवाने प्रत्येक युगात आपले भक्त निर्माण केले आहेत आणि संकटाच्या वेळी त्यांचे रक्षण करत आला आहे.

ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟੁ ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ ॥
हरीने दुष्ट हिरण्यकशिपूचा वध केला आणि त्याचा भक्त प्रल्हाद याचे रक्षण केले.

ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥
अहंकारी आणि निंदकांना पाठ फिरवून, भगवानांनी त्यांच्या भक्त नामदेवांना दर्शन दिले.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੧੩॥੨੦॥
नानकनेही आपल्या प्रभूची अशा प्रकारे पूजा केली आहे की शेवटी तो त्यालाही वाचवेल. ॥ ४ ॥ १३ ॥ २० ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੫
आसा महाला ४ छंथ घर ५ आसा महाला ४ छंथ घर

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀ ਵੇ ਪਿਆਰੇ ਆਉ ਘਰੇ ॥
हे माझ्या प्रिय परदेशी हृदया, तुझ्या घरी परत ये

ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਰੇ ॥
हे माझ्या प्रिये! हरीच्या रूपात गुरुला भेटा, जेणेकरून प्रभू तुमच्या हृदयात वास करतील.

ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥
जर परमेश्वराने तुझ्यावर दया केली, तर तू त्याच्या प्रेमाचा आनंद घेऊ शकशील

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲੇ ਹਰੇ ॥੧॥
नानक म्हणतात की जेव्हा गुरु प्रसन्न होतात तेव्हा ते तुम्हाला देवाशी जोडतात. ॥१॥

ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥

हे माझ्या प्रिये! मी माझ्या प्रभूचे प्रेम चाखले नाही.

ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ ॥

कारण माझ्या हृदयाची तहान शमलेली नाही. हे माझ्या प्रिये, मी नेहमीच तुला भेटण्याची आशा करतो

ਨਿਤ ਜੋਬਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮੁ ਸਾਸ ਹਿਰੇ ॥

दररोज तारुण्य निघून जात आहे आणि मृत्यू माझा श्वास हिरावून घेत आहे

ਭਾਗ ਮਣੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥੨॥

नानक म्हणतात की, हे माझ्या प्रिय, फक्त तीच भाग्यवान स्त्री प्रभूला तिच्या हृदयात ठेवते.॥२॥

ਪਿਰ ਰਤਿਅੜੇ ਮੈਡੇ ਲੋਇਣ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਜਿਵੈ ॥
मग माझ्या प्रिये! माझे डोळे माझ्या प्रियकराच्या प्रेमाने रंगले आहेत जसे कोकिळा थेंबासाठी उत्सुक असलेल्या स्वाती पक्ष्याला पाहते

ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਪੀਵੈ ॥
हे प्रिय हरि! माझ्या नावाच्या रूपात स्वातीचे थेंब पिऊन माझे मन थंड झाले आहे. हे प्रिय हरि, स्वातीचे थेंब पिऊन माझे मन थंड झाले आहे

ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਦ ਨ ਪਵੈ ਕਿਵੈ ॥
हे माझ्या प्रिये! माझ्या शरीरातील वियोगाचे दुःख मला जागृत ठेवते आणि मी अजिबात झोपू शकत नाही

ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਲਿਵੈ ॥੩॥
हे माझ्या प्रिय नानक! गुरुंच्या प्रेमाने मी परमेश्वराला प्राप्त केले आहे. ॥३॥

ਚੜਿ ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਲੀਅ ਰੁਤੇ ॥
अरे माझ्या प्रिये! चैत्र महिन्यात वसंत ऋतूचा आल्हाददायक ऋतू आला आहे

ਪਿਰ ਬਾਝੜਿਅਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਆਂਗਣਿ ਧੂੜਿ ਲੁਤੇ ॥
पण माझ्या प्रिय प्रभूशिवाय, माझ्या हृदयाच्या अंगणात धूळ उडते.

ਮਨਿ ਆਸ ਉਡੀਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈਨ ਜੁਤੇ ॥
माझ्या दुःखी हृदयात अजूनही आशा आहे आणि माझे दोन्ही डोळे माझ्या प्रियकराची वाट पाहत आहेत

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਮਾਤ ਸੁਤੇ ॥੪॥
नानक म्हणतात की, हे माझ्या प्रिये! आता गुरुंना पाहून माझे हृदय इतके आनंदी झाले आहे जितके एक मूल त्याच्या आईला पाहून आनंदी होते. ॥ ४॥

ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣਾਈਆ ॥
हे माझ्या प्रिये! माझ्या खऱ्या गुरूंनी मला हरीच्या कथा सांगितल्या आहेत.

ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹਉ ਘੋਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਈਆ ॥
हे माझ्या प्रिये! ज्यांनी मला परमेश्वराशी जोडले आहे, त्यांच्यासाठी मी स्वतःला अर्पण करतो.

ਸਭਿ ਆਸਾ ਹਰਿ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥
हे माझ्या प्रिय प्रभू! तू माझ्या सर्व आशा पूर्ण केल्या आहेत आणि मला इच्छित फळ मिळाले आहे.

ਹਰਿ ਤੁਠੜਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥
हे माझ्या प्रिय! जेव्हा प्रभू प्रसन्न होतात, तेव्हा नानक त्याच्या नावात लीन होतो. ॥ ५॥

ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਖੇਲਸਾ ॥
हे प्रिये! मी माझ्या प्रिय प्रभूशिवाय इतर कोणाशीही प्रेमाचा खेळ खेळणार नाही

ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਸਾ ॥
ज्याच्याद्वारे मी परमेश्वराला पाहू शकेन असा गुरु मला कसा मिळेल?

ਹਰਿ ਦਾਤੜੇ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਸਾ ॥
हे भगवान हरि! मला गुरुशी जोडा. गुरुद्वारेच मी तुम्हाला भेटू शकतो

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਸਾ ॥੬॥੧੪॥੨੧॥
नानक म्हणतात, हे माझ्या प्रिय मित्रा! मला माझे गुरु सापडले आहेत, कारण हे माझ्या कपाळावर सुरुवातीपासून लिहिलेले होते. ॥ ६ ॥ १४ ॥ २१ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ॥
रागु आसा महाला ५ छट घरु १ ॥

ਅਨਦੋ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥
मी देवाला पाहिले आहे म्हणून माझ्या आत्म्यात सर्वत्र आनंद आहे

ਚਾਖਿਅੜਾ ਚਾਖਿਅੜਾ ਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥
मी हरिचे गोड अमृत चाखले आहे

ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਮਨ ਮਹਿ ਵੂਠਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੂਠਾ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ॥

माझ्या मनात गोड हिरवा रस बरसला आहे, ज्याने सतिगुरुंच्या प्रसन्नतेने मला मनःशांती दिली आहे

ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਓਇ ਭਾਗਿ ਗਇਆ ॥

माझे हृदय आता स्थिर झाले आहे आणि माझ्या इंद्रिये शुभगीते गात आहेत कारण वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती, अहंकार हे पाचही वाईट दुर्गुण पळून गेले आहेत

ਸੀਤਲ ਆਘਾਣੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੇ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਬਸੀਠਾ ॥

माझ्या प्रिय मित्राच्या अमृतसारख्या शब्दांनी मी शांत आणि समाधानी झालो आहे, संत गुरुदेव माझे समर्थक बनले आहेत

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਣੀ ਡੀਠਾ ॥੧॥

हे नानक! माझे मन देवात लीन झाले आहे आणि मी माझ्या डोळ्यांनी त्याला पाहिले आहे. ॥१॥

ਸੋਹਿਅੜੇ ਸੋਹਿਅੜੇ ਮੇਰੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ ਰਾਮ ॥

हे राम! माझ्या हृदयाचे सुंदर दरवाजे सुंदर झाले आहेत

ਪਾਹੁਨੜੇ ਪਾਹੁਨੜੇ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥

माझे प्रिय संत पाहुणे म्हणून आले आहेत

ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿ ਲਗੇ ਸੇਵਾ ॥

जेव्हा मी त्यांना नमन केले आणि त्यांची सेवा करू लागलो तेव्हा त्यांनी माझे लग्न पूर्ण केले

ਆਪੇ ਜਾਞੀ ਆਪੇ ਮਾਞੀ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਦੇਵਾ ॥

तुला माहिती आहे, तू आई, तूच स्वामी आहेस आणि तूच देव आहेस. स्वतःच परमेश्वर सांगतो, वधू स्वतःच स्वामी आहे आणि तो स्वतःच देव आहे

ਅਪਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਧਾਰਨ ਧਾਰੇ ॥

तो स्वतः त्याचे काम करतो आणि स्वतःच विश्वाला आधार देतो

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਹੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥

हे नानक! परमप्रभू माझ्या हृदयात वास करत आहेत आणि माझ्या हृदयाचे सुंदर दरवाजे सौंदर्याने सजवले आहेत. ॥२॥

ਨਵ ਨਿਧੇ ਨਉ ਨਿਧੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਮਹਿ ਆਈ ਰਾਮ ॥
हे रामा, जगातील नऊ खजिना माझ्या हृदयात आले आहेत.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਰਾਮ ॥
रामाच्या नामाचे ध्यान केल्याने मला सर्वस्व प्राप्त झाले आहे

ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥
निसर्गाच्या सानिध्यात नामाचे ध्यान केल्याने गोविंदा माझा कायमचा मित्र बनला आहे

ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ਚੂਕੀ ਧਾਈ ਕਦੇ ਨ ਵਿਆਪੈ ਮਨ ਚਿੰਦਾ ॥
त्याचे सर्व गणिते संपली आहेत, त्याची कोंडी दूर झाली आहे आणि त्याचे मन कधीही चिंताग्रस्त नाही

ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਜੇ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥
जेव्हा गोविंद प्रकट होतो तेव्हा अनहद ध्वनी प्रतिध्वनीत होतो आणि आश्चर्यकारक सौंदर्याचे दृश्य निर्माण होते

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗੇ ਤਾ ਮੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੩॥
हे नानक! जेव्हा माझा प्रिय प्रभू माझ्यासोबत असतो, तेव्हा मला जगातील नऊ खजिना मिळाले आहेत. ॥३॥

ਸਰਸਿਅੜੇ ਸਰਸਿਅੜੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਸਭ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥
हे राम! माझे सर्व भाऊ आणि मित्र खूप आनंदी आहेत

ਬਿਖਮੋ ਬਿਖਮੁ ਅਖਾੜਾ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਰਾਮ ॥
गुरुंना भेटून मी या कठीण जगाचे आखाडे जिंकले आहे

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਤੂਟੀ ਭੀਤਾ ਭਰਮ ਗੜਾ ॥
गुरुंना भेटून मी जगाचे हे रिंगण जिंकले आहे. देवाचे नाव आठवताच माझ्या मनात बांधलेल्या भ्रमाच्या किल्ल्याची भिंत कोसळली

ਪਾਇਆ ਖਜਾਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਿਧਾਨਾ ਸਾਣਥ ਮੇਰੀ ਆਪਿ ਖੜਾ ॥
मी अनेक खजिन्यांचा खजिना मिळवला आहे आणि मला मदत करण्यासाठी प्रभु स्वतः माझ्या पाठीशी उभा आहे

ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨਾ ਸੋ ਪਰਧਾਨਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕੀਤਾ ॥
तोच सर्वात ज्ञानी आणि सर्वोच्च प्राणी आहे ज्याला परमेश्वराने स्वतःचे बनवले आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾਂ ਵਲਿ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਸਰਸੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥੪॥੧॥
हे नानक! जेव्हा गुरु समर्थक बनतो, तेव्हा त्याचे सर्व मित्र आणि भाऊ देखील आनंदी होतात. ॥४॥१॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਅਕਥਾ ਹਰਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਿਛੁ ਜਾਇ ਨ ਜਾਣੀ ਰਾਮ ॥
हरीची कहाणी अवर्णनीय आहे आणि ती थोडीशीही जाणता येत नाही

ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਹਜਿ ਵਖਾਣੀ ਰਾਮ ॥
देव, मानव आणि ऋषींनी हरि कथा अगदी सहजपणे सांगितली आहे

ਸਹਜੇ ਵਖਾਣੀ ਅਮਿਉ ਬਾਣੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥
ज्यांना प्रभूच्या सुंदर चरणांवर प्रेम आहे त्यांनी अमृतसारख्या शब्दांचे वर्णन सहजपणे केले आहे

ਜਪਿ ਏਕੁ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥
एका अदृश्य आणि निरंजन प्रभूचे नाव जपल्याने त्याला इच्छित फळ मिळाले आहे

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥
त्यांनी अभिमान, माया, द्वैत आणि विकार यांचा त्याग करून ज्योती ज्योती झाल्या आहेत

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥੧॥
गुरुच्या कृपेने त्यांना नेहमीच हरीचा रंग मिळावा अशी नानक प्रार्थना करतात. ॥१॥

ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ॥
हरीचे संत, हरीचे संत आणि मित्र हे माझे चांगले मित्र आणि सोबती आहेत

ਵਡਭਾਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਰਾਮ ॥
हे राम! चांगल्या लोकांचा सहवास मिळाल्याने मी खूप भाग्यवान आहे

ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਲਾਥੇ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੈ ॥
मी भाग्यवान आहे की मला चांगली संगत मिळाली आणि मी परमेश्वराच्या नावाचे ध्यान केले आणि माझे दुःख आणि वेदना दूर झाल्या

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾਗੇ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਆਪੈ ॥
मी गुरुंच्या चरणांना स्पर्श केला आहे आणि माझा गोंधळ आणि भीती नाहीशी झाली आहे. देवाने स्वतः माझा अहंकार नष्ट केला आहे

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਵਿਛੁੜਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥
परमेश्वराने माझ्याकडे दयाळूपणे पाहिले आहे आणि मला स्वतःशी जोडले आहे आणि आता मी वेगळे होणार नाही किंवा कुठेही जाणार नाही

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात की हे हरि, मी तुझा सेवक आहे, आणि मला नेहमीच तुझ्या संरक्षणाखाली ठेव. ॥ २ ॥

ਹਰਿ ਦਰੇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥
हे हरी! तुझे प्रिय भक्त तुझ्या द्वारी शोभतात.

ਵਾਰੀ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ਰਾਮ ॥
हे रामा! मी नेहमीच त्या भक्तांना स्वतःला समर्पित करतो.

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰੇ ਜਿਨ ਭੇਟਤ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥
ज्यांच्या भेटीमुळे मी परमेश्वराला ओळखू शकलो आहे त्यांच्यासाठी मी नतमस्तक होतो आणि स्वतःचे बलिदान देतो

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥
सूर्य प्रत्येक कणात वास करतो; पूर्ण आणि शाश्वत निर्माता प्रत्येक हृदयात उपस्थित आहे

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥
ज्याला परिपूर्ण गुरु मिळाला आहे आणि ज्याने देवाचे नाव स्मरण केले आहे तो जुगारात आपला जीव गमावत नाही

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਰਾਖੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात, हे प्रभू, मी तुझा आश्रय घेतला आहे, कृपया माझे रक्षण कर.॥३॥

ਬੇਅੰਤਾ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕੇਤਕ ਗਾਵਾ ਰਾਮ ॥
हे रामा! तुझे गुण अनंत आहेत. मग मी त्यापैकी कोणत्या गुणाबद्दल गाईन?

ਤੇਰੇ ਚਰਣਾ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਾ ਰਾਮ ॥
हे रामा! तुमचे चरण आणि तुमच्या चरणांची धूळ मला मिळाली हे माझे भाग्य आहे

ਹਰਿ ਧੂੜੀ ਨ੍ਹਾਈਐ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥
हरीच्या चरणांच्या धुळीत स्नान केल्याने पापांची घाण धुऊन जाते आणि जन्म-मृत्यूचे दुःख संपते

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ॥
परमात्मा सदैव आपल्या आत आणि बाहेर जीवाबरोबर असतो.

ਮਿਟੇ ਦੂਖ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰਤਨ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਵਾ ॥
परमेश्वराची स्तुती केल्याने कल्याण होते, दुःख दूर होते आणि मनुष्य पुन्हा जन्माच्या चक्रात येत नाही

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਤਰੀਐ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥੪॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात की गुरूंच्या मार्गदर्शनाखाली येऊन मनुष्य जगाच्या महासागरातून वाचेल आणि तो त्याच्या प्रभूला प्रिय होऊ लागेल. ॥ ४॥ २॥

ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪
आसा छंत महाला ५ घर ४

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
माझे मन हरीच्या कमळ चरणांमध्ये अडकले आहे, म्हणून, प्रभूशिवाय मला दुसरे काहीही गोड वाटत नाही

ਮਿਲਿ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਆਰਾਧਿਆ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
संतांच्या सहवासात मी हरिची पूजा केली आहे आणि मला सर्वांच्या हृदयात परमेश्वर दिसतो

ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਡੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਵੂਠਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥
मी प्रत्येक हृदयात हरी पाहतो आणि त्याचे नाम-अमृत माझ्यावर वर्षाव झाले आहे आणि जन्म-मृत्यूचे दुःख नाहीसे झाले आहे.

ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਇਆ ਸਭ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬਿਨਸੀ ਗਾਠੇ ॥
सद्‌गुणांचे भांडार असलेल्या देवाचे गुणगान गाऊन माझे सर्व दुःख नष्ट झाले आहे आणि माझ्या अहंकाराची गाठ सुटली आहे

ਪ੍ਰਿਉ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠਾ ॥
माझा प्रिय प्रभू त्याच्या नैसर्गिक स्वभावाने मला कधीही सोडत नाही. माझे मन प्रभूने वेड्यासारखे खोलवर रंगवले आहे

ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬੇਧੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨ ਮੀਠਾ ॥੧॥
हे नानक! हरीच्या चरणकमलांनी माझ्या हृदयाला छेद दिला आहे आणि इतर काहीही त्याला आनंद देत नाही. ॥१॥

ਜਿਉ ਰਾਤੀ ਜਲਿ ਮਾਛੁਲੀ ਤਿਉ ਰਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
पाण्यातल्या माशाप्रमाणे, मी राम रसाने मातलो आहे

ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਭਾਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
परिपूर्ण गुरूंनी मला शिकवले आहे आणि मला राम आवडतो ज्यांनी मला जीवनात मुक्तीची देणगी दिली आहे

ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਏ ॥
ज्या लोकांना सर्व जगाचा स्वामी आपल्या मांडीवर घेतो, त्यांना जीवनात मोक्ष मिळतो

ਹਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੋ ਪਰਗਟੋ ਪੂਰਨੋ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥
हरि आपल्या भक्तांच्या हृदयात आपले मौल्यवान नाव रत्नासारखे प्रकट करतो. तो सर्व प्राण्यांमध्ये उपस्थित आहे आणि आपल्या भक्तांना सोडत नाही

ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘਰੁ ਸਰੂਪੁ ਸੁਜਾਨੁ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਦਾਤੇ ॥
जगाचा स्वामी, परमेश्वर सुंदर आणि बुद्धिमान आहे, त्याच्या देणग्या कधीही संपत नाहीत

ਜਲ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਾਛੁਲੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਾਤੇ ॥੨॥
हे नानक! ज्याप्रमाणे मासा पाण्यात बुडतो, त्याचप्रमाणे मीही परमेश्वरात लीन होतो. ॥२॥

ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਾਚੈ ਬੂੰਦ ਜਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
ज्याप्रमाणे चातक स्वातीच्या थेंबासाठी आसुसतो, त्याचप्रमाणे हरी माझ्या जीवनाचा आधार आहे

ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਸਭਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
परमेश्वरा, माझ्यासाठी संपत्ती, मुलगा, भाऊ आणि मित्र हे सर्वात प्रिय आहेत

ਸਭਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਰਾ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥
सर्वांमध्ये सर्वात प्रिय आणि अद्वितीय पूर्वज मला सर्वात प्रिय आहे. कोणताही मानव त्याचे भाग्य जाणू शकत नाही

ਹਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਬਿਸਰੈ ਕਬਹੂੰ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥
मी प्रत्येक श्वास आणि प्रत्येक घासानेही हरीला कधीच विसरत नाही. गुरुंच्या शब्दांमुळे मी त्यांच्या प्रेमाचा आनंद घेतो

ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਜਗਜੀਵਨੋ ਸੰਤ ਰਸੁ ਪੀਵਨੋ ਜਪਿ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਡਾਰਾ ॥
परमात्मा हे जगाचे जीवन आहेत. संत हरीचे अमृत पितात आणि त्यांचे ध्यान करून ते त्यांचे गोंधळ, आसक्ती आणि दुःख दूर करतात

ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਾਚੈ ਬੂੰਦ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥
ज्याप्रमाणे चातक स्वातीच्या थेंबाची इच्छा करतो, त्याचप्रमाणे नानक हरीवर प्रेम करतो. ॥३॥

ਮਿਲੇ ਨਰਾਇਣ ਆਪਣੇ ਮਾਨੋਰਥੋ ਪੂਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
माझ्या नारायणाला भेटून माझ्या इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत

ਢਾਠੀ ਭੀਤਿ ਭਰੰਮ ਕੀ ਭੇਟਤ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
शूर गुरुंना भेटल्याने गोंधळाची भिंत नष्ट झाली आहे

ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਪਾਏ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਾਏ ਸਭ ਨਿਧਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
परिपूर्ण गुरु फक्त त्यांनाच सापडतात ज्यांना त्यांच्या मागील जन्मातील कर्मांनुसार, त्यांच्या नशिबात सर्व संपत्ती देणाऱ्या दयाळू देवाने लिहिलेले चांगले भाग्य मिळाले आहे

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਸੁੰਦਰ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥
विश्वाच्या आरंभ, मध्य आणि अंतात केवळ परमेश्वर उपस्थित आहे. विश्वाच्या आरंभ, मध्य आणि अंतापासून केवळ सुंदर गुरु गोपाळ प्रभू उपस्थित आहेत

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਾਧੂ ਧੂਰਾ ॥
संतांच्या चरणांची धूळ पतितांना शुद्ध करते आणि अपार आनंद आणि नैसर्गिक आनंद प्रदान करते

ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਰਾਇਣ ਨਾਨਕਾ ਮਾਨੋਰਥੋੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੧॥੩॥
नानकांना नारायण सापडला आहे आणि त्यांची इच्छा पूर्ण झाली आहे ॥४॥१॥३॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੬
आसा महाला ५ छंत घर ६

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤ ॥
ज्या लोकांवर देव दयाळू झाला आहे, ते हरीचे नाव घेत राहतात

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ੍ਹ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤ ॥੧॥
हे नानक! संतांच्या संगतीनेच त्यांना रामाबद्दल प्रेम निर्माण झाले आहे. ॥१॥

ਛੰਤੁ ॥
छंद ॥

ਜਲ ਦੁਧ ਨਿਆਈ ਰੀਤਿ ਅਬ ਦੁਧ ਆਚ ਨਹੀ ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥
हे मना! पाण्याला दुधावर जसे प्रेम आहे तसे देवावर प्रेम कर. जेव्हा दोन्ही अग्नीवर ठेवले जातात तेव्हा पाणी दुधाला जळू देत नाही

ਅਬ ਉਰਝਿਓ ਅਲਿ ਕਮਲੇਹ ਬਾਸਨ ਮਾਹਿ ਮਗਨ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾਹਿ ਟਰੈ ॥
ज्याप्रमाणे मधमाशी कमळाच्या सुगंधात मग्न होऊन त्यात अडकते आणि क्षणभरही त्यापासून दूर जाऊ शकत नाही

ਖਿਨੁ ਨਾਹਿ ਟਰੀਐ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੀਐ ਸੀਗਾਰ ਹਭਿ ਰਸ ਅਰਪੀਐ ॥
हे मना! एखाद्याने क्षणभरही प्रभूच्या प्रेमापासून मागे हटू नये. आपले सर्व अलंकार आणि प्रेम परमेश्वराला अर्पण करावे

ਜਹ ਦੂਖੁ ਸੁਣੀਐ ਜਮ ਪੰਥੁ ਭਣੀਐ ਤਹ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨ ਡਰਪੀਐ ॥
जिथे दुःख ऐकले जाते आणि यमाचा मार्ग दाखवला जातो, तिथे चांगल्या संगतीच्या प्रभावामुळे भय नसते

ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣੀਐ ਸਗਲ ਪ੍ਰਾਛਤ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥
गोविंदाचे गुणगान करत राहा आणि तुमचे सर्व दुःख आणि पाप दूर होतील.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥੧॥
नानक म्हणतात, हे मन! गोविंदाच्या महिमाचे गाणे गात राहा आणि हरिवरील प्रेम अबाधित ठेव.
हे मन! असे प्रेम अबाधित ठेव ॥१॥

ਜੈਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੇ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ॥
ज्याप्रमाणे माशाला पाण्याशिवाय धीर राहत नाही, त्याचप्रमाणे तुमच्या देवावर प्रेम करा.

ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਪਿਆਸ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬੂੰਦ ਚਵੈ ਬਰਸੁ ਸੁਹਾਵੇ ਮੇਹੁ ॥
ज्याप्रमाणे चातक पावसाच्या थेंबासाठी तहानलेला असतो आणि प्रत्येक क्षण म्हणतो, हे सुंदर ढगा, कृपया पाऊस पडा

ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਅਤਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥
त्याचप्रमाणे, तू तुझ्या हरीवर प्रेम केले पाहिजेस. तू तुझे मन त्याला समर्पित केले पाहिजेस आणि तुझे मन मुरारीवर केंद्रित केले पाहिजेस

ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
अरे मन, माणसाने अहंकारी होऊ नये, परमेश्वराच्या शरणात येऊन त्याच्यासाठी स्वतःचे बलिदान द्यावे

ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੇ ਮਿਲੁ ਨਾਹ ਵਿਛੁੰਨੇ ਧਨ ਦੇਦੀ ਸਾਚੁ ਸਨੇਹਾ ॥
जेव्हा गुरु प्रसन्न होतात तेव्हा स्त्री आत्मा तिच्या खऱ्या प्रेमाचा संदेश पाठवते आणि तिचा हरवलेला नवरा येऊन तिला भेटतो

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਅਨੰਤ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ਨੇਹਾ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ॥੨॥
नानक म्हणतात, हे माझ्या मन! अनंत ठाकूरांच्या स्तुतीचे गीत गा, हरीवर प्रेम कर आणि त्याच्यावर खूप प्रेम कर. ॥२॥

ਚਕਵੀ ਸੂਰ ਸਨੇਹੁ ਚਿਤਵੈ ਆਸ ਘਣੀ ਕਦਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਦੇਖੀਐ ॥
चकवीला सूर्याबद्दल इतके प्रेम आहे की ती रात्री त्याला आठवत राहते आणि दिवस कधी उजाडेल आणि तिला सूर्य कधी दिसेल याची ती नेहमीच आशा बाळगते

ਕੋਕਿਲ ਅੰਬ ਪਰੀਤਿ ਚਵੈ ਸੁਹਾਵੀਆ ਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੀਐ ॥
कोकिळेला आंबा खूप आवडतो आणि ती गोड गाणी गाते

ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਇਕ ਰਾਤੀ ਕੇ ਹਭਿ ਪਾਹੁਣਿਆ ॥
हे माझ्या मन! तूही हरीवर प्रेम कर आणि तुझ्या प्रेमाचा अभिमान बाळगू नकोस, कारण आपण सर्वजण एकाच रात्रीचे पाहुणे आहोत

ਅਬ ਕਿਆ ਰੰਗੁ ਲਾਇਓ ਮੋਹੁ ਰਚਾਇਓ ਨਾਗੇ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥
आता तू मला कोणत्या रंगात गुंतवून टाकले आहेस आणि त्यात हरवून गेलो आहेस, कारण

आत्मा या जगात नग्न अवस्थेत येतो आणि जातो

ਥਿਰੁ ਸਾਧੂ ਸਰਣੀ ਪੜੀਐ ਚਰਣੀ ਅਬ ਟੂਟਸਿ ਮੋਹੁ ਜੁ ਕਿਤੀਐ ॥

साधूचा आश्रय घेऊन आणि त्याच्या चरणी नतमस्तक होऊन, तुम्हाला सध्या जाणवणारी सांसारिक आसक्ती नाहीशी होईल आणि तुम्हाला स्थिर वाटेल

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਲਾਇ ਪਰੀਤਿ ਕਬ ਦਿਨੀਅਰੁ ਦੇਖੀਐ ॥੩॥

नानक म्हणतात, "हे दयाळू मन, भगवंताच्या महिमाची गाणी गा आणि हरीच्या प्रेमात पड. नाहीतर हरीच्या रूपात तुला सूर्य कसा दिसणार?" ३ ॥

ਨਿਸਿ ਕੁਰੰਕ ਜੈਸੇ ਨਾਦ ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣੀ ਹੀਉ ਡਿਵੈ ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥

हे मना! रात्रीच्या वेळी हरीण ज्याप्रमाणे आवाज ऐकते आणि आपले हृदय त्या आवाजाला अर्पण करते त्याप्रमाणे परमेश्वरावर प्रेम कर

ਜੈਸੀ ਤਰੁਣਿ ਭਤਾਰ ਉਰਝੀ ਪਿਰਹਿ ਸਿਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲ ਦੀਜੈ ॥

ज्याप्रमाणे पतीच्या प्रेमात बुडालेली पत्नी आपल्या प्रियकराची सेवा करते, त्याचप्रमाणे तुम्ही तुमचे मन तुमच्या प्रिय प्रभूला अर्पण केले पाहिजे

ਮਨੁ ਲਾਲਹਿ ਦੀਜੈ ਭੋਗ ਕਰੀਜੈ ਹਭਿ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥

तुमच्या प्रियकराला तुमचे हृदय द्या आणि त्याचा आनंद घ्या. अशा प्रकारे तुम्हाला सर्व आनंद आणि आनंद मिळेल

ਪਿਰੁ ਅਪਨਾ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ਅਤਿ ਮਿਲਿਓ ਮਿਤ੍ਰ ਚਿਰਾਣੇ ॥

मला माझा प्रिय परमेश्वर सापडला आहे आणि मी प्रेमाचा रंग लाल केला आहे आणि मी माझा जुना मित्र हरी भेटला आहे

ਗੁਰੁ ਥੀਆ ਸਾਖੀ ਤਾ ਡਿਠਮੁ ਆਖੀ ਪਿਰ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥

जेव्हा गुरुदेव मध्यस्थ झाले, तेव्हा मी माझ्या प्रिय प्रभूला माझ्या स्वतःच्या डोळ्यांनी पाहिले आणि मी माझ्या प्रियेसारखा दुसरा कोणीही पाहू शकत नाही

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੀਜੈ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥੪॥੧॥੪॥

नानक म्हणतात, हे मन! दयाळू आणि मोहक परमेश्वराच्या गौरवाचे गीत गात राहा. हरीचे चरण धरा आणि असे प्रेम तुमच्या हृदयात ठेवा. ॥४॥१॥४॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਖੋਜਤੀ ਹਾਰੀ ਬਹੁ ਅਵਗਾਹਿ ॥
देवाच्या शोधात एका जंगलातून दुसऱ्या जंगलात भटकून मी खूप थकलो आहे

ਨਾਨਕ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਜਬ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥
हे नानक! जेव्हा मी संतांना भेटलो तेव्हा मला माझ्या हृदयात देव सापडला.॥१॥

ਛੰਤ ॥
छंद॥

ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਅਸੰਖ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕ ਤਪੇ ॥
ज्या परमेश्वराचा शोध असंख्य ऋषी आणि तपस्वी घेत आहेत

ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੋਟਿ ਅਰਾਧਹਿ ਗਿਆਨੀ ਜਾਪ ਜਪੇ ॥
ज्याचे नाव कोट्यावधी ब्रह्मदेव पूजतात आणि ज्याचे नाव ज्ञानी लोक जपतात

ਜਪ ਤਾਪ ਸੰਜਮ ਕਿਰਿਆ ਪੂਜਾ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਬੰਦਨਾ ॥
ज्याच्या प्राप्तीसाठी अनेक जप, तप, संयम, पूजा, शुद्धीकरण आणि उपासना सतत केली जाते

ਕਰਿ ਗਵਨੁ ਬਸੁਧਾ ਤੀਰਥਹ ਮਜਨੁ ਮਿਲਨ ਕਉ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥
निरंजनाला भेटण्यासाठी लोक पृथ्वीवर फिरतात आणि पवित्र ठिकाणी स्नान करतात

ਮਾਨੁਖ ਬਨੁ ਤਿਨੁ ਪਸੂ ਪੰਖੀ ਸਗਲ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧਤੇ ॥
हे परमेश्वरा! मानव, जंगले, गवत, प्राणी, पक्षी, सर्व तुझी पूजा करतात

ਦਇਆਲ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥੧॥
हे नानक! संतांच्या संगतीत सामील होऊन, दयाळू आणि प्रेमळ गोविंदांना भेटतो आणि मोक्ष प्राप्त करतो. ॥१॥

ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਸੰਕਰ ਜਟਾਧਾਰ ॥

हे दयाळू परमेश्वरा! कोटी कोटी विष्णू अवतार आणि जटाधारी शंकर

ਚਾਹਹਿ ਤੁਝਹਿ ਦਇਆਰ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੁਚ ਅਪਾਰ ॥

माझ्या मनाने आणि शरीराने प्रचंड उत्सुकतेने मी तुला भेटू इच्छितो

ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥

हे गोविंद, तू अमर्याद, दुर्गम आणि सर्वांचा स्वामी आहेस. तू सर्वांमध्ये उपस्थित आहेस आणि सर्वांचा स्वामी आहेस

ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਧਿਆਵਹਿ ਜਖ ਕਿੰਨਰ ਗੁਣ ਭਨੀ ॥

देव, सिद्ध, गंधर्व, यक्ष आणि किन्नर सर्वजण तुमची पूजा करतात आणि तुमची स्तुती करतात

ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਅਨੇਕ ਦੇਵਾ ਜਪਤ ਸੁਆਮੀ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ॥

लाखो इंद्र आणि असंख्य देव परमेश्वराचे नामजप आणि स्तुती करतात. लाखो इंद्र आणि असंख्य देव परमेश्वराचे नामजप आणि स्तुती करतात

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਉਧਾਰ ॥੨॥

हे नानक! दयाळू परमेश्वर अनाथांचा स्वामी आहे आणि संतांच्या संगतीत सामील होऊनच माणसाचे तारण होऊ शकते. ॥२॥

ਕੋਟਿ ਦੇਵੀ ਜਾ ਕਉ ਸੇਵਹਿ ਲਖਿਮੀ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ॥

लाखो देवी आणि संपत्तीची देवी लक्ष्मी, त्यांची विविध प्रकारे सेवा करतात

ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾ ਕਉ ਅਰਾਧਹਿ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ॥
सर्व गुप्त आणि प्रकट प्राणी दिवसंदिवस त्याची पूजा करतात

ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਧਿਆਵਹਿ ਬਸੁਧ ਗਗਨਾ ਗਾਵਏ ॥
ज्याची तारे, चंद्र आणि सूर्य पूजा करतात आणि ज्याची स्तुती आकाश आणि पृथ्वी गात राहतात

ਸਗਲ ਖਾਣੀ ਸਗਲ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਏ ॥
त्याच्या सर्व उत्पत्तीचे स्रोत आणि त्याचे शब्द नेहमीच स्मरणात राहतात

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣ ਚਤੁਰ ਬੇਦਹ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਾ ਕਉ ਜਪਾਤਿ ॥
स्मृती, चार वेद आणि सहा धर्मग्रंथ लोक जपतात

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸੰਗਿ ਸਾਤਿ ॥੩॥
हे नानक! तो पतित, पवित्र, भक्तप्रेमळ परमेश्वर केवळ धार्मिक संगतीनेच प्राप्त होतो.॥३॥

ਜੇਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਈ ਰਸਨਾ ਤੇਤ ਭਨੀ ॥
परमेश्वराने मला सृष्टीचे जितके ज्ञान दिले आहे तितकेच माझ्या जिभेने वर्णन केले आहे.

ਅਨਜਾਨਤ ਜੋ ਸੇਵੈ ਤੇਤੀ ਨਹ ਜਾਇ ਗਨੀ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्या ज्ञानाशिवाय जे तुझी सेवा करतात त्यांची गणना करता येत नाही

ਅਵਿਗਤ ਅਗਨਤ ਅਥਾਹ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਮੰਝੇ ਬਾਹਰਾ ॥
जगाचा ठाकूर, परमेश्वर अगम्य, असंख्य आणि अगाध आहे. तो परमेश्वर सर्व प्राण्यांच्या आत आणि बाहेर उपस्थित आहे

ਸਰਬ ਜਾਚਿਕ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਨਹ ਦੂਰਿ ਸੰਗੀ ਜਾਹਰਾ ॥
हे प्रभू! आपण सर्व भिकारी आहोत आणि आपण एकमेव दाता आहात. आपण फार दूर नाही तर आपल्या शेजारीच उपस्थित आहात

ਵਸਿ ਭਗਤ ਥੀਆ ਮਿਲੇ ਜੀਆ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਤ ਗਨੀ ॥
परमेश्वर त्याच्या भक्तांच्या नियंत्रणात असतो. ज्यांनी परमेश्वराला भेट दिली आहे त्यांची तुलना मी कशी करू शकतो?

ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਏ ਸੀਸੁ ਸਾਧਹ ਧਰਿ ਚਰਨੀ ॥੪॥੨॥੫॥

संतांच्या चरणी आपले डोके ठेवावे अशी देवाकडून त्यांना ही देणगी आणि सन्मान मिळावा अशी नानकांची इच्छा आहे. ॥ ४॥ २॥ ५॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महाला ५ ॥

ਸਲੋਕ ॥

श्लोक ॥

ਉਦਮੁ ਕਰਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

हे भाग्यवानांनो! थोडे प्रयत्न करा आणि जगाच्या स्वामी, देवाचे स्मरण करा

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਸੁਖ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਇ ॥੧॥

हे नानक! त्या प्रभूचे स्मरण केल्याने सर्व सुखे मिळतात आणि दुःख, वेदना आणि गोंधळ दूर होतात. ॥१॥

ਛੰਤੁ ॥

छंद ॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨਹ ਅਲਸਾਈਐ ॥

गोविंदाचे नाव जपण्यात आळशी होऊ नये

ਭੇਟਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਜਮ ਪੁਰਿ ਨਹ ਜਾਈਐ ॥

संतांच्या सहवासात राहून यमपुरीला जावे लागत नाही

ਦੂਖ ਦਰਦ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਸਦ ਸੁਖੀ ॥

परमेश्वराचे नाव स्मरण केल्याने, माणूस नेहमी आनंदी राहतो आणि त्याला वेदना, दुःख आणि भीतीचा त्रास होत नाही

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਮੁਖੀ ॥

हे बंधूंनो! प्रत्येक श्वासाने भगवान हरीची पूजा करत राहा आणि तुमच्या मुखाने आणि मनाने परमेश्वराचे स्मरण करा

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰਸਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਕਰਿ ਦਇਆ ਸੇਵਾ ਲਾਈਐ ॥

हे, अमृताचे घर, हे, गुणांचे भांडार, हे, दयाळू आणि दयाळू प्रभू, मला तुमच्या सेवेत आणि भक्तीत गुंतवून ठेवा

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਣ ਜੰਪੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨਹ ਅਲਸਾਈਐ ॥੧॥

नानक प्रार्थना करतात, "हे प्रभू, मी तुमच्या पाया पडतो आणि फक्त तुमच्या चरणांची पूजा करतो. गोविंदाचे नाव जपण्यात आळशी होऊ नये

ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥

निरंजनाचे पवित्र नाव पतितांना शुद्ध करते

ਭਰਮ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨਾ ॥

गुरूच्या ज्ञानाचा सुरमा भ्रमाच्या अंधाराचा नाश करतो.

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਜਨ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ॥

गुरुच्या ज्ञानाचा कोहल हे ज्ञान देतो की भगवान निरंजन जल, पृथ्वी आणि आकाशात सर्वत्र उपस्थित आहेत

ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ਮਿਟੇ ਤਿਸਹਿ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥

ज्या व्यक्तीच्या हृदयात परमेश्वर क्षणभर राहतो, त्याचे दुःख आणि दुःख नाहीसे होतात

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਾ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥

जगाच्या स्वामीकडे अफाट ज्ञान आहे आणि तो सर्वकाही करण्यास सक्षम आहे आणि तो सर्वांचे भय नष्ट करतो

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਣ ਜੰਪੈ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥੨॥

नानक प्रभूच्या चरणांची प्रार्थना आणि पूजा करतात. प्रभू निरंजनाचे पवित्र नाव पतितांना शुद्ध करते. ॥२॥

ਓਟ ਗਹੀ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ॥

मी दयाळू गोपाळाचा आश्रय घेतला आहे

ਮੋਹਿ ਆਸਰ ਤੁਅ ਚਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਣਿ ਸਿਧੇ ॥

हे परमेश्वरा! मला तुझ्या चरणांचा आधार आहे आणि माझे यश तुझ्या आश्रयामध्ये आहे

ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਸੁਆਮੀ ਪਤਿਤ ਉਧਰਨ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥

जगाचे स्वामी, जे सर्व काही करतात आणि इतरांना करायला लावतात, त्यांच्या चरणी जोडल्याने, पतितांचे तारण होते

ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ਭਵ ਉਤਾਰ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਬਹੁ ਤਰੇ ॥

देवाचे नावच या भयानक जगाच्या महासागरातून पार होण्यास मदत करू शकते आणि त्याच्या नावाचे स्मरण करून अनेक प्राणीमात्रांनी ते पार केले आहे

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਬੇਅੰਤ ਖੋਜਹਿ ਸੁਨੀ ਉਧਰਨ ਸੰਤਸੰਗ ਬਿਧੇ ॥

सुरुवातीपासून शेवटपर्यंत असंख्य लोक देवाचा शोध घेत आहेत, परंतु मी ऐकले आहे की संतांचा सहवास हा मोक्षाचा मार्ग आहे

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਨ ਜੰਪੈ ਓਟ ਗਹੀ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ॥੩॥

नानक प्रार्थना करतात की मी प्रभूच्या चरणांची पूजा करतो आणि दयाळू गोपाळ प्रभूचा आश्रय घेतला आहे. ॥ ३॥

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਆਪਿ ਬਨਾਇਆ ॥

आपल्या भक्तांवर प्रेम करणाऱ्या हरीने स्वतःचे सद्‌गुण निर्माण केले आहे

ਜਹ ਜਹ ਸੰਤ ਅਰਾਧਹਿ ਤਹ ਤਹ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

जिथे जिथे संत परमेश्वराची पूजा करतात, तिथे तो प्रकट होतो

ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਭਗਤ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿਆ ॥

तो आपल्या भक्तांना सहजपणे स्वतःशी जोडतो आणि त्यांची सर्व कामे पूर्ण करतो

ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਜਸ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸਰਬ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

परमेश्वराच्या गौरवात त्याला आनंद आणि महान कल्याण मिळते आणि तो सर्व दुःख विसरतो

ਚਮਤਕਾਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਦਹ ਦਿਸ ਏਕੁ ਤਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥
तो दहाही दिशांना एकाच परमेश्वराचा चमत्कार आणि प्रकाश पाहू शकतो

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਣ ਜੰਪੈ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਆਪਿ ਬਨਾਇਆ ॥੪॥੩॥੬॥
नानक प्रार्थना करतात की मी प्रभूच्या चरणांची पूजा करावी. प्रभूने आपल्या भक्तांवर प्रेम करणे हे आपले कर्तव्य बनवले आहे. ॥ ४॥ ३॥ ६॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਥਿਰੁ ਸੰਤਨ ਸੋਹਾਗੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵਏ ॥
संतांचा पती, परमेश्वर, चिरंतन आहे, कारण तो मरत नाही आणि जात नाही

ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਸੁ ਸਦ ਹੀ ਰਾਵਏ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वर राहतो, तिला त्याच्यासोबत राहण्याचा नेहमीच आनंद मिळतो

ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਵਿਗਤੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ॥
तो परमेश्वर अविनाशी आणि अपरिवर्तनीय आहे आणि तो नेहमीच नवीन आणि शुद्ध राहो

ਨਹ ਦੂਰਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਦਹ ਦਿਸ ਪੂਰਨੁ ਸਦ ਸਦਾ ॥
ठाकूर फार दूर नाहीत तर ते नेहमीच आसपास असतात आणि ते नेहमीच दहाही दिशांना उपस्थित असतात

ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਗਤਿ ਮਤਿ ਜਾ ਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਵਏ ॥
त्या प्राणपतीपासून मुक्ती आणि सुमती प्राप्त होते. मला माझ्या प्रियकराचे प्रेम आवडते.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਥਿਰੁ ਸੰਤਨ ਸੋਹਾਗੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵਏ ॥੧॥
नानक गुरुंच्या शब्दांवरून जे समजले आहे तेच सांगतात. परमेश्वर हा संतांचा वैवाहिक आनंद आहे कारण तो मरत नाही आणि कुठेही जात नाही. ॥१॥

ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਭਤਾਰੁ ਤਾ ਕੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥
ज्याचा पती राम आहे तिला अपार आनंद मिळतो

ਸੁਖਵੰਤੀ ਸਾ ਨਾਰਿ ਸੋਭਾ ਪੂਰਿ ਬਣਾ ॥
ती स्त्री सुखवंती आहे आणि ती संपूर्ण सौंदर्य बनते

ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਕਲਿਆਣੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੰਗਿ ਸੁਰਜਨੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ॥
हरीची स्तुती करून तिला आदर, आनंद आणि कल्याण प्राप्त होते. तो हुशार प्रभु नेहमीच त्याच्यासोबत असतो.

ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਹੀ ਊਨਾ ਸਭੁ ਕਛੂ ॥
त्याच्याकडे सर्व सिद्धी आणि नऊ निधी आहेत. त्याच्या घरात कोणत्याही गोष्टीची कमतरता नाही, उलट त्याच्याकडे सर्वस्व आहे

ਮਧੁਰ ਬਾਨੀ ਪਿਰਹਿ ਮਾਨੀ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਤਾ ਕਾ ਬਣਾ ॥
प्रिय प्रभूकडून आदर मिळाल्यामुळे तिचे बोलणे मधुर होते आणि तिचे वैवाहिक जीवन स्थिर राहते

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਜਾ ਕੋ ਰਾਮੁ ਭਤਾਰੁ ਤਾ ਕੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥੨॥
नानक गुरुंच्या वचनातून जे शिकले आहे तेच सांगतात की ज्याचा पती राम आहे त्याला खूप आनंद मिळतो. ॥२॥

ਆਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀਐ ॥
हे मित्रा! चला आपण संतांच्या सेवेत स्वतःला समर्पित करूया.

ਪੀਸਉ ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਆਪੁ ਤਿਆਗੀਐ ॥
चला, आपण त्याचे धान्य दळूया, त्याचे पाय धुवूया आणि आपला अहंकार सोडून देऊया.

ਤਜਿ ਆਪੁ ਮਿਟੈ ਸੰਤਾਪੁ ਆਪੁ ਨਹ ਜਾਣਾਈਐ ॥
अहंकाराचा त्याग केल्याने तुमचे दुःख आणि वेदना दूर होतात. तुम्ही स्वतःचे प्रदर्शन करू नये.

ਸਰਣਿ ਗਹੀਜੈ ਮਾਨਿ ਲੀਜੈ ਕਰੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥
मित्रा, आपण संतांचा आश्रय घेऊया, त्यांच्या सूचनांचे पालन करूया आणि ते जे काही करतील त्यात आनंदी राहूया

ਕਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਤਜਿ ਉਦਾਸੀ ਕਰ ਜੋੜਿ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਾਗੀਐ ॥
आपण स्वतःला गुलामांचे गुलाम बनवले पाहिजे, मनातील चिंता दूर केल्या पाहिजेत आणि

त्यांच्या सेवेत हात जोडून रात्रंदिवस जागृत राहिले पाहिजे

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਆਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀਐ ॥੩॥
नानक फक्त गुरुंच्या शब्दांतून जे शिकले आहे तेच सांगतात. हे सखी, संतांकडे या आणि आपण त्यांची सेवा करण्यास तयार राहूया. ३

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥
ज्याच्या कपाळावर भाग्य लिहिलेले असते, त्यालाच देव त्याच्या सेवेत नियुक्त करतो

ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਆਸ ਜਿਨ੍ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥
ज्यांना चांगल्या लोकांचा सहवास मिळतो, त्यांच्या आशा पूर्ण होतात

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣ ਲਾਗਿਆ ॥
संतांच्या संगतीत, आत्मा हरीच्या रंगात बुडून जातो आणि गोविंदाचे स्मरण करू लागतो

ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਸਗਲ ਤਿਨਹਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥
तो सर्व भ्रम, आसक्ती, दुर्गुण आणि द्वैतवाद सोडून देतो

ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਸੁਭਾਉ ਵੁਠਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥
जेव्हा तो आनंदाने हरीची मंगल स्तुती गात असे, तेव्हा त्याच्या मनात नैसर्गिक शांती निर्माण होत असे

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥੪॥੪॥੭॥
गुरुंच्या शब्दांपासून त्याने जे शिकला आहे त्याचे वर्णन नानक करतो की ज्याच्या कपाळावर नशिबाने लिहिले आहे तो सेवेत गुंतलेला असतो. ॥ ४॥ ४ ॥ ७॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ਕਛੁ ਨ ਕਹੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥
भगवान हरीचे नाव जपून यमदूत आत्म्याला काहीही सांगत नाही

ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਅੰਤੇ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲੁ ॥੧॥
हे नानक! मन आणि शरीराचे नामस्मरणाने आनंदी होते आणि शेवटी मनुष्याला भगवान गोपाळ मिळतो. ॥१॥

ਛੰਤ ॥
छंद॥

ਮਿਲਉ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰਿ ਲੇਹੁ ॥
हे हरि! संतांच्या सहवासात येऊन मला भेट आणि माझे रक्षण कर

ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥
मी तुम्हाला हात जोडून विनंती करतो की तुम्ही मला तुमचे मौल्यवान हरि नाव द्या

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਗਉ ਚਰਣ ਲਾਗਉ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ਤੁਮ੍ ਦਇਆ ॥
हे हरि! मी तुझे नाव मागतो आणि तुझ्या चरणांना स्पर्श करतो. जर तू दया दाखवलीस तर मी माझा अहंकार सोडून देईन

ਕਤਹੂੰ ਨ ਧਾਵਉ ਸਰਣਿ ਪਾਵਉ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥
हे दयाळू परमेश्वरा! माझ्यावर दया कर, जेणेकरून मी तुझ्या आश्रयाला जाईन आणि इतरत्र पळून जाऊ नये

ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰ ਨਿਰਮਲ ਸੁਣਹੁ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ ਏਹੁ ॥
हे सर्वशक्तिमान! अवर्णनीय, अनंत आणि शुद्ध परमेश्वरा, माझी विनंती ऐक. हे सर्वशक्तिमान, अवर्णनीय, अनंत आणि शुद्ध परमेश्वरा, माझी विनंती ऐक

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਲੇਹੁ ॥੧॥
हात जोडून नानक हे भिक्षा मागतो; माझ्यावर तुझ्या दयाळू नजरेने, जन्म-मृत्यूचे चक्र संपव.॥१॥

ਅਪਰਾਧੀ ਮਤਿਹੀਨੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਅਨਾਥੁ ਨੀਚੁ ॥
हे परमेश्वरा! मी एक गुन्हेगार आहे, ज्ञानहीन आहे, गुणहीन आहे, अनाथ आहे आणि नीच आहे

ਸਠ ਕਠੋਰੁ ਕੁਲਹੀਨੁ ਬਿਆਪਤ ਮੋਹ ਕੀਚੁ ॥
हे ठाकूर! मी आसक्तीच्य दलदलीत अडकलेला मूर्ख, कठोर आणि नीच जातीचा माणूस आहे

ਮਲ ਭਰਮ ਕਰਮ ਅਹੰ ਮਮਤਾ ਮਰਣੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥
भ्रामक कर्मांच्या घाणेरड्यापणामुळे आणि अहंकाराच्या आसक्तीमुळे, मृत्यूचा विचार माझ्या मनात येत नाही

ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਮਾਇਆ ਅਗਿਆਨਤਾ ਲਪਟਾਵਏ ॥
अज्ञानामुळे मी स्त्रियांच्या मजा आणि आनंदात मग्न आहे

ਖਿਸੈ ਜੋਬਨੁ ਬਧੈ ਜਰੂਆ ਦਿਨ ਨਿਹਾਰੇ ਸੰਗਿ ਮੀਚੁ ॥
माझे तारुण्य संपत चालले आहे आणि म्हातारपण वाढत आहे. माझा साथीदार मृत्यू माझ्या आयुष्याचे दिवस पाहत आहे

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਆਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਰਾਖੁ ਨੀਚੁ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात, हे प्रभू! मला फक्त तुझ्यावरच आशा आहे, म्हणून मला, एका नीच माणसाला, एका संताच्या आश्रयाखाली ठेव. ॥२॥

ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ਸੰਕਟ ਮਹਾ ਜੋਨ ॥
हे प्रभू! मी अनेक जन्मात भटकलो आहे आणि अनेक जन्मात अनेक संकटांना तोंड दिले आहे

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਿਹ ਸੰਗਿ ਮੀਠੇ ਭੋਗ ਸੋਨ ॥
धन आणि भौतिक गोष्टींचे सुख गोड मानून, मी त्यांना चिकटून राहतो

ਭ੍ਰਮਤ ਭਾਰ ਅਗਨਤ ਆਇਓ ਬਹੁ ਪ੍ਰਦੇਸਹ ਧਾਇਓ ॥
माझ्या पापांचे ओझे वाहून मी वेगवेगळ्या जन्मांतून भटकत राहिलो आहे, मी या जगात आलो आहे आणि अनेक प्रदेशात फिरलो आहे

ਅਬ ਓਟ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੁਰਾਰੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥
आता मी भगवान मुरारीचा आश्रय घेतला आहे आणि हरीच्या नावाने सर्व सुखे प्राप्त केली आहेत

ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਆ ਹੋਨ ॥
हे प्रिय रक्षक परमेश्वरा! मला काहीही झाले नाही आणि होणारही नाही

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਰੀ ਤਰੈ ਭਉਨ ॥੩॥
नानक म्हणतात की हे प्रभू! आता मला नैसर्गिक आनंद आणि आनंद मिळाला आहे आणि तुमच्या कृपेने मी जीवनाचा महासागर पार केला आहे. ॥३॥

ਨਾਮ ਧਾਰੀਕ ਉਧਾਰੇ ਭਗਤਹ ਸੰਸਾ ਕਉਨ ॥
जे नावाने भक्त आहेत त्यांनाही देवाने वाचवले आहे. खऱ्या भक्तांना शंका का असावी?

ਜੇਨ ਕੇਨ ਪਰਕਾਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਹੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥
शक्य तितक्या योग्य पद्धतीने, कानांनी भगवान हरीचा महिमा ऐका

ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਨੀ ਪੁਰਖ ਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨਾ ਪਾਵਹੇ ॥
हे ज्ञानी पुरुषा, परमेश्वराचे शब्द कानांनी ऐक आणि आपल्या मनात नामाचा खजिना मिळव

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਬਿਧਾਤੇ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹੇ ॥
जे हरीच्या रंगात रंगलेले असतात, ते निर्माणकर्ता भगवान रामाचे गुणगान गात राहतात

ਬਸੁਧ ਕਾਗਦ ਬਨਰਾਜ ਕਲਮਾ ਲਿਖਣ ਕਉ ਜੇ ਹੋਇ ਪਵਨ ॥
जर पृथ्वी कागद बनली, तर जंगलाचा राजा पेन बनला आणि वारा लिहिण्यासाठी लेखक बनला

ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਪਾਇਆ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਚਰਣ ਸਰਨ ॥੪॥੫॥੮॥
तरीही अनंत परमेश्वर सापडत नाही. हे नानक, मी त्या परमेश्वराच्या चरणी आश्रय घेतला आहे. ॥ ४॥ ५॥ ८॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਪੁਰਖ ਪਤੇ ਭਗਵਾਨ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥
परमेश्वर सर्व मानवांचा स्वामी आहे आणि मी त्याचा आश्रय घेतला आहे

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਪਰਾਨ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਲਹੀ ॥
आता माझा आत्मा निर्भय झाला आहे आणि माझ्या सर्व चिंता दूर झाल्या आहेत

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਸੁਰਿਜਨ ਇਸਟ ਬੰਧਪ ਜਾਣਿਆ ॥
मी देवाला माझी आई, वडील, मुलगा, मित्र, हितचिंतक, देवता आणि मित्र मानतो

ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਜਸੁ ਬਿਮਲ ਸੰਤ ਵਖਾਣਿਆ ॥
गुरुंनी माझी त्यांच्याशी ओळख करून दिली आहे आणि त्यांनी माझा हात धरला आहे आणि मला आलिंगन दिले आहे, ज्याची शुद्ध कीर्ती संतांनी सांगितली आहे

ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਮਹਿਮਾ ਕੀਮਤਿ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ਕਹੀ ॥
तो अनंत आहे आणि त्याचे अनेक गुण आहेत; त्याच्या गौरवाची किंमत मोजता येत नाही

ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਨਿਕ ਅਲਖ ਠਾਕੁਰ ਓਟ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗਹੀ ॥੧॥
फक्त एकच परमेश्वर आहे ज्याला अनेक प्रकारे अदृश्य ठाकूर म्हटले जाते आणि नानकांनी त्याचा आश्रय घेतला आहे. ॥१॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਹਾਈ ਆਪਿ ਭਏ ॥
जेव्हा देव स्वतः माझा सहाय्यक झाला, तेव्हा जग माझ्यासाठी अमृताचे कुंड बनले

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਹਾਰੁ ਬਿਖੁ ਕੇ ਦਿਵਸ ਗਏ ॥
माझ्या गळ्यात रामनामाची माळ घालून, माझे दुःखाचे दिवस संपले आहेत

ਗਤੁ ਭਰਮ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੇ ਜੋਨਿ ਆਵਣ ਸਭ ਰਹੇ ॥
माझ्या मनातील गोंधळ नाहीसा झाला आहे, वासना, क्रोध, लोभ, अहंकार आणि आसक्ती यांचे विकार नष्ट झाले आहेत. माझ्या जन्मांचे चक्रही संपले आहे

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਭਏ ਸੀਤਲ ਸਾਧ ਅੰਚਲ ਗਹਿ ਰਹੇ ॥
संताची साडी धरल्याने वासनेचा अग्निमय समुद्र थंड झाला. संताची साडी धरल्याने वासनेचा अग्निमय समुद्र थंड झाला

ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਬੋਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਜੈ ਜਏ ॥
हे संतांनो! दयाळू आणि शक्तिशाली हरी गोविंद गोपाळ यांची स्तुती करा

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪੂਰਨ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੨॥

हे नानक! संतांच्या सहवासात परम देवाच्या नावाचे ध्यान करून, मला परम मोक्ष मिळाला आहे. ॥२॥

ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਸੰਗਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥

मी जिथे जिथे पाहतो तिथे मला तो माझ्यासोबत उपस्थित आढळतो.

ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਆਪਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਲਹਿਆ ॥

प्रत्येक जीवात फक्त एकच देव राहतो. तो स्वतः प्रत्येक हृदयात उपस्थित असतो, पण तो अनुभव फक्त दुर्मिळ व्यक्तीच घेऊ शकते

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥

ते पाणी पृथ्वीवर, आकाशात सर्वत्र आहे आणि मुंग्या आणि हत्तींमध्येही तेवढेच असते

ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਸੋਈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥

देव सृष्टीच्या सुरुवातीला उपस्थित होता आणि जगाच्या शेवटीही उपस्थित राहील; तो आजही अस्तित्वात आहे आणि गुरूंच्या कृपेने ओळखला जातो

ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਲੀਲਾ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਜਨਿ ਕਹਿਆ ॥

ब्रह्म सर्वत्र पसरलेले आहे आणि हे जग म्हणजे ब्रह्मदेवाने निर्माण केलेले नाटक आहे. भक्त गोविंदाला सद्गुणांचे भांडार म्हणतात

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੩॥

हे नानक! सर्वज्ञ परमेश्वराची उपासना करा, फक्त एकच देव सर्वव्यापी आहे. ॥ ३॥

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਆਈ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥

हरीच्या नावाचे स्मरण केल्याने दिवस आणि रात्री आनंददायी होतात

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਟਰੇ ॥
प्रभूच्या कमळ चरणांवर प्रेम केल्याने सर्व वाईट आणि पापे नष्ट होतात

ਦੂਖ ਭੂਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਨਾਠੇ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
नाथाला दुःखाने आणि दारिद्र्याने दर्शन दिले. मग दुःखाने, उपासमारीने आणि दारिद्र्याने ग्रस्त झाले आणि मार्ग थेट दिसतो

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਮਨਿ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥
संतांच्या संगतीत सामील होऊन, मी देवाच्या नावाने रंगलो आहे आणि माझ्या इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत

ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਕੁਲ ਸੰਬੂਹਾ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥
हरिला पाहून हे सर्व पुण्यकुल एकत्र झाले आहेत. हरिला पाहून माझी इच्छा पूर्ण झाली आहे आणि संपूर्ण वंश देखील पार झाला आहे

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਅਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੪॥੬॥੯॥
दिवसरात्र हरिचे स्मरण करण्यात आनंद आहे. हे नानक, दिवसरात्र हरिची पूजा करण्यात नेहमीच आनंद आहे. ॥४॥६॥९॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੭
आसा महाला ५ छंथ घर ७

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥
मी चांगले विचार करत राहावे, गोविंदांचे नाव आठवत राहावे आणि संतांच्या शुद्ध संगतीत राहावे

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕ ਘੜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥
नानकची प्रार्थना आहे, हे प्रभू! माझ्यावर दया कर जेणेकरून मी तुझे नाव क्षणभरही विसरू नये. ॥१॥

ਛੰਤ ॥
छंद॥

ਭਿੰਨੀ ਰੈਨੜੀਐ ਚਾਮਕਨਿ ਤਾਰੇ ॥
जेव्हा दव भिजलेल्या रात्री तारे चमकतात

ਜਾਗਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥
म्हणून माझ्या प्रिय संतांनो या सुंदर रात्री जागे राहा

ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹਿ ਅਨਦਿਨੋ ॥
भगवान रामांना प्रिय असलेले लोक नेहमी जागे असतात आणि दररोज त्यांचे नाव जपत राहतात

ਚਰਣ ਕਮਲ ਧਿਆਨੁ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਇਕੁ ਖਿਨੋ ॥
ते त्यांच्या हृदयात परमेश्वराच्या कमळ चरणांचे ध्यान करतात आणि क्षणभरही त्यांना विसरत नाहीत

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਕਾ ਕਲਮਲਾ ਦੁਖ ਜਾਰੇ ॥
ते अहंकार, आसक्ती, दुर्गुण आणि मनातील इतर वाईट गोष्टींचा त्याग करतात आणि सर्व दुःखांचा नाश करतात

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਹਰਿ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥
नानक स्तुती करतात की प्रिय संत, हरीचे सेवक, सदैव जागृत असतात. १॥

ਮੇਰੀ ਸੇਜੜੀਐ ਆਡੰਬਰੁ ਬਣਿਆ ॥
माझ्या मनाचा पलंग भव्यपणे सजवला गेला आहे.

ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵਤ ਸੁਣਿਆ ॥
जेव्हापासून मी ऐकले आहे की माझा प्रभु येत आहे, तेव्हापासून माझे हृदय आनंदाने भरून गेले आहे

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਚਾਵ ਮੰਗਲ ਰਸ ਭਰੇ ॥
परमेश्वराला भेटल्यानंतर, मी आनंदी झालो आहे आणि आनंदाच्या आनंदाने भरून गेलो आहे

ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਦੂਖ ਭਾਗੇ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਸਭਿ ਹਰੇ ॥
परमेश्वर माझ्या शरीराजवळ आला आहे, ज्यामुळे सर्व दुःख दूर झाले आहेत आणि माझे मन आणि शरीर फुलासारखे फुलले आहे

ਮਨ ਇਛ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਈ ਸੰਜੋਗੁ ਸਾਹਾ ਸੁਭ ਗਣਿਆ ॥
परमेश्वराचे ध्यान केल्याने माझी इच्छा पूर्ण झाली आहे. मी माझ्या लग्नाचा काळ शुभ मानतो

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਗਲ ਆਨੰਦ ਰਸੁ ਬਣਿਆ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात की भगवान श्रीधरांना भेटून मला सर्व आनंदाचे सार प्राप्त झाले आहे.॥२॥

ਮਿਲਿ ਸਖੀਆ ਪੁਛਹਿ ਕਹੁ ਕੰਤ ਨੀਸਾਣੀ ॥
माझे मित्र मला भेटतात आणि माझ्या प्रिय पतीचे काही चिन्ह सांगण्यास सांगतात

ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀ ਕਛੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥
त्याच्या प्रेमाच्या अमृताने मी इतका भरून गेलो होतो की मी काहीही बोलू शकलो नाही

ਗੁਣ ਗੂੜ ਗੁਪਤ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਨਿਗਮ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹੇ ॥
विश्वाच्या निर्मात्या परमेश्वराचे गुण खोल, गुप्त आणि अनंत आहेत आणि वेदांनाही त्यांचा शेवट सापडत नाही

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੇ ॥
ज्ञान आणि भक्तीने परिपूर्ण असल्याने, मी माझ्या प्रभूला आवडू लागलो आहे

ਸਗਲ ਗੁਣ ਸੁਗਿਆਨ ਪੂਰਨ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ॥
सर्व सद्गुणांनी आणि आध्यात्मिक ज्ञानाने परिपूर्ण होऊन, मी स्वतःला माझ्या प्रभूला समर्पित केले आहे

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥੩॥
नानक विनंती करतात की ती प्रभूच्या प्रेमाच्या रंगात बुडून गेली आहे आणि त्यात सहजपणे विलीन झाली आहे. ॥३॥

ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜੇ ਹਰਿ ਗਾਵਣ ਲਾਗੇ ॥
जेव्हा मी देवाच्या आनंदाची गाणी म्हणू लागलो

ਸਾਜਨ ਸਰਸਿਅੜੇ ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਭਾਗੇ ॥
माझे चांगले मित्र, सत्य, समाधान, दया आणि धार्मिकता इत्यादी आनंदी झाले; माझे शत्रू, वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती इत्यादी, दुःखापासून पळून गेले

ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਰਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ॥
माझा आनंद आणि आनंद वाढला; मला प्रभूच्या नावात आनंद मिळू लागला कारण देवाने स्वतः मला आशीर्वाद दिला आहे

ਹਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਾਗੇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥
मी हरीच्या सुंदर चरणांशी संलग्न आहे आणि नेहमी जागृत राहून मी भगवान बनवारीला भेटलो आहे

ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਸਹਜਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੇ ॥
आता शुभ दिवस आले आहेत आणि मला नैसर्गिक आनंद मिळाला आहे. प्रभूच्या चरणांची सेवा करून मला संपत्ती मिळाली आहे

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਤਾਗੇ ॥੪॥੧॥੧੦॥
नानक प्रार्थना करतात: हे जगाच्या स्वामी! भक्त नेहमीच तुमचा आश्रय घेतात. ॥४॥१॥१०॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਉਠਿ ਵੰਞੁ ਵਟਾਊੜਿਆ ਤੈ ਕਿਆ ਚਿਰੁ ਲਾਇਆ ॥
उठ आणि येथून निघून जा, हे प्रवासी, तू का उशीर करत आहेस?

ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੜੀਆ ਕਿਤੁ ਕੂੜਿ ਲੋਭਾਇਆ ॥
तुमच्या आयुष्याचा दिलेला वेळ संपला आहे, मग तुम्ही खोट्या लोभात का अडकला आहात?

ਕੂੜੇ ਲੁਭਾਇਆ ਧੋਹੁ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ ॥
खोट्या लोभात अडकून, मायेच्या फसवणुकीमुळे तुम्ही असंख्य पापे करत आहात

ਤਨੁ ਭਸਮ ਢੇਰੀ ਜਮਹਿ ਹੇਰੀ ਕਾਲਿ ਬਪੁੜੈ ਜਿਤਿਆ ॥
हे शरीर म्हणजे राखेचा ढीग आहे ज्यावर यमाने आपले डोळे टाकले आहेत आणि काळाने त्या बिचाऱ्या प्राण्याला जिंकले आहे

ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਛੋਡਿ ਵੈਸੀ ਰਹਿਓ ਪੈਨਣੁ ਖਾਇਆ ॥
धन आणि तारुण्य मागे सोडून तुम्ही निघून जाल आणि तुमचे अन्न आणि कपडे देखील संपतील

ਨਾਨਕ ਕਮਾਣਾ ਸੰਗਿ ਜੁਲਿਆ ਨਹ ਜਾਇ ਕਿਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥
नानक म्हणतात की तुमची कर्मे तुमच्यासोबत जातील; कर्मांचा परिणाम पुसता येत नाही. ॥ १ ॥

ਫਾਥੋਹੁ ਮਿਰਗ ਜਿਵੈ ਪੇਖਿ ਰੈਣਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣੁ ॥
रात्री चंद्रासारखा प्रकाश पाहून हरीण ज्याप्रमाणे शिकारीच्या जाळ्यात अडकते, त्याचप्रमाणे तुम्ही खोट्या मायेच्या भ्रमात अडकता

ਸੂਖਹੁ ਦੂਖ ਭਏ ਨਿਤ ਪਾਪ ਕਮਾਇਣੁ ॥
पाप केल्याने, आनंदाऐवजी, सतत दुःख मिळते

ਪਾਪਾ ਕਮਾਣੇ ਛਡਹਿ ਨਾਹੀ ਲੈ ਚਲੇ ਘਤਿ ਗਲਾਵਿਆ ॥
तुमची पापे तुम्हाला एकटे सोडणार नाहीत, मृत्यूच्या दूतांनी तुमच्या गळ्यात फास बसवला आहे आणि तुम्हाला पुढे घेऊन जात आहेत

ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਦੇਖਿ ਮੂਠਾ ਕੂੜੁ ਸੇਜਾ ਰਾਵਿਆ ॥
राजा हरिचंदच्या नगरीच्या खोट्या भ्रमाने तू फसला जात आहेस आणि तुझ्या पलंगावर मोहिनीच्या रूपात एका खोट्या स्त्रीचा सहवास उपभोगत आहेस

ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਾਤਾ ਗਰਬਿ ਭਇਆ ਸਮਾਇਣੁ ॥
तुम्ही लोभ आणि अहंकाराने मातला आहात आणि अभिमानाने भरला आहात

ਨਾਨਕ ਮ੍ਰਿਗ ਅਗਿਆਨਿ ਬਿਨਸੇ ਨਹ ਮਿਟੈ ਆਵਣੁ ਜਾਇਣੁ ॥੨॥
हे नानक! ज्याप्रमाणे अज्ञानात अडकून हरीण नष्ट होते, त्याचप्रमाणे तुमचे जन्म आणि मृत्यूचे चक्र संपणार नाही. ॥२॥

ਮਿਠੈ ਮਖੁ ਮੁਆ ਕਿਉ ਲਏ ਓਡਾਰੀ ॥
गोडात अडकल्यानंतर माशी मरते आणि उडू शकत नाही

ਹਸਤੀ ਗਰਤਿ ਪਇਆ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥
जर हत्ती खड्ड्यात पडला तर तो पोहू शकत नाही

ਤਰਣੁ ਦੁਹੇਲਾ ਭਇਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖਸਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ॥
जी स्त्री आपल्या पतीला, प्रभूला, क्षणभरही आठवत नाही, तिला या जगाच्या महासागरातून पार करणे कठीण होते

ਦੂਖਾ ਸਜਾਈ ਗਣਤ ਨਾਹੀ ਕੀਆ ਅਪਣਾ ਪਾਇਓ ॥
तिचे दुःख आणि शिक्षा अगणित आहेत. तिला स्वतःच्या कृत्यांचे परिणाम भोगावे लागत आहेत

ਗੁਝਾ ਕਮਾਣਾ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਆ ਈਤ ਉਤਹਿ ਖੁਆਰੀ ॥
गुप्तपणे केलेली पापे देखील उघड होतात आणि या जगात आणि परलोकात नष्ट होतात

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਮੂਠਾ ਮਨਮੁਖੋ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥
हे नानक, खऱ्या गुरुशिवाय, एक स्वेच्छेने वागणारी स्त्री फसवली जाते. ॥३॥

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਜੀਵੇ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਚਰਣੀ ॥
हरिचे सेवक प्रभूच्या चरणांना चिकटून आध्यात्मिक जीवन जगतात

ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣੀ ॥
जो ठाकूरजींचा आश्रय घेतो, तो त्यांना आलिंगन देतो

ਬਲ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਪਣਾ ਆਪਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥
तो त्यांना शक्ती, बुद्धिमत्ता, ज्ञान आणि ध्यान देतो आणि स्वतः त्यांना त्याचे नाव जपायला लावतो

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਆਪਿ ਹੋਆ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥
परमेश्वर स्वतः संतांचा संग आहे आणि तो स्वतः जगाचे रक्षण करतो

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਰਖਣਹਾਰੈ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥
ज्यांची कर्मे नेहमीच शुद्ध असतात त्यांचे रक्षणकर्ता परमेश्वर रक्षण करतो

ਨਾਨਕ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ਕਬਹੂੰ ਹਰਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥੪॥੨॥੧੧॥
नानक, हरीचे संत नेहमी हरीच्या आश्रयाला राहतात आणि कधीही नरकात जात नाहीत. ॥४॥२॥११॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਵੰਞੁ ਮੇਰੇ ਆਲਸਾ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ॥
अरे माझ्या आळस, माझ्यापासून दूर जा, मला माझ्या प्रभूला प्रार्थना करायची आहे

ਰਾਵਉ ਸਹੁ ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਸੋਹੰਤੀ ॥
मला माझ्या प्रियकराचा सहवास आवडतो आणि फक्त परमेश्वराच्या सहवासातच मी सुंदर दिसते

ਸੰਗੇ ਸੋਹੰਤੀ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ਰਾਵੀਐ ॥
मी माझ्या पतीच्या सहवासात सुंदर दिसते आणि दिवसरात्र त्याच्यासोबत आयुष्याचा आनंद घेते

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ ॥
मी प्रत्येक श्वासात परमेश्वराचे स्मरण करून आणि त्याला पाहून जिवंत राहतो. मी हरीची स्तुती करत राहतो

ਬਿਰਹਾ ਲਜਾਇਆ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਅਮਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿੰਚੰਤੀ ॥
मला लाज वाटते कारण मी माझ्या पतीला, परमेश्वराला पाहिले आहे आणि त्याच्या अमृताने भरलेल्या नजरेने माझे प्रेम सिंचन करते

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਿਲੇ ਜਿਸੁ ਖੋਜੰਤੀ ॥੧॥
नानक प्रार्थना करतात की माझी इच्छा पूर्ण झाली आहे, ज्या परमेश्वराचा मी शोध घेत होतो तो मला सापडला आहे. ॥ १॥

ਨਸਿ ਵੰਞਹੁ ਕਿਲਵਿਖਹੁ ਕਰਤਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥
हे महापापींनो, येथून पळून जा कारण विश्वाचा निर्माता परमेश्वर माझ्या हृदयात आला आहे

ਦੂਤਹ ਦਹਨੁ ਭਇਆ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥
जेव्हा गोविंद माझ्या हृदयात प्रकट झाला, तेव्हा माझ्यातील पाच दूत - वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती, अहंकार - जळून गेले

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਸਾਧਸੰਗਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥
जेव्हा मी भक्तांच्या संगतीत सामील झालो आणि स्तुती गायली, तेव्हा माझ्या हृदयात प्रिय गोविंद गोपाळ प्रकट झाले

ਆਚਰਜੁ ਡੀਠਾ ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥
मी अद्‌भुत परमेश्वराला पाहिले आहे; तो माझ्यावर अमृत वर्षाव करत आहे आणि गुरुंच्या कृपेने मी त्याला ओळखू शकलो आहे

ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਨਹ ਅੰਤੁ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥
माझ्या मनात आता शांती आहे आणि मला आनंदाच्या वाद्यांमधून शुभेच्छा मिळत आहेत. परमेश्वराला अंत नाही

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਮੇਲਾ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਬਣਾਇਆ ॥੨॥
नानक देवाची पूजा करतात की प्रभूने स्वतः सहज आनंदाचे मिश्रण निर्माण केले आहे.॥२॥

ਨਰਕ ਨ ਡੀਠੜਿਆ ਸਿਮਰਤ ਨਾਰਾਇਣ ॥
जो नारायणाचे स्मरण करतो त्याला कधीही नरक पहावा लागत नाही

ਜੈ ਜੈ ਧਰਮੁ ਕਰੇ ਦੂਤ ਭਏ ਪਲਾਇਣ ॥
धर्मराज स्वतः त्याचे स्वागत करतात आणि यमाचे दूत पळून जातात

ਧਰਮ ਧੀਰਜ ਸਹਜ ਸੁਖੀਏ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਜੇ ॥
संतांच्या सहवासात हरिची पूजा केल्याने मनुष्याला धार्मिक संयम आणि नैसर्गिक आनंद मिळतो

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਮੋਹ ਮਮਤਾ ਸਭ ਤਜੇ ॥
ज्यांनी आसक्ती, आसक्ती आणि अहंकाराचा त्याग केला आहे त्यांना परमेश्वराने आपल्या कृपेने वाचवले आहे

ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਏ ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਤ ਅਘਾਇਣ ॥
गुरुंनी त्याला प्रभूशी जोडले आहे आणि प्रभूने त्याला आलिंगन दिले आहे; तो गोविंदांचे गुणगान करून तृप्त होतो

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਆਸ ਪੁਜਾਇਣ ॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात की प्रभूची पूजा केल्याने सर्व आशा पूर्ण होतील. ॥ ३॥

ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਤਾ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ ॥
जर तुम्ही संपत्ती आणि सिद्धींच्या स्वामी परमेश्वराचे चरण धरले असतील, तर आता काय चिंता असू शकते?

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਜਿਸੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਅਸਾੜਾ ॥
ज्याच्या नियंत्रणात सर्वस्व आहे तो माझा प्रभु आहे

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਨਾਮ ਦੀਨੇ ਕਰੁ ਧਾਰਿ ਮਸਤਕਿ ਰਾਖਿਆ ॥
माझा हात धरून त्याने मला त्याचे नाव दिले आणि माझ्या कपाळावर हात ठेवून माझे रक्षण केले

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥
मी हरीचे अमृत चाखले आहे म्हणून या जगाच्या महासागराचा माझ्यावर परिणाम होत नाही

ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਰਣੁ ਜੀਤਿ ਵਡਾ ਅਖਾੜਾ ॥
चांगल्या संगतीमुळे आणि नामाच्या प्रेमामुळे मी जगाच्या रणांगणावरचे मोठे युद्ध जिंकले आहे

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਹੁੜਿ ਜਮਿ ਨ ਉਪਾੜਾ ॥੪॥੩॥੧੨॥
नानक प्रार्थना करतात की जगाच्या स्वामी देवाचा आश्रय घेऊन, मृत्यूचे दूत त्याला पुन्हा त्रास देऊ नयेत.॥४॥३॥१२॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
आसा महाला ५ ॥

ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਕਮਾਇਅੜੋ ਸੋ ਆਇਓ ਮਾਥੈ ॥
माणूस रात्रंदिवस जे काही चांगले किंवा वाईट कर्म करतो, ते त्याच्या कपाळावर एक चिन्ह बनते

ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਲੁਕਾਇਦੜੋ ਸੋ ਵੇਖੀ ਸਾਥੈ ॥
ज्या देवापासून तो आपली पापे लपवतो तो देव त्याच्यासोबत बसून त्याची कृत्ये पाहत असतो

ਸੰਗਿ ਦੇਖੈ ਕਰਣਹਾਰਾ ਕਾਇ ਪਾਪੁ ਕਮਾਈਐ ॥
विश्वाचा निर्माता परमेश्वर त्याच्यासोबत आहे आणि त्याची कृत्ये पाहतो, मग तो पापी कृत्ये का करतो?

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਜੈ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਨਰਕਿ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥
जर आपण चांगली कृत्ये केली आणि देवाचे नाव घेतले तर आपण कधीही नरकात जाणार नाही

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹੁ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥
हे मानवा! आठ तास हरिचे नामस्मरण करत राहा कारण फक्त हेच तुझ्यासोबत जाईल

ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਮਿਟਹਿ ਦੋਖ ਕਮਾਤੇ ॥੧॥
हे नानक! संतांच्या सहवासात नेहमी परमेश्वराची स्तुती करत राहा, तुमची पापे नष्ट होतील. ॥१॥

ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਉਦਰੁ ਭਰਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥
अरे मूर्ख, तू फसवणूक करून पोट भरतोस

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥
देणारा परमेश्वर तुम्हाला सर्व काही देत आहे

ਦਾਤਾਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾਇ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥
आपल्याला सर्व काही देणारा स्वामी नेहमीच दयाळू असतो मग आपण त्याला आपल्या मनातून का विसरावे?

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਕੁਲ ਸਮੂਹਾ ਤਾਰੀਐ ॥
संतांच्या सहवासात राहून निर्भयपणे परमेश्वराची उपासना करत राहा आणि अशा प्रकारे तुमचे संपूर्ण कुळ वाचेल

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਭਗਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥
परमेश्वराचे नाव हे सर्व सिद्धीप्राप्त साधक, देव, ऋषी आणि भक्त यांचा आधार आहे

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਭਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात की फक्त एकच देव विश्वाचा निर्माता आहे आणि म्हणूनच आपण नेहमी त्याची पूजा केली पाहिजे. ॥२॥

ਖੋਟੁ ਨ ਕੀਚਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਖਣਹਾਰਾ ॥
हे जीवा! कोणालाही फसवू नकोस, कारण फक्त देवच तुझी परीक्षा घेऊ शकतो

ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੜੇ ਜਨਮਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥
जे खोटेपणा आणि कपटाची कृत्ये करतात ते या जगात पुन्हा जन्माला येतात

ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਤਰਿਆ ਜਿਨ੍ਹੀ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ज्याने एकाच देवाचे ध्यान केले आहे त्याने हा जगाचा महासागर पार केला आहे

ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਨਿੰਦ ਨਿੰਦਾ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥
त्याने वासना, क्रोध आणि लोकांची टीका सोडून दिली आहे आणि परमेश्वराचा आश्रय घेतला आहे

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੁਆਮੀ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥
पाणी, सर्वोच्च, दुर्गम आणि अनंत जगाचा मालक, पृथ्वी आणि आकाशात सर्वव्यापी आहे

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਜਨ ਕੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात की देव त्यांच्या भक्तांचा आधार आहे आणि त्यांचे कमळ चरण त्यांचा पाया आहेत.॥३॥

ਪੇਖੁ ਹਰਿਚੰਦਉਰੜੀ ਅਸਥਿਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥
हे जीवा! बघ हे जग राजा हरिचंदच्या शहरासारखे आहे आणि काहीही कायमचे नाही

ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਜੇਤੇ ਸੇ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥
मायेचे सर्व रंग सजीव प्राण्यासोबत जात नाहीत

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਾਥੀ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਸਮਾਲੀਐ ॥
फक्त हरिच तुमचा सोबती आहे जो नेहमी तुमच्यासोबत असतो, म्हणून रात्रंदिवस त्याची पूजा करत राहा

ਹਰਿ ਏਕ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਦੁਤੀਆ ਜਾਲੀਐ ॥
हरिशिवाय दुसरे कोणीही तुमचे नाही म्हणून तुम्ही द्वैताची भावना जाळून टाकली पाहिजे

ਮੀਤੁ ਜੋਬਨੁ ਮਾਲੁ ਸਰਬਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
तुमच्या मनात हे समजून घ्या की फक्त देवच तुमचा मित्र आहे, तुमचे तारुण्य आहे, तुमची संपत्ती आहे आणि तुमचे सर्वस्व आहे

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥੪॥੪॥੧੩॥
नानक प्रार्थना करतात की ज्या माणसाला योगायोगाने देव सापडतो त्याला नैसर्गिक आनंद मिळावा. ॥४॥४॥१३॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੮
आसा महला ५ छंत घर ८

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹੇ ਤੀਖਣ ਮਦ ਬਿਪਰੀਤਿ ਹੇ ਅਵਧ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥
कमला माया ही भ्रमाची भिंत आहे. ही भ्रमाची भिंत खूप तीक्ष्ण आहे आणि तिचा नशा प्रतिकूल आहे. तिच्याशी जोडल्याने मानवी जीवन वाया जाते

ਗਹਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਗਹਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਹੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮੂਸਤ ਮਨ ਚੋਰ ਹੇ ਦਿਨਕਰੋ ਅਨਦਿਨੁ ਖਾਤ ॥
हे भ्रमाचे एक घनदाट आणि भयानक जंगल आहे. मनाच्या रूपात चोर घर लुटत आहे आणि सूर्य दररोज आपले जीवन खात आहे

ਦਿਨ ਖਾਤ ਜਾਤ ਬਿਹਾਤ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰੁਣਾ ਪਤੇ ॥

आयुष्याचे दिवस निघून जात आहेत आणि अशा प्रकारे जीवन देवाशिवाय जात आहे. हे दयाळू प्रभू, मला भेटा.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਅਨੇਕ ਬੀਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨਹ ਗਤੇ ॥
मी बरेच जन्म आणि मृत्यू भोगले पण प्रिय परमेश्वराबरोबर एकरूप न होता मला मोक्ष मिळाला नाही.

ਕੁਲ ਰੂਪ ਧੂਪ ਗਿਆਨਹੀਨੀ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਮੋਹਿ ਕਵਨ ਮਾਤ ॥
मी वंश, रूप, सौंदर्य आणि ज्ञान रहित आहे, हे परमेश्वरा! तुझ्याशिवाय माझा तारणारा कोण आहे?

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਥ ਨਰਹਰ ਕਰਹੁ ਗਾਤ ॥੧॥
हे प्रिय नाथ ! नम्रतेने नानक तुझ्याकडे आलो आहे, मला मुक्त करा. ॥१॥

ਮੀਨਾ ਜਲਹੀਨ ਮੀਨਾ ਜਲਹੀਨ ਹੇ ਓਹੁ ਬਿਛੁਰਤ ਮਨ ਤਨ ਖੀਨ ਹੇ ਕਤ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਹੋਤ ॥
पाण्यातून बाहेर पडलेल्या माशाप्रमाणे, परमेश्वरापासून विभक्त, माझे मन आणि शरीर पूर्णपणे कमकुवत झाले आहे; माझ्या प्रिय परमेश्वराशिवाय मी कसे जगू शकतो?

ਸਨਮੁਖ ਸਹਿ ਬਾਨ ਸਨਮੁਖ ਸਹਿ ਬਾਨ ਹੇ ਮ੍ਰਿਗ ਅਰਪੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨ ਹੇ ਓਹੁ ਬੇਧਿਓ ਸਹਜ ਸਰੋਤ ॥
ज्याप्रमाणे शिकारीच्या शृंगीचा मधुर आवाज ऐकून हरिण शिकारीच्या समोर पोहोचते आणि आपला बाण आपल्या शरीरावर घेतो आणि त्या मधुर आवाजाने मोहित होऊन आपले शरीर, मन आणि प्राण अर्पण करते.

ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮਿਲੁ ਬੈਰਾਗੀ ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ॥
त्याचप्रमाणे मी माझ्या प्रियकराच्या (परमेश्वराच्या) प्रेमात पडलो आहे, त्याला भेटण्यासाठी मी एकांती झालो आहे, त्या देहाची लाज वाटते जी माझ्या प्रिय परमेश्वराशिवाय क्षणभरही जगत नाही.

ਪਲਕਾ ਨ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੈ ਚਿਤਵੰਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਮਨਾ ॥
माझ्या परमेश्वराच्या प्रेमात मी इतका मग्न झालो आहे की माझ्या पापण्या बंद होत नाहीत, माझे मन रात्रंदिवस परमेश्वराचे स्मरण करते.

ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਤੇ ਨਾਮ ਮਾਤੇ ਭੈ ਭਰਮ ਦੁਤੀਆ ਸਗਲ ਖੋਤ ॥
परमेश्वराच्या प्रेमात मग्न होऊन आणि त्याच्या नामात रंग भरून मी सर्व भीती, संभ्रम आणि दुविधा दूर केली आहेत.

ਕਰਿ ਮਇਆ ਦਇਆ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕ ਮਗਨ ਹੋਤ ॥੨॥
हे माझ्या परमेश्वरा! तुझे खरे प्रेम आणि कृपा द्या, जेणेकरून नानक तुमच्या प्रेमामध्ये मग्न होऊ शकेन. ॥ २॥

ਅਲੀਅਲ ਗੁੰਜਾਤ ਅਲੀਅਲ ਗੁੰਜਾਤ ਹੇ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਬਾਸਨ ਮਾਤ ਹੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਮਲ ਬੰਧਾਵਤ ਆਪ ॥
कमळाच्या प्रेमापोटी फुलाचा रस, सुगंध आणि मधाच्या नशेत भुंगा फुलावर फिरत राहतो, जेव्हापर्यंत तो स्वत:ला त्यात अडकवत नाही.

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ ਪਿਆਸ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ ਪਿਆਸ ਹੇ ਘਨ ਬੂੰਦ ਬਚਿਤ੍ਰਿ ਮਨਿ ਆਸ ਹੇ ਅਲ ਪੀਵਤ ਬਿਨਸਤ ਤਾਪ ॥
ज्याप्रमाणे चातक पक्षी पावसाच्या पहिल्या थेंबांसाठी आसुसलेला असतो आणि त्याचे सर्व लक्ष आकाशातील ढगांकडे असते कारण ते पावसाचे पाणी पिल्यानंतरच त्याची तहान भागते.

ਤਾਪਾ ਬਿਨਾਸਨ ਦੂਖ ਨਾਸਨ ਮਿਲੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਤਿ ਘਨਾ ॥
त्याचप्रमाणे हे परमेश्वरा ! मला तुमच्या भेटीची तहान लागलेली आहे,जेव्हापर्यंत तुम्ही मला भेटणार नाही तेव्हापर्यंत माझीही तहान भागणार नाही.

ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਸੁਜਾਨ ਸੁਆਮੀ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਨਾ ॥
हे सुंदर, चतुर, बुद्धिमान स्वामी! मी तुझ्या सद्‌गुणांपैकी कोणत्या गुणांचे वर्णन करू शकतो?

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਤ ਮਿਟਤ ਪਾਪ ॥
हे परमेश्वरा! माझा हात धरून मला तुझे नामस्मरण करण्याचा आशीर्वाद द्या, ज्याच्यावर तू कृपा करतो त्याचे सर्व पाप नष्ट होते.

ਨਾਨਕੁ ਜੰਪੈ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਪੇਖਤ ਨਹ ਸੰਤਾਪ ॥੩॥
नानक म्हणतात की मी फक्त परमेश्वराचेच नाम जपतो आणि आता परमेश्वराची भेट घडून आल्यानंतर मला काही दु:ख वाटत नाही. ॥ ३॥

ਚਿਤਵਉ ਚਿਤ ਨਾਥ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤ ਨਾਥ ਹੇ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਣਿ ਅਨਾਥ ਹੇ ਮਿਲੁ ਚਾਉ ਚਾਈਲੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥
माझ्या मनात फक्त परमेश्वराचे नामस्मरण करतो. हे नाथ! माझ्यासारख्या अनाथाला तुमच्या आश्रयात ठेवा, आणि माझा आत्मा तुझ्या भेटण्याची आतुर झाला आहे.

ਸੁੰਦਰ ਤਨ ਧਿਆਨ ਸੁੰਦਰ ਤਨ ਧਿਆਨ ਹੇ ਮਨੁ ਲੁਬਧ ਗੋਪਾਲ ਗਿਆਨ ਹੇ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਰਾਖਤ ਮਾਨ ॥
विश्वाचा स्वामी! मी तुझ्या सुंदर स्वरूपावर मनन करतो; तुझ्या दैवी ज्ञानासाठी माझे मन लोभी आहे. कृपया आपल्या नम्र सेवकांचा सन्मान जतन करा.

ਪ੍ਰਭ ਮਾਨ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਦੀਰਨ ਸਗਲ ਇਛ ਪੁਜੰਤੀਆ ॥
हे परमेश्वरा ! आपण त्यांचा सन्मान मान्य करता, त्यांचे दु:ख नष्ट करा आणि तुझ्या कृपेने त्यांच्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत.

ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਮਿਲਿ ਨਾਹ ਸੇਜ ਸੋਹੰਤੀਆ ॥
तो दिवस खूप भाग्याचा होता, जेव्हा परमेश्वराने मला मिठी मारली आणि गुरूला भेटल्यावर मनुष्याचे मन सुंदर बनते.

ਪ੍ਰਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰੀ ਮਿਲੇ ਮੁਰਾਰੀ ਸਗਲ ਕਲਮਲ ਭਏ ਹਾਨ ॥
जेव्हा परमेश्वराने मला आशीर्वाद दिला तेव्हा तो परमेश्वर माझ्याकडे आला आणि तेव्हा त्याच्या आशीर्वादाने माझी सर्व पापे नष्ट झाली.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ॥੪॥੧॥੧੪॥
नानक म्हणतात की माझी आशा पूर्ण झाली आहे कारण मला सद्गुणांचे भांडार श्रीधर प्रभू मिळाले आहेत. ॥४॥ १॥ १४ ॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
सर्वांचा स्वामी परमपिता परमेश्वर आहे, त्याचे नाव सत्य आहे, तोच सृष्टीचा निर्माता आहे. तो सर्वशक्तिमान आहे, तो भयमुक्त आहे, त्याचे कोणाशीही वैर नाही, किंबहुना, त्याची सर्वांवर समान दृष्टी आहे, तो कालातीत ब्रह्मदेवाच्या रूपाने अमर आहे, जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून तो मुक्त आहे, तो स्वयंप्रकाशित झाला आहे आणि गुरूंच्या कृपेने त्याला प्राप्त करता येते.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महला १ ॥

ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਸਲੋਕ ਭੀ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ਟੁੰਡੇ ਅਸ ਰਾਜੈ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥
श्लोकांसह वार आणि श्लोक हे प्रथम गुरुंनी लिहिलेले आहेत, ते टुंडा-अस राजाच्या सुरात गायले जातात.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ ॥
मी माझ्या गुरूला प्रेमाने शरण जातो.

ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥੧॥
ज्याने आध्यात्मिकरित्या मानवांना देवदूतांकडे उन्नत केले आहे आणि असे करतांना त्याने जास्त वेळ घेतला नाही.

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महला २॥

ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ॥
जरी शंभर चंद्र उगवले आणि हजारो सूर्य चमकले तरी

ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਂਦਿਆਂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥
जगात इतका प्रकाश असूनही गुरूशिवाय पूर्ण अंधारच असेल म्हणजेच आपण इतर स्त्रोतांकडून विविध प्रकारचे ज्ञान मिळवू शकतो परंतु गुरूशिवाय आपल्याला खरे ज्ञान किंवा दैवी ज्ञान मिळू शकत नाही. ॥ २॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥
हे नानक! जे लोक आपल्या गुरूचे स्मरण करत नाहीत आणि आपल्या मनात जे स्वत:ला खूप हुशार मानतात,

ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਞੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ॥
ते व्यर्थ समजून शेतात टाकून दिलेल्या तीळासारखे निरुपयोगी मानले जातात.

ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹ ॥
गुरु नानक म्हणतात की ते निरुपयोगी तीळ शेतात तसेच टाकून दिले जातात आणि त्यांचे शंभर स्वामी बनतात.

ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ ॥੩॥
निरुपयोगी तीळ फुलतात आणि त्यांची भरभराट होत असल्याचे दिसते परंतु त्यांच्यात राख शिवाय काहीही भरलेले नसते. त्याचप्रमाणे जे गुरूंच्या शिकवणीचे पालन करीत नाहीत ते समृद्ध असूनही आध्यात्मिकरित्या मेलेले असतात. ॥ ३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥
परमेश्वर स्वयंभू आहे. त्याने स्वत:च स्वत:ला निर्माण केले आणि त्याने स्वत: त्याचे गौरव निर्माण केले.

ਦੂਜੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥

दुसरे म्हणजे, त्याने निसर्गाची निर्मिती केली आणि त्यात बसून तो आपल्या जगाचा विस्तार आनंदाने पाहत आहे.

ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥

हे परमेश्वरा! तू स्वतःच जगाचा दाता आणि सर्व प्राण्यांचे निर्माता आहात आणि आपल्या सुखाने, आपण त्यांच्यावर आपली कृपा प्रदान करता.

ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥

हे परमेश्वरा! तूच सर्वांचा जाणता आहेस, तुझ्या इच्छेनुसार सर्व प्राणिमात्रांना तू प्राण देतो आणि हरण करतो.

ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥

आपल्या निर्मितीचे चमत्कार परमेश्वर मोठ्या उत्सुकतेने पाहात आहे.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

श्लोक महाला १॥

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

हे सर्वशक्तिमान परमेश्वरा! तुझ्या निर्मितीचे सर्व खंड आणि विश्व सत्य आहेत.

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ॥

सत्य (चिरंतन) आपले जग आहेत आणि आपली निर्मिती सत्य आहे.

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾਰ ॥

आपली सर्व कृती आणि सर्व विचार सत्य आहेत.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥

आपली आज्ञा खरी आणि दरबार सत्य आहे.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

तुझी आज्ञा आणि वचन सत्य आहे.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥

हे परमेश्वरा! तुमची कर्मे सत्य आहेत आणि नामरूपी परवाना देखील सत्य आहे.

ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥
तुमच्यावर ध्यान करणारे लाखो लोकही तुम्हाला सत्य म्हणतात.

ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਰਿ ॥
परमेश्वराकडेच सर्व शक्ती आणि सामर्थ्य आहे.

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥
तुझा महिमा आणि तुझी प्रतिष्ठा सत्य आहे.

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥
हे परमेश्वरा! तुझा हा स्वभाव सत्य आहे.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ॥
हे नानक! जे परम सत्याचे चिंतन करतात, तेही सत्य आहेत.

ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥
परंतु जे जीव जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रातून जात आहेत ते खोटेपणाने अडकले आहेत आणि ते परमेश्वरामध्ये विलीन होऊ शकत नाहीत. ॥ १॥

ਮਃ ੧ ॥
महला ॥१॥

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥
परमेश्वराची महानता महान आहे कारण ज्याचे नाव सर्व जगात फार मोठे आहे.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥
परमेश्वराची उपमा फार महान आहे, ज्याचा न्याय सत्य आहे.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਨਿਹਚਲ ਥਾਉ ॥
परमेश्वराची महानता महान आहे कारण त्याच्या निवासस्थान अटल आहे.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ॥
परमेश्वराची महानता महान आहे कारण तो आपल्या भक्तांच्या भावना जाणतो.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਭਾਉ ॥
परमेश्वराची महानता महान आहे कारण तो सर्व लोकांच्या प्रेमाच्या भावना जाणतो.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਪੁਛਿ ਨ ਦਾਤਿ ॥
परमेश्वराची स्तुती महान आहे कारण तो कोणाचाही सल्ला न घेता त्याचा आशीर्वाद देतो.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥
महान त्याचे वैभव आहे कारण तो स्वत: सर्वस्व आहे.

ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥
हे नानक! त्या परमेश्वराचे कार्य सांगता येत नाही.

ਇਕਨ੍ਹਾ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹਾ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥
परमेश्वर त्याच्या इच्छेनुसार तो काही मनुष्यांना मायेतून बाहेर काढतो आणि काही लोकांना मायेच्या जाळ्यात वसवतो.

ਏਵ ਭਿ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਣੇ ਰਾਸਿ ॥
सांसारिक संलग्नकांमधून कोणाची सुटका केली जाईल हे कोणीही सांगू शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੩॥
हे नानक! हे रहस्य फक्त गुरूंनाच कळते, ज्याला परमेश्वर स्वतः ज्ञानाचा प्रकाश देतो. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥
हे नानक! जीवांची उत्पत्ती केल्यावर परमेश्वराने धर्मराजांना त्यांच्या कर्माचा हिशेब देण्यासाठी नेमले आहे.

ਓਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥
तेथे मनुष्यांचा केवळ सत्याच्या आणि सत्याच्या आधारे न्याय केला जातो; खोट्या (वाईट व्यक्ती) चिन्हांकित केल्या जातात आणि खऱ्या लोकांपासून त्यांना विभक्त केले जाते.

ਥਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਮੁਹ ਕਾਲ੍ਹੈ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ॥
खोट्या लोकांनापरमेश्वराच्या दरबारात स्थान मिळत नाही आणि त्यांना मोठ्या अपमानात त्रास सहन करावा लागला आहे.

ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਾਰਿ ਗਏ ਸਿ ਠਗਣ ਵਾਲਿਆ ॥
हे परमेश्वरा! ज्याच्या मनात तुमचे नाव आहे ते जीवनाचा खेळ जिंकतात आणि जे अप्रामाणिक

आहेत ते जीवनाचा खेळ हरतात.

ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥੨॥
मनुष्याच्या कर्माचा लेखाजोखा लिहिण्यासाठी परमेश्वराने धर्मराजाची नेमणूक केली आहे. ॥ २॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵੇਦ ॥
हे परमेश्वरा ! तुम्ही तयार केलेले नाद आणि तुम्ही रचलेले वेद अद्‌भुत आहेत.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਦ ॥
परमेश्वराने निर्माण केलेले अद्‌भुत प्राणी आहेत आणि त्यांची विविध प्रजाती आश्चर्यकारक आहे.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੰਗ ॥
विविध प्रकारचे आकार आणि रंग आश्चर्यकारक आहे.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਗੇ ਫਿਰਹਿ ਜੰਤ ॥
सदैव नग्न अवस्थेत फिरणारे ते सर्व प्राणी पाहून मला फार आश्चर्यचकित होतो.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਉਣੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ ॥
मी आश्चर्यकारकपणे पाहत आहे की कुठेतरी वारा वाहत आहे आणि कुठेतरी पाणी वाहते आहे,

ਵਿਸਮਾਦੁ ਅਗਨੀ ਖੇਡਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥
हे आश्चर्यकारक आहे की अनेक प्रकारे अग्नी अद्भुत खेळ खेळते.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਧਰਤੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ॥
धरतीचे अस्तित्व ही देखील आश्चर्याची बाब आहे आणि सजीवांच्या उत्पत्तीचे चार स्त्रोत देखील आश्चर्यचकित करणारे आहेत.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦਿ ਲਗਹਿ ਪਰਾਣੀ ॥
सजीव प्राणी जे पदार्थांची चव घेण्यात गुंतलेले आहेत तेही आश्चर्यचकित करणारे आहेत.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥
आश्चर्यकारक अशी प्रक्रिया आहे ज्याद्वारे लोक एकत्र येत आहेत किंवा वेगळे केले जात आहेत.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੁਖ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੋਗੁ ॥
संसारातील काही लोकांची भूक आणि काही लोकांचे आरामाचे जीवन हेही आश्चर्यकारक आहे.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਿਫਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਲਾਹ ॥
परमेश्वराची स्तुती आणि महिमा देखील आश्चर्यकारक आहे.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਉਝੜ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰਾਹ ॥
काही मनुष्यांचे चुकीच्या मार्गावर जाणे आणि नंतर पुन्हा योग्य मार्गावर येणे देखील आश्चर्यकारक आहे.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨੇੜੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੂਰਿ ॥
परमेश्वर आपल्या जवळ आहात याउलट काही लोक म्हणतात की परमेश्वर आपल्या दूर आहात, हे आश्चर्यकारक आहे.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖੈ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥
ते भक्त अद्भूत असतात जे स्वतःच्या डोळ्यांनी परमेश्वराला प्रत्यक्ष पाहतात.

ਵੇਖਿ ਵਿਡਾਣੁ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥
नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा! तू निर्माण केलेल्या सृष्टीतील अद्भुत चमत्कार पाहून मी

आश्चर्यचकित झालो आहे.

ਨਾਨਕ ਬੁਝਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੧॥
तुमच्या सृष्टीतील हा अद्‌भुत चमत्कार केवळ तूच समजू शकतो. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀਐ ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥
जे काही पाहिले आहे, किंवा जे काही ऐकले आहे, हे सर्व निसर्गात आहे, भीती आणि आनंदाचे सार निसर्गानुसार आहे.

ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਆਕਾਰੁ ॥
ही तुमची शक्ती आहे, जी पाताळ आणि आकाशात आणि विश्वाच्या सर्व प्रकारांमध्ये प्रदर्शित केली जात आहे.

ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰੁ ॥
वेद, पुराणे, शरियत इत्यादी हे धर्मग्रंथ निसर्गानुसार आहेत आणि सर्व विचार निसर्गानुसार आहेत.

ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨ੍ਹਣੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥
निसर्गानुसार खाणे, पिणे आणि परिधान करणे आहे आणि निसर्गाद्वारे सर्वत्र प्रेम जाणवते.

ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥
आपल्या सामर्थ्याने सर्व प्रकारच्या आणि रंगांच्या प्रजाती येतात; आपल्या सामर्थ्याने जगातील जिवंत प्राणी अस्तित्वात आहेत.

ਕੁਦਰਤਿ ਨੇਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
सृष्टीनुसार चांगल्या-वाईट गोष्टी आहेत, सृष्टीनुसार आदर आणि अभिमान आहे.

ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ ॥
सृष्टीनुसार वारा, पाणी आणि अग्नि आहे, सृष्टीनुसार पृथ्वी आणि माती आहे.

ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਾਦਿਰੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ॥
हे परमेश्वरा! ही सर्व तुझी निर्मिती आहे, तूच तुझ्या सृष्टीचा स्वामी आणि निर्माता आहेस आणि तुझ्या पवित्र नावामुळे तुझा गौरव झाला आहे.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ਵਰਤੈ ਤਾਕੋ ਤਾਕੁ ॥੨॥
हे नानक! परमेश्वराच्या आज्ञेनुसार त्याच्या सृष्टीवर लक्ष ठेवतो आणि कार्य करतो, तो सर्वव्यापी आहे आणि त्याच्या निर्देशानुसार सर्व काही करतो.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਆਪੀਨੈ੍ ਭੋਗ ਭੋਗਿ ਕੈ ਹੋਇ ਭਸਮੜਿ ਭਉਰੁ ਸਿਧਾਇਆ ॥
जीवनातील वेदना आणि सुख उपभोगल्यानंतर, मृत्यूनंतर शरीर धुळीत मिळते म्हणजेच आत्मा शरीरातून निघून जातो.

ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥
जेव्हा एखाद्या व्यक्ती मोठ्या अभिमानाने सांसारिक व्यवहारात अडकला तेव्हा त्याच्या गळ्यात साखळी घालून त्याला परमेश्वराच्या दरबारात नेले जाते.

ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀਐ ਬਹਿ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥
तेथे त्याच्या चांगल्या आणि वाईट कर्मांचा अहवाल जोडला गेला आहे आणि त्याला समजावून सांगितले.

ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀਈ ਹੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਰੂਆਇਆ ॥
दंड मिळाल्यावर त्याला जागा मिळत नाही,आता त्याचे रडणेही कोण ऐकणार?

ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥
अज्ञानामुळे मनुष्याने आपला जन्म व्यर्थ व्यर्थ वाया घालवला आहे.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦਵਾਉ ॥
परमेश्वराच्या भीतीनेच वारा वाहत राहतो.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਚਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥
परमेश्वराच्या भीतीनेच (इच्छेनुसार) हजारो नद्या वाहतात.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਅਗਨਿ ਕਢੈ ਵੇਗਾਰਿ ॥
परमेश्वराच्या भीतीनेच अग्नी नियुक्त केलेली कार्ये करत आहे.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾਰਿ ॥
परमेश्वराच्या आज्ञेनेच पृथ्वी सृष्टीचा भार सहन करीत आहे.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥
परमेश्वराच्या आज्ञेनेच इंद्र मेघ बनून डोक्यावर ओझे घेऊन फिरतो.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੁ ॥
परमेश्वराच्या भीतीमध्ये धर्मराज घाबरून त्यांच्या दारात उभा आहे.

ਕੋਹ ਕਰੋੜੀ ਚਲਤ ਨ ਅੰਤੁ ॥
लाखो मैल प्रवास केल्यानंतरही त्याच्या प्रवासाला काही अंत नाही.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ॥
त्याच्या आदरणीय भीतीमध्ये आकाश सर्वत्र पसरले आहे.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥
महान योद्धे, पराक्रमी पुरुष आणि शूर पुरुष केवळ ईश्वराच्या भीतीने सक्रिय असतात.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਪੂਰ ॥
त्याच्या आदरणीय भीतीमध्ये, मानव आणि प्राणी यांचे पुष्कळ लोक जन्म घेतात आणि मरतात.

ਸਗਲਿਆ ਭਉ ਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ॥
परमेश्वराच्या भीतीने प्रत्येकाचे भवितव्य ठरते.

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ॥੧॥
हे नानक! केवळ एकच सत्यस्वरूप, निराकार परमेश्वर निर्भय आहे. ॥१॥

ਕੇਤੀਆ ਕੰਨ੍ ਕਹਾਣੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥
कृष्णाबद्दल अनेक कथा जगात प्रचलित आहेत आणि अनेक पंडित वेदांचे पठण करतात.

ਬਾਜਾਰੀ ਬਾਜਾਰ ਮਹਿ ਆਇ ਕਢਹਿ ਬਾਜਾਰ ॥
जादूगार बाजारात आपली जादू करतात, खोटे भ्रम निर्माण करतात.

ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਮੁੰਦੜੇ ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਹਾਰ ॥
ते लाखो रुपये किंमत असलेले कानातले आणिलाखो रुपये किंमत असलेले हार घालतात.

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਤਨ ਹੋਵਹਿ ਛਾਰ ॥
हे नानक! ज्या शरीरावर ते दागिने घालतात ते शरीर शेवटी राखच होते.

ਗਿਆਨੁ ਨ ਗਲੀਈ ਢੂਢੀਐ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥
केवळ शब्दांद्वारे दैवी ज्ञान प्राप्त होऊ शकत नाही. दैवी ज्ञान कसे मिळवायचे हे स्पष्ट करणे लोखंडासारखे अत्यंत अवघड कठीण आहे.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥
जर परमेश्वराची आपल्यावर कृपा झाली तर ज्ञान प्राप्त होते, याउलट हुशारी आणि कपट हे आपला नाश करणारे आहेत. ॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥
परमेश्वराने आपली दयाळू कृपा आपल्यावर केली, तर त्याच्या कृपेने आपल्याला गुरूची प्राप्ती होते.

ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਹੁਤੇ ਜਨਮ ਭਰੰਮਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥
हा आत्मा अनेक जन्म-मृत्यूच्या चक्रात भटकत राहतो, पण सद्गुरुंच्या आश्रयाने आल्यावर सतगुरुंनी त्याला शब्दाचे रहस्य सांगितले.

ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭਿ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਇਆ ॥
हे जगातील सर्व लोकांनो! काळजीपूर्वक ऐकतात, सद्गुरू इतका महान दाता कोणी नाही.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥
जो मनुष्य आपल्या मनातून अहंकार काढून टाकतो त्याला सद्गुरू मिळतो आणि सत्याची प्राप्ती सद्गुरूद्वारे होते.

ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੪॥
केवळ सद्गुरूच सत्याचे रहस्य समजावून सांगतो. ॥४॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १ ॥

ਘੜੀਆ ਸਭੇ ਗੋਪੀਆ ਪਹਰ ਕੰਨ੍ ਗੋਪਾਲ ॥
हे जग देवाच्या नाटकासारखे आहे ज्यात सर्व घड्याळ नृत्य करणाऱ्या गोपी आहेत आणि मिल्कमेडसारखे आहेत आणि सर्व प्रहर (तीन) कृष्णासारखे आहेत.

ਗਹਣੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਅਵਤਾਰ ॥
या सांसारिक नाटकात, वारा, पाणी आणि अग्नी गोरास लीलेतील पात्रांचे अलंकार आहेत आणि आणि सूर्य-चंद्र हे दोन अवतारांसारखे आहेत.

ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਵਰਤਣਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥
संपूर्ण पृथ्वी आवश्यक संसाधने प्रदान करते आणि या नाटकात काम करण्यासाठी सांसारिक अडथळे आवश्यक पुरवठा आहेत.

ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਖਾਇ ਗਇਆ ਜਮਕਾਲੁ ॥੧॥
(सांसारिक भ्रमांच्या या नाटकात) हे नानक! दैवी ज्ञानाशिवाय, संपूर्ण मानवता मृत्यूच्या राक्षसाने फसविली आणि खाऊन टाकली आहे.

ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १ ॥

ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨਚਨਿ ਗੁਰ ॥
(समाजाची अद्भुत विडंबना आहे ती म्हणजे) शिष्य ढोल वाजवतात आणि त्यांचे गुरु नृत्य करतात.

ਪੈਰ ਹਲਾਇਨਿ ਫੇਰਨਿ੍ ਸਿਰ ॥
नृत्य करताना ते त्यांच्या पायाभोवती फिरतात आणि डोके हलवितात.

ਉਡਿ ਉਡਿ ਰਾਵਾ ਝਾਟੈ ਪਾਇ ॥
त्यांच्या डोक्यावर, केसांवर धूळ साचते.

ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਹਸੈ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥
त्यांना बघून लोक हसतात आणि मग आपल्या घरी जातात.

ਰੋਟੀਆ ਕਾਰਣਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥
अन्न मिळविण्यासाठी ते ढोल वाजवितात.

ਆਪੁ ਪਛਾੜਹਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ ॥
तो पृथ्वीवर साष्टांग दंडवत करतात.

ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨਿ ਕਾਨ੍ ॥
ते गोपी आणि कान्हा म्हणून गातात.

ਗਾਵਨਿ ਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ॥
ते सिता, रामा बनून गातात.

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥
परमेश्वर निर्भय आणि निराकार आहे; त्याचे नाव खरे आहे.

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥
संपूर्ण विश्व त्या परमेश्वराची निर्मिती आहे.

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਮਿ ਚੜਾਉ ॥
केवळ तेच भक्त त्याला प्रेमळ भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण करतात, ज्यांना परमेश्वराची कृपा लाभते.

ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਜਿਨ੍ਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥
ज्यांच्या मनात परमेश्वराला संतुष्ट करण्याची तीव्र इच्छा आहे; ते लोक आपले जीवन आनंदाने जगतात.

ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥
गुरूंचा विचार करताना, ज्यांनी ही शिकवण शिकली आहे;

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥
परमेश्वर त्यांच्यावर कृपा करून त्यांना दुर्गुणांच्या सांसारिक महासागर पार करण्यास मदत करतो.

ਕੋਲੂ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕੁ ॥
अनेक तेलाच्या घाण्या, चरक, पीठ गिरण्या आणि चाके आहेत.

ਥਲ ਵਾਰੋਲੇ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤੁ ॥
वाळवंटात असंख्य, अगणित वादळे येतात.

ਲਾਟੂ ਮਾਧਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ ॥
धान्य काढण्यासाठी अनेक यंत्रे आहेत.

ਪੰਖੀ ਭਉਦੀਆ ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ ॥
पक्षी फिरतांना श्वास घेत नाहीत.

ਸੁਐ ਚਾੜਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜੰਤ ॥
अनेक वस्तू आणि लोखंडी उपकरणे कठड्यावर ठेवून फिरवल्या जातात.

ਨਾਨਕ ਭਉਦਿਆ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤ ॥
आणि आता, यंत्र आणि गोल फिरणाऱ्या वस्तू यांची संख्या मोजणीला अंत नाही.

ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ ਸੋਇ ॥
जे प्राणी मायेच्या बंधनात अडकतात, त्यांना धर्मराज त्यांच्या कर्मांनुसार फिरवतात.

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
प्रत्येकजण त्याच्या मागील कर्मांवर आधारित नियतीनुसार कर्म करत असतात.

ਨਚਿ ਨਚਿ ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ ॥
जे आयुष्यभर धावतात ते त्यांच्या अंतिम प्रवासावर रडू शकतात.

ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧ ਨ ਹੋਹਿ ॥
ते उच्च आध्यात्मिक स्थिती प्राप्त करीत नाहीत किंवा ते सांसारिक कार्यात कुशल होत नाहीत.

ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥
त्यांचे सर्व नृत्य आणि उडी मारणे हे केवळ मनाचे मनोरंजन आहे.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਉ ਤਿਨ੍ਾ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥੨॥
हे नानक! ज्यांच्या अंतःकरणात परमेश्वराचे भय असते, त्यांच्या हृदयातच त्याचे प्रेम असते.॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे नाव निराकार आहे आणि जर तुझे प्रेमळ भक्तीने नामस्मरण केले तर मनुष्याला सर्व दुःखातून मुक्ती मिळते.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇ ਖਾਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ॥
आत्मा आणि शरीर हे सर्व त्याचे आहेत; त्याला आपल्याला निर्वासित करण्यास सांगणे हा एक अपव्यय आहे.

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾਈਐ ॥
आपण आपल्या कल्याणासाठी तळमळ असल्यास, सद्गुणी कृत्ये करा आणि नम्र राहा.

ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ ॥
जरी एखाद्या शक्तिशाली व्यक्तीला म्हातारपण दूर ठेवायचे असले तरी म्हातारपण त्याच्याच वेषात येते.

ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥੫॥
जेव्हा माणसाच्या आयुष्य तास संपते तेव्हा या जगात कोणीही जगू शकत नाही, म्हणजेच आयुष्य संपल्यानंतर फक्त मृत्यू येतो. ॥ ५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥
मुस्लिम इस्लामिक कायद्याचे कौतुक करतात; ते वाचतात आणि त्याचे पालन करतात.

ਬੰਦੇ ਸੇ ਜਿ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ਵੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥
त्यांच्या मते, परमेश्वराचा सेवक केवळ तेच आहेत जे परमेश्वराला पाहण्यासाठी इस्लामिक नियमांचे काटेकोरपणे पालन करतो.

ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥
हिंदू त्यांच्या शास्त्रवचनांद्वारे प्रशंसनीय, सुंदर आणि अमर्याद परमेश्वराची स्तुती करतात.

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬਹਕਾਰੁ ॥
ते तीर्थयात्रेच्या पवित्र मंदिरात स्नान करतात, फुलांचे अर्पण करतात आणि मूर्तीसमोर धूप जाळतात.

ਜੋਗੀ ਸੁੰਨਿ ਧਿਆਵਨ੍ਹਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
योगी समाधी (ध्यान) लावून परमेश्वराचे चिंतन करतात आणि सृष्टीनिर्मात्याला 'अलख' नावाने संबोधतात.

ਸੁਖਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਆਕਾਰੁ ॥
परमेश्वराचे सूक्ष्म रूप आहे, त्याचे नाव निरंजन आहे आणि हे जग त्या परमेश्वराचे शरीर आहे.

ਸਤੀਆ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੈ ਦੇਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥
धर्मादाय विचार धर्मादाय लोकांच्या मनात समाधान आणते.

ਦੇ ਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੂਣਾ ਸੋਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ते स्वार्थी हेतूने प्रेम देतात, कारण ते परमेश्वराला जे देतात त्यापेक्षा हजारो पट जास्त मागतात आणि जगाने त्यांच्या देणगीचे गौरव करावे अशी त्यांची अपेक्षा आहे.

ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਤੈ ਕੂੜਿਆਰਾ ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ ॥
दुसरीकडे, चोर, व्यभिचारी, खोटारडे, वाईट आणि दुष्ट लोकही या जगात आहेत,

ਇਕਿ ਹੋਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥਾਊ ਤਿਨਾ ਭਿ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥
वाईट कृत्यांमध्ये गुंतून त्यांच्या मागील कर्मफळ भोगून ते जगातून रिक्त हाताने निघून जातात. त्यांनी कोणतेही चांगले कार्य केले आहे का?

ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ ॥
या संसारात आणि आकाशात राहणारे, पाण्यात आणि जमिनीवर राहणारे विविध प्रकारचे जीव-जंतू आहेत.

ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥
हे परमेश्वरा ! त्या प्राण्यांनी काय मागितले हे फक्त तुम्हाला माहिती आहे. त्यांच्या स्थिरतेसाठी ते तुझ्यावर अवलंबून असतात.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥
हे नानक! भक्तांना नेहमीच देवाची स्तुती करण्याची उत्कट इच्छा असते आणि शाश्वत नाव हे त्यांचे एकमेव समर्थन आहे.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ ॥੧॥
ते नेहमी चिरंतन आनंदात राहतात, आणि सद्गुणी लोकांसाठी खूप नम्र असतात.

ਮਃ ੧ ॥
महला १ ॥

ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹ੍ਹਿਆਰ ॥
जेव्हा मुस्लीम व्यक्ती मरण पावतो तेव्हा त्याचे शरीर मातीत पुरवले जाते म्हणजेच दफन केले जाते आणि त्याच्या शरीराची जेव्हा माती बनते तेव्हा ती माती एका कुंभाराकडे येते,

ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥
त्यावेळी तो कुंभार त्या मातीपासून भांडी आणि विटा बनवतो, त्यासाठी ती माती जेव्हा भट्टीत जळताना त्यातून ओरडण्याचा आवाज येतो.

ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥
भट्टीत जळत असताना, ही माती (मुसलमानांचे अवशेष) नरकात जळत असल्यासारखे दिसते.

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥
गुरू नानकजी सांगतात की ज्याने या सृष्टीची निर्मिती केली आहे, त्या परमेश्वरालाच माहिती आहे की मृत शरीराला जाळणे योग्य आहे की त्याला मातीत पुरविणे. ॥ २ ॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥
सद्गुरुंशिवाय कोणालाही परमेश्वराची जाणीव झालेली नाही आणि कधी होणारही नाही कारण

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥
परमेश्वराने स्वतःला सद्गुरुंच्या अंतरात्म्यामध्ये स्थान दिले आहे आणि स्वतःला प्रकट करून ते जाहीरपणे घोषित करतात.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
सद्गुरुंना भेटल्यानंतर, जो मनुष्य सांसारिक संपत्ती आणि सामर्थ्याशी आसक्ती काढून टाकतो तो कायमचा मुक्त होतो.

ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥੬॥
सर्वात उदात्त हा विचार आहे, ज्याने आपले मन परमेश्वरासमोर आत्मसात केले आहे, त्याने जगाला जीवन देणाऱ्या परमेश्वराला प्राप्त केले आहे.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥
अहंकारामध्ये (ज्या राज्यात स्वत:ला परमेश्वरापासून वेगळे मानतो) एक व्यक्ती जगात येते आणि अहंकाराने तो या जगातून निघून जातो.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ ॥
त्याने अहंकारमध्ये जन्म घेतला आणि अहंकारामध्येच मरण पावला .

ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ ॥
मनुष्य अहंकारानेच तो कोणाला काही देतो आणि अहंकारानेच काहीही घेतो.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥
मनुष्य अहंकारामध्येच धन मिळवितो आणि अहंकारामध्येच तो सर्व प्राप्त केलेले धन गमावतो.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥
मनुष्य अहंकारामध्येच सत्य किंवा खोटे बोलतो.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ ॥
मनुष्य अहंकारामध्येच पाप किंवा पुण्याचे कर्म करत असतो.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥
अहंकारामुळे कधीकधी एखाद्या व्यक्तीजवळ सर्व सुखसोयी असतात तर आणि कोणाही यामुळेच वेदना सहन कराव्या लागतात.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ॥
अहंकारामुळेच काही व्यक्ती आनंदी असतात तर काही व्यक्ती दु:खी असतात.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ ॥
अहंकारामध्येच कधीकधी मनुष्याचे मन वाईट विचारांनी दूषित होते तर या अहंकारामुळेच कधीकधी मनुष्य तीर्थस्थानी स्नान करून आपले पाप धुतो.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ ॥
मनुष्य अहंकारामध्येच कधीकधी सामाजिक स्थिती आणि त्याचा सामाजिक दर्जा हरवून बसतो.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ॥
अहंकारामुळेच मनुष्य कधीकधी मूर्ख तर कधीकधी बुद्धिमान बनतो.

ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ॥
परंतु या अहंकारामुळेच त्याला कधीच मुक्तीचे रहस्य समजत नाही.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥
अहंकारामध्ये राहणारे व्यक्ती एकतर सांसारिक संपत्ती आणि सामर्थ्याच्या प्रेमामध्ये गुंतलेले असतात किंवा अज्ञानाच्या अंधारात राहतात.

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ ॥
अहंकारामध्ये राहणारे व्यक्ती पुन्हा पुन्हा जन्म घेतात.

ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ
जेव्हा एखाद्या व्यक्ती अहंकारापासून मुक्त होतो, तेव्हा त्याला परमेश्वराच्या दरबारात जाण्याचा मार्ग माहीत होतो.

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥
आध्यात्मिक ज्ञानाशिवाय, एखादी व्यक्ती निरुपयोगी चर्चा आणि युक्तिवादांमध्ये पीडित राहते.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੁ ॥
हे नानक ! परमेश्वराच्या आज्ञेनेच एखाद्याचे भाग्य लिहिले आहे.

ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ॥੧॥
जसजसे एखादी व्यक्ती इतरांना पाहते (विचार करते), तसेच विचार त्याच्या मनात विकसित होतात.

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महला २॥

ਹਉਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥
हे अहंकाराचे स्वरूप आहे, की लोक अहंकाराने आपली कामे करत राहतात.

ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥
हा अहंकार मनुष्याला जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकवून ठेवतो, त्यामुळे पुन्हा -पुन्हा त्याचा या पृथ्वीतलावर जन्म होतो.

ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਊਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ ॥
अहंकार कुठून येतो? यापासून मनुष्याला कसे मुक्त केले जाऊ शकते?

ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥
हा अहंकार परमेश्वराच्या आदेशानुसार अस्तित्वात आहे; लोक त्यांच्याआधीच्या जन्मी केलेल्या कर्मानुसार भटकतात.

ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ॥
अहंकार हा एक जुनाट आजार आहे, परंतु त्याचे उपाय त्यातच आहे.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥
जर परमेश्वराने कृपा केली तर ती व्यक्ती गुरूच्या उपदेशानुसार आचरण करतो. हाच या आजाराचा उपचार आहे.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥
नानक म्हणतात,हे मनुष्यांनो ऐका: अशाप्रकारे (परमेश्वराचे नामस्मरण करून), अहंकाराच्या आजारामुळे होणारे दु:ख दूर करता येते.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी:

ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥
केवळ त्या समाधानी व्यक्ती, जे प्रेम आणि भक्तीने चिरंतन (देव) वर ध्यान करतात, खरोखर त्याची सेवा करतात.

ਓਨ੍ਹੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥
ते वाईट मार्गाचा अवलंब करत नाही तर चांगले कार्य करतात आणि धर्माच्या मार्गावर चालतात.

ਓਨ੍ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਇਆ ॥
ते सांसारिक बंधांपासून दूर होतात आणि अन्न आणि पाणी नियंत्रणात वापरतात. (जगण्यासाठी पुरेसे).

ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! तू महान दाता आहे आही तू सर्वांना आपला आशीर्वाद देतो.

ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੭॥
पमेश्वराचे सदैव नामस्मरण करून, मनुष्याला कीर्ती प्राप्त करता येते.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥
फक्त परमेश्वरच असा आहे ज्याला सर्वांची संख्या आणि स्थिती माहीत आहे मानव, झाडे, तीर्थयात्रेचे पवित्र मंदिरे, पवित्र नद्या, ढग आणि शेतात.

ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂਹ ॥
विश्वामध्ये किती बेटे, खंड, जग आणि सौर यंत्रणा आहेत हे केवळ त्यालाच ठाऊक आहे.

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥
केवळ अंडी, गर्भाशय, पृथ्वी आणि घाम यासारख्या निर्मितीच्या चार स्त्रोतांद्वारे जन्माला आलेल्या प्राण्यांविषयी त्याला माहिती आहे.

ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਹ ॥
हे नानक ! फक्त परमेश्वरालाच सर्व समुद्र, पर्वत आणि जिवंत प्राणी यांची संख्या माहीत आहे.

ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ ॥
हे नानक ! परमेश्वरच या सृष्टीत मानवाची निर्मिती करतो आणि त्यांचे पालन-पोषण करतो.

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥
जो या सृष्टीची निर्मिती करतो, तो परमेश्वरच त्या सृष्टीची देखभाल करतो.

ਸੋ ਕਰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ ॥
जो या सृष्टीची निर्मिती करतो, तो परमेश्वरच त्या सृष्टीची काळजी घेतो.

ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ ਸੁਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ॥
तो परमेश्वर खूप दयाळू आहे, त्याला माझा कोटी-कोटी प्रणाम आहे. त्याच्या दरबार चिरंतन आहे.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗੁ ॥੧॥
हे नानक! जो परमेश्वराचे नामस्मरण करत नाही, त्याने हाताला धागा किंवा कपाळावर टिळक लावून काय अर्थ आहे?

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥
एखादी व्यक्ती कोट्यवधी चांगल्या आणि सद्‌गुणी कर्म आणि असंख्य धर्मादाय कृत्य केले, तरी हे सर्व व्यर्थ आहे.

ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣ ॥
जरी एखाद्या व्यक्तीने लाखो तीर्थयात्रेला जाऊन तप केले किंवा वनात जाऊन योगाभ्यास केला,

ਲਖ ਸੂਰਤਣ ਸੰਗਰਾਮ ਰਣ ਮਹਿ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਣ ॥
जरी त्याने युद्धभूमीत लाखो पराक्रम केले असेल किंवा युद्धभूमीत आपले प्राण गमावले असेल,

ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੜੀਅਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥
जरी वेद आणि पुराणचे ध्यान आणि वाचन करून मनुष्याला पुष्कळ आध्यात्मिक ज्ञान प्राप्त केले असेल,

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਲਿਖਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥
जो या सृष्टीचा निर्माणकर्ता आहे, त्या परमेश्वराने या सृष्टीची निर्मिती केली आहे आणि एखाद्याच्या जन्माची आणि मृत्यूची वेळ पूर्वनिर्धारित केली आहे.

ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥
हे नानक ! या सर्व हुशार युक्त्या खोट्या आणि निरुपयोगी आहेत. फक्त परमेश्वराचे नामाच सत्य आहे.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा ! फक्त तोच एकमेव सद्गुरू आहे, ज्याने सर्वत्र सत्याचा (नीतिमत्त्व) प्रसार केला आहे.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨ੍ਹੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥
तो एकटाच सत्य प्राप्त करतो, ज्याला तू ते सत्य देतो. मग तो व्यक्ती सत्याचे आचरण करतो.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥
ज्या मनुष्याला सद्गुरूची प्राप्ती होते, त्याला सत्याची प्राप्ती होते आणि सद्गुरू त्याच्या हृदयात सत्य निर्माण करतो.

ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
पण मूर्ख आणि स्वार्थी लोकांना सत्य काय आहे हे माहीत नाही त्यामुळे ते आपले जीवन व्यर्थ घालवतात.

ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥੮॥
असे लोक जगात का आले आहेत?

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥ ॥
जरी आपण अनेक पुस्तके वाचली असली की त्या पुस्तकांचे ढीग तयार होतील,

ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ ॥
जरी इतकी पुस्तके वाचली ज्याने अनेक खड्डे भरल्या जाऊ शकतात,

ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸ ॥
जरी कितीही वर्षे अभ्यास केलेला असला किंवा वर्षातील कितीही महिने अभ्यास केलेला असला,

ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ॥
आयुष्यभर अभ्यास केलेला असला, जोपर्यंत शरीरात प्राण आहे तोपर्यंत अभ्यास केलेला असला तरी,

ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਝਖਣਾ ਝਾਖ ॥੧॥
हे नानक! परमेश्वराच्या दरबारात मान्य असणारी एकमेव गोष्ट म्हणजे त्यांची स्तुती गाणे आणि त्याचे नामस्मरण करणे. बाकी सर्व एखाद्याचे अहंकारात भटकण्यासारखे आहे.

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੜਿਆ ॥ਤੇਤਾ ਕੜਿਆ ॥
मनुष्य जितका अधिक लिहितो आणि वाचतो तितका तो अधिक अहंकारी आणि गर्विष्ठ बनतो.

ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭਵਿਆ ॥ਤੇਤੋ ਲਵਿਆ ॥
मनुष्य जितका तीर्थयात्रेसाठी इतरत्र भटकतो, तो मनुष्य तितकाच निरर्थक बोलतो.

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ ॥
मनुष्य जेवढा धार्मिक वेष धारण करतो, तेवढाच तो आपल्या शरीराला दु:खी करतो.

ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥
हे माझ्या मित्रा, आपण आपल्या स्वत:च्या कृतीचा किंवा कर्माचा परिणाम सहन करणे आवश्यक आहे.

ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ ॥
काहीही न खाता, एखाद्या व्यक्तीने कोणत्याही आध्यात्मिक गुणांची कमाई केली नाही, तर त्याने आपल्या आवडीचा आनंद घेण्याची संधी गमावली आहे.

ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥
द्विधा मनस्थितीमुळे मनुष्याला खूप त्रास होतो.

ਬਸਤ੍ਰ ਨ ਪਹਿਰੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਹਰੈ ॥
जो कपडे घालत नाही, तो आपल्या शरीरावर हवामानाच्या बदलामुळे रात्री आणि दिवस दु:खी असतो.

ਮੋਨਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥ ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੂਤਾ ॥
मौन धारण केल्याने मनुष्याचे जीवन व्यर्थ होते. गुरूच्या शिकवणीशिवाय मनुष्याला अज्ञानाच्या झोपेतून कसे जागे केले जाऊ शकते?

ਪਗ ਉਪੇਤਾਣਾ ॥ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਣਾ ॥
जो अनवाणी पायी जातो, त्याच्या पायांना दुखापत करून स्वत:च्या कृतीमुळे ग्रस्त असतो.

ਅਲੁ ਮਲੁ ਖਾਈ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥
जो मनुष्य उरलेले अन्न खातो आणि त्याच्या डोक्यावर राख टाकतो,

ਮੂਰਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥
आंधळा मूर्ख (अज्ञानी) व्यक्तीने आपला सन्मान गमावला आहे.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण न करता त्याच्या दरबारात कोणत्याही वस्तूला किंवा गोष्टीला मंजूरी नाही.

ਰਹੈ ਬੇਬਾਣੀ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ॥
एखादा जंगलात, स्मशानभूमीत राहतो.

ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥
अशा आध्यात्मिकरित्या अंध व्यक्तीला परमेश्वराला ओळखण्याचा योग्य मार्ग माहीत नसतो, तो शेवटी पश्चात्ताप करतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
केवळ सद्‌गुरूला भेटणाराच शांतीचा आनंद घेतो.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
कारण तो त्याच्या मनात परमेश्वराचे नाम सदैव जपतो.

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥
हे नानक! ज्याच्यावर परमेश्वर आपली कृपा करतो, तोच सद्‌गुरूला भेटतो.

ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥੨॥
मग कोणत्याही प्रकारच्या आशा आणि काळजीमुळे प्रभावित होत नाही आणि गुरूच्या शब्दाचे पालन केल्याने तो आपल्या अहंकाराचा त्याग करतो. ॥ २ ॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥
हे परमेश्वरा! तुमचे भक्त तुमच्या मनाला प्रसन्न करतात. ते आपल्या दारात आपले स्तुती गातांना शोभून दिसतात.

ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨੑੀ ਧਾਵਦੇ ॥
हे नानक! जे परमेश्वराच्या कृपेपासून वंचित राहतात, त्यांना परमेश्वराच्या दरबारात आश्रय मिळत नाही आणि ते इतरत्र भटकत राहतात.

ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿੑ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ॥
असे काही लोक आहेत जे आपले मूळ असलेल्या परमेश्वराला ओळखत नाहीत आणि कोणत्याही आध्यात्मिक गुणवत्तेशिवाय ते स्वतःला महान समजतात.

ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ॥
हे परमेश्वरा! इतर लोक स्वत: उच्च सामाजिक स्थिती राहण्याचा दावा करताना, मी निम्न सामाजिक स्थिती असणारा एक सामान्य व्यक्ती आहे.

ਤਿਨੑ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ॥੯॥
जे तुमचे ध्यान करतात त्यांची मी फक्त संगती शोधत असतो.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
हे संपूर्ण जग जादूगारांच्या कृतीसारखे भ्रम आहे. या खोट्या जगात, खोटे (अल्पकालीन) राजा आहे आणि खोटे त्याचे विषय आहेत.

ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥
राजवाडे आणि वाडे खोटे आहेत आणि नाशवंत आहेत ते त्याच्यात राहतात.

ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ ਕੂੜੁ ਪੈਨ੍ਹਣਹਾਰੁ ॥
सोने आणि चांदीचे दागिने खोटे आहेत आणि जे त्यांना परिधान करतात ते खोटे आहेत.

ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ ਕੂੜੁ ਕਪੜੁ ਕੂੜੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥
हे शरीर असत्य आहे, कपडे खोटे आहेत आणि हे सौंदर्य भ्रामक आहे.

ਕੂੜੁ ਮੀਆ ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ॥
पती आणि पत्नी यांच्यातील संबंध फारच कमी कालावधीचे असतात आणि ते खोट्या संघर्षांमध्ये वाया जात आहेत.

ਕੂੜਿ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥
खोट्या लोकांना खोटेपणा आवडतो आणि तो सृष्टीच्या निर्मात्याला पूर्णपणे विसरतो.

ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥
जेव्हा संपूर्ण जग क्षणभंगुर आहे, तेव्हा मी कोणाशी मैत्री करू?

ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥
मनुष्यांना हे भ्रामक जग मधासारखे गोड वाटते आणि म्हणूनच हा खोटा भ्रम लोकांचा नाश करीत आहे.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ॥੧॥
हे परमेश्वरा नानक ही प्रार्थना करतो की तुमच्याशिवाय सर्व काही पूर्णपणे खोटे आणि भ्रामक आहे.

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥
जेव्हा परमेश्वर एखाद्या मनुष्याच्या हृदयात राहतो, तेव्हाच त्याला सत्याची जाणीव होते.

ਕੂੜ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ ॥
खोटेपणाची घाण काढून टाकली जाते आणि मन व शरीर दुर्गुणांपासून मुक्त होते.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰ
जेव्हा तो परमेश्वरावर प्रेम करतो तेव्हाच जगाबद्दलचे सत्य जाणून घेतो.

ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
परमेश्वराचे नाव ऐकून मन प्रसन्न होते; आणि मनुष्याला सांसारिक अडचणीतून स्वातंत्र्य मिळते.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥
जेव्हा त्याला जीवनाचा खरा मार्ग माहीत असतो, तेव्हाच त्याला सत्याची जाणीव होते.

ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ ॥
शरीररूपी शेतजमीन तयार करून, तो त्यामध्ये निर्मात्याच्या नावाचे बीज पेरतो.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ ॥
जेव्हा त्याला गुरूकडून खरी शिकवण मिळते तेव्हाच त्याला सत्याची जाणीव होते.

ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥
इतर प्राणीमात्रांवर द्या करतो आणि आपल्या सामर्थ्यानुसार दान-पुण्य करतो.

ਸਚੁ ਤਾਂ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥
जेव्हा तो स्वतःच्या आत्म्याच्या तीर्थक्षेत्रात वास करतो, तेव्हाच त्याला सत्याची जाणीव होते.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥
सद्गुरूंकडून शिकवण मिळवताना ते आंतरिक स्वभावावर लक्ष केंद्रित करतात.

ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੂ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥
सत्य सर्व आजारांचा उपाय आहे; आणि सत्यामुळेच सर्व पापांपासून मनुष्याची सुटका होते.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੨॥
ज्यांच्या मनात सत्य विराजमान आहे, त्यांच्यासमोर नानक विनवणी करतात. ॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥
मी मन संतांच्या चरणाची धूळ मागतो म्हणजेच संतांची संगती मागतो; जर मला ती मिळाली तर मी स्वतःला खूप भाग्यवान मानतो.

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥
खोट्या लोभाचा त्यागकरून आपण सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण करायला पाहिजे.

ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥
आपण केलेल्या कृतीप्रमाणेच आपल्याला फळ प्राप्त होते.

ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥
जर हे इतके पूर्वनिर्धारित असेल तर एखाद्याला नम्रपणे संतांची सेवा करण्याची संधी प्राप्त होते.

ਮਤਿ ਥੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥੧੦॥
आपल्या मर्यादित बुद्धीमुळे, आपण निःस्वार्थ सेवेचे फळ आपण गमावतो. ॥ १० ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਸਚਿ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ ॥
नीतिमान जीवन दुर्मिळ झाले आहे, खोटेपणा सर्वत्र पसरत आहे आणि लोक कलियुगाच्या पापांमुळे आणि दुष्टांमुळे भुतांसारखे वागत आहेत.

ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ ॥
जे नीतिमान जगले (त्यांच्या मनात धार्मिकतेचे बीज लावले) ते सन्मानाने निघून गेले आहेत. ज्यांचे मन द्वैत विभाजित झाले आहे, त्यांच्या मनात धार्मिकतेचे बीज कसे उगवू शकते?

ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ ਰੁਤੀ ਹੂ ਰੁਤਿ ਹੋਇ ॥
जर धान्य (बी) योग्य असेल आणि वातावरणही अनुकूल असेल तर धान्य (बी) योग्यप्रकारे अंकुरित होते म्हणजेच जर मन शुद्ध असेल, परमेश्वराकडे पूर्ण लक्ष केंद्रित केले असेल आणि वेळ वाया घालविला जात नसेल तरच परमेश्वराचे नाम मनुष्याच्या मनात अंकुरते.

ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ ॥
हे नानक! आपण काळजी घेतली नाही तर कच्चे कापड सुंदर रंगले जात नाही.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ ॥
त्याचप्रमाणे, शरीराला कठोर परिश्रमाची सवय लावली तर परमेश्वराच्या भीतीने या शरीरातील सर्व पापर नष्ट होतात आहे हे शरीर तेजस्वी बनते.

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥
हे नानक! जेव्हा अशाप्रकारे मन परमेश्वराच्या प्रेमाने आणि भक्तीने भरले जाते, तेव्हा त्यात खोटेपणाचा विचार केला जात नाही. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥
(जगातील परिस्थिती दयनीय आहे, असे दिसते की) लोभ आणि पाप दोन्ही राजा आणि त्याचा मदतनीस बनले आहेत; आणि खोटेपणा मुख्य कार्यकारी आहे.

ਕਾਮੁ ਨੇਬੁ ਸਦਿ ਪੁਛੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥
वासना त्यांच्या मुख्य सल्लागारासारखी आहे, ते आपला सल्ला विचारतात आणि नंतर एकत्र बसून ते लोकांना फसविण्यासाठी वेगवेगळ्या मार्गांवर चर्चा करतात.

ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥
ज्ञानाच्या अभावामुळे त्यांचे विषय अज्ञानी आहेत, ते सांसारिक इच्छेच्या अग्नीने भरलेले आहेत आणि ते आध्यात्मिकरित्या मेलेले आहेत.

ਗਿਆਨੀ ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੂਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥
तथाकथित ज्ञानी, नृत्य करतात आणि त्यांचे वाद्य वाजवतात, ते विविध प्रकारचे रूप धारण करून श्रृंगार करतात.

ਊਚੇ ਕੂਕਹਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ते मोठ्या आवाजात हाक मारतात आणि युद्ध कविता गातात तसेच योद्धांच्या शौर्याच्या कथा सांगतात.

ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥
मूर्ख विद्वान आणि पंडितांना हुशार युक्तिवाद आणि युक्त्यांद्वारे सांसारिक संपत्ती गोळा करण्यास आवडते.

ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
नीतिमान लोक त्या बदल्यात परमेश्वराला तारणासाठी चांगले कर्म करतात आणि मोक्ष मिळविण्यासाठी सतत प्रयत्न करतात.

ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥
ते स्वतःला ब्रह्मचारी म्हणतात, आणि त्यांच्या घरांना सोडून देतात, परंतु त्यांना जीवनाचा खरा मार्ग माहीत नसतो.

ਸਭੁ ਕੋ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥
प्रत्येकजण स्वत:ला परिपूर्ण म्हणतो; कोणीही स्वत:ला अपूर्ण म्हणत नाही.

ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥੨॥
हे नानक! एखाद्या व्यक्तीची खरी गुणवत्ता केवळ तेव्हाच ओळखली जाईल जेव्हा परमेश्वराच्या दरबारात मिळालेल्या त्याच्या सन्मानाच्या उपायाविरूद्ध त्या व्यक्तीचा न्याय केला जाईल.

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥
हे नानक! परमेश्वराने जे निवडले आहे ते नक्कीच होईल कारण तो स्वत: ते पाहत आहे (त्याच्या

आज्ञेनुसार सर्व काही घडत आहे).

ਸਭਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥
प्रत्येकजण त्यांच्या इच्छेनुसार गोष्टी करण्याचा उत्तम प्रयत्न करतो, परंतु निर्माणकर्ता जे करतो फक्त तेच घडते.

ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ ॥
परमेश्वराच्या दरबारात, सामाजिक स्थिती आणि सामर्थ्य याचा अर्थ काहीही नाही, कारण तेथे संपूर्णपणे नवीन व्यक्तींशी सामना करावा लागतो. (कोणाचीही स्थिती शाश्वत नाही)

ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥
 केवळ त्या काहींना चांगले किंवा सद्‌गुण मानले जाते, ज्यांना परमेश्वराच्या दरबारात त्यांचे खाते तपासले जाते तेव्हा त्यांना सन्मान मिळतो. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी:

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! सृष्टीतील ज्या जीवांच्या नशिबात तुम्ही आधीपासूनच हे सर्व लिहून ठेवले आहे, तेच जीव तुमचे नामस्मरण करू शकतात.

ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥
या प्राण्यांच्या सामर्थ्यात काहीही नाही; तुम्हीच या सृष्टीची निर्मिती केली आहे.

ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥
हे परमेश्वरा ! या सृष्टीतील काही जीवांना तू स्वतः आश्रय देऊन स्वतः सोबत ठेवतो तर काहींना स्वतःपासून अलिप्त ठेवतो.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥
 ज्याला तुम्ही स्वत:ला प्रगट केले आहे, त्याने गुरुच्या कृपेने तुम्हाला जाणवले आहे.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥
आणि ते सहजतेने सत्यात विलीन होतात. ॥ ११॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥
हे परमेश्वरा! तुमचे हे जग किती विचित्र आहे, जिथे दुःख हा उपाय बनतो आणि आनंद एक आजार बनतो. जिथे आनंद आहे तिथे दुःख नाही.

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! तू निर्माणकर्ता आणि प्रत्येक गोष्टीचा कर्ता आहेस, मी काहीच नाही. जरी मी प्रयत्न केला तरी काहीच घडत नाही.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥
हे सर्व व्यापणारा निर्माणकर्ता, मी स्वत:ला तुमच्यासाठी समर्पित करतो.

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या मर्यादा ज्ञात केल्या जाऊ शकत नाहीत. ॥१॥ रहाउ ॥

ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥
तुझा प्रकाश संपूर्ण विश्वामध्ये व्यापलेला आहे आणि तुझा प्रकाश सर्व प्राणिमात्रांमध्ये आहे, तुझी सर्वशक्तिमान शक्ती सर्वव्यापी आहे.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿੑਉ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! तू खरा गुरु आहेस; तुझी स्तुती खूप सुंदर आहे. जो तुमची स्तुती गातो, तो दुर्गुणांच्या महासागराला सहजतेने पार करू शकतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥
हे नानक! निर्माणकर्त्याची स्तुती गा; परमेश्वराला जे करणे योग्य वाटते तेच तो करतो. ॥ २॥

ਮਃ ੨ ॥
महला २ ॥

ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥
योगीचे खरे कर्तव्य म्हणजे धर्म ज्ञान प्राप्त करणे; आणि ब्राह्मणांचे कर्तव्य (हिंदू याजक) वेदांवर अभ्यास करणे आणि त्यांचे चिंतन करणे हे आहे.

ਖਤ੍ਰੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥
क्षत्रियाचे कर्तव्य रणांगणात धैर्याने लढणे आहे आणि शुद्रांचे कर्तव्य म्हणजे इतरांची सेवा करणे.

ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥
परंतु सर्वांचे कर्तव्य म्हणजे परमेश्वराचे नामस्मरण करणे. नानक हा त्या व्यक्तीचा सेवक आहे ज्याला हे रहस्य माहिती आहे कारण तो मनुष्य पवित्र परमेश्वराचे मूर्त स्वरूप आहे. ॥ ३॥

ਮਃ ੨ ॥
महला २॥

ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥
केवळ एकच परमेश्वर हा सर्व परमेश्वरांचा आत्मा आहे, अगदी परमेश्वरांच्या परमेश्वराचाही.

ਆਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸਿ੍ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥
सर्व प्राणिमात्रांमध्ये वास करणारा परमेश्वर स्वतः त्यांचा आत्मा आहेत, हे रहस्य कोणाला समजले तर नानक हे त्यांचे सेवक आहेत, ते स्वतःच परमेश्वर आहेत. ॥४॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥
ज्याप्रमाणे मातीच्या भांड्यात पाणी साठवून राहते त्याचप्रमाणे पाण्याविना मातीचे भांडे बनू शकत नाही.

ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥
त्याचप्रमाणे, दैवी ज्ञानाने मन दुर्गुणांपासून दूर ठेवले जाते, परंतु गुरूंच्या शिकवणीशिवाय दैवी ज्ञान प्राप्त करता येत नाही.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥
जर सुशिक्षित व्यक्ती पापी असेल तर त्याला शिक्षा होईल, परंतु सद्गुणी व्यक्ती जरी निरक्षर असली तरी त्याला शिक्षा होऊ शकत नाही.

ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥
जसे कर्म केले जातात, त्याचप्रमाणे प्रतिष्ठा प्राप्त होते.

ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥
म्हणून असा खेळ खेळू नका, ज्यामुळे तुम्हाला परमेश्वराच्या दरबारात पोहचूनही तुम्ही मानवी जन्माचा खेळ गमवाल.

ਪੜਿਆ ਅਤੈ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥
सुशिक्षित आणि निरक्षर लोकांच्या कर्मांचा न्याय परमेश्वराच्या दरबारात केला जाईल.

ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥
ज्या व्यक्तीने गुरूच्या शिकवणुकीचे पालन करण्याऐवजी जिद्दीने स्वतःच्या मनाचे पालन केले आहे त्याला परमेश्वराच्या दरबारात शिक्षा होते.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ॥.
हे नानक! मानवी शरीर, जे सर्व प्रजातींमध्ये सर्वोच्च आहे, रथ (नैतिक मूल्ये) आणि सारथी (मार्गदर्शक तत्त्वे) आहे.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥
प्रत्येक युगात ही मूल्ये आणि मार्गदर्शक तत्त्वे बदलत राहतात; केवळ ज्ञानी लोकांना हे समजते.

ਸਤਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥
सत्ययुगात समाधान रथ (नैतिक मूल्य) होते आणि नीतिमत्त्व सारथी (मार्गदर्शक तत्त्व) होते.

ਤ੍ਰੇਤੈ ਰਥੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥
त्रेतायुगात रथ मानवी देह ब्रह्मचर्य होता आणि इच्छा हा सारथी होता.

ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਥੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥
द्वापर युगात प्रायश्चित्त रथ होता आणि उच्च नैतिक वर्ण सारथी होता.

ਕਲਜੁਗਿ ਰਥੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥੧॥
कलयुगात, सांसारिक संपत्ती आणि सामर्थ्यासाठी इच्छांचा अग्नी रथ आणि खोटेपणा हा सारथी आहे.

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਸਾਮ ਕਹੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥
सामवेद म्हणतो की जगाचा स्वामी पांढरा पोशाख धारण करतो. त्या युगात प्रत्येकाने सत्याची इच्छा केली, सत्याने पालन केले आणि नीतिमान जगले.

ਰਿਗੁ ਕਹੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੂਰੁ ॥
ऋग्वेद म्हणतो की परमेश्वर सर्वत्र आहे, तो सर्वव्यापी आहे आणि भगवान राम नाव सर्वश्रेष्ठ आहे.

ਨਾਇ ਲਇਐ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਹਿ ॥
हे नानक! (ऋग्वेदानुसार), भगवान रामाचे नाव जप करून सर्व पापे नष्ट होतात, मग मर्त्य तारण प्राप्त करते.

ਜੁਜ ਮਹਿ ਜੋਰਿ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਕਾਨ੍ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ ॥
यजुर्वेदाच्या वेळी (द्वापरमध्ये) परमेश्वराचे नाव यादव वंशात कृष्ण म्हणून प्रसिद्ध होते, ज्याने बळजबरीने चंद्रावलीची फसवणूक करून तिला आणले,

ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੋਪੀ ਲੈ ਆਇਆ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥
त्याने आपल्या गोपी (महिला भक्त- सत्यभामा) साठी इंद्राच्या बागेतून पारिजात (कल्पवृक्ष) आणले होते आणि वृंदावनामध्ये लावले.

ਕਲਿ ਮਹਿ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਹੂਆ ਨਾਉ ਖੁਦਾਈ ਅਲਹੁ ਭਇਆ ॥
कलियुगात अथर्ववेद प्रसिद्ध झाला आणि त्यानुसार परमेश्वराची 'अल्लाह' आणि 'खुदा' ही नावे प्रसिद्ध झाली.

ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਲੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ਤੁਰਕ ਪਠਾਣੀ ਅਮਲੁ ਕੀਆ ॥
लोकांनी तुर्क आणि मुगलांची शक्ती स्वीकारली आणि ते निळे कपडे घालू लागले.

ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਹੋਏ ਸਚਿਆਰ ॥
अशाप्रकारे चारही वेद आपापल्या काळानुसार स्वतःच्या सत्याचा दावा करतात.

ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤਿਨ੍ ਚਾਰ ਵੀਚਾਰ ॥
हे चारही वेद वाचून आणि त्यांचे अध्ययन करून, लोक त्यांच्या मनात चांगले विचार विकसित करतात.

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥੨॥
पण, हे नानक! केवळ जो परमेश्वरावर प्रेमळ प्रेम करतो आणि नम्र राहतो, त्याला मुक्ती प्राप्त होते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥
मी माझे जीवन सद्‌गुरूला समर्पित करतो; ज्यांना भेटून मी सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण करतो.

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨ੍ਹੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥
सद्‌गुरू ज्याने आपल्या शिकवणींद्वारे माझे मन इतके प्रकाशित केले आहे की जणू त्याने माझ्या दृष्टीने दैवी ज्ञानाचा मलम लावला आहे, ज्यामुळे मी जगाबद्दलचे सत्य पाहतो.

ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥
जे लोक आपल्या सद्‌गुरूचा त्याग करतात आणि स्वतःला दुसऱ्याशी जोडतात,

ते सांसारिक महासागरात बुडतात.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥
केवळ काहींना हे समजले आहे की सद्गुरू जहाजासारखा आहे
(आपल्याला सांसारिक दुर्गुणांच्या महासागर पार करण्यासाठी)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥
आपल्या कृपेने तो दुर्गुणाच्या ऐहिक महासागराला पार करतो. ॥ १३॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥
सेमल झाड सरळ बाणासारखे असते; ते खूप उंच आणि खूप रुंद असते.

ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥
पण पक्षी येतात आणि त्याचे फळ खाण्याची आशा घेऊन त्यावर बसतात, ते निराश का निघून जातात?

ਫਲ ਫਿਕੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤ ॥
कारण त्याची फळे चव नसलेली आहेत, फुले कोमेजलेली आहेत आणि पाने निरुपयोगी आहेत.

ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ ਨਾਨਕਾ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਤਤੁ ॥
(त्याचप्रमाणे गोडवा आणि नम्रतेशिवाय, महानतेचा सर्व दिखावा काही उपयोगाचा नाही.)
हे नानक! नम्रतेसह गोडपणाची गुणवत्ता ही सर्व गुणांचे सार आहे.

ਸਭੁ ਕੋ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ ਪਰ ਕਉ ਨਿਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥
प्रत्येकजण स्वत:च्या फायद्यासाठी इतरांसमोर वाकतो, पण इतरांच्या फायद्यासाठी नाही.

ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੂ ਤੋਲੀਐ ਨਿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੋਇ ॥
आपण हे लक्षात घेतले पाहिजे की जेव्हा वजनाच्या प्रमाणात काहीतरी ठेवले जाते तेव्हा कमी असलेली बाजू जड मानली जाते (त्याचप्रमाणे, जो नम्रता दर्शवितो तो एक चांगला व्यक्ती मानला जातो)

ਅਪਰਾਧੀ ਦੂਣਾ ਨਿਵੈ ਜੋ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ॥
एक पापी, हरणाच्या शिकारीप्रमाणे, त्याच्या स्वार्थी हेतूसाठी तो झुकतो.

ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥
परंतु जर हृदय खोटेपणा आणि फसवणूकीने भरलेले असेल तर एखाद्याचे डोके खाली वाकवून

नम्रता दाखवून काय प्राप्त केले जाऊ शकते. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥
एक पंडित पवित्र पुस्तके वाचतो आणि दररोज प्रार्थना म्हणतो, आणि नंतर वादविवाद गुंतलेला.

ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥
तो दगडांची पूजा करतो आणि नंतर समाधीमध्ये असल्याचे भासवत असलेल्या बगळ्याप्रमाणे बसतो.

ਮੁਖਿ ਝੂਠ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ॥
तो मुखाने सदैव खोटे बोलतो, आणि त्या त्याच्या खोटे बोलण्याला तो सुंदर चमकणाऱ्या दागिन्यासारखे इतरांसमोर ठेवतो;

ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥
तो दिवसातून तीन वेळा गायत्री मंत्र पठण करतो.

ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ॥
त्याच्या गळ्याभोवती एक जपमाळ आहे, आणि त्याच्या कपाळावर टिळक आहे- पवित्र चिन्ह असते;

ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥
प्रार्थना करताना तो नेहमी धोतर घालतो आणि त्याच्या डोक्यावर पगडी घालतो.

ਜੇ ਜਾਣਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥
परंतु जर त्याला दैवी कृत्ये (परमेश्वराची स्तुती) माहीत असेल तर

ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ ॥
मग त्याला निश्चितपणे हे लक्षात येईल की या समजुती आणि विधी सर्व व्यर्थ आहेत.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਉ ਧਿਆਵੈ ॥
हे नानक! पूर्ण विश्वासाने परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥
सद्गुरूंच्या शिकवणीशिवाय कोणालाही योग्य मार्ग सापडत नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी:

ਕਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ॥
हे सुंदर शरीर सोडून जगातील निघून जाईल.

ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥
तो त्याच्या चांगल्या आणि वाईट कर्मांचा परिणाम सहन करेल.

ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ॥
ज्या व्यक्तीने आपल्या इच्छेनुसार जीवन जगले आहे (त्याने इतरांना किती त्रास दिला आहे याची काळजी न घेता त्याच्या इच्छेनुसार कार्य केले आहेत) अशा छळ सहन करावे लागतील, जसे की परलोकात त्याला एका अरुंद, कठीण मार्गाने प्रवास करावा लागणार.

ਨੰਗਾ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥
जेव्हा त्याच्या पापी कर्मांचा हिशोब होतो तेव्हा तो दु:ख सहन करताना खूप भयानक दिसतो.

ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥੧੪॥
तेव्हा त्याला त्याच्या दुष्कर्माचा खूप पश्चात्ताप होतो. ॥ १४ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥
हे पंडित ! करुणा, समाधान, ब्रह्मचर्य आणि कापसासारखा उच्च नैतिक चारित्र्याने बनलेला धागा,

ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥
आत्म्याचा पवित्र धागा आहे; जर तुमच्याकडे असेल तर तो माझ्या गळ्यात घाला.

ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥
तो तोडला जाऊ नाही, तो घाणेरडा होऊ शकत नाही, तो जाळला जाऊ शकत नाही किंवा हरवला जाऊ शकत नाही.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥
हे नानक ! धन्य ते लोक आहेत, त्यांच्या मानेभोवती असा धागा आहे.

ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥
हा पवित्र धागा जो तू घालतोस, तो तू चार पैसे देऊन विकत घेतलास, तुझ्या यजमानाच्या चौक्यावर बसून त्यांच्या गळ्यात घातला,

ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥
तेव्हा तू त्याच्या कानात उपदेश केलास की आजपासून तुझा गुरु ब्राह्मण आहेत.

ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥੧॥
पण जेव्हा तो मरतो, तेव्हा पवित्र धागा निघून जातो आणि आत्मा त्याच्याशिवाय निघून जातो.

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ ॥
एक माणूस हजारो दरोडेखोरी, हजारो व्यभिचार, हजारो खोटेपणा आणि हजारो शाब्दिक गैरवर्तन करतो.

ਲਖ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥
तो आपल्या सहकारी व्यक्तींविरूद्ध हजारो फसव्या आणि गुप्त कृती रात्रंदिवस करत असतो.

ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ਬਾਮ੍ਹਣੁ ਵਟੇ ਆਇ ॥
पवित्र धागा कापसापासून बनविला जातो आणि ब्राह्मण येतो आणि आणि तो घालण्यास भाग पाडतो.

ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨ੍ਹਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਪਾਇ ॥
घरी आलेल्या पाहुणांसाठी शेळी मारून जेवण तयार केले जाते आणिजेवायला दिले जाते, त्यानंतर प्रत्येकजण पवित्र धागा परिधान करण्यास सांगतो.

ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥
जेव्हा पवित्र धागा जुना होतो तेव्हा तो फेकून दिला जातो आणि दुसरा एक नवीन धागा परिधान केला जातो.

ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥੨॥
हे नानक! जर या धाग्यात दयाळूपणा असेल, समाधान असेल आणि सत्याची ताकद असेल तर आत्म्याचा हा धागा कधीही तुटत नाही. ॥ २ ॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ ॥
जेव्हा आपण आपल्या अंतःकरणात त्याचे नाव आत्मसात करतो तेव्हाच आपण परमेश्वराच्या दरबारात सन्मान प्राप्त करतो, कारण परमेश्वराची स्तुती करणे हा खरा पवित्र धागा आहे.

ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਪੂਤ ॥੩॥
असा पवित्र धागा परिधान करून, परमेश्वराच्या दरबारात सन्मान प्राप्त होतो. हा पवित्र धागा कधीही तुटत नाही.

ਮਃ ੧ ॥
महला १ ॥

ਤਗੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਗੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥
पंडित आपल्या इंद्रियांना आणि शरीरावर दुर्गुणांपासून रोखण्यासाठी धागा परिधान करत नाही.

ਭਲਕੇ ਥੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ ॥
दररोज तो पाप करीत आहे, आणि म्हणून अपमान केला जात आहे.

ਤਗੁ ਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁ ਨ ਹਥੀ ॥
तो वाईट ठिकाणी जाण्यापासून रोखण्यासाठी त्याच्या पायावर कोणताही पवित्र धागा घालत नाही आणि कोणत्याही वाईट कृत्यांपासून त्याला रोखण्यासाठी त्याच्या हातावर कोणताही धागा नाही.

ਤਗੁ ਨ ਜਿਹਵਾ ਤਗੁ ਨ ਅਖੀ ॥
निंदा करण्यापासून रोखण्यासाठी त्याच्या जिभेचा धागा नाही आणि वाईट हेतूने पाहणे थांबविण्यासाठी त्याच्या डोळ्यांवर धागा नाही.

ਵੇਤਗਾ ਆਪੇ ਵਤੈ ॥ਵਟਿ ਧਾਗੇ ਅਵਰਾ ਘਤੈ ॥
जरी तो स्वत: नैतिक संयमाच्या कोणत्याही धाग्याशिवाय फिरत असला तरी तो इतरांना धागे बनवून बांधत असतो.

ਲੈ ਭਾੜਿ ਕਰੇ ਵੀਆਹੁ ॥
तो विवाह विधी पूर्ण करण्यासाठी पैसे घेतो;

ਕਢਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥
त्यांच्या पत्रिका वाचून, तो त्यांना मार्ग दाखवतो.

ਸੁਣਿ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥
हे मनुष्यांनो! लक्षपूर्वक पाहा आणि ऐका, ही किती आश्चर्यकारक गोष्ट आहे,

ਮਨਿ ਅੰਧਾ ਨਾਉ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥
की पंडित हा स्वत: आध्यात्मिकदृष्ट्या अंध असूनही स्वत:ला (बुद्धिमान) सुजन म्हणवून घेतो.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ॥
जेव्हा परमेश्वर दयाळू होतो आणि एखाद्यावर दया करतो तेव्हा तो त्याच्याकडून केवळ तेच

कृत्य करून घेतो, जे त्याला संतुष्ट करते.

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ॥
तो सेवक, ज्याला परमेश्वर त्याच्या आज्ञेचे पालन करण्यास प्रवृत्त करतो, तो खरोखर त्याची सेवा करतो.

ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ਤਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥
त्याच्या आज्ञेचे पालन केल्याने तो परमेश्वराच्या दरबारात मान्य होतो आणि मग तो त्याच्याबरोबर विलीन होतो.

ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥
जेव्हा एखादा आपल्या स्वामीला संतुष्ट करतो तेव्हा तो त्याच्या मनात असलेल्या इच्छेनुसार फळ प्राप्त करतो.

ਤਾ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥੧੫॥
मग, तो सन्मानाने परमेश्वराच्या दरबारात जातो. ॥१५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਗਊ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
हे पंडित! एकीकडे तुम्ही गायी आणि ब्राह्मण यांच्यावर कर लादता आणि दुसरीकडे तुम्ही शुध्दीकरण करण्यासाठी स्वयंपाकघर शेणाने स्वच्छ करता. लक्षात ठेवा हे तुम्हाला दुर्गुणांच्या जागतिक महासागर पार करण्यास मदत करणार नाही.

ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ ॥
तुम्ही धोतर घालता, कपाळावर टिळक लावता आणि माळ जपता, परंतु तुम्ही जेवणात मांस खाता.

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥
हे भावा! आपल्या घरात, तुम्ही भक्तिपूजक उपासना करता, परंतु आपण बाहेर कुराण वाचता आणि मुस्लिम पद्धतीने आचरण करता.

ਛੋਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥
आपल्या ढोंगीपणाचा त्याग करा,

ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥
कारण केवळ परमेश्वराचे नामस्मरण करूनच तुम्ही ऐहिक दुर्गुणांच्या महासागरात पोहू शकाल.

ਮः ੧ ॥
महला १॥

ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥
भ्रष्ट राज्यकर्ते, त्यांच्या दैनंदिन प्रार्थना सांगतात, परंतु ते इतरांवर अत्याचार करतात.

ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥
त्यांच्या मानेभोवती पवित्र धागा बांधून ते गरिबांवर अत्याचार करतात,

ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ ॥
त्यांच्या घरात, ब्राह्मण पुरस्कृत करण्यासाठी शंख वाजवतात.

ਉਨ੍ਹਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥
मग त्या ब्राह्मणांनाही त्या पदार्थांची तीच चव येते.

ਕੂੜੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥
त्यांच्याजवळ असलेली संपत्ती खोटी आहे आणि त्यांचा व्यापारही खोटा आहे.

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥
ते खोटे बोलून त्यांचे उदरनिर्वाह करतात.

ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥
त्यांना लाज वाटत नाही आणि ते कोणत्याही नीतिमान कर्म करीत नाहीत.

ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
हे नानक! खोटेपणा सर्वत्र प्रचलित आहे.

ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥
कपाळावर टिळक लावतात आणि कमरेला भगव्या रंगाचे धोतर बांधतात,

ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥
परंतु वास्तविक जीवनात, ते संपूर्ण जगावर अत्याचार करण्यास तयार असलेले सर्वात भ्रष्ट अधिकारी आहेत, जणू ते जगातील कसाई असून त्यांच्या हातात चाकू आहेत.

ਨੀਲ ਵਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥
निळे वस्त्र परिधान करून ते त्यांच्या मुस्लिम राज्यकर्त्यांची मान्यता प्राप्त करण्याचा प्रयत्न करतात.

ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥
ते मुस्लिम राज्यकर्त्यांकडून पैसे स्वीकारतात, परंतु तरीही पुराणाची उपासना करतात.

ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥
मुस्लिम प्रार्थना वाचल्यानंतर ते शेळ्यांचे मांस खातात, मारले जातात (निर्दयपणे).

ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥
आणि तरीही ते इतर कोणालाही त्यांच्या स्वयंपाकघरात प्रवेश करण्याची परवानगी देत नाहीत.

ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥
गायी-शेणाने स्वयंपाकघरातील मजला शुद्ध केल्यावर ते सीमा रेखा काढतात.

ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥
ते खोट्यपणाने चौकीच्या स्वयंपाकघरात येऊन बसतात.

ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥
ते इतरांना सांगतात, आमच्या स्वयंपाकघरात येऊ नका, नाहीतर आमचे स्वयंपाकघर आणि अन्न अशुद्ध होईल.

ਤਨਿ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨਿ ॥
परंतु त्यांच्या अपवित्र शरीरांसह ते वाईट कृत्ये करतात.

ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨਿ ॥
त्यांचे मन दुर्गुणांनी घाणेरडे आहेत, परंतु ते आपले तोंड स्वच्छ करून स्वच्छ करण्याचा प्रयत्न करतात.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥
हे नानक! प्रेम आणि भक्तीने परमेश्वराचे चिंतन करून

ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥
परमेश्वराची जाणीव होते, जेव्हा आपले मन शुद्ध होते (दुर्गुण आणि वाईट विचारांपासून मुक्त).

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥
परमेश्वर प्रत्येकावर आपले लक्ष ठेवतो आणि प्रत्येकाला त्याच्या कामात गुंतवून ठेवतो.

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥
तो स्वत: सन्मान देतो आणि स्वत: त्यांना कृती करण्यास प्रवृत्त करतो.

ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥
परमेश्वरच सर्वात महान आहे;त्याने निर्माण केलेली सृष्टी अनंत आहे. तो सर्व मनुष्यांना त्याच्या कामाला लावतो.

ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥
जर परमेश्वराने राजे-महाराजे यांच्यावर आपली कृपादृष्टी ठेवणे थांबविले तर ते सुद्धा अतिशय गरीब होतील,

ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥
ते घरोघरी भीक मागत जात असतानाही कोणीही त्यांना भिक्षा देणार नाही. ॥ १६ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਜੇ ਮੋਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥
जर एखाद्या चोराने घर लुटले आणि चोरीच्या वस्तू त्याच्या पूर्वजांच्या नावाने श्राद्ध केले,

ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾਣੀਐ ਪਿਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇਇ ॥
तर परलोकात, या चोरलेल्या वस्तूंला ओळखले जाते, आणि त्याच्या पूर्वजांना चोर देखील मानले जाते.

ਵਢੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥
(ब्राह्मण) या चोरीच्या वस्तू त्यांच्यापर्यंत पोहचविणाऱ्याचे हात कापले जातात; हा नीतिमान न्यायाधीशांचा न्याय आहे.

ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥
हे नानक! परलोकात केवळ तेच मिळते, जे मनुष्य आपल्या परिश्रमाने कमावतो.

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਜਿਉ ਜੋਰੂ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥
ज्याप्रमाणे स्त्री ही प्रत्येक महिन्याला मासिक पाळीच्या त्रासातून जात असते म्हणजे तिला खूप त्रास सहन करावा लागतो,

ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
त्याचप्रमाणे खोटेपणा खोट्या व्यक्तींच्या तोंडात नेहमीच प्रबळ असतो आणि ते नेहमी त्रास सहन करतात.

ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ ॥
अशा लोकांना पवित्र म्हणता येणार नाही, जे केवळ आपले शरीर स्वच्छ करून बसून राहतात.

ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥
हे नानक! फक्त ते लोक पवित्र आहेत, ज्याच्या मनात सदैव परमेश्वर निवास करतो. ॥ २ ॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥
ज्यांच्या जवळ वाऱ्यापेक्षा वेगवान धावणारे घोडे असतात,

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥
ज्यांनी त्यांच्या राण्यांना राहण्यासाठी त्यांच्या राजवाड्यांना अनेक रंगांचा उपयोग करून रंगविले आहे, घरे आणि मंडप आणि उदात्त वाड्यांमध्ये ते राहतात आणि या गोष्टींचा दिखावा करतात.

ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥
जे लोक आपल्या हृदयाला आकर्षित करणाऱ्या गोष्टींचा आनंद घेतात, परंतु परमेश्वराचा विचार करत नाहीत, ते त्यांच्या मानवी जीवनाचे उद्दीष्ट गमावतात.

ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥
जे लोक इतरांना आदिश देऊन स्वतःचा उदरनिर्वाह करतात आणि आपल्या वाड्यांचे निरीक्षण करण्यात मृत्यूबद्दल विसरतात.

ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥
जेव्हा त्याच्यावर वृद्धावस्था येते तेव्हा ते तारुण्य गमावतात , म्हणजेच वृद्धत्वाने त्याचे तारुण्य नष्ट होते. ॥१७ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂਤਕੁ ਹੋਇ ॥
जर एखाद्याने अशुद्धतेची संकल्पना स्वीकारली तर सर्वत्र अशुद्धता असते.

ਗੋਹੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥
गाईचे-शेण आणि लाकडात कृमक असतात.

ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥
जेवढे अन्नधान्य वापरले जाते, असा एकही धान्याचा दाणा नाही ज्याच्यात जीवन नाही.

ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
सर्वप्रथम, पाणी हेच सर्वांचे जीवन आहे, ज्याद्वारे सर्वकाही हिरवेगार राहते.

ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥
आपण अशुद्धतेपासून स्वतःचे संरक्षण कसे करू शकतो, कारण ही अशुद्धता आपल्या स्वयंपाकघरात नेहमीच असते?

ਨਾਨਕ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥੧॥
हे नानक! या खोट्या श्रद्धेमुळे अशुद्धता दूर केली जाऊ शकत नाही; ते केवळ आध्यात्मिक ज्ञानाने स्वच्छ केली जाते. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ ॥
मनाची अशुद्धता लोभ आहे आणि जिभेची अशुद्धता खोटेपणा आहे.

ਅਖੀ ਸੂਤਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਪਰ ਧਨ ਰੂਪੁ ॥
डोळ्यांची अशुद्धता म्हणजे दुसऱ्या माणसाच्या पत्नीचे सौंदर्य आणि वाईट हेतूने त्याची संपत्ती पाहणे.

ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥
कानांची अशुद्धता म्हणजे इतरांच्या निंदा ऐकणे.

ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥
हे नानक! कारण हे लोक हंसासारखे सुंदर दिसत असले तरी शेवटी त्यांना नरकातच जावे लागते. ॥२॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥
सुतक हा केवळ एक भ्रम आहे, तो सुतकच्या भ्रमात अडकलेल्या लोकांनाच दिसतो.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
जन्म आणि मृत्यू त्याच्या आज्ञेच्या अधीन आहेत; परमेश्वराच्या इच्छेद्वारे आपण या जगात जन्माला येतो आणि योग्य वेळ आली की येथून निघून जातो.

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਦਿਤੋਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥
अन्नपदार्थ खाणे आणि पिणे हे देखील पवित्र आहे कारण परमेश्वर स्वतःच सर्व सजीवांना करून अन्न पुरवतो.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਸੂਤਕੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥
हे नानक! ज्यांना गुरूची हे शिकवणी समजली आहे, त्यांना सुतक लागत नाही. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥
सद्गुरूचे गुण गायिले पाहिजे, सदैव त्यांची स्तुती करायला पाहिजे आणि गुरूंना सर्वात मोठे मानले पाहिजे कारण ज्यांच्यामध्ये सर्वात मोठे गुण आहेत.

ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥
जेव्हा परमेश्वर आपल्याला गुरूंना भेटायला प्रवृत्त करतो, तेव्हा आपण हा त्यांच्यातील चांगलेपणा पाहू शकतो.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥
जर परमेश्वराची इच्छा असेल तर हे गुण त्याच्या मनात ही बिंबवले जातात म्हणजे विकसित होतात.

ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥
दयाळू बनून गुरु आपल्या मनातल्या वाईट गोष्टी काढून टाकतात.

ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ॥੧੮॥
जेव्हा परमेश्वर पूर्णपणे प्रसन्न होतो, तेव्हा जीवनाचे सर्व संपत्ती प्राप्त होते.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १ ॥

ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥
प्रथम, स्वत:ला शुद्ध करून, ब्रह्मण येतो आणि आंघोळ करून शुद्ध झाल्यावर स्वच्छ आसनावर येऊन बसतो.

ਸੁਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥
शुद्ध जेवण, जे इतर कोणीही स्पर्श केला नाही, त्याला आधी ठेवतो.

ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥
शुद्ध होऊन तो हे अन्न खातो आणि काही पवित्र श्लोक वाचण्यास सुरूवात करतो.

ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੋਖੁ ॥
हे शुद्ध अन्न घाणेरड्या ठिकाणी (त्याचे पोट) टाकले जाते, तर अशा शुद्ध जेवणाच्या अशुद्धतेसाठी कोण दोष देईल?

ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣੁ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ॥ ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ ॥
(ब्राह्मणांच्या स्वतःच्या विश्वासानुसार), धान्य पवित्र आहे, पाणी पवित्र आहे; अग्नि आणि मीठ देखील पवित्र आहे; जेव्हा पाचवी गोष्ट तूप जोडली जाते तेव्हा अन्न शुद्ध आणि पवित्र होते.

ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ॥
जेव्हा हे शुद्ध अन्न पापी मानवी शरीराच्या संपर्कात येते तेव्हा शुद्ध आणि पवित्र अन्न इतके अपवित्र (मानवी कचरा) बनते की ते दुर्गंधी येते.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ॥
एक व्यक्ती, जो परमेश्वराचे नामस्मरण न करता चवदार पदार्थ खातो,

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਥੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥੧॥
हे नानक! हे मला माहीत आहे: अशा व्यक्तीला नेहमी तिरस्कारच सहन करावा लागतो. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ॥
मनुष्य स्त्रीपासून जन्माला येतो, स्त्रीच्या गर्भातच मनुष्याचे शरीर तयार होते. साखरपुडा आणि विवाह स्त्रीशीच होतो.

ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੋਸਤੀ ਭੰਡਹੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ॥
स्त्री त्याची मैत्रीण बनते; स्त्रीच्या माध्यमातून भविष्यातील पिढ्या या जगात येतात.

ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ॥
जेव्हा एखाद्या पुरुषाची स्त्री मरण पावते तेव्हा तो दुसरी स्त्री शोधते; आपण जगाशी बांधील आहोत त्या स्त्रीद्वारेच आहे.

ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥
मग तिला वाईट का म्हणावे? ज्यांच्याकडून राजे जन्माला येतात.

ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਊਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥
स्त्रीपासून स्त्रीचा जन्म होतो; स्त्रीशिवाय कोणताही जीव या जगात जन्माला येऊ शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਭੰਡੇ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥
हे नानक! केवळ परमेश्वरच असा आहे, जो कोणत्याही स्त्रीपासून जन्मला येत नाही.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥
जो व्यक्ती सतत परमेश्वराची स्तुती गातो, त्याच्यावर नेहमी परमेश्वराचा आशीर्वाद असतो.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥
हे नानक! त्यांचे चेहरे परमेश्वराच्या दरबारात तेजस्वी होतात.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥
प्रत्येकजण या जगात भावनिक संलग्नक आहे, त्याला नेहमी बाहेर ठेवले जाते.

ਕੀਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ ॥
(शेवटी), प्रत्येकजण त्याच्या कर्मांचा हिशोब देतो.

ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ॥
मनुष्याने या जगात कायमचे राहण्याचे नियत नसल्यामुळे तर मग अहंकाराने का राहिले पाहिजे?

ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪੜਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥ ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ ॥੧੯॥
शहाणपणाचे हे शब्द वाचा आणि समजून घ्या की आपण कोणालाही वाईट म्हणू नये आणि मूर्खांशी वाद घालू नये. ॥१९॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥
हे नानक! जो नेहमी उद्धटपणे बोलतो, तो उद्धट होतो.

ਫਿਕੋ ਫਿਕਾ ਸਦੀਐ ਫਿਕੇ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥
त्याला सर्वांकडून उद्धट म्हणून संबोधले जाते आणि अशी त्याची प्रतिष्ठा बनते.

ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ ਸਟੀਐ ਮੁਹਿ ਥੁਕਾ ਫਿਕੇ ਪਾਇ ॥
असभ्य व्यक्ती लज्जास्पद आहे, आणि तो परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारला जात नाही.

ਫਿਕਾ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥
असभ्य माणसाला मूर्ख म्हटले जाते आणि सर्वत्र त्याचा अपमान होतो.

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਅੰਦਰਹੁ ਝੂਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ ॥
या जगात असे बरेच लोक आहेत जे आतून खोटे आहेत, परंतु बाहेरून त्यांनी आपला सन्मान स्थापित केला आहे.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ ॥
जरी ते तीर्थयात्रेच्या साठ-आठ पवित्र मंदिरात स्नान करतात, तरीही त्यांच्या मनातून दुर्गुणांचा घाण निघून जात नाही.

ਜਿਨ੍ ਪਟੁ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦੜੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ज्यांच्या अंत:करणात करुणा आणि दयाळूपणा आहे परंतु ते बाहेरून उद्धट दिसू शकतात, ते या जगातील सद्गुणी लोक आहेत.

ਤਿਨ੍ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਬ ਸੇਤੀ ਦੇਖਨ੍ੇ ਵੀਚਾਰਿ ॥
त्याला परमेश्वराबद्दल खूप प्रेम आहे आणि तो सदैव परमेश्वराच्या दर्शनाच्या विचारात मग्न असतो.

ਦਰਿ ਲਏ ਲੇਖਾ ਪੀੜਿ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥੨॥
हे नानक! परमेश्वराच्या दरबारात प्रत्येकाच्या कर्माचा हिशोब होतो आणि गुन्हेगारी प्रवृत्तीच्या लोकांना त्यांच्या वाईट कर्मांची शिक्षा मिळते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी:

ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀਓ ਕਲ ਆਪੇ ਹੀ ਤੈ ਧਾਰੀਐ ॥
हे परमेश्वरा! तुम्ही स्वत: सृष्टीची निर्मिती केली आहे, आणि त्यात आत्म्याच्या रूपात शक्ती तुम्हीच ठेवली आहे.

ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ ॥
हे परमेश्वरा! स्वतः निर्माण केलेल्या सृष्टीत चांगले-वाईट कर्म करणाऱ्या जीवांनाही तुम्हीच निर्माण करून तुम्ही स्वत: निर्माण केलेल्यांची काळजी घेता.

ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਈ ਵਾਰੀਐ ॥
जो कोणी या जगात आला आहे, निघून जाईल; सर्वांना त्याची पाळी आल्यावर या जगातून निघून जावे लागणार आहे.

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਹਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥
जो आपल्या आत्म्याचा स्वामी आहे आणि जीवनाचा आपला श्वास आहे - आपण आपल्या मनातील त्या गुरूला का विसरले पाहिजे?

ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀਐ ॥੨੦॥
त्याच्या नावाचे मनन करून आपण स्वतः परमेश्वरासोबत विलीन होण्याचे आपले कार्य पूर्ण केले पाहिजे. ॥२०॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥
श्लोक महला २ ॥

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥
हे कोणत्या प्रकारचे प्रेम आहे, जे द्वैताला चिकटून आहे (देवाशिवाय इतर कोणावर प्रेम करणे)?

ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
हे नानक! तो एकटाच खरा प्रेमी मानला जातो, जो आपल्या प्रिय (देव)च्या प्रेमामध्ये सदैव मग्न असतो.

ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥
पण जो मनुष्य चांगल्या गोष्टी घडतात तेव्हा त्या आनंदाने स्वीकारतो आणि जेव्हा गोष्टी वाईट

होतात तेव्हा नाकारतो,

ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥੧॥
त्या मनुष्याला परमेश्वराचा खरा प्रेमी म्हणू नये, कारण तो परमेश्वराच्या प्रेमाचा चांगल्या आणि वाईट परिणामानुसार हिशोब ठेवतो आणि असा मनुष्य परमेश्वराशी एकरूप होऊ शकत नाही. ॥१॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महला २ ॥

ਸਲਾਮੁ ਜਬਾਬੁ ਦੋਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥
जो आपल्या गुरूला आदरपूर्वक अभिवादन आणि असभ्य नकार दोन्ही देतो तो मूलभूतपणे अगदी सुरुवातीपासूनच चुकीच्या मार्गाने जात आहे.

ਨਾਨਕ ਦੋਵੈ ਕੂੜੀਆ ਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥੨॥
हे नानक! हे दोन्ही दृष्टिकोन खोटे आहेत आणि ते परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारले जात नाहीत. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी:

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਲੀਐ ॥
ज्या परमेश्वराला स्मरण करून शांती मिळते; त्या परमेश्वराला नेहमी लक्षात ठेवले पाहिजे.

ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਸਾ ਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀਐ ॥
जेव्हा आपल्याला माहीत आहे की आपल्या कृतींचे परिणाम आपल्याला भोगावे लागतील, तेव्हा आपण वाईट कृत्ये का करावी?

ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥
आपण कोणतेही वाईट कर्म करू नये; आपण आपल्या दूरदृष्टी त्याच्या परिणामाचा विचार करावा.

ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥
आपण कर्माचा असा खेळ खेळायला नको की ज्यामुळे आपल्याला परमेश्वराच्या दरबारात जाऊन त्या परमेश्वरासमोर लाज वाटेल, त्यामुळे आपण नेहमी चांगले कर्म करावे.

ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥੨੧॥
(या मौल्यवान मानवी जीवनात) आपण ती कृत्ये केली पाहिजेत ज्यामुळे आपल्याला परमेश्वराच्या दरबारात सन्मान मिळेल. ॥२१॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥
श्लोक महला २ ॥

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥
एखादा सेवक सेवा करतो, पण तो अहंकार बाळगतो आणि इतरांशी वादविवाद करतो,

ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥
तो जितका पाहिजे तितका बोलू शकेल, परंतु तो आपल्या गुरूला संतुष्ट करणार नाही.

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥
परंतु जर तो अहंकाराशिवाय काम करतो, तर त्याला सम्मान प्राप्त होतो.

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥
हे नानक! ज्याच्याशी तो संलग्न आहे त्याच्याबरोबर तो विलीन झाला तर त्याचा आसक्ती मान्य होईल. ॥१॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महला २ ॥

ਜੋ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾਉ ॥
मनामध्ये जे काही आहे ते तोंडावर स्पष्ट होते; स्वत:हून बोललेले शब्द खोटे अभिव्यक्ती असू शकतात.

ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੨॥
एखाद्याला कोणत्या प्रकारचे न्याय अपेक्षित आहे ते पाहा, तो विष पेरतो, पण त्या बदल्यात अमृत मागतो? (वाईट कृत्ये करणे आणि चांगल्या परिणामाची अपेक्षा करणे). ॥२॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महला २ ॥

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥
अपरिपक्व मनाने असलेल्या व्यक्तीशी मैत्री कधीही कार्य करत नाही.

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥
त्याला माहीत आहे की तो कार्य करतो; कोणीही स्वत:साठी हे निष्क्रीयपणे प्रयत्न करू शकते.

ਵਸਤੂ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ ॥
एक गोष्ट दुसऱ्या गोष्टीमध्ये शोषली जाऊ शकते जर आधीपासूनच ती गोष्ट प्रथम बाजूला ठेवली गेली असेल (त्याचप्रमाणे, एखाद्याने प्रथम मनातून अहंकार आणि दुर्गुण काढून टाकले तरच एखाद्याच्या हृदयात परमेश्वराला स्थापित केले जाऊ शकते).

ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ही आज्ञा नाही, तर नम्र प्रार्थना आहे, जी गुरूबरोबर कार्य करते.

ਕੂੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੂੜੋ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥੩॥
हे नानक! खोटेपणाच्या सरावाचा परिणाम नेहमी वाईट होतो. फक्त परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने आनंद प्राप्त होतो.

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महला २ ॥

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥
अपरिपक्व सह मैत्री, आणि मोठ्या व्यक्तीशी प्रेम,

ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥
पाण्यात काढलेल्या रेषेसारखे आहेत, ज्याचे कोणतेही अस्तित्त्व नसते. ॥४॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महला २ ॥

ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥
जर एखादी अज्ञानी व्यक्ती नोकरी करत असेल तर ती व्यक्ती तो नोकरी योग्य प्रकारे करू शकत नाही.

ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥
जरी त्याने एखादे कार्य योग्य केले तरीही, तो पुढची गोष्ट चुकीची करतो.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥
जर एखादा सेवक सेवा करीत असेल तर, जो व्यक्ती त्याच्या मालकाच्या इच्छेचे पालन करतो,

ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿ ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥
त्याचा सन्मान वाढतो आणि त्याला दुहेरी बक्षीस मिळते.

ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥
परंतु जर त्याने आपल्या मालकाच्या बरोबरीचे असल्याचा दावा केला तर तो आपल्या मालकाची नाराजी प्राप्त करतो.

ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥
तो त्याच्या मिळवलेला पगार गमावतो (बक्षीस), आणि त्याला नेहमी अपमान सहन करावा लागतो.

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥
त्यामुळे जो आपल्याला सर्वकाही देतो, नेहमी त्याचे आपण गुणगान करायला पाहिजे.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨੨॥
हे नानक! ही आज्ञा नाही तर एक नम्र प्रार्थना आहे जी गुरुबरोबर कार्य करते. ॥२२॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥
श्लोक महला २॥

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ ॥
ही भेट कोणत्या प्रकारची आहे की आपण दावा केला की आपल्याला ती प्राप्त होते?

ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥੧॥
हे नानक ! सर्वात आश्चर्यकारक देणगी ती आहे जी परमेश्वराचा आशीर्वादाने प्राप्त होते.

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महला २॥

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥
ही कोणत्या प्रकारची सेवा आहे, ज्याद्वारे गुरुची भीती निघून जात नाही?

ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥੨॥
हे नानक! जो आपल्या सद्गुरूमध्ये विलीन होतो त्याला खरा भक्त असतो.॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥
हे नानक! देवाच्या मर्यादा ओळखले जाऊ शकत नाही; त्याला अंत किंवा मर्यादा नाही.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰ ॥
तो स्वत: निर्माण करतो आणि मग तो स्वत: नष्ट करतो.

ਇਕਨ੍ਹਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ॥
काही लोक नोकरांसारखे काम करीत आहेत, जणू काही त्यांच्या मानेभोवती साखळ्या आहेत, तर काही अत्यंत श्रीमंत आहेत, ते अत्यंत आनंदित आहेत.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥
तो स्वत: कृती करतो आणि तो स्वत: आपल्याला कृती करण्यास प्रवृत्त करतो. मग मी कोणाकडे तक्रार करावी?

ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੨੩॥
हे नानक, ज्याने ही सृष्टी निर्माण केली - तो स्वत: त्याची काळजी घेतो.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥
परमेश्वर स्वत: मानवी शरीरे निर्माण करतो आणि तो स्वत: त्यांना शांती किंवा दु:ख देतो.

ਇਕਨੀ੍ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲ੍ਹੈ ਰਹਨਿ੍ ਚੜੇ ॥
काहींच्या नशिबात, तो सर्व सुखसोयी लिहितो, तर काही लोकांना दु:ख भोगावे लागते.

ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨਿ੍ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ ॥
काही भाग्यवान व्यक्ती निश्चिंत होऊन झोपतात तर काही लोक त्यांचे रक्षक म्हणून त्यांच्या जवळ उभे राहून त्यांचे रक्षण करतात.

ਤਿਨ੍ਹਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥
हे नानक! त्या मनुष्यांचे जीवन अतिशय सुंदर बनते, ज्याच्यावर परमेश्वर स्वतः आपली कृपादृष्टी ठेवतो.

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महला २॥

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ॥
परमेश्वर स्वत: सृष्टीची निर्मिती करतो आणि तिची देखरेख करतो.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥
तो या सृष्टीत जीव निर्माण करतो आणि त्यांचा जन्म-मृत्यू पाहत राहतो.

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥
हे नानक! परमेश्वराशिवाय आपण कोणाची प्रार्थना करू शकतो, जेव्हा तो परमेश्वरच स्वतः सर्वकाही करतो? ॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
परमेश्वराच्या महानतेबद्दल काहीही सांगितले जाऊ शकत नाही.

ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥
तो निर्माणकर्ता आहे, सर्वशक्तिमान आणि परोपकारी आहे; तो सर्व प्राण्यांना सांत्वन देतो.

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ ॥
मानव तेच कर्म करतो जे परमेश्वरानेत्यांच्यासाठी पूर्वनिर्धारित केले आहेत.

ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥
हे नानक! त्या एका परमेश्वराला वगळता मनुष्याला दुसरे कोणतेही शरणस्थान नाही.

ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥੧॥ ਸੁਧੁ
तो तेच करतो जे त्याला योग्य वाटते. ॥ २४॥ १॥ शुद्ध॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे, त्याचे नाव सत्य आहे, तो विश्वाचा निर्माता आहे. तो सर्वशक्तिमान आहे, तो भयमुक्त आहे, त्याचे कोणाशीही वैर नाही, खरे तर त्याची सर्वांवर समान दृष्टी आहे, तो कालातीत ब्रह्मदेवाच्या रूपाने अमर आहे, तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त आहे, तो स्वतः प्रकाशित आहे,त्याला गुरूकृपेमुळे प्राप्त करता येते.

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥
रागु आसा वाणी भगता ॥

ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ॥
कबीरजी, नामदेवजी, रविदास जी.

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥
आसा श्री कबीर जी ॥

ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗਿ ਹਮ ਬਿਨਵਤਾ ਪੂਛਤ ਕਹ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥
गुरूंना बोलावून मी नम्रपणे त्याला विचारतो, मानवाची निर्मिती का झाली आहे?

ਕਵਨ ਕਾਜਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਕਹਹੁ ਮੋਹਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥੧॥
कृपया मला हे रहस्य समजून घेण्यास मदत करा की कोणत्या हेतूसाठी जग निर्माण झाले आणि नंतर नष्ट झाले आहे.

ਦੇਵ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗਿ ਲਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਭੈ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥
हे माझ्या गुरू! माझ्यावर दया करा आणि मला योग्य मार्ग दाखवा, ज्यामुळे माझे सांसारिक संलग्नकांचे बंध तुटतील आणि माझी मृत्यूची भीती दूर होईल,

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਫੇੜ ਕਰਮ ਸੁਖ ਜੀਅ ਜਨਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्यावर अशी कृपा करा की मी जन्म आणि मृत्यूच्या वेदनांपासून मुक्त होईल, माझ्या पूर्वजन्मातील जन्ममृत्यूचे दु:ख नष्ट होऊन मला सुखाची प्राप्ती होईल. ॥ १॥ रहाउ॥

ਮਾਇਆ ਫਾਸ ਬੰਧ ਨਹੀ ਫਾਰੈ ਅਰੁ ਮਨ ਸੁੰਨਿ ਨ ਲੂਕੇ ॥
जेव्हापर्यंत मनुष्य सांसारिक संलग्नकांच्या बंधनातून मुक्त होत नाही, तेव्हापर्यंत त्याचे मन परिपूर्ण परमेश्वराच्या शून्य समाधीत लीन होत नाही.

ਆਪਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅਭਿਉ ਨ ਚੂਕੇ ॥੨॥
जोपर्यंत एखाद्याला स्वत:ची अहंकार आणि मोक्षाची खरी स्थिती जाणत नाही तोपर्यंत एखाद्याची आध्यात्मिक शून्यता संपत नाही.

ਕਹੀ ਨ ਉਪਜੈ ਉਪਜੀ ਜਾਣੈ ਭਾਵ ਅਭਾਵ ਬਿਹੂਣਾ ॥
आत्मा कधीही जन्माला येत नाही, परंतु एखाद्याला असे वाटते की तो जन्मला आहे आणि चांगल्या आणि वाईट यांच्यातील भेदभावाच्या भावनेशिवाय राहतो.

ਉਦੈ ਅਸਤ ਕੀ ਮਨ ਬੁਧਿ ਨਾਸੀ ਤਉ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਲਿਵ ਲੀਣਾ ॥੩॥
जेव्हा मनुष्य आपल्या जन्माच्या आणि मृत्यूच्या कल्पनापासून मुक्त होतो, जेव्हा त्याच्या मनातून जन्म-मृत्यूचे विचार निघून गेल्यावर तो सदैव परमेश्वराच्या भक्तीत लीन राहतो. ॥३॥

ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੁ ਬਿੰਬ ਕਉ ਮਿਲੀ ਹੈ ਉਦਕ ਕੁੰਭੁ ਬਿਗਰਾਨਾ ॥
हे कबीर! ज्याप्रमाणे पाण्याने भरलेला मडका तुटला की त्या पाण्यातील प्रतिबिंब पाण्यासोबत एकरूप होते,

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਗੁਣ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਾਂ ॥੪॥੧॥
त्याचप्रमाणे परमेश्वर आणि त्याच्या निर्मितीविषयी स्वतंत्र संस्था म्हणून माझी शंका दूर झाली आहे आणि माझे मन परिपूर्ण परमेश्वराच्या नामस्मरणात विलीन झाले आहे. ॥ ४॥ १॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਗਜ ਸਾਢੇ ਤੈ ਤੈ ਧੋਤੀਆ ਤਿਹਰੇ ਪਾਇਨਿ ਤਗ ॥
साडेतीन यार्ड लांब धोतर आणि त्रिसुती पवित्र धागा घालणारी व्यक्ती

ਗਲੀ ਜਿਨ੍ਾ ਜਪਮਾਲੀਆ ਲੋਟੇ ਹਥਿ ਨਿਬਗ ॥
ज्यांच्या गळ्यात जपमाळ आहे आणि हातात चमकणारे भांडे आहेत

ਓਇ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਾਨਾਰਸਿ ਕੇ ਠਗ ॥੧॥
प्रत्यक्षात असे लोक स्वतःला हरीचे संत म्हणत नाहीत, तर ते बनारसचे गुंड आहेत. ॥१॥

ਐਸੇ ਸੰਤ ਨ ਮੋ ਕਉ ਭਾਵਹਿ ॥
मला असे संत अजिबात आवडत नाहीत

ਡਾਲਾ ਸਿਉ ਪੇਡਾ ਗਟਕਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ते झाडांना त्यांच्या फांद्यांसह गिळंकृत करतात, म्हणजेच ते लोकांना त्यांच्या कुटुंबासह लुटतात आणि मारतात. ॥१॥रहाउ॥

ਬਾਸਨ ਮਾਂਜਿ ਚਰਾਵਹਿ ਊਪਰਿ ਕਾਠੀ ਧੋਇ ਜਲਾਵਹਿ ॥
ते त्यांची भांडी नीट घासून स्वच्छ करतात आणि नंतर ती चुलीवर ठेवतात

ਬਸੁਧਾ ਖੋਦਿ ਕਰਹਿ ਦੁਇ ਚੂਲ੍ਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਣਸ ਖਾਵਹਿ ॥੨॥
ते लाकूड धुतात आणि जाळतात, जमीन खोदतात आणि दुहेरी चुली बनवतात आणि संपूर्ण मानव गिळंकृत करण्यास मागेपुढे पाहत नाहीत. ॥२॥

ਓਇ ਪਾਪੀ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਮੁਖਹੁ ਅਪਰਸ ਕਹਾਵਹਿ ॥
ते पापी नेहमीच गुन्ह्यांमध्ये भटकतात आणि स्वतःला असे म्हणायला लावतात की आपण मायाला स्पर्श करत नाही पण अस्पृश्य आहोत

ਸਦਾ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਗਲ ਕੁਟੰਬ ਡੁਬਾਵਹਿ ॥੩॥
ते गर्विष्ठ लोक नेहमीच इकडे तिकडे फिरतात आणि स्वतःच्या कुटुंबांनाही उद्ध्वस्त करतात. ॥३ ॥

ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥

देवाने ज्याच्याशी माणूस जोडला आहे त्याच्याशी तो जोडलेला असतो आणि तो त्यानुसार वागतो

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੪॥੨॥

हे कबीर! सत्य हे आहे की जो सद्गुरुंना भेटतो तो या जगात पुन्हा पुन्हा जन्म घेत नाही. ४ ॥ ॥२॥

ਆਸਾ ॥

आहे

ਬਾਪਿ ਦਿਲਾਸਾ ਮੇਰੋ ਕੀਨ੍ਹਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨ੍ਹਾ ॥

माझ्या पित्या देवाने मला धीर आणि सांत्वन दिले आहे. त्यांनी माझ्या मुखात नामाचे अमृत घातले आहे, ज्यामुळे माझ्या हृदयाचे पलंग शांत झाले आहे

ਤਿਸੁ ਬਾਪ ਕਉ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥

मी माझ्या मनातून त्या परमपित्याला कसे विसरू शकतो?

ਆਗੈ ਗਇਆ ਨ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧॥

जेव्हा मी परलोकात जाईन तेव्हा मी माझ्या जीवनाचा खेळ हरणार नाही. ॥१॥

ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਹਉ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥

माझी आई माया वारली आहे आणि मी खूप आनंदी झालो आहे

ਪਹਿਰਉ ਨਹੀ ਦਗਲੀ ਲਗੈ ਨ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

आता मी ब्लँकेट घालत नाही आणि मला थंडीही वाटत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਬਾਪੈ ਜਿਨਿ ਹਉ ਜਾਇਆ ॥

ज्याने मला जन्म दिला त्या सर्वशक्तिमान देवाला मी शरण जातो

ਪੰਚਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

त्याने माझा वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार या पाच दुर्गुणांशी असलेला संबंध संपवला आहे

ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਪਾਵਾ ਤਲਿ ਦੀਨੇ ॥
मी पाच विकारांना मारून माझ्या पायाखाली चिरडले आहे

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨੇ ॥੨॥
आता माझे मन आणि शरीर देवाचे स्मरण करण्यात मग्न आहे. ॥२ ॥

ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੋ ਵਡ ਗੋਸਾਈ ॥
माझे वडील जगातील सर्वात महान गुरु आहेत

ਤਿਸੁ ਪਿਤਾ ਪਹਿ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਈ ॥
मग मी त्या वडिलांकडे कसा जाऊ?

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਤ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
जेव्हा मला खरा गुरु मिळाला तेव्हा त्यांनी मार्गदर्शन केले

ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥
जगाचा पिता माझ्या हृदयाला आनंद देतोय ॥३॥

ਹਉ ਪੂਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਬਾਪੁ ਮੇਰਾ ॥
हे देवा! मी तुझा पुत्र आहे आणि तू माझा पिता आहेस

ਏਕੈ ਠਾਹਰ ਦੁਹਾ ਬਸੇਰਾ ॥
आम्ही दोघेही एकाच ठिकाणी राहतो

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨਿ ਏਕੋ ਬੂਝਿਆ ॥
हे कबीर! सेवक फक्त एकाच प्रभूला ओळखतो आणि

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝਿਆ ॥੪॥੩॥
गुरुंच्या कृपेने मला सगळं समजलं आहे. ॥४ ॥ ३ ॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿ ਉਰਕਟ ਕੁਰਕਟ ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥
डाव्या बाजूचे लोक त्याच भांड्यात शिजवलेले चिकन वाढतात आणि दुसऱ्या भांड्यात दारू ठेवतात

ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਪੰਚ ਜੋਗੀਆ ਬੈਠੇ ਬੀਚਿ ਨਕਟ ਦੇ ਰਾਨੀ ॥੧॥
त्याच्याभोवती पाच कामदी योगी बसलेले आहेत आणि नकती माया मध्यभागी बसलेली आहे. ॥१॥

ਨਕਟੀ ਕੋ ਠਨਗਨੁ ਬਾਡਾ ਡੂੰ ॥
दोन्ही जगात नाकती मायेची घंटा वाजत आहे

ਕਿਨਹਿ ਬਿਬੇਕੀ ਕਾਟੀ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
फक्त एक शहाणा माणूसच त्याचे बंधन तोडू शकतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਨਕਟੀ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸਗਲ ਮਾਰਿ ਅਉਹੇਰੀ ॥
निर्लज्ज आणि बनावट माया सर्व प्राण्यांच्या मनात वास करते. ती त्या सर्वांना मारते आणि नंतर त्यांच्याकडे पाहते

ਸਗਲਿਆ ਕੀ ਹਉ ਬਹਿਨ ਭਾਨਜੀ ਜਿਨਹਿ ਬਰੀ ਤਿਸੁ ਚੇਰੀ ॥੨॥
राणी म्हणते की मी सर्वांची बहीण आणि भाची आहे, पण ज्याने माझ्याशी लग्न केले आहे, म्हणजेच ज्याने मला त्याच्या ताब्यात आणले आहे त्याची मी गुलाम आहे. ॥२॥

ਹਮਰੋ ਭਰਤਾ ਬਡੋ ਬਿਬੇਕੀ ਆਪੇ ਸੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥
ती म्हणते की आमचा नवरा खूप ज्ञानी आहे आणि त्याला परिपूर्ण संत म्हटले जाते

ਓਹੁ ਹਮਾਰੈ ਮਾਥੈ ਕਾਇਮੁ ਅਉਰੁ ਹਮਰੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥
तो आपल्या कपाळावर स्थिर राहतो आणि दुसरे कोणीही आपल्या जवळ येत नाही. ॥३ ॥

ਨਾਕਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਨਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਟਿ ਕੂਟਿ ਕੈ ਡਾਰੀ ॥
हे कबीर! संतांनी निर्लज्ज मायेचे नाक आणि कान कापले आहेत आणि पूर्णपणे कापून आणि मारहाण करून बाहेर फेकून दिले आहेत

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬੈਰਨਿ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ॥੪॥੪॥
ती निर्लज्ज माया संतांची शत्रू आहे, पण तिन्ही लोक तिच्यावर खूप प्रेम करतात आणि ती त्यांची प्रिय आहे. ॥४ ॥ ४ ॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥
योगी ब्रह्मचारी, तपस्वी आणि भिक्षू बनतो किंवा अनेक तीर्थस्थळांना भेट देत राहतो

ਲੁੰਜਿਤ ਮੁੰਜਿਤ ਮੋਨਿ ਜਟਾਧਰ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੧॥
मुळापासून केस उपटणारा जैन भिक्षू बनतो, मौन पाळणारा तपस्वी बनतो किंवा जटाधर दरवेश बनतो. पण तरीही त्या सर्वांना अखेर मरावेच लागते. ॥१॥

ਤਾ ਤੇ ਸੇਵੀਅਲੇ ਰਾਮਨਾ ॥
म्हणून आपण रामाच्या नावाचे गुणगान गायले पाहिजे हे उत्तम

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤੁ ਜਾ ਕੈ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्या जिभेला रामनाम आवडते त्याला मृत्युदूत हानी पोहोचवू शकत नाहीत. ॥१॥रहाउ॥

ਆਗਮ ਨਿਰਗਮ ਜੋਤਿਕ ਜਾਨਹਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਆਕਰਨਾ ॥
कोणी शास्त्रे आणि वेदांचे ज्ञानी असो किंवा ज्योतिष आणि विविध प्रकारचे व्याकरण जाणणारे असो

ਤੰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਅਉਖਧ ਜਾਨਹਿ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੨॥
ज्याला सर्व तंत्र मंत्र आणि सर्व औषधे माहित आहेत, तो अखेरीस सर्वजण मरेल. ॥२॥

ਰਾਜ ਭੋਗ ਅਰੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰਿ ਰਮਨਾ ॥
जो राज्याचा आनंद घेतो, जो सिंहासनावर छत्री धारण करतो, जो अनेक सुंदर स्त्रियांचा सहवास अनुभवतो

ਪਾਨ ਕਪੂਰ ਸੁਬਾਸਕ ਚੰਦਨ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੩॥
सुपारी कापूर आणि चंदनाच्या सुगंधाचा आनंद घेणारे देखील शेवटी आपले जीवन सोडून देतात. ॥३॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭ ਖੋਜੇ ਕਹੂ ਨ ਊਬਰਨਾ ॥
जरी एखाद्याला वेद, पुराणे आणि स्मृती सापडल्या तरी त्याला जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून वाचवता येणार नाही

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਉ ਰਾਮਹਿ ਜੰਪਉ ਮੇਟਿ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ॥੪॥੫॥
हे कबीर! म्हणूनच रामनामाचा जप केल्यानेच जन्म-मृत्यूचे चक्र संपुष्टात येऊ शकते.॥४॥५॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਫੀਲੁ ਰਬਾਬੀ ਬਲਦੁ ਪਖਾਵਜ ਕਊਆ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ॥
मनाचा हत्ती एक सुंदर वीणावादक बनला आहे. बैल निसर्गाने पखावज वाजवायला सुरुवात केली आहे आणि कावळा निसर्ग ताल वाजवत आहे

ਪਹਿਰਿ ਚੋਲਨਾ ਗਦਹਾ ਨਾਚੈ ਭੈਸਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵੈ ॥੧॥
मनाचा हट्टी गाढवासारखा स्वभाव प्रेमाचा पोशाख घालून नाचत आहे आणि मनाचा म्हशीसारखा स्वभाव भक्तीत बुडालेला आहे. ॥१॥

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕਕਰੀਆ ਬਰੇ ਪਕਾਏ ॥
माझ्या राजा रामाने आकच्या आंब्यासारख्या फळांना रसाळ आंबे बनवले आहेत, म्हणजेच मनातील कडू आणि तिखट स्वभाव गोडवा भरला आहे

ਕਿਨੈ ਬੂਝਨਹਾਰੈ ਖਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण ही चव फक्त एका दुर्मिळ ज्ञानी माणसानेच चाखली आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਬੈਠਿ ਸਿੰਘੁ ਘਰਿ ਪਾਨ ਲਗਾਵੈ ਘੀਸ ਗਲਉਰੇ ਲਿਆਵੈ ॥
मनाचा क्रूर सिंह त्याच्या घरात बसून सुपारी तयार करत आहे आणि मनाचा उंदीर सुपारी आणतो, म्हणजेच सेवेत मग्न असतो

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੁਸਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹਿ ਕਛੂਆ ਸੰਖੁ ਬਜਾਵੈ ॥੨॥
माझ्या इंद्रियांचे उंदीर शुभगीते गात आहेत आणि माझ्या मनाचे कासव, जे चांगल्या संगतीच्या भीतीने बसले होते, ते आता शंख वाजवत आहे. ॥२॥

ਬੰਸ ਕੋ ਪੂਤੁ ਬੀਆਹਨ ਚਲਿਆ ਸੁਇਨੇ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥
वांझ मायाचा मुलगा लग्नासाठी निघाला आहे आणि सोन्याचा मंडप सजवण्यात आला आहे

ਰੂਪ ਕੰਨਿਆ ਸੁੰਦਰਿ ਬੇਧੀ ਸਸੈ ਸਿੰਘ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੩॥
आता प्रभूशी संलग्न झालेल्या मनाने एका सुंदर आणि देखण्या मुलीशी लग्न केले आहे आणि ससा आणि सिंह प्रभूची स्तुती गात आहेत.॥३॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਕੀਟੀ ਪਰਬਤੁ ਖਾਇਆ ॥
कबीर म्हणतात की हे संतांनो, माझे लक्षपूर्वक ऐका, मनाच्या नम्रतेने मुंगीने अभिमानाचा डोंगर गिळंकृत केला आहे

ਕਛੂਆ ਕਹੈ ਅੰਗਾਰ ਭਿ ਲੋਰਉ ਲੂਕੀ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥੪॥੬॥
आता मनाचे कासव मानवी महानतेच्या ज्वाळांसाठी उत्सुक झाले आहे आणि त्याचे अज्ञान आता ज्ञानात रूपांतरित झाले आहे आणि ते गुरुचे शब्द बोलत आहे.॥४॥६॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਬਟੂਆ ਏਕੁ ਬਹਤਰਿ ਆਧਾਰੀ ਏਕੋ ਜਿਸਹਿ ਦੁਆਰਾ ॥
हे शरीर म्हणजे एक पाकीट आहे जे अनेक शारीरिक नसांनी बनलेले आहे पण त्याला फक्त एकच दार आहे, ते म्हणजे दशमद्वार

ਨਵੈ ਖੰਡ ਕੀ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਮਾਗੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥੧॥
या जगात तोच खरा योगी आहे जो पृथ्वीच्या नऊ भागांना व्यापणाऱ्या एकाच देवाच्या नावाने

भिक्षा मागतो. ॥१॥

ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥
केवळ असा योगीच नऊ खजिन्यांपर्यंत पोहोचू शकतो

ਤਲ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੇ ਗਗਨਿ ਚਰਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो आपला आत्मा जमिनीवरून उचलतो आणि आकाशात घेऊन जातो. ॥१॥रहाउ॥

ਖਿੰਥਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਰਿ ਸੂਈ ਸਬਦੁ ਤਾਗਾ ਮਥਿ ਘਾਲੈ ॥
तो ज्ञानाचा चिंधी ब्रह्म या शब्दाच्या मजबूत धाग्याने देवाच्या ध्यानाच्या सुईला जोडतो

ਪੰਚ ਤਤੁ ਕੀ ਕਰਿ ਮਿਰਗਾਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੈ ॥੨॥
आणि पंचेंद्रियांना आपले मृगाचे गोठे बनवून तो त्याच्या गुरूंच्या मार्गाचे अनुसरण करतो. ॥२॥

ਦਇਆ ਫਾਹੁਰੀ ਕਾਇਆ ਕਰਿ ਧੂਈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੀ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵੈ ॥
तो दयेला आपला फावडा आणि आपल्या शरीराला अग्नी बनवतो आणि देवाच्या दृष्टीचा अग्नी प्रज्वलित करतो

ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਉ ਲਏ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਚਹੁ ਜੁਗ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੩॥
तो तिच्या प्रेमाला आपल्या हृदयात ठेवतो आणि चारही युगात ध्यानाच्या अवस्थेत तल्लीन राहतो. ॥३॥

ਸਭ ਜੋਗਤਣ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨਾ ॥
योगाचे संपूर्ण सार आपल्याला हे शरीर आणि जीवन देणाऱ्या रामाचे नाव जपण्यात आहे

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ਦੇਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਨਾ ॥੪॥੭॥
हे कबीर! जर देवाने कृपा केली तर तो माणसाला सत्याचे चिन्ह देतो.॥४॥७॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਹਾ ਤੇ ਆਏ ਕਿਨਿ ਏਹ ਰਾਹ ਚਲਾਈ ॥
हिंदू आणि मुस्लिम कुठून आले? धर्माचे हे दोन वेगवेगळे मार्ग कोणी सुरू केले?

ਦਿਲ ਮਹਿ ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਕਵਾਦੇ ਭਿਸਤ ਦੋਜਕ ਕਿਨਿ ਪਾਈ ॥੧॥
हे भांडखोर काझी! मनापासून विचार कर आणि कोण स्वर्गात जाते आणि कोण नरकात जाते ते

पाह. ॥१॥

ਕਾਜੀ ਤੈ ਕਵਨ ਕਤੇਬ ਬਖਾਨੀ ॥
अरे काझी, तुम्ही कोणते पुस्तक वाचले आहे?

ਪੜ੍ਹਤ ਗੁਨਤ ਐਸੇ ਸਭ ਮਾਰੇ ਕਿਨਹੂੰ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पुस्तके वाचणारे आणि तुमच्यासारखे विचार करणारे सर्व नष्ट झाले आहेत. पण कोणालाही ज्ञान मिळाले नाही.॥१॥रहाउ॥

ਸਕਤਿ ਸਨੇਹੁ ਕਰਿ ਸੁੰਨਤਿ ਕਰੀਐ ਮੈ ਨ ਬਦਉਗਾ ਭਾਈ ॥
मुस्लिमांमध्ये, स्त्रीवरील प्रेमापोटी खतना केली जाते परंतु ती अल्लाहला भेटण्याशी संबंधित नाही. अरे भाऊ, म्हणूनच मी सुन्नतवर विश्वास ठेवत नाही

ਜਉ ਰੇ ਖੁਦਾਇ ਮੋਹਿ ਤੁਰਕੁ ਕਰੈਗਾ ਆਪਨ ਹੀ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥੨॥
जर अल्लाहला मला मुस्लिम बनवायचे असते तर सुन्नत माझ्यासोबत आपोआप घडले असते. ॥२॥

ਸੁੰਨਤਿ ਕੀਏ ਤੁਰਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ਅਉਰਤ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ॥
जर एखादी व्यक्ती सुन्नतचे पालन करून मुस्लिम झाली तर त्या महिलेचे काय होईल?

ਅਰਧ ਸਰੀਰੀ ਨਾਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ਤਾ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਹੀ ਰਹੀਐ ॥੩॥
स्त्री ही अर्धी पत्नी आहे, ती मानवी शरीराचा अर्धा भाग आहे आणि तिला सोडून देता येत नाही. म्हणूनच हिंदू राहणे चांगले आहे आणि सुंतेबद्दल ढोंगीपणा करू नये.॥३॥

ਛਾਡਿ ਕਤੇਬ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਬਉਰੇ ਜੁਲਮ ਕਰਤ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥
हे मूर्ख प्राणी! पुस्तके सोडून रामाचे गुणगान गाऊ. निरर्थक वादात अडकून तुम्ही खूप मोठा अन्याय करत आहात

ਕਬੀਰੈ ਪਕਰੀ ਟੇਕ ਰਾਮ ਕੀ ਤੁਰਕ ਰਹੇ ਪਚਿਹਾਰੀ ॥੪॥੮॥
कबीरांनी फक्त एकाच रामाचा आधार घेतला आहे आणि त्यामुळे मुस्लिमांचे खूप नुकसान होत आहे. ॥४॥८॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਜਬ ਲਗੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵੇ ਮੁਖਿ ਬਾਤੀ ਤਬ ਸੂਝੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
जोपर्यंत विवेकाच्या दिव्यात जीवनाचे तेल असते आणि या दिव्याच्या तोंडात सुरतीची वात जळत राहते, तोपर्यंत आत्म्याला शरीराच्या मंदिरातील प्रत्येक गोष्टीची जाणीव असते

ਤੇਲ ਜਲੇ ਬਾਤੀ ਠਹਰਾਨੀ ਸੂੰਨਾ ਮੰਦਰੁ ਹੋਈ ॥੧॥
जेव्हा जीवनाचे तेल जळते, म्हणजेच जेव्हा जीवन शरीरातून निघून जाते, तेव्हा सुरतीची वात विझते. आजूबाजूला अंधार असल्याने देहाचे मंदिर निर्जन होते. ॥१॥

ਰੇ ਬਉਰੇ ਤੁਹਿ ਘਰੀ ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਈ ॥
अरे वेड्या, तू मेल्यानंतर, कोणीही तुला क्षणभरही ठेवण्यास तयार नाही

ਤੂੰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून, तुम्ही रामाचे नाव जपले पाहिजे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਹੁ ਕਾ ਕੋ ਕਵਨ ਪੁਰਖ ਕੀ ਜੋਈ ॥
कोण कोणाची आई, कोण कोणाचे वडील आणि कोण कोणाची बायको ते मला सांगा

ਘਟ ਫੂਟੇ ਕੋਊ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੈ ਕਾਢਹੁ ਕਾਢਹੁ ਹੋਈ ॥੨॥
जेव्हा एखाद्या सजीव प्राण्याचे भांडे फुटते, म्हणजेच तो मरतो, तेव्हा कोणीही काहीही विचारत नाही. सर्वजण म्हणतात की मृतदेह लवकरात लवकर घराबाहेर काढावा. ॥२॥

ਦੇਹੁਰੀ ਬੈਠੀ ਮਾਤਾ ਰੋਵੈ ਖਟੀਆ ਲੇ ਗਏ ਭਾਈ ॥
देहुरीवर बसून आई रडते आणि भाऊ पतंग उचलतात आणि स्मशानात घेऊन जातात

ਲਟ ਛਿਟਕਾਏ ਤਿਰੀਆ ਰੋਵੈ ਹੰਸੁ ਇਕੇਲਾ ਜਾਈ ॥੩॥
मृताची पत्नी केस विंचरते आणि मोठ्याने रडते आणि आत्मा एकटाच निघून जातो. ॥३ ॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਭੈ ਸਾਗਰ ਕੈ ਤਾਈ ॥
कबीरजी म्हणतात की हे संतांनो, जीवनाच्या सागराशी संबंधित ही गोष्ट ऐका

ਇਸੁ ਬੰਦੇ ਸਿਰਿ ਜੁਲਮੁ ਹੋਤ ਹੈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਹਟੈ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੯॥
हे गुरुजी! हा माणूस त्याच्या कृत्यांमुळे खूप अत्याचार सहन करतो आणि मृत्यूचे दूत त्याचा पाठलाग करणे थांबवत नाहीत. ॥४ ॥ ६॥

ਦੁਤੁਕੇ
दुतुके

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਚਉਪਦੇ ਇਕਤੁਕੇ ॥
आसा श्री कबीर जिउ के चौपदे इक्तुके ॥

ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥
ब्रह्मदेवाचे चार पुत्र सनक सनंदन सनातन आणि सनतकुमार हे खूप ज्ञानी असूनही देवाचा शेवट शोधू शकले नाहीत

ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥
वेदांचे जाणकार ब्रह्मदेव यांनीही वेद वाचून आपले मौल्यवान आयुष्य वाया घालवले. म्हणजे त्यालाही देवाचा अंत सापडला नाही. ॥१॥

ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵਨਾ ਬਿਲੋਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या भावा! हरिचे नाव पुन्हा पुन्हा जप, म्हणजेच ज्याप्रमाणे दूध मंथन केले जाते, त्याचप्रमाणे हरिचे नाव पुन्हा पुन्हा जप

ਸਹਜਿ ਬਿਲੋਵਹੁ ਜੈਸੇ ਤਤੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याप्रमाणे लोणी हळूहळू मंथन केल्याने ते दुधात मिसळत नाही, त्याचप्रमाणे नैसर्गिक अवस्थेत हरीचे नाव जपले पाहिजे कारण त्याचे स्मरण केल्यानेच परमात्म्याची प्राप्ती होते. ॥१॥रहाउ॥

ਤਨੁ ਕਰਿ ਮਟੁਕੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਲੋਈ ॥
तुमच्या शरीराला एका भांड्यासारखे बनवा आणि तुमच्या मनाच्या अमृताने ते मंथन करा

ਇਸੁ ਮਟੁਕੀ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਸੰਜੋਈ ॥੨॥
या भांड्यात शब्दांच्या स्वरूपात दही गोळा करा. ॥२॥

ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵਨਾ ਮਨ ਕਾ ਬੀਚਾਰਾ ॥
हरि नामाचे मंथन करणे म्हणजे मनात त्याचे चिंतन करणे

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥੩॥
गुरुच्या कृपेने! मनुष्याला नामाच्या रूपात अमृताचा प्रवाह प्राप्त होतो. ॥३॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਮੀਂਰਾ ॥
हे कबीर! जर सम्राट प्रभूची दयाळू दृष्टी असेल तर

ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਗਿ ਉਤਰੇ ਤੀਰਾ ॥੪॥੧॥੧੦॥
रामाचे नाव घेऊन, माणूस जीवनाचा सागर पार करून किनाऱ्यावर पोहोचतो. ॥४ ॥ १॥१० ॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਬਾਤੀ ਸੂਕੀ ਤੇਲੁ ਨਿਖੂਟਾ ॥
शरीराच्या दिव्यात जीवनाचे तेल संपले आहे, म्हणजेच शरीरातून जीवन निघून गेले आहे. सुरतीची वात सुकली आहे, म्हणजेच सजीवाची सुरती नष्ट झाली आहे

ਮੰਦਲੁ ਨ ਬਾਜੈ ਨਟੁ ਪੈ ਸੂਤਾ ॥੧॥
आत्म्याच्या रूपातील अभिनेता चिरंतन झोपेत गेला आहे आणि आता ढोल आणि झांज देखील वाजवले जात नाहीत, म्हणजेच आत्म्याचे सर्व काम थांबले आहे. ॥१॥

ਬੁਝਿ ਗਈ ਅਗਨਿ ਨ ਨਿਕਸਿਓ ਧੂੰਆ ॥
इच्छेची आग विझली आहे आणि संकल्प आणि पर्यायाचा धूर बाहेर पडत नाही

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਏਕੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संपूर्ण विश्वात फक्त एकच परमेश्वर राहतो, दुसरा कोणीही नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਟੂਟੀ ਤੰਤੁ ਨ ਬਜੈ ਰਬਾਬੁ ॥
तार तुटली आहे आणि वीणा वाजत नाही, म्हणजेच आत्म्याचा देवाशी असलेला संबंध तुटला आहे

ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ਅਪਨਾ ਕਾਜੁ ॥੨॥
चुकून माणसाने आपले काम बिघडवले आहे. ॥२॥

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ ॥ ਸਮਝਿ ਪਰੀ ਤਉ ਬਿਸਰਿਓ ਗਾਵਨੁ ॥੩॥
जेव्हा माणूस ज्ञान प्राप्त करतो, तेव्हा तो उपदेश करणे, बढाई मारणे, वाद घालणे, म्हणजेच ज्या तोंडी गोष्टी सांगायच्या आणि ऐकायच्या होत्या, गाणे आणि वादन विसरतो.॥३॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਪੰਚ ਜੋ ਚੂਰੇ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੂਰੇ ॥੪॥੨॥੧੧॥
कबीरजी म्हणतात की जो व्यक्ती वासना इत्यादी पाच दुर्गुणांचा नाश करतो आणि मोक्षाची परम अवस्था प्राप्त करतो तो त्याच्यापासून दूर नाही. ॥४ ॥२॥११ ॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਸੁਤੁ ਅਪਰਾਧ ਕਰਤ ਹੈ ਜੇਤੇ ॥
मुलगा काहीही गुन्हा करतो तरी

ਜਨਨੀ ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖਸਿ ਤੇਤੇ ॥੧॥
आई त्याला मनात ठेवत नाही. ॥१॥

ਰਾਮਈਆ ਹਉ ਬਾਰਿਕੁ ਤੇਰਾ ॥
हे माझ्या प्रभू! मी तुझा निष्पाप मुलगा आहे

ਕਾਹੇ ਨ ਖੰਡਸਿ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू माझ्यातील दोष का नष्ट करत नाहीस? ॥१॥रहाउ॥

ਜੇ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਧਾਇਆ ॥
जरी मूर्ख मुलगा रागाच्या भरात आईला मारण्यासाठी धावत आला तरी

ਤਾ ਭੀ ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖਸਿ ਮਾਇਆ ॥੨॥
तरीही आई हा मोठा गुन्हा मनात ठेवत नाही. ॥२॥

ਚਿੰਤ ਭਵਨਿ ਮਨੁ ਪਰਿਓ ਹਮਾਰਾ ॥
माझे मन काळजीच्या भोवऱ्यात अडकले आहे

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥੩॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय यावर मात कशी करता येईल? ॥३॥

ਦੇਹਿ ਬਿਮਲ ਮਤਿ ਸਦਾ ਸਰੀਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! मला नेहमी शुद्ध मन दे कारण

ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਨ ਰਵੈ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੩॥੧੨॥
कबीर तुमचे गुणगान सहजतेने गात राहतो. ॥४॥३॥१२॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਹਜ ਹਮਾਰੀ ਗੋਮਤੀ ਤੀਰ ॥
गोमती नदीच्या काठावर जाऊन आपला हज पूर्ण होतो

ਜਹਾ ਬਸਹਿ ਪੀਤੰਬਰ ਪੀਰ ॥੧॥
जिथे पिवळ्या पीर देवाचे वास्तव्य आहे.॥१॥

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਿਆ ਖੂਬੁ ਗਾਵਤਾ ਹੈ ॥
व्वा व्वा, माझे हृदय खूप सुंदर गाते

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਤਾ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरि हे नाव माझ्या मनाला खूप मोहित करते. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਕਰਹਿ ਖਵਾਸੀ ॥
नारद ऋषी असोत किंवा सरस्वती देवी असोत, प्रत्येकजण त्या हरीच्या सेवेत आणि भक्तीत मग्न असतो

ਪਾਸਿ ਬੈਠੀ ਬੀਬੀ ਕਵਲਾ ਦਾਸੀ ॥੨॥
हरीची दासी देवी लक्ष्मी देखील त्याच्या शेजारी बसलेली आहे. ॥२॥

ਕੰਠੇ ਮਾਲਾ ਜਿਹਵਾ ਰਾਮੁ ॥
रामाचे नाव माझ्या गळ्यातला हार आहे

ਸਹੰਸ ਨਾਮੁ ਲੈ ਲੈ ਕਰਉ ਸਲਾਮੁ ॥੩॥
म्हणूनच मी त्यांची हजारो नावे उच्चारून त्यांना नमस्कार करतो.॥३॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥
कबीरजी म्हणतात की मी रामाचे गुणगान गातो आणि

ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੋਊ ਸਮਝਾਵਉ ॥੪॥੪॥੧੩॥
मी हिंदू आणि मुस्लिम दोघांनाही एकच सल्ला देतो. ॥४॥४॥१३॥

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਪੰਚਪਦੇ ੯ ਦੁਤੁਕੇ ੫
आसा श्री कबीर जिउ के पंचपदे ९ दुतुके ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਪਾਤੀ ਤੋਰੈ ਮਾਲਿਨੀ ਪਾਤੀ ਪਾਤੀ ਜੀਉ ॥
हे माळी! तू पूजेसाठी पाने तोडतोस, पण सर्व फुले आणि पानांमध्ये जीवन असते

ਜਿਸੁ ਪਾਹਨ ਕਉ ਪਾਤੀ ਤੋਰੈ ਸੋ ਪਾਹਨ ਨਿਰਜੀਉ ॥੧॥
पण ज्या दगडी मूर्तीसाठी तुम्ही पाने तोडता ती निर्जीव आहे.॥१॥

ਭੂਲੀ ਮਾਲਨੀ ਹੈ ਏਉ ॥
अरे मालिन, तू ही चूक करत आहेस

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਤਾ ਹੈ ਦੇਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण खरा गुरु हा जिवंत देव आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਾਤੀ ਬਿਸਨੁ ਡਾਰੀ ਫੂਲ ਸੰਕਰਦੇਉ ॥
हे माळी! तू पूजेसाठी जी पाने, फांद्या आणि फळे तोडतोस ती ब्रह्मा, विष्णूच्या फांद्या आणि शंकरदेवाची फुले आहेत

ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਪ੍ਰਤਖਿ ਤੋਰਹਿ ਕਰਹਿ ਕਿਸ ਕੀ ਸੇਉ ॥੨॥
अशाप्रकारे तुम्ही ब्रह्मा, विष्णू आणि शंकर या त्रिमूर्तींना थेट तोडता. मग तुम्ही कोणाची सेवा करता?॥ २॥

ਪਾਖਾਨ ਗਢਿ ਕੈ ਮੂਰਤਿ ਕੀਨ੍ਹੀ ਦੇ ਕੈ ਛਾਤੀ ਪਾਉ ॥
शिल्पकार दगडावर कोरीव काम करून मूर्ती बनवतो आणि ती कोरताना तो त्याचे पाय त्याच्या छातीवर ठेवतो

ਜੇ ਏਹ ਮੂਰਤਿ ਸਾਚੀ ਹੈ ਤਉ ਗੜ੍ਹਣਹਾਰੇ ਖਾਉ ॥੩॥
जर ही मूर्ती खरी असेल तर ती बनवणाऱ्या शिल्पकाराने आधी जेवावे. ॥३ ॥

ਭਾਤੁ ਪਹਿਤਿ ਅਰੁ ਲਾਪਸੀ ਕਰਕਰਾ ਕਾਸਾਰੁ ॥
शिजवलेला भात, डाळ, हलवा, माल, खीर आणि पंजिरी इत्यादी स्वादिष्ट खाद्यपदार्थांचा नैवेद्य

ਭੋਗਨਹਾਰੇ ਭੋਗਿਆ ਇਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੇ ਮੁਖ ਛਾਰੁ ॥੪॥
मूर्तीच्या मदतीने नैवेद्य ग्रहण करणारा पुजारीच ते करतो आणि या मूर्तीच्या तोंडात काहीही जात नाही. ॥४ ॥

ਮਾਲਿਨਿ ਭੂਲੀ ਜਗੁ ਭੁਲਾਨਾ ਹਮ ਭੁਲਾਨੇ ਨਾਹਿ ॥
मालिन विसरला आहे आणि संपूर्ण जग देखील विसरले आहे पण आपण विसरलो नाही

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਰਾਮ ਰਾਖੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੫॥੧॥੧੪॥
कबीरजी म्हणतात की, देवाने आपली कृपा करून आपल्याला योग्य मार्ग दाखवला आहे आणि गोंधळापासून वाचवले आहे.॥५॥१॥१४॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਬਾਰਹ ਬਰਸ ਬਾਲਪਨ ਬੀਤੇ ਬੀਸ ਬਰਸ ਕਛੁ ਤਪੁ ਨ ਕੀਓ ॥
माणसाच्या आयुष्यातील पहिली बारा वर्षे बालपणात जातात आणि पुढची वीस वर्षे कोणीही तपश्चर्या करत नाही

ਤੀਸ ਬਰਸ ਕਛੁ ਦੇਵ ਨ ਪੂਜਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ॥੧॥
तो उर्वरित तीस वर्षे कोणत्याही देवाची पूजा करत नाही आणि जेव्हा म्हातारपण येते तेव्हा तो पश्चात्ताप करतो. ॥१॥

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥
त्याचे संपूर्ण आयुष्य 'माझे, माझे' असे म्हणत जाते आणि

ਸਾਇਰੁ ਸੋਖਿ ਭੁਜੰ ਬਲਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा शरीराचे तळे सुकते तेव्हा शारीरिक शक्ती देखील नष्ट होते.॥१॥रहाउ॥

ਸੂਕੇ ਸਰਵਰਿ ਪਾਲਿ ਬੰਧਾਵੈ ਲੂਣੈ ਖੇਤਿ ਹਥ ਵਾਰਿ ਕਰੈ ॥
जेव्हा तो या टप्प्यावर पोहोचतो, तेव्हा तो स्वतःच्या हातांनी सुकलेल्या तलावाभोवती बांध बांधतो आणि कापणी केलेल्या शेताभोवती कुंपण उभारतो

ਆਇਓ ਚੋਰੁ ਤੁਰੰਤਹ ਲੇ ਗਇਓ ਮੇਰੀ ਰਾਖਤ ਮੁਗਧੁ ਫਿਰੈ ॥੨॥
जेव्हा मृत्यूच्या रूपात चोर येतो, तेव्हा तो मूर्ख माणसाने काळजीपूर्वक धरलेले ते ताबडतोब काढून घेतो, त्याला त्याचे जीवन समजतो.॥ २॥

ਚਰਨ ਸੀਸੁ ਕਰ ਕੰਪਨ ਲਾਗੇ ਨੈਨੀ ਨੀਰੁ ਅਸਾਰ ਬਹੈ ॥
म्हातारपणात पाय, डोके आणि हात थरथर कापू लागतात आणि डोळ्यांतून अश्रू वाहतात

ਜਿਹਵਾ ਬਚਨੁ ਸੁਧੁ ਨਹੀ ਨਿਕਸੈ ਤਬ ਰੇ ਧਰਮ ਕੀ ਆਸ ਕਰੈ ॥੩॥
शुद्ध शब्द जिभेतून बाहेर पडत नाहीत. अरे मूर्ख प्राण्या, मग तू धर्माची आशा करतोस. ॥३॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਓ ॥
जर पूज्य परमप्रभू त्या व्यक्तीवर आपले आशीर्वाद वर्षाव करतात, तर तो त्याच्याशी आसक्त होतो आणि त्याला हरीच्या नामाचा लाभ होतो

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਅੰਤੇ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲਿਓ ॥੪॥
गुरुच्या कृपेने, त्याला हरि नावाची संपत्ती प्राप्त होते, जी शेवटी त्याला परलोकात जाताना सोबत करते.॥ ४ ॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਅਨੁ ਧਨੁ ਕਛੂਐ ਲੈ ਨ ਗਇਓ ॥
कबीरजी म्हणतात की हे संतांनो, ऐका, मृत्यूच्या वेळी कोणताही मनुष्य आपले अन्न आणि पैसे सोबत घेऊन गेला नाही

ਆਈ ਤਲਬ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਕੀ ਮਾਇਆ ਮੰਦਰ ਛੋਡਿ ਚਲਿਓ ॥੫॥੨॥੧੫॥
जेव्हा देवाचा आवाज येतो तेव्हा तो आपली संपत्ती आणि मंदिरे मागे सोडून निघून जातो. ॥५॥२॥१५॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਕਾਹੂ ਦੀਨ੍ਹੇ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਕਾਹੂ ਪਲਘ ਨਿਵਾਰਾ ॥
देवाने काहींना रेशमी कपडे दिले आहेत तर काहींना चादर असलेले पलंग दिले आहेत

ਕਾਹੂ ਗਰੀ ਗੋਦਰੀ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਖਾਨ ਪਰਾਰਾ ॥੧॥
पण काही लोकांना एक जीर्ण चिंधीही मिळाली नाही आणि काहींना पेंढ्यापासून बनवलेली झोपडी आहे. ॥१॥

ਅਹਿਰਖ ਵਾਦੁ ਨ ਕੀਜੈ ਰੇ ਮਨ ॥
हे माझ्या मन! कोणाशीही मत्सर करू नकोस किंवा भांडू नकोस

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਰੇ ਮਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
चांगली कृत्ये करूनच काही प्रमाणात आनंद मिळू शकतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੈ ਏਕ ਜੁ ਮਾਟੀ ਗੂੰਧੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਨੀ ਲਾਈ ॥
कुंभार तीच माती मळतो आणि वेगवेगळ्या पद्धतींनी भांड्यांना रंग देतो

ਕਾਹੂ ਮਹਿ ਮੋਤੀ ਮੁਕਤਾਹਲ ਕਾਹੂ ਬਿਆਧਿ ਲਗਾਈ ॥੨॥
काहींमध्ये तो मोती आणि मोत्यांचे हार घालतो आणि काहींमध्ये तो रोग निर्माण करणारी वाइन ओततो. ॥२॥

ਸੂਮਹਿ ਧਨੁ ਰਾਖਨ ਕਉ ਦੀਆ ਮੁਗਧੁ ਕਹੈ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ॥
देवाने कंजूषाला पैसे सुरक्षित ठेवण्यासाठी दिले आहेत पण मूर्ख म्हणतो की हे पैसे त्याचे स्वतःचे आहेत

ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੈ ਨਿਬੇਰਾ ॥੩॥
जेव्हा यमाची शिक्षा त्याच्या डोक्यावर येते तेव्हा क्षणार्धात निर्णय होतो म्हणजेच जेव्हा माणूस मरतो तेव्हा त्याची संपत्ती तिथेच राहते. ॥३ ॥

ਹਰਿ ਜਨੁ ਊਤਮੁ ਭਗਤੁ ਸਦਾਵੈ ਆਗਿਆ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥
हरीचा सेवक हा सर्वोत्तम भक्त असतो आणि तो हरीच्या आज्ञा पाळून आनंद प्राप्त करतो

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੪॥
हरि (भगवान विष्णू) यांना जे आवडते ते ते सत्य म्हणून स्वीकारतात आणि देवाची इच्छा आपल्या मनात ठेवतात. ॥४ ॥

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਝੂਠੀ ॥
कबीरजी म्हणतात की हे संतांनो, ऐका, 'मी माझा आहे' हा जप खोटा आहे कारण

ਚਿਰਗਟ ਫਾਰਿ ਚਟਾਰਾ ਲੈ ਗਇਓ ਤਰੀ ਤਾਗਰੀ ਛੂਟੀ ॥੫॥੩॥੧੬॥
मृत्यू जिवंत आत्म्याच्या पक्ष्यासारख्या शरीराचा पिंजरा फाडतो आणि आत्मा हिरावून घेतो आणि निर्जीव शरीराचे धागे तिथेच तुटतात. ॥५ ॥ ३ ॥ १६॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਹਮ ਮਸਕੀਨ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ ਤੁਮ ਰਾਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥
हे काझी! आम्ही खोडकर लोक त्या देवाने निर्माण केलेले लोक आहोत. तुम्हाला तुमच्या मनाचे नियम आवडतात, म्हणजेच तुम्हाला त्याचा खूप अभिमान आहे, पण

ਅਲਹ ਅਵਲਿ ਦੀਨ ਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋਰੁ ਨਹੀ ਫੁਰਮਾਵੈ ॥੧॥
सर्वप्रथम, अल्लाह हा धर्माचा स्वामी आहे आणि तो कोणावरही अन्याय होऊ देत नाही. ॥१॥

ਕਾਜੀ ਬੋਲਿਆ ਬਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अरे काझी, तुमच्या तोंडून निघणाऱ्या गोष्टी चांगल्या वाटत नाहीत. ॥१॥रहाउ॥

ਰੋਜਾ ਧਰੈ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ਕਲਮਾ ਭਿਸਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
उपवास, प्रार्थना आणि कलमाचे पठण करून स्वर्ग मिळत नाही

ਸਤਰਿ ਕਾਬਾ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਜੇ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥੨॥

अल्लाहचे घर, काबा, तुमच्या आत आहे पण जर कोणी हे रहस्य जाणले तरच ते सापडेल.॥२॥

ਨਿਵਾਜ ਸੋਈ ਜੋ ਨਿਆਉ ਬਿਚਾਰੈ ਕਲਮਾ ਅਕਲਹਿ ਜਾਨੈ ॥

जो न्यायाचा विचार करतो, तोच खरी प्रार्थना करतो. जर कोणी अल्लाहला ओळखतो तर तो त्याचा कल्मा आहे

ਪਾਚਹੁ ਮੁਸਿ ਮੁਸਲਾ ਬਿਛਾਵੈ ਤਬ ਤਉ ਦੀਨੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥

जो व्यक्ती पाच दुर्गुणांना मारतो आणि नियंत्रित करतो, तो प्रार्थनास्थळ पसरवतो आणि धर्म ओळखतो. ॥३॥

ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਿ ਤਰਸ ਕਰਿ ਜੀਅ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਮਣੀ ਕਰਿ ਫੀਕੀ ॥

हे काझी! तुमच्या प्रभु देवाला ओळखा, तुमच्या हृदयात करुणा ठेवा आणि तुमचा अहंकार पुसून टाका आणि तो नाहीसा करा

ਆਪੁ ਜਨਾਇ ਅਵਰ ਕਉ ਜਾਨੈ ਤਬ ਹੋਇ ਭਿਸਤ ਸਰੀਕੀ ॥੪॥

जेव्हा माणूस स्वतःला समजून घेतो आणि इतरांना स्वतःसारखे मानतो तेव्हा तो स्वर्गाचा हक्कदार बनतो.॥४॥

ਮਾਟੀ ਏਕ ਭੇਖ ਧਰਿ ਨਾਨਾ ਤਾ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥

माती एकच आहे, पण तिने अनेक रूपे धारण केली आहेत. मी त्या सर्वांमध्ये फक्त एकच देव ओळखतो

ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਭਿਸਤ ਛੋਡਿ ਕਰਿ ਦੋਜਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੫॥੪॥੧੭॥

कबीरजी म्हणतात की हे काझी, तू जाणूनबुजून स्वर्गाचा मार्ग सोडून दिला आहेस आणि आपले मन नरकात जोडले आहेस. ॥५॥४॥१७॥

ਆਸਾ ॥

आहे

ਗਗਨ ਨਗਰਿ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨ ਬਰਖੈ ਨਾਦੁ ਕਹਾ ਜੁ ਸਮਾਨਾ ॥

आता दहाव्या दाराच्या रूपात असलेल्या आकाश शहरात पावसाचा एक थेंबही पडत नाही. त्यात दडलेला तो आवाज कुठे आहे?

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਾਧੋ ਪਰਮ ਹੰਸੁ ਲੇ ਸਿਧਾਨਾ ॥੧॥
ब्रह्मदेवाने परमहंसाच्या रूपात आत्मा हरण केला आहे. ॥१॥

ਬਾਬਾ ਬੋਲਤੇ ਤੇ ਕਹਾ ਗਏ ਦੇਹੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਰਹਤੇ ॥
बाबा, शरीरासोबत बोलणारा आणि राहणारा आत्मा कुठे गेला?

ਸੁਰਤਿ ਮਾਹਿ ਜੋ ਨਿਰਤੇ ਕਰਤੇ ਕਥਾ ਬਾਰਤਾ ਕਹਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो आत्मा मनात नाचायचा आणि कथा सांगायचा. ॥१॥रहाउ॥

ਬਜਾਵਨਹਾਰੋ ਕਹਾ ਗਇਓ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਮੰਦਰੁ ਕੀਨ੍ਾ ॥
तो खेळणारा आत्मा कुठे गेला ज्याने या शरीराला स्वतःचे मंदिर बनवले होते?

ਸਾਖੀ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਖਿੰਚਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਲੀਨ੍ਾ ॥੨॥
सखी शब्द चेतना निर्माण होत नाही. परमेश्वराने सर्व शक्ती काढून घेतली आहे.॥२॥

ਸ੍ਰਵਨਨ ਬਿਕਲ ਭਏ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਾ ਬਲੁ ਥਾਕਾ ॥
तुमचे कान कमकुवत झाले आहेत आणि तुमच्या लैंगिक इच्छेची शक्तीही कमी झाली आहे

ਚਰਨ ਰਹੇ ਕਰ ਢਰਕਿ ਪਰੇ ਹੈ ਮੁਖਹੁ ਨ ਨਿਕਸੈ ਬਾਤਾ ॥੩॥
तुमचे पाय चालण्यास असमर्थ आहेत, तुमचे हात कमकुवत झाले आहेत आणि तोंडातून काहीच बाहेर पडत नाही.॥३॥

ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭ ਤਸਕਰ ਆਪ ਆਪਣੈ ਭ੍ਰਮਤੇ ॥
तुमचे पाचही वासना जसे की वासना थकल्या आहेत आणि त्या सर्व चोरांनी स्वतःहून भटकणे थांबवले आहे

ਥਾਕਾ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰ ਉਰੁ ਥਾਕਾ ਤੇਜੁ ਸੂਤੁ ਧਰਿ ਰਮਤੇ ॥੪॥
मनाचा हत्तीही हरून थकला आहे आणि शरीराच्या इंद्रियांना हलवणारे सूत्रधार असलेले हृदयही थकले आहे.॥४॥

ਮਿਰਤਕ ਭਏ ਦਸੈ ਬੰਦ ਛੂਟੇ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਸਭ ਛੋਰੇ ॥
त्याच्या मृत्यूनंतर दहाही दरवाज्यांचे बंधन तुटते आणि तो त्याचे मित्र आणि भाऊ मागे सोडतो

ਕਹਤ ਕਬੀਰਾ ਜੋ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਜੀਵਤ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ॥੫॥੫॥੧੮॥
कबीरजी म्हणतात की जो व्यक्ती देवाचे ध्यान करतो तो जिवंतपणी सर्व बंधने तोडतो. ॥५॥ ५॥१८॥

ਆਸਾ ਇਕਤੁਕੇ ੪ ॥
आहे ४ इकतुके ॥

ਸਰਪਨੀ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬਲੀਆ ॥
संपूर्ण जगात, मायाच्या नागापेक्षा कोणीही शक्तिशाली नाही

ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਛਲੀਆ ॥੧॥
ज्याने ब्रह्मा, विष्णू आणि महादेव या त्रिमूर्तींनाही फसवले आहे. ॥१॥

ਮਾਰੁ ਮਾਰੁ ਸ੍ਰਪਨੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਪੈਠੀ ॥
सर्वत्र हल्ला करणारा मायाचा नाग आता चांगल्या संगतीच्या स्वच्छ पाण्यात स्थिरावला आहे

ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਡਸੀਅਲੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਡੀਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या गुरूंच्या कृपेने, मी मायेच्या रूपातला तो नाग पाहिला आहे ज्याने त्रिभवनांना, म्हणजेच संपूर्ण विश्वाला चावले होते. ॥१॥रहाउ॥

ਸ੍ਰਪਨੀ ਸ੍ਰਪਨੀ ਕਿਆ ਕਹਹੁ ਭਾਈ ॥
अरे भाऊ, तू मायाला नाग म्हणून का आवाज करत आहेस?

ਜਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨਿ ਸ੍ਰਪਨੀ ਖਾਈ ॥੨॥
जो सत्य ओळखतो तो भ्रमाचा साप गिळंकृत करतो. ॥२॥

ਸ੍ਰਪਨੀ ਤੇ ਆਨ ਛੂਛ ਨਹੀ ਅਵਰਾ ॥
ध्यान करणाऱ्यांशिवाय, या नागापासून कोणीही सुरक्षित नाही

ਸ੍ਰਪਨੀ ਜੀਤੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਰਾ ॥੩॥
ज्याने मायेच्या नागावर विजय मिळवला आहे त्याला यमराजही हानी पोहोचवू शकत नाही.॥३॥

ਇਹ ਸੂਪਨੀ ਤਾ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ॥
मायेच्या रूपातील हा नाग त्या परमेश्वराची निर्मिती आहे

ਬਲੁ ਅਬਲੁ ਕਿਆ ਇਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥੪॥
त्यात स्वतःच काय चूक किंवा गैर आहे?॥४॥

ਇਹ ਬਸਤੀ ਤਾ ਬਸਤ ਸਰੀਰਾ ॥
जोपर्यंत मायेचा नाग माणसाच्या मनात राहतो तोपर्यंत तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकलेला असतो

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜਿ ਤਰੇ ਕਬੀਰਾ ॥੫॥੬॥੧੯॥
गुरूच्या कृपेने कबीरने तो अडथळा सहजपणे पार केला. ॥५॥६॥१६॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਕਹਾ ਸੁਆਨ ਕਉ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨਾਏ ॥
कुत्र्याला म्हणजेच लोभी माणसाला स्मृती वाचून दाखवण्याचा अर्थ काय?

ਕਹਾ ਸਾਕਤ ਪਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੧॥
त्याचप्रमाणे, हरीची स्तुती गाण्यात शाक्ताला काय फायदा आहे?॥१॥

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮੇ ਰਮਿ ਰਹੀਐ ॥
हे बंधू, रामाच्या नावात पूर्णपणे तल्लीन राहिले पाहिजे आणि

ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਭੂਲਿ ਨਹੀ ਕਹੀਐ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥
चुकूनही शाक्त व्यक्तीला उपदेश करू नये. ॥१॥रहाउ॥

ਕਊਆ ਕਹਾ ਕਪੂਰ ਚਰਾਏ ॥
कावळ्याला कापूर खायला घालण्याचा काही फायदा नाही कारण त्यामुळे कावळ्याच्या विष्ठा खाणाऱ्या चोचीवर काही फरक पडणार नाही

ਕਹ ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਦੂਧੁ ਪੀਆਏ ॥੨॥

त्याचप्रमाणे, विषारी सापाला दूध पाजण्याचा काही फायदा नाही कारण तो चावल्यानंतर दूर जात नाही.॥ २॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਈ ॥

चांगल्या संगतीत सामील झाल्याने, ज्ञान आणि विवेक प्राप्त होतो

ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸੋਈ ॥੩॥

ज्याप्रमाणे पारसच्या स्पर्शाने लोखंडाचे सोने होते. ॥३॥

ਸਾਕਤੁ ਸੁਆਨੁ ਸਭੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥

शाक्त आणि कुत्रा देव जे काही करायला लावतो ते करतात

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥

सुरुवातीपासूनच एखाद्याच्या नशिबात जे काही लिहिलेले असते, तेच तो करतो. ॥४॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੈ ਲੈ ਨੀਮੁ ਸਿੰਚਾਈ ॥

कबीरजी म्हणतात की जर एखाद्या व्यक्तीने अमृत घेतल्यानंतरही कडुलिंबाच्या झाडाला पाणी दिले तर

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਉਆ ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥੭॥੨੦॥

तरीही त्याचा कटु स्वभाव जात नाही.॥५॥७॥२०॥

ਆਸਾ ॥

आहे

ਲੰਕਾ ਸਾ ਕੋਟੁ ਸਮੁੰਦ ਸੀ ਖਾਈ ॥

लंकेसारखा मजबूत किल्ला आणि किल्ल्याच्या रक्षणासाठी समुद्रासारखा खंदक असलेला पराक्रमी रावण

ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥

आज त्या रावणाच्या घराची कोणतीही बातमी नाही, म्हणजेच त्याचे अस्तित्व सापडलेले नाही. ॥१॥

ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥
काहीही कायमचे राहत नाही म्हणजेच सर्वकाही नाशवंत आहे म्हणून मी देवाकडे काय मागावे?

ਦੇਖਤ ਨੈਨ ਚਲਿਓ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या डोळ्यांसमोर संपूर्ण जग निघून जात आहे, म्हणजेच ते नष्ट होत आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਇਕੁ ਲਖੁ ਪੂਤ ਸਵਾ ਲਖੁ ਨਾਤੀ ॥
ज्या रावणाला एक लाख पुत्र आणि सव्वा लाख नातवंडे होती

ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ਦੀਆ ਨ ਬਾਤੀ ॥੨॥
आज त्या रावणाच्या घरात दिवा नाही की मेणबत्ती नाही. ॥२॥

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਜਾ ਕੇ ਤਪਤ ਰਸੋਈ ॥
रावण इतका शक्तिशाली होता की सूर्य आणि चंद्र देव त्याचे अन्न बनवत असत

ਬੈਸੰਤਰੁ ਜਾ ਕੇ ਕਪਰੇ ਧੋਈ ॥੩॥
आणि अग्नि देव आपले कपडे धुत असे. ॥३॥

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਬਸਾਈ ॥
जो गुरुच्या मार्गदर्शनाने रामाचे नाव आपल्या हृदयात बिंबवतो

ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾਈ ॥੪॥
तो स्थिर राहतो आणि कुठेही भटकत नाही.॥४॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥
कबीरजी म्हणतात अरे लोकांनो, लक्षपूर्वक ऐका

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥੮॥੨੧॥
रामाच्या नावाशिवाय प्राण्यांना मोक्ष नाही. ॥५॥८॥२१॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਪਹਿਲਾ ਪੂਤੁ ਪਿਛੈਰੀ ਮਾਈ ॥
पूर्वी, देवाचा अवतार जीव (जिवंत प्राण्याचा पुत्र) होता, आणि त्यानंतर माया, जी उ ची आई बनली, तिचा जन्म झाला

ਗੁਰੁ ਲਾਗੋ ਚੇਲੇ ਕੀ ਪਾਈ ॥੧॥
तो प्राणी स्वतः गुरुसारखा होता पण मनाच्या रूपात शिष्याच्या आज्ञांचे पालन करू लागला.॥१॥

ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ੍ਹ ਭਾਈ ॥
अरे भाऊ, एक अद्‌भुत गोष्ट ऐका

ਦੇਖਤ ਸਿੰਘੁ ਚਰਾਵਤ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आता मला आत्म्याचा निर्भय सिंह इंद्रियांच्या गायी चरताना दिसतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਲ ਕੀ ਮਛੁਲੀ ਤਰਵਰਿ ਬਿਆਈ ॥
देवाच्या अमृतजलात राहणारा आत्म्याचा मासा पाणी सोडून दुर्गुणांच्या झाडावर जन्म घेत आहे, म्हणजेच तो सांसारिक बंधनात अडकलेला आहे

ਦੇਖਤ ਕੁਤਰਾ ਲੈ ਗਈ ਬਿਲਾਈ ॥੨॥
मी इच्छेच्या मांजरीला समाधानाच्या कुत्र्याला उचलून पळून जाताना पाहिले आहे. ॥२॥

ਤਲੈ ਰੇ ਬੈਸਾ ਊਪਰਿ ਸੂਲਾ ॥
जीवाच्या गुणांच्या फांद्या दाबल्या गेल्या आहेत आणि काटे वर आले आहेत

ਤਿਸ ਕੈ ਪੇਡਿ ਲਗੇ ਫਲ ਫੂਲਾ ॥੩॥
त्या झाडाच्या खोडाला विकारांची फळे आणि फुले येत आहेत. ॥३ ॥

ਘੋਰੈ ਚਰਿ ਭੈਸ ਚਰਾਵਨ ਜਾਈ ॥
जीवनाच्या घोड्यावर स्वार होऊन, इच्छेची म्हैस आत्म्याला चरण्यासाठी आणि सुखांचा आनंद घेण्यासाठी घेऊन जाते

ਬਾਹਰਿ ਬੈਲੁ ਗੋਨਿ ਘਰਿ ਆਈ ॥੪॥
संयमाचा बैल अजूनही बाहेर आहे तर इच्छांचे ओझे जीवाच्या घरात आले आहे. ॥४ ॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਜੁ ਇਸ ਪਦ ਬੂਝੈ ॥
कबीरजी म्हणतात की जो हा श्लोक समजतो तो

ਰਾਮ ਰਮਤ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥੫॥੯॥੨੨॥
रामनामाचा जप केल्याने तो सर्वकाही समजतो आणि मायेच्या बंधनातून मुक्त होतो. ॥५ ॥ ६॥ २२ ॥

ਬਾਈਸ ਚਉਪਦੇ ਤਥਾ ਪੰਚਪਦੇ ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਤਿਪਦੇ ੮ ਦੁਤੁਕੇ ੭ ਇਕਤੁਕਾ ੧
श्री कबीर जिउंचे बावीस चौपदे आणि पंचपदे आसा टिपडे ८ दुतुके ७ इक्तुका १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਜਿਨਿ ਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਅਗਨਿ ਕੁੰਡ ਰਹਾਇਆ ॥
देवाने तुमच्या वडिलांच्या वीर्य थेंबापासून तुमचे शरीर निर्माण केले आणि गर्भासारख्या अग्नीत तुमचे रक्षण केले

ਦਸ ਮਾਸ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖਿਆ ਬਹੁਰਿ ਲਾਗੀ ਮਾਇਆ ॥੧॥
दहा महिने आईच्या गर्भात तुमचे रक्षण झाले आणि या जगात जन्म घेतल्यानंतर तुम्ही मायेने आकर्षित झालात. ॥१॥

ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੇ ਕਉ ਲੋਭਿ ਲਾਗੇ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਆ ॥
अरे जीवा, लोभात अडकून तू तुझे हिऱ्यासारखे मौल्यवान आयुष्य का वाया घालवलेस?

ਪੂਰਬ ਜਨਮਿ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜੁ ਨਾਹੀ ਬੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमच्या मागील जन्मातील चांगल्या कर्मांमुळे तुम्हाला मिळालेल्या कर्मभूमी असलेल्या या शरीरात तुम्ही अद्याप नावाचे बीज पेरलेले नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਬਾਰਿਕ ਤੇ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਹੋਨਾ ਸੋ ਹੋਇਆ ॥
आता तुम्ही लहानपणी मोठे झाला आहात आणि जे घडायचे होते ते झाले आहे

ਜਾ ਜਮੁ ਆਇ ਝੋਟ ਪਕਰੈ ਤਬਹਿ ਕਾਹੇ ਰੋਇਆ ॥੨॥
जेव्हा मृत्यूचा दूत येतो आणि तुमचे केस धरतो, तेव्हा तुम्ही का रडता?॥२॥

ਜੀਵਨੈ ਕੀ ਆਸ ਕਰਹਿ ਜਮੁ ਨਿਹਾਰੈ ਸਾਸਾ ॥
तुम्हाला जास्त काळ जगण्याची आशा आहे पण यम तुमच्या श्वासावर लक्ष ठेवून आहे

ਬਾਜੀਗਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਕਬੀਰਾ ਚੇਤਿ ਢਾਲਿ ਪਾਸਾ ॥੩॥੧॥੨੩॥
हे कबीर, हे जग जादूगाराचा खेळ आहे, म्हणून काळजीपूर्वक विचार करा आणि जीवनाचा खेळ जिंकण्यासाठी देवाचे स्मरण करून पुढे जा.॥३॥१॥२३॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਤਨੁ ਰੈਨੀ ਮਨੁ ਪੁਨ ਰਪਿ ਕਰਿ ਹਉ ਪਾਚਉ ਤਤ ਬਰਾਤੀ ॥
मी माझ्या शरीराला रंगविण्यासाठी एक भांडे बनवले आहे आणि नंतर माझे मन शुभ गुणांनी रंगवले आहे. मी माझ्या लग्नातील पाहुण्यांना पाच मूलभूत घटक बनवले आहेत

ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਿਉ ਭਾਵਰਿ ਲੈਹਉ ਆਤਮ ਤਿਹ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥੧॥
मी भगवान रामांसोबत लग्नाची प्रतिज्ञा घेत आहे आणि माझा आत्मा त्यांच्या प्रेमात बुडाला आहे. ॥१॥

ਗਾਉ ਗਾਉ ਰੀ ਦੁਲਹਨੀ ਮੰਗਲਚਾਰਾ ॥
वधूच्या मैत्रिणींनो, तुम्ही लग्नाची मंगलगीते गायली पाहिजेत

ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
राजा राम माझ्या घरी वर म्हणून आला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਬੇਦੀ ਰਚਿ ਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਉਚਾਰਾ ॥
मी माझ्या नाभीच्या कमळात एक वेदी तयार केली आहे आणि ब्रह्मज्ञानाचा मंत्र जपला आहे

ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋ ਦੂਲਹੁ ਪਾਇਓ ਅਸ ਬਡਭਾਗ ਹਮਾਰਾ ॥੨॥
मी खूप भाग्यवान आहे की मला रामजी माझा वर म्हणून मिळाले आहेत.॥ २॥

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕਉਤਕ ਆਏ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਜਾਨਾਂ ॥
या आश्चर्यकारक विवाह सोहळ्याचे साक्षीदार होण्यासाठी देव, पुरुष, ऋषी आणि तेहतीस कोटी

देवता त्यांच्या विमानांवर स्वार होऊन आले आहेत

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੋਹਿ ਬਿਆਹਿ ਚਲੇ ਹੈ ਪੁਰਖ ਏਕ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥੨॥੨੪॥
कबीरजी म्हणतात की एका पूर्वजाने, देवाने, माझ्याशी लग्न केले आणि मला घेऊन गेले.॥३॥ ॥२॥ २४ ॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਸਾਸੁ ਕੀ ਦੁਖੀ ਸਸੁਰ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਜੇਠ ਕੇ ਨਾਮਿ ਡਰਉ ਰੇ ॥
माझ्या सासूबाईंना माया म्हणण्याचा मला खूप त्रास होतो आणि माझे सासरे मला खूप आवडतात, पण मला माझ्या मेहुण्यांच्या नावाची, मृत्यूची भीती वाटते

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਨਦ ਗਹੇਲੀ ਦੇਵਰ ਕੈ ਬਿਰਹਿ ਜਰਉ ਰੇ ॥੧॥
अरे माझ्या प्रिय मित्रांनो, माझ्या अज्ञानाने, इंद्रियांच्या रूपातील माझ्या वहिनीने मला पकडले आहे. माझा मेहुणा विवेक बुद्धी यांच्यापासूनच्या वियोगाने मी जळत आहे. ॥१॥

ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਬਉਰੀ ਮੈ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਰਹਨਿ ਰਹਉ ਰੇ ॥
मी रामला विसरलो आहे म्हणून माझे मन वेडे झाले आहे. आता मी योग्य आयुष्य कसे जगू शकतो?

ਸੇਜੈ ਰਮਤੁ ਨੈਨ ਨਹੀ ਪੇਖਉ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਕਾ ਸਉ ਕਹਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझा देव, माझा पती, माझ्या पलंगावर बसला आहे, पण मी त्याला माझ्या डोळ्यांनी पाहू शकत नाही. हे दुःख मी कोणाला सांगावे?॥१॥रहाउ॥

ਬਾਪੁ ਸਾਵਕਾ ਕਰੈ ਲਰਾਈ ਮਾਇਆ ਸਦ ਮਤਵਾਰੀ ॥
माझा सावत्र वडील माझ्याशी भांडतो आणि माया मोहिनी नेहमीच दारू पिऊन असते

ਬਡੇ ਭਾਈ ਕੈ ਜਬ ਸੰਗਿ ਹੋਤੀ ਤਬ ਹਉ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥
जेव्हा मी मोठा भाऊ ध्यान मननच्या सहवासात असायचो, तेव्हा मी माझ्या प्रेयसीचा लाडका होतो. ॥२॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਪੰਚ ਕੋ ਝਗਰਾ ਝਗਰਤ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
कबीरजी म्हणतात की वासना इत्यादी पाच दुर्गुणांशी लढून माझे जीवन उद्ध्वस्त झाले आहे

ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਮੈ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥੩॥੨੫॥
खोट्या भ्रमाने संपूर्ण जगाला बांधले आहे, परंतु रामनामाचा जप केल्याने मला आनंद मिळाला आहे. ॥३॥३॥२५॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਹਮ ਘਰਿ ਸੂਤੁ ਤਨਹਿ ਨਿਤ ਤਾਨਾ ਕੰਠਿ ਜਨੇਊ ਤੁਮਾਰੇ ॥
हे ब्राह्मण, आमच्या घरात दररोज धाग्याचा ताणा ओढला जातो पण तुमच्या गळ्यात फक्त एक पवित्र धागा आहे

ਤੁਮ੍ ਤਉ ਬੇਦ ਪੜਹੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥
तुम्ही गायत्री मंत्राचा जप करत राहा आणि वेदांचा अभ्यास करत राहा, पण गोविंद आमच्या हृदयात राहतात. ॥१॥

ਮੇਰੀ ਜਿਹਬਾ ਬਿਸਨੁ ਨੈਨ ਨਾਰਾਇਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥
माझ्या जिभेत विष्णू, माझ्या डोळ्यांत नारायण आणि माझ्या हृदयात गोविंद वास करतात

ਜਮ ਦੁਆਰ ਜਬ ਪੂਛਸਿ ਬਵਰੇ ਤਬ ਕਿਆ ਕਹਸਿ ਮੁਕੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे मुकुंद ब्राह्मण, जेव्हा तुला यमराजाच्या दाराशी तुझ्या कर्मांचा हिशोब मागितला जाईल, तेव्हा तू काय म्हणशील, मूर्खा? ॥१॥रहाउ॥

ਹਮ ਗੋਰੂ ਤੁਮ ਗੁਆਰ ਗੁਸਾਈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਰਖਵਾਰੇ ॥
आम्ही गायी आहोत आणि तुम्ही ब्राह्मण आमचे गोपाळ झाला आहात आणि जन्मापासून आमचे रक्षण करत आहात

ਕਬਹੂੰ ਨ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਚਰਾਇਹੁ ਕੈਸੇ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥੨॥
पण तू आम्हाला कधीच समुद्रापार चरायला नेले नाहीस, म्हणजेच तू आम्हाला कधीही ब्रह्मज्ञान दिले नाहीस. मग तुम्ही आमचे स्वामी कसे आहात? ॥२॥

ਤੂੰ ਬਾਮ੍ਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀਕ ਜੁਲਹਾ ਬੂਝਹੁ ਮੋਰ ਗਿਆਨਾ ॥
तू ब्राह्मण आहेस आणि मी असी वंशाचा विणकर आहे. माझ्या ज्ञानाचा मुद्दा समजून घ्या आणि त्याचे योग्य उत्तर द्या

ਤੁਮ੍ ਤਉ ਜਾਚੇ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਹਰਿ ਸਉ ਮੋਰ ਧਿਆਨਾ ॥੩॥੪॥੨੬॥
तुम्ही राजे-सम्राटांकडून दान मागायला जाता पण माझे मन हरीच्या चरणी लीन राहते. ॥३॥४॥२६॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਸੁਪਨੇ ਜੈਸਾ ਜੀਵਨੁ ਸੁਪਨ ਸਮਾਨੰ ॥
या जगात जीवन स्वप्नासारखे आहे. हे आयुष्य स्वप्नासारखे आहे

ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਹਮ ਗਾਠਿ ਦੀਨੀ ਛੋਡਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੰ ॥੧॥
परंतु ते सत्य म्हणून स्वीकारून आपण ते धरून ठेवले आहे आणि प्रभूच्या नावाच्या परम खजिन्याचा त्याग केला आहे. ॥१॥

ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਤੁ ਕੀਨ੍ ॥
बाबा, आम्हाला तो भ्रम खूप आवडतो

ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਹਿਰਿ ਲੀਨ੍ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आमचे ज्ञानाचे रत्न कोणी हिरावून घेतले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗੁ ਉਰਝੈ ਪਸੁ ਨ ਦੇਖੈ ਆਗਿ ॥
डोळ्यांनी पाहणारा पतंगही दिव्याच्या ज्वालेत अडकतो. मूर्ख किडा आग पाहत नाही

ਕਾਲ ਫਾਸ ਨ ਮੁਗਧੁ ਚੇਤੈ ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨਿ ਲਾਗਿ ॥੨॥
मूर्ख पुरूष सोने आणि सुंदर स्त्रीने मोहित होतो आणि मृत्यूच्या फासाचा विचार करत नाही. ॥२॥

ਕਰਿ ਬਿਚਾਰੁ ਬਿਕਾਰ ਪਰਹਰਿ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸੋਇ ॥
हे जीवा, काळजीपूर्वक विचार कर आणि तुझे दुर्गुण सोडून दे. देवाकडे तुला या जगाच्या महासागरातून पार करण्यास मदत करण्यासाठी एक जहाज आहे

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਗਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਦੁਤੀਅ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੩॥੫॥੨੭॥
कबीर म्हणतात की या जगाचे जीवन असलेला परमेश्वर इतका महान आणि सर्वोच्च आहे की त्याच्यासारखा दुसरा कोणी नाही.॥३॥५॥२७॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਜਉ ਮੈ ਰੂਪ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ਅਬ ਫੁਨਿ ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਈ ॥
जरी मी अनेक रूपात जन्म घेतला आहे. पण आता मी पुन्हा कोणत्याही रूपात जन्म घेणार नाही

ਤਾਗਾ ਤੰਤੁ ਸਾਜੁ ਸਭੁ ਥਾਕਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਸਿ ਹੋਈ ॥੧॥
वाद्य आणि त्याचे तार सर्व थकले आहेत आणि आता माझे मन रामनामाच्या नियंत्रणाखाली आहे. ॥१॥

ਅਬ ਮੋਹਿ ਨਾਚਨੋ ਨ ਆਵੈ ॥
आता मला मायाच्या जाळ्यात कसे नाचायचे हे माहित नाही

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੰਦਰੀਆ ਨ ਬਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे मन आता जीवनाचा ढोल वाजवत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਲੈ ਜਾਰੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਾਗਰਿ ਫੂਟੀ ॥
मी वासना, क्रोध आणि मोह नष्ट केले आहेत आणि माझ्या इच्छेचा घागर फुटला आहे

ਕਾਮ ਚੋਲਨਾ ਭਇਆ ਹੈ ਪੁਰਾਨਾ ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਸਭੁ ਛੂਟੀ ॥੨॥
माझ्या वासनेची शक्ती जुनी झाली आहे आणि माझे सर्व भ्रम नाहीसे झाले आहेत. ॥२॥

ਸਰਬ ਭੂਤ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਚੂਕੇ ਬਾਦ ਬਿਬਾਦਾ ॥
मी संपूर्ण जगातील लोकांना समान मानतो आणि माझे वाद संपले आहेत

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਭਏ ਰਾਮ ਪਰਸਾਦਾ ॥੩॥੬॥੨੮॥
कबीरजी म्हणतात की रामाच्या कृपेमुळे मला परमात्मा मिळाला आहे. ॥३ ॥ ६॥ २८॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਰੋਜਾ ਧਰੈ ਮਨਾਵੈ ਅਲਹੁ ਸੁਆਦਤਿ ਜੀਅ ਸੰਘਾਰੈ ॥
हे काझी! तू अल्लाहला प्रसन्न करण्यासाठी उपवास ठेवतोस आणि स्वतःची आवड पूर्ण करण्यासाठी प्राण्यांची हत्याही करतोस

ਆਪਾ ਦੇਖਿ ਅਵਰ ਨਹੀ ਦੇਖੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਝਖ ਮਾਰੈ ॥੧॥
तुम्ही फक्त तुमचेच हित पाहता आणि इतरांची पर्वा करत नाही. तू निरर्थकपणे का धावत राहतोस? ॥१॥

ਕਾਜੀ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੋਹੀ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ॥
हे काझी! प्रत्येकाचा एकच गुरु असतो, तो देव तुमच्या मनातही असतो, पण तुमच्या विचारसरणीमुळे तुम्हाला तो दिसत नाही

ਖਬਰਿ ਨ ਕਰਹਿ ਦੀਨ ਕੇ ਬਉਰੇ ਤਾ ਤੇ ਜਨਮੁ ਅਲੇਖੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अरे धर्मांध, तुला त्याबद्दल माहिती नाही, म्हणून तुझे जीवन निरर्थक आहे, म्हणजेच ते निरुपयोगी आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਚੁ ਕਤੇਬ ਬਖਾਨੈ ਅਲਹੁ ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥
तुमचा ग्रंथ, कुराण, तुम्हाला सांगतो की अल्लाह सत्य आहे आणि तो पुरुष किंवा स्त्री नाही

ਪਢੇ ਗੁਨੇ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਬਉਰੇ ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥
अरे मूर्खा, जर तुला तुझ्या हृदयातलं काही समजत नसेल तर वाचण्यात किंवा विचार करण्यात काही अर्थ नाही. ॥२॥

ਅਲਹੁ ਗੈਬੁ ਸਗਲ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਿਰਦੈ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰੀ ॥
अल्लाह प्रत्येकाच्या हृदयात राहतो, हे तुमच्या हृदयात ठेवा

ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹੂੰ ਮਹਿ ਏਕੈ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਪੁਕਾਰੀ ॥੩॥੭॥੨੯॥
कबीर मोठ्याने म्हणतात की हिंदू आणि मुस्लिम दोघांमध्येही एकच देव राहतो. ॥३॥७॥२९॥

ਆਸਾ ॥ ਤਿਪਦਾ ॥ ਇਕਤੁਕਾ ॥
आहे॥ टिपडा ॥ इकतुका ॥

ਕੀਓ ਸਿੰਗਾਰੁ ਮਿਲਨ ਕੇ ਤਾਈ ॥
मी माझ्या पतीला भेटण्यासाठी हे शृंगार म्हणजेच धार्मिक विधी केले आहे

ਹਰਿ ਨ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਗੁਸਾਈ ॥੧॥
पण मला देव, या जगाचे जीवन सापडले नाही. ॥१॥

ਹਰਿ ਮੇਰੋ ਪਿਰੁ ਹਉ ਹਰਿ ਕੀ ਬਹੁਰੀਆ ॥
हरी माझा नवरा आहे आणि मी हरीची पत्नी आहे

ਰਾਮ ਬਡੇ ਮੈ ਤਨਕ ਲਹੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझा राम खूप महान आहे पण मी त्याच्यासमोर लहान आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਧਨ ਪਿਰ ਏਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥
वर आणि वधूचा आत्मा एकाच ठिकाणी राहतात

ਸੇਜ ਏਕ ਪੈ ਮਿਲਨੁ ਦੁਹੇਰਾ ॥੨॥
ते एकाच पलंगावर झोपतात, पण त्यांचे मिलन कठीण असते. ॥२॥

ਧੰਨਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜੋ ਪੀਅ ਭਾਵੈ ॥
धन्य आहे ती विवाहित स्त्री जी तिच्या प्रिय प्रभूला आवडते

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥੮॥੩੦॥
कबीरजी म्हणतात की मग आत्मा पुन्हा जन्म घेत नाही, म्हणजेच आत्म्याला मोक्ष मिळतो. ॥३॥८॥३०॥

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਦੁਪਦੇ
आसा श्री कबीरजींचे दुपद

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿ ਪਵਨ ਮਨੁ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
जेव्हा देवाच्या रूपातील हिऱ्याने आत्म्याच्या रूपातील हिऱ्याला छेद दिला, तेव्हा वाऱ्यासारखे चंचल मन त्यात सहज लीन झाले

ਸਗਲ ਜੋਤਿ ਇਨਿ ਹੀਰੈ ਬੇਧੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮੈ ਪਾਈ ॥੧॥
हा प्रभूचा हिरा सर्वांना त्याच्या प्रकाशाने भरतो. हे ज्ञान मी एका खऱ्या गुरूच्या शिकवणीतून मिळवले आहे. ॥१॥

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਅਨਾਹਦ ਬਾਨੀ ॥
हरीची कहाणी एक अढळ आवाज आहे

ਹੰਸੁ ਹੁਇ ਹੀਰਾ ਲੇਇ ਪਛਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हंस म्हणजेच संत बनून, माणूस हिऱ्याला देवाच्या रूपात ओळखतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹੀਰਾ ਅਸ ਦੇਖਿਓ ਜਗ ਮਹ ਰਹਾ ਸਮਾਈ ॥
कबीरजी म्हणतात की मी एक अद्भुत हिरा पाहिला आहे जो संपूर्ण विश्वात आहे

ਗੁਪਤਾ ਹੀਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ਜਬ ਗੁਰ ਗਮ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੧॥੩੧॥
लपलेला हिरा उघड झाला आहे, गुरुदेवांनी तो मला दाखवला आहे.॥२॥१॥३१॥

ਆਸਾ ॥
आसा

ਪਹਿਲੀ ਕਰੂਪਿ ਕੁਜਾਤਿ ਕੁਲਖਨੀ ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਬੁਰੀ ॥
माझी पहिली पत्नी स्वार्थी, रागीट, कुरूप, जातीयताहीन आणि वाईट स्त्री होती आणि ती तिच्या सासरच्या आणि आईवडिलांच्या घरीही वाईट होती

ਅਬ ਕੀ ਸਰੂਪਿ ਸੁਜਾਨਿ ਸੁਲਖਨੀ ਸਹਜੇ ਉਦਰਿ ਧਰੀ ॥੧॥
पण आता माझी विवाहित पत्नी सुंदर, देखणी, बुद्धिमान आणि सुसंस्कृत आहे आणि ती स्वाभाविकपणे माझ्या हृदयात स्थायिक झाली आहे. ॥१॥

ਭਲੀ ਸਰੀ ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਬਰੀ ॥
माझी पहिली पत्नी वारली हे चांगले आहे

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਅਬ ਕੀ ਧਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझी आता विवाहित पत्नी सदैव जिवंत राहो.॥१॥रहाउ॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਬ ਲਹੁਰੀ ਆਈ ਬਡੀ ਕਾ ਸੁਹਾਗੁ ਟਰਿਓ ॥
कबीरजी म्हणतात की जेव्हा धाकटी वधू येते तेव्हा मोठ्या पत्नीचा वाईट बुद्धीचा नवरा निघून जातो

ਲਹੁਰੀ ਸੰਗਿ ਭਈ ਅਬ ਮੇਰੈ ਜੇਠੀ ਅਉਰੁ ਧਰਿਓ ॥੨॥੨॥੩੨॥
आता धाकटी वधू माझ्यासोबत राहते आणि मोठी वधू दुसऱ्या नवऱ्याने घेतली आहे. ॥२॥२॥३२॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਮੇਰੀ ਬਹੁਰੀਆ ਕੋ ਧਨੀਆ ਨਾਉ ॥
कबीरची आई म्हणते की माझ्या सुनेचे नाव धनिया धनवंती होते

ਲੇ ਰਾਖਿਓ ਰਾਮ ਜਨੀਆ ਨਾਉ ॥੧॥
पण ऋषी आणि संतांच्या प्रभावामुळे तिचे नाव आता राम जानिया, रामाची दासी असे बदलण्यात आले आहे.॥ १॥

ਇਨ੍ਹ੍ ਮੁੰਡੀਅਨ ਮੇਰਾ ਘਰੁ ਧੁੰਧਰਾਵਾ ॥
या संतांनी माझे घर उद्ध्वस्त केले आहे

ਬਿਟਵਹਿ ਰਾਮ ਰਮਊਆ ਲਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यांनी माझा मुलगा कबीर याला रामाचे गुणगान गाण्याचे काम दिले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
बीरजी म्हणतात माझ्या आईचे ऐका, त्यांच्यावर टीका करू नका

ਇਨ੍ਹ੍ ਮੁੰਡੀਅਨ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥੩॥੩੩॥
या संतांनी आणि ऋषींनी माझी नीच जात नष्ट केली आहे. ॥२॥३ ॥ ३३ ॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਰਹੁ ਰਹੁ ਰੀ ਬਹੁਰੀਆ ਘੂੰਘਟੁ ਜਿਨਿ ਕਾਢੈ ॥
अरे सून, थांब, थांब, तू तुझा बुरखा काढण्यापूर्वी

ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਲਹੈਗੀ ਨ ਆਢੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
शेवटच्या क्षणी ते एका पैशाचीही किंमत राहणार नाही, म्हणजेच कोणताही फायदा होणार नाही.॥१॥रहाउ॥

ਘੂੰਘਟੁ ਕਾਢਿ ਗਈ ਤੇਰੀ ਆਗੈ ॥
तुमच्या आधीची बायकोही बुरखा घालायची, ती गेली आहे

ਉਨ ਕੀ ਗੈਲਿ ਤੋਹਿ ਜਿਨਿ ਲਾਗੈ ॥੧॥
त्याच्या पावलावर पाऊल ठेवू नका.॥१॥

ਘੂੰਘਟ ਕਾਢੇ ਕੀ ਇਹੈ ਬਡਾਈ ॥
पडदा काढून टाकण्यात एकमेव वैभव आहे की

ਦਿਨ ਦਸ ਪਾਂਚ ਬਹੂ ਭਲੇ ਆਈ ॥੨॥
पाच-दहा दिवसांपासून लोक म्हणतात की एक अतिशय उदात्त आणि चांगली सून आली आहे. ॥२ ॥

ਘੂੰਘਟੁ ਤੇਰੋ ਤਉ ਪਰਿ ਸਾਚੈ ॥
तुमचा बुरखा तेव्हाच खरा होईल

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਕੂਦਹਿ ਅਰੁ ਨਾਚੈ ॥੩॥
जर तुम्ही हरीची स्तुती करत उड्या मारत आणि नाचत राहिलात तर.॥३ ॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਬਹੂ ਤਬ ਜੀਤੈ ॥
कबीरजी म्हणतात की सून जीवनाचा खेळ तेव्हाच जिंकू शकते जेव्हा

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਜਨਮੁ ਬਿਤੀਤੈ ॥੪॥੧॥੩੪॥
त्याचे आयुष्य हरीची स्तुती करण्यात व्यतीत होवो.॥४॥१॥३४॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਕਰਵਤੁ ਭਲਾ ਨ ਕਰਵਟ ਤੇਰੀ ॥
अरे स्वामी, तुम्ही बाजू बदलण्यापेक्षा माझ्या शरीरावर करवत वापरणे मला जास्त आवडते

ਲਾਗੁ ਗਲੇ ਸੁਨੁ ਬਿਨਤੀ ਮੇਰੀ ॥੧॥
माझी विनंती ऐका आणि मला आलिंगन द्या.॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਮੁਖੁ ਫੇਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥
हे प्रिये, तुझे तोंड माझ्याकडे कर, मी तुझ्यासाठी स्वतःचे बलिदान देतो

ਕਰਵਟੁ ਦੇ ਮੋ ਕਉ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्यापासून दूर जाऊन तू मला का मारत आहेस?॥१॥रहाउ॥

ਜਉ ਤਨੁ ਚੀਰਹਿ ਅੰਗੁ ਨ ਮੋਰਉ ॥
हे परमेश्वरा, तू माझे शरीर फाडले तरी मी माझ्या शरीराचा कोणताही भाग वाकवणार नाही

ਪਿੰਡੁ ਪਰੈ ਤਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੋਰਉ ॥੨॥
जरी माझे शरीर नष्ट झाले तरी मी तुझ्यावरील प्रेम तोडणार नाही.॥२॥

ਹਮ ਤੁਮ ਬੀਚੁ ਭਇਓ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥
आमच्यात आणि तुमच्यात दुसरा कोणी मध्यस्थ नाही

ਤੁਮਹਿ ਸੁ ਕੰਤ ਨਾਰਿ ਹਮ ਸੋਈ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! तू माझा पती आहेस आणि मी तुझी पत्नी आहे.॥३॥

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥
कबीरजी म्हणतात ऐका लोकांनो

ਅਬ ਤੁਮਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥੩੫॥
आता आम्हाला तुमच्यावर विश्वास नाही.॥४॥ २॥३५॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਕੋਰੀ ਕੋ ਕਾਹੂ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥
विणकर सारख्या देवाचे रहस्य कोणत्याही मानवाला माहित नाही

ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਨਿ ਤਨਾਇਓ ਤਾਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संपूर्ण विश्वात सजीव प्राणी निर्माण करून देवाने टिंगल आणि गाणे निर्माण केले आहे.
॥१॥रहाउ॥

ਜਬ ਤੁਮ ਸੁਨਿ ਲੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨੰ ॥
जोपर्यंत तुम्ही वेद आणि पुराणे ऐकता

ਤਬ ਹਮ ਇਤਨਕੁ ਪਸਰਿਓ ਤਾਨੰ ॥੧॥
मग आपण ताना आणि धागा ताणतो. ॥१॥

ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਕੀ ਕਰਗਹ ਬਨਾਈ ॥
देवाच्या रूपातील त्या विणकराने पृथ्वी आणि आकाशाला आपले गोठे बनवले आहे

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਸਾਥ ਚਲਾਈ ॥੨॥
त्यामध्ये त्याने चंद्र आणि सूर्याचे दोन नळ ठेवले आहेत. ॥२॥

ਪਾਈ ਜੋਰਿ ਬਾਤ ਇਕ ਕੀਨੀ ਤਹ ਤਾਂਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨੰ ॥
मी माझ्या पायांनी एक गोष्ट सांगितली आहे, माझे हृदय त्या विणकराशी आणि परमेश्वराशी एकरूप झाले आहे.

ਜੋਲਾਹੇ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਚੀਨ੍ਹੰ ਘਟ ਹੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੰ ॥੩॥
विणकर कबीरने आपले खरे घर समजून घेतले आहे आणि आपल्या अंतरंगातील रामाला ओळखले आहे. ॥३ ॥

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕਾਰਗਹ ਤੋਰੀ ॥
कबीरजी म्हणतात की जेव्हा शरीराचा यंत्रमाग तुटतो तेव्हा

ਸੂਤੈ ਸੂਤ ਮਿਲਾਏ ਕੋਰੀ ॥੪॥੩॥੩੬॥
देवाच्या रूपातील विणकर माझ्या धाग्याच्या प्रकाशाला त्याच्या धाग्याच्या प्रकाशाशी जोडतो. ॥४ ॥ ३ ॥ ३६॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਜੇ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬੈਕੁੰਠ ਨ ਜਾਨੰ ॥
ज्या व्यक्तीचे हृदय पापांच्या घाणीने भरलेले आहे, तो पवित्र ठिकाणी जाऊन स्नान केले तरी वैकुंठ प्राप्त करू शकत नाही

ਲੋਕ ਪਤੀਣੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਰਾਮੁ ਅਯਾਨਾ ॥੧॥

लोकांना खूश करण्याचे नाटक करून काहीही साध्य होत नाही, कारण राम मूर्ख नाही, तो सर्वज्ञ आहे. ॥१॥

ਪੂਜਹੁ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥

फक्त एकाच रामाला तुमचे आवडते देव मानून त्याची भक्तीभावाने पूजा करा

ਸਾਚਾ ਨਾਵਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

गुरुची सेवा करणे हेच खरे तीर्थक्षेत्र आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਲ ਕੈ ਮਜਨਿ ਜੇ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੇਂਡੁਕ ਨਾਵਹਿ ॥

जर पाण्यात आंघोळ केल्याने मोक्ष मिळतो तर बेडूक दररोज पाण्यात आंघोळ करेल, म्हणजेच बेडकाला मोक्ष मिळाला असता

ਜੈਸੇ ਮੇਂਡੁਕ ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵਹਿ ॥੨॥

बेडकासारखाच, मानवही अनेक जन्मात जन्म घेणारा प्राणी आहे. ॥२॥

ਮਨਹੁ ਕਠੋਰੁ ਮਰੈ ਬਾਨਾਰਸਿ ਨਰਕੁ ਨ ਬਾਂਚਿਆ ਜਾਈ ॥

जर एखाद्या कठोर मनाच्या व्यक्तीने बनारसमध्ये आपला जीव दिला तर तो नरकात जाण्यापासून वाचू शकत नाही

ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਮਰੈ ਹਾੜੰਬੈ ਤ ਸਗਲੀ ਸੈਨ ਤਰਾਈ ॥੩॥

पण जर हरीचा संत मगहरमध्ये आपले प्राण सोडतो तर तो त्याच्या जवळच्या नातेवाईकांनाही समुद्र पार करण्यास मदत करतो. ॥३ ॥

ਦਿਨਸੁ ਨ ਰੈਨਿ ਬੇਦੁ ਨਹੀ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤਹਾ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

जिथे दिवस नाही, रात्र नाही, वेद नाहीत, शास्त्रे नाहीत, तिथे निरंकार भगवान राहतात

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਰ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਬਾਵਰਿਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥੪॥੪॥੩੭॥

कबीरजी म्हणतात की हे जीवा, हे संपूर्ण जग वेडे आहे, त्याची आसक्ती सोडून देवाचे ध्यान कर.॥ ४ ॥ ४ ॥ ३७ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ
हे श्री नामदेवजींचे वचन आहे

ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਿਆਪਕ ਪੂਰਕ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੋਈ ॥
फक्त एकच देव अनेक रूपांमध्ये सर्वव्यापी आहे आणि आपण जिथे जिथे पाहतो तिथे तिथे आपल्याला देवाचा प्रसार दिसतो

ਮਾਇਆ ਚਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਬਿਮੋਹਿਤ ਬਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੧॥
संपूर्ण जगाला आकर्षित करणारे मायेचे रूप खूप विचित्र आहे आणि ते फक्त दुर्मिळ व्यक्तीच समजू शकते.॥१॥

ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥
जगात सर्वकाही गोविंद आहे आणि गोविंदाशिवाय काहीही नाही

ਸੂਤੁ ਏਕੁ ਮਣਿ ਸਤ ਸਹੰਸ ਜੈਸੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याप्रमाणे शेकडो आणि हजारो मणी एकाच धाग्यात गुंफलेले असतात, त्याचप्रमाणे परमेश्वराने जगाला कापडासारखे गुंफले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਜਲ ਤਰੰਗ ਅਰੁ ਫੇਨ ਬੁਦਬੁਦਾ ਜਲ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਹੋਈ ॥
पाण्याच्या लाटांप्रमाणे, फेस आणि बुडबुडे पाण्यापासून वेगळे होत नाहीत

ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲੀਲਾ ਬਿਚਰਤ ਆਨ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥
त्याचप्रमाणे, हे संपूर्ण विश्व हे परमात्म्याचे एक खेळ आहे. विचार केल्यावर, माणसाला ते वेगळे सापडत नाही. ॥२॥

ਮਿਥਿਆ ਭਰਮੁ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਜਾਨਿਆ ॥
माणूस खोट्या भ्रमांना आणि स्वप्नातील वस्तूंना खऱ्या गोष्टी मानतो

ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਨਸਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੀ ਜਾਗਤ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥
माझ्या गुरूंनी मला शुभ कर्म करण्याचा हेतू कायम ठेवण्याचा सल्ला दिला आहे आणि माझ्या

जागरूक मनाने तो स्वीकारला आहे. ॥३ ॥

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਕੀ ਰਚਨਾ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੀ ॥
नामदेवजी म्हणतात की हे भाऊ, मनात विचार करा आणि पहा की जगाची ही संपूर्ण निर्मिती हरीने निर्माण केली आहे

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਕੇਵਲ ਏਕ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧॥
प्रत्येक हृदयात आणि प्रत्येकाच्या आत फक्त एकच मुरारी परमेश्वर आहे. ॥४ ॥ १॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਆਨੀਲੇ ਕੁੰਭ ਭਰਾਈਲੇ ਊਦਕ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਉ ॥
जर मी एक भांडे आणले, त्यात पाणी भरले आणि ठाकूरजींना आंघोळ घातली, तर

ਬਇਆਲੀਸ ਲਖ ਜੀ ਜਲ ਮਹਿ ਹੋਤੇ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੧॥
हे मान्य नाही कारण या पाण्यात बेचाळीस लाख प्राणी राहतात, मग मी त्या पाण्याने विट्ठल भगवानांना कसे स्नान घालू? ॥१॥

ਜਤ੍ਰ ਜਾਉ ਤਤ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ॥
मी जिथे जातो तिथे भगवान विठ्ठल तिथे उपस्थित असतात

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो विठ्ठल नेहमीच मोठ्या आनंदाने आपले नाटक करत राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਆਨੀਲੇ ਫੂਲ ਪਰੋਈਲੇ ਮਾਲਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਪੂਜ ਕਰਉ ॥
जर मी फुले आणून त्यांना माळेत गुंफले आणि भगवान ठाकूरजींची पूजा केली तर

ਪਹਿਲੇ ਬਾਸੁ ਲਈ ਹੈ ਭਵਰਹ ਬੀਠਲ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੨॥
कारण, आधी भुंग्याने त्या फुलांचा सुगंध घेतला आहे आणि ती अशुद्ध झाली आहेत, मग मी भगवान विठ्ठलाची पूजा कशी करू शकतो? ॥२॥

ਆਨੀਲੇ ਦੂਧੁ ਰੀਧਾਈਲੇ ਖੀਰੰ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਨੈਵੇਦੁ ਕਰਉ ॥
मी माझ्या स्वामींना दूध कसे आणू शकतो, खीर कशी बनवू शकतो आणि नैवेद्य कसा देऊ शकतो?

ਪਹਿਲੇ ਦੂਧੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ਬਛਰੈ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੩॥
पहिल्या वासराने दूध पिऊन ते अशुद्ध केले आहे, तर मी ते विठ्ठलाला कसे अर्पण करू? ॥३॥

ਈਭੈ ਬੀਠਲੁ ਊਭੈ ਬੀਠਲੁ ਬੀਠਲ ਬਿਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਨਹੀ ॥
इथेही भगवान विठ्ठल आहेत आणि तिथेही भगवान विठ्ठल आहेत. बिट्ठलशिवाय जग अस्तित्वात राहू शकत नाही

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਤੂੰ ਸਰਬ ਮਹੀ ॥੪॥੨॥
नामदेव प्रार्थना करतात, हे भगवान विठ्ठल, तू विश्वाच्या प्रत्येक कोपऱ्यात प्रत्येक ठिकाणी राहतोस. ॥४॥२॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਗਜੁ ਜਿਹਬਾ ਮੇਰੀ ਕਾਤੀ ॥
माझे मन हत्ती आहे आणि माझी जीभ चाकू आहे

ਮਪਿ ਮਪਿ ਕਾਟਉ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੧॥
मी यमाचा फास कापत आहे, कात्रीने तो मोजत आहे. ॥१॥

ਕਹਾ ਕਰਉ ਜਾਤੀ ਕਹ ਕਰਉ ਪਾਤੀ ॥
मी जातीबद्दल काय करू?

ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी रात्रंदिवस रामाचे नामस्मरण करत राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਰਾਂਗਨਿ ਰਾਂਗਉ ਸੀਵਨਿ ਸੀਵਉ ॥
मी स्वतःला परमेश्वराच्या रंगात रंगवतो आणि माझ्या उदरनिर्वाहासाठी कपडे शिवतो

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਰੀਅ ਨ ਜੀਵਉ ॥੨॥
रामाच्या नावाशिवाय मी क्षणभरही राहू शकत नाही. ॥२॥

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥
मी हरीची पूजा करतो आणि त्याचे गुणगान गात राहतो

ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੩॥
मला माझ्या स्वामींची सतत आठवण येत राहते. ॥३ ॥

ਸੁਇਨੇ ਕੀ ਸੂਈ ਰੁਪੇ ਕਾ ਧਾਗਾ ॥
माझ्याकडे सोन्याची सुई आणि चांदीचा धागा आहे आणि

ਨਾਮੇ ਕਾ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਉ ਲਾਗਾ ॥੪॥੩॥
अशाप्रकारे नामदेवाचे मन हरीशी जोडले जाते.॥ ४ ॥ ३ ॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਸਾਪੁ ਕੁੰਚ ਛੋਡੈ ਬਿਖੁ ਨਹੀ ਛਾਡੈ ॥
ज्याप्रमाणे साप आपली कातडी सोडतो पण विष सोडत नाही

ਉਦਕ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਬਗੁ ਧਿਆਨੁ ਮਾਡੈ ॥੧॥
ज्याप्रमाणे बगळा मासे आणि बेडूक खाण्यासाठी पाण्यात बुडी मारतो. त्याचप्रमाणे, ढोंगी लोक बाहेरून भक्त असल्याचे भासवतात परंतु प्रत्यक्षात ते मनाने खोटे असतात. ॥१॥

ਕਾਹੇ ਕਉ ਕੀਜੈ ਧਿਆਨੁ ਜਪੰਨਾ ॥
अरे भाऊ, तू ध्यान आणि जप का करत आहेस?

ਜਬ ਤੇ ਸੁਧੁ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तर तुमचे स्वतःचे मन शुद्ध नाही, म्हणजेच जर मन अशुद्ध असेल तर ध्यान आणि नामजपाचा काही फायदा नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਸਿੰਘਚ ਭੋਜਨੁ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਨੈ ॥
जो माणूस सिंहासारखा खातो म्हणजेच हिंसाचार आणि लूटमार करून खातो

ਐਸੇ ਹੀ ਠਗਦੇਉ ਬਖਾਨੈ ॥੨॥
जग अशा माणसाला एक मोठा फसवा म्हणतो. ॥२॥

ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਲਾਹਿ ਲੇ ਝਗਰਾ ॥
नामदेवांचे स्वामी प्रभू यांनी संपूर्ण वाद मिटवला आहे

Page 486

ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਓ ਰੇ ਦਗਰਾ ॥੩॥੪॥
अरे गद्दार, रामनामाचे अमृत प्या. ॥३ ॥ ४ ॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿ ਚੀਨ੍ਹਸੀ ਆਸਾ ਤੇ ਨ ਭਾਵਸੀ ॥
ज्या व्यक्तीने परमात्म्याला ओळखले आहे त्याला इतर कोणतीही आशा आवडत नाही

ਰਾਮਾ ਭਗਤਹ ਚੇਤੀਅਲੇ ਅਚਿੰਤ ਮਨੁ ਰਾਖਸੀ ॥੧॥
जो भक्त रामाच्या भक्तीचे हृदयात स्मरण करतो, राम त्याचे काळजीपासून रक्षण करतो. ॥१॥

ਕੈਸੇ ਮਨ ਤਰਹਿਗਾ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਬਿਖੈ ਕੋ ਬਨਾ ॥
हे माझ्या मन, इंद्रिय इच्छांच्या पाण्याने भरलेल्या या जगाच्या महासागराला तू कसे पार करशील?

ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭੂਲਾ ਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या मन, खोट्या सांसारिक गोष्टी पाहून तू भरकटला आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਛੀਪੇ ਕੇ ਘਰਿ ਜਨਮੁ ਦੈਲਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਭੈਲਾ ॥
हे प्रभू! जरी तू मला छिपीच्या घरी जन्म दिला असला तरी मला गुरुंची शिकवण मिळाली आहे

ਸੰਤਹ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਭੇਟੁਲਾ ॥੨॥੫॥
संतांच्या कृपेने नामदेवांना हरि सापडला आहे. ॥२॥५॥

ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ
आसा बाणी श्री रविदास जिउ की

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗ ਕੁੰਚਰ ਏਕ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸ ॥
हरीण, मासे, भुंग्या, पतंग आणि हत्ती हे सर्व एकाच दोषामुळे नष्ट होतात

ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਜਾ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਆਸ ॥੧॥
ज्या व्यक्तीमध्ये पाच असाध्य दोष आहेत त्याच्याकडून काय अपेक्षा करता येईल? ॥१॥

ਮਾਧੋ ਅਬਿਦਿਆ ਹਿਤ ਕੀਨ ॥
हे माधो, माणसाचे प्रेम अज्ञानावर आहे

ਬਿਬੇਕ ਦੀਪ ਮਲੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याच्या विवेकाचा दिवा मलिन झाला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਅਚੇਤ ਸੰਭਵ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਅਸੋਚ ॥
प्राण्यांच्या जगातले प्राणी बेशुद्ध आणि विचारहीन असतात आणि त्यांना पुण्य आणि पापाचा विचार करणे शक्य नसते

ਮਾਨੁਖਾ ਅਵਤਾਰ ਦੁਲਭ ਤਿਹੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ॥੨॥
मानवी जन्म हा अत्यंत दुर्मिळ आहे पण त्याचा सहवासही कमी आहे, म्हणजेच तो वासना आणि इतर विकारांशी संलग्न आहे. ॥२॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਹਾ ਜਹਾ ਲਗੁ ਕਰਮ ਕੇ ਬਸਿ ਜਾਇ ॥
जिथे जिथे जीव आहेत तिथे ते त्यांच्या मागील जन्मातील कर्मांनुसार जन्म घेतात

ਕਾਲ ਫਾਸ ਅਬਧ ਲਾਗੇ ਕਛੁ ਨ ਚਲੈ ਉਪਾਇ ॥੩॥
मृत्युची फाशी निश्चित आहे; त्यातून सुटण्याचा कोणताही मार्ग नाही.॥३॥

ਰਵਿਦਾਸ ਦਾਸ ਉਦਾਸ ਤਜੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਪਨ ਤਪੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ॥
हे सेवक रविदास, अलिप्त व्हा, तुमचे भ्रम सोडून द्या आणि गुरुंच्या ज्ञानाचे ध्यान करा

ਭਗਤ ਜਨ ਭੈ ਹਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕਰਹੁ ਨਿਦਾਨ ॥੪॥੧॥
हे सर्व-आनंददायी प्रभू, जे आपल्या भक्तांचे भय नष्ट करतात, कृपया काही उपाय सांगा. ॥४॥१॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਸੰਤ ਤੁਝੀ ਤਨੁ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥
हे सर्व देवांच्या स्वामी, संत हे तुमचे शरीर आहेत आणि त्यांचा सहवास हे तुमचे जीवन आहे

ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਜਾਨੈ ਸੰਤ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥੧॥
सद्‌गुरुंच्या ज्ञानामुळे मी त्या संतांना ओळखू शकलो आहे.॥१॥

ਸੰਤ ਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਕਥਾ ਰਸੁ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਝੈ ਦੀਜੈ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे देवांच्या देवा, मला संतांचा सहवास, संतांच्या कथांचा आनंद आणि संतांचे प्रेम प्रदान कर.
॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤ ਆਚਰਣ ਸੰਤ ਚੋ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ ਚ ਓਲ੍ਹਗ ਓਲ੍ਹਗਣੀ ॥੨॥
हे सर्व देवांच्या स्वामी, मला संतांचे आचरण, संतांचा मार्ग आणि संतांच्या सेवकांची सेवा दे.॥ २॥

ਅਉਰ ਇਕ ਮਾਗਉ ਭਗਤਿ ਚਿੰਤਾਮਣਿ ॥
हे परमेश्वरा, मी तुला आणखी एक उपकार मागतो. मला भक्तीचा चिंतामणी द्या

ਜਣੀ ਲਖਾਵਹੁ ਅਸੰਤ ਪਾਪੀ ਸਣਿ ॥੩॥
मला दुष्ट आणि पापी लोक पाहू देऊ नकोस.॥३ ॥

ਰਵਿਦਾਸੁ ਭਣੈ ਜੋ ਜਾਣੈ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥
रविदास म्हणतात की खरा ज्ञानी आणि ज्ञानी तोच आहे जो हे जाणतो की

ਸੰਤ ਅਨੰਤਹਿ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥੪॥੨॥
संत आणि देव यात काही फरक नाही.॥४ ॥ २॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਤੁਮ ਚੰਦਨ ਹਮ ਇਰੰਡ ਬਾਪੁਰੇ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੇ ਬਾਸਾ ॥
देवा, तू चंदन आहेस आणि आम्ही गरीब एरंडाचे झाड आहोत पण आम्ही तुझ्या सहवासात राहतो

ਨੀਚ ਰੂਖ ਤੇ ਊਚ ਭਏ ਹੈ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥
ज्यामुळे एक कमी झाड उंच आणि चांगले झाले आहे. तुमचा गोड सुगंध आमच्या आत राहतो.॥१॥

ਮਾਧਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ॥
हे माधव, आम्ही तुमच्या चांगल्या संगतीचा आश्रय घेतला आहे

ਹਮ ਅਉਗਨ ਤੁਮ੍ ਉਪਕਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आम्ही दोषी आहोत आणि तुम्ही परोपकारी आहात.॥१॥रहाउ॥

ਤੁਮ ਮਖਤੂਲ ਸੁਪੇਦ ਸਪੀਅਲ ਹਮ ਬਪੁਰੇ ਜਸ ਕੀਰਾ ॥
तू पांढऱ्या आणि पिवळ्या रेशमाचा धागा आहेस आणि आम्ही गरीब कीटकांसारखे आहोत.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਮਾਧਉ ਜੈਸੇ ਮਧੁਪ ਮਖੀਰਾ ॥੨॥
हे माधवा, मधमाश्या मधाच्या संगतीत राहतात त्याप्रमाणे आपण चांगल्या लोकांच्या संगतीत राहू या. ॥२॥

ਜਾਤੀ ਓਛਾ ਪਾਤੀ ਓਛਾ ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥
आपली जात नीच आहे आणि आपला जन्मही नीच आहे

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੩॥੩॥
रविदास चामार म्हणतात की, सर्व काही नीच आणि नीच असण्यासोबतच, आम्ही राजा रामाची सेवाही केली नाही. ॥३ ॥ ३ ॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਕਹਾ ਭਇਓ ਜਉ ਤਨੁ ਭਇਓ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ॥
हे प्रभू, जर माझ्या शरीराचे तुकडे झाले तर मला भीती वाटत नाही

ਪ੍ਰੇਮੁ ਜਾਇ ਤਉ ਡਰਪੈ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ॥੧॥
तुझा सेवक घाबरतोय की तुझे प्रेम निघून जाईल. ॥१॥

ਤੁਝਹਿ ਚਰਨ ਅਰਬਿੰਦ ਭਵਨ ਮਨੁ ॥
तुमचे कमळ चरण हे माझ्या हृदयाचे घर आहे

ਪਾਨ ਕਰਤ ਪਾਇਓ ਪਾਇਓ ਰਾਮਈਆ ਧਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या नावाचे अमृत पिऊन मी रामाचे धन प्राप्त केले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਪਤਿ ਬਿਪਤਿ ਪਟਲ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ॥
संपत्ती, संकटे, भ्रम आणि पैसा इत्यादी सर्व फसवणूक आणि फसवणूक आहेत

ਤਾ ਮਹਿ ਮਗਨ ਹੋਤ ਨ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ॥੨॥
तुमचा सेवक यामध्ये रमलेला नाही.॥२॥

ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਬਾਧਿਓ ਤੇਰੋ ਜਨ ॥
रविदास म्हणतात की हे प्रभू, तुझा सेवक तुझ्या प्रेमाच्या दोरीने बांधलेला आहे

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਛੂਟਿਬੋ ਕਵਨ ਗੁਨ ॥੩॥੪॥
मग यातून मुक्त होण्याचा अर्थ काय? ॥३॥४॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥
फक्त 'हरि हरि हरि हरि' या नावाच्या मंत्राचा जप करा

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਨ ਗਏ ਨਿਸਤਰਿ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरीचे स्मरण करून, भक्तांना जीवनसागरातून मुक्तता मिळाली आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਬੀਰ ਉਜਾਗਰ ॥
कबीर केवळ हरिचे नाव लक्षात ठेवून जगात प्रसिद्ध झाले आणि

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਕਾਗਰ ॥੧॥
त्याच्या अनेक जन्मांचे कर्म पुसले गेले.॥१॥

ਨਿਮਤ ਨਾਮਦੇਉ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇਆ ॥
नामदेवांनी भक्तीसाठी परमेश्वराला दूध दिले

ਤਉ ਜਗ ਜਨਮ ਸੰਕਟ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥੨॥
त्यामुळे त्याला या जगात जन्माच्या त्रासाचा सामना करावा लागला नाही. ॥२॥

ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥
सेवक रविदास रामाच्या प्रेमाने मोहित झाला

ਇਉ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਰਕ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥੩॥੫॥

अशाप्रकारे, गुरुच्या कृपेने, तो नरकात जाणार नाही. ॥३॥५॥

ਆਸਾ ॥

आहे

ਮਾਟੀ ਕੋ ਪੁਤਰਾ ਕੈਸੇ ਨਚਤੁ ਹੈ ॥

माणूस हा मातीपासून बनलेला बाहुला आहे, तरीही तो सांसारिक इच्छांमध्ये अडकून व्यंग्यात्मकपणे नाचतो

ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਦਉਰਿਓ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

तो पुन्हा पुन्हा पाहत, ऐकत, बोलत आणि धावत राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਬ ਕਛੁ ਪਾਵੈ ਤਬ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ॥

जेव्हा तो काहीतरी साध्य करतो तेव्हा त्याला त्या कामगिरीचा खूप अभिमान वाटतो

ਮਾਇਆ ਗਈ ਤਬ ਰੋਵਨੁ ਲਗਤੁ ਹੈ ॥੧॥

पण जेव्हा तो त्याची संपत्ती, पैसा इत्यादी गमावतो तेव्हा तो ढसाढसा रडू लागतो.॥१॥

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਰਸ ਕਸਹਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥

त्याच्या मनाने, शब्दांनी आणि कृतीने तो गोड आणि मोहक सांसारिक गोष्टींमध्ये मग्न राहतो

ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਹੂੰ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥

पण जेव्हा त्याचे आयुष्य संपते तेव्हा तो कुठे जातो आणि कुठे गायब होतो हे कळत नाही.॥२॥

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਬਾਜੀ ਜਗੁ ਭਾਈ ॥

रविदासजी म्हणतात की, हे भाऊ, हे जीवन एक जुगार आहे आणि

ਬਾਜੀਗਰ ਸਉ ਮੁੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥੬॥

हे जादूगार, मी परमेश्वराच्या प्रेमात पडलो आहे.॥३॥६॥

ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਧੰਨੇ ਜੀ ਕੀ

हे भगत धाणे यांचे शब्द आहेत

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁ ਜਨਮ ਬਿਲਾਨੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਨਹੀ ਧੀਰੇ ॥
जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अनेक जन्म भटकत जातात, पण शरीर, मन आणि धन स्थिर राहत नाही

ਲਾਲਚ ਬਿਖੁ ਕਾਮ ਲੁਬਧ ਰਾਤਾ ਮਨਿ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
लोभ आणि वासनेच्या विषाने मोहित झालेले हे मन परमेश्वराच्या रूपातील हिऱ्याला विसरले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਖੁ ਫਲ ਮੀਠ ਲਗੇ ਮਨ ਬਉਰੇ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥
वेड्या मनाला इंद्रियसुखाची फळे गोड वाटतात आणि त्याला सुंदर विचार कळत नाहीत

ਗੁਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢੀ ਅਨ ਭਾਂਤੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਤਾਨਿਆ ॥੧॥
पापाच्या अनेक भ्रमांमुळे त्याचे सत्गुणांबद्दलचे प्रेम वाढले आहे आणि तो पुन्हा पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या चक्रात राहतो.॥१॥

ਜੁਗਤਿ ਜਾਨਿ ਨਹੀ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ਜਲਤ ਜਾਲ ਜਮ ਫੰਧ ਪਰੇ ॥
हृदयात राहणाऱ्या परमेश्वराला भेटण्याची पद्धत त्याला माहित नाही. आसक्तीच्या जाळ्यात जळत तो मृत्युच्या पाशात अडकला आहे

ਬਿਖੁ ਫਲ ਸੰਚਿ ਭਰੇ ਮਨ ਐਸੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਬਿਸਰੇ ॥੨॥
हे माझ्या मन, अशाप्रकारे तू आपले हृदय विषाच्या फळांनी भरले आहेस आणि परमात्माला विसरला आहेस.॥२॥

ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਗੁਰਹਿ ਧਨੁ ਦੀਆ ਧਿਆਨੁ ਮਾਨੁ ਮਨ ਏਕ ਮਏ ॥
जेव्हा गुरुंनी मला नाम धन दिले तेव्हा माझ्या मनात ज्ञानाचा प्रवेश झाला. ध्यान केल्याने माझे मन देवाशी एकरूप झाले

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਾਨੀ ਸੁਖੁ ਜਾਨਿਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨੇ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥੩॥
देवाप्रती प्रेमळ भक्ती स्वीकारल्याने माझ्या मनाला आध्यात्मिक आनंद मिळाला आहे आणि अशा प्रकारे, माझे मन संतुष्ट करून मला मोक्ष मिळाला आहे.॥३॥

ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਨੀ ਜਾ ਕੈ ਅਛਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥
ज्या माणसाच्या आत सर्वव्यापी देवाचा प्रकाश आहे त्याने अचल देवाला ओळखले आहे

ਧੰਨੈ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਧਰਣੀਧਰੁ ਮਿਲਿ ਜਨ ਸੰਤ ਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥
धन्नजी म्हणतात की त्यांना भगवान धरनीधर अमूल्य संपत्ती म्हणून मिळाले आहेत आणि संतांच्या सहवासात राहून ते त्यांच्यात विलीन झाले आहेत.॥४॥१॥

ਮਹਲਾ ੫ ॥
महाल ५॥

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇਉ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ॥
गोविंदाच्या नावाचा जप करून नामदेवांचे मन गोविंदात लीन झाले

ਆਢ ਦਾਮ ਕੋ ਛੀਪਰੋ ਹੋਇਓ ਲਾਖੀਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
याचा परिणाम म्हणून तो एक स्वस्त करोडपती बनला. ॥१॥रहाउ॥

ਬੁਨਨਾ ਤਨਨਾ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਬੀਰਾ ॥
कबीरजींनी विणकाम आणि विणकामाचे काम सोडून देवाच्या चरणी स्वतःला समर्पित केले

ਨੀਚ ਕੁਲਾ ਜੋਲਾਹਰਾ ਭਇਓ ਗੁਨੀਯ ਗਹੀਰਾ ॥੧॥
परिणामी, तो निम्न जातीचा विणकर सद्गुणांचा महासागर बनला.॥१॥

ਰਵਿਦਾਸੁ ਢੁਵੰਤਾ ਢੋਰ ਨੀਤਿ ਤਿਨਿ ਤਿਆਗੀ ਮਾਇਆ ॥
दररोज मृत प्राणी वाहून नेणारे रविदासजी यांनीही सांसारिक भ्रमाचा त्याग केला

ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥
संतांच्या संगतीत राहून तो प्रसिद्ध झाला आणि त्याला हरीचे दर्शन झाले.॥२॥

ਸੈਨੁ ਨਾਈ ਬੁਤਕਾਰੀਆ ਓਹੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਸੁਨਿਆ ॥
सॅन नाई लोकांसाठी छोटी-छोटी सामान्य कामे करत असल्याचे ऐकले होते पण

ਹਿਰਦੇ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਗਤਾ ਮਹਿ ਗਨਿਆ ॥੩॥
जेव्हा देव त्याच्या मनात वास करू लागला, तेव्हा तो भक्तांमध्येही गणला जाऊ लागला.॥३॥

ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੁਨਿ ਕੈ ਜਾਟਰੋ ਉਠਿ ਭਗਤੀ ਲਾਗਾ ॥
अशा कथा ऐकून धन्ना जाटलाही प्रेरणा मिळाली आणि तो देवाची पूजा करू लागला

ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਤਖਿ ਗੁਸਾਈਆ ਧੰਨਾ ਵਡਭਾਗਾ ॥੪॥੨॥
धन्ना जाट भाग्यवान ठरला आहे की त्याला गोसाईंना प्रत्यक्ष पाहण्याची संधी मिळाली. ॥४॥२॥

ਰੇ ਚਿਤ ਚੇਤਸਿ ਕੀ ਨ ਦਯਾਲ ਦਮੋਦਰ ਬਿਬਹਿ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਈ ॥
हे माझ्या हृदया, तू दयाळू भगवान दामोदराचे स्मरण का करत नाहीस? देवाशिवाय दुसऱ्या कोणत्याही आधाराची अपेक्षा करू नकोस

ਜੇ ਧਾਵਹਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਕਉ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जरी तुम्ही विश्वाच्या वेगवेगळ्या भागात धावत राहिलात तरी, फक्त तेच घडेल जे निर्माणकर्त्याला, परमेश्वराला मान्य असेल. ॥१॥रहाउ॥

ਜਨਨੀ ਕੇਰੇ ਉਦਰ ਉਦਕ ਮਹਿ ਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਦਸ ਦੁਆਰਾ ॥
देवाने आईच्या गर्भातून पाण्यात दहा दरवाजे घालून आपले शरीर निर्माण केले

ਦੇਇ ਅਹਾਰੁ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਐਸਾ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥
आपला प्रभु, आपला स्वामी, असा आहे की तो गर्भाशयातच अन्न पुरवून आपल्याला गर्भाच्या अग्नीपासून वाचवतो. ॥१॥

ਕੁੰਮੀ ਜਲ ਮਾਹਿ ਤਨ ਤਿਸੁ ਬਾਹਰਿ ਪੰਖ ਖੀਰੁ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ॥
कासव पाण्यात राहतो पण त्याची पिल्ले पाण्याबाहेर राहतात. त्यांना आईच्या पंखांनी संरक्षण मिळत नाही किंवा तिच्या दुधाने त्यांचे पालनपोषण होत नाही

ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨੋਹਰ ਸਮਝਿ ਦੇਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੨॥
तरी विचार करा आणि तुमच्या मनात पहा की मनोहर, पूर्ण आनंदाने, त्यांचे पोषण करतो. ॥२॥

ਪਾਖਣਿ ਕੀਟੁ ਗੁਪਤੁ ਹੋਇ ਰਹਤਾ ਤਾ ਚੋ ਮਾਰਗੁ ਨਾਹੀ ॥
तो कीटक दगडात लपलेला राहतो. त्याला बाहेर जाण्याचा कोणताही मार्ग नाही

ਕਹੈ ਧੰਨਾ ਪੂਰਨ ਤਾਹੂ ਕੋ ਮਤ ਰੇ ਜੀਅ ਡਰਾਂਹੀ ॥੩॥੩॥
धन्ना म्हणतो की तरीही देव त्याचा रक्षक आहे. हे जीवा, घाबरू नकोस.॥३॥३॥

ਆਸਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀਉ ਕੀ ਬਾਣੀ
आसा शेख फरीद जी यांचे शब्द. देव असा आहे जो सद्गुरुंच्या कृपेने सापडतो

ਦਿਲਹੁ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿੰਨ੍ ਸੇਈ ਸਚਿਆ ॥
जे देवावर मनापासून प्रेम करतात ते त्याचे खरे प्रेमी असतात

ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਸਿ ਕਾਂਢੇ ਕਚਿਆ ॥੧॥
ज्यांच्या मनात एक गोष्ट असते आणि तोंडात दुसरी गोष्ट असते त्यांना अपरिपक्व आणि खोटे म्हणतात.॥१॥

ਰਤੇ ਇਸਕ ਖੁਦਾਇ ਰੰਗਿ ਦੀਦਾਰ ਕੇ ॥
जे देवाच्या प्रेमात भिजलेले असतात ते त्याच्या दर्शनात मग्न राहतात

ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨ੍ ਨਾਮੁ ਤੇ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਥੀਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जे देवाचे नाव विसरतात ते पृथ्वीवर ओझे राहतात.॥१॥रहाउ॥

ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਸੇ ॥
अल्लाह ज्यांना आपल्या संरक्षणाखाली घेतो तेच त्याच्या दाराशी असलेले खरे दर्वेष आहेत

ਤਿਨ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਉ ਆਏ ਸਫਲੁ ਸੇ ॥੨॥
धन्य ती आई जिने त्यांना जन्म दिला आणि त्यांचे या जगात आगमन यशस्वी झाले. ॥२॥

ਪਰਵਦਗਾਰ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਬੇਅੰਤ ਤੂ ॥
हे देवा, तू अनंत, दुर्गम आणि अंतहीन आहेस

ਜਿਨਾ ਪਛਾਤਾ ਸਚੁ ਚੁੰਮਾ ਪੈਰ ਮੂੰ ॥੩॥
ज्यांनी सत्य ओळखले आहे त्यांच्या पायांचे मी चुंबन घेतो. ॥३॥

ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ਤੂ ਬਖਸੰਦਗੀ ॥
हे देवा, मी तुझ्या संरक्षणाखाली राहू दे

ਸੇਖ ਫਰੀਦੈ ਖੈਰੁ ਦੀਜੈ ਬੰਦਗੀ ॥੪॥੧॥
शेख फरीद यांना भक्ती आणि उपासनेचे आशीर्वाद मिळाले. ॥४॥१॥

ਆਸਾ ॥
आहे

ਬੋਲੈ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਪਿਆਰੇ ਅਲਹ ਲਗੇ ॥
शेख फरीदजी म्हणतात, हे प्रिये, त्या अल्लाहशी सामील हो

ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਖਾਕ ਨਿਮਾਣੀ ਗੋਰ ਘਰੇ ॥੧॥
हे शरीर एके दिवशी मातीत रूपांतरित होईल आणि त्याचे निवासस्थान गरीब कबरेत असेल.॥१॥

ਆਜੁ ਮਿਲਾਵਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਟਾਕਿਮ ਕੂੰਜੜੀਆ ਮਨਹੁ ਮਚਿੰਦੜੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे शेख फरीद, जर तुम्ही तुमच्या मनाला अशांत करणाऱ्या इंद्रियांवर नियंत्रण ठेवले तर तुमचे देवाशी एकीकरण आजच होऊ शकते.॥१॥रहाउ॥

ਜੇ ਜਾਣਾ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਘੁਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥
जर एखाद्याला माहित असेल की शेवटी तो मृत्यूच्या नियंत्रणाखाली असेल आणि पुन्हा परत येणार नाही, तर

ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ਲਗਿ ਨ ਆਪੁ ਵਞਾਈਐ ॥੨॥
या खोट्या जगात अडकून स्वतःला बरबाद करू नये. ॥२॥

ਬੋਲੀਐ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਝੂਠੁ ਨ ਬੋਲੀਐ ॥
माणसाने फक्त सत्य आणि सत्य बोलावे आणि कधीही खोटे बोलू नये

ਜੋ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ਵਾਟ ਮੁਰੀਦਾ ਜੋਲੀਐ ॥੩॥
शिष्यांनी गुरुंनी दाखवलेल्या मार्गाचे अनुसरण करावे. ॥३॥

ਛੈਲ ਲੰਘੰਦੇ ਪਾਰਿ ਗੋਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਿਆ ॥
जवळून जाणाऱ्या देखण्या तरुणांना पाहून, सुंदर मुलीमध्येही संयम निर्माण होतो

ਕੰਚਨ ਵੰਨੇ ਪਾਸੇ ਕਲਵਤਿ ਚੀਰਿਆ ॥੪॥
जे सोनेरी झलक पाहतील त्यांना नरकात करवतीने चिरले जाईल. ॥४॥

ਸੇਖ ਹੈਯਾਤੀ ਜਗਿ ਨ ਕੋਈ ਥਿਰੁ ਰਹਿਆ ॥
हे शेख, कोणत्याही मानवाचे जीवन या जगात स्थिर राहत नाही

ਜਿਸੁ ਆਸਣਿ ਹਮ ਬੈਠੇ ਕੇਤੇ ਬੈਸਿ ਗਇਆ ॥੫॥
आम्ही बसलेल्या सीटवर बरेच लोक बसले आहेत आणि निघून गेले आहेत.॥५॥

ਕਤਿਕ ਕੂੰਜਾਂ ਚੇਤਿ ਡਉ ਸਾਵਣਿ ਬਿਜੁਲੀਆਂ ॥
उदाहरणार्थ, कार्तिक महिन्यात वृक्षांची उधळण, चैत्र महिन्यात जंगलातील आग, श्रावण महिन्यात वीज चमकणे हे प्रकार दिसतात आणि

ਸੀਆਲੇ ਸੋਹੰਦੀਆਂ ਪਿਰ ਗਲਿ ਬਾਹੜੀਆਂ ॥੬॥
हिवाळ्यात, एका सुंदर पत्नीचे हात तिच्या प्रिय पतीच्या गळ्यात सुंदर दिसतात. ॥६॥

ਚਲੇ ਚਲਣਹਾਰ ਵਿਚਾਰਾ ਲੇਇ ਮਨੋ ॥
त्याचप्रमाणे, हे जग सोडून जाणारे मानवी शरीर आपल्याला सोडून जात आहे. तुमच्या मनात याचा विचार करा

ਗੰਢੇਦਿਆਂ ਛਿਅ ਮਾਹ ਤੁੜੰਦਿਆ ਹਿਕੁ ਖਿਨੋ ॥੭॥
एखादा प्राणी बनवण्यासाठी सहा महिने लागतात, पण तो नष्ट करण्यासाठी फक्त एक क्षण लागतो. ॥७॥

ਜਿਮੀ ਪੁਛੈ ਅਸਮਾਨ ਫਰੀਦਾ ਖੇਵਟ ਕਿੰਨਿ ਗਏ ॥
हे फरीद, पृथ्वी आकाशाला विचारते कुठे गेल्या सजीवांच्या रूपातील होड्या

ਜਾਲਣ ਗੋਰਾਂ ਨਾਲਿ ਉਲਾਮੇ ਜੀਅ ਸਹੇ ॥੮॥੨॥
आकाश उत्तर देतो की अनेक लोकांचे शरीर त्यांच्या कबरीत कुजत आहे परंतु त्यांचे आत्मे त्यांच्या कर्मांचे फळ भोगत आहेत. ॥८॥२॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
तो परम ब्रह्मदेव, देव एक आहे, त्याचे नाव सत्य आहे, तो विश्वाचा सर्वशक्तिमान निर्माता आहे, त्याचे कोणाशीही वैर नाही, तो निर्भय आहे, खरं तर त्याला सर्व प्राण्यांबद्दल समान दृष्टी आहे, तो कालातीत आहे, तो जन्म-मृत्यूपासून मुक्त आहे, त्याने स्वतःला प्रकट केले आहे, ज्याची प्राप्ती गुरूच्या कृपेने होते.

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥
रागु गुजरी महाला १ चौपदे घर १ ॥

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਕਰੀ ਚਨਣਾਠੀਆ ਜੇ ਮਨੁ ਉਰਸਾ ਹੋਇ ॥
हे देवा! जर माझे मन दगडात बदलले तर मी तुझे नाव चंदनाचे लाकूड बनवून त्यावर घासून टाकीन

ਕਰਣੀ ਕੁੰਗੂ ਜੇ ਰਲੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥੧॥
जर त्यात सत्कर्मांचा भगवा मिसळला तरच तुमची खरी भक्ती माझ्या हृदयात कायम राहील. ॥१॥

ਪੂਜਾ ਕੀਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
खरी उपासना केवळ देवाचे नाव स्मरण केल्यानेच साध्य होते, कारण नावाशिवाय उपासना होत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਬਾਹਰਿ ਦੇਵ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਜੇ ਮਨੁ ਧੋਵੈ ਕੋਇ ॥
लोक बाहेरून आलेल्या देवांच्या मूर्ती धुतात, जर आपणही त्याच प्रकारे आपले मन धुतले तर

ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਜੀਉ ਮਾਜੀਐ ਮੋਖ ਪਇਆਣਾ ਹੋਇ ॥੨॥
त्यांच्यातील अशुद्धतेचे अवशेष निघून जातील, त्यांचा आत्मा शुद्ध होईल आणि मोक्षासाठी निघून जाईल.॥२॥

ਪਸੂ ਮਿਲਹਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ਖੜੁ ਖਾਵਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਹਿ ॥
प्राण्यांमध्येही हे गुण असतात कारण ते गवत चरतात आणि अमृतसारखे दूध देतात पण

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣ ਕਰਮ ਕਰੇਹਿ ॥੩॥
नाव नसलेल्या माणसाचे जीवन आणि कृती दोन्हीही निंदनीय आहेत, कारण तो नाव नसताना

निरुपयोगी कामे करत राहतो.॥३॥

ਨੇੜਾ ਹੈ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਿਅਹੁ ਨਿਤ ਸਾਰੇ ਸੰਮ੍ਹਾਲੇ ॥
हे जीवा! देव जवळ आहे, तो खूप दूर आहे असे समजू नकोस. तो दररोज जगाचे पोषण करत आहे

ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਹੇ ॥੪॥੧॥
गुरु नानक म्हणतात की ते आपल्याला जे काही देतात ते आपण खातो; फक्त तेच सत्य आहे. ॥४ ॥१॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गुजारी महाला १॥

ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜੇ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਮੁਖਿ ਕੰਠਿ ਸਵਾਰਿ ॥
ब्रह्माचा जन्म विष्णूच्या नाभीकमळापासून झाला आणि त्याने आपले चारही तोंड आणि कंठ सुशोभित केल्यानंतर वेदांचा अभ्यास सुरू केला

ਤਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਣਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੈ ਗੁਬਾਰਿ ॥੧॥
पण ब्रह्मदेवालाही देवाचा अंत कळला नाही आणि तो जन्म-मृत्यूच्या अंधारातच राहिला.॥ १॥

ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਿਉ ਬਿਸਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥
माझ्या जीवनाचा आधार असलेल्या माझ्या प्रिय प्रभूला मी का विसरावे?

ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परिपूर्ण पुरुषही त्याची पूजा करतात आणि ऋषीमुनीही त्यांच्या गुरूंच्या शिकवणीनुसार त्याची सेवा करतात आणि त्याची पूजा करतात. ॥१॥रहाउ॥

ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਜਾ ਕੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥
सूर्य आणि चंद्र हे जग प्रकाशित करणारे त्याचे दिवे आहेत. त्याच मुरारीचा प्रकाश तिन्ही लोकांमध्ये तेवत आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਮੁਖਿ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰਿ ॥੨॥
जो माणूस आपल्या गुरूंचे अनुसरण करतो तो दिवसरात्र मनाने शुद्ध राहतो, तर जे स्वतःच्या मनाचे अनुसरण करतात ते रात्रीच्या अंधारात भटकत राहतात. ॥२॥

ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਝਗਰਾ ਦੁਹੁ ਲੋਚਨ ਕਿਆ ਹੇਰੈ ॥

ध्यानात असलेला सिद्धीप्राप्त व्यक्ती नेहमीच स्वतःशी लढत राहतो आणि देवाचा शोध घेत राहतो. पण तो त्याच्या दोन्ही डोळ्यांनी काय पाहू शकतो?

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦੁ ਧੁਨਿ ਜਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰੈ ॥੩॥

ज्याच्या हृदयात देवाचा प्रकाश आहे. तो शब्दाच्या आवाजाने जागा होतो आणि खरे गुरु त्याचे वाद सोडवतात. ॥३॥

ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਬੇਅੰਤ ਅਜੋਨੀ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਅਪਾਰਾ ॥

हे अनंत, निर्मिलेले परमेश्वरा, तू देवांचा आणि मानवांचा स्वामी आहेस, तुझे खरे मंदिर अमर्याद आहे

ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਨਦਰਿ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥

हे जगाच्या प्रभू! नानकला आराम दे आणि तुझ्या कृपेने त्याला वाचव. ॥४॥२॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧
रागु गुजरी महाला ३ घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਣਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥
अशा जीवनाची लाज वाटते जिथे हरि (भगवान विष्णू) वर प्रेम नाही

ਜਿਤੁ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਵੀਸਰੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥੧॥
ज्या कृत्यात देवाला विसरले जाते आणि मन द्वैतवादी भावनांमध्ये गुंतले जाते त्या कृत्याला लाज वाटते. ॥१॥

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਮਨਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਗੋਵਿਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੈ ਅਵਰ ਵਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥
हे मना, तू अशा गुरूची भक्तीने सेवा केली पाहिजे ज्यांच्या निःस्वार्थ सेवेमुळे तू गोविंदावर प्रेम करतोस आणि इतर सर्व काही विसरतोस

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਗਹਿ ਰਹੈ ਜਰਾ ਕਾ ਭਉ ਨ ਹੋਵਈ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अशाप्रकारे मन देवावर केंद्रित राहील, म्हातारपणाची भीती राहणार नाही आणि जीवनाची इच्छा पूर्ण होईल. ॥१॥रहाउ॥

ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਉ ਇਕੁ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿਆ ਵੇਖੁ ਜੈਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ॥
गोविंदावरील प्रेमामुळे माझ्या हृदयात इतका नैसर्गिक आनंद निर्माण झाला आहे की माझी भक्ती आनंददायी झाली आहे

ਆਪ ਸੇਤੀ ਆਪੁ ਖਾਇਆ ਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਈ ॥੨॥
जेव्हा मी माझा अहंकार मारला, तेव्हा माझे मन शुद्ध झाले आणि माझा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला. ॥२॥

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
सौभाग्याशिवाय असा सत्गुरू कितीही इच्छा असली तरी मिळू शकत नाही

ਕੂੜੇ ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩॥
जर आतून खोट्याचा पडदा काढून टाकला तर कायमचा आनंद मिळतो. ॥३॥

ਨਾਨਕ ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜੀਉ ਧਰੇਇ ॥
हे नानक! अशा सद्गुरुंना सेवक काय सेवा देऊ शकतो? खरी सेवा म्हणजे आपले मन आणि जीवन गुरुंना समर्पित करणे

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਇ ॥੪॥੧॥੩॥
जर त्याला सद्गुरूंची इच्छा आठवली तर तो स्वतः त्याच्यावर आशीर्वाद वर्षाव करतो.॥४॥१॥३॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गुजारी महाला ३॥

ਹਰਿ ਕੀ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀ ॥
हे भावा, तू फक्त हरिची सेवा करावी आणि त्याच्याशिवाय इतर कोणाचीही सेवा करू नये

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਜੀ ॥੧॥
हरि (भगवान विष्णू) ची सेवा केल्याने इच्छित फळ मिळते परंतु दुसऱ्याची सेवा केल्याने आपले मौल्यवान मानवी जीवन वाया जाते. ॥१॥

ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਕਹਾਨੀ ਜੀ ॥
हे भावा! हरि हा माझा प्रेम आणि जीवन आचरण आहे आणि हरि ही माझी कथा आणि कहाणी आहे

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਏਹਾ ਸੇਵ ਬਨੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुंच्या कृपेने, माझे मन देवाच्या प्रेमात भिजले आहे, ही माझी सेवा आणि भक्ती बनली आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥
हे बंधू हरि माझी स्मृती, माझे धर्मग्रंथ आणि माझा भाऊ आहे.

ਹਰਿ ਕੀ ਮੈ ਭੂਖ ਲਾਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਕੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੨॥
मला हरीची भूक लागली आहे आणि माझे मन हरीच्या नामाने तृप्त झाले आहे. हरि (भगवान विष्णू) हा माझा एकमेव नातेवाईक आहे आणि तो शेवटपर्यंत माझा मित्र आहे. ॥२॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਰਾਸਿ ਕੂੜੀ ਹੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥
हरिशिवाय इतर सर्व भांडवल खोटे आहे. जेव्हा एखादा प्राणी या जगातून निघून जातो तेव्हा तो त्याच्यासोबत जात नाही

ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥਿ ਚਾਲੈ ਜਹਾ ਹਉ ਜਾਉ ਤਹ ਜਾਈ ॥੩॥
हरि ही माझी अमूल्य संपत्ती आहे जी परलोकात माझ्यासोबत जाईल आणि मी जिथे जाईन तिथे माझ्यासोबत जाईल.॥ ३॥

ਸੋ ਝੂਠਾ ਜੋ ਝੂਠੇ ਲਾਗੈ ਝੂਠੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥
जो खोट्या गोष्टीशी आसक्त असतो तो खोटा असतो आणि तो करत असलेली कृत्ये देखील खोटी असतात

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਹੋਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੨॥੪॥
नानक म्हणतात की जगात सर्व काही हरीच्या इच्छेनुसार घडते. यात नश्वर प्राण्यांचा कोणताही हस्तक्षेप नाही.॥४॥२॥४॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गुजारी महाला ३॥

ਜੁਗ ਮਾਹਿ ਨਾਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
या कलियुगात, परमेश्वराचे नाव अत्यंत दुर्मिळ आहे आणि ते केवळ गुरूंचा आश्रय घेऊनच प्राप्त होऊ शकते

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਵਿਉਪਾਇ ॥੧॥
नामाशिवाय, जीवाला कितीही प्रयत्न केले तरी मोक्ष मिळत नाही.॥१॥

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥
मी माझ्या गुरूंसाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे; मी नेहमीच त्यांच्याप्रती समर्पित आहे

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
खऱ्या गुरुंना भेटल्यावर, भगवान हरी मनात वास करतात आणि नंतर ते स्वाभाविकपणे त्यातच मग्न राहतात.॥१॥रहाउ॥

ਜਾਂ ਭਉ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ਬੈਰਾਗੁ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
जेव्हा मनात हरीचे भय निर्माण होते तेव्हा जीव जगापासून अलिप्त होतो

ਬੈਰਾਗੈ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥
केवळ अलिप्ततेद्वारेच भगवान हरीची प्राप्ती होऊ शकते आणि आत्मा हराशी एकरूप राहतो. ॥२॥

ਸੇਇ ਮੁਕਤ ਜਿ ਮਨੁ ਜਿਣਹਿ ਫਿਰਿ ਧਾਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥
जे प्राणी आपल्या मनावर विजय मिळवतात आणि माया पुन्हा त्यांच्यावर आसक्त होत नाही, फक्त तेच प्राणी मुक्त होतात

ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਰਹਤ ਕਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੩॥
तो दहाव्या दारात राहतो आणि तिन्ही लोकांचे ज्ञान प्राप्त करतो.॥३॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਗੁਰੁ ਹੋਇਆ ਵੇਖਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥
गुरु नानकांच्या कृपेने, भाई लहना गुरु अंगद बनले. देवाची अद्‌भुत कृपा पहा

ਇਹੁ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੩॥੫॥
निर्माणकर्त्याने हे कार्य पूर्ण केले आहे आणि लाह्नेचा प्रकाश नानकच्या प्रकाशात विलीन झाला आहे.॥४॥३॥५॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गुजारी महाला ३॥

ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਿਐ ਰਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥
प्रत्येकजण आपल्या जिभेने राम राम म्हणतो पण अशा प्रकारे राम म्हणून राम मिळवता येत नाही

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥
जर गुरुच्या कृपेने राम एखाद्याच्या मनात वास करत असेल, तरच रामनामाचा जप करण्याचा लाभ होतो.॥१॥

ਅੰਤਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ज्या व्यक्तीचे हृदय गोविंदाच्या प्रेमाने भरलेले आहे

ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो कधीही परमेश्वराला विसरत नाही आणि नेहमी त्याच्या मनात आणि हृदयात हरी हरीचा जप करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ੍ਹ ਕੈ ਕਪਟੁ ਵਸੈ ਬਾਹਰਹੁ ਸੰਤ ਕਹਾਹਿ ॥
ज्यांच्या मनात कपट आहे पण ते बाहेरून स्वतःला संत म्हणवतात

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੨॥
त्यांची तहान कधीच संपत नाही आणि शेवटी ते पश्चात्तापाने हे जग सोडून जातात.॥२॥

ਅਨੇਕ ਤੀਰਥ ਜੇ ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਾ ਅੰਤਰ ਕੀ ਹਉਮੈ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥
जरी एखाद्या व्यक्तीने अनेक पवित्र ठिकाणी स्नान करण्याचा प्रयत्न केला तरी त्याच्या मनातील अहंकार कधीच जात नाही

ਜਿਸੁ ਨਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਜਾਇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੩॥
ज्या व्यक्तीची कोंडी सुटत नाही त्याला धर्मराज शिक्षा करतो.॥३॥

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥
ज्याला देवाची कृपा मिळते त्यालाच ती मिळते. गुरुमुख बनूनच सत्य समजू शकते

ਨਾਨਕ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਹਰਿ ਭੇਟੈ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥੬॥
हे नानक, जर एखाद्या माणसाने स्वतःच्या आतून अहंकार नष्ट केला तर तो परमेश्वराला भेटतो. ॥४॥४॥६॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
गुजारी महाला ३॥

ਤਿਸੁ ਜਨ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਜਿਸ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਵਾਏ ॥
ज्या व्यक्तीचा अभिमान देव दूर करतो, त्याला शांती मिळते आणि त्याची बुद्धी नेहमीच शांत राहते

ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੧॥
जो माणूस गुरुंच्या शिकवणीतून सत्य समजतो आणि आपले मन हरीच्या चरणांवर केंद्रित करतो तो पवित्र आहे. ॥१॥

ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮਨਾ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥
हे माझ्या अवचेतन मन, देवाचे स्मरण कर आणि तुला इच्छित फळ मिळेल

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ ਪੀਵਤ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुंच्या कृपेने तुम्हाला हरीचे सार मिळेल आणि ते पिल्याने तुम्ही नेहमी आनंदी राहाल.॥१॥रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਤ ਪੂਜ ਕਰਾਏ ॥
जेव्हा माणूस त्याच्या खऱ्या गुरूला भेटतो तेव्हा तो तत्वज्ञानाचा दगड बनतो. जय की पारस महान होतो आणि देव प्राण्यांना त्याची पूजा करायला लावतो

ਜੋ ਉਸੁ ਪੂਜੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਦੀਖਿਆ ਦੇਵੈ ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨॥
जो कोणी त्याची पूजा करतो त्याला त्याचे फळ मिळते. इतरांना दीक्षा देऊन तो त्यांना सत्याच्या मार्गावर घेऊन जातो. ॥२॥

ਵਿਣੁ ਪਾਰਸੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਮਨ ਪਰਚੇ ਅਵਰਾ ਸਮਝਾਏ ॥
महान पारस झाल्याशिवाय माणूस पूजेच्या पात्र नाही. स्वतःचे मन स्पष्ट न करता तो ते इतरांना समजावून सांगतो

ਗੁਰੂ ਸਦਾਏ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਸੁ ਓਹੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੩॥
एक अज्ञानी आंधळा स्वतःला गुरु म्हणतो, पण तो कोणाला मार्गदर्शन करू शकतो का? ॥३॥

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਦਰੀ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥
हे नानक, परमेश्वराच्या कृपेशिवाय काहीही साध्य होऊ शकत नाही. ज्या व्यक्तीवर देव दयाळूपणे पाहतो, तो त्याला प्राप्त करतो

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਅਪਣਾ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਏ ॥੪॥੫॥੭॥
गुरूंच्या कृपेने, प्रभु स्तुती करतो आणि त्याचे वचन सर्वत्र पसरवतो.॥४॥५॥७॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਪੰਚਪਦੇ ॥
गुजारी महाला ३ पंचपदे॥

ਨਾ ਕਾਸੀ ਮਤਿ ਊਪਜੈ ਨਾ ਕਾਸੀ ਮਤਿ ਜਾਇ ॥
काशीला जाऊन ज्ञान निर्माण होत नाही आणि काशीत ज्ञान जात नाही

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਤਿ ਊਪਜੈ ਤਾ ਇਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥
सद्गुरुंना भेटल्याने ज्ञान निर्माण होते आणि मग मनुष्याला ही समज प्राप्त होते. ॥१॥

ਹਰਿ ਕਥਾ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਰੇ ਮਨ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥
हे मन, भक्तीने हरि कथा ऐक आणि त्याचे नाव हृदयात ठेव

ਇਹ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਤਾਂ ਭਰਮੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर तुमची बुद्धी स्थिर राहिली तर तुमच्यातील सर्व गोंधळ नाहीसा होईल. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ਤੂ ਕਿਲਵਿਖ ਹੋਵਹਿ ਨਾਸੁ ॥
हे मना, हरिचे सुंदर चरण तुझ्या हृदयात ठेव आणि तुझी सर्व पापे नष्ट होतील

ਪੰਚ ਭੂ ਆਤਮਾ ਵਸਿ ਕਰਹਿ ਤਾ ਤੀਰਥ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥
जर तुम्ही तुमच्या पाच सूक्ष्म तत्वांनी बनलेल्या आत्म्यावर नियंत्रण ठेवले तर तुमचे निवासस्थान सत्याच्या तीर्थक्षेत्रात असेल. ॥२॥

ਮਨਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਸੋਝੀ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਇ ॥
स्वार्थी व्यक्तीचे मन मूर्ख असते आणि त्याला काहीही समजत नाही

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥੩॥
मूर्ख मनाला हरिचे नाव माहित नसते आणि शेवटी पश्चात्ताप करून जग सोडून जाते. ॥३॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਾਸੀ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥
खऱ्या गुरूंनी मला समजावून सांगितले आहे की हे मनच काशीचे सर्व तीर्थक्षेत्र, स्नान आणि आठवणी आहे

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੪॥
ज्यांच्या हृदयात हरि आहे त्यांच्याकडेच अठ्ठासष्ट तीर्थक्षेत्रे नेहमीच राहतात. ॥४॥

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿਆ ਏਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥
हे नानक! सद्गुरुंना भेटून प्रभूचे आदेश कळतात आणि एकच देव येऊन मनुष्याच्या हृदयात वास करतो

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੫॥੬॥੮॥
हे खऱ्या प्रभू, तुला जे आवडते ते सर्व खरे आहे आणि ते सत्यात विलीन झालेले आहे.॥५॥६॥८॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਤੀਜਾ ॥
गुजारी महाला तिसरा दिवस

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪੰਡਿਤ ਸੁਣਿ ਸਿਖੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥
हे विद्वान, काळजीपूर्वक ऐका; एका देवाचे नाव एक अक्षय्य खजिना आहे. याला सत्य समजा आणि ते शिका

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇਤਾ ਪੜਹਿ ਪੜਤ ਗੁਣਤ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥
तुम्ही जे काही द्वैतवादी वृत्तीने वाचता, ते असे वाचून आणि विचार करून तुम्हाला नेहमीच दुःख मिळते. ॥१॥

ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਤੂੰ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥
तुम्ही हरीच्या चरणांशी जोडलेले राहा, गुरुच्या शब्दांद्वारे तुम्हाला ज्ञान मिळेल

ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੁ ਤੂੰ ਤਾਂ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर तुम्ही तुमच्या जिभेने हरिचे अमृत प्याल तर तुमचे मन शुद्ध होईल. ॥१॥रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਤਾ ਫਿਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਨ ਹੋਇ ॥
सद्गुरुंना भेटल्यानंतर मन समाधानी होते आणि मग इच्छा आणि भूक त्रास देत नाही

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥
नामाचा खजिना मिळाल्यानंतर कोणीही दुसऱ्याच्या घरी जात नाही.॥२॥

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਜੇ ਕਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥
जर मनमुख फक्त तोंडाने बोलत राहिला तर त्याला नाव आणि संपत्तीची समज मिळत नाही

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥
ज्याचे हृदय गुरुंच्या मार्गदर्शनाने ज्ञानाच्या प्रकाशाने भरलेले असते, त्याला हरि नावाची प्राप्ती होते.॥३॥

ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੂੰ ਨ ਬੁਝਹੀ ਤਾ ਫਿਰਹਿ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥
शास्त्रे ऐकल्यानंतरही तुम्हाला नामाचे वैभव समजत नाही आणि म्हणूनच तुम्ही वारंवार इकडे तिकडे भटकत राहता

ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਜੋ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥

जो माणूस आपले खरे स्वरूप ओळखत नाही आणि सत्यावर प्रेम करत नाही तो मूर्ख आहे. ॥४॥

ਸਚੈ ਜਗਤੁ ਡਹਕਾਇਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥

परमेश्वराने त्याच्या खऱ्या स्वरूपात या जगाला दिशाभूल केले आहे आणि त्याबद्दल काहीही बोलण्याचे धाडस माणसात नाही

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਉ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥੫॥੭॥੯॥

हे नानक, देवाला जे काही मान्य आहे ते तो त्याच्या इच्छेनुसार करतो. ॥५॥७॥६॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

रागु गुजरी महाला ४ चौपदे घर १॥

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਹਉ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

हे देवाचे अवतार, हे सत्गुरु, सद्‌पुरुष जी, माझी तुम्हाला ही विनंती आहे की

ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥

मी, या क्षुल्लक प्राण्याने, तुमचा आश्रय घेतला आहे. तर हे सद्‌गुरुजी, कृपया माझ्या मनाला हरीच्या नावाने प्रबुद्ध करा. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥

हे माझ्या मित्रा गुरुदेव, माझ्या मनात रामाचे नाव जागृत करा

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

माझ्या गुरूंच्या शिकवणीनुसार, मी त्यांना सांगितले की देवाचे नाव माझ्या जीवनाचा मित्र आहे आणि हरीचे गुणगान करणे ही माझी जीवनपद्धती आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥

हरीचे भक्त खूप भाग्यवान आहेत ज्यांना हरीच्या नावावर अपार श्रद्धा आहे आणि ज्यांना हरीचे नाव घेण्याची तीव्र इच्छा आहे

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥
भगवान हरीचे नामस्मरण झाल्यानंतर ते तृप्त होतात आणि चांगल्या लोकांना भेटून त्यांच्या मनात हरीचे गुण प्रकाशित होतात. ॥२॥

ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥
ज्यांनी हरिनामाचे अमृत चाखले नाही ते दुर्दैवी आहेत आणि यमाच्या पाशात अडकलेले आहेत

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥
जे लोक खऱ्या गुरूंचा आश्रय आणि सहवास घेत नाहीत आणि त्यांच्यापासून दूर जातात त्यांच्या जीवनाची आणि भविष्यात त्यांच्या जीवनाचीही लाज वाटते.॥३॥

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥
ज्या हरि भक्तांना सद्गुरुंचा सहवास मिळाला आहे, त्यांच्या कपाळावर देवाने त्यांच्या जन्मापूर्वीच असे भाग्य लिहिलेले असते

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੧॥
हे नानक, धन्य आहे तो संतांचा सहवास जिथे हरीचा आनंद मिळतो आणि परमात्म्याच्या भक्तांना त्याच्या नावाच्या ज्ञानाचा प्रकाश मिळतो. म्हणून, हे सद्गुरुजी, मला फक्त देवाच्या नावाची देणगी द्या.॥४॥१॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गुजारी महाला ४॥

ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥
जगाचा स्वामी, गोविंद, माझा प्रिय आहे आणि मी माझ्या प्रियकराला माझ्या हृदयात खूप प्रिय ठेवतो. चांगल्या संगतीत तो त्याच्या शब्दांनी माझे मन मोहून टाकतो

ਜਪਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਓਹੈ ॥੧॥
गोविंदाचे नामस्मरण करावे आणि केवळ गोविंदाचेच ध्यान करावे. कारण सर्व प्राण्यांना दान देणारा परमेश्वरच आहे.॥१॥

ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਮੋ ਕਉ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥
हे माझ्या भक्त बंधूंनो, गोविंद, गोविंदाच्या नावाचा जप करून, गोविंद माझे मन मोहित करतो

ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

मी गोविंद गोविंद म्हणत गोविंदची स्तुती करत राहतो. तुमचा भक्त गुरुंना भेटल्यानंतर आणि संतांच्या सहवासात खूप सुंदर दिसतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕਉਲਾ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਲਾਗੈ ਪਗਿ ਓਹੈ ॥

हरीची भक्ती म्हणजे आनंदाचा सागर आहे. गुरुच्या शिकवणीतून लक्ष्मी, रिद्धी आणि सिद्धी त्याच्या चरणी येऊ लागतात

ਜਨ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੋਹੈ ॥੨॥

रामाचे नाव हे त्याच्या भक्ताच्या जीवनाचा आधार आहे. तो हरीचे नामस्मरण करत राहतो आणि फक्त हरीच्या नावानेच तो सुंदर दिसतो.॥२॥

ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗਹੀਨ ਮਤਿ ਫੀਕੇ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਆਵੈ ਮਨਿ ਰੋਹੈ ॥

दुष्ट मनाचे, दुर्दैवी आणि तुच्छ बुद्धीचे लोक परमेश्वराचे नाव ऐकताच रागावतात

ਕਊਆ ਕਾਗ ਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਵਿਸਟਾ ਖਾਇ ਮੁਖਿ ਗੋਹੈ ॥੩॥

कावळ्यासमोर जरी चविष्ट अन्न ठेवले तरी तो तोंडाने विष्ठा आणि शेण खाऊनच तृप्त होतो.॥३॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਵਾਦੀ ਜਿਤੁ ਨਾਤੈ ਕਊਆ ਹੰਸੁ ਹੋਹੈ ॥

सत्यवादी सद्गुरुजी म्हणजे अमृताचे सरोवर आहे ज्यामध्ये आंघोळ केल्यानंतर कावळा देखील हंस बनतो

ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਵਡੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ੍ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਮਲੁ ਧੋਹੈ ॥੪॥੨॥

हे नानक, धन्य आणि खूप भाग्यवान आहेत ते लोक जे गुरुंच्या शिकवणीनुसार प्रभूच्या नावाने आपल्या मनातील घाण धुवून टाकतात.॥४॥२॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

गुजारी महाला ४॥

ਹਰਿ ਜਨ ਊਤਮ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰੇ ॥

हरीचे भक्त उत्तम असतात, त्यांचे बोलणे खूप चांगले असते आणि ते स्वतःच्या आनंदातून इतरांच्या कल्याणासाठीच बोलतात

ਜੋ ਜਨੁ ਸੁਣੈ ਸਰਧਾ ਭਗਤਿ ਸੇਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥

जे लोक हरिचे शब्द श्रद्धेने आणि भक्तीने ऐकतात त्यांना तो मोक्ष देतो.॥१॥

ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥

हे रामा, मला माझ्या प्रिय भक्तांच्या संगतीत जोड

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਮ ਪਾਪੀ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

परिपूर्ण गुरु सतगुरु मला माझ्या प्राणापेक्षाही प्रिय आहेत. गुरुदेवांनी मला, एका पापीलाही मोक्ष दिला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡਭਾਗੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥गुरुमुख खूप भाग्यवान आहेत आणि ते देखील खूप भाग्यवान आहेत ज्यांचे नाव हरी त्यांच्या जीवनाचा आधार बनले आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੇ ॥੨॥
ते हरी आणि हरीच्या साराचे अमृत पितात आणि गुरूंच्या शिकवणीने त्यांचे भक्तीचे भांडार भरलेले राहतात.॥२॥

ਜਿਨ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮਿ ਮਾਰੇ ॥
परंतु ज्यांना खऱ्या गुरूंचे दर्शन मिळाले नाही ते दुर्दैवी आहेत आणि यमराजाच्या दूताकडून त्यांचा नाश होतो

ਸੇ ਕੂਕਰ ਸੂਕਰ ਗਰਧਭ ਪਵਹਿ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਦਯਿ ਮਾਰੇ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰੇ ॥੩॥
असे मानव कुत्रे, डुक्कर किंवा गाढवांच्या गर्भाशयात जन्म-मृत्यूच्या चक्रात दुःख भोगतात आणि त्या महान हत्यारांना परमेश्वर मारतो.॥३॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥
हे दयाळू देवा, तुझ्या सेवकांवर दया कर आणि त्यांच्यावर तुझी दयाळू दृष्टी टाकून त्यांना वाचव

ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥੩॥
नानकने हरीचा आश्रय घेतला आहे. जेव्हा हरीला योग्य वाटेल तेव्हा तो त्याला वाचवेल.॥४॥३॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गुजारी महाला ४॥

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥
हे माझ्या रामा, माझ्यावर दया कर आणि माझे मन भक्तीकडे वळव, जेणेकरून मी नेहमी तुझ्या नावाचे ध्यान करू शकेन

ਸਭਿ ਸੁਖ ਸਭਿ ਗੁਣ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਜਿਤੁ ਜਪਿਐ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥
देव सर्व सुखांचे, सर्व गुणांचे आणि सर्व खजिन्यांचे भांडार आहे. केवळ त्याचे नाव जपल्याने सर्व दुःखे आणि भूक नाहीशी होते. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या मन, राम हे नाव माझा मित्र आणि भाऊ आहे

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਸੁ ਗਾਵਾ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या गुरूंच्या मार्गदर्शनाने मी रामनामाचे गुणगान गात राहतो. तो शेवटच्या क्षणी माझा साथीदार असेल आणि प्रभूच्या मंदिरात मला वाचवेल.॥१॥रहाउ॥

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੋਚ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਲਾਈ ॥
हे प्रभू, तू स्वतः दाता आणि सर्वज्ञ आहेस; तुझ्या कृपेने माझ्या हृदयात मला भेटण्याची तीव्र इच्छा निर्माण केली आहेस

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਲਗੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਲੋਚ ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥
आता माझ्या मनात आणि शरीरात हरीची तीव्र इच्छा आहे. देवाने मला सद्गुरुंच्या आश्रयाला ठेवून माझी इच्छा पूर्ण केली आहे.॥२॥

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥
मौल्यवान मानवी जन्म केवळ सत्कर्मांनीच प्राप्त होतो. परमेश्वराच्या नावाशिवाय ते निंदनीय आहे आणि वाया जाते

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਰਸ ਕਸ ਦੁਖੁ ਖਾਵੈ ਮੁਖੁ ਫੀਕਾ ਥੁਕ ਥੂਕ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥੩॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय, विविध प्रकारचे स्वादिष्ट अन्न देखील दुःखाचे एक रूप आहे. त्याचा चेहरा फिकट राहतो आणि त्याच्या चेहऱ्यावर थुंक पडत राहते.॥३ ॥

ਜੋ ਜਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ਤਿਨ ਦਰਗਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥
जे लोक भगवान हरीचा आश्रय घेतात, हरी त्यांना त्यांच्या दरबारात आदर आणि सन्मान देतात

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਈ ॥੪॥੪॥
हे नानक, परमेश्वर त्याच्या सेवकाला धन्य आणि शाब्बास म्हणतो. तो त्याला मिठी मारतो आणि स्वतःशी एकरूप करतो.॥४ ॥ ४ ॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गुजारी महाला ४॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀ ਮੋ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਾਇਆ ॥
हे माझ्या गुरुमुख मित्रांनो, कृपया मला हरि नावाची भेट द्या, जे माझ्या आत्म्याचे जीवन आहे

ਹਮ ਹੋਵਹ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥
मी त्या गुरु शिखांचा सेवक आणि गुलाम आहे जे रात्रंदिवस भगवान हरीचे ध्यान करतात.॥१॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਪਗ ਲਾਇਆ ॥

देवाने माझ्या मनात आणि शरीरात गुरु शिखांच्या चरणांबद्दल प्रेम निर्माण केले आहे

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਭਾਈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

हे गुरुंच्या शिखांनो, तुम्ही माझे जीवन आहात, माझे मित्र आहात आणि माझे भाऊ आहात. मला उपदेश करा, कारण तुमच्या सहवासामुळे मी परमेश्वराला भेटू शकतो.॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਜਿਨ੍ ਵਚਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
जेव्हा भगवान हरिंना असे वाटते तेव्हा ते त्यांना गुरुमुखांशी एकत्र करतात, ज्यांच्या मनाला गुरु सद्‌गुरुंचे शब्द खूप गोड वाटतात

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥
गुरुंचे प्रिय शिख भाग्यवान असतात जे निर्वाणी देवाद्वारे निर्वाण स्थिती प्राप्त करतात. ॥२॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
ज्यांना भगवान हरीचे नाव गोड आणि मधुर वाटते, त्यांना गुरुंचा सहवास प्रिय असतो

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਪਾਪੀ ਜਮਿ ਖਾਇਆ ॥੩॥
ज्या दुर्दैवी पाप्यांना खऱ्या गुरूंचा सहवास आणि संगत मिळत नाही त्यांना यमदूत गिळंकृत करतात. ॥३॥

ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥
जर दयाळू प्रभू स्वतः कृपेचा वर्षाव करत असतील तर गुरुच्या मार्गदर्शनाने माणूस देवाला भेटू शकतो

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥
नानक गुरुवाणी देखील बोलतात, जी सद्‌गुणांनी भरलेली असते. गुरुवाणीद्वारे, आत्मा हरीच्या नावात लीन होतो.॥४॥५॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गुजारी महाला ४॥

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈ ॥
माझी इच्छा अशी आहे की ज्याला महान सत्गुरु हरि प्रभू सापडले आहेत, त्याने मला सल्ला द्यावा आणि मला हरिवर प्रेम करायला लावावे

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥
जो भाग्यवान व्यक्ती हरीच्या नावाचे ध्यान करतो, त्याचे मन आणि शरीर थंड होते आणि त्याचे संपूर्ण उदास शरीर प्रफुल्लित होते.॥१॥

ਭਾਈ ਰੇ ਮੋ ਕਉ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥

हे माझ्या भावा, मला असा संत भेटावा अशी माझी इच्छा आहे जो माझ्या हृदयात हरिचे नाव स्थापीत करेल

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

जो प्रियजन मला माझ्या प्रभूची हरि कथा सांगेल त्याला मी माझा आत्मा, मन आणि शरीर अर्पण करेन. ॥१॥रहाउ॥

ਧੀਰਜੁ ਧਰਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਿਤ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥

माझ्या गुरूंच्या शिकवणीतून मला धीर आणि भगवान हरिचा धर्म प्राप्त झाला आहे. हरीच्या नावाने मी माझे मन हरीवर केंद्रित ठेवतो

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥

सद्गुरुंचे शब्द अमृतसारखे असतात. जो कोणी हे शब्द उच्चारतो, त्याच्या मुखातून अमृत टपकते.॥२॥

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥

हरिचे नाव खूप पवित्र आहे; त्याचे स्मरण केल्याने मन अहंकाराच्या घाणीने दूषित होत नाही. जो व्यक्ती गुरुंच्या शिकवणीनुसार प्रभूच्या नावाचा जप करतो, त्याची भक्ती प्रभूच्या चरणांवर केंद्रित राहते

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਨਰ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਵੈ ॥੩॥

ज्या व्यक्तीला परमेश्वराच्या नावाचे ध्येय मिळाले नाही तो दुर्दैवी आहे आणि तो वारंवार मरत राहतो.॥३॥

ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਸਭ ਜਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥

हे जगाला जीवन देणाऱ्या, तू आनंदाचा स्रोत आहेस. जो हरीचे नाव घेतो तो त्याच्या सर्व सेवकांना आनंदी करतो

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੪॥੬॥

नानक म्हणतात की हे प्रभू, तू सर्व प्राण्यांचा दाता आहेस आणि सर्व प्राणी तुझ्याद्वारे निर्माण झाले आहेत. तुम्ही तुमच्या प्राण्यांना गुरुद्वारे क्षमा करून स्वतःशी एकरूप करता.॥४॥६॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥
गुजारी महाला ४ घर ३॥

ਮਾਈ ਬਾਪ ਪੁਤ੍ਰ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ ॥
आई, वडील, मुलगा इत्यादी सर्व हरीने निर्माण केले आहेत

ਸਭਨਾ ਕਉ ਸਨਬੰਧੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਦੀਏ ॥੧॥
सर्वांचे परस्पर संबंध हरींनीच स्थापित केले आहेत.॥१॥

ਹਮਰਾ ਜੋਰੁ ਸਭੁ ਰਹਿਓ ਮੇਰੇ ਬੀਰ ॥
अरे माझ्या भावा, आपली कोणतीही शक्ती देवासमोर काम करू शकत नाही

ਹਰਿ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आपले शरीर आणि मन हे हरीचे आहे आणि हे संपूर्ण शरीर त्याच्या नियंत्रणाखाली आहे.॥१॥रहाउ॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਰਧਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਲਾਈ ॥
हरि स्वतः त्याच्या भक्तांवर विश्वास ठेवतो आणि

ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਸਤ ਉਦਾਸ ਰਹਾਈ ॥੨॥
भक्त त्यांच्या कौटुंबिक जीवनात अलिप्त राहतात.॥२॥

ਜਬ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥
जेव्हा हृदयात हरिबद्दल प्रेम निर्माण होते तेव्हा

ਤਬ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥੩॥
एखादा जीव जे काही करतो ते माझ्या भगवान हरिला प्रसन्न करते.॥३॥

ਜਿਤੁ ਕਾਰੈ ਕੰਮਿ ਹਮ ਹਰਿ ਲਾਏ ॥
हरीने आपल्याला ज्या कामात आणि कार्यात गुंतवले आहे

ਸੋ ਹਮ ਕਰਹ ਜੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥੪॥
तो आपल्याला जे काम करायला लावतो तेच आपण करतो.॥४॥

ਜਿਨ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥
हे नानक! ज्याची भक्ती माझ्या प्रभूला आकर्षित करते

ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥੧॥੭॥੧੬॥
ते लोक आपले लक्ष रामाच्या नावावर केंद्रित ठेवतात.॥५॥१॥७॥१६॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧
गुजरी महला ५ चौपदे घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥
अरे मना, अकालपुरुष स्वतः संपूर्ण विश्वाचे व्यवस्थापन करत असताना तुला असे का वाटते?

ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥
निरंजनने दगडांमध्ये आणि खडकांमध्ये निर्माण केलेल्या प्राण्यांसाठी अन्न आधीच तयार केले आहे. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸਿ ਤਰਿਆ ॥
हे निरंजन! जो कोणी संतांच्या संगतीत जाऊन बसला आहे त्याने अस्तित्वाचा महासागर पार केला आहे

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुंच्या कृपेने, त्याला मोक्षाची परम अवस्था प्राप्त झाली आहे आणि त्याचे हृदय कोरड्या लाकडाच्या तुकड्यासारखे हिरवे झाले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥
आयुष्यात, आईवडील, मुलगा, पत्नी आणि इतर नातेवाईकांपैकी कोणालाही कुठेही आश्रय नाही

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥
विश्वातील प्रत्येक जीव निर्माण केल्यानंतर, निरंजन स्वतः त्याला भौतिक आनंद देतो. मग, हे मन, तू का घाबरतोस?॥ २॥

ਊਡੇ ਊਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥
कोकिळांचा एक गट शेकडो मैल दूर उडतो आणि त्यांच्या मुलांना त्यांच्या घरट्यात सोडून जातो

ਉਨ ਕਵਨੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਨੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥
मग त्यांना कोण खायला घालते, कोण त्यांना खेळायला लावते, म्हणजेच त्यांच्या आईशिवाय त्यांचे पालनपोषण कोण करते, याचे उत्तर असे आहे की त्यांची आई तिच्या मुलांना तिच्या हृदयात आठवते आणि तेच त्यांच्या पोषणाचे साधन बनते. ॥३॥

ਸਭ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥
निरंकाराने पद्मशंख इत्यादी नऊ खजिना आणि महान पुराण श्रीमद्भागवतमध्ये उल्लेख केलेल्या अठरा सिद्धी आपल्या तळहातावर ठेवल्या आहेत

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੧॥
हे नानक, मी नेहमीच अशा कालातीत अस्तित्वाला स्वतःला समर्पित करतो. अनंत निरंजनाला कोणतीही सीमा किंवा अंत नाही.॥४॥१॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨
गुजरी महला ५ चौपदे घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਿਰਿਆਚਾਰ ਕਰਹਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਇਤੁ ਰਾਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥
जगातील लोक आयुष्यात कर्मकांड आणि शतकर्म करत राहतात

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧॥
पण त्यांच्या हृदयातून अहंकाराचा कलंक जात नाही. गुरुशिवाय ते त्यांच्या जीवनाचा खेळ हरतात. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
अरे माझ्या ठाकूर, कृपया मला वाचव

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
लाखो लोकांपैकी फक्त एक दुर्मिळ माणूसच परमेश्वराचा सेवक असतो आणि बाकीचे सर्वजण सांसारिक व्यापारी असतात.॥१॥रहाउ॥

ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭਿ ਸੋਧੇ ਸਭ ਏਕਾ ਬਾਤ ਪੁਕਾਰੀ ॥
मी शास्त्रे, वेद, स्मृती इत्यादींचे विश्लेषण केले आहे, ते सर्व एकच गोष्ट सांगतात की

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੨॥
गुरुशिवाय कोणीही मोक्ष मिळवू शकत नाही, तुम्ही त्याबद्दल मनात विचार करू शकता. ॥२॥

ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਧਰ ਸਾਰੀ ॥
जर एखाद्या माणसाला अठ्ठासष्ट पवित्र ठिकाणी स्नान करायचे असेल किंवा संपूर्ण पृथ्वी प्रवास करायचा असेल आणि

ਅਨਿਕ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਧਿਆਰੀ ॥੩॥
जरी तो रात्रंदिवस शारीरिक शुद्धतेचे अनेक सराव करत असला तरी, खऱ्या गुरूशिवाय आसक्ती आणि भ्रमाचा अंधार दूर होणार नाही. ॥३॥

ਧਾਵਤ ਧਾਵਤ ਸਭੁ ਜਗੁ ਧਾਇਓ ਅਬ ਆਏ ਹਰਿ ਦੁਆਰੀ ॥
जगभर भटकंती केल्यानंतर आपण आता हरीच्या दाराशी आलो आहोत

ਦੁਰਮਤਿ ਮੇਟਿ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੀ ॥੪॥੧॥੨॥
परमेश्वराने माझे वाईट विचार दूर केले आहेत आणि माझी बुद्धी तेजस्वी केली आहे. हे नानक, गुरु देवाने मला जीवनाच्या महासागरातून वाचवले आहे.॥४॥१॥२॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजारी महाला ५॥

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਪ ਹਰਿ ਧਨੁ ਤਾਪ ਹਰਿ ਧਨੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥
हरि नामाचे धन हे माझे जप, माझी तपस्या आणि माझे आवडते अन्न आहे. मला हे नाम धन खूप आवडते

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਮਨ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥
संतांच्या सहवासात राहून मला जो देव मिळाला आहे, तो मी क्षणभरही माझ्या मनातून विसरत नाही. ॥१॥

ਮਾਈ ਖਾਟਿ ਆਇਓ ਘਰਿ ਪੂਤਾ ॥
अरे आई, तुझा मुलगा नावाची संपत्ती कमवून घरी परतला आहे

ਹਰਿ ਧਨੁ ਚਲਤੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬੈਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

आता, चालताना, बसताना, जागताना आणि झोपताना, मी हरीच्या नावाने संपत्ती कमवत राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਧਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥

हरिचे नाव माझे धन, माझे तीर्थ, माझे स्नान आणि माझे ज्ञान आहे; आणि मी माझे मन हरिवर केंद्रित केले आहे.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬੇੜੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥੨॥

हरीच्या नावाची संपत्ती ही माझी तोल आणि नाव आहे आणि भगवान हरी हे मला या जगाच्या महासागरातून पार नेणारे जहाज आहे.॥२॥

ਹਰਿ ਧਨ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਹਰਿ ਧਨਿ ਲਾਹਿਆ ਧੋਖਾ ॥
हरीच्या नावाने गुंतवणूक केल्याने माझ्या चिंता दूर झाल्या आहेत आणि हरीच्या नावाने गुंतवणूक केल्याने माझी फसवणूक दूर झाली आहे

ਹਰਿ ਧਨ ਤੇ ਮੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਹਾਥਿ ਚੜਿਓ ਹਰਿ ਥੋਕਾ ॥੩॥
हरीच्या नावाच्या संपत्तीने मला नऊ खजिने मिळाली आहेत आणि हरीच्या नावाच्या संपत्तीने मला सर्व गोष्टींचे सार मिळाले आहे.॥३॥

ਖਾਵਹੁ ਖਰਚਹੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਲਤ ਪਲਤ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥
नावाच्या रूपातील ही संपत्ती खाऊन किंवा खर्च करूनही कमी होत नाही आणि ती या जगात आणि परलोकात नेहमीच आपल्यासोबत राहते

ਲਾਦਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇ ॥੪॥੨॥੩॥
गुरुदेवांनी नानकांना हा खजिना दिला आहे आणि त्यांचे मन हरीच्या रंगात रंगले आहे.॥४॥२॥३॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजारी महाला ५॥

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਹਿ ਪਿਤਰੀ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥
त्याचे स्मरण केल्याने सर्व पापे नष्ट होतात आणि पूर्वजांनाही मुक्ती मिळते

ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੁਮ੍ ਸਦ ਹੀ ਜਾਪਹੁ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੋ ॥੧॥
ज्या परमदेवाला अंत, मर्यादा आणि सीमा नाही, त्या हरीचे नाव तुम्ही नेहमी जपले पाहिजे.॥ १॥

ਪੂਤਾ ਮਾਤਾ ਕੀ ਆਸੀਸ ॥
अरे मुला, हा आईचा तुला आशीर्वाद आहे

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਤੁਮ੍ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुम्ही देवाला क्षणभरही विसरू नका आणि नेहमी जगदीशची पूजा करत राहा. ॥१॥रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਮ੍ ਕਉ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
सद्गुरुजी तुमच्यावर कृपा करोत आणि संतांच्या संगतीवरील तुमचे प्रेम अबाधित राहो.

ਕਾਪੜੁ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਾਖੀ ਭੋਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਿ ॥੨॥

देवाच्या सन्मानाचे रक्षण करणे हे तुमचे वस्त्र असू द्या आणि त्याची स्तुती करणे हे तुमचे रोजचे अन्न असू द्या. ॥२॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹੁ ਸਦਾ ਚਿਰੁ ਜੀਵਹੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਨਦ ਅਨੰਤਾ ॥

नेहमी परमेश्वराच्या नावाचे अमृत प्या. देव तुम्हाला दीर्घायुष्य देवो आणि हरीचे स्मरण तुम्हाला अनंत आनंद देवो

ਰੰਗ ਤਮਾਸਾ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਕਬਹਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ॥੩॥

आयुष्यात नेहमीच आनंद असो, सर्व आशा पूर्ण होवोत आणि कोणतीही चिंता तुम्हाला कधीही त्रास देऊ नये.॥३॥

ਭਵਰੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਵਉ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ਹੋਹੁ ਕਉਲਾ ॥

तुमचे मन मधमाशी बनो आणि हरीचे सुंदर चरण कमळाचे फूल बनो

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਉਨ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਇਓ ਜਿਉ ਬੂੰਦਹਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਮਉਲਾ ॥੪॥੩॥੪॥

हे नानक, स्वातीचे थेंब पिल्यानंतर चातक फुलतो तसे तू हरीच्या चरणांना चिकटून राहावेस. ॥४॥३॥४॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

गुजारी महाला ५॥

ਮਤਾ ਕਰੈ ਪਛਮ ਕੈ ਤਾਈ ਪੂਰਬ ਹੀ ਲੈ ਜਾਤ ॥

माणूस पश्चिमेकडे जाण्याचा विचार करतो पण देव त्याला पूर्वेकडे घेऊन जातो

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਮਤਾਤ ॥੧॥

देव एका क्षणात निर्माण करण्यास आणि नष्ट करण्यास सक्षम आहे. सर्व निर्णय देवाच्या नियंत्रणात आहेत.॥१॥

ਸਿਆਨਪ ਕਾਹੂ ਕਾਮਿ ਨ ਆਤ ॥

मानवी बुद्धिमत्ता काही कामाची नाही

ਜੋ ਅਨਰੂਪਿਓ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਹੋਇ ਰਹੀ ਉਹ ਬਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

माझ्या ठाकूरला जे योग्य वाटेल तेच घडत आहे.॥१॥रहाउ॥

ਦੇਸੁ ਕਮਾਵਨ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕੀ ਮਨਸਾ ਬੀਚੇ ਨਿਕਸੇ ਸਾਸ ॥
देश जिंकण्याच्या आणि संपत्ती जमवण्याच्या या इच्छेतच माणसाचा जीव जातो

ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਸਭ ਤਿਆਗੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਊਠਿ ਸਿਧਾਸ ॥੨॥
तो सर्व सैनिक, उपसेवक इत्यादींना मागे सोडून उठतो आणि यमपुरीला जातो. ॥२॥

ਹੋਇ ਅਨੰਨਿ ਮਨਹਠ ਕੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਆਪਸ ਕਉ ਜਾਨਾਤ ॥
जेव्हा एखाद्या व्यक्तीला एक वेगळी भावना असते तेव्हा तो त्याच्या मनाच्या हट्टीपणामुळे त्याचा स्वाभिमान व्यक्त करतो

ਜੋ ਅਨਿੰਦੁ ਨਿੰਦੁ ਕਰਿ ਛੋਡਿਓ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਖਾਤ ॥੩॥
जो अनिष्ट गोष्टीची टीका करतो, तो ती सोडून देतो आणि पुन्हा पुन्हा तीच गोष्ट खाण्यास भाग पाडतो.॥३॥

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਕਾਟੀ ਫਾਸ ॥
ज्या व्यक्तीवर देव नैसर्गिकरित्या दयाळू होतो त्याचे सर्व बंधने तोडली जातात

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸ ॥੪॥੪॥੫॥
हे नानक, गृहस्थ असो किंवा तपस्वी, जो कोणी परिपूर्ण गुरुंना भेटतो तो देवाच्या दरबारात स्वीकारला जातो. ॥४॥४॥५॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजारी महाला ५॥

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਜਪਿਓ ਤਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥
देवाचे नाव आनंदाचे भांडार आहे. ज्यांनी त्याचे नाव जपले आहे त्यांच्यासाठी परमेश्वराने आसक्ती आणि भ्रमाचे बंधन तोडून टाकले आहे

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਮਮਤਾ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਤੇ ਹਾਟੇ ॥੧॥
ते वासना, क्रोध, विषारी भ्रम आणि आसक्ती इत्यादी आजारांपासून मुक्त झाले आहेत.॥१॥

ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥
ज्याने सुसंवाद साधून हरीचा गौरव केला आहे

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਇਅਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुंच्या कृपेने त्याचे मन शुद्ध झाले आहे आणि त्याला सर्व सुख प्राप्त झाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਓ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਕਮਾਨੀ ॥
परमेश्वर जे काही करतो ते त्याला चांगले वाटते. अशी त्याने दाखवलेली भक्ती आहे

ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਭ ਏਕ ਸਮਾਨੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਨੀਸਾਨੀ ॥੨॥
त्याच्यासाठी मित्र आणि शत्रू सर्व समान आहेत आणि हे परमेश्वराला भेटण्यासाठीच्या योग तंत्राचे लक्षण आहे. ॥२॥

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਥਾਈ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾਤਾ ॥
त्याला माहित आहे की देव सर्वत्र उपस्थित आहे म्हणून तो इतर कुठेही जात नाही

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਵਿਓ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥
परमेश्वर प्रत्येक हृदयात आणि प्रत्येक ठिकाणी उपस्थित आहे. तो तिच्या प्रेमात बुडालेला आहे आणि तिच्या प्रेमाने रंगलेला आहे. ॥३ ॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲਾ ਤਾ ਨਿਰਭੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥
जेव्हा देव दयाळू आणि दयाळू झाला, तेव्हा तो निर्भयपणे परमेश्वराच्या मंदिरात आला

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥੬॥
हे नानक, एका क्षणात त्याचे सर्व दुःख आणि वेदना नाहीशा झाल्या आणि तो सहजपणे सत्यात विलीन झाला.॥४॥५॥६॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजारी महाला ५॥

ਜਿਸੁ ਮਾਨੁਖ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੋ ਅਪਨੈ ਦੁਖਿ ਭਰਿਆ ॥
मी ज्याच्याकडे माझे दुःख घेऊन जातो, तो आधीच दुःखाने भरलेला असतो

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥੧॥
ज्या व्यक्तीने आपल्या हृदयात परमात्म्याची उपासना केली आहे, तोच जीवनाचा महासागर पार केलेला आहे.॥१॥

ਗੁਰ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ॥
गुरु हरीशिवाय दुसरे कोणीही दुःख आणि वेदना दूर करू शकत नाही

ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਤੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਜਸੁ ਘਾਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर एखादा माणूस देवाला सोडून दुसऱ्याचा सेवक बनला तर त्याचा मान, प्रतिष्ठा, महत्त्व आणि कीर्ती कमी होते. ॥१॥रहाउ॥

ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਨਬੰਧ ਸੈਨ ਸਾਕ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥
सांसारिक नातेवाईक आणि भाऊ काही उपयोगाचे नाहीत

ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਊਚਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੨॥
हरीचा सेवक, जो निम्न जातीचा आहे, तो सर्वांमध्ये सर्वोत्तम आहे; त्याच्या सहवासात इच्छित फळे मिळतात.॥२॥

ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਬਿੰਜਨ ਤਾ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ॥
माणसाकडे इंद्रियसुखासाठी लाखो आणि लाखो पदार्थ असतील पण त्याचा लोभ त्या पदार्थांनी भागत नाही

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਉਜੀਆਰਾ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਸੂਝੀ ॥੩॥
त्याच्या नावाचा जप केल्याने, माझ्या मनात लाखो सूर्यांच्या प्रकाशाइतकाच परमेश्वराचा प्रकाश आहे आणि मला अदृश्य वस्तूची जाणीव झाली आहे, म्हणजेच मी परमेश्वराला पाहिले आहे.॥३॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਦੁਆਰਿ ਆਇਆ ਭੈ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
हे भय नष्ट करणाऱ्या देवा, मी भटकत तुझ्या दाराशी आलो आहे

ਸਾਧ ਕੇ ਚਰਨ ਧੂਰਿ ਜਨੁ ਬਾਛੈ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੬॥੭॥
नानक म्हणतात की मला फक्त संतांच्या चरणांची धूळ हवी आहे आणि हेच मला मिळालेले सुख आहे.॥४॥६॥७॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ਘਰੁ ੨
गुजरी महाला ५ पंचपाडा घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਮਾਤਾ ਕੈ ਵਾਸਾ ਊਹਾ ਛੋਡਿ ਧਰਨਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥
प्रथम प्राणी आईच्या गर्भाशयात आला आणि राहिला आणि नंतर ते सोडून पृथ्वीवर आला

ਚਿਤ੍ਰ ਸਾਲ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗ ਮੰਦਰ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛਹੂ ਜਾਇਆ ॥੧॥
तो आयुष्याच्या शेवटी काहीही सोबत घेऊन जात नाही, ना तो आर्ट गॅलरी घेऊन जातो, ना सुंदर बागा किंवा मंदिरे.॥१॥

ਅਵਰ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਲੋਭ ਲਬੀ ॥
इतर सर्व लोभ आणि प्रलोभने खोटी आहेत

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜੀਅ ਕਉ ਏਹਾ ਵਸਤੁ ਫਬੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परिपूर्ण गुरूंनी मला हरि हे नाव दिले आहे, माझ्या आत्म्यासाठी हेच एकमेव योग्य आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਇਸਟ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਸੁਤ ਭਾਈ ਸੰਗਿ ਬਨਿਤਾ ਰਚਿ ਹਸਿਆ ॥
तो आत्मा त्याच्या जवळच्या मित्रासोबत, नातेवाईकांसोबत, मुलासोबत, भावासोबत आणि पत्नीसोबत प्रेमाने हसतो आणि खेळतो

ਜਬ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਿਓ ਹੈ ਉਨੑ ਪੇਖਤ ਹੀ ਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸਿਆ ॥੨॥
पण जेव्हा शेवटचा क्षण येतो तेव्हा मृत्यू त्याला त्यांच्या डोळ्यांदेखत गिळंकृत करतो.॥२॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਬਿਹਾਝੀ ਸੰਪੈ ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਦਾਮਾ ॥
वाईट कृत्ये करून जीव धन, सोने, चांदी आणि रुपये जमा करतो, पण

ਭਾੜੀ ਕਉ ਓਹੁ ਭਾੜਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਰੁ ਸਗਲ ਭਇਓ ਬਿਰਾਨਾ ॥੩॥
भाड्याने घेतलेल्या तोड्डूला फक्त त्याचे भाडे मिळते, बाकी सर्व काही दुसऱ्यांना जाते.॥३॥

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਰਥ ਸੰਬਾਹੇ ਗਹੁ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਮੇਰੇ ॥
तो सुंदर घोडे, हत्ती आणि रथ गोळा करतो आणि अत्यंत काळजीपूर्वक त्यांना स्वतःचे बनवतो

ਜਬ ਤੇ ਹੋਈ ਲਾਂਮੀ ਧਾਈ ਚਲਹਿ ਨਾਹੀ ਇਕ ਪੈਰੇ ॥੪॥
पण जेव्हा तो लांबच्या प्रवासाला जातो, म्हणजेच जेव्हा तो मरतो, तेव्हा कोणीही त्याच्यासोबत एक पाऊलही चालत नाही, म्हणजेच कोणीही त्याच्यासोबत जात नाही.॥४॥

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਰਾਜਾ ਨਾਮੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਾਈ ॥
हरिचे नाव हे जीवाचे खरे धन आहे. नामच आनंदाचा राजा आहे आणि हरिचे नाव कुटुंब आणि सोबती आहे

ਨਾਮੁ ਸੰਪਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਈ ਓਹ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੫॥੧॥੮॥
गुरुजींनी नानकांना हरि नामाची संपत्ती दिली आहे. ते नाव नाश पावत नाही, कुठेही येत नाही किंवा जात नाही. ॥५॥१॥८॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ਘਰੁ ੨
गुजरी महला ५ टिपडे घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥
दुःखांचा नाश झाला आहे, सर्व सुख अस्तित्वात आले आहे आणि ज्वलंत इच्छा देखील शमल्या आहेत

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨਸਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੧॥

कारण खऱ्या गुरूंनी प्रभूच्या नामाच्या खजिन्याला बळकटी दिली आहे, जो नाश पावत नाही आणि कुठेही जात नाही.॥१॥

ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ॥

हरिचा जप केल्याने मायेचे बंधन तुटले आहे

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਛੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

माझा प्रभु माझ्यावर दयाळू आणि दयाळू झाला आहे आणि संतांच्या संगतीत सामील होऊन मी बंधनातून मुक्त झालो आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥
मी आठ तास हरीची स्तुती गातो आणि प्रेम आणि भक्तीद्वारे हरीच्या आनंदात मग्न राहतो

ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹੁ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲਾ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥
मी सुखात आणि दुःखातही अविभाज्य राहतो आणि माझ्या निर्मात्याला ओळखले आहे.॥२॥

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਆ ਸਗਲ ਜੁਗਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥
ज्या प्रभूचा मी सेवक झालो त्याने माझे रक्षण केले आहे आणि माझ्या सर्व योजना पूर्ण झाल्या आहेत

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥੧॥੯॥
हे नानक! त्या दयाळू प्रभूची दया मोजता येत नाही. ॥३॥१॥९॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੨
गुजरी महला ५ दुपडे घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਲੀਏ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲ ਕਰਤ ਨਮਸਕਾਰੋ ॥
देवाने पतितांनाही शुद्ध केले आहे आणि त्यांना आपले बनवले आहे आणि संपूर्ण जग त्याला नमस्कार करते

ਬਰਨੁ ਜਾਤਿ ਕੋਊ ਪੂਛੈ ਨਾਹੀ ਬਾਛਹਿ ਚਰਨ ਰਵਾਰੋ ॥੧॥
आता कोणीही त्याची जात आणि वंश विचारत नाही; लोक त्याच्या पायाची धूळ मिळवण्यास उत्सुक आहेत.॥१॥

ਠਾਕੁਰ ਐਸੋ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਾਰੋ ॥
हे ठाकूर! तुझ्या नावाचा इतका मोठा महिमा आहे की

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਧਣੀ ਕਹੀਜੈ ਜਨ ਕੋ ਅੰਗੁ ਨਿਰਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुम्हाला संपूर्ण विश्वाचे स्वामी म्हटले जाते आणि तुम्ही तुमच्या भक्तांवर अद्वितीय कृपा करता. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੋ ॥
नानकांना चांगल्या संगतीतून ज्ञान प्राप्त झाले आणि हरीची स्तुती करणे हा त्यांच्या जीवनाचा आधार होता

ਨਾਮਦੇਉ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਕਬੀਰ ਦਾਸਰੋ ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ ਚੰਮਿਆਰੋ ॥੨॥੧॥੧੦॥
हरि कीर्तनातूनच नामदेव, त्रिलोचन, कबीरदास आणि रविदास चामर यांनाही मोक्ष मिळाला.॥२॥१॥१० ॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजरी महाला ५॥

ਹੈ ਨਾਹੀ ਕੋਊ ਬੂਝਨਹਾਰੋ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਭਤਾ ॥
त्या देवाला समजणारा, त्याचे मार्ग जाणणारा कोणीही नाही

ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਰੁ ਸਗਲ ਮੋਨਿ ਜਨ ਗਹਿ ਨ ਸਕਾਹਿ ਗਤਾ ॥੧॥
शिव, ब्रह्मा आणि ऋषीमुनींनाही त्याच्या हालचाली समजत नाहीत.॥१॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ ॥
प्रभूची कहाणी अनाकलनीय आणि अगाध आहे

ਸੁਨੀਐ ਅਵਰ ਅਵਰ ਬਿਧਿ ਬੁਝੀਐ ਬਕਨ ਕਥਨ ਰਹਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ते ऐकायला एक गोष्ट वाटते पण समजल्यावर ती पूर्णपणे वेगळी असते. ते वर्णन आणि विधानाच्या पलीकडे आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪੇ ਭਗਤਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਤਾ ॥
देव स्वतः भक्त आहे आणि तो स्वतः स्वामी आहे. ते स्वतःमध्येच गुंतलेले राहते

ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਪੇਖਿਓ ਜਤ੍ਰ ਕਤਾ ॥੨॥੨॥੧੧॥
नानकांचा प्रभु संपूर्ण विश्वात उपस्थित आहे आणि तो त्याला सर्वत्र पाहतो. ॥२॥२॥११॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजारी महाला ५॥

ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਜਨ ਕਉ ਕਛੂ ਨ ਆਇਓ ॥
प्रभूच्या सेवकाला कोणताही सल्ला किंवा हुशारी माहित नाही

ਜਹ ਜਹ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਿਓ ਹੈ ਤਹਾ ਤਹਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ॥੧॥
जिथे संकट येण्याची शक्यता असते तिथे तो हरीचे ध्यान करतो.॥१॥

ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਓ ॥
आपल्या भक्तांवर प्रेम करणे हा परमेश्वराचा आशीर्वाद आहे

ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਬਾਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਨ ਕਉ ਲਾਡ ਲਡਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो त्याच्या नोकरांची मुलांसारखी काळजी घेतो आणि स्वतःच्या मुलांप्रमाणे त्यांचे पालनपोषण करतो.॥१॥रहाउ॥

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨਿ ਗਾਇਓ ॥
सेवकाने हरि कीर्तन केले आहे (देवाची स्तुती करणे), आणि हरीचे कीर्तन म्हणजे त्याचे जप, तप, आत्मसंयम आणि धार्मिक कृत्ये

ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥੨॥੩॥੧੨॥
हे नानक! सेवक त्याच्या भगवान ठाकूरच्या आश्रयाला आहे आणि त्याला त्याच्याकडून संरक्षणाचा आनंद मिळाला आहे.॥२॥३॥१२॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजारी महाला ५॥

ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਰਾਧਹੁ ਪਿਆਰੋ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਜੈ ਢੀਲਾ ॥
हे प्रिय भक्तांनो, रात्रंदिवस देवाची पूजा करा आणि क्षणभरही विलंब करू नका

ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਭਾਵਨੀ ਲਾਈਐ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ ਹਾਠੀਲਾ ॥੧॥
तुमचा अभिमान आणि हट्टीपणा सोडून द्या आणि संतांची भक्तीने सेवा करा.॥१॥

ਮੋਹਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਰਾਗੀਲਾ ॥
मोहन प्रभू खूप रंगीबेरंगी आहेत, ते माझे जीवन आणि सन्मान आहेत

ਬਾਸਿ ਰਹਿਓ ਹੀਅਰੇ ਕੈ ਸੰਗੇ ਪੇਖਿ ਮੋਹਿਓ ਮਨੁ ਲੀਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो माझ्या हृदयात राहतो आणि त्याचे नाटक पाहून माझे मन मंत्रमुग्ध होते. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਉਤਰੈ ਮਨਹੁ ਜੰਗੀਲਾ ॥
त्याचे स्मरण केल्याने मनाला आनंद मिळतो आणि मनातील गंज आणि घाण दूर होते

ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਨਾਨਕ ਪਰੈ ਪਰੀਲਾ ॥੨॥੪॥੧੩॥
अशा परमेश्वराला भेटण्याचा महिमा वर्णन करता येत नाही. हे नानक, त्याची महिमा अंदाजापेक्षाही अनंत आहे.॥२॥४॥१३॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजारी महाला ५॥

ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਸਾਸਤ੍ਰਗਿ ਕਹਾਵਤ ਸਭ ਕੀਨ੍ਹੇ ਬਸਿ ਅਪਨਹੀ ॥
स्वतःला ऋषी, योगी आणि शास्त्रांचे तज्ञ म्हणवणारे सर्वजण मायेच्या नियंत्रणाखाली आहेत

ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਅਰੁ ਕੋੜਿ ਤੇਤੀਸਾ ਤਿਨ ਕੀ ਹੈਰਤਿ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ ॥੧॥
मायेची इतकी प्रबळ शक्ती पाहून, त्रिमूर्ती, ब्रह्मा, विष्णू, महादेव आणि तेहतीस कोटी देवदेवतांच्या आश्चर्याला सीमा नव्हती.॥१॥

ਬਲਵੰਤਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹੀ ਸਭ ਮਹੀ ॥
ही शक्तिशाली माया प्रत्येकाच्या आत असते

ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਊ ਮਰਮਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचे रहस्य केवळ गुरुंच्या कृपेनेच उलगडते; इतर कोणालाही ते माहित नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਜੀਤੇ ਸਭਿ ਥਾਨਾ ਸਗਲ ਭਵਨ ਲਪਟਹੀ ॥
ही शक्तिशाली माया नेहमीच सर्वत्र विजय मिळवत आली आहे आणि ती संपूर्ण विश्वात पसरलेली आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਤੇ ਭਾਗੀ ਹੋਇ ਚੇਰੀ ਚਰਨ ਗਹੀ ॥੨॥੫॥੧੪॥
पण तो शक्तिशाली भ्रम, हे नानक, संतापासून दूर पळून गेला आहे आणि त्याचे पाय तिच्या दासी म्हणून धरले आहेत.॥२॥५ ॥ १४ ॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजारी महाला ५॥

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਇਆ ॥
मी हात जोडून प्रार्थना केली आणि माझ्या भगवान ठाकूरचे ध्यान केले

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥
देवाने मला त्याचा हात देऊन माझे रक्षण केले आहे आणि माझे सर्व त्रास दूर केले आहेत. ॥१॥

ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥
ठाकूर, तुम्ही दयाळू आहात

ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਹੁਈ ਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्वत्र समृद्धी आणि आनंद आहे. त्याने त्याच्या मुलांचे प्राण वाचवले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਮਿਲਿ ਵਰ ਨਾਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥
तिच्या प्रिय प्रभू आणि पतीला भेटल्यानंतर, स्त्री आत्मा मंगलगीते गात असते आणि तिच्या प्रभूचे गुणगान करत असते

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਾ ਕੀਆ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥੬॥੧੫॥
हे नानक! मी सर्वांना वाचवणाऱ्या गुरुला शरण जातो.॥२॥६॥१५॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजारी महाला ५॥

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਤਿਨ ਕਾ ਬਲੁ ਹੈ ਥੋਰਾ ॥
एखाद्या व्यक्तीला त्याचे पालक, भाऊ, मुले आणि नातेवाईक यांच्याकडून थोडेसेच बळ मिळते

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪੇਖੇ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਭੋਰਾ ॥੧॥
मी मायेचे अनेक रंग पाहिले आहेत, पण त्यातील थोडेसेही माणसाला जमत नाही.॥१॥

ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥
अरे माझ्या ठाकूर! तुझ्याशिवाय माझे कोणीच नाही

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਆਹਿਓ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਧੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी एक गुणहीन अनाथ आहे. माझ्यात कोणतेही गुण नाहीत आणि मला फक्त तुमचा आधार हवा आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਚਰਣ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਜੋਰਾ ॥
मी स्वतःला समर्पित करतो आणि पुन्हा पुन्हा तुमच्या चरणी अर्पण करतो. तुमच्याकडे या जगात आणि पुढच्या जगात शक्ती आहे

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪਾਇਓ ਬਿਨਸਿਓ ਸਗਲ ਨਿਹੋਰਾ ॥੨॥੭॥੧੬॥
हे नानक! मी संतांच्या सहवासात परमेश्वराला पाहिले आहे आणि इतरांची कृपा संपली आहे. ॥२॥७॥१६॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजारी महाला ५॥

ਆਲ ਜਾਲ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਤਜਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥
संत आत्म्याला घरातील पाशांपासून, गोंधळापासून आणि आसक्तीपासून मुक्त करतो आणि आत्म्याला देवाच्या प्रेमात पाडतो

ਮਨ ਕਉ ਇਹ ਉਪਦੇਸੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੧॥
तो सहजतेने परमेश्वराची स्तुती करत राहण्यासाठी या सल्ल्याने मनाला बळकटी देतो.॥१॥

ਸਾਜਨ ਐਸੋ ਸੰਤੁ ਸਹਾਈ ॥
अरे प्रिये, संत असा मदतगार आहे की

ਜਿਸੁ ਭੇਟੇ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
केवळ त्याला पाहिल्याने मायेचे बंधन तुटते आणि माणूस कधीही परमेश्वराला विसरत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਤ ਕਰਤ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਨੀਕੀ ਇਹ ਠਹਰਾਈ ॥
अनेक प्रकारचे काम आणि पद्धती केल्यानंतर, मी शेवटी या निष्कर्षावर पोहोचलो आहे की

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਈ ॥੨॥੮॥੧੭॥
हे नानक, जो माणूस संताला भेटतो आणि हरीची स्तुती गाऊ लागतो, तो भीतीचा हा सागर पार करतो.॥२॥८॥१७॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजारी महाला ५॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਜਾਇ ਨ ਕਰੀ ॥
देव एका क्षणात निर्माण करण्यास आणि नष्ट करण्यास सक्षम आहे. त्यामुळे त्याचे मूल्यांकन करता येत नाही

ਰਾਜਾ ਰੰਕੁ ਕਰੈ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨੀਚਹ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ॥੧॥
एका क्षणात तो एका राजाला दरिद्री बनवतो आणि ज्यांना नीच म्हटले जाते त्यांच्या हृदयात त्याची ज्योत पेटवतो. ॥१॥

ਧਿਆਈਐ ਅਪਨੋ ਸਦਾ ਹਰੀ ॥
माणसाने नेहमी आपल्या हरीचे ध्यान केले पाहिजे

ਸੋਚ ਅੰਦੇਸਾ ਤਾ ਕਾ ਕਹਾ ਕਰੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਏਕ ਘਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्या जीवनात फक्त क्षणभर म्हणजे थोड्या काळासाठी जगायचे आहे, त्याबद्दल काळजी आणि काळजी का करावी? ॥१॥रहाउ॥

ਤੁਮ੍ਰੀ ਟੇਕ ਪੂਰੇ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਾਰੈ ਪਰੀ ॥
हे माझ्या परिपूर्ण सद्गुरु, मला फक्त तुमचा आधार आहे आणि माझ्या मनाने तुमचा आश्रय घेतला आहे

ਅਚੇਤ ਇਆਨੇ ਬਾਰਿਕ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਧਾਰਿ ਕਰੀ ॥੨॥੯॥੧੮॥
हे नानक! आम्ही अज्ञानी आणि मूर्ख मुले आहोत. कृपया तुमचा हात देऊन आमचे रक्षण करा.॥२॥६॥१८ ॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजारी महाला ५॥

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਸਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
हे देवा! तू सर्व प्राण्यांचा दाता आहेस; माझ्या हृदयातही येऊन स्थायिक हो

ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਤਹ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਹੀ ॥੧॥
ज्या हृदयात तुमचे सुंदर कमळ चरण राहतात, तिथे गोंधळ आणि अज्ञानाचा अंधार नाही.॥१॥

ਠਾਕੁਰ ਜਾ ਸਿਮਰਾ ਤੂੰ ਤਾਹੀ ॥
हे माझ्या प्रभू! जिथे जिथे मी तुझी आठवण काढतो तिथे तिथे मी तुला शोधतो

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे सर्व प्राण्यांचे रक्षणकर्ता, माझ्यावर दया कर कारण मी नेहमीच तुझी स्तुती करत राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਉ ਤੁਮ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਹੀ ॥
हे प्रभू! मी प्रत्येक श्वासाबरोबर तुझे नाव आठवतो आणि तुला भेटण्याची नेहमीच इच्छा करतो

ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਭਈ ਕਰਤੇ ਕੀ ਹੋਰ ਆਸ ਬਿਡਾਣੀ ਲਾਹੀ ॥੨॥੧੦॥੧੯॥
हे नानक! माझा आधार फक्त परमेश्वर, निर्माणकर्ता आहे आणि मी इतर सर्व आशा सोडून दिल्या आहेत.॥२॥१०॥१९॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजारी महाला ५॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦੀਜੈ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ਨਿਸਿ ਅਰੁ ਭੋਰ ॥
हे देवा, मला तुझे मुख दाखव जेणेकरून मी रात्रंदिवस तुझे गुणगान गात राहू शकेन

ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਦਾਸ ਪਗ ਝਾਰਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥ ਮੋਰ ॥੧॥
मी तुमच्या सेवकांचे पाय माझ्या केसांनी धुईन, म्हणजेच त्यांची सेवा करत राहीन, हा माझ्या जीवनाचा उद्देश आहे.॥१॥

ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੀਆ ਨ ਹੋਰ ॥
हे ठाकूर! तुझ्याशिवाय माझे दुसरे कोणी नाही

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਹਰਿ ਰਸਨ ਅਰਾਧਉ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे हरि! मी माझ्या मनात तुझे स्मरण करतो, माझ्या जिभेने तुझी पूजा करतो आणि माझ्या डोळ्यांनी तुला पाहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥
हे दयाळू अकालपुरुषा, तू सर्वांचा स्वामी आहेस आणि मी तुला हात जोडून प्रार्थना करतो

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਰੋ ਉਧਰਸਿ ਆਖੀ ਫੋਰ ॥੨॥੧੧॥੨੦॥
तुझा सेवक नानक तुझे नाव जपत राहो आणि क्षणार्धात त्याचे तारण होवो.॥२॥११॥२०॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजारी महाला ५॥

ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਅਰੁ ਰੁਦ੍ਰ ਲੋਕ ਆਈ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤੇ ਧਾਇ ॥
माया या जगात धावत आली आहे, ब्रह्मलोक, रुद्रलोक आणि इंद्रलोकावर प्रभाव पाडत आहे

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥੧॥
तथापि, ती संतांच्या सहवासालाही स्पर्श करू शकत नाही आणि ती संतांचे पाय घासून चांगले धुते.॥१॥

ਅਬ ਮੋਹਿ ਆਇ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਇ ॥
आता मी गुरुंचा आश्रय घेतला आहे

ਗੁਹਜ ਪਾਵਕੋ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਜਾਰੈ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਬਤਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सद्गुरुंनी मला सांगितले आहे की मायेच्या या गुप्त आगीने अनेक लोकांना खूप जाळले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜਖ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਰਹੀ ਕੰਠਿ ਉਰਝਾਇ ॥
हा प्रचंड भ्रम सिद्ध साधक, यक्ष, किन्नर आणि मानवांच्या गळ्यात अडकलेला आहे

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਜਾ ਕੈ ਕੋਟਿ ਐਸੀ ਦਾਸਾਇ ॥੨॥੧੨॥੨੧॥
हे नानक, विश्वाच्या निर्मात्याने माझी बाजू घेतली आहे, ज्याच्याकडे अशा लाखो दासी आहेत. ॥२॥१२॥२१॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजारी महाला ५॥

ਅਪਜਸੁ ਮਿਟੈ ਹੋਵੈ ਜਗਿ ਕੀਰਤਿ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥
परमेश्वराचे स्मरण केल्याने अपकीर्ती नाहीशी होते, जगात कीर्ती मिळते आणि सत्याच्या दरबारात मान मिळतो

ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ ਹੋਇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੁਖ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥੧॥
मृत्यूची भीती क्षणार्धात नाहीशी होते आणि माणूस आनंदाने त्याच्या खऱ्या घरी जातो.॥१॥

ਜਾ ਤੇ ਘਾਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈਐ ॥
म्हणून, नाव स्मरणाची त्याची सेवा व्यर्थ जात नाही

ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आठ तास तुमच्या प्रभूचे स्मरण करा आणि नेहमी तुमच्या मनाने आणि शरीराने त्याचे ध्यान करा.॥१॥रहाउ॥

ਮੋਹਿ ਸਰਨਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਪਾਈਐ ॥
हे गरिबांच्या दुःखांचा नाश करणाऱ्या, मी तुझा आश्रय घेतला आहे आणि तू मला जे देतोस तेच मला मिळते

ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਦਾਸਹ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥੨॥੧੩॥੨੨॥
नानक तुमच्या कमळ चरणांच्या प्रेमाने मोहित झाले आहेत. हे हरि, तूच तुझ्या सेवकांच्या सन्मानाचे रक्षण करतोस.॥२॥१३॥२२॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजारी महाला ५॥

ਬਿਸ੍ੰਭਰ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥
देव सर्व प्राण्यांचा दाता आहे आणि त्याच्या भक्तीचे भांडार भरलेले आहेत

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਫਲ ਨ ਹੋਵਤ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਉਧਾਰ ॥੧॥
त्याची भक्ती आणि सेवा कधीही व्यर्थ जात नाही आणि क्षणार्धात तो आत्म्याला मुक्त करतो. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥
हे मन, प्रभूच्या कमळ चरणांमध्ये तल्लीन राहा

ਸਗਲ ਜੀਅ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ਤਾਹੂ ਕਉ ਤੂੰ ਜਾਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्व प्राणी फक्त त्याचीच पूजा करतात; तुम्ही फक्त त्याचीच प्रार्थना करावी. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥
हे निर्माणकर्त्या, नानक तुझ्या आश्रयाला आला आहे. हे परमेश्वरा, म्हणून तू माझ्या जीवनाचा आधार आहेस

ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥੧੪॥੨੩॥
ज्याचे रक्षण तुम्ही त्याचे मदतनीस बनून करता त्याचे जग काय नुकसान करू शकते?॥२॥१४॥२३॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजारी महाला ५॥

ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ਆਪ ॥
परमेश्वराने स्वतः त्याच्या सेवकाच्या सन्मानाचे रक्षण केले आहे

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਅਵਖਧੁ ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਸਭੁ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

गुरूंनी हरी नावाचे औषध दिले आहे आणि सर्व त्रास दूर झाले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁ ਰਖਿਓ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥

देवाने आपली कृपा करून हरि गोविंद सहावी पातशाहीचे रक्षण केले आहे.

ਮਿਟੀ ਬਿਆਧਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥

त्याचे सर्व आजार गेले आहेत आणि तो पूर्णपणे आनंदी आहे. आपण नेहमीच हरीच्या गुणांचे चिंतन करत राहतो.॥१॥

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

माझ्या निर्माणकर्त्याने आमची प्रार्थना स्वीकारली आहे ही परिपूर्ण गुरूंची महानता आहे

ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੨॥੧੫॥੨੪॥

गुरु नानक देवजींनी धर्माचा एक मजबूत पाया घातला जो सतत प्रगती करत आहे.॥२॥१५॥२४॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

गुजारी महाला ५॥

ਕਬਹੂ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚੀਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ॥

हे मानवा, तू कधीच देवावर मन लावले नाहीस

ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਉਧਹਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुम्ही तुमचे संपूर्ण आयुष्य पैशासाठी सांसारिक गोष्टी करण्यात घालवले आहे आणि कधीही सद्गुणांच्या भांडाराच्या नावाचे गुणगान गायले नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਤ ਕਪਟੇ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਧਾਇਓ ॥
आयुष्यात, तुम्ही कपटाने हळूहळू संपत्ती जमा करता आणि पैसे कमविण्यासाठी विविध युक्त्या वापरता

ਬਿਸਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਤੇ ਦੁਖ ਗਨੀਅਹਿ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਖਾਇਓ ॥੧॥
परमेश्वराचे नाव विसरल्याने तुम्ही असंख्य दुःखांनी ग्रस्त आहात जे मोजता येत नाहीत आणि शक्तिशाली महामोहिनीने तुम्हाला गिळंकृत केले आहे.॥ १॥

ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਗਨਹੁ ਨ ਮੋਹਿ ਕਮਾਇਓ ॥
हे परमेश्वरा, कृपा कर आणि माझी कृत्ये मोजू नकोस

ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇਓ ॥੨॥੧੬॥੨੫॥
हे गोविंद, तू खूप दयाळू, दयाळू आणि आनंदाचा सागर आहेस. ही नानकांची प्रार्थना आहे: हे हरि, मी तुझ्या आश्रयाला आलो आहे. ॥२॥१६॥२५॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजारी महाला ५॥

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵੰਤ ॥
हे भावा, तुझ्या जिभेने फक्त राम रामच जप कर

ਛੋਡਿ ਆਨ ਬਿਉਹਾਰ ਮਿਥਿਆ ਭਜੁ ਸਦਾ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुम्ही इतर सर्व खोटे धंदे सोडून द्यावेत आणि नेहमी परमेश्वराची उपासना करावी. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਭਗਤਾ ਈਤ ਆਗੈ ਟੇਕ ॥
एका देवाचे नाव हे त्याच्या भक्तांच्या जीवनाचा आधार आहे आणि ते या जगात आणि परलोकात त्यांचा आधार आहे

ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥
गोविंदाने कृपा करून गुरुंना ज्ञान आणि बुद्धी बहाल केली आहे. ॥१॥

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਗਹੀ ॥
मी सर्व काही करण्यास समर्थ असलेल्या भगवान श्रीधरांचा आश्रय घेतला आहे

ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਰਵਾਲ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਲਹੀ ॥੨॥੧੭॥੨੬॥
संतांच्या चरणांच्या धुळीत मोक्ष आणि समाधान आहे आणि नानकांना हरीचा हा खजिना मिळाला आहे. ॥२॥१७॥२६॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਚਉਪਦੇ
गुजरी महाला ५ घरे ४ चौकोन

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਸਾਧ ਸਰਣੀ ਆਉ ॥
तुमची सर्व हुशारी सोडून द्या आणि संतांचा आश्रय घ्या आणि

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੋ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥
परम भगवान ब्रह्माची स्तुती करा. ॥१॥

ਰੇ ਚਿਤ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ॥
हे माझ्या मन, देवाच्या कमळ चरणांची पूजा कर

ਸਰਬ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमची पूजा केल्याने सर्व सुख आणि समृद्धी मिळेल आणि सर्व दुःख आणि वेदना दूर होतील. ॥१॥रहाउ॥

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥
देवाशिवाय, तुमची आई, वडील, मुलगा, मित्र किंवा भाऊ कोणीही तुम्हाला मदत करू शकत नाही

ਈਤ ਊਤ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸੰਗੀ ਸਰਬ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥
सर्वव्यापी असलेला देव या जगात आणि परलोकात आत्म्याचा सोबती आहे. ॥२॥

ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਉਪਾਵ ਮਿਥਿਆ ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮਿ ॥
लाखो प्रयत्न आणि उपाययोजना व्यर्थ आणि निरुपयोगी आहेत

ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਨਿਰਮਲਾ ਗਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥੩॥
तथापि, संतांचा आश्रय घेतल्याने, व्यक्ती अशुद्धतेपासून शुद्ध होते आणि परमेश्वराच्या नावाने मोक्ष प्राप्त करते. ॥३॥

ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੂ ਊਚਾ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਜੋਗੁ ॥
परमेश्वर अगम्य, दयाळू आणि सर्वोच्च आहे. तो संतांना आश्रय देण्यास सक्षम आहे

ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥੪॥੧॥੨੭॥
हे नानक! ज्याच्या जन्मापूर्वी त्याचे भाग्य लिहिलेले असते तोच देव मिळवू शकतो. ॥४॥१॥२७॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजारी महाला ५॥

ਆਪਨਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦ ਹੀ ਰਮਹੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ॥
नेहमी तुमच्या गुरुदेवांची सेवा करा आणि गोविंदाचे गुणगान करत राहा

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥
प्रत्येक श्वासाबरोबर देवाची पूजा केल्याने मनातील चिंता दूर होतात.॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥
हे माझ्या हृदया, परमेश्वराचे नाव जप

ਸੂਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਪਾਵਹਿ ਮਿਲੀ ਨਿਰਮਲ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
यामुळे तुम्हाला नैसर्गिक आनंद आणि आनंद मिळेल आणि तुम्हाला एक पवित्र स्थान मिळेल. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਉਧਾਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਿ ॥
संतांच्या सहवासात राहून आणि आठ तास देवाची पूजा करून तुमचे मन वाचवा

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥੨॥
तुझी वासना, क्रोध आणि अहंकार नष्ट होतील आणि तुझे सर्व रोग नाहीसे होतील. ॥२॥

ਅਟਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਆਉ ॥
हे मन, त्या परमेश्वराच्या आश्रयाला ये जो स्थिर, अटळ आणि अभेद्य आहे

ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੩॥
त्याच्या चरणकमलांची हृदयात पूजा करा आणि एकाच देवाचे ध्यान करा. ॥३॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਬਖਸਿ ਲੀਨ੍ਹੇ ਆਪਿ ॥
स्वतः परमप्रभूंनी मला क्षमा केली आहे

ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੪॥੨॥੨੮॥
हे नानक! देवाने मला त्याचे हरि नाव दिले आहे, जे सर्व सुखांचे भांडार आहे, आणि तुम्हीही त्या परमेश्वराचे नाव जपले पाहिजे.॥४॥२॥२८॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजारी महाला ५॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਗਈ ਸੰਕਾ ਤੂਟਿ ॥
गुरुंच्या कृपेने आणि देवाचे ध्यान केल्याने माझ्या शंका दूर झाल्या आहेत

ਦੁਖ ਅਨੇਰਾ ਭੈ ਬਿਨਾਸੇ ਪਾਪ ਗਏ ਨਿਖੁਟਿ ॥੧॥
माझे दुःख, अज्ञानाचा अंधार आणि भीती नष्ट झाली आहे आणि माझी पापेही नष्ट झाली आहेत.॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
माझ्या मनात हरि नावाबद्दल प्रेम आहे

ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧਿਆਏ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी संतांना भेटतो आणि त्यांच्या शिकवणींचे पालन करून गोविंदांचे ध्यान करतो. हा माझ्या जीवनाचा शुद्ध मार्ग बनला आहे.॥१॥रहाउ॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਸਫਲ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ॥
नावाचे स्मरण केल्याने, एखाद्याचा जन्म यशस्वी होतो आणि हे कर्म स्वतःच विविध प्रकारचे जप आणि तपस्या आहे

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖੇ ਭਏ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥
परमेश्वराने स्वतः कृपेने माझे रक्षण केले आहे आणि माझे सर्व काम पूर्ण झाले आहे.॥२॥

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਬਿਸਰੁ ਕਬਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ॥
मी प्रत्येक श्वासाबरोबर सर्वशक्तिमान ब्रह्माचे स्मरण करू आणि त्यांना कधीही विसरू नये

ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਰਸਨਾ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ਅਗਨਤ ਸਦਾ ਅਕਥ ॥੩॥
त्या परमेश्वराचे अनंत गुण आहेत आणि जिभेने त्यांचे वर्णन कसे करता येईल? त्याचे गुण असंख्य आहेत आणि नेहमीच अवर्णनीय आहेत.॥३॥

ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਣ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰਣ ॥
हे परमेश्वरा, तूच गरिबांचे दुःख दूर करणारा, दयाळू आणि दयाळू मुक्तीदाता आहेस

ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਨਾਮ ਸਿਮਰਣ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣ ॥੪॥੩॥੨੯॥
नामजप केल्याने शाश्वत पद प्राप्त होते. हे नानक, भगवान हरीचा दृढ आश्रय घ्या. ॥४॥३॥२९॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजारी महाला ५॥

ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਹੁ ਸਘਨ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ॥
अहंकार आणि भ्रमाने भरलेले प्रेम हा एक अतिशय जुनाट आजार आहे

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੧॥
या आजाराचे औषध हरि नाम आहे. माझ्या गुरूंनी मला हरि हे नाव दिले आहे, जे काम करण्यास आणि पूर्ण करण्यास सक्षम आहे.॥१॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਛੀਐ ਜਨ ਧੂਰਿ ॥
आपण आपल्या मनाने आणि शरीराने संतांच्या चरणांची धूळ इच्छितो

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਲਹਹਿ ਪਾਤਿਕ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
असे केल्याने लाखो जन्मांची पापे नष्ट होतात. हे गोविंद, माझी इच्छा पूर्ण कर. ॥१॥रहाउ॥

ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਆਸਾ ਕੂਕਰੀ ਬਿਕਰਾਲ ॥
आशेच्या रूपातील ही मोठी कुत्री माणसाच्या आयुष्याच्या सुरुवातीपर्यंत, मध्यापर्यंत आणि शेवटपर्यंत, म्हणजे बालपणापासून वृद्धापकाळापर्यंत त्याच्यासोबत राहते

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਕੀਰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲ ॥੨॥
गुरूच्या ज्ञानाद्वारे परमेश्वराची स्तुती गाऊन, मृत्यूचे जाळे तुटते.॥२॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮੂਠੇ ਸਦਾ ਆਵਾ ਗਵਣ ॥
वासना, क्रोध, लोभ आणि आसक्ती यांनी फसवलेला जीव कायमचा जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात अडकलेला असतो

ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੁਪਾਲ ਸਿਮਰਣ ਮਿਟਤ ਜੋਨੀ ਭਵਣ ॥੩॥
परमेश्वराची प्रेमळ भक्ती आणि त्याचे स्मरण केल्याने, मानवाचे जन्म-मृत्यूचे चक्र नष्ट होते.॥३॥

ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਰ ਰਿਦ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਜਲੰਤ ॥
माणसाचे मित्र, मुलगा, पत्नी आणि हितचिंतक आजारपण आणि त्रास या तीन त्रासात जळत आहेत

ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ॥੪॥
जे लोक हरी भक्तांना आणि संतांना भेटतात, ते रामनामाचा जप करून त्यांच्या दुःखांपासून मुक्त होतात. ॥४॥

ਸਰਬ ਬਿਧਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਪੁਕਾਰਹਿ ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟਿ ॥
लोक सर्व पद्धती वापरून सर्वत्र भटकत राहतात आणि दुःखात रडत राहतात पण त्यांना कुठेही आराम मिळत नाही

ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਓਟ ॥੫॥੪॥੩੦॥
हे नानक! मी हरीच्या चरणांचा आश्रय घेतला आहे आणि अनंत प्रभूच्या उपस्थितीला घट्ट पकडले आहे.॥५॥४॥३०॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ
गुजरी महाला ५ घरे ४ दुपडे

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਆਰਾਧਿ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥
देवाची उपासना करा, त्याच्या दृष्टीमुळे जीवन यशस्वी होते, तो सर्वकाही करण्यास सक्षम आहे

ਗੁਣ ਰਮਣ ਸ੍ਰਵਣ ਅਪਾਰ ਮਹਿਮਾ ਫਿਰਿ ਨ ਹੋਤ ਬਿਓਗੁ ॥੧॥
त्याची स्तुती गाऊन आणि त्याचा असीम गौरव ऐकून, पुन्हा कधीही वेगळेपणा येणार नाही. ॥१॥

ਮਨ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਉਪਾਸ ॥
हे मन, देवाच्या कमळ चरणांची पूजा कर

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੰਤ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟਿ ਜਮਦੂਤ ਫਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचे स्मरण केल्याने सर्व दुःखे आणि वेदना दूर होतात आणि मृत्युदूतांचे बंधन तुटते. ॥१॥रहाउ॥

ਸਤ੍ਰੁ ਦਹਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਨ ਅਵਰ ਕਛੁ ਨ ਉਪਾਉ ॥
शत्रूचा नाश करण्याचा एकमेव मार्ग म्हणजे हरीचे नाव घेणे आणि दुसरा कोणताही मार्ग नाही

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥੨॥੧॥੩੧॥
नानकांची प्रार्थना आहे की, हे माझ्या प्रभू, माझ्यावर दया कर जेणेकरून मला तुझ्या नावाचा आस्वाद घेता येईल. ॥२॥१॥३१॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गुजारी महाला ५॥

ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸੁਖ ਰਾਇ ॥
हे दाता, तू सर्व कलांमध्ये समर्थ आहेस, तू तुझ्या भक्तांचा आश्रय आहेस, तू दुःखांचा नाश करणारा आहेस, तू सुखाचा राजा आहेस

ਜਾਹਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਗਾਇ ॥੧॥
परमेश्वराची शुद्ध स्तुती केल्याने सर्व दुःखे आणि वेदना नाहीशा होतात आणि भीती आणि भ्रम दूर होतात.॥१॥

ਗੋਵਿੰਦ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਠਾਉ ॥
हे गोविंद! तुझ्याशिवाय मला दुसरा आधार नाही

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਜਪੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परम ब्रह्मस्वामी! मला आशीर्वाद द्या की मी तुमचे नाव जपत राहावे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਲਗੇ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
सद्गुरुंची सेवा करून मी हरीच्या चरणांशी आसक्त झालो आहे आणि सौभाग्याने मी प्रभूला समर्पित झालो आहे

ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਏ ਸਾਧਸੰਗੇ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥
एका संताच्या संगतीने माझ्या हृदयाचे कमळ फुलले आहे आणि मी चुकीचे विचार सोडून दिले आहेत. ॥२॥

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਿਮਰੈ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥
जो माणूस आठ तास हरीची स्तुती करतो आणि दयाळू देवाचे स्मरण करतो, तो

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਉਧਰੈ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥੩॥
तो स्वतः मोक्ष प्राप्त करतो आणि त्याच्या सहवासात येणाऱ्यांनाही वाचवतो आणि त्यांचे सर्व बंधने तोडली जातात.॥३॥

ਚਰਣ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥਿ ॥
हे भगवान स्वामी, तुमचे चरणच माझा एकमेव आधार आहेत. कापडाप्रमाणे, तुम्ही या जगात आणि परलोकात उपयुक्त आहात

ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਹਾਥ ॥੪॥੨॥੩੨॥
हे भगवान नानकांनी तुमचा आश्रय घेतला आहे. हरीने हात देऊन त्याला वाचवले आहे.॥४॥२॥३२॥

ਗੂਜਰੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
गुजरी अष्टपाडिया महला १ घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਏਕ ਨਗਰੀ ਪੰਚ ਚੋਰ ਬਸੀਅਲੇ ਬਰਜਤ ਚੋਰੀ ਧਾਵੈ ॥
देहाच्या शहरात पाच चोर राहतात - वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार. मनाई असूनही, ते शुभ गुण चोरण्यासाठी धावत राहतात

ਤ੍ਰਿਹਦਸ ਮਾਲ ਰਖੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥੧॥
हे नानक, जो व्यक्ती आपल्या आध्यात्मिक गुणांच्या मालाचे तीन गुण आणि दहा इंद्रियांपासून रक्षण करतो, त्याला मोक्ष मिळतो.॥१॥

ਚੇਤਹੁ ਬਾਸੁਦੇਉ ਬਨਵਾਲੀ ॥
हे भावा, वासुदेवांना नेहमी लक्षात ठेव

ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਜਪਮਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रामाला हृदयात ठेवणे म्हणजे जपमाळेचा खरा जप.॥१॥रहाउ॥

ਉਰਧ ਮੂਲ ਜਿਸੁ ਸਾਖ ਤਲਾਹਾ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਜਿਤੁ ਲਾਗੇ ॥
ज्याची मुळे वरच्या दिशेने आणि फांद्या खाली लटकत आहेत आणि त्याच्या पानांना चार वेद जोडलेले आहेत

ਸਹਜ ਭਾਇ ਜਾਇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥੨॥
हे नानक, जो व्यक्ती परम ब्रह्माच्या स्वरूपाकडे लक्ष ठेवतो, तो परम ब्रह्माच्या वृक्षापर्यंत सहज पोहोचतो.॥२॥

ਪਾਰਜਾਤੁ ਘਰਿ ਆਗਨਿ ਮੇਰੈ ਪੁਹਪ ਪਤ੍ਰ ਤਤੁ ਡਾਲਾ ॥
देवाच्या रूपातील पारिजात वृक्ष माझ्या घराच्या अंगणात आहे आणि त्याची फुले, पाने आणि फांद्या ज्ञानाच्या रूपात आहेत

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਸੰਭੂ ਛੋਡਹੁ ਬਹੁਤੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥੩॥
हे भावा, त्या स्वयंभू निरंजन देवाचा प्रकाश प्रत्येकात आहे, म्हणून जगाच्या गुंतागुंती सोडून दे.॥३॥

ਸੁਣਿ ਸਿਖਵੰਤੇ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਛੋਡਹੁ ਮਾਇਆ ਜਾਲਾ ॥
ऐका, हे शिक्षणाच्या साधका, नानक तुम्हाला या सांसारिक भ्रमाचा त्याग करण्याची विनंती करतात

ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਕਾਲਾ ॥੪॥
मनात विचार करा की एकाच देवाचे ध्यान केल्याने तुम्हाला पुन्हा पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून जावे लागणार नाही.॥४॥

ਸੋ ਗੁਰੂ ਸੋ ਸਿਖੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੋ ਵੈਦੁ ਜਿ ਜਾਣੈ ਰੋਗੀ ॥
त्याला गुरु म्हणतात, त्याला शिष्य म्हणतात आणि तो एक डॉक्टर आहे जो रुग्णाचा आजार जाणून घेतल्यानंतर त्यावर उपचार करू शकतो

ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਕੰਮੁ ਨ ਧੰਧਾ ਨਾਹੀ ਧੰਧੈ ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ ॥੫॥
तो सांसारिक गोष्टींमध्ये अडकत नाही आणि घरातील कर्तव्ये पार पाडताना देवाशी जोडलेला राहतो.॥५॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜੀਅਲੇ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਿਸ ਮਾਇਆ ॥
तो वासना, क्रोध, अहंकार, लोभ, आसक्ती आणि भ्रम यांचा त्याग करतो

ਮਨਿ ਤਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥੬॥
तो मनातल्या मनात खऱ्या आणि अज्ञात परमेश्वराचे ध्यान करतो आणि गुरुच्या कृपेने त्याला प्राप्त करतो.॥६॥

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭ ਦਾਤਿ ਕਥੀਅਲੇ ਸੇਤ ਬਰਨ ਸਭਿ ਦੂਤਾ ॥
ज्ञान, ध्यान, या सर्व देणग्या त्याला देवाने दिल्या आहेत असे म्हटले जाते. त्याच्यासमोर सर्व वासनांध विकार सात्विक होतात

ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਮਧੁ ਤਾਸੁ ਰਸਾਦੰ ਜਾਗਤ ਨਾਹੀ ਸੂਤਾ ॥੭॥
तो ब्रह्माच्या रूपात कमळाचे मध पितो आणि सदैव जागृत राहतो आणि मायेच्या निद्राला बळी पडत नाही.॥७॥

ਮਹਾ ਗੰਭੀਰ ਪਤ੍ਰ ਪਾਤਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੁਆਇਆ ॥
ब्रह्माच्या रूपातील कमळ खूप खोल आहे आणि त्याची पाने पाताळात आहेत. हे नानक, तो संपूर्ण सृष्टीशी जोडलेला आहे

ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੂ ਮਮ ਪੁਨਹਿ ਨ ਗਰਭੰ ਬਿਖੁ ਤਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥੮॥੧॥
माझ्या गुरूंच्या शिकवणीमुळे, मी पुन्हा गर्भात प्रवेश करणार नाही, कारण मी सांसारिक विष सोडून दिले आहे आणि नामाचे अमृत प्यायले आहे.॥८॥१॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गुजारी महाला १॥

ਕਵਨ ਕਵਨ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਰਹਿ ਸੁਮਾਰ ॥
त्या देणाऱ्या परमेश्वराकडून गोष्टी मागणाऱ्या लोकांचा अंत नाही आणि त्यांची गणना करता येत नाही

ਜੈਸੀ ਭੁਖ ਹੋਇ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦੇਵਣਹਾਰ ॥੧॥
हे सत्याच्या स्वामी, एखाद्याच्या हृदयात जी काही इच्छा असेल ती तू त्याला देण्यास सक्षम आहेस.॥ १॥

ਐ ਜੀ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਅਧਾਰ ॥
हे प्रभू, तुझ्या खऱ्या नावाचा आधार माझा जप, तप आणि आत्मसंयम आहे

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला तुझे हरि हरि नाव दे म्हणजे मला आनंद मिळेल. तुमच्या भक्तीचे भांडार भरले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਏਕਾ ਏਕੀ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰ ॥
तुम्ही तुमच्या अभ्यासात, शून्य ध्यानाच्या अवस्थेत मग्न राहिलात

ਜਲੁ ਥਲੁ ਧਰਣਿ ਗਗਨੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਆਪੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰ ॥੨॥
जेव्हा निर्मात्याने स्वतः त्याचे स्वरूप निर्माण केले, तेव्हा पाणी नव्हते, जमीन नव्हती, पृथ्वी नव्हती किंवा आकाशही नव्हते.॥२॥

ਨਾ ਤਦਿ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਨ ਛਾਇਆ ਨਾ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਨ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥
मग मायेचा नशा नव्हता, अज्ञानाचा सावली नव्हता, सूर्य नव्हता, चंद्र नव्हता, आणि मग फक्त देवाचा अनंत प्रकाश होता

ਸਰਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਲੋਚਨ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰ ॥੩॥
सर्वकाही पाहणारे डोळे देवाच्या हृदयात असतात. त्याच्या कृपेच्या एका नजरेने तो तिन्ही लोकांची काळजी घेतो - पाताळ, पृथ्वी आणि आकाश.॥३॥

ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਅਕਾਰ ॥
त्या देवाने वारा, पाणी, अग्नी निर्माण केला आहे आणि ब्रह्मा, विष्णू आणि महेश ही त्याची निर्मिती आहे

ਸਰਬੇ ਜਾਚਿਕ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਅਪੁਨੈ ਬੀਚਾਰ ॥੪॥
हे प्रभू, तूच दाता आहेस; इतर सर्व भिकारी आहेत, आणि तू तुझ्या इच्छेनुसार योग्य दान देतोस.॥४॥

ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਇਕ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਭੰਡਾਰ ॥
तेहतीस कोटी देव देखील त्या वीर परमेश्वराची प्रार्थना करतात ज्याच्या खजिन्यात कधीही दान येत नाही

ਊਂਧੈ ਭਾਂਡੈ ਕਛੁ ਨ ਸਮਾਵੈ ਸੀਧੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰੈ ਨਿਹਾਰ ॥੫॥
उलटे ठेवलेल्या भांड्यात काहीही ठेवता येत नाही, तर उभे ठेवलेले भांडे अमृताने भरलेले दिसते.॥५॥

ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਚਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾਚਿ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰ ॥
सिद्ध लोक, त्यांच्या ध्यानात मग्न होऊन, रिद्धी आणि सिद्धींचे आशीर्वाद परमेश्वराकडे मागतात आणि त्यांची स्तुती करतात

ਜੈਸੀ ਪਿਆਸ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤੈਸੋ ਜਲੁ ਦੇਵਹਿ ਪਰਕਾਰ ॥੬॥
हे परमेश्वरा, तू माणसाला त्याच्या हृदयातील तहानानुसार पाणी देतोस.॥६॥

ਬਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਅਪੁਨਾ ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰਦੇਵ ਮੁਰਾਰ ॥
केवळ सौभाग्यानेच माणूस आपल्या गुरूंची सेवा करू शकतो आणि गुरुदेव आणि देव यांच्यात कोणताही फरक नाही

ਤਾ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਜੋਹੈ ਬੂਝਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰ ॥੭॥
जे प्राणी अंतरात्म्याने शब्दाचे चिंतन करतात, त्यांना यमदूताची वाईट नजरही नष्ट करू शकत नाही.॥७॥

ਅਬ ਤਬ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਪਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਪਿਆਰਿ ॥
हे हरि, मला तुझ्या निरंजन नावाचे प्रेम दे, आता मी तुझ्याकडून दुसरे काहीही मागत नाही

ਨਾਨਕ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੮॥੨॥
नानक रूपातील चातक तुमच्या अमृत पाण्याची इच्छा करतो. कृपया तुमचा हरिष त्याला दान करा. ॥८॥२॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
गुजारी महाला १॥

ਐ ਜੀ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਆਵੈ ਫੁਨਿ ਜਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥
हे प्रिये, जीव जन्माला येतो, मरतो आणि पुन्हा पुन्हा जगात येतो आणि जातो. पण गुरुशिवाय कोणीही प्रगती करू शकत नाही

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥
गुरुमुखी लोक प्रभूच्या नामात मग्न राहतात आणि नामाद्वारेच त्यांना प्रगती आणि सन्मान मिळतो.॥१॥

ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥
हे भावा, रामाच्या नावावर मन एकाग्र कर

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੇ ਐਸੀ ਨਾਮ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
नामाचा महिमा असा आहे की गुरूंच्या कृपेने माणूस फक्त भगवान हरिकडेच प्रार्थना करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਐ ਜੀ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭਿਖਿਆ ਕਉ ਕੇਤੇ ਉਦਰੁ ਭਰਨ ਕੈ ਤਾਈ ॥
हे साहेब, अनेक लोक पोट भरण्यासाठी भिक्षा मागण्यासाठी विविध वेश परिधान करतात

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥
हे जीवा, हरीच्या भक्तीशिवाय आनंद नाही आणि गुरुशिवाय अभिमान नाहीसा होऊ शकत नाही.॥२॥

ਐ ਜੀ ਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢੇ ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ ਵੈਰਾਈ ॥
हे जिज्ञासू, काळ हा नेहमीच जीवाच्या डोक्यावर उभा असतो आणि जन्मापासून जन्मापर्यंत त्याचा शत्रू असतो

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਬਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥

सद्‌गुरुंनी मला हे ज्ञान दिले आहे की जे प्राणी सत्यनामात लीन होतात त्यांचे तारण होते.॥३॥

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਦੂਤੁ ਨ ਸਕੈ ਸੰਤਾਈ ॥

गुरुचा आश्रय घेतल्याने, यमदूत केवळ त्या व्यक्तीला दुःख देऊ शकत नाही, तर तो त्याच्याकडे पाहूही शकत नाही

ਅਵਿਗਤ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤੇ ਨਿਰਭਉ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥

मी अज्ञात आणि शुद्ध परमेश्वरात लीन झालो आहे आणि निर्भय परमेश्वराशी एकरूप होण्याचे व्रत घेतले आहे.॥४॥

ਐ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਦਿੜਹੁ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥

हे जीवा, तुझ्या अंतरंगात असलेल्या परमेश्वराच्या नावाला बळकटी दे, नामाला आपले जीवन समर्पित कर आणि खऱ्या गुरूचा आश्रय घे

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥੫॥

देवाला जे चांगले वाटते ते तो करतो. त्याने जे केले आहे ते कोणीही पुसून टाकू शकत नाही.॥५॥

ਐ ਜੀ ਭਾਗਿ ਪਰੇ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਮੈ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜੀ ਭਾਈ ॥

हे माझ्या गुरुदेव, मी तुमच्याकडे आश्रयासाठी धावलो आहे कारण मला इतर कोणाचाही आश्रय आवडत नाही

ਅਬ ਤਬ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪੁਕਾਰਉ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਖਾਈ ॥੬॥

मी नेहमीच त्या एका देवाला प्रार्थना करतो जो युगानुयुगे माझा मदतनीस आहे.॥६॥

ਐ ਜੀ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥

हे परमेश्वरा, तू तुझ्या नावाचा मान राखला पाहिजेस, माझे प्रेम अजूनही तुझ्याबरोबर आहे

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੭॥

हे गुरुदेव, कृपया मला तुमचे दर्शन द्या, कारण मी नामाच्या माध्यमातून माझा अहंकार जाळून टाकला आहे.॥७॥

ਐ ਜੀ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਰਹੈ ਨ ਦੀਸੈ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜਾਸੀ ॥

हे प्रभू, मी काय मागू कारण या जगात सर्वकाही नश्वर आहे. जो कोणी या जगात आला आहे, तो निघून जातो

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੀਜੈ ਹਿਰਦੈ ਕੰਠਿ ਬਣਾਈ ॥੮॥੩॥

कृपया स्वामी नानक यांना नामाचे साहित्य द्या आणि मी ते माझ्या हृदयाला आणि घश्याला सजवून लक्षात ठेवेन.॥८॥३॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

गुजारी महाला १॥

ਐ ਜੀ ਨਾ ਹਮ ਉਤਮ ਨੀਚ ਨ ਮਧਿਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ॥

प्रिये, आपण चांगले नाही, वाईट नाही आणि मध्यमवर्गीयही नाही. आपण हरीचे भक्त आहोत आणि हरीचे सेवक आहोत

ਨਾਮ ਰਤੇ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋਗ ਬਿਜੋਗ ਬਿਸਰਜਿਤ ਰੋਗ ॥੧॥

आपण केवळ हरीच्या नावात लीन झालो आहोत आणि आपण दुःख, वियोग आणि रोग सोडून दिले आहेत म्हणून आपण तपस्वी आहोत. ॥१॥

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ॥

हे भाऊ, ठाकूरजींची भक्ती केवळ गुरुंच्या कृपेनेच शक्य आहे

ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਕਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਜਮ ਕਾਣਿ ਨ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सद्गुरुंच्या शब्दांनी मी माझ्या हृदयात शुद्ध हरीचा वास केला आहे. आता मी यमाच्या नियंत्रणाखाली नाही आणि मला यमराजाला हिशोब द्यावा लागत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਨ ਰਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਹਰੀ ॥
मी माझ्या जिभेने हरीची स्तुती करत राहतो आणि प्रभूही माझ्यासोबत राहतात. हरी त्याला जे योग्य वाटेल तेच करतो

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਿਹਫਲ ਮੇਕ ਘਰੀ ॥੨॥
हरीच्या नावाशिवाय, या जगात माणसाचे जीवन व्यर्थ आहे आणि हरीच्या उपासनेशिवाय एक क्षणही व्यतीत करणे व्यर्थ आहे. ॥२॥

ਐ ਜੀ ਖੋਟੇ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿੰਦਕ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥
आदरणीय साहेब, घरात किंवा बाहेर वाईट लोकांना स्थान नाही आणि निंदा करणाऱ्यांनाही स्थान नाही

ਰੋਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੩॥
जरी तो राग व्यक्त करतो तरी, परमेश्वर त्याची करुणा थांबवत नाही जी दररोज वाढतच जाते. ॥३॥

ਐ ਜੀ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਵਾਈ ॥
आदरणीय साहेब, गुरुची देणगी कोणीही पुसून टाकू शकत नाही कारण माझ्या प्रभूने स्वतः मला ही देणगी दिली आहे

ਨਿੰਦਕ ਨਰ ਕਾਲੇ ਮੁਖ ਨਿੰਦਾ ਜਿਨ੍ਹ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥
ज्यांना गुरुंच्या देणग्या आवडत नाहीत, त्या टीकाकारांचे चेहरे नेहमीच कलंकित राहतात.॥४॥

ਐ ਜੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਬਿਲਮ ਨ ਅਧੂਆ ਰਾਈ ॥
हे जिज्ञासू, जे परमेश्वराच्या आश्रयाला येतात, तो त्यांना क्षमा करतो आणि त्यांना स्वतःशी एकरूप करतो आणि तो अर्धा सेकंदही विलंब करत नाही

ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਨਾਥੁ ਸਿਰਿ ਨਾਥਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥
तो, सर्व नाथांचा स्वामी, खऱ्या गुरूंच्या संपर्कात येऊन मिळणाऱ्या आनंदाचा स्रोत आहे. ॥५॥

ਐ ਜੀ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਭ੍ਰਮਨਿ ਚੁਕਾਈ ॥
हे जिज्ञासू मनुष्या, परमेश्वर नेहमीच दयाळू असतो आणि त्याच्या भक्तांवर नेहमीच दया करतो. गुरूच्या शिकवणीने सर्व गोंधळ दूर होतात

ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਕੰਚਨੁ ਧਾਤੁ ਹੋਈ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੬॥
पारस (तत्वज्ञानाचा दगड) च्या रूपात असलेल्या गुरूच्या स्पर्शाने, एक सामान्य धातू सोन्यासारखा बनतो. चांगल्या संगतीचा महिमा असा आहे. ॥६॥

ਹਰਿ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੀ ਮਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਈ ॥
हरि हे नाव शुद्ध पाणी आहे आणि सद्गुरुंना शुद्ध मनाला त्यात स्नान करायला आवडते

ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੭॥
हरीच्या सेवकाच्या संगतीने, मनुष्य पुन्हा जन्म घेत नाही आणि त्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो. ॥७॥

ਤੂੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮ ਤਰੋਵਰੁ ਹਮ ਪੰਖੀ ਤੁਝ ਮਾਹੀ ॥
हे सर्वांच्या स्वामी, तू दुर्गम वृक्ष आहेस आणि आम्ही पक्षी तुझ्या संरक्षणाखाली आहोत

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥੮॥੪॥
हे प्रभू, नानकांना तुझे निरंजन नाव दे, जेणेकरून ते युगानुयुगे शब्दांद्वारे तुझी स्तुती करत राहतील. ॥८॥४॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪
गुजरी महाला १ घर ४

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਆਰਾਧਿਤੰ ਸਚੁ ਪਿਆਸ ਪਰਮ ਹਿਤੰ ॥
जे लोक खऱ्या देवाची प्रेमाने आणि भक्तीने पूजा करतात, त्यांना नेहमीच नाम सिमरन (देवाच्या नावाचे स्मरण) करण्याची तहान असते आणि ते मोठ्या प्रेमाने नामाचा जप करत राहतात

ਬਿਲਲਾਪ ਬਿਲਲ ਬਿਨੰਤੀਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ਚਿਤ ਹਿਤੰ ॥੧॥
तो विलापाने परमेश्वराची प्रार्थना करतो आणि त्याच्या मनासाठी आनंद आणि प्रेमाची कामना

करत राहतो. ॥१॥

ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥
हे मन, देवाचे नाव घे आणि त्याचा आश्रय घे.

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣ ਰਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रामाचे नाव हे जगाच्या सागरातून पार करण्यासाठी एक जहाज आहे, म्हणून जीवनात असे आचरण करा. ॥१॥रहाउ॥

ਏ ਮਨ ਮਿਰਤ ਸੁਭ ਚਿੰਤੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ॥
हे मना, जर आपण गुरुंच्या शब्दांद्वारे परमेश्वराची पूजा केली तर मृत्यू देखील शुभचिंतक बनतो

ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੰ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਨਿ ਰਮਣੰ ॥੨॥
मनापासून परमेश्वराचे नाव जपल्याने मनुष्याला ज्ञान आणि कल्याणाचा खजिना मिळतो. ॥२॥

ਚਲ ਚਿਤ ਵਿਤ ਭ੍ਰਮਾ ਭ੍ਰਮੰ ਜਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਹਿਤੰ ॥
चंचल माणूस संपत्तीच्या मागे भटकत राहतो आणि धावत राहतो आणि जगाच्या प्रेमात आणि आसक्तीमध्ये मग्न असतो

ਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦਿੜੰ ਮਤੀ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ਸਬਦ ਰਤੰ ॥੩॥
गुरूच्या शब्दांमध्ये आणि शिकवणींमध्ये तल्लीन होऊन, प्रभूचे नाव आणि त्यांची भक्ती माणसाच्या मनात दृढपणे स्थापित होते.॥३॥

ਭਰਮਾਤਿ ਭਰਮੁ ਨ ਚੂਕਈ ਜਗੁ ਜਨਮਿ ਬਿਆਧਿ ਖਪੰ ॥
तीर्थक्षेत्रांवर पाठ करून गोंधळ दूर होत नाही आणि जन्म-मृत्यूच्या आजाराने जगाचा नाश होत आहे

ਅਸਥਾਨੁ ਹਰਿ ਨਿਹਕੇਵਲੰ ਸਤਿ ਮਤੀ ਨਾਮ ਤਪੰ ॥੪॥
या आजारापासून फक्त हरिस्थानच मुक्त आहे, हरिनामाची तपश्चर्या हेच खरे ज्ञान आहे.॥४॥

ਇਹੁ ਜਗੁ ਮੋਹ ਹੇਤ ਬਿਆਪਿਤੰ ਦੁਖੁ ਅਧਿਕ ਜਨਮ ਮਰਣੰ ॥
हे जग भ्रम आणि आसक्ती यांच्या जाळ्यात अडकले आहे आणि जन्म आणि मृत्यूचे मोठे दुःख सहन करते

ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਊਬਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਰਮਣੰ ॥੫॥
म्हणून, परमेश्वराची उपासना करा आणि खऱ्या गुरूचा आश्रय घ्या. हरिचे नाव तुमच्या हृदयात ठेवून तुम्ही मोक्ष प्राप्त करता. ॥५॥

ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਮਨਿ ਮਨੁ ਮਨੰ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰੰ ॥
गुरूंच्या मते, देवाचे ध्यान केल्याने माणसाचे मन शांत होते

ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਤੁ ਸਾਚੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਾਰੰ ॥੬॥
ज्या मनामध्ये सत्य आणि ज्ञानाचे रत्न असतात ते मन शुद्ध असते. ॥६॥

ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤਰੁ ਭਵਜਲੁ ਮਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥
हे मना, परमेश्वराच्या भयाने आणि भक्तीने अस्तित्वाच्या या महासागरातून पार हो आणि हरीच्या सुंदर चरणांवर आपले मन केंद्रित कर

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਵਨੁ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥੭॥
हे हरि, माझे हे शरीर तुझ्या आश्रयाला आहे आणि तुझे पवित्र नाव माझ्या हृदयात आहे. ॥७॥

ਲਬ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਿਵਾਰਣੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਾਸਿ ਮਨੰ ॥
जेव्हा हरि नामाचे धन मनात येते तेव्हा लोभ आणि लोभाच्या लाटा नष्ट होतात

ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਸਰਨੰ ॥੮॥੧॥੫॥
गुरु नानक म्हणतात की हे निरंजन प्रभू, मी तुमच्या शरण आलो आहे, फक्त तुम्हीच माझे मन वश करू शकता. ॥८॥१॥५॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧
गुजरी महाला ३ घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਨਿਰਤਿ ਕਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਚਾਈ ॥
मी नाचतो, पण माझे मन नाचवतो

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥
गुरुंच्या कृपेने मी माझा अहंकार नाहीसा केला आहे

ਚਿਤੁ ਥਿਰੁ ਰਾਖੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਜੋ ਇਛੀ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥
जो आपले मन हरीच्या चरणांवर स्थिर ठेवतो, त्याला मोक्ष मिळतो आणि त्याला हवे तसे फळ मिळते.॥१॥

ਨਾਚੁ ਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੈ ॥
हे मना, तुझ्या गुरूंसमोर भक्तीने नाच

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾਚਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤੇ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
जर तुम्ही गुरुच्या इच्छेनुसार नृत्य केले तर तुम्हाला आनंद मिळेल आणि शेवटच्या क्षणी मृत्यूचे भयही तुमच्यापासून दूर जाईल.॥रहाउ॥

ਆਪਿ ਨਚਾਏ ਸੋ ਭਗਤੁ ਕਹੀਐ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰੁ ਆਪਿ ਲਾਏ ॥

ज्याला स्वतः भगवान नाचवतात त्याला भक्त म्हणतात. त्याच्या प्रेमाने प्रभु स्वतः त्याला त्याच्या चरणी आश्रय देतो

ਆਪੇ ਗਾਵੈ ਆਪਿ ਸੁਣਾਵੈ ਇਸੁ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੨॥

देव स्वतः गातो आणि कथा सांगतो आणि अंध आणि अज्ञानी मनाला योग्य मार्गावर नेतो.॥२॥

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਚੈ ਸਕਤਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਿਵ ਘਰਿ ਨੀਦ ਨ ਹੋਈ ॥

जो रात्रंदिवस नाचतो आणि भ्रमाच्या शक्तीवर नियंत्रण ठेवतो तो परमेश्वराच्या मंदिरात प्रवेश करतो जिथे भ्रमाची झोप नसते

ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਜਗਤੁ ਸੂਤਾ ਨਾਚੈ ਟਾਪੈ ਅਵਰੋ ਗਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥

मायेच्या घरात झोपलेले जग द्वैतवादाचे नाचते आणि गाते. एकाधिकारशाही माणूस परमेश्वराची उपासना करू शकत नाही. ॥३॥

ਸੁਰਿ ਨਰ ਵਿਰਤਿ ਪਖਿ ਕਰਮੀ ਨਾਚੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥

देव, मानव, अलिप्त कर्मकांड करणारे, ऋषी, ज्ञानी पुरुष आणि विचारवंत देखील देवाच्या कृपेने नाचतात

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਨਾਚੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੪॥

गुरुचा आश्रय घेतल्यानंतर, सिद्धीप्राप्त भक्त उत्कृष्ट बुद्धिमत्ता प्राप्त करतात आणि विचारशील होतात आणि प्रभूवर लक्ष केंद्रित करून नृत्य करतात. ॥४॥

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਨਾਚੇ ਜਿਨ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥

हे प्रभू, संपूर्ण विश्वात राहणारे त्रिगुण (त्रिकोण) प्राणी जे तुमचे ध्यान करतात ते तुमच्या आनंदात नाचत आहेत

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੇ ਹੀ ਨਾਚੇ ਨਾਚਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੀ ॥੫॥

सर्व सजीव प्राणी आणि जीवनाचे चारही स्रोत देवाच्या इच्छेनुसार नाचत आहेत.॥५॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇਈ ਨਾਚਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

हे प्रभू, जे तुम्हाला आवडतात आणि जे गुरूंच्या शब्दांवर ध्यान करतात तेच सक्रिय असतात

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੬॥

ज्यांच्याकडून परमेश्वर त्याच्या आज्ञा पाळण्यास भाग पाडतो ते खरे भक्त आणि सत्याचे जाणकार असतात.॥६॥

ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

ही भक्ती आहे की माणसाने देवाचे ध्यान करावे. सेवेशिवाय भक्ती असू शकत नाही

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੭॥

जेव्हा एखादा माणूस सांसारिक कामे करत असताना मायेच्या आसक्तीमुळे मरतो, तेव्हा तो गुरु शब्दाचे ध्यान करतो आणि मग तो सत्य प्राप्त करू शकतो.॥७॥

ਮਾਇਆ ਕੈ ਅਰਥਿ ਬਹੁਤੁ ਲੋਕ ਨਾਚੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥

बरेच लोक संपत्ती मिळविण्यासाठी नाचतात. पण खरे ज्ञान दुर्मिळ व्यक्तींनाच समजते

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੮॥

हे प्रभू, ज्याच्यावर तुम्ही तुमचे आशीर्वाद वर्षाव करता तो व्यक्ती गुरुच्या कृपेने तुम्हाला प्राप्त करतो.॥८॥

ਇਕੁ ਦਮੁ ਸਾਚਾ ਵੀਸਰੈ ਸਾ ਵੇਲਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥

जर मी एका क्षणासाठीही खऱ्या देवाला विसरलो तर तो वेळ वाया जातो

ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੯॥

हे भावा, प्रत्येक श्वासाबरोबर तू परमेश्वराला तुझ्या हृदयात ठेव आणि तो स्वतः त्याच्या इच्छेनुसार तुला क्षमा करेल. ॥९॥

ਸੇਈ ਨਾਚਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥

हे प्रभू, फक्त तेच नाचतात जे तुला आवडतात आणि जे गुरुमुख होतात आणि शब्दाचे ध्यान करतात

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧੦॥੧॥੬॥

नानक म्हणतात की हे प्रभू, ज्यांच्यावर तू दया करतोस, तेच सहजपणे आध्यात्मिक आनंद अनुभवतात.॥१०॥१॥६॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

गुजरी महला ४ घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਖੀਰ ਅਧਾਰੀ ॥
ज्याप्रमाणे दुधावर जगणारे मूल दुधाशिवाय जगू शकत नाही, त्याचप्रमाणे माझे हे मन देवाशिवाय जगू शकत नाही

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥
दुर्गम आणि अदृश्य परमेश्वर केवळ गुरुद्वारेच मिळू शकतो. म्हणूनच मी माझ्या सद्‌गुरुंना शरण जातो.॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥
हे मना, हरीची कीर्ती ही जगाच्या या महासागरातून पार करण्यासाठी जहाजासारखी आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रभू, ज्यांना तू आशीर्वादित करतोस, त्यांना गुरुच्या आश्रयाखाली तुझ्या नावाचे अमृत प्राप्त होते.॥रहाउ॥

ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਸੇਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹਹਿ ਬਨਵਾਰੀ ॥
सनक सनंदन आणि नारद मुनी इत्यादी बनवारी प्रभूंची सेवा आणि पूजा करतात आणि रात्रंदिवस प्रभूच्या नावाचा जप करण्यात मग्न असतात

ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜਨ ਆਏ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥
हे प्रभू! जेव्हा भक्त प्रल्हाद तुमच्या शरण आला तेव्हा तुम्ही त्याचा मान वाचवला.॥२॥

ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨੁ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥
अलख निरंजन, फक्त एकच देव सर्वव्यापी आहे आणि त्याचाच प्रकाश संपूर्ण विश्वात चमकत आहे

ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਤੂ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਮਾਗਹਿ ਹਾਥ ਪਸਾਰੀ ॥੩॥
हे प्रभू! तूच फक्त दाता आहेस; इतर सर्व भिकारी आहेत; प्रत्येकजण आपले हात पुढे करून तुझ्याकडे भिक्षा मागतो.॥३॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਿਤ ਨਿਆਰੀ ॥
भक्तांचे शब्द सर्वोत्तम असतात. तो नेहमीच परमेश्वराची अनोखी आणि अवर्णनीय कथा गात राहतो

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ਆਪਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਤਾਰੀ ॥੪॥
त्याचा जन्म यशस्वी होतो; तो स्वतः जगाचा समुद्र पार करतो आणि आपल्या वंशाचाही उद्धार करतो.॥४॥

ਮਨਮੁਖ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਆਪੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰੀ ॥
हुकूमशाही लोक दुविधेत आणि वाईट विचारसरणीत अडकलेले असतात. त्यांच्या आत सांसारिक आसक्तीचा अंधार आहे

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਕਥਾ ਨ ਭਾਵੈ ਓਇ ਡੂਬੇ ਸਣੁ ਪਰਵਾਰੀ ॥੫॥
त्याला संतांच्या कथा आवडत नाहीत. म्हणून, ते त्यांच्या कुटुंबासह जगाच्या महासागरात बुडतात.॥५॥

ਨਿੰਦਕੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਓਹੁ ਮਲਭਖੁ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥
निंदक दुसऱ्यांवर टीका करून त्यांची घाण साफ करतो. तो एक शिकारी आणि फसवणूक करणारा आहे, आणि

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੇ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੀ ॥੬॥
तो संतांवर टीका करण्याकडे झुकतो, आणि म्हणूनच तो इथे जात नाही किंवा ओलांडत नाही. ॥६॥

ਏਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥
विश्वाचा हा संपूर्ण खेळ स्वतः निर्मात्याने निर्माण केला आहे आणि निर्मात्याने स्वतः प्रत्येकामध्ये आपली शक्ती स्थापित केली आहे

ਹਰਿ ਏਕੋ ਸੂਤੁ ਵਰਤੈ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਸੂਤੁ ਖਿੰਚੈ ਏਕੰਕਾਰੀ ॥੭॥
जगात फक्त भगवान हरीचा धागा कार्यरत आहे. जेव्हा तो धागा ओढतो तेव्हा संपूर्ण सृष्टी नष्ट होते आणि परमेश्वराचे फक्त एकच रूप उरते.॥७॥

ਰਸਨਿ ਰਸਨਿ ਰਸਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਧਾਰੀ ॥
जे लोक जिभेने हरिचा आस्वाद घेऊन त्याची स्तुती करत राहतात, त्यांची जीभ हरिचे अमृत चाखत राहते

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਰਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੮॥੧॥੭॥
हे नानक, मी हरिशिवाय दुसरे काहीही मागत नाही, कारण मला फक्त हरीच्या साराचे प्रेम प्रिय आहे.॥८॥१॥७॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
गुजरी महला ५ घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਰਾਜਾ ਕਹੀਅਹਿ ਭੂਮਨ ਮਹਿ ਭੂਮਾ ॥
हे सर्वोच्च देवा, तुला राजांमध्ये सर्वात महान राजा आणि जमीनदारांमध्ये सर्वात महान जमीनदार म्हटले जाते

ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਠਕੁਰਾਈ ਤੇਰੀ ਕੋਮਨ ਸਿਰਿ ਕੋਮਾ ॥੧॥
तुमचा ठाकूरवाद ठाकूरांमध्ये प्रबळ आहे आणि तुमचा समुदाय सर्व समुदायांमध्ये श्रेष्ठ आहे.॥१॥

ਪਿਤਾ ਮੇਰੋ ਬਡੋ ਧਨੀ ਅਗਮਾ ॥

माझे प्रभु पिता खूप श्रीमंत आणि अगम्य प्रभु आहेत

ਉਸਤਤਿ ਕਵਨ ਕਰੀਜੈ ਕਰਤੇ ਪੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

हे निर्माणकर्त्या, मी तुझी काय स्तुती करू? तुझे नाटक पाहून मी थक्क झालो आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁਖੀਅਨ ਮਹਿ ਸੁਖੀਆ ਤੂੰ ਕਹੀਅਹਿ ਦਾਤਨ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ

हे प्रभू, आनंदी लोकांमध्ये तुम्हाला सर्वात आनंदी म्हटले जाते आणि उदार लोकांमध्ये तुम्ही सर्वात मोठे दानी आहात.

ਤੇਜਨ ਮਹਿ ਤੇਜਵੰਸੀ ਕਹੀਅਹਿ ਰਸੀਅਨ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥੨॥

हुशार लोकांमध्ये तुम्ही सर्वात हुशार म्हणून ओळखले जातात आणि प्रेमींमध्ये तुम्ही सर्वोच्च प्रेमी आहात.॥२॥

ਸੂਰਨ ਮਹਿ ਸੂਰਾ ਤੂੰ ਕਹੀਅਹਿ ਭੋਗਨ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥

हे प्रभू, शूरांमध्ये तू सर्वात मोठा योद्धा आहेस आणि उपभोक्त्यांमध्ये तू सर्वात मोठा उपभोक्ता आहेस

ਗ੍ਰਸਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਬਡੋ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਜੋਗਨ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥੩॥

गृहस्थांमध्ये तू सर्वात मोठा गृहस्थ आहेस, तुझ्यासारखा दुसरा कोणी नाही आणि योगींमध्ये तू सर्वात मोठा योगी आहेस. ॥३॥

ਕਰਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਹੀਅਹਿ ਆਚਾਰਨ ਮਹਿ ਆਚਾਰੀ ॥

हे देवा, तुला निर्मात्यांमध्ये सर्वात महान निर्माता म्हटले जाते आणि तू कर्मकांडातही श्रेष्ठ आहेस

ਸਾਹਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਸਾਹਾ ਵਾਪਾਰਨ ਮਹਿ ਵਾਪਾਰੀ ॥੪॥

हे दाता, सावकारांमध्ये तू खरा सावकार आहेस आणि व्यापाऱ्यांमध्ये तू एक महान व्यापारी आहेस.॥४॥

ਦਰਬਾਰਨ ਮਹਿ ਤੇਰੋ ਦਰਬਾਰਾ ਸਰਨ ਪਾਲਨ ਟੀਕਾ ॥

हे स्वामी, जे लोक दरबार उभारतात त्यांच्यात तुमचा दरबार खरा दरबार आहे आणि जे तुमचे आशीर्वाद मागतात त्यांचा आदर करतात त्यांच्यात तुम्ही सर्वोत्तम आहात

ਲਖਿਮੀ ਕੇਤਕ ਗਨੀ ਨ ਜਾਈਐ ਗਨਿ ਨ ਸਕਉ ਸੀਕਾ ॥੫॥

तुमच्याकडे किती संपत्ती आहे याचा अंदाज लावता येत नाही. तुमच्याकडे इतके नाणी आहेत की ते मोजता येत नाहीत. ॥५॥

ਨਾਮਨ ਮਹਿ ਤੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ਗਿਆਨਨ ਮਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥

हे सर्व नावांच्या स्वामी, तुझे नाव सर्व नावांमध्ये सर्वोत्तम आहे, म्हणजेच तू लोकप्रिय असलेल्यांमध्ये लोकप्रिय आहेस आणि ज्ञानी लोकांमध्ये तू सर्वात ज्ञानी आहेस

ਜੁਗਤਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਜੁਗਤਾ ਇਸਨਾਨਨ ਮਹਿ ਇਸਨਾਨੀ ॥੬॥

सर्व रणनीतींमध्ये, तुमची रणनीती सर्वोत्तम आहे आणि पवित्र ठिकाणी स्नान करण्याच्या सर्व प्रकारांमध्ये, तुमच्यामध्ये स्नान करणे हे सर्वात श्रेष्ठ आहे.॥६॥

ਸਿਧਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਧਾ ਕਰਮਨ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾ ॥

हे प्रभू, तुझी सिद्धी सर्व सिद्धींमध्ये सर्वोत्तम आहे आणि तुझी कृती सर्व कर्मांमध्ये श्रेष्ठ आहे

ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗਿਆ ਹੁਕਮਨ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮਾ ॥੭॥

हे प्रभू, तुझी आज्ञा सर्व आज्ञांमध्ये श्रेष्ठ आहे आणि तुझी आज्ञा सर्व आज्ञांमध्ये श्रेष्ठ आहे. ॥७॥

ਜਿਉ ਬੋਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਬੋਲਹ ਸੁਆਮੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮਾਰੀ ॥
हे स्वामी, तुम्ही आम्हाला बोलावता तसे आम्ही बोलतो, नाहीतर आमच्यात काही बोलण्याची क्षमता काय?

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੮॥੧॥੮॥
संतांच्या सहवासात, नानकांनी परमेश्वराला सर्वात प्रिय असलेल्या गोष्टीचे गुणगान गायले आहे. ॥८॥१॥८॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪
गुजरी महाला ५ घर ४

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਨਾਥ ਨਰਹਰ ਦੀਨ ਬੰਧਵ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੇਵ ॥
हे नाथ, हे नरहरी, नरसिंह, हे गरिबांचे मित्र, हे पतितांचे शुद्धीकरण करणारे, देवा

ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਫਲ ਸੁਆਮੀ ਸੇਵ ॥੧॥
हे भय-नाश करणाऱ्या, हे दयाळू प्रभू, हे गुणांचे भांडार, तुझी सेवा आणि भक्ती खूप फलदायी आहे.॥१॥

ਹਰਿ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥
हे हरी हे गोपाळ हे गुरु गोविंद

ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਕੇਸਵ ਤਾਰਿ ਜਗ ਭਵ ਸਿੰਧ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी तुमच्या सुंदर चरणांचा आश्रय घेतला आहे. हे दयाळू केशव, मला या भयानक जगाच्या महासागरातून पार करण्यास मदत कर.॥१॥रहाउ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹਰਨ ਮਦ ਮੋਹ ਦਹਨ ਮੁਰਾਰਿ ਮਨ ਮਕਰੰਦ ॥
हे वासना आणि क्रोधाचा नाश करणाऱ्या, हे मुरारी, आसक्तीचा मादकपणा जाळणाऱ्या, हे मनाचे अमृत

ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਧਰਣੀਧਰ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੨॥
हे धरनिधर (पृथ्वीचे स्वामी) हे परम आनंद, जन्म आणि मृत्युचे चक्र संपवून माझा सन्मान वाचवा.॥२॥

ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗ ਮਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਹਰਿ ਰਿਦ ਮੰਤ ॥
हे हरि माया, अग्नीच्या अनेक लाटांमध्ये जळणाऱ्या जीवाच्या हृदयात गुरु ज्ञानाचा मंत्र प्रदान कर.

ਛੇਦਿ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਚਿੰਤ ਮੇਟਿ ਪੁਰਖ ਅਨੰਤ ॥੩॥
हे दयाळू प्रभू! हे अनंत, शाश्वत मनुष्या, माझ्या अहंकाराला छेद देऊन माझ्या चिंता दूर कर.॥३॥

ਸਿਮਰਿ ਸਮਰਥ ਪਲ ਮਹੂਰਤ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ॥
हे जीवा, प्रत्येक क्षणी आणि वेळी सर्वशक्तिमान परमेश्वराचे स्मरण कर आणि त्याच्या चिंतनात नैसर्गिक ध्यान प्राप्त कर

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪੂਰਨ ਜਾਚੀਐ ਰਜ ਸਾਧ ॥੪॥
हे दयाळू, हे आनंदाने परिपूर्ण, प्रभू, मी तुला संतांच्या चरणांची धूळ मागतो. ॥४॥

ਮੋਹ ਮਿਥਨ ਦੁਰੰਤ ਆਸਾ ਬਾਸਨਾ ਬਿਕਾਰ ॥
हे निरंकार हरि, माझ्या धर्माला खोट्या आसक्तीपासून, वेदनादायक आशापासून, इच्छांपासून आणि विकारांपासून वाचवा, आणि

ਰਖੁ ਧਰਮ ਭਰਮ ਬਿਦਾਰਿ ਮਨ ਤੇ ਉਧਰੁ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੫॥
माझ्या हृदयातील गोंधळ दूर करा आणि मला वाचवा.॥५॥

ਧਨਾਢਿ ਆਢਿ ਭੰਡਾਰ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਹੋਤ ਜਿਨਾ ਨ ਚੀਰ ॥
हे हरि, ज्यांच्याकडे कपडेही नाहीत, ते तुझ्या नावाचा खजिना मिळवून श्रीमंत आणि खजिन्यांनी भरलेले होतात

ਖਲ ਮੁਗਧ ਮੂੜ ਕਟਾਖੵ ਸ੍ਰੀਧਰ ਭਏ ਗੁਣ ਮਤਿ ਧੀਰ ॥੬॥
हे श्रीधर, तुझ्या कृपेने सर्वात मूर्ख आणि दुष्ट लोक देखील सद्‌गुणी, बुद्धिमान आणि धीरवान बनतात.॥६॥

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਜਗਦੀਸ ਜਪਿ ਮਨ ਧਾਰਿ ਰਿਦ ਪਰਤੀਤਿ ॥
हे मन, जीवनापासून मुक्तता देणाऱ्या जगदीची पूजा कर आणि त्याचे प्रेम तुझ्या हृदयात ठेव

ਜੀਅ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਪਰਮ ਹੰਸਹ ਰੀਤਿ ॥੭॥
सर्व प्राण्यांवर दया आणि प्रेम दाखवणे आणि देवाला सर्वव्यापी अनुभवणे हे परमहंस गुरुमुखांचे जीवन तत्व आहे.॥७॥

ਦੇਤ ਦਰਸਨੁ ਸ੍ਰਵਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰਸਨ ਨਾਮ ਉਚਾਰ ॥
देव फक्त त्यांनाच प्रकट होतो जे त्याची स्तुती ऐकतात आणि जिभेने त्याचे नाव उच्चारतात

ਅੰਗ ਸੰਗ ਭਗਵਾਨ ਪਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰ ॥੮॥੧॥੨॥੫॥੧॥੧॥੨॥੫੭॥
तो देवाला जवळचे मानून त्याची पूजा करतो. हे नानक, परमेश्वर पतितांनाही वाचवतो. ॥८॥१॥२॥५॥१॥१॥२॥५७॥

ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਸਿਕੰਦਰ ਬਿਰਾਹਿਮ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਉਣੀ
गुजरीचे युद्ध महाला ३ सिकंदर इब्राहिमचे युद्ध धुनी गौनी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮਮਤਾ ਮੁਆ ਜੀਵਣ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਾਹਿ ॥
हे जग आसक्तीमध्ये अडकून मरत आहे आणि कसे जगायचे याचे काहीच ज्ञान नाही

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਣ ਪਦਵੀ ਪਾਹਿ ॥
जो व्यक्ती गुरुच्या इच्छेनुसार वागतो तो जीवनाचे स्थान प्राप्त करतो

ਓਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਨ ਜੀਵਤੇ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ ॥
जे प्राणी आपले मन हरीच्या चरणांवर केंद्रित करतात ते सदैव जिवंत राहतात

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥
हे नानक, त्याच्या करुणामय दृष्टीक्षेपाने परमेश्वर हृदयात राहतो आणि सहजपणे गुरुच्या मुखात प्रवेश करतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥

महाला ३॥

ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਆਪੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਮਾਰ ॥

ज्यांच्या अंतःकरणात दुविधा आणि आसक्ती आहे त्यांनी स्वतः जगाच्या गुंतागुंतींना तोंड देण्याचे स्वीकारले आहे

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਤੇ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਗਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰ ॥

द्वैतात झोपलेले लोक कधीच जागे होत नाहीत कारण त्यांची मायेवरील ओढ आणि प्रेम कायम राहते

ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ਇਹੁ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਆਚਾਰੁ ॥

त्याला प्रभूचे नाव आठवत नाही किंवा तो गुरु या शब्दाचा विचारही करत नाही. हुकूमशहांचे जीवन वर्तन असे असते

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਰ ॥੨॥
हे नानक! ते हरीचे नाव घेत नाहीत आणि त्यांचे मौल्यवान जीवन वाया घालवतात, म्हणूनच यमदूत त्यांना शिक्षा करतो आणि अपमानित करतो.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਤਦਹੁ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
जेव्हा देवाने स्वतःला निर्माण केले तेव्हा दुसरे कोणीही नव्हते

ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਆਪਿ ਕਰੇ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥
तो तेव्हा स्वतःशीच सल्लामसलत करायचा. त्याने जे काही केले, तेच झाले

ਤਦਹੁ ਆਕਾਸੁ ਨ ਪਾਤਾਲੁ ਹੈ ਨਾ ਤ੍ਰੈ ਲੋਈ ॥
त्या वेळी आकाश, पाताळ किंवा तीन लोक नव्हते

ਤਦਹੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥
तेव्हा फक्त निराकार परमेश्वरच अस्तित्वात होता आणि कोणतीही निर्मिती झाली नव्हती

ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥
तो त्याला जे आवडले ते करत असे आणि त्याच्याशिवाय दुसरे कोणी नव्हते. ॥१॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३ ॥

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹੈ ਦਿਸੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥
माझा प्रभु देव नेहमीच अमर आहे पण तो शब्दाच्या आचरणातून दिसून येतो

ਓਹੁ ਅਉਹਾਣੀ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥
तो अमर आहे आणि जन्म-मृत्यूच्या चक्रात येत नाही म्हणजेच तो जन्माला येत नाही आणि मरतही नाही

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
प्रत्येक हृदयात राहणाऱ्या परमेश्वराचे नेहमी स्मरण केले पाहिजे

ਅਵਰੁ ਦੂਜਾ ਕਿਉ ਸੇਵੀਐ ਜੰਮੈ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥
आपण दुसऱ्याची सेवा का करावी जो जन्माला येतो आणि मरतो?

ਨਿਹਫਲੁ ਤਿਨ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਅਵਰੀ ਕਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
जे आपल्या प्रभूला ओळखत नाहीत आणि आपले मन इतरांवर केंद्रित करतात त्यांचे जीवन निष्फळ आहे

ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕਰਤਾ ਕੇਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੧॥
हे नानक, विश्वाचा निर्माता त्यांना किती शिक्षा देईल याचा अंदाज लावता येत नाही.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ॥
देव सर्वव्यापी आहे म्हणून त्या अंतिम सत्याचे नाव लक्षात ठेवले पाहिजे

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਇ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ॥
हे नानक! परमेश्वराची आज्ञा समजून घेतल्याने, मनुष्य त्याच्या दरबारात स्वीकारला जातो आणि नंतर त्याला सत्याचे फळ मिळते

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ਹੁਕਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਧਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੨॥
पण जे लोक सतत निरर्थक बोलत राहतात आणि प्रभूची मूलभूत आज्ञा समजत नाहीत ते अज्ञानी आहेत आणि फक्त खोटे बोलतात.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥
देवाने मिलन आणि वियोगाचा नियम बनवून विश्वाचे मूलभूत तत्व निर्माण केले

ਹੁਕਮੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
त्याच्या आदेशानुसार, त्याने विश्वाची निर्मिती केली आणि सजीवांमध्ये आपला प्रकाश प्रज्वलित केला

ਜੋਤੀ ਹੂੰ ਸਭੁ ਚਾਨਣਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥
खऱ्या गुरूंनी हे शब्द सांगितले आहेत की सर्व प्रकाश हा प्रकाशाचे स्वरूप असलेल्या परमेश्वराच्या प्रकाशातून निर्माण होतो

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥
॥ देवाने ब्रह्मा, विष्णू आणि शिव यांची निर्मिती केली आणि त्यांना सतोगुण, रजोगुण आणि तमोगुण या तिहेरी कार्यात गुंतवले

ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਤੁਰੀਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥
देवाने मायेचा पाया मिलन आणि वियोगाच्या स्वरूपात निर्माण केला आहे. या भ्रमात राहूनच मनुष्य तुरिया अवस्थेत पोहोचला आहे आणि त्याला आनंद मिळाला आहे.॥२॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਸੋ ਜਪੁ ਸੋ ਤਪੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥
खऱ्या गुरूला जे आवडते ते म्हणजे नामजप आणि तेच तप आहे

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਵਡਿਆਈ ਪਾਵੈ ॥
सद्गुरुंच्या इच्छेचे पालन केल्याने व्यक्तीला आदर आणि सन्मान मिळतो

ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥
हे नानक! तो आपला सर्व अभिमान सोडून देतो आणि गुरुमध्ये विलीन होतो.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥
गुरूंच्या शिकवणीचा स्वीकार दुर्मिळ व्यक्तीच करते

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੈ ॥੨॥
हे नानक! गुरूचे शिक्षण फक्त त्यांनाच मिळते ज्यांची प्रशंसा स्वतः परमेश्वर करतो.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਹੈ ਬਿਖਮੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥
भ्रम, आसक्ती आणि अज्ञानाचा महासागर अत्यंत जड आणि विश्वासघातकी आहे

ਪਥਰ ਪਾਪ ਬਹੁ ਲਦਿਆ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥
जर जीवनाची बोट पापाच्या दगडांनी भरलेली असेल, तर ती या जगाच्या महासागरातून कशी पार करेल? पण हरी रात्रंदिवस भक्तीत मग्न राहणाऱ्यांना हा जगाचा महासागर पार करण्यास मदत करतो

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ ਛਡਿ ਵਿਕਾਰੀ ॥
जर एखाद्या व्यक्तीने गुरुंच्या वाणीने अभिमान आणि दुर्गुण सोडले तर त्याचे मन शुद्ध होते

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥੩॥
देवाचे नावच तारणारे आहे म्हणून देवाचे नाव सतत आठवले पाहिजे. ॥३॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁੜਾ ਰਾਈ ਦਸਵੈ ਭਾਇ ॥
हे कबीर, मोक्षाचे दार मोहरीच्या दाण्याइतके अरुंद आहे

ਮਨੁ ਤਉ ਮੈਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਾ ਨਿਕਸਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਇ ॥
हे मन वेड्या हत्तीसारखे झाले आहे मग ते त्यातून कसे बाहेर पडेल?

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥
जर आपल्याला असा खरा गुरु सापडला जो अत्यंत प्रसन्न होईल आणि आपल्यावर दया करेल

ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੋਕਲਾ ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧॥
मुक्तीचे दार उघडे होते आणि माणूस सहजपणे येऊ शकतो आणि जाऊ शकतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥

महाला ३॥

ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਨਾਨ੍ਹਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ ॥

हे नानक! मोक्षाचे दार खूप लहान आहे, परंतु जो खूप लहान म्हणजेच नम्र होतो तोच त्यातून जाऊ शकतो

ਹਉਮੈ ਮਨੁ ਅਸਥੂਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਿਚੁ ਦੇ ਜਾਇ ॥

अहंकारामुळे मन स्थूल झाले आहे मग ते त्यातून कसे जाऊ शकते?

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਜੋਤਿ ਰਹੀ ਸਭ ਆਇ ॥

सद्गुरुंना भेटल्याने अहंकार नष्ट होतो आणि ईश्वराचा प्रकाश अस्तित्वात प्रवेश करतो

ਇਹੁ ਜੀਉ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥
हा आत्मा नेहमीच मुक्त असतो आणि स्वाभाविकपणे प्रभूमध्ये लीन राहतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਪ੍ਰਭਿ ਸੰਸਾਰੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਵਸਿ ਆਪਣੈ ਕੀਤਾ ॥
जग निर्माण केल्यानंतर, देवाने ते आपल्या नियंत्रणाखाली घेतले आहे

ਗਣਤੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਪਾਈਐ ਦੂਜੈ ਭਰਮੀਤਾ ॥
देवाला गणना किंवा हुशारीने मिळवता येत नाही आणि माणूस केवळ द्वैतात हरवला जातो

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮੀਤਾ ॥
सद्गुरुंना भेटून, माणूस जिवंत असतानाही मृत राहतो, भ्रम सोडून देतो आणि हे रहस्य समजून घेऊन तो सत्यात विलीन होतो

ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈਐ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਤਾ ॥
शब्दाद्वारे अहंकार नष्ट होतो आणि जीव हरिमध्ये विलीन होतो

ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਵਿਗਸੀਤਾ ॥੪॥
परमेश्वर स्वतः सर्वकाही जाणतो आणि स्वतः सर्वकाही करतो. त्याची निर्मिती पाहून तो स्वतः आनंदी होतो. ॥४॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਓ ਮਨਿ ਆਇ ॥
जर एखाद्या व्यक्तीने आपले मन सद्गुरुंना समर्पित केले नसेल आणि देवाचे नाव त्याच्या मनात येऊन वास केले नसेल, तर

ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਿਆ ਕਿਆ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਆਇ ॥
त्याच्या या आयुष्याची लाज वाटते. या जगात येऊन त्याला काय फायदा झाला आहे?

ਮਾਇਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਹੈ ਏਕ ਚਸੇ ਮਹਿ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥
माया ही एक खोटी संपत्ती आहे आणि तिचा ढोंगीपणा क्षणार्धात स्पष्ट होतो

ਹਥਹੁ ਛੁੜਕੀ ਤਨੁ ਸਿਆਹੁ ਹੋਇ ਬਦਨੁ ਜਾਇ ਕੁਮਲਾਇ ॥
जेव्हा ते माणसाच्या हातातून बाहेर पडते तेव्हा त्याचे शरीर काळे पडते आणि त्याचा चेहरा फिकट पडतो

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨ੍ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ज्यांनी आपले मन सद्‌गुरुंना समर्पित केले आहे त्यांच्या मनात आनंद स्थिरावतो

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ते प्रेमाने हरीचे नाव जपत राहतात आणि हरीच्या नावात तल्लीन राहतात

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋ ਧਨੁ ਸਉਪਿਆ ਜਿ ਜੀਅ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
हे नानक! सद्‌गुरुंनी त्यांच्या मनात असलेल्या नामाची संपत्ती त्यांना सोपवली आहे

ਰੰਗੁ ਤਿਸੈ ਕਉ ਅਗਲਾ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਇ ॥੧॥
त्यांना देवाच्या प्रेमाचा खोल रंग मिळाला आहे ज्याचा रंग दिवसेंदिवस वाढत जातो.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਮਾਇਆ ਹੋਈ ਨਾਗਨੀ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥
माया ही अशी सर्प आहे ज्याच्या वर्तुळात संपूर्ण जग आहे

ਇਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਫਿਰਿ ਖਾਇ ॥
ते शेवटी त्याची सेवा करणाऱ्यालाच गिळंकृत करते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਗਾਰੜੂ ਤਿਨਿ ਮਲਿ ਦਲਿ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥
या विषावर कोणता मंत्र आहे हे माहित असलेले गुरुमुख फार कमी आहेत. तो ते चिरडतो आणि चिरडतो आणि पायावर ठेवतो

ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥
हे नानक! जे सत्याच्या ध्यानात तल्लीन राहतात तेच या मायेच्या नागापासून वाचतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਣਾਇਸੀ ॥
जेव्हा दाढीवाला माणूस रडतो तेव्हा परमेश्वर त्याचे ऐकतो.

ਅੰਦਰਿ ਧੀਰਕ ਹੋਇ ਪੂਰਾ ਪਾਇਸੀ ॥
त्याच्या मनात संयम असतो आणि तो परमप्रभूला प्राप्त करतो

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਸੀ ॥
माणूस सुरुवातीपासूनच त्याच्या नशिबात जे लिहिले आहे त्यानुसार वागतो

ਜਾ ਹੋਵੈ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਸੀ ॥
जेव्हा पती प्रभूवर दयाळू होतो तेव्हा त्याला त्याचे खरे घर प्रभूच्या राजवाड्यात सापडते

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਵਡਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾਇਸੀ ॥੫॥
माझा प्रभु खूप महान आहे, जो फक्त गुरुद्वारेच सापडतो.॥५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਹੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥
सर्वांचा स्वामी एकच देव आहे जो नेहमी आपल्यासोबत असतो

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨਈ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਦੂਰਿ ॥
हे नानक, जर एखाद्या स्त्रीने त्याच्या आज्ञेचे पालन केले नाही तर तिच्या हृदयात राहणारा परमेश्वर खूप दूर असल्याचे दिसते

ਹੁਕਮੁ ਭੀ ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਨਾਇਸੀ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
परंतु ज्यांच्यावर परमेश्वराची दया असते ते त्याच्या आज्ञा पाळतात

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੧॥
ज्या आत्म्याने पतीच्या आज्ञा पाळून आनंद मिळवला आहे, तो त्याची प्रिय पत्नी बनला आहे. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਲਿ ਮੁਈ ਕੰਤ ਨ ਲਾਇਓ ਭਾਉ ॥
जी आत्मा तिच्या पतीवर, प्रभूवर प्रेम करत नाही, ती रात्रभर वियोगात जळत्या मरणाने मरते

ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸਨਿ ਸੋੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ਹ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਰਾਉ ॥੨॥
हे नानक, ज्या विवाहित स्त्रिया परमात्म्यावर खरे प्रेम करतात आणि त्याला प्राप्त करतात त्याच आनंदाने जगतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰਿ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ॥
मी संपूर्ण जग फिरलो आहे आणि पाहिले आहे की हे हरि, तो सर्व प्राण्यांचा दाता आहे

ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥
कर्मांचा निर्माता हरि, कोणत्याही प्रकारे, हुशारीने इत्यादींनी सापडत नाही

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਜਾਤਾ ॥
गुरुंच्या शब्दांद्वारे, भगवान हरि मानवी हृदयात राहतात आणि त्यांना सहजपणे ओळखले जाऊ शकते

ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥
त्याच्या आतली इच्छाशक्तीची आग विझते आणि तो हरिनाम आणि अमृताच्या सरोवरात स्नान करतो

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਾਤਾ ॥੬॥
त्या महान देवाचे स्तुतीगीते गुरुंच्या मुखातून गायली जातात हा त्याचा मोठा महिमा आहे.॥६॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਕਿਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਜਿ ਪਇਆ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਇ ॥
शरीर आणि आत्म्यामध्ये असे कसले प्रेम आहे की शेवटी आत्मा हे पार्थिव शरीर सोडून निघून जातो

ਏਸ ਨੋ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਿ ਖਵਾਲੀਐ ਜਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ॥
जेव्हा हे शरीर चालताना आपल्यासोबत जात नाही तेव्हा खोटे बोलून त्याचे पोषण का करावे, म्हणजेच खोटे बोलून त्याचे पालनपोषण करण्याचा काय फायदा?

ਕਾਇਆ ਮਿਟੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਪਉਣੈ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ॥
हे शरीर मातीचे बनलेले आहे आणि ते अंध आहे, म्हणजेच ज्ञानापासून वंचित आहे

ਹਉ ਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਾ ਜਾਇ ॥
जर आत्म्याला विचारले तर तो म्हणतो की मी सांसारिक इच्छांच्या भ्रमाने आकर्षित झालो आहे आणि म्हणूनच मी पुन्हा पुन्हा जगात येत राहतो

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਤੋ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿ ਰਹਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
हे नानक! आत्मा तुम्हाला उद्देशून म्हणत आहे की मला माझ्या पतीच्या आज्ञा माहित नाहीत, ज्यामुळे मी सत्याशी एकरूप झालो आहे. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਏਕੋ ਨਿਹਚਲ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
केवळ देवाच्या नावाची संपत्ती शाश्वत आहे; इतर सांसारिक संपत्ती येत-जात राहते

ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ ਤਸਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾ ਓਚਕਾ ਲੈ ਜਾਇ ॥
या पैशावर कोणताही चोर वाईट नजर टाकू शकत नाही आणि कोणताही खिसा चोर ते हिरावून घेऊ शकत नाही

ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੀਐ ਸੇਤੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੀਐ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ॥
हरीच्या नावाच्या रूपातील ही संपत्ती आत्म्यासोबत राहते आणि आत्म्यासोबतच परलोकात जाते

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥
परंतु नामाची ही अमूल्य संपत्ती केवळ परिपूर्ण गुरूंकडूनच मिळते आणि निरंकुश लोकांना ही संपत्ती मिळत नाही

ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥੨॥
हे नानक, धन्य आहेत ते व्यापारी ज्यांनी या जगात आल्यानंतर हरीच्या नावाने संपत्ती कमावली आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥
माझा देव महान आहे, तो नेहमीच खरा आणि गंभीर असतो

ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੀਰਾ ॥
संपूर्ण जग त्याच्या नियंत्रणाखाली आहे आणि सर्व शक्ती त्याची आहे

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੁ ਧੀਰਾ ॥
केवळ गुरुकृपेनेच सदैव स्थिर आणि धीरवान हरीच्या नावाची संपत्ती प्राप्त होते

ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥
जर एखाद्याला शूर गुरु भेटले तर त्यांच्या कृपेने हरि त्या व्यक्तीच्या हृदयात वास करतो

ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ॥੭॥
केवळ सद्गुणी लोकच नेहमी स्थिर आणि परिपूर्ण हरीची स्तुती करतात. ७ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਦੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕਮਾਇ ॥
अशा लोकांच्या जीवनाची लाज वाटते जे हरीच्या नावाचे स्मरण करण्याचा आनंद सोडून देतात आणि अभिमानामुळे पाप करून दुःख भोगतात

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ੍ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥
अज्ञानी लोक मायेच्या भ्रमात अडकलेले राहतात आणि काहीही समजू शकत नाहीत

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਓਇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥
त्यांना या जगात किंवा परलोकात आनंद मिळत नाही आणि शेवटी पश्चात्ताप करून निघून जातात

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਿਸੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
गुरूच्या कृपेने, दुर्मिळ व्यक्तीच नामाची पूजा करते आणि त्याच्या अंतरंगातून अहंकार दूर होतो

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਾਇ ॥੧॥
हे नानक! ज्याचे भाग्य सुरुवातीपासूनच लिहिलेले असते तो गुरूंच्या चरणी येतो.॥ १॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਮਨਮੁਖੁ ਊਧਾ ਕਉਲੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥
स्वतःच्या मनाने ग्रस्त असलेला माणूस उलट्या कमळासारखा असतो; त्याला ना भक्ती असते ना परमेश्वराचे नाव

ਸਕਤੀ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੈ ਉਪਾਉ ॥
तो भ्रमातच सक्रिय राहतो आणि खोटे बोलणे ही त्याची जीवनातील एकमेव इच्छा असते

ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਦਰੁ ਚਿਤੁ ਨ ਭਿਜਈ ਮੁਖਿ ਫੀਕਾ ਆਲਾਉ ॥
त्या माणसाचे अंतरंगही प्रेमाने भरलेले नसते आणि त्याच्या तोंडातून निघणारे शब्द कंटाळवाणे आणि अर्थहीन असतात

ਓਇ ਧਰਮਿ ਰਲਾਏ ਨਾ ਰਲਨਿ੍ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਸੁਆਉ ॥
असे लोक धर्मात मिसळले तरी ते त्यापासून दूर राहतात आणि त्यांच्यात खोटेपणा आणि कपट असते

ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਮਨਮੁਖ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਡੁਬੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥
हे नानक, जगाच्या निर्मात्या परमेश्वराने अशी सृष्टी निर्माण केली आहे की मनमुख खोटे बोलून बुडले आहेत, तर गुरुमुखांनी हरिनाम जप करून जगाचा महासागर पार केला आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਵਡਾ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥
सत्य समजून घेतल्याशिवाय, जन्म आणि मृत्यूच्या दीर्घ चक्रातून जावे लागते; माणूस जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात पुन्हा पुन्हा जगात येत राहतो आणि जात राहतो

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਕੀਤੀਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥
तो गुरुंच्या सेवेत मग्न राहत नाही आणि परिणामी, तो शेवटी पश्चात्ताप करून या जगातून निघून जातो

ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥
जेव्हा देव कृपेचा वर्षाव करतो तेव्हा एखाद्याला गुरु भेटतात आणि त्या व्यक्तीचा अहंकार निघून जातो

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਚਹੁ ਉਤਰੈ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥
मग सांसारिक आसक्तीची भूक आणि इच्छा नाहीशी होते आणि आध्यात्मिक आनंद मनात वास करू लागतो

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਿਰਦੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥
मनुष्याने आपले हृदय नेहमी परमेश्वराला समर्पित करावे आणि त्याची नेहमी स्तुती करावी. ॥८॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਤਿਸ ਨੋ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
जो व्यक्ती आपल्या सद्‌गुरूंची भक्तीने सेवा करतो तो सर्वजण पूजनीय असतो

ਸਭਨਾ ਉਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਉਪਾਉ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
सर्व उपायांपैकी सर्वोत्तम उपाय म्हणजे हरि नावाची प्राप्ती करणे

ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ਵਸੈ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
नामजप केल्याने अंतरात शीतलता आणि शांती येते आणि हृदय नेहमीच आनंदी राहते

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈਨਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥੧॥
हे नानक. नावाचे अमृत त्याचे अन्न आणि वस्त्र बनते; त्याच्या नावानेच तो जगात कीर्ती मिळवतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਏ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥
हे माझ्या मना! खऱ्या गुरूंच्या शिकवणी ऐक आणि तुला सद्‌गुणांचा खजिना असलेल्या परमेश्वराची प्राप्ती होईल

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥
आनंद देणारा हरि मनात वास करेल आणि अभिमान आणि अहंकार नष्ट होईल

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥
हे नानक! जेव्हा प्रभू आपल्यावर कृपेने नजर टाकतात तेव्हा जीवाचे मन रात्रंदिवस सत्यावर केंद्रित राहते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤਾ ॥
गुरुमुख मनुष्य शुद्ध आणि पवित्र असतो आणि तो सत्य आणि समाधानाचे मूर्त स्वरूप असतो; त्याला प्रत्येक गोष्टीत फक्त सत्य दिसते

ਅੰਦਰਹੁ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਗਇਆ ਮਨੁ ਸਹਜੇ ਜਿਤਾ ॥
त्याच्या अंतरंगातून कपट, कपट आणि दुर्गुण नष्ट होतात आणि तो सहजपणे त्याचे मन जिंकतो

ਤਹ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਿਤਾ ॥
प्रभूचा प्रकाश त्याच्या मनाला प्रकाशित करतो, तो हरीच्या साराचा आनंद घेत राहतो आणि त्याचे अज्ञान दूर होते

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਪਰਗਟੁ ਕਿਤਾ ॥
तो नेहमीच हरी आणि त्याच्यात प्रकट झालेल्या गुणांची स्तुती करत राहतो

ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਇਕੋ ਹਰਿ ਮਿਤਾ ॥੯॥
सर्व प्राण्यांचा दाता असलेला एकच देव सर्वांचा मित्र आहे. ॥९॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३ ॥

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
जो व्यक्ती ब्रह्माला जाणतो त्याला ब्राह्मण म्हणतात आणि तो रात्रंदिवस आपले मन देवावर केंद्रित ठेवतो

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਛੈ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਤਿਸੁ ਜਾਏ ॥
तो सद्‌गुरुंच्या सल्ल्यानुसार सत्य आणि संयम आचरण करतो आणि त्याचा अहंकाराचा आजार नष्ट होतो

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥
तो हरीची स्तुती गातो आणि फक्त हरीचा महिमा गोळा करतो आणि त्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਏ ॥
या जगात असा कोणीही ज्ञानी व्यक्ती नाही जो आपला अहंकार नष्ट करतो आणि देवात विलीन होतो

ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥
हे नानक! जो रात्रंदिवस हरिच्या नावाची पूजा करतो त्याला भेटण्यात नेहमीच आनंद मिळतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਰਸਨਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲਾਇ ॥
अज्ञानी माणसाच्या हृदयात कपट आणि कपट असते आणि तो त्याच्या जिभेने फक्त खोटे बोलतो

ਕਪਟਿ ਕੀਤੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੀਜੈ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਸੁਭਾਇ ॥
देव फसवणुकीवर खूश नाही कारण तो नैसर्गिकरित्या दररोज सर्वांना पाहतो आणि ऐकतो

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜਾਇ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥
द्वैतात अडकलेला एक हुकूमशाही माणूस जगाला उपदेश करतो, परंतु तो स्वतः विषारी भ्रमाच्या आकर्षणात आणि चवीत सक्रिय राहतो

ਇਤੁ ਕਮਾਣੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
असे केल्याने, तो नेहमीच दुःख अनुभवतो आणि या जगात येत राहतो आणि जातो, जन्म घेत राहतो आणि मरतो आणि वारंवार जन्मांमध्ये अडकतो

ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥
त्याची कोंडी त्याला अजिबात सोडत नाही आणि तो मलमूत्रात कुजतो

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥
ज्याच्यावर माझे स्वामी कृपा करतात, त्याला ते गुरूंची शिकवण ऐकवतात.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥੨॥
मग असा व्यक्ती हरीच्या नावाचे ध्यान करतो, हरीच्या नावाचे गुणगान करतो आणि शेवटी हरीचे नावच त्याला मोक्ष देते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਜਿਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਓਨੁ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ज्यांच्याकडून देव त्याला त्याच्या आज्ञा पाळायला लावतो ते या जगातील परिपूर्ण पुरुष आहेत

ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਨ੍ਹਿ ਆਪਣਾ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
तो त्याच्या स्वामीची सेवा करतो आणि गुरूंच्या परिपूर्ण शब्दांचे चिंतन करतो

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਿ ॥
तो हरीची पूजा करतो आणि सत्यनामावर प्रेम करतो

ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥
जे लोक स्वतःच्या आतून अहंकार नष्ट करतात ते हरीच्या राजवाड्याला आणि दरबाराला प्राप्त होतात

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧੦॥
हे नानक! हरीचे नाव स्मरण करून आणि ते हृदयात ठेवून, गुरुमुख हरीच्याशी एकरूप राहतो. ॥१०॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਨ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥
गुरुमुखी व्यक्ती प्रभूचे ध्यान करते आणि त्याच्या अंतरात एक उत्स्फूर्त आवाज निर्माण होतो. ते फक्त 'सिनम' वर आपले मन केंद्रित करतात

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
गुरुमुखी व्यक्ती रात्रंदिवस भगवंताच्या प्रेमात मग्न राहते आणि केवळ हरीचे नाव त्याच्या मनाला प्रसन्न करते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਵੇਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥
गुरुमुख फक्त हरिला पाहतो आणि फक्त हरिबद्दल बोलतो आणि स्वाभाविकपणे त्याला प्रभूकडून प्रेम मिळते.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
हे नानक! फक्त गुरुमुखी माणसालाच ज्ञान प्राप्त होते आणि त्याच्या अज्ञानाचा खोल अंधार नष्ट होतो

ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਪੂਰਾ ਤਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥
ज्याच्यावर परमेश्वराची पूर्ण कृपा असते, तो गुरूंच्या सान्निध्यात राहतो आणि हरीच्या नावाची पूजा करतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥
जे सद्गुरुंची सेवा करत नाहीत आणि वचनावर प्रेम करत नाहीत, आणि

ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਆ ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ते सहजतेने नावाची पूजाही करत नाहीत, मग ते या जगात का आले आहेत?

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਈਐ ਵਿਸਟਾ ਸਦਾ ਖੁਆਰੁ ॥
असे लोक पुन्हा पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या चक्रात पडतात आणि नेहमीच मलमूत्रात खराब होतात

ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥
ते खोट्या लोभाशी जोडलेले आहेत आणि ते या बाजूला किंवा दुसऱ्या बाजूला नाहीत

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥
हे नानक! गुरुमुख मानव जगाचा महासागर पार करतात आणि भगवान कर्तार त्यांना स्वतःशी एकरूप करतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਭਗਤ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹਾਏ ॥
खऱ्या देवाच्या दाराशी बसलेले भक्त खूप छान दिसतात. ते खऱ्या शब्दाने टिकून राहतात

ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਨ ਉਪਜੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਏ ॥
त्यांच्या आत हरीबद्दल प्रेम निर्माण होते आणि ते हरीच्या प्रेमाकडे आकर्षित राहतात

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਿਆਏ ॥
तो नेहमी हरीच्या रंगात रमलेला असतो आणि त्याची जीभ हरीचे अमृत पिते

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨ੍ਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥
जे गुरूंचा आश्रय घेतात आणि पूजनीय देवाला ओळखतात आणि त्यांना आपल्या हृदयात ठेवतात त्यांचे जीवन यशस्वी होते

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥੧੧॥
गुरुशिवाय जग रडत आहे आणि भ्रमात अडकून नष्ट होत आहे. ॥११॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭਗਤੀ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥
या कलियुगात, केवळ भक्तांनीच भगवंतांची पूजा करून नामाचा खजिना प्राप्त केला आहे आणि भगवंताचे सर्वोच्च स्थान प्राप्त केले आहे

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
सद्गुरुंची सेवा करून त्यांनी हरिचे नाव आपल्या मनात स्थिर केले आहे आणि दिवसरात्र नामाचे ध्यान केले आहे

ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਹ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਉਦਾਸੀ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਜਲਾਇਆ ॥
स्वतःच्या घरात तो त्याच्या गुरूंच्या शिकवणींपासून अलिप्त राहतो आणि त्याने त्याचा अहंकार आणि आसक्ती जाळून टाकली आहे

ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥
सद्गुरुंनी स्वतः जगाचा महासागर पार केला आहे आणि त्यांनी संपूर्ण जगाला या अस्तित्वाच्या महासागरातून वाचवले आहे. धन्य ती आई जिने त्यांना जन्म दिला

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਈ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥
असा सत्गुरू फक्त त्यालाच मिळू शकतो ज्याच्या कपाळावर परमेश्वराने सुरुवातीपासूनच असे लिहिले आहे

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥
नानक त्यांच्या गुरूंचे आभारी आहेत ज्यांनी दुविधेत हरवलेल्या व्यक्तीला योग्य मार्ग दाखवला. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਭੁਲੇ ਜਿਉ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕਿ ਪਤੰਗ ਪਚਾਇਆ ॥
दिवा पाहून पतंग नष्ट होतो तसाच त्रिगुणी भ्रम पाहून माणूस चुकीच्या मार्गाने जातो

ਪੰਡਿਤ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਮਾਇਆ ਵੇਖਹਿ ਦਿਖਾ ਕਿਨੈ ਕਿਹੁ ਆਣਿ ਚੜਾਇਆ ॥
मायेच्या मोहाने आकर्षित होऊन, पंडित पुन्हा पुन्हा पाहत राहतो की कोणी त्याच्यासमोर काही भेटवस्तू ठेवली आहे की नाही

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜਹਿ ਨਿਤ ਬਿਖਿਆ ਨਾਵਹੁ ਦਯਿ ਖੁਆਇਆ ॥
द्वैताच्या प्रेमाने भरकटलेला तो दररोज पापांबद्दल वाचतो आणि परमेश्वराने त्याला त्याच्या नावापासून वंचित ठेवले आहे

ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਓਨ੍ਹਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਹੁ ਗਰਬੁ ਵਧਾਇਆ ॥
योगी, जंगम आणि संन्यासी देखील विसरले आहेत कारण त्यांनी त्यांचा अहंकार आणि अभिमान खूप वाढवला आहे

ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਨ ਲੈਹੀ ਸਤ ਭਿਖਿਆ ਮਨਹਠਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
ते कपडे आणि अन्नाचे खरे दान स्वीकारत नाहीत आणि त्यांच्या मनाच्या हट्टीपणामुळे ते त्यांचे जीवन वाया घालवतात

ਏਤੜਿਆ ਵਿਚਹੁ ਸੋ ਜਨੁ ਸਮਧਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
यापैकी फक्त तोच सेवक महान असतो जो गुरूंच्या सान्निध्यात राहतो आणि त्यांच्या नावाचे ध्यान करतो

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ਜਾ ਕਰਦੇ ਸਭਿ ਕਰਾਇਆ ॥੨॥
हे नानक! जेव्हा फक्त निर्माणकर्ताच सर्वकाही घडवून आणतो आणि घडवून आणतो तेव्हा आपण कोणाला बोलावावे? ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਰੇਤੁ ਹੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥
माया, आसक्ती, वासना, क्रोध आणि अहंकार इत्यादी धोकादायक भूत आहेत

ਏਹ ਜਮ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਏਨ੍ਹਾ ਉਪਰਿ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਕਰਾਰਾ ॥
ते सर्व यमराजाचे प्रजा आहेत आणि यमराजाची कठोर शिक्षा त्यांच्यावर कायम आहे

ਮਨਮੁਖ ਜਮ ਮਗਿ ਪਾਈਅਨ੍ਹਿ ਜਿਨ੍ਹ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥
सांसारिक सुखांवर प्रेम करणारे स्वार्थी लोक यमराजाच्या मार्गाकडे ढकलले जातात

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਕੋ ਸੁਣੈ ਨ ਪੂਕਾਰਾ ॥
यमपुरीमध्ये हुकूमशहांना बांधून मारहाण केली जाते आणि त्यांचे ओरडणे कोणीही ऐकत नाही

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੨॥
ज्याच्यावर परमेश्वर आपले आशीर्वाद वर्षाव करतो त्याला गुरु मिळतो आणि गुरुंच्या सान्निध्यात राहून आत्म्याला मोक्ष मिळतो. ॥१२॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३ ॥

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਗਈ ਖਾਇ ॥
अहंकार आणि आसक्ती निर्माण करणारी माया इतकी मोहक आहे की तिने निरंकुश लोकांना गिळंकृत केले आहे

ਜੋ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਤਿਨਾ ਵਿਆਪਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥
ही माया द्वैतवादावर आपले मन केंद्रित करणाऱ्यांना चिकटून राहते आणि त्यांना नियंत्रित करते

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾਲੀਐ ਤਾ ਏਹ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
जर ते गुरुंच्या शब्दांनी जळले तरच ते आतून बाहेर येते

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
अशाप्रकारे शरीर आणि मन तेजस्वी होते आणि नाम मनात येऊन वास करते

ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੧॥
हे नानक! हरीचे नाव या मायेचा नाश करणारे आहे, जे गुरुद्वारे साध्य करता येते. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਭਰਮਿਆ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
हे मन अनेक युगांपासून भटकत आहे. ते स्थिर नाही आणि जन्मतःच मरत राहते

ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਤਾ ਭਰਮਾਇਅਨੁ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਉਪਾਇ ॥
जेव्हा हरीला असे वाटते तेव्हा तो मन विचलित करतो आणि त्यानेच हे षड्यंत्र रचून हा खेळ निर्माण केला आहे

ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਤਾ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
जेव्हा हरी मनाला क्षमा करतो तेव्हाच गुरु मिळतो आणि मन स्थिर होते आणि सत्यात विलीन होते

ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥
हे नानक! मनाच्या माध्यमातून मनाला आध्यात्मिक आनंद मिळतो आणि नंतर काहीही मरत नाही किंवा निघून जात नाही.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਮਿਲਣਾ ਸੰਜੋਗੀ ॥
मानवी शरीर हा एक प्रचंड किल्ला आहे जो केवळ योगायोगानेच मिळतो

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥
या शरीरात स्वतः परमेश्वर वास करतो आणि तो स्वतःच आनंदाचा उपभोक्ता आहे

ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਨਿਰਜੋਗੁ ਹਰਿ ਜੋਗੀ ॥
देव स्वतः अलिप्त आणि अलिप्त राहतो; योगी असूनही तो अलिप्त असतो

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੀ ॥
तो जे त्याला आवडते ते करतो आणि परमेश्वर जे करतो ते घडते

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗੀ ॥੧੩॥
गुरुमुख होऊन आणि नामाची पूजा करून, परमेश्वरापासूनच्या वियोगापासून मुक्ती मिळू शकते. ॥१३॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਆਪਿ ਅਖਾਇਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥
गुरूंच्या शब्दांद्वारे देवाचे खरे स्वरूप स्वतः स्तुती केले जाते

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥
वाह वाह" ही देवाची स्तुती आहे हे फक्त दुर्मिळ गुरुमुखांनाच समजते

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥
हे खरे भाषण देखील अद्भुत आहे, ज्याद्वारे माणूस खऱ्या देवाला भेटतो

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥
हे नानक! वाह वाहचे गुणगान गाऊनच देवाची कृपा प्राप्त होऊ शकते. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤੀ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥
गुरू' या शब्दाबरोबर 'वाह वाह' चे गुणगान करणारी जीभ सुंदर वाटते

ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਈ ॥
संपूर्ण शब्द मनुष्याला देवाकडून गुरुद्वारे येतो

ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਮੁਹਹੁ ਕਢਾਈ ॥
फक्त भाग्यवानच आपल्या मुखाने देवाचे गुणगान गाऊ शकतात

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਪਰਜਾ ਪੂਜਣ ਆਈ ॥
देवाचे गुणगान करणारे सेवक सुंदर असतात आणि लोक त्यांची पूजा करण्यासाठी येतात

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥
हे नानक, केवळ चांगल्या कर्मांनीच परमेश्वराची स्तुती आणि गौरव प्राप्त होतो आणि मनुष्याला खऱ्या दाराशी गौरव मिळतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਕਾਇਆ ਗੜ੍ ਭੀਤਰਿ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥
शरीराच्या किल्ल्यात खोटेपणा, कपट आणि अभिमानाचे मजबूत दरवाजे आहेत

ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥
गोंधळात हरवलेले आंधळे आणि अज्ञानी हुकूमशहा त्यांना अजिबात दिसत नाहीत

ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਨੀ ਕਰਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਵਾਨੀ ॥
त्यांना कोणत्याही प्रकारे दार सापडत नाही. वेशात असलेले लोक वेश घालून कंटाळले आहेत

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਈਅਨ੍ਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨੀ ॥
जे हरीचे नाव घेतात, त्यांचे दरवाजे गुरुच्या शब्दांनी उघडतात.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੧੪॥
श्रीहरि हे अमृतवृक्ष आहे; जे हे अमृत पितात ते तृप्त होतात. ॥१४॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਰੈਣਿ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥
व्वा, म्हणजेच देवाची स्तुती केल्याने जीवनाची रात्र आनंददायी बनते

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥
अरे आई, देवाची स्तुती केल्याने माणूस नेहमीच आनंदी राहतो

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
वाह वाह' चे गुणगान केल्याने व्यक्तीचे मन हरीवर केंद्रित राहते

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇ ॥
देवाच्या कृपेनेच माणूस बोलतो आणि इतरांना स्तुतीचे शब्द बोलायला लावतो

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥
व्वा, परमेश्वराची स्तुती केल्याने माणसाला या जगात आणि परलोकातही गौरव मिळतो

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿ ਰਜਾਇ ॥੧॥
नानक, माणूस खऱ्या परमेश्वराच्या इच्छेनेच स्तुती गातो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ॥
वाह वाह" हे शब्द गुरुमुख बनून माणसाला सापडणारे सत्य आहेत

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਬਦੇ ਉਚਰੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਲਿ ॥
गुरुच्या शब्दांनी हृदयातून 'वाह वाह' उच्चारले पाहिजे

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਲਿ ॥
वाह वाह' असा जप करताना, गुरुमुख त्याच्या शोधातून सहजपणे परमेश्वराची प्राप्ती करतो

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥
हे नानक! जे आपल्या अंतःकरणात देवाचे स्मरण करतात ते धन्य आहेत. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਏ ਮਨਾ ਅਤਿ ਲੋਭੀਆ ਨਿਤ ਲੋਭੇ ਰਾਤਾ ॥
हे मन अत्यंत लोभी आहे आणि नेहमीच लोभाचे व्यसन असलेले असते

ਮਾਇਆ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਦਹ ਦਿਸ ਫਿਰਾਤਾ ॥
मोहक भ्रमाच्या इच्छेमध्ये, मन सर्व दिशांना भटकते

ਅਗੈ ਨਾਉ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇਸੀ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਖਾਤਾ ॥
मोठे नाव आणि जातीचे कुलीन वर्ग एखाद्यासोबत मरणोत्तर जीवनात जात नाहीत. स्वार्थी माणसाला फक्त दुःखच गिळंकृत करते

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਫੀਕਾ ਬੋਲਾਤਾ ॥
कारण त्याची जीभ हरीचे अमृत पित नाही आणि फक्त कठोर शब्द बोलते

ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤਾ ॥੧੫॥
जे मानव गुरुंच्या सान्निध्यात राहतात आणि नामाचे अमृत पितात, त्यांचे सेवक संतुष्ट राहतात. ॥१५॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३ ॥

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥

वाह वाह हे अशा व्यक्तीनेच म्हटले पाहिजे जो सत्यवादी आणि गंभीर आहे

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮਤਿ ਧੀਰੁ ॥

वाह, वाह फक्त त्यालाच म्हणावे जो गुण देतो आणि संयम आणि बुद्धी देतो

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
आपण फक्त त्याचीच स्तुती केली पाहिजे जो सर्व प्राण्यांमध्ये आहे

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਬਾਹਿ ॥
आपल्याला अन्न देणाऱ्याला आपण वाह म्हणावे

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਇਕੋ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥
हे नानक! 'वाह वाह' असे म्हणत आपण फक्त त्याच देवाची स्तुती केली पाहिजे ज्याचे दर्शन सद्गुरुंनी आपल्याला दाखवले आहे. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥
गुरुमुख लोक नेहमीच त्यांच्या प्रभूचे गुणगान करतात, तर स्वार्थी लोक आसक्ती आणि भ्रमाचे विष प्राशन करून मरतात

ਓਨਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਨ ਭਾਵਈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥
त्याला प्रशंसा ऐकायला आवडत नाही आणि म्हणूनच त्याचे संपूर्ण आयुष्य दुःखात जाते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
गुरुमुख नाममुखाचे अमृत पितात आणि त्यावर मन एकाग्र करून देवाची स्तुती करत राहतात

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੨॥
हे नानक! जे परमेश्वराची स्तुती करतात ते पवित्र होतात आणि तिन्ही लोकांचे ज्ञान प्राप्त करतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਬਨੀਜੈ ॥
केवळ देवाच्या इच्छेनेच आपल्याला गुरु मिळू शकतो आणि गुरुची सेवा करणे हे देवाची उपासना करण्याचे एक साधन बनते

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥
देवाच्या इच्छेने, हरि जीवाच्या हृदयात वास करतो आणि सहजपणे हरि अमृत पितो

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਨਿਤ ਲੀਜੈ ॥
केवळ देवाच्या इच्छेनेच मनुष्याला आनंद मिळतो आणि तो दररोज नामाच्या रूपात लाभतो

ਹਰਿ ਕੈ ਤਖਤਿ ਬਹਾਲੀਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਦਾ ਵਸੀਜੈ ॥
तो पवित्र पुरूष हरीच्या राजसिंहासनावर विराजमान आहे आणि त्याच्या घरी कायमचा राहतो

ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਤਿਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਿਨਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲੀਜੈ ॥੧੬॥
ज्यांना गुरु मिळतो तेच देवाची इच्छा आनंदाने स्वीकारतात. ॥१६॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੇ ਜਨ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥
ज्या प्राण्यांना देव समज देतो, ते नेहमी त्याच्या स्तुतीचे गुणगान गात राहतात

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
देवाची स्तुती केल्याने मन शुद्ध होते आणि अंतरात्मातून अहंकार दूर होतो

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਜੋ ਨਿਤ ਕਰੇ ਸੋ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥
जो शिष्य गुरूची नियमितपणे स्तुती करतो त्याला इच्छित फळे प्राप्त होतात

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਤਿਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥
जे सेवक हरीची स्तुती करतात ते सुंदर असतात. हे हरि, मला त्याची भेट घडवून आण

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਚਰਾ ਮੁਖਹੁ ਭੀ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇਉ ॥
जेणेकरून मी माझ्या हृदयात तुझी स्तुती करत राहीन आणि माझ्या मुखाने तुझी स्तुती करत राहीन

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਹਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਦੇਉ ॥੧॥
हे नानक! मी माझे शरीर आणि मन परमेश्वराची स्तुती करणाऱ्यांना अर्पण करतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥
धन्य आहे माझा खरा स्वामी ज्याचे नाव अमृत रूप आहे

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥
ज्यांनी माझ्या प्रभूची भक्तीने सेवा केली आहे त्यांना नामाचे फळ मिळाले आहे, मी त्या महापुरुषांना शरण जातो

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਖਾਇ ॥
देव हा सद्‌गुणांचा खजिना आहे. ज्याला तो हा खजिना देतो त्यालाच तो चाखू शकतो

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
देव पाण्यात आणि पृथ्वीवर सर्वव्यापी आहे आणि तो केवळ गुरुमुख बनूनच मिळू शकतो

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਨਿਤ ਸਭ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਭਾਵੈ ॥
हे गुरुंच्या शिष्यांनो, नेहमी सर्वशक्तिमान देवाची स्तुती करा. परिपूर्ण गुरुला परमेश्वराचा महिमा आवडतो

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥
हे नानक, जो मनाने आणि हृदयाने परमेश्वराची स्तुती करतो त्याच्या जवळ मृत्युदूत येत नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥
पूज्य देव हेच अंतिम सत्य आहे आणि गुरूंचे खरे शब्दही त्यांच्याच महिमामध्ये आहेत

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਚਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥
सद्‌गुरुंच्या माध्यमातून सत्याची ओळख होते आणि माणूस सहजपणे सत्यात विलीन होतो

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਹਿ ਨਾ ਸਵਹਿ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥

असे पवित्र पुरुष रात्रंदिवस जागे राहतात; त्यांना झोप येत नाही आणि त्यांच्या आयुष्याची संपूर्ण रात्र जागे राहूनच जाते

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਪੁੰਨ ਪਰਾਣੀ ॥

गुरुंच्या शिकवणीतून जे प्राणी हरीचे सार अनुभवतात ते पुण्यप्राप्तीस पात्र असतात

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣੀ ॥੧੭॥

गुरुशिवाय कोणालाही देवाची प्राप्ती झालेली नाही आणि मूर्ख लोक खूप त्रास सहन करतात आणि मरतात.॥१७॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

श्लोक महला ३॥

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

त्या निराकार देवाचे शब्द स्तुतीयोग्य आहेत आणि त्याच्याइतका महान दुसरा कोणी नाही

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

ते अंतिम सत्य दुर्गम आणि अगाध आहे, प्रभू, तो धन्य आहे

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

तो बेफिकीर आहे; तो जे काही करतो ते घडते

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥

त्याचे नाव अमृत रूप आहे जे फक्त गुरुमुखानेच प्राप्त करू शकते

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਇ ॥

परमेश्वराची स्तुती माणसाला सौभाग्याने मिळते आणि तो स्वतः दयेने ती देतो

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥
हे नानक! गुरुमुख बनल्यानेच वाह वाह या स्वरूपात स्तुतीची देणगी मिळते आणि आत्मा नेहमीच परमात्म्याचे नाव जपतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਾਤਿ ਨ ਆਵਈ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥
सद्गुरुंची सेवा केल्याशिवाय मनाला शांती मिळत नाही आणि द्वैत जात नाही

ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
माणसाने कितीही इच्छा केल्या तरी देवाच्या कृपेशिवाय तो त्या साध्य करू शकत नाही

ਜਿਨ੍ਹਾ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥
ज्यांच्या विवेकात लोभ असतो त्यांना द्वैताची भावना नष्ट करते

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥
म्हणून, त्यांचे जन्म आणि मृत्यूचे चक्र संपत नाही आणि अहंकारामुळे ते दुःख भोगतात

ਜਿਨ੍ਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੁ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥
ज्यांनी आपले मन सद्गुरुंना समर्पित केले आहे, त्यांच्यापैकी कोणीही नामाच्या देणगीपासून वंचित राहिलेले नाही

ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥
मृत्यूचा दूत त्यांना बोलावत नाही, किंवा त्यांना त्रास होत नाही

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥
हे नानक, मनुष्य गुरुमुखात प्रवेश करतो आणि परम सत्यात, परमात्म्यात विलीन होतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਢਾਢੀ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਖਸਮੈ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
जो आपल्या मालकावर प्रेम करतो त्याला धाडी म्हणतात

ਦਰਿ ਖੜਾ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥
तो प्रभूच्या दाराशी उभा राहून त्याची सेवा करतो आणि गुरूंच्या शब्दांद्वारे देवाचे ध्यान करतो

ਢਾਢੀ ਦਰੁ ਘਰੁ ਪਾਇਸੀ ਸਚੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
दाढीवाला माणूस परमेश्वराच्या दरबारात आणि मंदिरात पोहोचतो आणि सत्याला त्याच्या हृदयाजवळ ठेवतो

ਢਾਢੀ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਗਲਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥
धाडीचे स्थान सर्वात उच्च आहे कारण त्याला हरि नावावर प्रेम आहे

ਢਾਢੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੧੮॥
अशा धाडीची सेवा अशी आहे की तो हरीचे नाव घेतो आणि प्रभू त्याला मोक्ष प्रदान करतात. ॥१८॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਗੁਜਰੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਰਿ ਜਾ ਸਹੁ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ॥
गुजरीची जात अशिक्षित आहे पण तिलाही तिचा नवरा सापडला आहे कारण

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਣਾ ॥
ती गुरूंच्या शब्दांवर ध्यान करते आणि रात्रंदिवस परमेश्वराचे नाव जपते

ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਭਉ ਪਵੈ ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥
ज्याला खरा गुरु मिळतो तो परमेश्वराच्या भीतीने जगतो आणि ती स्त्री महान बनते

ਸਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੰਤ ਕਾ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥
ज्या स्त्रीवर प्रभु आपले आशीर्वाद वर्षाव करतो ती तिच्या प्रभु पतीच्या आज्ञा ओळखते

ਓਹ ਕੁਚਜੀ ਕੁਲਖਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥
मूर्ख आणि उदात्त चारित्र्याची स्त्री तिचा पती, प्रभु सोडून देतो

ਭੈ ਪਇਐ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਸਰੀਰੁ ॥
परमेश्वराचे भय बाळगल्याने मनातील घाण शुद्ध होते आणि शरीर शुद्ध होते

ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥
गुणांचा सागर असलेल्या परमेश्वराचे स्मरण केल्याने आत्मा प्रकाशित होतो आणि बुद्धी श्रेष्ठ होते.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਬੈਸੈ ਭੈ ਰਹੈ ਭੈ ਵਿਚਿ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ ॥
जो परमेश्वर भीतीत बसतो, भीतीत राहतो आणि भीतीत आपले काम करतो

ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਵਡਿਆਈਆ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥
त्याला या जगात आनंद आणि स्तुती मिळते आणि देवाच्या दरबारात मोक्षाचे दार मिळते

ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥
केवळ देवाच्या भीतीनेच निर्भय परमेश्वर मिळू शकतो आणि प्राण्यांचा प्रकाश अनंत परमेश्वरात विलीन होतो

ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸਾ ਭਲੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥
हे नानक! ज्याला स्वतः प्रभु क्षमा करतो तीच चांगली स्त्री आहे जी तिच्या पतीला, परमेश्वराला आवडते. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
देवाच्या खऱ्या स्वरूपाची नेहमीच स्तुती करावी. मी नेहमीच त्या परम सत्यासाठी स्वतःचे बलिदान देतो

ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਸਾ ਜਿਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥
हे नानक! जी जीभ एका देवाशिवाय इतर कोणाचीही स्तुती करण्यात गुंतते ती जाळून टाकावी. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਅੰਸਾ ਅਉਤਾਰੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥
देवाने अवतार निर्माण केले आणि स्वतः मायेची आसक्ती देखील निर्माण केली

ਜਿਉ ਰਾਜੇ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵਦੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭਿੜੀਆ ॥
हे आंशिक अवतारही राजांसारखे राज्य करत राहिले आणि सुख-दुःखासाठी लढू लागले

ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇਵਦੇ ਅੰਤੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਨ ਲਹੀਆ ॥
भगवान शिव आणि भगवान ब्रह्मा यांनाही एकाच देवाची आठवण येते पण त्यांनाही त्याचे रहस्य सापडले नाही

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆ ॥
तो निर्भय, निराकार आणि अदृश्य आहे आणि तो गुरूमध्ये प्रकट होतो

ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਥੀਆ ॥੧੯॥
त्या अवस्थेत, दुःख आणि वियोगाचा त्याच्यावर कोणताही परिणाम होत नाही आणि तो जगात कायमचा स्थिर राहतो.॥१९॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਏਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਹੈ ਆਕਾਰੁ ॥
या जगात जे काही दिसते ते नाशवंत आहे

ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਹੋਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ज्याला हे प्रकरण समजते, तो स्वीकारला जातो

ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥੧॥
हे नानक! जर कोणी स्वतःला महान म्हणवून घेत असेल तर तो मूर्ख आणि अज्ञानी आहे. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਪੀਲਕੁ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨੁ ਕੁੰਡਾ ਜਹ ਖਿੰਚੇ ਤਹ ਜਾਇ ॥
हे मन हत्ती आहे, गुरु महावत आहे आणि ज्ञान हे लगाम आहे; गुरु जिथे घेतात तिथे मन तिथेच जाते

ਨਾਨਕ ਹਸਤੀ ਕੁੰਡੇ ਬਾਹਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥੨॥
हे नानक! ज्ञानाच्या लगामशिवाय मनाचा हत्ती पुन्हा पुन्हा अरण्यात भटकतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥
संपूर्ण विश्व निर्माण करणाऱ्या देवाला माझी ही प्रार्थना आहे

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸੇਵਿ ਸਭ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥
माझ्या सद्‌गुरूंची सेवा करून मला सर्व फळे मिळाली आहेत

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥
मी नेहमी हरीच्या नामाच्या अमृताचे ध्यान करतो

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥
संतांच्या संगतीत राहिल्याने माझे दुःख दूर झाले आहे

ਨਾਨਕ ਭਏ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਹਚਲਾਇਆ ॥੨੦॥
हे नानक! हरीची खात्रीशीर संपत्ती मिळाल्याने मी चिंतामुक्त झालो आहे. ॥२०॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਖੇਤਿ ਮਿਆਲਾ ਉਚੀਆ ਘਰੁ ਉਚਾ ਨਿਰਣਉ ॥
ज्याप्रमाणे शेतकरी उंच ढग पाहून आपल्या शेताची सीमा वाढवतो

ਮਹਲ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਸਰੈ ਸਜਣ ਪਾਹੁਣਿਅਉ ॥
त्याचप्रमाणे, प्रिय परमेश्वर स्त्रीच्या हृदयात प्रवेश करतो आणि तिच्या भक्तीमुळे पाहुणा राहतो

ਬਰਸਨਾ ਤ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਬਹੁੜਿ ਬਰਸਹਿ ਕਾਹਿ ॥
गुरुदेव, बलिदानाच्या रूपात, जरी तुम्हाला हरिनामाचा वर्षाव करावा लागला तरी तो करा कारण जीवन संपल्यानंतर पुन्हा वर्षाव करण्याचा अर्थ काय आहे?

ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨ੍ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥
हे नानक! जे गुरुमुख झाले आहेत आणि ज्यांनी आपल्या हृदयात देवाची प्राप्ती केली आहे त्यांना मी शरण जातो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਮਿਠਾ ਸੋ ਜੋ ਭਾਵਦਾ ਸਜਣੁ ਸੋ ਜਿ ਰਾਸਿ ॥
गोड तेच जे चवीला चांगले लागते आणि खरा मित्र तोच असतो जो चांगल्या आणि वाईट काळात तुमच्यासोबत राहतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੨॥
हे नानक! ज्याच्या मनात देव स्वतः प्रकट होतो त्याला गुरुमुख म्हणतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਂਈ ॥
सेवकाची परमेश्वराला प्रार्थना आहे: हे प्रभु, तू माझा खरा स्वामी आहेस

ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥
तू नेहमीच माझा रक्षक आहेस; मी फक्त तुझीच पूजा करतो

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ਤੂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
सर्व जीव तूच निर्माण केले आहेत, तू त्या सर्वांमध्ये उपस्थित आहेस

ਜੋ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਈ ॥
जो कोणी तुझ्या सेवकाची निंदा करतो त्याला तू चिरडून टाकतोस आणि त्याचा नाश करतोस

ਚਿੰਤਾ ਛਡਿ ਅਚਿੰਤੁ ਰਹੁ ਨਾਨਕ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੨੧॥
हे नानक! प्रभूच्या चरणांना स्पर्श कर, सर्व चिंता सोडून दे आणि काळजीशिवाय राहा. ॥२१॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਆਸਾ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਆਸਾ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥
संपूर्ण जग आशेने मरते, पण आशा कधीही मरत नाही

ਨਾਨਕ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥
हे नानक! देवाच्या खऱ्या स्वरूपावर लक्ष केंद्रित केल्याने सर्व इच्छा पूर्ण होतात. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ ॥
आशा आणि इच्छा त्या निर्माण करणाऱ्या देवाने नष्ट केल्यावर नाहीशा होतील

ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬਾਝਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੨॥
हे नानक! हरिच्या नावाशिवाय काहीही अमर नाही.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ॥
देवाने स्वतः संपूर्ण रचना करून जग निर्माण केले

ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਹਾਟੁ ॥
तो स्वतः सावकार आहे, तो स्वतः व्यापारी आहे आणि तो स्वतः बाजार आहे

ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਹੀ ਖੇਵਾਟੁ ॥
तो स्वतःच समुद्र आहे, तो स्वतःच जहाज आहे आणि तो स्वतःच नाव आहे

ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦਸੇ ਘਾਟੁ ॥
तो स्वतः गुरु आणि शिष्य आहे आणि तो स्वतः मार्ग दाखवतो

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੁ ॥੨੨॥੧॥ ਸੁਧੁ
हे नानक! त्या परमात्म्याचे नाव आठव आणि तुझी सर्व पापे दूर कर. ॥२२॥१॥ शुद्ध

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫
रागु गुजरी वार महला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५॥

ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਆਰਾਧਣਾ ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥
तुमच्या अंतरात्म्यात गुरुची पूजा करा आणि तुमच्या जिभेने गुरुंचे नाव घ्या

ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥
तुमच्या डोळ्यांनी खऱ्या गुरुला पहा आणि कानांनी गुरुचे नाव ऐका

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਠਾਉ ॥
सद्‌गुरुंच्या प्रेमात मग्न होऊन, तुम्हाला प्रभूच्या दरबारात आश्रय मिळेल

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਏਹ ਵਥੁ ਦੇਇ ॥
हे नानक! परमेश्वर ही अमूल्य देणगी फक्त त्यालाच देतो ज्याच्यावर तो त्याची कृपा करतो

ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀਅਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੧॥
या जगात खूप कमी लोक आहेत ज्यांना सर्वोत्तम म्हटले जाते. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाल ५॥

ਰਖੇ ਰਖਣਹਾਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ॥
रक्षक परमेश्वराने माझे रक्षण केले आहे आणि त्याने स्वतःहून मला वाचवले आहे आणि मला आशीर्वाद दिला आहे

ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ॥
गुरुंना वंदन करून माझे कार्य पूर्ण झाले आहे

ਹੋਆ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿਅਨੁ ॥
जेव्हा परमेश्वर स्वतः दयाळू होतो तेव्हा मी त्याला माझ्या हृदयातून विसरत नाही

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰਿਅਨੁ ॥
संतांच्या सहवासात राहून मी जीवनाचा महासागर पार केला आहे

ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ॥
भगवानांनी शाक्त निंदकांचा आणि दुष्ट लोकांचा क्षणात नाश केला

ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥
नानकच्या मनात त्या स्वामीचा आधार आहे

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥
त्याची पूजा केल्याने सुख मिळते आणि सर्व दुःख दूर होतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੀਐ ॥
देव पूर्णपणे अलौकिक, सर्वशक्तिमान, अगम्य आणि अफाट आहे

ਸਚੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਿਹਾਰੀਐ ॥
प्रत्यक्षात, सत्याचा समूह केवळ अंतिम सत्याच्या, दैवी सत्याच्या स्वरूपात दिसून येतो

ਕੂੜੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਤੇਰੀ ਧਾਰੀਐ ॥
हे परमेश्वरा! हे विश्व तूच निर्माण केले आहेस पण काहीही काल्पनिक वाटत नाही

ਸਭਸੈ ਦੇ ਦਾਤਾਰੁ ਜੇਤ ਉਪਾਰੀਐ ॥
देणारा त्याने निर्माण केलेल्या सर्वांना अन्न देतो आणि

ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਇ ਜੋਤਿ ਸੰਜਾਰੀਐ ॥
सर्वांना एकाच आज्ञांच्या धाग्यात बांधून, त्याने त्यांच्यामध्ये आपला प्रकाश चमकवला आहे

ਹੁਕਮੇ ਭਵਜਲ ਮੰਝਿ ਹੁਕਮੇ ਤਾਰੀਐ ॥
त्याच्या आज्ञेने अनेक जण जीवनाच्या सागरात बुडतात आणि अनेक जण ते पार करतात

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ਸੋਇ ਜਿਸੁ ਭਾਗੁ ਮਥਾਰੀਐ ॥
हे पूज्य प्रभू, ज्याच्या डोक्यावर सौभाग्य आहे तोच तुम्हाला आठवतो

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਲਿਹਾਰੀਐ ॥੧॥
तुमचा वेग आणि अंदाज घेण्याची शक्ती जाणता येत नाही, म्हणूनच मी तुम्हाला शरण जातो. ॥१॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५॥

ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
हे दयाळू देवा! जर तू आनंदी झालास तर अकल्पनीय गोष्टी आपल्या मनात वास करतात.

ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਨਉ ਨਿਧਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਹਿ ॥
हे दयाळू! जर तू आनंदी झालास, तर आपल्या हृदयाच्या घरातच नऊ खजिना मिळतात

ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਹਿ ॥
हे दयाळू प्रभू! जर तुम्ही प्रसन्न झालात तर मी गुरुंच्या मंत्राची साधना करेन

ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥
नानक प्रार्थना करतात: हे दयाळू, जेव्हा तू प्रसन्न होतोस तेव्हा मी सत्याशी एकरूप होतो. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाल ५॥

ਕਿਤੀ ਬੈਹਨ੍ਹਿ ਬੈਹਣੇ ਮੁਚੁ ਵਜਾਇਨਿ ਵਜ ॥
अनेक राजे सिंहासनावर बसतात आणि त्यांच्यासाठी अनेक वाद्ये वाजवली जातात

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਕਿਸੈ ਨ ਰਹੀਆ ਲਜ ॥੨॥
हे नानक! खऱ्या नावाशिवाय कोणाचाही मान आणि प्रतिष्ठा वाचत नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਨ੍ਹਿ ਬੇਦ ਕਤੇਬਾ ਸਣੁ ਖੜੇ ॥
हे प्रभू! वेद आणि ग्रंथ एकत्र उभे राहून तुझी स्तुती करतात

ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਜਾਇ ਤੇਰੈ ਦਰਿ ਪੜੇ ॥
तुमच्या दाराशी नतमस्तक होणाऱ्यांची गणना करता येणार नाही

ਬ੍ਰਹਮੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਨ੍ਹਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਾ ॥
ब्रह्माही तुझी पूजा करतो आणि इंद्राच्या सिंहासनावर बसलेला इंद्रही तुझे स्मरण करतो

ਸੰਕਰ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣਾ ॥
शंकर विष्णू अवतार आपल्या मुखाने हरीची स्तुती करतात

ਪੀਰ ਪਿਕਾਬਰ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਅਉਲੀਏ ॥
हे प्रभु! पीर, पैगंबर, शेख आणि संत फक्त तुम्हालाच आठवतात

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲੀਏ ॥
हे निराकार देवा, तू प्रत्येक जीवात एका ताणलेल्या पोटासारखा आहेस

ਕੂੜਹੁ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ਧਰਮੇ ਤਗੀਐ ॥
माणूस खोट्यामुळे नष्ट होतो आणि तो नीतिमत्तेच्या मार्गावर यशस्वी होतो

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਹਿ ਆਪਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੀਐ ॥੨॥
देव जिथे जिथे जीव ठेवतो तिथे तिथेच तो अडकतो. ॥२॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५॥

ਚੰਗਿਆਈਂ ਆਲਕੁ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈਂ ਹੋਇ ਸੇਰੁ ॥
अज्ञानी माणूस चांगली कृत्ये करण्यात आळशी असतो पण वाईट कृत्ये करण्यात तो सिंह बनतो

ਨਾਨਕ ਅਜੁ ਕਲਿ ਆਵਸੀ ਗਾਫਲ ਫਾਹੀ ਪੇਰੁ ॥੧॥
हे नानक! आज ना उद्या मृत्यू निश्चितच येणार आहे आणि मूर्ख माणसाचे पाय मृत्युच्या फासात अडकतील. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाल ५॥

ਕਿਤੀਆ ਕੁਢੰਗ ਗੁਝਾ ਥੀਐ ਨ ਹਿਤੁ ॥
आपल्या अनेक दुष्कृत्यांचे कारण तुमच्यापासून लपलेले नाही

ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹਿ ਢਕਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਚਾ ਮਿਤੁ ॥੨॥
हे नानकच्या देवा! तू आमच्या हृदयातील खरा मित्र आहेस आणि तू आमच्या वाईट गोष्टी झाकल्या आहेतस. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਹਉ ਮਾਗਉ ਤੁਝੈ ਦਇਆਲ ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਗੋਲਿਆ ॥
हे दयाळू देवा! मी तुला ही कृपा मागतो: मला तुझ्या सेवकांचा सेवक बनव

ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਰਾਜੁ ਜੀਵਾ ਬੋਲਿਆ ॥
हे दाता! तुझ्या नावाचे स्मरण केल्यानेच मी जिवंत राहतो आणि नऊ खजिना आणि राज्य मिळवतो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਾਸਾ ਘਰਿ ਘਣਾ ॥
परमेश्वराच्या सेवकांच्या घरात अमृताचा मोठा साठा आहे

ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਜਸੁ ਸੁਣਾ ॥
त्यांच्या सहवासात बसून, तुमचे गौरव माझ्या कानांनी ऐकून मला आनंद होतो

ਕਮਾਵਾ ਤਿਨ ਕੀ ਕਾਰ ਸਰੀਰੁ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ॥
त्याची सेवा केल्याने माझे शरीर शुद्ध झाले आहे

ਪਖਾ ਪਾਣੀ ਪੀਸਿ ਬਿਗਸਾ ਪੈਰ ਧੋਇ ॥
मी त्यांना पंखा लावते, त्यांच्यासाठी पाणी आणते, त्यांच्यासाठी पीठ दळते आणि त्यांचे पाय धुतल्यानंतर आनंद होतो

ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्यावर दया कर, कारण मी स्वतः काहीही करू शकत नाही

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਦਿਚੈ ਥਾਉ ਸੰਤ ਧਰਮ ਸਾਲੀਐ ॥੩॥
मला, निर्गुण, संतांच्या आश्रमात आश्रय दे. ॥३॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५॥

ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਧੂਰਿ ॥
हे माझ्या प्रिये! मी नेहमीच तुझ्या चरणांची धूळ राहू दे

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥
नानकांची प्रार्थना आहे की, हे प्रभू! मी तुझा आश्रय घेतला आहे आणि तुला मी नेहमीच माझ्या जवळ पाहू शकेन. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाल ५॥

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਅਸੰਖ ਹੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥
हरिच्या चरणांवर आपले मन केंद्रित करून असंख्य पतित आत्मे पवित्र झाले आहेत

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਜਿਸੁ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥੨॥
हे नानक! परमेश्वराचे नाव स्वतः अठ्ठासष्ट तीर्थस्थळांच्या बरोबरीचे आहे, परंतु ते केवळ ज्याच्या कपाळावर भाग्य लिहिलेले आहे त्यालाच प्राप्त होते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਨਿਤ ਜਪੀਐ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨਾਉ ਪਰਵਦਿਗਾਰ ਦਾ ॥
तुम्ही प्रत्येक श्वासाबरोबर आणि तोंडातून देवाचे नाव घेतले पाहिजे

ਜਿਸ ਨੋ ਕਰੇ ਰਹੰਮ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਸਾਰਦਾ ॥
तो ज्याच्यावर दया करतो त्याला तो विसरत नाही

ਆਪਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰ ਆਪੇ ਹੀ ਮਾਰਦਾ ॥
तो स्वतः जगाचा निर्माता आहे आणि तो स्वतःच विनाशक आहे

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ਬੁਝਿ ਵੀਚਾਰਦਾ ॥
सर्वज्ञ परमेश्वराला सर्वकाही माहित आहे आणि ते समजून घेतल्यानंतर तो त्याच्या निर्मितीकडे लक्ष देतो

ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰਦਾ ॥
त्याच्या स्वभावाने तो एका क्षणात अनेक रूपे धारण करतो आणि

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਸਚਿ ਤਿਸਹਿ ਉਧਾਰਦਾ ॥
तो ज्याला सत्याची ओळख करून देतो, त्याला तो वाचवतो

ਜਿਸ ਦੈ ਹੋਵੈ ਵਲਿ ਸੁ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਦਾ ॥
ज्याच्या बाजूला देव आहे तो क्वचितच हरू शकतो

ਸਦਾ ਅਭਗੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਨਮਸਕਾਰਦਾ ॥੪॥
त्याचा दरबार नेहमीच अढळ असतो; मी त्याला लाखो वेळा नमस्कार करतो. ॥४॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਛੋਡੀਐ ਦੀਜੈ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥
हे नानक! वासना, क्रोध आणि लोभ सोडून द्या आणि त्यांना अग्नीत जाळून टाका

ਜੀਵਦਿਆ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥੧॥
जोपर्यंत अस्तित्वात आहे तोपर्यंत त्याने सतत खऱ्या नावाचा जप केला पाहिजे. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाल ५॥

ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਆਹਿ ॥
माझ्या प्रभूचे स्मरण केल्याने मला सर्व फळे मिळाली आहेत

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥
हे नानक! मी नामाची पूजा केली आहे आणि परिपूर्ण गुरूने मला देवाशी जोडले आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਸੰਸਾਰਿ ਜਿ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ॥
ज्याला गुरूंनी शिकवले आहे तो सांसारिक आसक्तींच्या बंधनातून मुक्त झाला आहे

ਤਿਸ ਕੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ॥
त्याचे त्रास संपले आहेत आणि त्याच्या चिंताही संपल्या आहेत

ਤਿਸ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਇ ॥
त्याला पाहून जग आनंदी होते

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ਪਾਪਾ ਮੈਲੁ ਧੋਇ ॥
परमेश्वराच्या सेवकाच्या सहवासात राहिल्याने माणूस आनंदी होतो आणि त्याच्या पापांची घाण धुऊन जाते

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਓਥੈ ਜਾਪੀਐ ॥
तिथे सत्याच्या अमृतरूपी नावाचा जप केला जातो

ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਭੁਖਾ ਧ੍ਰਾਪੀਐ ॥
मनाला समाधान मिळते आणि भूकही भागते

ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਵਸਿਆ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਬੰਧਨ ਕਾਟੀਐ ॥
ज्याच्या हृदयात हे नाव आहे त्याचे बंधन तुटते

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟੀਐ ॥੫॥
गुरुच्या कृपेने, हरीच्या संपत्तीचा लाभ दुर्मिळ व्यक्तीलाच मिळतो. ॥५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५॥

ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਨੀ ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਉਠਿ ਨੀਤ ॥
मी मनात विचार करत राहतो की मी दररोज सकाळी उठून हरि कीर्तनाचा प्रयत्न करावा

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਆਹਰੋ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੀਤ ॥੧॥
हे प्रभू, नानकच्या मित्रा, कृपया मला हरि कीर्तन करण्याचे धैर्य दे. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५॥

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਮੂਲਿ ॥
परमेश्वराने माझ्यावर दयाळू नजर टाकून माझे रक्षण केले आहे आणि माझे मन आणि शरीर सत्यात लीन राहिले आहे

ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀਆ ਮਰਉ ਵਿਚਾਰੀ ਸੂਲਿ ॥੨॥
हे नानक! ज्या स्त्रिया त्यांच्या प्रभूला प्रिय आहेत त्यांच्या हृदयातील वेदना नष्ट होतात.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਹੋਇ ਸੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ॥
तुमच्या मानसिक वेदनांबद्दल तुमच्या गुरूंना प्रार्थना करा

ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿ ॥
तुमची सर्व हुशारी सोडून द्या आणि तुमचे मन आणि शरीर गुरुंना समर्पित करा

ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਜਰਿ ॥
तुमचे वाईट विचार नष्ट होण्यासाठी गुरुंच्या चरणांची पूजा करा

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥
संतांच्या सहवासात राहून या कठीण जगाच्या महासागरातून पार व्हा

ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਅਗੈ ਨ ਮਰਹੁ ਡਰਿ ॥
देवासारखे असलेल्या तुमच्या खऱ्या गुरूंची भक्तीने सेवा करा आणि मग तुम्ही पुढच्या जगात भीतीने मरणार नाही

ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਨਿਹਾਲੁ ਊਣੇ ਸੁਭਰ ਭਰਿ ॥
गुरुदेव तुम्हाला क्षणार्धात आनंदी करतील आणि तुमचे रिकाम्या मन सद्‌गुणांनी भरतील

ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ॥
नेहमी हरीचे ध्यान केल्याने मनाला समाधान मिळते

ਸੋ ਲਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮੁ ਧੁਰਿ ॥੬॥
परंतु ज्याला प्रभूचा आशीर्वाद मिळाला आहे तोच खऱ्या गुरूंच्या सेवेत स्वतःला समर्पित करतो. ॥६॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५॥

ਲਗੜੀ ਸੁਥਾਨਿ ਜੋੜਣਹਾਰੈ ਜੋੜੀਆ ॥
माझे हृदय प्रेमाच्या पवित्र स्थानाला, परमेश्वराच्या चरणांना समर्पित आहे आणि लोकांना एकत्र करणाऱ्या परमेश्वराने स्वतः आपल्याला एकत्र केले आहे

ਨਾਨਕ ਲਹਰੀ ਲਖ ਸੈ ਆਨ ਡੁਬਣ ਦੇਇ ਨ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥
हे नानक! या जगाच्या महासागरात लाखो लाटा उसळत आहेत, पण माझा प्रिय प्रभू मला त्या लाटांमध्ये बुडू देत नाही. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाल ५॥

ਬਨਿ ਭੀਹਾਵਲੈ ਹਿਕੁ ਸਾਥੀ ਲਧਮੁ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥
या भयानक जगाच्या जंगलात, मला हरि नावाचा एक साथीदार सापडला आहे जो सर्व दुःखांचा नाश करणारा आहे

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾਂ ॥੨॥
हे नानक! मी माझ्या सर्व कार्ये पूर्ण करणाऱ्या प्रिय संतांना शरण जातो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਪਾਈਅਨਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ॥
हे प्रभू! तुझ्या प्रेमात बुडून, आपल्याला सर्व खजिना आणि

ਨ ਹੋਵੀ ਪਛੋਤਾਉ ਤੁਧ ਨੋ ਜਪਤਿਆ ॥
तुझे स्मरण केल्याने जीवाला कोणताही पश्चाताप होत नाही

ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਨ ॥
त्याची बरोबरी कोणीही करू शकत नाही, तुमच्या सेवकाला फक्त तुम्हीच आधार देता

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੁਖ ਲਹਾ ਚਿਤਾਰਿ ਮਨ ॥
मी पूर्ण गुरुदेवांना वाह वाह म्हणतो आणि मनात त्यांचे स्मरण करून मला आनंद मिळतो

ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ॥
गुरुदेवांकडे देवाच्या वैभवाचा खजिना आहे जो केवळ प्रारब्धानेच मिळवता येतो

ਸਤਿਗੁਰ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈਐ ॥
जर सद्गुरूंनी त्यांचे आशीर्वाद दिले तर जीव पुन्हा मार्गभ्रष्ट होत नाही.

ਰਖੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਆਪਣੇ ॥
दयेचा सागर असलेला परमेश्वर, प्राण्याला आपला दास बनवतो आणि स्वतः त्याचे रक्षण करतो

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ ॥੭॥
मी देवाचे नाव, हरि हरि, ऐकून जिवंत आहे. ॥७॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५॥

ਪ੍ਰੇਮ ਪਟੋਲਾ ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤਾ ਢਕਣ ਕੂ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥
हे माझ्या प्रभू! तू माझा सन्मान वाचवण्यासाठी तुझ्या प्रेमाचा रेशमी पोशाख मला दिला आहेस

ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਈ ਮੈਡਾ ਨਾਨਕ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥੧॥
नानक म्हणतात की हे माझ्या साई, तुम्ही खूप हुशार आणि कुशल आहात पण मला तुमची महानता माहित नाही. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५॥

ਤੈਡੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹਭੁ ਕਿਛੁ ਲਧਮੁ ਬਿਖਮੁ ਨ ਡਿਠਮੁ ਕੋਈ ॥
हे देवा! तुझ्या नावाचा जप केल्याने मला सर्वस्व मिळाले आहे आणि मला कोणतीही अडचण आलेली नाही

ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥੨॥
हे नानक! ज्याची प्रतिष्ठा खऱ्या स्वामी देवाने संरक्षित केली आहे त्याला कोणीही नष्ट करू शकत नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਹੋਵੈ ਸੁਖੁ ਘਣਾ ਦਯਿ ਧਿਆਇਐ ॥
देवाचे ध्यान केल्याने माणसाला अपार आनंद मिळतो

ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਐ ॥
हरीची स्तुती केल्याने सर्व प्रकारचे आजार नाहीसे होतात

ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ਠਾਢਿ ਪ੍ਰਭਿ ਚਿਤਿ ਆਇਐ ॥
जर देव तुमच्या मनात आला तर तुमचे अंतर्मन शांत होते

ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਐ ॥
नाव लक्षात ठेवल्याने आशा पूर्ण होते

ਕੋਇ ਨ ਲਗੈ ਬਿਘਨੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਐ ॥
जर एखाद्या जीवाने आपला अहंकार नष्ट केला तर त्याला कोणत्याही अडचणींना तोंड द्यावे लागणार नाही

ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਮਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਐ ॥
ज्ञान आणि बुद्धी यासारख्या भौतिक गोष्टी गुरुकडून मिळतात

ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਸਭੇ ਥੋਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਐ ॥
ज्याला प्रभु स्वतः देतो, त्याला सर्वस्व मिळते

ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ਛਾਇਐ ॥੮॥
हे देवा! तू सर्वांचा स्वामी आहेस आणि सर्वजण तुझ्या संरक्षणाखाली आहेत. ॥८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५॥

ਨਦੀ ਤਰੰਦੜੀ ਮੈਡਾ ਖੋਜੁ ਨ ਖੁੰਭੈ ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਤੇਰੀ ॥
हे देवा! जगाच्या नदीत पोहताना माझे पाय बुडत नाहीत कारण मी तुझ्यावर प्रेम करतो

ਤਉ ਸਹ ਚਰਣੀ ਮੈਡਾ ਹੀਅੜਾ ਸੀਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਤੁਲਹਾ ਬੇੜੀ ॥੧॥
माझे मन तुझ्या चरणाशी जोडलेले आहे, तूच जगाची नदी पार करण्यासाठी एकमेव आधार आणि बोट आहेस. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाल ५॥

ਜਿਨ੍ਹਾ ਦਿਸੰਦੜਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਵੰਞੈ ਮਿਤ੍ਰ ਅਸਾਡੜੇ ਸੇਈ ॥
ज्यांच्या दृष्टीमुळे वाईट विचार नष्ट होतात ते आपले मित्र आहेत

ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ॥੨॥
हे नानक! मी संपूर्ण जग शोधले आहे पण असे पुरुष क्वचितच आढळतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਆਵੈ ਸਾਹਿਬੁ ਚਿਤਿ ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਡਿਠਿਆ ॥
हे प्रभू! जेव्हा आम्ही तुझ्या भक्तांना पाहतो तेव्हा तू स्वतः आमच्या मनात येतोस

ਮਨ ਕੀ ਕਟੀਐ ਮੈਲੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਵੁਠਿਆ ॥
चांगल्या संगतीत राहिल्याने मनातील अशुद्धता निघून जाते

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟੀਐ ਜਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ॥
भक्तांच्या शब्दांचा जप केल्याने जन्म आणि मृत्यूचे भय दूर होते

ਬੰਧਨ ਖੋਲਨਿ੍ ਸੰਤ ਦੂਤ ਸਭਿ ਜਾਹਿ ਛਪਿ ॥
संत मायेशी संबंधित सर्व बंधने तोडतात, ज्यामुळे वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती इत्यादी मायेचे दूत नाहीसे होतात

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਨਿ੍ ਰੰਗੁ ਜਿਸ ਦੀ ਸਭ ਧਾਰੀਆ ॥
संत आपल्यामध्ये या विश्वाची निर्मिती करणाऱ्या देवाबद्दल प्रेम निर्माण करतात

ਊਚੀ ਹੂੰ ਊਚਾ ਥਾਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ॥
त्या परमात्म्याचे निवासस्थान सर्वोच्च आहे, जे दुर्गम आणि अनंत आहे

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਈਐ ॥
हात जोडून, दिवसरात्र प्रत्येक श्वासाबरोबर त्याचे ध्यान करावे

ਜਾ ਆਪੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਂ ਭਗਤ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ॥੯॥
जेव्हा परमप्रभू स्वतः दयाळू असतात, तेव्हा भक्तांचा संग प्राप्त होतो. ॥६॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५॥

ਬਾਰਿ ਵਿਡਾਨੜੈ ਹੁੰਮਸ ਧੁੰਮਸ ਕੂਕਾ ਪਈਆ ਰਾਹੀ ॥
जगातील या आश्चर्यकारक जंगलात, आवाज आहे आणि लोक रस्त्यावर मदतीसाठी ओरडत आहेत

ਤਉ ਸਹ ਸੇਤੀ ਲਗੜੀ ਡੋਰੀ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਨੁ ਗਾਹੀ ॥੧॥
हे माझ्या पती! प्रभू! माझ्या मनाचे दोरे तुझ्याशी बांधलेले आहेत, म्हणूनच मी आनंदाने जगाचे हे जंगल पार करत आहे. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५॥

ਸਚੀ ਬੈਸਕ ਤਿਨ੍ਹਾ ਸੰਗਿ ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥
ज्यांच्यासोबत बसून प्रभूच्या नावाचे ध्यान केले जाते त्यांचा सहवास खरा असतो

ਤਿਨ੍ ਸੰਗਿ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਚਈ ਨਾਨਕ ਜਿਨਾ ਆਪਣਾ ਸੁਆਉ ॥੨॥
हे नानक! ज्यांचे स्वतःसाठी स्वार्थी हेतू आहेत त्यांच्याशी कधीही संगत करू नये. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਸਾ ਵੇਲਾ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥
जेव्हा खऱ्या गुरुंना भेटते तेव्हाच तो काळ स्वीकारला जातो

ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਤੇਟਿਆ ॥
जर एखादा माणूस संताशी संगत करतो तर त्याला त्रास होत नाही

ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਨੁ ਫਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨ ਲੇਟਿਆ ॥
जर एखाद्या व्यक्तीला निश्चित स्थान मिळाले तर तो पुन्हा गर्भाशयात येत नाही

ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਇਕੁ ਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮੇਟਿਆ ॥
त्याला सर्वत्र एकच ब्रह्म दिसतो आणि

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਲਾਇ ਧਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੇਟਿਆ ॥
सर्व बाजूंनी आपली दृष्टी एकत्रित करून, तो आपले लक्ष सत्याच्या ज्ञानावर केंद्रित करतो

ਸਭੋ ਜਪੀਐ ਜਾਪੁ ਜਿ ਮੁਖਹੁ ਬੋਲੇਟਿਆ ॥
तो तोंडाने जे काही बोलतो ते सर्व तो परमेश्वराचे नाव घेत असतो

ਹੁਕਮੇ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸੁਖਿ ਸੁਖੇਟਿਆ ॥
परमेश्वराच्या आज्ञा समजून घेतल्याने माणूस आनंदी होतो आणि आनंदाने जगतो

ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਏ ਸੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਖੋਟਿਆ ॥੧੦॥
देवाने ज्यांची परीक्षा घेतली आहे आणि त्यांच्या खजिन्यात ठेवले आहे त्यांना पुन्हा कधीही खोटे ठरवले जात नाही॥१०॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५॥

ਵਿਛੋਹੇ ਜੰਬੂਰ ਖਵੇ ਨ ਵੰਞਨਿ ਗਾਖੜੇ ॥
वियोगाचे दुःख जांभूरासारखे इतके असह्य असते की ते सहन करता येत नाही

ਜੇ ਸੋ ਧਣੀ ਮਿਲੰਨਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸੰਬੂਹ ਸਚੁ ॥੧॥
हे नानक! जर तुम्हाला परमेश्वर सापडला तर तुम्हाला सर्व खरे आनंद मिळेल. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाल ५॥

ਜਿਮੀ ਵਸੰਦੀ ਪਾਣੀਐ ਈਧਣੁ ਰਖੈ ਭਾਹਿ ॥
पृथ्वी पाण्यात राहते आणि लाकूड स्वतःमध्ये अग्नी प्रज्वलित करते

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਹੁ ਆਹਿ ਜਾ ਕੈ ਆਢਲਿ ਹਭੁ ਕੋ ॥੨॥
हे नानक! सर्व प्राण्यांचा पाया असलेल्या परमेश्वराची इच्छा करा. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਤੁਧੈ ਹੀ ਗੋਚਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! तू जे काम करतोस ते फक्त तुझ्यावर अवलंबून आहे

ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜਗਿ ਜਿ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਧੁਰੇ ॥
या जगात जे काही घडत आहे ते तुमच्या आदेशानेच घडत आहे

ਬਿਸਮੁ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ਦੇਖਿ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀਆ ॥
तुमच्या अद्‌भुत स्वभावाने मी थक्क झालो आहे

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤੇਰੀ ਦਾਸ ਕਰਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ਮੇਰੀਆ ॥
तुमचे सेवक तुमच्या आश्रयाला आले आहेत; जर तुम्ही दयाळूपणे पाहिले तर मीही यशस्वी होईन

ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ॥
तुमच्या हातात नावांचा खजिना आहे; तुम्ही हा खजिना तुम्हाला आवडणाऱ्याला देता

ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ ਲੇਹਿ ॥
ज्याच्यावर तुम्ही दया करता, त्याला हरि नामाचा खजिना मिळतो

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥
हे दुर्गम, अदृश्य आणि शाश्वत प्रभू, तुझा शेवट सापडत नाही

ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੧॥
ज्याच्यावर तू दयाळू आहेस, तो तुझ्या नावाचे ध्यान करतो. ॥११॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५॥

ਕੜਛੀਆ ਫਿਰੰਨ੍ਹਿ ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹਿ ਸੁਞੀਆ ॥
अन्न असलेल्या भांड्यावरून लाडू फिरते पण त्याला अन्नाची चव कळत नाही आणि तो चवीशिवाय राहतो

ਸੇਈ ਮੁਖ ਦਿਸੰਨ੍ਹਿ ਨਾਨਕ ਰਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ॥੧॥
हे नानक! जे प्रभूच्या प्रेमात बुडलेले आहेत तेच चेहरे सुंदर दिसतात. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाल ५॥

ਖੋਜੀ ਲਧਮੁ ਖੋਜੁ ਛਡੀਆ ਉਜਾੜਿ ॥
साधक गुरुद्वारे, मला माझ्या हृदयातील वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार यांसारख्या दुर्गुणांचा शोध लागला आहे

ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤੀ ਵਾੜਿ ਨਾਨਕ ਖੇਤੁ ਨ ਛਿਜਈ ॥੨॥
नानक म्हणतात की हे प्रभू माझ्या पती, तू गुरुच्या रूपात कुंपण निर्माण केले आहेस आणि आता पीक नष्ट होणार नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਆਰਾਧਿਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ॥
हे भाऊ! ज्याच्याकडे सर्वस्व आहे त्या देवाची उपासना कर

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਖਸਮੁ ਆਪਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥
तो स्वतः दोन्ही बाजूंचा स्वामी आहे आणि क्षणार्धात काम पूर्ण करतो

ਤਿਆਗਹੁ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੁ ॥
तुम्ही इतर सर्व उपाय सोडून द्यावेत आणि त्याचा आश्रय घ्यावा

ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖ ਲਹੁ ॥
पळून जा आणि त्याचा आश्रय घ्या आणि परम आनंद मिळवा

ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਸੰਤਾ ਸੰਗੁ ਹੋਇ ॥
संतांच्या सहवासात सत्कर्म, धर्म आणि आध्यात्मिक ज्ञान मिळते

ਜਪੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਗੈ ਕੋਇ ॥
अमृताचे नामस्मरण केल्याने जीवाला कोणताही त्रास होत नाही

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵੁਠਿਆ ॥
तो त्या व्यक्तीच्या हृदयात राहतो ज्याच्यावर देव दयाळू असतो आणि

ਪਾਈਅਨਿ੍ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸਾਹਿਬਿ ਤੁਠਿਆ ॥੧੨॥
त्याच्या प्रसन्नतेने सर्व खजिना प्राप्त होतात. ॥१२॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५॥

ਲਧਮੁ ਲਭਣਹਾਰੁ ਕਰਮੁ ਕਰੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥
जेव्हा माझ्या प्रियकराने माझ्यावर दया केली, तेव्हा मला देव शोधण्यासारखा वाटला

ਇਕੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਬਿਆ ਨ ਪਸੀਐ ॥੧॥
हे नानक! जगाचा निर्माता फक्त देव आहे; त्याच्याशिवाय मला दुसरे कोणीही दिसत नाही. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाल ५॥

ਪਾਪੜਿਆ ਪਛਾੜਿ ਬਾਣੁ ਸਚਾਵਾ ਸੰਨਿ੍ ਕੈ ॥
सत्याचा बाण लक्ष्य करून, वाईट आणि पापांना पराभूत करा

ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੜਾ ਚਿਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਨ ਥੀਵਈ ॥੨॥
हे नानक! गुरुंचा मंत्र लक्षात ठेव, कोणतेही दुःख तुला त्रास देणार नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪਾਈਅਨੁ ਠਾਢਿ ਆਪਿ ॥
धन्य तो प्रभु, विश्वाचा निर्माता, ज्याने स्वतः हृदय थंड केले आहे

ਜੀਅ ਜੰਤ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਜਾਪਿ ॥
सर्व प्राण्यांवर दया करणाऱ्या देवाचे नाव नेहमी जपले पाहिजे

ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਸਮਰਥਿ ਚੁਕੇ ਬਿਲ ਬਿਲਾਪ ॥
त्या सर्वशक्तिमान परमेश्वराने माझ्यावर दया केली आहे आणि माझे सर्व दुःख आणि कष्ट दूर झाले आहेत

ਨਠੇ ਤਾਪ ਦੁਖ ਰੋਗ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ॥
परिपूर्ण गुरुंच्या शक्तीमुळे माझे सर्व दुःख, वेदना आणि आजार दूर झाले आहेत

ਕੀਤੀਅਨੁ ਆਪਣੀ ਰਖ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਿ ਥਾਪਿ ॥
सर्वशक्तिमान देवाने स्वतः माझे रक्षण केले आहे आणि मला स्थापित केले आहे आणि

ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਛਡਾਇ ਬੰਧਨ ਸਗਲ ਕਾਪਿ ॥
सर्व बंधने तोडून त्याने स्वतः मला मुक्त केले आहे

ਤਿਸਨ ਬੁਝੀ ਆਸ ਪੁੰਨੀ ਮਨ ਸੰਤੋਖਿ ਧ੍ਰਾਪਿ ॥
माझी तहान भागली आहे, माझी आशा पूर्ण झाली आहे आणि माझे मन समाधानी आणि आनंदी झाले आहे

ਵਡੀ ਹੂੰ ਵਡਾ ਅਪਾਰ ਖਸਮੁ ਜਿਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਪੁੰਨਿ ਪਾਪਿ ॥੧੩॥
तो प्रभु, स्वामी, सर्वात महान आणि अनंत आहे, जो पुण्य आणि पापाने अस्पृश्य आहे. ॥१३॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५॥

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤ ॥
ज्यांच्यावर परमेश्वर दयाळू आहे, ते हरीचे नाव घेत राहतात

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤ ॥੧॥
हे नानक! चांगल्या संगतीत भेटल्याने, आत्मा रामाबद्दल प्रेम निर्माण करतो. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाल ५॥

ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਬਡਭਾਗੀਹੋ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥
हे भाग्यवान प्राण्यांनो, पाणी, पृथ्वी आणि आकाशात सर्वत्र असलेल्या त्या रामाचे नाव लक्षात ठेवा

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿਐ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੨॥
हे नानक! देवाच्या नावाची पूजा केल्याने कोणत्याही आत्म्याला कोणत्याही अडचणी येत नाहीत. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਭਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਦਰਗਹ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥
भक्तांनी उच्चारलेला प्रत्येक शब्द देवाला मान्य असतो आणि नंतर सत्याच्या न्यायालयात उपयुक्त ठरतो

ਭਗਤਾ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਇ ॥
हे प्रभू! तुझ्या भक्तांना फक्त तूच आधार आहेस आणि ते फक्त खऱ्या नावातच लीन राहतात

ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਜਾਇ ॥
ज्याच्यावर तुम्ही दया करता, त्याचे दुःख आणि दुःख नष्ट होतात

ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲ ਓਨ੍ਹਾ ਮਿਹਰ ਪਾਇ ॥
हे यानिधी, हे भक्त तुझे आहेत, त्यांच्यावर दया कर

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਵਡ ਰੋਗੁ ਨ ਪੋਹੇ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ॥
दुःख, वेदना, मोठे आजार आणि भ्रम त्यांना स्पर्श करू शकत नाहीत

ਭਗਤਾ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਇ ॥
गोविंदाची स्तुती हा भक्तांच्या जीवनाचा आधार आहे

ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ॥
ते नेहमी रात्रंदिवस एकाच देवाचे ध्यान करतात

ਪੀਵਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਨ ਨਾਮੇ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥੧੪॥
नामाचे अमृत पिऊन, केवळ नामानेच तृप्त राहतो. ॥१४॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५ ॥

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥
जो देवाचे नाव विसरतो त्याच्या मार्गात लाखो अडथळे येतात

ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਲਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੧॥
हे नानक! असे लोक रिकाम्या घरात कावळा ओरडतो तसे रात्रंदिवस रडतात आणि ओरडतात. १॥

ਮਃ ੫ ॥
महाल ५॥

ਪਿਰੀ ਮਿਲਾਵਾ ਜਾ ਥੀਐ ਸਾਈ ਸੁਹਾਵੀ ਰੁਤਿ ॥
जेव्हा माणूस त्याच्या प्रिय प्रभूला भेटतो तेव्हा तो ऋतू खूप सुंदर असतो

ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਹ ਵੀਸਰੈ ਨਾਨਕ ਰਵੀਐ ਨਿਤ ॥੨॥
हे नानक! त्यांचे दररोज स्मरण केले पाहिजे आणि त्यांना क्षणभर किंवा थोड्या काळासाठीही विसरता कामा नये. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਸੂਰਬੀਰ ਵਰੀਆਮ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋੜੀਐ ॥
काम, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार इतके शूर आणि शक्तिशाली आहेत की त्यांनी एक शक्तिशाली आणि हट्टी सैन्य जमवले आहे

ਫਉਜ ਸਤਾਣੀ ਹਾਠ ਪੰਚਾ ਜੋੜੀਐ ॥
हे पाच विकार कोणी थांबवण्याचा प्रयत्न केला तरी थांबत नाहीत

ਦਸ ਨਾਰੀ ਅਉਧੂਤ ਦੇਨਿ ਚਮੋੜੀਐ ॥
दहा इंद्रिये तपस्वी पुरुषांनाही इंद्रियसुख आणि विकारांमध्ये गुंतवून ठेवतात

ਜਿਣਿ ਜਿਣਿ ਲੈਨ੍ਹ੍ਹਿ ਰਲਾਇ ਏਹੋ ਏਨਾ ਲੋੜੀਐ ॥
सर्वांना जिंकल्यानंतर, ते त्यांना स्वतःशी जोडत राहतात आणि हेच त्यांना हवे असते

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਇਨ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਨੈ ਨ ਮੋੜੀਐ ॥
त्रिमूर्ती जग त्याच्या नियंत्रणाखाली आहे आणि कोणीही त्याच्याशी स्पर्धा करू शकत नाही

ਭਰਮੁ ਕੋਟੁ ਮਾਇਆ ਖਾਈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤੋੜੀਐ ॥
भ्रमाचा किल्ला आणि मायेची दरी कोणत्या पद्धतीने तोडता येईल ते मला सांगा

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ਬਿਖਮ ਦਲੁ ਫੋੜੀਐ ॥
परिपूर्ण गुरुंची पूजा करून या भयानक गटाचा नाश केला जाऊ शकतो

ਹਉ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਰਹਾ ਕਰ ਜੋੜੀਐ ॥੧੫॥
मी त्या गुरूसमोर दिवसरात्र हात जोडून उभा आहे. ॥१५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५॥

ਕਿਲਵਿਖ ਸਭੇ ਉਤਰਨਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
दररोज देवाची स्तुती केल्याने सर्व पापे नष्ट होतात

ਕੋਟਿ ਕਲੇਸਾ ਊਪਜਹਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥
हे नानक! जर कोणी देवाचे नाव विसरला तर लाखो दुःखे आणि त्रास निर्माण होतात. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाल ५॥

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥
हे नानक! खऱ्या गुरूंना भेटल्यावर या जीवनातून मुक्ती मिळविण्याचे साधन मिळते आणि

ਹਸੰਦਿਆ ਖੇਲੰਦਿਆ ਪੈਨੰਦਿਆ ਖਾਵੰਦਿਆ ਵਿਚੇ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ॥੨॥
मग हसताना, खेळताना, परिधान करताना, खाताना आणि पिताना मुक्ती मिळते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਭਰਮ ਗੜੁ ਤੋੜਿਆ ॥
धन्य आहेत ते सद्गुरु ज्यांनी भ्रमाचा किल्ला नष्ट केला आहे

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋੜਿਆ ॥
ज्या सद्गुरूंनी मला देवाशी जोडले आहे त्यांचे आभार

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਦਾਰੂਓ ॥
गुरुंनी मला औषध म्हणून परमेश्वराच्या नावाचा अक्षय खजिना दिला आहे आणि

ਮਹਾ ਰੋਗੁ ਬਿਕਰਾਲ ਤਿਨੈ ਬਿਦਾਰੂਓ ॥
या औषधाने त्याने एक गंभीर आजार बरा केला आहे

ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਿਆ ॥
मला परमेश्वराच्या नावाच्या संपत्तीच्या रूपात एक महान खजिना मिळाला आहे

ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥
ज्यामुळे अपार जन्माचे महत्त्व ओळखले गेले आहे

ਮਹਿਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ॥
सर्वशक्तिमान गुरुदेवांचा महिमा वर्णन करता येत नाही कारण

ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਪਰੰਪਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧੬॥
गुरुजी, तुम्ही परम ब्रह्माचे, परम देवाचे, अनंत, अदृश्य आणि अभेद्य सत्याचे अवतार आहात. ॥१६॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५ ॥

ਉਦਮੁ ਕਰੇਦਿਆ ਜੀਉ ਤੂੰ ਕਮਾਵਦਿਆ ਸੁਖ ਭੁੰਚੁ ॥
हे आत्म्या! नाम सिमरन (नामस्मरण) चे प्रयत्न करण्यात आयुष्य घालवा, या अभ्यासाद्वारे तुम्हाला आनंद मिळेल

ਧਿਆਇਦਿਆ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਉਤਰੀ ਚਿੰਤ ॥੧॥
हे नानक! नामाची पूजा केल्याने तुम्हाला देव मिळेल आणि तुमच्या चिंता दूर होतील.॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाल ५॥

ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥
हे गोविंदा! मला शुद्ध विचार, ध्यान आणि शुद्ध संतांच्या संगतीचे वरदान दे

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕ ਘੜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥
हे प्रभू! नानकवर अशी दया कर की तो तुझे नाव क्षणभरही विसरणार नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇ ਤ ਕਾਹੇ ਡਰਪੀਐ ॥
हे स्वामी! जेव्हा सगळं तुमच्यामुळेच घडतं, तेव्हा आपण का घाबरायचं?

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਜੀਉ ਅਰਪੀਐ ॥
ज्याच्याजवळ नामस्मरण केले जाते त्याला आपले प्राण अर्पण करावे लागतात

ਆਇਐ ਚਿਤਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸਾਹਿਬ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥
त्या अनंत सद्‌गुरूचे मनामध्ये स्मरण केल्याने जीव आनंदी होतो

ਤਿਸ ਨੋ ਪੋਹੇ ਕਵਣੁ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥
ज्याच्यासोबत निरंकार देव आहे त्याला कोणतेही दुःख स्पर्श करू शकत नाही

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਨ ਕੋਈ ਬਾਹਰਾ ॥
सर्व काही त्याच्या नियंत्रणाखाली आहे आणि कोणीही त्याच्या आज्ञेबाहेर नाही

ਸੋ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਾ ॥
ते अंतिम सत्य देवाच्या भक्तांच्या मनात असते आणि त्यांच्या विवेकात विलीन होते

ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਧਿਆਇਨਿ ਤੁਧੁ ਤੂੰ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे सेवक फक्त तुझेच ध्यान करतात आणि तूच त्यांचा रक्षक आहेस

ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੧੭॥
तू सर्व प्राण्यांचा सर्वशक्तिमान स्वामी आहेस आणि तू तुझ्या कृपेने सर्वांना आशीर्वाद देतोस. ॥१७॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਲੋਭ ਮੋਹ ਦੁਸਟ ਬਾਸਨਾ ਨਿਵਾਰਿ ॥
हे देवा! वासना, क्रोध, अहंकार, लोभ, आसक्ती आणि वाईट इच्छांचा नाश करून माझे रक्षण कर

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੧॥
नानक नेहमीच तुमच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देतो. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाल ५॥

ਖਾਂਦਿਆ ਖਾਂਦਿਆ ਮੁਹੁ ਘਠਾ ਪੈਨੰਦਿਆ ਸਭੁ ਅੰਗੁ ॥
चविष्ट अन्न खाल्ल्याने तोंड खराब झाले आहे आणि शरीराचे सर्व अवयव खराब झाल्यामुळे कमकुवत झाले आहेत

ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨ ਸਚਿ ਨ ਲਗੋ ਰੰਗੁ ॥੨॥
हे नानक! ज्यांना सत्य आवडत नाही त्यांचे जीवन निंदनीय आहे.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਜਿਉ ਜਿਉ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਹੋਵਣਾ ॥
हे पूजनीय देवा! तू जे काही आज्ञा करतोस ते या जगात घडते

ਜਹ ਜਹ ਰਖਹਿ ਆਪਿ ਤਹ ਜਾਇ ਖੜੋਵਣਾ ॥
तुम्ही मला जिथे ठेवता तिथे मी तिथे जातो आणि तिथेच उभा राहतो

ਨਾਮ ਤੇਰੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਧੋਵਣਾ ॥
तुझ्या नावाच्या रंगाने मी माझे वाईट विचार धुवून टाकतो

ਜਪਿ ਜਪਿ ਤੁਧੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਭਰਮੁ ਭਉ ਖੋਵਣਾ ॥
हे निराकार प्रभू! तुझ्या नावाचा जप केल्याने माझी द्विधा मनस्थिती आणि भीती दूर झाली आहे

ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਸੇ ਜੋਨਿ ਨ ਜੋਵਣਾ ॥
जे प्राणी तुमच्या प्रेमाच्या रंगात रमलेले आहेत ते जन्मजात भटकत नाहीत

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਨੈਣ ਅਲੋਵਣਾ ॥
त्यांना त्यांच्या डोळ्यांनी, आतून आणि बाहेरून फक्त एकच देव दिसतो

ਜਿਨ੍ਹੀ ਪਛਾਤਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨ੍ਹ ਕਦੇ ਨ ਰੋਵਣਾ ॥
जे परमेश्वराची आज्ञा ओळखतात ते कदाचित शोक करत नाहीत

ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਬਖਸੀਸ ਮਨ ਮਾਹਿ ਪਰੋਵਣਾ ॥੧੮॥
हे नानक! त्यांना परमेश्वराच्या नावाची देणगी मिळते जी ते त्यांच्या मनात कोरतात.॥१८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५॥

ਜੀਵਦਿਆ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮੁਆ ਰਲੰਦੜੋ ਖਾਕ ॥
ज्या व्यक्तीने आयुष्यात कधीही देवाचे स्मरण केले नाही, परंतु जेव्हा त्याने आपले जीवन सोडले तेव्हा तो मातीत विलीन झाला

ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਸੰਗਿ ਗੁਦਾਰਿਆ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਨਪਾਕ ॥੧॥
हे नानक! त्या मूर्ख आणि अपवित्र माणसाने जगाशी आसक्त होऊन आपले आयुष्य वाया घालवले आहे.॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाल ५॥

ਜੀਵੰਦਿਆ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਮਰੰਦਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥
ज्याने आयुष्यात हरीचे स्मरण केले आणि मृत्यूच्या वेळीही हरीच्या प्रेमात मग्न राहिला

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥੨॥
हे नानक! अशा व्यक्तीने संताच्या सहवासात आपले मौल्यवान जीवन यशस्वी केले आहे

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਆਪਿ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ ॥
हे देवा! तूच युगानुयुगे आम्हा सजीवांचे रक्षण करत आला आहेस

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ਸਚੁ ਪਸਾਰਿਆ ॥
हे निर्माणकर्त्या, तुझे नाव सत्य आहे आणि तुझे खरे नाव सर्व विश्वात पसरलेले आहे

ਊਣਾ ਕਹੀ ਨ ਹੋਇ ਘਟੇ ਘਟਿ ਸਾਰਿਆ ॥
तुम्ही कोणत्याही सजीवात कमी नाही आहात आणि प्रत्येक कणात उपस्थित आहात

ਮਿਹਰਵਾਨ ਸਮਰਥ ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਆ ॥
तू खूप दयाळू आहेस आणि सर्वकाही करण्यास सक्षम आहेस आणि तू स्वतः प्राण्यांना तुमची सेवा करायला लावतोस

ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਸੇ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਿਆ ॥
ज्यांच्या हृदयात तुम्ही राहता ते नेहमीच आनंदी असतात

ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਲਿਆ ॥
तुम्ही स्वतः जग निर्माण करता आणि तुम्ही स्वतःच त्याचे पालनपोषण करता

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਿਆ ॥
हे अनंत आणि अमर्याद परमेश्वरा, तूच सर्वकाही आहेस

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਸੰਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥੧੯॥
हे नानक! परिपूर्ण गुरूंचा आधार घेऊन, मी त्यांचे नाव सतत स्मरणात ठेवतो. ॥१९॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५॥

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅਰੁ ਅੰਤਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਰਖਿਆ ॥
देवाने नेहमीच सुरुवातीला, मध्यभागी आणि शेवटी आपले रक्षण केले आहे

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖਿਆ ॥
खऱ्या गुरूंनी मला हरिनाम अमृत दिले आहे, जे मी मोठ्या आनंदाने चाखले आहे

ਸਾਧਾ ਸੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ॥
संतांच्या सहवासात, मी रात्रंदिवस अनंत भगवान हरीचे गुणगान गात राहतो

ਪਾਏ ਮਨੋਰਥ ਸਭਿ ਜੋਨੀ ਨਹ ਭਵੈ ॥
परिणामी, जीवनातील सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत आणि आता मी जन्म-मृत्यूच्या चक्रात भटकणार नाही

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਕਾਰਣੁ ਜੋ ਕਰੈ ॥
सर्व काही कर्त्याच्या हातात आहे जो स्वतः सर्व कारणे निर्माण करतो

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤਾ ਧੂਰਿ ਤਰੈ ॥੧॥
नानक फक्त संतांच्या चरणांच्या धुळीचे दान मागतो, ज्याच्या मदतीने तो जीवनसागर पार करू शकतो. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाल ५॥

ਤਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥
हे मानवा, ज्याने तुला निर्माण केले त्याला तुझ्या हृदयात ठेव

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਧਿਆਇਆ ਖਸਮੁ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ज्या व्यक्तीने देवाचे ध्यान केले आहे त्याला आनंद मिळाला आहे

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥
फक्त गुरुमुखाचे मनच स्वीकार्य असते आणि फक्त त्याचा जन्मच यशस्वी होतो

ਹੁਕਮੈ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥
परमेश्वराने दिलेला आदेश समजून तो पूर्ण झाला आहे

ਜਿਸੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁ ਨਹ ਭਰਮਾਇਆ ॥
ज्याच्यावर देवाची कृपा असते तो कधीही मार्गभ्रष्ट होत नाही

ਜੋ ਜੋ ਦਿਤਾ ਖਸਮਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
परमेश्वर त्याला जे काही देतो त्यात त्याला आनंद मिळतो

ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਦਇਆਲੁ ਬੁਝਾਏ ਹੁਕਮੁ ਮਿਤ ॥
हे नानक! ज्याच्यावर मित्र देव दयाळू आहे, त्याला तो त्याच्या आज्ञांची समज देतो

ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਨਿਤ ॥੨॥
पण ज्याला तो चुकीच्या मार्गाने नेतो तो पुन्हा पुन्हा मरतो आणि जन्म घेत राहतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਨਿੰਦਕ ਮਾਰੇ ਤਤਕਾਲਿ ਖਿਨੁ ਟਿਕਣ ਨ ਦਿਤੇ ॥
देवाची निंदा करणाऱ्या लोकांचे जीवन देव तात्काळ संपवतो आणि त्यांना एक क्षणही जगू देत नाही

ਪ੍ਰਭ ਦਾਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਖਵਿ ਸਕਹਿ ਫੜਿ ਜੋਨੀ ਜੁਤੇ ॥
तो आपल्या दासाचे दुःख सहन करू शकत नाही, परंतु निंदकांना पकडून योनीत टाकतो

ਮਥੇ ਵਾਲਿ ਪਛਾੜਿਅਨੁ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਮੁਤੇ ॥
तो निंदकांचे केस धरतो, त्यांना खाली फेकतो आणि यमाच्या मार्गावर ढकलतो

ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਬਿਲਲਾਣਿਆ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਸੁਤੇ ॥
तो त्यांना एका भयानक नरकात पाठवतो जिथे ते दुःखाने रडतात आणि ओरडतात

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਦਾਸ ਰਖਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਤੇ ॥੨੦॥
हे नानक! पण खरा हरि आपल्या सेवकांना आलिंगन देऊन त्यांचे रक्षण करतो.॥२०॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५॥

ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਨੁ ਸੋਇ ॥
हे भाग्यवान प्राण्यांनो, रामाचे नाव घ्या कारण तो पूर्णपणे पाण्यात आणि मातीत आहे

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਧਿਆਇਐ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नावाचे ध्यान केल्याने जीवाला कोणताही त्रास होत नाही. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाल ५॥

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥
जो माणूस देवाचे नाव विसरतो तो लाखो संकटांनी वेढलेला असतो

ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਲਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੨॥
हे नानक! ते रिकाम्या घरात कावळा जसा आरडाओरडा करतो तसे रात्रंदिवस रडतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿਆ ॥
दात्या परमेश्वराचे स्मरण केल्याने सर्व इच्छा पूर्ण होतात

ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਆਸ ਗਏ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥
माझ्या मनातील इच्छा आणि आशा पूर्ण झाल्या आहेत आणि सर्व प्रकारचे दुःख आणि दुःख नष्ट झाले आहेत

ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਸ ਨੋ ਭਾਲਦਾ ॥
मी ज्या प्रभूच्या नावाचा खजिना शोधत होतो तो मला मिळाला आहे

ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿਆ ਘਾਲਦਾ ॥
माझा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला आहे आणि माझी साधना संपली आहे

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਵੁਠੇ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ॥
मी आता अशा घरात राहतो जिथे उत्स्फूर्त आनंद आणि आनंद पसरलेला असतो

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਜਨਮੁ ਨ ਤਹਾ ਮਰਿ ॥
माझा जन्म आणि मृत्यूचा चक्र देखील संपला आहे, कारण तिथे जन्म किंवा मृत्यू नाही

ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਕੁ ਇਕੁ ਇਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥
मालक आणि नोकर एक झाले आहेत आणि दोघेही सारखेच दिसतात

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨੧॥੧॥੨॥ ਸੁਧੁ
हे नानक! गुरुंच्या कृपेने मी सत्यात विलीन झालो आहे. ॥२१॥१॥२॥शुद्ध ॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ
रागु गुजरी भगत की बाणी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ਚਉਪਦਾ ਘਰੁ ੨ ਦੂਜਾ ॥
श्री कबीरजींचे चौथे घर दुसरे आहे

ਚਾਰਿ ਪਾਵ ਦੁਇ ਸਿੰਗ ਗੁੰਗ ਮੁਖ ਤਬ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਈਹੈ ॥
अरे आत्म्या, जेव्हा तू प्राण्यांच्या रूपात येतोस आणि चार पायांचा, दोन शिंगांचा आणि मुका

होतोस, तेव्हा तू देवाची स्तुती कशी करशील?

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਠੇਗਾ ਪਰਿਹੈ ਤਬ ਕਤ ਮੂਡ ਲੁਕਈਹੈ ॥੧॥
उठताना किंवा बसताना तुला काठीने मारले जाईल, मग तू कुठे डोकं लपवशील? ॥१॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬੈਲ ਬਿਰਾਨੇ ਹੁਈਹੈ ॥
हरीच्या नावाशिवाय तू उधार घेतलेला बैल होशील

ਫਾਟੇ ਨਾਕਨ ਟੂਟੇ ਕਾਧਨ ਕੋਦਉ ਕੋ ਭੁਸੁ ਖਈਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याचे नाक फुटले आहे आणि खांदा तुटला आहे आणि जो पेंढा खात राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਰੋ ਦਿਨੁ ਡੋਲਤ ਬਨ ਮਹੀਆ ਅਜਹੁ ਨ ਪੇਟ ਅਘਈਹੈ ॥
हे जीवा! दिवसभर जंगलात भटकंती करूनही तुझे पोट भरणार नाही

ਜਨ ਭਗਤਨ ਕੋ ਕਹੋ ਨ ਮਾਨੋ ਕੀਓ ਅਪਨੋ ਪਈਹੈ ॥੨॥
जरी तू तुझ्या भक्तांचे म्हणणे ऐकले नाहीस, तरी तुला तुझ्या कर्माचे फळ नक्कीच मिळेल.॥ २॥

ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਮਹਾ ਭ੍ਰਮਿ ਬੂਡੋ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮਈਹੈ ॥
आता आत्मा विविध जन्मांच्या चक्रात भटकत राहील, सुख-दुःख अनुभवेल आणि मोठ्या द्विधा मनःस्थितीत बुडालेला असेल

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਿਓ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਤ ਪਈਹੈ ॥੩॥
हे आत्म्या, देवाला विसरून तू हिऱ्याइतका मौल्यवान असलेला तुझा मानवी जन्म वाया घालवला आहेस. तुला अशी संधी पुन्हा कुठून मिळणार? ॥३॥

ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਤੇਲਕ ਕੇ ਕਪਿ ਜਿਉ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਈਹੈ ॥
हे जीवा, तेलवाल्याचा बैल आणि माकड असा भटकत राहा, तुझी आयुष्याची रात्र मोक्ष न मिळताच जाईल

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੂੰਡ ਧੁਨੇ ਪਛੁਤਈਹੈ ॥੪॥੧॥
कबीरजी म्हणतात की हे जीवा, रामाच्या नावाशिवाय तू डोके आपटून पश्चात्ताप करशील. ॥४॥१॥

ਗੂਜਰੀ ਘਰੁ ੩ ॥
गुजारी घर ३॥

ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਵੈ ਕਬੀਰ ਕੀ ਮਾਈ ॥
कबीरची आई रडत रडत असते आणि

ਏ ਬਾਰਿਕ ਕੈਸੇ ਜੀਵਹਿ ਰਘੁਰਾਈ ॥੧॥
ती विनंती करते की हे रघुराय, कबीरांची ही मुले कशी जगू शकतील? ॥१॥

ਤਨਨਾ ਬੁਨਨਾ ਸਭੁ ਤਜਿਓ ਹੈ ਕਬੀਰ ॥
कारण कबीरने सर्व सूत कातणे आणि विणकाम सोडून दिले आहे आणि ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਲੀਓ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी माझ्या शरीरावर हरीचे नाव लिहिले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਬ ਲਗੁ ਤਾਗਾ ਬਾਹਉ ਬੇਹੀ ॥
कबीर त्याच्या आईला सांगतो की जोपर्यंत मी पाईपच्या छिद्रात धागा घालायला घेतो तोपर्यंत

ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਸਰੈ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥੨॥
तोपर्यंत माझा प्रिय राम मला विसरतो. ॥२॥

ਓਛੀ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ॥
मी जातीने विणकर आहे आणि माझी बुद्धी खूपच कमी आहे

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਹਿਓ ਮੈ ਲਾਹਾ ॥੩॥
मला हरीच्या नामाचे लाभ झाले आहेत. ॥३॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
कबीरजी म्हणतात अरे आई, लक्षपूर्वक ऐक

ਹਮਰਾ ਇਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਰਘੁਰਾਈ ॥੪॥੨॥
माझा आणि या मुलांचा उदरनिर्वाह करणारा एकच देव आहे. ॥४॥२॥

Page 525

ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੧
गुजरी श्री नामदेवजींचे घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜੌ ਰਾਜੁ ਦੇਹਿ ਤ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥
देवा! तू मला साम्राज्य दिले तरी त्यात माझे काय श्रेय?

ਜੌ ਭੀਖ ਮੰਗਾਵਹਿ ਤ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥੧॥
जरी तू मला भिकारी बनवलेस आणि भिक्षा मागितलीस तरी माझ्यासाठी काय कमी होईल? ॥१॥

ਤੂੰ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥
हे माझ्या मन! जर तू हरीची पूजा केलीस तर तुला मोक्ष मिळेल

ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अशाप्रकारे तुम्ही या जगात पुन्हा जन्माला येणार नाही किंवा मरणार नाही.॥१॥रहाउ॥

ਸਭ ਤੈ ਉਪਾਈ ਭਰਮ ਭੁਲਾਈ ॥
हे परमेश्वरा! तू स्वतः संपूर्ण विश्व निर्माण केले आहेस आणि तू स्वतःच त्याला गोंधळात टाकले आहेस

ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥
ज्याला तुम्ही ज्ञान देता, तोच तुम्हाला समजून घेतो.॥२॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸਹਸਾ ਜਾਈ ॥
जेव्हा खरा गुरु मिळतो तेव्हा मनाची द्विधा मनस्थिती नष्ट होते

ਕਿਸੁ ਹਉ ਪੂਜਉ ਦੂਜਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਈ ॥੩॥
हे प्रभू! तुझ्याशिवाय मी कोणाची पूजा करावी कारण मला गुण देणारा दुसरा कोणी दिसत नाही. ॥३॥

ਏਕੈ ਪਾਥਰ ਕੀਜੈ ਭਾਉ ॥
दगडाची मूर्ती बनवली जाते आणि भक्तीभावाने त्याची पूजा केली जाते हे आश्चर्यकारक आहे आणि

ਦੂਜੈ ਪਾਥਰ ਧਰੀਐ ਪਾਉ ॥
दुसऱ्या दगडावर पायाने लाथ मारली जाते.

ਜੇ ਓਹੁ ਦੇਉ ਤ ਓਹੁ ਭੀ ਦੇਵਾ ॥
जर एक दगड देव असेल तर दुसरा दगड देखील देव आहे

ਕਹਿ ਨਾਮਦੇਉ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੪॥੧॥
नामदेव म्हणतात की आपण मूर्तीपूजा सोडून फक्त देवाची सेवा करतो.॥४॥१॥

ਗੂਜਰੀ ਘਰੁ ੧ ॥
गुजारी घर १॥

ਮਲੈ ਨ ਲਾਛੈ ਪਾਰ ਮਲੋ ਪਰਮਲੀਓ ਬੈਠੋ ਰੀ ਆਈ ॥
हे बहिणी, त्या देवामध्ये आसक्ती आणि भ्रमाच्या घाणेरड्याचा किंचितही अंश नाही. तो सर्व घाणेरड्यांपलीकडे आहे, म्हणजेच तो शुद्ध आणि पवित्र आहे आणि चंदनाच्या सुगंधाप्रमाणे तो प्रत्येकाच्या हृदयात वास करतो

ਆਵਤ ਕਿਨੈ ਨ ਪੇਖਿਓ ਕਵਨੈ ਜਾਣੈ ਰੀ ਬਾਈ ॥੧॥
त्या देवाला येताना कोणीही पाहिले नाही, म्हणून त्याचे रूप कसे आहे हे कोणाला कळेल?॥ १॥

ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਕਿਣਿ ਬੂਝੀਐ ਰਮਈਆ ਆਕੁਲੁ ਰੀ ਬਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे बहिणी, जो सर्वव्यापी परमेश्वराचे गुण वर्णन करू शकतो आणि त्याचे स्वरूप समजू शकतो, तो कोणत्याही वंशावळीशिवाय आहे.॥१॥रहाउ॥

ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਪੰਖੀਅਲੋ ਖੋਜੁ ਨਿਰਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥
जसा पक्षी आकाशात उडतो पण त्याचा मार्ग दिसत नाही

ਜਿਉ ਜਲ ਮਾਝੈ ਮਾਛਲੋ ਮਾਰਗੁ ਪੇਖਣੋ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥
ज्याप्रमाणे मासा पाण्यात पोहतो, पण त्याचा मार्गही दिसत नाही.॥२॥

ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਘੜੂਅਲੋ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿਆ ॥
ज्याप्रमाणे पाण्याने भरलेला भांडे आकाशात मृगजळासारखा दिसतो, पण त्याचे नेमके स्थान सापडत नाही, त्याचप्रमाणे देवाचे नेमके स्थान सापडत नाही

ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਬੀਠਲੋ ਜਿਨਿ ਤੀਨੈ ਜਰਿਆ ॥੩॥੨॥
नामदेवांचे स्वामी भगवान विठ्ठल यांनी तिन्ही प्रकारच्या दुःखांचा नाश केला आहे. ॥३॥२॥

ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੩
गुजरी श्री रविदासजींचे घर ३

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਦੂਧੁ ਤ ਬਛਰੈ ਥਨਹੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ॥
वासराने गायीच्या कासेतील दूध अशुद्ध केले आहे

ਫੂਲੁ ਭਵਰਿ ਜਲੁ ਮੀਨਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥੧॥
फुलांना भुंग्यांनी वास दिला आहे आणि माशांनी पाणी प्रदूषित केले आहे.॥१॥

ਮਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਜਾ ਕਹਾ ਲੈ ਚਰਾਵਉ ॥
माझ्या आई गोविंदाची पूजा करण्यासाठी मी कोणते नैवेद्य दाखवावेत?

ਅਵਰੁ ਨ ਫੂਲੁ ਅਨੂਪੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला दुसरे सुंदर फूल सापडणार नाही का? त्याच्या अनुपस्थितीमुळे मी देवाला प्राप्त करू शकणार नाही का?॥१॥रहाउ॥

ਮੈਲਾਗਰ ਬੇਰ੍ਹੇ ਹੈ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥
विषारी सापांनी चंदनाच्या झाडाभोवती स्वतःला गुंडाळले आहे

ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਸਹਿ ਇਕ ਸੰਗਾ ॥੨॥
विष आणि अमृत समुद्रात एकत्र राहतात.॥२॥

ਧੂਪ ਦੀਪ ਨਈਬੇਦਹਿ ਬਾਸਾ ॥
हे परमेश्वरा! धूप, दिवे, नैवेद्य आणि सुगंधी द्रव्ये घेऊन

ਕੈਸੇ ਪੂਜ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਦਾਸਾ ॥੩॥
तुमचे सेवकही अशुद्ध असल्याने ते तुमची पूजा कशी करू शकतात?॥३॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਪੂਜ ਚਰਾਵਉ ॥
जर आपण आपले शरीर आणि मन देवाला अर्पण केले आणि त्याची पूजा केली

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵਉ ॥੪॥
गुरुच्या कृपेने भगवान निरंजन प्राप्त होऊ शकते.॥४॥

ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਆਹਿ ਨ ਤੋਰੀ ॥
रविदास म्हणतात की हे देवा, जर मी तुझी पूजा करू शकत नसेन तर

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥੫॥੧॥
मग भविष्यात माझे काय होईल? ॥५॥१॥

ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀਉ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੧
गुजारी श्री त्रिलोचन जी यांचे घर १ येथे आहे

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਅੰਤਰੁ ਮਲਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਉਦਾਸੀ ॥
जर अंतरात्मा घाणेरडा असेल आणि तो शुद्ध झालेला नसेल, आणि जरी बाहेरून कोणी उदासीन असल्याचे भासवत असेल, तर त्याचा अर्थ काय?

ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹਾ ਕਾਹੇ ਭਇਆ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥੧॥
हे भावा! तू तुझ्या हृदयातील कमळातील ब्रह्माला न ओळखता संन्यासी का झालास? ॥१॥

Page 526

ਭਰਮੇ ਭੂਲੀ ਰੇ ਜੈ ਚੰਦਾ ॥

हे जयचंद, संपूर्ण जग भ्रमात पडले आहे आणि भरकटले आहे

ਨਹੀ ਨਹੀ ਚੀਨ੍ਹ੍ਹਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

त्याला प्रभूच्या परम आनंदाचा अनुभव आला नाही.॥१॥रहाउ॥

ਘਰਿ ਘਰਿ ਖਾਇਆ ਪਿੰਡੁ ਬਧਾਇਆ ਖਿੰਥਾ ਮੁੰਦਾ ਮਾਇਆ ॥

घरोघरी भिक्षा मागून आणि खाऊन तुम्ही तुमचे पोट जाड केले आहे आणि संपत्तीच्या हव्यासापोटी तुम्ही कानात चिंधी आणि कानात झुमके घालून फिरता

ਭੂਮਿ ਮਸਾਣ ਕੀ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

तू स्मशानभूमीची राख तुझ्या शरीरावर लावली आहेस, पण गुरुशिवाय तुला सत्याचा शोध घेता आला नाही. ॥२॥

ਕਾਇ ਜਪਹੁ ਰੇ ਕਾਇ ਤਪਹੁ ਰੇ ਕਾਇ ਬਿਲੋਵਹੁ ਪਾਣੀ ॥

तुम्ही कोणाचे नामजप करत आहात, कोणत्या प्रकारचे ध्यान करत आहात आणि तुम्ही पाणी का मंथन करत आहात?

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹਿ ਉਪਾਈ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੩॥

त्या अनासक्त परमात्माचे स्मरण करा ज्याने चौऱ्याऐंशी लाख जीवजंतू निर्माण केले आहेत. ॥३॥

ਕਾਇ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀਆ ਰੇ ਅਠਸਠਿ ਕਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥

अरे भगवे कपडे घातलेल्या योगी, हातात पाण्याचे भांडे घेऊन तू अठ्ठासष्ट तीर्थस्थळांमध्ये का फिरत आहेस?

ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਸੁਨੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਣ ਬਿਨੁ ਗਾਹੁ ਕਿ ਪਾਹੀ ॥੪॥੧॥

त्रिलोचन म्हणतो की हे नश्वर प्राणी, काळजीपूर्वक ऐक, जर अन्नाचे कण नसतील तर ते खाण्यात काही अर्थ नाही.॥ ४॥१॥

ਗੂਜਰੀ ॥

गुजारी॥

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲਛਮੀ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥

जो माणूस मृत्यूच्या वेळी लक्ष्मी आणि संपत्तीचे स्मरण करतो आणि या चिंतेमध्ये बुडतो आणि लोभाच्या प्रभावाखाली आपले जीवन सोडून देतो, तो

ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੧॥

मृत्यूनंतर तो पुन्हा पुन्हा सर्परूपात येत राहतो.॥१॥

ਅਰੀ ਬਾਈ ਗੋਬਿਦ ਨਾਮੁ ਮਤਿ ਬੀਸਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

अरे बहिणी, मला गोविंदचे नाव कधीही विसरू देऊ नकोस. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥

जर एखाद्या व्यक्तीला मृत्यूच्या वेळी सतत स्त्रीची आठवण येत राहिली आणि या चिंतेमुळे तो लैंगिक विकाराच्या प्रभावाखाली मरतो, तर

ਬੇਸਵਾ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੨॥

तो पुन्हा पुन्हा वेश्येच्या गर्भाशयात जन्म घेत राहतो. ॥२॥

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲੜਿਕੇ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥

जर एखाद्या व्यक्तीला आयुष्याच्या शेवटच्या क्षणी आपल्या पुत्रांची आठवण येत राहिली आणि आसक्ती विकारामुळे या स्मृतीतच त्याचा मृत्यू झाला, तर

ਸੂਕਰ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੩॥

तो पुन्हा पुन्हा डुकराच्या गर्भाशयात जन्म घेत राहतो.॥३॥

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਮੰਦਰ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥

आयुष्याच्या शेवटच्या क्षणी, जो माणूस आपल्या घरावर आणि राजवाड्यावर लक्ष केंद्रित करतो आणि या चिंतेमध्ये आणि अहंकाराच्या प्रभावाखाली आपले जीवन सोडून देतो

ਪ੍ਰੇਤ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੪॥

तो पुन्हा पुन्हा भूत म्हणून जन्माला येतो.॥४॥

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥

जर एखादा माणूस मृत्यूच्या शेवटच्या क्षणी नारायणाचे ध्यान करतो आणि या स्मृतीमध्ये भक्तीच्या शक्तीने आपले जीवन अर्पण करतो

ਬਦਤਿ ਤਿਲੋਚਨੁ ਤੇ ਨਰ ਮੁਕਤਾ ਪੀਤੰਬਰੁ ਵਾ ਕੇ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ॥੫॥੨॥
त्रिलोचन म्हणतात की मनुष्याला मोक्ष मिळतो आणि देव त्याच्या हृदयात येऊन वास करतो. ॥५॥२॥

ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਜੈਦੇਵ ਜੀਉ ਕਾ ਪਦਾ ਘਰੁ ੪
गुजरी श्री जयदेव जी यांचे पद घर ४

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਪਰਮਾਦਿ ਪੁਰਖਮਨੋਪਿਮੰ ਸਤਿ ਆਦਿ ਭਾਵ ਰਤੰ ॥
परमात्मा (आदिपुरुष) सर्वात पवित्र आणि तुलनेच्या पलीकडे आहे. तो नेहमीच सत्य आणि सर्व गुणांनी परिपूर्ण असतो

ਪਰਮਦਭੁਤੰ ਪਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਰੰ ਜਦਿਚਿੰਤਿ ਸਰਬ ਗਤੰ ॥੧॥
तो सर्वात अद्‌भुत परमात्मा निसर्गाच्या पलीकडे आहे. त्याचे ध्यान केल्याने प्रत्येकजण अंतिम मोक्ष प्राप्त करतो. तो सर्वव्यापी आहे.॥१॥

ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਨੋਰਮੰ ॥
फक्त रामाच्या सुंदर नावाचा जप करा

ਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਤ ਮਇਅੰ ॥
अमृताने परिपूर्ण, ते अंतिम तत्व आणि वास्तवाचे स्वरूप आहे

ਨ ਦਨੋਤਿ ਜਸਮਰਣੇਨ ਜਨਮ ਜਰਾਧਿ ਮਰਣ ਭਇਅੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचे स्मरण केल्याने, जन्म, मृत्यू, वृद्धत्व आणि मृत्यूचे भय यांच्या चिंता माणसाला दुःखी करत नाहीत. ॥१॥रहाउ॥

ਇਛਸਿ ਜਮਾਦਿ ਪਰਾਭਯੰ ਜਸੁ ਸ੍ਵਸਤਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤੰ ॥
जर तुम्हाला यमदूत इत्यादींना पराभूत करायचे असेल तर परमेश्वराच्या प्रकट स्वरूपात त्याची स्तुती करण्याचे शुभ कार्य करत राहा

ਭਵ ਭੂਤ ਭਾਵ ਸਮਬ੍ਹਿਅੰ ਪਰਮੰ ਪ੍ਰਸੰਨਮਿਦੰ ॥੨॥
परमेश्वर नेहमीच सर्वव्यापी असतो आणि वर्तमान, भूत आणि भविष्यकाळात अत्यंत आनंदी असतो. ॥२॥

ਲੋਭਾਦਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੰ ਜਦਿਬਿਧਿ ਆਚਰਣੰ ॥

जर तुम्हाला चांगल्या आचरणाचा मार्ग अनुसरायचा असेल तर लोभ आणि दुसऱ्यांच्या घरांवर लक्ष ठेवणे सोडून द्या

ਤਜਿ ਸਕਲ ਦੁਹਕ੍ਰਿਤ ਦੁਰਮਤੀ ਭਜੁ ਚਕ੍ਰਧਰ ਸਰਣੰ ॥੩॥

सर्व वाईट कृत्ये आणि वाईट विचार सोडून द्या आणि भगवान चक्रधरांचा आश्रय घ्या.॥३॥

ਹਰਿ ਭਗਤ ਨਿਜ ਨਿਹਕੇਵਲਾ ਰਿਦ ਕਰਮਣਾ ਬਚਸਾ ॥

हरीचे प्रिय भक्त मन, वाणी आणि कृतीने शुद्ध असतात; म्हणून मन, वाणी आणि कृतीने हरीची पूजा करा

ਜੋਗੇਨ ਕਿੰ ਜਗੇਨ ਕਿੰ ਦਾਨੇਨ ਕਿੰ ਤਪਸਾ ॥੪॥

या जगात योग, तपस्या, दान, सत्कर्म आणि यज्ञ इत्यादींचे काय महत्त्व आहे?॥४॥

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦੇਤਿ ਜਪਿ ਨਰ ਸਕਲ ਸਿਧਿ ਪਦੰ ॥

हे मानवा! फक्त गोविंदाचेच स्मरण कर आणि त्याचेच नामस्मरण कर, कारण तेच सर्व सिद्धींचे सर्वोत्तम स्थान आहे

ਜੈਦੇਵ ਆਇਉ ਤਸ ਸਫੁਟੰ ਭਵ ਭੂਤ ਸਰਬ ਗਤੰ ॥੫॥੧॥

जयदेवाने त्या परमेश्वराचाही आश्रय घेतला आहे जो वर्तमान, भूत आणि भविष्यातील सर्वांना मुक्त करणार आहे.॥५॥१॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ओंकार एक आहे, त्याचे नाव सत्य आहे, तो संपूर्ण विश्वाचा निर्माता आहे, तो सर्वशक्तिमान आहे, तो निर्भय आहे, त्याचे कोणाशीही वैर नाही, तो कालातीत आहे, तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त आहे, तो स्वयंप्रकाशित आहे आणि तो गुरूंच्या कृपेने प्राप्त होतो

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥
रागु देवगंधारी महाला ४ घर १ ॥

ਸੇਵਕ ਜਨ ਬਨੇ ਠਾਕੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥
जे ठाकूरजींचे सेवक बनले आहेत, त्यांची भक्ती फक्त त्यांना समर्पित आहे

ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤਿਨ ਮੁਖ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रभू! गुरूंच्या शिकवणीतून तुझी स्तुती करणाऱ्यांचे चेहरे धन्य झाले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਟੂਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਫਾਹੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥
देवाच्या नावात स्वतःला समर्पित केल्याने, आसक्ती आणि भ्रमाचे बंधन तुटते

ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਗੁਰ ਮੋਹਨਿ ਹਮ ਬਿਸਮ ਭਈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੇ ॥੧॥
मनाला मोहित करणाऱ्या गुरुने आपले मन मोहित केले आहे आणि त्यांना पाहून आपण थक्क होतो.॥१॥

ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਈ ਅੰਧਿਆਰੀ ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਜਾਗੇ ॥
माझ्या आयुष्यातील संपूर्ण रात्र मी आसक्ती आणि भ्रमाच्या अंधारात झोपलो होतो, पण गुरुंच्या थोड्याशा कृपेने मी आता जागा झालो आहे

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਲਾਗੇ ॥੨॥੧॥
हे नानकच्या स्वामी, सुंदर स्वामी, मला तुमच्यासारखा दुसरा कोणी दिसत नाही.॥२॥१॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥
देवगंधारी॥

ਮੇਰੋ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਗਲੀ ॥
हे हरीच्या संतांनो, मला सांगा की मी माझा सुंदर प्रभू कोणत्या रस्त्यावर शोधू?

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ਮਾਰਗੁ ਹਮ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला मार्गदर्शन करा जेणेकरून मीही तुमच्या मागे येऊ शकेन. ॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਿਅ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਇਹ ਚਾਲ ਬਨੀ ਹੈ ਭਲੀ ॥
माझ्या प्रिय प्रभूचे शब्द माझ्या हृदयाला गोड आहेत; आता हाच सर्वोत्तम उपाय आहे

ਲਟੁਰੀ ਮਧੁਰੀ ਠਾਕੁਰ ਭਾਈ ਓਹ ਸੁੰਦਰਿ ਹਰਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀ ॥੧॥
ती उंच मुलगी असो किंवा लहान, जर ती परमेश्वराला आवडली तर ती सुंदर बनते, ती नम्र होते आणि तिचा पती, परमेश्वराला भेटते.॥१॥

ਏਕੋ ਪ੍ਰਿਉ ਸਖੀਆ ਸਭ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਸਾ ਭਲੀ ॥
एकच प्रिय परमेश्वर आहे, पण त्या प्रियकराचे अनेक मित्र आहेत, जिवंत स्त्रिया; ज्याला प्रियकर आवडतो तो भाग्यवान असतो

ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲੀ ॥੨॥੨॥
बिचारा नानक काय करू शकतो? देवाला जे आवडते, तेच तो मार्ग अवलंबतो.॥२॥२॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥
देवगंधारी॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀਐ ॥
हे माझ्या हृदया, मी माझ्या मुखातून फक्त हरि, हरि हरि, हे नाव उच्चारले पाहिजे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਚੋਲੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुमुख बनून, मी हरीच्या प्रेमात बुडून गेलो आहे आणि माझा हृदयासारखा ब्लाउज फक्त हरीच्या प्रेमातच रमला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਹਉ ਫਿਰਉ ਦਿਵਾਨੀ ਆਵਲ ਬਾਵਲ ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਰਿ ਢੋਲੀਐ ॥
मी माझ्या प्रिय हरीला भेटण्यासाठी वेड्या आणि वेड्या स्त्रीसारखी भटकत आहे

ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੀ ਗੁਲ ਗੋਲੀਐ ॥੧॥
जो कोणी मला माझ्या सर्वात प्रिय व्यक्तीशी जोडेल, मी त्याच्या दासींची दासी होईन.॥१॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵਹੁ ਅਪੁਨਾ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਝੋਲੀਐ ॥
तुमच्या खऱ्या गुरूंना प्रसन्न करा आणि हरीच्या नावाचे अमृत पिऊन नृत्य करा

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਦੇਹ ਟੋਲੀਐ ॥੨॥੩॥
गुरुंच्या कृपेने, नानकांनी स्वतःच्या शरीरात हरीचा शोध घेतला आणि त्याला प्राप्त केले. ॥२॥३॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥
देवगंधारी॥

ਅਬ ਹਮ ਚਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਹਾਰਿ ॥
आता, सर्व प्रकारे पराभूत झाल्यानंतर मी माझ्या ठाकूरजींकडे आलो आहे

ਜਬ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਆਈ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आता मी परमेश्वराचा आश्रय घेतला आहे, हे परमेश्वरा, तू मला मारू शकतोस किंवा वाचवू शकतोस. ॥१॥रहाउ॥

ਲੋਕਨ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ਉਪਮਾ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰਿ ਜਾਰਿ ॥
मी लोकांच्या हुशारी आणि उपमा आगीत जाळून टाकल्या आहेत

ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਬੁਰਾ ਕਹਉ ਹਮ ਤਨੁ ਦੀਓ ਹੈ ਢਾਰਿ ॥੧॥
आता कोणी मला चांगले किंवा वाईट बोलो, मी माझे शरीर देवाला अर्पण केले आहे. ॥१॥

ਜੋ ਆਵਤ ਸਰਣਿ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਰੀ ਤਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥
हे ठाकूर प्रभू! जो कोणी तुमच्या आश्रयाला येईल, त्याला तुमच्या कृपेने रक्षण करा

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥੪॥
हे पूज्य परमेश्वर, दास नानक यांनी तुमचा आश्रय घेतला आहे, कृपया त्यांचा मान आणि प्रतिष्ठा राखा.॥२॥४ ॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥
देवगंधारी॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
जो हरीची स्तुती करतो त्याला मी शरण जातो

ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਸਾਧ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्यांच्या हृदयात देवाचे नाव आहे, त्या संत गुरुदेवांचे दर्शन पाहून मी जिवंत आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤੁਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਜੂਠਾਰੀ ॥
हे स्वामी प्रभू, तुम्ही एक पवित्र आणि सद्गुणी व्यक्ती आहात, पण मी, एक अपवित्र व्यक्ती, तुम्हाला कसा भेटू शकतो?

ਹਮਰੈ ਜੀਇ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਮ ਕਰਮਹੀਣ ਕੂੜਿਆਰੀ ॥੧॥
आपल्या मनात काहीतरी वेगळंच आहे आणि आपल्या ओठांवर काहीतरी वेगळंच आहे; आपण आळशी आणि खोटे बोलणारे आहोत.॥१॥

ਹਮਰੀ ਮੁਦ੍ਰ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਦੁਸਟ ਦੁਸਟਾਰੀ ॥
हे माझ्या प्रभू हरि! बाह्य स्वरूपामुळे मी तुझे नाव आठवतो, परंतु माझ्या हृदयात मी दुष्टांचे दुष्टपण स्वीकारले आहे

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥੨॥੫॥
हे स्वामी नानक यांनी तुमचा आश्रय घेतला आहे, तुम्हाला हवे तसे त्यांचे रक्षण करा.॥२॥५ ॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥
देवगंधारी॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁੰਦਰਿ ਹੈ ਨਕਟੀ ॥
हरि नावाशिवाय, सुंदर व्यक्तीलाही टक्कल किंवा निर्लज्ज म्हटले जाते

ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਕੇ ਘਰਿ ਪੂਤੁ ਜਮਤੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਹੈ ਧ੍ਰਕਟੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याप्रमाणे वेश्येच्या घरी मुलगा जन्माला येतो, त्याचप्रमाणे त्याचे नाव एका निंदनीय अवैध किंवा हरामी मुलाला दिले जाते. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਬਿਗੜ ਰੂਪ ਬੇਰਕਟੀ ॥
ज्यांच्या हृदयात हरिस्वामी वास करत नाहीत ते कुरूप आणि कुष्ठरोगी आहेत

ਜਿਉ ਨਿਗੁਰਾ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਜਾਣੈ ਓਹੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਹੈ ਭ੍ਰਸਟੀ ॥੧॥
ज्याप्रमाणे दुष्ट माणसाला खूप काही माहित असते पण तो हरीच्या दरबारात दुष्ट असतो.॥१॥

ਜਿਨ ਕਉ ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਚਕਟੀ ॥
ज्यांच्यावर माझा प्रभु दया करतो, ते संतांच्या चरणांना स्पर्श करत राहतात

ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਛੈ ਛੁਕਟੀ ॥੨॥੬॥ ਛਕਾ ੧
हे नानक! चांगल्या संगतीत राहिल्याने सर्वात पापी पुरुष देखील पवित्र होतात आणि खऱ्या गुरूंच्या मार्गदर्शनाचे पालन करून ते जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त होतात.॥२॥६॥छक्का १॥
सहा ओळींची बेरीज

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
देवगंधारी महाला ५ घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥
हे माझ्या आई! माणसाने नेहमी गुरुंच्या चरणांवर लक्ष केंद्रित केले पाहिजे

ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा परमेश्वर दयाळू होतो तेव्हा हृदयाचे कमळ फुलते. आपण नेहमी हरीचे ध्यान केले पाहिजे.॥१॥रहाउ॥

ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਈਐ ॥
सजीवांच्या हृदयात फक्त एकच देव राहतो आणि तो संपूर्ण जगात राहतो. सत्य हे आहे की प्रत्येकाच्या हृदयात फक्त एकच देव राहतो

ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਈਐ ॥੧॥
घराच्या आत आणि बाहेर फक्त सर्वव्यापी परम ब्रह्म हरि दिसतो.॥१॥

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਸੇਵਕ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਈਐ ॥
हे प्रभू, अनेक सेवक आणि ऋषीही तुझी स्तुती करतात पण तुझा शेवट कोणालाच कळत नाही

ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੨॥੧॥
हे सुख देणारे आणि दुःखाचा नाश करणारे, स्वामी नानक नेहमीच तुमच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देतात.॥२॥१॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥
देवगंधारी॥

ਮਾਈ ਹੋਨਹਾਰ ਸੋ ਹੋਈਐ ॥
अरे आई, या जगात जे काही घडते ते देवाच्या आज्ञेनुसार घडते

ਰਾਚਿ ਰਹਿਓ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਕਹਾ ਲਾਭੁ ਕਹਾ ਖੋਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वर त्याच्या जगाच्या निर्मितीमध्ये सक्रिय आहे. तो कुठेतरी मानवांना फायदा करून देत आहे आणि दुसऱ्यांकडून काहीतरी हिसकावून घेत आहे, म्हणजेच तो मानवांच्या स्वतःच्या कर्मांचा व्यवहार आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਹ ਫੂਲਹਿ ਆਨੰਦ ਬਿਖੈ ਸੋਗ ਕਬ ਹਸਨੋ ਕਬ ਰੋਈਐ ॥
कधीकधी माणूस आनंदाने भरलेला असतो तर कधीकधी सांसारिक विकारांमुळे तो दुःखी असतो; कधीकधी तो हसतो तर कधीकधी तो रडतो

ਕਬਹੂ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਬ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਧੋਈਐ ॥੧॥

कधीकधी अहंकारी व्यक्ती अभिमानाच्या घाणीने भरलेली असते आणि कधीकधी चांगल्या संगतीत सामील होऊन तो ही घाण धुवून शुद्ध होतो. ॥१॥

ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਲੋਈਐ ॥

देवाने जे केले आहे ते कोणताही प्राणी पुसून टाकू शकत नाही. मला त्या देवासारखा दुसरा कोणी दिसत नाही

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ ॥੨॥੨॥

हे नानक! मी स्वतःला त्या गुरुला समर्पित करतो ज्यांच्या कृपेने माणूस आनंदाने जगू शकतो. ॥२॥२॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥
देवगंधारी॥

ਮਾਈ ਸੁਨਤ ਸੋਚ ਭੈ ਡਰਤ ॥
अरे आई, जेव्हा मी अकाली मृत्यू ऐकतो आणि त्याबद्दल विचार करतो तेव्हा माझे मन घाबरते आणि घाबरते

ਮੇਰ ਤੇਰ ਤਜਉ ਅਭਿਮਾਨਾ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪਰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आता, माझा आणि तुमचा अभिमान सोडून, मी परमेश्वराचा आश्रय घेतला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਨਾਹਿ ਨ ਕਾ ਬੋਲ ਕਰਤ ॥
स्वामी जे काही बोलतात ते मी चांगले मानतो; ते जे काही बोलतात ते मी नाकारू शकत नाही

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਹੀਏ ਮੋਰੇ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਜਾਈ ਹਉ ਮਰਤ ॥੧॥
हे परमेश्वरा, तुला माझ्या हृदयातून क्षणभरही विसरू नकोस, कारण तुला विसरल्याशिवाय मी जगू शकत नाही.॥१॥

ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਇਆਨਪ ਜਰਤ ॥
विश्वाचा निर्माता हा परम परमेश्वर आहे जो आनंद देतो आणि तो माझा खूप मूर्खपणा सहन करतो

ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਰੂਪਿ ਕੁਲਹੀਣ ਨਾਨਕ ਹਉ ਅਨਦ ਰੂਪ ਸੁਆਮੀ ਭਰਤ ॥੨॥੩॥
हे नानक, मी कोणतेही गुणविरहित, कुरूप आणि कुटुंबहीन आहे, पण माझा प्रभु आणि पती आनंदाचे अवतार आहेत.॥२॥३॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥
देवगंधारी॥

ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਸਦਹੂੰ ॥
हे मन! नेहमी हरीची स्तुती गा

ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਉਧਾਰੈ ਬਰਨ ਅਬਰਨਾ ਸਭਹੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराची स्तुती गाऊन, त्याचा महिमा ऐकून आणि त्याचे नाव जपून, परमेश्वर सर्व प्राण्यांचे तारण करतो, मग ते उच्च कुटुंबातील असोत किंवा नीच कुटुंबातील असोत. ॥१॥रहाउ॥

ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਇਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ਤਬਹੂੰ ॥
जेव्हा एखाद्या सजीवाला ही पद्धत समजते तेव्हा तो ज्यापासून जन्माला आला त्यात विलीन होतो

ਜਹਾ ਜਹਾ ਇਹ ਦੇਹੀ ਧਾਰੀ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਬਹੂੰ ॥੧॥
जिथे जिथे हे शरीर नेले गेले तिथे तिथे या आत्म्याला कधीही राहू दिले गेले नाही. ॥१॥

ਸੁਖੁ ਆਇਓ ਭੈ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੂਏ ਪ੍ਰਭ ਜਬਹੂ ॥
जेव्हा देव दयाळू झाला तेव्हा मनात आनंदाचा वास झाला आणि भीती आणि गोंधळ नष्ट झाला

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਜਿ ਲਬਹੂੰ ॥੨॥੪॥
हे नानक! संतांच्या सहवासात लोभ सोडून दिल्याने माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत. ॥२॥४॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥
देवगंधारी॥

ਮਨ ਜਿਉ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥
हे माझ्या हृदया, मी माझ्या प्रभूला शक्य तितक्या मार्गाने संतुष्ट करू शकेन

ਨੀਚਹੁ ਨੀਚੁ ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨਾਨ੍ਹਾ ਹੋਇ ਗਰੀਬੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणूनच मी प्रभूला हाक मारतो, सर्वात नीच, नम्र आणि अत्यंत गरीब बनतो. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਿਕ ਅਡੰਬਰ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਰਥੇ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਘਟਾਵਉ ॥
मायेचे बरेच ढोंग व्यर्थ असतात आणि मी त्यांच्यावरील माझे प्रेम कमी करतो

ਜਿਉ ਅਪੁਨੋ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਤਾ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਉ ॥੧॥
माझ्या स्वामीला जे काही आनंद मिळतो, त्यात मला सौंदर्य दिसते.॥१॥

ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਦਾਸਨ ਕੀ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਉ ॥
मी परमेश्वराच्या सेवकाच्या चरणांची धूळ आहे आणि मी भक्तीने सेवकांची सेवा करतो

ਸਰਬ ਸੁਖ ਬਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਉ ਮੁਖਹੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥੨॥੫॥
हे नानक! मी माझ्या तोंडाने परमेश्वराचे नाव घेऊन जिवंत राहतो आणि म्हणून आता मला सर्व सुखसोयी आणि महानता प्राप्त झाली आहे.॥२॥५॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥
देवगंधारी॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ ॥
हे परमेश्वरा, तुझ्या कृपेने मी माझा गोंधळ दूर केला आहे

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਅਪਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੈ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी मनात विचार केला आहे की तुझ्या कृपेने सगळे माझे आहेत आणि कोणीही परके नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਦਰਸਨਿ ਦੂਖੁ ਉਤਾਰਿਓ ॥
हे देवा, तुझ्या भक्तीने लाखो पापे नष्ट होतात आणि तुला पाहिल्याने सर्व दुःख नाहीसे होतात

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥
तुझ्या नावाचा जप केल्याने मला खूप आनंद मिळाला आहे आणि माझ्या चिंता आणि आजार दूर झाले आहेत.॥१॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥
संतांच्या संगतीत राहून मी काम, क्रोध, लोभ, खोटे बोलणे, निंदा इत्यादी विसरलो आहे

ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਕਾਟੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ ॥੨॥੬॥
हे नानक! दयाळू देवाने स्वतः माझ्या भ्रमाचे बंधन तोडून मला मुक्त केले आहे. ॥२॥६॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥
देवगंधारी॥

ਮਨ ਸਗਲ ਸਿਆਨਪ ਰਹੀ ॥
माझ्या मनातील सर्व हुशारी नाहीशी झाली आहे

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਓਟ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे नानक! माझा प्रभुच सर्व काही करण्यास आणि प्राण्यांना सर्व काही करायला लावण्यास सक्षम आहे, म्हणूनच मी त्याचा आश्रय घेतला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਧੂ ਕਹੀ ॥
त्या संताने मला सांगितले की मी माझा अहंकार नष्ट केल्यानंतर परमेश्वराचा आश्रय घेतला आहे

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭਰਮੁ ਅਧੇਰਾ ਲਹੀ ॥੧॥
परमेश्वराच्या आज्ञांचे पालन केल्याने मला आनंद मिळाला आहे आणि माझ्या गोंधळाचा अंधार दूर झाला आहे.॥१॥

ਜਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਅਹੀ ॥
हे माझ्या प्रभू, तुम्हाला सर्व गुणांनी संपन्न आणि कुशल जाणून, मी तुमचा आश्रय घेण्याची इच्छा केली आहे

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਹੀ ॥੨॥੭॥
हे देवा, जो क्षणात निर्माण करतो आणि नष्ट करतो, तुझ्या स्वभावाचे मूल्यांकन करता येत नाही.॥२॥७॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
देवगंधारी महाला ५॥

ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥
देव जीवन आणि आनंद देणारा आहे

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਾਹੂ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुंच्या कृपेने, हे सत्य दुर्मिळ व्यक्तींनाच समजते. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਕਾਲ ਨ ਖਾਤੇ ॥
हे प्रिय प्रभू, तुझे संत तुला खूप प्रिय आहेत आणि मृत्यू त्यांना गिळंकृत करत नाही

ਰੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਲਾਲ ਭਏ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ॥੧॥
ते तुमच्या प्रेमाच्या रंगाने लाल झाले आहेत आणि रामनामाच्या अमृतात तल्लीन आहेत. ॥१॥

ਮਹਾ ਕਿਲਬਿਖ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਰੋਗਾ ਪ੍ਰਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੁਹਾਰੀ ਹਾਤੇ ॥
हे प्रभू, तुझ्या करुणामय दृष्टीमुळे लाखो गंभीर गुन्हे, दोष आणि रोग नष्ट होतात

ਸੋਵਤ ਜਾਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥੨॥੮॥
हे नानक, मी जागे असलो किंवा झोपलो तरी गुरुंच्या चरणी येतो आणि सर्वोच्च भगवान हरीची स्तुती करत राहतो.॥२॥८॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥
देवगंधारी महाला ५॥

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਿਓ ਨੈਣੀ ॥
मी माझ्या डोळ्यांनी त्या परमेश्वराला सर्वत्र पाहिले आहे

ਸੁਖਦਾਈ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो प्राण्यांना आनंद देणारा आहे आणि त्याचे बोलणे अमृताइतके गोड आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਸੰਤੀ ਕਾਟਿਆ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਦੈਣੀ ॥
संतांनी माझा अज्ञानाचा अंधकार दूर केला आहे आणि गुरुंनी मला जीवन दिले आहे

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪੁਨਾ ਜਲਤੇ ਸੀਤਲ ਹੋਣੀ ॥੧॥
त्याने आपली कृपा करून मला आपले बनवले आहे, ज्यामुळे वासनेच्या अग्नीत जळणारे माझे मन थंड झाले आहे.॥ १॥

ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਕਿਛੁ ਉਪਜਿ ਨ ਆਇਓ ਨਹ ਉਪਜੀ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥
माझ्यामध्ये कोणतेही शुभ कर्म किंवा धार्मिक प्रथा निर्माण झालेल्या नाहीत, किंवा माझ्यामध्ये शुद्ध आचरण प्रकट झालेले नाही

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸੰਜਮ ਨਾਨਕ ਲਾਗੋ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ॥੨॥੯॥
हे नानक! हुशारी आणि संयम सोडून मी गुरुंच्या चरणी निवास केला आहे. ॥२॥९॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥
देवगंधारी महाला ५॥

ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ॥
हे मानवा, देवाचे नाव जप, हीच तुझ्या मौल्यवान मानवी जन्माची उपलब्धी आहे.

ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕੇ ਫਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अशा प्रकारे तुम्हाला मोक्ष, नैसर्गिक आनंद आणि आनंद मिळेल आणि मृत्यूचा फास कमी होईल. ॥१॥रहाउ॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਆਹਾ ॥
शोध आणि विचार केल्यानंतर मला कळले की हरिचे नाव संतांमध्ये आहे

ਤਿਨ੍ਹਾ ਪਰਾਪਤਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨਾ ਜਿਨ੍ਹ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਹਾ ॥੧॥
पण ज्यांच्या नशिबात ते लिहिले आहे, त्यांनाच नावांच्या या खजिन्यात प्रवेश मिळतो.॥१॥

ਸੇ ਬਡਭਾਗੀ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ॥
हे नानक! फक्त तोच भाग्यवान आहे, फक्त तोच आदरणीय आहे, फक्त तोच धनाने परिपूर्ण आहे आणि

ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥੨॥੧੦॥
ज्यांनी देवाचे नाव विकत घेतले आहे ते सुंदर, बुद्धिमान आणि प्रेमळ आहेत. ॥२॥१०॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥
देवगंधारी महाला ५॥

ਮਨ ਕਹ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਫਾਰਾ ॥
अरे मन, तू अहंकाराने का फुलला आहेस?

ਦੁਰਗੰਧ ਅਪਵਿਤ੍ਰੁ ਅਪਾਵਨ ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमच्या शरीरात अशुद्ध, दुर्गंधी आहे आणि जे काही दिसते ते सर्व नश्वर आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਨੀ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਜਿਨਿ ਧਾਰਾ ॥
हे जीवा, ज्या परमेश्वराने तुला निर्माण केले आणि जो जीवन आणि आत्म्याचा आधार आहे त्याची उपासना कर

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ॥੧॥
परमेश्वराचा त्याग केल्यामुळे, मूर्ख आणि अज्ञानी व्यक्ती सांसारिक गोष्टींमध्ये अडकतो, ज्यामुळे तो जन्म घेत राहतो आणि मरतो. ॥१॥

ਅੰਧ ਗੁੰਗ ਪਿੰਗੁਲ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्या रक्षका, मी आंधळा, मुका, अपंग आणि मूर्ख आहे. कृपया माझे रक्षण कर

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸਮਰਥਾ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥੨॥੧੧॥
हे नानक! देव स्वतः गोष्टी करण्यास आणि पूर्ण करण्यास सक्षम आहे, परंतु बिचारा आत्मा इतका असहाय्य आहे. ॥२ ॥ ११ ॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥
देवगंधारी महाला ५॥

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰੈ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ॥
हे जीवा, तो परमेश्वर तुझ्या खूप जवळ आहे

ਸਿਮਰਿ ਧਿਆਇ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਝ ਸਵੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून, दिवस आणि रात्र, सकाळ आणि संध्याकाळ, त्या गोविंदाचे ध्यान करा आणि त्याची स्तुती करत रहा. ॥१॥रहाउ॥

ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਦੁਲਭ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਰੈ ॥
हे जीवा, संतांच्या संगतीत राहा आणि हरीचे नामस्मरण करा आणि तुमच्या दुर्लभ शरीराचे रक्षण करा

ਘਰੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਬਿਲੰਬਹੁ ਕਾਲੁ ਨਿਤਹਿ ਨਿਤ ਹੇਰੈ ॥੧॥
ध्यान करण्यास क्षणभरही विलंब करू नका, कारण मृत्यू नेहमीच तुम्हाला पाहत असतो.॥१॥

ਅੰਧ ਬਿਲਾ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥
हे जगाच्या निर्मात्या, मला जगाच्या अंध इच्छेतून बाहेर काढा, तुमच्या घरात कोणत्याही भौतिक गोष्टीची कमतरता नाही

ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਆਨਦ ਸੂਖ ਘਨੇਰੈ ॥੨॥੧੨॥ ਛਕੇ ੨ ॥
हे परम देवा, नानकला तुझ्या नावाचा आधार दे कारण नामातच परम आनंद आणि आनंद आहे. ॥२॥१२॥ षटकार २

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

देवगंधारी महाला ५॥

ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਓ ॥

हे मन, तू गुरुंना भेटलास आणि देवाचे नाव घेतलेस

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਜੀਵਨ ਕਾ ਮੂਲੁ ਬਾਧਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

अशाप्रकारे तुम्ही नैसर्गिक आनंद, आनंद, आनंद आणि जीवनाचा एक चांगला पाया घातला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ ਕਾਟੇ ਮਾਇਆ ਫਾਧਿਓ ॥

त्याच्या कृपेने, देवाने तुम्हाला त्याचे गुलाम बनवले आहे आणि तुमचे भ्रमाचे बंधन संपवले आहे

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧਿਓ ॥੧॥

गोविंदाचे गुणगान करून, प्रेम आणि भक्तीने तू मृत्युमार्गावर विजय मिळवला आहेस. ॥१॥

ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਮਿਟਿਓ ਮੋਰਚਾ ਅਮੋਲ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਧਿਓ ॥

परमेश्वराने तुम्हाला आशीर्वाद दिला आहे, तुमच्या अहंकाराची घाण दूर झाली आहे आणि तुम्हाला नामाचे अमूल्य तत्व प्राप्त झाले आहे

ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਲਖ ਬੇਰਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿਓ ॥੨॥੧੩॥

नानक म्हणतात की हे माझ्या दुर्गम आणि अनंत ठाकुरजी, मी तुमच्यासाठी लाखो वेळा स्वतःचे बलिदान देतो. ॥२॥१३॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥
देवगंधारी ५॥

ਮਾਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
हे आई, जो परमेश्वराचे गुणगान गातो

ਸਫਲ ਆਇਆ ਜੀਵਨ ਫਲੁ ਤਾ ਕੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या जगात त्याचा जन्म यशस्वी होतो, त्याला जीवनाचे फळ मिळते आणि तो परमात्म्याला समर्पित होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਸੂਰੁ ਸੋ ਬੇਤਾ ਜੋ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥
संतांचा सहवास लाभणारी व्यक्ती सुंदर, बुद्धिमान, शूर आणि ज्ञानी असते

ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਧਾਵੈ ॥੧॥
तो आपल्या जिभेने हरिचे नाव घेतो आणि पुन्हा गर्भाशयात फिरत नाही.॥१॥

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਵਿਆ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਆਨ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਵੈ ॥
परम ब्रह्मदेव त्याच्या मनात आणि शरीरात वास करतात आणि तो त्याच्याशिवाय इतर कोणालाही पाहू शकत नाही

ਨਰਕ ਰੋਗ ਨਹੀ ਹੋਵਤ ਜਨ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਵੈ ॥੨॥੧੪॥
हे नानक! ज्याला परमेश्वर स्वतःशी एकरूप करतो त्याला संतांच्या संगतीने नरकाचा आजार होत नाही. ॥२॥१४॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥
देवगंधारी ५॥

ਚੰਚਲੁ ਸੁਪਨੈ ਹੀ ਉਰਝਾਇਓ ॥
हे चंचल मन स्वप्नांच्या जगात गुंतलेले आहे

ਇਤਨੀ ਨ ਬੂਝੈ ਕਬਹੂ ਚਲਨਾ ਬਿਕਲ ਭਇਓ ਸੰਗਿ ਮਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याला हेही समजत नाही की एके दिवशी त्याला हे जग सोडून जावे लागेल, पण तो भ्रमात अडकून त्रासलेला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕੁਸਮ ਰੰਗ ਸੰਗ ਰਸਿ ਰਚਿਆ ਬਿਖਿਆ ਏਕ ਉਪਾਇਓ ॥
तो फुलांच्या रंगाच्या मायाचा आनंद घेण्यात मग्न असतो आणि तिच्या प्रेमात पडतो आणि फक्त इंद्रियसुखांमध्येच मग्न राहतो

ਲੋਭ ਸੁਨੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਬੇਗਿ ਤਹਾ ਉਠਿ ਧਾਇਓ ॥੧॥
जिथे जिथे त्याला कोणत्याही लोभाबद्दल ऐकायला मिळते तिथे तो मनापासून आनंदी होतो आणि लगेच त्या जागेकडे धावतो.॥१॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੁ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ਸੰਤ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥
भटकंती करताना, त्याने खूप त्रास सहन केला आहे आणि आता तो संताच्या दाराशी आला आहे

ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਲੀਓ ਸਮਾਇਓ ॥੨॥੧੫॥
हे नानक! परमप्रभूने कृपेने त्याला स्वतःशी जोडले आहे. ॥२॥१५॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥
देवगंधारी ५॥

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥
सर्व आनंद गुरुच्या चरणी असतो

ਕਲਿਮਲ ਡਾਰਨ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰਨ ਇਹ ਆਸਰ ਮੋਹਿ ਤਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे पापांचा नाश करतात, मनाला आधार देतात आणि त्यांच्या मदतीने मला हे जगाचे महासागर पार करायचे आहे.॥१॥रहाउ॥

ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਸੇਵਾ ਬੰਦਨ ਇਹੈ ਟਹਲ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥
ही एकमेव सेवा मी करतो; गुरूंच्या चरणांची सेवा करणे हीच माझी पूजा, प्रार्थना, भक्ती आणि आदर आहे

ਬਿਗਸੈ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਗਰਭੈ ਪਰਨਾ ॥੧॥
यामध्ये माझे मन फुलते आणि प्रकाशित होते, ज्यामुळे मला गर्भातून जावे लागणार नाही.॥१॥

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਪਰਸਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਇਹੈ ਧਿਆਨਾ ਧਰਨਾ ॥
संताच्या रूपात माझ्या गुरूंचे यशस्वी दर्शन मला मिळावे म्हणून मी हे लक्षात ठेवले आहे

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪਰਿਓ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੨॥੧੬॥
जगाचा स्वामी भगवान नानक यांच्यावर दयाळू झाला आहे आणि आता त्याने संताच्या रूपात गुरुचा आश्रय घेतला आहे.॥२॥१६॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
देवगंधारी ५॥

ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬਿਨਤੀ ਕਹੀਐ ॥
हे जीवा! तू फक्त तुझ्या देवाचीच प्रार्थना करावी

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਨਿਧਿ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਿਧਿ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
प्रार्थना केल्याने चार गोष्टी प्राप्त होतात: धर्म, अर्थ, काम, मोक्ष, आनंद, आनंदाचा खजिना, नैसर्गिक सुख आणि सिद्धी.॥१॥रहाउ॥

ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਾਗਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਚਲੁ ਗਹੀਐ ॥
अहंकार सोडून द्या आणि हरीच्या पाया पडा आणि प्रभूच्या पल्लूला घट्ट धरा

ਆਂਚ ਨ ਲਾਗੈ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਅਹੀਐ ॥੧॥
जर कोणी विश्वाच्या प्रभूचा आश्रय घेतला तर त्याला मायेच्या अग्निमय समुद्राची उष्णता जाणवत नाही.॥१॥

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਹਾ ਅਕ੍ਰਿਤਘਨ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਹੀਐ ॥
देव इतका दयाळू आहे की तो अत्यंत कृतघ्न लोकांच्या लाखो गुन्ह्यांना वारंवार सहन करतो

ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਨਹੀਐ ॥੨॥੧੭॥
हे नानक! आपण दयाळू परम देवाचा आश्रय घेतला पाहिजे. ॥२॥१७॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥
देवगंधारी ५॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਪਰਵੇਸਾ ॥
गुरुंचे सुंदर चरण हृदयात ठेवून

ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रोग, दुःख आणि सर्व दुःखे नष्ट होतात आणि सर्व वेदना आणि त्रास नाहीसे होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥

असे केल्याने, अनेक जन्मांची पापे धुऊन जातात आणि लाखो पवित्र ठिकाणी स्नान करण्याचा आणि स्नान करण्याचा लाभ मिळतो

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਵਤ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਗੋ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ॥੧॥

नावांचा खजिना असलेल्या गोविंदाची स्तुती करताना, व्यक्तीचे लक्ष सहजपणे त्याच्यावर केंद्रित होते.॥१॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥

परमेश्वराने कृपेने मला त्याचा सेवक बनवले आहे आणि माझे बंधन तोडून मला मुक्त केले आहे

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੧੮॥ ਛਕੇ ੩ ॥

हे प्रभू! मी तुझ्या नावाचा जप करून आणि तुझे शब्द उच्चारून जिवंत आहे. दास नानक तुझ्यासाठी स्वतःचे बलिदान देतो. ॥२॥१८॥छके ३॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

देवगंधारी महाला ५॥

ਮਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥

हे आई, मी नेहमी प्रभूच्या चरणांकडे पाहत राहावे

ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਡਾਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या प्रभू! माझ्यावर दया कर कारण मी तुला माझ्या हृदयातून कधीही विसरणार नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰਉ ॥
संतांच्या चरणांची धूळ माझ्या चेहऱ्यावर आणि कपाळावर लावून, मी वासना आणि क्रोधाचे विष जाळून टाकीन

ਸਭ ਤੇ ਨੀਚੁ ਆਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਧਾਰਉ ॥੧॥
मी स्वतःला सर्वात खालच्या दर्जाचा समजतो आणि हा आनंद मी माझ्या मनात ठेवतो.॥१॥

ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਝਾਰਉ ॥
मी अविनाशी भगवान ठाकूरची स्तुती करून माझे सर्व पाप दूर करतो

ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਉਰਿ ਧਾਰਉ ॥੨॥੧੯॥
हे नानक! मी नामाच्या खजिन्याची भेट स्वीकारतो आणि ती आलिंगन देतो आणि माझ्या हृदयात धारण करतो. ॥२॥१९॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
देवगंधारी महाला ५॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਪੇਖਉ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! मला नेहमीच तुला भेटण्याची इच्छा असते

ਸੁੰਦਰ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
दिवसरात्र मी तुझ्या सुंदर दृष्टीचे ध्यान करतो आणि तुझे दर्शन मला माझ्या आत्म्यापेक्षा आणि प्राणापेक्षा प्रिय आहे.॥१॥रहाउ॥

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਅਵਿਲੋਕੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥
मी धर्मग्रंथ, वेद, पुराणे आणि स्मृती वाचल्या आहेत आणि या वस्तुस्थितीवर चिंतन केले आहे की

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪੂਰਨ ਭਵਜਲ ਉਧਰਨਹਾਰਾ ॥੧॥
हे गरिबांचे स्वामी, हे सर्व जीवनाचे पती, हे परमप्रभू, तूच केवळ जीवांना जीवनाचा महासागर पार करण्यास मदत करण्यास सक्षम आहेस.॥१॥

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤਾ ਕੀ ਬਿਖੈ ਅਧਾਰਾ ॥
हे प्रभू! जगाच्या आरंभापासून आणि युगांच्या आरंभापासून, तू तुझ्या भक्तांना आणि सेवकांना सांसारिक विकारांपासून दूर राहण्यासाठी आधार आहेस

ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਬਾਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਦੇਵਨਹਾਰਾ ॥੨॥੨੦॥
नानक नेहमीच त्या भक्तांच्या चरणांची धूळ इच्छितात आणि ही देणगी देणारा फक्त देवच आहे.॥२॥२०॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
देवगंधारी महाला ५॥

ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਮਾਤਾ ॥
हे रामा! तुझ्या नावाने अमृत सेवन केल्यानंतर तुझा भक्त मादक राहतो

ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਉਪਜੀ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याला प्रेमाच्या अमृताचा खजिना मिळतो तो तो कधीही सोडून कुठेही जात नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤਾ ॥
असा भक्त बसून हरी हरीचा जप करतो आणि झोपेत असतानाही हरी हरीचा विचार करतो आणि हरी रस अन्न म्हणून खातो

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਨੋ ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਤਾ ॥੧॥
तो संतांच्या चरणांच्या धुळीत स्नान करणे हे अठ्ठासष्ट पवित्र ठिकाणी स्नान करण्यासारखे मानतो.॥१॥

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਉਪਜਿਆ ਜਿਨਿ ਕੀਨੋ ਸਉਤੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥
ज्या हरीच्या भक्ताला निर्माणकर्त्याने पुत्राचे आशीर्वाद दिले आहेत त्याचा जन्म यशस्वी होतो

ਸਗਲ ਸਮੂਹ ਲੈ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥੨੧॥
हे नानक! ज्याने परम ब्रह्माला ओळखले आहे त्याने त्याच्या साथीदारांसह अस्तित्वाचा महासागर पार केला आहे.॥२॥२१॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
देवगंधारी महाला ५॥

ਮਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥
हे आई! गुरुशिवाय ज्ञान प्राप्त होऊ शकत नाही

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫਿਰਤ ਬਿਲਲਾਤੇ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਗੋਸਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
एक जीव अनेक वेगवेगळ्या मार्गांनी प्रयत्न करतो आणि रडत आणि ओरडत फिरतो पण जगाचा स्वामी, परमेश्वर त्याला सापडत नाही.॥१॥रहाउ॥

ਮੋਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਤਨੁ ਬਾਧਿਓ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਈਐ ॥
मानवी शरीर आसक्ती आणि दुःख इत्यादी आजारांमध्ये अडकलेले आहे आणि म्हणूनच ते विविध स्वरूपात भटकत राहते

ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ ॥੧॥
संतांच्या संगतीशिवाय त्याला कुठेही आश्रय मिळत नाही; मग तो कोणाकडे जाऊन आपले दुःख व्यक्त करू शकेल?॥१॥

ਕਰੈ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਸਾਧ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥
जेव्हा माझा प्रभु दया करतो तेव्हा त्या व्यक्तीचे मन संताच्या चरणांशी जोडले जाते

ਸੰਕਟ ਘੋਰ ਕਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨॥੨੨॥
हे नानक! त्याचे गंभीर संकट क्षणात नष्ट होतात आणि तो हरीच्या दर्शनात तल्लीन राहतो.॥२॥२२ ॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
देवगंधारी महाला ५॥

ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥
जगाच्या प्रभू, तू दयाळू आहेस

ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਹੋਈ ਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥
मला आशीर्वाद मिळाला आहे आणि माझे मन आनंदाचे मूर्त स्वरूप बनले आहे. देव पित्याने आपल्या मुलाला या जगाच्या महासागरातून वाचवले आहे. ॥रहाउ॥

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥
जेव्हा मी हात जोडून प्रार्थना केली आणि माझ्या मनातल्या परमात्म्याचे ध्यान केले, तेव्हा

ਹਾਥੁ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥
देवाने मला त्याचा हात देऊन माझे रक्षण केले आहे आणि माझी सर्व पापे आणि वाईट कृत्ये पुसून टाकली आहेत. ॥१॥

ਵਰ ਨਾਰੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥
वधू आणि वर एकत्रितपणे मंगलगीते गातात आणि ठाकूरची स्तुती करतात

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜੋ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥੨੩॥
हे नानक! मी सर्वांना वाचवणाऱ्या प्रभूच्या सेवकाला शरण जातो.॥२॥२३॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
देवगंधारी महाला ५॥

ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਬਿਨਉ ਕਹਿਆ ॥
जेव्हा मी माझ्या खऱ्या गुरूंना प्रार्थना केली

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੇਰਾ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਰਾ ਗਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
दु:खांचा नाश करणारा देव दयाळू आणि दयाळू झाला आणि माझे सर्व भय नाहीसे झाले. ॥रहाउ॥

ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਲੋਭੀ ਹਮਰਾ ਗੁਨੁ ਅਵਗੁਨੁ ਸਭੁ ਸਹਿਆ ॥
हे प्राण्यांनो! आपण इतके पापी, ढोंगी आणि लोभी आहोत, तरीही दयाळू प्रभु आपले सर्व गुण आणि दुर्गुण सहन करतो

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਮੁਏ ਦੁਸਟ ਜੋ ਖਇਆ ॥੧॥
आपल्याला निर्माण केल्यानंतर परमेश्वराने आपल्या डोक्यावर हात ठेवून आपल्याला गौरव दिला आहे; आपल्याला मारू इच्छिणारे दुष्ट स्वतःच मेले आहेत. ॥१॥

ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਰਬ ਸਧਾਰੀ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਸਹਜਇਆ ॥
देव खूप दयाळू आहे आणि सर्वांना आधार देतो. फक्त त्याचे दर्शनच फलदायी आहे आणि शांतीचे निवासस्थान आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਦਾਤਾ ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥੨॥੨੪॥
हे नानक! देव निर्गुणांचाही दाता आहे. मी त्याचे चरणकमल माझ्या हृदयात ठेवले आहेत.॥२॥२४॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
देवगंधारी महाला ५॥

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਹਮਾਰੇ ॥
हे माझ्या प्रभू! तू अनाथांचा स्वामी आहेस

ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे जगाच्या रक्षका, मी तुमच्या शरण आलो आहे.॥रहाउ॥

ਸਰਬ ਪਾਖ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥
हे भगवान मुरारी, सर्व बाजूंनी माझे रक्षण कर

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਅੰਤੀ ਵਾਰੇ ॥੧॥
या जगात आणि पुढच्या जगात आणि माझ्या आयुष्याच्या शेवटच्या क्षणापर्यंत माझे रक्षण करत राहा.॥ १॥

ਜਬ ਚਿਤਵਉ ਤਬ ਤੁਹਾਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! जेव्हा जेव्हा मी तुझी आठवण करतो तेव्हा मला फक्त तुझे गुण आठवतात

ਉਨ ਸਮ੍ਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥
त्या गुणांचा अवलंब केल्याने माझे मन शुद्ध होते. ॥२॥

ਸੁਨਿ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਬਚਨਾਰੇ ॥
गुरुंचे शब्द ऐकल्यानंतर, मी तुमचे गुणगान गात राहतो आणि

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਾਧ ਦਰਸਾਰੇ ॥੩॥
माझ्या गुरुंना संताच्या रूपात पाहून मी वारंवार नम्र होतो. ॥३॥

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਉ ਏਕ ਅਸਾਰੇ ॥
माझ्या मनात, माझा आधार फक्त एकच देव आहे

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਰਨੈਹਾਰੇ ॥੪॥੨੫॥
हे नानक! माझा प्रभु सर्वांचा निर्माता आहे.॥४॥२५॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
देवगंधारी महाला ५॥

ਪ੍ਰਭ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਮੇਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! ही माझी एकमेव इच्छा आहे

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕਾ ਚੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे दयाळू! हे दयाळू, मला तुझ्या संतांचा सेवक बनव.॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲ ਲਾਗਉ ਜਨ ਚਰਨੀ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਵਉ ॥
मी दररोज सकाळी संतांच्या चरणांना स्पर्श करू शकतो आणि दिवसरात्र त्यांचे दर्शन घेऊ शकतो

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਕਰਉ ਜਨ ਸੇਵਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥
माझे शरीर आणि मन समर्पित करून, मी संतांची भक्तीने सेवा करत राहीन आणि माझ्या जिभेने तुमचे गुणगान करत राहीन.॥१॥

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿਤ ਰਹੀਐ ॥
मी प्रत्येक श्वासाबरोबर माझ्या प्रभूचे स्मरण करू आणि नेहमी संतांच्या सहवासात राहू

ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮੋਰਾ ਅਨਦੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਲਹੀਐ ॥੨॥੨੬॥
हे नानक! देवाच्या नावाची संपत्ती हा माझ्या जीवनाचा एकमेव आधार आहे आणि त्यातूनच मला आध्यात्मिक आनंद मिळत राहतो.॥२॥२६॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
रागु देवगंधारी महाला ५ घर ३॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੀਤਾ ਐਸੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਏ ॥
मला मित्राच्या रूपात देव सापडला आहे

ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला कधीही न सोडणाऱ्या आणि नेहमी माझ्यासोबत राहणाऱ्या गुरूंना भेटल्यानंतर, मी दिवसरात्र त्यांची स्तुती करत राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਸਰਬ ਸੁਖੈਨਾ ਤਿਆਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥
मला तो सुंदर परमेश्वर सापडला आहे जो मला सर्व प्रकारचे आनंद देतो आणि तो मला कधीही सोडत नाही

ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਪੇਖੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਏ ॥੧॥
मी अनेक प्रकारचे लोक पाहिले आहेत, पण ते माझ्या प्रिय प्रभूच्या एका केसाचीही बरोबरी करू शकत नाहीत. ॥१॥

ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਸੋਭ ਦੁਆਰੈ ਅਨਹਤ ਰੁਣੁ ਝੁਣੁ ਲਾਏ ॥
त्याचे मंदिर खूप प्रसिद्ध आहे आणि त्याचे द्वार खूपच सुंदर आहे ज्यातून सतत गोड, अखंड आवाज येत राहतो

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਿਅ ਥੀਤੇ ਸਦ ਥਾਏ ॥੨॥੧॥੨੭॥
हे नानक! मी नेहमीच आनंदाचा आनंद घेतो कारण मला माझ्या प्रिय प्रभूच्या घरात एक शाश्वत स्थान मिळाले आहे.॥२॥१॥२७॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥
देवगंधारी ५॥

ਦਰਸਨ ਨਾਮ ਕਉ ਮਨੁ ਆਛੈ ॥
माझे मन परमेश्वराचे दर्शन आणि नाव घेण्याची इच्छा करते आणि

ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ਹੈ ਸਗਲ ਥਾਨ ਰੇ ਆਹਿ ਪਰਿਓ ਸੰਤ ਪਾਛੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सगळीकडे भटकंती केल्यानंतर मी आता संतांच्या चरणी पोहोचलो आहे.॥१॥रहाउ॥

ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ਜੋ ਦਿਸਟੈ ਸੋ ਗਾਛੈ ॥
मी कोणाची सेवा करावी आणि कोणाची पूजा करावी कारण जे काही दृश्यमान आहे ते नाशवंत आहे

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੀਐ ਚਰਣ ਰੇਨੁ ਮਨੁ ਬਾਛੈ ॥੧॥
म्हणून, संतांच्या संगतीचा आश्रय घेतला पाहिजे आणि माझे हृदय फक्त त्यांच्या चरणांची धूळ इच्छिते.॥१॥

ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਾ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਮਹਾ ਦੁਤਰੁ ਮਾਇ ਆਛੈ ॥
मला कोणतीही युक्ती माहित नाही आणि माझ्यात कोणतेही गुण नाहीत. भ्रमाचा हा महासागर पार करणे खूप कठीण आहे

ਆਇ ਪਇਓ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਦੁਰਾਛੈ ॥੨॥੨॥੨੮॥
हे नानक! आता मी गुरुंच्या चरणी आलो आहे, माझ्या वाईट इच्छा नष्ट झाल्या आहेत. ॥२॥२॥२८॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥
देवगंधारी ५॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਤੁਹਾਰੇ ॥
हे प्रिये! तुझे शब्द अमृतसारखे आहेत

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਮਨਮੋਹਨ ਪਿਆਰੇ ਸਭਹੂ ਮਧਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रिय प्रभू! तू खूप सुंदर आणि मनाला मोहक आहेस. तू प्रत्येकामध्ये राहतोस आणि सर्वांपेक्षा अद्वितीय आहेस.॥१॥रहाउ॥

ਰਾਜੁ ਨ ਚਾਹਉ ਮੁਕਤਿ ਨ ਚਾਹਉ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲਾਰੇ ॥
हे प्रभू! मला राज्य करण्याची इच्छा नाही आणि मला मोक्षाचीही इच्छा नाही. माझ्या मनाला फक्त तुमच्या सुंदर कमळ चरणांच्या प्रेमाची तीव्र इच्छा आहे

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਦਰਸਾਰੇ ॥੧॥
जगातील लोक ब्रह्मा, महेश, सिद्ध मुनी आणि इंद्र देव यांना पाहण्याची आशा करत असतील, पण मला त्या एकाच देवाला पाहण्याची इच्छा आहे जो या सर्वांचा स्वामी आहे.॥१॥

ਦੀਨੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਸੰਤ ਹਾਰੇ ॥
हे ठाकुरजी! मी असहाय्य अवस्थेत तुमच्या दाराशी आलो आहे आणि पराभूत आणि थकलेला असल्याने मी तुमच्या संतांचा आश्रय घेतला आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਮਨੋਹਰ ਮਨੁ ਸੀਤਲ ਬਿਗਸਾਰੇ ॥੨॥੩॥੨੯॥

हे नानक! मला सुंदर परमेश्वर मिळाला आहे, ज्यामुळे माझे मन थंड झाले आहे आणि फुलासारखे बहरले आहे.॥२॥३॥२९॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

देवगंधारी महाला ५॥

ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੇਵਕੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥

हरीच्या नावाचा जप केल्याने त्याचा सेवक अस्तित्वाच्या सागरातून मुक्त होतो

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਬਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨਹੀ ਮਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

जेव्हा दयाळू देव स्वतःचा बनतो तेव्हा तो त्याला पुन्हा पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या चक्रात टाकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਕੇ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ ॥

जो संतांच्या सहवासात हरीचे गुणगान गातो तो आपला मौल्यवान जन्म गमावत नाही जो हिऱ्यासारखा आहे

ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਤਰਿਆ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਿਓ ॥੧॥

परमेश्वराची स्तुती गाऊन तो इंद्रियांच्या वासनेचा महासागर पार करतो आणि आपल्या संततीलाही वाचवतो. ॥१॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਿਆ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਉਚਾਰਿਓ ॥

त्याच्या हृदयात प्रभूचे चरणकमल असतात आणि तो प्रत्येक श्वासाने आणि मुखाने प्रभूचे नाव घेतो

ਨਾਨਕ ਓਟ ਗਹੀ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਓ ॥੨॥੪॥੩੦॥

हे नानक! मी सर्वशक्तिमान देवाचा आश्रय घेतला आहे आणि मी स्वतःला पुन्हा पुन्हा त्याच्या स्वाधीन करतो.॥२॥४॥३०॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

रागु देवगंधारी महाला ५ घर ४

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਰਤ ਫਿਰੇ ਬਨ ਭੇਖ ਮੋਹਨ ਰਹਤ ਨਿਰਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाच्या शोधात अनेक लोक विविध वेशात जंगलात भटकत असतात, परंतु भगवान मोहन इतर सर्वांपेक्षा वेगळे राहतात. ॥१॥रहाउ॥

ਕਥਨ ਸੁਨਾਵਨ ਗੀਤ ਨੀਕੇ ਗਾਵਨ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਤੇ ਗਾਰ ॥੧॥
ते बोलतात, उपदेश करतात आणि गोड गाणी गातात, पण त्यांचे मन दुर्गुणांच्या घाणीने भरलेले असते.॥१॥

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਬਹੁ ਚਤੁਰ ਸਿਆਨੇ ਬਿਦਿਆ ਰਸਨਾ ਚਾਰ ॥੨॥
खरंतर, शिक्षणामुळे जो माणूस गोड बोलणारा आणि सूक्ष्म वक्ता असतो, तो अत्यंत सुंदर, हुशार आणि बुद्धिमान असतो. ॥२॥

ਮਾਨ ਮੋਹ ਮੇਰ ਤੇਰ ਬਿਬਰਜਿਤ ਏਹੁ ਮਾਰਗੁ ਖੰਡੇ ਧਾਰ ॥੩॥
अभिमान, आसक्ती आणि स्वार्थापासून दूर राहण्याचा मार्ग तलवारीच्या धाराइतका कठीण आहे.॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਅਲੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਸੰਗਾਰ ॥੪॥੧॥੩੧॥
हे नानक! देवाच्या कृपेने, जे संतांच्या सहवासात राहतात ते जीवनाचा महासागर पार करतात. ॥४॥१॥३१॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫
रागु देवगंधारी महाला ५ घर ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੈ ਪੇਖਿਓ ਰੀ ਊਚਾ ਮੋਹਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥
अरे मित्रा, मी त्या भगवान मोहनाला सर्वांत श्रेष्ठ म्हणून पाहिले आहे

ਆਨ ਨ ਸਮਸਰਿ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਢੂਢਿ ਰਹੇ ਹਮ ਮੂਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी खूप शोधले पण जगात त्याच्याशी तुलना करणारा दुसरा कोणीही नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਬਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਬਡੋ ਗਾਹਰੋ ਥਾਹ ਨਹੀ ਅਗਹੂਚਾ ॥

तो परमेश्वर अनंत, विशाल, खोल आणि अगाध आहे; तो उच्च आणि आवाक्याबाहेर आहे

ਤੋਲਿ ਨ ਤੁਲੀਐ ਮੋਲਿ ਨ ਮੁਲੀਐ ਕਤ ਪਾਈਐ ਮਨ ਰੂਚਾ ॥੧॥

तो मोजमापात अतुलनीय आहे आणि त्याचे मूल्यांकन करता येत नाही; मग सुंदर परमेश्वर मनात कसा सापडेल?॥१॥

ਖੋਜ ਅਸੰਖਾ ਅਨਿਕ ਤਪੰਥਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਹੀ ਪਹੂਚਾ ॥

असंख्य लोक अनेक मार्गांनी त्याचा शोध घेतात, परंतु गुरुशिवाय कोणीही त्याच्यापर्यंत पोहोचू शकत नाही

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਰਸ ਭੂੰਚਾ ॥੨॥੧॥੩੨॥

हे नानक! ठाकूरजी माझ्यावर दयाळू आहेत आणि संतांना भेटल्यानंतर मला हरीचा आनंद मिळतो.॥२॥१॥३२॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
देवगंधारी महाला ५॥

ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖਿਓ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਰੀ ਕੋਊ ॥
अरे बहिणी, मी अनेक पद्धती वापरून पाहिले आहे पण त्या देवासारखा दुसरा कोणी नाही

ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭ ਭੀਤਰਿ ਰਵਿਆ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਲੋਊ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तोच एकमेव आहे जो विश्वाच्या सर्व खंडांमध्ये आणि बेटांमध्ये उपस्थित आहे आणि तोच एकमेव आहे जो सर्व जगात अस्तित्वात आहे.॥१॥रहाउ॥

ਅਗਮ ਅਗੰਮਾ ਕਵਨ ਮਹਿੰਮਾ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸੋਊ ॥
तो दुर्गमांपेक्षाही दुर्गम आहे; त्याच्या वैभवाचे वर्णन कोण करू शकेल? त्याच्या सौंदर्याबद्दल ऐकूनच माझे मन जिवंत होते

ਚਾਰਿ ਆਸਰਮ ਚਾਰਿ ਬਰੰਨਾ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੇਵਤੋਊ ॥੧॥
हे प्रभू! तुझी उपासना करून चारही आश्रम आणि चारही जातींचे लोक मुक्त झाले आहेत. ॥१॥

ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਦੁਤੀਅ ਗਏ ਸੁਖ ਹੋਊ ॥
गुरुंनी त्यांचे शब्द आपल्या मनात बसवले आहेत ज्यामुळे आपण परम स्थान प्राप्त केले आहे, आपली कोंडी दूर झाली आहे आणि फक्त आनंद आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਸਹਜੋਊ ॥੨॥੨॥੩੩॥
हे नानक! हरीच्या नावाचा खजिना मिळवून मी जीवनाचा महासागर सहजपणे पार केला आहे. ॥२॥२॥३३॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬
रागु देवगंधारी महाला ५ घर ६

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਏਕੈ ਰੇ ਹਰਿ ਏਕੈ ਜਾਨ ॥
फक्त एकच देव आहे आणि त्या एकाच देवाला सर्वांचा स्वामी मानावे

ਏਕੈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुमुख बना आणि त्यांना एक मान. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਹੇ ਭ੍ਰਮਤ ਹਉ ਤੁਮ ਭ੍ਰਮਹੁ ਨ ਭਾਈ ਰਵਿਆ ਰੇ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਨ ॥੧॥
अरे माझ्या भावा, तू का भटकत आहेस? भटकू नकोस, देव संपूर्ण जगात आहे.॥१॥

ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕਾਸਟ ਮਝਾਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਜਮ ਨਹੀ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥
ज्याप्रमाणे लाकडातील आग काही युक्त्याशिवाय आपले काम पूर्ण करत नाही, त्याचप्रमाणे

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨ ਪਾਵੈਗੋ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਦੁਆਰ ॥
गुरुशिवाय देवाच्या दारापर्यंत पोहोचता येत नाही

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਹੈ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥੨॥੧॥੩੪॥
हे नानक! तुमचा अभिमान सोडून द्या आणि गुरुंच्या संगतीत सामील व्हा; अशा प्रकारे तुम्हाला नामाचा परम खजिना मिळेल.॥२॥१॥३४॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥
देवगंधारी ५॥

ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਈ ਤਾ ਕੀ ਗਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्या देवाच्या हालचाली समजू शकत नाहीत. ॥१॥रहाउ॥

ਕਹ ਪੇਖਾਰਉ ਹਉ ਕਰਿ ਚਤੁਰਾਈ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮੇ ਕਹਨ ਕਹਾਤਿ ॥੧॥
मी काही हुशारीने त्याचा वेग कसा दाखवू शकतो? त्याच्या वेगाचे वर्णन करणारेही आश्चर्यचकित होतात.॥१॥

ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਿਧ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ ॥
देवगण गंधर्व सिद्धपुरुष साधक

ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ॥
देव, मनुष्य, देव, ब्रह्मर्षि, ब्रह्मा, इत्यादी, आणि असेच बरेच काही

ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਉਚਰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
चारही वेद दिवसरात्र सांगतात की

ਅਗਮ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰੁ ਆਗਾਧਿ ॥

देव दुर्गम, अनंत आणि अगाध आहे

ਗੁਨ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤ ਭਨੁ ਨਾਨਕ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਪਰੈ ਪਰਾਤਿ ॥੨॥੨॥੩੫॥

हे नानक! त्या परमात्म्याचे गुण अनंत आणि अमर्याद आहेत आणि त्याचे गुण व्यक्त करता येत नाहीत कारण ते पूर्णपणे आवाक्याबाहेर आहेत.॥२॥२॥३५॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

देवगंधारी महाला ५॥

ਧਿਆਏ ਗਾਏ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥

विश्वाच्या निर्मात्या देवाचे नाव आठवणारी आणि त्याची स्तुती करणारी व्यक्ती

ਭਉ ਨਾਹੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ਅਨਿਕ ਓਹੀ ਰੇ ਏਕ ਸਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

तो निर्भय होतो आणि त्याला नैसर्गिक आनंद आणि आध्यात्मिक आनंद मिळतो. म्हणून, आपण आपल्या हृदयात त्या सद्गुरूचे नाव ठेवले पाहिजे ज्याची अनेक रूपे आहेत पण तरीही तो एकच आहे.॥१॥रहाउ॥

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ॥

ज्या गुरुच्या दर्शनाने जीवन यशस्वी होते, त्यांनी माझ्या कपाळावर हात ठेवला आहे

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਸਾਥੈ ॥

मी जिथे जिथे पाहतो तिथे मला देव माझ्यासोबत आढळतो

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥੧॥

प्रभूचे सुंदर कमळ चरण माझ्या जीवनाचा आधार आहेत. ॥१॥

ਸਮਰਥ ਅਥਾਹ ਬਡਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥

माझा प्रभु सर्वशक्तिमान, अनंत आणि महान आहे

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨੇਰਾ ॥

तो प्रत्येक हृदयात, प्रत्येक कणात राहतो आणि खूप जवळ आहे

ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਆਸਰ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥੨॥੩॥੩੬॥
नानकांनी त्या परमात्म्याचा आश्रय घेतला आहे ज्याला अंत किंवा मर्यादा नाही.॥२॥३॥३६॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
देवगंधारी महाला ५॥

ਉਲਟੀ ਰੇ ਮਨ ਉਲਟੀ ਰੇ ॥
हे माझ्या हृदया! लवकर तुझी सवय बदल आणि

ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਕਰਿ ਉਲਟੀ ਰੇ ॥
सैतानाने त्या माणसाला सोडून जावे

ਝੂਠੈ ਕੀ ਰੇ ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ਮਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे मन! देवापासून दूर असलेल्या खोट्या लोकांच्या प्रेमाला खोटे समज आणि त्यांचा त्याग कर कारण त्यांच्या सहवासात राहून तुला मोक्ष मिळू शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਉ ਕਾਜਰ ਭਰਿ ਮੰਦਰੁ ਰਾਖਿਓ ਜੋ ਪੈਸੈ ਕਾਲੂਖੀ ਰੇ ॥
ज्याप्रमाणे जेव्हा एखादा माणूस काजळीने भरलेल्या घरात प्रवेश करतो तेव्हा तो स्वतः काळा होतो

ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਤੇ ਭਾਗਿ ਗਇਓ ਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਛੁਟਕੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਰੇ ॥੧॥
जो कोणी खऱ्या गुरुंना भेटतो, त्याच्या कपाळावरील त्रिकुटी (अशुद्ध चिन्ह) नाहीशी होते आणि तो वाईट लोकांच्या संगतीपासून दूर राहतो.॥१॥

ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜੁਟਸੀ ਰੇ ॥
हे दयेचे भांडार, हे दयाळू देवा, मी तुझ्याकडून ही एक कृपा मागतो की माझा चेहरा शाक्त (भक्त) समोर उघड करू नकोस, म्हणजेच मला त्याच्यापासून दूर ठेव

ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਮੇਰਾ ਮੂੰਡੁ ਸਾਧ ਪਗਾ ਹੇਠਿ ਰੁਲਸੀ ਰੇ ॥੨॥੪॥੩੭॥
नानक यांना गुलाम बनवा जेणेकरून त्यांचे डोके संतांच्या चरणी राहील.॥२॥४॥३७॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭
रागु देवगंधारी महाला ५ घर ७

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਭ ਦਿਨ ਕੇ ਸਮਰਥ ਪੰਥ ਬਿਠੁਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
हे सर्वशक्तिमान आणि सर्व दिवसांचे मार्गदर्शक, मी तुला लाखो वेळा बलिदान देतो

ਗਾਵਨ ਭਾਵਨ ਸੰਤਨ ਤੋਰੈ ਚਰਨ ਉਵਾ ਕੈ ਪਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझे संत प्रेमाने तुझी स्तुती करतात, जी तुला खूप आवडते आणि मी फक्त त्यांच्या चरणांना स्पर्श करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾਸਨ ਬਾਸਨ ਸਹਜ ਕੇਲ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਏਕ ਅਨੰਤ ਅਨੂਪੈ ਠਾਉ ॥੧॥
हे दयाळू, तुला तुझ्या वैभवाबद्दल ऐकण्याची इच्छा नाही आणि तू नैसर्गिकरित्या चमत्कार करणारा आहेस. हे दयाळू आणि अद्वितीय देवा, तुझे स्थान अनंत आणि अतुलनीय आहे. ॥१॥

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਜਗਜੀਵਨ ਸ੍ਰਬ ਨਾਥ ਅਨੇਕੈ ਨਾਉ ॥
हे जगाच्या जीवना, सर्व संपत्ती, सिद्धी आणि खजिना तुमच्या तळहातावर आहेत. हे सर्वांच्या स्वामी, तुमची अनेक नावे आहेत

ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾਉ ॥੨॥੧॥੩੮॥੬॥੪੪॥
हे दयाळू, नानकवर आशीर्वाद वर्षाव कर जेणेकरून तो तुझी कीर्ती ऐकून जगेल. ॥२॥१॥३८॥६॥४४॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
रागु देवगंधारी महाला ९॥

ਯਹ ਮਨੁ ਨੈਕ ਨ ਕਹਿਓ ਕਰੈ ॥
हे मन मी जे काही बोलतो त्याचा एक अंशही पाळत नाही.

ਸੀਖ ਸਿਖਾਇ ਰਹਿਓ ਅਪਨੀ ਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਤੇ ਨ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी त्याला माझ्याकडून खूप शिक्षण दिले आहे, पण तो त्याचे वाईट विचार सोडत नाही.
॥१॥रहाउ॥

ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵਰੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਹਿ ਉਚਰੈ ॥
तो मायेच्या प्रभावाखाली वेडा झाला आहे आणि हरीची स्तुती करत नाही

ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਜਗਤ ਕਉ ਡਹਕੈ ਅਪਨੋ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ॥੧॥
विविध युक्त्या वापरून तो जगाला फसवतो आणि आपले पोट भरतो.॥१॥

ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਹੋਇ ਨ ਸੂਧੋ ਕਹਿਓ ਨ ਕਾਨ ਧਰੈ ॥
कुत्र्याच्या शेपटीसारखे हे मन कधीही सरळ नसते आणि मी दिलेल्या सल्ल्याकडे लक्ष देत नाही

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾ ਤੇ ਕਾਜੁ ਸਰੈ ॥੨॥੧॥
नानक म्हणतात की हे अज्ञानी मन, तुझी सर्व कामे पूर्ण होतील म्हणून दररोज रामाचे नाव घे.
॥२॥१॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
देवगंधारी महाला ९॥

ਸਭ ਕਿਛੁ ਜੀਵਤ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰ ॥
प्रत्येकजण जिवंत असेपर्यंत आपले नाते टिकवून ठेवतो

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਅਰੁ ਫੁਨਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मग ते आईचे, वडिलांचे, भावाचे, मुलाचे, नातेवाईकाचे किंवा घरातील स्त्रीचे किंवा पत्नीचे नाते असो. ॥१॥रहाउ॥

ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਤ ਜਬ ਨਿਆਰੇ ਟੇਰਤ ਪ੍ਰੇਤਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥
जेव्हा आत्मा शरीर सोडतो तेव्हा सर्व नातेवाईक रडतात, ओरडतात आणि मृत शरीराला भूत म्हणतात

ਆਧ ਘਰੀ ਕੋਊ ਨਹਿ ਰਾਖੈ ਘਰ ਤੇ ਦੇਤ ਨਿਕਾਰਿ ॥੧॥
कोणीही मृतदेह अर्धा तासही ठेवू इच्छित नाही आणि ते ते घराबाहेर फेकून देतात. ॥१॥

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਜਗ ਰਚਨਾ ਯਹ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਿ ॥
तुमच्या हृदयात खोलवर विचार करा आणि पहा की जगाची ही निर्मिती मृगजळासारखी आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾ ਤੇ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥੨॥੨॥
नानक म्हणतात की हे नश्वर, जगाच्या महासागरातून वाचण्यासाठी नेहमी रामाच्या नावाची पूजा करा. ॥२॥२॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
देवगंधारी महाला ९॥

ਜਗਤ ਮੈ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
या जगात मी फक्त खोटे प्रेम पाहिले आहे

ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਭ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਦਾਰਾ ਕਿਆ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
प्रत्येकजण स्वतःच्या आनंदात मग्न असतो, मग ती पत्नी असो किंवा जवळचा मित्र. ॥१॥रहाउ॥

ਮੇਰਉ ਮੇਰਉ ਸਭੈ ਕਹਤ ਹੈ ਹਿਤ ਸਿਉ ਬਾਧਿਓ ਚੀਤ ॥
प्रत्येकजण 'माझे, माझे' असा आवाज करत राहतो आणि स्वतःच्या फायद्यासाठी आपले विचार एकत्र करतो

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਸੰਗੀ ਨਹ ਕੋਊ ਇਹ ਅਚਰਜ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥੧॥
आयुष्याच्या शेवटच्या क्षणी कोणीही सोबती बनत नाही हे जग कसे वागते याचे आश्चर्य वाटते. ॥१॥

ਮਨ ਮੂਰਖ ਅਜਹੂ ਨਹ ਸਮਝਤ ਸਿਖ ਦੈ ਹਾਰਿਓ ਨੀਤ ॥
अरे मूर्ख मन, तुला अजूनही समजत नाहीये, मी रोज ते शिकवून पराभूत झालो आहे

ਨਾਨਕ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਜਉ ਗਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੀਤ ॥੨॥੩॥੬॥੩੮॥੪੭॥
हे नानक! जो माणूस देवाच्या गौरवाचे गीत गातो तो जीवनाचा महासागर पार करतो.॥२॥३॥६॥३८॥४७॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
देव एक आहे आणि त्याचे नाव सत्य आहे. तो सर्वशक्तिमान आहे, विश्वाचा निर्माता आहे. तो निर्भय आहे, त्याचे कोणाशीही वैर नाही, तो कालातीत आहे, जन्म-मृत्यूपासून मुक्त आहे आणि तो स्वयंभू आहे आणि तो केवळ गुरूच्या कृपेनेच प्राप्त होऊ शकतो

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥
रागु बिहागरा चौपदे महाला ५ घरे २ ॥

ਦੂਤਨ ਸੰਗਰੀਆ ॥
वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती, अहंकार इत्यादी वाईट लोकांसोबत राहणे

ਭੁਇਅੰਗਨਿ ਬਸਰੀਆ ॥
हे विषारी सापांसोबत राहण्यासारखे आहे

ਅਨਿਕ ਉਪਰੀਆ ॥੧॥
यापासून मुक्त होण्यासाठी मी अनेक उपाय केले आहेत.॥१॥

ਤਉ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀਆ ॥
मग मी देवाच्या नावाची स्तुती केली

ਤਉ ਸੁਖ ਸਹਜਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला नैसर्गिक आनंद मिळाला. ॥१॥रहाउ॥

ਮਿਥਨ ਮੋਹਰੀਆ ॥ ਅਨ ਕਉ ਮੇਰੀਆ ॥
सांसारिक गोष्टींवरील आसक्ती खोटी आहे; प्राण्याला ही खोटी आसक्ती स्वतःची वाटते

ਵਿਚਿ ਘੂਮਨ ਘਿਰੀਆ ॥੨॥
हेच त्याला जन्म आणि मृत्यूच्या भोवऱ्यात टाकते.॥२॥

ਸਗਲ ਬਟਰੀਆ ॥
सर्व प्राणी प्रवासी आहेत

ਬਿਰਖ ਇਕ ਤਰੀਆ ॥
जो जगाच्या झाडाखाली बसतो

ਬਹੁ ਬੰਧਹਿ ਪਰੀਆ ॥੩॥
पण बरेच जण भ्रामक बंधनात अडकलेले आहेत.॥३॥

ਥਿਰੁ ਸਾਧ ਸਫਰੀਆ ॥
फक्त संत प्रवासीच स्थिर असतो

ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰੀਆ ॥
जे हरि नावाचे गुणगान गात राहतात

ਨਾਨਕ ਸਰਨਰੀਆ ॥੪॥੧॥
म्हणूनच नानकांनी फक्त संतांचाच आश्रय घेतला आहे. ॥४॥१॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥
रागु बिहागर महाला ९॥

ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹਿ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ॥
देवाच्या हालचाली कोणालाही माहिती नाहीत

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਪਚਿ ਹਾਰੇ ਅਰੁ ਬਹੁ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
योगी, ब्रह्मचारी तपस्वी आणि अनेक बुद्धिमान विद्वान लोक देखील वाईटरित्या अपयशी ठरले आहेत.॥१॥रहाउ॥

ਛਿਨ ਮਹਿ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਉ ਕਰਈ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥
एका क्षणात, देव राजाला दरिद्री बनवतो, भिकाऱ्याला आणि दरिद्रीला राजा बनवतो

ਰੀਤੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਸਖਨਾਵੈ ਯਹ ਤਾ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰੇ ॥੧॥
त्याचे वर्तन असे आहे की तो रिकाम्या गोष्टीही भरतो आणि पूर्ण गोष्टीही रिकामे करतो.॥१॥

ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਪਸਾਰੀ ਆਪਹਿ ਦੇਖਨਹਾਰਾ ॥
त्याने स्वतःच त्याची माया पसरवली आहे आणि तो स्वतःच जगाचा खेळ पाहत आहे

ਨਾਨਾ ਰੂਪੁ ਧਰੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਾ ॥੨॥
तो अनेक रूपे धारण करतो आणि अनेक खेळ खेळतो पण तरीही तो सर्वांपेक्षा वेगळा राहतो.॥२॥

ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਜਿਹ ਸਭ ਜਗੁ ਭਰਮਾਇਓ ॥
तो निरंजन भगवान अगणित गुणांच्या पलीकडे आहे, अनंत आणि अदृश्य आहे, ज्याने संपूर्ण जगाला गोंधळात टाकले आहे

ਸਗਲ ਭਰਮ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਰਨਿ ਤਾਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥੩॥੧॥੨॥
नानक म्हणतात की हे जीवा, तुझ्या आसक्तीतील सर्व भ्रम सोडून दे आणि देवाच्या चरणांवर तुझे मन केंद्रित कर.॥३॥१॥२॥

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
रागु बिहागरा छंत महाला ४ घरु १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, मनुष्याने नेहमी भगवान हरीच्या नावाचे ध्यान करावे, परंतु केवळ गुरुमुख बनूनच हरींचे अमूल्य नाव प्राप्त होऊ शकते

ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੀਧਾ ਹਰਿ ਮਨੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮਿ ਝਕੋਲੇ ਰਾਮ ॥
माझे मन हरीच्या नामाच्या अमृतात बुडाले आहे आणि फक्त हरीच माझ्या मनाला प्रिय आहे. हरीच्या नामाच्या अमृतात बुडाल्याने हे मन शुद्ध झाले आहे

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या! गुरुंच्या शिकवणीनुसार मन एकाग्र करावे, मग ते पुन्हा इतरत्र भटकणार नाही

ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਬਾਣੀ ਬੋਲੇ ਰਾਮ ॥੧॥
हे नानक! जो कोणी भगवान हरीची स्तुती करतो त्याला इच्छित फळे मिळतात.॥१॥

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠੜਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਣ ਅਲਾਏ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, गुरुंच्या शिकवणीनुसार, अमृत (अमृत) हे नाव जीवाच्या हृदयात राहते आणि नंतर तो त्याच्या मुखातून अमृतयुक्त शब्द उच्चारत राहतो

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਨਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, भगवंतांच्या भक्तांचे शब्द अमृताइतके गोड असतात; त्यांचे लक्षपूर्वक ऐकल्याने मनुष्य प्रभूशी संलग्न होतो

ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਰਾਮ ॥
ज्यांच्यापासून मी बराच काळ वेगळा होतो, ते भगवान हरि माझ्याकडे आले आहेत आणि त्यांनी मला स्वाभाविकपणे आलिंगन दिले आहे

ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਨਹਤ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਰਾਮ ॥੨॥
हे माझ्या आत्म्या, दास नानकच्या हृदयात आनंद निर्माण झाला आहे आणि त्याच्या आत अहद हा शब्द घुमत आहे.॥२॥

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਕੋਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, माझ्या एका मित्राला येऊन मला माझ्या भगवान हरिशी जोडू दे

ਹਉ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਤਿਸੁ ਆਪਣਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ਰਾਮ ॥
जो मला प्रभूची हरि कथा सांगतो त्याला मी माझे मन अर्पण करतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, गुरुमुख हो आणि नेहमी हरीची पूजा कर आणि तुला इच्छित फळे मिळतील

ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥੩॥
नानक म्हणतात की हे माझ्या आत्म्या, हरीच्या शरण ये आणि त्याची पूजा कर कारण फक्त भाग्यवान लोकच रामाच्या नावाचे ध्यान करतात.॥३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या प्रभू! कृपया मला सामील करा जेणेकरून गुरुंच्या सल्ल्यानुसार, माझ्या मनात नावाचा प्रकाश पडेल

ਹਉ ਹਰਿ ਬਾਝੁ ਉਡੀਣੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕਮਲ ਉਦਾਸੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, हरिशिवाय मी पाण्याशिवाय कमळासारखा निराश आहे

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, परिपूर्ण गुरुंनी मला महान हरिशी जोडले आहे; ते भगवान हरि माझ्या जवळ आणि माझ्यासोबत राहतात

ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਦਸਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਗਾਸੇ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥
हे माझ्या आत्म्या, धन्य आहे तो गुरुदेव ज्यांनी मला हरिबद्दल सांगितले आहे ज्याच्या नावाने दास नानक फुलासारखे फुलले आहे.॥४॥१॥

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
रागु बिहागर महाला ४ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, देवाचे नाव अमृतासारखे आहे, परंतु हे अमृत केवळ गुरूंच्या शिकवणीनेच मिळू शकते

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥
हा अहंकार मायेचे विष आहे. हे माझ्या आत्म्या, हे विष हरीच्या नावाच्या अमृताने दूर होते

ਮਨੁ ਸੁਕਾ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, हरीच्या नामाचे ध्यान केल्याने माझे कोरडे मन हिरवेगार आणि परिपूर्ण झाले आहे

ਹਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥੧॥
नानक म्हणतात की हे माझ्या आत्म्या, सुरुवातीपासून माझ्या नशिबात लिहिलेल्या सौभाग्याने

मला देव मिळाला आहे आणि मी रामाच्या नावात विलीन झालो आहे.॥१॥

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਲਗਿ ਦੁਧ ਖੀਰੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, माझे मन हरिशी जोडलेले आहे जसे नवजात बाळाचे मन दुधाशी जोडलेले असते

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਟੇਰੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, ज्याप्रमाणे चातक पावसाच्या थेंबाशिवाय हाक मारत राहतो, त्याचप्रमाणे मला हरिशिवाय शांती मिळत नाही

ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ਪਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਣ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, खऱ्या गुरूचा आश्रय घे, तिथे तुला देवाच्या गुणांबद्दल ज्ञान मिळेल

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਘਰਿ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਣੇਰੇ ਰਾਮ ॥੨॥
हे माझ्या आत्म्या, हरीने सेवक नानकला स्वतःशी जोडले आहे आणि त्याच्या घरात अनेक शब्द गुंजत आहेत. ॥२॥

ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਵਿਛੁੜੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਬਿਖੁ ਬਾਧੇ ਹਉਮੈ ਜਾਲੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, अहंकाराने स्वार्थी लोकांना परमेश्वरापासून वेगळे केले आहे आणि ते विषारी पापांनी बांधलेल्या अहंकाराच्या अग्नीत जळत आहेत

ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਕਪੋਤਿ ਆਪੁ ਬਨ੍ਹਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਸਭਿ ਵਸਿ ਕਾਲੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, ज्याप्रमाणे कबुतराचे कबूतर धान्याच्या लोभामुळे जाळ्यात अडकते, त्याचप्रमाणे सर्व स्वार्थी लोक मृत्युला बळी पडतात

ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਬਿਤਾਲੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, जे लोक सांसारिक सुखांना बळी पडतात ते जाणूनबुजून मूर्ख आणि राक्षस असतात

ਜਨ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲੇ ਰਾਮ ॥੩॥
नानक म्हणतात की हे माझ्या आत्म्या, देवाचे सेवक मदतीसाठी ओरडत त्याच्या शरण येतात आणि देव गुरु त्यांचे रक्षक बनतात.॥३॥

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, देवाचे भक्त त्याचे ध्यान करून जगाचा समुद्र पार करतात; मोठ्या भाग्याने ते सुरुवातीपासूनच त्यांच्या देवाला प्राप्त करतात

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰ ਖੇਵਟ ਸਬਦਿ ਤਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, सर्वशक्तिमान देवाचे नाव एक जहाज आहे आणि गुरु नाविक त्याच्या शब्दांद्वारे आत्म्याला त्या नावाद्वारे अस्तित्वाचा हा महासागर पार करण्यास मदत करतात

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਠ ਲਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, देव सर्वशक्तिमान आणि खूप दयाळू आहे आणि गुरु सद्गुरुंच्या कृपेने तो मानवाला गोड वाटू लागतो

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥
हे देवा! माझी प्रार्थना ऐक, कारण नानकांनी फक्त तुझ्या नावाची पूजा केली आहे.॥४॥२॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
बिहागडा महाला ४॥

ਜਗਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, देवाच्या नावाचे गुणगान करणे हे या जगात एक सत्कर्म आहे. देवाची स्तुती केल्यानेच तो मनात वास करतो

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, देवाचे नाव खूप पवित्र आहे. त्याचे नाव जपल्याने आत्म्याचे तारण होते

ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਦੁਖ ਕਟਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਉਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, देवाच्या नावाने सर्व विष, पाप आणि दुःख नष्ट होतात आणि गुरूंनी देवाच्या नावाने आपल्या अहंकाराची घाण दूर केली आहे

ਵਡ ਪੁੰਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥੧॥

नानक म्हणतात की आपण महान पुण्यकर्मांनीच हरीच्या नावाची पूजा केली आहे आणि अशा प्रकारे आपल्यासारख्या मूर्ख आणि अज्ञानी लोकांचे तारण झाले आहे. ॥१॥

ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਾ ਪੰਚੇ ਵਸਗਤਿ ਆਏ ਰਾਮ ॥

हे माझ्या आत्म्या, जे हरीच्या नावाचे ध्यान करतात, त्यांच्या वशात कामुक विकार येतात

ਅੰਤਰਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਰਾਮ ॥

हे माझ्या आत्म्या, अंतरात्म्यातच हरि नावाचा खजिना आहे, परंतु केवळ गुरु आणि सद्गुरुच ही अदृश्य गोष्ट दाखवतात

ਗੁਰਿ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥

हे माझ्या आत्म्या, गुरुंनी आमची आशा आणि इच्छा पूर्ण केली आहे. परमेश्वराच्या भेटीने सर्व भूक भागते

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ ॥੨॥

नानक म्हणतात की हे माझ्या आत्म्या, ज्यांच्या कपाळावर देवाने सुरुवातीपासूनच भाग्य लिहिले आहे, तेच लोक हरीची स्तुती करतात.॥२॥

ਹਮ ਪਾਪੀ ਬਲਵੰਚੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪਰਦ੍ਰੋਹੀ ਠਗ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ॥

हे माझ्या आत्म्या, आपण अज्ञानी, पापी, कपटी आणि कपटी आहोत आणि आपण इतरांचा विश्वासघात करतो आणि इतरांची संपत्ती लुटतो

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥

हे माझ्या आत्म्या, हे भाग्यवान आहे की मला गुरु मिळाला आहे आणि परिपूर्ण गुरुद्वारे मी मोक्षाचा मार्ग प्राप्त केला आहे

ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਚੋਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਫਿਰਿ ਮਰਦਾ ਬਹੁੜਿ ਜੀਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥

हे माझ्या आत्म्या, गुरुंनी माझ्या तोंडात हरिनाम अमृत घातले आहे आणि मग माझा मृत आत्मा पुन्हा जिवंत झाला आहे

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਮਿਲੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥੩॥

नानक म्हणतात की हे माझ्या आत्म्या, ज्यांना खरा गुरु मिळाला आहे त्यांचे सर्व दुःख नष्ट झाले आहेत.॥३॥

ਅਤਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਤੁ ਜਪਿਐ ਪਾਪ ਗਵਾਤੇ ਰਾਮ ॥

हे माझ्या आत्म्या, हरिचे नाव सर्वोत्तम आहे, त्याची पूजा केल्याने सर्व पापांचा नाश होतो.

ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਕੀਏ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਜਾਤੇ ਰਾਮ ॥

हे माझ्या आत्म्या, गुरु हरीने पतितांनाही शुद्ध केले आहे आणि ते चारही दिशांना आणि चारही युगात प्रसिद्ध झाले आहेत

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਸਭ ਉਤਰੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤੇ ਰਾਮ ॥

हे माझ्या आत्म्या, हरि नामामृताच्या सरोवरात स्नान केल्याने मानवी अहंकाराची सर्व घाण दूर झाली आहे

ਅਪਰਾਧੀ ਪਾਪੀ ਉਧਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ॥੪॥੩॥

नानक म्हणतात की हे माझ्या आत्म्या, क्षणभरही हरीच्या नावात लीन होऊन, गुन्हेगार आणि पापी जीव जीवनाच्या सागरातून वाचले आहेत. ॥४॥३॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

बिहागडा महाला ४॥

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ਰਾਮ ॥

हे माझ्या आत्म्या, ज्यांनी देवाचे नाव आपल्या जीवनाचा आधार बनवले आहे त्यांना मी शरण जातो

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰਣਹਾਰੋ ਰਾਮ ॥

हे माझ्या आत्म्या, गुरु सत्गुरुंनी माझ्या मनात देवाचे नाव ठेवले आहे आणि मला अस्तित्वाचा हा महासागर पार करण्यास मदत केली आहे

ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੈਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥

हे माझ्या आत्म्या, मी त्या संतांची स्तुती करतो ज्यांनी पूर्ण एकाग्रतेने देवाचे ध्यान केले आहे

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੋ ਰਾਮ ॥੧॥
नानक म्हणतात की हे माझ्या आत्म्या, हरीचे नाव जपल्याने आनंद मिळतो कारण तो सर्व दुःखांचा नाश करणारा आहे.॥१॥

ਸਾ ਰਸਨਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, धन्य आहे ती जीभ जी परमेश्वराची स्तुती गात राहते

ਤੇ ਸ੍ਰਵਨ ਭਲੇ ਸੋਭਨੀਕ ਹਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਹਿ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥
जे कान परमेश्वराचे स्तोत्र आणि स्तुती सतत ऐकत राहतात ते देखील चांगले आणि खूप सुंदर असतात

ਸੋ ਸੀਸੁ ਭਲਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਜਾਇ ਲਗੈ ਗੁਰ ਪੈਰੇ ਰਾਮ ॥
ते डोके देखील चांगले आणि पवित्र असते जे गुरूंच्या चरणांना स्पर्श करते

ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥੨॥
हे माझ्या आत्म्या, नानक, ज्या गुरूंनी मला प्रभूचे नाव स्मरण करायला लावले आहे, त्यांच्यासमोर मी स्वतःला अर्पण करतो. ॥२॥

ਤੇ ਨੇਤ੍ਰ ਭਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਸਾਧੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਹਿ ਰਾਮ ॥
जे डोळे साधू सत्गुरूंना पाहतात ते देखील चांगुलपणा आणि सत्याच्या दरबारात स्वीकारले जातात

ਤੇ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੇਖਹਿ ਰਾਮ ॥
जे हात हरींची कीर्ती आणि हरी हरीचे नाव लिहित राहतात ते देखील शुद्ध आणि पवित्र आहेत

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪਗ ਨਿਤ ਪੂਜੀਅਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਮਾਰਗਿ ਧਰਮ ਚਲੇਸਹਿ ਰਾਮ ॥
धर्माच्या मार्गावर चालणाऱ्या भक्ताच्या चरणांची दररोज पूजा करावी

ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੇਸਹਿ ਰਾਮ ॥੩॥
हे नानक! माझा आत्मा त्यांच्यासाठी अर्पण केला जातो जे हरीची स्तुती ऐकतात आणि त्याच्या नावावर श्रद्धा ठेवतात.॥३॥

ਧਰਤਿ ਪਾਤਾਲੁ ਆਕਾਸੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, पृथ्वी, पाताळ आणि आकाश हे सर्व देवाच्या नावाची पूजा करतात

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੋ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਰਾਮ ॥
वारा, पाणी आणि अग्नी नेहमीच देवाचे गुणगान करतात.

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥
जंगलातील गवत आणि संपूर्ण जग त्यांच्या मुखाने देवाचे नाव घेतात

ਨਾਨਕ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਪੈਨ੍ਹ੍ਹਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ਰਾਮ ॥੪॥੪॥
नानक म्हणतात की हे माझ्या आत्म्या, जे लोक गुरुमुख होतात आणि त्यांच्या हृदयात देवाची भक्ती धारण करतात, त्यांना सत्याच्या दरबारात भव्य पोशाख घालून सन्मानित केले जाते.॥४॥४॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
बिहागडा महाला ४॥

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਇਆਣੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, ज्यांनी कधीही परमेश्वराचे नाव आठवले नाही ते हेतुपुरस्सर, मूर्ख आणि मूर्ख प्राणी आहेत

ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਣੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, जे लोक आपले मन सांसारिक इच्छांमध्ये गुंतवतात, ते शेवटी पश्चात्तापाच्या अग्नीत जळत या नश्वर जगातून निघून जातात

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਨਿ੍ਹ੍ਹ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਮਨਮੁਖ ਪਾਪਿ ਲੁਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥
जे जाणूनबुजून पापात रमतात त्यांना हरीच्या दरबारात आधार मिळत नाही

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਬਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥੧॥
नानक म्हणतात की, हे माझ्या आत्म्या, गुरुंना भेटल्याने आत्मा जीवनाच्या सागरातून वाचतो आणि प्रभूच्या नामाचे ध्यान केल्याने आत्मा नामातच लीन होतो.॥१॥

ਸਭਿ ਜਾਇ ਮਿਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, तुम्ही सर्वजण जाऊन त्या खऱ्या गुरूला भेटा जो तुमच्या मनात हरिचे नाव स्थापतो

ਹਰਿ ਜਪਦਿਆ ਖਿਨੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀਜਈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਤੁ ਕਿ ਜਾਪੈ ਸਾਹੁ ਆਵੈ ਕਿ ਨ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥
हरिचे नाव आठवण्यात क्षणभरही विलंब करू नका कारण आत्म्याला पुढचा श्वास मिळेल की नाही हे कोणाला माहित आहे

ਸਾ ਵੇਲਾ ਸੋ ਮੂਰਤੁ ਸਾ ਘੜੀ ਸੋ ਮੁਹਤੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਰਾਮ॥
हे माझ्या आत्म्या, जेव्हा माझा देव माझ्या मनात येतो तेव्हा तो काळ, क्षण आणि घटका शुभ असतात

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥੨॥
नानक म्हणतात की हे माझ्या आत्म्या, ज्याने देवाचे नाव ध्यान केले आहे त्याच्या जवळ मृत्युदूत येत नाही.॥२॥

ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੋ ਡਰੈ ਜਿਨਿ ਪਾਪ ਕਮਤੇ ਰਾਮ ॥
अरे माझ्या आत्म्या, देव दररोज सर्वकाही पाहतो आणि ऐकतो. जे पाप करत राहतात त्यांनाच भीती वाटते

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਸਭਿ ਡਰ ਸੁਟਿ ਘਤੇ ਰਾਮ ॥
ज्या माणसाचे हृदय शुद्ध असते तो त्याचे सर्व भय दूर फेकून देतो

ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮਿ ਪਤੀਜਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭਿ ਝਖ ਮਾਰਨੁ ਦੁਸਟ ਕੁਪਤੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, देवाच्या नावावर निर्भय श्रद्धा असलेल्या व्यक्तीवर वासना इत्यादी सर्व दुष्ट आत्मे हल्ला करू लागतात

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕਿ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭਿ ਘਤੇ ਰਾਮ ॥੩॥
नानकने आपल्या परिपूर्ण गुरूंची भक्तीने सेवा केली आहे, हे माझ्या आत्म्या, ज्यांनी सर्वांना आणले आहे आणि त्यांच्या चरणी ठेवले आहे.॥३॥

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਿਤ ਸੇਵੀਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਸਭ ਦੂ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, तू नेहमीच सर्व प्राण्यांचा महान स्वामी असलेल्या सर्वोच्च देवाची उपासना केली पाहिजे

ਜਿਨ੍ਹੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਕਿਛੁ ਚੜਾ ਰਾਮ ॥
जे एका देवाची एका मनाने पूजा करतात ते कोणत्याही व्यक्तीवर अवलंबून नसतात

ਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਝਖ ਮਾਰਨੁ ਸਭਿ ਨਿੰਦਕ ਘੰਡਾ ਰਾਮ ॥
गुरुची सेवा केल्याने आत्म्यात हरीचे मंदिर प्राप्त होते

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਛਡਾ ਰਾਮ ॥੪॥੫॥
हे माझ्या आत्म्या, ज्यांच्या कपाळावर देवाने त्यांच्या जन्मापूर्वीच भाग्य लिहिले आहे, त्यांनीच हरीच्या नावाचे ध्यान केले आहे.॥४॥५॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
बिहागडा महाला ४॥

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਜੋ ਜੀਇ ਕਮਾਈਐ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या हरि प्रभू, सर्व प्राणीमात्र तुम्ही निर्माण केले आहेत आणि तुम्ही त्या सर्वांमध्ये उपस्थित आहात. हे प्राणी जे काही करतात त्याबद्दल तुम्हाला सर्व काही माहिती आहे

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲਿ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਵੇਖੈ ਮਨਿ ਮੁਕਰਾਈਐ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, हरि आत आणि बाहेर सर्वांसोबत आहे आणि सर्वकाही पाहतो परंतु अज्ञानी मनुष्य त्याच्या मनात केलेल्या पापी कर्मांना नाकारतो

ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਗਵਾਈਐ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, देव स्वार्थी लोकांपासून दूर राहतो आणि त्यांचे सर्व प्रयत्न व्यर्थ जातात

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਹਾਜਰੁ ਨਦਰੀ ਆਈਐ ਰਾਮ ॥੧॥
हे माझ्या आत्म्या, नानकांनी गुरुमुख बनून हरिची पूजा केली आहे आणि त्यांना सर्वत्र हरि स्पष्ट दिसतो.॥१॥

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਸੇਵਕ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, तेच खरे भक्त आणि सेवक आहेत जे माझ्या प्रभूचे हृदय प्रसन्न करतात

ਸੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, हरीच्या दरबारात असे खरे भक्त आणि सेवक सन्मानाचे वस्त्र परिधान करतात आणि ते रात्रंदिवस सत्यात मग्न राहतात

ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਣੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, त्याच्या सहवासात राहिल्याने दुर्गुणांची घाण दूर होते आणि तो जीव देवाच्या प्रेमाच्या रंगात रंगतो आणि त्याच्या कृपेची छाप त्याच्यावर उमटते

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਅਘਾਣੇ ਰਾਮ ॥੨॥
हे माझ्या आत्म्या, नानक परमेश्वराला प्रार्थना करतो की संतांच्या सहवासात राहून त्याचे मन तृप्त व्हावे.॥२॥

ਹੇ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੋ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥
अरे माझ्या जिभे, देवाची पूजा केल्याने लोभ नाहीसा होतो

ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, माझ्या परमात्मा, तो ज्या कोणत्याही प्राण्यावर दया करतो, तो त्याचे नाव त्याच्या मनात वास करतो

ਜਿਸੁ ਭੇਟੇ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੋ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥
ज्या व्यक्तीला परिपूर्ण सद्गुरु भेटतात त्याला हरि धनाचा खजिना प्राप्त होतो

ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ ॥੩॥
नानक म्हणतात की हे माझ्या आत्म्या, केवळ सौभाग्यानेच आपल्याला चांगल्या माणसांचा संग मिळतो जिथे देवाची स्तुती गायली जाते.॥३॥

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, सर्व प्राण्यांचे दाता, परम परमेश्वर जगाच्या प्रत्येक कोपऱ्यात वास करतो

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਰਾਮ ॥
त्याचा शेवट सापडत नाही, कारण तो परिपूर्ण, शाश्वत निर्माता आहे.

ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या आत्म्या, तो सर्व प्राण्यांचे पालनपोषण करतो जसे एक पालक आपल्या मुलाचे पालनपोषण करतो

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਨਹ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਰਾਮ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥
हे माझ्या आत्म्या, हजारो युक्त्या करूनही देव सापडत नाही, पण नानकांनी गुरुमुख बनून देवाला समजून घेतले आहे.॥४॥६॥छक्का १॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧
बिहगडा महला ५ छंत घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਕਾ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਧਰਮ ਨਿਆਏ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या प्रिय देवा, मी एक अद्भुत चमत्कार पाहिला आहे की तो जे काही करतो ते धर्मानुसार न्याय करतो

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਓਨੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸਬਾਏ ਰਾਮ ॥
देवाने हे जग एक रंगमंच किंवा रंगभूमी बनवले आहे जिथे सर्व प्राण्यांचा जन्म आणि मृत्यू अटळ आहे, म्हणजेच या जगात, सजीव जन्माच्या स्वरूपात येतात आणि मृत्यूच्या स्वरूपात निघून जातात

Page 542

ਆਵਣੁ ਤ ਜਾਣਾ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਮੇਦਨਿ ਸਿਰਜੀਆ ॥
ज्याने पृथ्वी निर्माण केली त्याने सजीव प्राण्यांचे जन्म आणि मृत्यूचे चक्र निश्चित केले आहे

ਇਕਨਾ ਮੇਲਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਦਿਆ ॥
देव काही आत्म्यांना सतगुरूंशी ओळख करून देतो आणि त्यांना त्यांच्या दरबारात बोलावतो, परंतु बरेच आत्मे दुविधेत अडकून राहतात आणि भटकत राहतात

ਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥
हे जगाच्या स्वामी, फक्त तुलाच तुझा शेवट माहित आहे; तू सर्व प्राण्यांमध्ये उपस्थित आहेस

ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਵਰਤੈ ਧਰਮ ਨਿਆਏ ॥੧॥
हे संतांनो, काळजीपूर्वक ऐका, नानक सत्य सांगतात की देव धर्मानुसार न्यायाने वागतो.॥१॥

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ ਰਾਮ ॥
अरे माझ्या मित्रांनो, मला भेटा जेणेकरून आपण एकत्र देवाच्या नावाची पूजा करू शकू

ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧੇ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या प्रिये, चला आपण सर्व मिळून परिपूर्ण सद्‌गुरुंची सेवा करूया आणि यमाचा मार्ग मोकळा करूया

ਮਾਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ਸਾਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ॥
गुरुमुख बनून आणि हा कठीण मार्ग सोपा करून, आपण देवाच्या दरबारात वैभव प्राप्त करूया

ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਧਾਤੈ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥
ज्यांच्यासाठी निर्माणकर्त्याने त्यांच्या जन्मापूर्वीपासूनच असे नशीब लिहिले आहे, ते दिवसरात्र त्यानुसार जगतात

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਛੁਟਾ ਜਾ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੇ ॥
जेव्हा एखादी व्यक्ती संतांच्या सभेत सामील होते तेव्हा त्याचा अहंकार, आसक्ती आणि मोह नष्ट होतो

ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ ॥੨॥
सेवक नानक म्हणतात की जो व्यक्ती देवाच्या नावाची पूजा करतो तो जगाच्या सागरातून मुक्त होतो. ॥२॥

ਕਰ ਜੋੜਿਹੁ ਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪੂਜੇਹਾ ਰਾਮ ॥
हे संतांनो, आपण हात जोडून एकत्र येऊया आणि अमर देवाची पूजा करूया

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੂਜਾ ਖੋਜੀਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪੇਹਾ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या प्रिये, मी उपासनेच्या अनेक पद्धती शोधल्या आहेत, परंतु खरी उपासना म्हणजे आपण आपले मन, शरीर आणि सर्वस्व त्याला अर्पण करतो

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਪੂਜ ਚੜਾਵਏ ॥
हे मन, शरीर आणि संपत्ती सर्व परमेश्वराचे आहे, मग त्याला भक्ती म्हणून काय अर्पण करावे?

ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥
ज्या आत्म्यावर जगाचा स्वामी हरी दयाळू आणि दयाळू असतो, तो आत्मा त्याच्या मांडीत विलीन होतो

ਭਾਗੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਇ ਜਿਸ ਕੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ ॥
ज्याच्या कपाळावर असे भाग्य लिहिलेले असते, त्याला आपल्या गुरूंबद्दल प्रेम निर्माण होते

ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੂਜੇਹਾ ॥੩॥
नानक म्हणतात, आपण संतांच्या सभेत एकत्र येऊ आणि देवाच्या नावाची पूजा करू.॥३॥

ਦਹ ਦਿਸ ਖੋਜਤ ਹਮ ਫਿਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਘਰਿ ਆਏ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या प्रिये, आपण दहाही दिशांना परमेश्वराचा शोध घेत राहू शकतो, पण तो आपल्या हृदयातच आढळतो

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥
पूज्य हरीने मानवी शरीरालाच एक हरि मंदिर बनवले आहे ज्यामध्ये ते राहतात

ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ॥
विश्वाचा स्वामी हरि सर्व प्राण्यांमध्ये उपस्थित आहे आणि तो गुरुद्वारे माझ्या हृदयात प्रकट झाला आहे

ਮਿਟਿਆ ਅਧੇਰਾ ਦੂਖੁ ਨਾਠਾ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਇਆ ॥

माझ्या मनातील अज्ञानाचा अंधार नाहीसा झाला आहे, सर्व दुःखे आणि वेदना दूर झाल्या आहेत आणि माझ्या मनातून हरीचे मधुर अमृत टपकू लागले आहे

ਜਹਾ ਦੇਖਾ ਤਹਾ ਸੁਆਮੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭ ਠਾਏ ॥

मी जिथे जिथे पाहतो तिथे तिथे परमात्मा सर्वव्यापी असतो.

ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਘਰਿ ਆਏ ॥੪॥੧॥

नानक म्हणतात की सद्‌गुरुंनी मला माझ्या हृदयात सापडलेल्या देवाशी जोडले आहे.॥४॥१॥

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

रागु बिहागर महाला ५ ॥

ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਮੋਹਨਾ ਘਟ ਸੋਹਨਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮ ॥

माझा देव खूप प्रेमळ आहे, मनाला मोहित करतो, सर्व शरीरांना सजवतो आणि प्रत्येकाच्या जीवनाचा आधार आहे

ਸੁੰਦਰ ਸੋਭਾ ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥

त्या प्रकारच्या लाल गोपाळाचे सौंदर्य अतुलनीय आहे

ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਮਿਲਹੁ ਕੰਤ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥

हे दयाळू गोपाळ, हे प्रिय गोविंद, हे पती देवा, कृपया मला, एका नम्र स्त्रीला दर्शन द्या

ਨੈਨ ਤਰਸਨ ਦਰਸ ਪਰਸਨ ਨਹ ਨੀਦ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥

माझे डोळे तुला पाहण्यासाठी आतुर आहेत. माझ्या आयुष्याची रात्र निघून जात आहे पण मला झोप येत नाही

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਨਾਮ ਬਿੰਜਨ ਭਏ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰਾ ॥

मी माझ्या डोळ्यांना ज्ञानाचा रस्सा लावला आहे आणि परमेश्वराच्या नावाला माझे अन्न बनवले आहे; अशा प्रकारे सर्व अलंकार पूर्ण झाले आहेत

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ਮੇਲਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥

नानक संतांच्या चरणांना स्पर्श करतात आणि प्रार्थना करतात की ते त्यांना देवाशी जोडतील. ॥१॥

ਲਾਖ ਉਲਾਹਨੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਜਬ ਲਗੁ ਨਹ ਮਿਲੈ ਰਾਮ ॥

जोपर्यंत मला माझा देव सापडत नाही तोपर्यंत मला लोकांकडून हजारो निंदा सहन करावी लागेल

ਮਿਲਨ ਕਉ ਕਰਉ ਉਪਾਵ ਕਿਛੁ ਹਮਾਰਾ ਨਹ ਚਲੈ ਰਾਮ ॥

मी परमेश्वराला भेटण्याचा खूप प्रयत्न करतो, पण माझे कोणतेही प्रयत्न फलदायी होत नाहीत

ਚਲ ਚਿਤ ਬਿਤ ਅਨਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਨ ਧੀਜੀਐ ॥

ही संपत्ती आणि मालमत्ता नाशवंत आहे. प्रभूच्या कृपेशिवाय मला कोणत्याही प्रकारे धीर मिळू शकत नाही

ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੀਗਾਰ ਬਿਰਥੇ ਹਰਿ ਕੰਤ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਜੀਐ ॥
माझे अन्न आणि माझा सर्व मेकअप निरुपयोगी आहे, माझ्या पतीशिवाय जगणे अशक्य आहे.

ਆਸਾ ਪਿਆਸੀ ਰੈਨਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੀਐ ਇਕੁ ਤਿਲੈ ॥
त्याच्या दर्शनाच्या आशेने मी रात्रंदिवस तहानलेला असतो, मी त्याच्याशिवाय क्षणभरही राहू शकत नाही.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਦਾਸੀ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात, हे संत, मी तुझा सेवक आहे, माझा प्रिय प्रभू तुझ्या कृपेनेच सापडतो. ॥२॥

ਸੇਜ ਏਕ ਪ੍ਰਿਉ ਸੰਗਿ ਦਰਸੁ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ॥
माझा पलंग माझ्या प्रिय परमेश्वराजवळ आहे पण तरीही मला त्याचे दर्शन होत नाही.

ਅਵਗਨ ਮੋਹਿ ਅਨੇਕ ਕਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਰਾਮ ॥
माझ्यामध्ये अनेक अवगुण आहेत, त्यामुळे माझा नवरा मला त्याच्या दरबारात कसे बोलावेल?

ਨਿਰਗੁਨਿ ਨਿਮਾਣੀ ਅਨਾਥਿ ਬਿਨਵੈ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧੇ ॥
नम्र आणि अनाथ आत्मा, गुणांनी रहित, विनंती करतो की हे कृपानिधी, मला दर्शन देऊन कृपया मला प्रसन्न करा.

ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਖੋਈਐ ਸਹਜਿ ਸੋਈਐ ਪ੍ਰਭ ਪਲਕ ਪੇਖਤ ਨਵ ਨਿਧੇ ॥
नवनिधीच्या परमेश्वराचे दर्शन घेतल्याने क्षणभरही भ्रमाची भिंत कोसळते आणि मी सहज सुखात झोपतो.

ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਆਵੈ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਈਐ ॥
जर माझा प्रिय परमेश्वर माझ्या हृदयाच्या घरी आला तर मी तिथेच राहीन आणि त्याच्याबरोबर शुभ गीते गाईन.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਸਰਣੀ ਮੋਹਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਈਐ ॥੩॥
नानक संतांच्या चरणांना स्पर्श करतात आणि त्यांचा आश्रय घेतात, हे संतांनो, मला परमेश्वराचे दर्शन द्या. ॥३॥

ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥
संतांच्या अपार कृपेने मला भगवंत मिळाला आहे,

ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਇਆ ਰਾਮ ॥
माझ्या मनातील शांतीमुळे माझी इच्छा पूर्ण झाली आहे आणि तृष्णेची तीव्र भावना शांत झाली आहे.

ਸਫਲਾ ਸੁ ਦਿਨਸ ਰੈਣੇ ਸੁਹਾਵੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਨਾ ॥
तो दिवस खूप शुभ आहे, ती रात्र देखील आनंददायी आहे, खूप आनंद आणि आनंद आहे.

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਨਾ ॥
जेव्हा माझे प्रिय गोपाळ गोविंद माझ्या हृदयात प्रकट झाले आहेत, तेव्हा मी त्यांचे गुण कोणत्या उत्कटतेने उच्चारू?

ਭ੍ਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਮਿਲਿ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥
माझे भ्रम, लोभ, आसक्ती आणि दुर्गुण नष्ट झाले आहेत आणि मी माझ्या इंद्रियांच्या रूपाने माझ्या मित्रांसह शुभ गीते गातो.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੨॥
नानक त्या संतांच्या पाया पडतो आणि त्यांना प्रार्थना करतो ज्यांनी योगायोगाने त्याला देवाशी जोडले.

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिहागडा महाल 5॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या परिपूर्ण गुरु परब्रह्मा! माझ्यावर अशी कृपा कर की मी रात्रंदिवस तुझे नामस्मरण करत राहो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਉਚਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਿਠਾ ਲਾਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥
मी आनंदाचे अमृत उच्चारण करू आणि हरी यशाच्या द्वारे तुझा आनंद मला गोड होवो.

ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ॥
हे गोपाळ गोविंद, माझ्यावर दया आणि दया कर कारण तुझ्याशिवाय मला आधार नाही.

ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਜੀਉ ਤਨੁ ਧਨੁ ਤੁਮ੍ ਮਨਾ ॥

हे सर्वशक्तिमान, अव्यक्त, अफाट आणि सर्वव्यापी देवा, माझे प्राण, शरीर, धन आणि मन हे सर्व तुझे आहे.

ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਨਾਥ ਚੰਚਲ ਬਲਹੀਨ ਨੀਚ ਅਜਾਣਾ ॥

मी मूर्ख, मूर्ख, अनाथ, चंचल, शक्तिहीन, क्षुद्र आणि बुद्धीहीन प्राणी आहे.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥੧॥

अनक प्रार्थना करतो, हे देवा, मी तुझा आश्रय घेतला आहे, मला जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यापासून वाचव. ॥१॥

ਸਾਧਹ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਨੀਤਾ ਰਾਮ ॥

संतांचा आश्रय घेतल्याने मनुष्य मोक्ष प्राप्त करतो जेथे दररोज देवाची स्तुती केली जाते

ਧੂਰਿ ਭਗਤਨ ਕੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਗਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ਰਾਮ ॥

हे पूज्य देवा! तुझ्या भक्तांच्या पायाची धूळ मनाला व शरीराला लागली तर सर्व पतित प्राणी पावन होतात.

ਪਤਿਤਾ ਪੁਨੀਤਾ ਹੋਹਿ ਤਿਨ੍ ਸੰਗਿ ਜਿਨ੍ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥

ज्यांना सृष्टी प्राप्त झाली आहे त्यांच्या संगतीने अशुद्ध व्यक्ती पवित्र होतात.

ਨਾਮ ਰਾਤੇ ਜੀਅ ਦਾਤੇ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥

जे भक्त भगवंताच्या नामस्मरणात रमलेले असतात, ते जीवांना रोज आध्यात्मिक दान देत असतात आणि त्यांचे दान दिवसेंदिवस वाढतच जाते.

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥

जे जीव हरिच्या नामस्मरणाने आपले मन जिंकतात त्यांना रिद्धी, सिद्धी आणि नवे धन प्राप्त होते.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਈਅਹਿ ਸਾਧ ਸਾਜਨ ਮੀਤਾ ॥੨॥

नानक प्रार्थना करतात की केवळ नशिबानेच ऋषींच्या रूपात मित्र आणि नातेवाईक मिळतात. ॥२॥

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥

हे परमेश्वरा1 जे तुमच्या खऱ्या नावाने व्यवसाय करतात ते पूर्ण सावकार आहेत.

ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ਤਿੰਨ ਪਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਲਾਹਾ ਰਾਮ ॥

हे श्रीहरि! तुझ्या नामाचा अपार खजिना त्यांच्याकडे आहे आणि त्यांना हरि कीर्तनाचा लाभ मिळतो

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਲੋਭੁ ਬਿਆਪੈ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰਾਤਿਆ ॥

जे लोक भगवंताच्या प्रेमाकडे आकर्षित होतात ते वासना, क्रोध आणि लोभ यांच्यापासून दूर राहतात.

ਏਕੁ ਜਾਨਹਿ ਏਕੁ ਮਾਨਹਿ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮਾਤਿਆ ॥

ते फक्त एकच देव जाणतात, त्याच्यावरच श्रद्धा ठेवतात आणि त्याच्या रंगात मग्न राहतात.

ਲਗਿ ਸੰਤ ਚਰਣੀ ਪੜੇ ਸਰਣੀ ਮਨਿ ਤਿਨਾ ਓਮਾਹਾ ॥

ते संतांच्या चरणांना स्पर्श करून त्यांचा आश्रय घेतात आणि त्यांच्या हृदयात उत्साह निर्माण होतो.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਸੇਈ ਸਚੇ ਸਾਹਾ ॥੩॥

नानक प्रार्थना करतात की ज्यांच्याकडे भगवंताचे नाव आहे तेच खरे सावकार आहेत. ॥३॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸਿਮਰੀਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਕੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥

हे नानक! आपण केवळ त्या पूज्य देवाची उपासना केली पाहिजे ज्याची शक्ती संपूर्ण जगात कार्यरत आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮ ॥
गुरुमुखी व्यक्ती आपल्या मनाने विश्वाचे निर्माते श्री हरि मुरारी यांना विसरत नाहीत

ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥
ज्यांनी देवाचे ध्यान केले आहे त्यांना कोणतेही दुःख, रोग किंवा भीती वाटत नाही

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਭਵਜਲੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥
संतांच्या असीम कृपेने, ते जगाच्या या भयानक महासागरातून पार होतात आणि देवाने सुरुवातीपासूनच त्यांच्यासाठी जे लिहिले आहे ते प्राप्त करतात

ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੀ ॥
अनंत देवाला भेटल्याने, शुभेच्छा आणि मनाची शांती मिळते

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात की देवाची पूजा केल्याने आपल्या इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत. ४ ॥ ३ ॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
बिहगडा महाला ५ घर २

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਵਧੁ ਸੁਖੁ ਰੈਨੜੀਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ॥
हे आनंददायी रात्र, तू खूप लांब होवोस कारण मी माझ्या प्रिय प्रभूवर अपार प्रेमात पडलो आहे

ਘਟੁ ਦੁਖ ਨੀਦੜੀਏ ਪਰਸਉ ਸਦਾ ਪਗਾ ॥
हे वेदनादायक झोपे, लहान हो म्हणजे मी नेहमी प्रभूच्या चरणी तल्लीन राहू शकेन

ਪਗ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਉ ਸਦਾ ਜਾਚਉ ਨਾਮ ਰਸਿ ਬੈਰਾਗਨੀ ॥
मला नेहमीच देवाच्या चरणांची धूळ हवी असते आणि त्याच्या नावाने दान करण्याची इच्छा असते, ज्यासाठी मी एक संन्यासी झालो आहे

ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਮਾਤੀ ਮਹਾ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਨੀ ॥
माझ्या प्रिय प्रभूच्या प्रेमात मग्न होऊन आणि साधेपणाने मात करून, मी मोठ्या दुःखाचा त्याग केला आहे.

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨ੍ਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਮਿਲਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚ ਮਗਾ ॥
प्रिय परमेश्वराने माझा हात धरला आहे, जो प्रेमाच्या अमृताने भिजलेला आहे आणि प्रियकराला भेटणे हाच खरा मार्ग आहे

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਹਉ ਚਰਣਹ ਸੰਗਿ ਲਗਾ ॥੧॥
नानक प्रार्थना करतात, हे देवा, माझ्यावर तुझे आशीर्वाद वर्षाव कर जेणेकरून मी नेहमी तुझ्या चरणी राहू शकेन.॥१॥

ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਚਰਣਿ ਲਗਹ ॥
माझ्या प्रिय मित्रांनो, चला आपण सर्व मिळून भगवान हरीच्या चरणी तल्लीन राहूया

ਮਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੰਗਹ ॥
माझ्या हृदयात माझ्या प्रिय प्रभूबद्दल अपार प्रेम आहे. चला, आपण सर्व मिळून हरीच्या भक्तीसाठी प्रार्थना करूया

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਜਾਇ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥
हरिभक्ती प्राप्त केल्यानंतर, प्रभूचे ध्यान करा आणि भक्तांना भेटण्यासाठी जा

ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਤਜੀਐ ਅਰਪਿ ਤਨੁ ਧਨੁ ਇਹੁ ਮਨਾ ॥
चला, आपण अभिमान, आसक्ती आणि दुर्गुण सोडून देवाला आपले शरीर, मन आणि धन अर्पण करूया

ਬਡ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਗੁਣ ਸੰਪੂਰਨ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਗਹ ॥
देव महान, सर्वशक्तिमान, सर्वव्यापी आणि सर्वव्यापी आहे; त्याला भेटल्याने भ्रमाची भिंत नष्ट होते

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਖੀਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਪਹ ॥੨॥
नानक विनंती करतात की मित्रांनो, माझा सल्ला काळजीपूर्वक ऐका; आपण दररोज हरीचे नाव जपत राहिले पाहिजे.॥२॥

ਹਰਿ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਗਣੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥

हरीची पत्नी नेहमीच विवाहित असते आणि तिला सर्व प्रकारच्या सुखसोयी मिळतात

ਰਾਂਡ ਨ ਬੈਸਈ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥

तिचा प्रभु अमर असल्याने ती कधीही विधवा होत नाही

ਨਹ ਦੂਖ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵੈ ਧੰਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀਆ ॥

ती नेहमी तिच्या पतीची आठवण ठेवते आणि तिला कोणतेही दुःख होत नाही; अशी स्त्री धन्य आणि भाग्यवान असते.

ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸੋਵਹਿ ਕਿਲਬਿਖ ਖੋਵਹਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗੀਆ ॥

ती नैसर्गिक आनंदात विसावते आणि तिचे सर्व दुःख आणि वेदना नष्ट होतात; ती नामाच्या अमृतात बुडून जागी होते

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਹਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਹਣਾ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਮੀਠੇ ਭਾਣੇ ॥

ती त्याच्या प्रेमात तल्लीन राहते आणि हरीचे नाव तिचे अमूल्य अलंकार आहे. तिच्या प्रिय प्रभूचे शब्द तिला खूप गोड आणि चांगले वाटतात

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਨ ਇਛ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥੩॥

नानक प्रार्थना करतात की माझी इच्छा पूर्ण झाली आहे कारण मला माझा शाश्वत पती, देव सापडला आहे.॥३॥

ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਹਿਲੜੇ ਕੋਡ ਅਨੰਦਾ ॥

त्या घराच्या हृदयात मंगलमय गाणी, मजा आणि आनंद आहे

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

ज्या मन आणि शरीरात आनंदाचा स्वामी राहतो

ਹਰਿ ਕੰਤ ਅਨੰਤ ਦਇਆਲ ਸ੍ਰੀਧਰ ਗੋਬਿੰਦ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੋ ॥

माझा हरिकांत असीम दयाळू आहे. हे श्रीधर, हे गोविंद, तू पतित आत्म्यांचा तारणहार आहेस

ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ਭੈ ਸਿੰਧੁ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣੋ ॥

देव सर्वांवर दयाळू आहे आणि तो हरि मुरारी आहे जो प्राण्यांना जगाच्या भयानक समुद्रातून पार घेऊन जातो

ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਕੰਠਿ ਲਾਵੈ ਇਹੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਦਾ ॥

त्या स्वामींची इच्छा आहे की जो कोणी त्यांच्या आश्रयाला येईल, तो त्याला आलिंगन देईल

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਕੇਲ ਕਰੰਦਾ ॥੪॥੧॥੪॥

नानक प्रार्थना करतात की मला माझा प्रिय पती हरी मिळाला आहे जो नेहमी आनंदमय खेळात सक्रिय असतो. ॥४॥१॥४॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

बिहागडा महाला ५॥

ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰੋਵਰ ਤਹ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸੁ ਮਨਾ ॥

हे माझ्या मन! देवाचे चरण हे एक पवित्र सरोवर आहेत, इथेच आपले निवासस्थान बनव

ਕਰਿ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਸਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੁ ਮਨਾ ॥
हे माझ्या मन! देवाच्या पवित्र सरोवरात स्नान कर कारण तिथे तुझे सर्व दुःख आणि त्रास नष्ट होतील

ਕਰਿ ਸਦਾ ਮਜਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਜਨੁ ਦੁਖ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਸੇ ॥
त्या प्रिय गोविंदाच्या नावाच्या सरोवरात नेहमी स्नान करा, जे दुःखाचा अंधकार नष्ट करते

ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ਤਿਸ ਕਉ ਕਟੈ ਜਮ ਕੇ ਫਾਸੇ ॥
देव यमाच्या मृत्यूचा फास कापतो म्हणून आत्मा जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त होतो

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਤਹਾ ਪੂਰਨ ਆਸੋ ॥
संतांच्या मेळाव्यात सामील व्हा आणि देवाच्या नावात मग्न रहा; येथे प्रत्येक आशा पूर्ण होईल

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਿਵਾਸੋ ॥੧॥
नानक प्रार्थना करतात: हे हरि, मला आशीर्वाद दे आणि तुझ्या सुंदर कमळाच्या चरणी स्थान दे.॥१॥

ਤਹ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦਾ ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥
तिथे नेहमीच आनंद आणि समाधान असते आणि 'अनहद' हा शब्द सतत घुमत राहतो

ਮਿਲਿ ਗਾਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥
संत एकत्र येऊन परमेश्वराची स्तुती करतात आणि त्याचे गुणगान करत राहतात

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਗਾਵਹਿ ਖਸਮ ਭਾਵਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨੀਆ ॥
संत त्यांच्या स्वामींना प्रसन्न करतात, ते त्यांच्या स्वामींची स्तुती करतात आणि त्यांच्या प्रेमाच्या रंगात भिजलेले राहतात

ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥
ते त्यांच्या मालकाची स्तुती करतात आणि त्याच्या प्रेमाच्या रंगापासून वेगळे होऊन त्याच्याशी एकरूप होतात

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਦਇਆ ਕੀਨ੍ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥
एक अगम्य आणि अनंत परमेश्वर त्यांच्यावर दया करतो आणि त्यांना आपल्या बाहूंमध्ये घेतो आणि त्यांना आपले बनवतो

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੋ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात की शुद्ध, खरा, अखंड आवाज त्याच्या मनात नेहमीच घुमत राहो.॥२॥

ਸੁਣਿ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥
हे भाग्यवान! देवाचे अमृतमय शब्द ऐक

ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖੀ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥
ज्यांच्या नशिबात हे पवित्र भाषण लिहिले आहे त्यांच्या हृदयात हे अमृतसारखे भाषण प्रवेश करते

ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਤਿਨੀ ਜਾਣੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥
ज्याच्यावर परमेश्वर आपले आशीर्वाद वर्षाव करतो त्यालाच त्याच्या अनकहीत कथेचे ज्ञान मिळते

ਅਮਰੁ ਥੀਆ ਫਿਰਿ ਨ ਮੂਆ ਕਲਿ ਕਲੇਸਾ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥
असा प्राणी अमर होतो आणि पुन्हा कधीही मरत नाही; त्याचे सर्व दुःख, वेदना आणि दुःख नष्ट होतात

ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਾਈ ਤਜਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਣੀ ॥
तो कधीही त्याग न करणाऱ्या परमेश्वराचा आश्रय घेतो आणि परमेश्वराचे प्रेम त्याचे मन आणि शरीर आकर्षित करते

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਗਾਈਐ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात की हे जीवा, आपण नेहमी पवित्र अमृत वाणीची स्तुती करत राहावी. ॥३॥

ਮਨ ਤਨ ਗਲਤੁ ਭਏ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥
मन आणि शरीर देवाच्या अमृत शब्दांमध्ये इतके गढून जातात की काहीही बोलता येत नाही

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਅੜਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥
ज्या देवाने प्राणी निर्माण केला तो त्यात लीन होतो

ਮਿਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤੀ ਓਤਿ ਪੋਤੀ ਉਦਕੁ ਉਦਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥
जसे पाणी पाण्यात विलीन होते, तसेच तो ब्रह्मज्योतीत वस्त्राप्रमाणे विलीन होतो

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਨਹ ਦੂਜਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥
पाणी, पृथ्वी आणि आकाशात फक्त एकच देव आहे, दुसरा कोणीही दिसत नाही

ਬਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
तो सर्व जंगलात, गवतात आणि तिन्ही लोकात सर्वव्यापी आहे आणि त्याचे मूल्यांकन करता येत नाही

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਏਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੪॥੨॥੫॥
नानक प्रार्थना करतात की ज्या देवाने हे विश्व निर्माण केले आहे त्याला याबद्दल सर्व काही माहित असावे. ॥४॥२॥५॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिहागडा महाला ५॥

ਖੋਜਤ ਸੰਤ ਫਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥
संत आपल्या सर्वांच्या जीवनाचा मूळ पाया असलेल्या देवाचा शोध घेत राहतात

ਤਾਣੁ ਤਨੁ ਖੀਨ ਭਇਆ ਬਿਨੁ ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥
त्यांच्या प्रिय प्रभूशी एकरूप न होता त्यांची शारीरिक शक्ती कमी होते

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਮਇਆ ਧਾਰੇ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲੀਜੀਐ ॥
हे प्रिय प्रभू! कृपया मला भेटायला या आणि दयाळू व्हा आणि मला तुमच्या मांडीवर एकरूप करा

ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਅਪਨਾ ਜਪਉ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦਰਸ ਪੇਖੇ ਜੀਜੀਐ ॥
हे माझ्या प्रभू! माझ्याकडे कृपा करून पहा आणि मला तुमचे नाव द्या जेणेकरून मी तुमची पूजा करत राहू शकेन आणि फक्त तुम्हाला पाहूनच मी जगू शकेन

ਸਮਰਥ ਪੂਰਨ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥
हे जगाच्या स्वामी, तू सर्वशक्तिमान, सर्वव्यापी, नेहमीच स्थिर, सर्वोच्च, दुर्गम आणि अमर्याद आहेस

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥
नानक प्रार्थना करतात, हे प्रिय देवा, कृपया मला भेटायला या. ॥१॥

ਜਪ ਤਪ ਬਰਤ ਕੀਨੇ ਪੇਖਨ ਕਉ ਚਰਣਾ ਰਾਮ ॥
हे रामा! तुमच्या चरणांचे दर्शन घेण्यासाठी मी अनेक तपश्चर्या, उपवास इत्यादी केल्या आहेत

ਤਪਤਿ ਨ ਕਤਹਿ ਬੁਝੈ ਬਿਨੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾ ਰਾਮ ॥
पण तुमच्या आश्रयाशिवाय मनाची तहान भागणार नाही

ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰੀਐ ॥
हे प्रभू! मी तुझ्या शरणात आलो आहे; माझ्या पापांच्या साखळ्या तोड आणि मला या जगाच्या महासागरातून पार करण्यास मदत कर

ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨਾ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਉਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰੀਐ ॥
मी अनाथ आहे आणि माझ्यात कोणतेही गुण नाहीत. मला काहीही माहित नाही, म्हणून माझे गुण आणि दोष विचारात घेऊ नका

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥
प्रिय गोपाळ खूप दयाळू, सर्वशक्तिमान आणि इतरांना सर्वकाही करायला लावणारा आहे

ਨਾਨਕ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਮਾਗੈ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ॥੨॥
नानक रूपातील चातक हरि रूपातील नामाचा एक थेंब मागतो आणि हरिच्या चरणांचे जप करून जिवंत राहतो. ॥२॥

Page 546

ਅਮਿਅ ਸਰੋਵਰੋ ਪੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਾਮ ॥
हे जीवा, हरि हे अमृताचे सरोवर आहे, ते हरिनाम अमृत प्या

ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ਰਾਮ ॥
देव फक्त संतांच्या सभेतच आढळू शकतो आणि त्याची पूजा केल्याने आपली सर्व कामे पूर्ण होतात

ਸਭ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਦੀਰਨ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥
तो सर्व कार्यांचा पूर्णकर्ता आणि सर्व दुःखांचा नाश करणारा आहे; म्हणून, आपण त्याला आपल्या मनात क्षणभरही विसरू नये

ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥
सर्वगुणसंपन्न भगवान जगदीश्वर रात्रंदिवस आनंदात असतात आणि नेहमीच सत्याचे मूर्त स्वरूप असतात

ਅਗਣਤ ਊਚ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਜਾ ਕੋ ਧਾਮਾ ॥
तो ठाकूर अनंत, सर्वोच्च आणि अमर्याद आहे ज्याचे निवासस्थान दुर्गम आहे

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਮਾ ॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात की माझी इच्छा पूर्ण झाली आहे कारण मला देव मिळाला आहे.॥३॥

ਕਈ ਕੋਟਿਕ ਜਗ ਫਲਾ ਸੁਣਿ ਗਾਵਨਹਾਰੇ ਰਾਮ ॥
जे लोक परमेश्वराचे गुणगान ऐकतात आणि गातात त्यांना लाखो यज्ञांचे फळ मिळते

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥
देवाचे नाव घेणाऱ्यांचा संपूर्ण वंश जगाचा समुद्र पार करतो

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੋਹੰਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਤ ਗਨਾ ॥
हरीच्या नावाचा जप केल्याने, एक जीव सुंदर बनतो, ज्याचा महिमा वर्णन करता येत नाही

ਹਰਿ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ਚਿਤਵੰਤਿ ਦਰਸਨੁ ਸਦ ਮਨਾ ॥
हे माझ्या प्रिय देवा, मी तुला विसरू शकत नाही, कारण माझे हृदय नेहमीच तुला पाहण्यासाठी आतुर असते

ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥
तो महान शुभ दिवस आला आहे जेव्हा सर्वोच्च, अगम्य आणि अनंत परमेश्वराने आपल्याला आलिंगन दिले आहे

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੩॥੬॥
नानक प्रार्थना करतात की जेव्हा एखाद्याला सर्वात प्रिय परमेश्वर सापडतो तेव्हा सर्वकाही यशस्वी होते.॥४॥३॥६॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥
बिहागडा महाला ५ महिन्यांचा॥

ਅਨ ਕਾਏ ਰਾਤੜਿਆ ਵਾਟ ਦੁਹੇਲੀ ਰਾਮ ॥
हे मानवा, जीवनाचा हा मार्ग खूप कठीण आहे म्हणून तू निरुपयोगी गोष्टींच्या आसक्तीमध्ये का अडकला आहेस?

ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਿਆ ਤੇਰਾ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਰਾਮ ॥
हे पापी, या जगात तुझा कोणी साथीदार नाही

ਕੋਏ ਨ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਪਛੋਤਾਵਹੇ ॥
जर कोणी तुमचा सोबती नसेल, तर तुम्हाला तुमच्या कृतीबद्दल नेहमीच पश्चात्ताप होईल

ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ਫਿਰਿ ਕਦਹੁ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵਹੇ ॥
जर तुम्ही तुमच्या जिभेने जगाच्या स्वामी गोपाळाचे गुण जपले नाहीत तर तुम्हाला जीवनाची ही शुभ संधी पुन्हा कधी मिळेल?

ਤਰਵਰ ਵਿਛੁੰਨੇ ਨਹ ਪਾਤ ਜੁੜਤੇ ਜਮ ਮਗਿ ਗਉਨੁ ਇਕੇਲੀ ॥
ज्याप्रमाणे झाडावरून गळून पडणारी पाने पुन्हा झाडाला जोडता येत नाहीत, त्याचप्रमाणे आत्मा मृत्यूच्या मार्गावर एकटाच चालतो

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸਦਾ ਫਿਰਤ ਦੁਹੇਲੀ ॥੧॥
नानक प्रार्थना करतात की हरीच्या नावाशिवाय आत्मा कायम दुःखात आणि क्लेशात भटकत राहील. ॥१॥

ਤੂੰ ਵਲਵੰਚ ਲੂਕਿ ਕਰਹਿ ਸਭ ਜਾਣੈ ਜਾਣੀ ਰਾਮ ॥
हे जीवा, तू गुप्तपणे मोठी फसवणूक आणि फसवणूक करत राहतोस पण देवाला सर्व काही माहित आहे

ਲੇਖਾ ਧਰਮ ਭਇਆ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀ ਰਾਮ ॥
जेव्हा परलोकात धर्मराज तुमच्या कर्मांचा हिशोब घेतील तेव्हा तुमच्या दुष्कर्मांमुळे तुम्ही तेलाच्या गिरणीत तीळासारखे कुटले जाल

ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੇ ਦੁਖ ਸਹੁ ਪਰਾਣੀ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ॥
हे नश्वर, तुला तुझ्या कर्मांचे दुःख भोगावे लागेल आणि तू विविध जन्मांच्या चक्रात भटकत राहशील

ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
महामोहिनीच्या आकर्षणात अडकून, माणूस आपले मौल्यवान मानवी जीवन गमावतो जे हिऱ्यासारखे आहे

ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਾਝਹੁ ਆਨ ਕਾਜ ਸਿਆਣੀ ॥
एकाच देवाच्या नावाव्यतिरिक्त, आत्मा सर्व कामांमध्ये कुशल आणि हुशार आहे

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿ ਲੁਭਾਣੀ ॥੨॥
ज्यांच्या कर्मात हे लिहिले आहे ते दुविधेत आणि सांसारिक आसक्तीमध्ये मग्न राहावेत अशी नानक प्रार्थना करतात. ॥२॥

ਬੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣੁ ਵਿਛੁੜਿ ਪਇਆ ॥
कृतघ्न माणूस देवापासून वेगळा राहतो आणि त्याचा मध्यस्थ कोणीही नसतो

ਆਏ ਖਰੇ ਕਠਿਨ ਜਮਕੰਕਰਿ ਪਕੜਿ ਲਇਆ ॥
मृत्यूचे कठीण दूत येऊन त्याला पकडतात आणि

ਪਕੜੇ ਚਲਾਇਆ ਅਪਣਾ ਕਮਾਇਆ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਰਾਤਿਆ ॥
त्याच्या दुष्कर्मांमुळे, यमदूत त्याला मागे टाकतात कारण तो महामोहिनीमध्ये मग्न होता

ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਜਪਿਆ ਤਪਤ ਥੰਮ੍ ਗਲਿ ਲਾਤਿਆ ॥
जो माणूस गुरुमुख बनून देवाचे गुणगान करत नाही त्याला जळत्या खांबाशी बांधले जाते

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮੁਠਾ ਖੋਇ ਗਿਆਨੁ ਪਛੁਤਾਪਿਆ ॥

वासना, क्रोध आणि अहंकारात बुडालेला जीव सर्वकाही गमावतो आणि ज्ञानाशिवाय पश्चात्ताप करत राहतो

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਸੰਜੋਗਿ ਭੂਲਾ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਰਸਨ ਨ ਜਾਪਿਆ ॥੩॥

नानक प्रार्थना करतात की त्याच्या कर्मांच्या परिणामांमुळे, मनुष्य देवाला विसरला आहे आणि तो भरकटला आहे आणि म्हणूनच तो आपल्या जिभेने श्री हरीचे नाव जपत नाही. ॥३॥

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਰਾਮ ॥

हे परमेश्वरा! तुझ्याशिवाय आमचे रक्षण करणारे कोणीही नाही

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਰਾਮ ॥

हे भगवान हरि! पतित लोकांना वाचवणे हे तुमचे कर्तव्य आहे

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥

हे पतितांना वाचवणाऱ्या परमेश्वरा, हे दयेच्या सागर, हे दयेच्या घरा, मी तुझ्या युद्धभूमीवर आलो आहे

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਰੁ ਕਰਤੇ ਸਗਲ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

हे जगाच्या निर्मात्या, कृपया मला या नश्वर जगाच्या अंधाराच्या विहिरीतून वाचव. तू सर्व प्राण्यांचे पालनपोषण करणारा आहेस

ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਕਟਿ ਮਹਾ ਬੇੜੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥

मी तुमच्या शरणात आलो आहे; कृपया माझे सांसारिक बंधने तोडून टाका आणि मला नामाचा आधार द्या

Page 547

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਰ ਦੇਇ ਰਾਖਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਰਾ ॥੪॥
नानक! मी प्रार्थना करतो की हे दीनदयाळ गोविंद, कृपया तुझ्या दयेच्या हाताने माझे रक्षण कर.॥४॥

ਸੋ ਦਿਨੁ ਸਫਲੁ ਗਣਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥
जेव्हा देवाला भेटता येते तेव्हा तो दिवस खूप शुभ मानला जातो

ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਰਗਟਿਆ ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥
सर्व सुख आणि समृद्धी दृश्यमान झाली आहे आणि दुःख माझ्यापासून दूर गेले आहे

ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦ ਹੀ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ॥
जगाच्या निर्मात्या गोपाळाची दररोज स्तुती केल्याने, व्यक्तीला नेहमीच नैसर्गिक आनंद आणि आनंद मिळतो

ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਮਿਲੇ ਰੰਗੇ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਈਐ ॥
संतांच्या मेळाव्यात सामील होऊन, मी परमेश्वराच्या नावाचे गुणगान गातो, ज्यामुळे मला पुन्हा बाळाच्या जन्मात भटकावे लागणार नाही

ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਆਦਿ ਅੰਕੁਰੁ ਆਇਆ ॥
देवाने मला स्वाभाविकपणे स्वीकारले आहे आणि माझ्या मागील जन्मातील चांगल्या कर्मांची बीजे अंकुरली आहेत

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਬਹੁੜਿ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਇਆ ॥੫॥੪॥੭॥
नानक प्रार्थना करतात की देवाने स्वतः मला शोधले आहे आणि कदाचित तो पुन्हा कधीही माझ्यापासून दूर जाणार नाही.॥५॥४॥७॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥
बिहागडा महाला ५ महिन्यांचा॥

ਸੁਨਹੁ ਬੇਨੰਤੀਆ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥
हे परमेश्वरा! माझी विनंती ऐक

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਭਰੇ ਭੀ ਤੇਰੇ ਚੇਰੇ ਰਾਮ ॥
आपण जीव लाखो पापांनी भरलेले असलो तरी, आपण तुमचे सेवक आहोत

ਦੁਖ ਹਰਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਮੋਹਨ ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਭੰਜਨਾ ॥
हे दुःखाचा नाश करणाऱ्या, हे दयाळू मोहन, हे संघर्ष आणि दुःखाचा नाश करणाऱ्या.

ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੀ ਸਰਬ ਮੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥
हे सर्वव्यापी निरंजना, मी तुझ्या शरण आलो आहे, माझ्यावर दया कर आणि माझा मान आणि प्रतिष्ठा वाचव

ਸੁਨਤ ਪੇਖਤ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਹੂ ਤੇ ਨੇਰੇ ॥
परमेश्वर सर्वांना ऐकतो आणि पाहतो. तो आपल्या सर्वांसोबत आहे आणि आपल्या खूप जवळ आहे

ਅਰਦਾਸਿ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਸੁਆਮੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਘਰ ਕੇ ਚੇਰੇ ॥੧॥
स्वामी नानक यांची प्रार्थना ऐका आणि मला तुमच्या घरात सेवक म्हणून ठेवा.॥१॥

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਹਮ ਦੀਨ ਭੇਖਾਰੀ ਰਾਮ ॥
हे रामा, तू नेहमीच सर्वशक्तिमान आहेस पण आम्ही प्राणी गरीब भिकारी आहोत

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮ ॥
हे मुरारी प्रभू! मी मायेच्या भ्रमात बुडालो आहे, कृपया मला या भ्रमातून बाहेर काढा

ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਕਾਰਿ ਬਾਧਿਓ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਕਮਾਵਨੇ ॥
लोभ, आसक्ती आणि दुर्गुणांमध्ये अडकून मी अनेक पापे केली आहेत

ਅਲਿਪਤ ਬੰਧਨ ਰਹਤ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਅਪਨਾ ਪਾਵਨੇ ॥
सजीव प्राणी त्याच्या चांगल्या आणि वाईट कर्मांचे फळ सतत घेत राहतो

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਹਾਰੀ ॥
हे पतितांना शुद्ध करणाऱ्या, माझ्यावर दया करा, कारण मी पराभूत झालो आहे, विविध जन्मांतून भटकत आहे

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात की मी देवाचा सेवक आहे आणि हा माझ्या आत्म्याचा आणि जीवनाचा आधार आहे.॥२॥

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡਾ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ਰਾਮ ॥
हे रामा, तू सर्व कलांमध्ये सक्षम आहेस आणि खूप महान आहेस, पण माझी बुद्धी खूपच कमी आहे

ਪਾਲਹਿ ਅਕਿਰਤਘਨਾ ਪੂਰਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ॥
तुम्ही कृतघ्न प्राण्यांनाही पोषण देता आणि सर्व प्राण्यांवर तुमची पूर्ण कृपा वर्षाव करता

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਮੋਹਿ ਨੀਚੁ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ॥
हे जगाच्या निर्मात्या, तू अफाट आहेस आणि तुझे ज्ञान अनंत आहे पण मी, हा नीच प्राणी, काहीही जाणत नाही

ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਗ੍ਰਹਨ ਕਉਡੀ ਪਸੂ ਨੀਚੁ ਇਆਨਾ ॥
मी त्या प्राण्यासारखा मूर्ख आणि नीच आहे ज्याने तुमचे अमूल्य नाव सोडून शंख गोळा केले आहेत

ਤਿਆਗਿ ਚਲਤੀ ਮਹਾ ਚੰਚਲਿ ਦੋਖ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੋਰੀ ॥
हे प्रभू! पाप करून मी ही माया मिळवली आहे, जी खूप चंचल आहे आणि आत्म्याचा त्याग केल्यानंतर निघून जाते

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਮੋਰੀ ॥੩॥
नानक म्हणतात की हे सर्वशक्तिमान प्रभू, मी तुमच्या शरणात आहे, कृपया माझ्यावर दया करा आणि माझा सन्मान वाचवा.॥३॥

ਜਾ ਤੇ ਵੀਛੁੜਿਆ ਤਿਨਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥
ज्या देवापासून मी वेगळे झालो होतो त्याने स्वतः मला स्वतःशी जोडले आहे

ਸਾਧੂ ਸੰਗਮੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥
संतांच्या सभेत सामील होऊन त्यांनी श्रीहरीची स्तुती गायली आहे

ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੋਵਿਦ ਸਦਾ ਨੀਕੇ ਕਲਿਆਣ ਮੈ ਪਰਗਟ ਭਏ ॥
त्या जगाच्या पालनकर्त्याच्या गुणांचे कौतुक करून, कल्याणाचे स्वरूप असलेला देव दृश्यमान झाला आहे

ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਲਏ ॥
परमेश्वराबरोबर माझ्या हृदयाचे पलंग सुंदर झाले आहे आणि त्याने मला आपले बनवले आहे

ਛੋਡਿ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤ ਹੋਏ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
मी काळजी सोडून दिली आहे आणि आता शांत आहे आणि पुन्हा कधीही दुःख अनुभवले नाही

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੇ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਇਆ ॥੪॥੫॥੮॥
नानक म्हणतात की तो फक्त देवाला पाहूनच जगतो आणि सद्गुणांचे भांडार असलेल्या परमेश्वराची स्तुती करत राहतो.॥४॥५॥८॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥
बिहागडा महाला ५ महिन्यांचा॥

ਬੋਲਿ ਸੁਧਰਮੀੜਿਆ ਮੋਨਿ ਕਤ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥
अरे भल्या माणसा, तू गप्प का आहेस ते सांग

ਤੂ ਨੇਤ੍ਰੀ ਦੇਖਿ ਚਲਿਆ ਮਾਇਆ ਬਿਉਹਾਰੀ ਰਾਮ ॥
तुम्ही स्वतःच्या डोळ्यांनी माया पाळणाऱ्यांना पाहिले आहे, जे सर्व नाशवंत आहेत

ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਕਛੁ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮਾ ॥
हे मानवा, गोविंदाच्या नावाशिवाय माझ्याकडे तुझ्याकडे काहीही नाही

ਦੇਸ ਵੇਸ ਸੁਵਰਨ ਰੂਪਾ ਸਗਲ ਊਣੇ ਕਾਮਾ ॥
देश, कपडे, सोने-चांदी, ही सर्व कामे निरुपयोगी आहेत

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਹਸਤ ਘੋਰਿ ਵਿਕਾਰੀ ॥
मुलगा आणि पत्नी जगाच्या सौंदर्याने जीवाला साथ देत नाहीत आणि त्याला हत्ती, घोडे आणि इतर आकर्षक विकारांकडे आकर्षित करत राहतात

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਾਧਸੰਗਮ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥
नानक प्रार्थना करतात की संतांच्या संगतीशिवाय संपूर्ण जग खोटे आहे.॥१॥

ਰਾਜਨ ਕਿਉ ਸੋਇਆ ਤੂ ਨੀਦ ਭਰੇ ਜਾਗਤ ਕਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ॥
हे राजा, तू इतका गाढ झोपलेला का आहेस आणि ज्ञानाने का जागे होत नाहीस?

ਮਾਇਆ ਝੂਠੁ ਰੁਦਨੁ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹੀ ਰਾਮ ॥
संपत्तीसाठी रडणे हे खोटे आहे आणि बरेच लोक पैशासाठी रडत राहतात

ਬਿਲਲਾਹਿ ਕੇਤੇ ਮਹਾ ਮੋਹਨ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ॥
अनेक प्राणी त्या महान मोहक मायेमुळे रडतात आणि विलाप करतात, परंतु हरिच्या अमूल्य नावाशिवाय दुसरे कोणतेही सुख नाही

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਉਪਾਵ ਥਾਕੇ ਜਹ ਭਾਵਤ ਤਹ ਜਾਹੀ ॥
मानवी आत्मा हजारो युक्त्या आणि पद्धती वापरून थकतो पण तो देवाला आवडेल तिथे जातो

ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ ॥
फक्त एकच देव आदि, मध्य आणि अंतात सर्वव्यापी आहे आणि तो सर्व प्राण्यांच्या हृदयात उपस्थित आहे

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਾਧਸੰਗਮੁ ਸੇ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात की संतांच्या सभेत सामील होणारा आत्मा आदराने त्याच्या शाश्वत घरी, परमेश्वराकडे जाईल. ॥२॥

ਨਰਪਤਿ ਜਾਣਿ ਗ੍ਰਹਿਓ ਸੇਵਕ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ॥
हे राजा, तू तुझ्या घरातील नोकरांना हुशार समजून त्यांच्या भ्रमाला बळी पडला आहेस

ਸਰਪਰ ਵੀਛੁੜਣਾ ਮੋਹੇ ਪਛੁਤਾਣੇ ਰਾਮ ॥
पण त्यांच्यापासून तुमचे वेगळे होणे अटळ आहे; तुम्हाला त्यांच्यावरील तुमच्या प्रेमाचा पश्चात्ताप करावा लागेल

ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਕਹਾ ਅਸਥਿਤਿ ਪਾਈਐ ॥
हरिचंद राजेंचे काल्पनिक शहर पाहून तुम्ही भरकटला आहात आणि त्यात तुम्हाला स्थिरता कशी मिळेल?

ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਆਨ ਰਚਨਾ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥
देवाच्या नावाशिवाय, सृष्टीच्या इतर गोष्टींकडे आकर्षित होणे मौल्यवान मानवी जीवनाचा अपव्यय आणते

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੂਝੈ ਨਹ ਕਾਂਮ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੇ ॥
अहंकाराने जीवाची तहान भागत नाही, त्याच्या इच्छा पूर्ण होत नाहीत आणि त्याला ज्ञानही मिळत नाही

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਕੇਤਿਆ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात की देवाच्या नावापासून वंचित राहिलेल्या इतक्या आत्म्यांनी पश्चात्ताप करून हे जग सोडले पाहिजे. ॥३॥

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੋ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥
देवाने कृपेने मला स्वतःचे बनवले आहे

ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਦੀਨਾ ਰਾਮ ॥
मला हाताला धरून, त्याने मला सांसारिक इच्छांच्या दलदलीतून बाहेर काढले आहे आणि संतांच्या संगतीची देणगी दिली आहे

ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਹਰਿ ਅਰਾਧੇ ਸਗਲ ਕਲਮਲ ਦੁਖ ਜਲੇ ॥
संतांच्या सभेत देवाची पूजा केल्याने माझे सर्व पाप आणि दुःख जळून गेले आहेत

ਮਹਾ ਧਰਮ ਸੁਦਾਨ ਕਿਰਿਆ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਸੇ ਚਲੇ ॥
परमेश्वराची भक्ती हा सर्वात मोठा धर्म आहे आणि त्याच्या नावाचे दान हे एकमेव शुभ कर्म आहे जे तुम्हाला परलोकात घेऊन जाईल

ਰਸਨਾ ਅਰਾਧੈ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾ ॥
माझी जीभ एकाच देवाच्या नावाची पूजा करते आणि माझे मन आणि शरीर त्या नावाने ओले झाले आहे

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਸਰਬ ਗੁਣ ਪਰਬੀਨਾ ॥੪॥੬॥੯॥
हे नानक! हरी ज्या आत्म्याला स्वतःशी जोडतो, तो सर्व गुणांमध्ये पारंगत होतो.॥४॥६॥९॥

ਬਿਹਾਗੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪
बिहागडे की वार महला ४

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३ ॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥
हे मानवा, गुरुची सेवा करूनच आनंद मिळू शकतो, म्हणून इतरत्र कुठेही आनंद शोधू नकोस

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਭੇਦੀਐ ਸਦਾ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ॥
जर गुरुच्या शब्दांनी मनाला स्पर्श झाला तर देव नेहमीच त्या व्यक्तीसोबत राहतो

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥
हे नानक! हे नाव फक्त त्या प्राण्यांना दिले जाते ज्यांच्याकडे देव करुणेने पाहतो.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਸਿਫਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਸੋ ਖਰਚੈ ਖਾਇ ॥
देवाचा स्तुतीचा खजिना ही त्याची देणगी आहे; तो ज्याला दयाळूपणे देतो तोच तो खर्च करतो आणि वापरतो

ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
तथापि, हा खजिना खऱ्या गुरूशिवाय कोणालाही उपलब्ध नाही आणि प्रत्येकाने हार मानली आहे आणि ते मिळविण्यासाठी कठोर परिश्रम करून थकले आहे

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖੁ ਜਗਤੁ ਧਨਹੀਣੁ ਹੈ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿ ਖਾਇ ॥੨॥
हे नानक! हे स्वार्थी जग देवाच्या नावाच्या संपत्तीपासून वंचित आहे. पुढच्या जगात भूक लागल्यावर ते काय खाईल?॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਸਭ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇਆ ॥
हे देवा! जगाची ही संपूर्ण निर्मिती तुझी आहे आणि तू सर्वांचा स्वामी आहेस. तू सर्व सजीवांना निर्माण केले आहेस

ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਤੂ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥
तुम्ही सर्व प्राण्यांमध्ये वास करता आणि सर्वजण तुमची पूजा करण्यात सक्रिय असतात

ਤਿਸ ਦੀ ਤੂ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
हे देवा! ज्याला तुझे मन आनंदित करते त्याची भक्ती तू स्वीकारतोस

ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਸਭਿ ਕਰਨਿ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥
देवाला जे आवडते तेच घडते. हे हरि, जीव फक्त तेच करतात जे तुम्ही त्यांना करायला लावता, म्हणजेच विश्वातील सर्व काही देवच करत आहे

ਸਲਾਹਿਹੁ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ ਜੋ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥੧॥
हे मानवा, त्या सर्वशक्तिमान आणि महान परमेश्वराची स्तुती कर जो युगानुयुगे संतांच्या सन्मानाचे आणि प्रतिष्ठेचे रक्षण करत आहे. ॥१॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३ ॥

ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਗਿ ਜੀਤਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
हे नानक! ज्ञानी माणसाने हे जग जिंकले आहे पण या जगाने प्रत्येक जीवासह सर्वांना जिंकले आहे

ਨਾਮੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਹੈ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥
सर्व कामे देवाच्या नावाने यशस्वीरित्या पूर्ण होतात. जे काही घडते ते देवाच्या इच्छेनुसार नैसर्गिकरित्या घडते

ਗੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਅਚਲੁ ਹੈ ਚਲਾਇ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥
गुरूच्या सल्ल्याचे पालन केल्याने माणसाची बुद्धी स्थिर होते आणि कोणीही ती निरुपयोगी करू शकत नाही

ਭਗਤਾ ਕਾ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰੇ ਕਾਰਜੁ ਸੁਹਾਵਾ ਹੋਇ ॥
देव त्याच्या भक्तांना स्वीकारतो, म्हणजेच तो त्यांना आधार देतो आणि त्यांचे प्रत्येक कार्य आनंददायी बनते

ਮਨਮੁਖ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਵਿਚਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
स्वेच्छेचा आत्मा अनादी काळापासून चुकीच्या मार्गावर असतो कारण तो लोभ, लोभ आणि अहंकाराने भरलेला असतो.

ਝਗੜਾ ਕਰਦਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਦਰੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥
तो दिवस आणि रात्र भांडण्यात घालवतो आणि शब्दांचा विचार करत नाही.

ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਕਰਤੈ ਹਿਰਿ ਲਈ ਬੋਲਨਿ ਸਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥
निर्माता भगवंताने त्याची शुद्ध बुद्धी हिरावून घेतली आहे, म्हणून त्याचे सर्व शब्द दुर्गुणांनी भरलेले आहेत.

ਦਿਤੈ ਕਿਤੈ ਨ ਸੰਤੋਖੀਅਨਿ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਅਗ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥
अशा लोकांना कितीही दिले तरी ते तृप्त होत नाहीत कारण त्यांच्या अंतःकरणात तृष्णेचा अंधार आहे.

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਾ ਨਾਲਹੁ ਤੁਟੀਆ ਭਲੀ ਜਿਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥
हे नानक! प्रेम आणि भ्रमाने भरलेल्या या स्वार्थी प्राण्यांशी संबंध तोडणे चांगले आहे. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महला ३॥

ਤਿਨ੍ ਭਉ ਸੰਸਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਰੁ ॥
ज्या सेवकांचे सतगुरु त्यांचे पालनकर्ते आहेत त्यांच्यावर भीती आणि शंका कशी काय परिणाम करू शकतात?

ਧੁਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥
प्राचीन काळापासून, रक्षक देव स्वतः त्यांच्या सन्मानाचे रक्षण करत आहे.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ते खऱ्या शब्दाचे चिंतन करतात आणि आपल्या प्रियकराला भेटून आनंदी वाटतात.

ਨਾਨਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵਿਆ ਆਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥੨॥
हे नानक! आम्ही त्या परमात्म्याची उपासना केली आहे जो आनंद देतो आणि जो परीक्षा घेणारा तज्ञ आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ਤੂ ਸਭਨਾ ਰਾਸਿ ॥
हे देवा! हे सर्व जीव तुझेच आहेत आणि तूच या सर्वांची राजधानी आहेस.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ॥
ज्याला तुम्ही तुमची भेटवस्तू देता त्याला सर्व काही मिळते आणि तुमच्या बरोबरीचा कोणीही प्रतिस्पर्धी नाही.

ਤੂ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸਭਸ ਦਾ ਹਰਿ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥
हे हरि! आमची प्रार्थना फक्त तुझ्याकडेच आहे, तू सर्व प्राणिमात्रांचा दाता आहेस.

ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਦੀ ਤੂ ਮੰਨਿ ਲੈਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥
ज्याची प्रार्थना तुम्हाला आवडते अशा व्यक्तीची प्रार्थना तुम्ही स्वीकारता आणि असा भक्त खूप भाग्यवान असतो.

ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਚੋਜੁ ਵਰਤਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ॥੨॥
हे भगवंता! जिथे जिथे आम्ही तुझीच पूजा करतो, तिथे आम्हा प्राणिमात्रांचे दुःख आणि सुख फक्त तुझ्याच समोर आहे. ॥२॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥
गुरुमुखी माणसे खऱ्या भगवंताला खूप आवडतात आणि सत्याच्या दरबारात ते सत्यवादी मानले जातात.

ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ ॥
अशा सज्जन माणसाच्या मनात आनंद असतो आणि तो सदैव गुरूंच्या शब्दाचा विचार करत राहतो.

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਚਾਨਣੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥
ते त्यांच्या हृदयात शब्द बिंबवतात ज्यामुळे त्यांचे दुःख दूर होते आणि त्यांच्यात ज्ञानाचा प्रकाश येतो.

ਨਾਨਕ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਖਸੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥
हे नानक! सर्व जगाचा रक्षक देव, आपल्या कृपेने त्यांचे रक्षण करतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ||

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਭੈ ਰਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
गुरूचीच भीती बाळगून त्यांची सेवा करावी.

ਜੇਹਾ ਸੇਵੈ ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥
जो आपल्या गुरूंच्या इच्छेनुसार वागतो तो त्याच्याप्रमाणेच होतो.

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਿ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥੨॥
हे नानक! देव सर्व काही आहे आणि त्याच्याशिवाय दुसरे कोणतेही आश्रयस्थान नाही ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂਹੈ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
हे देवा! तुझे मोठेपण तूच जाणतोस आणि तुझ्यासारखा महान दुसरा कोणी नाही.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੂਹੈ ਹੋਈ ॥
आपण म्हणू शकतो की आपल्या बरोबरीचे कोणीतरी आहे, परंतु आपण आपल्यासारखे महान आहात.

ਜਿਨਿ ਤੂ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰੁ ਤਿਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥
हे परमेश्वरा! ज्याने तुझी उपासना केली आहे त्यालाच सुख प्राप्त झाले आहे, त्याची बरोबरी दुसरी कशी करणार?

ਤੂ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ਦਾਤਾਰੁ ਹਹਿ ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਮੰਗਣ ਨੋ ਹਥ ਜੋੜਿ ਖਲੀ ਸਭ ਹੋਈ ॥

हे दाता! तू सृष्टी आणि संहारात सर्वशक्तिमान आहेस आणि सर्व जग तुझ्यापुढे हात जोडून मदत मागत आहे.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤੁਧੁ ਸਭਸੈ ਨੋ ਦਾਨੁ ਦਿਤਾ ਖੰਡੀ ਵਰਭੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰਈ ਸਭ ਲੋਈ ॥੩॥

सर्व प्रदेश, ग्रह, पाताळ, पुरी, सर्व जग आणि सर्व प्राणिमात्रांना दान देणारा तुझ्यासारखा उदार मला कोणी दिसत नाही ॥3॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

श्लोक 3॥

ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਹਜਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥

हे जीव! जर तुमची देवावर श्रद्धा नसेल तर तुम्ही तुमच्या नैसर्गिक अवस्थेत त्याच्यावर प्रेम करत नाही.

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਹਠਿ ਕਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

शब्दांची गोडी घेतली नाही, मग मनाच्या जिद्दीने देवाची स्तुती कशी करणार?

ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

हे नानक! जो गुरुमुख होतो आणि सत्यात विलीन होतो, त्या आत्म्याचे या जगात आगमन यशस्वी होते. १॥

ਮਃ ੩ ॥

महाला ३॥

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ਮੂੜਾ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਦੁਖਾਏ ॥

मूर्ख माणूस स्वतःचा अहंकार ओळखत नाही तर वाईट बोलून इतरांना दुखावत राहतो.

ਮੁੰਢੈ ਦੀ ਖਸਲਤਿ ਨ ਗਈਆ ਅੰਧੇ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥

मूर्ख प्राण्याचा मूळ स्वभाव बदलला नाही आणि भगवंतापासून विभक्त झाल्यानंतर तो शिक्षा भोगत राहतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੰਨਿ ਨ ਘੜਿਓ ਰਹੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥

खऱ्या गुरूंच्या भीतीमुळे त्यांनी स्वतःचा स्वभाव बदलला नाही आणि त्यात सुधारणा केली नाही म्हणून ते भगवंताच्या कुशीत लीन राहिले.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥
दिवसरात्र त्याच्या शंका कधीच दूर होत नाहीत आणि सद्गुरुंच्या शब्दांशिवाय त्याला दुःख कळते

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਏ ॥
त्याला काम, क्रोध, लोभ इत्यादी गंभीर विकार आहेत आणि त्याचे संपूर्ण आयुष्य सांसारिक कामे करण्यात जाते

ਚਰਣ ਕਰ ਦੇਖਤ ਸੁਣਿ ਥਕੇ ਦਿਹ ਮੁਕੇ ਨੇੜੈ ਆਏ ॥
त्याचे हात, पाय, डोळे पाहून थकले आहेत आणि त्याचे कान ऐकून थकले आहेत; त्याचे आयुष्य संपले आहे आणि मृत्यू जवळ आला आहे

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਲਗੋ ਮੀਠਾ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥
त्याला देवाचे खरे नाव गोड वाटत नाही, ज्याद्वारे तो नऊ खजिना मिळवू शकतो

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਤਾਂ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥
जर त्याने जिवंतपणी आपला अहंकार नष्ट केला आणि अहंकाराचा नाश करून नम्रतेचे जीवन जगले तर तो मोक्ष मिळवू शकतो

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਪਰਾਣੀ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਏ ॥
जर एखाद्या जीवाला देवाची कृपा मिळाली नसेल तर तो कृपेशिवाय काय साध्य करू शकतो?

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਮੂੜੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥
हे मूर्ख जीवा, मनातल्या मनात गुरुंच्या शब्दांचे ध्यान कर; गुरुंच्या शब्दांद्वारे तुला मोक्ष आणि ज्ञान मिळेल

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ਜਾਂ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥
हे नानक! जर एखाद्या व्यक्तीने आपल्या अंतरंगातून अहंकार काढून टाकला तरच त्याला खरा गुरु मिळेल.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਿਸ ਦੈ ਚਿਤਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਉ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਸੈ ਗਲੈ ਦਾ ਲੋੜੀਐ ॥
ज्याच्या मनात माझा प्रभू वास करतो त्याला कशाचीही काळजी करण्याची गरज नाही

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਕਾ ਤਿਸ ਨੋ ਧਿਆਇਦਿਆ ਕਿਵ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਹੁ ਮੋੜੀਐ ॥
देव हा सर्व गोष्टींना आनंद देणारा आहे, मग आपण त्याची पूजा करण्यापासून एक क्षण किंवा सेकंद का दूर जावे?

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਸ ਨੋ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਹੋਏ ਨਿਤ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਮੁਹੁ ਜੋੜੀਐ ॥
ज्याने देवाची उपासना केली आहे किंवा ध्यान केले आहे त्याला सर्व चांगल्या गोष्टींनी आशीर्वाद मिळाला आहे, म्हणून आपण नेहमी संतांच्या सभेत उपस्थित राहिले पाहिजे आणि एकत्र देवाचे गुणगान गायले पाहिजे

ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੁਖ ਰੋਗ ਗਏ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਕੇ ਸਭਿ ਜਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜੀਐ ॥
देवाच्या सेवकाचे सर्व दुःख, भूक आणि आजार दूर झाले आहेत आणि त्याचे सर्व बंधने तोडली गेली आहेत

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਆ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਗਤੁ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋੜੀਐ ॥੪॥
केवळ हरीच्या कृपेनेच जीव हरीचा भक्त बनतो आणि केवळ हरीच्या भक्तांना पाहूनच, माणूस संपूर्ण जगाच्या पलीकडे जातो आणि सर्वकाही प्राप्त करतो.॥४॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३ ॥

ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਸੁਆਉ ਨ ਪਾਇਆ ॥
ज्या जीभेने हरिचे नाव घेतले नाही ती जळून जावो

ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਸਾਇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥
हे नानक! ज्या जिभेने परमात्माला आपल्या मनात ठेवले आहे, तीच जीभ हरीच्या नावाचा आस्वाद घेऊ शकते.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥
ज्या जीभेने हरिचे नाव विसरले आहे ती जळून जावो

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੨॥
हे नानक! गुरुमुख माणसाची जीभ हरीचे नामस्मरण करते आणि हरीचे नाव आवडते.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥
देव स्वतः स्वामी, सेवक आणि भक्त आहे आणि तो स्वतः सर्वकाही करतो आणि प्राण्यांना ते करायला लावतो

ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥
तो स्वतः पाहतो आणि आनंदी वाटतो; तो त्याला आवडेल त्या पद्धतीने ते प्राण्यांवर लागू करतो

ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਉਝੜਿ ਪਾਏ ॥
तो स्वतः काही प्राण्यांना योग्य मार्ग दाखवतो आणि काही प्राण्यांना भयानक मार्गावर घेऊन जातो

ਹਰਿ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ ॥
देव खरा स्वामी आहे आणि त्याचा न्याय देखील खरा आहे; तो त्याचे चमत्कार निर्माण करत राहतो आणि पाहत राहतो

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੫॥
गुरुच्या कृपेने, नानक खऱ्या देवाचे गुणगान गातात, फक्त त्याचीच स्तुती करतात. ॥५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३ ॥

ਦਰਵੇਸੀ ਕੋ ਜਾਣਸੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਦਰਵੇਸੁ ॥
दर्वेशीचे महत्त्व फक्त दुर्मिळ दरवेशांनाच माहीत असते

ਜੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਮੰਗਦਾ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵੇਸੁ ॥
जर कोणी दर्वेश असल्याचे भासवून घरोघरी भिक्षा मागत असेल, तर त्याचे जीवन आणि पोशाख ही खूप लाजिरवाणी गोष्ट आहे

ਜੇ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਜਿ ਰਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਿਖਿਆ ਨਾਉ ॥
जर त्याने आशा आणि चिंता सोडून दिली आणि गुरुमुख बनला आणि देवाच्या नावाने भीक मागितली, तर

ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥
हे नानक! आपण त्याचे पाय धुवावेत, आपण त्याच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देतो.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਫਲੁ ਦੁਇ ਪੰਖੇਰੂ ਆਹਿ ॥
हे नानक! हे जग एक असे झाड आहे ज्यावर आसक्ती आणि मोहाच्या स्वरूपात एक फळ आहे. या झाडावर गुरुमुख आणि मनमुख या स्वरूपात दोन पक्षी बसले आहेत

ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਦੀਸਹੀ ਨਾ ਪਰ ਪੰਖੀ ਤਾਹਿ ॥
ज्याला पंख नसतात आणि येताना किंवा जाताना दिसत नाहीत

ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਰਸ ਭੋਗਿਆ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥
मन रंगीबेरंगी आनंदांचा आनंद घेत राहते पण गुरु शब्दांपासून अलिप्त राहतो

ਹਰਿ ਰਸਿ ਫਲਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮਿ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥
हे नानक! ज्याच्या कपाळावर देवाच्या प्रारब्धाने खरे चिन्ह ठेवले आहे तो हरि नावाच्या अमृताच्या फळात लीन राहतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪੇ ਹੈ ਰਾਹਕੁ ਆਪਿ ਜੰਮਾਇ ਪੀਸਾਵੈ ॥
देव स्वतः पृथ्वी आहे आणि तो स्वतः जमीन मशागत करणारा शेतकरी आहे. तो स्वतः धान्य पिकवतो आणि तो स्वतः ते कुळवतो

ਆਪਿ ਪਕਾਵੈ ਆਪਿ ਭਾਂਡੇ ਦੇਇ ਪਰੋਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਖਾਵੈ ॥
तो स्वतः अन्न शिजवतो, भांडी देतो आणि त्या भांड्यांमध्ये अन्न वाढतो आणि नंतर स्वतः बसून अन्न खातो

ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਦੇ ਛਿੰਗਾ ਆਪੇ ਚੁਲੀ ਭਰਾਵੈ ॥
तो स्वतःच पाणी आहे, तो स्वतःच दात खाण्यासाठी पेंढा पुरवतो आणि तो स्वतःच इश्कबाजीला जीवन देतो.

ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੈ ਆਪੇ ਵਿਦਾ ਕਰਾਵੈ ॥
तो स्वतः मंडळीला बोलावतो आणि खाली बसतो आणि त्यांचा निरोप घेतो.

ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ ॥੬॥
ज्या जीवावर देव स्वतः कृपा करतो तो त्याच्या आदेशाचे पालन करतो.॥ ६॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਬੰਧਨਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਨਬੰਧੁ ॥
सर्व कर्म आणि धर्म हे बंधने आहेत कारण ते पाप आणि पुण्य यांच्याशी संबंधित आहेत.

ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਸੁ ਬੰਧਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁ ਧੰਧੁ ॥
प्रेम आणि आसक्ती हे देखील बंधनाचे प्रकार आहेत आणि मुलगा आणि पत्नी यांच्या प्रेमातून केलेला व्यवसाय त्यांना अडचणीत आणतो.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੇਵਰੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे मला सांसारिक आसक्तींचा फास दिसतो

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਵਰਤਣਿ ਵਰਤੈ ਅੰਧੁ ॥੧॥
हे नानक! एक खरे नाव सोडून ज्ञान नसलेले जग मायेच्या आंधळ्या आचरणात सक्रिय आहे. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਅੰਧੇ ਚਾਨਣੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥
ज्ञानाने आंधळ्या झालेल्या माणसाला भगवंताच्या इच्छेनुसार खरा गुरू मिळाला तरच ज्ञानाचा प्रकाश प्राप्त होतो.

ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਸਚਿ ਵਸੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥

गुरूच्या सहवासात राहून तो बंधने तोडून सत्यात वास करतो त्यामुळे त्याच्या अज्ञानाचा अंधकार नाहीसा होतो.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਤਿਸੈ ਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ॥

ज्या देवाने शरीर निर्माण केले तो सर्व काही पाहतो.

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਕਰਤਾ ਰਾਖੈ ਲਾਜ ॥੨॥

हे नानक! म्हणतात की तो कर्तारिच्या आश्रयाला आहे आणि त्याचा मान आणि प्रतिष्ठा राखणारे काम परमेश्वरच करतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥

पउडी॥

ਜਦਹੁ ਆਪੇ ਥਾਟੁ ਕੀਆ ਬਹਿ ਕਰਤੈ ਤਦਹੁ ਪੁਛਿ ਨ ਸੇਵਕੁ ਬੀਆ ॥

जेव्हा निर्माता देवाने स्वतः विश्वाची निर्मिती केली तेव्हा त्याने त्याच्या इतर कोणत्याही सेवकांशी चर्चा केली नाही.

ਤਦਹੁ ਕਿਆ ਕੋ ਲੇਵੈ ਕਿਆ ਕੋ ਦੇਵੈ ਜਾਂ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥

मग कोणी काय घेऊ शकतो आणि काय देऊ शकतो जेव्हा एखाद्याने स्वतःसारखा दुसरा कोणी निर्माण केला नाही.

ਫਿਰਿ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਕਰਤੈ ਦਾਨੁ ਸਭਨਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥

मग देवाने स्वतः जगाची निर्मिती केली आणि सर्व जीवांना दान म्हणून सर्वकाही प्रदान केले.

ਆਪੇ ਸੇਵ ਬਣਾਈਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥

त्यांनी स्वत: गुरूद्वारे त्यांच्या सेवा आणि भक्तीबद्दल आम्हाला सांगितले आणि स्वतः नामामृत प्यायले.

ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰੈ ਸੁ ਥੀਆ ॥੭॥

निराकार परमात्मा स्वतःच जगाच्या रूपाने प्रकट होतो, तो स्वतः जे काही करतो ते विश्वात घडत असते. ॥७॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦ ਸਾਚਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ॥
गुरुमुख लोक नेहमी खऱ्या परमेश्वराची उपासना करतात आणि रात्रंदिवस उत्स्फूर्त अवस्थेत त्याच्या प्रेमळ भक्तीत तल्लीन राहतात.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਅਰਧਿ ਉਰਧਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
ते सदैव आनंदात भगवंताची स्तुती करतात आणि पृथ्वी आणि आकाशात सर्वव्यापी परमेश्वराला आपल्या हृदयात ठेवतात

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਵਸਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥
कर्त्याने सुरुवातीपासूनच आपले भाग्य अशा प्रकारे लिहिले आहे की त्याच्या आत्म्यात फक्त त्याचा प्रिय देवच वास करतो.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥
हे नानक! देव स्वतः त्यांची कृपा स्वीकारतो आणि त्यांना स्वतःशी जोडतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महला ३॥

ਕਹਿਐ ਕਥਿਐ ਨ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
बोलून आणि वर्णन करून भगवंताची प्राप्ती होऊ शकत नाही, त्याला प्राप्त करण्यासाठी रात्रंदिवस त्याची स्तुती केली पाहिजे.

ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥
नशिबाशिवाय ते कोणालाच मिळत नाही आणि देवापासून वंचित असलेले जीव रडत-रडत मेले.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭਿਜੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
गुरूच्या वचनाने मन आणि शरीर भिजले की ते आपोआप मनात येऊन वास करते.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥
हे नानक! जर भगवंताची कृपा झाली तरच ते जीवाला मिळते आणि तो स्वतःशीच एकरूप होतो ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੇ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਭਿ ਸਾਸਤ ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਭੀਜੈ ॥
वेद, पुराण आणि सर्व धर्मग्रंथांचा रचयिता ईश्वर स्वतः आहे, तो स्वतः त्यांचे कथन करतो आणि ते ऐकून आनंदित होतो.

ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਪੂਜੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕਰੀਜੈ ॥
तो स्वतः बसून पूजा करतो आणि स्वतःच जग निर्माण करतो आणि पसरवतो.

ਆਪਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਆਪਿ ਨਿਰਵਿਰਤੀ ਆਪੇ ਅਕਥੁ ਕਥੀਜੈ ॥
तो स्वतः ब्रह्मांडात क्रियाशील असतो आणि त्यापासून अलिप्त राहतो, ते स्वतःच अव्यक्ताचे विधान आहे.

ਆਪੇ ਪੁੰਨੁ ਸਭੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਵਰਤੀਜੈ ॥
तो स्वतः पुण्यवान आहे आणि सर्व पुण्य कर्म स्वतःच करून घेतो.

ਆਪੇ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੇਵੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥
तो स्वतः जगाला दुःख आणि सुख देतो आणि प्रत्येकावर दया करतो. ॥8॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਸੇਖਾ ਅੰਦਰਹੁ ਜੋਰੁ ਛਡਿ ਤੂ ਭਉ ਕਰਿ ਝਲੁ ਗਵਾਇ ॥
हे शेख! तुझ्या अंतःकरणातील हट्टीपणा सोडून तुझ्या वेडेपणापासून मुक्त हो आणि गुरूंच्या भयात वास कर.

ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਕੇਤੇ ਨਿਸਤਰੇ ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇ ॥
गुरूंच्या भीतीने अनेक जण संसारसागरातून मुक्त झाले आहेत आणि गुरूंच्या भीतीनेच निर्भय भगवंताची प्राप्ती झाली आहे.

ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਤੂੰ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
तुम्ही तुमच्या कठोर मनाला गुरु या शब्दाने छेद द्या, अशा प्रकारे शांती येईल आणि तुमच्या मनात वास करेल.

ਸਾਂਤੀ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਾ ਖਸਮੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥

सद्‌गुरू शांततेत केलेली सांसारिक कामे स्वीकारतात.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪੁਛਹੁ ਗਿਆਨੀ ਜਾਇ ॥੧॥

हे नानक! वासनेने आणि क्रोधाने कोणत्याही जीवाला भगवंताची प्राप्ती झालेली नाही, या संदर्भात कोणत्याही जाणकार महापुरुषाला विचारले तरी चालेल. ॥१॥

ਮः ੩ ॥

महाला ३॥

ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥
इच्छाशक्ती असलेला माणूस मायेच्या मोहात बुडालेला असतो त्यामुळे त्याला देवाचे नाव आवडत नाही

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਕੂੜੁ ਕਰੇ ਆਹਾਰੁ ॥
तो फक्त खोट्याने कमावतो आणि फक्त खोटे गोळा करत राहतो आणि खोट्याला आपले अन्न बनवतो

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰਹਿ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥
हा विषारी भ्रम संपत्ती जमा करताना आपले जीवन सोडून देतो आणि शेवटी ते सर्व राखेत बदलून जाते

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਕਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥
तो कर्मधर्म, पवित्रता आणि आत्मसंयम ही कृत्ये दिखावा म्हणून करत राहतो पण त्याच्या मनात लोभ आणि दुर्गुण असतात

ਨਾਨਕ ਜਿ ਮਨਮੁਖੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨਾ ਪਵੈ ਦਰਗਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥
हे नानक! माणूस कोणतीही मनमानी करतो ती मान्य नाही आणि देवाच्या दरबारात प्रत्येक दुःखी माणूस नष्ट होतो.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੇ ਖਾਣੀ ਆਪੇ ਬਾਣੀ ਆਪੇ ਖੰਡ ਵਰਭੰਡ ਕਰੇ ॥
हे देवा! तूच चारही सृष्टीचा उगम आहेस, तूच वाणी आहेस आणि तूच विश्वाचा निर्माता आहेस

ਆਪਿ ਸਮੁੰਦੁ ਆਪਿ ਹੈ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਧਰੇ ॥
तू स्वतःच समुद्र आहेस आणि तूच समुद्र आहेस आणि तूच त्यात हिरे, मोती इत्यादी रत्ने ठेवली आहेत

ਆਪਿ ਲਹਾਏ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਹਰੇ ॥
तो ज्याच्यावर आशीर्वाद देतो आणि त्याला गुरुमुख बनवतो, त्याला तो स्वतः हिरे, मोती इत्यादी रत्ने प्रदान करतो

ਆਪੇ ਭਉਜਲੁ ਆਪਿ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਤਰੇ ॥

देवा, तूच भयानक महासागर आहेस, तूच जहाज आहेस, तूच नाविक आहेस आणि तूच तो पार करणारा आहेस

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਤੁਝੈ ਸਰੇ ॥੯॥

विश्वाचा निर्माता स्वतः सर्वकाही करतो आणि प्राण्यांना ते करायला लावतो. हे निर्माणकर्त्या, तुझ्यासारखा महान दुसरा कोणी नाही.॥९॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

श्लोक महला ३॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

सद्‌गुरुंची सेवा तेव्हाच यशस्वी होते जेव्हा एखादी व्यक्ती ती भक्ती आणि प्रामाणिकपणाने करते

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

अशाप्रकारे त्याला देवाच्या नावाची अमूल्य संपत्ती मिळते आणि कोणताही विचार न करता देव त्याच्या मनात येऊन वास करतो

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਾਇ ॥

त्याचे जन्म-मृत्यूचे दुःख नष्ट होते आणि अहंकार आणि आसक्ती नाहीशी होते

ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

तो उच्च स्थान प्राप्त करतो आणि सत्यात मग्न राहतो

ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੧॥

हे नानक! ज्यांचे भाग्य त्यांच्या मागील सत्कर्मांनी लिहिलेले असते, त्यांना खरा गुरु मिळतो.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥

महाला ३॥

ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਕਲਿਜੁਗ ਬੋਹਿਥੁ ਹੋਇ ॥

सतगुरु म्हणजे जो देवाच्या नावात तल्लीन होतो आणि जो या कलियुगात प्राण्यांना पार घेऊन जाणारे जहाज आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪਾਰਿ ਪਵੈ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥
जो व्यक्ती गुरुमुख बनतो आणि ज्याच्या हृदयात खरा देव राहतो, तो जगाचा महासागर पार करतो

ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਲੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥
तोच त्याचे नाव त्याच्या हृदयात ठेवतो आणि फक्त त्याचे नाव जपतो आणि देवाच्या नावानेच त्याला सन्मान मिळतो

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥
हे नानक! ज्यांना खरा गुरु मिळाला आहे त्यांनी देवाच्या कृपेने त्याला प्राप्त केले आहे.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੇ ਪਾਰਸੁ ਆਪਿ ਧਾਤੁ ਹੈ ਆਪਿ ਕੀਤੋਨੁ ਕੰਚਨੁ ॥
देव स्वतः तत्वज्ञानाचा दगड आहे, तो स्वतः धातू आहे आणि तो स्वतः त्या धातूचे सोने करतो

ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਪ ਖੰਡਨੁ ॥
तो स्वतःच स्वामी आहे, तो स्वतःच सेवक आहे आणि तो स्वतःच पापांचा नाश करणारा आहे

ਆਪੇ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਅੰਜਨੁ ॥
तो स्वतः सर्वांच्या हृदयात उपस्थित आहे आणि भौतिक गोष्टींचा आनंद घेणारा स्वामी आहे आणि तो स्वतः मायेचे रूप आहे

ਆਪਿ ਬਿਬੇਕੁ ਆਪਿ ਸਭੁ ਬੇਤਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੰਜਨੁ ॥
तो स्वतः ज्ञान आहे, तो स्वतः जाणतो आणि स्वतः गुरु असल्याने, तो आसक्ती आणि भ्रमाचे बंधन नष्ट करतो

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜੈ ਤੁਧੁ ਕਰਤੇ ਤੂ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਡਨੁ ॥੧੦॥
हे जगाच्या निर्मात्या, हरि नानक, तुझी स्तुती गाण्यात मला कधीच समाधान मिळत नाही. तूच सर्वात मोठा आनंद देणारा आहेस.॥१०॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥
सद्‌गुरुंची सेवा न करता मनुष्य जी सर्व कर्मे करतो ती त्याच्यासाठी बंधनाचेच स्वरूप असतात

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਵਰ ਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥
गुरुची सेवा केल्याशिवाय, माणसाला कुठेही आनंदी स्थान मिळत नाही, ज्यामुळे तो मरत राहतो आणि जन्म घेत राहतो

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
गुरुची सेवा केल्याशिवाय, माणूस निःसंकोचपणे आणि कोणत्याही आस्थेशिवाय बोलतो, ज्यामुळे परमेश्वराचे नाव त्याच्या मनात येत नाही आणि राहत नाही

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥
हे नानक! सद्‌गुरुंच्या सेवेशिवाय, माणूस चेहरा काळवंडून, म्हणजेच अपमानित होऊन या जगातून निघून जातो आणि यमपुरीत बद्ध राहतो आणि शिक्षा भोगतो.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥
काही लोक सद्‌गुरूंची सेवा करतात आणि देवाचे नाव प्रेम करतात

ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਨਿ ਆਪਣਾ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਨਿ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥
हे नानक! ते त्यांच्या मौल्यवान जीवनाचे आणि त्यांच्या संपूर्ण संततीचे तारण स्वतःवर घेतात.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੇ ਚਾਟਸਾਲ ਆਪਿ ਹੈ ਪਾਧਾ ਆਪੇ ਚਾਟੜੇ ਪੜਣ ਕਉ ਆਣੇ ॥
देव स्वतः ज्ञानाचे मंदिर आहे, तो स्वतः ज्ञान देणारा शिक्षक आहे आणि तो स्वतः विद्यार्थ्यांना अभ्यासासाठी आणतो

ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਬਾਲਕ ਕਰੇ ਸਿਆਣੇ ॥
तो स्वतः पिता आहे आणि तो स्वतः आई आहे, तो स्वतः मुलांना विद्वान बनवतो

ਇਕ ਵੈ ਪੜਿ ਬੁਝੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਇਕ ਵੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਇਆਣੇ ॥

एकीकडे तो स्वतः सर्वकाही वाचतो आणि समजतो पण दुसरीकडे तो स्वतःच सजीवांना मूर्ख बनवतो

ਇਕਨਾ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਜਾ ਆਪਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣੇ ॥

हे खऱ्या देवा, तू तुझ्या दरबारात तुला आवडणाऱ्या काही प्राण्यांना आमंत्रित करतोस

ਜਿਨਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੇ ਜਨ ਸਚੀ ਦਰਗਹਿ ਜਾਣੇ ॥੧੧॥
ज्यांना तुम्ही गुरु होण्याचा गौरव देता, ते तुमच्या खऱ्या दरबारात प्रसिद्ध होतात. ॥११॥

ਸਲੋਕੁ ਮਰਦਾਨਾ ੧ ॥
श्लोक मर्दाना १॥

ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਕਾਮੁ ਮਦੁ ਮਨੂਆ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥
हे कलियुग म्हणजे मनाने प्यायला हवे असलेल्या वासनेच्या मद्याने भरलेले एक मद्यालय आहे

ਕ੍ਰੋਧ ਕਟੋਰੀ ਮੋਹਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਵਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
क्रोधाचा प्याला अहंकाराने भरलेल्या आसक्तीने भरलेला असतो

ਮਜਲਸ ਕੂੜੇ ਲਬ ਕੀ ਪੀ ਪੀ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
खोट्या लोभाच्या मेळाव्यात, वासनेचे मद्य पिऊन जीव उद्ध्वस्त होत आहे

ਕਰਣੀ ਲਾਹਣਿ ਸਤੁ ਗੁੜੁ ਸਚੁ ਸਰਾ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥
म्हणून, हे जीवा, कर्माला तुझे पात्र बनव आणि सत्याला तुझे गुळ बनव; याने खऱ्या नावाचे उत्तम वाइन बनव

ਗੁਣ ਮੰਡੇ ਕਰਿ ਸੀਲੁ ਘਿਉ ਸਰਮੁ ਮਾਸੁ ਆਹਾਰੁ ॥
सद्गुणांना तुमची भाकरी, नम्रतेला तुमचे तूप आणि नम्रतेला तुमचे मांसाहारी जेवण बनवा

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕਾ ਖਾਧੈ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥੧॥
हे नानक! असे अन्न केवळ गुरुमुख (गुरूंचे अनुयायी) बनूनच मिळू शकते, जे खाल्ल्याने सर्व पापे आणि दुर्गुण नष्ट होतात. ॥१॥

ਮਰਦਾਨਾ ੧ ॥
मर्दाना १ ॥

ਕਾਇਆ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ਮਜਲਸ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਧਾਤੁ ॥
माणसाचे शरीर एक भांडे आहे, अहंकार हा दारू आहे आणि इच्छा हा एक संग्रह आहे

ਮਨਸਾ ਕਟੋਰੀ ਕੂੜਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਏ ਜਮਕਾਲੁ ॥

खोट्याचा वाडगा मनाच्या इच्छा आणि वासनेने भरलेला असतो आणि यमदूतच त्या व्यक्तीला तो वाडगा खायला घालतो

ਇਤੁ ਮਦਿ ਪੀਤੈ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਤੇ ਖਟੀਅਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥

हे नानक! ही दारू पिऊन माणूस अत्यंत पाप आणि दुर्गुण करतो

ਗਿਆਨੁ ਗੁੜੁ ਸਾਲਾਹ ਮੰਡੇ ਭਉ ਮਾਸੁ ਆਹਾਰੁ ॥

ब्रह्मज्ञानाला तुमचा गूळ बनवा, देवाची पूजा करा आणि देवाच्या भीतीला तुमचा मांसाहारी आहार बनवा

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥

हे नानक! हे अन्नच सत्य आहे; म्हणूनच, खरे नावच माणसाच्या जीवनाचा आधार बनते.॥२॥

ਕਾਂਜਾਂ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਸ ਕੀ ਧਾਰ ॥

जर हे शरीर आत्मज्ञानाच्या मद्याचे भांडे असेल, तर नामाचे अमृत त्याचा प्रवाह बनते

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲਾਪੁ ਹੋਇ ਲਿਵ ਕਟੋਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੀ ਪੀ ਪੀ ਕਟਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥੩॥

जर एखाद्याला चांगल्या संगतीची जोड मिळाली तर त्याच्या नामाच्या अमृताने भरलेल्या प्रभूच्या आठवणीचा प्याला पिल्याने सर्व पापे आणि दुर्गुण नष्ट होतात. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥

पउडी॥

ਆਪੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬਾ ਆਪੇ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

देव स्वतः देवता, मानव आणि गंधर्व आहे आणि तो स्वतः सहा तत्वज्ञानाचा स्वामी आहे

ਆਪੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰ ਮਹੇਸਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥

तो स्वतः शिवशंकर महेश आहे आणि तो स्वतः गुरुमुख बनतो आणि न सांगितलेली कहाणी सांगतो

ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ਆਪੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਫਿਰੈ ਬਿਬਾਣੀ ॥

तो स्वतः योगी बनतो, स्वतः सुखाचा शोधकर्ता आणि स्वतः तपस्वी बनतो आणि जंगलात भटकतो

ਆਪੇ ਨਾਲਿ ਗੋਸਟਿ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣੀ ॥

देव स्वतः ज्ञानाविषयी स्वतःशी चर्चा करतो, तो स्वतः प्रवचन देत राहतो आणि तो स्वतः सुसंस्कृत, सुंदर आणि विद्वान आहे

ਆਪਣਾ ਚੋਜੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ ਜਾਣੀ ॥੧੨॥

तो स्वतःच त्याचे सांसारिक खेळ निर्माण करतो आणि तो स्वतःच पाहतो आणि तो स्वतःच सर्व प्राण्यांचा जाणकार आहे. ॥१२॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

श्लोक महला ३ ॥

ਏਹਾ ਸੰਧਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥

फक्त तीच संध्याकाळची प्रार्थना स्वीकारली जाते जी मला माझ्या मनात भगवान हरीची आठवण करून देते

ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਵੈ ॥

यामुळे देवावर प्रेम निर्माण होते आणि मायेची आसक्ती नष्ट होते

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਰੈ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਸੰਧਿਆ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

गुरुंच्या कृपेने, दुविधा नष्ट होतात, मन स्थिर होते आणि मनुष्य देवाचे स्मरण करणे ही त्याची संध्याकाळची प्रार्थना बनवतो

ਨਾਨਕ ਸੰਧਿਆ ਕਰੈ ਮਨਮੁਖੀ ਜੀਉ ਨ ਟਿਕੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥

हे नानक! जे स्वार्थी लोक संध्याकाळची प्रार्थना करतात, त्यांचे मन स्थिर नसते, ज्यामुळे ते जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकतात आणि नाश पावत राहतात. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥

महाला ३॥

ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥

मी 'प्रिय, प्रिय' असे ओरडत जगभर फिरलो पण माझी तहान काही शांत झाली नाही

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਗਈ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਆਇ ॥੨॥

हे नानक! सद्गुरुंना भेटल्यानंतर माझी तहान भागली आहे आणि मला माझ्या हृदयाच्या घरात माझा प्रिय प्रभू सापडला आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੇ ਤੰਤੁ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਸੁ ਭਇਆ ॥
देव स्वतः घटक आहे आणि तो स्वतः सर्व घटकांचा अंतिम घटक आहे, तो स्वतः स्वामी आहे आणि तो स्वतः सेवक आहे

ਆਪੇ ਦਸ ਅਠ ਵਰਨ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਆਪਿ ਰਾਜੁ ਲਇਆ ॥
त्याने स्वतः विश्वाचे अठरा भाग निर्माण केले आहेत आणि तो स्वतः निर्माता ब्रह्मा आहे जो त्याचे शासन चालवत आहे.

ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਦਇਆ ॥
तो स्वतः सर्वांना मारतो, तो स्वतः सर्वांना मुक्त करतो, तो स्वतः दया करतो आणि क्षमा करतो

ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲੈ ਕਬ ਹੀ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੁ ਥਿਆ ॥
तो अचूक आहे आणि कधीही चूक करत नाही. खऱ्या परमेश्वराचा न्याय पूर्णपणे सत्य आहे आणि तो केवळ सत्यातच अस्तित्वात आहे

ਆਪੇ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ॥੧੩॥
ज्या गुरुमुखांना तो स्वतः ज्ञान देतो त्यांच्या अंतर्मनातील दुविधा आणि गोंधळ दूर होतात. ॥१३॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੈ ਤਨਿ ਉਡੈ ਖੇਹ ॥
संतांच्या सभेत देवाचे नाव न आठवणाऱ्यांचे शरीर धुळीसारखे उडून जाते

ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਨਾਨਕ ਫਿਟੁ ਅਲੂਣੀ ਦੇਹ ॥੧॥
हे नानक! त्या कनिष्ठ शरीराला लाज वाटावी जी त्याची निर्मिती करणाऱ्या परमात्म्याला ओळखत नाही. ॥१॥

Page 554

ਮਃ ੫ ॥
महाल ५॥

ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਗੁਪਾਲ ॥
ज्याच्या हृदयात देवाचे सुंदर चरणकमल वास करतात आणि ज्याची जीभ गोपाळाचे नामस्मरण करते तो मनुष्य

ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਤਿਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਪਾਲਿ ॥੨॥
हे नानक! मानवी शरीराचे पोषण करणाऱ्या परमेश्वराचेच स्मरण करावे.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥
विश्वाचा निर्माता, देव स्वतः अठ्ठासष्ट तीर्थक्षेत्रे आहेत आणि तो स्वतः त्यामध्ये स्नान करतो

ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਵਰਤੈ ਸ੍ਵਾਮੀ ਆਪਿ ਜਪਾਇਹਿ ਨਾਮੁ ॥
जगाचा स्वामी स्वतः संयमाने सक्रिय आहे आणि तो स्वतः प्राण्यांना त्याचे नाव जपायला लावतो

ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਦਾਨੁ ॥
भीतीचा नाश करणारा देव स्वतः दयाळू आहे आणि तो स्वतः सर्वस्व दान करतो

ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਸਦ ਹੀ ਦਰਗਹਿ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥
ज्याला तुम्ही गुरुद्वारे ज्ञानदान करता तो नेहमीच त्यांच्या दरबारात सन्मानित वाटतो

ਜਿਸ ਦੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਚਾ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥੧੪॥
ज्याचा सन्मान आणि प्रतिष्ठा भगवान हरिद्वारे संरक्षित आहे, तोच खरा देव जाणतो.॥१४॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३ ॥

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਗੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
हे नानक! खऱ्या गुरुंना भेटल्याशिवाय, हे जग आंधळे आहे, म्हणजेच ज्ञानरहित आहे, आणि आंधळी कृत्ये आणि दुष्कृत्ये करत आहे

ਸਬਦੈ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਵਈ ਜਿਤੁ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ज्या शब्दामुळे आनंद येतो आणि मनात राहतो त्या शब्दाकडे हे जग लक्ष देत नाही

ਤਾਮਸਿ ਲਗਾ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਲਤੁ ਬਿਹਾਇ ॥
हे जग नेहमीच क्रोधात बुडालेले असते आणि त्याचे दिवस आणि रात्री क्रोधात जळत राहतात

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥
देवाला जे आवडते तेच घडते आणि या संदर्भात अधिक काही सांगता येत नाही.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਾਰੀ ਏਹ ਕਰੇਹੁ ॥
खऱ्या गुरुंनी मला हे काम करण्याची आज्ञा दिली आहे

ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ਕੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮਾਲੇਹੁ ॥
गुरुच्या दारात गुरुचे नाव आठवत राहा

ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਹੈ ਭਰਮੈ ਕੇ ਛਉੜ ਕਟਿ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਧਰੇਹੁ ॥
परमेश्वर नेहमीच जवळ असतो म्हणून भ्रमाचा पडदा फाडून टाका आणि तुमच्यातील त्याच्या प्रकाशाचे ध्यान करा

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਏਹੁ ਲਾਏਹੁ ॥
हरिचे नाव अमृत आहे, हे औषध हृदयात घ्या

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਰਖਹੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ॥
खऱ्या गुरूंची इच्छा तुमच्या मनात ठेवा आणि खऱ्या प्रेमाला तुमचा संयम बनवा

ਨਾਨਕ ਐਥੈ ਸੁਖੈ ਅੰਦਰਿ ਰਖਸੀ ਅਗੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੇਹੁ ॥੨॥
हे नानक! सद्‌गुरु तुम्हाला या जगात आनंदी ठेवतील आणि पुढच्या जगात तुम्ही देवासोबत आनंदी राहाल.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੇ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਬਣਸਪਤਿ ਆਪੇ ਹੀ ਫਲ ਲਾਏ ॥
देव स्वतः अठरा वजनाच्या वनस्पती आहे आणि तो स्वतःच तिला फळे देतो

ਆਪੇ ਮਾਲੀ ਆਪਿ ਸਭੁ ਸਿੰਚੈ ਆਪੇ ਹੀ ਮੁਹਿ ਪਾਏ ॥
तो स्वतः सृष्टीच्या बागेचा माळी आहे; तो स्वतः सर्व वनस्पतींना पाणी घालतो आणि तो स्वतः त्यांची फळे तोंडात घालतो.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਦਿਵਾਏ ॥
देवा, तूच निर्माणकर्ता आहेस आणि तूच उपभोक्ता आहेस, तूच देणारा आहेस आणि इतरांनाही देण्यास भाग पाडतोस

ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪੇ ਹੈ ਰਾਖਾ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥
तूच स्वामी आहेस, तूच रक्षक आहेस आणि तूच तुझ्या निर्मितीत सामावलेला आहेस

ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਆਖੈ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਏ ॥੧੫॥
नानक विश्वाच्या निर्मात्या देवाचे गुणगान गात आहेत, ज्याला स्वतःची स्तुती करण्याची अजिबात इच्छा नाही. ॥१५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३ ॥

ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਣਿਆ ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਇ ॥
एक माणूस दारूने भरलेला भांडे आणतो आणि दुसरा माणूस येतो आणि त्यातून एक प्याला भरतो

ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਮਤਿ ਦੂਰਿ ਹੋਇ ਬਰਲੁ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਆਇ ॥
ते पिल्याने बुद्धी भ्रष्ट होते आणि मनात वेडेपणा येतो

ਆਪਣਾ ਪਰਾਇਆ ਨ ਪਛਾਣਈ ਖਸਮਹੁ ਧਕੇ ਖਾਇ ॥
यामुळे, मनुष्य स्वतःच्या आणि इतरांमध्ये फरक करू शकत नाही आणि त्याचा स्वामी, परमेश्वर त्याला त्रास देतो

ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਖਸਮੁ ਵਿਸਰੈ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥
या मद्याच्या सेवनाने, स्वामी प्रभूला विसरले जाते आणि जीवाला त्याच्या दरबारात कठोर शिक्षा मिळते

ਝੂਠਾ ਮਦੁ ਮੂਲਿ ਨ ਪੀਚਈ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥
शक्यतोवर, बनावट दारू अजिबात पिऊ नका

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਮਦੁ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥
हे नानक! ज्याला खरा गुरु मिळतो त्याला प्रभूच्या कृपेने खरा नाम-वाइन मिळतो

ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥੧॥
तो देवाच्या प्रेमाच्या रंगात कायमचा बुडून जातो आणि त्याच्या दरबारात स्थान मिळवतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਜਾ ਇਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥
जेव्हा देव ज्ञान देतो, तेव्हा हे जग जिवंत असतानाही मृत राहते, म्हणजेच ते भ्रम आणि आसक्तींपासून मुक्त राहते

ਜਾ ਤਿਨਿੑ ਸਵਾਲਿਆ ਤਾਂ ਸਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਾਏ ਤਾਂ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥
जेव्हा देव त्याला भ्रम आणि आसक्ती यांच्या झोपेत टाकतो तेव्हा तो गाढ झोपेत राहतो, परंतु जेव्हा तो त्याला ज्ञानाने जागे करतो तेव्हा त्याला त्याच्या जीवनाचा उद्देश कळतो

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥
हे नानक! जर देव मानवावर कृपा करतो तर तो त्याला त्याच्या सद्गुरूंची भेट घडवून आणतो

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥
जर गुरुच्या कृपेने माणूस जिवंत असतानाही मृत राहिला, म्हणजेच तो सांसारिक इच्छांपासून मुक्त राहिला, तर तो पुन्हा मरत नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ॥
सर्व काही करणारा देव कोणाचीही पर्वा करत नाही

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਖਾਵੈ ਸਭ ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਢੈ ਤੇਰੀ ॥
हे श्री हरि! सर्व प्राणी फक्त तुम्ही दिलेले अन्न खातात आणि सर्व तुमचीच सेवा करतात

ਜਿ ਤੁਧ ਨੋ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਨਿਰੰਜਨ ਕੇਰੀ ॥
हे भगवान रंजन, जो कोणी तुमची स्तुती करतो आणि तुमच्या दयेच्या घरात येतो त्याला सर्वकाही मिळते

ਸੋਈ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਤੇਰੀ ॥
हे देवा! प्रत्यक्षात तोच एकमेव सावकार आणि सत्याचा व्यापारी आहे जो तुझ्या नावाने संपत्तीचा व्यवहार करतो

ਸਭਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜਿਨਿ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਕੀ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰੀ ਢੇਰੀ ॥੧੬॥
हे संतांनो, द्वैताचा ढीग नष्ट करणाऱ्या सर्वशक्तिमान देवाची स्तुती करा.॥१६॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਕਬੀਰਾ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
हे कबीर! हे जग मरताना मरत आहे पण प्रत्यक्षात कोणत्याही मानवाला मरण्याचा मार्ग माहित नाही

ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੧॥
अशा खऱ्या मृत्यूने मरणारा जीव पुन्हा पुन्हा मरत नाही.॥५॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਵ ਮਰਹਗੇ ਕੈਸਾ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥
आपल्याला हे देखील माहित नाही की आपण कसे मरणार आहोत, आपल्याला कोणत्या प्रकारचा मृत्यू येईल

ਜੇ ਕਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤਾ ਸਹਿਲਾ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥
जर आपल्या हृदयातून परमेश्वर विसरला नाही तर आपला मृत्यू सोपा होईल

ਮਰਣੈ ਤੇ ਜਗਤੁ ਡਰੈ ਜੀਵਿਆ ਲੋੜੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
संपूर्ण जग मृत्यूला घाबरते आणि प्रत्येक जीव जगण्याची आशा करतो

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥
जो माणूस गुरुंच्या कृपेने जिवंत असतानाही आपले जीवन देतो, तो देवाचे आदेश समजून घेतो.

ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਤਾ ਸਦ ਜੀਵਣੁ ਹੋਇ ॥੨॥
हे नानक! अशा प्रकारे मरणारा माणूस कायमचा जिवंत राहतो.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਾ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਆਪਣਾਂ ਨਾਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਵੈ ॥
जेव्हा हरिस्वामी स्वतः दयाळू होतात, तेव्हा ते स्वतः प्राण्यांना त्यांचे नाव जपायला लावतात

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਆਪਣਾਂ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥
हरि स्वतः सद्गुरुंशी एकरूप होऊन आनंद प्रदान करतो आणि तो स्वतःला त्याचा सेवक आवडतो

ਆਪਣਿਆ ਸੇਵਕਾ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਵੈ ॥
तो स्वतः आपल्या सेवकांच्या सन्मानाचे आणि प्रतिष्ठेचे रक्षण करतो आणि प्राण्यांना आपल्या भक्तांच्या चरणांच्या आश्रयाखाली ठेवतो

ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥
भगवान हरीने निर्माण केलेले धर्मराज, हे यमराज देखील हरीच्या भक्तांच्या आणि सेवकांच्या जवळ येत नाहीत

ਜੋ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧੭॥
ज्याला हरी प्रिय आहे तो सर्व लोक प्रिय आहे; इतर अनेक प्राणी या जगात व्यर्थ जन्माला येतात आणि मरतात. ॥१७॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਰਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
संपूर्ण जग राम राम म्हणत राहते पण अशा प्रकारे राम मिळवता येत नाही

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੁਲਿਆ ਜਾਇ ॥
तो दुर्गम, अदृश्य, अत्यंत महान आणि अतुलनीय आहे आणि त्याच्या गुणांची तुलना होऊ शकत नाही

ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਕਿਤੈ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥
त्याचे मूल्यांकन करता येत नाही आणि ते कोणत्याही किंमतीला खरेदी करता येत नाही

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥
त्याचे रहस्य केवळ गुरुंच्या शब्दांद्वारेच शोधता येते; या पद्धतीने, तो जीवाच्या मनात येतो आणि राहतो

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਮੇਉ ਹੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
हे नानक! राम अनंत आहे आणि गुरुच्या कृपेने तो मनात उपस्थित राहतो

ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੧॥
तो स्वतः येतो आणि मानवाला भेटतो आणि त्याच्यासोबत राहतो.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਏ ਮਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
हे मना, देवाचे हे नाव असे धन आहे जे नेहमीच फक्त आनंद देते

ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਹਾ ਸਦ ਹੀ ਹੋਇ ॥
यामुळे कधीही कमतरता येत नाही आणि माणसाला नेहमीच फायदा होतो

ਖਾਧੈ ਖਰਚਿਐ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਦੇਇ ॥
खाऊन आणि खर्च करून कोणतीही कमतरता राहत नाही कारण देव नेहमीच देत राहतो

ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਾਣਤ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥
माणसाला त्याची अजिबात चिंता नसते आणि त्याला कधीही नुकसान होत नाही

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥
हे नानक! ज्याच्यावर सर्वशक्तिमान देव आपले आशीर्वाद वर्षाव करतो त्याला गुरुद्वारे नामाचे धन प्राप्त होते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਦਰੇ ਆਪੇ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥
देव स्वतः प्रत्येकाच्या हृदयात असतो आणि बाहेरही जगात असतो

ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਿ ॥
तो स्वतः गुप्तपणे फिरतो आणि तो स्वतः प्रत्येकाच्या अंतरंगात दिसतो

ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਬਾਰੁ ਕਰਿ ਵਰਤਿਆ ਸੁੰਨਾਹਰਿ ॥
त्या करारने स्वतः छत्तीस युगे तीव्र अंधार निर्माण केला आणि तो शून्य अवस्थेत राहिला

ਓਥੈ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨ ਸਾਸਤਾ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰਿ ॥
त्या वेळी वेद, पुराणे आणि धर्मग्रंथ वगैरे नव्हते आणि देव स्वतः लोकांचा राजा होता

ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਆਪਿ ਸਭ ਦੂ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥
सर्वांप्रती तटस्थ असल्याने, तो एका शून्य ध्यानात बसला होता

ਆਪਣੀ ਮਿਤਿ ਆਪਿ ਜਾਣਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗਉਹਰੁ ॥੧੮॥
तो स्वतः त्याच्या विस्ताराच्या मर्यादा जाणतो आणि तो स्वतःच खोल महासागर आहे. ॥१८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਮਰਦੋ ਮਰਦਾ ਜਾਇ ॥
संपूर्ण जग अहंकाराने मृत झाले आहे आणि पुन्हा पुन्हा मरत आहे

ਜਿਚਰੁ ਵਿਚਿ ਦੰਮੁ ਹੈ ਤਿਚਰੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿ ਕਰੇਗੁ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥
जोपर्यंत शरीरात प्राण आहे तोपर्यंत माणसाला देवाचे नाव आठवत नाही

ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ਸੁ ਚੇਤੰਨੁ ਹੋਇ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥
मग परलोकात पोहोचल्यानंतर माणूस काय करेल? ज्ञानी व्यक्ती जागरूक असते पण अज्ञानी व्यक्ती केवळ आंधळ्या कर्मांमध्येच सक्रिय राहते

ਨਾਨਕ ਏਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਅਗੈ ਪਾਏ ਜਾਇ ॥੧॥
हे नानक! या जगात माणूस जे काही कर्म करतो, तेच त्याला मिळते आणि पुढच्या जगातही तेच त्याला मिळते. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
म: ३ ॥

ਧੁਰਿ ਖਸਮੈ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚੇਤਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥
सुरुवातीपासूनच, देवाचा दृढ आदेश आहे की खऱ्या गुरूशिवाय त्याचे नाव आठवता येत नाही

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
जर एखाद्याला खरा गुरु मिळाला तर तो त्याच्या मनात देवाची उपस्थिती अनुभवतो आणि त्याच्या प्रतिमेत सदैव लीन राहतो

ਦਮਿ ਦਮਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲਦਾ ਦੰਮੁ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥
तो प्रत्येक श्वासाबरोबर त्याचे स्मरण करतो आणि त्याचा कोणताही श्वास वाया जात नाही

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥
परमेश्वराचे नाव स्मरण केल्याने, जीवन आणि मृत्यूचे भय नष्ट होते आणि तो शाश्वत जीवनाचे स्थान प्राप्त करतो

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਰਤਬਾ ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥
हे नानक! देव हे अमर स्थान फक्त त्यांनाच देतो ज्यांच्यावर तो त्याच्या इच्छेने कृपा करतो.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੇ ਦਾਨਾਂ ਬੀਨਿਆ ਆਪੇ ਪਰਧਾਨਾਂ ॥
देवा, तू सर्वज्ञ आहेस, भूतकाळ, वर्तमान आणि भविष्य पाहू शकतोस. तूच मुख्य आहेस

ਆਪੇ ਰੂਪ ਦਿਖਾਲਦਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾਂ ॥
तो स्वतः आपल्याला त्याचे रूप दाखवतो आणि स्वतःच मानवाला ध्यानात गुंतवून ठेवतो

ਆਪੇ ਮੋਨੀ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਥੈ ਗਿਆਨਾਂ ॥
तो स्वतः शांतपणे भटकतो आणि तो स्वतः ब्रह्माचे ज्ञान कथन करतो

ਕਉੜਾ ਕਿਸੈ ਨ ਲਗਈ ਸਭਨਾ ਹੀ ਭਾਨਾ ॥
तो कोणालाही कटु वाटत नाही आणि सर्वांना चांगला वाटतो

ਉਸਤਤਿ ਬਰਨਿ ਨ ਸਕੀਐ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੧੯॥
त्याचा महिमा आणि स्तुती वर्णन करता येत नाही आणि मी त्याच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास सदैव तयार आहे. ॥१९॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਕਲੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿੰਨਾਂ ਦਾ ਅਉਤਾਰੁ ॥
कलियुगात, पृथ्वीवर फक्त नाव नसलेले मानव, भूत आणि पिशाच जन्माला आले आहेत

ਪੁਤੁ ਜਿਨੂਰਾ ਧੀਅ ਜਿੰਨੂਰੀ ਜੋਰੂ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥੧॥
मुलगा भूत आहे, मुलगी चेटकीण आहे आणि पत्नी या भूत चेटकीणांची शिक्षिका आहे.॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १॥

ਹਿੰਦੂ ਮੂਲੇ ਭੂਲੇ ਅਖੁਟੀ ਜਾਂਹੀ ॥
हिंदू मुळात देवाला विसरले आहेत आणि भरकटत चालले आहेत

ਨਾਰਦਿ ਕਹਿਆ ਸਿ ਪੂਜ ਕਰਾਂਹੀ ॥
जसे नारद ऋषींनी सांगितले आहे, तसेच ते मूर्तिपूजा करत आहेत

ਅੰਧੇ ਗੁੰਗੇ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥
ते आंधळे आणि मुके लोक त्या अंधारात आंधळे झाले आहेत जो आंधळ्यांपैकी सर्वात मोठा आहे. ते मूर्ख आणि अज्ञानी लोक दगडाच्या मूर्ती बनवतात आणि त्यांची पूजा करतात

ਓਹਿ ਜਾ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਤੁਮ ਕਹਾ ਤਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥
जेव्हा ते दगड स्वतः बुडतात, तेव्हा ते तुम्हाला जीवनाचा हा महासागर पार करण्यास कशी मदत करू शकतात? ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸਭੁ ਕਿਹੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਹੈ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥
हे परमेश्वरा! सर्व काही तुझ्या नियंत्रणात आहे आणि तूच खरा सावकार आहेस

ਭਗਤ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ਪੂਰਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥
तुमचे भक्त फक्त तुमच्या प्रेमात आणि भक्तीत बुडालेले आहेत आणि त्यांना फक्त तुमच्यावरच पूर्ण विश्वास आहे

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਜਿ ਰਜਿ ਜਨ ਖਾਹੁ ॥
हरिनाम अमृत हे त्यांचे अन्न आहे जे भक्त पोटभर खातात

ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਅਨਿ ਸਿਮਰਣੁ ਸਚੁ ਲਾਹੁ ॥
देवाचे स्मरण हाच खरा फायदा आहे ज्याद्वारे मनुष्य सर्व भौतिक गोष्टी प्राप्त करू शकतो

ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥੨੦॥
नानक म्हणतात की केवळ संतच अगम्य आणि अनंत असलेल्या परम भगवान हरिला प्रिय असतात. ॥२०॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥
सर्व काही देवाच्या आज्ञेनुसार येते आणि सर्व काही त्याच्या आज्ञेनुसार जाते

ਜੇ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਆਪਹੁ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥
जर मूर्ख स्वतःला कर्ता समजत असेल तर तो आंधळा आहे आणि तो आंधळी कृत्ये करत आहे

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੧॥
हे नानक! फक्त एक दुर्मिळ गुरुमुखच देवाचे आदेश समजतो, ज्याच्यावर तो त्याच्या इच्छेनुसार कृपा करतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
ज्याला गुरूद्वारे देवाचे नाव मिळाले आहे तोच खरा योगी आहे आणि त्यालाच खरी योगपद्धती मिळते

ਤਿਸੁ ਜੋਗੀ ਕੀ ਨਗਰੀ ਸਭੁ ਕੋ ਵਸੈ ਭੇਖੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥
त्या योगीच्या शरीरात सर्व प्रकारचे गुण असतात, परंतु खरा योग योगीचा पोशाख धारण करून साध्य होत नाही

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜੋਗੀ ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥
हे नानक! असा क्वचितच योगी असेल ज्याच्या अंतरात देव प्रकट होतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਆਧਾਰੁ ॥
देवाने स्वतः सजीव प्राणी निर्माण केले आहेत आणि त्या सर्वांचा आधार आहे

ਆਪੇ ਸੂਖਮੁ ਭਾਲੀਐ ਆਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥
तो स्वतः त्याच्या सूक्ष्म स्वरूपात प्रकट होतो आणि तो स्वतः जगात पसरताना दिसतो

ਆਪਿ ਇਕਾਤੀ ਹੋਇ ਰਹੈ ਆਪੇ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ॥
तो स्वतः एकटाच भटकत राहतो आणि तो स्वतः जगासारख्या मोठ्या कुटुंबाचा सदस्य आहे

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਰੇਨਾਰੁ ॥
नानक फक्त देवाच्या संतांच्या चरणधूळीचे दान मागतात

ਹੋਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਤੂ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥
हे देवा! तूच एकमेव जीवांना देणारा आहेस आणि तुझ्याशिवाय मला दुसरा कोणी देणारा दिसत नाही. ॥२१॥१॥ शुद्ध ।

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
देव एक आहे, त्याचे नाव सत्य आहे, तो संपूर्ण विश्वाचा आणि मानवजातीचा निर्माता आहे, तो सर्वशक्तिमान आहे, तो निर्भय आहे, त्याचे कोणाशीही वैर नाही म्हणजेच तो प्रेमाचे मूर्त स्वरूप आहे, तो कालातीत आहे, तो जन्म-मृत्यूपासून मुक्त आहे, तो स्वयंप्रकाशित आहे आणि गुरूंच्या कृपेने प्राप्त होतो

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥
रागु वदहंसु महाला १ घर १ ॥

ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਮਛੀ ਨੀਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥
जर दारूच्या व्यसनाधीन व्यक्तीला आम्लयुक्त विष मिळत नसेल आणि माशाला पाणी मिळत नसेल तर त्यांना काहीही आवडत नाही

ਜੋ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥
पण जे त्यांच्या स्वामीच्या प्रेमाच्या रंगात रंगलेले असतात, त्यांना सर्व काही चांगले वाटते. ॥१॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਘੁੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या प्रभू! मी तुझ्या नावाने स्वतःला अर्पण करतो; तुझ्या नावाने मी तुकडे तुकडे करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਹਿਬੁ ਸਫਲਿਓ ਰੁਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥
माझा प्रभू देव एक फळ देणारा वृक्ष आहे ज्याचे फळ नामाचे अमृत आहे

ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਭਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੨॥
ज्यांनी नामाचे अमृत प्यायले आहे ते तृप्त झाले आहेत आणि मी त्यांना शरण जातो. ॥२॥

ਮੈ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਹੀ ਵਸਹਿ ਹਭੀਆਂ ਨਾਲਿ ॥
जरी तू सर्व प्राण्यांसोबत राहतोस तरी तू मला दिसत नाहीस

ਤਿਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ਕਿਉ ਲਹੈ ਜਾ ਸਰ ਭੀਤਰਿ ਪਾਲਿ ॥੩॥
माझ्या आणि सरोवराच्या मध्ये अहंकाराची भिंत असताना माझ्यासारख्या माणसाची तहान कशी भागणार? ॥३॥

ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਬਾਣੀਆ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਰਾਸਿ ॥
हे खऱ्या स्वामी, नानक तुमचा व्यापारी आहे आणि तुम्ही माझी राजधानी आहात

ਮਨ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾ ਲਹੈ ਜਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥
हे प्रभू, जेव्हा मी तुझी स्तुती करत राहीन आणि तुझी प्रार्थना करत राहीन तेव्हाच माझ्या मनातील कपट दूर होऊ शकेल. ॥४॥१॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
वधांशु महाला १॥

ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਨਿਰਗੁਣਿ ਕੂਕੇ ਕਾਇ ॥
गुणांनी युक्त आत्मा आपल्या पतीसोबत, परमेश्वरासोबत आनंद मिळवतो, पण गुणांशिवाय आत्मा दुःखी का असतो?

ਜੇ ਗੁਣਵੰਤੀ ਥੀ ਰਹੈ ਤਾ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ॥੧॥
जर ती सद्‌गुणी झाली तर तिलाही तिच्या प्रभूचा, तिच्या पतीचा सहवास मिळेल. ॥१॥

ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਰੀਸਾਲੂ ਕੀ ਧਨ ਅਵਰਾ ਰਾਵੇ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझा पती हा प्रभूच्या प्रेमाच्या अमृताचे भांडार आहे, मग स्त्रीने दुसऱ्या कोणासोबत जीवन का उपभोगावे? ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਣੀ ਕਾਮਣ ਜੇ ਥੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਧਾਗਾ ਹੋਇ ॥
जर एखादी जिवंत स्त्री सद्‌गुणी वागली आणि तिच्या मनाला धागा बनवली, तर

ਮਾਣਕੁ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਲੀਜੈ ਚਿਤਿ ਪਰੋਇ ॥੨॥
ती तिच्या पतीचे हृदय हिऱ्यासारखे त्यात गुंतवते, जे कोणत्याही किंमतीने मिळवता येत नाही. ॥२॥

ਰਾਹੁ ਦਸਾਈ ਨ ਜੁਲਾਂ ਆਖਾਂ ਅੰਮੜੀਆਸੁ ॥
मी इतरांना दिशानिर्देश विचारतो पण स्वतः ते पाळत नाही; तरीही मी म्हणतो की मी तिथे पोहोचलो आहे

ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਿ ਅਕੁਅਣਾ ਕਿਉ ਥੀਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥੩॥
हे प्रभू! माझ्या पती, मी तुमच्याशी बोलतही नाही, मग मला तुमच्या घरात जागा कशी मिळेल? ॥३॥

ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
हे नानक! एका देवाशिवाय दुसरा कोणी नाही

ਤੈ ਸਹ ਲਗੀ ਜੇ ਰਹੈ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੨॥
जर आत्मा आपल्या पती, परमप्रभू यांच्याप्रती समर्पित राहिला तर तो तुमच्या सहवासात आनंद प्राप्त करेल. ॥४॥२॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥
वाढांसु महला १ घर २॥

ਮੋਰੀ ਰੁਣ ਝੁਣ ਲਾਇਆ ਭੈਣੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥
अरे माझ्या बहिणी, सावन महिना आला आहे. सावनचे काळे ढग पाहून मोर आनंदी होतात आणि गोड गाणी गात असतात

ਤੇਰੇ ਮੁੰਧ ਕਟਾਰੇ ਜੇਵਡਾ ਤਿਨਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭ ਲੁਭਾਇਆ ॥
हे माझ्या प्रिये, तुझे खंजीरसारखे डोळे दोरीसारखे आहेत जे मला अडकवतात आणि माझ्या लोभी हृदयाला मोहित करतात

ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਵਿਟਹੁ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ ॥
हे परमेश्वरा, तुला पाहण्यासाठी मला तुकडे तुकडे करू दे, आणि मी नेहमीच तुझ्या नावाला समर्पित आहे

ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਹੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੇਹਾ ਮੇਰਾ ਮਾਣੋ ॥
आता तू माझी आहेस, मला तुझा अभिमान आहे. तुझ्याशिवाय मला काय अभिमान असू शकतो?

ਚੂੜਾ ਭੰਨੁ ਪਲੰਘ ਸਿਉ ਮੁੰਧੇ ਸਣੁ ਬਾਹੀ ਸਣੁ ਬਾਹਾ ॥
अरे सुंदर बाई, बेडसोबतच बांगड्याही तोड

ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀਏ ਮੁੰਧੇ ਸਹੁ ਰਾਤੋ ਅਵਰਾਹਾ ॥
अरे सुंदरी, तुझ्या सर्व सजावटी असूनही, तुझा नवरा दुसऱ्याच्या प्रेमात बुडालेला आहे

ਨਾ ਮਨੀਆਰੁ ਨ ਚੂੜੀਆ ਨਾ ਸੇ ਵੰਗੁੜੀਆਹਾ ॥
तुमच्याकडे बांगड्या घालण्यासाठी ज्वेलर्स नाहीत, ना तुमच्याकडे सोन्याच्या बांगड्या आहेत ना काचेच्या बांगड्या

ਜੋ ਸਹ ਕੰਠਿ ਨ ਲਗੀਆ ਜਲਨੁ ਸਿ ਬਾਹੜੀਆਹਾ ॥
जे हात तिच्या पतीच्या मानेला स्पर्श करत नाहीत ते ईर्षेने पेटतात

ਸਭਿ ਸਹੀਆ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਗਈਆ ਹਉ ਦਾਧੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਵਾ ॥
माझ्या सर्व मैत्रिणी त्यांच्या नवऱ्यांसोबत मजा करायला गेल्या आहेत, पण मी, ही दुर्दैवी आणि दुर्दैवी, कोणाच्या दारात जाऊ?

ਅੰਮਾਲੀ ਹਉ ਖਰੀ ਸੁਚਜੀ ਤੈ ਸਹ ਏਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥
अरे माझ्या मित्रा, मी माझ्या बाजूने खूप चांगली वागणूकीची आहे, पण माझ्या पतीला देवाला माझे एकही चांगले काम आवडत नाही

ਮਾਠਿ ਗੁੰਦਾਈਂ ਪਟੀਆ ਭਰੀਐ ਮਾਗ ਸੰਧੂਰੇ ॥
केस विंचरल्यानंतर, मी वेण्या बनवते आणि माझ्या विदाईवर सिंदूर भरते

ਅਗੈ ਗਈ ਨ ਮੰਨੀਆ ਮਰਉ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥
पण जेव्हा मी माझ्या पती, देवासमोर जाते तेव्हा मला स्वीकारले जात नाही आणि मी मोठ्या दुःखाने मरते

ਮੈ ਰੋਵੰਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਰੁਨਾ ਰੁੰਨੜੇ ਵਣਹੁ ਪੰਖੇਰੂ ॥
जेव्हा मी वेदनेने रडतो तेव्हा संपूर्ण जग देखील रडते आणि माझ्यासोबत जंगलातील पक्षी देखील रडतात

ਇਕੁ ਨ ਰੁਨਾ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਜਿਨਿ ਹਉ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥
पण माझ्या शरीराच्या आत्म्यानेच मला माझ्या प्रियकरापासून वेगळे केले आहे असे शोक करत नाही

ਸੁਪਨੈ ਆਇਆ ਭੀ ਗਇਆ ਮੈ ਜਲੁ ਭਰਿਆ ਰੋਇ ॥
तो माझ्या स्वप्नात माझ्याकडे आला आणि नंतर निघून गेला, आणि मी वियोगाच्या वेदनेतून खूप रडलो

ਆਇ ਨ ਸਕਾ ਤੁਝ ਕਨਿ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜਿ ਨ ਸਕਾ ਕੋਇ ॥
हे माझ्या प्रिये, मी तुझ्याकडे येऊ शकत नाही आणि कोणालाही पाठवू शकत नाही

ਆਉ ਸਭਾਗੀ ਨੀਦੜੀਏ ਮਤੁ ਸਹੁ ਦੇਖਾ ਸੋਇ ॥
अरे माझ्या भाग्यवान झोपे, ये, कदाचित मला माझ्या स्वप्नात पुन्हा माझ्या स्वामीचे दर्शन घडेल

ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਾਤ ਜਿ ਆਖੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥
नानक म्हणतात की जो मला माझ्या स्वामीचे शब्द सांगेल त्याला मी काय भेट देऊ शकतो?

ਸੀਸੁ ਵਢੇ ਕਰਿ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ਵਿਣੁ ਸਿਰ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥
माझे डोके कापून मी त्याला माझ्या डोक्याशिवाय बसून त्याची सेवा करण्यासाठी एक आसन देईन

ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਜੀਅੜਾ ਨ ਦੀਜੈ ਜਾ ਸਹੁ ਭਇਆ ਵਿਡਾਣਾ ॥੧॥੩॥
माझा देव, माझा पती, दुसऱ्याचा झाला आहे, तेव्हा मी माझा जीव का सोडून देत नाही? ॥१॥३॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧
वदहंसु महाला ३ घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਤਨਿ ਧੋਤੈ ਮਨੁ ਹਛਾ ਨ ਹੋਇ ॥
जर एखाद्या सजीवाचे मन घाणेरडे असेल तर सर्वकाही घाणेरडे आहे; शरीर धुवून आणि शुद्ध करून मन शुद्ध होत नाही

ਇਹ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥
हे जग भ्रमात हरवले आहे पण हे सत्य फार कमी लोकांना समजते.॥१॥

ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥
हे माझ्या हृदया, एका देवाचे नाव घे

ਸਤਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮੋ ਕਉ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण सद्गुरुंनी मला हे नावाचा खजिना दिला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਿਧਾ ਕੇ ਆਸਣ ਜੇ ਸਿਖੈ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਕਰਿ ਕਮਾਇ ॥
जर एखाद्या व्यक्तीने महान सिद्धीप्राप्त व्यक्तींची आसने करायला शिकले आणि आपल्या इंद्रियांवर नियंत्रण ठेवण्याचा सराव केला, तर

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥
मनाची घाण दूर होत नाही किंवा अहंकाराच्या स्वरूपातली त्याची अशुद्धताही दूर होत नाही. ॥२॥

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਹੋਰੁ ਸੰਜਮੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥
खऱ्या गुरूच्या आश्रयाशिवाय हे मन इतर कोणत्याही मार्गाने शुद्ध होऊ शकत नाही

ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥
सद्गुरुंना भेटल्यानंतर, मनाचा दृष्टिकोन बदलतो आणि त्याबद्दल काहीही वर्णन करता येत नाही. ॥३॥

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਮਿਲਦੋ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥
नानक म्हणतात की जर एखादा आत्मा, सद्गुरुंना भेटल्यानंतर आणि सांसारिक वासनांपासून मुक्त झाल्यानंतर, मरतो आणि गुरुंच्या शब्दांद्वारे पुन्हा जिवंत होतो, तर

ਮਮਤਾ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਛਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥
त्याच्या सांसारिक आसक्ती आणि प्रेमाची घाण दूर होते आणि त्याचे मन शुद्ध होते. ॥४॥१॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
वधांशु महाला ३॥

ਨਦਰੀ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਨਦਰੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥
सद्गुरुंची सेवा केवळ भगवंताच्या कृपेनेच शक्य आहे आणि सेवा केवळ त्यांच्या करुणेनेच शक्य आहे

ਨਦਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਨਦਰੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥
त्याच्या करुणामय दृष्टीने मन नियंत्रणात येते आणि त्याच्या दयाळू दृष्टीने मन शुद्ध होते. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਚੇਤਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥
हे माझ्या प्रिये! नेहमी खऱ्या परमेश्वराचे स्मरण कर

ਏਕੋ ਚੇਤਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

जर तुम्ही एकाच देवाचे नाव स्मरण केले तर तुम्हाला आनंद मिळेल आणि तुम्हाला पुन्हा कधीही दुःख होणार नाही.॥१॥रहाउ॥

ਨਦਰੀ ਮਰਿ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ਨਦਰੀ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

देवाच्या कृपेनेच एखादा जीव सांसारिक इच्छांपासून मुक्त होतो आणि मेल्यानंतर तो पुन्हा जिवंत होतो. त्याच्या कृपेनेच 'देव' हा शब्द मनात येतो आणि राहतो

ਨਦਰੀ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀਐ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥

त्याच्या कृपेच्या दृष्टीक्षेपाने त्याचे आदेश समजतात आणि जीव त्याच्या आज्ञांमध्ये लीन राहतो. ॥२॥

ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਸਾ ਜਿਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥

ज्या जिभेने हरिचे अमृत चाखले नाही ती जाळून टाकावी

ਅਨ ਰਸ ਸਾਦੇ ਲਗਿ ਰਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੩॥

तो इतर चवींच्या चवींमध्ये गुंतलेला असतो आणि द्वैतात अडकतो आणि दुःख अनुभवतो.॥३॥

ਸਭਨਾ ਨਦਰਿ ਏਕ ਹੈ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕਰੇਇ ॥

एकाच देवाची कृपा सर्व प्राण्यांवर सारखीच असते, पण काही चांगले होतात आणि काही वाईट होतात; हा फरक स्वतः देवानेच केला आहे

ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥੨॥

हे नानक! सत्गुरूंना भेटूनच फळ मिळते आणि जीवाला गुरुंकडून त्यांच्या नावानेच स्तुती मिळते. ॥४॥२॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
वधांशु महाला ३॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥
मायेची आसक्ती ही एक खोल अंधार आहे आणि गुरुशिवाय ज्ञानाचा दिवा पेटू शकत नाही

ਸਬਦਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਬੁਝਿਆ ਦੂਜੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥੧॥
जे शब्दगुरूंमध्ये लीन होतात त्यांनाच ही वस्तुस्थिती समजते, अन्यथा संपूर्ण जग द्वैताच्या भावनेत अडकून दुःखी आहे. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥
हे माझ्या मन! गुरुंच्या मार्गदर्शनानुसार शुभ कर्मांचे पालन कर

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਹਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर तुम्ही नेहमी भगवान हरीची पूजा केली तर तुम्हाला मोक्षाचे द्वार मिळेल. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਣਾ ਕਾ ਨਿਧਾਨੁ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਤਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥
सर्व गुणांचे भांडार फक्त एकच देव आहे. जर देव स्वतः हे भांडार प्रदान करत असेल तरच कोणीतरी ते मिळवू शकेल

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਛੁੜੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥
नामस्मरण न करता, संपूर्ण जग भगवंतापासून वेगळे होते, परंतु गुरुच्या शब्दांद्वारे, भगवंताला शोधता येते. ॥२॥

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਦੇ ਘਟਿ ਗਏ ਤਿਨਾ ਹਥਿ ਕਿਹੁ ਨ ਆਇਆ ॥
जे लोक 'माझे, माझे' असे मानतात म्हणजेच गर्विष्ठ असतात, ते कमकुवत झाले आहेत आणि त्यांच्याकडे काहीही नाही

ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥
सद्‌गुरुंना भेटल्यानंतरच आत्म्याला सत्याचा शोध लागतो आणि तो खऱ्या नामात लीन राहतो.॥३॥

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਏ ॥
हे नश्वर शरीर आशा आणि इच्छेत अडकलेले राहते आणि गुरु त्याच्या अंतरंगात सत्याचा प्रकाश प्रज्वलित करतात

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥੪॥੩॥
हे नानक, इच्छाशक्ती असलेला आत्मा जन्म आणि मृत्यूच्या साखळ्यांमध्ये कैद असतो, परंतु ज्याचे अनुसरण गुरु करतात त्याला देव मुक्त करतो. ॥४॥३॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
वधांशु महाला ३॥

ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
विवाहित आत्म्याचा चेहरा नेहमीच तेजस्वी असतो आणि गुरुद्वारेच ही नैसर्गिक चमक स्पष्ट होते

ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥
ती तिच्या अंतरात्म्यातून अहंकार काढून टाकते आणि तिच्या प्रिय प्रभूच्या सहवासाचा नेहमीच आनंद घेते. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
हे माझ्या मन! तू नेहमी हरीच्या नावाची पूजा करावी कारण

ਸਤਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
खऱ्या गुरूंनी मला हरीचे नाव स्मरण करण्याचे ज्ञान दिले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਦੋਹਾਗਣੀ ਖਰੀਆ ਬਿਲਲਾਦੀਆ ਤਿਨਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇ ॥
विवाहित आत्मे दुःखाने रडतात आणि त्यांना त्यांच्या पतीच्या, प्रभूच्या चरणी स्थान मिळत नाही

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੂਪੀ ਦੂਖੁ ਪਾਵਹਿ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥੨॥
सांसारिक गोष्टींच्या भ्रमात बुडालेले, ते कुरूप दिसतात आणि पुढच्या जगात त्यांना फक्त दुःखच मिळते. ॥२॥

ਗੁਣਵੰਤੀ ਨਿਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇ ॥
एक सद्गुणी आत्मा देवाचे नाव हृदयात ठेवतो आणि दररोज त्याची स्तुती करतो, परंतु

ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਕਾਮਣੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਬਿਲਲਾਇ ॥੩॥
दुर्गुणांनी भरलेली स्त्री दुःख सहन करत असतानाही विलाप करत राहते. ॥३॥

ਸਭਨਾ ਕਾ ਭਤਾਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥
सर्व जिवंत स्त्रियांचा पती फक्त एकच देव आहे आणि त्या परमेश्वराचा महिमा वर्णन करता येत नाही

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਕ ਕੀਤਿਅਨੁ ਨਾਮੇ ਲਇਅਨੁ ਲਾਇ ॥੪॥੪॥
हे नानक! देवाने स्वतः काही प्राण्यांना स्वतःपासून वेगळे केले आहे आणि त्याने स्वतः अनेक प्राण्यांना त्याच्या नावाशी जोडले आहे.॥४॥४॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
वधांशु महाला ३॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥
हरिचे अमृत नाम मला नेहमीच गोड लागते आणि ते फक्त गुरुंच्या शब्दांनीच मला चाखता आले आहे

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥
गुरुंच्या खऱ्या शब्दांद्वारे मी सहजतेत तल्लीन राहतो आणि माझ्या मनात देवाचे वास्तव्य केले आहे. ॥१॥

ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥
देवाने त्याच्या कृपेने मला सद्गुरुंशी जोडले आहे आणि

ਪੂਰੈ ਸਤਗੁਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी परिपूर्ण सद्गुरुंद्वारे हरिच्या नावाचे ध्यान केले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਬ੍ਰਹਮੈ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਪਰਗਾਸੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ ॥
ब्रह्मदेवाने वेदांचे नियम घालून दिले, परंतु त्यांनी भ्रम आणि आसक्ती देखील पसरवली

ਮਹਾਦੇਉ ਗਿਆਨੀ ਵਰਤੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਤਾਮਸੁ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥੨॥
महादेव खूप ज्ञानी आहेत आणि स्वतःच्या जगात मग्न राहतात, परंतु त्यांच्या हृदयातही खूप राग आणि अहंकार आहे. ॥२॥

ਕਿਸਨੁ ਸਦਾ ਅਵਤਾਰੀ ਰੂਧਾ ਕਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥
विष्णू नेहमीच अवतार घेण्यात व्यस्त असतात. मग कोणाचा सहवास जगात कल्याण आणेल?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨਿ ਰਤੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥
या युगात, गुरुमुखी ब्रह्मज्ञानात मग्न राहतात आणि सांसारिक आसक्तीच्या अंधारातून मुक्त होतात. ॥३॥

ਸਤਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥
खऱ्या गुरूंची सेवा केल्यानेच मोक्ष मिळू शकतो आणि गुरुमुखी (व्यक्ती) जगाच्या महासागरातून पोहत जातो.

ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥
तपस्वी देवाच्या खऱ्या नावात मग्न राहतात आणि त्यांना मोक्षाचे द्वार प्राप्त होते. ॥४॥

ਏਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
सर्व सजीवांमध्ये फक्त एकच सत्य आहे आणि ते त्या सर्वांना पोषण देते

ਨਾਨਕ ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਭਨਾ ਦੀਵਾਨੁ ਦਇਆਲਾ ॥੫॥੫॥
हे नानक! मी एकाच खऱ्या देवाशिवाय इतर कोणालाही ओळखत नाही कारण तो सर्व प्राण्यांचा दयाळू स्वामी आहे. ॥५॥५॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
वधांशु महाला ३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥
गुरूंचे अनुसरण करणाऱ्या व्यक्तीलाच खरा आत्मसंयम आणि सत्याचे ज्ञान प्राप्त होते आणि

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥
गुरुमुखाचे लक्ष खऱ्या देवावर केंद्रित राहते. ॥१॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥
हे माझ्या मन! गुरूद्वारे देवाच्या नावाची पूजा कर

ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥
तो नेहमीच तुमच्यासोबत असेल आणि परलोकातही तुमच्यासोबत असेल. ॥रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥
तो खरा देव गुरुमुखांची जात आणि सन्मान आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਖਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ॥੨॥
गुरुमुखांच्या हृदयात मदत करणारा परमेश्वर राहतो. ॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੋ ਹੋਇ ॥
ज्याला देव गुरुमुख बनवतो तोच गुरुमुख बनतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥
तो स्वतः गुरुमुखाला मोठेपणा देतो.॥३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥
गुरुमुख सत्यनामाचे जप करतो आणि सत्कर्म करतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੪॥੬॥
हे नानक, गुरुमुखही आपला वंश वाचवतो. ॥४॥६॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
वधांशु महाला ३॥

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦਿ ਲਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
माझी जीभ नैसर्गिकरित्या हरीच्या नावाच्या चवीकडे आकर्षित होते

ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥
हरीच्या नामाचे ध्यान केल्याने माझे मन तृप्त होते. ॥१॥

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥
खऱ्या देवाबद्दल विचार केल्याने शाश्वत आनंद मिळतो आणि

ਆਪਣੇ ਸਤਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी नेहमीच माझ्या सद्‌गुरुंना शरण जातो. ॥१॥रहाउ॥

ਅਖੀ ਸੰਤੋਖੀਆ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
एकाच देवाला समर्पित केल्याने माझे डोळे तृप्त होतात आणि

ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਇ ॥੨॥
द्वैताची भावना सोडून दिल्याने, माझ्या मनाला समाधान मिळाले आहे. ॥२॥

ਦੇਹ ਸਰੀਰਿ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥
गुरु शब्दाद्वारे हरि नावाची पूजा केल्याने शरीरात आनंद मिळतो आणि

ਨਾਮੁ ਪਰਮਲੁ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥
तुझ्या नावाच्या सुगंधाने माझे हृदय भरून गेले आहे.॥३॥

ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੁ ॥
हे नानक ज्याच्या कपाळावर सौभाग्य लिहिले आहे

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜ ਬੈਰਾਗੁ ॥੪॥੭॥
गुरुंच्या शब्दांनी तो स्वाभाविकपणे तपस्वी बनतो. ॥४॥७॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
वधांशु महाला ३॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
केवळ परिपूर्ण गुरूंकडूनच देवाचे नाव मिळू शकते आणि

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
सत्य वचनाद्वारेच आत्मा सत्यात लीन होतो. ॥१॥

ਏ ਮਨ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੂ ਪਾਇ ॥
हे माझ्या हृदया, जर तू नामांचा खजिना मिळवशील तर

ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू तुझ्या गुरूच्या आज्ञा स्वीकारल्या पाहिजेत. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਚਹੁ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥
गुरुंच्या शब्दांद्वारे आतील विवेकातील अशुद्धता शुद्ध होतात आणि

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥
देवाचे शुद्ध नाव मनात येऊन वास करते. ॥२॥

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
हे जग भ्रमात हरवून फिरत आहे

ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥
तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकतो आणि यमाच्या दूताद्वारे नष्ट होतो. ॥३॥

ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
हे नानक! ज्यांनी हरीच्या नावाचे ध्यान केले आहे ते खूप भाग्यवान आहेत आणि

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੪॥੮॥
गुरुंच्या कृपेने त्याने आपल्या मनात नाम स्थापले आहे. ॥४॥८॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
वधांशु महाला ३॥

ਹਉਮੈ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਵਿਰੋਧੁ ਹੈ ਦੁਇ ਨ ਵਸਹਿ ਇਕ ਠਾਇ ॥
अहंकार हा देवाच्या नावाशी विसंगत आहे आणि ते दोघेही एकाच ठिकाणी राहू शकत नाहीत

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸੇਵਾ ਨ ਹੋਵਈ ਤਾ ਮਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥੧॥
अहंकाराने देवाची सेवा करता येत नाही, आणि त्यामुळे मन वाया जाते.॥१॥

ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥
हे माझ्या मन! देवाचे स्मरण कर आणि गुरुंच्या शब्दांवर ध्यान कर

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
जर तुम्ही आज्ञांचे पालन केले तरच तुम्हाला देव सापडेल आणि तेव्हाच तुमच्या आतून अहंकार नाहीसा होईल.॥रहाउ॥

ਹਉਮੈ ਸਭੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਓਪਤਿ ਹੋਇ ॥
अहंकार सर्व शरीरात असतो आणि अहंकारातूनच जीव जन्माला येतात

ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੨॥
अहंकार ही एक अतिशय अंधाराची जागा आहे आणि अहंकारामुळे माणूस काहीही समजू शकत नाही.॥२॥

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਿਆ ਜਾਇ ॥
अहंकाराने देवाची भक्ती होऊ शकत नाही आणि त्याचे आदेश समजू शकत नाहीत

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਬੰਧੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥
अहंकाराने ग्रस्त झाल्यामुळे, जीव बंधनात अडकतो आणि देवाचे नाव हृदयात येत नाही.॥३॥

ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥
हे नानक! सद्‌गुरुंना भेटल्यावर, जीवाचा अहंकार नष्ट होतो आणि नंतर सत्य येऊन हृदयात वास करते

ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੯॥੧੨॥
अशाप्रकारे तो फक्त सत्य मिळवतो, फक्त सत्यात राहतो आणि खऱ्या देवाची पूजा करून तो सत्यात विलीन होतो. ॥४॥९॥१२॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
वदहंसु महला ४ घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸੇਜ ਏਕ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ॥

हृदयात एकच शय्या आहे आणि सर्वांचा एकच भगवान ठाकूर हृदयातील त्या शय्यावर विराजमान आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਾਵੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੧॥

आत्मा आनंदाचा सागर असलेल्या देवामध्ये मग्न राहतो आणि गुरूंच्या सहवासाचा आनंद घेतो.॥१॥

ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨਿ ਆਸਾ ॥

माझ्या हृदयातील प्रेमामुळे, देवाला भेटण्याची आशा जिवंत आहे

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
केवळ परिपूर्ण गुरूच मला माझ्या प्रिय परमेश्वराशी जोडतात आणि मी माझ्या गुरूंना लाखो वेळा शरण जातो.॥१॥रहाउ॥

ਮੈ ਅਵਗਣ ਭਰਪੂਰਿ ਸਰੀਰੇ ॥
माझे हे शरीर दुर्गुणांनी भरलेले आहे.

ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਾ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੂਰੇ ॥੨॥
मग माझ्या गुणांनी परिपूर्ण असलेल्या माझ्या प्रियकराला मी कसे भेटू? ॥२॥

ਜਿਨਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥
हे माते, त्या पुण्यवान लोकांना माझ्या प्रिय परमेश्वराची प्राप्ती झाली आहे.

ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥੩॥
त्यांच्यासारखे सर्व गुण माझ्यात नाहीत, मग मी त्यांना कसे भेटणार?

ਹਉ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕਾ ਉਪਾਵ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥
मी खूप गोष्टी करून थकलो आहे.

ਨਾਨਕ ਗਰੀਬ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥੪॥੧॥
नानकांची प्रार्थना आहे की हे माझ्या हरी, मला दरिद्री तुझ्या आश्रयामध्ये ठेव.

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
वधंसू महल्ला ४॥

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁੰਦਰੁ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥
माझा हरी प्रभू खूप सुंदर आहे पण मला त्याचे महत्व माहित नाही.

ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ ॥੧॥
मी भगवंताचा त्याग केला आहे आणि मोहाच्या मोहात अडकलो आहे.॥ १॥

ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲਉ ਇਆਣੀ ॥
मी माझा मूर्ख पती देव कसा शोधू?

ਜੋ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਿਆਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्या आत्म्याला आपला पती देव आवडतो तो भाग्यवान असतो आणि बुद्धिमान आत्मा आपल्या प्रिय व्यक्तीला भेटतो. ॥१॥रहाउ॥

ਮੈ ਵਿਚਿ ਦੋਸ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰੁ ਪਾਵਾ ॥
माझ्यात अनेक दोष आहेत, मग मी माझ्या प्रिय प्रभूला कसे भेटू?

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਪਿਰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਾ ॥੨॥
हे प्रिय परमेश्वरा! तुझे अनेक प्रेमी आहेत पण मला तुझी आठवणही येत नाही.

ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਭਲੀ ਸੁਹਾਗਣਿ ॥
जो जीव आपल्या पती भगवंताचा सहवास उपभोगतो, तो खऱ्या अर्थाने सौभाग्यवान असतो.

ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿਆ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਣਿ ॥੩॥
ते गुण माझ्यात नाहीत, मग मी, विवाहित आत्म्याने काय करावे?॥ ३॥

ਨਿਤ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ॥
सौभाग्यवती जीवाला सदैव पती परमेश्वराचा सहवास लाभतो.

ਮੈ ਕਰਮਹੀਣ ਕਬ ਹੀ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥੪॥
माझा पती, परमेश्वर, मला, कामहीन व्यक्ती, कधीही मिठी मारेल का?॥ ४॥

ਤੂ ਪਿਰੁ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਉ ਅਉਗੁਣਿਆਰਾ ॥
हे देवा! तू पुण्यवान आहेस पण मी दुर्गुणांनी भरलेला आहे.

ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਬਖਸਿ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੫॥੨॥
निर्दोष आणि गरीब नानक, मला क्षमा कर॥५॥२॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨
वदहंसू महाला ४ घरु २॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੈ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸ ਹਰੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ ॥
माझ्या मनात खूप आशा आहे, मग मी भगवान हरी कसे पाहू?

ਹਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਅਪਨੇ ਸਤਗੁਰੈ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਸਮਝਾਵਾ ॥
मी जाऊन माझ्या सतगुरूंना विचारतो आणि गुरूंना विचारून मी माझ्या गोंधळलेल्या मनाला समजावतो.

ਭੂਲਾ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥
हे विसरलेले मन गुरूंच्या शब्दानेच समजते आणि अशा प्रकारे रात्रंदिवस भगवान हरिचे चिंतन करत असते.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੧॥
हे नानक! माझ्या प्रिय, ज्याला त्याच्या आशीर्वादाने पाहतो, तो हरीच्या सुंदर चरणांवर आपले मन एकाग्र करतो.॥१॥

ਹਉ ਸਭਿ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਕਾਰਣਿ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਭਾਵਾ ॥
माझ्या प्रिय प्रभूच्या निमित्त मी सर्व प्रकारचे वेष धारण करतो कारण मी जे काही करतो ते माझे खरे रूप हरि प्रभूंना प्रसन्न करते.

ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਨਦਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ ॥
पण तो प्रिय व्यक्ती माझ्याकडे दयाळूपणे पाहत नाही, मग मी धैर्य मिळवण्यासाठी काय करू?

ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਉ ਸੀਗਾਰੁ ਸੀਗਾਰੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਅਵਰਾ ॥
मी स्वतःला अनेक हार आणि अलंकारांनी सजवण्याचे कारण म्हणजे माझा पती प्रभू इतरांच्या प्रेमात मग्न राहतो.

ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਅੜਾ ਸਚੁ ਸਵਰਾ ॥੨॥
हे नानक! ती जिवंत स्त्री धन्य, धन्य आणि भाग्यवान आहे, जिने आपल्या पती भगवंताच्या सहवासाचा आनंद घेतला आहे आणि सत्याचे अवतार असलेल्या या सर्वोत्तम पतीसोबत स्थिरावले आहे.॥ २॥

ਹਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਸੋਹਾਗ ਸੁਹਾਗਣਿ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਪਿਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥
मी जाऊन भाग्यवान वधूला विचारतो की तिला माझा नवरा कसा मिळाला?

ਮੈ ਊਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੀ ਪਿਰਿ ਸਾਚੈ ਮੈ ਛੋਡਿਅੜਾ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ॥
ती म्हणते की मी तुझ्या आणि माझ्यातील अंतर सोडले आहे, म्हणूनच माझा खरा पती देवाने माझ्यावर कृपादृष्टीने पाहिले आहे.

ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਭੈਣੇ ਮਿਲੀਐ ॥
हे माझ्या बहिणी! तुझे मन, शरीर, आत्मा आणि सर्व काही भगवान हरींना अर्पण कर, त्यांना भेटण्याचा हा सोपा मार्ग आहे.

ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਰਲੀਐ ॥੩॥
हे नानक! आपला प्रभू ज्याच्यावर कृपादृष्टीने पाहतो त्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो. ॥३॥

ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਣਾ ਦੇਵਾ ॥
जो मला माझ्या भगवान हरीचा संदेश देतो अशा कोणत्याही सद्गुणी आत्म्याला मी माझे शरीर आणि मन अर्पण करतो.

ਨਿਤ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਾ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾਂ ॥
मी रोज त्याला पंखा लावतो, भक्तीभावाने त्याची सेवा करतो आणि त्याच्यासमोर पाणी आणतो.

ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੇਵ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ ॥
रात्रंदिवस मला हरीची कथा सांगणाऱ्या हरीच्या सेवकाची मी नेहमी सेवा करतो.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ॥੪॥
हे नानक! माझे परिपूर्ण गुरू, सतगुरु, धन्य आणि धन्य आहेत, जे माझ्या अंतःकरणाच्या आशा पूर्ण करतात॥ ४ ॥

ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਮੇਲਿ ਹਰੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥
हे हरी! कृपया मला माझे कोमल गुरु शोधा ज्यांच्या बरोबर मी हरिच्या नामाचे ध्यान चालू ठेवू शकेन.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਪੂਛਾਂ ਕਰਿ ਸਾਂਝੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ॥
मी गुरू सतगुरुंना हरीच्या कथेबद्दल विचारले पाहिजे आणि त्यांना हरिची स्तुती करावी.

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਤੇਰਾ ॥
हे हरी! मी नेहमी तुझे गुणगान करीत राहो आणि तुझे नाम ऐकून माझे मन आध्यात्मिकरित्या जिवंत होते.

ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਵੇਲਾ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ॥੫॥
हे नानक! ज्या क्षणी मी माझ्या प्रभूला विसरतो, त्या क्षणी माझा जीव मरतो ॥५॥

ਹਰਿ ਵੇਖਣ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੋਚੈ ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ॥
प्रत्येकाला हरिच्या दर्शनाची तीव्र इच्छा असते, परंतु ज्यांना तो स्वतः दर्शन देतो त्यांनाच हरि आपले दर्शन देतो.

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥
माझा प्रियकर ज्याच्याकडे दयेने पाहतो तो सदैव भगवंताचे स्मरण करतो.

ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ਜਿਸੁ ਸਤਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰਾ ਮਿਲਿਆ ॥
ज्याला माझा पूर्ण सत्गुरू सापडतो तो सदैव हरिच्या नामाची उपासना करत राहतो.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਇਕੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ ॥੬॥੧॥੩॥
हे नानक! हरिचा सेवक आणि हरि हे एक रूप झाले आहे कारण हरी नामस्मरणाने हरीचा सेवकही हरिमध्ये विलीन झाला आहे. ६॥ १॥ ३॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
वदहंसू महाला ५ घर १॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਅਤਿ ਊਚਾ ਤਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥
त्या भगवंताचा दरबार खूप उच्च आहे आणि.

ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥
त्याला अंत नाही की दुसरा अंत नाही.

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਲਖ ਧਾਵੈ ॥
कोट्यवधी, कोट्यवधी जीव आजूबाजूला धावतात पण.

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਾ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧॥
त्याच्या वास्तविक वास्तव्याचे रहस्य तीळ देखील शोधू शकत नाही॥१॥

ਸੁਹਾਵੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाला भेटण्याचा शुभ काळ कोणता? ॥१॥रहाउ॥

ਲਾਖ ਭਗਤ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ॥
ज्या देवाची लाखो भक्त पूजा करतात.

ਲਾਖ ਤਪੀਸਰ ਤਪੁ ਹੀ ਸਾਧਹਿ ॥
लाखो तपस्वी त्यांची तपश्चर्या करतात.

ਲਾਖ ਜੋਗੀਸਰ ਕਰਤੇ ਜੋਗਾ ॥
लाखो लोक योगेश्वर योगासने करतात.

ਲਾਖ ਭੋਗੀਸਰ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗਾ ॥੨॥
लाखो भक्त त्याचा आनंद लुटत असतात. ॥२॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਜਾਣਹਿ ਥੋਰਾ ॥
तो प्रत्येक हृदयात राहतो पण फार कमी जणांना ते माहीत असते.

ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਜਣੁ ਪਰਦਾ ਤੋਰਾ ॥
देव आणि आपल्यामध्ये बांधलेली असत्य भिंत तोडू शकेल असा कोणी सज्जन आहे का?

ਕਰਉ ਜਤਨ ਜੇ ਹੋਇ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥
मी असा प्रयत्न करतो की देव आपल्यावर दयाळू होतो आणि.

ਤਾ ਕਉ ਦੇਈ ਜੀਉ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੩॥
मग मी त्याच्यासाठी माझा जीव देईन. ॥३॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥
भगवंताच्या शोधात भटकत मी संतांकडे आलो आहे आणि.

ਦੂਖ ਭ੍ਰਮੁ ਹਮਾਰਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ॥
त्याने माझे सर्व दु:ख आणि गोंधळ दूर केले आहेत.

ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੂੰਚਾ ॥
नामाचे अमृत प्यायला भगवंताने मला त्याच्या चरणी बोलावले आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਊਚਾ ॥੪॥੧॥
हे नानक! माझा प्रभु सर्वांत महान आणि सर्वोच्च आहे.॥ ४॥ १॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
वधंसु महाला 5 ॥

ਧਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਦਰਸਨੁ ਕਰਣਾ ॥
तो काळ अत्यंत शुभ आणि मंगलमय असतो जेव्हा एखाद्याला देवाचे दर्शन मिळते.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥੧॥
मी माझ्या सतगुरूंच्या चरणी बलिहारी जातो. ॥१॥

ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥
हे माझ्या प्रिय परमेश्वरा! तू आम्हा सर्वांना जीवन देणारा आहेस.

ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताच्या नामस्मरणानेच माझे मन जिवंत राहते. ॥१॥रहाउ॥

ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥
हे देवा! तुझ्या नामाचा मंत्र सत्य आहे आणि तुझी वाणी अमृत आहे.

ਸੀਤਲ ਪੁਰਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥
शीतल शांती देणारे तूच आहेस आणि तुझी दृष्टी त्रिकालदर्शी आहेस.

ਸਚੁ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥
तुझा आदेश खरा आहे आणि तूच सिंहासनावर बसणार आहेस.

ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੩॥
माझा परमेश्वर अमर आहे आणि जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात येत नाही.

ਤੁਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ ਹਮ ਦੀਨਾ ॥
तुम्ही आमचे दयाळू स्वामी आहात आणि आम्ही तुमचे नम्र सेवक आहोत.

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭਰਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥੪॥੨॥
हे नानक! सर्वांचा परमेश्वर सर्वव्यापी आहे. ॥४॥ २॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
वधांशू महाला ५॥

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ॥
हे हरी! तू अनंत आहेस आणि हे रहस्य फार कमी लोकांना माहीत आहे.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥
गुरूंच्या कृपेने दुर्लभ व्यक्तीच शब्द ओळखतो. ॥१॥

ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ॥
हे प्रिये! तुझ्या सेवकाची ही नम्र विनंती आहे की.

ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या चरणी नामस्मरण करताना मी जिवंत राहू दे. ॥१॥रहाउ॥

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्या दाता, तू खूप दयाळू आणि सर्वशक्तिमान आहेस.

ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਤਿਨਹਿ ਤੁਮ ਜਾਤੇ ॥੨॥
फक्त तोच तुम्हाला ओळखतो ज्याला तुम्ही समज देता.॥२॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
मी नेहमी स्वतःला तुझ्या स्वाधीन करतो आणि.

ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥
मी तुझ्या मागे या जगात आणि इतर जगात पाहतो. ॥३॥

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਤਾ ॥
हे परमेश्वरा! मी योग्यताहीन आहे आणि मला तुझा कोणताही आशीर्वाद कळू शकला नाही.

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥੩॥
नानक म्हणतात की ऋषींचे दर्शन मिळाल्यावर माझे मन तुझ्या प्रेमाच्या रंगात रंगून गेले आहे॥४॥३॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਃ ੫ ॥
वधांशू महाला ५॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ॥
तो सर्वशक्तिमान देव अत्यंत मध्यस्थ आहे.

ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਸਾਧੂ ਕੀ ਧੂਰਾ ॥੧॥
हे भगवान! मला ऋषींच्या चरणांची धूळ द्या. ॥१॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
हे दयाळू परमेश्वरा! माझ्यावर दया कर

ਤੇਰੀ ਓਟ ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे सर्वज्ञ! हे विश्व रक्षक, आम्ही फक्त तुझाच आश्रय घेतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
देव पाणी, पृथ्वी आणि आकाशात सर्वव्यापी आहे

ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰੇ ॥੨॥
तो आपल्या जवळ राहतो आणि दूर नाही. ॥२॥

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਧਿਆਏ ॥
ज्याच्यावर तो दयाळूपणे पाहतो तो त्याचे ध्यान करतो आणि.

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥
आठ प्रहार हरिची स्तुती करीत राहतो. ॥३॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥
तो सर्व सजीवांचे पालनपोषण करतो आणि.

ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੪॥
नानकांनी हरीच्या दारात आश्रय घेतला आहे॥४॥४॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
वधांशू महाला ५॥

ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
तू महान दाता आणि मध्यस्थी करणारा आहेस.

ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥
हे देवा! तू सर्वशक्तिमान आहेस आणि सर्व गोष्टींमध्ये उपस्थित आहेस. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥
हे माझ्या प्रिय परमेश्वरा! मी फक्त तुझ्या नामाचा आधार घेतो.

ਹਉ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझे नाव ऐकूनच मी जिवंत राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ॥
हे माझ्या पूर्ण सतगुरु! मी तुझा आश्रय घेतो.

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਸੰਤਾ ਧੂਰੇ ॥੨॥
संतांच्या चरणांच्या धुळीने मन शुद्ध होते. ॥२॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझ्या सुंदर कमळाचे चरण माझ्या हृदयात ठेवले आहेत आणि.

ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥
मी तुला भेटायला बलिहारीला जातो. ॥३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥
मी तुझी स्तुती करीत असताना मला तुझी दयाळूपणा दाखव.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ॥੪॥੫॥
हे नानक! भगवंताच्या नामस्मरणानेच मला सुख प्राप्त होते.॥ ४॥ ५॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
वदहंसू महाला ५॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥
संतांच्या मेळाव्यात असताना हरिनामामृत प्यावे.

ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਕਬਹੂ ਛੀਜੈ ॥੧॥
याचा परिणाम म्हणून, आत्मा कधीही मरत नाही किंवा त्याचा नाशही होत नाही.॥ १॥

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥
परम नशिबानेच परिपूर्ण गुरूची प्राप्ती होते आणि.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताचे ध्यान गुरूंच्या कृपेनेच होते. ॥१॥रहाउ॥

ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਹਰਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ ॥
रत्ने, रत्ने, माणिक आणि मोती हे हरीचे नाव आहे.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥
परमेश्वराचे स्मरण करून मी पूर्ण झाले आहे.॥ २॥

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾ ॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे मला साधुवाचक आश्रयस्थान दिसत नाही.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਨਿਰਮਲ ਮਨੁ ਕਰਣਾ ॥੩॥
हरीची स्तुती केल्याने मन शुद्ध होते.॥ ३॥

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਵੂਠਾ ॥
माझा प्रभू देव सर्वांच्या हृदयात वास करतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਠਾ ॥੪॥੬॥
हे नानक! भगवंत प्रसन्न झाल्यावरच जीवाला नामाचे दान मिळते ॥ ४॥ ६ ॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
वधांशू महाला ५॥

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
हे दयाळू देवा! मला नेहमी लक्षात ठेवा आणि मला कधीही विसरू नका.

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परम दयाळू! मी फक्त तुझाच आश्रय घेण्यासाठी आलो आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਹ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥
हे परमेश्वरा! जिथे तुझे स्मरण होते ते स्थान प्रसन्न होते.

ਜਿਤੁ ਵੇਲਾ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾ ਲਾਗੈ ਹਾਵਾ ॥੧॥
जेव्हा जेव्हा मी तुला विसरतो तेव्हा मला दुःख आणि खेद वाटतो. ॥ १॥

ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਤੂ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥੀ ॥
हे सर्व जीव तुझेच आहेत आणि तू त्यांचा सदैव सोबती आहेस.

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਢੁ ਦੇ ਹਾਥੀ ॥੨॥
आम्हाला तुमचा हात द्या आणि आम्हाला भयानक जगातून बाहेर काढा.॥ २॥

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਆ ॥
हे जीवन-मरणाचे बंधन केवळ तूच निर्माण केले आहेस.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੩॥
तुम्ही स्वतः ज्याचे रक्षण करता त्याला कोणत्याही दुःखाचा परिणाम होत नाही. ॥ ३॥

ਤੂ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਰਿ ॥
तूच सर्व गोष्टींचा स्वामी आहेस आणि या जगात दुसरे कोणी नाही.

ਬਿਨਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥੪॥੭॥
नानक तुमच्यासमोर हात जोडून प्रार्थना करतात. ॥४॥७॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਃ ੫ ॥
वदहंसू मह ॥ ५॥

ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਤਾ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥
हे पूज्य देवा! जेव्हा तू ज्ञान देतोस तेव्हाच कोणी तुला समजून घेतो.

ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥
मग तो तुम्ही दिलेल्या नामाचा जप करतो. ॥ १॥

ਤੂ ਅਚਰਜੁ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀ ਬਿਸਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू अद्‌भुत आहेस आणि तुझा स्वभावही अद्‌भुत आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ॥
तूच कारण आहेस आणि तूच कर्ता आहेस.

ਹੁਕਮੇ ਜੰਮਣੁ ਹੁਕਮੇ ਮਰਣਾ ॥੨॥
तुझ्या आज्ञेने जीव जन्माला येतात आणि तुझ्याच आज्ञेने मरतात.॥ २॥

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮਨ ਤਨ ਆਧਾਰੀ ॥
तुझे नाम माझ्या मनाचा आणि शरीराचा आधार आहे.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਬਖਸੀਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥੮॥
दास नानक तुझाच आशीर्वाद आहे. ॥३॥ 8॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
वधंसु महाला ५ घरु २॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚਾ ਮਿਲਣ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥
हे प्रभू! तुला भेटण्याची माझ्या मनात तीव्र इच्छा आहे. मी माझा परिपूर्ण गुरू कसा शोधू शकतो.

ਜੇ ਸਉ ਖੇਲ ਖੇਲਾਈਐ ਬਾਲਕੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਖੀਰੇ ॥
एखादे मूल शेकडो प्रकारच्या खेळात गुंतले तरी ते दुधाशिवाय राहू शकत नाही.

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਮਾਲੀ ਜੇ ਸਉ ਭੋਜਨ ਮੈ ਨੀਰੇ ॥
हे माझ्या मित्रा! मला शेकडो प्रकारचे स्वादिष्ट भोजन दिले तरी माझ्या मनातील भूक भागत नाही.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥
माझ्या प्रिय परमेश्वराचे प्रेम माझ्या मन आणि शरीरात वसलेले आहे आणि त्याला पाहिल्याशिवाय माझे मन कसे धीर धरू शकेल.॥ १॥

ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਈ ਮੈ ਮੇਲਿਹੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

हे माझ्या प्रिय बंधू! लक्षपूर्वक ऐक आणि मला त्या मित्राची भेट घडवून दे, जो सुख देणारा आहे.

ਓਹੁ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਰੀ ਸਭ ਬੇਦਨ ਜਾਣੈ ਨਿਤ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ॥

तो माझ्या अंतःकरणातील सर्व वेदना आणि दुःख जाणतो आणि मला नेहमी देवाचे शब्द सांगतो.

ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਕਉ ਬਿਲਲਾਤਾ ॥

मी तिच्याशिवाय एक क्षणही राहू शकत नाही, जशी चातक स्वाती बुंदसाठी रडत राहते, त्याचप्रमाणे मीही तिच्यासाठी रडत राहते.

ਹਉ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਰਖਿ ਲੇਤਾ ॥੨॥

हे देवा! तुझे कोणते गुण मी स्मरणात ठेवू आणि तू माझ्यासारख्या गुणहीन प्राण्याचे रक्षण करतोस?॥ २॥

ਹਉ ਭਈ ਉਡੀਣੀ ਕੰਤ ਕਉ ਅੰਮਾਲੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਕਦਿ ਨੈਣੀ ਦੇਖਾ ॥

हे माझ्या प्रिय मित्रा, मी माझ्या स्वामीची वाट पाहत उदास झालो आहे, मग मी माझ्या पतीला माझ्या डोळ्यांनी कधी पाहणार?

ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਵਿਸਰੇ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥

माझ्या पतीशिवाय, देव, मी सर्व सुख विसरले आहे आणि ते कोणत्याही प्रकारे मोजत नाहीत, म्हणजेच ते निरुपयोगी आहेत.

ਇਹੁ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਈ ਕਰਿ ਨ ਸਕਉ ਹਉ ਵੇਸਾ ॥

हे कपडेही माझ्या अंगावर चांगले दिसत नाहीत, त्यामुळे मी ते घालू शकत नाही.

ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਲਾਲੁ ਰਾਵਿਆ ਪਿਆਰਾ ਤਿਨ ਆਗੈ ਹਮ ਆਦੇਸਾ ॥੩॥

ज्या मित्रांनी आपल्या लाडक्या परमेश्वराला प्रसन्न करून आनंदित केले आहे त्यांच्यापुढे मी नतमस्तक आहे. ॥३॥

ਮੈ ਸਭਿ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਅੰਮਾਲੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ ॥

हे माझ्या मित्रा! मी सर्व हार सजवले आहेत पण माझ्या प्रेयसीशिवाय ते काही उपयोगाचे नाहीत म्हणजे व्यर्थ आहेत.

ਜਾ ਸਹਿ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਆ ਅੰਮਾਲੀ ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜੋਬਨੁ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥

हे माझ्या मित्रा! जेव्हा माझा स्वामी मला विचारत नाही, तेव्हा माझे सर्व तारुण्य व्यर्थ जाते.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਤੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅੰਮਾਲੀ ਜਿਨ ਸਹੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥
हे माझ्या मित्रा! धन्य त्या विवाहित स्त्रिया ज्यांच्या सहवासात त्यांचे पती परमेश्वरात लीन असतात.

ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਤਿਨ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅੰਮਾਲੀ ਤਿਨ ਕੇ ਧੋਵਾ ਸਦ ਪਾਏ ॥੪॥
हे माझ्या मित्रा! मी त्या विवाहित स्त्रियांसाठी स्वतःचा त्याग करतो आणि त्यांचे पाय नेहमी धुतो.॥ ४॥

ਜਿਚਰੁ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਸਾ ਅੰਮਾਲੀ ਤਿਚਰੁ ਮੈ ਜਾਣਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰੇ ॥
हे माझ्या मित्रा! जोपर्यंत माझ्यात द्वैताचा भ्रम होता तोपर्यंत मी माझ्या परमेश्वराला दूर जाणत होतो.

ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅੰਮਾਲੀ ਤਾ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭ ਪੂਰੇ ॥
हे माझ्या मित्रा! मला पूर्ण सतगुरू मिळाल्यावर माझ्या सर्व आशा आणि इच्छा पूर्ण झाल्या.

ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਅੰਮਾਲੀ ਪਿਰੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
हे माझ्या मित्रा! मला माझ्या पती भगवंताकडून सर्व सुखाचे सुख प्राप्त झाले आहे, तो पती भगवंत सर्वांच्या हृदयात विराजमान आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਆ ਅੰਮਾਲੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਲਗਿ ਪੈਰੇ ॥੫॥੧॥੯॥
हे मित्रा! नानकांनीही गुरू सतीगुरुंच्या चरणी बसून हरिच्या प्रेमाचा रंग अनुभवला आहे.॥५॥१॥९॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ
वधांशू महाला 3 अष्टपदिया.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
सतगुरुंच्या कृपेने एकच देव सापडतो.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਧੁਨਿ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥
बोलणे हे सत्य आहे, अनंत ध्वनी हे सत्य आहे आणि शब्दांचा विचार करणे हे सत्य आहे.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥
हे माझे मोठे भाग्य आहे की मी सदैव खऱ्या परमेश्वराचे गुणगान गात राहतो. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

हे माझ्या मन! खऱ्या भगवंताच्या नामस्मरणात स्वतःला अर्पण कर.

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

भगवंताचे दास झाले तरच खरे नाम मिळेल. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਸਚਿ ਰਤੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥
जी जीभ सत्याने रंगलेली असते. अशा रीतीने शरीर आणि मनही खरे बनते.

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਹੋਰੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਖੋਇ ॥੨॥
खऱ्या देवाशिवाय इतर कोणाचीही स्तुती करून माणूस आपले संपूर्ण आयुष्य वाया घालवतो. ॥२॥

ਸਚੁ ਖੇਤੀ ਸਚੁ ਬੀਜਣਾ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥
सत्याची मशागत केली तर सत्याचेच बीज पेरले जाते आणि खऱ्या देवाच्या नावानेच व्यवसाय केला जातो.

ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥
रात्रंदिवस सत्यनामाचा लाभ मिळतो आणि भगवंताच्या भक्तीच्या नावाने संपत्तीचे भांडार भरून राहते. ॥३॥

ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
सत्याचे अन्न, सत्याचे वस्त्र आणि हरिनामाचा खरा आधार.

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਮਹਲੀ ਪਾਏ ਥਾਉ ॥੪॥
ज्याला देव स्वतः कृपेने प्रदान करतो त्यालाच हे प्राप्त होते. अशा माणसाला देवाच्या दरबारात स्थान मिळते.॥ ४॥

ਆਵਹਿ ਸਚੇ ਜਾਵਹਿ ਸਚੇ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਹਿ ॥
असे लोक फक्त सत्याकडे येतात, सत्याकडे परत जातात आणि पुन्हा कधीही जीवनाच्या चक्रात फेकले जात नाहीत.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰ ਹਹਿ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੫॥
गुरुमुख तोच जो भगवंताच्या खऱ्या दरबारात सत्यवादी असतो आणि सत्यात लीन असतो.॥ ५॥

ਅੰਤਰੁ ਸਚਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ॥
गुरुमुख आतून खरा असतो, त्याचे हृदयही खरे असते आणि तो भगवंताचे खरे गुणगान गातो.

ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੬॥
ते योग्य ठिकाणी बसून सत्याची स्तुती करतात, मी माझ्या सतगुरूसाठी बलिहारीकडे जातो.॥६॥

ਸਚੁ ਵੇਲਾ ਮੂਰਤੁ ਸਚੁ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥
तो काळ खरा असतो आणि तो क्षणही खरा असतो जेव्हा माणूस खऱ्या देवाच्या प्रेमात पडतो.

ਸਚੁ ਵੇਖਣਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥੭॥
मग तो फक्त सत्य पाहतो, फक्त सत्य बोलतो आणि तो खरा ईश्वर संपूर्ण सृष्टीत सर्वव्यापी म्हणून अनुभवतो.॥ ७॥

ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲੇ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥
हे नानक! जेव्हा देव स्वतःशी एकरूप होतो तेव्हाच माणूस त्याच्यात विलीन होतो.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਸੀ ਆਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੮॥੧॥
भगवंत आपल्या इच्छेप्रमाणे प्राणिमात्रांचे पालनपोषण करतो आणि तो स्वतः त्याच्या इच्छेप्रमाणे करतो. ॥8॥ १॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
वधांशू महाला ३॥

ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਦਾ ਓਹੁ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
माणसाचे मन दहा दिशांना भटकत राहते, मग तो भगवंताचे गुणगान कसे गाणार?

ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਿਆਪਿ ਰਹੀ ਅਧਿਕਾਈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਤ ਸੰਤਾਵੈ ॥੧॥
शरीराची इंद्रिये बहुतेक वाईट कर्मांमध्ये मग्न असतात आणि वासना आणि क्रोध नेहमी दुःख देतात.॥ १॥

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵੀਜੈ ॥
त्या भगवंताची स्तुती करताना नैसर्गिक पद्धतीने त्याची स्तुती करत राहावे.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਦੁਲਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रामाचे नाव या जगात फार दुर्मिळ आहे आणि गुरुच्या उपदेशानेच हरिरस प्यावा. ॥१॥रहाउ॥

ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
शब्द ओळखून मन शुद्ध झाल्यावर भगवंताचीच स्तुती करतो.

ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵੈ ॥੨॥
जेव्हा मनुष्य आपल्या गुरूंच्या शिकवणीतून त्याचे खरे स्वरूप ओळखतो तेव्हा तो परमेश्वराच्या चरणी वास करतो.॥ २॥

ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
हे माझ्या मन! सदैव प्रेमाच्या रंगात लीन राहा आणि सदैव भगवंताचे गुणगान गा.

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਉ ॥੩॥
शुद्ध हरी सदैव आनंद देतो, त्यातून अपेक्षित फल प्राप्त होते. ॥३॥

ਹਮ ਨੀਚ ਸੇ ਊਤਮ ਭਏ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥
भगवान हरींचा आश्रय घेऊन आपण नीचतेतून महान झालो आहोत.

ਪਾਥਰੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਲੀਆ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥
आपल्यासारख्या बुडणाऱ्या दगडांनाही जीवनाच्या महासागरातून वाचवणाऱ्या त्या खऱ्या देवाचे मोठेपण आहे. ॥४॥

ਬਿਖੁ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥
गुरूंच्या उपदेशाने शुद्ध बुद्धी प्राप्त करून आपण विषातून अमृत झालो आहोत.

ਅਕਹੁ ਪਰਮਲ ਭਏ ਅੰਤਰਿ ਵਾਸਨਾ ਵਸਾਈ ॥੫॥
यातून आपण चंदन झालो आहोत आणि सुगंध आपल्यात वास केला आहे. ॥५॥

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਜਗ ਮਹਿ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥
हा मनुष्यजन्म अत्यंत दुर्लभ असून या जगात येऊन मला लाभ झाला आहे.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੬॥
ज्याला नशिबाने सतगुरू मिळतो तो हरी नामाचा जप करत राहतो. ॥६॥

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
बुद्धीहीन मनुष्य मायेच्या विषामध्ये गढून जाऊन आपला बहुमूल्य जन्म वाया घालवतो.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੭॥
हरीचे नाम नेहमी आनंदाचा सागर असते पण स्वार्थी माणसाला खरे नाम आवडत नाही. ॥७॥

ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੈ ਵਿਰਲੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥
प्रत्येकजण तोंडाने भगवंताचे नाव उच्चारतो पण फार थोडे लोक ते हृदयात ठेवतात.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਤਿਨ੍ ਪਾਇਆ ॥੮॥੨॥
हे नानक! ज्यांच्या अंतःकरणात हरिचे नाम वास करतात त्यांना मुक्ती आणि बंधनातून मुक्ती मिळते. ॥८॥ २॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ
वधंसु महाला १ छंथ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥
खोट्याने प्रदूषित शरीराला स्नान घालण्यात काय अर्थ आहे?

ਨਾਤਾ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ ॥
कारण सत्याचे आचरण करणाऱ्यालाच स्नान स्वीकारले जाते.

ਜਬ ਸਾਚ ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸਾਚਾ ਤਾਮਿ ਸਾਚਾ ਪਾਈਐ ॥
जेव्हा सत्य हृदयात वास करते तेव्हाच माणूस सत्य बनतो आणि खऱ्या भगवंताची प्राप्ती करतो.

ਲਿਖੇ ਬਾਝਹੁ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਗਵਾਈਐ ॥
नशिबाशिवाय ज्ञान मिळत नाही आणि मनुष्य व्यर्थ बोलून आयुष्य वाया घालवतो.

ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਹੀਐ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਲਿਖਾਈਐ ॥
आपण कुठेही जाऊ, बसलो की शुभ गुणांची चर्चा करून भगवंताचे नाम हृदयात कोरले पाहिजे.

ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥੧॥
खोट्याने प्रदूषित शरीराला स्नान घालण्यात काय अर्थ आहे? ॥१॥

ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥
हे हरी! तू मला असे करण्यास सांगितले तेव्हाच मी तुझ्या नामाचा गौरव केला आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
मला हरीचे अमृत नाम आवडते.

ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਲਾਗਾ ਦੂਖਿ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ॥
हरिचे नाम माझ्या हृदयाला मधुर झाले आहे आणि त्यामुळे माझ्या दु:खाचा तंबू नष्ट झाला आहे.

ਸੁਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਾਮਿ ਤੈ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥
असे सांगितल्यावर माझ्या मनात आत्मिक आनंद येऊन वसला.

ਨਦਰਿ ਤੁਧੁ ਅਰਦਾਸਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥
हे स्व-निर्मित! जेव्हा मी तुला पाहिले तेव्हा मी प्रार्थना केली.

ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥੨॥
हे हरि! जेव्हा तू मला असे करण्यास सांगितले तेव्हाच मी हे सर्व तुझे गौरव केले आहे. ॥२॥

ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥
चांगल्या-वाईट कर्मांच्या अनुषंगाने भगवंत जीवाला मानव जन्माची अनमोल संधी देतात.

ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖਿ ਝਗੜਾ ਪਾਵਣਾ ॥

त्यामुळे कुणालाही वाईट बोलून भांडण सुरू करू नये.

ਨਹ ਪਾਇ ਝਗੜਾ ਸੁਆਮਿ ਸੇਤੀ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਞਾਵਣਾ ॥

तुमच्या मालकाशी भांडण करून संकटे निर्माण करू नका कारण यामुळे तुमचा संपूर्ण नाश होईल.

ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਰੀਕੀ ਜਾਇ ਕਿਆ ਰੂਆਵਣਾ ॥

ज्या सद्गुरूच्या बरोबरीने राहायचे आहे त्याच्या बरोबरीने राहून त्याच्याकडे जाऊन दुःख झाल्यावर रडून काय फायदा?

ਜੋ ਦੇਇ ਸਹਣਾ ਮਨਹਿ ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਨਾਹੀ ਵਾਵਣਾ ॥

भगवंताने दिलेले सुख-दुःख हे सुख म्हणून स्वीकारले पाहिजे आणि विनाकारण डगमगू नये असे मनाला पटवून दिले पाहिजे.

ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥੩॥

केलेल्या शुभ व शुभ कर्मानुसार भगवंत जीवाला मानव जन्माची अनमोल संधी प्रदान करतात.॥ ३॥

ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥

भगवंताने स्वतः सर्व जग निर्माण केले आहे आणि तो प्रत्येकाकडे आशीर्वादाने पाहतो.

ਕਉੜਾ ਕੋਇ ਨ ਮਾਗੈ ਮੀਠਾ ਸਭ ਮਾਗੈ ॥

कोणताही प्राणी दुःख मागत नाही आणि सर्व सुख मागतात.

ਸਭੁ ਕੋਇ ਮੀਠਾ ਮੰਗਿ ਦੇਖੈ ਖਸਮ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ॥

प्रत्येक जीव सुखाची इच्छा करू शकतो पण परमेश्वराला जे मान्य आहे तेच तो करतो.

ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਨ ਸਮਸਰੇ ॥

धर्मादाय आणि अनेक धार्मिक कार्येही देवाच्या नावाच्या बरोबरीची नाहीत.

ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਧੁਰਿ ਕਦੇ ॥

हे नानक! ज्यांना नामाचे दान मिळाले आहे ते त्याचे कर्म आरंभापासून करीत आहेत.

ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥੧॥
भगवंताने स्वतः सर्व जग निर्माण केले आहे आणि तो स्वतःच सर्वांवर दयाळूपणे पाहतो ॥४॥१॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
वधंसू महल्ला १॥

ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥
हे देवा! माझ्यावर कृपा कर जेणेकरून मी तुझे नामस्मरण करत राहू शकेन.

ਸਭ ਉਪਾਈਐ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥
तुम्ही स्वतःच सर्व जग निर्माण केले आहे आणि तुम्ही स्वतः सर्व प्राणिमात्रांमध्ये विराजमान आहात.

ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਤੂਹੈ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਲਾਈਆ ॥
सर्व प्राणिमात्रांमध्ये तूच विराजमान आहेस आणि त्यांना तूच निर्माण करून संसाराच्या व्यापारात गुंतवून ठेवले आहेस.

ਇਕਿ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਏ ਰਾਜੇ ਇਕਨਾ ਭਿਖ ਭਵਾਈਆ ॥
तुम्हीच कुणाला राजा बनवून कुणाला भिकारी बनवून भिक्षा मागायला घरोघरी पाठवत आहात.

ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤੁਝੁ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ॥
लोभ आणि आसक्ती निर्माण करून इतकी गोड केली आहे की जग या भ्रमात भरकटत आहे.

ਸਦਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਅਪਣੀ ਤਾਮਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! मी तुझ्या नामाचा जप करत असताना माझ्यावर नेहमी कृपा कर.॥ १॥

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥
हे जगाच्या निर्मात्या! तुझे नाम सदैव सत्य आहे आणि ते माझ्या हृदयाला नेहमीच चांगले वाटते.

ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਆਇ ਸਮਾਣਾ ॥
माझे दुःख नाहीसे झाले आहे आणि आनंदाने माझ्या हृदयात प्रवेश केला आहे.

ਗਾਵਨਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਾ ॥
हे देवा! देवा, मानव, विद्वान आणि बुद्धिमान लोक तुझे गुणगान करतात.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹੇ ॥
जे तुझ्या मनाला आवडतात, तेच देव, पुरुष, विद्वान आणि चतुर लोक तुझी स्तुती करतात.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥
मायेने मोहित झालेले लोक भगवंताचे स्मरण करत नाहीत आणि आपले अमूल्य जीवन वाया घालवतात.

ਇਕਿ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂਲੇ ਜੋ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ॥
काही मूर्ख आणि मूर्ख लोक कधीच देवाचे स्मरण करत नाहीत, त्यांना हे आठवत नाही की जो या जगात आला आहे त्याने आपला जीव सोडावा लागतो.

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥੨॥
हे जगाच्या स्वामी! तुझे नाम सदैव सत्य आहे आणि ते माझ्या हृदयात नेहमी गोड वाटते॥२॥

ਤੇਰਾ ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥
हे देवा! तुझी उपासना केली जाते आणि तुझे बोलणे अमृतसारखे असते तो काळ खूप आनंददायी असतो.

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਲਾਗਾ ਸਾਉ ਪਰਾਣੀ ॥
तुमचे सेवक प्रेमाने आणि भक्तीने तुमची सेवा करतात आणि त्या जीवांना तुमच्या सेवेची आणि भक्तीची चव चाखली आहे.

ਸਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥
ज्यांना नामामृताचे दान मिळाले आहे त्यांनाच भगवंताची भक्ती आणि सेवेची चव मिळते.

ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਜੋਇ ਰਾਤੇ ਨਿਤ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥
तुझ्या नामात लीन झालेले जीव रोज आनंदी राहतात.

ਇਕੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਹੋਇ ਸੰਜਮੁ ਜਾਮਿ ਨ ਏਕੁ ਪਛਾਣੀ ॥
काही लोक जे एका भगवंताला ओळखत नाहीत ते कर्म, धर्म आणि संयम पाळत नाहीत.

ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! जेव्हा तुझी पूजा केली जाते आणि तुझी वाणी अमृतसारखी असते तो काळ नेहमीच आनंददायी असतो. ॥३॥

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਚੇ ਨਾਵੈ ॥
हे देवा! मी तुझ्या खऱ्या नामाला शरण जातो.

ਰਾਜੁ ਤੇਰਾ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥
तुझे शासन कधीही नष्ट होणार नाही.

ਰਾਜੋ ਤ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵਏ ॥
तुमचा नियम सदैव खंबीर असतो, तो कधीही नष्ट होत नाही म्हणजेच तो अमर असतो.

ਚਾਕਰੁ ਤ ਤੇਰਾ ਸੋਇ ਹੋਵੈ ਜੋਇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਏ ॥
जो आरामात लीन राहतो तोच तुमचा खरा सेवक आहे.

ਦੁਸਮਨੁ ਤ ਦੂਖੁ ਨ ਲਗੈ ਮੂਲੇ ਪਾਪੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਏ ॥
कोणतेही शत्रू आणि दु:ख त्याला मुळात स्पर्श करत नाहीत किंवा पाप त्याच्या जवळ येत नाहीत.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਹੋਵਾ ਏਕ ਤੇਰੇ ਨਾਵਏ ॥੪॥
हे देवा, मी सदैव तुझ्या नावाने आहुती देतो॥४॥

ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥
हरियुगा, मी युगानुयुगे तुझा भक्त आहे.

ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥
ते तुझ्या दारात तुझे गुणगान गात आहेत.

ਜਪਹਿ ਤ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥
ते मुरारी, एकच खरे रूप आणि त्याची पूजा करतात.

ਸਾਚਾ ਮੁਰਾਰੇ ਤਾਮਿ ਜਾਪਹਿ ਜਾਮਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਹੇ ॥
खऱ्या मूर्तीची लोक तेव्हाच पूजा करतात जेव्हा त्यांनी ती मनाशी पक्की केली असेल.

ਭਰਮੋ ਭੁਲਾਵਾ ਤੁਝਹਿ ਕੀਆ ਜਾਮਿ ਏਹੁ ਚੁਕਾਵਹੇ ॥
तूच निर्माण केलेला हा भ्रमाचा भ्रम तू दूर कर.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਜਮਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥
गुरूच्या कृपेने मलाही आशीर्वाद द्या आणि यमापासून वाचवा.

ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥੫॥
हे हरी! तुझे भक्त युगानुयुगे तुझी स्तुती करीत आहेत.॥ ५॥

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥
हे माझ्या परमदेव, तू अमर्याद आणि अमर्याद आहेस.

ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਜਾਣਾ ॥
मी तुमच्यापुढे प्रार्थना कशी करावी हे मला माहीत नाही.

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥
तुम्ही माझ्याकडे दयाळूपणे पाहिले तरच मी सत्य ओळखू शकेन.

ਸਾਚੋ ਪਛਾਣਾ ਤਾਮਿ ਤੇਰਾ ਜਾਮਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥
तुम्हीच मला प्रबोधन केले तरच मी तुमचे सत्य समजू शकेन.

ਦੂਖ ਭੂਖ ਸੰਸਾਰਿ ਕੀਏ ਸਹਸਾ ਏਹੁ ਚੁਕਾਵਹੇ ॥
तू जगात दु:ख आणि भूक निर्माण केली आहेस आणि मला या चिंता आणि तणावातून मुक्त कर.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥
गुरूची शिकवण समजून घेतली तरच मनुष्याच्या चिंता आणि तणाव दूर होतात अशी प्रार्थना नानक करतात.

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੈ ਆਪਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥੬॥
तो महान ईश्वर स्वतः ध्येयरहित आणि अनंत आहे. ॥६॥

ਤੇਰੇ ਬੰਕੇ ਲੋਇਣ ਦੰਤ ਰੀਸਾਲਾ ॥
हे पूज्य देवा, तुझे डोळे खूप सुंदर आहेत आणि तुझे दात देखील अद्वितीय आहेत.

ਸੋਹਣੇ ਨਕ ਜਿਨ ਲੰਮੜੇ ਵਾਲਾ ॥
लांब केस असलेल्या देवाला अतिशय सुंदर नाक आहे.

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਸੁਇਨੇ ਕੀ ਢਾਲਾ ॥
तुझे सोनेरी शरीर सोनेरी रूपात टाकले आहे.

ਸੋਵੰਨ ਢਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮਾਲਾ ਜਪਹੁ ਤੁਸੀ ਸਹੇਲੀਹੋ ॥
हे माझ्या मित्रांनो, त्याचे शरीर सोन्याने मढवून आणि काळ्या रंगाच्या हाराने त्याची पूजा करा.

ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਨ ਹੋਹੁ ਖੜੀਆ ਸਿਖ ਸੁਣਹੁ ਮਹੇਲੀਹੋ ॥
अहो मित्रांनो, त्याची पूजा केल्याने यमदूत तुमच्या दारात उभा राहणार नाही, हा उपदेश लक्षपूर्वक ऐका.

ਹੰਸ ਹੰਸਾ ਬਗ ਬਗਾ ਲਹੈ ਮਨ ਕੀ ਜਾਲਾ ॥
तुमच्या मनातील घाण दूर होईल आणि तुम्ही सामान्य राजहंस मधून सर्वोत्तम हंस व्हाल.

ਬੰਕੇ ਲੋਇਣ ਦੰਤ ਰੀਸਾਲਾ ॥੭॥
हे पूज्य देवा, तुझे डोळे खूप सुंदर आहेत आणि तुझे दात खूप चवदार आणि अनमोल आहेत. ॥७॥

ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਮਧੁਰਾੜੀ ਬਾਣੀ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे चालणे खूप आनंददायी आहे आणि तुझे बोलणे देखील खूप गोड आहे.

ਕੁਹਕਨਿ ਕੋਕਿਲਾ ਤਰਲ ਜੁਆਣੀ ॥
तू कोकिळेसारखे बोलतोस आणि तुझे खेळकर तारुण्य मादक आहे.

ਤਰਲਾ ਜੁਆਣੀ ਆਪਿ ਭਾਣੀ ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀਏ ॥
फक्त तुला तुझी मादक आणि खेळकर तारुण्य आवडते. त्याचे तत्वज्ञान मनातील इच्छा पूर्ण करते.

ਸਾਰੰਗ ਜਿਉ ਪਗੁ ਧਰੈ ਠਿਮਿ ਠਿਮਿ ਆਪਿ ਆਪੁ ਸੰਧੂਰਏ ॥
तू हत्तीसारखा हळू चालतोस आणि स्वतःशीच नशा करतोस.

ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਤੀ ਫਿਰੈ ਮਾਤੀ ਉਦਕੁ ਗੰਗਾ ਵਾਣੀ ॥
जो जीव आपल्या परमात्म्याच्या प्रेमात लीन होतो, तो आनंदी होऊन गंगेच्या पाण्यासारखा खेळतो.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਮਧੁਰਾੜੀ ਬਾਣੀ ॥੮॥੨॥
हरिचा सेवक नानक विनंती करतो की हे हरी, तुझी चाल अतिशय आनंददायी आहे आणि तुझे बोलणे देखील खूप गोड आहे. ॥८॥ २॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ
वधंसु महाला ३ छंत॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਮੁਈਏ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ ॥
हे नाशवंत सुंदर स्त्री, तू तुझ्या प्रिय परमेश्वराच्या प्रेमात मग्न आहेस.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਮੁਈਏ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥
तुम्ही तुमच्या पतीशी, परमेश्वराशी, खऱ्या शब्दांद्वारे एकरूप झाला आहात आणि तो तुमच्यासोबत प्रेमाने आनंदित आहे.

ਸਚੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੀ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਰਚਾਇਆ ॥
तुझ्या प्रेमाने तू खऱ्या परमेश्वराचा प्रिय झाला आहेस, तुझ्या परमेश्वराने तुला नामाने सुंदर केले आहे. तुम्ही देवावर प्रेम केले आहे.

ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥
जेव्हा तुम्ही तुमचा अभिमान दूर केलात, तेव्हाच तुम्हाला तुमचा पती, परमेश्वर सापडला आणि तुमचे मन गुरूंच्या वचनाने परमेश्वरात लीन राहते.

ਸਾ ਧਨ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥
अशी जिवंत स्त्री जिला आपल्या सद्‌गुरूंच्या प्रेमाने आकर्षित केले आहे आणि जिच्या अंतःकरणात त्याचे प्रेम गोड वाटते, ती त्याच्या नावाने सुंदर बनते.

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮੇਲਿ ਲਈ ਪਿਰਿ ਆਪੇ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥
हे नानक, प्रिय पतीने त्या जिवंत स्त्रीला स्वतःशी जोडले आहे आणि खऱ्या राजाने तिला आपल्या नावाने शोभा दिली आहे.॥१॥

ਨਿਰਗੁਣਵੰਤੜੀਏ ਪਿਰੁ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰੇ ਰਾਮ ॥
हे गुण नसलेल्या आत्म्या, तू तुझ्या पतीलाच सदैव दृश्य मान

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਮੁਈਏ ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਰਾਮ ॥
हे नश्वर वधू! जी गुरूद्वारे आपल्या परमेश्वराचे स्मरण करते, ती त्याला परिपूर्ण आणि सर्वसमावेशक मानते.

ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਵੇਖੁ ਹਜੂਰੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥
पती देव प्रत्येक हृदयात विराजमान आहे, तुम्ही त्याला प्रत्यक्ष पाहता आणि युगानुयुगे तोच अनुभवता.

ਧਨ ਬਾਲੀ ਭੋਲੀ ਪਿਰੁ ਸਹਜਿ ਰਾਵੈ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥
एक निष्पाप स्त्री, तिच्या निरागसतेने, आपल्या पती, देवाचा सहवास सहज अनुभवते आणि तिच्या कर्माचा निर्माता, देव भेटते.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ਹਰਿ ਸਰਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥
हरिरसाचा आस्वाद घेणारी जिवंत स्त्री प्रेमाने नामस्मरण करते आणि भगवंताच्या अमृतात लीन राहते.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸਬਦੇ ਰਹੈ ਹਦੂਰੇ ॥੨॥
हे नानक, केवळ ती जिवंत स्त्रीच गुरूंच्या शब्दांतून दिसणाऱ्या प्रिय परमेश्वराला आकर्षित करते. ॥२॥

ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਮੁਈਏ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥
हे जिवंत आत्म्या, जा आणि त्या विवाहित स्त्रियांनाही विचारा ज्यांनी आपला अहंकार नष्ट केला आहे.

ਪਿਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਮੁਈਏ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਨ ਗਵਾਇਆ ॥
ज्यांनी आपला अहंकार नाहीसा केला त्यांना पती प्रभूंच्या आदेशाचा अनुभव आला नाही.

ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਤਿਨੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥
परंतु ज्यांनी आपल्या अहंकाराचा नाश केला आहे त्यांना आपला पती परमेश्वर सापडला आहे आणि प्रेमाच्या रंगात लीन होण्यात आनंद आहे.

ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥
सदैव आपल्या परमेश्वराच्या प्रेमात रंगलेली आणि सहज नशेत ती रात्रंदिवस त्याचे नामस्मरण करत असते.

ਕਾਮਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥
ती जिवंत स्त्री खूप भाग्यवान आहे जिच्या हृदयात तिच्या पतीचे प्रेम भगवंताशी जोडलेले आहे

आणि देवाचे प्रेम गोड वाटते.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜੇ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥੩॥
हे नानक, ज्या जिवंत स्त्रीने स्वतःला सत्याने सजवले आहे, ती आपल्या पती परमेश्वराच्या प्रेमात लीन राहते.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੁਈਏ ਤੂ ਚਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥
हे नश्वर आत्म्या, तुझा अहंकार नष्ट कर आणि तुझ्या गुरूंच्या इच्छेचे पालन कर.

ਹਰਿ ਵਰੁ ਰਾਵਹਿ ਸਦਾ ਮੁਈਏ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ॥
अशा रीतीने तुम्ही देवासोबत नेहमी आनंदी राहाल आणि तुमच्या मूळ घरामध्ये, तुमच्या आत्म्याच्या रूपात वास कराल.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰੀ ॥
तिच्या जन्मस्थानी परमेश्वराजवळ राहून, ती त्याच्या नावाचा जप करते आणि कायमची विवाहित स्त्री बनते.

ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਜੋਬਨੁ ਬਾਲਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ॥
प्रिय प्रभू, तो खूप रंगीबेरंगी आणि तरुण आहे, तो आपल्या पत्नीची रात्रंदिवस देखभाल करतो.

ਹਰਿ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੋ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥
तिच्या प्रिय हरी परमेश्वराच्या द्वारे, तिचे भाग्य वाढते आणि ती खऱ्या शब्दांनी कृपाळू बनते.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜਾ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥੪॥੧॥
हे नानक, एक जिवंत स्त्री जेव्हा सतगुरूंच्या शिकवणीचे पालन करते तेव्हा ती भगवंताच्या प्रेमाच्या रंगात लीन होते.॥४॥१॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
वदहंसू महाला ३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਵਾਪਾਰੁ ਭਲਾ ਜੇ ਸਹਜੇ ਕੀਜੈ ਰਾਮ ॥
गुरुमुख होऊन सर्व व्यवसाय उत्स्फूर्त अवस्थेत केले तर चांगले.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮ ॥
प्रत्येक वेळी भगवंताचे नामस्मरण करावे आणि हरिरस पिण्याचा लाभ घ्यावा.

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਰਾਵੀਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥
हरिरसाचा लाभ मिळवण्यासाठी हरिचे स्मरण करून रात्रंदिवस नामस्मरण करत राहावे.

ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਹਿ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥
जो मनुष्य सद्गुणांचा संचय करून त्याचे दुर्गुण दूर करतो, अशा प्रकारे त्याला त्याचे खरे स्वरूप कळते.

ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥
गुरूंच्या उपदेशाने तो नामरूपाने परम वैभव प्राप्त करून घेतो आणि खऱ्या शब्दांतून हरीचे अमृत पीत राहतो.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕੀਜੈ ॥੧॥
हे नानक, हरीची भक्ती ही अत्यंत अनोखी आहे आणि केवळ दुर्लभ गुरुमुखच भक्ती करतो. ॥१॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੇਤੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬੀਜੀਐ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ਸਰੀਰਿ ਜਮਾਏ ਰਾਮ ॥
गुरुमुख होऊन हृदयात भगवंताचे बीज पेरून शरीरात नामाचे बीज रुजवले पाहिजे.

ਆਪਣੇ ਘਰ ਅੰਦਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਚੁ ਤੂ ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰਥਾਏ ਰਾਮ ॥
अशा रीतीने हरी नामाचे सार स्वतःच्या हृदयात चाखून त्याचा लाभ या लोकात व परलोकातही मिळेल.

ਲਾਹਾ ਪਰਥਾਏ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਧਨੁ ਖੇਤੀ ਵਾਪਾਰਾ ॥
हरिपरमेश्वर हृदयात धारण केल्याने शेती आणि व्यवसाय धन्य आहेत, ज्याद्वारे पुढील लोकात नफा मिळतो.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥
जो मनुष्य हरि नामाचे चिंतन करतो आणि मनात ठेवतो त्याला गुरुची शिकवण समजते.

ਮਨਮੁਖ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਏ ॥
चित्तबुद्धी प्रापंचिक माया जोपासत व व्यापार करून थकून जातात व त्यांची लालसा व भूक भागत नाही.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬੀਜਿ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ॥੨॥

हे नानक, आपल्या मनात भगवंताच्या नामाचे बीज पेरा आणि खऱ्या शब्दांनी सुंदर व्हा.

ਹਰਿ ਵਾਪਾਰਿ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਵਡਭਾਗੋ ਰਾਮ ॥

ज्यांच्या कपाळावर सौभाग्याचे रत्न दिसते ते लोक हरी परमेश्वराच्या नावाने व्यवसायात सक्रिय असतात.

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੈਰਾਗੋ ਰਾਮ ॥

गुरूंच्या उपदेशाने मन आपल्या मूळ घरी भगवंताच्या चरणी वसते आणि खऱ्या शब्दाने ते आसक्ती व मायामुक्त होते

ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ਸਚਿ ਬੈਰਾਗੋ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥

ज्यांच्या कपाळावर भाग्य उगवते त्यांनाच खरा आनंद मिळतो आणि जे विचारी असतात तेच खऱ्या नामात लीन होतात.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥

हरिच्या नामाशिवाय सर्व जग भ्रमामुळे वेडे होत आहे आणि अहंकाराचा नाश शब्दांनीच होतो.

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਮਤਿ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹਾਗੋ ॥

सत्यनामात लीन झाल्यामुळे आनंद निर्माण होतो आणि गुरूंद्वारे हरिनामाच्या रूपाने आनंद प्राप्त होतो.

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ॥੩॥
हे नानक! भयाचा नाश करणारा केवळ शब्दांतूनच सापडतो आणि मस्तकाच्या दैवानेच त्याच्यामध्ये आत्मा आनंदित होतो. ॥३॥

ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਸਭੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਮੰਨਿ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥
देवाची आज्ञा स्वीकारणे ही सर्वोत्तम शेती आहे आणि आज्ञा स्वीकारणे हाच सर्वोत्तम व्यवसाय आहे.

ਗੁਰਮਤੀ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੀਐ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥
गुरूंच्या उपदेशानेच भगवंताची आज्ञा कळते आणि त्यांच्या आज्ञेनेच भगवंताशी एकरूपता प्राप्त होते.

ਹੁਕਮਿ ਮਿਲਾਈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥
भगवंताच्या आज्ञेनेच जीव सहज त्याच्यात विलीन होतो. गुरुचे वचन अनंत आहे कारण.

ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥
गुरूमुळेच खरी बुद्धी प्राप्त होते आणि मनुष्य सत्याने शोभतो.

ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥
जीव आपल्या अहंकाराचा नाश करून भयाचा नाश करणाऱ्या परमात्म्याची प्राप्ती करतो आणि त्याचे मिलन गुरूमुळेच होते.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੪॥੨॥
नानक म्हणतात की देवाचे पवित्र नाव अगम्य आणि अदृश्य आहे आणि ते केवळ त्याच्या आदेशात समाविष्ट आहे॥४॥२॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
वदहंसू महाला ३॥

ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या हृदया! खरा देव नेहमी तुझ्या हृदयात ठेव.

ਆਪਣੈ ਘਰਿ ਤੂ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਜੀਉ ॥
अशा प्रकारे तू तुझ्या हृदयाच्या घरात सुखाने राहशील आणि यमदूत तुला स्पर्श करू शकणार नाही.

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
खऱ्या शब्दात सुरती लावल्याने मृत्यू आणि दानवांचा सापळा जीवाला त्रास देऊ शकत नाही.

ਸਦਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥
खऱ्या नामात लीन झालेले मन सदैव शुद्ध असते आणि जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यातून मुक्त होते.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਵਿਗੁਤੀ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥
द्वैत आणि भ्रमात अडकून काल्पनिक जग नष्ट होत आहे आणि ते यमदूताने मोहित केले आहे.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥
नानक म्हणतात! हे माझ्या मन, लक्षपूर्वक ऐक आणि नेहमी खऱ्या देवाची पूजा कर.॥१॥

ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥
हे माझ्या मन! तुझ्या आत भगवंताच्या नामाचे भांडार आहे, म्हणून मौल्यवान वस्तू बाहेर शोधू नकोस.

ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥
परमेश्वराला जे आवडते ते आनंदाने स्वीकारा आणि गुरुमुख व्हा आणि त्याच्या आशीर्वादाने प्रसन्न व्हा.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥
हे माझ्या मन! गुरुमुख हो आणि आशीर्वादाने धन्य हो कारण तुझा सहाय्यक तुझ्या अंतःकरणात हरिचे नाम आहे.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥
चित्तवृत्तीचे लोक भ्रमाने आंधळे होऊन ज्ञानहीन झाले आहेत आणि द्वैतवादाने त्यांचा नाश केला आहे.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥
भगवंताच्या नामाशिवाय कोणीही मुक्त होऊ शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤੂ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥੨॥

नानक म्हणतात की तुमच्या आत भगवंताच्या नावाचे भांडार आहे, म्हणून ही मौल्यवान वस्तू बाहेर शोधू नका.॥२॥

ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥

हे माझ्या मन! मनुष्यजन्माचे मौल्यवान पदार्थ प्राप्त झाल्यानंतर काही लोक सत्यनामाच्या व्यवसायात सक्रिय आहेत.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥

ते त्यांच्या सतगुरुंची सेवा करतात आणि त्यांच्यामध्ये अपार संपत्ती असते.

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਮੇ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥

त्यांच्यामध्ये अपार संपत्ती आहे, त्यांना हरिचे नाम आवडते आणि नामाच्या परिणामी त्यांना नवीन संपत्ती प्राप्त होते.

ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਵਿਆਪੇ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

चित्तवृत्ती असलेले जीव मायेच्या मोहात रमून जातात, ते दु:खी होतात आणि कोंडीत अडकतात आणि आपली प्रतिष्ठा गमावतात.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ਸਚਿ ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥

जे आपला अहंकार मारून सत्य शब्दात लीन होतात ते बहुतेक सत्यात लीन राहतात.

ਨਾਨਕ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥

हे नानक! हा मनुष्य जन्म अत्यंत दुर्मिळ आहे आणि हे रहस्य फक्त सतगुरुच सांगतात. ॥३॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ ਵਡਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥

हे माझ्या मन! ते लोक फार भाग्यवान आहेत जे आपल्या सतगुरुंची भक्तिभावाने सेवा करतात.

ਜੋ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੁਰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮ ॥

जो आपल्या मनावर ताबा ठेवतो तो खऱ्या अर्थाने वैराग्य असतो.

ਸੇ ਜਨ ਬੈਰਾਗੀ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥

जे खऱ्या भगवंताशी एकरूप होतात तेच आसक्तीपासून मुक्त होतात आणि त्यांचे खरे स्वरूप ओळखतात.

ਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਅਤਿ ਗੂੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥

त्याची बुद्धी अत्यंत स्थिर आणि खूप खोल असते आणि गुरुमुख होऊन तो सहज भगवंताचे नामस्मरण करतो.

ਇਕ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੀ ਮਨਮੁਖ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥

काही लोक सुंदर स्त्रियांवर प्रेम करतात आणि मायेची मोहिनी गोड वाटतात, अशी अभागी मने अज्ञानाच्या निद्रेत झोपलेली असतात.

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਡਭਾਗੇ ॥੪॥੩॥

हे नानक! जे आपल्या गुरूंची नैसर्गिकरित्या सेवा करतात ते पूर्णपणे भाग्यवान असतात.॥ ४॥ ३॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

वदहंसू महाला ३॥

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥

हे जीव! सतगुरुंनी देवाच्या नावाने रत्नांचाच व्यापार करावा असे सुचवले आहे.

ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥

हरीची भक्ती हा सर्वोत्तम लाभ आहे आणि सद्‌गुणांचा स्वामी भगवंतामध्ये लीन राहून सद्‌गुरुत्व प्राप्त होते.

ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਏ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਲਾਹਾ ਭਗਤਿ ਸੈਸਾਰੇ ॥

ज्या सद्‌गुणी जीवाला तो स्वतः बुद्धी देतो तो गुणांच्या स्वामीमध्ये लीन राहतो आणि या नश्वर जगात भगवंताच्या भक्तीचा लाभ घेतो.

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥

भगवंताची भक्ती केल्याशिवाय सुखाची प्राप्ती होत नाही, द्वैतामध्ये अडकून आपली प्रतिष्ठा गमावून बसते आणि गुरूंच्या उपदेशामुळे नामाचा आधार होतो.

ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲਾਭੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਏਤੁ ਵਾਪਾਰਿ ਲਾਏ ॥

भगवंत ज्याला या नामाच्या धंद्यात गुंतवून ठेवतो त्याला नामाच्या व्यवहाराचा सदैव लाभ होतो.

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥੧॥

सत्गुरू समज देतात तेव्हाच जीव नामरूपात मौल्यवान पदार्थाचा व्यापार करतो. ॥१॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਖੋਟਾ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥

मायेची आसक्ती हे सर्व दु:ख आणि दु:ख आहे आणि हा धंदा अत्यंत खोटा आहे.

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣੀ ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥

माणूस खोटे बोलून भ्रमाचे विष खातो आणि परिणामी त्याच्यामध्ये अनेक विकार वाढतात.

ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥

अशा रीतीने पापे खूप वाढली आहेत आणि संसारात संशय कायम आहे. भगवंताच्या नावाशिवाय माणूस आपली प्रतिष्ठा गमावून बसतो.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥

पंडित धर्मग्रंथ वाचतात आणि वादविवाद करतात पण ज्ञानाशिवाय त्यांनाही सुख प्राप्त होत नाही.

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰਾ ॥

त्यांना भ्रम आवडतो आणि म्हणूनच त्यांचे जन्म-मृत्यूचे चक्र कधीच संपत नाही.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਖੋਟਾ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥੨॥
मायेची आसक्ती हे सर्व दु:ख आणि दुःख आहे आणि हा धंदा अत्यंत खोटा आणि खोटा आहे. ॥२॥

ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਸਭਿ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੇ ਕੈ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮ ॥
त्या खऱ्या भगवंताच्या दरबारात सर्व चांगल्या-वाईट प्राण्यांची परीक्षा होते.

ਖੋਟੇ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਅਨਿ ਊਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥
दुष्ट प्राणी परमेश्वराच्या दरबारातून बाहेर फेकले जातात आणि ते कायमचे रडत उभे राहतात.

ਊਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
मूर्ख आणि मूर्ख लोक उभे राहतात आणि शोक करतात. अशाप्रकारे असे स्वार्थी लोक आपले मौल्यवान जीवन नष्ट करतात.

ਬਿਖਿਆ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥
मायेच्या विषाने सर्व जगाला स्वतःचा विसर पडला आहे आणि त्याला खऱ्या भगवंताचे नाम आवडत नाही.

ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥
संतांशी शत्रुत्व करून मनाला या जगात दु:खच मिळते.

ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਵਾਰਾ ਰਾਮ ॥੩॥
त्या खऱ्या भगवंताच्या दरबारात खोट्या आणि चांगल्या प्राण्यांची परीक्षा घेतली जाते.॥ ३॥

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥
देव स्वतः सजीवांना चांगले आणि वाईट बनवतो. म्हणून कोणी कोणावरही द्वेष ठेवू शकत नाही कारण कोणीही काहीही करू शकत नाही.

ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਸੀ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥
त्याच्या कीर्तीनुसार आणि त्याच्या आनंदाप्रमाणे तो जीवांना समर्पित करतो.

ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਵਰੀਆਮੁ ਨ ਫੁਸੀ ਕੋਈ ॥
त्या भगवंताची महती जशी आहे, तशीच तो स्वतः जीवांना करून देतो आणि तो स्वत: मोठा योद्धा किंवा भित्रा नाही.

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸੋਈ ॥
देव, देणारा, जगाला जीवन देणारा आणि कर्मांचा निर्माता आहे आणि तो स्वतः क्षमा करतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥
हे नानक! गुरूंच्या कृपेने अहंकाराचा नाश होतो आणि भगवंताच्या नामस्मरणाने आदर प्राप्त होतो. देव स्वतः सजीवांना चांगले आणि वाईट बनवतो.

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੪॥
त्यामुळे कोणीही कोणाबद्दल तक्रार करू शकत नाही कारण त्याच्याशिवाय दुसरे कोणी काही करू शकत नाही. ४॥ ४॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
वधांशू महाला ३॥

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥
हरीचे नाव हेच खरे व्यवहार आणि हाच खरा व्यवसाय आहे.

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣਜੀਐ ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ਰਾਮ ॥
गुरूंच्या उपदेशानेच हरीच्या नावाने व्यवसाय करावा आणि या खऱ्या नामाचा व्यवसाय हा अत्यंत मोलाचा आणि महान आहे.

ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ਸਚ ਵਾਪਾਰਾ ਸਚਿ ਵਾਪਾਰਿ ਲਗੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥
या खऱ्या व्यवसायाचे मूल्य अनंत आणि मौल्यवान आहे जे या खऱ्या व्यवसायात सक्रिय आहेत ते खूप भाग्यवान आहेत.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
असे प्राणी आतून-बाहेरून भगवंताच्या भक्तीत तल्लीन राहतात आणि त्यांचे लक्ष खऱ्या नामावर केंद्रित असते.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥
जो गुरुंच्या वचनांचे चिंतन करतो आणि ज्याच्यावर भगवंत आशीर्वादाने पाहतो त्यालाच सत्याची प्राप्ती होते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥੧॥
हे नानक! जे सत्यनामात लीन राहतात त्यांनाच सुखाची प्राप्ती होते आणि तेच खऱ्या भगवंताच्या

नामाचे खरे व्यापारी असतात ॥१॥

ਹੰਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਰਾਮ ॥
अहंकार ही मायेची घाण आहे आणि ही मायेची घाण माणसाच्या मनात भरते.

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮ ॥
गुरुच्या उपदेशाने मन अहंकाराच्या मलिनतेपासून शुद्ध होते. म्हणून रसाने हरि रस पीत राहावे.

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥
रसाने हरी रस प्यायल्याने माणसाचे हृदय भगवंताच्या प्रेमाने भिजते आणि खऱ्या नामाचाच विचार करत राहतो.

ਅੰਤਰਿ ਖੂਹਟਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਿਆ ਸਬਦੇ ਕਾਢਿ ਪੀਐ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥
हरिच्या अमृताचे सरोवर आत्म्याच्या आत भरलेले असते आणि नामस्मरण करून पाणिहारीन ते बाहेर काढून पितात.

ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥
ज्याच्यावर भगवंताची कृपा दिसते तोच खरा मानला जातो आणि त्याची तळमळ भगवंताचे नाम गाते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥੨॥
हे नानक, जे भगवंताच्या नामात लीन राहतात तेच शुद्ध असतात आणि बाकीचे प्राणी अहंकाराच्या मलिनतेने भरलेले असतात.॥२॥

ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਸਭਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕੂਕਦੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥
सर्व पंडित आणि ज्योतिषी मोठ्या आवाजात वाचन आणि उपदेश करतात, पण ते मोठ्या आवाजात कोणाला उपदेश करत आहेत?

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥
त्यांच्या अंतःकरणात भ्रमाची घाण असते आणि ते केवळ भ्रमाच्या व्यवसायातच सक्रिय असतात.

ਮਾਇਆ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ਜਗਤਿ ਪਿਆਰਾ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥
या जगात त्यांना मायेचा धंदा आवडतो आणि परिणामी ते जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात अडकतात आणि दुःख भोगतात.

ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਬਿਸ੍ਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥
विषारी अळी विषबाधा होऊन विष्ठेतच नष्ट होते.

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ ਕਮਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥
देवाने त्याच्यासाठी लिहिलेले काम तो करतो आणि त्याचे लिहिलेले काम कोणीही पुसून टाकू शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰਿ ਮੂਰਖ ਕੂਕਿ ਮੁਏ ਗਾਵਾਰਾ ॥੩॥
हे नानक, जे भगवंताच्या नामात लीन राहतात त्यांना नेहमी सुख प्राप्त होते, नाहीतर बाकीचे मूर्ख आणि रानटी लोक ओरडत मरतात. ॥३॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਮੋਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥
ज्याचे मन भ्रमात रमलेले असते त्याला भ्रमामुळे काहीही समजत नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰੰਗੀਐ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥
पण हे मन जर गुरूंच्या माध्यमातून भगवंताच्या नामात लीन झाले तर द्वैताचा रंग नाहीसा होतो.

ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਜਾਈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
अशा प्रकारे द्वैतप्रेम नाहीसे होऊन मन खऱ्या भगवंतात विलीन होते. मग खऱ्या देवाच्या नावाने त्याचा खजिना भरून जातो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥
जो गुरुमुख होतो त्यालाच हे रहस्य कळते आणि खरा भगवंत नामाने जीवाला शोभतो.

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਹੋਰੁ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਏ ॥
ज्या जीवाला ईश्वर स्वतः जोडतो तोच त्याला जोडतो, बाकी काही सांगता येत नाही.

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥੪॥੫॥
हे नानक, भगवंताच्या नावाशिवाय मनुष्य भ्रमात हरवून राहतो आणि अनेक लोक भगवंताच्या प्रेमात तल्लीन होऊन भगवंताच्या नामात मग्न राहतात. ॥४॥ ५॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
वदहंसू महाला ३॥

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या मन! हे जग म्हणजे येण्या-जाण्याचे चक्र आहे, म्हणजेच जन्म-मृत्यूचे चक्र आहे, या येण्या-जाण्यापासून मुक्ती केवळ खऱ्या भगवंताच्या नावानेच मिळते.

ਆਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ਰਾਮ ॥
जेव्हा खरा देव स्वतः क्षमा करतो तेव्हा मनुष्याला या जगात पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यातून जावे लागत नाही.

ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥
तो पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या चक्रात जात नाही आणि शेवटी सत्यनामाद्वारे मोक्ष प्राप्त करतो आणि गुरूद्वारे स्तुती प्राप्त करतो.

ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥
जे लोक सत्य भगवंताच्या रंगात लीन होतात ते निश्चिंत अवस्थेत राहतात आणि सहज सत्यात विलीन होतात.

ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥
खरा भगवंत त्याच्या मनाला प्रसन्न करतो आणि सत्य त्याच्यातच वास करतो आणि शब्दात रंग भरून शेवटी तो मोक्ष प्राप्त करतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੧॥
हे नानक! जे भगवंताच्या नावात मग्न आहेत, ते सत्यात विलीन होतात आणि पुन्हा कधीही अस्तित्वाच्या सागराच्या चक्रात पडत नाहीत. ॥१॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਬਰਲੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਰਾਮ ॥
मायेची आसक्ती हा निव्वळ वेडेपणा आहे कारण द्वैतामुळे मनुष्याचा नाश होतो.

ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਭੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਹੇਤੇ ਪਲਚਾਈ ਰਾਮ ॥
आई-वडिलांचे नातेही शुद्ध आसक्तीचे असते आणि सारे जग या आसक्तीत अडकलेले असते.

ਹੇਤੇ ਪਲਚਾਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥
मागील जन्मी केलेल्या कर्मामुळे जग आसक्तीत अडकले आहे. देवाशिवाय कोणीही कर्म मिटवू शकत नाही.

ਜਿਨਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ज्या भगवंताने हे विश्व निर्माण केले आहे तोच तो निर्माण करतो आणि त्यावर लक्ष ठेवतो आणि त्याच्यासारखा महान दुसरा कोणी नाही.

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥
ज्ञान नसलेला निर्बुद्ध प्राणी जळून मरतो आणि शब्दांशिवाय त्याला शांती मिळत नाही.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਭੁਲਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥੨॥
हे नानक! भगवंताचे नाव नसलेले सर्वजण मायेच्या प्रेमाने भरकटले आहेत आणि नष्ट झाले आहेत. ॥२॥

ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ॥
हे जग भ्रमात जळताना पाहून मी पळून जाऊन भगवंताचा आश्रय घेतला आहे.

ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀਂ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਗੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੇਹੁ ਵਡਾਈ ਰਾਮ ॥
मी माझ्या परात्पर गुरुंना प्रार्थना करतो की माझे रक्षण करावे आणि माझे नाव द्यावे.

ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ॥
माझे गुरुदेव मला तुझ्या आश्रयाने ठेवा आणि मला हरि नामाचा महिमा द्या, तुझ्यासारखा दाता दुसरा कोणी नाही.

ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥
ते खूप भाग्यवान आहेत जे तुमची सेवा करतात आणि सर्व युगात ते एकच देव जाणतात.

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
मनुष्य ब्रह्मचर्य, खरा संयम आणि कर्मकांड पाळतो, परंतु गुरुशिवाय त्याची प्रगती होऊ शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਜੋ ਜਾਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥
हे नानक! देवाचा आश्रय घेणाऱ्यांना तो शब्दांची समज देतो.॥ ३॥

ਜੋ ਹਰਿ ਮਤਿ ਦੇਇ ਸਾ ਊਪਜੈ ਹੋਰ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥
हरी जी बुद्धिमत्ता प्रदान करतो ती मनुष्याच्या आत निर्माण होते आणि दुसरी कोणतीही बुद्धिमत्ता निर्माण होत नाही.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥
हे हरी! तू आत आणि बाहेर उपस्थित आहेस आणि तूच याची समज देतोस.

ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਅਵਰ ਨ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥
आपण ज्याला ही समज देतो तो इतर कोणावर प्रेम करत नाही आणि गुरुद्वारे तो हरिरसाचा आस्वाद घेतो.

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥
सत्य नेहमी देवाच्या खऱ्या दरबारात राहते. आणि तो खऱ्या शब्दाची प्रेमाने स्तुती करतो.

ਘਰ ਮਹਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥
त्याला त्याचे खरे घर त्याच्या हृदयात सापडते आणि सतगुरू त्याला आदर आणि सन्मान देतात.

ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇਨਿ ਮਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥੪॥੬॥
हे नानक! जे जीव भगवंताच्या नामात लीन राहतात ते खऱ्या दरबाराला प्राप्त होतात आणि त्यांचे विचार खऱ्या परमेश्वरासमोर स्वीकारले जातात. ॥४॥ ६॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ
वधंसु महाला ४ छंत॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਰਾਮ ॥
सतगुरुंनी माझ्या हृदयात भगवंताचे प्रेम उत्पन्न केले आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਰਾਮ ॥
हरिहरीचे नाम त्यांनी माझ्या मनात बिंबवले आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥
सर्व दु:ख दूर करणाऱ्या हरीचे नाम गुरूंनी माझ्या मनात रुजवले आहे.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥
नशिबाने मला माझ्या गुरूंचे दर्शन मिळाले आणि माझे सत्गुरू धन्य झाले.

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ॥
मी उठता-बसता गुरूंची सेवा करत असतो, ज्यांच्या सेवेमुळे मला शांती प्राप्त झाली आहे.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥੧॥
सतीगुरुंनी माझ्या मनात भगवंताबद्दल प्रेम निर्माण केले आहे. ॥१॥

ਹਉ ਜੀਵਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ਰਾਮ ॥
सतगुरुंना पाहून मला जिवंत वाटते आणि माझे मन फुलासारखे फुलते.

ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਗਸੇ ਰਾਮ ॥
गुरूंनी माझ्या मनात हरीचे नाम धारण केले आहे आणि हरिच्या नामस्मरणाने माझे मन प्रसन्न राहते.

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਵੰ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥
हरिच्या नामाचा जप केल्याने हृदयाचे कमळ फुलले आणि हरिच्या नामानेच नवीन संपत्ती प्राप्त झाली.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈ ॥
अहंकाराचा रोग दूर झाला आहे, वेदनाही दूर झाल्या आहेत आणि मी सुखावस्थेत हरीमध्ये समाधी घेतली आहे.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਮਨੁ ਪਰਸੇ ॥
मला सतगुरूंकडून हरिनामाची कीर्ती प्राप्त झाली आहे आणि आनंद देणाऱ्या सतगुरुंच्या चरणस्पर्शाने माझे मन प्रसन्न झाले आहे.

ਹਉ ਜੀਵਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ॥੨॥
सत्गुरूंना पाहून मी माझे जीवन जगते आणि माझे मन फुलासारखे फुलते. ॥२॥

ਕੋਈ ਆਣਿ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਰਾਮ ॥
माझ्या पूर्ण सतगुरूंसह कोणीतरी येऊन मला भेटावे.

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਕਾਟਿ ਸਰੀਰਾ ਰਾਮ ॥
मी माझे मन आणि शरीर त्याला अर्पण करीन आणि माझ्या शरीराचे तुकडे करून त्याला अर्पण करीन.

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਣਾਏ ॥
मी माझ्या मनाचे आणि शरीराचे तुकडे करीन आणि जो कोणी मला सतीगुरुंचे वचन सांगेल त्याला मी अर्पण करीन.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਬੈਰਾਗੀ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
माझे अलिप्त मन जगापासून अलिप्त झाले आहे आणि गुरूंच्या दर्शनाने सुख प्राप्त झाले आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੇਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਹਮ ਧੂਰਾ ॥
हे सुख देणाऱ्या हरी, माझ्यावर दया कर, मला सतगुरुंच्या चरणांची धूळ दे.

ਕੋਈ ਆਣਿ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੩॥
माझ्या पूर्ण सतगुरूंसह कोणीतरी येऊन मला भेटावे.॥ ३॥

ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਮ ॥
गुरूइतका महान दाता मला दुसरा कोणी दिसत नाही.

ਹਰਿ ਦਾਨੋ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥
तो मला हरीची भेट देतो आणि तो स्वतः निरंजन हरी परमेश्वर आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥
ज्यांनी हरिच्या नामाची पूजा केली, त्यांचे दुःख, संभ्रम, भय नाहीसे झाले.

ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥
ते लोक फार भाग्यवान असतात ज्यांनी गुरूंच्या चरणी मन ठेवले आहे, त्यांनाच सेवकाच्या भावनेने भगवंत भेटतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
नानक म्हणतात की भगवान हरी स्वतःच आत्म्याला गुरूशी जोडतात आणि महापुरुष सतगुरुंच्या भेटीने आनंद मिळतो.

ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥੧॥
गुरूसारखा महान दाता मला दुसरा दिसत नाही.॥४॥१॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
वधंसु महाला ४॥

ਹੰਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੰਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥
माझ्या गुरूशिवाय मी खूप नम्र आणि आदरहीन होतो.

ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥

गुरूंच्या संगतीने मी जगाला जीवन देणाऱ्या भगवंतात विलीन झालो आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

खऱ्या गुरूंच्या मिलनाने मी हरिच्या नामात विलीन झालो आहे आणि हरिच्या नामाचा जप व ध्यान करीत राहिलो आहे.

ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹੰਉ ਢੂੰਢਿ ਢੂਢੇਦੀ ਸੋ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ज्या परमेश्वराचा मी शोध घेत होतो, तो सज्जन हरी मला माझ्या हृदयाच्या घरात सापडला आहे.

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥
मी फक्त एकच देव पाहतो, एकच जाणतो आणि माझ्या हृदयात एकच अनुभवतो.

ਹੰਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੰਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ॥੧॥
गुरूशिवाय मी अत्यंत नम्र आणि तुच्छ आहे. ॥१॥

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਰਾਮ ॥
ज्यांना सतगुरु प्राप्त झाले आहेत, त्यांना हरी प्रभूंनी गुरूंची मुलाखत घेऊन स्वतःशी एकरूप करून घेतले आहे.

ਤਿਨ ਚਰਣ ਤਿਨ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਹਮ ਲਾਗਹ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥
त्यांच्या चरणांची पूजा करून त्यांच्या चरणांना स्पर्श करत राहावे हीच माझी इच्छा आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਤਿਨ ਕੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਧ੍ਹਾਇਆ ॥
हे देवा! ज्यांनी सतगुरु महापुरुष प्रभूंचे ध्यान केले आहे त्यांच्या चरणांची पूजा मला करू दे.

ਤੂ ਵਡਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
हे देवा! तू महान दाता आहेस, तू मध्यस्थी करणारा आहेस, माझी इच्छा पूर्ण कर.

ਗੁਰਸਿਖ ਮੇਲਿ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
गुरु शिष्याच्या भेटीने माझी इच्छा पूर्ण झाली आहे आणि मी रात्रंदिवस रामाचे गुणगान गात आहे.

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥
ज्यांना सतगुरुची प्राप्ती झाली आहे, त्यांना हरी प्रभूंनी गुरूशी एकरूप करून स्वतःमध्ये विलीन केले आहे. ॥२॥

ਹੰਉ ਵਾਰੀ ਹੰਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥
मी सदैव माझा मित्र आणि प्रिय गुरू यांच्या शिष्याला शरण जातो.

ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਏ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥
तो मला हरिचे नाम सांगतो, माझ्या जीवनाचा आधार आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਜੀਵਾਂ ॥
हरीचे नाव माझ्या आयुष्याचे सोबती आहे आणि त्याशिवाय मी क्षणभर किंवा डोळे मिचकावूनही जगू शकत नाही.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ॥
आनंद देणारा देव प्रसन्न झाला तर मी गुरुमुख होऊन नामस्मरणाचे अमृत पाईन.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਰਧਾ ਲਾਇ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥
देव स्वतः भक्ती करून आपल्याला स्वतःशी जोडतो आणि तो स्वतःच आपल्याला सुंदर बनवतो.

ਹੰਉ ਵਾਰੀ ਹੰਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥
माझ्या प्रिय मित्र गुरूच्या शिष्यासाठी मी स्वतःचा त्याग करतो. ॥३॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥
तो निरंजन पुरुष हरी स्वतः सर्वव्यापी आहे.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਕਰੈ ਸੋ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥
सर्वशक्तिमान स्वतःच जीवाला स्वतःशी जोडतो;

ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥
भगवंताला जे मान्य आहे तेच घडते, त्याच्या इच्छेशिवाय काहीही होऊ शकत नाही.

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਸਭਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥
जास्त हुशारी करून ते साध्य करता येत नाही कारण बरेच हुशार लोक थकलेले असतात.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿਆ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
गुरूच्या कृपेने नानकांनी पाहिले की त्यांना भगवान हरीशिवाय दुसरा आधार नाही.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੪॥੨॥
तो दिव्य ईश्वर सर्वव्यापी आहे. ॥४॥ २॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
वधंसु महाला ४॥

ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥
हे हरी! मला सतगुरुंना भेटा कारण मला सतगुरुंचे सुंदर चरण खूप आवडतात.

ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥
गुरूंनी ज्ञानाचा सुर टाकून माझ्या अज्ञानाचा अंधार दूर केला आहे.

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੇ ॥
अज्ञानाचा अंधार मिटवणारा सतगुरुंकडून ज्ञानाचा सुर मिळतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸੇ ॥
सतगुरुंची सेवा करून मला परमपद प्राप्त झाले आहे, श्वास घेताना मी हरिचे नामस्मरण केले आहे.

ਜਿਨ ਕੰਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥
ज्याला हरी प्रभूंचा आशीर्वाद मिळाला आहे तो सतगुरुंच्या सेवेत मग्न आहे.

ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਭਾਇਆ ॥੧॥
हे हरी! मला सत्गुरूंशी एकरूप करा कारण मला सत्गुरूंचे सुंदर चरण गोड वाटतात ॥१॥

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥
माझे सतगुरू माझे सर्वात प्रिय आहेत आणि मी गुरूशिवाय राहू शकत नाही.

ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਰਾਮ ॥
त्याने मला हरीचे नाव दिले जे मला शेवटच्या क्षणापर्यंत मदत करते.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
माझ्या शेवटच्या क्षणापर्यंत हरिनाम माझे सहाय्यक असेल, गुरु सतगुरुंनी माझे नाम दृढ केले आहे.

ਜਿਥੈ ਪੁਤੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਛਡਾਇਆ ॥
जेथे कोणीही पुत्र किंवा स्त्री माझा सोबती होणार नाही, तेथे हरिचे नाम मला मुक्त करेल.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥
धन्य तो महापुरुष सत्गुरू, तो मायेच्या पलीकडे आहे, ज्याला भेटून मी हरिच्या नामाचे चिंतन करत राहते.

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥
माझे सत्गुरू माझे सर्वात प्रिय आहेत आणि मी गुरूशिवाय राहू शकत नाही.॥ २॥

ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥
ज्यांनी महापुरुष सतगुरु पाहिला नाही.

ਤਿਨ ਨਿਹਫਲੁ ਤਿਨ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥
त्याने आपले संपूर्ण आयुष्य व्यर्थ घालवले आहे आणि.

ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਇਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁਏ ਮਰਿ ਝੂਰੇ ॥
त्या शाक्तांचा यातना आणि वेदनांनी मृत्यू झाला आहे.

ਘਰਿ ਹੋਂਦੈ ਰਤਨਿ ਪਦਾਰਥਿ ਭੂਖੇ ਭਾਗਹੀਣ ਹਰਿ ਦੂਰੇ ॥
नाम रतनच्या अंतःकरणात संपत्ती असूनही तो उपाशी राहतो आणि ईश्वरहीन परमेश्वरापासून दूर राहतो.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਆ ॥
हे भगवंता, ज्यांनी हरि आणि नामाचे चिंतन केले नाही त्यांना पाहण्याची माझी इच्छा नाही.

ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥
तसेच सतगुरु महापुरुष मी पाहिलेला नाही.॥३॥

ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥
आम्ही नम्र आहोत आणि आमच्या हरी परमेश्वराला प्रार्थना करतो की.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਭਗਤੀ ਰਾਮ ॥
आपण सतगुरुंची उपासना करतो त्याप्रमाणे आम्हांला आमच्या प्रिय गुरूशी जोडून घे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਭਗਤੀ ਜਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥
आपण सतगुरूंची पूजा तेव्हाच करतो जेव्हा आपल्याला भगवान हरिचा आशीर्वाद असतो.

ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਾਣ ਹਮ੍ਾਰੇ ॥
गुरूशिवाय मला मित्र नाहीत आणि गुरु सतगुरु हेच आपले जीवन आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਤੀ ॥
नानक म्हणतात की गुरूनी माझ्यात भगवंताचे नाव वसवले आहे आणि मला त्या खऱ्या हरी परमेश्वराचे नाव आठवते.

ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ॥੪॥੩॥
आम्ही नम्र आहोत आणि आमच्या प्रभूला प्रार्थना करतो. ॥४॥ ३॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
वधंसु महाला ४॥

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥
हे हरि! माझ्यावर दया कर आणि मला सुख देणाऱ्या सतगुरूंशी जोड.

ਹਮ ਪੂਛਹ ਹਮ ਪੂਛਹ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਹਰਿ ਬਾਤਾ ਰਾਮ ॥
मी सतगुरुंना हरीच्या स्तुतीबद्दल विचारेन.

ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਹਰਿ ਬਾਤ ਪੂਛਹ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥
ज्याने कीर्ती आणि संपत्ती मिळवली आहे त्याच्याकडून मी सतगुरुंना हरीच्या स्तुतीबद्दल विचारेन.

ਪਾਇ ਲਗਹ ਨਿਤ ਕਰਹ ਬਿਨੰਤੀ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥
गुरू सतगुरुंनी मला मार्ग दाखवला आहे, म्हणून मी दररोज त्यांच्या चरणांना स्पर्श करतो आणि त्यांना नेहमी प्रार्थना करतो.

ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਰਾਤਾ ॥
जो भक्त हरिच्या नामाने ओतप्रोत असतो तो हरी सुख आणि दु:ख समान मानतो.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥
हे हरि! माझ्यावर दया कर आणि मला सुख देणाऱ्या गुरूंशी पुन्हा जोड. ॥१॥

ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਹੰਉਮੈ ਪਾਪਾ ਰਾਮ ॥
गुरूंच्या मुखातून भगवंताचे नाम ऐकल्यानंतर माझे सर्व पाप आणि अहंकार नष्ट झाले आहेत.

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਥਿਅੜੇ ਜਗਿ ਤਾਪਾ ਰਾਮ ॥
हरीनामाचा जप केल्याने जगातील सर्व रोग दूर होतात.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥
ज्यांनी हरिच्या नामाची पूजा केली, त्यांची दुःखे, पापे नष्ट झाली.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਹਥਿ ਦੀਨਾ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥
सतगुरुंनी माझ्या हातात ज्ञानाचे कृपाण ठेवले आहे ज्याने मी यमदूतांवर हल्ला केला आणि मारला.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪਾ ॥
सुखाचा दाता भगवान हरी यांनी मला वरदान दिले आहे आणि मी दुःख, पाप आणि वेदनांपासून मुक्त झालो आहे.

ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਹੰਉਮੈ ਪਾਪਾ ॥੨॥
गुरूकडून भगवंताचे नाम ऐकल्यानंतर माझे सर्व पाप आणि अहंकार नष्ट झाले आहेत.॥ २॥

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥
हरिचे नामस्मरण केल्याने मला हरिचे नाम खूप आवडले आहे.

ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥
गुरुमुख म्हणून भगवंताची पूजा केल्याने सर्व रोगांचा नाश होतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ਅਰੋਗਤ ਭਏ ਸਰੀਰਾ ॥
गुरुमुखी देवाची पूजा केल्याने सर्व रोग बरे होतात आणि शरीर निरोगी होते.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥
रात्रंदिवस सहज समाधी हरिमध्ये गुंतलेली असते कारण मी फक्त सखोल आणि प्रगल्भ हरिचे ध्यान केले आहे.

ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥
उच्च जातीतील किंवा नीच जातीतील कोणत्याही व्यक्तीने ज्याने भगवंताचे चिंतन केले आहे त्याला परम भौतिक मोक्ष प्राप्त होतो.

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥
हरिचे नामस्मरण करून माझ्या मनाला हरिचे नाम आवडले आहे.॥ ३॥

ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਰਾਮ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्यावर दया कर आणि तुझ्या कृपेने मला वाचव.

ਹਮ ਪਾਪੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ਰਾਮ ॥
आम्ही पापी आणि पुण्य रहित असलो तरी तुमचे नीच सेवक आहोत.

ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ਹਰਿ ਦੈਆਲ ਸਰਣਾਇਆ ॥
हे दयाळू देवा, आम्ही निर्दोष पापी असूनही आम्ही तुझ्याकडे आश्रयाला आलो आहोत.

ਤੂ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮ ਪਾਥਰ ਤਰੇ ਤਰਾਇਆ ॥
तू सर्व सुखांचा दाता आहेस, दु:खाचा नाश करणारा आहेस आणि तुला पार करून घेऊनच आम्ही दगड ओलांडू शकतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੇ ॥
हे नानक! ज्यांना सतगुरु भेटून रामरसाची प्राप्ती झाली, नामाने त्यांचा उद्धार केला.

ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਰਾਮ ॥੪॥੪॥
हे हरि! माझ्यावर कृपा कर आणि तुझ्या कृपेने मला संसारसागरापासून वाचव.॥ ४॥ ४॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘੋੜੀਆ
वधांशू महाला ४ मरे॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਦੇਹ ਤੇਜਣਿ ਜੀ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥
शरीराच्या रूपातील ही घोडी रामाने निर्माण केली आहे.

ਧੰਨੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥
हे मानवी जीवन पुण्य कर्माच्या फलस्वरूप प्राप्त झालेले अत्यंत धन्य आहे.

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਵਡ ਪੁੰਨੇ ਪਾਇਆ ਦੇਹ ਸੁ ਕੰਚਨ ਚੰਗੜੀਆ ॥
महान पुण्य कर्म केल्यामुळेच हा मनुष्य जन्म प्राप्त झाला आहे आणि हे शरीर सोन्यासारखे उत्तम आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੂਲਾ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੜੀਆ ॥
गुरूच्या माध्यमातून हा देह फुलासारखा गहिरा रंग प्राप्त करून हरिपरमेश्वराच्या नव्या रंगात रंगतो.

ਏਹ ਦੇਹ ਸੁ ਬਾਂਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਜਾਪੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀਆ ॥
हा देह अतिशय सुंदर आहे जो हरिचा जप करतो आणि हरिच्या नावाने तो सुंदर झाला आहे.

ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ॥੧॥
दुर्दैवाने आपल्याला हे शरीर मिळाले आहे आणि भगवंताचे नाव त्याचा साथीदार आहे. हे नानक, हे शरीर रामाने निर्माण केले आहे.॥१॥

ਦੇਹ ਪਾਵਉ ਜੀਨੁ ਬੁਝਿ ਚੰਗਾ ਰਾਮ ॥
मी रामाच्या सद्‌बुद्धीची काठी शरीराच्या रूपाने घोडीवर घातली आहे.

ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਜੀ ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ ਰਾਮ ॥
शरीराच्या रूपात या घोडीवर स्वार होऊन मी विविध जगाचा सागर पार करतो.

ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਏ ॥
या जगाच्या सागरात असंख्य लाटा आहेत आणि गुरूच्या मदतीनेच जीव ओलांडतात.

ਹਰਿ ਬੋਹਿਥਿ ਚੜਿ ਵਡਭਾਗੀ ਲੰਘੈ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਏ ॥
भाग्यवान माणसे हरीच्या रूपात जहाजावर स्वार होऊन पार करतात आणि गुरु खेवत आपल्या शब्दाने जीव ओलांडतात.

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥
हरिचा प्रियकर, हरिच्या प्रेमाने ओतप्रोत, रात्रंदिवस हरीची स्तुती करीत राहतो आणि हरिसारखा होतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੰਗਾ ॥੨॥
नानकांना निर्वाण अवस्था प्राप्त झाली आहे, हरी हा जगात सर्वश्रेष्ठ आहे आणि फक्त हरीची अवस्था चांगली आहे. ॥२॥

ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਰਾਮ ॥
तोंडात लगाम ठेवण्याच्या जागी गुरूने ज्ञान निश्चित केले आहे.

ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਚਾਬਕੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥
देवाच्या प्रेमाच्या चाबकाने त्याने माझ्या शरीरावर प्रहार केला आहे.

ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਇ ਚਾਬਕੁ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ॥
आपल्या शरीरावर भगवंताच्या प्रेमाचा चाबूक मारून, गुरुमुखाने त्याचे मन जिंकले आणि जीवनाच्या युद्धात विजय प्राप्त केला.

ਅਘੜੋ ਘੜਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਾਵੈ ਅਪਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਿਆ ॥
तो त्याच्या अनियंत्रित मनावर नियंत्रण ठेवतो, शब्द स्वीकारतो आणि उत्साही हिरवा रस पितो.

ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰਿ ਵਖਾਣੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤੁਰੀ ਚੜਾਇਆ ॥
गुरूंचे वचन कानांनी ऐकून मी माझ्या शरीराला हिरवा रंग लावला आहे.

ਮਹਾ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥੩॥
नानकांनी मरणाचा राजमार्ग पार केला ॥3॥

ਘੋੜੀ ਤੇਜਣਿ ਦੇਹ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥
देहाच्या रूपातील ही चपळ घोडी रामाने निर्माण केली आहे.

ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਸਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੁਖਾਈਆ ਰਾਮ ॥
देहस्वरूपात असलेली ही घोडी आशीर्वादित आणि आशीर्वादित आहे ज्याद्वारे भगवान हरी प्रभूंची पूजा केली जाते.

ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਸਾ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾਸੈ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ਕਿਰਤੁ ਜੁੜੰਦਾ ॥
ज्या शरीरातून भगवंताचा नामजप केला जातो ती घोडी ही धन्य आणि स्तुतीयोग्य असते आणि ती पूर्वजन्मात केलेल्या शुभ कर्माच्या संचयानेच प्राप्त होते.

ਚੜਿ ਦੇਹੜਿ ਘੋੜੀ ਬਿਖਮੁ ਲਘਾਏ ਮਿਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥
जीव देहस्वरूपात घोडीवर स्वार होऊन संसारसागर पार करून गुरूंच्या द्वारे परम परमानंदाची प्राप्ती करतो.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਪੂਰੈ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੰਞ ਆਈ ॥
परमात्म्याने आत्म्याच्या विवाहाचे आयोजन केले आहे आणि संतांच्या लग्नाची मिरवणूक एकत्र आली आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਮੰਗਲੁ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਾਧਾਈ ॥੪॥੧॥੫॥
नानक म्हणतात की, त्यांना देव हरी त्यांचा वर म्हणून मिळाला आहे. संत मिळून शुभ गीते गात आहेत आणि त्याला शुभेच्छा देत आहेत ॥४॥१॥५॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
वधंसु महाला ४॥

ਦੇਹ ਤੇਜਣੜੀ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ਰਾਮ ॥
ही एक घोडी आहे ज्याच्या शरीराचा नवीन रंग हिरवा आहे.

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਮੰਗੀਆ ਰਾਮ ॥
मी गुरूंकडे सत्याचे ज्ञान मागितले आहे.

ਗਿਆਨ ਮੰਗੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਚੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੀਆ ॥
मी गुरूंकडून सत्याचे ज्ञान घेतो आणि मला हरी कथा खूप आवडते. हरीच्या नावाने मी हरीची हालचाल ओळखली.

ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਿਉ ਕੀਆ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਖਾਣੀਆ ॥
राम नामाचा जप केल्याने भगवंताने माझे संपूर्ण जीवन सफल केले आहे.

ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗੀਆ ॥
रामनामाचे गुणगान गाऊन भक्त फक्त हरिप्रभूंची भक्ती शोधतात.

ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਚੰਗੀਆ ॥੧॥
नानक म्हणतात, हे संतांनो, फक्त ऐका, फक्त गोविंदांची भक्ती चांगली आहे. ॥१॥

ਦੇਹ ਕੰਚਨ ਜੀਨੁ ਸੁਵਿਨਾ ਰਾਮ ॥
हे सोनेरी शरीर सुंदर सोन्याच्या काठीने सुशोभित केलेले आहे आणि देवाच्या नावाने रत्नांनी जडलेले आहे.

ਜੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨਾ ਰਾਮ ॥
अशा प्रकारे नामरत्नांनी शोभून तिला गोविंदाची प्राप्ती झाली आहे.

ਜੜਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਖ ਘਣੇ ॥
जेव्हा मला हरी सापडला तेव्हा त्याचे गुणगान गाऊन मला खूप आनंद झाला.

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਹਰਿ ਬਣੇ ॥
गुरु शब्दाची प्राप्ती झाल्यावर मी फक्त हरिनामाचे ध्यान केले. मी खूप भाग्यवान आहे की मी हरीच्या रंगात हरीचे रूप बनले आहे.

ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਨਵਤਨ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ॥
मला जगाचा स्वामी भगवान हरी सापडला आहे आणि तो नेहमीच नवीन आणि रंगीत असतो.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਨਾਮੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗੀਆ ॥੨॥
नानक म्हणतात की जो नाम जाणतो तो भगवंताकडे फक्त हरीचे नाम मागतो.॥ २॥

ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਅੰਕਸੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥
मी गुरूच्या ज्ञानाचा लगाम शरीराच्या रूपात घोडीच्या तोंडात घातला आहे.

ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਸਿ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥
मनाच्या रूपातील हा हत्ती गुरूंच्या शब्दानेच नियंत्रणात येतो.

ਮਨੁ ਵਸਗਤਿ ਆਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥
ज्याचे मन नियंत्रणात येते त्याला सर्वोच्च पद प्राप्त होते आणि ती जिवंत स्त्री आपल्या परमेश्वराची प्रिय बनते.

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਰੀ ॥
अशी स्त्री आपल्या अंतःकरणात भगवंतावर प्रेम करते आणि आपल्या परमेश्वराच्या चरणी सुंदर दिसते.

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥
हरिच्या प्रेमाने रंगून गेल्याने ती सहज मंत्रमुग्ध होते आणि हरिच्या नामस्मरणाने ती भगवंताची प्राप्ती करते.

ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥
हरिचा सेवक नानक म्हणतो की दुर्भाग्यामुळे त्याने हरीचे ध्यान केले. ॥३॥

ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥
हे शरीर एक सुंदर घोडी आहे ज्याद्वारे हरी सापडला आहे.

ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥
मी सतगुरु भेटल्यावर आनंदाची मंगल गीते गातो.

ਹਰਿ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕੀ ॥
हरिची स्तुती केली, रामाचे नामस्मरण केले आणि हरिच्या सेवकांची सेवा केली.

ਪ੍ਰਭ ਜਾਇ ਪਾਵੈ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਕੀ ॥
हिरव्या रंगात रंगवून देव शोधण्याचा आनंद घेता येतो.

ਗੁਣ ਰਾਮ ਗਾਏ ਮਨਿ ਸੁਭਾਏ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥
मी स्वाभाविकपणे रामाचे गुणगान गातो आणि गुरूंच्या उपदेशाने माझ्या मनात हरीचे स्मरण करतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਚੜਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੬॥
देवाने नानकांना वरदान दिले आहे आणि शरीराच्या रूपात घोडीवर स्वार होऊन त्यांनी हरी प्राप्त केले आहे.॥ ४॥ २॥ 6॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੪
रागु वदहंसू महाला ५ छंत घरु॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਧਾ ਜੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥
गुरूंना भेटून मी माझ्या प्रिय रामाचा शोध घेतला आहे.

ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤੜਾ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ਰਾਮ ॥
मी माझे शरीर आणि मन त्याला समर्पित केले आहे.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤਾ ਭਵਜਲੁ ਜਿਤਾ ਚੂਕੀ ਕਾਂਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥
माझ्या शरीराचा आणि मनाचा त्याग करून मी अस्तित्त्वाचा सागर पार केला आहे आणि माझे मृत्यूचे भय नाहीसे झाले आहे.

ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਰਹਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥
नामस्मरण करून मी स्थिर झालो आणि माझे जीवन-मरणाचे चक्र संपले.

ਸੋ ਘਰੁ ਲਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਧਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥
मला ते निवासस्थान सापडले आहे जेथे मी सहज समाधीत प्रवेश करतो आणि तेथे हरिचे नाम माझा आधार आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਮਾਣੇ ਰਲੀਆਂ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੰਉ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੧॥
नानक म्हणतात की आता मला आनंद आणि आनंद मिळतो आणि मी पूर्ण गुरूंना पूर्ण आदर देतो. ॥१॥

ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਜੀ ਮੈਡੜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥

हे माझ्या प्रिय राम! हे सज्जन, कृपया ऐका.

ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥

गुरूंनी मला खऱ्या शब्दाची पूजा करण्याचा मंत्र दिला आहे.

ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਧਿਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਚੂਕੇ ਮਨਹੁ ਅਦੇਸਾ ॥

खऱ्या शब्दाचे मनन केल्याने माझी चिंता दूर होते आणि मी शुभ गीते गातो.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਬੈਸਾ ॥

कुठेही न जाणारा आणि सदैव माझ्यासोबत राहणारा परमेश्वर मला मिळाला आहे.

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਾਣਾ ਸਚਾ ਮਾਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਹਜੇ ਦੀਤਾ ॥

पूज्य परमेश्वराने मला प्रसन्न केले आहे, त्याने मला खरा आदर दिला आहे, त्याने मला सहज नामाची संपत्ती दिली आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੇਰਾ ਦਾਨੁ ਸਭਨੀ ਹੈ ਲੀਤਾ ॥੨॥
नानक म्हणतात की अशा भगवंताच्या भक्तासाठी मी त्याग करायला जातो आणि सर्वांनी तुमचे दान स्वीकारले आहे. ॥२॥

ਤਉ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਰਾਮ ॥
हे पूज्य देवा! तुला आवडल्यावर मी तृप्त आणि तृप्त झालो.

ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ਰਾਮ ॥
माझे मन शांत झाले आहे आणि माझी सर्व लालसा नाहीशी झाली आहे.

ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਚੂਕੀ ਡੰਝਾ ਪਾਇਆ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ॥
माझे मन थंड झाले आहे, मत्सरही नाहीसा झाला आहे आणि मला तुझ्या नावाचा मोठा खजिना सापडला आहे.

ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਭੁੰਚਣ ਲਗੇ ਹੰਉ ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥
सर्व शीख आणि गुरूंचे सेवक त्याचे सेवन करतात. मी माझ्या सतगुरूसाठी स्वतःचा त्याग करतो.

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਖਸਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬੁਝਾਏ ॥
परमेश्वराच्या प्रेमात लीन होऊन मी मृत्यूच्या भयावर मात करून निर्भय झालो आहे.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੩॥
दास नानक प्रार्थना करतात की हे परमेश्वरा, सदैव तुझ्या सेवकाच्या पाठीशी राहा म्हणजे मी तुझी उपासना करत राहु शकेन. ॥३॥

ਪੂਰੀ ਆਸਾ ਜੀ ਮਨਸਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥
हे भगवान राम! माझ्या आशा आणि इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत.

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਜੀਉ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥
मी गुणरहित आहे आणि सर्व गुण फक्त तुझ्यातच आहेत.

ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥
हे माझ्या ठाकूर! सर्व गुण फक्त तुझ्यातच आहेत, मग मी कोणत्या मुखाने तुझ्या महिमाची स्तुती करू?

ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ਬਖਸਿ ਲੀਆ ਖਿਨ ਮਾਹੀ ॥
तू माझ्या गुण-दोषांकडे लक्ष दिले नाहीस आणि क्षणार्धात मला क्षमा केलीस.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥
मला नवीन निधी मिळाला आहे, शुभेच्छांचा प्रतिध्वनी होत आहे आणि अंतहीन आवाज येत आहेत.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ ਜੀ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥੪॥੧॥
हे नानक! मला माझा पती, परमेश्वर माझ्या हृदयात सापडला आहे आणि माझ्या सर्व चिंता नाहीशा झाल्या आहेत. ॥४॥ १॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਕਿਆ ਸੁਣੇਦੋ ਕੂੜੁ ਵੰਞਨਿ ਪਵਣ ਝੁਲਾਰਿਆ ॥
तुम्ही खोटे का ऐकत आहात कारण ते वाऱ्याच्या जोराच्या झुळूकाप्रमाणे नाहीसे होणार आहेत.

ਨਾਨਕ ਸੁਣੀਅਰ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਸੁਣੇਦੇ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥
हे नानक! भगवंताला तेच कान मान्य आहेत जे खऱ्या भगवंताच्या नामाचा महिमा ऐकतात. ॥१॥

ਛੰਤੁ ॥
॥छंद॥

ਤਿਨ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਿਆ ਰਾਮ ॥
जे परमेश्वराचे नाव कानांनी ऐकतात त्यांना मी स्वतःला शरण जातो.

ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਭਣਿਆ ਰਾਮ ॥
जे आपल्या जिभेने देवाची स्तुती करतात ते सहज सुखी होतात.

ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਆਏ ॥
ते नैसर्गिकरित्या देखील सुंदर आहेत आणि त्यांच्यात अमूल्य गुण आहेत जे जगाला वाचवण्यासाठी आले आहेत.

ਭੈ ਬੋਹਿਥ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣਾ ਕੇਤੇ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ॥
परमेश्वराचे सुंदर पाय म्हणजे जहाजे आहेत जी अनेक लोकांना अस्तित्वाच्या महासागरात घेऊन जातात.

ਜਿਨ ਕੰਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਣਿਆ ॥
माझ्या ठाकूरजींनी ज्यांच्यावर कृपा केली त्यांना त्यांच्या कर्माचा हिशेब मागितला जात नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਿਆ ॥੧॥
नानक म्हणतात की, ज्यांनी परमेश्वराचा महिमा कानांनी ऐकला आहे, त्यांना मी स्वतःला शरण जातो. ॥१॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਲੋਇਣ ਲੋਈ ਡਿਠ ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝੈ ਮੂ ਘਣੀ ॥
मी माझ्या डोळ्यांनी भगवंताचा प्रकाश पाहिला आहे पण त्याला पाहण्याची माझी तीव्र तहान काही संपत नाही.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖੜੀਆਂ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥
हे नानक! ते डोळे भाग्यवान आहेत ज्याद्वारे माझा प्रिय परमेश्वर दिसतो॥१॥

ਛੰਤੁ ॥
॥ छंद ॥

ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣੇ ਰਾਮ ॥
ज्यांनी माझा भगवान हरी पाहिला आहे त्यांच्यासाठी मी आत्मत्याग करतो.

ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥
खऱ्या दरबारात त्यांचाच सन्मान होतो.

ਠਾਕੁਰਿ ਮਾਨੇ ਸੇ ਪਰਧਾਨੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥
ठाकूरजींनी अनुमोदित केलेले, ते सर्वोत्कृष्ट मानले जातात आणि हरीच्या प्रेमात लीन राहतात.

ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਅਘਾਏ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਜਾਤੇ ॥
ते हिरव्या रसाने तृप्त होतात, आरामदायी अवस्थेत लीन होतात आणि सर्वव्यापी भगवंताचे दर्शन घेतात.

ਸੇਈ ਸਜਣ ਸੰਤ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਠਾਕੁਰ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥
ज्यांना ठाकूर आवडतो तेच सज्जन आणि संत सुखी राहतात.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੨॥
नानक म्हणतात की ज्यांनी भगवान हरींना पाहिले आहे त्यांच्यासाठी मी नेहमी स्वतःचा त्याग करतो. ॥२॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧ ਸੁੰਞੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥
भगवंताच्या नामाशिवाय हे शरीर पूर्णपणे अज्ञानी आणि निर्जन आहे.

ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨੰਮੁ ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥
हे नानक, ज्याच्या हृदयात खरा देव वास करतो त्या प्राण्याचा जन्म सफल होतो.॥ १॥

ਛੰਤੁ ॥
॥ छंद ॥

ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾਂ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥
ज्यांनी माझा भगवान हरी पाहिला त्यांच्यासाठी मी तुकड्या तुकड्यांमध्ये अर्पण करतो.

ਜਨ ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥
हरिनामामृत प्यायल्यानंतर भाविक तृप्त होतात.

ਹਰਿ ਮਨਹਿ ਮੀਠਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂਠਾ ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਸੁਖ ਭਏ ॥
त्यांच्या हृदयाला फक्त देवच गोड वाटतो, देव त्यांच्यावर दयाळू असतो, म्हणून त्यांच्यावर अमृताचा वर्षाव होतो आणि त्यांना आनंद मिळतो.

ਦੁਖ ਨਾਸ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸ ਤਨ ਤੇ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸ ਈਸਹ ਜੈ ਜਏ ॥

जगदीश्वर या जगदीश्वरांची स्तुती आणि नामस्मरण केल्याने त्यांच्या शरीरातील सर्व दुःखे आणि भ्रम नष्ट झाले आहेत आणि.

ਮੋਹ ਰਹਤ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ ॥

वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार हे पाच दुर्गुणही निघून गेले आहेत.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਜਿਨ ਘਟਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੂਠਾ ॥੩॥
नानक म्हणतात, ज्याच्या अंतरात माझा देव वास करतो, मी स्वत:चे तुकडे करतो. ॥३॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਜੋ ਲੋੜੀਦੇ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਸੇਈ ਕਾਂਢਿਆ ॥
ज्यांना रामाला भेटण्याची तीव्र इच्छा असते त्यांना त्याचे खरे सेवक म्हणतात.

ਨਾਨਕ ਜਾਣੇ ਸਤਿ ਸਾਂਈ ਸੰਤ ਨ ਬਾਹਰਾ ॥੧॥
हे सत्य नानकांना चांगलेच माहीत आहे की जगाचे साई त्यांच्या संतांपेक्षा वेगळे नाहीत ॥१॥

ਛੰਤੁ ॥
॥ छंद ॥

ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ਰਾਮ ॥
जसे पाणी पाण्यात मिसळून अभेद्य बनते.

ਸੰਗਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਨਾ ਰਾਮ ॥
तसेच संतांचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो.

ਸੰਮਾਇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਕਰਤੇ ਆਪਿ ਆਪਹਿ ਜਾਣੀਐ ॥
परमात्म्यामध्ये विलीन होऊन, सर्वशक्तिमान जगाचा निर्माता, जीव स्वतःला स्वतःला समजतो.

ਤਹ ਸੁੰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਾਗੀ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥
मग तो साहजिकच शुन्य समाधी प्राप्त करतो आणि केवळ एका भगवंताचे ध्यान करतो.

ਆਪਿ ਗੁਪਤਾ ਆਪਿ ਮੁਕਤਾ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਖਾਨਾ ॥
ईश्वर स्वतः गुप्त आहे आणि तो स्वतः मायेच्या बंधनातून मुक्त आहे आणि तो स्वतःच स्वतःला घोषित करतो.

ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਗੁਣ ਬਿਨਾਸੇ ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ॥੪॥੨॥
हे नानक, अशा गुरुमुख व्यक्तीचे रजो, तमो आणि सतो या तीन गुणांचा, भ्रमांचा, भयाचा नाश होतो आणि ज्याप्रमाणे पाणी पाण्यात मिसळते, त्याचप्रमाणे तो भगवंतात विलीन होतो.॥४॥२॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
वधांशू महाला ५॥

ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ਰਾਮ ॥
हे परमेश्वरा! तू सर्वकाही घडवून आणण्यास समर्थ आहेस.

ਰਖੁ ਜਗਤੁ ਸਗਲ ਦੇ ਹਥਾ ਰਾਮ ॥
हात उधार देऊन संपूर्ण जगाचे रक्षण करा.

ਸਮਰਥ ਸਰਣਾ ਜੋਗੁ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
आश्रय देण्यास समर्थ, सर्वस्वाचा स्वामी, आशीर्वाद आणि आनंद देणारा तूच आहेस.

ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਜਿਨੀ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥
तुझ्या सेवकांसाठी मी स्वतःचा त्याग करतो जे फक्त एकच देव ओळखतात.

ਵਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਲਖਿਆ ਕਥਨ ਤੇ ਅਕਥਾ ॥
त्या देवाचे कोणतेही रंग किंवा चिन्ह वर्णन केले जाऊ शकत नाही कारण त्याचे शब्द अव्यक्त आहेत.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਬਿਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ॥੧॥
नानक प्रार्थना करतात, हे सर्व काही पूर्ण करण्यात सर्वशक्तिमान परमेश्वरा, माझी प्रार्थना ऐक.॥१॥

ਏਹਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ ਰਾਮ ॥
हे जीव तुम्हीच निर्माण केले आहेत आणि तुम्हीच त्यांचा निर्माता आहात.

ਪ੍ਰਭ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਹਰਤਾ ਰਾਮ ॥
हे परमेश्वरा! तू दुःख, वेदना आणि गोंधळाचा नाश करणारा आहेस.

ਭ੍ਰਮ ਦੂਖ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥
हे दयाळू! माझी द्विधा, दुःख आणि वेदना नष्ट करा आणि क्षणात मला वाचवा.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਆਮਿ ਸਜਣੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਾਲ ਗੋਪਾਲਾ ॥
तुम्ही पालक, गुरु आणि मित्र आहात आणि हे संपूर्ण जग तुमचे मूल आहे.

ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਪਾਵੈ ਸੋ ਬਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਤਾ ॥
जो तुझा आश्रय घेतो त्याला पुण्यसंपदा प्राप्त होते आणि तो पुन्हा जन्म घेत नाही आणि मरत नाही.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात की हे पूज्य देवा, हे सर्व जीव तुझे आहेत आणि तूच सर्वांचा निर्माता आहेस.

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਰਾਮ ॥
रात्रंदिवस भगवंताचे चिंतन करावे.

ਮਨ ਇਛਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ॥
परिणामी, इच्छित परिणाम प्राप्त होतात.

ਮਨ ਇਛ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਮਿਟਹਿ ਜਮ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥
भगवंताचे चिंतन केल्याने मनोकामना पूर्ण होतात आणि मृत्यूचे भय नाहीसे होते.

ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਾਇਆ ਭਈ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥
संतांच्या मेळाव्यात सामील होऊन जगाचा रक्षक गोविंद यांचे गुणगान गाऊन सर्व आशा पूर्ण झाल्या आहेत.

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈਐ ॥
आपला अहंकार, आसक्ती आणि सर्व दुर्गुणांचा त्याग करून आपण परमेश्वराला प्रसन्न करू लागलो आहोत.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात की आपण नेहमी देवाचे रात्रंदिवस ध्यान केले पाहिजे. ॥३॥

ਦਰਿ ਵਾਜਹਿ ਅਨਹਤ ਵਾਜੇ ਰਾਮ ॥
अनाहत कीर्तन सदैव भगवंताच्या दरबारात गुंजत असते.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੇ ਰਾਮ ॥
जगाचा रक्षक गोविंद प्रत्येक हृदयात बोलत आहे.

ਗੋਵਿਦ ਗਾਜੇ ਸਦਾ ਬਿਰਾਜੇ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਊਚਾ ॥
तो नेहमी बोलतो आणि सर्वांमध्ये वास करतो, तो मन आणि वाणीच्या पलीकडे आहे आणि सर्वोच्च आहे.

ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਪਹੂਚਾ ॥
त्या परमेश्वराचे गुण अनंत आहेत, मनुष्य त्याच्या गुणांचे एक अंशही वर्णन करू शकत नाही आणि कोणीही त्याच्यापर्यंत पोहोचू शकत नाही.

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਜੇ ॥
तो स्वतःच निर्माण करतो, पालनपोषण करतो आणि सर्व प्राणी ही त्याचीच निर्मिती आहे.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਨਾਮਿ ਭਗਤੀ ਦਰਿ ਵਜਹਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੪॥੩॥
ज्याच्या दारात असंख्य नाद वाजत राहतात त्या भगवंताच्या नामात आणि भक्तीत जीवनाचे सर्व सुख आहे अशी नानक प्रार्थना करतात.॥४॥३॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ਅਲਾਹਣੀਆ
रागु वधंसु महाला १ घरु ५ अलाहनिया॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥
धन्य तो खरा राजा, जगाचा निर्माता, ज्याने सर्व जगाला व्यापारात गुंतवून ठेवले आहे.

ਮੁਹਲਤਿ ਪੁਨੀ ਪਾਈ ਭਰੀ ਜਾਨੀਅੜਾ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥
जेव्हा शेवटचा तास संपतो आणि जीवनाचा प्याला भरलेला असतो, तेव्हा या सुंदर आत्म्याला पकडले जाते आणि पुढे यमलोकात ढकलले जाते.

ਜਾਨੀ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਰੁੰਨੇ ਵੀਰ ਸਬਾਏ ॥
भगवंताचा आदेश आल्यावर प्रिय जीवाला यमलोकात टाकले जाते आणि सर्व नातेवाईक ढसाढसा रडू लागतात.

ਕਾਂਇਆ ਹੰਸ ਥੀਆ ਵੇਛੋੜਾ ਜਾਂ ਦਿਨ ਪੁੰਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ॥
हे माझ्या आई, जेव्हा जीवाचे दिवस संपतात तेव्हा शरीर आणि आत्मा वेगळे होतात.

ਜੇਹਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥
जीव मागील जन्मी जी काही कर्म करतो, त्याचे फळ त्याला मिळते आणि त्याच आधारावर त्याचे भाग्य लिहिले जाते.

ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥
धन्य तो जगाचा निर्माता, खरा राजा भगवान, ज्याने जीवांना त्यांच्या कर्मानुसार त्यांच्या व्यवसायात गुंतवून ठेवले आहे.॥ १॥

ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥
हे माझ्या बंधूंनो! सर्वांनी या जगाचा निरोप घेतल्यापासून ते सद्गुरू लक्षात ठेवा.

ਏਥੈ ਧੰਧਾ ਕੂੜਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾ ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ॥
या जगाचा खोटा व्यवसाय फक्त चार दिवस चालतो आणि मग आत्मा निश्चितपणे पुढच्या जगात जातो.

ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ਜਿਉ ਮਿਹਮਾਣਾ ਕਾਹੇ ਗਾਰਬੁ ਕੀਜੈ ॥
जीव हा जग सोडून गेला आहे आणि तो इथे पाहुण्यासारखा आहे, मग तुम्ही कशाला अहंकारी आहात?

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ ॥
ज्याच्या पूजेने त्याच्या दरबारात आनंद मिळतो त्या परमेश्वराचे नामस्मरण करावे.

ਆਗੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਮੂਲੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਆ ਵਿਹਾਣਾ ॥
पुढील जगात देवाशिवाय कोणीही राज्य करत नाही आणि प्रत्येक व्यक्तीला त्याच्या कर्माचे फळ भोगावे लागते.

ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥੨॥

हे माझ्या बंधूंनो! प्रत्येकजण हे जग सोडून गेल्यापासून देवाचे स्मरण करा. ॥२॥

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥

सर्वशक्तिमान परमेश्वराला जे मान्य असेल ते घडते. या जगतातील प्राणिमात्रांचे प्रयत्न हे केवळ निमित्त आहे.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਾਚੜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥

खरा निर्माता हा जल, पृथ्वी, आकाश आणि पाताळात सर्वव्यापी आहे.

ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

तो खरा निर्माता देव अदृश्य आणि अनंत आहे, त्याचा अंत सापडत नाही.

ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ਹੈ ਇਕ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥

जे एकाग्र होऊन भगवंताचे चिंतन करतात, त्यांचा या जगात जन्म सफल होतो.

ਢਾਹੇ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥

तो स्वतः ब्रह्मांड निर्माण करतो आणि स्वतःच त्याचा नाश करतो आणि त्याच्या आज्ञेने सुशोभित करतो.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੩॥

सर्वशक्तिमान देवाला जे काही मंजूर आहे ते घडते आणि हे जग म्हणजे उद्यम करण्याची सुवर्णसंधी आहे. ॥३॥

ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ॥

गुरु नानक म्हणतात की हे बाबा, जर तो भगवंताच्या प्रेमासाठी रडला तरच तो खरा रडणारा समजला जातो.

ਵਾਲੇਵੇ ਕਾਰਣਿ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ॥

हे बाबा, जीव प्रापंचिक गोष्टींसाठी शोक करतो, म्हणून सर्व विलाप व्यर्थ आहेत.

ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ਗਾਫਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਵੈ ॥

हा सर्व आक्रोश व्यर्थ आहे. जग देवापासून दूर जाते आणि संपत्तीसाठी ओरडते.

ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਏਵੈ ਖੋਵੈ ॥
सजीवाला चांगले-वाईट कळत नाही आणि तो या शरीराचा विनाकारण नाश करतो.

ਐਥੈ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਕੂੜਿ ਕਰਹੁ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥
जो या जगात येतो तो सोडून जातो. म्हणून गर्व करणे हे खोटे आहे.

ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ॥੪॥੧॥
गुरुनानक म्हणतात की हे बाबा, भगवंताच्या प्रेमात शोक करणारा खरा एकांती समजला जातो आणि योग्य मार्गाने रडतो.॥५॥१॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
वधांशू महाला १ ॥

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਚੜਾ ਨਾਮੁ ਲਏਹਾਂ ॥
मित्रांनो, आपण एकत्र येऊन भगवंताचे खरे नामस्मरण करूया.

ਰੋਵਹ ਬਿਰਹਾ ਤਨ ਕਾ ਆਪਣਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮ੍ਹਾਲੇਹਾਂ ॥
देवापासून आपल्या आत्म्याच्या वियोगाबद्दल आपण शोक व्यक्त करूया आणि आपल्या स्वामीचे चिंतन करूया.

ਸਾਹਿਬੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿਹ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲਿਹ ਅਸਾ ਭਿ ਓਥੈ ਜਾਣਾ ॥
आपण भगवंताची आराधना करून पुढील जगाच्या वाटेवर चिंतन करूया कारण आपल्यालाही तिथे जायचे आहे.

ਜਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤਿਨ ਹੀ ਲੀਆ ਹੋਆ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥
ज्या देवाने त्याला निर्माण केले त्यानेच त्याला आता परत नेले आहे आणि हा मृत्यू देवाच्या इच्छेप्रमाणे झाला आहे.

ਜੋ ਤਿਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁ ਆਗੈ ਆਇਆ ਅਸੀ ਕਿ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇਹਾ ॥
त्याने जे काही केले ते पुढे आले आहे. आपण भगवंताला कुठलाही आदेश कसा देऊ शकतो, म्हणजेच आपल्या सजीवांच्या ताब्यात काहीही नाही.

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਚੜਾ ਨਾਮੁ ਲਏਹਾ ॥੧॥
मित्रांनो, आपण एकत्र येऊन भगवंताच्या खऱ्या नामाचे गुणगान करू या. ॥१॥

ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ਐਸਾ ਕੋਇ ॥

अहो लोकांनो, मृत्यू अटळ आहे, त्याला वाईट म्हणू नये कारण मृत्यू जाणणारा दुर्मिळ प्राणीच आहे.

ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਆਪਣਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥

म्हणून सर्वशक्तिमान देवाची आराधना करा, अशा प्रकारे तुमचा पुढील जगाचा मार्ग सुखकर होईल.

ਪੰਥਿ ਸੁਹੇਲੈ ਜਾਵਹੁ ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥

जर तुम्ही आनंददायी मार्गाचा अवलंब केलात तर तुम्हाला निश्चितच फळ मिळेल आणि पुढील जगात तुमची प्रशंसा होईल.

ਭੇਟੈ ਸਿਉ ਜਾਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਤਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥

जर तुम्ही भजन सिमरनचा नैवेद्य घेऊन गेलात तर तुम्ही सत्यात विलीन व्हाल आणि तुमचा आदर स्वीकारला जाईल.

ਮਹਲੀ ਜਾਇ ਪਾਵਹੁ ਖਸਮੈ ਭਾਵਹੁ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥

तुम्हाला देवाच्या महालात स्थान मिळेल, त्याला ते आवडेल आणि तुम्ही प्रेमाने आनंद घ्याल.

ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਕੋਈ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ॥੨॥

अहो लोकांनो, मृत्यू अटळ आहे, त्याला वाईट म्हणू नये कारण मृत्यू जाणणारा दुर्मिळ माणूसच असतो. ॥२॥

ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾ ਸੂਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਨਿ ਪਰਵਾਣੋ ॥

त्या शूर पुरुषांचा मृत्यू यशस्वी होतो ज्यांच्या मृत्यूनंतर देवाने स्वीकार केला आहे.

ਸੂਰੇ ਸੇਈ ਆਗੈ ਆਖੀਅਹਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੀ ਮਾਣੋ ॥
खऱ्या दरबारात ज्यांचा आदर केला जातो त्यांनाच योद्धे म्हणतात.

ਦਰਗਹ ਮਾਣੁ ਪਾਵਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਵਹਿ ਆਗੈ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
ते आदराने जातात आणि देवाच्या दरबारात आदर मिळवतात आणि त्यांना पुढील लोकात कोणतेही दुःख होत नाही.

ਕਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਵਹਿ ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥
जर त्यांनी भगवंताला सर्वव्यापी समजून त्याचे चिंतन केले तर त्यांना दरबारातून फळ मिळते आणि उपासनेने त्यांचे सर्व भय नाहीसे होतात.

ਊਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੋ ॥
अभिमानाने बोलू नये आणि मनावर ताबा ठेवला पाहिजे कारण सर्वज्ञ ईश्वर स्वतः सर्व काही जाणतो.

ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾਂ ਸੂਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਹਿ ਪਰਵਾਣੋ ॥੩॥
ज्यांचे मरण भगवंताच्या दरबारात स्वीकारले जाते त्या शूर पुरुषांचा मृत्यू यशस्वी होतो.॥३॥

ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥
गुरु नानक म्हणतात! हे बाबा, हे जग केवळ नाटक किंवा खेळ असताना एखाद्याच्या मृत्यूवर शोक का करावा?

ਕੀਤਾ ਵੇਖੈ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੋ ॥
देव त्याच्या सृष्टीकडे पाहतो आणि त्याच्या स्वभावाचा विचार करतो.

ਕੁਦਰਤਿ ਬੀਚਾਰੇ ਧਾਰਣ ਧਾਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥
त्याने आपल्या स्वभावाचा विचार करून जगाला आपला आधार दिला आहे.

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥
तो स्वत: पाहतो, स्वत:ला समजतो आणि स्वत:चे आदेश ओळखतो.

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥
ज्याने सृष्टी निर्माण केली आहे तोच जाणतो आणि त्या भगवंताचे रूप अफाट आहे.

ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੪॥੨॥

गुरू नानक म्हणतात! हे बाबा, आपण कोणाच्या मृत्यूवर शोक का करावा कारण हे जग केवळ नाटक किंवा खेळ आहे.

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥

वधंसु महाला १ दखनी ॥

ਸਚੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਜਾਣੀਐ ਸਚੜਾ ਪਰਵਦਗਾਰੋ ॥

केवळ खरा निर्माता, परमपिता, तोच खरा देव, संपूर्ण जगाचा पालनकर्ता आहे असे समजले पाहिजे.

ਜਿਨਿ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਆ ਸਚੜਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥

ज्याने स्वतःला निर्माण केले आहे तेच ईश्वराचे खरे रूप आहे, अदृश्य आणि अफाट आहे.

ਦੁਇ ਪੁੜ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੋ ॥

त्याने पृथ्वी आणि आकाश दोन्ही जोडले आहेत आणि त्यांना वेगळे केले आहे. गुरूशिवाय या जगात पूर्ण अंधार आहे.

ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਸਿਰਜਿਅਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਚਲਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥੧॥

देवाने सूर्य आणि चंद्र देखील निर्माण केले आहेत जे दिवसा आणि रात्री प्रकाश देतात. या जगात त्याच्या खेळाचा विचार करा॥१॥

ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੜਾ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥

हे खरे परमेश्वर तूच सत्य आहेस, मला तुझे खरे प्रेम दे. ॥तिथेच राहा.॥

ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਮੇਦਨੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਣਹਾਰੋ ॥

हे परमपिता! विश्व निर्माण करणारे तुम्हीच आहात आणि प्राणिमात्रांना सुख-दुःख देणारे तुम्हीच आहात.

ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਿਰਜਿਐ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥

स्त्री-पुरुष ही तुमची निर्मिती आहे आणि तुम्ही आसक्तीचे विष आणि वासनेचे प्रेम निर्माण केले आहे.

ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀਆ ਦੇਹਿ ਜੀਆ ਆਧਾਰੋ ॥
उत्पत्तीचे चार स्रोत आणि विविध वाणी हीसुद्धा तुझीच निर्मिती आहे आणि तूच जीवांना आधार देतोस.

ਕੁਦਰਤਿ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਣਹਾਰੋ ॥੨॥
तू तुझ्या स्वभावाला तुझे सिंहासन बनवले आहेस आणि तूच खरा न्यायाधीश आहेस.॥२॥

ਆਵਾ ਗਵਣੁ ਸਿਰਜਿਆ ਤੂ ਥਿਰੁ ਕਰਣੈਹਾਰੋ ॥
हे जगाच्या निर्मात्या! तू जन्म आणि मृत्यूचे चक्र म्हणजेच जीवांचे हालचाल निर्माण केली आहेस आणि तू सदैव अमर आहेस.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਬਧਿਕੁ ਜੀਉ ਬਿਕਾਰੋ ॥
आत्मा विकारांनी त्रस्त होऊन जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात अडकला आहे.

ਭੂਡੜੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਬੂਡੜੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਾਰੋ ॥
दुष्ट आत्मी प्राणी भगवंताच्या नावाचा विसर पडला आहे त्यामुळे तो भ्रमात पडतो आणि आता यावर उपाय काय?

ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਦਿਆ ਅਵਗੁਣ ਕਾ ਵਣਜਾਰੋ ॥੩॥
सद्गुणांचा त्याग करून तो दुष्कर्मात रमला आहे आणि दुर्गुणांचा व्यापारी झाला आहे. ॥३॥

ਸਦੜੇ ਆਏ ਤਿਨਾ ਜਾਨੀਆ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕਰਤਾਰੋ ॥
जेव्हा खऱ्या निर्मात्याच्या आदेशाने प्रिय आत्म्याला आमंत्रण येते, तेव्हा पती-पत्नी आपल्या शरीरापासून विभक्त होतात.

ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਣਹਾਰੋ ॥
पण विभक्त झालेल्यांना एकत्र आणणारा एकच देव आहे.

ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸੋਹਣੀਐ ਹੁਕਮਿ ਬਧੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰੋ ॥
हे सुंदर, मृत्यूला सौंदर्याची पर्वा नाही आणि मृत्यूचे दूत देखील त्यांच्या स्वामीच्या आदेशाने बांधले जातात.

ਬਾਲਕ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤੋੜਨਿ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੋ ॥੪॥
यमदूतांना बालक व म्हातारे यांच्यातील भेद कळत नाही व संसारातून स्नेह व प्रेम नष्ट करतात ॥४॥

ਨਉ ਦਰ ਠਾਕੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੈ ਹੰਸੁ ਗਇਆ ਗੈਣਾਰੇ ॥

खऱ्या भगवंताच्या आदेशाने शरीराचे नऊ दरवाजे बंद होतात आणि हंसाच्या रूपात आत्मा आकाशात जातो.

ਸਾ ਧਨ ਛੁਟੀ ਮੁਠੀ ਝੂਠਿ ਵਿਧਣੀਆ ਮਿਰਤਕੜਾ ਅੰਙਨੜੇ ਬਾਰੇ ॥

देहस्वरूपातील स्त्री विभक्त झाली आहे, लबाडीने फसवणूक होऊन ती विधवा झाली असून अंगणाच्या दारात मृतदेह पडलेला आहे.

ਸੁਰਤਿ ਮੁਈ ਮਰੁ ਮਾਈਏ ਮਹਲ ਰੁੰਨੀ ਦਰ ਬਾਰੇ ॥

मृत व्यक्तीची पत्नी मोठ्याने रडत दारात येते. ती म्हणते, हे आई, माझ्या पतीच्या निधनाने माझे मन भ्रष्ट झाले आहे.

ਰੋਵਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥੫॥

हे देवाच्या नववधूंच्या पती, जर तुम्हाला रडायचे असेल तर खऱ्या सद्गुरूचे गुण लक्षात ठेवा आणि त्याच्यावर प्रेमाचे अश्रू गा.॥५॥

ਜਲਿ ਮਲਿ ਜਾਨੀ ਨਾਵਾਲਿਆ ਕਪੜਿ ਪਟਿ ਅੰਬਾਰੇ ॥

हा सुंदर प्राणी पाण्याने आंघोळ करून रेशमी वस्त्रे परिधान करतो.

ਵਾਜੇ ਵਜੇ ਸਚੀ ਬਾਣੀਆ ਪੰਚ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ॥

खऱ्या वाणीच्या कीर्तनाबरोबर वाद्ये वाजवली जातात आणि रिकाम्या मनाने सारे नातेवाईक मेल्यासारखे होतात.

ਜਾਨੀ ਵਿਛੁੰਨੜੇ ਮੇਰਾ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥

पतीच्या मृत्यूनंतर ती स्त्री ओरडते की, माझ्या जीवनसाथीपासून वेगळे होणे हे माझ्यासाठी मृत्यूसारखे आहे आणि माझे या जगातले जीवनही निषेधास पात्र आहे.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸੁ ਜਾਣੀਐ ਪਿਰ ਸਚੜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥

जो आपल्या खऱ्या पती परमेश्वराच्या प्रेमासाठी सांसारिक कामापासून अलिप्त राहतो, ती जिवंत समजली जाते.॥ ६॥

ਤੁਸੀ ਰੋਵਹੁ ਰੋਵਣ ਆਈਹੋ ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਸੰਸਾਰੇ ॥

हे स्त्रिया, तुला रडायला, रडायला आले आहे, पण भ्रमाने फसलेल्या जगाचा विलाप खोटा आहे.

ਹਉ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੈ ਧਾਵਣੀਆ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਵਿਧਣਕਾਰੇ ॥
मी सांसारिक कामांच्या मागे धावणारी फसवणूक केलेली पत्नी आहे. मी विधवा म्हणून अशुभ कृत्ये करते आणि माझ्या पतीने मला सोडून दिले आहे.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਮਹੇਲੀਆ ਰੂੜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥
प्रत्येक घरातील पती ही देवाची स्त्री असते. खऱ्या स्त्रियांना त्यांच्या देखण्या पतीबद्दल आपुलकी आणि प्रेम असते.

ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹਉ ਰਹਸਿਅੜੀ ਨਾਮਿ ਭਤਾਰੇ ॥੭॥
मी माझ्या खऱ्या पती देवाच्या महिमाची स्तुती करते आणि केवळ माझ्या प्रभूच्या नावानेच आनंद मानते ॥७॥

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਵੇਸੁ ਪਲਟਿਆ ਸਾ ਧਨ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥
गुरूंच्या भेटीने आत्म्याचा पोशाख बदलतो, म्हणजेच जीवनाला शोभून ते सत्याला शोभते.

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥
मित्रांनो, आपण एकत्र या आणि निर्मात्याचे स्मरण करूया.

ਬਈਅਰਿ ਨਾਮਿ ਸੋੁਹਾਗਣੀ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥
परमेश्वराच्या नावाने! एक जिवंत स्त्री तिच्या मालकाची वधू बनते आणि सत्यनाम तिला सुंदर बनवते

ਗਾਵਹੁ ਗੀਤੁ ਨ ਬਿਰਹੜਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥੮॥੩॥
म्हणून वियोगाची गाणी गाऊ नका, तर हे नानक ब्रह्मदेवाचा विचार करा ॥८॥३॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
वधंसू महल्ला १॥

ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਇਆ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੋਵਾ ॥
ज्याने जग निर्माण केले आहे आणि त्यात स्वतः उपस्थित आहे, तो त्याच्या स्वभावानेच सद्गुरू म्हणून ओळखला जातो.

ਸਚੜਾ ਦੂਰਿ ਨ ਭਾਲੀਐ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੋਵਾ ॥
भगवंताचे खरे रूप दुर शोधू नये कारण तो प्रत्येक हृदयात विराजमान आहे, म्हणून त्याला आपल्या हृदयातील शब्दांच्या रूपाने ओळखा.

ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਾਚੀ ॥
ज्या देवाने हे विश्व निर्माण केले आहे त्याला खऱ्या शब्दांतून ओळखा आणि त्याला दूरचे समजू नका.

ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਿੜ ਕਾਚੀ ॥
जेव्हा मनुष्य भगवंताच्या नामाचे चिंतन करतो तेव्हा त्याला आनंदाची प्राप्ती होते, अन्यथा नामाशिवाय तो जीवनाचा खेळ पराभवात खेळतो.

ਜਿਨਿ ਥਾਪੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਵਖਾਣੋ ॥
जो विश्व निर्माण करतो त्याला आधार देण्याची पद्धत माहीत असते. कोणी काय म्हणेल आणि वर्णन करू शकेल?

ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਥਾਪਿ ਵਤਾਇਆ ਜਾਲੋ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਪਰਵਾਣੋ ॥੧॥
ज्याने जग निर्माण केले आहे आणि त्यावर भ्रमाचे जाळे पसरले आहे, तोच आपला स्वामी मानावा. ॥१॥

ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਅਧ ਪੰਧੈ ਹੈ ਸੰਸਾਰੋਵਾ ॥
अरे बाबा, या जगात आलेला प्रत्येक जीव नक्कीच उठून निघून गेला आहे. हे जग म्हणजे अर्धवट अवस्था आहे, म्हणजेच जन्म-मृत्यूचे चक्र.

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਚੜੈ ਲਿਖਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਵੀਚਾਰੋਵਾ ॥
प्राणिमात्रांच्या पूर्वजन्मातील शुभ व शुभ कर्मे लक्षात घेऊन भगवंत त्यांच्या कपाळावर सुख-दुःखाचे भाग्य लिहितात.

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੀਆ ਜੇਹਾ ਕੀਆ ਸੋ ਨਿਬਹੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥
प्राणिमात्रांनी केलेल्या कर्माचे फळ म्हणून भगवंत सुख-दुःख देतात आणि तो जीवांच्या बरोबर राहतो.

ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਭਾਲੇ ॥
सृष्टिकर्ता भगवंत जी काही कृती जीवांना घडवून आणतो, तीच कृती ते करतात आणि इतर कोणत्याही कामाचा शोधही घेत नाहीत.

ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਧੰਧੈ ਬਾਧੀ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਛਡਾਵਣਹਾਰੋ ॥

देव स्वतः जगापासून अलिप्त आहे पण जग आसक्ती आणि माया यांच्या बंधनात अडकले आहे. तो आपल्या आज्ञेनुसार सजीवांना मोक्ष प्रदान करतो.

ਅਜੁ ਕਲਿ ਕਰਦਿਆ ਕਾਲੁ ਬਿਆਪੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰੋ ॥੨॥

द्वैताशी आसक्त राहिल्याने जीव पाप करीत राहतो आणि भगवंताचे स्मरण आज किंवा उद्यापर्यंत पुढे ढकलल्याने जीवन निघून जाते आणि मृत्यू येऊन घेरतो. ॥२॥

ਜਮ ਮਾਰਗ ਪੰਥੁ ਨ ਸੁਝਈ ਉਝੜੁ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੋਵਾ ॥

मृत्यूचा मार्ग अतिशय निर्जन आणि पूर्णपणे अंधारमय आहे आणि सजीवांना तो मार्ग दिसत नाही.

ਨਾ ਜਲੁ ਲੇਫ ਤੁਲਾਈਆ ਨਾ ਭੋਜਨ ਪਰਕਾਰੋਵਾ ॥

तेथे ना पाणी उपलब्ध आहे, ना चादर किंवा रुमाल विसाव्यासाठी, ना विविध प्रकारचे स्वादिष्ट खाद्यपदार्थ खाण्यासाठी उपलब्ध आहेत.

ਭੋਜਨ ਭਾਉ ਨ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਕਾਪੜੁ ਸੀਗਾਰੋ॥

तेथे सजीवांना अन्न, थंड पाणी, कपडे, श्रृंगाराच्या वस्तूही मिळत नाहीत.

ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਊਭੌ ਨਾ ਦੀਸੈ ਘਰ ਬਾਰੋ ॥

तिथे त्या प्राण्याच्या गळ्यात साखळी बांधलेली असते, यमदूत डोक्यावर उभा राहतो आणि त्याला मारतो आणि त्यातून पळून जाण्यासाठी कोणतेही घर किंवा सुखाचे ठिकाण नसते.

ਇਬ ਕੇ ਰਾਹੇ ਜੰਮਨਿ ਨਾਹੀ ਪਛੁਤਾਣੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰੋ ॥

या मार्गावर पेरलेले बियाणे फळ देत नाही, म्हणजे सर्व प्रयत्न व्यर्थ जातात. पापांचे ओझे डोक्यावर घेऊन जीव पश्चाताप करतो.

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੩॥

हाच खरा विचार आहे की खऱ्या देवाशिवाय मनुष्य सज्जन नाही. ॥३॥

ਬਾਬਾ ਰੋਵਹਿ ਰਵਹਿ ਸੁ ਜਾਣੀਅਹਿ ਮਿਲਿ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰੇਵਾ ॥

हे बाबा, खरे तर एकांतात रडणारे आणि शोक करणारे तेच समजले जातात जे एकत्र परमेश्वराचे गुणगान करत अश्रू ढाळतात.

ਰੋਵੈ ਮਾਇਆ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੜਾ ਰੋਵਣਹਾਰੇਵਾ ॥
जे लोक मायाजालाने फसले आहेत आणि संसारासाठी रडत आहेत ते रडतच राहतात.

ਧੰਧਾ ਰੋਵੈ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵੈ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥
ते सांसारिक गोष्टींवर रडतात आणि त्यांच्या दुर्गुणांची घाण धुत नाहीत. हे जग स्वप्नासारखे आहे हे त्यांना माहीत नाही.

ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁ ਭਰਮੈ ਭੂਲੈ ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥
मायेच्या खेळात बाजीगर जसा स्वत:ला विसरतो, त्याचप्रमाणे मनुष्याला खोटेपणा आणि कपट या अहंकाराचा त्रास होतो.

ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਣਹਾਰਾ ਆਪੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥
देव स्वतः योग्य मार्ग प्रदान करतो आणि तोच कार्य पूर्ण करतो.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਰਾਖੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੪॥੪॥
हे नानक! जो मनुष्य भगवंताच्या नामात लीन राहतो, परिपूर्ण गुरू त्याचे रक्षण करतात.॥ ४॥ ४॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
वधंसू महल्ला १॥

ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੋਵਾ ॥
हे बाबा! जो कोणी या जगात जन्माला येईल त्याला एक दिवस येथून नक्कीच निघून जावे लागेल कारण हे क्षणभंगुर जग खोट्याचा प्रसार आहे.

ਸਚਾ ਘਰੁ ਸਚੜੈ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਚਿਆਰੋਵਾ ॥
खऱ्या भगवंताची उपासना करूनच खऱ्या गृहाची प्राप्ती होते आणि सत्यनिष्ठ राहूनच सत्याची प्राप्ती होते.

ਕੂੜਿ ਲਬਿ ਜਾਂ ਥਾਇ ਨ ਪਾਸੀ ਅਗੈ ਲਹੈ ਨ ਠਾਓ ॥
लबाडी आणि लोभामुळे मनुष्य स्वीकारत नाही आणि त्याला पुढील लोकातही आश्रय मिळत नाही.

ਅੰਤਰਿ ਆਉ ਨ ਬੈਸਹੁ ਕਹੀਐ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਓ ॥
कोणीही त्याला आत यायला सांगत नाही, म्हणजे त्याचे कोणी स्वागत करत नाही, उलट तो

रिकाम्या घरातल्या कावळ्यासारखा असतो.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਵਡਾ ਵੇਛੋੜਾ ਬਿਨਸੈ ਜਗੁ ਸਬਾਏ ॥

मनुष्य जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात अडकतो आणि देवापासून बराच काळ विभक्त होतो. अशा प्रकारे संपूर्ण जगाचा नाश होत आहे.

ਲਬਿ ਧੰਧੈ ਮਾਇਆ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਕਾਲੁ ਖੜਾ ਰੂਆਏ ॥੧॥

लोभामुळे मायेच्या मोहाने जगाचा विसर पडला आहे आणि मृत्यू डोक्यावर उभा राहून जगाला रडवत आहे. ॥१॥

ਬਾਬਾ ਆਵਹੁ ਭਾਈਹੋ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਦੇਹ ਆਸੀਸਾ ਹੇ ॥
हे माझ्या मित्रांनो आणि बांधवांनो, आपण एकमेकांना आलिंगन देऊ आणि एकमेकांना आशीर्वाद देऊ या.

ਬਾਬਾ ਸਚੜਾ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀਆ ਦੇਹ ਅਸੀਸਾ ਹੇ ॥
हे बाबा, भगवंताचे मिलन सत्य आहे जे कधीही तुटत नाही. आपल्या प्रियकराच्या पुनर्मिलनासाठी आपण एकमेकांना आशीर्वाद देऊ या.

ਆਸੀਸਾ ਦੇਵਹੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇਵਹੋ ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੋ ॥
आशीर्वाद द्या आणि भक्ती करा, ज्यांना परमेश्वर भेटला आहे, त्यांना काय भेटायचे आहे?

ਇਕਿ ਭੂਲੇ ਨਾਵਹੁ ਥੇਹਹੁ ਥਾਵਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਖੇਲੋ ॥
काही लोक भगवंताच्या नावापासून आणि भगवंताच्या चरणापासून भरकटले आहेत, त्यांना गुरूच्या शब्दातून सत्याचा खेळ खेळायला सांगा, म्हणजेच सत्याचा खेळ शिकवा.

ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚੈ ਵੇਸੇ ॥
तसेच त्यांना मृत्यूच्या मार्गाचा अवलंब न करण्याची जाणीव करून द्या. त्याने परमात्म्यात लीन राहिले पाहिजे कारण ते युगानुयुगे त्याचे खरे रूप आहे.

ਸਾਜਨ ਸੈਣ ਮਿਲਹੁ ਸੰਜੋਗੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਖੋਲੇ ਫਾਸੇ ॥੨॥
योगायोगानेच आपल्याला असे मित्र आणि नातेवाईक भेटतात ज्यांनी गुरूंना भेटल्यानंतर आसक्ती आणि मोहाच्या बंधनातून स्वतःला मुक्त केले आहे.॥२॥

ਬਾਬਾ ਨਾਂਗੜਾ ਆਇਆ ਜਗ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥
हे बाबा! सुख-दुःखाचे भाग्य लिहून माणूस या जगात नग्न अवस्थेत आला आहे.

ਲਿਖਿਅੜਾ ਸਾਹਾ ਨਾ ਟਲੈ ਜੇਹੜਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥
मागील जन्मी केलेल्या कर्मानुसार लिहिलेली पुढील जगाला जाण्याची तारीख बदलता येत नाही.

ਬਹਿ ਸਾਚੈ ਲਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖਿਆ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥
खरा भगवंत बसून अमृत-विष, सुख-दुःख यांचे प्रारब्ध लिहितो आणि ज्याच्याशी तो लावतो तो त्याच्याशी जोडला जातो.

ਕਾਮਣਿਆਰੀ ਕਾਮਣ ਪਾਏ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਗਲਿ ਤਾਗਾ ॥
चेटकीण माया आपली जादू करते आणि प्रत्येक जीवाच्या गळ्यात बहुरंगी धागा घालते.

ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਹੋਛਾ ਗੁੜੁ ਸਾ ਮਖੀ ਖਾਇਆ ॥
भ्रष्ट बुद्धीमुळे मन भ्रष्ट होते आणि मिठाईच्या लोभापोटी माणूस एक माशीही गिळतो.

ਨਾ ਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਨਾਂਗੋ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥੩॥
शिष्टाचाराच्या विरुद्ध, मनुष्य या जगात जन्माला नग्न झाला आणि तो नग्न अवस्थेत गेला.॥3॥

ਬਾਬਾ ਰੋਵਹੁ ਜੇ ਕਿਸੈ ਰੋਵਣਾ ਜਾਨੀਅੜਾ ਬੰਧਿ ਪਠਾਇਆ ਹੈ ॥
हे बाबा! जर कोणी शोक करायचा असेल तर कर कारण जीवनसाथीचा आत्मा बंधनात परलोकात पाठवला आहे.

ਲਿਖਿਅੜਾ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੀਐ ਦਰਿ ਹਾਕਾਰੜਾ ਆਇਆ ਹੈ ॥
लिखित नशिबाने पुसले जाऊ शकत नाही देवाच्या दरबारातून आमंत्रण आले आहे.

ਹਾਕਾਰਾ ਆਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਰੁੰਨੇ ਰੋਵਣਹਾਰੇ ॥
जेव्हा परमेश्वर प्रसन्न झाला तेव्हा दूत आला आणि शोक करणारे रडू लागले.

ਪੁਤ ਭਾਈ ਭਾਤੀਜੇ ਰੋਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥
मुलगे, भाऊ, पुतणे आणि सर्वात प्रियजन शोक करतात.

ਭੈ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਕੋ ਮਰੈ ਨ ਮੁਇਆ ਨਾਲੇ ॥
जो परमेश्वराचे गुण स्मरण करतो आणि त्याच्या भीतीने रडतो अशा मृतांसोबत कोणीही मरत नाही, हे चांगले आहे.

ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣ ਸਿਜਾਣਾ ਰੋਵਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੪॥੫॥
हे नानक! जे भगवंताचे नामस्मरण करत रडतात ते युगानुयुगे ज्ञानी मानले जातात. ॥४॥ ५॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਮਹਲਾ ਤੀਜਾ
वधांशू महाला 3 महाला तीजा॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੜਾ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਾਰਜੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥
हे जीव! खरे भगवान हरिची स्तुती करावी कारण ते सर्व काही करण्यास समर्थ आहेत.

ਸਾ ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਕਬਹੂ ਬੈਸਈ ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥
जी स्त्री आपल्या पती परमेश्वराचे गुणगान गाते ती कधीही विधवा होत नाही किंवा तिला कधीही दुःख होत नाही.

ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ਅਨਦਿਨੁ ਰਸ ਭੋਗ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲਿ ਸਮਾਣੀ ॥
ती आपल्या पती प्रभूच्या चरणी राहते, तिला कधीही दुःख होत नाही आणि ती रात्रंदिवस आनंदात राहते.

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥
आपल्या प्रिय कर्मनिर्मात्याला जाणणारी जिवंत स्त्री अमृत बोलते.

ਗੁਣਵੰਤੀਆ ਗੁਣ ਸਾਰਹਿ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਸਮਾਲਹਿ ਨਾ ਕਦੇ ਲਗੈ ਵਿਜੋਗੋ ॥
पात्र जिवंत स्त्रिया आपल्या पती, परमेश्वराच्या गुणांचा विचार आणि स्मरण करत राहतात आणि त्या आपल्या पतीपासून, परमभगवानापासून कधीही विभक्त होत नाहीत.

ਸਚੜਾ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੋ ॥੧॥
म्हणून आपण सर्व काही करण्यास सक्षम असलेल्या खऱ्या देवाची स्तुती केली पाहिजे.॥ १॥

ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥
खरा सद्‌गुरू शब्दानेच ओळखला जातो आणि तो स्वतः आत्म्याला स्वतःशी जोडतो.

ਸਾ ਧਨ ਪ੍ਰਿਅ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥
प्रिय परमेश्वराच्या प्रेमात लीन झालेली जिवंत स्त्री तिचा अहंकार हृदयातून काढून टाकते.

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥
अंतःकरणातून अहंकार काढून टाकल्यामुळे, मृत्यू त्याला पुन्हा गिळत नाही आणि गुरूद्वारे तो एकच भगवंत जाणतो.

ਕਾਮਣਿ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਅੰਤਰਿ ਭਿੰਨੀ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥
जिवंत स्त्रीची इच्छा पूर्ण होते, तिचे हृदय प्रेमाने भरले जाते आणि तिला जगाला जीवन देणारा परमेश्वर सापडतो.

ਸਬਦ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜੋਬਨਿ ਮਾਤੀ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥

ती शब्दाच्या रंगांनी रंगली, तारुण्याच्या नशेत पती देवाच्या कुशीत विलीन झाली.

ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥

खरा सद्‌गुरू शब्दानेच ओळखला जातो आणि तो स्वतःच जीवाला स्वतःशी जोडतो. ॥२॥

ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥

ज्यांनी पती देवाला ओळखले आहे अशा संतांकडे मी जाते आणि माझ्या सद्‌गुरूंबद्दल विचारते

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਮਿਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥
माझा अहंकार नाहीसा करून मी भक्तीभावाने त्याची सेवा करतो, अशा रीतीने मला माझा खरा पती भगवान सहज सापडेल.

ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਮਿਲੈ ਆਏ ਸਾਚੁ ਕਮਾਏ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਧਨ ਰਾਤੀ ॥
जिवंत स्त्री सत्याचे आचरण करते आणि सत्य शब्दाशी संलग्न असते. अशा प्रकारे खरा पती देव येऊन तिला भेटतो.

ਕਦੇ ਨ ਰਾਂਡ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ॥
ती कधीही विधवा होत नाही आणि नेहमीच विवाहित स्त्री राहते.

ਪਿਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥
सर्वव्यापी असलेल्या आपल्या पतीला! देवाला पाहून तिला स्वाभाविकपणे त्याच्या प्रेमाचा आनंद मिळतो.

ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥੩॥
ज्यांनी पती देवाला ओळखले आहे अशा संतांकडे मी जाऊन माझ्या सद्गुरूंविषयी विचारतो ॥३॥

ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਭੀ ਮਿਲਹ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਹ ਸਾਚੇ ਪਾਏ ॥
ज्या स्त्रिया आपल्या पतीपासून, परात्पर भगवंतापासून विभक्त झालेल्या आहेत, जर त्यांनी स्वत:ला सतगुरुंच्या चरणी शरण गेले तर ते त्यांच्या सद्गुरूंशी पुनर्मिलन होतात.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥
सतगुरु हे नेहमीच दयाळू असतात आणि त्यांच्या शब्दाने माणसाचे दोष नाहीसे होतात.

ਅਉਗੁਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਏ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ॥
गुरूंच्या वचनाने आपले अवगुण जाळून टाकून जीव भ्रमाचा त्याग करून केवळ सत्यात लीन राहतो.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਗਈ ਭਰਾਤੀ ॥
खरे शब्द नेहमी आनंद आणि अहंकार आणतात आणि गैरसमज दूर होतात.

ਪਿਰੁ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥
हे नानक! पवित्र आणि पवित्र पती भगवंत हा सदैव आनंद देणारा आहे आणि तो केवळ शब्दांनीच प्राप्त होतो.

ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਭੀ ਮਿਲਹ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਹ ਸਾਚੇ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥
ज्या स्त्रिया आपल्या पतीपासून, परात्पर भगवंतापासून विभक्त झालेल्या आहेत, त्या सतगुरुंच्या चरणी पडल्यास आपल्या खऱ्या सद्‌गुरूंशी एकरूप होतात.॥ ४॥ १॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
वदहंसू महाला ३॥

ਸੁਣਿਅਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਪਿਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
हे पती! देवाच्या स्त्रिया, लक्षपूर्वक ऐका, वचनाचे चिंतन करा आणि आपल्या प्रिय परमेश्वराची सेवा करा.

ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਈ ਮੁਠੀ ਰੋਵੈ ਕੰਤ ਵਿਸਾਰਿ ॥
दुर्गुणांनी भरलेली स्त्री आपल्या प्रेयसीला ओळखत नाही आणि ती आपल्या पती देवाला विसरुन रडत राहते, भ्रमाने फसते.

ਰੋਵੈ ਕੰਤ ਸੰਮਾਲਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥
जी जिवंत स्त्री आपल्या परमेश्वराच्या गुणांचे स्मरण करून त्यागात अश्रू ढाळते, तिचा परमेश्वर मरत नाही आणि कुठेही जात नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸਮਾਏ ॥
ज्या जिवंत स्त्रीने भगवंताला गुरूंद्वारे ओळखले आहे आणि त्याला शब्दाद्वारे ओळखले आहे ती खऱ्या परमेश्वराच्या प्रेमात मग्न राहते.

ਜਿਨਿ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥
ज्या खोट्या प्राण्याला तिचा प्रिय कर्मकर्ता समजला नाही त्याला खोट्याने फसवले गेले.

ਸੁਣਿਅਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਪਿਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥
हे पती! देवाच्या स्त्रिया, लक्षपूर्वक ऐका आणि वचनावर चिंतन करा आणि आपल्या प्रिय परमेश्वराची सेवा करा. ॥१॥

ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥
संपूर्ण जग ईश्वराने स्वतः निर्माण केले आहे आणि हे जग येणे आणि जाणे म्हणजेच जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात आहे.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਖੁਆਇਅਨੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥
मायेच्या आकर्षणाने जिवंत स्त्रीचा नाश होतो आणि ती मरते आणि पुन्हा पुन्हा जन्म घेते.

ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ਵਧਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਮੂਠੀ ॥
ती या जगात मरते आणि पुन:पुन्हा जन्म घेते, तिची पापे आणि दुर्गुण वाढतच जातात आणि नकळत तिची फसवणूक होते.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਇਓ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਰੋਵੈ ਅਵਗੁਣਿਆਰੀ ਝੂਠੀ ॥
शब्दांशिवाय तिला प्रियकर मिळत नाही आणि तिचे अनमोल आयुष्य वाया जाते. अशाप्रकारे गुण नसलेली खोटी स्त्री शोक करते.

ਪਿਰੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਕਿਸ ਨੋ ਰੋਈਐ ਰੋਵੈ ਕੰਤੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥
हे प्रभू! हे जगाचे जीवन आहे, मग आपण त्यासाठी शोक का करावा? जिवंत स्त्री तेव्हाच रडते जेव्हा ती आपल्या पतीला म्हणजेच परमेश्वराला विसरते.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥੨॥
हे सर्व जग भगवंताने स्वतः निर्माण केले आहे आणि हे जग जन्माला येत आहे आणि मरत आहे. ॥२॥

ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਹੈ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥
तो पति देव सदा सत्य । तो अमर आहे, याचा अर्थ तो मरत नाही किंवा कुठेही जात नाही.

ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਧਨ ਇਆਣੀਆ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥
विसरलेली स्त्री द्वैतामुळे भटकत राहते आणि विधवा राहते.

ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥
द्वैतामुळे ती विधवेसारखी बसली आहे, तिचे आयुष्य कमी होत चालले आहे.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਸੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ॥
जे उत्पन्न झाले ते नष्ट होईल. संसाराच्या आकर्षणामुळे मनुष्य दु:ख भोगतो.

ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੁਝੈ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਲੂਝੈ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

जग हा सदैव मायेच्या वासनेत गुरफटलेला राहतो आणि मरणाचे स्मरणही करत नाही आणि लोभ आणि लोभात मन एकाग्र करत राहतो.

ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥੩॥

तो पती देव सदैव सत्य आहे, तो अमर आहे म्हणजे तो मरत नाही आणि कुठेही जात नाही.॥ ३॥

ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨਾ ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਨਾਲੇ ॥

आपल्या पतीपासून विभक्त झालेल्या अनेक जिवंत स्त्रिया अज्ञानाने आंधळ्या होऊन रडत असतात, त्यांना माहित नसते की त्यांचा पती देव त्यांच्यासोबत राहतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥

गुरूच्या कृपेने खरा पती प्राप्त होतो, देव आणि जिवंत स्त्री नेहमी त्याचे स्मरण मनात ठेवते.

ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਮਾਲੇ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੂਰੇ ॥

तिचा लाडका देव सदैव आपल्या सोबत आहे असे समजून ती त्याची आठवण मनात ठेवते. पण स्वार्थी प्राणी असलेल्या स्त्रिया त्याला दूरचे मानतात.

ਇਹੁ ਤਨੁ ਰੁਲੈ ਰੁਲਾਇਆ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹਦੂਰੇ ॥

ज्यांनी भगवंताचा अनुभव घेतला नाही त्यांचे शरीर धुळीत बदलून खराब होते आणि त्याचा काही उपयोग होत नाही.

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥

हे नानक! जी जिवंत स्त्री आपल्या पती भगवंताचे सदैव आपल्या अंत:करणात स्मरण करते, ती गुरूंनी एकरूप झालेल्या आपल्या पती भगवंताशी एकरूप होते.

ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨ ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥੪॥੨॥

पती देवापासून विभक्त झालेल्या अनेक जिवंत स्त्रिया रडत राहतात पण अज्ञानाने आंधळ्या झालेल्या त्यांना माहित नाही की त्यांचा पती देव त्यांच्यासोबत आहे.

ਵਡਹੰਸੁ ਮਃ ੩ ॥

॥ वदहंसू मह 3 ॥

ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥

माझा खरा पती देव सदैव माझ्या पाठीशी असतो, परंतु अनेक जीव आणि स्त्रिया त्याच्यापासून विभक्त झाल्यानंतर शोक करीत असतात.

ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਸਹੀ ਜਾਣਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥

ज्यांनी जग सोडून जाणेच खरे मानले आहे ते सतगुरुंची सेवा करतात आणि भगवंताचे नामस्मरण करत राहतात.

ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

सत्गुरूंना आपला सोबती मानून ती सदैव त्यांचे नामस्मरण करते आणि सत्गुरूंची सेवा करून तिला आनंद मिळाला आहे.

ਸਬਦੇ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਸਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇਆ ॥

शब्दांतून तिने काळाची भीती मारून टाकली आहे आणि सत्य आपल्या हृदयात ठेवले आहे. मग ते या जगात जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात जात नाहीत.

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥

भगवंत हेच खरे रूप आहे आणि त्याची कीर्तीही खरी आहे. नामस्मरण करणाऱ्या जीवांवर तो आपल्या आशीर्वादाने पाहतो.

ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥੧॥

माझा खरा परमेश्वर सदैव माझ्या पाठीशी असतो पण त्याच्यापासून विभक्त झालेल्या स्त्रिया

रडत असतात.॥ १॥

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ਕਿਵ ਮਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥
माझा परमेश्वर सर्वोच्च आहे, मग मी माझ्या प्रिय व्यक्तीला कसे भेटू?

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥
जेव्हा सतगुरुंनी माझी परमेश्वराशी ओळख करून दिली तेव्हा मी त्यांच्याशी सहज सामील झालो. मी माझ्या प्रेयसीला माझ्या मनात ठेवले आहे.

ਸਦਾ ਉਰ ਧਾਰੇ ਨੇਹੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਿਰੁ ਦਿਸੈ ॥
जो परमेश्वरावर प्रेम करतो तो त्याला आपल्या अंतःकरणात ठेवतो आणि सतगुरुद्वारेच परमेश्वराचे दर्शन होते.

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਕਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ॥
भ्रांतीने रंगलेले शरीराचे वस्त्र मिथ्या धारण केल्याने सत्यापासून पाय डगमगतात.

ਪਿਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੋ ਸਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੇ ॥
पण प्रिय परमेश्वराच्या प्रेमात रंगलेला झगाच खरा असतो कारण तो परिधान केल्याने मनाची तहान भागते.

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥
माझा परमेश्वर सर्वोच्च आहे, मग मी माझ्या प्रिय आणि प्रिय व्यक्तीला कसे भेटू?॥ २॥

ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥
मी माझा खरा परमेश्वर ओळखला आहे, परंतु सद्गुणी स्त्रिया त्याला विसरल्या आहेत आणि भरकटल्या आहेत.

ਮੈ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੜੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥
मला नेहमी माझ्या प्रियकराचे स्मरण करण्यात आणि खऱ्या शब्दाचे चिंतन करण्यात आनंद मिळतो.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਨਾਰੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥
सत्य वचनाचे चिंतन करणारी जिवंत स्त्री आपल्या प्रियकराच्या प्रेमात मग्न राहते आणि सतगुरुंच्या भेटीने तिला प्रियकराची प्राप्ती होते.

ਅੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗਇਆ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥
तिचे हृदय भगवंताच्या प्रेमाने रंगले आहे, ती आरामात लीन राहते आणि तिचे सर्व शत्रू आणि दुःख दूर झाले आहेत.

ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਕੰਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾਂ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥
जर आपण आपले शरीर आणि मन आपल्या गुरूंना अर्पण केले तर आपले मन प्रसन्न होईल आणि लालसा आणि दुःख नष्ट होतील.

ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥੩॥
मी माझा खरा प्रभू ओळखला आहे, दुर्गुणांनी भरलेले इतर जीव आणि स्त्रिया भरकटल्या आहेत ॥३॥

ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੋ ॥
खऱ्या भगवंताने स्वतः जग निर्माण केले आहे पण गुरूशिवाय जगात पूर्ण अंधार आहे.

ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੋ ॥
तो स्वतः आत्म्याला गुरूशी जोडतो, तो स्वतःच त्याला भेटतो आणि तो स्वतःच त्याला त्याच्या प्रेमाची भेट देतो.

ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੋ ਸਹਜਿ ਵਾਪਾਰੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੇ ॥
तो स्वत: प्रेम देतो आणि अशा प्रकारे जीव नाम आणि ज्ञानाचा व्यापार करतो आणि गुरुमुख होऊन आपला अनमोल जन्म वाढवतो.

ਧਨੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰੋ ॥
जो आपला अहंकार दूर करतो तो या जगात जन्माला येण्यात यशस्वी होतो आणि खऱ्या दरबारात तो सत्यवादी मानला जातो.

ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰੋ ॥
हे नानक! त्याच्या हृदयात ज्ञानाचा रत्न उजळला आहे आणि त्याला परमेश्वराच्या नावावर प्रेम आहे.

ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੋ ॥੪॥੩॥
खऱ्या भगवंताने स्वतः जग निर्माण केले आहे पण गुरूशिवाय जगात पूर्ण अंधार आहे॥४॥३॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
वदहंसू महाला ३॥

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਏ ॥
हे शरीर अतिशय नाजूक आहे आणि ते हळूहळू वृद्ध होत आहे.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥
ज्यांचे गुरूंनी रक्षण केले त्यांचा उद्धार होतो, पण इतर जन्म-मृत्यू घेत राहतात आणि या जगात येत राहतात.

ਹੋਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥
बाकीचे येतात आणि मरतात, येतात आणि मरतात, शेवटच्या क्षणी पश्चात्ताप करतात आणि भगवंताच्या नामाशिवाय त्यांना आनंद मिळत नाही.

ਐਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਹੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥
या जगात माणूस जे काही काम करतो त्याला त्याच फळ मिळतं आणि स्वेच्छेने माणूस मान गमावून बसतो.

ਜਮ ਪੁਰਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੁ ਨਾ ਤਿਥੈ ਭੈਣ ਨ ਭਾਈ ॥
यमलोकात भयंकर अंधार आणि महामेघ आहे आणि तेथे ना बहीण आहे ना भाऊ.

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਈ ॥੧॥
हे शरीर अतिशय नाजूक आणि कमकुवत आहे आणि ते हळूहळू वृद्ध होत आहे. ॥१॥

ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥
सतगुरु स्वतःशी एकरूप झाले तर हे शरीर सोन्यासारखे शुद्ध होते.

ਭ੍ਰਮੁ ਮਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਕਟੀਐ ਸਚੜੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥
सतगुरु त्याच्या मनातील मायेचा भ्रम काढून टाकतात आणि मग तो खऱ्या नामात लीन राहतो.

ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
खऱ्या नामात विलीन होऊन तो भगवंताचे गुणगान गात राहतो आणि आपल्या प्रिय परमेश्वराला भेटून सुखाची प्राप्ती करतो.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਵਿਚਹੁ ਹੰਉਮੈ ਜਾਏ ॥
तो रात्रंदिवस नेहमी आनंदी राहतो आणि त्याच्या हृदयातून अहंकार दूर होतो.

ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੈ ਹੰਉ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥
मी त्या महापुरुषांच्या चरणांना स्पर्श करतो ज्यांनी हरीचे नाम मनात साठवले आहे.

ਕਾਂਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥
सतगुरु तुमच्याशी जुळले तर हे शरीर सोन्यासारखे शुद्ध होते. ॥२॥

ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥
सतगुरूंनी अंतर्दृष्टी दिली तरच खऱ्या परमेश्वराची स्तुती होते.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਨਿ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥
खऱ्या गुरूशिवाय, भ्रमात रुजलेल्या जीवांना आणि स्त्रियांना पुढच्या जगात काय दाखवणार?

ਕਿਆ ਦੇਨਿ ਮੁਹੁ ਜਾਏ ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਏ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਏ ॥
ते आपल्या दुर्गुणांचा पश्चात्ताप करतात आणि केवळ दुःखच भोगतात.

ਨਾਮਿ ਰਤੀਆ ਸੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥
पण नामात तल्लीन राहणाऱ्या जिवंत स्त्रिया लाल रंगाचा रंग धारण करून आपल्या पती, परमभगवानाच्या कुशीत विलीन होतात.

ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਹੀਐ ਜਾਏ ॥
मला देवासारखा महान दुसरा कोणी दिसत नाही. मग मी कोणाकडे जाऊन दुःख व्यक्त करू?

ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥੩॥
सतगुरुंनी अंतर्दृष्टी दिली तर त्या परम सत्याची स्तुती होते. ॥३॥

ਜਿਨੀ ਸਚੜਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹੰਉ ਤਿਨ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥
ज्यांनी खऱ्या देवाची स्तुती केली त्यांच्या चरणांना मी स्पर्श करतो.

ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ ॥
असे लोक सत्यनिष्ठ आणि शुद्ध असतात आणि त्यांना भेटल्यावर मनातील अहंकाराची घाण दूर होते.

ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ ਸਚੈ ਸਰਿ ਨਾਏ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥
त्यांच्या भेटीने अहंकाराची घाण दूर होते आणि मनुष्य सत्यनामाच्या खऱ्या तळ्यात स्नान करतो आणि स्वभावाने सत्यवान बनतो.

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਏ ॥
सतगुरुंनी मला भगवंताचे अगम्य, अदृश्य आणि दिव्य नाम यातील फरक सांगितला आहे.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥
नानक म्हणतात, जे रात्रंदिवस भगवंताची आराधना करतात, प्रेमाच्या रंगात लीन होतात, ते सत्यात तल्लीन होतात.

ਜਿਨੀ ਸਚੜਾ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਹੰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੪॥੪॥
ज्यांनी परम सत्याचे ध्यान केले आहे त्यांच्या चरणांना मी स्पर्श करतो. ॥४॥ ४॥

ਵਡਹੰਸ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਲਲਾਂ ਬਹਲੀਮਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਗਾਵਣੀ
वदहंस की वार महाला ४ लालन बहलीमा की धुनी गवनी.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵਡ ਹੰਸ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
जे शब्दात तल्लीन आहेत, ते परमहंस परमार्थी आहेत आणि त्यांनी सत्यनाम आपल्या हृदयात ठेवले आहे.

ਸਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਸਦ ਸਚਿ ਰਹਹਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥
ते सत्य साठवतात, सत्यात लीन राहतात आणि सत्याच्या नावावरच प्रेम करतात.

ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨਦਰਿ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥
कर्तारने त्यांच्यावर अशी दया दाखवली आहे की ते नेहमी शुद्ध राहतात आणि त्यांना कोणतीही घाण वाटत नाही.

ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥
हे नानक! मी त्या महापुरुषांना स्वतःला अर्पण करतो जे दररोज परमेश्वराचा जप करतात.॥ १॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਵਡ ਹੰਸੁ ਹੈ ਤਾ ਮੈ ਕੀਆ ਸੰਗੁ ॥
मला माहित होते की ते एक महान व्यक्ती होते आणि म्हणूनच मी त्यांच्याशी जोडले.

ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਤ ਜਨਮਿ ਨ ਦੇਦੀ ਅੰਗੁ ॥੨॥
जर तिला गरीब बगळा ढोंगी आहे असे वाटले असते तर तिने जन्मापासूनच त्याच्याशी संभोग केला नसता.॥२॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਹੰਸਾ ਵੇਖਿ ਤਰੰਦਿਆ ਬਗਾਂ ਭਿ ਆਯਾ ਚਾਉ ॥
हंस आणि दानशूर लोकांना पोहताना पाहून बगळे आणि ढोंगी लोकांनाही पोहण्याची तीव्र इच्छा निर्माण झाली आहे.

ਡੁਬਿ ਮੁਏ ਬਗ ਬਪੁੜੇ ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ ॥੩॥
पण बिचाऱ्या बगळ्यांनी जीवनाच्या सागरात बुडून आपला जीव गमावला, त्यांचे डोके खाली आणि पाय वर होते.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥
हे परमपिता! तुम्ही स्वयंघोषित सर्वशक्तिमान आहात आणि तुम्हीच जग निर्माण केले आहे.

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥
तू स्वतः निराकार आहेस आणि तुझ्याशिवाय दुसरा कोणी नाही.

ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਥੀਆ ॥
फक्त तुम्हीच करण्यास आणि गोष्टी पूर्ण करण्यास सक्षम आहात आणि तुम्ही जे काही करता ते घडते.

ਤੂ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਸਭਨਾਹਾ ਜੀਆ ॥
सर्व प्राणिमात्रांना न मागता दान देणारा तूच आहेस.

ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਆ ॥੧॥
सर्वजण म्हणतात, धन्य तो सतगुरु ज्यांनी आम्हा प्राणिमात्रांच्या मुखात हरिचे नाव दिले. ॥१॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ ॥
हे सर्व जग भयभीत आहे पण केवळ पूज्य देवच निर्भय आहे.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਭਉ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥
सतगुरुची सेवा केल्याने भगवंत मनात वास करतात आणि मग भीती मनात कधीच येत नाही.

ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਤਿਸ ਨੋ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥
कोणताही शत्रू किंवा संकट त्याच्या जवळ येत नाही आणि कोणीही त्याला त्रास देऊ शकत नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥
गुरुमुखाच्या मनात हा विचार असतो की भगवंताला जे आवडते ते घडते.

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥
हे नानक! देव स्वतः मनुष्याची प्रतिष्ठा ठेवतो आणि सर्व कामे पूर्ण करतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਇਕਿ ਸਜਣ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲਿ ਗਏ ਰਹਦੇ ਭੀ ਫੁਨਿ ਜਾਹਿ ॥
काही मित्र हे जग सोडून जात आहेत, काही मित्र हे जग सोडून गेले आहेत आणि जे राहतील तेही हे जग सोडून जातील.

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥
ज्यांनी सतगुरुंची सेवा केली नाही ते पश्चाताप करत या जगात आले आहेत.

ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥
हे नानक! जे सत्यात तल्लीन राहतात ते कधीही विभक्त होत नाहीत आणि सतगुरुंची सेवा करून भगवंतात विलीन होतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਜਣੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥
असा महापुरुष सत्गुरू भेटला पाहिजे, ज्यांच्या हृदयात सद्‌गुरु भगवंताचा वास आहे.

ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਜਿਨਿ ਹੰਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥
ज्याने मनातून अहंकार नाहीसा केला आहे, अशा प्रिय सतगुरूंची आपण मुलाखत घ्यावी.

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਸਵਾਰੀ ॥
ज्याने हरीची शिकवण देऊन संपूर्ण सृष्टीचे कल्याण केले, त्याला पूर्ण सत्गुरू लाभतो.

ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਭਉਜਲ ਬਿਖੁ ਤਾਰੀ ॥
हे संतांनो, दररोज रामाचे नामस्मरण करा, जे तुम्हाला अस्तित्त्वाच्या विषारी महासागरातून पार करेल.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹੰਉ ਸਦ ਵਾਰੀ ॥੨॥
पूर्ण गुरूंनी मला हरीचा उपदेश दिला आहे, म्हणून मी त्या गुरुदेवांना सदैव त्याग करतो.॥२॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥
सतगुरुंची सेवा करणे हे सर्व सुखाचे सार आहे.

ਐਥੈ ਮਿਲਨਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
गुरूंची सेवा केल्याने संसारात मोठा मान मिळतो आणि भगवंताच्या दरबारात मोक्ष प्राप्त होतो.

ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਪੈਨਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
तो मनुष्य फक्त योग्य कर्म करतो, सत्यालाच चिकटतो आणि सत्याचे नावच त्याचा आधार असतो.

ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥
खऱ्या सहवासाने तो सत्याची प्राप्ती करतो आणि खऱ्या नामाने तो प्रेमात पडतो.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਰਖੁ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥
तो सदैव खऱ्या बोलण्यात आनंदी राहतो आणि सत्याच्या दरबारात तो सत्यवादी मानला जातो.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥
हे नानक! ज्या सत्गुरूंवर भगवंत आशीर्वाद देतात त्यांचीच सेवा करतो.॥ १॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਹੋਰ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥
सतगुरुंशिवाय इतर कोणाचीही सेवा करणाऱ्यांचे जीवन आणि निवासस्थान म्हणजे लज्जा होय.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ਬਿਖੁ ਖਟਣਾ ਬਿਖੁ ਰਾਸਿ ॥
ते अमृताचा त्याग करून विषाला जोडून विष कमावतात आणि विष हेच त्यांचे भांडवल आहे.

ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਪੈਨਣਾ ਬਿਖੁ ਕੇ ਮੁਖਿ ਗਿਰਾਸ ॥
विष हेच त्यांचे अन्न आहे, विष हेच त्यांचे वस्त्र आहे आणि ते त्यांच्या तोंडात फक्त विषाचे तुकडे टाकतात.

ਐਥੈ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ਮੁਇਆ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥
त्यांना या जगात खूप त्रास होतो आणि मृत्यूनंतर ते नरकात राहतात.

ਮਨਮੁਖ ਮੁਹਿ ਮੈਲੈ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਮ ਕਰੋਧਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥
स्वार्थी लोकांची तोंडे अत्यंत घाणेरडी असतात, त्यांना शब्दांतील फरक कळत नाही व वासना आणि क्रोधाने त्यांचा नाश होतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਛੋਡਿਆ ਮਨਹਠਿ ਕੰਮੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥
ते सत्गुरूंच्या प्रेमाचा त्याग करतात आणि मनाच्या जिद्दीमुळे त्यांचे कोणतेही कार्य पूर्ण होत नाही.

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੋ ਨ ਸੁਣੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥
यमपुरीमध्ये त्यांना बांधून मारहाण केली जाते आणि त्यांची प्रार्थना कोणीही ऐकत नाही.

ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥
हे नानक! आपण जीव पूर्वजन्मातील आपल्या कर्माप्रमाणे निर्मात्याने लिहिलेल्या प्रारब्धानुसार वागतो आणि गुरूंच्या द्वारेच भगवंताच्या नावाने वास करतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਧ ਜਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
हे संतांनो! त्या सतगुरूची सेवा करा ज्याने भगवंताचे नाव तुमच्या मनात दृढ केले आहे.

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਜਿਨਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਾਇਆ ॥
रात्रंदिवस त्या सतगुरुची उपासना करा ज्याने आपल्याला जगन्नाथ जगदीश्वरांचे नामस्मरण केले आहे.

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥
हरी ते हरीचा मार्ग दाखविणाऱ्या अशा सतगुरूचे प्रत्येक क्षणी दर्शन घ्या.

ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਭ ਪਗੀ ਪਵਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
सर्वांनी त्या सतगुरूच्या चरणांना स्पर्श करा ज्याने आसक्तीचा अंधार नष्ट केला आहे.

ਸੋ ਸਤਗੁਰੁ ਕਹਹੁ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਆ ॥੩॥
अशा सतगुरुला प्रत्येकाने धन्य म्हणावे ज्याने हरिच्या भक्तीचा खजिना जीवांना उपलब्ध करून दिला आहे.॥ ३॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭੁਖ ਗਈ ਭੇਖੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥
सतगुरू भेटल्यावर भूक नाहीशी होते, पण दांभिकतेचा अवलंब केल्याने भूक भागत नाही.

ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਅਗੈ ਦੂਣੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥
दांभिक माणसाला खूप त्रास होतो, घरोघरी भटकत राहतो आणि पुढच्या जगातही दुहेरी शिक्षा भोगतो.

ਅੰਦਰਿ ਸਹਜੁ ਨ ਆਇਓ ਸਹਜੇ ਹੀ ਲੈ ਖਾਇ ॥
जे मिळेल ते तृप्ततेने खावे म्हणून त्याच्या मनात समाधान नाही.

ਮਨਹਠਿ ਜਿਸ ਤੇ ਮੰਗਣਾ ਲੈਣਾ ਦੁਖੁ ਮਨਾਇ ॥
ज्याच्याकडून तो मागतो तो मनाच्या जिद्दीतून मागतो आणि ते घेऊन जो देतो त्यालाच तो दुखावतो.

ਇਸੁ ਭੇਖੈ ਥਾਵਹੁ ਗਿਰਹੋ ਭਲਾ ਜਿਥਹੁ ਕੋ ਵਰਸਾਇ ॥
हा भपकेबाज पोशाख घालण्याऐवजी नेहमी कोणालातरी काहीतरी देणारा गृहस्थ बनणे चांगले.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਤਿਨਾ ਸੋਝੀ ਪਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥
शब्दात रमलेली माणसे भानावर येतात आणि काही लोक गोंधळात हरवून जातात.

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥
ते त्यांच्या नशिबानुसार वागतात आणि त्याबद्दल काहीही सांगता येत नाही.

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੧॥
हे नानक! ज्यांना देव आवडतो ते चांगले आहेत आणि ज्यांची प्रतिष्ठा तो राखतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
सतगुरुंची सेवा केल्याने मनुष्य सदैव आनंदी राहतो व त्याचे जन्ममरणाचे दुःख नाहीसे होते.

ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
तो अजिबात काळजी करत नाही आणि अचिंत प्रभू येऊन त्याच्या मनात वास करतात.

ਅੰਤਰਿ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥
ज्ञानाच्या रूपाने तीर्थक्षेत्र मनुष्याच्या हृदयातच आहे हे ज्ञान सतगुरूंनी दिले आहे.

ਮੈਲੁ ਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ॥
ज्ञानाच्या या तीर्थक्षेत्रातील अमृत सरोवरात स्नान केल्याने सर्व प्रकारची अशुद्धता दूर होऊन मन शुद्ध होते.

ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥
खऱ्या शब्दांच्या प्रेमाने थोर लोक त्यांचा महान परमेश्वर शोधतात.

ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥
स्वतःच्या घरीच त्याला दिव्य ज्ञान प्राप्त होते आणि त्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो.

ਪਾਖੰਡਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥
यमदूत ढोंगी माणसाला सोडत नाही आणि त्याचा तिरस्कार करून त्याला पुढच्या जगात घेऊन जातो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥
हे नानक! जे सत्याच्या नावात तल्लीन राहतात त्यांना मोक्ष प्राप्त होतो आणि त्यांची भक्ती खऱ्या भगवंताशी राहते.॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤਿਤੁ ਜਾਇ ਬਹਹੁ ਸਤਸੰਗਤੀ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥
जा आणि त्या अध्यात्मिक मेळाव्यात बसा जिथे हरीचे नामस्मरण केले जाते किंवा स्मरण केले जाते.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਖੋਈਐ ॥
तेथे आरामदायी अवस्थेत हरिचे नामस्मरण करा कारण तुम्ही हरिच्या नामाचे सार गमावू नये.

ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈਐ ॥
रोज हरिची आराधना करत राहा म्हणजे तुम्हाला हरीच्या दरबारात आश्रय मिळेल.

ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖੋਈਐ ॥
ज्याच्या नशिबात त्याच्या शुभ कर्मांचे फलस्वरूप सृष्टीकर्त्याने त्याच्या कपाळावर लिहिलेले असते, त्याला पूर्ण सतगुरू प्राप्त होतो.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੰਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲ ਗਲੋਈਐ ॥੪॥
हरिची कथा सांगणाऱ्या गुरुंना सर्वांनी नमस्कार करावा. ॥४॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਜਿਨ ਸਤਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥
सतगुरुवर प्रेम करणाऱ्यांनाच सज्जन मिळतात.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥
खऱ्या प्रेमामुळे ते दोघे मिळून प्रिय देवाचे स्मरण करतात.

ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥
गुरूंच्या अफाट वाणीमुळे त्यांच्या अंतःकरणात परमेश्वरावर श्रद्धा निर्माण होते.

ਏਹਿ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥
जर भगवंतानेच मिलन घडवून आणले तर असे सज्जन कधीच वेगळे होणार नाहीत.

ਇਕਨਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
काही लोक असे असतात की ज्यांच्या मनात देव पाहण्याचा विश्वास बसत नाही आणि शब्दाचा विचारही करत नाही.

ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥
जे मानव देवापासून विभक्त आहेत आणि जे द्वैतावर प्रेम करतात त्यांच्यासाठी दुसरे वेगळे काय असू शकते?

ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਦੋਸਤੀ ਥੋੜੜਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥
स्वार्थी लोकांशी मैत्री फक्त चार दिवस टिकते.

ਇਸੁ ਪਰੀਤੀ ਤੁਟਦੀ ਵਿਲਮੁ ਨ ਹੋਵਈ ਇਤੁ ਦੋਸਤੀ ਚਲਨਿ ਵਿਕਾਰ ॥
हे प्रेम तुटण्यास उशीर होत नाही आणि अशी मैत्री फक्त संकटांना जन्म देते.

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਨਾਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥
ज्यांच्या अंतःकरणात खऱ्या भगवंताचे भय नाही आणि भगवंताच्या नामावर प्रेम नाही.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਜਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥
हे नानक! अशा लोकांशी मैत्री करू नये कारण कर्तारनेच त्यांना विसरून त्यांना चुकीच्या मार्गावर नेले आहे. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਇਕਿ ਸਦਾ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥
काही लोक नेहमी भगवंताच्या प्रेमात मग्न असतात आणि त्यांच्यासाठी मी नेहमीच त्याग करतो.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪੀ ਤਿਨ ਕਉ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥
मी माझे तन, मन आणि धन त्यांना अर्पण करतो आणि नतमस्तक होऊन त्यांच्या चरणांना स्पर्श करतो.

ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥
त्या लोकांना भेटून मनाला खूप समाधान वाटते आणि सर्व लालसा, भूक नाहीशी होते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥
हे नानक! जे भगवंताच्या नामात तल्लीन आहेत ते सदैव आनंदी राहतात आणि सत्यावर केंद्रित राहतात ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ॥
ज्या गुरुने हरिची कथा सांगितली आहे त्या गुरूला मी स्वतःला अर्पण करतो.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥
मी त्या गुरूचा सदैव ऋणी आहे ज्याने हरिच्या उपासनेचा शुभ प्रसंग निर्माण केला.

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਮੈਨੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥
ते प्रेमळ सतगुरु सदैव माझ्यासोबत असतात आणि मी जिथे असलो तिथे मला मुक्त करतात.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥
ज्या गुरूने मला हरीचे ज्ञान दिले आहे त्या गुरूंचे अभिनंदन.

ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਰਾਈ ॥੫॥
हे नानक! मी त्या गुरूला माझा यज्ञ अर्पण करतो ज्याने मला हरिचे नाव देऊन माझ्या मनातील इच्छा पूर्ण केली आहे.॥५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧੀ ਜਲਿ ਮੁਈ ਜਲਿ ਜਲਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥
संपूर्ण जग तहानेने होरपळून रडत आहे.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੀਤਲ ਜੇ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ ਜਲੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥
शांती देणारे सतगुरू भेटले तर दुसऱ्यांदा जाळावे लागणार नाही.

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥
हे नानक! जोपर्यंत मनुष्य गुरूंच्या वचनांचे चिंतन करत नाही, तोपर्यंत भगवंताच्या नामाशिवाय कोणीही भयमुक्त होऊ शकत नाही. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਭੇਖੀ ਅਗਨਿ ਨ ਬੁਝਈ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
खोटा वेष धारण करून, म्हणजे ढोंग करून, इच्छेची आग विझत नाही आणि मनात फक्त चिंता राहतात.

ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨਾ ਮਰੈ ਤਿਉ ਨਿਗੁਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥
ज्याप्रमाणे सापाचा नाश झाला तर साप मरत नाही, त्याचप्रमाणे निगुराही कर्तव्य बजावत राहतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
दाता सतीगुरुंची सेवा केल्याने शब्द माणसाच्या मनात वास करतो.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਇ ॥
यामुळे मन आणि शरीर थंड आणि शांत होते आणि तहानची आग विझते.

ਸੁਖਾ ਸਿਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
जेव्हा मनुष्य आपल्या हृदयातून अहंकार काढून टाकतो तेव्हा त्याला सर्व सुखांचे परम सुख प्राप्त होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
केवळ गुरुमुखी व्यक्तीच संन्यासी असतो जो आपले जीवन सत्यासाठी समर्पित करतो.

ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਜਾ ਆਘਾਇ ॥
तो अजिबात चिंता करत नाही आणि हरिच्या नामाने तृप्त व तृप्त राहतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹ ਛੂਟੀਐ ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥੨॥
हे नानक! भगवंताच्या नामाशिवाय मनुष्य मुक्त होऊ शकत नाही आणि अहंकारामुळे तो पूर्णपणे नष्ट होतो ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਅੜੇ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ॥
ज्यांनी हरी नामाचे चिंतन केले त्यांना सर्व सुख प्राप्त झाले आहे.

ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਭੁਖਾ ॥
ज्यांच्या मनात हरी नामाची तीव्र इच्छा असते त्या लोकांचे संपूर्ण जीवन यशस्वी होते.

ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਸਭਿ ਦੁਖਾ ॥
गुरूच्या वचनाने ज्यांनी हरीची आराधना केली त्यांची सर्व दु:खे, संकटे नाहीशी झाली आहेत.

ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਗੁਰਸਿਖ ਹੈ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ਚੁਖਾ ॥
ते संत गुरूचे चांगले शिष्य आहेत ज्यांना देवाशिवाय कोणाचीही पर्वा नाही.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਮੁਖਾ ॥੬॥
धन्य त्यांचे गुरु ज्यांच्या मुखावर हरि नामाचा अमृत शोभतो.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਕਲਿ ਮਹਿ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
या कलियुगात यमराज हा जीवाचा शत्रू असला तरी तो भगवंताच्या इच्छेनुसार कार्य करतो.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖਾ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥
ज्यांचे गुरूंनी रक्षण केले आहे. पण तो मनमानी प्राण्यांना शिक्षा करतो.

ਜਮਕਾਲੈ ਵਸਿ ਜਗੁ ਬਾਂਧਿਆ ਤਿਸ ਦਾ ਫਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
संपूर्ण जग यमकालाने पकडले आहे आणि ते कोणीही पकडू शकत नाही.

ਜਿਨਿ ਜਮੁ ਕੀਤਾ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥
ज्या देवाने यमराजाला निर्माण केले आहे, त्याची गुरुमुख होऊन पूजा करावी, तर कोणाला कसलेही दुःख, त्रास होणार नाही.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥੧॥
हे नानक! यमराज त्या गुरुमुखांची सेवा करतात ज्यांच्या हृदयात खरा देव आहे. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਏਹਾ ਕਾਇਆ ਰੋਗਿ ਭਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥
हे कोमल शरीर अहंकाराच्या रोगाने भरलेले आहे आणि ब्रह्म शब्दाशिवाय त्याचा रोग आणि अहंकाराचे दुःख नष्ट होऊ शकत नाही.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥
सतगुरु भेटले तर हे शरीर शुद्ध होते आणि हरिचे नाम मनात ठेवते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖੁ ਵਿਸਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥
हे नानक! सुख देणाऱ्या भगवंताच्या नामाचे चिंतन केल्याने सर्व दुःख व संकटे स्वाभाविकपणे संपतात ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਿਨਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਉਪਦੇਸਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥
ज्या गुरूने मला जगाला जीवन देणाऱ्या परमेश्वराच्या भक्तीची शिकवण दिली आहे त्या गुरूला मी सदैव अर्पण करतो.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ਜਿਨਿ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ज्या गुरूंनी मधुसूदन हरिचे नामस्मरण केले आहे त्यांना मी तुकडे करून शरण जातो.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥
अहंकाराचे विष आणि सर्व व्याधी नष्ट करणाऱ्या त्या गुरूला मी माझा पूर्ण त्याग करतो.

ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਵਡ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਅਵਗਣ ਕਟਿ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਇਆ ॥
ज्या गुरूने माझे अवगुण दूर केले आणि सद्गुणांचे भांडार असलेल्या भगवंताचे ज्ञान दिले त्या गुरूचा मी ऋणी आहे.

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ਜਿਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੭॥

ज्यांच्या कपाळावर भगवंताने त्यांचे प्रारब्ध लिहिले आहे असे सत्गुरू त्यांनाच भेटतात ॥७॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

श्लोक ३॥

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮਰਜੀਵੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥

केवळ मृत लोकच देवाची पूजा करतात आणि भक्ती गुरू करू शकतात.

ਓਨਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

भक्तीचे भांडार त्यांना सुरुवातीपासून दिलेले आहे जे कोणीही पुसून टाकू शकत नाही.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

असे महापुरुष स्वतःच्या मनातील गुणांचे भांडार म्हणून परम सत्याची प्राप्ती करतात.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਵਿਛੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥

नानक म्हणतात की गुरुमुख लोक नेहमी भगवंतात एकरूप असतात आणि ते पुन्हा कधीही विभक्त होत नाहीत. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥

महाला ३ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

सतगुरुची सेवा केली नाही तर माणूस चिंतन कसा करणार?

ਸਬਦੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਬਿਖੁ ਭੂਲਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥

मूर्ख माणूस दुर्गुणांमध्ये भरकटत राहतो आणि त्याला शब्दाचे मर्म कळत नाही.

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥

अज्ञानी व आंधळा मनुष्य पुष्कळ कर्मे करतो व त्याला द्वैत आवडते.

ਅਣਹੋਂਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਤਿਨ ਖੁਆਰੁ ॥
जे लोक गुण नसतानाही स्वत:ला महान म्हणवतात, त्यांना मृत्यूच्या दूताने मारहाण केली.

ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥
नानक म्हणतात की देव स्वत: क्षमाशील असताना आणखी कोणाला सांगावे.॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥
हे निर्मात्या! तू सर्व काही जाणतोस आणि हे सर्व जीव तुझे आहेत.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥
तुम्हाला आवडेल ते तुम्ही सोबत घ्या. पण हे गरीब प्राणी काय करू शकतात?

ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥
हे खऱ्या निर्मात्या! तू सर्व कार्य करण्यास आणि ते पूर्ण करण्यास सक्षम आहेस.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥
हे प्रिये! ज्याला तू स्वतःशी एकरूप करतोस तो गुरुमुख होतो आणि तुझा विचार करून तुझ्यात विलीन होतो.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੇ ॥੮॥
ज्याने मला अदृश्य भगवंत दाखवला आहे त्या माझ्या खऱ्या गुरूंना मी पूर्णपणे शरण गेलो आहे ॥८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३ ॥

ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਜੋ ਹੋਵੈ ਸੁ ਰਤਨਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥
जो रत्नांचा जाणकार आहे तोच रत्नांचा विचार करतो.

ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥
पण अज्ञानी आणि अत्यंत आंधळ्या माणसाला रत्नांची किंमत कळत नाही.

ਰਤਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰੁ ॥
गुरूचे वचन हे रत्न आहे हे केवळ बुद्धिमान माणसालाच समजते.

ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
मूर्ख लोकांना स्वतःचा खूप अभिमान असतो, परंतु असे लोक जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात पडून दुःखी राहतात.

ਨਾਨਕ ਰਤਨਾ ਸੋ ਲਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥
नानक म्हणतात की नामाची रत्ने गुरुमुख होऊन नामाची आवड असणाऱ्यालाच प्राप्त होतात.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥
असा मनुष्य रात्रंदिवस हरिचे नामस्मरण करतो आणि हरिचे नाम हे त्याचे नित्य व्यवहार बनते.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਹਰਿ ਰਖਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥
जर देवाने मला आशीर्वाद दिला तर मी त्याला माझ्या हृदयात ठेवू शकेन॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥
जे गुरूंची सेवा करत नाहीत आणि हरिच्या नामावर प्रेम करत नाहीत.

ਮਤ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਓਇ ਜੀਵਦੇ ਓਇ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥
तुम्ही त्यांना जिवंत समजू नका कारण निर्माता देवानेच त्यांचा नाश केला आहे.

ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
अहंकार हा एक अतिशय घातक रोग आहे.

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜੀਵਦਿਆ ਮੁਏ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥੨॥
नानक म्हणतात की स्वार्थी माणसे जिवंत असतानाही प्रेतांसारखीच असतात आणि भगवंताला विसरल्यावर त्यांना फार वाईट वाटते.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥
ज्याचे अंतःकरण आतून शुद्ध असते त्याला प्रत्येकजण नमस्कार करतो.

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
ज्याच्या हृदयात नामाचा खजिना आहे त्या व्यक्तीसाठी मी स्वतःला अर्पण करतो.

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥
ज्यामध्ये विवेक आहे आणि मुरारी हरिचे नाम आहे.

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਸਭ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ॥
ते सतीगुरु सर्वांचे मित्र आहेत आणि ते सर्व जगावर प्रेम करतात.

ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੯॥
माझ्या गुरूंनी दिलेल्या बुद्धीने मी असा विचार केला आहे की हा रामाचा विस्तार आहे जो सर्व जीवांमध्ये आहे॥ ९॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥
सतगुरुच्या सेवेशिवाय त्या कृती आत्म्याचे बंधन बनतात, जी तो अहंकार सोडून करत राहतो.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥
गुरूंच्या सेवेशिवाय जीवाला सुखाचे स्थान मिळत नाही आणि तो या जगात जन्म, मृत्यू आणि येत-जात राहतो.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
सतगुरुंच्या सेवेशिवाय माणूस कठोर शब्द बोलत राहतो आणि भगवंताचे नाम त्याच्या मनात वास करत नाही.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥
हे नानक! सतगुरुंच्या सेवेशिवाय जीव तोंड काळे करून जगातून निघून जातो आणि यमपुरीत अडकतो आणि शिक्षा भोगतो. ॥१॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥
महाला १॥

ਜਾਲਉ ਐਸੀ ਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਮੈ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ॥
मी अशा परंपरेचे दहन करीन ज्यामुळे मी माझ्या प्रिय परमेश्वराला विसरलो.

ਨਾਨਕ ਸਾਈ ਭਲੀ ਪਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥੨॥
हे नानक! केवळ तेच प्रेम चांगले आहे जे परमेश्वरासमोर आदर राखते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਈਐ ॥
केवळ एकाच देवाची उपासना करावी आणि एकाच ईश्वराचे ध्यान करावे.

ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀਐ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥
दानाची मागणी फक्त भगवंताकडेच करावी कारण त्याच्याकडूनच इच्छित परिणाम प्राप्त होतात.

ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ਤਾ ਲਾਜ ਮਰਾਈਐ ॥
देवाशिवाय इतर कोणाकडे मागितले तर आपण लाजेने मरतो.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈਐ ॥
ज्याने उपासना केली त्याला फळ मिळाले आणि त्या व्यक्तीची सर्व भूक नाहीशी झाली.

ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੦॥
जे रात्रंदिवस अंत:करणात हरिच्या नामाचे चिंतन करतात त्यांच्यासाठी नानक भक्त आहेत॥१०॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੰਉ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਜਨ ਲਾਇ ॥
माझा प्रिय भगवंत स्वतः आपल्या भक्तांवर प्रसन्न होऊन स्वतः भक्तांना भक्तीत गुंतवून ठेवतो.

ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦਿਤੀਅਨੁ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਬਣਾਇ ॥
त्याने आपल्या भक्तांना राज्य दिले आहे आणि त्यांच्या डोक्यावर खरा मुकुट बनवला आहे.

ਸਦਾ ਸੁਖੀਏ ਨਿਰਮਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
ते सदैव आनंदी आणि शुद्ध राहतात आणि सतगुरुंची सेवा करतात.

ਰਾਜੇ ਓਇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਭਿੜਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥
जे एकमेकांशी भांडून मरतात आणि पुन्हा जन्माच्या फेऱ्यात राहतात त्यांना राजा म्हणता येणार नाही.

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਕੀਂ ਵਢੀਂ ਫਿਰਹਿ ਸੋਭਾ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਹਿ ॥੧॥
हे नानक! भगवान नानकांच्या नावाशिवाय ते नग्न म्हणजेच तिरस्काराने फिरतात आणि त्यांना अजिबात सौंदर्य मिळत नाही.॥ १॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਸੁਣਿ ਸਿਖਿਐ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥
गुरुमुख होऊन शब्दात तल्लीन झाल्याशिवाय नुष्याला शब्द ऐकण्याची आणि सूचना देण्याची गोडी मिळत नाही.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥
गुरूची सेवा केल्याने जीवाच्या मनात भगवंताचे नाम वास करते आणि त्याच्या आतून संभ्रम आणि भीती दूर जाते.

ਜੇਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥
आत्मा सुद्धा गुरूला जाणणाऱ्यासारखा होतो आणि मग त्याचा सूर सत्य नावाशी जोडला जातो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਆਗੈ ॥੨॥
हे नानक! नामामुळेच जीव कीर्ती प्राप्त होते आणि पुढे भगवंताच्या दरबारात शोभून येते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰੁ ਪੂਜਣ ਆਵਹਿ ॥
गुरूच्या शिष्यांचे भगवंतावर प्रेम असते आणि ते गुरूची पूजा करतात.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੰਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਵਹਿ ॥
ते मोठ्या प्रेमाने हरिच्या नावाचा व्यापार करतात आणि हरिच्या नावाचा नफा मिळवून निघून जातात.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਭਾਵਹਿ ॥
गुरू शिष्यांचे चेहरे सदैव तेजस्वी असतात आणि ते भगवंताच्या दरबारात धन्य होतात.

ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਵਡਭਾਗੀ ਸਿਖ ਗੁਣ ਸਾਂਝ ਕਰਾਵਹਿ ॥
गुरु सत्गुरु हे भगवंताच्या नामाचे अमूल्य भांडार आहेत आणि भाग्यवान गुरूचे शिष्य या गुणांच्या भांडारात त्यांचे भागीदार बनतात.

ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੰਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ॥੧੧॥
मी त्या गुरूच्या शिष्यांना समर्पित आहे जे बसताना आणि उठताना नेहमी हरिच्या नामाचे ध्यान करतात ॥११॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
हे नानक! भगवंताचे नाव हा एक अनमोल ठेवा आहे जो गुरूद्वारेच प्राप्त होऊ शकतो.

ਮਨਮੁਖ ਘਰਿ ਹੋਂਦੀ ਵਥੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥੧॥
स्वैच्छिक प्राण्यांना त्यांच्या हृदयाच्या घरात असलेली ही मौल्यवान वस्तू माहित नसते आणि ज्ञानाने आंधळे होऊन ते भुंकत आणि रडत जीवन सोडतात.॥ १॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲੀ ਜੋ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਚਿ ਲਾਗੀ ॥
ते शरीर सोन्यासारखे शुद्ध आहे जे खरे रूप असलेल्या भगवंताच्या खऱ्या नामात मग्न आहे.

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੀ ॥
गुरुमुख होऊन हे शरीर शुद्ध प्रकाशाच्या निरंजन प्रभूची प्राप्ती होते आणि त्याचा संभ्रम आणि भीती दूर होते.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥੨॥
हे नानक! गुरुमुख मनुष्य सदैव आनंदी राहतो आणि रात्रंदिवस भगवंताच्या प्रेमात अलिप्त राहतो ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਕੰਨੀ ॥
धन्य ते गुरूंचे शिष्य ज्यांनी गुरूंचा उपदेश कानाने नीट ऐकला.

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਿਨਿ ਹੰਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਭੰਨੀ ॥
गुरु सतगुरुंनी त्यांच्यामध्ये भगवंताचे नाम दृढ करून त्यांची द्विधा आणि अहंकार नष्ट केली आहे.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨਾਹੀ ਵੀਚਾਰਿ ਡਿਠਾ ਹਰਿ ਜੰਨੀ ॥
भक्तांनी विचार केला आणि पाहिले की हरिच्या नावाशिवाय दुसरा कोणी मित्र नाही.

ਜਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕਉ ਹਰਿ ਸੰਤੁਸਟੁ ਹੈ ਤਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਲ ਮੰਨੀ ॥
ज्या गुरूंच्या शिष्यांवर भगवंत परम संतुष्ट आहेत त्यांनी सतगुरुंची आज्ञा पाळली आहे.

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨੀ ਚੜੀ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੀ ॥੧੨॥
गुरुमुख हरि नामाचे जे ध्यान करतात ते त्याच्या प्रेमाच्या चौपट रंगाने रंगतात.॥ १२ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३ ॥

ਮਨਮੁਖੁ ਕਾਇਰੁ ਕਰੂਪੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਕੁ ਨਾਹਿ ॥
स्वेच्छेने वागणारा माणूस अतिशय भित्रा आणि रागीट असतो आणि देवाच्या नावाशिवाय तो नग्न असतो, म्हणजेच कोणीही त्याचा आदर करत नाही.

ਅਨਦਿਨੁ ਧੰਧੈ ਵਿਆਪਿਆ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥
असा मनुष्य रात्रंदिवस सांसारिक व्यवहारात व्यस्त राहतो आणि त्याला स्वप्नातही आनंद मिळत नाही.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਉਬਰਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥੧॥
हे नानक! अशा व्यक्तीला गुरुमुख झाला तरच मुक्ती मिळते, अन्यथा तो बंधनात अडकून दुःख भोगत राहतो.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਹਣੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥
गुरुमुख लोक भगवंताच्या दरबारात नेहमी सुंदर दिसतात आणि ते गुरूंच्या वचनाचे पालन करतात.

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਹਿ ॥
त्यांच्यामध्ये नेहमी शांती आणि आनंद असतो आणि त्यांना खऱ्या देवाच्या दारात मोठे वैभव प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥
हे नानक! हरिचे नाम घेतलेले गुरुमुख स्वाभाविकपणे सत्यात विलीन झाले आहेत.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥
भक्त प्रल्हादांनी गुरूंच्या सहवासात असताना हरिचा नामजप करून गती प्राप्त केली होती.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
गुरुद्वारेच जनकाने हरिचे नामस्मरण केले होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਸਿਸਟਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਈ ॥
गुरूंच्या माध्यमातूनच वशिष्ठजींनी हरीचा उपदेश केला.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या भावा! गुरुशिवाय हरिचे नाव कोणालाही प्राप्त झाले नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਹਾਈ ॥੧੩॥
हरीने स्वतः गुरुमुख व्यक्तीला आपली भक्ती दिली आहे. ॥१३॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੋ ਭਾਉ ॥
ज्याची सतगुरूंवर श्रद्धा किंवा भक्ती नाही आणि ज्याला शब्दावर प्रेम नाही.

ਓਸ ਨੋ ਸੁਖੁ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਵੈ ਸਉ ਗੇੜਾ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥
त्याला सुखाची प्राप्ती होत नाही, नि:संशय तो या जगात शतदा येत-जातो आणि मरतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੧॥
हे नानक! जर कोणी गुरूंच्या सान्निध्यात खऱ्या भगवंतावर लक्ष केंद्रित केले तर तो नैसर्गिक स्वभाव प्राप्त होतो॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਏ ਮਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੋਜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
हे मन! अशा सत्गुरूचा शोध घे ज्याच्या सेवेने जन्ममरणाचे दु:ख नाहीसे होते.

ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥
मग गुरू मिळाल्यावर तुम्हाला अजिबात संदिग्धता येणार नाही आणि तुमचा अहंकार शब्दांतून जळून जाईल.

ਕੂੜੈ ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
मग तुमच्या आतून असत्याची भिंत निघून जाईल आणि सत्य तुमच्या मनात वास करेल.

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
सत्याच्या तत्त्वांनुसार वागल्याने तुमच्यात शांती आणि आनंद राहील.

ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥
हे नानक! भगवंत जेव्हा त्याच्या इच्छेने आशीर्वाद देतो तेव्हाच माणसाला नशिबातून सतगुरू मिळतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਘਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਹਰਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਠੀ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਆਇਆ ॥
ज्याच्या हृदयात आणि घरामध्ये न्यायाधीश श्री हरी आहे, त्याच्या ताब्यात संपूर्ण जग आहे.

ਤਿਸ ਕਉ ਤਲਕੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੀਬਾਨਿ ਸਭਿ ਆਣਿ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥
त्या व्यक्तीला कोणाचीही सेवा करण्याची गरज नाही कारण तो न्यायाधीश श्री हरी आहे, जो सर्व जगाला आणतो आणि त्याच्या चरणी नतमस्तक होतो.

ਮਾਣਸਾ ਕਿਅਹੁ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਨਸਿ ਭਜਿ ਨਿਕਲੈ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇਆ ॥
माणसाच्या दरबारातून पळून जाता येते, पण श्रीहरीच्या दरबारातून कुठे जायचे?

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਵਸਿਆ ਭਗਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਿ ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਆਣਿ ਸਭਿ ਭਗਤਾ ਅਗੈ ਖਲਵਾਇਆ ॥
तर असा श्री हरी हा न्यायाधीश राजा भक्तांच्या हृदयात वास करत आहे, ज्यांनी उरलेल्या सर्व लोकांना आणून भक्तांसमोर उभे केले आहे.

ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਧਿਆਇਆ ॥੧੪॥
हरी नावाची कीर्ती केवळ प्रारब्धानेच येते आणि केवळ दुर्लभ गुरुमुखानेच त्याचे ध्यान केले आहे. ॥१४॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥
सतगुरुच्या सेवेशिवाय जग हे मृत शरीरासारखे झाले आहे आणि आपला अमूल्य जन्म व्यर्थ वाया घालवत आहे.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
भ्रमात अडकलेले, जग खूप दुःख सहन करते आणि जन्म आणि मरत राहते.

ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇ ॥
तो मलमूत्रात राहतो आणि योनीमध्ये पुन्हा पुन्हा फिरत राहतो.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥੧॥
हे नानक! जे भगवंताच्या नामविरहित आहेत त्यांना यम कठोर शिक्षा देतो आणि शेवटच्या क्षणी लोक पश्चात्तापाने जळून निघून जातात. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਸਗਲੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ ॥
या जगात एकच परम पुरुष आहे, देव आहे, बाकीचे जग त्याच्या स्त्रिया आहे.

ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥
तो सर्वांच्या हृदयात रमतो पण तरीही तो त्यांच्यापासून अलिप्त राहतो. तो अदृश्य आहे आणि त्याला दिसू शकत नाही.

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ਸਬਦੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥
या जगात पूर्ण गुरूंनी त्यांना दर्शन घडवले आहे आणि शब्दांतून त्यांचे ज्ञान दिले आहे.

ਪੁਰਖੈ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਹੋਵਹਿ ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥
जे परमात्म्याची उपासना करतात आणि गुरू शब्दाने अहंकार जाळून टाकतात, ते स्वतःच सिद्ध पुरुष होतात.

ਤਿਸ ਕਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾ ਕੋ ਕੰਟਕੁ ਵੈਰਾਈ ॥
या जगात त्या भगवंताचा कोणी साथीदार नाही किंवा त्याचा कोणी शत्रूही नाही.

ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਹੈ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਈ ॥
त्याचा नियम नेहमीच पक्का असतो आणि तो जीवनाच्या विविध रूपांतून येत नाही किंवा जात नाही, म्हणजेच तो अमर आहे.

ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥
त्याचे भक्त रात्रंदिवस त्याची पूजा करतात आणि खऱ्या हरीची स्तुती करत असतात.

ਨਾਨਕੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥
त्या खऱ्या हरीची कीर्ती पाहून नानक तृप्त झाले.॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਤਿਨ ਕੰਉ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥
ज्यांच्या हृदयात सदैव हरिचे नाम वास करते, हरिचे नामच त्यांचे रक्षण करते.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ॥
हरिचे नाव आमचे वडील, हरिचे नाव आमची आई आणि हरिचे नाव आमचे मित्र आणि मित्र आहे.

ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਗਲਾ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਮਸਲਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਸਾਰਾ ॥

आमचे संभाषण हरीच्या नावाने आहे, आमचा सल्लामसलत हरीच्या नावाने आहे आणि हरीच्या नावानेच आमची रोज काळजी घेतली जाते.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਸੰਗਤਿ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੁਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥

हरिचे नाव हीच आमची सर्वात प्रिय कंपनी आहे, हरीचे नाव आमचा वंश आहे आणि हरीचे नाव आमचे कुटुंब आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਦਾ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੫॥

नानकांना गुरूंनी हरी हे नाव हरीच्या रूपात दिले आहे आणि हरी लोक आपल्याला पुढील लोकात नेहमी मोक्ष देतात॥१५ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

श्लोक ३॥

ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਦਾ ਕਮਾਹਿ ॥

ज्यांना सतगुरु भेटतात ते सदैव हरिचे गुणगान गात राहतात.

ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥

अचिंत हरीचे नाम त्यांच्या मनात वास करून ते खऱ्या शब्दात लीन होतात.

ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਮੋਖ ਪਦਵੀ ਆਪੇ ਪਾਹਿ ॥

परिणामी तो आपल्या कुटुंबाचा उद्धार करतो आणि स्वतः मोक्षाची स्थिती प्राप्त करतो.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨ ਕਉ ਸੰਤੁਸਟੁ ਭਇਆ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਨ ਪਾਹਿ ॥

गुरूच्या चरणी आलेल्या भक्तांवर परमदेव प्रसन्न झाला आहे.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਹਿ ॥੧॥

नानक हे हरीचे सेवक आहेत आणि त्यांच्या कृपेने हरि त्यांचा सन्मान आणि प्रतिष्ठा अबाधित ठेवतो.॥ १॥

ਮਃ ੩ ॥

महाला ३ ॥

ਹੰਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਖੜਕੁ ਹੈ ਖੜਕੇ ਖੜਕਿ ਵਿਹਾਇ ॥
अहंकारामुळे माणसामध्ये समस्या राहतात आणि या गोंधळातच तो आपले आयुष्य दुःखात घालवतो.

ਹੰਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
अहंकार हा एक भयंकर रोग आहे ज्याच्या परिणामी तो मरतो, पुनर्जन्म घेतो आणि जगात येत-जातो.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥
ज्यांच्या नशिबात ते निर्मात्याने लिहिले आहे त्यांना सतगुरु प्रभू मिळतात.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੨॥
हे नानक! गुरूंच्या अपार कृपेने त्यांचा उद्धार होतो आणि शब्दाने ते त्यांचा अहंकार जाळून टाकतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥
हरिचे नाव हा आपला परमेश्वर आहे जो अदृश्य, अविनाशी, अमर परम निर्माता आहे.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਸ੍ਰੇਵਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਪੂਜਹ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥
आपण फक्त हरीच्या नामाची पूजा करतो आणि फक्त हरिच्या नामाचीच पूजा करतो आणि आपले मन फक्त हरीच्या नामातच लीन राहते.

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਜੇਵਡੁ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਛਡਾਤਾ ॥
हरिच्या नावासारखे दुसरे कोणतेही नाव नाही कारण केवळ हरिचे नामच शेवटी मोक्ष देते.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ॥
धन्य त्या परोपकारी गुरुचे माता-पिता ज्याने आपल्याला हरी हे नाव दिले आहे.

ਹੰਉ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਣੇ ਕੰਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਜਾਤਾ ॥੧੬॥
माझ्या सतगुरुंना मी सदैव वंदन करतो, ज्यांच्याकडून मला हरी नामाचे ज्ञान प्राप्त झाले आहे. ॥ १६॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

श्लोक ३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥

ज्या व्यक्तीने गुरूंच्या जवळ राहून सेवा केली नाही, त्याला हरिच्या नावावरही प्रेम नाही आणि.

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥

असा अज्ञानी माणूस ज्याने गुरू शब्दाचा आस्वादही घेतला नाही तो या जगात मरत राहतो आणि पुन्हा जन्म घेतो.

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੈਸਾਰਿ ॥

जर एखाद्या आंधळ्याला कधीच देव आठवत नाही, तर त्याचा या जगात येण्याचे प्रयोजन काय?

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਪਾਰਿ ॥੧॥

हे भगवान नानक! ज्याच्यावर करुणेने पाहतो तोच गुरूंच्या सान्निध्यात राहून अस्तित्वाचा सागर पार करतो ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥

महाला ३ ॥

ਇਕੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਤਾ ਹੋਰੁ ਜਗੁ ਸੁਤਾ ਮੋਹਿ ਪਿਆਸਿ ॥

फक्त सत्गुरू जागृत राहतो पण बाकीचे जग आसक्ती आणि लालसेने झोपलेले असते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਜਾਗੰਨਿ ਸੇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥

जे सद्‌गुणांचे भांडार असलेल्या सत्यनामात तल्लीन होऊन सत्गुरूंची सेवा करतात ते आसक्ती आणि तृष्णेपासून सावध राहतात.

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਨ ਚੇਤਨੀ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਬਿਨਾਸਿ ॥
आंधळे लोक भगवंताचे स्मरण करत नाहीत त्यामुळे जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात त्यांचा नाश होतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕੰਉ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆਸਿ ॥੨॥
हे नानक! ज्यांच्या प्रारब्धात सृष्टीकर्त्याने ते अगदी सुरुवातीपासून लिहिले आहे, त्यांनी गुरूद्वारे नामाचे चिंतन केले आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਭੋਜਨੁ ਛਤੀਹ ਪਰਕਾਰ ਜਿਤੁ ਖਾਇਐ ਹਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ॥
हरिचे नाव आमचे छत्तीस प्रकारचे रुचकर अन्न आहे, जे खाल्ल्याने खूप समाधान मिळते.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪੈਨਣੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨੰਗੇ ਨ ਹੋਵਹ ਹੋਰ ਪੈਨਣ ਕੀ ਹਮਾਰੀ ਸਰਧ ਗਈ ॥
हरिचे नाव आमचा पोशाख आहे, जो परिधान करून आम्ही पुन्हा नग्न होणार नाही आणि दुसरे काहीही घालण्याची आमची इच्छा नाहीशी झाली आहे.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਹਮ ਕੰਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਾਰਕੁਨੀ ਦੀਈ॥
हरीचे नाव हाच आमचा व्यवसाय, हरीचे नाव हाच आमचा व्यवसाय आणि सतगुरुंनी आम्हाला फक्त हरीच्या नावानेच व्यवसाय दिला आहे.

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕਾ ਹਮ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਜਮ ਕੀ ਅਗਲੀ ਕਾਣਿ ਗਈ ॥
आम्ही फक्त हरीच्या नावाचा हिशोब लिहिला आणि यमाच्या पुढील सर्व गरजा संपल्या.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕੰਉ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਿਖਤੁ ਪਈ ॥੧੭॥
ज्याच्या प्रारब्धात सृष्टिकर्त्याने अशी नाम लब्धी लिहिली आहे, अशा दुर्लभ गुरुमुखाने हरी नामाचे ध्यान केले आहे.॥१७॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३॥

ਜਗਤੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
हे जग अज्ञानी आणि आंधळे आहे जे द्वैतामध्ये कार्यरत आहे.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥
ती द्वैतभावाने जी काही कृती करते, तितकीच दु:खे आणि संकटे तिच्या शरीरात येतात.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥
माणसाने गुरूंच्या वचनाचे आचरण केले तर गुरूंच्या कृपेने सुख प्राप्त होते.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
त्याने आपले कार्य सत्य वचनाने करावे आणि रात्रंदिवस नामाचे चिंतन करावे.

ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਪੇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥
हे नानक! माणूस फक्त त्याच दिशेने जातो जिथे देव स्वतः त्याला निर्देशित करतो आणि त्यात मनुष्याचा हस्तक्षेप नाही.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਹਮ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਸਦਾ ਹੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
भगवंताच्या नामाचा खजिना आपल्या हृदयात सदैव असतो आणि भक्तीचे भांडार विपुल असते.

ਸਤਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਦ ਜੀਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥
सत्गुरु हा दाता आहे जो जीवांना नामाचे दान देतो आणि तो दाता सदैव जिवंत राहतो.

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥
गुरूंच्या अफाट शब्दांतून आपण रात्रंदिवस हरीचे कीर्तन करीत राहतो.

ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਦ ਉਚਰਹਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਰਤਾਵਣਹਾਰਾ ॥
युगानुयुगे नामाचे दान वाटणाऱ्या गुरूंचे शब्द आपण नेहमी जपत राहतो.

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥
आमचे हे मन सदैव प्रसन्न असते आणि सहज नावाचा व्यवसाय करते.

ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਹਾਰਾ ॥
गुरुचे ज्ञान आणि हरिचे नाम हे आपल्या अंतःकरणात आहे जे आपल्याला मुक्त करणार आहे.

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸੋ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਚਿਆਰਾ ॥੨॥
हे नानक! ज्याच्याकडे भगवान नानक करुणेने पाहतात त्याला हे वरदान प्राप्त होते आणि त्यांच्या दरबारात सत्य मानले जाते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾਇ ਪਇਆ ॥
सतगुरुंच्या चरणी गेलेला त्या गुरूचा शिष्य धन्य म्हणायला हवा.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿਆ ॥
त्या गुरूचा शिष्य धन्य म्हणायला हवा ज्याने भगवंताचे नाम स्वराच्या दोरीने उच्चारले.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਣਿਐ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ॥
हरिचे नामस्मरण ऐकून ज्याच्या मनात आनंद उत्पन्न झाला त्या गुरूचा शिष्य धन्य होय.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥
सतगुरुंची सेवा करून हरि नामाची प्राप्ती करणारा त्या गुरूचा शिष्य धन्य व्हावा.

ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕੰਉ ਹੰਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜੋ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਚਲਿਆ ॥੧੮॥
गुरूंच्या आज्ञेचे पालन करणाऱ्या त्या गुरूच्या शिष्याला मी सदैव नमन करतो.॥१८॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३॥

ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
मनाच्या जिद्दीमुळे कोणालाच भगवंताची प्राप्ती झाली नाही आणि सर्व धर्मांध जिद्दीने काम करून थकले आहेत.

ਮਨਹਠਿ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
मनाच्या हट्टीपणामुळे दांभिकतेचा अंगीकार करून ते भटकत राहतात आणि त्यामुळे त्यांना द्वैताचा त्रास होतो.

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
रिद्धी आणि सिद्धी हे सर्व भ्रम आहेत आणि त्यामुळे नाम मनात राहत नाही.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥
गुरूची भक्तिभावाने सेवा केल्याने मन शुद्ध होते आणि अज्ञानाचा अंधकार नाहीसा होतो.

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਘਰਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
हे नानक! नामाचे रत्न आपल्या हृदयात उमटले आहे आणि आपल्या मनाने ते सहज ग्रहण केले आहे. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥
ज्याला गुरूंच्या शब्दाचा आनंद मिळत नाही त्याला भगवंताचे नाम आवडत नाही.

ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
तो फक्त जिभेने कडवट बोलतो आणि दिवसेंदिवस चिडत राहतो.

ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਪਇਐ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥
हे नानक! असा मनुष्य आपल्या पूर्वजन्मातील चांगल्या-वाईट कर्मांनुसार वागतो आणि त्यांना कोणीही पुसून टाकू शकत नाही.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥
धन्य आमचे सत्यपुरुष सतगुरू, ज्यांच्या भेटीमुळे आम्हाला शांती मिळाली.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈ ॥
धन्य आमचे सतगुरू, खरा पुरुष, ज्यांच्या सहवासात आम्ही हरिभक्ती प्राप्त केली.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਮ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
आपला हरिचा भक्त सतगुरु धन्य आहे, ज्यांच्या सेवेने आपण हरिच्या नावाने शांती प्रस्थापित केली आहे.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮ ਕਉ ਸਭ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਈ॥
हरीबद्दल ज्ञान असणारे आमचे सतगुरु धन्य आहेत ज्यांनी आम्हाला आमचे सर्व शत्रू आणि मित्र समान दृष्टीने दाखवले आहेत.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਹਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਾਈ ॥੧੯॥
आमचे मित्र सतीगुरु धन्य आहेत ज्याने आमच्यावर हरिच्या नावाने प्रेम केले आहे ॥१९॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਘਰ ਹੀ ਮੁੰਧਿ ਵਿਦੇਸਿ ਪਿਰੁ ਨਿਤ ਝੂਰੇ ਸੰਮ੍ਹਾਲੇ ॥
जिवंत स्त्री घरी आहे पण तिचा पती परमेश्वर परदेशात आहे आणि ती आपल्या पतीच्या आठवणीने दिवसेंदिवस कोमेजत आहे.

ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇ ॥੧॥
परंतु जर तिने आपले हेतू शुद्ध केले तर पती देवाला भेटण्यास विलंब लागणार नाही. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १॥

ਨਾਨਕ ਗਾਲੀ ਕੂੜੀਆ ਬਾਝੁ ਪਰੀਤਿ ਕਰੇਇ ॥
गुरु नानक देवजी म्हणतात की देवावर प्रेम केल्याशिवाय इतर सर्व गोष्टी निरर्थक आणि खोट्या आहेत.

ਤਿਚਰੁ ਜਾਣੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਿਚਰੁ ਲੇਵੈ ਦੇਇ ॥੨॥
जोपर्यंत ते दिले जाते तोपर्यंत आत्मा स्वीकारला जातो आणि तेव्हाच आत्मा देवाला चांगला मानतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਜੀਅ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥
जीव निर्माण करणारा देव त्यांचे रक्षण करतो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ਭੋਜਨੁ ਚਾਖਿਆ ॥
मी फक्त सत्य नावाचे अन्न, हरीचे अमृत रूप चाखले आहे.

ਤਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ਮਿਟੀ ਭਭਾਖਿਆ ॥
आता मी पूर्ण आणि तृप्त आहे आणि माझी अन्नाची इच्छा नाहीशी झाली आहे.

ਸਭ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਵਰਤੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਖਿਆ ॥
प्रत्येकाच्या हृदयात फक्त एकच देव आहे आणि फार कमी लोकांना या वस्तुस्थितीचे ज्ञान मिळाले आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪਾਖਿਆ ॥੨੦॥
परमेश्वराचा आश्रय घेऊन नानक सुखी झाले आहेत ॥२०॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
भगवंताने जे काही जग निर्माण केले आहे, जगातील सर्व जीव सतगुरुंचे दर्शन घेतात.

ਡਿਠੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥
परंतु शब्दाचे चिंतन केल्याशिवाय गुरूंच्या दर्शनाने मोक्ष मिळत नाही.

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥
जोपर्यंत त्याच्या अहंकाराची घाण दूर होत नाही आणि भगवंताच्या नामावर प्रेम होत नाही

ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥
देव काही प्राण्यांना क्षमा करतो आणि त्यांना आपल्या बरोबर घेऊन जातो जे त्यांचे दुविधा आणि विकार सोडून देतात.

ਨਾਨਕ ਇਕਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਰਿ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥
हे नानक! काही लोक, प्रेम आणि आपुलकीने सतगुरुंना भेटतात आणि त्यांचा अहंकार मारतात आणि सत्याला भेटतात.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महला ३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥
मूर्ख, आंधळा आणि अज्ञानी माणूस सत्गुरूंची सेवा करत नाही.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜਲਤਾ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥
द्वैतामुळे त्याला खूप त्रास होतो आणि दुःखात खूप ओरडतो.

ਜਿਨ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰੂ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥
ज्याच्यामुळे तो आपल्या गुरूला त्याच्या आसक्तीमुळे आणि कौटुंबिक स्नेहामुळे विसरतो, तो जगही त्याच्यावर शेवटी काही उपकार करत नाही.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੨॥
हे नानक! गुरूंच्या उपदेशानेच सुख प्राप्त होते आणि क्षमाशील देव क्षमा करतो॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਵਰੋ ਕਹੀਐ ॥
हे देवा,! तूच सर्व गोष्टींचा निर्माता आहेस, दुसरा कोणी असता तरच मी त्याचा उल्लेख केला असता.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥
देव स्वतः बोलतो, तो स्वतःच आपल्याला बोलावतो आणि तो स्वतः समुद्र आणि भूमीत उपस्थित असतो.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਰੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਪੜਿ ਰਹੀਐ ॥
देव स्वतःच नाश करतो आणि स्वतःच मोक्ष देतो. हे मन, म्हणून तू भगवंताला शरण जा.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨ ਹੋਇ ਨਿਚਿੰਦ ਨਿਸਲੁ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥
हे माझ्या मन! देवाशिवाय कोणीही आपल्याला मारू किंवा जिवंत करू शकत नाही, म्हणून आपण निर्भय आणि निर्भयपणे जगले पाहिजे.

ਉਠਦਿਆ ਬਹਦਿਆ ਸੁਤਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਹੀਐ॥੨੧॥੧॥ਸੁਧੁ
उठताना, बसताना आणि झोपताना नेहमी हरिनामाचे ध्यान केले पाहिजे. हे नानक! गुरूंच्या सहवासातच भगवंत सापडतो ॥२१॥१॥ शुद्ध.

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
देव एक आहे, त्याचे नाव सदैव सत्य आहे, तो जगाचा निर्माता आहे, तो सर्वशक्तिमान आहे, तो निर्भय आहे, त्याचे कोणाशीही वैर नाही, तो अमर आहे, जगाच्या पलीकडे आहे, तो जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यांच्या पलीकडे आहे. , तो आत्मस्वरूप आहे, जो केवळ गुरूंच्या आशीर्वादानेच प्राप्त होतो.

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥
सोरठी महाला १ घरु १ चौपदे ॥

ਸਭਨਾ ਮਰਣਾ ਆਇਆ ਵੇਛੋੜਾ ਸਭਨਾਹ ॥
या जगात आलेल्या प्रत्येकासाठी मृत्यू अटळ आहे आणि प्रत्येकाला आपल्या प्रियजनांपासून वेगळे व्हावे लागेल.

ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਆਗੈ ਮਿਲਣੁ ਕਿਨਾਹ ॥
भविष्यात सजीवांचे देवाशी पुनर्मिलन होईल की नाही याबद्दल तुम्हाला जाऊन विद्वानांना विचारावेसे वाटेल.

ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵੀਸਰੈ ਵਡੜੀ ਵੇਦਨ ਤਿਨਾਹ ॥੧॥
जे माझ्या सद्गुरूला विसरतात त्यांना खूप वेदना होतात.॥ १॥

ਭੀ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
म्हणून नेहमी त्या परम सत्य देवाची स्तुती करा.

ਜਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्या कृपेने माणसाला नेहमी सुख मिळते. ॥रहाउ॥

ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸੋਇ ॥
देवाला महान समजा आणि त्याची स्तुती करा कारण तो वर्तमानात उपस्थित आहे आणि भविष्यात देखील उपस्थित असेल.

ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
हे देवा! तूच सर्व प्राणिमात्रांचा दाता आहेस आणि मनुष्य थोडेसे दानही देऊ शकत नाही.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਰੰਨ ਕਿ ਰੁੰਨੈ ਹੋਇ ॥੨॥
परमेश्वराला जे मान्य असेल ते घडते, स्त्रियांप्रमाणे अश्रू ढाळून काय साध्य होणार?

ਧਰਤੀ ਉਪਰਿ ਕੋਟ ਗੜ ਕੇਤੀ ਗਈ ਵਜਾਇ ॥
या भूमीत किती लोकांनी करोडो किल्ले बांधले आणि सत्तेचे ढोल बडवत कूच केले.

ਜੋ ਅਸਮਾਨਿ ਨ ਮਾਵਨੀ ਤਿਨ ਨਕਿ ਨਥਾ ਪਾਇ ॥
जे लोक गर्विष्ठ होऊनही आभाळात बसू शकले नाहीत, त्यांच्या नाकात भगवंताने एक बिंदू घातला आहे, तो म्हणजे त्यांचा अभिमान चकनाचूर झाला आहे.

ਜੇ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਸੂਲੀਆ ਕਾਹੇ ਮਿਠਾ ਖਾਹਿ ॥੩॥
हे मन! जगातील सर्व सुखसोयी सुळावर चढवल्यासारख्या वेदनादायक आहेत हे जरी तुला कळले तरी ते गोड मानून तू इंद्रिय दुर्गुण का स्वीकारावे. ॥३॥

ਨਾਨਕ ਅਉਗੁਣ ਜੇਤੜੇ ਤੇਤੇ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ॥
गुरू नानक देवजी म्हणतात की माणसाच्या गळ्यात जेवढे दुर्गुण आहेत तितक्याच दुर्गुणांच्या साखळ्या आहेत.

ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਨਿ ਤ ਕਟੀਅਨਿ ਸੇ ਭਾਈ ਸੇ ਵੀਰ ॥
त्याच्यात गुण असतील तरच त्याच्या साखळ्या कापता येतात, अशा प्रकारे गुण हे सर्वांचे मित्र आणि भाऊ असतात.

ਅਗੈ ਗਏ ਨ ਮੰਨੀਅਨਿ ਮਾਰਿ ਕਢਹੁ ਵੇਪੀਰ ॥੪॥੧॥
अवगुणांनी भरलेले आणि गुरू नसलेले लोक पुढील जगात स्वीकारले जात नाहीत आणि त्यांना मारहाण करून तेथून हाकलून दिले जाते.॥४॥१॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥
सोरठी महाला १ घर १ ॥

ਮਨੁ ਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ ॥
मनाला शेतकरी बनवा, शेतमजुरीसारखी चांगली वागणूक, पाणी आणि शरीराला शेतासारखे बनवा.

ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਹਾਗਾ ਰਖੁ ਗਰੀਬੀ ਵੇਸੁ ॥
परमेश्वराचे नाव तुमचे बीज, समाधान, जमीन समतल करणारी देणगी आणि नम्रतेचे वस्त्र, तुमचे कुंपण असू दे.

ਭਾਉ ਕਰਮ ਕਰਿ ਜੰਮਸੀ ਸੇ ਘਰ ਭਾਗਠ ਦੇਖੁ ॥੧॥
अशी प्रेमाची कृत्ये केल्याने तुमची बीजे अंकुरित होतील आणि मग तुम्हाला असे घर भाग्यवान बनताना दिसेल. ॥१॥

ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥
बाबा! माया माणसाबरोबर जात नाही.

ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
या भ्रमाने साऱ्या जगाला भुरळ घातली आहे पण ही वस्तुस्थिती दुर्मिळ माणसालाच कळते. ॥रहाउ॥

ਹਾਣੁ ਹਟੁ ਕਰਿ ਆਰਜਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਵਥੁ ॥
कमी होत जाणाऱ्या वयाला तुमचं दुकान बनवा आणि सत्याच्या नावाला तुमचा सौदा करा.

ਸੁਰਤਿ ਸੋਚ ਕਰਿ ਭਾਂਡਸਾਲ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੁ ॥
सौंदर्य आणि चिंतनाला आपले कोठार बनवा आणि ते खरे नाव त्या कोठारात ठेवा.

ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨ ਹਸੁ ॥੨॥
प्रभू नावाच्या व्यापाऱ्यांशी व्यापार करून नफा मिळवून मनाने आनंदी राहा. ॥२॥

ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਤੁ ਘੋੜੇ ਲੈ ਚਲੁ ॥
धर्मग्रंथ श्रवण करणे हा तुमचा व्यवसाय होऊ द्या आणि माल विकण्यासाठी सत्यनामाचा घोडा घेऊन जा.

ਖਰਚੁ ਬੰਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਮਤੁ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਕਲੁ ॥
आपल्या सद्‌गुणांना प्रवासाचा खर्च करा आणि येणाऱ्या सकाळचा मनात विचार करू नका.

ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸਿ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖਿ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥੩॥
जेव्हा तुम्ही निराकार परमेश्वराच्या देशात जाल तेव्हा तुम्हाला त्याच्या महालात आनंद मिळेल. ॥३॥

ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਮੰਨਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕੰਮੁ ॥
भगवंताची भक्ती पूर्ण एकाग्रतेने करा आणि त्याच्या नामस्मरणाचे काम मनाने करा.

ਬੰਨੁ ਬਦੀਆ ਕਰਿ ਧਾਵਣੀ ਤਾ ਕੋ ਆਖੈ ਧੰਨੁ ॥
जर तुम्ही वाईटाला प्रतिबंध केला तरच लोक तुम्हाला धन्य म्हणतील.

ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਚੜੈ ਚਵਗਣ ਵੰਨੁ ॥੪॥੨॥
हे नानक! तेव्हाच परमेश्वर तुझ्यावर कृपादृष्टीने पाहील आणि तुला चौपट सौंदर्य प्राप्त होईल. ॥४॥२॥

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੧ ਚਉਤੁਕੇ ॥
सोरठी मह १ चौतुका ॥

ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੋ ਬੇਟਾ ਨੀਕਾ ਸਸੁਰੈ ਚਤੁਰੁ ਜਵਾਈ ॥
आई-वडील आपल्या मुलावर प्रेम करतात आणि सासरे आपल्या हुशार सुनेवर प्रेम करतात.

ਬਾਲ ਕੰਨਿਆ ਕੌ ਬਾਪੁ ਪਿਆਰਾ ਭਾਈ ਕੌ ਅਤਿ ਭਾਈ ॥
लहान मुलगी आपल्या वडिलांवर खूप प्रेम करते आणि भावाला त्याचा भाऊ आवडतो.

ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਬਾਹਰੁ ਘਰੁ ਛੋਡਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥
पण देवाच्या आज्ञेवरून जेव्हा मृत्यूला आमंत्रण आले तेव्हा त्या जीवाने सर्वांना घराबाहेर सोडले आणि क्षणार्धात सर्व काही परके झाले.

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਮਨਮੁਖਿ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਧੂੜਿ ਧੁਮਾਈ ॥੧॥
बुद्धीहीन माणसाने ना भगवंताचे नामस्मरण केले, ना दान केले, ना आंघोळीला महत्त्व दिले, त्यामुळे त्याचे शरीर धुळीत भटकत राहते, म्हणजेच नाश होत राहते. ॥ १॥

ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥
भगवंताचे नाम उपकार करून माझे मन प्रसन्न झाले आहे.

ਪਾਇ ਪਰਉ ਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
मी त्या गुरूंच्या चरणांना स्पर्श करतो आणि ज्याने मला खरी बुद्धी आणि ज्ञान दिले आहे त्यांना माझा यज्ञ अर्पण करतो.॥१॥रहाउ॥

ਜਗ ਸਿਉ ਝੂਠ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਈ ॥
एक स्वार्थी व्यक्ती जगाच्या खोट्या प्रेमाने जखडलेला असतो आणि भक्तांशी वादविवादात सक्रिय राहतो.

ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥
मायेत मग्न होऊन तो रात्रंदिवस केवळ मायेचा मार्ग पाहत राहतो व भगवंताचे नाव घेत नाही व मायेचे विष प्राशन करून प्राण त्याग करतो.

ਗੰਧਣ ਵੈਣਿ ਰਤਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਆਈ ॥
तो असभ्य शब्दांत मग्न राहतो आणि हितकारक शब्दांकडे लक्ष देत नाही.

ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਬੇਧਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥
ना तो भगवंताच्या रंगात रंगला आहे आणि ना तो नामाच्या तत्वाने रंगला आहे. अशा रीतीने मनमुख आपला मान गमावून बसतो. ॥२॥

ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਜਿਹਬਾ ਰਸੁ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥
ऋषींच्या मेळाव्यात त्याला उत्स्फूर्ततेचा आस्वाद येत नाही आणि त्याच्या जिभेत एक रांजणही नाही.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥
तो आपले मन, तन आणि धन आपले मानतो परंतु त्याला भगवंताच्या दरबाराचे ज्ञान नसते.

ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਚਲਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਿਸੈ ਨ ਭਾਈ ॥
हे भावा! असा माणूस डोळे मिटून अज्ञानाच्या अंधारात फिरतो आणि त्याला घराचे दार दिसत नाही.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ ਕਮਾਈ ॥੩॥
मृत्यूच्या दारात जखडलेल्या माणसाला जागा मिळत नाही आणि तो आपल्या कर्माचे फळ भोगतो ॥३॥

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਅਖੀ ਵੇਖਾ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
तथापि, देवाने कृपा केली तरच मी माझ्या डोळ्यांनी ते पाहू शकतो जे व्यक्त किंवा वर्णन केले जाऊ शकत नाही.

ਕੰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥
मी माझ्या कानांनी भगवंताचा महिमा ऐकतो आणि शब्दांतून त्याची स्तुती करतो आणि त्याचे अमृत नाम मी माझ्या हृदयात ठेवले आहे.

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੂਰਨ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥
निर्भय, निराकार आणि निराकार परमेश्वराचा संपूर्ण प्रकाश संपूर्ण जगात विराजमान आहे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੩॥
हे नानक! गुरूंशिवाय मनातील संभ्रम दूर होत नाही आणि स्तुती केवळ सत्याच्या नामानेच मिळते.॥४॥३॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਤੁਕੇ ॥
सोरठी महाला १ दुतुके ॥

ਪੁੜੁ ਧਰਤੀ ਪੁੜੁ ਪਾਣੀ ਆਸਣੁ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਬਾਰਾ ॥
हे देवा! तुझ्या रूपातील हे विश्व तुझे निवासस्थान आहे. चारही दिशा या चौकाच्या भिंती आहेत, त्याच्या एका बाजूला पृथ्वी आणि दुसरी बाजू पाणी आहे

ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਮੁਖਿ ਤੇਰੈ ਟਕਸਾਲਾ ॥੧॥
तुमच्या मुखातून निघालेला शब्द म्हणजे एक टांकसाळ आहे ज्यामध्ये सर्व इमारतींमधील सजीवांच्या मूर्ती बनवल्या जातात. ॥१ ॥

ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥
हे परमेश्वरा! तुझा करमणूक खूप छान आहे.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
तू स्वत: समुद्र, पृथ्वी आणि आकाशात विपुल होऊन सर्व गोष्टींमध्ये उपस्थित आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਕਿਨੇਹਾ ॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे तुझा प्रकाश असतो. तुझा आकार कसा आहे.

ਇਕਤੁ ਰੂਪਿ ਫਿਰਹਿ ਪਰਛੰਨਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ॥੨॥
तुझे एकमात्र रूप इतके अद्वितीय आहे आणि तू सर्वांत गुप्तपणे प्रवास करतोस. तुझ्या सृष्टीतील कोणताही प्राणी सारखा नाही. ॥२ ॥

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜ ਸੇਤਜ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਜੰਤਾ ॥
अंदाज, जेराजा, उधरीभिज आणि स्वदेजा यातून जन्मलेल्या सर्व जीवांना तूच निर्माण केले आहेस.

ਏਕੁ ਪੁਰਬੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਰਵੰਤਾ ॥੩॥
मी तुझे एक विचित्र कृत्य पाहिले आहे की तू सर्व प्राणिमात्रांमध्ये व्यापक आहेस. ॥३॥

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ॥
हे देवा! तुझे गुण अगणित आहेत पण मला तुझा एकही गुण माहित नाही या मूर्खाला थोडी बुद्धी दे.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਡੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀਜੈ ॥੪॥੪॥
नानक प्रार्थना करतात, हे प्रभु! ऐका, बुडणाऱ्या दगडाला वाचवा. ॥४॥४॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सोरठी महल्ला १॥

ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਤਿਤੁ ਪਰਮ ਪਾਖੰਡੀ ਤੂ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥
हे परमेश्वरा! मी मोठा पापी, पतित आणि ढोंगी आहे, परंतु तू शुद्ध आणि निराकार आहेस.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਪਰਮ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥
हे ठाकूरजी! मी तुमचा आश्रय घेतो आणि नामाचे अमृत चाखल्यानंतर मी परम आनंदात मग्न राहतो.॥१॥

ਕਰਤਾ ਤੂ ਮੈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥
हे निर्मात्या परमेश्वरा! तूच माझ्यासाठी, गरीब आणि निराधारांसाठी आदर आहेस.

ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्यांच्या हातात भगवंताच्या नामाची संपत्ती असते ते आदरणीय असतात आणि खऱ्या शब्दात तल्लीन राहतात. ॥१॥रहाउ॥

ਤੂ ਪੂਰਾ ਹਮ ਊਰੇ ਹੋਛੇ ਤੂ ਗਉਰਾ ਹਮ ਹਉਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! तू परिपूर्ण आहेस आणि आम्ही अपूर्ण आणि अयोग्य आहोत. तुम्ही गंभीर आहात आणि आम्ही खूप हलके आहोत

ਤੁਝ ਹੀ ਮਨ ਰਾਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪਰਭਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਮਨ ਰੇ ॥੨॥
माझे मन रात्रंदिवस आणि सकाळ संध्याकाळ तुझ्यातच तल्लीन असते. हे मन! सर्व उत्कटतेने हरिचा जप कर. ॥२॥

ਤੁਮ ਸਾਚੇ ਹਮ ਤੁਮ ਹੀ ਰਾਚੇ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਫੁਨਿ ਸਾਚੇ ॥
हे परमेश्वरा! तूच सत्य आहेस आणि आम्ही तुझ्यात रमून गेलो आहोत आणि तुझ्या वचनाचे रहस्य समजून सत्यवादी झालो आहोत.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸੁਚੇ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਸੇ ਕਾਚੇ ॥੩॥
जे रात्रंदिवस भगवंताच्या नामात तल्लीन राहतात ते शुद्ध आहेत, पण जे या जगात जन्ममरण घेत राहतात ते कच्चे आहेत ॥३॥

ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨ ਕੋਈ ॥
मला माझ्या देवासारखा दुसरा कोणी दिसत नाही, मग मी कोणाची स्तुती करावी कारण त्याच्या बरोबरीचा कोणीही नाही.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿਆ ਸੋਈ ॥੪॥੫॥
नानक विनंती करतात की मी परमेश्वराच्या सेवकांचा सेवक आहे आणि गुरूंच्या उपदेशाने मी सत्य जाणले आहे ॥४॥५॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सोरठी महल्ला १॥

ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰਮਾ ॥
ईश्वर अथांग, अगम्य आणि अदृश्य आहे;

ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਾਉ ਨ ਭਰਮਾ ॥੧॥
त्याला जात नाही, तो सर्व जातींपासून दूर आहे, तो शाश्वत आणि आत्मस्वरूप आहे, त्याला आसक्ती, इच्छा किंवा माया नाही॥१॥

ਸਾਚੇ ਸਚਿਆਰ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥
त्या खऱ्या आणि सत्यनिष्ठ देवाला मी स्वतःला अर्पण करतो.

ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਰੇਖਿਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

त्याचे कोणतेही रूप नाही, रंग किंवा आकार नाही;॥१॥रहाउ॥

ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਮੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥

त्याला ना आई आहे, ना पिता आहे, ना मुलगा आहे, ना भाऊ आहे, ना त्याला लैंगिक इच्छा आहे, ना त्याला पत्नी आहे.

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਅਪਰ ਪਰੰਪਰੁ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥

हे देवा! तू असीम आणि अमर्याद आहेस आणि तुझा प्रकाश सर्वांमध्ये आहे ॥२॥

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥

ब्रह्मा प्रत्येक शरीरात लपलेला आहे आणि त्याचा प्रकाश प्रत्येकाच्या हृदयात आहे.

ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਰਭੈ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੩॥

गुरूंच्या उपदेशामुळे वजनाचे दरवाजेही उघडतात आणि निर्भय परमेश्वरात शांती प्रस्थापित होते ॥३॥

ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਜੰਤਾ ਵਸਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਬਾਈ ॥

सजीवांची निर्मिती करून भगवंताने त्यांच्यावर मरण ठेवले आहे आणि सर्व प्राणिमात्रांच्या जीवनाचे साधन त्याच्या नियंत्रणाखाली आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵਹਿ ਛੂਟਹਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ॥੪॥

जो सतगुरुंची सेवा करतो त्याला कीर्ती व धनाची प्राप्ती होते व शब्दाच्या आचरणाने मुक्ती मिळते ॥४॥

ਸੂਚੈ ਭਾਡੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵੈ ਵਿਰਲੇ ਸੂਚਾਚਾਰੀ ॥

शरीरासारख्या शुद्ध पात्रातच सत्य सामावले जाऊ शकते आणि दुर्लभ लोकच सदाचारी असतात.

ਤੰਤੈ ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੫॥੬॥

भगवंताने जीवात्म्याला स्वतःमध्ये विलीन केले आहे, हे भगवान नानक! मी फक्त तुलाच शरण आलो आहे.॥५॥६॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

सोरठी महल्ला १॥

ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀਐ ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਮਰੈ ਪਿਆਸ ॥
मासा जसा पाण्याविना कष्टाने मरतो, त्याचप्रमाणे दुर्बल मनुष्य मायेच्या लालसेने प्राण त्यागतो.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮਰੀਐ ਰੇ ਮਨਾ ਜੋ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ਸਾਸੁ ॥੧॥
हे मन! नामस्मरण केल्याशिवाय जर तुझा श्वास वाया जातो, तर परमेश्वराशिवाय तू मरावे॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਲੇਇ ॥
हे मन! राम नामाचे गुणगान गा

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਇਹੁ ਰਸੁ ਕਿਉ ਲਹਉ ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
पण हे सुख गुरूशिवाय कसे मिळणार कारण गुरू मिळाल्यावरच देव हा आनंद देतो.॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ॥
संतांच्या मेळाव्याला उपस्थित राहणे आणि गुरूंच्या सान्निध्यात असणे हे तीर्थक्षेत्र आहे.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥
गुरूंचे दर्शन घेतल्यानेच अठ्ठावन्न तीर्थांत स्नानाचे फळ प्राप्त होते ॥२॥

ਜਿਉ ਜੋਗੀ ਜਤ ਬਾਹਰਾ ਤਪੁ ਨਾਹੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ॥
ज्याप्रमाणे ब्रह्मचर्य पाळल्याशिवाय योगी होऊ शकत नाही तसेच सत्य आणि समाधान पाळल्याशिवाय तपश्चर्या होऊ शकत नाही.

ਤਿਉ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹੁਰੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਅੰਤਰਿ ਦੋਖੁ ॥੩॥
तसेच भगवंताचे नामस्मरण केल्याने शरीर निरुपयोगी होते आणि शरीरात अनेक दोष असल्याने यम त्याला कठोर शिक्षा देतो. ॥३॥

ਸਾਕਤ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥
दुर्बल माणसाला प्रेम मिळत नाही आणि सत्गुरूंच्या प्रेमानेच ईश्वर प्राप्त होतो.

ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੭॥
नानक म्हणतात, ज्याला सुख-दुःख देणारा गुरु सापडतो तो परमेश्वराच्या स्तुतीमध्ये लीन राहतो ॥४॥ ७ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सोरठी महल्ला १॥

ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਦਾਨਿ ਮਤਿ ਪੂਰਾ ਹਮ ਥਾਰੇ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀਉ ॥
हे परमेश्वरा! तू दाता आहेस आणि दानशील आहेस आणि ज्ञानाने परिपूर्ण आहेस पण आम्ही फक्त तुझे भिकारी आहोत.

ਮੈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥
मी तुझ्याकडून काय मागू कारण काहीही शाश्वत नाही म्हणजे प्रत्येक गोष्ट नाशवंत आहे. म्हणून तू मला फक्त तुझे सुंदर नाम हरी दे ॥१॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥
देव प्रत्येक हृदयात विराजमान आहे.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਗੁਪਤੋ ਵਰਤੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥
तो महासागर पृथ्वीवर आणि आकाशात गुप्तपणे पसरलेला आहे आणि गुरूंच्या शब्दांनी त्याचे दर्शन करून यश प्राप्त होऊ शकते. ॥१॥रहाउ॥

ਮਰਤ ਪਇਆਲ ਅਕਾਸੁ ਦਿਖਾਇਓ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥
गुरू सतगुरुंनी त्यांना मरण, पाताळ आणि आकाश या जगात दयाळूपणे दर्शन दिले आहे.

ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਜੋਨੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਨੀ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਦੇਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥
तो शाश्वत ब्रह्म वर्तमानात आहे आणि भविष्यातही असेल. म्हणून आपल्या हृदयातच भगवान मुरारी पहा॥२॥

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਉ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬਪੁੜੋ ਇਨਿ ਦੂਜੈ ਭਗਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥
हे गरीब जग जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात अडकले आहे कारण द्वैताच्या जाळ्यात अडकून ते भगवंताची भक्ती विसरले आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਕਤ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥
सत्गुरू मिळाल्यावरच ज्ञान प्राप्त होते, पण दुर्बल मनुष्य भक्तीविना जीवनाची लढाई हरला ॥३॥

ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਨਿਰਾਰੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਗਰਭ ਮਝਾਰੀ ਜੀਉ ॥
सत्गुरूंनी माझे बंधन तोडून मला मुक्त केले आहे आणि आता मी गर्भात येणार नाही.

ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੮॥
हे नानक! आता माझ्या हृदयात ज्ञानाचे रत्न उजळले आहे आणि निराकार परमेश्वर माझ्या मनात वसला आहे ॥४॥८॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सोरठी महल्ला १॥

ਜਿਸੁ ਜਲ ਨਿਧਿ ਕਾਰਣਿ ਤੁਮ ਜਗਿ ਆਏ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥
नामामृताच्या रूपातील खजिना ज्यासाठी तुम्ही या जगात आला आहात तो नामामृत गुरूंकडे आहे.

ਛੋਡਹੁ ਵੇਸੁ ਭੇਖ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਇਹੁ ਫਲੁ ਨਾਹੀ ਜੀਉ ॥੧॥
धार्मिक पोशाखातील ढोंगीपणा आणि चतुराई सोडा कारण दुविधाग्रस्त माणसाला हे अमृत फळ मिळत नाही.॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਥਿਰੁ ਰਹੁ ਮਤੁ ਕਤ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या मन! स्थिर राहा आणि इकडे तिकडे भटकू नकोस.

ਬਾਹਰਿ ਢੂਢਤ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਘਟ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥
बाहेर शोधताना खूप कष्ट होतात, हे अमृत शरीराच्या घरातच असते. ॥१॥रहाउ॥

ਅਵਗੁਣ ਛੋਡਿ ਗੁਣਾ ਕਉ ਧਾਵਹੁ ਕਰਿ ਅਵਗੁਣ ਪਛੁਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥
अवगुण सोडा आणि सद्‌गुणांकडे धाव घ्या, म्हणजे केवळ दुर्गुणांमध्येच सक्रिय राहिलो तर तुम्हाला खूप पश्चाताप करावा लागेल.

ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕੀਚ ਬੁਡਾਹੀ ਜੀਉ ॥੨॥
तुम्हाला चांगल्या वाईटातला फरक कळत नाही आणि पुन्हा पुन्हा पापांच्या चिखलात बुडत रहा.॥२॥

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲੋਭ ਬਹੁ ਝੂਠੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਵਹੁ ਕਾਹੀ ਜੀਉ ॥
मनात लोभाची घाण आणि खोटेपणा असेल तर बाहेर आंघोळ करण्यात काय अर्थ आहे?

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥੩॥
गुरूच्या उपदेशानुसार नेहमी निर्मल नामाचा जप करा, तरच तुमचा अंतरात्मा सुखी होईल. ॥३॥

ਪਰਹਰਿ ਲੋਭੁ ਨਿੰਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਆਗਹੁ ਸਚੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਫਲੁ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥
लोभ, निंदा आणि असत्य यापासून मुक्त व्हा, तुम्हाला तुमच्या गुरूच्या वचनानेच खरे फळ मिळेल.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥
हे हरी! तुला योग्य वाटेल तसे माझे रक्षण कर, नानक केवळ शब्दांतून तुझी स्तुती करतात ॥४॥९॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ ॥
सोरठी महाला १ पंचपदे ॥

ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਮੂਸਤ ਰਾਖਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਕੀ ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹਨ ਲਾਗਾ ॥
लुटले जाणारे स्वतःचे घर जर तुम्ही सुरक्षित ठेवू शकत नसाल तर दुसऱ्याच्या घराकडे वाईट हेतूने का पाहत आहात?

ਘਰੁ ਦਰੁ ਰਾਖਹਿ ਜੇ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥
भगवंताच्या नामाचा रस चाखला तरच तुम्ही तुमच्या घराच्या दाराचे रक्षण करू शकाल जो सेवक गुरुमुख होऊन नामात लीन होतो.॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਸਮਝੁ ਕਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗਾ ॥
अरे मन! तू स्वतःला कोणत्या चुकीच्या मार्गाने समजतोस?

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਨ ਰਸ ਲੋਭਾਨੇ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ ਅਭਾਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताच्या नामाचा विसर पडल्याने तुम्ही इतरांच्या वासनेकडे आकर्षित होत आहात. हे दुर्दैवी, तुला शेवटी खूप पश्चात्ताप होईल.॥१॥रहाउ॥

ਆਵਤ ਕਉ ਹਰਖ ਜਾਤ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਾਲੇ ਲਾਗਾ ॥
पैसा आला की खूप आनंद होतो पण पैसा निघून गेला की रडायला लागतो. हे दुःख आणि सुख एकत्रच चालू राहते.

ਆਪੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭੋਗਿ ਭੋਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਅਨਰਾਗਾ ॥੨॥
देव स्वत: माणसाला सुख-दुःख देत राहतो. पण गुरुमुख व्यक्ती त्यापासून अलिप्त राहतो.॥२॥

ਹਰਿ ਰਸ ਊਪਰਿ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਗਾ ॥
हा रस पिणारा तृप्त होतो यापेक्षा श्रेष्ठ असे काय म्हणता येईल?

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਤ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਸੁ ਖੋਇਆ ਜਾ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਲਾਗਾ ॥੩॥
ज्या माणसाने मायेने मोहित होऊन हे सुख गमावले आहे, असा दुर्बल मनुष्य वाईट सवयींनी ग्रासलेला आहे. ॥३॥

ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨਪਤਿ ਦੇਹੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਦੇਉ ਸਮਾਗਾ ॥
देव शरीरातच असतो. तो मनाचा जीवन आधार आणि शरीराच्या जीवनाचा स्वामी आहे.

ਜੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗਾਈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥੪॥
हे हरि! तू जरी हे दान दिलेस तरी मी हरिरसाची स्तुती करू शकेन आणि माझे मनही तृप्त होऊन माझी भक्ती तुझ्यावर केंद्रित होईल ॥४॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥
संतांच्या मेळाव्यातच हरिरस प्राप्त होतो आणि गुरूंच्या भेटीने मृत्यूचे भय दूर होते.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥੫॥੧੦॥
हे नानक! गुरूंच्या सान्निध्यात रामाचे नामस्मरण करा, ज्याच्या डोक्यावर भाग्य आहे त्यालाच देव सापडतो.॥५॥१०॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

सोरठी महल्ला १॥

ਸਰਬ ਜੀਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਧੁਰਾਹੂ ਬਿਨੁ ਲੇਖੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥

निर्मात्याने सर्व प्राणिमात्रांच्या कपाळावर त्यांच्या कर्मानुसार नशीब लिहिलेले आहे आणि कोणीही नशिबाशिवाय नाही.

ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥੧॥

पण तो स्वत: कोणत्याही लिखाणापासून रहित आहे, आपला स्वभाव निर्माण करून तो पाहत राहतो आणि स्वत: जीवांना त्याच्या आदेशाचे पालन करायला लावतो.॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

हे माझ्या मन! रामाचे नामस्मरण कर, तरच तुला सुख मिळेल.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਸੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

रात्रंदिवस गुरूंच्या चरणांची सेवा करा, तरच तुम्हाला कळेल की देव देणारा आहे आणि तोच भोग घेणारा आहे.॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਦੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥
तुमच्या आत असलेल्या भगवंताला फक्त बाहेर पहा कारण त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਈ ਜੀਉ ॥੨॥
गुरूंच्या उपदेशानुसार सर्वांकडे समान दृष्टीने पहा कारण प्रत्येक हृदयात भगवंताचा प्रकाश आहे ॥२॥

ਚਲਤੌ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਇਹ ਮਤਿ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥
तुमच्या चंचल मनावर नियंत्रण ठेवा आणि ते तुमच्या हृदयात ठेवा. हे ज्ञान गुरूंच्या भेटीनेच प्राप्त होते.

ਦੇਖਿ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਰਹਉ ਬਿਸਮਾਦੀ ਦੁਖੁ ਬਿਸਰੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੩॥
अदृश्य परमेश्वराचे दर्शन झाल्यावर तुम्हाला आश्चर्य वाटेल आणि तुम्ही तुमचे दुःख विसरून सुखाची प्राप्ती कराल. ॥३॥

ਪੀਵਹੁ ਅਪਿਉ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥
नामामृत प्या, ते प्यायल्याने तुम्हाला परम आनंद मिळेल आणि तुम्ही तुमच्या आत्म्यात वास कराल.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਭੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੪॥
जन्ममृत्यूच्या दु:खाचा नाश करणाऱ्या भगवंताची स्तुती केल्याने तुला या जगात पुन:पुन्हा जन्म घ्यावा लागणार नाही

ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਸੋਹੰ ਭੇਦੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥
सृष्टीतील परम तत्व असलेल्या निरंजन प्रभूंचा प्रकाश प्रत्येकामध्ये असतो आणि तो परमात्मा सर्वस्व आहे आणि त्याच्यामध्ये कोणताही भेद नाही.

ਅਪਰੰਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥੫॥੧੧॥
हे नानक! मला माझ्या गुरूंच्या रूपाने अनंत परमदेव सापडला आहे.॥५॥११॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩
सोरठी महाला १ घरु ३

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਤਦ ਹੀ ਗਾਵਾ ॥
जेव्हा मला त्या देवाबद्दल चांगले वाटते तेव्हाच मी त्याचे गुणगान गातो.

ਤਾ ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਵਾ ॥
अशा प्रकारे मला गुणगान गाण्याचे फळ मिळते.

ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥
पण त्याचे गुणगान गाण्याचेही परिणाम तेव्हाच मिळतात.

ਜਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥
जेव्हा तो स्वतः देतो.॥ १॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥
हे माझ्या मन! मला माझ्या गुरूंच्या उपदेशाने नामाचा खजिना मिळाला आहे.

ਤਾ ਤੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणूनच आता मी सत्यात मग्न आहे.॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥
जेव्हा गुरुची शिकवण माझ्या आत्म्यात जागृत झाली.

ਤਾ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥
म्हणून मी माझ्या चंचल मनाचा त्याग केला.

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਕਾ ਉਜੀਆਰਾ ॥
गुरूंच्या शिकवणीच्या प्रकाशामुळे.

ਤਾ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਅੰਧ੍ਯਾਰਾ ॥੨॥
अज्ञानाचा सर्व अंधार नाहीसा झाला आहे. ॥२॥

ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥
जेव्हा माझे मन गुरूंच्या चरणी पडले.

ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਭਾਗਾ ॥
त्यामुळे मृत्यूचा मार्ग माझ्यापासून दूर गेला आहे.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇਆ ॥
देवाच्या भीतीने निर्भय, देव सापडला.

ਤਾ ਸਹਜੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੩॥
म्हणून तो सहज सुखाच्या घरी आला ॥३॥

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥
नानक म्हणतात की हे केवळ दुर्मिळ विचारवंतालाच माहीत असते.

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥
या जगातील सर्वोत्तम कृती म्हणजे परमेश्वराची स्तुती करणे.

ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਹੋਈ ॥
त्याच्या गौरवाची स्तुती करणे हा माझा नित्यक्रम झाला आहे.

ਜਾ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥੧੨॥
तेव्हां तो प्रभू स्वयें मज पावला ॥४॥१॥१२॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧
सोरठी महाला ३ घरु १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸੇਵਕ ਸੇਵ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਜਿਨ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥
हे ठाकुरजी! शब्दांची गोडी असलेले सर्व सेवक तुमचीच सेवा करतात.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥
गुरूच्या कृपेने तो मनुष्य शुद्ध झाला आहे ज्याने स्वतःच्या आतून अहंकार नाहीसा केला आहे.

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧॥
तो रात्रंदिवस खऱ्या भगवंताचे गुणगान गातो आणि आपल्या गुरूच्या शब्दाने तो सुंदर झाला आहे॥१॥

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥
हे ठाकूर! आम्ही मुले तुझ्या संरक्षणाखाली आहोत.

ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਕੇਵਲੁ ਆਪਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
तूच परम सत्य आहेस आणि तूच सर्वस्व आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾਗਤ ਰਹੇ ਤਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥
भ्रांतीपासून जागृत राहिलेल्यांनी भगवंताचा शोध घेतला आणि शब्दाने त्यांचा अहंकार मारला.

ਗਿਰਹੀ ਮਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਉਦਾਸੀ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥
हरीचा सेवक नेहमी गृहस्थ जीवनात रस नसतो आणि ज्ञान तत्वावर चिंतन करतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥੨॥
सतगुरुंची सेवा केल्याने तो सदैव सुखाची प्राप्ती करतो आणि भगवंताला आपल्या हृदयात ठेवतो॥२॥

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇਆ ॥
हे चंचल मन दहा दिशांना भटकत राहते आणि द्वैताने नष्ट झालेले असते.

ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
मूर्ख माणूस भगवंताचे नामस्मरण करत नाही आणि आपले जीवन व्यर्थ घालवतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥
पण जर त्याला सतगुरु भेटले तर त्याला नामाची प्राप्ती होते ज्यामुळे त्याचा अहंकार आणि आसक्ती दूर होते.॥३॥

ਹਰਿ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥
हरीचे सेवक सत्यवादी आहेत, ते सत्याचे आचरण करतात आणि गुरूंच्या वचनांचे मनन करतात.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥
खरा परमेश्वर त्यांना स्वतःशी जोडतो आणि ते सत्य त्यांच्या हृदयाच्या जवळ ठेवतात.

ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਮਤਿ ਪਾਈ ਏਹਾ ਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੧॥
हे नानक! नामाने आपल्याला गती आणि ज्ञान प्राप्त झाले आहे आणि हीच आमची संपत्ती आहे.४॥१॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥
तर ती महाला ३ ॥

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤਨ ਕਉ ਦੀਆ ਨਾਉ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥
भगवंताने आपल्या भक्तीचा खजिना भक्तांना दिला आहे आणि हरिचे नाम हीच त्यांची खरी संपत्ती आहे.

ਅਖੁਟੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਕਦੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਕਿਨੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਹੋਇ ॥
हे अक्षय नाम धन कधीही संपत नाही आणि त्याचे मूल्यमापनही होऊ शकत नाही.

ਨਾਮ ਧਨਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥
हरीनामाच्या संपत्तीने भक्तांचे चेहरे उजळले असून त्यांना हरीचे खरे रूप प्राप्त झाले आहे॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
हे माझ्या मन! गुरूंच्या शब्दांतूनच श्री हरी सापडतो.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੁਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे जग शब्दाशिवाय कोंडीत भरकटत राहते आणि हरीच्या दरबारात कठोर शिक्षा भोगते.॥१॥रहाउ॥

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਸਹਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥
पाच चोर, वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार या शरीरात वास करतात.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੂਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰਾ ॥
ते नामाचे अमृत लुटत राहतात पण स्वार्थी लोकांना ही वस्तुस्थिती समजत नाही आणि त्यांची तक्रार कोणी ऐकत नाही.

ਅੰਧਾ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਵਰਤਾਰਾ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰਾ ॥੨॥
हे जग आंधळे आहे म्हणजे ज्ञानाशिवाय आणि त्याचे आचरणही आंधळे आहे आणि गुरूशिवाय पूर्ण अंधार आहे.॥२॥

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤੇ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ॥
अहंकारात, अहंकारामुळे जीव त्रास सहन करत राहतात, पण जेव्हा मृत्यूची वेळ येते तेव्हा त्यांच्यासोबत काहीही जात नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥
जो गुरुमुख होतो तो नामाचेच चिंतन करतो आणि सदैव हरिच्या नामाची पूजा करतो.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੩॥
तो खऱ्या वाणीने भगवान हरींचे गुणगान गातो आणि करुणेच्या घरी भगवंताच्या दयाळू नजरेने तृप्त होतो.॥३॥

ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਮਰੁ ਸਿਰਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ॥
सतगुरुंनी दिलेले ज्ञान त्यांचे हृदय सदैव उजळून टाकते आणि देवाची आज्ञा अगदी राजांच्या डोक्यावर असते.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥
भक्त रात्रंदिवस भगवंताची आराधना करत राहतात आणि राम नामाचा खरा लाभ मिळतो.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਪਾਹਾ ॥੪॥੨॥
हे नानक! राम नामाचा जप केल्यानेच मनुष्य मुक्त होतो आणि शब्दात तल्लीन होऊन भगवंताची प्राप्ती होते ॥४॥२॥

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੩ ॥
सोरठी मह ३ ॥

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥
जर मनुष्य गुलामांचा गुलाम झाला तर त्याला देव सापडतो आणि त्याचा स्वाभिमान नष्ट होतो.

ਭਗਤਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਹਰਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥
भक्तांचे मुख्य कार्य म्हणजे आनंदस्वरूप श्री हरी, म्हणून ते रात्रंदिवस हरीची स्तुती करीत असतात.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੧॥
शब्दात तल्लीन झालेले सदैव त्याच रंगात तल्लीन होऊन हरिमध्ये विलीन राहतात ॥१॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥
हे श्री हरी! तुझी कृपादृष्टी खरी आहे.

ਆਪਣਿਆ ਦਾਸਾ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रिय! तुझ्या सेवकांवर दया कर आणि आमची प्रतिष्ठा आणि प्रतिष्ठा अबाधित ठेव. ॥१॥रहाउ॥

ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥
शब्दांतून गुणगान करून मी सदैव जिवंत आहे आणि माझ्या गुरूच्या शिकवणीने माझी भीती नाहीशी झाली आहे.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥
माझा खरा परमेश्वर अतिशय सुंदर आहे आणि गुरूची सेवा केल्याने माझे लक्ष त्याच्यात केंद्रित झाले आहे.

ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸੋ ਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੨॥
ज्याला खरे शब्द आणि सर्वात खरे बोलणे समजते तो रात्रंदिवस जागरूक राहतो॥२॥

ਮਹਾ ਗੰਭੀਰੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
देव अत्यंत गंभीर आणि सदैव आनंद देणारा आहे आणि त्याच्या कोणत्याही प्राण्याला शेवटपर्यंत पोहोचू शकत नाही.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥
ज्याने परात्पर गुरुंची सेवा केली आहे त्याने चिंतेपासून मुक्त असलेल्या हरीला आपल्या मनात वसवले आहे.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥
त्याचे मन आणि शरीर शुद्ध झाले आहे आणि त्याचे अंतरंग सदैव आनंदी आहे आणि त्याच्या मनातील शंकाही दूर झाल्या आहेत.॥३॥

ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਦਾ ਪੰਥੁ ਵਿਖੜਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥
ईश्वरप्राप्तीचा मार्ग हा नेहमीच विचित्र असतो आणि गुरूंच्या चिंतनाने दुर्लभ मनुष्यच तो साधतो.

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਾਤਾ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰਾ ॥
हरिच्या प्रेमात आणि शब्दात लीन झालेला माणूस आपला अहंकार आणि दुर्गुणांचा त्याग करतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੩॥
भगवंताच्या नामाचा रंग चढवून नानक एकच रंगले आहेत आणि ब्रह्म शब्द त्यांना शोभणार आहेत.॥४॥३॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सोरठी महल्ला ३॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਨੋ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਪਿਆਰੇ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸਾਸਾ ॥
हे हरि! जोपर्यंत माझ्या शरीरात प्राण आहे तोपर्यंत मी तुझी स्तुती करीत राहीन.

ਇਕੁ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਵਿਸਰਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣਉ ਬਰਸ ਪਚਾਸਾ ॥
हे परमेश्वरा! जर मी तुला क्षणभरही विसरलो तर ते पन्नास वर्षांच्या बरोबरीचे समजतो.

ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਸਦਾ ਸੇ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੧॥
अहो भाऊ, आम्ही नेहमीच मूर्ख आणि बुद्धीहीन होतो पण गुरूंच्या शब्दांनी आम्हाला नेहमीच ज्ञानाचा प्रकाश दिला आहे.॥१॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਮ ਆਪੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥
हे हरी! तूच आम्हा सजीवांना बुद्धी प्रदान करतोस.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਸਦ ਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणूनच मी सदैव तुझ्यावर बलिदान देतो आणि तुझ्या नावावर बलिदान देतो. ॥१॥रहाउ॥

ਹਮ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਸਬਦਿ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥
हे बंधू! गुरु या शब्दानेच आपण आसक्तीला मेलो आणि शब्दानेच आपण मरण पावलो आणि पुन्हा जिवंत झालो आणि शब्दानेच आपल्याला मुक्ती मिळाली.

ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ ॥
शब्दानेच मन व शरीर शुद्ध झाले आणि हरी येऊन मनांत वास करू लागला

ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨॥
शब्दांच्या रूपात गुरु हा दाता आहे ज्याच्याद्वारे माझे मन लीन झाले आहे आणि मी भगवंतामध्ये लीन राहिलो आहे. ॥२॥

ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇ ਅੰਨੇ ਬੋਲੇ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ज्यांना शब्दाचे रहस्य माहित नाही ते आंधळे आणि बहिरे आहेत, मग ते या जगात का आले आहेत?

ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਪਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥
त्यांना हरिरसाची प्राप्ती झाली नाही म्हणून ते आपले जीवन वाया घालवून पुन्हा पुन्हा जन्म घेत आहेत

ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੇ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥
अशी मुर्ख आणि अडाणी मनाची माणसे शेणातले किडे असतात आणि शेणातच कुजतात. ॥३॥

ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਏ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਕੋਈ ॥
हे बंधू! भगवंतच जीवांना निर्माण करतो, त्यांचे पालनपोषण करतो आणि त्यांना योग्य मार्ग दाखवतो, त्याच्याशिवाय दुसरा कोणीही नाही.

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥
हे भावा! सजीवांच्या प्रारब्धात जे काही पहिल्यापासून लिहिले आहे ते कोणीही पुसून टाकू शकत नाही, जे घडते तेच घडते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਭਾਈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥੪॥੪॥
नानक म्हणतात की हे भावा, भगवंताचे नाम मनात वसले आहे आणि त्याच्याशिवाय दुसरे कोणी नाही. ॥४॥ ४॥ ४॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सोरठी महल्ला ३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥
केवळ गुरुमुख पुरुषच भक्ती करतात आणि त्यांना परमेश्वर खूप आवडतो. ते रात्रंदिवस परमेश्वराचे नामस्मरण करतात.

ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਾਰ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਰਾਖਹਿ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥
हे परमेश्वरा! तू स्वतः तुझ्या भक्तांची काळजी घेतोस जे तुझ्यावर चांगले आहेत.

ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥
तू गुण देणारा आहेस आणि गुरु या शब्दाने तुझी ओळख होते आणि तुझ्या गुणांचे स्मरण करताना तुझे भक्त तुझ्यात विलीन होतात. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥
हे माझ्या मन! नेहमी देवाचे स्मरण कर.

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਤੇਰਾ ਬੇਲੀ ਹੋਵੈ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥
तो शेवटी तुमचा मित्र असेल आणि नेहमीच तुमच्यासोबत असेल. ॥१॥रहाउ॥

ਦੁਸਟ ਚਉਕੜੀ ਸਦਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥

दुष्ट लोकांचा समूह नेहमी चुकीच्या पद्धतीने वागतो आणि ज्ञान मिळवत नाही किंवा विचारही करत नाही. आहे.

ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੀ ਤੇ ਕਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਣਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥

दुष्ट हिरण्यकशिपूला नखांनी तुकडे केल्यापासून दुष्ट आणि निंदा यांचा लाभ कोणाला झाला आहे

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜਨੁ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਏ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥

भक्त प्रल्हाद सदैव हरीची स्तुती करत राहिला आणि श्री हरीने त्याचे रक्षण केले॥२॥

ਆਪਸ ਕਉ ਬਹੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਾਣਹਿ ਮਨਮੁਖਿ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥

मनमिळावू लोक स्वतःला खूप चांगले समजतात पण त्यांच्यात एकवाक्यता नसते. झाले असते

ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੇ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥

ते संतांवर टीका करण्यात मग्न राहतात आणि त्यांचे अमूल्य जीवन वाया घालवतात

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਈ ॥੩॥

ते कधीच रामाचे नामस्मरण करत नाहीत आणि शेवटी पश्चाताप करून जग सोडून जातात.॥३॥

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਭਗਤਾ ਕਾ ਕੀਤਾ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਲਾਏ ॥

परमेश्वराने आपल्या भक्तांचा जन्म यशस्वी करून त्यांना स्वतः गुरूंच्या सेवेत गुंतवून ठेवले आहे

ਸਬਦੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

शब्दात आणि परम आनंदात तल्लीन झालेले भक्त रात्रंदिवस हरिचे गुणगान गात असतात

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹਉ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥੪॥੫॥

दास नानक प्रार्थना करतात, मी फक्त त्या भक्तांच्या चरणांना स्पर्श करतो. ॥४॥ ५॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

सोरठी महल्ला ३॥

ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ॥

हे भावा! गुरूंच्या इच्छेनुसार वागणारा माझा मित्र आणि नातेवाईक तोच खरा शीख आहे

ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਭਾਈ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥

जो आपल्या इच्छेप्रमाणे वागतो तो भगवंतापासून विभक्त होऊन दुखावत राहतो

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ਭਾਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥੧॥

हे भावा! सतगुरु शिवाय त्याला कधीच सुख मिळत नाही आणि तो पश्चात्तापाने पुन्हा पुन्हा जळत राहतो

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸੁਹੇਲੇ ਭਾਈ ॥

हे भावा! भगवंताचे भक्त सदैव आनंदी आणि आनंदी असतात.॥१॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यांची अनेक जन्मांची पापे व दुःखे तो पुसून टाकतो आणि त्यांना स्वतःशी जोडतो.॥१॥रहाउ॥

ਇਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨ ਭਾਈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ਸੈਂਸਾਰਾ ॥
अहो बंधू! ही सर्व कुटुंबे इत्यादि केवळ प्राणिमात्रांची बंधने आहेत आणि सर्व जग भ्रमात भटकत आहे.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੰਧਨ ਟੂਟਹਿ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥
गुरूशिवाय बंधने नष्ट होत नाहीत आणि मोक्षाचे द्वार गुरूंद्वारे मिळते.

ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥੨॥
जो जीव प्रापंचिक कार्य करतो आणि गुरूचे वचन न ओळखतो तो या जगात पुन:पुन्हा जन्म घेतो व मरत राहतो. ॥२॥

ਹਉ ਮੇਰਾ ਜਗੁ ਪਲਚਿ ਰਹਿਆ ਭਾਈ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇਰਾ ॥
अरे भावा, हे जग अहंकार आणि स्वाभिमानात अडकले आहे पण कोणी कोणाचा मित्र नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਨਿ ਗੁਣ ਗਾਵਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਇ ਬਸੇਰਾ ॥
गुरुमुख पुरुष सत्याचा महाल प्राप्त करतात, सत्याचे गुणगान करतात आणि त्यांच्या खऱ्या रूपात भगवंताच्या चरणी आश्रय घेतात.

ਐਥੈ ਬੂਝੈ ਸੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥੩॥
या जगात जो माणूस स्वतःला समजून घेतो तो स्वतःला स्वतःला ओळखतो आणि हरि प्रभू तो होतो. ॥३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ॥
हे भावा! सतगुरु सदैव दयाळू असतात, पण प्रारब्धाशिवाय जीव काय मिळवू शकतो?

ਏਕ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਜੇਹਾ ਭਾਉ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥
सतगुरु सर्वांकडे समान दयाळूपणे पाहतात, परंतु एखाद्या व्यक्तीच्या प्रेमळ भावनांनुसार त्याला समान परिणाम मिळतात.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੪॥੬॥

हे नानक! मनातून स्वाभिमान काढून टाकला तर भगवंताचे नाम मनात वास करते. ॥४॥ ६॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਚੌਤੁਕੇ ॥

सोरठी महाल ३ चौतुके ॥

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ਸਚੀ ਹਿਰਦੈ ਬਾਣੀ ॥

खरी भक्ती सत्गुरूंच्या द्वारेच होते आणि खरे वाणी हृदयात वास करते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੀ ॥

गुरूंची सेवा केल्याने नेहमी आनंद मिळतो आणि गुरु या शब्दाने अहंकाराचा नाश होतो.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥

गुरूशिवाय खरी भक्ती होऊ शकत नाही आणि गुरूशिवाय अज्ञानी जग द्विधा मनस्थितीत भरकटत राहते.

ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਵਿਣੁ ਪਾਣੀ ॥੧॥

निर्बुद्ध लोक भटकत राहतात, ते नेहमी दुःखी राहतात आणि पाण्याविना बुडून मरतात. ॥१॥

ਭਾਈ ਰੇ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥

हे भावा! सदैव देवाचा आश्रय घे.

ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

आपल्या कृपेने तो सदैव प्राणिमात्रांच्या मान-सन्मानाचे रक्षण करतो आणि जीवांना आपल्या हरी नामाची कीर्ती देतो. ॥१॥रहाउ॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥

पूर्ण गुरूच्या माध्यमातून माणूस खऱ्या शब्दाचे चिंतन करून आपला स्वाभिमान समजतो.

ਹਿਰਦੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਦ ਵਸਿਆ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

ते काम क्रोध आणि अहंकाराचा त्याग करते आणि जगाला जीवन देणारा हरी सदैव येऊन त्याच्या हृदयात वास करतो.

ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥
अपरंपरा' नामाने हृदयात वास केल्याने भगवंत त्याला सदैव दृश्यमान असतात आणि सर्व ठिकाणी व्यापकपणे दिसतात.

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਨਾਉ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥
युगानुयुगे परमेश्वराची वाणी अनहद या शब्दानेच ओळखली जाते आणि मनाला ते नाम मधुर व मनोहर वाटते ॥२॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥
ज्या व्यक्तीने सतगुरुंची सेवा करून नाम ओळखले, त्याचे या जगात आगमन आणि जन्म सफल झाला.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਅਘਾਇਆ ॥
हरिरसाचा आस्वाद घेतल्यावर त्याचे मन सदैव तृप्त होते आणि सद्गुणांचे भांडार असलेल्या परमेश्वराचे गुणगान गाण्यात तो तृप्त राहतो.

ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥
त्याचे हृदय कमळ फुलले आहे आणि तो सदैव भगवंताच्या प्रेमात मग्न असतो आणि अनंत शब्द त्याच्या आत गुंजत राहतात.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥
त्याचे शरीर आणि मन शुद्ध झाले आहे आणि त्याचे वाणीही शुद्ध झाले आहेत आणि तो सत्यवादी बनून अंतिम सत्यात विलीन झाला आहे.॥ ३॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥
राम नावाचे माहात्म्य कोणालाच कळत नाही आणि ते गुरूंच्या उपदेशानेच हृदयात प्रवेश करते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਮਗੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥
जो गुरुमुख असतो तो मार्ग ओळखतो आणि पवित्र रसात तल्लीन राहतो.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥
सर्व जप, तपश्चर्या आणि संयम गुरूंकडूनच मिळतात आणि नाम हृदयात गुरुद्वारेच वास करते

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਨਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੭॥
हे नानक! जो नामाचा जप करतो तो सुंदर दिसतो आणि सत्याच्या दरबारात महान वैभव प्राप्त करतो. ॥४॥ ७ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੩ ਦੁਤੁਕੇ ॥
सोरठी मह ३ दुतुके ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਭਾਈ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਤਾ ਬੂਝ ਪਾਇ ॥
हे बंधू! सतगुरुंच्या भेटीनंतर माझी बुद्धी भ्रांतीपासून दूर गेली आहे, जर कोणी इंद्रियसुखामुळे मरण पावला, तर त्याला आध्यात्मिक जीवनाचे ज्ञान होते.

ਸੋ ਗੁਰੂ ਸੋ ਸਿਖੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿਸੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥
हे बंधू! तो गुरु आहे आणि तो शीख आहे ज्याचा प्रकाश देव त्याच्या परम प्रकाशात विलीन होतो. ॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
हे माझ्या मन! भगवंताशी एकरूप हो.

ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਥਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे बंधू! हरीचे स्तोत्र जपून ज्याचे हृदय गोड वाटते, तो गुरुमुख हरीच्या चरणी स्थान प्राप्त करतो. ॥१॥रहाउ॥

Page 603

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

हे भावा! गुरूशिवाय भगवंतावर प्रेम उत्पन्न होत नाही आणि स्वार्थी लोक द्वैतात अडकून राहतात.

ਤੁਹ ਕੁਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਭਾਈ ਪਲੈ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥

स्वार्थी व्यक्ती जी काही कृती करतो ती फळाची साल तोडण्याइतकी निरर्थक असते आणि त्यातून त्याला काहीही प्राप्त होत नाही. ॥२॥

ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਰਵਿਆ ਭਾਈ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥

हे भावा! गुरू भेटल्यावर नाम हृदयात शिरले आणि परमेश्वराप्रती खरी ओढ व आपुलकी निर्माण झाली.

ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੩॥

हे भावा! गुरूंच्या अपार प्रेमामुळेच मनुष्य भगवान हरींचे गुणगान गात राहतो.॥ ३॥

ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

हे भावा! ज्याने आपले लक्ष गुरूंच्या सेवेत केंद्रित केले आहे, त्याचे या जगात आगमन झाले आहे.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇ ॥੪॥੮॥

नानक म्हणतात की हे भावा! गुरूंच्या शब्दाने जीव भगवंताचे नाम घेतो आणि त्याच्यात विलीन होतो॥४॥८॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥

सोरठी महाला ३ घर १ ॥

ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਵਿਆਪਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਇ ॥

हे भावा! पृथ्वी, नरक आणि आकाश या तिन्ही लोकांचा समावेश असलेले हे जग रजोगुण, तमोगुण आणि सतोगुण या तीन गुणांमध्ये पूर्णपणे लीन झाले आहे आणि हा फरक केवळ गुरुमुख व्यक्तीच समजू शकतो.

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗਿ ਛੂਟੀਐ ਭਾਈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥੧॥

हे बंधू! रामनामात लीन राहिल्यानेच मोक्ष प्राप्त होतो, या संदर्भात विद्वान महापुरुषांना विचारले

तरी चालेल. ॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
हे माझ्या मन! रज, तम आणि सत्व या तीन गुणांचा त्याग कर आणि चतुर्थ स्थान परमपदावर मन एकाग्र कर.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे बंधू! तुझ्या मनात हरि वसला आहे, म्हणून सदैव हरिचे गुणगान करीत राहा. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੈ ਤੇ ਸਭਿ ਊਪਜੇ ਭਾਈ ਨਾਇ ਵਿਸਰਿਐ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥
हे बंधू! सर्व जीव नामापासूनच जन्म घेतात आणि नाम विसरून मरतात.

ਅਗਿਆਨੀ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਭਾਈ ਸੂਤੇ ਗਏ ਮੁਹਾਇ ॥੨॥
हे भाऊ! हे अज्ञानी जग भ्रमाने आंधळे झाले आहे आणि भ्रमात झोपलेले लोक भ्रमाने लुटले जात आहेत. ॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥
हे भावा! केवळ गुरुमुखी व्यक्तीच सावध राहून कल्याण पावतो आणि ऐहिक जीवनातील महासागर पार करतो.

ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥
हे बंधू! या जगात फक्त हरीचे नामच फलदायी आहे, म्हणून आपण फक्त हरीचे नामच हृदयात ठेवावे.॥३॥

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
हे भावा! गुरूंचा आश्रय घेऊन रामनामाचा जप केल्याने मोक्ष प्राप्त होतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਬੇੜਾ ਨਾਉ ਤੁਲਹੜਾ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਾਰਿ ਜਨ ਪਾਇ ॥੪॥੯॥
नानक म्हणतात की हे भावा, नाम हेच जहाज आहे आणि नामच तो तराफा आहे ज्यावर भगवंताचे भक्त संसारसागर पार करतात॥४॥९॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥
सोरठी महाला ३ घर १ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥
सत्गुरु हा सुखाचा सागर आहे, या जगात सुखाचे दुसरे स्थान नाही.

ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਦੁਖਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪਿਆ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥੧॥
अहंकारामुळे सर्व जग दु:ख व व्याधींनी ग्रासले आहे त्यामुळे लोक जन्म घेतात, मरतात आणि रडत असतात ॥१॥

ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥
हे जीव! सतगुरुंची निस्वार्थ सेवा केल्याने सुख प्राप्त होते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਜਾਹਿਗਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
सत्गुरुंची सेवा केली तरच सुख मिळेल, नाहीतर तुमचा अनमोल जन्म गमावून या जगातून निघून जाल. ॥१॥रहाउ॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥
रज, तम आणि सत् या त्रिविध मायाच्या प्रभावाखाली मनुष्य इकडे तिकडे धावतो आणि अनेक कर्मे करतो, पण त्याला हरिरसाची गोडी मिळत नाही.

ਸੰਧਿਆ ਤਰਪਣੁ ਕਰਹਿ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥
संध्याकाळी तो पितरांना जल अर्पण करतो आणि गायत्री मंत्राचा उच्चार करतो, परंतु ज्ञानाशिवाय त्याला फक्त त्रास होतो. ॥२॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥
सतगुरुंची सेवा करणारा माणूस खूप भाग्यवान असतो पण सत्गुरूंकडून तेच मिळते जे देव स्वतः देतो.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਜਨ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੩॥
हरी रस प्यायल्याने भक्त सदैव तृप्त राहतात आणि त्यांच्या मनातील स्वाभिमान काढून टाकतात.॥ ३॥

ਇਹੁ ਜਗੁ ਅੰਧਾ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥
हे जग आंधळे आहे! प्रत्येकजण अज्ञानाने वागतो. गुरूशिवाय त्यांना योग्य मार्ग सापडत नाही.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਅਖੀ ਵੇਖੈ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧੦॥
हे नानक! जर एखाद्याला सतगुरू भेटले तर मनुष्य ज्ञानाच्या डोळ्यांनी पाहू लागतो आणि

स्वतःच्या अंतःकरणात सत्याची प्राप्ती करतो॥४॥१०॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सोरठी महला ३॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਭਰਮਾਈ ॥
गुरूंची सेवा केल्याशिवाय मनुष्य चारही युगांत अत्यंत दुःखांनी वेढलेला राहतो आणि भटकत राहतो.

ਹਮ ਦੀਨ ਤੁਮ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਦਾਤੇ ਸਬਦੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥
हे देवा! आम्ही खूप गरीब आहोत आणि युगानुयुगे देणारा तू आहेस, आम्हाला शब्दाचे ज्ञान दे. ॥१॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਪਿਆਰੇ ॥
हे प्रभू! आमच्यावर दया कर.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਆਧਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
आम्हांला सतगुरु दत्ताने भेटा आणि हरी नामाचा आधार द्या. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥
माझ्या वासना आणि दुविधा दूर करून आणि आरामदायी अवस्थेत लीन होऊन मी शाश्वत नाम प्राप्त केले आहे.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥
पापांचा नाश करणाऱ्या हिरव्या रसाचा आस्वाद घेतल्याने माझे मन शुद्ध झाले आहे. ॥२॥

ਸਬਦਿ ਮਰਹੁ ਫਿਰਿ ਜੀਵਹੁ ਸਦ ਹੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥
गुरूंच्या वचनात तल्लीन होऊन तुम्ही अहंकाराचा वध केलात तर तुम्ही सदैव जिवंत राहाल आणि पुन्हा कधीही मरणार नाही.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ਸਬਦੇ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੩॥
हरिनामामृत सदैव ह्दयाला गोड लागते पण गुरूंच्या शब्दाने ते दुर्लभ व्यक्तीलाच मिळते.॥३॥

ਦਾਤੈ ਦਾਤਿ ਰਖੀ ਹਥਿ ਅਪਣੈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ॥
त्या महान दाताने सर्व भेटवस्तू आपल्या हातात ठेवल्या आहेत आणि ज्याला पाहिजे त्या त्या देत आहेत.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦਰਗਹ ਜਾਪਹਿ ਸੇਈ ॥੪॥੧੧॥
हे नानक! ज्यांनी हरी नामात तल्लीन होऊन सुख प्राप्त केले आहे, ते भगवंताच्या दरबारात सत्यवादी दिसतात॥४॥११॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सोरठी महाला ३॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ॥
जेव्हा एखादी व्यक्ती सतगुरुची सेवा करते तेव्हा त्याच्यामध्ये एक नैसर्गिक सूर निर्माण होतो आणि तेव्हाच त्याला मोक्ष आणि ज्ञान प्राप्त होते.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥
हरीचे खरे नाम त्याच्या मनात वास करून नामरूपाने भगवंतात विलीन होतो ॥१॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥
सतगुरूंशिवाय सारे जग वेडे झाले आहे.

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣੈ ਝੂਠੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
आंधळ्या मनाच्या माणसाला शब्दांमधील फरक कळत नाही आणि तो खोट्या भ्रमात भरकटत राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਕਮਾਏ ॥
तिहेरी मायेने मनुष्याला भ्रमात टाकले आहे त्यामुळे तो अहंकाराची बंधने जपत राहतो.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਊਭਉ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥
जन्म-मृत्यू त्याच्या डोक्यावर राहतो आणि गर्भात राहिल्यानंतर त्याला त्रास होत राहतो. ॥२॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਰਤਹਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥
संपूर्ण जग मायेच्या तीन गुणांच्या प्रभावाखाली कार्यरत आहे आणि अहंकारामुळे मान आणि आदर गमावला आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਚੀਨੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥
जो गुरुमुख होतो त्याला चौथ्या श्लोकाचे ज्ञान होते आणि राम नामाने आनंदी राहतो.॥ ३॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥
हे देवा! माया, रज, तम आणि सत् हे तिन्ही गुण तुझीच निर्मिती आहेत आणि तूच निर्माता आहेस. तुम्ही जे काही करता ते जगात घडते.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈ ॥੪॥੧੨॥
हे नानक! राम नामाने आणि गुरूंच्या शब्दानेच मोक्ष प्राप्त होतो, स्वाभिमान नाहीसा होतो ॥४॥१२॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
सोरठी महल्ला ४ घररु १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਹੁ ॥
प्रिय भगवान स्वतः सर्व प्राणिमात्रांमध्ये व्याप्त आहेत आणि स्वतः अभंग राहतात.

ਵਣਜਾਰਾ ਜਗੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥
तो स्वतःच जगाच्या रूपाने वंजारा आहे आणि स्वतःच खरा सावकार आहे.

ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥੧॥
तो लाडका प्रभू स्वत: व्यापारी व व्यापारी असून तेच खरे भांडवल आहे. ॥१॥

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹ ॥
हे माझ्या मन! हरिचा जप कर आणि त्याचीच स्तुती कर.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ॥ ਰਹਾਉ ॥
केवळ गुरूंच्या अपार कृपेनेच ते अमृत स्वरूप, अगम्य आणि अथांग प्रेम करणारा भगवंत मिळू शकतो.॥१॥रहाउ॥

ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸਭ ਵੇਖਦਾ ਪਿਆਰਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੇ ਆਪਿ ਮੁਹਾਹੁ ॥
तो प्रिय भगवान स्वतः सर्वांचे ऐकतो आणि पाहतो आणि तो स्वतःच सर्व प्राणिमात्रांच्या मुखातून बोलतो.

ਆਪੇ ਉਝੜਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਰਾਹੁ ॥
तो प्रिय परमेश्वर स्वतः वाईट मार्ग लादतो आणि स्वतःच योग्य मार्ग प्रदान करतो.

ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥
त्या प्रिये, तूच सर्वस्व आहेस आणि बेफिकीर आहेस. ॥२॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਿਰਿ ਆਪੇ ਧੰਧੜੈ ਲਾਹੁ ॥
तो स्वतः विश्वाची निर्मिती करतो आणि स्वतःच प्रत्येक जीवाला सांसारिक कार्यात गुंतवून ठेवतो.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਮਰਿ ਜਾਹੁ ॥
तो प्रिय प्रभू स्वतः जीवांची निर्मिती करतो आणि जेव्हा तो स्वतःच जीवांचा नाश करतो तेव्हा त्यांचा नाश होतो.

ਆਪੇ ਪਤਣੁ ਪਾਤਣੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਹੁ ॥੩॥
तो स्वत: घाट आणि नाविक आहे आणि स्वतःच लोकांना पार पाडतो. ॥३॥

ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਚਲਾਹੁ ॥
तो स्वतःच सागर आहे आणि तो स्वतःच जहाज आहे. तो स्वत: मास्टर बोटमॅन म्हणून जहाज चालवतो.

ਆਪੇ ਹੀ ਚੜਿ ਲੰਘਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵੇਖੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥
तो प्रिय परमेश्वर स्वतः जहाजावर चढून जातो. तो परम परमेश्वर, विश्वाचा राजा, त्याच्या अद्भुत कृत्यांना निर्माण करतो आणि पाहत असतो.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਹੁ ॥੪॥੧॥

तो स्वतः दयाळू आहे, हे नानक, तो स्वतःच जीवांना क्षमा करतो आणि त्यांना स्वतःशी जोडतो. ॥४॥ १॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਥਾ ॥

सोरठी महाला ४ चौथा॥

ਆਪੇ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਆਪੇ ਖੰਡ ਆਪੇ ਸਭ ਲੋਇ ॥

देव स्वत: अंड्यातून जन्माला येतो, गर्भातून जन्म घेतो, गर्भातून जन्म घेतो, घामापासून जन्मतो, पृथ्वीपासून जन्मतो. तो स्वतः पृथ्वीचा एक भाग आहे आणि स्वतःच संपूर्ण जग आहे.

ਆਪੇ ਸੂਤੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਮਣੀਆ ਕਰਿ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥

तो स्वतःच सूत्र आहे आणि स्वतःकडे अनेक रत्ने आहेत. आपल्या सामर्थ्याने त्याने संपूर्ण जगाला बांधून ठेवले आहे.

ਆਪੇ ਹੀ ਸੂਤਧਾਰੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਸੂਤੁ ਖਿੰਚੇ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਹੋਇ ॥੧॥
तो लाडका परमेश्वर स्वतः सद्गुरू आहे, तो धागा ओढला की जगाचा नाश होतो. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
हे मन! मला श्री हरीशिवाय दुसरा आधार नाही.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਦਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਚੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
सतगुरुंमध्येच नामाचा खजिना आहे आणि तो प्रिय परमेश्वर आपल्या कृपेने आपल्या मुखात नाम अमृत टाकत असतो.॥१॥रहाउ॥

ਆਪੇ ਜਲ ਥਲਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥
प्रिय प्रभू स्वतः समुद्रात आणि पृथ्वीवर सर्वत्र विराजमान आहेत आणि तो जगात जे काही करतो ते घडते.

ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਦਾ ਪਿਆਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
तो प्रिय परमेश्वर सर्व प्राणिमात्रांना अन्न पुरवतो, त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही.

ਆਪੇ ਖੇਲ ਖੇਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥
तो देव स्वतः जगाचे खेळ खेळतो आणि तो स्वतः जे काही करतो ते जगात घडते.॥ २॥

ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥
तो प्रिय परमेश्वर स्वतः शुद्ध आहे आणि त्याची कीर्तीही शुद्ध आहे.

ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥
त्याला स्वतःचे मूल्यमापन माहित आहे आणि तो जे काही करतो तेच करतो.

ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਲਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥
तो प्रेयसी स्वतः अदृश्य आहे आणि त्याला दिसू शकत नाही आणि तो स्वतःच जीवाला त्याचे दर्शन घडवतो. ॥३॥

ਆਪੇ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
तो प्रिय परमेश्वर स्वतः खोल आणि गंभीर आहे, त्याच्यासारखा महान सृष्टीत कोणीही नाही.

ਸਭਿ ਘਟ ਆਪੇ ਭੋਗਵੈ ਪਿਆਰਾ ਵਿਚਿ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥
तो प्रिय व्यक्ती सर्व हृदयात व्यापून राहून आनंद घेतो आणि सर्व स्त्री-पुरुषांमध्ये असतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥
हे नानक! प्रिय भगवान स्वतः गुप्त स्वरूपात सर्वव्यापी आहेत आणि केवळ गुरूद्वारे प्रकट होतात. ॥४॥ ॥२॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सोरठी महाल ४॥

ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ॥
प्रिय परमेश्वर स्वतः सर्वशक्तिमान आहे, तो स्वतःच जग निर्माण करतो आणि स्वतःच त्याचा नाश करतो.

ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵੇਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥
तो स्वत: त्याची निर्मिती पाहून आनंदित होतो आणि स्वतःचे मनोरंजन करून ते स्वतः पाहतो.

ਆਪੇ ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥੧॥
तो प्रिय भगवान स्वतः वनात आणि गवतामध्ये सर्वत्र विराजमान असतो आणि तो गुरुद्वारेच ओळखला जातो.॥१॥

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥
हे मन! हरिचे नामस्मरण कर आणि नामाच्या आनंदाने तू तृप्त होशील.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हरिनामामृत महा रस गोड असून त्याची चव गुरूंच्या शब्दातून चाखल्यावरच कळते. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪੇ ਤੀਰਥੁ ਤੁਲਹੜਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਤਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥
तो प्रिय भगवान स्वतःच तीर्थस्थान आणि नाव आहे आणि तो स्वतः लोकांना पार करून देतो.

ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਛੁਲੀ ਹਰਿ ਆਪੈ ॥
तो स्वतःच जाळे घालतो आणि तो हरी स्वतःच संसाराच्या जाळ्यात अडकलेला जगाचा मासा आहे.

ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਈ ਪਿਆਰਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਪੈ ॥੨॥
तो प्रिय परमेश्वर अविस्मरणीय आहे आणि तो विसरत नाही. मला त्याच्याइतका महान दुसरा कोणी दिसत नाही.॥ २॥

ਆਪੇ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਧੁਨਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਆਪੈ ॥
तो प्रिय भगवान स्वतः सिंदीनाद योगींची वीणा आणि ध्वनी आहे आणि स्वतःच आवाज वाजवतो.

ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ॥
तो स्वतः योगी असून स्वतः तपश्चर्या करतो.

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਹੈ ਚੇਲਾ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥੩॥
ते प्रभू स्वतःच सतगुरु आणि शिष्य आणि ते स्वतः उपदेश करतात. ॥३॥

ਆਪੇ ਨਾਉ ਜਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ॥
तो प्रिय भगवान स्वतः जीवांना आपले नामस्मरण करायला लावतात आणि स्वतः नामस्मरण करतात.

ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸੁ ਆਪੈ ॥
तो प्रिय व्यक्ती स्वतः अमृत आहे आणि स्वतः अमृत रस पितो.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਲਾਹਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥੪॥੩॥
तो रम्य परमेश्वर स्वतःची स्तुती करतो. सेवक नानक हरिच्या रसाने तृप्त होतात. ॥४॥ ३॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सोरठी महाल ४॥

ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਆਪਿ ਤਰਾਜੀ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਇਆ ॥
देव स्वतःच तराजू आहे, तो स्वतःच तराजू आहे आणि त्याने स्वतःच जगाला वजनाने तोलले आहे

ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਕਰਾਇਆ ॥
तो स्वतः सावकार आहे, स्वतः व्यापारी आहे आणि स्वतः व्यवसाय करून घेतो.

ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਪਿਆਰੈ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਇਆ ॥੧॥

त्या प्रिय प्रभूने स्वतः पृथ्वीची निर्मिती करून ती एक चार मशा वजनाने तोलली आहे. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

हे माझ्या मन! भगवान हरीचे स्मरण करून मला सुख प्राप्त झाले आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

हरिचे मनोहर नाम हे सुख आणि समृद्धीचे भांडार आहे आणि परात्पर गुरुंनी ते मला गोड केले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪਿ ਜਲੁ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥

तो स्वतःच पृथ्वी आणि जल आहे आणि तो स्वतःच सर्व काही करतो आणि जीवांना करून देतो.

ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਲੁ ਮਾਟੀ ਬੰਧਿ ਰਖਾਇਆ ॥

तो प्रेमळ परमेश्वर स्वतः आदेशाची अंमलबजावणी करतो आणि पाणी आणि जमीन नियंत्रित करतो.

ਆਪੇ ਹੀ ਭਉ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬੰਨਿ ਬਕਰੀ ਸੀਹੁ ਹਢਾਇਆ ॥੨॥

त्या प्रेयसीनेच जीवांमध्ये भीती निर्माण करून शेळी आणि सिंह यांना एकत्र बांधून ठेवले आहे. ॥२॥

ਆਪੇ ਕਾਸਟ ਆਪਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਰਖਾਇਆ ॥
देवा! तो स्वतः लाकूड आहे आणि त्याने स्वतः लाकडात अग्नी ठेवला आहे.

ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਭੈ ਅਗਨਿ ਨ ਸਕੈ ਜਲਾਇਆ ॥
तो प्रेयसी स्वतः लाकूड आणि अग्नी या दोन्हीमध्ये क्रियाशील आहे आणि त्याच्या भीतीमुळे अग्नी लाकूड जाळू शकत नाही.

ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਾਹ ਲੈਦੇ ਸਭਿ ਲਵਾਇਆ ॥੩॥
माझा प्रिय प्रभू तोच आहे जो आपल्याला मारून पुन्हा जिवंत करतो आणि सर्व लोक त्याने दिलेला श्वास घेतात.॥ ३॥

ਆਪੇ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥
तो प्रिय भगवान स्वतःच सामर्थ्य आणि स्थिर दरबार आहे आणि त्यानेच जीवांना त्यांच्या कार्यात गुंतवून ठेवले आहे.

ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ॥
हे प्रिय! जसे तो स्वत: फिरतो, जसे माझ्या हरी प्रभूला आवडते तसे आपण चालतो.

ਆਪੇ ਜੰਤੀ ਜੰਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਜਹਿ ਵਜਾਇਆ ॥੪॥੪॥
ते स्वत: संगीतकार आणि वाद्य वादक आहेत. हे नानक, परमेश्वर जसा खेळतो तसा माणूस खेळतो. ॥४॥ ४॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सोरठी महाल ४॥

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਚਾਨਾਣੁ ॥
प्रिय प्रभू स्वतः विश्वाची निर्मिती करतात आणि सूर्य आणि चंद्र यांना प्रकाश देतात.

ਆਪਿ ਨਿਤਾਣਿਆ ਤਾਣੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਮਾਣੁ ॥
तो प्रिय परमेश्वर स्वतः दुर्बलांचे सामर्थ्य आहे आणि आदरणीय लोकांचा सन्मान आहे.

ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਖਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੧॥
तो स्वतः सर्वांचे दयाळूपणे रक्षण करतो आणि ज्ञानी आणि सर्वज्ञ आहे. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥
हे माझ्या मन! राम नामाचा जप करून हे नामच दर्ग्यात जाण्याचा परवाना आहे.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਧਿਆਇ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
चांगल्या संगतीत सामील होऊन तुम्ही भगवंताचे स्मरण केले पाहिजे, त्यामुळे तुमचा पुन्हा जन्म होणार नाही आणि मृत्यू होणार नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਣ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥
तो प्रिय परमेश्वर स्वतः सर्व सद्गुणांमध्ये क्रियाशील असतो आणि स्वतः सगुण बनतो.

ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥
तो स्वतः सजीवांवर कृपा करतो आणि स्वतः सत्याच्या चिन्हाची देणगी देतो.

ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥੨॥
तो प्रेयसी स्वतः आदेशात सक्रिय राहतो आणि स्वतः आदेश देतो. ॥२॥

ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦਾਣੁ ॥
तो प्रिय व्यक्ती स्वतःच भक्तीचे भांडार आहे आणि स्वतःच भक्तीचे दान देतो.

ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥
प्रिय प्रभू स्वतः जीवांना आपली उपासना करायला लावतात आणि त्यांना जगात आदराने बहाल करतात.

ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੩॥
तो स्वत: शुन्य समाधी प्राप्त करतो आणि स्वत: सद्गुणांचा खजिना असतो॥३॥

ਆਪੇ ਵਡਾ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪਰਧਾਣੁ ॥
प्रिय परमेश्वर स्वतः महान आणि सर्वोच्च आहे.

ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਤੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥
तो स्वतःचे मूल्यमापन करतो आणि त्याचे स्वतःचे प्रमाण आणि माप आहे.

ਆਪੇ ਅਤੁਲੁ ਤੁਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੫॥
तो प्रिय परमेश्वर स्वतः अतुलनीय आहे पण जीवांना तोलणारा आहे. त्यासाठी नानक नेहमी स्वतःचा त्याग करतात. ॥४॥ ५॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सोरठी महल्ला ४॥

ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਉਮਾਹਾ ॥
तो प्रिय भगवंत स्वतःच जीवांना आपल्या सेवेत गुंतवून घेतो आणि स्वतः त्यांच्यात भक्तीचा आवेश निर्माण करतो.

ਆਪੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾ ॥
तो स्वत: भक्तांना त्याचे गुणगान गायला लावतो आणि स्वत: त्याच्या शब्दात लीन होतो.

ਆਪੇ ਲੇਖਣਿ ਆਪਿ ਲਿਖਾਰੀ ਆਪੇ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਹਾ ॥੧॥
तो स्वतः लेखणी आहे, तो स्वतःच लेखक आहे आणि तो स्वतःच जीवांच्या कर्माची नोंद लिहितो॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ॥
हे माझ्या हृदया! उत्साहाने रामाचे नाव गा.

ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ਲੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
भाग्यवान जीवांना परात्पर गुरुकडून हरिनामाचा लाभ मिळतो आणि त्यांचा प्रत्येक दिवस आनंदमय असतो. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਬਨਿ ਆਪੇ ਗਊ ਚਰਾਹਾ ॥
प्रिय भगवान, गोपी स्वतः राधा आणि श्रीकृष्ण आहेत आणि ते स्वतः वृंदावनात गायी चरत आहेत.

ਆਪੇ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਵੰਸੁ ਵਜਾਹਾ ॥
तो स्वतः गडद देखणा कन्हैया आहे आणि तो स्वतः मधुर आवाजात बासरी वाजवतो.

ਕੁਵਲੀਆ ਪੀੜੁ ਆਪਿ ਮਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਬਾਲਕ ਰੂਪਿ ਪਚਾਹਾ ॥੨॥
त्या प्रिय भगवंताने स्वतः कुबलियपीड हत्तीला बालकाचे रूप घेऊन मारले होते. ॥२॥

ਆਪਿ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਚੋਜਾਹਾ ॥

तो स्वत: रिंगण तयार करतो आणि करमणूक तयार करतो आणि ते स्वतः पाहतो.

ਕਰਿ ਬਾਲਕ ਰੂਪ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਚੰਡੂਰੁ ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ ਮਾਰਾਹਾ ॥

त्याने स्वतः बाल कृष्ण कन्हैयाच्या रूपात जन्म घेतला आणि कृष्णाद्वारे चांदूर कास आणि केशीचा वध केला.

ਆਪੇ ਹੀ ਬਲੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਬਲੁ ਭੰਨੈ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾਹਾ ॥੩॥

तो प्रिय भगवान स्वतः शक्तीचे रूप आहे आणि तो मूर्ख आणि मूर्ख लोकांच्या शक्तीला दाबतो.॥ ३॥

ਸਭੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਵਸਿ ਆਪੇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਾਹਾ ॥

तो प्रिय परमेश्वर स्वतः सर्व जग निर्माण करतो आणि जगाची व्यवस्था त्याच्या नियंत्रणात आहे.

ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ਆਪੇ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਖਿੰਚੈ ਤਿਉ ਜਾਹਾ ॥
तो स्वतः जीवांच्या गळ्यात जीवनाची दोरी घालतो आणि जसे परमेश्वर त्यांना खेचतो, तसे जीवही जीवनमार्गाकडे वाटचाल करतात.

ਜੋ ਗਰਬੈ ਸੋ ਪਚਸੀ ਪਿਆਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੬॥
नानक म्हणतात की हे प्रिय, ज्याला फक्त अभिमान आहे त्याचा विनाश होतो. म्हणून भगवंताचे नामस्मरण करा आणि त्याच्या भक्तीत लीन राहा. ॥४॥ ६ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੪ ਦੁਤੁਕੇ ॥
सोरठी मह ४ दुतुके ॥

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਵਿਛੁੜੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
अनेक जन्मापासून परमात्म्यापासून दुरावलेला मन असलेला मनुष्य पुष्कळ दुःख भोगतो आणि अहंकाराच्या प्रभावाखाली राहिल्याने तो कृतीत सक्रिय असतो.

ਸਾਧੂ ਪਰਸਤ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੋਬਿਦ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥
ऋषींच्या रुपात गुरूच्या चरणस्पर्शाने भगवंताची प्राप्ती होते. हे गोविंद! मी फक्त तुझाच आश्रय घेण्यासाठी आलो आहे. ॥१॥

ਗੋਬਿਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥
गोविंदची पत्नी मला खूप प्रिय आहे.

ਜਬ ਸਤਸੰਗ ਭਏ ਸਾਧੂ ਜਨ ਹਿਰਦੈ ਮਿਲਿਆ ਸਾਂਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा मी संतांसोबत सत्संग केला तेव्हा मला माझ्या हृदयात मुरारी प्रभू सापडले ज्यांनी मला शांती दिली. ॥१॥रहाउ॥

ਤੂ ਹਿਰਦੈ ਗੁਪਤੁ ਵਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤੇਰਾ ਭਾਉ ਨ ਬੁਝਹਿ ਗਵਾਰੀ ॥
हे देवा! तू आम्हा प्राणिमात्रांच्या हृदयात गुप्त रूपाने राहतोस पण आम्हा साध्या माणसांना तुझे प्रेम कळत नाही.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨॥
महापुरुष सतगुरुंच्या मदतीने परमेश्वराचे प्रत्यक्ष दर्शन घडते. आता मी फक्त त्याचे गुणगान गातो आणि परमेश्वराच्या गुणांचाच विचार करतो. ॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਸਾਤਿ ਆਈ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥
गुरूच्या सहवासात राहून माझे मन तेजस्वी झाले आहे आणि शांती मिळाल्याने माझ्या मनातून दुष्ट मन दूर झाले आहे.

ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪੁਰਖ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥
हे सतगुरु! तुमच्या चांगल्या संगतीमुळे मला माझ्या आत्म्यात ब्रह्म जाणून सुख प्राप्त झाले आहे॥३॥

ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ॥
हे भगवंता! ज्यांना तुझा अपार आशीर्वाद मिळाला आहे, त्यांना गुरूंची प्राप्ती झाली आहे आणि गुरूंच्या सहवासाने त्यांना तुझी प्राप्ती झाली आहे.

ਨਾਨਕ ਅਤੁਲੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥੪॥੭॥
हे नानक! त्यांना अतुलनीय नैसर्गिक आनंद प्राप्त झाला आहे आणि आता तो दररोज भगवंतामध्ये लीन होऊन जागृत राहतो. ॥४॥ ७ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सोरठी महाल ४॥

ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
माझे मन हरीच्या प्रेमाने मोहित झाले आहे आणि मी हरिशिवाय राहू शकत नाही.

ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਬਿਨੁ ਨੀਰੈ ਬਿਨਸੈ ਤਿਉ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧॥
ज्याप्रमाणे पाण्याशिवाय मासा नष्ट होतो, त्याचप्रमाणे हरिच्या नावाशिवाय आत्मा मरतो. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਜਲੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥
हे परमेश्वरा! मला हरिनामाच्या रूपाने कृपेचे पाणी दे.

ਹਉ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਗਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
मी रात्रंदिवस मनात नाम मागत राहतो आणि नामानेच मला शांती मिळते. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਬਿਲਲਾਵੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥
जसे बाळाला पाण्याशिवाय त्रास होतो आणि पाण्याशिवाय त्याची तहान भागत नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਲੁ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਹਰਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥

त्याचप्रमाणे गुरूंच्या द्वारेच ब्रह्मस्वरूपातील पाण्याचे सुख प्राप्त होते आणि मनुष्य सहज भगवंताच्या प्रेमाने परिपूर्ण होतो.॥२॥

ਮਨਮੁਖ ਭੂਖੇ ਦਹ ਦਿਸ ਡੋਲਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥

बुद्धीहीन, भ्रमाचे भुकेलेले, दहा दिशांना भटकत राहतात आणि नामापासून वंचित राहिल्यामुळे खूप त्रास सहन करावा लागतो.

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵੈ ਦਰਗਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਈ ॥੩॥

असे लोक जन्म-मृत्यू घेत राहतात, पुन्हा पुन्हा जिवंत होतात आणि भगवंताच्या दरबारात कठोर शिक्षा भोगत असतात.॥ ३॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥

भगवंताने आशीर्वाद दिल्यास मनुष्य हरीचे गुणगान गातो आणि त्याला हृदयात हरिरस प्राप्त होतो.

ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੮॥

हे नानक! भगवान नानक दयाळू आहेत आणि ज्यांच्यावर तो दयाळू आहे त्यांची तहान त्याच्या शब्दांद्वारे शमवतो. ॥४॥ ८॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਪੰਚਪਦਾ ॥

सोरठी महाला ४ पंचपद ॥

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਸਿਧਿ ਹੋਈ ਸਿਧੀ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥

जर मनुष्याने अजिंक्य मन जिंकले तर त्याला सिद्धी मिळते आणि सिद्धीमुळे त्याला ज्ञान प्राप्त होते.

ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਸਰ ਲਾਗੇ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਾਟਿਆ ਜਾਈ ॥੧॥

भगवंताच्या प्रेमाचे बाण शरीरात लागल्यावर भ्रम दूर होतो॥१॥

ਮੇਰੇ ਗੋਬਿਦ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥

हे माझ्या गोविंदा! तुझ्या सेवकाला तुझ्या नामाचा महिमा दे.

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਹੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

गुरूंच्या उपदेशानेच माझ्या हृदयात तुझे रामाचे नाव उजळून टाक, कारण मी सदैव तुझ्या

शरणात राहीन. ॥१॥रहाउ॥

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਮਨ ਮੂਰਖ ਚੇਤਿ ਅਜਾਣਾ ॥
हे मूर्ख आणि अचेतन मन! हे सर्व जग जन्म-मृत्यूच्या प्रभावाखाली आहे, म्हणून केवळ भगवंताची पूजा कर.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਾ ॥੨॥
हे श्रीहरी! माझ्यावर दया करा आणि मला गुरूंशी भेटा म्हणजे मी तुमच्या हरी नामात लीन होईन.॥ २॥

ਜਿਸ ਕੀ ਵਥੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਏ ॥
हे नाव कोणाची अनमोल गोष्ट आहे हे फक्त देवालाच माहीत. ज्याला तो ही मौल्यवान वस्तू देतो त्याला ती मिळते.

ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥੩॥
ही नामित वस्तू अत्यंत अद्वितीय, अगम्य, अदृश्य आहे आणि लक्ष्य न करता येणारी गोष्ट पूर्ण गुरुद्वारेच दृश्यमान होते. ॥३॥

ਜਿਨਿ ਇਹ ਚਾਖੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਗੂੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥
त्याची चव ज्याने चाखली त्यालाच कळते. मुका माणूस मिठाईची चव सांगू शकत नाही असे आहे.

ਰਤਨੁ ਲੁਕਾਇਆ ਲੂਕੈ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਲੁਕਾਈ ॥੪॥
कोणी कितीही रत्न लपविले तरी नाव लपून राहू शकत नाही. ॥४॥

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥
हे देवा! ही संपूर्ण सृष्टी तुझी आहे. तूच मध्यस्थ आहेस आणि तूच आम्हा सर्वांचा स्वामी आहेस.

ਜਿਸ ਨੋ ਦਾਤਿ ਕਰਹਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੫॥੯॥
नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा! तू ज्याला दान देतोस त्यालाच ते मिळते. तुमच्याशिवाय कोणीही हे साध्य करू शकत नाही.॥ ५॥ ६॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੇ
सोरठी महाला ५ घरु १ तितुके

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਿਸੁ ਹਉ ਜਾਚੀ ਕਿਸ ਆਰਾਧੀ ਜਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ ॥
जेव्हा सर्व जीव ईश्वराने निर्माण केले आहेत, तेव्हा त्याच्याशिवाय मी कोणाला विचारावे, कोणाची पूजा करावी?

ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ ਸੋ ਸੋ ਖਾਕੂ ਰਲਸੀ ॥
महान व्यक्ती दिसणाऱ्या व्यक्तीचेही शेवटी धूळफेक होते.

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ਸਭਿ ਸੁਖ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦੇਸੀ ॥੧॥
तो निराकार आहे, निर्भय आहे, तोच संसारातील जन्म-मृत्यूची बंधने दूर करणारा आहे आणि तो स्वतःच सर्व सुख आणि नवीन संपत्ती देतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਦਾਤੀ ਰਾਜਾ ॥
हे श्री हरी! जेव्हा तुम्ही दिलेल्या दानाने मी तृप्त होतो, तेव्हा.

ਮਾਣਸੁ ਬਪੁੜਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
या गरीब माणसाची मी स्तुती का करावी? ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤਿਸ ਕੀ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥
ज्याने भगवंताचे ध्यान केले, जगातील सर्व काही त्याचे झाले आहे आणि भगवंताने त्याची सर्व भूक भागवली आहे.

ਐਸਾ ਧਨੁ ਦੀਆ ਸੁਖਦਾਤੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਕਬ ਹੀ ਜਾਈ ॥
आनंद देणाऱ्या भगवंताने अशी संपत्ती दिली आहे जी कधीही संपत नाही.

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥
सतगुरुंनी मला पुन्हा त्यांच्याशी जोडले आहे, आता मी खूप आनंदी आहे आणि नैसर्गिक आनंदात लीन आहे. ॥२॥

ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥
हे माझ्या मन! नामाचे गुणगान कर, नामाची पूजा कर आणि नामाची स्तुती कर.

ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥
संतांची शिकवण लक्षपूर्वक ऐकल्याने मृत्यूचे सर्व भय नाहीसे झाले.

ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੇ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥
ज्यांच्यावर माझ्या प्रभूची कृपा झाली, त्यांनी गुरूंचे वचन घेतले. ॥३॥

ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਦਇਆਲਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू सर्व प्राणिमात्रांवर दयाळू असताना तुझे मूल्यमापन कोण करू शकेल?

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਕਿਆ ਹਮ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥
हे परमपिता! जगात सर्व काही तुझ्यामुळेच चालते, आम्ही जीव काय करू शकतो?

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰਾ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੪॥੧॥
हे देवा! नानक तुझा सेवक आहे, त्याचे रक्षण कर जसे पिता आपल्या मुलावर दया करतो. ॥४॥ १॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚੌਤੁਕੇ ॥
सोरठी महाला ५ घरु १ चौतुके ॥

ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰ ॥
हे भावा! मन, शरीर आणि अंतःकरणात प्रेम उत्पन्न करून गुरु गोविंदांची स्तुती केली पाहिजे.

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥
खरा भगवंत हृदयात वास करणे हे सर्वोत्तम जीवन आचरण आहे.

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸੇ ਤਨ ਹੋਏ ਛਾਰ ॥
ज्या शरीरात भगवंताचे नाम उत्पन्न होत नाही ते शरीर जळून राख होते.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਜਿਨ ਏਕੰਕਾਰ ਅਧਾਰ ॥੧॥
मी माझे हृदय आणि शरीर त्या चांगल्या संगतीला समर्पण केले आहे ज्याला एकच भगवंताचा आधार आहे. ॥१॥

ਸੋਈ ਸਚੁ ਅਰਾਧਣਾ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥
हे बंधू! ज्याच्यापासून सर्व काही निर्माण झाले आहे त्या परम सत्याचीच पूजा करा.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਾਣਾਇਆ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
पूर्ण गुरूंनी ज्ञान दिले आहे की त्या एका ईश्वराशिवाय दुसरा कोणीही समर्थ नाही.॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਭਾਈ ਗਣਤ ਨ ਜਾਇ ਗਣੀ ॥
अरे भावा! देवाच्या नावाशिवाय इतके सडले आणि मेले की मोजता येणार नाही.

ਵਿਣੁ ਸਚ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਧਣੀ ॥
सत्याशिवाय पवित्रता प्राप्त होत नाही आणि तो सद्‌गुरू सत्य आणि अगम्य आहे.

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਭਾਈ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀ ਮਣੀ ॥
हे बंधू! सांसारिक गोष्टींचा अहंकार मिथ्या आहे आणि त्यात रमून गेल्याने जन्म-मृत्यूचे चक्र नष्ट होत नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰਦਾ ਭਾਈ ਦੇ ਨਾਵੈ ਏਕ ਕਣੀ ॥੨॥
हे भावा! गुरुमुख मनुष्य भगवंताच्या नामाचा एक कण देऊन करोडो लोकांना मुक्त करू शकतो. ॥२॥

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿਆ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥
हे बंधू! मी स्मृती आणि धर्मग्रंथांचे सखोल विश्लेषण केले आहे, परंतु सत्गुरूंशिवाय गोंधळ दूर होत नाही.

ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕਰਿ ਥਾਕਿਆ ਭਾਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਬੰਧਨ ਪਾਇ ॥
मनुष्य पुष्कळ कर्म करून थकतो पण तरीही तो पुन्हा पुन्हा बंधनात पडतो.

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਸੋਧੀਆ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥
हे बंधू! मी सर्व दिशांना शोधून काढले आहे पण सतगुरुशिवाय मोक्षाचा मार्ग नाही.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥
हे भावा! नशिबाने मला गुरु मिळाला आहे आणि आता मी फक्त हरिनामाचे ध्यान करतो. ॥३॥

ਸਚੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲਾ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੇ ਸੋਇ ॥
हे बंधू! परम सत्य हे नेहमीच पवित्र असते आणि जे सत्य आहेत तेच पवित्र असतात.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
हे भावा! देव ज्याच्यावर करुणेने पाहतो त्याला ते प्राप्त होते.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਨੁ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥
कोट्यवधींपैकी एकच दुर्मिळ माणूस सापडतो जो भगवंताचा भक्त असतो.

ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਭਾਈ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥
नानक म्हणतात, हे भावा, भक्त केवळ सत्याच्या नामातच तल्लीन राहतो आणि ते ऐकून मन आणि शरीर शुद्ध होते. ॥४॥ २॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਤੁਕੇ ॥
सोरठी महाला ५ दुतुके ॥

ਜਉ ਲਉ ਭਾਉ ਅਭਾਉ ਇਹੁ ਮਾਨੈ ਤਉ ਲਉ ਮਿਲਣੁ ਦੂਰਾਈ ॥
जोपर्यंत हे मन कोणावर तरी प्रेम आणि द्वेषावर विश्वास ठेवत आहे, तोपर्यंत त्याला देव भेटणे अशक्य आहे.

ਆਨ ਆਪਨਾ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ਤਉ ਲਉ ਬੀਚੁ ਬਿਖਾਈ ॥੧॥
जोपर्यंत माणूस फक्त आपल्या अनोळखी लोकांचाच विचार करतो तोपर्यंत त्याच्या आणि देवामध्ये विभक्तीची भिंत उभी राहते.॥१॥

ਮਾਧਵੇ ਐਸੀ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥
हे देवा! मला अशी बुद्धी दे.

ਸੇਵਉ ਸਾਧ ਗਹਉ ਓਟ ਚਰਨਾ ਨਹ ਬਿਸਰੈ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
मी संतांच्या सेवेत तल्लीन राहून त्यांच्या चरणी आश्रय घेतो आणि तू मला क्षणभरही विसरू शकत नाहीस. ॥१॥रहाउ॥

ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤ ਚੰਚਲ ਚਿਤ ਤੁਮ ਐਸੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ॥
हे माझ्या मूर्खा! अचेतन आणि चंचल मन, हे तुझ्या मनात आले नाही.

ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਤੂ ਰਚਿਆ ਉਰਝਿਓ ਸੰਗਿ ਬੈਰਾਈ ॥੨॥
परमभगवानाचा त्याग करून तुम्ही द्वैतात रमून गेला आहात आणि शत्रू, वासना, अहंकार, लोभ, क्रोध आणि आसक्ती यांच्यात गुरफटलेले आहात. ॥२॥

ਸੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਆਪੁ ਨ ਥਾਪੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥
संतांच्या पावन संगतीत स्वाभिमान न बसवल्याने दु:ख नाही हे ज्ञान मला प्राप्त झाले आहे.

ਸਾਕਤ ਕਾ ਬਕਨਾ ਇਉ ਜਾਨਉ ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਈ ॥੩॥
कुठेतरी वाहणाऱ्या वाऱ्याच्या झुळूकाप्रमाणे भगवंतापासून दुरावलेल्या माणसाचे संभाषण समजून घ्या.॥३॥

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਅਛਾਦਿਓ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥
या चंचल मनावर लाखो गुन्ह्यांचा पांघरूण आहे;

ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਲੇਖਾ ਰਖਹੁ ਉਠਾਈ ॥੪॥੩॥
हे भगवान नानक! तो स्वतःला नम्र करून तुमच्याकडे आश्रयासाठी आला आहे, कृपया त्याच्या प्रत्येक कर्माचा लेखाजोखा संपवा. ॥४॥ ३॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲੋਕ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿਤਾ ਮਾਇਆ ਸਨਬੰਧੇਗੀ ॥
मुलगा, पत्नी, कुटुंबातील सदस्य आणि इतर स्त्रिया इत्यादी सर्व संपत्तीशी संबंधित आहेत.

ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਕੋ ਖਰਾ ਨ ਹੋਸੀ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਅਸਨੇਹੀ ॥੧॥
आयुष्याच्या शेवटच्या क्षणी त्यांना साथ देऊ नका कारण ते सर्व खोटे सहानुभूतीदार आहेत. ॥१॥

ਰੇ ਨਰ ਕਾਹੇ ਪਪੋਰਹੁ ਦੇਹੀ ॥
हे मानव! तू फक्त शरीरालाच का लावतोस?

ਉਡਿ ਜਾਇਗੋ ਧੂਮੁ ਬਾਦਰੋ ਇਕੁ ਭਾਜਹੁ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ते धुराच्या ढगाप्रमाणे नाहीसे होईल. म्हणून, एकच देवाची उपासना करा जो तुमचा खरा सहानुभूती करणारा आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤੀਨਿ ਸੰਙਿਆ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ਕੀਨੀ ਜਲ ਕੂਕਰ ਭਸਮੇਹੀ ॥
शरीराची निर्मिती करताना निर्मात्याने तीन प्रकारे त्याचा अंत निश्चित केला आहे. 1. शरीरातून पाणी वाहणे 2. शरीराला कुत्र्यांच्या स्वाधीन करणे 3. शरीराची राख करणे.

ਹੋਇ ਆਮਰੋ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਬਿਸਰੋਹੀ ॥੨॥
पण मनुष्य शरीराला अमर मानून देवाला विसरला आहे॥२॥

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਣੀਏ ਸਾਜੇ ਕਾਚੈ ਤਾਗਿ ਪਰੋਹੀ ॥
भगवंताने अनेक प्रकारे सजीवांच्या रूपात मोती निर्माण केले आहेत आणि त्यांना जीवनाच्या रूपात कमकुवत धाग्यावर बांधले आहे.

ਤੂਟਿ ਜਾਇਗੋ ਸੂਤੁ ਬਾਪੁਰੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤੋਹੀ ॥੩॥
अरे गरीब मानवा, धागा तुटेल आणि त्यानंतर तू पश्चात्ताप करत राहशील॥३॥

ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਸਿਰਜੇ ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ਤਿਸੁ ਧਿਆਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੇਹੀ ॥
हे मानवा! ज्या देवाने तुला निर्माण केले आहे आणि रात्रंदिवस तुझे पालनपोषण केले आहे त्याचे स्मरण कर.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੇਹੀ ॥੪॥੪॥
नानकांना भगवंताने कृपा केली आणि त्यांनी सतगुरुंचा आश्रय घेतला.॥४॥४॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨਹਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ॥
अत्यंत सुदैवाने मला परिपूर्ण गुरू भेटले आणि गुरूंचे दर्शन झाल्यावर माझ्या मनात ज्ञानाचा प्रकाश आला.

ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਦੂਜਾ ਅਪੁਨੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੧॥
मला फक्त माझ्या सद्गुरुवर विश्वास आहे, त्याच्या बरोबरीने दुसरा कोणी नाही॥१॥

ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥
मी माझ्या सतगुरूंना शरण जातो.

ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਛੈ ਸੁਖ ਸਹਜਾ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਮਾਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या माध्यमातून माझ्यासाठी इहलोक आणि परलोकात केवळ सुख आहे आणि आपल्या घरात नैसर्गिक सुख आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਸੋਈ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥
तो आंतरिक सृष्टिकर्ता देव आपला स्वामी आहे.

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥
गुरूच्या चरणी आल्याने मी निर्भय झालो आणि राम नाम माझा आधार झाला॥२॥

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਵਨਹਾਰਾ ॥
त्या अकालमूर्ती प्रभूंचे दर्शन फलदायी आहे, ते वर्तमानातही आहेत आणि भविष्यातही राहणार आहेत.

ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥
तो आपल्या भक्तांना आपल्या प्रेमाने आणि आपुलकीने आलिंगन देऊन त्यांचे रक्षण करतो. ॥३॥

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਅਚਰਜ ਸੋਭਾ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੇ ॥
सतगुरुंना महान महिमा आणि अद्‌भुत सौंदर्य आहे ज्याद्वारे माझे सर्व कार्य पूर्ण झाले आहे.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ॥੪॥੫॥
नानकांना पूर्ण गुरू भेटले आणि त्यांची सर्व दु:खे आणि संकटे नष्ट झाली.॥४॥५॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਸੁਖੀਏ ਕਉ ਪੇਖੈ ਸਭ ਸੁਖੀਆ ਰੋਗੀ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਭ ਰੋਗੀ ॥
आनंदी व्यक्तीला सर्व लोक आनंदी दिसतात, परंतु आजारी व्यक्तीला संपूर्ण जग आजारी दिसते.

ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਸੰਜੋਗੀ ॥੧॥
देव सर्व काही करणारा आहे आणि तो घडवून आणतो आणि सर्व परिस्थिती त्याच्या हातात आहे. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥
हे माझे मन! ज्याने आपले भ्रम दूर केले आहेत.

ਤਿਸ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕੋਇ ਨ ਭੂਲਾ ਜਿਨਿ ਸਗਲੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याने ब्रह्मदेवाला सर्व गोष्टींमध्ये ओळखले आहे, त्यानुसार कोणीही मार्गभ्रष्ट नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਸਗਲੀ ਠਾਂਢੀ ॥
संतांच्या मेळाव्यात उपस्थित राहून ज्याचे मन थंड झाले आहे तो सर्वांना शांतपणे ओळखतो.

ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਬਿਆਪਿਤ ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥੨॥
ज्याचे मन अहंकाराच्या रोगाने ग्रासलेले असते तो जीवन-मरणात अडकून रडत राहतो. ॥२॥

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪੜਿਆ ਤਾ ਕਉ ਸਰਬ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥
ज्याच्या डोळ्यांत ब्रह्मज्ञानाचा अज्ञात सुर आहे, त्याला सर्वत्र प्रकाश दिसतो.

ਅਗਿਆਨਿ ਅੰਧੇਰੈ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਭਰਮਾਤਾ ॥੩॥
अज्ञानाच्या अंधारात अडकलेला अज्ञानी माणूस काहीही समजू शकत नाही आणि पुन्हा पुन्हा इकडे तिकडे भटकतो. ॥३॥

ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ॥
हे परमेश्वरा! माझी विनंती ऐका नानक तुझ्याकडे हे सुख मागतात.

ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧੂ ਗਾਵਹਿ ਤਹ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥੪॥੬॥
जेथे संत तुझे गुणगान गातात, तेथेच माझे मन राहू दे॥४॥६॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਤਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਧਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਕੀਆ ॥
मी माझे शरीर! धन आणि मन संतांच्या स्वाधीन केले आहे.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਤਬ ਥੀਆ ॥੧॥
संतांच्या आशीर्वादाने मी हरी नामाचे ध्यान केल्यावर मला सर्व सुख प्राप्त झाले॥१॥

ਸੰਤਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਬੀਆ ॥
संतांशिवाय इतर कोणाच्याही नावाने दान देणारा कोणी नाही.

ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੋ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਕੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
जो संतांचा आश्रय घेतो तो अस्तित्त्वाचा सागर पार करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਿ ਗਾਈਐ ॥
भगवंतांच्या भक्तांची नि:स्वार्थ सेवा केल्याने आणि भगवान हरीचे भजन-कीर्तन केल्याने करोडो पापे नष्ट होतात.

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥
भक्ताच्या सहवासाने इहलोकात सुख प्राप्त होते आणि पुढच्या लोकात चेहरा उजळतो, पण भक्ताचा सहवास मोठ्या भाग्याने मिळतो ॥२॥

ਰਸਨਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਪੂਰਨ ਜਨ ਕੀ ਕੇਤਕ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥
भगवंताचे भक्त अनेक गुणांनी परिपूर्ण असतात अशी माझी भावना आहे. मग त्याच्याशी किती तुलना करता येईल?

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਲਹੀਐ ॥੩॥
तो अगम्य, अदृश्य आणि नित्य अमर ईश्वर संतांचा आश्रय घेतल्यानेच प्राप्त होतो ॥३॥

ਨਿਰਗੁਨ ਨੀਚ ਅਨਾਥ ਅਪਰਾਧੀ ਓਟ ਸੰਤਨ ਕੀ ਆਹੀ ॥
मला फक्त पुण्यवान, नीच अनाथ आणि गुन्हेगार संतांच्या आश्रयाची इच्छा आहे.

ਬੂਡਤ ਮੋਹ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਨਿਬਾਹੀ ॥੪॥੭॥
नानक म्हणतात, हे परमेश्वरा, मी कौटुंबिक आसक्तीच्या आंधळ्या विहिरीत बुडत आहे, म्हणून मला आधार देऊन माझे रक्षण करा.॥ ४॥ ७॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥
सोरठी महाला ५ घर १ ॥

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤੂ ਕਰਤੇ ਤਾ ਕੀ ਤੈਂ ਆਸ ਪੁਜਾਈ ॥
हे निर्मात्या! तू ज्याच्या हृदयात वसला आहेस त्याची इच्छा तू पूर्ण केलीस.

ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਚਰਣ ਧੂਰਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥੧॥
तुझा सेवक तुला कधीच विसरत नाही आणि तुझ्या पायाची धूळ त्याच्या मनाला आनंद देणारी आहे.॥ १॥

ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
तुझी अवर्णनीय कथा सांगता येत नाही.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਬਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे सद्गुणांनी परिपूर्ण आणि सुख देणाऱ्या परमेश्वरा, तुझी स्तुती परम आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੋ ਸੋ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੈਸੀ ਤੁਮ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥
आपण त्याच्या नशिबात लिहिल्याप्रमाणेच क्रिया करतो.

ਸੇਵਕ ਕਉ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਦੀਨੀ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਘਾਈ ॥੨॥
तू तुझ्या सेवकाला भक्ती दिलीस आणि तुझे दर्शन घेतल्यावर तो तृप्त झाला.॥२॥

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਨੇ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥
हे परमेश्वरा! तू सर्व प्राणिमात्रांमध्ये सदैव उपस्थित आहेस आणि ज्याला तू समज देतोस तोच समजतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਓ ਅਗਿਆਨਾ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸਭ ਠਾਈ ॥੩॥
गुरूंच्या अपार कृपेने त्यांचे अज्ञान नाहीसे होऊन ते सर्वत्र प्रसिद्ध झाले आहेत.॥ ३॥

ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਧਿਆਨੀ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਭਾਈ ॥
नानक म्हणतात की फक्त तोच ज्ञानी आहे, फक्त तोच ध्यान करणारा आहे आणि फक्त तोच माणूस उदात्त स्वभावाचा आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੮॥
देव ज्याच्यावर दया करतो, तो त्याला मनापासून विसरत नाही.॥४॥८॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੀ ਕਬ ਊਚੇ ਕਬ ਨੀਚੇ ॥
संपूर्ण जग भ्रमात गुरफटले आहे, परिणामी माणूस कधी उच्च तर कधी नीच होतो.

ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈਐ ਕਾਹੂ ਜਤਨਾ ਓੜਕਿ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੇ ॥੧॥
ते कोणत्याही प्रयत्नाने शुद्ध होत नाही आणि कोणीही त्याच्या गंतव्यस्थानापर्यंत पोहोचत नाही.
॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥
हे माझ्या मन! ऋषींचा आश्रय घेतल्यानेच मोक्ष होतो.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਰਹਈ ਫਿਰਿ ਆਵਤ ਬਾਰੋ ਬਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
पूर्ण गुरूशिवाय जन्म-मृत्यूचे चक्र संपत नाही, तर जीव पुन्हा-पुन्हा जन्म-मृत्यू घेऊन या जगात येतो. ॥१॥रहाउ॥

ਓਹੁ ਜੁ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਕਹੀਅਤ ਤਿਨ ਮਹਿ ਉਰਝਿਓ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥
सर्व जग ज्याला भ्रम म्हणतात त्यात अडकले आहे.

ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥੨॥
परंतु भगवंताचा पूर्ण भक्त हा सर्व गोष्टींपासून अलिप्त असतो.॥ २॥

ਨਿੰਦਉ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤੈ ਏਹੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਆ ॥
या जगात कोणत्याही गोष्टीवर टीका करू नका कारण ती सद्गुरूची निर्मिती आहे.

ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਉ ਲੀਆ ॥੩॥
ज्याच्यावर माझ्या प्रभूने आशीर्वाद दिला आहे तो संतांच्या पवित्र सभेत परमेश्वराचे नाव गातो. ॥३॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਨਾ ਕਰਤ ਉਧਾਰਾ ॥
परमदेव सतगुरु सर्वांचे रक्षण करतात.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਤਰੀਐ ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥੪॥੯॥
हे नानक! गुरूशिवाय अस्तित्त्वाचा सागर ओलांडू शकत नाही, हा संपूर्ण विचार आहे. ॥४॥ ९॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤਤੁ ਸਾਰਾ ॥
शोध आणि शोध घेतल्यावर राम हेच नाव श्रेष्ठ आहे असा निष्कर्ष मी काढला आहे.

ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਮਖ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੧॥
क्षणभरही त्याची पूजा केल्याने सर्व पापे नष्ट होतात आणि गुरुमुख होऊन माणूस अस्तित्त्वाचा सागर पार करतो.॥ १॥

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪੁਰਖ ਗਿਆਨੀ ॥
हे ज्ञानी माणसांनो! हरीचा रस प्या.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਹਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਸਾਧੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
संतरूपाने गुरूंचे अमृत श्रवण करून मनाला मोठे समाधान मिळते. ॥१॥रहाउ॥

ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥
अमृतवाणीमुळेच मुक्ती, युक्ती आणि सत्याची प्राप्ती होते ज्यामुळे सर्व सुख मिळते.

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥
सर्वव्यापी अकालपुरुष, सृष्टिकर्ता, आपल्या सेवकावर भक्ती करतो. ॥२॥

ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀਐ ਰਸਨਾ ਗਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਈਐ ਸੋਈ ॥
त्या परमेश्वराचा महिमा आपण आपल्या कानांनी ऐकला पाहिजे, जिभेने त्याची स्तुती केली पाहिजे आणि अंत:करणाने त्याचे ध्यान केले पाहिजे.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥
तो सर्व काही पूर्ण करण्यास सक्षम आहे आणि तो गुरु आहे ज्याच्या घरातून कोणीही रिकाम्या हाताने परत येत नाही.॥ ३॥

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਪਾਇਆ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥
मोठ्या भाग्याने मला मानव जन्माचे रत्न मिळाले आहे, हे दयेच्या देवा, माझ्यावर दया करा

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਿਮਰੈ ਸਦਾ ਗੋੁਪਾਲਾ ॥੪॥੧੦॥
त्यांच्या सहवासात, नानक देवाचे गुणगान गातात आणि नेहमी त्यांची पूजा करतात. ॥४॥ १०॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗਾ ॥
स्नान करून आपल्या परमेश्वराचे स्मरण केल्याने मन व शरीर निरोगी होते.

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਲਾਥੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗਾ ॥੧॥
परमेश्वराचा आश्रय घेतल्याने लाखो अडथळे संपले आणि चांगल्या संधी निर्माण झाल्या.॥ १॥

ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥
परमेश्वराचे बोलणे आणि शब्द सुंदर आहेत.

ਗਾਵਹੁ ਸੁਣਹੁ ਪੜਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे भावा! रोज गा, ऐका आणि वाचा, पूर्ण गुरूंनी तुला जीवनसागरात बुडण्यापासून वाचवले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਿਤਿ ਵਡਾਈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਦਇਆਲਾ ॥
खऱ्या देवाचा महिमा अपार आहे. तो खूप दयाळू आणि एकनिष्ठ आहे

ਸੰਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਆਦਿ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੨॥
आपल्या आज्ञेचे पालन करणारा परमेश्वर सुरुवातीपासूनच आपल्या संत आणि भक्तांच्या सन्मानाचे रक्षण करत आला आहे. ॥२॥

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਨਿਤ ਭੁੰਚਹੁ ਸਰਬ ਵੇਲਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵਹੁ ॥
रोज हरिनामामृत अन्न खावे आणि ते नेहमी तोंडात ठेवावे.

ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਭੁ ਨਾਠਾ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਹੁ ॥੩॥
दररोज गोविंदांची स्तुती करा आणि वृद्धत्व, मृत्यू आणि सर्व दुःख आणि संकटे दूर होतील. ॥३॥

ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਣਿ ਆਈ ॥
माझ्या प्रभूने माझी प्रार्थना ऐकली आणि माझ्या मनात पूर्ण शक्ती निर्माण झाली

ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਗਲੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੧॥
गुरू नानकांचा महिमा सर्व युगात प्रकट झाला आहे. ॥४॥ ११॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ
सोरठी महाला ५ घरु २ चौपदे

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਏਕੁ ਪਿਤਾ ਏਕਸ ਕੇ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥
एकच देव आपला पिता आहे आणि आपण सर्व एकाच देव पित्याची मुले आहोत. तुम्ही माझे गुरू आहात

ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਹਮਾਰਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਈ ॥੧॥
हे माझ्या मित्रा! ऐक, जर तू मला हरीचे दर्शन घडवलेस, तर माझे हृदय तुला पुन्हा पुन्हा शरण जाईल. ॥१॥

ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਧੂਰੀ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
हे माझ्या मित्रा! ऐक, मी तुझ्या चरणांची धूळ अर्पण करतो.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
अरे भाऊ, हे मन फक्त तुझेच आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂ ਦੇਸਾ ॥
मी तुझ्या पायांना मसाज करीन आणि स्क्रब करीन आणि ते चांगले धुवा. हे मन मी फक्त तुलाच अर्पण करतो.

ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਉ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸਾ ॥੨॥
हे माझ्या मित्रा! ऐक, मी तुझ्याकडे आश्रयासाठी आलो आहे, मला असा सल्ला दे की माझा परमेश्वराशी समेट होईल.॥ २॥

ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਕਰੈ ਸੁ ਭਲਾ ਮਨਾਈਐ ॥
आपण अभिमान बाळगू नये आणि स्वतःला भगवंताला अर्पण केले पाहिजे, कारण तो सर्व काही चांगले करतो, म्हणून आपण त्याला चांगले मानले पाहिजे.

ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀਜੈ ਇਉ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਈਐ ॥੩॥
हे माझ्या मित्रा! ऐक, तू तुझे प्राण, शरीर आणि सर्वस्व अर्पण कर, अशा प्रकारे हरिचे दर्शन होते. ॥३॥

ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥
संतांच्या प्रसादाने भगवंतांनी माझ्यावर दया केली आहे आणि मला हरिचे नाम गोड वाटू लागले आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਸਭੁ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥੪॥੧॥੧੨॥
गुरूंनी नानकांना आशीर्वाद दिला आहे आणि त्यांनी अकुल आणि निरंजन प्रभू यांना सर्वत्र पाहिले आहे. ॥४॥ १॥ १२॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਰੇ ॥
देव हा लाखो विश्वांचा स्वामी आणि सर्व जीवांचा दाता आहे.

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਮੂਰਖਿ ਜਾਤਾ ਰੇ ॥੧॥
तो नेहमी सर्वांचे पालनपोषण करतो आणि काळजी घेतो पण मी, मूर्ख, त्याचा एकही उपकार समजला नाही.॥ १॥

ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ਨ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥
मला हरीची पूजा करण्याची कोणतीही पद्धत माहित नाही.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਰੇ ॥
म्हणूनच मी हरी हरी आणि गुरु गुरु म्हणत राहतो.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे हरि! तुझ्या कृपेने माझे नाव रामदास झाले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਘਟਾ ਭਰਪੂਰੀ ਰੇ ॥
नम्र, दयाळू आणि आनंदाचा सागर असणारा देव प्रत्येकाच्या हृदयात विराजमान आहे.

ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਹੈ ਸੰਗੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਜਾਨਿਆ ਦੂਰੀ ਰੇ ॥੨॥
तो नम्र आणि दयाळू माणूस पाहतो, ऐकतो आणि नेहमी सर्वांबरोबर असतो, परंतु मी, मूर्ख, त्याला दूर मानले आहे.॥ २॥

ਹਰਿ ਬਿਅੰਤੁ ਹਉ ਮਿਤਿ ਕਰਿ ਵਰਨਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਹੋਇ ਕੈਸੋ ਰੇ ॥
हरी अनंत आहे, मी त्याचे वर्णन काही मर्यादितच करू शकतो, पण तो कसा आहे हे मला कसे कळणार?

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸੋ ਰੇ ॥੩॥
मी माझ्या सतगुरुंना नम्र विनंती करतो की मलाही एक मूर्ख सल्ला द्यावा. ॥३॥

ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ਹੈ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਤਰਿਆ ਰੇ ॥
मला काय करायचं मूर्खा, गुरूंच्या शिकवणीमुळे करोडो अपराधी जीवनाचा महासागर पार करून गेले.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸੁਣਿਆ ਪੇਖਿਆ ਸੇ ਫਿਰਿ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਰਿਆ ਰੇ ॥੪॥੨॥੧੩॥
ज्यांनी गुरू नानक देवजींबद्दल ऐकले आणि त्यांचे दर्शन घेतले त्यांना पुन्हा गर्भधारणा झाली नाही.॥ ४॥ २॥ १३॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਜਿਨਾ ਬਾਤ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਅੰਦੇਸਰੋ ਤੇ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਗਇਆ ॥
ज्या गोष्टी मला खूप त्रास देत होत्या त्या आता नाहीशा झाल्या आहेत.

ਸਹਜ ਸੈਨ ਅਰੁ ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ਊਧ ਕਮਲ ਬਿਗਸਇਆ ॥੧॥
आता मी सहज आनंदात झोपलो आहे आणि माझ्या समोर पडलेले माझ्या हृदयाचे कमळ सुषुम्ना नाडीतून फुलले आहे. ॥१॥

ਦੇਖਹੁ ਅਚਰਜੁ ਭਇਆ ॥
पहा, एक अद्‌भुत गोष्ट घडली आहे.

ਜਿਹ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੁਨਤ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਸੋ ਰਿਦੈ ਗੁਰਿ ਦਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याचे ज्ञान अविरतपणे ऐकले जाते तो भगवंत गुरूंनी माझ्या हृदयात वसवला आहे.॥१॥रहाउ॥

ਜੋਇ ਦੂਤ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਤ ਤੇ ਭਇਆਨਕ ਭਇਆ ॥
मायेचे दूत, वासनायुक्त दुर्गुण, जे मला खूप त्रास देत होते, ते स्वतःच भयभीत झाले आहेत.

ਕਰਹਿ ਬੇਨਤੀ ਰਾਖੁ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਨਇਆ ॥੨॥
ते प्रार्थना करतात की आम्हाला आमच्या प्रभूपासून वाचवा, आम्ही तुमच्याकडे आश्रयासाठी आलो आहोत.॥ २॥

ਜਹ ਭੰਡਾਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਖੁਲਿਆ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਹ ਲਇਆ ॥
गोविंदांच्या भक्तीचे भांडार खुले आहे, ज्याच्या नशिबात लिहिले आहे त्यालाच भक्तीचे भांडार मिळाले आहे.

ਏਕੁ ਰਤਨੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥਿਆ ॥੩॥
गुरूंनी मला रत्न दिले आहे, त्यामुळे माझे मन आणि शरीर थंड झाले आहे ॥३॥

ਏਕ ਬੂੰਦ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨੋ ਤਾ ਅਟਲੁ ਅਮਰੁ ਨ ਮੁਆ ॥

गुरूंनी मला अमृताचा एक थेंब दिला आहे, त्यामुळे मी स्थिर आणि आध्यात्मिकरित्या अमर झालो आहे आणि आता वेळ माझ्या जवळ येत नाही.

ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਉਪੇ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲਇਆ ॥੪॥੩॥੧੪॥

वाहिगुरुंनी त्यांच्या भक्तीचा खजिना गुरू नानक यांच्याकडे सुपूर्द केला आहे आणि त्यांना त्यांच्या कर्माचा हिशेब पुन्हा कधीही मागितला नाही. ॥४॥ ३॥ १४ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

सोरठी महल्ला ५॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥

ज्यांचे मन भगवंताच्या चरणकमळात लीन झाले आहे ते तृप्त व समाधानी राहतात.

ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਿਆ ਤੇ ਨਰ ਤ੍ਰਿਸਨ ਤ੍ਰਿਖਾਈ ॥੧॥

ज्या पुरुषांच्या अंतःकरणात अनमोल गुण वास करत नाहीत ते केवळ वासनेची तहानलेले राहतात.॥ १॥

ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਅਰੋਗ ਅਨਦਾਈ ॥

देवाची आराधना केल्याने मनुष्य निरोगी व आनंदी होतो.

ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਿਸੁ ਲਾਖ ਬੇਦਨ ਜਣੁ ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

जो माझ्या लाडक्या रामाला विसरतो त्याला लाखो संकटे येतात आणि घेरतात हे समजून घ्या. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਹ ਜਨ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੇ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या आश्रयाने आश्रय घेतलेल्या भक्तांना तुझ्या आश्रयाने सुख लाभते.

ਜਿਹ ਨਰ ਬਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਤੇ ਦੁਖੀਆ ਮਹਿ ਗਨਣੇ ॥੨॥
ज्यांना सर्वोच्च निर्मात्याचा विसर पडला आहे त्यांची गणना दुःखी लोकांमध्ये केली जाते. ॥२॥

ਜਿਹ ਗੁਰ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਲਿਵ ਲਾਈ ਤਿਹ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਕਰਿਆ ॥
ज्यांची गुरूंवर श्रद्धा आहे आणि ते परमेश्वरात स्थिर झाले आहेत, त्यांनी परम आनंदाचे सार अनुभवले आहे.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸਾਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖਾਈ ਤੇ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥
जो देवाला विसरतो आणि आपल्या गुरुपासून दूर जातो तो भयंकर नरकात पडतो. ॥३॥

ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੋ ਹੀ ਵਰਤਾਰਾ ॥
ज्याप्रमाणे भगवंत माणसाला गुंतवून ठेवतो, त्याचप्रमाणे त्याचे आचरण बनते.

ਨਾਨਕ ਸਹ ਪਕਰੀ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰਿਦੈ ਭਏ ਮਗਨ ਚਰਨਾਰਾ ॥੪॥੪॥੧੫॥
नानकांनी संतांचा आश्रय घेतला आहे आणि त्यांचे हृदय परमेश्वराच्या चरणी लीन झाले आहे.॥ ४॥ ४॥ १५॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ਉਰਝਾਇਓ ਮਾਨਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥
राजा जसा आपल्या राज्याच्या कारभारात अडकून राहतो, तसा गर्विष्ठ माणूस गर्वात अडकून राहतो.

ਲੋਭਨ ਮਹਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭਾਇਓ ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਚੇ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥
ज्याप्रमाणे लोभी मनुष्य लोभात मग्न राहतो, त्याचप्रमाणे ज्ञानी मनुष्य भगवंताच्या रंगात मग्न राहतो॥१॥

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਇਹੀ ਸੁਹਾਵੈ ॥
ते फक्त भक्तालाच चांगले वाटते.

ਪੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

जवळच दर्शन घेऊन सत्गुरूंची सेवा करत राहतो आणि भगवंताची पूजा करूनच तो संतुष्ट होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਅਮਲਨ ਸਿਉ ਅਮਲੀ ਲਪਟਾਇਓ ਭੂਮਨ ਭੂਮਿ ਪਿਆਰੀ ॥

मादक पदार्थांचे व्यसनी ड्रग्जमध्ये मग्न राहतो आणि जमीन मालकाला त्याच्या जमिनीची वाढ आवडते.

ਖੀਰ ਸੰਗਿ ਬਾਰਿਕੁ ਹੈ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਐਸੇ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥੨॥

ज्याप्रमाणे लहान मुलाला दुधाची आवड असते, त्याचप्रमाणे संतांचे परमेश्वरावर खूप प्रेम असते. ॥२॥

ਬਿਦਿਆ ਮਹਿ ਬਿਦੁਅੰਸੀ ਰਚਿਆ ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥

विद्वान मनुष्य ज्ञानाच्या अभ्यासात तल्लीन राहतो आणि सुंदर रूप पाहून त्याच्या डोळ्यांना आनंद होतो.

ਜੈਸੇ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ਲੁਭਾਨੀ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥੩॥

ज्याप्रमाणे जीभ विविध अभिरुचीत तल्लीन राहते, त्याचप्रमाणे भक्त भगवंताचे गुणगान करण्यात तल्लीन राहतो.॥3॥

ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਤੈਸੀ ਕਾ ਪੂਰਕੁ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥

तो सर्व हृदयाचा स्वामी आहे आणि तो मनुष्याच्या भूक आणि इच्छेनुसार इच्छा पूर्ण करणारा आहे.

ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਲਗੀ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੫॥੧੬॥

नानकांना परमेश्वराच्या दर्शनाची तीव्र इच्छा होती आणि त्यांना आंतरिक परमेश्वर प्राप्त झाला. ॥४॥ ५॥ १६॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

सोरठी महल्ला ५॥

ਹਮ ਮੈਲੇ ਤੁਮ ਊਜਲ ਕਰਤੇ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਤੂ ਦਾਤਾ ॥

हे पापींना शुद्ध करणारे, आम्ही पापांच्या घाणाने मलिन झालो आहोत आणि तूच आम्हाला शुद्ध करणारा आहेस. आम्ही गुणरहित आहोत आणि तू आमचा दाता आहेस.

ਹਮ ਮੂਰਖ ਤੁਮ ਚਤੁਰ ਸਿਆਣੇ ਤੂ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਾ ਗਿਆਤਾ ॥੧॥
आम्ही मूर्ख आहोत पण तुम्ही हुशार आणि शहाणे आहात. सर्व कला जाणणारा तूच आहेस॥१॥

ਮਾਧੋ ਹਮ ਐਸੇ ਤੂ ਐਸਾ ॥
हे देवा! आम्ही इतके नीच प्राणी आहोत आणि तू सर्व बाबतीत परिपूर्ण आहेस.

ਹਮ ਪਾਪੀ ਤੁਮ ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਨੀਕੋ ਠਾਕੁਰ ਦੇਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
आम्ही मोठे पापी आहोत आणि तू पापांचा नाश करणारा आहेस. हे ठाकूरजी, तुमचे निवासस्थान सुंदर आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤੁਮ ਸਭ ਸਾਜੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥
हे देवा! प्रत्येकाला आत्मा, शरीर आणि जीवन देऊन निर्माण करणारा आणि पूर्ण करणारा तूच आहेस.

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਤੁਮ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥੨॥
हे दयाळू परमेश्वरा! आम्ही गुणरहित आहोत आणि आमच्यात कोणतेही गुण नाहीत॥२॥

ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਭਲਾ ਹਮ ਭਲੋ ਨ ਜਾਨਹ ਤੁਮ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥
हे दयाळू! तू आम्हा सजीवांचे भले करतोस पण आम्ही तुच्छ जीव तुझे भले समजत नाही. आपण नेहमी आमच्यावर दयाळू आहात.

ਤੁਮ ਸੁਖਦਾਈ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੇ ਬਾਲਾ ॥੩॥
हे परम निर्मात्या! तूच आम्हाला सुख आणि समृद्धी देणारा आहेस, म्हणून तू तुझ्या मुलांचे रक्षण करतोस॥३॥

ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਟਲ ਸੁਲਿਤਾਨ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਾਚੈ ॥
हे देवा! तू सद्गुणांचा खजिना आहेस, तू अचल सुलतान आहेस आणि सर्व जीव तुझ्याकडेच भिक्षा मागतात.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਇਹੈ ਹਵਾਲਾ ਰਾਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥੪॥੬॥੧੭॥
नानक म्हणतात की हे देवा! ही आम्हा जीवांची अवस्था आहे. म्हणून आमच्यावर अपार दया दाखवा आणि आम्हाला संतांच्या मार्गावर मार्गदर्शन करा॥३॥६॥१७॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥
सोरठी महाला ५ घर २ ॥

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਆਪਨ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਤਹ ਤੁਮ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥
जसे माझ्या आईच्या उदरात तू मला तुझ्या स्मरणाचे दान देऊन माझे रक्षण केलेस.

ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਅਥਾਹ ਲਹਰਿ ਮਹਿ ਤਾਰਹੁ ਤਾਰਨਹਾਰੇ ॥੧॥
त्याचप्रमाणे हे मुक्तिदात्या परमेश्वरा! मला या जगाच्या रूपात अग्नीच्या महासागराच्या अफाट लाटांमधून पार कर॥१॥

ਮਾਧੌ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਿਰਿ ਮੋਰਾ ॥
हे देवा! तू माझ्या मस्तकावरचा स्वामी आहेस आणि.

ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਹਾਰੋ ਧੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
या जगात आणि पुढच्या काळात तूच माझी एकमेव आशा आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਕੀਤੇ ਕਉ ਮੇਰੈ ਸੰਮਾਨੈ ਕਰਣਹਾਰੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਜਾਨੈ ॥
क्षुद्र मनुष्य देवाने निर्माण केलेल्या गोष्टींना पर्वतांप्रमाणे मानतो, परंतु तो निर्मात्याला केवळ पेंढा समजतो.

ਤੂ ਦਾਤਾ ਮਾਗਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਨੈ ॥੨॥
हे देवा! तू दाता आहेस आणि तुझ्या दारी सर्व भिकारी आहेत पण तू तुझ्या इच्छेनुसारच दान करतोस॥२॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਅਵਰੁ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਅਵਰਾ ਅਚਰਜ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥
हे देवा! तुझे कार्य आश्चर्यकारक आहे कारण एका क्षणात तू एक गोष्ट आहेस आणि त्याच क्षणी तू आणखी काहीतरी आहेस.

ਰੂੜੋ ਗੂੜੋ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੋ ਊਚੌ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੩॥
तू सुंदर! गूढ, खोल, गंभीर, सर्वोच्च, अगम्य आणि अफाट आहेस. ॥३॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਉ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਇਓ ਤਉ ਸੁਨੀ ਤੁਮਾਰੀ ਬਾਣੀ ॥
जेव्हा तू मला ऋषींच्या पवित्र सभेत समाविष्ट केलेस तेव्हाच मला तुझा आवाज ऐकू आला.

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪੇਖਤ ਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੁਰਖ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੭॥੧੮॥
अखंड भगवंताचे तेजस्वी तेज पाहून नानकांच्या मनात आनंद निर्माण झाला.॥५॥७॥१८॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਨੁ ਪਿਆਰੇ ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥
हे प्रियजनांनो! संतांच्या चरणी धूळ आहे आणि आम्ही त्यांच्या आश्रयाला राहतो.

ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਗਹਣਾ ॥੧॥
संत आमचा भक्कम आधार आणि तोच आमचा सुंदर अलंकार आहे ॥१॥

ਹਮ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥
आपण फक्त संतांनी घडवलेले आहोत.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈ ॥
मागील जन्माच्या कर्माप्रमाणे माझ्या नशिबात जे काही लिहिले होते ते मला मिळाले आहे.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे संतांनो! माझे हे मन फक्त तुमचेच आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਲੇਵਾ ਦੇਵੀ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥
माझा व्यवहार आणि व्यवहार फक्त संतांशी आहे.

ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਹਮ ਲਾਹਾ ਖਾਟਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥
संतांच्या सहवासात आपल्याला लाभ झाला आहे, आपले हृदय हरिच्या भक्तीच्या खजिन्याने भरले आहे. ॥२॥

ਸੰਤਨ ਮੋ ਕਉ ਪੂੰਜੀ ਸਉਪੀ ਤਉ ਉਤਰਿਆ ਮਨ ਕਾ ਧੋਖਾ ॥
संतांनी हरी नावाची राजधानी माझ्या स्वाधीन केल्यावर माझ्या मनातील फसवणूक दूर झाली.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਅਬ ਕਹਾ ਕਰੈਗੋ ਜਉ ਫਾਟਿਓ ਸਗਲੋ ਲੇਖਾ ॥੩॥
आता यमराजही काय करू शकतात कारण देवानेच माझ्या कर्माचा नाश केला आहे?॥३॥

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦੇ ॥
संतांच्या प्रसादाने मी अत्यंत प्रसन्न झालो आहे आणि सुख प्राप्त केले आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੇ ॥੪॥੮॥੧੯॥
नानक म्हणतात की माझे मन भगवंताशी संलग्न झाले आहे आणि त्याच्या अद्भुत प्रेमाच्या रंगात लीन झाले आहे.॥४॥१८॥१९

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੫ ॥
सोरठी मह ५ ॥

ਜੇਤੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਦੇਖਹੁ ਰੇ ਨਰ ਤੇਤੀ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਨੀ ॥
हे मानवा! तू ज्या काही भौतिक गोष्टी पाहत आहेस, त्या तुला इथेच सोडायच्या आहेत.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰਾ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੧॥
म्हणून रामाच्या नावानेच व्यवसाय करा, तरच मुक्तीचा दर्जा मिळेल. ॥१॥

ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
हे प्रिये! तू माझा सुखाचा दाता आहेस.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸਾ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਪਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हापासून पूर्ण गुरूंनी मला उपदेश दिला आहे, तेव्हापासून माझी भक्ती तुझ्यावरच आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨਾ ਤਾ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥
वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अभिमान यात लीन होऊन सुख प्राप्त होत नाही.

ਹੋਹੁ ਰੇਨ ਤੂ ਸਗਲ ਕੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਉ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥
हे माझ्या मन! तू सर्वांच्या पायाची धूळ झालास तरच तुला आनंद, आनंद आणि आनंद प्राप्त होईल. ॥२॥

ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕੀ ਕਰਿ ਮਨ ਸੇਵਾ ॥

हे मन! जो सर्वांच्या अंतर्यामी भावना जाणतो आणि जो तुझी सेवा अयशस्वी होऊ देत नाही त्याची पूजा कर.

ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਮਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥੩॥

तुम्ही त्या गुरुदेवांची पूजा करा आणि तुमचे मन त्यांना अर्पण करा जो अनादि अमर आहे. ॥३॥

ਗੋਬਿਦ ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਮਾਧਵੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

नानक म्हणतात की हे गोविंद, हे दामोदर, हे दीनदयाळ, हे माधव, हे निरंकार, हे परब्रह्म.

ਨਾਮੁ ਵਰਤਣਿ ਨਾਮੋ ਵਾਲੇਵਾ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੪॥੯॥੨੦॥

तुझे नाव माझ्या रोजच्या उपयोगी वस्तू आहे, तुझे नाव माझे साहित्य आहे आणि तुझे नाव माझ्या जीवनाचा आधार आहे. ॥४॥ ६॥ २० ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

सोरठी महल्ला ५॥

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਪਾਇਓ ਤਨਿ ਸਾਸਾ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

सतगुरुंनी मृताच्या शरीरात हरिच्या नावाने प्राण घातला आणि भगवंतापासून विभक्त झालेल्या आत्म्याला आपल्याशी जोडले.

ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਭਏ ਸ੍ਰੋਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਇਆ ॥੧॥

भूत, प्राणी आणि मूर्ख लोकही हरि नामाचे श्रोते झाले आहेत आणि त्यांनी मुखाने हरि नावाची स्तुती केली आहे. ॥१॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਦੇਖੁ ਵਡਾਈ ॥

परिपूर्ण गुरूचा महिमा पहा.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

त्याचे मूल्यमापन करता येत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਦੂਖ ਸੋਗ ਕਾ ਢਾਹਿਓ ਡੇਰਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥

त्यांनी दु:खाच्या छावणीचा नाश करून जीवांना सुख, समृद्धी आणि विश्रांती दिली आहे.

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਮਿਲੇ ਅਚਿੰਤਾ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੨॥
हे सहजपणे त्याचे इच्छित परिणाम प्राप्त करते आणि त्याची सर्व कार्ये पूर्ण होतात.॥२॥

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥
त्याला या जगातही सुख प्राप्त होते, पुढच्या जगातही त्याचा चेहरा उजळतो आणि त्याचे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपले आहे.

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥੩॥
ज्यांना आपले सतगुरू आवडतात ते निर्भय झाले आहेत आणि परमेश्वराचे नाम त्यांच्या हृदयात वसले आहे. ॥३॥

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ॥
जो मनुष्य उठून भगवंताचे गुणगान करतो, त्याचे दुःख, वेदना, शंका नाहीसे होतात.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ ਜਾ ਕਾ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੧੦॥੨੧॥
नानक म्हणतात, ज्याचे मन गुरूंच्या चरणी स्थिर होते, त्याची सर्व कामे पूर्ण होतात. ॥४॥ १०॥ २१॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਰਤਨੁ ਛਾਡਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਜਾ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ॥
नामाच्या मौल्यवान रत्नाशिवाय जीव मायेच्या जाळ्यात गुंतलेला असतो ज्यातून काहीही साध्य होत नाही.

ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥
हे माझ्या मन! माणसाने नेहमी फक्त परमात्म्याचेच ध्यान केले पाहिजे. ॥१॥

ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਨੀ ॥
हे जीव! हरिच्या नामाची पूजा कर.

ਬਿਨਸੈ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्राणी! तुझे हे नाजूक शरीर एक दिवस नक्कीच नष्ट होईल. ॥१॥रहाउ॥

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੀ ਕਛੁ ਨ ਵਡਾਈ ॥
मृगजळ आणि स्वप्न इच्छा यांना मोठेपणा देता येत नाही.

ਰਾਮ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਸਿ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਈ ॥੨॥
कारण रामाची उपासना केल्याशिवाय जीवाला काहीही उपयोग होत नाही आणि शेवटी त्याच्याशी काहीही जात नाही. ॥२॥

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਇ ਅਵਰਦਾ ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਨਾ ॥
माणसाचे संपूर्ण आयुष्य अहंकारात व्यतीत होते आणि त्याला आपल्या आत्म्याच्या कल्याणासाठी काहीही साध्य होत नाही.

ਧਾਵਤ ਧਾਵਤ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਨਾ ॥੩॥
आयुष्यभर संपत्तीसाठी इकडे तिकडे धावून तो समाधानी होत नाही आणि त्याला रामाचे नावही माहीत नाही. ॥३॥

ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੋ ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੇ ॥
मायेने मोहित होऊन तो दुर्गुणांच्या आस्वादात आणि इंद्रियविकारांच्या सुखांमध्ये लीन राहतो आणि जीवनाच्या विविध प्रकारात भटकत राहतो, असंख्य दुष्कृत्ये करत राहतो.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਬਿਨੰਤੀ ਕਾਟਹੁ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥੪॥੧੧॥੨੨॥
नानकांची देवापुढे एकच प्रार्थना आहे की हे परमेश्वरा! माझ्या दुर्गुणांचा नाश कर.॥४॥११॥२२॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ ॥
पूर्णतः अविनाशी असलेल्या भगवंताची स्तुती करा, त्यामुळे वासना आणि क्रोधाचे विष जळून जाते.

ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕੋ ਸਾਗਰੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥
हे जग भयंकर अग्नीचे महासागर आहे आणि ऋषीमुनींच्या संगतीनेच त्यातून मुक्ती मिळते. ॥१॥

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਟਿਓ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥
पूर्ण गुरूंनी भ्रमाचा अंधार नष्ट केला आहे.

ਭਜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराची प्रेमभावाने उपासना करा कारण तो सदैव जवळ असतो. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਰਸੁ ਪੀਆ ਮਨ ਤਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥
हरिनाम भांडारातील नामामृत प्यायल्याने मन व शरीर तृप्त राहते.

ਜਤ ਕਤ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥੨॥
देव सर्वत्र परिपूर्ण होत आहे. तो कुठेही जात नाही आणि कुठूनही येत नाही. ॥२॥

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੇਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁੋਪਾਲਾ ॥
ज्याच्या मनात भगवंताचा वास आहे त्यालाच उपासना, तपश्चर्या आणि संयम यांचे ज्ञान आहे आणि तोच तत्ववेत्ता आहे.

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥੩॥
गुरूंच्या सहवासात ज्याला नामरत्न प्राप्त झाले, त्याची साधना सफल होते. ॥३॥

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥
त्याचे सर्व संघर्ष, संकटे आणि दु:ख नष्ट झाले आणि त्याची फाशीची शिक्षाही संपली.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ॥੪॥੧੨॥੨੩॥
हे नानक! परमेश्वराने त्याला आशीर्वाद दिला आहे ज्यामुळे त्याचे मन आणि शरीर विकसित झाले आहे. ॥४॥ १२ ॥ २३॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਕਰਣ ਕਰਾਵਣਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥
जगाचे स्वामी परब्रह्म प्रभू हे सर्व काही करून देणारे आहेत, ते सर्व काही देणारे आहेत.

ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਕੀਏ ਦਇਆਲਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥
सर्व प्राणिमात्रांची निर्मिती करणारा दयाळू परमेश्वर अत्यंत दयाळू आहे. ॥१॥

ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥
माझ्या शिक्षकाने स्वतः मला मदत केली आहे.

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਅਚਰਜ ਭਈ ਬਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्या परिणामी मला सहज सुख, आनंद, समृद्धी आणि आनंद प्राप्त झाला आहे आणि मी आश्चर्यकारकपणे लोकप्रिय झालो आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਏ ਭੈ ਨਾਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥
गुरूंचा आश्रय घेतल्याने माझे सर्व भय नष्ट झाले आहेत आणि मी सत्याच्या दरबारात पुण्यवान झालो आहे.

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਆਰਾਧਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਆਏ ਅਪੁਨੈ ਥਾਨੇ ॥੨॥
हरिच्या नामाची स्तुती व पूजा करून मी माझ्या मूळ निवासस्थानी परत आलो आहे. ॥२॥

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭ ਉਸਤਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਿਆਰੀ ॥
आता सर्वजण माझा जयजयकार करतात आणि स्तुती करतात आणि मला ऋषींचा सहवास खूप प्रिय वाटतो.

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੩॥
माझ्या प्रभूसाठी मी नेहमी स्वतःचा त्याग करतो ज्याने माझा सन्मान पूर्णपणे वाचवला आहे.॥ ३॥

ਗੋਸਟਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥
ज्ञानगोष्टी आणि नाम ऐकून ज्याने भगवंताचे दर्शन घेतले त्याला मोक्ष प्राप्त झाला.

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧੩॥੨੪॥
हे नानक! माझा प्रभू माझ्यावर कृपाळू झाला आहे, त्यामुळे मी आनंदाने माझ्या घरी आलो आहे.॥ ४॥ १३॥ २४॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਗਲ ਭੈ ਲਾਥੇ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
परमेश्वराचा आश्रय घेतल्याने सर्व भय नाहीसे झाले, दुःख, संकटे संपली आणि सुखाची प्राप्ती झाली.

ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥
पूर्ण सतगुरुंचे ध्यान केल्याने परब्रह्म स्वामी दयाळू झाले आहेत. ॥१॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू माझा स्वामी आणि दाता आहेस.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे नम्र आणि दयाळू परमेश्वरा, माझ्यावर कृपा कर जेणेकरून मी तुझ्या रंगात लीन राहून तुझे गुणगान करीत राहीन. ॥१॥रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥
सतगुरुंनी माझ्या हृदयात नामाचा खजिना बळकट केला आहे आणि माझ्या सर्व चिंता नष्ट झाल्या आहेत.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੋ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੨॥
त्याच्या कृपेने त्याने मला स्वतःचे केले आहे आणि अमर परमेश्वर माझ्या हृदयात वास केला आहे.॥ २॥

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਰਾਖੇ ॥
ज्याचे रक्षण सत्गुरुंनीच केले आहे, त्याला कोणत्याही प्रकारचा त्रास होत नाही.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥੩॥
भगवंताचे सुंदर चरण कमळ त्यांच्या हृदयात वास करतात आणि ते हिरव्या रसाचे अमृत चाखत राहतात. ॥३॥

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥
ज्या परमेश्वराने तुमच्या मनाची इच्छा पूर्ण केली आहे त्याची सेवा एका भक्त सेवकाप्रमाणे करा.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥੧੪॥੨੫॥
दास नानक परमेश्वरासाठी बलिदान देतात ज्याने त्यांची संपूर्ण लाज आणि सन्मान वाचवला आहे. ॥४॥ १४॥ २५ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮਗਨੁ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥
भ्रमाच्या अंधारात मग्न असल्याने, सर्वस्व देणाऱ्या दाताला माणूस ओळखत नाही.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਾਜਿ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਬਲੁ ਅਪੁਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥੧॥
ज्याने जीव आणि शरीर निर्माण केले आहे त्याला तो जाणत नाही आणि तो आपल्यातील शक्तीला स्वतःचे समजतो. ॥१॥

ਮਨ ਮੂੜੇ ਦੇਖਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥
हे मूर्ख मन! परमेश्वर तुझी कृती पाहत आहे.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਰਹੈ ਨ ਕਛੂਐ ਛਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
तुम्ही जे करता ते सर्व त्याला माहीत आहे आणि त्याच्यापासून काहीही लपून राहू शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਹਵਾ ਸੁਆਦ ਲੋਭ ਮਦਿ ਮਾਤੋ ਉਪਜੇ ਅਨਿਕ ਬਿਕਾਰਾ ॥
जिभेची चव आणि लोभ यांच्या नशा झालेल्या व्यक्तीमध्ये अनेक पापे व विकार उत्पन्न होतात.

ਬਹੁਤੁ ਜੋਨਿ ਭਰਮਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਕੇ ਭਾਰਾ ॥੨॥
अहंतपाच्या बंधनांच्या ओझ्याखाली निरनिराळ्या जन्मांत भटकताना त्याला खूप त्रास होतो.॥२॥

ਦੇਇ ਕਿਵਾੜ ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ਪਰ ਦਾਰਾ ਸੰਗਿ ਫਾਕੈ ॥
दरवाजा बंद करून आणि बंद दाराच्या मागे, एक पुरुष अनोळखी स्त्रीसोबत लैंगिक सुखाचा आनंद घेतो.

ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗਹਿ ਤਬ ਕਉਣੁ ਪੜਦਾ ਤੇਰਾ ਢਾਕੈ ॥੩॥
पण जेव्हा चित्रगुप्ताने तुझ्या कृत्याचा हिशोब मागितला, तेव्हा तुझ्या दुष्कृत्यांवर पांघरूण कोण घालणार? ॥३॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਓਟ ਨ ਕਾਈ ॥
हे नम्र! हे सर्वव्यापी हे दु:ख दूर करणारे, मला तुझ्याशिवाय दुसरा आधार नाही.

ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੫॥੨੬॥
हे भगवान नानक! त्याने तुमचा आश्रय घेतला आहे, म्हणून त्याला जगाच्या सागरातून बाहेर काढू नका. ॥४॥ १५॥२६ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਆ ਸਹਾਈ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥
परब्रह्म प्रभू माझे सहाय्यक झाले आहेत आणि त्यांची कथा आणि कीर्तन सुखदायक आहे.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੧॥
हे जीवांनो! परात्पर गुरुंच्या वचनाचा जप करून आनंद घ्या.॥ १॥

ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ ॥
हे भावा! खऱ्या देवाची पूजा कर.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
चांगल्या संगतीत माणसाला नेहमी आनंद मिळतो आणि भगवंताचा विसर पडत नाही.॥१॥रहाउ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੇਰਾ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥
हे देवा! तुझे नाम अमृत आहे;

ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਵੈ ॥੨॥
ज्याच्यावर भगवंताची कृपा असते तो पवित्र होतो.॥ २॥

ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥
माझे मन त्या गुरूच्या चरणी आहे जो विघ्नांचा नाश करणारा आणि सर्व दुःखांचा नाश करणारा आहे.

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥੩॥
मी रात्रंदिवस हिरव्या रंगात जागृत राहतो, अगम्य, अविनाशी परमेश्वराचे गुणगान गातो. ॥३॥

ਮਨ ਇਛੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥
सुखकारी हरीची कथा श्रवण करून मला अपेक्षित फल प्राप्त झाले आहे.

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਬੇਲੀ ॥੪॥੧੬॥੨੭॥
तोच परमेश्वर नानकांचा आरंभ, मध्य, अंत आणि शेवटपर्यंत सोबती राहिला. ॥४॥ १६॥ २७॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ॥
सोरठी महाला ५ पंचपद ॥

ਬਿਨਸੈ ਮੋਹੁ ਮੇਰਾ ਅਰੁ ਤੇਰਾ ਬਿਨਸੈ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥੧॥
देव माझी आसक्ती आणि माझी आपुलकीची भावना आणि अहंकार नष्ट करू दे.॥ १॥

ਸੰਤਹੁ ਇਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ਕਾਰੀ ॥
हे संतांनो! अशी युक्ती सांगा.

ਜਿਤੁ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेणेकरून माझा स्वाभिमान आणि अभिमान नष्ट होईल.॥१॥रहाउ॥

ਸਰਬ ਭੂਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਹੋਵਾਂ ਸਗਲ ਰੇਨਾਰੀ ॥੨॥
मी सर्व जगाच्या लोकांना परमात्म्याचे रूप मानतो आणि प्रत्येकाच्या पायाची धूळ आहे. ॥२॥

ਪੇਖਿਓ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅਪੁਨੈ ਸੰਗੇ ਚੂਕੈ ਭੀਤਿ ਭ੍ਰਮਾਰੀ ॥੩॥
मी पूज्य भगवंताला नेहमी माझ्यासोबत पाहिले आहे, त्यामुळे माझी कोंडीची भिंत नष्ट झाली आहे. ॥३॥

ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੀ ॥੪॥
भगवंताचे नाम, औषध आणि शुद्ध अमृत पाणी गुरूद्वारेच मिळते. ॥४॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੀ ॥੫॥੧੭॥੨੮॥
हे नानक! ज्याच्या प्रारब्धात हे लिहिले आहे, त्याला गुरु भेटून रोगमुक्त झाला आहे ॥५॥१७॥२८॥

Page 617

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ
सोरठी महाला ५ घरु २ दुपदे

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਗਲ ਦੂਧ ਮਹਿ ਘੀਆ ॥
ज्याप्रमाणे अग्नी सर्व वनस्पतिंमध्ये असते आणि तूप सर्व दुधात असते.

ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਧਉ ਜੀਆ ॥੧॥
त्याचप्रमाणे, ईश्वराचा प्रकाश सर्व प्राणिमात्रांमध्ये, उच्च आणि नीच, चांगले आणि वाईट आहे. ॥१॥

ਸੰਤਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਹਿਓ ॥
हे संतांनो! देव हळूहळू सर्वांमध्ये विलीन होत आहे.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਮਹਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਮਈਆ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो जल आणि पृथ्वीमध्ये सर्वव्यापी आहे.॥१॥रहाउ॥

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਓ ॥
नानक देवाचे गुणगान गातात, सद्गुरुंनी त्यांचा भ्रम दूर केला आहे.

ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਓ ॥੨॥੧॥੨੯॥
सर्वव्यापी परमात्मा सर्व गोष्टींमध्ये विराजमान आहे परंतु तो सदैव सर्व प्राणिमात्रांपासून अलिप्त राहतो॥२॥१॥१९॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਬਿਨਸੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਦੁਖੀ ॥
भगवंताच्या स्मरणाने सुख मिळते आणि जन्म-मृत्यूच्या भयाचे दु:ख नष्ट होते.

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੀ ॥੧॥
धर्म, काम, मोक्ष आणि नवीन संपत्ती या चार चांगल्या गोष्टी प्राप्त होतात आणि नंतर पुन्हा भूक आणि तहान लागत नाही.॥१॥

ਜਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤੂ ਸੁਖੀ ॥
ज्याच्या नामस्मरणाने तुम्ही सुखी राहता.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅਰੇ ਮੁਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे जीव! मनाने, शरीराने, मुखाने, श्वासाने ठाकूरजींचे ध्यान करत राहा. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਂਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹੋਵਹਿ ਮਨ ਸੀਤਲ ਅਗਨਿ ਨ ਅੰਤਰਿ ਧੁਖੀ ॥
ध्यान केल्याने तुम्हाला शांती मिळेल, तुमचे मन थंड होईल आणि तुमच्या हृदयात तृष्णेची आग पेटणार नाही.

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਲਿ ਥਲਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰੁਖੀ ॥੨॥੨॥੩੦॥
गुरु नानकांना समुद्र, पृथ्वी, वृक्ष आणि तिन्ही लोकांमध्ये भगवंताचे दर्शन झाले.॥२॥२॥३०॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਝੂਠ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਤੇ ਆਪਿ ਛਡਾਵਹੁ ॥
हे देवा! मला वासना, क्रोध, लोभ, असत्य आणि निंदा इत्यादीपासून मुक्त कर.

ਇਹ ਭੀਤਰ ਤੇ ਇਨ ਕਉ ਡਾਰਹੁ ਆਪਨ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਵਹੁ ॥੧॥
या मनातील दुष्कृत्ये काढून टाका आणि मला तुमच्या जवळ बोलाव. ॥१॥

ਅਪੁਨੀ ਬਿਧਿ ਆਪਿ ਜਨਾਵਹੁ ॥
तुम्हीच मला तुमची पद्धत समजावून सांगा.

ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे भक्तांनो! भगवान हरींचे शुभ गीत गा. ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਕਬਹੂ ਹੀਏ ਤੇ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਮਹਿ ਪਾਵਹੁ ॥
हे देवा! ही पद्धत माझ्या मनात ठेव की मी तुला माझ्या मनातून कधीही विसरु नये.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਤਹਿ ਨ ਧਾਵਹੁ ॥੨॥੩॥੩੧॥
हे नानक! मोठ्या भाग्याने मला पूर्ण गुरु भेटले आहेत, म्हणूनच आता मी इकडे तिकडे धावत नाही.॥२॥३॥३१॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭੁ ਕਛੁ ਪਾਈਐ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਨ ਜਾਈ ॥
त्याचे स्मरण केल्याने सर्व काही साध्य होते आणि मनुष्याचे प्रयत्न व्यर्थ जात नाहीत.

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਰਾਚਹੁ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥
प्रत्येक गोष्टीत विराजमान असलेल्या परमेश्वराशिवाय तुम्ही इतर कोणामध्ये का रमलेले आहात? ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਸੰਤ ਗੋਪਾਲਾ ॥
हे गोपाळांच्या संतांनो! हरिची पूजा करा.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
चांगल्या संगतीत सामील व्हा आणि हरीचे नामस्मरण करा, तुमची साधना पूर्ण होईल. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਨਿਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥
तो देव सतत आपल्या सेवकांची काळजी घेतो आणि त्यांचे पालनपोषण करतो आणि त्यांना प्रेमाने आलिंगन देतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਬਿਸਰਤ ਜਗਤ ਜੀਵਨੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥੨॥੪॥੩੨॥
नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा! तुला विसरुन हे जग जीवन कसे प्राप्त होईल? ॥२॥ ४॥ ३२ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥
सर्व प्राणिमात्रांचा दाता असलेल्या अविनाशी भगवंताचे स्मरण केल्याने सर्व दुर्गुण दूर होतात.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਭਗਤਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ ਬਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥
गुणांचे भांडार हेच त्यांच्या भक्तांचे भांडवल आहे पण ते दुर्लभ व्यक्तीलाच मिळते. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥
हे माझ्या मन! त्या गोपाळ गुरु प्रभूचा जप कर.

ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆਂ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याचा आश्रय घेतल्याने मनुष्य सुखाची प्राप्ती करतो आणि पुन्हा कधीही दु:खाला सामोरे जात नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਵਡਭਾਗੀ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਭੇਟਤ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥
मोठ्या भाग्याने संतांचा सहवास लाभतो आणि त्यांच्या भेटीने दुष्ट मनाचा नाश होतो.

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਬਾਛੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਈ ॥੨॥੫॥੩੩॥
दास नानक त्यांच्या चरणांची धूळ घेतात ज्यांनी हरीचे नाम हृदयात ठेवले आहे. ॥२॥ ५॥ ३३॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੈ ਸੂਕਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ ॥
गुरु अनेक जन्मांचे दु:ख नष्ट करून कोमेजलेले मन हिरवे करतात.

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥
गुरूंचे दर्शन झाल्यावर मनुष्य प्रसन्न होतो आणि भगवान हरी नामाचा विचार करतो. ॥१॥

ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥
गोविंद गुरु माझे डॉक्टर आहेत.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो हरी नावाचे औषध माझ्या तोंडात घालतो आणि मृत्यूची फाशी कापतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤੇ ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥
सृष्टिकर्ता, सर्व कलांमध्ये सक्षम मनुष्य, स्वतः निर्माता आहे.

ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥੬॥੩੪॥
हे नानक! देवाने स्वतःच आपल्या सेवकाचे रक्षण केले आहे आणि नाम हाच त्याच्या जीवनाचा आधार आहे. ॥२॥ ६॥ ३४ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਹਿ ਨਿਬੇਰੋ ॥
हे देवा! माझ्या हृदयाच्या हालचाली फक्त तूच जाणतोस आणि अंतिम निर्णय फक्त तुझ्याकडे आहे.

ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਲਾਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੋ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! मी लाखो चुका आणि अपराध केले असले तरी मला क्षमा कर.॥ १॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਨੇਰੋ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्या जवळ राहणारा तू माझा स्वामी आहेस.

ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਮੋਹਿ ਚੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे हरि! तुझ्या या शिष्याला तुझ्या चरणी आश्रय दे. ॥१॥रहाउ॥

ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਊਚੋ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੋ ॥
माझा प्रभु हा सद्गुणांचा अनंत परम आणि अथांग सागर आहे.

ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਕੀਨੋ ਅਪੁਨੋ ਦਾਸਰੋ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਨਿਹੋਰੋ ॥੨॥੭॥੩੫॥
नानकांना नानकांचे बंधन तोडून परमेश्वराने आपला दास बनवले आहे, मग त्याला कोणाच्या आधाराची गरज काय?

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੫ ॥
सोरठी मह ५ ॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥
जेव्हा गुरु गोविंद माझ्यावर कृपाळू झाले तेव्हा मी माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण केल्या.

ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥
मी भगवंताच्या सुंदर चरणी स्थिर झालो आहे आणि गोविंदांची स्तुती केली आहे. ॥१॥

ਭਲੋ ਸਮੂਰਤੁ ਪੂਰਾ ॥
तो काळ योग्य आणि शुभ आहे.

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताचे नामस्मरण केल्याने मला आत्मिक शांती, संयम आणि आनंद प्राप्त होतो आणि माझ्या आत अनंत नाद घुमतात. ॥१॥रहाउ॥

ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥
माझ्या लाडक्या सद्गुरुला भेटून माझे मन घरीच झाले आहे.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥੨॥੮॥੩੬॥
दास नानक यांना हरी नावाचा खजिना मिळाला असून त्यांच्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत. ॥२॥ ८॥ ३६॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸੁਭ ਲਖਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥
गुरूंचे चरण माझ्या हृदयात स्थायिक झाले आहेत आणि परमेश्वराने शुभ गुण निर्माण केले आहेत.

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥੧॥
परमात्म्याने माझ्यावर कृपा केली तेव्हा मी माझ्या हृदयातील नामाचा खजिना ओळखला.॥ १॥

ਮੇਰੋ ਗੁਰੁ ਰਖਵਾਰੋ ਮੀਤ ॥
गुरु माझा रक्षक आणि मित्र आहे.

ਦੂਣ ਚਊਣੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो मला नेहमी दुप्पट आणि चौपट प्रशंसा आणि सौंदर्य देतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਹਾਰੇ ॥
परमेश्वराने त्याच्या भेटीसाठी आलेल्या सर्व जीवांचे रक्षण केले आहे.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਚਰਜ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੩੭॥
पूर्ण गुरूंचा महिमा अतिशय विलक्षण आहे आणि नानक त्यासाठी सदैव त्याग करतात.॥२॥९॥३७॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਸੰਚਨਿ ਕਰਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲ ਥਾਤੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥
निर्मल हरी नावाची संपत्ती जमा करा कारण नामाची संपत्ती अपार आणि अपार आहे.

ਬਿਲਛਿ ਬਿਨੋਦ ਆਨੰਦ ਸੁਖ ਮਾਣਹੁ ਖਾਇ ਜੀਵਹੁ ਸਿਖ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥
हे गुरूचे शिष्य आणि माझ्या नातेवाईकांनो! अन्न सेवन करून जगा आणि अद्‌भुत विनोद आणि आनंद घ्या. ॥१॥

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰ ॥
हरिचे सुंदर कमळ हे आपल्या जीवनाचा आधार आहेत.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਓ ਸਚ ਬੋਹਿਥੁ ਚੜਿ ਲੰਘਉ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांच्या कृपेने मला सत्याचे जहाज मिळाले आहे, ज्यावर स्वार होऊन मी जगाचा विषारी सागर पार करेन.॥१॥रहाउ॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਆਪਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰ ॥
पूर्णपणे अविनाशी परमेश्वर माझ्यावर कृपाळू झाला आहे आणि त्याने स्वतः माझी काळजी घेतली आहे.

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰ ॥੨॥੧੦॥੩੮॥
नानक यांना पाहून आनंद झाला. हे नानक, भगवंताच्या गुणांची गणती नाही, ते असंख्य आहेत. ॥२॥ १०॥ ३८॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਸਭ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਇਆ ॥
पूर्ण गुरूंनी आपल्या कलेचे असे सामर्थ्य प्रकट केले आहे की सर्व प्राणिमात्रांच्या मनात करुणा उत्पन्न झाली आहे.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਡਾਈ ਕੀਨੀ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਭਇਆ ॥੧॥
देवाने मला त्याच्या उपस्थितीने आशीर्वाद दिला आहे आणि सर्वत्र समृद्धी आहे. ॥१॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥
पूर्ण सतगुरु नेहमी माझ्या पाठीशी असतात.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या परमदेवाचा नामजप केल्याने मी सदैव प्रसन्न राहतो.॥१॥रहाउ॥

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸੋਈ ॥
मी देशाच्या आत आणि बाहेर आणि वेगवेगळ्या दिशांनी जिथे पाहतो तिथे तिथे भगवंत उपस्थित असतात.

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥੧੧॥੩੯॥
हे नानक! माझ्या नशिबाने मला असा गुरु लाभला आहे की त्यांच्यासारखा महान दुसरा कोणी नाही. ॥२॥ ११॥ ३६॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥
भगवंताच्या सुंदर चरणांचे दर्शन घेतल्याने मनुष्याला सुख, समृद्धी आणि नितळ आवाज प्राप्त होतो.

ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਓ ਬਾਰਿਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥
पालक देवाने हरिगोविंद या बालकाचे रक्षण केले आहे आणि सतगुरुंनी त्याची उष्णता दूर केली आहे. ॥१॥

ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥
त्या सतगुरुच्या आश्रयाने माझा उद्धार होतो.

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याची सेवा कधीच व्यर्थ जात नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਘਰ ਮਹਿ ਸੁਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥
आपला प्रभू दयाळू झाला तेव्हा घरातही आनंद होता आणि बाहेरही आनंद.

ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਊ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੨॥੧੨॥੪੦॥
हे नानक! आता मला कोणत्याही अडथळ्याचा सामना करावा लागत नाही कारण माझा प्रभू माझ्यावर कृपाळू झाला आहे. ॥२॥ १२॥ ४०॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५ ॥

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਇਆ ਮਨਿ ਉਦਮੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥
ऋषींच्या सहवासाने माझ्या मनात उद्यम निर्माण झाला आणि मी नामरत्नाची स्तुती केली

ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤਾ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤਾ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭਾਈ ॥੧॥
हे भावा! भगवंताच्या स्मरणाने माझी चिंता नाहीशी झाली आणि जगाने मला सागरात बुडवले. ॥१॥

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸਾਈ ॥
मी भगवंताचे चरण माझ्या हृदयात वसवले आहेत.

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
आता मला आनंद प्राप्त झाला आहे, नैसर्गिक आवाज माझ्या आत गुंजत आहे आणि रोगांचे पुंजके नष्ट झाले आहेत.॥१॥रहाउ॥

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
हे देवा! मी तुझे कितीही गुण सांगितले तरी तुझे मूल्यमापन होऊ शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਭਏ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੩॥੪੧॥
हे नानक! जेव्हा आपला प्रभू आपला सहाय्यक झाला तेव्हा भक्तही अविनाशी झाले. ॥२॥ १३॥ ४१॥

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਗਏ ਕਲੇਸ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
जेव्हा माझ्या प्रभुने मला आशीर्वाद दिला तेव्हा माझे सर्व दुःख, त्रास आणि रोग नाहीसे झाले.

ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥
आपली साधनाही पूर्ण झाली असल्याने आठ तास देवाची आराधना करा. ॥१॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਰਾਸਿ ॥
हे पूज्य देवा! तूच आमचा आनंद, धन आणि संपत्ती आहेस.

ਰਾਖਿ ਲੈਹੁ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाकडे माझी एकच प्रार्थना आहे की माझ्या प्रिये, मला दुःखापासून वाचव.॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਮਾਗਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ਅਪਨੇ ਖਸਮ ਭਰੋਸਾ ॥
मी जे काही मागतो ते मला माझ्या सद्‌गुरूवरच आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥੨॥੧੪॥੪੨॥
नानक म्हणतात की पूर्ण गुरू भेटल्यावर माझ्या सर्व चिंता नाहीशा झाल्या. ॥२॥ १४॥ ४२॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਗਲਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥
माझे गुरु सतगुरुंचे स्मरण करून मी माझे सर्व दु:ख, संकटे नाहीशी केली आहेत.

ਤਾਪ ਰੋਗ ਗਏ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੧॥
गुरूच्या वचनाने उष्णता व रोग नाहीसे होऊन मला अपेक्षित फळ मिळाले.॥१॥

ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
माझे परिपूर्ण गुरू आनंद देणारे आहेत.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
तोच सर्व कार्य करतो आणि करवून घेतो, सर्व कलांचा स्वामी आणि परिपूर्ण निर्माता आहे.॥१॥रहाउ॥

ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥
हे नानक! आता तुम्ही आनंद करा, आनंद करा आणि परमेश्वराची स्तुती करणारी शुभ गीते गा कारण गुरु तुमच्यावर कृपाळू झाले आहेत

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਭਏ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥੧੫॥੪੩॥
परब्रह्म माझा रक्षक झाला आहे म्हणून जगभर जयघोष होत आहे. ॥२॥१५॥४३॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਹਮਰੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣੀਆ ਕਾਈ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਣਿ ॥
देव आपली कृत्ये मोजत नाही आणि त्याने आपल्या शत्रूंना ओळखले आहे आणि आपल्याला क्षमा केली आहे.

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥੧॥
त्याने मला आपला हात देऊन माझे रक्षण केले आहे आणि आता मी त्याच्या प्रेमाचा आनंद घेत आहे. ॥१॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦ ਮਿਹਰਵਾਣ ॥
माझा खरा देव सदैव दयाळू आहे.

ਬੰਧੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੋਈ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या पूर्ण सतगुरूंनी दु:ख आणि संकटे दूर केली आहेत आणि आता सर्व ठीक आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜੀਉ ਪਾਇ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਦਿਤਾ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ॥
ज्या भगवंताने प्राणाची आहुती देऊन माझे शरीर निर्माण केले व वस्त्र व अन्न दिले, त्या भगवंताने स्वत: आपल्या सेवकाची इज्जत राखली आहे.

ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥੧੬॥੪੪॥
त्यासाठी नानक नेहमी स्वतःचा त्याग करतात. ॥२॥१६॥४४॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਉਬਾਰਿਆ ॥
हरी प्रभूंनी स्वतःच्या पापांची क्षमा करून सर्व जगाचा उद्धार केला आहे.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥੧॥
परब्रह्म प्रभूंनी आपली दया दाखवली आणि त्यांच्या उपदेशाचे पालन केले. ॥१॥

ਹੋਈ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ਕੀ ਰਖਵਾਲੀ ॥
मला राजा रामाचे संरक्षण मिळाले आहे.

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ਸੁਖਾਲੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
सहज आनंदात आणि आनंदात भगवंताची स्तुती करा, यामुळे तुमचे मन, शरीर आणि शरीर आनंदी होईल. ॥१॥रहाउ॥

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮੋਹਿ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥
पतितांचे हित करणारे माझे सतगुरू आहेत आणि माझी फक्त त्यांच्यावर श्रद्धा आहे.

ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਭਿ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਾ ॥੨॥੧੭॥੪੫॥
नानकांची प्रार्थना ऐकून, खऱ्या देवाने त्याच्या सर्व उणीवा माफ केल्या. २॥१७॥ ४५॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੇ ॥
परमात्म्याने सर्व रोगांची क्षमा केली आहे आणि त्यांचा नाश केला आहे.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਉਬਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥
जो पूर्ण गुरुचा आश्रय घेतो त्याला मोक्ष प्राप्त होतो आणि त्याचे सर्व कार्य देखील पूर्ण होते. ॥१॥

ਹਰਿ ਜਨਿ ਸਿਮਰਿਆ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥
हरीच्या सेवकाने केवळ नामस्मरण केले आहे आणि केवळ नामाचाच आश्रय घेतला आहे.

ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥
आपल्या कृपेने पूर्ण सतगुरुंनी बालक हरी गोविंदाचा ताप दूर केला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥
अरे प्रिये, आता सर्वजण नेहमी आनंदी राहा कारण माझ्या गुरूंनी श्री हरिगोविंदांचे रक्षण केले आहे.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਭਾਖਿਆ ॥੨॥੧੮॥੪੬॥
हे नानक! निर्मात्याचा महिमा महान आहे कारण त्याचे शब्द खरे आहेत आणि त्याचे बोलणे देखील खरे आहे.॥ २॥ १८॥ ४६॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥
माझा स्वामी माझ्यावर दयाळू झाला आहे आणि मी त्याच्या खऱ्या दरबारात आनंदी झालो आहे.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਭਾਈ ਠਾਂਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥
हे बंधू! सतगुरुंनी हरिगोविंदांचा ताप बरा केला आहे आणि सर्व जगात शांती आणि आनंद आहे.

ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਆਪੇ ਰਾਖੇ ਜਮਹਿ ਕੀਓ ਹਟਤਾਰਿ ॥੧॥
परमेश्वराने स्वतःच त्याच्या आत्म्याचे रक्षण केले आहे आणि मृत्यू देखील निष्प्रभ झाला आहे. ॥१॥

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
भगवंताचे सुंदर चरण हृदयात ठेवा.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਭਾਈ ਦੁਖ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे बंधू! आपण नेहमी परमेश्वराचे ध्यान केले पाहिजे कारण तो दु:ख, संकटे आणि पापांचा नाश करणारा आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਉਬਰੈ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
हे भावा! ज्याने सर्वांना निर्माण केले आहे त्याचा आश्रय घेतल्यानेच मोक्ष प्राप्त होतो.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੋ ਭਾਈ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥
तो सर्व कार्य करण्यास व करवून घेण्यास समर्थ आहे, त्या परम सत्य भगवंताची कीर्तीही खरी आहे.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥੧੯॥੪੭॥
नानक म्हणतात की हे भावा, आपण फक्त भगवंताचेच ध्यान केले पाहिजे, त्यामुळे मन आणि शरीर थंड होते. ॥२॥ १६॥ ४७ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥
हे संतांनो! मी फक्त हरिच्या नामाचेच ध्यान केले आहे.

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਸਰਉ ਨਾਹੀ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आनंदाच्या सागरी परमेश्वराला मी कधीही विसरत नाही आणि इच्छित परिणाम प्राप्त करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
त्यांच्या कृपेने पूर्ण सतगुरुंनी हरी गोविंदांचा ताप उतरवला आहे.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਿਆ ਸਭ ਪਰਵਾਰੀ ॥੧॥
परमदेव माझ्यावर कृपाळू झाले आहेत आणि माझ्या संपूर्ण कुटुंबाचे दुःख नाहीसे झाले आहे. ॥१॥

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮੰਗਲ ਰਸ ਰੂਪਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥
सर्व सुखांचा, अमृताचा आणि सौंदर्याचा खजिना असलेल्या हरीच्या नामाचाच मी आधार घेतो.

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਉਧਰਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੨॥੨੦॥੪੮॥
हे नानक! त्या भगवंताने माझी इज्जत आणि प्रतिष्ठा वाचवली आणि सर्व जगाला फायदा झाला. ॥२॥ २०॥ ४८ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ॥
माझे सतगुरु बाल हरिगोविंदांचे पालक झाले आहेत.

ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंतांनी आपल्या कृपेने श्री हरिगोविंदांचे हात पुढे करून रक्षण केले आहे आणि आता ते पूर्णपणे निरोगी आहेत.॥१॥रहाउ॥

ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਟਾਇਆ ਜਨ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖਾਈ ॥
श्री हरी गोविंदांचा ताप आता कमी झाला आहे, जो स्वतः भगवानांनी बरा करून आपल्या सेवकाची लज्जा व प्रतिष्ठा वाचवली आहे.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ॥੧॥
चांगल्या संगतीमुळेच आपल्याला सर्व फळे मिळाली आहेत आणि मी सतगुरुंसाठी त्याग करतो. ॥१॥

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਪ੍ਰਭ ਦੋਵੈ ਸਵਾਰੇ ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥
परमेश्वराने माझे जग आणि परलोक दोन्ही सजवले आहेत आणि त्याने माझे गुण-दोष विचारात घेतले नाहीत.

ਅਟਲ ਬਚਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ਸਫਲ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਆ ॥੨॥੨੧॥੪੯॥
नानक म्हणती हे गुरु तुझे वचन ठाम आहे, तुझा फलदायी हात माझ्या मस्तकावर ठेवला आहे ॥२॥२१॥४९॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਕੀਏ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥
सर्व जीव त्या भगवंताने निर्माण केले आहेत आणि तो संतांचा सहाय्यक आहे.

ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪੂਰਨ ਭਈ ਬਡਾਈ ॥੧॥
तो स्वत: आपल्या सेवकाचे रक्षण करतो आणि त्याचे वैभव पूर्ण होते. ॥१॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥
परमात्मा माझ्या पाठीशी आहे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਹੋਏ ਸਰਬ ਦਇਆਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पूर्ण गुरूंनी माझी लाज आणि प्रतिष्ठा पूर्णपणे वाचवली आहे आणि ते सर्वांवर दयाळू झाले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥
नानक रात्रंदिवस जीवन आणि आत्मा देणाऱ्या भगवंताच्या नामाचे चिंतन करीत असतात.

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੨॥੨੨॥੫੦॥
जसे पालक आपल्या मुलाला मिठी मारतात तसे तो आपल्या गुलामाला मिठी मारतो.॥ २॥ २२॥ ५०॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ
सोरठी महाला ५ घरु ३ चौपदे

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਿਲਿ ਪੰਚਹੁ ਨਹੀ ਸਹਸਾ ਚੁਕਾਇਆ ॥
पंचांना भेटून माझी शंका दूर झाली नाही आणि.

ਸਿਕਦਾਰਹੁ ਨਹ ਪਤੀਆਇਆ ॥
मी चौधरींवरही समाधानी नव्हतो.

ਉਮਰਾਵਹੁ ਆਗੈ ਝੇਰਾ ॥
माझा वाद मी मातब्बर मंत्र्यांसमोर मांडला पण.

ਮਿਲਿ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥
जगाचा राजा राम यांना भेटूनच माझा वाद मिटला आहे. ॥१॥

ਅਬ ਢੂਢਨ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥
आता मी शोधायला इकडे तिकडे जात नाही कारण.

ਗੋਬਿਦ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
मला ब्रह्मांडाचे स्वामी गुरू परमेश्वर मिळाले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥
जेव्हा मी परमेश्वराच्या दरबारात आलो.

ਤਾ ਸਗਲੀ ਮਿਟੀ ਪੂਕਾਰਾ ॥
माझ्या मनातील तक्रारी नाहीशा झाल्या.

ਲਬਧਿ ਆਪਣੀ ਪਾਈ ॥
माझ्या नशिबात जे काही होते ते मला मिळाले आहे आणि.

ਤਾ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥੨॥
आता कुठे यायचे आणि कुठे जायचे हे कळले॥२॥

ਤਹ ਸਾਚ ਨਿਆਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥
तिथे सत्याच्या कोर्टात खरा न्याय होतो.

ਉਹਾ ਸਮ ਠਾਕੁਰੁ ਸਮ ਚੇਰਾ ॥
भगवंताच्या दरबारात जसा स्वामी असतो तसाच सेवकही असतो.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥
आतील देव सर्वज्ञ आहे आणि.

ਬਿਨੁ ਬੋਲਤ ਆਪਿ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥
मनुष्य कांहीं न बोलता स्वयें इच्छा ओळखतो ॥३॥

ਸਰਬ ਥਾਨ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥
तो सर्व ठिकाणचा राजा आहे.

ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾ ॥
अनाहद' हा शब्द तिथे गुंजत राहतो.

ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥
त्याच्याशी काय हुशार गोष्ट केली जाऊ शकते.

ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੪॥੧॥੫੧॥
हे नानक! अहंकार दूर करा आणि भगवंताशी एकरूप व्हा.॥ ४॥ १॥ ५१॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਹੁ ॥
भगवंताचे नाम हृदयात ठेवा आणि.

ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇਹੁ ॥
घरी बसून गुरूचे ध्यान करावे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ॥
पूर्ण गुरूंनी अगदी बरोबर सांगितले आहे.

ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਲਹਿਆ ॥੧॥
खरा आनंद देवाकडूनच मिळतो.॥ १॥

ਅਪੁਨਾ ਹੋਇਓ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥
माझे शिक्षक माझ्यावर दयाळू आहेत.

ਅਨਦ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਮੰਗਲ ਸਿਉ ਘਰਿ ਆਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यामुळे मी स्नान करून आनंद, सुख, कल्याण आणि समृद्धी घेऊन घरी परतले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਚੀ ਗੁਰ ਵਡਿਆਈ ॥
माझ्या स्वामीचा महिमा खरा आहे.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ज्याचे मूल्यमापन करता येत नाही.

ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥
तो राजांचा राजाही आहे

ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾ ॥੨॥
गुरू भेटल्यानंतर मनात उत्साह निर्माण होतो. ॥२॥

ਸਗਲ ਪਰਾਛਤ ਲਾਥੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥
मग संतांच्या संगतीत गेल्यावर सर्व पापे नष्ट होतात.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥
हरिचे नाम हा गुणांचा खजिना आहे.

ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੩॥
ज्याचा नामजप केल्याने कार्य पूर्ण होते. ॥३॥

ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥
गुरूंनी मोक्षाचे दार उघडले आणि.

ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰਾ ॥
संपूर्ण जग गुरुंचा जयजयकार करतो.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥
हे नानक परमेश्वर माझ्या पाठीशी आहे.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੇ ॥੪॥੨॥੫੨॥
त्यामुळे माझे जन्ममरणाचे भय नाहीसे झाले आहे.

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
पूर्ण गुरूंनी माझ्यावर खूप कृपा केली आहे.

ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੀ ਲੋਚ ਹਮਾਰੀ ॥
परिणामी देवाने आपली इच्छा पूर्ण केली आहे.

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ॥
मी आंघोळ करून घरी आलो आहे.

ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥
मला आनंद आणि सुख प्राप्त झाले आहे.॥१॥

ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥
हे संतांनो! रामाचे नामस्मरण केल्यानेच मोक्ष प्राप्त होतो.

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून, आपण प्रत्येक वेळी उठल्यावर भगवंताचे चिंतन केले पाहिजे आणि दररोज केवळ शुभ कर्म करावे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਧਰਮ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥
संतांचा मार्ग ही धर्माची शिडी आहे जी केवळ भाग्यवंतांनाच मिळते.

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੨॥
भगवान हरींच्या चरणी एकाग्र केल्याने करोडो जन्मांची सर्व पापे नष्ट होतात ॥२॥

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਕਲ ਰਾਖੀ ॥
कलेचे पूर्ण सामर्थ्य असलेल्या परमेश्वराची नेहमी स्तुती करा.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥੩॥
सतगुरुंची खरी शिकवण ऐकून सर्व जीव शुद्ध झाले आहेत.॥ ३॥

ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
अडथळ्यांचा नाश करणाऱ्या आणि सर्व दुःखांचा नाश करणाऱ्या भगवंताचे नाम सतगुरुंनी मनात स्थिर केले आहे.

ਖੋਏ ਪਾਪ ਭਏ ਸਭਿ ਪਾਵਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੩॥੫੩॥
नानक म्हणतात की माझी सर्व पापे नष्ट झाली आहेत आणि मी पवित्र होऊन सुखाच्या घरी आलो आहे. ॥४॥ ३॥ ५३॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू सद्गुणांचा अथांग सागर आहेस.

ਘਰੁ ਲਸਕਰੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥
माझे हृदय, घर आणि इंद्रियांची सेना, सर्व काही फक्त तुलाच दिले आहे.

ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥
गोपाळ गुरु माझा रक्षक आहे.

ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥
त्यामुळे सर्व जीव माझ्यावर कृपाळू झाले आहेत.॥ १॥

ਜਪਿ ਅਨਦਿ ਰਹਉ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥
गुरूंच्या चरणांचा जप करून मी आनंदी राहतो.

ਭਉ ਕਤਹਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराचा आश्रय घेतल्याशिवाय भय नाही. ॥रहाउ॥

ਤੇਰਿਆ ਦਾਸਾ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥
हे मुरारी! तू फक्त तुझ्या सेवकांच्या हृदयात राहतोस.

ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ ॥
देवाने एक अढळ पाया बांधला आहे.

ਬਲੁ ਧਨੁ ਤਕੀਆ ਤੇਰਾ ॥
तू शक्ती, संपत्ती आणि आधार आहेस.

ਤੂ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥
तुम्ही माझे थोर ठाकूर आहात. ॥२॥

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥
ज्याला साधली आहे साधसंगत.

ਸੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇਆ ॥
परमेश्वराने स्वत: त्याला कबरेतून ओलांडले आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮ ਰਸੁ ਦੀਆ ॥
त्यांनी स्वतः कृपापूर्वक नाममृत प्रदान केले आहे आणि.

ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਆ ॥੩॥
सर्वत्र समृद्धी आहे.॥ ३॥

ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੂ ਸਹਾਈ ॥
जेव्हा देव माझा सहाय्यक झाला.

ਸਭ ਉਠਿ ਲਾਗੀ ਪਾਈ ॥
सगळे उठले आणि माझ्या पायाला हात लावू लागले.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥
नानक म्हणतात की आपण आपल्या श्वासाने भगवंताचे चिंतन केले पाहिजे.

ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕ ਗਾਈਐ ॥੪॥੪॥੫੪॥
हरिच्या महिमाची शुभ गाणी म्हणावी ॥४॥४॥५४॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦਾ ॥
मला माझ्या मनात नैसर्गिक आनंद आणि आनंद प्राप्त झाला आहे.

ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ॥
आणि मला इच्छित परमेश्वर सापडला आहे.

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
जेव्हा पूर्ण गुरुने मला आशीर्वाद दिला.

ਤਾ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥
आमचे कल्याण झाले आहे.॥ १॥

ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥
माझे मन हरिच्या प्रेमळ भक्तीत लीन आहे.

ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬੀਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यामुळे चिरंतन वीणा अंत:करणात रोज खेळत राहते.॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥
हरीच्या पायाचा आधार खूप मजबूत आहे.

ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਣੀ ॥
त्यामुळे जगातील लोकांवरील माझे अवलंबित्व नाहीसे झाले आहे.

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥
जगाला जीवन देणारा परमेश्वर मला मिळाला आहे.

ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥
आता मी आनंदाने मोहित झालो आहे आणि त्याचे गुणगान गातो आहे॥२॥

ਪ੍ਰਭ ਕਾਟਿਆ ਜਮ ਕਾ ਫਾਸਾ ॥
देवाने मृत्यूच्या फासावर लटकवले आहे आणि.

ਮਨ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥
माझ्या मनाची आशा पूर्ण झाली आहे.

ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥
आता मी जिकडे पाहतो तिकडे तो हजर असतो.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥
देवाशिवाय दुसरा कोणी सहाय्यक नाही.॥ ३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ॥
परमेश्वराने कृपेने माझे रक्षण केले आहे आणि.

ਸਭਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥
मी अनेक जन्मांच्या सर्व दुःखांपासून मुक्त झालो आहे.

ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
हे नानक! भगवंताच्या निर्भय नामाचे ध्यान करून.

ਅਟਲ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ॥੪॥੫॥੫੫॥
मला शाश्वत आनंद मिळाला आहे. ॥४॥५॥ ५५ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ॥
देवाने माझ्या घरात शांती प्रस्थापित केली आहे.

ਤਾਪੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਪਰਵਾਰੇ ॥
त्यामुळे तापाने माझे कुटुंब सोडून दिले आहे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੈ ਰਾਖੀ ॥ ਸਰਣਿ ਸਚੇ ਕੀ ਤਾਕੀ ॥੧॥
पूर्ण गुरूंनी माझे रक्षण केले आहे आणि आता मी त्या परम सत्य परमेश्वराचा आश्रय घेतला आहे.॥ १॥

ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ॥
देव स्वतः माझा रक्षक बनला आहे आणि.

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੇ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
क्षणार्धात उत्स्फूर्त आनंद आणि शांती निर्माण झाली आणि मन कायमचे प्रसन्न झाले. ॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਦਾਰੂ ॥
गुरूंनी मला हरी नावाचे औषध दिले आहे.

ਤਿਨਿ ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰੂ ॥
ज्याने सर्व रोग बरे केले आहेत.

ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
परमेश्वराने मला आशीर्वाद दिला आहे.

ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਬਾਤ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥
ज्याने माझे सर्व कार्य पूर्ण केले आहे. ॥२॥

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥
परमेश्वराने त्याच्या सल्ल्याचे पालन केले आहे आणि.

ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥
आमच्या गुण-दोषांचा विचार केला नाही.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਭਇਓ ਸਾਖੀ ॥
गुरुचे वचन खरे ठरले.

ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਲਾਜ ਰਾਖੀ ॥੩॥
ज्याने माझी लाज पूर्णपणे वाचवली आहे.॥ ३॥

ਬੋਲਾਇਆ ਬੋਲੀ ਤੇਰਾ ॥
तू मला जे सांगायला सांगशील तेच मी बोलतो.

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू सद्गुणांचा अथांग सागर आहेस.

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥
हे नानक! खरे नामस्मरण कर आणि पुढील लोकात तुम्ही साक्षी व्हाल.

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ॥੪॥੬॥੫੬॥
देवाने आपल्या सेवकाची इज्जत वाचवली॥४॥६॥५६॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਵਿਚਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਖਲੋਆ ॥
कर्ता स्वतः येऊन उभा राहिला आहे.

ਵਾਲੁ ਨ ਵਿੰਗਾ ਹੋਆ ॥
आणि माझा एक केसही गळला नाही.

ਮਜਨੁ ਗੁਰ ਆਂਦਾ ਰਾਸੇ ॥
गुरूंनी माझे स्नान यशस्वी केले आहे.

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥੧॥
भगवान हरींचे स्मरण केल्याने माझी सर्वात वाईट पापे नष्ट झाली आहेत. ॥१॥

ਸੰਤਹੁ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰੁ ਨੀਕਾ ॥
अहो संतांनो, रामदासांची तळी उत्कृष्ट आहे.

ਜੋ ਨਾਵੈ ਸੋ ਕੁਲੁ ਤਰਾਵੈ ਉਧਾਰੁ ਹੋਆ ਹੈ ਜੀ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
यामध्ये जो कोणी स्नान करतो त्याच्या वंशाचा उद्धार होतो आणि त्याच्या आत्म्याचेही कल्याण होते. ॥१॥रहाउ॥

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗੁ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥
जग त्याचा जयजयकार करतो आणि त्याला अपेक्षित परिणाम मिळतो.

ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਨਾਇ ਆਏ ॥ ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਏ ॥੨॥
जो येथे येऊन स्नान करून भगवंताचे चिंतन करतो तो स्वस्थ होतो ॥२॥

ਸੰਤ ਸਰੋਵਰ ਨਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥
संतांच्या तळ्यात स्नान करणाऱ्याला परम स्थिती प्राप्त होते.

ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੩॥
जो हरिनामाचे चिंतन करतो त्याचे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपते॥३॥

ਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰੁ ਸੁ ਜਾਨੈ ॥
तोच ब्रह्मदेवाची कल्पना जाणतो.

ਜਿਸੁ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੈ ॥
ज्यावर देव कृपा करतो.

ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥
नानक म्हणतात की हे बाबा! जो परमेश्वराचा आश्रय घेतो.

ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ॥੪॥੭॥੫੭॥
सर्व चिंता आणि त्रास नाहीसे होतात. ॥४॥ ७ ॥ ५७ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਬਾਹੀ ਪੂਰੀ ॥
परब्रह्मदेवाने मला पूर्ण साथ दिली आहे आणि.

ਕਾਈ ਬਾਤ ਨ ਰਹੀਆ ਊਰੀ ॥
काहीही अपूर्ण राहिले नाही.

ਗੁਰਿ ਚਰਨ ਲਾਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥
गुरूंनी मला त्यांच्या पायाने अस्तित्वाच्या सागरातून पार केले आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਰੇ ॥੧॥
आता मी हरीचे नामस्मरण करतो.॥ १॥

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਸਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥
देव नेहमी आपल्या सेवकाचा रक्षक असतो.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਜਿਉ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आपल्या कृपेने, हात देऊन, माता-पिता जसे आपले रक्षण करतात, तसे त्याने आपले रक्षण केले आहे ॥१॥रहाउ॥

ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥
मोठ्या नशिबाने मला सतगुरू मिळाले आहेत.

ਜਿਨਿ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥
ज्याने मृत्यूचा मार्ग दूर केला आहे.

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥
माझे मन भगवंताच्या प्रेमळ भक्तीत रमले आहे.

ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥੨॥
भगवंताचा नामजप करताना जे जिवंत राहतात ते भाग्यवान असतात ॥ २॥

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ॥
दास हरिचे अमृत गातो आणि.

ਸਾਧਾ ਕੀ ਧੂਰੀ ਨਾਵੈ ॥
संतांच्या चरणांची धुळीनेच स्नान करतो.

ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੀਆ ॥
त्याने स्वतः मला त्याचे नाव दिले आहे आणि.

ਪ੍ਰਭ ਕਰਣਹਾਰ ਰਖਿ ਲੀਆ ॥੩॥
निर्माता देवाने स्वतः माझे रक्षण केले आहे॥३॥

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥
हरीचे दर्शन हा माझ्या जीवनाचा आधार आहे.

ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਬਿਮਲ ਬੀਚਾਰਾ ॥
हा एक पूर्ण आणि पवित्र विचार आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
हे मध्यस्थी प्रभु! माझ्यावर दया कर कारण.

ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੮॥੫੮॥
दास नानक आपल्या धन्याचा आश्रय घेण्यासाठी आले आहेत॥४॥८॥५८॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ॥
जेव्हा पूर्ण गुरूंनी मला त्यांच्या चरणी घेतले.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਪਾਇਆ ॥
मला माझा सोबती आणि सहाय्यक म्हणून देव सापडला.

ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥
मी जिथे जातो तिथे आनंदी असतो.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ॥੧॥
परमेश्वराने कृपापूर्वक मला स्वतःशी जोडले आहे.॥ १॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸਦਾ ਸੁਭਾਈ ॥
देवाची नेहमी स्तुती करा.

ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
यातून सर्व इच्छित परिणाम मिळवा आणि भगवंत आत्म्याचा सोबती आणि सहाय्यक राहील. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥
नारायण हा आपल्या जीवनाचा आधार आहे.

ਹਮ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਰੇਨਾਰਾ ॥
आम्ही संतांच्या चरणी धूळ आहोत.

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ॥
परमेश्वराने मला शुध्द केले आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਨੇ ॥੨॥
त्यांनी कृपा करून हरी यशाची भेट दिली आहे. ॥२॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
परमदेव नेहमी माझी काळजी घेतात.

ਸਦ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥
तो नेहमी माझ्या आत्म्याचा रक्षक आहे.

ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥
रात्रंदिवस हरीचे कीर्तन गायले पाहिजे.

ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥
ज्याचा परिणाम म्हणून जीव पुन:पुन्हा विविध प्रकारच्या जीवनात पडत नाही॥३॥.

ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥
ज्याला अकालपुरुष, कर्ता, देतो.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥

फक्त तो हरिचा अमृत अनुभवतो आणि.

ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥

मृत्यूचा देवदूत त्याच्या जवळ येत नाही.

ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥੯॥੫੯॥

हे नानक! मला भगवान नानकांच्या आश्रयाने सुख प्राप्त झाले आहे. ॥४॥ ६॥ ५६॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਤੀ ਪੂਰੀ ॥
पूर्ण गुरूंनी मला पूर्ण आशीर्वाद दिला आहे.

ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ ॥
देव सर्वव्यापी आहे.

ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਭਇਆ ਇਸਨਾਨਾ ॥
आता मी सुरक्षितपणे आंघोळ करतो.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੧॥
मी देवाला अर्पण करतो. ॥१॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਵਲ ਰਿਦ ਧਾਰੇ ॥
मी माझ्या हृदयात गुरूंचे सुंदर चरण कमळ धारण केले आहेत.

ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਿਲ ਕਾ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आता मला थोडीशीही अडचण येत नाही आणि माझे सर्व काम पूर्ण झाले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਏ ॥
ज्याने संतांच्या भेटीने दुष्टाचा नाश केला आहे.

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਸਭ ਹੋਏ ॥
त्यामुळे ते सर्व अपवित्रही पवित्र झाले आहेत.

ਰਾਮਦਾਸਿ ਸਰੋਵਰ ਨਾਤੇ ॥
रामदास सरोवराला इतके महत्त्व आहे की त्यात स्नान केल्याने परिणाम होतो.

ਸਭ ਲਾਥੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥੨॥
मनुष्याने केलेली सर्व पापे दूर होतात. ॥२॥

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ॥
आपण नेहमी देवाची स्तुती केली पाहिजे आणि.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਧਿਆਈਐ ॥
चांगल्या संगतीत सामील होऊन त्याचेच ध्यान करावे.

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਏ ॥੩॥
मग पूर्ण गुरूंचे अंत:करणात ध्यान केल्यास इच्छित परिणाम प्राप्त होतो. ॥३॥.

ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਆਨੰਦਾ ॥
गुरु परमेश्वर हे सुखाचे भांडार आहे.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥
भगवान परमानंद नामस्मरणानेच मनुष्य आध्यात्मिकरित्या जिवंत राहतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
नानकांनी भगवंताच्या नामाचे ध्यान केले आहे आणि.

ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥੬੦॥
त्याच्या सल्ल्याचे पालन करून त्याने त्याला आनंद दिला आहे.॥ ४॥ १०॥ ६०॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रागु सोरठी महाला ५ ॥

ਦਹ ਦਿਸ ਛਤ੍ਰ ਮੇਘ ਘਟਾ ਘਟ ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਇਓ ॥
ढग दहाही दिशांना छत्रीसारखे पसरलेले आहेत आणि काळ्याकुट्ट ढगांची चमक भयावह आहे.

ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ ਨੀਦ ਨਹੁ ਨੈਨਹ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਇਓ ॥੧॥
माझी प्रेयसी परदेशात गेली असल्याने माझा अंथरुण एकटा आहे आणि माझ्या डोळ्यांना झोप येत नाही. ॥१॥

ਹੁਣਿ ਨਹੀ ਸੰਦੇਸਰੋ ਮਾਇਓ ॥
अहो आई, आजपर्यंत मला त्याचा एकही निरोप आला नाही.

ਏਕ ਕੋਸਰੋ ਸਿਧਿ ਕਰਤ ਲਾਲੁ ਤਬ ਚਤੁਰ ਪਾਤਰੋ ਆਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥
पूर्वी माझी प्रेयसी एक मैल दूर गेली की मला त्याची चार पत्रे यायची. ॥१॥रहाउ॥

ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਇਹੁ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰੋ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਸੁਖਦਾਇਓ ॥
सर्व गुणांनी युक्त आणि आनंद देणाऱ्या माझ्या प्रिय प्रियकराला मी कसे विसरु?

ਮੰਦਰਿ ਚਰਿ ਕੈ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰਉ ਨੈਨ ਨੀਰਿ ਭਰਿ ਆਇਓ ॥੨॥
मी छतावर चढून माझ्या प्रियकराच्या वाटेकडे पाहतो आणि माझेही डोळे भरून येतात.॥ २॥

ਹਉ ਹਉ ਭੀਤਿ ਭਇਓ ਹੈ ਬੀਚੋ ਸੁਨਤ ਦੇਸਿ ਨਿਕਟਾਇਓ ॥
माझ्यात आणि त्याच्यामध्ये अहंकार आणि स्वाभिमानाची भिंत आहे. मी ऐकतो की तो माझ्या हृदयाच्या जवळ राहतो.

ਭਾਂਭੀਰੀ ਕੇ ਪਾਤ ਪਰਦੋ ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਦੂਰਾਇਓ ॥੩॥
माझ्या प्रियकरातील अंतर फुलपाखराच्या पंखांसारखे सूक्ष्म आहे आणि त्याला न पाहता मी त्याला दूर समजतो. ॥३॥

ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਰਬ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਗਰੋ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਓ ॥
सर्वांचा भगवंत माझ्यावर कृपा करून माझी सर्व दुःखे दूर केली आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਤਉ ਦਇਆਰੁ ਬੀਠਲੋ ਪਾਇਓ ॥੪॥
हे नानक! जेव्हा गुरुंनी अहंकाराची भिंत नष्ट केली तेव्हा मला दयाळू भगवान विठ्ठल सापडला. ॥४॥

ਸਭੁ ਰਹਿਓ ਅੰਦੇਸਰੋ ਮਾਇਓ ॥
अरे आई माझी सगळी भीती आता दूर झाली आहे.

ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਓ ॥
गुरूनी मला जे काही हवे होते त्याच्याशी जोडले आहे.

ਸਰਬ ਗੁਨਾ ਨਿਧਿ ਰਾਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੧॥੬੧॥
माझा प्रभु सर्व गुणांचा खजिना आणि राजा आहे. ॥दुसरा रहाउ॥११॥ ६१॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਗਈ ਬਹੋੜੁ ਬੰਦੀ ਛੋੜੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦੁਖਦਾਰੀ ॥
निराकार भगवंत हा हरवलेल्या वस्तू परत आणणारा, बंदिवासातून मुक्त करणारा आणि दु:खाचा नाश करणारा आहे.

ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਧਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਲੋਭੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥
मी लोभ आणि मोहाचा उपासक आहे ज्याला कोणतेही सत्कर्म किंवा धर्म माहित नाही.

ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਇਹ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥
हे देवा! माझे नाव गोविंदांचे भक्त झाले आहे, म्हणून तुझ्या नामाचा मान राख. ॥१॥.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥
हे देवा! तू बेदरकार लोकांचा आदर करतोस.

ਨਿਚੀਜਿਆ ਚੀਜ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
माझा गोविंद अगदी नीच माणसांनाही पुण्यवान बनवतो. तुझ्या स्वभावासाठी मी माझा त्याग करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜੈਸਾ ਬਾਲਕੁ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ ॥
जसे एक मूल प्रेम आणि निसर्गाच्या बाहेर लाखो गुन्हे करतो आणि.

ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਝਿੜਕੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਹੁੜਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥
वडिलांनी त्याला अनेक प्रकारे बोध व दटावले तरी शेवटी तो त्याला मिठीत घेतो.

ਪਿਛਲੇ ਅਉਗੁਣ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥
अशाप्रकारे परात्पर पिता जीवांचे भूतकाळातील दोषही क्षमा करून भविष्यासाठी योग्य मार्ग प्रदान करतात॥२॥

ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥
आतल्या भगवंताला सर्व पद्धती माहीत असतील, तर आपले दुःख कोणाकडे मांडावे?

ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਭੀਜੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥

नुसत्या बोलण्याने आणि खुशामत करून गोविंद खूश होत नाही; तो माणसाची लाज त्याला अनुकूल असेल तरच वाचवतो.

ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਸਗਲੀ ਦੇਖੀ ਇਕ ਤੇਰੀ ਓਟ ਰਹਾਈਐ ॥੩॥

हे परमेश्वरा! मी इतर सर्व आश्रय पाहिले आहेत, माझा फक्त एकच आश्रय उरला आहे तुझा ॥३॥

ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੇਨੰਤੀ ॥
ठाकूर प्रभू दयाळू आणि दयाळू आहेत आणि स्वतः विनंती ऐकतात.

ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਭ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤੀ ॥
पूर्ण सत्गुरूंशी एकरूप झाल्यावर मनातील सर्व चिंता नाहीशा होतात.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸੰਤੀ ॥੪॥੧੨॥੬੨॥
हे नानक गुरूंनी अस्वलाच्या तोंडात हरी नावाचे औषध ठेवले आहे आणि आता मी आनंदी आहे. ॥१२॥ ६२॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਦੁਖ ਕਲੇਸ ਸਭਿ ਨਾਠੇ ॥
परमेश्वराचे स्मरण केल्याने मला सुख प्राप्त झाले आहे आणि माझे सर्व दुःख, संकटे दूर झाली आहेत.

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਂਠੇ ॥੧॥
आपल्या परमेश्वराची स्तुती आणि ध्यान करून आपले सर्व कार्य पूर्ण झाले आहे. ॥१॥

ਜਗਜੀਵਨ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥
हे देवा! तुझे नाम जगाचे जीवन आहे.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਦੀਓ ਉਪਦੇਸਾ ਜਪਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
पूर्ण गुरूंनी आपल्याला सल्ला दिला आहे की केवळ परमेश्वराचा नामजप करून आपण अस्तित्वाचा सागर पार करू शकतो. ॥१॥रहाउ॥

ਤੂਹੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਨਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! तूच मंत्री आहेस, तूच सर्वांची प्रार्थना ऐकतोस आणि तूच सर्व काही करू शकतोस.

ਤੂ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਕਿਆ ਇਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥
दाता तूच आहेस, सुख भोगणारा तूच आहेस, हा दरिद्री जीव लाचार आहे. ॥२॥

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
तुझ्या गुणांचे मूल्यमापन करता येत नसल्याने मी तुझ्या कोणत्या गुणांचे वर्णन करावे.

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਅਚਰਜੁ ਤੁਮਹਿ ਵਡਾਈ ॥੩॥
तुझा महिमा खूप अद्भूत आहे कारण तुला पाहूनच आम्ही जिवंत राहतो. ॥३॥

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਵਾਮੀ ਪਤਿ ਮਤਿ ਕੀਨੀ ਪੂਰੀ ॥
स्वतः स्वामी प्रभूंनी आपल्या कृपेने आपली विनयशीलता आणि बुद्धिमत्ता सुशोभित केली आहे.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਬਾਛਉ ਸੰਤਾ ਧੂਰੀ ॥੪॥੧੩॥੬੩॥
नानक नेहमी देवाला अर्पण करतात आणि संतांच्या चरणी धूळ घालतात. ॥४॥ १३॥ ६३॥

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੫ ॥
सोरठी महł ५ ॥

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥
आम्ही परिपूर्ण गुरूंना विनम्र अभिवादन करतो.

ਪ੍ਰਭਿ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥
परमेश्वराने आपले सर्व कार्य व्यवस्थित केले आहे.

ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
देवाने मला आशीर्वाद दिला आहे आणि.

ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥
त्याने आमचा पूर्ण सन्मान आणि प्रतिष्ठा सजवली आहे. ॥१॥

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕੋ ਭਇਓ ਸਹਾਈ ॥
तो त्याच्या गुलामाचा सहाय्यक बनला आहे.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਕੀਨੇ ਕਰਤੈ ਊਣੀ ਬਾਤ ਨ ਕਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
निर्माता देवाने आपल्या सर्व इच्छा पूर्ण केल्या आहेत आणि काहीही कमी नाही.॥१॥रहाउ॥

ਕਰਤੈ ਪੁਰਖਿ ਤਾਲੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥
कर्ता अमृत सरोवर प्रदान केला आहे.

ਪਿਛੈ ਲਗਿ ਚਲੀ ਮਾਇਆ ॥
माया आपल्या मागे आली आहे आणि.

ਤੋਟਿ ਨ ਕਤਹੂ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥੨॥
आता आमच्याकडे कशाचीही कमतरता नाही. माझे पूर्ण सतगुरु असेच चांगले वाटतात. ॥२॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥
दयाळू भगवंताचे स्मरण करून सर्वजण माझ्यावर कृपाळू झाले आहेत.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਗੁਸਾਈ ॥
त्या बॉसचे अभिनंदन.

ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੩॥
ज्याने पूर्ण सृष्टीचा नियम बनवला आहे. ॥३॥

ਤੂ ਭਾਰੋ ਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू माझा महान स्वामी आहेस.

ਇਹੁ ਪੁੰਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤੇਰਾ ॥
हे सर्व पुण्य साहित्य आपण दिले आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥
नानकांनी फक्त एकाच देवाचे ध्यान केले आणि.

ਸਰਬ ਫਲਾ ਪੁੰਨੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੪॥੬੪॥
त्याला सर्व फळांचे पुण्य प्राप्त झाले आहे ॥४॥१४॥६४॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ
सोरठी महाला ५ घरु ३ दुपदे.

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਤੇ ॥
रामदास सरोवराला इतके महत्त्व आहे की त्यात स्नान केल्याने परिणाम होतो.

ਸਭਿ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥
पूर्वी केलेली सर्व पापे नष्ट होतात.

ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥
या सरोवरात स्नान केल्याने मनुष्य शुद्ध होतो.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ ॥੧॥
पूर्ण गुरूंनी हे दिले आहे. ॥१॥

ਸਭਿ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥
देवाने सर्वांना आनंद आणि आनंद दिला आहे.

ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਸਭਿ ਥੋਕ ਉਬਾਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंच्या शब्दांचे ध्यान केल्याने सर्व गोष्टी सुरक्षितपणे वाचल्या आहेत, म्हणजेच सर्व लोक अस्तित्वाचा सागर पार करून गेले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਲਾਥੀ ॥
चांगल्या संगतीने मनातील घाण दूर झाली आहे.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਇਓ ਸਾਥੀ ॥
परमात्मा त्याचा सोबती झाला आहे.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
नानकांनी हरी नामाचेच ध्यान केले आणि.

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧॥੬੫॥
आढळले आदिपुरुष प्रभू ॥ २॥ १॥ ६५॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥
ज्याने परब्रह्माचे स्मरण केले आहे.

ਸੋ ਘਰੁ ਦਯਿ ਵਸਾਇਆ ॥
त्याने आपले घर आनंदाने समृद्ध केले आहे.

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥
जेव्हा मला आनंदाचा सागर गुरु सापडला.

ਤਾ ਸਹਸਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥
माझे सर्व भ्रम मिटले॥१॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
विश्वात केवळ हरिच्या नामाचा महिमा आहे.

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥
म्हणूनच मी रोज त्याचे गुणगान गातो आणि.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ही देणगी आम्हाला पूर्ण गुरूंकडून मिळाली आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥
देवाची कथा अवर्णनीय आहे.

ਜਨ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥
त्याचे भक्त अमृत बोलत राहतात.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਵਖਾਣੀ ॥
हे नानक! त्या दासाने केवळ वाणीची स्तुती केली आहे.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥੨॥੨॥੬੬॥
ज्याला पूर्ण गुरुकडून अमृत वाणीचे ज्ञान प्राप्त झाले आहे ॥२॥२॥६६॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥
येथे प्रथम गुरूंनी आनंद दिला आहे आणि.

ਪਾਛੈ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ॥
भविष्यातही तंदुरुस्तीची व्यवस्था केली आहे.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥
तेव्हा मला सर्व सुखांचे भांडार सापडले.

ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥
जेव्हा मी माझ्या गुरूंचे माझ्या हृदयात ध्यान केले. ॥१॥

ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ही माझ्या सतगुरूंची स्तुती आहे.

ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥
मला अपेक्षित परिणाम मिळाले आहेत.

ਸੰਤਹੁ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे संतांनो! गुरुचा महिमा दिवसेंदिवस वाढत आहे.॥१॥रहाउ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥
सर्व जीव माझ्यावर कृपाळू झाले आहेत, माझ्या प्रभूने स्वतः त्यांच्यावर असे केले आहे.

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਨੇ ॥੨॥੩॥੬੭॥
हे नानक भगवंताला माझा स्वाभाविक स्वभाव सापडला आहे आणि माझे मन सत्याने प्रसन्न झाले आहे.॥२॥3॥67॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ ॥
गुरुचे वचन माझे पाळणे आणि.

ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੇ ॥
हे आपल्या सभोवतालचे सर्व संरक्षण करते.

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥
माझे मन रामाच्या नामात लीन झाले आहे.

ਜਮੁ ਲਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾਗਾ ॥੧॥
त्यामुळे मृत्यूची देवताही लाजेने पळून गेली. ॥१॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
हे परमेश्वरा! तूच माझ्या सुखाचा दाता आहेस.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
परिपूर्ण मनुष्य, निर्माता, बंधने तोडतो आणि मन शुद्ध करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
हे नानक अविनाशी प्रभु की.

ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ ॥
सेवेची भक्ती कधीच कमी होत नाही.

ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे भक्त आनंदित होतात.

ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੪॥੬੮॥
तुझा नामस्मरण केल्याने त्यांची आशा पूर्ण झाली आहे. ॥२॥ ४॥ ६८ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
मी माझ्या गुरूसाठी स्वतःचा त्याग करतो.

ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥
ज्याने माझा सन्मान आणि प्रतिष्ठा पूर्णपणे जपली आहे.

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥
मी इच्छित परिणाम साध्य केला आहे आणि.

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥
मी नेहमी माझ्या परमेश्वराचे ध्यान केले आहे.॥ १॥

ਸੰਤਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
हे संतांनो! देवाशिवाय दुसरा कोणी साथीदार नाही.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
केवळ तोच ते पूर्ण करण्यास सक्षम आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਵਰ ਦੀਨੇ ॥
माझ्या परमेश्वराने मला असे वरदान दिले आहे की.

ਸਗਲ ਜੀਅ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ॥
सर्व जीव माझ्या अधिपत्याखाली आले आहेत.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
जेव्हा दास नानकांनी परमेश्वराचे नामस्मरण केले.

ਤਾ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥੨॥੫॥੬੯॥
त्याचे सर्व दुःख नाहीसे झाले॥२॥५॥६९॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥
पूर्ण गुरूंनी हरिगोविंदांचा ताप बरा केला आहे आणि.

ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥
आता घरात खूप संगीत वाजत आहे.

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥
देवाने सर्व चांगले केले आहे आणि.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦੀਨੇ ॥੧॥
त्यांच्या कृपेने त्यांनी स्वतः घराला सुख दिले आहे॥१॥

ਬੇਦਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਗਵਾਈ ॥
सतगुरुंनीच आमचे संकट दूर केले आहे.

ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭਿ ਸਰਸੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हरी नामाचे चिंतन करून सर्व शिष्य आणि संत सुखी झाले आहेत.॥१॥रहाउ॥.

ਜੋ ਮੰਗਹਿ ਸੋ ਲੇਵਹਿ ॥
संत जे काही मागतात ते मिळतात.

ਪ੍ਰਭ ਅਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਵਹਿ ॥
परमेश्वर आपल्या संतांना सर्व काही देतो.

ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ॥
देवाने श्री हरिगोविंदांचे रक्षण केले आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੨॥੬॥੭੦॥
हे दास नानक स्वाभाविकपणे सत्य बोलत आहेत.॥२॥7॥7१॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥
हे परमेश्वरा! तुला जे चांगले वाटते तेच मला करायला लाव.

ਮੋਹਿ ਸਿਆਣਪ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥
कारण मला इतर कोणतीही हुशारी माहित नाही.

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ॥
मी बाळ तुझ्याकडे शरण आलो आहे.

ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧॥
परमेश्वरानेच माझी लाज आणि प्रतिष्ठा वाचवली आहे. ॥१॥

ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
हे हरि परमेश्वर! तूच माझे मातापिता आणि.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ ਲਾਗਾ ਕਰੀਂ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
आमचे पालनपोषण करणारे तुम्हीच आहात आणि तुम्ही मला जे करायला सांगाल ते मी करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! सर्व जीव ही तुझीच निर्मिती आहे.

ਪ੍ਰਭ ਡੋਰੀ ਹਾਥਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥
त्यांची जीवनरेखा फक्त तुमच्या हातात आहे.

ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੋ ਕਰਣਾ ॥
तुम्ही जीवांना जे करायला लावता, तेच ते करतात.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੨॥੭॥੭੧॥
दास नानकांनी फक्त तुझा आश्रय घेतला आहे. ॥२॥ ७ ॥ ७१ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਇਆ ॥
जेव्हापासून आपण देवाचे नाव आपल्या हृदयात ठेवले आहे.

ਸਭੁ ਕਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਹੋਇਆ ॥
आमचे सर्व काम पूर्ण झाले आहे.

ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥
त्याचे हृदय परमेश्वराच्या चरणी पडते.

ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥੧॥
ज्याचे पूर्ण भाग्य प्राप्त होते.॥ १॥

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥
चांगल्या संगतीत सहभागी होऊन आपण भगवंताचे स्मरण केले आहे.

ਆਠ ਪਹਰ ਅਰਾਧਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
आठ तास देवाची आराधना केल्याने आपल्याला अपेक्षित फल प्राप्त झाले आहे. ॥रहाउ॥

ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਅੰਕੁਰੁ ਜਾਗਿਆ ॥
आपल्या मूळ आणि पूर्वीच्या कर्माचा जंतू जागृत झाला आहे आणि.

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਿਆ ॥
मन रामाच्या नामात तल्लीन झाले आहे.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥
आता मन आणि शरीर हरिच्या दर्शनात लीन राहते.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥੮॥੭੨॥
दास नानक फक्त खऱ्या देवाची स्तुती करतात.॥ २॥८॥ ७२॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥
गुरूच्या भेटीने आपण परमेश्वराचे स्मरण केले आहे.

ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥
त्यामुळे आमचे सर्व काम पूर्ण झाले आहे.

ਮੰਦਾ ਕੋ ਨ ਅਲਾਏ ॥
आता कोणीही आमच्याबद्दल वाईट बोलत नाही आणि.

ਸਭ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥
प्रत्येकजण आमच्यासाठी जयजयकार करतो. ॥१॥

ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੀ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ॥
हे भक्तांनो! केवळ त्या खऱ्या भगवंताचाच आश्रय घ्या.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्व जीव त्याच्या अधिपत्याखाली आहेत आणि भगवंत अत्यंत अंतर्ज्ञानी आहे.॥रहाउ॥

ਕਰਤਬ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰੇ ॥
परमेश्वराने आपले सर्व कार्य व्यवस्थित केले आहे आणि त्याच्या सूचनांचे पालन केले आहे.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ॥
परमेश्वराचे नाव पापी लोकांना शुद्ध करते.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੨॥੯॥੭੩॥
त्यासाठी दास नानक नेहमी स्वतःचा त्याग करतात.॥ २॥ ६॥ ७३॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਇਹੁ ਲਹੁੜਾ ਗੁਰੂ ਉਬਾਰਿਆ ॥
परमदेवाने आपला पुत्र हरिगोविंद याला जन्म देऊन आपल्याला शोभा दिली आहे. गुरूंनी हरिगोविंद या लहान बालकाचे रक्षण केले आहे.

ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥੧॥
अरे पालक, आनंद घ्या. देव जीवन देणारा आहे.॥ १॥

ਸੁਭ ਚਿਤਵਨਿ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे सेवक सर्वांच्या भल्यासाठीच विचार करतात.

ਰਾਖਹਿ ਪੈਜ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
तुम्ही तुमच्या सेवकाचा सन्मान आणि प्रतिष्ठा राखता आणि त्याचे कार्य तुम्हीच व्यवस्थित करता. ॥रहाउ॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥
माझे स्वामी खूप उदार आहेत.

ਪੂਰਨ ਕਲ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥
ज्याच्याकडे कलेची पूर्ण ताकद आहे.

ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥
नानकांनी त्याचा आश्रय घेतला आहे आणि.

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੦॥੭੪॥
त्याला अपेक्षित परिणाम मिळाला आहे. ॥२॥ १०॥ ७४॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪੇ ॥
मी नेहमी भगवान हरीची पूजा करतो.

ਪ੍ਰਭ ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਆਪੇ ॥
हरिगोविंद या बालकाचे रक्षण स्वतः परमेश्वराने केले आहे.

ਸੀਤਲਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ॥
त्याने कृपापूर्वक चेचक नियंत्रित केले आहे.

ਬਿਘਨ ਗਏ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥੧॥
हरिनामाचे स्मरण केल्याने आमचे सर्व अडथळे नष्ट झाले.॥१॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥
माझा प्रभू माझ्यावर नेहमीच दयाळू होता.

ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਭਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਸਭ ਜੀਅ ਭਇਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याने आपल्या भक्ताची प्रार्थना ऐकली आहे आणि तो सर्व प्राणिमात्रांवर दयाळू झाला आहे. ॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਾਥਾ ॥
सर्व कार्य पूर्ण करण्यात देव सर्वशक्तिमान आहे.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ॥
भगवंताच्या स्मरणाने सर्व दुःख दूर होतात.

ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ॥
त्याने आपल्या सेवकाची प्रार्थना ऐकली आहे.

ਸਭ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਤੀ ॥੨॥੧੧॥੭੫॥
हे नानक! आता सर्वजण सुखी आहेत. ॥२॥ ११॥ ७५ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਅਪਨਾ ਗੁਰੂ ਧਿਆਏ ॥
मी माझ्या गुरूंचे ध्यान केले आहे.

ਮਿਲਿ ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਏ ॥
ज्यांच्यासोबत मी सुखरूप घरी परतलो आहे.

ਨਾਮੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
भगवंताच्या नामाचा इतका महिमा आहे की.

ਤਿਸੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥
त्याचे मूल्यमापन करता येत नाही॥१॥

ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਹੁ ॥
अरे भक्तांनो, देवाची पूजा करा कारण.

ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ਸਭੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याची उपासना केल्याने सर्व काही साध्य होते आणि तुमचे सर्व कार्य सफलही होते.॥रहाउ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਗੀ ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥
आपले मन भगवंताच्या प्रेमळ भक्तीमध्ये रमलेले असते परंतु भाग्यवानालाच ते प्राप्त होते.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
दास नानकांनी केवळ भगवंताच्या नामाचे ध्यान केले आणि.

ਤਿਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੨॥੭੬॥
त्याला सर्व सुखांची फळे प्राप्त झाली आहेत. ॥२॥१२॥७६॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਪਰਮੇਸਰਿ ਦਿਤਾ ਬੰਨਾ ॥
देवाने आम्हाला मुलगा दिला आहे आणि.

ਦੁਖ ਰੋਗ ਕਾ ਡੇਰਾ ਭੰਨਾ ॥

सर्व दु:ख आणि रोगांचे तळ नाहीसे झाले आहेत.

ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥

आता सर्व स्त्री-पुरुष आनंद घेतात. हरी प्रभूंनी आशीर्वाद दिल्यापासून ॥१॥

ਸੰਤਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਸਭ ਥਾਈ ॥
हे संतांनो! आता सर्वत्र आनंद आहे.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
माझा पूर्ण परमात्मा प्रत्येक गोष्टीत विराजमान आहे.॥रहाउ॥

ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਆਈ ॥
हा आवाज देवाकडून येतो.

ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ ॥
ज्याने सर्व चिंता मिटवल्या आहेत.

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਵਖਾਨਾ ॥੨॥੧੩॥੭੭॥
दयाळू परम भगवान माझ्यावर खूप कृपाळू आहेत. नानक फक्त खऱ्या देवाबद्दल बोलतात. ॥२॥१३॥७७॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਐਥੈ ਓਥੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
या जगात आणि पुढील जगात देव आपला रक्षक आहे, तो सतगुरु दीनदयलू आहे.

ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਆਪਿ ਰਾਖੇ ॥
तो स्वतः त्याच्या सेवकांचे रक्षण करतो आणि.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖੇ ॥੧॥
सुंदर शब्द प्रत्येक हृदयात गुंजत आहेत. ॥१॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਊਪਰਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
मी माझ्या गुरूंच्या चरणी बलिदान देतो आणि.

ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੀ ਪੂਰਨੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
रात्रंदिवस, प्रत्येक श्वासोच्छवासाने, मी सर्वव्यापी परमात्म्याचे स्मरण करतो. ॥रहाउ॥

ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ॥
परमेश्वरच माझा सहाय्यक झाला आहे.

ਸਚੇ ਦਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥
मला त्या खऱ्या परमेश्वराचा खरा आधार आहे.

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧੪॥੭੮॥
नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा! तुझ्या भक्तीमुळेच त्यांनी तुझा आश्रय घेतला आहे. ॥२॥ १४ ॥ ७८॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਾਣਾ ॥
पूर्ण सतगुरुंना बरे वाटले तेव्हाच.

ਤਾ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਰਮਾਣਾ ॥
मी रामाच्या सर्वव्यापी नामाचा जप केला.

ਗੋਬਿੰਦ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥
जेव्हा गोविंदांनी माझ्यावर दया केली तेव्हा त्याने आमची इज्जत वाचवली. ॥१॥

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥
देवाचे सुंदर चरण सदैव सुखदायक असतात.

ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਬਿਰਥੀ ਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जीवाला जी काही इच्छा असते, त्याला तेच फळ मिळते आणि त्याची आशा अधुरी जात नाही.॥रहाउ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
संत त्याची स्तुती करतात ज्यावर जीवनाचा दाता आपला आशीर्वाद देतो.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥
जेव्हा भगवंताचे मन चांगले वाटते तेव्हाच मन प्रेम आणि भक्तीमध्ये लीन होते.॥ २॥

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਰਵਣਾ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਲਾਥੀ ॥
आठ वेळा भगवंताची स्तुती केल्याने मायेच्या विषारी कपटाचा प्रभाव नष्ट होतो.

ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ਲੀਆ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਸੰਤ ਸਾਧ ਭਏ ਸਾਥੀ ॥੩॥
माझा निर्माता देवाने मला स्वतःशी जोडले आहे आणि संत माझे सोबती झाले आहेत.॥ ३॥

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਸਰਬਸੁ ਦੀਨੇ ਆਪਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥
परमेश्वराने माझा हात धरून मला सर्वस्व देऊन स्वतःमध्ये विलीन केले आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਥੋਕ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥੭੯॥
हे नानक! मला पूर्ण सतगुरु मिळाले आहेत ज्यांच्याद्वारे माझी सर्व कार्ये पूर्ण झाली आहेत.॥ ४॥ १५॥ ७६ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਗਰੀਬੀ ਗਦਾ ਹਮਾਰੀ ॥
नम्रता ही आमची गदा आणि.

ਖੰਨਾ ਸਗਲ ਰੇਨੁ ਛਾਰੀ ॥
प्रत्येकाच्या पायाची धूळ होणे ही आपली जबाबदारी आहे.

ਇਸੁ ਆਗੈ ਕੋ ਨ ਟਿਕੈ ਵੇਕਾਰੀ ॥
दुर्गुणांनी ग्रासलेला कोणताही दुष्ट मनुष्य या शस्त्रांपुढे टिकू शकत नाही.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਏਹ ਗਲ ਸਾਰੀ ॥੧॥
ही समज पूर्ण गुरूंनी दिली आहे.॥ १॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਓਟਾ ॥
भगवंताचे नाम हे संतांचे शक्तिशाली आधार आहे.

ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਉਧਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੋਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो नामस्मरण करतो तो मुक्त होतो आणि भगवंताच्या नामस्मरणाने करोडो जीवांचा उद्धार होतो.॥रहाउ॥

ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥
संतांसह भगवंताचे गुणगान गायले आहे आणि.

ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥
ही संपूर्ण संपत्ती आपल्याला हरिनामाच्या रूपाने प्राप्त झाली आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥
नानक म्हणतात की आपण आपला स्वाभिमान नष्ट केला आहे.

ਸਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥੨॥੧੬॥੮੦॥
सर्वत्र केवळ परमब्रह्मच दिसते. ॥२॥ १६ ॥ ८० ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਕੀਨੀ ॥
पूर्ण गुरुने प्रत्येक कार्य पूर्ण केले आहे आणि.

ਬਖਸ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ॥
त्याने माझ्यावर दया दाखवली आहे.

ਨਿਤ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਥਾਵ ਸਗਲੇ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥
मला नेहमी आनंद आणि आनंद मिळतो. गुरूंनी मला सर्व ठिकाणी सुखी केले आहे. ॥१॥

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਫਲ ਦਾਤੀ ॥
भगवंताची भक्ती सर्व फळ देते.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨ ਹੀ ਜਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
पूर्ण गुरूंनी कृपेने भक्तीची देणगी दिली आहे आणि भक्तीचे महत्त्व दुर्मिळ व्यक्तीलाच कळते. ॥रहाउ॥

ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵਹ ਭਾਈ ॥
हे भावा! गुरुद्राणीचे गोड गाणे गा.

ਓਹ ਸਫਲ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥
कारण ते नेहमी फलदायी आणि आनंददायी असते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੭॥੮੧॥
हे नानक! ज्याने भगवंताचे नामस्मरण केले त्याच्या प्रारब्धात जे लिहिले होते ते प्राप्त झाले आहे ॥२॥१७॥८१॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧੇ ॥
सिद्ध गुरुची पूजा करून.

ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥
सर्व कामे पूर्ण झाली आहेत.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥
माझ्याही सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत आणि.

ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੧॥
अंतहीन नाद मनांत वाजतो ॥१॥

ਸੰਤਹੁ ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
हे संतांनो! प्रभू रामाची उपासना करून सुख प्राप्त झाले आहे.

ਸੰਤ ਅਸਥਾਨਿ ਬਸੇ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांच्या पुण्यस्थानी मला शुद्ध नैसर्गिक सुख प्राप्त झाले आहे आणि माझे सर्व दुःख नाहीसे झाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥
पूर्ण गुरूचा मधुर वाणी परात्पर परमेश्वराच्या मनाला मोहित करतो.

ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੨॥੧੮॥੮੨॥
दास नानकांनी भगवंताची तीच शुद्ध अवर्णनीय कथा सांगितली आहे॥२॥१८॥८२॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਭੂਖੇ ਖਾਵਤ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ॥
जसे भुकेल्या माणसाला जेवताना लाज वाटत नाही.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥
तसेच भगवंताचा भक्त बिनदिक्कत भगवंताची स्तुती करतो. ॥१॥

ਅਪਨੇ ਕਾਜ ਕਉ ਕਿਉ ਅਲਕਾਈਐ ॥
देवाची भक्ती करून काम करण्यात आळशी का व्हावे.

ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮੁਖੁ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याचे स्मरण केल्याने भगवंताच्या दरबारात चेहरा उजळतो आणि माणसाला सदैव आनंद मिळतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਉ ਕਾਮੀ ਕਾਮਿ ਲੁਭਾਵੈ ॥
जसा कामुक माणूस लैंगिक इच्छेत मग्न राहतो.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਦਾਸ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਾਵੈ ॥੨॥
त्याचप्रमाणे देवाच्या भक्ताला भगवंताचे गुणगान गाणे आवडते. ॥२॥

ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲਿ ਲਪਟਾਵੈ ॥
जशी आई आपल्या मुलाच्या प्रेमात तल्लीन राहते.

ਤਿਉ ਗਿਆਨੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵੈ ॥੩॥
त्याचप्रमाणे ज्ञानी मनुष्य भगवंताच्या नामाच्या पूजेतच तल्लीन राहतो ॥३॥

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੪॥੧੯॥੮੩॥
नानक म्हणतात की पूर्ण गुरूंकडून नाम सिमरन प्राप्त होते आणि केवळ परमेश्वराच्या नामाचे ध्यान होते॥४॥१९॥८३॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਸੁਖ ਸਾਂਦਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥
मी सुखरूप आणि सुखरूप घरी परतलो आहे.

ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਛਾਇਆ ॥
आंदोलकांचे तोंड काळे झाले आहे, म्हणजेच विरोधकांना लाज वाटली आहे.

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥
पूर्ण गुरूंनी मला प्रतिष्ठेचे वस्त्र परिधान केले आहे आणि.

ਬਿਨਸੇ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥੧॥
माझी सर्व दुःखे नष्ट झाली आहेत. ॥१॥

ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
हे भक्तांनो! हेच खरे भगवंताचे मोठेपण आहे.

ਜਿਨਿ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याने मज अद्‌भुत सौंदर्य केले ॥१॥रहाउ॥

ਬੋਲੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥ ਦਾਸੁ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥
मी फक्त माझ्या धन्याच्या मर्जीनुसार बोलतो आणि हा दास फक्त ब्रह्मवाणी बोलतो.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੨॥੨੦॥੮੪॥
हे नानक! ज्या देवाने संपूर्ण विश्व निर्माण केले आहे तो खूप सुखदायक आहे॥२॥२०॥८४॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਏ ॥
मनांत माझ्या प्रभूचें ध्यान.

ਘਰਿ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਆਏ ॥
आम्ही सुखरूप घरी परतलो आहोत.

ਸੰਤੋਖੁ ਭਇਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥
आता जगाला समाधान मिळाले आहे कारण.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਤਾਰੇ ॥੧॥
पूर्ण गुरूने त्याला अस्तित्वाच्या सागराशी बांधले आहे. ॥१॥

ਸੰਤਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥

हे भक्तांनो! माझा प्रभू माझ्यावर सदैव कृपाळू आहे.

ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣਈ ਰਾਖੈ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

तो आपल्या भक्ताच्या कर्माचा हिशेब ठेवत नाही आणि आपल्या मुलाप्रमाणे त्याचे रक्षण करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥

मी माझ्या हृदयात भगवंताचे नाव ठेवले आहे आणि.

ਤਿਨਿ ਸਭੇ ਥੋਕ ਸਵਾਰੇ ॥

त्याने माझे सर्व काम पूर्ण केले आहे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤੁਸਿ ਦੀਆ ॥ ਫਿਰਿ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੨੧॥੮੫॥

पूर्ण गुरूंनी प्रसन्न होऊन नाव दिले, त्यामुळे नानकांना पुन्हा त्रास झाला नाही. ॥२॥ २१॥ ८५ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

सोरठी महल्ला ५॥

ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਈ ॥

हरीने माझ्या मन आणि शरीरात वास केला आहे.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

त्यामुळे आता सर्वजण माझा आदर करत आहेत.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

हेच त्या पूर्ण गुरूचे मोठेपण आहे.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥

त्याचे मूल्यमापन करता येत नाही. ॥१॥

ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਨਾਵੈ ॥

हे परमेश्वरा! मी तुझ्या नावाने बलिदान देतो.

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या प्रिय! तू ज्याला क्षमा करतोस तो तुझी स्तुती गातो. ॥१॥रहाउ॥

ਤੂੰ ਭਾਰੋ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥
हे देवा! तू माझा महान स्वामी आहेस आणि.

ਸੰਤਾਂ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥
संतांचा तुझ्यावरच विश्वास आहे.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਛਾਈ ॥੨॥੨੨॥੮੬॥
नानक म्हणतात की परमेश्वराचा आश्रय घेतल्याने विरोधकांचे तोंड काळे झाले आहे. ॥२॥ २२॥ ८६॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥
हे माझ्या मित्रा! भूतकाळात, भविष्यात, भविष्यात.

ਪਾਛੇ ਆਨਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥
देवाने मला आनंद आणि आनंद दिला आहे.

ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥
देवाने अशी तरतूद केली आहे की.

ਫਿਰਿ ਡੋਲਤ ਕਤਹੂ ਨਾਹੀ ॥੧॥
माझे मन इतरत्र कुठेही भटकत नाही॥१॥

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
माझे मन आता खऱ्या देवामध्ये लीन झाले आहे आणि.

ਹਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्या परमेश्वराला मी नेहमीच सर्वव्यापी म्हणून ओळखतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲਾ ॥
हे दयाळू देवा! सर्व जीव तुझ्याद्वारे निर्माण झाले आहेत आणि.

ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
तुझ्या भक्तांचे पालनपोषण करणारे तूच आहेस.

ਅਚਰਜੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥
तुझा महिमा फार अद्‌भुत आहे आणि.

ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੨॥੨੩॥੮੭॥
नानक रोज तुझ्या नामाचा जप करत असतो.॥२॥२३॥८७॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਨਾਲਿ ਨਰਾਇਣੁ ਮੇਰੈ ॥
नारायण नेहमी माझ्या पाठीशी असतो.

ਜਮਦੂਤੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੈ ॥
म्हणून यमदूत माझ्या जवळ येत नाही.

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੈ ॥
तो परमेश्वर मला आलिंगन देऊन माझे रक्षण करतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੈ ॥੧॥
सतगुरुंची शिकवण खरी आहे. ॥१॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ॥
परिपूर्ण गुरुने परिपूर्ण कार्य केले आहे.

ਦੁਸਮਨ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰੇ ਸਗਲੇ ਦਾਸ ਕਉ ਸੁਮਤਿ ਦੀਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याने सर्व शत्रूंना मारून टाकले आहे आणि माझ्या सेवकाला शांती दिली आहे.॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲੇ ਥਾਨ ਵਸਾਏ ॥
प्रभूने सर्व ठिकाणी वस्ती केली आहे.

ਸੁਖਿ ਸਾਂਦਿ ਫਿਰਿ ਆਏ ॥
मी पुन्हा सुखरूप घरी परतलो आहे.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਏ ॥
नानक म्हणतात की मी भगवंताचा आश्रय घेतला आहे.

ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ॥੨॥੨੪॥੮੮॥
ज्याने सर्व रोग नाहीसे केले आहेत.॥ २॥ २४॥ ८८ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਾਈਐ ॥
सत्गुरू हे सर्व सुखांचे दाता आहेत, म्हणून आपण त्यांचाच आश्रय घेतला पाहिजे.

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੧॥
त्याच्या दर्शनाने व भेटल्याने सुख मिळते आणि हरिचे गुणगान केल्याने दुःखाचा नाश होतो.॥ १॥

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਭਾਈ ॥
हे भाऊ! हरी रस प्या.

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
नामस्मरण करा, नामस्मरण करा आणि पूर्ण गुरूंचा आश्रय घ्या. ॥रहाउ॥

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਪੂਰਨੁ ਭਾਈ ॥
हे भावा! जन्मापूर्वीच ज्याच्या नशिबात नाव लिहिलेले असते आणि तोच पूर्ण पुरुष असतो.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਨਾਮਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥੨੫॥੮੯॥
हे भगवान नानक! माझी एवढीच विनंती आहे की माझा स्वभाव फक्त तुझ्या नामस्मरणातच लीन राहावा.॥२॥२५॥८९॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਰਾਖੈ ॥
सर्वशक्तिमान देव, जो कार्य करण्यास सक्षम आहे, तो स्वतः आपल्या भक्तांचे रक्षण करतो.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਹੋਤੁ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥੧॥
गुरु या शब्दाचा रस चाखणाऱ्याला जगभर प्रसिद्धी मिळते. ॥१॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੇਰੀ ਓਟ ਗੁਸਾਈ ॥
हे जगाच्या स्वामी परमेश्वरा,! मला फक्त तुझाच आधार आहे.

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਮ੍ ਧਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
तू खूप शक्तिशाली आणि आश्रयदाता आहेस आणि मी दर आठ तासांनी तुझे ध्यान करतो. ॥रहाउ॥

ਜੋ ਜਨੁ ਭਜਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਤਿਸੈ ਅੰਦੇਸਾ ਨਾਹੀ ॥
तुमची उपासना करणाऱ्या व्यक्तीला कोणतीही चिंता स्पर्श करत नाही.

ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਲਗੇ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੨॥
सतगुरुंच्या चरणी पडल्याने माझे भय नाहीसे झाले आणि मी मनात भगवंताचे गुणगान गातो॥२॥

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ॥
सतगुरुंनी मला असा दिलासा दिला आहे की आता मला नैसर्गिक सुख आणि मुख्यतः आनंद प्राप्त झाला आहे.

ਜਿਣਿ ਘਰਿ ਆਏ ਸੋਭਾ ਸੇਤੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੩॥
दुर्गुणांवर विजय मिळवून मी मोठ्या वैभवाने घरी परतलो आहे आणि सर्व आशा पूर्ण झाल्या आहेत. ॥३॥

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਜਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥
पूर्ण गुरूचे विचारही पूर्ण आहेत आणि त्या भगवंताच्या कर्महीं पूर्ण आहेत.

ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ਤਰਿਓ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨੬॥੯੦॥
नानक म्हणतात गुरुच्या चरणी बसून हरिचे नामस्मरण करून मी अस्तित्त्वाचा सागर पार केला आहे.॥४॥२६॥९०॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਆਪੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਥਾਟੀ ॥
गरीब लोकांच्या दुःखांचा नाश करणारा परमेश्वर माझ्यावर कृपा करून सर्व नियम स्वतः बनवलेला आहे.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਬੇੜੀ ਕਾਟੀ ॥੧॥
पूर्ण गुरूंनी आपल्या सेवकाला क्षणात बंधने कापून तारले आहे. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਦ ਧਿਆਈਐ ॥
हे मन! तू सदैव गुरु गोविंदांचे ध्यान करीत राहावे.

ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ध्यान केल्याने शरीरातील सर्व त्रास दूर होतात आणि इच्छित परिणाम प्राप्त होतात. ॥रहाउ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਾ ਕੇ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥
तो परमात्मा अत्यंत उच्च, अगम्य आणि अपार आहे, ज्याने सर्व जीव निर्माण केले आहेत.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਏ ਦਰਬਾਰਾ ॥੨॥੨੭॥੯੧॥
नानक म्हणतात ज्यांनी चांगल्या संगतीत भगवंताच्या नामाचे ध्यान केले, त्यांचे मुख दरबारात उजळले ॥२॥२७॥९१॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਸਿਮਰਉ ਅਪੁਨਾ ਸਾਂਈ ॥
मला फक्त माझा स्वामी आठवतो आणि.

ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਸਦ ਧਿਆਈ ॥
मी नेहमी रात्रंदिवस त्याचे ध्यान करतो.

ਹਾਥ ਦੇਇ ਜਿਨਿ ਰਾਖੇ ॥
ज्याने हात देऊन रक्षण केले.

ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਚਾਖੇ ॥੧॥
मी हरि नामक महारसा प्याला आहे. ॥१॥

ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥
मी माझ्या गुरूसाठी स्वतःचा त्याग करतो.

ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਜੀਅ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥
परात्पर भगवंतांनी माझ्यावर कृपा केली तेव्हापासून लोकही माझ्यावर कृपाळू झाले आहेत.॥रहाउ॥

ਨਾਨਕ ਜਨ ਸਰਨਾਈ ॥
हे नानक! मी देवाच्या शरणात आहे.

ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥
ज्याने त्याची संपूर्ण लाज आणि प्रतिष्ठा वाचवली आहे.

ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਈ ॥
त्याने सर्व दुःख दूर केले.

ਸੁਖੁ ਭੁੰਚਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥੨੮॥੯੨॥
म्हणून हे माझ्या भावा! परमेश्वराचा आश्रय घे आणि सुखाचा उपभोग घे॥२॥२८॥९२॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥
हे ठाकूर जी! माझी नम्र प्रार्थना ऐका, तुम्ही निर्माण केलेले हे सर्व जीव तुमच्यावर अवलंबून आहेत.

ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੇ ॥੧॥
हे करणाऱ्या आणि इतरांना घडवणाऱ्या परमेश्वरा, तुझ्या नामाचा आदर राख. ॥१॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥
हे देवा! आम्हांला तुझे करून तुझे स्वामी होण्याचे कर्तव्य पूर्ण कर.

ਬੁਰੇ ਭਲੇ ਹਮ ਥਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण आम्ही वाईट असो वा चांगले, आम्ही तुमचेच आहोत. ॥रहाउ॥

ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥
सर्वशक्तिमान परमेश्वराने आमची प्रार्थना ऐकली आहे आणि बंधने तोडून आम्हाला सुंदर केले आहे.

ਪਹਿਰਿ ਸਿਰਪਾਉ ਸੇਵਕ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰੇ ॥੨॥੨੯॥੯੩॥
नानक म्हणतात की, भगवंताने आपल्या सेवकाला सुंदर वस्त्रे परिधान करून स्वतःमध्ये विलीन करून सर्व जगात लोकप्रिय केले आहे ॥२॥२९॥९३॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सोरठी महल्ला ५॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥
भक्तीमुळे सर्व सेवक भगवंताच्या दरबारात मोठ्या वैभवाने राहतात आणि सर्व जीव त्यांच्या अधिपत्याखाली आले आहेत.

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥
देवाने नेहमी आपल्या सेवकांना आधार दिला आहे आणि त्यांना अस्तित्वाचा सागर पार करण्यास मदत केली आहे.

ਸੰਤਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥
त्यांनी आपल्या संतांची सर्व कामे सजवली आहेत.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪੂਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
आपला सर्वव्यापी परमेश्वर अत्यंत नम्र, दयाळू आणि दयाळू आहे.॥रहाउ॥

ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸਭ ਥਾਈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਬਾਤਾ ॥
आमचा सर्वत्र आदर आणि सत्कार होतो आणि आम्हाला कशाचीही कमतरता नाही.

ਭਗਤਿ ਸਿਰਪਾਉ ਦੀਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤਾ ॥੨॥੩੦॥੯੪॥
नानक म्हणतात की, देव आपल्या भक्तांना भक्तीची सुंदर वस्त्रे प्रदान करतो आणि अशा भगवंताचा महिमा जगाला कळतो.॥२॥३०॥६४॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯
सोरठी महल्ला ९॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
अरे मन, रामावर प्रेम कर.

ਸ੍ਰਵਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨੁ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਗਾਉ ਰਸਨਾ ਗੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गोविंदांची स्तुती कानांनी ऐका आणि जिभेने त्यांची स्तुती गा. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਮਰੁ ਮਾਧੋ ਹੋਹਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥
चांगल्या संगतीत सामील होऊन भगवंताचे स्मरण करा, स्मरणाने अशुद्धही पावन होते.

ਕਾਲੁ ਬਿਆਲੁ ਜਿਉ ਪਰਿਓ ਡੋਲੈ ਮੁਖੁ ਪਸਾਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥
अरे सज्जन, तोंड उघडे ठेवून सापाप्रमाणे मृत्यू सर्वत्र फिरत आहे॥१॥

ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਫੁਨਿ ਤੋਹਿ ਗ੍ਰਸਿ ਹੈ ਸਮਝਿ ਰਾਖਉ ਚੀਤਿ ॥
हे समजून घ्या आणि तुमच्या मनात लक्षात ठेवा की एक ना एक दिवस ही वेळ तुम्हाला नक्कीच घेरेल.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਰਾਮੁ ਭਜਿ ਲੈ ਜਾਤੁ ਅਉਸਰੁ ਬੀਤ ॥੨॥੧॥
नानक म्हणतात की ही सुवर्णसंधी निघून जात असल्याने देवाची उपासना केली पाहिजे॥२॥१॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥
सोरठी महाल ९॥

ਮਨ ਕੀ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਰਹੀ ॥
माणसाच्या मनातील इच्छा त्याच्या मनातच अपूर्ण राहते

ਨਾ ਹਰਿ ਭਜੇ ਨ ਤੀਰਥ ਸੇਵੇ ਚੋਟੀ ਕਾਲਿ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याने देवाची पूजा केली नाही किंवा कोणत्याही तीर्थस्थानी जाऊन सेवा केली नाही, परिणामी मृत्यूने त्याला पकडले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਰਥ ਸੰਪਤਿ ਧਨ ਪੂਰਨ ਸਭ ਮਹੀ ॥
पत्नी, मित्र, पुत्र, रथ, संपत्ती, अपार संपत्ती आणि सर्व जग.

ਅਵਰ ਸਗਲ ਮਿਥਿਆ ਏ ਜਾਨਉ ਭਜਨੁ ਰਾਮੁ ਕੋ ਸਹੀ ॥੧॥
ते नाशवंत आहे हे समजून घ्या आणि केवळ भगवंताची स्तुतीच खरी आणि योग्य आहे.॥ १॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੇ ਜੁਗ ਹਾਰਿਓ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਲਹੀ ॥
अनेक युगांची भटकंती आणि हरवल्यानंतर अंतरात्म्याला दुर्मिळ मानवी शरीर प्राप्त झाले आहे.

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ਸਿਮਰਤ ਕਹਾ ਨਹੀ ॥੨॥੨॥
नानक म्हणतात, हे मानव! भगवंताला भेटण्याची ही सुवर्णसंधी आहे, मग तू त्याचे स्मरण का करत नाहीस? ॥२॥ २॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥
सोरठी महाल ९॥

ਮਨ ਰੇ ਕਉਨੁ ਕੁਮਤਿ ਤੈ ਲੀਨੀ ॥
हे मन! कसली मुर्ती घालतेस?

ਪਰ ਦਾਰਾ ਨਿੰਦਿਆ ਰਸ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਕੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू रामाची पूजा केली नाहीस आणि दुसऱ्याच्या स्त्रीची चव आणि निंदा करण्यात मग्न झाला आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਮੁਕਤਿ ਪੰਥੁ ਜਾਨਿਓ ਤੈ ਨਾਹਨਿ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕਉ ਧਾਇਆ ॥
तुम्हाला मोक्षाचा मार्ग माहित नाही पण संपत्ती जमा करण्यासाठी इकडे तिकडे धावत आहात.

ਅੰਤਿ ਸੰਗ ਕਾਹੂ ਨਹੀ ਦੀਨਾ ਬਿਰਥਾ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥੧॥
तुमच्या आयुष्याच्या शेवटच्या क्षणी तुम्हाला कोणीही साथ दिली नाही आणि तुम्ही अनावश्यकपणे स्वतःला सांसारिक गोष्टींमध्ये अडकवले आहे. ॥१॥

ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਗੁਰ ਜਨੁ ਸੇਵਿਓ ਨਹ ਉਪਜਿਓ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥
ना तुम्ही देवाची पूजा केली ना गुरूंची सेवा केली, ना तुमच्यात ज्ञानाचा विकास झाला.

ਘਟ ਹੀ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੇਰੈ ਤੈ ਖੋਜਤ ਉਦਿਆਨਾ ॥੨॥
अतींद्रिय परमेश्वर तुमच्या हृदयात विराजमान आहे पण तुम्ही त्याला रानात शोधत आहात. ॥२॥

ਬਹੁਤੁ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਅਸਥਿਰ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
तू अनेक अवतारांत भटकून थकला आहेस आणि तरीही तुला स्थिर बुद्धी प्राप्त झालेली नाही.

ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਪਾਇ ਪਦ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥੩॥੩॥
नानकांनी एकच गोष्ट सांगितली आहे की दुर्लभ मानवी शरीर मिळाल्यावर भगवंताच्या चरणांची पूजा करा.

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥
सोरठी महाल ९॥

ਮਨ ਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਬਿਚਾਰੋ ॥
हे मन! त्या परमेश्वराचा आश्रय घेण्याचा विचार कर.

ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਨਕਾ ਸੀ ਉਧਰੀ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਉਰ ਧਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्या स्मरणाने गणिकाही उध्दार झाली, म्हणून त्या भगवंताची कीर्ती हृदयात ठेवा. ॥१॥रहाउ॥

ਅਟਲ ਭਇਓ ਧ੍ਰੂਅ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਰੁ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥
भगवंताचे स्मरण करून भक्त धुवासुद्धा स्थिर झाला आणि त्याला निर्भय ही पदवी प्राप्त झाली.

ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਤੈ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਇਆ ॥੧॥
अशा दु:खांचा नाश करणारा माझा सद्गुरू आहे, मग तू त्याला का विसरलास? ॥१॥

ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਜ ਗਰਾਹ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥
हत्तीने भगवान कृपानिधीचा आश्रय घेताच तो मगरीपासून मुक्त झाला.

ਮਹਮਾ ਨਾਮ ਕਹਾ ਲਉ ਬਰਨਉ ਰਾਮ ਕਹਤ ਬੰਧਨ ਤਿਹ ਤੂਟਾ ॥੨॥
नामाचा महिमा मी कुठपर्यंत वर्णन करू कारण राम म्हणताच सर्व बंधने तुटतात. ॥२॥

ਅਜਾਮਲੁ ਪਾਪੀ ਜਗੁ ਜਾਨੇ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
या जगात अजमल हा वासनेने गुरफटलेला पापी म्हणून ओळखला जातो ज्याचा क्षणात उद्धार झाला.

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਤੈ ਭੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਾ ॥੩॥੪॥
नानक म्हणतात की चिंतामणी प्रभूंचे स्मरण कर, तूही अस्तित्त्वाचा सागर पार करशील. ॥३॥४॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥
सोरठी महाल ९॥

ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰੈ ॥
प्राण्याने काय करावे?

ਜਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਕੀ ਪਾਵੈ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेणेकरून त्याला रामाची भक्ती मिळेल आणि मृत्यूचे भय नाहीसे होईल. ॥१॥रहाउ॥

ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਬਿਦਿਆ ਕਹੁ ਕੈਸੀ ਧਰਮੁ ਕਉਨੁ ਫੁਨਿ ਕਰਈ ॥
कोणते काम, कोणते ज्ञान आणि मग त्याने कोणता धर्म करावा ते सांगा.

ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕਉ ਤਰਈ ॥੧॥
गुरूंनी दिलेले नाव कोणते, ज्याचे स्मरण करून माणूस अस्तित्त्वाचा सागर पार करू शकतो? ॥१॥

ਕਲ ਮੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਜਾਹਿ ਜਪੈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥
या कलियुगात भगवंताचे नाम हे कृपेचे भांडार आहे, ज्याच्या जपाने मनुष्य मोक्ष प्राप्त करतो.

ਅਉਰ ਧਰਮ ਤਾ ਕੈ ਸਮ ਨਾਹਨਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥੨॥
वेद देखील हीच पद्धत सांगतात की एका देवाच्या नावासारखा दुसरा धर्म नाही.॥ २॥

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਰਹਤ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪੀ ਜਾ ਕਉ ਕਹਤ ਗੁਸਾਈ ॥
ज्याला सर्व जग गुसाई म्हणतात, जगाचा स्वामी तो सुख-दुःखापासून मुक्त होऊन सदैव अलिप्त राहतो.

ਸੋ ਤੁਮ ਹੀ ਮਹਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਾਨਕ ਦਰਪਨਿ ਨਿਆਈ ॥੩॥੫॥
नानक म्हणतात की देव आरशातल्या प्रतिमेप्रमाणे तुमच्यात सतत वास करतो. ॥३॥ ५॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥
सोरठी महाल ९॥

ਮਾਈ ਮੈ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਲਖਉ ਗੁਸਾਈ ॥
अगं आई, मी तो देव कसा ओळखू?

ਮਹਾ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨਿ ਤਿਮਰਿ ਮੋ ਮਨੁ ਰਹਿਓ ਉਰਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे मन प्रचंड आसक्ती आणि अज्ञानाच्या अंधारात अडकले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਸਗਲ ਜਨਮ ਭਰਮ ਹੀ ਭਰਮ ਖੋਇਓ ਨਹ ਅਸਥਿਰੁ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥
मी माझे संपूर्ण आयुष्य भ्रमात वाया घालवले आणि मला बुद्धी प्राप्त झाली नाही.

ਬਿਖਿਆਸਕਤ ਰਹਿਓ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਨਹ ਛੂਟੀ ਅਧਮਾਈ ॥੧॥
मी रात्रंदिवस सांसारिक दुर्गुणांमध्ये मग्न राहतो आणि माझा हा दुष्टपणा मी अजून सोडलेला नाही. ॥१॥

ਸਾਧਸੰਗੁ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਨਹ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਈ ॥
मी कधीही चांगल्या संगतीत नाही किंवा मी देवाचे गुणगान गायले नाही.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋਊ ਗੁਨੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੬॥
नानक म्हणतात की हे देवा! माझ्यात चांगुलपणा नाही, तरीही माझ्यावर दया कर आणि मला तुझ्या आश्रयाने ठेव. ॥२॥ ६॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥
सोरठी महाल ९॥

ਮਾਈ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਬਸਿ ਨਾਹਿ ॥
अरे आई, माझे चंचल मन नियंत्रणात नाही.

ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਬਿਖਿਅਨ ਕਉ ਧਾਵਤ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਰੋਕਉ ਤਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो रात्रंदिवस इंद्रियसुखांच्या मागे धावत राहतो, मग मी याचा अंत कसा करू?॥१॥रहाउ॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੇ ਮਤ ਸੁਨਿ ਨਿਮਖ ਨ ਹੀਏ ਬਸਾਵੈ ॥
वेद, पुराण, स्मृती यांची शिकवण ऐकून तो क्षणभरही हृदयात ठेवत नाही.

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਰਚਿਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥੧॥
दुसऱ्याच्या पैशाच्या आणि दुसऱ्याच्या स्त्रीच्या आकर्षणात अडकून तो आपले अनमोल आयुष्य वाया घालवत आहे. ॥१॥

ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵਰੋ ਸੂਝਤ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥
केवळ मायेच्या नशेने तो वेडा झाला आहे आणि त्याला कोणतेही ज्ञान समजत नाही.

ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸਤ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥
निरंजन देव त्याच्या हृदयात वास करतो पण त्याचे रहस्य त्याला कळत नाही॥२॥

ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਸਾਧ ਕੀ ਆਇਓ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥
तो एका ऋषीच्या आश्रयाने येताच त्याची सर्व दुष्कृत्ये नष्ट झाली.

ਤਬ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿਓ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੩॥੭॥
हे नानक! तेव्हाच तो चिंतामणि भगवान स्मरण करू लागला, तेव्हाच यमाचा मृत्युदंड कापला गेला ॥३॥७॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥
सोरठी महाल ९॥

ਰੇ ਨਰ ਇਹ ਸਾਚੀ ਜੀਅ ਧਾਰਿ ॥
हे मनुष्य! हे सत्य तुझ्या हृदयात धर.

ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾ ਬਿਨਸਤ ਲਗਤ ਨ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे सर्व जग स्वप्नासारखे आहे आणि त्याचा नाश होण्यास विलंब नाही.॥१॥रहाउ॥

ਬਾਰੂ ਭੀਤਿ ਬਨਾਈ ਰਚਿ ਪਚਿ ਰਹਤ ਨਹੀ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥
जशी वाळूची भिंत प्लास्टर करून चार दिवसही टिकत नाही.

ਤੈਸੇ ਹੀ ਇਹ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ਕੇ ਉਰਝਿਓ ਕਹਾ ਗਵਾਰ ॥੧॥
त्याचप्रमाणे हे मायेचे सुख आहेत, तू त्यात का अडकतोस, हे मूर्ख मनुष्य. ॥१॥

ਅਜਹੂ ਸਮਝਿ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨਿ ਭਜਿ ਲੇ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥
अजून काही बिघडले नसल्याने आजच काहीतरी समजून घ्या आणि भगवंताचे नामस्मरण करा.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਜ ਮਤੁ ਸਾਧਨ ਕਉ ਭਾਖਿਓ ਤੋਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥੨॥੮॥
नानक म्हणतात की हे मानवा! हा संतांचा वैयक्तिक उपदेश व उपदेश आहे जो त्यांनी तुला बोलावून सांगितले आहे ॥२॥८॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥
सोरठी महाल ९॥

ਇਹ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ਨ ਦੇਖਿਓ ਕੋਈ ॥

मी या जगात एकही जवळचा मित्र पाहिला नाही.

ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਅਪਨੈ ਸੁਖਿ ਲਾਗਿਓ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

सर्व जग स्वतःच्या सुखात मग्न आहे आणि दुःखात कोणी कोणाचा साथीदार बनत नाही.॥१॥रहाउ॥

ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਸਨਬੰਧੀ ਸਗਰੇ ਧਨ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ॥

पत्नी, मित्र, मुलगा आणि सर्व नातेवाईक केवळ संपत्तीशी संलग्न आहेत.

ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਧਨ ਦੇਖਿਓ ਨਰ ਕਉ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿ ਸਭ ਭਾਗੇ ॥੧॥

माणूस गरीब होताना पाहताच सगळे त्याला सोडून पळून जातात. ॥१॥

ਕਹਂਉ ਕਹਾ ਯਿਆ ਮਨ ਬਉਰੇ ਕਉ ਇਨ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥

या वेड्या मनाला काय उपदेश देऊ, या सगळ्या स्वार्थी माणसांशीच आपुलकी जडली आहे.

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸਕਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਜਸੁ ਤਾ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥੨॥

अत्याचारितांचा स्वामी आणि सर्व भयांचा नाश करणारा त्या परमेश्वराचा महिमा तो विसरला आहे.॥ २॥

ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਭਇਓ ਨ ਸੂਧਉ ਬਹੁਤੁ ਜਤਨੁ ਮੈ ਕੀਨਉ ॥

मी खूप प्रयत्न केले पण हे मन कुत्र्याच्या शेपटीसारखे वाकडे राहते आणि सरळ होत नाही.

ਨਾਨਕ ਲਾਜ ਬਿਰਦ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰਉ ਲੀਨਉ ॥੩॥੯॥

नानक म्हणतात की हे देवा! तुझ्या प्रतिस्पर्ध्याची इज्जत राख कारण मला फक्त तुझे नाम आठवते.॥३॥६॥.

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

सोरठी महाल ९॥

ਮਨ ਰੇ ਗਹਿਓ ਨ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ॥

हे मन! तू गुरूंचा उपदेश मानला नाहीस.

ਕਹਾ ਭਇਓ ਜਉ ਮੂੰਡੁ ਮੁਡਾਇਓ ਭਗਵਉ ਕੀਨੋ ਭੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मग मुंडन करून भगवा पोशाख घालण्यात काय अर्थ आहे? ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਚ ਛਾਡਿ ਕੈ ਝੂਠਹ ਲਾਗਿਓ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਖੋਇਓ ॥
सत्याचा त्याग करून आणि असत्यतेत गुंतून तुम्ही तुमचे अमूल्य जीवन विनाकारण वाया घालवले आहे.

ਕਰਿ ਪਰਪੰਚ ਉਦਰ ਨਿਜ ਪੋਖਿਓ ਪਸੁ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਇਓ ॥੧॥
तुम्ही स्वतःला अनेक फसवे आणि युक्त्या करून खाऊ घालता आणि जनावरासारखे झोपता॥१॥

ਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥
तुम्हाला राम भजनाचे महत्त्व कळले नाही आणि स्वतःला मायेला विकले आहे.

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖਿਅਨ ਸੰਗਿ ਬਉਰਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥੨॥
हे वेडे मन इंद्रियसुखांमध्ये गुरफटून नामरत्न विसरले आहे. ॥२॥

ਰਹਿਓ ਅਚੇਤੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥
तो बेसावध राहतो आणि देवाचे स्मरण करत नाही आणि त्याने आपला जन्म व्यर्थ घालवला आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ਭੂਲੇ ਸਦਾ ਪਰਾਨੀ ॥੩॥੧੦॥
नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा! आपल्या शत्रूला ओळखा आणि सर्वांचे कल्याण करा, कारण प्रत्येक जीव नेहमीच चुका करत असतो.॥ ३॥ १०॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥
सोरठी महाल ९॥

ਜੋ ਨਰੁ ਦੁਖ ਮੈ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥
जो मनुष्य दुःखातही दुःखी होत नाही, म्हणजे दुःखाने विचलित होत नाही.

ਸੁਖ ਸਨੇਹੁ ਅਰੁ ਭੈ ਨਹੀ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਮਾਟੀ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याला सुखाबरोबरच कोणत्याही प्रकारची ममता नाही आणि ज्याला कोणत्याही प्रकारची भीती नाही आणि जो सोन्यालाही मातीसारखे मानतो. ॥१॥रहाउ॥

ਨਹ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥

जो कोणावरही टीका करत नाही किंवा स्तुतीची पर्वा करत नाही आणि ज्याला लोभ, आसक्ती किंवा अभिमान नाही.

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਉ ਨਾਹਿ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾ ॥੧॥

जो आनंद आणि दुःखापासून अलिप्त राहतो आणि जो मान किंवा अपमानाकडे लक्ष देत नाही.॥ १॥

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਜਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥

जो सर्व आशा आणि इच्छा सोडून देतो आणि जगामध्ये इच्छाशून्य राहतो.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਾਹਨਿ ਤਿਹ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥

ज्याला वासनेचा आणि क्रोधाचा अजिबात स्पर्श होत नाही, त्याच्यामध्येच देव वास्तव्य करतो. ॥२॥

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਨਰ ਕਉ ਕੀਨੀ ਤਿਹ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਨੀ ॥

ज्या व्यक्तीवर गुरूंनी आशीर्वाद दिला आहे तोच ही युक्ती परिचित आहे.

ਨਾਨਕ ਲੀਨ ਭਇਓ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਸੰਗਿ ਪਾਨੀ ॥੩॥੧੧॥

हे नानक! असा मनुष्य देवात विलीन होतो जसे पाणी पाण्यामध्ये विलीन होते॥३॥११॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

सोरठी महाल ९॥

ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

हे प्रिये! ही वस्तुस्थिती तुझ्या मनात नीट समजून घे.

ਅਪਨੇ ਸੁਖ ਸਿਉ ਹੀ ਜਗੁ ਫਾਂਧਿਓ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

सर्व जग फक्त स्वतःच्या आनंदात अडकले आहे आणि कोणी कोणाचे हितचिंतक नाही.॥१॥रहाउ॥

ਸੁਖ ਮੈ ਆਨਿ ਬਹੁਤੁ ਮਿਲਿ ਬੈਠਤ ਰਹਤ ਚਹੂ ਦਿਸਿ ਘੇਰੈ ॥

जीवनातील सुख-समृद्धीच्या काळात अनेक नातेवाईक एकत्र बसतात आणि त्यांना चारही दिशांनी घेरतात, पण.

ਬਿਪਤਿ ਪਰੀ ਸਭ ਹੀ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿਤ ਕੋਊ ਨ ਆਵਤ ਨੇਰੈ ॥੧॥

जेव्हा आपत्ती येते तेव्हा प्रत्येकजण आपल्याला सोडून जातो आणि कोणीही जवळ येत नाही. ॥१॥

ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਬਹੁਤੁ ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਰਹਤ ਸੰਗ ਲਾਗੀ ॥

ज्या गृहिणीचे पती तिच्यावर खूप प्रेम करतात आणि जी नेहमी आपल्या जोडीदारासोबत गुंतलेली असते.

ਜਬ ਹੀ ਹੰਸ ਤਜੀ ਇਹ ਕਾਂਇਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪ੍ਰੇਤ ਕਰਿ ਭਾਗੀ ॥੨॥

हंसाच्या रूपातील आत्मा जेव्हा या शरीरातून निघून जातो तेव्हा जीवनसाथीही त्या मृतदेहाला भूत म्हणत पळून जातो.॥ २॥

ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ਬਨਿਓ ਹੈ ਜਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥

आपण ज्यांच्यावर मनापासून प्रेम करतो अशा लोकांच्या वागण्याची ही पद्धत आहे.

ਅੰਤ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋਊ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਓ ॥੩॥੧੨॥੧੩੯॥

नानक म्हणतात जीवनाच्या शेवटच्या क्षणी देवाशिवाय कोणाचाही उपयोग नाही.॥३॥१२॥१३९॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਚਉਤੁਕੀ
सोरठी महाला १ घरु १ अष्टपदी चौतुकी.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਪੂਜਉ ਮੜੈ ਮਸਾਣਿ ਨ ਜਾਈ ॥
मी कोणत्याही कोंडीत पडत नाही, देवाशिवाय कोणाचीही पूजा करत नाही आणि कोणत्याही समाधी किंवा स्मशानभूमीतही जात नाही.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਚਿ ਨ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਵਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾਮਿ ਬੁਝਾਈ ॥
कोणत्याही प्रकारच्या हव्यासापोटी मी दुसऱ्याच्या घरीही जात नाही कारण नामाने माझी तृष्णा शमली आहे.

ਘਰ ਭੀਤਰਿ ਘਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਸਹਜਿ ਰਤੇ ਮਨ ਭਾਈ ॥
हे भावा! गुरूंनी मला माझ्या अंतःकरणात भगवंताचे दर्शन दिले आणि माझे मन सुखमय अवस्थेत लीन झाले.

ਤੂ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮਤਿ ਸਾਈ ॥੧॥
हे देवा! तूच हुशार आहेस, तूच सर्वज्ञ आहेस आणि तूच बुद्धी देतोस. ॥१॥

ਮਨੁ ਬੈਰਾਗਿ ਰਤਉ ਬੈਰਾਗੀ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
हे माते! माझे मन संन्यासात मग्न होऊन एकांती झाले आहे आणि शब्दाने माझ्या मनाला छेद दिला आहे.

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
मी खऱ्या भगवंताला समर्पित केले आहे आणि त्यांचे वचन सतत वाचल्याने माझ्या अंतःकरणात परम प्रकाश वास केला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਅਸੰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਕਹਹਿ ਬੈਰਾਗ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ॥
अगणित एकांती संन्यासाबद्दल बोलतात, पण खरा एकांती तोच असतो जो भगवंताला चांगला वाटतो.

ਹਿਰਦੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਭੈ ਰਚਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥
तो शब्द हृदयात ठेवतो आणि भगवंताच्या भयात मग्न राहून सदैव गुरूंची सेवा करतो.

ਏਕੋ ਚੇਤੈ ਮਨੂਆ ਨ ਡੋਲੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਵੈ ॥
त्याला एकच भगवंत आठवतो, त्याचे मन डगमगत नाही आणि भ्रमाकडे धावणाऱ्या मनावर तो नियंत्रण ठेवतो.

ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥
नैसर्गिक अवस्थेत नशा करून तो सदैव भगवंताच्या रंगात मग्न राहतो आणि खऱ्या भगवंताचे गुणगान गातो ॥२॥.

ਮਨੂਆ ਪਉਣੁ ਬਿੰਦੁ ਸੁਖਵਾਸੀ ਨਾਮਿ ਵਸੈ ਸੁਖ ਭਾਈ ॥
वाऱ्यासारखे मन क्षणभरही प्रसन्न झाले तर नामात राहून आनंदी राहते.

ਜਿਹਬਾ ਨੇਤ੍ਰ ਸੋਤ੍ਰ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜਲਿ ਬੂਝੀ ਤੁਝਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥
माझी जीभ, डोळे आणि कान सत्यात तल्लीन झाले आहेत आणि नामाच्या पाण्याने माझी तहान भागली आहे. हे देवा! तूच तहान शमवलीस.

ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥
हे तपस्वी मन वासनांपासून अलिप्त राहून केवळ भगवंतावरच एकाग्रतेने केंद्रित होते.

ਭਿਖਿਆ ਨਾਮਿ ਰਜੇ ਸੰਤੋਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪੀਆਈ ॥੩॥
तृप्त मन भगवंताच्या नामाच्या दानाने तृप्त राहते आणि भगवंताच्या नामाचे अमृत सहज पितात.॥ ३॥

ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਚਿ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋਵੀ ਜਬ ਲਗੁ ਦੂਜੀ ਰਾਈ ॥
जोपर्यंत संदिग्धता आहे आणि थोडासा द्वैतही आहे तोपर्यंत त्याग होऊ शकत नाही.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ॥
हे परमेश्वरा! हे सर्व जग तुझेच आहे आणि हे बंधू तूच दाता आहेस.

ਮਨਮੁਖਿ ਜੰਤ ਦੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥
स्वाभिमानी व्यक्ती नेहमी दुःखी राहतो, परंतु भगवंत गुरुमुखाला महानता देतो.

ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਕਹਣੈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥

अनंत, अगम्य आणि अदृश्य देवाचे मूल्यमापन करता येत नाही॥४॥

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਮਹਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਪਤਿ ਨਾਮੰ ॥

हे देवा! शून्य समाधी घेणारा तूच आहेस आणि तिन्ही जगाचा स्वामी आहेस.

ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਨੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਸਹਾਮੰ ॥

या जगात जन्मलेल्या लोकांच्या कपाळावर भाग्य लिहिलेले असते आणि लोक त्यांच्या कर्मानुसार लिहिलेल्या भाग्यानुसार सुख-दु:ख भोगतात.

ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਮੰ ॥

देव स्वत: लोकांना चांगली कृत्ये आणि कार्य करायला लावतो आणि त्यांना त्यांच्या भक्तीत दृढ करतो.

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਭੈ ਮਾਨੰ ਆਪੇ ਗਿਆਨੁ ਅਗਾਮੰ ॥੫॥

जो मनुष्य भगवंताच्या भयाने वागतो, त्याच्या मनातील व मुखातील खोटेपणा नाहीसा होऊन तो स्वतः ज्ञान देतो.॥५॥

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇਈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਨਿ ਜਿਉ ਗੁੰਗੇ ਮਿਠਿਆਈ ॥
ज्याने ज्ञानाचा आस्वाद घेतला आहे त्यालाच त्याची चव मुक्या माणसाला गोड वाटते.

ਅਕਥੈ ਕਾ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਭਾਈ ਚਾਲਉ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥
हे भावा! अव्यक्त भगवंताबद्दल मी काय सांगू, म्हणून मी नेहमी त्याच्या इच्छेचे पालन करतो.

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਗੁਰੇ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥
देणाऱ्याने गुरूला भेटले तरच बुद्धी प्राप्त होते आणि निगुरेला काही कळत नाही.

ਜਿਉ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਾਲਹ ਭਾਈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥੬॥
हे भावा! परमेश्वर आपल्याला मार्गदर्शन करतो त्याप्रमाणे आपण चालले पाहिजे, याहून दुसरी कोणती हुशारी मनुष्य करू शकतो?

ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥
हे देवा! तुझा खेळ अमर्याद आहे कारण अनेक जीव भ्रमात भटकत राहतात आणि अनेक तुझ्या भक्तीत तल्लीन राहतात.

ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਲਾਏ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤੂ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥
तुम्ही जिथे जिथे लोकांना पाठवता तिथे त्यांना समान परिणाम मिळतात आणि तुम्हीच तुमच्या आदेशांची अंमलबजावणी करता.

ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਅਪਣਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥
माझे स्वतःचे काही असेल तरच मी तुझी सेवा करीन, माझा हा आत्मा आणि शरीर फक्त तुझेच आहे.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੭॥
ज्याला सतगुरू भेटतो त्याला देव आशीर्वाद देतो आणि नामामृत त्याचा आधार बनतो.॥ ७॥

ਗਗਨੰਤਰਿ ਵਾਸਿਆ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿਆ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੰ ॥
गुरूंनी 'नाही' या गुणांचा प्रकाश केल्यावर मन दहाव्या दारात स्थिरावले. आता मन फक्त गुण आणि ज्ञानावर केंद्रित होते.

ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਤਤੋ ਤਤੁ ਵਖਾਨੰ ॥
मला स्वतःचे नाव आवडते, मी नामाचा जप करतो आणि इतरांना सांगतो आणि परम तत्वाबद्दलच बोलतो.

ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨੰ ॥
शब्द गुरू हे आपल्या सर्वांचे समवयस्क आहेत जे अत्यंत खोल आणि गंभीर आहेत. शब्दांशिवाय सारे जग वेड्यासारखे वागते.

ਪੂਰਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਗੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੰ ॥੮॥੧॥
हे नानक! ज्याचे मन सत्याच्या नामाने धन्य झाले आहे, तो पूर्ण त्याग करणारा आणि सहज भाग्यवान आहे.॥८॥ १॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਤਿਤੁਕੀ ॥
सोरठी महाला १ तितुकी ॥

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬੰਧਕਾਰੀ ॥
अहो भावा, आशा आणि मन ही फक्त बंधने आहेत आणि धार्मिक कार्ये देखील माणसाला बंधनात अडकवतात.

ਪਾਪਿ ਪੁੰਨਿ ਜਗੁ ਜਾਇਆ ਭਾਈ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥
पाप आणि पुण्य यामुळे लोक या जगात जन्म घेतात, परंतु नाम विसरल्याने माणूस नष्ट होतो.

ਇਹ ਮਾਇਆ ਜਗਿ ਮੋਹਣੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਭੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥੧॥
हे बंधू! ही माया या जगात फक्त लोकांना मोहित करते आणि मायेच्या मागे लागलेली सर्व कर्म पापमय आहेत ॥ १॥

ਸੁਣਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਮਾ ਕਾਰੀ ॥
हे कर्मकांडपंडित! माझे लक्षपूर्वक ऐक.

ਜਿਤੁ ਕਰਮਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸੁ ਆਤਮ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
जे काम सुखाला जन्म देते ते म्हणजे आत्म्याचे चिंतन.॥रहाउ॥

ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਬਕੈ ਖੜੋ ਭਾਈ ਕਰਮ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰੀ ॥
तुम्ही उभे राहून शास्त्र आणि वेदांचे पठण करता, पण हे भावा! तुम्ही स्वतः केवळ सांसारिक कामे करता.

ਪਾਖੰਡਿ ਮੈਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਭਾਈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਵਿਕਾਰੀ ॥
तुमचे मन दुर्गुणांच्या घाणांनी भरलेले आहे आणि ही घाण दांभिकतेने दूर करता येत नाही.

ਇਨ ਬਿਧਿ ਡੂਬੀ ਮਾਕੁਰੀ ਭਾਈ ਊਂਡੀ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰੀ ॥੨॥
त्याचप्रमाणे, कोळी देखील जाळे विणल्यानंतर स्वतःच्या डोक्यावर नष्ट होतो. ॥२॥

ਦੁਰਮਤਿ ਘਣੀ ਵਿਗੂਤੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥
भ्रष्टतेमुळे पुष्कळ लोक उध्वस्त झाले आहेत, हे भावा! भगवंताला सोडून द्वैतामध्ये पडून लोक केवळ मूर्ख बनले आहेत.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥
सतगुरुशिवाय नामाची प्राप्ती होत नाही आणि नामाशिवाय संभ्रम दूर होत नाही.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਾਈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੩॥
हे भावा! सत्गुरुंची सेवा केली तरच सुख प्राप्त होते आणि मनुष्य जन्म-मृत्यूचे चक्र नाहीसे होते. ॥३॥

ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਗੁਰ ਤੇ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥
हे भावा! खरे सुख गुरूकडूनच मिळते आणि मन शुद्ध होऊन परम सत्यात विलीन होते.

ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥
गुरूची नि:स्वार्थ सेवा करणाऱ्यालाच योग्य मार्ग कळतो आणि गुरूशिवाय मार्ग सापडत नाही.

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਭਾਈ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੪॥
ज्याचे हृदय केवळ लोभाने भरलेले असते तो फक्त खोटे बोलून विष खातो तो कोणता सत्कर्म करू शकतो? ॥४॥

ਪੰਡਿਤ ਦਹੀ ਵਿਲੋਈਐ ਭਾਈ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਥੁ ॥
हे पंडित! दही मंथन केले तर त्यातून फक्त लोणी निघते.

ਜਲੁ ਮਥੀਐ ਜਲੁ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਏਹਾ ਵਥੁ ॥
पाणी मंथन केले तरच पाणी दिसेल.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਭਾਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਉ ਅਲਖੁ ॥੫॥

हे बंधू! गुरुविना मनुष्य द्विधा होऊन नष्ट होतो आणि सदैव विद्यमान ध्येयरहित भगवंतापासून अलिप्त राहतो ॥५॥

ਇਹੁ ਜਗੁ ਤਾਗੋ ਸੂਤ ਕੋ ਭਾਈ ਦਹ ਦਿਸ ਬਾਧੋ ਮਾਇ ॥

हे बंधू! हे नश्वर जग कापसाच्या धाग्यासारखे आहे ज्याला मायाने तिच्या आकर्षणामुळे दहा दिशांना बांधले आहे.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਾਠਿ ਨ ਛੂਟਈ ਭਾਈ ਥਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

गुरूशिवाय मायेची गाठ उघडता येत नाही आणि लोक कर्मकांड करून थकतात.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭਾਈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੬॥

हे बंधू! हे जग केवळ भ्रमाने फसले आहे आणि त्याबद्दल काहीही वर्णन करता येत नाही.॥६॥

ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਭਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਭੈ ਮਰਣਾ ਸਚੁ ਲੇਖੁ ॥

हे भावा! गुरूंना भेटल्यावरच भगवंताचे भय आणि प्रेम मनात वास करते आणि त्या भय आणि प्रेमात मरणे हीच खरी कहाणी आहे.

ਮਜਨੁ ਦਾਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥

स्नान, दान आणि इतर शुभ कर्मांव्यतिरिक्त नाम हे भगवंताच्या दरबारातील सर्वोत्तम साधन आहे.

ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭਾਈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਚੂਕਾ ਭੇਖੁ ॥੭॥
जो मनुष्य गुरूच्या नियंत्रणाने स्वतःमध्ये नामाला बळ देतो, त्याचा दिखाऊपणा निघून जातो आणि भगवंत त्याच्या मनात वास करतो. ॥७॥

ਇਹੁ ਤਨੁ ਹਾਟੁ ਸਰਾਫ ਕੋ ਭਾਈ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥
अरे भाऊ, हे शरीर त्या भगवान ज्वेलर्सचे दुकान आहे ज्यात अक्षय नावाची राजधानी आहे.

ਇਹੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸੋ ਦ੍ਰਿੜੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥
जो व्यापारी गुरूच्या शब्दांचे मनन करतो तो हा व्यवहार यशस्वीपणे साध्य करतो.

ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਭਾਈ ਮੇਲਿ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥੮॥੨॥
नानक म्हणतात की हे बंधू धन्य तो व्यापारी जो गुरु भेटून नामाचा व्यापार करतो. ॥८॥ २॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सोरठी महल्ला १॥

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ੍ਹ ਕੇ ਸਾਥ ਤਰੇ ॥
हे माझ्या प्रिय! ज्यांनी सतगुरुंची सेवा केली, त्यांचे साथीदारही अस्तित्त्वाचा सागर पार करून गेले.

ਤਿਨ੍ਹਾ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨ ਹਰੇ ॥
जे हरिनामामृत चाखत राहतात त्यांना भगवंताच्या दरबारात प्रवेश करताना कोणताही अडथळा येत नाही.

ਬੂਡੇ ਭਾਰੇ ਭੈ ਬਿਨਾ ਪਿਆਰੇ ਤਾਰੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥
हे माझ्या प्रिय! जे देवाच्या भीतीशिवाय पापांच्या ओझ्याने दबलेले आहेत ते बुडले आहेत जर देवाची कृपा असेल तर ते देखील अस्तित्वाचा सागर पार करू शकतात॥१॥

ਭੀ ਤੂਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ਭੀ ਤੇਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥
हे प्रिय प्रभु! मी नेहमी तुझी स्तुती करतो आणि मी नेहमीच तुझी स्तुती केली पाहिजे.

ਵਿਣੁ ਬੋਹਿਥ ਭੈ ਡੁਬੀਐ ਪਿਆਰੇ ਕੰਧੀ ਪਾਇ ਕਹਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अरे प्रिय नाव, जहाजाशिवाय माणूस अस्तित्त्वाच्या महासागरात बुडतो आणि तो दुसऱ्या किनाऱ्यावर कसा पोहोचेल? ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
हे प्रिय! आपण परात्पर देवाचा गौरव केला पाहिजे कारण त्याच्याशिवाय दुसरा कोणीही गौरवास पात्र नाही.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਭਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥
जे माझ्या परमेश्वराची स्तुती करतात ते सर्वश्रेष्ठ आहेत, ते शब्दात तल्लीन राहतात आणि परमेश्वराच्या प्रेमाच्या रंगाने धन्य होतात.

ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਰਸੁ ਲੈ ਤਤੁ ਵਿਲੋਇ ॥੨॥
अरे प्रिये, मलाही त्याच्या सहवासात भेटले तर नाम आणि साराचे मंथन करीन.॥ २॥

ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ਸਾਚ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥
अरे प्रिय खरे नाम हेच परमेश्वराच्या मंदिरात जाण्याचा परवाना आहे आणि हीच जीवाची प्रतिष्ठा आहे.

ਆਇਆ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥
या जगात आल्यानंतर माणसाने या प्रकारचा परवाना सोबत बाळगला पाहिजे आणि आदेश देणाऱ्या भगवंताच्या आज्ञेशी परिचित असले पाहिजे.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੀਐ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਾਣੁ ॥੩॥
गुरूशिवाय देवाचे आदेश समजू शकत नाहीत आणि त्या खऱ्या परमेश्वराची शक्ती सत्य आहे॥३॥

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੈ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥
हे देवा! जीव त्याच्या आज्ञेनुसार मातेच्या उदरात येतो आणि त्याच्या आज्ञेनुसार तो मातेच्या उदरात विकसित होतो.

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਊਧਉ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰਿ ॥
हे देवा! जीवाच्या आज्ञेनेच तो मातेच्या उदरात डोके उलटे करून जन्म घेतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਚਲੈ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥੪॥
हे प्रिय गुरुमुख मनुष्य! भगवंताच्या दरबारात त्याला मान मिळतो आणि आपले सर्व कार्य संपवून तो जगाचा निरोप घेतो.॥ ४॥

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਜਾਦੋ ਜਾਇ ॥
हे प्रिय मानव! तो भगवंताच्या आज्ञेने या जगात आला आहे आणि त्याला केवळ आदेशानुसारच हे जग सोडावे लागेल.

ਹੁਕਮੇ ਬੰਨ੍ਹਿ ਚਲਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥
माणसाला बांधून जगातून दूर पाठवले जाते आणि स्वार्थी व्यक्तीला देवाच्या कोर्टात शिक्षा मिळते हे केवळ आदेशानुसारच आहे.

ਹੁਕਮੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੫॥
हे प्रिये! भगवंताच्या आज्ञेने जीव हा शब्द ओळखतो आणि दरबारात मोठे वैभव प्राप्त करतो. ॥५॥

ਹੁਕਮੇ ਗਣਤ ਗਣਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਹਉਮੈ ਦੋਇ ॥
भगवंताच्या आज्ञेनुसारच मनुष्य आपल्या कर्मांची मोजणी करतो आणि भगवंताच्या आज्ञेनुसारच अहंकार आणि अहंकार उत्पन्न होतो.

ਹੁਕਮੇ ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਰੋਇ ॥
प्रिय भगवंताच्या आज्ञेनेच मनुष्य आपल्या कर्माच्या व संसारात फसलेला, दुष्टाईने फसलेला, शोक करीत फिरतो.

ਹੁਕਮੁ ਸਿਞਾਪੈ ਸਾਹ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇ ॥੬॥
जर मनुष्याने भगवंताचे आदेश समजून घेतले तर त्याला सत्याची प्राप्ती होते आणि त्याचे जग खूप सुंदर बनते. ॥६॥

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਆਖੀਐ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥
अरे देवा, भगवंताचे नाव उच्चारणे फार कठीण आहे, मग खरे नाव कसे म्हणायचे आणि ऐकायचे.

ਜਿਨ੍ਹੀ ਸੋ ਸਾਲਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਨ੍ਹ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥
हे प्रियजनांनो! ज्यांनी देवाची स्तुती केली आहे त्यांना मी माझा यज्ञ अर्पण करतो.

ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ਪਿਆਰੇ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੭॥

भगवंताचे नाम घेतल्यानंतर मला खूप समाधान वाटले आणि त्याच्या कृपेने मी त्याच्याशी एकरूप झालो ॥७॥

ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਧਾਰਿ ॥

अरे प्रिये, जर माझे हे शरीर कागद झाले तर माझे मन औषध मानले जाईल आणि.

ਲਲਤਾ ਲੇਖਣਿ ਸਚ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਿਖਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

माझी ही जीभ जर सत्याची लेखणी झाली तरच मी त्या भगवंताचा महिमा विचार करून लिहीन.

ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੁ ਲਿਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੮॥੩॥

नानक म्हणतात, हे प्रिय! धन्य तो लेखक जो सत्याचे नाव हृदयात धारण करतो आणि लिहितो.

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਿਲਾ ਦੁਤੁਕੀ ॥

सोरठी महाला पहिला दुतुकी .

ਤੂ ਗੁਣਦਾਤੌ ਨਿਰਮਲੋ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥

हे देवा! तूच आम्हांला सद्गुण देणारा आणि शुद्ध आहेस, पण आमचे अंतःकरण शुद्ध नाही.

ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਣੇ ਭਾਈ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਗੁਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥

आम्ही मोठे अपराधी आणि सद्गुणांनी रहित आहोत आणि तुमच्याद्वारेच आम्हाला सद्गुण प्राप्त होऊ शकतात.॥ १॥

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਤੂ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ॥

अरे प्रिये, तूच जगाचा निर्माता आहेस आणि प्रत्येकाला निर्माण करणारा आणि पाहणारा तूच आहेस.

ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀਆ ਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮ ਵਿਸੇਖੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

मी एक महान पापी आणि पाखंडी आहे आणि माझ्या मन आणि शरीरात तुझे विशेष नाम स्थापित करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਮੋਹਿਆ ਭਾਈ ਚਤੁਰਾਈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥
हे प्रिये! विषारी भ्रमाने माणसाचे मन मोहून टाकले आहे आणि त्याने चतुराईने आपला मान गमावला आहे.

ਚਿਤ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਸਚਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਜੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਮੋਇ ॥੨॥
हे भावा! गुरूचे ज्ञान मनात लीन झाले तरच खरा ठाकूर मनात वास करतो. ॥२॥

ਰੂੜੌ ਰੂੜੌ ਆਖੀਐ ਭਾਈ ਰੂੜੌ ਲਾਲ ਚਲੂਲੁ ॥
आमचे ठाकूर जी अतिशय देखणे आणि देखणे आहेत असे म्हणतात, ते गडद लाल रंगासारखे देखणे आहेत.

ਜੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੈਰਾਗੀਐ ਭਾਈ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸਾਚੁ ਅਭੂਲੁ ॥੩॥
हे भावा! जर मन भगवंताच्या प्रेमात पडले तर तो सत्यवादी आणि त्याच्या दरबारात चुकांपासून मुक्त समजला जातो.॥ ३॥

ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸਿ ਤੂ ਭਾਈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੂ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥
हे देवा! तू आकाशात आणि पाताळात विराजमान आहेस आणि तुझे गुण आणि ज्ञान सर्वांच्या हृदयात आहे.

ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭਾਈ ਚੂਕਾ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੪॥
हे भावा! गुरु भेटल्यावरच सुख मिळते आणि मनातून अभिमान निघून जातो.॥ ४॥

ਜਲਿ ਮਲਿ ਕਾਇਆ ਮਾਜੀਐ ਭਾਈ ਭੀ ਮੈਲਾ ਤਨੁ ਹੋਇ ॥
अरे भाऊ, हे शरीर पाण्याने चोळून स्वच्छ केले तरी हे शरीर अस्वच्छच राहते.

ਗਿਆਨਿ ਮਹਾ ਰਸਿ ਨਾਈਐ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੫॥
ज्ञानाच्या अमृताने स्नान केले तर मन व शरीर शुद्ध होते.॥ ५॥

ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜੀਐ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਦੇਹਿ ॥
अरे भाऊ, देवदेवतांच्या मूर्तींची पूजा करून माणूस काय मागू शकतो आणि देवदेवताही काय देऊ शकतात?

ਪਾਹਣੁ ਨੀਰਿ ਪਖਾਲੀਐ ਭਾਈ ਜਲ ਮਹਿ ਬੂਡਹਿ ਤੇਹਿ ॥੬॥
हे बंधू! देवांच्या मूर्ती पाण्याने स्नान करतात, पण दगड स्वतः पाण्यात बुडतात ॥६॥

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਭਾਈ ਜਗੁ ਬੂਡੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥
गुरूशिवाय अदृश्य देव ओळखता येत नाही आणि भ्रमात रमून गेल्याने, गुरूशिवाय तो आपली प्रतिष्ठा गमावून बुडतो.

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ਭਾਈ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੭॥
अरे बंधू, सर्व स्तुती माझ्या ठाकूरजींच्या हातात आहे, ते त्यांना मान्य असेल तरच स्तुती करतात. ॥७॥

ਬਈਅਰਿ ਬੋਲੈ ਮੀਠੁਲੀ ਭਾਈ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪਿਰ ਭਾਇ ॥
गोड बोलणारी आणि सत्य बोलणारी जिवंत स्त्री पती देवाला आवडू लागते.

ਬਿਰਹੈ ਬੇਧੀ ਸਚਿ ਵਸੀ ਭਾਈ ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੮॥
तिच्या परमेश्वराच्या प्रेमाने आकर्षित होऊन ती सत्यात वास करते आणि परमेश्वराच्या नामात तल्लीन राहते. ॥८॥

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ਤੇ ਬੁਝੈ ਸੁਜਾਨੁ ॥
हे भावा! माणूस प्रत्येकाला आपलं म्हणवतो, म्हणजे भ्रमात अडकून, प्रत्येक गोष्टीवर आपला अधिकार आहे, असं त्याला वाटतं, पण त्याला गुरूकडून बुद्धी मिळाली तर तो ज्ञानी होतो.

ਜੋ ਬੀਧੇ ਸੇ ਊਬਰੇ ਭਾਈ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੯॥
जे आपल्या परमेश्वराच्या प्रेमात मग्न आहेत त्यांनी अस्तित्त्वाचा महासागर ओलांडला आहे आणि दर्ग्याला जाण्यासाठी शब्दांच्या रूपात परवाना आहे. ॥९॥

ਈਧਨੁ ਅਧਿਕ ਸਕੇਲੀਐ ਭਾਈ ਪਾਵਕੁ ਰੰਚਕ ਪਾਇ ॥
अहो भाऊ, बहुतेक इंधन गोळा करून थोडी आग लावली तर ते जळून राख होते.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਇ ॥੧੦॥੪॥
हे नानक! जर नाम क्षणभर हृदयात वसले तर मनुष्य सहज भगवंताशी एकरूप होतो॥१०॥४॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੀ
सोरठी महाला ३ घरु १ तितुकी.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਭਗਤਾ ਦੀ ਸਦਾ ਤੂ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਧੁਰਿ ਤੂ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥
हे हरी! तू सदैव आपल्या भक्तांचे रक्षण करत आला आहेस आणि जगाच्या उत्पत्तीपासून त्यांचा सन्मान राखत आला आहेस.

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਨ ਤੁਧੁ ਰਾਖਿ ਲਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਣਾਖਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥
तूच तुझ्या भक्त प्रल्हादाचे रक्षण केलेस आणि तूच नरसिंहाचा अवतार घेऊन हिरण्यकश्यपू राक्षसाचा वध करून त्याचा नाश केलास.

ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥
हे भगवंता! गुरुभिमुख लोकांचा तुझ्यावर पूर्ण विश्वास आहे, पण मनाला भिडणारे लोक भ्रमात भटकत राहतात. ॥१॥

ਹਰਿ ਜੀ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥
हे देवा! ही तुझी स्तुती आहे.

ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੁ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तू तुझ्या भक्तांच्या सन्मानाचे रक्षण करतोस कारण भक्त तुझ्याच आश्रयाला राहतात. ॥रहाउ॥.

ਭਗਤਾ ਨੋ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕਾਲੁ ਨ ਨੇੜੈ ਜਾਈ ॥
यमराज देखील भक्तांना स्पर्श करू शकत नाही आणि मृत्यू त्यांच्या जवळ येत नाही.

ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥
भक्तांच्या मनात फक्त रामाचे नाव असते आणि नामानेच त्यांना मोक्ष प्राप्त होतो.

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭ ਭਗਤਾ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥
गुरूंच्या सहज जाणाऱ्या स्वभावामुळे सर्व रिद्धी आणि सिद्धी भक्तांच्या चरणी राहतात ॥२॥

ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵੀ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਸੁਆਉ ॥
स्वार्थी लोकांचा देवावर विश्वास नसतो; त्यांना फक्त लोभ आणि स्वार्थाची भावना असते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਸਬਦੁ ਨ ਭੇਦਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥
गुरूंच्या सान्निध्यात राहताना त्याच्या हृदयात शब्द शिरत नाहीत आणि हरीच्या नामाच्या प्रेमात पडत नाहीत.

ਕੂੜ ਕਪਟ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਸੀ ਮਨਮੁਖ ਫੀਕਾ ਅਲਾਉ ॥੩॥
स्वार्थी मनुष्य नेहमी कठोर आणि कठोर शब्द बोलतो आणि त्यांचे खोटेपणा आणि कपट हे उघड होते.॥३॥

ਭਗਤਾ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਗਤੀ ਹੂ ਤੂ ਜਾਤਾ ॥
हे भगवंता! तू स्वतः तुझ्या भक्तांमध्ये रमलेला आहेस, तू केवळ भक्तीनेच ओळखला जातोस.

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਲੋਕ ਹੈ ਤੇਰੀ ਤੂ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥
सर्वजण तुझ्या भ्रमात मग्न आहेत आणि तूच एकमेव परम कर्ता आहेस

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੪॥
माझ्या स्वाभिमानाचा नाश करून आणि माझ्या मनातील तृष्णा नाहीशी करून, मी गुरूंच्या वचनाने परम सत्य ओळखले आहे.॥४॥

ਅਚਿੰਤ ਕੰਮ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥
ज्यांना हरी नामाची आवड आहे, त्यांची सर्व कार्ये भगवंत सहज पूर्ण करतात.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥
सर्व कार्ये पूर्ण करणारा भगवंत गुरूंच्या अपार कृपेने सदैव मनात वास करतो

ਓਨਾ ਕੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਸੁ ਵਿਗੁਚੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਰਖਵਾਰਾ ॥੫॥
ज्यांचा रक्षक माझा हरि प्रभू, ज्यांचा नाश होतो तो नाश पावतो ॥५॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਈ ॥
सतगुरुंची सेवा केल्याशिवाय कोणालाही भगवंताची प्राप्ती होत नाही. मनमुख लोकांनी रडत आणि किंचाळत आपला जीव सोडला आहे आणि.

ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਮਹਿ ਦੁਖਿ ਸਮਾਈ ॥
जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात अडकून आपण जन्म-मृत्यू घेत राहतो आणि सुखाची जागा मिळत नाही. ते दुःखी राहतात आणि दुःखात नाहीसे होतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥
जर कोणी गुरुमुख झाला तर तो नामामृत पिऊन सहज सत्यात विलीन होतो. ॥६॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਨਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਧਿਕਾਈ ॥
सत्गुरूंची सेवा केल्याशिवाय माणूस कितीही प्रकारचे कर्मकांड केले तरी जन्मजन्माचे बंधन सोडत नाही.

ਵੇਦ ਪੜਹਿ ਤੈ ਵਾਦ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥
वेदांचा अभ्यास करणारे वादातही राहतात आणि देवाशिवाय त्यांचा आदर गमावतात.

ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚੀ ਜਿਸੁ ਬਾਣੀ ਭਜਿ ਛੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੭॥
सतगुरु म्हणजे सत्य ज्याचे शब्दही सत्य असतात. गुरुचा आश्रय घेतल्यानेच मनुष्य मुक्त होतो ॥७॥

ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥
ज्यांच्या हृदयात देव वास करतो ते त्याच्या दरबारात सत्यवादी असतात आणि सत्याच्या दरबारात त्यांना सत्यवादी म्हणतात.

ਓਨਾ ਦੀ ਸੋਭਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹੋਈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥
त्याचे सौंदर्य युगानुयुगे लोकप्रिय आहे आणि ते कोणीही पुसून टाकू शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੮॥੧॥
ज्यांनी आपल्या हृदयात देव ठेवला आहे त्यांच्यासाठी नानक नेहमी स्वतःचा त्याग करतात॥८॥१॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਦੁਤੁਕੀ ॥
सोरठी महाला ३ दुतुकी ॥

ਨਿਗੁਣਿਆ ਨੋ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥
हे बंधू! सद्गुरुंच्या सेवेत ठेऊन सद्गुणरहित जीवांना देव स्वतः क्षमा करतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਊਤਮ ਹੈ ਭਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥
सतगुरुंची सेवा ही खूप चांगली आहे कारण त्यामुळे मन रामनामाशी जोडले जाते.॥ १॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥
भगवंत स्वतः जीवाला क्षमा करून त्याला स्वतःशी जोडतो.

ਗੁਣਹੀਣ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਲਏ ਰਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे भावा! आम्ही खूप पुण्यवान आणि गुन्हेगार आहोत, पण पूर्ण सतगुरूंच्या कृपेने आम्हाला त्यांच्याशी जोडले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਉਣ ਕਉਣ ਅਪਰਾਧੀ ਬਖਸਿਅਨੁ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
हे प्रिय वचन! गुरूचा विचार करून भगवंताने अनेक अपराध्यांना क्षमा केली आहे.

ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਅਨੁ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੇੜੈ ਚਾੜਿ ॥੨॥

भगवंताने अनेक जीवांना सतगुरुच्या रूपाने जहाजात बसवून अस्तित्त्वाचा सागर पार केला आहे. ॥२॥

ਮਨੂਰੈ ਤੇ ਕੰਚਨ ਭਏ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥

हे बंधू! गुरुच्या रूपात पारस भेटल्याने आपण जळलेल्या लोखंडापासून सोन्यामध्ये म्हणजेच पुण्यवान झालो आहोत.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਭਾਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥

स्वाभिमानाचा त्याग करून नाम आपल्या हृदयात वसले आहे आणि आपला प्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला आहे ॥३॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

हे भाऊ! मी नेहमी गुरूसाठी बलिहारीकडे जातो.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥

ज्याने आपल्याला नामाचा खजिना दिला आहे, गुरूंच्या उपदेशाने आपण सुखावह स्थितीत प्रवेश केला आहे. ॥४॥

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥

जाणकारांना जाऊन विचारले तरी गुरूशिवाय उत्स्फूर्त स्थिती निर्माण होत नाही.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਭਾਈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੫॥

हे भावा! मनातून स्वाभिमान काढून टाका आणि सत्गुरुची सेवा करा.॥५॥

ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਭਉ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਸਾਰੁ ॥

गुरूंच्या शिकवणुकीतून भगवंताचे भय व प्रेम उत्पन्न होते व भगवंताचे भय व प्रेमाने केलेली सर्व कृती खरी व श्रेष्ठ असते.

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੬॥

मग मनुष्याला संपत्ती मिळते, देवाच्या प्रेमाची वस्तू आणि खरे नाम त्याचा आधार बनते. ॥६॥

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥

हे भावा! जे आपल्या सतगुरूंची निस्वार्थ सेवा करतात त्यांच्या चरणांना आपण स्पर्श करतो.

ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਕੁਲੁ ਭੀ ਲਈ ਬਖਸਾਇ ॥੭॥

आपण आपला अनमोल मनुष्यजन्म सफल करून आपल्या वंशजांनाही क्षमा प्राप्त केली आहे ॥७॥

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ॥

हे भावा, वाणी सत्य आहे आणि गुरूचे वचनही सत्य आहे आणि त्याची सिद्धी गुरूच्या कृपेनेच मिळते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥

नानक म्हणतात, हे बंधू! ज्याच्या मनात हरिचे नाम वसले आहे, त्याला कोणताही अडथळा येत नाही॥८॥२॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सोरठी महाला ३॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦੇ ਜਾਪਦਾ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥
हे भावा! भगवंताची ओळख गुरूंच्या शब्दानेच होते, जी केवळ पूर्ण भाग्यानेच मिळते.

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭਾਈ ਅਨਦਿਨੁ ਰਤੀਆ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥
त्या विवाहित स्त्रिया सदैव आनंदाने राहतात, जे प्रेमाच्या रंगाने रात्रंदिवस आपल्या परमेश्वरात मग्न असतात. ॥१॥

ਹਰਿ ਜੀ ਤੂ ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥
हे देवा! तूच त्यांना तुझ्या प्रेमाने रंग दे.

ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿਹੋ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! प्रेमात मग्न असलेल्या स्त्रिया, देवावर प्रेम करतात आणि त्याची स्तुती करतात.॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
हे बंधू! जिवंत स्त्री आपला स्वाभिमान सोडून गुरूंची मनापासून सेवा करते.

ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗਈ ਭਾਈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥
अशा रीतीने सदैव आनंदी राहून त्याला कोणतेही दुःख होत नाही आणि भगवंत स्वतः येऊन त्याच्या हृदयात वास करतात. ॥२॥

ਪਿਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭਾਈ ਸਾ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ ॥
हे बंधू! जी जिवंत स्त्री आपल्या प्रेयसीची आज्ञा जाणत नाही ती वाईट चारित्र्याची आणि व्यभिचाराची स्त्री आहे.

ਮਨਹਠਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥੩॥
हे भावा! ती प्रत्येक काम मनाच्या जिद्दीने करते आणि ती भगवंताच्या नामविरहित असल्यामुळे ती लबाड आहे.॥३॥

ਸੇ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੈ ਭਾਈ ਭਾਇ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗੁ ॥
हे बंधू! ज्यांच्या कपाळावर सौभाग्य आहे तेच भगवंताचे गुणगान करतात आणि खऱ्या भगवंताच्या प्रेमाने ते एकनिष्ठ होतात.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਭਾਈ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੪॥
ते रात्रंदिवस परमेश्वराचे गुणगान गाण्यात तल्लीन राहतात, आपले चित्त निर्भय गुरूंवर केंद्रित करतात. ॥४॥

ਸਭਨਾ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਦਾ ਭਾਈ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
हे बंधू! रात्रंदिवस ज्याने सर्वांना मारून पुन्हा जिवंत केले त्याची पूजा कर.

ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਹੈ ਦਾਤਿ ॥੫॥
ज्याचे दान इतके महान आहे त्याला आपण आपल्या मनातून का विसरावे? ॥५॥

ਮਨਮੁਖਿ ਮੈਲੀ ਡੁੰਮਣੀ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥
हे बंधू! पुरुष मनाची स्त्री ही अत्यंत घाणेरडी आणि द्विधा मनस्थिती आहे आणि तिला भगवंताच्या दरबारात सुखाचे स्थान मिळत नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਿ ਸਮਾਉ ॥੬॥
ती सुद्धा गुरुमुख झाली तरच ती भगवंताचे गुणगान गाण्यात तल्लीन होते आणि प्रियकराची भेट झाल्यावर ती त्या सत्यात विलीन होते. ॥६॥

ਏਤੁ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਜਾਇ ॥
अरे भावा, या जन्मात देवाचे स्मरण नाही केले तर पुढच्या जगात काय घेऊन जाणार?

ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀ ਮੁਹਾਇਓਨੁ ਭਾਈ ਬਿਖਿਆ ਨੋ ਲੋਭਾਇ ॥੭॥
आम्ही तुम्हाला सूचना देत राहिलो पण मायेमुळे तुम्ही दुर्गुणांमध्ये अडकून तुमचे जीवन उद्ध्वस्त केले. ॥७॥

ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥
हे भावा! जे भगवंताचे नामस्मरण करतात ते सुखी राहतात आणि त्यांचे शरीरही सदैव शांत आणि प्रसन्न राहते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਭਾਈ ਅਪਰੰਪਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੮॥੩॥
नानक म्हणतात की हे बंधू! त्या भगवंताचे नामस्मरण करत राहा जो अगाध सद्गुणी आणि

गंभीर आह.॥८॥३॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ
सोरठी महाला ५ घरु १ अष्टपदिया॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ਭਾਈ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥
हे भावा! ज्या देवाने सर्व जग निर्माण केले आहे तो सर्व घडवून आणण्यास समर्थ आहे.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਭਾਈ ਦੇ ਕਰਿ ਅਪਣੀ ਵਥੁ ॥
तो देव आहे ज्याने आत्मा आणि शरीराची शक्ती देऊन निर्माण केले आहे.

ਕਿਨਿ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਅਕਥੁ ॥
त्याचे वर्णन कसे केले जाऊ शकते, त्याला कसे पाहिले जाऊ शकते, जो एकमेव अव्यक्त जगाचा निर्माता आहे?

ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਜਾਪੈ ਤਥੁ ॥੧॥
हे बंधू! आपण केवळ त्या गुरु गोविंदांची स्तुती केली पाहिजे ज्यांच्याकडून ही वस्तुस्थिती कळू शकते. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥
हे मन! आपण देवाचीच पूजा करावी.

ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਾ ਹੰਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
तो सदैव आपल्या भक्तांना आपले नाव दान देत असतो आणि सर्व दु:खांचा अंत करणारा असतो. ॥रहाउ॥

ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਭਾਈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥
हे भाऊ! ज्याच्या घरात सर्व काही आहे आणि ज्याच्या खजिन्यात नवीन खजिना भरलेला आहे.

ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਭਾਈ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥
जे स्वतःच परम अगम्य आणि अफाट आहे त्याचे मूल्यमापन कसे करावे?

ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਭਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥

तो विश्वातील सर्व सजीवांचे पालनपोषण करतो आणि दररोज त्यांची काळजी घेतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟੀਐ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੨॥

आपल्या शब्दांतून भगवंताशी एकरूप करणारे पूर्ण सतगुरू आपल्याला भेटले पाहिजेत. ॥२॥

ਸਚੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵੀਅਹਿ ਭਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਹੋਵੈ ਨਾਸੁ ॥

हे भावा! खऱ्या भगवंताच्या चरणांची पूजा केल्याने भ्रम आणि भय नष्ट होतात.

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਨੁ ਮਾਂਜੀਐ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

संतांच्या पवित्र मेळाव्याला उपस्थित राहून मन शुद्ध केले पाहिजे, तरच भगवंताचे नाम मनात वास करते.

ਮਿਟੈ ਅੰਧੇਰਾ ਅਗਿਆਨਤਾ ਭਾਈ ਕਮਲ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥

तेव्हा अज्ञानाचा अंधार नाहीसा होऊन हृदयाचे कमळ उजळते.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸਭਿ ਫਲ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੩॥

गुरूंच्या शब्दांनीच मनात आनंद निर्माण होतो आणि सत्गुरूंनाच सर्व फळ मिळते. ॥३॥

ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਛੋਡੀਐ ਭਾਈ ਹੋਈਐ ਸਭ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥
हे भावा! 'माझे आणि तुझे' ही भावना सोडून सर्वांच्या पायाची धूळ व्हावी.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਭਾਈ ਪੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹਜੂਰਿ ॥
देव प्रत्येक क्षणी उपस्थित असतो आणि तो सर्व काही प्रत्यक्ष पाहतो आणि ऐकतो.

ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਾਈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਮਰੀਐ ਝੂਰਿ ॥
हे भावा! ज्या दिवशी मनुष्य परमात्म्याला विसरतो, त्या दिवशी त्याला पश्चातापाने मरावे.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਮਰਥੋ ਭਾਈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥
हे भावा! ब्रह्मांडाची उत्पत्ती करणारा देव सर्व कार्य करण्यास समर्थ आहे, तो सर्व कलांमध्ये पूर्ण आहे॥४॥

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬਿਨਾਸੁ ॥
भगवंताचे नाम हे प्रेमाच्या रूपातील असा अनमोल ठेवा आहे ज्यामुळे मोह आणि आसक्ती नष्ट होते.

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥
हे बंधू! जरी त्याला आनंद झाला तरी तो व्यक्तीला स्वतःशी जोडतो आणि नाम त्याच्या हृदयात वास करतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀਐ ਭਾਈ ਰਿਦੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥
हे भावा! गुरूंच्या सान्निध्यात जेव्हा हृदयाचे कमळ फुलते तेव्हा सत्याचा प्रकाश हृदयाला उजळून टाकतो.

ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਪਰਤਾਪੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਮਉਲਿਆ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ॥੫॥
पृथ्वी आणि आकाशही परमेश्वराच्या तेजाने धन्य झाले आहे.॥ ५॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਤੋਖਿਆ ਭਾਈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥
हे बंधू! पूर्ण गुरुदेवांनी आपल्याला समाधान दिले आहे आणि आता आपण रात्रंदिवस भगवंताच्या प्रेमात राहतो.

ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਸਦਾ ਭਾਈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਸੁਆਉ ॥
आमची आवड नेहमी रामाची पूजा करते आणि आम्हाला हीच जीवनाची खरी चव आणि इच्छा वाटते.

ਕਰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਿਆ ਭਾਈ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਇਆ ਥਾਉ ॥
हे भावा! कानांनी हरिचे नाम ऐकूनच आम्ही जिवंत आहोत आणि आता आम्हाला स्थिर स्थान प्राप्त झाले आहे.

ਜਿਸੁ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਭਾਈ ਸੋ ਜੀਅੜਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥
ज्या मनाची देवावर श्रद्धा नाही ते मन जाळून टाकावे.॥ ६॥

ਬਹੁ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੈ ਭਾਈ ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
हे बंधू! माझ्या परमात्म्यामध्ये अनंत गुण आहेत आणि मी फक्त त्याच्यासाठीच त्याग करतो.

ਓਹੁ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਪਾਲਦਾ ਭਾਈ ਦੇਇ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥
तो गुण नसलेल्यांचेही पालनपोषण करतो आणि निराधारांना आश्रय देतो.

ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਭਾਈ ਗੂੜਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥
तो प्रत्येक श्वासाद्वारे आपल्याला अन्न पुरवतो, ज्याचे नाव खूप गहन आहे.

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਭੇਟੀਐ ਭਾਈ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਕਰਮਾਉ ॥੭॥
ज्याला खरा गुरू भेटतो त्याचे भाग्य पूर्ण होते.॥ ७॥

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵੀਐ ਭਾਈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥
हे भावा! सर्व गोष्टींमध्ये पूर्ण असलेल्या त्याच्याशिवाय आपण क्षणभरही जगू शकत नाही.

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਭਾਈ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥
मी माझ्या कोणत्याही श्वासाने किंवा गिळण्याने त्याला विसरत नाही आणि मला नेहमी त्या परमेश्वराचे प्रत्यक्ष दर्शन होते.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ਭਾਈ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
हे बंधू! सत्पुरुषांच्या संगतीने मला सर्वव्यापी भगवंताशी जोडले आहे.

ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਗੀਆ ਭਾਈ ਸੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਰਦੇ ਝੂਰਿ ॥੮॥
जे देवावर प्रेम करत नाहीत ते नेहमी दुःखी राहतात आणि मरतात. ॥८॥.

ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ਤਰਾਇਆ ਭਾਈ ਭਉਜਲੁ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

देवाने आम्हाला आलिंगन दिले आहे आणि आम्हाला दहशत आणि दु:खाच्या जगातून पार केले आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ਭਾਈ ਕੀਤੋਨੁ ਅੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ॥

त्याने आपल्या कृपेने आशीर्वाद दिले आहेत आणि शेवटपर्यंत आपल्यासोबत राहतील.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥

अरे भावा, आपले मन आणि शरीर थंड झाले आहे आणि नामाचे अन्न हेच आपल्या जीवनाचा आधार आहे.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਭਾਈ ਜਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰੁ ॥੯॥੧॥

नानक त्या देवाच्या आश्रयाला आहेत जो सर्वात वाईट पापांचा नाश करू शकतो.॥९॥१॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

सोरठी महल्ला ५॥

ਮਾਤ ਗਰਭ ਦੁਖ ਸਾਗਰੋ ਪਿਆਰੇ ਤਹ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥

मातेचा गर्भ सुद्धा दु:खाचा आणि संकटांचा अथांग महासागर आहे, पण हे देवा, तिथेही तू तुझे नामस्मरण केले आहेस.

ਬਾਹਰਿ ਕਾਢਿ ਬਿਖੁ ਪਸਰੀਆ ਪਿਆਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥

जीव जेव्हा मातेच्या उदरातून बाहेर आला तेव्हा त्याच्यात आसक्ती आणि माया यांचे विष पसरले.

ਜਿਸ ਨੋ ਕੀਤੋ ਕਰਮੁ ਆਪਿ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥

हे प्रिय प्रभू! ज्याच्यावर तू आशीर्वाद दिलास, त्याला पूर्ण गुरूंशी जोडले.

ਸੋ ਆਰਾਧੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੧॥

गुरूंना भेटल्यानंतर ते प्रत्येक श्वासाने त्यांची पूजा करतात आणि रामाचे नामस्मरण करतात॥१॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥

हे परमेश्वरा! आमच्या मन आणि शरीरात तुझाच आधार आहे.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਨਹਾਰੁ ਪਿਆਰੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਏਕ ॥ ਰਹਾਉ ॥

तुझ्याशिवाय दुसरा कोणीही निर्माता नाही आणि फक्त तूच आहेस. ॥रहाउ॥

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥

हे प्रिय जीव! लाखो जन्मांत भटकून आणि अनेक जन्मांत दुःख भोगून मनुष्य या जगात येतो.

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਿਸਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

जेव्हा एखादा जीव खऱ्या देवाला विसरतो तेव्हा त्याला कठोर शिक्षा होते.

ਜਿਨ ਭੇਟੈ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਲਾਗੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥

पण ज्यांना पूर्ण सत्गुरू भेटतात ते खऱ्या नामात तल्लीन होतात

ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਸਾਚੀ ਸਰਣਾਇ ॥੨॥
अरे प्रिये, सत्याचा आश्रय घेणाऱ्यांचे अनुसरण करून आपणही मोक्ष प्राप्त करू शकतो. ॥२॥

ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨਿ ਤਨਿ ਕੀਤਾ ਰੋਗੁ ॥
हे प्रिय मनुष्य! तो ऐहिक गोष्टींना गोड मानून खातो पण ते शरीरात रोगच निर्माण करतात.

ਕਉੜਾ ਹੋਇ ਪਤਿਸਟਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਸੋਗੁ ॥
मग ते कडू बाहेर पडते आणि दुःखाचे कारण बनते.

ਭੋਗ ਭੁੰਚਾਇ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਪਿਆਰੇ ਉਤਰੈ ਨਹੀ ਵਿਜੋਗੁ ॥
हे प्रिय परमेश्वरा! तू आत्म्याला सांसारिक सुखांचा उपभोग घेण्यासाठी दिशाभूल केली आहे आणि यामुळे त्याचे वियोगाचे अंतर संपत नाही.

ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਉਧਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਧੁਰੇ ਪਇਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੩॥
हे प्रियजनांनो! आपल्या गुरूंच्या भेटीमुळे ज्यांना मोक्ष प्राप्त झाला आहे त्यांच्याबद्दल असा योगायोग लिहिला आहे. ॥३॥

ਮਾਇਆ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਪਿਆਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹਿ ਮੂਲਿ ॥
हे परमेश्वरा! मनुष्य संपत्तीच्या लोभाने भरलेला असतो आणि तो आपल्या मनात कधीही तुझे स्मरण करत नाही.

ਜਿਨ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਤਨ ਹੋਏ ਧੂੜਿ ॥
हे परमदेव! तुला विसरणाऱ्यांचे शरीर धूळात बदलते.

ਬਿਲਲਾਟ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਸੂਲੁ ॥
ते खूप रडतात आणि ओरडतात पण त्यांच्या वेदना कमी होत नाहीत.

ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਰਹਿਆ ਮੂਲੁ ॥੪॥
हे प्रिय! ज्यांचे जीवन तू तुझ्या गुरूंच्या भेटीने समृद्ध केले आहेस, त्यांची मुळे अबाधित आहेत. ॥४॥

ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜਈ ਪਿਆਰੇ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥

हे प्रिय मित्रा! शक्यतोवर देवापासून दूर गेलेल्या माणसाचा सहवास करू नकोस.

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਪਿਆਰੇ ਸੁੋ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥

ज्याला भेटल्यावर देव विसरतो, मग वाईट संगतीमुळे तो माणूस तुच्छ होऊन जग सोडून जातो.

ਮਨਮੁਖਿ ਢੋਈ ਨਹ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

हे प्रिय! स्वार्थी लोकांना कुठेही आश्रय मिळत नाही आणि त्यांना भगवंताच्या दरबारात फक्त कठोर शिक्षाच मिळते.

ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨਾ ਪੂਰੀ ਪਾਇ ॥੫॥

जे गुरू भेटून आपले जीवन सुधारतात, त्यांचे सर्व कार्य पूर्ण होते ॥५॥

ਸੰਜਮ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਨ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥

प्रिये, माणसाने आयुष्यात हजारो युक्त्या आणि हुशारी वापरल्या तरी एकही युक्ती किंवा हुशारी त्याला मदत करत नाही.

ਜੋ ਬੇਮੁਖ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕੁਲਿ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ॥

जे देवापासून दूर जातात त्यांचा वंश कलंकित होतो.

ਹੋਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਤੀਆ ਪਿਆਰੇ ਕੂੜੁ ਨ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥

हे प्रिय! जी गोष्ट नेहमी नामरूपात असते ती माणसाला कळत नाही आणि खोटे बोलून त्याचा काही उपयोग होत नाही.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਮਿਲਾਇਓਨੁ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੬॥

हे प्रिय देवा! जो सत्गुरूंशी एकरूप होतो तो केवळ सत्याच्या नामाचाच विचार करत राहतो.॥६॥

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥

हे प्रिय! ज्याच्यावर तो आशीर्वाद देतो त्यालाच खरे समाधान, ज्ञान आणि ध्यान प्राप्त होते.

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਪਿਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੂਰ ਭਰੇ ॥

मग तो रात्रंदिवस भगवंताची स्तुती करत राहतो आणि त्याचे हृदय नामामृताने भरून जाते.

ਦੁਖ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨ ਲੰਘਿਆ ਪਿਆਰੇ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥
तो जीवनाच्या दु:खाचा सागर पार करतो आणि अस्तित्वाचा सागरही पार करतो.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇਈ ਸਦਾ ਖਰੇ ॥੭॥
हे प्रिय प्रभू! तू ज्यांना आवडतोस त्यांच्याशी तू एकरूप होऊन ते सदैव सत्य आणि चांगले आहेत ॥७॥

ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲ ਦੇਉ ਪਿਆਰੇ ਭਗਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥
हे प्रिय देव! सर्वशक्तिमान सर्वव्यापी, नम्र, दयाळू आणि तेजस्वी आहे आणि भक्तांना फक्त त्याचा आधार आहे.

ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਢਹਿ ਪਏ ਪਿਆਰੇ ਜਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥
जो अत्यंत बुद्धिमान आणि कार्यक्षम असतो त्याच्या आश्रयाला भक्त राहतात.

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਮਸਤਕਿ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥
हे देवा! आपण आपले जग आणि पुढील जग सजवले आहे आणि आपल्या कपाळावर सत्याचे प्रतीक चिन्हांकित केले आहे.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੮॥੨॥
हे प्रिये! त्या प्रभूला कधीही विसरु नये कारण नानक त्याच्यासाठी सदैव त्याग करतात ॥८॥२॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ
सोरठी महाला ५ घरु २ अष्टपदिया॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਪਾਠੁ ਪੜਿਓ ਅਰੁ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਨਿਵਲਿ ਭੁਅੰਗਮ ਸਾਧੇ ॥
मनुष्याने आपल्या जीवनात विविध ग्रंथांचा अभ्यास केला आणि वेदांवर चिंतन केले. त्यांनी योगासन, श्वास नियंत्रण आणि कुंडलिनी ध्यानाचा सराव केला पण तरीही.

ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਛੁਟਕਿਓ ਅਧਿਕ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਾਧੇ ॥੧॥
वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार या पाच दुर्गुणांपासून त्याची सुटका झाली नाही, उलट तो अति अहंकारात अडकला॥१॥.

ਪਿਆਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਈ ਮੈ ਕੀਏ ਕਰਮ ਅਨੇਕਾ ॥

अरे प्रिये, मीही अशी अनेक कर्मे केली आहेत. परंतु या पद्धतींनी देवाला भेटता येत नाही.

ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸੁਆਮੀ ਕੈ ਦੁਆਰੈ ਦੀਜੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

पराभवाने कंटाळून मी परमेश्वराच्या दारात आलो आहे आणि त्याच्याकडे प्रार्थना करतो की हे जगाच्या स्वामी, माझ्यावर दया कर आणि मला बुद्धी दे. ॥रहाउ॥

ਮੋਨਿ ਭਇਓ ਕਰਪਾਤੀ ਰਹਿਓ ਨਗਨ ਫਿਰਿਓ ਬਨ ਮਾਹੀ ॥

माणूस मौन पाळतो, वाद्ये म्हणून हात वापरतो, जंगलात नग्न फिरतो आणि.

ਤਟ ਤੀਰਥ ਸਭ ਧਰਤੀ ਭ੍ਰਮਿਓ ਦੁਬਿਧਾ ਛੁਟਕੈ ਨਾਹੀ ॥੨॥

तो तीर्थक्षेत्राच्या किनाऱ्यासह पृथ्वीभर फिरतो पण तरीही त्याची कोंडी संपत नाही. ॥२॥

ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਜਾਇ ਬਸਿਓ ਸਿਰਿ ਕਰਵਤ ਧਰਾਏ ॥
आपली इच्छा पूर्ण करण्यासाठी तो तीर्थक्षेत्री जातो आणि करवताखाली डोकंही ठेवतो.

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜੇ ਲਖ ਜਤਨ ਕਰਾਏ ॥੩॥
ही पद्धत वापरून त्याने लाखो उपाय केले तरी मनातील घाण दूर होत नाही ॥३॥

ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦਾਨੁ ਦਾਤਾਰਾ ॥
माणूस दाता बनतो आणि सोन्यासारख्या अनेक प्रकारच्या वस्तू दान करतो, मुली मौल्यवान हत्ती आणि घोडे दान करतात.

ਅੰਨ ਬਸਤ੍ਰ ਭੂਮਿ ਬਹੁ ਅਰਪੇ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥
तो अन्न, वस्त्र आणि भरपूर जमीन देतो पण तरीही त्याला असे देवाचे द्वार मिळत नाही. ॥४॥

ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਡੰਡਉਤ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਰਤੁ ਰਹਤਾ ॥
तो उपासना, उपासना आणि नमन या सहा कर्म करण्यात मग्न राहतो, पण तरीही.

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬੰਧਨ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਇਹ ਜੁਗਤਾ ॥੫॥
प्रचंड अहंकार असल्यामुळे तो बंधनात पडतो आणि या युक्तीनेही त्याला देव सापडत नाही.॥५॥

ਜੋਗ ਸਿਧ ਆਸਣ ਚਉਰਾਸੀਹ ਏ ਭੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥
योगी आणि सिद्धांची चौराष्ट आसने, हे केल्याने माणूस हरतो.

ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਗਹਿਆ ॥੬॥
त्याला दीर्घायुष्य मिळाले तरी निरंकाराच्या संगतीअभावी तो भटकत राहतो, पुन्हा पुन्हा जन्म घेतो. ॥६॥

ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕਰਿਆ ਹੁਕਮੁ ਅਫਾਰਾ ॥
एक माणूस राजा म्हणून राज्य करतो आणि प्रचंड संपत्ती निर्माण करतो आणि आपल्या प्रजेवर राज्य करतो.

ਸੇਜ ਸੋਹਨੀ ਚੰਦਨੁ ਚੋਆ ਨਰਕ ਘੋਰ ਕਾ ਦੁਆਰਾ ॥੭॥
अंगावर चंदन आणि अत्तर लावतो आणि सुंदर शय्येवर सुख भोगतो, पण ही सर्व सुखे त्याला

घोर नरकाकडे ढकलतात ॥७॥

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ਸਿਰਿ ਕਰਮਨ ਕੈ ਕਰਮਾ ॥
सर्व कर्मांमध्ये उत्तम संगतीत सामील होणे आणि भगवान हरींचे गुणगान करणे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਨਾ ॥੮॥
नानक म्हणतात की, ज्यांच्या नशिबात मागील जन्मी कर्मे लिहिली आहेत त्यांनाच चांगली संगत प्राप्त होते॥८॥

ਤੇਰੋ ਸੇਵਕੁ ਇਹ ਰੰਗਿ ਮਾਤਾ ॥
हे देवा! तुझा सेवक या रंगातच मग्न आहे.

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੩॥
गरिबांच्या दु:खाचा नाश करणारा भगवंत माझ्यावर कृपाळू झाला आहे त्यामुळे माझे मन आता त्याच्या भक्तीमध्ये तल्लीन झाले आहे. ॥दुसरा रहाउ॥१॥ ३॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ ਮਹਲੇ ੪ ਕੀ
रागु सोरठी वार महाले ४ कि

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਸੋਰਠਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜੇ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥
खरा देव मनात असेल तर मधुर राग नेहमीच आनंददायी असतो.

ਦੰਦੀ ਮੈਲੁ ਨ ਕਤੁ ਮਨਿ ਜੀਭੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥
त्याच्या दातांवर वाईटाची किंवा निंदाची घाण नसावी, त्याच्या मनात द्वेष नसावा आणि त्याच्या जिभेने सत्याचे गुणगान गात रहावे.

ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਭੈ ਵਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗ ॥
ती इहलोकात आणि परलोकात भगवंताच्या भयाने जगत राहो आणि निर्भयपणे आपल्या सतगुरूंची सेवा करत राहो.

ਪਰਹਰਿ ਕਪੜੁ ਜੇ ਪਿਰ ਮਿਲੈ ਖੁਸੀ ਰਾਵੈ ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ ॥

जेव्हा ती ऐहिक शोभा सोडून प्रियकराकडे जाते, तेव्हा ती आपल्या प्रियकरासोबत आनंदाने आनंद घेते.

ਸਦਾ ਸੀਗਾਰੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ਕਦੇ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ॥

ती तिच्या मनात नेहमी नावाने शोभत असते आणि त्यात क्वचितच घाण असते.

ਦੇਵਰ ਜੇਠ ਮੁਏ ਦੁਖਿ ਸਸੂ ਕਾ ਡਰੁ ਕਿਸੁ ॥

जेव्हा तिचा मेव्हणा आणि मेहुणी लैंगिक विकाराने मरण पावले, तेव्हा सासूला घाबरायचे कशाला?

ਜੇ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮ ਮਣੀ ਸਭੁ ਸਚੁ ॥੧॥

हे नानक! जर एखाद्या जीवाला त्याचा प्रिय परमेश्वर आवडतो, तर त्याच्या कपाळावर भाग्याचे रत्न चमकते आणि मग त्याला फक्त सत्य दिसते॥१॥

ਮਃ ੪ ॥

महाला ४॥

ਸੋਰਠਿ ਤਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਢੰਢੋਲੇ ॥

सोरठी रागिणी जर आत्म्याने हरीचे नाव शोधले तरच सुंदर वाटते.

ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ॥

त्याने आपल्या गुरूंना प्रसन्न करून गुरूंच्या उपदेशातून भगवंताचे नामस्मरण करत राहावे.

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਰਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੇ ॥

ती रात्रंदिवस भगवंताकडे आकृष्ट राहते आणि तिचे शरीर वेश हरिच्या प्रेमात लीन होते.

ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਲਭਈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਜਗਤੁ ਮੈ ਟੋਲੇ ॥

मी सर्व जग शोधले पण मला देवासारखा श्रेष्ठ कोणीही सापडला नाही.

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ॥

गुरूंनी माझ्यात भगवंताचे नाम बळ दिले आहे त्यामुळे माझे मन कोठेही भटकत नाही.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੋਲ ਗੋਲੇ ॥੨॥

नानक हे देवाचे सेवक आहेत आणि गुरू हे सतगुरुंच्या सेवकांचे सेवक आहेत.॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥

पउडी॥

ਤੂ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥

हे निर्माता देवा! तूच या सृष्टीचा निर्माता आहेस.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥

हे जगाचे नाटक तूच रचले आहेस आणि तूच ते सुंदर केले आहेस.

ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਆਪਿ ਭੋਗਣਹਾਰਿਆ ॥

तुम्हीच दाता आणि कर्ता आहात आणि अनुभव घेणारे तुम्हीच आहात.

ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ ਉਪਾਵਣਹਾਰਿਆ ॥

हे जगाच्या निर्मात्या! तुझा शब्द आणि आज्ञा सर्वव्यापी आहे.

ਹਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥

मी माझे शरीर आणि मन माझ्या गुरूंना अर्पण केले आहे, ज्यांच्याद्वारे मी नेहमी तुझे गुणगान गातो. ॥१॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਹਉਮੈ ਜਲਤੇ ਜਲਿ ਮੁਏ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
अनेक प्राणिमात्रांनी अहंकाराच्या आगीत जळताना जीव त्याग केला आहे, ते अंतर्यामी गुरूकडे आले आहेत.

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਆਪਣੈ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥
परात्पर गुरुंनी त्यांचे आश्रय घेतलेल्या जीवांचे कृत्य त्यांच्या खात्यात नोंदवून त्यांचे कल्याण केले आहे.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥
हे जग गुरूच्या शब्दांतून आसक्ती आणि भ्रमात जळताना दिसले.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸੀਤਲ ਭਏ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ॥੧॥
हे नानक! शब्दात रमलेल्यांची मने थंड झाली आहेत आणि आता ते नेहमी सत्याचे आचरण करतात. हे ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਸਫਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਧੰਨੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥
सतगुरुची सेवा फार फलदायी आहे.

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀਵਦਿਆ ਮੁਇਆ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣ ॥
जो गुरूची सेवा करतो त्याचा जन्म धन्य आणि स्वीकारला जातो. जगताना आणि मरतानाही जो आपल्या गुरूला विसरत नाही तो हुशार असतो.

ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥
तो आपल्या कुळाचा उद्धार करतो आणि त्याचा जन्म मान्य होतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਏ ਜੀਵਦੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮਿ ਮਰਾਹਿ ॥
गुरुमुख व्यक्ती जीवन-मृत्यूमध्ये अस्सल असते, पण मनमुख व्यक्ती जन्म आणि मरत राहतो.

ਨਾਨਕ ਮੁਏ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥
हे नानक, जो मनुष्य गुरूंच्या वचनात लीन राहतो त्याला मृत म्हणता येणार नाही.॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥
निरंजन, परमात्म्याचीच उपासना करा आणि हरिच्या नामाचे ध्यान करत राहा.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਲਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ॥
संतांच्या पवित्र संगतीत सामील होऊन हरिनामात लीन झाले पाहिजे.

ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਵਡੀ ਕਾਰ ਮੈ ਮੂਰਖ ਲਾਈਐ ॥
हे परमेश्वरा! तुझी सेवा खूप मोठी आहे, मलाही, मूर्ख, तुझ्या सेवेत नियुक्त कर.

ਹਉ ਗੋਲਾ ਲਾਲਾ ਤੁਧੁ ਮੈ ਹੁਕਮੁ ਫੁਰਮਾਈਐ ॥
मी तुझा गुलाम आणि सेवक आहे, तुला आवडेल तशी आज्ञा कर.

ਹਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ਜਿ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਈਐ ॥੨॥
जसा गुरू उपदेश करतात, मी गुरुमुखाप्रमाणेच कार्य करीन.॥२॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३ ॥

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਜਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥
पूर्वीच्या कर्मानुसार सृष्टीकर्त्याने जीवाच्या नशिबात जे काही लिहिले आहे, तीच कर्मे त्याला करावी लागतात.

ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਅਨੁ ਵਿਸਰਿਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥
मायेने आसक्तीची कपटी जडीबुटी जीवाच्या मुखात घातली आहे, त्यामुळे तो सद्गुणांच्या भांडाराचा विसर पडला आहे.

ਮਤੁ ਜਾਣਹੁ ਜਗੁ ਜੀਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮੁਇਆਸੁ ॥
या जगाला जिवंत समजू नका कारण ते कोंडीत अडकले आहे आणि मृत आहे.

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨੀ ਪਾਸਿ ॥

गुरुमुख झाल्यावर भगवंताचे नामस्मरण न करणाऱ्यांना त्याच्याजवळ बसण्याची संधी मिळत नाही.

ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਬਹੁ ਅਤਿ ਘਣਾ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾਥਿ ਕੋਈ ਜਾਸਿ ॥

त्याला खूप त्रास होतो आणि त्याच्या शेवटच्या क्षणी त्याचा मुलगा किंवा त्याची पत्नी त्याला साथ देत नाही.

ਲੋਕਾ ਵਿਚਿ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਅੰਦਰਿ ਉਭੇ ਸਾਸ ॥

लोकांमध्ये त्यांचा तिरस्कार केला जातो आणि ते कठीण श्वास घेतात.

ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਕੋ ਨ ਵਿਸਹੀ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਵੇਸਾਸੁ ॥

स्वार्थी लोकांवर कोणी विश्वास ठेवत नाही कारण त्यांचा विश्वास तुटला आहे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਸੁਖੁ ਅਗਲਾ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥

हे नानक! ज्यांच्या अंतःकरणात भगवंताचे नाम वास करतात, ते गुरुमुख अपार सुख प्राप्त करतात.॥ १॥

ਮਃ ੩ ॥

महाला ३॥

ਸੇ ਸੈਣ ਸੇ ਸਜਣਾ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥

जे गुरुमुख होतात आणि सहज चालणारे स्वभाव असतात तेच नातेवाईक आणि सज्जन असतात.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥

सतगुरुंच्या इच्छेनुसार ते रात्रंदिवस काम करतात आणि सत्यात तल्लीन राहतात.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਸਜਣ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥

मोठे गर्व आणि पापे करताना जे द्वैत धारण करतात त्यांना सज्जन म्हणू नये.

ਮਨਮੁਖ ਆਪ ਸੁਆਰਥੀ ਕਾਰਜੁ ਨ ਸਕਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥

सजग लोक स्वतः खूप स्वार्थी असतात आणि कोणतेही काम पूर्ण करू शकत नाहीत.

ਨਾਨਕ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥
हे नानक! ते फक्त त्या कृती करतात ज्या त्यांच्या पूर्वीच्या कृतींप्रमाणे निर्मात्याने लिहून ठेवल्या आहेत आणि त्यांना कोणीही पुसून टाकू शकत नाही.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥
हे देवा! तूच जग निर्माण करून हा खेळ निर्माण केला आहेस.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥
तुम्ही स्वतः रज, तम आणि सत् या तीन गुणांची निर्मिती करून भ्रम वाढवला आहे.

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥
अहंकाराने केलेल्या कर्मामुळे माणसाला दर्ग्यात केलेल्या कर्माचा हिशेब मागितला जातो आणि मगच तो या जगात जन्म-मरण घेत राहतो.

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥
ज्यांना देव स्वतः आशीर्वाद देतो त्यांना गुरु सल्ला देतात.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥੩॥
मी स्वतःला माझ्या गुरूंना शरण जातो आणि स्वतःला नेहमी त्यांच्या स्वाधीन करतो. ॥३॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਵਿਣੁ ਦੰਤਾ ਜਗੁ ਖਾਇਆ ॥
मायेचे प्रेम मानवी मनाला इतके भुरळ घालणारे आहे की त्याने दात नसलेले सर्व जग गिळंकृत केले आहे.

ਮਨਮੁਖ ਖਾਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿਨੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥
मनमुख लोक गिळले जातात पण ज्यांनी सत्याच्या नावावर मन लावले ते गुरुमुख मायेपासून वाचतात.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਗੁ ਕਮਲਾ ਫਿਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥
नाव नसलेले जग वेड्यासारखे फिरत आहे आणि हे सर्व गुरुमुख होऊन पाहिले आहे.

ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥
सांसारिक काम करत असताना मनुष्य आपले जीवन व्यर्थ घालवतो आणि सुख देणारा भगवंत आपल्या मनात ठेवत नाही.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥
हे नानक! देवाचे नाव त्यांनाच मिळाले ज्यांच्या नशिबात जन्माच्या आधीपासून ते लिहिलेले आहे. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖਾ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
मनाच्या घरात अमृताचा साठा विपुल आहे, पण निर्बुद्धांना त्याचा आनंद कळत नाही.

ਜਿਉ ਕਸਤੂਰੀ ਮਿਰਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਭ੍ਰਮਦਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥
जसे हरणाच्या नाभीत कस्तुरी असूनही त्याला ते कळत नाही आणि तो कोंडीत भरकटत राहतो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਜਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇਆ ॥
नामामृताचा त्याग करणारा स्वार्थी मनुष्य भ्रमाच्या रूपात विष जमा करत राहतो आणि स्वतःचा नाश करत राहतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਸੋਝੀ ਪਈ ਤਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
केवळ दुर्लभ गुरुमुखानेच ज्ञान प्राप्त केले आहे आणि ब्रह्मदेवाला स्वतःच्या हृदयात पाहिले आहे.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥
तेव्हा त्याचे शरीर व मन थंड झाले आणि त्याच्या जिभेने हरी नामाचा आस्वाद घेतला.

ਸਬਦੇ ਹੀ ਨਾਉ ਊਪਜੈ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
गुरू या शब्दातूनच हृदयात नामाचा जन्म होतो आणि गुरू या शब्दानेच आपल्याला सत्याशी जोडले आहे.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
शब्दांशिवाय हे सर्व जग वेडे आहे आणि आपला जन्म वाया घालवला आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥
हे नानक! एक शब्द अमृत आहे जो गुरूद्वारे प्राप्त होऊ शकतो॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸੋ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥
तो परमपुरुष, देव, अगम्य आहे. ते कोणत्या पद्धतीने शोधता येईल ते सांगा.

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਕਹੁ ਜਨ ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ ॥
त्याला कोणतेही रूप किंवा चिन्ह नाही आणि तो अदृश्य आहे.

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਕਿਆ ਕਹਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥
हे भक्तांनो, त्याचे चिंतन कसे करावे ते मला सांगा, की भगवंत निराकार, अस्तित्वाच्या पलीकडे आणि अगम्य आहे.

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਸੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਈਐ ॥
मग ज्याला तो स्वत: मार्ग दाखवतो तोच त्याच्या मार्गावर चालतो, असे सांगून त्याची स्तुती तरी काय करणार.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ॥੪॥
पूर्ण गुरूंनी आपल्याला भगवंताचे दर्शन दिले आहे आणि गुरूंची सेवा करूनच त्याची प्राप्ती करणे शक्य आहे. ॥४॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਜਿਉ ਤਨੁ ਕੋਲੂ ਪੀੜੀਐ ਰਤੁ ਨ ਭੋਰੀ ਡੇਹਿ ॥
जरी माझे शरीर तीळासारखे कोल्ह्यामध्ये भुसभुशीत असले आणि त्यात थोडेसे रक्तही उरले नाही.

ਜੀਉ ਵੰਞੈ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਸਚੇ ਮੰਦੜੈ ਨੇਹਿ ॥
माझे चार तुकडे झाले तरी खऱ्या परमेश्वरावर माझे प्रेम आहे.

ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਰਾਤੀ ਅਤੈ ਡੇਹ ॥੧॥
हे नानक! भगवंताची ही भेट अहोरात्र कधीच संपणार नाही ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਰੰਗੁਲਾ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ਮਨੁ ਲੇਇ ॥
माझे गृहस्थ अतिशय रंगीबेरंगी आहेत.

ਜਿਉ ਮਾਜੀਠੈ ਕਪੜੇ ਰੰਗੇ ਭੀ ਪਾਹੇਹਿ ॥
आपले प्रेम देऊन तो मनाला अशा रीतीने मोहित करतो जसे कपडे वेड्याने रंगवले जातात.

ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਆ ਨ ਲਗੈ ਕੇਹ ॥੨॥
हे नानक! हा रंग पुन्हा कधीच फिका पडत नाही आणि दुसरा रंगही मनात येत नाही॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾਇਦਾ ॥
ईश्वर स्वतः सर्व प्राणिमात्रांमध्ये सर्वव्यापी आहे आणि तो स्वतःच प्राणिमात्रांना संबोधतो.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥
तो स्वतः विश्व निर्माण करतो आणि सजीवांना त्यांच्या कामात लावतो.

ਇਕਨਾ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ਇਕਿ ਆਪਿ ਖੁਆਇਦਾ ॥
तो कोणाला स्वतःच्या भक्तीमध्ये झोकून देतो आणि कोणाला स्वतःला भरकटवतो.

ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ਇਕਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇਦਾ ॥
तो काहींना योग्य मार्ग देतो आणि इतरांना अरण्यात ढकलतो.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੫॥
नानक देवाच्या नावाचे ध्यान करतात आणि आपल्या गुरूंच्या उपस्थितीत त्यांची स्तुती करतात॥५॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
सत्गुरूंची सेवा मनापासून केली तरच फलदायी ठरते.

ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
अशा प्रकारे इच्छित परिणाम प्राप्त होतो आणि आंतरिक अहंकार नष्ट होतो.

ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
असा मनुष्य बंध तोडून मोक्ष मिळवून सत्यात मग्न राहतो.

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
भगवंताचे नाम या जगात फारच दुर्मिळ आहे आणि गुरुमुख झाल्यावरच ते ध्यानात येते.

ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥
हे नानक! जो आपल्या गुरूंची सेवा करतो त्याच्यासाठी मी स्वतःचा त्याग करतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਮਨਮੁਖ ਮੰਨੁ ਅਜਿਤੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥
स्वार्थी माणसाचे मन नियंत्रणाबाहेर असते कारण तो द्वैतात रमलेला असतो.

ਤਿਸ ਨੋ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥
त्याला स्वप्नातही आनंद मिळत नाही आणि तो अत्यंत दुःखात आपले जीवन व्यतीत करतो.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥
घरोघरी जाऊन, धर्मग्रंथांचे पठण करून, सिद्ध पुरुषांच्या समाधी करून पंडित थकले आहेत.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵਈ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

अनेक कामे करून लोक थकतात पण मनावर ताबा ठेवू शकत नाही.

ਭੇਖਧਾਰੀ ਭੇਖ ਕਰਿ ਥਕੇ ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥

अनेक वेश परिधान करून अठ्ठावन्न तीर्थात स्नान करूनही अनेक वेशधारक थकले आहेत.

ਮਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਹਉਮੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥
त्यांना त्यांच्या मनाची स्थिती समजत नाही कारण त्यांचा अहंकार आणि भ्रम त्यांना चुकीच्या मार्गावर नेले आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਉ ਪਇਆ ਵਡਭਾਗਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥
गुरूंच्या कृपेनेच मनात आदराची भावना निर्माण होते आणि केवळ सौभाग्यानेच भगवंत मनात येऊन वास करतात.

ਭੈ ਪਇਐ ਮਨੁ ਵਸਿ ਹੋਆ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥
भगवंताची भीती आणि आदर निर्माण झाला की मनावर नियंत्रण येते आणि शब्दांनी अहंकार जळून राख होतो.

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥
जे सत्यात रमलेले असतात ते शुद्ध असतात आणि त्यांचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥
हे नानक, सतगुरुंना भेटल्यावरच मला हरिनामाची प्राप्ती झाली आहे आणि आता मी आनंदात लीन आहे॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਏਹ ਭੂਪਤਿ ਰਾਣੇ ਰੰਗ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥
या राजे-सम्राटांचे ऐश्वर्य चार दिवस आनंददायी असते, म्हणजेच त्यांचा नाशही अटळ असतो.

ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਖਿਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥
हे मायेचे झरे कुसुंबीच्या फुलांच्या रंगांसारखे आहेत जे क्षणात विरून जातात.

ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸਿਰਿ ਪਾਪ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ॥
परलोकात जाताना हा भ्रम त्याच्याबरोबर जात नाही, तर माणूस आपल्या पापांचे ओझे डोक्यावर घेऊन निघून जातो.

ਜਾਂ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਕਾਲਿ ਤਾਂ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥
जेव्हा मृत्यू त्याला पकडून पुढे ढकलतो तेव्हा त्याला खूप भयंकर वाटते.

ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਣਾ ॥੬॥
आयुष्याची सुवर्णसंधी त्याच्याकडे पुन्हा येत नाही आणि शेवटी त्याला खूप पश्चाताप होतो.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ਸੇ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥
जो सत्गुरूंकडे पाठ फिरवतो तो यमपुरीला बांधलेले दु:ख भोगत राहतो.

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਜੰਮਹਿ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥
तो पुन:पुन्हा जन्म आणि मरत राहतो आणि देवाला भेटत नाही.

ਸਹਸਾ ਰੋਗੁ ਨ ਛੋਡਈ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਦੁਖ ਪਾਹਿ ॥
त्याचा संशय आणि चिंता हा रोग दूर होत नाही आणि त्याच्या दु:खामुळे तो खूप दुःखी राहतो.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਖਸਿ ਲੇਹਿ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥੧॥
हे नानक! भगवंताने आपल्या कृपेने एखाद्या जीवाला क्षमा केली तरी तो त्याला शब्दांद्वारे स्वतःशी जोडतो॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥
जे सत्गुरूंकडे पाठ फिरवतात, म्हणजेच त्यांच्यापासून दूर जातात, त्यांना कुठेही आसरा मिळत नाही.

ਜਿਉ ਛੁਟੜਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਦੁਹਚਾਰਣਿ ਬਦਨਾਉ ॥
ते परित्यक्ता स्त्रियांप्रमाणे घरोघरी फिरतात आणि बदमाशांच्या नावाने कुप्रसिद्ध आहेत.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸੀਅਹਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੨॥
ज्या गुरुमुखांना भगवंताशी क्षमा मिळते त्यांना सतगुरु पुन्हा जोडतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਸਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਸੇ ਭਵਜਲ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥
जे परम सत्याची उपासना करतात ते अस्तित्वाच्या सागराला पार करतात.

ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨ ਜਮੁ ਛਡਿ ਗਇਆ ॥
यमराजही हरिचे नामस्मरण करणाऱ्यांपासून दूर गेले.

ਸੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਹਿ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥
जे भगवंताचा नामजप करतात, ते सद्‌गुणी होऊन त्याच्या दरबारात जातात.

ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਮਇਆ ॥
हे देवा! तुझे आशीर्वाद असलेलेच तुझी उपासना करतात.

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਗਇਆ ॥੭॥
हे प्रिये! मी सदैव तुझे गुणगान गातो आणि गुरूंच्या द्वारे माझा संभ्रम आणि भीती नष्ट झाली आहे. ॥७ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਥਾਲੈ ਵਿਚਿ ਤੈ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਹਰਿ ਭੋਜਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ॥
सत्य संतोष आणि सिमरनला तीन गोष्टी दिल्या जातात हरीनामामृताच्या रूपात.

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
जे खाल्ल्याने मन तृप्त होते आणि मोक्षाचे द्वार सहज मिळते.

ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਲਭੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥
हे संतांनो! नामामृत स्वरुपातील हे अन्न अत्यंत दुर्मिळ आहे आणि ते गुरूंच्या ज्ञानाचा विचार करून आणि समजावून सांगूनच प्राप्त होऊ शकते.

ਏਹ ਮੁਦਾਵਣੀ ਕਿਉ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀਐ ਸਦਾ ਰਖੀਐ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
हरी नावाचे हे कोडे हृदयातून कसे काढायचे?

ਏਹ ਮੁਦਾਵਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਈ ਗੁਰਸਿਖਾ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ॥
हे कोडे सतगुरुंनीच उलगडले आहे आणि गुरूंच्या शिष्यांनी बरेच संशोधन करून त्याचे निराकरण केले आहे.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੁ ਬੁਝਸੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲਿ ॥੧॥
हे नानक! ज्याला तो समज देतो तोच हे कोडे समजू शकतो. गुरुमुख कठीण साधनेने भगवंताची प्राप्ती करतो ॥ १॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਜੋ ਧੁਰਿ ਮੇਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ज्यांना देवाने सुरुवातीपासून एकरूप केले आहे ते त्याच्याशी एकरूप राहतात आणि त्यांचे मन गुरूवर केंद्रित ठेवतात.

ਆਪਿ ਵਿਛੋੜੇਨੁ ਸੇ ਵਿਛੁੜੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥
ज्यांना तो स्वतः विभक्त करतो ते त्याच्यापासून वेगळे राहतात आणि द्वैतामुळे त्रासलेले असतात.

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥੨॥
हे नानक! भगवंताच्या कृपेशिवाय मनुष्य तेच करतो जे त्याच्या प्रारब्धात लिहिले आहे ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਬਹਿ ਸਖੀਆ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਗਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥
गुणगान करणारे सत्संगी मित्र एकत्र बसून हरिचे गुणगान गातात.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਹੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥
ती सदैव हरिच्या नामाचा जयजयकार करते आणि हरिला अर्पण करते.

ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥
हरिचे नाम ऐकून ज्यांची श्रद्धा आहे त्यांना मी माझे शरीर आणि मन समर्पण करतो.

ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥
हे देवा! कृपा करून मला माझ्या गुरुमुख सत्संगी मित्रांशी एकरूप कर जे मला तुझ्याशी जोडण्यास समर्थ आहेत.

ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਗੁਰ ਦੇਖਣਹਾਰੀਆ ॥੮॥
रात्रंदिवस मी जातो बलिहारी जो तिच्या गुरूला पाहतो ॥८॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਭਰਮਦੇ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੋਟਾ ਸੈਸਾਰਿ ॥
नाम नसलेले सर्व लोक भटकत राहतात आणि संसारात नुकसान सोसत राहतात.

ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਹਉਮੈ ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥
मनस्वी लोक अहंकाराच्या खोल अंधारात काम करत राहतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥
पण हे नानक! गुरुमुख या शब्दाचा विचार केल्यामुळे आपण नामस्मरणच पीतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਉਸਤਤਿ ਹੋਵੈ ॥
गुरुमुख व्यक्ती त्याच्या नैसर्गिक अवस्थेत जागृत राहतो आणि नैसर्गिक अवस्थेत झोपतो. तो रात्रंदिवस देवाची स्तुती करत राहतो.

ਮਨਮੁਖ ਭਰਮੈ ਸਹਸਾ ਹੋਵੈ ॥
पण बुद्धीहीन प्राणी भ्रमात अडकून भटकत राहतो.

ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਾ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥
काळजी त्याच्या मनात सतत त्रास देत असते आणि तो कधीही सुखाने झोपत नाही.

ਗਿਆਨੀ ਜਾਗਹਿ ਸਵਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥
ज्ञानी माणसे नैसर्गिकरित्या उठतात आणि झोपतात.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥
हे नानक! मी स्वतःला त्या लोकांच्या स्वाधीन करतो जे नामात मग्न आहेत॥२॥.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਰਤਿਆ ॥
जो हरिमध्ये तल्लीन असतो तो हरिच्या नामाचे ध्यान करतो.

ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਵਹਿ ਇਕੁ ਇਕੋ ਹਰਿ ਸਤਿਆ ॥
तो फक्त एकाच देवाबद्दल विचार करतो कारण एकच सत्य आहे.

ਹਰਿ ਇਕੋ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਉਤਪਤਿਆ ॥
फक्त एकच देव सर्वव्यापी आहे आणि संपूर्ण जगाचा जन्म फक्त एकापासून झाला आहे.

ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਤਿਨ ਡਰੁ ਸਟਿ ਘਤਿਆ ॥
जो हरिनामाचे चिंतन करतो, त्याचे सर्व भय नष्ट होतात.

ਗੁਰਮਤੀ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ॥੯॥
ते स्वतः जीवांना गुरु उपदेश करतात आणि त्या गुरुमुखांनी केवळ भगवंताचा नामजप केला आहे॥९॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ਜਿਤੁ ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥
ते ज्ञान मानवी हृदयात प्रवेश केलेले नाही जे काही समज देते.

ਵਿਣੁ ਡਿਠਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥
ज्ञान नसलेला माणूस केवळ ज्ञानाशिवाय कृती करतो, हे पाहिल्याशिवाय त्याची स्तुती कशी करता येईल?

ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥
हे नानक! जेव्हा तो शब्द ओळखतो तेव्हा त्याच्या मनात भगवंताचे नाव येते आणि त्यात वास होतो॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਇਕਾ ਬਾਣੀ ਇਕੁ ਗੁਰੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥
या विश्वात एकच वाणी आहे, फक्त एकच गुरु आणि एकच शब्द आहे ज्याचे आपण नेहमी ध्यान केले पाहिजे.

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਟੁ ਸਚੁ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥
हा सत्याचा व्यवहार आणि सत्याचे दुकान जे सत्याच्या रूपात रत्नांच्या भांडाराने भरलेले आहे.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਅਨਿ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
भगवंताने दिले तरच ते गुरूंच्या कृपेने प्राप्त होते.

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਖਟਿਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥
या सत्याचा व्यवहार केल्याने माणसाला नेहमीच अपार लाभ मिळतो.

ਵਿਖੁ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਕਰਮਿ ਪੀਆਵਣਹਾਰੁ ॥
नामरित केवळ या भयंकर विषासारख्या जगात प्रगट होते आणि भगवंताच्या अपार कृपेनेच नामस्मरण होते.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥
हे नानक! केवळ त्या खऱ्या भगवंताचा गौरव केला पाहिजे कारण धन्य तो जो परम सत्य आहे जो जीवांच्या जीवनाला शोभा देतो.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ॥
ज्यांच्या मनात फक्त असत्य असते त्यांना सत्याची आस नसते.

ਜੇ ਕੋ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਕੂੜਾ ਜਲਿ ਜਾਵਈ ॥
कोणी खरे बोलले तर खोटे बोलणारा लगेच रागाच्या आगीत जळतो.

ਕੂੜਿਆਰੀ ਰਜੈ ਕੂੜਿ ਜਿਉ ਵਿਸਟਾ ਕਾਗੁ ਖਾਵਈ ॥
जसा कावळा फक्त शेण खातो, तसा खोटारडा खोटे बोलून तृप्त होतो.

ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਈ ॥
देव ज्याच्यावर कृपा करतो तोच त्याच्या नामाची पूजा करतो.

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਕੂੜੁ ਪਾਪੁ ਲਹਿ ਜਾਵਈ ॥੧੦॥
जो गुरुमुख होऊन भगवंताच्या नामाची पूजा करतो तो असत्य आणि पापांपासून मुक्त होतो॥१०॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਸੇਖਾ ਚਉਚਕਿਆ ਚਉਵਾਇਆ ਏਹੁ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣਿ ॥
चारी दिशांना हवेत उडणाऱ्या हे शेखा, तुझे हे मन एका घरात बसव.

ਏਹੜ ਤੇਹੜ ਛਡਿ ਤੂ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥
फसवे शब्द सोडा आणि गुरूचे शब्द ओळखा.

ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਢਹਿ ਪਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥
हे शेख! सतगुरूंच्या आश्रयाला ये कारण त्यांना सर्व काही माहित आहे.

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਜਲਾਇ ਤੂ ਹੋਇ ਰਹੁ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥
तुम्ही तुमच्या आशा आणि विचार जाळून या जगात फक्त चार दिवस पाहुणे म्हणून राहता.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਭੀ ਚਲਹਿ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥
आता सतगुरुंच्या इच्छेनुसार चाललात तरच भगवंताच्या दरबारात वैभव प्राप्त होईल.

ਨਾਨਕ ਜਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਤਿਨ ਧਿਗੁ ਪੈਨਣੁ ਧਿਗੁ ਖਾਣੁ ॥੧॥
हे नानक! नामस्मरण न करणाऱ्यांची जीवनशैली आणि भोजन हा शाप आहे. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला 3 ॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
देवाचे गुण अनंत आहेत आणि त्यांचे मूल्यमापन वर्णनाच्या पलीकडे आहे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥
हे नानक! गुरुमुख भगवंताचे गुणगान गातो आणि त्याच्या तेजात मग्न राहतो ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਚੋਲੀ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ਕਢਿ ਪੈਧੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ॥
भगवंताने ही देहसदृश चोळी अतिशय सुंदरपणे निर्माण केली आहे आणि मी माझ्या भक्तीने ही चोळी भरतकाम केल्यावरच परिधान करतो.

ਹਰਿ ਪਾਟੁ ਲਗਾ ਅਧਿਕਾਈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ॥
हरी हे नाव असलेली रेशीम अनेक प्रकारे आणि अनेक प्रकारे जोडलेली आहे.

ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰਾ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਕਰਿ ॥
ही वस्तुस्थिती आपल्या सद्सद्विवेकबुद्धीने समजून घेणारा बुद्धिमान माणूसच दुर्मिळ असतो.

ਸੋ ਬੂਝੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ॥
पण हे शहाणपण फक्त तोच माणूस समजतो ज्याला देव स्वतः समजावतो.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ॥੧੧॥
दास नानक हा विचार सांगतात की गुरुमुख हरी नेहमी ईश्वराला सत्य मानतो. ॥११॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਪਰਥਾਇ ਸਾਖੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਬੋਲਦੇ ਸਾਝੀ ਸਗਲ ਜਹਾਨੈ ॥
महापुरुष एखाद्या विशिष्ट व्यक्तीच्या संबंधात शिक्षणाबद्दल बोलतात परंतु त्यांचे शिक्षण जगातील सर्व लोकांसाठी आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਉ ਕਰੇ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥
जो गुरुमुख होतो तो भगवंताला घाबरतो आणि स्वतःला ओळखतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥
गुरूच्या कृपेने माणूस जिवंत असताना आसक्तीपासून अलिप्त झाला तर त्याचे मन तृप्त होते.

ਜਿਨ ਕਉ ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਸੇ ਕਿਆ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੈ ॥੧॥
हे नानक! ज्यांच्या अंतःकरणात श्रद्धा नाही ते ज्ञानाचे शब्द कसे बोलतील? ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਪਹੁਤਾ ਆਇ ॥
जो मनुष्य गुरूच्या सहवासात राहून आपले मन भगवंतावर एकाग्र करत नाही, तो शेवटी खूप दुःखी होतो.

ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਧਿਆਂ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥
तो आतून आणि बाहेरून आंधळा आहे आणि त्याला काही समज नाही.

ਪੰਡਿਤ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਖਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥
हे हरिनामात तल्लीन झालेल्या पंडित, त्यांच्या साधनेचे फलस्वरूप सर्व जग भक्षण करीत आहे.

ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥
जे गुरूंची स्तुती करतात ते भगवंतात विलीन होतात.

ਪੰਡਿਤ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਰਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
हे पंडित! द्वैतामुळे कधीही आशीर्वाद मिळत नाही आणि नाव आणि कीर्ती प्राप्त होत नाही.

ਪੜਿ ਥਕੇ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਇਓ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਵਿਹਾਇ ॥
विद्वान धर्मग्रंथ वाचून कंटाळले आहेत पण तरीही समाधान होत नाही आणि त्यांनी रात्रंदिवस ईशाच्या आगीत जळत जीवन व्यतीत केले आहे.

ਕੂਕ ਪੂਕਾਰ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾ ਸੰਸਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
त्यांची ओरड आणि तक्रारी संपत नाहीत आणि त्यांच्या मनातील शंकाही दूर होत नाहीत.

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥
हे नानकाचे नाव नसलेले लोक निंदाची वस्तू बनून जग सोडून जातात॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਸਜਣ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਮਿਲਿ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ॥
हे प्रिय हरी! मला एक चांगला गुरु भेटायला लावा, त्यांना भेटल्यावर मी तुझा मार्ग विचारेन.

ਜੋ ਹਰਿ ਦਸੇ ਮਿਤੁ ਤਿਸੁ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
जो मित्र मला देवाबद्दल मार्गदर्शन करतो त्याच्यासाठी मी त्याग करतो.

ਗੁਣ ਸਾਝੀ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥
मी त्याचे गुण त्याच्याशी सांगेन आणि हरीचे नामस्मरण करीन.

ਹਰਿ ਸੇਵੀ ਪਿਆਰਾ ਨਿਤ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥
मी रोज माझ्या प्रिय हरीची आराधना करतो आणि हरीची पूजा केल्याने मला आनंद होतो.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸੁ ਜਿਨਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧੨॥
ज्या सत्गुरुने माझ्यात बुद्धी दिली आहे त्या सत्गुरूला मी शरण जातो ॥१२॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਪੰਡਿਤ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਜੇ ਵੇਦ ਪੜੈ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥
पंडिताने चार युगे जरी वेदांचे पठण केले तरी त्याची घाण दूर होत नाही.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੂਲੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥
त्रिविध भ्रम मूळ आहे आणि स्वाभिमानाने तो भगवंताच्या नामाचा विसर पडला आहे.

ਪੰਡਿਤ ਭੂਲੇ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਮਾਇਆ ਕੈ ਵਾਪਾਰਿ ॥
सत्य विसरून पंडित भ्रमात रमलेला असतो आणि तो केवळ भ्रमाचा धंदा करणारा असतो.

ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਹੈ ਮੂਰਖ ਭੁਖਿਆ ਮੁਏ ਗਵਾਰ ॥
त्याच्या मनात भूक असते आणि तो मूर्ख मूर्ख भुकेने मरतो.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
सतगुरुंची सेवा आणि खऱ्या शब्दांचे मनन केल्यानेच सुख प्राप्त होते.

ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥
सत्य नावाच्या प्रेमाने मनातील भूक आणि तृष्णा नाहीशी होते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਰਜੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੧॥
हे नानक! जो हरिच्या नामात तल्लीन आहे आणि ज्याने भगवंताला आपल्या हृदयात ठेवले आहे, तो सहज तृप्त होतो ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਹੁਤਾ ਆਇ ॥
स्वार्थी व्यक्ती हरीच्या नामाची पूजा करत नाही, त्यामुळे त्याला अनेक संकटांना सामोरे जावे लागते.

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥
त्याच्या मनात अज्ञानाचा अंधार आहे आणि त्याला काहीच समजत नाही.

ਮਨਹਠਿ ਸਹਜਿ ਨ ਬੀਜਿਓ ਭੁਖਾ ਕਿ ਅਗੈ ਖਾਇ ॥
मनाच्या हट्टीपणामुळे तो हरिनामाचे बीज पेरत नाही, मग तो उपाशी असताना पुढच्या जगात काय खाणार?

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਜਾਇ ॥
भ्रमात मग्न होऊन तो भगवंताच्या नामाचा खजिना विसरला आहे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥
हे नानक! जेव्हा भगवंत स्वतःशी एकरूप होतात तेव्हा त्या गुरुमुखाला मोठे वैभव प्राप्त होते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥
हरीची स्तुती करणारी ती रसना अतिशय सुंदर आहे.

ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ਸਾ ਹਰਿ ਭਾਵਣੀ ॥
मनाने, शरीराने आणि मुखाने हरिच्या नामाचा महिमा करणारी जिवंत स्त्री हरीला आवडते.

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਖੈ ਸਾਦੁ ਸਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣੀ ॥
गुरूंच्या सान्निध्यात राहून जो हरिनामाचा आस्वाद घेतो तो तृप्त होतो.

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਵਣੀ ॥
ती सदैव प्रिय हरीचे गुणगान गाते आणि सद्गुण हरिच्या गुणांचा उपदेश करते.

ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਸਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਵਣੀ ॥੧੩॥
ज्याच्यावर तो स्वतः दयाळू होतो, ती गुरू सत्गुरुंचाच नामजप करत राहते. ॥१३॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਹਸਤੀ ਸਿਰਿ ਜਿਉ ਅੰਕਸੁ ਹੈ ਅਹਰਣਿ ਜਿਉ ਸਿਰੁ ਦੇਇ ॥
जसं हत्तीचं डोकं रोखून ठेवलं जातं आणि लोहाराचं हत्यार जसं हातोड्यासमोर असतं.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿ ਕੈ ਊਭੀ ਸੇਵ ਕਰੇਇ ॥
त्याचप्रमाणे आपले मन आणि शरीर गुरूंना अर्पण करा आणि नेहमी उभे राहून त्यांची सेवा करा.

ਇਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਸਭੁ ਰਾਜੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਲੇਇ ॥
अशाप्रकारे आपल्या स्वाभिमानाचा नाश करून गुरुमुख संपूर्ण जगाचे राज्य प्राप्त करून घेतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥
हे नानक! जेव्हा भगवंत आशीर्वाद देतात तेव्हाच मनुष्य गुरुमुख होऊन ही वस्तुस्थिती समजतो.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥
गुरूंच्या सान्निध्यात राहून ज्यांनी नामाचे चिंतन केले, तेच मानव या जगात जन्माला आले आहेत.

ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥੨॥
हे नानक! तेही आपला वंश जतन करून भगवंताच्या दरबारात मोठा मान मिळवतात ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀਆ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਮੇਲਾਈਆ ॥
गुरूंनी गुरुमुख शीख मित्रांना स्वतःसोबत समाविष्ट केले आहे.

ਇਕਿ ਸੇਵਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਇਕਿ ਗੁਰਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈਆ ॥
त्यांपैकी काही गुरूंकडे सेवक म्हणून राहतात आणि काही गुरूंकडून इतर कामात असतात.

ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਾ ਭਾਉ ਗੁਰੂ ਦੇਵਾਈਆ ॥
गुरू ज्यांना आपल्या मनाने आणि हृदयात प्रिय वाटतात त्यांनाच आपले प्रेम देतात.

ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਇਕੋ ਪਿਆਰੁ ਗੁਰ ਮਿਤਾ ਪੁਤਾ ਭਾਈਆ ॥
गुरूचे आपल्या गुरुशिखांवर, मित्रांवर, पुत्रांवर, भावांवर सारखेच प्रेम असते.

ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਹੁ ਸਭਿ ਗੁਰੁ ਆਖਿ ਗੁਰੂ ਜੀਵਾਈਆ ॥੧੪॥
सर्वांनी गुरू गुरू म्हणावे, गुरू गुरू म्हणत त्यांना पुन्हा जिवंत केले आहे.॥१४॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ਅਵਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥
हे नानक! अज्ञानी आणि आंधळे लोक भगवंताचे नामस्मरण करत नाहीत तर इतर कामे करत राहतात.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਫਿਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਹਿ ॥੧॥
यमाच्या दारात बांधलेल्या अशा व्यक्तींना पुष्कळ शिक्षा भोगावी लागते आणि शेवटी त्यांचा विष्ठेमध्येच नाश होतो.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥
हे नानक! जे आपल्या सतगुरूंची सेवा करतात तेच सत्य आणि प्रामाणिक असतात.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇ ਰਹੇ ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥੨॥
असे सत्यवान लोक हरीच्या नामात लीन होऊन त्यांचे जीवन-मरणाचे चक्र संपते ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਸੰਚੀਐ ਅੰਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ॥
संपत्ती आणि भ्रमाच्या वस्तू जमा करणे शेवटी खूप वेदनादायक होते.

ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥
घरे, मंदिरे, राजवाडे सजवलेले आहेत पण त्यातले कोणीही माणसाला साथ देत नाही.

ਹਰ ਰੰਗੀ ਤੁਰੇ ਨਿਤ ਪਾਲੀਅਹਿ ਕਿਤੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈ ॥
मनुष्य अनेक रंगांचे कुशल घोडे नियमितपणे पाळतो पण शेवटी त्यांचाही उपयोग होत नाही.

ਜਨ ਲਾਵਹੁ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥
हे भक्तांनो! हरिच्या नामात मन एकाग्र करा, तरच शेवटी मदत होईल.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧੫॥
नानकांनी गुरूच्या सहवासात नामाचे ध्यान केले, त्यामुळे त्यांना सुख प्राप्त झाले ॥१५॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਬਿਨੁ ਕਰਮੈ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
नशिबाशिवाय नाम प्राप्ती होत नाही आणि संपूर्ण भाग्यानेच नाम प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥
हे नानक! जर देवाने कृपा केली तरच गुरूच्या उपदेशानेच माणसाला सत्याची प्राप्ती होते.॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला ॥१॥

ਇਕ ਦਝਹਿ ਇਕ ਦਬੀਅਹਿ ਇਕਨਾ ਕੁਤੇ ਖਾਹਿ ॥
मृत्यूनंतर, काही लोकांवर अंत्यसंस्कार केले जातात, काहींना दफन केले जाते आणि काही लोकांना कुत्रे खातात.

ਇਕਿ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਉਸਟੀਅਹਿ ਇਕਿ ਭੀ ਫਿਰਿ ਹਸਣਿ ਪਾਹਿ ॥
काही लोकांना पाण्यात तर काही लोकांना कोरड्या विहिरीत फेकले जाते.

ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥
हे नानक! आत्मा कुठे राहतो हे माहीत नाही॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पौडी॥

ਤਿਨ ਕਾ ਖਾਧਾ ਪੈਧਾ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥
जे भगवंताच्या नामात तल्लीन राहतात, त्यांचे अन्न, वस्त्र, संपत्ती इत्यादी सर्व पवित्र असतात.

ਤਿਨ ਕੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਰਾਈ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਅਭਿਆਗਤ ਜਾਇ ਵਰਸਾਤੇ ॥
ज्यांचे गुरुमुख सेवक, शिष्य आणि गुरूंचे पाहुणे जाऊन विसावतात त्यांची घरे, मंदिरे, राजवाडे आणि धर्मशाळे पवित्र असतात.

ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਰੇ ਜੀਨ ਖੁਰਗੀਰ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਤ ਚੜਿ ਜਾਤੇ ॥
त्यांचे सर्व घोडे, खोगीर, खुर इत्यादी पवित्र आहेत, ज्यावर गुरुमुख गुरु, ऋषी-मुनी यांचे शिष्य मार्गस्थ होतात.

ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਾਤੇ ॥
जे लोक हरी हरी म्हणतात आणि राम नामाचा जप करतात त्यांची सर्व कर्म, धर्म आणि सर्व कामे पवित्र आहेत.

ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਜਾਤੇ ॥੧੬॥
सत्कर्माचे फल म्हणून ज्यांच्याकडे सद्गुण असतात, ते गुरुमुख शिष्य गुरूकडे जातात.॥१६॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਘੁਥਿਆ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥
हे नानक! माणसाचे नाव विसरल्याने या जगात आणि परलोकातील सर्व काही वाया जाते.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
त्याची सर्व उपासना, तपश्चर्या आणि संयम हिरावून घेऊन त्याला द्वैतवादाने फसवले आहे.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥
मग त्याला यमाच्या दारात बांधून बेदम मारहाण केली जाते आणि खूप शिक्षा होते॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਕਮਾਵਦੇ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥
टीका करणाऱ्यांना संतांचा प्रचंड द्वेष असतो पण त्यांना दुर्जनांबद्दल प्रचंड ओढ आणि प्रेम असते.

ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥
अशा लोकांना या लोकात किंवा परलोकात कधीही सुख मिळत नाही, त्यामुळे ते दुःख भोगत राहतात आणि पुन्हा पुन्हा जन्म घेतात.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਬੁਝਈ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
त्यांची तहान कधीच शमली नाही आणि त्यांची कोंडी होते.

ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨਾ ਨਿੰਦਕਾ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥
सत्याच्या कोर्टात त्या विरोधकांचे तोंड काळे झाले आहे.

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥੨॥
हे नानक! हरिचे नाव नसलेल्या माणसाला या जगात किंवा परलोकात कुठेही आश्रय मिळत नाही॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
जो हरिनामाचे चिंतन करतो त्याच्या अंतःकरणातही हरिनामात लीन राहतो.

ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਾ ਇਕਸ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥
जे मनाने आणि अंत:करणाने एकच भगवंताची उपासना करतात ते एक भगवंत सोडून इतर कोणालाच ओळखत नाहीत.

ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਹੀ ॥

ज्यांच्या कपाळावर असे प्रारब्ध सुरुवातीपासून लिहिलेले असते तेच पुरुष देवाची पूजा करतात.

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਵਦੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਹੀ ॥

ते दररोज भगवंताचे गुणगान गात राहतात आणि सद्‌गुरु भगवंताचे गुणगान गाऊन त्यांचे मन प्रबोधन करतात.

ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਗੁਰਮੁਖਾ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧੭॥

गुरुमुखांचा मोठा महिमा हा आहे की ते परात्पर गुरुद्वारे हरिच्या नामात लीन राहतात.॥१७॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

श्लोक ३॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

सतगुरुंची सेवा करणे फार कठीण आहे कारण ती केवळ स्वाभिमानाला समर्पण करूनच करता येते.

ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਨਾ ਮਰਹਿ ਤਾ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥

गुरूच्या वचनाने जर मनुष्य आसक्ती व भ्रमापासून अलिप्त झाला तर तो पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात पडत नाही आणि त्याची सर्व सेवा सफल होते.

ਪਾਰਸ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

गुरूच्या रूपात पारास स्पर्श करून तो पारस म्हणजेच सद्‌गुणी बनतो आणि आपले लक्ष केवळ सत्यावर केंद्रित करतो.

ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥

ज्याच्या नशिबात सुरुवातीपासून असे लिहिलेले असते, त्याला सद्‌गुरु प्रभू येऊन भेटतात.

ਨਾਨਕ ਗਣਤੈ ਸੇਵਕੁ ਨਾ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥੧॥

हे नानक! हिशेब ठेवला तर सेवकाला त्याच्या परमेश्वराला भेटता येत नाही. ज्याला तो क्षमा करतो तो मान्य होतो ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥

महाला ३ ॥

ਮਹਲੁ ਕੁਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮੂਰਖ ਅਪਣੈ ਸੁਆਇ ॥
आपल्या स्वार्थामुळे मुर्ख लोक चांगल्या वाईटात फरक करत नाहीत.

ਸਬਦੁ ਚੀਨਹਿ ਤਾ ਮਹਲੁ ਲਹਹਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥
जर त्यांनी शब्दाचे चिंतन केले तर त्यांना खरे घर प्राप्त होते आणि त्यांचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो.

ਸਦਾ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਭਾ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥
खरे भगवंताचे प्रेम आणि भय जर हृदयात सदैव असेल तर सर्व प्रकारची समज प्राप्त होते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥
सतगुरु स्वतःच्या हृदयात वास करतात आणि स्वतःच त्यांना भगवंताशी जोडतात.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਪੂਰੀ ਪਈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥
हे नानक! निरंकार, निरंकार ज्याला आपल्या इच्छेनुसार आशीर्वाद देतात तो गुरूंशी एकरूप होतो आणि त्याची सर्व कार्ये गुरूंमुळे सिद्ध होतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤਿਆ ॥
धन्य त्या भक्तांचे भाग्य जे मुखाने हरिचे नामस्मरण करतात.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਤਿਆ ॥
धन्य त्या संतांचे भाग्य जे कानांनी हरीची कीर्ती ऐकतात.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਜਨ ਬਣਤਿਆ ॥
धन्य त्या संतांचे भाग्य जे भगवंताचे गुणगान गाऊन पुण्यवान बनतात.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣਤਿਆ ॥
धन्य त्या गुरुमुखांचे भाग्य जे गुरूंच्या उपदेशाचे पालन करून मन जिंकतात.

ਸਭ ਦੂ ਵਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਿਖ ਪੜਤਿਆ ॥੧੮॥
सर्वात भाग्यवान ते गुरूंचे शिष्य जे गुरूंच्या चरणी पडतात ॥१८॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੈ ਤਿਸ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮਤੁ ਰਹੈ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
जो ब्रह्माला जाणतो आणि आपले लक्ष एका शब्दावर केंद्रित करतो, त्याचे ब्राह्मणत्व अबाधित राहते.

ਨਵ ਨਿਧੀ ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਵਸਾਇ ॥
जो भगवंताला सदैव आपल्या हृदयात ठेवतो, जगाचे नवे धन आणि अठरा सिद्धी त्याच्या मागे लागतात.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬੁਝਹੁ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
या वस्तुस्थितीचा नीट विचार करा आणि समजून घ्या की सतगुरुशिवाय नामप्राप्ती होत नाही.

ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥੧॥
हे नानक! सत्गुरू पूर्ण भाग्यानेच भेटतात आणि गुरु भेटल्यावर चारही युगात सुख प्राप्त होते.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਕਿਆ ਗਭਰੂ ਕਿਆ ਬਿਰਧਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥
तरुण असो वा म्हातारा, त्याची इच्छेची भूक कधीच भागत नाही

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਰਤਿਆ ਸੀਤਲੁ ਹੋਏ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
गुरुमुखी व्यक्ती शब्दात तल्लीन होऊन त्याचा स्वाभिमान नष्ट करून शांत व शांत होतो.

ਅੰਦਰੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿਆ ਫਿਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥
त्यांचे मन तृप्त आणि तृप्त होते आणि त्यांना पुन्हा भूक लागत नाही.

Page 650

ਨਾਨਕ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥
हे नानक! गुरुमुख जे काही करतो ते स्वीकारले जाते कारण त्याचे मन केवळ भगवंताच्या नामावर केंद्रित असते॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਕੰਉ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖਾ ॥
जे गुरुमुख शिष्य आहेत त्यांच्यासाठी मी माझे शरीर आणि मन त्याग करतो.

ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥
हरीचे नामस्मरण करणारेच मला दिसतात.

ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਲਿਖਾ ॥
हरीचे कीर्तन ऐकून मी त्यांचे गुणगान गातो आणि हरीची कीर्ति माझ्या हृदयात लिहितो.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕ੍ਰਿਖਾ ॥
मी प्रेमाने हरीच्या नामाची स्तुती करतो आणि माझ्या सर्व पापांचा समूळ नाश करतो.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸੋ ਸਰੀਰੁ ਥਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਧਰੇ ਵਿਖਾ ॥੧੯॥
धन्य ते शरीर आणि स्थान जिथे माझे गुरु त्यांचे सुंदर पाय ठेवतात॥१॥९॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
गुरूशिवाय ज्ञान प्राप्त होत नाही आणि आनंद मनात राहत नाही.

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਮਨਮੁਖੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥
हे नानक नावाने रहित आत्मा, आपले मौल्यवान जीवन वाया घालवून या जगातून निघून जाईल. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ६ ॥

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭਿ ਖੋਜਦੇ ਥਕਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
नामाचा शोध घेताना सर्व सिद्धी आणि तपस्वी पुरुष आपापल्या परीने प्रयत्न करून थकले आहेत.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥
गुरूशिवाय कुणालाही नाम प्राप्त होत नाही आणि गुरूच्या सहवासात राहूनच परम सत्याची भेट होऊ शकते.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਧਿਗੁ ਸਿਧੀ ਧਿਗੁ ਕਰਮਾਤਿ ॥
नावाशिवाय खाणे पिणे निरुपयोगी आहे आणि नावाशिवाय सर्व सिद्धी आणि चमत्कार देखील निषेधास पात्र आहेत.

ਸਾ ਸਿਧਿ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਹੈ ਅਚਿੰਤੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥
तीच सिद्धी आणि तोच चमत्कार जो देव त्याचे दान म्हणून देतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਹਾ ਸਿਧਿ ਏਹਾ ਕਰਮਾਤਿ ॥੨॥
हे नानक! हरीचे नाम मनात रुजले तर हीच सिद्धी आहे आणि हाच खरा चमत्कार आहे॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਮ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤਾ ॥
आपण त्या हरि प्रभूंचे गायक आहोत आणि रोज त्यांचे गुणगान गात राहतो.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣਹ ਤਿਸੁ ਕਵਲਾ ਕੰਤਾ ॥
आपण फक्त हरीचे कीर्तन गातो आणि त्या कमलापती हरीची कीर्ति ऐकत राहतो.

ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ਮੰਗਤ ਜਨ ਜੰਤਾ ॥
एकच हरि सर्वांचा दाता आहे, हे सर्व जग फक्त भिकारी आहे आणि सर्व प्राणी आणि लोक त्याचे भिकारी आहेत.

ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕ੍ਰਿਮ ਜੰਤਾ ॥
हे दीनदयाळ श्री हरी! कृपा करा आणि आम्हालाही दान द्या, कारण तुम्ही दगडातील कीटक आणि प्राण्यांना दान देत राहता.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨਵੰਤਾ ॥੨੦॥
हे नानक! ज्यांनी गुरु नानकांच्या सान्निध्यात नामाचे ध्यान केले तेच खरे धनी आहेत. ॥२० ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਪੜਣਾ ਗੁੜਣਾ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥
तृष्णा आणि दुर्गुण मनात असतील तर वाचन आणि विचार हा संसाराचा धंदा होतो.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਪੜਿ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ॥
प्रत्येकजण अहंकारात अभ्यास करून थकतो आणि द्वैतामुळे त्यांचा नाश होतो.

ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥
जो गुरूंच्या वचनांचे चिंतन करतो तो खरे तर विद्वान व चतुर विद्वान असतो.

ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
स्वतःमध्ये शोधत असताना, त्याला परम सार सापडतो आणि त्याला मोक्षाचे द्वार मिळते.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥
तो गुणांचे भांडार असलेल्या भगवंताची प्राप्ती करतो आणि त्याचा सहज विचार करतो.

ਧੰਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥
हे नानक! धन्य तो व्यापारी ज्याला आपल्या गुरूंच्या सहवासात आपल्या नावाचा आधार मिळतो.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ६॥

ਵਿਣੁ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਿਝਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
मनावर ताबा ठेवल्याशिवाय माणूस कितीही प्रयत्न केला तरी यश मिळवू शकत नाही.

ਭੇਖਧਾਰੀ ਤੀਰਥੀ ਭਵਿ ਥਕੇ ਨਾ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਜਾਇ ॥
अनेक वेश परिधान करणारे तीर्थयात्रेला जातानाही थकलेले असतात, पण तरीही त्यांचे मन नियंत्रणात नसते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
गुरुमुख व्यक्तीचे मन जिवंत असतानाच त्याच्या प्रभावाखाली जाते आणि तो आपले लक्ष केवळ सत्यावर केंद्रित करतो.

ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਇਉ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੨॥
हे नानक! गुरूंच्या वचनाने अहंकार जाळूनच या मनातील मलिनता दूर होते.॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਇਕ ਕਿਨਕਾ ॥
हे माझ्या भावा! हे हरिच्या संतांनो, या आणि मला भेटा आणि माझ्यात हरिचे थोडेसे नाम बळकट करा.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕਾਪੜੁ ਪਹਿਰਹੁ ਖਿਮ ਕਾ ॥
हे भक्तांनो! मला हरिच्या नामाने सजवा आणि मला क्षमाशील हिरवे वस्त्र परिधान करा.

ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਿਮ ਕਾ ॥
माझ्या प्रभूला अशी सजावट खूप आवडते.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਇਕ ਪਲਕਾ ॥
रात्रंदिवस भगवंताचा जप करा कारण तो क्षणात सर्व वाईट पापे दूर करतो.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਣਕਾ ॥੨੧॥
ज्याच्यावर भगवान हरी कृपा करतो तो गुरुमुख होतो आणि हरिच्या नामाचा जप करून आपल्या जीवनाचे युद्ध जिंकतो.॥२१॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਸਿਆਹੁ ॥
हे मन अनेक जन्मांच्या मलिनतेने मलिन झाले आहे आणि पूर्ण मलिन झाले आहे.

ਖੰਨਲੀ ਧੋਤੀ ਉਜਲੀ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣਿ ਪਾਹੁ ॥
तेल लावलेले धोतर शंभर वेळा धुतले तरी ते तेजस्वी होत नाही.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਮਤਿ ਬਦਲਾਹੁ ॥
गुरूंच्या कृपेने माणूस जिवंतपणी आसक्ती आणि आसक्तीपासून मुक्त राहतो, त्याचा स्वभाव बदलतो आणि ऐहिक गोष्टींचा तिरस्कार होतो.

ਨਾਨਕ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨਾ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥
हे नानक! मग त्याला कोणत्याही प्रकारची घाण जाणवत नाही आणि पुन्हा जन्माच्या फेऱ्यात पडत नाही. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਕਲਿ ਕਾਲੀ ਕਾਂਢੀ ਇਕ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥
चार युगांपैकी सत्ययुग, त्रैत द्वापर, कलियुग, कलियुग हे अंधकारमय युग म्हटले जाते, परंतु या युगातही चांगली उपाधी मिळू शकते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਹਿ ॥
ज्यांच्या नशिबात सृष्टीकर्त्याने लिहिले आहे, गुरूंच्या सहवासात राहून त्यांना या युगात भगवंताच्या कीर्तीचे फळ प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥
हे नानक! असे भक्त गुरूंच्या अपार कृपेने रात्रंदिवस भगवंताचा नामजप करतात आणि भक्तीत तल्लीन राहतात.॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥
हे हरी! मला संतांच्या मेळाव्यात सामील करून घे, म्हणजे त्यांच्या मेळाव्यात सामील होऊन मी माझ्या मुखातून तुझ्या हरी नामाचा सुंदर वाणी बोलू शकेन.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਹਰਿ ਨਿਤ ਚਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਮਾਣਿ ॥
मी नेहमी भगवंताचे गुणगान गातो आणि त्याची उपासना करतो आणि माझ्या गुरूंच्या उपदेशानुसार मी नेहमी भगवंताच्या रंगाचा आनंद घेतो.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਉਖਧ ਖਾਧਿਆ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਤੇ ਦੁਖਾ ਘਾਣਿ ॥
भगवंताचा नामस्मरण केल्याने आणि नामजपाच्या रूपात औषध घेतल्याने माझे सर्व रोग आणि दुःख नष्ट झाले आहेत.

ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇ ਹਰਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਸਹੀ ਜਾਣਿ ॥
जे भक्त श्वास घेताना आणि खातानाही भगवंताला विसरत नाहीत त्यांना पूर्णत: खरे पुरुष समजा.

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਜਮ ਕੀ ਜਗਤ ਕਾਣਿ ॥੨੨॥
जे गुरुमुख होऊन भगवंताची आराधना करतात, त्यांचे मृत्यूचे भय व संसाराचे वश नाहीसे होतात ॥२२॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਰੇ ਜਨ ਉਥਾਰੈ ਦਬਿਓਹੁ ਸੁਤਿਆ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ॥
हे मानव! तुझे संपूर्ण आयुष्य भयंकर स्वप्नांच्या दडपणाखाली झोपून गेले आहे.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਨ ਜਾਗਿਓ ਅੰਤਰਿ ਨ ਉਪਜਿਓ ਚਾਉ ॥
गुरूंचे वचन ऐकूनही तू जागृत झाला नाहीस की तुझ्या मनात काही आस्था निर्माण झाली नाही.

ਸਰੀਰੁ ਜਲਉ ਗੁਣ ਬਾਹਰਾ ਜੋ ਗੁਰ ਕਾਰ ਨ ਕਮਾਇ ॥
जे शरीर गुणांनी रिकामे आहे आणि जे गुरूची सेवाही करत नाही ते जाळून टाकावे.

ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਡਿਠੁ ਮੈ ਹਉਮੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
मी हे जग अभिमान आणि द्वैताने जळताना पाहिले आहे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਬਦਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥
हे नानक! ज्यांनी गुरूचा आश्रय घेतला आणि शब्दाचे खऱ्या मनाने चिंतन केले, त्यांना समृद्धी प्राप्त झाली आहे. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥
शब्दात तल्लीन होऊन जिवंत स्त्रीचा अहंकार नष्ट होऊन ती आता सुंदर झाली आहे.

ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤਾ ਬਨਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥
जिवंत स्त्रीने नेहमी आपल्या प्रभूच्या आज्ञेचे पालन केले तरच तिचा मेकअप उत्तम होतो.

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰਿ ॥
त्या स्त्रीचे जीवन सुखकर बनते, तिला वराच्या रूपात देव प्राप्त होतो आणि तिच्या प्रेयसीचा सहवास तिला नेहमीच लाभतो.

ਨਾ ਹਰਿ ਮਰੈ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥
देव अमर आहे त्यामुळे जिवंत स्त्रीला दुःख कधीच शिवत नाही आणि ती नेहमी विवाहित राहते.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੨॥
हे नानक! गुरूच्या स्नेह आणि प्रेमामुळे देव त्यांना स्वतःशी जोडतो.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਤੇ ਨਰ ਬੁਰਿਆਰੀ ॥
ज्या माणसांनी आपल्या गुरूला तुच्छ लेखले ते फार वाईट आहेत.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਕਰਹੁ ਪਾਪਿਸਟ ਹਤਿਆਰੀ ॥
हे देवा! आम्हाला त्यांना पाहू नकोस कारण ते महान पापी आणि खुनी आहेत.

ਓਹਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਹਿ ਕੁਸੁਧ ਮਨਿ ਜਿਉ ਧਰਕਟ ਨਾਰੀ ॥
खोट्या मनाने ते व्यभिचारी स्त्रियांप्रमाणे घरोघरी फिरतात.

ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਵਾਰੀ ॥
पण नशिबाने ते चांगल्या संगतीत सामील होतात आणि गुरूच्या सहवासात त्यांचे आयुष्य चांगले होते.

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨੩॥
हे पूज्य देवा! माझ्यावर दया करा आणि सतगुरुंना भेटा, कारण मी फक्त गुरूंनाच शरण जातो.॥ २३॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥
गुरूची सेवा केल्यानेच सुख प्राप्त होते आणि मग दु:ख किंवा संकट येत नाही.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਕਾਲੈ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥
गुरूच्या सेवेमुळे मनुष्याचा जन्म-मृत्यू नाहीसा होतो आणि मृत्यूचेही त्याच्यावर नियंत्रण नसते.

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
मग त्याचे मन भगवंतावर केंद्रित राहते आणि तो आंतरिक सत्यात लीन राहतो.

ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਕਉ ਜੋ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧॥
हे नानक! जे सतगुरुंच्या आज्ञेचे पालन करतात त्यांच्यासाठी मी आत्मत्याग करतो ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰ ॥
जिवंत स्त्री कितीही अलंकार धारण करत राहिली तरी शब्दाशिवाय ती शुद्ध होत नाही.

ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥
तिला तिच्या परमेश्वराचे महत्त्व कळत नाही आणि ती द्वैत स्नेहात मग्न राहते.

ਸਾ ਕੁਸੁਧ ਸਾ ਕੁਲਖਣੀ ਨਾਨਕ ਨਾਰੀ ਵਿਚਿ ਕੁਨਾਰਿ ॥੨॥
हे नानक! ती अपवित्र आणि वाईट चारित्र्याची आहे आणि सर्व स्त्रियांमध्ये ती सर्वात वाईट स्त्री आहे॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਬੈਣੀ ॥
हे हरि! माझ्यावर कृपा कर म्हणजे मी तुझे पवित्र वचन सांगत राहीन.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਹਰਿ ਉਚਰਾ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਲੈਣੀ ॥
मी फक्त हरिच्या नामाचे ध्यान करतो, फक्त हरिचेच उच्चार करतो आणि हरीच्या नामाचाच लाभ घेतो.

ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬੈਣੀ ॥
जे भक्त रात्रंदिवस देवाची आराधना करतात त्यांच्यासाठी मी माझे शरीर आणि मन त्याग करतो.

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਖਾ ਨੈਣੀ ॥
ज्या महापुरुषांनी माझ्या लाडक्या सतगुरुंची उपासना केली आहे, त्यांनाच माझ्या डोळ्यांनी पाहण्याची इच्छा आहे.

ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਅਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਸੈਣੀ ॥੨੪॥
मी माझे शरीर आणि मन माझ्या गुरूंना समर्पण केले आहे ज्यांनी मला माझे नातेवाईक आणि नातेवाईक परमेश्वराशी जोडले आहे ॥२४॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महाला ४ ॥

ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਮਿਤੁ ॥
देवाला त्याच्या सेवकांवर खूप प्रेम आहे आणि तो त्यांचा जवळचा मित्र आहे.

ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਉ ਜੰਤੀ ਕੈ ਵਸਿ ਜੰਤੁ ॥
वाद्य जसे संगीतकाराच्या ताब्यात असते तसे तो त्याच्या गुलामांच्या ताब्यात असतो.

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਧਿਆਇਦੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥
आपल्या प्रियकरावर प्रेम करून हरीचे सेवक फक्त हरीचेच ध्यान करतात.

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਸੈ ਮੇਹੁ ॥
हे परमेश्वरा! कृपा करून ऐका आणि संपूर्ण जगावर तुझे नाम आणि कृपेचा वर्षाव कर.

ਜੋ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਸਾ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
देवाच्या सेवकांची स्तुती हा देवाचा गौरव आहे.

ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਭਾਵਦੀ ਜਨ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥
देवाला त्याचा गौरव खूप आवडतो आणि म्हणूनच तो त्याच्या सेवकांना त्याची स्तुती करायला लावतो.

ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨੁ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ॥
जो नामाचे चिंतन करतो तो भक्त आहे आणि देव आणि भक्त एकच आहेत.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥
नानक हा त्या हरि परमेश्वराचा सेवक आहे, हे देवा! त्याच्या सन्मानाचे रक्षण कर॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਾਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
हे नानक! खऱ्या भगवंताने मनात असे प्रेम निर्माण केले आहे की आता त्याच्याशिवाय क्षणभरही जगणे अशक्य आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੨॥
सतगुरुंची भेट झाली की परमात्म्याची प्राप्ती होते आणि जिभेला हरी अमृत लाभते ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਪਰਭਾਤਿ ਤੂਹੈ ਹੀ ਗਾਵਣਾ ॥
हे देवा! मला रात्रंदिवस, सकाळ तुझी स्तुती करावी लागेल.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬਤ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਧਿਆਵਣਾ ॥
सर्व जीव फक्त तुझ्या नामाचेच ध्यान करतात.

ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ॥
हे देणाऱ्या परमेश्वरा! तूच आम्हा सर्वांना दाता आहेस आणि तुझ्याकडून जे दिले जाते ते आम्ही सर्व खातो.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਾ ॥
भक्तांच्या सहवासातच सर्व पापे नष्ट होतात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੨੫॥
नानक सदैव तुझी भक्ती करून देह व मन समर्पण करतो ॥२५॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महाला ४ ॥

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ॥
ज्याच्या मनात अज्ञान आहे त्याचे मन भ्रष्ट झाले आहे आणि त्याची सतगुरूंवर श्रद्धा नाही.

ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਭੁ ਕਪਟੋ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਕਪਟੇ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹੀ ॥
ज्याच्या मनात फक्त कपट आणि कपट असते तो प्रत्येकाला कपटी समजतो आणि या कपट आणि कपटामुळे त्याचा नाश होतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥
गुरूचा आनंद त्याच्या मनात जात नाही आणि तो फक्त स्वतःच्या स्वार्थासाठी भटकत राहतो.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥
हे नानक! देवाने आशीर्वाद दिला तरच ते शब्दात समाविष्ट होते.॥ १॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨੂਆ ਥਿਰੁ ਨਾਹਿ ॥
चित्तवृत्ती असलेले जीव मायेच्या मोहात अडकलेले राहतात आणि द्वैतामुळे त्यांचे मन स्थिर नसते.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹਿ ॥
ते रात्रंदिवस तृष्णेच्या आगीत जळत राहतात आणि अहंकाराने पूर्णपणे नष्ट होऊन इतरांचाही नाश करतात.

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਹਿ ॥
त्यांच्या मनात लोभाचा गडद अंधार आहे आणि कोणीही त्यांच्या जवळ येत नाही.

ਓਇ ਆਪਿ ਦੁਖੀ ਸੁਖੁ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥
ते स्वतः दुःखी राहतात आणि कधीही सुख प्राप्त करत नाहीत. ते मरतात आणि जन्मत: मरत राहतात.

ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ ॥੨॥
हे नानक! गुरूंच्या चरणी मन लावणाऱ्यांना खरा परमेश्वर क्षमा करतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸੰਤ ਭਗਤ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਇਆ ॥
जे संत आणि भक्त परमेश्वराला आवडतात तेच सर्वात यशस्वी असतात.

ਸੇਈ ਬਿਚਖਣ ਜੰਤ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥
ज्याने भगवंताचे चिंतन केले आहे तो चतुर आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥
तो अमृत नावाचे अन्न सेवन करतो जे सर्व सद्गुणांचे भांडार आहे.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇਆ ॥
संतांच्या चरणांची धूळ तो कपाळाला लावतो.

ਨਾਨਕ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਹਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇਆ ॥੨੬॥
हे नानक! ज्यांनी हरी नामाने पवित्र स्थानात स्नान केले ते पवित्र झाले ॥२६॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महाला ४ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥
गुरुमुखाच्या मनात शांती असते आणि त्याचे मन आणि शरीर नामातच लीन होते.

ਨਾਮੋ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੁ ਪੜੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
तो फक्त नामच लक्षात ठेवतो, फक्त नामच वाचतो आणि नामावरच त्याचे चित्त ठेवतो.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥
मौल्यवान पदार्थाची प्राप्ती झाल्यावर त्याच्या सर्व चिंता नाहीशा झाल्या.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥
गुरूंच्या संगतीनेच मनात नामाची उत्पत्ती होते आणि त्यामुळे सर्व भूक आणि तृष्णा दूर होतात.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੧॥
हे नानक! भगवंताच्या नामात तल्लीन होऊन तो स्वतःच्या आत नामाची प्राप्ती करतो ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਜਿ ਮਾਰਿਆ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿਆ ਘਰੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ॥
ज्याला महापुरुष सतगुरुंनी शाप दिलेला असतो तो घर सोडून सदैव भटकत राहतो.

ਓਸੁ ਪਿਛੈ ਵਜੈ ਫਕੜੀ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਆਗੈ ਭਇਆ ॥
त्यानंतर त्याच्यावर खूप टीका होते आणि पुढच्या जगातही त्याचा चेहरा काळाच राहतो.

ਓਸੁ ਅਰਲੁ ਬਰਲੁ ਮੁਹਹੁ ਨਿਕਲੈ ਨਿਤ ਝਗੂ ਸੁਟਦਾ ਮੁਆ ॥
त्याच्या तोंडातून फक्त निरुपयोगी शब्द बाहेर पडतात आणि तो दररोज तोंडाला फेस आणून,

म्हणजे निंदनीय कृत्ये करत आपला जीव सोडतो.

ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਹੀ ਦੈ ਕੀਤੈ ਜਾਂ ਧੁਰਿ ਕਿਰਤੁ ਓਸ ਦਾ ਏਹੋ ਜੇਹਾ ਪਇਆ ॥
एखाद्याच्या आधीच्या कृतींमुळे त्याच्यासाठी असे नशीब लिहिलेले असताना त्याला काहीतरी करणे काय शक्य आहे?

ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਝੂਠਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ ॥
तो जिथे जातो तिथे तो खोटे बोलतो आणि त्याला लबाड मानले जाते. त्याचे खोटे बोलणे कोणालाही आवडत नाही.

ਵੇਖਹੁ ਭਾਈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਜੈਸਾ ਕੋਈ ਕਰੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਪਾਵੈ ॥
हे बंधूंनो! हे संतांनो, तुमच्या परमेश्वराचे माहात्म्य पहा, मनुष्य जे काही कर्म करतो, त्याचे फळ त्याला मिळते.

ਏਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਅਗੋ ਦੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥੨॥
सत्याच्या दरबारात ब्रह्मदेवाची ही कल्पना आहे, म्हणूनच नानक अगोदर कथन करीत आहेत.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਗੁਰਿ ਸਚੈ ਬਧਾ ਥੇਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰਿ ਦਿਤੇ ॥
खऱ्या गुरूंनी सत्संगतीचे एक परिपूर्ण गाव निर्माण केले आहे आणि स्वतः त्या गावासाठी काळजीवाहकही दिले आहेत.

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨ ਰਤੇ ॥
गुरूंच्या चरणी आपले चित्त लीन केल्याने आपली आशा पूर्ण झाली आहे.

ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਬੇਅੰਤਿ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਹਤੇ ॥
आपले गुरु अत्यंत दयाळू आहेत ज्यांनी आपल्या सर्व दोषांचा नाश केला आहे.

ਗੁਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਅਪਣੇ ਕਰਿ ਲਿਤੇ ॥
त्याच्या कृपेने गुरूंनी आपल्याला आपले बनवले.

ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਇਤੇ ॥੨੭॥
नानक सदैव त्या गुरूला शरण जातात ज्याच्याकडे अनेक शाश्वत गुण आहेत ॥२७॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਤਾ ਕੀ ਰਜਾਇ ਲੇਖਿਆ ਪਾਇ ਅਬ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਪਾਂਡੇ ॥
अहो पंडित, आता आपण काय करू, कारण त्या भगवंताच्या इच्छेनुसार जे लिहिले आहे तेच आपल्याला मिळायचे आहे.

ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਹਾਸਲੁ ਤਦੇ ਹੋਇ ਨਿਬੜਿਆ ਹੰਢਹਿ ਜੀਅ ਕਮਾਂਦੇ ॥੧॥
त्याचा आदेश झाल्यावर तुझे प्रारब्ध ठरले व जीव त्याच्या आज्ञेप्रमाणे आपले जीवन चालवितो ॥१॥

ਮਃ ੨ ॥
महाला २ ॥

ਨਕਿ ਨਥ ਖਸਮ ਹਥ ਕਿਰਤੁ ਧਕੇ ਦੇ ॥
सृष्टीतील प्रत्येक सजीवाच्या नाकात सद्गुरूंच्या आदेशाचा कणा असतो आणि सर्व काही त्याच्या नियंत्रणात असते आणि केवळ त्या सजीवाच्या कृतीच त्याला धक्का देतात.

ਜਹਾ ਦਾਣੇ ਤਹਾਂ ਖਾਣੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਹੇ ॥੨॥
हे नानक! एकच सत्य हे आहे की जिथं जीवाला अन्न आहे, तिथे तो ते खाण्यास जातो ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸਭੇ ਗਲਾ ਆਪਿ ਥਾਟਿ ਬਹਾਲੀਓਨੁ ॥
देवाने स्वतःच जगाच्या निर्मितीसाठी सर्व योजना तयार केल्या आहेत आणि निश्चित केल्या आहेत.

ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਓਨੁ ॥
तो स्वतःच जग निर्माण करतो आणि स्वतःच त्याचा नाश करतो.

ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਓਨੁ ॥
तो स्वतः सर्व सजीवांची निर्मिती करतो आणि त्यांचे पालनपोषण करतो.

ਦਾਸ ਰਖੇ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਓਨੁ ॥
तो आपल्या सेवकांना आलिंगन देतो आणि त्यांच्यावर दयाळूपणाचा वर्षाव करतो.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਲਿਓਨੁ ॥੨੮॥
हे नानक! भगवंताचे भक्त सदैव आनंदी राहतात आणि दुष्ट आत्म्याला जाळून टाकतात.॥२८॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਏ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਧਿਆਇ ਤੂ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥
हे मन! एकाग्र कर आणि खऱ्या मनाने भगवंताचे चिंतन कर.

ਹਰਿ ਕੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਇ ॥
त्या भगवंताचा महिमा सदैव महान आहे जो जीवांना दान देऊन पश्चात्ताप करत नाही.

ਹਉ ਹਰਿ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥
ज्याच्या उपासनेने मला आनंद मिळतो त्या देवाला मी सदैव शरण जातो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੧॥
हे नानक! गुरुमुख या शब्दाने तुमचा स्वाभिमान जाळून तुम्ही सत्यात लीन राहता॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥
भगवंताने स्वत: जीवांना आपल्या सेवेत गुंतवून ठेवले आहे आणि त्यांना आपला आशीर्वाद दिला आहे.

ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਾ ਪਿਉ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥
तो स्वतः सर्वांचा पालक आहे आणि स्वतः सर्वांची काळजी घेतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥੨॥

हे नानक, जे भक्त नामाचे पूजन करतात, त्यांचे खरे घर भगवंताच्या चरणी वसते आणि त्यांचा महिमा युगानुयुगे राहतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥

पउडी॥

ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹਹਿ ਕਰਤੇ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

हे निर्माता परमेश्वर, तू सर्वकाही करण्यास आणि घडवून आणण्यास सक्षम आहेस आणि तुझ्याशिवाय मला मदत नाही.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਿਰਜੀਆ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥
तुम्हीच विश्व निर्माण करता आणि शेवटी तुम्हीच त्याचा नाश करता.

ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥
तुमचा एक शब्द आणि आज्ञा सर्वव्यापी आहे आणि तुम्ही जे काही करता तेच घडते.

ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥
ज्या गुरुमुखाची तुम्ही स्तुती करता त्यालाच हरिप्रभू सापडतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿਆ ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਸੋਈ ॥੨੯॥੧॥ ਸੁਧੁ
हे नानक! गुरूंनी हरी नामाचे पूजन केले आहे, हे सर्व शरीर आणि मनाने सांगा की गुरु धन्य धन्य आहे ॥२६॥१॥ शुद्ध.

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧
रागु सोरठी बानी भगत कबीर जीचे घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਬੁਤ ਪੂਜਿ ਪੂਜਿ ਹਿੰਦੂ ਮੂਏ ਤੁਰਕ ਮੂਏ ਸਿਰੁ ਨਾਈ ॥
हिंदू त्यांच्या दैवतांच्या मूर्तींची पूजा करून मेले आहेत आणि मुस्लीम देखील डोके वाकवून म्हणजे साष्टांग दंडवत करून मेले आहेत.

ਓਇ ਲੇ ਜਾਰੇ ਓਇ ਲੇ ਗਾਡੇ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਦੁਹੂ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥
मृत्यूनंतर, हिंदू मृतदेह स्मशानभूमीत नेतात आणि जाळतात, तर मुस्लिम मृतदेह जमिनीत पुरतात. देवा, हिंदू आणि मुस्लिम दोघांनाही तुझा महिमा कळला नाही.॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਅੰਧ ਗਹੇਰਾ ॥
हे माझ्या मन! या संपूर्ण जगात फक्त गडद अंधार आहे आणि.

ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਸਰਿਓ ਹੈ ਜਮ ਜੇਵਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मृत्यूचे जाळे सर्व दिशांना पसरलेले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਬਿਤ ਪੜੇ ਪੜਿ ਕਬਿਤਾ ਮੂਏ ਕਪੜ ਕੇਦਾਰੈ ਜਾਈ ॥

अनेक कवी कविता वाचण्यात व्यर्थ मरण पावले आहेत आणि गुड्डी घातलेले अनेक साधू केदारनाथ यात्रेला गेल्यावरच मरण पावले आहेत.

ਜਟਾ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਜੋਗੀ ਮੂਏ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਇਨਹਿ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥

पर्वताच्या शिखरावर अनेक मॅट योगी व्यर्थ मरण पावले आहेत. पण हे देवा! त्यांनाही तुझी गती कळली नाही.॥२॥

ਦਰਬੁ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਰਾਜੇ ਮੂਏ ਗਡਿ ਲੇ ਕੰਚਨ ਭਾਰੀ ॥

अनेक प्रसिद्ध राजेही संपत्ती जमा करून सोन्या-चांदीच्या वजनाखाली मरण पावले आहेत.

ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੂਏ ਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਨਾਰੀ ॥੩॥

वेदांचा अभ्यास करून विद्वानही मरण पावले आहेत आणि अनेक सुंदर स्त्रिया देखील त्यांचे सुंदर रूप बघून मेल्या आहेत.॥३॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਭੈ ਬਿਗੂਤੇ ਦੇਖਹੁ ਨਿਰਖਿ ਸਰੀਰਾ ॥

हे मानवा! आपले मन नीट पारखून पाहा की, रामाच्या नावाशिवाय सर्वांचा नाश झाला आहे.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਕਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੧॥

कबीर फक्त उपदेश करतात की हरिच्या नावाशिवाय कोणाला मोक्ष मिळाला?॥४॥१॥

ਜਬ ਜਰੀਐ ਤਬ ਹੋਇ ਭਸਮ ਤਨੁ ਰਹੈ ਕਿਰਮ ਦਲ ਖਾਈ ॥

जेव्हा एखादी व्यक्ती आपल्या प्राणाची आहुती देते तेव्हा त्याचे शरीर जळून राख होते. मृतदेह पुरला तर ते कीटक खातात.

ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਨੀਰੁ ਪਰਤੁ ਹੈ ਇਆ ਤਨ ਕੀ ਇਹੈ ਬਡਾਈ ॥੧॥

ज्याप्रमाणे कच्च्या मातीचे भांडे त्यावर पाणी टाकल्यावर तुटते, त्याचप्रमाणे या कोमल देहाचाही जितका महिमा आहे तितकाच त्या मडक्याचेही मोल आहे ॥१॥

ਕਾਹੇ ਭਈਆ ਫਿਰਤੌ ਫੂਲਿਆ ਫੂਲਿਆ ॥

अरे भाऊ, उद्धटपणे का फिरतोस?

ਜਬ ਦਸ ਮਾਸ ਉਰਧ ਮੁਖ ਰਹਤਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਕੈਸੇ ਭੂਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

दहा महिने आईच्या उदरात उलटे झुलले होते ते दिवस कसे विसरले?॥१॥रहाउ॥

ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਤਿਉ ਸਠੋਰਿ ਰਸੁ ਜੋਰਿ ਜੋਰਿ ਧਨੁ ਕੀਆ ॥
ज्याप्रमाणे मधमाशी मध गोळा करत राहते, त्याचप्रमाणे मूर्ख माणूस आयुष्यभर संपत्ती गोळा करत राहतो.

ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਲੇਹੁ ਲੇਹੁ ਕਰੀਐ ਭੂਤੁ ਰਹਨ ਕਿਉ ਦੀਆ ॥੨॥
जेव्हा एखादा माणूस आपला जीव देतो तेव्हा सगळे म्हणतात हा मृतदेह स्मशानभूमीत घेऊन जा आणि हे भूत इथे का ठेवले आहे?॥२॥

ਦੇਹੁਰੀ ਲਉ ਬਰੀ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਭਈ ਆਗੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲਾ ॥
मृत व्यक्तीची पत्नी घराच्या उंबरठ्यापर्यंत त्याच्यासोबत असते आणि त्याचे सर्व गृहस्थ आणि नातेवाईक पुढे जातात.

ਮਰਘਟ ਲਉ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਭਇਓ ਆਗੈ ਹੰਸੁ ਅਕੇਲਾ ॥੩॥
संपूर्ण कुटुंब आणि सर्वजण स्मशानभूमीत जातात आणि त्यानंतर आत्मा एकटा राहतो ॥३॥

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰੇ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸ ਕੂਆ ॥
कबीरजी म्हणतात, हे प्राणी! लक्ष देऊन ऐक, तू मरण-मृत्यूने गुरफटला आहेस आणि आंधळ्या विहिरीत पडला आहेस.

ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥੪॥੨॥
जसा पोपट नळीसह भ्रमात अडकून राहतो, त्याचप्रमाणे मनुष्याने स्वतःला खोट्या भ्रमाच्या बंधनात अडकवले आहे ॥४॥२॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭੈ ਮਤ ਸੁਨਿ ਕੈ ਕਰੀ ਕਰਮ ਕੀ ਆਸਾ ॥
वेद-पुराणांची सर्व मते ऐकून आम्हांलाही कार्य करण्याची आशा होती पण.

ਕਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਸਭ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ਉਠਿ ਪੰਡਿਤ ਪੈ ਚਲੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੧॥
सर्व चतुर लोकांचा मृत्यू नशिबात झालेला पाहून ते ज्ञानी लोकांचा निराशा झाला ॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਸਰਿਓ ਨ ਏਕੈ ਕਾਜਾ ॥
हे मन! तुझे एकही कार्य पूर्ण होऊ शकले नाही.

ਭਜਿਓ ਨ ਰਘੁਪਤਿ ਰਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू रामाची पूजाही केली नाहीस म्हणून.॥१॥रहाउ॥

ਬਨ ਖੰਡ ਜਾਇ ਜੋਗੁ ਤਪੁ ਕੀਨੋ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਨਿ ਖਾਇਆ ॥
काही लोक जंगलात जाऊन योगासने व तपश्चर्या करतात आणि कंद खातात.

ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਸਬਦੀ ਮੋਨੀ ਜਮ ਕੇ ਪਟੈ ਲਿਖਾਇਆ ॥੨॥
शिंगे फुंकणारे योगी, वेदात सांगितलेले विधी करणारे, अलख अलख जपणारे साधू आणि मूकमृत्यूच्या नोंदीमध्ये नोंदवलेले साधू ॥२॥

ਭਗਤਿ ਨਾਰਦੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ਕਾਛਿ ਕੂਛਿ ਤਨੁ ਦੀਨਾ ॥
प्रेमाची भक्ती माणसाच्या हृदयात शिरली नाही आणि त्याने शरीराला चटके देऊनही मृत्यूच्या स्वाधीन केले.

ਰਾਗ ਰਾਗਨੀ ਡਿੰਭ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਉਨਿ ਹਰਿ ਪਹਿ ਕਿਆ ਲੀਨਾ ॥੩॥
तो फक्त राग आणि सुरांचा आव आणणारा असल्याचा आव आणतो, पण त्यात त्याला देवाकडून काय मिळणार?॥३॥

ਪਰਿਓ ਕਾਲੁ ਸਭੈ ਜਗ ਊਪਰ ਮਾਹਿ ਲਿਖੇ ਭ੍ਰਮ ਗਿਆਨੀ ॥
मरणाची भीती साऱ्या जगावर पसरलेली आहे आणि भ्रामक ज्ञानी लोकही मृत्यूच्या नोंदीमध्ये लिहिलेले आहेत.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਭਏ ਖਾਲਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਹ ਜਾਨੀ ॥੪॥੩॥

हे कबीर! ज्यांना प्रेम आणि भक्ती समजली आहे ते मुक्त झाले आहेत॥४॥३॥

ਘਰੁ ੨ ॥

घर २॥

ਦੁਇ ਦੁਇ ਲੋਚਨ ਪੇਖਾ ॥

मी या दोन डोळ्यांनी पाहतो पण.

ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਖਾ ॥

त्या देवाशिवाय दुसरे कोणी दिसत नाही.

ਨੈਨ ਰਹੇ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥

हे डोळे प्रेमाने रंगलेले आहेत आणि.

ਅਬ ਬੇ ਗਲ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥

आता इतर कोणत्याही विषयाचे वर्णन करता येत नाही॥१॥

ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਜਬ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

मग आमचा संभ्रम दूर झाला आणि आमची भीतीही दूर झाली कारण आमचे मन रामनामावर स्थिर झाले होते.॥१॥रहाउ॥

ਬਾਜੀਗਰ ਡੰਕ ਬਜਾਈ ॥

जेव्हा बाजीगर देव त्याचा कर्णा वाजवतो, म्हणजेच तो जगाची निर्मिती करतो.

ਸਭ ਖਲਕ ਤਮਾਸੇ ਆਈ ॥

जीवनाचा तमाशा पाहायला सारे जग येते.

ਬਾਜੀਗਰ ਸ੍ਵਾਂਗੁ ਸਕੇਲਾ ॥

बाजीगर देव जेव्हा विश्वाचा नाश करून आपला खेळ संपवतो, तेव्हा.

ਅਪਨੇ ਰੰਗ ਰਵੈ ਅਕੇਲਾ ॥੨॥
तो एकटाच आपल्या रंगात मग्न राहतो ॥२॥

ਕਥਨੀ ਕਹਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥
बोलून आणि बोलून गोंधळ दूर होत नाही.

ਸਭ ਕਥਿ ਕਥਿ ਰਹੀ ਲੁਕਾਈ ॥
विधाने करून सारे जग हरवले आहे.

ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥
ज्याला भगवंत स्वतः गुरुच्या सान्निध्यात ज्ञान देतात.

ਤਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੩॥
तो ह्रदयात उपस्थित राहतो ॥३॥.

ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ॥
जेव्हा गुरु थोडीशी दया दाखवतात.

ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਹਰਿ ਲੀਨੀ ॥
संपूर्ण शरीर, मन आणि शरीर त्या भगवंतात विलीन होते.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥
कबीरजी म्हणतात की मी त्याच्या रंगात मग्न आहे आणि.

ਮਿਲਿਓ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ॥੪॥੪॥
जगाचा जीवनदाता मला सापडला आहे ॥४॥४॥

ਜਾ ਕੇ ਨਿਗਮ ਦੂਧ ਕੇ ਠਾਟਾ ॥
ज्यांच्या घरात वेद आणि यांसारखे धार्मिक ग्रंथ असलेले दुधाचे भांडार आहे.

ਸਮੁੰਦੁ ਬਿਲੋਵਨ ਕਉ ਮਾਟਾ ॥
मन हे समुद्रमंथनासाठी एक भांडे आहे.

ਤਾ ਕੀ ਹੋਹੁ ਬਿਲੋਵਨਹਾਰੀ ॥
हे जिवंत आत्म्या! त्या भगवंताचे दूध मंथन करणारा बन.

ਕਿਉ ਮੇਟੈ ਗੋ ਛਾਛਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥੧॥
तो तुम्हाला ताक द्यायला का नकार देईल?॥१॥

ਚੇਰੀ ਤੂ ਰਾਮੁ ਨ ਕਰਸਿ ਭਤਾਰਾ ॥
अरे दासी, तू त्या रामाला तुझा नवरा का करत नाहीस?

ਜਗਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जगाच्या जीवाचा आधार असल्याने.॥१॥रहाउ॥

ਤੇਰੇ ਗਲਹਿ ਤਉਕੁ ਪਗ ਬੇਰੀ ॥
तुमच्या गळ्यात पट्टी आणि पायात साखळी आहे.

ਤੂ ਘਰ ਘਰ ਰਮਈਐ ਫੇਰੀ ॥
रामाने तुम्हाला घरोघरी म्हणजेच योनी चक्रात फिरायला लावले आहे.

ਤੂ ਅਜਹੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਚੇਰੀ ॥
हे सेवक! तुला अजूनही तो देव आठवत नाही.

ਤੂ ਜਮਿ ਬਪੁਰੀ ਹੈ ਹੇਰੀ ॥੨॥
हे अभागी! मरण तुला पाहत आहे.॥२॥

ਪ੍ਰਭ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੀ ॥
सर्व काही घडवणारा आणि घडवून आणणारा देव आहे.

ਕਿਆ ਚੇਰੀ ਹਾਥ ਬਿਚਾਰੀ ॥
बिचाऱ्या मोलकरणीच्या ताब्यात काहीच नव्हते.

ਸੋਈ ਸੋਈ ਜਾਗੀ ॥
तो जो आत्मा जागृत करतो तो जागृत होतो आणि.

ਜਿਤੁ ਲਾਈ ਤਿਤੁ ਲਾਗੀ ॥੩॥
तो ज्याच्याशी लावतो त्याला जोडतो ॥३॥

ਚੇਰੀ ਤੈ ਸੁਮਤਿ ਕਹਾਂ ਤੇ ਪਾਈ ॥
दासी, तुला बुद्धी कुठून आली?

ਜਾ ਤੇ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਲੀਕ ਮਿਟਾਈ ॥
ज्याने तुम्ही गोंधळाची रेषा पुसून टाकली आहे.

ਸੁ ਰਸੁ ਕਬੀਰੈ ਜਾਨਿਆ ॥ ਮੇਰੋ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੫॥
कबीरजी म्हणतात की मला ते सार समजले आणि गुरूंच्या कृपेने माझे मन प्रसन्न झाले.॥४॥५॥

ਜਿਹ ਬਾਝੁ ਨ ਜੀਆ ਜਾਈ ॥
देव ज्याशिवाय जगू शकत नाही.

ਜਉ ਮਿਲੈ ਤ ਘਾਲ ਅਘਾਈ ॥
तो सापडला तर त्याचे ध्यान सफल होते.

ਸਦ ਜੀਵਨੁ ਭਲੋ ਕਹਾਂਹੀ ॥
लोक नेहमी म्हणतात जीवन चांगले आहे पण.

ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥
स्वाभिमान मारल्याशिवाय हे जीवन प्राप्त होत नाही॥१॥

ਅਬ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥
आता मी कोणत्या प्रकारचे ज्ञान व्यक्त करावे?

ਨਿਜ ਨਿਰਖਤ ਗਤ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण माझ्या डोळ्यासमोर जगाचा नाश होत आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਘਸਿ ਕੁੰਕਮ ਚੰਦਨੁ ਗਾਰਿਆ ॥
ज्याप्रकारे केशर चंदनात मिसळले जाते.

ਬਿਨੁ ਨੈਨਹੁ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥
त्याचप्रमाणे मी डोळ्यांशिवाय जग पाहिले आहे.

ਪੁਤਿ ਪਿਤਾ ਇਕੁ ਜਾਇਆ ॥
पुत्राने पित्याला जन्म दिला आहे ज्ञान आणि.

ਬਿਨੁ ਠਾਹਰ ਨਗਰੁ ਬਸਾਇਆ ॥੨॥
जागा नसलेले शहर वसले आहे. ॥२॥

ਜਾਚਕ ਜਨ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥
भिकाऱ्याला देणारा सापडला आहे.

ਸੋ ਦੀਆ ਨ ਜਾਈ ਖਾਇਆ ॥
दात्याने त्याला खूप काही दिले आहे.

ਛੋਡਿਆ ਜਾਇ ਨ ਮੂਕਾ ॥
की ते संपतही नाही.

ਅਉਰਨ ਪਹਿ ਜਾਨਾ ਚੂਕਾ ॥੩॥
मी इतरांकडून भीक मागत आहे.॥३॥

ਜੋ ਜੀਵਨ ਮਰਨਾ ਜਾਨੈ ॥
जीवनात मृत्यू कसा स्वीकारावा हे ज्याला माहित आहे.

ਸੋ ਪੰਚ ਸੈਲ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ॥
फक्त त्या प्रमुख व्यक्तीला डोंगराएवढा आनंद मिळतो.

ਕਬੀਰੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥
कबीर यांना ते पैसे मिळाले आहेत आणि.

ਹਰਿ ਭੇਟਤ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੬॥
भगवंताला भेटून त्याचा अहंकार नष्ट केला ॥४॥६॥

ਕਿਆ ਪੜੀਐ ਕਿਆ ਗੁਨੀਐ ॥
वाचन आणि विचार करून काय फायदा होतो आणि.

ਕਿਆ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ਸੁਨੀਐ ॥
वेद-पुराण ऐकून काय फायदा?

ਪੜੇ ਸੁਨੇ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥
त्या वाचन-श्रवणाचा काय फायदा?

ਜਉ ਸਹਜ ਨ ਮਿਲਿਓ ਸੋਈ ॥੧॥
त्यातून जर एखाद्याला नैसर्गिक अनुभूती मिळत नसेल.॥ १॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਸਿ ਗਵਾਰਾ ॥
मूर्ख माणूस भगवंताचे नामस्मरण करत नाही.

ਕਿਆ ਸੋਚਹਿ ਬਾਰੰ ਬਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मग तो पुन्हा पुन्हा काय विचार करतो?॥१॥रहाउ॥

ਅੰਧਿਆਰੇ ਦੀਪਕੁ ਚਹੀਐ ॥
अंधारात दिवा हवा.

ਇਕ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੀਐ ॥
एक अदृश्य वस्तू शोधण्यासाठी.

ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਪਾਈ ॥
मला अगोचर गोष्ट सापडली आहे कारण.

ਘਟਿ ਦੀਪਕੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨॥
माझ्या हृदयात ज्ञानाचा दिवा जळत आहे॥२॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ॥
कबीरजी म्हणतात की आता मी देवाला ओळखले आहे.

ਜਬ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
जेव्हा मला ते परमेश्वर समजले तेव्हा माझे हृदय कृतज्ञतेने भरले.

ਮਨ ਮਾਨੇ ਲੋਗੁ ਨ ਪਤੀਜੈ ॥
पण लोकांचा त्यावर विश्वास नाही.

ਨ ਪਤੀਜੈ ਤਉ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥੩॥੭॥
त्यांचा विश्वास नसेल तर मी काय करू?॥३॥७॥

ਹ੍ਰਿਦੈ ਕਪਟੁ ਮੁਖ ਗਿਆਨੀ ॥
तुझ्या अंतःकरणात कपट आहे आणि तू तोंडाने ज्ञान बोलत आहेस.

ਝੂਠੇ ਕਹਾ ਬਿਲੋਵਸਿ ਪਾਨੀ ॥੧॥
हे लबाड! तू का पाणी मंथन करतोस, म्हणजे व्यर्थ बोलतोस?॥१॥

ਕਾਂਇਆ ਮਾਂਜਸਿ ਕਉਨ ਗੁਨਾਂ ॥
हे शरीर स्वच्छ करून उपयोग नाही.

ਜਉ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹੈ ਮਲਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर तुमचे हृदय घाण भरले असेल. ॥१॥रहाउ॥

ਲਉਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨ੍ਹਾਈ ॥
जरी अठ्ठावन्न बाणांवर जाऊन आंघोळ केली.

ਕਉਰਾਪਨੁ ਤਊ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥
त्याची कटुता दूर होत नाही॥२॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੀਚਾਰੀ ॥
सखोल विचार केल्यावर कबीरजी म्हणतात.

ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੩॥੮॥
हे मुरारी! मला या अस्तित्वाच्या महासागरातून पार कर. ॥३॥ ८॥

ਸੋਰਠਿ
सोरठी॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਬਹੁ ਪਰਪੰਚ ਕਰਿ ਪਰ ਧਨੁ ਲਿਆਵੈ ॥
मनुष्य विविध युक्त्या खेळून दुसऱ्याचे पैसे आणतो आणि.

ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪਹਿ ਆਨਿ ਲੁਟਾਵੈ ॥੧॥
ते पैसे तो आणतो आणि त्याचा मुलगा आणि पत्नीसोबत खर्च करतो॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੂਲੇ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥
हे हृदय! चुकूनही फसवू नकोस.

ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण आयुष्याच्या शेवटी तुमच्या आत्म्यालाही त्याच्या कर्माचा हिशेब द्यावा लागेल.
॥१॥रहाउ॥

ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਜਰਾ ਜਨਾਵੈ ॥
प्रत्येक क्षणी हे शरीर अशक्त होत आहे आणि वृद्धत्व वाढत आहे.

ਤਬ ਤੇਰੀ ਓਕ ਕੋਈ ਪਾਨੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥
मग तुमच्या हातातील ओकवर कोणीही पाणी घालू नये.

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤੇਰਾ ॥
कबीरजी म्हणतात की तुम्हाला कोणी नाही.

ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਹਿ ਸਵੇਰਾ ॥੩॥੯॥
मग ब्रह्ममुहूर्तावर योग्य वेळी रामाचे नाम का जपत नाहीस?॥३॥६॥

ਸੰਤਹੁ ਮਨ ਪਵਨੈ ਸੁਖੁ ਬਨਿਆ ॥
अरे संतांनो, वाऱ्याप्रमाणे मनाला सुख प्राप्त झाले आहे आणि.

ਕਿਛੁ ਜੋਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗਨਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
अशा प्रकारे मला काही प्रमाणात योगसाधना झाल्याचे दिसते. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਈ ਮੋਰੀ ॥
गुरूंनी मला ती मोठी कमजोरी दाखवली आहे.

ਜਿਤੁ ਮਿਰਗ ਪੜਤ ਹੈ ਚੋਰੀ ॥
त्यामुळे विकृतीच्या रूपात हरिण चोरटे आत प्रवेश करतात.

ਮੂੰਦਿ ਲੀਏ ਦਰਵਾਜੇ ॥
मी दरवाजे बंद केले आहेत आणि.

ਬਾਜੀਅਲੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ॥੧॥
माझ्या आत अनंत नाद घुमत आहे ॥१॥

ਕੁੰਭ ਕਮਲੁ ਜਲਿ ਭਰਿਆ ॥
माझ्या हृदयातील कमळाचे भांडे पापाच्या पाण्याने भरले आहे.

ਜਲੁ ਮੇਟਿਆ ਊਭਾ ਕਰਿਆ ॥
मी विकारांनी भरलेले पाणी काढून भांडे सरळ केले आहे.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਜਾਨਿਆ ॥
कबीरजी म्हणतात की या सेवकाला हे समजले आहे.

ਜਉ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥੧੦॥
आता मला समजले आहे, माझे मन तृप्त झाले आहे॥॥१०॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ॥
रागु सोरठी ॥

ਭੂਖੇ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥
हे देवा! मी उपाशी राहून तुझी पूजा करू शकत नाही.

ਯਹ ਮਾਲਾ ਅਪਨੀ ਲੀਜੈ ॥
म्हणून तुझी ही माळ परत घे.

ਹਉ ਮਾਂਗਉ ਸੰਤਨ ਰੇਨਾ ॥
मी फक्त संतांच्या चरणांची धूळ मागतो आणि.

ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕਾ ਦੇਨਾ ॥੧॥
मी कोणाचेही देणेघेणे नाही.॥ १॥

ਮਾਧੋ ਕੈਸੀ ਬਨੈ ਤੁਮ ਸੰਗੇ ॥
अरे माधव, मी तुझ्या प्रेमात कसा राहू?

ਆਪਿ ਨ ਦੇਹੁ ਤ ਲੇਵਉ ਮੰਗੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
जर तुम्ही स्वतः मला ते दिले नाही तर मी तुम्हाला विनंती करून ते मिळवून देईन.॥रहाउ॥

ਦੁਇ ਸੇਰ ਮਾਂਗਉ ਚੂਨਾ ॥ ਪਾਉ ਘੀਉ ਸੰਗਿ ਲੂਨਾ ॥
मी दोन पौंड मैदा आणि एक पौंड तुपासह मीठ मागतो.

ਅਧ ਸੇਰੁ ਮਾਂਗਉ ਦਾਲੇ ॥
मी पण अर्धा किलो डाळ मागवतो आणि.

ਮੋ ਕਉ ਦੋਨਉ ਵਖਤ ਜਿਵਾਲੇ ॥੨॥
हे सर्व साहित्य दोन्ही काळ जगण्यास मदत करेल.॥ २॥

ਖਾਟ ਮਾਂਗਉ ਚਉਪਾਈ ॥ ਸਿਰਹਾਨਾ ਅਵਰ ਤੁਲਾਈ ॥
मी उशी आणि तोषक सोबत चार पायांची खाट मागतो.

ਊਪਰ ਕਉ ਮਾਂਗਉ ਖੀਂਧਾ ॥
मी माझे शरीर झाकण्यासाठी रजाई देखील मागतो.

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਜਨੁ ਥੀਂਧਾ ॥੩॥
तरच तुझा हा सेवक प्रेमाने तुझी पूजा करू शकेल.॥३॥

ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੀਤਾ ਲਬੋ ॥ ਇਕੁ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਮੈ ਫਬੋ ॥
हे परमेश्वरा! मला या गोष्टी मागण्याचा लोभ नाही आणि मला फक्त तुझ्या नामानेच बरे वाटते.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਹਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥੪॥੧੧॥
कबीरजी म्हणतात की माझे मन प्रसन्न झाले आहे. असे माझे मन प्रसन्न झाल्यावर मी प्रभूला जाणले ॥४॥११॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨
रागु सोरठी बानी भगत नामदे जी की घरु २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਬ ਦੇਖਾ ਤਬ ਗਾਵਾ ॥
जेव्हा मी त्याला पाहतो तेव्हाच मी देवाची स्तुती करतो.

ਤਉ ਜਨ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ ॥੧॥
तरच माझा सेवक धैर्य प्राप्त करतो॥१॥

ਨਾਦਿ ਸਮਾਇਲੋ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਲੇ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सतगुरुंना भेटल्यावर मी अनंत शब्दांत तल्लीन झालो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਹ ਝਿਲਿ ਮਿਲਿ ਕਾਰੁ ਦਿਸੰਤਾ ॥
जिथे झगमगणारा प्रकाश दिसतो.

ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਬਜੰਤਾ ॥
अनाहद' हा शब्द तिथे खेळत राहतो.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥
माझा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला आहे.

ਮੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨੀ ॥੨॥
गुरूंच्या कृपेने मला ही वस्तुस्थिती समजली आहे.॥२॥

ਰਤਨ ਕਮਲ ਕੋਠਰੀ ॥
कमळाच्या हृदयाच्या कक्षेत सद्‌गुणांची रत्ने उपस्थित आहेत आणि.

ਚਮਕਾਰ ਬੀਜੁਲ ਤਹੀ ॥
तेथे ते दामिनीसारखे चमकतात.

ਨੇਰੈ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥
तो देव दूर नसून जवळ आहे.

ਨਿਜ ਆਤਮੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥
तो माझ्या आत्म्यातच वास करतो ॥३॥

ਜਹ ਅਨਹਤ ਸੂਰ ਉਜ੍ਯ੍ਯਾਰਾ ॥
जिथे शाश्वत सूर्याचा प्रकाश चमकतो.

ਤਹ ਦੀਪਕ ਜਲੈ ਛੰਛਾਰਾ ॥
तेथे जळणारे सूर्य-चंद्राचे दिवे तुच्छ दिसतात.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥
गुरुंच्या अपार कृपेने मला हे समजले आहे आणि.

ਜਨੁ ਨਾਮਾ ਸਹਜ ਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥
दास नामदेव सहज भगवंतात विलीन झाले आहेत॥४॥१॥

ਘਰੁ ੪ ਸੋਰਠਿ ॥
घरु ४ सोरठी ॥

ਪਾੜ ਪੜੋਸਣਿ ਪੂਛਿ ਲੇ ਨਾਮਾ ਕਾ ਪਹਿ ਛਾਨਿ ਛਵਾਈ ਹੋ ॥
जवळचा शेजारी विचारतो, हे नामदेव! तुझी ही झोपडी कोणाकडून बांधलीस?

ਤੋ ਪਹਿ ਦੁਗਣੀ ਮਜੂਰੀ ਦੈਹਉ ਮੋ ਕਉ ਬੇਢੀ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ਹੋ ॥੧॥
तू मला त्या सुताराबद्दल सांग म्हणजे मी त्याला तुझ्यापेक्षा दुप्पट मजूरी देईन ॥१॥

ਰੀ ਬਾਈ ਬੇਢੀ ਦੇਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
अहो बहिणी, आम्ही तुम्हाला त्या सुताराबद्दल सांगू शकत नाही किंवा त्याचा पत्ता देऊ शकत नाही.

ਦੇਖੁ ਬੇਢੀ ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ ॥
बघ माझा सुतार सगळ्यात गुंतला आहे.

ਹਮਾਰੈ ਬੇਢੀ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो सुतार आपल्या जीवनाचा आधार आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਬੇਢੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਜੂਰੀ ਮਾਂਗੈ ਜਉ ਕੋਊ ਛਾਨਿ ਛਵਾਵੈ ਹੋ ॥
कुणाला झोपडी बांधायची असेल तर सुतार प्रीतीची मजुरी मागतो.

ਲੋਗ ਕੁਟੰਬ ਸਭਹੁ ਤੇ ਤੋਰੈ ਤਉ ਆਪਨ ਬੇਢੀ ਆਵੈ ਹੋ ॥੨॥
माणसाने माणसे आणि कुटुंबाशी नाते तोडले की त्याच्या मनात फक्त सुतारच येतो ॥२॥

ਐਸੋ ਬੇਢੀ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਸਭ ਅੰਤਰ ਸਭ ਠਾਂਈ ਹੋ ॥
मी अशा सुताराचे वर्णन करू शकत नाही कारण तो सर्वांच्या आत आहे आणि सर्वव्यापी आहे.

ਗੂੰਗੇ ਮਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਪੂਛੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਹੋ ॥੩॥
ज्याप्रमाणे मुक्या माणसाला अमृताचा महान पदार्थ चाखतो पण विचारले तर त्याचे वर्णन करता येत नाही.

ਬੇਢੀ ਕੇ ਗੁਣ ਸੁਨਿ ਰੀ ਬਾਈ ਜਲਧਿ ਬਾਂਧਿ ਧ੍ਰੂ ਥਾਪਿਓ ਹੋ ॥
अहो बहिणी, त्या सुताराचा महिमा ऐका, त्यानेच समुद्रावर सेतू बांधला आणि त्यानेच भक्त ध्रुवाला उच्च स्थानावर स्थापित केले.

ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸੀਅ ਬਹੋਰੀ ਲੰਕ ਭਭੀਖਣ ਆਪਿਓ ਹੋ ॥੪॥੨॥
नामदेवांच्या प्रभू रामाने लंका जिंकून सीताजींना आणले होते आणि लंकेचे राज्य विभीषणाकडे सोपवले होते. ॥४॥२॥

ਸੋਰਠਿ ਘਰੁ ੩ ॥
सोरठी घरू ३॥

ਅਣਮੜਿਆ ਮੰਦਲੁ ਬਾਜੈ ॥
त्वचेशिवाय झाकलेला ड्रम वाजतो.

ਬਿਨੁ ਸਾਵਣ ਘਨਹਰੁ ਗਾਜੈ ॥
पावसाळ्याशिवाय ढगांचा गडगडाट.

ਬਾਦਲ ਬਿਨੁ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ॥
ढगांशिवाय पाऊस पडतो.

ਜਉ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥੧॥
परम तत्वाचा विचार केला तरच असे दिसते॥१॥

ਮੋ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥
मला माझा प्रेमळ राम सापडला आहे.

ਜਿਹ ਮਿਲਿਐ ਦੇਹ ਸੁਦੇਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्या भेटीने माझे शरीर शुद्ध झाले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਮਿਲਿ ਪਾਰਸ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥
गुरूंना पारस रूपात भेटल्याने मी सुवर्ण म्हणजेच शुद्ध झालो आहे.

ਮੁਖ ਮਨਸਾ ਰਤਨੁ ਪਰੋਇਆ ॥
त्या भगवंताच्या नामाची रत्ने त्यांनी आपल्या मुखात व मनांत गुंफली आहेत.

ਨਿਜ ਭਾਉ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ॥
त्या परमेश्वरावर माझे स्वतःसारखे प्रेम आहे आणि माझा भ्रम संपला आहे.

ਗੁਰ ਪੂਛੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਗਾ ॥੨॥
गुरूंची सूचना मिळाल्याने माझे मन तृप्त झाले आहे ॥२॥

ਜਲ ਭੀਤਰਿ ਕੁੰਭ ਸਮਾਨਿਆ ॥
जसे भांड्यातच पाणी असते.

ਸਭ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥
त्याचप्रमाणे सर्व प्राणिमात्रांमध्ये एकच राम आहे हे मला माहीत आहे.

ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
शिष्याचे मन फक्त गुरूवर विश्वास ठेवते.

ਜਨ ਨਾਮੈ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੩॥੩॥
सेवक नामदेवांनी ही वस्तुस्थिती ओळखली आहे॥३॥३॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ
भगत रविदास जींची रगु सोरठी बाणी.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ ਤਬ ਤੂ ਨਾਹੀ ਅਬ ਤੂਹੀ ਮੈ ਨਾਹੀ ॥
हे देवा! जेव्हा माझा स्वाभिमान होता तेव्हा तू माझ्यात नव्हतास, आता तू माझ्यात असताना माझा स्वाभिमान नाहीसा झाला आहे.

ਅਨਲ ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਲਹਰਿ ਮਇ ਓਦਧਿ ਜਲ ਕੇਵਲ ਜਲ ਮਾਂਹੀ ॥੧॥

कारण आगीच्या अनंत ठिणग्या आहेत पण त्या अग्नीचेच रूप आहेत. वाऱ्याबरोबरच मोठ्या महासागरात प्रचंड लाटा निर्माण होतात, पण त्या लाटा म्हणजे समुद्रातील पाणी, त्याचप्रमाणे हे जग भगवंतापासून उत्पन्न झालेले त्याचे स्वरूप आहे॥१॥

ਮਾਧਵੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਐਸਾ ॥

अहो माधव, आपण जीव हा निव्वळ भ्रम आहोत, याला काय म्हणावे?

ਜੈਸਾ ਮਾਨੀਐ ਹੋਇ ਨ ਤੈਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

एखादी गोष्ट ती नाही जी आपण मानतो. ॥१॥रहाउ॥

ਨਰਪਤਿ ਏਕੁ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਸੋਇਆ ਸੁਪਨੇ ਭਇਆ ਭਿਖਾਰੀ ॥

जसा राजा गादीवर झोपतो आणि स्वप्नात तो भिकारी बनतो.

ਅਛਤ ਰਾਜ ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥

त्याचं राज्य चांगलं आहे पण त्याच्यापासून विभक्त झाल्यावर तो खूप दुःखी होतो॥२॥

ਰਾਜ ਭੁਇਅੰਗ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੈਸੇ ਹਹਿ ਅਬ ਕਛੁ ਮਰਮੁ ਜਨਾਇਆ ॥
जसे अंधारात सापाला दोरी चुकवण्याची घटना घडते, त्याचप्रमाणे मी विसरलो होतो पण आता तू मला रहस्य सांगितले आहेस.

ਅਨਿਕ ਕਟਕ ਜੈਸੇ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਅਬ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਆਇਆ ॥੩॥
ज्याप्रमाणे मी चुकून अनेक कानातले सोन्याहून वेगळे समजले होते, त्याचप्रमाणे मी तुझ्यापेक्षा वेगळा आहे हे विसरून गेलो होतो. आता माझा हा भ्रम दूर झाला आहे, आता ही भ्रामक गोष्ट म्हणणे योग्य नाही.॥३॥

ਸਰਬੇ ਏਕੁ ਅਨੇਕੈ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਘਟ ਭੋੁਗਵੈ ਸੋਈ ॥
एकच भगवंत अनेक रूपांत सर्वव्यापी आहे तो सर्वांच्या हृदयात सुखाचा आनंद घेत आहे.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਹਾਥ ਪੈ ਨੇਰੈ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥
रविदासजी म्हणतात की देव हातपायांपेक्षा जवळ आहे, म्हणून जे काही नैसर्गिकरित्या घडते ते चांगल्यासाठीच घडते॥४॥१॥

ਜਉ ਹਮ ਬਾਂਧੇ ਮੋਹ ਫਾਸ ਹਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਨਿ ਤੁਮ ਬਾਧੇ ॥
हे परमेश्वरा! जरी आम्ही संसाराच्या आसक्तीच्या फासावर बांधलेलो असलो तरी आम्ही तुलाही आमच्या प्रेमाच्या बंधनात बांधले आहे.

ਅਪਨੇ ਛੂਟਨ ਕੋ ਜਤਨੁ ਕਰਹੁ ਹਮ ਛੂਟੇ ਤੁਮ ਆਰਾਧੇ ॥੧॥
आता तू या प्रेमाच्या बंधनातून मुक्त होण्याचा प्रयत्न कर कारण आम्ही तुझी पूजा करून मुक्त झालो आहोत.॥१॥

ਮਾਧਵੇ ਜਾਨਤ ਹਹੁ ਜੈਸੀ ਤੈਸੀ ॥
हे माधव! तुझ्यावरचे आमचे प्रेम तुला माहीत आहे.

ਅਬ ਕਹਾ ਕਰਹੁਗੇ ਐਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आम्हाला तुमच्यावर एवढं प्रेम असल्याने तुम्ही आता आमचे काय करणार?॥१॥रहाउ॥

ਮੀਨੁ ਪਕਰਿ ਫਾਂਕਿਓ ਅਰੁ ਕਾਟਿਓ ਰਾਂਧਿ ਕੀਓ ਬਹੁ ਬਾਨੀ ॥
माणूस मासे पकडतो, तो कापतो, कापतो आणि विविध प्रकारे पूर्णपणे शिजवतो.

ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਤਉ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਪਾਨੀ ॥੨॥
माशाचे तुकडे करून खातात, पण तरीही मासा पाण्याला विसरत नाही.॥ २॥

ਆਪਨ ਬਾਪੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕੋ ਭਾਵਨ ਕੋ ਹਰਿ ਰਾਜਾ ॥
देव हा कोणाच्या बापाची मालमत्ता नाही, तर तो प्रेमाच्या भावनेच्या प्रभावाखाली असलेल्या संपूर्ण विश्वाचा स्वामी आहे.

ਮੋਹ ਪਟਲ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਓ ਭਗਤ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪਾ ॥੩॥
संपूर्ण जग आसक्तीच्या जादूखाली आहे. पण ही आसक्ती भक्ताला दुःख देत नाही.॥३॥

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤਿ ਇਕ ਬਾਢੀ ਅਬ ਇਹ ਕਾ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ॥
रविदासजी म्हणतात की माझ्या हृदयात एका परमेश्वराची भक्ती वाढली आहे, हे आता कोणाला सांगू?

ਜਾ ਕਾਰਨਿ ਹਮ ਤੁਮ ਆਰਾਧੇ ਸੋ ਦੁਖੁ ਅਜਹੂ ਸਹੀਐ ॥੪॥੨॥
हे परमेश्वरा! ज्यासाठी आम्ही तुझी उपासना केली ते दुःख आम्हाला अजून सहन करावे लागेल का?॥४॥२॥

ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਅਬਿਬੇਕੈ ॥
हा दुर्लभ मनुष्यजन्म मोठ्या पुण्ययोगाने प्राप्त झाला आहे पण अविवेकामुळे तो व्यर्थ व्यतीत होत आहे.

ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸਮਸਰਿ ਗ੍ਰਿਹ ਆਸਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਹ ਲੇਖੈ ॥੧॥
इंद्र राजाला स्वर्गासारखा महाल आणि सिंहासन असले तरी भगवंताच्या भक्तीशिवाय हे माझ्यासाठी निरुपयोगी आहेत. ॥१॥

ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੋ ਰਸੁ ॥
जीवाने राम नामाच्या आस्वादाचे चिंतन केले नाही.

ਜਿਹ ਰਸ ਅਨ ਰਸ ਬੀਸਰਿ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
चवीच्या नावाखाली इतर सर्व चवींचा विसर पडतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾਨਿ ਅਜਾਨ ਭਏ ਹਮ ਬਾਵਰ ਸੋਚ ਅਸੋਚ ਦਿਵਸ ਜਾਹੀ ॥
आपण वेडे झालो आहोत, आपल्यासाठी काय जाणून घेण्यासारखे आहे हे आपल्याला माहित नाही आणि आपण काय विचार करावा याचा विचार करत नाही.

ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਬਲ ਨਿਬਲ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਵੇਸ ਨਹੀ ॥੨॥
इंद्रियविकारांनी ग्रासलेल्या आपल्या इंद्रिये अतिशय प्रबळ आहेत, त्यामुळेच आपली विवेकबुद्धी परमात्म्यात प्रवेश करू शकली नाही.॥२॥

ਕਹੀਅਤ ਆਨ ਅਚਰੀਅਤ ਅਨ ਕਛੁ ਸਮਝ ਨ ਪਰੈ ਅਪਰ ਮਾਇਆ ॥
आपण बोलतो एक आणि करतो काहीतरी. हा भ्रम खूप मजबूत आहे आणि आपण तो समजू शकत नाही.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ਦਾਸ ਮਤਿ ਪਰਹਰਿ ਕੋਪੁ ਕਰਹੁ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥੩॥੩॥
रविदासजी म्हणतात की हे परमेश्वरा! तुझ्या सेवकाचे मन दुःखाने व्याकुळ होत आहे. म्हणून तुझा राग दूर कर आणि माझ्या जीवावर दया कर. ॥३॥३॥

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸੁਰਤਰ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਬਸਿ ਜਾ ਕੇ ॥
भगवंत हा आनंदाचा सागर आहे ज्याच्या नियंत्रणात स्वर्गातील कल्पवृक्ष, चिंतामणी आणि कामधेनू आहेत.

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਤਾ ਕੇ ॥੧॥
चार पदार्थ, धर्म, काम आणि मोक्ष, अठरा सिद्धी आणि नऊ खजिना त्याच्या तळहातावर आहेत.॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ॥
रसना हरी हरी नाम का जपत नाही?

ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
इतर सर्व वादविवाद सोडा आणि बोलण्यात गढून जा. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀਸ ਅਖਰ ਮਾਂਹੀ ॥
पुराणातील विविध घटना आणि वेदांमध्ये सांगितलेल्या कर्मकांडाच्या पद्धती हे सर्व केवळ चौतीस अक्षरात लिहिलेले आहे हे अनुभवासक्त ज्ञान नाही.

ਬਿਆਸ ਬਿਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥੨॥
व्यास ऋषींनी विचारपूर्वक सांगितले आहे की राम नावासारखे दुसरे काहीही नाही.॥ २॥

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਫੁਨਿ ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
सुख-दुःखापासून मुक्त स्थितीत राहण्याची माझी समाधी अबाधित राहते आणि त्याच वेळी सुदैवाने परमेश्वरात शांतीही अबाधित राहते.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਰਿਦੈ ਧਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥੩॥੪॥
रविदासजी म्हणतात की, माझ्या अंतःकरणात सत्याच्या प्रकाशामुळे माझे जन्ममरणाचे भय नाहीसे झाले आहे.॥३॥४॥

ਜਉ ਤੁਮ ਗਿਰਿਵਰ ਤਉ ਹਮ ਮੋਰਾ ॥
हे देवा! तू सुंदर पर्वत झालास तर मी तुझा मोर होईन.

ਜਉ ਤੁਮ ਚੰਦ ਤਉ ਹਮ ਭਏ ਹੈ ਚਕੋਰਾ ॥੧॥
तू चंद्र झालास तर मी चौकोनी होईन.॥ १॥

ਮਾਧਵੇ ਤੁਮ ਨ ਤੋਰਹੁ ਤਉ ਹਮ ਨਹੀ ਤੋਰਹਿ ॥
अरे माधव, जर तू माझ्यावरील प्रेम तोडले नाहीस तर मीही तुझ्यावरील प्रेम तोडणार नाही.

ਤੁਮ ਸਿਉ ਤੋਰਿ ਕਵਨ ਸਿਉ ਜੋਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्यावरचे माझे प्रेम मी आणखी कोणाशी मोडू शकतो? ॥१॥रहाउ॥

ਜਉ ਤੁਮ ਦੀਵਰਾ ਤਉ ਹਮ ਬਾਤੀ ॥
तू सुंदर दिवा झालास तर मी तुझी वात होईन.

ਜਉ ਤੁਮ ਤੀਰਥ ਤਉ ਹਮ ਜਾਤੀ ॥੨॥
तू तीर्थयात्री झालास तर मी तुझा तीर्थ होईन.॥२॥

ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਰੀ ॥
मी तुमच्यासाठी खरे प्रेम विकसित केले आहे आणि.

ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਰਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਤੋਰੀ ॥੩॥
तुझ्या प्रेमात पडून मी इतरांशी सर्व संबंध तोडले आहेत.॥३॥

ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥
मी जिथे जातो तिथे तुझी पूजा करतो.

ਤੁਮ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਵਾ ॥੪॥
हे परमेश्वरा! तुझ्यासारखा ठाकूर व पूज्य दैवत दुसरा नाही ॥४॥

ਤੁਮਰੇ ਭਜਨ ਕਟਹਿ ਜਮ ਫਾਂਸਾ ॥
तुझी पूजा केल्याने मृत्यूची फाशी कमी होते.

ਭਗਤਿ ਹੇਤ ਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸਾ ॥੫॥੫॥
तुझी भक्ती मिळवण्यासाठी रविदास तुझे गुणगान गातात. ॥५॥ ५॥

ਜਲ ਕੀ ਭੀਤਿ ਪਵਨ ਕਾ ਥੰਭਾ ਰਕਤ ਬੁੰਦ ਕਾ ਗਾਰਾ ॥
या मानवी शरीराच्या भिंती पाण्याने बनलेल्या आहेत, ज्याच्या खाली वाऱ्याचा खांब आहे आणि त्यात आईचे रक्त आणि वडिलांचे वीर्य मिसळले आहे.

ਹਾਡ ਮਾਸ ਨਾੜੀਂ ਕੋ ਪਿੰਜਰੁ ਪੰਖੀ ਬਸੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥
हे शरीर म्हणजे मांस आणि मज्जातंतूंनी बनलेली रचना आहे ज्यामध्ये पक्ष्याच्या रूपात गरीब प्राणी राहतात.॥१॥

ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਤੇਰਾ ॥
हे नश्वर प्राणी! या जगात माझे काय आहे आणि तुझे काय आहे.

ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे झाडावरील पक्ष्यांच्या गोठ्यासारखे आहे.॥१॥रहाउ॥

ਰਾਖਹੁ ਕੰਧ ਉਸਾਰਹੁ ਨੀਵਾਂ ॥

तुम्ही खोल पाया खोदत आहात आणि त्यावर महाल बांधण्यासाठी भिंती बांधत आहात.

ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਾਥ ਤੇਰੀ ਸੀਵਾਂ ॥੨॥

पण तुमच्या शरीराची मर्यादा जास्तीत जास्त साडेतीन हात आहे॥२॥

ਬੰਕੇ ਬਾਲ ਪਾਗ ਸਿਰਿ ਡੇਰੀ ॥

तुझ्या डोक्यावर सुंदर केस आहेत आणि तू तिरकस पगडी नेसतोस.

ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਇਗੋ ਭਸਮ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥੩॥

पण एक दिवस तुझा हा देह राखेचा ढीग होईल॥३॥

ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥

पण उंच वाड्या आणि सुंदर बायकोच्या प्रेमात पडल्यावर.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੪॥

रामाचें नाम न घेतां तूं जीवाचा खेळ हारला ॥४॥

ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਮੀਨੀ ਪਾਂਤਿ ਕਮੀਨੀ ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥

माझी जात नीच आणि माझे कुळ नीच आणि माझा जन्मही नीच.

ਤੁਮ ਸਰਨਾਗਤਿ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੫॥੬॥

रविदास चामर म्हणतात: हे राजा राम, तरीही मी तुझाच आश्रय घेतला आहे.॥५॥६॥

ਚਮਰਟਾ ਗਾਂਠਿ ਨ ਜਨਈ ॥

मला मोची कशी बांधायची ते माहित नाही पण.

ਲੋਗੁ ਗਠਾਵੈ ਪਨਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

लोक माझ्यापासून चपला बनवतात॥१॥रहाउ॥

ਆਰ ਨਹੀ ਜਿਹ ਤੋਪਉ ॥

माझ्याकडे शूज नाहीत ज्याने माझे शूज बांधावे आणि.

ਨਹੀ ਰਾਂਬੀ ਠਾਉ ਰੋਪਉ ॥੧॥
तसेच माझ्याकडे एकही खपली नाही ज्याने मी सांधे बनवू शकेन॥१॥

ਲੋਗੁ ਗੰਠਿ ਗੰਠਿ ਖਰਾ ਬਿਗੂਚਾ ॥
जगाशी संलग्न होऊन लोकांनी स्वतःला पूर्णपणे नष्ट केले आहे.

ਹਉ ਬਿਨੁ ਗਾਂਠੇ ਜਾਇ ਪਹੂਚਾ ॥੨॥
पण मी न गाठी देवाला गाठले ॥२॥

ਰਵਿਦਾਸੁ ਜਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥
रविदास रामाचे नाम घेत राहतात आणि.

ਮੋਹਿ ਜਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮਾ ॥੩॥੭॥
आता त्याला यमाचा काही उपयोग नाही॥३॥७॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਕੀ
भगत भिखानाची रागु सोरठी बाणी.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਬਹੈ ਤਨੁ ਖੀਨਾ ਭਏ ਕੇਸ ਦੁਧ ਵਾਨੀ ॥
आता म्हातारपणी माझी अवस्था अशी झाली आहे की डोळ्यातून पाणी वाहत राहते आणि माझे शरीरही क्षीण झाले आहे आणि केस दुधासारखे पांढरे झाले आहेत.

ਰੂਧਾ ਕੰਠੁ ਸਬਦੁ ਨਹੀ ਉਚਰੈ ਅਬ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥
माझा घसा बंद झाला आहे त्यामुळे मी एक शब्दही बोलू शकत नाही. माझ्यासारखा नश्वर प्राणी आता काय करू शकतो?॥१॥

ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੋਹਿ ਬੈਦ ਬਨਵਾਰੀ ॥
हे बनवारी! हे राम! तू स्वतः डॉक्टर झाला आहेस.

ਅਪਨੇ ਸੰਤਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आपल्या संतांचे रक्षण करा. ॥१॥रहाउ॥

ਮਾਥੇ ਪੀਰ ਸਰੀਰਿ ਜਲਨਿ ਹੈ ਕਰਕ ਕਰੇਜੇ ਮਾਹੀ ॥
माझ्या कपाळात वेदना, माझ्या शरीरात जळजळ आणि हृदयात वेदना आहेत.

ਐਸੀ ਬੇਦਨ ਉਪਜਿ ਖਰੀ ਭਈ ਵਾ ਕਾ ਅਉਖਧੁ ਨਾਹੀ ॥੨॥
एवढी भयंकर वेदना माझ्या आत निर्माण झाली आहे की, त्याला इलाज नाही ॥२॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਅਉਖਧੁ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥
हरीचे नाव अमृताने भरलेले, स्वच्छ पाणी आहे आणि हे औषध या जगातील सर्व रोगांवर उपचार आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਭੀਖਨੁ ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੩॥੧॥
भिकारी म्हणतो गुरुच्या कृपेने मला मोक्षाचे द्वार प्राप्त झाले आहे ॥३॥१॥

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਪੁੰਨਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥
हे बंधू! भगवंताचे नाम हे एक असे रत्न आहे, जे मी पूर्वी केलेल्या चांगल्या कर्मामुळे मला मिळाले आहे.

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਿਆ ਰਤਨੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥੧॥
पुष्कळ प्रयत्न करून ते मी हृदयात लपवून ठेवले, पण हे रत्न लपवता येत नाही ॥१॥

ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
मी फक्त तुम्हाला सांगून देवाचा महिमा व्यक्त करू शकत नाही.

ਜੈਸੇ ਗੂੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जसा मुका माणूस गोड खाल्ल्यानंतर त्याची चव सांगू शकत नाही.॥१॥रहाउ॥

ਰਸਨਾ ਰਮਤ ਸੁਨਤ ਸੁਖੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ਚਿਤ ਚੇਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
जिभेने भगवंताचे नामस्मरण करून, कानांनी ऐकून आणि मनाने स्मरण करून मला आनंद वाटतो.

ਕਹੁ ਭੀਖਨ ਦੁਇ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਜਹ ਦੇਖਾਂ ਤਹ ਸੋਈ ॥੨॥੨॥
भिखन म्हणतो की माझे दोन्ही डोळे तृप्त झाले आहेत. आता मी जिकडे पाहतो तिकडे मला देव दिसतो॥२॥२॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ
धनसारी महाला १ घरु १ चौपदे.

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
एकच ओंकार आहे, त्याचे नाव सत्य आहे, तो विश्वाचा आणि सजीवांचा निर्माता आहे, तो सर्वशक्तिमान आहे, त्याला कोणत्याही प्रकारचे भय नाही, तो निर्भय अकालमूर्ती आहे, तो कोणतेही रूप धारण करत नाही, तो स्वतः आहे. -अस्तित्व, जे केवळ गुरूंच्या कृपेने प्राप्त होते.

ਜੀਉ ਡਰਤੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥
माझा आत्मा घाबरतो मी कोणाला बोलावू?

ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸੇਵਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥
म्हणूनच सर्व दुःख विसरणाऱ्या आणि जीवांना सदैव दान देणाऱ्या देवाचीच मी पूजा केली आहे. ॥१॥

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨੀਤ ਨਵਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझा स्वामी नेहमीच नवीन असतो आणि तो नेहमीच सर्वांना देतो. ॥१॥रहाउ॥.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ ਸੋਇ ॥
त्या सद्गुरूची रोज सेवा करत राहावे कारण शेवटी तोच यमापासून मुक्त होतो.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਣੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੋਇ ॥੨॥
हे माझ्या प्राणरूपी कामिनी! भगवंताचे नामस्मरण केल्यावर तू जीवनसागरातून मुक्त होशील॥२॥

ਦਇਆਲ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾ ॥
हे दयाळू देवा! तुझ्या नामाने मी संसारसागर पार करीन.

ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्यासाठी मी सदैव त्याग करतो.॥१॥रहाउ॥

ਸਰਬੰ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
सर्व गोष्टींचा स्वामी हा एकच खरा देव आहे जो सर्वव्यापी आहे आणि दुसरे सत्य नाही.

ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੩॥
ज्याच्यावर तो करुणा दाखवतो तोच त्याची सेवा करतो.॥३॥

ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਕੇਵ ਰਹਾ ॥
अरे माझ्या प्रिये, मी तुझ्याशिवाय कसे जगू शकतो.

ਸਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਹਿ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਤੇਰੇ ਲਾਗਿ ਰਹਾਂ ॥
ते महात्म्य मला प्रदान कर म्हणजे मी तुझ्या नामस्मरणात मग्न राहू.

ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜਿਸੁ ਆਗੈ ਪਿਆਰੇ ਜਾਇ ਕਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या प्रिय! मी ज्याच्यापुढे विनंती करू शकेन असे दुसरे कोणी नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਸੇਵੀ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਚੰਉ ਕੋਇ ॥
मी फक्त माझ्या सद्गुरुचीच सेवा करत राहते आणि मी कोणाकडूनही काही मागत नाही.

ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੪॥
नानक हा त्या सद्गुरूचा गुलाम आहे आणि प्रत्येक क्षणी त्याचे तुकडे तुकडे करून त्याग केला जातो॥४॥

ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੧॥
हे परमेश्वरा! प्रत्येक क्षणी मी तुकडे तुकडे करतो आणि तुझ्या नावावर स्वतःचा त्याग करतो. ॥१॥रहाउ॥४॥१॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
धनसारी महाल १ ॥

ਹਮ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਇਕ ਦਮੀ ਮੁਹਲਤਿ ਮੁਹਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥
आपण नुसते चटणीसारखे जगणारी माणसे आहोत, आपले आयुष्य किती आहे आणि मृत्यूची वेळ कधी येईल याची आपल्याला कल्पना नाही.

ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣਾ ॥੧॥
नानक विनंती करतात की तुम्ही फक्त त्या देवाचीच पूजा करा ज्याने तुम्हाला हा आत्मा आणि जीवन दिले आहे॥१॥

ਅੰਧੇ ਜੀਵਨਾ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਿ ਕੇਤੇ ਕੇ ਦਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे आंधळ्या! नीट विचार करून बघ तुझे आयुष्य किती आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਸੁ ਮਾਸੁ ਸਭੁ ਜੀਉ ਤੁਮਾਰਾ ਤੂ ਮੈ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥
हे श्वास! शरीर आणि जीव इत्यादि सर्व तुझी देणगी आहेत आणि तू मला खूप प्रिय आहेस.

ਨਾਨਕੁ ਸਾਇਰੁ ਏਵ ਕਹਤੁ ਹੈ ਸਚੇ ਪਰਵਦਗਾਰਾ ॥੨॥
हेच खरे कवी नानक म्हणतात.॥२॥

ਜੇ ਤੂ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਢੈ ਗਹਣਾ ॥
हे स्वामी! जर तुम्ही कोणाला काही दिले नाही, तर तो तुमच्याकडून कोणता दागिना घ्यायचा?

ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਸੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥੩॥
नानक आवर्जून सांगतात की माणसाला जे काही त्याच्या मागच्या जन्मी घ्यायचे असते तेच साध्य होते.॥३॥

ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀਆ ਕਪਟੀ ਕਪਟੁ ਕਮਾਣਾ ॥
त्या माणसाने कधीच देवाचे स्मरण केले नाही आणि तो फसवणूक करत राहतो.

ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਤਾ ਚਲਦਾ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੪॥
जेव्हा त्याला पकडून यमाच्या दारात नेले तेव्हा तो पश्चात्ताप करून निघून गेला॥४॥

ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥

हे नानक! जोपर्यंत आपल्याला या जगात राहायचे आहे, तोपर्यंत आपण परमेश्वराबद्दल काही बोलले पाहिजे आणि ऐकले पाहिजे.

ਭਾਲਿ ਰਹੇ ਹਮ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੫॥੨॥

आम्ही खूप शोधले पण कायमचे जगण्याचा मार्ग सापडला नाही. म्हणून, जोपर्यंत आपल्याला जगायचे आहे, तोपर्यंत आपण आपला अहंकार मारून आपले जीवन जगले पाहिजे.॥५॥२॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ਦੂਜਾ

धनसारी महाला १ घरु दुजा.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਿਉ ਸਿਮਰੀ ਸਿਵਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥

मी कसे लक्षात ठेवू, मला देवाचे स्तोत्र आठवत नाही.

ਤਪੈ ਹਿਆਉ ਜੀਅੜਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥

सिमरनशिवाय माझे हृदय आगीसारखे जळत आहे आणि माझा आत्मा देखील दुःखाने रडत आहे.

ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

जेव्हा परम सत्य, भगवंत, सर्व जीवांना निर्माण करतो आणि त्यांना सद्गुणी बनवतो, तेव्हा.

ਤਿਸੁ ਵਿਸਰਿਐ ਚੰਗਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥੧॥

मग त्या परमेश्वराला विसरुन कोणतेही कल्याण कसे होणार?॥१॥

ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

कोणत्याही हुशारीने किंवा आज्ञेने देवाची प्राप्ती होऊ शकत नाही.

ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾਚਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

हे माते! मी त्या परम सत्य भगवंताला कसे भेटू शकतो? ॥१॥रहाउ॥

ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਦੇਖਣ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥
नावाचा सौदा पाहण्यासाठी क्वचितच माणूस जातो.

ਨਾ ਕੋ ਚਾਖੈ ਨਾ ਕੋ ਖਾਇ ॥
हे अमृत कोणीही चाखत नाही आणि खात नाही.

ਲੋਕਿ ਪਤੀਣੈ ਨਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥
माणसाला खूष करून मान मिळत नाही.

ਤਾ ਪਤਿ ਰਹੈ ਰਾਖੈ ਜਾ ਸੋਇ ॥੨॥
खऱ्या देवाने स्वतःची लाज राखली तरच माणसाची इज्जत राहते.॥२॥

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
हे देवा! मी जिकडे पाहतो तिकडे तू उपस्थित असतोस.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥
तुझ्याशिवाय माझ्या सुखाचे दुसरे स्थान नाही.

ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਕੀਤੈ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥
माणसाने काही करण्याचा प्रयत्न केला तरी तो काहीच करत नाही.

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੩॥
करुणा असलेला खरा देवच काहीही करू शकतो ॥३॥

ਹੁਣਿ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਤਾਲਿ ॥
आता एका शुभ मुहूर्तावर किंवा टाळ्या वाजवून मला येथून उठून निघावे लागेल.

ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਾ ਗੁਣ ਨਹੀ ਨਾਲਿ ॥
माझ्यात गुण नाही, मग मी त्या परमेश्वराला तोंड कसे दाखवणार?.

ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥
देव पाहतो तसा माणूस बनतो.

ਵਿਣੁ ਨਦਰੀ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੪॥੧॥੩॥
हे नानक! त्याच्या दयाळू नजरेशिवाय कोणताही जीव नाही. ॥४॥१॥३॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
धनसारी महाल १ ॥

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਇ ॥
देवाने आशीर्वाद दाखवला तरच त्याचे स्तोत्र पठण केले जाते.

ਆਤਮਾ ਦ੍ਰਵੈ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
जेव्हा माणसाचा आत्मा मऊ होतो तेव्हा तो आपले लक्ष फक्त सत्यावर केंद्रित करतो.

ਆਤਮਾ ਪਰਾਤਮਾ ਏਕੋ ਕਰੈ ॥
जेव्हा तो आत्मा भगवंताला रूप मानतो, तेव्हा.

ਅੰਤਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਅੰਤਰਿ ਮਰੈ ॥੧॥
त्याच्या मनातील कोंडी स्वतःमध्येच मरून जाते॥१॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
गुरूंच्या अपार कृपेनेच भगवंताची प्राप्ती होते.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माणसाचे मन भगवंताशी जोडलेले असेल तर काळ त्याला गिळत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਸਚਿ ਸਿਮਰਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥
त्या खऱ्या परमेश्वराचे स्मरण केल्याने मनात सत्याचा प्रकाश प्रकट होतो आणि.

ਤਾ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਹੈ ਉਦਾਸੁ ॥
तो विषासारख्या भ्रमात रसहीन राहतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਐਸੀ ਵਡਿਆਈ ॥
असा सतगुरूंचा महिमा आहे.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਵਿਚੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥
पुरुष आपल्या पुत्रांमध्ये आणि पत्नीमध्ये राहून मोक्ष प्राप्त करतो॥२॥

ਐਸੀ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥
देवाचा सेवक अशा प्रकारे त्याची सेवा करतो.

ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਧਰੈ ॥
ज्याने त्याला हे जीवन दिले आहे त्या परमेश्वराला तो अर्पण करतो.

ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥
परमेश्वराला आवडणारा माणूस समृद्ध होतो.

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੩॥
अशा सेवकाला परमेश्वराच्या दरबारात मोठे वैभव प्राप्त होते.॥३॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥
सत्गुरूंची प्रतिमा तो हृदयात ठेवतो आणि.

ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥
त्याला हवे तसे फळ मिळते.

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥
जर खरा देव स्वतः त्याच्यावर आशीर्वाद देतो.

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਮ ਤੇ ਕੈਸਾ ਡਰੈ ॥੪॥
मग अशा सेवकाला मृत्यूची भीती कशी वाटेल?॥४॥

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥
हे नानक शब्दाचे चिंतन करणारा माणूस आणि.

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
खरे बोलणे आवडते.

ਤਾ ਕੋ ਪਾਵੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
त्याला मोक्षाचे द्वार प्राप्त होते.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਭੁ ਇਹੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥੫॥੨॥੪॥
हा शब्द सर्व नामस्मरण आणि तपश्चर्याचे सार आहे॥५॥२॥४॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
धनसारी महाल १ ॥

ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥
माझा आत्मा पुन्हा पुन्हा आगीसारखा जळतो.

ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤੁ ਬੇਕਾਰ ॥
हे पाणी दु:खी होत राहते आणि अनेक दुर्गुणांमध्ये अडकते.

ਜੈ ਤਨਿ ਬਾਣੀ ਵਿਸਰਿ ਜਾਇ ॥
ज्या शरीरात वाणीचा विसर पडतो.

ਜਿਉ ਪਕਾ ਰੋਗੀ ਵਿਲਲਾਇ ॥੧॥
तो एखाद्या दुर्धर आजारी रुग्णासारखा रडत राहतो.॥१॥

ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਣੁ ਝਖਣੁ ਹੋਇ ॥
बहुतेक वेळा बोलणे निरुपयोगी मूर्खपणाचे होते कारण.

ਵਿਣੁ ਬੋਲੇ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आपण न बोलताही देव आपल्याबद्दल सर्व काही जाणतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਨਿ ਕਨ ਕੀਤੇ ਅਖੀ ਨਾਕੁ ॥
ज्याने आमचे कान, डोळे आणि नाक बनवले आहे.

ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਦਿਤੀ ਬੋਲੇ ਤਾਤੁ ॥
ज्याने आपल्याला पटकन बोलणारी जीभ दिली आहे.

ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਅਗਨੀ ਪਾਇ ॥
ज्याने आपल्या आईच्या उदरात आपल्याला निर्माण करून आपल्या मातेचे रक्षण केले आहे.

ਵਾਜੈ ਪਵਣੁ ਆਖੈ ਸਭ ਜਾਇ ॥੨॥
त्या भगवंताच्या कृपेने जीव श्वास घेतात आणि जीव एकमेकांशी संवाद साधतात॥२॥

ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਪਰੀਤਿ ਸੁਆਦ ॥
जे काही आसक्ती, प्रेम आणि चव आहे.

ਸਭਾ ਕਾਲਖ ਦਾਗਾ ਦਾਗ ॥
हे सगळे आपल्या मनावरचे काजळीचे डाग आहेत.

ਦਾਗ ਦੋਸ ਮੁਹਿ ਚਲਿਆ ਲਾਇ ॥
चेहऱ्यावर पापांचे डाग घेऊन जग सोडून जाणारा माणूस.

ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥੩॥
त्याला परमेश्वराच्या दरबारात बसायला जागा मिळत नाही.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਆਖਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥
हे देवा! तुझ्या कृपेनेच नामस्मरणासाठी उपलब्ध आहे.

ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਣਾ ਹੋਰੁ ਨਹੀ ਥਾਉ ॥
याच्या स्पर्शानेच जीव अस्तित्वाचा सागर पार करतो आणि या अस्तित्वाच्या सागरात बुडू नये म्हणून नावाशिवाय दुसरा आधार नाही.

ਜੇ ਕੋ ਡੂਬੈ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਸਾਰ ॥
अस्तित्त्वाच्या सागरात कोणी बुडले तरी नामानेच त्याचा उद्धार होतो.

ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਦਾਤਾਰ ॥੪॥੩॥੫॥
हे नानक! सर्व प्राणिमात्रांना परम सत्य देणारा देव आहे॥४॥३॥५॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
धनसारी महल्ला १॥

ਚੋਰੁ ਸਲਾਹੇ ਚੀਤੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥
चोराने एखाद्याची स्तुती केली तर त्याचे मन प्रसन्न होत नाही.

ਜੇ ਬਦੀ ਕਰੇ ਤਾ ਤਸੂ ਨ ਛੀਜੈ ॥
पण जर चोर त्याच्याबद्दल वाईट बोलला तर त्याचा आदर कमी होत नाही.

ਚੋਰ ਕੀ ਹਾਮਾ ਭਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥
चोराची जबाबदारी कोणी घेत नाही.

ਚੋਰੁ ਕੀਆ ਚੰਗਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥੧॥
ज्याला देवाने चोर केले तो मनुष्य कसा असू शकतो ॥२॥

ਸੁਣਿ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕੁਤੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥
हे ज्ञानहीन लालची एवं झूठे मन ध्यानपूर्वक सुन.

ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਬੂਝੀਐ ਸਚਿਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो खरा देव तु न बोलताही तुझ्या मनातील भावना जाणतो.॥१॥रहाउ॥

ਚੋਰੁ ਸੁਆਲਿਉ ਚੋਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥
चोर देखणा आणि हुशार असू शकतो पण.

ਖੋਟੇ ਕਾ ਮੁਲੁ ਏਕੁ ਦੁਗਾਣਾ ॥
त्या दुष्कृत्याची किंमत एका पैशाइतकीही कमी आहे.

ਜੇ ਸਾਥਿ ਰਖੀਐ ਦੀਜੈ ਰਲਾਇ ॥
त्याला पुण्यवानांमध्ये ठेवले तर.

ਜਾ ਪਰਖੀਐ ਖੋਟਾ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥੨॥
तपासल्यावर ते खोटे असल्याचे दिसून येते ॥२॥

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਸੁ ਤੈਸਾ ਪਾਵੈ ॥
सत्य हे आहे की माणूस जे काम करतो त्यानुसार त्याला फळ मिळते.

ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵੈ ॥
तो शुभ-अशुभ कर्माचे बीज पेरतो आणि त्याचे फळ स्वतः खातो.

ਜੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਖਾਇ ॥
तो स्वतःची स्तुती करतो तर.

ਜੇਹੀ ਸੁਰਤਿ ਤੇਹੈ ਰਾਹਿ ਜਾਇ ॥੩॥
तो त्याच्या समजुतीनुसार मार्गावर चालतो ॥३॥

ਜੇ ਸਉ ਕੂੜੀਆ ਕੂੜੁ ਕਬਾੜੁ ॥
आपले खोटे लपवण्यासाठी त्याने शेकडो खोटे सांगितले तर.

ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਆਖਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥
संपूर्ण जगाने त्याला चांगला माणूस म्हटले तरी सत्याच्या दरबारात तो स्वीकारला जात नाही.

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਅਧੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥
हे परमेश्वरा! तुला योग्य वाटले तर सामान्य माणूसही महापुरुष होतो.

ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥੬॥
हे नानक! तो चतुर व सर्वज्ञ परमेश्वर सर्वज्ञ आहे ॥४॥४॥६॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
धनसारी महल्ला १॥

ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਪਰਵਾਣਾ ॥
हे मानवी शरीर एक कागद आहे आणि त्यावर मनाने लिहिलेला आदेश हे त्याचे भाग्य आहे.

ਸਿਰ ਕੇ ਲੇਖ ਨ ਪੜੈ ਇਆਣਾ ॥
पण अज्ञानी माणूस डोक्यावर लिहिलेले भाग्य वाचत नाही.

ਦਰਗਹ ਘੜੀਅਹਿ ਤੀਨੇ ਲੇਖ ॥
त्या भगवंताच्या दरबारात तीन प्रकारचे भाग्य लिहिलेले असते.

ਖੋਟਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਵੇਖੁ ॥੧॥
बघा, तिथे खोट्या नाण्याचा काही उपयोग नाही॥१॥

ਨਾਨਕ ਜੇ ਵਿਚਿ ਰੁਪਾ ਹੋਇ ॥
नानक, नाण्यावर चांदी असेल तर.

ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
प्रत्येकजण त्या नाण्याला खरा म्हणतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਦੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮਲੁ ਖਾਇ ॥
कोर्टात खोटा न्याय देऊन काझी अवैध पैसे खातो.

ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਆ ਘਾਇ ॥
एक ब्राह्मण तीर्थस्थळी जातो आणि आपल्या आवडत्या देवतेला बळी म्हणून प्राणी मारून त्याचे पाप धुण्यासाठी स्नान करतो.

ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੁ ॥
आंधळ्याला म्हणजेच अज्ञानी योगींना योगाभ्यासाची युक्ती कळत नाही.

ਤੀਨੇ ਓਜਾੜੇ ਕਾ ਬੰਧੁ ॥੨॥
काजी, ब्राह्मण आणि योगी हे तिन्ही प्राणिमात्रांसाठी विनाशाचे बंधन आहे. ॥२॥.

ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥
भगवंताला भेटण्याची पद्धत समजणारा खरा योगीच असतो आणि.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥
जो गुरूच्या कृपेने एका भगवंताला ओळखतो.

ਕਾਜੀ ਸੋ ਜੋ ਉਲਟੀ ਕਰੈ ॥
काझी म्हणजे दुर्गुणांपासून आपली वृत्ती बदलणारा आणि.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ॥
जो गुरूंच्या कृपेने आपल्या अहंकाराचा नाश करतो.

ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥
जो ब्रह्माचे चिंतन करतो तोच खरा ब्राह्मण होय.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥੩॥
तो स्वतः अस्तित्वाचा महासागर पार करतो आणि त्याच्या सर्व वंशजांनाही पार करतो॥३॥

ਦਾਨਸਬੰਦੁ ਸੋਈ ਦਿਲਿ ਧੋਵੈ ॥
तोच माणूस शहाणा असतो जो आपले मन स्वच्छ करतो.

ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸੋਈ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥
खरा मुस्लिम तोच असतो जो आपल्या मनातील अशुद्धता दूर करतो.

ਪੜਿਆ ਬੂਝੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥
फक्त तोच माणूस विद्वान असतो जो सत्य समजतो आणि असा मनुष्य देवाला मान्य असतो.

ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੫॥੭॥
अशी व्यक्ती म्हणजे ज्याच्या कपाळावर सत्याच्या दरबाराच्या मान्यतेची खूण असते॥४॥५॥७॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩
धनसारी महाला १ घर ३॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜੋਗੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸਤ ਕਾ ਢਬੁ ॥
ही योग्य वेळ नाही, या युगात योग साधना करता येत नाही आणि सत्य साधनेचा मार्ग अनुसरता येत नाही.

ਥਾਨਸਟ ਜਗ ਭਰਿਸਟ ਹੋਏ ਡੂਬਤਾ ਇਵ ਜਗੁ ॥੧॥
जगातील सर्व धर्मस्थळे भ्रष्ट झाली आहेत आणि सर्व जग तृष्णेच्या समुद्रात बुडत आहे.॥१॥

ਕਲ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ॥

या कलियुगात राम नाम हे सर्व धार्मिक कार्यांचे उत्तम साधन आहे.

ਅਖੀ ਤ ਮੀਟਹਿ ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ਠਗਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

जगाला फसवण्यासाठी ढोंगी ब्राह्मण डोळे बंद करून नाक धरून असे म्हणतो. ॥१॥रहाउ॥

ਆਂਟ ਸੇਤੀ ਨਾਕੁ ਪਕੜਹਿ ਸੂਝਤੇ ਤਿਨਿ ਲੋਅ ॥

समाधी झाल्यावर, दांभिक आपले नाक आपल्या अंगठ्याने आणि दोन्ही बोटांनी धरतो आणि म्हणतो की तो आकाश, पाताळ आणि पृथ्वी हे तीन जग पाहू शकतो

ਮਗਰ ਪਾਛੈ ਕਛੁ ਨ ਸੁਝੈ ਏਹੁ ਪਦਮੁ ਅਲੋਅ ॥੨॥

पण त्याला त्याच्या पाठीमागे काहीच दिसत नाही. त्याचे हे पद्मासन किती अप्रतिम आहे॥२॥

ਖਤ੍ਰੀਆ ਤ ਧਰਮੁ ਛੋਡਿਆ ਮਲੇਛ ਭਾਖਿਆ ਗਹੀ ॥

हिंदू धर्माच्या रक्षणासाठी क्षत्रिय लढायचे पण आता क्षत्रियांनी धर्म सोडून मुस्लिमांच्या भाषेचा अभ्यास सुरू केला आहे.

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਇਕ ਵਰਨ ਹੋਈ ਧਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਰਹੀ ॥੩॥

संपूर्ण सृष्टी एका जातीची झाली आहे आणि धर्माची प्राचीन प्रचलित प्रतिष्ठा नाहीशी झाली आहे. ॥३॥

ਅਸਟ ਸਾਜ ਸਾਜਿ ਪੁਰਾਣ ਸੋਧਹਿ ਕਰਹਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸੁ ॥

विद्वान ऋषी पन्नी यांनी लिहिलेल्या व्याकरणाच्या आठ अध्यायांचे आणि वेद व्यासांनी लिहिलेल्या अठरा पुराणांचे बारकाईने चिंतन करतात आणि ते वेदांचे आचरणही करत राहतात.

ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ॥੪॥੧॥੬॥੮॥

परंतु दास नानक म्हणतात की, हरिनामाशिवाय मोक्ष संभव नाही॥४॥१॥६॥८॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਆਰਤੀ

धनसरी महाला १ आरती.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥

सूर्य आणि चंद्र हे संपूर्ण आकाशाच्या ताटातील दिव्यांसारखे आहेत, ताऱ्यात जडलेल्या मोत्यांसारख्या ताऱ्यांचा समूह आहे.

ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥

मलय पर्वतावरून येणारा चंदनाचा सुगंध उदबत्तीसारखा आहे, वारा वाहतो आहे, सर्व वनस्पति, फुले इत्यादि फुलून प्रकाशाच्या रूपात अकालपुरुषाच्या आरतीला समर्पित आहेत.॥१॥

ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ॥ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥
हे विश्वातील प्राणिमात्रांच्या जन्म-मृत्यूचा नाश करणाऱ्या परमेश्वरा! निसर्गात तुझी कसली अलौकिक आरती होत आहे.

ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रसवेदाचा आवाज जणू ढोल वाजवला जात आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੁੋਹੀ ॥
हे सर्वव्यापी निराकार देवा, तुला हजारो डोळे आहेत पण तुझ्या निराकार रूपात डोळे नाहीत, त्याचप्रमाणे तुझ्या हजारो मूर्ती आहेत पण तुझे एकही रूप नाही कारण तू निराकार आहेस.

ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥
तुझ्या सगुण रूपात हजारो पाय आहेत, पण तुझ्या निर्गुण रूपाने एक पायही नाही आणि तुझे हे हजारो नाकपुड्या आहेत॥२॥

ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥
केवळ त्या प्रकाशाच्या रूपाचा प्रकाश ब्रह्मांडातील सर्व प्राण्यांमध्ये चमकतो.

ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥
प्रकाशाच्या रूपाने त्याच्या कृपेने प्रत्येकामध्ये जीवनाचा प्रकाश आहे.

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
पण हा प्रकाश गुरूच्या शिकवणीतूनच जाणवतो.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥
त्या भगवंताला जे चांगले वाटते, तीच त्याची आरती असते॥३॥

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥
माझे मन हरीच्या चरणी फुलांच्या रसासाठी आसुसले आहे, मी रोज या रसासाठी तहानलेला आहे.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥੪॥੧॥੭॥੯॥
हे निरंकर! मला नानक पापिहा तुझ्या कृपेचे पाणी दे जेणेकरुन माझे मन तुझ्या नामाने शांत होईल॥४॥१॥७॥९॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ
धनसारी महाला ३ घरु २ चौपदे॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਇਹੁ ਧਨੁ ਅਖੁਟੁ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥
ही नामाची संपत्ती कधीच संपणार नाही, म्हणजेच अक्षय आहे, ती कधीही संपत नाही आणि चोरीही होऊ शकत नाही.

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥
पूर्ण सतगुरूंनी मला हे दाखवून दिले आहे.

ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
मी सदैव माझ्या पूर्ण सतगुरूसाठी त्याग करतो.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੧॥
गुरूंच्या कृपेने मी भगवंताला माझ्या मनात वसवले आहे॥१॥

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
जो हरीच्या नामाचे चिंतन करतो तोच धनवान आहे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
पूर्ण गुरूंनी माझ्या हृदयात हरिचे नाव प्रकाशित केले आहे आणि भगवंताच्या कृपेने हे नाम आणि संपत्ती माझ्या मनात स्थिरावली आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਅਵਗੁਣ ਕਾਟਿ ਗੁਣ ਰਿਦੈ ਸਮਾਇ ॥
अवगुण नाहीसे झाले आणि सद्गुण त्याच्या हृदयात स्थिरावले, जे.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
सहज प्रकृती पूर्ण गुरुच्या प्रेमातूनच निर्माण झाली आहे.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥
पूर्ण गुरूचे शब्द खरे आणि शाश्वत आहेत आणि.

ਸੁਖ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥੨॥
त्यामुळे मनात आनंदाची आणि सहजतेची स्थिती निर्माण होते. ॥२॥

ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ॥
अगं अहो भाऊ सरप्राईज बघा.

ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥
मी माझी संदिग्धता मारून देवाला माझ्या हृदयात वसवले आहे.

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
हे नाव खूप अनमोल आहे आणि ते कोणत्याही किंमतीला विकत घेता येत नाही.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥
गुरूंच्या कृपेनेच हा येतो आणि मनात वास करतो ॥३॥

ਸਭ ਮਹਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥
सर्व प्राणिमात्रांमध्ये एकच देव वास करतो आणि.

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
गुरूंच्या उपदेशाने ते हृदयातच प्रकट होते.

ਸਹਜੇ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥
ज्याने भगवंताला स्वाभाविकपणे ओळखले आहे.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥
हे नानक! त्यांना हरिचे नाम प्राप्त झाले आणि त्यांचे मन तृप्त झाले॥४॥१॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
धनसारी महाल ३॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥
हरि नामाची संपत्ती अत्यंत शुद्ध आणि अमर्याद आहे.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
या संपत्तीचे भांडार मी गुरूंच्या शब्दाने भरले आहे.

ਨਾਮ ਧਨ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਸਭ ਬਿਖੁ ਜਾਣੁ ॥
नाव आणि संपत्तीशिवाय इतर सर्व संपत्तीला विष समजा.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਲੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥
मनुष्य गर्विष्ठ होऊन भ्रमाच्या आगीत जळत राहतो ॥१॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਕੋਇ ॥
गुरूद्वारे हरिचे सार दुर्लभ व्यक्तीच चाखते.

ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
तो सदैव रात्रंदिवस आनंदात राहतो आणि पूर्ण भाग्यानेच हरि नामाची प्राप्ती होते. ॥१॥रहाउ॥

ਸਬਦੁ ਦੀਪਕੁ ਵਰਤੈ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥
ब्रह्म शब्दाच्या रूपातील हा दिवा आकाश, पाताळ आणि पृथ्वी या तिन्ही लोकांमध्ये ज्ञानाच्या रूपाने प्रकाशमान आहे.

ਜੋ ਚਾਖੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥
याचा आस्वाद घेणारा माणूस शुद्ध होतो.

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥
या पवित्र नामाने मनातील अहंकाराची घाण दूर होते.

ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥
भगवंताच्या खऱ्या भक्तीने मनुष्य सदैव सुखी राहतो ॥२॥

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਲੋਗੁ ॥
ज्याने हरी रस चाखला तो हरीचा सेवक झाला.

ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਹਰਖੁ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ॥
तो नेहमी आनंदी असतो आणि त्याला कधीही चिंता नसते.

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਅਵਰਾ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਵੈ ॥
तो स्वतः मायेच्या बंधनातून मुक्त होतो आणि इतरांनाही मुक्त करतो.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥
तो हरीचे नामस्मरण करतो आणि त्याला हरिकडूनच आनंद मिळतो.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੁਈ ਬਿਲਲਾਇ ॥
गुरूशिवाय सारे जग दु:खात शोक करीत असते.

ਅਨਦਿਨੁ ਦਾਝਹਿ ਸਾਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥
ती रात्रंदिवस तृष्णेच्या आगीत जळते आणि तिला शांती मिळत नाही.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ॥
तथापि, एकदा गुरू मिळाला की सर्व इच्छा नाहीशा होतात.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥
नानक नामानेच सुख-शांती प्राप्त होते॥४॥२॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
धनसारी महाल ३॥

ਸਦਾ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥
जीव त्याच्या नामाचा जप करत राहतात आणि या नामाची संपत्ती सदैव जीवाच्या हृदयात वास करते.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਿਨਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥
सर्व प्राणिमात्रांचे पालनपोषण करणारा देव.

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਏ ॥
देव त्यांच्या मांडीत मोक्ष ठेवतो.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੧॥
जे लोक हरिच्या नामात लीन राहतात आणि त्यातच एकाग्र होतात.॥१॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥
गुरूची सेवा करून प्रत्येक मनुष्य हरिच्या नावाने संपत्ती प्राप्त करतो.

ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
जो हरीच्या नामाचे चिंतन करतो, त्याच्या हृदयात ज्ञानाचा प्रकाश होतो. ॥१॥रहाउ॥.

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੂੜਾ ਧਨ ਪਿਰ ਹੋਇ ॥
हिरव्या प्रेमाचा हा खोल रंग केवळ परमेश्वराच्या पतीच्या जिवंत स्त्रीला लागू होतो.

ਸਾਂਤਿ ਸੀਗਾਰੁ ਰਾਵੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
जो शांतीला तिचा शोभा बनवतो.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥
कोणताही मनुष्य अहंकारात देव शोधू शकत नाही आणि.

ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥
मूळ परमेश्वराला विसरुन तो जन्म वाया घालवतो.॥ २॥

ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ ॥
शांती, आनंद आणि आनंद देणारे शब्द गुरूकडूनच मिळतात.

ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥
गुरूची खरी सेवा केल्याने मन नामात लीन होते.

ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥
जो मनुष्य शब्दाची प्राप्ती करतो तो नेहमी आपल्या प्रिय परमेश्वराचे चिंतन करत राहतो.

ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥੩॥
अशा रीतीने तो सत्याच्या नामाने परमेश्वराच्या दरबारात गौरव प्राप्त करतो.॥३॥

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਇ ॥
तो सृष्टिकर्ता देव सर्व युगात अस्तित्वात आहे.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥
त्याने आपली करुणा दाखवली तर जीव त्याच्याशी एकरूप होतो.

ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
गुरुवाणीतून माणूस भगवंताला आपल्या मनात वास करतो.

ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੪॥੩॥
हे नानक! जे सत्याच्या प्रेमात तल्लीन होतात, त्यांना परमेश्वर स्वतःच स्वतःशी जोडतो॥४॥३॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਤੀਜਾ ॥
धनसारी महाल तिसरी तीजा.

ਜਗੁ ਮੈਲਾ ਮੈਲੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇ ॥
हे जग अपवित्र आहे आणि जीवही अपवित्र होतात. द्वैताने मोहित होऊन ते जन्म घेतात आणि मरतात.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਭ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥
द्वैताच्या जाळ्यात अडकून सारे जग उद्ध्वस्त झाले आहे.

ਮਨਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥
स्वार्थी माणूस दुखावतो आणि त्याचा आदर गमावतो॥१॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥
गुरूंच्या सेवेने मनुष्य शुद्ध होतो.

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਪਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
नाव त्याच्या मनात वास करते आणि त्याचा आदर अधिक चांगला होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥
गुरुमुख लोक भगवंताचा आश्रय घेऊन भवसागातून पार पडले आहेत.

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥
जो राम नामात तल्लीन असतो तो चित्ताने भक्ती करतो.

ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਜਨੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥
भगवंताची पूजा करूनच भक्तांची कीर्ती प्राप्त होते.

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥
सत्यात मग्न राहून ते सहज आनंदात विलीन होतात. ॥२॥

ਸਾਚੇ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜਾਣੁ ॥
सत्या नावाचा एक दुर्मिळ ग्राहक जाणून घ्या.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੁ ॥
गुरूंच्या शब्दांतून स्वतःला ओळखा.

ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥
हरी नावाची राशी खरी आहे आणि त्याचा व्यवसायही खरा आहे.

ਸੋ ਧੰਨੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਸੁ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥
धन्य तो माणूस ज्याला परमेश्वराच्या नावावर प्रेम आहे. ॥३॥

ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥
त्या खऱ्या परमेश्वराने सत्याच्या नावाने कोणालातरी नेमले आहे आणि.

ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥
तो फक्त सर्वोत्तम भाषण आणि शब्द पाठ करतो.

ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੪॥
त्या खऱ्या परमेश्वराची उपासनाही खरी आहे. हे नानक! भगवंताचे नाम माणसाला सुंदर बनवते ॥४॥४॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
धनसारी महाल ३॥

ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
जे देवाचे स्मरण करतात त्यांच्यासाठी मी स्वतःचा त्याग करतो.

ਤਿਨ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਉ ॥
त्यांच्या हृदयात आणि मुखात सदैव फक्त सत्यनाम राहते, म्हणजेच ते त्यांच्या हृदयातून आणि मुखातून फक्त सत्यनामाचा जप करत राहतात.

ਸਾਚੋ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਿਹੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
परम सत्याचा विचार केल्याने परमेश्वर दुःखापासून दूर जातो.

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥
सत्याच्या नावाने भगवंत मनात येतो आणि वास करतो.

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ॥
गुरूंची वाणी ऐकून मनुष्य आपल्या मनातील अहंकाराची घाण दूर करतो.

ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याच्या मनात सहज हरीचे नाव आठवते. ॥१॥रहाउ॥

ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥
तो खोटेपणा, कपट आणि तहान यांची आग विझवतो आणि.

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
त्याच्या मनात शांतता आणि सहज आनंद मिळतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਤਾ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥

जो माणूस आपल्या गुरूच्या इच्छेनुसार वागतो त्याच्या मनातून अहंकार निघून जातो.

ਸਾਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥

तो भगवंताची स्तुती करत राहतो आणि सत्याची प्राप्ती करतो. ॥२॥

ਨ ਸਬਦੁ ਬੂਝੈ ਨ ਜਾਣੈ ਬਾਣੀ ॥

मनमुखाला ना शब्दाचे गूढ कळले ना वाणी कळली.

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥

अज्ञानी मनमुखाचे संपूर्ण आयुष्य दुःखात गेले.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

सतगुरु भेटले तर सुखाची प्राप्ती होते.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥

कारण गुरु मनातून अहंकार नाहीसे करतो ॥३॥

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥

सर्वांचा दाता एकच देव आहे, मग मी कोणाची प्रार्थना करावी?

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥

जर त्याने मला आशीर्वाद दिला तर मी त्याच्याशी शब्दांद्वारे समेट करू शकतो.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥

मग मी माझ्या खऱ्या प्रियकराला भेटेन आणि त्याचे गुणगान गाईन.

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵਾ ॥੪॥੫॥

हे नानक! माझी इच्छा आहे की एक सत्यवादी बनून मी त्या परम सत्य परमेश्वराला प्रसन्न करावे. ॥४॥ ५॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

धनसारी महाल ३॥

ਮਨੁ ਮਰੈ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥
जेव्हा मन दुर्गुणांपासून मुक्त होते, तेव्हा आसक्ती आणि ममताही नाहीशी होते.

ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥
मनाला वश केल्याशिवाय देव कसा सापडेल?

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਰੈ ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
हे मन मारण्याचे औषध दुर्मिळ माणसालाच माहीत असते.

ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥
केवळ शब्दांनीच इंद्रियविकारांपासून मन मरते हे केवळ त्या व्यक्तीलाच कळते॥१॥.

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥
ज्याला देव क्षमा करतो त्यालाच गौरव प्राप्त होतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या कृपेने हरीचे नाम येते आणि मनात वास करते. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥
जेव्हा माणूस गुरुमुख होऊन सत्कर्म करतो.

ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥
त्याला या मनाची जाणीव आहे.

ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥
अहंकाराच्या दारूने मन मादक झाले आहे आणि हत्तीसारखे अहंकारी झाले आहे.

ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥
पण गुरू या नामरूपी मनाला नामरूपाने अंकुश देऊन पुनरुज्जीवित करून भक्ती आणि नामाच्या स्मरणात घालणार आहेत ॥२॥

ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥
दुर्मिळ व्यक्तीच या असाध्य मनावर नियंत्रण ठेवू शकते.

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥
हे मन चंचल आहे! कोणी स्थिर केले तर ते शुद्ध होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥
जेव्हा गुरुमुखाने हे मन आपल्या ताब्यात घेतले.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥੩॥
या मनाने स्वतःमध्ये असलेला अहंकार आणि विकार सोडला आहे.॥३॥

ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਖਿਅਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥
ज्यांना देवाने सुरुवातीपासूनच स्वतःमध्ये विलीन केले.

ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥
कधीही विभक्त होऊ नका आणि त्याच्या शब्दात गढून जा.

ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ॥
देवाला स्वतःची कला माहित आहे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੬॥
हे नानक! केवळ गुरुमुख नामातला फरक ओळखतो॥८॥६॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
धनसारी महाल ३॥

ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਸੰਚਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥
मूर्ख आणि असंस्कृत लोक नाशवंत संपत्ती जमा करत राहतात.

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਅੰਧ ਗਾਵਾਰ ॥
असे अज्ञानी व अडाणी लोक भरकटले आहेत.

ਬਿਖਿਆ ਕੈ ਧਨਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥
खोटे पैसे नेहमीच त्रास देतात.

ਨਾ ਸਾਥਿ ਜਾਇ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥
ती व्यक्तीला साथ देत नाही आणि त्यातून काही साध्य होत नाही॥१॥

ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥
खरी संपत्ती गुरूंच्या शिकवणीनेच मिळते.

ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਫੁਨਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥
खोटी नाशवंत संपत्ती नेहमीच येते आणि जाते. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਸਭਿ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥
बुद्धीहीन प्राणी भरकटत राहतात आणि ते सर्व अशिक्षित लोक मरत राहतात.

ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ਨ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥
ते अस्तित्वाच्या महासागरात बुडतात, ते या बाजूलाही पोहोचू शकत नाहीत.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥
ज्यांना निखळ भाग्याने गुरू भेटतात.

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥੨॥
ते सत्याच्या नामात लीन होऊन रात्रंदिवस वैराग्य राहतात ॥२॥

ਚਹੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥
चारही युगात खरे बोलणे हे अमृतसारखे असते आणि.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥
पूर्ण भाग्यानेच आत्मा हरिच्या नामात लीन होतो.

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਤਰਸਹਿ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥
सिद्ध साधक आणि सर्व लोक भगवंताच्या नामासाठी तळमळत राहतात.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥
पण कीर्ती मात्र दुर्दैवानेच मिळते. ॥३॥

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਊਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥
एकच ईश्वर सत्य आहे आणि सर्व काही त्या सत्याचे रूप आहे. तो ब्रह्म श्रेष्ठ आहे पण त्याला दुर्लभ माणूसच ओळखतो.

ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥
परमात्मा, परम सत्य, मनुष्याला त्याच्या नावाची स्थापना करतो.

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥੪॥੭॥
हे नानक! तो स्वतः सर्वांना पाहतो आणि स्वत:च मनुष्याला सत्याच्या नावात गुंतवून ठेवतो ॥४॥७॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
धनसारी महाल ३॥

ਨਾਵੈ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
देवाच्या नामाचे मूल्य आणि विस्तार व्यक्त करता येत नाही

ਸੇ ਜਨ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਇਕ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ते भक्त खूप भाग्यवान आहेत ज्यांनी आपले नाव एका नावात ठेवले आहे.

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
गुरूंचे मत खरे असते आणि त्यांचे ज्ञानही खरे असते.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥
मनुष्याला ज्ञान देऊन, तो स्वतः त्याला क्षमा करतो॥१॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਜੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਣਾਏ ॥
हरी हे नाव एक अद्भुत अवर्णनीय ध्वनी आहे आणि हे नाम भगवान स्वतः जीवांना सांगतात.

ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਚਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कलियुगात गुरुमुखालाच हे नाम प्राप्त होते .॥१॥रहाउ॥

ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੂਰਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
आपण मूर्ख प्राणी आहोत आणि आपल्या मनात फक्त मूर्खपणा आहे.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥
आपण आपली सर्व कामे अहंकारातून करतो पण.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥
गुरूच्या कृपेनेच मनातून अहंकार दूर होतो.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥
तो परमेश्वर स्वतः क्षमा करतो आणि आत्म्याला स्वतःशी जोडतो॥२॥.

ਬਿਖਿਆ ਕਾ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
कामुक दुर्गुणांची संपत्ती माणसाच्या मनात खूप अभिमान निर्माण करते.

ਅਹੰਕਾਰਿ ਡੂਬੈ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥
त्यामुळे तो अहंकारात बुडतो आणि त्याला दर्ग्यात मान मिळत नाही.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
पण स्वाभिमान बाजूला ठेवून तो नेहमी आनंदी राहतो.

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੩॥
मनुष्य आपल्या गुरूच्या शिकवणीतून सत्याचे गुणगान गातो॥३॥

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥
तो सृष्टिकर्ता देव स्वतः सर्व गोष्टींचा निर्माता आहे आणि.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
त्याच्याशिवाय जगात दुसरा कोणीच नाही.

ਜਿਸੁ ਸਚਿ ਲਾਏ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥
ज्या व्यक्तीला भगवान स्वतः सत्यनामात गुंतवून घेतात तो सत्यनामात गुंतलेला असतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ॥੪॥੮॥
हे नानक नामाने जीव सदैव परलोकात सुखी राहतो ॥४॥८॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੪
रागु धनसिरी महाला ३ घरु

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਮ ਭੀਖਕ ਭੇਖਾਰੀ ਤੇਰੇ ਤੂ ਨਿਜ ਪਤਿ ਹੈ ਦਾਤਾ ॥
हे देवा! मी तुझ्या दरबारात भिक्षा मागणारा भिकारी आहे आणि तूच माझा स्वामी आणि सर्वांना देणारा आहेस.

ਹੋਹੁ ਦੈਆਲ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਮੰਗਤ ਜਨ ਕੰਉ ਸਦਾ ਰਹਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥
हे सर्वशक्तिमान देवा! माझ्यावर कृपा कर आणि तुझे नाव मला भिक्षा दे, जेणेकरून मी तुझ्या प्रेमाच्या रंगात सदैव मग्न राहू शकेन.॥१॥

ਹੰਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ॥
हे खरे देवा! मी तुझ्या नावाने बलिदान देतो.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭਨਾ ਕਾ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या जगाचा, मायेचा आणि सर्व जीवांचा निर्माता तूच आहेस आणि तुझ्याशिवाय दुसरा सर्वशक्तिमान नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਬਹੁਤੇ ਫੇਰ ਪਏ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਅਬ ਕਿਛੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥
हे परमपिता! मी कंजूष असून, अनेक जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून गेलो आहे, आता माझ्यावर जरा दया करा.

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਐਸੀ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥੨॥
माझ्यावर दया कर आणि मला तुझे दर्शन दे, एवढीच माझ्यावर कृपा कर. ॥२॥

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਪਟ ਖੂਲ੍ਹੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥
नानक म्हणतात की भ्रमाचे दरवाजे उघडले आहेत आणि गुरुच्या कृपेने सत्य कळले आहे.

ਸਾਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹੈ ਭੀਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥੧॥੯॥
माझ्या हृदयात परमेश्वराप्रती खरे प्रेम निर्माण झाले आहे आणि माझे मन गुरूमुळे तृप्त झाले आहे॥४॥१॥९॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ
धनसारी महाला ४ घरु १ चौपदे

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੀ ॥
हे परमेश्वरा! तुझी उपासना करणाऱ्या संत आणि भक्तांची सर्व पापे तू दूर करतोस

ਹਮ ਊਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਰਖੁ ਸੰਗਤਿ ਤੁਮ ਜੁ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥
हे माझ्या प्रभू! माझ्यावर कृपा कर आणि मला त्या सामंजस्यात ठेव जो तुला प्रिय आहे.॥१॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥
हे देवा! मी तुझा महिमा व्यक्त करू शकत नाही.

ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਨੀਰਿ ਡੁਬਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
आम्ही पापी दगडांसारखे पाण्यात बुडत आहोत, तुझ्या कृपेने आम्हाला पापी दगडांचे रक्षण कर. ॥१॥रहाउ॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਲਾਗੇ ਬਿਖੁ ਮੋਰਚਾ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਸਵਾਰੀ ॥
अशा रीतीने मी साधूंच्या संगतीत जाऊन माझे मन अनेक जन्मांच्या मायेच्या युद्धातून मुक्त केले आहे.

ਜਿਉ ਕੰਚਨੁ ਬੈਸੰਤਰਿ ਤਾਇਓ ਮਲੁ ਕਾਟੀ ਕਟਿਤ ਉਤਾਰੀ ॥੨॥
जसे सोने अग्नीत तापवून त्याची सर्व घाण कापून काढली जाते ॥२॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥
मी रात्रंदिवस हरिचे नामस्मरण करीत असतो आणि हरिचे नामस्मरण करून मी हरीला माझ्या हृदयात वास करतो.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜਗਿ ਪੂਰਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੩॥
भगवंताचे हरी हरी नाम हे या जगात पूर्ण औषध आहे आणि हरी नामाचा जप करून मी माझा अहंकार मारला आहे ॥३॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੀ ॥
हरी परमेश्वर अमर्यादपणे सर्वशक्तिमान आणि अगम्य आणि गहन ज्ञानाने असीम आहे.

ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੪॥੧॥
हे जगाच्या जीव! तुझ्या सेवकावर दया कर आणि दास नानकांचा मान राख.॥४॥१॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
धनसारी महाल ४॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਤਿਨ ਕਾ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੀ ॥
हरीच्या संतांनी हरिचाच नामजप केला आहे, त्यामुळे त्यांचे दु:ख, संभ्रम आणि भीती नाहीशी झाली आहे.

ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥੧॥
त्यांनी स्वतः त्यांची पूजा करून घेतली आहे आणि गुरूंच्या उपदेशाने त्यांच्या मनात सत्याचा साक्षात्कार झाला आहे.॥१॥

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥
जो हरिच्या नामात तल्लीन आहे तोच खरा एकांत आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याने हरीची हरीची कथा ऐकली ज्यामुळे त्याचे मन प्रसन्न झाले आणि आपल्या गुरूंच्या उपदेशाने तो भगवंताशी एकरूप झाला. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ੍ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਾਂਗੀ ॥
हे भगवान हरी! तू स्वतः संतांची जात आहेस. तू माझा स्वामी आहेस आणि मी तुझी बाहुली आहे.

ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਤੈਸੇ ਬੁਲਗ ਬੁਲਾਗੀ ॥੨॥
हे परमेश्वरा! तू दिलेल्या सल्ल्यानुसार आम्ही शब्द बोलतो.॥२॥

ਕਿਆ ਹਮ ਕਿਰਮ ਨਾਨ੍ ਨਿਕ ਕੀਰੇ ਤੁਮ੍ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਾਗੀ ॥
हे परमेश्वरा! आम्ही काय जीव आहोत, आम्ही लहान किडे आणि लहान कीटक आहोत आणि

तुम्ही एक महान मनुष्य आहात.

ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਅਭਾਗੀ ॥੩॥
मी तुमचा वेग आणि तुमचा विस्तार वर्णन करू शकत नाही. मग मी, नशीबवान, तुला कसा भेटू शकतो? ॥३॥

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਹਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀ ॥
हे माझ्या हरी प्रभू स्वामी! मला तुमच्या सेवेत तल्लीन होण्यासाठी आशीर्वाद द्या.

ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਥਾਗੀ ॥੪॥੨॥
नानकांनी विनंती केली की हे प्रभो, मला तुझ्या दासांचा दास कर कारण मी सदैव हरीची कथा सांगत असतो. ॥४॥२॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
धनसारी महाल ४॥

ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਸਤਗੁਰੁ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਜੋ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਨੀ ॥
हरीचे संत सत्गुरु हाच खरा पुरुष जो हरीचे वचन सांगत राहतो.

ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁਣੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੧॥
जो हरिचे वचन ऐकतो व ऐकतो त्याला मोक्ष प्राप्त होतो मी त्या महापुरुषाला सदैव त्याग करतो ॥१॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥
हे हरिच्या संतांनो! आपल्या कानांनी हरीची कीर्ती ऐका.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर तुम्ही क्षणभर सुद्धा हरि कथा ऐकली तर तुमची सर्व घातक पापे नष्ट होतील. ॥१॥रहाउ॥

ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਾਧੁ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਾਨੀ ॥
ज्यांना असे संत-मुनी सापडले ते महापुरुष झाले.

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮੰਗਹ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਹਰਿ ਲੋਚ ਲੁਚਾਨੀ ॥੨॥
हे स्वामी स्वामी! मला त्या संतांच्या चरणांची धूळ हवी आहे आणि तुला भेटण्याची तीव्र इच्छा आहे ॥२॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਿਨ ਜਪਿਓ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥
माझे स्वामी हरी प्रभू हे फळ देणारे वृक्ष आहेत. ज्याने जप केला तो तृप्त होतो.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਭ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਭੁਖਾਨੀ ॥੩॥
हरिनामामृत पिऊन तो तृप्त होतो आणि त्याची सर्व भूक नाहीशी होते ॥३॥

ਜਿਨ ਕੇ ਵਡੇ ਭਾਗ ਵਡ ਊਚੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜਪਾਨੀ ॥
ज्यांच्याकडे सर्वात जास्त भाग्य आहे त्यांनीच हरी जप केला आहे.

ਤਿਨ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨੀ ॥੪॥੩॥
नानक म्हणतात की हे प्रभू हरी प्रभू! मला त्यांच्या सहवासात सामील करून घे आणि मला दासांचा दास कर.॥४॥३॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
धनसारी महाल ४॥

ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਅੰਧ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਰਾਤੇ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥
आपण आंधळे आहोत, अज्ञानी आहोत आणि विषारी दुर्गुणांमध्ये मग्न आहोत, मग गुरूचा मार्ग कसा चालवायचा?

ਸਤਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮ ਲਾਵੈ ਆਪਨ ਪਾਲੀ ॥੧॥
आनंद देणाऱ्या सतगुरुंनी आपल्यावर दया केली तर ते आपल्याला स्वतःशी जोडतील ॥१॥

ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਚਲਹੁ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥
हे गुरसिख मित्रांनो! गुरूच्या मार्गाचा अवलंब करा.

ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरू जे काही सांगतात ते चांगले म्हणून स्वीकारा. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਬੇਗਿ ਬੇਗਾਲੀ ॥
हे संत आणि हरीच्या बंधूंनो! त्वरीत गुरूच्या सेवेत सामील व्हा.

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਖਰਚੁ ਹਰਿ ਬਾਧਹੁ ਮਤ ਜਾਣਹੁ ਆਜੁ ਕਿ ਕਾਲ੍ਹੀ ॥੨॥
गुरूची सेवा केल्यानंतर, हरिनामाच्या रूपात प्रवासासाठी लागणारा खर्च सोबत घ्या कारण आज की उद्या तुम्हाला हे जग सोडून जावे लागेल हे माहीत नाही॥२॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਜਪਣਾ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਚਲੈ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥
हे हरीच्या संतांनो! हरीचे नामस्मरण करा, हरीचे संत त्यांच्या इच्छेनुसारच वागतात.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੇਲ ਕੇਲਾਲੀ ॥੩॥
ज्यांनी हरिचा जप केला ते हरिचे रूप झाले आणि करमणूक करणारा विनोदी परमेश्वर प्राप्त झाला ॥३॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਿ ਲੋਚ ਲੋੁਚਾਨੀ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਲੀ ॥
मला हरिचे नामस्मरण करण्याची तीव्र इच्छा आहे, हे बनवारी माझ्यावर दया करा.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਰਾਲੀ ॥੪॥੪॥
नानक विनंती करतात की हे हरी, मला संतांच्या संगतीत सामील करा, मी संतांच्या चरणी धूळ मागतो. ॥४॥ ४॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
धनसारी महाल ४॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਭਏ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬਿਲਲ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥
हे भगवान हरी! तुझे हरि नाम स्वाती थेंब झाले आहे आणि मी चातक ते प्यायला आसुसलो आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਖਾਤੀ ॥੧॥
हे भगवान हरी! तू माझ्यावर आशीर्वादाचा वर्षाव कर आणि क्षणभर माझ्या तोंडात हरीच्या नावाचा एक स्वाती थेंब टाक.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਇਕ ਰਾਤੀ ॥
अरे भाऊ, मी त्या हरिशिवाय क्षणभरही राहू शकत नाही.

ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ ਅਮਲੀ ਮਰਿ ਜਾਈ ਹੈ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਮ ਮਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याप्रमाणे व्यसनी व्यसनी नशाशिवाय मरतो, त्याचप्रमाणे मी हरिशिवाय मरतो. ॥रहाउ॥

ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਵਰ ਅਤਿ ਅਗਾਹ ਹਮ ਲਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਅੰਤੁ ਮਾਤੀ ॥
हे देवा! तू समुद्रासारखा खोल आहेस आणि मी तुझ्या अंतापर्यंत क्षणभरही पोहोचू शकत नाही.

ਤੂ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਨ ਗਾਤੀ ॥੨॥
हे परमेश्वरा! तू पलीकडे आहेस आणि अमर्याद आहेस; ॥२॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ॥
हरीच्या संतांनी हरिचा नामजप केला आणि गुरुप्रेमाच्या गहिरे लाल रंगात मग्न झाले.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਅਤਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਊਤਮ ਪਾਤੀ ॥੩॥
हरिवरील भक्तीमुळे तो अत्यंत सुंदर झाला आहे आणि हरिचा जप केल्याने त्याला मोठी कीर्ती प्राप्त झाली आहे ॥३॥

ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਬਨਾਵੈ ਭਾਤੀ ॥
देव स्वतःच स्वामी आहे, स्वतःच सेवक आहे आणि तो स्वतःच भक्तीची पद्धत निर्माण करतो.

ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਭਗਾਤੀ ॥੪॥੫॥
हे हरिनानक! मी तुझ्याकडे शरण आलो आहे, म्हणून तुझ्या भक्ताचा मान राख. ॥४॥ ५॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
धनसारी महाल ४॥

ਕਲਿਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ਕਿਵ ਛੂਟਹ ਹਮ ਛੁਟਕਾਕੀ ॥
हे भावा! मला कलियुगाचा धर्म सांगा, मला मायेच्या बंधनातून मुक्त व्हायचे आहे, मग मी मुक्त कसा होणार?

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਬੇੜੀ ਹਰਿ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਤਰੈ ਤਰਾਕੀ ॥੧॥
हरिचा जप म्हणजे नाव आणि ज्याने हरिचा जप केला तो तरणा बनून अस्तित्त्वाचा सागर पार करतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਜੀ ਲਾਜ ਰਖਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ॥
हे देवा! तुझ्या सेवकाच्या सन्मानाचे रक्षण कर.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਾਵਹੁ ਅਪਨਾ ਹਮ ਮਾਗੀ ਭਗਤਿ ਇਕਾਕੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
मला तुझे नामस्मरण करायला लाव. मला तुझ्याकडून फक्त तुझी भक्ती हवी आहे.॥रहाउ॥.

ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਬਚਨਾਕੀ ॥
ज्यांनी हरी शब्दाचा जप केला आहे तेच खरे तर हरीचे सेवक आहेत आणि ते हरीला प्रिय आहेत.

ਲੇਖਾ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤਿ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਛੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ ॥੨॥
यमराजाचा उरलेला वृत्तांत, जो चित्रा गुप्ताने त्याच्या कर्माबद्दल लिहिला होता, तो खोडला गेला आहे. ॥२॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ॥
ऋषीमुनींच्या संगतीत सामील होऊन हरीच्या संतांनी आपल्या मनात हरीचे नामस्मरण केले आहे.

ਦਿਨੀਅਰੁ ਸੂਰੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਨੀ ਸਿਵ ਚਰਿਓ ਚੰਦੁ ਚੰਦਾਕੀ ॥੩॥
हरिच्या नामाने त्याच्या हृदयातील सूर्याच्या रूपाने कामनाचा अग्नी विझला आणि त्याच्या हृदयात शीतल चांदणे उत्पन्न झाले ॥३॥

ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਰੀ ॥
हे परमेश्वरा! तू महापुरुष आहेस आणि जगात अगम्य आणि सर्वव्यापी आहेस.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਕਰਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਸਾਰੀ ॥੪॥੬॥
हे प्रभो! नानकांवर दया कर आणि त्याला तुझ्या दासांचा दास कर.॥४॥६॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ
धनसारी महाला ४ घरु ५ दुपदे.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਉਰ ਧਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੁਰਾਰਿ ਰਮੋ ਰਮੁ ਮਨਮੋਹਨ ਨਾਮੁ ਜਪੀਨੇ ॥
मनाला मोहित करणाऱ्या रामाला हृदयात ठेवा आणि त्याचाच विचार करा आणि त्याचेच नामस्मरण करा.

ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥੧॥
जगाचा स्वामी अदृश्य, अदृश्य आणि अथांग आहे आणि पूर्ण गुरूंनी त्याला माझ्या हृदयात प्रकट केले आहे.

ਰਾਮ ਪਾਰਸ ਚੰਦਨ ਹਮ ਕਾਸਟ ਲੋਸਟ ॥
राम पारस आणि चंदन आहे पण मी लाकूड आणि लोखंड आहे.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਰੀ ਸਤਸੰਗੁ ਭਏ ਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਚੰਦਨੁ ਕੀਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा मी त्या हरीला त्यांच्या सत्संगातून भेटलो तेव्हा त्यांनी माझे रूपांतर सोने आणि चंदनात केले. ॥१॥रहाउ॥

ਨਵ ਛਿਅ ਖਟੁ ਬੋਲਹਿ ਮੁਖ ਆਗਰ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਵ ਨ ਪਤੀਨੇ ॥
अनेक विद्वान व्याकरणाचे नऊ प्रकार आणि सहा शास्त्रे याविषयी तोंडी बोलत राहतात, पण माझा प्रभू यावर प्रसन्न होत नाही.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਇਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭੀਨੇ ॥੨॥੧॥੭॥
नानक म्हणतात हरिचे चिंतन सदैव अंत:करणात करत राहा, याने माझा प्रभू प्रसन्न होतो ॥२॥१॥७॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
धनसारी महाल ४॥

ਗੁਨ ਕਹੁ ਹਰਿ ਲਹੁ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਇਵ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥
अशा प्रकारे भगवंताची स्तुती करा, त्याची प्राप्ती करा, गुरूंची सेवा करा आणि अशा प्रकारे हरिचे नामस्मरण करत राहा.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਭਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥
अशा रीतीने हरिच्या दरबारात तुम्ही चांगले दिसाल, मग तुम्ही पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात येणार नाही आणि त्या परम सत्याच्या प्रकाशात विलीन व्हाल. ॥१॥

ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਹੋਹਿ ਸਰਬ ਸੁਖੀ ॥
हे माझ्या मन! हरीचे नामस्मरण कर म्हणजे तू सर्वत्र आनंदी होशील.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਚ ਸਭਨਾ ਤੇ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਛਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हरीची कीर्ती सर्व धार्मिक कार्यांपेक्षा श्रेष्ठ आणि श्रेष्ठ आहे आणि हरीची सेवा केल्याने यमापासून मुक्तता होईल.॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਕੀਨੀ ਗੁਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਨੀ ਤਬ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥
जेव्हा कृपानिधी हरीने मला आशीर्वाद दिला आणि गुरूंनी मला हरी भक्तीची भेट दिली तेव्हा मी हरीच्या प्रेमात पडलो.

ਬਹੁ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਏ ਹੈ ਸਖਾਈ ॥੨॥੨॥੮॥
हे नानक! मी माझ्या सर्व चिंता विसरून हरीचे नाम हृदयात घेतले आहे आणि आता हरि माझा मित्र झाला आहे. ॥२॥ २॥ ८॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
धनसारी महाल ४॥

ਹਰਿ ਪੜੁ ਹਰਿ ਲਿਖੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਾਉ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥
हरीचे नाम वाचा, हरी हरी लिहा, हरीचा जप करा आणि हरीची स्तुती करा कारण तोच तुम्हाला जीवनसागर पार करण्यास मदत करू शकतो.

ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹੋਇ ਸੰਤੁਸਟੁ ਇਵ ਭਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥
त्याचे मन, शब्द आणि अंतःकरणाने ध्यान करा, भगवंत संतुष्ट होतो, म्हणून असे नामस्मरण करत राहा.॥१॥

ਮਨਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਗਦੀਸ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਮੀਤ ॥
मनाने भगवंताचा नामजप करत राहा, हे महान संतांच्या संगतीत केले पाहिजे.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
त्या बनवारी भगवंताची कीर्ति गा, तो रात्रंदिवस सदैव प्रसन्न राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਬ ਭਇਓ ਮਨਿ ਉਦਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥
जेव्हा देवाने माझ्यावर दया केली तेव्हा माझ्या मनात आनंद झाला. हरिचे नामस्मरण करून मी मुक्त झालो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਇ ਪਰਿਓ ਹੈ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥੩॥੯॥
हे महाराज! हरिनानकांचा मान राखा, मी तुमच्या आश्रयाला आलो आहे. ॥२॥ ३॥ ९॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
धनसारी महाल ४॥

ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਬੁਧ ਤੇਤੀਸ ਕੋਟਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਭਿ ਚਾਹਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥
हे देवा! चौऱ्यासी सिद्ध बुद्ध, तेहतीस कोटी देव आणि ऋषी हे सर्व तुझ्या नामाची पूजा करतात.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਭਾਉ ॥੧॥
परंतु यापैकी गुरूच्या कृपेने नामाची देणगी दुर्मिळ व्यक्तीलाच मिळते, ज्यांच्या कपाळावर देवप्रेमाचा अग्रलेख पहिल्यापासूनच असतो.

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਤਮ ਕਾਮ ॥
हे माझ्या मन! रामनामाचा जप कर, कारण हरिचे गुणगान गाणे हे श्रेष्ठ कार्य आहे.

ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! जे तुझी स्तुती गातात आणि ऐकतात त्यांना मी सदैव समर्पित करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਉ ॥
हे माझ्या भगवान हरी! तूच प्राणिमात्रांचे पालनपोषण करणारा आहेस, तू मला जे काही देतोस तेच मला मिळते.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਕਾ ਹੈ ਚਾਉ ॥੨॥੪॥੧੦॥
हे दयाळू! कृपा करून नानकांना तुझ्या नामाचे वरदान द्या कारण त्यांना केवळ हरिसिमरनच प्रिय आहे.॥२॥४॥१०॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
धनसारी महाल ४॥

ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਪੂਜਣ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਸਭਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਊਤਮ ਬਾਨੀ ॥
सर्व शीख सेवक गुरूंच्या सहवासात उपासनेसाठी येतात आणि एकत्र हरीचे सुंदर शब्द गातात.

ਗਾਵਿਆ ਸੁਣਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥੧॥
परंतु भगवंताने गायलेली व ऐकलेली कीर्ती ज्यांनी सतगुरुंची आज्ञा पूर्ण सत्य मानून स्वीकारली आहे त्यांनाच आशीर्वाद मिळतो.॥१॥

ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਭਵਜਲ ਤੀਰਥਿ ॥
हे बंधू! हरीचे गुणगान गा कारण हरी हे पवित्र तीर्थक्षेत्र आहे जे तुम्हाला अस्तित्वाचा सागर पार करण्यास मदत करते.

ਹਰਿ ਦਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਤ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਕਥਾ ਜਿਨ ਜਨਹੁ ਜਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे संतांनो! ज्यांना हरिच्या दरबारात हरी कथेचा महिमा समजला आहे त्यांचे वचन श्रेष्ठ मानले जाते.॥१॥रहाउ॥

ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੀ ॥
ते हरी प्रभू स्वतः गुरु आणि शिष्य आहेत आणि चमत्कार करणारे आहेत.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਈ ਹਰਿ ਮਿਲਸੀ ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਓਹਾ ਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥੨॥੫॥੧੧॥
हे नानक! हरीला तोच माणूस सापडतो ज्याला तो स्वतःशी एकरूप करतो आणि तोच त्याला आवडतो जो भगवंताचे स्मरण सोडून इतर सर्व गोष्टींचा त्याग करतो॥२॥५॥११॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
धनसारी महाल ४॥

ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕਾਮਧੇਨਾ ॥

कामधेनू ज्याच्या ताब्यात आहे तो देव आपल्या भक्तांच्या सर्व इच्छा पूर्ण करतो आणि सर्व सुख प्रदान करतो.

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥

हे माझ्या आत्म्या! तू अशा भगवंताचे चिंतन कर, तरच तुला सर्व सुख प्राप्त होईल॥१॥

ਜਪਿ ਮਨ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥
हे माझ्या मन! भगवंताचे नाम नेहमी खरे असते, म्हणून खऱ्या नामाचाच जप कर.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਈ ਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
परमात्मा निरंजन यांचे रोज ध्यान केले तर या लोकात आणि परलोकात चेहरा उजळतो, म्हणजेच स्तुती प्राप्त होते.॥१॥रहाउ॥

ਜਹ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਆ ਤਹ ਉਪਾਧਿ ਗਤੁ ਕੀਨੀ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥
जेथे भगवंताचे स्मरण केले जाते तेथे सर्व दुःख, संकटे दूर होतात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਇਹ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥੨॥੬॥੧੨॥
गुरूंनी नानकांना हा उपदेश दिला आहे की भगवंताचा नामजप केल्यानेच अस्तित्वाचा सागर पार करता येतो.॥२॥६॥१२॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
धनसारी महाल ४॥

ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਮੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
हे परमेश्वरा! तुला पाहिल्यावरच मला आनंद होतो.

ਹਮਰੀ ਬੇਦਨਿ ਤੂ ਜਾਨਤਾ ਸਾਹਾ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे दुःख फक्त तुलाच माहीत आहे, दुसऱ्याला कसे कळणार? ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਚੁ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥
हे परमेश्वरा! तूच खरा स्वामी आहेस, तू नेहमीच सत्य आहेस आणि तू जे काही करतोस ते सत्य आहे.

ਝੂਠਾ ਕਿਸ ਕਉ ਆਖੀਐ ਸਾਹਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! तुझ्याशिवाय दुसरा कोणीच नसतो, तेव्हा कोणाला लबाड म्हणता येईल?॥१॥

ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਸਾਹਾ ਸਭਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
तू प्रत्येक गोष्टीत उपस्थित आहेस आणि प्रत्येकजण रात्रंदिवस तुझी आठवण करतो.

ਸਭਿ ਤੁਝ ਹੀ ਥਾਵਹੁ ਮੰਗਦੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਰਹਿ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥੨॥
हे परमेश्वरा! प्रत्येकजण तुझ्याकडून दान मागतो आणि तू एकटाच सर्वांना देतो. ॥२॥

ਸਭੁ ਕੋ ਤੁਝ ਹੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥
हे परमेश्वरा! सर्व जीव तुझ्या आज्ञेत आहेत आणि कोणीही तुझ्या आज्ञेबाहेर नाही.

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਸਭਿ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥
सर्व जीव तुझे आहेत, तूच सर्वांचा स्वामी आहेस आणि सर्व तुझ्यातच विलीन होतात ॥३॥

ਸਭਨਾ ਕੀ ਤੂ ਆਸ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਭਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹ ॥
हे माझ्या प्रिय परमेश्वरा! तूच सर्वांची आशा आहेस आणि सर्व जीव तुझे ध्यान करीत राहतात.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥੭॥੧੩॥
हे नानक राजा! तू सदैव सत्य आहेस म्हणून मला ठेव.

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ
धनसारी महाला ५ घरु १ चौपदे

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸ੍ਵਾਮੀ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਿਰੰਕਾਰੇ ॥
हे निराकार देवा! जीवांचे जन्म-मृत्यूचे चक्र तोडणारे, सर्व दुःखांचा नाश करणारे, सर्वांचे स्वामी आणि सर्वांचे भक्त तूच आहेस.

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਜਾਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥
गुरूंच्या संगतीत राहून जर कोणी तुझे नामस्मरण केले तर त्याची लाखो पापे क्षणार्धात नष्ट होतात ॥१॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥
माझे हृदय माझ्या प्रिय रामाशी जोडलेले आहे.

ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਪੰਚ ਦੂਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

दीनदयाळ प्रभूंनी माझ्यावर अपार आशीर्वादांचा वर्षाव केला आहे ज्यामुळे त्यांनी कामुक शत्रू, वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार माझ्या नियंत्रणाखाली आणले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥

हे देवा! तुझे निवासस्थान अतिशय सुंदर आहे, तुझे रूपही अतिशय सुंदर आहे आणि तुझ्या दरबारात तुझे भक्त खूप सुंदर दिसतात.

ਸਰਬ ਜੀਆ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥

हे सर्व प्राणिमात्रांना देणाऱ्या परमेश्वरा! मला अस्तित्वाच्या सागरात बुडण्यापासून वाचवा. ॥२॥

ਤੇਰਾ ਵਰਨੁ ਨ ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖੀਐ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥

हे देवा! तुझा एकही रंग दिसत नाही, तुझे रूप समजू शकत नाही. तुमच्या स्वभावाचा कोण विचार करू शकेल?

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ਅਗਮ ਰੂਪ ਗਿਰਧਾਰੇ ॥੩॥

हे अगम्य रूप! तू जल, पृथ्वी आणि आकाशात सर्वव्यापी आहेस॥३॥

ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸਗਲ ਜਨ ਤੇਰੀ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥

तुझे सर्व भक्त तुझी स्तुती करतात. हे मुरारी, तू अविनाशी परमपुरुष आहेस.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੧॥

हे महाराज! तुला योग्य वाटेल तसे माझे रक्षण कर कारण नानकांनी तुझ्या दारात आश्रय घेतला आहे. ॥४॥ १॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

धनसारी महाल ५॥

ਬਿਨੁ ਜਲ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਹੈ ਮੀਨਾ ਜਿਨਿ ਜਲ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਬਢਾਇਓ ॥

माशांनी पाण्याशिवाय आपले जीवन सोडले आहे कारण त्याला पाण्याशी खूप जास्त ओढ निर्माण झाली होती.

ਕਮਲ ਹੇਤਿ ਬਿਨਸਿਓ ਹੈ ਭਵਰਾ ਉਨਿ ਮਾਰਗੁ ਨਿਕਸਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧॥

कमळपुष्पाच्या मोहात भैवरा नाश पावला कारण त्याला त्या फुलातून मार्ग सापडला नाही ॥१॥

ਅਬ ਮਨ ਏਕਸ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਕੀਨਾ ॥

आता माझे हृदय फक्त एका भगवंताशी जोडलेले आहे.

ਮਰੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

तो मरत नाही आणि जन्मही घेत नाही, तो सदैव माझ्यासोबत राहतो. सतगुरुंच्या शब्दांतून मला कळले ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਮ ਹੇਤਿ ਕੁੰਚਰੁ ਲੈ ਫਾਂਕਿਓ ਓਹੁ ਪਰ ਵਸਿ ਭਇਓ ਬਿਚਾਰਾ ॥
लैंगिक वासनेत मग्न राहिल्यामुळे हत्ती फसतो आणि अनोळखी व्यक्तीच्या ताब्यात येतो, म्हणजेच तो परावलंबी होतो.

ਨਾਦ ਹੇਤਿ ਸਿਰੁ ਡਾਰਿਓ ਕੁਰੰਕਾ ਉਸ ਹੀ ਹੇਤ ਬਿਦਾਰਾ ॥੨॥
आवाजाने मोहित झाल्यामुळे हरिण शिकारीला आपले डोके देते आणि आवाजाने मोहित झाल्यामुळे त्याचा मृत्यू होतो. ॥२॥

ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਾਇਆ ਕਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥
स्वतःची गरीबी पाहून एखादा जीव संपत्तीच्या लोभामध्ये अडकतो आणि त्यामुळे तो संपत्तीतच मग्न राहतो.

ਅਤਿ ਰਚਿਓ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪੁਨਾ ਉਨਿ ਛੋਡਿ ਸਰਾਪਰ ਜਾਨਾ ॥੩॥
तो ऐहिक गोष्टींना स्वतःचा समजतो आणि त्यातच मग्न राहतो. इथल्या सगळ्या गोष्टी सोडून या जगातून निघून जावं लागेल हे त्याला समजत नाही.॥३॥

ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਨੇਹਾ ਓਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸਦਾ ਦੁਹੇਲਾ ॥
हे नीट समजून घ्या की ज्याने देवाशिवाय दुसऱ्यावर प्रेम केले आहे तो नेहमी दुःखी राहतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਓ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੪॥੨॥
हे नानक गुरूंनी मला समजावून सांगितले आहे की भगवंताच्या प्रेमात नेहमीच आनंद असतो.॥४॥ २॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਾਮਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਏ ॥
भगवंताने कृपेने माझ्यावर नाम बहाल केले आहे आणि मला मायेच्या बंधनातून मुक्त केले आहे.

ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿਓ ਸਗਲੋ ਧੰਧਾ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਏ ॥੧॥
त्याने मला गुरूंच्या चरणी ठेवले आणि संसाराचा सर्व व्यवहार माझ्या मनातून विसरला ॥१॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਨੀ ਛਾਡੀ ॥
आध्यात्मिक सहवासात सामील होऊन मी इतरांच्या चिता सोडल्या आहेत.

ਅਹੰਬੁਧਿ ਮੋਹ ਮਨ ਬਾਸਨ ਦੇ ਕਰਿ ਗਡਹਾ ਗਾਡੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी माझ्या अहंकाराची गदा, मायेची आसक्ती आणि माझ्या मनातील वासना खोदून त्यात गाडले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਦੁਸਮਨੁ ਰਹਿਆ ਨਾ ਹਮ ਕਿਸ ਕੇ ਬੈਰਾਈ ॥
आता कोणी माझा शत्रू नाही आणि मी कोणाचा शत्रू नाही.

ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ ਭੀਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥
ज्याने या सृष्टीचा प्रसार केला आहे तो सर्वव्यापी ब्रह्मदेव आहे ही समज मला गुरूंकडून मिळाली आहे॥२॥

ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ ਹਮ ਆਪਨ ਕੀਨਾ ਹਮ ਸਭਨਾ ਕੇ ਸਾਜਨ ॥
मी सर्वांना माझा मित्र बनवले आहे आणि मी सर्वांचा सज्जन झालो आहे.

ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ਮਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਤਾ ਮੇਲੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਰਾਜਨ ॥੩॥
वियोगाचे दुःख माझ्या मनातून निघून गेल्यावर मी राजन प्रभूंशी पुन्हा एकरूप झालो ॥३॥

ਬਿਨਸਿਓ ਢੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥
माझ्या मनातील निर्लज्जपणा दूर झाला आहे, माझ्या मनात नाम-अमृतांचा वर्षाव झाला आहे आणि गुरूंचे शब्द माझ्या मनाला गोड वाटतात.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਨਾਨਕ ਰਮਈਆ ਡੀਠਾ ॥੪॥੩॥
हे नानक! मी रामाला जल, पृथ्वी आणि आकाशात सर्वत्र वास्तव्य केलेले पाहिले आहे.॥४॥३॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥
धनसारी मह ५ ॥

ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਭਲੇ ਦਿਨਸ ਓਇ ਆਏ ॥
साधू गुरुदेवांचे दर्शन घेतल्यापासून माझे शुभ दिवस आले आहेत.

ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਏ ॥੧॥
सदैव भगवंताचे नामस्मरण केल्याने माझ्या चित्तात परम आनंद राहतो आणि मला त्या परम

सृष्टीची प्राप्ती झाली आहे ॥१॥

ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਜਸੋ ਮਨਿ ਗਾਇਓ ॥
आता मी मनातल्या मनात रामाचे गुणगान गात राहतो.

ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला असे पूर्ण सत्गुरू मिळाले आहेत ज्यांच्या द्वारे देवाच्या प्रकाशाने मला प्रकाशित केले आहे आणि माझ्या मनात सदैव आनंद आहे.॥१॥रहाउ॥

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਵਸਿਆ ਤਾ ਦੂਖੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥
सद्गुणांचे भांडार असलेला परमेश्वर जेव्हा माझ्या हृदयात स्थायिक झाला तेव्हा माझे सर्व दुःख, संभ्रम आणि भीती दूर झाली.

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਵਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥੨॥
मी राम नामाच्या प्रेमात पडलो आहे आणि मला अदृश्य काहीतरी प्राप्त झाले आहे॥२॥

ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ਸੋਚ ਅਸੋਚਾ ਸੋਗੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਥਾਕਾ ॥
मी सर्व चिंता आणि विचारांपासून मुक्त झालो आहे, म्हणजेच आता मला कोणतीही चिंता किंवा विचार नाही, माझ्या मनातून दुःख, लोभ आणि आसक्ती संपली आहे, म्हणजेच ती नाहीशी झाली आहेत.

ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਮਿਟੇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਭਏ ਬਿਬਾਕਾ ॥੩॥
भगवंताच्या अपार कृपेने माझा अहंकाराचा रोग बरा झाला आहे आणि मला आता यमाचे भय राहिलेले नाही. ॥३॥

ਗੁਰ ਕੀ ਟਹਲ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਭਾਣੀ ॥
आता मला माझ्या गुरूंची सेवा करायला आणि गुरूंच्या आज्ञेचे पालन करायला आवडते.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਮ ਤੇ ਕਾਢੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੪॥
हे नानक! मी त्या गुरूला माझा यज्ञ अर्पण करतो ज्यांनी मला यमाने घातलेल्या कर्माच्या सापळ्यातून बाहेर काढले. ॥४॥ ४॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी मह ५ ॥

ਜਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੋਈ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨੀ ॥

ज्या भगवंताने मला माझे शरीर, मन आणि धन दिले आहे, हे सर्व त्यानेच निर्माण केले आहे आणि तो बुद्धिमान आणि सर्वज्ञ आहे.

ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਮੇਰਾ ਤਉ ਬਿਧਿ ਨੀਕੀ ਖਟਾਨੀ ॥੧॥

माझे दु:ख आणि आनंद ऐकून माझी अवस्था चांगली झाली. , माझ्या मनाची एकच प्रार्थना देवाने स्वीकारली आहे॥१॥

ਜੀਅ ਕੀ ਏਕੈ ਹੀ ਪਹਿ ਮਾਨੀ ॥

माझ्या मनापासून केलेली फक्त एकच प्रार्थना देवाने स्वीकारली आहे

ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਤਿਨ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

मी इतर अनेक गोष्टींचा प्रयत्न करत राहिलो पण माझ्या मनाला एक औंसही किंमत समजली नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਮੰਤਾਨੀ ॥

हरिनामामृत हा अमूल्य हिरा आहे गुरूंनी मला हा नाम मंत्र दिला आहे.

ਡਿਗੈ ਨ ਡੋਲੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੨॥

आता माझे मन दुर्गुणांच्या गर्तेत पडत नाही आणि इकडे तिकडे भटकत नाही, तर स्थिर राहते आणि याने माझे मन पूर्ण तृप्त आहे ॥२॥

ਓਇ ਜੁ ਬੀਚ ਹਮ ਤੁਮ ਕਛੁ ਹੋਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਲਾਨੀ ॥

तुमच्याशी माझ्यात असलेला भेदभाव आता नाहीसा झाला आहे.

ਅਲੰਕਾਰ ਮਿਲਿ ਥੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਕਨਿਕ ਵਖਾਨੀ ॥੩॥
जेव्हा सोन्याचे दागिने वितळतात आणि ढेकूळ होतात तेव्हा त्या दागिन्याला सोने म्हणतात ॥३॥

ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਜੋਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸੋਭਾ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥
माझ्या मनात भगवंताचा प्रकाश पडला आहे आणि माझ्या मनात नैसर्गिक आनंद निर्माण झाला आहे आणि आता मी सर्वत्र शोभत आहे आणि अनंत शब्द माझ्या मनात गुंजत आहेत.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲ ਘਰੁ ਬਾਧਿਓ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨੀ ॥੪॥੫॥
हे नानक! माझ्या मनाने दहाव्या दारात स्थिर घर केले आहे, पण माझ्या गुरूंनी ते घडवण्याची व्यवस्था केली आहे ॥४॥५॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी मह ५ ॥

ਵਡੇ ਵਡੇ ਰਾਜਨ ਅਰੁ ਭੂਮਨ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ॥
जगात मोठमोठे राजे आणि जमीनदार झाले पण त्यांची तहान शमली नाही.

ਲਪਟਿ ਰਹੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਮਾਤੇ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੀ ॥੧॥
ते मायेच्या मोहात मग्न होऊन त्याला चिकटून राहिले आणि मायेशिवाय दुसरे काहीही त्यांना डोळ्यांनी दिसेना ॥१॥

ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਕਿਨ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥
विषाच्या मोहात कोणालाच समाधान मिळाले नाही.

ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਅਘਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याप्रमाणे अग्नी इंधनाने तृप्त होत नाही, त्याचप्रमाणे भगवंतांशिवाय मन कसे तृप्त होणार?॥१॥रहाउ॥

ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਕਰਤ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਭੂਖਾ ॥
माणूस रोज अनेक प्रकारचे स्वादिष्ट पदार्थ आणि पदार्थ खात राहतो पण अन्नाची भूक भागत नाही.

ਉਦਮੁ ਕਰੈ ਸੁਆਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਟਾ ਘੋਖਾ ॥੨॥

तो कुत्र्यासारखा प्रयत्न करत राहतो आणि सर्व दिशांना मायेचा शोध घेत असतो.॥ २॥

ਕਾਮਵੰਤ ਕਾਮੀ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਹ ਨ ਚੂਕੈ ॥

वासनांध पुरुष अनेक स्त्रियांशी लैंगिक सुख मिळवतो, पण तरीही इतरांच्या घरातील स्त्रियांकडे त्याची नजर संपत नाही.

ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈ ਕਰੈ ਪਛੁਤਾਪੈ ਸੋਗ ਲੋਭ ਮਹਿ ਸੂਕੈ ॥੩॥

तो दररोज पाप केल्यानंतर पश्चात्ताप करतो आणि दुःख आणि लोभात कोरडे होतो॥३॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥

भगवंताचे नाम अत्यंत मौल्यवान असून ते अमृताचा खजिना आहे.

ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਆਨੰਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥੪॥੬॥

हे नानक! मला गुरूंकडून हे रहस्य कळले आहे की, नामस्मरणाने संतांच्या अंतःकरणात नैसर्गिक आनंद आणि आनंद असतो.॥४॥६॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥

धनसारी मह ५ ॥

ਲਵੈ ਨ ਲਾਗਨ ਕਉ ਹੈ ਕਛੂਐ ਜਾ ਕਉ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ॥

ज्या गोष्टींसाठी माणसं इकडे तिकडे धावत राहतात त्यातली एकही गोष्ट भगवंताच्या नावासारखी नाही.

ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥

ज्याला गुरूंनी हे नामामृत दिले आहे त्यालाच त्याची किंमत कळते.॥१॥

ਜਾ ਕਉ ਆਇਓ ਏਕੁ ਰਸਾ ॥

ज्या साधकाला भगवंताच्या नामाची गोडी लागली आहे.

ਖਾਨ ਪਾਨ ਆਨ ਨਹੀ ਖੁਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਚਿਤਿ ਨ ਬਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

त्याच्या मनात अन्न, पेय किंवा इतर कोणत्याही पदार्थाची भूक नसते. ॥१॥रहाउ॥

ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇਓ ਹਰਿਆ ਏਕ ਬੂੰਦ ਜਿਨਿ ਪਾਈ ॥
ज्याला या नामामृताचा एक थेंबही प्राप्त झाला, त्याचे मन आणि शरीर प्रफुल्लित आणि हिरवे होते.

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਉਸਤਤਿ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥
मी त्याच्या स्तुतीचे वर्णन करू शकत नाही आणि मी त्याचे मूल्यमापन करू शकत नाही. ॥२॥

ਘਾਲ ਨ ਮਿਲਿਓ ਸੇਵ ਨ ਮਿਲਿਓ ਮਿਲਿਓ ਆਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥
कष्ट करून किंवा सेवा करून मला परमेश्वर मिळाला नाही;

ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਕਮਾਨੋ ਮੰਤਾ ॥੩॥
ज्याच्यावर माझ्या ठाकूरांनी कृपा केली त्यालाच गुरुमंत्र मिळाला आहे. ॥३॥

ਦੀਨ ਦੈਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
तो दयाळू मनुष्य सदैव कृपेचे घर असतो आणि सर्व प्राणिमात्रांचे पोषण करतो.

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਰਵਿਆ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੋੁਪਾਲਾ ॥੪॥੭॥
हे नानक! भगवंत सजीव सृष्टीशी एक कपड्याप्रमाणे एकरूप राहतात आणि ज्याप्रमाणे आई आपल्या मुलाचे पालनपोषण करते त्याप्रमाणे तो जीवांचे पालनपोषण करतो.॥ ४॥ ७ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी मह ५ ॥

ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਯਾ ॥
ज्यांनी माझ्या हृदयात भगवंताचे नाव दृढ केले आहे अशा माझ्या गुरूंना मी स्वतःला अर्पण करतो.

ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਸੀਧਾ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਯਾ ॥੧॥
ज्याने मला जगाच्या भयंकर जंगलाच्या गर्द अंधारात भटकताना योग्य मार्ग दाखवला.॥१॥

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥
देव, जगाचा प्रभु, माझा आत्मा आहे.

ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕੀ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याला आपण या लोकात आणि परलोकातील सर्व वस्तू देण्याची चिंता करतो.॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ॥
ज्याचे स्मरण केल्याने सर्व संपत्ती, मान, सौंदर्य आणि पूर्ण सन्मान प्राप्त होतो.

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸੇ ਭਗਤ ਬਾਛਹਿ ਸਭਿ ਧੂਰੀ ॥੨॥
ज्याचे नाम घेतल्याने करोडो पापांचा नाश होतो, त्या भगवंताच्या चरणी धूळ सर्व भक्तांची इच्छा असते. ॥२॥

ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਜੇ ਕੋ ਚਾਹੈ ਸੇਵੈ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥
जर एखाद्याला आपल्या सर्व इच्छा पूर्ण करायच्या असतील तर त्याने सर्व गोष्टींचा खजिना असलेल्या एकाच देवाची उपासना करावी.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥੩॥
जगाचा स्वामी परब्रह्म अनंत आहे आणि त्याचा विचार केल्याने जीवाचे कल्याण होते.॥३॥

ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਓਲ੍ਹਾ ॥
माझे मन थंड झाले आहे आणि मला शांती आणि परम आनंद प्राप्त झाला आहे. संतांच्या सहवासात माझा मान-सन्मान अबाधित राहिला आहे.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਨੋ ਚੋਲ੍ਹਾ ॥੪॥੮॥
हे नानक! हरिच्या नावाने धनसंपत्ती गोळा करून आणि हरिच्या नावाने अन्न खाणारे, हे मी माझे रुचकर पदार्थ केले आहे ॥४॥८॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी मह ५ ॥

ਜਿਹ ਕਰਣੀ ਹੋਵਹਿ ਸਰਮਿੰਦਾ ਇਹਾ ਕਮਾਨੀ ਰੀਤਿ ॥
हे प्राणी! तू अशी प्रतिष्ठा वापरत आहेस ज्यामुळे तुला देवाच्या दरबारात लाज वाटेल.

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸਾਕਤ ਕੀ ਪੂਜਾ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੧॥
तुम्ही संतांची निंदा करता आणि देवापासून परक्या व्यक्तीची पूजा करता. धर्माच्या प्रतिष्ठेच्या विरुद्ध अशी परंपरा तुम्ही स्वीकारली आहे.॥१॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭੂਲੋ ਅਵਰੈ ਹੀਤ ॥
हे जीव! तू भ्रमात हरवून देवाऐवजी इतरांवर प्रेम कर.

ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ ਰੇ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੋ ਬੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमची अवस्था राजा हरिचंदच्या आकाशनगरी आणि जंगलातील हिरव्या पानांसारखी आहे.॥१॥रहाउ॥

ਚੰਦਨ ਲੇਪ ਹੋਤ ਦੇਹ ਕਉ ਸੁਖੁ ਗਰਧਭ ਭਸਮ ਸੰਗੀਤਿ ॥
गाढवाच्या अंगावर चंदन जरी लावले तरी गाढवाला चिखलात पडूनच आनंद मिळतो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਗਿ ਨਾਹਿ ਰੁਚ ਆਵਤ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੨॥
हे प्राणिमात्र! नामाच्या अमृताने तुझ्या मनात कोणतीच आवड निर्माण होत नाही, तर तू विषाच्या रूपात कपट आवडतो. ॥२॥

ਉਤਮ ਸੰਤ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਵਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥
या युगात शुद्ध आणि सद्गुणी असणारे श्रेष्ठ आणि श्रेष्ठ संत योगायोगानेच सापडतात.

ਜਾਤ ਅਕਾਰਥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥ ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ ਜੀਤ ॥੩॥
हे प्राणी! तुझा अनमोल मानव जन्म व्यर्थ जात आहे आणि काचेच्या बदल्यात जिंकला जात आहे.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦੀਤ ॥
जेव्हा गुरूंनी ज्ञानाचा सुर डोळ्यांना लावला तेव्हा अनेक जन्मांचे दुष्ट दुःख नाहीसे झाले.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਨ ਦੁਖ ਤੇ ਨਿਕਸਿਓ ਨਾਨਕ ਏਕ ਪਰੀਤ ॥੪॥੯॥
हे नानक! ऋषींच्या सहवासात मी या दुःखांतून बाहेर आलो आहे आणि आता मी एकच परमेश्वराच्या प्रेमात पडलो आहे.॥४॥6॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी मह ५ ॥

ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥
संतांच्या सेवेत मी पाणी, पंखा वाहून, गहू दळतो आणि गोविंदांचे गुणगान गातो.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥
माझे मन प्रत्येक श्वासाने नामाचा जप करत राहते आणि या नामाच्या रूपाने मला सुखाची संपत्ती प्राप्त झाली आहे.॥१॥

ਤੁਮ੍ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੇਰੇ ਸਾਈ ॥
हे प्रभु माझ्यावर दया कर.

ਐਸੀ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे ठाकुर! मला असा उपदेश दे की मी सदैव तुझे ध्यान करीत राहीन. ॥१॥रहाउ॥

ਤੁਮ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਛੂਟੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਭਰਮਾਈ ॥
तुझ्या कृपेने माझी आसक्ती आणि अभिमान नाहीसा होवो आणि माझा भ्रमही नाहीसा होवो.

ਅਨਦ ਰੂਪੁ ਰਵਿਓ ਸਭ ਮਧੇ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਜਾਈ ॥੨॥
तो परमात्मा, जो आनंदाचे रूप आहे, सर्व गोष्टींमध्ये विराजमान आहे आणि मी जिथे जातो तिथे मला तोच दिसतो. ॥२॥

ਤੁਮ੍ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਗੋਸਾਈ ॥
हे ब्रह्मांडाच्या पावित्र्याचे स्वामी! तू अत्यंत दयाळू, दयाळू आणि दयाळू आहेस.

ਕੋਟਿ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਰਾਜ ਪਾਏ ਮੁਖ ਤੇ ਨਿਮਖ ਬੁਲਾਈ ॥੩॥
तोंडाने क्षणभर तुझ्या नामाचा जप केल्याने मला लाखो सुखे आणि राज्याची सुखे प्राप्त झाली आहेत ॥३॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਭਗਤਿ ਸਾ ਪੂਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥
केवळ ती उपासना, तपश्चर्या आणि भक्ती पूर्ण आहे जी भगवंताच्या हृदयाला प्रसन्न करते.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੪॥੧੦॥
नानकांचे नामस्मरण केल्याने माझी सर्व तहान शमली आहे आणि आता मी तृप्त व पूर्ण झाले आहे. ॥४॥ १०॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी मह ५ ॥

ਜਿਨਿ ਕੀਨੇ ਵਸਿ ਅਪੁਨੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਵਣ ਚਤੁਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥
मायेने तिन्ही वास्तू, आकाश, पाताळ, पृथ्वी आणि सत्यलोक जिंकून तिला वश केले आहे.

ਜਗ ਇਸਨਾਨ ਤਾਪ ਥਾਨ ਖੰਡੇ ਕਿਆ ਇਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥
ज्याने यज्ञ, स्नान आणि तपश्चर्या या सर्व स्थानांचा नाश केला त्याच्या तुलनेत हा गरीब प्राणी कोणता? ॥१॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਤਉ ਛੂਟੋ ॥
जेव्हा मी भगवंताचा आश्रय घेतला तेव्हा मी मायेपासून मुक्त झालो.

ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਏ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਤਬ ਹੂਟੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ऋषी आणि महापुरुषांच्या कृपेने, जेव्हा मी भगवंताची स्तुती केली तेव्हा माझे पाप आणि रोग बरे झाले. ॥१॥रहाउ॥

ਨਹ ਸੁਣੀਐ ਨਹ ਮੁਖ ਤੇ ਬਕੀਐ ਨਹ ਮੋਹੈ ਉਹ ਡੀਠੀ ॥
जीवांना मोहित करणारा तो भ्रम या डोळ्यांना दिसत नाही, त्याचा आवाजही ऐकू येत नाही आणि तोंडातून बोलताही येत नाही.

ਐਸੀ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਭੁਲਾਵੈ ਮਨਿ ਸਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਮੀਠੀ ॥੨॥
तोंडात अशी फसवणूक करून ती लोकांची दिशाभूल करते की ती सर्वांना गोड वाटते.॥२॥

ਮਾਇ ਬਾਪ ਪੂਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ਉਨਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੇਲਿਓ ਦੂਆ ॥
प्रत्येक घरात एकमेकांवर प्रेम करणारे आई-वडील, मुलगा आणि भाऊ यांच्यात मायेने भेदभाव आणि भेद निर्माण केला आहे.

ਕਿਸ ਹੀ ਵਾਧਿ ਘਾਟਿ ਕਿਸ ਹੀ ਪਹਿ ਸਗਲੇ ਲਰਿ ਲਰਿ ਮੂਆ ॥੩॥

काहींना कमी माया असते, कुणाकडे जास्त असते आणि ते सगळे एकमेकांशी लढत मरतात. ॥३॥

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

मायेचे हे विचित्र नाटक ज्यांनी मला दाखविले त्या माझ्या सतगुरुंपुढे मी आत्मत्याग करतो.

ਗੂਝੀ ਭਾਹਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ਭਗਤ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੪॥

देहांत लपलेल्या या तृष्णेच्या अग्नीने सारे जग जळत आहे, पण हा भ्रम भक्तांवर पडत नाही॥४॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥

संतांच्या कृपेने मला परम सुख प्राप्त झाले आहे आणि त्यांनी माझी सर्व बंधने दूर केली आहेत.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਖਾਟੇ ॥੫॥੧੧॥

हे नानक! मला हरि नामाची संपत्ती प्राप्त झाली आहे आणि या नामाचे धन मिळवून मी ते माझ्या हृदयाच्या घरी आणले आहे ॥५॥११॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

धनसारी मह ५ ॥

ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਨਾਇਕ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥

हे देवा! तूच आमचा दाता आणि स्वामी, तूच आमचा पालनपोषण करणारा, तूच सर्व जगाचा नायक आणि तूच आमचा स्वामी आहेस.

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੁ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮਰੇ ਧਾਰੇ ॥੧॥
तू प्रत्येक क्षणी आमचे पालनपोषण करत आहेस, आम्ही तुझी जन्मलेली मुले आहोत.॥ १॥

ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ॥
तुझ्या कोणत्या गुणांचे वर्णन एका जिभेने करावे?

ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੋ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे असंख्य आणि अनंत परमेश्वरा! तुझा अंत कोणीही जाणला नाही.॥१॥रहाउ॥

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਹਮਾਰੇ ਖੰਡਹੁ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਸਮਝਾਵਹੁ ॥
हे परमेश्वरा! तू आमच्या करोडो पापांचा नाश करत राहा आणि अनेक पद्धतींनी उपदेश करत राहा.

ਹਮ ਅਗਿਆਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ਤੁਮ ਆਪਨ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵਹੁ ॥੨॥
आम्ही अडाणी आहोत आणि आमचे मत अगदी लहान आणि तुच्छ आहे, तुम्ही तुमच्या प्रतिस्पर्ध्याची इज्जत राखता.॥२॥

ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥
हे परमेश्वरा! आम्ही तुझ्याकडे आश्रयासाठी आलो आहोत आणि आमची आशा तुझ्यावरच आहे कारण तूच आमचा सुखी स्वामी आहेस.

ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲਾ ਨਾਨਕ ਘਰ ਕੇ ਗੋਲੇ ॥੩॥੧੨॥
नानक प्रार्थना करतात, हे दयाळू रक्षणकर्ते! आम्ही तुझ्या घराचे सेवक आहोत म्हणून आमचे रक्षण कर. ॥३॥ १२॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी मह ५ ॥

ਪੂਜਾ ਵਰਤ ਤਿਲਕ ਇਸਨਾਨਾ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਬਹੁ ਦੈਨ ॥
लोक आपापल्या देवांची पूजा करतात, उपवास करतात, कपाळाला तिलक लावतात, तीर्थक्षेत्री स्नान करतात, पुण्यकर्मे करतात आणि भरपूर दान करतात.

ਕਹੂੰ ਨ ਭੀਜੈ ਸੰਜਮ ਸੁਆਮੀ ਬੋਲਹਿ ਮੀਠੇ ਬੈਨ ॥੧॥
ते गोड शब्दही बोलतात परंतु स्वामी प्रभू यापैकी कोणत्याही युक्तीने प्रसन्न होत नाहीत॥१॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨ ਚੈਨ ॥
भगवंताच्या नामस्मरणानेच मनाला शांती मिळते.

ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਖੋਜਹਿ ਸਭਿ ਤਾ ਕਉ ਬਿਖਮੁ ਨ ਜਾਈ ਲੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्व लोक निरनिराळ्या पद्धतींनी त्या परमेश्वराचा शोध घेतात पण त्याचा शोध फार कठीण आहे आणि तो सापडत नाही.॥१॥रहाउ॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਭ੍ਰਮਨ ਬਸੁਧਾ ਕਰਿ ਉਰਧ ਤਾਪ ਲੈ ਗੈਨ ॥
मंत्रोच्चार करून, तपश्चर्या करून, पृथ्वीवर भ्रमण करून, मस्तकावर तपश्चर्या करून, प्राणायाम करून दहाव्या द्वारी श्वास घेऊन इ.

ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਹ ਪਤੀਆਨੋ ਠਾਕੁਰ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਜੈਨ ॥੨॥
ठाकूर प्रभू आनंदी नाहीत, योग आणि जैन धर्माच्या उपदेशाचे पालन करूनही ते आनंदी नाहीत॥२॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਓ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪੈਨ ॥
भगवंताच्या नामाचे अमृत अमूल्य आहे आणि हरी यशाची देणगी ज्या भाग्यवानांना प्राप्त होते त्यांनाच त्याचा आशीर्वाद प्राप्त होतो.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਜਨ ਰੈਨ ॥੩॥੧੩॥
हे नानक! जो मनुष्य प्रेमाने चांगल्या संगतीत भगवंताचा शोध घेतो, तो आपले संपूर्ण आयुष्य आनंदात घालवतो ॥३॥१३॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी मह ५ ॥

ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਵੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ॥
मला मायेच्या बंधनातून मुक्त करणारा, मला भगवंताशी जोडणारा, हरिचे नाव सांगणारा कोणी आहे का?

ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥੧॥
माझे हे मन स्थिर आणि दृढ कर म्हणजे ते इकडे तिकडे भटकणार नाही. ॥१॥

ਹੈ ਕੋਊ ਐਸੋ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥
असा कोणीतरी माझा मित्र आहे.

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜੀਉ ਹੀਉ ਦੇਉ ਅਰਪਉ ਅਪਨੋ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी माझी सर्व संपत्ती, माझे जीवन, माझे हृदय आणि सर्व काही त्याच्या स्वाधीन करीन. ॥१॥रहाउ॥

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥
दुसऱ्याच्या पैशाच्या, दुसऱ्याच्या स्त्रीच्या शरीराच्या आणि दुसऱ्याच्या टीकेच्या प्रेमात मी कधीही पडू नये हीच माझी इच्छा आहे.

ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ਸੰਤ ਸੰਭਾਖਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੨॥
मी संतांबरोबर ज्ञान परिसंवाद आयोजित करू आणि माझे मन हरी कीर्तनात सजग राहो.॥ २॥

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੂਖ ਦਇਆਲਾ ॥
हे परमपुरुष! तू गुणांचे भांडार आहेस, तू परम दयाळू आहेस. हे दयाळू परमेश्वरा! तू सर्व सुखांचा दाता आहेस.

ਮਾਗੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਨਾਨਕੁ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੩॥੧੪॥
हे जगाच्या स्वामी! जसे लहान मूल आपल्या आईकडे अन्न मागते, त्याचप्रमाणे नानक तुझ्या नावाने दान मागतात.॥३॥१४॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी मह ५ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੀਨੇ ਸੰਤ ਉਬਾਰਿ ॥
हरीने आपल्या संतांचा उद्धार केला आहे.

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਚਿਤਵੈ ਬੁਰਿਆਈ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਫਿਰਿ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो हरीच्या सेवकाला वाईट समजतो तो शेवटी त्याचा नाश करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ਨਿੰਦਕ ਭਾਗੇ ਹਾਰਿ ॥
परमेश्वर स्वतःच आपल्या सेवकाचा सहाय्यक झाला आहे आणि विरोधक पराभूत होऊन पळून गेले आहेत.

ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਊਹਾਂ ਹੀ ਮੂਏ ਬਾਹੁੜਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨ ਮੰਝਾਰਿ ॥੧॥

भटकत असताना, विरोधक तिथेच मरण पावले आहेत आणि ते पुन्हा वेगवेगळ्या रूपात भटकत आहेत आणि त्यांना स्वतःच्या घरात राहायला मिळत नाही.॥१॥

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਅਪਾਰਿ ॥

नानकांनी दु:ख दूर करणाऱ्या भगवंताचा आश्रय घेतला आहे आणि नेहमी अनंत भगवंताची स्तुती करत राहतो.

ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੁਖੁ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥੧੫॥

गरीब जगाच्या परमेश्वराच्या दरबारात, त्या टीकाकाराचा चेहरा काळा झाला आहे, म्हणजे त्याचा तिरस्कार झाला आहे. ॥२॥ १५॥

ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

धनासरी मृह ५ ॥

ਅਬ ਹਰਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥

आतां जेव्हां रक्षक हरिची आठवण.

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

त्याने मला क्षणार्धात पापमुक्त आणि पवित्र केले आणि माझे सर्व रोग नष्ट केले. ॥१॥रहाउ॥

ਗੋਸਟਿ ਭਈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਮਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥

ऋषींच्या मेळाव्यात जेव्हा माझ्या ज्ञानाची चर्चा झाली तेव्हा माझ्या मनातून वासना, क्रोध आणि लोभ नष्ट झाले.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਨ ਸੰਗੀ ਸਗਲੇ ਤਾਰਿਆ ॥੧॥

त्या पूर्ण नारायणाचे स्मरण करून मी माझ्या सर्व साथीदारांना अस्तित्वाच्या सागरात बुडण्यापासून वाचवले आहे. ॥१॥

ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲ ਮਨ ਏਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਿਆ ॥

जगाच्या मूळ प्रभूच्या नावाने मंत्र जप करणे हे सर्व रोगांचे एकमेव औषध आहे. माझ्या मनात देवावर श्रद्धा आहे.

ਚਰਨ ਰੇਨ ਬਾਂਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਆ ॥੨॥੧੬॥

नानक नेहमी परमेश्वराच्या चरणांची धूळ घेतात आणि त्यासाठी स्वतःचा त्याग करतात.॥ २॥ १६॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

धनसारी मह ५ ॥

ਮੇਰਾ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ॥

मी रामाच्या प्रेमात पडलो आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜਿਨਿ ਦੁਖ ਕਾ ਕਾਟਿਆ ਕੇਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

माझ्या दुःखाचे मूळ तोडून टाकणारा सत्गुरु माझा सदैव सहाय्यक आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖਿਓ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਬਿਰਥਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥

त्याने मला स्वतःचे केले आहे, हात देऊन माझे रक्षण केले आहे आणि माझे सर्व दुःख दूर केले आहे.

ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਕੀਨੇ ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥

त्याने आपल्या विरोधकांचे तोंड काळे केले आहे आणि त्याच्या नोकराचा सहाय्यक बनला आहे. ॥१॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥

तो खरा देव माझा रक्षक बनला आहे आणि त्याने मला मिठी मारली आहे आणि मला वाचवले आहे.

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਾਣੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥੧੭॥

हे नानक! भगवान नानकांचे गुणगान गाऊन मी निर्भय झालो आहे आणि मला नेहमी आनंद वाटतो. ॥२॥ १७॥

ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी मह ५ ॥

ਅਉਖਧੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲ ॥
हे दीनदयाळ! तुझे नाम सर्व रोगांचे औषध आहे.

ਮੋਹਿ ਆਤੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी, दुःखी, तूच माझे पालनपोषण करूनही तुझा महिमा समजला नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨਿਵਾਰਿ ॥
हे प्रभु! माझ्यावर कृपा कर आणि माझ्या मनातून दुष्ट आत्मा काढून टाक.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਲੇਹੁ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹ ਹਾਰਿ ॥੧॥
माझ्या भ्रमाचे बंधन तोडून मला तुझा सेवक बनव म्हणजे मी जीवनाच्या खेळात कधीही पराभूत होणार नाही. ॥१॥

ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪਇਆ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਤੂੰ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥
हे परमेश्वरा! तू सर्वशक्तिमान आणि दयाळू आहेस आणि तुझ्या आश्रयानेच मी जिवंत आहे.

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਰਾਧੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥੧੮॥
हे नानक! मी दिवसाचे आठ तास परमेश्वराची उपासना करतो आणि त्याच्यासाठी नेहमी त्याग करतो ॥२॥१८॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
रगु धनसारी महाला ५॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਾ ਹਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ॥
हे देवा! मला वाचव.

ਹਮ ਤੇ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्याकडून काहीही होऊ शकत नाही, हे प्रभु! कृपया मला तुझे नाव द्या.॥१॥रहाउ॥

ਅਗਨਿ ਕੁਟੰਬ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥
माझा संसार हा ऐहिक सागरासारखा आहे जो पाण्याऐवजी तहानेच्या रूपाने अग्नीने भरलेला आहे.

ਭਰਮ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰ ॥੧॥
सर्वत्र भ्रम, भ्रम आणि अज्ञानाचा अंधार पसरलेला आहे॥१॥

ਊਚ ਨੀਚ ਸੂਖ ਦੂਖ ॥
कधी मी उच्च होतो, कधी नीच होतो, कधी सुखाचा आनंद घेतो तर कधी दुःख सहन करतो.

ਧ੍ਰਾਪਸਿ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ॥੨॥
मी सदैव तहानलेला आणि मायेचा भुकेला आहे आणि कधीच तृप्त होत नाही ॥ २॥

ਮਨਿ ਬਾਸਨਾ ਰਚਿ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ॥
माझ्या मनात वासना आहे आणि इंद्रियसुखांमध्ये मग्न राहिल्यामुळे मी आजारी पडलो आहे.

ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਅਸਾਧ ॥੩॥
माया, वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार हे पाच दूत नेहमी माझ्याजवळ राहतात आणि ते अत्यंत असाध्य आहेत, म्हणजेच ते माझ्या नियंत्रणात येऊ शकत नाहीत. ॥३॥

ਜੀਅ ਜਹਾਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! हे सर्व जीव! सर्व जग, प्राण आणि धन हे सर्व तुझेच आहेत.

ਨਾਨਕ ਜਾਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ॥੪॥੧॥੧੯॥
हे नानक! देवाला सदैव जवळी समजा ॥४॥१॥१६॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਰਾਖੈ ਜਨ ਕੀ ਆਪਿ ॥
गरिबांचे दुःख दूर करून देव स्वतः आपल्या सेवकांच्या सन्मानाचे रक्षण करतो.

ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਦੂਖੁ ਨ ਸਕੈ ਬਿਆਪਿ ॥੧॥
तो आनंदाचे भांडार आहे, तोच आपल्याला अस्तित्त्वाच्या महासागराच्या पलीकडे नेणारा जहाज आहे, म्हणून त्याच्या भक्तांना कोणतेही दुःख प्रभावित करू शकत नाही.॥१॥

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਜਹੁ ਗੁਪਾਲ ॥
ऋषींच्या पवित्र मेळाव्यात सामील व्हा आणि देवाची पूजा करा.

ਆਨ ਸੰਜਮ ਕਿਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਇਹ ਜਤਨ ਕਾਟਿ ਕਲਿ ਕਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥
मी इतर कोणत्याही साधनाचा विचार करू शकत नाही, म्हणून या प्रयत्नांतून कलियुगाचा काळ पार करा. ॥१॥रहाउ॥

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥
सृष्टीच्या आरंभी आणि अंतात त्या पूर्ण दयाळू परमेश्वराशिवाय दुसरा कोणी नाही.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥੨॥
भगवंताची आराधना करून जन्ममृत्यूचे चक्र संपवा आणि त्या भगवंताचे स्मरण करत राहा॥२॥

ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥੈ ਸਾਸਤ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥
हे परमेश्वरा! वेद, स्मृती आणि शास्त्रे सर्व तुझा गौरव करतात आणि भक्त तुझ्या गुणांचा विचार करतात.

ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅੰਧਾਰੁ ॥੩॥
ऋषीमुनींच्या सहवासानेच मनुष्य मोक्ष प्राप्त करतो आणि अज्ञानाचा अंधार दूर होतो॥३॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਰਾਸਿ ਪੂੰਜੀ ਏਕ ॥
परमेश्वराचे सुंदर कमळ हे भक्तांचे आधार आहेत आणि हेच त्यांचे धन आणि भांडवल आहे.

ਤਾਣੁ ਮਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਸਾਚਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਟੇਕ ॥੪॥੨॥੨੦॥

खरा परमेश्वर त्यांची शक्ती, आदर आणि दरबार आहे. अरे नानक प्रभू हे त्यांचे एकमेव स्त्रोत आहेत. ॥४॥ २॥ २०॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

धनसारी महाल ५॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਭੇਟੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥

इकडे-तिकडे फिरत असताना, जेव्हा मला ऋषी आणि महापुरुष गुरू भेटले, तेव्हा पूर्ण गुरूंनी मला असा सल्ला दिला.

ਆਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਕਾਂਮਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥

इतर सर्व पद्धती कार्य करत नसल्याने मी फक्त हरिनामाचे ध्यान केले. ॥१॥

ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਧਾਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲ ॥

म्हणूनच मी फक्त देवाचा आधार घेतला आहे.

ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥

मी स्वतःला पूर्णपणे देवाला समर्पित केले आहे आणि माझे सर्व संकट नाहीसे झाले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁਰਗ ਮਿਰਤ ਪਇਆਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਸਗਲ ਬਿਆਪੇ ਮਾਇ ॥

माया स्वर्ग, मृत्यू, पाताळ आणि संपूर्ण पृथ्वीवर पसरलेली आहे.

ਜੀਅ ਉਧਾਰਨ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੨॥

आपल्या आत्म्याचे रक्षण करण्यासाठी आणि आपल्या संपूर्ण वंशाला अस्तित्त्वाचा सागर ओलांडण्यास मदत करण्यासाठी, आपण केवळ हरीच्या नामाचे ध्यान करावे.॥२॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ॥

हे नानक! जर सर्वशक्तिमान भगवंताचे नाम स्तुतीने गायले गेले तर मनुष्याला सर्व सुखांचे भांडार प्राप्त होते.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਜਾਨਾ ॥੩॥੩॥੨੧॥
ज्याला जगाचा स्वामी आपल्या कृपेने नामाची देणगी देतो, हे रहस्य केवळ दुर्लभ माणसालाच कळले आहे.॥३॥३॥२१॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ
धनसारी महाला ५ घरु २ चौपदे.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਸੇ ਕਰਹਿ ਪਰਾਲ ॥
अज्ञानी माणूस त्या क्षणभंगुर गोष्टी जमा करत राहतो ज्या त्याला मागे सोडायच्या असतात.

ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜੰਜਾਲ ॥
ज्या समस्यांचा काहीच उपयोग होत नाही, त्यात तो अडकून राहतो.

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਹੀਤ ॥
आयुष्याच्या शेवटच्या क्षणी सोबत नसलेल्यांवर तो प्रेम करतो.

ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਸੇਈ ਮੀਤ ॥੧॥
जे त्याचे शत्रू आहेत ते त्याचे मित्र राहतात ॥१॥

ਐਸੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥
त्याचप्रमाणे, हे जग भ्रमात हरवले आहे आणि.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ਗਵਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
अज्ञानी मनुष्य आपला अमूल्य जन्म वाया घालवत असतो.॥१॥रहाउ॥

ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਡੀਠਾ ॥
त्याला सत्य आणि धर्म पाहणे देखील आवडत नाही.

ਝੂਠ ਧੋਹ ਸਿਉ ਰਚਿਓ ਮੀਠਾ ॥
तो खोटेपणा आणि कपट यात मग्न राहतो आणि त्याला ते खूप गोड वाटते.

ਦਾਤਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਸਰਿਆ ਦਾਤਾਰਾ ॥
त्याला दिलेल्या गोष्टी खूप आवडतात पण देणाऱ्याला विसरतो.

ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਮਰਣੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥
गरीब दुर्दैवी माणूस आपल्या मृत्यूचा विचार करत नाही॥२॥

ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਕਉ ਉਠਿ ਰੋਵੈ ॥
तो उठतो आणि परकीय वस्तू मिळवण्याचा प्रयत्न करतो आणि न मिळाल्यावर शोक करतो.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਗਲਾ ਈ ਖੋਵੈ ॥
तो त्याच्या धार्मिक कार्याचे संपूर्ण फळ गमावतो.

ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥
त्याला भगवंताची आज्ञा कळत नाही, म्हणून तो जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात अडकून राहतो.

ਪਾਪ ਕਰੈ ਤਾ ਪਛੋਤਾਣੇ ॥੩॥
जेव्हा तो पाप करतो तेव्हा तो नंतर पश्चात्ताप करतो. ॥३॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥
हे परमेश्वरा! तुला जे मान्य आहे ते मी आनंदाने स्वीकारतो.

ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਨੋ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥
तुझ्या आनंदासाठी मी स्वतःचा त्याग करतो.

ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਬੰਦਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥
बिचारा नानक तुझा दास आणि सेवक आहे.

ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਸਾਹਿਬੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧॥੨੨॥
हे परमेश्वरा! कृपया माझे रक्षण कर.॥ ४॥ १॥ २२ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਮੋਹਿ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
विनीतला परमेश्वराचे नाव हाच माझा आधार आहे.

ਖਾਟਣ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੋਜਗਾਰੁ ॥
हरिनाम हा माझा एकमेव रोजगार आहे.

ਸੰਚਣ ਕਉ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥
ज्याच्याकडे एकच हरिनाम आहे.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤਾ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥
हे नामच त्याला या जगात आणि पुढच्या जगात उपयोगी पडते. ॥१॥

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ॥
परमेश्वराच्या प्रेमात, रंगात आणि नामात लीन होऊन.

ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ऋषी केवळ निराकार भगवंताची स्तुती करतात. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਅਤਿ ਮਸਕੀਨੀ ॥
संताचे सौंदर्य त्याच्या अत्यंत नम्रतेमध्ये असते.

ਸੰਤ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਚੀਨੀ ॥
संताचे माहात्म्य त्यांच्या हरी यश गाण्यातून कळते.

ਅਨਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ॥
देवाची भक्ती त्यांच्या हृदयात आनंद निर्माण करते.

ਸੁਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥
संतांच्या अंतःकरणात असा आनंद वाटतो की त्यांच्या चिंता नष्ट होतात. ॥२॥

ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਹੋਵਹਿ ਇਕਤ੍ਰ ॥
जेथे संत जमतात.

ਤਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ॥
तेथे ते संगीत आणि काव्याद्वारे हरीची स्तुती करतात.

ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਅਨਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥
ऋषींच्या मेळाव्यात सुख-शांती प्राप्त होते.

ਉਨ ਸੰਗੁ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਾਮ ॥੩॥
ज्याच्या कपाळावर पूर्वीच्या कर्मामुळे असे नशीब लिहिलेले असते, तोच त्यांचा सहवास ठेवतो. ॥३॥

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥
मी हात जोडून प्रार्थना करतो.

ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਹਾਂ ਗੁਣਤਾਸ ॥
मी संतांचे पाय धुत राहावे आणि सद्गुणांचे भांडार असलेल्या परमेश्वराच्या नामजपात तल्लीन राहावे.

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਹਜੂਰਿ ॥
जे नेहमी दयाळू आणि कृपाळू परमेश्वराच्या सान्निध्यात राहतात.

ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਸੰਤਾ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨॥੨੩॥
त्या संतांच्या चरणी धूळ घेऊनच नानक जिवंत आहेत ॥४॥२॥२३॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥
धनसारी मह ५ ॥

ਸੋ ਕਤ ਡਰੈ ਜਿ ਖਸਮੁ ਸਮ੍ਾਰੈ ॥
परमेश्वराची उपासना करणाऱ्या व्यक्तीला कोणत्याही प्रकारचे भय नसते.

ਡਰਿ ਡਰਿ ਪਚੇ ਮਨਮੁਖ ਵੇਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
दरिद्री स्वार्थी लोकांचा नाश झाला केवळ भीतीने. ॥१॥रहाउ॥

ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ॥
माझ्या आई-वडिलांच्या रूपातील गुरुदेव माझे रक्षणकर्ते आहेत.

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥
कोणाचे रूप पाहणे शुभ आहे आणि त्यांची सेवाही शुद्ध आहे.

ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥
ज्याची राजधानी निरंजन प्रभू.

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸ ॥੧॥
चांगल्या संगतीने त्याच्या मनात भगवंताचा प्रकाश प्रगट होतो ॥१॥

ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥
सर्व प्राणिमात्रांचा दाता परमेश्वर सर्वव्यापी आहे.

ਕੋਟਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥
हरीच्या नामाने करोडो संकटे नाहीशी होतात.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਨਾਸੈ ॥
माणसाचे जन्म-मृत्यूचे सर्व दुःख नाहीसे होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸੈ ॥੨॥
गुरूच्या सान्निध्यात देव माणसाच्या मनात आणि शरीरात वास करतो. ॥२॥

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥
जे तो स्वत: सोबत घेतो.

ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਾਇ ॥
त्या व्यक्तीला दरबारात मानाचे स्थान मिळते.

ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿ ਸਾਚੇ ਭਾਣੇ ॥
जे खरे परमेश्वराला प्रसन्न करतात तेच खरे भक्त आणि.

ਜਮਕਾਲ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੩॥
ते मरणाचे निर्भय होतात ॥३॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥
मास्टर प्रभू खरे आहेत आणि त्यांचा दरबारही खरा आहे.

ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥
त्याचे मूल्यमापन कोणी करावे आणि त्याच्या गुणांचे वर्णन कोणी करावे?

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਅਧਾਰੁ ॥
तो प्रत्येक हृदयात वास करतो आणि प्रत्येकाच्या जीवनाचा आधार आहे.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰੇਣਾਰੁ ॥੪॥੩॥੨੪॥
नानक फक्त संतांच्या चरणांची धूळ मागतात. ४॥ ३॥ २४॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
धनसारी महाला ५॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਤੂ ਜਨ ਕੈ ਹੈ ਸੰਗਿ ॥
हे देवा! माझा फक्त तुझ्यावरच विश्वास आहे घराबाहेर आणि तू नेहमी तुझ्या सेवकाच्या पाठीशी आहेस.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੧॥

हे माझ्या प्रिय परमेश्वरा! माझ्यावर आशीर्वादाचा वर्षाव कर म्हणजे मी प्रेमाने तुझे नामस्मरण करत राहीन. ॥१॥

ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥

सेवकाला फक्त त्याच्या परमेश्वराची शक्ती असते.

ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਮਸਲਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

हे प्रभू! जे काही तू स्वतः करतोस आणि मला करायला लावतोस, तुझा तो प्रेरणादायी सल्ला मी आनंदाने स्वीकारतो.॥रहाउ॥

ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਧਨੁ ਗੁਪਾਲ ਗੁਣ ਸਾਖੀ ॥

माझ्यासाठी जगाचा स्वामी नारायण हाच माझा अभिमान आणि प्रतिष्ठा आहे, तोच माझा उद्धार आहे आणि त्यांच्या गुणांची गाथा हीच माझी संपत्ती आहे.

ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਤੀ ॥੨॥੧॥੨੫॥

हे दास नानक! भगवंताच्या चरणी शरण जावे ही युक्ती संतांनी शिकून घेतली आहे. ॥२॥ १॥ २५॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

धनसारी महाल ५॥

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥

मला माझ्या सर्व इच्छा परमेश्वराकडून प्राप्त झाल्या आहेत आणि गुरूंनी मला आलिंगन देऊन माझा उद्धार केला आहे.

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਜਲਨਿ ਨ ਦੀਨੇ ਕਿਨੈ ਨ ਦੁਤਰੁ ਭਾਖੇ ॥੧॥

गुरूंनी संसारसागराच्या तृष्णेच्या आगीत जळू दिले नाही आणि संसारसागर पार करणे कठीण आहे असे भक्ताने कधी सांगितले नाही ॥१॥

ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥

ज्यांची देवावर खरी श्रद्धा आहे.

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਆਨਦੁ ਸਦਾ ਉਲਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
आपल्या धन्याचे सौंदर्य पाहून त्यांच्या मनात नेहमी आनंद आणि आनंद असतो. ॥रहाउ॥

ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਖਿਓ ॥
त्याने भगवंताच्या चरणी आश्रय घेतला आहे आणि त्याचे दर्शन घेतले आहे.

ਜਾਨਿ ਬੂਝਿ ਅਪਨਾ ਕੀਓ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਅੰਕੁਰੁ ਰਾਖਿਓ ॥੨॥੨॥੨੯॥
हे नानक! देवाने त्यांच्या भावना चांगल्या प्रकारे समजून घेतल्या आहेत आणि त्यांना स्वतःचे बनवले आहे. आपल्या भक्तांच्या मनात फुटणारा भक्तीचा अंकुर त्यांनी तहानेच्या आगीत होरपळून निघण्यापासून वाचवला आहे.

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे देव स्पष्टपणे दिसतो, तो कोणत्याही ठिकाणापासून दूर नाही.

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥੧॥
तो सर्व गोष्टींमध्ये उपस्थित आहे, म्हणून नेहमी आपल्या मनात त्याचे चिंतन करा.॥१॥

ਈਤ ਊਤ ਨਹੀ ਬੀਛੁੜੈ ਸੋ ਸੰਗੀ ਗਨੀਐ ॥
केवळ तोच जो या जग आणि परलोकात विभक्त नाही तोच सोबती मानला जातो.

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਜੋ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਸੋ ਅਲਪ ਸੁਖੁ ਭਨੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥
जे क्षणात नष्ट होते त्याला क्षुल्लक सुख म्हणतात.॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਅਪਿਆਉ ਦੇਇ ਕਛੁ ਊਨ ਨ ਹੋਈ ॥
तो सर्व प्राणिमात्रांना अन्न देऊन पोषण करतो आणि त्यांना कशाचीही कमतरता भासत नाही.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੰਮਾਲਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੨॥
माझा प्रभू श्वास घेणाऱ्या प्राण्यांची काळजी घेत असतो. ॥२॥

ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥
देवाला कोणत्याही प्रकारे फसवले जाऊ शकत नाही, तो दृढ आणि शाश्वत आहे. त्याचे स्वरूपही सर्वोच्च आहे.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਜਨ ਅਚਰਜ ਆਨੂਪੁ ॥੩॥

तिचे एक अद्‌भुत व्यक्तिमत्व आहे आणि ती खूप सुंदर आहे. त्याचे सेवक त्याचे नामस्मरण करून आनंद मिळवतात ॥३॥

ਸਾ ਮਤਿ ਦੇਹੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਿਤੁ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥

हे दयाळू परमेश्वरा! मला असे मन दे जेणेकरुन मी तुझी उपासना करत राहू शकेन.

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਰੇਨ ਪਗ ਸਾਧਾ ॥੪॥੩॥੨੭॥
हे प्रभु नानक! मी तुझ्या संतांच्या चरणी सोन्याचे दान मागतो॥४॥३॥२७॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਭੇਜੇ ਤਿਨਹਿ ਬੁਲਾਏ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਉ ॥
ज्या देवाने तुम्हाला जगात पाठवले त्याच देवाने आता तुम्हाला परत बोलावले आहे. आंतरिक आनंद आणि आनंदाने देवाच्या चरणी आपल्या मूळ घरी परत या.

ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਕਮਾਉ ॥੧॥
प्रसन्न स्वरात भगवंताच्या गौरवाची मंगल गीते गा आणि या देहाच्या नगरावर अखंडपणे राज्य करा.॥१॥

ਤੁਮ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥
अरे मित्रा, तू तुझ्या मूळ घरी ये.

ਤੁਮਰੇ ਦੋਖੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ਅਪਦਾ ਭਈ ਬਿਤੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंतानेच तुमचे शत्रू, वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार तुमच्यापासून दूर केले आहेत आणि तुमच्या संकटाची वेळ आता निघून गेली आहे.॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੇਹਾਰੇ ਨਾਸਨ ਭਾਜਨ ਥਾਕੇ ॥
निर्माता देवाने तुम्हाला जगात लोकप्रिय केले आहे आणि आता तुमची शर्यत संपली आहे.

ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਅਪੁਨੈ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜੇ ॥੨॥
आता तुमच्या घरात आनंदाचे अमर्याद आवाज असलेली वाद्ये रोज वाजत रहा आणि तुमच्या मालकाने तुम्हाला आशीर्वाद दिला आहे. ॥२॥

ਅਸਥਿਰ ਰਹਹੁ ਡੋਲਹੁ ਮਤ ਕਬਹੂ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਧਾਰਿ ॥
गुरूंच्या वचनाच्या आधारे स्थिर राहा आणि कधीही विचलित होऊ नका.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਗਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਮੁਖ ਉਜਲ ਦਰਬਾਰ ॥੩॥
संपूर्ण जग तुमच्या विजयाचा जयघोष करेल आणि तुम्ही तेजस्वी चेहऱ्याने आणि आदराने देवाच्या दरबारात जाल.॥३॥

ਜਿਨ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨੈ ਹੀ ਫੇਰੇ ਆਪੇ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥
ज्याने या जीवांना निर्माण केले आहे, त्यानेच त्यांना चुकीच्या मार्गावर नेले आहे आणि त्यांना पुन्हा योग्य मार्गावर आणले आहे आणि स्वतःच त्यांचा सहाय्यक बनला आहे.

ਅਚਰਜੁ ਕੀਆ ਕਰਨੈਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੪॥੨੮॥
हे नानक! निर्माता देवाने एक अद्‌भुत नाटक तयार केले आहे आणि त्याचा महिमा नेहमीच सत्य आहे. ॥४॥४॥ २८॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬
धनसारी महाला ५ घर ६ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨਉ ਹਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥
हे प्रिय संतांनो! माझी विनंती लक्षपूर्वक ऐका.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताचे स्मरण केल्याशिवाय कोणाला मोक्ष मिळत नाही. ॥रहाउ॥

ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਕਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਹਰਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ਤੇਰੈ ਕਾਹੂ ਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या मन! शुभ आणि पवित्र कर्म कर, देव हे जहाज आहे जे तुला जीवनाच्या महासागराच्या पलीकडे घेऊन जाते, इतर संकटे आणि अडथळे तुझ्यासाठी काही कामाचे नाहीत.

ਜੀਵਨ ਦੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਾ ਇਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥
माझ्या आयुष्यात फक्त परब्रह्म गुरुदेवांची उपासना करण्याचा सल्ला गुरूंनी मला दिला आहे. ॥१॥

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨ ਲਾਈਐ ਹੀਤੁ ਜਾ ਕੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਬੀਤੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਓਹੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ॥
ज्याचे स्वतःचे कोणतेही व्यक्तिमत्व नाही अशा व्यक्तीवर प्रेम करू नये कारण तो आयुष्याच्या शेवटच्या क्षणी व्यक्तीची साथ देत नाही.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੂ ਆਰਾਧ ਹਰਿ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਧ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਬੰਧਨ ਛੂਟੈ ॥੨॥
मनाने आणि शरीराने भगवंताची आराधना केल्याने आणि त्याच्या प्रिय ऋषीमुनींच्या सहवासाने मायेची सर्व बंधने नष्ट होतील॥२॥

ਗਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਨ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਚਰਨ ਅਵਰ ਆਸ ਕਛੁ ਪਟਲੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥
त्या परमात्म्याचा आश्रय घ्या आणि हृदयात कमळाच्या चरणांचे ध्यान करा. त्याशिवाय इतर कोणाचाही आधार घेऊ नका.

ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਤਪਾ ਸੋਈ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੩॥੧॥੨੯॥
हे नानक! देव ज्याच्यावर आशीर्वाद देतो तो भक्त खरे तर ज्ञानी, ध्यानी आणि तपस्वी असतो. ॥३॥ १॥ २६ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसार महल्ला ५॥

ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਭਲੋ ਰੇ ਭਲੋ ਰੇ ਭਲੋ ਹਰਿ ਮੰਗਨਾ ॥
हे माझ्या प्रिय! भगवंताचे नामस्मरण करणे खूप चांगले आणि उदात्त आहे.

ਦੇਖਹੁ ਪਸਾਰਿ ਨੈਨ ਸੁਨਹੁ ਸਾਧੂ ਕੇ ਬੈਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਚਿਤਿ ਰਾਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਮਰਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे भावा! डोळे उघडा आणि लक्षपूर्वक पहा आणि ऋषींचे अनमोल वचन ऐक. तुमच्या जीवनाचा पती असलेल्या परमेश्वराला तुमच्या हृदयात ठेवा कारण प्रत्येकाला एक ना एक दिवस मरायचे आहे.॥रहाउ॥

ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਰਸ ਭੋਗ ਕਰਤ ਅਨੇਕੈ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ਦੇਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਫੀਕੇ ਏਕੈ ਗੋਬਿਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨੀਕੋ ਕਹਤ ਹੈ ਸਾਧ ਜਨ ॥
तुम्ही अंगावर चंदन आणि अत्तर लावता, रुचकर भोजन करता आणि अनेक इंद्रियसुख भोगता, पहा ही सर्व सुखे क्षीण झाली आहेत. भगवंताचे नाम श्रेष्ठ आहे असे ऋषी सांगतात.

ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਪਨ ਥਾਪਿਓ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨ ਨਿਮਖ ਜਾਪਿਓ ਅਰਥੁ ਦ੍ਰਬੁ ਦੇਖੁ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਚਲਨਾ ॥੧॥
तुम्ही तुमचे शरीर आणि संपत्ती स्वतःचे मानता आणि क्षणभरही देवाचे स्मरण करत नाही, हे धन, संपत्ती, संपत्ती यापैकी काहीही तुमच्यासोबत जाऊ नये. ॥१॥

ਜਾ ਕੋ ਰੇ ਕਰਮੁ ਭਲਾ ਤਿਨਿ ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤ ਪਲਾ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਜਮੁ ਸੰਤਾਵੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਨਾ ॥
ज्याच्याकडे सौभाग्य असते तोच संतांचा आश्रय घेतो. संतांच्या सहवासाने मृत्यू कधीही दुखत नाही.

ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਏਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਗਨਾ ॥੨॥੨॥੩੦॥
हे नानक! त्याला नामाचा परम खजिना प्राप्त झाला आहे, त्याचा अभिमान नाहीसा झाला आहे आणि त्याचे मन निराकार परमेश्वराशी संलग्न झाले आहे.

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭
धनसारी महाला ५ घर ७.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥
हे प्रिय! देवाचे स्मरण कर.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਹਾ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
तो तुम्हाला कलह, क्लेश, लोभ आणि आसक्ती यांपासून वाचवेल आणि तुम्हाला भयानक जग ओलांडण्यास मदत करेल.॥रहाउ॥

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥
रात्रंदिवस प्रत्येक श्वासोच्छवासात देवाचे स्मरण करत राहा.

ਸਾਧਸੰਗ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥
चांगल्या संगतीत भजन अवश्य करा आणि नामाचा खजिना हृदयात ठेवा. ॥१॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥
भगवंताच्या सुंदर कमळ चरणांपुढे नतमस्तक होऊन त्यांच्या गुणांचे चिंतन करा.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਨ ਨਾਨਕ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥੧॥੩੧॥
हे नानक! संतांच्या चरणी धूळ खूप आनंद आणि आनंद देते. ॥२॥ १॥ ३१ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਦੁਪਦੇ
धनसारी महाला ५ घरु ८ दुपदे

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ॥
मी भगवंताचे नामस्मरण करतो आणि नामस्मरणाने आनंद होतो. मला प्रत्येक श्वासाने त्याची आठवण येते.

ਇਹ ਲੋਕਿ ਪਰਲੋਕਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਤ ਕਤ ਮੋਹਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥੧॥
भगवंताचे नाम या लोकात आणि परलोकात माझे सहाय्यक आहे आणि सर्वत्र माझे रक्षण करते॥१॥

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥
गुरुचे शब्द माझ्या आत्म्याशी राहतात.

ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਤਸਕਰੁ ਨਹੀ ਲੇਵੈ ਭਾਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ते पाण्यात बुडत नाही, चोर चोरू शकत नाही आणि आग जाळू शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਟਿਕ ਮਾਤ ਦੂਧੁ ਜੈਸੇ ਬਾਲੇ ॥
ज्याप्रमाणे गरिबाचा आधार पैसा आहे, आंधळ्याचा आधार हा काठी आहे आणि मुलाचा आधार हे आईचे दूध आहे, त्याचप्रमाणे मला गुरूंच्या शब्दांचा आधार आहे.

ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥੨॥੧॥੩੨॥
हे नानक! कृपेच्या घरात, भगवंताने माझ्यावर कृपा केली आहे आणि मला अस्तित्वाचा सागर पार करण्यासाठी हरीच्या रूपात जहाज मिळाले आहे. ॥२॥ १॥ ३२॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾਈ ॥
दयाळू देव जेव्हा दयाळू झाला तेव्हा त्याने अमरत्वाचे अमृत हृदयातच साठवले.

ਨਵ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਜਨ ਪਾਈ ॥੧॥
नवनिधि आणि रिद्धी हे सिद्धी हरीच्या सेवकांच्या चरणी राहतात ॥ १॥

ਸੰਤਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਸਗਲ ਹੀ ਜਾਈ ॥
संत सर्वत्र आनंदी राहतात.

ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भक्तांचे ठाकूर प्रभू त्यांच्या हृदयात, घरामध्ये आणि जगामध्ये सर्वव्यापी आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਜਾ ਕੈ ਅੰਗਿ ਗੁਸਾਈ ॥
जेव्हा देव माणसाच्या पाठीशी असतो तेव्हा त्याची कोणी बरोबरी करू शकत नाही.

ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੨॥੨॥੩੩॥
हे नानक! ज्याच्या स्मरणाने मृत्यूचे भय नाहीसे होते त्याच्या नामाचे चिंतन करत राहा. ॥२॥ २॥ ३३ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਦਰਬਵੰਤੁ ਦਰਬੁ ਦੇਖਿ ਗਰਬੈ ਭੂਮਵੰਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥
ज्याप्रमाणे एखाद्या श्रीमंत व्यक्तीला त्याच्या संपत्तीचा खूप अभिमान असतो, त्याचप्रमाणे जमीनदाराला त्याच्या जमिनीचा अभिमान असतो.

ਰਾਜਾ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਰਾਜੁ ਹਮਰਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਟੇਕ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥
ज्याप्रमाणे राजाला संपूर्ण राज्य स्वतःचे आहे असे वाटते, त्याचप्रमाणे भक्तांना त्यांच्या मालकाचा आधार असतो. ॥१॥

ਜੇ ਕੋਊ ਅਪੁਨੀ ਓਟ ਸਮਾਰੈ ॥
जर कोणाही जीवाने भगवंताचे स्मरण हृदयात केले तर त्याच्या आधाराने आणि.

ਜੈਸਾ ਬਿਤੁ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ਵਰਤੈ ਅਪੁਨਾ ਬਲੁ ਨਹੀ ਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो त्याच्या क्षमतेनुसार काम करतो, तर तो त्याच्या नावाची शक्ती गमावत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਭਏ ਇਕ ਆਸਰ ਸਰਣਿ ਸਰਣਿ ਕਰਿ ਆਏ ॥
मी इतर सर्व आधार सोडले आहे आणि फक्त भगवंताचा आधार घेतला आहे. हे परमेश्वरा! मला तुझ्या आश्रयाने घे, मला तुझ्या आश्रयाने घे, मी तुझ्या दारी आलो आहे.

ਸੰਤ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥੩॥੩੪॥
हे नानक! संतांच्या कृपेने माझे मन शुद्ध झाले आहे आणि आता मी भगवंताची स्तुती करीत

आहे. २॥ ३॥ ३४ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗੋ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਸੂਰਾ ॥
या युगात भगवंताच्या प्रेमाने ओतप्रोत झालेला माणूस खऱ्या अर्थाने योद्धा म्हटला जातो.

ਆਤਮ ਜਿਣੈ ਸਗਲ ਵਸਿ ਤਾ ਕੈ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੧॥
ज्याचा सतगुरु पूर्ण आहे, तो त्याच्या आत्म्याला जिंकतो आणि सर्व जग त्याच्या अधिपत्याखाली येते॥१॥

ਠਾਕੁਰੁ ਗਾਈਐ ਆਤਮ ਰੰਗਿ ॥
जीवाच्या प्रेमाने जगाच्या परात्पर भगवंताची स्तुती केली पाहिजे.

ਸਰਣੀ ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਨ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचा आश्रय घेऊन त्याचे नामस्मरण केल्याने मनुष्य त्याच्यात सहज विलीन होतो.॥१॥रहाउ॥

ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਵਸਹਿ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਸੰਗਿ ਪੁਨੀਤਾ ਦੇਹੀ ॥
भगवंतांच्या भक्तांचे चरण माझ्या हृदयात वास करतात आणि त्यांच्या सहवासाने माझे शरीर पवित्र झाले आहे.

ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ ਏਹੀ ॥੨॥੪॥੩੫॥
हे कृपेचे भांडार नानक! तुझ्या भक्तांच्या चरणांची धूळ तुला प्रदान करणे हे माझ्यासाठी सर्वात मोठे सुख आहे. ॥२॥ ४॥ ३५॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਜਤਨ ਕਰੈ ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਵੈ ਓਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥
लोभी मनुष्य पुष्कळ प्रयत्न करतो आणि इतरांची पुष्कळ फसवणूक करतो, परंतु आतील देव सर्व जाणतो.

ਪਾਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮੂਕਰਿ ਪਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਨੈ ॥੧॥
तो मनुष्य संन्यासी ऋषीचा वेष धारण करतो. पण तरीही तो पुष्कळ पापे करत राहतो पण पापे करूनही ती नाकारत राहतो.॥१॥

ਜਾਨਤ ਦੂਰਿ ਤੁਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਿ ॥
हे परमेश्वरा! तू सर्व प्राणिमात्रांच्या जवळ राहतोस पण ते तुला दूर समजतात.

ਉਤ ਤਾਕੈ ਉਤ ਤੇ ਉਤ ਪੇਖੈ ਆਵੈ ਲੋਭੀ ਫੇਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥
लोभी माणूस इकडे तिकडे डोकावतो आणि मग इकडे तिकडे पाहतो आणि संपत्तीच्या चक्रात अडकून राहतो.॥रहाउ॥

ਜਬ ਲਗੁ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਮਨ ਭਰਮਾ ਤਬ ਲਗੁ ਮੁਕਤੁ ਨ ਕੋਈ ॥
जोपर्यंत मानवी मनातील भ्रम नष्ट होत नाही तोपर्यंत कोणीही मायेच्या बंधनातून मुक्त होत नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥੨॥੫॥੩੬॥
हे नानक! ज्याच्यावर विश्वाचा स्वामी देव दयाळू होतो तो खरे तर संत आणि भक्त असतो.॥ २॥ ५॥ ३६॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਅਪੁਨੈ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ॥
ज्या सेवकाच्या कपाळावर सौभाग्य आहे त्याला गुरुने नाव दिले आहे.

ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ਤਾ ਕਾ ਜੁਗ ਮਹਿ ਧਰਮਾ ॥੧॥
या युगात गुरूंचा धर्म हा आहे की तो आपल्या सेवकांना नामस्मरण करायला लावतो आणि नाम मनात दृढ करतो ॥१॥

ਜਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸੋਭ ॥
देवाच्या सेवकासाठी, त्याचे नाव त्याचे वैभव आहे आणि नाव त्याचे सौंदर्य आहे.

ਨਾਮੋ ਗਤਿ ਨਾਮੋ ਪਤਿ ਜਨ ਕੀ ਮਾਨੈ ਜੋ ਜੋ ਹੋਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताचे नाम हेच त्याचे मोक्ष आणि नाम हेच त्याचा सन्मान आणि वैभव जे काही भगवंताच्या इच्छेनुसार घडते ते त्याला चांगले समजते. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮ ਧਨੁ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਲੈ ਸੋਈ ਪੂਰਾ ਸਾਹਾ ॥
ज्याच्या नावावर पैसा आहे तो पूर्ण सावकार असतो.

ਨਾਮੁ ਬਿਉਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਆਧਾਰਾ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਹਾ ॥੨॥੬॥੩੭॥
हे नानक! भगवंताचे नाम हा त्या माणसाचा व्यवसाय आहे, त्याचे नाम हाच त्याचा आधार आहे आणि त्याला नामाचाच फायदा होतो.॥ २॥ ६॥ ३७ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸੁ ਪੇਖੇ ਮਾਥੈ ਪਰਉ ਰਵਾਲ ॥
भगवंताच्या दर्शनाने माझे डोळे शुद्ध झाले आहेत. त्याच्या पायाची धूळ माझ्या कपाळावर राहिली.

ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਮੋਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹੁ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥
हे गोपाळ! ये आणि माझ्या हृदयात स्थायिक हो. त्याचा आस्वाद घेत मी ठाकूरजींचे गुणगान गात राहतो॥१॥

ਤੁਮ ਤਉ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥
हे दयाळू देवा! तू सर्वांचा रक्षक आहेस.

ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਬੇਅੰਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या प्रभु पित्या! तू खूप सुंदर, हुशार आणि शाश्वत आहेस. माझ्यावरही दया करा. ॥१॥रहाउ॥

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤੁਮਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਰਸਾਲ ॥
हे परम आनंद आणि आनंदाच्या रूपात, तुझे वाणी महान सौंदर्य आणि अमृताचे घर आहे.

ਹਿਰਦੈ ਚਰਣ ਸਬਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬਾਂਧਿਓ ਪਾਲ ॥੨॥੭॥੩੮॥
हे नानक! भगवंताचे चरणकमळ माझ्या हृदयात वसले आहे आणि मी गुरूंचे वचन माझ्या कमरेला बांधले आहे. ॥२॥ ७॥ ३८ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖਲਾਵੈ ਭੋਜਨ ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖੇਲਾਵੈ ॥
देव, त्याच्या स्वतःच्या युक्तीने, आपल्याला खायला देतो आणि त्याच्या स्वतःच्या युक्तीने आपल्याला जीवनाचा खेळ खेळायला लावतो.

ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗ ਰਸ ਦੇਵੈ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥
तो आपल्याला सर्व आनंद आणि स्वादिष्ट अन्न देतो आणि फक्त आपल्या मनात राहतो. ॥१॥

ਹਮਰੇ ਪਿਤਾ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ॥
देव आमचा पिता, दयेचे घर आहे.

ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਮਹਤਾਰੀ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जशी आई आपल्या मुलाची काळजी घेते, त्याचप्रमाणे परमेश्वर आपली काळजी घेतो. ॥१॥रहाउ॥

ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਦੇਵਾ ॥
हे गुरुदेव प्रभू! तुम्ही खरे मित्र आणि सज्जन आहात, तुम्ही गुणांचे स्वामी आहात आणि तुम्ही सदैव शाश्वत आहात.

ਈਤ ਊਤ ਜਤ ਕਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ॥੨॥੮॥੩੯॥
तुम्ही या जगात किंवा इतर जगात कुठेही असाल. हे नानक, संतांच्या निस्वार्थ सेवेनेच भगवंताची प्राप्ती होते.॥ २॥ ८॥ ३६ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ ॥
दयाळू आणि दयाळू संत त्यांच्या अंतःकरणातील वासना आणि क्रोधाचे विष जाळून टाकतात.

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਜੀਅਰਾ ਇਨ ਊਪਰਿ ਲੈ ਬਾਰੇ ॥੧॥
त्यांच्यासाठी मी माझे राज्य, संपत्ती, तारुण्य, शरीर आणि प्राण यांचा त्याग केला आहे. ॥१॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤਕਾਰੇ ॥
त्यांच्या मनात आणि शरीरात फक्त राम नामच प्रिय आहे.

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਸਹਿਤ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ते केवळ आनंद, शांती, आनंद आणि आनंदात जगत नाहीत तर ते इतरांनाही अस्तित्वाचा सागर पार करण्यास मदत करतात. ॥रहाउ॥

ਧੰਨਿ ਸੁ ਥਾਨੁ ਧੰਨਿ ਓਇ ਭਵਨਾ ਜਾ ਮਹਿ ਸੰਤ ਬਸਾਰੇ ॥
ती जागा अत्यंत धन्य आहे आणि ज्या वास्तूत संत राहतात ती वास्तूही धन्य आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥੨॥੯॥੪੦॥
हे माझ्या ठाकूरजी! नानकांची ही इच्छा पूर्ण करा म्हणजे ते तुमच्या भक्तांना नतमस्तक व्हावेत. ॥२॥ ६॥ ४० ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਛਡਾਇ ਲੀਓ ਮਹਾ ਬਲੀ ਤੇ ਅਪਨੇ ਚਰਨ ਪਰਾਤਿ ॥
गुरूंनी मला त्यांच्या चरणी ठेऊन पराक्रमी मायेपासून वाचवले आहे.

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮਨ ਮੰਤਾ ਬਿਨਸਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਿ ॥੧॥
त्याने माझ्या मनाला नामस्मरणासाठी एक मंत्र दिला आहे जो कधीही नष्ट होत नाही आणि कुठेही जात नाही.॥१॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥
पूर्ण सतगुरुंनी मला नामाचे वरदान दिले आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਕੀਰਤਨ ਕਉ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥
कीर्तन करण्यासाठी भगवंताने मला नाम दिले आहे आणि कीर्तन करून मी बंधनातून मुक्त झालो आहे. ॥रहाउ॥

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਖੀ ਪਾਤਿ ॥
परमेश्वराने आपल्या भक्तांवर नेहमीच कृपा केली आहे आणि त्यांचे रक्षण केले आहे.

ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੨॥੧੦॥੪੧॥
हे नानक! मी माझ्या प्रभूचे पाय धरले आहेत आणि आता रात्रंदिवस सुख भोगत आहे.॥२॥१०॥४१॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਪਰ ਹਰਨਾ ਲੋਭੁ ਝੂਠ ਨਿੰਦ ਇਵ ਹੀ ਕਰਤ ਗੁਦਾਰੀ ॥

अपंग व्यक्तीने दुसऱ्याचे पैसे चोरणे, लोभी असणे, खोटे बोलणे, निंदा करणे अशा गोष्टी करण्यात आपले आयुष्य घालवले आहे.

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਆਸ ਮਿਥਿਆ ਮੀਠੀ ਇਹ ਟੇਕ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੀ ॥੧॥

ज्याप्रमाणे तहानलेल्या हरणाला मृगजळाचे पाणी अतिशय गोड वाटते, त्याचप्रमाणे शाक्ताला खोट्या आशा खूप गोड वाटतात आणि त्याने या खोट्या आशेचा आधार आपल्या मनात चांगला बसवला आहे.॥१॥

ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਵਰਦਾ ਜਾਇ ਬ੍ਰਿਥਾਰੀ ॥

अपंग व्यक्तीचे आयुष्य व्यर्थ घालवले जाते.

ਜੈਸੇ ਕਾਗਦ ਕੇ ਭਾਰ ਮੂਸਾ ਟੂਕਿ ਗਵਾਵਤ ਕਾਮਿ ਨਹੀ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

उंदीर जसा कागदाचा ढीग कुरतडून नष्ट करतो, पण त्या कुरतडलेल्या कागदांचा त्या मूर्खाला काही उपयोग नाही. ॥रहाउ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਇਹ ਬੰਧਨ ਛੁਟਕਾਰੀ ॥

हे माझ्या परब्रह्मदेव! मला या मायेच्या बंधनातून मुक्त करा.

ਬੂਡਤ ਅੰਧ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਾਢਤ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸੰਗਾਰੀ ॥੨॥੧੧॥੪੨॥

हे भगवान नानक! ऋषींच्या संगतीने बुडलेल्या अज्ञानी लोकांना अस्तित्त्वाच्या सागरातून बाहेर काढले जाते. ॥२॥ ११॥ ४२ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

धनसारी महाल ५॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸੀਤਲ ਤਨੁ ਮਨੁ ਛਾਤੀ ॥

परमेश्वराच्या स्मरणाने माझे शरीर, मन आणि छाती थंड झाली आहे.

ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੂਖ ਧਨੁ ਜੀਅ ਕਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੋਰੈ ਜਾਤੀ ॥੧॥

माझ्या जीवनाचा स्वामी परब्रह्म, माझी जात, रूप, रंग, सुख आणि संपत्ती आहे॥१॥

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨਿ ਮਾਤੀ ॥

माझी जीभ रुचीच्या घरी राम नामात तल्लीन राहते.

ਰੰਗ ਰੰਗੀ ਰਾਮ ਅਪਨੇ ਕੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਧਿ ਥਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

देवाचे सुंदर कमळ चरण रामाच्या प्रेमाच्या रंगात रंगलेले आहेत आणि नवीन संपत्तीचे भांडार आहेत. ॥रहाउ॥

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਭਾਤੀ ॥

ज्याचा मी सेवक होतो त्याने मला जीवनसागरात बुडण्यापासून वाचवले आहे. परात्पर भगवंताचा आपल्या सेवकांचा उद्धार करण्याचा मार्ग अनोखा आहे.

ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਆਪੇ ਸੁਖਦਾਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਾਖੀ ਪਾਤੀ ॥੨॥੧੨॥੪੩॥

सुख देणाऱ्याने मला स्वतःशीच जोडले आहे. हे नानक! परमेश्वराने माझा सन्मान आणि प्रतिष्ठा वाचवली आहे॥२॥१२॥४३॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

धनसारी महाल ५॥

ਦੂਤ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਵਰਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥

हे देवा! तुझा महिमा सर्व जगामध्ये दिसतो, तुझ्या कृपेनेच वासनेचे पाच शत्रू नष्ट होतात.

ਜੋ ਜੋ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਦੁਖਾਏ ਓਹੁ ਤਤਕਾਲ ਤੁਮ ਮਾਰਾ ॥੧॥

ज्याने तुझ्या भक्तांचे दुःख केले, त्याला तू लगेच मारलेस.॥१॥

ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥

हे हरी! मी नेहमी तुझ्याकडे मदतीसाठी पाहतो.

ਮੁਰਾਰਿ ਸਹਾਇ ਹੋਹੁ ਦਾਸ ਕਉ ਕਰੁ ਗਹਿ ਉਧਰਹੁ ਮੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥

हे मुरारी! तुझा सेवक हो. हे माझ्या मित्रा! माझा हात धर आणि मला वाचव. ॥रहाउ॥

ਸੁਣੀ ਬੇਨਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਆਪਿ ॥

माझ्या ठाकूरजींनी माझी प्रार्थना ऐकली आहे आणि मला आपला सेवक बनवून स्वामी म्हणून आपले कर्तव्य पूर्ण केले आहे.

ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਭਏ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੨॥੧੩॥੪੪॥

हे नानक! सदैव हरिचा जप केल्याने आनंद राहतो आणि माझे सर्व दुःख दूर होतात. ॥२॥ १३॥ ४४॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

धनसारी महाल ५॥

ਚਤੁਰ ਦਿਸਾ ਕੀਨੋ ਬਲੁ ਅਪਨਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਕਰੁ ਧਾਰਿਓ ॥

ज्या भगवंताने आपले सामर्थ्य सर्व दिशांना पसरवले आहे त्यांनी माझ्या मस्तकावर हात ठेवला आहे.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਖ੍ਯ੍ਯ ਅਵਲੋਕਨੁ ਕੀਨੋ ਦਾਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥

त्याने आपल्या दयाळू नेत्रांनी पाहिले आणि आपल्या सेवकाचे दुःख नष्ट केले आहे ॥१॥

ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ॥

गोविंद गुरूंनी दासाला संसारसागरात बुडण्यापासून वाचवले आहे.

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਮੇਟੇ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਬਖਸੰਦ ॥ ਰਹਾਉ ॥

क्षमाशील आणि दयाळू देवाने मला आलिंगन दिले आहे आणि सर्व दोष दूर केले आहेत. ॥रहाउ॥

ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਸੋਈ ਸੋਈ ਦੇਵੈ ॥

ते त्यांच्या ठाकूरजींकडे जे काही मागतात ते त्यांना देतात.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਮੁਖ ਤੇ ਜੋ ਬੋਲੈ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਚੁ ਹੋਵੈ ॥੨॥੧੪॥੪੫॥

हे नानक! भगवंताचे सेवक, तो जे काही तोंडाने बोलतो तेच या लोकात आणि परलोकात खरे ठरते ॥२॥१४॥४५॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਅਉਖੀ ਘੜੀ ਨ ਦੇਖਣ ਦੇਈ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥
देव त्याच्या शत्रूंना आठवतो आणि त्याच्या सेवकाला संकटाचा क्षणही पाहू देत नाही.

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥੧॥
तो आपला हात देऊन आपल्या गुलामाचे रक्षण करतो आणि प्रत्येक श्वासाने त्याचे पालनपोषण करतो॥१॥

ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗਿ ਰਹਿਓ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ ॥
माझे मन फक्त भगवंतावर केंद्रित असते.

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਧੰਨੁ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
धन्य माझा मित्र प्रभू, तो सदैव माझा आदिपासून शेवटपर्यंत सहाय्यक राहतो.॥रहाउ॥

ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਭਏ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਅਚਰਜ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥
मास्तरांचे अप्रतिम खेळ आणि भव्यता पाहून माझ्या मनात आनंद निर्माण झाला.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਆਨਦ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨॥੧੫॥੪੬॥
हे नानक प्रभूंनी माझा सर्व मान-सन्मान हिरावून घेतला आहे, म्हणून भगवंताच्या नामस्मरणाचा आनंद घ्या. ॥२॥ १५॥४६॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਜਿਸ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ਗਨਹੁ ਅਭਾਗਾ ॥
जीवनदात्याला विसरलेल्या व्यक्तीला अशुभ समजा.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਗਿਓ ਅਮਿਅ ਸਰੋਵਰ ਪਾਗਾ ॥੧॥
ज्याचे मन भगवंताच्या चरणांच्या प्रेमात रमलेले आहे, त्याला अमृताचे सरोवर प्राप्त झाले आहे॥१॥

ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥
हे देवा! तुझा सेवक राम नामाच्या प्रेमात लीन होऊन अज्ञानाच्या निद्रेतून जागा झाला आहे.

ਆਲਸੁ ਛੀਜਿ ਗਇਆ ਸਭੁ ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या शरीरातून सर्व आळस निघून गेला आहे आणि माझे मन माझ्या प्रियकरात गुंतले आहे. ॥रहाउ॥

ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਨਾਰਾਇਣ ਸਗਲ ਘਟਾ ਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे जपमाळावर मोत्यांच्या धाग्याप्रमाणे सर्व देहांत नारायण वास केलेला दिसतो.

ਨਾਮ ਉਦਕੁ ਪੀਵਤ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਆਗੇ ਸਭਿ ਅਨੁਰਾਗਾ ॥੨॥੧੬॥੪੭॥
नानकांनी हरिनामामृत स्वरूपात पाणी प्यायल्याबरोबर नानकांनी इतर सर्व स्नेह सोडले.॥ २॥ १६ ॥ ४७ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮ ॥
दासाचे सर्व काम पूर्ण झाले आहे.

ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਲਜਾ ਰਾਖੀ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या कलियुगात रामाने माझी इज्जत आणि प्रतिष्ठा विषारी मायेच्या जाळ्यात अडकवली आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮ ॥
भगवंताचे वारंवार स्मरण करून यम माझ्या जवळ येत नाही

ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਕਾ ਧਾਮ ॥੧॥
दासाला भगवंताचे निवासस्थान प्राप्त झाले आहे आणि त्याच्यासाठी संताचा संग म्हणजे मोक्ष आणि वैकुंठ आहे ॥१॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਥਾਤੀ ਕੋਟਿ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥
भगवंताचे चरणकमळ हे दासासाठी अपार संपत्तीची पिशवी आणि कोटी सुखांचे निवासस्थान आहे.

ਗੋਬਿੰਦੁ ਦਮੋਦਰ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨ ਰੈਨਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੧੭॥੪੮॥
हे नानक! मी रात्रंदिवस गोविंदांची आराधना करतो आणि नेहमी त्यांना यज्ञ करतो.॥२॥१७॥४८॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਮਾਂਗਉ ਰਾਮ ਤੇ ਇਕੁ ਦਾਨੁ ॥
मी रामाकडे एकच दान मागतो.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਸਿਮਰਉ ਤੁਮਰਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी तुझ्या नामाचा जप करत राहिलो, त्यामुळे माझ्या सर्व मनोकामना पूर्ण होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਚਰਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸਹਿ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਵਉ ॥
तुझे चरणकमळ माझ्या हृदयात वास करो आणि मला संतांचा सहवास प्राप्त होवो.

ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥੧॥
माझे मन चिंतेच्या आगीत जळू नये आणि मी आठ तास तुझी स्तुती करीत राहो॥१॥

ਸ੍ਵਸਤਿ ਬਿਵਸਥਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਧ੍ਯੰਤ ਪ੍ਰਭ ਜਾਪਣ ॥
मी आनंदात आणि निरोगी अवस्थेत देवाची उपासना करत राहो आणि आयुष्यभर परमेश्वराचा नामजप करत राहो.

ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮ ਨ ਛਾਪਣ ॥੨॥੧੮॥੪੯॥
हे नानक! माझे भगवंतावरील अतूट प्रेम फुलले आहे, आता मी पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात पडणार नाही.॥२॥१८॥४६॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਮਾਂਗਉ ਰਾਮ ਤੇ ਸਭਿ ਥੋਕ ॥
मी सर्व गोष्टी रामाकडेच मागतो.

ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਜਾਚਤ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੋਖ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

कोणत्याही मनुष्याकडून मागितले तर कष्ट करून केवळ चिंताच होते, परंतु भगवंताच्या स्मरणानेच मोक्ष प्राप्त होतो ॥१॥रहाउ॥

ਘੋਖੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾਂ ਬੇਦ ਪੁਕਾਰਹਿ ਘੋਖ ॥

ऋषी-मुनींनी स्मृती आणि पुराणांचे बारकाईने विश्लेषण केले आहे आणि वेदांचा अभ्यास करून ते मोठ्याने वाचले आणि इतरांना सांगितले.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਦੋਵੈ ਸੁਹੇਲੇ ਲੋਕ ॥੧॥

कृपेचा सागर भगवंताची उपासना केल्यानेच परम सत्याची प्राप्ती होते व हे जग व परलोक दोन्ही सुखमय होतात ॥१॥

ਆਨ ਅਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਹੈ ਜੇਤੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਫੋਕ ॥

भगवंताचे स्मरण सोडले तर इतर सर्व आचार-विचार निष्फळ आहेत.

ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਬਿਨਸੇ ਸੋਕ ॥੨॥੧੯॥੫੦॥

हे संत नानक, गुरुदेवांच्या भेटीने चिंता नाहीशी होते आणि जन्ममृत्यूचे भय नष्ट होते ॥२॥१६॥५०॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

धनसारी महाल ५॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥

भगवंताच्या नामस्मरणाने सर्व तहान शमते.

ਮਹਾ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪੂਰਨ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

गुरूच्या बोलण्याने मनाला खूप समाधान मिळते आणि भगवंताशी पूर्ण एकाग्रता प्राप्त होते. ॥१॥रहाउ॥

ਮਹਾ ਕਲੋਲ ਬੁਝਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

हे माझ्या विनम्र आणि दयाळू परमेश्वरा! माझ्यावर कृपा कर म्हणजे माझ्या मनातील मायेचे परम सुख प्राप्त करण्याची इच्छा शांत होईल.

ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਦਾਸ ਕੀ ਘਾਲ ॥੧॥

मला तुझे नाम दे, ज्याच्या जपाने मी जिवंत राहू आणि तुझ्या सेवकाची साधना सफल होवो.॥१॥

ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਰਾਜ ਸੂਖ ਰਸ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਕੀਰਤਨੁ ਜਪਿ ਨਾਮ ॥

हरी कीर्तन केल्याने व नामस्मरण केल्याने सदैव आनंद राहतो, सर्व मनोकामना पूर्ण होतात व सर्व सुख व आनंद राज्याची प्राप्ती होते.

ਜਿਸ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥੨੦॥੫੧॥

हे नानक! त्या व्यक्तीची सर्व कार्ये पूर्ण झाली आहेत ज्याच्या प्रारब्धात सृष्टिकर्ता भगवंताने अगदी सुरुवातीपासून असे अक्षर लिहिले आहे.॥२॥२०॥५१॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥

धनसारी महला ५॥

ਜਨ ਕੀ ਕੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਰ ॥

परब्रह्माने आपल्या सेवकाची काळजी घेतली आहे.

ਨਿੰਦਕ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਨਿ ਮੂਲੇ ਊਡਿ ਗਏ ਬੇਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

आता विरोधक दासांसमोर अजिबात उभे राहू शकत नाहीत आणि ते ढगांसारखे व्यर्थ उडून गेले आहेत.॥१॥रहाउ॥

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰ ॥

मी जिकडे पाहतो तिकडे माझा परमात्मा उपस्थित असतो आणि त्याची बरोबरी कोणी करू शकत नाही.

ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਅਵਗਿਆ ਜਨ ਕੀ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਤ ਛਾਰ ॥੧॥

जो दासाची अवज्ञा करतो त्याचा सत्वर नाश होतो ॥१॥

ਕਰਨਹਾਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥
ज्याला अंत नाही आणि क्रॉस नाही, सर्व गोष्टींचा निर्माता, प्रभु स्वतःच रक्षक बनला आहे.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਨਿੰਦਕ ਕਾਢੇ ਮਾਰਿ ॥੨॥੨੧॥੫੨॥
हे नानक! भगवंताने आपल्या सेवकाचे रक्षण केले आहे आणि निंदकांचा वध करून त्यांना सहवासातून हाकलून दिले आहे ॥२॥२१॥५२॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ ਪੜਤਾਲ
धनसारी महाला ५ घरू ९ तपास.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ॥
हे हरि! दु:खाचा नाश करणाऱ्या गोविंद, मी तुझ्या चरणी आश्रय घेतो.

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾਰਹੁ ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇਵਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्यावर कृपादृष्टी कर, मला अस्तित्त्वाच्या महासागरातून पार कर आणि माझा हात धरून मला अज्ञानाच्या विहिरीतून बाहेर काढ. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਿ ਅੰਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ ਅਨਿਕ ਦੋਖਾ ਤਨਿ ਛਾਦਿ ਪੂਰੇ ॥
वासना आणि क्रोधामुळे मी आंधळा होऊन मायेच्या बंधनात अडकलो आहे आणि माझे शरीर अनेक पापांनी भरलेले आहे.

ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਆਨ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਾਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸੂਰੇ ॥੧॥
देवाशिवाय तुम्हाला बंधनातून कोणीही वाचवू शकत नाही. हे शूर प्रभू! मी तुझा आश्रय घेण्यासाठी आलो आहे, शेवटी मला तुझ्या नामाचे स्मरण कर.॥१॥

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤਾਰਣਾ ਬੇਦ ਉਚਾਰ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਇਓ ॥
हे देवा! तू पतितांचा रक्षणकर्ता आणि प्राणिमात्रांचे कल्याण करणारा आहेस. वेदांचा अभ्यास करणाऱ्या विद्वानांनाही तुझ्या गौरवाचा अंत सापडला नाही.

ਗੁਣਹ ਸੁਖ ਸਾਗਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਰਤਨਾਗਰਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਾਨਕ ਗਾਇਓ ॥੨॥੧॥੫੩॥
हे ब्रह्मा! तू गुण आणि सुखाचा सागर आहेस आणि तू रत्नांची खाण आहेस. नानकांनी केवळ भक्त भगवंताचे गुणगान गायले आहे.॥ २॥ १॥ ५३॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਹਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਸਿਮਰਨੋ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਸਦਾ ਲੀਜੈ ॥
गोविंदाचे नामस्मरण केल्याने या लोकात तसेच परलोकातही नित्य सुख प्राप्त होते.

ਮਿਟਹਿ ਕਮਾਣੇ ਪਾਪ ਚਿਰਾਣੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮੁਆ ਜੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संताच्या सहवासात गेल्याने आध्यात्मिकरित्या मृत माणूसही जिवंत होतो, म्हणजेच तो शाक्तातून गुरुमुख होतो आणि त्याची मागील पापेही नष्ट होतात.॥१॥रहाउ॥

ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਬਿਸਰੰਤ ਹਰਿ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਏਹੁ ਮਹਾਂਤ ਕਹੈ ॥
मायेची आसक्ती हे मोठे दु:ख आहे, असे महापुरुष म्हणतात.

ਆਸ ਪਿਆਸ ਰਮਣ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਾਗਵੰਤੁ ਲਹੈ ॥੧॥
माणसाला भगवंताचे गुणगान गाण्याची इच्छा आणि तहान असली पाहिजे, परंतु ही मौल्यवान गोष्ट भाग्यवान व्यक्तीलाच मिळते. ॥१॥

ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥
हे अदृश्य आणि अव्यक्त परमेश्वरा! तू तुझ्या भक्तांना आश्रय देण्यास समर्थ आहेस.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬਤ ਪੂਰਨ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥੨॥੫੪॥
हे नानकांचे स्वामी! तूच अंतरी आहेस. माझा ठाकूर सर्वव्यापी आहे ॥२॥२॥५४॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨
धनसारी महाला ५ घरु १२.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਬੰਦਨਾ ਹਰਿ ਬੰਦਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
नेहमी देवाची उपासना करा आणि जगाच्या परमेश्वराची स्तुती करा.॥१॥रहाउ॥

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥
केवळ नशिबानेच गुरुदेवांची भेट होते.

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੧॥
भगवंताची पूजा केल्याने करोडो पापे नष्ट होतात ॥१॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਪੈ ॥
ज्याचे मन भगवंताच्या चरणकमळांच्या प्रेमात लीन होते.

ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੨॥
चिंतेची आग त्या व्यक्तीला लागत नाही॥२॥

ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ॥
संतांच्या सभेत सामील होऊन त्यांनी संसारसागर पार केला आहे.

ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ॥੩॥
निर्भय परमेश्वराचे नामस्मरण करा आणि हरिच्या प्रेमात तल्लीन राहा. ॥३॥

ਪਰ ਧਨ ਦੋਖ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ਨ ਫੇੜੇ ॥
जो मनुष्य दुसऱ्याच्या पैशाचा लोभ व इतर पापांपासून मुक्त राहतो.

ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੇ ॥੪॥
भयंकर यम त्याच्या जवळ येत नाही. ॥४॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥
परमेश्वराने स्वतः त्याची तहान भागवली आहे.

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੫॥੧॥੫੫॥
हे नानक! परमेश्वराचा आश्रय घेऊन तो मायेच्या बंधनातून मुक्त झाला आहे.॥ ५॥ १॥ ५५ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥
सत्याचे अन्न खाऊन मी तृप्त होतो. मी मन, शरीर आणि जिभेने भगवंताच्या नामाचे ध्यान केले आहे ॥१॥

ਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜੀਵਨਾ ॥ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताच्या स्मरणात जगणे हेच खरे जीवन आहे. ऋषींच्या संगतीत त्याची उपासना करणे हेच खरे जीवन आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥
मी अनेक प्रकारची वस्त्रे परिधान केली आहेत, मी दररोज भजने, कीर्तने गायली आहेत आणि देवाची स्तुती केली आहे.॥२॥

ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸੁ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਰੀ ॥੩॥
हत्ती, रथ आणि घोडे हे मला माझ्या हृदयात भेटण्याचा मार्ग दिसतो॥३॥

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਇਆ ॥
मी माझ्या मनाने आणि शरीरात फक्त भगवंताचेच ध्यान केले आहे.

ਹਰਿ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੫੬॥
हे नानक दास! त्यांना सुखाचे भांडार देव सापडला आहे ॥४॥२॥५६॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
धनसारी महाल ५॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਜੀਅ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
गुरूच्या चरणी जीवाचा उद्धार होतो.

ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याने जीवाला क्षणात संसारसागर पार करून दिला.॥१॥रहाउ॥

ਕੋਈ ਹੋਆ ਕ੍ਰਮ ਰਤੁ ਕੋਈ ਤੀਰਥ ਨਾਇਆ ॥
काही लोक कर्मकांड करण्यात मग्न आहेत तर काहींनी तीर्थक्षेत्रात स्नान केले आहे, परंतु.

ਦਾਸੀਂ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥
दासांनी हरिच्या नामाचे ध्यान केले ॥१॥

ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੨॥੩॥੫੭॥
जगाचा स्वामी देव सर्व प्राणिमात्रांचे बंधन तोडून टाकणार आहे. नानक त्या अंतर्यामी देवाचे स्मरण करीत राहतात ॥२॥३॥५७॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

धनसारी महाल ५॥

ਕਿਤੈ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਨ ਤੂਟਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

हे देवा! तुझ्यावरचे माझे प्रेम कोणत्याही प्रकारे तुटू नये, हे तुझ्या सेवकाचे शुद्ध आचरण आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਧਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਬੰਧੁ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥

माझ्या प्राण, प्राण, मन आणि संपत्तीपेक्षा तू मला प्रिय आहेस. हे देवा! अहंकाराचा मार्ग थांबवणारा तूच आहेस॥१॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗਉ ਨੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਏਹ ॥੨॥੪॥੫੮॥

मी तुझ्या सुंदर कमळाच्या चरणांच्या प्रेमात पडो हीच नानकांची प्रार्थना आहे॥२॥४॥५८॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

धनसारी महाल ९॥

ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ ॥

हे मानवा! देवाच्या शोधासाठी जंगलात का जातोस?

ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਤੋਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

तोच सर्वांत वास करतो, जो सदैव भ्रममुक्त असतो, तोच तुझ्याजवळ राहतो.॥१॥रहाउ॥

ਪੁਹਪ ਮਧਿ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਛਾਈ ॥

अरे माणसा, जसा फुलाला सुगंध असतो आणि पाहणाऱ्याला आरशात स्वतःचे प्रतिबिंब असते.

ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੇ ਨਿਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥੧॥

तसाच भगवंत तुझ्या हृदयात वास करतो, शेवटी त्याचा शोध तू तुझ्या हृदयात कर.॥१॥

ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਹੁ ਇਹੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਤਾਈ ॥
गुरूचे ज्ञान आपल्याला हा फरक सांगते की शरीराबाहेरच्या जगात आणि शरीराच्या आत हृदयात एकच देव वास करतो असे मानले पाहिजे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਆਪਾ ਚੀਨੈ ਮਿਟੈ ਨ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕਾਈ ॥੨॥੧॥
हे नानक! स्वतःला ओळखल्याशिवाय मनातील भ्रमाची घाण दूर करता येत नाही॥२॥१॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
धनसारी महाल ९॥

ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮ ਭੁਲਾਨਾ ॥
हे संतांनो! हे जग भ्रमामुळे भरकटले आहे.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याने राम नामाचा जप सोडला आहे आणि तो मायेला विकला गेला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਾ ਕੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥
आई-वडील, भाऊ, पुत्र, पत्नी यांच्या प्रेमात हे जग अडकले आहे.

ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭਤਾ ਕੈ ਮਦ ਮੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥੧॥
संपत्ती आणि सत्तेच्या नशेत हा तरुण रात्रंदिवस उन्मत्त राहतो ॥१॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਨ ਲਗਾਨਾ ॥
सदैव दयाळू आणि दु:खांचा नाश करणाऱ्या भगवंतावर त्याने आपले मन लावले नाही.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕਿਨਹੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਛਾਨਾ ॥੨॥੨॥
हे नानक! करोडोंमध्ये दुर्लभ व्यक्तीनेच गुरुमुख होऊन भगवंताला ओळखले आहे.॥२॥२॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
धनसारी महाल ९॥

ਤਿਹ ਜੋਗੀ ਕਉ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਉ ॥
त्या योगींना योगाभ्यासाची पद्धत समजत नाही.

ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਮਾਹਿ ਪਛਾਨਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्या अंतःकरणात लोभ, आसक्ती आणि मोह यांचे प्रेम दृढ असते. ॥१॥रहाउ॥

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਨਹ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨੋ ॥
ज्यांच्या स्वभावात परकीय टीका किंवा स्तुती नाही, ज्यांच्यासाठी सोने आणि लोखंड समान आहेत.

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ਜੋਗੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੋ ॥੧॥
जो सुख आणि चिंतेपासून तटस्थ राहतो त्यालाच खरा योगी समजा ॥१॥

ਚੰਚਲ ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਕਉ ਧਾਵਤ ਅਚਲ ਜਾਹਿ ਠਹਰਾਨੋ ॥
हे चंचल मन दहा दिशांना भटकत राहते ज्यामुळे ते स्थिर झाले आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਨਰੁ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ॥੨॥੩॥
हे नानक! अशा माणसाला मायेच्या बंधनातून मुक्त समजा॥२॥३॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
धनसारी महाल ९॥

ਅਬ ਮੈ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰਉ ॥
आता मी काय करू?

ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਕੋ ਸੰਸਾ ਚੂਕੈ ਭਉ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्या पद्धतीने माझ्या मनातील शंका दूर होऊन मी भयंकर विश्वसागर पार करू शकतो.॥१॥रहाउ॥

ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਕਛੁ ਭਲੋ ਨ ਕੀਨੋ ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਉ ॥
अनमोल मनुष्यजन्म मिळाल्यानंतर मी कोणतेही शुभ कार्य केले नाही, म्हणून मला खूप भीती वाटते.

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਹੀ ਗਾਏ ਯਹ ਜੀਅ ਸੋਚ ਧਰਉ ॥੧॥
ही चिंता माझ्या मनात कायम आहे की मी कधीही माझ्या विचारातून, शब्दातून आणि कृतीतून भगवंताची स्तुती केली नाही.॥१॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਕਛੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਉਪਜਿਓ ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਦਰੁ ਭਰਉ ॥
गुरूंचे प्रवचन ऐकल्यानंतर माझ्या मनात ज्ञान निर्माण झाले नाही आणि मी जनावरासारखे पोट भरत राहिलो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ਤਬ ਹਉ ਪਤਿਤ ਤਰਉ ॥੨॥੪॥੯॥੯॥੧੩॥੫੮॥੪॥੯੩॥
नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा! तू तुझ्या शत्रूला ओळखशील, तरच मी पापमय जीवनाचा सागर पार करू शकेन.||२||४||९||९||१३||५८||४||९३||

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ
धनसारी महाला १ घरु २ अष्टपदिया.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥
गुरु हा नामरूपात रत्नांनी भरलेला सागर आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤ ਚੁਗਹਿ ਨਹੀ ਦੂਰੇ ॥
संतांच्या रूपातील हंस यातून अमृताच्या रूपात रत्ने शोषून घेतात आणि ते गुरुच्या रूपात महासागरापासून कधीच दूर नसतात.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥
संतांच्या रूपातील हंस हरीचा रस शोषून घेतात आणि ते परमेश्वराला प्रसन्न करतात.

ਸਰਵਰ ਮਹਿ ਹੰਸੁ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥
हंसाच्या रूपातील संतांना आपला आध्यात्मिक गुरु ईश्वर गुरूकडून सागराच्या रूपात सापडतो.॥१॥

ਕਿਆ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਛਪੜੀ ਨਾਇ ॥
गरीब बगळे विद्वान लहान तलावात का आंघोळ करतात?

ਕੀਚੜਿ ਡੂਬੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो लहान तलावाच्या चिखलात बुडतो पण त्याच्या दुर्गुणांची घाण जात नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਰਖਿ ਰਖਿ ਚਰਨ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥
विचारशील पुरुष काळजीपूर्वक त्यांचे पाय पृथ्वीवर ठेवतात आणि.

ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥
ते कोंडी सोडून निरंकाराचे उपासक बनतात.

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਰਸ ਚਾਖੇ ॥
ते मुक्ती पदार्थाची प्राप्ती करून हरि रस चाखत राहतात.

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥੨॥
गुरूंनी त्याला जीवनसागरात बुडण्यापासून वाचवले आणि त्याचे जन्ममरणाचे चक्र संपले ॥२॥

ਸਰਵਰ ਹੰਸਾ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥
हंसाच्या रूपातील संत गुरूला सागराच्या रूपात सोडून कुठेही जात नाही.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥
प्रेम आणि भक्ती करून तो आरामात लीन राहतो.

ਸਰਵਰ ਮਹਿ ਹੰਸੁ ਹੰਸ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ॥
राजहंसाच्या रूपातील संत महासागराच्या रूपात गुरूमध्ये विलीन होतो आणि महासागराच्या रूपात गुरू हंसाच्या रूपात संतामध्ये विलीन होतो आणि एक होतो.

ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਆਦਰੁ ॥੩॥

एका संताला आपल्या गुरूंच्या शब्दाने भगवंताच्या दरबारात मान-सन्मान मिळतो ही अवर्णनीय कथा आहे॥३॥

ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਇਕੁ ਜੋਗੀ ਬੈਸੇ ॥

एक योगी म्हणजेच देव शून्य वर्तुळात उपस्थित असतो.

ਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ ਕਹਹੁ ਕੋਊ ਕੈਸੇ ॥

तो ना स्त्री आहे ना पुरुष आहे तो कसा काय म्हणू शकतो.

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

पृथ्वी, आकाश आणि पाताळ या तिन्ही वास्तूंमधील जीव त्या प्रकाशाचे ध्यान करतात.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਸਚੇ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥

देव, मानव आणि नाथ हे परम सत्याच्या आश्रयाने राहतात. ॥४॥

ਆਨੰਦ ਮੂਲੁ ਅਨਾਥ ਅਧਾਰੀ ॥

देव आनंदाचा स्त्रोत आहे, अनाथांचा आधार आहे आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥

गुरुमुख लोक त्यांच्या नैसर्गिक अवस्थेत त्यांची पूजा आणि स्मरण करत राहतात.

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਣਹਾਰੇ ॥

हे भयाचा नाश करणाऱ्या परमेश्वरा, तू भक्तांचा भक्त आहेस.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਪਗੁ ਧਾਰੇ ॥੫॥

माझ्या हृदयात पाय ठेवून आणि माझा अहंकार मारूनच तू तुझे भक्त शोधलेस.॥ ५॥

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਏ ॥

माणूस खूप प्रयत्न करतो पण मृत्यू त्याला खूप दु:ख देतो.

ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ॥

सर्व जीव कपाळावर मृत्यूचा शिलालेख घेऊन पृथ्वीवर आले आहेत.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਵੈ ॥
पण ते कोंडीत अडकून त्यांचा दुर्मिळ जन्म वाया घालवतात.

ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਰੋਵੈ ॥੬॥
ते त्यांचे खरे स्वरूप ओळखत नाहीत आणि गोंधळात रडत राहतात. ॥६॥

ਕਹਤਉ ਪੜਤਉ ਸੁਣਤਉ ਏਕ ॥
जो मनुष्य भगवंताच्या वाणीतील गुणांची स्तुती करत राहतो तो वाणी वाचत आणि ऐकत राहतो.

ਧੀਰਜ ਧਰਮੁ ਧਰਣੀਧਰ ਟੇਕ ॥
पृथ्वीचे पालनपोषण करणारा देव तिला धार्मिक संयम आणि आधार देतो.

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਏ ॥
जेव्हा ब्रह्मचर्य आणि संयम यांचे सत्य माणसाच्या हृदयात प्रवेश करते.

ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਏ ॥੭॥
तेव्हा तुरिया अवस्थेत माणसाचे मन प्रसन्न होते. ॥७॥

ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
सत्यवादी माणसाच्या शुद्ध मनाला दुर्गुणांचा कलंक जाणवत नाही आणि.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥
त्याचा संभ्रम आणि मृत्यूची भीती गुरूंच्या वचनाने दूर होते.

ਸੂਰਤਿ ਮੂਰਤਿ ਆਦਿ ਅਨੂਪੁ ॥
मूळ पुरुषाचे रूप आणि मूर्ती अत्यंत सुंदर आहे.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਚੁ ਸਰੂਪੁ ॥੮॥੧॥
नानकांना फक्त त्या रूपात परमेश्वराचे दर्शन घेण्याची इच्छा आहे॥८॥१॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
धनसारी महाल १ ॥

ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥
उत्स्फूर्त अवस्थेत देवाला भेटणारा माणूसच स्वीकारला जातो.

ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥
मग तो मरत नाही आणि जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात पडत नाही.

ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥
गुलाम आपल्या स्वामी परमेश्वरामध्ये लीन असतो आणि तो दासाच्या मनात वास करतो.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे मला देवाशिवाय दुसरे कोणी दिसत नाही. ॥१॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਈਐ ॥
गुरूच्या माध्यमातून भगवंताची आराधना केल्याने मनुष्याला खऱ्या घरची सहज प्राप्ती होते.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਰਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंना भेटल्याशिवाय माणूस मृत्यूनंतर येण्या-जाण्याच्या चक्रात राहतो, म्हणजेच जन्म-मृत्यू घेत राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਉ ਜਿ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥
अशा गुरूचा अवलंब करा जो तुमच्या मनातील सत्याला बळ देऊ शकेल आणि.

ਅਕਥੁ ਕਥਾਵੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥
लोकांना अव्यक्त देवाची कथा सांगायला लावा आणि शब्दांद्वारे देवाशी समेट घडवून आणा.

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਵਰ ਨਹੀ ਕਾਰਾ ॥
नामस्मरण करण्याशिवाय दुसरे कोणतेही काम भक्तांना आवडत नाही.

ਸਾਚਉ ਠਾਕੁਰੁ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥
ते फक्त देव आणि सत्य हेच खरे रूप मानतात.॥ २॥

ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ॥
मन हे मानवी शरीरात वसते आणि सत्य हे मनातच वसते.

ਸੋ ਸਾਚਾ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਰਾਚਾ ॥
केवळ तीच व्यक्ती सत्यवादी आहे जी परमेश्वर सत्याला भेटते आणि त्याच्यामध्ये लीन राहते.

ਸੇਵਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥
सेवक परमेश्वराच्या पाया पडतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥
माणसाला पूर्ण सत्गुरू मिळाला तर तो त्याला भगवंताशी जोडतो. ॥३॥

ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ॥
भगवंत स्वतः सर्व प्राणिमात्रांना पाहतो पण स्वतःच त्यांना दर्शन देतो.

ਹਠਿ ਨ ਪਤੀਜੈ ਨਾ ਬਹੁ ਭੇਖੈ ॥
तो हठयोगाने सुखी नाही किंवा अनेक वेष धारण करूनही तो आनंदी नाही.

ਘੜਿ ਭਾਡੇ ਜਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥
ज्याने देहस्वरूपात पात्र निर्माण करून त्यात नामाचे अमृत ओतले आहे.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇਆ ॥੪॥
प्रेम आणि भक्तीनेच त्याचे मन प्रसन्न होते. ॥४॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੂਲਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥
जे लोक धार्मिक ग्रंथांचे वाचन करून मार्गभ्रष्ट होतात त्यांना यमाचा खूप त्रास होतो.

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥
त्यांच्या अति बुद्धिमत्तेमुळे ते जन्मत: मरत राहतात.

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਭਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ॥
जे नामस्मरण करत राहतात आणि भगवंताच्या भीतीने अन्न खातात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੫॥
ते सेवक गुरूंच्या माध्यमातून परम सत्यात लीन राहतात॥५॥

ਪੂਜਿ ਸਿਲਾ ਤੀਰਥ ਬਨ ਵਾਸਾ ॥
जो मनुष्य मूर्तीची पूजा करतो आणि तीर्थात स्नान करतो तो जंगलात राहतो.

ਭਰਮਤ ਡੋਲਤ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥
तोही संन्यासी झाला आहे आणि भटकत राहतो आणि ठिकाणाहून विचलित होत आहे.

ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸੂਚਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥
मग तो अशुद्ध मनाने शुद्ध कसा होईल.

ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਪਤਿ ਸੋਇ ॥੬॥
ज्याला सत्य सापडते त्यालाच गौरव प्राप्त होतो.॥ ६॥

ਆਚਾਰਾ ਵੀਚਾਰੁ ਸਰੀਰਿ ॥
त्याचे आचरण चांगले होते आणि त्याच्या शरीरात चांगले विचार निर्माण होतात.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਧੀਰਿ ॥
निरनिराळ्या युगांतही त्याचे मन नेहमी धीर धरून राहते आणि आरामदायी अवस्थेत लीन असते.

ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰੇ ॥
जो लाखो प्राणिमात्रांना डोळ्याच्या झटक्यात वाचवतो.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥੭॥
हे प्रिय देवा! मला आशीर्वाद द्या आणि मला गुरूशी एकरूप करा. ॥७॥

ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझी स्तुती कोणाकडे करावी?

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥
कारण माझ्यासाठी तुझ्यापेक्षा मोठा कोणी नाही.

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਜਾਇ ॥
तुला जसं योग्य वाटेल तसं मला ठेव.

ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੮॥੨॥
नानक स्वाभाविकपणे प्रेमाने तुझे गुणगान गातात.॥८॥२॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਅਸਟਪਦੀ
धनसारी महाला ५ घरु ६ अष्टपदी.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜੋ ਜੋ ਜੂਨੀ ਆਇਓ ਤਿਹ ਤਿਹ ਉਰਝਾਇਓ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਸੰਜੋਗਿ ਪਾਇਆ ॥
प्रत्येक जीव ज्या जातीत आला आहे त्यात तो अडकला आहे आणि निव्वळ नशिबाने अनमोल मनुष्यजन्म प्राप्त झाला आहे.

ਤਾਕੀ ਹੈ ਓਟ ਸਾਧ ਰਾਖਹੁ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥
हे ऋषीमुनींनो! मी फक्त तुमचा आधार पाहिला आहे, म्हणून तुमचा हात देऊन माझे रक्षण करा आणि मला जगाच्या राजा परमेश्वराशी एकरूप करा ॥१॥

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਥਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
मी अनेक जन्मात भटकलो पण मला कुठेही स्थिरता मिळाली नाही.

ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਲਾਗਉ ਚਰਨ ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਬਤਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आता मी माझ्या गुरूंच्या चरणी बसून त्यांची सेवा करतो. हे गुरुदेव, मला गोविंदांना भेटण्याचा मार्ग सांगा. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰਉ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਚਿਤਿ ਧਰਉ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਸਦ ਹੀ ਵਿਹਾਵੈ ॥
मी माझ्या हृदयात माया ठेवतो आणि ती मिळवण्यासाठी अनेक उपाय करत असतो. मी माझे संपूर्ण आयुष्य नेहमीच माझ्या सर्वोत्तम कार्यात घालवले आहे.

ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਭੇਟੈ ਸੰਤੁ ਮੇਰੀ ਲਾਹੈ ਸਗਲ ਚਿੰਤ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥
माझी इच्छा आहे की मला असा संत मिळावा जो माझ्या सर्व चिंता दूर करेल आणि मला ठाकूरजींच्या प्रेमात पाडेल.

ਪੜੇ ਰੇ ਸਗਲ ਬੇਦ ਨਹ ਚੂਕੈ ਮਨ ਭੇਦ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਨ ਧੀਰਹਿ ਮੇਰੇ ਘਰ ਕੇ ਪੰਚਾ ॥
मी सर्व वेद वाचले आहेत पण माझ्या मनातील शंका दूर होत नाहीत आणि माझ्या शरीरात डोळे, कान, नाक, जीभ इत्यादी पाच ज्ञानेंद्रियांना क्षणभरही धीर मिळत नाही.

ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਭਗਤੁ ਜੁ ਮਾਇਆ ਤੇ ਰਹਤੁ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾ ॥੩॥
असा कोणी भक्त आहे का जो भ्रममुक्त होऊन माझ्या अंतःकरणात नामस्मरणाचे अमृत पाणी घालू शकेल? ॥३॥

ਜੇਤੇ ਰੇ ਤੀਰਥ ਨਾਏ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮੈਲੁ ਲਾਏ ਘਰ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਮਾਨੈ ॥
मी कितीही तीर्थ यात्रा केली, या तीर्थांवर स्नान करून माझ्या मनात अहंकाराची इतकी घाण साचली आहे आणि माझ्या हृदयाच्या घराचा स्वामी एका राशीसाठीही प्रसन्न झाला नाही.

ਕਦਿ ਪਾਵਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੈ ॥੪॥
असा अध्यात्मिक सहवास मला केव्हा मिळेल ज्यात भगवंताचे नामस्मरण करून मी सदैव आनंदी राहीन आणि डोळ्यात सुरमा टाकून माझे मन ज्ञानाच्या तीर्थात स्नान करेल.॥ ४॥

ਸਗਲ ਅਸ੍ਰਮ ਕੀਨੇ ਮਨੂਆ ਨਹ ਪਤੀਨੇ ਬਿਬੇਕਹੀਨ ਦੇਹੀ ਧੋਏ ॥
या सर्व आश्रमात मी ब्रह्मचर्य, गृहस्थ, वानप्रस्थ आणि संन्यास हे धर्म कमावले आहेत पण माझे मन समाधानी नाही. मी नकळत आंघोळ करून शरीर स्वच्छ करत असतो.

ਕੋਈ ਪਾਈਐ ਰੇ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਖੋਏ ॥੫॥
सृष्टिकर्ता परब्रह्माच्या प्रेमात तल्लीन असलेला असा महापुरुष मला मिळावा आणि तो माझ्या दुष्कृत्याची घाण दूर करू शकेल अशी माझी इच्छा आहे.॥ ५॥

ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗਤਾ ਨਿਮਖ ਨ ਹੇਤੁ ਕਰਤਾ ਗਰਬਿ ਗਰਬਿ ਪੜੈ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥
मनुष्य धार्मिक कार्यात मग्न राहतो पण त्याला क्षणभरही भगवंत आवडत नाही. तो गर्व आणि अहंकाराने भरलेला असतो पण त्याच्या कोणत्याही धार्मिक कार्याचा काही उपयोग होत नाही.

ਜਿਸੁ ਭੇਟੀਐ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਕਰੈ ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕੋਊ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖੈ ॥੬॥
ज्याला शुभ फल देणारे सत्याचे मूर्तिमंत गुरू सापडतात, तो सदैव भगवंताचे गुणगान गात राहतो आणि गुरूंच्या कृपेने दुर्लभ माणसालाच डोळ्यांनी भगवंताचे दर्शन होते.॥६॥

ਮਨਹਠਿ ਜੋ ਕਮਾਵੈ ਤਿਲੁ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ਬਗੁਲ ਜਿਉ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵੈ ਮਾਇਆ ਰੇ ਧਾਰੀ ॥
मनाच्या जिद्दीने आचरण करणाऱ्या माणसाची साधना राशीलाही मान्य होत नाही. तो एका भ्रामक बगळ्यासारखा एकाग्र करतो.

ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਸੁਖਹ ਦਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥੭॥
मला असा आनंद देणारा कोणी महापुरुष आहे का जो मला भगवंताची कथा सांगेल आणि त्याच्या भेटीने मी मुक्त होऊ शकेल? ॥७॥

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਕਾਟੈ ਰੇ ਬੰਧਨ ਮਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥
विश्वाचा पालनकर्ता भगवंत जर माझ्यावर प्रसन्न झाला तर तो माझी आसक्ती आणि मोहाची बंधने तोडून टाकील. गुरूंच्या वचनाने माझे मन भगवंताच्या प्रेमात तल्लीन राहते.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ ਭੇਟਿਓ ਨਿਰਭੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਲਾਧੇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੮॥
मी नेहमी माझ्या निर्भय गोविंदांसोबत आनंदाने राहतो. हे नानक! भगवान नानकांच्या चरणी पडून मला सर्व सुख प्राप्त झाले आहे. ॥८॥

ਸਫਲ ਸਫਲ ਭਈ ਸਫਲ ਜਾਤ੍ਰਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਮਿਲੇ ਸਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੩॥
आता माझा जीवन प्रवास यशस्वी झाला असून संतांच्या भेटीमुळे माझे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपले आहे. ॥१॥ दुसरा रहाउ॥१॥ ३॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ
धनसारी महाला १ छंता.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ਤੀਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ॥
मी कदाचित तीर्थक्षेत्री स्नान करायला जाईन, पण खरे तीर्थ हे भगवंताचे नाव आहे.

ਤੀਰਥੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ॥
शब्दाचे चिंतन हेच तीर्थ आहे आणि हे ज्ञान माझ्या हृदयात आहे.

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਤੀਰਥੁ ਦਸ ਪੁਰਬ ਸਦਾ ਦਸਾਹਰਾ ॥
गुरूंनी दिलेले ज्ञान हेच खरे तीर्थक्षेत्र आणि दसरा जेथे दहा सण, अष्टमी, चौदश संक्रांती, पौर्णिमा, अमावस्या, सूर्यग्रहण, चंद्रग्रहण, उत्तरायण, दक्षिणायन आणि व्यतिपात हे नेहमीच साजरे केले जातात.

ਹਉ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਸਦਾ ਜਾਚਉ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਧਰਣੀਧਰਾ ॥
हे पृथ्वी धारण करणाऱ्या परमेश्वरा! मी नेहमी तुझे नाव मागतो, मला हे नाम द्या.

ਸੰਸਾਰੁ ਰੋਗੀ ਨਾਮੁ ਦਾਰੂ ਮੈਲੁ ਲਾਗੈ ਸਚ ਬਿਨਾ ॥
सर्व जग आजारी आहे आणि या रोगांचे औषध फक्त भगवंताचेच आहे, खऱ्या नामाशिवाय मन अहंकाराने दूषित होते.

ਗੁਰ ਵਾਕੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਚਾਨਣੁ ਨਿਤ ਸਾਚੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨਾ ॥੧॥
मनातील अज्ञानाचा अंधार सदैव दूर करून प्रकाश आणणारी गुरुची वाणी पवित्र असते. दररोज स्नान करणाऱ्यांसाठी हे खरे तीर्थक्षेत्र आहे. ॥१॥

ਸਾਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਕਿਆ ਮਲੁ ਧੋਈਐ ॥
सत्यनाम धारण केल्याने मन अहंकाराने मलीन होत नाही आणि म्हणून अहंकाराची घाण साफ करण्याची गरज नाही.

ਗੁਣਹਿ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ਕਿਸ ਕਉ ਰੋਈਐ ॥
भगवंताच्या गुणांचा हार हृदयात धारण केल्याने कुणालाही आवाहन करण्याची गरज नाही.

ਵੀਚਾਰਿ ਮਾਰੈ ਤਰੈ ਤਾਰੈ ਉਲਟਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਏ ॥
जो व्यक्ती सिमरनद्वारे आपल्या मनातील अहंकार नष्ट करतो तो अस्तित्वाचा सागर पार करतो आणि इतरांनाही अस्तित्वाचा सागर पार करण्यास मदत करतो. तो पुन्हा योनी चक्रात पडत नाही, म्हणजेच तो मुक्त होतो.

ਆਪਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਮ ਧਿਆਨੀ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਭਾਵਏ ॥
तो स्वतः एक तत्वज्ञ आणि ध्यान करणारा बनतो. असा सत्यवान माणूसच खऱ्या परमेश्वराला आवडतो.

ਆਨੰਦੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਖੁ ਸਾਚਾ ਦੂਖ ਕਿਲਵਿਖ ਪਰਹਰੇ ॥
तो रात्रंदिवस आनंद आणि आनंद अनुभवतो आणि त्याचे सर्व दुःख आणि पाप नष्ट होतात.

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਸਚ ਮਨੇ ॥੨॥

त्याला सत्यनाम मिळते आणि गुरु त्याला देवाचे दर्शन घडवतात. तेव्हा त्याच्या मनाला अहंकाराचा कलंक जाणवत नाही कारण सत्य त्याच्या हृदयात वास करते.॥ २॥

ਸੰਗਤਿ ਮੀਤ ਮਿਲਾਪੁ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੋ ॥

हे मित्रा! सत्संगी भेटणे म्हणजे पूर्ण स्नान होय.

ਗਾਵੈ ਗਾਵਣਹਾਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣੋ ॥
जो गायक आपल्या वाणीने परमेश्वराची स्तुती करतो तो सुंदर होतो.

ਸਾਲਾਹਿ ਸਾਚੇ ਮੰਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਦਇਆ ਮਤੇ ॥
मनात गुरूवर पूर्ण श्रद्धा ठेवून खऱ्या भगवंताची स्तुती केल्याने माणूस दानशूर आणि दयाळू बनतो.

ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਨਾਵੈ ਬੇਣੀ ਤ ਸੰਗਮੁ ਸਤ ਸਤੇ ॥
ज्या व्यक्तीला त्याच्या नैसर्गिक अवस्थेत आपल्या प्रिय परमेश्वराचा सहवास आवडतो तो त्रिवेणी संगमावर आणि सर्वात पवित्र तीर्थक्षेत्र प्रयागराज येथे स्नान करतो.

ਆਰਾਧਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਾਚਾ ਨਿਤ ਦੇਇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥
ओंकाराचीच पूजा करा, जो सदैव जीवांना दान देत राहतो.

ਗਤਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤਾ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩॥
हे मित्रा! संतांच्या संगतीने आणि मित्रांच्या संगतीने मोक्ष प्राप्त होतो. भगवंताने माझ्यावर कृपा केली आहे आणि मला संतांच्या संगतीत जोडले आहे.॥३॥

ਕਹਣੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਕੇਵਡੁ ਆਖੀਐ ॥
हे परमेश्वरा! प्रत्येक माणूस तुझ्याबद्दल बोलतो, पण तुला किती महान म्हणता येईल?

ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਨੀਚੁ ਅਜਾਣੁ ਸਮਝਾ ਸਾਖੀਐ ॥
मी मूर्ख! नीच आणि अज्ञानी आहे, मला माझ्या गुरूंच्या उपदेशाने तुझा महिमा कळला आहे.

ਸਚੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ ਤਿਤੁ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰਾ ॥
गुरूंची शिकवण खरी आहे, ही अमृत आहे आणि यामुळे माझे मन प्रसन्न झाले आहे.

ਕੂਚੁ ਕਰਹਿ ਆਵਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਦੇ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥
जे लोक मायेचे ओझे विषाच्या रूपाने वाहतात ते मरत असतात आणि जन्म घेतात. माझे गुरू आपल्या सेवकाला शब्दांद्वारे सत्याशी जोडतात.

ਆਖਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੀ ਭਰਿਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਸੋਈ ॥
भगवंताचे गुण नुसते काहीही बोलून संपत नाहीत आणि जीवांना देऊन त्यांच्या भक्तीच्या

खजिन्यात घट होत नाही.

ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਮਨੁ ਮਾਂਜੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥

तो परमात्मा सर्वव्यापी आहे, नानक प्रार्थनेच्या रूपात सत्य सांगतात की जो मनुष्य आपले मन अहंकाराच्या मलिनतेपासून शुद्ध करतो तोच सत्यवान असतो आणि त्यालाच सत्य दिसते.॥४॥१॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

धनसारी महाल १ ॥

ਜੀਵਾ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਜੀਉ ॥

हे पूज्य देवा! तुझ्या नामस्मरणानेच मी जिवंत आहे आणि माझ्या मनात आनंद राहतो.

ਸਾਚੋ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹੈ ਜੀਉ ॥

सत्याच्या रूपातील भगवंताचे नाव सत्य आहे आणि त्या गोविंदाचे गुणही सत्य आहेत.

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅਪਾਰਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਗੋਈ ॥

गुरूच्या ज्ञानाने हे जाणवते की विश्वाचा निर्माता हा अनंत परमात्मा आहे, ज्याने हे विश्व निर्माण केले आहे त्यानेच त्याचा नाश केला आहे.

ਪਰਵਾਣਾ ਆਇਆ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ਫੇਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥

जेव्हा परमेश्वराच्या आदेशाने मृत्यूचे आमंत्रण येते तेव्हा कोणताही प्राणी ते टाळू शकत नाही.

ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੈ ਆਪੇ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥

तो स्वतः सजीवांची निर्मिती करतो, त्यांची काळजी घेत असतो आणि त्यांच्या कर्मानुसार प्राणिमात्रांचे भाग्य लिहितो.

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਵਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥੧॥

हे नानक! तो परमेश्वर अगम्य आणि अदृश्य आहे आणि मी फक्त त्याच्या खऱ्या नामाची स्तुती करून जिवंत आहे.

ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਆਇਆ ਜਾਇਸੀ ਜੀਉ ॥

हे देवा! तुझ्यासारखा दुसरा कोणी नाही. जो जन्माने या जगात आला आहे तो येथून निघून जाईल.

ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਜੀਉ ॥
तुझ्या आज्ञेनेच प्राणिमात्रांच्या कर्मांचा निपटारा होतो आणि तूच त्यांचा भ्रम दूर करतोस.

ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਅਕਥੁ ਕਹਾਏ ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਚੁ ਸਮਾਣਾ ॥
हे भावा! गुरु आपल्या सेवकाचा भ्रम दूर करून त्याला अव्यक्त भगवंताची स्तुती करायला लावतात. मग तो खरा माणूस सत्यातच विलीन होतो.

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਸਮਾਏ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥
भगवंत स्वतःच सजीवांची निर्मिती करतो आणि स्वतःच त्यांना स्वतःमध्ये विलीन करतो. आज्ञा देणाऱ्या देवाचा क्रम मी ओळखला आहे.

ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਤੂ ਮਨਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥
हे देवा! ज्याला गुरूंकडून तुझ्या नामाचा खरा महिमा प्राप्त झाला आहे, तू त्याच्या मनात वास करतोस आणि शेवटच्या क्षणीही त्याचा सोबती बनतोस.

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥
नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा! तुझ्याशिवाय दुसरा कोणी गुरु नाही आणि तुझ्या खऱ्या नामानेच जीव तुझ्या दरबारात गौरव पावतो ॥२॥

ਤੂ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਅਲਖ ਸਿਰੰਦਿਆ ਜੀਉ ॥
हे देवा! तू एकच खरा निर्माता आणि निर्माता आहेस आणि तूच सर्व जीव निर्माण केले आहेस.

ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੁਇ ਰਾਹ ਵਾਦ ਵਧੰਦਿਆ ਜੀਉ ॥
सर्व गोष्टींचा स्वामी एकच ईश्वर आहे, परंतु त्याला भेटण्याचे दोन लोकप्रिय मार्ग, कर्ममार्ग आणि ज्ञानमार्ग, यामुळे सजीवांमध्ये वाद वाढले आहेत.

ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ਜਨਮਿ ਮੁਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥
भगवंताने आपल्या आज्ञेने सर्व जीवांना या दोन मार्गांवर मार्गदर्शन केले आहे. त्याच्या आज्ञेने हे जग जन्म घेते आणि मरते.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੇਲੀ ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥
जीवाने विनाकारण मायेच्या रूपाने विषाचे ओझे उचलले आहे, परंतु भगवंताच्या नामाशिवाय कोणीही त्याचा साथीदार होत नाही.

ਹੁਕਮੀ ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥
जीव हा भगवंताच्या आदेशानेच या जगात आला आहे. पण त्याचे आदेश समजत नाहीत. परमेश्वर स्वतः आपल्या आज्ञेनुसार जीवाला सुंदर बनवणार आहे.

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੩॥
हे नानक! सद्गुरू देवाची ओळख केवळ शब्दांतून होते आणि तोच खरा निर्माता आहे. भगवंताचे भक्त त्यांच्या दरबारात बसून खूप सुंदर दिसतात आणि त्यांचे जीवन शब्दांनी सुंदर बनवले जाते॥३॥

ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ਜੀਉ ॥
देवाचे भक्त त्याच्या दरबारात बसून खूप सुंदर दिसतात आणि त्यांचे जीवन शब्दातच सुंदर राहते

ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣਿ ਰਸਨ ਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥
तो मुखातून अमृत बोलतो आणि आपल्या प्रेयसीला अमृत दिले आहे.

ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਨਾਮਿ ਤਿਸਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਕਾਣੇ ॥
ते फक्त अमृताच्या अमृताचीच तहानलेले असतात आणि आपल्या अमृताचे अमृत पाजत राहतात. गुरूंच्या शब्दावरच ते शरण जातात.

ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਏ ਜਾ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥
हे भगवंता! जेव्हा ते तुला आवडतात, तेव्हा पारस रूपात गुरूंचा स्पर्श करून ते स्वतःच पारस रूपात गुरु बनतात.

ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰੀ ॥
ते आपला अहंकार दूर करतात आणि अमर स्थिती प्राप्त करतात, केवळ एक दुर्लभ व्यक्ती या ज्ञानाचे चिंतन करतो.

ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥੪॥
हे नानकांचे भक्त! तो केवळ सत्याच्या दारावर कृपा करतो आणि सत्याच्या नावाचा व्यापार करतो. ॥४॥

ਭੂਖ ਪਿਆਸੋ ਆਥਿ ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾਇਸਾ ਜੀਉ ॥
अरे भाऊ, मी मायेचा भुकेला आणि तहानलेला आहे. मग मी देवाच्या दरबारात कसा जाऊ शकतो

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਸਾ ਜੀਉ ॥
मी जाऊन माझ्या गुरूंना विचारेन आणि भगवंताचे नामस्मरण करीन.

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਾਚੁ ਚਵਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥
मी माझ्या मनात फक्त सत्यनामाचे ध्यान करतो. मी मुखाने सत्याचे नामस्मरण करतो.

ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਦਇਆਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥
आता मी दयाळू आणि पवित्र भगवान दीनानाथांचे रात्रंदिवस नामस्मरण करतो.

ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ ਆਪਿ ਮੁਆ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥
नामस्मरणाचे हे काम मला सुरुवातीपासूनच करण्याची आज्ञा भगवंताने दिली आहे. अशा प्रकारे अहंकाराचा नाश होऊन मन नियंत्रणात येते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥੫॥੨॥
हे नानक! नाम अतिशय गोड आहे आणि नामाने माझी भ्रमाची तहान दूर केली आहे.॥५॥ २॥

ਧਨਾਸਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥
धनसारी छंथ महाल १ ॥

ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੂਠੜੀਏ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈਆ ਜੀਉ ॥
हे मायेने फसलेल्या जिवंत स्त्री! तुझा लाडका प्रभू तुझ्या पाठीशी आहे पण तुला अजून याची जाणीव नाही.

ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਅੜਾ ਲੇਖੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ਜੀਉ ॥
तुम्ही तुमच्या मागील जन्मात जे काही केले असेल ते तुमच्या नशिबात तुमच्या कपाळावर लिहिलेले आहे.

ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਹੋਸੀ ॥
मागील जन्मी केलेल्या कर्माची नोंद आता पुसली जाऊ शकत नाही. पुढे काय होणार मला काय माहीत.

ਗੁਣੀ ਅਚਾਰਿ ਨਹੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਅਵਗੁਣ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਸੀ ॥
सदाचारी आणि सद्गुणी होऊनही तू तुझ्या प्रिय परमेश्वराच्या प्रेमात तल्लीन झाला नाहीस.

म्हणून तुझ्या दुर्गुणांमुळे तू पुढील लोकात सदैव दुःखी राहशील.

ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਆਕ ਕੀ ਛਾਇਆ ਬਿਰਧਿ ਭਏ ਦਿਨ ਪੁੰਨਿਆ ॥
ही संपत्ती आणि तारुण्य हे जगाच्या सावलीसारखे आहे, तुमचे दिवस म्हातारपणी संपतील.

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੋਹਾਗਣਿ ਛੂਟੀ ਝੂਠਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧॥
नानक म्हणतात की नावाशिवाय तू एक दुर्दैवी आणि परित्यक्त स्त्री बनली आहेस आणि तुझ्या खोटेपणाने तुला तुझ्या प्रिय परमेश्वरापासून वेगळे केले आहे.॥१॥

ਬੂਡੀ ਘਰੁ ਘਾਲਿਓ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੋ ॥
हे जिवंत स्त्री! तू अस्तित्वाच्या सागरात बुडाली आहेस आणि तुझे घर उध्वस्त केले आहेस. शेवटी आता तू गुरूंच्या इच्छेप्रमाणे वाग.

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖਿ ਮਹਲੋ ॥
सत्याचे नामस्मरण केल्याने तुम्हाला तुमच्या प्रिय परमेश्वराच्या महालाचे सुख प्राप्त होईल.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰੇ ॥
हरी नामाचे चिंतन केल्यास सुख प्राप्त होईल. या जगात फक्त चार दिवस राहायचे आहे.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਹੈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥
जर तुम्हाला खऱ्या परमेश्वराची प्राप्ती झाली असेल तर तुम्ही तुमच्या खऱ्या घरी जावे आणि परमेश्वराच्या रूपात बसावे आणि तेथे दररोज आपल्या प्रियजनांसह आनंद घ्यावा.

ਵਿਣੁ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੀ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥
अहो लोकहो, नीट ऐका, भक्तीशिवाय जिवंत स्त्री तिच्या वास्तविक घरात, भगवंताच्या रूपात वास करत नाही.

ਨਾਨਕ ਸਰਸੀ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਏ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਏ ॥੨॥
हे नानक! जर जिवंत स्त्री सदैव खऱ्या नामात तल्लीन राहिली तर ती सुखी होऊन प्रिय परमेश्वराची प्राप्ती करते ॥२॥

ਪਿਰੁ ਧਨ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਨਾਰੀ ਜੀਉ ॥
जेव्हा जिवंत स्त्रीला तिचा प्रिय परमेश्वर आवडतो तेव्हा त्या जिवंत स्त्रीलाही तिचा प्रिय परमेश्वर आवडू लागतो.

ਰੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥
जेव्हा ती गुरूंच्या वाणीचे ध्यान करते तेव्हा ती तिच्या परमेश्वराच्या प्रेमात मग्न होते.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇਈ ॥
जेव्हा ती गुरूंच्या शब्दांवर चिंतन करते तेव्हा ती तिच्या पती, परमभगवानाची प्रिय बनते. ती आपल्या पतीपुढे नतमस्तक होऊन त्याची नम्रपणे पूजा करते.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਏ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਸ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕਰੇਈ ॥
जेव्हा ती मायेची आसक्ती जाळून टाकते, तेव्हा तिचा प्रिय भगवान तिच्याबरोबर मोठ्या आनंदाने आनंदित होतो.

ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇਤੀ ਲਾਲ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥
जिवंत स्त्री सत्य प्रभूंना भेटली आहे आणि त्यांच्या प्रेमात मग्न आहे. तिने मनावर ताबा ठेवला आहे आणि ती खूप सुंदर झाली आहे.

ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਵਸੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਪਿਰ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੩॥
हे नानक! ती विवाहित स्त्री आपल्या खऱ्या पतीच्या घरी म्हणजेच भगवंताच्या रूपात स्थायिक झाली आहे आणि प्रियकराकडून प्रेम प्राप्त करून ती त्याची प्रेयसी झाली आहे ॥३॥

ਪਿਰ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਨਾਰਿ ਜੇ ਪਿਰ ਭਾਵਏ ਜੀਉ ॥
तीच जिवंत स्त्री आपल्या प्रिय परमेश्वराच्या घरी सौंदर्याची प्राप्ती करते जी तिचा पती परमेश्वराला आवडू लागते.

ਝੂਠੇ ਵੈਣ ਚਵੇ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥
खोटे बोलणारी जिवंत स्त्री तिच्या काही उपयोगाची नाही.

ਝੂਠੁ ਅਲਾਵੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਪਿਰੁ ਦੇਖੈ ਨੈਣੀ ॥
ती खोटं बोलते पण त्या खोट्याचा तिला काही उपयोग नाही. त्याचा प्रिय परमेश्वर त्याला डोळ्यांनीही पाहत नाही.

ਅਵਗੁਣਿਆਰੀ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਛੂਟੀ ਵਿਧਣ ਰੈਣੀ ॥
दुर्गुणांनी भरलेल्या त्या जिवंत स्त्रीला तिचा पती प्रभू विसरला आहे. ती एक परित्यक्ता स्त्री बनली आहे आणि तिच्या आयुष्यातील रात्र तिच्या प्रेयसीशिवाय दुःखात घालवली आहे.

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਫਾਹੀ ਫਾਥੀ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ॥
अशा जिवंत स्त्रीचा गुरूंच्या शब्दावर विश्वास नसतो, ती मृत्यूच्या सापळ्यात अडकते आणि तिला आपल्या पती, परमेश्वराच्या, म्हणजेच परमेश्वराच्या रूपाची प्राप्ती होत नाही.

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥
हे नानक! जेव्हा जिवंत स्त्री स्वतःचे खरे स्वरूप ओळखते, तेव्हा ती गुरूंच्या द्वारे नैसर्गिक अवस्थेत लीन होते. ॥४॥

ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਜਾਣਿਆ ਜੀਉ ॥
धन्य ती विवाहित स्त्री जिने आपल्या प्रिय परमेश्वराला ओळखले आहे.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੂੜਿਆਰਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਣਿਆ ਜੀਉ ॥
एक स्त्री, एक निनावी खोटा प्राणी, फक्त लबाड म्हणून काम करते.

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਚੇ ਭਾਵੀ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੀ ॥
देवाची उपासना करणारी जिवंत स्त्री अतिशय सुंदर असते आणि तिला खरा देव आवडतो आणि ती भगवंताच्या प्रेमात आणि भक्तीत लीन राहते.

ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲਾ ਤਿਸੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥
प्रिय परमेश्वर अतिशय रंगीबेरंगी, तरुण आणि तरुण आहे, जिवंत स्त्री, त्याच्या प्रेमाच्या रंगात मग्न आहे, त्याच्याबरोबर आनंदित आहे.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸੀ ਸਹੁ ਰਾਵਾਸੀ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥
ती गुरूंच्या शब्दांनी आनंदित होते, तिच्या प्रेयसीच्या सहवासाचा आनंद घेते आणि तिच्या भक्तीचे फलदायी फळ प्राप्त करते.

ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪਿਰ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਨਾਰੀ ॥੫॥੩॥
हे नानक! त्या जिवंत स्त्रीला खरा परमेश्वर मिळतो, परमेश्वराच्या घरी गौरव प्राप्त होतो आणि प्रियकराच्या घरी ती अतिशय सुंदर दिसते. ॥५॥३॥

ਧਨਾਸਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
धनसारी छंत महाला ४ घर १.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀਉ ॥
भगवंताने आशीर्वाद दिला तरच त्याच्या नामाचे ध्यान होते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਜੀਉ ॥
जेव्हा एखाद्याला सतगुरू सापडतो तेव्हा तो स्वाभाविकपणे प्रेमाने देवाची स्तुती करू लागतो.

ਗੁਣ ਗਾਇ ਵਿਗਸੈ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾ ਆਪਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵਏ ॥
देव स्वतः प्रसन्न असेल तर रात्रंदिवस त्याचे गुणगान गाऊन मनुष्य सदैव आनंदी राहतो.

ਅਹੰਕਾਰੁ ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਮਾਇਆ ਸਹਜਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਏ ॥
तो आपला अहंकार, अहंकार आणि मायेची आसक्ती सोडून देतो आणि सहज नामात लीन होतो.

ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਆਪਿ ਦੇਇ ਤ ਪਾਈਐ ॥
सृष्टिकर्ता देव स्वतःच सर्व काही करतो जेव्हा तो स्वत: दान प्रदान करतो तेव्हाच मनुष्याला नामाची देणगी मिळते.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀਉ ॥੧॥
गुरूसाहेबांचा आदेश आहे की भगवंताचे नामस्मरण केले तरच भगवंताचा आशीर्वाद आहे ॥१॥

ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ਜੀਉ ॥
हे भावा! पूर्ण सतगुरुंनी माझ्या मनात भगवंताबद्दलचे खरे प्रेम निर्माण केले आहे.

ਹਉ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਮੈ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੀਉ ॥
आता मी रात्रंदिवस त्याची आठवण ठेवतो आणि तो मला कधीच विसरत नाही.

ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਾਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਮ੍ਾਰੀ ਜਾ ਨਾਮੁ ਲਈ ਤਾ ਜੀਵਾ ॥

मी त्याला कधीच विसरत नाही आणि दररोज त्याची आठवण ठेवतो. त्याचे नाव घेतल्यावर मी जिवंत राहतो.

ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥

नाम कानांनी ऐकले की माझे मन तृप्त होते. मी गुरूद्वारेच नाममृत पीत राहतो.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਬਿਚਰੈ ॥

भगवंत जेव्हा माणसाला आशीर्वाद देतो तेव्हा तो त्याला सतगुरुंशी जोडतो आणि मग गुरूंच्या कृपेने त्याच्या मनात विवेकबुद्धी भरकटते.

ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ॥੨॥

सत्गुरुंनी माझ्या हृदयात खरे प्रेम रोवले आहे ॥२॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥

जर एखाद्या व्यक्तीला दुर्दैवाने चांगल्या लोकांचा सहवास मिळाला तर त्याला फक्त हरिरस प्राप्त होतो.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਏ ਜੀਉ ॥

तो रात्रंदिवस परम सत्यावर लक्ष केंद्रित करतो, परिणामी तो सर्वकाळ आरामदायी अवस्थेत लीन असतो.

ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਦਾ ਅਤੀਤੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥

जेव्हा तो आरामदायी अवस्थेत लीन राहतो तेव्हा तो भगवंताच्या मनाला अतिशय प्रसन्न होतो आणि नेहमी अलिप्त आणि वैराग्य राहतो.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੋਭਾ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

राम नामाची भक्ती केल्याने माणसाला या जगात आणि सर्व जगामध्ये वैभव प्राप्त होते.

ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹਾ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਭਾਵਏ ॥

तो सुख आणि दु:ख या दोन्हींपासून मुक्त होतो. मग परमेश्वर जे काही करतो ते त्याला आवडते.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥੩॥

नशिबाने माणसाला चांगली संगत मिळाली तर त्याला हरिरस चांगला संग मिळतो ॥३॥

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥
मृत्यूने इच्छूक माणसाला डोळ्यासमोर ठेवले आहे आणि द्वैतामुळे तो खूप दुःखी होतो.

ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥
तो मायेच्या दु:खात अडकून रडत राहतो.

ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿਆ ਹਉਮੈ ਰੋਹਿਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਵਏ ॥
तो मायेच्या दु:खात अडकून राहतो आणि क्रोधित झाला आहे, अहंकारात अडकला आहे. त्याचे संपूर्ण आयुष्य त्याच्या सर्वोत्तम कार्यात घालवले जाते.

ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਏ ॥
ज्याला सर्वस्व देणारा परमेश्वर आठवत नाही तो शेवटच्या क्षणी पश्चाताप करतो.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮਾਇਆ ਧੋਹਿਆ ॥
नामाशिवाय जीवाशी दुसरे काहीही जात नाही. त्यांचा मुलगा, पत्नी आणि संपत्तीने त्यांची फसवणूक केली आहे.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥
गुरु साहिब म्हणतात की द्वैतामध्ये अडकलेला एक स्वैच्छिक प्राणी खूप दुःखी होतो आणि मृत्यू त्याच्यावर नजर ठेवतो.॥४॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥
भगवंताने स्वतःच्या कृपेने त्याला स्वतःशी जोडले आहे, गुरुमुखाने दहावे द्वार प्राप्त करून घेतले आहे आणि.

ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋੜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜੀਉ ॥
तो नेहमी हात जोडून त्याच्यासमोर उभा असतो.

ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
त्याच्या आज्ञेचे पालन करून त्याला सुख प्राप्त झाले आहे, जेंव्हा त्याचे मन प्रसन्न होते तेंव्हा तो त्याच्या आदेशात लीन होतो.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
तो त्या भगवंताचे रात्रंदिवस नेहमी स्मरण करतो आणि त्याच्या नामाचे सहज ध्यान करतो.

ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵਣੇ ॥

नामानेच त्याला नामरूपी वैभव प्राप्त होते. नानकांच्या मनाला फक्त भगवंताचे नामच प्रसन्न होते.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਵਣੇ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥

भगवंताने स्वतःच्या कृपेने त्याला स्वतःशी एकरूप करून घेतलं आणि त्याला परमेश्वराच्या महालाचे दहावे द्वार प्राप्त झाले॥५॥१॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ
धनसारी महाला ५ छंत.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥
ज्याच्या सहवासात भगवंताची स्तुती केली जाते, तो म्हणजे सतगुरु दीनदयाळ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥
भगवंताचे नाम हे अमृत आहे जे संतांच्या संगतीतच गायले जाते.

ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਇਕੁ ਅਰਾਧੂ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾਸਏ ॥
ऋषीमुनींच्या मेळाव्यात एकत्र या आणि भगवंताची आराधना करा आणि जन्म-मृत्यूच्या दुःखाचा नाश करणाऱ्या त्याच्या एकच नामाची पूजा करा.

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਸਾਚੁ ਸਿਖਿਆ ਕਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਏ ॥
ज्या व्यक्तीच्या कपाळावर जन्माआधीपासूनच चांगले नशीब लिहिलेले असते, त्याला गुरूंची खरी शिकवण प्राप्त होते आणि त्याची मृत्युदंड संपलेली असते.

ਭੈ ਭਰਮ ਨਾਠੇ ਛੁਟੀ ਗਾਠੇ ਜਮ ਪੰਥਿ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੀਐ ॥
त्याचे भय आणि भ्रम नाहीसे झाले आहेत आणि मायेची तिहेरी गाठ उघडली आहे. तो कदाचित मृत्यूच्या मार्गावर कधीच पडत नाही.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ ॥੧॥
नानक प्रार्थना करतात, हे परमेश्वरा! माझ्यावर आशीर्वादाचा वर्षाव कर जेणेकरून मी नेहमी तुझी स्तुती गाऊ शकेन॥१॥

ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥
भगवंताचे पवित्र नाम निराधारांसाठी एकमेव आश्रय आहे.

ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या दाता! तूच सर्वांना देणारा आणि सर्व प्राणिमात्रांच्या दुःखांचा नाश करणारा आहेस.

ਦੁਖ ਹਰਤ ਕਰਤਾ ਸੁਖਹ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਆਇਆ ॥
हे जगाच्या स्वामी! तू दु:खाचा नाश करणारा आणि सुख देणारा आहेस. मी तुझ्या ऋषींचा आश्रय घेण्यासाठी आलो आहे.

ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਬਿਖੜਾ ਪਲ ਏਕ ਮਾਹਿ ਤਰਾਇਆ ॥
हा संसारसागर पार करणे फार कठीण आहे पण तुझ्या ऋषींनी मला क्षणात पार केले.

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਥਾਈ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਅੰਜਨੋ ॥
जेव्हा मी गुरूच्या ज्ञानाचे मलम डोळ्यात लावले तेव्हा मला दिसले की भगवंत सर्वव्यापी आहे.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰੀ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात की हे सर्व दु:ख आणि भय नष्ट करणाऱ्या परमेश्वरा, मी नेहमी तुझे नामस्मरण करत राहावे॥२॥

ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या कृपेने तूच मला तुझ्या कुशीत घेरले आहेस.

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣੁ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥
मी निरुपयोगी, नीच आणि अनाथ आहे, परंतु हे परमेश्वरा! तू अगम्य आणि अमर्याद आहेस.

ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਨੀਚ ਥਾਪਣਹਾਰਿਆ ॥
हे परमेश्वरा! तू नेहमी दयाळू आणि दयाळू आहेस. माझ्यासारख्या नीच माणसालाही तुम्ही सर्वोच्च बनवणार आहात.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਤੇਰੀ ਸਾਰਿਆ ॥
सर्व जीव तुझ्या अधिपत्याखाली आहेत आणि तू सर्वांची काळजी घेतोस.

ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਸਗਲ ਬੀਚਾਰੀਆ ॥
तुम्हीच सर्व गोष्टींचा उपभोग घेणारा आहात आणि तुम्हीच जीवांच्या गरजांचा विचार करता.

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात की हे परमेश्वरा! मी फक्त तुझी स्तुती करूनच जगतो आणि तुझ्या नामाचा जप करत राहतो॥३॥

ਤੇਰਾ ਦਰਸੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਈ ਜੀਉ ॥
हे देवा! तुझी उपस्थिती अत्यंत फलदायी आहे आणि तुझे नाम अनमोल आहे.

ਨਿਤਿ ਜਪਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਪੁਰਖ ਅਤੋਲਈ ਜੀਉ ॥
हे अतुलनीय परमात्मा! तुझे सेवक नेहमी तुझे नामस्मरण करीत असतात.

ਸੰਤ ਰਸਨ ਵੂਠਾ ਆਪਿ ਤੂਠਾ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਸੇਈ ਮਾਤਿਆ ॥
ज्यांच्यावर तू प्रसन्न झाला आहेस त्या संतांच्या प्रेमात तू स्थिर झाला आहेस आणि ते हरीच्या प्रेमात तल्लीन राहिले आहेत.

ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਮਹਾ ਭਾਗੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ॥
ते खूप भाग्यवान आहेत जे गुरूंच्या चरणी आले आणि सदैव जागृत राहतात.

ਸਦ ਸਦਾ ਸਿੰਮ੍ਰਤਬ੍ਯ੍ਯ ਸੁਆਮੀ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਬੋਲਈ ॥
स्मरणीय स्वामींच्या स्तुतीबद्दल ते नेहमी नि:श्वासाने बोलत राहतात.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਅਮੋਲਈ ॥੪॥੧॥
नानक प्रार्थना करतात, हे परमेश्वरा! मला ऋषींच्या चरणांची धूळ दे, तुझे नाव खूप मौल्यवान आहे॥४॥१॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ
भगत कबीर जींची रगु धनसारी बाणी.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਮਹੇਸ ਸਮਾਨਾਂ ॥ ਸੇਖਨਾਗਿ ਤੇਰੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥
हे देवा! ब्रह्मदेवाचे पुत्र, सनक सनंदन, शिवशंकर आणि शेषनाग यांनाही तुझे रहस्य समजले नाही॥१॥

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांच्या सहवासाने राम हृदयात वास करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਹਨੂਮਾਨ ਸਰਿ ਗਰੁੜ ਸਮਾਨਾਂ ॥ ਸੁਰਪਤਿ ਨਰਪਤਿ ਨਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਾਂ ॥੨॥

हनुमानासारखे राजे, गरुडासारखे पक्ष्यांचे राजा, देव राजा इंद्र आणि मानवांच्या राजांनाही तुझे गुण माहीत नव्हते॥२॥

ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਅਰੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥ ਕਮਲਾਪਤਿ ਕਵਲਾ ਨਹੀ ਜਾਨਾਂ ॥੩॥

चार वेद, ऋग्वेद, यजुर्वेद, सामवेद आणि अथर्ववेद, सत्तावीस स्मृती, अठरा पुराणे, लक्ष्मीचा स्वामी, विष्णू आणि लक्ष्मीसुद्धा तुझे रहस्य जाणू शकले नाहीत॥३॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੋ ਭਰਮੈ ਨਾਹੀ ॥ ਪਗ ਲਗਿ ਰਾਮ ਰਹੈ ਸਰਨਾਂਹੀ ॥੪॥੧॥

कबीरजी म्हणतात की जो माणूस संतांच्या चरणी राहतो आणि रामाच्या आश्रयाला राहतो तो माणूस कधीही दुविधात भरकटत नाही.॥४॥१॥

Page 692

ਦਿਨ ਤੇ ਪਹਰ ਪਹਰ ਤੇ ਘਰੀਆਂ ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥
दिवसेंदिवस आणि तासनतास माणसाचे वय कमी होत चालले आहे आणि शरीर अशक्त होत चालले आहे.

ਕਾਲੁ ਅਹੇਰੀ ਫਿਰੈ ਬਧਿਕ ਜਿਉ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ ॥੧॥
काळच्या रूपातला शिकारी मारल्यासारखा त्याच्याभोवती फिरत असतो. मला सांगा मृत्यू टाळण्यासाठी त्याने कोणती पद्धत वापरावी? ॥१॥

ਸੋ ਦਿਨੁ ਆਵਨ ਲਾਗਾ ॥
तो दिवस जवळ आला आहे जेव्हा मृत्यू त्याचा जीव घेईल.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕਹਹੁ ਕੋਊ ਹੈ ਕਾ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला सांगा कोण कोणाचे आहे: आई-वडील, भाऊ, मुलगा आणि पत्नी. ॥१॥रहाउ॥

ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਤਿ ਕਾਇਆ ਮਹਿ ਬਰਤੈ ਆਪਾ ਪਸੂ ਨ ਬੂਝੈ ॥
जोपर्यंत जीवनाचा प्रकाश म्हणजेच आत्मा शरीरात राहतो तोपर्यंत या प्राण्यासारख्या मूर्खाला त्याचे खरे स्वरूप समजत नाही.

ਲਾਲਚ ਕਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥੨॥
त्याला अधिक जगण्याची इच्छा आहे पण तो डोळ्यांनी काहीही पाहू शकत नाही.॥२॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥
कबीरजी म्हणतात, हे प्राणी! ऐक, मनातील सर्व भ्रम सोड.

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾਂ ॥੩॥੨॥
हे प्राणिमात्र! एका भगवंताचा आश्रय घे आणि केवळ त्याच्याच नामाची पूजा कर॥३॥२॥

ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਕਾਹੋ ॥
ज्याला देवाच्या प्रेमाबद्दल आणि भक्तीबद्दल काही माहिती आहे अशा व्यक्तीसाठी आश्चर्यकारक काहीही नाही.

ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸਿ ਨ ਨਿਕਸੈ ਤਿਉ ਢੁਰਿ ਮਿਲਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ॥੧॥
ज्याप्रमाणे पाणी पाण्यात मिसळल्यानंतर पुन्हा वेगळे होत नाही, त्याचप्रमाणे कबीर विणकरही स्वाभिमान संपवून भगवंतात लीन झाला आहे ॥१॥

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ਮੈ ਤਉ ਮਤਿ ਕਾ ਭੋਰਾ ॥
हे देवाच्या लोकांनो! मी बुद्धीने निर्दोष आहे.

ਜਉ ਤਨੁ ਕਾਸੀ ਤਜਹਿ ਕਬੀਰਾ ਰਮਈਐ ਕਹਾ ਨਿਹੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कबीर काशी बनारसमध्ये देह सोडून मोक्ष पावला तर माझा राम माझ्यावर काय उपकार करेल? ॥१॥रहाउ॥

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਕੋਈ ॥
कबीरजी म्हणतात की लोकहो, लक्षपूर्वक ऐका आणि गोंधळून जाऊ नका आणि विसरू नका.

ਕਿਆ ਕਾਸੀ ਕਿਆ ਊਖਰੁ ਮਗਹਰੁ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਜਉ ਹੋਈ ॥੨॥੩॥
ज्याच्या हृदयात राम आहे त्याच्यासाठी काशी किंवा उजाड मगर काय, म्हणजे शरीराचा त्याग करण्यासाठी दोन्ही समान आहेत.॥२॥३॥

ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਸਿਵ ਲੋਕਹਿ ਜੈਬੋ ॥ ਓਛੇ ਤਪ ਕਰਿ ਬਾਹੁਰਿ ਐਬੋ ॥੧॥
जर मनुष्य तपश्चर्या करून इंद्रलोकात व शिवलोकात गेला तर क्षुद्र तपश्चर्येमुळे किंवा दुष्कर्मांमुळे तो पुन्हा परत येतो ॥१॥

ਕਿਆ ਮਾਂਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥
मी देवाकडे काय मागावे कारण या विश्वात काहीही स्थिर नाही म्हणजेच सर्व काही नाशवंत असणार आहे.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून मनात फक्त रामाचे नाव ठेवा. ॥१॥रहाउ॥

ਸੋਭਾ ਰਾਜ ਬਿਭੈ ਬਡਿਆਈ ॥
जगाचे सौंदर्य, पृथ्वीचे राज्य, ऐश्वर्य, वैभव आणि महानता.

ਅੰਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗ ਸਹਾਈ ॥੨॥
शेवटी कोणी कोणाचा सोबती व सहाय्यक होत नाही ॥२॥

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਛਮੀ ਮਾਇਆ ॥
त्यांना तुमचा मुलगा, पत्नी, संपत्ती आणि संपत्तीबद्दल सांगा.

ਇਨ ਤੇ ਕਹੁ ਕਵਨੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥
कोणाला सुख कधी प्राप्त झाले?॥३॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਵਰ ਨਹੀ ਕਾਮਾ ॥
कबीरजी म्हणतात की मला दुसरी इच्छा नाही.

ਹਮਰੈ ਮਨ ਧਨ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੪॥੪॥
कारण माझ्या हृदयाची संपत्ती रामाचे नाव आहे ॥४॥४॥

ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਭਾਈ ॥
हे भावा! प्रेमाने रामाचे स्मरण करत राहा, नेहमी रामाचेच स्मरण करा.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਬੂਡਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण रामाचे नामस्मरण केल्याशिवाय अनेक लोक अस्तित्वाच्या सागरात बुडतात.॥१॥रहाउ॥

ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਦੇਹ ਗ੍ਰੇਹ ਸੰਪਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥
बायको, मुलगा, सुंदर शरीर, घर, संपत्ती हे सगळे सुख देते असे वाटते पण.

ਇਨ੍ਹ ਮੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤੇਰੋ ਕਾਲ ਅਵਧ ਆਈ ॥੧॥
जेव्हा तुझी मरणाची वेळ येईल तेव्हा यापैकी काहीही तुझे राहणार नाही ॥१॥

ਅਜਾਮਲ ਗਜ ਗਨਿਕਾ ਪਤਿਤ ਕਰਮ ਕੀਨੇ ॥
अजमल ब्राह्मण गजिंद्र हाथी आणि एका वेश्येने आयुष्यभर पापी कृत्ये केली होती.

ਤੇਊ ਉਤਰਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲੀਨੇ ॥੨॥
पण रामनामाचा जप करून त्यांनी अस्तित्वाचा सागरही पार केला. ॥२॥

ਸੂਕਰ ਕੂਕਰ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮੇ ਤਊ ਲਾਜ ਨ ਆਈ ॥
हे प्राणी! तुझ्या मागील जन्मात तू डुकराच्या पोटात भटकत राहिलास, तरीही तुला लाज वाटली नाही.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਛਾਡਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੩॥

राम नामाचे अमृत सोडुन, इंद्रियविकारांचे विष का खातोस? ॥३॥

ਤਜਿ ਭਰਮ ਕਰਮ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਹੀ ॥

शास्त्राच्या नियमानुसार अनुज्ञेय व निषिद्ध अशा कृतींचा संभ्रम सोडून फक्त राम नामाचा जप करत राहा.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਕਰਿ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥੫॥

कबीरजी म्हणतात की गुरूच्या कृपेने राम त्यांचा मित्र झाला. भगत नामदेव जी यांची धनसारी बाणी॥४॥५॥

ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ

भगत नामदेवजींची धनश्री बाणी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਗਹਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਨੀਵ ਖੁਦਾਈ ਊਪਰਿ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥

लोकांनी खोल पाया खणून त्यावर उंच महाल बांधले आहेत.

ਮਾਰਕੰਡੇ ਤੇ ਕੋ ਅਧਿਕਾਈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਣ ਧਰਿ ਮੂੰਡ ਬਲਾਏ ॥੧॥

पण पेंढ्यापासून बनवलेल्या झोपडी बांधण्यात आयुष्य घालवलेल्या मार्कंडेय ऋषीपेक्षा जास्त काळ कोण जगला आहे. ॥१॥

ਹਮਰੋ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥

माझा निर्माता राम माझा शुभचिंतक आहे.

ਕਾਹੇ ਰੇ ਨਰ ਗਰਬੁ ਕਰਤ ਹਹੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੂਠੀ ਦੇਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

हे प्राण्या! तुझा हा नश्वर देह एक दिवस नक्कीच नष्ट होईल. ॥१॥रहाउ॥

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕੈਰਉ ਕਰਤੇ ਦੁਰਜੋਧਨ ਸੇ ਭਾਈ ॥
ते कौरव, ज्यांचे भाऊ दुर्योधनासारखे पराक्रमी योद्धे होते, तेही गर्विष्ठ होऊन माझे नुकसान करायचे.

ਬਾਰਹ ਜੋਜਨ ਛਤ੍ਰੁ ਚਲੈ ਥਾ ਦੇਹੀ ਗਿਰਝਨ ਖਾਈ ॥੨॥
ज्या दुर्योधनाचे साम्राज्य बारा योजनांपर्यंत पसरले होते, त्याचे प्रेतही गिधाडांनी खाल्ले होते.॥२॥

ਸਰਬ ਸੋੁਇਨ ਕੀ ਲੰਕਾ ਹੋਤੀ ਰਾਵਨ ਸੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥
लंकेचा महान नेता रावणाची संपूर्ण लंका सोन्याची होती.

ਕਹਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਬਾਂਧੇ ਹਾਥੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥੩॥
पण त्याच्या दारात बांधलेल्या हत्तींचाही काही उपयोग झाला नाही आणि क्षणार्धात संपूर्ण लंका त्याच्यासाठी परकी झाली.॥३॥

ਦੁਰਬਾਸਾ ਸਿਉ ਕਰਤ ਠਗਉਰੀ ਜਾਦਵ ਏ ਫਲ ਪਾਏ ॥
दुर्वास ऋषींना फसवून यादवांना असा परिणाम झाला की त्यांच्या शापामुळे त्यांचा संपूर्ण वंश नष्ट झाला.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੪॥੧॥
भगवंतानेच आपल्या भक्तावर कृपा केली आहे आणि नामदेव आता भगवंताची स्तुती करीत आहेत॥४॥१॥

ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਮੋਹਿ ਬਸਿ ਕੀਨ੍ਹੀ ਪੰਚਹੁ ਕਾ ਮਿਟ ਨਾਵਉ ॥
मी माझ्या दहा इंद्रियांवर नियंत्रण ठेवले आहे आणि माझे पाचही शत्रू - वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार - माझ्या मनातून नाहीसे झाले आहेत.

ਸਤਰਿ ਦੋਇ ਭਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਬਿਖੁ ਕਉ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵਉ ॥੧॥
मी नामामृताने माझ्या शरीरातील सरोवरे भरून टाकली आहेत आणि विषारी इंद्रियविकारांचे दमन करून त्यांना बाहेर फेकून दिले आहे ॥१॥

ਪਾਛੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਨੁ ਪਾਵਉ ॥
आता हे विकार मी परत येऊ देणार नाही.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਘਟ ਤੇ ਉਚਰਉ ਆਤਮ ਕਉ ਸਮਝਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

आता मी एकाग्र राहून अमृत वाणीचा जप करत राहीन आणि माझ्या आत्म्याला या कार्यात गुंतून राहण्याचा उपदेश करीत राहीन. ॥१॥रहाउ॥.

ਬਜਰ ਕੁਠਾਰੁ ਮੋਹਿ ਹੈ ਛੀਨਾਂ ਕਰਿ ਮਿੰਨਤਿ ਲਗਿ ਪਾਵਉ ॥

माझ्या विनंतीने मी गुरूंच्या चरणी शरण गेलो आहे आणि नामाच्या गडगडाटाने माझी आसक्ती नष्ट केली आहे.

ਸੰਤਨ ਕੇ ਹਮ ਉਲਟੇ ਸੇਵਕ ਭਗਤਨ ਤੇ ਡਰਪਾਵਉ ॥੨॥

मी संसारापासून दूर होऊन संतांचा सेवक झालो आहे आणि भक्तांचे भय मनात ठेवू लागलो आहे ॥२॥

ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਤਬ ਹੀ ਛੂਟਉ ਜਉ ਮਾਇਆ ਨਹ ਲਪਟਾਵਉ ॥

मी मायेत आसक्त नसलो तरच मी या जगाच्या बंधनातून मुक्त होईन.

ਮਾਇਆ ਨਾਮੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਾ ਤਿਹ ਤਜਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ॥੩॥

माया हे त्या शक्तीचे नाव आहे जी जीवांना गर्भात ठेवते आणि तिचा त्याग करूनच मला भगवंताचे दर्शन होते.॥३॥

ਇਤੁ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਜਨ ਤਿਨ ਭਉ ਸਗਲ ਚੁਕਾਈਐ ॥

जो मनुष्य अशा प्रकारे भक्ती करतो म्हणजेच मायेचा त्याग करून त्याचे सर्व जन्ममरणाचे भय नाहीसे होते.

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਬਾਹਰਿ ਕਿਆ ਭਰਮਹੁ ਇਹ ਸੰਜਮ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥੪॥੨॥

नामदेवजी म्हणतात की हे भावा! तू भगवंताच्या शोधात जंगलात का भटकतोस कारण वर सांगितलेल्या पद्धतीने तो हृदयाच्या घरीच सापडतो. ॥४॥२॥

ਮਾਰਵਾੜਿ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਬੇਲਿ ਬਾਲਹਾ ਕਰਹਲਾ ॥

मारवाड देशात पाणी सुंदर आहे आणि उंटांना लता आवडतात.

ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ ਨਿਸਿ ਨਾਦੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥

ज्याप्रमाणे रात्रीच्या वेळी हरणाला आवाज गोड वाटतो, त्याचप्रमाणे मला माझ्या हृदयात राम अत्यंत प्रिय वाटतो ॥१॥

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰੂੜੋ ਰੂਪੁ ਰੂੜੋ ਅਤਿ ਰੰਗ ਰੂੜੋ ਮੇਰੋ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या राम! तुझे नाम अतिशय सुंदर आहे, तुझे रूप सुंदर आहे आणि तुझा रंगही अतिशय सुंदर आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਉ ਧਰਣੀ ਕਉ ਇੰਦ੍ਰੁ ਬਾਲਹਾ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਜੈਸੇ ਭਵਰਲਾ ॥
जसे ढगांना पृथ्वी प्रिय असते, तसेच भुंग्यांना फुलांचा सुगंध प्रिय असतो.

ਜਿਉ ਕੋਕਿਲ ਕਉ ਅੰਬੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੨॥
ज्याप्रमाणे कोकिळेला आंबा फार प्रिय आहे, त्याचप्रमाणे माझ्या हृदयात राम मला अत्यंत प्रिय आहे ॥२॥

ਚਕਵੀ ਕਉ ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਬਾਲਹਾ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਹੰਸੁਲਾ ॥
जसे चकवी सूर्यावर प्रेम करतात आणि हंस मानसरोवरावर प्रेम करतात.

ਜਿਉ ਤਰੁਣੀ ਕਉ ਕੰਤੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੩॥
ज्याप्रमाणे मुलगी आपल्या पतीवर खूप प्रेम करते, त्याचप्रमाणे राम माझ्या मनाला खूप प्रिय आहे. ॥३॥

ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਜੈਸੇ ਖੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੁਖ ਜੈਸੇ ਜਲਧਰਾ ॥
ज्याप्रमाणे लहान मुलाला दूध खूप आवडते, त्याचप्रमाणे पिल्लाला त्याच्या तोंडातील स्वातीच्या थेंबाच्या धारा आवडतात.

ਮਛੁਲੀ ਕਉ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੪॥
माशाला जसं पाणी आवडतं तसं माझ्या हृदयात रामाबद्दल खूप प्रेम आहे. ॥४॥

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਚਾਹਹਿ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਡੀਠੁਲਾ ॥
सर्व आकांक्षी, सिद्ध आणि ऋषींना रामाचे दर्शन घेण्याची इच्छा असते परंतु त्याचे दर्शन फार कमी लोकांनाच मिळते.

ਸਗਲ ਭਵਣ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਨਾਮੇ ਮਨਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੫॥੩॥
हे राम! जसे तुझे नाम तिन्ही जगतातील प्राणिमात्रांना अत्यंत प्रिय आहे, त्याचप्रमाणे नामदेवांच्या हृदयाला भगवान बित्तल अत्यंत प्रिय आहे. ॥५॥ ३॥

ਪਹਿਲ ਪੁਰੀਏ ਪੁੰਡਰਕ ਵਨਾ ॥
सर्वप्रथम भगवान विष्णूच्या नाभीतून कमळाचा जन्म झाला, त्यानंतर त्या कमळापासून

ब्रह्मदेवाचा जन्म झाला.

ਤਾ ਚੇ ਹੰਸਾ ਸਗਲੇ ਜਨਾਂ ॥
तेव्हा ब्रह्मदेवापासून या जगातील सर्व जीवांचा जन्म झाला.

ਕ੍ਰਿਸ੍ਨਾ ਤੇ ਜਾਨਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਚੰਤੀ ਨਾਚਨਾ ॥੧॥
आदिपुरुष परमात्म्याने निर्माण केलेली सृष्टी मायेत अडकून जीवनाचे नृत्य करीत आहे ॥१॥

ਪਹਿਲ ਪੁਰਸਾਬਿਰਾ ॥
सर्व प्रथम आदिपुरुष परमात्मा प्रकट झाला आणि.

ਅਥੋਨ ਪੁਰਸਾਦਮਰਾ ॥
मग आदिपुरुषापासून प्रकृतीचा जन्म झाला.

ਅਸਗਾ ਅਸ ਉਸਗਾ ॥
ही संपूर्ण सृष्टी ही निसर्ग आणि तो आदिपुरुष या दोन्हींच्या संयोगाने निर्माण झाली आहे.

ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਗਰਾ ਨਾਚੈ ਪਿੰਧੀ ਮਹਿ ਸਾਗਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे जग भगवंताची सुंदर बाग आहे ज्यात जीव विहिरीतील पाण्याप्रमाणे नाचतात. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਚੰਤੀ ਗੋਪੀ ਜੰਨਾ ॥
स्त्री-पुरुष नाचत आहेत.

ਨਈਆ ਤੇ ਬੈਰੇ ਕੰਨਾ ॥
जीवांना नाचवणारा देवाशिवाय या जगात दुसरा कोणी नाही.

ਤਰਕੁ ਨ ਚਾ ॥ ਭ੍ਰਮੀਆ ਚਾ ॥
वादामुळे गोंधळ निर्माण होतो.

ਕੇਸਵਾ ਬਚਉਨੀ ਅਈਏ ਮਈਏ ਏਕ ਆਨ ਜੀਉ ॥੨॥
या जगात एकच मी आहे आणि इतर सर्व रूपांमध्ये फक्त एकच मी आहे हे भगवंताचे वचन आहे.॥२॥

ਪਿੰਧੀ ਉਭਕਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥
जगातील जीव विहिरीच्या अवशेषांप्रमाणे अस्तित्वाच्या सागरात डुबकी मारत राहतात, म्हणजेच जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात भटकत राहतात.

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਤੁਮ ਚੇ ਦੁਆਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! अनेक रूपांत भटकल्यानंतर मी आता तुझ्या दारी आश्रय घेण्यासाठी आलो आहे.

ਤੂ ਕੁਨੁ ਰੇ ॥
देव विचारतो, हे प्राणी तू कोण आहेस?

ਮੈ ਜੀ ॥ ਨਾਮਾ ॥ ਹੋ ਜੀ ॥
भक्त उत्तर देतो की मी नामदेव आहे. हे प्रभु.

ਆਲਾ ਤੇ ਨਿਵਾਰਣਾ ਜਮ ਕਾਰਣਾ ॥੩॥੪॥
यमाच्या भीतीचे कारण असलेल्या जगाच्या जाळ्यातून मला बाहेर काढा. ॥३॥ ४॥

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਮਾਧਉ ਬਿਰਦੁ ਤੇਰਾ ॥
हे माधव! मला तुझ्या विरुद्ध पापी लोकांचे शुद्धीकरण करायचे आहे.

ਧੰਨਿ ਤੇ ਵੈ ਮੁਨਿ ਜਨ ਜਿਨ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥
धन्य ते ऋषि ज्यांनी माझ्या भगवान हरिचे ध्यान केले ॥१॥

ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ਲਾਗੀ ਲੇ ਧੂਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨਨ ਕੀ ॥
गोविंदांच्या पायाची धूळ माझ्या कपाळावर लागली आहे.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਿਨਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देव, मानव आणि ऋषीमुनी त्याच्या चरणांच्या धुळीपासून नेहमीच दूर राहिले. ॥१॥रहाउ॥

ਦੀਨ ਕਾ ਦਇਆਲੁ ਮਾਧੌ ਗਰਬ ਪਰਹਾਰੀ ॥
हे माधव! तू गरीबांवर दयाळू आहेस आणि अहंकारी लोकांचा अहंकार नष्ट कर.

ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਮਾ ਬਲਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥੨॥੫॥
नामदेव प्रार्थना करतात की हे परमेश्वरा! मी तुझ्या चरणी आश्रय घेतला आहे आणि मी फक्त तुझ्यावरच अर्पण करतो. ॥२॥ ५॥

ਧਨਾਸਰੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ
भगत रविदासजींची धनसरी.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਮ ਸਰਿ ਦੀਨੁ ਦਇਆਲੁ ਨ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਬ ਪਤੀਆਰੁ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥
हे देवा! माझ्यासारखा नम्र आणि तुझ्यासारखा दयाळू कोणी नाही. आता आपण काय करावे?

ਬਚਨੀ ਤੋਰ ਮੋਰ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਜਨ ਕਉ ਪੂਰਨੁ ਦੀਜੈ ॥੧॥
तुझ्या सेवकाला हे पूर्ण दे की तुझ्या वचनावर माझ्या मनाचा विश्वास आहे.॥१॥

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਰਮਈਆ ਕਾਰਨੇ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझ्यासाठी माझे शरीर आणि मन अर्पण करतो.

ਕਾਰਨ ਕਵਨ ਅਬੋਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥
मग तू माझ्याशी का बोलत नाहीस?॥१॥रहाउ॥

ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰੇ ਥੇ ਮਾਧਉ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ਲੇਖੇ ॥
हे माधव! मी अनेक जन्मापासून तुझ्यापासून विभक्त झालो आहे आणि माझा हा जन्म मी तुला अर्पण करतो.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਆਸ ਲਗਿ ਜੀਵਉ ਚਿਰ ਭਇਓ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖੇ ॥੨॥੧॥
रविदासजी म्हणतात की हे परमेश्वरा! मला तुला पाहून खूप दिवस झाले, आता मी फक्त तुझ्या दर्शनाच्या आशेने जिवंत आहे. ॥२॥ १॥

ਚਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ ਨੈਨ ਅਵਿਲੋਕਨੋ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਨੀ ਸੁਜਸੁ ਪੂਰਿ ਰਾਖਉ ॥
माझी एकच इच्छा आहे की मी मनाने भगवंताचे स्मरण करत राहणे आणि डोळ्यांनी त्याचे दर्शन घेत राहणे. मी वाणी ऐकावी आणि कानात देवाचा सुयश ऐकत राहावे.

ਮਨੁ ਸੁ ਮਧੁਕਰੁ ਕਰਉ ਚਰਨ ਹਿਰਦੇ ਧਰਉ ਰਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਾਮ ਨਾਮ ਭਾਖਉ ॥੧॥
मी माझे मन एक सुंदर स्त्री बनवू आणि माझ्या हृदयात परमेश्वराचे चरण कमळ ठेवू. रामाच्या अमृत नामाचा जप मी मनोभावे करीत राहो ॥१॥

ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਨਿ ਘਟੈ ॥
माझे गोविंदावरील प्रेम कधीही कमी होऊ नये.

ਮੈ ਤਉ ਮੋਲਿ ਮਹਗੀ ਲਈ ਜੀਅ ਸਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण जीव देऊन हे प्रेम फार मोलाने विकत घेतले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨਾ ਭਾਉ ਨਹੀ ਊਪਜੈ ਭਾਵ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ਤੇਰੀ ॥
हे भगवंता! संतांच्या संगतीशिवाय प्रेम उत्पन्न होत नाही आणि प्रेमाशिवाय तुझी भक्ती होऊ शकत नाही.

ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੇਰੀ ॥੨॥੨॥
रविदास भगवंताला विनंती करतात की हे राजा राम, माझी लज्जा आणि प्रतिष्ठा वाचव. ॥२॥२॥

ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ ਮਜਨੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥
हे देवा! तुझ्या नावाची आरती आहे आणि हे पवित्र तीर्थस्नान आहे.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਝੂਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताचे नामस्मरण केल्याशिवाय इतर सर्व देखावे खोटे आहेत.॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਸਨੋ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਉਰਸਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕੇਸਰੋ ਲੇ ਛਿਟਕਾਰੇ ॥
हे देवा! तुझे नामच एक सुंदर आसन आहे, तुझे नामच चंदनाचा दगड आहे आणि नामस्मरणानंतर तुझ्यावर शिंपडलेले केशर आहे.

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਅੰਭੁਲਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਚੰਦਨੋ ਘਸਿ ਜਪੇ ਨਾਮੁ ਲੇ ਤੁਝਹਿ ਕਉ ਚਾਰੇ ॥੧॥
तुझे नावच जल आहे आणि तुझे नावच चंदन आहे. मी हे चंदन बारीक करून म्हणजेच तुझ्या नावाचा जप करून तुझ्यासमोर सादर करतो. ॥१॥

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਬਾਤੀ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤੇਲੁ ਲੇ ਮਾਹਿ ਪਸਾਰੇ ॥
तुझे नाव दिवा आणि तुझे नाव वात. तुझे नाव ते तेल आहे जे मी घेतो आणि दिव्यात ओततो.

ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਜੋਤਿ ਲਗਾਈ ਭਇਓ ਉਜਿਆਰੋ ਭਵਨ ਸਗਲਾਰੇ ॥੨॥

मी तुझ्या नामाचा दिवा लावला आहे ज्याने सर्व जगाला प्रकाश दिला आहे. ॥२॥

ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤਾਗਾ ਨਾਮੁ ਫੂਲ ਮਾਲਾ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਸਗਲ ਜੂਠਾਰੇ ॥

तुझे नाव एक धागा आहे आणि तुझे नाव फुलांच्या माळा आहे. इतर अठरा वजनांची सर्व वनस्पति खोटी आहे.

ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਤੁਝਹਿ ਕਿਆ ਅਰਪਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਤੁਹੀ ਚਵਰ ਢੋਲਾਰੇ ॥੩॥

हे भगवंता! तूच निर्माण केलेला कोणता पदार्थ मी तुझ्यासमोर मांडू, तुझेच नाव चणवार आहे, पण तूच मला हा साप लावतोस ॥३॥

ਦਸ ਅਠਾ ਅਠਸਠੇ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਇਹੈ ਵਰਤਣਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੇ ॥

लोक अठरा पुराणांच्या कथा ऐकतात आणि अठ्ठावन्न तीर्थांवर स्नान करतात, असाच व्यवहार जगभर चालतो.

ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭੋਗ ਤੁਹਾਰੇ ॥੪॥੩॥

रविदासजी म्हणतात की हे देवा, तुझे नाम तुझी आरती आहे आणि तुझे खरे नाम तुझा भोग प्रसाद आहे.॥४॥३॥

ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ
धनसारी बाणी भगतां कीं त्रिलोचन.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਨਾਰਾਇਣ ਨਿੰਦਸਿ ਕਾਇ ਭੂਲੀ ਗਵਾਰੀ ॥
हे मूर्ख विसरलेल्या स्त्री! तू नारायणावर टीका का करतोस?

ਦੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਥਾਰੋ ਕਰਮੁ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमच्या पूर्वजन्मात केलेली शुभ आणि शुभ कर्मे ही तुमची नशिबात आहे जी तुम्ही सुख-दु:खाच्या रूपाने अनुभवत आहात. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਕਰਾ ਮਸਤਕਿ ਬਸਤਾ ਸੁਰਸਰੀ ਇਸਨਾਨ ਰੇ ॥
शिवशंकरांच्या कपाळावर चंद्राचा वास असतो आणि तो नेहमी गंगेत स्नान करतो.

ਕੁਲ ਜਨ ਮਧੇ ਮਿਲ੍ਯ੍ਯਿੋ ਸਾਰਗ ਪਾਨ ਰੇ ॥
विष्णूचा अवतार असलेला कृष्ण जरी चंद्रवंशातील लोकांमध्ये सामील झाला असता.

ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਲੰਕੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੧॥
चंद्राच्या कृतींमुळे लागलेला कलंक पुसता आला नाही ॥१॥

ਬਿਸ੍ਵ ਕਾ ਦੀਪਕੁ ਸ੍ਵਾਮੀ ਤਾ ਚੇ ਰੇ ਸੁਆਰਥੀ ਪੰਖੀ ਰਾਇ ਗਰੁੜ ਤਾ ਚੇ ਬਾਧਵਾ ॥
जगाचा दिवा सूर्य हा त्याचा सारथी अरुणचा स्वामी आहे आणि पक्षी राजा गरुड हा अरुणाचा भाऊ आहे, पण.

ਕਰਮ ਕਰਿ ਅਰੁਣ ਪਿੰਗੁਲਾ ਰੀ ॥੨॥
अरुण त्याच्या कर्मामुळे लंगडा आहे.॥ २॥

ਅਨਿਕ ਪਾਤਿਕ ਹਰਤਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਨਾਥੁ ਰੀ ਤੀਰਥਿ ਤੀਰਥਿ ਭ੍ਰਮਤਾ ਲਹੈ ਨ ਪਾਰੁ ਰੀ ॥
तिन्ही जगाचा स्वामी शिवशंकर जीवांची अनेक पापे दूर करणारा आहे. तो अनेक तीर्थक्षेत्रांवर भटकत राहिला पण तरीही त्याला अंत सापडला नाही.

ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਪਾਲੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੩॥

ब्रह्मदेवाचे मस्तक कापण्याचे वाईट कर्म शिवाला मिटवता आले नाही.॥ ३॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਸੀਅ ਧੇਨ ਲਛਿਮੀ ਕਲਪਤਰ ਸਿਖਰਿ ਸੁਨਾਗਰ ਨਦੀ ਚੇ ਨਾਥੰ ॥

नद्यांचा स्वामी, अमृत चंद्र, कामधेनू, विष्णूची पत्नी लक्ष्मी, कल्पवृक्ष, उच्चैश्राव घोडा, धन्वंतरी वैद्य इत्यादी रत्ने सागरातून निघाली, पण.

ਕਰਮ ਕਰਿ ਖਾਰੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੪॥

आपल्या कुकर्मांमुळे समुद्र आपला खारटपणा दूर करू शकला नाही. ॥४॥

ਦਾਧੀਲੇ ਲੰਕਾ ਗੜੁ ਉਪਾੜੀਲੇ ਰਾਵਣ ਬਣੁ ਸਲਿ ਬਿਸਲਿ ਆਣਿ ਤੋਖੀਲੇ ਹਰੀ ॥

हनुमानजींनी लंकेचा किल्ला जाळला, रावणाच्या बागेचा नाश केला आणि लक्ष्मणजींना मूर्च्छा आल्यावर त्यांची जखम बरी करण्यासाठी संजीवनी औषधी आणून श्री रामचंद्रजींना प्रसन्न केले, पण.

ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਛਉਟੀ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੫॥

त्याच्या कर्मामुळे त्याला फक्त एक छोटासा कंगोरा मिळाला आणि त्याच्या कर्माचे फळ मिटले नाही ॥५॥

ਪੁਰਬਲੋ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ਰੀ ਘਰ ਗੇਹਣਿ ਤਾ ਚੇ ਮੋਹਿ ਜਾਪੀਅਲੇ ਰਾਮ ਚੇ ਨਾਮੰ ॥

हे माझ्या घरच्या गृहिणी! मागील जन्मी केलेल्या चांगल्या-वाईट कर्मांचे फळ जात नाही आणि सुख-दु:ख भोगावे लागते.

ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਰਾਮ ਜੀ ॥੬॥੧॥

त्रिलोचनजी म्हणतात, म्हणूनच मी रामाचे नामस्मरण करत राहते आणि तुम्हीही रामाचे नामस्मरण करत राहा.॥६॥ १॥

ਸ੍ਰੀ ਸੈਣੁ ॥

श्री सैनू॥

ਧੂਪ ਦੀਪ ਘ੍ਰਿਤ ਸਾਜਿ ਆਰਤੀ ॥ ਵਾਰਨੇ ਜਾਉ ਕਮਲਾ ਪਤੀ ॥੧॥

माझी धूप ही दिवा, तूप इत्यादींनी सजवलेल्या आरतीसारखी आहे. हे भगवान लक्ष्मी, मला माझे शरीर आणि मन तुला समर्पित करायचे आहे.॥१॥

ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ॥ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जगभर हरीचे गुणगान गायले जात आहे आणि मी सुद्धा रोज पृथ्वीचे स्वामी भगवान राम यांची स्तुती करत आहे.॥१॥रहाउ॥

ਊਤਮੁ ਦੀਅਰਾ ਨਿਰਮਲ ਬਾਤੀ ॥ ਤੁਹੀਂ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਮਲਾ ਪਾਤੀ ॥੨॥
माझ्यासाठी तू सर्वश्रेष्ठ दीप आणि शुद्ध वात आहेस, हे लक्ष्मी तूच निरंजन आहेस. ॥२॥

ਰਾਮਾ ਭਗਤਿ ਰਾਮਾਨੰਦੁ ਜਾਨੈ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥੩॥
रामाची पूजा कशी करायची हे फक्त माझे गुरु रामानंद यांनाच माहीत आहे. माझे गुरुदेव सांगतात की राम सर्वव्यापी आणि परमानंद आहे ॥३॥

ਮਦਨ ਮੂਰਤਿ ਭੈ ਤਾਰਿ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਸੈਨੁ ਭਣੈ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ॥੪॥੨॥
हे गोविंद! तुझे रूप अतिशय मोहक आहे, मला जीवनसागर पार कर. भक्त साईं जी म्हणती केवळ त्या परमानंद देवाची पूजा करा ॥४॥२॥

ਪੀਪਾ ॥
पिपा॥

ਕਾਯਉ ਦੇਵਾ ਕਾਇਅਉ ਦੇਵਲ ਕਾਇਅਉ ਜੰਗਮ ਜਾਤੀ ॥
मी माझ्या शरीरात देव शोधतो कारण माझे शरीर देवाचे मंदिर आहे. माझ्या देहात उपस्थित असलेला आत्मा हा तीर्थयात्रेला जाणारा मोबाईल संत आहे.

ਕਾਇਅਉ ਧੂਪ ਦੀਪ ਨਈਬੇਦਾ ਕਾਇਅਉ ਪੂਜਉ ਪਾਤੀ ॥੧॥
आरती, उदबत्ती आणि नैवेद्य हे माझे शरीरच आहे. माझा देहच पूजेच्या फुलांचा पती आहे. ॥१॥

ਕਾਇਆ ਬਹੁ ਖੰਡ ਖੋਜਤੇ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥
बऱ्याच संशोधनानंतर, मला माझ्या स्वतःच्या शरीरात नवीन संसाधने सापडली आहेत.

ਨਾ ਕਛੁ ਆਇਬੋ ਨਾ ਕਛੁ ਜਾਇਬੋ ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी रामाला आवाहन करून सांगतो की इथून काहीही येत नाही आणि इथून काही जात नाही, म्हणजेच देव सर्व काही आहे.॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡੇ ਸੋਈ ਪਿੰਡੇ ਜੋ ਖੋਜੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥
ब्रह्मांडात वास करणारा तोच देव प्रत्येक मनुष्याच्या शरीरातही वास करतो. जो शोधतो त्याला तो शरीरातच सापडतो.

ਪੀਪਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਲਖਾਵੈ ॥੨॥੩॥
भक्त पिपा प्रार्थना करतो की भगवंत परम तत्व आहे आणि तो स्वतः सत्गुरु बनून दर्शन देतो.॥२॥३॥

ਧੰਨਾ ॥
धन्ना ॥

ਗੋਪਾਲ ਤੇਰਾ ਆਰਤਾ ॥
हे देवा! मी तुझी प्रार्थना करणारा भिकारी आहे.

ਜੋ ਜਨ ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझी पूजा करिती सर्व कामे. ॥१॥रहाउ॥

ਦਾਲਿ ਸੀਧਾ ਮਾਗਉ ਘੀਉ ॥
मी तुला डाळ, तूप आणि मैदा मागतो.

ਹਮਰਾ ਖੁਸੀ ਕਰੈ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥
ज्यामुळे माझे मन सदैव प्रसन्न राहील.

ਪਨ੍ਹੀਆ ਛਾਦਨੁ ਨੀਕਾ ॥
मी पायासाठी बूट आणि अंगावर घालण्यासाठी सुंदर कपडे देखील मागतो.

ਅਨਾਜੁ ਮਗਉ ਸਤ ਸੀ ਕਾ ॥੧॥
मी सात प्रकारचे धान्यही मागतो ॥१॥

ਗਊ ਭੈਸ ਮਗਉ ਲਾਵੇਰੀ ॥
हे देवा! मी दूध पिण्यासाठी गाय आणि दूध देण्यासाठी म्हैसही मागतो.

ਇਕ ਤਾਜਨਿ ਤੁਰੀ ਚੰਗੇਰੀ ॥
मला एक कुशल अरबी घोडी चालवायची आहे.

ਘਰ ਕੀ ਗੀਹਨਿ ਚੰਗੀ ॥ ਜਨੁ ਧੰਨਾ ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ ॥੨॥੪॥
मलाही माझ्या घराची काळजी घेणारी विनम्र पत्नी हवी आहे. तुमचा भक्त धन्ना तुमच्याकडून फक्त याच गोष्टी मागतो आणि घेतो.॥२॥४॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ
जैतसरी महाला ४ घरु १ चौपदे.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਧਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥਾ ॥
गुरूंनी माझ्या कपाळावर आशीर्वादाचा हात ठेवला तेव्हा हरीनामाचे रत्न माझ्या हृदयात स्थिरावले.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਰਿਨੁ ਲਾਥਾ ॥੧॥
गुरूंनी मला भगवंताचे नाव दिल्याने माझे अनेक जन्मांचे कडू दु:ख दूर झाले आहे आणि माझे ऋण उतरले आहे ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ॥
हे माझ्या मन! रामाचे नामस्मरण कर ज्याने तुझी सर्व कामे पूर्ण होतील.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
पूर्ण गुरूंनी माझ्या हृदयात भगवंताचे नाम स्थापित केले आहे आणि नामाशिवाय जीवन व्यर्थ आहे. ॥रहाउ॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੂੜ ਭਏ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਨਿਤ ਫਾਥਾ ॥
गुरूशिवाय स्वार्थी माणसे मुर्ख राहतात आणि सदैव मायेच्या मोहात अडकतात.

ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤਿਨ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਥਾ ॥੨॥
ज्यांनी कधी संतांच्या चरणांची सेवा केली नाही, त्यांचे संपूर्ण जीवन व्यर्थ गेले ॥२॥

ਜਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵੇ ਤਿਨ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਸਨਾਥਾ ॥
ज्यांनी संत महात्म्यांसारख्या महापुरुषांच्या चरणी सेवा केली, त्यांचे जीवन सफल होऊन भगवंत सापडला.

ਮੋ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਜਗੰਨਾਥਾ ॥੩॥
हे जगन्नाथ! हे हरि! माझ्यावर दया कर आणि मला तुझ्या दासांचा दास कर.॥३॥

ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨਹੀਨ ਅਗਿਆਨੀ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਾ ॥
हे परमेश्वरा! मी आंधळा, अज्ञानी आणि अज्ञानी आहे, मग मी योग्य मार्गावर कसा जाऊ शकतो.

ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਅੰਚਲੁ ਦੀਜੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਲਹ ਮਿਲੰਥਾ ॥੪॥੧॥
नानक म्हणतात, हे गुरु! मला तुमच्या ज्ञानाने आंधळ्याला आधार द्या, म्हणजे मी तुमच्याबरोबर चालू शकेन.॥४॥१॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
जैतसरी महाला ४॥

ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਾਹਕ ਮੀਕਾ ਕਾਖਾ ॥
देवाच्या नावाचा हिरा खूप मौल्यवान आणि मौल्यवान आहे, परंतु ग्राहकाशिवाय, नावाच्या रूपात हा हिरा पेंढा सारखा आहे.

ਰਤਨ ਗਾਹਕੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿਓ ਤਬ ਰਤਨੁ ਬਿਕਾਨੋ ਲਾਖਾ ॥੧॥
ऋषींच्या रूपातील गुरू, नाम रत्नाच्या ग्राहकाने जेव्हा हा हिरा पाहिला तेव्हा त्याची लाखोंना विक्री होऊ लागली.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਗੁਪਤ ਹੀਰੁ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥
देवाने हा हिरा माझ्या हृदयात गुप्तपणे ठेवला आहे.

ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੀਰੁ ਪਰਾਖਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा दयाळू देवाने मला ऋषींच्या रूपात गुरु भेटायला लावले, तेव्हा गुरू भेटल्यानंतर मी हिऱ्याची परीक्षा घेतली.॥रहाउ॥

ਮਨਮੁਖ ਕੋਠੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਤਿਨ ਘਰਿ ਰਤਨੁ ਨ ਲਾਖਾ ॥
स्वार्थी लोकांच्या हृदयात अज्ञानाचा अंधार राहतो आणि त्यांच्या हृदयात नामाचा हिरा दिसत नाही.

ਤੇ ਊਝੜਿ ਭਰਮਿ ਮੁਏ ਗਾਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਭੁਅੰਗ ਬਿਖੁ ਚਾਖਾ ॥੨॥
ते मूर्ख अरण्यात भटकून मरतात कारण ते मायेच्या रूपात सर्पाचे विष चाखत राहतात ॥२॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਹਮ ਰਾਖਾ ॥
हे देवा! मला महापुरुषांच्या आणि संतांच्या सहवासात एकरूप कर आणि मला संतरूपाने

गुरुच्या आश्रयाने ठेव.

ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਰੇ ਭਾਗਿ ਤੁਮ ਪਾਖਾ ॥੩॥
हे हरि! मला तुझा कर, हे प्रभू, मी पळून तुझ्याकडे आलो आहे ॥३॥

ਜਿਹਵਾ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਵਡ ਪੁਰਖਾ ॥
माझी जीभ तुझ्या सर्व गुणांचे वर्णन करू शकते कारण तू अत्यंत अगम्य आणि महान पुरुष आहेस.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪਾਖਾਣੁ ਡੁਬਤ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥੪॥੨॥
हे नानक! देवाने खूप दया दाखवली आणि माझ्यासारख्या बुडणाऱ्या दगडाला वाचवले. ॥४॥२॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੪ ॥
जैतसरी मह ४ ॥

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਹ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੇਰੇ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਇਆਨਾ ॥
हे देवा! आम्ही तुझी मुर्ख, अडाणी आणि अडाणी मुले आहोत आणि आम्हाला तुझ्या गती आणि वैभवाची काहीच माहिती नाही.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਦੀਜੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਮੁਗਧੁ ਸਿਆਨਾ ॥੧॥
हे प्रभु! कृपया मला सर्वोत्तम सल्ला द्या आणि मला मूर्ख आणि हुशार बनवा.॥१॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਆਲਸੀਆ ਉਘਲਾਨਾ ॥
माझे मन खूप आळशी आणि झोपलेले आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਕਪਟ ਖੁਲਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या प्रभूने मला ऋषीच्या रूपाने गुरूशी जोडले आहे आणि ऋषींच्या रूपात गुरूंना भेटल्यावर माझ्या मनाची दारे उघडली आहेत. ॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵਹੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਪਰਾਨਾ ॥
हे गुरुदेव! माझे हृदय प्रत्येक क्षणी असे प्रेमाने भरून टाका की ते सदैव वाढत राहो आणि प्रियकराचे नाव माझे जीवन होईल.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਿਉ ਅਮਲੀ ਅਮਲਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥੨॥
हे माझ्या ठाकूर! नावाशिवाय मी व्यसनी व्यसनी नशाशिवाय उत्तेजित होऊन मरतो. ॥२॥

ਜਿਨ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਪੁਰਾਨਾ ॥
ज्यांच्या अंतःकरणात देवाविषयी प्रेम निर्माण झाले आहे ते सुरुवातीपासूनच भाग्यवान आहेत.

ਤਿਨ ਹਮ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥੩॥
ज्या महापुरुषांना भगवंताचे नाम अतिशय गोड वाटते, त्यांच्या चरणांची मी पूजा करतो. ॥३॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਜਨੁ ਬਿਛੁਰਿਆ ਚਿਰੀ ਮਿਲਾਨਾ ॥
माझ्या ठाकूर हरी परमेश्वराने माझ्यावर खूप कृपा केली आहे आणि माझ्या दीर्घकाळ

हरवलेल्या सेवकाला स्वतःशी जोडले आहे.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੪॥੩॥
धन्य तो सतगुरु ज्याने आपले नाव माझ्या हृदयात बसवले. नानक त्या गुरूसाठी स्वतःचा त्याग करतात. ॥४॥ ३॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
जैतसरी महाला ४॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਡ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਫਲ ਲਾਗਿਬਾ ॥
मला एक थोर आणि थोर पुरुष सत्गुरू मिळाला आहे आणि आता त्याचा आस्वाद घेऊन मी हरिनामाचे फळ खाऊ लागलो आहे, म्हणजेच नामस्मरण करू लागलो आहे.

ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗ ਗ੍ਰਸਿਓ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾਢਿਬਾ ॥੧॥
सर्प मायेने जीव पकडला पण भगवंताने गुरूच्या उपदेशाने मायेचे विष बाहेर काढले ॥१॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਲਾਗਿਬਾ ॥
माझे मन रामनामात तल्लीन झाले आहे, म्हणजेच मी राम नामाचा जप करू लागलो आहे.

ਹਰਿ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਬਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
महापुरुष गुरूंना भेटून भगवंताने पापींची शुद्धी केली आणि आता ते फक्त हरिनामामृत चाखतात.॥रहाउ॥

ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗ ਮਿਲਿਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਲਿਵ ਉਨਮਨਿ ਲਾਗਿਬਾ ॥
ज्या माणसाला ऋषी आणि गुरू मिळाले आहेत तो धन्य आणि भाग्यवान आहे. ऋषींना भेटल्यानंतर त्यांचे लक्ष साहजिकच भगवंताकडे असते.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਇਬਾ ॥੨॥
त्याच्या मनातील तहान शमली आहे आणि त्याला शांती प्राप्त झाली आहे. आता तो फक्त भगवंताची शुद्ध स्तुती गातो॥२॥

ਤਿਨ ਕੇ ਭਾਗ ਖੀਨ ਧੁਰਿ ਪਾਏ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਪਾਇਬਾ ॥
ज्यांना सतगुरुचे दर्शन मिळाले नाही त्यांच्या नशिबी सुरुवातीपासूनच लिहून ठेवले आहे.

ਤੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਵਹਿ ਗ੍ਰਭ ਜੋਨੀ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਜਾਇਬਾ ॥੩॥
द्वैतामुळे ते गर्भातच राहतात आणि त्यांचे संपूर्ण आयुष्य व्यर्थ जाते ॥३॥

ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਬਿਮਲ ਮਤਿ ਗੁਰ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵਹ ਹਮ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਇਬਾ ॥
हे देवा! मला शुद्ध बुद्धी दे म्हणजे मी गुरूंच्या चरणांची सेवा करू शकेन आणि तू मला गोड होशील.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਰੇਣ ਸਾਧ ਪਗ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਦਿਵਾਇਬਾ ॥੪॥੪॥
संत नानक गुरुदेवांच्या चरणांची धूळ मागत राहतात आणि भगवंत कृपाळू होऊन त्यांना हे वरदान देतात.॥४॥४॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
जैतसरी महाल ४॥

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਬਸਿਓ ਤਿਨ ਮਾਤ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਬਾਂਝਾ ॥
ज्यांच्या हृदयात भगवंताचे नाव नाही, त्यांच्या आईला देवाने वांझ केले तर बरे होईल.

ਤਿਨ ਸੁੰਞੀ ਦੇਹ ਫਿਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਓਇ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਕਰਾਂਝਾ ॥੧॥
कारण त्यांचे रिकामे शरीर नावाशिवाय भटकत राहते आणि ते दुर्गुणांमध्ये दुःखी होऊन जीवन व्यर्थ घालवतात.॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਾਝਾ ॥
हे माझ्या मन! तुझ्या हृदयात वास करणाऱ्या रामाचे नामस्मरण कर.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦੀਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
दयाळू हरी प्रभूंनी मला खूप वरदान दिले आहे त्यामुळे गुरुंनी मला ज्ञान दिले आहे आणि माझ्या मनाला नामस्मरणाचा फायदा समजला आहे. ॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਲਜੁਗਿ ਪਦੁ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਝਾ ॥
कलियुगात भगवंताचा महिमा सर्वश्रेष्ठ स्थानावर असतो आणि गुरूंच्या कृपेनेच भगवंताची प्राप्ती होते.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਗੁਪਤੁ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਝਾ ॥੨॥
ज्यांनी माझ्या हृदयातील गुप्त नाम प्रकट केले आहे अशा माझ्या गुरूंना मी स्वतःला अर्पण करतो. ॥२॥

ਦਰਸਨੁ ਸਾਧ ਮਿਲਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ਗਵਾੜਾ ॥

मी खूप भाग्यवान आहे की मला ऋषींच्या रूपात गुरुचे दर्शन मिळाले आणि माझी सर्व गंभीर पापे नष्ट झाली.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਪਾਇਆ ਵਡ ਦਾਣਾ ਹਰਿ ਕੀਏ ਬਹੁ ਗੁਣ ਸਾੜਾ ॥੩॥

मला अत्यंत चतुर शहा गुरु प्राप्त झाले आहेत आणि त्यांनी मला परमेश्वराच्या अनेक गुणांचा भागी बनवले आहे. ॥३॥

ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਜੀਵਨਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਮਨ ਮਾਝਾ ॥
जगाचे जीवन, ज्याच्यावर भगवंताने कृपा केली आहे, त्याने त्याला आपल्या मनात आणि हृदयात वसवले आहे.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਦਰਿ ਕਾਗਦ ਫਾਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਸਮਝਾ ॥੪॥੫॥
यमराजाने आपल्या दरबारात केलेल्या कृत्याची कागदपत्रे फाडली आहेत. हे नानक! त्या भगवंताच्या भक्तांचा लेखाजोखा संपला आहे. ॥४॥ ५॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
जैतसरी महाला ४॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨੁ ਚਲਤੌ ਭਇਓ ਅਰੂੜਾ ॥
सुदैवाने मला संतांचा सहवास लाभला आहे ज्यामुळे माझे अस्थिर मन स्थिर झाले आहे.

ਅਨਹਤ ਧੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਰਸਿ ਲੀੜਾ ॥੧॥
आता अनंताचा नाद रोज माझ्या मनात घुमत राहतो आणि हरिनामामृत प्रवाहाच्या रसाने मी तृप्त होतो ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰੂੜਾ ॥
हे माझ्या मन! सुंदर हरीच्या भगवान रामाचे नामस्मरण कर.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਓ ਲਾਇ ਝਪੀੜਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंनी माझ्या मनात आणि शरीरात प्रेम ठेवले आहे आणि देवाने मला आलिंगन दिले आहे.॥रहाउ॥

ਸਾਕਤ ਬੰਧ ਭਏ ਹੈ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸੰਚਹਿ ਲਾਇ ਜਕੀੜਾ ॥
भगवंतापासून दुरावलेले लोक मायेच्या बंधनात अडकतात आणि ते विषारी माया जमा करत राहतात.

ਹਰਿ ਕੈ ਅਰਥਿ ਖਰਚਿ ਨਹ ਸਾਕਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਪੀੜਾ ॥੨॥
ते भगवंताच्या नामस्मरणात ही माया घालवू शकत नाहीत आणि डोक्यावर यमाचे दुःख सोसत राहतात. ॥२॥

ਜਿਨ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਲਗਾਇਆ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਬਹੁ ਸਰਧਾ ਲਾਇ ਮੁਖਿ ਧੂੜਾ ॥
ज्यांनी आपले शरीर भगवंताच्या पूजेसाठी समर्पित केले आहे आणि मोठ्या भक्तिभावाने संत गुरुदेवांच्या चरणांची धूळ चेहऱ्यावर लावली आहे.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਮਨਿ ਗੂੜਾ ॥੩॥
ते या जगात आणि पुढील जगात देवाच्या गौरवाच्या वस्तू बनतात कारण त्यांचे मन ईश्वराच्या प्रेमाने रंगलेले असते.॥३॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਸਾਧੂ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ॥
हे देवा! मला ऋषींच्या सहवासात सामील कर कारण मी त्या ऋषींचा एक कीटक आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪਗ ਸਾਧ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਾਖਾਣੁ ਹਰਿਓ ਮਨੁ ਮੂੜਾ ॥੪॥੬॥
हे नानक! माझे प्रेम साधू गुरुदेवांच्या चरणांवर आहे आणि त्यांना भेटल्यानंतर माझे मूर्ख आणि कठोर हृदय फुलले आहे. ॥४॥ ६॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨
जैतसरी महाला ४ घरु २.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥
अगम्य आणि अनंत हरिचे स्मरण करा.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਹਮਾਰਾ ॥
ज्याच्या स्मरणाने आपले दुःख दूर होतात.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੧॥
हे हरी कृपा करून मला महापुरुष सतगुरुंची भेट घ्या कारण गुरूंच्या भेटीनेच सुख प्राप्त होते ॥१॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥
अरे मित्रांनो देवाचे गुणगान गा.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥
हरीचे नाम हृदयात ठेवा.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵਹੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੨॥
हरीच्या वचनाचे अमृत सांगा, गुरू सापडला की मनात भगवंत प्रकटतो ॥२॥

ਮਧੁਸੂਦਨ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥
हे मधुसूदन! हे हरी! हे माधव! तू माझा प्राण आहेस आणि.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥
तुझे नामच माझ्या मनाला आणि शरीराला अमृतसारखे गोड वाटते.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! माझ्यावर दया करा आणि मला गुरूंशी जोडून घ्या कारण तो महापुरुष भगवंतांसारखा, भ्रममुक्त आहे॥३॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
हरि नाम सदैव सुख देतो.

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥
म्हणून माझे मन हिरव्या रंगात तल्लीन राहते.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥੭॥
हे हरी! मला श्रेष्ठ गुरूंशी भेटा, कारण नानक गुरूंच्या नामानेच सुख प्राप्त होते ॥४॥१॥७॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
जैतसरी मह ४ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥
हरी नामाचा सतत जप करावा.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥
सदैव गुरूसमोर राहून त्यांच्या नामाचा लाभ घ्यावा.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥
मनात भगवंताची भक्ती दृढ करा आणि हरिच्या नामाची इच्छा निर्माण करा.॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲੁ ਧਿਆਹਾ ॥
दयेच्या घरी हरी नामाचे ध्यान करा.

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ॥
नेहमी भगवंताच्या रंगात मग्न राहा आणि त्याची स्तुती करा.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਘੂਮਰਿ ਪਾਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥
हरिचे गुणगान गा आणि भक्तिभावाने नृत्य करा आणि संतांच्या मेळाव्यात मोठ्या उत्साहाने सामील व्हा आणि आनंद घ्या. ॥२॥

ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਾ ॥
हे सत्संगी मित्रांनो आपण भगवंताच्या सहवासात भेटू या.

ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥
त्यांचे नामस्मरण करून हरि कथेचा लाभ घ्या.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥
हे हरी! कृपया मला गुरूंशी भेटा कारण गुरूंना भेटल्यावरच तुमच्याबद्दल उत्साह निर्माण होतो. ॥३॥

ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਸੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥
त्या अगम्य आणि अनंत देवाचे गुणगान गा.

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਾਵਾਹਾ ॥
प्रत्येक क्षणी राम नामाचा जयजयकार करा.

ਮੋ ਕਉ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੮॥
हे माझ्या परोपकारी गुरु! कृपया मला दर्शन द्या कारण नानकांना भगवंताची उपासना करण्याची तीव्र इच्छा आहे.॥४॥२॥8॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੪ ॥
जैतसरी मह ४ ॥

ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਸਲਾਹਾ ॥
रसांचे निवासस्थान असलेल्या रामाची स्तुती मी प्रेमाने गातो.

ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਭੀਨਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥
राम नामाने माझे मन प्रसन्न झाले आहे आणि नामाचा लाभ मिळत आहे.

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥
मी रात्रंदिवस प्रत्येक क्षणी भक्ती करतो आणि गुरूंच्या उपदेशाने माझ्या मनात भक्तीचा आवेश निर्माण होतो.॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਾਹਾ ॥
मी देवाची स्तुती करतो आणि गोविंदाचा जप करतो.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ਸਬਦੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥
मन आणि शरीरावर विजय मिळवून शब्दगुरूचा लाभ मिळतो.

ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਦੂਤ ਵਸਿ ਆਵਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥

गुरूंच्या शिकवणीने वासनेचे शत्रू आटोक्यात आले आणि मनात आणि शरीरात भगवंताच्या भक्तीची इच्छा निर्माण होत राहते. २॥

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥

नाम हे अमूल्य रत्न आहे: हरि नामाचा आंतरिक जप करा.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥

भगवंताचे गुणगान गाऊन सदैव लाभ घ्या.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮਾਧੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥

हे दयाळू देवा! माझ्यावर दया कर आणि माझ्या हृदयात नामाची तळमळ निर्माण कर. ॥३॥

ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਉ ਮਨ ਮਾਹਾ ॥

मी मनातल्या मनात जगदीश्वराचा नामजप करत राहावे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ॥

या जगात फक्त जगन्नाथ हरी नामच हितकारक आहे.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੩॥੯॥

नानक म्हणतात की हे माझ्या ठाकूर प्रभू, तुम्ही खूप धन्य आहात कारण फक्त तुमच्या नामस्मरणानेच भक्ती करण्याची इच्छा निर्माण होते. ॥४॥३॥९॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

जैतसरी महाला ४॥

ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਜੁਗਾਹਾ ॥

ईश्वर स्वतः योगी असून सर्व युगांतील योगपद्धती आहे.

ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਹਾ ॥

तो स्वतः निर्भयपणे समाधी घेतो.

ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਨਾਮਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥
तो स्वतः सर्वव्यापी होऊन मनुष्याला नामस्मरणाचा उत्साह देतो. ॥१॥

ਆਪੇ ਦੀਪ ਲੋਅ ਦੀਪਾਹਾ ॥
तोच दीप प्रज्वलित करून प्रकाशमान करतो.

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਮੁੰਦੁ ਮਥਾਹਾ ॥
ते स्वतः सत्गुरू आहेत आणि समुद्रमंथन करणारे आहेत.

ਆਪੇ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢਾਏ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥
ते स्वतः तत्वांचे मंथन करतात आणि नाम रत्नाचा जप केल्याने मनात भक्ती करण्याची इच्छा निर्माण होते. ॥२॥

ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਹਾ ॥
हे सत्संगी मित्रांनो! आपण एकत्र येऊन भगवंताची स्तुती करूया.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ॥
अभिमुख राहून गुरूंचे नामस्मरण करा आणि भगवंताच्या नामाचा लाभ घ्या.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥
मी माझ्या मनात हरीची भक्ती दृढ केली आहे आणि हेच मला प्रसन्न करते. हरीनामाचा जप केल्याने मनात उत्साह कायम राहतो. ॥३॥

ਆਪੇ ਵਡ ਦਾਣਾ ਵਡ ਸਾਹਾ ॥
देव स्वतः एक अतिशय हुशार आणि महान राजा आहे आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥
गुरुच्या संगतीत राहूनच नामाचे भांडवल मिळते.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੪॥੧੦॥
नानक प्रार्थना करतात की हे परमेश्वरा! मला नामाचे वरदान द्या कारण मला तुझे गुण आवडतात आणि नामाचा उत्साह माझ्या हृदयात कायम रहावा.॥४॥४॥१०॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
जैतसरी महाला ४॥

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਗੁਰਾਹਾ ॥
मी चांगल्या संगतीत सामील होतो आणि गुरुच्या संगतीत जातो.

ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਸਾਹਾ ॥
मी नाव भांडवल जमा करतो.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥
हे मधुसूदन! हे हरी! मला आशीर्वाद द्या जेणेकरून चांगल्या संगतीत राहून तुझी उपासना करण्याची माझ्या मनात तीव्र इच्छा राहील. ॥१॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰਵਣਿ ਸੁਣਾਹਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਹਾ ॥
हे देवा! मला सत्गुरूंशी जोडून दे.

ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਬੋਲਹ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥
मी हरीची स्तुती करावी, मी माझ्या वाणीतून तुझ्या गुणांची स्तुती करावी आणि हरीची स्तुती जपून तुला भेटण्यासाठी माझ्या मनात उत्साह निर्माण व्हावा ॥२॥

ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਜਗ ਪੁੰਨ ਤੋੁਲਾਹਾ ॥
मी सर्व तीर्थ, व्रत, यज्ञ आणि दान यांचे फळ वजन केले आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਪੁਜਹਿ ਪੁਜਾਹਾ ॥
पण हे सर्व हरिच्या नामस्मरणापर्यंत पोहोचत नाहीत.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥
हरिचे नाम अतुलनीय आहे, ते अत्यंत महान आहे, हरीनामाचा जप करण्याचा उत्साह गुरूंच्या उपदेशातूनच निर्माण होतो. ॥३॥

ਸਭਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥
जो हरिनामाचा जप करतो त्याला त्याच्या सर्व धार्मिक कार्यांचे फळ मिळते.

ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਪਾਪ ਧੋਵਾਹਾ ॥
यामुळे गंभीर पापांची सर्व घाण धुऊन जाते.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੫॥੧੧॥
नानक प्रार्थना करतात की हे दीन, तुझ्या सेवकावर दया कर आणि तुझे नामस्मरण करून माझ्या हृदयात उत्साह ठेव.॥४॥५॥११॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
जैतसरी महाला ५ घर ३.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਈਹਾ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ॥
या जगात आपला जिवलग मित्र कोण आहे हे फार कमी लोकांना माहीत आहे.

ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਬੂਝੈ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देव ज्याच्यावर कृपा करतो त्यालाच हे सत्य चांगले समजते आणि त्याचे जीवन आचरण पवित्र होते.॥१॥रहाउ॥

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਇਸਟ ਮੀਤ ਅਰੁ ਭਾਈ ॥
आई-वडील, पत्नी, मुलगा, नातेवाईक, जिवलग मित्र आणि भाऊ.

ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਅੰਤਹਿ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥੧॥
आपण आपल्या मागच्या जन्मी योगायोगाने भेटतो पण आयुष्याच्या शेवटच्या क्षणी आपल्याला मदत करणारे कोणी नसते. ॥१॥

ਮੁਕਤਿ ਮਾਲ ਕਨਿਕ ਲਾਲ ਹੀਰਾ ਮਨ ਰੰਜਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥
मोती, सोन्याचे हिरे आणि हिरे यांची माळ ही मनाला आनंद देणारी संपत्ती आहे.

ਹਾ ਹਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਵਧਹਿ ਤਾ ਮਹਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥
हे गोळा करण्याच्या दु:खात माणसाचे आयुष्य व्यतीत होते, पण हे सर्व मिळवूनही माणसाला समाधान मिळत नाही.॥२॥

ਹਸਤਿ ਰਥ ਅਸ੍ਵ ਪਵਨ ਤੇਜ ਧਣੀ ਭੂਮਨ ਚਤੁਰਾਂਗਾ ॥
माणसाकडे वाऱ्याप्रमाणे वेगाने चालणारे हत्ती, रथ, घोडे, संपत्ती, जमीन आणि चतुर्भुज सैन्य असले तरीही.

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਿਓ ਇਨ ਮਹਿ ਕਛੂਐ ਊਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਨਾਂਗਾ ॥੩॥
यापैकी काहीही माणसाबरोबर जात नाही आणि तो नग्न अवस्थेत जग सोडून जातो.॥ ३॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥
हरीचे संत भगवंताला प्रिय आहेत, म्हणून त्यांच्या सहवासात राहून भगवंताची स्तुती केली पाहिजे.

ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧॥
हे नानक! अशा संतांच्या संगतीत राहून या लोकात सुख आणि परलोकातही श्रेष्ठ सौंदर्य प्राप्त होते.॥४॥ १॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ
जैतसरी महाला ५ घरू ३ दुपडा.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਰੋ ਕਹੀਅਉ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹੀਅਉ ॥
हे सत्संगी विवाहित मित्रांनो! मला माझ्या प्रिय भगवंताचा संदेश द्या, त्या प्रियकराबद्दल काही सांगा.

ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੁਨਤੇ ਕਹਹੁ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਹੀਅਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याच्याबद्दल अनेक प्रकारच्या गोष्टी ऐकून मला आश्चर्य वाटते. ॥१॥रहाउ॥

ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਬਾਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਮਹੀਅਉ ॥
काही म्हणतात की तो शरीराबाहेर राहतो आणि काही म्हणतात की तो सर्व गोष्टींमध्ये उपस्थित आहे.

ਬਰਨੁ ਨ ਦੀਸੈ ਚਿਹਨੁ ਨ ਲਖੀਐ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਾਤਿ ਬੁਝਹੀਅਉ ॥੧॥
त्यात रंग दिसत नाही आणि चिन्हही दिसत नाही अगं, खरं सांग.॥१॥

ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਅਲਪਹੀਅਉ ॥
तो भगवंत सर्वांमध्ये वास करतो, तो प्रत्येक शरीरात वास करतो, तो मायेपासून मुक्त आहे आणि जीवांच्या चांगल्या-वाईट कर्मांसाठी त्याच्यावर कोणताही दोष ठेवला जात नाही.

ਨਾਨਕੁ ਕਹਤ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਗਾ ਸੰਤ ਰਸਨ ਕੋ ਬਸਹੀਅਉ ॥੨॥੧॥੨॥
नानक म्हणतात, लोकहो, लक्षपूर्वक ऐका, संतांच्या आवेशावर माझा देव जगत आहे.॥२॥१॥२॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥
जैतसरी मह ५ ॥

ਧੀਰਉ ਸੁਨਿ ਧੀਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
प्रभूचा महिमा ऐकून मला फार धीर वाटतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਨੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨੀਰਉ ॥੧॥
माझ्या परमेश्वराला अगदी जवळ पाहून मी माझा आत्मा, प्राण, मन आणि शरीर त्याला अर्पण करतो.॥१॥

ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤੁ ਬਡ ਦਾਤਾ ਮਨਹਿ ਗਹੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੨॥
त्या अगणित अनंत आणि महान दाता परमेश्वराला पाहून मी माझ्या हृदयात वास करतो.॥२॥

ਜੋ ਚਾਹਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰਉ ਜਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੩॥
जे जे मला पाहिजे ते मी त्याच्याकडून प्राप्त करतो, माझ्या प्रभूच्या स्मरणाने माझ्या आशा-आकांक्षाही पूर्ण होतात ॥३॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਦੂਖਿ ਨ ਕਬਹੂ ਝੂਰਉ ਬੁਝਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੪॥੨॥੩॥
हे नानक! गुरू नानकांच्या अपार कृपेने ते माझ्या मनात स्थायिक झाले आहेत आणि त्यांना परमेश्वर समजल्यानंतर मला कधीही दुःखाचा त्रास होत नाही. ॥४॥ २॥ ३॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
जैतसरी महाल ५॥

ਲੋੜੀਦੜਾ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ॥
हे फक्त माझे साजन प्रभू आहेत, ज्याला मिळवण्याची प्रत्येक इच्छुकाच्या मनात तीव्र इच्छा आहे.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨੀਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤਿਸਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून प्रत्येक घरात त्याचे गुणगान गा, प्रत्येक जीवाच्या हृदयात त्याचा वास आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੂਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਦੂਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਬਿਸਰੈ ਨ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥
फक्त आनंद आणि आनंदाच्या वेळी त्याची पूजा करा आणि फक्त दुःख आणि दुःखाच्या वेळी त्याची पूजा करा आणि त्याला कधीही विसरू नका.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਉਜਾਰਾ ਬਿਨਸੈ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥੧॥

त्याच्या नामाचा जप केल्याने कोट्यवधी सूर्यांच्या प्रकाशात रूपांतर होते आणि भ्रम आणि अज्ञानाचा अंधकार नष्ट होतो.॥१॥

ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ॥

हे देवा! तू सर्व देश आणि रेखांशांमध्ये सर्वव्यापी आहेस आणि जे काही घडते ते फक्त तुझेच आहे.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਫੇਰਾ ॥੨॥੩॥੪॥

हे नानक! जो संतांच्या संगतीत राहतो तो पुन्हा येण्या-जाण्याच्या चक्रात पडत नाही, म्हणजेच त्याला मोक्ष प्राप्त होतो.॥२॥३॥४॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ
जैतसरी महाला ५ घरु ४ दुपदे

ਅਬ ਮੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਆਗੵਿ ॥
आता गुरूच्या आज्ञेत राहून मी सुख प्राप्त केले आहे.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਤਜੀ ਸਿਆਨਪ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਅਹੰ ਛੋਡਿਓ ਹੈ ਤਿਆਗੵਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी सर्व प्रकारची युक्ती सोडली आहे, माझी चिंता विसरली आहे आणि माझा अहंकार पूर्णपणे सोडला आहे.॥१॥रहाउ॥

ਜਉ ਦੇਖਉ ਤਉ ਸਗਲ ਮੋਹਿ ਮੋਹੀਅਉ ਤਉ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਭਾਗਿ ॥
जेव्हा मी पाहिले की जगातील सर्व लोक मायेच्या मोहात मग्न आहेत, तेव्हा मी त्वरित गुरूचा आश्रय घेण्यासाठी धावले.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਟਹਲ ਹਰਿ ਲਾਇਓ ਤਉ ਜਮਿ ਛੋਡੀ ਮੋਰੀ ਲਾਗਿ ॥੧॥
गुरूंनी कृपाळूपणे मला भगवंताच्या उपासनेत गुंतवले तेव्हा यमांनीही मला सोडून दिले.॥१॥

ਤਰਿਓ ਸਾਗਰੁ ਪਾਵਕ ਕੋ ਜਉ ਸੰਤ ਭੇਟੇ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥
दुर्दैवाने, जेव्हा मी संतांना भेटलो तेव्हा मी जगाचा अग्निसागर पार केला.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੋਰੋ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਗਿ ॥੨॥੧॥੫॥
नानक म्हणतात की, आता मला सर्व सुख प्राप्त झाले आहे कारण माझे मन भगवंताच्या सुंदर चरणांवर स्थिर झाले आहे.॥२॥१॥५॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
जैतसरी महाला ५॥

ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਨੁ ਧਰਾ ॥
मी सतगुरुंचे ध्यान मनात ठेवले.

ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਗਿਆਨੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮਇਆ ਕਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी माझ्या मनात भगवंताचे नाम, मंत्र आणि ज्ञान बळकट केले आहे, त्यामुळे भगवंताने माझ्यावर फार दया केली आहे.॥१॥रहाउ॥

ਕਾਲ ਜਾਲ ਅਰੁ ਮਹਾ ਜੰਜਾਲਾ ਛੁਟਕੇ ਜਮਹਿ ਡਰਾ ॥
आता काळाचे जाळे, सांसारिक बंधनांचा मोठा गुंता आणि मृत्यूचे भय हे सर्व नाहीसे झाले आहे.

ਆਇਓ ਦੁਖ ਹਰਣ ਸਰਣ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਗਹਿਓ ਚਰਣ ਆਸਰਾ ॥੧॥
हे करुणेच्या स्वामी! तू सर्व दु:ख दूर करणारा आहेस, म्हणून मी तुझ्या शरणात आलो आहे आणि तुझ्याच चरणांचा आधार घेतला आहे.॥१॥

ਨਾਵ ਰੂਪ ਭਇਓ ਸਾਧਸੰਗੁ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥
संत आणि ऋषींचा सहवास म्हणजे अस्तित्त्वाचा सागर ओलांडण्यासाठी होडीप्रमाणे आहे.

ਅਪਿਉ ਪੀਓ ਗਤੁ ਥੀਓ ਭਰਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਜਰੁ ਜਰਾ ॥੨॥੨॥੬॥
हे नानक! आता मी नामाचे अमृत प्यायले आहे, ज्याने माझी द्विधा अवस्था नष्ट झाली आहे आणि निराधार स्थिती प्राप्त झाल्यामुळे मी म्हाताराही होऊ शकत नाही.॥२॥२॥६॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
जैतसरी महाला ५॥

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਗੋਵਿੰਦ ਸਹਾਈ ॥
ज्याचा परमात्मा सहाय्यक झाला आहे.

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸਗਲ ਸਿਉ ਵਾ ਕਉ ਬਿਆਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याला आध्यात्मिक सुख आणि सर्व सुख प्राप्त होते आणि त्याला कोणताही गंभीर आजार होत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ਅਲੇਪਾ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਉਨ ਮਾਈ ॥
तो सर्वांसोबत राहतो आणि दिसतो, पण तरीही अलिप्त राहतो आणि माया त्याला अजिबात स्पर्श करत नाही.

ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥
तो एका भगवंताच्या रंगात तल्लीन राहतो आणि तत्त्ववेता बनतो, पण त्याला ही बुद्धी

सत्गुरूंकडूनच प्राप्त झाली आहे.॥१॥

ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਸੇਈ ਸੰਤ ਸੁਭਾਈ ॥
ज्यांच्यावर ठाकूरजींची दया आणि आशीर्वाद असतो तेच संत स्वभावाचे असतात.

ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਜਿਨ ਰਸਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥੩॥੭॥
हे नानक! प्रेमाने भगवंताची स्तुती करणाऱ्या महापुरुषांच्या सहवासात राहून मोक्ष प्राप्त होतो.॥२॥३॥७॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
जैतसरी महाला ५॥

ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਰੂਪ ॥
हे गोविंद! तूच आमचा प्राण, प्राण, संपत्ती आणि सौंदर्य आहेस.

ਅਗਿਆਨ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਹਾ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अज्ञानामुळे जीव भ्रमात मग्न राहतो आणि या अज्ञानाच्या अंधारात भगवंत हा एकमेव ज्ञानाचा दिवा आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਤੁਮਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਨੂਪ ॥
हे देवा! तुझे कमळ चरण अत्यंत अनोखे आहेत आणि तुझे दर्शन फार फलदायी आहे.

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਉ ਤਿਹ ਬੰਦਨ ਮਨਹਿ ਚਰ੍ਹਾਵਉ ਧੂਪ ॥੧॥
मी तुझी पुन:पुन्हा पूजा करतो आणि माझे मन धूप सामग्री म्हणून अर्पण करतो. ॥१॥

ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤੁਮ੍ਰੈ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆਰੈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹੁ ਕਰਿ ਗਹੀ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਲੂਕ ॥
हे परमेश्वरा! आता निराशेने मी तुझ्या दारी आलो आहे आणि तुझ्या आधाराला धरून आहे.

ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਸੰਸਾਰ ਪਾਵਕ ਕੇ ਕੂਪ ॥੨॥੪॥੮॥
नानक प्रार्थना करतात, हे परमेश्वरा, मला या जगाच्या रूपात अग्नीच्या गर्तेतून बाहेर काढ.॥२॥४॥८॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
जैतसरी महाला ५॥

ਕੋਈ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਵੈ ਜੋਰਿ ॥
जर कोणी महापुरुष मला देवाशी जोडतो.

ਚਰਨ ਗਹਉ ਬਕਉ ਸੁਭ ਰਸਨਾ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਕੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी त्यांचे पाय धरावे, जिभेने शुभ वचन बोलावे आणि माझे प्राणही त्यांना अर्पण करावे. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰਤ ਕਿਆਰੋ ਹਰਿ ਸਿੰਚੈ ਸੁਧਾ ਸੰਜੋਰਿ ॥
माझे मन आणि शरीर शुद्ध शय्ये करून, मी त्यांना हरिनामामृताने पाणी पाजतो.

ਇਆ ਰਸ ਮਹਿ ਮਗਨੁ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਤੋਰਿ ॥੧॥
भगवंताच्या कृपेनेच जीव या अमृतात लीन होऊन इंद्रियविकारांपासून अलिप्त होतो ॥१॥

ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਚਿਤਵਉ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਓਰਿ ॥
हे गरिबांच्या दु:खाचा नाश करणाऱ्या परमेश्वरा! मी तुझ्या आश्रयाला आलो आहे आणि फक्त तुझेच स्मरण करीत आहे.

ਅਭੈ ਪਦੁ ਦਾਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੋਰਿ ॥੨॥੫॥੯॥
हे माझ्या प्रभु! मला निर्भयता आणि स्मरणाची देणगी दे. हे नानक! जीवांचे बंधन तोडणारा तो परमेश्वर आहे.॥२॥५॥९॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
जैतसरी महाल ५॥

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤਵਤ ਬਰਸਤ ਮੇਂਹ ॥
जसं एखादं पिल्लू पावसाची आस धरते.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕਰੁਣਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਨੇਂਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचप्रमाणे, हे कृपेच्या सागरा, माझ्यावर कृपा कर जेणेकरून माझे प्रेम तुझ्या प्रेमळ भक्तीने अखंड राहील. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਿਕ ਸੁਖ ਚਕਵੀ ਨਹੀ ਚਾਹਤ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਪੇਖਿ ਦੇਂਹ ॥
चकवीला अनेक सुखांची आस नसते पण सूर्याला पाहून ती आनंदाने भरून जाते.

ਆਨ ਉਪਾਵ ਨ ਜੀਵਤ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਨਾ ਤੇਂਹ ॥੧॥
मासे पाण्याशिवाय इतर कोणत्याही मार्गाने जगू शकत नाहीत आणि पाण्याशिवाय ते आपले जीवन सोडून देतात.॥१॥

ਹਮ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਅਪੁਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਂਹ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्याशिवाय आम्ही अनाथ आहोत.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਧੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੇਂਹ ॥੨॥੬॥੧੦॥
नानक भगवंताच्या केवळ कमळ चरणांचीच पूजा करतात आणि त्यांच्याशिवाय त्यांना काहीही योग्य नाही ॥२॥६॥१०॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
जैतसरी महाला ५॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥
माझ्या जीवनाचा आधार माझ्या मन आणि शरीरात वास करणारा देव आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो चतुर परमात्मा सर्वव्यापी आहे आणि त्याच्या कृपेने मी ऋषींच्या संगतीने त्याला भेटलो आहे.॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨ ਕਉ ਪਾਈ ਤਿਨ ਰਸੁ ਪੀਅਉ ਭਾਰੀ ॥
ज्यांच्या मुखात त्याने प्रेमाची कपटी जडीबुटी ठेवली आहे, त्यांनी हरिच्या नामाचे सार प्याले आहे.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮ੍ਾਰੀ ॥੧॥
मी त्यांचे मूल्यमापन देऊ शकत नाही कारण माझ्याकडे असे करण्याची क्षमता काय आहे?॥१॥

ਲਾਇ ਲਏ ਲੜਿ ਦਾਸ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਉਧਰੇ ਉਧਰਨਹਾਰੇ ॥
भगवंताने आपल्या भक्तांना आपल्या कुशीत घेतले आहे आणि त्यांनी अस्तित्त्वाचा सागर पार केला आहे.

ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੭॥੧੧॥
नानक प्रार्थना करतात की हे परमेश्वरा! तुझे वारंवार स्मरण करूनच मला सुख प्राप्त झाले आहे आणि मी तुझ्या दारी आलो आहे. ॥२॥ ७ ॥ ११॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
जैतसरी महाल ५॥

ਆਏ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਸਰਣੀ ॥
हे देवा! अनेक जन्मांची भटकंती करून आम्ही तुझ्या आश्रयाला आलो आहोत.

ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਲਾਵਹੁ ਅਪੁਨੀ ਚਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आमचे शरीर अज्ञानाच्या विहिरीतून बाहेर काढून तुझ्या चरणी ठेवा. ॥१॥रहाउ॥

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਹਿਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥
मला ज्ञान, ध्यान किंवा सत्कर्म याविषयी काहीही माहिती नाही आणि माझे जीवन आचरण शुद्ध नाही.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ਬਿਖਮ ਨਦੀ ਜਾਇ ਤਰਣੀ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! मला संतांच्या आश्रयाने घे म्हणजे त्यांच्या सहवासात राहून मी जगातील कठीण नद्या पार करू शकेन.॥१॥

ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਮਾਇਆ ਰਸ ਮੀਠੇ ਇਹ ਨਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਣੀ ॥
ऐहिक सुख आणि मायेचे गोड सार मनात ठेवू नये.

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪਾਵਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗ ਆਭਰਣੀ ॥੨॥੮॥੧੨॥
हे नानक! भगवंताच्या दर्शनाने मी तृप्त झालो आणि भगवंताच्या नामावरील प्रेम हाच माझा अलंकार आहे. ॥२॥८॥ १२ ॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
जैतसरी महाल ५॥

ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰਹੁ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ॥
हे भक्तांनो! हृदयात रामाचे नामस्मरण करत राहा.

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਅਪਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੂਰਨ ਦਾਸ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भक्ताजवळ कोणतेही संकट येत नाही आणि भक्तांच्या सर्व मनोकामना पूर्ण होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਨਿਹਚਲੁ ਗੋਵਿਦ ਧਾਮ ॥
भगवंताची आराधना केल्याने लाखो विघ्नांचा नाश होतो आणि गोविंदांच्या नित्य निवासाची प्राप्ती होते.

ਭਗਵੰਤ ਭਗਤ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਆਦਰੁ ਦੇਵਤ ਜਾਮ ॥੧॥
भगवंताच्या भक्ताला कोणत्याही प्रकारची भीती वाटत नाही आणि मृत्यूची देवता यमराजही त्याचा पूर्ण आदर करतो.॥१॥

ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਆਨ ਜੋ ਕਰਣੀ ਸੋਈ ਸੋਈ ਬਿਨਸਤ ਖਾਮ ॥
भगवंताचा त्याग करण्याशिवाय केलेली सर्व कर्मे क्षणभंगुर आणि असत्य आहेत.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਬਿਸਰਾਮ ॥੨॥੯॥੧੩॥
हे नानक! परमेश्वराचे चरण कमळ आपल्या हृदयात धारण करा कारण त्याचे चरण हे सर्व सुखांचे परम निवासस्थान आहे. ॥२॥ ९॥ १३॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯

जैतसरी महाला ९

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਉਰਝਾਇਓ ॥

माझे मन मार्ग चुकले आहे आणि भ्रमाच्या विळख्यात अडकले आहे.

ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਓ ਲਾਲਚ ਲਗਿ ਤਿਹ ਤਿਹ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

लोभामुळे, त्याने केलेल्या सर्व कर्मांसह तो स्वतःला बंधनात अडकवत आहे.॥१॥रहाउ॥

ਸਮਝ ਨ ਪਰੀ ਬਿਖੈ ਰਸ ਰਚਿਓ ਜਸੁ ਹਰਿ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥

त्यांना सत्यमार्गाची जाणीव नसल्यामुळे ते दुर्गुणांच्या आस्वादात गढून गेले आणि हरि यशला विसरले.

ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਾਨਿਓ ਨਾਹਿਨ ਬਨੁ ਖੋਜਨ ਕਉ ਧਾਇਓ ॥੧॥

स्वामी प्रभू अंतःकरणात आहेत परंतु ते त्यांना ओळखत नाहीत आणि व्यर्थ ते भगवंताच्या शोधात जंगलात धावत राहिले.॥ १॥

ਰਤਨੁ ਰਾਮੁ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ॥
राम नामाच्या रूपातील रत्न हृदयात आहे, परंतु त्याबद्दल काहीही ज्ञान मिळाले नाही.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥੨॥੧॥
हे नानक! भगवान नानकांची उपासना न करता त्यांनी आपला अमूल्य जन्म वाया घालवला. ॥२॥ १॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
जैतसरी महाला ९॥

ਹਰਿ ਜੂ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥
हे देवा! माझी लाज वाचव.

ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸ ਭਇਓ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मृत्यूची भीती माझ्या मनात घर करून आहे. म्हणून हे दयाळू, मी तुझाच आश्रय घेतला आहे .॥१॥रहाउ॥

ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਮੁਗਧ ਲੋਭੀ ਫੁਨਿ ਕਰਤ ਪਾਪ ਅਬ ਹਾਰਾ ॥
मी खूप पापी आणि लोभी माणूस आहे आणि आता मी पापी कृत्ये करून थकलो आहे.

ਭੈ ਮਰਬੇ ਕੋ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿਨ ਤਿਹ ਚਿੰਤਾ ਤਨੁ ਜਾਰਾ ॥੧॥
मृत्यूची भीती मला विसरत नाही आणि या चिंतेने माझे शरीर जाळून टाकले आहे.॥१॥

ਕੀਏ ਉਪਾਵ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਕਾਰਨਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਇਆ ॥
मी स्वतःला मुक्त करण्यासाठी अनेक उपाय केले आहेत आणि दहा दिशांना धावत राहिलो आहे.

ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥
देव माझ्या हृदयात वास करत आहे पण त्याचे रहस्य मला माहीत नाही.॥२॥

ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਉਨੁ ਕਰਮੁ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्याकडे कोणतेही पुण्य नाही किंवा कोणतेही ध्यान किंवा तपश्चर्या नाही. मग

आता तुला प्रसन्न करण्यासाठी मी कोणती कृती करावी?

ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਗਤਿ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀਜੈ ॥੩॥੨॥
नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा, मी आता निराश होऊन तुझ्याकडे आलो आहे, म्हणून मला निर्भयतेचे दान आणि मोक्षाचे दान दे. ॥३॥२॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
जैतसरी महाला ९॥

ਮਨ ਰੇ ਸਾਚਾ ਗਹੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥
अरे मनाला, हा खरा विचार घे.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮਿਥਿਆ ਮਾਨੋ ਸਗਰੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रामाच्या नावाशिवाय हे सर्व जग खोटे समजा. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਕਉ ਜੋਗੀ ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ਪਾਇਓ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਰਾ ॥
ज्याचा शोध घेत असताना योगींचीही निराशा झाली आणि त्याचा अंत सापडला नाही.

ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਨਿਕਟਿ ਪਛਾਨੋ ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥੧॥
तुम्ही त्या देवाला अगदी जवळचा समजला पाहिजे कारण त्याचे रूप आणि प्रतीक हे अतिशय अद्वितीय आहे.॥१॥

ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਕਬਹੂ ਨਾਹਿ ਸੰਭਾਰਾ ॥
भगवंताचे नाम या जगात पतितांना पावन करते पण ते तुला कधी आठवले नाही.

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਜਗ ਬੰਦਨ ਰਾਖਹੁ ਬਿਰਦੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥੨॥੩॥
नानक म्हणतात की ज्याची सर्व जग पूजा करते त्याचा त्यांनी आश्रय घेतला आहे. हे परमेश्वरा! भक्तांचे रक्षण करणे हे तुझे विपरीत आहे, म्हणून माझेही रक्षण कर ॥२॥३॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧
जैतसरी महाला ५ छंत घरु १.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸੀ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਚਿਤਵਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨੀਤ ॥
मला रात्रंदिवस परमेश्वराच्या दर्शनाची तहान लागली आहे आणि मी रोज त्याचे स्मरण करतो.

ਖੋਲ੍ਹਿ ਕਪਟ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤ ॥੧॥
हे नानक गुरूंनी माझ्या मनाचे दरवाजे उघडले आणि मला माझ्या मित्र परमेश्वराशी जोडले. ॥१॥

ਛੰਤ ॥
॥ छंद॥

ਸੁਣਿ ਯਾਰ ਹਮਾਰੇ ਸਜਣ ਇਕ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀਆ ॥
अरे माझ्या प्रिय मित्रा, माझे ऐका, माझी एक विनंती आहे.

ਤਿਸੁ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਫਿਰਉ ਖੋਜੰਤੀਆ ॥
मी त्या मोहन प्रियतमला शोधत राहतो.

ਤਿਸੁ ਦਸਿ ਪਿਆਰੇ ਸਿਰੁ ਧਰੀ ਉਤਾਰੇ ਇਕ ਭੋਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥
त्या प्रियकराबद्दल मला सांगा, जर त्याने मला क्षणभर दर्शन दिले तर मी माझे मस्तक कापून त्याला अर्पण करीन.

ਨੈਨ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਰੰਗਾਰੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੀਜੈ ॥
माझे डोळे माझ्या प्रेयसीच्या रंगात मग्न आहेत आणि क्षणभरही त्याच्याशिवाय राहणे मला सहन होत नाही.

ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਵੈ ਤਿਸੰਤੀਆ ॥
मासा पाण्यामध्ये तल्लीन होतो आणि पपई पाण्याच्या थेंबात तल्लीन होते, तसे माझे मन देवामध्ये तल्लीन झाले आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝੰਤੀਆ ॥੧॥
हे नानक! मला परिपूर्ण गुरू मिळाले आहेत आणि माझ्या प्रियकराच्या दर्शनाची सर्व तहान

शमली आहे. ॥१॥

ਯਾਰ ਵੇ ਪ੍ਰਿਅ ਹਭੇ ਸਖੀਆ ਮੂ ਕਹੀ ਨ ਜੇਹੀਆ ॥
हे प्रिय सज्जन! परमेश्वराच्या सर्व मित्रांमध्ये, मी कोणाच्याही बरोबरीचा नाही.

ਯਾਰ ਵੇ ਹਿਕ ਡੂੰ ਹਿਕਿ ਚਾੜੈ ਹਉ ਕਿਸੁ ਚਿਤੇਹੀਆ ॥
हे मित्र एकमेकांपेक्षा सुंदर असतात. तर माझी आठवण कोणाला करावी लागेल.

ਹਿਕ ਦੂੰ ਹਿਕਿ ਚਾੜੇ ਅਨਿਕ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਕਰਦੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥
माझ्या प्रिय प्रभूचे अनेक सुंदर मित्र आहेत जे दररोज त्याच्या सहवासाचा आनंद घेतात.

ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ਉਠੰਦਾ ਹਉ ਕਦਿ ਪਾਈ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥
त्यांना पाहून माझ्याही मनात इच्छा निर्माण होते. हे गुणांचे भांडार मला केव्हा मिळेल?

ਜਿਨੀ ਮੈਡਾ ਲਾਲੁ ਰੀਝਾਇਆ ਹਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਨੁ ਡੇਂਹੀਆ ॥
ज्यांनी माझ्या प्रिय परमेश्वराला प्रसन्न केले आहे त्यांना मी माझे हृदय अर्पण करतो.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਿ ਬਿਨਉ ਸੁਹਾਗਣਿ ਮੂ ਦਸਿ ਡਿਖਾ ਪਿਰੁ ਕੇਹੀਆ ॥੨॥
नानक म्हणतात, हे विवाहित स्त्री! माझी एक विनंती लक्षपूर्वक ऐका, मला सांगा की माझा प्रिय भगवान कसा दिसतो.॥ २॥

ਯਾਰ ਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣ ਭਾਣਾ ਕਿਛੁ ਨੀਸੀ ਛੰਦਾ ॥
हे सज्जन! माझ्या प्रिय परमेश्वराला जे आवडते तेच करतो. तो कोणाच्याही नियंत्रणात नाही.

ਯਾਰ ਵੇ ਤੈ ਰਾਵਿਆ ਲਾਲਨੁ ਮੂ ਦਸਿ ਦਸੰਦਾ ॥
हे सज्जन! तुम्ही माझ्या प्रियकराशी मजा केली आहे, म्हणून मला त्याबद्दल सांगा.

ਲਾਲਨੁ ਤੈ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਜੈ ਧਨ ਭਾਗ ਮਥਾਣੇ ॥
ज्यांच्या कपाळावर सौभाग्य असते, त्यांना अहंकार दूर होऊन प्रिय परमेश्वराची प्राप्ती होते.

ਬਾਂਹ ਪਕੜਿ ਠਾਕੁਰਿ ਹਉ ਘਿਧੀ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਪਛਾਣੇ ॥
ठाकूरजींनी मला हाताशी धरून स्वतःचे बनवले आणि माझ्या गुण-दोषांकडे लक्ष दिले नाही.

ਗੁਣ ਹਾਰੁ ਤੈ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ਤਿਸੁ ਹਭੋ ਕਿਛੁ ਸੁਹੰਦਾ ॥
हे परमेश्वरा! ज्याला तू सद्गुणांच्या माळांनी सजवतोस आणि तुझ्या लाल रंगाने रंगवतोस, त्याला सर्व काही सुंदर वाटते.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਧੰਨਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਭਤਾਰੁ ਵਸੰਦਾ ॥੩॥
हे नानक! धन्य ती विवाहित स्त्री जिच्यासोबत तिचा पती देव राहतो. ॥३॥

ਯਾਰ ਵੇ ਨਿਤ ਸੁਖ ਸੁਖੇਦੀ ਸਾ ਮੈ ਪਾਈ ॥
हे सज्जन! जी इच्छा मी प्रार्थना केली होती ती मी पूर्ण केली आहे.

ਵਰੁ ਲੋੜੀਦਾ ਆਇਆ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥
माझा इच्छित वर आला आहे आणि मला शुभेच्छा मिळत आहेत.

ਮਹਾ ਮੰਗਲੁ ਰਹਸੁ ਥੀਆ ਪਿਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ॥
जेव्हा माझा सदैव ताजे आणि सुंदर प्रिय भगवान माझ्यावर कृपाळू झाले तेव्हा मोठा आनंद आणि आनंद झाला.

ਵਡ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਸਾਧ ਕੈ ਸਤਸੰਗੀਆ ॥
दुर्दैवाने, मला माझा प्रिय परमेश्वर सापडला आहे. संतांच्या संगतीत राहून गुरूंनी मला त्यांच्याशी जोडले आहे.

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਗਲ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਅੰਕੁ ਮਿਲਾਈ ॥
माझ्या सर्व आशा आणि इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत आणि माझ्या प्रिय प्रभूने मला आलिंगन दिले आहे.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸੁਖ ਸੁਖੇਦੀ ਸਾ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥
नानक प्रार्थना करतात की मी ज्या परमेश्वराची प्राप्ती करण्याचे व्रत केले होते, तो गुरूंच्या भेटीने मला प्राप्त झाला आहे ॥४॥१॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਛੰਤ
जैतसरी महाला ५ घरु २ छंत

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ਅਕਥੁ ॥
माझा प्रभु परम, अगम्य आणि अनंत आहे, तो अव्यक्त आहे आणि त्याचे वर्णन करणे अशक्य आहे.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਰਾਖਨ ਕਉ ਸਮਰਥੁ ॥੧॥
नानक रक्षण करण्यास समर्थ त्या देवाच्या आश्रयाला आले आहेत. ॥१॥

ਛੰਤੁ ॥
॥ चांद॥

ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ ॥
हे भगवान हरी! मी तुझा सेवक आहे, म्हणून तुला योग्य वाटेल तसे माझे रक्षण कर.

ਕੇਤੇ ਗਨਉ ਅਸੰਖ ਅਵਗਣ ਮੇਰਿਆ ॥
माझ्यात असंख्य अवगुण आहेत, मग मी माझे किती दोष मोजू?

ਅਸੰਖ ਅਵਗਣ ਖਤੇ ਫੇਰੇ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਸਦ ਭੂਲੀਐ ॥
माझ्यातील असंख्य अवगुणांमुळे मी गुन्ह्यात अडकतो आणि रोज चुका करतो.

ਮੋਹ ਮਗਨ ਬਿਕਰਾਲ ਮਾਇਆ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਘੂਲੀਐ ॥
मी अक्राळविक्राळ भ्रमात गुंतलो आहे आणि तुझ्या कृपेनेच मला त्यातून मुक्ती मिळू शकते.

ਲੂਕ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੜੇ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰਿਆ ॥
आपण गुप्तपणे अत्यंत क्लेशदायक पापे करतो. पण तो देव खूप जवळ आहे.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਕਾਢਿ ਭਵਜਲ ਫੇਰਿਆ ॥੧॥
नानक प्रार्थना करतात, हे देवा, माझ्यावर दया कर आणि मला या अस्तित्वाच्या महासागराच्या भोवऱ्यातून बाहेर काढ.॥१॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਨਿਰਤਿ ਨ ਪਵੈ ਅਸੰਖ ਗੁਣ ਊਚਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥
त्या परमेश्वराचे नाव महान आहे आणि त्याच्या असंख्य गुणांचा न्याय करता येत नाही.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੨॥
नानकांची प्रार्थना आहे की हे परमेश्वरा! आम्हा असहाय्य प्राण्यांना तुझ्या चरणी आधार मिळावा. ॥२॥

ਛੰਤੁ ॥
॥ छंद॥

ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ਕਾ ਪਹਿ ਜਾਈਐ ॥
भगवंतांशिवाय आपल्या जीवांसाठी दुसरे गंतव्यस्थान नाही. मग त्याच्याशिवाय आपण नीच प्राण्यांनी कोणाकडे जावे?

ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥
आठ तास हात जोडून परमेश्वराचे ध्यान केले पाहिजे.

ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਅਪੁਨਾ ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥
आपल्या परमेश्वराचे ध्यान केल्याने आपल्याला अपेक्षित परिणाम मिळतात.

ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥
म्हणून आपण प्राणिमात्रांनी आपला अभिमान, आसक्ती आणि दुर्गुणांचा त्याग करून एका

भगवंतावर लक्ष केंद्रित केले पाहिजे.

ਅਰਪਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਆਗੈ ਆਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈਐ ॥
आपले मन आणि शरीर भगवंताला अर्पण करून आपला संपूर्ण अहंकार नष्ट केला पाहिजे.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात, हे परमेश्वरा! माझ्यावर दया कर म्हणजे मी तुझ्या खऱ्या नामात विलीन होईन. ॥२॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਰੇ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥
हे मन! ज्याच्या ताब्यात सर्व युक्त्या आहेत त्या परमेश्वराचे ध्यान केले पाहिजे.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੈ ਸਾਥਿ ॥੩॥
हे नानक! आपण रामाच्या नावानेच संपत्ती जमा करावी जी पुढील लोकात आपली मदत होईल. ॥३॥

ਛੰਤੁ ॥
॥ छंद॥

ਸਾਥੀਅੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥
केवळ ईश्वर हाच आपला जीवनातील खरा साथीदार आहे आणि त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी हितचिंतक नाही.

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਆਪਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰ ਸੋਇ ॥
तो स्वत: प्रत्येक देशात, समुद्राच्या पलीकडे आणि पृथ्वीवर सर्वव्यापी आहे.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਨੀ ॥
सर्वांचा दाता भगवान सागर, पृथ्वी आणि अवकाशात विराजमान आहे.

ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤਾ ਕੇ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥
त्या गोपाळ गोविंदाला अंत नाही कारण त्याचे गुण अनंत आहेत आणि त्याचे गुण कसे मोजता येतील.

ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਅਨ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥

आपल्याला आनंद देणाऱ्या परमेश्वराचीच उपासना करावी, कारण त्याच्याशिवाय दुसरा कोणताच साहाय्य नाही.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਮੁ ਹੋਇ ॥੩॥

नानक प्रार्थना करतात की हे परमेश्वरा! ज्याला तू दयेच्या घरी आलास त्याला तुझ्या नामाचा लाभ मिळेल. ॥३॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਚਿਤਿ ਜਿ ਚਿਤਵਿਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥
माझ्या मनात जी इच्छा होती, ती मला मिळाली आहे.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥੪॥
हे नानक! भगवान नानकांचे ध्यान केल्याने मला सर्व सुख प्राप्त झाले आहे. ॥४॥

ਛੰਤੁ ॥
॥छंद ॥

ਅਬ ਮਨੁ ਛੂਟਿ ਗਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ॥
संत आणि महापुरुषांच्या पवित्र संगतीत राहून माझे मन आता जगाच्या बंधनातून मुक्त झाले आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਲੇ ॥
गुरूंच्या सहवासात राहून आणि त्यांचे नामस्मरण केल्याने माझा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला आहे.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਮਿਟੇ ਕਿਲਬਿਖ ਬੁਝੀ ਤਪਤਿ ਅਘਾਨਿਆ ॥
हरिच्या नामस्मरणाने सर्व दुष्कृत्ये नष्ट झाली, तृष्णेची अग्नी शमली आणि मी तृप्त झालो.

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਦਇਆ ਕੀਨੇ ਆਪਨੇ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥
देवाने दयाळूपणे मला हाताने घेतले आणि मला त्याचा बनवले.

ਲੈ ਅੰਕਿ ਲਾਏ ਹਰਿ ਮਿਲਾਏ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਦੁਖ ਜਲੇ ॥
गुरूंनी मला आलिंगन देऊन भगवंताशी जोडले आहे, त्यामुळे माझे जन्म-मृत्यूचे दुःख नष्ट झाले आहे.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਇਕ ਪਲੇ ॥੪॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात की देवाने माझ्यावर खूप दया केली आहे आणि मला एका क्षणात

स्वतःशी जोडले आहे.॥४॥ २॥

ਜੈਤਸਰੀ ਛੰਤ ਮਃ ੫ ॥
जैतसरी जप मह ५ ॥

ਪਾਧਾਣੂ ਸੰਸਾਰੁ ਗਾਰਬਿ ਅਟਿਆ ॥
हे जग प्रवासी आहे पण तरीही जगातील लोक अहंकाराने भरलेले आहेत.

ਕਰਤੇ ਪਾਪ ਅਨੇਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਰਟਿਆ ॥
ते मायेच्या रंगात मग्न होऊन जीवनात अनेक पापे करतात.

ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਅਭਿਮਾਨਿ ਬੂਡੇ ਮਰਣੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥
लोभ आणि आसक्तीमध्ये बुडलेल्या लोकांना मृत्यू आठवत नाही.

ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਉਹਾਰ ਬਨਿਤਾ ਏਹ ਕਰਤ ਬਿਹਾਵਏ ॥
तो मुलगा, मित्र आणि पत्नी यांच्या प्रभावाखाली काम करण्यात आपले संपूर्ण आयुष्य घालवतो.

ਪੁਜਿ ਦਿਵਸ ਆਏ ਲਿਖੇ ਮਾਏ ਦੁਖੁ ਧਰਮ ਦੂਤਹ ਡਿਠਿਆ ॥
हे माते! आता जीवनाचे लिखित दिवस पूर्ण झाले आहेत, तेव्हा यमराजाच्या दूतांना पाहून त्यांना वाईट वाटते.

ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਨ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨਹੀ ਖਟਿਆ ॥੧॥
हे नानक! त्यांनी आपल्या जीवनात हरिनामाच्या रूपाने संपत्ती जमा केली नाही, ज्यामुळे त्यांच्या कर्मांची फळे पुसली जाऊ शकत नाहीत.॥१॥

ਉਦਮ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਵਹੀ ॥
मनुष्य आपल्या जीवनात अनेक प्रयत्न करत राहतो पण त्याला भगवंताचे नामस्मरण होत नाही.

ਭਰਮਹਿ ਜੋਨਿ ਅਸੰਖ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਆਵਹੀ ॥
म्हणूनच तो असंख्य जन्मात भटकत राहतो, ट्रॅफिकमध्ये अडकतो आणि या जगात पुन्हा पुन्हा जन्म आणि मरत राहतो.

ਪਸੂ ਪੰਖੀ ਸੈਲ ਤਰਵਰ ਗਣਤ ਕਛੂ ਨ ਆਵਏ ॥
त्यात पडणारे प्राणी, पक्षी, दगड, झाडे यांची संख्या मोजता येणार नाही.

ਬੀਜੁ ਬੋਵਸਿ ਭੋਗ ਭੋਗਹਿ ਕੀਆ ਅਪਣਾ ਪਾਵਏ ॥
माणूस त्याच्या कर्माच्या बिया पेरतो, त्याचप्रमाणे त्याला फळ मिळते. स्वतःच्या कृतीचे परिणाम तो भोगतो.

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਹਾਰੰਤ ਜੁਐ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਨ ਭਾਵਹੀ ॥
तो आपला हिऱ्यासारखा मौल्यवान मनुष्यजन्म जुगारात गमावतो आणि मग त्याला त्याचा परमेश्वरही आवडत नाही.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਰਮਹਿ ਭ੍ਰਮਾਏ ਖਿਨੁ ਏਕੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात की हे परमेश्वरा! हे जीव द्विधा मनस्थितीत भटकत राहतात आणि क्षणभरही सुखाचे स्थान त्यांना मिळत नाही. ॥२॥

ਜੋਬਨੁ ਗਇਆ ਬਿਤੀਤਿ ਜਰੁ ਮਲਿ ਬੈਠੀਆ ॥
माणसाचे सुंदर तारुण्य संपले आणि म्हातारपणाने शरीराचा ताबा घेतला.

ਕਰ ਕੰਪਹਿ ਸਿਰੁ ਡੋਲ ਨੈਣ ਨ ਡੀਠਿਆ ॥
म्हातारपणामुळे त्याचे हात थरथर कापतात, डोके हलते आणि डोळे स्पष्टपणे पाहू शकत नाहीत.

ਨਹ ਨੈਣ ਦੀਸੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਈਸੈ ਛੋਡਿ ਮਾਇਆ ਚਾਲਿਆ ॥
देवाची पूजा न करता तो आपली संपत्ती सोडून निघून गेला.

ਕਹਿਆ ਨ ਮਾਨਹਿ ਸਿਰਿ ਖਾਕੁ ਛਾਨਹਿ ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿਆ ॥
ज्या कुटुंबासाठी त्याने आपले हृदय आणि आत्मा जाळला होता ते त्याच्या आदेशाचे पालन करत नाहीत उलट त्याच्या डोक्यावर धूळ फेकतात म्हणजेच त्याचा अपमान करतात.

ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਨਹ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਹਿ ਵੂਠਿਆ ॥
भगवंताच्या पूर्ण आणि अपार प्रेमाचा रंग त्याच्या मनात क्षणभरही राहू शकला नाही.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਕਾਗਰ ਬਿਨਸ ਬਾਰ ਨ ਝੂਠਿਆ ॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात की ज्याप्रमाणे करोडो कागद एका क्षणात जळून राख होतात, त्याचप्रमाणे या शरीराचा नाश होण्यास विलंब होऊ नये. ॥३॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕੁ ਆਇਆ ॥
नानक देवाच्या कमळाच्या चरणी आश्रय घेण्यासाठी आले आहेत.

ਦੁਤਰੁ ਭੈ ਸੰਸਾਰੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇਆ ॥
भगवंतानेच मला जगाच्या या कठीण आणि भयंकर महासागराच्या पलीकडे नेले आहे.

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗੇ ਭਜੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਾਰਿਆ ॥
संतांच्या पवित्र संगतीत भजन करून भगवंताने माझी बाजू घेऊन मला अस्तित्वाच्या सागरातून पार केले आहे.

ਹਰਿ ਮਾਨਿ ਲੀਏ ਨਾਮ ਦੀਏ ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥
देवाने मला स्वीकारले आहे आणि मला त्याचे नाव दिले आहे आणि कोणत्याही गुण-दोषाकडे लक्ष दिले नाही.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਮਨਿ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥
मला अतुलनीय आणि इच्छित ठाकूर जी, गुणांचे भांडार सापडले आहे.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥੪॥੨॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात की, हरिच्या नावाने भोजन केल्याने मी सदैव तृप्त होतो. ॥४॥ २॥ ३॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ
जैतसरी महाला ५ वर सलोका नली.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਆਦਿ ਪੂਰਨ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਅੰਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥
जो सृष्टीच्या आधीही सर्वव्यापी होता, तो सृष्टीच्या काळातही आहे आणि विश्वाच्या अंतापर्यंत सर्वव्यापी राहील.

ਸਿਮਰੰਤਿ ਸੰਤ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਅਘਨਾਸਨ ਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥੧॥
सर्व संत-महात्मे त्या भगवंताचे सर्वत्र स्मरण करत राहतात. हे नानक! तो जगदीश्वर सर्व पापांचा नाश करणारा आहे. ॥१॥

ਪੇਖਨ ਸੁਨਨ ਸੁਨਾਵਨੋ ਮਨ ਮਹਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ਸਾਚੁ ॥
जो ऐकतो, पाहतो आणि सांगतो तोच परम सत्य मनातल्या मनात स्मरण ठेवावे.

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥੨॥
हे नानक! सर्वव्यापी भगवंताच्या प्रेमात मग्न राहिले पाहिजे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥
आपण फक्त त्या एका निरंजन भगवंताचा गौरव केला पाहिजे जो प्रत्येकामध्ये विराजमान आहे.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥
भगवंत प्रत्येक काम करण्यास समर्थ आहे आणि तो जे काही करतो ते तसेच घडते.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥
तो जगाची निर्मिती करतो आणि त्याच्याशिवाय दुसरा कोणीही नाही.

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਦੀਪ ਰਵਿਆ ਸਭ ਲੋਈ ॥
तो देश, ब्रह्मांड, पाताळ, दिवे आणि सर्व जगामध्ये उपस्थित आहे.

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ज्याला देव स्वतः ज्ञान देतो त्यालाच ते समजते आणि तोच माणूस शुद्ध होतो.॥१॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਰਚੰਤਿ ਜੀਅ ਰਚਨਾ ਮਾਤ ਗਰਭ ਅਸਥਾਪਨੰ ॥
सृष्टिकर्ता ईश्वर सजीव सृष्टी निर्माण करतो आणि आईच्या उदरात त्याची स्थापना करतो.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਨ ਬਿਨਾਸਨੰ ॥੧॥
त्यानंतर, तो आपल्या आईच्या उदरात येतो आणि प्रत्येक श्वासाने तिची आठवण करतो. हे

नानक! अशा प्रकारे भगवंताचे स्मरण केल्याने गर्भातील भयंकर अग्नी जीवाचा नाश करत नाही. ॥१॥

ਮੁਖੁ ਤਲੈ ਪੈਰ ਉਪਰੇ ਵਸੰਦੋ ਕੁਹਥੜੈ ਥਾਇ ॥
हे जीव! मातेच्या उदरात तुझे मुख खाली आणि पाय वर होते. अशा प्रकारे तुम्ही अपवित्र ठिकाणी राहत होता.

ਨਾਨਕ ਸੋ ਧਣੀ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰਿਓ ਉਧਰਹਿ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਇ ॥੨॥
नानक म्हणतात, हे जीव! ज्याच्या गर्भातून तू जन्माला आलास त्याचे नामस्मरण करून तू तुझ्या सद्गुरूला का विसरलास? ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥
आईच्या रक्तातून आणि वडिलांच्या वीर्यापासून पोटाच्या आगीत जीव जन्माला आला.

ਉਰਧ ਮੁਖੁ ਕੁਚੀਲ ਬਿਕਲੁ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥
हे जीव! तुझा चेहरा खाली होता आणि तू घाणेरड्या आणि भयानक नरकाप्रमाणे संपूर्ण अंधारात राहत होतास.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੂ ਨਾ ਜਲਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
देवाचे स्मरण करून जळता येत नाही. त्यामुळे आता तुम्ही तुमच्या मनात, शरीरात आणि हृदयात आठवत रहा.

ਬਿਖਮ ਥਾਨਹੁ ਜਿਨਿ ਰਖਿਆ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿ ॥
क्षणभर सुद्धा विसरू नका ज्याने तुम्हाला कठीण ठिकाणापासून वाचवले.

ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ॥੨॥
कारण भगवंताला विसरल्याने तुम्हाला कधीही सुख प्राप्त होणार नाही आणि तुम्ही तुमचा अमूल्य जन्म व्यर्थ घालवाल.॥२॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਮਨ ਇਛਾ ਦਾਨ ਕਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਆਸਾ ਪੂਰਨਹ ॥
जो आपल्याला इच्छित दान देतो आणि आपल्या सर्व इच्छा पूर्ण करतो.

ਖੰਡਣੰ ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦੂਰਣਹ ॥੧॥
तो आपल्या दु:खाचा आणि संकटांचा नाश करतो, म्हणून हे नानक, आपण त्या परमेश्वराचे स्मरण केले पाहिजे जो आपल्यापासून दूर नाही, म्हणजेच तो सदैव आपल्यासोबत असतो.

ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਤੈ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਨੇਹੁ ॥
ज्याच्या दयाळू नजरेतून आपण सर्व सुख उपभोगतो त्याच्यावरच आपण आपले प्रेम वाढवले पाहिजे.

ਸੋ ਸਹੁ ਬਿੰਦ ਨ ਵਿਸਰਉ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਸੁੰਦਰੁ ਰਚਿਆ ਦੇਹੁ ॥੨॥
हे नानक! ज्या सद्‌गुरूने हे सुंदर शरीर निर्माण केले आहे, त्याला आपण क्षणभरही विसरता कामा नये.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੀਆ ਦੀਨੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥
हे जीव! भगवंताने तुला जीवन, आत्मा, शरीर आणि संपत्ती दिली आहे आणि तुला सर्व प्रकारची सुखे दिली आहेत.

ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਰਥ ਅਸੁ ਦੀਏ ਰਚਿ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥
केवळ योगायोगाने त्याने तुम्हाला घर, महाल, रथ आणि घोडे दिले आहेत.

ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੇਵਕ ਦੀਏ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨ ਜੋਗ ॥
सर्व काही देण्यास समर्थ असलेल्या त्या भगवंताने तुला पुत्र, पत्नी, मित्र आणि सेवक दिले आहेत.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗ ॥
त्या देवाची आराधना केल्याने शरीर आणि मन प्रसन्न होते आणि वियोगही संपतो.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਹੁ ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥੩॥
म्हणून संत आणि महापुरुषांच्या पवित्र मेळाव्यात सामील व्हा आणि भगवंताची स्तुती करा ज्याने सर्व रोगांचा नाश होईल. ॥३॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਕੁਟੰਬ ਜਤਨ ਕਰਣੰ ਮਾਇਆ ਅਨੇਕ ਉਦਮਹ ॥
एक माणूस आपल्या कुटुंबाच्या कल्याणासाठी अथक परिश्रम करतो आणि पैसा मिळविण्यासाठी सर्वतोपरी प्रयत्न करत असतो.

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਹੀਣੰ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਪ੍ਰੇਤਤਹ ॥੧॥
परंतु भगवंताच्या भक्तीच्या भावनेपासून वंचित राहिल्यास भगवान नानकांना विसरणारा जीव भूत समजला जातो. ॥१॥

ਤੁਟੜੀਆ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੋ ਲਾਈ ਬਿਅੰਨ ਸਿਉ ॥
देवाशिवाय इतर कोणावरही वाढवलेले प्रेम शेवटी तुटते.

ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰੀਤਿ ਸਾਂਈ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ॥੨॥
हे नानक! भगवंतामध्ये तल्लीन राहण्याचे मोठेपण खरे आणि शाश्वत आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਤ ਤਨੁ ਭਸਮ ਹੋਇ ਕਹਤੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥
आत्म्याच्या विभक्तीमुळे मानवी शरीराचा नाश होतो आणि मग लोक त्या मृतदेहाला भूत म्हणू लागतात.

ਖਿਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਵਹੀ ਜਿਨ ਸਿਉ ਸੋਈ ਹੇਤੁ ॥
ज्या कुटुंबीयांवर मानवचे इतके अतोनात प्रेम होते ते आता त्याला क्षणभरही घरात राहू देत नाहीत.

ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿਆ ਸੋ ਕਾਰਜਿ ਕੇਤੁ ॥
अनेक दुष्कृत्ये करून तो संपत्ती जमा करण्यात व्यस्त होता पण आता त्याचा काही उपयोग नाही.

ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮ ਇਹੁ ਖੇਤੁ ॥
मानवी आत्मा जे काही पेरतो ते कापतो. हे शरीर कर्मभूमी आहे.

ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਜੋਨੀ ਭਰਮੇਤੁ ॥੪॥
कृतघ्न प्राण्यांना भगवंताचा विसर पडला आहे, म्हणून ते जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात भटकत राहतात. ॥४॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨੰ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਹ ॥
हे नानक! कोट्यवधी दानात स्नान केल्याने शुद्धी आणि शुद्धीचे फळ मिळते.

ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਸਰਬ ਪਾਪ ਬਿਮੁਚਤੇ ॥੧॥
जिभेने भगवंताचे नामस्मरण केल्याने सर्व पापांचा नाश होतो.॥१॥

ਈਧਣੁ ਕੀਤੋਮੂ ਘਣਾ ਭੋਰੀ ਦਿਤੀਮੁ ਭਾਹਿ ॥
मी भरपूर इंधन गोळा केले आणि जेव्हा मी त्यावर थोडीशी ठिणगी टाकली तेव्हा ती जळून राख झाली.

ਮਨਿ ਵਸੰਦੜੋ ਸਚੁ ਸਹੁ ਨਾਨਕ ਹਭੇ ਡੁਖੜੇ ਉਲਾਹਿ ॥੨॥
हे नानक! जर आपण परम सत्य आपल्या अंतःकरणात स्थिर केले तर दु:खांची विपुलता नाहीशी होईल. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਸਭਿ ਨਾਸ ਹੋਹਿ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
भगवंताचे नामस्मरण केल्याने करोडो पापांचा नाश होतो.

ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
त्याचे गुणगान गाण्याने मनुष्याला अपेक्षित फल प्राप्त होते.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਟੀਅਹਿ ਨਿਹਚਲ ਸਚੁ ਥਾਉ ॥
तेव्हा जन्म-मृत्यूचे भय संपून मनुष्याला स्थिर व शाश्वत स्थान प्राप्त होते.

ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਮਾਉ ॥
माणसाच्या नशिबात असे आधीच लिहिलेले असेल तर तो देवाच्या पाया पडतो.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੫॥
नानक म्हणतात, हे परमेश्वरा! तुझ्या कृपेने माझे रक्षण करा कारण मी फक्त तुलाच समर्पण करतो. ॥५॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਗ੍ਰਿਹ ਰਚਨਾ ਅਪਾਰੰ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਸੁਆਦੰ ਰਸਹ ॥
जी व्यक्ती आपल्या आयुष्यात घराच्या सुंदर रचनेत मग्न राहते, त्याच्या मनातील विलास, अभिरुची आणि सुख.

ਕਦਾਂਚ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜੰਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮਹ ॥੧॥
जे कधीही भगवंताचे चिंतन करत नाहीत, हे नानक! असे लोक मलमूत्राच्या किड्यांशिवाय दुसरे काही नसतात. ॥१॥

ਮੁਚੁ ਅਡੰਬਰੁ ਹਭੁ ਕਿਹੁ ਮੰਞਿ ਮੁਹਬਤਿ ਨੇਹ ॥
ज्या व्यक्तीकडे भरपूर सजावट आणि सर्व काही उपलब्ध आहे आणि त्याच्या हृदयात प्रेम आणि आपुलकी आहे, परंतु.

ਸੋ ਸਾਂਈ ਜੈਂ ਵਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥੨॥
हे नानक! जर तो आपल्या गुरूला विसरला तर त्याचे शरीर धुळीसारखे आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸੁੰਦਰ ਸੇਜ ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪੂਰੇ ॥
एखाद्या व्यक्तीकडे एक सुंदर पलंग असला तरीही, त्याच्याकडे जीवनातील सर्व सुख-सुख उपभोगण्याची पूर्ण संसाधने आहेत.

ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਇਨ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਲਾਇ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ ॥
सोनेरी चंदनाचा सुगंध आणि हिरे-मोती घरात घालायला मिळतात.

ਮਨ ਇਛੇ ਸੁਖ ਮਾਣਦਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥
त्याला अपेक्षित आनंद मिळू शकेल आणि त्याला कोणतीही चिंता नसेल.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀਰੇ ॥
पण जर त्याला परमेश्वर आठवला नाही तर तो शेणातल्या किड्यासारखा असतो.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੬॥
हरिच्या नामाशिवाय माणसाला जीवनात शांती प्राप्त होत नाही. मग नामाशिवाय मनाला धीर कोणता साधता येईल? ॥६॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਿਰਹੰ ਖੋਜੰਤ ਬੈਰਾਗੀ ਦਹ ਦਿਸਹ ॥
भगवंताच्या सुंदर कमळाच्या चरणांपासून वियोगाच्या वेदनांमुळे तो एकांतवासित होऊन त्याला दहा दिशांना शोधत राहतो.

ਤਿਆਗੰਤ ਕਪਟ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧॥
हे नानक! तो फसवणुकीच्या रूपातील भ्रमाचा त्याग करतो आणि आनंदाच्या रूपात संत आणि महापुरुषांच्या पवित्र सभेत सामील होतो.॥ १॥

ਮਨਿ ਸਾਂਈ ਮੁਖਿ ਉਚਰਾ ਵਤਾ ਹਭੇ ਲੋਅ ॥
भगवंताचे नाम माझ्या मनात आहे, मी तोंडाने त्याचे नाम उच्चारतो आणि सर्व देशांत फिरतो.

ਨਾਨਕ ਹਭਿ ਅਡੰਬਰ ਕੂੜਿਆ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥੨॥
हे नानक! जीवनातील सर्व दिखाऊपणा खोटा आहे आणि भगवंताचा खरा महिमा ऐकूनच मी जिवंत आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਬਸਤਾ ਤੂਟੀ ਝੁੰਪੜੀ ਚੀਰ ਸਭਿ ਛਿੰਨਾ ॥
तुटलेल्या झोपडीत राहणारी व्यक्ती आणि त्याचे कपडे जुने आणि फाटलेले आहेत.

ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਨ ਆਦਰੋ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਿੰਨਾ ॥
ज्याची ना श्रेष्ठ जात ना आदर आणि जो निर्जन ठिकाणी फिरतो.

ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਇਠ ਧਨ ਰੂਪਹੀਣ ਕਿਛੁ ਸਾਕੁ ਨ ਸਿੰਨਾ ॥
ज्याला कोणीही मित्र किंवा हितचिंतक नाही, जो धन आणि सौंदर्याने रहित आहे आणि ज्याचे कोणी नातेवाईक किंवा नातेवाईक नाहीत.

ਰਾਜਾ ਸਗਲੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥
पण जर त्याचे मन भगवंताच्या नामात रमलेले असेल तर तो सर्व जगाचा राजा आहे.

ਤਿਸ ਕੀ ਧੂੜਿ ਮਨੁ ਉਧਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥੭॥
त्याच्या पायाची धूळ मनाला आराम देते आणि परमेश्वरही त्याच्यावर प्रसन्न होतो. ॥७॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਅਨਿਕ ਲੀਲਾ ਰਾਜ ਰਸ ਰੂਪੰ ਛਤ੍ਰ ਚਮਰ ਤਖਤ ਆਸਨੰ ॥

अनेक करमणूक, राज्य, सुख, करमणूक, सौंदर्य, मस्तकावर शामियाना आणि सिंहासनाचा विराजमान अशा ऐहिक गोष्टींमध्ये मग्न.

ਰਚੰਤਿ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਹ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਮਾਇਆ ॥੧॥

काही मूर्ख, अडाणी आणि आंधळे राहतात. हे नानक! या मायेच्या इच्छा स्वप्नासारख्या आहेत. ॥१॥

ਸੁਪਨੈ ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ਮਿਠਾ ਲਗੜਾ ਮੋਹੁ ॥

गुरुजी सांगतात की माणूस फक्त स्वप्नातच सर्व सुखांचा उपभोग घेत असतो आणि त्याची आसक्ती त्याला खूप गोड वाटते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ਸੁੰਦਰਿ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹੁ ॥੨॥

पण हे नानक! नानक नावाशिवाय हा सुंदर दिसणारा भ्रम म्हणजे फसवणूक आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥

पउडी ॥

ਸੁਪਨੇ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੂਰਖਿ ਲਾਇਆ ॥

मूर्ख माणसाचे मन स्वप्नात मग्न राहते.

ਬਿਸਰੇ ਰਾਜ ਰਸ ਭੋਗ ਜਾਗਤ ਭਖਲਾਇਆ ॥

जेव्हा तो स्वप्नातून जागा होतो, तेव्हा तो मायेचा भ्रम, सुखाचे राज्य, करमणूक आणि सुख इत्यादि विसरतो आणि तो निराश होतो.

ਆਰਜਾ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ਧੰਧੈ ਧਾਇਆ ॥

माणसाचे संपूर्ण आयुष्य ऐहिक व्यवहारात धावण्यात गेले आहे.

ਪੂਰਨ ਭਏ ਨ ਕਾਮ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥

मायेच्या मोहात मग्न राहिल्यामुळे तो ज्या उद्देशाने जीवनात आला होता तो पूर्ण झाला नाही.

ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਜੰਤੁ ਜਾ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੮॥

सत्य हेच आहे की जेव्हा भगवंतानेच त्याला भ्रमात भरकटवले आहे, तेव्हा गरीब जीव काय करू शकतो? ॥८॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਬਸੰਤਿ ਸ੍ਵਰਗ ਲੋਕਹ ਜਿਤਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਨਵ ਖੰਡਣਹ ॥
एखादा प्राणी स्वर्गात राहतो किंवा त्याने पृथ्वीचे नऊ भाग जिंकले आहेत.

ਬਿਸਰੰਤ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲਹ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਦਿਆਨ ਭਰਮਣਹ ॥੧॥
पण जर तो पृथ्वीचा रक्षक देवाला विसरला तर हे नानक! तो भयंकर जंगलात भटकत आहे. ॥१॥

ਕਉਤਕ ਕੋਡ ਤਮਾਸਿਆ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਸੁ ਨਾਉ ॥
हे नानक, जिज्ञासा, आनंद आणि खेळाच्या चष्म्यामुळे जे देवाचे नामस्मरण करत नाहीत.

ਨਾਨਕ ਕੋੜੀ ਨਰਕ ਬਰਾਬਰੇ ਉਜੜੁ ਸੋਈ ਥਾਉ ॥੨॥
नरकात राहणारे लोक कुष्ठरोग्यासारखे आहेत आणि त्यांचे निवासस्थानही उजाड आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਉਦਿਆਨ ਨਗਰ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥
हे जग भयंकर जंगलासारखे आहे परंतु मूर्ख प्राण्याने याला सुंदर शहर मानले आहे आणि.

ਝੂਠ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥
खोटे साहित्य पाहिल्यानंतर त्याला सत्य समजले आहे.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਫਿਰਹਿ ਦੇਵਾਨਿਆ ॥
वासना, क्रोध आणि अहंकार यात मग्न होऊन तो वेड्यासारखा फिरत असतो.

ਸਿਰਿ ਲਗਾ ਜਮ ਡੰਡੁ ਤਾ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥
पण जेव्हा त्याच्या डोक्यावर मृत्यूचा आघात होतो तेव्हा त्याला पश्चात्ताप होतो.

ਬਿਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ਫਿਰੈ ਸੈਤਾਨਿਆ ॥੯॥
पूर्ण गुरुदेवांशिवाय आत्मा पिशाच्चासारखा फिरत राहतो. ॥६ ॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਰਾਜ ਕਪਟੰ ਰੂਪ ਕਪਟੰ ਧਨ ਕਪਟੰ ਕੁਲ ਗਰਬਤਹ ॥
सौंदर्य, संपत्ती आणि उच्च कुटूंबाची अवस्था ज्याची मानव आपल्या जीवनात बढाई मारत राहतो, खरे तर हे सर्व भ्रम फसवे आणि फसवे आहेत.

ਸੰਚੰਤਿ ਬਿਖਿਆ ਛਲੰ ਛਿਦ੍ਰੰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੇ ॥੧॥
तो प्रचंड फसवणूक आणि दोषांद्वारे विषाच्या रूपात संपत्ती जमा करतो. पण हे नानक! सत्य हे आहे की देवासोबत संपत्तीशिवाय काहीही जात नाही.॥१॥

ਪੇਖੰਦੜੋ ਕੀ ਭੁਲੁ ਤੁੰਮਾ ਦਿਸਮੁ ਸੋਹਣਾ ॥
तुंबा दिसायला खूप सुंदर आहे पण तो पाहून माणूस भ्रमात पडतो.

ਅਢੁ ਨ ਲਹੰਦੜੋ ਮੁਲੁ ਨਾਨਕ ਸਾਥਿ ਨ ਜੁਲਈ ਮਾਇਆ ॥੨॥
या टंबलरला एक पैसाही मिळत नाही. हे नानक! संपत्ती जीवाशी जात नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸੋ ਕਿਉ ਸੰਜੀਐ ॥
गुरूसाहेबांचा आदेश आहे की, हे जग सोडताना जी संपत्ती आपल्यासोबत जात नाही, ती संपत्ती आपण का जमा करावी?

ਤਿਸ ਕਾ ਕਹੁ ਕਿਆ ਜਤਨੁ ਜਿਸ ਤੇ ਵੰਜੀਐ ॥
जी संपत्ती या जगात सोडायची आहे, ती मिळवण्याचा प्रयत्न का करायचा ते सांगा.

ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਕਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਨਾ ਮਨੁ ਰੰਜੀਐ ॥
भगवंताला विसरुन मन तृप्त कसे होणार?

ਪ੍ਰਭੂ ਛੋਡਿ ਅਨ ਲਾਗੈ ਨਰਕਿ ਸਮੰਜੀਐ ॥
जो मनुष्य परमात्म्याचा त्याग करून सांसारिक व्यवहारात मग्न राहतो तो शेवटी नरकातच राहतो.

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਭਉ ਭੰਜੀਐ ॥੧੦॥
नानक प्रार्थना करतात की हे देवा! दयाळू, कृपा कर आणि आमचे भय नष्ट कर. ॥१०॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਨਚ ਰਾਜ ਸੁਖ ਮਿਸਟੰ ਨਚ ਭੋਗ ਰਸ ਮਿਸਟੰ ਨਚ ਮਿਸਟੰ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ॥
गुरू साहिबांचा आदेश आहे की ना राज्याचे सुख व वैभव मधुर आहे, ना त्यांना मिळणारे सुख, ना संपत्तीचे सुख गोड आहे.

ਮਿਸਟੰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਮਿਸਟੰ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੰ ॥੧॥
हे नानक! भगवान नानकांचा संत आणि महापुरुषांचा पवित्र सहवास मधुर आहे आणि केवळ परमेश्वराचे दर्शन भक्तांना गोड आहे. ॥१॥

ਲਗੜਾ ਸੋ ਨੇਹੁ ਮੰਨ ਮਝਾਹੂ ਰਤਿਆ ॥
मी अशा प्रेमात पडलो आहे ज्यामध्ये माझे मन गुंतले आहे.

ਵਿਧੜੋ ਸਚ ਥੋਕਿ ਨਾਨਕ ਮਿਠੜਾ ਸੋ ਧਣੀ ॥੨॥
हे नानक! माझे मन भगवंताच्या खऱ्या नामाच्या धनात रमले आहे आणि तो सद्‌गुरूच मला गोड वाटतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗਈ ਭਗਤਨ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥
भक्तांना देवाच्या भक्तीशिवाय काहीही गोड वाटत नाही.

ਆਨ ਸੁਆਦ ਸਭਿ ਫੀਕਿਆ ਕਰਿ ਨਿਰਨਉ ਡੀਠਾ ॥
नाव सोडले तर जीवनातील इतर सर्व अभिरुची निस्तेज आहेत हे मी चांगले ठरवले आहे.

ਅਗਿਆਨੁ ਭਰਮੁ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ॥
जेव्हा गुरू माझे मध्यस्थ झाले तेव्हा अज्ञान, गोंधळ आणि दुःख नाहीसे झाले.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠਾ ॥
माझे मन भगवंताच्या कमळाच्या पायाशी बांधले आहे, ज्याप्रमाणे मडक कापडाला कायमचा रंग देतो.

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਝੂਠਾ ॥੧੧॥
माझा हा आत्मा, जीव, शरीर आणि मन हे सर्व भगवंताचे आहेत आणि इतर सर्व खोट्या आसक्ती नष्ट झाल्या आहेत. ॥११॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਤਿਅਕਤ ਜਲੰ ਨਹ ਜੀਵ ਮੀਨੰ ਨਹ ਤਿਆਗਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੇਘ ਮੰਡਲਹ ॥
मासा जसा पाणी सोडून जगत नाही, त्याचप्रमाणे पिल्लू ढगांचे आवरण सोडून जगत नाही.

ਬਾਣ ਬੇਧੰਚ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੰ ਅਲਿ ਬੰਧਨ ਕੁਸਮ ਬਾਸਨਹ ॥
सुंदर आवाज ऐकून हरीण जसा मोहून जातो, त्याप्रमाणे फुलांच्या सुगंधात भुरभुरतात.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਚੰਤਿ ਸੰਤਹ ਨਾਨਕ ਆਨ ਨ ਰੁਚਤੇ ॥੧॥
हे नानक! त्याचप्रमाणे संत भगवंताच्या चरणकमळात तल्लीन असतात आणि त्यांच्याशिवाय त्यांना कशातही रस नसतो.॥१॥

ਮੁਖੁ ਡੇਖਾਊ ਪਲਕ ਛਡਿ ਆਨ ਨ ਡੇਊ ਚਿਤੁ ॥
हे परमेश्वरा! जर मला तुझा चेहरा क्षणभरही दिसला तर मी तुझ्याशिवाय इतर कोणावरही लक्ष केंद्रित करणार नाही.

ਜੀਵਣ ਸੰਗਮੁ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤਾਂ ਮਿਤੁ ॥੨॥
हे नानक! वास्तविक जीवन केवळ त्या सद्‌गुरू भगवंताच्या संगतीत आहे जो संत आणि महापुरुषांचा जवळचा मित्र आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀਐ ਕਿਉ ਜੀਵਣੁ ਪਾਵੈ ॥
जसे मासे पाण्याशिवाय जगू शकत नाहीत.

ਬੂੰਦ ਵਿਹੂਣਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥
ज्याप्रमाणे स्वातीच्या थेंबाशिवाय पपई तृप्त कशी राहील?

ਨਾਦ ਕੁਰੰਕਹਿ ਬੇਧਿਆ ਸਨਮੁਖ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥
जसा आवाज ऐकून हरिण आकर्षित होऊन आवाजाकडे धावते.

ਭਵਰੁ ਲੋਭੀ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਕਾ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥
बंबलबीला फुलांच्या सुगंधाचा लोभ असतो आणि ती फुलातच अडकते.

ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਅਘਾਵੈ ॥੧੨॥
त्याचप्रमाणे थोर संतांचे भगवंतावर निस्सीम प्रेम असते आणि त्यांचे दर्शन घेऊन ते आनंदी होतात. ॥१२॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਚਿਤਵੰਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲੰ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਨਹ ॥
संत केवळ भगवंताच्या चरणांचे स्मरण करत राहतात आणि प्रत्येक श्वासोच्छवासाने त्याची पूजा करण्यात तल्लीन राहतात.

ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਮ ਅਚੁਤ ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥
हे नानक! ते अच्युता नाव विसरत नाहीत आणि देव त्यांची प्रत्येक आशा पूर्ण करतो. ॥१॥

ਸੀਤੜਾ ਮੰਨ ਮੰਝਾਹਿ ਪਲਕ ਨ ਥੀਵੈ ਬਾਹਰਾ ॥
ज्या भक्तांच्या हृदयात भगवंताचे नाम जडले आहे आणि ज्यांचे नाम त्यांच्यापासून क्षणभरही दूर

जात नाही.

ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਸਦਾ ਪੇਖੰਦੋ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥
हे नानक! खरा गुरु त्यांच्या सर्व इच्छा पूर्ण करतो आणि त्यांची नेहमी काळजी घेतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਆਸਾਵੰਤੀ ਆਸ ਗੁਸਾਈ ਪੂਰੀਐ ॥
हे जगाच्या स्वामी! आशावादी असलेल्या माझ्या आशा पूर्ण कर.

ਮਿਲਿ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਕਬਹੂ ਝੂਰੀਐ ॥
हे गोपाळ! हे गोविंद! जर मी तुला भेटलो तर मला कधीही पश्चात्ताप किंवा पश्चात्ताप होणार नाही.

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਸੂਰੀਐ ॥
माझ्या मनात खूप इच्छा आहे की मला तुझे दर्शन द्यावे म्हणजे माझी सर्व दुःखे मिटून जातील.

ਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸਰੀਰੁ ਚਰਨਾ ਧੂਰੀਐ ॥
तुझ्या चरणांची धूळ भेटून माझे हे शरीर पवित्र होऊ शकते.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸਦਾ ਹਜੂਰੀਐ ॥੧੩॥
हे परात्पर ब्रह्मा! हे गुरुदेव! मला तुझ्या उपासनेत सदैव उपस्थित राहावे म्हणून दया करा. ॥१३॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਰਸਨਾ ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਮੰ ਸ੍ਰਵਣੰ ਸੁਨੰਤਿ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹ ॥
जे भगवंताचे नाम उत्कटतेने उच्चारतात ते अमृत शब्द कानांनी ऐकत राहतात.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੰ ਜਿਨਾ ਧਿਆਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਣਹ ॥੧॥
हे नानक! ज्यांचे लक्ष परमात्म्यावर केंद्रित असते त्यांच्यासाठी मी नेहमी त्याग करतो. ॥१॥

ਹਭਿ ਕੂੜਾਵੇ ਕੰਮ ਇਕਸੁ ਸਾਈ ਬਾਹਰੇ ॥
एका भगवंताच्या भक्तीशिवाय सर्व कर्म मिथ्या आहेत.

ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਧੰਨੁ ਜਿਨਾ ਪਿਰਹੜੀ ਸਚ ਸਿਉ ॥੨॥
हे नानक! केवळ तेच लोक भाग्यवान आहेत ज्यांना परम सत्याबद्दल अतूट प्रेम आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਜਿ ਸੁਨਤੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥
गुरु साहिबांचा आदेश आहे की जे महापुरुष हरी कथा श्रवण करत राहतात त्यांच्यासाठी मी सदैव त्याग करतो.

ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਰਧਾਨ ਨਿਵਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਥਾ ॥
असे महान आणि पूर्णत: सद्गुणी लोकच देवासमोर नतमस्तक होतात.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਬੇਅੰਤ ਸੋਹਹਿ ਸੇ ਹਥਾ ॥
अनंत हरीची स्तुती करणारे त्यांचे हात अतिशय सुंदर आहेत.

ਚਰਨ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਾਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਥਾ ॥
भगवंताच्या मार्गावर चालणाऱ्यांचे पाय अत्यंत पवित्र आणि पवित्र असतात.

ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥੧੪॥
थोर संत आणि महापुरुषांच्या सहवासानेच मनुष्याचे कल्याण होते आणि त्याचे सर्व दुःख दूर होतात. ॥१४॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਭਾਵੀ ਉਦੋਤ ਕਰਣੰ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ਸੰਜੋਗ ਪੂਰਨਹ ॥
पूर्ण योगायोगामुळे ज्याचे भाग्य वाढते तोच देवाचे स्मरण करतो.

ਗੋਪਾਲ ਦਰਸ ਭੇਟੰ ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮਹੂਰਤਹ ॥੧॥
हे नानक! तो क्षण फलदायी आणि शुभ असतो जेव्हा जगाच्या परमेश्वराचे दर्शन होते. ॥१॥

ਕੀਮ ਨ ਸਕਾ ਪਾਇ ਸੁਖ ਮਿਤੀ ਹੂ ਬਾਹਰੇ ॥
त्याने मला माझ्या अपेक्षेपलीकडे असीम आनंद दिला आहे, त्यामुळे मी त्याचे मूल्यमापन करू शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਸਾ ਵੇਲੜੀ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲੰਦੜੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੨॥
हे नानक! जेव्हा मला माझा प्रिय देव सापडतो तेव्हा ती शुभ वेळ आली आहे.॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਾ ਵੇਲਾ ਕਹੁ ਕਉਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪਾਈ ॥
भगवंताची प्राप्ती कोणत्या वेळी होते ते मला सांगा.

ਸੋ ਮੂਰਤੁ ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥
हीच योग्य वेळ आहे आणि भगवंताची प्राप्ती हा शुभ योगायोग आहे.

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੈ ਮਨ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥
आठ तास त्या हरीचा जप केल्याने सर्व मनोकामना पूर्ण होतात.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗੁ ਹੋਇ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਈ ॥
सौभाग्यानेच मला संतांचा सहवास लाभला आणि मी त्यांच्या चरणी नतमस्तक होऊन बसलो.

ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥
हे नानक! मला भगवंताचे दर्शन घेण्याची तीव्र इच्छा आहे आणि त्यासाठी मी माझ्या शरीराचा व मनाचा त्याग करतो ॥१५॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਗੋਬਿੰਦਹ ਸਰਬ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣਹ ॥
पतितांना शुद्ध करणारा गोविंदच सर्व दोष दूर करणारा आहे.

ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਭਗਵਾਨਹ ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੧॥
हे नानक! हरी हरी नामाचा जप करणाऱ्यांना आश्रय देण्यास भगवंत समर्थ आहे.

ਛਡਿਓ ਹਭੁ ਆਪੁ ਲਗੜੋ ਚਰਣਾ ਪਾਸਿ ॥
हे नानक! ज्याने आपला अहंकार सोडला आहे आणि स्वतःला त्याच्या चरणी समर्पित केले आहे.

ਨਠੜੋ ਦੁਖ ਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖੰਦਿਆ ॥੨॥
भगवंताचे दर्शन घेतल्याने त्या मनुष्याचे सर्व दु:ख आणि उष्णता नाहीशी होते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਦਇਆਲ ਢਹਿ ਪਏ ਦੁਆਰਿਆ ॥
हे दयाळू देवा! मला तुझ्याशी जोड, मी तुझ्या दारात पडलो आहे.

ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭ੍ਰਮਤ ਬਹੁ ਹਾਰਿਆ ॥
अरे दीनदयाळ! मला वाचव, मी योनी चक्रात भटकून खूप थकलो आहे.

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿਆ ॥
हे हरि! मला तुझ्या भक्तांचे आणि पतितांचे कल्याण करायचे आहे.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਬਿਨਉ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿਆ ॥
तुझ्याशिवाय माझी विनंती मान्य करणारा दुसरा कोणी नाही.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਇਆਲ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਿਆ ॥੧੬॥
हे दयाळू! माझा हात धरा आणि मला हा संसार सागर पार करण्यास मदत कर. ॥१६॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਸੰਤ ਉਧਰਣ ਦਇਆਲੰ ਆਸਰੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥
संतांचे कल्याण करणारा दयाळू भगवंतच असतो, म्हणून त्या परमेश्वराचे कीर्तन हाच त्यांच्या जीवनाचा एकमेव आधार असतो.

ਨਿਰਮਲੰ ਸੰਤ ਸੰਗੇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥
हे नानक! थोर संतांच्या संगतीने आणि भगवंताचा आश्रय घेतल्याने मनुष्याचे मन शुद्ध होते. ॥१॥

ਚੰਦਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸਰਦ ਰੁਤਿ ਮੂਲਿ ਨ ਮਿਟਈ ਘਾਂਮ ॥
चांदण्या रात्री आणि शरद ऋतूत चंदनाची पेस्ट लावल्याने मनातील जळजळ पूर्णपणे दूर होत नाही.

ਸੀਤਲੁ ਥੀਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜਪੰਦੜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੨॥
हे नानक! हरी नामाचा जप केल्याने मन शांत व शांत होते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਓਟ ਉਧਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ॥
भगवंताच्या कमळ चरणांचा आश्रय घेतल्याने सर्व भक्तांचे कल्याण झाले आहे.

ਸੁਣਿ ਪਰਤਾਪੁ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਮਨ ॥
गोविंदांचा महिमा ऐकून त्यांचे मन निर्भय झाले आहे.

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮੂਲਿ ਸੰਚਿਆ ਨਾਮੁ ਧਨ ॥
नावाच्या रूपाने संपत्ती जमा केल्याने जीवनात कोणत्याही प्रकारच्या भौतिक वस्तूची कमतरता भासत नाही.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ਵਡੈ ਪੁਨ ॥
संतांचा सहवास महान पुण्य कर्मांनी प्राप्त होतो.

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਿਤ ਸੁਨ ॥੧੭॥
त्यामुळे आठ तास भगवंताचे चिंतन करावे व रोज हरि यशचे श्रवण करावे. ॥१७॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਦਇਆ ਕਰਣੰ ਦੁਖ ਹਰਣੰ ਉਚਰਣੰ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥
जर देवाची स्तुती केली जाते आणि त्याचे नामस्मरण केले जाते, तर तो दया दाखवतो आणि सर्व दुःख आणि संकटे दूर करतो.

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਆ ॥੧॥
हे नानक! ज्याच्यावर भगवंताचा आशीर्वाद असतो तो आसक्ती आणि मोहापासून मुक्त होतो. ॥१॥

ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੜੀ ਬੁਝਿ ਗਈ ਰਖੰਦੜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥
माझ्या मनातील इच्छेचा अग्नी विझला आहे आणि परमेश्वरच माझा रक्षक झाला आहे.

ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੨॥
हे नानक! ज्याने ही पृथ्वी निर्माण केली आहे त्या परमेश्वराचा जप करा. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥
जेव्हा देव दयाळू होतो तेव्हा माझ्यावर मायेचा प्रभाव पडत नाही.

ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਗਏ ਨਾਸ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥
एका भगवंताचे ध्यान केल्याने लाखो पापांचा नाश होतो.

ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਸਰੀਰ ਜਨ ਧੂਰੀ ਨਾਇਆ ॥
संतांच्या चरणांच्या धुळीने स्नान केल्याने शरीर शुद्ध होते.

ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਸੰਤੋਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥
पूर्ण परमेश्वराची प्राप्ती झाल्यावर मन आणि शरीर तृप्त झाले.

ਤਰੇ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਲੋਗ ਕੁਲ ਸਬਾਇਆ ॥੧੮॥
मग माझ्या कुटुंबातील सदस्य आणि वंशजांनी माझ्यासह अस्तित्वाचा सागर पार केला.॥१८ ॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥
गुरु हे गोविंद आणि गुरु हे गोपाळ आणि गुरु हे पूर्ण नारायणाचे रूप आहे.

ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹ ॥੧॥
हे गुरु नानक! तो दयेचा सागर आहे, तो सर्व काही करण्यास सक्षम आहे आणि तोच पतितांना

वाचवणारा आहे. ॥१॥

ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਤਾਰਿਅਮੁ ॥
हा अस्तित्वाचा महासागर खूप विचित्र आणि भयंकर आहे पण मी गुरूच्या रूपाने जहाजाच्या साहाय्याने हा अस्तित्वाचा सागर पार केला आहे.

ਨਾਨਕ ਪੂਰ ਕਰੰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ॥੨॥
हे नानक! मी सत्गुरुंच्या चरणी आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਪੇ ॥
धन्य ते गुरुदेव ज्यांच्या सहवासात भगवंताचे स्मरण होते.

ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜਬ ਭਏ ਤ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਛਪੇ ॥
गुरु कृपेच्या घरी आल्यावर सर्व दोष नाहीसे झाले.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਨੀਚਹੁ ਉਚ ਥਪੇ ॥
परब्रह्म गुरुदेवांनी मला नीच ते उच्च बनवले आहे.

ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਦੁਖ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪ ਦਸੇ ॥
त्याने मायेच्या दु:खाचे बंधन तोडून आपल्याला आपले दास केले आहे.

ਗੁਣ ਗਾਏ ਬੇਅੰਤ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੇ ॥੧੯॥
आता आपली उत्कटता देवाची स्तुती आणि स्तुती करत राहते.॥ १६ ॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਦ੍ਰਿਸਟੰਤ ਏਕੋ ਸੁਨੀਅੰਤ ਏਕੋ ਵਰਤੰਤ ਏਕੋ ਨਰਹਰਹ ॥
सर्वत्र एकच परमात्मा दिसतो, सर्वत्र एकच ऐकू येतो आणि एकच संपूर्ण सृष्टी व्यापून राहते.

ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਾਚੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹ ॥੧॥
हे दयाळू देवा! दया कर कारण नानक तुम्हाला फक्त त्यांचे नाव दान करण्याची विनंती करत आहेत. ॥१॥

ਹਿਕੁ ਸੇਵੀ ਹਿਕੁ ਸੰਮਲਾ ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥
मी फक्त त्या एका भगवंताची पूजा करतो, फक्त त्याच देवाचे स्मरण करतो आणि फक्त त्याच देवासमोर प्रार्थना करतो.

ਨਾਮ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥
हे नानक! मी फक्त नाम आणि द्रव्य आणि नाम आणि संपत्ती जमा केली आहे कारण हे नाम आणि संपत्ती हेच खरे भांडवल आहे.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਬੇਅੰਤ ਪੂਰਨ ਇਕੁ ਏਹੁ ॥
देव अत्यंत दयाळू आणि असीम आहे आणि तो सर्वव्यापी आहे.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜਾ ਕਹਾ ਕੇਹੁ ॥
तूच सर्वस्व आहेस, मग तुझ्यासारखा दुसरा कोणाला बोलावू?.

ਆਪਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ॥
हे परमेश्वरा! तुम्हीच दान करता आणि तुम्हीच दान करता.

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੁਕਮੁ ਸਭੁ ਨਿਹਚਲੁ ਤੁਧੁ ਥੇਹੁ ॥
जन्म आणि मृत्यू हे सर्व तुझ्या आज्ञेत आहे आणि तुझे पवित्र निवासस्थान नेहमीच अचल आहे.

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥੨੦॥੧॥
नाही, तो फक्त तुझ्याकडून नावाची भेट मागतो, म्हणून मला तुझे नाव द्या. ॥२०॥ १॥

ਜੈਤਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ
जैतसरी बनी भगत.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਨਾਥ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਉ ॥
अरे महाराज मला काहीच माहीत नाही.

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਕੈ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण माझे हे मन मायेला विकले गेले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤੁਮ ਕਹੀਅਤ ਹੌ ਜਗਤ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ॥
हे परमेश्वरा! तुला सर्व जगाचे गुरु म्हणतात.

ਹਮ ਕਹੀਅਤ ਕਲਿਜੁਗ ਕੇ ਕਾਮੀ ॥੧॥
पण मला कलियुगातील लंपट म्हणतात. ॥१॥

ਇਨ ਪੰਚਨ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥
या पाच वासनायुक्त दुर्गुणांनी माझे मन भ्रष्ट केले आहे.

ਪਲੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਅੰਤਰੁ ਪਾਰਿਓ ॥੨॥
कारण प्रत्येक क्षणी ते माझ्या विवेकाला देवापासून दूर ठेवतात.॥ २॥

ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਦੁਖ ਕੀ ਰਾਸੀ ॥
जिकडे पाहतो तिकडे दु:खाची भरभराट असते.

ਅਜੌਂ ਨ ਪਤ੍ਯ੍ਾਇ ਨਿਗਮ ਭਏ ਸਾਖੀ ॥੩॥
वेद जरी याची साक्ष देत असले तरी दुर्गुणांचे फळ दु:ख आहे हे सत्य आजही माझे मन स्वीकारत नाही. ॥३॥

ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਉਮਾਪਤਿ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥
गौतम ऋषींची पत्नी अहल्या आणि पार्वतीचे भगवान शिव यांचे काय झाले?

ਸੀਸੁ ਧਰਨਿ ਸਹਸ ਭਗ ਗਾਂਮੀ ॥੪॥
आपल्या मुलीवर ब्रह्मदेवाच्या वाईट नजरेमुळे जेव्हा उमापती शिवाने ब्रह्मदेवाचे पाचवे डोके कापले तेव्हा ते डोके शिवाच्या हातात अडकले. ॥४॥

ਇਨ ਦੂਤਨ ਖਲੁ ਬਧੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿਓ ॥
या वासनायुक्त दुर्गुणांनी माझ्या मूर्ख मनावर खूप आक्रमण केले आहे, पण.

ਬਡੋ ਨਿਲਾਜੁ ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ ॥੫॥
हे मन खूप निर्लज्ज आहे जे अजूनही आपला संग सोडत नाही.॥५॥

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹਾ ਕੈਸੇ ਕੀਜੈ ॥
रविदासजी म्हणतात मी कुठे जावे आणि आता काय करावे.

ਬਿਨੁ ਰਘੁਨਾਥ ਸਰਨਿ ਕਾ ਕੀ ਲੀਜੈ ॥੬॥੧॥
आता देवाशिवाय दुसरा कोणाचा आश्रय घ्यावा?॥ ६॥ १॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
एकच देव आहे, त्याचे नाव सत्य आहे. तो विश्वाचा निर्माता, सर्वशक्तिमान आहे. त्याच्यामध्ये कोणत्याही प्रकारची भीती नाही, त्याचे कोणाशीही वैर नाही, तो कालातीत, अजन्मा आणि आत्मस्वरूप आहे आणि गुरूंच्या कृपेने तो सापडतो.

ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥
रागु तोडी महाला ४ घरु १ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥
माझे हे मन देवाशिवाय राहू शकत नाही.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर गुरूंनी मला प्रिय भगवान हरी प्रभूंशी जोडले तर मला या संसारसागरात पुन्हा जन्म घ्यावा लागणार नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਲੋਚ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਨੈਨਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹੇਰਾ ॥
माझ्या मनात भगवंताला भेटण्याची तीव्र इच्छा निर्माण झाली आणि मी माझ्या डोळ्यांनी भगवान हरिकडे पाहत राहिलो.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਪਾਧਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥੧॥
दयाळू सतगुरुंनी माझ्या मनात भगवंताचे नाव दृढ केले आहे. नामरूपातील हा मार्ग हाच हरिप्रभूंच्या प्राप्तीचा एकमेव सोपा मार्ग आहे.॥१॥

ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥
मला प्रिय गोविंद हरी प्रभू यांचे हरि नाम प्राप्त झाले आहे.

ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥੨॥
हरीचे नाव माझ्या हृदयाला, मनाला आणि शरीराला खूप गोड वाटते. कारण माझ्या मुखावर व कपाळावर सौभाग्य जागृत झाले आहे ॥२॥

ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥
ज्यांचे मन लोभ आणि दुर्गुणांनी ग्रासलेले असते ते महान परमात्म्याचा विसर पडतात.

ਓਇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ਕਹੀਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੰਦੇਰਾ ॥੩॥
अशा लोकांना स्वेच्छेने, मुर्ख आणि अज्ञानी म्हणतात आणि त्यांच्या कपाळावर नेहमीच दुर्दैव असते.॥३॥

ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥
गुरूकडूनच मला विवेकबुद्धी प्राप्त झाली आहे आणि गुरूकडूनच मला ईश्वरप्राप्तीचे ज्ञान प्राप्त झाले आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖੇਰਾ ॥੪॥੧॥
हे गुरु नानक! मला प्रभू हे नाव मिळाले कारण माझ्या कपाळावर अगदी सुरुवातीपासूनच असे भाग्य लिहिले गेले होते. ॥४॥ १॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ
तोडी महाला ५ घरु १ दुपदे.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸੰਤਨ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਨੀ ॥
संत आणि महापुरुष हे भगवंतांशिवाय इतर कोणालाही ओळखत नाहीत.

ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਜਾ ਕੋ ਪਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
जगाचा स्वामी ज्यावर कृपा करतो, ते परमेश्वराच्या रंगात सदैव निश्चिंत व निश्चिंत राहतात. ॥१॥रहाउ॥

ਊਚ ਸਮਾਨਾ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੋ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਤਾਨੀ ॥
हे ठाकूरजी! तुमच्या नामाचा छत्र सर्वश्रेष्ठ आहे आणि तुमच्यापेक्षा शक्तिशाली कोणीही नाही.

ਐਸੋ ਅਮਰੁ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਰੰਗਿ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥
भक्तांना अशी आज्ञा मिळाली आहे की ते ज्ञानी होऊन भगवंताच्या रंगात तल्लीन राहतात. ॥१॥

ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੁਖ ਜਰਾ ਮਰਾ ਹਰਿ ਜਨਹਿ ਨਹੀ ਨਿਕਟਾਨੀ ॥
रोग, शोक, दुःख, म्हातारपण आणि मृत्यू भक्तांच्या जवळ येत नाही.

ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਏਕੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥੨॥੧॥
हे नानक! असे भक्त निर्भय राहतात आणि एका भगवंतावरच एकाग्र राहतात आणि त्यांचे मन फक्त त्याच्या भक्तीतच प्रसन्न राहते. ॥२॥१॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तोडी महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਦਾ ਖੁਆਰੀ ॥
देवाला विसरुन माणूस नेहमी निराशेत राहतो.

ਤਾ ਕਉ ਧੋਖਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਜਾ ਕਉ ਓਟ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे देवा! ज्याने तुझा आश्रय घेतला आहे तो फसवणुकीचा बळी कसा होऊ शकतो?॥रहाउ॥

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੋ ਜੀਵਨੁ ਬਲਨਾ ਸਰਪ ਜੈਸੇ ਅਰਜਾਰੀ ॥
भगवंताच्या स्मरणाशिवाय जगणे म्हणजे वासनांच्या आगीत जळण्यासारखे आहे, ज्याप्रमाणे साप आपल्या अंतर्गत विषाचे पालनपोषण करतो आणि दीर्घ आयुष्यभर विषाच्या जळजळीत जळत राहतो.

ਨਵ ਖੰਡਨ ਕੋ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਅੰਤਿ ਚਲੈਗੋ ਹਾਰੀ ॥੧॥
जरी मनुष्याने संपूर्ण जग जिंकले आणि राज्य केले तरी सिमरनशिवाय तो शेवटी जीवनाची लढाई हरतो. ॥१॥

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਹੀ ਗਾਏ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
हे नानक! ज्याच्यावर त्याने आशीर्वादांचा वर्षाव केला आहे त्याने सद्‌गुणांचे भांडार असलेल्या देवाची स्तुती केली आहे.

ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਧੰਨੁ ਉਸੁ ਜਨਮਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥੨॥
प्रत्यक्षात तो आनंदी आहे आणि त्याचे जीवन धन्य आहे आणि मी फक्त त्यालाच शरण जातो. ॥२॥ २॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ
तोडी महाला ५ घरु २ चौपदे

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਧਾਇਓ ਰੇ ਮਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਇਓ ॥
हे चंचल मन दहा दिशांना भटकत राहते.

ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਸੁਆਦਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿਓ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥
तो भ्रमात मग्न राहतो आणि लोभाच्या चवीने मोहित झालेला असतो. सत्य हेच आहे की परमेश्वरालाच त्याचा विसर पडला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕਥਾ ਹਰਿ ਜਸ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਇਕੁ ਮੁਹਤੁ ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ॥
हरि कथा, हरि यश आणि साधसंगत मध्ये क्षणभरही त्याचा समावेश नाही.

ਬਿਗਸਿਓ ਪੇਖਿ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕੋ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਹਨਿ ਜਾਇਓ ॥੧॥

कुसुमाच्या फुलाचा रंग पाहून तो खूप आनंदित होतो आणि इतर स्त्रियांकडेही बघत राहतो. ॥१॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਭਾਉ ਨ ਕੀਨੋ ਨਹ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਓ ॥

या चंचल मनाचा ना भगवंताच्या चरणकमळावर विश्वास राहिला ना सत्पुरुषाला प्रसन्न झाले.

ਧਾਵਤ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦੁ ਭ੍ਰਮਾਇਓ ॥੨॥

तेलाचा बैल जसा एका जागी प्रदक्षिणा घालत राहतो त्याप्रमाणे धावण्यासाठी तो नाशवंत गोष्टींकडे अनेक मार्गांनी धावतो.॥ २॥

ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਕੀਓ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਓ ॥

नामस्मरण, दानधर्म किंवा स्नान वगैरे काहीही केले नाही आणि क्षणभरही भगवंताचे गुणगान केले नाही.

ਨਾਨਾ ਝੂਠਿ ਲਾਇ ਮਨੁ ਤੋਖਿਓ ਨਹ ਬੂਝਿਓ ਅਪਨਾਇਓ ॥੩॥

तो नाना प्रकारच्या खोट्या गोष्टींचा अवलंब करून आपले मन प्रसन्न करण्याचा प्रयत्न करत राहतो परंतु त्याचे खरे स्वरूप त्याला अजिबात समजले नाही. ॥३॥

ਪਰਉਪਕਾਰ ਨ ਕਬਹੂ ਕੀਏ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਧਿਆਇਓ ॥

त्यांनी ना दान केले ना गुरूंची सेवा वा ध्यान केले.

ਪੰਚ ਦੂਤ ਰਚਿ ਸੰਗਤਿ ਗੋਸਟਿ ਮਤਵਾਰੋ ਮਦ ਮਾਇਓ ॥੪॥

केवळ संगतीत मग्न राहून आणि वासनायुक्त दुर्गुणांची चर्चा करून तो मायेच्या नशेत मग्न राहतो. ॥४॥

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸੁਣਿ ਆਇਓ ॥

मी तुला विनंती करतो की, मला संतांच्या संगतीत सामील करून घ्या, हे हरी! तुझे भक्त म्हणून ऐकून मी तुझ्या आश्रयाला आलो आहे.

ਨਾਨਕ ਭਾਗਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਪਾਛੈ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪੁਨਾਇਓ ॥੫॥੧॥੩॥

हे नानक! मी पळून हरीच्या मागे लागलो आहे, मला तुझा कर आणि माझी प्रतिष्ठा वाचव. ॥५॥ १॥ ३॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तोडी महाला ५ ॥

ਮਾਨੁਖੁ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਬਿਰਥਾ ਆਇਆ ॥
मनुष्य सत्य न समजता व्यर्थ या जगात आला आहे.

ਅਨਿਕ ਸਾਜ ਸੀਗਾਰ ਬਹੁ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਮਿਰਤਕੁ ਓਢਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
तो अनेक प्रकारची सजावट आणि मेक-अप करतो, परंतु मृत व्यक्तीला सुंदर कपडे घालण्यासारखेच याचा विचार करा. ॥१॥रहाउ॥

ਧਾਇ ਧਾਇ ਕ੍ਰਿਪਨ ਸ੍ਰਮੁ ਕੀਨੋ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥
जसा कंजूष इकडे तिकडे धावून मोठ्या कष्टाने पैसा गोळा करतो.

ਦਾਨੁ ਪੁੰਨੁ ਨਹੀ ਸੰਤਨ ਸੇਵਾ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਜਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥
जर तो साधुसंतांच्या कोणत्याही दानात किंवा सेवेत गुंतला नाही, तर त्या पैशाचा त्याला काही उपयोग नाही. ॥१॥

ਕਰਿ ਆਭਰਣ ਸਵਾਰੀ ਸੇਜਾ ਕਾਮਨਿ ਥਾਟੁ ਬਨਾਇਆ ॥
सृष्टीच्या रूपात असलेली स्त्री सुंदर दागिने घालून आपले पलंग सजवते, पण.

ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਓ ਅਪੁਨੇ ਭਰਤੇ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥
प्रेयसीचे मिलन जर तिला मिळाले नाही तर तिचे शोभा पाहून ती खूप दुःखी होते. ॥२॥

ਸਾਰੋ ਦਿਨਸੁ ਮਜੂਰੀ ਕਰਤਾ ਤੁਹੁ ਮੂਸਲਹਿ ਛਰਾਇਆ ॥
तो माणूस दिवसभर काम करत राहिला पण व्यर्थ मुसळाची साल मारत राहिला.

ਖੇਦੁ ਭਇਓ ਬੇਗਾਰੀ ਨਿਆਈ ਘਰ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥੩॥
इतरांसाठी बळजबरीने मजुरी करणाऱ्या माणसाप्रमाणे, स्वतःच्या घरात कोणतेही काम न केल्यामुळेच त्याला त्रास सहन करावा लागतो. ॥३॥

ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥
ज्याच्यावर परमेश्वराने कृपा केली आहे, त्याचे नाम त्याच्या हृदयात वसले आहे.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ਪਰਿਅਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੪॥
हे नानक! ज्याने ऋषींच्या संगतीचे पालन केले त्याला हरिरसाची प्राप्ती झाली. ॥४॥ २॥ ४॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तोडी महाला ५ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਬਸਹੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥
हे दयाळू देवा! नेहमी माझ्या हृदयात वास कर.

ਤੈਸੀ ਬੁਧਿ ਕਰਹੁ ਪਰਗਾਸਾ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या हृदयात असा शहाणपणाचा प्रकाश करा की मी तुझ्या प्रेमात पडेन. ॥१॥रहाउ॥

ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਕੀ ਪਾਵਉ ਧੂਰਾ ਮਸਤਕਿ ਲੇ ਲੇ ਲਾਵਉ ॥
तुझ्या सेवकाच्या पायाची धूळ घेऊन माझ्या कपाळाला लावू दे.

ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਤੇ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥
भगवान हरींचे गायन आणि स्तुती केल्याने मी मोठ्या अशुद्धतेपासून शुद्ध झालो आहे. ॥१॥

ਆਗਿਆ ਤੁਮਰੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗਉ ਕੀਓ ਤੁਹਾਰੋ ਭਾਵਉ ॥
मला तुमच्या ऑर्डर खूप गोड वाटतात आणि तुम्ही जे करता ते मला आवडते.

ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਹੀ ਇਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵਉ ॥੨॥
तू मला जे काही दिलेस ते माझे मन प्रसन्न होते आणि मी कोणाच्या मागे धावत नाही.॥२॥

ਸਦ ਹੀ ਨਿਕਟਿ ਜਾਨਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਰੇਣ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥
मी त्या सद्गुरू प्रभूंना नेहमी माझ्या जवळचे मानतो आणि त्यांच्या चरणी धूळच राहतो.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਪਰਾਪਤਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਲਹੀਐ ॥੩॥
संतांचा सहवास लाभला तर भगवंताची प्राप्ती सहज होऊ शकते.॥३॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਮ ਛੋਹਰੇ ਤੁਮਰੇ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਹਮਰੋ ਮੀਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू आमचा स्वामी आहेस आणि आम्ही प्राणी नेहमीच तुझी मुले आहोत.

ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੋ ਖੀਰਾ ॥੪॥੩॥੫॥
नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा, मी तुझा मुलगा आहे आणि तू माझे आई-वडील आहेस. तुझ्या नामाचे दूध माझ्या तोंडात नेहमी प्यायला असते. ॥४॥ ३॥ ५॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ
तोडी महाला ५ घरु २ दुपदे.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮ ॥
हे देवा! मी फक्त तुझ्या नामाचे दान मागतो.

ਅਵਰੁ ਕਛੂ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਮਿਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण या जगातून माझ्या नावाशिवाय दुसरे काहीही माझ्याबरोबर जाऊ नये. म्हणून मला अशा प्रकारे आशीर्वाद द्या की मला तुझी स्तुती करण्याचे वरदान मिळेल.॥१॥रहाउ॥

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਅਨੇਕ ਭੋਗ ਰਸ ਸਗਲ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਮ ॥
सर्व राजेशाही सुख, संपत्ती आणि विविध सुखे झाडाच्या सावलीप्रमाणे नाहीशी होणार आहेत.

ਧਾਇ ਧਾਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਉ ਧਾਵੈ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥੧॥
ऐहिक सुख मिळवण्यासाठी मनुष्य आपल्या जीवनात अनेक मार्गांचा अवलंब करत धावतो, परंतु हे सर्व प्रयत्न निष्फळ ठरतात. ॥१॥

ਬਿਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਅਵਰੁ ਜੇ ਚਾਹਉ ਦੀਸੈ ਸਗਲ ਬਾਤ ਹੈ ਖਾਮ ॥
गोविंदा सोडून इतर कशाचीही इच्छा करणे निरर्थक वाटते.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨ ਮਾਗਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੨॥੧॥੬॥
हे नानक! मला फक्त महान संतांच्या चरणांची धूळच हवी आहे, जेणेकरून माझे मन आनंदी व्हावे. ॥२॥ १॥ ६॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तोडी महाला ५ ॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥
परमेश्वराचे नाम हाच माझ्या मनाचा आधार आहे.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ ਏਹ ਹਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
नाम हेच या मनाचा आत्मा, जीवन आणि आनंद आहे आणि ते आपल्या रोजच्या वापराचे आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੁ ਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਹੈ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਰੈ ॥
देवाचे नाव हीच माझी जात, माझा सन्मान आणि माझे कुटुंब.

ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੋ ਕਉ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥
नाम हे सदैव माझ्या मित्राप्रमाणे माझ्यासोबत असते आणि भगवंताचे नामच मला अस्तित्वाच्या सागरातून वाचवते. ॥१॥

ਬਿਖੈ ਬਿਲਾਸ ਕਹੀਅਤ ਬਹੁਤੇਰੇ ਚਲਤ ਨ ਕਛੂ ਸੰਗਾਰੈ ॥
जीवनात अनेक गोष्टी विलासी मानल्या जातात पण दिवसाच्या शेवटी काहीही फरक पडत नाही.

ਇਸਟ ਮੀਤੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਕੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਭੰਡਾਰੈ ॥੨॥੨॥੭॥
हे नानक! नाम हाच माझा प्रिय मित्र आहे आणि भगवंताचे नाम हाच माझा अक्षय खजिना आहे. ॥२॥ २॥ ७॥

ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ॥
तोडी म्ह ५ ॥

ਨੀਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਿਟਹੀ ਰੋਗ ॥
हे भक्तांनो! भगवंताचे सुंदर गुणगान गा, त्यामुळे तुमचे सर्व रोग दूर होतील.

ਮੁਖ ਊਜਲ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇਰੋ ਰਹੈ ਈਹਾ ਊਹਾ ਲੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
केवळ स्तुती गाण्यानेच तुमचा चेहरा उजळतो आणि तुमचे मन शुद्ध होते आणि तुमचे जग चांगले होते. ॥१॥रहाउ॥

ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਨਹਿ ਚਰਾਵਉ ਭੋਗ ॥
मी माझ्या गुरूंचे पाय मोठ्या भक्तिभावाने धुवून त्यांची निःस्वार्थ सेवा करतो आणि प्रसादाच्या रूपात माझे मन गुरूंना अर्पण करतो.

ਛੋਡਿ ਆਪਤੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜੋ ਹੋਗੁ ॥੧॥
हे सज्जनांनो! तुमचा अहंकार, वादविवाद आणि अहंकार सोडून द्या आणि भगवंताकडून जे काही होत आहे ते आनंदाने स्वीकारा.॥१॥

ਸੰਤ ਟਹਲ ਸੋਈ ਹੈ ਲਾਗਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖੋਗੁ ॥
संत आणि महापुरुषांच्या सेवेत तेच लोक गुंतलेले असतात ज्यांच्या कपाळावर असे भाग्य लिहिलेले असते.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥੨॥੩॥੮॥
हे नानक! देवाशिवाय दुसरे कोणीही काहीही करण्यास सक्षम नाही. ॥२॥ ३॥ ८॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तोडी महाला ५ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥
हे माझ्या सतगुरु! मी फक्त तुमचाच आश्रय घेण्यासाठी आलो आहे.

ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਚਿੰਤਾ ਲਾਹਿ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या कृपेनेच मला हरि नामाचे सुख आणि महिमा प्राप्त होईल आणि आमच्या चिंता दूर होतील.॥१॥रहाउ॥

ਅਵਰ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜੀ ਠਾਹਰ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤਉ ਦੁਆਰੀ ॥
मला दुसरे कोणतेही आश्रयस्थान दिसत नाही, म्हणून मी निराश होऊन तुझ्या दारी आलो आहे.

ਲੇਖਾ ਛੋਡਿ ਅਲੇਖੈ ਛੂਟਹ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥
जर तुम्ही आमच्या कर्माचा हिशेब सोडून आमच्या कर्माचा हिशेब दुर्लक्षित केलात तर आमचे कल्याण होईल. मला, निर्दोष, जीवनाच्या महासागरापासून वाचव. ॥१॥

ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਸਭਨਾ ਦੇਇ ਅਧਾਰੀ ॥
आपण नेहमी क्षमाशील, नेहमी दयाळू आणि सर्वांचे समर्थन करता.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਾਛੈ ਪਰਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹ ਬਾਰੀ ॥੨॥੪॥੯॥
दास नानक हे संतांच्या नंतर आहेत, म्हणून यावेळी त्यांना जन्म आणि मृत्यूपासून वाचवा. ॥२॥ ४॥ ९॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तोडी महाला ५ ॥

ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਨਿਧਿ ਗਾਇਣ ॥
जर देव, गुणांचे भांडार, रसना असे भाषांतरित केले तर.

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਲਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मनाला प्रचंड शांती, आध्यात्मिक स्थिरता आणि आनंद मिळतो आणि सर्व दुःख दूर होतात. ॥१॥रहाउ॥

Page 714

ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਹਿ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਸਾਇਣ ॥
सुखाच्या निवासस्थानी भगवंताच्या चरणांची पूजा केल्याने भक्तांना जे हवे ते मिळते.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਣ ॥੧॥
ते जीवन आणि मृत्यू या दोन्हींपासून मुक्त होऊन अस्तित्वाचा सागर पार करतात. ॥१॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਦਾਸ ਗੋਵਿੰਦ ਪਰਾਇਣ ॥
मी संशोधन केल्यावर केवळ गोविंदांची भक्ती असते हे तत्त्व मी मानले आहे.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਖੇਮ ਚਾਹਹਿ ਜੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥੨॥੫॥੧੦॥
हे नानक! जर तुम्हाला स्थिर आणि समृद्ध जीवन हवे असेल तर नेहमी नारायणाचे स्मरण करा.॥२॥ ५॥ १०॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तोडी महाला ५ ॥

ਨਿੰਦਕੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਾਟਿਓ ॥
गुरूच्या कृपेने टीकाकाराने आता टीका करणे टाळले आहे.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਿਵ ਕੈ ਬਾਣਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा ब्रह्मदेव माझ्यावर कृपाळू झाले तेव्हा त्यांनी शुभ नावाच्या बाणाने त्यांचे मस्तक छाटले. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਚ ਕਾ ਪੰਥਾ ਥਾਟਿਓ ॥
सत्याच्या मार्गाचा अवलंब केल्याने आता मृत्यू आणि यमाचा पाशही दिसू शकत नाही.

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਖਾਟਿਓ ॥੧॥
मी रामनामाच्या रूपाने बहुमोल संपत्ती कमावली आहे, जी खाऊन आणि खर्चाने कमी होत नाही. ॥१॥

ਭਸਮਾ ਭੂਤ ਹੋਆ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਇਆ ॥
आपला निंदा करणारा क्षणार्धात राख झाला आहे आणि अशा प्रकारे त्याला त्याच्या कृतीचे फळ मिळाले आहे.

ਆਗਮ ਨਿਗਮੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਲੋਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥੬॥੧੧॥
हे नानक! शास्त्र आणि वेदही सांगतात आणि सर्व जग हे आश्चर्य पाहत आहे.॥२॥६॥११॥

ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ॥
तोडी म्ह ५ ॥

ਕਿਰਪਨ ਤਨ ਮਨ ਕਿਲਵਿਖ ਭਰੇ ॥
हे कंजूस! तुझे शरीर आणि मन दोन्ही घातक पापांनी भरलेले आहेत.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਢਾਕਨ ਕਉ ਇਕੁ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून, संतांच्या पवित्र सभेत देवाची उपासना करा कारण केवळ तोच तुमची पापे झाकून तुमचे कल्याण करू शकतो.॥१॥रहाउ॥

ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰ ਬੋਹਿਥ ਕੇ ਛੁਟਕਤ ਥਾਮ ਨ ਜਾਹੀ ਕਰੇ ॥
शरीरासारख्या भांड्यात अनेक छिद्रे असताना ती हाताने बंद करता येत नाहीत.

ਜਿਸ ਕਾ ਬੋਹਿਥੁ ਤਿਸੁ ਆਰਾਧੇ ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥੧॥
हे जहाज ज्याच्या मालकीचे आहे त्याची पूजा केल्याने, महापुरुषांच्या संगतीने अपराधीही पार पडतात. ॥१॥

ਗਲੀ ਸੈਲ ਉਠਾਵਤ ਚਾਹੈ ਓਇ ਊਹਾ ਹੀ ਹੈ ਧਰੇ ॥
एखाद्याने शब्दांद्वारे डोंगर उचलण्याचा प्रयत्न केला तरी तो उचलता येत नाही पण त्याच ठिकाणी राहतो.

ਜੋਰੁ ਸਕਤਿ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥੭॥੧੨॥
नानक प्रार्थना करतात की हे परमेश्वरा! आपल्या सजीवांमध्ये शक्ती आणि सामर्थ्य नाही. आम्ही तुझ्याकडे शरण आलो आहोत, आमचे रक्षण करा ॥ २॥ ७॥ १२॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तोडी महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਧਿਆਉ ॥
तुमच्या मनात भगवंताच्या कमळ चरणांचा विचार करा.

ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਪਿਤ ਬਾਤ ਹੰਤਾ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताचे नाम असे औषध आहे जे वाऱ्याच्या रूपाने क्रोध आणि अहंकार यांसारख्या रोगांची कुऱ्हाड काढून त्यांचा नाश करते. ॥१॥रहाउ॥

ਤੀਨੇ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ਦੁਖ ਹੰਤਾ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ॥
भगवंताचे नाम हे तीनही उष्णता, मानसिक, शारीरिक आणि त्रास इत्यादींचा नाश करणारे आणि दुःखाचा नाश करणारे आणि सुखाचे भांडवल आहे.

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥
जो मनुष्य आपल्या देवापुढे प्रार्थना करतो त्याला कोणत्याही संकटाचा सामना करावा लागत नाही. ॥१॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਦ ਨਾਰਾਇਣ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥
विश्वाचा निर्माता हा एकच ईश्वर आहे आणि संतांच्या कृपेने वैद्य रूपाने नारायण प्राप्त होतो.

ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥੨॥੮॥੧੩॥
हे नानक! ते परात्पर भगवान हरी हे बालिश मनाच्या प्राण्यांना पूर्ण आनंद आणि आधार देणारे आहेत. ॥२॥ ८॥ १३॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तोडी महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪਿ ॥
नेहमी भगवंताचे नामस्मरण करावे.

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਵਸਦੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यांच्या कृपेने परब्रह्म प्रभूंनी स्वतः हृदयनगरीमध्ये निवास करून ते शुभ गुणांनी भरले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਫਿਰਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥
ज्याने आपल्याला निर्माण केले त्याने आपली काळजी घेतली आहे आणि सर्व दुःख आणि संकटे नाहीशी झाली आहेत.

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੧॥
भगवंताने आपला हात देऊन सेवकाचे रक्षण केले आहे ॥१॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਦਯਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥
त्या स्वामी प्रभूंनी फार दया दाखवली आणि सर्वजण दयाळू झाले.

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਾ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੯॥੧੪॥
हे नानक! मी त्या भगवंताच्या शरणात आहे जो सर्व दु:ख दूर करतो आणि ज्याचे तेज अतिशय तेजस्वी आहे. ॥२॥ ६॥१४॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तोडी महाला ५ ॥

ਸ੍ਵਾਮੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਦਰਬਾਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! आम्ही तुझ्या दरबारात आश्रय घेतला आहे.

ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਖੰਡਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे लाखो अपराधांचा नाश करणाऱ्या, तुझ्याशिवाय आम्हाला कोण वाचवू शकेल? ॥१॥रहाउ॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੇ ਸਰਬ ਅਰਥ ਬੀਚਾਰੇ ॥
आम्ही अनेक प्रकारे संशोधन करून सर्व अर्थांवर सखोल संशोधन केले आहे.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਮਾਇਆ ਰਚਿ ਬੰਧਿ ਹਾਰੇ ॥੧॥
शेवटी सत्य हेच आहे की संत आणि महापुरुषांच्या संगतीनेच मोक्ष प्राप्त होतो आणि मायेच्या बंधनात अडकून मनुष्य जीवनाच्या खेळात हरतो.॥१॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਰਿ ਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥
जेव्हा माझे हृदय भगवंताच्या सुंदर कमळ चरणांच्या प्रेमात पडले तेव्हा मला सुंदर महापुरुषांचा सहवास लाभला.

ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰੇ ॥੨॥੧੦॥੧੫॥
हे नानक! मी हरीच्या नामस्मरणाने आनंद घेतो आणि त्यामुळे माझे सर्व रोग बरे झाले आहेत. ॥२॥ १०॥ १५॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ
तोडी महाला ५ घरु ३ चौपदे.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਾਂ ਹਾਂ ਲਪਟਿਓ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਕਛੂ ਨ ਥੋਰੀ ॥
अरे मूर्खा, तू भ्रमाला चिकटून बसला आहेस यात शंका नाही, पण यात तुझी आसक्ती कमी नाही.

ਤੇਰੋ ਨਹੀ ਸੁ ਜਾਨੀ ਮੋਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
जे तुम्हाला तुमचं वाटतं ते खरं तुमचं नसतं.॥रहाउ॥

ਆਪਨ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨੋ ਖਿਨੂਆ ॥
तुझा राम क्षणभरही ओळखता येत नाही.

ਜੋ ਪਰਾਈ ਸੁ ਅਪਨੀ ਮਨੂਆ ॥੧॥
जो भ्रम परका आहे त्याला तुम्ही स्वतःचे समजता. ॥१॥

ਨਾਮੁ ਸੰਗੀ ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਇਓ ॥
भगवंताचे नाव तुमचा सोबती आहे पण ते तुम्ही मनात ठेवले नाही.

ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਵਾਹੂ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥੨॥
ज्याला तुम्हाला सोडून जायचे आहे त्याच्यावर तुम्ही तुमचे मन केंद्रित केले आहे. ॥२॥

ਸੋ ਸੰਚਿਓ ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਤਿਸਾਇਓ ॥
तुमची भूक आणि तहान वाढवणारे पदार्थ तुम्ही जमा केले आहेत.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੋਸਾ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ॥੩॥
भगवंताच्या नामाचा अमृत जो जीवन प्रवासाचा खर्च आहे, तो तुला मिळालेला नाही.॥३॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹ ਕੂਪਿ ਪਰਿਆ ॥
तू वासना, क्रोध आणि आसक्तीच्या विहिरीत पडून आहेस.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥੪॥੧॥੧੬॥
हे नानक! गुरु नानकांच्या कृपेने दुर्मिळ माणसानेच अस्तित्वाचा सागर पार केला आहे.॥४॥१॥१६॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तोडी महाला ५ ॥

ਹਮਾਰੈ ਏਕੈ ਹਰੀ ਹਰੀ ॥
आपल्या हृदयात फक्त एकच देव राहतो आणि.

ਆਨ ਅਵਰ ਸਿਞਾਣਿ ਨ ਕਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याच्याशिवाय आम्ही इतर कोणालाही ओळखत नाही. ॥रहाउ॥

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਪਾਇਓ ॥
नशिबाने मला माझे गुरु सापडले आहेत आणि.

ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੧॥
गुरूंनी मला भगवंताच्या नावाने दृढ केले आहे ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਬ੍ਰਤ ਨੇਮਾ ॥
आपला नामजप, तपश्चर्या, व्रत आणि आचरण हा एकच देव राहतो.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਖੇਮਾ ॥੨॥
एका भगवंताचे चिंतन केल्याने आपले सर्वांचे कल्याण होते.॥२॥

ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀਆ ॥
भगवंताची उपासना म्हणजे आपले जीवन आचरण आणि आचरण आणि सर्वोत्तम जात आणि.

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕੀਰਤਨ ਹਰਿ ਸੁਨੀਆ ॥੩॥
त्याचे कीर्तन ऐकून परम आनंद मिळतो ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਠਾਕੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥
हे नानक ज्याला ठाकूर जी सापडले आहेत.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੭॥
सर्व काही त्याच्या हृदयात घर करून आहे. ॥४॥ २॥ १७ ॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ
तोडी महाला ५ घरु ४ दुपदे.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰੂੜੋ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਲੋੜੈ ॥
माझ्या या सुंदर मनाला देवाच्या प्रेमाचा रंग हवा आहे पण.

ਗਾਲੀ ਹਰਿ ਨੀਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचे प्रेम शब्दांतून साध्य होत नाही. ॥रहाउ॥

ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਦਰਸਨ ਕਾਰਣਿ ਬੀਥੀ ਬੀਥੀ ਪੇਖਾ ॥
मी त्याला पाहण्यासाठी प्रत्येक कोपऱ्यात शोधत आहे.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ਹੇ ॥੧॥
आता गुरु भेटल्यावरच माझा संभ्रम दूर झाला आहे ॥१॥

ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਕੰਨਹੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਮਾਥੈ ॥
हे ज्ञान मला ऋषीकडून मिळाले आहे कारण माझ्या कपाळावर सुरुवातीपासून असे नशिब लिहिले होते.

ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥੨॥੧॥੧੮॥
हे नानक! या पद्धतीने मी डोळ्यांनी भगवंताचे दर्शन घेतले आहे ॥२॥१॥१८॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तोडी महाला ५ ॥

ਗਰਬਿ ਗਹਿਲੜੋ ਮੂੜੜੋ ਹੀਓ ਰੇ ॥
अभिमानाने या मूर्ख हृदयाला पकडले आहे.

ਹੀਓ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਮਾਇਓ ॥ ਡੀਹਰ ਨਿਆਈ ਮੋਹਿ ਫਾਕਿਓ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाच्या मायाजालाने चेटकिणीसारखे हृदय अडकवले आहे. ॥रहाउ॥

ਘਣੋ ਘਣੋ ਘਣੋ ਸਦ ਲੋੜੈ ਬਿਨੁ ਲਹਣੇ ਕੈਠੈ ਪਾਇਓ ਰੇ ॥
त्याला नेहमी अपार संपत्तीची इच्छा असते पण नशिबात लिहिलेल्या सिद्धीशिवाय तो कसा मिळवू शकतो.

ਮਹਰਾਜ ਰੋ ਗਾਥੁ ਵਾਹੂ ਸਿਉ ਲੁਭੜਿਓ ਨਿਹਭਾਗੜੋ ਭਾਹਿ ਸੰਜੋਇਓ ਰੇ ॥੧॥
देवाच्या पैशाने तो अडकतो. हे अभागी अंतःकरण इच्छेच्या अग्नीने स्वतःला जोडत आहे ॥१॥

ਸੁਣਿ ਮਨ ਸੀਖ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸਗਲੋ ਥਾਰੇ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਿਓ ਰੇ ॥
हे मन! ऋषीमुनींचे उपदेश लक्षपूर्वक ऐक, अशा प्रकारे तुझी सर्व पापे नष्ट होतील.

ਜਾ ਕੋ ਲਹਣੋ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਗਾਠੜੀਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਉੜਿਓ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੯॥
हे नानक! ज्याला भगवंताच्या नामाच्या गठ्ठ्यातून काहीतरी घ्यायचे असते तो गर्भात जात नाही आणि त्याला मोक्ष प्राप्त होतो. ॥२॥ २॥ १९ ॥

अध्यात्माकडे प्रवास

गुरु ग्रंथ साहिब हा एक चिरंतन जिवंत गुरू आहे, जो शीख गुरु, हिंदू आणि मुस्लिम संतांची काव्य रचना आहे. हे संकलन त्यांच्याद्वारे सर्व मानवजातीला देवाने दिलेली देणगी आहे. गुरु ग्रंथ साहिबमधील दृष्टी कोणत्याही प्रकारच्या अत्याचाराशिवाय दैवी न्यायावर आधारित समाजाची आहे. हा ग्रंथ हिंदू धर्म आणि इस्लामच्या धर्मग्रंथांना मान्यता देतो आणि त्यांचा आदर करतो, परंतु याचा अर्थ यापैकी कोणत्याही धर्माशी नैतिक सलोखा असणे असा होत नाही. गुरु ग्रंथ साहिबमध्ये स्त्रियांना पुरुषांच्या बरोबरीच्या भूमिकेसह अत्यंत आदर दिला जातो. स्त्रियांचा आत्मा पुरुषांसारखाच असतो आणि त्यामुळे त्यांना मुक्ती मिळण्याच्या समान संधीसह त्यांची अध्यात्म जोपासण्याचा समान अधिकार असतो. महिला सर्व प्रमुख धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक आणि धर्मनिरपेक्ष क्रियाकलापांमध्ये अग्रगण्य धार्मिक मंडळांसह सहभागी होऊ शकतात.

शीख धर्म समानता, सामाजिक न्याय, मानवतेची सेवा आणि इतर धर्मांसाठी सहिष्णुतेचा पुरस्कार करतो. दैनंदिन जीवनात करुणा, प्रामाणिकपणा, नम्रता आणि औदार्य या आदर्शांचा सराव करताना नेहमीच आध्यात्मिक भक्ती आणि ईश्वराचा आदर करणे हा शीख धर्माचा महत्त्वाचा संदेश आहे. शीख धर्माचे तीन मुख्य सिद्धांत म्हणजे देवाचे ध्यान करणे आणि त्याचे स्मरण करणे, प्रामाणिक जीवन जगण्यासाठी कार्य करणे आणि इतरांसह सामायिक करणे.

आत्म्यासाठी या अध्यात्मिक प्रवासात जाण्याचा प्रयत्न केल्याबद्दल अभिनंदन. अनुवाद कधीही मूळ ग्रंथाच्या जवळ असू शकत नाही, विशेषतः जेव्हा संपूर्ण गुरु ग्रंथ साहिब काव्यात असेल आणि रूपकांचा वापर हे कार्य अत्यंत कठीण करते. दैवी संदेशामध्ये, हिंदू आणि मुस्लिम पौराणिक कथांमध्ये प्रल्हाद, हिरण्याक्ष, लक्ष्मी, ब्रह्मा इत्यादींचा वापर केला जातो. कृपया यांना शब्दशः वाचू नका परंतु त्यांचा अंतर्निहित संदेश समजून घ्या. देव एक आहे आणि त्याच्याशी एकरूप होणे हे मानवी जीवनाचे ध्येय आहे यावर लक्ष केंद्रित केले आहे.

तुमच्यापर्यंत तुमच्या भाषेत दैवी संदेश पोहोचवण्यासाठी हे काम अनेक स्वयंसेवकांनी वर्षानुवर्षे केले आहे. तुम्हाला काही प्रश्न असल्यास, कृपया walnut@gmail.com वर मोकळ्या मनाने ईमेल करा आणि आम्हाला तुमच्या या प्रवासात सहभागी व्हायला आवडेल.